

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Απόδοση βάσει της μεταφράσεως των Εβδομήκοντα (Ο')

(Μονοτονική έκδοση)

Το *eBooks4Greeks.gr* προτείνει:

el.wikipedia.org/1 ,

el.wikipedia.org ,

psigmataorthodoxias1.wordpress.com

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ύμνοι και ωδές πνευματικές, δοξολογίες και ευχαριστίες οφείλονται στον Κύριο της δόξης, της χάριτος και της ιστορίας, διότι με την παρούσα έκδοση η Εκκλησία της Ελλάδος αποκτά την ιδική της έκδοση της Παλαιάς Διαθήκης βάσει της μεταφράσεως των Εβδομήκοντα (Ο'). Το κείμενο αυτό έχει γίνει αποδεκτό από τη συνείδηση του εκκλησιαστικού πληρώματος και απετέλεσε τη βάση θεολογικών συζητήσεων, άρα δε και των αποφάσεων των τοπικών και οικουμενικών Συνόδων, ως και την πολλαπλή έγκριση της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως.

Η Παλαιά Διαθήκη, ως γνωστόν, περιέχει το λόγο του Θεού όπως τον απεκάλυψεν ο ίδιος στους Ισραηλίτες πριν να έλθει ο Χριστός στον κόσμο. Η αποκάλυψη αυτή έγινε με τους αγίους άνδρες, τους Πατριάρχες, τον Μωυσή και τους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και είχε ως σκοπόν της την προετοιμασία των ανθρώπων στο να κατανοήσουν καλύτερα και να πιστέψουν ευκολότερα στις αλήθειες της Καινής Διαθήκης, όπως ακριβώς τις απεκάλυψε στον κόσμο πλήρως και τελείως ο Υιός του Θεού.

Η θεία αποκάλυψη συνιστά ενέργεια του Θεού, με την οποία κάνει γνωστά στον άνθρωπο τα μυστικά της φύσεώς Του, καθώς και το περιεχόμενο του θείου θελήματός Του.

Η Παλαιά Διαθήκη ως έκφραση της εν τόπω και χρόνω γενομένης αποκαλύψεως του Θεού, διατηρούσα πάντοτε την επικαιρότητά της, προσφέρει τις θεμελιώδεις αρχές της υπερφυσικής θείας αποκαλύψεως ως αντικείμενο πίστεως.

Τα βιβλία της Αγίας Γραφής που εγράφησαν πριν από την έλευση του Χριστού, αποτελούν την Παλαιά Διαθήκη, εκείνα δε που εγράφησαν μετά Χριστόν, συνιστούν την Καινή Διαθήκη.

Η Παλαιά Διαθήκη περιέχει σαράντα εννέα βιβλία. Τα βιβλία της είναι ιστορικά, διδακτικά και προφητικά. Ο Θεός φανερώνεται στον Αδάμ, στον Παράδεισο, και πριν και μετά την πτώση του, θέλοντας να τον καθοδηγήσει στο δρόμο της αρετής.

Επίσης φανερώνεται στον Αβραάμ και σε πολλούς δικαίους ανθρώπους της εποχής εκείνης. Εκλέγει τον προφήτη Μωυσή και αυτοαποκαλύπτεται σ' αυτόν στο όρος Σινά δεκαπέντε περίπου αιώνες προ της ελεύσεως του Χριστού. Η αποκάλυψη του Θεού και η παράδοση του

Νόμου Του με τη μορφή των δέκα εντολών στο Μωυσή, συνεχίστηκε με μια σειρά από αγίους προφήτες δια μέσου των αιώνων. Ο Θεός ήθελε να διαπαιδαγωγήσει τον εκλεκτό του λαό, τον Ισραήλ, στο δρόμο της αλήθειας. Μέ την ενανθρώπιση δε του Χριστού, ο Θεός απεκάλυψε την πλήρη αλήθεια.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας το τονίζει γράφοντας ότι «ο Νόμος (της Παλαιάς Διαθήκης) δια Μωυσέως εδόθη, η χάρις και η αλήθεια δια Ιησού Χριστού εγένετο» (Ιωάν. α 17). Η χάρις δε αυτή απελευθερώνει τον άνθρωπο από τη δουλεία της αμαρτίας και τον αναγεννά.

Η πρώτη αποκάλυψη του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη ήταν ατελής, ενώ η δεύτερη στην Καινή Διαθήκη ήταν πλήρης και τελεία. Η μία προετοίμασε το δρόμο της κατανόησης και αποδοχής της άλλης. Έτσι η χριστιανική θρησκεία γεννήθηκε μέσα στο πλήρωμα της αληθείας.

* * *

Η παρούσα συλλογική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης των Ο' στην ελληνική γλώσσα, έχει μεγάλη σημασία και δια τον Ελληνισμό, καθότι απέβη η «παιδαγωγός εις Χριστόν» τόσο των Ελληνιστών Ιουδαίων, όσο και των Εθνικών.

Μέχρι της ολοκλήρωσης του Κανόνος της Καινής Διαθήκης, η μετάφραση των Ο' ήταν δια την Εκκλησία η αποκληστική Βίβλος, στην οποία αναφέρονται τόσο ο Κύριος όσο και οι Μαθητές Του. Η μετάφραση των Ο' είναι η πλέον παλαιά από τις γνωστές σε μας μεταφράσεις της Παλαιάς Διαθήκης, σ' αυτήν δε εστηρίχθησαν οι Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας και αυτήν πλείστοι από αυτούς υπομνημάτισαν και ερμήνευσαν δια μέσου των αιώνων.

Αυτή απολαμβάνει θείας αυθεντίας και κύρους ως η Βίβλος της αδιαίρετου Εκκλησίας των οκτώ πρώτων αιώνων. Συνιστά την Παλαιά Διαθήκη, το επίσημο κείμενο της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας και παραμένει το αυθεντικό κείμενο βάσει του οποίου έγιναν και οι επίσημες μεταφράσεις της Παλαιάς Διαθήκης των άλλων αδελφών ορθοδόξων Εκκλησιών. υπήρξε το θείο όργανο του προ Χριστού ευαγγελισμού και απετέλεσε τη βάση της ορθοδόξου Θεολογίας. Πρόκειται δε περί σπουδαιότητας και μοναδικού μνημείου του Ελληνισμού και του Πολιτισμού του με αδιάκοπη και καταπλήσσοσα παράδοση των «χειρογράφων» της μέχρι σήμερα.

Σε όλα αυτά θα πρέπει να προστεθεί και η υπό της Εκκλησίας μας λειτουργική χρήση της, καθότι στις τρεις θείες Λειτουργίες, στα ευχολόγια και στα λοιπά λειτουργικά βιβλία και

κείμενα των ιερών Ακολουθιών, γίνεται ευρύτατη χρήση αγιογραφικών χωρίων, προφητειών κ.λ.π. από την Παλαιά Διαθήκη των Ο'.

Ευελπιστούμε ότι η πρόνοια του Μεγάλου Θεού, θα ευλογήσει τα πράγματα, ώστε, πολύ σύντομα η Εκκλησία μας, να έχει την Παλαιά Διαθήκη των Ο' σε νεοελληνική απόδοση, δια να γίνεται αυτή καταληπτή από όλους, το φιλακόλουθον πλήρωμα της Εκκλησίας μας και ιδιαίτερα από τους νέους μας, που αποτελούν την ελπίδα της Εκκλησίας και του Έθνους μας.

Η προσεκτική ανάγνωση και μελέτη της Αγίας Γραφής αποτελεί μεγάλη ασφάλεια δι' όλους μας, εις το να μην αμαρτάνουμε, μας καθοδηγεί στο θέλημα του Θεού, στον αγώνα δια την απόκτηση των αρετών και στο κέρδισμα της αιωνίου ζωής.

+ Ο Χριστουπόλεως ΠΙΕΤΡΟΣ

Γενικός Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

1 ΕΝ αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. 2 η δε γη ην αόρατος και ακατασκεύαστος, και σκότος επάνω της αβύσσου, και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του ύδατος. 3 και είπεν ο Θεός· γενηθήτω φως· και εγένετο φως. 4 και είδεν ο Θεός το φως, ότι καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον του φωτός και ανά μέσον του σκότους. 5 και εκάλεσεν ο Θεός το φως ημέραν και το σκότος εκάλεσε νύκτα. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα μία.

6 Και είπεν ο Θεός· γενηθήτω στερέωμα εν μέσω του ύδατος και έστω διαχωρίζον ανά μέσον ύδατος και ύδατος. και εγένετο ούτως. 7 και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον του ύδατος, ό ην υποκάτω του στερεώματος, και αναμέσον του ύδατος του επάνω του στερεώματος. 8 και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα ουρανόν. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν, και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα δευτέρα.

9 Και είπεν ο Θεός· συναχθήτω το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις συναγωγήν μίαν, και οφθήτω η ξηρά. και εγένετο ούτως. και συνήχθη το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις τας συναγωγάς αυτών, και ώφθη η ξηρά. 10 και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν γην και τα συστήματα των υδάτων εκάλεσε θαλάσσας. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. 11 και είπεν ο Θεός· βλαστησάτω η γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος και καθ' ομοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αυτού εν αυτω κατά γένος επί της γης. και εγένετο ούτως. 12 και εξήνεγκεν η γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος και καθ' ομοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αυτού εν αυτω κατά γένος επί της γης. 13 και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα τρίτη.

14 Και είπεν ο Θεός· γενηθήτωσαν φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού εις φαύσιν επί της γης, του διαχωρίζειν ανά μέσον της ημέρας και ανά μέσον της νυκτός· και έστωσαν εις

σημεία και εις καιρούς και εις ημέρας και εις ενιαυτούς· 15 και έστωσαν εις φαύσιν εν τω στερεώματι του ουρανού, ωστε φαίνειν επί της γης. και εγένετο ούτως. 16 και εποίησεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν εις αρχάς της ημέρας και τον φωστήρα τον ελάσσω εις αρχάς της νυκτός, και τους αστέρας. 17 και έθετο αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, ωστε φαίνειν επί της γης 18 και άρχειν της ημέρας και της νυκτός και διαχωρίζειν ανά μέσον του φωτός και ανά μέσον του σκότους. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. 19 και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα τετάρτη.

20 Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω τα ύδατα ερπετά ψυχών ζώσών και πετεινά πετόμενα επί της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. και εγένετο ούτως. 21 και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και πάσαν ψυχήν ζώων ερπετών, α εξήγαγε τα ύδατα κατά γένη αυτών, και παν πετεινόν περωτόν κατά γένος. και είδεν ο Θεός, ότι καλά. 22 και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων· αυζάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις, και τα πετεινά πληθυνέσθωσαν επί της γης. 23 και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα πέμπτη.

24 Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω η γη ψυχήν ζώσαν κατά γένος, τετράποδα και ερπετά και θηρία της γης κατά γένος. και εγένετο ούτως. 25 και εποίησεν ο Θεός τα θηρία της γης κατά γένος, και τα κτήνη κατά γένος αυτών και πάντα τα ερπετά της γης κατά γένος αυτών. και είδεν ο Θεός, ότι καλά. 26 και είπεν ο Θεός· ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν, και αρχέτωσαν των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης. 27 και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. 28 και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός, λέγων· αυζάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής και άρχετε των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και πάντων των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης. 29 και είπεν ο Θεός· ιδού δέδωκα υμίν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ό εστιν επάνω πάσης της γης, και παν ξύλον, ό έχει εν εαυτω καρπόν σπέρματος σπορίμου, υμίν έσται εις βρώσιν· 30 και πάσι τοις θηρίοις της γης και πάσι τοις πετεινοίς του ουρανού και παντί ερπετω έρποντι επί της γης, ό έχει εν εαυτω ψυχήν ζωής, και πάντα χόρτον χλωρόν εις βρώσιν. και εγένετο ούτως. 31 και είδεν ο Θεός τα πάντα, όσα εποίησε, και ιδού καλά λίαν. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα έκτη.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

1 ΚΑΙ συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πας ο κόσμος αυτών. 2 και συνετέλεσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη έκτη τα έργα αυτού, α εποίησε, και κατέπαυσε τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού, ων εποίησε. 3 και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· ότι εν αυτη κατέπαυσεν από πάντων των έργων αυτού, ων ήρξατο ο Θεός ποιήσαι.

4 Αύτη η βίβλος γενέσεως ουρανού και γης, ότε εγένετο· ή ημέρα εποίησε Κύριος ο Θεός τον ουρανόν και την γην 5 και παν χλωρόν αγρού προ του γενέσθαι επί της γης και πάντα χόρτον αγρού προ του ανατείλαι· ου γαρ έβρεξεν ο Θεός επί την γην, και άνθρωπος ουκ ην εργάζεσθαι αυτήν· 6 πηγή δε ανέβαινεν εκ της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης. 7 και έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.

8 Και εφύτευσεν ο Θεός παράδεισον εν Εδέμ κατά ανατολάς και έθετο εκεί τον άνθρωπον, ον έπλασε. 9 και εξανέτειλεν ο Θεός έτι εκ της γης παν ξύλον ωραίον εις όρασιν και καλόν εις βρώσιν και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον του ειδέναι γνωστόν καλού και πονηρού. 10 ποταμός δε εκπορεύεται εξ Εδέμ ποτίζειν τον παράδεισον· εκείθεν αφορίζεται εις τέσσαρας αρχάς. 11 όνομα τω ενί Φισών· ούτος ο κυκλών πάσαν την γην Ευιλάτ, εκεί ου εστι το χρυσίον· 12 το δε χρυσίον της γης εκείνης καλόν· και εκεί εστιν ο άνθραξ και ο λίθος ο πράσινος. 13 και όνομα τω ποταμω τω δευτέρω Γεών· ούτος ο κυκλών πάσαν την γην Αιθιοπίας. 14 και ο ποταμός ο τρίτος Τίγρις· ούτος ο προπορευόμενος κατέναντι Ασσυρίων. ο δε ποταμός ο τέταρτος Ευφράτης.

15 Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον, ον έπλασε, και έθετο αυτόν εν τω παραδείσω της τρυφής, εργάζεσθαι αυτόν και φυλάσσειν. 16 και ενετείλατο Κύριος ο Θεός τω Αδάμ λέγων· από παντός ξύλου του εν τω παραδείσω βρώσει φαγή, 17 από δε του ξύλου του γινώσκειν καλόν και πονηρόν, ου φάγεσθε απ΄ αυτού· ή δ΄ αν ημέρα φάγητε απ΄ αυτού, θανάτω αποθανείσθε.

18 Και ειπε Κύριος ο Θεός· ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αυτω βοηθόν

κατ' αυτόν. 19 και έπλασεν ο Θεός έτι εκ της γης πάντα τα θηρία του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού και ήγαγεν αυτά προς τον Αδάμ, ιδείν τι καλέσει αυτά. και παν ό εάν εκάλεσεν αυτό Αδάμ ψυχήν ζώσαν, τούτο όνομα αυτω. 20 και εκάλεσεν Αδάμ ονόματα πάσι τοις κτήνεσι και πάσι τοις πετεινοίς του ουρανού και πάσι τοις θηρίοις του αγρού · τω δε Αδάμ ουχ ευρέθη βοηθός όμοιος αυτω. 21 και επέβαλεν ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και ύπνωσε · και έλαβε μίαν των πλευρών αυτου και ανεπλήρωσε σάρκα αντ' αυτής. 22 και ωκοδόμησεν ο Θεός την πλευράν, ην έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και ήγαγεν αυτήν προς τον Αδάμ. 23 και είπεν Αδάμ · τούτο νυν οστούν εκ των οστέων μου και σάρξ εκ της σαρκός μου · αύτη κληθήσεται γυνή, ότι εκ του ανδρός αυτής ελήφθη αύτη · 24 ένεκεν τούτου καταλείπει άνθρωπος τον πατέρα αυτου και την μητέρα και προσκολληθήσεται προς την γυναίκα αυτου, και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν. 25 και ήσαν οι δύο γυμνοί, ό τε Αδάμ και η γυνή αυτου, και ουκ ησχύνοντο.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Ο δε όφισ ην φρονιμώτατος πάντων των θηρίων των επί της γης, ων εποίησε Κύριος ο Θεός. και είπεν ο όφισ τη γυναικί · τι ότι είπεν ο Θεός, ου μη φάγητε από παντός ξύλου του παραδείσου; 2 και είπεν η γυνή τω όφει · από καρπού του ξύλου του παραδείσου φαγούμεθα, 3 από δε του καρπού του ξύλου, ό εστιν εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, ου φάγεσθε απ' αυτου, ου δε μη άψησθε αυτου, ίνα μη αποθάνητε. 4 και είπεν ο όφισ τη γυναικί · ου θανάτω αποθανείσθε · 5 ήδει γαρ ο Θεός, ότι ή αν ημέρα φάγητε απ' αυτου, διανοιχθήσονται υμών οι οφθαλμοί και έσεσθε ως θεοί, γινώσκοντες καλόν και πονηρόν. 6 και είδεν η γυνή, ότι καλόν το ξύλον εις βρώσιν και ότι αρεστόν τοις οφθαλμοίς ιδείν και ωραίόν εστι του κατανοήσαι, και λαβούσα από του καρπού αυτου έφαγε · και έδωκε και τω ανδρί αυτής μετ' αυτής, και έφαγον. 7 και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί των δύο, και έγνωσαν ότι γυμνοί ήσαν, και έρραψαν φύλλα συκής και εποίησαν εαυτοίς περιζώματα.

8 Και ήκουσαν της φωνής Κυρίου του Θεού περιπατούντος εν τω παραδείσω το δειλινόν, και εκρύβησαν ό τε Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού εν μέσω του ξύλου του παραδείσου. 9 και εκάλεσε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ και είπεν αυτω · Αδάμ, που ει; 10 και είπεν αυτω · της φωνής σου ήκουσα περιπατούντος εν τω παραδείσω και εφοβήθην, ότι γυμνός ειμι, και εκρύβην. 11 και είπεν αυτω ο Θεός · τις ανήγγειλέ σοι ότι γυμνός ει, ει μη από του ξύλου, ου ενετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγείν, απ' αυτού έφαγες; 12 και είπεν ο Αδάμ · η γυνή, ην έδωκας μετ' εμού, αυτή μοι έδωκεν από του ξύλου, και έφαγον. 13 και είπε Κύριος ο Θεός τη γυναικί · τι τούτο εποίησας; και είπεν η γυνή · ο όφιος ηπάτησέ με, και έφαγον. 14 και είπε Κύριος ο Θεός τω όφει · ότι εποίησας τούτο, επικατάρατος συ από πάντων των κτηνών και από πάντων των θηρίων των επί της γης · επί τω στήθει σου και τη κοιλια πορεύση και γην φαγή πάσας τας ημέρας της ζωής σου. 15 και έχθραν θήσω ανά μέσον σου και ανά μέσον της γυναικός και ανά μέσον του σπέρματος σου και ανά μέσον του σπέρματος αυτής · αυτός σου τηρήσει κεφαλήν, και συ τηρήσεις αυτού πτέρναν. 16 και τη γυναικί είπε · πληθύνων πληθυνώ τας λύπας σου και τον στεναγμόν σου · εν λύπαις τέξη τέκνα, και προς τον άνδρα σου η αποστροφή σου, και αυτός σου κυριεύσει. 17 τω δε Αδάμ είπεν · ότι ήκουσας της φωνής της γυναικός σου και έφαγες από του ξύλου, ου ενετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγείν, απ' αυτού έφαγες, επικατάρατος η γη εν τοις έργοις σου · εν λύπαις φαγή αυτήν πάσας τας ημέρας της ζωής σου · 18 ακάνθας και τριβόλους ανατελεί σοι, και φαγή τον χόρτον του αγρού. 19 εν ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τον άρτον σου, έως του αποστρέψαι σε εις γην γην, εξ ης ελήφθης, ότι γη ει και εις γην απελεύση · 20 και εκάλεσεν Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού Ζωή, ότι αυτή μήτηρ πάντων των ζώντων.

21 Και εποίησε Κύριος ο Θεός τω Αδάμ και τη γυναικί αυτού χιτώνας δερματινους και ενέδυσεν αυτούς. 22 και είπεν ο Θεός · ιδού Αδάμ γεγονός εν ως εις εξ ημών, του γινώσκειν καλόν και πονηρόν · και νυν μη ποτε εκτείνη την χείρα αυτού και λάβη από του ξύλου της ζωής και φάγη και ζήσεται εις τον αιώνα. 23 και εξαπέστειλεν αυτόν Κύριος ο Θεός εκ του παραδείσου της τρυφής εργαζέσθαι την γην, εξ ης ελήφθη. 24 και εξέβαλε τον Αδάμ και κατώκισεν αυτόν απέναντι του παραδείσου της τρυφής και έταξε τα Χερουβίμ και την φλογίνην ρομφαίαν την στρεφομένην φυλάσσειν την οδόν του ξύλου της ζωής.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΔΑΜ δε ἔγνω Εὐάν την γυναῖκα αὐτοῦ, και συλλαβοῦσα ἔτεκε τον Κάϊν και εἶπεν· εκτησάμην ἄνθρωπον δια του Θεοῦ. 2 και προσέθηκε τεκείν το ἀδελφόν αὐτοῦ, τον Ἄβελ. και ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δε ἦν εργαζόμενος την γην. 3 και ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ των καρπῶν της γης θυσίαν τῷ Κυρίῳ, 4 και Ἄβελ ἤνεγκε και αὐτὸς ἀπὸ των πρωτοτόκων των προβάτων αὐτοῦ και ἀπὸ των στεάτων αὐτῶν. και ἐπείδεν ο Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ και ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ, 5 ἐπὶ δε Κάϊν και ἐπὶ ταις θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. και ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, και συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. 6 και εἶπε Κύριος ο Θεὸς τῷ Κάϊν· ἵνα τι περίλυπος ἐγένου, και ἵνα τι συνέπεσε το πρόσωπόν σου; 7 οὐκ εὐάν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δε μη διέλῃς, ἡμαρτες; ἠσύχασον· πρὸς σε ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, και συ ἄρξεις αὐτοῦ. 8 και εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τον ἀδελφόν αὐτοῦ· διέλθωμεν εἰς το πεδίον. και ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τον ἀδελφόν αὐτοῦ και ἀπέκτεινεν αὐτόν. 9 και εἶπε Κύριος ο Θεὸς πρὸς Κάϊν· που ἔστιν Ἄβελ ο ἀδελφός σου; και εἶπεν· οὐ γινώσκω· μη φύλαξ του ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ; 10 και εἶπε Κύριος· τι πεποίηκας; φωνὴ αἵματος του ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ της γης. 11 και νυν επικατάρατος συ ἀπὸ της γης, ἢ ἔχανε το στόμα αὐτῆς δέξασθαι το αἷμα του ἀδελφοῦ σου ἐκ της χειρός σου· 12 ὅτε ἐργά την γην, και οὐ προσθήσει την ἰσχὸν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων και τρέμων ἔση ἐπὶ της γης. 13 και εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον τον Θεόν· μείζων ἡ αἰτία μου του ἀφεθῆναί με· 14 εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου της γης και ἀπὸ του προσώπου σου κρυβήσομαι, και ἔσομαι στένων και τρέμων ἐπὶ της γης, και ἔσται πᾶς ο εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. 15 και εἶπεν αὐτῷ Κύριος ο Θεὸς· οὐχ οὕτως, πᾶς ο ἀποκτείνας Κάϊν ἐπὶ ἐκδικούμενα παραλύσει. και ἔθετο Κύριος ο Θεὸς σημεῖον τῷ Κάϊν του μη ἀνελεῖν αὐτόν πάντα τον εὐρίσκοντα αὐτόν. 16 ἐξήλθε δε Κάϊν ἀπὸ προσώπου του Θεοῦ και ὤκησεν ἐν γῇ Ναὶδ κατέναντι Εδέμ.

17 Και ἔγνω Κάϊν την γυναῖκα αὐτοῦ, και συλλαβοῦσα ἔτεκε τον Εὐώχ. και ἦν οικοδομὸν πόλιν και ἐπωνόμασε την πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι του υιοῦ αὐτοῦ, Εὐώχ. 18 ἐγεννήθη δε τῷ Εὐώχ

Γαϊδάδ, και Γαϊδάδ εγέννησε τον Μαλελεήλ, και Μαλελεήλ εγέννησε τον Μαθουσάλα, και Μαθουσάλα εγέννησε τον Λάμεχ. 19 και έλαβεν εαυτω Λάμεχ δύο γυναίκας, όνομα τη μια Αδά, και όνομα τη δευτέρα Σελλά. 20 και έτεκεν Αδά τον Ιωβήλ· ούτος ην πατήρ οικούντων εν σκηναίς κτηνοτροφων. 21 και όνομα τω αδελφω αυτού Ιουβάλ· ούτος ην ο καταδείξας ψαλτήριον και κιθάραν. 22 Σελλά δε και αυτή έτεκε τον Θόβελ, και ην σφυροκόπος χαλκεύς χαλκού και σιδήρου· αδελφή δε Θόβελ Νοεμά. 23 ειπε δε Λάμεχ ταις εαυτού γυναιξιν· Αδά και Σελλά, ακούσατέ μου της φωνής, γυναίκες Λάμεχ, ενωτίσασθέ μου τους λόγους, ότι άνδρα απέκτεινα εις τραύμα εμοί και νεανίσκον εις μώλωπα εμοί· 24 ότι επτάκις εκδεδίκηται εκ Κάϊν, εκ δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά.

25 Έγνω δε Αδάμ Εύαν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκεν υιόν, και επωνόμασε το όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα· εξανέστησε γαρ μοι ο Θεός σπέρμα έτερον αντι Άβελ, ον απέκτεινε Κάϊν. 26 και τω Σηθ εγένετο υιος, επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ενώς· ούτος ήλπισεν επικαλείσθα το όνομα Κυρίου του Θεού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΑΥΤΗ η βίβλος γενέσεως ανθρωπων· ή ημέρα εποίησεν ο Θεός τον Αδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· 2 άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς και ευλόγησεν αυτούς· και επωνόμασε το όνομα αυτού Αδάμ, ή ημέρα εποίησεν αυτούς· 3 έζησε δε Αδάμ τριάκοντα και διακόσια έτη, και εγέννησε κατά την ιδέαν αυτού και κατά την εικόνα αυτού και επωνόμασε το όνομα αυτού Σηθ. 4 εγένοντο δε αι ημέραι του Αδάμ, ας έζησε μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σηθ, έτη επτακόσια, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 5 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Αδάμ, ας έζησε, τριάκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανεν.

6 Έζησε δε Σηθ πέντε και διακόσια έτη και εγέννησε τον Ενώς. 7 και έζησε Σηθ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ενώς επτά έτη και επτακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 8 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Σηθ δώδεκα και εννακόσια έτη, και απέθανε.

9 Και έζησεν Ενώσ έτη εκατόν ενενήκοντα και εγέννησε τον Καϊνάν. 10 και έζησεν Ενώσ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Καϊνάν πεντεκαίδεκα έτη και επτακόσια και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 11 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώσ πέντε έτη και εννακόσια, και απέθανε.

12 Και έζησε Καϊνάν εβδομήκοντα και εκατόν έτη, και εγέννησε τον Μαλελεήλ. 13 και έζησε Καϊνάν μετά το γεννήσαι αυτόν τον Μαλελεήλ τεσσαράκοντα και επτακόσια έτη και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 14 και εγένοντο πάσαι αι ημέρα Καϊνάν δέκα έτη και εννακόσια, και απέθανε.

15 Και έζησε Μαλελεήλ πέντε και εξήκοντα και εκατόν έτη και εγέννησε τον Ιάρεδ. 16 και έζησε Μαλελεήλ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ιάρεδ έτη τριάκοντα και επτακόσια και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 17 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Μαλελεήλ, έτη πέντε και ενενήκοντα και οκτακόσια, και απέθανε.

18 Και έζησεν Ιάρεδ δύο και εξήκοντα έτη και εκατόν και εγέννησε τον Ενώχ. 19 και έζησεν Ιάρεδ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ενώχ οκτακόσια έτη και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 20 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ιάρεδ δύο και εξήκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανε.

21 Και έζησεν Ενώχ πέντε και εξήκοντα και εκατόν έτη και εγέννησε τον Μαθουσάλα. 22 ευηρέστησε δε Ενώχ τω Θεω μετά το γεννήσαι αυτόν τον Μαθουσάλα διακόσια έτη και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 23 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώχ πέντε και εξήκοντα και τριακόσια έτη. 24 και ευηρέστησεν Ενώχ τω Θεω και ουχ ευρίσκετο, ότι μετέθηκεν αυτόν ο Θεός.

25 Και έζησε Μαθουσάλα επτά έτη και εξήκοντα και εκατόν και εγέννησε τον Λάμεχ. 26 και έζησε Μαθουσάλα μετά το γεννήσαι αυτόν τον Λάμεχ δύο και οκτακόσια έτη και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 27 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Μαθουσάλα, ας έζησεν, εννέα και εξήκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανε.

28 Και έζησε Λάμεχ οκτώ και ογδοήκοντα και εκατόν έτη και εγέννησεν υιόν. 29 και επωνόμασε το όνομα αυτού Νώε λέγων · ούτος διαναπαύσει ημάς από των έργων ημών και από των λυπών των χειρών ημών και από της γης, ης κατηράσατο Κύριος ο Θεός. 30 και έζησε Λάμεχ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Νώε πεντακόσια και εξήκοντα και πέντε έτη και εγέννησεν υιός και θυγατέρας. 31 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Λάμεχ επτακόσια και πενήκοντα τρία έτη, και απέθανε.

32 Και ην Νώε ετών πεντακοσίων και εγέννησε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο ηνίκα ήρξαντο οι άνθρωποι πολλοί γίνεσθαι επί της γης, και θυγατέρες εγεννήθησαν αυτοίς. 2 ιδόντες δε οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων ότι καλαί εισιν, έλαβον εαυτοίς γυναίκας από πασών, ων εξελέξαντο. 3 και ειπε Κύριος ο Θεός· ου μη καταμείνη το πνεύμά μου εν τοις ανθρώποις τούτοις εις τον αιώνα δια το είναι αυτούς σάρκας, έσονται δε αι ημέραι αυτών εκατόν είκοσιν έτη. 4 οι δε γίγαντες ήσαν επί της γης εν ταις ημέραις εκείναις· και μετ' εκείνο, ως αν εισεπορεύοντο οι υιοί του Θεού προς τας θυγατέρας των ανθρώπων, και εγεννώσαν εαυτοίς· εκείνοι ήσαν οι γίγαντες οι απ' αιώνος, οι άνθρωποι οι ονομαστοί.

5 Ιδών δε Κύριος ο Θεός, ότι επληθύνθησαν αι κακίαι των ανθρώπων επί της γης και πας τις διανοείται εν τη καρδια αυτου έπιμελώς επί τα πονηρά πάσας τας ημέρας, 6 και ενεθυμήθη ο Θεός ότι εποίησε τον άνθρωπον επί της γης, και διενοήθη. 7 και ειπεν ο Θεός· απαλείψω τον άνθρωπον, ον εποίησα από προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους και από ερπετών έως πετεινών του ουρανού, ότι μετεμελήθην ότι εποίησα αυτούς. 8 Νώε δε εύρε χάριν εναντίον Κυρίου του Θεού.

9 Αύται δε αι γενέσεις Νώε· Νώε άνθρωπος δίκαιος, τέλειος ων εν τη γενεά αυτου· τω Θεω ευηρέστησε Νώε. 10 εγέννησε δε Νώε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ, τον Ιάφεθ. 11 εφθάρη δε η γη εναντίον του Θεού, και επλήσθη η γη αδικίας. 12 και είδε Κύριος ο Θεός την γην, και ην κατεφθαρμένη, ότι κατέφθειρε πάσα σάρξ την οδόν αυτου επί της γης. 13 και ειπε Κύριος ο Θεός τω Νώε· καιρός παντός ανθρώπου ήκει εναντίον μου, ότι επλήσθη η γη αδικίας απ' αυτών, και ιδού εγώ καταφθείρω αυτούς και την γην. 14 ποιήσον ουν σεαυτω κιβωτόν εκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιάς ποιήσεις την κιβωτόν και ασφαλώσεις αυτήν έσωθεν και έξωθεν τη ασφάλτω. 15 και ούτω ποιήσεις την κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων το μήκος της κιβωτου και

πεντήκοντα πήχεων το πλάτος και τριάκοντα πήχεων το ύψος αυτής · 16 επισυνάγων ποιήσεις την κιβωτόν και εις πήχυν συντελέσεις αυτήν άνωθεν · την δε θύραν της κιβωτού ποιήσεις εκ πλαγίων · κατάγαια διώροφα και τριώροφα ποιήσεις αυτήν. 17 εγώ δε ιδού επάγω τον κατακλυσμόν, ύδωρ επί την γην καταφθείραι πάσαν σάρκα, εν ή εστι πνεύμα ζωής, υποκάτω του ουρανού · και όσα εάν ή επί της γης, τελευτήσει. 18 και στήσω την διαθήκην μου μετά σου · εισελεύση δε εις την κιβωτόν συ και οι υιοί σου και η γυνή σου και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου. 19 και από πάντων των κτηνών και από πάντων των ερπετών και από πάντων των θηρίων και από πάσης σαρκός, δύο δύο από πάντων εισάξεις εις την κιβωτόν, ίνα τρέφης μετά σεαυτού · άρσεν και θήλυ έσονται. 20 από πάντων των ορνέων των πετεινών κατά γένος, και από πάντων των κτηνών κατά γένος και από πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης κατά γένος αυτών, δύο δύο από πάντων εισελεύσονται προς σε τρέφεσθαι μετά σου, άρσεν και θήλυ. 21 συ δε λήψη σεαυτω από πάντων των βρωμάτων, α έδεσθε, και συνάξεις προς σεαυτόν, και έσται σοι και εκείνοις φαγείν. 22 και εποίησε Νώε πάντα, όσα ενετείλατο αυτω Κύριος ο Θεός, ούτως εποίησε.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος ο Θεός προς Νώε · εισελθε συ και πας ο οίκός σου εις την κιβωτόν, ότι σε ειδον δίκαιον εναντίον μου εν τη γενεά ταύτη. 2 από δε των κτηνών των καθαρών εισάγαγε προς σε επτά επτά, άρσεν και θήλυ, από δε των κτηνών των μη καθαρών δύο δύο, άρσεν και θήλυ, 3 και από των πετεινών του ουρανού των καθαρών επτά επτά, άρσεν και θήλυ, και από πάντων των πετεινών των μη καθαρών δύο δύο, άρσεν και θήλυ, διαθρέψαι σπέρμα επί πάσαν την γην. 4 έτι γαρ ημερών επτά εγώ επάγω υετόν επί την γην τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και εξαλείψω παν το ανάστημα, ό εποίησα, από προσώπου πάσης της γης. 5 και εποίησε Νώε πάντα, όσα ενετείλατο αυτω Κύριος ο Θεός.

6 Νώε δε ην ετών εξακοσίων, και ο κατακλυσμός του ύδατος εγένετο επί της γης. 7 εισήλθε δε

Νώε και οι υιοί αυτού και η γυνή αυτού και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ ' αυτού εις την κιβωτόν δια το ύδωρ του κατατακλυσμού. 8 και από των πετεινών των καθαρών και από των πετεινών των μη καθαρών και από των κτηνών των καθαρών και από των κτηνών των μη καθαρών και από πάντων των ερπόντων επί της γης 9 δύο δύο εισήλθον προς Νώε εις την κιβωτόν, άρσεν και θήλυ, καθά ενετείλατο ο Θεός τω Νώε. 10 και εγένετο μετά τας επτά ημέρας και το ύδωρ του κατακλυσμού εγένετο επί της γης. 11 εν τω εξακοσιοστω έτει εν τη ζωή του Νώε, του δευτέρου μηνός, εβδόμη και εικάδι του μηνός, τη ημέρα ταύτη ερράγησαν πάσαι αι πηγαί της αβύσσου, και οι καταρράκται του ουρανού ηνεώχθησαν. 12 και εγένετο υετός επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας. 13 εν τη ημέρα ταύτη εισήλθε Νώε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ, οι υιοί Νώε, και η γυνή Νώε και αι τρεις γυναίκες των υιών αυτού μετ ' αυτού εις την κιβωτόν. 14 και πάντα τα θηρία κατά γένος και πάντα τα κτήνη κατά γένος και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης κατά γένος και παν όρνεον πετεινόν κατά γένος αυτού 15 εισήλθον προς Νώε εις την κιβωτόν, δύο δύο άρσεν και θήλυ από πάσης σαρκός, εν ω εστι πνεύμα ζωής. 16 και τα εισπορευόμενα άρσεν και θήλυ από πάσης σαρκός εισήλθε, καθά ενετείλατο ο Θεός τω Νώε. και έκλεισε Κύριος ο Θεός την κιβωτόν έξωθεν αυτού.

17 Και εγένετο ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας επί της γης, και επεπληθύνθη το ύδωρ και επήρε την κιβωτόν, και υψώθη από της γης. 18 και επεκράτει το ύδωρ και επληθύνετο σφόδρα επί της γης, και επεφέρετο η κιβωτός επάνω του ύδατος. 19 το δε ύδωρ επεκράτει σφόδρα σφόδρα επί της γης και εκάλυψε πάντα τα όρη τα υψηλά, α ην υποκάτω του ουρανού· 20 πεντεκαίδεκα πήχεις υπεράνω υψώθη το ύδωρ και επεκάλυψε πάντα τα όρη τα υψηλά. 21 και απέθανε πάσα σάρξ κινουμένη επί της γης των πετεινών και των κτηνών και από θηρίων και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης και πας άνθρωπος. 22 και πάντα, όσα έχει πνοήν ζωής, και παν, ό ην επί της ξηράς, απέθανε. 23 και εξήλειψε παν το ανάστημα, ό ην επί προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους και ερπετών και των πετεινών του ουρανού, και εξηλείφθησαν από της γης· και κατελείφθη μόνος Νώε και οι μετ ' αυτού εν τη κιβωτω. 24 και υψώθη το ύδωρ επί της γης ημέρας εκατόν πενήκοντα.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ανεμνήσθη ο Θεός του Νώε και πάντων των θηρίων και πάντων των κτηνών και πάντων των πετεινών και πάντων των ερπετών των ερπόντων, όσα ην μετ' αυτού εν τη κιβωτώ, και επήγαγεν ο Θεός πνεύμα επί την γην, και εκόπασε το ύδωρ, 2 και επεκαλύφθησαν αι πηγαί της αβύσσου και οι καταρράκται του ουρανού, και συνεσχέθη ο υετός από του ουρανού. 3 και ενεδίδου το ύδωρ πορευόμενον από της γης, και ηλαττονούτο το ύδωρ μετά πενήκοντα και εκατόν ημέρας. 4 και εκάθισεν η κιβωτός εν μηνί τω εβδόμω, εβδόμη και εικάδι του μηνός, επί τα όρη τα Αραράτ. 5 το δε ύδωρ ηλαττονούτο έως του δεκάτου μηνός· και εν τω δεκάτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, ώφθησαν αι κεφαλαί των ορέων. 6 και εγένετο μετά τεσσαράκοντα ημέρας ηνέωξε Νώε την θυρίδα της κιβωτού, ην εποίησε, και απέστειλε τον κόρακα του ιδείν, ει κεκόπακε το ύδωρ· 7 και εξελθών, ουκ ανέστρεψεν έως του ξηρανθήναι το ύδωρ από της γης. 8 και απέστειλε την περιστεράν οπίσω αυτού ιδείν, ει κεκόπακε το ύδωρ από της γης. 9 και ουχ ευρούσαι η περιστερά ανάπαυσιν τοις ποσίν αυτής, ανέστρεψε προς αυτόν εις την κιβωτόν, ότι ύδωρ ην επί παν το πρόσωπον της γης, και εκτείνας την χείρα έλαβεν αυτήν, και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν εις την κιβωτόν. 10 και επισχών έτι ημέρας επτά ετέρας, πάλιν εξαπέστειλε την περιστεράν εκ της κιβωτού· 11 και ανέστρεψε προς αυτόν η περιστερά το προς εσπέραν, και είχε φύλλον ελαίας κάρφος εν τω στόματι αυτής, και έγνω Νώε ότι κεκόπακε το ύδωρ από της γης. 12 και επισχών έτι ημέρας επτά ετέρας, πάλιν εξαπέστειλε την περιστεράν, και ου προσέθετο του επιστρέψαι προς αυτόν έτι. 13 και εγένετο εν τω ενί και εξακοσιοστώ έτει εν τη ζωή του Νώε, του πρώτου μηνός, μια του μηνός, εξέλιπε το ύδωρ από της γης· και απεκάλυψε Νώε την στέγην της κιβωτού, ην εποίησε, και είδεν ότι εξέλιπε το ύδωρ από προσώπου της γης. 14 εν δε τω δευτέρω μηνί εξηράνθη η γη, εβδόμη και εικάδι του μηνός.

15 Και είπε Κύριος ο Θεός προς Νώε λέγων· 16 έξελθε εκ της κιβωτού, συ και η γυνή σου και οι υιοί σου και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου 17 και πάντα τα θηρία, όσα εστί μετά σου, και πάσα σάρξ από πετεινών έως κτηνών, και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης εξάγαγε

μετά σεαυτού · και αυξάνεσθε και πληθύνεσθε επί της γης. 18 και εξήλθε Νώε και η γυνή αυτού και οι υιοί αυτού και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ ' αυτού. 19 και πάντα τα θηρία, και πάντα τα κτήνη, και παν πετεινόν, και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης κατά γένος αυτών, εξήλθοσαν εκ της κιβωτού. 20 και ωκοδόμησε Νώε θυσιαστήριον τω Κυρίω, και έλαβεν από πάντων των κτηγών των καθαρών και από πάντων των πετεινών των καθαρών και ανήνεγκεν εις ολοκάρπωσιν επί το θυσιαστήριον. 21 και ωσφράνθη Κύριος ο Θεός οσμην ευωδίας, και ειπε Κύριος ο Θεός διανοηθείς · ου προσθήτω έτι καταράσασθαι την γην δια τα έργα των ανθρώπων, ότι έγκειται η διάνοια του ανθρώπου επιμελώς επί τα πονηρά εκ νεότητος αυτού · ου προσθήσω ουν έτι πατάξαι πάσαν σάρκα ζώσαν, καθώς εποίησα. 22 πάσας τας ημέρας της γης, σπέρμα και θερισμός, ψύχος και καύμα, θέρος και έαρ, ημέραν και νύκτα ου καταπαύσουσι.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού και ειπεν αυτοίς · αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής. 2 και ο τρόμος και ο φόβος υμών έσται επί πάσι τοις θηρίοις της γης, επί πάντα τα πετεινά του ουρανού και επί πάντα τα κινούμενα επί της γης και επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης · υπό χείρας υμίν δέδωκα. 3 και παν ερπετόν, ό εστι ζων, υμίν έσται εις βρώσιν · ως λάχανα χόρτου δέδωκα υμίν τα πάντα. 4 πλην κρέας εν αίματι ψυχής ου φάγεσθε · 5 και γαρ το υμέτερον αίμα των ψυχών υμών εκ χειρός πάντων των θηρίων εκζητήσω αυτό και εκ χειρός ανθρώπου αδελφού εκζητήσω την ψυχήν του ανθρώπου. 6 ο εκχέων αίμα ανθρώπου, αντί του αίματος αυτού εκχυθήσεται, ότι εν εικόνι Θεού εποίησα τον άνθρωπον. 7 υμεις δε αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην, και κατακυριεύσατε αυτής.

8 Και ειπεν ο Θεός τω Νωε και τοις υιοίς αυτού μετ ' αυτού λέγων · 9 και ιδού εγώ ανίστημι την διαθήκην μου υμίν και τω σπέρματι υμών μεθ ' υμίας 10 και πάση ψυχή ζώση μεθ ' υμών,

από ορνέων και από κτηνών, και πάσι τοις θηρίοις της γης, όσα εστί μεθ' υμών από πάντων των εξελθόντων εκ της κιβωτού. 11 και στήσω την διαθήκην μου προς υμάς, και ουκ αποθάνεται πάσα σάρξ έτι από του ύδατος του κατακλυσμού, και ουκ έτι έσται κατακλυσμός ύδατος του καταφθείραι πάσαν την γην. 12 και ειπε Κύριος ο Θεός προς Νώε· τούτο το σημειον της διαθήκης, ό εγώ δίδωμι ανά μέσον εμού και υμών και ανά μέσον πάσης ψυχής ζώσης, ή εστι μεθ' υμών εις γενεάς αιωνίους· 13 το τόξον μου τίθημι εν τη νεφέλη, και έσται εις σημειον διαθήκης ανά μέσον εμού και της γης. 14 και έσται εν τω συννεφείν με νεφέλας επί την γην, οφθήσεται το τόξον εν τη νεφέλη, 15 και μνησθήσομαι της διαθήκης μου, ή εστιν ανά μέσον εμού και υμών, και ανά μέσον πάσης ψυχής ζώσης εν πάση σαρκί, και ουκ έσται έτι το ύδωρ εις κατακλυσμόν, ωστε εξαλείψαι πάσαν σάρκα. 16 και έσται το τόξον μου εν τη νεφέλη, και όψομαι του μνησθήναι διαθήκην αιώνιον ανά μέσον εμού και της γης και ανά μέσον ψυχής ζώσης εν πάσι σαρκί, ή εστιν επί της γης. 17 και ειπεν ο Θεός τω Νώε· τούτο το σημειον της διαθήκης, ης διεθέμην ανά μέσον εμού και ανά μέσον πάσης σαρκός, ή εστιν επί της γης.

18 Ήσαν δε οι υιοί Νώε, οι εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ· Χαμ δε ην πατήρ Χαναάν. 19 τρεις ούτοι εισιν υιοί Νώε· από τούτων διεσπάρησαν επί πάσαν την γην.

20 Και ήρξατο Νώε άνθρωπος γεωργός γης και εφύτευσεν αμπελώνα. 21 και έπιεν εκ του οίνου και εμεθύσθη και εγυμνώθη εν τω οίκω αυτού. 22 και ειδε Χαμ ο πατήρ Χαναάν την γύμνωσιν του πατρός αυτού και εξελθών ανήγγειλε τοις δυσίν αδελφοίς αυτού έξω. 23 και λαβόντες Σημ και Ιάφεθ το ιμάτιον επέθεντο επί τα δύο νώτα αυτών και επορεύθησαν οπισθοφανώς και συνεκάλυψαν την γύμνωσιν του πατρός αυτών, και το πρόσωπον αυτών οπισθοφανώς, και την γύμνωσιν του πατρός αυτών ουκ ειδον. 24 εξένηψε δε Νώε από του οίνου και έγνω όσα εποίησεν αυτω ο υιος αυτού ο νεώτερος, 25 και ειπεν· επικατάρατος Χαναάν· παις οικέτης έσται τοις αδελφοίς αυτού. 26 και ειπεν· ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ, και έσται Χαναάν παις οικέτης αυτού. 27 πλατόναι ο Θεός τω Ιάφεθ, και κατοικησάτω εν τοις οίκοις του Σημ και γενηθήτω Χαναάν παις αυτού.

28 Έζησε δε Νώε μετά τον κατακλυσμόν έτη τριακόσια πενήκοντα. 29 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Νώε εννακόσια πενήκοντα έτη, και απέθανεν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΑΥΤΑΙ δε αι γενέσεις των υιών Νώε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ, και εγεννήθησαν αυτοίς υιοί μετά τον κατακλυσμόν.

2 Υιοί Ιάφεθ· Γαμέρ και Μαγώγ και Μαδοί και Ιωβάν και Ελισά και Θοβέλ και Μοσόχ και Θείρας. 3 και υιοί Γαμέρ· Ασχανάζ και Ριφάθ και Θοργαμά. 4 και υιοί Ιωβάν· Ελισά και Θάρσεις, Κίτιοι, Ρόδιοι. 5 εκ τούτων αφωρίσθησαν νήσοι των εθνών εν τη γη αυτών, έκαστος κατά γλώσσαν εν ταις φυλαίς αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.

6 Υιοί δε Χαμ· Χους και Μερσαϊν Φουδ και Χαναάν. 7 υιοί δε Χους· Σαβά και Ευϊλά και Σαβαθά και Ρεγμά και Σαβαθακά. υιοί δε Ρεγμά· Σαβά και Δαδάν. 8 Χους δε εγέννησε τον Νεβρώδ. ούτος ήρξατο είναι γίγας επί της γης· 9 ούτος ην γίγας κυνηγός εναντίον Κυρίου του Θεού· δια τούτο ερούσιν, ως Νεβρώδ γίγας κυνηγός εναντίον Κυρίου. 10 και εγένετο αρχή της βασιλείας αυτού Βαβυλών και Ορέχ και Αρχάδ και Χαλάννη εν τη γη Σεναάρ. 11 εκ της γης εκείνης εξήλθεν Ασοούρ και ωκοδόμησε την Νινευϊ και την Ροωβώθ πόλιν και την Χαλάχ 12 και την Δασή ανά μέσον Νινευϊ και ανά μέσο Χαλάχ· αύτη η πόλις μεγάλη. 13 και Μεσραϊν εγέννησε τους Λουδιείμ και τους Ενεμετιείμ και τους Λαβιείμ και τους Νεφθαλιείμ και τους Πατροσωνιείμ 14 και τους Χασλωνιείμ, όθεν εξήλθε Φυλιστιείμ, και τους Καφθοριείμ. 15 Χαναάν δε εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού 16 και τον Χετταϊον και τον Ιεβουσαιον και τον Αμορραϊον και τον Γεργεσαιον και τον Ευαϊον και τον Αρουκαϊον 17 και τον Ασενναϊον και τον Αράδιον και τον Σαμαραϊον και τον Αμαθί. 18 και μετά τούτο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναναϊων, 19 και εγένετο τα όραι των Χαναναϊων από Σιδώνος έως ελθείν εις Γεραρά και Γαζάν, έως ελθείν έως Σοδόμων και Γομόρρας, Αδαμά και Σεβωϊμ έως Δασά. 20 ούτοι υιοί Χαμ, εν ταις φυλαίς αυτών, κατά γλώσσας αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.

21 Και τω Σημ εγεννήθη και αυτω, πατρί πάντων των υιών Έβερ, αδελφω Ιάφεθ του μείζονος.

22 υιοί Σημ· Ελάμ και Ασοούρ και Αρφαζάδ και Λούδ και Αράμ και Καϊνάν. 23 και υιοί Αράμ· Ούζ και Ούλ και Γατέρ και Μοσόχ. 24 και Αρφαζάδ εγέννησε τον Καϊνάν, και Καϊνάν

εγέννησε τον Σαλά, Σαλά δε εγέννησε τον Έβερ. 25 και τω Έβερ εγεννήθησαν δύο υιοί· όνομα τω ενί Φαλέγ, ότι εν ταις ημέραις αυτού διμερίσθη η γη, και όνομα τω αδελφω αυτού Ιεκτάν. 26 Ιεκτάν δε εγέννησε τον Ελμωδάδ και Σαλέθ και τον Σαρμώθ και Ιαράχ και Οδορρά και Αιβήλ και Δεκλά 27 και Ευάλ και Αβιμαέλ και Σαβά 28 και Ουφείρ και Ευειλά και Ιωβάβ. 29 πάντες ούτοι υιοί Ιεκτάν. 30 και εγένετο η κατοίκησις αυτών από Μασσή έως ελθείν εις Σαφηρά, όρος ανατολών. 31 ούτοι υιοί Σημ, εν ταις φυλαίς αυτών, κατά γλώσσας αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.

32 Αύται αι φυλαί υιών Νώε κατά γενέσεις αυτών, κατά έθνη αυτών· από τούτων διεσπάρησαν νήσοι των εθνών επί της γης μετά τον κατακλυσμόν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ην πάσα η γη χείλος εν, και φωνή μία πάσι. 2 και εγένετο εν τω κινήσαι αυτούς από ανατολών, εύρον πεδίον εν γη Σενναάρ και κατώκησαν εκεί. 3 και ειπεν άνθρωπος τω πλησίον αυτού· δεύτε πλινθεύσωμεν πλίνθους και οπιτήσωμεν αυτάς πυρί. και εγένετο αυτοίς η πλίνθος εις λίθον, και άσφαλτος ην αυτοίς ο πηλός. 4 και ειπαν· δεύτε οικοδομήσωμεν εαυτοίς πόλιν και πύργον, ου έσται η κεφαλή έως του ουρανού, και ποιήσωμεν εαυτοίς όνομα προ του διασπαρήναι ημάς επί προσώπου πάσης της γης. 5 και κατέβη Κύριος ιδείν την πόλιν και τον πύργον, ον ωκοδόμησαν οι υιοί των ανθρώπων. 6 και ειπε Κύριος· ιδού γένος εν και χείλος εν πάντων, και τούτο ήρξαντο ποιήσαι, και νυν ουκ εκλείπει απ' αυτών πάντα, όσα αν επιθώνται ποιείν. 7 δεύτε και καταβάντες συγχέωμεν αυτών εκεί την γλώσσαν, ίνα μη ακούσωσιν έκαστος την φωνήν του πλησίον. 8 και διέσπειρεν αυτούς Κύριος εκείθεν επί πρόσωπον πάσης της γης, και επαύσαντο οικοδομούντες την πόλιν και τον πύργον. 9 δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτής Σύγχυσις, ότι εκεί συνέχεε Κύριος τα χείλη πάσης της γης, και εκείθεν διέσπειρεν αυτούς Κύριος επί πρόσωπον πάσης της γης.

10 Και αὐταὶ αἱ γενέσεις Σημ. καὶ ἦν Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζάδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμὸν. 11 καὶ ἔζησε Σημ μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαζάδ ἔτη πεντακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαζάδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν. 13 καὶ ἔζησεν Ἀρφαζάδ μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Καϊνάν ἔτη τετρακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἔζησε Καϊνάν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά. καὶ ἔζησε Καϊνάν μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Σαλά ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

14 Καὶ ἔζησε Σαλά ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ. 15 καὶ ἔζησε Σαλά μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Ἐβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ ἔζησεν Ἐβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἐτη καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ. 17 καὶ ἔζησεν Ἐβερ μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ ἔτη διακόσια εβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

18 Καὶ ἔζησε Φαλέγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ραγαύ. 19 καὶ ἔζησε Φαλέγ μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Ραγαύ ἐννέα καὶ διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

20 Καὶ ἔζησε Ραγαύ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ. 21 καὶ ἔζησε Ραγαύ μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Σερούχ διακόσια ἐπτά ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. 22 καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ.

23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ, ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

24 Καὶ ἔζησε Ναχώρ ἔτη ἑκατὸν εβδομήκοντα ἐννέα καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρα. 25 καὶ ἔζησε Ναχώρ, μετὰ τὸ γεννήσαι αὐτὸν τὸν Θάρα, ἔτη ἑκατὸν εικοσιπέντε καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

26 Καὶ ἔζησε Θάρα εβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν.

27 Αὐταὶ αἱ γενέσεις Θάρα· Θάρα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν, καὶ Ἀρράν ἐγέννησε τὸν Λωτ. 28 καὶ ἀπέθανεν Ἀρράν ἐνώπιον Θάρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ,

ή εγεννήθη, εν τη χώρα των Χαλδαιών. 29 και έλαβον Άβραμ και Ναχώρ εαυτοίς γυναίκας· όνομα τη γυναικί Άβραμ Σάρα, και όνομα τη γυναικί Ναχώρ Μελχά, θυγάτηρ Αρράν και πατήρ Μελχά και πατήρ Ιεσχά. 30 και ην Σάρα στείρα και ουκ ετεκνοποιεί. 31 και έλαβε Θάρα τον Άβραμ υιόν αυτού και τον Λωτ υιόν Αρράν, υιόν του υιού αυτού, και την Σάραν την νύμφην αυτού, γυναίκα Άβραμ του υιού αυτού, και εξήγαγεν αυτούς εκ της χώρας των Χαλδαιών πορευθήναι εις γην Χαναάν και ήλθον έως Χαρράν και κατώκησεν εκεί. 32 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Θάρα εν γη Χαρράν διακόσια πέντε έτη, και απέθανε Θάρα εν Χαρράν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος τω Άβραμ· έξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου και εκ του οίκου του πατρός σου και δεύρο εις την γην, ην αν σοι δείξω· 2 και ποιήσω σε εις έθνος μέγα και ευλογήσω σε και μεγαλυνώ το όνομά σου, και έση ευλογημένος· 3 και ευλογήσω τους ευλογούντάς σε και τους καταρωμένους σε καταράσσομαι· και ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί της γης. 4 και επορεύθη Άβραμ, καθάπερ ελάλησεν αυτω Κύριος, και ώχето μετ ' αυτού Λωτ. Άβραμ δε ην ετών εβδομηκονταπέντε, ότε εξήλθε εκ Χαρράν. 5 και έλαβεν Άβραμ Σάραν την γυναίκα αυτού και τον Λωτ υιόν του αδελφού αυτού και πάντα τα υπάρχοντα αυτών, όσα εκτήσαντο, και πάσαν ψυχήν, ην εκτήσαντο εκ Χαρράν, και εξήλθοσαν πορευθήναι εις γην Χαναάν. 6 και διώδευσεν Άβραμ την γην εις το μήκος αυτής έως του τόπου Συχέμ, επί την δρύν την υψηλήν· οι δε Χαναναίοι τότε κατώκουν την γην. 7 και ώφθη Κύριος τω Άβραμ και ειπεν αυτω· τω σπέρματί σου δώσω την γην ταύτην. και ωκοδόμησεν εκεί Άβραμ θυσιαστήριον Κυρίω τω οφθέντι αυτω. 8 και απέστη εκείθεν εις το όρος κατά ανατολάς Βαιθήλ και έστησεν εκεί την σκηνήν αυτού, Βαιθήλ κατά θάλασσαν και Αγγαί κατά ανατολάς· και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω και επεκαλέσατο επί τω ονόματι Κυρίου. 9 και απήρην Άβραμ και πορευθείς εστρατοπέδευσεν εν τη ερήμω.

10 Και εγένετο λιμός επί της γης, και κατέβη Άβραμ εις Αίγυπτον παροικήσαι εκεί, ότι ενίσχυσεν ο λιμός επί της γης. 11 εγένετο δε, ηνίκα ήγγισεν Άβραμ εισελθείν εις Αίγυπτον, είπεν Άβραμ Σάρα τη γυναικί· γινώσκω εγώ, ότι γυνή ευπρόσωπος ει· 12 έσται ουν, ως αν ιδωσί σε οι Αιγύπτιοι, ερούσιν ότι γυνή αυτού εστιν αυτή, και αποκτενούσί με, σε δε περιποιήσονται. 13 ειπόν ουν, ότι αδελφή αυτού ειμι, όπως αν εϋ μοι γένηται δια σε, και ζήσεται η ψυχή μου ένεκέν σου. 14 εγένετο δε, ηνίκα εισήλθεν Άβραμ εις Αίγυπτον, ιδόντες οι Αιγύπτιοι την γυναίκα αυτού, ότι καλή ην σφόδρα, 15 και είδον αυτήν οι άρχοντες Φαραώ και επήνεσαν αυτήν προς Φαραώ και εισήγαγον αυτήν εις τον οίκον Φαραώ· 16 και τω Άβραμ εϋ εχρήσαντο δι' αυτήν, και εγένοντο αυτω πρόβατα και μόσχοι και όνοι και παίδες και παιδίσκαι και ημίονοι και κάμηλοι. 17 και ήτασεν ο Θεός τον Φαραώ ετασμοίς μεγάλους και πονηροίς και τον οίκον αυτού περι Σάρας της γυναικός Άβραμ. 18 καλέσας δε Φαραώ τον Άβραμ είπε· τι τοϋτο εποίησάς μοι, ότι ουκ απήγγειλάς μοι, ότι γυνή σου εστιν; 19 ινατί είπας ότι αδελφή μου εστι; και έλαβον αυτήν εμαυτω γυναίκα, και νυν ιδού η γυνή σου έναντί σου· λαβών απότρεχε. 20 και ενετείλατο Φαραώ ανδράσι περι Άβραμ συμπροπέμψαι αυτόν και την γυναίκα αυτού και πάντα, όσα ην αυτω.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΑΝΕΒΗ δε Άβραμ εξ Αιγύπτου, αυτός και η γυνή αυτού και πάντα τα αυτού και Λωτ μετ' αυτού, εις την έρημον. 2 Άβραμ δε ην πλούσιος σφόδρα κτήνεσι και αργυρίω και χρυσίω. 3 και επορεύθη όθεν ήλθεν εις την έρημον έως Βαιθήλ, έως του τόπου, ου ην η σκηνή αυτού το πρότερον, ανά μέσον Βαιθήλ και ανά μέσον Αγγαί, 4 εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, ου εποίησεν εκεί την αρχήν· και επεκαλέσατο εκεί Άβραμ το όνομα του Κυρίου. 5 και Λωτ τω συμπορευομένω μετ' Άβραμ ην πρόβατα και βόες και σκηναί. 6 και ουκ εχώρει αυτούς η γη κατοικείν άμα, ότι ην τα υπάρχοντα αυτών πολλά, και ουκ εχώρει αυτούς η γη κατοικείν άμα. 7 και εγένετο μάχη ανά μέσον των ποιμένων των κτηνών του Άβραμ και ανά μέσον των

ποιμένων των κτηνών του Λωτ· οι δε Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι τότε κατώκουν την γην. 8 είπε δε Άβραμ τω Λωτ· μη έστω μάχη ανά μέσον εμού και σου και ανά μέσον των ποιμένων μου και ανά μέσον των ποιμένων σου, ότι άνθρωποι αδελφοί εσμεν ημείς. 9 ουκ ιδού πάσα η γη εναντίον σου εστί; διαχωρίσθητι απ' εμού· ει συ εις αριστερά, εγώ εις δεξιά· ει δε συ εις δεξιά, εγώ εις αριστερά. 10 και επάρας Λωτ τους οφθαλμούς αυτού, επειδε πάσαν την περιχώρον του Ιορδάνου, ότι πάσα ην ποτιζομένη προ του καταστρέψαι τον Θεόν Σόδομα και Γόμορρα, ως ο παράδεισος του Θεού και ως η γη Αιγύπτου, έως ελθείν εις Ζόγορα. 11 και εξελέξατο εαυτω Λωτ πάσαν την περιχώρον του Ιορδάνου, και απήρε Λωτ από ανατολών, και διεχωρίσθησαν έκαστος από του αδελφού αυτού. 12 Άβραμ δε κατώκησεν εν γη Χαναάν, Λωτ δε κατώκησεν εν πόλει των περιχώρων και εσκήνωσεν εν Σοδόμοις· 13 οι δε άνθρωποι οι εν Σοδόμοις πονηροί και αμαρτωλοί εναντίον του Θεού σφόδρα.

14 Ο δε Θεός είπε τω Άβραμ μετά το διαχωρισθίηναι τον Λωτ απ' αυτού· ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου και ίδε από του τόπου, ου νυν συ ει, προς βορράν και λίβα και ανατολάς και θάλασσαν· 15 ότι πάσαν την γην, ην συ οράς, σοί δώσω αυτήν και τω σπέρματί σου έως αιώνος. 16 και ποιήσω το σπέρμα σου ως την άμμον της γης· ει δύναται τις εξαριθμήσαι την άμμον της γης, και το σπέρμα σου εξαριθμηθήσεται. 17 αναστάς διόδευσον την γην εις τε το μήκος αυτής και εις το πλάτος, ότι σοί δώσω αυτήν και τω σπέρματί σου εις τον αιώνα. 18 και αποσκηνώσας Άβραμ, ελθών κατώκησε παρά την δρύν την Μαμβρή, ή ην εν Χεβρώμ, και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τη βασιλεία τη Αμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ, και Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, Χοδολλογομόρ βασιλεύς Ελάμ και Θαργάλ βασιλεύς εθνών 2 εποίησαν πόλεμον μετά Βαλλά βασιλέως Σοδόμων και μετά Βαρσά βασιλέως Γομόρρας και μετά Σενναάρ βασιλέως Αδαμά και μετά Συμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και βασιλέως Βαλάκ (αύτη εστί Σηγώρ). 3 πάντες ούτοι

συνεφώνησαν επί την φάραγγα την αλυκὴν (αὐτὴ ἡ θάλασσα των αλών). 4 δώδεκα ἔτη αυτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομὸρ, τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν. 5 ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρῶθ καὶ Καρναῖν, καὶ ἔθνη ἰσχυρά ἅμα αυτοῖς καὶ τοὺς Ὀμμαίους τοὺς ἐν Σαυὴ τῆ πόλει 6 καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηεῖρ, ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 7 καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως (αὐτὴ ἐστὶ Κάδης) καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλήκ καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ. 8 ἐξήλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόρρας καὶ βασιλεὺς Ἀδαμά καὶ βασιλεὺς Σεβωεῖμ καὶ βασιλεὺς Βαλάκ (αὐτὴ ἐστὶ Σηγώρ) καὶ παρετάξαντο αυτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ αλυκῇ, 9 πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλέα Ἐλάμ καὶ Θαργάλ βασιλέα ἐθνῶν καὶ Ἀμαρφάλ βασιλέα Σενναάρ καὶ Ἀριώχ βασιλέα Ἐλλασάρ, οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε. 10 ἡ δὲ κοιλάς ἡ αλυκῇ, φρέατα ἀσφάλτου. ἔφυγε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόρρας καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ, οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ορεινὴν ἔφυγον. 11 ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πάσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομόρρας καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπήλθον. 12 ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λωτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπόχοντο· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδόμοις.

13 Παραγενόμενος δὲ των ἀνασωθέντων τὶς ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τῷ περάτῃ· αὐτὸς δὲ κατόκει παρά τῃ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ Ἀμορραίου τοῦ ἀδελφοῦ Ἐσχάλ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀυνάν, οἱ ἦσαν συνωμόται τοῦ Ἀβραμ. 14 ἀκούσας δὲ Ἀβραμ ὅτι ἠχμαλώτεται Λωτ ὁ ἀδελφιδὸς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ οκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. 15 καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβά, ἢ ἐστὶν ἐν ἀριστερὰ Δαμασκοῦ. 16 καὶ ἀπέστρεψε πάσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λωτ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.

17 Ἐξήλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ υποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομὸρ καὶ των βασιλέων των μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ (τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον των βασιλέων). 18 καὶ Μελχισεδέκ βασιλεὺς Σαλήμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ υψίστου. 19 καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ υψίστῳ, ὃς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 20 καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ

ὕψιστος, ὅς παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς σου υποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. 21 εἶπε δε βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ· δος μοι τοὺς ἀνδρας, τὴν δε ἵππον λάβε σεαυτῷ. 22 εἶπε δε Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδόμων· εκτενῶ τὴν χεὶρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, ὅς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 23 εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυρωτήρος υποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ· 24 πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ, Εσχὼλ, Αυνάν, Μαμβρῆ, οὗτοι λήφονται μερίδα.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΜΕΤΑ δε τὰ ρήματα ταῦτα ἐγενήθη ρῆμα Κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὁράματι, λέγων· μὴ φοβοῦ Ἀβραμ, ἐγὼ υπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα. 2 λέγει δε Ἀβραμ· δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δε ἀπολύομαι ἀτεκνός· ὁ δε υἱὸς Μασέκ τῆς οἰκογενούς μου, οὗτος Δαμασκός Ελιέζερ. 3 καὶ εἶπεν Ἀβραμ· ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δε οἰκογενής μου κληρονομήσει μοι. 4 καὶ εὐθὺς φωνή Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· σὺ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ' ὅς ἐξελεύσεται ἐκ σου, οὗτος κληρονομήσει σε. 5 ἐξήγαγε δε αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον δεῖ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀριθμήσον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς. καὶ εἶπεν· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. 6 καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 εἶπε δε πρὸς αὐτὸν· ἐγὼ ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι. 8 εἶπε δε, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γινώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; 9 εἶπε δε αὐτῷ· λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγὸνα καὶ περιστερὰν. 10 ἔλαβε δε αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διείλεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις, καὶ δε ὄρνεα οὐ διείλε. 11 κατέβη δε ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθησεν αὐτοῖς Ἀβραμ. 12 περὶ δε ἡλίου δυσμᾶς ἑκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ. 13 καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραμ· γινώσκων γνῶση ὅτι

πάροικον ἔσται το σπέρμα σου εν γη ουκ ἰδία, και δουλώσουσιν αυτοὺς και κακώσουσιν αυτοὺς και ταπεινώσουσιν αυτοὺς τετρακόσια ἔτη. 14 το δε ἔθνος, ω εἴν δουλεύωσι, κρινώ εγώ· μετά δε ταῦτα ἐξελεύσονται ὡδε μετά αποσκευῆς πολλῆς.

15 συ δε ἀπελεύση προς τους πατέρας σου εν εἰρήνη, τραφεῖς εν γῆρα καλω. 16 τετάρτη δε γενεά αποστραφήσονται ὡδε· οὐπω γαρ ἀναπεπλήρωνται αι ἀμαρτίαι των Ἀμορραίων ἕως του νυν. 17 ἐπεὶ δε ο ἥλιος ἐγένετο προς δυσμᾶς, φλόξ ἐγένετο, και ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος και λαμπάδες πυρός, αι διήλθον ἀνά μέσον των διχοτομημάτων τούτων. 18 εν τη ἡμέρα ἐκείνη διέθετο Κύριος τῷ Ἀβραμ διαθήκην λέγων· τῷ σπέρματί σου δώσω την γην ταύτην, ἀπὸ του ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως του ποταμοῦ του μεγάλου, ποταμοῦ Ευφράτου, 19 τους Κεναίους και τους Κενεζαίους και τους Κεδμωναίους 20 και τους Χετταίους και τους Φερεζαίους και Ραφαεῖν και τους Ἀμορραίους και τους Χαναναίους και τους Εὑαίους και τους Γεργεσαίους και τους Ιεβουσαίους.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΣΑΡΑ δε γυνή Ἀβραμ ουκ ἔτικτεν αὐτῷ. ἦν δε αὐτῆ παιδίσκη Αἰγυπτία, ἡ ὄνομα Ἄγαρ. 2 εἶπε δε Σάρα προς Ἀβραμ· ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος του μη τίκτειν· εἰσελθε σουν προς την παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δε Ἀβραμ της φωνῆς Σάρας. 3 και λαβούσα Σάρα ἡ γυνή Ἀβραμ Ἄγαρ την Αἰγυπτίαν την εαυτῆς παιδίσκην, μετά δέκα ἔτη του οικήσαι Ἀβραμ εν γη Χαναάν, ἔδωκεν αὐτήν τῷ Ἀβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα. 4 και εἰσήλθε προς Ἄγαρ, και συνέλαβε. και εἶδεν ὅτι εν γαστρὶ ἔχει, και ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς. 5 εἶπε δε Σάρα προς Ἀβραμ· ἀδικούμαι ἐκ σου· ἐγὼ δέδωκα την παιδίσκην μου εἰς τον κόλπον σου, ἰδοῦσα δε ὅτι εν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι ο Θεός ἀνά μέσον ἐμοῦ και σου. 6 εἶπε δε Ἀβραμ προς Σάραν· ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου εν ταις χερσὶ σου· χρώ αὐτῆ ὡς ἀν σοι ἀρεστόν ἤ. και ἐκάκωσεν αὐτήν Σάρα, και ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.

7 Εὔρε δε αὐτήν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ της πηγῆς του ὕδατος εν τη ἐρήμῳ, ἐπὶ της πηγῆς εν τη

οδώ Σουρ. 8 και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου. Άγαρ, παιδίσκη Σάρας, πόθεν έρχη και που πορευή; και είπεν · από προσώπου Σάρας της κυρίας μου εγώ αποδιδράσκω. 9 είπε δε αυτη ο άγγελος Κυρίου · αποστράφηθι προς την κυριαν σου και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής. 10 και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου · πληθύνων πληθυνώ το σπέρμα σου, και ουκ αριθμηθήσεται υπό του πλήθους. 11 και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου · ιδού, συ εν γαστρι έχεις και τέξη υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ισμαήλ, ότι επήκουσε Κύριος τη ταπεινώσει σου. 12 ούτος έσται άγροικος άνθρωπος αι χείρες αυτού επί πάντας, και αι χείρες πάντων επί αυτόν, και κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού κατοικήσει. 13 και εκάλεσεν Άγαρ το όνομα Κυρίου του λαλούντος προς αυτήν · συ ο Θεός ο επιδών με, ότι είπε · και γαρ ενώπιον είδον οφθέντα μοι. 14 ένεκεν τούτου εκάλεσε το φρέαρ Φρέαρ ου ενώπιον είδον · ιδού ανά μέσον Κάδης και ανά μέσον Βαράδ.

15 Και έτεκεν Άγαρ τω Άβραμ υιόν, και εκάλεσεν Άβραμ το όνομα του υιού αυτού, ον έτεκεν αυτω Άγαρ, Ισμαήλ. 16 Άβραμ δε ην ετών ογδοηκονταέξ, ηνίκα έτεκεν Άγαρ τω Άβραμ τον Ισμαήλ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε Άβραμ ετών ενενηκονταεννέα, και ώφθη Κύριος τω Άβραμ και είπεν αυτω · εγώ ειμι ο Θεός σου · ευαρέσται ενώπιον εμού και γίνου άμεμπτος, 2 και θήσομαι την διαθήκην μου ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου και πληθυνώ σε σφόδρα. 3 και έπεσεν Άβραμ επί πρόσωπον αυτού, και ελάλησεν αυτω ο Θεός λέγων · 4 και εγώ ιδού η διαθήκη μου μετά σου, και έση πατήρ πλήθους εθνών, 5 και ου κληθήσεται έτι το όνομά σου Άβραμ, αλλ ' έσται το όνομά σου Αβραάμ, ότι πατέρα πολλών εθνών τέθεικά σε. 6 και αυξανώ σε σφόδρα σφόδρα και θήσω σε εις έθνη, και βασιλείς εκ σου εξελεύσονται. 7 και στήσω την διαθήκην μου ανά μέσον σου και ανά μέσον του σπέρματός σου μετά σε, εις τας γενεάς αυτών, εις διαθήκην αιώνιον, είναιί σου Θεός και του σπέρματός σου μετά σε. 8 και δώσω σοι και τω σπέρματί σου

μετά σε την γην, ην παροικείς, πάσαν την γην Χαναάν, εις κατάσχεσιν αιώνιον και έσομαι αυτοίς εις Θεόν. 9 και ειπεν ο Θεός προς Αβραάμ · συ δε την διαθήκην μου διατηρήσεις, συ και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. 10 και αύτη η διαθήκη, ην διατηρήσεις, ανά μέσον εμού και υμών και ανά μέσον του σπέρματός σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών · περιτμηθήσεται υμών παν αρσενικόν, 11 και περιτμηθήσεσθε την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και έσται εις σημειον διαθήκης ανά μέσον εμού και υμών. 12 και παιδιον οκτώ ημερών περιτμηθήσεται υμίν, παν αρσενικόν εις τας γενεάς υμών, ο οικογενής και ο αργυρώνητος, από παντός υιού αλλοτρίου, ος ουκ έστιν εκ του σπέρματός σου. 13 περιτομή περιτμηθήσεται ο οικογενής της οικίας σου και ο αργυρώνητος, και έσται η διαθήκη μου επί της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον. 14 και απεριτμητος άρσην, ος ου περιτμηθήσεται την σάρκα της ακροβυστίας αυτού τη ημέρα τη ογδόη, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του γένους αυτής, ότι την διαθήκην μου διεσκέδασε.

15 Και ειπεν ο Θεός τω Αβραάμ · Σάρα η γυνή σου ου κληθήσεται το όνομα αυτής Σάρα, αλλά Σάρρα έσται το όνομα αυτής. 16 ευλογήσω δε αυτήν, και δώσω σοι εξ αυτής τέκνον · και ευλογήσω αυτό, και έσται εις έθνη, και βασιλεις εθνών εξ αυτού έσονται. 17 και έπεσεν Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε και ειπεν εν τη διανοία αυτού λέγων · ει τω εκατονταετεί γενήσεται υιος; και ει η Σάρρα ενενήκοντα ετών τέξεται; 18 ειπε δε Αβραάμ προς τον Θεόν · Ισμαήλ ούτος ζήτω εναντίον σου. 19 ειπε δε ο Θεός προς Αβραάμ · ναι · ιδού Σάρρα η γυνή σου τέξεται σοι υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Ισαάκ, και στήσω την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, είναι αυτω Θεός και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν. 20 περί δε Ισμαήλ ιδού επήκουσά σου · και ιδού ευλόγηκα αυτόν και αυξανώ αυτόν και πληθυνώ αυτόν σφόδρα · δώδεκα έθνη γεννήσει και δώσω αυτόν εις έθνος μέγα. 21 την δε διαθήκην μου στήσω προς Ισαάκ, ον τέξεται σοι Σάρρα εις τον καιρόν τούτον, εν τω ενιαυτω τω ετέρω. 22 συνετέλεσε δε λαλών προς αυτόν και ανέβη ο Θεός από Αβραάμ.

23 Και έλαβεν Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν εαυτού και πάντας τους οικογενεις αυτού και πάντας τους αργυρωνήτους και παν άρσεν των ανδρών των εν τω οίκω Αβραάμ και περιέτεμε τας ακροβυστίας αυτών εν τω καιρω της ημέρας εκείνης, καθά ελάλησεν αυτω ο Θεός. 24 Αβραάμ δε ενενηκονταεννέα ην ετών, ηνίκα περιετέμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 25 Ισμαήλ δε ο υιος αυτού ην ετών δεκατριών, ηνίκα περιετέμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 26

εν δε τω καιρω της ημέρας εκείνης περιετμήθη Αβραάμ και Ισμαήλ ο υιος αυτού · 27 και πάντες οι άνδρες του οίκου αυτού και οι οικογενείς αυτού και οι αργυρώνητοι εξ αλλογενών εθνών, περιέτεμεν αυτούς.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΩΦΘΗ δε αυτω ο Θεός προς τη δρυϊ τη Μαμβρή, καθημένου αυτού επί της θύρας της σκηνης αυτού μεσημβρίας. 2 αναβλέψας δε τοις οφθαλμοις αυτού είδε, και ιδού τρεις άνδρες ειστήκεισαν επάνω αυτού · και ιδών προσέδραμεν εις συνάντησιν αυτοις από της θύρας της σκηνης αυτού και προσεκύνησεν επί την γην. 3 και είπε · κύριε, ει άρα εύρον χάριν εναντίον σου, μη παρέλθης τον παιδά σου · 4 ληφθήτω δη ύδωρ, και νιψάτωσαν τους πόδας υμών, και καταψύξατε υπό το δένδρον · 5 και λήψομαι άρτον, και φάγεσθε, και μετά τούτο παρελεύσεσθε εις την οδόν υμών, ου ένεκεν εξεκλίνατε προς τον παιδα υμών. και είπαν · ούτω ποιήσον, καθώς είρηκας. 6 και έσπευσεν Αβραάμ επί την σκηνήν προς Σάρραν και είπεν αυτη · σπεύσον και φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως και ποιήσον εγκρυφίας. 7 και εις τας βόας έδραμεν Αβραάμ και έλαβεν απαλόν μοσχάριον και καλόν και έδωκε τω παιδί, και ετάχυνε του ποιήσαι αυτό. 8 έλαβε δε βούτυρον, και γάλα, και το μοσχάριον ό εποίησε, και παρέθηκεν αυτοις, και έφαγον · αυτός δε παρειστήκει αυτοις υπό το δένδρον.

9 Είπε δε προς αυτόν · που Σάρρα η γυνή σου; ο δε αποκριθείς είπεν · ιδού εν τη σκηνή. 10 είπε δε · επαναστρέφω ηξω προς σε κατά τον καιρόν τούτον εις ωρας, και έξει υιόν Σάρρα η γυνή σου. Σάρρα δε ήκουσε προς τη θύρα της σκηνης, ούσα όπισθεν αυτού. 11 Αβραάμ δε και Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ημερών, εξέλιπε δε τη Σάρρα γίνεσθαι τα γυναικεία. 12 εγέλασε δε Σάρρα εν εαυτη, λέγουσα · ούπω μεν μοι γέγονεν έως του νυν, ο δε κύριός μου πρεσβύτερος. 13 και είπε Κύριος προς Αβραάμ · τι ότι εγέλασε Σάρρα εν εαυτη, λέγουσα · άρά γε αληθώς τέξομαι; εγώ δε γεγήρακα. 14 μη αδυνατήσει παρά τω Θεω ρήμα; εις τον καιρόν

τούτον αναστρέψω προς σε εις ωρας· και έσται τη Σάρρα υιος. 15 ηρνήσατο δε Σάρρα λέγουσα· ουκ εγέλασα· εφοβήθη γαρ. και ειπεν αυτη· ουχι, αλλά εγέλασας.

16 Εξαναστάντες δε εκείθεν οι άνδρες κατέβλεψαν επί πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας. Αβραάμ δε συνεπορεύετο μετ' αυτών συμπροπέμπων αυτούς. 17 ο δε Κύριος ειπεν· ου μη κρύψω εγώ από Αβραάμ του παιδός μου, α εγώ ποιώ. 18 Αβραάμ δε γινόμενος έσται εις έθνος μέγα και πολύ, και ενευλογηθήσονται εν αυτω πάντα τα έθνη της γης. 19 ήδειν γαρ ότι συντάξει τοις υιοίς αυτου και τω οίκω αυτου μετ' αυτόν, και φυλάξουσι τας οδούς Κυριου ποιειν δικαιοσύνην και κρίσιν, όπως αν επαγάγη Κύριος επί Αβραάμ πάντα, όσα ελάλησε προς αυτόν. 20 ειπε δε Κύριος· κραυγή Σοδόμων και Γομόρρας πεπλήθονται προς με, και αι αμαρτίαι αυτών μεγάλαι σφόδρα. 21 καταβάς ουν όψομαι, ει κατά την κραυγήν αυτών την ερχομένην προς με συντελούνται, ει δε μη, ίνα γνώ. 22 και αποστρέψαντες εκείθεν οι άνδρες ήλθον εις Σόδομα. Αβραάμ δε έτι ην εστηκώς εναντίον Κυριου. 23 και εγγίσας Αβραάμ ειπε· μη συναπολέσης δικαιον μετά ασεβούς και έσται ο δικαιος ως ο ασεβής; 24 εάν ώσι πενήκοντα δικαιοι εν τη πόλει, απολεις αυτούς; ουκ ανήσεις πάντα τον τόπον ένεκεν των πενήκοντα δικαίων, εάν ώσιν εν αυτη; 25 μηδαμώς συ ποιήσεις ως το ρήμα τούτο, του αποκτειναι δικαιον μετά ασεβούς, και έσται ο δικαιος ως ο ασεβής. μηδαμώς· ο κρίνων πάσαν την γην, ου ποιήσεις κρίσιν; 26 ειπε δε Κύριος· εάν ώσιν εν Σοδόμοις πενήκοντα δικαιοι εν τη πόλει, αφήσω όλην την πόλιν και πάντα τον τόπον δι' αυτούς. 27 και αποκριθείς Αβραάμ ειπε· νυν ηρξάμην λαλήσαι προς τον Κύριόν μου, εγώ δε ειμι γη και σποδός· 28 εάν δε ελαττωνωθώσιν οι πενήκοντα δικαιοι εις τεσσαρακονταπέντε, απολεις ένεκεν των πέντε πάσαν την πόλιν; και ειπεν· ου μη απολέσω, εάν εύρω εκει τεσσαρακονταπέντε. 29 και προσέθηκεν έτι λαλήσαι προς αυτόν, και ειπεν· εάν δε ευρεθώσιν εκει τεσσαράκοντα; και ειπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των τεσσαράκοντα. 30 και ειπε· μη τι κύριε, εάν λαλήσω; εάν δε ευρεθώσιν εκει τριάκοντα; και ειπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των τριάκοντα. 31 και ειπεν· επειδή έχω λαλήσαι προς τον κύριον· εάν δε ευρεθώσιν εκει είκοσι; και ειπεν· ου μη απολέσω, εάν εύρω εκει είκοσι. 32 και ειπε· μήτι κύριε, εάν λαλήσω έτι άπαξ· εάν δε ευρεθώσιν εκει δέκα; και ειπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των δέκα. 33 απήλθε δε ο Κύριος, ως επαύσατο λαλών τω Αβραάμ, και Αβραάμ απέστρεψεν εις τον τόπον αυτου.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΗΛΘΟΝ δε οι δύο άγγελοι εις Σόδομα εσπέρας · Λωτ δε εκάθητο παρά την πόλιν Σοδόμων. ιδών δε Λωτ, εξανέστη εις συνάντησιν αυτοίς και προσεκύνησε τω προσώπω επί την γην. 2 και είπεν · ιδού κύριοι, εκκλίνατε εις τον οίκον του παιδός υμών και καταλύσατε και νίψασθε τους πόδας υμών, και ορθρίσαντες απελεύσεσθε εις την οδόν υμών. και είπαν · ουχί, αλλ ' εν τη πλατεία καταλύσομεν. 3 και κατεβιάζετο αυτούς, και εξέκλιναν προς αυτόν και εισήλθον εις τον οίκον αυτού. και εποίησεν αυτοίς πότον, και αζύμους έπεψεν αυτοίς, και έφαγον. 4 προ του κοιμηθήναι δε, οι άνδρες της πόλεως οι Σοδομίται περικύκλωσαν την οικίαν από νεανίσκου έως πρεσβυτέρου, άπας ο λαός άμα. 5 και εξεκαλούντο τον Λωτ και έλεγον προς αυτόν · που εισιν οι άνδρες οι εισελθόντες προς σε την νύκτα; εξάγαγε αυτούς προς ημάς, ινα συγγενώμεθα αυτοίς. 6 εξήλθε δε Λωτ προς αυτούς προς το πρόθυρον, την δε θύραν προσέωξεν οπίσω αυτού. 7 είπε δε προς αυτούς · μηδαμώς αδελφοί, μη πονηρευόσηθε. 8 εισί δε μοι δύο θυγατέρες, αι ουκ έγνωσαν άνδρα · εξάξω αυτάς προς υμάς, και χράσθε αυταις, καθά αν αρέσκη υμίν ·μόνον εις τους ανδρας τούτους μη ποιήσητε άδικον, ου είνεκεν εισήλθον υπό την σκέπην των δοκών μου. 9 είπαν δε αυτω · απόστα εκεί. εισήλθες παροικειν · μη και κρίσιν κρίνειν; νυν ουν σε κακώσωμεν μάλλον ή εκείνους. και παρεβιάζοντο τον άνδρα τον Λωτ σφόδρα. και ήγγισαν συντριψαι την θύραν. 10 εκτειναντες δε οι άνδρες τας χείρας εισεπάσαντο τον Λωτ προς εαυτούς εις τον οίκον, και την θύραν του οίκου απέκλεισαν · 11 τους δε άνδρας τους όντας επί της θύρας του οίκου επάταξαν εν αορασία από μικρού έως μεγάλου, και παρελύθησαν ζητούντες την θύραν.

12 Είπαν δε οι άνδρες ή προς Λωτ · εισί σοι ώδε γαμβροί ή υιοί ή θυγατέρες; ή είτις σοι άλλος εστιν εν τη πόλει, εξάγαγε εκ του τόπου τούτου · 13 ότι ημεις απόλλομεν τον τόπον τούτον, ότι υψώθη η κραυγή αυτών έναντι Κυρίου, και απέστειλεν ημάς Κύριος εκτριψαι αυτήν. 14 εξήλθε δε Λωτ και ελάλησε προς τους γαμβρούς αυτού τους ειληφότας τας θυγατέρας αυτού και είπεν · ανάστητε και εξέλθετε εκ του τόπου τούτου, ότι εκτριβει Κύριος την πόλιν. έδοξε δε

γελοιάζειν εναντίον των γαμβρών αυτού. 15 ηνίκα δε όρθρος εγένετο, εσπούδαζον οι άγγελοι τον Λωτ λέγοντες· αναστάς λάβε την γυναϊκά σου και τας δύο θυγατέρας σου, ας έχεις, και έξελθε, ίνα μη και συ συναπόλη ταις ανομίαις της πόλεως. 16 και εταράχθησαν· και εκράτησαν οι άγγελοι της χειρός αυτού και της χειρός της γυναϊκός αυτού και των χειρών των δύο θυγατέρων αυτού, εν τω φείσασθαι Κύριον αυτού. 17 και εγένετο, ηνίκα εξήγαγον αυτούς έξω και είπαν· σώζων σώζε την σεαυτού ψυχήν· μη περιβλέψη εις τα οπίσω, μηδέ σης εν πάση τη περιχώρῳ· εις το όρος σώζου, μήποτε συμπαραληφθής. 18 είπε δε Λωτ προς αυτούς· δέομαι κύριε, 19 επειδή εύρεν ο παις σου έλεος εναντίον σου και εμεγάλυνας την δικαιοσύνην σου, ό ποιεις επ' εμέ του ζήν την ψυχήν μου, εγώ δε ου δυνήσομαι διασωθήναι εις το όρος, μήποτε καταλάβη με τα κακά και αποθάνω. 20 ιδού η πόλις αύτη εγγύς του καταφυγείν με εκεί, ή εστι μικρά, και εκεί διασωθήσομαι· ου μικρά εστι; και ζήσεται η ψυχή μου ένεκέν σου. 21 και είπεν αυτω· ιδού εθαύμασά σου το πρόσωπον και επί τω ρήματι τούτω του μη καταστρέψαι την πόλιν, περί ης ελάλησας· 22 σπεύσον ουν του σωθήναι εκεί· ου γαρ δυνήσομαι ποιήσαι πράγμα, έως του ελθείν σε εκεί. δια τούτο εκάλεσε το όνομα της πόλεως εκείνης Σηγώρ. 23 ο ήλιος εξήλθεν επί την γην, και Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ, 24 και Κύριος έβρεξεν επί Σόδομα και Γόμορρα θείον, και πυρ παρά Κυρίου εξ ουρανού 25 και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας και πάσαν την περιχώρον και πάντας τους κατοικούντας εν ταις πόλεσι και τα ανατέλλοντα εκ της γης. 26 και επέβλεψεν η γυνή αυτού εις τα οπίσω και εγένετο στήλη αλός.

27 Ώρθρισε δε Αβραάμ τω πρωϊ εις τον τόπον, ου ειστήκει εναντίον Κυρίου. 28 και επέβλεψεν επί πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας και επί πρόσωπον της περιχώρου και είδε, και ιδού ανέβαινε φλόξ εκ της γης, ωσει ατμίσ καμίνου. 29 και εγένετο εν τω εκτρίψαι Κύριον πάσας τας πόλεις της περιοίκου, εμνήσθη ο Θεός του Αβραάμ και εξαπέστειλε τον Λωτ εκ μέσου της καταστροφής, εν τω καταστρέψαι Κύριον τας πόλεις, εν αις κατώκει εν αυταίς Λωτ.

30 Ανέβη δε Λωτ εκ Σηγώρ και εκάθητο εν τω όρει αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού μετ' αυτού· εφοβήθη γαρ κατοικήσαι εν Σηγώρ. και κατώκησεν εν τω σπηλαίῳ, αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού μετ' αυτού. 31 είπε δε η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν· ο πατήρ ημών πρεσβύτερος, και ουδεις εστιν επί της γης, ος εισελεύσεται προς ημάς, ως καθήκει πάση τη γη· 32 δεύρο και ποτίσωμεν τον πατέρα ημών οίνον και κοιμηθώμεν μετ' αυτού και εξαναστήσωμεν εκ του πατρός ημών σπέρμα. 33 επότισαν δε τον πατέρα αυτών οίνον εν τη

νυκτί εκείνη, και εισελθούσα η πρεσβυτέρα κοιμήθη μετά του πατρός αυτής εν τη νυκτί εκείνη, και ουκ ήδει εν τω κοιμηθήναι αυτόν και εν τω αναστήναι. 34 εγένετο δε εν τη επαύριον και είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν · ιδού κοιμήθην χθές μετά του πατρός ημών · ποτίσωμεν αυτόν οίνον και εν τη νυκτί ταύτη, και εισελθούσα κοιμήθητι μετ' αυτού, και εξαναστήσωμεν εκ του πατρός ημών σπέρμα. 35 επότισαν δε και εν τη νυκτί εκείνη τον πατέρα αυτών οίνον, και εισελθούσα η νεωτέρα κοιμήθη μετά του πατρός αυτής, και ουκ ήδει εν τω κοιμηθήναι αυτόν και αναστήναι. 36 και συνέλαβον αι δύο θυγατέρες Λωτ εκ του πατρός αυτών. 37 και έτεκεν η πρεσβυτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Μωάβ λέγουσα · εκ του πατρός μου · ούτος πατήρ Μωαβιτών έως της σήμερον ημέρας. 38 έτεκε δε και η νεωτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Αμμάν, λέγουσα · υιος γένους μου · ούτος πατήρ Αμμανιτών έως της σήμερον ημέρας.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ εκίνησεν εκείθεν Αβραάμ ει γην προς λίβα και ώκησεν ανά μέσον Κάδης και ανά μέσον Σουρ. και παρώκησεν εν Γεράροις. 2 είπε δε Αβραάμ περί Σάρρας της γυναικός αυτού, ότι αδελφή μου εστιν · εφοβήθη γαρ ειπείν ότι γυνή μου εστι, μη ποτε αποκτεινωσιν αυτόν οι άνδρες της πόλεως δι ' αυτήν. απέστειλε δε Αβιμέλεχ, βασιλεύς Γεράρων, και έλαβε την Σάρραν. 3 και εισήλθεν ο Θεός προς Αβιμέλεχ εν ύπνω την νύκτα και είπεν · ιδού συ αποθνήσκεις περι της γυναικός, ης έλαβες, αυτή δε εστι συνωκηρία ανδρι. 4 Αβιμέλεχ δε ουχ ήψατο αυτής και είπε · Κύριε, έθνος αγνοούν και δικαιον απολείς; 5 ουκ αυτός μοι είπεν, αδελφή μου εστι; και αυτή μοι είπεν, αδελφός μου εστιν; εν καθαρά καρδια και εν δικαιοσύνη χειρών εποίησα τούτο. 6 λίγο είπε δε αυτω ο Θεός καθ ' ύπνον · καγώ έγνων ότι εν καθαρά καρδια εποίησας τούτο, και εφεισάμην σου του μη αμαρτείν σε εις εμέ · ένεκα τούτου ουκ αφήκά σε άψασθαι αυτής. 7 νυν δε απόδος την γυναίκα τω ανθρωπω, ότι προφήτης εστι και προσεύξεται περι σου και ζήση · ει δε μη αποδίδωσ, γνώση ότι αποθανή συ και πάντα τα σά. 8

και ώρθρισεν Αβιμέλεχ τω πρωϊ και εκάλεσε πάντας τους παίδας αυτού και ελάλησε πάντα τα ρήματα ταύτα εις τα ώτα αυτών, εφοβήθησαν δε πάντες οι άνθρωποι σφόδρα. 9 και εκάλεσεν Αβιμέλεχ τον Αβραάμ, και ειπεν αυτω · τι τούτο εποίησας ημίν; μήτι ημάρτομεν εις σε, ότι επήγαγες επι ' εμέ και επί την βασιλειαν μου αμαρτίαν μεγάλην; έργον, ό ουδεις ποιήσει, πεποιηκάς μοι. 10 ειπε δε Αβιμέλεχ τω Αβραάμ · τι ενιδών εποίησας τούτο; 11 ειπε δε Αβραάμ · ειπα γαρ, άρα ουκ έστι θεοσέβεια εν τω τόπω τούτω, εμέ τε αποκτενούσιν ένεκεν της γυναικός μου. 12 και γαρ αληθώς αδελφή μου εστιν εκ πατρός, αλλ ' ουκ εκ μητρός · εγενήθη δε μοι εις γυναίκα. 13 εγένετο δε, ηνίκα εξήγαγέ με ο Θεός εκ του οίκου του πατρός μου, και ειπα αυτη · ταύτην την δικαιοσύνην ποιήσεις εις εμέ, εις πάντα τόπον ου εάν εισέλθωμεν εκεί, επόν εμέ, ότι αδελφός μου εστιν. 14 έλαβε δε Αβιμέλεχ χίλια δίδραχμα και πρόβατα και μόσχους και παίδας και παιδίσκας και έδωκε τω Αβραάμ και απέδωκεν αυτω Σάρραν την γυναίκα αυτού. 15 και ειπεν Αβιμέλεχ τω Αβραάμ · ιδού η γη μου εναντίον σου · ου εάν σοι αρέσκη, κατοίκει. 16 τη δε Σάρρα ειπεν · ιδού δέδωκα χίλια δίδραχμα τω αδελφω σου · ταύτα έσται σοι εις την τιμή του προσώπου σου και πάσαις ταις μετά σου · και πάντα αλήθευσον. 17 προσήξατο δε Αβραάμ προς τον Θεόν, και ίάσατο ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναίκα αυτού και τας παιδίσκας αυτού, και έτεκον · 18 ότι συγκλειών συνέκλεισε Κύριος έξωθεν πάσαν μήτραν εν τω οίκω Αβιμέλεχ, ένεκεν Σάρρας της γυναικός Αβραάμ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ Κύριος επισκέψατο την Σάρραν, καθά ειπε, και εποίησε Κύριος τη Σάρρα καθά ελάλησε, 2 και συλλαβούσα έτεκε τω Αβραάμ υιόν εις το γήρας, εις τον καιρόν, καθά ελάλησεν αυτω Κύριος. 3 και εκάλεσεν Αβραάμ το όνομα του υιού αυτού του γενομένου αυτω, ον έτεκεν αυτω Σάρρα, Ισαάκ. 4 περιέτεμε δε Αβραάμ τον Ισαάκ τη ημέρα τη ογδόη, καθά ενετείλατο αυτω ο Θεός. 5 και Αβραάμ ην εκατόν ετών, ηνίκα εγένετο αυτω Ισαάκ ο υιος αυτού. 6 ειπε δε Σάρρα · γέλωτά μοι εποίησε Κύριος · ος γαρ αν ακούση, συγχαρείται μοι. 7 και ειπε · τις

αναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔτεκον υἱόν ἐν τῷ γήρα μου.

8 Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη, καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 9 ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· 10 καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ· ἐκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ. 11 σκληρόν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 12 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· μὴ σκληρόν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ἀν' ὅσα εἶπη σοὶ Σάρρα, ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῆς, ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα. 13 καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σὸν ἐστίν. 14 ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῖ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκε τῇ Ἄγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανάτο κατὰ τὴν ἐρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. 15 ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης. 16 ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βολῆν· εἶπε γὰρ, οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου. καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ, ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἐκλαυσεν. 17 εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὐ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἐστὶν Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὐ ἐστίν. 18 ἀνάστηθι καὶ λαβέ το παιδίον καὶ κράτησον τὴ χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό. 19 καὶ ἀνέωξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζώντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπλησε τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον. 20 καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὐξήθη. καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐγένετο δὲ τοξότης. 21 καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαράν, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Οχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ λέγων· ὁ Θεὸς μετὰ σου ἐν πάσιν, οἷς ἐὰν ποιῆς· 23 νῦν οὖν ὁμοσόν μοι τὸν Θεόν, μὴ ἀδικήσῃς με μηδὲ τὸ σπέρμα μου, μηδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐποίησα μετὰ σου, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τὴ γῆ, ἢ σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ. 24 καὶ εἶπεν Ἀβραάμ· ἐγὼ ὁμοῦμαι. 25 καὶ ἠλεγξεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ. 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, οὐδὲ σὺ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ

ήκουσα, αλλ' ή σήμερον. 27 και έλαβεν Αβραάμ πρόβατα και μόσχους, και έδωκε τω Αβιμέλεχ, και διέθεντο αμφοτέροι διαθήκην. 28 και έστησεν Αβραάμ επτά αμνάδας προβάτων μόνας. 29 και ειπεν Αβιμέλεχ τω Αβραάμ· τι εισιν αι επτά αμνάδες των προβάτων τούτων, ας έστησας μόνας; 30 και ειπεν Αβραάμ, ότι τας επτά αμνάδας λήψη παρ' εμού, ίνα ώσι μοι εις μαρτύριον, ότι εγώ ώρυξα το φρέαρ τούτο. 31 δια τούτο επωνόμασε το όνομα του τόπου εκείνου, Φρέαρ ορκισμού, ότι εκεί ώμοσαν αμφοτέροι. 32 και διέθεντο διαθήκην εν τω φρέατι του ορκισμού. ανέστη δε Αβιμέλεχ και Οχοζάθ ο νυμφαγωγός αυτού και Φιχόλ ο αρχιστράτητος της δυνάμεως αυτού, και επέστρεψαν εις την γην των Φυλιστιείμ. 33 και εφύτευσεν· Αβραάμ άρουραν επί τω φρέατι του όρκου και επεκαλέσατο εκεί το όνομα Κυρίου, Θεός αιώνιος. 34 παρώκησε δε Αβραάμ εν τη γη των Φυλιστιείμ ημέρας πολλάς.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ εγένετο μετά τα ρήματα ταύτα ο Θεός επείρασε τον Αβραάμ και ειπεν αυτω· Αβραάμ, Αβραάμ. ο δε ειπεν· ιδού εγώ. 2 και ειπε· λαβέ τον υιόν σου τον αγαπητόν, ον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και πορευθήτι εις την γην την υψηλήν και ανένεγκον αυτόν εκεί εις ολοκάρπωσιν εφ' εν των ορέων, ων αν σοι ειπω. 3 αναστάς δε Αβραάμ το πρωϊ επέσαξε την όνον αυτού· παρέλαβε δε μεθ' εαυτού δύο παίδας και Ισαάκ τον υιόν αυτού και σχίσας ξύλα εις ολοκάρπωσιν, αναστάς επορευθή και ήλθεν επί τον τόπον, ον ειπεν αυτω ο Θεός, τη ημέρα τη τρίτη. 4 και αναβλέψας Αβραάμ τοις οφθαλμοίς αυτού, ειδε τον τόπον μακρόθεν. 5 και ειπεν Αβραάμ τοις παισίν αυτού· καθίσατε αυτού μετά της όνου, εγώ δε και το παιδάριον διελευσόμεθα έως ώδε και προσκυνήσαντες αναστρέψομεν προς υμάς. 6 έλαβε δε Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαρπώσεως και επέθηκεν Ισαάκ τω υιω αυτού· έλαβε δε μετά χειρας και το πυρ και την μάχαιραν, και επορευθήσαν οι δύο άμα. 7 ειπε δε Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού· πάτερ. ο δε ειπε· τι εστι, τέκνον; ειπε δε· ιδού το πυρ και τα ξύλα· που εστι το πρόβατον το εις ολοκάρπωσιν; 8 ειπε δε Αβραάμ· ο Θεός όψεται εαυτω πρόβατον εις ολοκάρπωσιν,

τέκνον. πορευθέντες δε αμφοτέροι άμα, 9 ήλθον επί τον τόπον, ον είπεν αυτω ο Θεός. και ωκοδόμησεν εκεί Αβραάμ το θυσιαστήριον και επέθηκε τα ξύλα, και συμποδίσας Ισαάκ τον υιόν αυτου, επέθηκεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων. 10 και εξέτεινεν Αβραάμ την χείρα αυτου λαβείν την μάχαιραν σφάζαι τον υιόν αυτου. 11 και εκάλεσεν αυτόν άγγελος Κυριου εκ του ουρανου και είπεν· Αβραάμ, Αβραάμ. ο δε είπεν· ιδού εγώ. 12 και είπε· μη επιβάλης την χείρά σου επί το παιδάριον μηδέ ποιήσης αυτω μηδέν· νυν γαρ έγνων, ότι φοβή σου τον Θεόν και ουκ εφείσω του υιού σου του αγαπητου δι' εμέ. 13 και αναβλέψας Αβραάμ τοις οφθαλμοίς αυτου είδε, και ιδού κριός εις κατεχόμενος εν φυτω Σαβέκ των κεράτων· και επορεύθη Αβραάμ και έλαβε τον κριόν και ανήνεγκεν αυτόν εις ολοκάρπωσιν αντι Ισαάκ του υιού αυτου. 14 και εκάλεσεν Αβραάμ το όνομα του τόπου εκεινου, Κύριος είδεν, ινα είπωσι σήμερον, εν τω όρει Κύριος ώφθη. 15 και εκάλεσεν άγγελος Κυριου τον Αβραάμ δεύτερον εκ του ουρανου, λέγων· 16 κατ' εμαυτου ώμοσα, λέγει Κύριος, ου είνεκεν εποίησας το ρήμα τουτο, και ουκ εφείσω του υιού σου του αγαπητου δι' εμέ, 17 ή μην ευλογών ευλογήσω σε, και πληθύνων πληθυνώ το σπέρμα σου, ως τους αστέρας του ουρανου και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης, και κληρονομήσει το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντίων· 18 και ενευλογηθήσονται εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γης, ανθ' ων υπήκουσας της εμής φωνής. 19 απεστράφη δε Αβραάμ προς τους παιδας αυτου, και αναστάντες επορεύθησαν άμα επί το φρέαρ του όρκου. και κατώκησεν Αβραάμ επί το φρέαρ του όρκου.

20 Εγένετο δε μετά τα ρήματα ταύτα και ανηγγέλη τω Αβραάμ λέγοντες· ιδού τέτοκε Μελχά και αυτή υιός τω Ναχώρ τω αδελφω σου, 21 τον Ούζ πρωτότοκον και τον Βαύξ αδελφόν αυτου και τον Καμουήλ πατέρα Σύρων 22 και τον Χαζάδ και Αζαύ και τον Φαλδές και τον Ιελδάφ και τον Βαθουήλ· 23 Βαθουήλ δε εγέννησε την Ρεβέκκαν. οκτώ ούτοι υιοί, ους έτεκε Μελχά τω Ναχώρ τω αδελφω Αβραάμ. 24 και η παλλακή αυτου, ή όνομα Ρεημά, έτεκε και αυτή τον Ταβέκ και τον Ταάμ και τον Τοχός και τον Μοχά.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε η ζωή Σάρρας ἔτη εκατὸν εικοσιεπτὰ. 2 και ἀπέθανε Σάρρα εν πόλει Αρβόκ, ἡ ἐστίν εν τῷ κοιλώματι (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) εν τῇ γῇ Χαναάν. ἦλθε δε Αβραάμ κόψασθαι Σάρραν και πενήθησαι. 3 και ἀνέστη Αβραάμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ και εἶπεν Αβραάμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χετ λέγων· 4 πάροικος και παρεπίδημος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε μοι σὺν κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, και θάψω τον νεκρὸν μου ἀπ' ἐμοῦ. 5 ἀπεκρίθησαν δε οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Αβραάμ λέγοντες· μη κύριε· 6 ἀκουσον δε ἡμῶν. βασιλεύς παρά Θεοῦ σὺ εἶ εν ἡμῖν· εν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τον νεκρὸν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν σὺ μη κωλύσει το μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σου του θάψαι τον νεκρὸν σου ἐκεῖ. 7 ἀναστὰς δε Αβραάμ προσεκόνησεν τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ Χετ, 8 και ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Αβραάμ λέγων· εἰ ἔχετε τὴν ψυχὴν ὑμῶν, ὥστε θάψαι τον νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου και λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρών τῷ του Σαάρ, 9 και δότω μοι το σπήλαιον το διπλοῦν, ὃ ἐστίν αὐτῷ, το ὄν εν μέρει του ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου του ἀξίου δότω μοι αὐτὸ εν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου. 10 Εφρών δε ἐκάθητο εν μέσω των υἱῶν Χετ· ἀποκριθεὶς δε Εφρών ο Χετταῖος πρὸς Αβραάμ εἶπεν, ἀκουόντων των υἱῶν Χετ και των εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων, λέγων· 11 παρ' ἐμοὶ γενοῦ, κύριε, και ἀκουσὸν μου· τον ἀγρὸν και το σπήλαιον το εν αὐτῷ σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων των πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τον νεκρὸν σου· 12 και προσεκόνησεν Αβραάμ ἐναντίον του λαοῦ τῆς γῆς 13 και εἶπε τῷ Εφρών εἰς τα ὦτα ἐναντίον του λαοῦ τῆς γῆς· ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἀκουσὸν μου· το ἀργύριον του ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, και θάψω τον νεκρὸν μου ἐκεῖ. 14 ἀπεκρίθη δε Εφρών τῷ Αβραάμ λέγων· 15 οὐχὶ κύριε, ἀκήκοα γὰρ, γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου, ἀλλὰ τι ἀν εἶη τοῦτο ἀνά μέσον ἐμοῦ και σου; σὺ δε τον νεκρὸν σου θάψον. 16 και ἤκουσεν Αβραάμ του Εφρών, και ἀποκατέστησεν Αβραάμ τῷ Εφρών το ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τα ὦτα των υἱῶν Χετ, τετρακόσια δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. 17 και ἔστη ο ἀγρὸς Εφρών, ὃς ἦν εν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὃς ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Μαμβρῆ, ο ἀγρὸς και το σπήλαιον, ὃ ἦν εν αὐτῷ, και παν δένδρον, ὃ ἦν εν τῷ ἀγρῷ, και παν ὃ ἐστίν εν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ, 18 τῷ Αβραάμ, εἰς κτήσιν ἐναντίον των

υιών Χετ και πάντων των εισπορευομένων εις την πόλιν. 19 μετά ταῦτα ἔθαψεν Αβραάμ Σάρραν την γυναίκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαρβρῆ (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν τῇ γῇ Χαναάν. 20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, τῷ Αβραάμ εἰς κτήσιν τάφου παρά των υἱῶν Χετ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ Αβραάμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμερῶν, καὶ ὁ Κύριος ἠυλόγησε τὸν Αβραάμ κατὰ πάντα. 2 καὶ εἶπεν Αβραάμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἀρχοντι πάντων των αὐτοῦ· θέσ την χεῖρά σου ὑπὸ τον μηρόν μου, 3 καὶ ἐξορκιώ σε Κύριον τον Θεόν του ουρανοῦ καὶ τον Θεόν της γῆς, ἵνα μη λάβῃς γυναίκα τῷ υἱῷ μου Ισαάκ ἀπὸ των θυγατέρων των Χανααναιῶν, μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς, 4 ἀλλ' ἡ εἰς την γῆν μου, οὐ ἐγεννήθην, πορεύσῃ καὶ εἰς την φυλὴν μου καὶ λήψῃ γυναίκα τῷ υἱῷ μου Ισαάκ ἐκεῖθεν. 5 εἶπε δε πρὸς αὐτόν ὁ παῖς· μη ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς την γῆν ταύτην· ἀποστρέψω τον υἱόν σου εἰς την γῆν, ὅθεν ἐξήλθες ἐκεῖθεν; 6 εἶπε δε πρὸς αὐτόν Αβραάμ· πρόσσεχε σεαυτῷ, μη ἀποστρέψῃς τον υἱόν μου ἐκεῖ. 7 Κύριος ὁ Θεὸς του ουρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς της γῆς, ὃς ἔλαβέ με ἐκ του οἴκου του πατρός μου καὶ ἐκ της γῆς, ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤμοσέ μοι λέγων· σοὶ δώσω την γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τον ἀγγελον αὐτοῦ ἐμπροσθέν σου. καὶ λήψῃ γυναίκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. 8 εἰάν δε μη θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σου εἰς την γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔση ἀπὸ του ὄρκου μου· μόνον τον υἱόν μου μη ἀποστρέψῃς ἐκεῖ. 9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς την χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τον μηρόν Αβραάμ του κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ του ρήματος τούτου.

10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ των καμήλων του κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων των ἀγαθῶν του κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀναστάς ἐπορεύθη εἰς την Μεσοποταμίαν εἰς την πόλιν Ναχώρ. 11 καὶ ἐκοίμισεν τὰς καμήλους ἔξω της πόλεως παρά τὸ φρέαρ του ὕδατος το πρὸς ὀψέ, ἠνίκα ἐκπορεύονται αὐτὰ ὑδρεύομενα. 12 καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς του κυρίου μου

Αβραάμ, ευόδωσον εναντίον εμού σήμερον και ποιήσον έλεος μετά του κυρίου μου Αβραάμ. 13 ιδού εγώ έστηκα επί της πηγής του ύδατος, αι δε θυγατέρες των οικούντων την πόλιν εκπορεύονται αντλήσαι ύδωρ, 14 και έσται η παρθένος, ή αν εγώ είπω, επίκλινον την υδριαν σου, ίνα πίω, και είπη μοι, πие су, και τας καμήλους σου ποτιώ, έως αν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ητοιμάσας τω παιδι σου τω Ισαάκ, και εν τούτω γνώσομαι ότι εποίησας έλεος μετά του κυρίου μου Αβραάμ. 15 και εγένετο προ του συντελέσαι αυτόν λαλούντα εν τη διανοία αυτού, και ιδού Ρεβέκκα εξεπορεύετο η τεχθείσα Βαθουήλ, υιω Μελχάς της γυναικός Ναχώρ, αδελφού δε Αβραάμ, έχουσα την υδριαν επί των ώμων αυτής. 16 η δε παρθένος ην καλή τη όψει σφόδρα · παρθένος ην, ανήρ ουκ έγνω αυτήν. καταβάσα δε επί την πηγήν έπλησε την υδριαν αυτής και ανέβη. 17 επέδραμε δε ο παις εις συνάντησιν αυτής και είπε · πότισόν με μικρόν ύδωρ εκ της υδρίας σου. 18 η δε είπε · πие, κύριε. και έσπευσε και καθείλε την υδριαν επί τον βραχίονα αυτής και επότισεν αυτόν, έως επαύσατο πίνων. 19 και είπε · και ταις καμήλοις σου υδρεύσομαι, έως αν πάσαι πίωσι. 20 και έσπευσε και εξεκένωσε την υδριαν εις το ποτιστήριον και έδραμεν επί το φρέαρ αντλήσαι πάλιν και υδρεύσατο πάσαις ταις καμήλοις. 21 ο δε άνθρωπος κατεμάνθανεν αυτήν και παρεσιώπα του γνώναι, ει ευώδωκε Κύριος την οδόν αυτού ή ου. 22 εγένετο δε, ηνίκα επαύσαντο πάσαι αι κάμηλοι πίνουσαι, έλαβεν ο άνθρωπος ενώτια χρυσά ανά δραχμήν ολκής και δύο ψέλλια επί τας χείρας αυτής, δέκα χρυσών ολκή αυτών. 23 και επηρώτησεν αυτήν και είπε · θυγάτηρ τίνος ει; ανάγγειλόν μοι, ει έστι παρά τω πατρι σου τόπος ημίν του καταλύσαι. 24 η δε είπεν αυτω · θυγάτηρ Βαθουήλ ειμι του Μελχάς, ον έτεκε τω Ναχώρ. 25 και είπεν αυτω · και άχυρα και χορτάσματα πολλά παρ ‘ ημίν και τόπος του καταλύσαι. 26 και ευδοκήσας ο άνθρωπος προσεκόνησε τω Κυρίω και είπεν · 27 ευλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ος ουκ εγκατέλιπε την δικαιοσύνην αυτού και την αλήθειαν από του κυρίου μου · εμέ τε ευώδωκε Κύριος εις οίκον του αδελφού του κυρίου μου. 28 Και δραμούσα η παις ανήγγειλεν εις τον οίκον της μητρός αυτής κατά τα ρήματα ταύτα. 29 τη δε Ρεβέκκα αδελφός ην ω όνομα Λάβαν · και έδραμε Λάβαν προς τον άνθρωπον έξω επί την πηγήν. 30 και εγένετο ηνίκα ειδη τα ενώτια και τα ψέλλια εν ταις χερσι της αδελφής αυτού και ότε ήκουσε τα ρήματα Ρεβέκκας της αδελφής αυτού λεγούσης · ούτω λελάληκέ μοι ο άνθρωπος, και ήλθε προς τον άνθρωπον εστηκότος αυτού επί των καμήλων επί της πηγής 31 και είπεν αυτω · δεύρο εισελθε · ευλογητός Κυρίου · ινατί έστηκας έξω; εγώ δε ητοιμάσα την

οικίαν και τόπον ταις καμήλοις. 32 εισήλθε δε ο άνθρωπος εις την οικίαν και απέσασε τας καμήλους και έδωκεν άχυρα και χορτάσματα ταις καμήλοις και ύδωρ νίψασθαι τοις ποσίν αυτού και τοις ποσί των ανδρών των μετ' αυτού. 33 και παρέθηκεν αυτοίς άρτους φαγείν. και είπεν· ου μη φάγω, έως του λαλήσαι με τα ρήματά μου. και είπαν· λάλησον.

34 Και είπε· παις Αβραάμ εγώ ειμι. 35 Κύριος δε ηυλόγησε τον κύριόν μου σφόδρα, και υψώθη· και έδωκεν αυτω πρόβατα και μόσχους και αργύριον και χρυσίον, παιδας και παιδίσκας, καμήλους και όνους. 36 και έτεκε Σάρρα η γυνή του κυρίου μου υιόν ένα τω κυρίω μου μετά το γηράσαι αυτόν, και έδωκεν αυτω όσα ην αυτω. 37 και ωρκισέ με ο κύριός μου, λέγων· ου λήψη γυναίκα τω υιω μου από των θυγατέρων των Χανααίων, εν οίς εγώ παροικώ εν τη γη αυτών, 38 αλλ' ή εις τον οίκον του πατρός μου πορεύση και εις την φυλήν μου και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκείθεν. 39 είπα δε τω κυρίω μου· μήποτε ου πορεύσεται η γυνή μετ' εμού. 40 και είπέ μοι· Κύριος ο Θεός, ω ευηρέστησα εναντίον αυτού, αυτός εξαποστελεί τον άγγελον αυτού μετά σου και ευοδώσει την οδόν σου, και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκ της φυλής μου και εκ του οίκου του πατρός μου. 41 τότε αθως έση από της αράς μου· ηνίκα γαρ εάν έλθης εις την φυλήν μου και μη σοι δώσι, και έση αθως από του ορκισμού μου. 42 και ελθών σήμερον επί την πηγην είπα· Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ει συ ευοδοίς την οδόν μου, εν ή νυν εγώ πορεύομαι εν αυτη, 43 ιδού εγώ εφέστηκα επί της πηγής του ύδατος, και αι θυγατέρες των ανθρώπων της πόλεως εκπορεύονται αντλήσαι ύδωρ, και έσται η παρθένος, ή αν εγώ είπω, πότισόν με εκ της υδρίας σου μικρόν ύδωρ, 44 και είπη μοι, και συ πίε και ταις καμήλοις σου υδρεύσομαι, αύτη η γυνή, ην ητοίμασε Κύριος τω εαυτού θεράποντι Ισαάκ, και εν τούτω γνώσομαι, ότι πεποίηκας έλεος τω κυρίω μου Αβραάμ. 45 και εγένετο προ του συντελέσαι με λαλούντα εν τη διανοία μου, ευθύς Ρεβέκκα εξεπορεύετο έχουσα την υδρίαν επί των ώμων και κατέβη επί την πηγην και υδρεύσατο. είπα δε αυτη· πότισόν με. 46 και σπεύσασα καθείλε την υδρίαν επί τον βραχίονα αυτής αφ' εαυτής και είπε· πίε συ, και τας καμήλους σου ποτιώ. και έπιον και τας καμήλους επότισε. 47 και ηρώτησα αυτην· και είπα· θυγάτηρ τίνος ει; ανάγγελόν μοι. η δε έφη· θυγάτηρ Βαθουήλ ειμι του υιού Ναχώρ, ον έτεκεν αυτω Μελχά. και περιέθηκα αυτη τα ενώτια και τα ψέλλια περι τας χείρας αυτής· 48 και ευδοκήσας προσεκόνησα τω Κυρίω και ευλόγησα Κύριον τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ, ος ευώδωσέ με εν οδω αληθείας, λαβείν την θυγατέρα του αδελφού του κυρίου μου τω υιω

αυτού. 49 ει ουν ποιείτε υμείς έλεος και δικαιοσύνην προς τον κύριόν μου, απαγγείλατέ μοι, ει δε μη, απαγγείλατέ μοι, ινα επιστρέψω εις δεξιάν η αριστεράν.

50 Αποκριθείς δε Λάβαν και Βαθουήλ ειπαν· παρά Κυρίου εξήλθε το πρόσταγμα τούτο· ου δυνησόμεθα ουν σοι αντειπείν κακόν η καλόν. 51 ιδού Ρεβέκκα ενώπιόν σου· λαβών απότρεχε. και έστω γυνή τω υιω του κυρίου σου, καθά ελάλησε Κύριος. 52 εγένετο δε εν τω ακούσαι τον παιδα του Αβραάμ των ρημάτων τούτων, προσεκόνησεν επί την γην τω Κυρίω. 53 και εξενέγκας ο παις σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν έδωκε τη Ρεβέκκα και δώρα έδωκε τω αδελφω αυτής και τη μητρί αυτής. 54 και έφαγον και έπιον και αυτός και οι άνδρες οι μετ' αυτου όντες, και εκοιμήθησαν.

Και αναστάς το πρωί ειπεν· εκπέμψατέ με, ινα απέλθω προς τον κύριόν μου. 55 ειπαν δε οι αδελφοί αυτής και η μήτηρ· μεινάτω η παρθένος μεθ' ημών ημέρας ωσει δέκα, και μετά ταύτα απελεύσεται. 56 ο δε ειπε προς αυτούς· μη κατέχετε με, και Κύριος ευώδωσε την οδόν μου εν εμοί· εκπέμψατέ με, ινα απέλθω προς τον κύριόν μου. 57 οι δε ειπαν· καλέσωμεν την παιδα και ερωτήσωμεν το στόμα αυτής. 58 και εκάλεσαν την Ρεβέκκαν και ειπαν αυτη· πορεύση μετά του ανθρώπου τούτου; η δε ειπε· πορεύσομαι. 59 και εξέπεμψαν Ρεβέκκαν την αδελφήν αυτών και τα υπάρχοντα αυτής και τον παιδα του Αβραάμ και τους μετ' αυτου. 60 και ευλόγησαν Ρεβέκκαν και ειπαν αυτη· αδελφή ημών ει· γίνου εις χιλιάδας μυριάδων, και κληρονομησάτω το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντίων. 61 αναστάσα δε Ρεβέκκα και αι άβραι αυτής, επέβησαν επί τας καμήλους και επορεύθησαν μετά του ανθρώπου, και αναλαβών ο παις την Ρεβέκκαν απήλθεν.

62 Ισαάκ δε διεπορεύετο δια της ερήμου κατά το φρέαρ της οράσεως· αυτός δε κατώκει εν τη γη τη προς λίβα. 63 και εξήλθεν Ισαάκ αδολεσχήσαι εις το πεδίον το προς δειλης και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς αυτου ειδη καμήλους ερχομένας. 64 και αναβλέψασα Ρεβέκκα τοις οφθαλμοίς ειδη τον Ισαάκ και κατεπήδησεν από της καμήλου. 65 και ειπε τω παιδί· τις εστιν ο άνθρωπος εκείνος ο πορευόμενος εν τω πεδίω εις συνάντησιν ημίν; ειπε δε ο παις· ούτός εστιν ο κύριός μου. η δε λαβούσα το θέριστρον περιεβάλετο. 66 και διηγήσατο ο παις τω Ισαάκ πάντα τα ρήματα, α εποίησεν. 67 εισήλθε δε Ισαάκ εις τον οίκον της μητρός αυτου και έλαβε την Ρεβέκκαν, και εγένετο αυτου γυνή, και ηγάπησεν αυτην· και παρεκλήθη Ισαάκ περι Σάρρας της μητρός αυτου.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ δε Αβραάμ έλαβε γυναίκα, ή όνομα Χεττούρα. 2 έτεκε δε αυτω τον Ζομβράν και τον Ιεζάν και τον Μαδάλ και τον Μαδιάμ και τον Ιεσβώκ και τον Σωκέ. 3 Ιεζάν δε εγέννησε και τον Θαιμάν τον Σαβά και τον Δεδάν · υιοί δε Δεδάν εγένοντο Ραγουήλ και Ναβδεήλ και Ασσουριείμ και Λατουσειίμ και Λαωμείμ. 4 υιοί δε Μαδιάμ Γεφάρ και Αφείρ και Ενώχ και Αβειρά και Ελδαγά. πάντες ούτοι ήσαν υιοί Χεττούρας.

5 Έδωκε δε Αβραάμ πάντα τα υπάρχοντα αυτού Ισαάκ τω υιω αυτού, 6 και τοις υιοίς των παλλακών αυτού έδωκεν Αβραάμ δόματα και εξαπέστειλεν αυτούς από Ισαάκ του υιού αυτού, έτι ζώντος αυτού, προς ανατολάς εις γην ανατολών. 7 ταύτα δε τα έτη ημερών της ζωής Αβραάμ όσα έζησεν, εκατόν εβδομηκονταπέντε έτη. 8 και εκλείπων απέθανεν Αβραάμ εν γήρα καλω πρεσβύτης και πλήρης ημερών και προσετέθη προς τον λαόν αυτού. 9 και έθαψαν αυτόν Ισαάκ και Ισμαήλ οι υιοί αυτού εις το σπήλαιον το διπλούν, εις τον αγρόν Εφρών του Σαάρ του Χετταίου, ος εστιν απέναντι Μαμβρή, 10 τον αγρόν και το σπήλαιον, ό εκτήσατο Αβραάμ παρά των υιών του Χετ, εκεί έθαψαν Αβραάμ και Σάρραν την γυναίκα αυτού. 11 εγένετο δε μετά το αποθανείν Αβραάμ, ευλόγησεν ο Θεός τον Ισαάκ υιόν αυτού · και κατώκησεν Ισαάκ παρά το φρέαρ της οράσεως.

12 Αύται δε αι γενέσεις Ισμαήλ του υιού Αβραάμ, ον έτεκεν Άγαρ η Αιγυπτία η παιδισκη Σάρρας τω Αβραάμ. 13 και ταύτα τα ονόματα των υιών Ισμαήλ κατ ' ονόματα των γενεών αυτού · πρωτότοκος Ισμαήλ Ναβαιώθ, και Κηδάρ και Ναβδεήλ και Μασσάμ 14 και Μασμά και Δουμά και Μασσή 15 και Χοδδάν και Θαιμάν και Ιετούρ και Ναφές και Κεδμά. 16 ούτοι εισιν οι υιοί Ισμαήλ και ταύτα τα ονόματα αυτών εν ταις σκηναίς αυτών και εν ταις επαύλεσιν αυτών · δώδεκα άρχοντες κατά έθνη αυτών. 17 και ταύτα τα έτη της ζωής Ισμαήλ · εκατόν τριακονταεπτά έτη · και εκλείπων απέθανε και προσετέθη προς το γένος αυτού. 18 κατώκησε δε από Ευϊλάτ έως Σουρ, ή εστι κατά πρόσωπον Αιγύπτου, έως ελθείν προς Ασσυρίους · κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού κατώκησε.

19 Και αυτά αι γενέσεις Ισαάκ του υιού Αβραάμ · 20 Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ. ην δε Ισαάκ ετών τεσσαράκοντα, ότε έλαβε την Ρεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ του Σύρου εκ της Μεσοποταμίας Συρίας, αδελφήν Λάβαν του Σύρου, εαυτω εις γυναίκα. 21 εδέετο δε Ισαάκ Κυρίου περι Ρεβέκκας της γυναικός αυτού, ότι στείρα ην · επήκουσε δε αυτού ο Θεός, και συνέλαβεν εν γαστρί Ρεβέκκα η γυνή αυτού. 22 εσκίρτων δε τα παιδιά εν αυτη · είπε δε, ει ούτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ίνα τι μοι τούτο; επορεύθη δε πυθέσθαι παρά Κυρίου. 23 και είπε Κύριος αυτη · δύο έθνη εν γαστρί σου εισί, και δύο λαοί εκ της κοιλίας σου διασταλήσονται · και λαός λαού υπερέξει, και ο μείζων δουλεύσει τω ελάσσονι. 24 και επληρώθησαν αι ημέραι του τεκείν αυτήν, και τηδε ην δίδυμα εν τη κοιλία αυτής. 25 εξήλθε δε ο πρωτότοκος πυρράκης, όλος ωσει δορά δασύς · επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ησαύ. 26 και μετά τούτο εξήλθεν ο αδελφός αυτού, και η χείρ αυτού επειλημμένη της πτέρνης Ησαύ · και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιακώβ. Ισαάκ δε ην ετών εξήκοντα, ότε έτεκεν αυτούς Ρεβέκκα.

27 Ηυξήθησαν δε οι νεανίσκοι, και ην Ησαύ άνθρωπος ειδώς κυνηγείν, άγροικος, Ιακώβ δε άνθρωπος άπλαστος, οικών οικίαν. 28 ηγάπησε δε Ισαάκ τον Ησαύ, ότι η θήρα αυτού βρώσις αυτω · Ρεβέκκα δε ηγάπα τον Ιακώβ. 29 ήψησε δε Ιακώβ έψημα · ήλθε δε Ησαύ εκ του πεδίου εκλείπων, 30 και είπεν Ησαύ τω Ιακώβ · γεύσόν με από του εψηήματος του πυρρού τούτου, ότι εκλείπω. δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτού Εδώμ. 31 είπε δε Ιακώβ τω Ησαύ · απόδου μοι σήμερον τα πρωτοτόκιά σου εμοί. 32 και είπεν Ησαύ · ιδού εγώ πορεύομαι τελευτάν, και ίνα τι μοι ταύτα τα πρωτοτόκια; 33 και είπεν αυτω Ιακώβ · όμοσόν μοι σήμερον. και ώμοσεν αυτω · απέδοτο δε Ησαύ τα πρωτοτόκια τω Ιακώβ. 34 Ιακώβ δε έδωκε τω Ησαύ άρτον και έψημα φακού, και έφαγε και είπε και αναστάς ώχητο · και εφαύλισεν Ησαύ τα πρωτοτόκια.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε λιμός επί της γης χωρίς του λιμού του πρότερον, ος εγένετο εν τω καιρω του Αβραάμ · επορεύθη δε Ισαάκ προς Αβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιείμ εις Γέραρα. 2 ώφθη δε αυτω

Κύριος και είπε· μη καταβής εις Αίγυπτον· κατοίκησον δε εν τη γη, ή αν σοι είπω. 3 και παροίκει εν τη γη ταύτη, και έσομαι μετά σου και ευλογήσω σε· σοί γαρ και τω σπέρματί σου δώσω πάσαν την γην ταύτην και στήσω τον όρκον μου, ον ώμοσα τω Αβραάμ τω πατρί σου. 4 και πληθυνώ το σπέρμα σου ως τους αστέρας του ουρανού και δώσω τω σπέρματί σου πάσαν την γην ταύτην, και ευλογηθήσονται εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γης, 5 ανθ' ων υπήκουσεν Αβραάμ ο πατήρ σου της εμής φωνής και εφύλαξε τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου και τα δικαιώματά μου και τα νόμιμά μου. 6 κατώκησε δε Ισαάκ εν Γεράροις.

7 Επιρώτησαν δε οι άνδρες του τόπου περι Ρεβέκκας της γυναικός αυτού, και είπεν· αδελφή μου εστί· εφοβήθη γαρ ειπείν ότι γυνή μου εστί, μήποτε αποκτείνωσιν αυτόν οι άνδρες του τόπου περι Ρεβέκκας, ότι ωραία τη όψει ην. 8 εγένετο δε πολυχρόνιος εκεί· και παρακύψας Αβιμέλεχ ο βασιλεύς Γεράρων δια της θυρίδος, είδε τον Ισαάκ παιζοντα μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτού. 9 εκάλεσε δε Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν αυτω· άρά γε γυνή σου εστί; τι ότι είπας, αδελφή μου εστί; είπε δε αυτω Ισαάκ· είπα γαρ, μήποτε αποθάνω δι' αυτήν. 10 είπε δε αυτω Αβιμέλεχ· τι τούτο εποίησας ημίν; μικρού εκοιμήθη τις εκ του γένους μου μετά της γυναικός σου, και επήγαγες αν εφ' ημάς άγνοιαν. 11 συνέταξε δε Αβιμέλεχ παντί τω λαω αυτού, λέγων· πας ο αφάμενος του ανθρώπου τούτου ή της γυναικός αυτού, θανάτω ένοχος έσται. 12 έσπειρε δε Ισαάκ εν τη γη εκείνη και εύρεν εν τω ενιαυτω εκείνω εκατοστεύουσαν κριθήν· ευλόγησε δε αυτόν Κύριος. 13 και υψώθη ο άνθρωπος. και προβαίνων μείζων εγένετο, έως ου μέγας εγένετο σφόδρα· 14 εγένετο δε αυτω κτήνη προβάτων και κτήνη βοών και γεώργια πολλά. εξήλωσαν δε αυτόν οι Φυλιστιείμ, 15 και πάντα τα φρέατα, α ώρυξαν οι παίδες του πατρός αυτού εν τω χρόνω του πατρός αυτού, ενέφραξαν αυτά οι Φυλιστιείμ και έπλησαν αυτά γης. 16 είπε δε Αβιμέλεχ προς Ισαάκ· άπελθε αφ' ημών, ότι δυνατώτερος ημών εγένου σφόδρα. 17 και απήλθεν εκείθεν Ισαάκ και κατέλυσεν εν τη φάραγγι Γεράρων και κατώκησεν εκεί. 18 και πάλιν Ισαάκ ώρυξε τα φρέατα του ύδατος, α ώρυξαν οι παίδες Αβραάμ του πατρός αυτού και ενέφραξαν αυτά οι Φυλιστιείμ μετά το αποθανείν Αβραάμ τον πατέρα αυτού, και επωνόμασεν αυτοίς ονόματα κατά τα ονόματα, α ωνόμασεν ο πατήρ αυτού. 19 και ώρυξαν οι παίδες Ισαάκ εν τη φάραγγι Γεράρων και εύρον εκεί φρέαρ ύδατος ζώντος. 20 και εμαχέσαντο οι ποιμένες Γεράρων μετά των ποιμένων Ισαάκ, φάσκοντες αυτών είναι το ύδωρ. και εκάλεσαν το όνομα του φρέατος Αδικία· ηδίκησαν γαρ αυτόν. 21 απάρας δε Ισαάκ εκείθεν

ώρυξε φρέαρ έτερον, εκρίνοντο δε και περι εκείνου · και επωνόμασε το όνομα αυτού Εχθρία. 22 απάρας δε εκείθεν ώρυξε φρέαρ έτερον, και ουκ εμαχέσαντο περι αυτού · και επωνόμασε το όνομα αυτού Ευρυχωρία, λέγων · διότι νυν επλάτυνε Κύριος ημίν και ηύξησεν ημάς επί της γης.

23 Ανέβη δε εκείθεν επί το φρέαρ του όρκου. 24 και ώφθη αυτω Κύριος εν τη νυκτί εκείνη και ειπεν · εγώ ειμι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου · μη φοβού · μετα σου γαρ ειμι και ευλογήσω σε και πληθυνώ το σπέρμα σου δι ' Αβραάμ τον πατέρα σου. 25 και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και επεκαλέσατο το όνομα Κυρίου και έπηξεν εκεί την σκηνήν αυτού · ώρυξαν δε εκεί οι παιδες Ισαάκ φρέαρ εν τη φάραγγι Γεράρων. 26 και Αβιμέλεχ επορεύθη προς αυτον από Γεράρων και Οχοζάθ ο νυμφαγωγός αυτού και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού. 27 και ειπεν αυτοίς Ισαάκ · ίνα τι ήλθετε προς με; υμεις δε εμισήσατέ με και εξαπεστειλατέ με αφ ' υμών. 28 οι δε ειπαν · ιδόντες εωράκαμεν, ότι ην Κύριος μετα σου, και ειπαμεν · γενέσθω αρά ανά μέσον ημών και ανά μέσον σου, και διαθησόμεθα μετα σου διαθήκην, 29 μη ποιήσαι μεθ ' ημών κακόν, καθότι ουκ εβδελυξάμεθά σε ημεις, και ον τρόπον εχρησάμεθά σοι καλώς και εξαπεστειλαμέν σε μετ ' ειρήνης · και νυν ευλογημένος ου υπό Κυρίου. 30 και εποίησεν αυτοίς δοχήν, και έφαγον και έπιον · 31 και αναστάντες το πρωϊ, ώμοσεν έκαστος τω πλησίον αυτού, και εξαπέστειλεν αυτοός Ισαάκ, και απώχοντο απ ' αυτοό μετα σωτηρίας. 32 εγένετο δε εν τη ημέρα εκείνη και παραγενόμενοι οι παιδες Ισαάκ απήγγειλαν αυτω περι του φρέατος, ου ώρυξαν, και ειπαν · ουχ εύρομεν ύδωρ. 33 και εκάλεσεν αυτοό Ορκος · δια τούτο εκάλεσεν όνομα τη πόλει εκείνη Φρέαρ όρκου έως της σήμερον ημέρας. 34 Ην δε Ησαύ ετών τεσσαράκοντα και έλαβε γυναίκα Ιουδιθ, θυγατέρα Βεώχ του Χετταίου και την Βασεμάθ, θυγατέρα Ελών Χετταίου. 35 και ήσαν εριζουσαι τω Ισαάκ και τη Ρεβέκκα.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετα το γηράσαι τον Ισαάκ και ημβλύνθησαν οι οφθαλμοί αυτού του οράν,

και εκάλεσεν Ησαύ τον υιόν αυτού τον πρεσβύτερον και είπεν αυτώ · υιε μου · και είπεν · ιδού εγώ. 2 και είπεν · ιδού γεγήρακα και ου γινώσκω την ημέραν της τελευτής μου · 3 νυν σον λαβέ το σκεύός σου, την τε φαρέτραν και το τόξον, και έξελθε εις το πεδίον και θήρευσόν μοι θήραν 4 και ποιήσόν μοι εδέσματα, ως φιλώ εγώ, και ένεγκέ μοι, ίνα φάγω, όπως ευλογήση σε η ψυχή μου πριν αποθανείν με. 5 Ρεβέκκα δε ήκουσε λαλούντος Ισαάκ προς Ησαύ τον υιόν αυτού. επορεύθη δε Ησαύ εις το πεδίον θηρεύσαι θήραν τω πατρί αυτού · 6 Ρεβέκκα δε είπε προς Ιακώβ τον υιόν αυτής, τον ελάσσω · ιδέ, ήκουσα του πατρός σου λαλούντος προς Ησαύ τον αδελφόν σου λέγοντος · 7 ένεγκόν μοι θήραν και ποιήσόν μοι εδέσματα, ίνα φαγών ευλογήσω σε εναντίον Κυρίου προ του αποθανείν με. 8 νυν σον, υιε μου, άκουσόν μου, καθά εγώ σοι εντέλλομαι. 9 και πορευθείς εις τα πρόβατα λαβέ μοι εκείθεν δύο ερίφους απαλούς και καλούς, και ποιήσω αυτούς εδέσματα τω πατρί σου, ως φιλεί, 10 και εισοίσεις τω πατρί σου και φάγεται, όπως ευλογήση σε ο πατήρ σου προ του αποθανείν αυτόν. 11 είπε δε Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την μητέρα αυτού · έστιν Ησαύ ο αδελφός μου ανήρ δασύς, εγώ δε ανήρ λειός · 12 μη ποτε ψηλαφήση με ο πατήρ, και έσομαι εναντίον αυτού ως καταφρονών και επάξω επ' εμαυτόν κατάραν και ουκ ευλογίαν. 13 είπε δε αυτώ η μήτηρ · επ' εμέ η κατάρα σου, τέκνον · μόνον υπάκουσόν μοι της φωνής και πορευθείς ένεγκέ μοι. 14 πορευθείς δε έλαβε και ήνεγκε τη μητρί, και εποίησεν η μήτηρ αυτού εδέσματα, καθά εφίλει ο πατήρ αυτού. 15 και λαβούσα Ρεβέκκα την στολήν Ησαύ του υιού αυτής του πρεσβυτέρου την καλήν, ή ην παρ' αυτη εν τω οίκω, ενέδυσεν αυτήν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον 16 και τα δέρματα των ερίφων περιέθηκεν επί τους βραχίονας αυτού και επί τα γυμνά του τραχήλου αυτού 17 και έδωκε τα εδέσματα και τους άρτους, ους εποίησεν εις τας χείρας Ιακώβ του υιού αυτής. 18 και εισήνεγκε τω πατρί αυτού. είπε δε · πάτερ. ο δε είπεν · ιδού εγώ · τις ει συ τέκνον; 19 και είπεν Ιακώβ τω πατρί · εγώ Ησαύ ο πρωτότοκός σου · πεποίηκα καθά ελάλησάς μοι · αναστάς κάθισον και φάγε από της θήρας μου, όπως ευλογήση με η ψυχή σου. 20 είπε δε Ισαάκ τω υιω αυτού · τι τούτο, ό ταχύ εύρες, ω τέκνον; ο δε είπεν · ό παρέδωκε Κύριος ο Θεός σου εναντίον μου. 21 είπε δε Ισαάκ τω Ιακώβ · έγγισόν μοι και ψηλαφήσω σε, τέκνον, ει συ ει ο υιος μου Ησαύ ή ου. 22 ήγγισε δε Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού, και εψηλάφησεν αυτόν και είπεν · η μεν φωνή φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες χείρες Ησαύ. 23 και ουκ επέγνω αυτόν · ήσαν γαρ αι χείρες αυτού ως αι χείρες Ησαύ του αδελφού αυτού δασείαι · και ευλόγησεν αυτόν 24 και είπε · συ ει ο υιος μου

Ησαΐ; ο δε είπεν · εγώ. 25 και είπε · προσάγαγέ μοι, και φάγομαι από της θήρας σου, τέκνον, ίνα ευλογήση σε η ψυχή μου. και προσήνεγκεν αυτω, και έφαγε · και εισήνεγκεν αυτω οίνον, και έπε. 26 και είπεν αυτω Ισαάκ ο πατήρ αυτού · έγγισόν μοι και φίλησόν με τέκνον. 27 και εγγίσας εφίλησεν αυτόν, και ωσφράνθη την οσμήν των ιματίων αυτού και ευλόγησεν αυτόν και είπεν · ιδού οσμή του υιού μου ως οσμή αγρού πλήρους, ον ευλόγησε Κύριος. 28 και δώη σοι ο Θεός από της δρόσου του ουρανού και από της πιότητος της γης και πλήθος σίτου και οίνου. 29 και δουλευσάτωσάν σοι έθνη, και προσκυνησάτωσάν σοι άρχοντες · και γίνου κύριος του αδελφού σου, και προσκυνήσουσί σε οι υιοί του πατρός σου. ο καταρώμενός σε επικατάρατος, ο δε ευλογών σε ευλογημένος.

30 Και εγένετο μετά το παύσασθαι Ισαάκ ευλογούντα Ιακώβ τον υιόν αυτού και εγένετο, ως εξήλθεν Ιακώβ από προσώπου Ισαάκ του πατρός αυτού, και Ησαΐ ο αδελφός αυτού ήλθεν από της θήρας. 31 και εποίησε και αυτός εδέσματα και προσήνεγκε τω πατρί αυτού. και είπε τω πατρί · αναστήτω ο πατήρ μου και φαγέτω από της θήρας του υιού αυτού, όπως ευλογήση με η ψυχή σου. 32 και είπεν αυτω Ισαάκ ο πατήρ αυτού · τις ει συ; ο δε είπεν · εγώ ειμι ο υιος σου ο πρωτότοκος Ησαΐ. 33 εξέστη δε Ισαάκ έκστασιν μεγάλην σφόδρα και είπε · τις συν ο θηρεύσας μοι θήραν και εισενέγκας μοι; και έφαγον από πάντων προ του ελθειν σε και ευλόγησα αυτόν, και ευλογημένος έσται. 34 εγένετο δε, ηνίκα ήκουσεν Ησαΐ τα ύρήματα του πατρός αυτού Ισαάκ, ανεβόησε φωνήν μεγάλην και πικράν σφόδρα και είπεν · ευλόγησον δη καμέ, πάτερ. 35 είπε δε αυτω · ελθών ο αδελφός σου μετά δόλου έλαβε την ευλογίαν σου. 36 και είπε · δικαίως εκλήθη το όνομα αυτού Ιακώβ · επτέρνικε γαρ με ιδού δεύτερον τούτο · τα τε πρωτοτόκιά μου ειληφε και νυν έλαβε την ευλογίαν μου · και είπεν Ησαΐ τω πατρί αυτού · ουχ υπελίπου μοι ευλογίαν, πάτερ; 37 αποκριθείς δε Ισαάκ είπε τω Ησαΐ · ει κύριον αυτόν πεποίηκά σου και πάντας τους αδελφούς αυτού πεποίηκα αυτού οικέτας, σίτω και οίνω εστήριξα αυτόν, σοί δε τι ποιήσω, τέκνον; 38 είπε δε Ησαΐ προς τον πατέρα αυτού · μη ευλογία μία σοί εστι, πάτερ; ευλόγησον δη καμέ, πάτερ. κατανουχθέντος δε Ισαάκ ανεβόησε φωνή Ησαΐ και έκλαυσεν. 39 αποκριθείς δε Ισαάκ ο πατήρ αυτού είπεν αυτω · ιδού από της πιότητος της γης έσται η κατοίκησις σου και από της δρόσου του ουρανού άνωθεν. 40 και επί τη μαχαίρα σου ζήση και τω αδελφω σου δουλεύσεις · έσται δε ηνίκα εάν καθέλης, και εκλύσης τον ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου.

41 Και ενεκότει Ησαύ τω Ιακώβ περί της ευλογίας ης ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· είπε δε Ησαύ εν τη διανοία αυτού· εγγισάτωσαν αι ημέραι του πένθους του πατρός μου, ίνα αποκτείνω Ιακώβ τον αδελφόν μου. 42 απηγγέλη δε Ρεβέκκα τα ρήματα Ησαύ του υιού αυτής του πρεσβυτέρου, και πέμψασα εκάλεσεν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον και είπεν αυτω· ιδού Ησαύ ο αδελφός σου απειλεί σοι του αποκτείνειά σε· 43 νυν ουν, τέκνον, άκουσόν μου της φωνής και αναστάς απόδραθι εις την Μεσοποταμίαν προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν. 44 και οίκησον μετ' αυτού ημέρας τινάς, 45 έως του αποστρέψαι τον θυμόν και την οργήν του αδελφού σου από σου, και επιλάθηται α πεποίηκας αυτω. και αποστείλασα μεταπέμψομαί σε εκείθεν, μη ποτε αποτεκνωθώ από των δύο υμών εν ημέρα μια.

46 Είπε δε Ρεβέκκα προς Ισαάκ· προσώχθικα τη ζωή μου δια τας θυγατέρας των υιών Χετ· ει λήμεται Ιακώβ γυναίκα από των θυγατέρων της γης ταύτης, ίνα τι μοι το ζήν;

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δε Ισαάκ τον Ιακώβ ευλόγησεν αυτόν και ενετείλατο αυτω λέγων· ου λήψη γυναίκα εκ των θυγατέρων των Χαναναίων· 2 αναστάς απόδραθι εις την Μεσοποταμίαν, εις τον οίκον Βαθουήλ του πατρός της μητρός σου και λάβε σεαυτω εκείθεν γυναίκα εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της μητρός σου. 3 ο δε Θεός μου ευλογήσαι σε και αυξήσαι σε και πληθύναι σε, και έση εις συναγωγάς εθνών· 4 και δώη σοι την ευλογίαν Αβραάμ του πατρός μου σοί και τω σπέρματί σου μετά σε, κληρονομήσαι την γην της παροικήσεώς σου, ην έδωκεν ο Θεός τω Αβραάμ. 5 και απέστειλεν Ισαάκ τον Ιακώβ και επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν προς Λάβαν τον υιόν Βαθουήλ του Σύρου, αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός Ιακώβ και Ησαύ.

6 Είδε δε Ησαύ ότι ευλόγησεν Ισαάκ τον Ιακώβ, και απώχετο εις την Μεσοποταμίαν Συρίας

λαβείν εαυτώ γυναίκα εκείθεν εν τω ευλογείν αυτόν και ενετείλατο αυτώ λέγων· ου λήψη γυναίκα εκ των θυγατέρων των Χαναανίων, 7 και ήκουσεν Ιακώβ του πατρός και της μητρός αυτού και επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν Συρίας. 8 ιδών δε και Ησαύ ότι πονηραί εισιν αι θυγατέρες Χαναάν εναντίον Ισαάκ του πατρός αυτού, 9 επορεύθη Ησαύ προς Ισμαήλ και έλαβε την Μαελέθ θυγατέρα Ισμαήλ του υιού Αβραάμ, αδελφήν Ναβεώθ, προς ταις γυναξιν αυτού γυναίκα.

10 Και εξήλθεν Ιακώβ από του φρέατος του όρκου και επορεύθη εις Χαρράν. 11 και απήντησε τόπω και εκοιμήθη εκεί· έδυ γαρ ο ήλιος· και έλαβεν από των λίθων του τόπου, και έθηκε προς κεφαλής αυτού και εκοιμήθη εν τω τόπω εκείνω. 12 και ενυπνιάσθη, και ιδού κλίμαξ εστηριγμένη εν τη γη, ης η κεφαλή αφικνείτο εις τον ουρανόν, και οι άγγελοι του Θεού ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής. 13 ο δε Κύριος επεστήρικτο επ' αυτής και ειπεν· εγώ ειμι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός Ισαάκ· μη φοβού· η γη, εφ' ης συ καθεύδεις επ' αυτής, σοί δώσω αυτήν, και τω σπέρματί σου. 14 και έσται το σπέρμα σου ως η άμμος της γης και πλατυνθήσεται επί θάλασσαν και επί λίβα και επί βορράν, και επ' ανατολάς, και ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί της γης και εν τω σπέρματί σου. 15 και ιδού εγώ ειμι μετά σου διαφυλάσσω σε εν τη οδω πάση, ου αν πορευθής, και αποστρέψω σε εις την γην ταύτην, ότι ου μη σε εγκαταλίπω, έως του ποιήσαι με πάντα όσα ελάλησά σοι. 16 και εξηγέρθη Ιακώβ εκ του ύπνου αυτού και ειπεν· ότι έστι Κύριος εν τω τόπω τούτω, εγώ δε ουκ ήδειν. 17 και εφοβήθη και ειπεν· ως φοβερός ο τόπος ούτος· ουκ έστι τούτο αλλ' ή οίκος Θεού, και αύτη η πόλη του ουρανού. 18 και ανέστη Ιακώβ το πρωϊ και έλαβε τον λίθον, ον υπέθηκεν εκεί προς κεφαλής αυτού, και έστησεν αυτόν στήλην και επέχεεν έλαιον επί το άκρον αυτής. 19 και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Οίκος Θεού· και Ουλαμλουζ ην όνομα τη πόλει το πρότερον. 20 και ηύξατο Ιακώβ ευχήν λέγων· εάν ή Κύριος ο Θεός μετ' εμού και διαφυλάξη με εν τη οδω ταύτη, ή εγώ πορευόμαι, και δω μοι άρτον φαγείν και ιμάτιον περιβαλέσθαι 21 και αποστρέψη με μετά σωτηρίας εις τον οίκον του πατρός μου, και έσται Κύριός μοι εις Θεόν, 22 και ο λίθος ούτος, ον έστησα στήλην, έσται μοι οίκος Θεού, και πάντων, ων εάν μοι δως, δεκάτην αποδεκατώσω αυτά σοι.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ εξάρas Ιακώβ τους πόδας επορεύθη εις γην ανατολών προς Λάβαν τον υιόν Βαθουήλ του Σύρου, αδελφόν δε Ρεβέκκας μητρός Ιακώβ και Ησαύ. 2 και ορά και ιδού φρέαρ εν τω πεδίω, ήσαν δε εκεί τρία ποιμνια προβάτων αναπαυόμενα επ' αυτού· εκ γαρ του φρέατος εκείνου επότιζον τα ποιμνια, λίθος δε ην μέγας επί τω στόματι του φρέατος, 3 και συνήγοντο εκεί πάντα τα ποιμνια και απεκύλιον τον λίθον από του στόματος του φρέατος και επότιζον τα πρόβατα και αποκαθίστων τον λίθον επί το στόμα του φρέατος εις τον τόπον αυτού. 4 ειπε δε αυτοίς Ιακώβ· αδελφοί, πόθεν εστέ υμείς; οι δε ειπαν· εκ Χαρράν εσμέν. 5 ειπε δε αυτοίς· γινώσκετε Λάβαν τον υιόν Ναχώρ; οι δε ειπαν· γινώσκομεν. 6 ειπε δε αυτοίς· υγιαίνει; οι δε ειπαν· υγιαίνει. και ιδού Ραχήλ η θυγάτηρ αυτού ήρχετο μετά των προβάτων. 7 και ειπεν Ιακώβ· έτι εστιν ημέρα πολλή, ούπω ωρα συναχθήναι τα κτήνη· ποτίσαντες τα πρόβατα απελθόντες βόσκετε. 8 οι δε ειπαν· ου δυνησόμεθα έως του συναχθήναι πάντας τους ποιμένας, και αποκυλίσουσι τον λίθον από του στόματος του φρέατος, και ποτιούμεν τα πρόβατα. 9 έτι αυτού λαλούντος αυτοίς και ιδού Ραχήλ η θυγάτηρ Λάβαν ήρχετο μετά των προβάτων του πατρός αυτής· αυτή γαρ έβοσκε τα πρόβατα του πατρός αυτής. 10 εγένετο δε, ως ειδεν Ιακώβ την Ραχήλ την θυγατέρα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, και προσελθών Ιακώβ απεκύλισε τον λίθον από του στόματος του φρέατος και επότιζε τα πρόβατα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού. 11 και εφίλησεν Ιακώβ την Ραχήλ· και βοήσας τη φωνή αυτού έκλαυσε. 12 και απήγγειλε τη Ραχήλ, ότι αδελφός του πατρός αυτής εστι και ότι υιος Ρεβέκκας εστί, και δραμούσα απήγγειλε τω πατρι αυτής κατά τα ρήματα ταύτα. 13 εγένετο δε, ως ήκουσε Λάβαν το όνομα Ιακώβ του υιού της αδελφής αυτού, έδραμεν εις συνάντησιν αυτω και περιλαβών αυτόν εφίλησε και εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον αυτού. και διηγήσατο τω Λάβαν πάντας τους λόγους τούτους. 14 και ειπεν αυτω Λάβαν· εκ των οστών μου και εκ της σαρκός μου ει συ. και ην μετ' αυτού μήνα ημερών.

15 Ειπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· ότι γαρ αδελφός μου ει, ου δουλεύσεις μοι δωρεάν· απαγγειλόν μοι, τις ο μισθός σου εστί; 16 τω δε Λάβαν ήσαν δύο θυγατέρες, όνομα τη μείζονι Λεία, και

ὄνομα τη νεωτέρα Ραχήλ. 17 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς, Ραχήλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὠραία τῷ ὄψει σφόδρα. 18 ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ραχήλ καὶ εἶπε· δουλεύσω σοὶ ἐπτά ἔτη περὶ Ραχήλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας. 19 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοί, ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκησον μετ' ἐμοῦ. 20 καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ραχήλ ἐπτά ἔτη, καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτὴν. 21 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπληρῶνται γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτὴν. 22 συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησε γάμον. 23 καὶ ἐγένετο εσπέρα, καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγε πρὸς Ἰακώβ καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ. 24 ἔδωκε δὲ Λάβαν Λεία τὴν θυγατρί αὐτοῦ Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτὴ παιδίσκην. 25 ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία. εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ραχήλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνα τί παρελογίσω με; 26 ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν· οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναί τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν· 27 συντέλεσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοὶ καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἧς ἐργάσαί με ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. 28 ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ραχήλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. 29 ἔδωκε δὲ Λάβαν τὴν θυγατρί αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτὴ παιδίσκην. 30 καὶ εἰσήλθε πρὸς Ραχήλ· ἠγάπησε δὲ Ραχήλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἐπτά ἔτη ἕτερα.

31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι ἐμισεῖτο Λεία, ἠνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ραχήλ δὲ ἦν στείρα· 32 καὶ συνέλαβε Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ρουβὴν λέγουσα· διότι εἶδέ μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου. 33 καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱὸν δευτέρου τῷ Ἰακώβ καὶ εἶπεν· ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τούτον· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεὼν· 34 καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν· ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· δια τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευεὶ. 35 καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπε· νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· δια τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν. καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΙΔΟΥΣΑ δε Ραχήλ ότι ου τέτοκε τω Ιακώβ, και εξήλωσε Ραχήλ την αδελφήν αυτής και ειπε τω Ιακώβ·δος μοι τέκνα·ει δε μη, τελευτήσω εγώ. 2 θυματωθείς δε Ιακώβ τη Ραχήλ ειπεν αυτη·μη αντι Θεού εγώ ειμι, ος εστέρησέ σε καρπόν κοιλίας; 3 ειπε δε Ραχήλ τω Ιακώβ·ιδού η παιδίσκη μου Βαλλά·εισελθε προς αυτην, και τέξεται επί των γονάτων μου, και τεκνοποιήσομαι καγώ εξ αυτής. 4 και έδωκεν αυτω Βαλλάν την παιδίσκην αυτής αυτω γυναίκα·και εισήλθε προς αυτην Ιακώβ. 5 και συνέλαβε Βαλλά η παιδίσκη Ραχήλ και έτεκε τω Ιακώβ υιόν. 6 και ειπε Ραχήλ·έκρινέ μοι ο Θεός και επήκουσε της φωνής μου και έδωκέ μοι υιόν·δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτου Δάν. 7 και συνέλαβεν έτι Βαλλά η παιδίσκη Ραχήλ και έτεκεν υιόν δεύτερον τω Ιακώβ. 8 και ειπε Ραχήλ·συναντελάβετό μου ο Θεός, και συνανεστράφην τη αδελφή μου και ηδυνάσθην·και εκάλεσε το όνομα αυτου Νεφθαλειμ.

9 Είδε δε Λεία ότι έστη του τίκτειν, και έλαβε Ζελφάν την παιδίσκην αυτής και έδωκεν αυτην τω Ιακώβ γυναίκα. και εισήλθε προς αυτην 10 και συνέλαβε Ζελφά η παιδίσκη Λείας και έτεκε τω Ιακώβ υιόν. 11 και ειπε Λεία. εν τύχη·και επωνόμασε το όνομα αυτου Γάδ. 12 και συνέλαβεν έτι Ζελφά η παιδίσκη Λείας και έτεκε τω Ιακώβ υιόν δεύτερον. 13 και ειπε Λεία·μακαρία εγώ, ότι μακαριούσί με αι γυναίκες·και εκάλεσε το όνομα αυτου Ασήρ.

14 Επορεύθη δε Ρουβήν εν ημέρα θερισμού πυρών και εύρε μήλα μανδραγορών εν τω αγρω και ήνεγκεν αυτά προς Λείαν την μητέρα αυτου·ειπε δε Ραχήλ Λεία τη αδελφή αυτής·δος μοι των μανδραγορών του υιού σου. 15 ειπε δε Λεία·ουχ ικανόν σοι ότι έλαβες τον άνδρα μου; μη και τους μανδραγόρας του υιού μου λήψη; ειπε δε Ραχήλ·ουχ ούτως·κοιμηθήτω μετά σου την νύκτα ταύτην αντι των μανδραγορών του υιού σου. 16 εισήλθε δε Ιακώβ εξ αγρου εσπέρας, και εξήλθε Λεία εις συνάντησιν αυτω και ειπε·προς εμέ εισελεύση σήμερον·μεμίσθωμαι γαρ σε αντι των μανδραγορών του υιού μου. και εκοιμήθη μετ' αυτης την νύκτα εκεινην. 17 και επήκουσεν ο Θεός Λείας, και συλλαβούσα έτεκε τω Ιακώβ υιόν πέμπτον. 18 και ειπε Λεία·δέδωκέ μοι ο Θεός τον μισθόν μου, ανθ' ου έδωκα την παιδίσκην μου τω ανδρι μου·και εκάλεσε το όνομα αυτου Ισάχαρ, ό εστι μισθός. 19 και συνέλαβεν έτι Λεία και έτεκεν υιόν

έκτον τω Ιακώβ. 20 και είπε Λεία· δεδώρηται ο Θεός μοι δώρον καλόν εν τω νυν καιρω· αιρετιεί με ο ανήρ μου, τέτοκα γαρ αυτω υιός εξ· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλών. 21 και μετά τούτο έτεκε θυγατέρα και εκάλεσε το όνομα αυτής Δείνα.

22 Εμνήσθη δε ο Θεός της Ραχήλ, και επήκουσεν αυτής ο Θεός και ανέωξεν αυτής την μήτραν, 23 και συλλαβούσα έτεκε τω Ιακώβ υιόν. ειπε δε Ραχήλ· αφείλεν ο Θεός μου το όνειδος· 24 και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ λέγουσα· προσθέτω ο Θεός μοι υιόν έτερον.

25 Εγένετο δε ως έτεκε Ραχήλ τον Ιωσήφ, ειπεν Ιακώβ τω Λάβαν· απόστειλόν με, ινα απέλθω εις τον τόπον μου και εις την γην μου. 26 απόδος τας γυναίκας μου και τα παιδια μου, περιών δεδούλευκά σοι, ινα απέλθω· συ γαρ γινώσκεις την δουλειαν, ην δεδούλευκά σοι. 27 ειπε δε αυτω Λάβαν· ει ευρον χάριν εναντίον σου, οιωνισάμην αν· ευλόγησε γαρ με ο Θεός επί τη σή εισόδω. 28 διάστειλον τον μισθόν σου προς με, και δώσω. 29 ειπε δε Ιακώβ· συ γινώσκεις α δεδούλευκά σοι και όσα ην κτήνη σου μετ' εμού· 30 μικρά γαρ ην όσα σοι εναντίον εμού, και ηυξήθη εις πλήθος, και ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός επί τω ποδί μου. νυν ουν πότε ποιήσω καγώ εμαυτω οίκον; 31 και ειπεν αυτω Λάβαν· τι σοι δώσω; ειπε δε αυτω Ιακώβ· ου δώσεις μοι ουδέν· εάν ποιήσης μοι το ρήμα τούτο, πάλιν ποιμανώ τα πρόβατά σου και φυλάξω. 32 παρελθέτω πάντα τα πρόβατά σου σήμερα, και διαχώρισον εκείθεν παν πρόβατον φαιόν εν τοις άρνασι και παν διάλευκον και ραντόν εν ταις αιξιν· έσται μοι μισθός. 33 και επακούσεται μοι η δικαιοσύνη μου εν τη ημέρα τη επαύριον, ότι εστιν ο μισθός μου ενώπιόν σου· παν, ό εάν μη ή ραντόν και διάλευκον εν ταις αιξι και φαιόν εν τοις άρνασι, κεκλεμμένον έσται παρ' εμοί. 34 ειπε δε αυτω Λάβαν· έστω κατά το ρήμά σου. 35 και διέστειλεν εν τη ημέρα εκείνη τους τράγους τους ραντούς και τους διαλεύκους και πάσας τας αίγας τας ραντάς και τας διαλεύκους και παν, ό ην φαιόν εν τοις άρνασι, και παν ό ην λευκόν εν αυτοίς, και έδωκε δια χειρός των υιών αυτού. 36 και απέστησεν οδόν τριών ημερών ανά μέσον αυτών και ανά μέσον Ιακώβ. Ιακώβ δε εποίμανε τα πρόβατα Λάβαν τα υπολειφθέντα. 37 έλαβε δε εαυτω Ιακώβ ράβδον στυρακίνην χλωράν και καρυϊνην και πλατάνου, και ελέπισεν αυτάς Ιακώβ λεπίσματα λευκά περισύρων το χλωρόν· εφαινετο δε επί ταις ράβδοις το λευκόν, ό ελέπισε, ποικίλον. 38 και παρέθηκε τας ράβδους, ας ελέπισεν εν τοις ληνοίς των ποτιστηρίων του ύδατος, ινα ως αν έλθωσι τα πρόβατα πειν ενώπιον των ράβδων, ελθόντων αυτών πειν, εγκισήσωσι τα πρόβατα εις τας ράβδους· 39 και ενεκίσσων τα πρόβατα εις τας ράβδους και

έτικτον τα πρόβατα διάλευκα και ποικίλα και οποδοειδή ραντά. 40 τους δε αμνούς διέστειλεν Ιακώβ και έστησεν εναντίον των προβάτων κριόν διάλευκον και παν ποικίλον εν τοις αμνοίς· και διεχώρισεν εαυτώ ποιμνία καθ' εαυτόν και ουκ έμιξεν αυτά εις τα πρόβατα Λάβαν. 41 εγένετο δε εν τω καιρω, ω ενεκίσσων τα πρόβατα εν γαστρι λαμβάνοντα, έθηκεν Ιακώβ τας ράβδους εναντίον των προβάτων εν τοις ληνοίς του εγκισσήσαι αυτά κατά τας ράβδους· 42 ηνίκα δ' αν έτεκε τα πρόβατα, ουκ ετίθει· εγένετο δε τα μεν άσημα του Λάβαν, τα δε επίσημα του Ιακώβ. 43 και επιούτισεν ο άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και εγένετο αυτώ κτήνη πολλά και βόες και παιδες, και παιδίσκαι και κάμηλοι και όνοι.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΗΚΟΥΣΕ δε Ιακώβ τα ρήματα των υιών Λάβαν λεγόντων· ειληφεν Ιακώβ πάντα τα του πατρός ημών και εκ των του πατρός ημών πεποιήκε πάσαν την δόξαν ταύτην. 2 και ειδεν Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού ουκ ην προς αυτόν ωσει εχθές και τρίτην ημέραν. 3 ειπε δε Κύριος προς Ιακώβ· αποστρέφου εις την γην του πατρός σου και εις την γενεάν σου, και έσομαι μετά σου. 4 αποστείλας δε Ιακώβ εκάλεσε Λειάν και Ραχήλ εις το πεδίον, ου ην τα ποιμνία. 5 και ειπεν αυταίς· ορώ εγώ το πρόσωπον του πατρός υμών, ότι ουκ έστι προς εμού ως εχθές και τρίτην ημέραν· ο δε Θεός του πατρός μου ην μετ' εμού. 6 και αυταί δε οίδατε, ότι εν πάση τη ισχυϊ μου δεδούλευκα τω πατρι υμών. 7 ο δε πατήρ υμών παρεκρούσατό με και ήλλαξε τον μισθόν μου των δέκα αμνών, και ουκ έδωκεν αυτώ ο Θεός κακοποιήσαι με. 8 εάν ούτως ειπη, τα ποικίλα έσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τα πρόβατα ποικίλα· εάν δε ειπη, τα λευκά έσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τα πρόβατα λευκά· 9 και αφείλετο ο Θεός πάντα τα κτήνη του πατρός υμών και έδωκέ μοι αυτά. 10 και εγένετο ηνίκα ενεκίσσων τα πρόβατα εν γαστρι λαμβάνοντα, και ειδον τοις οφθαλμοίς μου εν τω ύπνω, και ιδού οι τράγοι και οι κριοί αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας αιγας διάλευκοι και ποικίλοι και οποδοειδείς ραντοί. 11 και ειπέ μοι ο άγγελος του Θεού καθ' ύπνον· Ιακώβ· εγώ δε ειπα· τι εστι; 12 και ειπεν·

ανάβλεπον τοις οφθαλμοίς σου, και ιδέ τους τράγους και τους κριούς αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας διαλεύκους και ποικίλους και σποδοειδεις ραντούς· εώρακα γαρ όσα σοι Λάβαν ποιεί· 13 εγώ ειμι ο Θεός ο οφθεις σοι εν τόπω Θεού, ου ήλειψάς μοι εκεί στήλην και ηύξω μοι εκεί ευχήν· νυν ουν ανάστηθι και έξελθε εκ της γης ταύτης και άπελθε εις την γην της γενέσεώς σου, και έσομαι μετά σου. 14 και αποκριθείσαι Ραχήλ και Λεία ειπαν αυτω· μη εστιν ημίν έτι μερίς ή κληρονομία εν τω οίκω του πατρός ημών; 15 ουχ ως αι αλλότριαι λελογίσμεθα αυτω; πέπρακε γαρ ημάς και καταβρώσει κατέφαγε το αργύριον ημών. 16 πάντα τον πλούτον και την δόξαν, ην αφείλετο ο Θεός του πατρός ημών, ημίν έσται και τοις τέκνοις ημών. νυν ουν όσα σοι ειρηκεν ο Θεός, ποιεί.

17 Αναστάς δε Ιακώβ έλαβε τας γυναίκας αυτου και τα παιδια αυτου επί τας καμήλους. 18 και απήγαγε πάντα τα υπάρχοντα αυτω, και πάσαν την αποσκευήν αυτου, ην περιεποιήσατο εν τη Μεσοποταμία, και πάντα τα αυτου απελθειν προς Ισαάκ τον πατέρα αυτου εις γην Χαναάν. 19 Λάβαν δε ώχετο κείραι τα πρόβατα αυτου· έκλεψε δε Ραχήλ τα ειδωλα του πατρός αυτης. 20 έκρυψε δε Ιακώβ Λάβαν τον Σύρον του μη αναγγείλαι αυτω, ότι αποδιδράσκει. 21 και απέδρα αυτός και τα αυτου πάντα και διέβη τον ποταμόν και ωρμησεν εις το όρος Γαλαάδ. 22 ανηγγέλη δε Λάβαν τω Σύρω τη ημέρα τη τρίτη, ότι απέδρα Ιακώβ, 23 και παραλαβών τους αδελφούς αυτου μεθ' εαυτου, εδιώξεν οπίσω αυτου οδόν ημερών επτά και κατέλαβεν αυτον εν τω όρει Γαλαάδ. 24 ήλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον καθ' ύπνον την νύκτα και ειπεν αυτω· φύλαξε σεαυτον, μήποτε λαλήσης μετά Ιακώβ πονηρά. 25 και κατέλαβε Λάβαν τον Ιακώβ· Ιακώβ δε έπηξε την σκηνήν αυτου εν τω όρει· Λάβαν δε έστησε τους αδελφούς αυτου εν τω όρει Γαλαάδ. 26 ειπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· τι εποίησας; ινατί κρυφή απέδρας και εκλοποφόρησάς με και απήγαγες τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτιδας μαχαίρα; 27 και ει ανήγγειλάς μοι, εξαπέστειλα αν σε μετ' ευφροσύνης και μετά μουσικών και τυμπάνων και κιθάρας, 28 και ουκ ηξιώθην καταφιλήσαι τα παιδια μου και τας θυγατέρας μου. νυν δε αφρόνως έπραξας. 29 και νυν ισχύει η χείρ μου κακοποιήσαι σε· ο δε Θεός του πατρός σου εχθές ειπε προς με λέγων· φύλαξε σεαυτον, μη ποτε λαλήσης μετά Ιακώβ πονηρά. 30 νυν ουν πεπόρευσαι· επιθυμία γαρ επεθύμησας απελθειν εις τον οίκον του πατρός σου· ινατί έκλεπας τους θεούς μου; 31 αποκριθείς δε Ιακώβ ειπε τω Λάβαν· ότι εφοβήθην· ειπα γαρ· μη ποτε αφέλης τας θυγατέρας σου απ' εμου και πάντα τα εμά. 32 και ειπεν Ιακώβ· παρ'

ω αν εύρης τους θεούς σου, ου ζήσεται εναντίον των αδελφών ημών · επίγνωθι τι εστι παρ ' εμοί των σών και λαβέ. και ουκ επέγνω παρ ' αυτω ουδέν. ουκ ήδει δε Ιακώβ, ότι Ραχήλ η γυνή αυτού έκλεψεν αυτούς. 33 εισελθών δε Λάβαν ηρεύνησεν εις τον οίκον Λείας και ουχ εύρεν · και εξήλθεν εκ του οίκου Λείας και ηρεύνησε τον οίκον Ιακώβ και εν τω οίκω των δύο παιδισκών και ουχ εύρεν. εισήλθε δε και εις τον οίκον Ραχήλ. 34 Ραχήλ δε έλαβε τα ειδωλα και ενέβαλεν αυτά εις τα σάγματα της καμήλου και επεκάθισεν αυτοίς. 35 και ειπε τω πατρι αυτής · μη βαρέως φέρε, κύριε · ου δύναμαι αναστήναι ενώπιόν σου, ότι τα κατ ' εθισμόν των γυναικών μοι εστιν · ηρεύνησε δε Λάβαν εν όλω τω οίκω και ουχ εύρε τα ειδωλα. 36 ωργισθη δε Ιακώβ και εμαχέσατο τω Λάβαν · αποκριθείς δε Ιακώβ ειπε τω Λάβαν · τι το αδίκημά μου και τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας οπίσω μου 37 και ότι ηρεύνησας πάντα τα σκεύη του οίκου μου; τι εύρες από πάντων των σκευών του οίκου σου; θές ώδε ενώπιον των αδελφών σου και των αδελφών μου, και ελεγξάτωσαν ανά μέσον των δύο ημών. 38 ταύτά μοι είκοσιν έτη εγώ ειμι μετά σου · τα πρόβατά σου και αι αιγές σου ουκ ητεκνώθησαν · κριούς των προβάτων σου ου κατέφαγον · 39 θηριάλωτον ουκ ενήνοχά σοι, εγώ απετίννυον παρ' εμαυτού κλέμματα ημέρας και κλέμματα νυκτός · 40 εγενόμην της ημέρας συγκαιόμενος τω καύματι και τω παγετω της νυκτός, και αφίστατο ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου. 41 ταύτά μοι είκοσιν έτη εγώ ειμι εν τη οικία σου · εδούλευσά σοι δεκατέσσαρα έτη αντι των δύο θυγατέρων σου και εξ έτη εν τοις προβάτοις σου, και παρελογίσω τον μισθόν μου δέκα αμνάσιν. 42 ει μη ο Θεός του πατρός μου Αβραάμ και ο φόβος Ισαάκ ην μοι, νυν αν κενόν με εξαπέστειλας · την ταπεινώσιν μου και τον κόπον των χειρών μου ειδεν ο Θεός και ήλεγξέ σε εχθές. 43 αποκριθείς δε Λάβαν ειπε τω Ιακώβ · αι θυγατέρες θυγατέρες μου, και οι υιοί υιοί μου, και τα κτήνη κτήνη μου, και πάντα, όσα συ οράς, εμά εστι και των θυγατέρων μου · τι ποιήσω ταύταις σήμερον ή τοις τέκνοις αυτών, οίς έτεκον; 44 νυν ουν δεύρο διαθώμεθα διαθήκην εγώ τε και συ, και έσται εις μαρτύριον ανά μέσον εμού και σου, ειπε δε αυτω · ιδού ουδεις μεθ ' ημών εστιν, ιδέ, ο Θεός μάρτυς ανά μέσον εμού και σου. 45 λαβών δε Ιακώβ λίθον έστησεν αυτόν στήλην. 46 ειπε δε Ιακώβ τοις αδελφοίς αυτού · συλλέγετε λίθους. και συνέλεξαν λίθους και εποίησαν βουνόν, και έφαγον εκει επί του βουνού. 47 και ειπεν αυτω Λάβαν · ο βουνός ούτος μαρτυρει ανά μέσον εμού και σου σήμερον. 48 και εκάλεσεν αυτόν Λάβαν Βουνός της μαρτυρίας. Ιακώβ δε εκάλεσεν αυτόν Βουνός μάρτυς. ειπε δε Λάβαν τω Ιακώβ · ιδού ο βουνός ούτος και η στήλη, ην

έστησα ανά μέσον εμού και σου, μαρτυρεί ο βουνός ούτος, και μαρτυρεί η στήλη αυτή· δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτού, Βουνός μαρτυρεί. 49 και η Ορασις, ην είπεν· επίδοι ο Θεός ανά μέσον εμού και σου, ότι αποστησόμεθα έτερος αφ' έτέρου. 50 ει ταπεινώσεις τας θυγατέρας μου, ει λήψη γυναίκας προς τας θυγατράσι μου, όρα, ουδεις μεθ' ημών εστιν ορών· Θεός μάρτυς μεταξύ εμού και μεταξύ σου. 51 και είπε Λάβαν τω Ιακώβ· ιδού ο βουνός ούτος και μάρτυς η στήλη αυτή. 52 εάν τε γαρ εγώ μη διαβώ προς σε μηδέ συ διαβής προς με τον βουνόν τούτον και την στήλην ταύτην επί κακία, 53 ο Θεός Αβραάμ και ο Θεός Ναχώρ κρινεί ανά μέσον ημών. 54 και ώμοσεν Ιακώβ κατά του φόβου του πατρός αυτού Ισαάκ, και έθυσσε θυσίαν εν τω όρει και εκάλεσε τους αδελφούς αυτού, και έφαγον και έπιον και εκοιμήθησαν εν τω όρει. 55 αναστάς δε Λάβαν το πρωϊ κατεφίλησε τους υιούς και τας θυγατέρας αυτού και ευλόγησεν αυτούς, και αποστραφείς Λάβαν απήλθεν εις τον τόπον αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ Ιακώβ απήλθεν εις την οδόν εαυτού. και αναβλέψας είδε παρεμβολήν Θεού παρεμβεβληκυίαν, και συνήντησαν αυτω οι άγγελοι του Θεού. 2 είπε δε Ιακώβ, ηνίκα είδεν αυτούς· παρεμβολή Θεού αυτή· και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Παρεμβολαί.

3 Απέστειλε δε Ιακώβ αγγέλους έμπροσθεν αυτού προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού εις γην Σηφειρ, εις χώραν Εδώμ. 4 και ενετείλατο αυτοίς λέγων· ούτως ερείτε τω κυρίω μου Ησαύ· ούτως λέγει ο παις σου Ιακώβ· μετά Λάβαν παρώκησα, και εχρόνισα έως του νυν, 5 και εγένοντό μοι βόες και όνοι και πρόβατα και παιδες και παιδίσκαι, και απέστειλα αναγγειλαί τω κυρίω μου Ησαύ, ίνα εύρη ο παις σου χάριν εναντίον σου. 6 και ανέστρεψαν οι άγγελοι προς Ιακώβ λέγοντες· ήλθομεν προς τον αδελφόν σου Ησαύ, και ιδού αυτός έρχεται εις συνάντησίν σοι και τετρακόσιοι άνδρες μεθ' αυτού. 7 εφοβήθη δε Ιακώβ σφόδρα, και ηπορείτο. και διείλε τον λαόν τον μεθ' εαυτού και τους βόας και τας καμήλους και τα πρόβατα εις δύο παρεμβολάς, 8 και είπεν Ιακώβ· εάν έλθη Ησαύ εις παρεμβολήν μίαν και

κόψη αυτήν, ἔσται ἡ παρεμβολή ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. 9 εἶπε δὲ Ἰακώβ· ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε σὺ ὁ εὐπὼν μοι, ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἐν σὲ ποιήσω, 10 ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ὑράβδῳ μου ταύτη διέβην τὸν Ἰορδάνην τούτον, νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς. 11 ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαὺ, ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν, μὴ ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις. 12 σὺ δὲ εἶπας· ἐν σὲ ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἢ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους. 13 καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαὺ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, 14 αἰγὰς διακοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι, 15 καμήλους θηλαζούσας, καὶ τὰ παιδιά αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι καὶ πῶλους δέκα. 16 καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποιμνιον κατὰ μόνας. εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποιμνῆς καὶ ποιμνῆς. 17 καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων· ἐάν σοι συναντήσῃ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε, λέγων· τίνος εἶ καὶ ποῦ πορεύῃ, καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου; 18 εἰεῖς· τοῦ παιδὸς σου Ἰακώβ· δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαὺ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. 19 καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων· κατὰ τὸ ρῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαὺ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτόν 20 καὶ εἰεῖτε· ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακώβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γὰρ· ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου. 21 καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.

22 Ἀναστάς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἑνδεκά παιδιά αὐτοῦ καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώκ· 23 καὶ ἔλαβεν αὐτούς καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ. 24 ὑπελείφθη δὲ Ἰακώβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ. 25 εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν, καὶ ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ ἐν τῷ παλαιεῖν αὐτόν μετ' αὐτοῦ. 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀποστείλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. ὁ δὲ εἶπεν· οὐ μὴ σε ἀποστείλω, ἐάν μὴ με εὐλογήσῃς. 27 εἶπε δὲ αὐτῷ· τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν, ὁ δὲ εἶπεν· Ἰακώβ. 28 καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐ

κληθήσεται έτι το όνομά σου Ιακώβ, αλλ ' Ισραήλ έσται το όνομά σου, ότι ενίσχυσας μετά Θεού, και μετ ' ανθρώπων δυνατός έση. 29 ηρώτησε δε Ιακώβ και είπεν· ανάγγειλόν μοι το όνομά σου. και είπεν· ινατί τούτο ερωτάς συ το όνομά μου; και ευλόγησεν αυτόν εκεί. 30 και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα του τόπου εκείνου, Είδος Θεού· ειδον γαρ Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εσώθη μου η ψυχή. 31 ανέτειλε δε αυτω ο ήλιος, ηνίκα παρήλθε το είδος του Θεού· αυτός δε επέσκαζε τω μηρω αυτού· 32 ένεκεν τούτου ου μη φάγωσιν υιοί Ισραήλ το νεύρον, ό ενάρκησεν, ό εστιν επί του πλάτους του μηρού, έως της ημέρας ταύτης, ότι ήψατο του πλάτους του μηρού Ιακώβ του νεύρου, ό ενάρκησεν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δε Ιακώβ τοις οφθαλμοίς αυτού είδε και ιδού Ησαύ ο αδελφός αυτού ερχόμενος και τετρακόσιοι άνδρες μετ ' αυτού. και διείλεν Ιακώβ τα παιδιά επί Λείαν και επί Ραχήλ και τας δύο παιδίσκας. 2 και έθετο τας δύο παιδίσκας και τους υιούς αυτών εν πρώτοις και Λείαν και τα παιδιά αυτής οπίσω και Ραχήλ και Ιωσήφ εσχάτους. 3 αυτός δε προήλθεν έμπροσθεν αυτών και προσεκόνησεν επί την γην ειπάκις έως του εγγίσει τω αδελφω αυτού. 4 και προσέδραμεν Ησαύ εις συνάντησιν αυτω και περιλαβών αυτόν προσέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν και έκλαυσαν αμφοτέροι. 5 και αναβλέψας Ησαύ είδε τας γυναίκας και τα παιδιά και είπε· τι ταύτά σοι εστιν; ο δε είπε· τα παιδιά, οίς ηλέησεν ο Θεός τον παιδά σου. 6 και προσήγγισαν αι παιδίσκαι και τα τέκνα αυτών και προσεκόνησαν, 7 και προσήγγισε Λεία και τα τέκνα αυτής και προσεκόνησαν. και μετά ταύτα προσήγγισε Ραχήλ και Ιωσήφ και προσεκόνησαν. 8 και είπε· τι ταύτά σοι εστί, πάσαι αι παρεμβολαί αύται, αις απήντηκα; ο δε είπεν· ινα εύρη ο παις σου χάριν εναντίον σου, κύριε. 9 είπε δε Ησαύ· έστι μοι πολλά, αδελφέ· έστω σοι τα σά. 10 είπε δε Ιακώβ· ει εύρον χάριν εναντίον σου, δέξαι τα δώρα δια των εμών χειρών· ένεκεν τούτου ειδον το πρόσωπόν σου, ως αν τις ίδοι πρόσωπον Θεού, και ευδοκήσεις με. 11 λαβέ τας ευλογίας μου, ας ήνεγκά σοι, ότι ηλέησέ με ο Θεός και

έστι μοι πάντα. και εβιάσατο αυτόν και έλαβε · 12 και είπεν · απάραντες πορευσώμεθα επι ' ευθείαν. 13 είπε δε αυτω · ο κύριός μου γινώσκει, ότι τα παιδιά απαλώτερα και τα πρόβατα και αι βόες λοχεύονται επι ' εμέ · εάν σουν καταδιώξω αυτά ημέραν μίαν, αποθανούνται πάντα τα κτήνη. 14 προελθέτω ο κύριός μου έμπροσθεν του παιδός αυτού, εγώ δε ενισχύσω εν τη οδω κατά σχολήν της πορεύσεως της εναντίον μου και κατά πόδα των παιδαρίων, έως του ελθείν με προς τον κύριόν μου εις Σηείρ. 15 είπε δε Ησαύ · καταλείψω μετά σου από του λαού του μετ ' εμού. ο δε είπεν · ινατί τούτο; ικανόν, ότι εύρον χάριν εναντίον σου, κύριε. 16 απέστρεψε δε Ησαύ εν τη ημέρα εκείνη εις την οδόν αυτού εις Σηείρ.

17 Και Ιακώβ απαίρει εις σκηνάς · και εποίησεν εαυτω εκεί οικίας και τοις κτήνεσιν αυτού εποίησε σκηνάς · δια τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου, Σκηναί. 18 και ήλθεν Ιακώβ εις Σαλήμ πόλιν Σικίμων, ή εστιν εν γη Χαναάν, ότε επανήλθεν εκ της Μεσοποταμίας Συρίας, και παρενέβαλε κατά πρόσωπον της πόλεως. 19 και εκτήσατο την μερίδα του αγρού, ου έστησεν εκεί την σκηνήν αυτού, παρά Εμώρ πατρός Συχέμ εκατόν αμνών. 20 και έστησεν εκεί θυσιαστήριον και επεκαλέσατο τον Θεόν Ισραήλ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΕΞΗΛΘΕ δε Δείνα η θυγάτηρ Λείας, ην έτεκε τω Ιακώβ, καταμαθείν τας θυγατέρας των εγχωρίων. 2 και είδεν αυτήν Συχέμ ο υιος Εμμώρ ο Ευαίος, ο άρχων της γης και λαβών αυτήν, εκοιμήθη μετ ' αυτής και εταπεινώσεν αυτήν. 3 και προσέσχε τη ψυχή Δείνας της θυγατρός Ιακώβ και ηγάπησε την παρθένον και ελάλησε κατά την διάνοιαν της παρθένου αυτη. 4 είπε Συχέμ προς Εμμώρ τον πατέρα αυτού λέγων · λαβέ μοι την παιδα ταύτην εις γυναίκα. 5 Ιακώβ δε ήκουσεν, ότι εμίανεν ο υιος Εμμώρ Δείναν την θυγατέρα αυτού · οι δε υιοί αυτού ήσαν μετά των κτηνών αυτού εν τω πεδίω. παρεσιώπησε δε Ιακώβ έως του ελθείν αυτούς. 6 εξήλθε δε Εμμώρ ο πατήρ Συχέμ προς Ιακώβ λαλήσαι αυτω. 7 οι δε υιοί Ιακώβ ήλθον εκ του πεδίου · ως δε ήκουσαν, κατενύγησαν οι άνδρες, και λυπηρόν ην αυτοίς σφόδρα, ότι άσχημον εποίησεν εν Ισραήλ κοιμηθείς μετά της θυγατρός Ιακώβ, και ουχ ούτως έσται. 8 και ελάλησεν Εμμώρ

αυτοίς λέγων · Συχέμ ο υιος μου προείλετο τη ψυχή την θυγατέρα υμών · δότε ουν αυτήν αυτω γυναίκα 9 και επιγαμβρεύσαθε ημίν · τας θυγατέρας υμών δότε ημίν και τας θυγατέρας ημών λάβετε τοις υιοίς υμών. 10 και εν ημίν κατοικείτε, και η γη ιδού πλατεία εναντίον υμών · κατοικείτε και εμπορευέσθε επ' αυτής και εγκτάσθε εν αυτη. 11 είπε δε Συχέμ προς τον πατέρα αυτής και προς τους αδελφούς αυτής · εύροιμι χάριν εναντίον υμών, και ό εάν είπητε, δώσομεν. 12 πληθύνετε την φερνήν σφόδρα, και δώσω καθότι αν είπητέ μοι, και δώσατέ μοι την παιδα ταύτην εις γυναίκα. 13 απεκρίθησαν δε οι υιοί Ιακώβ τω Συχέμ και Εμμώρ τω πατρί αυτού μετά δόλου και ελάλησαν αυτοίς, ότι εμίαναν Δείνα την αδελφήν αυτών, 14 και είπαν αυτοίς Συμεών και Λευί οι αδελφοί Δείνας · ου δυνησόμεθα ποιήσαι το ρήμα τούτο, δούναι την αδελφήν ημών ανθρώπω, ος έχει ακροβυστιαν · έστι γαρ όνειδος ημίν. 15 μόνον εν τούτω ομοιωθησόμεθα υμίν και κατοικήσομεν εν υμίν, εάν γένησθε ως ημεις και υμεις εν τω περιτμηθήναι υμών παν αρσενικόν. 16 και δώσομεν τας θυγατέρας ημών υμίν και από των θυγατέρων υμών ληψόμεθα ημίν γυναίκας και οικήσομεν παρ' υμίν και εσόμεθα ως γένος εν. 17 εάν δε μη εισακούσητε ημών του περιτεμέσθαι, λαβόντες την θυγατέρα ημών απελευσόμεθα. 18 και ήρεσαν οι λόγοι εναντίον Εμμώρ και εναντίον Συχέμ του υιού Εμμώρ. 19 και ουκ εχρόνισεν ο νεανίσκος του ποιήσαι το ρήμα τούτο · ενέκειτο γαρ τη θυγατρί Ιακώβ · αυτός δε ην ενδοξότατος πάντων των εν τω οίκω του πατρός αυτού. 20 ήλθε δε Εμμώρ και Συχέμ ο υιος αυτού προς την πόλιν της πόλεως αυτών και ελάλησαν προς τους άνδρας της πόλεως αυτών λέγοντες · 21 οι άνθρωποι ούτοι ειρηνικοί εισι, μεθ' ημών οικείτωσαν επί της γης και εμπορευέσθωσαν αυτήν, η δε γη ιδού πλατεία εναντίον αυτών. τας θυγατέρας αυτών ληψόμεθα ημίν γυναίκας και τας θυγατέρας ημών δώσομεν αυτοίς. 22 εν τούτω μόνον ομοιωθήσονται ημίν οι άνθρωποι του κατοικείν μεθ' ημών, ωστε είναι λαόν ένα, εν τω περιτεμέσθαι ημών παν αρσενικόν, καθά και αυτοί περιτέμνηται. 23 και τα κτήνη αυτών και τα τετράποδα και τα υπάρχοντα αυτών ουχ ημών έσται · μόνον εν τούτω ομοιωθώμεν αυτοίς, και οικήσουσι μεθ' ημών. 24 και εισήκουσαν Εμμώρ και Συχέμ του υιού αυτού πάντες οι εμπορευόμενοι την πόλιν της πόλεως αυτών και περιετέμοντο την σάρκα της ακροβυστίας αυτών πας άρσην. 25 εγένετο δε εν τη ημέρα τη τρίτη, ότε ήσαν εν τω πόνω, έλαβον οι δύο υιοί Ιακώβ Συμεών και Λευί αδελφοί Δείνας έκαστος την μάχαιραν αυτού και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και απέκτειναν παν αρσενικόν · 26 τον τε Εμμώρ και Συχέμ τον υιόν αυτού

απέκτειναν εν στόματι μαχαίρας. και έλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον. 27 οι δε υιοί Ιακώβ εισήλθον επί τους τραυματίας και διήρπασαν την πόλιν, εν ή εμίαναν Δείναν την αδελφήν αυτών, 28 και τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους όνους αυτών, όσα τε ην εν τη πόλει και όσα ην εν τω πεδίω, έλαβον. 29 και πάντα τα σώματα αυτών και πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχμαλώτευσαν, και διήρπασαν όσα τε ην εν τη πόλει και όσα ην εν ταις οικίαις. 30 ειπε δε Ιακώβ προς Συμεών και Λευί· μισητόν με πεποιήκατε, ωστε πονηρόν με είναι πάσι τοις κατοικούσι την γην, εν τε τοις Χαναναίοις και εν τοις Φερεζαίοις· εγώ δε ολιγοστός ειμι εν αριθμω, και συναχθέντες επι ' εμέ συγκόψουσι με, και εκτριβήσομαι εγώ και ο οίκός μου. 31 οι δε ειπαν· αλλ ' ωσει πόρνη χρήσονται τη αδελφή ημών;

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΕΙΠΕ δε ο Θεός προς Ιακώβ· αναστάς ανάβηθι εις τον τόπον Βαιθήλ και οικει εκεί και ποιησον εκεί θυσιαστήριον τω Θεω τω οφθέντι σοι εν τω αποδιδράσκειν σε από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου. 2 ειπε δε Ιακώβ τω οίκω αυτού και πάσι τοις μετ ' αυτού· άρατε τους θεούς τους αλλοτρίους τους μεθ ' υμών εκ μέσου υμών και καθαρίσθητε και αλλάξατε τας στολάς υμών, 3 και αναστάντες αναβώμεν εις Βαιθήλ και ποιήσωμεν εκεί θυσιαστήριον τω Θεω τω επακούσαντί μου εν ημέρα θλίψεως, ος ην μετ ' εμού και διέσωσέ με εν τη οδω, ή επορεύθην. 4 και έδωκαν τω Ιακώβ τους θεούς τους αλλοτρίους, οί ήσαν εν ταις χερσίν αυτών, και τα ενώτια τα εν τοις ωσίν αυτών, και κατέκρυσεν αυτά Ιακώβ υπό την τερέβινθον την εν Σικίμοις και απώλεσαν αυτά έως της σήμερον ημέρας. 5 και εξήρεν Ισραήλ εκ Σικίμων, και εγένετο φόβος Θεού επί τας πόλεις τας κύκλω αυτών, και ου κατεδίωξαν οπίσω των υιών Ισραήλ. 6 ήλθε δε Ιακώβ εις Λουζά, ή εστιν εν γη Χαναάν, ή εστι Βαιθήλ, αυτός και πας ο λαός, ος ην μετ ' αυτού. 7 και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα του τόπου Βαιθήλ. εκεί γαρ εφάνη αυτω ο Θεός εν τω αποδιδράσκειν αυτόν από προσώπου Ησαύ του αδελφού αυτού. 8 απέθανε δε Δεβώρα η τροφός Ρεβέκκας και ετάφη κατώτερον Βαιθήλ υπό

την βάλανον, και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα αυτής Βάλανος πένθους.

9 Ώφθη δε ο Θεός τω Ιακώβ έτι εν Λουζά, ότε παρεγένετο εκ Μεσοποταμίας της Συρίας, και ευλόγησεν αυτόν ο Θεός. 10 και είπεν αυτω ο Θεός· το όνομά σου ου κληθήσεται έτι Ιακώβ, αλλ' Ισραήλ έσται το όνομά σου. και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ. 11 είπε δε αυτω ο Θεός· εγώ ο Θεός σου· αυζάνου και πληθύνου· έθνη και συναγωγαί εθνών έσονται εκ σου, και βασιλεις εκ της οσφύς σου εξελεύσονται. 12 και την γην, ην έδωκα Αβραάμ και Ισαάκ, σοί δέδωκα αυτήν· σοί έσται, και τω σπέρματί σου μετά σε δώσω την γην ταύτην. 13 ανέβη δε ο Θεός απ' αυτού εκ του τόπου, ου ελάλησε μετ' αυτού. 14 και έστησεν Ιακώβ στήλην εν τω τόπω, ω ελάλησε μετ' αυτού ο Θεός, στήλην λιθίνην, και έσπεισεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχεεν επ' αυτήν έλαιον. 15 και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα του τόπου, εν ω ελάλησε μετ' αυτού εκεί ο Θεός, Βαιθήλ.

16 Απάρας δε Ιακώβ εκ Βαιθήλ, έπηξε την σκηνήν αυτού επέκεινα του πύργου Γαδέρ. εγένετο δε ηνίκα ήγγισεν εις Χαβραθά του ελθειν εις την Εφραθά, έτεκε Ραχήλ και εδυστόκησεν εν τω τοκετω. 17 εγένετο δε εν τω σκληρώς αυτήν τίκτειν, είπεν αυτη η μαία· θάρσει, και γαρ ούτός σοί εστιν υιος. 18 εγένετο δε εν τω αφιέναι αυτήν την ψυχήν, απέθνησκε γαρ, εκάλεσε το όνομα αυτού Υιος οδύνης μου· ο δε πατήρ εκάλεσε το όνομα αυτού Βενιαμίν. 19 απέθανε δε Ραχήλ και ετάφη εν τη οδω του υποδρομού Εφραθά (αυτη εστι Βηθλεέμ). 20 και έστησεν Ιακώβ στήλην επί του μνημείου αυτής· αυτη εστιν η στήλη επί του μνημείου Ραχήλ έως της ημέρας ταύτης. 21 εγένετο δε ηνίκα κατώκησεν Ισραήλ εν τη γη εκείνη, επορεύθη Ρουβήν και εκοιμήθη μετά Βαλλάς της παλλακής του πατρός αυτού Ιακώβ· και ήκουσεν Ισραήλ, και πονηρόν εφάνη εναντίον αυτού.

22 Ήσαν δε οι υιοί Ιακώβ δώδεκα. 23 υιοί Λείας· πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισαάχαρ, Ζαβουλών. 24 υιοί δε Ραχήλ· Ιωσήφ και Βενιαμίν. 25 υιοί δε Βαλλάς παιδίσκης Ραχήλ· Δάν και Νεφθαλείμ. 26 υιοί δε Ζελφάς παιδίσκης Λείας· Γάδ και Ασήρ. ούτοι υιοί Ιακώβ, οί εγένοντο αυτω εν Μεσοποταμία της Συρίας.

27 Ηλθε δε Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις Μαμβρή, εις πόλιν του πεδίου (αυτη εστι Χεβρών) εν γη Χαναάν, ου παρώκησεν Αβραάμ και Ισαάκ. 28 εγένοντο δε αι ημέραι Ισαάκ, ας έζησεν, έτη εκατόν ογδοήκοντα, 29 και εκλείπων Ισαάκ απέθανε και προσετέθη προς το γένος αυτού πρεσβύτερος και πλήρης ημερών, και έθαψαν

αυτὸν Ησαὺ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΑΥΤΑΙ δε αἱ γενέσεις Ησαὺ (αὐτὸς ἐστὶν Εδώμ) · 2 Ησαὺ δε ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααίων, τὴν Ἀδὰ θυγατέρα Αἰλῶμ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ὀλιβεμὰ θυγατέρα Ἀνά τοῦ υἱοῦ Σεβεγῶν τοῦ Εὐαίου 3 καὶ τὴν Βασεμάθ θυγατέρα Ἰσμαήλ ἀδελφὴν Ναβεῶθ. 4 ἔτεκε δε αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ελιφάς, καὶ Βασεμάθ ἔτεκε τὸν Ραγουήλ, 5 καὶ Ὀλιβεμὰ ἔτεκε τὸν Ἰεοῦς καὶ τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ · οὗτοι υἱοὶ Ησαὺ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν. 6 ἔλαβε δε Ησαὺ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο καὶ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ἐπορεύθη Ησαὺ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ προσώπου Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 7 ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ υπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικίσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. 8 κατώκησε δε Ησαὺ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ (Ησαὺ αὐτὸς ἐστὶν Εδώμ).

9 Αὐταὶ δε αἱ γενέσεις Ησαὺ πατρὸς Εδώμ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ, 10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ησαὺ · Ελιφάς υἱὸς Ἀδὰς γυναικὸς Ησαὺ καὶ Ραγουήλ υἱὸς Βασεμάθ γυναικὸς Ησαὺ. 11 ἐγένοντο δε Ελιφάς υἱοὶ · Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ, Γοθῶμ καὶ Κενέζ · 12 Θαμνά δε ἦν παλλακὴ Ελιφάς τοῦ υἱοῦ Ησαὺ καὶ ἔτεκε τῷ Ελιφάς τὸν Ἀμαλήκ · οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς γυναικὸς Ησαὺ. 13 οὗτοι δε υἱοὶ Ραγουήλ · Ναχόθ, Ζαρέ, Σομέ, καὶ Μοζέ · οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ησαὺ. 14 οὗτοι δε υἱοὶ Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνά τοῦ υἱοῦ Σεβεγῶν, γυναικὸς Ησαὺ · ἔτεκε δε τῷ Ησαὺ τὸν Ἰεοῦς καὶ τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ. 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ησαὺ · υἱοὶ Ελιφάς πρωτοτόκου Ησαὺ · ἡγεμῶν Θαιμάν, ἡγεμῶν Ωμάρ, ἡγεμῶν Σωφάρ, ἡγεμῶν Κενέζ, 16 ἡγεμῶν Κορέ, ἡγεμῶν Γοθῶμ, ἡγεμῶν Ἀμαλήκ · οὗτοι ἡγεμόνες Ελιφάς ἐν γῇ Ἰδουμαία · οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς. 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουήλ υἱοῦ Ησαὺ · ἡγεμῶν Ναχόθ, ἡγεμῶν Ζαρέ, ἡγεμῶν Σομέ, ἡγεμῶν Μοζέ · οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουήλ ἐν γῇ Εδώμ · οὗτοι υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ησαὺ. 18 οὗτοι δε υἱοὶ Ὀλιβεμὰς γυναικὸς Ησαὺ · ἡγεμῶν Ἰεοῦλ, ἡγεμῶν Ἰεγλόμ, ἡγεμῶν Κορέ · οὗτοι

ηγεμόνες Όλιβεμάς θυγατρός Ανά γυναικός Ησαύ. 19 ούτοι υιοί Ησαύ, και ούτοι ηγεμόνες αυτών. ούτοι εισιν υιοί Εδώμ.

20 Ούτοι δε υιοί Σηείρ του Χορραίου του κατοικούντος την γην · Λωτά, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά
21 και Δησών και Ασάρ και Ρισών · ούτοι ηγεμόνες του Χορραίου του υιού Σηείρ εν τη γη Εδώμ. 22 εγένοντο δε υιοί Λωτάν · Χορρι και Αιμάν · αδελφή δε Λωτάν Θαμνά. 23 ούτοι δε υιοί Σωβάλ · Γωλάμ και Μαναχάθ και Γαιβήλ και Σωφάρ και Ωμάρ. 24 και ούτοι υιοί Σεβεγών · Αϊέ και Ανά · ούτός εστιν Ανά, ος εύρε τον Ιαμείν εν τη ερήμω, ότε ένεμε τα υποζύγια Σεβεγών του πατρός αυτού. 25 ούτοι δε υιοί Ανά · Δησών και Όλιβεμά θυγάτηρ Ανά. 26 ούτοι δε υιοί Δησών · Αμαδά και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν. 27 ούτοι δε υιοί Ασάρ · Βαλαάμ και Ζουκάμ και Ιουκάμ. 28 ούτοι δε υιοί Ρισών · -Ως και Αράν. 29 ούτοι δε ηγεμόνες Χορρι · ηγεμών Λωτάν, ηγεμών Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγών, ηγεμών Ανά, 30 ηγεμών Δησών, ηγεμών Ασάρ, ηγεμών Ρισών. ούτοι ηγεμόνες Χορρι εν ταις ηγεμονίαις αυτών εν γη Εδώμ.

31 Και ούτοι οι βασιλεις οι βασιλεύσαντες εν Εδώμ προ του βασιλεύσαι βασιλέα εν Ισραήλ. 32 και εβασίλευσεν εν Εδώμ Βαλάκ υιος Βεώρ, και όνομα τη πόλει αυτού Δενναβά. 33 απέθανε δε Βαλάκ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ιωβάβ υιος Ζαρά εκ Βοσόρρας. 34 απέθανε δε Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ασώμ εκ της γης Θαιμανών. 35 απέθανε δε Ασώμ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Αδάδ υιος Βαράδ ο εκκόπας Μαδιάμ εν τω πεδίω Μωάβ, και όνομα τη πόλει αυτού Γετθαιμ. 36 απέθανε δε Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Σαμαδά εκ Μασεκκάς. 37 απέθανε δε Σαμαδά, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Σαούλ εκ Ρωβώθ της παρά ποταμόν. 38 απέθανε δε Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Βαλαεννών υιος Αχοβώρ. 39 απέθανε δε Βαλαεννών υιος Αχοβώρ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Αράδ υιος Βαράδ, και όνομα τη πόλει αυτού Φογώρ, όνομα δε τη γυναικί αυτού Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραϊθ, υιού Μαιζοώβ.

40 Ταύτα τα ονόματα των ηγεμόνων Ησαύ εν ταις φυλαις αυτών κατά τόπον αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών. ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Γωλά, ηγεμών Ιεθέρ, 41 ηγεμών Όλιβεμάς, ηγεμών Ηλάς, ηγεμών Φινών, 42 ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μαζάρ, 43 ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ζαφωίν. ούτοι ηγεμόνες Εδώμ εν ταις κατοικοδομημέναις εν τη γη της κτήσεως αυτών. ούτος Ησαύ πατήρ Εδώμ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ

1 ΚΑΤῒΚΕΙ δε Ιακώβ εν τη γη, ου παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν γη Χαναάν. 2 αὐται δε αι γενέσεις Ιακώβ· Ιωσήφ δε δέκα και επτά ετών ην, ποιμαίνων τα πρόβατα του πατρός αυτού μετά των αδελφών αυτού, ων νέος, μετά των υιών Βαλλάς και μετά των υιών Ζελφάς των γυναικῶν του πατρός αυτού· κατήνεγκαν δε Ιωσήφ ψόγον πονηρόν προς Ισραήλ τον πατέρα αυτών. 3 Ιακώβ δε ηγάπα τον Ιωσήφ παρά πάντας τους υιούς αυτού, ότι υιος γήρως ην αυτω· εποίησε δε αυτω χιτώνα ποικίλον. 4 ιδόντες δε οι αδελφοί αυτού, ότι αυτόν ο πατήρ φιλεί εκ πάντων των υιών αυτού, εμίσησαν αυτόν και ουκ ηδύναντο λαλείν αυτω ουδέν ειρηνικόν.

5 Ενυπνιασθείς δε Ιωσήφ ενύπνιον απήγγειλεν αυτό τοις αδελφοίς αυτού. 6 και είπεν αυτοίς· ακούσατε του ενυπνίου τούτου, ου ενυπνιάσθην· 7 ώμην υμάς δεσμεύειν δράγματα εν μέσω τω πεδίω, και ανέστη το εμόν δράγμα και ωρθώθη, περιστραφέντα δε τα δράγματα υμών προσεκόνησαν το εμόν δράγμα. 8 είπαν δε αυτω οι αδελφοί αυτού· μη βασιλεύων βασιλεύσεις εφ' ημάς ή κυριεύων κυριεύσεις ημών; και προσέθεντο έτι μισείν αυτόν ένεκεν των ενυπνίων αυτού και ένεκεν των ρημάτων αυτού. 9 είδε δε ενύπνιον έτερον και διηγήσατο αυτω τω πατρί αυτού και τοις αδελφοίς αυτού, και είπεν· ιδού ενυπνιασάμην ενύπνιον έτερον, ωσπερ ο ήλιος και η σελήνη και ένδεκα αστέρες προσεκόνουν με. 10 και επετίμησεν αυτω ο πατήρ αυτού και είπεν αυτω· τι το ενύπνιον τούτο, ό ενυπνιάσθης; άρά γε ελθόντες ελευσόμεθα εγώ τε και η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου προσκυνήσαι σοι επί την γην; 11 εξήλωσαν δε αυτόν οι αδελφοί αυτού, ο δε πατήρ αυτού διετήρησε το ρήμα.

12 Επορεύθησαν δε οι αδελφοί αυτού βόσκειν τα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ. 13 και είπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· ουχί οι αδελφοί σου ποιμαίνουσιν εις Συχέμ; δεύρο αποστείλω σε προς αυτούς. είπε δε αυτω· ιδού εγώ. 14 είπε δε αυτω Ισραήλ· πορευθείς ιδέ, ει υγιαίνουν οι αδελφοί σου και τα πρόβατα, και ανάγγειλόν μοι. και απέστειλεν αυτόν εκ της κοιλάδος της Χεβρών, και ήλθεν εις Συχέμ. 15 και εύρεν αυτόν άνθρωπος πλανώμενον εν τω πεδίω· ηρώτησε δε αυτόν ο άνθρωπος λέγων· τι ζητείς; 16 ο δε είπε· τους αδελφούς μου ζητώ·

απάγγελιόν μοι, που βόσκουσιν. 17 είπε δε αυτώ ο άνθρωπος· απήρκασιν εντεύθεν, ήκουσα γαρ αυτών λεγόντων· πορευθώμεν εις Δωθαείμ. και επορεύθη Ιωσήφ κατόπισθεν των αδελφών αυτου και εύρεν αυτούς εν Δωθαείμ. 18 προείδον δε αυτόν μακρόθεν προ του εγγίσει αυτόν προς αυτούς και επονηρεύοντο του αποκτείνειν αυτόν. 19 είπε δε έκαστος προς τον αδελφόν αυτου· ιδού ο ενυπνιαστής εκείνος έρχεται· 20 νυν ουν δεύτε αποκτείνωμεν αυτόν και ρίψωμεν αυτόν εις ένα των λάκκων και ερούμεν· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αυτόν· και οψόμεθα, τι έσται τα ενύπνια αυτου. 21 ακούσας δε Ρουβήν εξείλετο αυτόν εκ των χειρών αυτών και είπεν· ου πατάξωμεν αυτόν εις ψυχήν. 22 είπε δε αυτοίς Ρουβήν· μη εκχέητε αίμα· εμβάλλετε αυτόν εις ένα των λάκκων τούτων των εν τη ερήμω, χείρα δε μη επενέγκητε αυτώ· όπως εξέλθαι αυτόν εκ των χειρών αυτών και αποδώ αυτόν τω πατρί αυτου. 23 εγένετο δε ηνικά ήλθεν Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτου, εξέδυσαν Ιωσήφ τον χιτώνα τον ποικίλον τον περι αυτόν 24 και λαβόντες αυτόν έρριψαν εις τον λάκκον· ο δε λάκκος κενός, ύδωρ ουκ είχεν. 25 Εκάθισαν δε φαγείν άρτον και αναβλέψαντες τοις οφθαλμοίς είδον, και ιδού οδοιπόροι Ισμαηλίται ήρχοντο εκ Γαλαάδ, και αι κάμηλοι αυτών έγεμαν θυμιαμάτων και ρητίνης και στακτής· επορεύοντο δε καταγαγείν εις Αίγυπτον. 26 είπε δε Ιούδας προς τους αδελφούς αυτου· τι χρήσιμον, εάν αποκτείνωμεν τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτου; 27 δεύτε αποδώμεθα αυτόν τοις Ισμαηλίταις τούτοις, αι δε χείρες ημών μη έστωσαν επ' αυτόν, ότι αδελφός ημών και σάρξ ημών εστιν. ήκουσαν δε οι αδελφοί αυτου. 28 και παρεπορεύοντο οι άνθρωποι οι Μαδιηναίοι έμποροι, και εξείλκυσαν και ανεβίβασαν τον Ιωσήφ εκ του λάκκου και απέδοντο τον Ιωσήφ τοις Ισμαηλίταις είκοσι χρυσών, και κατήγαγον τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον. 29 ανέστρεψε δε Ρουβήν επί τον λάκκον και ουχ ορά τον Ιωσήφ εν τω λάκκω. και διέρρηξε τα ιμάτια αυτου. 30 και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτου. και είπε· το παιδάριον ουκ έστιν, εγώ δε που πορεύομαι έτι;

31 Λαβόντες δε τον χιτώνα του Ιωσήφ έσφαξαν έριφον αιγών και εμόλυναν τον χιτώνα τω αίματι. 32 και απέστειλαν τον χιτώνα τον ποικίλον και εισήνεγκαν τω πατρί αυτών. και είπαν· τούτον εύρομεν, επίγνωθι ει χιτών του υιού σου εστιν ή ου. 33 και επέγνω αυτόν και είπε· χιτών του υιού μου εστι· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αυτόν, θηρίον ήρπασε τον Ιωσήφ. 34 διέρρηξε δε Ιακώβ τα ιμάτια αυτου και επέθετο σάκκον επί την οσφύν αυτου και επένθει τον υιόν αυτου ημέρας πολλάς. 35 συνήχθησαν δε πάντες οι υιοί αυτου και αι θυγατέρες και

ήλθον παρακαλέσαι αυτόν, και ουκ ήθελε παρακαλείσθαι λέγων ότι · καταβήσομαι προς τον υιόν μου πενθών εις άδου. και έκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού. 36 οι δε Μαδιηναίοι απέδοντο τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον τω Πετεφρή τω σπάδοντι Φαραώ, αρχιμαγείρω.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τω καιρω εκείνω, κατέβη Ιούδας από των αδελφών αυτού και αφίκετο έως προς άνθρωπον τινα Όδολλαμίτην, ω όνομα Ειράς. 2 και ειδεν εκει Ιούδας θυγατέρα ανθρωπου Χαναναίου, ή όνομα Σαυά, και έλαβεν αυτήν και εισήλθε προς αυτήν. 3 και συλλαβούσα έτεκεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Ηρ. 4 και συλλαβούσα έτεκεν υιόν έτι και εκάλεσε το όνομα αυτού Αυνάν. 5 και προσθείσα έτεκεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηλώμ. αύτη δε ην εν Χασβί, ηνίκα έτεκεν αυτούς. 6 και έλαβεν Ιούδας γυναίκα Ηρ τω πρωτοτόκω αυτού, ή όνομα Θάμαρ. 7 εγένετο δε Ηρ πρωτότοκος Ιούδα πονηρός έναντι Κυρίου, και απέκτεινεν αυτόν ο Θεός. 8 ειπε δε Ιούδας τω Αυνάν · εισελθε προς την γυναίκα του αδελφού σου και επιγάμβρευσαι αυτήν και ανάστησον σπέρμα τω αδελφω σου. 9 γνούς δε Αυνάν ότι ουκ αυτω έσται το σπέρμα, εγένετο όταν εισήρχετο προς την γυναίκα του αδελφού αυτού, εξέχεεν επί την γην του μη δούναι σπέρμα τω αδελφω αυτού. 10 πονηρόν δε εφάνη εναντίον του Θεού, ότι εποίησε τούτο, και εθανάτωσε και τούτον. 11 ειπε δε Ιούδας Θάμαρ τη νύμφη αυτού · κάθου χήρα εν τω οίκω του πατρός σου έως μέγας γένηται Σηλώμ ο υιος μου. ειπε γαρ · μη ποτε αποθάνη και ούτος, ωσπερ και οι αδελφοί αυτού. απελθούσα δε Θάμαρ εκάθητο εν τω οίκω του πατρός αυτής.

12 Επληθύνθησαν δε αι ημέραι και απέθανε Σαυά η γυνή Ιούδα · και παρακληθείς Ιούδας ανέβη επί τους κείροντας τα πρόβατα αυτού, αυτός και Ειράς ο ποιμήν αυτού ο Όδολλαμίτης εις Θαμνά. 13 και απηγγέλη Θάμαρ τη νύμφη αυτού λέγοντες · ιδού ο πενθερός σου αναβαίνει εις Θαμνά κείραι τα πρόβατα αυτού. 14 και περιελομένη τα ιμάτια της χηρεύσεως αφ' εαυτής, περιεβάλετο θέριστρον και εκαλλωπίσατο και εκάθισε προς ταις πύλαις Αινάν, ή εστιν εν

παρόδω Θαμνά · είδε γαρ ότι μέγας γέγονε Σηλώμ, αυτός δε ουκ έδωκεν αυτήν αυτω γυναίκα. 15 και ιδών αυτήν Ιούδας έδοξεν αυτήν πόρνην είναι · κατεκαλύψατο γαρ το πρόσωπον αυτής, και ουκ επέγνω αυτήν. 16 εξέκλινε δε προς αυτήν την οδόν και ειπεν αυτη · εασόν με εισελθείν προς σε · ου γαρ έγνω ότι νύμφη αυτού εστιν. η δε ειπε · τι μοι δώσεις, εάν εισέλθης προς με; 17 ο δε ειπεν · εγώ σοι αποστειλώ έριφον αιγών εκ των προβάτων μου, η δε ειπεν · εάν δως μοι αρραβώνα, έως του αποστειλαί σε. 18 ο δε ειπε · τίνα τον αρραβώνά σοι δώσω; η δε ειπε · τον δακτύλιόν σου και τον ορμίσκον, και την ράβδον την εν τη χειρί σου. και έδωκεν αυτη και εισήλθε προς αυτήν, και εν γαστρί έλαβεν εξ αυτού. 19 και αναστάσα απήλθε και περιείλετο το θέριστρον αυτής αφ ' εαυτής και ενεδύσατο τα ιμάτια της χηρεύσεως αυτής. 20 απέστειλε δε Ιούδας τον έριφον εξ αιγών εν χειρί του ποιμένος αυτού του 'Οδολλαμίτου κομίσασθαι παρά της γυναικός τον αρραβώνα, και ουχ εύρεν αυτήν. 21 επηρώτησε δε τους άνδρας τους εκ του τόπου · που εστιν η πόρνη η γενομένη εν Αινάν επί της οδοϋ; και ειπαν · ουκ ην ενταύθα πόρνη. 22 και απεστράφη προς Ιούδαν και ειπεν · ουχ εύρον, και οι άνθρωποι οι εκ του τόπου λέγουσι μη είναι ώδε πόρνην. 23 ειπε δε Ιούδας · εχέτω αυτά, αλλά μη ποτε καταγλασθώμεν · εγώ μεν απέσταλκα τον έριφον τούτον, συ δε ουχ εύρηκας.

24 Εγένετο δε μετά τρίμηνον ανηγγέλη τω Ιούδα λέγοντες · εκπεπόρνευκε Θαμαρ η νύμφη σου και ιδού εν γαστρί έχει εκ πορνείας. ειπε δε Ιούδας · εξαγάγετε αυτήν, και κατακαυθήτω. 25 αυτη δε αγομένη απέστειλε προς τον πενθερόν αυτής λέγουσα · εκ του ανθρώπου, ούτινος ταύτά εστιν, εγώ εν γαστρί έχω. και ειπεν · επίγνωθι, τίνος ο δακτύλιος και ο ορμίσκος και η ράβδος αυτη. 26 επέγνω δε Ιούδας και ειπε · δεδικαιώται Θαμαρ ή εγώ, ου ένεκεν ουκ έδωκα αυτήν Σηλών τω υιω μου. και ου προσέθετο έτι του γνώναι αυτήν.

27 Εγένετο δε ηνίκα έτικτε, και τηδε ην διδυμα εν τη γαστρί αυτής. 28 εγένετο δε εν τω τίκτειν αυτήν, ο εις προεξήνεγκε την χείρα · λαβούσα δε η μαία έδησεν επί την χείρα αυτού κόκκινον λέγουσα · ούτος εξελεύσεται πρότερος. 29 ως δε επισυνήγαγε την χείρα, και ευθύς εξήλθεν ο αδελφός αυτού. η δε ειπε · τι διεκόπη δια σε φραγμός; και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές. 30 και μετά τούτο εξήλθεν ο αδελφός αυτού, εφ ' ω ην επί τη χειρί αυτού το κόκκινον · και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαρά.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

1 ΙΩΣΗΦ δε κατήχθη εις Αιγυπτον, και εκτήσατο αυτόν Πετεφρής ο ευνούχος Φαραώ, ο αρχιμάγειρος, ανήρ Αιγύπτιος, εκ χειρών των Ισμαηλιτών, οί κατήγαγον αυτόν εκεί. 2 και ην Κύριος μετά Ιωσήφ, και ην ανήρ επιτυχάνων και εγένετο εν τω οίκω παρά τω κυρίω αυτού τω Αιγυπτίω. 3 ήδει δε ο κύριος αυτού, ότι ο Κύριος ην μετ' αυτού και όσα εάν ποιή, Κύριος ευοδοί εν ταις χερσίν αυτού. 4 και εύρεν Ιωσήφ χάριν εναντίον του κυρίου αυτού, και ευηρέστησεν αυτω, και κατέστησεν αυτόν επί του οίκου αυτού και πάντα, όσα ην αυτω, έδωκε δια χειρός Ιωσήφ. 5 εγένετο δε μετά το καταστήναι αυτόν επί του οίκου αυτού και επί πάντα, όσα ην αυτω, και ηυλόγησε Κύριος τον οίκον του Αιγυπτίου δια Ιωσήφ, και εγενήθη ευλογία Κυρίου εν πάσι τοις υπάρχουσιν αυτω εν τω οίκω και εν τω αγρω αυτού. 6 και επέτρεψε πάντα, όσα ην αυτω, εις χείρας Ιωσήφ και ουκ ήδει των καθ' αυτόν ουδέν πλην του άρτου, ου ήσθιεν αυτός.

Και ην Ιωσήφ καλός τω είδει και ωραίος τη όψει σφόδρα. 7 και εγένετο μετά τα ρήματα ταύτα και επέβαλεν η γυνή του κυρίου αυτού τους οφθαλμούς αυτής επί Ιωσήφ και ειπε· κοιμήθητι μετ' εμού. 8 ο δε ουκ ήθελεν, ειπε δε τη γυναικί του κυρίου αυτού· ει ο κύριός μου ου γινώσκει δι' εμέ ουδέν εν τω οίκω αυτού, και πάντα, όσα εστιν αυτω, έδωκεν εις τας χείράς μου 9 και ουχ υπερέχει εν τη οικία ταύτη ουδέν εμού, ουδέ υπεξήρηται απ' εμού ουδέν πλην σου, δια το σε γυναίκα αυτού είναι, και Πώς ποιήσω το ρήμα το πονηρόν τούτο, και αμαρτήσομαι εναντίον του Θεού; 10 ηνίκα δε ελάλει τω Ιωσήφ ημέραν εξ ημέρας, και ουχ υπήκουεν αυτη καθεύδειν μετ' αυτής του συγγενέσθαι αυτη. 11 εγένετο δε τοιαύτη τις ημέρα, και εισήλθεν Ιωσήφ εις την οικίαν ποιείν τα έργα αυτού, και ουδεις ην των εν τη οικία έσω, 12 και επεσπάσατο αυτόν των ιματίων λέγουσα· κοιμήθητι μετ' εμού. και καταλιπών τα ιμάτια αυτού εν ταις χερσίν αυτής έφυγε και εξήλθεν έξω. 13 και εγένετο ως είδεν, ότι καταλιπών τα ιμάτια αυτού εν ταις χερσίν αυτής έφυγε και εξήλθεν έξω, 14 και εκάλεσε τους όντας εν τη οικία και ειπεν αυτοίς λέγουσα· ιδετε, εισήγαγεν ημίν παιδα Εβραϊον εμπαιζειν ημίν· εισήλθε προς με λέγων· κοιμήθητι μετ' εμού, και εβόησα φωνή μεγάλη· 15 εν δε τω ακούσαι αυτόν ότι

ὕψωσα την φωνήν μου και εβόησα, καταλιπὼν τα ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγε και ἐξήλθεν ἔξω. 16 και καταλιμπάνει τα ἱμάτια παρ' εαυτη, ἕως ἤλθεν ο κύριος εἰς τον οἶκον αὐτοῦ. 17 και ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τα ρήματα ταῦτα λέγουσα· εἰσήλθε προς με ο παις ο Εβραῖος, ὃν εἰσήγαγες προς ημάς, ἐμπαιξάι μοι και εἰπέ μοι· κοιμηθήσομαι μετὰ σου· 18 ὡς δε ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα την φωνήν μου και εβόησα, καταλιπὼν τα ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγε και ἐξήλθεν ἔξω. 19 ἐγένετο δε, ὡς ἤκουσεν ο κύριος αὐτοῦ τα ρήματα της γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε προς αὐτόν, λέγουσα· οὕτως ἐποίησέ μοι ο παις σου, και ἐθυμώθη ὀργή. 20 και λαβὼν ο κύριος Ἰωσήφ ἐνέβαλεν αὐτόν εἰς το οχυρῶμα, εἰς τον τόπον, ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται του βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ οχυρῶματι.

21 Και ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ και κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος και ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον του ἀρχιδεσμοφύλακος, 22 και ἔδωκεν ο ἀρχιδεσμοφύλαξ το δεσμωτήριον δια χειρὸς Ἰωσήφ και πάντας τους ἀπηγγμένους, ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, και πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν. 23 οὐκ ἦν ο ἀρχιδεσμοφύλαξ του δεσμωτηρίου γινώσκων δι' αὐτόν οὐδέν· πάντα γὰρ ἦν δια χειρὸς Ἰωσήφ δια το τον Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι, και ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ο Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετὰ τα ρήματα ταῦτα ἤμαρτεν ο ἀρχιοινοχός του βασιλέως Αἰγύπτου και ο ἀρχισιτοποιός τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεὶ Αἰγύπτου. 2 και ὠργίσθη Φαραώ ἐπὶ τοῖς δυσὶν ἐννοῦχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ και ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ, 3 και ἔθετο αὐτούς ἐν φυλακῇ εἰς το δεσμωτήριον, εἰς τον τόπον, οὗ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ. 4 και συνέστησεν ο ἀρχιδεσμῶτης τῷ Ἰωσήφ αὐτούς, και παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δε ἡμέρας ἐν τη φυλακῇ. 5 και εἶδον ἀμφοτέροι ἐνὺπνιον ἐν μια νυκτί· ἡ δε ὄρασις του ἐνὺπνίου του ἀρχιοινοχοῦ και ἀρχισιτοποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεὶ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἦν αὕτη. 6 εἰσήλθε δε προς αὐτούς Ἰωσήφ τῷ πρωτῷ και εἶδεν αὐτούς, και ἦσαν τεταραγμένοι. 7 και ἠρώτα τους ἐννοῦχους Φαραώ,

οί ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρά τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων· τί ὅτι τα πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά σήμερον; 8 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· οὐχὶ δια τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστὶ; διηγήσασθε οὖν μοι. 9 καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν· ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου· 10 ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχία βλαστοῦς· πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς. 11 καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ. 12 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ· τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν· 13 ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦστα οἰνοχοῶν. 14 ἀλλὰ μνησθητὶ μοι δια σεαυτοῦ, ὅταν εὐ γένηταί σοι, καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος καὶ μνησθήσεται περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ οχυρώματος τούτου· 15 ὅτι κλοπὴ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τούτον. 16 καὶ εἶδεν ὁ ἀρχαιοποιός, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· καγὼ εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὤμην τρία κανὰ χονδριτῶν αἶρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου· 17 ἐν δὲ κανῶ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν Φαραὼ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου. 18 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ εἶπεν αὐτῷ· αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· τὰ τρία κανὰ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν· 19 ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σου καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σου. 20 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ, 21 καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ, 22 τὸν δὲ ἀρχαιοποιόν ἐκρέμασε, καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. 23 καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά δύο έτη ημερών, Φαραώ ειδεν ενόπνιον · ώετο εσάναι επί του ποταμού, 2 και ιδού ώσπερ εκ του ποταμού ανέβαινον επτά βόες καλαί τω είδει και εκλεκταί ταις σαρξί και εβόσκοντο εν τω Άχει. 3 άλλαι δε επτά βόες ανέβαινον μετά ταύτας εκ του ποταμού αισχραί τω είδει και λεπταί ταις σαρξί και ενέμοντο παρά τας βόας επί το χείλος του ποταμού · 4 και κατέφαγον αι επτά βόες αι αισχραί και λεπταί ταις σαρξί τας επτά βόας τας καλάς τω είδει και τας εκλεκτάς ταις σαρξί. ηγέρθη δε Φαραώ. 5 και ενυπνιάσθη το δεύτερον, και ιδού επτά στάχυες ανέβαινον εν τω πυθμένι ενί εκλεκτοί και καλοί · 6 και ιδού επτά στάχυες λεπτοί και ανεμόφθοροι ανεφύοντο μετ ' αυτούς · 7 και κατέπιον οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι τους επτά στάχυας τους εκλεκτούς και τους πλήρεις. ηγέρθη δε Φαραώ, και ην ενόπνιον.

8 Εγένετο δε πρωί και εταράχθη η ψυχή αυτού, και αποστείλας εκάλεσε πάντας τους εξηγητάς Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς αυτής, και διηγήσατο αυτοίς Φαραώ το ενόπνιον αυτού, και ουκ ην ο απαγγέλλων αυτό τω Φαραώ. 9 και ελάλησεν ο αρχιοινοχός προς Φαραώ λέγων · την αμαρτίαν μου αναμιμνήσκω σήμερον. 10 Φαραώ ωργίσθη τοις παισίν αυτού και έθετο ημάς εν φυλακή εν τω οίκω του αρχιμαγείρου, εμέ τε και τον αρχισιτοποιόν. 11 και είδομεν ενόπνιον αμφοτέροι εν νυκτί μια εγώ και αυτός, έκαστος κατά το αυτού ενόπνιον είδομεν. 12 ην δε εκεί μεθ ' ημών νεανίσκος παις Εβραίος του αρχιμαγείρου, και διηγησάμεθα αυτω, και συνέκρινεν ημίν. 13 εγενήθη δε, καθώς συνέκρινεν ημίν, ούτω και συνέβη, εμέ τε αποκατασταθήναι επί την αρχήν μου, εκείνον δε κρεμασθήναι.

14 Αποστείλας δε Φαραώ εκάλεσε τον Ιωσήφ, και εξήγαγον αυτόν από του οχυρώματος και εξύρρησαν αυτόν και ήλλαξαν την στολήν αυτού, και ήλθε προς Φαραώ. 15 είπε δε Φαραώ προς Ιωσήφ · ενόπνιον εώρακα, και ο συγκρίνων ουκ έστιν αυτό · εγώ δε ακήκοα περί σου λεγόντων, ακούσαντά σε ενόπνια συγκρίναι αυτά. 16 αποκριθείς δε Ιωσήφ τω Φαραώ είπεν · άνευ του Θεού ουκ αποκριθήσεται το σωτήριον Φαραώ. 17 ελάλησε δε Φαραώ τω Ιωσήφ λέγων · εν τω ύπνω μου ώμην εσάναι παρά το χείλος του ποταμού, 18 και ώσπερ εκ του ποταμού

ανέβαινον επτά βόες καλαί τω είδει και εκλεκταί ταις σαρξί, και ενέμοντο εν τω Άχει. 19 και ιδού επτά βόες έτεραι ανέβαινον οπίσω αυτών εκ του ποταμού πονηραί και αισχραί τω είδει και λεπταί ταις σαρξίν, οίας ουκ είδον τοιαύτας εν όλη γη Αιγύπτου αισχροτέρας· 20 και κατέφαγον αι επτά βόες αι αισχραί και λεπταί τας επτά βόας τας πρώτας τας καλάς και τας εκλεκτάς, 21 και εισήλθον εις τας κοιλίας αυτών και ου διάδηλοι εγένοντο, ότι εισήλθον εις τας κοιλίας αυτών, και αι όψεις αυτών αισχραί, καθά και την αρχήν· εξεγερθείς δε εκοιμήθην 22 και είδον πάλιν εν τω όπνω μου, και ωσπερ επτά στάχυες ανέβαινον εν πυθμένι ενί πλήρεις και καλοί· 23 άλλοι δε επτά στάχυες λεπτοί και ανεμόφθοροι ανεφύοντο εχόμενοι αυτών. 24 και κατέπιον οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι τους επτά στάχους τους καλούς και τους πλήρεις. είπα ουν τοις εξηγηταίς, και ουκ ην ο απαγγέλλων μοι αυτό.

25 Και είπεν Ιωσήφ τω Φαραώ· το ενύπνιον Φαραώ εν εστιν· όσα ο Θεός ποιεί, έδειξε τω Φαραώ. 26 αι επτά βόες αι καλαί επτά έτη εστί, και οι επτά στάχυες οι καλοί επτά έτη εστί· το ενύπνιον Φαραώ εν εστι, 27 και αι επτά βόες αι λεπταί αι αναβαίνουσαι οπίσω αυτών επτά έτη εστί, και οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι έσονται επτά έτη λιμού. 28 το δε ρήμα, ό είρηκα Φαραώ, όσα ο Θεός ποιεί, έδειξε τω Φαραώ, 29 ιδού επτά έτη έρχεται ευθηνία πολλή εν πάση γη Αιγύπτου· 30 ήξει δε επτά έτη λιμού μετά ταύτα, και επιλήσονται της πλησμονής της εσομένης εν όλη Αιγύπτω, και αναλώσει ο λιμός την γην, 31 και ουκ επιγνωσθήσεται η ευθηνία επί της γης από του λιμού του εσομένου μετά ταύτα· ισχυρός γαρ έσται σφόδρα. 32 περι δε του δευτερώσαι το ενύπνιον Φαραώ δις, ότι αληθές έσται το ρήμα το παρά του Θεού, και ταχυνεί ο Θεός του ποιήσαι αυτό. 33 νυν ουν σκέψαι άνθρωπον φρόνιμον και συνετόν και κατάστησον αυτόν επί γης Αιγύπτου· 34 και ποιησάτω Φαραώ και καταστησάτω τοπάρχας επί της γης, και αποπεμπωσάτωσαν πάντα τα γεννήματα της γης Αιγύπτου των επτά ετών της ευθηνίας 35 και συναγαγέτωσαν πάντα τα βρώματα των επτά ετών των ερχομένων των καλών τούτων, και συναχθήτω ο σίτος υπό χείρα Φαραώ, βρώματα εν ταις πόλεσι φυλαχθήτω· 36 και έσται τα βρώματα τα πεφυλαγμένα τη γη εις τα επτά έτη του λιμού, α έσονται εν γη Αιγύπτου, και ουκ εκτριβήσεται η γη εν τω λιμω.

37 Ήρεσε δε το ρήμα εναντίον Φαραώ και εναντίον πάντων των παιδων αυτού, 38 και είπε Φαραώ πάσι τοις παισίν αυτού· μη ευρήσομεν άνθρωπον τοιούτον, ος έχει πνεύμα Θεού εν αυτω; 39 είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· επειδή έδειξεν ο Θεός σοι πάντα ταύτα, ουκ έστιν

άνθρωπος φρονιμώτερος και συνετώτερός σου · 40 συ έση επί τω οίκω μου, και επί τω στόματι σου υπακούσεται πας ο λαός μου · πλήν τον θρόνον υπερέξω σου εγώ. 41 είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ · ιδού καθίστημι σε σήμερα επί πάσης γης Αιγύπτου. 42 και περιελόμενος Φαραώ τον δακτύλιον από της χειρός αυτού, περιέθηκεν αυτόν επί την χείρα Ιωσήφ και ενέδυσεν αυτόν στολήν βυσσίνην και περιέθηκε κλοιόν χρυσούν περί τον τράχηλον αυτού · 43 και ανεβίβασεν αυτόν επί το άρμα το δεύτερον των αυτού, και εκήρυξεν έμπροσθεν αυτού κήρυξ · και κατέστησεν αυτόν εφ' όλης γης Αιγύπτου. 44 είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ · εγώ Φαραώ, άνευ σου ουκ εξαρεί ουδεις την χείρα αυτού επί πάσης γης Αιγύπτου. 45 και εκάλεσε Φαραώ το όνομα Ιωσήφ, Ψονθομφανήχ · και έδωκεν αυτω την Ασεννέθ θυγατέρα Πετεφρή ιερέως Ηλιουπόλεως αυτω εις γυναίκα. 46 Ιωσήφ δε ην ετών τριάκοντα, ότε έστη εναντίον Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου.

Εξήλθε δε Ιωσήφ από προσώπου Φαραώ, και διήλθε πάσαν γην Αιγύπτου. 47 και εποίησεν η γη εν τοις επτά έτεσι της ευθηνίας δράγματα · 48 και συνήγαγε πάντα τα βρώματα των επτά ετών, εν οίς ην η ευθυνία εν τη γη Αιγύπτου, και έθηκε τα βρώματα εν ταις πόλεσι, βρώματα των πεδίων της πόλεως των κύκλω αυτής έθηκεν εν αυτη. 49 και συνήγαγεν Ιωσήφ σίτον ωσει την άμμον της θαλάσσης πολύν σφόδρα, έως ουκ ηδύνατο αριθμηθήναι, ου γαρ ην αριθμός.

50 Τω δε Ιωσήφ εγένοντο υιοί δύο προ του ελθειν τα επτά έτη του λιμού, ους έτεκεν αυτω Ασεννέθ η θυγάτηρ Πετεφρή ιερέως Ηλιουπόλεως. 51 εκάλεσε δε Ιωσήφ το όνομα του πρωτοτόκου Μανασσή, ότι επλαθέσθαι με εποίησεν ο Θεός πάντων των πόνων μου και πάντων των του πατρός μου. 52 το δε όνομα του δευτέρου εκάλεσεν Εφραϊμ, ότι ηύξησέ με ο Θεός εν γη ταπεινώσεώς μου.

53 Παρήλθε δε τα επτά έτη της ευθηνίας, α εγένοντο εν τη γη Αιγύπτου, 54 και ήρξατο τα επτά έτη του λιμού έρχεσθαι, καθά είπεν Ιωσήφ. και εγένετο λιμός εν πάση τη γη, εν δε πάση τη γη Αιγύπτου ήσαν άρτοι. 55 και επείνασε πάσα η γη Αιγύπτου, έκραξε δε ο λαός προς Φαραώ περί άρτων · είπε δε Φαραώ páσι τοις Αιγυπτίοις · πορευέσθε προς Ιωσήφ, και ό εάν είπη υμίν, ποιήσατε. 56 και ο λιμός ην επί προσώπου πάσης της γης · ανέωξε δε Ιωσήφ πάντας τους σιτοβολώνας και επώλει páσι τοις Αιγυπτίοις. 57 και páσαι αι χώραι ήλθον εις Αίγυπτον αγοράζειν προς Ιωσήφ · επεκράτησε γαρ ο λιμός εν πάση τη γη.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ

1 ΙΔΩΝ δε Ιακώβ ότι εστί πράσις εν Αιγύπτω, είπε τοις υιοίς αυτού· ινατί ραθυμείτε; 2 ιδού ακήκοα ότι εστί σίτος εν Αιγύπτω· κατάβητε εκεί και πρίασθε ημίν μικρά βρώματα, ινα ζήσωμεν και μη αποθάνωμεν. 3 κατέβησαν δε οι αδελφοί Ιωσήφ οι δέκα πρίασθαι σίτον εξ Αιγύπτου· 4 τον δε Βενιαμίν τον αδελφόν Ιωσήφ ουκ απέστειλε μετά των αδελφών αυτού, είπε γαρ· μη ποτε συμβή αυτω μαλακία.

5 Ήλθον δε οι υιοί Ισραήλ αγοράζειν μετά των ερχομένων· ην γαρ ο λιμός εν γη Χαναάν. 6 Ιωσήφ δε ην ο άρχων της γης, ούτος επώλει παντί τω λαω της γης· ελθόντες δε οι αδελφοί Ιωσήφ προσεκόνησαν αυτω επί πρόσωπον επί την γην. 7 ιδών δε Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού επέγνω και ηλλοτριούτο απ' αυτών και ελάλησεν αυτοίς σκληρά και είπεν αυτοίς· πόθεν ήκατε; οι δε είπον· εκ γης Χαναάν αγοράσαι βρώματα. 8 επέγνω δε Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού, αυτοί δε ουκ επέγνωσαν αυτόν. 9 και εμνήσθη Ιωσήφ των ενυπνίων αυτού, ων είδεν αυτός, και είπεν αυτοίς· κατάσκοποί εστε, κατανοήσαι τα ίχνη της χώρας ήκατε. 10 οι δε είπαν· ουχί, κύριε, οι παίδές σου ήλθομεν πρίασθαι βρώματα· 11 πάντες εσμέν υιοί ενός ανθρώπου· ειρηνικοί εσμεν, ουκ εισίν οι παίδές σου κατάσκοποι. 12 είπε δε αυτοίς· ουχί, αλλά τα ίχνη της γης ήλθετε ιδείν. 13 οι δε είπαν· δώδεκά εσμεν οι παίδες σου αδελφοί εν γη Χαναάν, και ιδού ο νεώτερος μετά του πατρός ημών σήμερον, ο δε έτερος ουχ υπάρχει. 14 είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· τούτό εστιν ό ειρηκα υμίν λέγων, ότι κατάσκοποί εστε· 15 εν τούτω φανείσθε· νή την υγίειαν Φαραώ, ου μη εξέλθητε εντεύθεν, εάν μη ο αδελφός υμών ο νεώτερος έλθη ώδε. 16 αποστείλατε εξ υμών ένα και λάβετε τον αδελφόν υμών, υμείς δε απαχθήτε έως του φανερά γενέσθαι τα ρήματα υμών, ει αληθεύετε ή ου· ει δε μη, νή την υγίειαν Φαραώ, ή μην κατάσκοποί εστε. 17 και έθετο αυτούς εν φυλακή ημέρας τρεις.

18 Είπε δε αυτοίς τη ημέρα τη τρίτη· τούτο ποιήσατε και ζήσεσθε, τον Θεόν γαρ εγώ φοβούμαι· 19 ει ειρηνικοί εστε, αδελφός υμών κατασχεθήτω εις εν τη φυλακή, αυτοί δε βαδίσσατε και απαγάγετε τον αγορασμόν της σιτοδοσίας υμών, 20 και τον αδελφόν υμών τον νεώτερον αγάγετε προς με, και πιστευθήσονται τα ρήματα υμών· ει δε μη, αποθανείσθε. εποίησαν δε ούτως. 21 και είπεν έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· ναί, εν αμαρτίαις γαρ

εσμεν περί του αδελφού ημών, ότι υπερειδομεν την θλίψιν της ψυχής αυτού, ότε κατεδέετο ημών, και ουκ εισηκούσαμεν αυτού· και ένεκεν τούτου επήλθεν εφ' ημάς η θλίψις αύτη. 22 αποκριθείς δε Ρουβήν ειπεν αυτοίς· ουκ ελάλησα υμίν λέγων, μη αδικήσητε το παιδάριον; και ουκ ηκούσατέ μου; και ιδού το αίμα αυτού εκζητείται. 23 αυτοί δε ουκ ήδεισαν ότι ακούει Ιωσήφ· ο γαρ ερμηνευτής ανά μέσον αυτών ην. 24 αποστραφείς δε απ' αυτών έκλαυσεν Ιωσήφ. και πάλιν προσήλθε προς αυτούς και ειπεν αυτοίς· και έλαβε τον Συμεών απ' αυτών και έδησεν αυτόν εναντίον αυτών. 25 ενετείλατο δε Ιωσήφ εμπλήσαι τα αγγεία αυτών σίτου και αποδούναι το αργύριον αυτών εκάστω εις τον σάκκον αυτού και δούναι αυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν. και εγενήθη αυτοίς ούτως. 26 και επιθέντες τον σίτον επί τους όνους αυτών απήλθον εκείθεν. 27 λύσας δε εις τον μάρσιππον αυτού δούναι χορτάσματα τοις όνοις αυτού, ου κατέλυσαν, και ειδε τον δεσμόν του αργυρίου αυτού, και ην επάνω του στόματος του μαρσίππου· 28 και ειπε τοις αδελφοίς αυτού· επεδόθη μοι το αργύριον, και ιδού τούτο εν τω μαρσίπω μου, και εξέστη η καρδιά αυτών, και εταράχθησαν προς αλλήλους λέγοντες· τι τούτο εποίησεν ο Θεός ημίν;

29 Ήλθον δε προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών εις γην Χαναάν και απήγγειλαν αυτω πάντα τα συμβάντα αυτοίς, λέγοντες· 30 λελάληκεν ο άνθρωπος ο κύριος της γης προς ημάς σκληρά και έθετο ημάς εν φυλακή ως κατασκοπεύοντας την γην. 31 ειπαμεν δε αυτω· ειρηνικοί εσμεν, ουκ εσμεν κατάσκοποι· 32 δώδεκα αδελφοί εσμεν, υιοί του πατρός ημών· ο εις ουχ υπάρχει, ο δε μικρός μετά του πατρός ημών σήμερον εν γη Χαναάν. 33 ειπε δε ημίν ο άνθρωπος ο κύριος της γης· εν τούτω γνώσομαι ότι ειρηνικοί εστε· αδελφόν ένα άφετε ώδε μετ' εμού, τον δε αγορασμόν της σιτοδοσίας του οίκου υμών λαβόντες απέλθατε. 34 και αγάγετε προς με τον αδελφόν υμών τον νεώτερον, και γνώσομαι ότι ου κατάσκοποι εστε, αλλ' ότι ειρηνικοί εστε, και τον αδελφόν υμών αποδώσω υμίν, και τη γη εμπορεύσεσθε. 35 εγένετο δε εν τω κατακενούν αυτοίς τους σάκκους αυτών, και ην εκάστου ο δεσμός του αργυρίου εν τω σάκκω αυτών· και ειδον τους δεσμούς του αργυρίου αυτών αυτοί και ο πατήρ αυτών, και εφοβήθησαν. 36 ειπε δε αυτοίς Ιακώβ ο πατήρ αυτών· εμέ ητεκνώσατε, Ιωσήφ ουκ έστι, Συμεών ουκ έστι, και τον Βενιαμίν λήψεσθε; επ' εμέ εγένετο ταύτα πάντα. 37 ειπε δε Ρουβήν τω πατρί αυτών λέγων· τους δύο υιούς μου απόκτεινον, εάν μη αγάγω αυτόν προς σε· δος αυτόν εις την χειρά μου, καγώ ανάξω αυτόν προς σε. 38 ο δε ειπεν· ου καταβήσεται ο υιος μου

μεθ ' υμών, ότι ο αδελφός αυτού απέθανε και αυτός μόνος καταλείπεται · και συμβήσεται αυτόν μαλακισθῆναι εν τη οδῳ, ἢ εἰάν πορευῆσθε, και κατάξετέ μου το γήρας μετά λύπης εις ἄδου. 39 ο δε λιμός ενίσχυσεν επί της γης.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε ηνίκα συνετέλεσαν καταφαγείν τον σίτον, ον ἤνεγκαν εξ Αιγύπτου, και είπεν αυτοίς ο πατήρ αυτών · πάλιν πορευθέντες πρίασθε ημίν μικρά βρώματα. 2 είπε δε αυτω Ιούδας λέγων · διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ημίν ο άνθρωπος ο κύριος της γης λέγων · ουκ ὄψεσθε το πρόσωπόν μου, εἰάν μη ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ ' υμών ἢ · 3 ει μεν ουν αποστέλλης τον αδελφόν ημών μεθ ' ημών, καταβησόμεθα, και αγοράσομέν σοι βρώματα. 4 ει δε μη αποστέλλης τον αδελφόν ημών μεθ ' ημών, ου πορευσόμεθα. ο γαρ άνθρωπος είπεν ημίν, λέγων · ουκ ὄψεσθέ μου το πρόσωπον, εἰάν μη ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ ' υμών ἢ. 5 είπε δε Ισραήλ · τι εκακοποιήσατέ με, αναγγειλαντες τῷ ανθρώπῳ ότι εστιν υμίν αδελφός; 6 οι δε είπαν · ερωτών επηρώτησεν ημάς ο άνθρωπος και την γενεάν ημών λέγων · ει ἔτι ο πατήρ υμών ζη και ει εστιν υμίν αδελφός; και απηγγείλαμεν αυτω κατά την επερώτησιν ταύτην. μη ἤδειμεν ότι ερεῖ ημίν · αγάγετε τον αδελφόν υμών; 7 είπε δε Ιούδας προς Ισραήλ τον πατέρα αυτού · απόστειλον το παιδάριον μετ ' εμού, και αναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζώμεν και μη αποθάνωμεν και ημεῖς και συ και η αποσκευή ημών. 8 εγώ δε εκδέχομαι αυτόν, εκ χειρός μου ζητησον αυτόν · εἰάν μη αγάγω αυτόν προς σε και στήσω αυτόν εναντίον σου, ημαρτηκῶς ἔσομαι εις σε πάσας τας ημέρας. 9 ει μη γαρ εβραδύναμεν, ἤδη αν υπεστρέψαμεν δις. 10 είπε δε αυτοίς Ισραήλ ο πατήρ αυτών · ει ούτως εστί, τούτο ποιήσατε · λάβετε από των καρπών της γης εν τοις αγγείοις υμών και καταγάγετε τῷ ανθρώπῳ δώρα της ρητίνης και του μέλιτος, θυμιάμα τε και στακτὴν και τερέβινθον και κάρυα. 11 και το αργύριον δισοδόν λάβετε εν ταις χερσίν υμών · και το αργύριον το αποστραφέν εν τοις μαρσίπποις υμών αποστρέψατε μεθ ' υμών · μη ποτε αγνόημά εστι. 12 και τον αδελφόν υμών λάβετε και αναστάντες κατάβητε προς

τον άνθρωπον. 13 ο δε Θεός μου δώη υμίν χάριν εναντίον του ανθρώπου, και αποστείλει τον αδελφόν υμών τον ένα και τον Βενιαμίν· εγώ μεν γαρ καθάπερ ητέκνωμαι, ητέκνωμαι.

14 Λαβόντες δε οι άνδρες τα δώρα ταύτα και το αργύριον διπλούν έλαβον εν ταις χερσίν αυτών και τον Βενιαμίν και αναστάντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και έστησαν εναντίον Ιωσήφ. 15 ειδε δε Ιωσήφ αυτούς και τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και ειπε τω επί της οικίας αυτού· εισάγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν και σφάξον θύματα και ετοιμάσον· μετ' εμού γαρ φάγονται οι άνθρωποι άρτους την μεσημβρίαν. 16 εποίησε δε ο άνθρωπος, καθά ειπεν Ιωσήφ, και εισήγαγε τους ανθρώπους εις τον οίκον Ιωσήφ. 17 ιδόντες δε οι άνδρες ότι εισήχθησαν εις τον οίκον του Ιωσήφ, ειπαν· δια το αργύριον το αποστραφέν εν τοις μαρσίπποις ημών την αρχήν ημείς εισαγόμεθα του συκοφαντήσαι ημάς και επιθέσθαι ημίν του λαβείν ημάς εις παιδας και τους όνους ημών. 18 προσελθόντες δε προς τον άνθρωπον τον επί του οίκου του Ιωσήφ ελάλησαν αυτω εν τω πυλώνι του οίκου 19 λέγοντες· δεόμεθα, κύριε, κατέβημεν την αρχήν πρίασθαι βρώματα· 20 εγένετο δε ηνίκα ήλθομεν εις το καταλύσαι και ηνοιξαμεν τους μαρσίππους ημών, και τότε το αργύριον εκάστου εν τω μαρσίππω αυτού· το αργύριον ημών εν σταθμω απεστρέψαμεν νυν εν ταις χερσίν ημών 21 και αργύριον έτερον ηνέγκαμεν μεθ' εαυτών αγοράσαι βρώματα· ουκ οίδαμεν, τις ενέβαλε το αργύριον εις τους μαρσίππους ημών. 22 ειπε δε αυτοίς· ιλεως υμίν, μη φοβείσθε· ο Θεός υμών και ο Θεός των πατέρων υμών έδωκεν υμίν θησαυρούς εν τοις μαρσίπποις υμών, και το αργύριον υμών ευδοκιμούν απέχω. και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών 23 και ήνεγκεν ύδωρ νίψαι τους πόδας αυτών και έδωκε χορτάσματα τοις όνοις αυτών. 24 ητοιμάσαν δε τα δώρα έως του ελθείν τον Ιωσήφ μεσημβρίας· ήκουσαν γαρ ότι εκεί μέλλει αριστάν.

25 Εισηγήθε δε Ιωσήφ εις την οικίαν, και προσήνεγκαν αυτω τα δώρα, α ειχον εν ταις χερσίν αυτών, εις τον οίκον και προσεκόνησαν αυτω επί πρόσωπον επί την γην. 26 ηρώτησε δε αυτούς, Πως έχετε; και ειπεν αυτοίς· ει υγιαίνει ο πατήρ υμών ο πρεσβύτης, ον ειπατε; έτι ζη; 27 οι δε ειπαν· υγιαίνει ο παις σου ο πατήρ ημών, έτι ζη· και ειπεν· ευλογημένος ο άνθρωπος εκείνος τω Θεω. και κύψαντες προσεκόνησαν αυτω. 28 αναβλέψας δε τοις οφθαλμοίς αυτού Ιωσήφ ειδε Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και ειπεν· ούτος ο αδελφός υμών ο νεώτερος, ον ειπατε προς με αγαγείν; και ειπεν· ο Θεός ελεήσαι σε τέκνον. 29 εταράχθη δε Ιωσήφ, συνεστρέφετο γαρ τα έγκατα αυτού επί τω αδελφω αυτού, και εξήτει

κλαύσαι· εισελθών δε εις το ταμείον έκλαυσεν εκεί. 30 και νιψάμενος το πρόσωπον εξελθών ενεκρατεύσατο και ειπε· παράθετε άρτους. 31 και παρέθηκαν αυτω μόνω και αυτοίς καθ' εαυτούς και τοις Αιγυπτίοις τοις συνδειπνούσι μετ' αυτού καθ' εαυτούς· ου γαρ εδύναντο οι Αιγύπτιοι συνεσθίειν μετά των Εβραίων άρτους, βδέλυγμα γαρ εστι τοις Αιγυπτίοις. 32 εκάθισαν δε εναντίον αυτού, ο πρωτότοκος κατά τα πρεσβεία αυτού και ο νεώτερος κατά την νεότητα αυτού· εξίσταντο δε οι άνθρωποι έκαστος προς τον αδελφόν αυτού. 33 ήραν δε μερίδας παρ' αυτού προς αυτούς· εμεγαλύνθη δε η μερίς Βενιαμίν παρά τας μερίδας πάντων πενταπλασιώς προς τας εκείνων, έπινον δε και εμεθύσθησαν μετ' αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ

1 ΚΑΙ ενετείλατο ο Ιωσήφ τω όντι επί της οικίας αυτού λέγων· πλήσατε τους μαρσίππους των ανθρώπων βρωμάτων, όσα εάν δύνωνται άραι, και εμβάλετε εκάστου το αργύριον επί του στόματος του μαρσίππου 2 και το κόνδυ μου το αργυρούν εμβάλετε εις τον μάρσιπον του νεωτέρου και την τιμήν του σίτου αυτού. εγενήθη δε κατά το ρήμα Ιωσήφ, καθώς ειπε. 3 το πρωϊ διέφασε, και οι άνθρωποι απεστάλησαν, αυτοί και οι όνοι αυτών. 4 εξελθόντων δε αυτών την πόλιν, ουκ απέσχον μακράν, και Ιωσήφ ειπε τω επί της οικίας αυτού· αναστάς επιδώξον οπίσω των ανθρώπων και καταλήψη αυτούς και ερείς αυτοίς· τι ότι ανταπεδώκατε πονηρά αντί καλών; ινατί εκλέψατέ μου το κόνδυ το αργυρούν; 5 ου τούτό εστιν, εν ω πίνει ο κύριός μου; αυτός δε οιωνισμω οιωνίζεται εν αυτω. πονηρά συντετελέκατε, α πεποιήκατε. 6 ευρών δε αυτούς ειπεν αυτοίς κατά τα ρήματα ταύτα. 7 οι δε ειπαν αυτω· ινατί λαλεί ο κύριος κατά τα ρήματα ταύτα; μη γένοιτο τοις παισί σου ποιήσαι κατά το ρήμα τούτο. 8 ει το μεν αργύριον, ο εύρομεν εν τοις μαρσίπποις ημών, απεστρέψαμεν προς σε εκ γης Χαναάν, Πως αν κλέψαιμεν εκ του οίκου του κυρίου σου αργύριον ή χρυσιόν; 9 παρ' ω αν εύρης το κόνδυ των παιδων σου, αποθνησκέτω· και ημεις δε

εσόμεθα παίδες τω κυρίω ημών. 10 ο δε ειπε· και νυν ως λέγετε, ούτως έσται· παρ' ω αν ευρεθή το κόνδυ, έσται μου παις, υμεις δε έσεσθε καθαροί. 11 και έσπευσαν και καθείλαν

έκαστος τον μάρσιππον αυτού επί την γην και ήνοιξαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού. 12 ηρεύνησε δε από του πρεσβυτέρου αρξάμενος, έως ήλθεν επί τον νεώτερον, και εύρε το κόνδου εν τω μαρσίππω του Βενιαμίν. 13 και διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών και επέθηκαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού επί τον όνον αυτού, και επέστρεψαν εις την πόλιν. 14 εισήλθε δε Ιούδας και οι αδελφοί αυτού προς Ιωσήφ, έτι αυτού όντος εκεί, και έπεσον εναντίον αυτού επί την γην. 15 ειπε δε αυτοίς Ιωσήφ· τι το πράγμα τούτο εποιήσατε; ουκ οίδατε ότι οιωνισμω οιωνιείται ο άνθρωπος, οίος εγώ; 16 ειπε δε Ιούδας· τι αντερούμεν τω κυρίω, ή τι λαλήσομεν, ή τι δικαιωθώμεν; ο Θεός δε εύρε την αδικίαν των παιδών σου. ιδού εσμεν οικείται τω κυρίω ημών, και ημείς και παρ' ω ευρέθη το κόνδου. 17 ειπε δε Ιωσήφ· μη μοι γένοιτο ποιήσαι το ρήμα τούτο· ο άνθρωπος, παρ' ω ευρέθη το κόνδου αυτός έσται μου παις. υμείς δε ανάβητε μετά σωτηρίας προς τον πατέρα υμών.

18 Εγγίσας δε αυτω Ιούδας ειπε· δέομαι, κύριε· λαλησάτω ο παις σου ρήμα εναντίον σου, και μη θυμωθής τω παιδί σου, ότι συ ει μετά Φαραώ. 19 κύριε, συ ηρώτησας τους παιδάς σου, λέγων· ει έχετε πατέρα ή αδελφόν; 20 και είπαμεν τω κυρίω· έστιν ημίν πατήρ πρεσβύτερος και παιδιον γήρους νεώτερον αυτω, και ο αδελφός αυτού απέθανεν, αυτός δε μόνος υπελείφθη τη μητρί αυτού, ο δε πατήρ αυτών ηγάπησεν. 21 είπας δε τοις παισί σου· καταγάγετε αυτον προς με, και επιμελούμαι αυτου. 22 και είπαμεν τω κυρίω· ου δυνησεται το παιδιον καταλιπειν τον πατέρα αυτου· εάν δε καταλιπη τον πατέρα, αποθανείται. 23 συ δε είπας τοις παισί σου· εάν μη καταβή ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών, ου προσθήσεσθε ιδειν το πρόσωπόν μου. 24 εγένετο δε ηνικά ανέβημεν προς τον παιδά σου πατέρα ημών, απηγγείλαμεν αυτω τα ρήματα του κυρίου ημών. 25 ειπε δε ο πατήρ ημών· βαδίσατε páλιν και αγοράσατε ημίν μικρά βρώματα. 26 ημείς δε είπομεν· ου δυνησόμεθα καταβήναι. αλλ' ει μεν ο αδελφός ημών ο νεώτερος καταβαίνει μεθ' ημών, καταβησόμεθα· ου γαρ δυνησόμεθα ιδειν το πρόσωπον του ανθρώπου, του αδελφού ημών του νεωτέρου μη όντος μεθ' ημών. 27 ειπε δε ο παις σου, ο πατήρ ημών προς ημάς· υμείς γινώσκετε ότι δύο έτεκέ μοι η γυνή· 28 και εξήλθεν ο εις απ' εμού, και είπατε ότι θηριόβρωτος γέγονε, και ουκ είδον αυτον άχρι νυν· 29 εάν ουν λάβητε και τούτον εκ του προσώπου μου και συμβή αυτω μαλακία εν τη οδω, και κατάξετέ μου το γήρας μετά λύπης εις άδου. 30 νυν ουν εάν εισπορεύωμαι προς τον παιδά σου, πατέρα δε ημών, και το παιδιον μη ή μεθ' ημών, η δε ψυχή αυτου εκκρέμαται εκ της

τούτου ψυχής, 31 και έτσι εν τω ιδείν αυτόν μη ον το παιδίον μεθ' ημών, τελευτήσει, και κατάξουσιν οι παῖδες σου το γήρας του παιδός σου, πατρός δε ημών, μετά λύπης εις ἄδου. 32 ο γαρ παῖς σου παρά του πατρός εκδέδεκται το παιδίον λέγων· εάν μη αγάγω αυτόν προς σε και στήσω αυτόν ενώπιόν σου, ημαρτηκώς ἔσομαι εις τον πατέρα πάσας τας ημέρας. 33 νυν ουν παραμενώ σοι παῖς αντί του παιδίου, οικέτης του κυρίου· το δε παιδίον αναβήτω μετά των αδελφών αυτού. 34 Πως γαρ αναβήσομαι προς τον πατέρα, του παιδίου μη ὄντος μεθ' ημών; ἵνα μη ἴδω τα κακά, α ευρήσει τον πατέρα μου.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ

1 ΚΑΙ ουκ ηδύνατο Ιωσήφ ανέχεσθαι πάντων των παρεστηκότων αυτω, αλλ' εἶπεν· εξαποστείλατε πάντας απ' εμού. και ου παρειστήκει ουδεις τω Ιωσήφ, ηνικα ανεγνωρίζετο τοις αδελφοῖς αυτού. 2 και αφήκε φωνήν μετά κλαυθμού· ἤκουσαν δε πάντες οι Αιγύπτιοι, και ακουστόν εγένετο εις τον οἶκον Φαραώ. 3 εἶπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού· εγώ εἰμι Ιωσήφ. ἐτι ο πατήρ μου ζῆ; και ουκ ηδύναντο οι αδελφοί αποκριθῆναι αυτω· εταράχθησαν γαρ. 4 εἶπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού· εγγίσατε προς με, και ἤγγισαν. και εἶπεν· εγώ εἰμι Ιωσήφ ο αδελφός υμών, ον απέδοσθε εις Αἴγυπτον. 5 νυν ουν μη λυπείσθε, μηδέ σκληρόν υμῖν φανήτω, ὅτι απέδοσθέ με ὡδε· εις γαρ ζωὴν απέστειλέ με ο Θεός ἐμπροσθεν υμών· 6 τούτο γαρ δευτερον ἔτος λιμός ἐπί της γης, και ἐτι λοιπά πέντε ἔτη, εν οἷς ουκ ἔστιν αροτρίασις ουδέ ἄμητος· 7 απέστειλε γαρ με ο Θεός ἐμπροσθεν υμών, υπολείπεσθαι υμῖν κατάλειμμα ἐπί της γης και εκθρέψαι υμών κατάλειψιν μεγάλην. 8 νυν ουχ υμεις με απεστάλκατε ὡδε, αλλ' ἡ ο Θεός, και ἐποίησέ με ως πατέρα Φαραώ και κύριον παντός του οἴκου αυτού και ἄρχοντα πάσης γης Αιγύπτου. 9 σπεύσαντες ουν ἀνάβητε προς τον πατέρα μου και εἶπατε αυτω· τάδε λέγει ο υἱος σου Ιωσήφ· ἐποίησέ με ο Θεός κύριον πάσης γης Αιγύπτου· κατάβηθι ουν προς με και μη μείνης· 10 και κατοικήσεις εν γῇ Γεσέμ Αραβίας και ἔση εγγός μου συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου, τα πρόβατά σου και οι βόες σου και ὅσα σοι εστί, 11 και εκθρέψω σε ἐκεῖ· ἐτι γαρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μη εκτριβῆς συ και οι υιοί σου και πάντα τα υπάρχοντά σου.

12 ιδού οι οφθαλμοί υμών βλέπουσι και οι οφθαλμοί Βενιαμίν του αδελφού μου, ότι το στόμα μου το λαλούν προς υμάς. 13 απαγγείλατε ουν τω πατρί μου πάσαν την δόξαν μου την εν Αιγύπτω και όσα είδετε, και ταχύναντες καταγάγετε τον πατέρα μου ώδε. 14 και επιπεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτού έκλαυσεν επ' αυτω, και Βενιαμίν έκλαυσεν επί τω τραχήλω αυτού. 15 και καταφιλήσας πάντας τους αδελφούς αυτού έκλαυσεν επ' αυτοίς, και μετά ταύτα ελάλησαν οι αδελφοί αυτού προς αυτόν.

16 Και διεβοήθη η φωνή εις τον οίκον Φαραώ λέγοντες· ήκασιν οι αδελφοί Ιωσήφ. εχάρη δε Φαραώ και η θεραπεία αυτού. 17 είπε δε Φαραώ προς Ιωσήφ· ειπόν τοις αδελφοίς σου, τούτο ποιήσατε· γεμίσατε τα φορεία υμών και απέλθετε εις γην Χαναάν 18 και αναλαβόντες τον πατέρα υμών και τα υπάρχοντα υμών ήκετε προς με, και δώσω υμίν πάντων των αγαθών Αιγύπτου, και φάγεσθε τον μυελόν της γης. 19 ου δε έντειλαι ταύτα, λαβείν αυτοίς αμάξας εκ γης Αιγύπτου τοις παιδίοις υμών και ταις γυναιξίν υμών. και αναλαβόντες τον πατέρα υμών παραγίνεσθε· 20 και μη φείσησθε τοις οφθαλμοίς των σκευών υμών, τα γαρ πάντα αγαθά Αιγύπτου υμίν έσται. 21 εποίησαν δε ούτως οι υιοί Ισραήλ· έδωκε δε Ιωσήφ αυτοίς αμάξας κατά τα ειρημένα υπό Φαραώ του βασιλέως και έδωκεν αυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν, 22 και πάσιν έδωκε δισσάς στολάς, τω δε Βενιαμίν έδωκε τριακοσίους χρυσούς και πέντε εξαλασσούσας στολάς, 23 και τω πατρί αυτού απέστειλε κατά τα αυτά και δέκα όνους αίροντας από πάντων των αγαθών Αιγύπτου και δέκα ημιόνους αιρούσας άρτους τω πατρί αυτού εις οδόν. 24 εξαπέστειλε δε τους αδελφούς αυτού και επορευθήσαν· και είπεν αυτοίς· μη οργίζεσθε εν τη οδω.

25 Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου και ήλθον εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών, 26 και ανήγγειλαν αυτω λέγοντες· ότι ο υιος σου Ιωσήφ ζη, και αυτός άρχει πάσης γης Αιγύπτου. και εξέστη τη διανοία Ιακώβ· ου γαρ επίστευσεν αυτοίς. 27 ελάλησαν δε αυτω πάντα τα ρηθέντα υπό Ιωσήφ, όσα είπεν αυτοίς. ιδών δε τας αμάξας, ας απέστειλεν Ιωσήφ ωστε αναλαβείν αυτόν, ανεζωπύρησε το πνεύμα Ιακώβ του πατρός αυτών. 28 είπε δε Ισραήλ· μέγα μοί εστιν, ει έτι Ιωσήφ ο υιος μου ζη· πορευθείς όψομαι αυτόν προ του αποθανείν με.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ

1 ΑΠΑΡΑΣ δε Ισραήλ, αυτός και πάντα τα αυτού, ήλθεν επί το φρέαρ του όρκου και έθυσσε θυσίαν τω Θεω του πατρός αυτού Ισαάκ. 2 είπε δε ο Θεός τω Ισραήλ εν οράματι της νυκτός, ειπών· Ιακώβ, Ιακώβ, ο δε είπε· τι εστιν; 3 ο δε λέγει αυτω· εγώ ειμι ο Θεός των πατέρων σου· μη φοβού καταβήναι εις Αίγυπτον· εις γαρ έθνος μέγα ποιήσω σε εκεί, 4 και εγώ καταβήσομαι μετά σου εις Αίγυπτον, και εγώ αναβιβάσω σε εις τέλος, και Ιωσήφ επιβαλεί τας χείρας αυτού επί τους οφθαλμούς σου. 5 ανέστη δε Ιακώβ από του φρέατος του όρκου, και ανέλαβον οι υιοί Ισραήλ τον πατέρα αυτών και την αποσκευήν και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάξας ας απέστειλεν Ιωσήφ άραι αυτόν, 6 και αναλαβόντες τα υπάρχοντα αυτών και πάσαν την κτήσιν, ην εκτήσαντο εν γη Χαναάν, εισήλθον εις Αίγυπτον, Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ' αυτού, 7 υιοί και υιοί των υιών αυτού μετ' αυτού, θυγατέρες και θυγατέρες των θυγατέρων αυτού· και παν το σπέρμα αυτού ήγαγεν εις Αίγυπτον.

8 Ταύτα δε τα ονόματα των υιών Ισραήλ των εισελθόντων εις Αίγυπτον άμα Ιακώβ τω πατρι αυτών. Ιακώβ και υιοί αυτού· πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβήν. 9 υιοί δε Ρουβήν· Ενώχ και Φαλλούς, Ασρών και Χαρμί. 10 υιοί δε Συμεών· Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σαάρ και Σαούλ υιος της Χανανίτιδος. 11 υιοί δε Λευϊ· Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. 12 υιοί δε Ιούδα· Ήρ και Αυνάν και Σηλώμ και Φαρές και Ζαρά· απέθανε δε Ήρ και Αυνάν εν γη Χαναάν· εγένοντο δε υιοί Φαρές· Εσρών και Ιεμουήλ. 13 υιοί δε Ισάαχαρ· Θωλά και Φουά και Ιασούβ και Ζαμβράμ. 14 υιοί δε Ζαβουλών· Σερέδ και Αλλών και Αχοήλ. 15 ούτοι υιοί Λείας, ους έτεκε τω Ιακώβ εν Μεσοποταμία της Συρίας, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχαί, υιοί και θυγατέρες, τριάκοντα τρεις. 16 υιοί δε Γάδ· Σαφών και Αγγίς και Σαυνίς και Θασοβάν και Αηδείς και Αροηδείς και Αρηλείς. 17 υιοί δε Ασήρ· Ιεμνά, Ιεσσουά και Ιεούλ και Βαριά και Σάρα αδελφή αυτών. υιοί δε Βαριά· Χοβόρ και Μελχιήλ. 18 ούτοι υιοί Ζελφάς, ην έδωκε Λάβαν Λεία τη θυγατρι αυτού, η έτεκε τούτους τω Ιακώβ δεκαέξ ψυχάς. 19 υιοί δε Ραχήλ γυναικός Ιακώβ· Ιωσήφ και Βενιαμίν. 20 εγένοντο δε υιοί Ιωσήφ εν γη Αιγύπτου, ους έτεκεν αυτω Ασεννέθ θυγάτηρ Πετεφρή ιερέως Ηλιουπόλεως, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ.

εγένοντο δε υιοί Μανασσή, ους έτεκεν αυτω η παλλακή η Σύρα, τον Μαχίρ· Μαχίρ δε εγέννησε τον Γαλαάδ. υιοί δε Εφραΐμ αδελφού Μανασσή· Σουταλαάμ και Ταάμ. υιοί δε Σουταλαάμ· Εδέμ. 21 υιοί δε Βενιαμίν· Βαλά και Χοβώρ και Ασβήλ· εγένοντο δε υιοί Βαλά· Γηρά και Νεομάν και Αγχίς και Ρώς και Μαμφίμ και Όφιμίν. Γηρά δε εγέννησε τον Αράδ. 22 ούτοι υιοί Ραχήλ, ους έτεκε τω Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαί δεκαοκτώ. 23 υιοί δε Δάν· Ασόμ. 24 και υιοί Νεφθαλειμ· Ασιήλ και Γουνί και Ισσάαρ και Συλλήμ. 25 ούτοι υιοί Βαλάς, ην έδωκε Λάβαν Ραχήλ τη θυγατρί αυτου, ή έτεκε τούτους τω Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαί επτά. 26 πάσαι δε αι ψυχαί αι εισελθούσαι μετά Ιακώβ εις Αίγυπτον, οι εξελθόντες εκ των μηρών αυτου, χωρίς των γυναικών υιών Ιακώβ, πάσαι ψυχαί εξηκονταέξ. 27 υιοί δε Ιωσήφ οι γενόμενοι αυτω εν γη Αιγύπτω ψυχαί εννέα. πάσαι ψυχαί οικου Ιακώβ αι εισελθούσαι μετά Ιακώβ εις Αίγυπτον ψυχαί εβδομηκονταπέντε.

28 Τόν δε Ιούδαν απέστειλεν έμπροσθεν αυτου προς Ιωσήφ συναντήσαι αυτω καθ ' Ηρώων πόλιν, εις γην Ραμεσσή. 29 ζεύξας δε Ιωσήφ τα άρματα αυτου ανέβη εις συνάντησιν Ισραήλ τω πατρί αυτου καθ ' Ηρώων πόλιν και οφθεις αυτω επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτου και έκλαυσε κλαυθμω πίνον. 30 και ειπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· αποθανούμαι από του νυν, επει εώρακα το πρόσωπόν σου· έτι γαρ συ ζής. 31 ειπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτου· αναβάς απαγγελώ τω Φαραώ και ερώ αυτω· οι αδελφοί μου και ο οικος του πατρός μου, οί ήσαν εν γη Χαναάν, ήκασι προς με· 32 οι δε άνδρες εισί ποιμένες· άνδρες γαρ κτηνοτρόφοι ήσαν· και τα κτήνη και τους βόας και πάντα τα αυτών αγηόχασιν. 33 εάν ουν καλέση υμάς Φαραώ και ειπη υμίν· τι το έργον υμών εστιν; 34 ερειτε· άνδρες κτηνοτρόφοι εσμέν οι παιδές σου εκ παιδός έως του νυν, και ημεις και οι πατέρες ημών, ινα κατοικήσητε εν γη Γεσέμ Αραβίας· βδέλυγμα γαρ εστιν Αιγυπτίοις πας ποιμήν προβάτων.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ

1 ΕΛΘΩΝ δε Ιωσήφ απήγγειλε τω Φαραώ λέγων· ο πατήρ μου και οι αδελφοί μου και τα

κτήνη και οι βόες αυτών και πάντα τα αυτών ήλθον εκ γης Χαναάν και ιδού εισιν εν γη Γεσέμ. 2 από δε των αδελφών αυτού παρέλαβε πέντε άνδρας και έστησεν αυτούς εναντίον Φαραώ. 3 και είπε Φαραώ τοις αδελφοίς Ιωσήφ· τι το έργον υμών; οι δε είπαν τω Φαραώ· ποιμένες προβάτων οι παίδές σου, και ημείς και οι πατέρες ημών. 4 είπαν δε τω Φαραώ· παροικείν εν τη γη ήκαμεν· ου γαρ εστι νομή τοις κτήνεσι των παιδών σου, ενίσχυσε γαρ ο λιμός εν γη Χαναάν· νυν ουν κατοικήσωμεν οι παίδές σου εν γη Γεσέμ. 5 είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· κατοικείτωσαν εν γη Γεσέμ· ει δε επίστη ότι εισίν εν αυτοίς άνδρες δυνατοί, κατάστησον αυτούς άρχοντας των εμών κτηνών.

Έλθον δε εις Αιγυπτον προς Ιωσήφ Ιακώβ και οι υιοί αυτού, και ήκουσε Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου. 6 και είπε Φαραώ προς Ιωσήφ λέγων· ο πατήρ σου και οι αδελφοί σου ήκασι προς σε· ιδού η γη Αιγύπτου εναντίον σου εστιν· εν τη βελτίστη γη κατοίκισον τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου. 7 εισήγαγε δε Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και έστησεν αυτόν εναντίον Φαραώ, και ηυλόγησεν Ιακώβ τον Φαραώ. 8 είπε δε Φαραώ τω Ιακώβ· πόσα έτη ημερών της ζωής σου; 9 και είπεν Ιακώβ τω Φαραώ· αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ας παροικώ, εκατόν τριάκοντα έτη· μικραί και πονηραί γεγόνασιν αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ουκ αφίκοντο εις τας ημέρας των ετών της ζωής των πατέρων μου, ας ημέρας παρώκησαν. 10 και ευλογήσας Ιακώβ τον Φαραώ εξήλθεν απ' αυτού. 11 και κατώκισεν Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και έδωκεν αυτοίς κατάσχεσιν εν γη Αιγύπτω εν τη βελτίστη γη, εν γη Ραμεσσή, καθά προσέταξε Φαραώ. 12 και εστομέτρει Ιωσήφ τω πατρί αυτού και τοις αδελφοίς και παντί τω οίκω του πατρός αυτού σίτον κατά σώμα.

13 Σίτος δε ουκ ην εν πάση τη γη· ενίσχυσε γαρ ο λιμός σφόδρα. εξέλιπε δε η γη Αιγύπτου και η γη Χαναάν από του λιμού. 14 συνήγαγε δε Ιωσήφ παν το αργύριον το ευρεθέν εν γη Αιγύπτου και εν γη Χαναάν του σίτου, ου ηγόραζον, και εστομέτρει αυτοίς, και εισήνεγκεν Ιωσήφ παν το αργύριον εις τον οίκον Φαραώ. 15 και εξέλιπε παν το αργύριον εκ γης Αιγύπτου και εκ γης Χαναάν. ήλθον δε πάντες οι Αιγύπτιοι προς Ιωσήφ, λέγοντες· δος ημίν άρτους, και ινατί αποθνήσκομεν εναντίον σου; εκλέλουπε γαρ το αργύριον ημών. 16 είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· φέρετε τα κτήνη υμών, και δώσω υμίν άρτους αντι των κτηνών υμών, ει εκλέλουπε το αργύριον υμών. 17 ήγαγον δε τα κτήνη αυτών προς Ιωσήφ, και έδωκεν αυτοίς Ιωσήφ άρτους αντι των ίππων και αντι των προβάτων και αντι των βοών και αντι των όνων

και εξέθρεψεν αυτούς εν άρτοις αντί πάντων των κτηνών αυτών εν τω ενιαυτώ εκείνω. 18 εξήλθε δε το έτος εκείνο, και ήλθον προς αυτόν εν τω έτει τω δευτέρω και είπαν αυτώ· μη ποτε εκτριβώμεν από του κυρίου ημών; ει γαρ εκλέλοιπε το αργύριον ημών και τα υπάρχοντα και τα κτήνη προς σε τον κύριον, και ουχ υπολέλειπται ημίν εναντίον του κυρίου ημών αλλ' ή το ίδιον σώμα και η γη ημών. 19 ίνα σουν μη αποθάνωμεν εναντίον σου και η γη ερημωθή, κτήσαι ημάς και την γην ημών αντί άρτων, και εσόμεθα ημείς και η γη ημών παιδες τω Φαραώ·δος σπέρμα, ίνα σπειρώμεν και ζώμεν και μη αποθάνωμεν και η γη ουκ ερημωθήσεται. 20 και εκτήσατο Ιωσήφ πάσαν την γην των Αιγυπτίων τω Φαραώ· απέδοντο γαρ οι Αιγύπτιοι την γην αυτών τω Φαραώ, επεκράτησε γαρ αυτών ο λιμός· και εγένετο η γη τω Φαραώ, 21 και τον λαόν κατεδουλώσατο αυτώ εις παιδας απ' άκρων ορίων Αιγύπτου έως των άκρων, 22 χωρίς της γης των ιερέων μόνον· ουκ εκτήσατο ταύτην Ιωσήφ, εν δόσει γαρ έδωκε δόμα τοις ιερέσι Φαραώ, και ήσθιον την δόσιν, ην έδωκεν αυτοίς Φαραώ· δια τούτο ουκ απέδοντο την γην αυτών. 23 είπε δε Ιωσήφ πάσι τοις Αιγυπτίοις· ιδού κέκτημαι υμάς και την γην υμών σήμερον τω Φαραώ· λάβετε εαυτοίς σπέρμα και σπείρατε την γην, 24 και έσται τα γεννήματα αυτής και δώσετε το πέμπτον μέρος τω Φαραώ, τα δε τέσσαρα μέρη έσται υμίν αυτοίς εις σπέρμα τη γη και εις βρώσιν υμίν και πάσι τοις εν τοις οίκοις υμών. 25 και είπαν· σέσωκας ημάς, εύρομεν χάριν εναντίον του κυρίου ημών και εσόμεθα παιδες τω Φαραώ. 26 και έθετο αυτοίς Ιωσήφ εις πρόσταγμα έως της ημέρας ταύτης, επί γης Αιγύπτου τω Φαραώ αποπεμπτούν, χωρίς της γης των ιερέων μόνον· ουκ ην τω Φαραώ.

27 Κατώκησε δε Ισραήλ εν γη Αιγύπτω επί γης Γεσέμ και εκληρονόμησαν επ' αυτής και ηυξήθησαν και επληθύνθησαν σφόδρα. 28 επέζησε δε Ιακώβ εν γη Αιγύπτω δεκαεπτά έτη· και εγένοντο αι ημέραι Ιακώβ ενιαυτών της ζωής αυτού εκατόν τεσσαρακονταεπτά έτη. 29 ήγγισαν δε αι ημέραι Ισραήλ του αποθανείν, και εκάλεσε τον υιόν αυτού Ιωσήφ και είπεν αυτώ· ει εύρηκα χάριν εναντίον σου, υπόθες την χειρά σου υπό τον μηρόν μου και ποιήσεις επ' εμέ ελεημοσύνην και αλήθειαν του μη με θάψαι εν Αιγύπτω, 30 αλλά κοιμηθήσομαι μετά των πατέρων μου, και αρεις με εξ Αιγύπτου και θάψεις με εν τω τάφω αυτών. ο δε είπεν· εγώ ποιήσω κατά το ρημά σου. 31 είπε δε· όμοσόν μοι. και ώμοσεν αυτώ. και προσεκύνησεν Ισραήλ επί το άκρον της ράβδου αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά τα ρήματα ταύτα και απηγγέλη τω Ιωσήφ, ότι ο πατήρ σου ενοχλείται. και αναλαβών τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ, ήλθε προς Ιακώβ. 2 απηγγέλη δε τω Ιακώβ λέγοντες· ιδού ο υιος σου Ιωσήφ έρχεται προς σε. και ενισχύσας Ισραήλ εκάθησεν επί την κλίνην. 3 και είπεν Ιακώβ τω Ιωσήφ· ο Θεός μου ώφθη μοι εν Λουζά εν γη Χαναάν και ευλόγησέ με 4 και είπέ μοι· ιδού εγώ αυξανώ σε και πληθυνώ σε και ποιήσω σε εις συναγωγάς εθνών και δώσω σοι την γην ταύτην και τω σπέρματί σου μετά σε εις κατάσχεσιν αιώνιον. 5 νυν ουν οι δύο υιοί σου οι γενόμενοι σοι εν γη Αιγύπτω προ του με ελθείν προς σε εις Αίγυπτον, εμοί εισιν, Εφραΐμ και Μανασσή, ως Ρουβήν και Συμεών έσονταί μοι· 6 τα δε έκγονα, α εάν γεννήσης μετά ταύτα, έσονται επί τω ονόματι των αδελφών αυτών· κληθήσονται επί τοις εκείνων κλήροις. 7 εγώ δε ηνίκα ηρχόμεν εκ Μεσοποταμίας της Συρίας, απέθανε Ραχήλ η μήτηρ σου εν γη Χαναάν, εγγίζοντός μου κατά τον υποδρομον Χαβραθά της γης του ελθείν Εφραθά, και κατώρυξα αυτήν εν τη οδω του υποδρομου (αύτη εστι Βηθλεέμ). 8 ιδών δε Ισραήλ τους υιούς Ιωσήφ είπε· τίνες σοι ούτοι; 9 είπε δε Ιωσήφ τω πατρί αυτού· υιοί μου εισιν, ους έδωκέ μοι ο Θεός ενταύθα. και είπεν Ιακώβ· προσάγαγέ μοι αυτούς, ίνα ευλογήσω αυτούς. 10 οι οφθαλμοί δε Ισραήλ εβαρυώπησαν από του γήρωσ, και ουκ ηδύνατο βλέπειν· και ήγγισεν αυτούς προς αυτόν, και εφίλησεν αυτούς και περιέλαβεν αυτούς. 11 και είπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· ιδού του προσώπου σου ουκ εστερήθην, και ιδού έδειξέ μοι ο Θεός και το σπέρμα σου. 12 και εξήγαγε αυτούς Ιωσήφ από των γονάτων αυτού, και προσεκύνησαν αυτω επί πρόσωπον επί της γης. 13 λαβών δε Ιωσήφ τους δύο υιούς αυτού, τον τε Εφραΐμ εν τη δεξιά, εξ αριστερών δε Ισραήλ, τον δε Μανασσή εξ αριστερών, εκ δεξιών δε Ισραήλ, ήγγισεν αυτούς αυτω. 14 εκτεινας δε Ισραήλ την χείρα την δεξιάν επέβαλεν επί την κεφαλήν Εφραΐμ, ούτος δε ην ο νεώτερος, και την αριστεράν επί την κεφαλήν Μανασσή, εναλλάξ τας χείρας. 15 και ευλόγησεν αυτούς και είπεν· ο Θεός, ω ευηρέστησαν οι πατέρες μου ενώπιον αυτού, Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός ο τρέφων με εκ νεότητος έως της ημέρας ταύτης, 16

ο άγγελος ο ρυόμενός με εκ πάντων των κακών ευλογήσαι τα παιδιά ταύτα, και επικληθήσεται εν αυτοίς το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και πληθυνθείσαν εις πλήθος πολύ επί της γης. 17 ιδών δε Ιωσήφ ότι επέβαλεν ο πατήρ αυτού την χείρα την δεξιάν αυτού επί την κεφαλήν Εφραΐμ, βαρύ αυτώ κατεφάνη, και αντελάβετο Ιωσήφ της χειρός του πατρός αυτού αφελείν αυτήν από της κεφαλής Εφραΐμ επί την κεφαλήν Μανασσή. 18 είπε δε Ιωσήφ τω πατρί αυτού · ουχ ούτως, πάτερ, ούτος γαρ ο πρωτότοκος · επίθεσ την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. 19 και ουκ ηθέλησεν, αλλά είπεν · οίδα, τέκνον, οίδα · και ούτος έσται εις λαόν, και ούτος υψωθήσεται · αλλά ο αδελφός αυτού ο νεώτερος μείζων αυτού έσται, και το σπέρμα αυτού έσται εις πλήθος εθνών. 20 και ευλόγησεν αυτούς εν τη ημέρα εκείνη λέγων · εν υμίν ευλογηθήσεται Ισραήλ λέγοντες · ποιήσαι σε ο Θεός ως Εφραΐμ και ως Μανασσή. και έθηκε τον Εφραΐμ έμπροσθεν του Μανασσή. 21 είπε δε Ισραήλ τω Ιωσήφ · ιδού εγώ αποθνήσκω, και έσται ο Θεός μεθ ' υμών και αποστρέψει υμάς εις την γην των πατέρων υμών · 22 εγώ δε δίδωμί σοι Σίκιμα εξαιρετον υπέρ τους αδελφούς σου, ην έλαβον εκ χειρός Αμορραίων εν μαχαίρα μου και τόξω.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ

1 ΕΚΑΛΕΣΕ δε Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπεν αυτοίς · συνάχθητε, ίνα αναγγείλω υμίν, τι απαντήσει υμίν επ ' εσχάτων των ημερών · 2 αθροίσθητε και ακούσατέ μου, υιοί Ιακώβ, ακούσατε Ισραήλ του πατρός υμών. 3 Ρουβήν, πρωτότοκός μου, συ ισχύς μου και αρχή τέκνων μου, σκληρός φέρεσθαι και σκληρός αυθάδης. 4 εξύβρισας ως ύδωρ, μη εκζέσης · ανέβης γαρ επί την κοίτην του πατρός σου · τότε εμίανας την στρωμνήν, ου ανέβης. 5 Συμεών και Λευϊ αδελφοί · συνετέλεσαν αδικίαν εξ αιρέσεως αυτών. 6 εις βουλήν αυτών μη έλθοι η ψυχή μου, και επί τη συστάσει αυτών μη ερείσαι τα ήπατά μου, ότι εν τω θυμω αυτών απέκτειναν ανθρώπους και εν τη επιθυμία αυτών ενευροκόπησαν ταύρον. 7 επικατάρατος ο θυμός αυτών, ότι αυθάδης, και η μήνις αυτών, ότι εσκληρύνθη · διαμεριώ αυτούς εν Ιακώβ και διασπερώ

αυτούς εν Ισραήλ. 8 Ιούδα, σε ανέσαισαν οι αδελφοί σου· αι χεῖρές σου ἐπὶ νότου των εχθρών σου· προσκυνήσουσί σοι οι υιοὶ του πατρός σου. 9 σκύμνος λέοντος Ιούδα· εκ βλαστοῦ, υἱε μου, ανέβης· αναπεσών εκοιμήθης ως λέων και ως σκύμνος· τις εγερεί αὐτόν; 10 ουκ εκλείπει ἀρχων ἐξ Ιούδα και ηγούμενος εκ των μηρών αὐτοῦ, ἕως εἴν ἐλθῆ τα αποκείμενα αὐτω, και αὐτός προσδοκία εθνών. 11 δεσμεύων προς ἄμπελον τον πῶλον αὐτοῦ και τη ἔλικι τον πῶλον της ὄνου αὐτοῦ· πλυνεί εν οἴνω την στολήν αὐτοῦ και εν αἵματι σταφυλῆς την περιβολήν αὐτοῦ· 12 χαροποιοὶ οι οφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, και λευκοὶ οι οδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα. 13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει, και αὐτός παρ’ ὄρμον πλοίων, και παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος. 14 Ισάαχαρ το καλὸν ἐπεθύμησεν αναπαυόμενος ἀνά μέσον των κλήρων· 15 και ἰδὼν την ἀνάπαυσιν ὅτι καλή, και την γην ὅτι πῖων, υπέθηκε τον ὄμον αὐτοῦ εἰς το πονεῖν και ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός. 16 Δάν κρινεῖ το λαὸν αὐτοῦ, ὡσεὶ και μία φυλή εν Ισραήλ. 17 και γεννηθήτω Δάν ὄφις ἐφ’ ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου, και πεσεῖται ο ὑπεὺς εἰς τα οπίσω, 18 την σωτηρίαν περιμένων Κυρίου. 19 Γάδ, πειρατήριον πειρατεῦσει αὐτόν, αὐτός δε πειρατεῦσει αὐτόν κατὰ πόδας. 20 Ἀσήρ, πῖων αὐτοῦ ο ἄρτος, και αὐτός δώσει τρυφήν ἀρχουσι. 21 Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀνειμένον, ἐπιδιδούς εν τῷ γεννήματι κάλλος. 22 υἱος ηρξημένος Ιωσήφ, υἱος ηρξημένος μου ζηλωτός, υἱος μου νεώτατος· προς με ἀνάστρεψον. 23 εἰς ὃν διαβουλεύόμενοι ελοιδόρουν, και ἐνεῖχον αὐτω κύριοι τοξευμάτων· 24 και συνετριβη μετὰ κράτους τα τόξα αὐτῶν, και ἐξελύθη τα νεύρα βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν δια χεῖρα δυνάστου Ιακώβ, ἐκεῖθεν ο κατισχύσας Ισραήλ· παρὰ Θεοῦ του πατρός σου, 25 και ἐβοήθησέ σοι ο Θεός ο ἐμός και εὐλόγησέ σε εὐλογίαν ουρανοῦ ἀνωθεν και εὐλογίαν γῆς ἐχοῦσης πάντα· εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν και μήτρας, 26 εὐλογίας πατρός σου και μητρός σου· υπερίσχυσεν υπέρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων και ἐπ’ εὐλογίαις θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ιωσήφ και ἐπὶ κορυφῆς ὧν ηγήσατο ἀδελφῶν. 27 Βενιαμὴν λύκος ἀρπαξ· το πρωῖνὸν ἔδεται ἐτι και εἰς το εσπέρας δίδωσι τροφήν.

28 Πάντες οὔτοι υιοὶ Ιακώβ δώδεκα, και ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ο πατὴρ αὐτῶν και εὐλόγησεν αὐτούς, ἕκαστον κατὰ την εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 29 και εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ προστίθεμαι προς τον ἐμὸν λαὸν· θάψατέ με μετὰ των πατέρων μου εν τῷ σπηλαίῳ, ὃ ἐστιν εν τῷ ἀγρῷ Εφρών του Χετταίου, 30 εν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μαμβρῆ, εν γῆ Χαναάν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ το σπήλαιον παρὰ Εφρών του Χετταίου εν κτήσει μνημείου·

31 εκεί έθαψαν Αβραάμ και Σάρραν την γυναίκα αυτού, εκεί έθαψαν Ισαάκ και Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού, εκεί έθαψα Λείαν 32 εν κτήσει του αγρού και του σπηλαιού του όντος εν αυτω παρά των υιών Χετ. 33 και κατέπαυσεν Ιακώβ επιτάσσων τοις υιοίς αυτού και εξάρας τους πόδας αυτού επί την κλίνην εξέλιπε και προσετέθη προς τον λαόν αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν

1 ΚΑΙ επιπεσών Ιωσήφ επί πρόσωπον του πατρός αυτού, έκλαυσεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν. 2 και προσέταξεν Ιωσήφ τοις παισίν αυτού τοις ενταφιασταίς ενταφιάσαι τον πατέρα αυτού, και ενεταφίασαν οι ενταφιασταί τον Ισραήλ. 3 και επλήρωσαν αυτού τεσσαράκοντα ημέρας· ούτω γαρ καταριθμούνται αι ημέραι της ταφής. και επένθησεν αυτόν Αίγυπτος εβδομήκοντα ημέρας.

4 Επει δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους, ελάλησεν Ιωσήφ προς τους δυνάστας Φαραώ λέγων· ει εύρον χάριν εναντίον υμών λαλήσατε περι εμού εις τα ώτα Φαραώ λέγοντες· 5 ο πατήρ μου ωρκισέ με λέγων· εν τω μνημείω ω ώρυξα εμαυτω εν γη Χαναάν, εκεί με θάψεις· νυν ουν αναβάς θάψω τον πατέρα μου και επανελεύσομαι. 6 και είπε Φαραώ τω Ιωσήφ· ανάβηθι, θάψον τον πατέρα σου, καθάπερ ωρκισέ σε. 7 και ανέβη Ιωσήφ θάψαι τον πατέρα αυτού, και συνανέβησαν μετ' αυτού πάντες οι παίδες Φαραώ και οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου. 8 και πάσα η πανοικία Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και πάσα η οικία η πατρική αυτού, και την συγγένειαν αυτού και τα πρόβατα και τους βόας υπελίποντο εν γη Γεσέμ. 9 και συνανέβησαν μετ' αυτού και άρματα και ιππείς, και εγένετο η παρεμβολή μεγάλη σφόδρα. 10 και παρεγένοντο εις άλωνα Ατάδ, ό εστι πέραν του Ιορδάνου, και εκόψαντο αυτόν κοπετόν μέγαν και ισχυρόν σφόδρα· και εποίησε το πένθος τω πατρί αυτού επτά ημέρας. 11 και είδον οι κάτοικοι της γης Χαναάν το πένθος επί άλωνι Ατάδ και είπαν· πένθος μέγα τούτό εστι τοις Αιγυπτίοις· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Πένθος Αιγύπτου, ό εστι πέραν του Ιορδάνου. 12 και εποίησαν αυτω ούτως οι υιοί

αυτού 13 και ανέλαβον αυτόν οι υιοί αυτού εις γην Χαναάν και έθαψαν αυτόν εις το σπήλαιον το διπλούν, ό εκτήσατο Αβραάμ το σπήλαιον εν κτήσει μνημείου παρά Εφρών του Χετταίου, κατέναντι Μαιβρή. 14 και υπέστρεψεν Ιωσήφ εις Αίγυπτον, αυτός και οι αδελφοί αυτού και οι συναναβάντες θάψαι τον πατέρα αυτού.

15 Ιδόντες δε οι αδελφοί Ιωσήφ ότι τέθηκεν ο πατήρ αυτών, είπαν · μη ποτε μνησικακήση ημίν Ιωσήφ και ανταπόδομα ανταποδω ημίν πάντα τα κακά, α ενεδειξάμεθα εις αυτόν. 16 και παραγενόμενοι προς Ιωσήφ είπαν · ο πατήρ σου ωρκισε προ του τελευτήσαι αυτόν λέγων · 17 ούτως είπατε Ιωσήφ · άφες αυτοίς την αδικίαν και την αμαρτίαν αυτών, ότι πονηρά σοι ενεδειξαντο · και νυν δέξαι την αδικίαν των θεραπόντων του Θεού του πατρός σου. και έκλαυσεν Ιωσήφ λαλούντων αυτών προς αυτόν. 18 και ελθόντες προς αυτόν είπαν · οίδε ημείς σοί ικέται. 19 και είπεν αυτοίς Ιωσήφ · μη φοβείσθε, του γαρ Θεού ειμι εγώ. 20 υμείς εβουλεύσασθε κατ ' εμού εις πονηρά, ο δε Θεός εβουλεύσατο περι εμού εις αγαθά, όπως αν γενηθή ως σήμεραν και τραφή λαός πολυς. 21 και είπεν αυτοίς · μη φοβείσθε · εγώ διαθρέψω υμάς και τας οικίας υμών. και παρεκάλεσεν αυτούς και ελάλησεν αυτών εις την καρδίαν.

22 Και κατώκησεν Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάσα η πανοικία του πατρός αυτού. και έζησεν Ιωσήφ έτη εκατόν δέκα. 23 και ειδεν Ιωσήφ Εφραΐμ παιδιά έως τρίτης γενεάς, και οι υιοί Μαχείρ του υιού Μανασσή ετέχθησαν επί μηρών Ιωσήφ. 24 και είπεν Ιωσήφ τοις αδελφοίς αυτού λέγων · εγώ αποθνήσκω · επισκοπή δε επισκέπεται ο Θεός υμάς και ανάξει υμάς εκ της γης ταύτης εις την γην, ην ώμοσεν ο Θεός τοις πατράσιν ημών, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ. 25 και ωρκισεν Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ λέγων · εν τη επισκοπή, ή επισκέπηται ο Θεός υμάς, και συνανοίσετε τα οστά μου εντεύθεν μεθ ' υμών. 26 και ετελεύτησεν Ιωσήφ ετών εκατόν δέκα · και έθαψαν αυτόν και έθηκαν εν τη σορω εν Αιγύπτω.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΤΑΥΤΑ τα ονόματα των υιών Ισραήλ των εισπεπορευμένων εις Αίγυπτον άμα Ιακώβ τω πατρί αυτών, έκαστος πανοικί αυτών εισήλθοσαν. 2 Ρουβήν, Συμεών, Λευϊ, Ιούδας, 3 Ισάχαρ, Ζαβουλών και Βενιαμίν, 4 Δάν και Νεφαθλείμ, Γάδ και Ασήρ. 5 Ιωσήφ δε ην εν Αιγύπτω. ήσαν δε πάσαι ψυχαί εξ Ιακώβ πέντε και εβδομήκοντα. 6 ετελεύτησε δε Ιωσήφ και πάντες οι αδελφοί αυτου και πάσα η γενεά εκείνη. 7 οι δε υιοί Ισραήλ ηυξήθησαν και επληθύνθησαν και χυδαίοι εγένοντο. και κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, επλήθυνε δε η γη αυτους.

8 Ανέστη δε βασιλεύς έτερος επ ' Αίγυπτον, ος ουκ ήδει τον Ιωσήφ. 9 ειπε δε τω έντει αυτου· ιδού το γένος των υιών Ισραήλ μέγα πλήθος και ισχύει υπέρ ημάς· 10 δεύτε ουν κατασοφισώμεθα αυτους, μη ποτε πληθυνθή, και ηνίκα αν συμβή ημίν πόλεμος, προστεθήσονται και ούτοι προς τους υπεναντίους και εκπολεμήσαντες ημάς εξελεύσονται εκ της γης. 11 και επέστησεν αυτοίς επιστάτας των έργων, ινα κακώσωσιν αυτους εν τοις έργοις· και ωκοδόμησαν πόλεις οχυράς τω Φαραώ, την τε Πειθώμ και Ραμεσσή και Ων, ή εστιν Ηλιούπολις. 12 καθότι δε αυτους εταπεινουν, τοσούτω πλείους εγίνοντο, και ισχυον σφόδρα σφόδρα· και εβδελύσσοντο οι Αιγύπτιοι από των υιών Ισραήλ. 13 και κατεδυνάστευον οι Αιγύπτιοι τους υιους Ισραήλ βία 14 και κατωδύνων αυτών την ζωήν εν τοις έργοις τοις σκληροίς, τω πηλω και τη πλινθεία και πάσι τοις έργοις τοις εν τοις πεδίοις, κατά πάντα τα έργα, ων κατεδουλούντο αυτους μετά βίας.

15 Και ειπεν ο βασιλεύς των Αιγυπτίων ταις μαίαις των Εβραίων· τη μια αυτών όνομα Σεπφώρα, και το όνομα της δευτέρας Φουά, 16 και ειπεν· όταν μαιούσθε τας Εβραίας και ώσι προς τω τικτειν, εάν μεν άρσεν ή, αποκτεινάτε αυτό, εάν δε θήλυ, περιποιείσθε αυτό. 17 εφοβήθησαν δε αι μαίαι τον Θεόν και ουκ εποίησαν καθότι συνέταξεν αυταίς ο βασιλεύς Αιγύπτου, και εξωογόνουν τα άρσενα. 18 εκάλεσε δε ο βασιλεύς Αιγύπτου τας μαίας και ειπεν αυταίς· τι ότι εποιήσατε το πράγμα τούτο και εξωογονείτε τα άρσενα; 19 ειπαν δε αι μαίαι τω Φαραώ· ουχ ως γυναίκες Αιγύπτου αι Εβραίαι, τικτουσι γαρ πριν ή εισελθειν προς αυτάς τας μαίας· και έτικτον. 20 εϋ δε εποιεί ο Θεός τας μαίας, και επλήθυνεν ο λαός και ισχυε σφόδρα.

21 επειδή δε εφοβούντο αι μαιαι τον Θεόν, εποίησαν εαυταίς οικίας. 22 συνέταξε δε Φαραώ παντί τω λαω αυτού λέγων· παν άρσεν, ό εάν τεχθή τοις Εβραίοις, εις τον ποταμόν ρίψατε· και παν θήλυ, ζωογονείτε αυτό.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΗΝ δε τις εκ της φυλής Λευϊ, ος έλαβε των θυγατέρων Λευϊ, 2 και εν γαστρί έλαβε και έτεκεν άρσεν· ιδόντες δε αυτό αστειον εσκεπασαν αυτό μήνας τρεις. 3 επειδή δε ουκ ηδύναντο αυτό έτι κρύπτειν, έλαβεν αυτω η μήτηρ αυτού θίβιν και κατέχρισεν αυτήν ασφαλοπίση και ενέβαλε το παιδιον εις αυτήν και έθηκεν αυτήν εις το έλος παρά τον ποταμόν. 4 και κατεσκόπευεν η αδελφή αυτού μακρόθεν μαθειν, τι το αποβησόμενον αυτω. 5 κατέβη δε η θυγάτηρ Φαραώ λούσασθαι επί τον ποταμόν, και αι άβραι αυτής παρεπορεύοντο παρά τον ποταμόν. και ιδούσα την θίβιν εν τω έλει, αποστείλασα την άβραν ανείλατο αυτήν. 6 ανοίξασα δε ορά παιδιον κλαιον εν τη θίβει, και εφείσατο αυτού η θυγάτηρ Φαραώ και έφη· από των παιδιών των Εβραίων τούτο. 7 και ειπεν η αδελφή αυτού τη θυγατρί Φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυναίκα τροφεύουσαν εκ των Εβραίων και θηλάσει σοι το παιδιον; 8 η δε ειπεν η θυγάτηρ Φαραώ· πορεύου. ελθούσα δε η νεάνις εκάλεσε την μητέρα του παιδιου. 9 ειπε δε προς αυτήν η θυγάτηρ Φαραώ· διατήρησόν μοι το παιδιον τούτο και θήλασόν μοι αυτό, εγώ δε δώσω σοι τον μισθόν. έλαβε δε η γυνή το παιδιον και εθήλαζεν αυτό. 10 αδρυνηέντος δε του παιδιου, εισήγαγεν αυτό προς την θυγατέρα Φαραώ, και εγενήθη αυτη εις υιόν· επωνόμασε δε το όνομα αυτού Μωουσήν λέγουσα· εκ του ύδατος αυτόν ανειλόμην.

11 Εγένετο δε εν ταις ημέραις ταις πολλαίς εκείναις μέγας γενόμενος Μωουσής, εξήλθε προς τους αδελφούς αυτού τους υιούς Ισραήλ. κατανοήσας δε τον πόνον αυτών ορά άνθρωπον Αιγύπτιον τύποντά τινα Εβραιον των εαυτου αδελφών των υιών Ισραήλ· 12 περιβλεψάμενος δε ώδε και ώδε ουχ ορά ουδένα και πατάξας τον Αιγύπτιον, έκρυσεν αυτόν εν τη άμμω. 13 εξελθών δε τη ημέρα τη δευτέρα ορά δύο άνν αυτόν ραίους διαπληκτιζομένους και λέγει τω αδικούντι· δια τι συ τύπτεις τον πλησίον; 14 ο δε ειπε· τις σε κατέστησεν άρχοντα και

δικαστήν εφ' ημών; μη ανελείν με συ θέλεις, ον τρόπον ανείλες χθές τον Αιγύπτιον; εφοβήθη δε Μωυσής, και είπεν· ει ούτως εμφανές γέγονε το ρήμα τούτο; 15 ήκουσε δε Φαραώ το ρήμα τούτο και εξήτει ανελείν Μωυσήν· ανεχώρησε δε Μωυσής από προσώπου Φαραώ και ώκησεν εν γη Μαδιάμ, ελθών δε εις γην Μαδιάμ εκάθισεν επί του φρέατος. 16 τω δε ιερεί Μαδιάμ ήσαν επτά θυγατέρες ποιμαίνουσαι τα πρόβατα του πατρός αυτών Ιοθόρ· παραγενόμεναι δε ήντλουν έως έπλησαν τας δεξαμενάς ποτίσαι τα πρόβατα του πατρός αυτών Ιοθόρ. 17 παραγενόμενοι δε οι ποιμένες εξέβαλλον αυτάς· αναστάς δε Μωυσής ερρύσατο αυτάς και ήντλησεν αυταίς και επότισε τα πρόβατα αυτών· 18 παρεγένοντο δε προς Ραγουήλ τον πατέρα αυτών. ο δε είπεν αυταίς· διατι εταχύνατε του παραγενέσθαι σήμερον; 19 αι δε είπαν· άνθρωπος Αιγύπτιος ερρύσατο ημάς από των ποιμένων και ήντλησεν ημίν και επότισε τα πρόβατα ημών. 20 ο δε είπε ταις θυγατράσιν αυτού· και που εστι; και ινατι ούτως καταλελοίπατε τον άνθρωπον; καλέσατε ουν αυτόν, όπως φάγη άρτον. 21 κατωκίσθη δε Μωυσής παρά τω ανθρώπω, και εξέδοτο Σεπφώραν την θυγατέρα αυτού Μωυσή γυναίκα. 22 εν γαστρί δε λαβούσα η γυνή έτεκεν υιόν, και επωνόμασε Μωυσής το όνομα αυτού Γηροάμ λέγων· ότι πάροικός ειμι εν γη αλλοτρία.

23 Μετά δε τας ημέρας τας πολλές εκείνας ετελεύτησεν ο βασιλεύς Αιγύπτου. και κατεστέναξαν οι υιοί Ισραήλ από των έργων και ανεβόησαν, και ανέβη η βοή αυτών προς τον Θεόν από των έργων. 24 και εισήκουσεν ο Θεός τον στεναγμόν αυτών, και εμνήσθη ο Θεός της διαθήκης αυτού της προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ. 25 και επείδεν ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και εγνώσθη αυτοίς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ Μωυσής ην ποιμαίνων τα πρόβατα Ιοθόρ του γαμβρού αυτού του ιερέως Μαδιάμ και ήγαγε τα πρόβατα υπό την έρημον και ήλθεν εις το όρος Χωρήβ. 2 ώφθη δε αυτω άγγελος Κυρίου εν πυρί φλογός εκ του βάτου, και ορά ότι ο βάτος καίεται πυρί, ο δε βάτος ου

κατεκαίετο. 3 είπε δε Μωυσής· παρελθών όψομαι το όραμα το μέγα τούτο, ότι ου κατακαίεται ο βάτος. 4 ως δε είδε Κύριος ότι προσάγει ιδειν, εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του βάτου λέγων· Μωυσή, Μωυσή. ο δε είπε· τι εστι; 5 ο δε είπε· μη εγγίσης ώδε. λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου· ο γαρ τόπος, εν ω συ έστηκας, γη αγία εστι. 6 και είπεν· εγώ ειμι ο Θεός του πατρός σου, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ. απέστρεψε δε Μωυσής το πρόσωπον αυτού· ευλαβείτο γαρ κατεμβλέψαι ενώπιον του Θεού. 7 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδών είδον την κάκωσιν του λαού μου του εν Αιγύπτω και της κραυγής αυτών ακήκοα από των εργοδιωκτών· οίδα γαρ την οδύνην αυτών, 8 και κατέβην εξελέσθαι αυτούς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εξαγαγειν αυτούς εκ της γης εκείνης και εισαγαγειν αυτούς εις γην αγαθήν και πολλήν, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι, εις τον τόπον των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ιεβουσαιών 9 και νυν ιδού κραυγή των υιών Ισραήλ ήκει προς με, καγώ εώρακα τον θλιμμόν, ον οι Αιγύπτιοι θλίβουσιν αυτούς. 10 και νυν δεύρο αποστειλω σε προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, και εξάξεις τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου. 11 και είπε Μωυσής προς τον Θεόν· τις ειμι εγώ, ότι πορεύσομαι προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, και ότι εξάξω τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου; 12 είπε δε ο Θεός Μωυσή λέγων· ότι έσομαι μετά σου, και τούτό σοι το σημείον, ότι εγώ σε εξαποστέλλω εν τω εξαγαγειν σε τον λαόν μου εξ Αιγύπτου και λατρεύσετε τω Θεω εν τω όρει τούτω. 13 και είπε Μωυσής προς τον Θεόν· ιδού εγώ εξελεύσομαι προς τους υιούς Ισραήλ, και ερώ προς αυτούς· ο Θεός των πατέρων ημών απέσταλκέ με προς υμάς. ερωτήσουσί με· τι όνομα αυτω; τι ερώ προς αυτούς; 14 και είπεν ο Θεός προς Μωυσήν λέγων· εγώ ειμι ο ων. και είπεν· ούτως ερείς τοις υιοίς Ισραήλ· ο ων απέσταλκέ με προς υμάς. 15 και είπεν ο Θεός πάλιν προς Μωυσήν· ούτως ερείς τοις υιοίς Ισραήλ· Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ απέσταλκέ με προς υμάς· τούτό μου εστιν όνομα αιώνιον και μνημόσυνον γενεών γενεαίς. 16 ελθών ουν συνάγαγε την γερουσιαν των υιών Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών ώπται μοι, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ, λέγων· επισκοπή επέσκεμμαι υμάς και όσα συμβέβηκεν υμιν εν Αιγύπτω. 17 και είπεν· αναβιβάσω υμάς εκ της κακώσεως των Αιγυπτίων εις την γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ιεβουσαιών, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι. 18 και εισακούσονται σου της φωνής· και

εισελεύση σου και η γερουσία Ισραήλ προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και ερείς προς αυτόν · ο Θεός των Εβραίων προσκέκληται ημάς · πορευσόμεθα σὺν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν. 19 ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι σὺ προήσεται ὑμᾶς Φαραώ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, εἴαν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιάς. 20 καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρα πατάξῃς τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς. 21 καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων · ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί · 22 ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεῦη ἀργυρά καὶ χρυσά καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΠΕΚΡΙΘΗ δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν · εἴαν μὴ πιστεῦσωσί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου, ἐροῦσι γὰρ, ὅτι οὐκ ὤπται σοὶ ὁ Θεός, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; 2 εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος · τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε · ῥάβδος. 3 καὶ εἶπε · ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις · καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ. 4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν · ἐκτείνον τὴν χεῖρα καὶ ἐπλάβοῦ τῆς κέρκου · ἐκτείνῃς σὺν τῇ χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ · 5 ἵνα πιστεῦσωσί σοι ὅτι ὤπται σοὶ ὁ Θεός τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεός Αβραάμ καὶ Θεός Ισαάκ καὶ Θεός Ιακώβ. 6 εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν · εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ · καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών. 7 καὶ εἶπε πάλιν · εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ · καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀποκατέστη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς. 8 εἴαν δὲ μὴ πιστεῦσωσί σοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεῦσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. 9 καὶ ἔσται εἴαν μὴ πιστεῦσωσί σοι τοῖς δυοῖς σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ

ύδατος του ποταμού και εκχεείς επί το ξηρόν, και έσται το ύδωρ, ό εάν λάβης από του ποταμού, αίμα επί του ξηρού. 10 είπε δε Μωσής προς Κύριον· δέομαι, Κύριε, ουχ ικανός ειμι προ της χθές, ουδέ προ της τρίτης ημέρας, ουδέ αφ' ου ήρξω λαλείν τω θεράποντί σου· ισχνόφωνος και βραδυγλωσσος εγώ ειμι. 11 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· τις έδωκε στόμα ανθρώπω, και τις εποίησε δύσκωφον και κωφόν, βλέποντα και τυφλόν; ουκ εγώ ο Θεός; 12 και νυν πορεύου, και εγώ ανοίξω το στόμα σου, και συμβιβάσω σε, ό μέλλεις λαλήσαι. 13 και είπε Μωσής· δέομαι, Κύριε, προχείρισαι δυνάμενον άλλον, ον αποστειλεις. 14 και θυμωθείς οργή Κύριος επί Μωυσήν είπεν· ουκ ιδού Ααρών ο αδελφός σου ο Λευΐτης; επίσταμαι ότι λαλών λαλήσει αυτός σοι· και ιδού αυτός εξελεύσεται εις συνάντησίν σοι και ιδών σε χαρήσεται εν εαυτώ. 15 και ερείς προς αυτόν και δώσεις τα ρήματά μου εις το στόμα αυτού· και εγώ ανοίξω το στόμα σου και το στόμα αυτού και συμβιβάσω υμάς α ποιήσετε. 16 και αυτός σοι λαλήσει προς τον λαόν, και αυτός έσται σου στόμα, συ δε αυτώ έση τα προς τον Θεόν. 17 και την ράβδον ταύτην την στραφείσαν εις όφιν λήψη εν τη χειρί σου, εν ή ποιήσεις εν αυτη τα σημεία.

18 Επορεύθη δε Μωσής και απέστρεψε προς Ιοθόρ τον γαμβρόν αυτού και λέγει· πορεύσομαι και αποστρέψω προς τους αδελφούς μου τους εν Αιγύπτω και όψομαι, ει έτι ζώσι. και είπεν Ιοθόρ Μωσέ· βάδιζε υγιαίνων. μετά δε τας ημέρας τας πολλάς εκείνας ετελεύτησεν ο βασιλεύς Αιγύπτου. 19 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν εν Μαδιάμ· βάδιζε, άπελθε εις Αίγυπτον· τεθήκασι γαρ πάντες οι ζητούντές σου την ψυχήν. 20 αναλαβών δε Μωσής την γυναίκα και τα παιδιά ανεβίβασεν αυτά επί τα υποζύγια και επέστρεψεν εις Αίγυπτον· έλαβε δε Μωσής την ράβδον την παρά του Θεού εν τη χειρί αυτού. 21 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· πορευομένου σου και αποστρέφοντος εις Αίγυπτον, όρα πάντα τα τέρατα, α δέδωκα εν ταις χερσί σου, ποιήσεις αυτά εναντίον Φαραώ· εγώ δε σκληρυνώ την καρδίαν αυτού, και ου μη εξαποστείλη τον λαόν. 22 συ δε ερείς τω Φαραώ· τάδε λέγει Κύριος· υιος πρωτότοκός μου Ισραήλ· 23 είπα δε σοι· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύση· ει μεν ουν μη βούλει εξαποστείλαι αυτούς, όρα ουν, εγώ αποκτενώ τον υιόν σου τον πρωτότοκον. 24 εγένετο δε εν τη οδω εν τω καταλύματι συνήντησεν αυτώ άγγελος Κυρίου και εξήτει αυτόν αποκτείνει. 25 και λαβούσα Σεπφώρα ψήφον περιέτεμε την ακροβυστιαν του υιού αυτής και προσέπεσε προς τους πόδας αυτού και είπεν· έστη το αίμα της περιτομής του παιδιου μου. 26

και απήλθεν απ' αυτού, διότι είπεν· έστη το αίμα της περιτομής του παιδίου μου.

27 Είπε δε Κύριος προς Ααρών· πορεύθητι εις συνάντησιν Μωυσή εις την έρημον· και επορεύθη και συνήντησεν αυτω εν τω όρει του Θεού, και κατεφίλησαν αλλήλους. 28 και ανήγγειλε Μωυσής τω Ααρών πάντας τους λόγους Κυρίου, ους απέστειλε, και πάντα τα σημεία, α εντείλατο αυτω. 29 επορεύθη δε Μωυσής και Ααρών και συνήγαγον την γερουσίαν των υιών Ισραήλ. 30 και ελάλησεν Ααρών πάντα τα ρήματα ταύτα, α ελάλησεν ο Θεός προς Μωυσήν, και εποίησε τα σημεία εναντίον του λαού. 31 και επίστευσεν ο λαός και εχάρη, ότι επεσκέψατο ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και ότι είδεν αυτών την θλίψιν· κύψας δε ο λαός προσεκόνησε.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ μετά ταύτα εισήλθε Μωυσής και Ααρών προς Φαραώ και είπαν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι εορτάσωσιν εν τη ερήμω. 2 και είπε Φαραώ· τις εστιν ου εισακούσομαι της φωνής αυτού, ωστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ; ουκ οίδα τον Κύριον και τον Ισραήλ ουκ εξαποστέλλω. 3 και λέγουσιν αυτω· ο Θεός των Εβραίων προσκέκληται ημάς· πορευσοόμεθα ουν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, όπως θύσωμεν Κυρίω τω Θεω ημών, μη ποτε συναντήση ημίν θάνατος ή φόνος. 4 και είπεν αυτοίς ο βασιλεύς Αιγύπτου· ινατί Μωυσή και Ααρών διαστρέφετε τον λαόν από των έργων; απέλθατε έκαστος υμών προς τα έργα αυτού. 5 και είπε Φαραώ· ιδού νυν πολυπληθεί ο λαός· μη ουν καταπαύσωμεν αυτούς από των έργων. 6 συνέταξε δε Φαραώ τοις εργοδιώκταις του λαού και τοις γραμματεύσι λέγων· 7 ουκέτι προστεθήσεσθε διδόναι άχυρον τω λαω εις την πλινθουργίαν καθάπερ χθές και τρίτην ημέραν· αλλ' αυτοί πορευέσθωσαν και συναγαγέτωσαν εαυτοίς άχυρα. 8 και την σύνταξιν της πλινθείας, ης αυτοί ποιούσι, καθ' εκάστην ημέραν επιβαλεις αυτοίς, ουκ αφελεις ουδέν· σχολάζουσι γαρ· δια τούτο κεκράγασι λέγοντες· εγερθώμεν και θύσωμεν τω Θεω ημών. 9 βαρυνέσθω τα έργα των ανθρώπων τούτων,

και μεριμνάτωσαν ταῦτα και μη μεριμνάτωσαν εν λόγοις κενοίς. 10 κατέσπευδεν δε αυτούς οι εργοδιώκται και οι γραμματείς και έλεγον προς τον λαόν λέγοντες· τάδε λέγει Φαραώ· ουκέτι δίδωμι υμίν άχυρα· 11 αυτοί υμείς πορευόμενοι συλλέγετε εαυτοίς άχυρα, όθεν εάν εύρητε, ου γαρ αφαιρείται από της συντάξεως υμών ουδέν. 12 και διεσπάρη ο λαός εν όλη γη Αιγύπτω, συναγαγείν καλάμην εις άχυρα· 13 οι δε εργοδιώκται κατέσπευδον αυτούς λέγοντες· συντελείτε τα έργα τα καθήκοντα καθ' ημέραν, καθάπερ και ότε το άχυρον εδίδοτο υμίν. 14 και εμαστιγώθησαν οι γραμματείς του γένους των υιών Ισραήλ, οι κατασταθέντες επ' αυτούς υπό των επιστατών του Φαραώ, λέγοντες· διατί ου συνετελέσατε τας συντάξεις υμών της πλινθείας καθάπερ χθές και τρίτην ημέραν, και το της σήμερα; 15 εισελθόντες δε οι γραμματείς των υιών Ισραήλ κατεβόησαν προς Φαραώ λέγοντες· ινατί ου ούτως ποιείς τοις σοίς οικέταις; 16 άχυρον ου δίδοται τοις οικέταις σου, και την πλίνθον ημίν λέγουσι ποιείν, και ιδού οι παιδές σου μεμαστιγώνται· αδικήσεις συν τον λαόν σου. 17 και ειπεν αυτοίς· σχολάζετε, σχολασταί εστε· δια τούτο λέγετε· πορευθώμεν, θύσωμεν τω Θεω ημών. 18 νυν ουν πορευθέντες εργάζεσθε· το γαρ άχυρον ου δοθήσεται υμίν, και την σύνταξιν της πλινθείας αποδώσετε. 19 εώρων δε οι γραμματείς των υιών Ισραήλ εαυτούς εν κακοίς λέγοντες· ουκ απολείψετε της πλινθείας το καθήκον τη ημέρα. 20 συνήντησαν δε Μωυσή και Ααρών ερχομένοις εις συνάντησιν αυτοίς, εκπορευομένων αυτών από Φαραώ. 21 και ειπαν αυτοίς· ιδοι ο Θεός υμάς και κρίναι, ότι εβδελύξατε την οσμήν ημών εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού, δούναι ρομφαίαν εις τας χείρας αυτού, αποκτείναι ημάς. 22 επέστρεψε δε Μωυσής προς Κύριον και ειπε· δέομαι, Κύριε· τι εκάκωσας τον λαόν τούτον; και ινατί απέσταλκάς με; 23 και αφ' ου πεπόρευμαι προς Φαραώ λαλήσαι επί τω σω ονόματι, εκάκωσε τον λαόν τούτον, και ουκ ερρύσω τον λαόν σου.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ήδη όψει α ποιήσω τω Φαραώ· εν γαρ χειρί κραταιά

εξαποστελεί αυτούς και εν βραχίονι υψηλω εκβαλεί αυτούς εκ της γης αυτού.

2 Ελάλησε δε ο Θεός προς Μωυσήν και ειπε προς αυτόν · εγώ Κύριος · 3 και ώφθην προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, Θεός ων αυτών, και το όνομά μου Κύριος ουκ εδήλωσα αυτοίς · 4 και έσθησα την διαθήκην μου προς αυτούς ωστε δούναι αυτοίς την γην των Χαναναίων, την γην, ην παρωκήκασιν, εν ή και παρώκησαν επι ' αυτής. 5 και εγώ εισήκουσα τον στεναγμόν των υιών Ισραήλ, ον οι Αιγύπτιοι καταδουλούνται αυτούς, και εμνήσθην της διαθήκης υμών. 6 βάδιζε, επόν τοις υιοίς Ισραήλ λέγων · εγώ Κύριος και εξάξω υμάς από της δυναστείας των Αιγυπτίων και ρύσομαι υμάς εκ της δουλείας και λυτρώσομαι υμάς εν βραχίονι υψηλω και κρίσει μεγάλη 7 και λήψομαι εμαυτω υμάς λαόν εμοί και έσομαι υμών Θεός, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο εξαγαών υμάς εκ της καταδυναστείας των Αιγυπτίων, 8 και εισάξω υμάς εις την γην, εις ην εξέτεινα την χειρά μου, δούναι αυτήν τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, και δώσω υμίν αυτήν εν κλήρω · εγώ Κύριος. 9 ελάλησε δε Μωυσής ούτω τοις υιοίς Ισραήλ, και ουκ εισήκουσαν Μωυση από της ολιγοψυχίας και από των έργων των σκληρών.

10 Ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 11 εισελθε, λάλησον Φαραώ βασιλεί Αιγύπτου, ινα εξαποστείλη τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού. 12 ελάλησε δε Μωυσής έναντι Κυρίου λέγων · ιδού οι υιοί Ισραήλ ουκ εισήκουσάν μου, και Πως εισακουσεταιί μου Φαραώ; εγώ δε άλογός ειμι. 13 ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών και συνέταξεν αυτοίς προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, ωστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.

14 Και ούτοι αρχηγοί οίκων πατριών αυτών. υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ · Ενώχ και Φαλλούς, Ασρών και Χαρμεί · αύτη η συγγένεια Ρουβήν. 15 και υιοί Συμεών · Ιεμούηλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σαάρ και Σασούλ ο εκ της Φοινίσσης · αύται αι πατριαί των υιών Συμεών. 16 και ταύτα τα ονόματα των υιών Λευί κατά συγγενείας αυτών. Γεδσών, Καάθ και Μεραρεί · και τα έτη της ζωής Λευί εκατόν τριακονταεπτά. 17 και ούτοι υιοί Γεδσών · Λοβενεί και Σεμεεί, οίκοι πατριάς αυτών. 18 και υιοί Καάθ · Αμβράμ και Ισαάρ, Χεβρών και Όξειήλ · και τα έτη της ζωής Καάθ εκατόν τριακοντατρια έτη. 19 και υιοί Μεραρεί · Μοολεί και Ομουσει. ούτοι οι οίκοι πατριών Λευί κατά συγγενείας αυτών. 20 και έλαβεν Αμβράμ την Ιωχαβέδ θυγατέρα του αδελφού του πατρός αυτού εαυτω εις γυναίκα, και εγέννησεν αυτω τον τε Ααρών και τον Μωυσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών · τα δε έτη της ζωής Αμβράμ εκατόν τριακονταδυό έτη. 21 και υιοί Ισσαάρ · Κορέ και Ναφέκ και Ζεχρεί. 22 και υιοί Όξειήλ ·

Μισαήλ και Ελισαφάν και Σεργεί. 23 έλαβε δε Ααρών την Ελισαβέθ θυγατέρα Αμειναδάβ αδελφήν Ναασσών αυτω γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον τε Ναδάβ και Αβιούδ και τον Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. 24 υιοί δε Κορέ· Ασείρ και Ελκανά και Αβιάσαφ· αύται αι γενέσεις Κορέ. 25 και Ελεάζαρ ο του Ααρών έλαβε των θυγατέρων Φουτιήλ αυτω γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον Φινεές. αύται αι αρχαί πατριάς Λευιτών κατά γενέσεις αυτών. 26 ούτος Ααρών και Μωυσή, οίς ειπεν αυτοίς ο Θεός εξαγαγείν τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν δυνάμει αυτών· 27 ούτοί εισιν οι διαλεγόμενοι προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και εξήγαγον τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου· αυτός Ααρών και Μωυσή.

28 -... ημέρα ελάλησε Κύριος Μωυσή εν γη Αιγύπτω, 29 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· εγώ Κύριος· λάλησον προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου όσα εγώ λέγω προς σε. 30 και ειπε Μωυσή εναντίον Κυρίου· ιδού εγώ ισχνόφωνός ειμι, και Πως εισακούσεται μου Φαραώ;

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· ιδού δέδωκά σε θεόν Φαραώ, και Ααρών ο αδελφός σου έσται σου προφήτης· 2 συ δε λαλήσεις αυτω πάντα, όσα σοι εντέλλομαι, ο δε Ααρών ο αδελφός σου λαλήσει προς Φαραώ, ωστε εξαποστειλαι τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτου. 3 εγώ δε σκληρυνώ την καρδιαν Φαραώ και πληθυνώ τα σημείά μου και τα τέρατα εν γη Αιγύπτω. 4 και ουκ εισακούσεται υμών Φαραώ· και επιβαλώ την χειρά μου επ' Αιγυπτον και εξάξω συν δυνάμει μου τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν εκδικήσει μεγάλη. 5 και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι, ότι εγώ ειμι Κύριος εκτεινων την χειρά μου επ' Αιγυπτον, και εξάξω τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών. 6 εποίησε δε Μωυσή και Ααρών καθάπερ εντειλατο αυτοίς Κύριος, ούτως εποίησαν. 7 Μωυσή δε ην ετών ογδοήκοντα, Ααρών δε ο αδελφός αυτου ετών ογδοηκοντατριών, ηνίκα ελάλησε προς Φαραώ.

8 Και ειπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 9 και εάν λαλήση προς υμάς Φαραώ λέγων· δότε ημίν σημειον ή τέρας, και ερείς Ααρών τω αδελφω σου· λάβε την ράβδον και

ρίψον επί την γην εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού, και έσται δράκων. 10 εισήλθε δε Μωσής και Ααρών εναντίον Φαραώ και των θεραπόντων αυτού και εποίησαν ούτως, καθάπερ εντείλατο αυτοίς Κύριος· και έρριψεν Ααρών την ράβδον εναντίον Φαραώ, και εναντίον των θεραπόντων αυτού, και εγένετο δράκων. 11 συνεκάλεσε δε Φαραώ τους σοφιστάς Αιγύπτου και τους φαρμακούς, και εποίησαν και οι επασιδοί των Αιγυπτίων τας φαρμακείαις αυτών ωσαύτως. 12 και έρριψαν έκαστος την ράβδον αυτών, και εγένοντο δράκοντες· και κατέπιεν η ράβδος η Ααρών τας εκείνων ράβδους. 13 και κατίσχυσεν η καρδια Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ εντείλατο αυτοίς Κύριος.

14 Είπε δε Κύριος προς Μωσήν· βεβάρηται η καρδια Φαραώ του μη εξαποστείλει τον λαόν. 15 βάδισον προς Φαραώ το πρωϊ· ιδού αυτός εκπορεύεται επί το ύδωρ, και έση συναντών αυτω επί το χείλος του ποταμού και την ράβδον την στραφείσαν εις όφιν λήψη εν τη χειρί σου. 16 και ερείς προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων απέσταλκέ με προς σε λέγων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύση εν τη ερήμω· και ιδού ουκ εισήκουσας έως τούτου. 17 τάδε λέγει Κύριος· εν τούτω γνώση ότι εγώ Κύριος· ιδού εγώ τύπτω τη ράβδω τη εν χειρί μου επί το ύδωρ το εν τω ποταμω, και μεταβαλει εις αίμα· 18 και οι ιχθύες οι εν τω ποταμω τελευτήσουσι, και εποζέσει ο ποταμός, και ου δυνήσονται οι Αιγύπτιοι πειν ύδωρ από του ποταμού. 19 είπε δε Κύριος προς Μωσήν· ειπόν Ααρών τω αδελφω σου· λάβε την ράβδον σου εν τη χειρί σου και έκτεινον την χειρά σου επί τα ύδατα Αιγύπτου και επί τους ποταμούς αυτών και επί τας διώρυγας αυτών και επί τα έλη αυτών και επί παν συνεστηκός ύδωρ αυτών, και έσται αίμα, και εγένετο αίμα εν πάση γη Αιγύπτου εν τε τοις ξύλοις και εν τοις λίθοις. 20 και εποίησαν ούτως Μωσής και Ααρών, καθάπερ εντείλατο αυτοίς Κύριος· και επάρας τη ράβδω αυτού επάταξε το ύδωρ το εν τω ποταμω εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού και μετέβαλε παν το ύδωρ το εν τω ποταμω εις αίμα. 21 και οι ιχθύες οι εν τω ποταμω ετελεύτησαν, και επώζεσεν ο ποταμός, και ουκ ηδύναντο οι Αιγύπτιοι πειν ύδωρ εκ του ποταμού, και ην το αίμα εν πάση γη Αιγύπτου. 22 εποίησαν δε ωσαύτως και οι επασιδοί των Αιγυπτίων τας φαρμακείαις αυτών· και εσκληρύνθη η καρδια Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ είπε Κύριος. 23 επιστραφείς δε Φαραώ εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και ουκ επέστησε τον νουν αυτού ουδέ επί τούτω. 24 ώρυξαν δε πάντες οι Αιγύπτιοι κύκλω του ποταμού ωστε πειν ύδωρ, και ουκ ηδύναντο πειν ύδωρ από του ποταμού. 25 και

ανεπληρώθησαν επτά ημέραι μετά το πατάξαι Κύριον τον ποταμόν.

26 Είπε δε Κύριος προς Μωσήν· εισελθε προς Φαραώ και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· εξαποστείλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσωσιν· 27 ει δε μη βούλει συ εξαποστείλαι, ιδού εγώ τύπτω πάντα τα όριά σου τοις βατράχοις. 28 και εξερεύξεται ο ποταμός βατράχους, και αναβάντες εισελεύσονται εις τους οίκους σου και εις τα ταμεία των κοιτώνων σου και επί των κλινών σου και επί τους οίκους των θεραπόντων σου και του λαού σου και εν τοις φυράμασί σου και εν τοις κλιβάνοις σου· 29 και επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου αναβήσονται οι βάτραχοι.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΕΠΙΕ δε Κύριος προς Μωσήν· ειπόν Ααρών τω αδελφω σου· έκτεινον τη χειρί την ράβδον σου επί τους ποταμούς και επί τας διώρυγας και επί τα έλη και ανάγαγε τους βατράχους· 2 και εξέτεινεν Ααρών την χείρα επί τα ύδατα Αιγύπτου και ανήγαγε τους βατράχους· και ανεβιβάσθη ο βάτραχος και εκάλυψε την γην Αιγύπτου. 3 εποίησαν δε ωσαύτως και οι επαυδοί των Αιγυπτίων ταις φαρμακείαις αυτών και ανήγαγον τους βατράχους επί γην Αιγύπτου. 4 και εκάλεσε Φαραώ Μωσήν και Ααρών και είπεν· εύσασθε περί εμού προς Κύριον, και περιελέτω τους βατράχους απ' εμού και από του εμού λαού, και εξαποστελώ αυτούς, και θύσωσι τω Κυρίω. 5 είπε δε Μωσής προς Φαραώ· τάξαι προς με πότε εύξομαι περί σου και περί των θεραπόντων σου και του λαού σου αφανίσαι τους βατράχους από σου και από του λαού σου και εκ των οικιών υμών, πλην εν τω ποταμω υπολειφθήσονται. 6 ο δε είπεν· εις αύριον. είπεν ουν· ως είρηκας, ίνα ειδής ότι ουκ έστι άλλος πλην Κυρίου· 7 και περιαιρεθήσονται οι βάτραχοι από σου και από των οικιών υμών και από των επαύλεων και από των θεραπόντων σου και από του λαού σου, πλην εν τω ποταμω υπολειφθήσονται. 8 εξήλθε δε Μωσής και Ααρών από Φαραώ· και εβόησε Μωσής προς Κύριον περί του ορισμού των βατράχων, ως ετάξατο Φαραώ. 9 εποίησε δε Κύριος καθάπερ είπε Μωσής και

ετελεύτησαν οι βάτραχοι εκ των οικιών και εκ των επαύλεων και εκ των αγρών · 10 και συνήγαγον αυτούς θημωνίας θημωνίας, και ώξεσεν η γη. 11 ιδών δε Φαραώ ότι γέγονεν ανάψυξις, εβαρύνθη η καρδιά αυτού, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ ελάλησε Κύριος.

12 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν · ειπόν Ααρών, έκτεινον τη χειρί την ράβδον σου και πάταξον το χώμα της γης, και έσονται σκνίφες εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι και εν πάση γη Αιγύπτου. 13 εξέτεινεν ουν Ααρών τη χειρί την ράβδον και επάταξε το χώμα της γης, και εγένοντο οι σκνίφες εν τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι, και εν παντί χώματι της γης εγένοντο οι σκνίφες. 14 εποίησαν δε ωσαύτως και οι επασιδοί ταις φαρμακείαις αυτών εξαγαγείν τον σκνίφα και ουκ ηδύναντο. και εγένοντο οι σκνίφες εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσιν. 15 είπαν ουν οι επασιδοί τω Φαραώ · δάκτυλος Θεού εστι τούτο. και εσκληρύνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ ελάλησε Κύριος.

16 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν · όρθρισον το πρωϊ και στήθι εναντίον Φαραώ · και ιδού αυτός εξελεύσεται επί το ύδωρ, και ερείς προς αυτόν · τάδε λέγει Κύριος · εξαποστείλον τον λαόν μου, ινα μοι λατρεύσωσιν εν τη ερήμω · 17 εάν δε μη βούλη εξαποστείλαι τον λαόν μου, ιδού εγώ εξαποστέλλω επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου και επί τους οίκους υμών κυνόμυιαν, και πλησθήσονται αι οικίαι των Αιγυπτίων της κυνομυίης και εις την γην, εφ ' ης εισιν επ ' αυτής. 18 και παραδοξάσω εν τη ημέρα εκείνη την γην Γεσέμ, εφ ' ης ο λαός μου έπεστιν επ ' αυτής, εφ ' ης ουκ έσται εκεί η κυνόμυια, ινα ειδής ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός πάσης της γης. 19 και δώσω διαστολήν ανά μέσον του εμού λαού και ανά μέσον του σου λαού · εν δε τη αύριον έσται το σημείον τούτο επί της γης. 20 εποίησε δε Κύριος ούτως, και παρεγένετο η κυνόμυια πλήθος εις τους οίκους Φαραώ και εις τους οίκους των θεραπόντων αυτού και εις πάσαν την γην Αιγύπτου, και εξωλοθρεύθη η γη από της κυνομυίης. 21 εκάλεσε δε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών λέγων · ελθόντες θύσατε Κυρίω τω Θεω υμών εν τη γη. 22 και είπε Μωυσής · ου δυνατόν γενέσθαι ούτως · τα γαρ βδελύγματα των Αιγυπτίων θύσομεν Κυρίω τω Θεω ημών · εάν γαρ θύσωμεν τα βδελύγματα των Αιγυπτίων εναντίον αυτών, λιθοβοληθησόμεθα. 23 οδόν τριών ημερών πορευσόμεθα εις την έρημον και θύσομεν τω Θεω ημών, καθάπερ είπε Κύριος ημίν. 24 και είπε Φαραώ · εγώ αποστέλλω υμάς, και θύσατε τω Θεω υμών εν τη ερήμω, αλλ ' ου μακράν αποτενείτε πορευθήναι · εύξασθε ουν περι εμού προς Κύριον. 25 είπε δε Μωυσής · Οδε εγώ εξελεύσομαι από σου και εύξομαι προς τον Θεόν, και

απελεύσεται η κυνόμεια και από των θεραπόντων σου και από του λαού σου αύριον · μη προσθής έτι, Φαραώ, εξαπατήσαι του μη εξαποστείλαι τον λαόν θύσαι Κυρίω. 26 εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ και ηύξατο προς τον Θεόν · 27 εποίησε δε Κύριος καθάπερ είπε Μωυσής, και περιείλε την κυνόμειαν από Φαραώ και των θεραπόντων αυτού και του λαού αυτού, και ου κατελείφθη ουδεμία. 28 και εβάρυνε Φαραώ την καρδιαν αυτού και επί του καιρού τούτου, και ουκ ηθέλησεν εξαποστείλαι τον λαόν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν · εισελθε προς Φαραώ και ερείς αυτω · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων · εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσωσιν · 2 ει μεν ουν μη βούλει εξαποστείλαι τον λαόν μου, αλλά έτι εγκρατείς αυτού, 3 ιδού χειρ Κυρίου επέσται εν τοις κτήνεσί σου τοις εν τοις πεδίοις, εν τε τοις ίπποις και εν τοις υποζυγίοις και ταις καμήλοις και βουσί και προβάτοις, θάνατος μέγας σφόδρα. 4 και παραδοξάσω εγώ εν τω καιρω εκείνω ανά μέσον των κτηνών των Αιγυπτίων και ανά μέσον των κτηνών των υιών Ισραήλ · ου τελευτήσει από πάντων των του Ισραήλ υιών ρητόν. 5 και έδωκεν ο Θεός όρον λέγων · εν τη αύριον ποιήσει Κύριος το ρήμα τούτο επί της γης. 6 και εποίησε Κύριος το ρήμα τούτο τη επαύριον, και ετελεύτησε πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων, από δε των κτηνών των υιών Ισραήλ ουκ ετελεύτησεν ουδέν. 7 ιδών δε Φαραώ ότι ουκ ετελεύτησεν από πάντων των κτηνών των υιών Ισραήλ ουδέν, εβαρύνθη η καρδια Φαραώ, και ουκ εξαπέστειλε τον λαόν.

8 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων · λάβετε υμεις πλήρεις τας χείρας αιθάλης καμιναιάς, και πασάτω Μωυσής εις τον ουρανόν εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού, 9 και γενηθήτω κονιορτός επί πάσαν την γην Αιγύπτου, και έσται επί τους ανθρώπους και επί τα τετράποδα έλκη, φλυκτίδες αναζέουσαι, εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι και εν πάση γη Αιγύπτου. 10 και έλαβε την αιθάλην της καμιναιάς εναντίον Φαραώ, και έπασεν αυτήν Μωυσής εις τον ουρανόν, και εγένετο έλκη, φλυκτίδες αναζέουσαι,

εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι. 11 και ουκ ηδύναντο οι φαρμακοί στήναι εναντίον Μωυσή δια τα έλκη· εγένετο γαρ τα έλκη εν τοις φαρμακοίς και εν πάση γη Αιγύπτω. 12 εσκήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθά συνέταξε Κύριος.

13 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· όρθρισον το πρωϊ και στήθι εναντίον Φαραώ και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· εξαποστείλον τον λαόν μου, ινα λατρεύσωσι μοι· 14 εν τω γαρ νυν καιρω εγώ εξαποστέλλω πάντα τα συναντήματά μου εις την καρδίαν σου και των θεραπόντων σου και του λαού σου, ινα ειδής ότι ουκ έστιν ως εγώ άλλος εν πάση τη γη· 15 νυν γαρ αποστείλας την χείρα πατάξω σε, και τον λαόν σου θανατώσω, και εκτριβήση από της γης· 16 και ένεκεν τούτου διετηρήθης, ινα ενδείξωμαι εν σοί την ισχόν μου, και όπως διαγγελή το όνομά μου εν πάση τη γη. 17 έτι συν συ εμπουή του λαού μου του μη εξαποστειλαιο αυτούς; 18 ιδού εγώ ύω ταύτην την ωραν αύριον χάλαζαν πολλήν σφόδρα, ήτις τοιαύτη ου γέγονεν εν Αιγύπτω, αφ' ης ημέρας έκτισται έως της ημέρας ταύτης. 19 νυν συν κατάσπευσον συναγαγειν τα κτήνη σου και όσα σοί εστιν εν τω πεδίω· πάντες γαρ οι άνθρωποι και τα κτήνη, όσα εάν ευρεθή εν τοις πεδίοις και μη εισέλθη εις οικίαν, πέση δε επ' αυτά η χάλαζα, τελευτήσει. 20 ο φοβούμενος το ρήμα Κυρίου των θεραπόντων Φαραώ συνήγαγε τα κτήνη αυτού εις τους οίκους· 21 ος δε μη προσέσχε τη διανοία εις το ρήμα Κυρίου, αφήκε τα κτήνη εν τοις πεδίοις. 22 ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρά σου εις τον ουρανόν, και έσται χάλαζα επι πάσαν γην Αιγύπτου, επι τε τους ανθρώπους και τα κτήνη και επι πάσαν βοτάνην την επι της γης. 23 εξέτεινε δε Μωυσης την χείρα εις τον ουρανόν, και Κύριος έδωκε φωνάς και χάλαζαν, και διέτρεχε το πυρ επι της γης, και έβρεξε Κύριος χάλαζαν επι πάσαν γην Αιγύπτου. 24 ην δε η χάλαζα και το πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη· η δε χάλαζα πολλή σφόδρα, ήτις τοιαύτη ου γέγονεν εν Αιγύπτω, αφ' ης ημέρας γεγένηται επι αυτής έθνος. 25 επάταξε δε η χάλαζα εν πάση γη Αιγύπτου από ανθρώπου έως κτήνους, και πάσαν βοτάνην την εν τω πεδίω επάταξεν η χάλαζα, και πάντα τα ξύλα τα εν τοις πεδίοις συνέτριπεν η χάλαζα· 26 πλην εν γη Γεσέμ, ου ήσαν οι υιοί Ισραήλ, ουκ εγένετο η χάλαζα. 27 αποστείλας δε Φαραώ εκάλεσε Μωυσήν και Ααρών και ειπεν αυτοίς· ημάρτηκα το νυν· ο Κύριος δικαίος, εγώ δε και ο λαός μου ασεβείς. 28 εύξασθε συν περι εμού προς Κύριον, και παυσάσθω του γενηθήναι φωνάς Θεού και χάλαζαν και πυρ· και εξαποστελώ υμάς, και ουκέτι προστεθήσεθε μένειν. 29 ειπε δε αυτω Μωυσης· ως αν εξέλθω την πόλιν, εκπιετάσω τας

χειράς μου προς τον Κύριον, και αι φωναί παύσονται, και η χάλαζα και ο υετός ουκ έσται έτι, ίνα γνωσ ότι του Κυρίου η γη. 30 και συ και οι θεράποντές σου, επίσταμαι ότι ουδέπω πεφόβησθε τον Κύριον. 31 το δε λίνον και η κριθή επλήγη· η γαρ κριθή παρεστηκυία, το δε λίνον σπερματίζον. 32 ο δε πυρός και η ολύρα ουκ επλήγησαν, όψιμα γαρ ην. 33 εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ εκτός της πόλεως και εξέτεινε τας χείρας προς Κύριον, και αι φωναί επαύσαντο και η χάλαζα, και ο υετός ουκ έσταξεν έτι επί την γην. 34 ιδών δε Φαραώ ότι πέπαυται ο υετός και η χάλαζα και αι φωναί, προσέθετο του αμαρτάνειν και εβάρυνεν αυτού την καρδιαν και των θεραπόντων αυτού. 35 και εσκληρύνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθάπερ ελάλησε Κύριος τω Μωυσή.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· είσελθε προς Φαραώ· εγώ γαρ εσκληήρυνα αυτού την καρδιαν και των θεραπόντων αυτού, ίνα εξής επέλθη τα σημεία ταύτα επ' αυτούς· 2 όπως διηγήσθησθε εις τα ώτα των τέκνων υμών και τοις τέκνοις των τέκνων υμών, όσα εμπέπαιχα τοις Αιγυπτίοις, και τα σημείά μου, α εποίησα εν αυτοίς, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος. 3 εισήλθε δε Μωυσής και Ααρών εναντίον Φαραώ και είπαν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· έως τίνος ου βούλη εντραπήναί με; εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα λατρεύσωσι μοι. 4 εάν δε μη θέλης συ εξαποστείλαι τον λαόν μου, ιδού εγώ επαγωγ ταύτην την ωραν αύριον ακρίδα πολλήν επί πάντα τα όριά σου, 5 και καλύψει την όψιν της γης, και ου δυνήση κατιδείν την γην, και κατέδεται παν το περισσόν της γης το καταλειφθέν, ό κατέλιπεν υμίν η χάλαζα, και κατέδεται παν ξύλον το φυόμενον υμίν επί της γης· 6 και πλησθήσονται σου αι οικίαι και αι οικίαι των θεραπόντων σου και πάσαι αι οικίαι εν πάση γη των Αιγυπτίων, α ουδέποτε εωράκασιν οι πατέρες σου, ουδ' οι πρόπαπποι αυτών, αφ' ης ημέρας γεγόνασιν επί της γης έως της ημέρας ταύτης. και εκκλίνας Μωυσής εξήλθεν από Φαραώ. 7 και λέγουσιν οι θεράποντες Φαραώ προς αυτόν· έως τίνος έσται τούτο ημίν σκώλον; εξαπόστειλον τους ανθρώπους, όπως λατρεύσωσι τω Θεω αυτών· ή ειδέναι βούλη ότι απόλωλεν Αίγυπτος; 8 και

απέστρεψαν τον τε Μωυσήν και Ααρών προς Φαραώ, και είπεν αυτοίς· πορεύεσθε και λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών· τίνες δε και τίνες εισίν οι πορευόμενοι; 9 και λέγει Μωυσής· συν τοις νεανίσκοις και πρεσβυτέροις πορευσόμεθα, συν τοις υιοίς και θυγατράσι και προβάτοις και βουσίν ημών· έστι γαρ εορτή Κυρίου του Θεού ημών. 10 και είπε προς αυτούς· έστω ούτω, Κύριος μεθ' υμών· καθότι αποστέλλω υμάς, μη και την αποσκευήν υμών; ίδετε ότι πονηρία πρόσκειται υμίν. 11 μη ούτως· πορευέσθωσαν δε οι άνδρες, και λατρευσάτωσαν τω Θεω· τούτο γαρ αυτοί εκζητείτε. εξέβαλον δε αυτούς από προσώπου Φαραώ. 12 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρα επί γην Αιγύπτου, και αναβήτω ακρίς επί την γην και κατέδεται πάσαν βοτάνην της γης και πάντα τον καρπόν των ξύλων, ον υπελίπετο η χάλαζα. 13 και επήρε Μωυσής την ράβδον εις τον ουρανόν, και Κύριος επήγαγεν άνεμον νότον επί την γην, όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα· το πρωϊ εγενήθη, και ο άνεμος ο νότος ανέλαβε την ακρίδα 14 και ανήγαγεν αυτήν επί πάσαν την γην Αιγύπτου, και κατέπαυσεν επί πάντα τα όρια Αιγύπτου πολλή σφόδρα· προτέρα αυτής ου γέγονε τοιαύτη ακρίς και μετά ταύτα ουκ έσται ούτως. 15 και εκάλυψε την όψιν της γης, και εφθάρη η γη· και κατέφαγε πάσαν βοτάνην της γης και πάντα τον καρπόν των ξύλων, ος υπελείφθη από της χαλάζης· ουχ υπελείφθη χλωρόν ουδέν εν τοις ξύλοις και εν πάση βοτάνη του πεδίου, εν πάση γη Αιγύπτου. 16 κατέσπευδε δε Φαραώ καλέσαι Μωυσήν και Ααρών λέγων· ημάρτηκα εναντίον Κυρίου του Θεού υμών και εις υμάς· 17 προσδέξασθε ουν μου την αμαρτιαν έτι νυν και προσεύξασθε προς Κύριον τον Θεόν υμών, και περιελέτω απ' εμού τον θάνατον τούτον. 18 εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ και ηύξατο προς τον Θεόν. 19 και μετέβαλε Κύριος άνεμον από θαλάσσης σφοδρόν, και ανέλαβε τον ακρίδα και έβαλεν αυτήν εις την ερυθράν θάλασσαν, και ουχ υπελείφθη ακρίς μία εν πάση γη Αιγύπτου. 20 και εσκήρυνε Κύριος την καρδιαν Φαραώ. και ουκ εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ.

21 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρά σου εις τον ουρανόν, και γενηθήτω σκότος επί γης Αιγύπτου, ψηλαφητόν σκότος. 22 εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα εις τον ουρανόν, και εγένετο σκότος γνώφος, θύελλα επί πάσαν γην Αιγύπτου τρεις ημέρας, 23 και ουκ είδεν ουδεις τον αδελφόν αυτού τρεις ημέρας, και ουκ εξανέστη ουδεις εκ της κοίτης αυτού τρεις ημέρας· πάσι δε τοις υιοίς Ισραήλ φως ην εν πάσιν, οίς κατεγίνοντο. 24 και εκάλεσε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών λέγων· βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών, πλήν

των προβάτων και των βοών υπολείπεσθε· και η αποσκευή υμών αποτρεχέτω μεθ' υμών, 25 και είπε Μωσής· αλλά και συ δώσει ημίν ολοκαυτώματα και θυσίας, α ποιήσομεν Κυρίω τω Θεω ημών· 26 και τα κτήνη ημών πορεύσεται μεθ' ημών, και ουχ υπολειψόμεθα οπλήν· απ' αυτών γαρ ληψόμεθα λατρεύσαι Κυρίω τω Θεω ημών, ημείς δε ουκ οίδαμεν τι λατρεύσομεν Κυρίω τω Θεω ημών, έως του ελθείν ημάς εκεί. 27 εσκήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ και ουκ εβουλήθη εξαποστείλαι αυτούς. 28 και λέγει Φαραώ· άπελθε απ' εμού· πρόσσεχε σεαυτω έτι προσθείναι ιδείν μου το πρόσωπον· ή δ' αν ημέρα οφθής μοι, αποθανή. 29 λέγει δε Μωσής· είρηκας· ουκ έτι οφθήσομαί σοι εις πρόσωπον.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωσήν· έτι μίαν πληγήν εγώ επάξω επί Φαραώ και επ' Αιγυπτον, και μετά ταύτα εξαποστελεί υμάς εντεύθεν· όταν δε εξαποστέλλη υμάς, συν παντί εκβαλεί υμάς εκβολή. 2 λάλησον ουν κρυφή εις τα ώτα του λαού, και αιτησάτω έκαστος παρά του πλησίον σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν. 3 Κύριος δε έδωκε την χάριν τω λαω αυτού εναντίον των Αιγυπτίων, και έχρησαν αυτοίς· και ο άνθρωπος Μωσής μέγας εγενήθη σφόδρα εναντίον των Αιγυπτίων και εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού.

4 Και είπε Μωσής· τάδε λέγει Κύριος· περί μέσας νύκτας εγώ εισπορεύομαι εις μέσον Αιγύπτου, 5 και τελευτήσει παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, από πρωτοτόκου Φαραώ, ος κάθηται επί του θρόνου, και έως πρωτοτόκου της θεραπαίνης της παρά τον μύλον και έως πρωτοτόκου παντός κτήνους, 6 και έσται κραυγή μεγάλη κατά πάσαν γην Αιγύπτου, ήτις τοιαύτη ου γέγονε και τοιαύτη ουκ έτι προστεθήσεται. 7 και εν πάσι τοις υιοίς Ισραήλ ου γρύξει κύων τη γλώσση αυτού από ανθρώπου έως κτήνους, όπως ειδής όσα παραδοξάσει Κύριος ανά μέσον των Αιγυπτίων και του Ισραήλ. 8 και καταβήσονται πάντες οι παιδές σου ούτοι προς με και προσκονήσουσί με λέγοντες· έξελθε συ και πας ο λαός σου, ου συ αφηγή· και μετά ταύτα εξελεύσομαι. εξήλθε δε Μωσής από Φαραώ μετά θυμού. 9 είπε δε Κύριος προς

Μωυσήν· ουκ εισακούσεται υμών Φαραώ, ίνα πληθύνων πληθυνώ μου τα σημεία και τα τέρατα εν γη Αιγύπτω. 10 Μωυσής δε και Ααρών εποίησαν πάντα τα σημεία και τα τέρατα ταύτα εν γη Αιγύπτω εναντίον Φαραώ· εσκήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών εν γη Αιγύπτου λέγων. 2 ο μην ούτος υμίν αρχή μηνών, πρώτος εστιν υμίν εν τοις μηνί του ενιαυτού. 3 λάλησον προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγων· τη δεκάτη του μηνός τούτου λαβέτωσαν έκαστος πρόβατον κατ' οίκους πατριών, έκαστος πρόβατον κατ' οικίαν. 4 εάν δε ολιγοστοί ώσιν εν τη οικία, ωστε μη είναι ικανούς εις πρόβατον, συλλήψεται μεθ' εαυτού τον γείτονα τον πλησίον αυτού κατά αριθμόν ψυχών· έκαστος το αρκούν αυτω συναριθμήσεται εις πρόβατον. 5 πρόβατον τέλειον, άρσεν, ενιαύσιον έσται υμίν· από των αρνών και των ερίφων λήψεσθε. 6 και έσται υμίν διατετηρημένον έως της τεσσαρεσκαιδεκάτης του μηνός τούτου, και σφάξουσιν αυτό παν το πλήθος συναγωγής υιών Ισραήλ προς εσπέραν. 7 και λήψονται από του αίματος και θήσουσιν επί των δύο σταθμών και επί την φλιάν εν τοις οίκοις, εν οίς εάν φάγωσιν αυτά εν αυτοίς, 8 και φάγονται τα κρέα τη νυκτί ταύτη· οπτά πυρί και άζυμα επί πικρίδων έδονται. 9 ουκ έδεσθε απ' αυτών ωμόν ουδέ ηψημένον εν ύδατι, αλλ' ή οπτά πυρί, κεφαλήν συν τοις ποσί και τοις ενδοσθίοις. 10 ουκ απολείψετε απ' αυτού έως πρωϊ και οστούν ου συντρίψετε απ' αυτού· τα δε καταλειπόμενα απ' αυτού έως πρωϊ εν πυρί κατακαύσετε. 11 ούτω δε φάγεσθε αυτό· αι οσφύες υμών περιεζωσμένοι, και τα υποδήματα εν τοις ποσίν υμών, και αι βακτηρίαι εν ταις χερσίν υμών· και έδεσθε αυτό μετά σπουδής· πάσχα εστί Κυρίω. 12 και διελεύσομαι εν γη Αιγύπτω εν τη νυκτί ταύτη και πατάξω παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω από ανθρώπου έως κτήνους και εν πάσι τοις θεοίς των Αιγυπτίων ποιήσω την εκδίκησιν· εγώ Κύριος. 13 και έσται το αίμα υμίν εν σημείω επί των οικιών, εν αις υμείς εστε εκεί, και όψομαι το αίμα και σκεπάσω

υμάς, και ουκ ἔσται ἐν υμῖν πληγή του εκτριβῆναι, ὅταν παῖω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. 14 και ἔσται ἡ ἡμέρα υμῖν αὕτη μνημόσυνον· και εορτάσετε αὕτην εορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τας γενεὰς υμῶν· νόμιμον αἰώνιον εορτάσετε αὕτην. 15 ἐπτά ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δε της ἡμέρας της πρώτης αφανιεῖτε ζύμην ἐκ των οικιών υμῶν· πας ος ἀν φάγη ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ της ἡμέρας της πρώτης ἕως της ἡμέρας της εβδόμης. 16 και ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἀγία, και ἡ ἡμέρα ἡ εβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται υμῖν· παν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλην ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται υμῖν. 17 και φυλάξτε την ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τη ἡμέρα ταύτη ἐξάξω την δύναμιν υμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, και ποιήσετε την ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς υμῶν νόμιμον αἰώνιον. 18 ἐναρχόμενοι τη τεσσαρεσκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ του μηνός του πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μίας και εἰκάδος του μηνός, ἕως ἑσπέρας. 19 ἐπτά ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταις οικίαις υμῶν· πας ος ἀν φάγη ζυμωτὸν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἐν τε τοῖς γειώραις και αὐτόχθοσι της γῆς· 20 παν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντί δε κατοικητηρίῳ υμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.

21 Ἐκάλεσε δε Μωσὴς πάσαν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ και εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπελθόντες λάβετε υμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας υμῶν και θύσατε το πάσχα. 22 λήψεσθε δε δέσμην υσσώπου, και βάψαντες ἀπὸ του αἵματος του παρὰ την θύραν καθίξετε της φλιάς και ἐπ' ἀμφοτέρων των σταθμῶν ἀπὸ του αἵματος, ὃ ἐστὶ παρὰ την θύραν· υμεῖς δε οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος την θύραν του οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῖ. 23 και παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τους Αἰγυπτίους και ὄψεται το αἶμα ἐπὶ της φλιάς και ἐπ' ἀμφοτέρων των σταθμῶν, και παρελεύσεται Κύριος την θύραν και οὐκ ἀφήσει τον ολοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τας οικίας υμῶν πατάξαι. 24 και φυλάξασθε το ρῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ, και τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. 25 ἐὰν δε εἰσέλθητε εἰς την γῆν, ἣν ἀν δῶ Κύριος υμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξασθε την λατρείαν ταύτην. 26 και ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς υμάς οἱ υἱοὶ υμῶν· τις ἡ λατρεία αὕτη; 27 και ερεῖτε αὐτοῖς· θυσία το πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐσκέπασε τους οἴκους των υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἠνῖκα ἐπάταξε τους Αἰγυπτίους, τους δε οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο. και κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε. 28 και ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ και Ααρῶν, οὕτως ἐποίησαν.

29 Ἐγενήθη δε μεσοῦσης της νυκτός και Κύριος ἐπάταξε παν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ

πρωτοτόκου Φαραώ του καθημένου επί του θρόνου έως πρωτοτόκου της αιχμαλωτίδος της εν τω λάκκω και έως πρωτοτόκου παντός κτήνους. 30 και αναστάς Φαραώ νυκτός και οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι και εγενήθη κραυγή μεγάλη εν πάση γη Αιγύπτω· ου γαρ ην οικία, εν ή ουκ ην εν αυτη τεθνηκώς. 31 και εκάλεσε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών νυκτός και είπεν αυτοίς· ανάστητε και εξέλθετε εκ του λαού μου και υμείς και οι υιοί Ισραήλ· βαδίζετε και λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών, καθά λέγετε· 32 και τα πρόβατα και τους βόας υμών αναλαβόντες πορεύεσθε, ευλογήσατε δε καμέ. 33 και κατεβιάζοντο οι Αιγύπτιοι τον λαόν σπουδή εκβαλύν αυτούς εκ της γης· είπαν γαρ, ότι πάντες ημείς αποθνήσκομεν. 34 ανέλαβε δε ο λαός το σταις αυτών προ του ζυμωθήναι τα φυράματα αυτών ενδεδεμένα εν τοις ιματίοις αυτών επί των ώμων. 35 οι δε υιοί Ισραήλ εποίησαν καθά συνέταξεν αυτοίς Μωυσής, και ήτησαν παρά των Αιγυπτίων σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν· 36 και έδωκε Κύριος την χάριν τω λαω αυτού εναντίον των Αιγυπτίων, και έχρησαν αυτοίς· και εσκόλευσαν τους Αιγυπτίους.

37 Απάραντες δε οι υιοί Ισραήλ εκ Ραμεσσή εις Σοκχώθ εις εξακοσίας χιλιάδας πεζών, οι άνδρες, πλήν της αποσκευής, 38 και επίμικτος πολύς συνανέβη αυτοίς και πρόβατα και βόες και κτήνη πολλά σφόδρα. 39 και έπεσαν το σταις, ό εξήνεγκαν εξ Αιγύπτου, εγκρυφίας αζύμους· ου γαρ εξυμώθη· εξέβαλον γαρ αυτούς οι Αιγύπτιοι, και ουκ ηδυνήθησαν επιμείναι ουδέ επισιτισμόν εποίησαν εαυτοίς εις την οδόν. 40 η δε κατοίκησις των υιών Ισραήλ, ην κατώκησαν εν γη Αιγύπτω και εν γη Χαναάν, έτη τετρακόσια τριάκοντα. 41 και εγένετο μετά τα τετρακόσια τριάκοντα έτη, εξήλθε πάσα η δύναμις Κυρίου εκ γης Αιγύπτου νυκτός. 42 προφυλακή εστι τω Κυρίω, ωστε εξαγαγύν αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εκείνη η νύξ αύτη προφυλακή Κυρίω, ωστε πάσι τοις υιοίς Ισραήλ είναι εις γενεάς αυτών.

43 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών· ούτος ο νόμος του πάσχα· πας αλλογενής ουκ έδεται απ' αυτού· 44 και πάντα οικέτην ή αργυρώνητον περιτεμείς αυτόν, και τότε φάγεται απ' αυτού· 45 πάροικος ή μισθωτός ουκ έδεται απ' αυτού. 46 εν οικία μια βρωθήσεται, και ουκ εξοίσετε εκ της οικίας των κρεών έξω· και οστούν ου συντρίψετε απ' αυτού. 47 πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ ποιήσει αυτό. 48 εάν δε τις προσέλθη προς υμάς προσήλυτος ποιήσαι το πάσχα Κυρίω, περιτεμείς αυτού παν αρσενικόν, και τότε προσελεύσεται ποιήσαι αυτό και έσται ωπερ και ο αυτόχθων της γης· πας απερίτμητος ουκ έδεται απ' αυτού. 49 νόμος εις

έσται τω εγχωρίω και τω προσελθόντι προσηλύτῳ εν υμίν. 50 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά ενετείλατο Κύριος τῳ Μωυσή και Ααρών προς αυτούς, οὕτως εποίησαν. 51 και ἐγένετο εν τη ημέρα εκείνη, ἐξήγαγε Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν δυνάμει αὐτῶν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΕΠΙΕ δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 αγιάσον μοι παν πρωτότοκον πρωτογενές διανοίγον πάσαν μήτραν εν τοις υιοίς Ισραήλ από ανθρώπου ἕως κτήνους· εμοί εστιν.

3 Εἶπε δε Μωυσής προς τον λαόν· μνημονεύετε την ημέραν ταύτην, εν ἣ ἐξήλθετε εκ γης Αιγύπτου, ἐξ οίκου δουλείας· εν γαρ χειρὶ κραταιά ἐξήγαγεν υμᾶς Κύριος εντεύθεν· και ου βρωθήσεται ζύμη. 4 εν γαρ τη σήμερον υμεῖς εκπορεύεσθε εν μηνὶ των νέων. 5 και ἔσται ηνῖκα εἰάν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων και Γεργεσαίων και Φερεζαίων, ην ὠμοσε τοις πατράσι σου δούναί σοι γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και ποιήσεις την λατρείαν ταύτην εν τῳ μηνὶ τούτῳ. 6 ἐξ ημέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τη δε ημέρα τη εβδόμη εορτὴ Κυρίου· 7 ἄζυμα ἔδεσθε ἐπτά ημέρας, ουκ οφθήσεται σοι ζυμωτόν, ουδέ ἔσται σοι ζύμη εν πάσι τοις ὁρίοις σου. 8 και αναγγελεῖς τῳ υιω σου εν τη ημέρα εκείνη λέγων· δια τούτο ἐποίησε Κύριος ο Θεός μοι, ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αιγύπτου. 9 και ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ της χειρός σου και μνημόσυνον προ οφθαλμών σου, ὅπως αν γένηται ο νόμος Κυρίου εν τῳ στόματί σου· εν γαρ χειρὶ κραταιά ἐξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός ἐξ Αιγύπτου. 10 και φυλάξασθε τον νόμον τούτον κατά καιρούς ὡρών, ἀφ ' ημερῶν εις ημέρας. 11 και ἔσται ὡς αν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην των Χαναναίων, ον τρόπον ὠμοσε τοις πατράσι σου, και δώσει σοι αὐτήν, 12 και ἀφελείς παν διανοίγον μήτραν, τα αρσενικά, τῳ Κυρίῳ· παν διανοίγον μήτραν εκ βουκολίων ἢ εν τοις κτήνεσί σου, ὅσα εἰάν γένηται σοι, τα αρσενικά αγιάσεις τῳ Κυρίῳ. 13 παν διανοίγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ· εἰάν δε μη ἀλλάξης, λυτρώση αὐτό. παν πρωτότοκον ἀνθρώπου των υιών σου λυτρώση. 14 εἰάν δε ἐρωτήση σε ο υιος σου μετὰ ταῦτα λέγων· τι τούτο; και ερεῖς αὐτῳ, ὅτι εν

χειρί κραταιά εξήγαγε Κύριος ημάς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· 15 ηνίκα δε εσκήρυνε Φαραώ εξαποστείλαι ημάς, απέκτεινε παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, από πρωτοτόκων ανθρώπων έως πρωτοτόκων κτηνών· και δια τούτο εγώ θύω παν διανοίγον μήτραν, τα αρσενικά, τω Κυρίω, και παν πρωτότοκον των υιών μου λυτρώσομαι. 16 και έσται εις σημείον επί της χειρός σου και ασάλευτον προ οφθαλμών σου· εν γαρ χειρί κραταιά εξήγαγέ σε Κύριος εξ Αιγύπτου.

17 Ως δε εξαπέστειλε Φαραώ τον λαόν, ουχ ωδήγησεν αυτούς ο Θεός οδόν γης Φυλιστιείμ, ότι εγγύς ην· ειπε γαρ ο Θεός· μήποτε μεταμελήση τω λαω ιδόντι πόλεμον, και αποστρέψη εις Αίγυπτον. 18 και εκύκλωσεν ο Θεός τον λαόν οδόν την εις την έρημον, εις την ερυθράν θάλασσαν, πέμπτη δε γενεά ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου. 19 και έλαβε Μωυσής τα οστά Ιωσήφ μεθ ' εαυτού· όρκω γαρ ωρκισε τους υιούς Ισραήλ λέγων· επισκοπή επισκέπεται υμάς Κύριος και συνανοίσετέ μου τα οστά εντεύθεν μεθ ' υμών. 20 εξάραντες δε οι υιοί Ισραήλ εκ Σοκχώθ εστρατοπέδευσαν εν 'Οθώμ παρά την έρημον. 21 ο δε Θεός ηγείτο αυτών, ημέρας μεν εν στύλω νεφέλης, δείξαι αυτοίς την οδόν, την δε νύκτα εν στύλω πυρός· 22 ουκ εξέλιπε δε ο στύλος της νεφέλης ημέρας και ο στύλος του πυρός νυκτός εναντίον του λαού παντός.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και αποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν απέναντι της επαύλεως, ανά μέσον Μαγδώλου και ανά μέσον της θαλάσσης, εξεναντίας Βεελσειφών, ενώπιον αυτών στρατοπεδεύσεις επί της θαλάσσης. 3 και ερεί Φαραώ τω λαω αυτού· οι υιοί Ισραήλ πλανώνται ούτοι εν τη γη· συγκέκλεικε γαρ αυτούς η έρημος. 4 εγώ δε σκληρυνώ την καρδιαν Φαραώ, και καταδιώξεται οπίσω αυτών· και ενδοξασθήσομαι εν Φαραώ και εν πάσι τη στρατιά αυτού, και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι ότι εγώ ειμι Κύριος. και εποίησαν ούτως. 5 και ανηγγέλη τω βασιλεί των Αιγυπτίων ότι

πέφευγεν ο λαός· και μετεστράφη η καρδιά Φαραώ και των θεραπόντων αυτού επί τον λαόν, και είπαν· τι τούτο εποίησαμεν του εξαποστειλάει τους υιούς Ισραήλ, του μη δουλεύειν ημίν; 6 έξευξεν ουν Φαραώ τα άρματα αυτού και πάντα τον λαόν αυτού συναπήγαγε μεθ' εαυτού 7 και λαβών εξακόσια άρματα εκλεκτά και πάσαν την ίππον των Αιγυπτίων και τριστάτας επί πάντων. 8 και εσκήρυνε Κύριος την καρδιαν Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου και των θεραπόντων αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω των υιών Ισραήλ· οι δε υιοί Ισραήλ εξεπορεύοντο εν χειρί υψηλή. 9 και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω αυτών και εύροσαν αυτούς παρεμβληκότας παρά την θάλασσαν, και πάσα η ίππος και τα άρματα Φαραώ και οι υππείς και η στρατιά αυτού απέναντι της επαύλεως εξεναντίας Βελοσεφών. 10 και Φαραώ προσήγε· και αναβλέψαντες οι υιοί Ισραήλ τοις οφθαλμοίς ορώσι, και οι Αιγύπτιοι εστρατοπέδευσαν οπίσω αυτών, και εφοβήθησαν σφόδρα· ανεβόησαν δε οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον, 11 και είπαν προς Μωυσήν· παρά το μη υπάρχειν μνήματα εν γη Αιγύπτω εξήγαγες ημάς θανατώσαι εν τη ερήμω; τι τούτο εποίησας ημίν εξαγαγών εξ Αιγύπτου; 12 ου τούτο ην το ρήμα, ό ελαλήσαμεν προς σε εν Αιγύπτω, λέγοντες· πάρες ημάς, όπως δουλεύσωμεν τοις Αιγυπτίοις; κρείσσον γαρ ημάς δουλεύειν τοις Αιγυπτίοις ή αποθανείν εν τη ερήμω ταύτη. 13 είπε δε Μωυσης προς τον λαόν· θαρσείτε, στήτε και οράτε την σωτηρίαν την παρά του Κυρίου, ην ποιήσει ημίν σήμερον· ον τρόπον γαρ εωράκατε τους Αιγυπτίους σήμερον, ου προσθήσεθε έτι ιδείν αυτούς εις τον αιώνα χρόνον· 14 Κύριος πολεμήσει περί υμών, και υμείς σιγήσετε.

15 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· τι βοάς προς με; λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και αναζευσάτωσαν· 16 και συ έπαρον τη ράβδω σου και έκτεινον την χειρά σου επί την θάλασσαν και ρήξον αυτήν, και εισελθάτωσαν οι υιοί Ισραήλ εις μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν. 17 και ιδού εγώ σκληρυνώ την καρδιαν Φαραώ και των Αιγυπτίων πάντων, και εισελεύσονται οπίσω αυτών· και ενδοξασθήσομαι εν Φαραώ και εν πάση τη στρατιά αυτού και εν τοις άρμασι και εν τοις ίπποις αυτού. 18 και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι ότι εγώ ειμι Κύριος, ενδοξαζομένου μου εν Φαραώ και εν τοις άρμασι και ίπποις αυτού. 19 εξήρε δε ο άγγελος του Θεού ο προπορευόμενος της παρεμβολής των υιών Ισραήλ και επορεύθη εκ των όπισθεν· εξήρε δε και ο στύλος της νεφέλης από προσώπου αυτών και έστη εκ των οπίσω αυτών. 20 και εισήλθεν ανά μέσον της παρεμβολής των Αιγυπτίων και ανά μέσον της παρεμβολής Ισραήλ και έστη· και εγένετο σκότος και γνόφος, και διήλθεν η νύξ, και ου

συνέμιξαν αλλήλοις όλην την νύκτα · 21 εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα επί την θάλασσαν, και υπήγαγε Κύριος την θάλασσαν εν ανέμω νότω βιαίω όλην την νύκτα και εποίησε την θάλασσαν ξηράν, και εσχίσθη το ύδωρ. 22 και εισήλθον οι υιοί Ισραήλ εις μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν, και το ύδωρ αυτής τείχος εκ δεξιών και τείχος εξ ευωνύμων · 23 και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι και εισήλθον οπίσω αυτών, πας ίππος Φαραώ και τα άρματα και οι αναβάται, εις μέσον της θαλάσσης. 24 εγενήθη δε εν τη φυλακή τη εωθινή και επέβλεψε Κύριος επί την παρεμβολήν των Αιγυπτίων εν στόλω πυρός και νεφέλης και συνετάραξε την παρεμβολήν των Αιγυπτίων 25 και συνέδησε τους άξονας των αρμάτων αυτών και ήγαγεν αυτούς μετά βίας. και είπαν οι Αιγύπτιοι · φύγωμεν από προσώπου Ισραήλ, ο γαρ Κύριος πολεμεί περί αυτών τους Αιγυπτίους. 26 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν · έκτεινον την χείρά σου επί την θάλασσαν, και αποκαταστήτω το ύδωρ και επικαλυψάτω τους Αιγυπτίους, επί τε τα άρματα και τους αναβάτας. 27 εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα επί την θάλασσαν, και αποκατέστη το ύδωρ προς ημέραν επί χώρας · οι δε Αιγύπτιοι έφυγον υπό το ύδωρ, και εξετίναξε Κύριος τους Αιγυπτίους μέσον της θαλάσσης. 28 και επαναστραφέν το ύδωρ εκάλυψε τα άρματα και τους αναβάτας και πάσαν την δύναμιν Φαραώ, τους εισπορευομένους οπίσω αυτών, εις την θάλασσαν, και ου κατελήφθη εξ αυτών ουδέ εις. 29 οι δε υιοί Ισραήλ επορεύθησαν δια ξηράς εν μέσω της θαλάσσης, το δε ύδωρ αυτής τείχος εκ δεξιών, και τείχος εξ ευωνύμων. 30 και ερρύσατο Κύριος τον Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη εκ χειρός των Αιγυπτίων · και είδεν Ισραήλ τους Αιγυπτίους τεθνηκότας παρά το χείλος της θαλάσσης. 31 είδε δε Ισραήλ την χείρα την μεγάλην, α εποίησε Κύριος τοις Αιγυπτίοις · εφοβήθη δε ο λαός τον Κύριον και επίστευσαν τω Θεω και Μωυσή τω θεράποντι αυτού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΤΟΤΕ ήσε Μωυσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην τω Θεω και είπαν λέγοντες · άσωμεν τω Κυρίω, ενδόξως γαρ δεδόξασται · ίππον και αναβάτην έρριψεν εις θάλασσαν. 2 βοηθός και

σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν · ούτός μου Θεός, και δοξάσω αυτόν, Θεός του πατρός μου, και υψώσω αυτόν. 3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος όνομα αυτω. 4 άρματα Φαραώ και την δύναμιν αυτού έρριπεν εις θάλασσαν, επιλέκτους αναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν εν ερυθρά θαλάσση, 5 πόντω εκάλυπεν αυτούς, κατέδυσαν εις βυθόν ωσει λίθος. 6 η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχυϊ · η δεξιά σου χείρ, Κύριε, έθραυσεν εχθρούς. 7 και τω πλήθει της δόξης σου συνέτριψας τους υπεναντίους · απέστειλας την οργήν σου και κατέφαγεν αυτούς ως καλάμην. 8 και δια πνεύματος του θυμού σου διέστη το ύδωρ · επάγη ωσει τείχος τα ύδατα, επάγη τα κύματα εν μέσω της θαλάσσης. 9 ειπεν ο εχθρός, διώξας καταλήψομαι, μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχήν μου, ανελώ τη μαχαίρα μου, κυριεύσει η χείρ μου. 10 απέστειλας το πνεύμά σου, εκάλυπεν αυτούς θάλασσα · έδυσαν ωσει μόλιβος εν ύδατι σφοδρω. 11 τις όμοιός σοι εν θεοίς, Κύριε; τις όμοιός σοι, δεδοξασμένος εν αγίοις, θαυμαστός εν δόξαις, ποιών τέρατα. 12 εξέτεινας την δεξιάν σου, κατέπιεν αυτούς γη. 13 ωδήγησας τη δικαιοσύνη σου τον λαόν σου τούτον, ον ελυτρώσω, παρεκάλεσας τη ισχυϊ σου εις κατάλυμα άγιόν σου. 14 ήκουσαν έθνη και ωργίσθησαν · ωδίνες έλαβον κατοικούντας Φυλιστιείμ. 15 τότε έσπευσαν ηγεμόνες Εδώμ, και άρχοντες Μωαβιτών, έλαβεν αυτούς τρόμος, ετάκησαν πάντες οι κατοικούντες Χαναάν. 16 επιπέσοι επι ‘ αυτούς τρόμος και φόβος, μεγέθει βραχιονός σου απολιθωθήτωσαν, έως αν παρέλθη ο λαός σου, Κύριε, έως αν παρέλθη ο λαός σου ούτος, ον εκτήσω. 17 εισαγαγών καταφύτευσον αυτούς εις όρος κληρονομίας σου, εις έτοιμον κατοικητήριόν σου, ό κατηρτίσω, Κύριε, αγίασμα, Κύριε, ό ητοιμάσαν αι χείρες σου. 18 Κύριος βασιλεύων τον αιώνα και επι ‘ αιώνα και έτι. 19 ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ συν άρμασι και αναβάταις εις θάλασσαν, και επήγαγεν επι ‘ αυτούς Κύριος το ύδωρ της θαλάσσης · οι δε υιοι Ισραήλ επορεύθησαν δια ξηράς εν μέσω της θαλάσσης.

20 Λαβούσα δε Μαριάμ, η προφήτις, η αδελφή Ααρών, το τύμπανον εν τη χειρί αυτής, και εξήλθοσαν πάσαι αι γυναίκες οπίσω αυτής μετά τυμπάνων και χορών, 21 εξήρχε δε αυτών Μαριάμ λέγουσα · άσωμεν τω Κυρίω, ενδόξως γαρ δεδόξασται · ίππον και αναβάτην έρριπεν εις θάλασσαν.

22 Εξήρχε δε Μωυσής τους υιούς Ισραήλ από θαλάσσης ερυθράς και ήγαγεν αυτούς εις την έρημον Σουρ · και επορεύοντο τρεις ημέρας εν τη ερήμω και ουχ ηύρισκον ύδωρ ωστε πειν. 23 ήλθον δε εις Μερρά και ουκ ηδύναντο πειν εκ Μερράς, πικρόν γαρ ην · δια τούτο επωνόμασε

το όνομα του τόπου εκείνου Πικρία. 24 και διεγόγγυζεν ο λαός επί Μωυσή λέγοντες· τι πόμεθα; 25 εβόησε δε Μωυσής προς Κύριον, και έδειξεν αυτω Κύριος ξύλον, και ενέβαλεν αυτό εις το ύδωρ, και εγλυκάνθη το ύδωρ. εκεί έθετο αυτω δικαιώματα και κρίσεις και εκεί αυτόν επείρασε. 26 και είπεν· εάν ακοή ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου και τα αρεστά εναντίον αυτού ποιήσης και ενωτίση ταις εντολαίς αυτού και φυλάξης πάντα τα δικαιώματα αυτού, πάσαν νόσον, ην επήγαγον τοις Αιγυπτίοις, ουκ επαξω επί σε· εγώ γαρ ειμι Κύριος ο Θεός σου ο ιώμενός σε.

27 Και ήλθοσαν εις Αιλείμ, και ήσαν εκεί δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δε εκεί παρά τα ύδατα.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΑΠ...ΡΑΝ δε εξ Αιλείμ και ήλθοσαν πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ εις την έρημον Σιν, ό εστιν ανά μέσον Αιλείμ και ανά μέσον Σινά. τη δε πεντεκαιδεκάτη ημέρα τω μηνί τω δευτέρω εξεληλυθότων αυτών εκ γης Αιγύπτου, 2 διεγόγγυζε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ επί Μωυσήν και Ααρών, 3 και είπαν προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ· όφελον απεθάνομεν πληγέντες υπό Κυρίου εν γη Αιγύπτω, όταν εκαθίσαμεν επί των λεβήτων των κρεών και ησθίομεν άρτους εις πλησμονήν· ότι εξήγαγε ημάς εις την έρημον ταύτην αποκτείναι πάσαν την συναγωγήν ταύτην εν λιμω. 4 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγώ ύω υμίν άρτους εκ του ουρανού, και εξελεύσεται ο λαός και συλλέξουσι το της ημέρας εις ημέραν, όπως πειράσω αυτούς, ει πορεύσονται τω νόμω μου ή ου· 5 και έσται εν τη ημέρα τη έκτη και ετοιμάσουσιν ό αν εισενέγκωσι, και έσται διπλούν ό εάν συναγάγωσι το καθ' ημέραν εις ημέραν. 6 και είπε Μωυσής και Ααρών προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ· εσπέρας γνώσεσθε ότι Κύριος εξήγαγεν υμάς εκ γης Αιγύπτου, 7 και πρωϊ όψεσθε την δόξαν Κυρίου εν τω εισακούσαι τον γογγυσμόν υμών επί τω Θεω· ημείς δε τι εσμεν ότι διαγογγύζετε καθ' ημών; 8 και είπε Μωυσής· εν τω διδόναι Κύριον υμίν εσπέρας κρέα φαγείν και άρτους το πρωϊ εις πλησμονήν

δια το εισακούσαι Κύριον τον γογγυσμόν υμών, ον υμείς διαγογγύζετε καθ' ημών· ημείς δε τι εσμεν; ου γαρ καθ' ημών εστιν ο γογγυσμός υμών· αλλ' ή κατά του Θεού. 9 ειπε δε Μωυσής προς Ααρών· ειπόν πάση συναγωγή υιών Ισραήλ· προσέλθετε εναντίον του Θεού· εισακήκοε γαρ τον γογγυσμόν υμών. 10 ηνίκα δε ελάλει Ααρών πάση συναγωγή υιών Ισραήλ, και επεστράφησαν εις την έρημον, και η δόξα Κυρίου ώφθη εν νεφέλη. 11 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 12 εισακήκοα τον γογγυσμόν των υιών Ισραήλ· λάλησον προς αυτούς λέγων· το προς εσπέραν έδεσθε κρέα και το πρωϊ πλησθήσεσθε άρτων· και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 13 εγένετο δε εσπέρα, και ανέβη ορτυγομήτρα και εκάλυψε την παρεμβολήν· το πρωϊ εγένετο καταπαυομένης της δρόσου κύκλω της παρεμβολής 14 και ιδού επί πρόσωπον της ερήμου λεπτόν ωσει κόριον λευκόν, ωσει πάγος επί της γης. 15 ιδόντες δε αυτό οι υιοί Ισραήλ ειπαν έτερος τω ετέρω· τι εστι τούτο; ου γαρ ήδεισαν, τι ην. ειπε δε Μωυσής αυτοις· ούτος ο άρτος, ον έδωκε Κύριος υμίν φαγείν· 16 τούτο το ρήμα ό συνέταξε Κύριος· συναγάγετε απ' αυτού έκαστος εις τους καθήκοντας, γομόρ κατά κεφαλήν κατά αριθμόν ψυχών υμών, έκαστος συν τοις συσκηνίοις υμών συλλέξατε. 17 εποίησαν δε ούτως οι υιοί Ισραήλ και συνέλεξαν ο το πολύ και ο το έλαττον. 18 και μετρήσαντες γομόρ, ουκ επλεόνασεν ο το πολύ, και ο το έλαττον ουκ ηλαττόνησεν· έκαστος εις τους καθήκοντας παρ' εαυτω συνέλεξαν. 19 ειπε δε Μωυσής προς αυτούς· μηδεις καταλειπέτω απ' αυτού εις το πρωϊ. 20 και ουκ εισήκουσαν Μωυσή, αλλά κατέλιπόν τινες απ' αυτού εις το πρωϊ· και εξέξεσε σκώληκας και επώζεσε· και επικράνθη επ' αυτοις Μωυσής. 21 και συνέλεξαν αυτό πρωϊ πρωϊ, έκαστος το καθήκον αυτω· ηνίκα δε διεθέρμαιεν ο ήλιος, ετήκετο. 22 εγένετο δε τη ημέρα τη έκτη, συνέλεξαν τα δέοντα διπλά, δύο γομόρ τω ενί· εισήλθοσαν δε πάντες οι άρχοντες της συναγωγής και ανήγγειλαν Μωυσή· 23 ειπε δε Μωυσής προς αυτούς· ου τούτο το ρήμά εστιν, ό ελάλησε Κύριος; σάββατα ανάπαυσις αγία τω Κυρίω αύριον· όσα εάν πέσσητε, πέσσετε, και όσα εάν έψητε, έψετε· και παν το πλεονάζον καταλείπετε αυτό εις αποθήκην εις το πρωϊ. 24 και κατέλιποσαν απ' αυτού εις το πρωϊ, καθώς συνέταξεν αυτοις Μωυσής· και ουκ επώζεσεν, ουδέ σκώληξ εγένετο εν αυτω. 25 ειπε δε Μωυσής· φάγετε σήμερα, έστι γαρ σάββατα σήμερα τω Κυρίω· ουχ ευρεθήσεται εν τω πεδίω. 26 εξ ημέρας συλλέξατε· τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα, ότι ουκ έσται εν αυτη. 27 εγένετο δε εν τη ημέρα τη εβδόμη εξήλθοσαν τινες εκ του λαού συλλέξαι και ουχ εύρον. 28 ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έως τίνος ου βούλεσθε

εισακούειν τας εντολάς μου και τον νόμον μου; 29 ιδετε, ο γαρ Κύριος έδωκεν υμίν σάββατα την ημέραν ταύτην· δια τούτο αυτός έδωκεν υμίν τη ημέρα τη έκτη άρτους δύο ημερών· καθήσεσθε έκαστος εις τους οίκους υμών, μηδείς εκπορευέσθω εκ του τόπου αυτού τη ημέρα τη εβδόμη. 30 και εσαββάτισεν ο λαός τη ημέρα τη εβδόμη. 31 και επωνόμασαν οι υιοί Ισραήλ το όνομα αυτού, μάν· ην δε ωσει σπέρμα κορίου λευκόν, το δε γεύμα αυτού ως εγκρίς εν μέλιτι. 32 ειπε δε Μωυσής· τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος· πλήσατε το γομόρ του μάν εις αποθήκην εις τας γενεάς υμών, ίνα ίδωσι τον άρτον, ον εφάγετε υμείς εν τη ερήμω, ως εξήγαγεν υμάς Κύριος εκ γης Αιγύπτου. 33 και ειπε Μωυσής προς Ααρών· λάβε στάμνον χρυσούν ένα και έμβαλε εις αυτόν πλήρες το γομόρ του μάν και αποθήσεις αυτό εναντίον του Θεού εις διατήρησιν εις τας γενεάς υμών. 34 ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, και απέθηκεν Ααρών εναντίον του μαρτυρίου εις διατήρησιν. 35 οι δε υιοί Ισραήλ έφαγον το μάν έτη τεσσαράκοντα, έως ήλθον εις γην οικουμένην· εφάγousαν το μάν, έως παρεγένοντο εις μέρος της Φοινίκης. 36 το δε γομόρ το δέκατον των τριών μέτρων ην.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ απήρε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ εκ της ερήμου Σίν κατά παρεμβολάς αυτών δια ρήματος Κυρίου και παρενεβάλουσαν εν Ραφιδείν· ουκ ην δε ύδωρ τω λαω πείν. 2 και ελοιδορείτο ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες· dos ημίν ύδωρ, ίνα πλώμεν. και ειπεν αυτοίς Μωυσής· τι λουδορεισθέ μοι, και τι πειράζετε Κύριον; 3 εδιψησε δε εκεί ο λαός ύδατι, και διεγόγγυζεν εκεί ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες· ινατί τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου αποκτείνει ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη τω διψει; 4 εβόησε δε Μωυσής προς Κύριον λέγων· τι ποιήσω τω λαω τούτω; έτι μικρόν και καταλιθοβολήσουσί με. 5 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· προπορεύου του λαού τούτου, λαβέ δε σεαυτω από των πρεσβυτέρων του λαού· και την ράβδον, εν ή επάταξας τον ποταμόν, λαβέ εν τη χειρί σου και πορεύση. 6 όδε εγώ έστηκα εκεί προ του σε επί της πέτρας εν Χωρήβ· και πατάξεις την πέτραν, και εξελεύσεται εξ αυτής

ὕδωρ, και πίεται ο λαός. εποίησε δε Μωυσης οὕτως εναντίον των υιών Ισραήλ. 7 και επωνόμασε το όνομα του τόπου εκείνου Πειρασμός και Λοιδόρησις, δια την λοιδοριαν των υιών Ισραήλ και δια το πειράζειν Κύριον λέγοντας· ει έστι Κύριος εν ημίν ή ου;

8 Ήλθε δε Αμαλήκ και επολέμει Ισραήλ εν Ραφιδειν. 9 ειπε δε Μωυσης τω Ιησού· επιλεξον σεαυτω άνδρας δυνατούς και εξελθών παρατάξαι τω Αμαλήκ αύριον, και ιδού εγώ έστηκα επί της κορυφής του βουνού, και η ράβδος του Θεού εν τη χειρί μου. 10 και εποίησεν Ιησούς καθάπερ ειπεν αυτω Μωυσης, και εξελθών παρετάξατο τω Αμαλήκ· και Μωυσης και Ααρών και Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού. 11 και εγίνετο όταν επήρε Μωυσης τας χείρας, κατίσχυεν Ισραήλ· όταν δε καθήκε τας χείρας, κατίσχυεν Αμαλήκ. 12 αι δε χείρες Μωυσή βαρείαι· και λαβόντες λίθον υπέθηκαν υπ' αυτόν, και εκάθητο επ' αυτού, και Ααρών και Ωρ εστήριζον τας χείρας αυτού, εντεύθεν εις και εντεύθεν εις· και εγένοντο αι χείρες Μωυσή εστηριγμέναι έως δυσμών ηλίου. 13 και ετρέπατο Ιησούς τον Αμαλήκ και πάντα τον λαόν αυτού εν φόνω μαχαίρας. 14 ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν· κατάγραφον τούτο εις μνημόσυνον εν βιβλίω και δος εις τα ώτα Ιησού, ότι αλοιφή εξαλείψω το μνημόσυνον Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν. 15 και ωκοδόμησε Μωυσης θυσιαστήριον Κυρίω και επωνόμασε το όνομα αυτού Κύριος καταφυγή μου· 16 ότι εν χειρί κρυφαία πολεμεί Κύριος επί Αμαλήκ από γενεών εις γενεάς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΗΚΟΥΣΕ δε Ιοθόρ ιερεύς Μαδιάμ ο γαμβρός Μωυσή πάντα όσα εποίησε Κύριος Ισραήλ τω εαυτού λαω· εξήγαγε γαρ Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου. 2 έλαβε δε Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή Σεπφώραν την γυναίκα Μωυσή μετά την άφεσιν αυτής 3 και τους δύο υιούς αυτής· όνομα τω ενί αυτών Γηρσάμ λέγων· πάροικος ήμην εν γη αλλοτρία· 4 και το όνομα του δευτέρου Ελιέζερ λέγων· ο γαρ Θεός του πατρός μου βοηθός μου και εξείλατό με εκ χειρός Φαραώ. 5 και εξήλθεν Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή και οι υιοί και η γυνή προς Μωυσήν εις την έρημον, ου

παρενέβαλεν επί όρους του Θεού. 6 ανηγγέλη δε Μωυσή λέγοντες· ιδού ο γαμβρός σου Ιοθόρ παραγίνεται προς σε, και η γυνή και οι δύο υιοί σου μετ' αυτού. 7 εξήλθε δε Μωυσής εις συνάντησιν τω γαμβρω και προσεκόνησεν αυτω και εφίλησεν αυτόν, και ησπάσαντο αλλήλους· και εισήγαγεν αυτούς εις την σκηνήν. 8 και διηγήσατο Μωυσής τω γαμβρω πάντα, όσα εποίησε Κύριος τω Φαραώ και πάσι τοις Αιγυπτίοις ένεκεν του Ισραήλ, και πάντα τον μόχθον τον γενόμενον αυτοίς εν τη οδώ και ότι εξείλατο αυτούς Κύριος εκ χειρός Φαραώ και εκ χειρός των Αιγυπτίων. 9 εξέστη δε Ιοθόρ επί πάσι τοις αγαθοίς, οίς εποίησεν αυτοίς Κύριος, ότι εξείλατο αυτούς εκ χειρός Αιγυπτίων και εκ χειρός Φαραώ. 10 και ειπεν Ιοθόρ· ευλογητός Κύριος, ότι εξείλατο αυτούς εκ χειρός Αιγυπτίων και εκ χειρός Φαραώ· 11 νυν έγνων ότι μέγας Κύριος παρά πάντας τους θεούς, ένεκεν τούτου ότι επέθεντο αυτοίς. 12 και έλαβεν Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή ολοκαυτώματα και θυσίας τω Θεω· παρεγένετο δε Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ συμφαγειν άρτον μετά του γαμβρού Μωυσή εναντίον του Θεού.

13 Και εγένετο μετά την επαύριον συνεκάθισε Μωυσής κρίνειν τον λαόν· παρειστήκει δε πας ο λαός Μωυσή από πρωΐθεν έως δειλης. 14 και ιδών Ιοθόρ πάντα όσα ποιεί τω λαω, λέγει· τι τούτο, ό συ ποιείς τω λαω; διατί συ κάθησαι μόνος, πας δε ο λαός παρέστηκε σοι από πρωΐθεν έως δειλης; 15 και λέγει Μωυσής τω γαμβρω, ότι παραγίνεται προς με ο λαός εκζητήσαι κρίσιν παρά του Θεού. 16 όταν γαρ γένηται αυτοίς αντιλογία και έλθωσι προς με, διακρίνω έκαστον και συμβιβάζω αυτούς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμον αυτού. 17 ειπε δε ο γαμβρός Μωυσή προς αυτόν· ουκ ορθώς συ ποιείς το ρήμα τούτο· 18 φθορά καταφθάρηση ανυπομονήτω και συ και πας ο λαός ούτος, ος εστι μετά σου· βαρύ σοι το ρήμα τούτο, ου δυνήση ποιείν συ μόνος. 19 νυν σουν άκουσόν μου και συμβουλεύσω σοι, και έσται ο Θεός μετά σου. γίνου συ τω λαω τα προς τον Θεόν και ανοίσεις τους λόγους αυτών προς τον Θεόν, 20 και διαμαρτύρη αυτοίς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμον αυτού και σημανείς αυτοίς τας οδοús, εν αις πορεύσονται εν αυταίς, και τα έργα α ποιήσουσι. 21 και συ σεαυτω σκέψαι από παντός του λαού άνδρας δυνατούς, θεοσεβείς, άνδρας δικαίους, μισούντας υπερηφανίαν, και καταστήσεις επί' αυτόν χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πενηκοντάρχους και δεκαδάρχους, 22 και κρινούσι τον λαόν πάσαν ωραν· το δε ρήμα το υπέρογκον ανοίσουσιν επί σε, τα δε βραχέα των κριμάτων κρινούσιν αυτοί και κουφιούσιν από σου και συναντιλήψονται σοι. 23 εάν το ρήμα τούτο ποιήσης, κατισχύσει σε ο Θεός, και δυνήση

παραστήναι, και πας ο λαός ούτος εις τον εαυτού τόπον μετ' ειρήνης ήξει. 24 ήκουσε δε Μωυσής της φωνής του γαμβρού και εποίησεν όσα ειπεν αυτω. 25 και επέλεξε Μωυσής άνδρας δυνατούς από παντός Ισραήλ και εποίησεν αυτούς επι' αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πενηκοντάρχους και δεκαδάρχους. 26 και εκρίνοσαν τον λαόν πάσαν ωραν· παν δε ρήμα υπέρογκον ανεφέροσαν επι Μωυσήν, παν δε ρήμα ελαφρόν εκρίνοσαν αυτοί. 27 εξαπέστειλε δε Μωυσής τον εαυτού γαμβρόν, και απήλθεν εις την γην αυτου.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΤΟΥ δε μηνός του τρίτου της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου τη ημέρα ταύτη ήλθοσαν εις την έρημον του Σινά. 2 και απήραν εκ Ραφιδείν και ήλθοσαν εις την έρημον του Σινά, και παρενέβαλεν εκεί Ισραήλ κατέναντι του όρους. 3 και Μωυσής ανέβη εις το όρος του Θεού· και εκάλεσεν αυτόν ο Θεός εκ του όρους λέγων· τάδε ερείς τω οίκω Ιακώβ και αναγγελείς τοις υιοίς Ισραήλ· 4 αυτοί εωράκατε όσα πεποίηκα τοις Αιγυπτίοις, και ανέλαβον υμάς ωσει επι πτερύγων αετών και προσηγαγόμην υμάς προς εμαυτόν. 5 και νυν εάν ακοή ακούσητε της εμής φωνής και φυλάξητε την διαθήκην μου, έσεσθέ μοι λαός περιούσιος από πάντων των εθνών· εμή γαρ εστι πάσα η γη· 6 υμεις δε έσεσθέ μοι βασιλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον. ταύτα τα ρήματα ερείς τοις υιοίς Ισραήλ. 7 ήλθε δε Μωυσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και παρέθηκεν αυτοίς πάντας τους λόγους τούτους, ους συνέταξεν αυτω ο Θεός. 8 απεκριθη δε πας ο λαός ομοθυμαδόν και ειπαν· πάντα, όσα ειπεν ο Θεός, ποιήσομεν και ακουσόμεθα. ανήνεγκε δε Μωυσής τους λόγους τούτους προς τον Θεόν. 9 ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγώ παραγίνομαι προς σε εν στύλω νεφέλης, ίνα ακούση ο λαός λαλούντός μου προς σε και σοί πιστεύσωσιν εις τον αιώνα. ανήγγειλε δε Μωυσής τα ρήματα του λαού προς Κύριον. 10 ειπε δε Κύριος προς Μωυσήν· καταβάς διαμάρτυραι τω λαω και άγνισον αυτούς σήμερα και αύριον, και πλυνάτωσαν τα ιμάτια· 11 και έστωσαν έτοιμοι εις την ημέραν την τρίτην· τη γαρ ημέρα τη τρίτη καταβήσεται Κύριος επι το όρος το Σινά

εναντίον παντός του λαού. 12 και αφοριείς τον λαόν κύκλω λέγων · προσέχετε εαυτοίς του αναβήναι εις το όρος και θίγειν τι αυτού · πας ο αφάμενος του όρους θανάτω τελευτήσει. 13 ουχ άψετε αυτού χείρ · εν γαρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ή βολίδι κατατοξευθήσεται · εάν τε κτήνος εάν τε άνθρωπος, ου ζήσεται. όταν αι φωναί και αι σάλπιγγες και η νεφέλη απέλθη από του όρους, εκείνοι αναβήσονται επί το όρος. 14 κατέβη δε Μωυσής εκ του όρους προς τον λαόν και ηγίασεν αυτούς, και έπλυναν τα ιμάτια. 15 και ειπε τω λαω · γίνεσθε έτοιμοι τρεις ημέρας, μη προσέλθητε γυναικί. 16 εγένετο δε τη ημέρα τη τρίτη γενηθέντος προς όρθρον και εγίνοντο φωναί και αστραπαί και νεφέλη γνοφώδης επ ' όρους Σινά, φωνή της σάλπιγγος ήχει μέγα · και επιόθη πας ο λαός ο εν τη παρεμβολή. 17 και εξήγαγε Μωυσής τον λαόν εις συνάντησιν του Θεού εκ της παρεμβολής, και παρέστησαν υπό το όρος. 18 το όρος το Σινά εκαπνίζετο όλον δια το καταβεβηκέναι επ ' αυτό τον Θεόν εν πυρί, και ανέβαινεν ο καπνός ωσει καπνός καμίνου, και εξέστη πας ο λαός σφόδρα · 19 εγίνοντο δε αι φωναί της σάλπιγγος προβαίνουσαι ισχυρότεραι σφόδρα · Μωυσής ελάλει, ο δε Θεός απεκρίνατο αυτω φωνή · 20 κατέβη δε Κύριος επί το όρος το Σινά επί την κορυφήν του όρους · και εκάλεσε Κύριος Μωυσήν επί την κορυφήν του όρους, και ανέβη Μωυσής. 21 και ειπεν ο Θεός προς Μωυσήν λέγων · καταβάς διαμάρτυραι τω λαω, μη ποτε εγγίσωσι προς τον Θεόν κατανοήσαι και πέσωσιν εξ αυτών πλήθος · 22 και οι ιερείς οι εγγίζοντες Κυρίω τω Θεω αγιαστήτωσαν, μη ποτε απαλλάξη απ ' αυτών Κύριος. 23 και ειπε Μωυσής προς τον Θεόν · ου δυνήσεται ο λαός προσαναβήναι προς το όρος το Σινά · συ γαρ διαμεμαρτύρησαι ημίν λέγων · αφόρισαι το όρος και αγίασαι αυτό. 24 ειπε δε αυτω Κύριος · βάδιζε, κατάβηθι και ανάβηθι συ και Ααρών μετά σου · οι δε ιερείς και ο λαός μη βιαζέσθωσαν αναβήναι προς τον Θεόν, μη ποτε απολέση απ ' αυτών Κύριος. 25 κατέβη δε Μωυσής προς τον λαόν και ειπεν αυτοίς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος πάντας τους λόγους τούτους λέγων · 2 εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου,

ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 3 οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. 4 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδῶλον, οὐδὲ παντός ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. 5 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδιδοῦς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με 6 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου. 7 οὐ λήψει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάριση Κύριος ὁ Θεὸς σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. 8 μνήσθητι τὴν ἡμέρα τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. 9 ἐξ ἡμέρας ἐργά καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· 10 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδόμης σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ παν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βόσ σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ παν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. 11 ἐν γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδόμης· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν. 12 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι. 13 οὐ μοιχεύσεις. 14 οὐ κλέψεις. 15 οὐ φονεύσεις. 16 οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. 17 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκη αὐτοῦ οὔτε τοῦ βόου αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντός κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἶρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν. 19 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσήν· ἀλάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν. 20 καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς· θαρσεῖτε, ἐνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ Θεός πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἀν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε. 21 εἰστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός. 22 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· τάδε ερεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς εωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς· 23 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς. 24 θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσατέ μοι καὶ θύσατε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ

σωτήρια υμών και τα πρόβατα και τους μόσχους υμών εν παντί τόπω, ου εάν επονομάσω το όνομά μου εκεί, και ήξω προς σε και ευλογήσω σε. 25 εάν δε θυσιαστήριον εκ λίθων ποιής μοι, ουκ οικοδομήσεις αυτούς τμητούς· το γαρ εγχειρίδιόν σου επιβέβληκας επι αυτούς, και μεμίανται. 26 ουκ αναβήση εν αναβαθμίσιν επί το θυσιαστήριόν μου, όπως αν μη αποκαλύψης την ασχημοσύνην σου επι αυτού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ ταύτα τα δικαιώματα, α παραθήση ενώπιον αυτών. 2 εάν κτήση παιδα Εβραίον, εξ έτη δουλεύσει σοι· τω δε εβδόμω έτει απελεύσεται ελεύθερος δωρεάν. 3 εάν αυτός μόνος εισέλθη, και μόνος εξελεύσεται· εάν δε γυνή συνεισέλθη μετ' αυτού, εξελεύσεται και η γυνή αυτού. 4 και εάν δε ο κύριος δω αυτω γυναίκα, και τέκη αυτω υιούς ή θυγατέρας, η γυνή και τα παιδια έσται τω κυρίω αυτού, αυτός δε μόνος εξελεύσεται. 5 εάν δε αποκριθείς είπη ο παις, ηγάπησα τον κύριόν μου και την γυναίκα και τα παιδια, ουκ αποτρέχω ελεύθερος· 6 προσάξει αυτόν ο κύριος αυτού προς το κριτήριον του Θεού και τότε προσάξει αυτόν επί την θύραν επί τον σταθμόν, και τρυπήσει ο κύριος αυτού το ους τω οπητίω, και δουλεύσει αυτω εις τον αιώνα. 7 εάν δε τις αποδώται την εαυτού θυγατέρα οικέτιν, ουκ απελεύσεται, ωσπερ αποτρέχουσιν αι δούλαι. 8 εάν μη ευαρεστήση τω κυρίω αυτής ην αυτω καθωμολογήσατο, απολυτρώσει αυτήν· έθνει δε αλλοτρίω ου κύριός εστι πωλείν αυτήν, ότι ηθέτησεν εν αυτη. 9 εάν δε τω υιω καθωμολογήσεται αυτήν, κατά το δικαίωμα των θυγατέρων ποιήσει αυτη. 10 εάν δε άλλην λάβη εαυτω, τα δέοντα και τον ιματισμόν και την ομιλίαν αυτής ουκ αποστερήσει. 11 εάν δε τα τρία ταύτα μη ποιήση αυτη, εξελεύσεται δωρεάν άνευ αργυρίου.

12 Εάν δε πατάξη τις τινα, και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω· 13 ο δε ουχ εκών, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν εις τας χείρας αυτού, δώσω σοι τόπον, ου φεύξεται εκεί ο φονεύσας. 14 εάν δε τις επιθήται τω πλησίον αποκτείνει αυτόν δόλω και καταφύγη, από του θυσιαστηρίου μου λήψη αυτόν θανατώσαι. 15 ος τύπτει πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού, θανάτω θανατούσθω. 16 ο κακολογών πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού τελευτήσει θανάτω. 17 ος εάν κλέψη τις τινα των

υιών Ισραήλ και καταδυναστεύσας αυτόν αποδώται, και ευρεθή εν αυτω, θανάτω τελευτάτω. 18 εάν δε λαιδορώνται δύο άνδρες και πατάξη τις τον πλησίον λίθω ή πυγμή, και μη αποθάνη, κατακλιθή δε επί την κοίτην, 19 εάν εξαναστάς ο άνθρωπος περιπατήση έξω επί ράβδου, αθως έσται ο πατάξας· πλήν της αργίας αυτού αποτίσει και τα ιατρεία. 20 εάν δε τις πατάξη τον παιδα αυτού ή την παιδίσκην αυτού εν ράβδω και αποθάνη υπό τας χείρας αυτού, δικη εκδικηθήσεται. 21 εάν δε διαβιώση ημέραν μίαν ή δύο, ουκ εκδικηθήσεται· το γαρ αργύριον αυτού εστιν. 22 εάν δε μάχωνται δύο άνδρες και πατάξωσι γυναίκα εν γαστρί έχουσαν και εξέλθη το παιδίον αυτής μη εξεικονισμένον, επιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι αν επιβάλη ο ανήρ της γυναικός, δώσει μετά αξιώματος· 23 εάν δε εξεικονισμένον ή, δώσει ψυχήν αντι ψυχής, 24 οφθαλμόν αντι οφθαλμού, οδόντα αντι οδόντος, χείρα αντι χειρός, πόδα αντι ποδός, 25 κατάκαυμα αντι κατακαύματος, τραύμα αντι τραύματος, μώλωπα αντι μώλωπος. 26 εάν δε τις πατάξη τον οφθαλμόν του οικέτου αυτού ή τον οφθαλμόν της θεραπαίνης αυτού, και εκτυφλώση, ελευθέρους εξαποστελεί αυτούς αντι του οφθαλμού αυτών. 27 εάν δε τον οδόντα του οικέτου ή τον οδόντα της θεραπαίνης αυτού εκκόψη, ελευθέρους εξαποστελεί αυτούς αντι του οδόντος αυτών.

28 Εάν δε κερατίση ταύρος άνδρα ή γυναίκα και αποθάνη, λίθοις λιθοβοληθήσεται ο ταύρος, και ου βρωθήσεται τα κρέα αυτού· ο δε κύριος του ταύρου αθως έσται. 29 εάν δε ο ταύρος κερατιστής ή προ της χθές και προ της τρίτης, και διαμαρτύρωνται τω κυρίω αυτού, και μη αφανίση αυτόν, ανέλη δε άνδρα ή γυναίκα, ο ταύρος λιθοβοληθήσεται και ο κύριος αυτού προσαποθανείται. 30 εάν δε λύτρα επιβληθή αυτω, δώσει λύτρα της ψυχής αυτού όσα εάν επιβάλωσιν αυτω. 31 εάν δε υιόν ή θυγατέρα κερατίση, κατά το δικαίωμα τούτο ποιήσωσιν αυτω. 32 εάν δε παιδα κερατίση ο ταύρος ή παιδίσκην, αργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τω κυρίω αυτών, και ο ταύρος λιθοβοληθήσεται. 33 εάν δε τις ανοίξη λάκκον ή λατομήση λάκκον και μη καλύψη αυτόν, και εμπέση εκεί μόσχος ή όνος, 34 ο κύριος του λάκκου αποτίσει· αργύριον δώσει τω κυρίω αυτών, το δε τετελευτηκός αυτω έσται. 35 εάν δε κερατίση τινός ταύρος τον ταύρον του πλησίον και τελευτήση, αποδώσονται τον ταύρον τον ζώντα και διελούνται το αργύριον αυτού, και τον ταύρον τον τεθνηκότα διελούνται. 36 εάν δε γνωρίζηται ο ταύρος ότι κερατιστής εστι προ της χθές και προ της τρίτης ημέρας, και διαμεμαρτυρημένοι ώσι τω κυρίω αυτού, και μη αφανίση αυτόν, αποτίσει ταύρον αντι

ταύρου, ο δε τετελευτηκώς αυτω έσται.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΕΑΝ δε τις κλέψη μόσχον ή πρόβατον και σφάξη ή αποδώται, πέντε μόσχους αποτίσει αντί του μόσχου και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. 2 εάν δε εν τω διορύγματι ευρεθή ο κλέπτης και πληγείς αποθάνη, ουκ έστιν αυτω φόνος· 3 εάν δε ανατείλη ο ήλιος επ ' αυτω, ένοχός εστιν, ανταποθανείται. εάν δε μη υπάρχη αυτω, πραθήτω αντί του κλέμματος. 4 εάν δε καταληφθή και ευρεθή εν τη χειρί αυτου το κλέμμα από τε όνου έως προβάτου ζώντα, διπλά αυτά αποτίσει. 5 εάν δε καταβοσκήση τις αγρόν ή αμπελώνα και αφή το κτήνος αυτου καταβοσκήσαι αγρόν έτερον, αποτίσει εκ του αγρου αυτου κατά το γέννημα αυτου· εάν δε πάντα τον αγρόν καταβοσκήση, τα βέλτιστα του αγρου αυτου και τα βέλτιστα του αμπελωνος αυτου αποτίσει. 6 εάν δε εξελθόν πυρ εύρη ακάνθας και προσεμπρήση άλωνα ή στάχυς ή πεδιον, αποτίσει ο το πυρ εκκαύσας. 7 εάν δε τις δω τω πλησίον αργύριον ή σκεύη φυλάξαι, και κλαπή εκ της οικίας του ανθρώπου, εάν ευρεθή ο κλέψας, αποτίσει το διπλούν· 8 εάν δε μη ευρεθή ο κλέψας, προσελεύσεται ο κύριος της οικίας ενώπιον του Θεου και ομείται ή μην μη αυτον πεπονηρεύσθαι εφ ' όλης της παρακαταθήκης του πλησιον. 9 κατά παν ρητόν αδίκημα, περί τε μόσχου και υποζυγιου και προβάτου και ιματίου και πάσης απώλειας της εγκαλουμένης, ό,τι ουν αν ή, ενώπιον του Θεου ελεύσεται η κρίσις αμφοτέρων, και ο αλούς δια του Θεου αποτίσει διπλούν τω πλησίον· 10 εάν δε τις δω τω πλησίον υποζύγιον ή μόσχον ή πρόβατον ή παν κτήνος φυλάξαι, και συντριβή ή τελευτήση ή αιχμάλωτον γένηται, και μηδεις γνω, 11 όρκος έσται του Θεου ανά μέσον αμφοτέρων, ή μην μη αυτον πεπονηρεύσθαι καθόλου της παρακαταθήκης του πλησιον· και ούτως προσδέξεται ο κύριος αυτου, και ουκ αποτίσει. 12 εάν δε κλαπή παρ ' αυτου, αποτίσει τω κυρίω. 13 εάν δε θηριάλωτον γένηται, άξει αυτον επί την θήραν και ουκ αποτίσει. 14 εάν δε αιτήση τις παρά του πλησιον, και συντριβή ή αποθάνη ή αιχμάλωτον γένηται, ο δε κύριος μη ή μετ ' αυτου, αποτίσει· 15 εάν δε ο κύριος ή μετ ' αυτου, ουκ αποτίσει· εάν δε μισθωτός ή, έσται αυτω αντί του μισθου αυτου.

16 Εάν δε απατήση τις παρθένον αμνήστευτον και κοιμηθή μετ' αυτής, φερνή φερνεί αυτήν αυτω γυναίκα. 17 εάν δε ανανεύων ανανεύση και μη βούληται ο πατήρ αυτής δούναι αυτήν αυτω γυναίκα, αργύριον αποτίσει τω πατρί καθ' όσον εστίν η φερνή των παρθένων. 18 φαρμακούς ου περιποιήσετε. 19 παν κοιμώμενον μετά κτήνους, θανάτω αποκτενεíte αυτούς. 20 ο θυσιάζων θεοίς θανάτω εξολοθρευθήσεται, πλήν Κυρίω μόνω.

21 και προσήλυτον ου κακώσετε, ουδέ μη θλίψητε αυτόν· ήτε γαρ προσήλυτοι εν γη Αιγύπτω. 22 πάσαν χήραν και ορφανόν ου κακώσετε· 23 εάν δε κακία κακώσητε αυτούς, και κεκράξαντες καταβοήσωσι προς με, ακοή εισακούσομαι της φωνής αυτών 24 και οργισθήσομαι θυμω και αποκτενώ υμάς μαχαίρα, και έσονται αι γυναίκες υμών χήραι και τα παιδία υμών ορφανά. 25 εάν δε αργύριον εκδανείσης τω αδελφω τω πενιχρω παρά σοί, ουκ έση αυτόν κατεπείγων, ουκ επιθήσεις αυτω τόκον. 26 εάν δε ενεχύρασμα ενεχυράσης το ιμάτιον του πλησίον, προ δυσμών ηλίου αποδώσεις αυτω· 27 έστι γαρ τούτο περιβόλαιον αυτού, μόνον τούτο το ιμάτιον ασχημοσύνης αυτού· εν τίνι κοιμηθήσεται; εάν ουν καταβοήση προς με, εισακούσομαι αυτού· ελεήμων γαρ ειμι. 28 θεούς ου κακολογήσεις και άρχοντα του λαού σου ου κακώς ερείς. 29 απαρχάς άλωνος και ληνού σου ου καθυστερήσεις· τα πρωτότοκα των υιών σου δώσεις εμοί. 30 ούτω ποιήσεις τον μόσχον σου και το πρόβατόν σου και το υποζύγιόν σου· επτά ημέρας έσται υπό την μητέρα, τη δε ογδόη ημέρα αποδώσεις μοι αυτό. 31 και άνδρες άγιοι έσεσθέ μοι. και κρέας θηριάλωτον ουκ έδεσθε, τω κυνί απορρίψατε αυτό.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

1 ΟΥ παραδέξη ακοήν ματαιάν. ου συγκαταθήση μετά του αδίκου γενέσθαι μάρτυς άδικος. 2 ουκ έση μετά πλειόνων επί κακία. ου προστεθήση μετά πλήθους εκκλίνει μετά των πλειόνων, ωστε εκκλίνει κρίσιν. 3 και πένητα ουκ ελεήσεις εν κρίσει. 4 εάν δε συναντήσης τω βοϊ του εχθρού σου ή τω υποζυγίω αυτού πλανωμένοις, αποστρέψας αποδώσεις αυτω. 5 εάν δε ίδης το υποζύγιον του εχθρού σου πεπτωκός υπό τον γόνον αυτού, ου παρελεύση αυτό, αλλά συναρείς αυτό μετ' αυτού. 6 ου διαστρέψεις κρίμα πένητος εν κρίσει αυτού. 7 από παντός

ρήματος αδίκου αποστήση· αθων και δίκαιον ουκ αποκτενείς και ου δικαιώσεις τον ασεβή ένεκεν δώρων. 8 και δώρα ου λήψη· τα γαρ δώρα εκτυφλοί οφθαλμούς βλεπόντων και λυμάνεται ρήματα δίκαια. 9 και προσήλυτον ου θλίψετε· υμείς γαρ οίδατε την ψυχήν του προσηλύτου· αυτοί γαρ προσήλυτοι ήτε εν γη Αιγύπτω.

10 Εξ έτη σπερείς την γην σου και συνάξεις τα γεννήματα αυτής· 11 τω δε εβδόμω άφεσιν ποιήσεις και ανήσεις αυτήν, και έδονται οι πτωχοί του έθνους σου, τα δε υπολειπόμενα έδεται τα άγρια θηρία. ούτω ποιήσεις τον αμπελώνά σου και τον ελαιώνα σου. 12 εξ ημέρας ποιήσεις τα έργα σου, τη δε ημέρα τη εβδόμη ανάπαυσις, ίνα αναπαύσεται ο βούς σου και το υποζύγιόν σου, και ίνα αναψύξη ο υιος της παιδίσκης σου και ο προσήλυτος. 13 πάντα, όσα είρηκα προς υμάς, φυλάξασθε.

Και όνομα θεών ετέρων ουκ αναμνησθήσεσθε, ουδέ μη ακουσθή εκ του στόματος υμών. 14 τρεις καιρούς του ενιαυτού εορτάσατέ μοι. 15 την εορτήν των αζύμων φυλάξασθε ποιείν· επτά ημέρας έδεσθε άζυμα, καθάπερ εντειλάμην σοι, κατά τον καιρόν του μηνός των νέων· εν γαρ αυτω εξήλθες εξ Αιγύπτου, ουκ οφθήση ενώπιόν μου κενός. 16 και εορτήν θερισμού πρωτογεννημάτων ποιήσεις των έργων σου, ων εάν σπείρης εν τω αγρω σου, και εορτήν συντελείας επ' εξόδου του ενιαυτού εν τη συναγωγή των έργων σου των εκ του αγρού σου. 17 τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθήσεται παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. 18 όταν γαρ εκβάλω τα έθνη από προσώπου σου και εμπλατώνω τα όρια σου, ου θύσεις επί ζύμη αίμα θυσιάσματός μου, ου δε μη κοιμηθή στέαρ της εορτής μου έως πρωϊ. 19 τας απαρχάς των πρωτογεννημάτων της γης σου εισοίσεις εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. ουχ εφήσεις άρνα εν γάλακτι μητρός αυτού.

20 Και ιδού εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, ίνα φυλάξη σε εν τη οδω, όπως εισαγάγη σε εις την γην, ην ητοίμασα σοι. 21 πρόσεχε σεαυτω και εισάκουε αυτού και μη απείθει αυτω· ου γαρ μη υποστείληταί σε, το γαρ όνομά μου εστιν επ' αυτω. 22 εάν ακοή ακούσητε της εμής φωνής και ποιήσης πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι, και φυλάξητε την διαθήκην μου, έσεσθέ μοι λαός περιούσιος από πάντων των εθνών· εμή γαρ εστι πάσα η γη, υμείς δε έσεσθέ μοι βασιλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον. ταύτα τα ρήματα ερείς τοις υιοίς Ισραήλ· εάν ακοή ακούσητε της φωνής μου και ποιήσητε πάντα όσα αν είπω σοι, εχθρεύσω τοις εχθροίς σου και αντικείσομαι τοις αντικειμένοις σοι· 23 πορεύσεται γαρ ο άγγελός μου

ηγούμενός σου και εισάξει σε προς τον Αμορραίων και Χετταίων και Φερεζαίων και Χαναναίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων, και εκτριψώ αυτούς. 24 ου προσκυνήσεις τοις θεοίς αυτών, ου δε μη λατρεύσης αυτοίς· ου ποιήσεις κατά τα έργα αυτών, αλλά καθαιρέσει καθελείς και συντρίβων συντρίψεις τας στήλας αυτών. 25 και λατρεύσεις Κυρίω τω Θεω σου, και ευλογήσω τον άρτον σου και τον οίνόν σου και το ύδωρ σου, και αποστρέψω μαλακίαν αφ ' υμών. 26 ουκ έσται άγονος ουδέ στείρα επί της γης σου· τον αριθμόν των ημερών σου αναπληρών αναπληρώσω. 27 και τον φόβον αποστελώ ηγούμενόν σου και εκοτήσω πάντα τα έθνη, εις ους συ εισπορεύη εις αυτούς, και δώσω πάντας τους υπεναντίους σου φυγάδας. 28 και αποστελώ τας σφηκίας προτέρας σου, και εκβαλεις τους Αμορραίους και τους Ευαίους και τους Χαναναίους και τους Χετταίους από σου. 29 ουκ εκβαλώ αυτούς εν ενιαυτω ενί, ίνα μη γένηται η γη έρημος και πολλά γένηται επί σε τα θηρία της γης. 30 κατά μικρόν εκβαλώ αυτούς από σου, έως αν αυξηθής και κληρονομήσης την γην. 31 και θήσω τα όριά σου από της ερυθράς θαλάσσης, έως της θαλάσσης της Φυλιστιείμ και από της ερήμου έως του μεγάλου ποταμού Ευφράτου· και παραδώσω εις τας χείρας υμών τους εγκαθημένους εν τη γη και εκβαλώ αυτούς από σου. 32 ου συγκαταθήση αυτοίς και τοις θεοίς αυτών διαθήκην, 33 και ουκ εγκαθήσονται εν τη γη σου, ίνα μη αμαρτείν σε ποιήσωσι προς με· εάν γαρ δουλεύσης τοις θεοίς αυτών, ούτοι έσονταί σοι πρόσκομμα.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ Μωυσή ειπεν· ανάβηθι προς τον Κύριον συ και Ααρών και Ναδάβ και Αβιουδ και εβδομήκοντα των πρεσβυτέρων Ισραήλ, και προσκυνήσουσι μακρόθεν τω Κυρίω· 2 και εγγιεί Μωυσής μόνος προς τον Θεόν, αυτοί δε ουκ εγγιούσιν· ο δε λαός ου συναναβήσεται μετ ' αυτών. 3 εισήλθε δε Μωυσής και διηγήσατο τω λαω πάντα τα ρήματα του Θεού και τα δικαιώματα· απεκρίθη δε πας ο λαός φωνή μια λέγοντες· πάντας τους λόγους, ους ελάλησε Κύριος, ποιήσομεν και ακουσόμεθα. 4 και έγγραψε Μωυσής πάντα τα ρήματα Κυρίου. ορθρίσας δε Μωυσής το πρωϊ ωκοδόμησε θυσιαστήριον υπό το όρος και δώδεκα λίθους εις τας

δώδεκα φυλάς του Ισραήλ· 5 και εξαπέστειλε τους νεανίσκους των υιών Ισραήλ, και ανήνεγκαν ολοκαυτώματα και έθυσαν θυσίαν σωτηρίου τω Θεω μοσχάρια. 6 λαβών δε Μωυσής το ήμισυ του αίματος ενέχεεν εις κρατήρας, το δε ήμισυ του αίματος προσέχεε προς το θυσιαστήριον. 7 και λαβών το βιβλίον της διαθήκης ανέγνω εις τα ώτα του λαού, και είπαν· πάντα όσα ελάλησε Κύριος, ποιήσομεν και ακουσοόμεθα. 8 λαβών δε Μωυσής το αίμα κατεσκέδασε του λαού και είπεν· ιδού το αίμα της διαθήκης, ης διέθετο Κύριος προς υμάς περί πάντων των λόγων τούτων.

9 Και ανέβη Μωυσής και Ααρών και Ναδάβ και Αβιούδ και εβδομήκοντα της γερουσίας Ισραήλ 10 και είδον τον τόπον, ου ειστήκει ο Θεός του Ισραήλ· και τα υπό τους πόδας αυτού ωσει έργον πλίνθου σαπφείρου και ωπερ είδος στερεώματος του ουρανού τη καθαριότητι. 11 και των επιλέκτων του Ισραήλ ου διεφώνησεν ουδέ εις· και ώφθησαν εν τω τόπω του Θεού και έφαγον και έπιον. 12 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ανάβηθι προς με εις το όρος και ίσθι εκεί· και δώσω σοι τα πυξία τα λίθινα, τον νόμον και τας εντολάς, ας έγγραψα νομοθετήσαι αυτοίς. 13 και αναστάς Μωυσής και Ιησούς ο παρεστηκώς αυτω ανέβησαν εις το όρος του Θεού· 14 και τοις πρεσβυτέροις είπαν· ησυχάζετε αυτού, έως αναστρέψωμεν προς υμάς· και ιδού Ααρών και Ωρ μεθ' υμών· εάν τινι συμβή κρίσις, προσπορευέσθωσαν αυτοίς. 15 και ανέβη Μωυσής και Ιησούς εις το όρος, και εκάλυψεν η νεφέλη το όρος. 16 και κατέβη η δόξα του Θεού επί το όρος το Σινά, και εκάλυψεν αυτό η νεφέλη εξ ημέρας· και εκάλεσε Κύριος τον Μωυσήν τη ημέρα τη εβδόμη εκ μέσου της νεφέλης. 17 το δε είδος της δόξης Κυρίου ωσει πυρ φλέγον επί της κορυφής του όρους εναντίον των υιών Ισραήλ. 18 και εισήλθε Μωυσής εις το μέσον της νεφέλης και ανέβη εις το όρος και ην εκεί εν τω όρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 ειπόν τοις υιοίς Ισραήλ, και λάβετε απαρχάς παρά πάντων, οίς αν δόξη τη καρδία, και λήψεσθε τας απαρχάς μου. 3 και αύτη εστίν η

απαρχή, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν 4 καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλὸν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 5 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα υακίνθινα καὶ ξύλα ἀσηπτα 6 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη. 7 καὶ ποιήσεις μοι ἀγίασμα, καὶ οφθήσομαι ἐν ὑμῖν· 8 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοὶ δεῖκνύω ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς· οὕτω ποιήσεις.

9 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, δύο πῆχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. 10 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ στρεπτά κύκλῳ. 11 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον. 12 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἀσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· 13 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἰρεῖν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς· 14 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. 15 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἀν δώ σοι. 16 καὶ ποιήσεις ἰλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος. 17 καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ χρυσοτορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἰλαστηρίου. 18 ποιηθήσονται Χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἰλαστηρίου· καὶ ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη. 19 ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιαζόντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἰλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἀλλήλα· εἰς τὸ ἰλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν Χερουβὶμ. 20 καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἰλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἀνωθεν· καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἀν δώ σοι. 21 καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἀνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσὴν χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχεων τὸ μήκος καὶ πῆχεως τὸ εὖρος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. 23 καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτά κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ. καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ· 24 καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυμάτιον τῆς στεφάνης κύκλῳ. 25 καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας

δακτυλίους επί τα τέσσερα μέρη των ποδών αυτής υπό την στεφάνην, 26 και έσονται οι δακτύλιοι εις θήκας τοις αναφορεύσιν, ωστε αίρειν εν αυτοίς την τράπεζαν. 27 και ποιήσεις τους αναφορείς εκ ξύλων ασήπτων και καταχρυσώσεις αυτούς χρυσίω καθαρω, και αρθήσεται εν αυτοίς η τράπεζα.

28 και ποιήσεις τα τρυβλία αυτής και τας θυϊσκάς και τα σπονδεία και τους κιάθους, εν οίς σπείσεις εν αυτοίς· εκ χρυσίου καθαρού ποιήσεις αυτά. 29 και επιθήσεις επί την τράπεζαν άρτους ενωπίους εναντίον μου διαπαντός.

30 Και ποιήσεις λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού, τορευτήν ποιήσεις την λυχνίαν· ο καυλός αυτής και οι καλαμίσκοι και οι κρατήρες και οι σφαιρωτήρες και τα κρίνα εξ αυτής έσται. 31 εξ δε καλαμίσκοι εκπορευόμενοι εκ πλαγίων, τρεις καλαμίσκοι της λυχνίας εκ του κλίτους του ενός αυτής και τρεις καλαμίσκοι της λυχνίας εκ του κλίτους του δευτέρου. 32 και τρεις κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυϊσκους εν τω ενί καλαμίσκω, σφαιρωτήρ και κρίνον· ούτω τοις εξ καλαμίσκοις τοις εκπορευομένοις εκ της λυχνίας. 33 και εν τη λυχνία τέσσαρες κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυϊσκους· εν τω ενί καλαμίσκω σφαιρωτήρες και τα κρίνα αυτής. 34 ο σφαιρωτήρ υπό τους δύο καλαμίσκους εξ αυτής, και σφαιρωτήρ υπό τους τέσσαρας καλαμίσκους εξ αυτής· ούτω τοις εξ καλαμίσκοις τοις εκπορευομένοις εκ της λυχνίας. 35 και εν τη λυχνία τέσσαρες κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυϊσκους. 36 οι σφαιρωτήρες και οι καλαμίσκοι εξ αυτής έστωσαν· όλη τορευτή εξ ενός χρυσίου καθαρού. 37 και ποιήσεις τους λύχνους αυτής επτά· και επιθήσεις τους λύχνους, και φανούσιν εκ του ενός προσώπου. 38 και τον επαρουστήρα αυτής και τα υποθέματα αυτής εκ χρυσίου καθαρού ποιήσεις. 39 πάντα τα σκεύη ταύτα τάλαντον χρυσίου καθαρού. 40 όρα, ποιήσεις κατά τον τύπον τον δεδειγμένον σοι εν τω όρει.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ την σκηνήν ποιήσεις δέκα αυλαίας εκ βύσσου κεκλωσμένης και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβίμ εργασία υφάντου ποιήσεις αυτάς. 2 μήκος

της αυλαίας της μιάς οκτώ και είκοσι πήχεων και εύρος τεσσάρων πήχεων η αυλαία η μία έσται· μέτρον το αυτό έσται πάσαις ταις αυλαίαις. 3 πέντε δε αυλαίαι έσονται εξ αλλήλων εχόμεναι η ετέρα εκ της ετέρας, και πέντε αυλαίαι έσονται συνεχόμενοι ετέρα τη ετέρα. 4 και ποιήσεις αυταίς αγκύλας υακινθίνας επί του χείλους της αυλαίας της μιάς εκ του ενός μέρους εις την συμβολήν και ούτω ποιήσεις επί του χείλους της αυλαίας της εξωτέρας προς τη συμβολή τη δευτέρα. 5 πενήκοντα αγκύλας ποιήσεις τη αυλαία τη μια, και πενήκοντα αγκύλας ποιήσεις εκ του μέρους της αυλαίας κατά την συμβολήν της δευτέρας, αντιπρόσωποι αντιπίπτουσαι αλλήλαις εις εκάστην. 6 και ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσούς. και συνάψεις τας αυλαίας ετέραν τη ετέρα τοις κρίκοις. και έσται η σκηνή μία. 7 και ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην επί της σκηνης, ένδεκα δέρρεις ποιήσεις αυτάς. 8 το μήκος της δέρρεως της μιάς, τριάκοντα πήχεων, και τεσσάρων πήχεων το εύρος της δέρρεως της μιάς· το αυτό μέτρον έσται ταις ένδεκα δέρρεσι. 9 και συνάψεις τας πέντε δέρρεις επί το αυτό, και τας εξ δέρρεις επί το αυτό. και επιδιπλώσεις την δέρριν την έκτην κατά πρόσωπον της σκηνης. 10 και ποιήσεις αγκύλας πενήκοντα επί του χείλους της δέρρεως της μιάς, της ανά μέσον κατά συμβολήν. και πενήκοντα αγκύλας ποιήσεις επί του χείλους της δέρρεως, της συναπτούσης της δευτέρας. 11 και ποιήσεις κρίκους χαλκούς πενήκοντα. και συνάψεις τους κρίκους εκ των αγκυλών, και συνάψεις τας δέρρεις, και έσται εν. 12 και υποθήσεις το πλεονάζον εν ταις δέρρεσι της σκηνης. το ήμισυ της δέρρεως το υπολειμμένον υποκαλύψεις εις το πλεονάζον των δέρρεων της σκηνης. υποκαλύψεις οπίσω της σκηνης. 13 πήχυν εκ τούτου, και πήχυν εκ τούτου, εκ του υπερέχοντος των δέρρεων, εκ του μήκους των δέρρεων της σκηνης, έσται συγκαλύπτον επί τα πλάγια της σκηνης ένθεν και ένθεν, ινα καλύπτη. 14 και ποιήσεις κατακάλυμμα τη σκηνή δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα, και επικαλύμματα δέρματα υακινθίνα επάνωθεν. 15 και ποιήσεις στύλους της σκηνης εκ ξύλων ασήπτων. 16 δέκα πήχεων ποιήσεις τον στύλον τον ένα, και πήχεως ενός και ημίσιους το πλάτος του στύλου του ενός. 17 δύο αγκωνίσκους τω στύλω τω ενί, αντιπίπτοντας έτερον τω ετέρω. ούτω ποιήσεις πάσι τοις στύλοις της σκηνης. 18 και ποιήσεις στύλους τη σκηνή, είκοσι στύλους εκ του κλίτους του προς βορράν. 19 και τεσσαράκοντα βάσεις αργυράς ποιήσεις τοις είκοσι στύλοις. δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. 20 και το κλίτος το δευτερον το προς νότον, είκοσι στύλους. 21 και τεσσαράκοντα

βάσεις αυτών αργυράς. δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού, και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. 22 και εκ των οπίσω της σκηνης κατά το μέρος το προς θάλασσαν ποιήσεις εξ στύλους. 23 και δύο στύλους ποιήσεις επί των γωνιών της σκηνης εκ των οπισθίων. 24 και έσται εξ ίσου κάτωθεν. κατά το αυτό έσονται ίσοι εκ των κεφαλών εις σύμβλησιν μίαν. ούτω ποιήσεις αμφοτέραις ταις δυσι γωνίαις. ίσαι έστωσαν. 25 και έσονται οκτώ στύλοι, και αι βάσεις αυτών αργυραί δέκα εξ. δύο βάσεις τω ενί στύλω εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού, και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί. 26 και ποιήσεις μοχλούς εκ ξύλων αοήπτων · πέντε τω ενί στύλω εκ του ενός μέρους της σκηνης, 27 και πέντε μοχλούς τω στύλω τω ενί κλίτει της σκηνης τω δευτέρω, και πέντε μοχλούς τω στύλω τω οπισθίω τω κλίτει της σκηνης τω προς θάλασσαν. 28 και ο μοχλός ο μέσος αναμέσον των στύλων δικνείσθω από του ενός κλίτους εις το έτερον κλίτος. 29 και τους στύλους καταχρυσώσεις χρυσίω. και τους δακτυλίους ποιήσεις χρυσούς, εις ους εισάξεις τους μοχλούς. και καταχρυσώσεις τους μοχλούς χρυσίω. 30 και αναστήσεις την σκηνήν κατά το είδος το δεδειγμένον σοι εν τω όρει. 31 και ποιήσεις καταπέτασμα εξ υακίνθου, και πορφύρας, και κοκκίνου κεκλωσμένου, και βύσσου νενησμένης. έργον υφαντόν ποιήσεις αυτό Χερουβίμ. 32 και επιθήσεις αυτό επί τεσσάρων στύλων αοήπτων κεχρυσωμένων χρυσίω. και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες αργυραί. 33 και θήσεις το καταπέτασμα επί των στύλων. και εισοίσεις εκεί εσώτερον του καταπετάσματος την κιβωτόν του μαρτυρίου. και διοριεί το καταπέτασμα υμίν ανά μέσον του αγίου και ανά μέσον του αγίου των αγίων. 34 και κατακαλύψεις τω καταπετάσματι την κιβωτόν του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων. 35 και θήσεις την τράπεζαν έξωθεν του καταπετάσματος και την λυχνίαν απέναντι της τραπέζης επί μέρους της σκηνης το προς νότον και την τράπεζαν θήσεις επί μέρους της σκηνης το προς βορράν. 36 και ποιήσεις επίσπαστρον τη θύρα της σκηνης εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον ποικιλτού. 37 και ποιήσεις τω καταπετάσματι πέντε στύλους και χρυσώσεις αυτούς χρυσίω, και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και χωνεύσεις αυτοίς πέντε βάσεις χαλκάς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον εκ ξύλων ασηπτων, πέντε πήχεων το μήκος και πέντε πήχεων το εύρος, τετράγωνον έσται το θυσιαστήριον, και τριών πήχεων το ύψος αυτού. 2 και ποιήσεις τα κέρατα επί των τεσσάρων γωνιών · εξ αυτού έσται τα κέρατα · και καλύψεις αυτά χαλκω. 3 και ποιήσεις στεφάνην τω θυσιαστηρίω και τον καλυπτήρα αυτού και τας φιάλας αυτού και τας κρεάγρας αυτού και το πυρείον αυτού · και πάντα τα σκεύη αυτού ποιήσεις χαλκά. 4 και ποιήσεις αυτω εσχάραν έργω δικτυωτω χαλκήν · και ποιήσεις τη εσχάρα τέσσαρας δακτυλίους χαλκούς υπό τα τέσσαρα κλίτη. 5 και υποθήσεις αυτούς υπό την εσχάραν του θυσιαστηρίου κάτωθεν · έσται δε η εσχάρα έως του ημίσιους του θυσιαστηρίου. 6 και ποιήσεις τω θυσιαστηρίω αναφορείς εκ ξύλων ασηπτων και περιχαλώσεις αυτούς χαλκω. 7 και εισάξεις τους αναφορείς εις τους δακτυλίους, και έστωσαν αναφορείς κατά πλευρά του θυσιαστηρίου εν τω αίρειν αυτού. 8 κοίλον σανιδωτόν ποιήσεις αυτό · κατά το παραδεχθέν σοι εν τω όρει, ούτω ποιήσεις αυτό.

9 Και ποιήσεις αυλήν τη σκηνή · εις το κλίτος το προς λίβα ιστία της αυλής εκ βύσσου κεκλωσμένης, μήκος εκατόν πήχεων τω ενί κλίτει · 10 και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι χαλκαί, και οι κρίκοι αυτών και αι ψαλίδες αργυραί. 11 ούτως τω κλίτει τω προς απηλιώτην ιστία, εκατόν πήχεων μήκος · και οι στύλοι αυτών είκοσι και αι βάσεις αυτών είκοσι χαλκαί, και οι κρίκοι και αι ψαλίδες των στύλων, και αι βάσεις αυτών περιηργυρωμέναι αργυρίω. 12 το δε εύρος της αυλής το κατά θάλασσαν ιστία πενήκοντα πήχεων · στύλοι αυτών δέκα, και βάσεις αυτών δέκα. 13 και εύρος της αυλής της προς νότον, ιστία πενήκοντα πήχεων · στύλοι αυτών δέκα, και βάσεις αυτών δέκα. 14 και πεντεκαίδεκα πήχεων το ύψος των ιστίων τω κλίτει τω ενί · στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις. 15 και το κλίτος το δεύτερον δεκαπέντε πήχεων των ιστίων το ύψος · στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις. 16 και τη πόλη της αυλής κάλυμμα, είκοσι πήχεων το ύψος, εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης τη ποικιλία του ραφιδευτού · στύλοι αυτών τέσσαρες και αι βάσεις αυτών τέσσαρες. 17 πάντες οι στύλοι της

αυλής κύκλω κατηργωμένοι αργυρίω, και αι κεφαλίδες αυτών αργυραί, και αι βάσεις αυτών χαλκαί. 18 το δε μήκος της αυλής εκατόν εφ ' εκατόν, και εύρος πενήκοντα επί πενήκοντα, και ύψος πέντε πήχεων, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και αι βάσεις αυτών χαλκαί. 19 και πάσα η κατασκευή και πάντα τα εργαλεία και οι πάσσαλοι της αυλής χαλκοί.

20 Και συ σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ και λαβέτωσάν σοι έλαιον εξ ελαιών άτρυγον καθαρών κεκομμένον εις φως καύσαι, ίνα καίηται λύχνος διαπαντός. 21 εν τη σκηνή του μαρτυρίου έξωθεν του καταπετάσματος του επί της διαθήκης καύσει αυτό Ααρών και οι υιοί αυτού αφ ' εσπέρας έως πρωί εναντίον Κυρίου· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών παρά των υιών Ισραήλ.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ συ προσαγάγου προς σεαυτόν τον τε Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού εκ των υιών Ισραήλ ιερατεύειν μοι, Ααρών και Ναδάβ και Αβιουδ και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ υιούς Ααρών. 2 και ποιήσεις στολήν αγίαν Ααρών τω αδελφω σου εις τιμήν και δόξαν. 3 και συ λάλησον πάσι τοις σοφοίς τη διανοία, ους ενέπλησαν πνεύματος σοφίας και αισθήσεως, και ποιήσουσι την στολήν την αγίαν Ααρών εις το άγιον, εν ή ιερατεύσει μοι. 4 και αυτά αι στολαί, ας ποιήσουσι· το περιστήθιον και την επωμίδα και τον ποδήρη και χιτώνα κοσμβωτόν και κίδαριν και ζώνην· και ποιήσουσι στολάς αγίας Ααρών και τοις υιοίς αυτού εις το ιερατεύειν μοι. 5 και αυτοί λήψονται το χρυσίον και τον υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον και την βύσσον. 6 και ποιήσουσι την επωμίδα εκ βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφαντόν ποικιλτού· 7 δύο επωμίδες συνέχουσαι έσονται αυτω ετέρα την ετέρα, επί τοις δυσι μέρεσιν εξηρημέναι· 8 και το ύφασμα των επωμίδων, ό εστιν επ ' αυτω, κατά την ποιήσιν εξ αυτού έσται εκ χρυσιου καθαρού και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης· 9 και λήψη τους δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, και γλύψεις εν αυτοίς τα ονόματα των υιών Ισραήλ, 10 εξ ονόματα επί τον λίθον τον ένα και τα εξ ονόματα τα λοιπά επί τον λίθον τον δεύτερον κατά τας γενέσεις αυτών. 11 έργον λιθουργικής τέχνης,

γλύμμα σφραγίδος, διαγλύψεις τους δύο λίθους επί τοις ονόμασι των υιών Ισραήλ. 12 και θήσεις τους δύο λίθους επί των ώμων της επωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εισί τοις υιοίς Ισραήλ· και αναλήψεται Ααρών τα ονόματα των υιών Ισραήλ έναντι Κυρίου επί των δύο ώμων αυτού, μνημόσυνον περί αυτών. 13 και ποιήσεις ασπίδισκας εκ χρυσίου καθαρού· 14 και ποιήσεις δύο κροσσωτά εκ χρυσίου καθαρού, καταμεμιγμένα εν άνθειςιν, έργον πλοκής· και επιθήσεις τα κροσσωτά τα πεπλεγμένα επί τας ασπίδισκας κατά τας παρωμίδας αυτών εκ των εμπροσθίων. 15 και ποιήσεις λογείον των κρίσεων, έργον ποικιλτού· κατά τον ρυθμόν της επωμίδος ποιήσεις αυτό· εκ χρυσίου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αυτό. 16 τετράγωνον έσται, διπλούν, σπιθαμής το μήκος αυτού και σπιθαμής το εύρος. 17 και καθυφανείς εν αυτω ύφασμα κατάλιθον τετράστιχον. στίχος λίθων έσται, σάρδιον, τοπάζιον και σμάραγδος, ο στίχος ο εις· 18 και ο στίχος ο δεύτερος, άνθραξ και σάπφειρος και ίασπισ· 19 και ο στίχος ο τρίτος, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος· 20 και ο στίχος ο τέταρτος, χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ονόχιον· περικεκαλυμμένα χρυσίω, συνδεδεμένα εν χρυσίω, έστωσαν κατά στίχον αυτών. 21 και οι λίθοι έστωσαν εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ δεκαδύο κατά τα ονόματα αυτών· γλυφαί σφραγίδων, έκαστος κατά το όνομα, έστωσαν εις δεκαδύο φυλάς. 22 και ποιήσεις επί το λογείον κρωσσούς συμπελεγμένους, έργον αλυσιδωτόν εκ χρυσίου καθαρού. 23 και λήψεται Ααρών τα ονόματα των υιών Ισραήλ επί του λογείου της κρίσεως επί του στήθους, εισιόντι εις το άγιον, μνημόσυνον εναντίον του Θεού. 24 και θήσεις επί το λογείον της κρίσεως τους κρωσσούς· τα αλυσιδωτά επ' αμφοτέρων των κλιτών του λογείου επιθήσεις 25 και τας δύο ασπίδισκας επιθήσεις επ' αμφοτέρους τους ώμους της επωμίδος κατά πρόσωπον. 26 και επιθήσεις επί το λογείον της κρίσεως την δήλωσιν και την αλήθειαν, και έσται επί του στήθους Ααρών, όταν εισπορεύηται εις το άγιον έναντι Κυρίου. και οίσει Ααρών τας κρίσεις των υιών Ισραήλ επί του στήθους έναντι Κυρίου διαπαντός. 27 και ποιήσεις υποδύτην ποδήρη όλον υακίνθινον. 28 και έσται το περιστόμιον εξ αυτού μέσον, ώαν έχον κύκλω του περιστομίου, έργον υφάντου, την συμβολήν συνοφασμένην εξ αυτού, ίνα μη ραγή. 29 και ποιήσεις επί το λώμα του υποδύτου κάτωθεν, ωσει εξανθούσης ρόας ροϊσκους εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης επί του λώματος του υποδύτου κύκλω· το αυτό είδος ροϊσκους χρυσούς και κώδωνας αναμέσον τούτων περικύκλω· 30 παρά ροϊσκον

χρυσούν κώδωνα και άνθινον επί του λώματος του υποδύτου κύκλω. 31 και έσται Ααρών εν τω λειτουργείν ακουστή η φωνή αυτού, εισιόντι εις το άγιον έναντι Κυρίου και εξιόντι, ινα μη αποθάνη. 32 και ποιήσεις πέταλον χρυσούν καθαρόν και εκτυπώσεις εν αυτω εκτύωμα σφραγίδος Αγίασμα Κυρίου. 33 και επιθήσεις αυτό επί υακίνθου κεκλωσμένης, και έσται επί της μίτρας· κατά πρόσωπον της μίτρας έσται. 34 και έσται επί του μετώπου Ααρών, και εξαρεί Ααρών τα αμαρτήματα των αγίων, όσα αν αγιάσωσιν οι υιοί Ισραήλ, παντός δόματος των αγίων αυτών· και έσται επί του μετώπου Ααρών διαπαντός, δεκτόν αυτοίς έναντι Κυρίου. 35 και οι κοσμβωτοί των χιτώνων εκ βύσσου· και ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην και ζώνην ποιήσεις, έργον ποικιλτού. 36 και τοις υιοίς Ααρών ποιήσεις χιτώνας και ζώνας και κιδάρεις ποιήσεις αυτοίς εις τιμήν και δόξαν. 37 και ενδύσεις αυτά Ααρών τον αδελφόν σου, και τους υιούς αυτού μετ' αυτού· και χρίσεις αυτούς και εμπλήσεις αυτών τας χείρας και αγιάσεις αυτούς, ινα ιερατεύωσι μοι. 38 και ποιήσεις αυτοίς περισκελή λινά καλύψαι ασχημοσύνην χρωτός αυτών· από οσφύος έως μηρών έσται. 39 και έξει Ααρών αυτά και υιοί αυτού, ως αν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν προσπορεύωνται λειτουργείν προς το θυσιαστήριον του αγίου, και ουκ επάξονται προς εαυτούς αμαρτίαν, ινα μη αποθάνωσι· νόμιμον αιώνιον αυτω και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ ταύτά εστιν, α ποιήσεις αυτοίς αγιάσαι αυτούς, ωστε ιερατεύειν μοι αυτούς. λήψη μοσχάριον εκ βοών εν και κριούς αμώμους δύο 2 και άρτους αζύμους πεφυραμένους εν ελαίω και λάγανα άζυμα κεχρισμένα εν ελαίω· σεμίδαλιν εκ πυρών ποιήσεις αυτά. 3 και επιθήσεις αυτά επί κανόν εν και προσοίσεις αυτά επί τω κανω και το μοσχάριον και τους δύο κριούς. 4 και Ααρών και τους υιούς αυτού προσάξεις επί τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου και λούσεις αυτούς εν ύδατι. 5 και λαβών τας στολάς ενδύσεις Ααρών τον αδελφόν σου και τον χιτώνα τον ποδήρη και την επωμίδα και το λογείον και συνάψεις αυτω το λογείον προς την επωμίδα. 6 και επιθήσεις την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και επιθήσεις το πέταλον το

Αγίασμα επί τη μίτραν. 7 και λήψη του ελαίου του χρίσματος και επιχέεις αυτό επί την κεφαλήν αυτού και χρίσεις αυτόν. 8 και τους υιούς αυτού προσάξεις και ενδύσεις αυτούς χιτώνας 9 και ζώσεις αυτούς τας ζώναις, και περιθήσεις αυτοίς τας κιθάρας, και έσται αυτοίς ιερατεία μοι εις τον αιώνα. και τελειώσεις Ααρών τας χείρας αυτού και τας χείρας των υιών αυτού. 10 και προσάξεις τον μόσχον επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και επιθήσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου · 11 και σφάξεις τον μόσχον έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. 12 και λήψη από του αίματος του μόσχου και θήσεις επί των κεράτων του θυσιαστηρίου τω δακτύλω σου · το δε λοιπόν παν αίμα εκχεείς παρά την βάση του θυσιαστηρίου. 13 και λήψη παν το στέαρ το επί της κοιλίας και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ ' αυτών και επιθήσεις επί το θυσιαστήριον. 14 τα δε κρέατα του μόσχου και το δέρμα και την κόπρον κατακαύσεις πυρί έξω της παρεμβολής · αμαρτίας γαρ εστι. 15 και τον κριόν λήψη τον ένα, και επιθήσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού · 16 και σφάξεις αυτόν και λαβών το αίμα προσχεείς προς το θυσιαστήριον κύκλω. 17 και τον κριόν διχοτομήσεις κατά μέλη και πλυνείς τα ενδόσθια και τους πόδας ύδατι και επιθήσεις επί τα διχοτομήματα συν τη κεφαλή. 18 και ανοίσεις όλον τον κριόν επί το θυσιαστήριον, ολοκαύτωμα τω Κυρίω εις οσμην ευωδίας · θυσίασμα Κυρίω εστί. 19 και λήψη τον κριόν τον δεύτερον, και επιθήσει Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού · 20 και σφάξεις αυτόν, και λήψη του αίματος αυτού και επιθήσεις επί τον λοβόν του ωτός Ααρών του δεξιού και επί το άκρον της δεξιάς χειρός και επί το άκρον του ποδός του δεξιού, και επί τους λοβούς των ώτων των υιών αυτού των δεξιών και επί τα άκρα των χειρών αυτών των δεξιών και επί τα άκρα των ποδών αυτών των δεξιών. 21 και λήψη από του αίματος του από του θυσιαστηρίου και από του ελαίου της χρίσεως και ρανείς επί Ααρών και επί την στολήν αυτού και επί τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ ' αυτού, και αγιασθήσεται αυτός και η στολή αυτού και οι υιοί αυτού και αι στολαί των υιών αυτού μετ ' αυτού · το δε αίμα του κριού προσχεείς προς το θυσιαστήριον κύκλω. 22 και λήψη από του κριού το στέαρ αυτού και το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ ' αυτών και τον βραχίονα τον δεξιόν · έστι γαρ τελείωσις αυτή · 23 και άρτον ένα εξ ελαίου και

λάγανον εν από του κανού των αζύμων των προτεθειμένων έναντι Κυρίου 24 και επιθήσεις τα πάντα επί τας χείρας Ααρών και επί τας χείρας των υιών αυτού και αφορείς αυτά αφόρισμα έναντι Κυρίου. 25 και λήψη αυτά εκ των χειρών αυτών και ανοίσεις επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως εις οσμήν ευωδίας έναντι Κυρίου· κάρπωμά εστι Κυρίω. 26 και λήψη το στηθύνιον από του κριού της τελειώσεως, ό εστιν Ααρών, και αφορείς αυτό αφόρισμα έναντι Κυρίου, και έσται σοι εν μερίδι. 27 και αγιάσεις το στηθύνιον αφόρισμα και τον βραχίονα του αφαιρέματος, ος αφώρισται και ος αφήρηται από του κριού της τελειώσεως από του Ααρών και από των υιών αυτού, 28 και έσται Ααρών και τοις υιοίς αυτού νόμιμον αιώνιον παρά των υιών Ισραήλ· έστι γαρ αφάιρεμα τούτο και αφάιρεμα έσται παρά των υιών Ισραήλ από των θυμάτων των σωτηρίων των υιών Ισραήλ, αφάιρεμα Κυρίω. 29 και η στολή του αγίου, ή εστιν Ααρών, έσται τοις υιοίς αυτού μετ' αυτόν, χρισθήναι αυτούς εν αυτοίς και τελειώσαι τας χείρας αυτών. 30 επτά ημέρας ενδύσεται αυτά ο ιερές ο αντ' αυτού εκ των υιών αυτού, ος εισελεύσεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου λειτουργείν εν τοις αγίοις. 31 και τον κριόν της τελειώσεως λήψη και εφήσεις τα κρέα εν τόπω αγίω, 32 και έδονται Ααρών και οι υιοί αυτού τα κρέα του κριού και τους άρτους τους εν τω κανω παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου· 33 έδονται αυτά, εν οίς ηγιασθησαν εν αυτοίς τελειώσαι τας χείρας αυτών, αγιάσαι αυτούς, και αλλογενής ουκ έδεται απ' αυτών· έστι γαρ άγια. 34 εάν δε καταλειφθή από των κρεών της θυσίας της τελειώσεως και των άρτων έως πρωϊ, κατακαύσεις τα λοιπά πυρί· ου βρωθήσεται, αγιασμα γαρ εστι. 35 και ποιήσεις Ααρών και τοις υιοίς αυτού ούτω κατά πάντα, όσα ενετειλάμην σοι· επτά ημέρας τελειώσεις τας χείρας αυτών. 36 και το μοσχάριον της αμαρτίας ποιήσεις τη ημέρα του καθαρισμού και καθαριείς το θυσιαστήριον εν τω αγιάζειν σε επ' αυτω και χρίσεις αυτό ωστε αγιάσαι αυτό. 37 επτά ημέρας καθαριείς το θυσιαστήριον και αγιάσεις αυτό, και έσται το θυσιαστήριον άγιον του αγίου· πας ο απτόμενος του θυσιαστηρίου αγιασθήσεται.

38 Και ταυτά εστιν, α ποιήσεις επί του θυσιαστηρίου· αμνούς ενιαυσίους αμώμους δύο την ημέραν επί το θυσιαστήριον ενδελχώς, κάρπωμα ενδελεχισμού. 39 τον αμνόν τον ένα ποιήσεις το πρωϊ και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το δειλινόν· 40 και δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης εν ελαίω κεκομμένω τω τετάρτω του είν και σπονδήν το τέταρτον του είν οίνου τω αμνω τω ενί· 41 και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το δειλινόν, κατά την θυσίαν την

πρωϊνήν και κατά την σπονδήν αυτού ποιήσεις εις οσμήν ευωδίας, κάρπωμα Κυρίω, 42 θυσίαν ενδελεισμού εις γενεάς υμών, επί θύρας της σκηνης του μαρτυρίου έναντι Κυρίου, εν οίς γνωσθήσομαι σοι εκείθεν, ωστε λαλήσαι σοι. 43 και τάξομαι εκεί τοις υιοίς Ισραήλ και αγιασθήσομαι εν δόξη μου · 44 και αγιάσω την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον και Ααρών και τους υιούς αυτού αγιάσω ιερατεύειν μοι. 45 και επικληθήσομαι εν τοις υιοίς Ισραήλ και έσομαι αυτών Θεός, 46 και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών, ο εξαγαγών αυτούς εκ γης Αιγύπτου, επικληθήναι αυτοίς και είναι αυτών Θεός.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος εκ ξύλων ασήπτων · 2 και ποιήσεις αυτό πήχεως το μήκος και πήχεως το εύρος, τετράγωνον έσται, και δύο πήχεων το ύψος · εξ αυτού έσται τα κέρατα αυτού. 3 και καταχρυσώσεις αυτά χρυσίω καθαρω, την εσχάραν αυτού και τους τοίχους αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού, και ποιήσεις αυτω στρεπτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. 4 και δύο δακτυλίους χρυσούς καθαρούς ποιήσεις υπό την στρεπτήν στεφάνην αυτού, εις τα δύο κλίτη ποιήσεις εν τοις δυσί πλευροίς · και έσονται ψαλίδες ταις σκυτάλαις, ωστε αίρειν αυτό εν αυταις. 5 και ποιήσεις σκυτάλας εκ ξύλων ασήπτων και καταχρυσώσεις αυτάς χρυσίω. 6 και θήσεις αυτό απέναντι του καταπετάσματος του όντος επί της κιβωτού των μαρτυρίων, εν οίς γνωσθήσομαι σοι εκείθεν. 7 και θυμιάσει απ ' αυτού Ααρών θυμίαμα σύνθετον λεπτόν · το πρωϊ πρωϊ, όταν επισκευάζη τους λύχνους, θυμιάσει επ ' αυτού, 8 και όταν εξάπη Ααρών τους λύχνους οψέ, θυμιάσει επ ' αυτού · θυμίαμα ενδελεισμού δια παντός έναντι Κυρίου εις γενεάς αυτών. 9 και ουκ ανοίσεις επ ' αυτού θυμίαμα έτερον, κάρπωμα, θυσίαν · και σπονδήν ου σπείσεις επ ' αυτού. 10 και εξιλάσεται επ ' αυτού Ααρών επί των κεράτων αυτού άπαξ του ενιαυτού · από του αίματος του καθαρισμού καθαρει αυτό εις γενεάς αυτών · άγιον των αγίων εστί Κυρίω.

11 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 12 εάν λάβης τον συλλογισμόν των υιών Ισραήλ

εν τη επισκοπή αυτών, και δώσουσιν ἕκαστος λύτρα της ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, και ουκ ἔσται εν αὐτοῖς πώσις εν τη επισκοπή αυτών. 13 και τούτο εστιν ὁ δώσουσιν ὅσοι αν παραπορευῶνται την επίσκεψιν · το ἥμισυ του διδράχμου, ὁ εστιν κατά το δίδραχμον το ἅγιον · εἴκοσιν οβολοὶ το δίδραχμον, το δε ἥμισυ του διδράχμου εισφορά Κυρίῳ. 14 πας ο παραπορευόμενος εις την επίσκεψιν ἀπὸ εικοσαετούς και ἐπάνω, δώσουσι την εισφορὰν Κυρίῳ. 15 ο πλουτῶν ου προσθήσει και ο πενόμενος ουκ ελαττονήσει ἀπὸ του ἡμίσου του διδράχμου εν τῷ διδόναι την εισφορὰν Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ των ψυχῶν υμῶν. 16 και λήψη το ἀργύριον της εισφορὰς παρὰ των υἱῶν Ἰσραὴλ και δώσεις αὐτὸ εις το κάτεργον της σκηνῆς του μαρτυρίου, και ἔσται τοις υιοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἐναντι Κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ των ψυχῶν υμῶν.

17 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων · 18 ποιήσον λουτήρα χαλκοῦν και βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι · και θήσεις αὐτὸν ἀνά μέσον της σκηνῆς του μαρτυρίου και ἀνά μέσον του θυσιαστηρίου και ἐκχεῖς εις αὐτὸν ὕδωρ, 19 και νίψεται Ἀαρὼν και οι υιοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας και τοὺς πόδας ὕδατι. 20 ὅταν εισπορευῶνται εις την σκηνὴν του μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι και ου μη ἀποθάνωσιν · ἢ ὅταν προσπορευῶνται προς το θυσιαστήριον λειτουργεῖν και ἀναφέρειν τὰ ολοκαυτώματα Κυρίῳ, 21 νίψονται τὰς χεῖρας και τοὺς πόδας ὕδατι · ὅταν εισπορευῶνται εις την σκηνὴν του μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, ἵνα μη ἀποθάνωσι · και ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ και τὰς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν. 22 και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων · 23 και συ λάβε ἠδύσματα, το ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους και κινναμώμου εὐώδους το ἥμισυ τούτου διακοσίους πενήκοντα και καλάμου εὐώδους διακοσίους πενήκοντα 24 και ἱρεὼς πεντακοσίους σίκλους του ἁγίου και ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν εἶν 25 και ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον, μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ · ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται. 26 και χρίσεις ἐξ αὐτοῦ την σκηνὴν του μαρτυρίου και την κιβωτὸν της σκηνῆς του μαρτυρίου 27 και πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς και την λυχνίαν και πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς και το θυσιαστήριον του θυμιάματος 28 και το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και πάντα αὐτοῦ τὰ σκεῦη και την τράπεζαν και πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς και τον λουτήρα και την βάσιν αὐτοῦ 29 και ἀγιάσεις αὐτά, και ἔσται ἅγια των ἁγίων · πας ο ἀπτόμενος αὐτῶν ἀγιασθήσεται. 30 και Ἀαρὼν και τοὺς υιοὺς αὐτοῦ χρίσεις και ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι. 31 και τοις υιοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων · ἔλαιον ἀλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τούτο ὑμῖν εις τὰς γενεὰς υμῶν. 32 ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου ου χρισθήσεται,

και κατά την σύνθεσιν ταύτην ου ποιήσετε υμίν εαυτοίς ωσαύτως· άγιόν εστι και αγίασμα έσται υμίν. 33 ος αν ποιήση ωσαύτως, και ος αν δω απ' αυτού αλλογενεί, εξολοθρευθήσεται εκ του λαού αυτού. 34 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· λάβε σεαυτω ηδύσματα, στακτήν, όνυχα, χαλβάνην ηδυσμού και λίβανον διαφανή, ίσον ίσω έσται· 35 και ποιήσουσιν εν αυτω θυμίαμα, μυρεψικόν έργον μυρεψού, μεμιγμένον, καθαρόν, έργον άγιον. 36 και συγκόψεις εκ τούτων λεπτόν και θήσεις απέναντι των μαρτυρίων εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όθεν γνωσθήσομαί σοι εκείθεν· άγιον των αγίων έσται υμίν. 37 θυμίαμα κατά την σύνθεσιν ταύτην ου ποιήσετε υμίν εαυτοίς· αγίασμα έσται υμίν Κυρίω· 38 ος αν ποιήση ωσαύτως ωστε οσφραίνεσθαι εν αυτω, απολείται εκ του λαού αυτού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 ιδού ανακέκλημαι εξ ονόματος τον Βεσελεήλ τον του Ουρειού τον Ωρ, εκ της φυλής Ιούδα, 3 και ενέπλησα αυτόν πνεύμα θεϊόν σοφίας και συνέσεως και επιστήμης εν παντί έργω διανοείσθαι 4 και αρχιτεκτονήσαι, εργάζεσθαι το χρυσίον και το αργύριον και τον χαλκόν και την υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον το νηστόν 5 και τα λιθουργικά και εις τα έργα τα τεκτονικά των ξύλων, εργάζεσθαι κατά πάντα τα έργα. 6 και εγώ έδωκα αυτόν και τον Ελιάβ τον του Αχισαμάχ εκ φυλής Δάν και παντί συνετω καρδια δέδωκα σύνεσιν, και ποιήσουσι πάντα όσα συνέταξά σοι, 7 την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν της διαθήκης και το ιλαστήριον το επ' αυτής και την διασκευήν της σκηνης 8 και τα θυσιαστήρια και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν την καθαράν και πάντα τα σκεύη αυτής 9 και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού 10 και τας στολάς τας λειτουργικάς Ααρών και τας στολάς των υιών αυτού ιερατεύειν μοι 11 και το έλαιον της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως του αγίου· κατά πάντα, όσα εγώ ενετειλάμην σοι, ποιήσουσι.

12 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 13 και συ σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· οράτε, και τα σάββατά μου φυλάξεσθε· σημείον εστι παρ' εμοί και εν εμοί εις τας γενεάς

υμών, ίνα γνώτε ότι εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς. 14 και φυλάξεσθε τα σάββατα, ότι άγιον τούτο εστι Κυρίω υμίν· ο βεβηλών αυτό θανάτω θανατωθήσεται· πας ος ποιήσει εν αυτω έργον, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτού. 15 εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα, ανάπαυσις αγία τω Κυρίω· πας ος ποιήσει έργον τη ημέρα τη εβδόμη, θανατωθήσεται. 16 και φυλάξουσιν οι υιοί Ισραήλ τα σάββατα ποιείν αυτά εις τας γενεάς αυτών· διαθήκη αιώνιος. 17 εν εμοί και τοις υιοίς Ισραήλ σημείον εστιν εν εμοί αιώνιον· ότι εξ ημέραις εποίησε Κύριος τον ουρανόν και την γην και τη ημέρα τη εβδόμη επαύσατο και κατέπαυσε.

18 Και έδωκε Μωυσή, ηνίκα κατέπαυσε λαλών αυτω εν τω όρει τω Σινά, τας δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τω δακτύλω του Θεού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ ιδών ο λαός ότι κεχρόνικε Μωυσής καταβήναι εκ του όρους, συνέστη ο λαός επί Ααρών και λέγουσιν αυτω· ανάστηθι και ποιήσον ημίν θεούς, οι προπορεύσονται ημών· ο γαρ Μωυσής ούτος ο άνθρωπος, ος εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, ουκ οίδαμεν τι γέγονεν αυτω. 2 και λέγει αυτοίς Ααρών· περιέλεσθε τα ενώτια τα χρυσά τα εκ τοις ωσί των γυναικών υμών και θυγατέρων και ενέγκατε προς με. 3 και περιείλαντο πας ο λαός τα ενώτια τα χρυσά τα εν τοις ωσίν αυτών και ήνεγκαν προς Ααρών. 4 και εδέξατο εκ των χειρών αυτών και έπλασεν αυτά εν τη γραφίδι και εποίησεν αυτά μόσχον χωνευτόν και ειπεν· ούτοι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες ανεβίβασάν σε εκ γης Αιγύπτου. 5 και ιδών Ααρών ωκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αυτού, και εκήρυξεν Ααρών λέγων· εορτήν του Κυρίου αύριον. 6 και ορθρίσας τη επαύριον ανεβίβασεν ολοκαυτώματα και προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου, και εκάθισεν ο λαός φαγείν και πειν και ανέστησαν παίζειν.

7 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· βάδιζε το τάχος, κατάβηθι εντεύθεν· ηνόμησε γαρ ο λαός σου, ον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου· 8 παρέβησαν ταχύ εκ της οδού, ης ενετείλω αυτοίς· εποίησαν εαυτοίς μόσχον και προσκεκονήκασιν αυτω και τεθύκασιν αυτω και ειπαν·

οὔτοι οἱ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἵτινες ανεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 9 καὶ νῦν ἑασόν με καὶ θυμωθείς ὀργή εἰς αὐτούς ἐκτρίψω αὐτούς 10 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα. 11 καὶ ἐδεήθη Μωσῆς ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· ἰνατί, Κύριε, θυμοὶ ὀργή εἰς τὸν λαόν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχυρῷ μεγάλη καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ; 12 μὴ ποτε εἰπῶσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες· μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτούς ἀποκτείνει ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐξαναλώσει αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς. παύσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἰλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου, 13 μνησθεὶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν σῶν οἰκετῶν, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς λέγων· πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ πάσαν τὴν γῆν ταύτην, ἣν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. 14 καὶ ἰλάσθη Κύριος περὶ τῆς κακίας, ἣς εἶπε ποιῆσαι τὸν λαόν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀποστρέψας Μωσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἦσαν γεγραμμένοι· 16 καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ Θεοῦ κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαξί. 17 καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωσῆν· φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ. 18 καὶ λέγει· οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχύον, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω. 19 καὶ ἠνίκα ἤγγιζε τῇ παρεμβολῇ, ὀρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χοροὺς, καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ τὸ ὄρος. 20 καὶ λαβὼν τὸν μόσχον, ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 21 καὶ εἶπε Μωσῆς τῷ Ααρὼν· τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτούς ἀμαρτίαν μεγάλην; 22 καὶ εἶπεν Ααρὼν πρὸς Μωσῆν· μὴ ὀργίζου, κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου. 23 λέγουσι γὰρ μοι· ποιήσον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. 24 καὶ εἶπα αὐτοῖς· εἰ τίτι ὑπάρχει χρυσοῖα, περιέλεσθε. καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξήλθεν ὁ μόσχος οὗτος. 25 καὶ ἰδὼν Μωσῆς τὸν λαόν ὅτι διεσκέδασται, διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ααρὼν ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν, 26 ἔστη δὲ Μωσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπε· τίς πρὸς Κύριον; ἰτὼ πρὸς με. συνήλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί. 27 καὶ λέγει

αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· θέσθε έκαστος την εαυτού ρομφαίαν επί τον μηρόν και διέλθατε και ανακάμψατε από πύλης επί πύλην δια της παρεμβολής και αποκτείνατε έκαστος τον αδελφόν αυτού και έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος το έγγιστο αυτού. 28 και εποίησαν οι υιοί Λευί καθά ελάλησεν αυτοίς Μωυσής, και έπεσαν εκ του λαού εν εκείνη τη ημέρα εις τρισχιλίους άνδρας. 29 και ειπεν αυτοίς Μωυσής· επληρώσατε τας χείρας υμών σήμερον Κυρίω, έκαστος εν τω υιω ή εν τω αδελφω αυτού, δοθήναι εφ' υμάς ευλογίαν.

30 Και εγένετο μετά την αύριον ειπε Μωυσής προς τον λαόν· υμείς ημαρτήκατε αμαρτίαν μεγάλην· και νυν αναβήσομαι προς τον Θεόν, ίνα εξιλάσωμαι περί της αμαρτίας υμών. 31 υπέστρεψε δε Μωυσής προς Κύριον και ειπε· δέομαι, Κύριε· ημάρτηκεν ο λαός ούτος αμαρτίαν μεγάλην και εποίησαν εαυτοίς θεούς χρυσούς. 32 και νυν ει μεν αφείς αυτοίς την αμαρτίαν αυτών, άφες· ει δε μη, εξάλειψόν με εκ της βίβλου σου, ης έγγραψας. 33 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ει τις ημάρτηκεν ενώπιόν μου, εξαλείψω αυτούς εκ της βίβλου μου. 34 νυνί δε βάδιζε, κατάβηθι και οδήγησον τον λαόν τούτον εις τον τόπον, ον ειπά σοι· ιδού ο άγγελός μου προπορεύσεται προ προσώπου σου· ή δ' αν ημέρα επισκέπτωμαι, επάξω επ' αυτούς την αμαρτίαν αυτών. 35 και επάταξε Κύριος τον λαόν περί της ποιήσεως του μόσχου, ου εποίησεν Ααρών.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Μωυσήν· προπορεύου, ανάβηθι εντεύθεν συ και ο λαός σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου, εις την γην, ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ λέγων· τω σπέρματι υμών δώσω αυτήν. 2 και συναποστελώ τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, και εκβαλεί τον Αμορραίον και Χετταίον και Φερεζαίον και Γεργεσαίον και Ευαίον και Ιεβουσαίον και Χαναναίον. 3 και εισάξω σε εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι· συ γαρ μη συναναβώ μετά σου, δια το λαόν σκληροτράχηλόν σε είναι, ίνα μη εξαναλώσω σε εν τη οδω. 4 και ακούσας ο λαός το ρήμα το πονηρόν τούτο, κατεπένθησεν εν πενθικοίς. 5 και ειπε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· υμείς λαός σκληροτράχηλος· οράτε, μη πληγήν άλλην επάξω εγώ εφ' υμάς

και εξαναλώσω υμάς. νυν ουν αφέλεσθε τας στολάς των δοξών υμών και τον κόσμον, και δείξω σοι α ποιήσω σοι. 6 και περιείλαντο οι υιοί Ισραήλ τον κόσμον αυτών και την περιστολήν από του όρους του Χωρήβ.

7 Και λαβών Μωυσής την σκηνήν αυτού έπηξεν έξω της παρεμβολής, μακράν από της παρεμβολής, και εκλήθη σκηνή μαρτυρίου · και εγένετο, πας ο ζητών Κύριον εξεπορεύετο εις την σκηνήν την έξω της παρεμβολής. 8 ηνίκα δ' αν εισεπορεύετο Μωυσής εις την σκηνήν έξω της παρεμβολής, ειστήκει πας ο λαός σκοπεύοντες έκαστος παρά τας θύρας της σκηνης αυτού και κατενοούσαν απόντος Μωυσή έως του εισελθείν αυτόν εις την σκηνήν. 9 ως δ' αν εισήλθε Μωυσής εις την σκηνήν, κατέβαινεν ο στόλος της νεφέλης, και ίστατο επί την θύραν της σκηνης, και ελάλει Μωυσή · 10 και εώρα πας ο λαός τον στόλον της νεφέλης εστώτα επί της θύρας της σκηνης, και σάντες πας ο λαός προσεκύνησαν έκαστος από της θύρας της σκηνης αυτού. 11 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν ενώπιος ενώπιω, ως ει τις λαλήσει προς τον εαυτού φίλον. και απελύετο εις την παρεμβολήν, ο δε θεράπων Ιησούς υιος Ναυή νέος ουκ εξεπορεύετο εκ της σκηνης.

12 Και ειπε Μωυσής προς Κύριον · ιδού συ μοι λέγεις · ανάγαγε τον λαόν τούτον, συ δε ουκ εδήλωσάς μοι, ον συναποστελείς μετ' εμού · συ δε μοι είπας · οίδα σε παρά πάντας, και χάριν έχεις παρ' εμοί. 13 ει ουν εύρηκα χάριν εναντίον σου, εμφάνισόν μοι σεαυτόν γνωστός, ινα ιδω σε, όπως αν ω ευρηκώς χάριν εναντίον σου, και ινα γνώ ότι λαός σου το έθνος το μέγα τούτο. 14 και λέγει · αυτός προπορεύσομαί σου και καταπαύσω σε. 15 και λέγει προς αυτόν · ει μη αυτός συ συμπορεύη, μη με αναγάγης εντεύθεν · 16 και Πως γνωστόν έσται αληθώς, ότι εύρηκα χάριν παρά σοί, εγώ τε και ο λαός σου, αλλ' ή συμπορευομένου σου μεθ' ημών; και ενδοξαοθήσομαι εγώ τε και ο λαός σου παρά πάντα τα έθνη, όσα επί της γης εστι. 17 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν · και τούτόν σοι τον λόγον, ον ειρηκας, ποιήσω · εύρηκας γαρ χάριν ενώπιον εμού, και οίδα σε παρά πάντας. 18 και λέγει · εμφάνισόν μοι σεαυτόν, 19 και ειπεν · εγώ παρελεύσομαι πρότερός σου τη δόξη μου και καλέσω τω ονόματί μου, Κύριος εναντίον σου · και ελεήσω ον αν ελεώ, και οικτειρήσω ον αν οικτειρώ. 20 και ειπεν · ου δυνήση ιδείν το πρόσωπόν μου · ου γαρ μη ίδη άνθρωπος το πρόσωπόν μου και ζήσεται. 21 και ειπε Κύριος · ιδού τόπος παρ' εμοί, στήση επί της πέτρας · 22 ηνίκα δ' αν παρέλθη η δόξα μου, και θήσω σε

εις οπήν της πέτρας και σκεπάσω τη χειρί μου επί σε, έως αν παρέλθω · 23 και αφελώ την χείρα, και τότε όψει τα οπίσω μου, το δε πρόσωπόν μου ουκ οφθήσεται σοι.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσὴν · λάξουσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς και αἱ πρώται και ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, και γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ρήματα, α ἣν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις, αἰς συνέτριψας. 2 και γίνου ἔτοιμος εἰς τὸ προῖ και ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά και στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους. 3 και μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σου μηδέ οφθῆτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει · και τὰ πρόβατα και βόες μη νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκεῖνου. 4 και ἐλάξουσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ και αἱ πρώται · και ὀρθρίσας Μωϋσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος · και ἔλαβε Μωϋσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. 5 και κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ και παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ · και ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. 6 και παρήλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ και ἐκάλεσε · Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν και ἐλεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και ἀληθινός, 7 και δικαιοσύνην διατηρῶν και ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας και ἀδικίας και ἀμαρτίας, και σὺ καθαρῶς τον ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα και ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην και τετάρτην γενεάν. 8 και σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε 9 και εἶπεν · εἰ εὐρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ' ἡμῶν · ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, και ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν και τὰς ἀνομίας ἡμῶν, και ἐσόμεθα σοί. 10 και εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσὴν · ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην · ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα, α σὺ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ και ἐν παντὶ ἔθνει, και ὄψεται πᾶς ὁ λαός, ἐν οἷς εἰ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, α ἐγὼ ποιήσω σοι. 11 πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον και Χαναναῖον και Φερεζαῖον και Χετταῖον και Εὐαῖον και Γεργεσαῖον και Ἰεβουσαῖον · 12 πρόσεχε σεαυτῷ, μη ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν, μη σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν. 13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελείτε και τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε και τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, και τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ · 14 σὺ γὰρ μη προσκυνήσητε θεοὺς

ετέροις · ο γαρ Κύριος ο Θεός ζηλωτόν όνομα, Θεός ζηλωτής εστι. 15 μη ποτε θής διαθήκην τοις εγκαθημένοις επί της γης, και εκπορνεύσωσιν οπίσω των θεών αυτών και θύσωσι τοις θεοίς αυτών, και καλέσωσί σε, και φάγης των αιμάτων αυτών, 16 και λάβης των θυγατέρων αυτών τοις υιοίς σου και των θυγατέρων σου δως τοις υιοίς αυτών, και εκπορνεύσωσιν αι θυγατέρες σου οπίσω των θεών αυτών, και εκπορνεύσωσιν οι υιοί σου οπίσω των θεών αυτών. 17 και θεούς χωνευτούς ου ποιήσεις σεαυτω. 18 και την εορτήν των αζύμων φυλάξη · επτά ημέρας φαγή άζυμα, καθάπερ εντέταλμαί σοι, εις τον καιρόν εν μηνί των νέων · εν γαρ μηνί των νέων εξήλθες εξ Αιγύπτου. 19 παν διανοίγον μήτραν εμοί, τα αρσενικά, παν πρωτότοκον μόσχου και πρωτότοκον προβάτου. 20 και πρωτότοκον υποζυγίου λυτρώση προβάτω · εάν δε μη λυτρώση αυτό, τιμήν δώσεις. παν πρωτότοκον των υιών σου λυτρώση · ουκ οφθήση ενώπιόν μου κενός. 21 εξ ημέρας εργά, τη δε εβδόμη καταπαύσεις · τω σπόρω και τω αμήτω κατάπαυσις. 22 και εορτήν εβδομάδων ποιήσεις μοι, αρχήν θερισμού πυρού, και εορτήν συναγωγής μεσούντος του ενιαυτού. 23 τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθήσεται παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού Ισραήλ · 24 όταν γαρ εκβάλω τα έθνη προ προσώπου σου και πλατόνω τα όρια σου, ουκ επιθυμήσει ουδεις της γης σου, ηνικα αν αναβαίνης οφθήναι εναντίον Κυρίου του Θεού σου τρεις καιρούς του ενιαυτού. 25 ου σφάξεις επί ζύμη αίμα θυσιασμάτων μου, και ου κοιμηθήσεται εις το πρωϊ θύματα εορτής του πάσχα. 26 τα πρωτογεννήματα της γης σου θήσεις εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. ουχ εψησεις άρνα εν γάλακτι μητρός αυτού.

27 Και ειπε Κύριος προς Μωυσήν · γράψον σεαυτω τα ρήματα ταύτα · επί γαρ των λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην και τω Ισραήλ. 28 και ην εκει Μωυσης εναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας · άρτον ουκ έφαγε και ύδωρ ουκ έπε · και έγγραψεν επί των πλακών τα ρήματα ταύτα της διαθήκης, τους δέκα λόγους. 29 ως δε κατέβαινε Μωυσης εκ του όρους, και αι δύο πλάκες επί των χειρών Μωυση · καταβαίνοντος δε αυτού εκ του όρους, Μωυσης ουκ ήδει ότι δεδόξασται η όψις του χρώματος του προσώπου αυτού εν τω λαλείν αυτόν αυτω. 30 και ειδεν Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ τον Μωυσήν και ην δεδοξασμένη η όψις του χρώματος του προσώπου αυτού, και εφοβήθησαν εγγίσει αυτω. 31 και εκάλεσεν αυτούς Μωυσης, και επεστράφησαν προς αυτόν Ααρών και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής, και ελάλησεν αυτοίς Μωυσης. 32 και μετά ταύτα

προσήλθον προς αυτόν πάντες οι υιοί Ισραήλ, και ενετείλατο αυτοίς πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος προς αυτόν εν τω όρει Σινά. 33 και επειδή κατέπαυσε λαλών προς αυτούς, επέθηκεν επί το πρόσωπον αυτού κάλυμμα. 34 ηνίκα δ' αν εισεπορεύετο Μωσής έναντι Κυρίου λαλείν αυτω, περιηρείτο το κάλυμμα έως του εκπορεύεσθαι. και εξελθών ελάλει πάσι τοις υιοίς Ισραήλ όσα ενετείλατο αυτω Κύριος, 35 και είδον οι υιοί Ισραήλ το πρόσωπον Μωυσέως ότι δεδόξασται, και περιέθηκε Μωσής κάλυμμα επί το πρόσωπον εαυτού, έως αν εισέλθη συλλαλείν αυτω.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΚΑΙ συνήθροισε Μωσής πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ και είπεν · ούτοι οι λόγοι, ους είπε Κύριος ποιήσαι αυτούς. 2 εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη κατάπαυσις, άγια σάββατα, ανάπαυσις Κυρίω · πας ο ποιών έργον εν αυτη τελευτάτω. 3 ου καύσετε πυρ εν πάση κατοικία υμών τη ημέρα των σαββάτων · εγώ Κύριος.

4 Και είπε Μωσής προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγων · τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος λέγων · 5 λάβετε παρ' υμών αυτών αφάιρεμα Κυρίω · πας ο καταδεχόμενος τη καρδια οίσουσι τας απαρχάς Κυρίω, χρυσίον, αργύριον, χαλκόν, 6 υάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλούν διανενησμένον και βύσσον κεκλωσμένην και τρίχας αιγείας 7 και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και δέρματα υακίνθινα και ξύλα άσηπτα. 8 και λίθους σαρδίου και λίθους εις την γλυφήν εις την επωμίδα και τον ποδήρη. 9 και πας σοφός τη καρδια εν υμίν ελθών εργαζέσθω πάντα, όσα συνέταξε Κύριος · 10 την σκηνήν και τα παραρύματα και τα κατακαλύμματα και τα διατόνια και τους μοχλούς και τους στόλους 11 και την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους αναφορείς αυτης και το ιλαστήριον αυτης και το καταπέτασμα 12 και τα ιστία της αυλης και τους στόλους αυτης 13 και τους λίθους τους της σμαράγδου 14 και το θυμίαμα και το έλαιον του χρίσματος 15 και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτης 16 και την λυχνίαν του φωτός και πάντα τα σκεύη αυτης 17 και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού 18 και τας στολάς τας αγίας Ααρών του ιερέως και τας στολάς, εν αις λειτουργήσουσιν

εν αυταίς, 19 και τους χιτώνας τοις υιοίς Ααρών της ιερατείας και το έλαιον του χρίσματος και το θυμίαμα της συνθέσεως. 20 και εξήλθε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ από Μωυσή 21 και ήνεγκαν έκαστος, ων έφερεν η καρδια αυτών, και όσοις έδοξε τη ψυχή αυτών, ήνεγκαν αφαιρέμα Κυρίω εις πάντα τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου και εις πάντα τα κάτεργα αυτής, και εις πάσας τας στολάς του αγίου. 22 και ήνεγκαν οι άνδρες παρά των γυναικών, πασ ω έδοξε τη διανοία, ήνεγκαν σφραγίδας και ενώτια και δακτυλίους και εμπλόκια και περιδέξια, παν σκεύος χρυσούν, και πάντες όσοι ήνεγκαν αφαιρέματα χρυσιου Κυρίω. 23 και παρ ' ω ευρέθη βύσσοσ και δέρματα υακίνθινα και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα, ήνεγκαν. 24 και πασ ο αφαιρών αφαιρέμα, ήνεγκαν αργύριον και χαλκόν, τα αφαιρέματα Κυρίω, και παρ ' οίς ευρέθη ξύλα άσηπτα εις πάντα τα έργα της παρασκευής ήνεγκαν. 25 και πάσα γυνή σοφή τη διανοία ταις χερσί νήθειν ήνεγκαν νενησμένα, την υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον και την βύσσον · 26 και πάσαι αι γυναίκες, αις έδοξε τη διανοία αυτών εν σοφία, ένησαν τας τριχας τας αιγείας. 27 και οι άρχοντες ήνεγκαν τους λίθους της σμαράγδου και τους λίθους της πληρώσεως εις την επωμίδα και το λογείον 28 και τας συνθέσεις, και εις το έλαιον της χρίσεως και την σύνθεσιν του θυμιάματος. 29 και πασ ανήρ και γυνή, ων έφερεν η διάνοια αυτών εισελθόντας ποιειν πάντα τα έργα, όσα συνέταξε Κύριος ποιήσαι αυτά δια Μωυσή, ήνεγκαν οι υιοι Ισραήλ αφαιρέμα Κυρίω.

30 Και ειπε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ · ιδού ανακέκληκεν ο Θεός εξ ονόματος τον Βεσελεήλ τον του Ουρίου τον Ωρ, εκ της φυλής Ιούδα, 31 και ενέπλησεν αυτόν πνεύμα θείον σοφίας και συνέσεως και επιστήμης πάντων 32 αρχιτεκτονειν κατά πάντα τα έργα της αρχιτεκτονίας, ποιειν το χρυσίον και το αργύριον και τον χαλκόν 33 και λιθουργήσαι τον λίθον και κατεργάζεσθαι τα ξύλα και ποιειν εν παντί έργω σοφίας · 34 και προβιβάσαι γε έδωκεν εν τη διανοία αυτω τε και τω Ελιάβ τω του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δάν. 35 και ενέπλησεν αυτούς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιήσαι τα έργα του αγίου και τα υφαντά και ποικιλτά υφάναι τω κοκκίνω και τη βύσσω, ποιειν παν έργον αρχιτεκτονίας ποικιλίας.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ εποίησε Βεσελεήλ και Ελιάβ και πας σοφός τη διανοία, ω εδόθη σοφία και επιστήμη εν αυτοίς συνιέναι ποιείν πάντα τα έργα κατά τα άγια καθήκοντα, κατά πάντα όσα συνέταξε Κύριος. 2 και εκάλεσε Μωυσής Βεσελεήλ και Ελιάβ και πάντας τους έχοντας την σοφίαν, ω έδωκεν ο Θεός επιστήμην εν τη καρδια, και πάντας τους εκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι προς τα έργα, ωστε συντελείν αυτά, 3 και έλαβον παρά Μωυσή πάντα τα αφαιρέματα, α ήνεγκαν οι υιοί Ισραήλ εις πάντα τα έργα του αγίου ποιείν αυτά, και αυτοί προσεδέχοντο έτι τα προσφερόμενα παρά των φερόντων το πρωϊ. 4 και παρεγίνοντο πάντες οι σοφοί οι ποιούντες τα έργα του αγίου, έκαστος κατά το αυτού έργον, ό ειργάζοντο αυτοί, 5 και ειπαν προς Μωυσήν · ότι πλήθος φέρει ο λαός κατά τα έργα, όσα συνέταξε Κύριος ποιήσαι. 6 και προσέταξε Μωυσής και εκήρυξεν εν τη παρεμβολή λέγων · ανήρ και γυνή μηκέτι εργαζέσθωσαν εις τας απαρχάς του αγίου · και εκωλύθη ο λαός έτι προσφέρειν. 7 και τα έργα ην αυτοίς ικανά εις την κατασκευήν ποιήσαι, και προσκατέλιπον.

8 Και εποίησε πας σοφός εν τοις εργαζομένοις (Κεφ. ΛΘ 1) τας στολάς των αγίων, αι εισιν Ααρών τω ιερει, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 9 και εποίησε την επωμίδα εκ χρυσιου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης. 10 και ετμήθη τα πέταλα του χρυσιου τρίχες, ωστε συνυφάναι συν τη υακίνθω και τη πορφύρα και συν τω κοκκίνω τω διανενησμένω και τη βύσσω τη κεκλωσμένη, έργον υφαντόν εποίησαν αυτό · 11 επωμίδας συνεχούσας εξ αμφοτέρων των μερών, έργον υφαντόν εις άλληλα συμπεπλεγμένον καθ ' εαυτό 12 εξ αυτού εποίησαν κατά την αυτού ποιήσιν εκ χρυσιου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 13 και εποίησαν αμφοτέρους τους λίθους της σμαράγδου συμπεπορημένους και περισεσιαλωμένους χρυσιώ, γεγλυμμένους και εκκεκολαμμένους εγκόλαμμα σφραγίδος εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ · 14 και επέθηκεν αυτούς επί τους ώμους της επωμίδος, λίθους μνημοσύνου των υιών Ισραήλ, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

15 Και εποίησαν λογείον, έργον υφαντόν ποικιλία κατά το έργον της επωμίδος εκ χρυσιου

και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης· 16 τετράγωνον διπλούν εποίησαν το λογείον, σπιθαμής το μήκος και σπιθαμής το εύρος, διπλούν. 17 και συνυφάνθη εν αυτω ύφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων, σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδος, ο στίχος ο εις· 18 και ο στίχος ο δεύτερος, άνθραξ και σάπφειρος και ίασπις· 19 και ο στίχος ο τρίτος λιγύριον και αχάτης και αμέθυστος· 20 και ο στίχος ο τέταρτος χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ονύχιον· περικεκυκλωμένα χρυσίω και συνδεδεμένα χρυσίω. 21 και οι λίθοι ήσαν εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ δώδεκα εκ των ονομάτων αυτών, εγγεγλυμμένα εις σφραγίδας, έκαστος εκ του εαυτου ονόματος, εις τας δώδεκα φυλάς. 22 και εποίησαν επί το λογείον κρωσσούς συμπεπλεγμένους, έργον εμπλοκίου εκ χρυσιου καθαρού· 23 και εποίησαν δύο ασπιδίσκας χρυσάς και δύο δακτυλίους χρυσούς 24 και επέθηκαν τους δύο δακτυλίους τους χρυσούς επ' αμφοτέρας τας αρχάς του λογειου· 25 και επέθηκαν τα εμπλόκια εκ χρυσιου επί τους δακτυλίους επ' αμφοτέρων των μερών του λογειου και εις τας δύο συμβολάς τα δύο εμπλόκια 26 και επέθηκαν επί τας δύο ασπιδίσκας και επέθηκαν επί τους ώμους της επωμίδος εξεναντίας κατά πρόσωπον. 27 και εποίησαν δύο δακτυλίους χρυσούς και επέθηκαν επί τα δύο περυγία επ' άκρου του λογειου και επί το άκρον του οπισθίου της επωμίδος έσωθεν. 28 και εποίησαν δύο δακτυλίους χρυσούς και επέθηκαν επ' αμφοτέρους τους ώμους της επωμίδος κάτωθεν αυτου κατά πρόσωπον κατά την συμβολήν άνωθεν της συνυφής της επωμίδος. 29 και συνέσφιγξε το λογείον από των δακτυλίων των επ' αυτου εις τους δακτυλίους της επωμίδος, συνεχομένους εκ της υακίνθου, συμπεπλεγμένους εις το ύφασμα της επωμίδος, ίνα μη χαλάται το λογείον από της επωμίδος, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωσή.

30 Και εποίησαν τον υποδύτην υπό την επωμίδα, έργον υφαντών, όλον υακίνθινον· 31 το δε περιστόμιον του υποδύτου εν τω μέσω διύφασμένον συμπλεκτόν, ώαν έχον κύκλω το περιστόμιον αδιάλυτον. 32 και εποίησαν επί του λώματος του υποδύτου κάτωθεν ως εξανθούσης ρόας ροϊσκους, εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης 33 και εποίησαν κώδωνας χρυσούς και επέθηκαν τους κώδωνας επί το λώμα του υποδύτου κύκλω ανά μέσον των ροϊσκων· 34 κώδων χρυσούς και ροϊσκος επί του λώματος του υποδύτου κύκλω εις το λειτουργείν, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωσή.

35 Και εποίησαν χιτώνας βυσσίνους, έργον υφαντών, Ααρών και τοις υιοίς αυτου 36 και τας

κιδάρεις εκ βύσσου και την μίτραν εκ βύσσου και τα περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης 37 και τας ζώνας αυτών εκ βύσσου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου, έργον ποικιλιού, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωσή.

38 Και εποίησαν το πέταλον το χρυσοῦν, ἀφόρισμα του αγίου, χρυσιῦ καθαροῦ · 39 και ἔγραψεν ἐπὶ αὐτοῦ γράμματα εκτετυπωμένα σφραγίδος Ἀγίασμα Κυριῶ · 40 και ἐπέθηκαν ἐπὶ το λῶμα υακίνθουνον, ὡστε επικεῖσθαι ἐπὶ την μίτραν ἀνωθεν, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωσή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ (Κεφ. ΛΣΤ 8)

1 ΚΑΙ εποίησαν τη σκηνή δέκα αυλαίας, 2 οκτώ και είκοσι πήχεων μήκος της αυλαίας της μιάς (το αυτό ην πάσαις) και τεσσάρων πήχεων το εύρος της αυλαίας της μιάς. 3 και εποίησαν το καταπέτασμα εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφάντου Χερουβίμ, 4 και ἐπέθηκαν αὐτό ἐπὶ τέσσαρας στύλους ασηίτους κατακεχρυσωμένους εν χρυσίῳ και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες αργυραί. 5 και εποίησαν το καταπέτασμα της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφάντου Χερουβίμ, 6 και τους στύλους αὐτοῦ πέντε και τους κρίκους · και τας κεφαλίδας αυτών και τας ψαλίδας αυτών κατεχρύσωσαν χρυσίῳ, και αι βάσεις αυτών πέντε χαλκαί.

(Κεφ. ΛΗ 9). 7 Και εποίησαν την αυλήν · τα προς λίβα ιστία της αυλής εκ βύσσου κεκλωσμένης εκατόν εφ' εκατόν, 8 και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι · 9 και το κλίτος το προς βορράν εκατόν εφ' εκατόν και το κλίτος το προς νότον εκατόν εφ' εκατόν, και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι · 10 και το κλίτος το προς θάλασσαν αυλαίαι πενήκοντα πήχεων, στύλοι αυτών δέκα, και αι βάσεις αυτών δέκα · 11 και το κλίτος το προς ανατολάς πενήκοντα πήχεων, ιστία 12 πεντεκαίδεκα πήχεων το κατά νότου, και οι στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις, 13 και ἐπὶ του νότου του δευτέρου ἔνθεν και ἔνθεν κατά την πύλην της αυλής αυλαίαι πεντεκαίδεκα πήχεων, και οι

στύλοι αυτών τρεις και αι βάσεις αυτών τρεις. 14 πάσαι αι αυλαίαι της σκηνης εκ βύσσου κεκλωσμένης, 15 και αι βάσεις των στύλων αυτών χαλκαί, και αι αγκύλαι αυτών αργυραί, και αι κεφαλίδες αυτών περιηργυρωμένοι αργυρίω, και οι στύλοι περιηργυρωμένοι αργυρίω, πάντες οι στύλοι της αυλής. 16 και το καταπέτασμα της πύλης της αυλής έργον ποικιλτού εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, είκοσι πήχεων το μήκος, και το ύψος και το εύρος πέντε πήχεων εξισούμενον τοις ιστίοις της αυλής· 17 και οι στύλοι αυτών τέσσαρες, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες χαλκαί, και αι αγκύλαι αυτών αργυραί, και αι κεφαλίδες αυτών περιηργυρωμένοι αργυρίω· 18 και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής κύκλω χαλκοί, και αυτοί περιηργυρωμένοι αργυρίω.

19 Και αύτη η σύνταξις της σκηνης του μαρτυρίου, καθά συνετάγη Μωυσή, την λειτουργίαν είναι των Λευιτών δια Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως. 20 και Βεσελεήλ ο του Ουρίου, εκ φυλής Ιούδα, εποίησε καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, 21 και Ελιάβ ο του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δάν, ος ηρχιτεκτόνησε τα υφαντά και τα ραφιδευτά και ποικιλτικά υφάναι τω κοκκίνω και τη βύσσω.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ (Κεφ. ΛΖ 1)

1 ΚΑΙ εποίησε Βεσελεήλ την κιβωτόν. 2 και κατεχρύσωσεν αυτήν χρυσίω καθαρω έσωθεν και έξωθεν. 3 και εχώνευσεν αυτη τέσσαρας δακτυλίους χρυσούς, δύο επί το κλίτος το εν και δύο επί το κλίτος το δεύτερον, 4 ευρείς τοις διωστήρσιν ωστε αίρειν αυτήν εν αυτοίς. 5 και εποίησε το ιλαστήριον επάνωθεν της κιβωτού εκ χρυσιου καθαρού 6 και τους δύο Χερουβίμ χρυσούς, 7 Χερούβ ένα επί το άκρον του ιλαστηρίου το εν και Χερούβ ένα επί το άκρον του ιλαστηρίου το δεύτερον, 8 σκιάζοντα ταις πτέρυξιν αυτών επί το ιλαστήριον.

9 Και εποίησε την τράπεζαν την προκειμένην εκ χρυσιου καθαρού· 10 και εχώνευσεν αυτη τέσσαρας δακτυλίους, δύο επί του κλίτους του ενός και δύο επί του κλίτους του δευτέρου, ευρείς ωστε αίρειν τοις διωστήρσιν εν αυτοίς. 11 και τους διωστήρας της κιβωτού και της

τραπέζης εποίησε και κατεχρύσωσεν αυτούς χρυσίω. 12 και εποίησε τα σκεύη της τραπέζης, τα τε τρυβλία και τας θυϊσκας και τους κυάθους και τα σπονδεία, εν οίς σπείσει εν αυτοίς, χρυσά.

13 Και εποίησε την λυχνίαν, ή φωτίζει, χρυσήν, 14 στερεάν τον καυλόν, και τους καλαμίσκους εξ αμφοτέρων των μερών αυτής·

15 εκ των καλαμίσκων αυτής οι βλαστοί εξέχοντες, τρεις εκ τούτου, και τρεις εκ τούτου, εξισούμενοι αλλήλοις· 16 και τα λαμπάδια αυτών, α εστιν επί των άκρων, καρυωτά εξ αυτών· και τα ενθέμια εξ αυτών, ίνα ώσιν οι λύχνοι επ' αυτών, και το ενθέμιον το έβδομον, το επ' άκρου του λαμπαδίου, επί της κορυφής άνωθεν, στερεόν όλον χρυσούν· 17 και επτά λύχνους επ' αυτής χρυσούς και τας λαβίδας αυτής χρυσάς και τας επαρυστρίδας αυτών χρυσάς.

(Κεφ. ΛΣΤ 1 34-36) 18 Ούτος περιηγύρωσε τους στύλους και εχώνευσε τω στύλω δακτυλίους χρυσούς και εχρύσωσε τους μοχλούς χρυσίω και κατεχρύσωσε τους στύλους του καταπετάσματος χρυσίω και εποίησε τας αγκύλας χρυσάς. 19 ούτος εποίησε και τους κρίκους της σκηνης χρυσούς και τους κρίκους της αυλής και κρίκους εις το εκτείνειν το κατακάλυμμα άνωθεν χαλκούς. 20 ούτος εχώνευσε τας κεφαλίδας τας αργυράς της σκηνης και τας κεφαλίδας τας χαλκάς της θύρας της σκηνης και την πύλην της αυλής και αγκύλας εποίησε τοις στύλοις αργυράς επί των στύλων· ούτος περιηγύρωσεν αυτάς. (Κεφ. ΛΗ 20) 21 ούτος εποίησε τους πασσάλους της σκηνης και τους πασσάλους της αυλής χαλκούς. 22 ούτος εποίησε το θυσιαστήριον το χαλκούν εκ των πυρείων των χαλκών, α ήσαν τοις ανδράσι τοις καταστασιάσασι μετά της Κορέ συναγωγής. 23 ούτος εποίησε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου και το πυρείον αυτού και την βάσιν και τας φιάλας και τας κρεάγρας τας χαλκάς. 24 ούτος εποίησε θυσιαστηρίω παράθεμα, έργον δικτυωτόν κάτωθεν του πυρείου υπό αυτό έως του ημίσιους αυτού, και επέθηκεν αυτω τέσσαρας δακτυλίους εκ των τεσσάρων μερών του παραθέματος του θυσιαστηρίου χαλκούς, ευρείς τοις μοχλοίς ωστε αίρεν εν αυτοίς το θυσιαστήριον. (Κεφ. ΛΖ 29) 25 ούτος εποίησε το έλαιον της χρίσεως το άγιον και την σύνθεσιν του θυμιάματος, καθαρόν έργον μυρεψού. (Κεφ. ΛΗ 8) 26 ούτος εποίησε τον λουτήρα τον χαλκούν και την βάσιν αυτού χαλκήν εκ των κατοπτρων των νηστευσασών, αι ενήστευσαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, εν ή ημέρα έπηξεν αυτήν· (Κεφ. Μ 1 30-31) 2 1 7 και εποίησε τον λουτήρα, ίνα νίπτωνται εξ αυτού Μωυσής και Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας· εισπορευομένων αυτών εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν

προσπορεύονται προς το θυσιαστήριον λειτουργείν, ενίπτοντο εξ αυτού, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ (Κεφ. ΛΗ 24)

1 ΠΑΝ το χρυσίον, ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πάσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσοῦ τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἐπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον

τὸν ἅγιον · 2 καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπισκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἐπτακόσιοι ἐβδομήκοντα πέντε σίκλοι, δραχμὴ μία τῆ κεφαλῇ τοῦ ἡμίσι τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, 3 πας ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα. 4 καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, 5 ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῆ κεφαλίδι. 6 καὶ τοὺς χίλιους ἐπτακοσίους ἐβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις, καὶ κατεchrύσωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτοῦς. 7 καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἐβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι. 8 καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 9 καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλω 10 καὶ τὸ παράθεμα τοῦ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (Κεφ. ΛΘ 32) 11 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ, οὕτως ἐποίησαν.

12 Τὸ δε λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεῦη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἐναντὶ Κυρίου. 13 καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ.

14 Καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωσῆν καὶ τὴν σκηνήν καὶ τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους 15 καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστήρας

αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού 16 και το έλαιον της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως και την λυχνίαν την καθαράν 17 και τους λύχνους αυτής, λύχνους της καύσεως, και το έλαιον του φωτός 18 και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτής, και τους άρτους τους προκειμένους, 19 και τας στολάς του αγίου, αι εισιν Ααρών, και τας στολάς των υιών αυτού εις την ιερατείαν 20 και τα ιστία της αυλής και τους στύλους και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνης και της πόλης της αυλής, 21 και πάντα τα σκεύη της σκηνης και πάντα τα εργαλεία αυτής, και τας διφθέρας δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και τα καλύμματα υακίνθινα και των λοιπών τα επικαλύμματα και τους πασσάλους και πάντα τα εργαλεία τα εις τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου · 22 όσα συνέταξε Κύριος τω Μωσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ πάσαν την αποσκευήν. 23 και ειδε Μωυσής πάντα τα έργα, και ήσαν πεποιηκότες αυτά ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωσή, ούτως εποίησαν αυτά · και ευλόγησεν αυτούς Μωυσής.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 εν ημέρα μια του μηνός του πρώτου νουμηνία στήσεις την σκηνήν του μαρτυρίου 3 και θήσεις την κιβωτόν του μαρτυρίου και σκεπάσεις την κιβωτόν τω καταπετάσματι 4 και εισοίσεις την τράπεζαν και προθήσεις την πρόθεσιν αυτής και εισοίσεις την λυχνίαν και επιθήσεις τους λύχνους αυτής. 5 και θήσεις το θυσιαστήριον το χρυσοόν εις το θυμιάν εναντίον της κιβωτού και επιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου 6 και το θυσιαστήριον των καρπωμάτων θήσεις παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και περιθήσεις την σκηνήν και πάντα τα αυτής αγιάσεις κύκλω. 7 και λήψη το έλαιον του χρίσματος και χρίσεις την σκηνήν και πάντα τα εν αυτη και αγιάσεις αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και έσται αγία. 8 και χρίσεις το θυσιαστήριον των καρπωμάτων και πάντα τα σκεύη αυτού. 9 και αγιάσεις το θυσιαστήριον, και έσται το θυσιαστήριον άγιον των αγίων. 10 και προσάξεις Ααρών και τους υιούς αυτού επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και λούσεις αυτούς ύδατι 11 και ενδύσεις Ααρών τας στολάς τας

αγίας και χρίσεις αυτόν και αγιάσεις αυτόν, και ιερατεύσει μοι · 12 και τους υιούς αυτού προσάξεις και ενδύσεις αυτούς χιτώνας 13 και αλείψεις αυτούς, ον τρόπον ήλειψας τον πατέρα αυτών, και ιερατεύσουσί μοι · και έσται ωστε είναι αυτοίς χρίσμα ιερατείας εις τον αιώνα, εις τας γενεάς αυτών. 14 και εποίησε Μωυσής πάντα, όσα ενετείλατο αυτω Κύριος, ούτως εποίησε.

15 Και εγένετο εν τω μηνί τω πρώτω, τω δευτέρω έτει, εκπορευομένων αυτών εξ Αιγύπτου, νουμηνία εστάθη η σκηνή · 16 και έστησε Μωυσής την σκηνήν, και επέθηκε τας κεφαλίδας και διενέβαλε τους μοχλούς και έστησε τους στύλους 17 και εξέτεινε τας αυλαίας επί την σκηνήν, και επέθηκε το κατακάλυμμα της σκηνής επ ‘ αυτήν άνωθεν, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 18 και λαβών τα μαρτύρια ενέβαλεν εις την κιβωτόν και υπέθηκε τους διωστήρας υπό την κιβωτόν 19 και εισήνεγκε την κιβωτόν εις την σκηνήν, και επέθηκε το κατακάλυμμα του καταπετάσματος και εσκέπασε την κιβωτόν του μαρτυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 20 και επέθηκε την τράπεζαν εις την σκηνήν του μαρτυρίου επί το κλίτος της σκηνής του μαρτυρίου το προς βορράν, έξωθεν του καταπετάσματος της σκηνής, 21 και προέθηκεν επ ‘ αυτής άρτους της προθέσεως έναντι Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 22 και έθηκε την λυχνίαν εις την σκηνήν του μαρτυρίου εις το κλίτος της σκηνής το προς νότον 23 και επέθηκε τους λύχνους αυτής έναντι Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 24 και έθηκε το θυσιαστήριον το χρυσούν εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι του καταπετάσματος 25 και εθυμίασεν επ ‘ αυτού θυμίαμα της συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 26 και το θυσιαστήριον των καρπωμάτων έθηκε παρά τας θύρας της σκηνής 27 και έστησε την αυλήν κύκλω της σκηνής και του θυσιαστηρίου. και συνετέλεσε Μωυσής πάντα τα έργα.

28 Και εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου, και δόξης Κυρίου επλήσθη η σκηνή · 29 και ουκ ηδυνάσθη Μωυσής εισελθείν εις την σκηνήν του μαρτυρίου, ότι επεσκίαζεν επ ‘ αυτήν η νεφέλη και δόξης Κυρίου ενεπλήσθη η σκηνή. 30 ηνίκα δ ‘ αν ανέβη η νεφέλη από της σκηνής, ανεξεύγνυσαν οι υιοί Ισραήλ συν τη απαρτία αυτών · 31 ει δε μη ανέβη η νεφέλη, ουκ ανεξεύγνυσαν έως ημέρας, ης ανέβη η νεφέλη · 32 νεφέλη γαρ ην επί της σκηνής ημέρας και πυρ ην επ ‘ αυτής νυκτός εναντίον παντός Ισραήλ, εν πάσαις ταις αναζυγαίς αυτών.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ανεκάλεσε Μωυσήν, και ελάλησε Κύριος αυτώ εκ της σκηνης του μαρτυρίου λέγων · 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς · άνθρωπος εξ υμών εάν προσαγάγη δώρα τω Κυρίω, από των κτηνών και από των βοών και από των προβάτων προσοίσετε τα δώρα υμών. 3 εάν ολοκαύτωμα το δώρον αυτού εκ των βοών, άρσεν άμωμον προσάξει · προς την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου προσοίσει αυτό δεκτόν εναντίον Κυρίου. 4 και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του καρπώματος, δεκτόν αυτώ εξιλάσασθαι περί αυτού. 5 και σφάξουσι τον μόσχον έναντι Κυρίου, και προσοίσουσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα, και προσχεούσι το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω το επί των θυρών της σκηνης του μαρτυρίου. 6 και εκδείραντες το ολοκαύτωμα μελιούσιν αυτό κατά μέλη, 7 και επιθήσουσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς πυρ επί το θυσιαστήριον και επιστοιβάσουσι ξύλα επί το πυρ. 8 και επιστοιβάσουσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς τα διχοτομήματα και την κεφαλήν και το στέαρ επί τα ξύλα τα επί του πυρός τα όντα επί του θυσιαστηρίου, 9 τα δε εγκοιλια και τους πόδας πλυνούσιν ύδατι, και επιθήσουσιν οι ιερείς τα πάντα επί το θυσιαστήριον · κάρπωμά εστι, θυσία, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.

10 Εάν δε από των προβάτων το δώρον αυτού τω Κυρίω, από τε των αρνών και των ερίφων, εις ολοκαυτώματα, άρσεν άμωμον προσάξει αυτό και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν αυτού. 11 και σφάξουσιν αυτό εκ πλαγίων του θυσιαστηρίου προς βορράν έναντι Κυρίου και προσχεούσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. 12 και διελοούσιν αυτό κατά μέλη και την κεφαλήν και το στέαρ, και επιστοιβάσουσιν οι ιερείς αυτά επί τα ξύλα τα επί του πυρός τα επί του θυσιαστηρίου. 13 και τα εγκοιλια και τους πόδας πλυνούσιν ύδατι. και προσοίσει ο ιερεύς τα πάντα και επιθήσει επί το θυσιαστήριον · κάρπωμά εστι, θυσία, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.

14 Εάν δε από των πετεινών κάρπωμα προσφέρη δώρον αυτού τω Κυρίω, και προσοίσει από των τρυγόνων, ή από των περιστερών το δώρον αυτού. 15 και προσοίσει αυτό ο ιερεύς προς το θυσιαστήριον και αποκνίσει την κεφαλήν, και επιθήσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον και

στραγγίζει το αίμα προς την βάση του θυσιαστηρίου. 16 και αφελεί τον πρόλοβον συν τοις πτεροίς και εκβαλεί αυτό παρά το θυσιαστήριον κατά ανατολάς εις τον τόπον της σποδοῦ. 17 και εκκλάσει αυτό εκ των περύγων και ου διελεύει, και επιθήσει αυτό ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον, επί τα ξύλα τα επί του πυρός· κάρπωμά εστι, θυσία, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΑΝ δε ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται το δῶρον αὐτοῦ, και επιχεεὶ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον και επιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἐστί. 2 και οἶσει προς τοὺς υἱοὺς Ααρὼν τοὺς ιερεῖς, και δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως συν τῷ ελαίῳ και πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, και επιθήσει ο ιερεύς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ το θυσιαστήριον· θυσία, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ. 3 και τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρὼν και τοις υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσίων Κυρίου. εἰάν δε προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ, δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ελαίῳ και λάγανα ἀζυμα διακεχρισμένα ἐν ελαίῳ. 5 εἰάν δε θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ελαίῳ, ἀζυμά ἐστί. 6 και διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, και επιχεεὶ ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστί Κυρίῳ. 7 εἰάν δε θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ελαίῳ ποιηθήσεται. 8 και προσοίσει τὴν θυσίαν, ἣν ἀν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, και προσοίσει προς τὸν ιερέα· και προσεγγίσας προς τὸ θυσιαστήριον 9 αφελεὶ ο ιερεύς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, και επιθήσει ο ιερεύς ἐπὶ το θυσιαστήριον· κάρπωμα, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ. 10 τὸ δε καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ααρὼν και τοις υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.

11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἀν προσφέρῃτε Κυρίῳ, ου ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην και παν μέλι ου προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ. 12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δε τὸ θυσιαστήριον ουκ ἀναβιβασθήσεται εἰς οσμήν ευωδίας Κυρίῳ. 13 και παν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλί αλισθήσεται· ου διαπαύσατε ἄλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν, ἐπὶ παντός δῶρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἄλας. 14 εἰάν δε προσφέρῃς θυσίαν

πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ερικτὰ τῷ Κυρίῳ, και προσοίσεις την θυσίαν των πρωτογεννημάτων 15 και επιχεῖς ἐπ’ αὐτὴν ἔλαιον και επιθήσεις ἐπ’ αὐτὴν λίβανον· θυσία ἐστὶ. 16 και ανοίσει ο ἱερεὺς το μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ των χίδρων συν τῷ ελαίῳ και πάντα τον λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Εἴαν δε θυσία σωτηρίου το δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, εἴαν μὲν ἐκ των βοῶν αὐτοῦ προσαγάγη, εἴαν τε ἄρσεν, εἴαν τε θήλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντι Κυρίου. 2 και επιθήσει τας χεῖρας ἐπὶ την κεφαλὴν του δώρου, και σφάζει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, και προσχεοῦσιν οἱ υιοὶ Ααρὼν οἱ ἱερεῖς το αἷμα ἐπὶ το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων κύκλω. 3 και προσάξουσιν ἀπὸ της θυσίας του σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και παν το στέαρ το ἐπὶ της κοιλίας 4 και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το ἐπ’ αὐτῶν, το ἐπὶ των μηρίων, και τον λοβὸν τον ἐπὶ του ἥπατος συν τοις νεφροῖς περιελεί. 5 και ανοίσουσιν αὐτὰ οἱ υιοὶ Ααρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ το θυσιαστήριον ἐπὶ τα ολοκαυτώματα ἐπὶ τα ξύλα τα ἐπὶ του πυρός ἐπὶ του θυσιαστηρίου· κάρπωμα, οσμὴν ευωδίας Κυρίῳ.

6 Εἴαν δε ἀπὸ των προβάτων το δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θήλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτὸ. 7 εἴαν ἄρνα προσαγάγη το δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἐναντι Κυρίου, 8 και επιθήσει τας χεῖρας ἐπὶ την κεφαλὴν του δώρου αὐτοῦ και σφάζει αὐτὸ παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, και προσχεοῦσιν οἱ υιοὶ Ααρὼν οἱ ἱερεῖς το αἷμα ἐπὶ το θυσιαστήριον κύκλω. 9 και προσοίσει ἀπὸ της θυσίας του σωτηρίου κάρπωμα τῷ Κυρίῳ, το στέαρ και την οσφὴν ἄμωμον (συν ταις ψόαις περιελεί αὐτὸ) και παν το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν, και παν το στέαρ το ἐπὶ της κοιλίας 10 και ἀμφοτέρους τους νεφρούς και το στέαρ το ἐπ’ αὐτῶν, το ἐπὶ των μηρίων, και τον λοβὸν τον ἐπὶ του ἥπατος συν τοις νεφροῖς περιελών, 11 ανοίσει ο ἱερεὺς ἐπὶ το θυσιαστήριον· οσμὴν ευωδίας, κάρπωμα Κυρίῳ.

12 Εάν δε από των αιγών το δώρον αυτού, και προσάξει έναντι Κυρίου. 13 και επιθήσει τας χείρας επί την κεφαλήν αυτού, και σφάξουσιν αυτό έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, και προσχεούσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. 14 και ανοίσει απ' αυτού κάρπωμα Κυρίω το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και παν το στέαρ το επί της κοιλίας 15 και αμφοτέρους τους νεφρούς και παν το στέαρ το επ' αυτών, το επί των μηρίων, και τον λοβόν του ήπατος συν τοις νεφροίς περιελεί. 16 και ανοίσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον · κάρπωμα, οσμή ευωδίας τω Κυρίω. παν το στέαρ τω Κυρίω · 17 νόμιμον εις τον αιώνα εις τας γενεάς υμών, εν πάση κατοικία υμών · παν στέαρ και παν αίμα ουκ έδεσθε.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων · ψυχή εάν αμάρτη έναντι Κυρίου ακουσίως από πάντων των προσταγμάτων Κυρίου, ων ου δει ποιείν, και ποιήσει εν τι απ' αυτών · 3 εάν μεν ο αρχιερεύς ο κεχρισμένος αμάρτη του τον λαόν αμαρτείν, και προσάξει περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, μόσχον εκ βοών άμωμον τω Κυρίω περί της αμαρτίας. 4 και προσάξει τον μόσχον παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου έναντι Κυρίου, και επιθήσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του μόσχου έναντι Κυρίου, και σφάξει τον μόσχον ενώπιον Κυρίου. 5 και λαβών ο ιερεύς ο χριστός ο τετελειωμένος τας χείρας από του αίματος του μόσχου και εισοίσει αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου 6 και βάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον εις το αίμα, και προσρανεί από του αίματος επτάκις έναντι Κυρίου, κατά το καταπέτασμα το άγιον · 7 και επιθήσει ο ιερεύς από του αίματος του μόσχου επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του θυμιάματος της συνθέσεως του εναντίον Κυρίου, ό εστιν εν τη σκηνή του μαρτυρίου · και παν το αίμα του μόσχου εκχειί παρά την βάση του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, ό εστι παρά τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου. 8 και παν το στέαρ του μόσχου του της αμαρτίας περιελεί απ' αυτού, το στέαρ

το κατακαλύπτον τα ενδόσθια και παν το στέαρ το επί των ενδοσθίων 9 και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών, ὃ εστιν επί των μηρίων, και τον λοβόν τον επί του ήπατος συν τοις νεφροῖς περιελεί αυτό, 10 ὄν τρόπον αφαιρείται αυτό από του μόσχου του της θυσίας του σωτηρίου, και ανοίσει ο ιερεὺς επί το θυσιαστήριον της καρπώσεως. 11 και το δέρμα του μόσχου και πάσαν αυτού την σάρκα συν τη κεφαλή και τοις ακρωτηρίοις και τη κοιλία και τη κόπρω 12 και εξοίσουσιν ὅλον τον μόσχον ἔξω της παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὐ εκχεούσι την σποδιάν, και κατακαύσουσιν αυτόν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ· ἐπὶ της εκχύσεως της σποδιάς καυθήσεται.

13 Ἐάν δε πάσα συναγωγή Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως και λάθῃ ρήμα ἐξ ὀφθαλμῶν της συναγωγῆς και ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν των ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, και πλημμελήσωσι, 14 και γνωσθῆ αυτοῖς ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτον ἐν αὐτῇ, και προσάξει ἡ συναγωγή μόσχον ἐκ βοῶν ἀμωμον περὶ της ἀμαρτίας, και προσάξει αυτόν παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου. 15 και ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι της συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ την κεφαλὴν του μόσχου ἐναντι Κυρίου και σφάξουσι τον μόσχον ἐναντι Κυρίου 16 και εἰσοῖσει ὁ ιερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ του αἵματος του μόσχου εἰς την σκηνὴν του μαρτυρίου· 17 και βάψει ὁ ιερεὺς τον δάκτυλον ἀπὸ του αἵματος του μόσχου και ρανεῖ ἐπτάκις ἐναντι Κυρίου, κατενώπιον του καταπετάσματος του ἁγίου· 18 και ἀπὸ του αἵματος ἐπιθήσει ὁ ιερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα του θυσιαστηρίου των θυμιαμάτων της συνθέσεως, ὃ εστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὃ εστιν ἐν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· και το παν αἶμα ἐκχεεῖ πρὸς την βάσιν του θυσιαστηρίου των καρπώσεων, του πρὸς τη θύρα της σκηνῆς του μαρτυρίου. 19 και το παν στέαρ περιελεί ἀπ' αὐτοῦ και ανοίσει ἐπὶ το θυσιαστήριον. 20 και ποιήσει τον μόσχον, ὄν τρόπον ἐποίησε τον μόσχον τον της ἀμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται· και ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ιερεὺς, και ἀφεθήσεται αυτοῖς ἡ ἀμαρτία. 21 και εξοίσουσι τον μόσχον ὅλον ἔξω της παρεμβολῆς και κατακαύσουσι τον μόσχον, ὄν τρόπον κατέκαυσαν τον μόσχον τον πρότερον. ἀμαρτία συναγωγῆς ἐστιν. 22 ἐάν δε ὁ ἀρχὼν ἀμάρτη, και ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν των ἐντολῶν Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ, ἢ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, και ἀμάρτη και πλημμελήσῃ, 23 και γνωσθῆ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, και προσοίσει το δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν, ἄρσεν ἀμωμον. 24 και ἐπιθήσει την χεῖρα ἐπὶ την κεφαλὴν του χιμάρου, και σφάξουσιν αὐτόν ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἀμαρτία ἐστὶ. 25 και ἐπιθήσει

ο ιερέυς από του αίματος του της αμαρτίας τω δακτύλω επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και το παν αίμα αυτού εκχεεί παρά την βάση του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων. 26 και το παν στέαρ αυτού ανοίσει επί το θυσιαστήριον, ωσπερ το στέαρ θυσίας σωτηρίου. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερέυς από της αμαρτίας αυτού, και αφεθήσεται αυτω. 27 εάν δε ψυχή μία αμάρτη ακουσίως εκ του λαού της γης, εν τω ποιήσαι μίαν από πασών των εντολών Κυρίου, ή ου ποιηθήσεται, και πλημμελήση, 28 και γνωσθή αυτω η αμαρτία, ην ήμαρτεν εν αυτη, και οίσει χίμαιραν εξ αιγών, θήλειαν άμωμον οίσει περί της αμαρτίας, ης ήμαρτε. 29 και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του αμαρτήματος αυτού και σφάζουσι την χίμαιραν την της αμαρτίας εν τω τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα. 30 και λήψεται ο ιερέυς από του αίματος αυτής τω δακτύλω, και επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων· και παν το αίμα αυτής εκχεεί παρά την βάση του θυσιαστηρίου. 31 και παν το στέαρ περιελεί, ον τρόπον περιαιρείται στέαρ από θυσίας σωτηρίου, και ανοίσει ο ιερέυς επί το θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας Κυρίω· και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερέυς, και αφεθήσεται αυτω. 32 εάν δε πρόβατον προσενέγκη το δώρον αυτού περί της αμαρτίας, θήλυ άμωμον προσοίσει αυτό. 33 και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του της αμαρτίας, και σφάζουσιν αυτό εν τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα. 34 και λαβών ο ιερέυς από του αίματος του της αμαρτίας τω δακτύλω, επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου της ολοκαρπώσεως. και παν αυτού το αίμα εκχεεί παρά την βάση του θυσιαστηρίου της ολοκαυτώσεως. 35 και παν αυτού το στέαρ περιελεί, ον τρόπον περιαιρείται στέαρ προβάτου εκ της θυσίας του σωτηρίου, και επιθήσει αυτό ο ιερέυς επί το θυσιαστήριον επί το ολοκαύτωμα Κυρίου. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερέυς περί της αμαρτίας, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΕΑΝ δε ψυχή αμάρτη, και ακούση φωνήν ορκισμού, και ούτος μάρτυς, ή εώρακεν, ή σώνοιδεν, εάν μη απαγγείλη, λήψεται την αμαρτίαν. 2 η ψυχή εκείνη, ήτις εάν άψηται παντός

πράγματος ακαθάρτου, ή θνησιμαίου, ή θηριαλώτου ακαθάρτου, ή των θνησιμαίων βδελυγμάτων των ακαθάρτων, ή των θνησιμαίων κτηνών των ακαθάρτων, 3 ή άψηται από ακαθαρσίας ανθρώπου, από πάσης ακαθαρσίας αυτού, ης αν αφάμενος μianθή, και έλαθεν αυτόν, μετά τούτο δε γνω, και πλημμελήση · 4 η ψυχή, ή αν ομόση διαστελλουσα τοις χείλεσι κακοποιήσαι ή καλώς ποιήσαι κατά πάντα, όσα εάν διαστείλη ο άνθρωπος μεθ ' όρκου, και λάθη αυτόν προ οφθαλμών, και ούτος γνω, και αμάρτη εν τι τούτων, 5 και εξαγορεύσει την αμαρτίαν, περί ων ημάρτηκε κατ ' αυτής, 6 και οίσει περί ων επλημμέλησε Κυρίω, περί της αμαρτίας ης ήμαρτε, θήλυ από των προβάτων, αμνάδα ή χίμαιραν εξ αιγών, περί αμαρτίας · και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω η αμαρτία.

7 Εάν δε μη ισχύη η χείρ αυτού το ικανόν εις το πρόβατον, οίσει περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών Κυρίω, ένα περί αμαρτίας και ένα εις ολοκαύτωμα. 8 και οίσει αυτά προς τον ιερέα, και προσάξει ο ιερεύς το περί της αμαρτίας πρότερον · και αποκνίσει ο ιερεύς την κεφαλήν αυτού από του σφονδύλου, και ου διελεύει · 9 και ρανεί από του αίματος του περί της αμαρτίας επί τον τοίχον του θυσιαστηρίου, το δε κατάλοιπον του αίματος καταστραγγιεί επί την βάση του θυσιαστηρίου · αμαρτία γαρ εστι. 10 και το δεύτερον ποιήσει ολοκάρπωμα, ως καθήκει. και εξιλάσεται ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω. 11 εάν δε μη ευρίσκη η χείρ αυτού ζεύγος τρυγόνων, ή δύο νεοσσούς περιστερών, και οίσει το δώρον αυτού, περί ου ήμαρτε, το δέκατον του οιφι σεμιδάλεως περί αμαρτίας · ουκ επιχρεί επ ' αυτό έλαιον, ουδέ επιθήσει επ ' αυτω λίβανον, ότι περί αμαρτίας εστι · 12 και οίσει αυτό προς τον ιερέα. και δραξάμενος ο ιερεύς απ ' αυτής πλήρη την δράκα, το μνημόσυνον αυτής επιθήσει επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων Κυρίω · αμαρτία εστι. 13 και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτεν, αφ ' ενός τούτων, και αφεθήσεται αυτω. το δε καταλειφθέν έσται τω ιερεί, ως η θυσία της σεμιδάλεως.

14 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν, λέγων · 15 ψυχή ή αν λάθη αυτόν λήθη και αμάρτη ακουσίως από των αγίων Κυρίου, και οίσει της πλημμελείας αυτού τω Κυρίω κριόν άμωμον εκ των προβάτων, τιμής αργυρίου σίκλων, τω σίκλω των αγίων, περί ου επλημμέλησε. 16 και ό ήμαρτεν από των αγίων αποτίσει αυτό. και το επίπεμπτον προσθήσει επ ' αυτό και δώσει αυτό

τω ιερεί · και ο ιερεύς εξιλάσεται περί αυτού εν τω κριω της πλημμελείας, και αφεθήσεται αυτω.

17 Και η ψυχή ή αν αμάρτη και ποιήση μίαν από πασών των εντολών Κυρίου, ων ου δει ποιειν, και ουκ έγνω, και πλημμελήση και λάβη την αμαρτίαν, 18 και οίσει κριόν άμωμον εκ των προβάτων, τιμής αργυρίου εις πλημμελειαν προς τον ιερέα. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αγνοίας αυτού, ης ηγνόησε, και αυτός ουκ ήδει, και αφεθήσεται αυτω · 19 επλημμέλησε γαρ πλημμελεία έναντι Κυρίου.

20 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 21 ψυχή ή εάν αμάρτη και παριδών παρίδη τας εντολάς Κυρίου και ψεύσεται τα προς τον πλησίον εν παραθήκη ή περί κοινωνίας ή περί αρπαγής ή ηδικησέ τι τον πλησίον 22 ή εύρεν απώλειαν και ψεύσεται περί αυτής και ομόση αδίκως περί ενός από πάντων, ων εάν ποιήση ο άνθρωπος, ωστε αμαρτείν εν τούτοις, 23 και έσται ηνίκα εάν αμάρτη και πλημμελήση, και αποδω το άρπαγμα, ό ήρπασεν, ή το αδίκημα, ό ηδικησεν, ή την παραθήκην, ήτις παρετέθη αυτω, ή την απώλειαν, ην εύρεν, 24 από παντός πράγματος, ου ώμοσε περί αυτού αδίκως, και αποτίσει αυτό το κεφάλαιον και το επίπεμπτον προσθήσει επ ' αυτό · τίνος εστιν, αυτω αποδώσει ή ημέρα ελεγχθή. 25 και της πλημμελείας αυτού οίσει τω Κυρίω κριόν από των προβάτων άμωμον, τιμής, εις ό επλημμέλησε. 26 και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου, και αφεθήσεται αυτω περί ενός από πάντων, ων εποίησε και επλημμέλησεν αυτω.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 έντειλαι Ααρών και τοις υιοίς αυτού, λέγων · ούτος ο νόμος της ολοκαυτώσεως· αυτή η ολοκαύτωσις επί της καύσεως αυτής επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα έως το πρωϊ, και το πυρ του θυσιαστηρίου καυθήσεται επ ' αυτού, ου σβεσθήσεται. 3 και ενδύσεται ο ιερεύς χιτώνα λινούν και περισκελές λινούν ενδύσεται περί το σώμα αυτού, και αφελεί την κατακάρπωσιν, ην αν καταναλώση το πυρ, την ολοκαύτωσιν, από του θυσιαστηρίου, και παραθήσει αυτό εχόμενον του θυσιαστηρίου. 4 και εκδύσεται την στολήν αυτού και ενδύσεται στολήν άλλην, και εξοίσει την κατακάρπωσιν έξω

της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν. 5 και πυρ επί το θυσιαστήριον καυθήσεται απ' αυτού και ου σβεσθήσεται, και καύσει επ' αυτού ο ιερεύς ξύλα το πρωϊ πρωϊ· και στοιβάσει επ' αυτού την ολοκαύτωσιν και επιθήσει επ' αυτό το στέαρ του σωτηρίου· 6 και πυρ δια παντός καυθήσεται επί το θυσιαστήριον, ου σβεσθήσεται.

7 Ούτος ο νόμος της θυσίας, ην προσάξουσιν αυτήν οι υιοί Ααρών έναντι Κυρίου απέναντι του θυσιαστηρίου· 8 και αφελεί απ' αυτού τη δρακί από της σεμιδάλεως της θυσίας συν τω ελαίω αυτής και συν παντί τω λιβάνω αυτής τα όντα επί της θυσίας και ανοίσει επί το θυσιαστήριον κάρπωμα, οσμήν ευωδίας, το μνημόσυνον αυτής τω Κυρίω. 9 το δε καταλειφθέν απ' αυτής έδεται Ααρών και οι υιοί αυτού· άζυμα βρωθήσεται εν τόπω αγίω, εν αυλή της σκηνής του μαρτυρίου έδονται αυτήν. 10 ου πεφθήσεται εζυμωμένη· μερίδα αυτήν έδωκα αυτοίς από των καρπωμάτων Κυρίου· άγια αγίων εστιν, ωσπερ το της αμαρτίας και ωσπερ το της πλημμελείας. 11 παν αρσενικόν των ιερέων έδονται αυτήν· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών από των καρπωμάτων Κυρίου. πας ος εάν άψηται αυτών, αγιασθήσεται.

12 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 13 τούτο το δώρον Ααρών και των υιών αυτού, ό προσοίσοι Κυρίω εν τη ημέρα, ή αν χρίσης αυτών· το δέκατον του οιφι σεμιδάλεως εις θυσίαν δια παντός, το ήμισυ αυτής το πρωϊ, και το ήμισυ αυτής το δειλινόν. 14 επί τηγάνου εν ελαίω ποιηθήσεται, πεφυραμένην οίσει αυτήν, ελικτά, θυσίαν εκ κλασμάτων, θυσίαν εις οσμήν ευωδίας Κυρίω. 15 ο ιερεύς ο χριστός αντ' αυτού εκ των υιών αυτού ποιήσει αυτήν· νόμος αιώνιος, άπαν επιτελεσθήσεται. 16 και πάσα θυσία ιερέως ολόκαυτος έσται και ου βρωθήσεται.

17 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 18 λάλησον Ααρών και τοις υιοίς αυτού λέγων· ούτος ο νόμος της αμαρτίας· εν τόπω, ου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, σφάζουσι τα περι της αμαρτίας έναντι Κυρίου· άγια αγίων εστιν. 19 ο ιερεύς ο αναφέρων αυτήν έδεται αυτήν· εν τόπω αγίω βρωθήσεται, εν αυλή της σκηνής του μαρτυρίου. 20 πας ο αποόμενος των κρεών αυτής αγιασθήσεται· και ω εάν επιρραντισθή από του αίματος αυτής επί το ιμάτιον, ος εάν ραντισθή επ' αυτό, πλυθήσεται εν τόπω αγίω. 21 και σκεύος οστράκινον, ου εάν εψηθή εν αυτω, συντριβήσεται· εάν δε εν σκεύει χαλκω εψηθή, εκτρίψει αυτό και εκκλύσει ύδατι. 22 πας άρσην εν τοις ιερέσι φάγεται αυτά· άγια αγίων εστι Κυρίω. 23 και πάντα τα περι της αμαρτίας, ων εάν εισενεχθή από του αίματος αυτών εις την σκηνήν του μαρτυρίου εξιλάσασθαι εν τω αγίω, ου βρωθήσεται· εν πυρί κατακαυθήσεται.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ούτος ο νόμος του κριού του περι της πλημμελείας· άγια αγίων εστιν. 2 εν τόπω ου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, σφάζουσι τον κριόν της πλημμελείας έναντι Κυρίου, και το αίμα προσχει επί την βάσιν του θυσιαστηρίου κύκλω. 3 και παν το στέαρ αυτού προσοίσει απ' αυτού, και την οσφύν και παν το στέαρ το κατακαλύπτον τα ενδόσθια και παν το στέαρ το επί των ενδοσθίων 4 και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών, το επί των μηρίων, και τον λοβόν τον επί του ήπατος συν τοις νεφροίς, περιλεί αυτά, 5 και ανοίσει αυτά ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον κάρπωμα τω Κυρίω· περί πλημμελείας εστι. 6 πας άρσην εκ των ιερέων έδεται αυτά, εν τόπω αγίω έδονται αυτά· άγια αγίων εστιν. 7 ωπερ το περί της αμαρτίας, ούτω και το της πλημμελείας, νόμος εις αυτών· ο ιερεύς όστις εξιλιάσεται εν αυτω, αυτω έσται. 8 και ο ιερεύς ο προσάγων ολοκαύτωμα ανθρώπου, το δέρμα της ολοκαυτώσεως, ης προσφέρει αυτός, αυτω έσται. 9 και πάσα θυσία, ήτις ποιηθήσεται εν τω κλιβάνω, και πάσα, ήτις ποιηθήσεται επ' εσχάρας ή επί τηγάνου, του ιερέως του προσφέροντος αυτήν, αυτω έσται. 10 και πάσα θυσία αναπεποιημένη εν ελαίω και μη αναπεποιημένη πάσι τοις υιοίς Ααρών έσται, εκάστω το ίσον.

11 Ούτος ο νόμος θυσίας σωτηρίου, ην προσοίσουσι Κυρίω. 12 εάν μεν περί αινέσεως προσφέρη αυτήν, και προσοίσει επί της θυσίας της αινέσεως άρτους εκ σεμιδάλεως αναπεποιημένους εν ελαίω, λάγανα άζυμα διακεχρισμένα εν ελαίω και σεμιδαλιν πεφυραμένην εν ελαίω· 13 επ' άρτοις ζυμίταις προσοίσει τα δώρα αυτού επί θυσία αινέσεως σωτηρίου. 14 και προσάξει εν από πάντων των δώρων αυτού, αφάιρεμα Κυρίω. τω ιερεί τω προσχέοντι το αίμα του σωτηρίου, αυτω έσται. 15 και τα κρέα θυσίας αινέσεως σωτηρίου αυτω έσται, και εν ή ημέρα δωρεΐται, βρωθήσεται· ου καταλείψουσιν απ' αυτού εις το πρωϊ. 16 και εάν ευχή ή, ή εκούσιον θυσιάζη το δώρον αυτού, ή αν ημέρα προσαγάγη την θυσίαν αυτού, βρωθήσεται, και τη αύριον· 17 και το καταλειφθέν από των κρεών της θυσίας έως ημέρας τρίτης, εν πυρί κατακαυθήσεται. 18 εάν δε φαγών φάγη από των κρεών τη ημέρα τη τρίτη, ου δεχθήσεται αυτω τω προσφέροντι αυτό, ου λογισθήσεται αυτω, μiasμά εστιν· η δε ψυχή, ήτις εάν φάγη απ' αυτού, την αμαρτίαν λήφεται. 19 και κρέα όσα εάν άψηται παντός ακαθάρτου,

ου βρωθήσεται, εν πυρί κατακαυθήσεται. πας καθαρὸς φάγεται κρέα. 20 η δε ψυχή, ήτις εάν φάγη από των κρεών της θυσίας του σωτηρίου, ό εστι Κυρίου, και η ακαθαρσία αυτού επ ' αυτω, απολείται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής. 21 και ψυχή, ή αν άψηται παντός πράγματος ακαθάρτου, ή από ακαθαρσίας ανθρώπου, ή των τετραπόδων των ακαθάρτων, ή παντός βδελύγματος ακαθάρτου, και φάγη από των κρεών της θυσίας του σωτηρίου, ό εστι Κυρίου, απολείται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής.

22 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 23 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων · παν στέαρ βοών, και προβάτων, και αιγών ουκ έδεσθε. 24 και στέαρ θνησιμαίων και θηριαλώτων ποιηθήσεται εις παν έργον, και εις βρώσιν ου βρωθήσεται. 25 πας ο έσθων στέαρ από των κτηνών, ων προσάξει απ ' αυτών κάρπωμα Κυρίω, απολείται η ψυχή εκείνη από του λαού αυτής. 26 παν αίμα ουκ έδεσθε εν πάση τη κατοικία υμών από τε των κτηνών και από των πετεινών. 27 πάσα ψυχή, ή αν φάγη αίμα, απολείται η ψυχή εκείνη από του λαού αυτής.

28 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 29 και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις, λέγων · ο προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οίσει το δώρον αυτού Κυρίω και από της θυσίας του σωτηρίου. 30 αι χείρες αυτού προσοίσουσι τα καρπώματα Κυρίω · το στέαρ το επί του στηθυνίου, και τον λοβόν του ήπατος, προσοίσει αυτά, ωστε επιτιθέναι δόμα έναντι Κυρίου. 31 και ανοίσει ο ιερεύς το στέαρ επί του θυσιαστηρίου, και έσται το στηθύνιον Ααρών και τοις υιοίς αυτού. 32 και τον βραχίονα τον δεξιόν δώσετε αφάιρεμα τω ιερεί από των θυσιών του σωτηρίου υμών · 33 ο προσφέρων το αίμα του σωτηρίου και το στέαρ το από των υιών Ααρών, αυτω έσται ο βραχίων ο δεξιός εν μερίδι · 34 το γαρ στηθύνιον του επιθέματος και τον βραχίονα του αφαιρέματος ειληφα παρά των υιών Ισραήλ από των θυσιών του σωτηρίου υμών και έδωκα αυτά Ααρών τω ιερεί και τοις υιοίς αυτού, νόμιμον αιώνιον παρά των υιών Ισραήλ.

35 Αύτη η χρίσις Ααρών και η χρίσις των υιών αυτού από των καρπωμάτων Κυρίου, εν ή ημέρα προσηγάγετο αυτούς του ιερατεύειν τω Κυρίω. 36 καθά ενετείλατο Κύριος δούναι αυτοίς ή ημέρα έχρισεν αυτούς παρά των υιών Ισραήλ · νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. 37 ούτος ο νόμος των ολοκαυτωμάτων και θυσίας και περι αμαρτίας και της πλημμελείας και της τελειώσεως και της θυσίας του σωτηρίου, 38 ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή εν τω όρει Σινά, ή ημέρα ενετείλατο τοις υιοίς Ισραήλ προσφέρειν τα δώρα αυτών έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάβε Ααρών και τους υιούς αυτού και τας στολάς αυτού και το έλαιον της χρίσεως και τον μόσχον τον περί της αμαρτίας και τους δύο κριούς και το κανούν των αζύμων, 3 και πάσαν την συναγωγήν εκκλησίασον επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. 4 και εποίησε Μωυσής ον τρόπον συνέταξεν αυτω Κύριος, και εξεκκλησίασε την συναγωγήν επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. 5 και ειπε Μωυσής τη συναγωγή · τούτο εστι το ρήμα, ό εντειλατο Κύριος ποιήσαι. 6 και προσήνεγκε Μωυσής τον Ααρών και τους υιούς αυτού, και έλουσεν αυτούς ύδατι · 7 και ενέδυσεν αυτόν τον χιτώνα και έζωσεν αυτόν την ζώνην και ενέδυσεν αυτόν τον υποδύτην και επέθηκεν επί αυτόν την επωμίδα και συνέζωσεν αυτόν κατά την ποιήσιν της επωμίδος και συνέσφιγγεν αυτόν εν αυτη, 8 και επέθηκεν επί αυτήν το λογείον και επέθηκεν επί το λογείον την δήλωσιν και την αλήθειαν · 9 και επέθηκε την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και επέθηκεν επί την μίτραν κατά πρόσωπον αυτού το πέταλον το χρυσούν το καθηγιασμένον άγιον, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 10 και έλαβε Μωυσής από του ελαίου της χρίσεως 11 και έρρανεν απ αυτό επί το θυσιαστήριον επτάκις και έχρισε το θυσιαστήριον και ηγίασεν αυτό και πάντα τα εν αυτω και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού, και ηγίασεν αυτά · και έχρισε την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής και ηγίασεν αυτήν. 12 και επέχεε Μωυσής από του ελαίου της χρίσεως επί την κεφαλήν Ααρών και έχρισεν αυτόν και ηγίασεν αυτόν. 13 και προσήγαγε Μωυσής τους υιους Ααρών και ενέδυσεν αυτούς χιτώνας και έζωσεν αυτούς ζώνας και περιέθηκεν αυτοίς κιδάρεις, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 14 και προσήγαγε Μωυσής τον μόσχον τον περί της αμαρτίας, και επέθηκεν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας επί την κεφαλήν του μόσχου του της αμαρτίας. 15 και έσφαξεν αυτόν, και έλαβε Μωυσής από του αίματος και επέθηκεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω τω δακτύλω και εκαθάρισε το θυσιαστήριον · και το αίμα εξέχεεν επί την βάσιν του θυσιαστηρίου και ηγίασεν αυτό, του εξιλάσασθαι επί αυτό. 16 και έλαβε Μωυσής παν το στέαρ το επί των ενδοσθίων και τον λοβόν τον επί του

ήπατος και αμφοτέρους τους νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών, και ανήνεγκε Μωυσής επί το θυσιαστήριον. 17 και τον μόσχον και την βύρσαν αυτού και τα κρέα αυτού και την κόπρον αυτού κατέκαυσεν αυτά πυρί έξω της παρεμβολής, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 18 και προσήγαγε Μωυσής τον κριόν τον εις ολοκαύτωμα, και επέθηκεν Ααρών και υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού. 19 και έσφαξε Μωυσής τον κριόν, και προσέχεε Μωυσής το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. 20 και τον κριόν εκρεανόμησε κατά μέλη και ανήνεγκε Μωυσής την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ · 21 και την κοιλίαν και τους πόδας έπλυνεν ύδατι, και ανήνεγκε Μωυσής όλον τον κριόν επί το θυσιαστήριον · ολοκαύτωμά εστιν εις οσμήν ευωδίας, κάρπωμά εστι τω Κυρίω, καθάπερ ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 22 και προσήγαγε Μωυσής τον κριόν τον δεύτερον, κριόν τελειώσεως · και επέθηκεν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού. 23 και έσφαξεν αυτόν και έλαβε Μωυσής από του αίματος αυτού και επέθηκεν επί τον λοβόν του ωτός Ααρών του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. 24 και προσήγαγε Μωυσής τους υιούς Ααρών, και επέθηκε Μωυσής από του αίματος επί τους λοβούς των ώτων των δεξιών και επί τα άκρα των χειρών αυτών των δεξιών και επί τα άκρα των ποδών αυτών των δεξιών, και προσέχεε Μωυσής το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. 25 και έλαβε το στέαρ και την οσφόν και το στέαρ το επί της κοιλίας και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και τον βραχίονα τον δεξιόν · 26 και από του κανού της τελειώσεως, του όντος έναντι Κυρίου, έλαβεν άρτον ένα άζυμον και άρτον εξ ελαιίου ένα και λάγανον εν και επέθηκεν επί το στέαρ και τον βραχίονα τον δεξιόν · 27 και επέθηκεν άπαντα επί τας χείρας Ααρών και επί τας χείρας των υιών αυτού · και ανήνεγκεν αυτά αφάιρεμα έναντι Κυρίου. 28 και έλαβε Μωυσής από των χειρών αυτών, και ανήνεγκεν αυτά Μωυσής επί το θυσιαστήριον, επί το ολοκαύτωμα της τελειώσεως, ό εστιν οσμή ευωδίας · κάρπωμά εστι τω Κυρίω. 29 και λαβών Μωυσής το στηθόνιον αφείλεν αυτό επίθεμα έναντι Κυρίου από του κριού της τελειώσεως, και εγένετο Μωυσή εν μερίδι, καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 30 και έλαβε Μωυσής από του ελαιίου της χρίσεως και από του αίματος του επί του θυσιαστηρίου και προσέρρανεν επί Ααρών και τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού, και ηγίασεν Ααρών και τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού. 31 και ειπε Μωυσής προς Ααρών και τους υιούς αυτού ·

επήσατε τα κρέα εν τη αυλή της σκηνής του μαρτυρίου εν τόπω αγίω και εκεί φάγεσθε αυτά και τους άρτους τους εν τω κανω της τελειώσεως, ον τρόπον συντέτακταί μοι, λέγων· Ααρών και οι υιοί αυτού φάγονται αυτά· 32 και το καταλειφθέν των κρεών και των άρτων εν πυρί κατακαύσατε. 33 και από της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου ουκ εξελεύσεσθε επτά ημέρας, έως ημέρα πληρωθή, ημέρα τελειώσεως υμών· επτά γαρ ημέρας τελειώσει τας χείρας υμών, 34 καθάπερ εποίησεν εν τη ημέρα ταύτη, ή εντειλατο Κύριος του ποιήσαι, ωστε εξιλάσασθαι περί υμών. 35 και επί την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου καθήσεσθε επτά ημέρας, ημέραν και νύκτα· φυλάξεσθε τα φυλάγματα Κυρίου, ίνα μη αποθάνητε· ούτω γαρ εντειλατό μοι Κύριος ο Θεός. 36 και εποίησεν Ααρών και οι υιοί αυτού πάντας τους λόγους, ους συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ εγενήθη τη ημέρα τη ογδόη, εκάλεσε Μωυσής Ααρών και τους υιούς αυτού και την γερουσιαν Ισραήλ. 2 και ειπε Μωυσής προς Ααρών· λάβε σεαυτω μοσχάριον εκ βοών περί αμαρτίας και κριόν εις ολοκαύτωμα, άμωμα, και προσένεγκε αυτά έναντι Κυρίου· 3 και τη γερουσία Ισραήλ λάλησον, λέγων· λάβετε χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, και μοσχάριον, και αμνόν ενιαύσιον εις ολοκάρπωσιν, άμωμα, 4 και μόσχον και κριόν εις θυσίαν σωτηρίου έναντι Κυρίου και σεμίδαλιν πεφυραμένην εν ελαίω· ότι σήμερον Κύριος οφθήσεται εν υμίν. 5 και έλαβον, καθό εντειλατο Μωυσής, απέναντι της σκηνής του μαρτυρίου, και προσήλθε πάσα συναγωγή και έστησαν έναντι Κυρίου. 6 και ειπε Μωυσής· τούτο το ρήμα, ό ειπε Κύριος, ποιήσατε, και οφθήσεται εν υμίν η δόξα Κυρίου. 7 και ειπε Μωυσής τω Ααρών· πρόσελθε προς το θυσιαστήριον και ποιήσον το περί της αμαρτίας σου και το ολοκαύτωμά σου και εξίλασαι περί σεαυτού και του οικου σου· και ποιήσον τα δώρα του λαού και εξίλασαι περί αυτών, καθάπερ εντειλατο Κύριος τω Μωυσή. 8 και προσήλθεν Ααρών προς το θυσιαστήριον και έσφαξε το μοσχάριον το περί της αμαρτίας αυτού. 9 και προσήνεγκαν οι υιοί Ααρών το αίμα προς αυτόν, και έβαψε τον δάκτυλον εις το αίμα και επέθηκεν επί τα

κέρατα του θυσιαστηρίου και το αίμα εξέχεεν επί την βάση του θυσιαστηρίου · 10 και το στέαρ και τους νεφρούς και τον λοβόν του ήπατος του περι της αμαρτίας ανήνεγκεν επί το θυσιαστήριον, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 11 και τα κρέα και την βύρσαν κατέκαυσεν αυτά πυρί, έξω της παρεμβολής. 12 και έσφαξε το ολοκαύτωμα · και προσήνεγκαν οι υιοί Ααρών το αίμα προς αυτόν. και προσέχεεν επί το θυσιαστήριον κύκλω · 13 και το ολοκαύτωμα προσήνεγκαν αυτό κατά μέλη, αυτά και την κεφαλήν επέθηκεν επί το θυσιαστήριον · 14 και έπλυνε την κοιλίαν και τους πόδας ύδατι και επέθηκεν επί το ολοκαύτωμα επί το θυσιαστήριον. 15 και προσήνεγκε το δώρον του λαού · και έλαβε τον χίμαρον τον περι της αμαρτίας του λαού και έσφαξεν αυτόν, και εκαθάρισεν αυτόν, καθά και τον πρότον. 16 και προσήνεγκε το ολοκαύτωμα και εποίησεν αυτό, ως καθήκει. 17 και προσήνεγκε την θυσίαν, και έπλησε τας χείρας απ ' αυτής και επέθηκεν επί το θυσιαστήριον χωρίς του ολοκαυτώματος του πρωϊνού. 18 και έσφαξε τον μόσχον, και τον κριόν της θυσίας του σωτηρίου της του λαού · και προσήνεγκαν οι υιοί Ααρών το αίμα προς αυτόν, και προσέχεε προς το θυσιαστήριον κύκλω · 19 και το στέαρ το από του μόσχου και του κριού, την οσφόν και το στέαρ το κατακαλύπτον επί της κοιλίας και τους δύο νεφρούς, και το στέαρ το επ ' αυτών και τον λοβόν τον επί του ήπατος, 20 και επέθηκε τα στέατα επί τα στηθύνια, και ανήνεγκε τα στέατα επί το θυσιαστήριον. 21 και το στηθύνιον, και τον βραχίονα τον δεξιόν αφείλεν Ααρών αφαίρεμα έναντι Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 22 και εξάρας Ααρών τας χείρας επί τον λαόν, ευλόγησεν αυτούς · και κατέβη ποιήσας το περι της αμαρτίας και τα ολοκαυτώματα και τα του σωτηρίου. 23 και εισήλθε Μωυσής και Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και εξελθόντες ευλόγησαν πάντα τον λαόν, και ώφθη η δόξα Κυρίου παντί τω λαω. 24 και εξήλθε πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγε τα επί του θυσιαστηρίου, τα τε ολοκαυτώματα και τα στέατα, και είδε πας ο λαός και εξέστη και έπεσαν επί πρόσωπον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 Και λαβόντες οι δύο υιοί Ααρών Ναδάβ και Αβιουδ έκαστος το πυρείον αυτού επέθηκαν επι

‘ αυτό πυρ και επέβαλον επί ‘ αυτό θυμίαμα και προσήνεγκαν έναντι Κυρίου πυρ αλλότριον, όπου προσέταξε Κύριος αυτοίς. 2 και εξήλθε πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς, και απέθανον έναντι Κυρίου. 3 και είπε Μωυσής προς Ααρών · τούτο εστιν, ό είπε Κύριος λέγων · εν τοις εγγίζουσι μοι αγιασθήσομαι και εν πάση τη συναγωγή δοξασθήσομαι. και κατενύχθη Ααρών. 4 και εκάλεσε Μωυσής τον Μισαδάη και τον Ελισαφάν, υιούς ‘Οζιήλ, υιούς του αδελφού του πατρός Ααρών, και είπεν αυτοίς · προσέλθατε και άρατε τους αδελφούς υμών εκ προσώπου των αγίων έξω της παρεμβολής. 5 και προσήλθον και ήραν αυτούς εν τοις χιτώσιν αυτών έξω της παρεμβολής, ον τρόπον είπε Μωυσής. 6 και είπε Μωυσής προς Ααρών και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ τους υιούς αυτού τους καταλειμμένους · την κεφαλήν υμών ουκ αποκιδαρώσετε και τα ιμάτια υμών ου διαρρήξετε, ίνα μη αποθάνητε, και επί πάσαν την συναγωγήν έσται θυμός · οι δε αδελφοί υμών πας ο οίκος Ισραήλ κλαύσονται τον εμπυρισμόν, ον ενεπυρίσθησαν υπό Κυρίου. 7 και από της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου ουκ εξελεύσεσθε, ίνα μη αποθάνητε · το έλαιον γαρ της χρίσεως το παρά Κυρίου εφ ‘ υμίν. και εποίησαν κατά το ρήμα Μωυσή.

8 Και ελάλησε Κύριος τω Ααρών, λέγων · 9 οϊνον και σίκερα ου πίεσθε, συ και οι υιοί σου μετά σου, ηνίκα εάν εισπορευήσθε εις την σκηνην του μαρτυρίου, ή προσπορευομένων υμών προς το θυσιαστήριον, και ου μη αποθάνητε (νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών) 10 διαστείλαι ανά μέσον των αγίων και των βεβήλων, και ανά μέσον των ακαθάρτων και των καθαρών. 11 και συμβιβάσεις τους υιούς Ισραήλ άπαντα τα νόμιμα, α ελάλησε Κύριος προς αυτούς δια χειρός Μωυσή.

12 Και είπε Μωυσής προς Ααρών και προς Ελεάζαρ και Ιθάμαρ τους υιούς Ααρών τους καταλειφθέντας · λάβετε την θυσίαν την καταλειφθείσαν από των καρπωμάτων Κυρίου, και φάγεσθε άζυμα παρά το θυσιαστήριον · άγια αγίων εστί. 13 και φάγεσθε αυτην εν τόπω αγίω · νόμιμον γαρ σοί εστι, και νόμιμον τοις υιοίς σου τούτο από των καρπωμάτων Κυρίου · ούτω γαρ εντέταλται μοι. 14 και το στηθύνιον του αφορίσματος και τον βραχίονα του αφαιρέματος φάγεσθε εν τόπω αγίω, συ και οι υιοί σου και ο οίκός σου μετά σου · νόμιμον γαρ σοί και νόμιμον τοις υιοίς σου εδόθη από των θυσιών του σωτηρίου των υιών Ισραήλ. 15 τον βραχίονα του αφαιρέματος και το στηθύνιον του αφορίσματος επί των καρπωμάτων των στεάτων προσοίσουσιν, αφορίσμα αφορίσαι έναντι Κυρίου · και έσται σοι και τοις υιοίς σου

και τας θυγατράσι σου μετά σου νόμιμον αιώνιον, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

16 Και τον χίμαρον τον περί της αμαρτίας ζητών εξεζήτησε Μωυσής. και όδε ενεπεπόριστο· και εθυμώθη Μωυσής επί Ελεάζαρ και Ιθάμαρ τους υιούς Ααρών τους καταλελειμμένους, λέγων· 17 διατί ουκ εφάγετε το περί της αμαρτίας εν τόπω αγίω; ότι γαρ άγια αγίων εστί, τούτο έδωκεν υμίν φαγειν, ίνα αφέλητε την αμαρτιαν της συναγωγής και εξιλάσηθε περί αυτών έναντι Κυρίου· 18 ου γαρ εισήχθη του αίματος αυτού εις το άγιον· κατά πρόσωπον έσω φαγεσθε αυτό εν τόπω αγίω, ον τρόπον μοι συνέταξε Κύριος. 19 και ελάλησεν Ααρών προς Μωυσην, λέγων· ει σήμερα προσαγήχασι τα περί της αμαρτίας αυτών και τα ολοκαυτώματα αυτών έναντι Κυρίου, και συμβέβηκέ μοι τοιαύτα· και φάγομαι τα περί της αμαρτίας σήμερα, μη αρεστόν έσται Κυρίω; 20 και ήκουσε Μωυσής, και ήρεσεν αυτω.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσην και Ααρών λέγων· 2 λαλήσατε τοις υιοις Ισραήλ λέγοντες· ταύτα τα κτήνη, α φαγεσθε από πάντων των κτηνών των επί της γης· 3 παν κτήνος διχηλούν οπλήν και ονυχιστήρας ονυχίζον δύο χηλών και ανάγον μηρυκισμόν εν τοις κτήνεσι, ταύτα φαγεσθε. 4 πλήν από τούτων ου φαγεσθε, από των αναγόντων μηρυκισμόν και από των διχηλούντων τας οπλάς και ονυχίζόντων ονυχιστήρας· τον κάμηλον, ότι ανάγει μηρυκισμόν τούτο, οπλήν δε ου διχηλεί, ακάθαρτον τούτο υμίν· 5 και τον δασύποδα, ότι ουκ ανάγει μηρυκισμόν τούτο, και οπλήν ου διχηλεί, ακάθαρτον τούτο υμίν· 6 και τον χοιρογρύλλιον, ότι ουκ ανάγει μηρυκισμόν τούτο, και οπλήν ου διχηλεί, ακάθαρτον τούτο υμίν· 7 και τον ύν, ότι διχηλεί οπλήν τούτο, και ονυχίζει όνυχας οπλής, και τούτο ουκ ανάγει μηρυκισμόν, ακάθαρτον τούτο υμίν· 8 από των κρεών αυτών ου φαγεσθε και των θνησιμαίων αυτών ουχ άψεσθε, ακάθαρτα ταύτα υμίν.

9 Και ταύτα, α φαγεσθε από πάντων των εν τοις ύδασι· πάντα όσα εστιν αυτοις περυγία και λεπίδες εν τοις ύδασι και εν ταις θαλάσσαις και εν τοις χειμάρροις, ταύτα φαγεσθε. 10 και πάντα όσα ουκ εστιν αυτοις περυγία, ουδέ λεπίδες εν τω ύδατι, ή εν ταις θαλάσσαις και εν

τοισ χειμάρροις, από πάντων, ων ερεύγεται τα ύδατα, και από πάσης ψυχής της ζώσης εν τω ύδατι, βδέλυγμά εστι · 11 και βδελύγματα έσονται υμίν · από των κρεών αυτών ουκ έδεσθε και τα θνησιμαία αυτών βδελύξεσθε · 12 και πάντα όσα ουκ έστιν αυτοίς περυγία, ουδέ λεπίδες, των εν τοις ύδασι, βδέλυγμα τούτό εστιν υμίν.

13 Και ταύτα, α βδελύξεσθε από των πετεινών, και ου βρωθήσεται, βδέλυγμά εστι · τον αετόν και τον γρύπα και τον αλαιέτον 14 και τον γύπα και τον ίκτινον και τα όμοια αυτω 15 και στρουθόν και γλαύκα και λάρον και τα όμοια αυτω 16 και πάντα κόρακα και τα όμοια αυτω και ιέρακα και τα όμοια αυτω 17 και νυκτικόρακα και καταρράκτην και ίβιν 18 και πορφυρίωνα και πελεκάνα και κύκνον 19 και ερωδιόν και χαραδριόν, και τα όμοια αυτω και έποπα και νυκτερίδα 20 και πάντα τα ερπετά των πετεινών, α πορεύεται επί τέσσαρα, βδελύγματά εστιν υμίν. 21 αλλά ταύτα φάγεσθε από των ερπετών των πετεινών, α πορεύεται επί τέσσαρα, α έχει σκέλη ανώτερον των ποδών αυτού, πηδάν εν αυτοίς επί της γης. 22 και ταύτα φάγεσθε απ ' αυτών · τον βρούχον και τα όμοια αυτω και τον αττάκην και τα όμοια αυτω και οφιομάχην και τα όμοια αυτω και την ακρίδα και τα όμοια αυτη. 23 παν ερπετόν από των πετεινών, οίς εισι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά εστιν υμίν, 24 και εν τούτοις μιανθήσεσθε, πας ο αποόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαρτος έσται έως εσπέρας, 25 και πας ο αίρων των θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 26 και εν πάσι τοις κτήνεσιν, ό εστι διχηλούν οπλήν, και ονυχιστήρας ονυχίζει και μηρυκισμόν ου μηρυκάται, ακάθαρτα έσονται υμίν · πας ο αποόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 27 και πας ος πορεύεται επί χειρών εν πάσι τοις θηρίοις, α πορεύεται επί τέσσαρα, ακάθαρτά εστιν υμίν · πας ο αποόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαρτος έσται έως εσπέρας, 28 και ο αίρων των θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας · ακάθαρτα ταύτά εστιν υμίν.

29 Και ταύτα υμίν ακάθαρτα από των ερπετών των επί της γης · η γαλή και ο μύς και ο κροκόδειλος ο χερσαίος, 30 μυγάλη και χαμαιλέων, και χαλαβώτης και σαύρα και ασπάλαξ. 31 ταύτα ακάθαρτα υμίν από πάντων των ερπετών των επί της γης · πας ο αποόμενος αυτών τεθνηκότων ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 32 και παν, εφ ' ό αν επιπέση απ ' αυτών επ ' αυτό τεθνηκότων αυτών, ακάθαρτον έσται από παντός σκεύους ξυλίνου ή ιματίου ή δέρματος ή σάκκου · παν σκεύος, ό αν ποιηθή έργον εν αυτω, εις ύδωρ βαφήσεται και ακάθαρτον έσται

έως εσπέρας· και καθαρὸν ἔσται. 33 και παν σκευὸς οστράκινον, εἰς ὃ εἰάν πῆσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα εἰάν ἔνδον ἢ, ἀκάθαρτα ἔσται, και αὐτὸ συντριβήσεται. 34 και παν βρώμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ αν ἐπέλθῃ ἐπ’ αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται· και παν ποτόν, ὃ πίνεται εν παντί ἀγγεῖω, ἀκάθαρτον ἔσται. 35 και παν, ὃ εἰάν ἐπιπέσῃ ἀπὸ των θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ’ αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται· κλίβανοι και χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστι και ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται· 36 πλὴν πηγῶν ὑδάτων και λάκκου και συναγωγῆς ὕδατος, ἔσται καθαρὸν· ὁ δε ἀπτόμενος των θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται. 37 εἰάν δε ἐπιπέσῃ ἀπὸ των θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ παν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται. 38 εἰάν δε ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ παν σπέρμα και ἐπιπέσῃ των θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ’ αὐτὸ, ἀκάθαρτόν ἐστιν ὑμῖν. 39 εἰάν δε ἀποθάνῃ των κτηνῶν, ὃ ἐστιν ὑμῖν φαγεῖν τούτο, ὁ ἀπτόμενος των θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως εσπέρας· 40 και ὁ ἐσθίων ἀπὸ των θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τα ἱμάτια και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως εσπέρας· και ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τα ἱμάτια και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως εσπέρας.

41 Και παν ἐρπετόν, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τούτο ὑμῖν, ου βρωθήσεται. 42 και πας ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας και πας ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὃ πολυπληθεὶ ποσὶν εν πάσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ου φάγεσθε αὐτὸ, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστι. 43 και ου μη βδελύξητε τας ψυχὰς ὑμῶν εν πάσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς και ου μίανθήσεσθε εν τούτοις και ουκ ἀκάθαροι ἔσεσθε εν αὐτοῖς, 44 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, και ἀγιασθήσεσθε και ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, και ου μιανεῖτε τας ψυχὰς ὑμῶν εν πάσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς· 45 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς εκ τῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, και ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος.

46 Οὗτος ὁ νόμος περὶ των κτηνῶν και των πετεινῶν και πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης εν τῷ ὕδατι και πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς, 47 διαστελεῖται ἀνὰ μέσον των ἀκαθάρτων και ἀνὰ μέσον των καθαρῶν και ἀνὰ μέσον των ζωογονούντων τα ἐσθιόμενα, και ἀνὰ μέσον των ζωογονούντων τα μη ἐσθιόμενα.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάλησον τοις υιοῖς Ισραήλ και ερεῖς προς αυτοὺς · γυνή, ἥτις εἴαν σπερματισθῆ και τέκη ἄρσεν, και ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας, κατά τας ἡμέρας του χωρισμοῦ της ἀφέδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται · 3 και τη ἡμέρα τη ογδόῃ περιτεμεῖ την σάρκα της ἀκροβυστίας αὐτοῦ · 4 και τριάκοντα και τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς, παντός ἀγίου οὐχ ἄψεται και εἰς το ἀγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἀν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς. 5 εἴαν δε θήλυ τέκη, και ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπτά ἡμέρας, κατά την ἀφεδρον αὐτῆς · και ἐξήκοντα ἡμέρας και ἐξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. 6 και ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ ‘ υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἀμωμον, εἰς ολοκαύτωμα, και νεοσσὸν περιστερὰς ἢ τρυγὸνα περὶ ἀμαρτίας ἐπὶ την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου προς τον ἱερέα, 7 και προσοίσει αὐτὸν ἐναντι Κυρίου και ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς και καθαρῶν αὐτὴν ἀπὸ της πηγῆς του αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος της τικτούσης ἄρσεν ἢ θήλυ. 8 εἴαν δε μη εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς το ἱκανὸν εἰς ἀμνὸν, και λήψεται δύο τρυγὸνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, μίαν εἰς ολοκαύτωμα και μίαν περὶ ἀμαρτίας, και ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, και καθαρῶν αὐτὴν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρὼν λέγων · 2 ἀνθρώπῳ εἴαν τινὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς, και γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφὴ λέπρας, ἀχθήσεται προς Ααρὼν τον ἱερέα, ἢ ἓνα των υἱῶν αὐτοῦ των ἱερέων. 3 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς την ἀφὴν ἐν δέρματι του χρωτὸς αὐτοῦ, και ἡ θρίξ ἐν τη ἀφὴ μεταβάλη λευκὴ, και ἡ ὄψις της ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ του δέρματος του χρωτὸς, ἀφὴ λέπρας ἐστὶ · και ὄψεται ὁ ἱερεὺς,

και μianεί αυτόν. 4 εάν δε τηλαυγής λευκή ή εν τω δέρματι του χρωτός αυτού, και ταπεινή μη ή η όπισ αυτής από του δέρματος, και η θριξ αυτού ου μετέβαλε τρίχα λευκήν, αυτή δε εστιν αμαυρά, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας. 5 και όψεται ο ιερεύς την αφήν τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού η αφή μένει εναντίον αυτού, ου μετέπεσεν η αφή εν τω δέρματι, και αφοριεί αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας το δεύτερον. 6 και όψεται ο ιερεύς αυτόν τη ημέρα τη εβδόμη το δεύτερον. και ιδού αμαυρά η αφή, ου μετέπεσεν η αφή εν τω δέρματι· και καθαριεί αυτόν ο ιερεύς· σημασία γαρ εστι· και πλονάμενος τα ιμάτια αυτού καθαρός έσται. 7 εάν δε μεταβαλούσα μεταπέση η σημασία εν τω δέρματι, μετά το ιδείν αυτόν τον ιερέα του καθαρίσαι αυτόν, και οφθήσεται το δεύτερον τω ιερεί. 8 και όψεται αυτόν ο ιερεύς, και ιδού μετέπεσεν η σημασία εν τω δέρματι, και μianεί αυτόν ο ιερεύς· λέπρα εστί. 9 και αφή λέπρας εάν γένηται εν ανθρώπω, και ήξει προς τον ιερέα· 10 και όψεται ο ιερεύς, και ιδού ουλή λευκή εν τω δέρματι, και αυτή μετέβαλε τρίχα λευκήν, και από του υγιούς της σαρκός της ζώσης εν τη ουλή, 11 λέπρα παλαιουμένη εστί εν τω δέρματι του χρωτός, και μianεί αυτόν ο ιερεύς και αφοριεί αυτόν, ότι ακάθαρτός εστιν. 12 εάν δε ανθούσα εξανθήση η λέπρα εν τω δέρματι, και καλύψη η λέπρα παν το δέρμα της αφής από κεφαλής έως ποδών, καθ' όλην την όρασιν του ιερέως, 13 και όψεται ο ιερεύς και ιδού εκάλυψεν η λέπρα παν το δέρμα του χρωτός, και καθαριεί αυτόν ο ιερεύς την αφήν, ότι παν μετέβαλε λευκόν, καθαρόν εστι. 14 και ή αν ημέρα οφθή εν αυτω χρώς ζων, μianθήσεται, 15 και όψεται ο ιερεύς τον χρώτα τον υγιή, και μianεί αυτόν ο χρώς ο υγιής, ότι ακάθαρτός εστι· λέπρα εστί. 16 εάν δε αποκαταστη ο χρώς ο υγιής, και μεταβάλη λευκή, και ελεύσεται προς τον ιερέα, 17 και όψεται ο ιερεύς, και ιδού μετέβαλεν η αφή εις το λευκόν, και καθαριεί ο ιερεύς την αφήν· καθαρός εστι.

18 Και σάρξ εάν γένηται εν τω δέρματι αυτού έλκος και υγιασθή, 19 και γένηται εν τω τόπω του έλκους ουλή λευκή, ή τηλαυγής λευκαίνουσα, ή πυρριζουσα, και οφθήσεται τω ιερεί, 20 και όψεται ο ιερεύς, και ιδού η όπισ ταπεινότερα του δέρματος, και η θριξ αυτής μετέβαλεν εις λευκήν, και μianεί αυτόν ο ιερεύς, ότι λέπρα εστί, εν τω έλκει εξήνησεν. 21 εάν δε ιδη ο ιερεύς, και ιδού ουκ έστιν εν αυτω θριξ λευκή, και ταπεινόν μη ή από του δέρματος του χρωτός, και αυτή ή αμαυρά, και αφοριεί αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας. 22 εάν δε διαχύσει διαχέηται εν τω δέρματι, και μianεί αυτόν ο ιερεύς, αφή λέπρας εστί, εν τω έλκει εξήνησεν. 23 εάν δε κατά χώραν μείνη το τηλαύγημα και μη διαχέηται, ουλή του έλκους εστί, και

καθαριεί αυτόν ο ιερέυς.

24 Και σάρξ εάν γένηται εν τω δέρματι αυτού κατάκαυμα πυρός, και γένηται εν τω δέρματι αυτού το υγιασθέν του κατακαύματος αυγάζον τηλαυγές λευκόν, υποπυρρίζον ή έκλευκον, 25 και όψεται αυτόν ο ιερέυς, και ιδού μετέβαλε θρίξ λευκή εις το αυγάζον, και η όψις αυτού ταπεινή από του δέρματος, λέπρα εστιν, εν τω κατακαύματι εξήνθησε· και μιανεί αυτόν ο ιερέυς, αφή λέπρας εστιν. 26 εάν δε ιδη ο ιερέυς, και ιδού ουκ έστιν εν τω αυγάζοντι θρίξ λευκή, και ταπεινόν μη ή από του δέρματος, αυτό δε αμαυρόν, και αφοριεί αυτόν ο ιερέυς επτά ημέρας. 27 και όψεται αυτόν ο ιερέυς τη ημέρα τη εβδόμη· εάν δε διαχύσει διαχέηται εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερέυς· αφή λέπρας εστιν, εν τω έλκει εξήνθησεν. 28 εάν δε κατά χώραν μείνη το αυγάζον, και μη διαχυθή εν τω δέρματι, αυτή δε αμαυρά ή, ουλή του κατακαύμαστος εστι, και καθαριεί αυτόν ο ιερέυς· ο γαρ χαρακτήρ του κατακαύματος εστι.

29 Και ανδρι ή γυναικι εάν γένηται εν αυτοίς αφή λέπρας εν τη κεφαλή ή εν τω πώγωνι, 30 και όψεται ο ιερέυς την αφήν, και ιδού η όψις αυτής εγκοιλοτέρα του δέρματος, εν αυτη δε θρίξ ξανθίζουσα λεπτή, και μιανεί αυτόν ο ιερέυς· θραύσμά εστι, λέπρα της κεφαλής ή λέπρα του πώγωνός εστι. 31 και εάν ιδη ο ιερέυς την αφήν του θραύσματος, και ιδού ουχ η όψις εγκοιλοτέρα του δέρματος, και θρίξ ξανθίζουσα ουκ έστιν εν αυτη, και αφοριεί ο ιερέυς την αφήν του θραύσματος επτά ημέρας. 32 και όψεται ο ιερέυς την αφήν τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού ου διεχύθη το θραύσμα, και θρίξ ξανθίζουσα ουκ έστιν εν αυτη, και η όψις του θραύσματος ουκ έστι κοίλη από του δέρματος. 33 και ξυρηθήσεται το δέρμα, το δε θραύσμα ου ξυρηθήσεται, και αφοριεί ο ιερέυς το θραύσμα επτά ημέρας το δεύτερον. 34 και όψεται ο ιερέυς το θραύσμα τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού ου διεχύθη το θραύσμα εν τω δέρματι μετά το ξυρηθήναι αυτόν, και η όψις του θραύσματος ουκ έστι κοίλη από του δέρματος, και καθαριεί αυτήν ο ιερέυς, και πλυνάμενος τα ιμάτια καθαρός έσται. 35 εάν δε διαχύσει διαχέηται το θραύσμα εν τω δέρματι μετά το καθαρισθήναι αυτόν, 36 και όψεται ο ιερέυς, και ιδού διακέχυται το θραύσμα εν τω δέρματι, ουκ επισκέπεται ο ιερέυς περι της τριχός της ξανθής, ότι ακάθαρτός εστιν. 37 εάν δε ενώπιον μείνη επί χώρας το θραύσμα, και θρίξ μέλαινα ανατείλη εν αυτω, υγιακε το θραύσμα· καθαρός εστι, και καθαριεί αυτόν ο ιερέυς.

38 Και ανδρι ή γυναικι, εάν γένηται εν δέρματι της σαρκός αυτού αυγάσματα αυγάζοντα λευκανθίζοντα, 39 και όψεται ο ιερέυς, και ιδού εν δέρματι της σαρκός αυτού αυγάσματα

αυγάζοντα λευκανθίζοντα, αλφός εστιν εξανθεί εν τω δέρματι της σαρκός αυτού, καθαρός εστι.

40 Εάν δε τινι μαδήση η κεφαλή αυτού, φαλακρός εστι, καθαρός εστιν. 41 εάν δε κατά πρόσωπον μαδήση η κεφαλή αυτού, αναφάλαντός εστι, καθαρός εστιν. 42 εάν δε γένηται εν τω φαλακρώματι αυτού ή εν τω αναφαλαντώματι αυτού αφή λευκή ή πυρριζουσα, λέπρα εστιν εν τω φαλακρώματι αυτού, ή εν τω αναφαλαντώματι αυτού. 43 και όψεται αυτόν ο ιερεύς, και ιδού η όψις της αφής λευκή ή πυρριζουσα εν τω φαλακρώματι αυτού ή εν τω φαλαντώματι αυτού, ως είδος λέπρας εν δέρματι της σαρκός αυτού, 44 άνθρωπος λεπρός εστι· μιάνσει μιανεί αυτόν ο ιερεύς, εν τη κεφαλή αυτού η αφή αυτού.

45 Και ο λεπρός εν ω εστιν η αφή, τα ιμάτια αυτού έστω παραλελυμένα και η κεφαλή αυτού ακάλυπτος, και περι το στόμα αυτού περιβαλέσθω, και ακάθαρτος κεκλήσεται· 46 πάσας τας ημέρας, όσας εάν ή επ' αυτόν η αφή, ακάθαρτος ων ακάθαρτος έσται, κεχωρισμένος καθήσεται, έξω της παρεμβολής αυτού έσται η διατριβή.

47 Και ιματίω εάν γένηται αφή εν αυτω λέπρας εν ιματίω ερέω, ή εν ιματίω στυππιύνω, 48 ή εν στήμονι, ή εν κρόκη, ή εν τοις λινοίς, ή εν τοις ερέοις, ή εν δέρματι, ή εν παντί εργασίμω δέρματι, 49 και γένηται η αφή χλωρίζουσα ή πυρριζουσα εν τω δέρματι, ή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει εργασίμω δέρματος, αφή λέπρας εστι, και δείξει τω ιερεί. 50 και όψεται ο ιερεύς την αφήν, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας. 51 και όψεται ο ιερεύς την αφήν εν τη ημέρα τη εβδόμη· εάν δε διαχέηται η αφή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν τω δέρματι, κατά πάντα όσα εάν ποιηθή δέρματα εν τη εργασίω, λέπρα έμμονός εστιν η αφή, ακάθαρτός εστι. 52 κατακαύσει το ιμάτιον, ή τον στήμονα, ή την κρόκην εν τοις ερέοις, ή εν τοις λινοίς, ή εν παντί σκεύει δερματίω, εν ω αν ή εν αυτω η αφή, ότι λέπρα έμμονός εστιν, εν πυρί κατακαυθήσεται. 53 εάν δε ιδη ο ιερεύς, και μη διαχέηται η αφή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει δερματίω, 54 και συντάξει ο ιερεύς, και πλυνεί εφ' ου εάν ή επ' αυτού η αφή, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας το δεύτερον· 55 και όψεται ο ιερεύς μετά το πλυθύναι αυτό την αφήν, και ήδε ου μη μετέβαλεν η αφή την όψιν, και η αφή ου διαχείται, ακάθαρτόν εστιν, εν πυρί κατακαυθήσεται· εστήρικται εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη. 56 και εάν ιδη ο ιερεύς, και ή αμαυρά η αφή μετά το πλυθύναι αυτό, απορρήξει αυτό από του ιματίου, ή από

του στήμονος, ή από της κρόκης, ή από του δέρματος. 57 εάν δε οφθή έτι εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει δερματίνω, λέπρα εξανθούσα έστιν· εν πυρί κατακαυθήσεται εν ω έστιν η αφή. 58 και το ιμάτιον, ή ο στήμων, ή η κρόκη, ή παν σκεύος δερματίνον, ό πλυθήσεται, και αποστήσεται απ' αυτού η αφή, και πλυθήσεται το δεύτερον, και καθαρόν έσται. 59 ούτος ο νόμος αφής λέπρας ιματίου ερέου, ή στουππίνου, ή στήμονος, ή κρόκης, ή παντός σκεύους δερματίνου, εις το καθαρίσαι αυτό, ή μιάναι αυτό.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 ούτος ο νόμος του λεπρού, ή αν ημέρα καθαρισθή· και προσαχθήσεται προς τον ιερέα, 3 και εξελεύσεται ο ιερεύς έξω της παρεμβολής, και όψεται ο ιερεύς, και ιδού ίάται η αφή της λέπρας από του λεπρού. 4 και προστάξει ο ιερεύς, και λήψονται τω κεκαθαρισμένω δύο ορνίθια ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ύσσωπον· 5 και προστάξει ο ιερεύς, και σφάξουσι το ορνίθιον το εν εις αγγείον οστράκινον εφ' ύδατι ζώντι. 6 και το ορνίθιον το ζων λήψεται αυτό και το ξύλον το κέδρινον και το κλωστόν κόκκινον και τον ύσσωπον, και βάψει αυτά και το ορνίθιον το ζων εις το αίμα του ορνιθίου του σφαγέντος εφ' ύδατι ζώντι· 7 και περιρρανεί επί τον καθαρισθέντα από της λέπρας επτάκις, και καθαρός έσται· και εξαποστελεί το ορνίθιον το ζων εις το πεδιον. 8 και πλυνεί ο καθαρισθείς τα ιμάτια αυτού και ξυρηθήσεται αυτού πάσαν την τρίχα, και λούσεται εν ύδατι, και καθαρός έσται, και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν, και διατριψει έξω του οίκου αυτού επτά ημέρας. 9 και έσται τη ημέρα τη εβδόμη, ξυρηθήσεται πάσαν την τρίχα αυτού, την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα και τας οφρύς και πάσαν την τρίχα αυτού ξυρηθήσεται· και πλυνεί τα ιμάτια, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι, και καθαρός έσται. 10 και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται δύο αμνούς αμώμους ενιαυσίους και πρόβατον άμωμον ενιαύσιον και τρία δέκατα σεμιδάλεως εις θυσίαν περυραμένης εν ελαίω και κοτύλην ελαίου μίαν. 11 και στήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον καθαριζόμενον και ταύτα έναντι Κυρίου, επί την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. 12 και

λήψεται ο ιερεύς τον αμνόν τον ένα, και προσάξει αυτόν της πλημμελείας, και την κοτύλην του ελαίου, και αφοριεί αυτά αφόρισμα έναντι Κυρίου · 13 και σφάζουσι τον αμνόν εν τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα και τα περί αμαρτίας, εν τόπω αγίω · έστι γαρ το περί αμαρτίας, ωπερ το της πλημμελείας εστί τω ιερεί, άγια αγίων εστί. 14 και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του της πλημμελείας, και επιθήσει ο ιερεύς επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού, και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. 15 και λαβών ο ιερεύς από της κοτύλης του ελαίου επιχειεί επί την χείρα του ιερέως την αριστεράν 16 και βάψει τον δάκτυλον τον δεξιόν από του ελαίου του όντος επί της χειρός αυτού της αριστεράς και ρανεί τω δακτύλω επιτάκις έναντι Κυρίου · 17 το δε καταλειφθέν έλαιον το ον εν τη χειρί επιθήσει ο ιερεύς επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. επί τον τόπον του αίματος του της πλημμελείας · 18 το δε καταλειφθέν έλαιον το επί της χειρός του ιερέως επιθήσει ο ιερεύς επί την κεφαλήν του καθαρισθέντος, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου. 19 και ποιήσει ο ιερεύς το περί της αμαρτίας, και εξιλάσεται ο ιερεύς περί του καθαριζομένου από της αμαρτίας αυτού · και μετά τούτο σφάζει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα. 20 και ανοίσει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την θυσίαν επί το θυσιαστήριον έναντι Κυρίου · και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς, και καθαρισθήσεται.

21 Εάν δε πένηται και η χείρ αυτού μη ευρίσκη, λήψεται αμνόν ένα εις ό επιημέλησεν εις αφάιρεμα, ωστε εξιλάσασθαι περί αυτού, και δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης εν ελαίω εις θυσίαν, και κοτύλην ελαίου μίαν, 22 και δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσοούς περιστερών, όσα εϋρεν η χείρ αυτού, και έσται η μία περί αμαρτίας και η μία εις ολοκαύτωμα · 23 και προσοίσει αυτά τη ημέρα τη ογδόη εις το καθαρίσαι αυτόν προς τον ιερέα, επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου έναντι Κυρίου. 24 και λαβών ο ιερεύς τον αμνόν της πλημμελείας και την κοτύλην του ελαίου, επιθήσει αυτά επίθεμα έναντι Κυρίου. 25 και σφάζει τον αμνόν τον της πλημμελείας, και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του της πλημμελείας και επιθήσει επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. 26 και από του ελαίου επιχειεί ο ιερεύς επί την χείρα του ιερέως την αριστεράν, 27 και ρανεί ο ιερεύς τω δακτύλω τω δεξιω από του ελαίου του εν τη χειρί αυτού τη αριστερά επιτάκις έναντι Κυρίου · 28 και επιθήσει ο ιερεύς από του ελαίου του επί της

χειρός αυτού επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός αυτού της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός αυτού του δεξιού, επί τον τόπον του αίματος του της πλημμείας · 29 το δε καταλειφθέν από του ελαίου το ον επί της χειρός του ιερέως επιθήσει επί την κεφαλήν του καθαρισθέντος, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου. 30 και ποιήσει μίαν από των τρυγόνων ή από των νεοσσών των περιστερών, καθότι εύρεν αυτού η χείρ, 31 την μίαν περί αμαρτίας και την μίαν εις ολοκαύτωμα συν τη θυσία, και εξιλάσεται ο ιερεύς περί του καθαριζομένου έναντι Κυρίου. 32 ούτος ο νόμος, εν ω εστιν η αφή της λέπρας, και του μη ευρίσκοντος τη χειρί εις τον καθαρισμόν αυτού.

33 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων · 34 ως αν εισέλθητε εις την γην των Χαναανίων, ην εγώ δίδωμι υμίν εν κτήσει, και δώσω αφήν λέπρας εν ταις οικίαις της γης της εγκτήτου υμίν, 35 και ήξει τινός αυτού η οικία, και αναγγελεύει τω ιερεί λέγων · ωπερ αφή εώραται μοι εν τη οικία. 36 και προστάζει ο ιερεύς αποσκευάσαι την οικίαν, προ του εισελθόντα τον ιερέα ιδείν την αφήν, και ου μη ακάθαρτα γένηται όσα αν ή εν τη οικία, και μετά ταύτα εισελεύσεται ο ιερεύς καταμαθείν την οικίαν. 37 και όψεται την αφήν, και ιδού η αφή εν τοις τοίχοις της οικίας, κοιλάδας χλωριζούσας, ή πυρριζούσας, και η όψις αυτών ταπεινότερα των τοίχων, 38 και εξελθών ο ιερεύς εκ της οικίας επί την θύραν της οικίας, και αφοριεί ο ιερεύς την οικίαν επτά ημέρας. 39 και επανήξει ο ιερεύς τη εβδόμη και όψεται την οικίαν, και ιδού διεχύθη η αφή εν τοις τοίχοις της οικίας, 40 και προστάζει ο ιερεύς, και εξελούσι τους λίθους, εν οίς εστιν η αφή, και εκβαλούσιν αυτούς έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. 41 και την οικίαν αποξύσουσιν έσωθεν κύκλω και εκχεούσι τον χουν τον απεξυσμένον έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. 42 και λήψονται λίθους απεξυσμένους ετέρους, και αντιθήσουσιν αντί των λίθων και χουν έτερον λήψονται και εξαλείψουσι την οικίαν. 43 εάν δε επέλθη πάλιν αφή και ανατείλη εν τη οικία μετά το εξαλείειν τους λίθους και μετά το αποξυσθήναι την οικίαν και μετά το εξαλειφθήναι, 44 και εισελεύσεται ο ιερεύς και όψεται · ει διακέχυται η αφή εν τη οικία, λέπρα έμμονός εστιν εν τη οικία, ακάθαρτός εστι. 45 και καθελούσι την οικίαν και τα ξύλα αυτής και τους λίθους αυτής και πάντα τον χουν εξοίσουσιν έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. 46 και ο εισπορευόμενος εις την οικίαν πάσας τας ημέρας, ας αφωρισμένη εστιν, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 47 και ο κοιμώμενος εν τη οικία πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας · και ο έσθων εν τη οικία

πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 48 εάν δε παραγενόμενος εισέλθη ο ιερέυς και ιδη, και ιδού διαχύσει ου διαχείται η αφή εν τη οικία μετά το εξαλειφθήναι την οικίαν, και καθαριεί ο ιερέυς την οικίαν, ότι ιάθη η αφή. 49 και λήψεται αφανίσαι την οικίαν δύο ορνίθια ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ύσσωπον · 50 και σφάζει το ορνίθιον το εν εις σκεύος οστράκινον εφ ' ύδατι ζώντι, 51 και λήψεται το ξύλον το κέδρινον και το κεκλωσμένον κόκκινον και τον ύσσωπον και το ορνίθιον το ζων, και βάψει αυτό εις το αίμα του ορνιθίου του εσφαγμένου εφ ' ύδατι ζώντι, και περιρρανεί εν αυτοίς επί την οικίαν επτάκις, 52 και αφανιεί την οικίαν εν τω αίματι του ορνιθίου και εν τω ύδατι τω ζώντι και εν τω ορνιθίω τω ζώντι και εν τω ξύλω τω κεδρίνω και εν τω υσσώπω και εν τω κεκλωσμένω κοκκίνω. 53 και εξαποστελεί το ορνίθιον το ζων έξω της πόλεως εις το πεδίον και εξιλάσεται περί της οικίας, και καθαρά έσται.

54 Ούτος ο νόμος κατά πάσαν αφήν λέπρας και θραύσματος 55 και της λέπρας ιματίου και οικίας 56 και ουλής και σημασίας και του αυγάζοντος 57 και του εξηγήσασθαι ή ημέρα ακάθαρτον, και ή ημέρα καθαρισθήσεται. ούτος ο νόμος της λέπρας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων · 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς αυτοίς · ανδρί ανδρί, ω εάν γένηται ρύσις εκ του σώματος αυτού, η ρύσις αυτού ακάθαρτος εστι. 3 και ούτος ο νόμος της ακαθαρσίας αυτού · ρέων γόνον εκ σώματος αυτού, εκ της ρύσεως, ης συνέστηκε το σώμα αυτού δια της ρύσεως, ατή η ακαθαρσία αυτού εν αυτω · πάσαι αι ημέραι ρύσεως σώματος αυτού, ή συνέστηκε το σώμα αυτού δια της ρύσεως, ακαθαρσία αυτού εστι. 4 πάσα κοίτη, εφ ' ης εάν κοιμηθή επ ' αυτής ο γονορρυής, ακάθαρτος εστι, και παν σκεύος εφ ' ό αν καθιση επ ' αυτό ο γονορρυής, ακάθαρτον έσται. 5 και άνθρωπος, ος εάν άψηται της κοίτης αυτού, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας · 6 και ο καθημένος επί του σκεύους, εφ ' ό εάν καθιση ο

γονορρυής, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας· 7 και ο απτόμενος του χρωτός του γονορρυούς πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 8 εάν δε προσσιελίση ο γονορρυής επί τον καθαρόν, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 9 και παν επίσαγμα όνου, εφ' ό αν επιβή επ' αυτό ο γονορρυής, ακάθαρτον έσται έως εσπέρας. 10 και πας ο απτόμενος όσα αν ή υποκάτω αυτού, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας· και ο αίρων αυτά πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 11 και όσον εάν άψηται ο γονορρυής, και τας χείρας ου νένιπται ύδατι, πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 12 και σκεύος οστράκινον, ου αν άψηται ο γονορρυής, συντριβήσεται· και σκεύος ξύλινον νιφήσεται ύδατι και καθαρόν έσται. 13 εάν δε καθαρισθή ο γονορρυής εκ της ρύσεως αυτού, και εξαριθμηθήσεται αυτω επτά ημέρας εις τον καθαρισμόν αυτού, και πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται το σώμα ύδατι και καθαρός έσται. 14 και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται εαυτω δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών και οίσει αυτά έναντι Κυρίου επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και δώσει αυτά τω ιερεί. 15 και ποιήσει αυτά ο ιερεύς μίαν περί αμαρτίας και μίαν εις ολοκαύτωμα. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου από της ρύσεως αυτού.

16 Και άνθρωπος, ω αν εξέλθη εκ αυτού κοίτη σπέρματος, και λούσεται ύδατι παν το σώμα αυτού και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 17 και παν ιμάτιον και παν δέρμα, αφ' ό εάν ή επ' αυτό κοίτη σπέρματος, και πλυθήσεται ύδατι και ακάθαρτον έσται έως εσπέρας. 18 και γυνή εάν κοιμηθή ανήρ μετ' αυτής κοίτην σπέρματος, και λούσονται ύδατι και ακάθατοι έσονται έως εσπέρας.

19 Και γυνή, ήτις εάν ή ρέουσα αίματι, και έσται η ρύσις αυτής εν τω σώματι αυτής, επτά ημέρας έσται εν τη αφέδρω αυτής· πας ο απτόμενος αυτής ακάθαρτος έσται έως εσπέρας, 20 και παν, εφ' ό εάν κοιτάζηται επ' αυτό εν τη αφέδρω αυτής, ακάθαρτον έσται. και παν εφ' ό εάν επικαθίση επ' αυτό, ακάθαρτον έσται. 21 και πας ος εάν άψηται της κοίτης αυτής, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 22 και πας ο απτόμενος παντός σκεύους, ου εάν καθίση επ' αυτό, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 23 εάν δε εν τη κοίτη αυτής ούσης, ή επί του σκεύους, ου εάν καθίση επ' αυτω εν τω άπτεσθαι αυτόν αυτής, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας.

24 εάν δε κοιτή κοιμηθή τις μετ' αυτής και γένηται η ακαθαρσία αυτής επ' αυτώ, ακάθαρτος έσται επτά ημέρας. και πάσα κοιτή, εφ' ή αν κοιμηθή επ' αυτη, ακάθαρτος έσται.

25 Και γυνή εάν ρήη ρύσει αίματος ημέρας πλείους, ουκ εν καιρω της αφέδρου αυτής, εάν και ρήη μετά την άφεδρον αυτής, πάσαι αι ημέραι ρύσεως ακαθαρσίας αυτής, καθάπερ αι ημέραι της αφέδρου αυτής, έσται ακάθαρτος. 26 και πάσα κοιτή, εφ' ης εάν κοιμηθή επ' αυτής πάσας τας ημέρας της ρύσεως, κατά την κοιτην της αφέδρου έσται αυτη, και παν σκεύος, εφ' ό εάν καθιση επ' αυτό, ακάθαρτον έσται κατά την ακαθαρσίαν της αφέδρου. 27 πας ο απτόμενος αυτής ακάθαρτος έσται, και πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 28 εάν δε καθαρισθή από της ρύσεως, και εξαριθμήσεται αυτη επτά ημέρας και μετά ταύτα καθαρισθήσεται. 29 και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται αύτη δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσοούς περιστερών, και οίσει αυτά προς τον ιερέα επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. 30 και ποιήσει ο ιερεύς την μίαν περί αμαρτίας και την μίαν εις ολοκαύτωμα. και εξιλάσεται περί αυτής ο ιερεύς έναντι Κυρίου από ρύσεως ακαθαρσίας αυτής.

31 Και ευλαβείς ποιήσεται τους υιούς Ισραήλ από των ακαθαρσιών αυτών, και ουκ αποθανούνται δια την ακαθαρσίαν αυτών εν τω μαινιειν αυτούς την σκηνην μου την εν αυτοίς. 32 ούτος ο νόμος του γονορρυούς. και εάν τινι εξέλθη εξ αυτού κοιτή σπέρματος, ωστε μινανθήναι εν αυτη, 33 και τη αιμορροούση εν τη αφέδρω αυτής, και ο γονορρυής εν τη ρύσει αυτού, τω άρσενι ή τη θηλεία, και τω ανδρί, ος εάν κοιμηθή μετά αποκαθημένης.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν μετά το τελευτήσαι τους δύο υιούς Ααρών εν τω προσάγειν αυτούς πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου και ετελεύτησαν. 2 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· λάλησον προς Ααρών τον αδελφόν σου, και μη εισπορευέσθω πάσαν ωραν εις το άγιον εσώτερον του καταπετάσματος εις πρόσωπον του ιλαστηρίου, ό εστιν επί της κιβωτού του μαρτυρίου, και ουκ αποθανείται· εν γαρ νεφέλη οφθήσομαι επί του ιλαστηρίου. 3 ούτως εισελεύσεται Ααρών εις το άγιον· εν μόσχω εκ βοών περί αμαρτίας, και κριόν εις

ολοκαύτωμα · 4 και χιτώνα λινούν ηγιασμένον ενδύσεται, και περισκελές λινούν έσται επί του χρωτός αυτού, και ζώνη λινή ζώσεται και κίδαριν λινήν περιθήσεται, ιμάτια άγιά εστι, και λούσεται ύδατι παν το σώμα αυτού, και ενδύσεται αυτά. 5 και παρά της συναγωγής των υιών Ισραήλ λήψεται δύο χιμάρους εξ αιγών περί αμαρτίας και κριόν ένα εις ολοκαύτωμα. 6 και προσάξει Ααρών τον μόσχον τον περί της αμαρτίας αυτού, και εξιλάσεται περί αυτού και του οίκου αυτού. 7 και λήψεται τους δύο χιμάρους και στήσει αυτούς έναντι Κυρίου παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου · 8 και επιθήσει Ααρών επί τους δύο χιμάρους κλήρους, κλήρον ένα τω Κυρίω και κλήρον ένα τω αποπομπαίω. 9 και προσάξει Ααρών τον χίμαρον, εφ ' ον επήλθεν επ ' αυτόν ο κλήρος τω Κυρίω, και προσοίσει περί αμαρτίας · 10 και τον χίμαρον, εφ ' ον επήλθεν επ ' αυτόν ο κλήρος του αποπομπαίου, στήσει αυτόν ζώντα έναντι Κυρίου, του εξιλάσασθαι επ ' αυτού, ωστε αποστείλαι αυτόν εις την αποπομπήν, και αφήσει αυτόν εις την έρημον. 11 και προσάξει Ααρών τον μόσχον τον περί της αμαρτίας αυτού, και εξιλάσεται περί εαυτού και του οίκου αυτού. και σφάξει τον μόσχον περί της αμαρτίας αυτού. 12 και λήψεται το πυρείον πλήρες ανθράκων πυρός από του θυσιαστηρίου, του απέναντι Κυρίου, και πλήσει τας χείρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτής και εισοίσει εσώτερον του καταπετάσματος. 13 και επιθήσει το θυμίαμα επί το πυρ έναντι Κυρίου · και καλύψει η ατμής του θυμιάματος το ιλαστήριον το επί των μαρτυρίων, και ουκ αποθανείται. 14 και λήψεται από του αίματος του μόσχου και ρανεί τω δακτύλω επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς · κατά πρόσωπον του ιλαστηρίου ρανεί επτάκις από του αίματος τω δακτύλω. 15 και σφάξει τον χίμαρον τον περί αμαρτίας, τον περί του λαού, έναντι Κυρίου και εισοίσει του αίματος αυτού εσώτερον του καταπετάσματος και ποιήσει το αίμα αυτού, ον τρόπον εποίησε το αίμα του μόσχου. και ρανεί το αίμα αυτού επί το ιλαστήριον, κατά πρόσωπον του ιλαστηρίου 16 και εξιλάσεται το άγιον από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ και από των αδικημάτων αυτών περί πασών των αμαρτιών αυτών. και ούτω ποιήσει τη σκηνή του μαρτυρίου τη εκτισμένη εν αυτοίς εν μέσω της ακαθαρσίας αυτών. 17 και πας άνθρωπος ουκ έσται εν τη σκηνή του μαρτυρίου, εισπορευομένου αυτού εξιλάσασθαι εν τω αγίω, έως αν εξέλθη · και εξιλάσεται περί εαυτού και του οίκου αυτού και περί πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ. 18 και εξελεύσεται επί το θυσιαστήριον το ον απέναντι Κυρίου και εξιλάσεται επ ' αυτού. και λήψεται από του αίματος του μόσχου και από του αίματος του χιμάρου και επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου

κύκλω 19 και ρανεί επ' αυτό από του αίματος τω δακτύλῳ επτάκις, και καθαρίζει αυτό και αγιάσει αυτό από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ. 20 και συντελέσει εξιλασκόμενος το άγιον και την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον, και περί των ιερέων καθαρίζει· και προσάζει τον χίμαρον τον ζώντα. 21 και επιθήσει Ααρών τας χείρας αυτού επί την κεφαλήν του χιμάρου του ζώντος και εξαγορεύσει επ' αυτού πάσας τας ανομίας των υιών Ισραήλ και πάσας τας αδικίας αυτών και πάσας τας αμαρτίας αυτών και επιθήσει αυτάς επί την κεφαλήν του χιμάρου του ζώντος και εξαποστελεί εν χειρί ανθρώπου ετοιμού εις την έρημον, 22 και λήψεται ο χίμαρος εφ' εαυτω τας αδικίας αυτών εις γην άβατον, και εξαποστελεί τον χίμαρον εις την έρημον. 23 και εισελεύσεται Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και εκδύσεται την στολήν την λινήν, ην ενεδύκει εισπορευομένου αυτού εις το άγιον, και αποθήσει αυτήν εκεί. 24 και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι εν τόπω αγίῳ και ενδύσεται την στολήν αυτού, και εξελθών ποιήσει το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκάρπωμα του λαού και εξιλάσεται περί αυτού και περί του οίκου αυτού και περί του λαού, ως περί των ιερέων. 25 και το στέαρ το περί των αμαρτιών ανοίσει επί το θυσιαστήριον. 26 και ο εξαποστέλλων τον χίμαρον τον διεσταλμένον εις άφεισιν πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν. 27 και τον μόσχον τον περί της αμαρτίας και τον χίμαρον τον περί της αμαρτίας, ων το αίμα εισηνέχθη εξιλάσασθαι εν τῷ αγίῳ, εξοίσουσιν αυτά έξω της παρεμβολής και κατακαύσουσιν αυτά εν πυρί, και τα δέρματα αυτών και τα κρέα αυτών και την κόπρον αυτών. 28 ο δε κατακαίων αυτά πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν.

29 Και έσται τούτο υμίν νόμιμον αιώνιον· εν τῷ μηνί τῷ εβδόμῳ δεκάτη του μηνός ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών και παν έργον ου ποιήσετε ο αυτόχθων και ο προσήλυτος ο προσκείμενος εν υμίν· 30 εν γαρ τη ημέρα ταύτη εξιλάσεται περί υμών, καθαρίσαι υμάς από πασών των αμαρτιών υμών έναντι Κυρίου, και καθαρισθήσεσθε. 31 σάββατα σαββάτων ανάπαυσις αύτη έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών, νόμιμον αιώνιον. 32 εξιλάσεται ο ιερεύς, ον αν χρίσωσιν αυτόν και ον αν τελειώσωσι τας χείρας αυτού, ιερατεύειν μετά τον πατέρα αυτού, και ενδύσεται την στολήν την λινήν, στολήν αγίαν. 33 και εξιλάσεται το άγιον του αγίου και την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον εξιλάσεται, και περί των ιερέων και περί πάσης συναγωγής εξιλάσεται. 34 και έσται τούτο υμίν νόμιμον αιώνιον εξιλάσκεσθαι

περί των υιών Ισραήλ από πασών των αμαρτιών αυτών · άπαξ του ενιαυτού ποιηθήσεται, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάλησον προς Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας υιούς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · τούτο το ρήμα, ό ενετείλατο Κύριος, λέγων · 3 άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος εάν σφάξη μόσχον ή πρόβατον ή αίγα εν τη παρεμβολή και ος αν σφάξη έξω της παρεμβολής, 4 και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκη, ωστε ποιήσαι αυτό εις ολοκαύτωμα ή σωτήριον Κυρίω δεκτόν εις οσμήν ευωδίας, και ος αν σφάξη έξω και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκη αυτό, ωστε προσενέγκαι δώρον τω Κυρίω απέναντι της σκηνης Κυρίου, και λογισθήσεται τω ανθρώπω εκείνω αίμα · αίμα εξέχεεν, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής · 5 όπως αναφέρωσιν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών, όσας αν αυτοί σφάξουσιν εν τοις πεδίοις, και οίσουσι τω Κυρίω επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου προς τον ιερέα και θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω αυτά. 6 και προσχεεί ο ιερές το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω απέναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και ανοίσει το στέαρ εις οσμήν ευωδίας Κυρίω. 7 και ου θύσουσιν έτι τας θυσίας αυτών τοις ματαίοις, οίς αυτοί εκπορνεύουσιν οπίσω αυτών · νόμιμον αιώνιον έσται υμίν εις τας γενεάς υμών.

8 Και ερείς προς αυτούς · άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή από των υιών των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν ποιήση ολοκαύτωμα ή θυσίαν 9 και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκη ποιήσαι αυτό τω Κυρίω, εξολοθρευθήσεται ο άνθρωπος εκείνος εκ του λαού αυτού.

10 Και άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν φάγη παν αίμα, και επιστήσω το πρόσωπόν μου επί την ψυχήν την έσθουσαν το αίμα και απολώ αυτήν εκ του λαού αυτής · 11 η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι, και εγώ

δέδωκα αυτό υμίν επί του θυσιαστηρίου εξιλάσκεσθαι περί των ψυχών υμών· το γαρ αίμα αυτού αντί ψυχής εξιλάσεται. 12 δια τούτο ειρήκα τοις υιοίς Ισραήλ· πάσα ψυχή εξ υμών ου φάγεται αίμα, και ο προσήλυτος ο προσκειμένος εν υμίν ου φάγεται αίμα. 13 και άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν θηρεύση θήρευμα θηρίον ή πετεινόν, ό έσθεται, και εκχεεί το αίμα και καλύψει αυτό τη γη· 14 η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι. και είπα τοις υιοίς Ισραήλ· αίμα πάσης σαρκός ου φάγεσθε, ότι η ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι· πας ο έσθων αυτό εξολοθρευθήσεται.

15 Και πάσα ψυχή, ήτις φάγεται θνησιμαίον ή θηριάλωτον εν τοις αυτόχθοσιν ή εν τοις προσηλύτοις, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας και καθαρός έσται. 16 εάν δε μη πλύνη τα ιμάτια και το σώμα μη λούσηται ύδατι, και λήψεται ανόμημα αυτού.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 3 κατά τα επιτηδεύματα Αιγύπτου, εν ή κατωκήσατε επ' αυτη, ου ποιήσετε και κατά τα επιτηδεύματα γης Χαναάν, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκει, ου ποιήσετε και τοις νομίμοις αυτών ου πορεύσεσθε. 4 τα κρίματά μου ποιήσετε και τα προστάγματά μου φυλάξεσθε και πορεύεσθε εν αυτοίς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 5 και φυλάξεσθε πάντα τα προστάγματά μου και πάντα τα κρίματά μου και ποιήσετε αυτά, α ποιήσας αυτά άνθρωπος ζήσεται εν αυτοίς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

6 Άνθρωπος άνθρωπος προς πάντα οικεία σαρκός αυτού ου προσελεύσεται αποκαλύψαι ασχημοσύνην· εγώ Κύριος. 7 ασχημοσύνην πατρός σου και ασχημοσύνην μητρός σου ουκ αποκαλύψεις, μήτηρ γαρ σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής. 8 ασχημοσύνην γυναικός πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, ασχημοσύνη πατρός σου εστιν. 9 ασχημοσύνην της αδελφής σου εκ πατρός σου ή εκ μητρός σου ενδογενούς ή γεγεννημένης έξω, ουκ αποκαλύψεις ασχημοσύνην αυτών. 10 ασχημοσύνην θυγατρός υιού σου ή θυγατρός

θυγατρός σου ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτών, ότι σή ασχημοσύνη εστιν. 11 ασχημοσύνην θυγατρός γυναικός πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, ομοπατρία αδελφή σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής. 12 ασχημοσύνην αδελφής πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, οικεία γαρ πατρός σου εστιν. 13 ασχημοσύνην αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις, οικεία γαρ μητρός σου εστιν. 14 ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου ουκ αποκαλύψεις και προς την γυναίκα αυτού ουκ εισελεύση, συγγενής γαρ σου εστιν. 15 ασχημοσύνην νύμφης σου ουκ αποκαλύψεις, γυνή γαρ υιού σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής. 16 ασχημοσύνην γυναικός αδελφού σου ουκ αποκαλύψεις, ασχημοσύνη αδελφού σου εστιν. 17 ασχημοσύνην γυναικός και θυγατρός αυτής ουκ αποκαλύψεις· την θυγατέρα του υιού αυτής και την θυγατέρα της θυγατρός αυτής ου λήψη αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτών, οικείαι γαρ σου εισιν· ασέβημά εστι. 18 γυναίκα επ' αδελφή αυτής ου λήψη αντίζηλον αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής επ' αυτή, έτι ζώσης αυτής.

19 Και προς γυναίκα εν χωρισμω ακαθαρσίας αυτής ουκ εισελεύση αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής. 20 και προς την γυναίκα του πλησίον σου ου δώσεις κοίτην σπέρματός σου, εκμιανθήναι προς αυτήν. 21 και από του σπέρματός σου ου δώσεις λατρεύειν άρχοντι και ου βεβηλώσεις το όνομα το άγιον· εγώ Κύριος· 22 και μετά άρσενος ου κοιμηθήση κοίτην γυναικείαν, βέλυσμα γαρ εστι. 23 και προς παν τετράπουν ου δώσεις την κοίτην σου εις σπερματισμόν, εκμιανθήναι προς αυτό. και γυνή ου στήσεται προς παν τετράπουν βιβασθήναι, μυσαρόν γαρ εστι.

24 Μή μαινεσθε εν πάσι τούτοις· εν πάσι γαρ τούτοις εμιάνθησαν τα έθνη, α εγώ εξαποστέλλω προ προσώπου υμών, 25 και εξεμιάνθη η γη, και ανταπέδωκα αδικίαν αυτοίς δι' αυτήν, και προσώχθισεν η γη τοις εγκαθημένους επ' αυτής. 26 και φυλάξεσθε πάντα τα νόμιμά μου και πάντα τα προστάγματά μου, και ου ποιήσετε από πάντων των βδελυγμάτων τούτων, ο εγχώριος και ο προσγενόμενος προσήλυτος εν υμίν· 27 πάντα γαρ τα βδελύγματα ταύτα εποίησαν οι άνθρωποι της γης οι όντες πρότερον υμών, και εμιάνθη η γη. 28 και ίνα μη προσοχθίση υμίν η γη εν τω μαινείν υμάς αυτήν, ον τρόπον προσώχθισε τοις έθνεσι τοις προ υμών. 29 ότι πας, ος εάν ποιήση από πάντων των βδελυγμάτων τούτων, εξολοθρευθήσονται αι ψυχαί αι ποιούσαι εκ του λαού αυτών. 30 και φυλάξτε τα προστάγματά μου, όπως μη ποιήσητε από πάντων των νομίμων των εβδελυγμένων, α γέγονε προ του υμάς, και ου

μνανθήσεθε εν αυτοίς, ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάλησον τη συναγωγή των υιών Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · άγιοι έσεσθε, ότι άγιος εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 3 έκαστος πατέρα αυτού και μητέρα αυτού φοβείσθω, και τα σάββατά μου φυλάξεσθε · εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 4 ουκ επακολουθήσετε ειδώλοις και θεούς χωνευτούς ου ποιήσετε υμίν · εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 5 και εάν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω, δεκτήν υμών θύσετε. 6 ή αν ημέρα θύσετε, βρωθήσεται και τη αύριον · και εάν καταλειφθή έως ημέρας τρίτης, εν πυρί κατακαυθήσεται. 7 εάν δε βρώσει βρωθή τη ημέρα τη τρίτη, άθυτόν εστιν, ου δεχθήσεται. 8 ο δε έσθων αυτό αμαρτίαν λήψεται, ότι τα άγια Κυρίου εβεβήλωσε · και εξολοθρευθήσονται αι ψυχαί αι έσθουσαι εκ του λαού αυτών.

9 Και εκθεριζόντων υμών τον θερισμόν της γης υμών, ου συντελέσετε τον θερισμόν υμών του αγρού σου εκθερίσαι, και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις. 10 και τον αμπελώνά σου ουκ επανατρυγήσεις, ουδέ τας ρώγας του αμπελώνός σου συλλέξεις · τω πτωχώ και τω προσηλύτω καταλείψεις αυτά · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.

11 Ου κλέψετε, ου ψεύσεσθε, ουδέ συκοφαντήσει έκαστος τον πλησίον. 12 και ουκ ομείσθε τω ονόματί μου επ' αδικώ και ου βεβηλώσετε το όνομα το άγιον του Θεού υμών · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 13 ουκ αδικήσεις τον πλησίον και ουχ αρπάσεις και ου μη κοιμηθήσεται ο μισθός του μισθωτού σου παρά σοι έως πρωϊ. 14 ου κακώς ερείς κωφόν, και απέναντι τυφλού ου προσθήσεις σκάνδαλον, και φοβηθήση Κύριον τον Θεόν σου · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.

15 Ου ποιήσετε άδικον εν κρίσει · ου λήψη πρόσωπον πτωχού, ουδέ μη θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου · εν δικαιοσύνη κρινείς τον πλησίον σου. 16 ου πορεύση δόλω εν τω έθνει σου, ουκ επιστήση εφ' αίμα του πλησίον σου · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 17 ου μισήσεις τον αδελφόν σου τη διανοία σου · ελεγμω ελέγξεις τον πλησίον σου και ου λήψη δι' αυτόν αμαρτίαν. 18 και ουκ εκδικάται σου η χείρ, και ου μηνιείς τοις υιοίς του λαού σου, και

αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν · εγώ ειμι Κύριος.

19 Τόν νόμον μου φυλάξεσθε · τα κτήνη σου ου κατοχεύσεις ετεροζύγω, και τον αμπελώνά σου ου κατασπερείς διάφορον, και ιμάτιον εκ δύο υφασμένον κίβδηλον ουκ επιβαλεις σεαυτω.

20 Και εάν τις κοιμηθή μετά γυναικός κοίτην σπέρματος, και αυτή ή οικέτις διαπεφυλαγμένη ανθρώπω, και αυτή λύτρωις ου λελύτρωται, ή ελευθερία ουκ εδόθη αυτη, επισκοπή έσται αυτοίς, ουκ αποθανούνται, ότι ουκ απηλευθερώθη. 21 και προσάξει της πλημμελείας αυτού τω Κυρίω παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου κριόν πλημμελείας · 22 και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς εν τω κριω της πλημμελείας έναντι Κυρίου περί της αμαρτίας, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω η αμαρτία, ην ήμαρτεν.

23 Όταν δε εισέλθητε εις την γην, ην Κύριος ο Θεός υμών δίδωσιν υμίν, και καταφυτεύσετε παν ξύλον βρώσιμον και περικαθαριείτε την ακαθαρσίαν αυτού · ο καρπός αυτού τρία έτη έσται υμίν απερικάθαρος, ου βρωθήσεται. 24 και τω έτει τω τετάρτω έσται πας ο καρπός αυτού άγιος αινετός τω Κυρίω. 25 εν δε τω έτει τω πέμπτω φάγεσθε τον καρπόν, πρόσθεμα υμίν τα γενήματα αυτού · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.

26 Μή έσθετε επί των ορέων και ουκ οιωνειόσθε, ουδέ ορνιθοσκοπήσεσθε. 27 ου ποιήσετε σισόην εκ της κόμης της κεφαλής υμών, ουδέ φθερείτε την όψιν του πώγωνος υμών. 28 και εντομίδας ου ποιήσετε επί ψυχή εν τω σώματι υμών και γράμματα στικτά ου ποιήσετε εν υμίν · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 29 ου βεβηλώσεις την θυγατέρα σου εκπορνεύσαι αυτην και ουκ εκπορνεύσει η γη, και η γη πλησθήσεται ανομίας.

30 Τα σάββατά μου φυλάξεσθε και από των αγίων μου φοβηθήσεσθε · εγώ ειμι Κύριος. 31 ουκ επακολουθήσετε εγγαστριμύθοις και τοις επασιδοίς ου προσκολληθήσεσθε, εκμιανθήναι εν αυτοίς · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 32 από προσώπου πολιού εξαναστήση και τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου και φοβηθήση τον Θεόν σου · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.

33 Εάν δε τις προσέλθη υμίν προσήλυτος εν τη γη υμών, ου θλίψετε αυτόν · 34 ως ο αυτόχθων εν υμίν έσται ο προσήλυτος ο προσπορευόμενος προς υμάς, και αγαπήσεις αυτόν ως σεαυτόν, ότι προσήλυτοι εγενήθητε εν γη Αιγύπτω · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 35 ου ποιήσετε άδικον εν κρίσει, εν μέτροις και εν σταθμοίς και εν ζυγοίς. 36 ζυγά δίκαια και σταθμια δίκαια και Χους δίκαιος έσται εν υμίν · εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου.

37 Και φυλάξεσθε πάντα τον νόμον μου και πάντα τα προστάγματά μου και ποιήσετε αυτά ·

εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις · εάν τις από των υιών Ισραήλ ή από των γεγενημένων προσηλύτων εν Ισραήλ, ος αν δω του σπέρματος αυτού άρχοντι, θανάτω θανατούσθω · το έθνος το επί της γης λιθοβολήσουσιν αυτόν εν λίθοις. 3 και εγώ επιστήσω το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και απολώ αυτόν εκ του λαού αυτού, ότι του σπέρματος αυτού έδωκεν άρχοντι, ίνα μιάνη τα άγια μου και βεβηλώση το όνομα των ηγιασμένων μοι. 4 εάν δε υπερόψει υπερίδωσιν οι αυτόχθονες της γης τοις οφθαλμοίς αυτών από του ανθρώπου εκείνου, εν τω δούναι αυτόν του σπέρματος αυτού άρχοντι, του μη αποκτείνει αυτόν, 5 και επιστήσω το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και την συγγένειαν αυτού και απολώ αυτόν και πάντας τους ομονοούντας αυτω, ωστε εκπορνεύειν αυτόν εις τους άρχοντας εκ του λαού αυτών. 6 και ψυχή, ή εάν επακολουθήση εγγαστριμύθοις ή επασιδοίς, ωστε εκπορνεύσαι οπίσω αυτών, επιστήσω το πρόσωπόν μου επί την ψυχήν εκείνην και απολώ αυτήν εκ του λαού αυτής. 7 και έσεσθε άγιοι, ότι άγιος εγώ Κύριος ο Θεός υμών · 8 και φυλάξεσθε τα προστάγματά μου και ποιήσετε αυτά · εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς. 9 άνθρωπος άνθρωπος, ος αν κακώς είπη τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θανάτω θανατούσθω · πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού κακώς είπεν; ένοχος έσται. 10 άνθρωπος ος αν μοιχεύσεται γυναίκα ανδρός, ή ος αν μοιχεύσεται γυναίκα του πλησίον, θανάτω θανατούσθωσαν, ο μοιχεύων και η μοιχευομένη. 11 και εάν τις κοιμηθή μετά γυναικός του πατρός αυτού, ασχημοσύνην του πατρός αυτού απεκάλυψε, θανάτω θανατούσθωσαν, αμφοτεροι ένοχοί εισι. 12 και εάν τις κοιμηθή μετά νύμφης αυτού, θανάτω θανατούσθωσαν αμφοτεροι · ησεβήκασι γαρ, ένοχοί εισι. 13 και ος αν κοιμηθή μετά άρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα εποίησαν αμφοτεροι · θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοί εισιν. 14 ος αν λάβη γυναίκα και την μητέρα αυτής, ανόμημά εστιν, εν πυρί κατακαύσουσιν αυτόν και αυτάς, και ουκ έσται ανομία εν υμίν. 15 και ος αν δω κοιτασίαν αυτού εν τετράποδι, θανάτω

θανατούσθω, και το τετράπουν αποκτενείτε. 16 και γυνή, ήτις προσελεύσεται προς παν κτήνος βιβασθήναι αυτήν υπ' αυτού, αποκτενείτε την γυναίκα και το κτήνος· θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοί

εισιν. 17 ος αν λάβη την αδελφήν αυτού εκ πατρός αυτού ή εκ μητρός αυτού και ίδη την ασχημοσύνην αυτής και αύτη ίδη την ασχημοσύνην αυτού, όνειδός εστιν, εξολοθρευθήσονται ενώπιον υιών γένους αυτών· ασχημοσύνην αδελφής αυτού απεκάλυψεν, αμαρτίαν κομιούνται. 18 και ανήρ, ος αν κοιμηθή μετά γυναικός αποκαθήμενης και αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτής, την πηγην αυτής απεκάλυψε, και αύτη απεκάλυψε την ρύσιν του αίματος αυτής· εξολοθρευθήσονται αμφοτέροι εκ της γενεάς αυτών. 19 και ασχημοσύνην αδελφής πατρός σου και αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις· την γαρ οικειότητα απεκάλυψεν, αμαρτίαν αποίσονται. 20 ος αν κοιμηθή μετά της συγγενούς αυτού, ασχημοσύνην της συγγενείας αυτού απεκάλυψεν, άτεκνοι αποθανούνται. 21 ος εάν λάβη γυναίκα του αδελφού αυτού, ακαθαρσία εστιν· ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν, άτεκνοι αποθανούνται.

22 Και φυλάξασθε πάντα τα προστάγματά μου, και τα κρίματά μου και ποιήσετε αυτά, και ου μη προσοχθίση υμίν η γη, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί κατοικείν επ' αυτής. 23 και ουχί πορεύεσθε τοις νομίμοις των εθνών, ους εξαποστέλλω αφ' υμών· ότι ταύτα πάντα εποίησαν, και εβδελυξάμην αυτούς. 24 και είπα υμίν· υμεις κληρονομήσετε την γην αυτών, και εγώ δώσω υμίν αυτήν εν κτήσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ος διώρισα υμάς από πάντων των εθνών. 25 και αφοριείτε αυτούς ανά μέσον των κτηνών των καθαρών και ανά μέσον των κτηνών των ακαθάρτων και ανά μέσον των πετεινών των καθαρών και των ακαθάρτων, και ου βδελύξετε τας ψυχάς υμών εν τοις κτήνεσι, και εν τοις πετεινοίς και εν πάσι τοις ερπετοίς της γης, α εγώ αφώρισα υμίν εν ακαθαρσία. 26 και έσεσθέ μοι άγιοι, ότι εγώ άγιός ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο αφορίσας υμάς από πάντων των εθνών, είναι εμοί.

27 Και ανήρ ή γυνή, ος αν γένηται αυτών εγγαστρίμυθος ή επαοιδός, θανάτω θανατούσθωσαν αμφοτέροι· λίθοις λιθοβολήσετε αυτούς, ένοχοί εισι.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· εἶπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ααρὼν καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς· ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μίανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, 2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἐγγίῃσται αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ' ἀδελφῷ 3 καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μίανθήσεται. 4 οὐ μίανθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ. 5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας. 6 ἅγιοι ἔσονται τῷ Θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι καὶ ἔσονται ἅγιοι. 7 γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ. 8 καὶ αγιάσεις αὐτόν. τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει· ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ αγιάζων αὐτούς. 9 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως εἰάν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεύσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτῇ βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται.

10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδάρῳσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει, 11 καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μίανθήσεται. 12 καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστόν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ· ἐγὼ Κύριος. 13 οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται· 14 χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα. 15 καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ αγιάζων αὐτόν.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 17 εἶπον Ααρὼν· ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν, τινὶ εἰάν ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. 18 πᾶς ἄνθρωπος, ὃ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται, ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ

χωλός ή κολοβόριν ή ωτόμητος 19 ή άνθρωπος, ω αν ή εν αυτω σύντριμμα χειρός, ή σύντριμμα ποδός 20 ή κυρτός ή έφηλος ή πτίλλος τους οφθαλμούς ή άνθρωπος, ω αν ή εν αυτω ψώρα αγρία, ή λειχήν ή μονόρχις, 21 πας ω εστιν εν αυτω μώμος εκ του σπέρματος Ααρών του ιερέως, ουκ εγγιεί του προσενεγκείν τας θυσίας τω Θεω σου, ότι μώμος εν αυτω · τα δώρα του Θεού ου προσελεύσεται προσενεγκείν. 22 τα δώρα του Θεού τα άγια των αγίων, και από των αγίων φάγεται · 23 πλήν προς το καταπέτασμα ου προσελεύσεται και προς το θυσιαστήριον ουκ εγγιεί, ότι μώμον έχει · και ου βεβηλώσει το άγιον του Θεού αυτού, ότι εγώ ειμι Κύριος ο αγιάζων αυτούς. 24 και ελάλησε Μωυσής προς Ααρών και τους υιούς αυτού και προς πάντας υιούς Ισραήλ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 είπον Ααρών και τοις υιοίς αυτού · και προσεχέτωσαν από των αγίων των υιών Ισραήλ, και ου βεβηλώσουσι το όνομα το άγιόν μου, όσα αυτοί αγιάζουσι μοι · εγώ Κύριος. 3 είπον αυτοίς · εις τας γενεάς υμών πας άνθρωπος, ος αν προσέλθη από παντός του σπέρματος υμών προς τα άγια, όσα αν αγιάζωσιν οι υιοί Ισραήλ τω Κυρίω, και η ακαθαρσία αυτού επι ‘ αυτω ή, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη απ ‘ εμού · εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 4 και άνθρωπος εκ του σπέρματος Ααρών του ιερέως και ούτος λεπρά ή γονορρυεί, των αγίων ουκ έδεται, έως αν καθαρισθή · και ο αποόμενος πάσης ακαθαρσίας ψυχής ή άνθρωπος, ω αν εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος, 5 ή όστις αν άψηται παντός ερπετού ακαθάρτου, ό μιανεί αυτόν, ή επι ‘ ανθρώπω, εν ω μιανεί αυτόν κατά πάσαν ακαθαρσίαν αυτού · 6 ψυχή ήτις εάν άψηται αυτών, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας · ουκ έδεται από των αγίων, εάν μη λούσηται το σώμα αυτού ύδατι 7 και δύη ο ήλιος και καθαρός έσται, και τότε φάγεται των αγίων, ότι άρτος αυτού εστι. 8 θνησιμαίον και θηριάλωτον ου φάγεται, μιανθήναι αυτόν εν αυτοίς · εγώ Κύριος. 9 και φυλάσσονται τα φυλάγματά μου, ινα μη λάβωσι δι ‘ αυτά αμαρτίαν και αποθάνωσι δι ‘ αυτά, εάν βεβηλώσωσιν αυτά · εγώ Κύριος ο Θεός ο αγιάζων αυτούς. 10 και πας αλλογενής ου φάγεται άγια · πάροικος ιερέως ή μισθωτός ου

φάγεται άγια. 11 εάν δε ιερεύς κτήσηται ψυχὴν ἐγκτήτων ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τὸν ἄρτον αὐτοῦ. 12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως εάν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται. 13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως εάν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δε μὴ ἢ αὐτῆ, ἐπαναστρέφει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς, ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ’ αὐτῶν. 14 καὶ ἄνθρωπος, ὅς ἀν φάγη ἁγία κατ’ ἀγνοίαν, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ’ αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον. 15 καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἁγία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ, 16 καὶ ἐπάξουσιν ἐφ’ ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἁγία αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων· 18 λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πᾶσιν συναγωγῇ Ἰσραὴλ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτοὺς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ, ὅς ἀν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἀν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα, 19 δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν. 20 πάντα, ὅσα ἀν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ, οὐ προσάξουσι Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. 21 καὶ ἄνθρωπος ὅς ἀν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς εορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ. 22 τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκίωντα ἢ ψωραγιώντα ἢ λειχήνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσι ταῦτα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ’ αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ. 23 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δε εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται. 24 θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε. 25 καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων, ὅτι φθάρματα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων· 27 μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἀν τεχθῆ, καὶ ἔσται ἐπτά ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῆ δε ἡμέρα τῆ ογδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ. 28 καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάζεις ἐν ἡμέρα μία. 29 εάν δε θύσης θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνην Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτὸ· 30

αυτη τη ημέρα εκείνη βρωθήσεται, ουκ απολείψετε από των κρεών εις το πρωϊ· εγώ ειμι Κύριος.

31 Και φυλάξτε τας εντολάς μου και ποιήσετε αυτάς. 32 και ου βεβηλώσετε το όνομα του αγίου, και αγιασθήσομαι εν μέσω των υιών Ισραήλ· εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς, 33 ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, ωστε είναι υμών Θεός, εγώ Κύριος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· αι εορταί Κυρίου, ας καλέσετε αυτάς κλητάς αγίας, αύται εισιν αι εορταί μου. 3 εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα ανάπαυσις κλητή αγία τω Κυρίω· παν έργον ου ποιήσεις, σάββατά εστι τω Κυρίω εν πάση κατοικία υμών.

4 Αύται αι εορταί τω Κυρίω κληταί άγιοι, ας καλέσετε αυτάς εν τοις καιροίς αυτών. 5 εν τω πρώτω μηνί εν τη τεσσαρεσκαδεκάτη ημέρα του μηνός, ανά μέσον των εσπερινών πάσχα τω Κυρίω. 6 και εν τη πεντεκαδεκάτη ημέρα του μηνός τούτου εορτή των αζύμων τω Κυρίω· επτά ημέρας άζυμα έδεσθε. 7 και ημέρα η πρώτη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε· 8 και προσάξτε ολοκαυτώματα τω Κυρίω επτά ημέρας· και η ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.

9 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 10 ειπον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· όταν εισέλθητε εις την γην, ην εγώ δίδωμι υμίν, και θερίζητε τον θερισμόν αυτης, και οίσετε το δράγμα απαρχήν του θερισμού υμών προς τον ιερέα· 11 και ανοίσει το δράγμα έναντι Κυρίου δεκτόν υμίν, τη επαύριον της πρώτης ανοίσει αυτό ο ιερεύς. 12 και ποιήσετε εν τη ημέρα, εν ή αν φέρητε το δράγμα, πρόβατον άμωμον ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα τω Κυρίω. 13 και την θυσίαν αυτού δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπειποιημένης εν ελαίω· θυσία τω Κυρίω, οσμή ευωδίας Κυρίω· και σπονδήν αυτού το τέταρτον του είν οίνου. 14 και άρτον και πεφρυγμένα χίδρα νέα ου φάγεσθε έως εις αυτήν την ημέραν ταύτην, έως αν προσενέγκητε υμείς τα δώρα τω Θεω υμών· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάση κατοικία υμών.

15 Και αριθμήσετε υμίν από της επαύριον των σαββάτων, από της ημέρας ης αν προσενέγκητε το δράγμα του επιθέματος, επτά εβδομάδας ολοκλήρους, 16 έως της επαύριον της εσχάτης εβδομάδος αριθμήσετε πενήκοντα ημέρας και προσοίσετε θυσίαν νέαν τω Κυρίω. 17 από της κατοικίας υμών προσοίσετε άρτους επίθεμα, δύο άρτους· εκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως έσονται, εξυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τω Κυρίω. 18 και προσάξετε μετά των άρτων επτά αμνούς αμώμους ενιαυσίους και μόσχον ένα εκ βουκολίου και κριούς δύο αμώμους, και έσονται ολοκαύτωμα τω Κυρίω και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών θυσία οσμή ευωδίας τω Κυρίω. 19 και ποιήσουσι χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας και δύο αμνούς ενιαυσίους εις θυσίαν σωτηρίου μετά των άρτων του πρωτογεννήματος· 20 και επιθήσει αυτά ο ιερεύς μετά των άρτων του πρωτογεννήματος επίθεμα εναντίον Κυρίου μετά των δύο αμνών· αγία έσονται τω Κυρίω, τω ιερεί τω προσφέροντι αυτά αυτω έσται. 21 και καλέσετε ταύτην την ημέραν κλητήν· αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάση τη κατοικία υμών. 22 και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης υμών, ου συντελέσετε το λοιπόν του θερισμού του αγρού σου εν τω θερίζειν σε και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις, τω πτωχω και τω προσηλύτω υπολείψεις αυτά· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

23 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 24 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, λέγων· του μηνός του εβδόμου μια του μηνός έσται υμίν ανάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητή αγία έσται υμίν· 25 παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε, και προσάξετε ολοκαύτωμα Κυρίω.

26 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 27 και τη δεκάτη του μηνός του εβδόμου τούτου ημέρα εξιλασμού, κλητή αγία έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών, και προσάξετε ολοκαύτωμα τω Κυρίω. 28 παν έργον ου ποιήσετε εν αυτη τη ημέρα ταύτη· έστι γαρ ημέρα εξιλασμού αύτη υμίν, εξιλάσασθαι περι υμών έναντι Κυρίου του Θεού υμών. 29 πάσα ψυχή, ήτις μη ταπεινωθήσεται εν αυτη τη ημέρα ταύτη, εξολοθρευθήσεται εκ του λαού αυτης. 30 και πάσα ψυχή, ήτις ποιήσει έργον εν αυτη τη ημέρα ταύτη, απολείται η ψυχή εκεινη εκ του λαού αυτης. 31 παν έργον ου ποιήσετε· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάσαις κατοικίαις υμών. 32 σάββατα σαββάτων έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών· από ενάτης του μηνός, από εσπέρας έως εσπέρας σαββατιείτε τα σάββατα υμών.

33 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 34 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, λέγων· τη

πεντεκαιδεκάτη του μηνός του εβδόμου τούτου εορτή σκηνών επτά ημέρας τω Κυρίω. 35 και η ημέρα η πρώτη η κλητή αγία· παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. 36 επτά ημέρας προσάξετε ολοκαυτώματα τω Κυρίω, και η ημέρα η ογδόη κλητή αγία έσται υμίν, και προσάξετε ολοκαυτώματα Κυρίω· εξόδιόν εστι, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.

37 Αύται εορταί Κυρίω, ας καλέσετε κλητάς αγίας, ωστε προσενέγκαι καρπώματα τω Κυρίω, ολοκαυτώματα και θυσίας αυτών και σπονδάς αυτών το καθ' ημέραν εις ημέραν· 38 πλήν των σαββάτων Κυρίου και πλήν των δομάτων υμών και πλήν πασών των ευχών υμών και πλήν των εκουσίων υμών, α αν δώτε τω Κυρίω.

39 Και εν τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του εβδόμου τούτου, όταν συντελέσητε τα γενήματα της γης, εορτάσετε τω Κυρίω επτά ημέρας· τη ημέρα τη πρώτη ανάπαυσις και τη ημέρα τη ογδόη ανάπαυσις. 40 και λήψεσθε τη ημέρα τη πρώτη καρπόν ξύλου ωραιόν και κάλλυνθρα φοινίκων, και κλάδους ξύλου δασείς και ιτέας και άγνου κλάδους εκ χειμάρρου, ευφρανθήναι έναντι Κυρίου του Θεού υμών επτά ημέρας του ενιαυτού· 41 νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών, εν τω μηνί τω εβδόμω εορτάσετε αυτήν. 42 εν σκηναίς κατοικήσετε επτά ημέρας· πας ο αυτόχθων εν Ισραήλ κατοικήσει εν σκηναίς, 43 όπως ίδωσιν αι γενεαί υμών, ότι εν σκηναίς κατώκισα τους υιούς Ισραήλ, εν τω εξαγαγείν με αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

44 Και ελάλησε Μωυσης τας εορτάς Κυρίου τοις υιοίς Ισραήλ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσίν λέγων· 2 έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ, και λαβέτωσάν σοι έλαιον ελαΐνον καθαρόν κεκομμένον εις φως, καύσαι λύχνον δια παντός. 3 έξωθεν του καταπετάσματος εν τη σκηνή του μαρτυρίου καθύσουσιν αυτό Ααρών και οι υιοί αυτού από εσπέρας έως πρωΐ ενώπιον Κυρίου ενδελεχώς· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών. 4 επί της λυχνίας της καθαράς καύσετε τους λύχνους εναντίον Κυρίου έως εις το πρωΐ.

5 Και λήψεσθε σεμίδαλιν και ποιήσετε αυτήν δώδεκα άρτους, δύο δεκάτων έσται ο άρτος ο

εις· 6 και επιθήσετε αυτούς δύο θέματα, εξ άρτους το εν θέμα επί την τράπεζαν την καθαράν έναντι Κυρίου. 7 και επιθήσετε επί το θέμα λίβανον καθαρόν και άλα, και έσονται εις άρτους εις ανάμνησιν προκειμένα τω Κυρίω. 8 τη ημέρα των σαββάτων προσθήσεται έναντι Κυρίου δια παντός ενώπιον των υιών Ισραήλ, διαθήκην αιώνιον. 9 και έσται Ααρών και τοις υιοίς αυτού, και φάγονται αυτά εν τόπω αγίω· έστι γαρ άγια των αγίων τούτο αυτών από των θυσιαζομένων τω Κυρίω, νόμιμον αιώνιον.

10 Και εξήλθεν υιος γυναικός Ισραηλίτιδος, και ούτος ην υιος Αιγυπτίου εν τοις υιοίς Ισραήλ, και εμαχέσαντο εν τη παρεμβολή ο εκ της Ισραηλίτιδος και ο άνθρωπος ο Ισραηλίτης· 11 και επονομάσας ο υιος της γυναικός της Ισραηλίτιδος το όνομα κατηράσατο. και ήγαγον αυτόν προς Μωυσήν· και το όνομα της μητρός αυτού Σαλωμειθ θυγάτηρ Δαβρει εκ της φυλής Δάν. 12 και απέθεντο αυτόν εις φυλακήν διακρίναι αυτόν δια προστάγματος Κυρίου. 13 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 14 εξάγαγε τον καταρασάμενον έξω της παρεμβολής, και επιθήσουσι πάντες οι ακούσαντες τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν αυτού και λιθοβολήσουσιν αυτόν πάσα η συναγωγή. 15 και τοις υιοίς Ισραήλ λάλησον και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος ος εάν καταράσεται Θεόν, αμαρτιαν λήψεται· 16 ονομάζων δε το όνομα Κυρίου, θανάτω θανατούσθω· λίθοις λιθοβολείτω αυτόν πάσα η συναγωγή Ισραήλ· εάν τε προσήλυτος, εάν τε αυτόχθων, εν τω ονομάσαι αυτόν το όνομα Κυρίου, τελευτάτω. 17 και άνθρωπος ος αν πατάξη ψυχήν ανθρώπου και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω. 18 και ος αν πατάξη κτήνος και αποθάνη, αποτισάτω ψυχήν αντι ψυχής. 19 και εάν τις δω μώμον τω πλησίον, ως εποίησεν αυτω, ωσαύτως αντιποιηθήσεται αυτω· 20 σόντριμμα αντι συντριμματος, οφθαλμόν αντι οφθαλμού, οδόντα αντι οδόντος, καθότι αν δω μώμον τω ανθρώπω, ούτω δοθήσεται αυτω. 21 ος αν πατάξη άνθρωπον και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω· 22 δικαίωσις μία έσται τω προσηλύτω και τω εγχωρίω, ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 23 και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, και εξήγαγον τον καταρασάμενον έξω της παρεμβολής και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθοις· και οι υιοί Ισραήλ εποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τῷ ὄρει Σινά λέγων · 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς · ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ. 3 ἐξ ἑτῆ σπερεῖς τὸν ἀγρὸν σου καὶ ἐξ ἑτῆ τεμεῖς τὴν ἀμπελὸν σου καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς. 4 τῷ δε ἑτεῖ τῷ ἐβδόμῳ σάββατα, ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῆ, σάββατα τῷ Κυρίῳ · τὸν ἀγρὸν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἀμπελὸν σου οὐ τεμεῖς, 5 καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνουντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις · ἐνιαυτός ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῆ. 6 καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι. καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σε 7 καὶ τοῖς κτήνεσί σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ εἰς βρώσιν.

8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπτὰ ἀναπαύσεις αὐτῶν, ἐπτὰ ἑτῆ ἐπτάκις, καὶ ἔσονται σοι ἐπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα ἑτῆ. 9 καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνὴ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν ἐν τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός · τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν. 10 καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε ἀφ᾽ ἑσθῆς ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν · ἐνιαυτός ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριάν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. 11 ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτός ἔσται ὑμῖν · οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνουντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἠγιασμένα αὐτῆς, 12 ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενήματα αὐτῆς.

13 Ἐν τῷ ἑτεῖ τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ. 14 εἰάν δε ἀποδῶ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, εἰάν δε καὶ κτήσιν παρά τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον · 15 κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσιν παρά τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεται σοι. 16 καθότι ἀν πλείον τῶν ἐτῶν, πληθυνεῖ τὴν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἀν ἕλαττον τῶν ἐτῶν, ἐλαττωνώσει τὴν κτήσιν αὐτοῦ, ὅτι

αριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι. 17 μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 18 καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες. 19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ’ αὐτῆς. 20 εἴν δε λέγητε, τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ, εἴν μὴ σπεύρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν; 21 καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη. 22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου, ἕως ἀν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν. 23 καὶ ἡ γῆ σου πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου· 24 καὶ κατὰ πάσαν γῆν κατασχέσεως υμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς. 25 εἴν δε πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σου καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεῦν ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 26 εἴν δε μὴ ἢ τινὶ ὁ ἀγχιστεῦν καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανόν λύτρα αὐτοῦ, 27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πρᾶσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτῷ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. 28 εἴν δε μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανόν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

29 Εἴν δε τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένη, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. 30 εἴν δε μὴ λυτρωθῇ ἕως ἀν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὐσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεάς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει. 31 αἱ δε οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἱ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλω, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται. 32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις· 33 καὶ ὅς ἀν λυτρώσῃται παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. 34 καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τούτο αὐτῶν ἐστὶν.

35 Εάν δε πένηται ο αδελφός σου ο μετά σου και αδυνατήση ταις χερσί παρά σοί, αντιλήψη αυτού ως προσηλύτου και παροίκου και ζήσεται ο αδελφός σου μετά σου. 36 ου λήψη παρ ' αυτού τόκον, ουδέ επί πλήθει · και φοβηθήση τον Θεόν σου, εγώ Κύριος, και ζήσεται ο αδελφός σου μετά σου. 37 το αργύριόν σου ου δώσεις αυτω επί τόκω και επί πλεονασμω ου δώσεις αυτω τα βρώματά σου. 38 εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, δούναι υμίν την γην Χαναάν, ωστε είναι υμών Θεός.

39 Εάν δε ταπεινωθή ο αδελφός σου παρά σοί, και πραθή σοι, ου δουλεύσει σοι δουλείαν οικέτου · 40 ως μισθωτός ή πάροικος έσται σοι, έως του έτους της αφέσεως εργάται παρά σοί, 41 και εξελεύσεται τη αφέσει και τα τέκνα αυτού μετ ' αυτού και απελεύσεται εις την γενεάν αυτού, εις την κατάσχεσιν την πατρικήν αποδραμείται, 42 διότι οικέται μου εισιν ούτοι, ους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου · ου πραθήσεται εν πράσει οικέτου. 43 ου κατατενείς αυτόν εν τω μόχθω, και φοβηθήση Κύριον τον Θεόν σου. 44 και παις και παιδίσκη, όσοι αν γένωνται σοι από των εθνών, όσοι κύκλω σου εισιν, απ ' αυτών κτήσεσθε δούλον και δούλην · 45 και από των υιών των παροίκων των όντων εν υμίν, από τούτων κτήσεσθε και από των συγγενών αυτών, όσοι αν γένωνται εν γη υμών, έστωσαν υμίν εις κατάσχεσιν. 46 και καταμεριείτε αυτούς τοις τέκνοις υμών μεθ ' υμάς, και έσονται υμίν κατόχιμοι εις τον αιώνα · των δε αδελφών υμών των υιών Ισραήλ, έκαστος τον αδελφόν αυτού ου κατατενεί αυτόν εν τοις μόχθοις.

47 Εάν δε εύρη η χείρ του προσηλύτου ή του παροίκου του παρά σοί, και απορηθείς ο αδελφός σου πραθή τω προσηλύτω ή τω παροίκω τω παρά σοί ή εκ γενετής προσηλύτω, 48 μετά το πραθήναι αυτω, λύτρωσις έσται αυτού · εις των αδελφών αυτού λυτρώσεται αυτόν. 49 αδελφός πατρός αυτού ή υιος αδελφού πατρός λυτρώσεται αυτόν ή από των οικείων των σαρκών αυτού, εκ της φυλής αυτού, λυτρούται αυτόν · εάν δε ευπορηθείς ταις χερσί λυτρώται εαυτόν, 50 και συλλογείται προς τον κεκτημένον αυτόν από του έτους, ου απέδοτο εαυτόν αυτω έως του ενιαυτού της αφέσεως, και έσται το αργύριον της πράσεως αυτού ως μισθίου · έτος εξ έτους έσται μετ ' αυτού. 51 εάν δε τινι πλείον των ετών ή, προς ταύτα αποδώσει τα λύτρα αυτού από του αργυρίου της πράσεως αυτού · 52 εάν δε ολίγον καταλειφθή από των ετών εις τον ενιαυτόν της αφέσεως, και συλλογείται αυτω κατά τα έτη αυτού, και αποδώσει τα λύτρα αυτού. 53 ως μισθωτός ενιαυτόν εξ ενιαυτού έσται μετ ' αυτού · ου κατατενείς αυτόν εν

τω μόχθω ενώπιόν σου. 54 εάν δε μη λυτρώται κατά ταύτα, εξελεύσεται εν τω έτει της αφέσεως αυτός και τα παιδιά αυτού μετ' αυτού· 55 ότι εμοί οι υιοί Ισραήλ οικείται εισί, παίδές μου ούτοί εισιν, ους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΟΥ ποιήσετε υμίν αυτοίς χειροποίητα, ουδέ γλυπτά, ουδέ στήλην αναστήσετε υμίν, ουδέ λίθον σκοπόν θήσετε εν τη γη υμών προσκυνήσαι αυτω· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 2 τα σάββατά μου φυλάξεσθε, και από των αγίων μου φοβηθήσεσθε· εγώ ειμι Κύριος.

3 Εάν τοις προστάγμασι μου πορεύησθε και τας εντολάς μου φυλάσσησθε και ποιήσητε αυτάς, 4 και δώσω τον υετόν υμίν εν καιρω αυτού, και η γη δώσει τα γενήματα αυτής και τα ξύλα των πεδίων αποδώσει τον καρπόν αυτών. 5 και καταλήψεται υμίν ο αλοητός τον τρυγητόν, και ο τρυγητός καταλήψεται τον σπόρον, και φάγεσθε τον άρτον υμών εις πλησμονήν και κατοικήσετε μετά ασφαλείας επί της γης υμών, και πόλεμος ου διελεύσεται δια της γης υμών. 6 και δώσω ειρήνην εν τη γη υμών, και κοιμηθήσεσθε, και ουκ έσται υμάς ο εκφοβών, και απολήθηθιρα πονηρά εκ της γης υμών. 7 και διώξεσθε τους εχθρούς υμών, και πεσούνται εναντίον υμών φόνω· 8 και διώζονται εξ υμών πέντε εκατόν, και εκατόν υμών διώζονται μυριάδας. και πεσούνται οι εχθροί υμών εναντίον υμών μαχαίρα. 9 και επιβλέψω εφ' υμάς και αυξανώ υμάς και πληθυνώ υμάς και στήσω την διαθήκην μου μεθ' υμών. 10 και φάγεσθε παλαιά και παλαιά παλαιών, και παλαιά εκ προσώπου νέων εξοίσετε. 11 και θήσω την σκηνην μου εν υμίν, και ου βδελύζεται η ψυχή μου υμάς, 12 και εμπεριπατήσω εν υμίν· και έσομαι υμών Θεός, και υμείς έσεσθέ μοι λαός. 13 εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, όντων υμών δούλων, και συνέτριψα τον δεσμόν του ζυγού υμών και ήγαγον υμάς μετά παρρησίας. 14 εάν δε μη υπακούσητέ μου, μη δε ποιήσητε τα προστάγματά μου ταύτα, 15 αλλά απειθήσητε αυτοίς και τοις κρίμασι μου προσοχθήσιν η ψυχή υμών, ωστε υμάς μη ποιειν πάσας τας εντολάς μου, ωστε διασκεδάσαι την διαθήκην μου, 16 και εγώ ποιήσω ούτως υμίν· και επιστήσω εφ' υμάς την απορίαν, την τε ψώραν, και τον ίκτερα σφακελίζοντα τους

οφθαλμούς υμών, και την ψυχήν υμών εκτήκουσαν, και σπερείτε διακενής τα σπέρματα υμών, και έδονται οι υπεναντιοί υμών. 17 και επιστήσω το πρόσωπόν μου εφ' υμάς, και πεσεισθε εναντίον των εχθρών υμών, και διώξονται υμάς οι μισούντες υμάς, και φεύξεσθε ουδενός διώκοντος υμάς. 18 και εάν έως τούτου μη υπακούσητέ μου, και προσθήσω του παιδεύσαι υμάς επτάκις επί ταις αμαρτίαις υμών. 19 και συντρίψω την ύβριν της υπερηφανίας υμών, και θήσω τον ουρανόν υμίν σιδηρόν και την γην υμών ωσει χαλκήν. 20 και έσται εις κενόν η ισχύς υμών, και ου δώσει η γη υμών τον σπόρον αυτής, και το ξύλον του αγρού υμών ου δώσει τον καρπόν αυτού. 21 και εάν μετά ταύτα πορεύησθε πλάγιοι, και μη βούλησθε υπακούειν μου, προσθήσω υμίν πληγάς επτά κατά τας αμαρτίας υμών. 22 και αποστελώ εφ' υμάς τα θηρία τα άγρια της γης και κατέδετα υμάς και εξαναλώσει τα κτήνη υμών, και ολιγοστούς ποιήσω υμάς, και ερημωθήσονται αι οδοί υμών. 23 και επί τούτοις εάν μη παιδευθήτε, αλλά πορεύησθε προς με πλάγιοι, 24 πορεύσομαι καγώ μεθ' υμών θυμω πλαγίω, και πατάξω υμάς καγώ επτάκις αντί των αμαρτιών υμών. 25 και επάξω εφ' υμάς μάχαιραν εκδικούσαν δίκην διαθήκης, και καταφεύξεσθε εις τας πόλεις υμών· και εξαποστελώ θάνατον εις υμάς, και παραδοθήσεσθε εις χείρας των εχθρών. 26 εν τω θλίψαι υμάς σιτοδεια άρτων, και πέψουσι δέκα γυναίκες τους άρτους υμών εν κλιβάνω ενί, και αποδώσουσι τους άρτους υμών εν σταθμω, και φάγεσθε και ου μη εμπλησθήτε. 27 εάν δε επί τούτοις μη υπακούσητέ μου, και πορεύησθε προς με πλάγιοι, 28 και αυτός πορεύσομαι μεθ' υμών εν θυμω πλαγίω, και παιδεύσω υμάς εγώ επτάκις κατά τας αμαρτίας υμών. 29 και φάγεσθε τας σάρκας των υιών υμών και τας σάρκας των θυγατέρων υμών φάγεσθε, 30 και ερημώσω τας στήλας υμών, και εξολοθρεύσω τα ξύλινα χειροποίητα υμών, και θήσω τα κώλα υμών επί τα κώλα των ειδώλων υμών, και προσοχθιεί η ψυχή μου υμίν. 31 και θήσω τας πόλεις υμών ερήμους και εξερημώσω τα άγια υμών, και ου μη οσφρανθώ της οσμής των θυσιών υμών. 32 και εξερημώσω εγώ την γην υμών, και θαυμάσονται επ' αυτη οι εχθροί υμών οι ενοικούντες εν αυτη. 33 και διασπερώ υμάς εις τα έθνη, και εξαναλώσει υμάς επιπορευομένη η μάχαιρα· και έσται η γη υμών έρημος, και αι πόλεις υμών έσονται έρημοι. 34 τότε ευδοκήσει η γη τα σάββατα αυτής πάσας τας ημέρας της ερημώσεως αυτής, και υμείς έσεσθε εν τη γη των εχθρών υμών· τότε σαββατιεί η γη, και ευδοκήσει η γη τα σάββατα αυτής. 35 πάσας τας ημέρας της ερημώσεως αυτής σαββατιεί, α ουκ εσαββάτισεν εν τοις σαββάτοις υμών, ηνίκα κατωκείτε αυτήν. 36 και τοις

καταλειφθείσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύγονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐδενὸς διώκοντος· 37 καὶ υπερóψεται ὁ ἀδελφός τὸν ἀδελφόν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ, οὐδενὸς κατατρέχοντος, καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν. 38 καὶ ἀπολείσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακῆσονται. 40 καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερείδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι, 41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ ἀπώλῳ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 42 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακώβ καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαάκ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραάμ μνησθήσομαι, καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι. 43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ' αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερείδον, καὶ τοῖς προστάγμασί μου προσώχθισαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν. 44 καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερείδον αὐτοὺς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλώσαι αὐτοὺς, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν. 45 καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός· ἐγὼ εἰμι Κύριος. 46 τὰ ταῦτα τὰ κρίματά μου καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ ὁ νόμος, ὃν ἔδωκε Κύριος ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνά μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὄρει Σινά, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ερεῖς αὐτοῖς· ὡς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, 3 ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἀρσενος ἀπὸ εικοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ

σταθμω τω αγίω, 4 της δε θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα. 5 εἰάν δε ἀπὸ πενταετούς ἕως εἰκοσιν ἐτών, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἀρσενος εἰκοσι δίδραχμα, τῆς δε θηλείας δέκα δίδραχμα. 6 ἀπὸ δε μηνιαίου ἕως πενταετούς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἀρσενος πέντε δίδραχμα, τῆς δε θηλείας τρία δίδραχμα ἀργυρίου. 7 εἰάν δε ἀπὸ ἐξηκονταετών καὶ ἐπάνω, εἰάν μὲν ἀρσεν ἢ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου, εἰάν δε θήλεια, δέκα δίδραχμα. 8 εἰάν δε ταπεινός ἢ τῆ τιμῆ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ ἐυξαμένου, τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς.

9 Εἰάν δε ἀπὸ τῶν πιτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, ὅς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται ἅγιον. 10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῶ, οὐδέ πονηρὸν καλῶ· εἰάν δε ἀλλάσσω ἀλλάξη αὐτὸ κτήνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἀλλάγμα ἅγια. 11 εἰάν δε παν κτήνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσει τὸ κτήνος ἐναντι τοῦ ἱερέως, 12 καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον καλοῦ καὶ ἀνά μέσον πονηροῦ, καὶ καθότι ἂν τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτω στήσεται. 13 εἰάν δε λυτρούμενος λυτρώσεται αὐτὸ, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἄνθρωπος, ὅς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, ἀνά μέσον καλῆς καὶ ἀνά μέσον πονηράς· ὡς ἂν τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω σταθήσεται. 15 εἰάν δε ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.

16 Εἰάν δε ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου. 17 εἰάν δε ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται. 18 εἰάν δε ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφῆσιν ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογιέται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ. 19 εἰάν δε λυτρώται τὸν ἀγρὸν ὁ ἀγιάσας αὐτὸν, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ. 20 εἰάν δε μὴ λυτρώται τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀποδώται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἐτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσεται αὐτὸν. 21 ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὡπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη· τῷ ἱερεὶ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ.

22 Εἰάν δε ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκτηται, ὅς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ,

αγίαση τω Κυρίω, 23 ο ιερέυς λογείται προς αυτόν το τέλος της τιμής εκ του ενιαυτού της αφέσεως, και αποδώσει την τιμήν εν τη ημέρα εκείνη άγιον τω Κυρίω. 24 και εν τω ενιαυτω της αφέσεως αποδοθήσεται ο αγρός τω ανθρώπω παρ' ου κέκτηται αυτόν, ου ην η κατάσχεσις της γης. 25 και πάσα τιμή έσται σταθμίσις αγίοις· είκοσιν οβολοί έσται το δίδραχμον.

26 Και παν πρωτότοκον ό εάν γένηται εν τοις κτήνεσί σου, έσται τω Κυρίω, και ου καθαγιάσει αυτό ουδεις· εάν τε μόσχον εάν τε πρόβατον, τω Κυρίω εστιν. 27 εάν δε των τετραπόδων των ακαθάρτων αλλάξη κατά την τιμήν αυτού, και προσθήσει το επίπεμπτον προς αυτό, και έσται αυτω· εάν δε μη λυτρώται, πραθήσεται κατά το τίμημα αυτού. 28 παν δε ανάθεμα, ό εάν αναθή άνθρωπος τω Κυρίω από πάντων, όσα αυτω εστιν, από ανθρώπου έως κτήνους και από αγρού κατασχέσεως αυτού, ουκ αποδώσεται, ουδέ λυτρώσεται· παν ανάθεμα άγιον αγίων έσται τω Κυρίω. 29 και παν, ό εάν ανατεθή από των ανθρώπων, ου λυτρωθήσεται, αλλά θανάτω θανατωθήσεται.

30 Πάσα δεκάτη της γης από του σπέρματος της γης και του καρπού του ξυλίνου τω Κυρίω εστιν, άγιον τω Κυρίω. 31 εάν δε λυτρώται λύτρω άνθρωπος την δεκάτην αυτού, το επίπεμπτον προσθήσει προς αυτόν, και έσται αυτω. 32 και πάσα δεκάτη βοών, και προβάτων και παν, ό εάν έλθη εν τω αριθμω υπό την ράβδον, το δέκατον έσται άγιον τω Κυρίω. 33 ουκ αλλάξεις καλόν πονηρω, ουδέ πονηρόν καλω· εάν δε αλλάσσων αλλάξης αυτό, και το άλλαγμα αυτού έσται άγιον, ου λυτρωθήσεται.

34 Αύται εισιν αι εντολαί, ας ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή προς τους υιούς Ισραήλ εν τω όρει Σινά.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω τη Σινά, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, εν μια του μηνός του δευτέρου, έτους δευτέρου εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου λέγων· 2 λάβετε

αρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατ' ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. 3 πᾶς ἀρσενὸς ἐκ τῆς ἐκπορευόμενης ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν, σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτοὺς. 4 καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἐκάστου ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται. 5 καὶ τὰ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν· τῶν Ρουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ· 6 τῶν Συμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαὶ· 7 τῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 8 τῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ· 9 τῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν· 10 τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, τῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμιούδ, τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασοὺρ· 11 τῶν Βενιαμὴν, Ἀβιδάν υἱὸς Γαδεωνί· 12 τῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαϊ· 13 τῶν Ἀσῆρ, Φαγαϊήλ υἱὸς Ἐχράν· 14 τῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ· 15 τῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν. 16 οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατρίδας αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι. 17 καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἀνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος 18 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονούσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατρίδας αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, 19 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῆ· καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 21 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν ἐξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 22 τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 23 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἐννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 24 τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 25 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 26 τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ

επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 27 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ισοάχαρ τέσσαρες και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 28 τοις υιοίς Ζαβουλών κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατ' αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 29 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ζαβουλών επτά και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 30 τοις υιοίς Ιωσήφ υιοίς Εφραίμ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 31 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Εφραίμ τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 32 τοις υιοίς Μανασσή κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 33 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Μανασσή δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι. 34 τοις υιοίς Βενιαμίν κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 35 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Βενιαμίν πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 36 τοις υιοίς Γάδ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 37 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Γάδ πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι και πενήκοντα. 38 τοις υιοίς Δάν κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 39 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Δάν δύο και εξήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι. 40 τοις υιοίς Ασήρ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 41 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ασήρ μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 42 τοις υιοίς Νεφθαλί κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 43 η

επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Νεφθαλί τρεις και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 44 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωσῆς καὶ Ααρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἰς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἰκῶν πατριᾶς ἦσαν. 45 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἰῶν Ἰσραὴλ συν δυνάμει αυτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ, 46 ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα.

47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αυτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ. 48 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων· 49 ὄρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπισκέψη, καὶ τὸν ἀριθμὸν αυτῶν οὐ λήψη ἐν μέσῳ υἰῶν Ἰσραὴλ. 50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευῖτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· αυτοὶ ἀροῦσι τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, καὶ αυτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσι. 51 καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνὴν, καθελούσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω. 52 καὶ παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ εαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν εαυτοῦ ἡγεμονίαν συν δυνάμει αυτῶν. 53 οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλλέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν υἰοῖς Ἰσραὴλ· καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αυτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 54 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ καὶ Ααρῶν, οὕτως ἐποίησαν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ααρὼν λέγων· 2 ἄνθρωπος ἐχόμενος αυτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ' οἴκους πατριῶν αυτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 3 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολᾶς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα συν δυνάμει αυτῶν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἰῶν Ἰούδα, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 4 δύναμις αυτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 5 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν

υιών Ισοάχαρ, Ναθαναήλ υιος Σωγάρ · 6 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τέσσαρες και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 7 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Ζαβουλών, και ο άρχων των υιών Ζαβουλών, Ελιάβ υιος Χαιλών · 8 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, επτά και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 9 πάντες οι επεσκεμμένοι εκ της παρεμβολής Ιούδα εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες και εξακισχίλιοι και τετρακόσιοι, συν δυνάμει αυτών πρώτοι εξαιρούσι. 10 τάγμα παρεμβολής Ρουβήν προς λίβα δύναμις αυτών, και ο άρχων των υιών Ρουβήν, Ελισούρ υιος Σεδιούρ · 11 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, εξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 12 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλής Συμεών, και ο άρχων των υιών Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί · 13 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, εννέα και πενήκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι. 14 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλής Γάδ, και ο άρχων των υιών Γάδ, Ελισάφ υιος Ραγουήλ · 15 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι και πενήκοντα. 16 πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Ρουβήν, εκατόν πενήκοντα μία χιλιάδες και τετρακόσιοι και πενήκοντα, συν δυνάμει αυτών δεύτεροι εξαιρούσι. 17 και αρθήσεται η σκηνή του μαρτυρίου και η παρεμβολή των Λευιτών μέσον των παρεμβολών · ως και παρεμβαλούσιν, ούτω και εξαιρούσιν έκαστος εχόμενος καθ' ηγεμονίας.

18 Τάγμα παρεμβολής Εφραϊμ παρά θάλασσαν συν δυνάμει αυτών και ο άρχων των υιών Εφραϊμ, Ελισαμά υιος Εμιούδ · 19 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 20 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Μανασσή, και ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ υιος Φαδασσούρ · 21 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι. 22 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Βενιαμίν, και ο άρχων των υιών Βενιαμίν, Αβιδάν υιος Γαδεωνί · 23 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 24 πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Εφραϊμ, εκατόν χιλιάδες και οκτακισχίλιοι και εκατόν, συν δυνάμει αυτών τρίτοι εξαιρούσι.

25 Τάγμα παρεμβολής Δάν προς βορράν συν δυνάμει αυτών, και ο άρχων των υιών Δάν, Αχιέζερ υιος Αμισαδαί · 26 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, δύο και εξήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι. 27 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλή Ασήρ, και ο άρχων των υιών Ασήρ, Φαγεήλ υιος Εχράν · 28 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 29 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Νεφθαλί, και ο άρχων των υιών

Νεφθαλί, Αχιρέ υιος Αινάν · 30 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τρεις και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 31 πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Δάν εκατόν και πενηκονταεπτά χιλιάδες και εξακόσιοι · έσχατοι εξαρούσι κατά τάγμα αυτών. 32 αυτή η επίσκεψις των υιών Ισραήλ κατ' οίκους πατριών αυτών · πάσα η επίσκεψις των παρεμβολών συν ταις δυνάμεσιν αυτών, εξακόσιαι χιλιάδες και τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα. 33 οι δε Λευίται ου συνεπεσκέπησαν εν αυτοίς, καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 34 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ πάντα, όσα συνέταξε Κύριος τω Μωυσή · ούτω παρενέβαλον κατά τάγμα αυτών και ούτως εξήρον, έκαστος εχόμενοι κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ αύται αι γενέσεις Ααρών και Μωυσή, εν ή ημέρα ελάλησε Κύριος τω Μωυσή εν όρει Σινά. 2 και ταύτα τα ονόματα των υιών Ααρών · πρωτότοκος Ναδάβ, και Αβιουδ, Ελεάζαρ, και Ιθάμαρ. 3 ταύτα τα ονόματα των υιών Ααρών, οι ιερείς οι ηλειμμένοι, ους ετελείωσαν τας χείρας αυτών ιερατεύειν. 4 και ετελεύτησε Ναδάβ και Αβιουδ έναντι Κυρίου, προσφερόντων αυτών πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά, και παιδια ουκ ην αυτοίς · και ιεράτευσεν Ελεάζαρ και Ιθάμαρ μετά Ααρών του πατρός αυτών. 5 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 6 λάβε την φυλήν Λευί και στήσεις αυτούς εναντίον Ααρών του ιερέως και λειτουργήσουσιν αυτω, 7 και φυλάξουσι τας φυλακάς αυτού και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ έναντι της σκηνης του μαρτυρίου, εργαζεσθαι τα έργα της σκηνης. 8 και φυλάξουσι πάντα τα σκεύη της σκηνης του μαρτυρίου, και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ κατά πάντα τα έργα της σκηνης. 9 και δώσεις τους Λευίτας Ααρών και τοις υιοίς αυτού τοις ιερεύσι · δεδομένοι δόμα ούτοί μοί εισιν από των υιών Ισραήλ. 10 και Ααρών και τους υιούς αυτού καταστήσεις επί της σκηνης του μαρτυρίου, και φυλάξουσι την ιερατείαν αυτών και πάντα τα κατά τον βωμόν και έσω του καταπετάσματος · και ο αλλογενής ο απόμενος αποθανείται. 11 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 12 και ιδού εγώ είληφα τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ αντί παντός πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρά των υιών Ισραήλ · λύτρα

αυτών έσονται και έσονται εμοί οι Λευίται · 13 εμοί γαρ παν πρωτότοκον · εν ή ημέρα επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου, ηγίασα εμοί παν πρωτότοκον εν Ισραήλ από ανθρώπου έως κτήνους · εμοί έσονται, εγώ Κύριος. 14 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω Σινά λέγων · 15 επίσκεψαι τους υιούς Λευί κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά δήμους αυτών, κατά συγγενείας αυτών · παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω επισκέψασθε αυτούς. 16 και επεσκέψαντο αυτούς Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξεν αυτοίς Κύριος. 17 και ήσαν ούτοι οι υιοί Λευί εξ ονομάτων αυτών · Γεδσών, Καάθ, και Μεραρί. 18 και ταύτα τα ονόματα των υιών Γερσών κατά δήμους αυτών · Λοβενί και Σεμεϊ. 19 και υιοί Καάθ κατά δήμους αυτών · Αμράμ και Ισσαάρ, Χεβρών και Όζιήλ. 20 και υιοί Μεραρί κατά δήμους αυτών · Μοολί και Μουσί. ούτοι εισι δήμοι των Λευιτών κατ' οίκους πατριών αυτών. 21 τω Γερσών δήμος του Λοβενί και δήμος του Σεμεϊ · ούτοι οι δήμοι του Γεδσών. 22 η επίσκεψις αυτών κατά αριθμόν παντός αρσενικού από μηνιαίου και επάνω, η επίσκεψις αυτών επτακισχίλιοι και πεντακόσιοι. 23 και οι υιοί Γερσών οπίσω της σκηνης παρεμβαλούσι παρά θάλασσαν, 24 και ο άρχων οίκου πατριάς του δήμου του Γεδσών, Ελισάφ υιος Δαήλ. 25 και η φυλακή υιών Γεδσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου · η σκηνή και το κάλυμμα, και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου 26 και τα ιστία της αυλής και το καταπέτασμα της πύλης της αυλής της ούσης επί της σκηνης και τα κατάλοιπα πάντων των έργων αυτού. 27 τω Καάθ δήμος ο Αμράν εις, και δήμος ο Ισαάρ εις, και δήμος ο Χεβρών εις, και δήμος ο Όζιήλ εις · ούτοι εισιν οι δήμοι του Καάθ, κατά αριθμόν. 28 παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, οκτακισχίλιοι και εξακόσιοι φυλάσσουντες τας φυλακάς των αγίων. 29 οι δήμοι των υιών Καάθ παρεμβαλούσιν εκ πλαγίων της σκηνης κατά λίβα, 30 και ο άρχων οίκου πατριών των δήμων του Καάθ Ελισαφάν, υιος Όζιήλ. 31 και η φυλακή αυτών, η κιβωτός και η τράπεζα και η λυχνία και τα θυσιαστήρια και τα σκεύη του αγίου, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς και το κατακάλυμμα και πάντα τα έργα αυτών. 32 και ο άρχων επί των αρχόντων των Λευιτών, Ελεάζαρ ο υιος Ααρών του ιερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τας φυλακάς των αγίων. 33 τω Μεραρί δήμος ο Μοολί και δήμος ο Μουσί · ούτοι εισι δήμοι του Μεραρί. 34 η επίσκεψις αυτών κατά αριθμόν, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, εξακισχίλιοι και πενήκοντα · 35 και ο άρχων οίκου πατριών του δήμου του Μεραρί, Σουριήλ υιος Αβιχαίλ · εκ πλαγίων της σκηνης παρεμβαλούσι προς βορράν. 36 η επίσκεψις της

φυλακής υιών Μεραρί, τας κεφαλίδας της σκηνης και τους μοχλούς αυτής και τους στύλους αυτής, και τας βάσεις αυτής και πάντα τα σκεύη αυτών και τα έργα αυτών 37 και τους στύλους της αυλής κύκλω και τας βάσεις αυτών και τους πασσάλους και τους κάλους αυτών. 38 οι παρεμβάλλοντες κατά πρόσωπον της σκηνης του μαρτυρίου από ανατολής, Μωυσής και Ααρών και οι υιοί αυτού φυλάσσοντες τας φυλακάς του αγίου εις τας φυλακάς των υιών Ισραήλ· και ο αλλογενής ο απτόμενος αποθανείται. 39 πάσα η επίσκεψις των Λευιτών, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου κατά δήμους αυτών, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, δύο και είκοσι χιλιάδες.

40 Και είπε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων· επίσκεψαι παν πρωτότοκον άρσεν των υιών Ισραήλ από μηνιαίου και επάνω και λάβε τον αριθμόν εξ ονόματος· 41 και λήψη τους Λευίτας εμοί, εγώ Κύριος, αντί πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί πάντων των πρωτοτόκων εν τοις κτήνεσι των υιών Ισραήλ. 42 και επεσκέψατο Μωυσής, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος παν πρωτότοκον εν τοις υιοίς Ισραήλ· 43 και εγένοντο πάντα τα πρωτότοκα τα αρσενικά κατά αριθμόν εξ ονόματος από μηνιαίου και επάνω εκ της επισκέψεως αυτών δύο και είκοσι χιλιάδες και τρεις και εβδομήκοντα και διακόσιοι.

44 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων· 45 λάβε τους Λευίτας αντί πάντων των πρωτοτόκων υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί των κτηνών αυτών, και έσονται εμοί οι Λευίται· εγώ Κύριος. 46 και τα λύτρα τριών και εβδομήκοντα και διακοσίων, οι πλεονάζοντες παρά τους Λευίτας από των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ, 47 και λήψη πέντε σίκλους κατά κεφαλήν, κατά το δίδραχμον το άγιον λήψη, είκοσιν οβολούς του σίκλου, 48 και δώσεις το αργύριον Ααρών και τοις υιοίς αυτού, λύτρα των πλεοναζόντων εν αυτοίς. 49 και έλαβε Μωυσής το αργύριον τα λύτρα των πλεοναζόντων εις την εκλύτρωσιν των Λευιτών, 50 παρά των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ έλαβε το αργύριον, χιλίους τριακοσίους εξηκονταπέντε σίκλους, κατά τον σίκλον τον άγιον. 51 και έδωκε Μωυσής τα λύτρα των πλεοναζόντων Ααρών και τοις υιοίς αυτού, δια φωνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων · 2 λάβε το κεφάλαιον των υιών Καάθ εκ μέσου υιών Λευί, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 3 από είκοσι και πέντε ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν ποιήσαι πάντα τα έργα εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 4 και ταῦτα τα έργα των υιών Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου · άγιον των αγίων. 5 και εισελεύσεται Ααρών και οι υιοί αυτού, όταν εξαίρη η παρεμβολή, και καθελούσι το καταπέτασμα το συσκιάζον και κατακαλύψουσιν εν αυτω την κιβωτόν του μαρτυρίου, 6 και επιθήσουσιν επ' αυτό κατακάλυμμα δέρμα υακίνθινον και επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον όλον υακίνθινον άνωθεν και διεμβαλούσι τους αναφορείς. 7 και επί την τράπεζαν την προκειμένην επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον ολοπόρφυρον και τα τρυβλία και τας θυϊσκάς και τους κύαθους και τα σπονδεία, εν οίς σπένδει, και οι άρτοι οι διαπαντός επ' αυτής έσονται. 8 και επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον κόκκινον και καλύψουσιν αυτήν καλύμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλούσι δι' αυτής τους αναφορείς. 9 και λήψονται ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσι την λυχνίαν την φωτιζουσαν και τους λύχνους αυτής και τας λαβίδας αυτής και τας επαρουστρίδας αυτής και πάντα τα αγγεία του ελαίου, οίς λειτουργούσιν εν αυτοίς, 10 και εμβαλούσιν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής εις κάλυμμα δερματινον υακίνθινον και επιθήσουσιν αυτήν επ' αναφορέων. 11 και επί το θυσιαστήριον το χρυσούν επικαλύψουσιν ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσιν αυτό καλύμματι δερματινω υακινθίνω και διεμβαλούσι τους αναφορείς αυτού. 12 και λήψονται πάντα τα σκεύη τα λειτουργικά, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς εν τοις αγίοις, και εμβαλούσιν εις ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσιν αυτά καλύμματι δερματινω υακινθίνω και επιθήσουσιν επ' αναφορείς. 13 και τον καλυπτήρα επιθήσει επί το θυσιαστήριον και επικαλύψουσιν επ' αυτό ιμάτιον ολοπόρφυρον. 14 και επιθήσουσιν επ' αυτό πάντα τα σκεύη, όσοις λειτουργούσιν επ' αυτω εν αυτοίς, και τα πυρεία και τας κρεάγρας και τας φιάλας και τον καλυπτήρα και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηριου · και επιβαλούσιν επ' αυτό κάλυμμα δερματινον υακίνθινον, και διεμβαλούσι τους αναφορείς αυτού · και λήψονται ιμάτιον πορφυρόν και συγκαλύψουσι τον

λουτήρα και την βάσιν αυτού και εμβαλοῦσιν αυτά εις κάλυμμα δερμάτινον υακίνθινον και επιθήσουσιν επί αναφορείς. 15 και συντελέσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού καλύπτοντες τα άγια και πάντα τα σκεύη τα άγια εν τω εξαίρειν την παρεμβολήν, και μετά ταύτα εισελεύσονται υιοί Καάθ αίρειν και ουχ άμνονται των αγίων, ίνα μη αποθάνωσι· ταύτα αρούσιν οι υιοί Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 16 επίσκοπος Ελεάζαρ υιος Ααρών του ιερέως· το έλαιον του φωτός και το θυμίαμα της συνθέσεως και η θυσία η καθ' ημέραν και το έλαιον της χρίσεως, η επισκοπή όλης της σκηνής και όσα εστιν εν αυτη εν τω αγίω, εν πάσι τοις έργοις. 17 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 18 μη ολοθρεύσητε της φυλής τον δήμον τον Καάθ εκ μέσου των Λευιτών· 19 τούτο ποιήσατε αυτοίς και ζήσονται και ου μη αποθάνωσι, προσπορευομένων αυτών προς τα άγια των αγίων· Ααρών και οι υιοί αυτού προσπορευέσθωσαν και καταστήσουσιν αυτούς έκαστον κατά την αναφοράν αυτού, 20 και ου μη εισέλθωσιν ιδειν εξάπινα τα άγια και αποθανούνται. 21 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 22 λάβε την αρχήν των υιών Γεδσών, και τούτους κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά δήμους αυτών, 23 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς επίσκεψαι αυτούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν τα έργα αυτού εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 24 αύτη η λειτουργία του δήμου του Γεδσών, λειτουργείν και αίρειν· 25 και αρεί τας δέρρεις της σκηνής και την σκηνήν του μαρτυρίου και το κάλυμμα αυτής και το κατακάλυμμα το υακίνθινον το ον επ' αυτής άνωθεν και το κάλυμμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου 26 και τα ιστία της αυλής, όσα επί της σκηνής του μαρτυρίου, και τα περισσά και πάντα τα σκεύη τα λειτουργικά, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς, ποιήσουσι. 27 κατά στόμα Ααρών και των υιών αυτού έσται η λειτουργία των υιών Γεδσών κατά πάσας τας λειτουργίας αυτών και κατά πάντα τα έργα αυτών· και επισκέψη αυτούς εξ ονόματος πάντα τα αρτά υπ' αυτών. 28 αύτη η λειτουργία των υιών Γεδσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και η φυλακή αυτών εν χειρί Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως. 29 οι υιοί Μεραρί κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών επισκέψασθε αυτούς, 30 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς επισκέψασθε αυτούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου. 31 και ταύτα τα φυλάγματα των αιρομένων υπ' αυτών κατά πάντα τα έργα αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· τας κεφαλίδας της σκηνής και τους μοχλους και τους στόλους αυτής και τας βάσεις αυτής, και το κατακάλυμμα και αι βάσεις αυτών, και οι στόλοι

αυτών και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνης 32 και τους στύλους της αυλής κύκλω, και αι βάσεις αυτών και τους στύλους του καταπετάσματος της πύλης της αυλής, και τας βάσεις αυτών, και τους πασσάλους αυτών και τους κάλους αυτών και πάντα τα σκεύη αυτών και πάντα τα λειτουργήματα αυτών, εξ ονομάτων επισκέψασθε αυτούς και πάντα τα σκεύη της φυλακής των αιρομένων υπ' αυτών. 33 αὕτη η λειτουργία δήμου υιών Μεραρί εν πάσι τοις ἔργοις αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου εν χειρί Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως. 34 και επεσκέψατο Μωσής και Ααρών και οι ἄρχοντες Ισραήλ τους υιούς Καάθ κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 35 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω ἔως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργεῖν και ποιεῖν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 36 και ἐγένετο η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών δισχίλιοι επτακόσιοι πενήκοντα. 37 αὕτη η επίσκεψις δήμου Καάθ, πας ο λειτουργῶν εν τη σκηνή του μαρτυρίου, καθά επεσκέψατο Μωσής και Ααρών δια φωνῆς Κυρίου, εν χειρί Μωσῆ. 38 και επεσκέπησαν υιοὶ Γεδσών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 39 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω ἔως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργεῖν και ποιεῖν τα ἔργα εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 40 και ἐγένετο η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, δισχίλιοι εξακόσιοι τριάκοντα. 41 αὕτη η επίσκεψις δήμου υιών Γεδσών, πας ο λειτουργῶν εν τη σκηνή του μαρτυρίου, ους επεσκέψατο Μωσής και Ααρών δια φωνῆς Κυρίου, εν χειρί Μωσῆ. 42 επεσκέπησαν δε και δήμος υιών Μεραρί κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 43 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω ἔως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργεῖν προς τα ἔργα της σκηνης του μαρτυρίου. 44 και ἐγενήθη η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, τρισχίλιοι και διακόσιοι · 45 αὕτη η επίσκεψις δήμου υιών Μεραρί, ους επεσκέψατο Μωσής και Ααρών δια φωνῆς Κυρίου, εν χειρί Μωσῆ. 46 πάντες οι επεσκεμμένοι, ους επεσκέψατο Μωσής και Ααρών και οι ἄρχοντες Ισραήλ τους Λευίτας, κατά δήμους και κατ' οίκους πατριών αυτών, 47 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω ἔως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος προς το ἔργον των ἔργων και τα ἔργα τα αιρόμενα εν τη σκηνή του μαρτυρίου, 48 και ἐγενήθησαν οι επισκεπέντες οκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ογδοήκοντα. 49 δια φωνῆς Κυρίου επεσκέψατο αυτούς εν χειρί Μωσῆ, ἄνδρα κατά ἄνδρα ἐπὶ των ἔργων αυτών και ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αυτοὶ · και επεσκέπησαν, ὡν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 πρόσταξον τοις υιοίς Ισραήλ και εξαποστείλάτωσαν εκ της παρεμβολής πάντα λεπρόν και πάντα γονορρυή και πάντα ακάθαρτον επί ψυχή· 3 από αρσενικού έως θηλυκού εξαποστείλατε έξω της παρεμβολής, και ου μη μιανούσι τας παρεμβολάς αυτών, εν οίς εγώ καταγίνομαι εν αυτοίς. 4 και εποίησαν ούτως οι υιοί Ισραήλ και εξαπέστειλαν αυτούς έξω της παρεμβολής· καθά ελάλησε Κύριος Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ. 5 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 6 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· ανήρ ή γυνή, ος τις αν ποιήση από πασών των αμαρτιών των ανθρωπίνων, και παριδών παρίδη και πλημμέληση η ψυχή εκείνη, 7 εξαγορεύσει την αμαρτίαν, ην εποίησε, και αποδώσει την πλημμέλειαν το κεφάλαιον και το επίπεμπτον αυτού προσθήσει επ' αυτό, και αποδώσει, τίνι επλημμέλησεν αυτω. 8 εάν δε μη ή τω ανθρώπω ο αγχιστεύων, ωστε αποδούναι αυτω το πλημμέλημα προς αυτόν, το πλημμέλημα το αποδιδόμενον Κυρίω τω ιερεί έσται, πλην του κριού του ιλασμού, δι' ου εξιλιάσεται εν αυτω περι αυτού. 9 και πάσα απαρχή κατά πάντα τα αγιαζόμενα εν υιοίς Ισραήλ, όσα εάν προσφέρωσι Κυρίω, τω ιερεί αυτω έσται. 10 και εκάστου τα ηγιασμένα αυτού έσται· και ανήρ, ος αν δω τω ιερεί, αυτω έσται.

11 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 12 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· ανδρός ανδρός, εάν παραβή η γυνή αυτού, και υπεριδούσα παρίδη αυτόν 13 και κοιμηθή τις μετ' αυτής κοίτην σπέρματος, και λάθη εξ οφθαλμών του ανδρός αυτής και κρύψη, αυτή δε ή μεμιασμένη και μάρτυς μη ην μετ' αυτής, και αυτή μη ή συνειλημμένη, 14 και επέλθη αυτω πνεύμα ζηλώσεως και ζηλώση την γυναίκα αυτού, αυτή δε μεμιάνται, ή επέλθη αυτω πνεύμα ζηλώσεως και ζηλώση την γυναίκα αυτού, αυτή δε μη ή μεμιασμένη, 15 και άξει ο άνθρωπος την γυναίκα αυτού προς τον ιερέα και προσοίσει το δώρον περι αυτής, το δέκατον του οιφι άλευρον κριθινον, ουκ επιχειεί επ' αυτό έλαιον, ουδέ επιθήσει επ' αυτό λίβανον· έστι γαρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, αναμιμνήσκουσα αμαρτίαν. 16 και

προσάξει αυτήν ο ιερέυς και στήσει αυτήν έναντι Κυρίου, 17 και λήψεται ο ιερέυς ύδωρ καθαρὸν ζῶν εν αγγείῳ οστρακίνῳ και της γῆς της ούσης επί του εδάφους της σκηνῆς του μαρτυρίου, και λαβὼν ο ιερέυς εμβαλεῖ εἰς το ὕδωρ. 18 και στήσει ο ιερέυς την γυναῖκα έναντι Κυρίου και αποκαλύψει την κεφαλὴν της γυναικὸς και δώσει επί τας χεῖρας αυτής την θυσίαν του μνημοσύνου, την θυσίαν της ζηλοτυπίας, εν δε τη χειρὶ του ιερέως ἔσται το ὕδωρ του ελεγμοῦ του επικαταρωμένου τούτου. 19 και ορκιεῖ αυτήν ο ιερέυς, και ερεῖ τη γυναικὶ· εἰ μη κεκοίμηταί τις μετὰ σου, εἰ μη παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τον ἄνδρα τον σεαυτῆς, αθῶα ἴσθι ἀπὸ του ὕδατος του ελεγμοῦ του επικαταρωμένου τούτου· 20 εἰ δε συ παραβέβηκας ὑπανδρος οὔσα, ἢ μεμίανσαι και ἔδωκέ τις την κοίτην αὐτοῦ εν σοί, πλήν του ἀνδρός σου· 21 και ορκιεῖ ο ιερέυς την γυναῖκα εν τοῖς ὅρκοις της ἀράς ταύτης, και ερεῖ ο ιερέυς τη γυναικὶ· δῶη σε Κύριος εν ἀρά και ἐνόρκιον εν μέσω του λαοῦ σου, εν τῷ δοῦναι Κύριον τον μηρόν σου διαπεπωκότα, και την κοιλίαν σου πεπρησμένην, 22 και εἰσελεύσεται το ὕδωρ το επικαταρῶμενον τούτο εἰς την κοιλίαν σου πρήσαι γαστέρα και διαπεσεῖν μηρόν σου. και ερεῖ ἡ γυνή· γένοιτο, γένοιτο. 23 και γράψει ο ιερέυς τας ἀράς ταύτας εἰς βιβλίον, και εξαλείψει εἰς το ὕδωρ του ελεγμοῦ του επικαταρωμένου. 24 και ποτιεῖ την γυναῖκα το ὕδωρ του ελεγμοῦ του επικαταρωμένου, και εἰσελεύσεται εἰς αυτήν το ὕδωρ το επικαταρῶμενον του ελεγμοῦ. 25 και λήψεται ο ιερέυς ἐκ χειρός της γυναικὸς την θυσίαν της ζηλοτυπίας και ἐπιθήσει την θυσίαν ἐναντι Κυρίου και προσοίσει αυτήν πρὸς το θουσιαστήριον, 26 και δράξεται ο ιερέυς ἀπὸ της θουσίας το μνημόσυνον αυτής και ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ το θουσιαστήριον και μετὰ ταῦτα ποτιεῖ την γυναῖκα το ὕδωρ. 27 και ἔσται, ἐάν ἢ μεμιασμένη και λήθη λάθη τον ἄνδρα αυτής, και εἰσελεύσεται εἰς αυτήν το ὕδωρ του ελεγμοῦ το επικαταρῶμενον, και πρησθήσεται την κοιλίαν, και διαπεσεῖται ο μηρός αυτής, και ἔσται ἡ γυνή εἰς ἀράν τῷ λαῷ αυτής. 28 ἐάν δε μη μιανθῇ ἡ γυνή και καθαρά ἢ, και αθῶα ἔσται και ἐκοπερματιεῖ σπέρμα. 29 οὔτος ο νόμος της ζηλοτυπίας, ὡ ἀν παραβῆ ἡ γυνή ὑπανδρος οὔσα και μιανθῇ· 30 ἢ ἄνθρωπος, ὡ ἐάν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν πνεῦμα ζηλώσεως και ζηλώσῃ την γυναῖκα αὐτοῦ, και στήσῃ την γυναῖκα αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, και ποιήσῃ αὐτὴ ο ιερέυς πάντα τον νόμον τούτον· 31 και αθῶος ἔσται ο ἄνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας, και ἡ γυνή ἐκείνη λήψεται την ἀμαρτίαν αυτής.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · ανήρ ή γυνή, ος εάν μεγάλως εύξηται ευχήν αφαγνίσασθαι αγνειαν Κυρίω, 3 από οίνου και σίκερα αγνισθήσεται και όξος εξ οίνου και όξος εκ σίκερα ου πίεται και όσα κατεργάζεται εκ σταφυλής ου πίεται και σταφυλήν πρόσφατον και σταφίδα ου φάγεται. 4 πάσας τας ημέρας της ευχής αυτού · από πάντων όσα γίνεται εξ αμπέλου, οίνον από στεμφύλων έως γιγάρτου ου φάγεται. 5 πάσας τας ημέρας του αγνισμού ξυρόν ουκ επελεύσεται επί την κεφαλήν αυτού, έως αν πληρωθώσιν αι ημέραι, όσας ηύξατο Κυρίω · άγιος έσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλής. 6 πάσας τας ημέρας της ευχής Κυρίω επί πάση ψυχή τετελευτηκυία ουκ εισελεύσεται · 7 επί πατρί και μητρί και επ' αδελφω και επ' αδελφή, ου μιανθήσεται επ' αυτοίς αποθανόντων αυτών, ότι ευχή Θεού αυτού επ' αυτω επί κεφαλής αυτού. 8 πάσας τας ημέρας της ευχής αυτού άγιος έσται Κυρίω. 9 εάν δε τις αποθάνη επ' αυτω εξαπίνα, παραχρήμα μιανθήσεται η κεφαλή ευχής αυτού, και ξυρήσεται την κεφαλήν αυτού ή αν ημέρα καθαρισθή · τη ημέρα τη εβδόμη ξυρηθήσεται. 10 και τη ημέρα τη ογδόη οίσει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών προς τον ιερέα, επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, 11 και ποιήσει ο ιερεύς μίαν περί αμαρτίας και μίαν εις ολοκαύτωμα, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί ων ήμαρτε περί της ψυχής και αγιάσει την κεφαλήν αυτού εν εκείνη τη ημέρα, 12 ή ηγιασθη Κυρίω, τας ημέρας της ευχής, και προσάξει αμνόν ενιαύσιον εις πλημμέλειαν, και αι ημέραι αι πρότεραι άλογοι έσονται, ότι εμιάνθη η κεφαλή ευχής αυτού.

13 Και ούτος ο νόμος του ευξαμένου · ή αν ημέρα πληρώση ημέρας ευχής αυτού, προσοίσει αυτός παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου 14 και προσάξει το δώρον αυτού Κυρίω αμνόν ενιαύσιον άμωμον ένα εις ολοκαύτωσιν και αμνάδα ενιαυσίαν μίαν άμωμον εις αμαρτίαν και κριόν ένα άμωμον εις σωτήριοιον 15 και κανούν αζύμων σεμιδάλεως άρτους αναπεποιημένους εν ελαίω και λάγανα άζυμα κεχρισμένα εν ελαίω και θυσίαν αυτών και σπονδήν αυτών. 16 και προσοίσει ο ιερεύς έναντι Κυρίου και ποιήσει το περί αμαρτίας αυτού

και το ολοκαύτωμα αυτού 17 και τον κριόν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω επί τω κανώ των αζύμων, και ποιήσει ο ιερεύς την θυσίαν αυτού και την σπονδήν αυτού. 18 και ξυρήσεται ο ηυγμένος παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου την κεφαλήν της ευχής αυτού και επιθήσει τας τρίχας επί το πυρ, ό εστιν υπό την θυσίαν του σωτηρίου. 19 και λήψεται ο ιερεύς τον βραχίονα εφθόν από του κριού και άρτον ένα άζυμον από του κανού και λάγανον άζυμον εν και επιθήσει επί τας χείρας του ηυγμένου μετά το ξυρήσασθαι αυτόν την ευχήν αυτού · 20 και προσοίσει αυτά ο ιερεύς επίθεμα έναντι Κυρίου, άγιον έσται τω ιερεί επί του στηθυνίου του επιθέματος και επί του βραχίονος του αφαιρέματος, και μετά ταύτα πίεται ο ηυγμένος οίνον. 21 ούτος ο νόμος του ευξαμένου, ος αν εύξηται Κυρίω δώρον αυτού Κυρίω περί της ευχής, χωρίς ων αν εύρη η χείρ αυτού, κατά δύναμιν της ευχής αυτού, ην αν εύξηται κατά νόμον αγνείας.

22 Και ελάλησε Κύριος προς Μωσσήν λέγων · 23 λάλησον Ααρών και τοις υιοίς αυτού λέγων · ούτως ευλογήσετε τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες αυτοίς · 24 ευλογήσαι σε Κύριος και φυλάξαι σε · 25 επιφάναι Κύριος το πρόσωπον αυτού επί σε και ελεήσει σε · 26 επάραι Κύριος το πρόσωπον αυτού επί σε και δώη σοι ειρήνην. 27 και επιθήσουσι το όνομά μου επί τους υιούς Ισραήλ, και εγώ Κύριος ευλογήσω αυτούς.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εγένετο ή ημέρα συνετέλεσε Μωσής, ωστε αναστήσαι την σκηνήν και έχρισεν αυτήν και ηγίασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και έχρισεν αυτά και ηγίασεν αυτά, 2 και προσήνεγκαν οι άρχοντες Ισραήλ, δώδεκα άρχοντες οίκων πατριών αυτών, ούτοι οι άρχοντες φυλών, ούτοι οι παρεστηκότες επί της επισκοπής, 3 και ήνεγκαν το δώρον αυτών έναντι Κυρίου, εξ αμάξας λαμπηνικάς και δώδεκα βόας, άμαξαν παρά δύο αρχόντων, και μόσχον παρά εκάστου, και προσήγαγον εναντίον της σκηνης. 4 και ειπε Κύριος προς Μωσσήν λέγων · 5 λάβε παρ' αυτών, και έσονται προς τα έργα τα λειτουργικά της σκηνης του μαρτυρίου, και δώσεις αυτά τοις Λευίταις, εκάστω κατά την

αυτού λειτουργίαν. 6 και λαβών Μωυσής τας αμάξας και τους βόας, έδωκεν αυτά τοις Λευίταις· 7 και τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας έδωκε τοις υιοίς Γεδσών κατά τας λειτουργίας αυτών 8 και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας έδωκε τοις υιοίς Μεραρί κατά τας λειτουργίας αυτών, δια Ιθάμαρ υιού Ααρών του ιερέως. 9 και τοις υιοίς Καάθ ου δέδωκεν, ότι τα λειτουργήματα του αγίου έχουσιν· επ' ώμων αρούσιν. 10 και προσήνεγκαν οι άρχοντες εις τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου, εν τη ημέρα ή έχρισεν αυτό, και προσήνεγκαν οι άρχοντες τα δώρα αυτών απέναντι του θυσιαστηρίου. 11 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· άρχων εις καθ' ημέραν, άρχων καθ' ημέραν προσοίσουσι τα δώρα αυτών εις τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου.

12 Και ην ο προσφέρων εν τη ημέρα τη πρώτη το δώρον αυτού Ναασσών υιος Αμιναδάβ, άρχων της φυλής Ιούδα. 13 και προσήνεγκε το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 14 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 15 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 16 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας· 17 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο δώρον Ναασσών υιού Αμιναδάβ. 18 τη ημέρα τη δευτέρα προσήνεγκε Ναθαναήλ υιος Σωγάρ, ο άρχων της φυλής Ισσάχαρ. 19 και προσήνεγκε το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 20 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 21 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 22 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας· 23 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ναθαναήλ υιού Σωγάρ. 24 τη ημέρα τη τρίτη άρχων των υιών Ζαβουλών Ελιάβ υιος Χαιλών. 25 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 26 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 27 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 28 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας· 29 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους

πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε, τούτο το δώρον Ελιάβ υιού Χαιλών. 30 τη ημέρα τη τετάρτη άρχων των υιών Ρουβήν Ελισούρ υιος Σεδιούρ. 31 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 32 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος. 33 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 34 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας· 35 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε, τούτο το δώρον Ελισούρ υιού Σεδιούρ. 36 τη ημέρα τη πέμπτη άρχων των υιών Συμεών Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί. 37 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 38 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 39 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 40 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας· 41 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Σαλαμιήλ υιού Σουρισαδαί. 42 τη ημέρα τη έκτη άρχων των υιών Γάδ, Ελισάφ υιος Ραγουήλ. 43 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 44 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 45 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 46 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας· 47 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ελισάφ υιού Ραγουήλ. 48 τη ημέρα τη εβδόμη άρχων των υιών Εφραίμ Ελισαμά υιος Εμιούδ. 49 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 50 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών, πλήρη θυμιάματος· 51 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 52 και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας· 53 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ελισαμά υιού Εμιούδ. 54 τη ημέρα τη ογδόη άρχων των υιών Μανασσή Γαμαλιήλ υιος Φαδασσούρ. 55 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων

κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν · 56 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος · 57 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα · 58 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας · 59 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Γαμαλήλ υιού Φαδασσούρ. 60 τη ημέρα τη ενάτη άρχων των υιών Βενιαμίν Αβιδάν υιος Γαδεωνί. 61 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν · 62 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος · 63 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα · 64 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας · 65 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αβιδάν υιού Γαδεωνί. 66 τη ημέρη τη δεκάτη άρχων των υιών Δάν Αχιέζερ υιος Αμισαδαί. 67 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν · 68 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος · 69 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα · 70 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας · 71 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αχιέζερ υιού Αμισαδαί. 72 τη ημέρα τη ενδεκάτη άρχων των υιών Ασήρ, Φαγεήλ υιος Εχράν. 73 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν, εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν · 74 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος · 75 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ενιαύσιον ένα εις ολοκαύτωμα · 76 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας · 77 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Φαγεήλ υιού Εχράν. 78 τη ημέρα τη δωδεκάτη άρχων των υιών Νεφθαλί Αχιρέ υιος Αινάν. 79 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν · 80 θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος. 81 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα. 82 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας · 83 και εις

θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δῶρον Αχιρέ υιοῦ Αινάν. 84 οὕτως ο εγκαινισμὸς του θυσιαστηρίου, ἡ ἡμέρα ἐχρῖσεν αὐτὸ παρά των ἀρχόντων των υιῶν Ἰσραὴλ· τρυβλία ἀργυρὰ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραὶ δώδεκα, θυῖσκαὶ χρυσαὶ δώδεκα, 85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων το τρυβλίον το ἐν καὶ ἐβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία, παν το ἀργύριον των σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἀγίῳ· 86 θυῖσκαὶ χρυσαὶ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· παν το χρυσίον των θυῖσκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοί. 87 πάσαι αὶ βόες αὶ εἰς ολοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ενιαύσιοι δώδεκα καὶ αὶ θυσίαι αὐτῶν καὶ αὶ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἀμαρτίας. 88 πάσαι αὶ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εικοσιτέσσαρες, κριοὶ ἐξήκοντα, τράγοι ἐξήκοντα ενιαύσιοι, ἀμνάδες ἐξήκοντα ενιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη ἡ εγκαινίωσις του θυσιαστηρίου, μετὰ το πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ το χρίσαι αὐτόν, 89 ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσὴν εἰς τὴν σκηνὴν του μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλούντος πρὸς αὐτόν ἀνωθεν του ἱασηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ του μαρτυρίου, ἀνά μέσον των δύο Χερουβὶμ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 2 λάλησον τῷ Ααρών καὶ ερεῖς πρὸς αὐτόν· ὅταν ἐπιτιθῆς τους λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιούσιν οἱ ἐπτὰ λύχνοι. 3 καὶ ἐποίησεν οὕτως Ααρών· ἐκ του ενός μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξήψε τους λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 4 καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· στερεὰ χρυσῆ, ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς, στερεὰ ὅλη· κατὰ το εἶδος, ὃ ἐδείξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 6 λάβε τους Λευίτας ἐκ μέσου υιῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς. 7 καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τον ἀγνισμόν αὐτῶν· περιρρανεῖς αὐτούς ὕδωρ ἀγνισμοῦ, καὶ ἐπελεύσεται ξυρόν ἐπὶ παν το σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνούσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται. 8 καὶ λήψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμίδαλιν

αναπεποιημένην εν ελαίω, και μόσχον ενιαύσιον εκ βοών λήψη περί αμαρτίας. 9 και προσάξεις τους Λευίτας έναντι της σκηνής του μαρτυρίου και συνάξεις πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ 10 και προσάξεις τους Λευίτας έναντι Κυρίου, και επιθήσουσιν οι υιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών επί τους Λευίτας, 11 και αφορεί Ααρών τους Λευίτας απόδομα έναντι Κυρίου παρά των υιών Ισραήλ, και έσονται ωστε εργάζεσθαι τα έργα Κυρίου. 12 οι δε Λευίται επιθήσουσι τας χείρας επί τας κεφαλάς των μόσχων, και ποιήσεις τον ένα περί αμαρτίας και τον ένα εις ολοκαύτωμα Κυρίω εξιλάσασθαι περί αυτών. 13 και στήσεις τους Λευίτας έναντι Κυρίου και έναντι Ααρών και έναντι των υιών αυτού και αποδώσεις αυτούς απόδομα έναντι Κυρίου · 14 και διαστελεις τους Λευίτας εκ μέσου υιών Ισραήλ, και έσονται εμοί. 15 και μετά ταύτα εισελεύσονται οι Λευίται εργάζεσθαι τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου, και καθαριεις αυτούς και αποδώσεις αυτούς έναντι Κυρίου · 16 ότι απόδομα αποδεδομένοι ούτοι μοι εισιν εκ μέσου υιών Ισραήλ · αντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων εκ των υιών Ισραήλ ειληφα αυτούς εμοί. 17 ότι εμοί παν πρωτότοκον εν υιοίς Ισραήλ από ανθρώπων έως κτήνους · ή ημέρα επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εμοί 18 και έλαβον τους Λευίτας αντί παντός πρωτοτόκου εν υιοίς Ισραήλ. 19 και απέδωκα τους Λευίτας απόδομα δεδομένους Ααρών και τοις υιοίς αυτού εκ μέσου υιών Ισραήλ εργάζεσθαι τα έργα των υιών Ισραήλ εν τη σκηνή του μαρτυρίου και εξιλάσκεσθαι περί των υιών Ισραήλ, και ουκ έσται εν τοις υιοίς Ισραήλ προσεγγίζων προς τα άγια. 20 και εποίησε Μωσής και Ααρών και πάσα η συναγωγή υιών Ισραήλ τοις Λευίταις καθά εντειλατο Κύριος τω Μωσσή περί των Λευιτών, ούτως εποίησαν αυτοίς οι υιοί Ισραήλ. 21 και ηγγίσαντο οι Λευίται και επλύναντο τα μάτια, και απέδωκεν αυτούς Ααρών απόδομα έναντι Κυρίου, και εξιλάσατο περί αυτών Ααρών αφαγνίσασθαι αυτούς. 22 και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευίται λειτουργειν την λειτουργίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου έναντι Ααρών και έναντι των υιών αυτού · καθά συνέταξε Κύριος τω Μωσσή περί των Λευιτών, ούτως εποίησαν αυτοίς.

23 Και ελάλησε Κύριος προς Μωσσήν λέγων · 24 τούτό εστι το περί των Λευιτών · από πέντε και εικοσαετούς και επάνω εισελεύσονται ενεργειν εν τη σκηνή του μαρτυρίου · 25 και από πενηκονταετούς αποστήσεται από της λειτουργίας και ουκ εργάται έτι. 26 και λειτουργήσει ο αδελφός αυτού εν τη σκηνή του μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, έργα δε ουκ εργάται. ούτως ποιήσεις τοις Λευίταις εν ταις φυλακαίς αυτών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω Σινά εν τω έτει τω δευτέρω, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου εν τω μηνί τω πρώτῳ, λέγων · 2 είπον και ποιείτωσαν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα καθ' ωραν αυτού · 3 τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου προς εσπέραν ποιήσεις αυτό κατά καιρούς, κατά τον νόμον αυτού και κατά την σύγκρισιν αυτού ποιήσεις αυτό. 4 και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ ποιήσαι το πάσχα. 5 εναρχομένου τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός εν τη ερήμω του Σινά, καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ.

6 Και παρεγένοντο οι άνδρες, οί ήσαν ακάθαρτοι επί ψυχή ανθρώπου, και ουκ ηδύναντο ποιήσαι το πάσχα εν τη ημέρα εκείνη. και προσήλθον εναντίον Μωυσή και Ααρών εν εκείνη τη ημέρα, 7 και είπαν οι άνδρες εκείνοι προς αυτόν · ημείς ακάθαρτοι επί ψυχή ανθρώπου, μη συν υστερήσωμεν προσενέγκαι το δῶρον Κυρίῳ κατά καιρόν αυτού εν μέσω υιών Ισραήλ; 8 και είπε προς αυτούς Μωυσής · στήτε αυτού, και ακούσομαι τι εντελείται Κύριος περί υμών. 9 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 10 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων · άνθρωπος άνθρωπος, ος εάν γένηται ακάθαρτος επί ψυχή ανθρώπου, ή εν οδῳ μακράν υμίν, ή εν ταις γενεαίς υμών, και ποιήσει το πάσχα Κυρίῳ · 11 εν τῷ μηνί τῷ δευτέρῳ, εν τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα, το προς εσπέραν ποιήσουσιν αυτό, επ' αζύμων και πικρίδων φάγονται αυτό, 12 ου καταλείψουσιν απ' αυτού εις το πρωϊ, και οστούν ου συντρίψουσιν απ' αυτού · κατά τον νόμον του πάσχα ποιήσουσιν αυτό. 13 και άνθρωπος, ος εάν καθαρός ή και εν οδῳ μακράν ουκ έστι και υστερήση ποιήσαι το πάσχα, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής, ότι το δῶρον Κυρίῳ ου προσήνεγκε κατά τον καιρόν αυτού, αμαρτίαν αυτού λήμεται ο άνθρωπος εκείνος. 14 εάν δε προσέλθη προς υμάς προσήλυτος εν τη γη υμών και ποιήση το πάσχα Κυρίῳ, κατά τον νόμον του πάσχα και κατά την σύνταξιν αυτού ποιήσει αυτό · νόμος εις έσται υμίν και τῷ προσηλύτῳ και τῷ αυτόχθονι της γης.

15 Και τη ημέρα, ή εστάθη η σκηνή, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον του

μαρτυρίου · και το εσπέρας ην επί της σκηνης ως είδος πυρός έως πρωϊ. 16 ούτως εγένετο διαπαντός · η νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν ημέρας και είδος πυρός την νύκτα. 17 και ηνίκα ανέβη η νεφέλη από της σκηνης, και μετά ταύτα απήραν οι υιοί Ισραήλ · και εν τω τόπω, ου αν έστη η νεφέλη, εκει παρενέβαλον οι υιοί Ισραήλ. 18 δια προστάγματος Κυρίου παρεμβалоουσιν οι υιοί Ισραήλ και δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι · πάσας τας ημέρας, εν αις σκιάζει η νεφέλη επί της σκηνης, παρεμβалоουσιν οι υιοί Ισραήλ · 19 και όταν εφέλκεται η νεφέλη επί της σκηνης ημέρας πλείους, και φυλάζονται οι υιοί Ισραήλ την φυλακήν του Θεού και ου μη εξάρωσι. 20 και έσται όταν σκεπάζη η νεφέλη ημέρας αριθμω επί της σκηνης, δια φωνής Κυρίου παρεμβалоουσι, και δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι · 21 και έσται όταν γένηται η νεφέλη αφ' εσπέρας έως πρωϊ και αναβή η νεφέλη το πρωϊ, και απαρούσιν ημέρας ή νυκτός · 22 μηνός ημέρας πλεοναζούσης της νεφέλης σκιαζούσης επ' αυτής παρεμβалоουσιν οι υιοί Ισραήλ, και ου μη απάρωσιν · 23 ότι δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι, την φυλακήν Κυρίου εφυλάξαντο δια προστάγματος Κυρίου εν χειρι Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων · 2 ποιήσον σεαυτω δύο σάλπιγγας αργυράς, ελατάς ποιήσεις αυτάς, και έσονταί σοι ανακαλὴν την συναγωγὴν και εξαίρειν τας παρεμβολάς. 3 και σαλπείς εν αυταίς και συναχθήσεται πάσα η συναγωγή επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου · 4 εάν δε εν μια σαλπίσωσι, προσελεύσονται προς σε πάντες οι άρχοντες αρχηγοί Ισραήλ. 5 και σαλπείτε σημασίαν, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι ανατολάς · 6 και σαλπείτε σημασίαν δευτέραν, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι λίβα · και σαλπείτε σημασίαν τρίτην, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι παρά θάλασσαν · και σαλπείτε σημασίαν τετάρτην, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι προς βορράν · σημασία σαλπιούσιν εν τη εξάρσει αυτών. 7 και όταν συναγάγητε την συναγωγὴν, σαλπείτε και ου σημασία 8 και οι υιοί Ααρών οι ιερείς σαλπιούσι ταις σάλπιγξι, και έσται υμίν νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών.

9 εάν δε εξέλθητε εις πόλεμον εν τη γη υμών προς τους υπεναντίους τους ανθεστηκότας υμίν, και σημανείτε ταις σάλπιγξι και αναμνησθήσεσθε έναντι Κυρίου και διασωθήσεσθε από των εχθρών υμών. 10 και εν ταις ημέραις της ευφροσύνης υμών και εν ταις εορταίς υμών και εν ταις νουμηνίαις υμών σαλπείτε ταις σάλπιγξιν επί τοις ολοκαυτώμασι και επί ταις θυσίαις των σωτηρίων υμών, και έσται υμίν ανάμνησις έναντι του Θεού υμών · εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

11 Και εγένετο εν τω ενιαυτω τω δευτέρω εν τω μηνί τω δευτέρω εικάδι του μηνός ανέβη η νεφέλη από της σκηνής του μαρτυρίου, 12 και εξήραν οι υιοί Ισραήλ συν απαρτίαις αυτών εν τη ερήμω Σινά, και έστη η νεφέλη εν τη ερήμω του Φαράν. 13 και εξήραν πρώτοι δια φωνής Κυρίου εν χειρι Μωυσή. 14 και εξήραν τάγμα παρεμβολής υιών Ιούδα πρώτοι συν δυνάμει αυτών · και επί της δυνάμεως αυτών Ναασών υιος Αμιναδάβ, 15 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Ισάχαρ Ναθαναήλ υιος Σωγάρ, 16 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Ζαβουλών Ελιάβ υιος Χαιλών. 17 και καθελούσι την σκηνήν και εξαρούσιν οι υιοί Γεδσών και οι υιοί Μεραρί, οι αίροντες την σκηνήν. 18 και εξήραν τάγμα παρεμβολής Ρουβήν συν δυνάμει αυτών · και επί της δυνάμεως αυτών Ελισούρ υιος Σεδιούρ, 19 και επί της δυνάμεως φυλής Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί, 20 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Γάδ Ελιοάφ ο του Ραγουήλ. 21 και εξαρούσιν υιοί Καάθ αίροντες τα άγια και στήσουσι την σκηνήν, έως παραγένωνται. 22 και εξαρούσι τάγμα παρεμβολής Εφραϊμ συν δυνάμει αυτών · και επί της δυνάμεως αυτών Ελισαμά υιος Σεμιούδ, 23 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Μανασσή Γαμαλιήλ ο του Φαδασσούρ, 24 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Βενιαμίν Αβιδάν ο του Γαδεωνί. 25 και εξαρούσι τάγμα παρεμβολής υιών Δάν, έσχατοι πασών των παρεμβολών, συν δυνάμει αυτών · και επί της δυνάμεως αυτών Αχιέζερ ο του Αμισαδαϊ, 26 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Ασήρ Φαγεήλ υιος Εχράν, 27 και επί της δυνάμεως φυλής υιών Νεφθαλί Αχιρέ υιος Αινάν. 28 αυτά αι στρατιαί υιών Ισραήλ, και εξήραν συν δυνάμει αυτών.

29 Και ειπε Μωυσής τω Όβάβ υιω Ραγουήλ τω Μαδιανίτη τω γαμβρω Μωυσή · εξαίρομεν ημείς εις τον τόπον ον ειπε Κύριος, τούτον δώσω υμίν · δεύρο μεθ' ημών, και εδ σε ποιήσομεν, ότι Κύριος ελάλησε καλά περι Ισραήλ. 30 και ειπε προς αυτόν · ου πορεύσομαι, αλλά εις την γην μου και εις την γενεάν μου. 31 και ειπε · μη εγκαταλίπησ ημάς, ου ένεκεν ήσθα μεθ' ημών εν τη ερήμω, και έση εν ημίν πρεσβύτης · 32 και έσται εάν πορευθήσ μεθ' ημών, και έσται τα

αγαθά εκείνα, όσα αν αγαθοποιήση Κύριος ημάς, και εὐ σε ποιήσομεν.

33 Και εξήραν εκ του όρους Κυρίου οδόν τριών ημερών, και η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αυτών οδόν τριών ημερών κατασκέψασθαι αυτοίς ανάπαισιν. 34 και εγένετο εν τῷ εξαίρειν την κιβωτόν και ειπε Μωυσης· εξεγέρθητι, Κύριε, και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οι μισούντές σε. 35 και εν τη καταπαύσει ειπεν· επιστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας εν τῷ Ισραήλ. 36 και η νεφέλη εγένετο σκιάζουσα επ' αυτοίς ημέρας εν τῷ εξαίρειν αυτούς εκ της παρεμβολής.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ην ο λαός γογγύζων πονηρά έναντι Κυρίου, και ήκουσε Κύριος και εθυμώθη οργή, και εξακαύθη εν αυτοίς πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγε μέρος τι της παρεμβολής. 2 και εκέκραξεν ο λαός προς Μωυσήν, και ηύξατο Μωυσης προς Κύριον, και εκόπασε το πυρ. 3 και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Εμπυρισμός, ότι εξακαύθη εν αυτοίς παρά Κυρίου.

4 Και ο επίμικτος ο εν αυτοίς επεθύμησεν επιθυμίαν, και καθίσαντες έκλαιον και οι υιοί Ισραήλ και ειπαν· τις ημάς ψωμειί κρέα; 5 εμνήσθημεν τους ιχθύας, ους ησθίομεν εν Αιγύπτῳ δωρεάν, και τους σικύους και τους πέπονας και τα πράσα και τα κρόμμουα και τα σκόρδα· 6 νυνί δε η ψυχή ημών κατάξηρος, ουδέν πλην εις το μάννα οι οφθαλμοί ημών· 7 το δε μάννα ωσει σπέρμα κορίου εστί, και το είδος αυτού είδος κρυστάλλου· 8 και διεπορεύετο ο λαός και συνέλεγον και ήληθον αυτό εν τῷ μύλῳ και έτριβον εν τη θυία και ήψουν αυτό εν τη χύτρα και εποίουν αυτό εγκρυφίας, και ην η ηδονή αυτού ωσει γεύμα εγκρίς εξ ελαίου· 9 και όταν κατέβη η δρόσος επί την παρεμβολήν νυκτός, κατέβαινε το μάννα επ' αυτής. 10 και ήκουσε Μωυσης κλαιόντων αυτών κατά δήμους αυτών, έκαστον επί της θύρας αυτού· και εθυμώθη οργή Κύριος σφόδρα, και έναντι Μωυσή ην πονηρόν. 11 και ειπε Μωυσης προς Κύριον· ινατί εκάκωσας τον θεράποντά σου, και διατί ουχ εύρηκα χάριν εναντίον σου, επιθείναι την ορμήν του λαού τούτου επ' εμέ; 12 μη εγώ εν γαστρι έλαβον πάντα τον λαόν τούτον, ή εγώ έτεκον αυτούς, ότι λέγεις μοι, λάβε αυτόν εις τον κόλπον σου, ωσει άραι τιθηνός τον θηλάζοντα, εις

την γην ην ὠμοσας τοις πατράσιν αυτών; 13 πόθεν μοι κρέα δούναι παντί τω λαῶ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοί, λέγοντες· δος ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν. 14 σὺ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαόν τούτον, ὅτι βαρύτερόν μοί ἐστι τὸ ρῆμα τούτο. 15 εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὐρηκα ἔλεος παρά σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κάκωσίν μου. 16 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· συνάγαγέ μοι εβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτός σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί ἐσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αυτών. καὶ ἄξεις αὐτούς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. 17 καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήφονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος. 18 καὶ τῷ λαῷ ερεῖς· ἀγνίσασθε εἰς αὐρίον, καὶ φάγεσθε κρέα, ὅτι ἐκλαύσατε ἐναντὶ Κυρίου λέγοντες· τις ἡμᾶς ψωμίει κρέα; ὅτι καλόν ἡμῖν ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα. 19 οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσιν ἡμέρας. 20 ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἀν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτῆρων ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες· ἵνατί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου; 21 καὶ εἶπε Μωυσῆς· εξακόσiai χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας, κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν. 22 μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ παν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; 23 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· μὴ χεῖρ Κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γνῶση εἰ επικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ σὺ. 24 καὶ ἐξήλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαόν τὰ ρήματα Κυρίου καὶ συνήγαγεν εβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἕστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. 25 καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· καὶ παρεΐλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς εβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. 26 καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλλάδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ, καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνὴν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. 27 καὶ προσδραμών ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε Μωυσῆ καὶ εἶπε λέγων· Ἑλλάδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. 28 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ὁ παρεστηκώς Μωυσῆ, ὁ ἐκλεκτός, εἶπε· κύριε Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς. 29 καὶ εἶπε

Μωυσής αυτω · μη ζηλοῖς ἐμέ; και τις δώη πάντα τον λαόν Κυρίου προφήτας, όταν δω Κύριος το πνεύμα αυτού επ' αυτούς; 30 και απήλθε Μωυσής εις την παρεμβολήν αυτός και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ. 31 και πνεύμα εξήλθε παρά Κυρίου και εξεπέρασεν ορτυγομήτραν από της θαλάσσης και επέβαλεν επί την παρεμβολήν οδόν ημέρας εντεύθεν και οδόν ημέρας εντεύθεν, κυκλω της παρεμβολής, ωσει δίπηχυ από της γης. 32 και αναστάς ο λαός όλην την ημέραν και όλην την νύκτα και όλην την ημέραν την επαύριον και συνήγαγον την ορτυγομήτραν, ο το ολίγον, συνήγαγε δέκα κόρους, και έψυξαν εαυτοῖς ψυγμούς κύκλω της παρεμβολής. 33 τα κρέα έτι ην εν τοις οδοῦσιν αυτών πρινή εκλείπειν, και Κύριος εθυμώθη εις τον λαόν, και επάταξε Κύριος τον λαόν πληγήν μεγάλην σφόδρα. 34 και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Μνήματα της επιθυμίας, ότι εκεί έθαψαν τον λαόν τον επιθυμητήν.

35 Από Μνημάτων επιθυμίας εξήρην ο λαός εις Ασηρώθ, και εγένετο ο λαός εν Ασηρώθ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ελάλησε Μαριάμ και Ααρών κατά Μωυσή, ένεκεν της γυναικός της Αιθιοπίσσης ην έλαβε Μωυσής, ότι γυναίκα Αιθιοπίσαν έλαβε, 2 και ειπαν · μη Μωυσή μόνω λελάληκε Κύριος; ουχι και ημῖν ελάλησε; και ήκουσε Κύριος. 3 και ο άνθρωπος Μωυσής πραῦς σφόδρα παρά πάντας τους ανθρώπους τους όντας επί της γης. 4 και ειπε Κύριος παραχρήμα προς Μωυσήν και Ααρών και Μαριάμ · εξέλθετε υμείς οι τρεις εις την σκηνήν του μαρτυρίου · 5 και εξήλθον οι τρεις εις την σκηνήν του μαρτυρίου. και κατέβη Κύριος εν στύλω νεφέλης και έστη επί της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, και εκλήθησαν Ααρών και Μαριάμ και εξήλθοσαν αμφοτέροι. 6 και ειπε προς αυτούς · ακούσατε των λόγων μου · εάν γένηται προφήτης υμών Κυρίω, εν οράματι αυτω γνωσθήσομαι και εν ύπνω λαλήσω αυτω. 7 ουχ ούτως ο θεράπων μου Μωυσής · εν όλω τω οίκω μου πιστός εστι · 8 στόμα κατά στόμα λαλήσω αυτω, εν ειδει και ου δι' αινιγμάτων, και την δόξαν Κυρίου ειδε · και διατί ουκ εφοβήθητε καταλαλήσαι κατά του θεράποντός μου Μωυσή; 9 και οργή θυμού Κυρίου επ' αυτοῖς, και απήλθε. 10 και η νεφέλη απέστη από της σκηνής, και ιδού Μαριάμ λεπρώσα ωσει χιών · και επέβλεψεν Ααρών επί

Μαριάμ, και ιδού λεπρώσα. 11 και ειπεν Ααρών προς Μωυσήν · δέομαι, κύριε, μη συνεπιθή ημίν αμαρτίαν, διότι ηγνοήσαμεν καθ' ότι ημάρομεν · 12 μη γένηται ωσει ίσον θανάτω, ωσει έκτρωμα εκπορευόμενον εκ μήτρας μητρός και κατεσθίει το ήμισυ των σαρκών αυτής. 13 και εβόησε Μωυσης προς Κύριον λέγων · ο Θεός δέομαί σου, ίασαι αυτήν. 14 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν · ει ο πατήρ αυτής πτύων ενέπτυσεν εις το πρόσωπον αυτής, ουκ εντραπήσεται επτά ημέρας; αφορισθήτω επτά ημέρας έξω της παρεμβολής και μετά ταύτα εισελεύσεται. 15 και αφωρίσθη Μαριάμ έξω της παρεμβολής επτά ημέρας · και ο λαός ουκ εξήρεν, έως εκαθαρίσθη Μαριάμ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ μετά ταύτα εξήρεν ο λαός εξ Ασηρώθ, και παρενέβαλον εν τη ερήμω του Φαράν. 2 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 3 απόστειλον σεαυτω άνδρας, και κατασκευάσθωσαν την γην των Χαναανίων, ην εγώ διδωμι τοις υιοίς Ισραήλ εις κατάσχεσιν, άνδρα ένα κατά φυλήν, κατά δήμους πατριών αυτών αποστειλεις αυτούς, πάντα αρχηγόν εξ αυτών. 4 και εξαπέστειλεν αυτούς Μωυσης εκ της ερήμου Φαράν δια φωνής Κυρίου · πάντες άνδρες αρχηγοί υιών Ισραήλ ούτοι. 5 και ταύτα τα ονόματα αυτών · της φυλής Ρουβήν Σαμουήλ υιος Ζαχούρ · 6 της φυλής Συμεών Σαφάτ υιος Σουρι · 7 της φυλής Ιούδα Χάλεφ υιος Ιεφοννή · 8 της φυλής Ισάχαρ Ιλαάλ υιος Ιωσήφ · 9 της φυλής Εφραϊμ Αυσή υιος Ναυή · 10 της φυλής Βενιαμίν Φαλτί υιος Ραφού · 11 της φυλής Ζαβουλών Γουδιήλ υιος Σουδι · 12 της φυλής Ιωσήφ των υιών Μανασσή, Γαδι υιος Σουσι · 13 της φυλής Δάν Αμηήλ υιος Γαμαλί · 14 της φυλής Ασήρ Σαθούρ υιος Μιχαήλ · 15 της φυλής Νεφθαλί Ναβι υιος Σαβι · 16 της φυλής Γάδ Γουδιήλ υιος Μακχί · 17 ταύτα τα ονόματα των ανδρών, ους απέστειλε Μωυσης κατασκέψασθαι την γην. και επωνόμασε Μωυσης τον Αυσή υιόν Ναυή Ιησουν. 18 και απέστειλεν αυτούς Μωυσης κατασκέψασθαι την γην Χαναάν και ειπε προς αυτούς · ανάβητε ταύτη τη ερήμω και αναβήσεσθε εις το όρος, 19 και όψεσθε την γην, τις εστι, και τον λαόν τον εγκαθήμενον επ' αυτής, ει ισχυρός εστιν ή ασθενής, ει ολίγοι εισίν ή πολλοί · 20 και τις η γη, εις ην ούτοι

εγκάθηνται επ' αυτής, ει καλή εστιν ή πονηρά · και τίνες αι πόλεις, ας οὔτοι κατοικοῦσιν εν αυταις, ει εν τειχήρεσιν ή εν ατειχίστοις · 21 και τις η γη, ει πίων ή παρειμένη, ει εστιν εν αυτη δένδρα ή ου · και προσκαρτερήσαντες λήψεσθε από των καρπών της γης. και αι ημέραι ημέραι έαρος, πρόδρομοι σταφυλής. 22 και αναβάντες κατεσκέψαντο την γην από της ερήμου Σίν έως Ροόβ, εισπορευομένων Αιμάθ. 23 και ανέβησαν κατά την έρημον και απήλθον έως Χεβρών, και εκει Αχιμάν και Σεεσί και Θελαμί, γενεαί Ενάχ · και Χεβρών επτά έτεσιν ωκοδομήθη προ του Τανίν Αιγύπτου. 24 και ήλθουσαν έως Φάραγγος βότρυος, και κατεσκέψαντο αυτην · και έκοψαν εκειθεν κλήμα και βότρυν σταφυλής ένα επ' αυτού και ήραν αυτον επ' αναφορεῦσι και από των ροών, και από των συκών. 25 και τον τόπον εκεινον επωνόμασαν Φάραγγς βότρυος δια τον βότρυν, ον έκοψαν εκειθεν οι υιοί Ισραήλ.

26 Και απέστρεψαν εκειθεν κατασκευάμενοι την γην μετά τεσσαράκοντα ημέρας. 27 και πορευθέντες ήλθον προς Μωυσήν και Ααρών και προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ, εις την έρημον Φαράν Κάδης και απεκριθήσαν αυτοίς ρήμα και πάση συναγωγή και έδειξαν τον καρπόν της γης. 28 και διηγήσαντο αυτω και είπαν · ήλθαμεν εις την γην, εις ην απέστειλας ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και οὔτος ο καρπός αυτης · 29 αλλ' ή ότι θρασύ το έθνος το κατοικούν επ' αυτης, και αι πόλεις οχυραί τετειχισμένοι μεγάλοι σφόδρα, και την γενεάν Ενάχ εωράκαμεν εκει, 30 και Αμαλήκ κατοικεί εν τη γη τη προς νότον, και ο Χετταίος και ο Ευαίος και ο Ιεβουσαιος και ο Αμορραίος κατοικεί εν τη ορεινή, και ο Χαναναίος κατοικεί παρά θάλασσαν και παρά τον Ιορδάνην ποταμόν. 31 και κατεσιώπησε Χάλεβ τον λαόν προς Μωυσήν και είπεν αυτω · ουχι, αλλά αναβάντες αναβησόμεθα και κατακληρονομήσομεν αυτην, ότι δυνατοί δυνησόμεθα προς αυτούς. 32 και οι άνθρωποι οι συναβαίντες μετ' αυτού είπαν · ουκ αναβαίνομεν, ότι ου μη δυνώμεθα αναβήναι προς το έθνος, ότι ισχυρότερον ημών εστι μάλλον. 33 και εξήνεγκαν έκοτασιν της γης, ην κατεσκέψαντο αυτην προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες · την γην, ην παρήλθομεν αυτην κατασκέψασθαι, γη κατέσθουσα τους κατοικούντας επ' αυτης εστι · και πας ο λαός, ον εωράκαμεν εν αυτη, άνδρες υπερμήκεις · 34 και εκει εωράκαμεν τους γίγαντας και ήμεν ενώπιον αυτών ωσει ακρίδες, αλλά και οὔτως ήμεν ενώπιον αυτών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ αναλαβούσα πάσα η συναγωγή ενέδωκε φωνήν, και έκλαιεν ο λαός όλην την νύκτα εκείνην. 2 και διεγόγγυζον επί Μωυσήν και Ααρών πάντες οι υιοί Ισραήλ, και είπαν προς αυτούς πάσα η συναγωγή· όφελον απεθάνομεν εν τη Αιγύπτω, ή εν τη ερήμω ταύτη ει απεθάνομεν. 3 και ινατί Κύριος εισάγει ημάς εις την γην ταύτην πεσειν εν πολέμω; αι γυναίκες ημών και τα παιδιά έσονται εις διαρπαγήν· νυν ουν βέλτιον ημίν εστιν αποστραφήναι εις Αίγυπτον. 4 και είπαν έτερος τω ετέρω· δώμεν αρχηγόν και αποστρέψωμεν εις Αίγυπτον. 5 και έπεσε Μωυσής και Ααρών επί πρόσωπον εναντίον πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ. 6 Ιησούς δε ο του Ναυή και Χάλεβ ο του Ιεφοννή, των κατασκευαμένων την γην, διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών 7 και είπαν προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγοντες· η γην ην κατεσκευάμεθα αυτήν, αγαθή εστι σφόδρα σφόδρα· 8 ει αιρετίζει ημάς Κύριος, εισάξει ημάς εις την γην ταύτην και δώσει αυτήν ημίν, γη ήτις εστι ρέουσα γάλα και μέλι. 9 αλλά από του Κυρίου μη αποστάται γίνεσθε· υμεις δε μη φοβηθήτε τον λαόν της γης, ότι κατάβρωμα ημίν εστιν· αφέστηκε γαρ ο καιρός απ' αυτών, ο δε Κύριος εν ημίν· μη φοβηθήτε αυτούς. 10 και είπε πάσα η συναγωγή καταλιθοβολήσαι αυτούς εν λίθοις. και η δόξα Κυρίου ώφθη εν τη νεφέλη επί της σκηνης του μαρτυρίου πάσι τοις υιοίς Ισραήλ. 11 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· έως τίνος παροξύνει με ο λαός ούτος και έως τίνος ου πιστεύουσί μοι επί πάσι τοις σημείοις, οίς εποίησα εν αυτοίς; 12 πατάξω αυτούς θανάτω και απολώ αυτούς και ποιήσω σε και τον οίκον του πατρός σου εις έθνος μέγα και πολύ μάλλον ή τούτο. 13 και είπε Μωυσής προς Κύριον· και ακούσεται Αίγυπτος, ότι ανήγαγες τη ισχύϊ σου τον λαόν τούτον εξ αυτών, 14 αλλά και πάντες οι κατοικούντες επί της γης ταύτης ακηκόασιν, ότι συ ει Κύριος εν τω λαω τούτω, όστις οφθαλμοίς κατ' οφθαλμούς οπτάζη, Κύριε, και η νεφέλη σου εφέστηκεν επ' αυτών, και εν στύλω νεφέλης συ πορευή πρότερος αυτών την ημέραν και εν στύλω πυρός την νύκτα. 15 και εκτρίψεις τον λαόν τούτον ωσει άνθρωπον ένα, και ερούσι τα έθνη, όσοι ακηκόασι το όνομά σου, λέγοντες· 16 παρά το μη δύνασθαι Κύριον εισαγαγείν τον λαόν τούτον εις την γην, ην ώμοσεν αυτοίς, κατέστρωσεν αυτούς εν τη ερήμω. 17 και νυν υψωθήτω

η ισχύς, Κύριε, ον τρόπον είπας λέγων · 18 Κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός, αφαιρών ανομίας και αδικίας και αμαρτίας, και καθαρισμω ου καθαριεί τον ένοχον αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα έως τρίτης και τετάρτης γενεάς. 19 άφες την αμαρτιαν τω λαω τούτω κατά το μέγα έλεός σου, καθάπερ ήλεως εγένου αυτοίς απ' Αιγύπτου έως του νυν. 20 και είπε Κύριος προς Μωυσήν · ήλεως αυτοίς εμι κατά το ρήμά σου · 21 αλλά ζω εγώ και ζων το όνομά μου και εμπλήσει η δόξα Κυρίου πάσαν την γην, 22 ότι πάντες οι άνδρες οι ορώντες την δόξαν μου και τα σημεία, α εποίησα εν Αιγύπτω και εν τη ερήμω, και επείρασάν με τούτο δέκατον, και ουκ εισήκουσαν της φωνής μου, 23 ή μην ουκ όψονται την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών, αλλ' ή τα τέκνα αυτών, α εστι μετ' εμού ώδε, όσοι ουκ οίδασιν αγαθόν ουδέ κακόν, πας νεώτερος άπειρος, τούτοις δώσω την γην, πάντες δε οι παροξύναντές με ουκ όψονται αυτήν. 24 ο δε παις μου Χάλεβ, ότι πνεύμα έτερον εν αυτω και επηκολούθησέ μοι, εισάξω αυτόν εις την γην, εις ην εισήλθεν εκεί, και το σπέρμα αυτού κληρονομήσει αυτήν. 25 ο δε Αμαλήκ και ο Χαναναίος κατοικοῦσιν εν τη κοιλάδι · αύριον επιστρέψατε και απάρατε υμείς εις την έρημον, οδόν θάλασσαν ερυθράν.

26 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων · 27 έως τίνος την συναγωγήν την πονηράν ταύτην; α αυτοί γογγύζουσιν εναντίον μου, την γόγγυσιν των υιών Ισραήλ, ην εγόγγυσαν περι υμών, ακήκοα. 28 ειπόν αυτοίς · ζω εγώ, λέγει Κύριος, ή μην ον τρόπον λελαλήκατε εις τα ώτά μου, ούτω ποιήσω υμίν. 29 εν τη ερήμω ταύτη πεσείται τα κώλα υμών, και πάσα η επισκοπή υμών και οι κατηριθμημένοι υμών από εικοσαετούς και επάνω, όσοι εγόγγυζον επ' εμοί · 30 ει υμείς εισελεύσεσθε εις την γην, εφ' ην εξέτεινα την χεirá μου κατασκηνώσαι υμάς επ' αυτής, αλλ' ή Χάλεβ υιος Ιεφοννή και Ιησούς ο του Ναυή · 31 και τα παιδία, α είπατε εν διαρπαγή έσεσθαι, εισάξω αυτούς εις την γην, και κληρονομήσουσι την γην, ην υμείς απέστητε απ' αυτής. 32 και τα κώλα υμών πεσείται εν τη ερήμω ταύτη, 33 οι δε υιοί υμών έσονται νεμόμενοι εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη και ανοίσουσι την πορνείαν υμών, έως αν αναλωθή τα κώλα υμών εν τη ερήμω, 34 κατά τον αριθμόν των ημερών, όσας κατεσκέψασθε την γην, τεσσαράκοντα ημέρας, ημέραν του ενιαυτού, λήψεσθε τας αμαρτίας υμών τεσσαράκοντα έτη και γνώσεσθε τον θυμόν της οργής μου. 35 εγώ Κύριος ελάλησα · ή μην ούτω ποιήσω τη συναγωγή τη πονηρά ταύτη τη επισυνισταμένη επ' εμέ · εν τη ερήμω ταύτη εξαναλωθήσονται και εκεί αποθανούονται. 36 και οι άνθρωποι, ους απέστειλε Μωυσης

κατασκέψασθαι την γην και παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αυτής προς την συναγωγήν εξενέγκαι ρήματα πονηρά περί της γης, 37 και απέθανον οι άνθρωποι οι κατείπαντες πονηρά κατά της γης εν τη πληγή έναντι Κυρίου 38 και Ιησούς υιος Ναυή, και Χάλεβ υιος Ιεφοννή έζησαν από των ανθρώπων εκείνων των πεπορευμένων κατασκέψασθαι την γην.

39 Και ελάλησε Μωυσής τα ρήματα ταύτα προς πάντας υιούς Ισραήλ, και επένθησεν ο λαός σφόδρα. 40 και ορθρίσαντες το πρωϊ ανέβησαν εις την κορυφήν του όρους λέγοντες · ιδού οϊδε ημείς αναβησόμεθα εις τον τόπον, ον ειπε Κύριος, ότι ημάρτομεν. 41 και ειπε Μωυσής · ινατί υμείς παραβαίνετε το ρήμα Κυρίου; ουκ εϋδοδα έσται υμίν. 42 μη αναβαίνετε · ου γαρ εστι Κύριος μεθ' υμών, και πεσείσθε προ προσώπου των εχθρών υμών. 43 ότι ο Αμαλήκ και ο Χαναναϊος εκεί έμπροσθεν υμών, και πεσείσθε μαχαίρα, ου είνεκεν απεστράφητε απειθούντες Κυρίω, και ουκ έσται Κύριος εν υμίν. 44 και διαβιασάμενοι ανέβησαν επί την κορυφήν του όρους · η δε κιβωτός της διαθήκης Κυρίου και Μωυσής ουκ εκινήθησαν εκ της παρεμβολής. 45 και κατέβη ο Αμαλήκ και ο Χαναναϊος ο εγκαθήμενος εν τω όρει εκείνω και ετρέψαντο αυτούς και κατέκοψαν αυτούς έως Ερμάν · και απεστράφησαν εις την παρεμβολήν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · όταν εισέλθητε εις την γην της κατοικήσεως υμών, ην εγώ δίδωμι υμίν, 3 και ποιήσεις ολοκαυτώματα Κυρίω, ολοκάρπωμα ή θυσίαν, μεγαλύναι ευχήν ή καθ' εκούσιον ή εν ταις εορταίς υμών ποιήσαι οσμήν ευωδίας τω Κυρίω, ει μεν από των βοών ή από των προβάτων, 4 και προσοίσει ο προσφέρων το δώρον αυτού Κυρίω θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον του οϊφι αναπεποιημένης εν ελαίω εν τετάρτω του ίν · 5 και οϊνον εις σπονδήν το τέταρτον του ίν ποιήσετε επί της ολοκαυτώσεως, ή επί της θυσίας · τω αμνω τω ενί ποιήσεις τοσοϋτο, κάρπωμα οσμήν ευωδίας τω Κυρίω. 6 και τω κριω, όταν ποιήτε αυτόν εις ολοκαύτωμα ή εις θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα αναπεποιημένης εν ελαίω, το τρίτον του ίν · 7 και

οίνον εις σπονδήν το τρίτον του ίν προσοίσετε εις οσμήν ευωδίας Κυρίω. 8 εάν δε ποιήτε από των βοών εις ολοκαύτωσιν ή εις θυσίαν μεγαλύναι ευχήν, ή εις σωτήριον Κυρίω, 9 και προσοίσει επί του μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα αναπεποιημένης εν ελαίω ήμισυ του ίν 10 και οίνον εις σπονδήν το ήμισυ του ίν, κάρπωμα οσμήν ευωδίας Κυρίω. 11 ούτω ποιήσεις τω μόσχω τω ενί ή τω κριω τω ενί ή τω αμνω τω ενί εκ των προβάτων ή εκ των αιγών · 12 κατά τον αριθμόν ων εάν ποιήσητε, ούτως ποιήσετε τω ενί κατά τον αριθμόν αυτών. 13 πας ο αυτόχθων ποιήσει ούτως τοιαύτα, προσενέγκαι καρπώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω. 14 εάν δε προσήλυτος εν υμίν προσγένηται εν τη γη υμών, ή ος αν γένηται εν υμίν εν ταις γενεαίς υμών, και ποιήσει κάρπωμα οσμήν ευωδίας Κυρίω, ον τρόπον ποιείτε υμείς, ούτω ποιήσει η συναγωγή Κυρίω. 15 νόμος εις έσται υμίν και τοις προσηλύτοις τοις προσκειμένοις εν υμίν, νόμος αιώνιος εις τας γενεάς υμών · ως υμείς και ο προσήλυτος έσται έναντι Κυρίου. 16 νόμος εις έσται και δικαίωμα εν έσται υμίν και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν υμίν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 18 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · εν τω εισπορεύεσθαι υμάς εις την γην, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί, 9 και έσται όταν έσθητε υμείς από των άρτων της γης, αφελείτε αφάιρεμα αφόρισμα Κυρίω · απαρχήν φυράματος υμών 20 άρτον αφοριείτε αφάιρεμα αυτό · ως αφάιρεμα από άλω, ούτως αφελείτε αυτόν, 21 απαρχήν φυράματος υμών, και δώσετε Κυρίω αφάιρεμα εις τας γενεάς υμών.

22 Όταν δε διαμάρτητε και μη ποιήσητε πάσας τας εντολάς ταύτας, ας ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν, 23 καθά συνέταξε Κύριος προς υμάς εν χειρί Μωυσή από της ημέρας, ή συνέταξε Κύριος προς υμάς και επέκεινα εις τας γενεάς υμών, 24 και έσται εάν εξ οφθαλμών της συναγωγής γενηθή ακουσίως, και ποιήσει πάσα η συναγωγή μόσχον ένα εκ βοών άμωμον εις ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω και θυσίαν τούτου και σπονδήν αυτού κατά την σύνταξιν και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας. 25 και εξιλάσεται ο ιερεύς περί πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ, και αφεθήσεται αυτοίς · ότι ακουσίον εστι, και αυτοί ήνεγκαν το δώρον αυτών κάρπωμα Κυρίω περί της αμαρτίας αυτών έναντι Κυρίου, περί των ακουσιών αυτών. 26 και αφεθήσεται κατά πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω προς υμάς, ότι παντί τω λαω ακούσιον. 27 εάν τε ψυχή μία αμάρτη ακουσίως, προσάξει αίγα μίαν ενιαυσίαν περί αμαρτίας, 28 και εξιλάσεται ο ιερεύς περί της ψυχής της ακουσιασθείσης και αμαρτούσης ακουσίως έναντι Κυρίου εξιλάσασθαι περί αυτού. 29 τω

εγχορίω εν υιοίς Ισραήλ και τω προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ εν αυτοίς νόμος εις ἔσται αυτοίς, ος εάν ποιήση ακουσίως. 30 και ψυχή, ἥτις ποιήσει εν χειρὶ υπερηφανίας ἀπὸ των αυτοχθόνων ἢ ἀπὸ των προσηλύτων, τον Θεόν οὗτος παροξυνεί, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαοῦ αὐτῆς, 31 ὅτι το ρῆμα Κυρίου εφάυλισε και τας εντολάς αὐτοῦ διεσκέδασεν· εκτριψει εκτριβήσεται η ψυχή εκείνη, η αμαρτία αὐτῆς εν αὐτῇ.

32 Και ἦσαν οι υιοὶ Ισραήλ εν τη ερήμῳ και εὔρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τη ημέρα των σαββάτων. 33 και προσήγαγον αὐτόν οι ευρόντες συλλέγοντα ξύλα τη ημέρα των σαββάτων προς Μωυσὴν και Ααρὼν και προς πάσαν συναγωγὴν υἰῶν Ισραήλ. 34 και ἀπέθεντο αὐτόν εις φυλακὴν, ου γαρ συνέκριναν τι ποιήσωσιν αὐτόν. 35 και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων· θανάτῳ θανατούσθῳ ο ἄνθρωπος, λιθοβολήσατε αὐτόν λίθοις πάσα η συναγωγή. 36 και ἐξήγαγον αὐτόν πάσα η συναγωγή ἔξω της παρεμβολῆς, και ἐλιθοβόλησεν αὐτόν πάσα η συναγωγή λίθοις ἔξω της παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

37 Και εἶπε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων· 38 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερεῖς προς αὐτούς και ποιησάτωσαν εαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τα πτερύγια των ἱματίων αὐτῶν εις τας γενεάς αὐτῶν και ἐπιθήσετε ἐπὶ τα κράσπεδα των πτερυγίων κλώσμα υακίνθινον. 39 και ἔσται ὑμῖν εν τοις κρασπέδοις και ὄψεσθε αὐτά και μνησθήσεσθε πασῶν των εντολῶν Κυρίου και ποιήσετε αὐτάς, και ου διαστραφήσεσθε ὀπίσω των διανοιῶν ὑμῶν και των οφθαλμῶν ὑμῶν, εν οἷς ὑμεῖς εκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν, 40 ὅπως αν μνησθήτε και ποιήσητε πάσας τας εντολάς μου και ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν. 41 ἐγὼ Κύριος ο Θεός ὑμῶν ο εξαγωγὸν ὑμᾶς εκ γῆς Αιγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, ἐγὼ Κύριος ο Θεός ὑμῶν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κορέ υἱος Ισσαάρ υἱοῦ Καάθ υἱοῦ Λευὶ και Δαθάν και Αβειρών υιοὶ Ελιάβ και Αὼν υἱος Φαλέθ υἱοῦ Ρουβὴν, 2 και ἀνέστησαν ἐναντι Μωυσῇ, και ἄνδρες των υἰῶν Ισραήλ πενήκοντα και διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς, σύγκλητοι βουλῆς και ἄνδρες ὀνομαστοὶ, 3 συνέστησαν ἐπὶ Μωυσὴν και Ααρὼν και εἶπαν· ἐχέτω ὑμῖν, ὅτι πάσα η συναγωγή πάντες

άγιοι, και εν αυτοίς Κύριος, και διατί κατανίστασθε επί την συναγωγήν Κυρίου; 4 και ακούσας Μωσής έπεσεν επί πρόσωπον, 5 και ελάλησε προς Κορέ και προς πάσαν αυτού την συναγωγήν λέγων· επέσκεπται και έγνω ο Θεός τους όντας αυτού και τους αγίους, και προσηγάγετο προς εαυτόν, και ους εξελέξατο εαυτώ, προσηγάγετο προς εαυτόν. 6 τούτο ποιήσατε· λάβετε υμίν αυτοίς πυρεία, Κορέ και πάσα η συναγωγή αυτού, 7 και επίθετε επ' αυτά πυρ, και επίθετε επ' αυτά θυμίαμα έναντι Κυρίου αύριον· και έσται ο ανήρ, ον εκλέλεκται Κύριος, ούτος άγιος· ικανούσθω υμίν υιοί Λευί. 8 και είπε Μωσής προς Κορέ· εισακούσατέ μου, υιοί Λευί. 9 μη μικρόν εστι τούτο υμίν, ότι διέστειλεν ο Θεός Ισραήλ υμάς εκ συναγωγής Ισραήλ και προσηγάγετο υμάς προς εαυτόν λειτουργείν τας λειτουργίας της σκηνης Κυρίου και παρίστασθαι έναντι της σκηνης λατρεύειν αυτοίς; 10 και προσηγάγετό σε και πάντας τους αδελφούς σου υιούς Λευί μετά σου και ζητείτε και ιερατεύειν; 11 ούτως συ και πάσα η συναγωγή σου η συνηθροισμένη προς τον Θεόν· και Ααρών τις εστιν, ότι διαγογγύζετε κατ' αυτού; 12 και απέστειλε Μωσής καλέσαι Δαθάν και Αβειρών υιούς Ελιάβ· και είπαν· ουκ αναβαίνομεν· 13 μη μικρόν τούτο, ότι ανήγαγες ημάς εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι αποκτείναι ημάς εν τη ερήμω, ότι κατάρχεις ημών άρχων; 14 ει και εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι εισήγαγες ημάς και έδωκας ημίν κλήρον αγρού και αμπελώνας, τους οφθαλμούς των ανθρώπων εκείνων αν εξέκοπας· ουκ αναβαίνομεν. 15 και εβαρυθύμησε Μωσής σφόδρα και είπε προς Κύριον· μη πρόσχης εις την θυσίαν αυτών· ουκ επιθύμημα ουδενός αυτών είληφα, ουδέ εκάκωσα ουδένα αυτών. 16 και είπε Μωσής προς Κορέ· αγιάσον την συναγωγήν σου και γίνεσθε έτοιμοι έναντι Κυρίου συ και Ααρών και αυτοί αύριον. 17 και λάβετε έκαστος το πυρείον αυτού και επιθήσετε επ' αυτά θυμίαμα και προσάζετε έναντι Κυρίου έκαστος το πυρείον αυτού, πενήκοντα και διακόσια πυρεία, και συ και Ααρών έκαστος το πυρείον αυτού. 18 και έλαβεν έκαστος το πυρείον αυτού και επέθηκαν επ' αυτά πυρ και επέβαλον επ' αυτά θυμίαμα. και έστησαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου Μωσής και Ααρών. 19 και επισυνέστησεν επ' αυτούς Κορέ την πάσαν αυτού συναγωγήν παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. και ώφθη η δόξα Κυρίου πάση τη συναγωγή. 20 και ελάλησε Κύριος προς Μωσήν και Ααρών λέγων· 21 αποσχίσθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, και εξαναλώσω αυτούς εισάπαξ. 22 και έπεσαν επί πρόσωπον αυτών και είπαν· Θεός, Θεός των πνευμάτων και πάσης σαρκός, ει άνθρωπος εις ήμαρτεν, επί πάσαν την συναγωγήν

οργή Κυρίου; 23 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 24 λάλησον τη συναγωγή λέγων· αναχωρήσατε κύκλω από της συναγωγής Κορέ. 25 και ανέστη Μωυσής και επορεύθη προς Δαθάν και Αβειρών, και συνεπορεύθησαν μετ' αυτού πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ. 26 και ελάλησε προς την συναγωγήν λέγων· αποσχίσθητε από των σκηνών των ανθρώπων των σκληρών τούτων, και μη άπτεσθε από πάντων, ων εστιν αυτοίς, μη συναπόλησθε εν πάση τη αμαρτία αυτών. 27 και απέστησαν από της σκηνης Κορέ κύκλω· και Δαθάν και Αβειρών εξήλθον και ειστήκεισαν παρά τας θύρας των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών και η αποσκευή αυτών. 28 και είπε Μωυσής· εν τούτω γνώσεσθε ότι Κύριος απέστειλέ με ποιήσαι πάντα τα έργα ταύτα, ότι ουκ απ' εμαυτού· 29 ει κατά θάνατον πάντων ανθρώπων αποθανούνται ούτοι, ει και κατ' επίσκεψιν πάντων ανθρώπων επισκοπή έσται αυτών, ουχί Κύριος απέσταλκέ με· 30 αλλ' ή εν φάσματι δείξει Κύριος, και ανοίξασα η γη το στόμα αυτής καταπίεται αυτούς και τους οίκους αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάντα, όσα εστιν αυτοίς, και καταβήσονται ζώντες εις άδου, και γνώσεσθε, ότι παρώξυναν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον. 31 ως δε επαύσατο λαλών πάντας τους λόγους τούτους, ερράγη η γη υποκάτω αυτών, 32 και ηνοιχθη η γη και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους όντας μετά Κορέ και τα κτήνη αυτών. 33 και κατέβησαν αυτοί και όσα εστιν αυτών ζώντα εις άδου, και εκάλυψεν αυτούς η γη, και απώλοντο εκ μέσου της συναγωγής. 34 και πας Ισραήλ οι κύκλω αυτών έφυγον από της φωνής αυτών, ότι λέγοντες· μη ποτε καταπιη ημάς η γη. 35 και πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους πενήκοντα και διακοσίους άνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν 2 και προς Ελεάζαρ τον υιόν Ααρών τον ιερέα· ανέλεσθε τα πυρεία τα χαλκά εκ μέσου των κατακεκαυμένων και το πυρ το αλλότριον τούτο σπείρον εκεί, 3 ότι ηγίασαν τα πυρεία των αμαρτωλών τούτων εν ταις ψυχαίς αυτών· και ποιήσον

αυτά λεπίδας ελατάς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἐναντι Κυρίου και ηγιασθησαν και εγένοντο εις σημειον τοις υιοις Ισραήλ. 4 και ἔλαβεν Ελεάζαρ υιος Ααρών του ιερέως τα πυρεία τα χαλκά, ὅσα προσήνεγκαν οι κατακεκαυμένοι, και προσέθηκαν αυτά περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, 5 μνημόσουνον τοις υιοις Ισραήλ, ὅπως αν μη προσέλθη μηδεις αλλογενής, ος ουκ ἔστιν εκ του σπέρματος Ααρών, επιθειναι θυμίαμα ἐναντι Κυρίου και ουκ ἔσται ὡσπερ Κορέ και η επισύστασις αὐτοῦ, καθά ἐλάλησε Κύριος εν χειρὶ Μωσῆ αὐτῷ.

6 Και ἐγόγγυσαν οι υιοὶ Ισραήλ τη ἐπαύριον ἐπὶ Μωσῆν και Ααρών λέγοντες· υμεῖς ἀπεκτάγκατε τον λαόν Κυρίου. 7 και ἐγένετο εν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι την συναγωγὴν ἐπὶ Μωσῆν και Ααρών και ὠρμησαν ἐπὶ την σκηνὴν του μαρτυρίου, και τήνδε ἐκάλυψεν αὐτήν η νεφέλη και ὠφθη η δόξα Κυρίου. 8 και εισηλθε Μωσῆς και Ααρών κατὰ πρόσωπον της σκηνῆς του μαρτυρίου. 9 και ἐλάλησε Κύριος προς Μωσῆν και Ααρών λέγων· 10 ἐκχωρήσατε εκ μέσου της συναγωγῆς ταύτης, και ἐξαναλώσω αὐτοὺς εισάπαξ. και ἐπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. 11 και εἶπε Μωσῆς προς Ααρών· λάβε το πυρεῖον και ἐπίθεθι ἐπὶ αὐτὸ πυρ ἀπὸ του θυσιαστηρίου και ἐπίβαλε ἐπὶ αὐτὸ θυμίαμα και ἀπένεγκε το τάχος εις την παρεμβολὴν και ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν· ἐξήλθε γαρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἤρκται θραύειν τον λαόν. 12 και ἔλαβεν Ααρών, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωσῆς, και ἔδραμεν εις την συναγωγὴν· και ἤδη ἐνήρκτο η θραύσις εν τῷ λαῷ· και ἐπέβαλε το θυμίαμα και ἐξιλάσατο περὶ του λαοῦ 13 και ἔσθη ἀναμέσον των τεθνηκότων και των ζώντων, και ἐκόπασεν η θραύσις. 14 και ἐγένοντο οι τεθνηκότες εν τη θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες και ἐπτακόσιοι, χωρὶς των τεθνηκότων ἐνεκεν Κορέ. 15 και ἐπέστρεψεν Ααρών προς Μωσῆν ἐπὶ την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου, και ἐκόπασεν η θραύσις.

16 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωσῆν λέγων· 17 λάλησον τοις υιοις Ισραήλ και λάβε παρ' αὐτῶν ράβδον ράβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων των ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ράβδους, και ἐκάστου το ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ της ράβδου. 18 και το ὄνομα Ααρών ἐπίγραψον ἐπὶ της ράβδου Λευὶ· ἔστι γαρ ράβδος μία, κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι. 19 και θήσεις αὐτάς εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, κατέναντι του μαρτυρίου, εν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ. 20 και ἔσται ο ἄνθρωπος, ον αν ἐκλέξωμαι αὐτόν, η ράβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· και περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τον γογγυσμὸν υἱῶν Ισραήλ, α αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' υμῖν. 21 και ἐλάλησε Μωσῆς τοις υιοις Ισραήλ, και ἔδωκαν αὐτῷ

πάντες οι άρχοντες αυτών ράβδον, τω άρχοντι τω ενί ράβδον κατ' άρχοντα, κατ' οίκους πατριών αυτών, δώδεκα ράβδους, και η ράβδος Ααρών ανά μέσον των ράβδων αυτών. 22 και απέθηκε Μωσής τας ράβδους έναντι Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 23 και εγένετο τη επαύριον και εισήλθε Μωσής και Ααρών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και ιδού εβλάστησεν η ράβδος Ααρών εις οίκον Λευί και εξήνεγκε βλαστόν και εξήνησεν άνθη και εβλάστησε κάρυα. 24 και εξήνεγκε Μωσής πάσας τας ράβδους από προσώπου Κυρίου προς πάντας υιούς Ισραήλ, και είδον και έλαβον έκαστος την ράβδον αυτού. 25 και ειπε Κύριος προς Μωσσήν· απόθες την ράβδον Ααρών ενώπιον των μαρτυρίων εις διατήρησιν, σημείον τοις υιοίς των ανηκόων, και παυσάσθω ο γογγυσμός αυτών απ' εμού, και ου μη αποθάνωσι. 26 και εποίησε Μωσής και Ααρών, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωσσή, ούτως εποίησαν. 27 και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς Μωσσήν λέγοντες· ιδού εξανηλώμεθα, απολώλαμεν, παρανηλώμεθα· 28 πας ο απόμενος της σκηνής Κυρίου αποθήσκει· έως εις τέλος αποθάνωμεν;

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Ααρών λέγων· συ και οι υιοί σου και ο οίκος του πατρός σου λήψεσθε τας αμαρτίας των αγίων, και συ και οι υιοί σου λήψεσθε τας αμαρτίας της ιερατείας υμών. 2 και τους αδελφούς σου, φυλήν Λευί, δήμον του πατρός σου, προσαγάγου προς σεαυτόν, και προστεθήτωσαν σοι και λειτουργείτωσαν σοι, και συ και οι υιοί σου μετά σου απέναντι της σκηνής του μαρτυρίου. 3 και φυλάζονται τας φυλακάς σου και τας φυλακάς της σκηνής, πλην προς τα σκεύη τα άγια και προς το θυσιαστήριον ου προσελεύσονται, και ουκ αποθανούονται και ούτοι και υμείς. 4 και προστεθήσονται προς σε και φυλάζονται τας φυλακάς της σκηνής του μαρτυρίου κατά πάσας τας λειτουργίας της σκηνής· και ο αλλογενής ου προσελεύσεται προς σε. 5 και φυλάξεσθε τας φυλακάς των αγίων και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και ουκ έσται θυμός εν τοις υιοίς Ισραήλ. 6 και εγώ ειληφα τους αδελφούς υμών τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ δόμα δεδομένον Κυρίω, λειτουργείν

τας λειτουργίας της σκηνης του μαρτυρίου · 7 και συ και οι υιοί σου μετά σου διατηρήσετε την ιερατείαν υμών, κατά πάντα τρόπον του θυσιαστηρίου και το ένδοθεν του καταπιετάσματος και λειτουργήσετε τας λειτουργίας δόμα της ιερατείας υμών · και ο αλλογενής ο προσπορευόμενος αποθάνειται.

8 Και ελάλησε Κύριος προς Ααρών · και ιδού εγώ δέδωκα υμίν την διατήρησιν των απαρχών · από πάντων των ηγιασμένων μοι παρά των υιών Ισραήλ σοί δέδωκα αυτά εις γέρας και τοις υιοίς σου μετά σε νόμιμον αιώνιον. 9 και τούτο έστω υμίν από των ηγιασμένων αγίων των καρπιωμάτων, από πάντων των δώρων αυτών και από πάντων των θυσιασμάτων αυτών και από πάσης πλημμελείας αυτών και από πασών των αμαρτιών αυτών, όσα αποδιδόασί μοι από πάντων των αγίων, σοί έσται και τοις υιοίς σου. 10 εν τω αγίω των αγίων φάγεσθε αυτά · παν αρσενικόν φάγεται αυτά, συ και οι υιοί σου · άγια έσται σοι. 11 και τούτο έσται υμίν απαρχή δομάτων αυτών · από πάντων των επιθεμάτων των υιών Ισραήλ σοί δέδωκα αυτά και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου, νόμιμον αιώνιον · πας καθαρός εν τω οίκω σου έδεται αυτά. 12 πάσα απαρχή ελαίου και πάσα απαρχή οίνου και σίτου, απαρχή αυτών, όσα αν δώσι τω Κυρίω, σοί δέδωκα αυτά. 13 τα πρωτογεννήματα πάντα, όσα εν τη γη αυτών, όσα αν ενέγκωσι Κυρίω, σοί έσται · πας καθαρός εν τω οίκω σου έδεται αυτά. 14 παν ανατεθεματισμένον εν υιοίς Ισραήλ σοί έσται. 15 και παν διανοίγον μήτραν από πάσης σαρκός, όσα προσφέρουσι Κυρίω από ανθρώπου έως κτήνους, σοί έσται · αλλ' ή λύτρωις λυτρωθήσεται τα πρωτότοκα των ανθρώπων, και τα πρωτότοκα των κτηνών των ακαθάρτων λυτρώση. 16 και η λύτρωσις αυτού από μηνιαίου · η συντίμησις πέντε σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον, είκοσιν οβολοί εισι. 17 πλήν πρωτότοκα μόσχων και πρωτότοκα προβάτων και πρωτότοκα αιγών ου λυτρώση, άγιά εστι · και το αίμα αυτών προσχεείς προς το θυσιαστήριον και το στέαρ ανοίσεις κάρπωμα εις οσμην ευωδίας Κυρίω, 18 και τα κρέα έσται σοί · καθά και το σπηθύνιον του επιθέματος και κατά τον βραχίονα τον δεξιόν σοί έσται. 19 παν αφάιρεμα των αγίων, όσα εάν αφέλωσιν οι υιοί Ισραήλ Κυρίω, δέδωκά σοι και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου, νόμιμον αιώνιον · διαθήκη αλός αιωνίου έστιν έναντι Κυρίου σοί και τω σπέρματι σου μετά σε. 20 Και ελάλησε Κύριος προς Ααρών · εν τη γη αυτών ου κληρονομήσεις, και μερίς ουκ έσται σοι εν αυτοίς, ότι εγώ μερίς σου και κληρονομία σου εν μέσω των υιών Ισραήλ. 21 και τοις υιοίς

Λευί ιδού δώδεκα παν επιδέκατον εν Ισραήλ εν κλήρω αντί των λειτουργιών αυτών, ὅσα αυτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 22 και ου προσελεύσονται ἔτι οἱ υιοὶ Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου λαβεῖν αμαρτίαν θανατηφόρον. 23 και λειτουργήσει ο Λευίτης αὐτός την λειτουργίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου, και αυτοὶ λήψονται τα αμαρτήματα αυτών, νόμιμον αἰώνιον εις τας γενεάς αυτών · και εν μέσω υἰών Ισραήλ ου κληρονομήσουσι κληρονομίαν · 24 ὅτι τα επιδέκατα των υἰών Ισραήλ, ὅσα εἴαν αφορίσωσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις εν κλήρῳ · δια τοῦτο εἶρηκα αυτοῖς, εν μέσω υἰών Ισραήλ ου κληρονομήσουσι κλήρον.

25 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 26 και τοῖς Λευίταις λαλήσεις και ερεῖς προς αυτοὺς · εἴαν λάβητε παρά των υἰών Ισραήλ το επιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αυτών εν κλήρῳ, και ἀφελείτε ὑμεῖς ἀπ' αυτου ἀφαίρεμα Κυρίῳ επιδέκατον ἀπὸ του επιδεκάτου. 27 και λογιθήσεται ὑμῖν τα ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σίτος ἀπὸ ἄλω και ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνου. 28 οὕτως ἀφελείτε αυτοὺς και ὑμεῖς ἀπὸ πάντων των ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων των επιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα εἴαν λάβητε παρά των υἰών Ισραήλ, και δώσετε ἀπ' αυτών ἀφαίρεμα Κυρίῳ Ααρὼν τῷ ἱερεῖ. 29 ἀπὸ πάντων των δομάτων ὑμῶν ἀφελείτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων των ἀπαρχῶν το ἡγιασμένον ἀπ' αυτου. 30 και ερεῖς προς αυτοὺς · ὅταν ἀφαιρήτε την ἀπαρχήν ἀπ' αυτου, και λογιθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλω και ὡς γένημα ἀπὸ ληνου. 31 και ἔδεσθε αὐτὸ εν παντί τόπῳ ὑμεῖς και οἱ οἴκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστιν ἀντί των λειτουργιών ὑμῶν των εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 32 και ου λήψεσθε δι' αὐτὸ αμαρτίαν, ὅτι αν ἀφαιρήτε την ἀπαρχήν ἀπ' αυτου · και τα ἅγια των υἰών Ισραήλ ου βεβηλώσετε, ἵνα μη ἀποθάνητε.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρὼν λέγων · 2 αὕτη ἡ διαστολή του νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος λέγων · λάλησον τοῖς υιοῖς Ισραήλ και λαβέτωσαν προς σε δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον, ἥτις ουκ ἔχει εν αὐτῇ μῶμον, και ἡ ουκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτήν ζυγός. 3 και δώσεις

αυτήν προς Ελεάζαρ τον ιερέα, και εξάξουσιν αυτήν έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρὸν και σφάζουσιν αυτήν ενώπιον αὐτοῦ. 4 και λήψεται Ελεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς και ρανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου της σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπιτάκις. 5 και κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ, και τὸ δῆρμα και τὰ κρέα αὐτῆς και τὸ αἷμα αὐτῆς συν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται. 6 και λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον και ὕσσωπον και κόκκινον και ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος της δαμάλεως. 7 και πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς και λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι και μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, και ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἐσπέρας. 8 και ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. 9 και συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν της δαμάλεως και ἀποθήσει έξω της παρεμβολής εἰς τόπον καθαρὸν, και ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν, ὕδωρ ραντισμοῦ, ἄγνισμὰ ἐστὶ. 10 και ὁ συνάγων τὴν σποδιάν της δαμάλεως πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. και ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ και τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον.

11 Ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας· 12 οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ και τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ και καθαρὸς ἔσται· ἐὰν δε μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ και τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. 13 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, και μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτος ἐστίν, ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστὶ.

14 Και οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν και ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἐπτά ἡμέρας. 15 και πᾶν σκεῦος ἀνεωγμένον, ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐστὶ. 16 και πᾶς, ὅς ἐὰν ἄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ οστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος, ἐπτά ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται. 17 και λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ της σποδιάς της κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ και ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος· 18 και λήψεται ὕσσωπον και βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, και περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον και ἐπὶ τὰ σκεῦη και ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἀν ὦσιν ἐκεῖ, και ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ οστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος· 19 και περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν

ακάθαρτον εν τη ημέρα τη τρίτη και εν τη ημέρα τη εβδόμη, και αφαγνισθήσεται τη ημέρα τη εβδόμη και πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 20 και άνθρωπος, ος εάν μianθή και μη αφαγνισθή, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ μέσου της συναγωγής, ότι τα άγια Κυρίου emíanεν, ότι ύδωρ ραντισμού ου περιεραντίσθη επ' αυτόν, ακάθαρτός εστι. 21 και έσται υμίν νόμιμον αιώνιον · και ο περιρραίνων ύδωρ ραντισμού πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ο αποόμενος του ύδατος του ραντισμού ακάθαρτος έσται έως εσπέρας · 22 και παντός ου εάν άψηται αυτού ο ακάθαρτος, ακάθαρτον έσται, και ψυχή η απομένη ακάθαρτος έσται έως εσπέρας.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ήλθον οι υιοί Ισραήλ πάσα η συναγωγή εις την έρημον Σίν, εν τω μηνί τω πρώτω, και κατέμεινεν ο λαός εν Κάδης, και ετελεύτησεν εκεί Μαριάμ και ετάφη εκεί. 2 και ουκ ην ύδωρ τη συναγωγή, και ηθροίσθησαν επί Μωυσήν και Ααρών. 3 και ελοιδορείτο ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες · όφελον απεθάνομεν εν τη απωλεία των αδελφών ημών έναντι Κυρίου · 4 και ινατί ανηγάγετε την συναγωγήν Κυρίου εις την έρημον ταύτην αποκτείνει ημάς και τα κτήνη ημών; 5 και ινατί τούτο; ανηγάγετε ημάς εξ Αιγύπτου παραγενέσθαι εις τον τόπον τον πονηρόν τούτον, τόπος ου ου σπείρεται, ουδέ συκαί, ουδέ άμπελοι, ούτε ροαί, ούτε ύδωρ εστί πειν. 6 και ήλθε Μωυσής και Ααρών από προσώπου της συναγωγής επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και έπεσον επί πρόσωπον, και ώφθη η δόξα Κυρίου προς αυτούς. 7 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 8 λάβε την ράβδον σου και εκκλησίασον την συναγωγήν συ και Ααρών ο αδελφός σου και λαλήσατε προς την πέτραν εναντίον αυτών, και δώσει τα ύδατα αυτής, και εξοίσετε αυτοίς ύδωρ εκ της πέτρας, και ποτιείτε την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών. 9 και έλαβε Μωυσής την ράβδον την απέναντι Κυρίου, καθά συνέταξε Κύριος, 10 και εξεκλησίασε Μωυσής και Ααρών την συναγωγήν απέναντι της πέτρας και ειπε προς αυτούς · ακούσατέ μου, οι απειθείς · μη εκ της πέτρας ταύτης εξάξομεν υμίν ύδωρ; 11 και επάρας Μωυσής την χείρα αυτού επάταξε την πέτραν τη ράβδω δις, και

εξήλθεν ύδωρ πολύ, και έπιεν η συναγωγή και τα κτήνη αυτών. 12 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών · ότι ουκ επιστεύσατε αγιάσαι με εναντίον των υιών Ισραήλ, δια τούτο ουκ εισάξετε υμείς την συναγωγήν ταύτην εις την γην, ην δέδωκα αυτοίς. 13 τούτο το ύδωρ αντιλογίας, ότι ελοιδορήθησαν οι υιοί Ισραήλ έναντι Κυρίου και ηγίασθη εν αυτοίς.

14 Και απέστειλε Μωυσης αγγέλους εκ Κάδης προς βασιλέα Εδώμ λέγων · τάδε λέγει ο αδελφός σου Ισραήλ · συ επίστη πάντα τον μόχθον τον ευρόντα ημάς, 15 και κατέβησαν οι πατέρες ημών εις Αίγυπτον, και παρωκήσαμεν εν Αιγύπτω ημέρας πλείους, και εκάκωσαν ημάς οι Αιγύπτιοι και τους πατέρας ημών, 16 και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και αποστείλας άγγελον εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, και νυν εσμεν εν Κάδης πόλει, εκ μέρους των ορίων σου · 17 παρελευσόμεθα δια της γης σου, ου διελευσόμεθα δι' αγρών, ουδέ δι' αμπελώνων, ουδέ πόμεθα ύδωρ εκ λάκκου σου, οδω βασιλική πορευσόμεθα, ουκ εκκλινούμεν δεξιά ουδέ ευώνυμα, έως αν παρέλθωμεν τα όρια σου. 18 και ειπε προς αυτόν Εδώμ · ου διελεύση δι' εμού, ει δε μη, εν πολέμω εξελεύσομαι εις συνάντησίν σοι. 19 και λέγουσιν αυτω οι υιοί Ισραήλ · παρά το όρος παρελευσόμεθα, εάν δε του ύδατός σου πίνωμεν εγώ τε και τα κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι · αλλά το πράγμα ουδέν εστι, παρά το όρος παρελευσόμεθα. 20 ο δε ειπεν · ου διελεύση δι' εμού. και εξήλθεν Εδώμ εις συνάντησιν αυτω εν όχλω βαρεί και εν χειρί ισχυρά. 21 και ουκ ηθέλησεν Εδώμ δούνην τω Ισραήλ παρελθείν δια των ορίων αυτού · και εξέκλινεν Ισραήλ απ' αυτού.

22 Και απήραν εκ Κάδης · και παρεγένοντο οι υιοί Ισραήλ, πάσα η συναγωγή εις Ωρ το όρος. 23 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών εν Ωρ τω όρει επί των ορίων της γης Εδώμ λέγων · 24 προστεθήτω Ααρών προς τον λαόν αυτού, ότι ου μη εισέλθητε εις την γην, ην δέδωκα τοις υιοίς Ισραήλ, διότι παρωξύνατέ με επί του ύδατος της λοιδορίας. 25 λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού και αναβίβασον αυτούς εις Ωρ το όρος έναντι πάσης της συναγωγής 26 και έκδυσον Ααρών την στολήν αυτού και ένδυσον Ελεάζαρ τον υιόν αυτού, και Ααρών προστεθείς αποθανέτω εκεί. 27 και εποίησε Μωυσης καθά συνέταξε Κύριος αυτω, και ανεβίβασεν αυτόν εις Ωρ το όρος εναντίον πάσης της συναγωγής. 28 και εξέδυσε τον Ααρών τα ιμάτια αυτού και ενέδυσε αυτά Ελεάζαρ τον υιόν αυτού · και απέθανεν Ααρών επί της κορυφής του όρους, και κατέβη Μωυσης και Ελεάζαρ εκ του όρους. 29 και ειδη πάσα η συναγωγή, ότι απελύθη Ααρών, και έκλαυσαν τον Ααρών τριάκοντα ημέρας πας οίκος

Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ ἤκουσεν ὁ Χανανεὺς βασιλεὺς Ἀράδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεῖν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ καὶ καταπροενόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν. 2 καὶ ἠύξαστο Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ καὶ εἶπεν· εἰάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. 3 καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χανανεῖν ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἀνάθεμα.

4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Ἐδώμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. 5 καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωυσή λέγοντες· ἰνατί τοῦτο; ἐξηγάγεθ ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ. 6 καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσήν ἔλεγον· ὅτι ἠμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σου· εὐξάσθαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ἠύξαστο Μωυσὴς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ. 8 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θέσ αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται εἰάν δάκη ὄφισ ἄνθρωπον, πας ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. 9 καὶ ἐποίησε Μωυσὴς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφισ ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη.

10 Καὶ ἀπήραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ. 11 καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλγαί ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Μωάβ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου. 12 καὶ ἐκεῖθεν ἀπήραν καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ. 13 καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων· ἐστὶ γὰρ Ἀρνῶν ὅρια Μωάβ ἀνά μέσον Μωάβ καὶ ἀνά μέσον τοῦ Ἀμορραίου. 14 δια τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ· πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωόβ ἐφλόγιζε, καὶ τοὺς

χειμάρρους Αρνών, 15 και τους χειμάρρους κατέστησε κατοικίσιαι Ἦρ, και πρόσκειται τοις ορίοις Μωάβ. 16 και εκείθεν το φρέαρ· τούτο το φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος προς Μωυσήν· συνάγαγε τον λαόν, και δώσω αυτοίς ὕδωρ πιεῖν. 17 τότε ἦσεν Ἰσραήλ το ἄσμα τούτο ἐπὶ του φρέατος· ἐξάρχετε αὐτῷ· φρέαρ, 18 ὠρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τη βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεύσαι αὐτῶν. και ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναεῖν· 19 και ἀπὸ Μανθαναεῖν εἰς Νααλιήλ· και ἀπὸ Νααλιήλ εἰς Βαμῶθ· και ἀπὸ Βαμῶθ εἰς Ἰανήν, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ ἀπὸ κορυφῆς του λελαξευμένου το βλέπον κατὰ πρόσωπον της ἐρήμου.

20 Και ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις προς Σηὼν βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων· 21 παρελευσόμεθα δια της γῆς σου· τη ὁδῷ πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελώνα, 22 οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, ἕως παρέλθωμεν τα ὄριά σου. 23 και οὐκ ἔδωκε Σηὼν τῷ Ἰσραήλ παρελθεῖν δια των ορίων αὐτοῦ, και συνήγαγε Σηὼν πάντα τον λαόν αὐτοῦ και ἐξήλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραήλ εἰς την ἐρημον και ἦλθεν εἰς Ἰασσά και παρετάξατο τῷ Ἰσραήλ. 24 και ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραήλ φόνῳ μαχαίρας και κατεκυρίευσαν της γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβόκ, ἕως υἰῶν Ἀμμάν· ὅτι Ἰαζήρ ὄρια υἰῶν Ἀμμάν ἐστὶ. 25 και ἔλαβεν Ἰσραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας, και κατώκησεν Ἰσραήλ ἐν πάσαις ταις πόλεσι των Ἀμορραίων, ἐν Εσεβῶν και ἐν πάσαις ταις συγκυρούσαις αὐτῇ. 26 ἐστὶ γὰρ Εσεβῶν πόλις Σηὼν του βασιλέως των Ἀμορραίων, και οὗτος ἐπολέμησε βασιλέα Μωάβ το πρότερον και ἔλαβον πᾶσαν την γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροήρ ἕως Ἀρνῶν. 27 δια τούτο ἐροῦσιν οἱ ἀνιγματοισταί· ἔλθετε εἰς Εσεβῶν, ἵνα οἰκοδομηθῇ και κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν. 28 ὅτι πῦρ ἐξήλθεν ἐξ Εσεβῶν, φλόξ ἐκ πόλεως Σηὼν και κατέφαγεν ἕως Μωάβ και κατέπιε στήλας Ἀρνῶν. 29 οὐαὶ σοι, Μωάβ· ἀπώλου, λαὸς Χαμῶς. ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι και αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ των Ἀμορραίων Σηὼν· 30 και το σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται, Εσεβῶν ἕως Δαιβῶν, και αἱ γυναῖκες ἐτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ.

31 Κατώκησε δε Ἰσραήλ ἐν πάσαις ταις πόλεσι των Ἀμορραίων. 32 και ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκεύασθαι την Ἰαζήρ, και κατελάβοντο αὐτὴν και τας κώμας αὐτῆς και ἐξέβαλον τον Ἀμορραῖον τον κατοικοῦντα ἐκεῖ. 33 και ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν την εἰς Βασάν· και ἐξήλθεν Ὠγ βασιλεὺς της Βασάν εἰς συνάντησιν αυτοῖς και πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς

Εδραεὶν. 34 και εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν· μη φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν και πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ και πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, και ποιήσεις αὐτῶ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεὶ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατώκει ἐν Ἐσεβῶν. 35 και ἐπάταξεν αὐτόν και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ και πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μη καταλιπεῖν αὐτοῦ ζῶγρειαν· και ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρά τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ. 2 και ἰδὼν Βαλάκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ, 3 και ἐφοβήθη Μωάβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, και προσώχθισε Μωάβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. 4 και εἶπε Μωάβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιάμ· νυν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλω υμῶν, ὡσεὶ ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρά ἐκ τοῦ πεδίου. και Βαλάκ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωάβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. 5 και ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρά, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτόν λέγων· ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου και ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς και οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· 6 και νυν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τούτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ υμεῖς· ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, και ἐκβαλῶ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα σὺς ἐὰν εὐλογῆσῃς σὺ, εὐλόγηνται, και σὺς ἐὰν καταράσῃς σὺ, κεκατήρηνται. 7 και ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωάβ και ἡ γερουσία Μαδιάμ, και τὰ μαντεία ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, και ἦλθον πρὸς Βαλαάμ και εἶπαν αὐτῶ τὰ ῥήματα Βαλάκ. 8 και εἶπε πρὸς αὐτούς· καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, και ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα, ἂν λαλήσῃ Κύριος πρὸς με· και κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωάβ παρά Βαλαάμ. 9 και ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ και εἶπεν αὐτῷ· τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρά σοι; 10 και εἶπε Βαλαάμ πρὸς τὸν Θεόν· Βαλάκ υἱὸς Σεπφὼρ, βασιλεὺς Μωάβ, ἀπέστειλεν αὐτούς πρὸς με λέγων· 11 ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου και κεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς και οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· και νυν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν και ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς. 12 και εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ·

ου πορεύση μετ' αυτών, ουδέ καταράση τον λαόν· έστι γαρ ευλογημένος. 13 και αναστάς Βαλαάμ το πρωϊ είπε τοις άρχουσι Βαλάκ· αποτρέχετε προς τον κύριον υμών· ουκ αφήσι με ο Θεός πορεύεσθαι μεθ' υμών. 14 και αναστάντες οι άρχοντες Μωάβ ήλθον προς Βαλάκ και είπαν· ου θέλει Βαλαάμ πορευθήναι μεθ' ημών.

15 Και προσέθετο Βαλάκ έτι αποστείλαι άρχοντας πλείους και εντιμότερους τούτων. 16 και ήλθον προς Βαλαάμ και λέγουσιν αυτω· τάδε λέγει Βαλάκ ο του Σεπφώρ· αξιώ σε, μη οκνήσης ελθειν προς με· 17 εντίμως γαρ τιμήσω σε, και όσα εάν είπης, ποιήσω σοι· και δεύρο επικατάρασαί μοι τον λαόν τούτον. 18 και απεκρίθη Βαλαάμ και είπε τοις άρχουσι Βαλάκ· εάν δω μοι Βαλάκ πλήρη τον οίκον αυτου άργυριου και χρυσιου, ου δυνήσομαι παραβήναι το ρήμα Κυρίου του Θεού, ποιήσαι αυτό μικρόν ή μέγα εν τη διανοία μου· 19 και νυν υπομείνατε αυτου και υμείς την νύκτα ταύτην, και γνώσομαι τι προσθήσει Κύριος λαλήσαι προς με. 20 και ήλθεν ο Θεός προς Βαλαάμ νυκτός και είπεν αυτω· ει καλέσαι σε πάρεισιν οι άνθρωποι ούτοι, αναστάς ακολούθησον αυτοίς· αλλά το ρήμα, ό εάν λαλήσω προς σε, τούτο ποιήσεις. 21 και αναστάς Βαλαάμ το πρωϊ επέσαξε την όνον αυτου και επορεύθη μετά των αρχόντων Μωάβ. 22 και ωργίσθη θυμω ο Θεός, ότι επορεύθη αυτός, και ανέστη ο άγγελος του Θεού διαβαλαιν αυτόν, και αυτός επιβεβήκει επί της όνου αυτου, και δύο παιδες αυτου μετ' αυτου. 23 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού ανθεστηκότα εν τη οδω και την ρομφαίαν εσπασμένην εν τη χειρί αυτου, και εξέκλινεν η όνος εκ της οδου και επορεύετο εις το πεδίον· και επάταξε την όνον εν τη ράβδω αυτου του ευθύναι αυτήν εν τη οδω. 24 και έστη ο άγγελος του Θεού εν ταις αύλαξι των αμπέλων, φραγμός εντεύθεν και φραγμός εντεύθεν· 25 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού προσέθλιπεν εαυτήν προς τον τοίχον και απέθλιπε τον πόδα Βαλαάμ προς τον τοίχον· και προσέθετο έτι μαστίξαι αυτήν. 26 και προσέθετο ο άγγελος του Θεού και απελθών υπέστη εν τόπω στενω, εις ον ουκ ην εκκλιναι δεξιάν ή αριστεράν. 27 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού συνεκάθισεν υποκάτω Βαλαάμ· και εθυμώθη Βαλαάμ και έτυπτε την όνον τη ράβδω. 28 και ήνοιξεν ο Θεός το στόμα της όνου, και λέγει τω Βαλαάμ· τι εποίησά σοι ότι πέπαικάς με τρίτον τούτο; 29 και είπε Βαλαάμ τη όνω· ότι εμπέπαιχάς μοι· και ει είχον μάχαιραν εν τη χειρί, ήδη αν εξεκέντησά σε. 30 και λέγει η όνος τω Βαλαάμ· ουκ εγώ η όνος σου, εφ' ης επέβαινες από νεότητός σου έως της σήμεραν ημέρας; μη υπεροράσει υπεριδούσα εποίησά σοι ούτως; ο δε

είπεν · ουχί. 31 απεκάλυψε δε ο Θεός τους οφθαλμούς Βαλαάμ, και ορά τον άγγελον Κυρίου ανθεστηκότα εν τη οδω και την μάχαιραν εσπασμένην εν τη χειρί αυτού και κύψας προσεκόνησε τω προσώπω αυτού. 32 και είπεν αυτω ο άγγελος του Θεού · διατί επάταξας την όνον σου τούτο τρίτον; και ιδού εγώ εξήλθον εις διαβολήν σου, ότι ουκ αστεία η οδός σου εναντίον μου, 33 και ιδούσά με η όνος εξέκλινεν απ' εμού τρίτον τούτο · και ει μη εξέκλινεν, νυν ουν σε μεν απέκτεινα, εκείνην δ' αν περιεποιησάμην. 34 και είπε Βαλαάμ τω αγγέλω Κυρίου · ημάρτηκα, ου γαρ ηπιστάμην ότι συ μοι ανθέστηκας εν τη οδω εις συνάντησιν · και νυν ει μη σοι αρκέσει, αποστραφήσομαι. 35 και είπεν ο άγγελος του Θεού προς Βαλαάμ · συμπορεύθητι μετά των ανθρώπων · πλήν το ρήμα, ό εάν είπω προς σε, τούτο φυλάξη λαλήσαι. και επορεύθη Βαλαάμ μετά των αρχόντων Βαλάκ.

36 Και ακούσας Βαλάκ ότι ήκει Βαλαάμ, εξήλθεν εις συνάντησιν αυτω, εις πόλιν Μωάβ, ή εστιν επί των ορίων Αρνών, ό εστιν εκ μέρους των ορίων. 37 και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ · ουχί απέστειλα προς σε καλέσαι σε; διατί ουκ ήρχου προς με; όντως ου δυνήσομαι τιμήσαι σε; 38 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ · ιδού ήκω προς σε νυν · δυνατός έσομαι λαλήσαι τι; το ρήμα, ό εάν εμβάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτο λαλήσω. 39 και επορεύθη Βαλαάμ μετά Βαλάκ, και ήλθον εις πόλεις επαύλεων. 40 και έθυσε Βαλάκ πρόβατα και μόσχους και απέστειλε τω Βαλαάμ και τοις άρχουσι τοις μετ' αυτού. 41 και εγενήθη πρωϊ και παραλαβών Βαλάκ τον Βαλαάμ ανεβίβασεν αυτόν επί την στήλην του Βαάλ και έδειξεν αυτω εκείθεν μέρος τι του λαού.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ είπε Βαλαάμ τω Βαλάκ · οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοιμασόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. 2 και εποίησε Βαλάκ ον τρόπον είπεν αυτω Βαλαάμ, και ανήνεγκε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν. 3 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ · παράστηθι επί της θυσίας σου, και πορεύσομαι ει μοι φανείται ο Θεός εν συναντήσει, και ρήμα, ό εάν μοι δείξη, αναγγελώ σοι. και παρέστη Βαλάκ επί της θυσίας αυτού, και Βαλαάμ επορεύθη

επερωτήσαι τον Θεόν και επορεύθη ευθείαν. 4 και εφάνη ο Θεός τω Βαλαάμ, και είπε προς αυτόν Βαλαάμ· τους επτά βωμούς ητοίμασα και ανεβίβασα μόσχον και κριόν επί τον βωμόν. 5 και ενέβαλεν ο Θεός ρήμα εις το στόμα Βαλαάμ και είπεν· επιστραφείς προς Βαλάκ ούτω λαλήσεις. 6 και απεστράφη προς αυτόν, και όδε εφειστήκει επί των ολοκαυτωμάτων αυτού, και πάντες οι άρχοντες Μωάβ μετ' αυτού. και εγενήθη πνεύμα Θεού επ' αυτώ, 7 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· εκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ, βασιλεύς Μωάβ, εξ ορέων απ' ανατολών λέγων· δεύρο άρασαί μοι τον Ιακώβ και δεύρο επικατάρασαί μοι τον Ισραήλ. 8 τι αράσωμαι ον μη αράται Κύριος, ή τι καταράσωμαι ον μη καταράται ο Θεός; 9 ότι από κορυφής ορέων όψομαι αυτόν και από βουνών προσονήσω αυτόν. ιδού λαός μόνος κατοικήσει και εν έθνεσιν ου συλλογισθήσεται. 10 τις εξηκριβάσατο το σπέρμα Ιακώβ, και τις εξαριθμήσεται δήμους Ισραήλ; αποθάνοι η ψυχή μου εν ψυχαίς δικαίων, και γένοιτο το σπέρμα μου ως το σπέρμα τούτων. 11 και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· τι πεποιήκας μοι; εις κατάρασιν εχθρών μου κέκληκά σε, και ιδού ευλόγηκας ευλογίαν. 12 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ουχί όσα αν εμβάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτο φυλάξω λαλήσαι;

13 Και είπε προς αυτόν Βαλάκ· δεύρο έτι μετ' εμού εις τόπον άλλον, εξ ου ουκ όψει αυτόν εκείθεν, αλλ' ή μέρος τι αυτού όψει, πάντας δε ου μη ίδης, και κατάρασαί μοι αυτόν εκείθεν. 14 και παρέλαβεν αυτόν εις αγρού σκοπιάν επί κορυφήν λελαξευμένου και ωκοδόμησεν εκεί επτά βωμούς και ανεβίβασε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν. 15 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· παράστηθι επί της θυσίας σου, εγώ δε πορεύσομαι επερωτήσαι τον Θεόν. 16 και συνήνητησεν ο Θεός τω Βαλαάμ και ενέβαλε ρήμα εις το στόμα αυτού και είπεν· αποστράφηθι προς Βαλάκ και τάδε λαλήσεις. 17 και απεστράφη προς αυτόν, και όδε εφειστήκει επί της ολοκαυτώσεως αυτού, και πάντες οι άρχοντες Μωάβ μετ' αυτού. και είπεν αυτώ Βαλάκ· τι ελάλησε Κύριος; 18 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ανάστηθι Βαλάκ, και άκουε· ενώτισαι μάρτυς, υιος Σεπφώρ. 19 ουχ ως άνθρωπος ο Θεός διαρτηθήναι, ουδ' ως υιος ανθρώπου απειληθήναι· αυτός είπας, ουχί ποιήσει; λαλήσει, και ουχί εμμενει; 20 ιδού ευλογείν παρείλημμαι· ευλογήσω και ου μη αποστρέψω. 21 ουκ έσται μόχθος εν Ιακώβ, ουδέ οφθήσεται πόνος εν Ισραήλ· Κύριος ο Θεός αυτού μετ' αυτού, τα ένδοξα αρχόντων εν αυτώ· 22 Θεός ο εξαγαγών αυτούς εξ Αιγύπτου· ως δόξα μονοκέρωτος αυτώ. 23 ου γαρ εστιν οιωτισμός εν Ιακώβ, ουδέ μαντεία εν Ισραήλ· κατά καιρόν ρηθήσεται Ιακώβ και τω Ισραήλ,

τι επιτελέσει ο Θεός. 24 ιδού λαός ως σκύμνος αναστήσεται και ως λέων γαυρωθήσεται· ου κοιμηθήσεται, έως φάγη θήραν, και αίμα τραυματιών πίνεται. 25 και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· ούτε κατάραις καταράση μοι αυτόν ούτε ευλογών μη ευλογήσης αυτόν. 26 και αποκριθείς Βαλαάμ είπε τω Βαλάκ· ουκ ελάλησά σοι λέγων, το ρήμα, ό εάν λαλήση ο Θεός, τούτο ποιήσω;

27 Και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· δεύρο παραλάβω σε εις τόπον άλλον, ει αρέσει τω Θεω, και κατάρασαί μοι αυτόν εκείθεν. 28 και παρέλαβε Βαλάκ τον Βαλαάμ επί κορυφήν του Φογώρ το παρατείνον εις την έρημον. 29 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· οικοδόμησόν μοι ώδε επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ώδε επτά μόσχους και επτά κριούς. 30 και εποίησε Βαλάκ καθάπερ είπεν αυτω Βαλαάμ, και ανήνεγκε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ ιδών Βαλαάμ ότι καλόν εστιν εναντίον Κυρίου ευλογείν τον Ισραήλ, ουκ επορεύθη κατά το ειωθός εις συνάντησιν τοις οιωνοίς και απέστρεψε το πρόσωπον αυτού εις την έρημον. 2 και εξάρας Βαλαάμ τους οφθαλμούς αυτού καθορά τον Ισραήλ εστρατοπεδευκότα κατά φυλάς, και εγένετο πνεύμα Θεού εν αυτω, 3 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπε· φησί Βαλαάμ υιος Βεώρ, φησίν ο άνθρωπος ο αληθινώς ορών, 4 φησίν ακούων λόγια ισχυρού, όστις όρασιν Θεού είδεν εν ύπνω, αποκεκαλυμμένοι οι οφθαλμοί αυτού· 5 ως καλοί οι οίκοί σου Ιακώβ, αι σκηναί σου Ισραήλ! 6 ωσει νάπαι σκιάζουσαι και ωσει παράδεισοι επί ποταμω και ωσει σκηναί, ας έπηξε Κύριος, και ωσει κέδροι παρ' ύδατα. 7 εξελεύσεται άνθρωπος εκ του σπέρματος αυτού και κυριεύσει εθνών πολλών, και υψωθήσεται ή Γώγ βασιλεία αυτού, και αυξηθήσεται βασιλεία αυτού. 8 Θεός ωδήγησεν αυτόν εξ Αιγύπτου, ως δόξα μονοκέρωτος αυτω· έδεται έθνη εχθρών αυτού και τα πάχη αυτών εκμυελει και ταις βολίσιν αυτού κατατοξεύσει εχθρόν· 9 κατακλιθείς ανεπαύσατο ως λέων και ως σκύμνος· τις αναστήσει αυτόν; οι ευλογούντές σε ευλόγηνται, και οι καταρώμενοί σε κεκατήρανται. 10 και εθυμώθη Βαλάκ επί Βαλαάμ και συνεκρότησε ταις χερσίν αυτού, και είπε Βαλάκ προς

Βαλαάμ· καταράσθαι τον εχθρόν μου κέκληκά σε, και ιδού ευλογών ευλόγησας τρίτον τούτο· 11 νυν ουν φεύγε εις τον τόπον σου· είπα, τιμήσω σε, και νυν εστέρησέ σε Κύριος της δόξης. 12 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ουχί και τοις αγγέλοις σου, ους απέστειλας προς με, ελάλησα λέγων· 13 εάν μοι δω Βαλάκ πλήρη τον οίκον αυτού αργυρίου και χρυσιου, ου δυνήσομαι παραβήναι το ρήμα Κυρίου ποιήσαι αυτό καλόν ή πονηρόν παρ' εμαυτού· όσα εάν είπη ο Θεός, ταύτα ερώ. 14 και νυν ιδού αποτρέχω εις τον τόπον μου· δεύρο συμβουλεύσω σοι, τι ποιήσει ο λαός ούτος τον λαόν σου επ' εσχάτου των ημερών. 15 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπε· φυσί Βαλαάμ υιος Βεώρ, φησίν ο άνθρωπος ο αληθινώς ορών, 16 ακούων λόγια Θεού, επιστάμενος επιστήμην παρά υψίστου και όρασιν Θεού ιδών εν ύπνω, αποκεκαλυμμένοι οι οφθαλμοί αυτού· 17 δείξω αυτω, και ουχί νυν· μακαρίζω, και ουκ εγγίζει· ανατελεί άστρον εξ Ιακώβ, αναστήσεται άνθρωπος εξ Ισραήλ και θραύσει τους αρχηγούς Μωάβ και προνομεύσει πάντας υιούς Σηθ. 18 και έσται Εδώμ κληρονομία, και έσται κληρονομία Ησαύ ο εχθρός αυτού· και Ισραήλ εποίησεν εν ισχύϊ. 19 και εξεγερθήσεται εξ Ιακώβ και απολεί σωζόμενον εκ πόλεως. 20 και ιδών τον Αμαλήκ και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· αρχή εθνών Αμαλήκ, και το σπέρμα αυτών απολείται. 21 και ιδών τον Κεναιόν και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ισχυρά η κατοικία σου· και εάν θής εν πέτρα την νοσσιάν σου, 22 και εάν γένηται τω Βεώρ νοσσιά πανουργίας, Ασσύριοι αιχμαλωτεύσουσί σε. 23 και ιδών τον Ωγ και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ω ω, τις ζήσεται, όταν θή ταύτα ο Θεός; 24 και εξελεύσεται εκ χειρών Κιτταίων και κακώσουσιν Ασσούρ και κακώσουσιν Εβραίους, και αυτοί ομοθυμαδόν απολούνται. 25 και αναστάς Βαλαάμ απήλθεν αποστραφείς εις τον τόπον αυτού, και Βαλάκ απήλθε προς εαυτόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ κατέλυσεν Ισραήλ εν Σαττείν· και εβεβηλώθη ο λαός εκπορνεύσαι εις τας θυγατέρας Μωάβ. 2 και εκάλεσαν αυτούς εις τας θυσίας των ειδώλων αυτών, και έφαγεν ο λαός των

θυσιών αυτών και προσεκόνησαν τοις ειδώλοις αυτών. 3 και ετελέσθη Ισραήλ τω Βεελφεγώρ· και ωργίσθη θυμω Κύριος τω Ισραήλ. 4 και είπε Κύριος τω Μωυσή· λαβέ πάντας τους αρχηγούς του λαού και παραδειγμάτισον αυτούς Κυρίω κατέναντι του ηλίου, και αποστραφήσεται οργή θυμού Κυρίου από Ισραήλ. 5 και είπε Μωυσής ταις φυλαίς Ισραήλ· αποκτείνετε έκαστος τον οικειόν αυτού τον τετελεσμένον τω Βεελφεγώρ.

6 Και ιδού άνθρωπος των υιών Ισραήλ ελθών προσήγαγε τον αδελφόν αυτού προς την Μαδιανίτιν εναντίον Μωυσή και εναντίον πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ, αυτοί δε έκλαιον παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. 7 και ιδών Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως εξανέστη εκ μέσου της συναγωγής και λαβών σειρομάστην εν τη χειρί 8 εισήλθεν οπίσω του ανθρώπου του Ισραηλίτου εις την κάμινον και απεκέντησεν αμφοτέρους, τον τε άνθρωπον τον Ισραηλίτην και την γυναίκα δια της μήτρας αυτής· και επαύσατο η πληγή από υιών Ισραήλ. 9 και εγένοντο οι τεθνηκότες εν τη πληγή τέσσαρες και είκοσι χιλιάδες.

10 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 11 Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως κατέπαυσε τον θυμόν μου από υιών Ισραήλ εν τω ζηλώσαί μου τον ζήλον εν αυτοίς, και ουκ εξανήλωσα τους υιούς Ισραήλ εν τω ζήλω μου. 12 ούτως είπον· ιδού εγώ δίδωμι αυτω διαθήκην ειρήνης, 13 και έσται αυτω και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν διαθήκη ιερατείας αιωνία, ανθ' ων εξήλωσε τω Θεω αυτού και εξιλάσατο περι των υιών Ισραήλ. 14 το δε όνομα του ανθρώπου του Ισραηλίτου του πεπληγότες, ος επλήγη μετά της Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί υιος Σαλώ, άρχων οίκου πατριάς των Συμεών· 15 και όνομα τη γυναικί τη Μαδιανίτιδι τη πεπληγυία Χασβί, θυγάτηρ Σουρ άρχοντος έθνους Όμμώθ, οίκου πατριάς εστι των Μαδιάμ.

16 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· 17 εχθραίνετε τοις Μαδιηναίοις και πατάξατε αυτούς, 18 ότι εχθραίνουσιν αυτοί υμιν εν δολιότητι, όσα δολιούσιν υμάς δια Φογώρ και δια Χασβί θυγατέρα άρχοντος Μαδιάμ αδελφήν αυτών την πεπληγυίαν εν τη ημέρα της πληγής δια Φογώρ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο μετά την πληγήν και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ελεάζαρ τον ιερέα λέγων · 2 λαβέ την αρχήν πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ από εικοσαετούς και επάνω κατ' οίκους πατριών αυτών, πας ο εκπορευόμενος παρατάξασθαι εν Ισραήλ. 3 και ελάλησε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς εν Αραβώθ Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ λέγων · 4 από εικοσαετούς και επάνω, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. και οι υιοί Ισραήλ οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου · 5 Ρουβήν πρωτότοκος Ισραήλ. υιοί δε Ρουβήν · Ενώχ και δήμος του Ενώχ · τω Φαλλού δήμος του Φαλλουϊ · 6 τω Ασρών δήμος του Ασρωνί · τω Χαρμί δήμος του Χαρμί. 7 ούτοι δήμοι Ρουβήν · και εγένετο η επίσκεψις αυτών τρεις και τεσσαράκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι και τριάκοντα. 8 και υιοί Φαλλού Ελιάβ. 9 και υιοί Ελιάβ · Ναμουήλ και Δαθάν και Αβειρών · ούτοι επίκλητοι της συναγωγής, ούτοι εισιν οι επισυστάντες επί Μωυσήν και Ααρών εν τη συναγωγή Κορέ, εν τη επισυστάσει Κυρίου, 10 και ανοίξασα η γη το στόμα αυτής κατέπεν αυτούς και Κορέ εν τω θανάτω της συναγωγής αυτού, ότε κατέφαγε το πυρ τους πενήκοντα και διακοσίους, και εγενήθησαν εν σημείω, 11 οι δε υιοί Κορέ ουκ απέθανον. 12 και οι υιοί Συμεών · ο δήμος των υιών Συμεών · τω Ναμουήλ δήμος ο Ναμουηλί · τω Ιαμίν δήμος ο Ιαμινί · τω Ιαχίν δήμος Ιαχινί · 13 τω Ζαρά δήμος ο Ζαραϊ · τω Σαούλ δήμος ο Σαουλί. 14 ούτοι δήμοι Συμεών εκ της επισκέψεως αυτών, δύο και είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι. 15 υιοί δε Ιούδα · Ηρ και Αυνάν · και απέθανεν Ηρ και Αυνάν εν γη Χαναάν. 16 και εγένοντο οι υιοί Ιούδα κατά δήμους αυτών · τω Σηλώμ δήμος ο Σηλωνί · τω Φαρές δήμος ο Φαρεσι · τω Ζαρά δήμος ο Ζαραϊ. 17 και εγένοντο οι υιοί Φαρές · τω Ασρών δήμος ο Ασρωνί · τω Ιαμούν, δήμος ο Ιαμουνί. 18 ούτοι δήμοι του Ιούδα κατά την επίσκεψιν αυτών, εξ και εβδομήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 19 και υιοί Ισάχαρ κατά δήμους αυτών · τω Θωλά δήμος ο Θωλαϊ · τω Φουά δήμος ο Φουαϊ · 20 τω Ιασούβ δήμος ο Ιασουβί · τω Σαμράμ δήμος ο Σαμραμί. 21 ούτοι δήμοι Ισάχαρ εξ επισκέψεως αυτών, τέσσαρες και εξήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 22 υιοί Ζαβουλών κατά δήμους αυτών · τω Σαρέδ δήμος ο Σαρεδί · τω Αλλών δήμος ο Αλλονί · τω Αλλήλ δήμος ο Αλληλί · 23 ούτοι δήμοι Ζαβουλών

εξ επισκέψεως αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 24 υιοί Γάδ κατά δήμους αυτών · τω Σαφών δήμος ο Σαφωνί · τω Αγγί δήμος ο Αγγί · τω Σουνί δήμος ο Σουνί · 25 τω Αζενί δήμος ο Αζενί · τω Αδδί δήμος ο Αδδί · 26 τω Αροαδί δήμος ο Αροαδί · τω Αριήλ δήμος ο Αριηλί. 27 ούτοι δήμοι υιών Γάδ εξ επισκέψεως αυτών, τέσσαρες και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 28 υιοί Ασήρ κατά δήμους αυτών · τω Ιαμίν δήμος ο Ιαμινί · τω Ιεσοού δήμος ο Ιεσοοί · τω Βαριά δήμος ο Βαριαϊ · 29 τω Χοβέρ δήμος ο Χοβερί · τω Μελχιήλ δήμος ο Μελχηλί. 30 και το όνομα θυγατρός Ασήρ Σάρα. 31 ούτοι δήμοι Ασήρ εξ επισκέψεως αυτών, τρεις και τεσσαράκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 32 υιοί Ιωσήφ κατά δήμους αυτών · Μανασσή και Εφραϊμ. 33 υιοί Μανασσή · τω Μαχίρ δήμος ο Μαχιρί · και Μαχίρ εγέννησε τον Γαλαάδ · τω Γαλαάδ δήμος ο Γαλααδί. 34 και ούτοι υιοί Γαλαάδ · Αχιέζερ δήμος ο Αχιεζερί · τω Χελέγ δήμος ο Χελεγί · 35 τω Εσοιήλ δήμος ο Εσοιηλί · τω Συχέμ δήμος ο Συχεμί · 36 τω Συμαέρ δήμος ο Συμαερί · και τω Όφέρ δήμος ο Όφερί · 37 και τω Σαλπαάδ υιω Όφερ ουκ εγένοντο αυτω υιοί, αλλ' ή θυγατέρες, και ταύτα τα ονόματα των θυγατέρων Σαλπαάδ · Μαλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά. 38 ούτοι δήμοι Μανασσή εξ επισκέψεως αυτών, δύο και πενήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι. 39 και ούτοι υιοί Εφραϊμ · τω Σουθαλά δήμος ο Σουθαλαϊ · τω Τανάχ δήμος ο Ταναχί. 40 ούτοι υιοί Σουθαλά · τω Εδέν δήμος ο Εδενί. 41 ούτοι δήμοι Εφραϊμ εξ επισκέψεως αυτών, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. ούτοι δήμοι υιών Ιωσήφ κατά δήμους αυτών. 42 υιοί Βενιαμίν κατά δήμους αυτών · τω Βαλέ δήμος ο Βαλί · τω Ασουβήρ δήμος ο Ασουβηρί · τω Ιαχιράν δήμος ο Ιαχιρανί · 43 τω Σωφάν δήμος ο Σωφανί. 44 και εγένοντο οι υιοί Βαλέ Αδάρ και Νοεμάν · τω Αδάρ δήμος ο Αδαρί και τω Νοεμάν δήμος ο Νοεμανί. 45 ούτοι οι υιοί Βενιαμίν κατά δήμους αυτών εξ επισκέψεως αυτών, πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 46 και υιοί Δάν κατά δήμους αυτών · τω Σαμέ δήμος ο Σαμεϊ · ούτοι δήμοι Δάν κατά δήμους αυτών. 47 πάντες οι δήμοι Σαμεϊ κατ' επισκοπήν αυτών τέσσαρες και εξήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 48 υιοί Νεφθαλί κατά δήμους αυτών · τω Ασιήλ δήμος ο Ασιηλί · τω Γαυνί δήμος ο Γαυνί · 49 τω Ιεσέρ δήμος ο Ιεσερί · τω Σελλήμ δήμος ο Σελλημί. 50 ούτοι δήμοι Νεφθαλί εξ επισκέψεως αυτών, τεσσαράκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι. 51 αυτή η επίσκεψις υιών Ισραήλ, εξακόσιαι χιλιάδες και χίλιοι και επτακόσιοι και τριάκοντα.

52 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 53 τούτοις μερισθήσεται η γη κληρονομείν εξ

αριθμού ονομάτων · 54 τοις πλείοσι πλεονάσεις την κληρονομίαν και τοις ελάττωσιν ελαττώσεις την κληρονομίαν αυτών · εκάστω καθώς επεσκέπησαν, δοθήσεται η κληρονομία αυτών. 55 δια κλήρων μερισθήσεται η γη · τοις ονόμασι, κατά φυλάς πατριών αυτών κληρονομήσουσιν · 56 εκ του κλήρου μερίεις την κληρονομίαν αυτών ανά μέσων πολλών και ολίγων.

57 Και υιοί Λευί κατά δήμους αυτών · τω Γεδσών δήμος ο Γεδσωνί · τω Καάθ δήμος ο Κααθί · τω Μεραρί δήμος ο Μεραρί. 58 ούτοι οι δήμοι υιών Λευί · δήμος ο Λοβενί, δήμος ο Χεβρωνί, δήμος ο Κορέ και δήμος ο Μουσί. και Καάθ εγέννησε τον Αμράμ. 59 το δε όνομα της γυναικός αυτού Ιωχαβέδ, θυγάτηρ Λευί, ή έτεκε τούτους τω Λευϊ εν Αιγύπτω · και έτεκε τω Αμράμ τον Ααρών και Μωσσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών. 60 και εγεννήθησαν τω Ααρών ό τε Ναδάβ και Αβιουδ και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. 61 και απέθανε Ναδάβ και Αβιουδ εν τω προσφέρειν αυτοός πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά. 62 και εγεννήθησαν εξ επισκέψεως αυτών τρεις και είκοσι χιλιάδες, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω · ου γαρ συνεπεσκέπησαν εν μέσω υιών Ισραήλ, ότι ου δίδοται αυτοίς κλήρος εν μέσω υιών Ισραήλ. 63 και αύτη η επίσκεψις Μωσσή και Ελεάζαρ του ιερέως, οί επεσκέψαντο τους υιούς Ισραήλ εν Αραβώθ Μωάβ, επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ. 64 και εν τούτοις ουκ ην άνθρωπος των επεσκεμμένων υπό Μωσσή και Ααρών, ους επεσκέψαντο τους υιούς Ισραήλ εν τη ερήμω Σινά · 65 ότι ειπε Κύριος αυτοίς · θανάτω αποθανούνται εν τη ερήμω · και ου κατελείφθη εξ αυτών ουδέ εις, πλην Χάλεβ υιος Ιεφοννή και Ιησούς ο του Ναυή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ προσελθούσαι αι θυγατέρες Σαλπαάδ υιού Όφέρ, υιού Γαλαάδ, υιού Μαχίρ, του δήμου Μανασσή, των υιών Ιωσήφ (και ταύτα τα ονόματα αυτών · Μααλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά) 2 και στάσαι έναντι Μωσσή και έναντι Ελεάζαρ του ιερέως και έναντι των αρχόντων και έναντι πάσης συναγωγής επί της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου λέγουσιν · 3 ο πατήρ ημών απέθανεν εν τη ερήμω, και αυτός ουκ ην εν μέσω της συναγωγής

της επισυστάσης έναντι Κυρίου εν τη συναγωγή Κορέ, ότι δι' αμαρτίαν αυτού απέθανε, και υιοί ουκ εγένοντο αυτω· μη εξαλειφθήτω το όνομα του πατρός ημών εκ μέσου του δήμου αυτού, ότι ουκ έστιν αυτω υιος· δότε ημίν κατάσχεσιν εν μέσω αδελφών πατρός ημών. 4 και προσήγαγε Μωυσής την κρίσιν αυτών έναντι Κυρίου. 5 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 6 ορθώς θυγατέρες Σαλπαάδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αυταίς κατάσχεσιν κληρονομίας εν μέσω αδελφών πατρός αυτών και περιθήσεις τον κλήρον του πατρός αυτών αυταίς. 7 και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις λέγων· 8 άνθρωπος εάν αποθάνη και υιος μη ή αυτω, περιθήσετε την κληρονομίαν αυτού τη θυγατρί αυτού· 9 εάν δε μη ή θυγάτηρ αυτω, δώσετε την κληρονομίαν τω αδελφω του πατρός αυτού· 10 εάν δε μη ώσιν αυτω αδελφοί, δώσετε την κληρονομίαν τω αδελφω του πατρός αυτού· 11 εάν δε μη ώσιν αδελφοί του πατρός αυτού, δώσετε την κληρονομίαν τω οικείω τω έγγιστα αυτού εκ της φυλής αυτού κληρονομήσαι τα αυτού. και έσται τούτο τοις υιοίς Ισραήλ δικαίωμα κρίσεως, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

12 Και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ανάβηθι εις το όρος το εν τω πέραν του Ιορδάνου (τούτο το όρος Ναβαύ) και ιδέ την γην Χαναάν, ην εγώ δίδωμι τοις υιοίς Ισραήλ εν κατασχέσει· 13 και όψη αυτήν και προστεθήση προς τον λαόν σου και συ, καθά προσετέθη Ααρών ο αδελφός σου εν Ωρ τω όρει, 14 διότι παρέβητε το ρήμά μου εν τη ερήμω Σίν εν τω αντιπίπτειν την συναγωγήν αγιάσαι με· ουχ ηγιάσατέ με επί τω ύδατι έναντι αυτών (τούτ' έστι το ύδωρ αντιλογίας εν Κάδης εν τη ερήμω Σίν). 15 και ειπε Μωυσής προς Κύριον· 16 επισκεψάσθω Κύριος ο Θεός των πνευμάτων και πάσης σαρκός άνθρωπον επί της συναγωγής ταύτης, 17 όστις εξελεύσεται προ προσώπου αυτών και όστις εισελεύσεται προ προσώπου αυτών και όστις εξάξει αυτούς και όστις εισάξει αυτούς, και ουκ έσται η συναγωγή Κυρίου ωσει πρόβατα οίς ουκ έστι ποιμήν. 18 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· λάβε προς σεαυτόν Ιησούν υιόν Ναυή, άνθρωπον ος έχει πνεύμα εν εαυτω, και επιθήσεις τας χειράς σου επ' αυτόν 19 και στήσεις αυτόν έναντι Ελεάζαρ του ιερέως και εντελή αυτω έναντι πάσης συναγωγής και εντελή περι αυτού εναντίον αυτών 20 και δώσεις της δόξης σου επ' αυτόν, όπως αν εισακούσωσιν αυτού οι υιοί Ισραήλ. 21 και έναντι Ελεάζαρ του ιερέως στήσεται, και επερωτήσουσιν αυτόν την κρίσιν των δήλων έναντι Κυρίου· επί τω στόματι αυτού εξελεύσονται και επί τω στόματι αυτού εισελεύσονται αυτός και οι υιοί

Ισραήλ ομοθυμαδόν και πάσα η συναγωγή. 22 και εποίησε Μωυσής, καθά ενετείλατο αυτώ Κύριος, και λαβών τον Ιησούν έστησεν αυτόν εναντίον Ελεάζαρ του ιερέως και εναντίον πάσης συναγωγής 23 και επέθηκε τας χείρας αυτού επ' αυτόν, και συνέστησεν αυτόν καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς λέγων · τα δώρα μου δόματά μου καρπώματά μου εις οσμήν ευωδίας διατηρήσετε προσφέρειν εμοί εν ταις εορταίς μου. 3 και ερείς προς αυτούς · ταύτα τα καρπώματα όσα προσάξετε Κυρίω · αμνούς ενιαυσίους αμώμους δύο την ημέραν εις ολοκαύτωσιν ενδελεχώς, 4 τον αμνόν τον ένα ποιήσεις το πρωϊ και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το προς εσπέραν · 5 και ποιήσεις το δέκατον του οιφι σεμίδαλιν εις θυσίαν αναπεποιημένην εν ελαίω εν τετάρτω του ίν. 6 ολοκαύτωμα ενδελεχισμού, η γενομένη εν τω όρει Σινά εις οσμήν ευωδίας Κυρίω · 7 και σπονδήν αυτού το τέταρτον του ίν τω αμνω τω ενί, εν τω αγίω σπεισεις σπονδήν σίκερα Κυρίω. 8 και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το προς εσπέραν · κατά την θυσίαν αυτού και κατά την σπονδήν αυτού ποιήσετε εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.

9 Και τη ημέρα των σαββάτων προσάξετε δύο αμνούς ενιαυσίους αμώμους και δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν και σπονδήν, 10 ολοκαύτωμα σαββάτων εν τοις σαββάτοις, επί της ολοκαυτώσεως της δια παντός και την σπονδήν αυτού.

11 Και εν ταις νεομηνίαις προσάξετε ολοκαύτωμα τω Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο και κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους, 12 τρία δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω τω κριω τω ενί, 13 δέκατον δέκατον σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω τω αμνω τω ενί, θυσίαν οσμήν ευωδίας κάρπωμα Κυρίω. 14 η σπονδή αυτών το ήμισυ του ίν έσται τω μόσχω τω ενί, και το τρίτον του ίν έσται τω κριω τω ενί, και το τέταρτον του ίν έσται τω αμνω τω ενί οίνου. τούτο το ολοκαύτωμα μήνα εκ μηνός εις τους μήνας του ενιαυτού. 15 και χίμαρον εξ αιγών ένα

περί αμαρτίας Κυρίω · επί της ολοκαυτώσεως της δια παντός ποιηθήσεται και η σπονδή αυτού.

16 Και εν τω μηνί τω πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρα του μηνός πάσχα Κυρίω. 17 και τη πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρα του μηνός τούτου εορτή · επτά ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. 18 και ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπικλητος ἀγία ἔσται ὑμίν, παν ἔργον λατρευτὸν ου ποιήσετε. 19 και προσάξετε ολοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίω μόσχους εκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ενιαυσίους επτά, ἀμῶμοι ἔσονται ὑμίν · 20 και ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη εν ελαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ και δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, 21 δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοὺς επτά ἀμνοὺς · 22 και χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περί αμαρτίας ἐξιλάσασθαι περί ὑμῶν · 23 πλὴν της ολοκαυτώσεως της δια παντός της πρωϊνῆς, ὃ ἐστὶν ολοκαύτωμα ἐνδελεχισμού. 24 ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς επτά ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς οσμήν εὐωδίας Κυρίω · ἐπὶ του ολοκαυτώματος του δια παντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αυτού. 25 και ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμίν, παν ἔργον λατρευτὸν ου ποιήσετε εν αὐτῇ.

26 Και τὴν ἡμέραν τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίω τῶν ἐβδομάδων, ἐπικλητος ἀγία ἔσται ὑμίν, παν ἔργον λατρευτὸν ου ποιήσετε. 27 και προσάξετε ολοκαυτώματα εἰς οσμήν εὐωδίας Κυρίω μόσχους εκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ενιαυσίους επτά ἀμῶμους · 28 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη εν ελαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ και δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, 29 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοὺς επτά ἀμνοὺς · 30 και χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περί αμαρτίας ἐξιλάσασθαι περί ὑμῶν · 31 πλὴν του ολοκαυτώματος του δια παντός · και τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι. ἀμῶμοι ἔσονται ὑμίν, και τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ, μία του μηνός, ἐπικλητος ἀγία ἔσται ὑμίν, παν ἔργον λατρευτὸν ου ποιήσετε · ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμίν. 2 και ποιήσετε ολοκαυτώματα εἰς οσμήν εὐωδίας Κυρίω, μόσχον ἓνα εκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ενιαυσίους επτά ἀμῶμους · 3 ἡ θυσία αὐτῶν

σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί, και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, 4 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς · 5 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας εξιλιάσασθαι περί υμών · 6 πλήν των ολοκαυτώματων της νουμηνίας, και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών και το ολοκαύτωμα το διαπαντός και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών κατά την σύγκρισιν αυτών εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.

7 Και τη δεκάτη του μηνός τούτου επίκλητος αγία έσται υμίν, και κακώσετε τας ψυχάς υμών και παν έργον ου ποιήσετε. 8 και προσοίσετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, καρπώματα Κυρίω, μόσχον εκ βοών ένα, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά, άμωμοι έσονται υμίν · 9 η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, 10 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί εις τους επτά αμνούς · 11 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας εξιλιάσασθαι περί υμών · πλήν το περί της αμαρτίας της εξιλιάσεως και η ολοκαύτωσις η δια παντός, η θυσία αυτής και η σπονδή αυτής κατά την σύγκρισιν εις οσμήν ευωδίας κάρπωμα Κυρίω.

12 Και τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του εβδόμου τούτου επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. και εορτάσατε αυτήν εορτήν Κυρίω επτά ημέρας. 13 και προσάξατε ολοκαυτώματα κάρπωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, τη ημέρα τη πρώτη μόσχους εκ βοών τρεις και δέκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας, άμωμοι έσονται · 14 αι θυσίαι αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί, τοις τρισκαίδεκα μόσχοις, και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, επί τους δύο κριούς, 15 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, επί τους τέσσαρας και δέκα αμνούς · 16 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 17 και τη ημέρα τη δευτέρα μόσχους δώδεκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους · 18 η θυσία αυτών και η σπονδή αυτών τοις μόσχοις και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών · 19 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 20 τη ημέρα τη τρίτη μόσχους ένδεκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους · 21 η θυσία αυτών και η σπονδή αυτών τοις μόσχοις και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών · 22 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι

σπονδαί αυτών. 23 τη ημέρα τη τετάρτη μόσχους δέκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους · 24 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχοις και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών κατά την σύγκρισιν αυτών · 25 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 26 τη ημέρα τη πέμπτη μόσχους εννέα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους · 27 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχοις και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών · 28 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 29 τη ημέρα τη έκτη μόσχους οκτώ, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας αμώμους · 30 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχοις και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών · 31 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 32 τη ημέρα τη εβδόμη μόσχους επτά, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας αμώμους · 33 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχοις και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών · 34 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 35 και τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον έσται υμίν. παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη. 36 και προσάξετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας καρπώματα τω Κυρίω, μόσχον ένα, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους. 37 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τω μόσχω και τω κριω και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών. 38 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός · αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.

39 Ταύτα ποιήσετε Κυρίω εν ταις εορταίς υμών, πλήν των ευχών υμών, και τα εκούσια υμών και τα ολοκαυτώματα υμών και τας θυσίας υμών και τας σπονδάς υμών και τα σωτήρια υμών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ελάλησε Μωσής τοις υιοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ. 2 καὶ ἐλάλησε Μωσής πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῶν φυλῶν υἰῶν Ἰσραὴλ λέγων· τοῦτο τὸ ρῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος· 3 ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὅς ἂν εὐξῆται εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὁμώσει ὄρκον ἢ ὀρισηται ὀρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ρῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει· 4 εἰάν τις εὐξῆται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὀρισηται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς καὶ ἀκούσῃ ὁ πατήρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ, καὶ στήσονται πάσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, 5 καὶ πάντες οἱ ὀρισμοί, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενούσιν αὐτῇ. 6 εἰάν τις ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατήρ αὐτῆς, ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαρῶς αὐτήν, ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατήρ αὐτῆς. 7 εἰάν τις γεννηταὶ ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολήν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, 8 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ, καὶ οὕτως στήσονται πάσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται. 9 εἰάν τις ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ εἰάν τις ἡμέρα ἀκούσῃ, πάσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενούσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαρῶς αὐτήν. 10 καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα εἰάν τις εὐξῆται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενούσιν αὐτῇ. 11 εἰάν τις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὄρκου 12 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πάσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς. 13 εἰάν τις περιελών περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ, πάντα ὅσα εἰάν τις ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιείλε, καὶ Κύριος καθαρῶς αὐτήν. 14 πάσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

περιλεί. 15 εάν δε σιωπών παρασιωπήση αυτη ημέραν εξ ημέρας, και στήσει αυτη πάσας τας ευχάς αυτής, και τους ορισμούς τους επ'

αυτής στήσει αυτη, ότι εισώπησεν αυτη τη ημέρα, ή ήκουσεν. 16 εάν δε περιελών περιέλη ο ανήρ αυτής μετά την ημέραν, ην ήκουσε, και λήψεται την αμαρτίαν αυτού. 17 ταύτα τα δικαιώματα, όσα ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, ανά μέσον ανδρός και γυναικός αυτού και αναμέσον πατρός και θυγατρός εν νεότητι εν οίκω πατρός.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 εκδίκηει την εκδίκησιν υιών Ισραήλ εκ των Μαδιανιτών, και έσχατον προστεθήση προς τον λαόν σου. 3 και ελάλησε Μωυσής προς τον λαόν λέγων · εξοπλίσατε εξ υμών άνδρας και παρατάξασθε έναντι Κυρίου επί Μαδιάν αποδούναι εκδίκησιν παρά του Κυρίου τη Μαδιάν · 4 χιλίους εκ φυλής, χιλίους εκ φυλής, εκ πασών φυλών υιών Ισραήλ αποστείλατε παρατάξασθαι. 5 και εξηρίθμησαν εκ των χιλιάδων Ισραήλ χιλίους εκ φυλής, δώδεκα χιλιάδας ενοπλισμένοι εις παράταξιν. 6 και απέστειλεν αυτούς Μωυσής χιλίους εκ φυλής, χιλίους εκ φυλής συν δυνάμει αυτών και Φινεές υιόν Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως, και τα σκεύη τα άγια και αι σάλπιγγες των σημασιών εν ταις χερσίν αυτών. 7 και παρετάξαντο επί Μαδιάν, καθά ενετείλατο Κύριος Μωυσή, και απέκτειναν παν αρσενικόν · 8 και τους βασιλείς Μαδιάν απέκτειναν άμα τοις τραυματίαις αυτών, και τον Ευίν και τον Ροκόν και τον Σουρ και τον Ούρ και τον Ροβόκ, πέντε βασιλείς Μαδιάν · και τον Βαλαάμ υιόν Βεώρ απέκτειναν εν ρομφαία συν τοις τραυματίαις αυτών. 9 και επρονόμευσαν τας γυναίκας Μαδιάν και την αποσκευήν αυτών, και τα κτήνη αυτών και πάντα τα έγκτητα αυτών και την δύναμιν αυτών επρονόμευσαν · 10 και πάσας τας πόλεις αυτών τας εν ταις κατοικίαις αυτών και τας επαύλεις αυτών ενέπρησαν εν πυρί. 11 και έλαβον πάσαν την προνομήν αυτών και πάντα τα σκύλα αυτών από ανθρώπου έως κτήνους 12 και ήγαγον προς Μωυσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς πάντας υιούς Ισραήλ την αιχμαλωσίαν και τα σκύλα και την προνομήν εις την παρεμβολήν εις Αραβώθ Μωάβ, ή

εστιν επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.

13 Και εξήλθε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερέυς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής εις συνάντησιν αυτοίς έξω της παρεμβολής. 14 και ωργίσθη Μωυσής επί τοις επισκόποις της δυνάμεως, χιλιάρχους και εκατοντάρχους τοις ερχομένους εκ της παρατάξεως του πολέμου, 15 και ειπεν αυτοίς Μωυσής· ινατί εξωγρήσατε παν θήλυ; 16 αύται γαρ ήσαν τοις υιοίς Ισραήλ κατά το ρήμα Βαλαάμ του αποστήσαι και υπεριδείν το ρήμα Κυρίου ένεκεν Φογώρ, και εγένετο η πληγή εν τη συναγωγή Κυρίου. 17 και νυν αποκτείνετε παν αρσενικόν εν πάση τη απαρτία, πάσαν γυναίκα, ήτις έγνω κοίτην άρσενος, αποκτείνετε· 18 και πάσαν την απαρτίαν των γυναικών, ήτις ουκ οίδε κοίτην άρσενος, ζωγήσατε αυτάς. 19 και υμείς παρεμβάλετε έξω της παρεμβολής επτά ημέρας· πας ο ανελών και ο απτόμενος του τετρωμένου αγνισθήσεται τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη υμείς και η αιχμαλωσία υμών· 20 και παν περίβλημα και παν σκεύος δερμάτινον και πάσαν εργασίαν εξ αιγείας και παν σκεύος ξύλινον αφαγνιείτε. 21 και ειπεν Ελεάζαρ ο ιερέυς προς τους άνδρας της δυνάμεως τους ερχομένους εκ της παρατάξεως του πολέμου· τούτο το δικαίωμα του νόμου, ό συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 22 πλήν του χρυσίου και του αργυρίου και χαλκού και σιδήρου και μολίβου και κασσιτέρου, 23 παν πράγμα, ό διελεύσεται εν πυρί, και καθαρισθήσεται, αλλ' ή τω ύδατι του αγνισμού αγνισθήσεται· και πάντα όσα εάν μη διαπορεύηται δια πυρός, διελεύσεται δι' ύδατος. 24 και πλυνείσθε τα ιμάτια τη ημέρα τη εβδόμη και καθαρισθήσεσθε και μετά ταύτα εισελεύσεσθε εις την παρεμβολήν.

25 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 26 λάβε το κεφάλαιον των σκύλων της αιχμαλωσίας από ανθρώπου έως κτήνους, συ και Ελεάζαρ ο ιερέυς και οι άρχοντες των πατριών της συναγωγής, 27 και διελείτε τα σκύλα ανά μέσον των πολεμιστών των εκπεπορευμένων εις την παράταξιν, και ανά μέσον πάσης συναγωγής. 28 και αφελείτε τέλος Κυρίω παρά των ανθρώπων των πολεμιστών των εκπεπορευμένων εις την παράταξιν μίαν ψυχήν από πεντακοσίων, από των ανθρώπων και από των κτηνών και από των βοών και από των προβάτων και από των όνων· 29 και από του ημίσουσ αυτών λήψεσθε και δώσεις Ελεάζαρ τω ιερεί τας απαρχάς Κυρίου. 30 και από του ημίσουσ του των υιών Ισραήλ λήψη ένα από πενήκοντα από των ανθρώπων και από των βοών και από των προβάτων και από των όνων και από πάντων των κτηνών και δώσεις αυτά τοις Λευίταις τοις φυλάσσουσι τας

φυλακάς εν τη σκηνή Κυρίου. 31 και εποίησε Μωσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς καθά συνέταξε Κύριος τω Μωσσή. 32 και εγενήθη το πλεόνασμα της προνομής, ό προενόμευσαν οι άνδρες οι πολεμισταί από των προβάτων, εξακόσiai χιλιάδες και εβδομήκοντα και πέντε χιλιάδες 33 και βόες δύο και εβδομήκοντα χιλιάδες 34 και όνοι μία και εξήκοντα χιλιάδες 35 και ψυχαί ανθρώπων από των γυναικών, αι ουκ έγνωσαν κοίτην ανδρός, πάσαι ψυχαί δύο και τριάκοντα χιλιάδες. 36 και εγενήθη το ημίσευμα η μερίς των εκπεπορευμένων εις τον πόλεμον εκ του αριθμού των προβάτων τριακόσiai και τριάκοντα χιλιάδες και επτακιοχίλια και πεντακόσiai. 37 και εγένετο το τέλος Κυρίω από των προβάτων εξακόσiai εβδομήκοντα πέντε · 38 και βόες εξ και τριάκοντα χιλιάδες, και το τέλος Κυρίω δύο και εβδομήκοντα · 39 και όνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι, και το τέλος Κυρίω εις και εξήκοντα · 40 και ψυχαί ανθρώπων εκκαίδεκα χιλιάδες, και το τέλος αυτών Κυρίω δύο και τριάκοντα ψυχαί. 41 και έδωκε Μωσής το τέλος Κυρίω το αφαιρέμα του Θεού Ελεάζαρ τω ιερεί, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωσσή. 42 από του ημισεύματος των υιών Ισραήλ, ους διείλε Μωσής από των ανδρών των πολεμιστών. 43 και εγένετο το ημίσευμα από της συναγωγής από των προβάτων τριακόσiai και τριάκοντα χιλιάδες και επτακιοχίλια και πεντακόσiai 44 και βόες εξ και τριάκοντα χιλιάδες, 45 όνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι 46 και ψυχαί ανθρώπων εξ και δέκα χιλιάδες. 47 και έλαβε Μωσής από του ημισεύματος των υιών Ισραήλ το εν από των πενήκοντα, από των ανθρώπων και από των κτηνών, και έδωκεν αυτά τοις Λευίταις τοις φυλάσσοσι τας φυλακάς της σκηνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωσσή.

48 Και προσήλθον προς Μωσσήν πάντες οι καθεσταμένοι εις τας χιλιαρχίας της δυνάμεως, χιλιαρχοι και εκατόνταρχοι, και ειπαν προς Μωσσήν · 49 οι παιδες σου ελήφασι το κεφάλαιον των ανδρών των πολεμιστών των παρ' ημίν, και ου διαπεφώνηκεν απ' αυτών ουδέ εις · 50 και προσενηνόχαμεν το δώρον Κυρίω, ανήρ ό εύρε σκεύος χρυσοών και χλιδώνα και ψέλλιον και δακτύλιον και περιδέξιον και εμπλόκιον, εξιλάσασθαι περι ημών έναντι Κυρίου. 51 και έλαβε Μωσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρ' αυτών παν σκεύος ειργασμένον · 52 και εγένετο παν το χρυσίον το αφαιρέμα, ό αφείλον Κυρίω, εκκαίδεκα χιλιάδες και επτακόσιοι και πενήκοντα σίκλοι παρά των χιλιάρχων και παρά των εκατοντάρχων. 53 και οι άνδρες οι πολεμισταί επρονόμευσαν έκαστος εαυτω. 54 και έλαβε

Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερέας το χρυσίον παρά των χιλιάρχων και παρά των εκατοντάρχων και εισήνεγκεν αυτά εις την σκηνήν του μαρτυρίου, μνημόσυνον των υιών Ισραήλ έναντι Κυρίου.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ κτήνη πλήθος ην τοις υιοίς Ρουβήν και τοις υιοίς Γάδ, πλήθος σφόδρα · και είδον την χώραν Ιαζήρ και την χώραν Γαλαάδ, και ην ο τόπος τόπος κτήνεσι. 2 και προσελθόντες οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ είπαν προς Μωυσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντας της συναγωγής λέγοντες · 3 Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Ναμρά και Εσεβών, και Ελεαλή και Σεβαμά και Ναβαύ και Βαιάν, 4 την γην ην παραδέδωκε Κύριος ενώπιον των υιών Ισραήλ, γη κτηνοτρόφος εστί, και τοις παισί σου κτήνη υπάρχει. 5 και έλεγον · ει εύρομεν χάριν ενώπιόν σου, δοθήτω η γη αύτη τοις οικέταις σου εν κατασχέσει, και μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην. 6 και είπε Μωυσής τοις υιοίς Γάδ και τοις υιοίς Ρουβήν · οι αδελφοί υμών πορεύονται εις τον πόλεμον, και υμείς καθήσεσθε αυτού; 7 και ινατί διαστρέφετε τας διανοίας των υιών Ισραήλ μη διαβήναι εις την γην, ην Κύριος δίδωσιν αυτοίς; 8 ουχ ούτως εποίησαν οι πατέρες υμών, ότε απέστειλα αυτούς εκ Κάδης Βαρνή κατανοήσαι την γην; 9 και ανέβησαν Φάραγγα βότρουσ και κατενόησαν την γην και απέστησαν την καρδιαν των υιών Ισραήλ, όπως μη εισέλθωσιν εις την γην, ην έδωκε Κύριος αυτοίς. 10 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τη ημέρα εκείνη και ώμοσε λέγων · 11 ει όψονται οι άνθρωποι ούτοι οι αναβάντες εξ Αιγύπτου από εικοσαετούς και επάνω, οι επιστάμενοι το αγαθόν και το κακόν, την γην ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, ου γαρ συνεπηκολούθησαν οπίσω μου, 12 πλήν Χάλεβ υιος Ιεφοννή ο διακεχωρισμένος και Ιησούς ο του Ναυή, ότι συνεπηκολούθησαν οπίσω Κυρίου. 13 και ωργίσθη θυμω Κύριος επί τον Ισραήλ και κατερρόμβευσεν αυτούς εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη, έως εξανηλώθη πάσα η γενεά οι ποιούντες τα πονηρά έναντι Κυρίου. 14 ιδού ανέστητε αντί των πατέρων υμών, σύντριμμα ανθρώπων αμαρτωλών, προσθείναι έτι επί τον θυμόν της οργής Κυρίου επί

Ισραήλ, 15 ότι αποστραφήσεσθε απ' αυτού προσθείναι έτι καταλιπείν αυτόν εν τη ερήμω και ανομήσετε εις όλην την συναγωγήν ταύτην. 16 και προσήλθον αυτω και έλεγον· επαύλεις προβάτων οικοδομήσομεν ώδε τοις κτήνεσιν ημών και πόλεις ταις αποσκευαίς ημών, 17 και ημείς ενοπλισάμενοι προφυλακήν πρότεροι των υιών Ισραήλ, έως αν αγάγωμεν αυτούς εις τον εαυτών τόπον· και κατοικήσει η αποσκευή ημών εν πόλεσι τετειχημέναις δια τους κατοικούντας την γην. 18 ου μη αποστραφώμεν εις τας οικίας ημών, έως αν καταμερισθώσιν οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού· 19 και ουκέτι κληρονομήσομεν εν αυτοίς από του πέραν του Ιορδάνου και επέκεινα, ότι απέχομεν τους κλήρους ημών εν τω πέραν του Ιορδάνου εν ανατολαίς. 20 και είπε προς αυτούς Μωυσής· εάν ποιήσητε κατά το ρήμα τούτο, εάν εξοπλισήσθε έναντι Κυρίου εις πόλεμον 21 και παρελεύσεται υμών πας οπλίτης τον Ιορδάνην έναντι Κυρίου, έως αν εκτριβή ο εχθρός αυτού από προσώπου αυτού 22 και κατακυριευθή η γη έναντι Κυρίου, και μετά ταύτα αποστραφήσεσθε, και έσεσθε αθωοί έναντι Κυρίου και από Ισραήλ, και έσται η γη αύτη υμίν εν κατασχέσει έναντι Κυρίου. 23 εάν δε μη ποιήσητε ούτως, αμαρτήσεσθε έναντι Κυρίου και γνώσεσθε την αμαρτίαν υμών, όταν υμάς καταλάβη τα κακά. 24 και οικοδομήσετε υμίν αυτοίς πόλεις τη αποσκευή υμών και επαύλεις τοις κτήνεσιν υμών και το εκπορευόμενον εκ του στόματος υμών ποιήσετε. 25 και είπαν οι υιοί Ρουβήν και υιοί Γάδ προς Μωυσήν λέγοντες· οι παιδές σου ποιήσουσι καθά ο Κύριος ημών εντέλλεται· 26 η αποσκευή ημών και αι γυναίκες ημών και πάντα τα κτήνη ημών έσονται εν ταις πόλεσι Γαλαάδ, 27 οι δε παιδές σου παρελεύσονται πάντες ενοπλισμένοι και εκτεταγμένοι έναντι Κυρίου εις τον πόλεμον, ον τρόπον ο Κύριος λέγει. 28 και συνέστησεν αυτοίς Μωυσής Ελεάζαρ τον ιερέα και Ιησουν υιόν Ναυή και τους άρχοντας πατριών των φυλών Ισραήλ, 29 και είπε προς αυτούς Μωυσής· εάν διαβώσιν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ μεθ' υμών τον Ιορδάνην, πας ενοπλισμένος εις πόλεμον έναντι Κυρίου, και κατακυριεύσητε της γης απέναντι υμών, και δώσετε αυτοίς την γην Γαλαάδ εν κατασχέσει· 30 εάν δε μη διαβώσιν ενοπλισμένοι μεθ' υμών εις τον πόλεμον έναντι Κυρίου, και διαβιβάσετε την αποσκευήν αυτών και τας γυναίκας αυτών και τα κτήνη αυτών πρότερα υμών εις γην Χαναάν, και συγκατακληρονομηθήσονται εν υμίν εν τη γη Χαναάν. 31 και απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ λέγοντες· όσα ο Κύριος λέγει τοις θεράπουσιν, ούτω ποιήσωμεν ημείς· 32 διαβησόμεθα ενοπλισμένοι έναντι Κυρίου εις γην Χαναάν, και

δώσετε την κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 33 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ υἱὸν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.

34 Καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Ἀταρώθ καὶ τὴν Ἀροήρ 35 καὶ τὴν Σοφάρ καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ ὕψωσαν αὐτάς, 36 καὶ τὴν Ναμράμ καὶ τὴν Βαιθαράν, πόλεις οχυράς καὶ ἐπαύλεις προβάτων. 37 καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν ὠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεάλην καὶ Καριαθάμ 38 καὶ τὴν Βεελμεὼν, περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμά καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἃς ὠκοδόμησαν. 39 καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχίρ υἱοῦ Μανασσὴ εἰς Γαλαὰδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσε τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ. 40 καὶ ἔδωκε Μωσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχίρ υἱῷ Μανασσὴ, καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. 41 καὶ Ἰαῖρ ὁ τοῦ Μανασσὴ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτάς Ἐπαύλεις Ἰαῖρ. 42 καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὴν Καάθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτάς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ οὕτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξήλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρών · 2 καὶ ἔγραψε Μωσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν δια ρήματος Κυρίου, καὶ οὕτοι οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν. 3 ἀπῆραν ἐκ Ραμεσσή τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου · τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῆ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων, 4 καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαιπον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας, οὓς ἐπάταξε Κύριος, παν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος. 5 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ραμεσσή παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ. 6 καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστὶ μέρος τι τῆς ἐρήμου. 7 καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθάν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βελοσεφῶν, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου. 8 καὶ ἀπῆραν

απέναντι Ειρώθ και διέβησαν μέσον της θαλάσσης εις την έρημον και επορευθήσαν οδόν τριών ημερών δια της ερήμου αυτοί και παρενέβαλον εν Πικρίαϊς. 9 και απήραν εκ Πικριών και ήλθον εις Αιλίμ· και εν Αιλίμ δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, και παρενέβαλον εκεί παρά το ύδωρ. 10 και απήραν εξ Αιλίμ και παρενέβαλον επί θάλασσαν ερυθράν. 11 και απήραν από θαλάσσης ερυθράς, και παρενέβαλον εις την έρημον Σίν. 12 και απήραν εκ της ερήμου Σίν και παρενέβαλον εις Ραφακά. 13 και απήραν εκ Ραφακά και παρενέβαλον εν Αιλούς. 14 και απήραν εξ Αιλούς και παρενέβαλον εν Ραφιδίν, και ουκ ην εκεί ύδωρ τω λαω πειν. 15 και απήραν εκ Ραφιδίν και παρενέβαλον εν τη ερήμω Σινά. 16 και απήραν εκ της ερήμου Σινά και παρενέβαλον εν Μνήμασι της επιθυμίας. 17 και απήραν εκ Μνημάτων της επιθυμίας και παρενέβαλον εν Ασηρώθ. 18 και απήραν εξ Ασηρώθ και παρενέβαλον εν Ραθαμά. 19 και απήραν εκ Ραθαμά και παρενέβαλον εν Ρεμμών Φαρές. 20 και απήραν εκ Ρεμμών Φαρές και παρενέβαλον εν Λεβωνά. 21 και απήραν εκ Λεβωνά και παρενέβαλον εις Ρεσσάν. 22 και απήραν εκ Ρεσσάν και παρενέβαλον εις Μακελλάθ. 23 και απήραν εκ Μακελλάθ και παρενέβαλον εις Σαφάρ. 24 και απήραν εκ Σαφάρ και παρενέβαλον εις Χαραδάθ. 25 και απήραν εκ Χαραδάθ και παρενέβαλον εις Μακηλώθ. 26 και απήραν εκ Μακηλώθ και παρενέβαλον εις Καταάθ. 27 και απήραν εκ Καταάθ και παρενέβαλον εις Ταράθ. 28 και απήραν εκ Ταράθ και παρενέβαλον εις Μαθεκκά. 29 και απήραν εκ Μαθεκκά και παρενέβαλον εις Σελμωνά. 30 και απήραν εκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Μασουρούθ. 31 και απήραν εκ Μασουρούθ και παρενέβαλον εις Βαναία. 32 και απήραν εκ Βαναία και παρενέβαλον εις το όρος Γαδγάδ. 33 και απήραν εκ του όρους Γαδγάδ και παρενέβαλον εις Ετεβαθά. 34 και απήραν εξ Ετεβαθά και παρενέβαλον εις Εβρωνά. 35 και απήραν εξ Εβρωνά και παρενέβαλον εις Γεσιών Γάβερ. 36 και απήραν εκ Γεσιών Γάβερ και παρενέβαλον εν τη ερήμω Σίν. και απήραν εκ της ερήμου Σίν και παρενέβαλον εις την έρημον Φαράν· αύτη εστί Κάδης. 37 και απήραν εκ Κάδης και παρενέβαλον εις Ωρ το όρος πλησίον γης Εδώμ· 38 και ανέβη Ααρών ο ιερεύς δια προστάγματος Κυρίου και απέθανεν εκεί εν τω τεσσαρακοστω έτει της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου τω μηνί τω πέμπτω μια του μηνός· 39 και Ααρών ην τριών και είκοσι και εκατόν ετών, ότε απέθνησκεν εν Ωρ τω όρει. 40 και ακούσας ο Χανανίς βασιλεύς Αράδ, και ούτος

κατώκει εν γη Χαναάν, ότε εισεπορεύοντο οι υιοί Ισραήλ. 41 και απήραν εξ Ωρ του όρους και παρενέβαλον εις Σελμωνά. 42 και απήραν εκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Φινώ. 43 και απήραν εκ Φινώ και παρενέβαλον εν Ώβώθ. 44 και απήραν εξ Ώβώθ και παρενέβαλον εν Γαϊ, εν τω πέραν επί των ορίων Μωάβ. 45 και απήραν εκ Γαϊ και παρενέβαλον εις Δαιβών Γάδ. 46 και απήραν εκ Δαιβών Γάδ και παρενέβαλον εν Γελμών Δεβλαθαίμ. 47 και απήραν εκ Γελμών Δεβλαθαίμ και παρενέβαλον επί τα όρη τα Αβαρίμ, απέναντι Ναβαύ. 48 και απήραν από των ορέων Αβαρίμ και παρενέβαλον επί δυσμών Μωάβ, επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ, 49 και παρενέβαλον παρά τον Ιορδάνην ανά μέσον Αισιμώθ έως Βελσατίμ κατά δυσμάς Μωάβ.

50 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν επί δυσμών Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατά Ιεριχώ λέγων · 51 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εις γην Χαναάν 52 και απολείτε πάντας τους κατοικούντας εν τη γη προ προσώπου υμών και εξαρείτε τας σκοπιάς αυτών και πάντα τα είδωλα τα χωνευτά αυτών απολείτε αυτά και πάσας τας στήλας αυτών εξαρείτε. 53 και απολείτε πάντας τους κατοικούντας την γην και κατοικήσετε εν αυτη · υμίν γαρ δέδωκα την γην αυτών εν κλήρω. 54 και κατακληρονομήσετε την γην αυτών εν κλήρω κατά φυλάς υμών · τοις πλείοσι πληθυνείτε την κατάσχεσιν αυτών και τοις ελάττοσιν ελαττώσετε την κατάσχεσιν αυτών · εις ό αν εξέλθη το όνομα αυτού εκεί, αυτού έσται · κατά φυλάς πατριών υμών κληρονομήσετε. 55 εάν δε μη απολέσητε τους κατοικούντας επί της γης από προσώπου υμών, και έσται ους εάν καταλίπητε εξ αυτών, σκόλοπες εν τοις οφθαλμοίς υμών και βολίδες εν ταις πλευραίς υμών και εχθρεύσουσιν υμίν επί της γης, εφ' ην υμείς κατοικήσετε, 56 και έσται καθότι διεγνώκειν ποιήσαι αυτούς, ποιήσω υμάς.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 2 έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · υμείς εισπορεύεσθε εις την γην Χαναάν · αύτη έσται υμίν εις κληρονομίαν, γη

Χαναάν συν τοις ορίοις αυτής. 3 και ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον Εδὼμ, και ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς αλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν· 4 και κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν και παρελεύσεται Σεννά, και ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή. και ἐξελεύσεται εἰς ἐπαυλὶν Ἀράδ και παρελεύσεται Ἀσεμωνά· 5 και κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνά χειμάρρουν Αἰγύπτου, και ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. 6 και τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη οριεὶ, τούτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης. 7 και τούτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βορρᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρά τὸ ὄρος τὸ ὄρος· 8 και ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Εμάθ, και ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ· 9 και ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνά, και ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναῖν· τούτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ βορρά. 10 και καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναῖν Σεπφάμ· 11 και καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ Σεπφάμ Ἀρβηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγᾶς, και καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλά ἐπὶ νότου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν· 12 και καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, και ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ αλυκῆ. αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ και τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλω. 13 και ἐνετείλατο Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· αὕτη ἡ γῆ, ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς και τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ· 14 ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ρουβὴν και φυλὴ υἱῶν Γάδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, και τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν, 15 δύο φυλαὶ και ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ ἀπὸ νότου κατὰ ἀνατολᾶς.

16 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων· 17 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς και Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυῆ. 18 και ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν. 19 και ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή· 20 τῆς φυλῆς Συμεῶν Σαλαμιήλ υἱὸς Εμιοῦδ· 21 τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Ελδάδ υἱὸς Χασλῶν· 22 τῆς φυλῆς Δάν ἀρχὼν Βακχίρ υἱὸς Εγλί· 23 τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ ἀρχὼν Ἀνιήλ υἱὸς Σουφί· 24 τῆς φυλῆς υἱῶν Εφραὶμ ἀρχὼν Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάν· 25 τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν ἀρχὼν Ελισταφάν υἱὸς Φαρνάχ· 26 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ ἀρχὼν Φαλτιήλ υἱὸς Ὀζά· 27 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ ἀρχὼν Ἀχιώρ

υιος Σελεμί · 28 της φυλής Νεφθαλί άρχων Φαδαήλ υιος Ιαμιούδ. 29 τούτοις ενετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοις υιοίς Ισραήλ εν γη Χαναάν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν επί δυσμών Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατά Ιεριχώ λέγων · 2 σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ και δώσουσι τοις Λευίταις από των κλήρων κατασχέσεως αυτών πόλεις κατοικείν και τα προάστεια των πόλεων κύκλω αυτών δώσουσι τοις Λευίταις, 3 και έσονται αυτοίς αι πόλεις κατοικείν, και τα αφορίσματα αυτών έσται τοις κτήνεσιν αυτών και πάσι τοις τετράποσιν αυτών. 4 και τα συγκυρόντα των πόλεων, ας δώσετε τοις Λευίταις, από τείχους της πόλεως και έξω διοχιλίους πήχεις κύκλω · 5 και μετρήσεις έξω της πόλεως το κλίτος το προς ανατολάς διοχιλίους πήχεις και το κλίτος το προς λίβα διοχιλίους πήχεις και το κλίτος το προς θάλασσαν διοχιλίους πήχεις και το κλίτος το προς βορράν διοχιλίους πήχεις, και η πόλις μέσον τούτου έσται υμίν και τα όμορα των πόλεων. 6 και τας πόλεις δώσετε τοις Λευίταις, τας εξ πόλεις των φυγαδευτηρίων, ας δώσετε φυγείν εκεί τω φονεύσαντι, και προς ταύταις τεσσαράκοντα και δύο πόλεις · 7 πάσας τας πόλεις δώσετε τοις Λευίταις τεσσαράκοντα και οκτώ πόλεις, ταύτας, και τα προάστεια αυτών. 8 και τας πόλεις, ας δώσετε από της κατασχέσεως υιών Ισραήλ, από των τα πολλά πολλά, και από των ελαπτόνων ελάττω · έκαστος κατά την κληρονομίαν αυτού, ην κατακληρονομήσουσι δώσουσιν από των πόλεων τοις Λευίταις.

9 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων · 10 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εις γην Χαναάν 11 και διαστελείτε υμίν αυτοίς πόλεις · φυγαδευτήρια έσται υμίν φυγείν εκεί τον φονευτήν, πας ο πατάξας ψυχήν ακουσίως. 12 και έσονται αι πόλεις υμίν φυγαδευτήρια από του αγχιστεύοντος το αίμα, και ου μη αποθάνη ο φονεύων έως αν στη έναντι της συναγωγής εις κρίσιν. 13 και αι πόλεις ας δώσετε, τας εξ πόλεις, φυγαδευτήρια έσονται υμίν · 14 τας τρεις πόλεις δώσετε πέραν του Ιορδάνου και τας τρεις πόλεις δώσετε εν γη Χαναάν · 15 φυγαδειών έσται τοις υιοίς Ισραήλ, και τω

προσηλύτω και τω παροίκω τω εν υμίν έσονται αι πόλεις αύται εις φυγαδευτήριον, φυγείν εκεί παντί πατάξαντι ψυχήν ακουσίως. 16 εάν δε εν σκεύει σιδήρου πατάξη αυτόν, και τελευτήση, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονευτής. 17 εάν δε εν λίθω εκ χειρός, εν ω αποθανείται εν αυτω, πατάξη αυτόν, και αποθάνη, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονευτής. 18 εάν δε εν σκεύει ξυλίνω εκ χειρός, εξ ου αποθανείται εν αυτω, πατάξη αυτόν, και αποθάνη, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονευτής. 19 ο αγχιστεύων το αίμα, ούτος αποκτενεί τον φονεύσαντα· όταν συναντήση αυτω, ούτος αποκτενεί αυτόν. 20 εάν δε δι' έχθραν ώση αυτόν και επιρρίψη επι' αυτόν παν σκεύος εξ ενέδρου, και αποθάνη, 21 ή δια μήνιν επάταξεν αυτόν τη χειρί, και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω ο πατάξας, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονεύων· ο αγχιστεύων το αίμα αποκτενεί τον φονεύσαντα εν τω συναντήσαι αυτω. 22 εάν δε εξάπινα ου δι' έχθραν ώση αυτόν ή επιρρίψη επι' αυτόν παν σκεύος ουκ εξ ενέδρου 23 ή παντί λίθω, εν ω αποθανείται εν αυτω, ουκ ειδώς, και επιπέση επι' αυτόν, και αποθάνη, αυτός δε ουκ εχθρός αυτού ην, ουδέ ζητών κακοποιήσαι αυτόν, 24 και κρινεί η συναγωγή ανά μέσον του πατάξαντος και ανά μέσον του αγχιστεύοντος το αίμα, κατά τα κρίματα ταύτα, 25 και εξελείται η συναγωγή τον φονεύσαντα από του αγχιστεύοντος το αίμα, και αποκαταστήσουσιν αυτόν η συναγωγή εις την πόλιν του φυγαδευτηρίου αυτου, ου κατέφυγε, και κατοικήσει εκεί έως αν αποθάνη ο ιερέυς ο μέγας, ον έχρισαν αυτόν τω ελαιώ τω αγίω. 26 εάν δε εξόδω εξέλθη ο φονεύσας τα όρια της πόλεως εις ην κατέφυγεν εκεί, 27 και εύρη αυτόν ο αγχιστεύων το αίμα έξω των ορίων της πόλεως καταφυγής αυτου και φονεύση ο αγχιστεύων το αίμα τον φονεύσαντα, ουκ ένοχός εστιν· 28 εν γαρ τη πόλει της καταφυγής κατοικείτω, έως αν αποθάνη ο ιερέυς ο μέγας, και μετά το αποθανείν τον ιερέα τον μέγαν επαναστραφήσεται ο φονεύσας εις την γην της κατασχέσεως αυτου. 29 και έσται ταύτα υμίν εις δικαίωμα κρίματος εις τας γενεάς υμών εν πάσαις ταις κατοικίαις υμών. 30 πας πατάξας ψυχήν, δια μαρτύρων φονεύσεις τον φονεύσαντα, και μάρτυς εις ου μαρτυρήσει επί ψυχήν αποθανείν. 31 και ου λήψεσθε λύτρα περι ψυχής παρά του φονεύσαντος του ενόχου όντος αναιρεθήναι· θανάτω γαρ θανατωθήσεται. 32 ου λήψεσθε λύτρα του φυγείν εις πόλιν των φυγαδευτηρίων, του πάλιν κατοικείν επί της γης, έως αν αποθάνη ο ιερέυς ο μέγας. 33 και ου μη φονοκτονήσητε την γην, εις ην υμείς κατοικείτε· το γαρ αίμα τούτο φονοκτονεί την γην, και ουκ εξιλασθήσεται η γη από του

αίματος του εκχυθέντος επ' αυτής, αλλ' επί του αίματος του εκχέοντος. 34 και ου μινανείτε την γην, εφ' ης κατοικείτε επ' αυτής, εφ' ης εγώ κατασκηνώ εν υμίν· εγώ γαρ ειμι Κύριος κατασκηνών εν μέσω των υιών Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ προσήλθον οι άρχοντες φυλής υιών Γαλαάδ υιού Μαχίρ υιού Μανασσή εκ της φυλής υιών Ιωσήφ και ελάλησαν έναντι Μωυσή και έναντι Ελεάζαρ του ιερέως και έναντι των αρχόντων οίκων πατριών των υιών Ισραήλ 2 και είπαν· τω κυρίω ημών εντειλατο Κύριος αποδούναι την γην της κληρονομίας εν κλήρω τοις υιοίς Ισραήλ, και τω κυρίω συνέταξε Κύριος δούναι την κληρονομίαν Σαλπαάδ του αδελφού ημών ταις θυγατράσιν αυτού. 3 και έσονται ενί των φυλών υιών Ισραήλ γυναίκες, και αφαιρεθήσεται ο κλήρος αυτών εκ της κατασχέσεως των πατέρων ημών και προστεθήσεται εις κληρονομίαν της φυλής, οίς αν γένωνται γυναίκες, και εκ του κλήρου της κληρονομίας ημών αφαιρεθήσεται. 4 εάν δε γένηται η άφεις των υιών Ισραήλ, και προστεθήσεται η κληρονομία αυτών επί την κληρονομίαν της φυλής, οίς αν γένωνται γυναίκες, και από της κληρονομίας φυλής πατριάς ημών αφαιρεθήσεται η κληρονομία αυτών. 5 και εντειλατο Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ δια προστάγματος Κυρίου λέγων· ούτως φυλή υιών Ιωσήφ λέγουσι· 6 τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος τοις θυγατράσι Σαλπαάδ, λέγων· ου αρέσκη εναντίον αυτών, έστωσαν γυναίκες, πλην εκ του δήμου του πατρός αυτών έστωσαν γυναίκες, 7 και ουχί περιστραφήσεται κληρονομία τοις υιοίς Ισραήλ από φυλής επί φυλήν, ότι έκαστος εν τη κληρονομία της φυλής της πατριάς αυτού προσκολληθήσονται οι υιοί Ισραήλ. 8 και πάσα θυγάτηρ αγχιστεύουσα κληρονομίαν εκ των φυλών υιών Ισραήλ ενί των εκ του δήμου του πατρός αυτής έσονται γυναίκες, ίνα αγχιστεύσωσιν οι υιοί Ισραήλ έκαστος την κληρονομίαν την πατρικήν αυτού· 9 και ου περιστραφήσεται ο κλήρος εκ φυλής επί φυλήν ετέρα, αλλ' έκαστος εν τη κληρονομία αυτού προσκολληθήσονται οι υιοί Ισραήλ. 10 ον τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσή, ούτως εποίησαν θυγατράσι Σαλπαάδ, 11 και εγένοντο Θερσά και Εγλά και

Μελχά και Νούα και Μαλαά θυγατέρες Σαλπαάδ τοις ανεψιοίς αυτών · 12 εκ του δήμου του Μανασσή υιών Ιωσήφ εγενήθησαν γυναίκες, και εγενήθη η κληρονομία αυτών επί την φυλήν δήμου του πατρός αυτών.

13 Αύται αι εντολαί και τα δικαιώματα και τα κρίματα, α εντειλατο Κύριος εν χειρί Μωυσή επί δυσμών Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΟΥΤΟΙ οι λόγοι, ους ελάλησε Μωυσής παντί Ισραήλ πέραν του Ιορδάνου εν τη ερήμω προς δυσμαίς πλησίον της ερυθράς θαλάσσης ανά μέσον Φαράν Τοφώλ και Λοβόν και Αυλών και Καταχρύσεια · 2 ένδεκα ημερών εκ Χωρήβ οδός επ' όρος Σηείρ έως Κάδης Βαρνή · 3 και εγενήθη εν τω τεσσαρακοστω έτει εν τω ενδεκάτω μηνί μια του μηνός ελάλησε Μωυσής προς πάντας υιούς Ισραήλ κατά πάντα, όσα εντειλατο Κύριος αυτω προς αυτούς · 4 μετά το πατάξαι Σηών βασιλέα Αμορραίων τον κατοικήσαντα εν Εσεβών και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν τον κατοικήσαντα εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν, 5 εν τω πέραν του Ιορδάνου εν γη Μωάβ, ήρξατο Μωυσής διασαφήσαι τον νόμον τούτον λέγων · 6 Κύριος ο Θεός ημών ελάλησεν ημίν εν Χωρήβ λέγων · ικανούσθω υμίν κατοικείν εν τω όρει τούτω · 7 επιστράφητε και απάρατε υμείς και εισπορεύεσθε εις όρος Αμορραίων και προς πάντας τους περιοίκους Άραβα, εις όρος και πεδίον και προς λίβα και παραλίαν γην Χαναναίων και Αντιλίβανον έως του ποταμού του μεγάλου Ευφράτου · 8 ιδετε, παραδέδωκεν ενώπιον υμών την γην · εισπορευθέντες κληρονομήσατε την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών, τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ δούναι αυτοίς και τω σπέρματι αυτών μετ' αυτούς · 9 και είπα προς υμάς εν τω καιρω εκείνω λέγων · ου δυνήσομαι μόνος φέρειν υμάς · 10 Κύριος ο Θεός υμών

επλήθυνεν υμάς, και ιδού εστε σήμερον ωσει τα άστρα του ουρανού τω πλήθει · 11 Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών προσθει υμίν ως εστέ χυλιοπλασίως και ευλογήσαι υμάς, καθότι ελάλησεν υμίν. 12 Πως δυνήσομαι μόνος φέρειν τον κόπον υμών και την υπόστασιν υμών και τας αντιλογίας υμών; 13 δότε εαυτοίς άνδρας σοφούς και επιστήμονας και συνετούς εις τας φυλάς υμών, και καταστήσω εφ ' υμών ηγουμένους υμών. 14 και απεκρίθητέ μοι και είπατε · καλόν το ρήμα ό ελάλησας ποιήσαι. 15 και έλαβον εξ υμών άνδρας σοφούς και επιστήμονας και συνετούς και κατέστησα αυτούς ηγείσθαι εφ ' υμών χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκάρχους και γραμματοεισαγωγείς τοις κριταίς υμών. 16 και ενετειλάμην τοις κριταίς υμών εν τω καιρω εκείνω λέγων · διακοúετε ανά μέσον των αδελφών υμών και κρίνατε δικαίως ανά μέσον ανδρός και ανά μέσον αδελφού και ανά μέσον προσηλύτου αυτού. 17 ουκ επιγνώση πρόσωπον εν κρίσει, κατά τον μικρόν και κατά τον μέγαν κρίνεις, ου μη υποστείλη πρόσωπον ανθρώπου, ότι η κρίσις του Θεού εστι · και το ρήμα, ό εάν σκληρόν ή αφ ' υμών, ανοίσετε αυτό επ ' εμέ, και ακούσομαι αυτό. 18 και ενετειλάμην υμίν εν τω καιρω εκείνω πάντας τους λόγους, ους ποιήσετε. 19 και απάραντες εκ Χωρήβ επορευθήμεν πάσαν την έρημον την μεγάλην και την φοβεράν εκείνην, ην είδετε, οδόν όρους του Αμορραίου, καθότι ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν, και ήλθομεν έως Κάδης Βαρνή. 20 και είπα προς υμάς · ήλθατε έως του όρους του Αμορραίου, ό Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν. 21 ιδετε, παραδέδωκεν ημίν Κύριος ο Θεός υμών προ προσώπου υμών την γην · αναβάντες κληρονομήσατε, ον τρόπον είπε Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών υμίν · μη φοβείσθε μηδέ δειλιάσητε. 22 και προσήλθατέ μοι πάντες και είπατε · αποστείλωμεν άνδρας προτέρους ημών, και εφοδευσάτωσαν ημίν την γην και αναγγειλάτωσαν ημίν απόκρισιν την οδόν, δι ' ης αναβησόμεθα εν αυτη, και τας πόλεις εις ας εισπορευσόμεθα εις αυτάς. 23 και ήρεσεν εναντίον μου το ρήμα, και έλαβον εξ υμών δώδεκα άνδρας, άνδρα ένα κατά φυλήν. 24 και επιστραφέντες ανέβησαν εις το όρος και ήλθοσαν έως Φάραγγος βότρυος και κατεσκόπευσαν αυτήν. 25 και ελάβωσαν εν ταις χερσίν αυτών από του καρπού της γης και κατήνεγκαν προς υμάς και έλεγον · αγαθή η γη, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν ημίν. 26 και ουκ ηθελήσατε αναβήναι, αλλ ' ηπειθήσατε τω ρήματι Κυρίου του Θεού ημών 27 και διεγογγύζετε εν ταις σκηναίς υμών και είπατε · δια το μισείν Κύριον ημάς, εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου παραδούναι ημάς εις χείρας

Αμορραίων, εξολοθρεύσαι ημάς. 28 που ημείς αναβαίνομεν; οι δε αδελφοί υμών απέστησαν την καρδιαν υμών λέγοντες· έθνος μέγα και πολύ και δυνατώτερον ημών και πόλεις μεγάλαι και τετειχισμέναι έως του ουρανού, αλλά και υιούς γιγάντων εωράκαμεν εκεί. 29 και είπα προς υμάς· μη πτήξετε, μηδέ φοβηθήτε απ' αυτών· 30 Κύριος ο Θεός υμών ο προπορευόμενος προ προσώπου υμών αυτός συνεκπολεμήσει αυτούς μεθ' υμών κατά πάντα, όσα εποίησεν υμίν εν γη Αιγύπτω 31 και εν τη ερήμω ταύτη, ην είδετε, οδόν όρους του Αμορραίου, ως ετροφοφόρησέ σε Κύριος ο Θεός σου, ως ει τις τροφοφορήσαι άνθρωπος τον υιόν αυτού, κατά πάσαν την οδόν εις ην επορεύθητε, έως ήλθετε εις τον τόπον τούτον. 32 και εν τω λόγω τούτω ουκ ενεπιστεύσατε Κυρίω τω Θεω ημών, 33 ος προπορεύεται πρότερος υμών εν τη οδω εκλέγεσθαι υμίν τόπον, οδηγών υμάς εν πυρί νυκτός, δεικνύων υμίν την οδόν καθ' ην πορεύεσθε επ' αυτής, και εν νεφέλη ημέρας. 34 και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων υμών και παροξυνθείς ώμοσε λέγων· 35 ει όψεται τις των ανδρών τούτων την γην αγαθήν ταύτην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών, 36 πλήν Χάλεβ υιος Ιεφοννή, ούτος όψεται αυτήν, και τούτω δώσω την γην, εφ' ην επέβη, και τοις υιοίς αυτού δια το προσκείσθαι αυτόν τα προς Κύριον. 37 και εμοί εθυμώθη Κύριος δι' υμάς λέγων· ουδέ συ ου μη εισέλθης εκεί· 38 Ιησούς υιος Ναυή ο παρεστηκώς σοι, ούτος εισελεύσεται εκεί· αυτόν κατίσχυσον, ότι αυτός κατακληρονομήσει αυτήν τω Ισραήλ. 39 και παν παιδίον νέον, όστις ουκ οίδε σήμερον αγαθόν ή κακόν, ούτοι εισελεύσονται εκεί, και τούτοις δώσω αυτήν, και αυτοί κληρονομήσουσιν αυτήν. 40 και υμείς επιστραφέντες εστρατοπεδεύσατε εις την έρημον, οδόν την επί της ερυθράς θαλάσσης. 41 και απεκρίθητε και είπατε· ημάρτομεν έναντι Κυρίου του Θεού ημών· ημείς αναβάντες πολεμήσομεν κατά πάντα, όσα εντειλάτο Κύριος ο Θεός ημών ημίν. και αναλαβόντες έκαστος τα σκεύη τα πολεμικά αυτού και συναθροισθέντες ανεβαίνετε εις το όρος. 42 και είπε Κύριος προς με· ειπόν αυτοίς· ουκ αναβήσεσθε ουδέ μη πολεμήσετε, ου γαρ ειμι μεθ' υμών· και ου μη συντριβήτε ενώπιον των εχθρών υμών· 43 και ελάλησα υμίν, και ουκ εισηκούσατέ μου και παρέβητε το ρήμα Κυρίου και παραβιασάμενοι ανέβητε εις το όρος. 44 και εξήλθεν ο Αμορραίος ο κατοικών εν τω όρει εκείνω εις συνάντησιν υμίν και κατεδίωξαν υμάς, ωσει ποιήσαισαν αι μέλισσαι, και ετίρωσκον υμάς από Σηειρ έως Ερμά. 45 και καθίσαντες εκλαίετε εναντίον Κυρίου του Θεού ημών, και ουκ εισήκουσε Κύριος της φωνής υμών ουδέ προσέσχεν υμίν. 46 και ενεκάθησθε

εν Κάδης ημέρας πολλάς, όσας ποτέ ημέρας ενεκάθηθε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ επιστραφέντες απήραμεν εις την έρημον, οδόν θάλασσαν ερυθράν, ον τρόπον ελάλησε Κύριος προς με, και εκυκλώσαμεν το όρος το Σηείρ ημέρας πολλάς. 2 και ειπε Κύριος προς με · 3 ικανούσθω υμίν κυκλούν το όρος τούτο, επιστράφητε ουν επί βορράν · 4 και τω λαω έντελται λέγων · υμείς παραπορεύεσθε δια των ορίων των αδελφών υμών υιών Ησαύ, οί κατοικούσιν εν Σηείρ, και φοβηθήσονται υμάς και ευλαβηθήσονται υμάς σφόδρα. 5 μη συνάψητε προς αυτούς πόλεμον · ου γαρ δώ υμίν από της γης αυτών ουδέ βήμα ποδός, ότι εν κλήρω δέδωκα τοις υιοίς Ησαύ το όρος το Σηείρ. 6 αργυρίου βρώματα αγοράσατε παρ ‘ αυτών και φάγεσθε και ύδωρ μέτρω λήψεσθε παρ ‘ αυτών αργυρίου και πίεσθε · 7 ο γαρ Κύριος ο Θεός ημών ευλόγησέ σε εν παντί έργω των χειρών σου · διάγνωθι Πως διήλθες την έρημον την μεγάλην και την φοβεράν εκείνην · ιδού τεσσαράκοντα έτη Κύριος ο Θεός σου μετά σου, ουκ επεδεήθης ρήματος. 8 και παρήλθομεν τους αδελφούς ημών υιούς Ησαύ, τους κατοικούντας εν Σηείρ παρά την οδόν την Άραβα από Αιλών και από Γεσιών Γάβερ και επιστρέψαντες παρήλθομεν οδόν έρημον Μωάβ. 9 και ειπε Κύριος προς με · μη εχθραίνετε τοις Μωαβίταις και μη συνάψητε προς αυτούς πόλεμον · ου γαρ μη δώ υμίν από της γης αυτών εν κλήρω, τοις γαρ υιοίς Λωτ δέδωκα την Αροήρ κληρονομειν. (10 οι ‘Ομμιν πρότεροι ενεκάθηντο επ ‘ αυτής έθνος μέγα και πολύ και ισχύοντες, ωσπερ οι Ενακίμ · 11 Ραφαϊν λογισθήσονται και ούτοι ωσπερ και οι Ενακίμ, και οι Μωαβίται επονομάζουσιν αυτούς ‘Ομμιν. 12 και εν Σηείρ ενεκάθητο ο Χορραίος το πρότερον, και υιοί Ησαύ απώλεσαν αυτούς και εξέτριψαν αυτούς από προσώπου αυτών και κατωκίσθησαν αντ ‘ αυτών, ον τρόπον εποίησεν Ισραήλ την γην της κληρονομίας αυτού, ην δέδωκε Κύριος αυτοίς). 13 νυν ουν ανάστητε και απάρατε υμείς και παραπορεύεσθε την φάραγμα Ζαρέτ. 14 και αι ημέραι, ας παρεπορεύθημεν από Κάδης Βαρνή έως ου παρήλθομεν την φάραγμα

Ζαρὲτ, τριάκοντα και οκτώ ἔτη, ἕως ου διέπεσε πάσα γενεά ανδρῶν πολεμιστῶν αποθνήσκοντες εκ της παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ο Θεός αυτοίς· 15 και η χεὶρ του Θεοῦ ην επ' αυτοίς εξαναλώσαι αυτοὺς εκ μέσου της παρεμβολῆς, ἕως ου διέπεσαν. 16 και εγενήθη επειδή ἔπεσαν πάντες οι άνδρες οι πολεμισταὶ αποθνήσκοντες εκ μέσου του λαοῦ, 17 και ἐλάλησε Κύριος προς με λέγων· 18 ου παραπορεύση σήμερον τα ὅρια Μωάβ την Σηεὶρ 19 και προσάξετε εγγὺς υἱῶν Αμμάν· μη εχθραίνετε αυτοίς μηδέ συνάψητε αυτοίς εις πόλεμον· ου γαρ μη δώ από της γης υἱῶν Αμμάν σοι εν κλήρῳ, ὅτι τοις υιοίς Λωτ δέδωκα αὐτήν εν κλήρῳ. (20 γη Ραφαὶν λογισθήσεται· και γαρ επ' αὐτῆς κατώκουν οι Ραφαὶν το πρότερον, και οι Αμμανίται επονομάζουσιν αυτοὺς Ζομζομμίν, 21 ἔθνος μέγα και πολὺ και δυνατώτερον υμῶν, ὡσπερ και οι Ενακίμ, και ἀπώλεσεν αυτοὺς Κύριος προ προσώπου αὐτῶν, και κατεκληρονόμησαν και κατωκίσθησαν αντ' αὐτῶν ἕως της ημέρας ταύτης· 22 ὡσπερ ἐποίησαν τοις υιοίς Ησαὺ κατοικοῦσιν εν Σηεὶρ, ον τρόπον ἐξέτριψαν τον Χορραῖον από προσώπου αὐτῶν και κατεκληρονόμησαν αυτοὺς και κατωκίσθησαν αντ' αὐτῶν ἕως της ημέρας ταύτης· 23 και οι Ευαῖοι οι κατοικοῦντες εν Ασηδῶθ ἕως Γάζης, και οι Καππιάδοκες οι ἐξελθόντες εκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αυτοὺς και κατωκίσθησαν αντ' αὐτῶν). 24 νυν ουν ἀνάστητε και ἀπάρατε και παρέλθατε υμεῖς την φάραγμα Αρνῶν· ἰδοὺ παραδέδωκα εις τας χεῖράς σου τον Σηῶν βασιλέα Εσεβῶν τον Αμορραῖον και την γην αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σὺναπτε προς αὐτὸν πόλεμον. 25 εν τη ημέρα ταύτη ἐνάρχου δούναι τον τρόπον σου και τον φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων των ἐθνῶν των υποκάτω του ουρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες το ὄνομά σου ταραχθήσονται και ὠδῖνας ἐξουσιν από προσώπου σου.

26 Και ἀπέστειλα πρέσβεις εκ της ἐρήμου Κεδαμῶθ προς Σηῶν βασιλέα Εσεβῶν λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων· 27 παρελεύσομαι δια της γης σου, εν τη οδῳ πορεύσομαι, ουκ ἐκκλινῶ δεξιὰ ουδ' ἀριστερά· 28 βρώματα ἀργυρίου ἀποδώση μοι, και φάγομαι, και ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώση μοι, και πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοις ποσὶ, 29 καθὼς ἐποίησάν μοι οι υιοὶ Ησαὺ οι κατοικοῦντες εν Σηεὶρ και οι Μωαβίται οι κατοικοῦντες εν Αροήρ, ἕως αν παρέλθω τον Ιορδάνην εις την γην, ην Κύριος ο Θεός ημῶν δίδωσιν ημῖν. 30 και ουκ ηθέλησε Σηῶν βασιλεὺς Εσεβῶν παρελθεῖν ημᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκήρυνε Κύριος ο Θεός ημῶν το πνεῦμα αὐτοῦ και κατίσχυσε την καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῆ εις τας χεῖράς σου ὡς εν τη ημέρα

ταύτη. 31 και είπε Κύριος προς με · ιδού ήγγμαι παραδούμαι προ προσώπου σου τον Σηών βασιλέα Εσεβών τον Αμορραϊον και την γην αυτού · έναρξαι κληρονομήσαι την γην αυτού. 32 και εξήλθε Σηών βασιλεύς Εσεβών εις συνάντησιν ημίν, αυτός και πας ο λαός αυτού, εις πόλεμον εις Ιασσά. 33 και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός ημών προ προσώπου ημών, και επατάξαμεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού · 34 και εκρατήσαμεν πασών των πόλεων αυτού εν τω καιρω εκείνω και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν εξής, και τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα αυτών, ου κατελίπομεν ζωγρείαν · 35 πλήν τα κτήνη επρονομεύσαμεν και τα σκύλα των πόλεων ελάβομεν. 36 εξ Αροήρ, ή εστι παρά το χείλος χειμάρρου Αρνών, και την πόλιν την ούσαν εν τη φάραγγι και έως όρους του Γαλαάδ ουκ εγενήθη πόλις, ήτις διέφυγεν ημάς, τας πάσας παρέδωκε Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών · 37 πλήν εγγύς υιών Αμμάν ου προσήλθομεν, πάντα τα συγκυρούντα χειμάρρου Ιαβόκ και τας πόλεις τας εν τη ορεινή, καθότι ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ επιστραφέντες ανέβημεν οδόν την εις Βασάν, και εξήλθεν Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν ημίν, αυτός και πας ο λαός αυτού, εις πόλεμον εις Εδραΐμ. 2 και είπε Κύριος προς με · μη φοβηθής αυτόν, ότι εις τας χείρας σου παραδέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και πάσαν την γην αυτού. και ποιήσεις αυτω ωσπερ εποίησας Σηών βασιλεί των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών. 3 και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών, και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν και πάντα τον λαόν αυτού, και επατάξαμεν αυτόν έως του μη καταλιπειν αυτού σπέρμα. 4 και εκρατήσαμεν πασών των πόλεων αυτού εν τω καιρω εκείνω · ουκ ην πόλις, ην ουκ ελάβομεν παρ ' αυτών, εξήκοντα πόλεις, πάντα τα περιχώρα Αργόβ βασιλέως Ωγ εν Βασάν, 5 πάσαι πόλεις οχυραί, τείχη υψηλά, πύλαι και μοχλοί, πλήν των πόλεων των Φερεζαίων των πολλών σφόδρα. 6 εξωλοθρεύσαμεν αυτούς,

ωσπερ εποιήσαμεν τον Σηών βασιλέα Εσεβών, και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν εξής και τας γυναίκας και τα παιδιά· 7 και πάντα τα κτήνη, και τα σκύλα των πόλεων επρονομεύσαμεν εαυτοίς.

8 Και ελάβομεν εν τω καιρω εκείνω την γην εκ χειρών δύο βασιλέων των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου από του χειμάρρου Αρνών και έως Αερμών (9 οι Φοίνικες επονομάζουσι το Αερμών Σανιώρα, και ο Αμορραίος επωνόμασεν αυτό Σανίρ), 10 πάσαι πόλεις Μισώρ και πάσα Γαλαάδ και πάσα Βασάν έως Ελχά και Εδραϊμ, πόλεις βασιλείας του Ωγ εν τη Βασάν. 11 ότι πλήν Ωγ βασιλεύς Βασάν κατελείφθη από των Ραφαϊν· ιδού η κλίνη αυτού κλίνη σιδηρά, ιδού αύτη εν τη άκρα των υιών Αμμάν, εννέα πήχεων το μήκος αυτής και τεσσάρων πήχεων το εύρος αυτής εν πήχει ανδρός. 12 και την γην εκείνην εκληρονομήσαμεν εν τω καιρω εκείνω από Αροήρ, ή εστι παρά το χείλος χειμάρρου Αρνών, και το ήμισυ του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού έδωκα τω Ρουβήν και τω Γάδ. 13 και το κατάλοιπον του Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν βασιλείαν Ωγ έδωκα τω ημίσει φυλής Μανασσή και πάσαν περιχώρον Αργόβ, πάσαν Βασάν εκείνην· γη Ραφαϊν λογισθήσεται. 14 και Ιαϊρ Ραφαϊν λογισθήσεται. 14 και Ιαϊρ υιος Μανασσή έλαβε πάσαν την περιχώρον Αργόβ έως των ορίων Γαργασί και Μαχαθι· επωνόμασεν αυτάς επί τω ονόματι αυτού την Βασάν Αυώθ Ιαϊρ έως της ημέρας ταύτης. 15 και τω Μαχίρ έδωκα την Γαλαάδ. 16 και τω Ρουβήν και τω Γάδ δέδωκα από της Γαλαάδ έως χειμάρρου Αρνών (μέσον του χειμάρρου όριον) και έως του Ιαβόκ· ο χειμάρρους όριον τοις υιοίς Αμμάν. 17 και η Άραβα και ο Ιορδάνης όριον Μαχαναρέθ, και έως θαλάσσης Άραβα, θαλάσσης αλυκής υπό Ασηδώθ την Φασγά ανατολών 18 και ενετειλάμην υμίν εν τω καιρω εκείνω λέγων· Κύριος ο Θεός υμών έδωκεν υμίν την γην ταύτην εν κλήρω· ενοπλισάμενοι προπορευέσθε προ προσώπου των αδελφών υμών υιών Ισραήλ, πας δυνατός· 19 πλήν αι γυναίκες υμών και τα τέκνα υμών και τα κτήνη υμών, οίδα ότι πολλά κτήνη υμίν, κατοικείτωσαν εν ταις πόλεσιν υμών, αις έδωκα υμίν, 20 έως αν καταπαύση Κύριος ο Θεός υμών τους αδελφούς υμών, ωσπερ και υμάς, και κατακληρονομήσωσι και ούτοι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν αυτοίς εν τω πέραν του Ιορδάνου, και επαναστραφήσεσθε έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, ην έδωκα υμίν.

21 Και τω Ιησοί ενετειλάμην εν τω καιρω εκείνω λέγων· οι οφθαλμοί υμών εωράκασι πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών τοις δυσι βασιλεύσι τούτοις· ούτως ποιήσει Κύριος ο Θεός

ημών πάσας τας βασιλείας, εφ' ας συ διαβαίνεις εκεί · 22 ου φοβηθήσεσθε απ' αυτών, ότι Κύριος ο Θεός ημών αυτός πολεμήσει περί υμών. 23 και εδεήθην Κυρίου εν τω καιρω εκείνω λέγων · 24 Κύριε Θεέ, συ ήρξω δείξαι τω σω θεράποντι την ισχύν σου και την δύναμίν σου και την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν · τις γαρ εστι Θεός εν τω ουρανω ή επί της γης, όστις ποιήσει καθά εποίησας συ και κατά την ισχύν σου; 25 διαβάς ουν όψομαι την γην την αγαθήν ταύτην την ούσαν πέραν του Ιορδάνου, το όρος τούτο το αγαθόν και τον Αντιλίβανον. 26 και υπερίδε Κύριος εμέ ένεκεν υμών και ουκ εισήκουσέ μου, και ειπε Κύριος προς με · ικανούσθω σοι, μη προσθής έτι λαλήσαι τον λόγον τούτον · 27 ανάβηθι επί την κορυφήν του Λελαξευμένου και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς σου κατά θάλασσαν και βορράν και λίβα και ανατολάς και ιδέ τοις οφθαλμοίς σου, ότι συ διαβήση τον Ιορδάνην τούτον. 28 και έντειλαι Ιησοί και κατίσχουσιν αυτόν και παρακάλεσον αυτόν, ότι ούτος διαβήσεται προ προσώπου του λαού τούτου, και ούτος κατακληρονομήσει αυτοίς πάσαν την γην, ην εώρακας. 29 και ενεκαθήμεθα εν νάπη σύνεγγυς οίκου Φογώρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ νυν, Ισραήλ, άκουε των δικαιωμάτων και των κριμάτων, όσα εγώ διδάσκω υμάς σήμερα ποιείν, ίνα ζητε και πολυπλασιασθήτε και εισελθόντες κληρονομήσητε την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν. 2 ου προσθήσετε προς το ρήμα ό εγώ εντέλλομαι υμίν, και ουκ αφελείτε απ' αυτού · φυλάσσεσθε τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερα. 3 οι οφθαλμοί υμών εώρακασι πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών τω Βεελφεγώρ, ότι πας άνθρωπος, όστις επορεύθη οπίσω Βεελφεγώρ, εξέτριπεν αυτόν Κύριος ο Θεός υμών εξ υμών. 4 υμεις δε οι προσκειμένοι Κυρίω τω Θεω υμών ζητε πάντες εν τη σήμερα. 5 ιδετε, δέδειχα υμίν δικαιώματα και κρίσεις, καθά ενετείλατό μοι Κύριος, ποιήσαι ούτως εν τη γη, εις ην υμεις εισπορεύεσθε εκεί κληρονομείν αυτήν · 6 και φυλάξεσθε και ποιήσετε, ότι αύτη η σοφία και η σύνεσις υμών εναντίον πάντων

των εθνών, όσοι εάν ακούσωσι πάντα τα δικαιώματα ταύτα και ερούσιν· ιδού λαός σοφός και επιστήμων το έθνος το μέγα τούτο. 7 ότι ποίον έθνος μέγα, ω εστιν αυτω Θεός εγγίζων αυτοίς, ως Κύριος ο Θεός ημών εν πάσιν, οίς εάν αυτόν επικαλεσώμεθα; 8 και ποίον έθνος μέγα, ω εστιν αυτω δικαιώματα και κρίματα δίκαια κατά πάντα τον νόμον τούτον, ον εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμερον; 9 πρόσεχε σεαυτω και φύλαξον την ψυχήν σου σφόδρα, μη επιλάθη πάντας τους λόγους, ους εωράκασιν οι οφθαλμοί σου· και μη αποστήτωσαν από της καρδιάς σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, και συμβιβάσεις τους υιούς σου και τους υιούς των υιών σου 10 ημέραν, ην έστητε ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών εν Χωρήβ τη ημέρα της εκκλησίας, ότι ειπε Κύριος προς με· εκκλησίασον προς με τον λαόν, και ακουσατώσαν τα ρήματά μου, όπως μάθωσι φοβείσθαι με πάσας τας ημέρας, ας αυτοί ζώσιν επί της γης, και τους υιούς αυτών διδάξουσι. 11 και προσήλθετε και έστητε υπό το όρος, και το όρος εκαιέτο πυρί έως του ουρανού, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνή μεγάλη. 12 και ελάλησε Κύριος προς υμάς εκ μέσου του πυρός φωνήν ρημάτων, ην υμείς ηκούσατε, και ομοίωμα ουκ είδετε, αλλ' ή φωνήν· 13 και ανήγγειλεν υμίν την διαθήκην αυτού, ην εντειλατο υμίν ποιείν, τα δέκα ρήματα, και έγγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας. 14 και εμοί εντειλατο Κύριος εν τω καιρω εκείνω διδάξαι υμάς δικαιώματα και κρίσεις, ποιείν υμάς αυτά επί της γης, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομήσαι αυτήν. 15 και φυλάξεσθε σφόδρα τας ψυχάς υμών, ότι ουκ είδετε ομοίωμα εν τη ημέρα, ή ελάλησε Κύριος προς υμάς εν Χωρήβ εν τω όρει εκ μέσου του πυρός. 16 μη ανομήσητε και ποιήσητε υμίν εαυτοίς γλυπτόν ομοίωμα πάσαν εικόνα ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού, 17 ομοίωμα παντός κτήνους των όντων επί της γης, ομοίωμα παντός ορνέου πτερωτού, ό πέταται υπό τον ουρανόν, 18 ομοίωμα παντός ερπετού, ό έρπει επί της γης, ομοίωμα παντός ιχθύος, όσα εστιν εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. 19 και μη αναβλέψας εις τον ουρανόν και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και τους αστέρας και πάντα τον κόσμον του ουρανού, πλανηθείς προσκυνήσης αυτοίς και λατρεύσης αυτοίς, α απένειμε Κύριος ο Θεός σου αυτά πάσι τοις έθνεσι τοις υποκάτω του ουρανού. 20 υμάς δε έλαβεν ο Θεός και εξήγαγεν υμάς εκ της καμίνου της σιδηράς, εξ Αιγύπτου, είναι αυτω λαόν έγκληρον ως εν τη ημέρα ταύτη. 21 και Κύριος ο Θεός εθυμώθη μοι περί των λεγομένων υφ' υμών και ώμοσεν ινα μη διαβώ τον Ιορδάνην τούτον και ινα μη εισέλθω εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω· 22 εγώ γαρ αποθνήσκω εν τη γη ταύτη και ου

διαβαίνω τον Ιορδάνην τούτον, υμείς δε διαβαίνετε και κληρονομήσετε την γην την αγαθήν ταύτην. 23 προσέχετε υμείς, μη επιλάθησθε την διαθήκην Κυρίου του Θεού ημών, ην διέθετο προς υμάς, και ανομήσητε, και ποιήσητε υμίν εαυτοίς γλυπτόν ομοίωμα πάντων, ων συνέταξέ σοι Κύριος ο Θεός σου· 24 ότι Κύριος ο Θεός σου πυρ καταναλίσκον εστί, Θεός ζηλωτής.

25 Εάν δε γεννήσης υιούς και υιούς των υιών σου και χρονίσητε επί της γης και ανομήσητε και ποιήσητε γλυπτόν ομοίωμα παντός και ποιήσητε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών παροργίσαί αυτόν, 26 διαμαρτύρομαι υμίν σήμερον τον τε ουρανόν και την γην, ότι απωλεία απολείσθε από της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαί αυτήν. ουχί πολυχρονιείτε ημέρας επ' αυτής, αλλ' ή εκτριβή εκτριβήσεσθε. 27 και διασπερεί Κύριος υμάς εν πάσι τοις έθνεσι και καταλειφθήσεσθε ολίγοι αριθμω εν πάσι τοις έθνεσιν, εις ους εισάξει Κύριος υμάς εκεί. 28 και λατρεύσετε εκεί θεοίς ετέροις, έργοις χειρών ανθρώπων, ξύλοις και λίθοις, οί ουκ όψονται ουδέ μη ακούσωσιν ούτε μη φάγωσιν ούτε μη οσφρανθώσι. 29 και ζητήσετε εκεί Κύριον τον Θεόν υμών και ευρήσετε αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου εν τη θλίψει σου· 30 και ευρήσουσί σε πάντες οι λόγοι ούτοι επ' εσχάτω των ημερών, και επιστραφήση προς Κύριον τον Θεόν σου και εισακούση της φωνής αυτού· 31 ότι Θεός οικτίρμων Κύριος ο Θεός σου, ουκ εγκαταλείπει σε ουδέ μη εκτρίψη σε, ουκ επιλήσεται την διαθήκην των πατέρων σου, ην ώμοσεν αυτοίς Κύριος. 32 επρωτήσατε ημέρας προτέρας τας γενομένας προτέρας σου από της ημέρας, ης έκτισεν ο Θεός άνθρωπον επί της γης, και επί το άκρον του ουρανού έως του άκρου του ουρανού, ει γέγονε κατά το ρήμα το μέγα τούτο, ει ήκουσται τοιούτο· 33 ει ακήκοεν έθνος φωνήν Θεού ζώντος λαλούντος εκ μέσου του πυρός, ον τρόπον ακήκοας συ και έζησας· 34 ει επείρασεν ο Θεός εισελθών λαβείν εαυτω έθνος εκ μέσου έθνους εν πειρασμω και εν σημείοις και εν τέρασι και εν πολέμω και εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν οράμασι μεγάλοις κατά πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών εν Αιγύπτω ενώπιόν σου βλέποντος· 35 ωστε ειδήσαι σε ότι Κύριος ο Θεός σου, ούτος Θεός εστί, και ουκ έστιν έτι πλην αυτού. 36 εκ του ουρανού ακουστή εγένετο η φωνή αυτού παιδεύσαι σε, και επί της γης έδειξέ σοι το πυρ αυτού το μέγα, και τα ρήματα αυτού ήκουσας εκ μέσου του πυρός. 37 δια το αγαπήσαι αυτόν τους πατέρας σου και εξελέξατο το σπέρμα αυτών μετ'

αυτούς υμάς και εξήγαγέ σε αυτός εν τη ισχύϊ αυτού τη μεγάλη εξ Αιγύπτου 38 εξολοθρεύσαι έθνη μεγάλα και ισχυρότερα σου προ προσώπου σου, εισαγαγείν σε δούναί σοι την γην αυτών κληρονομείν, καθώς έχεις σήμεραν. 39 και γνώση σήμεραν και επιστραφήση τη διανοία ότι Κύριος ο Θεός σου ούτος Θεός εν τω ουρανῳ άνω και επί της γης κάτω, και ουκ έστιν έτι πλην αυτού · 40 και φυλάξασθε τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμεραν, ίνα εϋ σοι γένηται και τοις υιοίς σου μετά σε, όπως μακροήμεροι γένησθε επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τας ημέρας.

41 Τότε αφώρισε Μωυσής τρεις πόλεις πέραν του Ιορδάνου από ανατολών ηλίου 42 φυγείν εκεί τον φονευτήν, ος αν φονεύση τον πλησίον ουκ ειδώς, και ούτος ου μισών αυτόν προ της χθές και της τρίτης, και καταφεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και ζήσεται · 43 την Βοσόρ εν τη ερήμῳ εν τη γη τη πεδινή τῳ Ρουβήν και την Ραμώθ εν Γαλαάδ τῳ Γαδδί και την Γαυλών εν Βασάν τῳ Μανασσή.

44 Ούτος ο νόμος, ον παρέθετο Μωυσής ενώπιον υιών Ισραήλ · 45 ταύτα τα μαρτόρια και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου 46 εν τῳ πέραν του Ιορδάνου, εν φάραγγι, εγγύς οίκου Φογώρ, εν γη Σηών βασιλέως των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών, ον επάταξε Μωυσής και οι υιοί Ισραήλ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου 47 και εκληρονόμησαν την γην αυτού και την γην Ωγ βασιλέως της Βασάν, δύο βασιλέων των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου κατά ανατολάς ηλίου, 48 από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και επί του όρους του Σηών ό εστιν Αερμών, 49 πάσαν την Άραβα πέραν του Ιορδάνου κατά ανατολάς ηλίου υπό Ασηδώθ την λαξευτήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ εκάλεσε Μωυσής πάντα Ισραήλ, και ειπε προς αυτούς · άκουε, Ισραήλ, τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα εγώ λαλώ εν τοις ωσίν υμών εν τη ημέρα ταύτη, και μαθήσεσθε αυτά και

φυλάξεσθε ποιειν αυτά. 2 Κύριος ο Θεός υμών διέθετο προς υμάς διαθήκην εν Χωρήβ· 3 ουχί τοις πατράσιν υμών διέθετο Κύριος την διαθήκην ταύτην, αλλ ' ή προς υμάς, υμείς ώδε πάντες ζώντες σήμερον· 4 πρόσωπον κατά πρόσωπον ελάλησε Κύριος προς υμάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, 5 καγώ ειστήκειν ανά μέσον Κυρίου και υμών εν τω καιρω εκείνω αναγγείλαι υμίν τα ρήματα Κυρίου, ότι εφοβήθητε από προσώπου του πυρός και ουκ ανέβητε εις το όρος, λέγων· 6 εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. 7 ουκ έσονταί σοι θεοί έτεροι προ προσώπου μου. 8 ου ποιήσεις σεαυτω ειδωλον ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανω άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. 9 ου προσκυνήσεις αυτοίς ουδέ μη λατρεύσης αυτοίς, ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλωτής, αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα επί τρίτην και τετάρτην γενεάν τοις μισούσί με. 10 και ποιών έλεος εις χιλιάδας τοις αγαπώσί με και τοις φυλάσσουσι τα προστάγματά μου. 11 ου λήψη το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· ου γαρ μη καθάριση Κύριος ο Θεός σου τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω. 12 φύλαξαι την ημέραν των σαββάτων αγιάζειν αυτήν, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου. 13 εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου· 14 τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα Κυρίω τω Θεω σου, ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου, ο βούς σου και το υποζύγιόν σου και παν κτήνός σου και προσήλυτος ο παροικών εν σοί, ίνα αναπαύσεται ο παις σου και η παιδίσκη σου και το υποζύγιόν σου, ωπερ και συ· 15 και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω και εξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω, δια τούτο συνέταξέ σοι Κύριος ο Θεός σου, ωστε φυλάσσεσθαι την ημέραν των σαββάτων και αγιάζειν αυτήν. 16 τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου, ίνα εὐ σοι γένηται και ίνα μακροχρόνιος γένη επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 17 ου φονεύσεις. 18 ου μοιχεύσεις. 19 ου κλέψεις. 20 ου ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου μαρτυριαν ψευδή. 21 ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου· ουκ επιθυμήσεις την οικίαν του πλησίον σου ούτε τον αγρόν αυτού ούτε τον παιδα αυτού ούτε την παιδίσκην αυτού ούτε του βοός αυτού ούτε του υποζυγίου αυτού ούτε παντός κτήνους αυτού ούτε πάντα όσα τω πλησίον σου εστι.

22 Ταύτα τα ρήματα ελάλησε Κύριος προς πάσαν συναγωγήν υμών εν τω όρει εκ μέσου του

πυρός, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνή μεγάλη, και ου προσέθηκε · και έγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και έδωκέ μοι. 23 και εγένετο ως ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του πυρός και το όρος εκαίετο πυρί, και προσήλθετε προς με πάντες οι ηγούμενοι των φυλών υμών και η γερουσία υμών, 24 και ελέγετε · ιδού έδειξεν ημίν Κύριος ο Θεός ημών την δόξαν αυτού, και την φωνήν αυτού ηκούσαμεν εκ μέσου του πυρός · εν τη ημέρα ταύτη είδομεν ότι λαλήσει ο Θεός προς άνθρωπον, και ζήσεται. 25 και νυν μη αποθάνωμεν, ότι εξαναλώσει ημάς το πυρ το μέγα τούτο, εάν προσθώμεθα ημείς ακούσαι την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών έτι, και αποθανούμεθα · 26 τις γαρ σάρξ, ήτις ήκουσε φωνήν Θεού ζώντος λαλούντος εκ μέσου του πυρός, ως ημείς, και ζήσεται; 27 πρόσελθε συ και άκουσον πάντα, όσα αν είπη Κύριος ο Θεός ημών, και συ λαλήσεις προς ημάς πάντα, όσα αν λαλήση Κύριος ο Θεός ημών προς σε, και ακουσόμεθα και ποιήσομεν. 28 και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων υμών λαλούντων προς με, και ειπε Κύριος προς με · ήκουσα την φωνήν των λόγων του λαού τούτου, όσα ελάλησαν προς σε · ορθώς πάντα, όσα ελάλησαν. 29 τις δώσει είναι ούτω την καρδιαν αυτών εν αυτοίς, ωστε φοβείσθαι με και φυλάσσεσθαι τας εντολάς μου πάσας τας ημέρας, ίνα εϋ ή αυτοίς και τοις υιοίς αυτών δι ' αιώνος; 30 βάδισον, ειπόν αυτοίς · αποστράφητε υμείς εις τους οίκους υμών · 31 συ δε αυτού στήθι μετ ' εμού, και λαλήσω προς σε τας εντολάς και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα διδάξεις αυτούς, και ποιείτωσαν ούτως εν τη γη, ην εγώ δίδωμι αυτοίς εν κλήρω. 32 και φυλάξεσθε ποιείν ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου · ουκ εκκλινείτε εις δεξιά ουδέ εις αριστερά, 33 κατά πάσαν την οδόν, ην ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου πορεύεσθαι εν αυτη, όπως καταπαύση σε και εϋ σοι ή και μακροημερεύσητε επί της γης, ην κληρονομήσετε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ αυτά αι εντολαί και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών διδάξαι υμάς ποιείν ούτως εν τη γη, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομήσαι

αυτήν, 2 ἵνα φοβήσθε Κύριον τον Θεόν υμῶν, φυλάσσεσθαι πάντα τα δικαιώματα αυτού και τας εντολάς αυτού, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, ἵνα μακροημερεύητε. 3 και ἀκουσον, Ισραήλ, και φύλαξον ποιεῖν, ὅπως ἐδὲ σοι ἦ και ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δοῦναί σοι γην ρέουσαν γάλα και μέλι. και ταῦτα τα δικαιώματα και τα κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοις υιοῖς Ισραήλ ἐν τη ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γης Αἰγύπτου.

4 Ἄκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ἡμῶν Κύριος εἰς ἐστι· 5 και ἀγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδίας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου και ἐξ ὅλης της δυνάμεώς σου. 6 και ἔσται τα ρήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν τη καρδία σου και ἐν ψυχῇ σου· 7 και προβιβάσεις αὐτά τους υιούς σου, και λαλήσεις ἐν αυτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ και πορευόμενος ἐν ὁδῳ και κοιταζόμενος και διανιστάμενος· 8 και ἀφάψεις αὐτά εἰς σημεῖον ἐπὶ της χειρός σου, και ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· 9 και γράψετε αὐτά ἐπὶ τας φιλίας των οἰκιῶν υμῶν και των πυλῶν υμῶν.

10 Και ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ο Θεός σου εἰς την γην, ἣν ὤμοσε τοις πατράσι σου, τῷ Ἀβραάμ και τῷ Ισαάκ και τῷ Ιακώβ δοῦναί σοι, πόλεις μεγάλας και καλάς, ἀς οὐκ ὠκοδόμησας, 11 οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἀς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους, οὐς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελώνας και ελαιώνας, οὐς οὐ κατεφύτευσας, και φαγῶν και ἐμπλησθεῖς 12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου του Θεοῦ σου του ἐξαγαγόντος σε ἐκ γης Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 13 Κύριον τον Θεόν σου φοβηθήσῃ και αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις και πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ και ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμή. 14 οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ των θεῶν των ἐθνῶν των περικύκλω υμῶν, 15 ὅτι ο Θεός ζηλωτής Κύριος ο Θεός σου ἐν σοί, μὴ ὀργισθεῖς θυμῷ Κύριος ο Θεός σου σοι ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου της γης. 16 οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τον Θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ Πειρασμῷ. 17 φυλάσσω φυλάξῃ τας ἐντολάς Κυρίου του Θεοῦ σου, τα μαρτύρια και τα δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι· 18 και ποιήσεις το ἀρεστόν και το καλόν ἐναντι Κυρίου του Θεοῦ σου, ἵνα ἐδὲ σοι γένηται και εἰσέλθῃς και κληρονομήσῃς την γην την ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμῶν, 19 ἐκδιώξαι πάντας τους ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθά ἐλάλησε Κύριος.

20 Και έσται όταν ερωτήση σε ο υιος σου αύριον λέγων· τι εστι τα μαρτύρια και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν; 21 και ερείς τω υιω σου· οικέται ήμεν τω Φαραώ εν γη Αιγύπτω, και εξήγαγεν ημάς Κύριος εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω. 22 και έδωκε Κύριος σημεία και τέρατα μεγάλα και πονηρά εν Αιγύπτω εν Φαραώ και εν τω οίκω αυτού ενώπιον ημών· 23 και ημάς εξήγαγεν εκείθεν δούναι ημίν την γην ταύτην, ην ώμοσε δούναι τοις πατράσιν ημών. 24 και ενετείλατο ημίν Κύριος ποιείν πάντα τα δικαιώματα ταύτα φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν ημών, ίνα εδ ή ημίν πάσας τας ημέρας, ίνα ζώμεν ωσπερ και σήμεραν. 25 και ελεημοσύνη έσται ημίν, εάν φυλασσώμεθα ποιείν πάσας τας εντολάς ταύτας εναντίον Κυρίου του Θεού ημών, καθά ενετείλατο ημίν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΕΑΝ δε εισάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην, εις ην εισπορευή εκει κληρονομήσαι αυτήν, και εξάρη έθνη μεγάλα από προσώπου σου, τον Χετταίον και Γεργεσσαίον και Αμορραίον και Χαναναίον και Φερεζαίον και Ευαίον και Ιεβουσαίον, επτά έθνη πολλά και ισχυρότερα υμών, 2 και παραδώσει αυτούς Κύριος ο Θεός σου εις τας χείρας σου και πατάξεις αυτούς, αφανισμω αφανιείς αυτούς, ου διαθήση προς αυτούς διαθήκην, ουδέ μη ελεήσητε αυτούς, 3 ουδέ μη γαμβρευσητε προς αυτούς· την θυγατέρα σου ου δώσεις τω υιω αυτού, και την θυγατέρα αυτού ου λήψη τω υιω σου· 4 αποστήσει γαρ τον υιόν σου απ' εμού, και λατρεύσει θεοίς ετέροις, και οργισθήσεται θυμω Κύριος εις υμάς και εξολοθρευσει σε το τάχος. 5 αλλ' ούτω ποιήσετε αυτοίς· τους βωμούς αυτών καθελείτε και τας στήλας αυτών συντρίψετε και τα άλση αυτών εκκόψετε και τα γλυπτά των θεών αυτών κατακαύσετε πυρί· 6 ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου, και σε προείλετο Κύριος ο Θεός σου είναι αυτω λαόν περιούσιον παρά πάντα τα έθνη, όσα επί προσώπου της γης. 7 ουχ ότι πολυπληθείτε παρά πάντα τα έθνη, προείλετο Κύριος υμάς και εξελέξατο Κύριος υμάς, υμείς γαρ εστε

ολιγοστοί παρά πάντα τα έθνη, 8 αλλά παρά το αγαπών Κύριον υμάς και διατηρών τον όρκον, ον ώμοσε τοις πατράσιν υμών, εξήγαγεν υμάς Κύριος εν χειρί κραταιά και βραχίονι υψηλω και ελυτρώσατό σε Κύριος εξ οίκου δουλείας, εκ χειρός Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου. 9 και γνώση ότι Κύριος ο Θεός σου, ούτος Θεός, Θεός πιστός, ο φυλάσσων διαθήκην και έλεος τοις αγαπώσιν αυτόν και τοις φυλάσσουσι τας εντολάς αυτού εις χιλιάς γενεάς 10 και αποδιδούς τοις μισούσι κατά πρόσωπον εξολοθρεύσαι αυτούς· και ουχί βραδυνεί τοις μισούσι, κατά πρόσωπον αποδώσει αυτοίς. 11 και φυλάξη τας εντολάς και τα δικαιώματα και τα κρίματα ταύτα, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα ποιείν.

12 Και έσται ηνίκα αν ακούσητε τα δικαιώματα ταύτα και φυλάξητε και ποιήσητε αυτά, και διαφυλάξει Κύριος ο Θεός σου σοι την διαθήκην και το έλεος, ό ώμοσε τοις πατράσιν υμών, 13 και αγαπήσει σε και ευλογήσει σε και πληθυνεί σε και ευλογήσει τα έκγονα της κοιλίας σου και τον καρπόν της γης σου, τον σίτον σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου, τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσι σου δούναι σοι. 14 ευλογητός έση παρά πάντα τα έθνη· ουκ έσται εν υμίν άγονος ουδέ στείρα και εν τοις κτήνεσί σου. 15 και περιελεί Κύριος ο Θεός σου από σου πάσαν μαλακίαν· και πάσας νόσους Αιγύπτου τας πονηράς, ας εώρακας, και όσα έγνωσ, ουκ επιθήσει επί σε και επιθήσει αυτά επί πάντας τους μισούντάς σε. 16 και φαγή πάντα τα σκύλα των εθνών, α Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι· ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ' αυτοίς, και ου μη λατρεύσης τοις θεοίς αυτών, ότι σκόλον τούτό εστί σοι. 17 εάν δε λέγης εν τη διανοία σου, ότι πολύ το έθνος τούτο ή εγώ, Πως δυνήσομαι εξολοθρεύσαι αυτούς; 18 ου φοβηθήση αυτούς· μνεία μνησθήση όσα εποίησε Κύριος ο Θεός σου τω Φαραώ και πάσι τοις Αιγυπτίοις, 19 τους πειρασμούς τους μεγάλους, ους είδοσαν οι οφθαλμοί σου, τα σημεία και τα τέρατα τα μεγάλα εκείνα, την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν, ως εξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου, ούτω ποιήσει Κύριος ο Θεός υμών πάσι τοις έθνεσιν, ους συ φοβή από προσώπου αυτών. 20 και τας σφηκίας αποστελεί Κύριος ο Θεός σου εις αυτούς, έως αν εκτριβώσιν οι καταλελειμμένοι και οι κεκρυμμένοι από σου. 21 ου τρωθήση από προσώπου αυτών, ότι Κύριος ο Θεός σου εν σοί, Θεός μέγας και κραταιός, 22 και καταναλώσει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη ταύτα από προσώπου σου κατά μικρόν μικρόν· ου δυνήση εξαναλώσαι αυτούς το τάχος, ίνα μη γένηται η γη έρημος και πληθυνθή επί σε τα

θηρία τα άγρια. 23 και παραδώσει αυτούς Κύριος ο Θεός σου εις τας χείρας σου και απολείς αυτούς απωλεία μεγάλη, έως αν εξολοθρευήτε αυτούς. 24 και παραδώσει τους βασιλείς αυτών εις τας χείρας υμών, και απολείται το όνομα αυτών εκ του τόπου εκείνου· ουκ αντιστήσεται ουδείς κατά πρόσωπόν σου, έως αν εξολοθρευήσῃς αυτούς. 25 τα γλυπτά των θεών αυτών κάψετε πυρί· ουκ επιθυμήσεις αργύριον ουδέ χρυσίον απ' αυτών ου λήψη σεαυτω, μη πταισῃς δι' αυτό, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι· 26 και ουκ εισοίσεις βδέλυγμα εις τον οίκόν σου και ανάθεμα ἔση ὡσπερ τούτο· προσοχθίσματι προσοχθιείς και βδελύγματι βδελύξη, ότι ανάθημά εστι.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΠΑΣΑΣ τας εντολάς, ας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον, φυλάξεσθε ποιειν, ινα ζήτε και πολυπλασιασθήτε και εισέλθητε και κληρονομήσητε την γην, ην ὤμοσε Κύριος ο Θεός υμών τοις πατράσιν υμών. 2 και μνησθήση πάσαν την οδόν, ην ἤγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου εν τη ερήμῳ, ὅπως αν κακώση σε και πειράση σε και διαγνωσθή τα εν τη καρδία σου, ει φυλάξη τας εντολάς αυτού ἢ ου. 3 και εκάκωσέ σε και ελιμαγχόνησέ σε και εφώμισέ σε το μάννα, ὃ ουκ ἤδεισαν οι πατέρες σου, ινα αναγγείλη σοι, ότι ουκ επ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ο άνθρωπος, αλλ' επι παντί ρήματι τῷ εκπορευομένῳ δια στόματος Θεοῦ ζήσεται ο άνθρωπος. 4 τα ἰμάτιά σου ουκ επαλαιώθη από σου, τα υποδήματά σου ου κατετριβή από σου, οι πόδες σου ουκ ετυλώθησαν, ιδού τεσσαράκοντα ἔτη. 5 και γνώση τη καρδία σου ότι ὡς ει τις άνθρωπος παιδεύση τον υιόν αυτού, οὕτω Κύριος ο Θεός σου παιδεύσει σε, 6 και φυλάξη τας εντολάς Κυρίου του Θεοῦ σου πορεύεσθαι εν ταις οδοίς αυτού και φοβείσθαι αυτόν· 7 ο γαρ Κύριος ο Θεός σου εισάξει σε εις γην αγαθήν και πολλήν, ου χείμαρροι υδάτων και πηγαί αβύσσων εκπορευόμεναι δια των πεδίων και δια των ορέων· 8 γη πυρού και κριθῆς, ἄμπελοι, συκαί, ροαί, γη ελαιας ελαίου και μέλιτος· 9 γη, εφ' ης ου μετά πτωχείας φαγή τον ἄρτον σου και ουκ ενδεηθήση επ' αυτής ουδέν· γη, ης οι λίθοι σίδηρος, και εκ των ορέων αυτής

μεταλλεύσεις χαλκόν · 10 και φαγή και εμπλησθήση και ευλογήσεις Κύριον τον Θεόν σου επί της γης της αγαθής, ης δέδωκέ σοι. 11 πρόσεχε σεαυτω, μη επιλάθη Κυρίου του Θεού σου του μη φυλάξαι τας εντολάς αυτού και τα κρίματα και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, 12 μη φαγών και εμπλησθείς και οικίας καλώς οικοδομήσας και κατοικήσας εν αυταίς 13 και των βοών σου και των προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, αργυρίου και χρυσιού πληθυνθέντος σοι και πάντων, όσων σοι έσται, πληθυνθέντων σοι, 14 υψωθής τη καρδία και επιλάθη Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, 15 του αγαγόντος σε δια της ερήμου της μεγάλης και της φοβεράς εκείνης, ου όφης δάκνων και σκορπίος και δίψα, ου ουκ ην ύδωρ, του εξαγαγόντος σοι εκ πέτρας ακροτόμου πηγην ύδατος, 16 του ψωμίσαντός σε το μάννα εν τη ερήμω, ό ουκ ήδεις συ και ουκ ήδεισαν οι πατέρες σου, ίνα κακώση σε και εκπειράση σε και εδ σε ποιήση επι ' εσχάτων των ημερών σου. 17 μη είπης εν τη καρδία σου · η ισχύς μου και το κράτος της χειρός μου εποίησέ μοι την δύναμιν την μεγάλην ταύτην · 18 και μνησθήση Κυρίου του Θεού σου, ότι αυτός σοι δίδωσιν ισχόν του ποιήσαι δύναμιν και ίνα στήση την διαθήκην αυτού, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσι σου, ως σήμερον. 19 και έσται εάν λήθη επιλάθη Κυρίου του Θεού σου και πορευθής οπίσω θεών ετέρων και λατρεύσης αυτοίς και προσκυνήσης αυτοίς, διαμαρτύρομαι υμίν σήμερον τον τε ουρανόν και την γην, ότι απώλεια απολείσθε · 20 καθά και τα λοιπά έθνη, όσα Κύριος ο Θεός απολλύει προ προσώπου υμών, ούτως απολείσθε, ανθ 'ων ουκ ηκούσατε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΑΚΟΥΕ, Ισραήλ · συ διαβαίνεις σήμερον τον Ιορδάνην εισελθείν κληρονομήσαι έθνη μεγάλα και ισχυρότερα μάλλον ή υμείς, πόλεις μεγάλας και τειχήρεις έως του ουρανού, 2 λαόν μέγαν και πολύν και ευμήκη, υιός Ενάκ, ους συ οίσθα και συ ακήκοας · τις αντιστήσεται κατά πρόσωπον υιών Ενάκ; 3 και γνώση σήμερον, ότι Κύριος ο Θεός σου,

οὗτος προπορεύσεται προ προσώπου σου· πυρ καταναλίσκον ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεί αὐτούς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος. 4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλώσαι Κύριον τὸν Θεὸν σου τὰ ἔθνη ταῦτα προ προσώπου σου λέγων· δια τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέ με Κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην· 5 οὐχὶ δια τὴν δικαιοσύνην σου, οὐδὲ δια τὴν οσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ δια τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ. 6 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ δια τὰς δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ. 7 μνήσθητι, μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ἀπειθούντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον. 8 καὶ ἐν Χωρήβ παρώξυνατε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς, 9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς. καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον. 10 καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα ἐκκλησίας· 11 καὶ ἐγένετο δια τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ δια τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης. 12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, κατὰβηθι τὸ τάχος ἐντεύθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς οδοῦ, ἣς ἐνετείλω αὐτοῖς· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα. 13 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων· λελάληκα πρὸς σε ἅπασι καὶ δις λέγων· εώρακα τὸν λαὸν τούτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι· 14 καὶ νῦν ἑασὼν με ἐξολοθρεύσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τούτο. 15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυριῶν ἐπὶ ταῖς δυοῖς χερσὶ μου. 16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἠμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς οδοῦ, ἣς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν, 17 καὶ ἐπλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτάς ἀπὸ τῶν

δύο χειρών μου, και συνέτριψα εναντίον υμών. 18 και εδεήθην εναντίον Κυρίου δεύτερον καθάπερ και το πρότερον τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, άρτον ουκ έφαγον και ύδωρ ουκ έπιον, περί πασών των αμαρτιών υμών, ων ημάτετε ποιήσαι το πονηρόν εναντίον Κυρίου του Θεού παροξύναι αυτόν. 19 και έκφοβός ειμι δια τον θυμόν και την οργήν, ότι παρωξύνθη Κύριος εφ ' υμίν του εξολοθρεύσαι υμάς και εισήκουσε Κύριος εμού και εν τω καιρω τούτω. 20 και επί Ααρών εθυμώθη εξολοθρεύσαι αυτόν, και ηυξάμην και περί Ααρών εν τω καιρω εκείνω. 21 και την αμαρτίαν υμών, ην εποιήσατε, τον μόσχον, έλαβον αυτόν και κατέκαυσα αυτόν εν πυρί και συνέκοψα αυτόν καταλέσας σφόδρα, έως ου εγένετο λεπτόν · και εγένετο ωσει κονιορτός, και έρριψα τον κονιορτόν εις τον χειμάρρουν τον καταβαίνοντα εκ του όρους. 22 και εν τω Εμπυρισμω και εν τω Πειρασμω, και εν τοις Μνήμασι της επιθυμίας παροξύναντες ήτε Κύριον τον Θεόν υμών. 23 και ότε εξαπέστειλεν υμάς Κύριος εκ Κάδης Βαρνή λέγων · ανάβητε και κληρονομήσατε την γην, ην δίδωμι υμίν, και ηπειθήσατε τω ρήματι Κυρίου του Θεού υμών και ουκ επιστεύσατε αυτω και ουκ εισηκούσατε της φωνής αυτού. 24 απειθούντες ήτε τα προς Κύριον από της ημέρας, ης εγνώσθη υμίν. 25 και εδεήθην έναντι Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, όσας εδεήθην · ειπε γαρ Κύριος εξολοθρεύσαι υμάς · 26 και ηυξάμην προς τον Θεόν και ειπα · Κύριε βασιλεύ των θεών, μη εξολοθρεύσης τον λαόν σου και την μερίδα σου, ην ελυτρώσω, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εν τη ισχύϊ σου τη μεγάλη και εν τη χειρί σου τη κραταιά και εν τω βραχιονί σου τω υψηλω · 27 μνήσθητι Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ των θεραπόντων σου, οίς ώμοσας κατά σεαυτού · μη επιβλέψης επί την σκληρότητα του λαού τούτου και τα ασεβήματα, και τα αμαρτήματα αυτών, 28 μη είπωσιν οι κατοικούντες την γην, όθεν εξήγαγες ημάς εκείθεν, λέγοντες · παρά το μη δύνασθαι Κύριον εισαγαγείν αυτούς εις την γην, ην ειπεν αυτοίς, και παρά το μισήσαι αυτούς εξήγαγεν αυτούς εν τη ερήμω αποκτείναι αυτούς. 29 και ούτοι λαός σου και κλήρός σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εν τη ισχύϊ σου τη μεγάλη και εν τη χειρί σου τη κραταιά και εν τω βραχιονί σου τω υψηλω.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΕΝ εκείνω τω καιρω ειπε Κύριος προς με · λάξουσον σεαυτω δύο πλάκας λιθίνας, ωσπερ τας πρώτας, και ανάβηθι προς με εις το όρος · και ποιήσεις σεαυτω κιβωτόν ξυλίνην · 2 και γράψεις επί τας πλάκας τα ρήματα, α ην εν ταις πλαξι ταις πρώταις, ας συνέτριψας, και εμβαλεις αυτάς εις την κιβωτόν. 3 και εποίησα κιβωτόν εκ ξύλων ασηπτων και ελάξουσα τας πλάκας λιθίνας, ως αι πρώται · και ανέβην εις το όρος και αι δύο πλάκες επί ταις χερσί μου. 4 και έγγραψεν επί τας πλάκας κατά την γραφήν την πρώτην τους δέκα λόγους, ους ελάλησε Κύριος προς υμάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, και έδωκεν αυτάς Κύριος εμοί. 5 και επιστρέψας κατέβην εκ του όρους και ενέβαλον τας πλάκας εις την κιβωτόν, ην εποίησα, και ήσαν εκει, καθά ενετείλατό μοι Κύριος. 6 και οι υιοί Ισραήλ απήραν εκ Βηρώθ υιών Ιακίμ Μισαδαϊ · εκει απέθανεν Ααρών και ετάφη εκει, και ιεράτευσεν Ελεάζαρ υιος αυτού αντ' αυτού. 7 εκειθεν απήραν εις Γαδγαδ και από Γαδγαδ εις Ετεβαθά, γη χειμαρροι υδάτων. 8 εν εκείνω τω καιρω διέστειλε Κύριος την φυλήν την Λευί αίρειν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι έναντι Κυρίου, λειτουργειν και επεύχεσθαι επί τω ονόματι αυτού έως της ημέρας ταύτης. 9 δια τούτο ουκ έστι τοις Λευίταις μερίς και κλήρος εν τοις αδελφοίς αυτών · Κύριος αυτός κλήρος αυτού, καθότι ειπεν αυτω. 10 καγώ ειστήκειν εν τω όρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, και εισήκουσε Κύριος εμού και εν τω καιρω τούτω, και ουκ ηθέλησε Κύριος εξολοθρευσαι υμάς. 11 και ειπε Κύριος προς με · βάδιζε, άπαρον εναντίον του λαού τούτου, και εισπορευέσθωσαν και κληρονομήτωσαν την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών δούναι αυτοίς.

12 Και νυν, Ισραήλ, τι Κύριος ο Θεός σου αιτείται παρά σου, αλλ' ή φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαπάν αυτόν και λατρεύειν Κυρίω τω Θεω σου εξ όλης της καρδιας σου και εξ όλης της ψυχής σου, 13 φυλάσσεσθαι τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, ίνα ευ σοι ή; 14 ιδού Κυρίου του Θεού σου ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού, η γη και πάντα όσα εστιν εν αυτη · 15 πλην τους πατέρας υμών προείλετο Κύριος αγαπάν αυτούς, και

εξελέξατο το σπέρμα αυτών μετ' αυτοῦς υμᾶς παρά πάντα τα ἔθνη κατά την ἡμέραν ταύτην. 16 και περιτεμείσθε την σκληροκαρδίαν υμῶν και τον τράχηλον υμῶν ου σκληρυνεῖτε ἐτι· 17 ο γαρ Κύριος ο Θεός υμῶν οὗτος Θεός των θεῶν και Κύριος των κυρίων, ο Θεός ο μέγας· και ισχυρός και φοβερός, ὅστις ου θαυμάζει πρόσωπον, ουδ' ου μη λάβῃ δῶρον, 18 ποιῶν κρίσιν προσήλυτῶ και ὀρφανῶ και χήρα, και ἀγαπά τον προσήλυτον δούναι αὐτῶ ἄρτον και ἱμάτιον. 19 και ἀγαπήσετε τον προσήλυτον· προσήλυτοι γαρ ἦτε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. 20 Κύριον τον Θεόν σου φοβηθήσῃ και αὐτῶ λατρεύσεις και προς αὐτόν κολληθήσῃ και ἐπὶ τῶ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμή· 21 οὗτος καύχημά σου και οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τα μεγάλα και τα ἔνδοξα ταῦτα, α εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου. 22 ἐν εβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἰγυπτῶν, νυνὶ δε ἐποίησέ σε Κύριος ο Θεός σου ὡσεὶ τα ἄστρα του οὐρανοῦ τῶ πλήθει.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ἀγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου και φυλάξῃ τα φυλάγματα αὐτοῦ και τα δικαιώματα αὐτοῦ και τας ἐντολάς αὐτοῦ και τας κρίσεις αὐτοῦ πάσας τας ἡμέρας. 2 και γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τα παιδιά υμῶν, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ουδέ εἶδοσαν την παιδείαν Κυρίου του Θεοῦ σου και τα μεγαλεία αὐτοῦ και την χεῖρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν 3 και τα σημεῖα αὐτοῦ και τα τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραῶ βασιλεὶ Αἰγύπτου και πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ, 4 και ὅσα ἐποίησε την δύναμιν των Αἰγυπτίων, τα ἄρματα αὐτῶν και την ἵππον αὐτῶν, και την δύναμιν αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσε το ὕδωρ της θαλάσσης της ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ των ὀπίσω υμῶν και ἀπώλεσεν αὐτοῦς Κύριος ἕως της σήμερον ἡμέρας, 5 και ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ἤλθετε εἰς τον τόπον τούτον, 6 και ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθάν και Αβειρών υιοῦς Ελιάβ υιοῦ Ρουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ το στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοῦς και τους οἴκους αὐτῶν και τας σκηνάς αὐτῶν και πάσαν αὐτῶν την ὑπόστασιν την μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντός Ισραὴλ, 7 ὅτι οἱ

οφθαλμοί υμών εώρακαν πάντα τα έργα Κυρίου τα μεγάλα, όσα εποίησεν εν υμίν σήμερον. 8 και φυλάξεσθε πάσας τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, ίνα ζητε και πολυπλασιασθήτε και εισελθόντες κληρονομήσετε την γην, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν, 9 ίνα μακροημερεύσητε επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς και τω σπέρματι αυτών μετ' αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· 10 έστι γαρ η γη, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν, ουχ ωσπερ γη Αιγύπτου εστιν, όθεν εκπεπόρευσθε εκείθεν, όταν σπείρωσι τον σπόρον και ποτίζωσι τοις ποσίν αυτών ωσει κήπον λαχανείας· 11 η δε γη, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν, γη ορεινή και πεδινή, εκ του υετού του ουρανού πίεται ύδωρ, 12 γη, ην Κύριος ο Θεός σου επισκοπείται αυτήν διαπαντός, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου επ' αυτής απ' αρχής του ενιαυτού και έως συντελείας του ενιαυτού.

13 Εάν δε ακοή ακούσητε πάσας τας εντολάς, ας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, αγαπάν Κύριον το Θεόν σου και λατρεύειν αυτω εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου, 14 και δώσει τον υετόν τη γη σου καθ' ωραν πρώϊμον και όψιμον, και εισοίσεις τον σίτον σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου· 15 και δώσει χορτάσματα εν τοις αγροίς σου τοις κτήνεσί σου· 16 και φαγών και εμπλησθεις πρόσεχε σεαυτω, μη πλατυνθή η καρδια σου και παραβήτε και λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς, 17 και θυμωθείς οργή Κύριος επ' υμίν και συσχή τον ουρανόν, και ουκ έσται υετός, και η γη ου δώσει τον καρπόν αυτής, και απολείσθε εν τάχει από της γης της αγαθής, ης Κύριος έδωκεν υμίν. 18 και εμβαλείτε τα ρήματα ταύτα εις την καρδιαν υμών και εις την ψυχήν υμών· και αφάψετε αυτά εις σημείον επί της χειρός υμών, και έσται ασάλευτον προ οφθαλμών υμών· 19 και διδάξετε αυτά τα τέκνα υμών λαλείν εν αυτοίς καθημένους εν οίκω και πορευομένους εν οδω και καθεύδοντας και διανισταμένους. 20 και γράψετε αυτά επί τας φλιάς των οικιών υμών και των πυλών υμών, 21 ίνα μακροημερεύσητε και αι ημέραι των υιών υμών επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς, καθώς αι ημέραι του ουρανού επί της γης. 22 και έσται εάν ακοή ακούσητε πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον ποιείν, αγαπάν Κύριον τον Θεόν ημών και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και προσκολλάσθαι αυτω, 23 και εκβαλει Κύριος πάντα τα έθνη ταύτα από προσώπου υμών, και κληρονομήσετε έθνη μεγάλα και ισχυρά μάλλον ή υμείς. 24 πάντα τον τόπον, ου εάν

πατήση το ίχνος του ποδός υμών, υμίν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Ευφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου. 25 οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον υμῶν· τὸν φόβον υμῶν καὶ τὸν τρόμον υμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἀν ἐπιβήτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς υμᾶς.

26 Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον υμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· 27 τὴν εὐλογίαν, εἴαν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι υμῖν σήμερον, 28 καὶ τὴν κατάραν, εἴαν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι υμῖν σήμερον, καὶ πλανηθήτε ἀπὸ τῆς οδοῦ, ἧς ἐνετειλάμην υμῖν, πορευθέντες· λατρεῦειν θεοὶς ἐτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε. 29 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβάλ. (30 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναάν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς;) 31 υμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν υμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ· 32 καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον υμῶν σήμερον.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ας φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων υμῶν δίδωσιν υμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ας υμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς. 2 ἀπωλεία ἀπολείτε πάντας τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοὶ θεοὶ αὐτῶν, οὓς υμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος. 3 καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμούς αὐτῶν καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτά τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολείται τὸ

ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. 4 οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ υμῶν, 5 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἀν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων υμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ 6 καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα υμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα υμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς υμῶν καὶ τὰς εὐχὰς υμῶν καὶ τὰ ἐκούσια υμῶν καὶ τὰς ὁμολογίας υμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν υμῶν καὶ τῶν προβάτων υμῶν 7 καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πάσιν, οὐ εἴαν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα, υμεῖς καὶ οἱ οἴκοι υμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου. 8 οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον, ἕκαστος τὸ ἀρεστόν ἐνώπιον αὐτοῦ· 9 οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν. 10 καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν υμῶν τῶν κύκλω, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας. 11 καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἀν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὀλοκαυτώματα υμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα υμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα υμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν υμῶν καὶ παν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων υμῶν, ὅσα ἀν εὐξήσθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ υμῶν, 12 καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν, υμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ υμῶν καὶ αἱ θυγατέρες υμῶν καὶ οἱ παῖδες υμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι υμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν υμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν. 13 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀνευρέγκης τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ εἴαν ἴδης, 14 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἀν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὀλοκαυτώματα υμῶν καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. 15 ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φαγὴ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον. 16 πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτό ὡς ὕδωρ 17 οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἀν εὐξήσθε, καὶ τὰς ὁμολογίας υμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν υμῶν, 18 ἀλλ' ἢ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγὴ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ὃν ἀν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος

ο εν ταις πόλεσιν υμών, και ευφρανθήση εναντίον Κυρίου του Θεού σου επί πάντα, ου εάν επιβάλης την χειρά σου. 19 πρόσεχε σεαυτω, μη εγκαταλίπης τον Λευίτην πάντα τον χρόνον, όσον αν ζής επί της γης.

20 Εάν δε εμπλατόνη Κύριος ο Θεός σου τα όριά σου, καθάπερ ελάλησέ σοι, και ερείς· φάγομαι κρέα, εάν επιθυμήση η ψυχή σου ωστε φαγείν κρέα, εν πάση επιθυμία της ψυχής σου φαγή κρέα. 21 εάν δε μακράν απέχη σου ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εκεί επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, και θύσεις από των βοών σου και από των προβάτων σου, ων αν δω ο Θεός σοι, ον τρόπον ενετειλάμην σοι και φαγή εν ταις πόλεσί σου κατά την επιθυμίαν της ψυχής σου· 22 ως έσθεται η δορκάς και η έλαφος, ούτω φαγή αυτό, ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθαρός ωσαύτως έδεται. 23 πρόσεχε ισχυρώς του μη φαγείν αίμα, ότι το αίμα αυτού ψυχή· ου βρωθήσεται ψυχή μετά των κρεών, 24 ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείτε αυτό ως ύδωρ· 25 ου φαγή αυτό, ίνα εδ σοι γένηται και τοις υιοίς σου μετά σε, εάν ποιήσης το καλόν και το αρεστόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου. 26 πλήν τα άγιά σου, εάν γένηταί σοι, και τας ευχάς σου λαβών ήξεις εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, 27 και ποιήσεις τα ολοκαυτώματά σου· τα κρέα ανοίσεις επί το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε αίμα των θυσιών σου προσχεείς προς την βάσιν του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, τα δε κρέα φαγή. 28 φυλάσσου και άκουε και ποιήσεις πάντας τους λόγους, ους εγώ εντέλλομαί σοι, ίνα εδ σοι γένηται και τοις υιοίς σου δι' αιώνος, εάν ποιήσης το αρεστόν και το καλόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.

29 Εάν δε εξολοθρεύση Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, εις ους εισπορευή εκεί κληρονομήσαι την γην αυτών, από προσώπου σου και κατακληρονομήσης αυτήν, και κατοικήσης εν τη γη αυτών, 30 πρόσεχε σεαυτω, μη εκζητήσης επακολουθήσαι αυτοίς μετά το εξολοθρευθήναι αυτούς από προσώπου σου λέγων· Πως ποιούσι τα έθνη ταύτα τοις θεοίς αυτών, ποιήσω καγώ. 31 ου ποιήσεις ούτω τω Θεω σου· τα γαρ βδελύγματα Κυρίου, α εμίσησεν, εποίησαν εν τοις θεοίς αυτών, ότι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών κατακαίουσιν εν πυρί τοις θεοίς αυτών.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΠΑΝ ρήμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τούτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό οὐδὲ ἀφελείς ἀπ' αὐτοῦ. 2 εἰάν δε ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνὸπνιον καὶ δώσῃ σοὶ σημεῖον ἢ τέρας 3 καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας, ὃ ἐλάλησε πρὸς σε λέγων· πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε, 4 οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνὸπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος ὁ Θεὸς σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπάτε τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. 5 ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε καὶ τούτον φοβηθήσεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε. 6 καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνὸπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθάνεται· ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῴσαί σε ἀπὸ τῆς οδοῦ, ἣς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφανίεις τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

7 Εἰάν δε παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἢ ὁ υἱὸς σου ἢ ἡ θυγάτηρ ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ φίλος ἴσος τῆ ψυχῆ σου λάθρα λέγων· βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἤδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, 8 ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοὶ ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σου, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, 9 οὐ συνθελήσεις αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν· 10 ἀναγγέλων ἀναγγελίαις περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντός τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ, 11 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνεται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποστήσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 12 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσῃ ποιῆσαι ἐτι κατὰ τὸ ρῆμα τὸ πονηρὸν τούτο ἐν ὑμῖν.

13 Εἰάν δε ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν ἐκεῖ, λεγόντων· 14 ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς

κατοικούντας την γην αυτών λέγοντες · πορευθώμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ ήδείτε, 15 και ετάσεις και ερωτήσεις και ερευνήσεις σφόδρα, και ιδού αληθής σαφώς ο λόγος, γεγένηται το βδέλυγμα τούτο εν υμίν, 16 αναιρών ανελείς πάντας τους κατοικούντας εν τη γη εκείνη εν φόνω μαχαίρας, αναθέματι αναθεματιείτε αυτήν και πάντα τα εν αυτή 17 και πάντα τα σκύλα αυτής συνάξεις εις τας διόδους αυτής και εμπρήσεις την πόλιν εν πυρί και πάντα τα σκύλα αυτής πανδημεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου, και έσται αοίκητος εις τον αιώνα, ουκ ανοικοδομηθήσεται έτι. 18 και ου προσκολληθήσεται ουδέν από του αναθέματος εν τη χειρί σου, ίνα αποστραφή Κύριος από θυμού της οργής αυτού και δώση σοι έλεος και ελεήση σε και πληθύνη σε, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, 19 εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, ποιείν το καλόν και το αρεστόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΥΙΟΙ εστε Κυρίου του Θεού υμών · ουκ επιθήσετε φαλάκρωμα ανά μέσον των οφθαλμών υμών επί νεκρω · 2 ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου, και σε εξελέξατο Κύριος ο Θεός σου γενέσθαι σε λαόν αυτω περιούσιον από πάντων των εθνών των επί προσώπου της γης.

3 Ου φάγεσθε παν βδέλυγμα. 4 ταύτα κτήνη, α φάγεσθε, μόσχον εκ βοών και αμνόν εκ προβάτων και χίμαρον εξ αιγών, 5 έλαφον και δορκάδα και πύγαργον, όρυγα και καμηλοπάρδαλιν · 6 παν κτήνος διχηλούν οπλήν και ονυχιστήρας ονυχίζον δύο χηλών και ανάγον μηρυκιμόν εν τοις κτήνεσι, ταύτα φάγεσθε. 7 και ταύτα ου φάγεσθε από των αναγόντων μηρυκιμόν και από των διχηλούντων τας οπλάς και ονυχίζόντων ονυχιστήρας · τον κάμηλον και δασύποδα και χοιρογρύλλιον, ότι ανάγουσι μηρυκιμόν και οπλήν ου διχηλούσιν, ακάθαρτα ταύτα υμίν εστι · 8 και τον ύν, ότι διχηλεί οπλήν τούτο και ονυχίζει ονυχιστήρας οπλής, και τούτο μηρυκιμόν ου μηρυκάται, ακάθαρτον τούτο υμίν · από των κρεών αυτών ου φάγεσθε και των θνησιμαίων αυτών ουχ άψεσθε. 9 και ταύτα φάγεσθε από

πάντων των εν τω ύδατι · πάντα όσα εστιν εν αυτοίς περύγια και λεπίδες, φάγεσθε. 10 και πάντα όσα ουκ έστιν αυτοίς περύγια και λεπίδες, ου φάγεσθε, ακάθαρτα υμίν εστι. 11 παν όρνεον καθαρόν φάγεσθε. 12 και ταύτα ου φάγεσθε απ' αυτών · τον αετόν και τον γρύπα και τον αλαιέτον 13 και τον γύπα και τον ίκτινον και τα όμοια αυτω 14 και πάντα κόρακα και τα όμοια αυτω 15 και στρουθόν και γλαύκα και λάρον 16 και ερωδιόν και κύκνον και ίβιν 17 και καταράκτην και ιέρακα και τα όμοια αυτω και έποπα και νυκτικόρακα 18 και πελεκάνα και χαραδριόν και τα όμοια αυτω και πορφυρίωνα και νυκτερίδα. 19 πάντα τα ερπετά των πετεινών ακάθαρτά εστιν υμίν, ου φάγεσθε απ' αυτών. 20 παν πετεινόν καθαρόν φάγεσθε. 21 παν θνησιμαίον ου φάγεσθε · τω παροίκω τω εν ταις πόλεσί σου δοθήσεται, και φάγεται, ή αποδώση τω αλλοτρίω · ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου. ουχ εφήσεις άρνα εν γάλακτι μητρός αυτού.

22 Δεκάτην αποδεκατώσεις παντός γενήματος του σπέρματός σου, το γένημα του αγρού σου ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν, 23 και φαγή αυτό εν τω τόπω ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί · οίσετε τα επιδέκατα του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαιού σου, τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου, ίνα μάθης φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου πάσας τας ημέρας. 24 εάν δε μακράν γένηται η οδός από σου και μη δύνη αναφέρειν αυτά, ότι μακράν από σου ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, ότι ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου, 25 και αποδώση αυτά αργυρίου και λήψη το αργύριον εν ταις χερσί σου και πορεύση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν, 26 και δώσεις αργύριον επί παντός, ου αν επιθυμή η ψυχή σου, επί βουσίν ή επί προβάτοις, επ' οίνω ή επί σίκερα ή επί παντός, ου αν επιθυμή η ψυχή σου, και φαγή εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου και ευφρανθήση συ και ο οίκός σου 27 και ο Λευίτης ο εν ταις πόλεσί σου, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μετά σου. 28 μετά τρία έτη εξοίσεις παν το επιδέκατον των γενημάτων σου · εν τω ενιαυτω εκείνω θήσεις αυτό εν ταις πόλεσί σου, 29 και ελεύσεται ο Λευίτης, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μετά σου, και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η εν ταις πόλεσί σου και φάγονται και εμπλησθήσονται, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις, οίς εάν ποιήσ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 Δι' επτά ετών ποιήσεις άφεσιν. 2 και ούτω το πρόσταγμα της αφέσεως· αφήσεις παν χρέος ίδιον, ό οφείλει σοι ο πλησίον, και τον αδελφόν σου ουκ απαιτήσεις, επικέκληται γαρ άφεσις Κυρίω τω Θεω σου. 3 τον αλλότριον απαιτήσεις όσα εάν ή σοι παρ' αυτω, τω δε αδελφω σου άφεσιν ποιήσεις του χρέους σου· 4 ότι ουκ έσται εν σοί ενδεής, ότι ευλογών ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω κατακληρονομήσαι αυτήν. 5 εάν δε ακοή εισακούσητε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών φυλάσσειν και ποιείν πάσας τας εντολάς ταύτας, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, 6 ότι Κύριος ο Θεός σου ευλόγησέ σε, ον τρόπον ελάλησέ σοι, και δανειείς έθνεσι πολλοίς, συ δε ου δανειή, και άρξεις εθνών πολλών, σου δε ουκ άρξουσιν.

7 Εάν δε γένηται εν σοί ενδεής εκ των αδελφών σου εν μια των πόλεών σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, ουκ αποστέρξεις την καρδιαν σου ουδ' ου μη συσφιγξης την χεirá σου από του αδελφού σου του επιδεομένου· 8 ανοίγων ανοίξεις τας χεiráς σου αυτω και δάνειον δανειείς αυτω όσον επιδέεται, καθότι ενδεείται. 9 πρόσεχε σεαυτω, μη γένηται ρήμα κρυπτόν εν τη καρδια σου ανόμημα λέγων· εγγίζει το έτος το έβδομον, έτος της αφέσεως, και πονηρεύοηται ο οφθαλμός σου τω αδελφω σου τω επιδεομένω, και ου δώσεις αυτω, και καταβοήσεται κατά σου προς Κύριον, και έσται εν σοί αμαρτία μεγάλη. 10 διδούς δώσεις αυτω και δάνειον δανειείς αυτω όσον επιδέεται, και ου λυπηθήση τη καρδια σου διδόντος σου αυτω, ότι δια το ρήμα τούτο ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις και εν πάσιν, ου αν επιβάλης την χεirá σου· 11 ου γαρ μη εκλίπη ενδεής από της γης σου. δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο λέγων· ανοίγων ανοίξεις τας χεiráς σου τω αδελφω σου τω πένητι και τω επιδεομένω τω επί της γης σου.

12 Εάν δε πραθή σοι ο αδελφός σου ο Εβραίος ή Εβραία, δουλεύσει σοι εξ έτη, και τω εβδομω εξαποστελείς αυτόν ελεύθερον από σου. 13 όταν δε εξαποστέλλης αυτόν ελεύθερον από σου, ουκ εξαποστελείς αυτόν κενόν· 14 εφόδιον εφοδιάσεις αυτόν από των προβάτων σου και από του σίτου σου και από του οίνου σου· καθά ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός σου,

δώσεις αυτώ. 15 και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτου και ελυτρώσατό σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν · δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο. 16 εάν δε λέγη προς σε, ουκ εξελεύσομαι από σου, ότι ηγάπηκέ σε και την οικίαν σου, ότι εδ' εστιν αυτώ παρά σοί, 17 και λήψη το σπήτιον, και τρυπήσεις το ωτίον αυτού προς την θύραν, και έσται σοι οικέτης εις τον αιώνα · και την παιδίσκην σου ωσαύτως ποιήσεις. 18 ου σκληρόν έσται εναντίον σου εξαποστελλομένων αυτών ελευθέρων από σου, ότι επέτειον μισθόν του μισθωτού εδούλευσέ σοι εξ έτη · και ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσιν, οίς εάν ποιής.

19 Παν πρωτότοκον, ό εάν τεχθή εν ταις βουσί σου και εν τοις προβάτοις σου, τα αρσενικά, αγιάσεις Κυρίω τω Θεω σου · ουκ εργά εν τω πρωτοτόκω μόσχω σου και ου μη κείρης τα πρωτότοκα των προβάτων σου · 20 έναντι Κυρίου φαγή αυτό ενιαυτόν εξ ενιαυτού εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, συ και ο οίκός σου. 21 εάν δε ή εν αυτώ μώμος, χολόν ή τυφλόν ή και πας μώμος πονηρός, ου θύσεις αυτό Κυρίω τω Θεω σου · 22 εν ταις πόλεσί σου φαγή αυτό, ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθαρός ωσαύτως έδετα ως δορκάδα ή έλαφον · 23 πλήν αίμα ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείς αυτό ως ύδωρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΦΥΛΑΞΑΙ τον μήνα των νέων και ποιήσεις το πάσχα Κυρίω τω Θεω σου, ότι εν τω μηνί των νέων εξήλθες εξ Αιγύπτου νυκτός. 2 και θύσεις το πάσχα Κυρίω τω Θεω σου πρόβατα και βόας εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί. 3 ου φαγή επ' αυτού ζύμην · επτά ημέρας φαγή επ' αυτού άζυμα, άρτον κακώσεως, ότι εν σπουδή εξήλθετε εξ Αιγύπτου · ίνα μνησθήτε την ημέραν της εξοδίας υμών εκ γης Αιγύπτου πάσας τας ημέρας της ζωής υμών. 4 ουκ οφθήσεται σοι ζύμη εν πάσι τοις ορίοις σου επτά ημέρας, και ου κοιμηθήσεται από των κρεών, ων εάν θύσης το εσπέρας τη ημέρα τη πρώτη εις το πρωί. 5 ου δυνήση θύσαι το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, 6 αλλ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου

επικληθῆναι το ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις το πάσχα εσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ, ὡ ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου, 7 καὶ ἐπήσεις καὶ οπιήσεις καὶ φαγὴ ἐν τῷ τόπῳ, οὐ εἰάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεὸς σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφήσῃ το πρῶϊ καὶ ἐλεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου. 8 ἐξ ἡμέρας φαγὴ ἄζυμα, καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης ἐξόδιον, εορτὴ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ παν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ. 9 ἐπτά εβδομάδας ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ· ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ’ ἀμητόν, ἀρξῆς ἐξαριθμῆσαι ἐπτά εβδομάδας. 10 καὶ ποιήσεις εορτὴν εβδομάδων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἀν δῶ Κύριος ὁ Θεός σου· 11 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ὡ εἰάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν ἐπικληθῆναι το ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, 12 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἐγένου ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσῃ τὰς ἐντολὰς ταύτας. 13 εορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἐπτά ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἀλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνού σου· 14 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ εορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου. 15 ἐπτά ἡμέρας εορτάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ὡ ἀν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ· εἰάν δε εὐλογῆσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς γενήμασί σου καὶ ἐν παντί ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος. 16 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ οφθήσεται παν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ὡ εἰάν ἐκλέξῃται αὐτόν Κύριος, ἐν τῇ εορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ εορτῇ τῶν εβδομάδων καὶ ἐν τῇ εορτῇ τῆς σκηνοπηγίας. οὐκ οφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός· 17 ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι.

18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἰς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, κατὰ φυλάς, καὶ κρινούσι τὸν λαόν κρίσιν δικαίαν. 19 οὐκ ἐκκλινούσι κρίσιν, οὐδέ ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδέ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμούς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων. 20 δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος, παν ξύλον, παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ. 22 οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἀ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΟΥ θύσεις Κυρίω τω Θεω σου μόσχον ή πρόβατον, εν ω εστιν εν αυτω μόμος, παν ρήμα πονηρόν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστιν.

2 Εάν δε ευρεθή εν μια των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσι σοι, ανήρ ή γυνή, ος ποιήσει το πονηρόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου παρελθύν την διαθήκην αυτού, 3 και ελθόντες λατρεύσωσι θεοίς ετέροις και προσκυνήσωσιν αυτοίς, τω ηλίω ή τη σελήνη ή παντί των εκ του κόσμου του ουρανού, α ου προσέξατέ σοι, 4 και αναγγελή σοι, και εκζητήσεις σφόδρα, και ιδού αληθώς γέγονε το ρήμα, γεγένηται το βδέλυγμα τούτο εν Ισραήλ, 5 και εξάξεις τον άνθρωπον εκείνον ή την γυναίκα εκείνην και λιθοβολήσετε αυτούς εν λίθοις, και τελευτήσουσιν. 6 επί δυσί μάρτυσιν ή επί τρισί μάρτυσιν αποθανείται ο αποθνήσκων· ουκ αποθανείται εφ' ενί μάρτυρι. 7 και η χείρ των μαρτύρων έσται επ' αυτω εν πρώτοις θανατώσαι αυτόν, και η χείρ του λαού επ' εσχάτων· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.

8 Εάν δε αδυνατήση από σου ρήμα εν κρίσει αναμέσον αίμα αίματος και αναμέσον κρίσις κρίσεως και αναμέσον αφή αφής και αναμέσον αντιλογία αντιλογίας, ρήματα κρίσεως εν ταις πόλεσιν

υμών, και αναστάς αναβήση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εκεί, 9 και ελεύση προς τους ιερείς τους Λευίτας και προς τον κριτήν, ος αν γένηται εν ταις ημέραις εκείναις, και εκζητήσαντες αναγγελοوسی σοι την κρίσιν. 10 και ποιήσεις κατά το πράγμα, ό αν αναγγείλωσι σοι εκ του τόπου, ου εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, και φυλάξη ποιήσαι πάντα όσα αν νομοθετηθή σοι· 11 κατά τον νόμον και κατά την κρίσιν, ην αν είπωσί σοι, ποιήσεις, ουκ εκκλινείς από του ρήματος, ου εάν αναγγείλωσι σοι, δεξιά ουδέ αριστερά. 12 και ο άνθρωπος, ος εάν ποιήση εν υπερηφανία ωστε μη υπακούσαι του ιερέως του παρεστηκότος λειτουργείν επί τω ονόματι Κυρίου του Θεού σου ή του κριτού, ος αν ή εν ταις ημέραις εκείναις, και αποθανείται ο άνθρωπος εκείνος, και εξαρείς τον πονηρόν εξ Ισραήλ·

13 και πας ο λαός ακούσας φοβηθήσεται και ουκ ασεβήσει έτι.

14 Εάν δε εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσι σοι, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης επ' αυτήν και είπης· καταστήσω επ' εμαυτόν άρχοντα, καθά και τα λοιπά έθνη τα κύκλω μου, 15 καθιστών καταστήσεις επί σεαυτόν άρχοντα, ον αν εκλέξεται Κύριος ο Θεός αυτόν. εκ των αδελφών σου καταστήσεις επί σεαυτόν άρχοντα· ου δυνήση καταστήσαι επί σεαυτόν άνθρωπον αλλότριον, ότι ουκ αδελφός σου εστι. 16 διότι ου πληθυνεί εαυτω ίππον ουδέ μη αποστρέψη τον λαόν εις Αιγυπτον, όπως μη πληθύνη αυτω ίππον, ο δε Κύριος είπεν· ου προσθήσεσθε αποστρέψαι τη οδω ταύτη έτι. 17 και ου πληθυνεί εαυτω γυναίκας, ίνα μη μεταστη αυτού η καρδια· και αργύριον και χρυσίον ου πληθυνεί εαυτω σφόδρα. 18 και όταν καθίση επί της αρχής αυτού, και γράψει αυτω το δευτερονόμιον τούτο εις βιβλίον παρά των ιερέων των Λευιτών, 19 και έσται μετ' αυτού, και αναγνώσεται εν αυτω πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, ίνα μάθη φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου και φυλάσσεσθαι πάσας τας εντολάς ταύτας και τα δικαιώματα ταύτα ποιείν, 20 ίνα μη υψωθή η καρδια αυτού από των αδελφών αυτού, ίνα μη παραβή από των εντολών δεξιά ή αριστερά, όπως αν μακροχρονίση επί της αρχής αυτού, αυτός και οι υιοί αυτού εν τοις υιοίς Ισραήλ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΟΥΚ έσται τοις ιερέσι τοις Λευίταις, όλη φυλή Λευί, μερίς ουδέ κλήρος μετά Ισραήλ· καρπώματα Κυρίου ο κλήρος αυτών, φάγονται αυτά. 2 κλήρος δε ουκ έσται αυτοίς εν τοις αδελφοίς αυτών· Κύριος αυτός κλήρος αυτού, καθότι είπεν αυτω. 3 και αύτη η κρίσις των ιερέων, τα παρά του λαού, παρά των θυόντων τα θύματα, εάν τε μόσχον εάν τε πρόβατον· και δώσεις τον βραχιονα τω ιερεί και τα σιαγόνια και το ένυστρον. 4 και τας απαρχάς του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαίου σου και την απαρχήν των κουρών των προβάτων σου δώσεις αυτω· 5 ότι αυτόν εξελέξατο Κύριος εκ πασών των φυλών σου παρεστάναι έναντι Κυρίου του Θεού, λειτουργείν και ευλογείν επί τω ονόματι αυτού, αυτός

και οι υιοί αυτού εν τοις υιοίς Ισραήλ. 6 εάν δε παραγένηται ο Λευίτης εκ μιάς των πόλεων εκ πάντων των υιών Ισραήλ, ου αυτός παροικεί, καθ ' ότι επιθυμεί η ψυχή αυτού, εις τον τόπον ον αν εκλέξηται Κύριος. 7 και λειτουργήσεται τω ονόματι Κυρίου του Θεού αυτού, ωσπερ πάντες οι αδελφοί αυτού οι Λευίται οι παρεστηκότες εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου · 8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλήν της πράσεως της κατά πατριάν.

9 Εάν δε εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσι σοι, ου μαθήσῃ ποιείν κατά τα βδελύγματα των εθνών εκείνων. 10 ουχ ευρεθήσεται εν σοί περικαθαίρων τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού εν πυρί, μαντευόμενος μαντείαν, κληδοιζόμενος και οιωνιζόμενος, 11 φαρμακός επαειδων επαοιδήν, εγγαστρίμυθος και τερατοσκόπος, επερωτών τους νεκρούς. 12 έστι γαρ βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου πας ποιών ταύτα · ένεκεν γαρ των βδελυγμάτων τούτων Κύριος εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου σου. 13 τέλειος έση εναντίον Κυρίου του Θεού σου · 14 τα γαρ έθνη ταύτα, ους συ κατακληρονομείς αυτούς, ούτοι κληδόνων και μαντειών ακούσονται, σοί δε ουχ ούτως έδωκε Κύριος ο Θεός σου. 15 προφήτην εκ των αδελφών σου ως εμέ αναστήσῃ σοι Κύριος ο Θεός σου, αυτού ακούσεσθε 16 κατά πάντα, όσα ητήσω παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ τη ημέρα της εκκλησίας λέγοντες · ου προσθήσομεν ακούσαι την φωνήν Κυρίου του Θεού σου και το πυρ τούτο το μέγα ουκ οψόμεθα έτι, ουδέ μη αποθάνωμεν. 17 και ειπε Κύριος προς με · ορθώς πάντα όσα ελάλησαν προς σε · 18 προφήτην αναστήσω αυτοίς εκ των αδελφών αυτών, ωσπερ σε, και δώσω τα ρήματα εν τω στόματι αυτού, και λαλήσει αυτοίς καθ ' ότι αν εντείλωμαι αυτω · 19 και ο άνθρωπος, ος εάν μη ακούσῃ όσα αν λαλήσῃ ο προφήτης εκείνος επί τω ονόματί μου, εγώ εκδικήσω εξ αυτού. 20 πλήν ο προφήτης, ος αν ασεβήσῃ λαλήσαι επί τω ονόματί μου ρήμα, ό ου προσέταξα λαλήσαι, και ος αν λαλήσῃ εν ονόματι θεών ετέρων, αποθανείται ο προφήτης εκείνος. 21 εάν δε ειπῆς εν τη καρδία σου · Πως γνωσόμεθα το ρήμα, ό ουκ ελάλησε Κύριος; 22 όσα εάν λαλήσῃ ο προφήτης εκείνος τω ονόματι Κυρίου, και μη γένηται και μη συμβή, τούτο το ρήμα ό ουκ ελάλησε Κύριος · εν ασεβεία ελάλησεν ο προφήτης εκείνος, ουκ εφέξεσθε αυτού.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΕΑΝ δε αφανίση Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, α ο Θεός δίδωσί σοι την γην αυτών, και κατακληρονομήσητε αυτούς και κατοικήσετε εν ταις πόλεσιν αυτών και εν τοις οίκοις αυτών, 2 τρεις πόλεις διαστελεις σεαυτω εν μέσω της γης σου, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 3 στόχασαί σοι την οδόν και τριμεριεις τα όρια της γης σου, ην καταμερίζει σοι Κύριος ο Θεός σου, και έσται εκεί καταφυγή παντί φονευτη. 4 τούτο δε έσται το πρόσταγμα του φονευτού, ος αν φύγη εκεί και ζήσεται · ος αν πατάξη τον πλησίον αυτού ουκ ειδώς και ούτος ου μισών αυτόν προ της χθές και τρίτης, 5 και ος εάν εισέλθη μετά του πλησίον εις τον δρυμόν συναγαγειν ξύλα, και εκκρουσθή η χείρ αυτού τη αξίνη κόπτοντος το ξύλον, και εκπεσόν το σιδήριον από του ξύλου τύχη του πλησίον, και αποθάνη, ούτος καταφεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και ζήσεται, 6 ίνα μη διώξας ο αγχιστεών του αίματος οπίσω του φονεύσαντος, ότι παρατεθέρμανται τη καρδια, και καταλάβη αυτόν, εάν μακροτέρα ή η οδός, και πατάξη αυτού ψυχήν, και αποθάνη, και τούτω ουκ έστι κρίσις θανάτου, ότι ου μισών ην αυτόν προ της χθές, ουδέ προ της τρίτης. 7 δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι το ρήμα τούτο λέγων · τρεις πόλεις διαστελεις σεαυτω · 8 εάν δε εμπλατόνη Κύριος ο Θεός σου τα όρια σου, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, και δω σοι Κύριος πάσαν την γην, ην ειπε δούναι τοις πατράσι σου, 9 εάν ακούσης ποιειν πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, αγαπών Κύριον τον Θεόν σου, πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού πάσας τας ημέρας, προσθήσεις σεαυτω έτι τρεις πόλεις προς τας τρεις ταύτας, 10 και ουκ εκχυθήσεται αίμα αναίτιον εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω, και ουκ έσται εν σοί αίματι ένοχος. 11 εά δε γένηται εν σοί άνθρωπος μισών τον πλησίον και ενεδρέυση αυτόν και επαναστη επ ' αυτόν και πατάξη αυτού ψυχήν, και αποθάνη, και φύγη εις μίαν των πόλεων τούτων, 12 και αποστελούσιν η γερουσία της πόλεως αυτού και λήφονται αυτόν εκείθεν και παραδώσουσιν αυτόν εις χείρας των αγχιστευόντων του αίματος, και αποθανείται · 13 ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτω και καθαριεις το αίμα το αναίτιον εξ Ισραήλ, και εδ' σοι έσται.

14 Ου μετακινήσεις όρια του πλησίον, α έστησαν οι πατέρες σου εν τη κληρονομία, η κατεκληρονομήθης εν τη γη, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσι σοι εν κλήρῳ.

15 Ουκ εμμενεί μάρτυς εις μαρτυρήσαι κατά ανθρώπου κατά πάσαν αδικίαν και κατά παν αμάρτημα και κατά πάσαν αμαρτίαν, ην εάν αμάρτη· επί στόματος δύο μαρτύρων και επί στόματος τριών μαρτύρων στήσεται παν ρήμα. 16 εάν δε καταστη μάρτυς άδικος κατά ανθρώπου καταλέγων αυτού ασέβειαν, 17 και στήσονται οι δύο άνθρωποι, οίς εστιν αυτοίς η αντιλογία, έναντι Κυρίου και έναντι των ιερέων και έναντι των κριτών, οί αν ώσιν εν ταις ημέραις εκείναις, 18 και εξετάσωσιν οι κριταί ακριβώς, και ιδού μάρτυς άδικος εμαρτύρησεν άδικα, αντέστη κατά του αδελφού αυτού, 19 και ποιήσετε αυτω ον τρόπον επονηρεύσατο ποιήσαι κατά του αδελφού αυτού, και εξαρείς το πονηρόν εξ υμών αυτών. 20 και οι επίλοιποι ακούσαντες φοβηθήσονται και ου προσθήσουσιν έτι ποιήσαι κατά το ρήμα το πονηρόν τούτο εν υμίν. 21 ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτω· ψυχήν αντι ψυχής, οφθαλμόν αντι οφθαλμού, οδόντα αντι οδόντος, χείρα αντι χειρός, πόδα αντι ποδός.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΕΑΝ δε εξέλθης εις πόλεμον επί τους εχθρούς σου και ίδης ίππον και αναβάτην και λαόν πλείονά σου, ου φοβηθήση απ ' αυτών, ότι Κύριος ο Θεός σου μετά σου ο αναβιβάσας σε εκ γης Αιγύπτου. 2 και έσται όταν εγγίσης τω πολέμῳ, και προσεγγίσας ο ιερεύς λαλήσει τω λαῳ και ερεί προς αυτούς· 3 άκουε, Ισραήλ· υμείς πορευέσθε σήμερον εις τον πόλεμον επί τους εχθρούς υμών, μη εκλυέσθῳ η καρδια υμών, μη φοβείσθε μηδέ θραύεσθε μηδέ εκκλίνετε από προσώπου αυτών, 4 ότι Κύριος ο Θεός υμών ο προπορευόμενος μεθ ' υμών συνεκπολεμήσαι υμίν τους εχθρούς υμών, διασώσαι υμάς. 5 και λαλήσουσιν οι γραμματείς προς τον λαόν λέγοντες· τις ο άνθρωπος ο οικοδομήσας οικίαν καινήν και ουκ ενεκαίνισεν αυτήν; πορευέσθῳ και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, μη αποθάνη εν τῳ πολέμῳ και άνθρωπος έτερος εγκαινιεί αυτήν. 6 και τις ο άνθρωπος, όστις εφύτευσεν αμπελώνα και ουκ

ευφράνθη εξ αυτού; πορευέσθω και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, μη αποθάνη εν τω πολέμω και άνθρωπος έτερος ευφρανθήσεται εξ αυτού. 7 και τις ο άνθρωπος, όστις μεμνήσεται γυναίκα και ουκ έλαβεν αυτήν; πορευέσθω και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, μη αποθάνη εν τω πολέμω και άνθρωπος έτερος λήψεται αυτήν. 8 και προσθήσουσιν οι γραμματείς λαλήσαι προς τον λαόν και ερούσι· τις ο άνθρωπος ο φοβούμενος και δειλός τη καρδία; πορευέσθω και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, ίνα μη δειλιάνη την καρδίαν του αδελφού αυτού ωπερ η αυτού. 9 και έσται όταν παύσωνται οι γραμματείς λαλούντες προς τον λαόν, και καταστήσουσιν άρχοντας της στρατιάς προηγούμενους του λαού.

10 Εάν δε προσέλθης προς πόλιν εκπολεμήσαι αυτούς, και εκκαλέσαι αυτούς μετ' ειρήνης· 11 εάν μεν ειρηνικά αποκριθώσί σοι και ανοίξωσί σοι, έσται πας ο λαός οι ευρεθέντες εν αυτη έσονταί σοι φορολόγητοι και υπήκοοί σου· 12 εάν δε μη υπακούσωσί σοι και ποιώσι προς σε πόλεμον, περικαθαριείς αυτήν, 13 έως αν παραδω σοι αυτήν Κύριος ο Θεός σου εις τας χείράς σου, και πατάξεις παν αρσενικόν αυτής εν φόνω μαχαίρας, 14 πλήν των γυναικών και της αποσκευής και πάντα τα κτήνη και πάντα, όσα αν υπάρχη εν τη πόλει, και πάσαν την απαρτίαν προνομεύσεις σεαυτω και φαγή πάσαν την προνομήν των εχθρών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 15 ούτω ποιήσεις πάσας τας πόλεις τας μακράν ούσας σου σφόδρα, αι ουχί εκ των πόλεων των εθνών τούτων, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομείν την γην αυτών. 16 ιδού δε από των πόλεων των εθνών τούτων, ων ο Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομείν την γην αυτών, ου ζωγήσετε απ' αυτών παν εμπνέον, 17 αλλ' ή αναθέματι αναθεματιείτε αυτούς, τον Χετταίον και Αμορραίον και Χαναναίον και Φερεζαίον και Ευαίον και Ιεβουσαίον και Γεργεσαίον, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου, 18 ίνα μη διδάξωσι ποιείν υμάς πάντα τα βδελύγματα αυτών, όσα εποίησαν τοις θεοίς αυτών, και αμαρτήσεσθε εναντίον Κυρίου του Θεού υμών.

19 Εάν δε περικαθήσης περί πόλιν μίαν ημέρας πλείους εκπολεμήσαι αυτήν εις κατάληψιν αυτής, ουκ εξολοθρεύσεις τα δένδρα αυτής επιβαλείν επ' αυτά σίδηρον, αλλ' ή απ' αυτού φαγή, αυτό δε ουκ εκκόψεις. μη άνθρωπος το ξύλον το εν τω αγρω εισελθείν από προσώπου σου εις τον χάρακα; 20 αλλά ξύλον, ό επίστασαι ότι ου καρπόβρωτόν εστι, τούτο ολοθρεύσεις και εκκόψεις και οικοδομήσεις χαρακώσιν επί την πόλιν, ήτις ποιεί προς σε τον πόλεμον, έως αν παραδοθή.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΕΑΝ δε ευρεθή τραυματίας εν τη γη, ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκῶς εν τῷ πεδίῳ και οὐκ οἶδασι τον πατάξαντα, 2 εξελεύσεται ἡ γερουσία σου και οἱ κριταί σου και εκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ του τραυματίου, 3 και ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματία και λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εκ βοῶν, ἣτις οὐκ εἰργασται, και ἣτις οὐχ εἰλκυσε ζυγόν, 4 και καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχείαν, ἣτις οὐκ εἰργασται οὐδέ σπείρεται, και νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν εν τῇ φάραγγι. 5 και προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ Θεός παρεστηκέναι αὐτῷ και εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, και ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πάσα ἀντιλογία και πάσα ἀφή. 6 και πάσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματία νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης εν τῇ φάραγγι 7 και ἀποκριθέντες ἐροῦσιν· αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν το

αἷμα τοῦτο, και οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἐωράκασιν· 8 ἰλεως γενού τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὐς ἐλυτρώσω, Κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον εν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ. και ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς το αἷμα. 9 συ δε ἐξαρεῖς το αἷμα· το ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, εἴν ποιήσης το καλόν και το ἀρεστόν ἐναντι Κυρίου του Θεοῦ σου.

10 Εἴν δε ἐξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου και παραδῶ σοι Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου και προνομεύσης τὴν προνομήν αὐτῶν 11 και ἴδης εν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει και ἐνθυμηθῆς αὐτῆς και λάβης αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα 12 και εἰσάξης αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, και ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς και περιονυχιεῖς αὐτὴν 13 και περιελίξ τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ' αὐτῆς και καθιέται εν τῇ οἰκίᾳ σου και κλαύσεται τον πατέρα και τὴν μητέρα μηνός ἡμέρας, και μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ προς αὐτὴν και συνοικισθήσῃ αὐτῇ, και ἔσται σου γυνή. 14 και ἔσται εἴν μὴ θέλης αὐτὴν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν και πράσει συ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν, διότι

εταπείνωσας αυτήν.

15 Εάν δε γένωνται ανθρώπω δύο γυναίκες, μία αυτών ηγαπημένη και μία αυτών μισουμένη, και τέκωσιν αυτώ η ηγαπημένη και η μισουμένη και γένηται υιος πρωτότοκος της μισουμένης, 16 και έσται ή αν ημέρα κατακληρονομή τοις υιοίς αυτού τα υπάρχοντα αυτού, ου δυνήσεται πρωτοτοκεύσαι τω υιω της ηγαπημένης, υπεριδών τον υιόν της μισουμένης τον πρωτότοκον, 17 αλλά τον πρωτότοκον υιόν της μισουμένης επιγνώσεται δούναι αυτώ διπλά από πάντων, ων αν ευρεθή αυτώ, ότι ούτός εστιν αρχή τέκνων αυτού, και τούτω καθήκει τα πρωτοτοκεία.

18 Εάν δε τινι ή υιος απειθής και ερεθιστής, ουχ υπακούων φωνήν πατρός και φωνήν μητρός, και παιδεύωσιν αυτόν και μη εισακούη αυτών, 19 και συλλαβόντες αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού και εξάξουσιν αυτόν επί την γερουσίαν της πόλεως αυτού και επί την πύλην του τόπου 20 και ερούσι τοις ανδράσι της πόλεως αυτών· ο υιος ημών ούτος απειθεί και ερεθίζει, ουχ υπακούει της φωνής ημών, συμβολοκοπών οينوφλυγεί· 21 και λιθοβολήσουσιν αυτόν οι άνδρες της πόλεως αυτού εν λίθοις, και αποθανείται· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών, και οι επίλοιποι ακούσαντες φοβηθήσονται.

22 Εάν δε γένηται εν τινι αμαρτία κρίμα θανάτου και αποθάνη και κρεμάσητε αυτόν επί ξύλου, 23 ου κοιμηθήσεται το σώμα αυτού επί του ξύλου, αλλά ταφή θάψετε αυτό εν τη ημέρα εκείνη, ότι κεκατηραμένος υπό Θεού πας κρεμάμενος επί ξύλου· και ου μη μιανείτε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσι σοι εν κλήρω.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΜΗ ιδών τον μόσχον του αδελφού σου ή το πρόβατον αυτού πλανώμενα εν τη οδω υπερίδης αυτά· αποστροφή αποστρέψεις αυτά τω αδελφω σου, και αποδώσεις αυτώ. 2 εάν δε μη εγγίξη ο αδελφός σου προς σε μηδέ επίστη αυτόν, συνάξεις αυτά ένδον εις την οικίαν σου, και έσται μετά σου, έως αν ζητήση αυτά ο αδελφός σου, και αποδώσεις αυτώ. 3 ούτω

ποιήσεις τον όνον αυτού και ούτω ποιήσεις το ιμάτιον αυτού και ούτω ποιήσεις κατά πάσαν απώλειαν του αδελφού σου, όσα εάν απολήται παρ ' αυτού και εύρης· ου δυνήση υπεριδείν.

4 ουκ όψη τον όνον του αδελφού σου ή τον μόσχον αυτού πεπτωκότας εν τη οδω, μη υπερίδης αυτούς· ανιστών αναστήσεις μετ ' αυτού.

5 Ουκ έσται σκευή ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσεται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι πας ποιών ταύτα.

6 Εάν δε συναντήσης νοσοιά ορνέων προ προσώπου σου εν τη οδω ή επί παντί δένδρω ή επί της γης, νεοσοοίς ή ωοίς, και η μήτηρ θάλπη επί των νεοσσών ή επί των ωών, ου λήψη την μητέρα μετά των τέκνων· 7 αποστολή αποστελείς την μητέρα, τα δε παιδιά λήψη σεαυτω, ίνα εú σοι γένηται και πολυήμερος γένη.

8 Εάν δε οικοδομήσης οικίαν καινήν, και ποιήσεις στεφάνην τω δώματί σου· και ου ποιήσεις φόνον εν τη οικία σου, εάν πέση ο πεσών απ ' αυτού.

9 Ου κατασπερείς τον αμπελώνά σου διάφορον, ίνα μη αγιασθή το γένημα και το σπέρμα, ό εάν σπείρης μετά του γενήματος του αμπελώνός σου. 10 ουκ αροτριάσεις εν μόσχω και όνω επί το αυτό. 11 ουκ ενδύση κίβδηλον, έρια και λίνον, εν τω αυτω.

12 Στρεπτά ποιήσεις σεαυτω επί των τεσσάρων κρασπέδων των περιβολαίων σου, α εάν περιβάλη εν αυτοίς.

13 Εάν δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήση αυτη και μισήση αυτήν 14 και επιθή αυτη προφασιστικούς λόγους και κατενέγκη αυτής όνομα πονηρόν και λέγη· την γυναίκα ταύτην είληφα και προσελθών αυτη ουκ εύρηκα αυτής τα παρθένια, 15 και λαβών ο πατήρ της παιδός και η μήτηρ εξοίσουσι τα παρθένια της παιδός προς την γερουσίαν επί την πόλην, 16 και ερεί ο πατήρ της παιδός τη γερουσία· την θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τω ανθρωπω τούτω γυναίκα, και μισήσας αυτήν 17 νυν ούτος επιτίθησιν αυτη προφασιστικούς λόγους λέγων· ουχ εύρηκα τη θυγατρί σου παρθένια, και ταύτα τα παρθένια της θυγατρός μου· και αναπτύξουσι το ιμάτιον εναντίον της γερουσίας της πόλεως. 18 και λήψεται η γερουσία της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον εκείνον και παιδεύσουσιν αυτόν 19 και ζημιώσουσιν αυτόν εκατόν σίκλους και δώσουσι τω πατρί της νεάνιδος, ότι εξήνεγκεν όνομα πονηρόν επί παρθένον Ισραηλίτιν· και αυτού έσται γυνή, ου δυνήσεται εξαποστείλαι αυτήν τον άπαντα χρόνον. 20 εάν δε επ ' αληθείας γένηται ο λόγος ούτος και μη ευρεθή παρθένια τη νεάνιδι, 21

και εξάξουσι την νεάνιν επί τας θύρας του οίκου του πατρός αυτής, και λιθοβολήσουσιν αυτήν εν λίθοις, και αποθανείται, ότι εποίησεν αφροσύνην εν υιοίς Ισραήλ εκπορνέουσαι τον οίκον του πατρός αυτής· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.

22 Εάν δε ευρεθή άνθρωπος κοιμώμενος μετά γυναικός συνωκισμένης ανδρί, αποκτενεíte αμφοτέρους, τον άνδρα τον κοιμώμενον μετά της γυναικός και την γυναίκα· και εξαρείς τον πονηρόν εξ Ισραήλ.

23 Εάν δε γένηται παις παρθένος μεμνηστευμένη ανδρί και ευρών αυτήν άνθρωπος εν πόλει κοιμηθή μετ' αυτής, 24 εξάξετε αμφοτέρους επί την πύλην της πόλεως αυτών και λιθοβοληθήσονται εν λίθοις και αποθανούνται· την νεάνιν, ότι ουκ εβόησεν εν τη πόλει, και τον άνθρωπον, ότι εταπεινώσε την γυναίκα του πλησίον· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών. 25 εάν δε εν πεδίω εύρη άνθρωπος την παιδα την μεμνηστευμένην και βιασάμενος κοιμηθή μετ' αυτής, αποκτενεíte τον κοιμώμενον μετ' αυτής μόνον 26 και τη νεάνιδι ου ποιήσετε ουδέν· ουκ έστιν αμάρτημα θανάτου, ότι ως ει τις επαναστη άνθρωπος επί τον πλησίον και φονεύση αυτού ψυχήν, ούτω το πράγμα τούτο, 27 ότι εν τω αγρω εύρεν αυτήν, εβόησεν η νεάνις η μεμνηστευμένη, και ουκ ην ο βοηθήσων αυτη.

28 Εάν δε τις εύρη την παιδα την παρθένον, ήτις ου μεμνήσεται, και βιασάμενος κοιμηθή μετ' αυτής και ευρεθή, 29 δώσει ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ' αυτής τω πατρί της νεάνιδος πενήκοντα δίδραχμα αργυρίου, και αυτού έσται γυνή, ανθ' ων εταπεινώσεν αυτήν· ου δυνήσεται εξαποστείλαι αυτήν τον άπαντα χρόνον.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΟΥ λήψεται άνθρωπος την γυναίκα του πατρός αυτού και ουκ αποκαλύψει συγκάλυμμα του πατρός αυτού.

2 Ουκ εισελεύσεται θλαδίας ουδέ αποκεκομμένος εις την εκκλησίαν Κυρίου. 3 ουκ εισελεύσεται εκ πόρνης εις εκκλησίαν Κυρίου. 4 ουκ εισελεύσεται Αμμανίτης και Μωαβίτης

εις εκκλησίαν Κυρίου · και έως δεκάτης γενεάς ουκ εισελεύσεται εις την εκκλησίαν Κυρίου και έως εις τον αιώνα, 5 παρά το μη συναντήσαι αυτούς υμίν μετά άρτων και ύδατος εν τη οδω, εκπορευομένων υμών εξ Αιγύπτου, και ότι εμισθώσαντο επί σε τον Βαλαάμ υιόν Βεώρ εκ της Μεσοποταμίας καταράσθαι σε · 6 και ουκ ηθέλησε Κύριος ο Θεός σου εισακούσαι του Βαλαάμ, και μετέστρεψε Κύριος ο Θεός σου τας κατάρας εις ευλογίαν, ότι ηγάπησέ σε Κύριος ο Θεός σου. 7 ου προσαγορεύσεις ειρηνικά αυτοίς και συμφέροντα αυτοίς πάσας τας ημέρας σου εις τον αιώνα. 8 ου βδελύξη Ιδουμαίων, ότι αδελφός σου εστιν · ου βδελύξη Αιγύπτιον, ότι πάροικος εγένου εν τη γη αυτού · 9 υιοί εάν γεννηθώσιν αυτοίς, γενεά τρίτη εισελεύσονται εις εκκλησίαν Κυρίου.

10 Εάν δε εξέλθης παρεμβαλίν επί τους εχθρούς σου, και φυλάξη από παντός ρήματος πονηρού. 11 εάν ή εν σοί άνθρωπος, ος ουκ έσται καθαρός εκ ρύσεως αυτού νυκτός, και εξελεύσεται έξω της παρεμβολής και ουκ εισελεύσεται εις την παρεμβολήν · 12 και έσται το προς εσπέραν λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και δεδυκότος ηλίου εισελεύσεται εις την παρεμβολήν. 13 και τόπος έσται σοι έξω της παρεμβολής, και εξελεύση εκεί έξω · 14 και πάσσαλος έσται σοι επί της ζώνης σου, και έσται όταν διακαθιζάνης έξω, και ορύξεις εν αυτω και επαγαγών καλύψεις την ασχημοσύνην σου εν αυτω · 15 ότι Κύριος ο Θεός σου εμπεριπατεί εν τη παρεμβολή σου εξελέσθαι σε και παραδούναι τον εχθρόν σου προ προσώπου σου, και έσται η παρεμβολή σου αγία, και ουκ οφθήσεται εν σοί ασχημοσύνη πράγματος και αποστρέψει από σου.

16 Ου παραδώσεις παιδα τω κυρίω αυτού, ος προστέθειται σοι παρά του κυρίου αυτού · 17 μετά σου κατοικήσει, εν υμίν κατοικήσει ου αν αρέση αυτω, ου θλίψεις αυτόν.

18 Ουκ έσται πόρνη από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται πορνεύων από υιών Ισραήλ · ουκ έσται τελεσφόρος από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται τελεισκόμενος από υιών Ισραήλ. 19 ου προσοίσεις μίσθωμα πόρνης ουδέ άλλαγμα κυνός εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου προς πάσαν ευχήν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι και αμφότερα.

20 Ουκ εκτοκίεις τω αδελφω σου τόκον αργυρίου και τόκον βρωμάτων και τόκον παντός πράγματος, ου εάν εκδανείσης. 21 τω αλλοτρίω εκτοκίεις, τω δε αδελφω σου ουκ εκτοκίεις, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις σου επί της γης, εις ην εισπορευή εκεί κληρονομήσαι αυτήν.

22 Εάν δε εύξη ευχήν Κυρίω τω Θεω σου, ου χρονιείς αποδούναι αυτήν, ότι εκζητών εκζητήσει Κύριος ο Θεός σου παρά σου, και έσται εν σοί αμαρτία· 23 εάν δε μη θέλης εύξασθαι, ουκ έστιν εν σοί αμαρτία. 24 τα εκπορευόμενα δια των χειλέων σου φυλάξη και ποιήσεις ον τρόπον ηύξω Κυρίω τω Θεω σου δόμα, ό ελάλησας τω στόματί σου.

25 Εάν δε εισέλθης εις αμητόν του πλησίον σου, και συλλέξης εν ταις χερσί σου στάχυς και δρέπανον ου μη επιβάλης επ' αμητόν του πλησίον σου. 26 εάν δε εισέλθης εις τον αμπελώνα του πλησίον σου, φαγή σταφυλήν όσον ψυχήν σου εμπλησθήναι, εις δε άγγος ουκ εμβαλεις.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΕΑΝ δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήση αυτη, και έσται εάν μη εύρη χάριν εναντίον αυτού, ότι εύρεν εν αυτη άσχημον πράγμα, και γράψει αυτη βιβλίον αποστασίου και δώσει εις τας χείρας αυτής και εξαποστελεί αυτήν εκ της οικίας αυτού, 2 και απελθούσα γένηται ανδρι ετέρω, 3 και μισηση αυτήν ο ανήρ ο έσχατος και γράψει αυτη βιβλίον αποστασίου και δώσει εις τας χείρας αυτής και εξαποστελεί αυτήν εκ της οικίας αυτού, ή αποθάνη ο ανήρ ο έσχατος, ος έλαβεν αυτήν εαυτω γυναίκα, 4 ου δυνήσεται ο ανήρ ο πρότερος ο εξαποστειλας αυτήν επαναστρέψας λαβείν αυτήν εαυτω γυναίκα, μετά το μιανθήναι αυτήν, ότι βδέλυγμα εστιν εναντίον Κυρίου του Θεού σου· και ου μιανείτε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσι σοι εν κλήρω.

5 Εάν δε τις λάβη γυναίκα προσφάτως, ουκ εξελεύσεται εις πόλεμον, και ουκ επιβληθήσεται αυτω ουδέν πράγμα· αθως έσται εν τη οικία αυτού ενιαυτόν ένα, ευφρανει την γυναίκα αυτού, ην έλαβεν.

6 Ουκ ενεχυράσεις μύλον, ουδέ επιμύλιον, ότι ψυχήν ούτος ενεχυράζει.

7 Εάν δε αλω άνθρωπος κλέπτων ψυχήν εκ των αδελφών αυτού των υιών Ισραήλ και καταδυναστεύσας αυτόν αποδώται, αποθανείται ο κλέπτης εκείνος· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.

8 Πρόσεχε σαυτω εν τη αφή της λέπρας · φυλάξη σφόδρα ποιείν κατά πάντα τον νόμον, ον αν αναγγείλωσιν υμίν οι ιερείς οι Λευίται · ον τρόπον ενετειλάμην υμίν, φυλάξασθε ποιείν. 9 μνήσθητι όσα εποίησε Κύριος ο Θεός σου τη Μαριάμ εν τη οδω, εκπορευομένων υμών εξ Αιγύπτου.

10 Εάν οφείλημα ή εν τω πλησίον σου, οφείλημα οτιούν, ουκ εισελεύση εις την οικίαν αυτού ενεχυράσαι το ενέχυρον αυτού · 11 έξω στήση, και ο άνθρωπος ου το δάνειόν σου εστιν εν αυτω, εξοίσει σοι το ενέχυρον έξω. 12 εάν δε ο άνθρωπος πένηται, ου κοιμηθήση εν τω ενεχύρω αυτού · 13 αποδώσει αποδώσεις το ενέχυρον αυτού προς δυσμάς ηλίου, και κοιμηθήσεται εν τω ιματίω αυτού και ευλογήσει σε, και έσται σοι ελεημοσύνη εναντίον Κυρίου του Θεού σου.

14 Ουκ απαδικήσεις μισθόν πένητος και ενδεούς εκ των αδελφών σου ή εκ των προσηλύτων των εν ταις πόλεσί σου · 15 αυθημερόν αποδώσεις τον μισθόν αυτού, ουκ επιδύσεται ο ήλιος επ ' αυτω, ότι πένης εστί και εν αυτω έχει την ελπίδα · και καταβοήσεται κατά σου προς Κύριον, και έσται εν σοί αμαρτία.

16 Ουκ αποθανούνται πατέρες υπέρ τέκνων, και οι υιοί ουκ αποθανούνται υπέρ πατέρων · έκαστος εν τη εαυτού αμαρτία αποθανείται.

17 Ουκ εκκλινείς κρίσιν προσηλύτου και ορφανού και χήρας, ουκ ενεχυράσεις ιμάτιον χήρας · 18 και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω και ελυτρώσατό σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν · δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο.

19 Εάν δε αμήσης αμητόν εν τω αγρω σου και επιλάθη δράγμα εν τω αγρω σου, ουκ αναστραφήση λαβείν αυτό · τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα έσται, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις των χειρών σου. 20 εάν δε ελαιολογής, ουκ επαναστρέψεις καλαμήσασθαι τα οπίσω σου · τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα έσται και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω, δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο. 21 εάν δε τρυγήσης τον αμπελώνά σου, ουκ επανατρυγήσεις αυτόν τα οπίσω σου · τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα έσται · 22 και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω, δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΕΑΝ δε γένηται αντιλογία ανά μέσον ανθρώπων και προσέλθωσιν εις κρίσιν και κρίνωσι και δικαιώσωσι το δίκαιον και καταγνώσι του ασεβούς, 2 και έσται εάν άξιος ή πληγών ο ασεβών, καθιείς αυτόν έναντι των κριτών και μαστιγώσουσιν αυτόν εναντίον αυτών κατά την ασέβειαν αυτού. 3 αριθμω τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αυτόν, ου προσθήσουσιν· εάν δε προσθής μαστιγώσαι υπέρ ταύτας τας πληγάς πλείους, ασχημονήσει ο αδελφός σου εναντίον σου.

4 Ου φιμώνεις βούν αλοώντα.

5 Εάν δε κατοικώσιν αδελφοί επί το αυτό και αποθάνη εις εξ αυτών, σπέρμα δε μη ή αυτω, ουκ έσται η γυνή του τεθνηκότος έξω ανδρί μη εγγίζοντι· ο αδελφός του ανδρός αυτής εισελεύσεται προς αυτήν και λήψεται αυτήν εαυτω γυναίκα και συνοικήσει αυτη. 6 και έσται το παιδίον, ό εάν τέκη, κατασταθήσεται εκ του ονόματος του τετελευτηκότος, και ουκ εξαλειφθήσεται το όνομα αυτού εξ Ισραήλ. 7 εάν δε μη βούληται ο άνθρωπος λαβείν την γυναίκα του αδελφού αυτού, και αναβήσεται η γυνή επί την πόλιν επί την γερουσίαν και ερεί· ου θέλει ο αδελφός του ανδρός μου αναστήσαι το όνομα του αδελφού αυτού εν Ισραήλ, ουκ ηθέλησεν ο αδελφός του ανδρός μου. 8 και καλέσουσιν αυτόν η γερουσία της πόλεως αυτού και ερούσιν αυτω, και στάς είπη· ου βούλομαι λαβείν αυτήν· 9 και προσελθούσα η γυνή του αδελφού αυτού έναντι της γερουσίας και υπολύσει το υπόδημα αυτού το εν από του ποδός αυτού και εμπτύσεται κατά πρόσωπον αυτού και αποκριθείσα ερεί· ούτω ποιήσουσι τω ανθρώπω, ος ουκ οικοδομήσει τον οίκον του αδελφού αυτού εν Ισραήλ· 10 και κληθήσεται το όνομα αυτού εν Ισραήλ Οίκος του υπολυθέντος το υπόδημα.

11 Εάν δε μάχωνται άνθρωποι επί το αυτό, άνθρωπος μετά του αδελφού αυτού, και προσέλθη η γυνή ενός αυτών εξελέσθαι τον άνδρα αυτής εκ χειρός του τύποντος αυτόν και εκτείνασα την χείρα επιλάβηται των διδύμων αυτού, 12 αποκόψεις την χείρα αυτής· ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ' αυτη.

13 Ουκ έσται εν τω μαρσίππω σου στάθμιον και στάθμιον, μέγα ή μικρόν· 14 ουκ έσται εν τη

οικία σου μέτρον και μέτρον, μέγα ή μικρόν · 15 στάθμιον αληθινόν και δίκαιον έσται σοι, και μέτρον αληθινόν και δίκαιον έσται σοι, ίνα πολυήμερος γένη επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω · 16 ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου πας ποιών ταύτα, πας ποιών άδικον.

17 Μνήσθητι όσα εποίησέ σοι Αμαλήκ εν τη οδω εκπορευομένου σου εκ γης Αιγύπτου, 18 Πως αντέστη σοι εν τη οδω, και έκοπέ σου την ουραγίαν, τους κοπιώντας οπίσω σου, συ δε επείνας και εκοπίας, και ουκ εφοβήθη τον Θεόν. 19 και έσται ηνίκα εάν καταπαύση σε Κύριος ο Θεός σου από πάντων των εχθρών σου των κύκλω σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, εξαλείψεις το όνομα Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν και ου μη επιλάθη.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ έσται εάν εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης επ ' αυτής, 2 και λήψη από της απαρχής των καρπών της γης σου, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και εμβαλεις εις κάρταλλον και πορεύση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτοό εκεί, 3 και ελεύση προς τον ιερέα, ος έσται εν ταις ημέραις εκείναις, και ερείς προς αυτόν · αναγγέλλω σήμερα Κυρίω τω Θεω μου ότι εισελήλυθα εις την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν ημών δούναι ημίν. 4 και λήψεται ο ιερεύς τον κάρταλλον εκ των χειρών σου και θήσει αυτόν

απέναντι του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, 5 και αποκριθεις ερείς έναντι Κυρίου του Θεού σου · Συρίαν απέβαλεν ο πατήρ μου και κατέβη εις Αίγυπτον και παρώκησεν εκεί εν αριθμω βραχεί και εγένετο εκεί εις έθνος μέγα και πλήθος πολύ · 6 και εκάκωσαν ημάς οι Αιγύπτιοι και εταπεινώσαν ημάς και επέθηκαν ημίν έργα σκληρά · 7 και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν ημών, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και είδε την ταπεινώσιν

ημών και τον μόχθον ημών και τον θλιμμόν ημών · 8 και εξήγαγεν ημάς Κύριος εξ Αιγύπτου αυτός εν ισχύϊ αυτού τη μεγάλη και εν χειρί κραταιά και βραχίονι υψηλω και εν οράμασι μεγάλοις και εν σημείοις και εν τέρασι 9 και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον και έδωκεν ημίν την γην ταύτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι · 10 και νυν ιδού ενήνοχα την απαρχήν των γεννημάτων της γης, ης έδωκάς μοι, Κύριε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. και αφήσεις αυτά απέναντι Κυρίου του Θεού σου και προσκυνήσεις έναντι Κυρίου του Θεού σου · 11 και ευφρανθήση εν πάσι τοις αγαθοίς, οίς έδωκέ σοι Κύριος ο Θεός σου, και η οικία σου και ο Λευίτης και ο προσήλυτος ο εν σοί.

12 Εάν δε συντελέσης αποδεκατώσαι παν το επιδέκατον των γεννημάτων σου εν τω έτει τω τρίτω, το δεύτερον επιδέκατον δώσεις τω Λευίτη και τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα, και φάγονται εν ταις πόλεσί σου και ευφρανθήσονται. 13 και ερείς έναντι Κυρίου του Θεού σου · εξεκάθαρα τα άγια εκ της οικίας μου και έδωκα αυτά τω Λευίτη και τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα κατά πάσας τας εντολάς, ας ενετείλω μοι, ου παρήλθον την εντολήν σου και ουκ επελαθόμην · 14 και ουκ έφαγον εν οδύνη μου απ' αυτών, ουκ εκάρπωσα απ' αυτών εις ακάθαρτον, ουκ έδωκα απ' αυτών τω τεθνηκότι · υπήκουσα της φωνής Κυρίου του Θεού ημών, εποίησα καθά ενετείλω μοι. 15 κάτιδε εκ του οίκου του αγίου σου εκ του ουρανού και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ και την γην, ην έδωκας αυτοίς, καθά ώμοσας τοις πατράσιν ημών δούναι ημίν γην ρέουσαν γάλα και μέλι.

16 Εν τη ημέρα ταύτη Κύριος ο Θεός σου ενετείλατό σοι ποιήσαι πάντα τα δικαιώματα και τα κρίματα, και φυλάξεσθε και ποιήσετε αυτά εξ όλης της καρδιας υμών και εξ όλης της ψυχής υμών. 17 τον Θεόν ειλου σήμερον είναι σου Θεόν και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και φυλάσσεσθαι τα δικαιώματα και τα κρίματα και υπακούειν της φωνής αυτού. 18 και Κύριος είλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αυτω λαόν περιούσιον, καθάπερ είπέ σοι, φυλάττειν τας εντολάς αυτού 19 και είναι σε υπεράνω πάντων των εθνών, ως εποίησέ σε ονομαστόν και καύχημα και δοξαστόν, είναι σε λαόν άγιον Κυρίω τω Θεω σου, καθώς ελάλησε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ προσέταξε Μωσής και η γερουσία Ισραήλ λέγων· φυλάσσεσθε πάσας τας εντολάς ταύτας, όσας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον. 2 και έσται ή αν ημέρα διαβήτε τον Ιορδάνην εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και στήσεις σεαυτω λίθους μεγάλους και κονιάσεις αυτούς κονία 3 και γράψεις επί των λίθων τούτων πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην, ηνίκα αν εισέλθητε εις την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδωσί σοι, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ον τρόπον ειπε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου σοι· 4 και έσται ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην, στήσετε τους λίθους τούτους, ους εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, εν όρει Γαιβάλ και κονιάσεις αυτούς κονία. 5 και οικοδομήσεις εκεί θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω σου, θυσιαστήριον εκ λίθων, ουκ επιβαλεις επι ' αυτό σίδηρον· 6 λίθους ολοκλήρους οικοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω σου και ανοίσεις επι ' αυτό ολοκαυτώματα Κυρίω τω Θεω σου 7 και θύσεις εκεί θυσίαν σωτηρίου και φαγή και εμπλησθήση και ευφρανθήση έναντι Κυρίου του Θεού σου. 8 και γράψεις επί των λίθων πάντα τον νόμον τούτον σαφώς σφόδρα.

9 Και ελάλησε Μωσής και οι ιερείς οι Λευίται παντί Ισραήλ λέγοντες· σιώπα και άκουε, Ισραήλ· εν τη ημέρα ταύτη γέγονας εις λαόν Κυρίω τω Θεω σου· 10 και εισακούση της φωνής Κυρίου του Θεού σου και ποιήσεις πάσας τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον. 11 Και ενετείλατο Μωσής τω λαω εν τη ημέρα εκείνη λέγων· 12 ούτοι στήσονται ευλογείν τον λαόν εν όρει Γαριζίν διαβάντες τον Ιορδάνην· Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισάχαρ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. 13 και ούτοι στήσονται επί της κατάρας εν όρει Γαιβάλ· Ρουβήν, Γάδ και Ασήρ, Ζαβουλών, Δάν και Νεφθαλί. 14 και αποκριθέντες ερούσιν οι Λευίται παντί Ισραήλ φωνή μεγάλη· 15 επικατάρατος άνθρωπος, όστις ποιήσει γλυπτόν και χωνευτόν, βδέλυγμα Κυρίω, έργον χειρών τεχνιτών, και θήσει αυτό εν αποκρύφω· και αποκριθείς πας ο λαός ερούσι· γένοιτο. 16 επικατάρατος ο ατιμάζων πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο. 17 επικατάρατος ο μετατιθείς

όρια του πλησίον · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 18 επικατάρατος ο πλανών τυφλόν εν οδω · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 19 επικατάρατος ος αν εκκλίνη κρίσιν προσηλύτου και ορφανού και χήρας · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 20 επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά γυναϊκός του πατρός αυτού, ότι απεκάλυψε συγκάλυμμα του πατρός αυτού · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 21 επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά παντός κτήνους · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 22 επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά αδελφής εκ πατρός ή μητρός αυτού · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 23 επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά πενθεράς αυτού · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά της αδελφής της γυναϊκός αυτού · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 24 επικατάρατος ο τύπτων τον πλησίον δόλω · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 25 επικατάρατος ος αν λάβη δώρα πατάξαι ψυχήν αίματος αθώου · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο. 26 επικατάρατος πας άνθρωπος ος ουκ εμμενει εν πάσι τοις λόγοις του νόμου τούτου ποιήσαι αυτούς · και ερούσι πας ο λαός · γένοιτο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ έσται ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην εις την γην ην Κύριος ο Θεός υμών δίδωσιν υμίν, εάν ακοή ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν και ποιειν πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, και δώσει σε Κύριος ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γης, 2 και ήξουσιν επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και ευρήσουσί σε, εάν ακοή ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου. 3 ευλογημένος συ εν πόλει και ευλογημένος συ εν αγρω · 4 ευλογημένα τα έκγονα της κοιλίας σου και τα γενήματα της γης σου και τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιίμνια των προβάτων σου · 5 ευλογημένα αι αποθήκαί σου και τα εγκαταλείμματά σου · 6 ευλογημένος συ εν τω εισπορεύεσθαί σε, και ευλογημένος συ εν τω εκπορεύεσθαί σε. 7 παραδω Κύριος ο Θεός σου τους εχθρούς σου τους ανθεστηκότας σοι συντετριμμένους προ προσώπου σου · οδω μια εξελεύσονται προς σε και εν επτά οδοίς φεύξονται από προσώπου σου. 8 αποστειλαι Κύριος επί σε την ευλογίαν εν τοις

ταμείους σου και επί πάντα, ου αν επιβάλης την χειρά σου, επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 9 αναστήσαι σε Κύριος εαυτω λαόν άγιον, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου και πορευθής εν πάσαις ταις οδοίς αυτού· 10 και όψονται σε πάντα τα έθνη της γης, ότι το όνομα Κυρίου επικέκληται σοι, και φοβηθήσονται σε. 11 και πληθυνεί σε Κύριος ο Θεός σου εις αγαθά εν τοις εκγόνους της κοιλίας σου, και επί τοις εκγόνους των κτηνών σου και επί τοις γενήμασι της γης σου, επί της γης σου ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσι σου δούναί σοι. 12 ανοίξαι σοι Κύριος τον θησαυρόν αυτού τον αγαθόν, τον ουρανόν, δούναι τον υετόν τη γη σου επί καιρού αυτού· ευλογήσαι πάντα τα έργα των χειρών σου, και δανειείς έθνεσι πολλοίς, συ δε ου δανειή, και άρξεις συ εθνών πολλών, σου δε ουκ άρξουσι. 13 καταστήσαι σε Κύριος ο Θεός σου εις κεφαλήν και μη εις ουράν, και έση τότε επάνω και ουκ έση υποκάτω, εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα φυλάσσειν και ποιείν· 14 ου παραβήση από πασών των εντολών, ων εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, δεξιά ουδέ αριστερά πορεύεσθαι οπίσω θεών ετέρων λατρεύειν αυτοίς.

15 Και έσται εάν μη εισακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν και ποιείν πάσας τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, και ελεύσονται επί σε πάσαι αι κατάραι αύται και καταλήψονται σε. 16 επικατάρατος συ εν πόλει, και επικατάρατος συ εν αγρω· 17 επικατάρατοι αι αποθήκαί σου και τα εγκαταλείμματά σου· 18 επικατάρατα τα έκγονα της κοιλίας σου και τα γενήματα της γης σου, τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου· 19 επικατάρατος συ εν τω εισπορεύεσθαί σε και επικατάρατος συ εν τω εκπορεύεσθαί σε. 20 αποστείλαι Κύριος επί σε την ένδειαν και την εκλιμίαν και την ανάλωσιν επί πάντα, ου εάν επιβάλης την χειρά σου, έως αν εξολοθρεύση σε και έως αν απολέση σε εν τάχει δια τα πονηρά επιτηδεύματά σου, διότι εγκατέλιπές με. 21 προσκολλησαι Κύριος εις σε τον θάνατον, έως αν εξαναλώση σε επί της γης, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν. 22 πατάξαι σε Κύριος εν απορία και πυρετω και ρίγει και ερεθισμω και ανεμοφθορία και τη ώχρα, και καταδιώξονται σε, έως αν απολέσωσί σε. 23 και έσται σοι ο ουρανός ο υπέρ κεφαλής σου χαλκούς, και η γη η υποκάτω σου σιδηρά. 24 δώη Κύριος ο Θεός σου τον υετόν της γης σου κονιορτόν, και Χους εκ του ουρανού καταβήσεται επί σε, έως αν εκτριψη σε και έως αν απολέση σε εν τάχει. 25 δώη σε Κύριος επισκοπήν

εναντίον των εχθρών σου · εν οδώ μια εξελεύση προς αυτούς, και εν επτά οδοίς φεύξη από προσώπου αυτών · και έση εν διασπορά εν πάσαις βασιλείαις της γης. 26 και έσονται οι νεκροί υμών κατάβρωμα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και ουκ έσται ο αποσοβών. 27 πατάξαι σε Κύριος έλκει Αιγυπτίω εις την έδραν και ψώρα αγρία και κνήφη, ωστε μη δύνασθαι σε ιαθήναι. 28 πατάξαι σε Κύριος παραπληξία και αορασία και εκστάσει διανοίας, 29 και έση ψηλαφών μεσημβρίας, ωσει τις ψηλαφήσαι τυφλός εν τω σκότει, και ουκ ευοδώσει τας οδούς σου · και έση τότε αδικούμενος και διαρπαζόμενος πάσας τας ημέρας, και ουκ έσται σοι ο βοηθών. 30 γυναίκα λήψη, και ανήρ έτερος έξει αυτήν · οικίαν οικοδομήσεις, και ουκ οικήσεις εν αυτη · αμπελώνα φυτεύσεις, και ου μη τρυγήσης αυτόν · 31 ο μόσχος σου εσφαγμένος εναντίον σου, και ου φάγη εξ αυτού · ο όνος σου ηρπασμένος από σου, και ουκ αποδοθήσεταιί σοι · τα πρόβατά σου δεδομένα τοις εχθροίς σου, και ουκ έσται σοι ο βοηθών · 32 οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου δεδομέναί έθνει ετέρω και οι οφθαλμοί σου βλέπονται σφακελίζοντες εις αυτά, ουκ ισχύσει η χείρ σου · 33 τα εκφόρια της γης σου και πάντας τους πόνους σου φάγεται έθνος, ό ουκ επίστασαι, και έση αδικούμενος και τεθραυσμένος πάσας τας ημέρας · 34 και έση παράκλητος δια τα οράματα των οφθαλμών σου, α βλέψη. 35 πατάξαι σε Κύριος εν έλκει πονηρω επί τα γόνατα και επί τας κνήμας, ωστε μη δύνασθαι ιαθήναιί σε από ίχνους των ποδών σου έως της κορυφής σου. 36 απαγάγοι Κύριός σε και τους άρχοντάς σου, ους αν καταστήσης επί σεαυτόν, επ ' έθνος, ό ουκ επίστασαι συ και οι πατέρες σου, και λατρεύσεις εκει θεοίς ετέροις, ξύλοις και λίθοις. 37 και έση εκει εν αινίγματι και παραβολή και διηγήματι εν πάσι τοις έθνεσιν, εις ους αν απαγάγη σε Κύριος εκει. 38 σπέρμα πολύ εξοίσεις εις το πεδίον και ολίγα εισοίσεις, ότι κατέδεται αυτά η ακρίς. 39 αμπελώνα φυτεύσεις και κατεργά, και οίνον ου πίεσαι, ουδέ ευφρανθήση εξ αυτού, ότι καταφάγεται αυτά ο σκώληξ. 40 ελαίαι έσονταιί σοι εν πάσι τοις ορίοις σου, και έλαιον ου χρίση, ότι εκρυήσεται η ελαία σου. 41 υιός και θυγατέρας γεννήσεις και ουκ έσονταιί σοι, απελεύσονται γαρ εν αιχμαλωσία. 42 πάντα τα ξύλινά σου και τα γενήματα της γης σου εξαναλώσει η ερισύβη. 43 ο προσήλυτος, ος εστιν εν σοί, αναβήσεται επί σε άνω άνω, συ δε καταβήση κάτω κάτω · 44 ούτος δανειεί σοι, συ δε τούτω ου δανειείς, συ δε τούτω ου δανειείς · ούτος έσται κεφαλή, συ δε έση ουρά. 45 και ελεύσονται επί σε πάσαι αι κατάραι αύται και καταδιώξονταιί σε και καταλήπονταιί σε, έως αν

εξολοθρεύση σε και έως αν απολέση σε, ότι ουκ εισήκουσας της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάξαι τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα, όσα ενετείλατό σοι. 46 και έσται εν σοί σημεία και τέρατα εν τω σπέρματί σου έως του αιώνος, 47 ανθ' όν ουκ ελάτρευσας Κυρίω τω Θεω σου εν ευφροσύνη και αγαθή διανοία δια το πλήθος πάντων. 48 και λατρεύσεις τοις εχθροίς σου, ους εξαποστελεί Κύριος επί σε, εν λιμω και εν δίψει και εν γυμνότητι και εν εκλείψει πάντων · και επιθήση κλοιόν σιδηρόν επί τον τράχηλόν σου, έως αν εξολοθρεύση σε. 49 επάξει επί σε Κύριος έθνος μακρόθεν απ' εσχάτου της γης ωσει όρμημα αετού, έθνος, ό ουκ ακούση της φωνής αυτού, 50 έθνος αναιδές προσώπω, όστις ου θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου και νέον ουκ ελεήσει, 51 και κατέδεται τα έκγονα των κτηνών σου και τα γενήματα της γης σου, ωστε μη καταλιπείν σοι σίτον, οίνον, έλαιον, τα βουκόλια των βοών σου, και τα ποιμνια των προβάτων σου, έως αν απολέση σε 52 και εκτρίψη σε εν ταις πόλεσί σου, έως αν καθαιρεθώσι τα τείχη τα υψηλά και τα οχυρά, εφ' οίς συ πέποιθας επ' αυτοίς, εν πάση τη γη σου, και θλίψει σε εν ταις πόλεσί σου, αις έδωκέ σοι. 53 και φαγή τα έκγονα της κοιλίας σου, κρέα υιών σου και θυγατέρων σου, όσα έδωκέ σοι Κύριος ο Θεός σου, εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή θλίψει σε ο εχθρός σου. 54 ο απαλός ο εν σοί και ο τρυφερός σφόδρα βασκανεί τω οφθαλμω τον αδελφόν και την γυναίκα την εν τω κόλπω αυτού και τα καταλειμμένα τέκνα, α αν καταλειφθή αυτω, 55 ωστε δούναι ενί αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, ων αν κατέστη, δια το μη καταλειφθήναι αυτω ουδέν εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή αν θλίψωσί σε οι εχθροί σου εν πάσαις ταις πόλεσί σου. 56 και η απαλή εν υμίν και η τρυφερά, ης ουχί πείραν έλαβεν ο πούς αυτής βαίνειν επί της γης δια την τρυφερότητα και δια την απαλότητα, βασκανεί τω οφθαλμω αυτής τον άνδρα αυτής τον εν κόλπω αυτής και τον υión και την θυγατέρα αυτής 57 και το χόριον αυτής το εξελθόν δια των μηρών αυτής και το τέκνον, ό εάν τέκη · καταφάγεται γαρ αυτά δια την ένδειαν πάντων κρυφή εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή θλίψει σε ο εχθρός σου εν ταις πόλεσί σου. 58 εάν μη εισακούσης ποιείν πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω φοβείσθαι το όνομα το έντιμον το θαυμαστόν τούτο, Κύριον τον Θεόν σου, 59 και παραδοξάσει Κύριος τας πληγάς σου και τας πληγάς του σπέρματός σου, πληγάς μεγάλας και θαυμαστάς, και νόσους πονηράς και πιστάς 60 και επιστρέψει πάσαν την οδύνην Αιγύπτου την πονηράν, ην διευλαβού από προσώπου αυτών,

και κολληθήσονται εν σοί. 61 και πάσαν μαλακίαν και πάσαν πληγὴν την μη γεγραμμένην και πάσαν την γεγραμμένην εν τῷ βιβλίῳ του νόμου τούτου επάξει Κύριος ἐπὶ σε, ἕως αν εξολοθρεύσῃ σε. 62 και καταλειφθήσεσθε εν αριθμῷ βραχεί, ανθ' ὧν ἦτε ὡσεὶ τα ἀστρα του ουρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι ουκ εισήκουσας της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου. 63 και ἔσται ον τρόπον ευφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐδὲ ποιῆσαι υμᾶς και πληθῦναι υμᾶς, οὕτως ευφρανθήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν εξολοθρεύσαι υμᾶς, και εξαρθήσεσθε εν τάχει ἀπὸ της γης, εις ην εισπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 64 και διασπερὲν σε Κύριος ο Θεὸς σου εις πάντα τα ἔθνη ἀπ' ἄκρου της γης ἕως ἄκρου της γης, και δουλεύσεις ἐκεῖ θεοὶς ἐτέροις, ξύλοις και λίθοις, ους ουκ ηπίστω συ και οι πατέρες σου. 65 ἀλλὰ και εν τοις ἔθνεσιν ἐκείνοις ουκ αναπαύσει σε, ουδ' οὐ μη γένηται στάσις τῷ ἰχνει του ποδός σου, και δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν αθυμούσαν και εκλείποντας οφθαλμοὺς και τηκομένην ψυχὴν. 66 και ἔσται η ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι των οφθαλμῶν σου, και φοβηθήσῃ ἡμέρας και νυκτός και ου πιστεύσεις τη ζωὴ σου· 67 το πρωὶ ερεῖς· Πῶς αν γένοιτο εσπέρα; και το εσπέρας ερεῖς· Πῶς αν γένοιτο πρωί; ἀπὸ του φόβου της καρδίας σου, α φοβηθήσῃ, και ἀπὸ των οραμάτων των οφθαλμῶν σου, ὧν ὄψη. 68 και αποστρέψει σε Κύριος εις Αἴγυπτον εν πλοίοις και εν τη ὁδῷ, ἢ εἶπα· ου προσθήσῃ ἔτι ιδεῖν αὐτήν· και πραθήσεσθε ἐκεῖ τοις εχθροῖς υμῶν εις παῖδας και παιδίσκας, και ουκ ἔσται ο κτώμενος.

69 Οὗτοι οι λόγοι της διαθήκης, ους ενετείλατο Κύριος Μωσῆ στήσαι τοις υιοῖς Ισραὴλ εν γῇ Μωάβ, πλην της διαθήκης, ης διέθετο αυτοῖς εν Χωρήβ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ ἐκάλεσε Μωσῆς πάντας τους υιοὺς Ισραὴλ και εἶπε προς αυτοὺς· υμεῖς εωράκατε πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος εν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον υμῶν Φαραῶ και τοις θεράπουσιν αὐτοῦ και πάση τη γῇ αὐτοῦ, 2 τους πειρασμοὺς τους μεγάλους, ους εωράκασιν οι οφθαλμοὶ σου, τα σημεῖα και τα τέρατα τα μεγάλα ἐκεῖνα· 3 και ουκ ἔδωκε Κύριος ο Θεὸς υμῖν καρδίαν

ειδέναι και οφθαλμούς βλέπειν και ὠτα ακούειν ἕως της ἡμέρας ταύτης. 4 και ἤγαγεν υμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπαλαιώθη τα ἱμάτια υμῶν, και τα υποδήματα υμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν υμῶν· 5 ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον και σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν ἐγώ. 6 και ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου, και ἐξήλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν και Ὡγ βασιλεὺς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ, και ἐπατάξαμεν αὐτούς 7 και ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, και ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ρουβὴν και τῷ Γαδδί και τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή. 8 και φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνήτε πάντα, ὅσα ποιήσετε.

9 Ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι υμῶν και ἡ γερούσια υμῶν και οἱ κριταὶ υμῶν, και οἱ γραμματοεισαγωγεῖς υμῶν, πας ἀνὴρ Ἰσραὴλ, 10 αἱ γυναῖκες υμῶν και τὰ ἔκγονα υμῶν και ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς υμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου υμῶν και ἕως υδροφόρου υμῶν, 11 παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν και ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σου διατίθεται πρὸς σε σήμερον, 12 ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, και αὐτὸς ἔσται σου Θεός, ὃν τρόπον εἶπέ σοι, και ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, Ἀβραάμ και Ἰσαάκ και Ἰακώβ. 13 και οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην και τὴν ἀράν ταύτην, 14 ἀλλὰ και τοῖς ὧδε οὔσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν και τοῖς μὴ οὔσι μεθ' ὑμῶν ὧδε σήμερον. 15 ὅτι ὑμεῖς οἴδατε Πὼς κατωκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, οὐς παρήλθετε, 16 και ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν και τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλον και λίθον, ἀργύριον και χρυσίον, α ἐστὶ παρ' αὐτοῖς. 17 μὴ τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ, τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων; μὴ τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ρίζα ἀνω φύουσα ἐν χολῇ και πικρίᾳ; 18 και ἔσται εἰάν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀράς ταύτης και ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· ὅσιά μοι γένοιτο, ὅτι ἐνὶ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. 19 οὐ μὴ θελήσει ὁ Θεὸς εὐΐλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργὴ Κυρίου και ὁ ζήλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, και κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πάσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, και ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν· 20 και διαστελεῖ αὐτὸν Κύριος εἰς κακά ἐκ πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀράς τῆς διαθήκης τὰς

γεγραμμένας εν τω βιβλίω του νόμου τούτου. 21 και ερούσιν η γενεά η ετέρα, οι υιοί υμών, οί αναστήσονται μεθ' υμάς, και ο αλλότριος, ος αν έλθη εκ γης μακρόθεν, και όψονται τας πληγάς της γης εκείνης και τας νόσους αυτής, ας απέστειλε Κύριος επ' αυτήν, 22 θείον και άλα κατακεκαυμένον, πάσα η γη αυτής ου σπαρήσεται ουδέ ανατελεί, ουδέ μη αναβή επ' αυτήν παν χλωρόν, ωπερ κατεστράφη Σόδομα και Γόμορρα, Αδαμά και Σεβωϊμ, ας κατέστρεψε Κύριος εν θυμω και οργή, 23 και ερούσι πάντα τα έθνη· διατί εποίησε Κύριος ούτω τη γη ταύτη; τις ο θυμός της οργής ο μέγας ούτος; 24 και ερούσιν· ότι κατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, α διέθετο τοις πατράσιν αυτών, ότε εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου, 25 και πορευθέντες ελάτρευσαν θεοίς ετέροις, ους ουκ ηπίσταντο, ουδέ διένειμεν αυτοίς· 26 και ωργίσθη θυμω Κύριος επί την γην εκείνην επαγαγείν επ' αυτήν κατά πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, 27 και εξήρεν αυτούς Κύριος από της γης αυτών εν θυμω και οργή και παροξυσμω μεγάλω σφόδρα, και εξέβαλεν αυτούς εις γην ετέραν ωσει νυν. 28 τα κρυπτά Κυρίω τω Θεω ημών, τα δε φανερά ημίν και τοις τέκνοις ημών εις τον αιώνα, ποιείν πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΚΑΙ έσται ως αν έλθωσιν επί σε πάντα τα ρήματα ταύτα, η ευλογία και η κατάρα, ην έδωκα προ προσώπου σου, και δέξη εις την καρδιαν σου εν πάσι τοις έθνεσιν, ου εάν διασκορπίση σε Κύριος εκει, 2 και επιστραφήση επί Κύριον τον Θεόν σου και εισακούση της φωνής αυτού κατά πάντα, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, 3 και ίάσεται Κύριος τας αμαρτίας σου και ελεήσει σε και πάλιν συνάξει σε εκ πάντων των εθνών, εις ους διεσκορπίσέ σε Κύριος εκει. 4 εάν ή η διασπορά σου απ' άκρου του ουρανού έως άκρου του ουρανού, εκείθεν συνάξει σε Κύριος ο Θεός σου, και εκείθεν λήμεται σε Κύριος ο Θεός σου· 5 και εισάξει σε ο Θεός σου εκείθεν εις την γην, ην

εκληρονόμησαν οι πατέρες σου, και κληρονομήσεις αυτήν· και εὐ σε ποιήσει και πλεοναστὸν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου. 6 και περικαθαριεὶ Κύριος την καρδιαν σου και την καρδιαν του σπέρματός σου, αγαπᾶν Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδιας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου, ἵνα ζῆς συ. 7 και δώσει Κύριος ο Θεός σου τας ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου και ἐπὶ τοὺς μισούντάς σε, οἱ ἐδιώξαν σε. 8 και συ ἐπιστραφήση και εἰσακούση της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου και ποιήσεις τας ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, 9 και πολυωρήσει σε Κύριος ο Θεός σου ἐν παντί ἔργῳ των χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις της κοιλίας σου και ἐν τοῖς ἐκγόνοις των κτηνῶν σου και ἐν τοῖς γενήμασι της γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ο Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου, 10 ἐάν εἰσακούσης της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τας ἐντολάς αὐτοῦ και τα δικαιώματα αὐτοῦ και τας κρίσεις αὐτοῦ τας γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ του νόμου τούτου, ἐάν ἐπιστραφῆς ἐπὶ Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδιας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου.

11 Οτι η ἐντολή αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σου ἐστιν. 12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ λέγων· τις ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τον οὐρανόν και λήψεται ἡμῖν αὐτήν, και ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν; 13 οὐδὲ πέραν της θαλάσσης ἐστὶ λέγων· τις διαπεράσει ἡμῖν εἰς το πέραν της θαλάσσης και λήψεται ἡμῖν αὐτήν, και ἀκουστήν ἡμῖν ποιήση αὐτήν, και ποιήσομεν; 14 ἐγγὺς σου ἐστι το ρῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου και ἐν τη καρδίᾳ σου και ἐν ταις χερσί σου ποιεῖν αὐτό.

15 Ἰδοὺ δέδωκα προ προσώπου σου σήμερον την ζωὴν και τον θάνατον, το ἀγαθόν και το κακόν. 16 ἐάν εἰσακούσης τας ἐντολάς Κυρίου του Θεοῦ σου, ἀς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, αγαπᾶν Κύριον τον Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταις ὁδοῖς αὐτοῦ και φυλάσσεσθαι τα δικαιώματα αὐτοῦ και τας κρίσεις αὐτοῦ, και ζήσεσθε, και πολλοὶ ἔσεσθε, και εὐλογῆσει σε Κύριος ο Θεός σου ἐν πάσῃ τη γῆ, εἰς ἣν εἰσπορευῆ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 17 και ἐάν μεταστῆ η καρδιά σου και μὴ εἰσακούσης και πλανηθεῖς προσκυνήσης θεοὶς ἐτέροις και λατρεύσης αὐτοῖς, 18 ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε και συ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ της γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τον Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τον τε οὐρανόν και την γῆν, την ζωὴν και τον θάνατον δέδωκα προ προσώπου ὑμῶν, την εὐλογίαν και την κατάραν· ἐκλεξαι

την ζωήν σου, ἵνα ζήσης σου και το σπέρμα σου, 20 αγαπιάν Κύριον τον Θεόν σου, εισακούειν της φωνῆς αυτού και ἔχεσθαι αυτού· ὅτι τούτο η ζωή σου και η μακρότης των ημερῶν σου, κατοικεῖν ἐπί της γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ δούναί αυτοῖς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους προς πάντας υἱούς Ισραὴλ, 2 και εἶπε προς αυτοὺς· εκατὸν και εἴκοσιν ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον· σου δυνήσομαι ἐτι εἰσπορεύεσθαι και ἐκπορεύεσθαι, Κύριος δε εἶπε προς με· σου διαβήση τον Ιορδάνην τούτον. 3 Κύριος ο Θεός σου ο προπορευόμενος προ προσώπου σου, αὐτός ἐξολοθρεύσει τα ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, και κατακληρονομήσεις αυτοὺς· και Ἰησοὺς ο προπορευόμενος προ προσώπου σου, καθά ἐλάλησε Κύριος. 4 και ποιήσει Κύριος ο Θεός σου αυτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν και Ωγ, τοῖς δυσὶ βασιλεύσι των Αμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν του Ιορδάνου, και τη γῆ αυτῶν, καθότι ἐξωλόθρευσεν αυτοὺς· 5 και παρέδωκεν αυτοὺς Κύριος ὑμῖν, και ποιήσετε αυτοῖς, καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν. 6 ἀνδρίζου και ἰσχυε, μη φοβοῦ μηδέ δειλιάσης μηδέ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αυτῶν, ὅτι Κύριος ο Θεός σου ο προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μη σε ἀνή, οὔτε μη σε εγκαταλίπη. 7 και ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοὺν και εἶπεν αὐτῷ ἐναντι παντός Ισραὴλ· ἀνδρίζου και ἰσχυε, σου γαρ εἰσελεύση προ προσώπου του λαοῦ τούτου εἰς την γῆν, ἧν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δούναί αυτοῖς, και σου κατακληρονομήσεις αὐτήν αυτοῖς· 8 και Κύριος ο συμπορευόμενος μετὰ σου οὐκ ἀνήσει σε, οὐδέ μη σε εγκαταλίπη· μη φοβοῦ μηδέ δειλία.

9 Και ἐγράψε Μωυσῆς τα ρήματα του νόμου τούτου εἰς βιβλίον και ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἵρουσι την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και τοῖς προσβυτέροις των υἱῶν Ισραὴλ. 10 και ἐνετειλατο Μωυσῆς αυτοῖς ἐν τη ἡμέρα ἐκείνη λέγων· μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν εορτῇ σκηνοπηγίας, 11 ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ισραὴλ οφθῆναι

ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών, εν τω τόπω ω αν εκλέξηται Κύριος, αναγνώσεσθε τον νόμον τούτον εναντίον παντός Ισραήλ εις τα ότα αυτών · 12 εκκλησιάσας τον λαόν, τους άνδρας και τας γυναίκας και τα έκγονα και τον προσήλυτον τον εν ταις πόλεσιν υμών, ίνα ακούσωσι και ίνα μάθωσι φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν υμών, και ακούσονται ποιείν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου · 13 και οι υιοί αυτών, οί ουκ οίδασιν, ακούσονται και μαθήσονται φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου πάσας τας ημέρας, όσας αυτοί ζώσιν επί της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν.

14 Και ειπε Κύριος προς Μωυσήν · ιδού εγγίκασιν αι ημέραι του θανάτου σου · κάλεσον Ιησουν και στήτε παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και εντελούμαι αυτω. και επορεύθη Μωυσής και Ιησούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου, και έστησαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. 15 και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και έστη παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και έστη ο στύλος της νεφέλης παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. 16 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν · ιδού συ κοιμά μετά των πατέρων σου, και αναστάς ούτος ο λαός εκπορνεύσει οπίσω θεών αλλοτρίων της γης, εις ην ούτος εισπορεύεται, και καταλείψουσί με και διασκεδάσουσι την διαθήκην μου, ην διεθέμην αυτοίς. 17 και οργισθήσομαι θυμω εις αυτούς εν τη ημέρα εκείνη και καταλείψω αυτούς και αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ ' αυτών, και έσται κατάβρωμα, και ευρήσουσιν αυτόν κακά πολλά και θλίψεις, και ερεί εν τη ημέρα εκείνη · διότι ουκ έστι Κύριος ο Θεός μου εν εμοί, εύροσάν με τα κακά ταύτα. 18 εγώ δε αποστροφή αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ ' αυτών εν τη ημέρα εκείνη δια πάσας τας κακίας, ας εποίησαν, ότι απέστρεψαν επί θεούσ αλλοτρίους. 19 και νυν γράψατε τα ρήματα της ωδής ταύτης και διδάξατε αυτήν τους υιούς Ισραήλ και εμβαλείτε αυτήν εις το στόμα αυτών, ίνα γένηται μοι η ωδή αύτη κατά πρόσωπον μαρτυρούσα εν υιοίς Ισραήλ. 20 εισάξω γαρ αυτούς εις την γην την αγαθήν, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών δούναι αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και φάγονται και εμπλησθέντες κορήσουσι · και επιστραφήσονται επί θεούσ αλλοτρίους και λατρεύσουσιν αυτοίς και παροξυνούσί με και διασκεδάσουσι την διαθήκην μου. 21 και αντικαταστήσεται η ωδή αύτη κατά πρόσωπον μαρτυρούσα, ου γαρ μη εμπλησθή από στόματος αυτών και από στόματος του σπέρματος αυτών · εγώ γαρ οίδα την πονηρίαν αυτών, όσα ποιούσιν ώδε σήμερον προ του εισαγαγείν με αυτούς εις την γην την αγαθήν, ην ώμοσα τοις πατράσιν

αυτών. 22 και έγραψε Μωυσής την ωδήν ταύτην εν εκείνη τη ημέρα και εδίδαξεν αυτήν τους υιούς Ισραήλ. 23 και ενετείλατο Μωυσής Ιησοί και είπεν · ανδρίζου και ίσχυε, συ γαρ εισάξεις τους υιούς Ισραήλ εις την γην, ην ώμοσεν αυτοίς Κύριος, και αυτός έσται μετά σου.

24 Ηνίκα δε συνετέλεσε Μωυσής γράφων πάντας τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον έως εις τέλος, 25 και ενετείλατο τοις Λευίταις τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου λέγων · 26 λαβόντες το βιβλίον του νόμου τούτου θήσετε αυτό εκ πλαγίων της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου του Θεού υμών, και έσται εκεί εν σοί εις μαρτύριον. 27 ότι εγώ επίσταμαι τον ερεθισμόν σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν · έτι γαρ εμού ζώντος μεθ ' υμών σήμερον, παραπικραίνοντες ήτε τα προς τον Θεόν, Πως ουχί και έσχατον του θανάτου μου; 28 εκκλησιάσατε προς με τους φυλάρχους υμών και τους πρεσβυτέρους υμών και τους κριτάς υμών και τους γραμματοεισαγωγείς υμών, ίνα λαλήσω εις τα ώτα αυτών πάντας τους λόγους τούτους, και διαμαρτύρωμαι αυτοίς τον τε ουρανόν και την γην · 29 οίδα γαρ ότι έσχατον της τελευτής μου ανομία ανομήσετε και εκκλινείτε εκ της οδού, ης ενετειλάμην υμίν, και συναντήσεται υμίν τα κακά έσχατον των ημερών, ότι ποιήσετε τα πονηρά εναντίον Κυρίου παροργίσαι αυτόν εν τοις έργοις των χειρών υμών. 30 και ελάλησε Μωυσής εις τα ώτα πάσης εκκλησίας τα ρήματα της ωδής ταύτης έως εις τέλος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΠΡΟΣΕΧΕ ουρανέ, και λαλήσω, και ακουέτω η γη ρήματα εκ στόματός μου. 2 προσδοκάσθω ως υετός το απόφθεγμά μου, και καταβήτω ως δρόσος τα ρήματά μου, ωσει όμβρος επ ' άγνωστιν και ωσει νιφετός επί χόρτον. 3 ότι το όνομα Κυρίου εκάλεσα · δότε μεγαλωσύνην τω Θεω ημών. 4 Θεός, αληθινά τα έργα αυτού, και πάσαι αι οδοί αυτού κρίσεις · Θεός πιστός, και ουκ έστιν αδικία, δίκαιος και όσιος Κύριος. 5 ημάρτοσαν ουκ αυτώ τέκνα μωμητά, γενεά σκολιά και διεστραμμένη. 6 ταύτα Κυρίω ανταποδίδοτε; ούτω λαός μωρός και ουχί σοφός; ουκ αυτός ούτός σου πατήρ εκτήσατό σε και εποίησέ σε και έπλασέ σε;

7 μνήσθητε ημέρας αιώνος, σύνετε έτη γενεάς γενεών · επερώτησον τον πατέρα σου, και αναγγελεῖ σοι, τους πρεσβυτέρους σου, και ερούσί σοι. 8 ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος έθνη, ως διέσπειρεν υιούς Αδάμ, έστησεν όρια εθνών κατά αριθμόν αγγέλων Θεού, 9 και εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτού Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού Ισραήλ. 10 αυτάρκησεν αυτόν εν γη ερήμω, εν δίψει κάματος εν γη ανύδρω · εκόκλωσεν αυτόν και επαίδευσεν αυτόν και διεφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού, 11 ως αετός σκεπάσαι νοσσιάν αυτού και επί τοις νεοσσοῖς αυτού επεπόθησε, διείς τας πτέρυγας αυτού εδέξατο αυτούς και ανέλαβεν αυτούς επί τώ μεταφρένων αυτού. 12 Κύριος μόνος ήγεν αυτούς και ουκ ην μετ' αυτών θεός αλλότριος. 13 ανεβίβασεν αυτούς επί την ισχόν της γης, εψώμισεν αυτούς γενήματα αγρών · εθήλασαν μέλι εκ πέτρας και έλαιον εκ στερεάς πέτρας, 14 βούτυρον βοών και γάλα προβάτων μετά στέατος αρνών και κριών, υιών ταύρων και τράγων, μετά στέατος νεφρών πυρού, και αίμα σταφυλής έπιον οίνον. 15 και έφαγεν Ιακώβ και ενεπλήσθη, και απελάκτισεν ο ηγαπημένος, ελιπάνθη, επαχύνθη, επλατύνθη · και εγκατέλιπε τον Θεόν τον ποιήσαντα αυτόν και απέστη από Θεού σωτήρος αυτού. 16 παρώξυνάν με επ' αλλοτρίοις, εν βδελύγμασιν αυτών παρεπίκρανάν με · 17 έθυσαν δαιμονίοις και ου Θεω, θεοῖς, οῖς ουκ ήδεισαν · καινοί και πρόσφατοι ήκασιν, ους ουκ ήδεισαν οι πατέρες αυτών. 18 Θεόν τον γεννήσαντά σε εγκατέλιπες και επελάθου Θεού του τρέφοντός σε. 19 και είδε Κύριος και εξήλωσε και παρώξυνθη δι' οργήν υιών αυτού και θυγατέρων 20 και είπεν · αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ' αυτών και δείξω τι έσται αυτοῖς επ' εσχάτων ημερών · ότι γενεά εξεστραμμένη εστί, υιοί, οῖς ουκ έστι πίστις εν αυτοῖς. 21 αυτοῖ παρεζήλωσάν με επ' ου Θεω, παρώξυνάν με εν τοις ειδώλοις αυτών · καγώ παραζηλώσω αυτούς επ' ουκ έθνει, επί έθνει ασυνέτω παροργιώ αυτούς. 22 ότι πυρ εκκέκαυται εκ του θυμού μου, καυθήσεται έως άδου κάτω, καταφάγεται γην και τα γενήματα αυτής, φλέξει θεμέλια ορέων. 23 συνάξω εις αυτούς κακά και τα βέλη μου συντελέσω εις αυτούς. 24 τηκόμενοι λιμω και βρώσει ορνέων και οπισθότονος ανιάτος · οδόντας θηρίων επαποστελώ εις αυτούς μετά θυμού συρόντων επί γην. 25 έξωθεν ατεκνώσει αυτούς μάχαιρα και εκ των ταμείων φόβος · νεανίσκος συν παρθένω, θηλάζων μετά καθεστηκότος πρεσβύτου. 26 είπα · διασπερώ αυτούς, παύσω δε εξ ανθρώπων το μνημόσυνον αυτών, 27 ει μη δι' οργήν εχθρών, ίνα μη μακροχρονίσωσιν, ίνα μη συνεπιθώνται οι υπεναντίοι, μη είπωσιν · η χεῖρ ημών η υψηλή και ουχί Κύριος εποίησε

ταύτα πάντα. 28 ότι έθνος απολωλεκός βουλήν εστι, και ουκ έστιν εν αυτοίς επιστήμη. 29 ουκ εφρόνησαν συνιέναι ταύτα · καταδεξάσθωσαν εις τον επόντα χρόνον. 30 Πως διώξεται εις χιλίους και δύο μετακινήσουσι μυριάδας, ει μη ο Θεός απέδοτο αυτούς και Κύριος παρέδωκεν αυτούς; 31 ότι ουκ εισιν ως ο Θεός ημών οι θεοί αυτών · οι δε εχθροί ημών ανόητοι. 32 εκ γαρ αμπέλου Σοδόμων η άμπελος αυτών, και η κληματίς αυτών εκ Γομόρρας · η σταφυλή αυτών σταφυλή χολής, βότρυς πικρίας αυτοίς · 33 θυμός δρακόντων ο οίνος αυτών και θυμός ασπίδων ανίατος. 34 ουκ ιδού ταύτα συνήκται παρ ' εμοί και εσφράγισται εν τοις θησαυροίς μου; 35 εν ημέρα εκδικήσεως ανταποδώσω, εν καιρω, όταν σφαλή ο πούς αυτών, ότι εγγός ημέρα απωλείας αυτοίς, και πάρεστιν έτοιμα υμίν. 36 ότι κρινεί Κύριος τον λαόν αυτού και επί τοις δούλοις αυτού παρακληθήσεται · ειδε γαρ παραλελυμένους αυτούς και εκλελοιπότας εν επαγωγή και παρειμένους. 37 και ειπε Κύριος · που εισιν οι θεοί αυτών, εφ ' οίς επεποιθήσαν επ ' αυτοίς; 38 ων το στέαρ των θυσιών αυτών ησθίετε και επίνετε τον οίνον των σπονδών αυτών; αναστήτωσαν και βοηθησάτωσαν υμίν και γεννηθήτωσαν υμίν σκεπασταί. 39 ιδετε ιδετε ότι εγώ ειμι, και ουκ έστι Θεός πλην εμού · εγώ αποκτενώ και ζήν ποιήσω, πατάξω καγώ ίασομαι, και ουκ έστιν ος εξελείται εκ των χειρών μου. 40 ότι αρώ εις τον ουρανόν την χειρά μου και ομούμαι τη δεξιά μου και ερώ · ζω εγώ εις τον αιώνα, 41 ότι παροξυνώ ως αστραπήν την μάχαιράν μου, και ανθέξεται κρίματος η χείρ μου, και αποδώσω δίκην τοις εχθροίς και τοις μισούσί με ανταποδώσω · 42 μεθύσω τα βέλη μου αφ ' αίματος, και η μάχαιρά μου φάγεται κρέα, αφ ' αίματος τραυματιών και αιχμαλωσίας, από κεφαλής αρχόντων εχθρών. 43 ευφράνθητε, ουρανοί, άμα αυτω, και προσκυνησάτωσαν αυτω πάντες άγγελοι Θεού · ευφράνθητε, έθνη μετά του λαού αυτού, και ενισχυσάτωσαν αυτω πάντες υιοί Θεού · ότι το αίμα των υιών αυτού εκδικάται, και εκδικήσει και ανταποδώσει δίκην τοις εχθροίς και τοις μισούσιν ανταποδώσει, και εκκαθαριεί Κύριος την γην του λαού αυτού.

44 Και έγγραψε Μωυσής την ωδήν ταύτην εν τη ημέρα εκείνη και εδίδαξεν αυτήν τους υιούς Ισραήλ. και εισήλθε Μωυσής και ελάλησε πάντας τους λόγους του νόμου τούτου εις τα ώτα του λαού, αυτός και Ιησούς ο του Ναυή. 45 και συνετέλεσε Μωυσής λαλών παντί Ισραήλ. 46 και ειπε προς αυτούς · προσέχετε τη καρδια επί πάντας τους λόγους τούτους, ους εγώ διαμαρτύρομαι υμίν σήμερα, α εντελείσθε τοις υιοίς υμών φυλάσσειν και ποιείν πάντας

τους λόγους του νόμου τούτου · 47 ότι ουχί λόγος κενός ούτος υμίν, ότι αύτη η ζωή υμών, και ένεκεν του λόγου τούτου μακροημερεύσετε επί της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν.

48 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ημέρα ταύτη λέγων · 49 ανάβηθι εις το όρος το Αβαρίμ τούτο, όρος Ναβαύ, ό εστιν εν γη Μωάβ κατά πρόσωπον Ιεριχώ, και ιδέ την γην Χαναάν, ην εγώ δίδωμι τοις υιοίς Ισραήλ, εις κατάσχεσιν, 50 και τελευτά εν τω όρει, εις ό αναβαίνεις εκεί, και προστέθητι προς τον λαόν σου, ον τρόπον απέθανεν Ααρών ο αδελφός σου εν Ωρ τω όρει, και προσετέθη προς τον λαόν αυτού, 51 ότι ηπειθήσατε τω ρήματί μου εν τοις υιοίς Ισραήλ επί του ύδατος αντιλογίας Κάδης εν τη ερήμω Σιν, διότι ουχ ηγιασάτέ με εν τοις υιοίς Ισραήλ · 52 ότι απέναντι όψη την γην και εκεί ουκ εισελεύση.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ αύτη η ευλογία ην ηυλόγησε Μωυσής άνθρωπος του Θεού τους υιούς Ισραήλ προ της τελευτής αυτού · 2 και ειπε ·

Κύριος εκ Σινά ήκει και επέφανεν εκ Σηείρ ημίν και κατέσπευσεν εξ όρους Φαράν συν μυριάσι Κάδης, εκ δεξιών αυτού άγγελοι μετ ' αυτού. 3 και εφείσατο του λαού αυτού, και πάντες οι ηγιασμένοι υπό τας χεiráς σου · και ούτοι υπό σε εισι, και εδέξατο από των λόγων αυτού 4 νόμον, ον ενετείλατο ημίν Μωυσής, κληρονομίαν συναγωγαίς Ιακώβ. 5 και έσται εν τω ηγαπημένω άρχων, συναχθέντων αρχόντων λαών άμα φυλαίς Ισραήλ. 6 ζήτω Ρουβήν και μη αποθανέτω και έστω πολύς εν αριθμω. 7 και αύτη Ιούδα. εισάκουσον, Κύριε, φωνής Ιούδα, και εις τον λαόν αυτού εισέλθοισαν · αι χείρες αυτού διακρινούσιν αυτω, και βοηθός εκ των εχθρών αυτού έση. 8 και τω Λευί ειπε · δότε Λευί δήλους αυτού και αλήθειαν αυτού, τω ανδρί τω οσίω, ον επείρασαν αυτόν εν πείρα, ελοιδώρησαν αυτόν επί ύδατος αντιλογίας · 9 ο λέγων τω πατρί και τη μητρί · ουχ εώρακά σε, και τους αδελφούς αυτού ουκ επέγνω και τους υιούς αυτού απέγνω · εφύλαξε τα λόγια σου και την διαθήκην σου διετήρησε. 10

δηλώσουσι τα δικαιώματά σου τῷ Ιακώβ και τον νόμον σου τῷ Ισραήλ· επιθήσουσι θυμίαμα εν οργῇ σου δια παντός ἐπὶ το θυσιαστήριόν σου. 11 ευλόγησον, Κύριε, την ισχύν αυτού και τα ἔργα των χειρῶν αυτού δέξαι· κάταξον οσφύν εχθρῶν επανεστηκότων αὐτῷ, και οι μισούντες αὐτόν μη αναστήτωσαν. 12 και τῷ Βενιαμὴν εἶπεν· ηγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, και ο Θεός σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τας ἡμέρας, και ἀνά μέσον των ὠμῶν αὐτοῦ κατέπαυσε. 13 και τῷ Ἰωσήφ εἶπεν· ἀπ' ευλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν ουρανοῦ και δρόσου και ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν 14 και καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν και ἀπὸ συνόδων μηνῶν, 15 ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς και ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν αενάων 16 και καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως, και τα δεκτὰ τῷ οφθέντι εν τῇ βάρῃ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ, και ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς. 17 πρωτότοκος ταύρου το κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος τα κέρατα αὐτοῦ· εν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεὶ ἅμα ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς. αὐτὰ μυριάδες Εφραΐμ, και αὐτὰ χιλιάδες Μανασσῆ. 18 και τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν· ευφράνθητι, Ζαβουλὼν, εν ἐξοδία σου και Ἰσάαχαρ εν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ. 19 ἔθνη εξολοθρεύσουσι, και επικαλέσεσθε ἐκεῖ και θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε και ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων. 20 και τῷ Γάδ εἶπεν· ευλογημένος ἐμπλατύνων Γάδ· ὡς λέων ἐνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα και ἄρχοντα. 21 και εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε και κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ. 22 και τῷ Δάν εἶπε· Δάν σκύμνος λέοντος και ἐκπηδήσεται ἐκ του Βασάν. 23 και τῷ Νεφθαλί εἶπε· Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν και ἐμπλησθήτω ευλογίας παρά Κυρίου· θάλασσαν και λίβα κληρονομήσει. 24 και τῷ Ἀσήρ εἶπεν· ευλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ και ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψει εν ελαίῳ τον πόδα αὐτοῦ· 25 σίδηρος και χαλκός το ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ισχύς σου. 26 οὐκ ἐστὶν ὡσπερ ο Θεός του ηγαπημένου· ο επιβαίνων ἐπὶ τον ουρανὸν βοηθός σου και ο μεγαλοπρεπής του στερεώματος. 27 και σκεπάσει σε Θεοῦ ἀρχὴ και ὑπὸ ισχύ βραχιόνων αενάων και ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου εχθρὸν λέγων· ἀπόλοι. 28 και κατασκηνώσει Ἰσραήλ πεποιθώς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῳ και οἴνῳ, και ο ουρανός αὐτῷ συνεφής δρόσω. 29 μακάριος συ, Ἰσραήλ· τις ὁμοίός σοι λαός σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; υπερασπιεὶ ο βοηθός σου, και ἡ μάχαιρα καύχημά σου· και ψεύδονται σε οι εχθροί σου, και συ ἐπὶ τον τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήση.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ ανέβη Μωυσής από Αραβώθ Μωάβ επί το όρος Ναβαύ, επί κορυφήν Φασγά, ή εστιν επί προσώπου Ιεριχώ. και έδειξεν αυτω Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ έως Δάν 2 και πάσαν την γην Νεφθαλί και πάσαν την γην Εφραΐμ και Μανασσή και πάσαν την γην Ιούδα έως της θαλάσσης της εσχάτης 3 και την έρημον και τα περίχωρα Ιεριχώ, πόλιν φοινίκων έως Σηγώρ. 4 και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· αύτη η γη, ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ λέγων· τω σπέρματι υμών δώσω αυτήν· και έδειξα τοις οφθαλμοίς σου, και εκεί ουκ εισελεύθη. 5 και ετελεύτησε Μωυσής ο οικέτης Κυρίου εν γη Μωάβ δια ρήματος Κυρίου. 6 και έθαψαν αυτόν εν Γαί εγγύς οικου Φογώρ· και ουκ είδεν ουδεις την ταφήν αυτού έως της ημέρας ταύτης. 7 Μωυσής δε ην εκατόν και είκοσιν ετών εν τω τελευτάν αυτόν· ουκ ημαυρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ εφθάρησαν τα χελώνια αυτού. 8 και έκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ Μωυσήν εν Αραβώθ Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ τριάκοντα ημέρας· και συνετελέσθησαν αι ημέραι πένθους κλαυθμού Μωυσή. 9 και Ιησούς υιος Ναυή ενεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, επέθηκε γαρ Μωυσής τας χείρας αυτού επ ' αυτόν· και εισήκουσαν αυτού οι υιοί Ισραήλ και εποίησαν καθότι ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 10 και ουκ ανέστη έτι προφήτης εν Ισραήλ ως Μωυσής, ον έγνω Κύριος αυτόν πρόσωπον κατά πρόσωπον, 11 εν πάσι τοις σημείοις και τέρασιν, ον απέστειλεν αυτόν Κύριος ποιήσαι αυτά εν γη Αιγύπτω Φαραώ και τοις θεράπουσιν αυτού και πάση τη γη αυτού, 12 τα θαυμάσια τα μεγάλα και την χείρα την κραταιάν, α εποίησε Μωυσής έναντι παντός Ισραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο μετά την τελευταίην Μωυσή, ειπε Κύριος τω Ιησοί υιω Ναυή τω υπουργω Μωυσή λέγων· 2 Μωυσής ο θεράπων μου τετελεύτηκε· νυν ουν αναστάς διάβηθι τον Ιορδάνην, συ και πας ο λαός ούτος εις την γην, ην εγώ δίδωμι αυτοίς. 3 πας ο τόπος, εφ' ον αν επιβήτε τω ίχνει των ποδών υμών, υμίν δώσω αυτόν, ον τρόπον ειρηκα τω Μωυσή, 4 την έρημον και τον Αντιλίβανον έως του ποταμού του μεγάλου ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της εσχάτης αφ' ηλίου δυσμών έσται τα όρια υμών. 5 ουκ αντιστήσεται άνθρωπος κατενώπιον υμών πάσας τας ημέρας της ζωής σου, και ωσπερ ήμην μετά Μωυσή, ούτως έσομαι και μετά σου και ουκ εγκαταλείψω σε, ουδ' υπερόψομαί σε. 6 ίσχυε και ανδρίζου, συ γαρ αποδιελείς τω λαω τούτω την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς. 7 ίσχυε ουν και ανδρίζου, φυλάσσεσθαι και ποιείν καθότι ενετείλατό σοι Μωυσής ο παις μου, και ουκ εκκλινείς απ' αυτών εις δεξιά ουδέ εις αριστερά, ίνα συνής εν πάσιν οίς εάν πράσσης. 8 και ουκ αποστήσεται η βίβλος του νόμου τούτου εκ του στόματός σου, και μελετήσεις εν αυτω ημέρας και νυκτός, ίνα ειδής ποιείν πάντα τα γεγραμμένα· τότε ευοδωθήση, και ευοδώσεις τας οδούς σου και τότε συνήσεις. 9 ιδού εντέταλμαί σοι· ίσχυε και ανδρίζου, μη δειλιάσης, μηδέ φοβηθής, ότι μετά σου Κύριος ο Θεός σου εις πάντα, ου εάν πορευή.

10 Και εντείλατο Ιησούς τοις γραμματεύσι του λαού λέγων· 11 εισέλθατε κατά μέσον της παρεμβολής του λαού και εντείλασθε τω λαω λέγοντες· ετοιμάζεσθε επισιτισμόν, ότι έτι τρεις ημέραι και υμεις διαβαίνετε τον Ιορδάνην τούτον εισελθόντες κατασχείν την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν. 12 και τω Ρουβήν και τω Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή ειπεν Ιησούς· 13 μνήσθητε το ρήμα, ό εντείλατο υμίν Μωυσής ο παις Κυρίου λέγων· Κύριος ο Θεός υμών κατέπαυσεν υμάς και έδωκεν υμίν την γην ταύτην. 14 αι γυναίκες υμών και τα παιδια υμών και τα κτήνη υμών κατοικείτωσαν εν τη γη, ή έδωκεν υμίν, υμεις δε διαβήσεσθε εύζωνοι πρότεροι των αδελφών υμών, πας ο ισχύων, και συμμαχήσετε αυτοίς, 15 έως αν καταπαύση Κύριος ο Θεός ημών τους αδελφούς υμών, ωσπερ και υμάς, και κληρονομήσωσι και ούτοι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν αυτοίς. και

απελεύσεσθε έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, ην έδωκεν υμίν Μωυσής εις το πέραν του Ιορδάνου επ' ανατολών ηλίου. 16 και αποκριθέντες τω Ιησού είπαν· πάντα όσα εάν εντείλη ημίν, ποιήσομεν και εις πάντα τόπον, ου εάν αποστείλης ημάς, πορευσόμεθα· 17 κατά πάντα, όσα ηκούσαμεν Μωυσή, ακουσόμεθά σου, πλην έστω Κύριος ο Θεός ημών μετά σου, ον τρόπον ην μετά Μωυσή. 18 ο δε άνθρωπος, ος αν απειθήση σοι, και όστις μη ακούση των ρημάτων σου καθότι εάν εντείλη αυτω, αποθανέτω. αλλά ίσχυε και ανδρίζου.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ απέστειλεν Ιησούς υιος Ναυή εκ Σαττιν δύο νεανίσκους κατασκοπεύσαι λέγων· ανάβητε και ιδετε την γην και την Ιεριχώ. και πορευθέντες οι δύο νεανίσκοι εισήλθοσαν εις Ιεριχώ και εισήλθοσαν εις οικίαν γυναικός πόρνης, ή όνομα Ραάβ, και κατέλυσαν εκεί. 2 και απηγγέλη τω βασιλεί Ιεριχώ λέγοντες· εισπεπόρευνται ώδε άνδρες των υιών Ισραήλ κατασκοπεύσαι την γην. 3 και απέστειλεν ο βασιλεύς Ιεριχώ και είπε προς Ραάβ λέγων· εξάγαγε τους άνδρας τους εισπεπορευμένους εις την οικίαν σου την νύκτα, κατασκοπεύσαι γαρ την γην ήκασι. 4 και λαβούσα η γυνή τους δύο άνδρας έκρυψεν αυτούς και είπεν αυτοίς λέγουσα· εισεληλύθασι προς με οι άνδρες· 5 ως δε η πύλη εκλείετο εν τω σκότει, και οι άνδρες εξήλθον, ουκ επίσταμαι που πεπόρευνται· καταδιώξατε οπίσω αυτών, ει καταλήψεσθε αυτούς. 6 αύτη δε ανεβίβασεν αυτούς επί το δώμα και έκρυψεν αυτούς εν τη λινοκαλάμη τη εστοιβασμένη αυτη επί του δώματος. 7 και οι άνδρες κατεδίωξαν οπίσω αυτών οδόν την επί του Ιορδάνου επί τας διαβάσεις, και η πύλη εκλείσθη. 8 και εγένετο ως εξήλθοσαν οι διώκοντες οπίσω αυτών και αυτοί δε πριν ή κοιμηθήναι αυτούς, αύτη δε ανέβη προς αυτούς επί το δώμα 9 και είπε προς αυτούς· επίσταμαι ότι έδωκεν υμίν Κύριος την γην, επιπέτωκε γαρ ο φόβος υμών εφ' ημάς· 10 ακηκόαμεν γαρ ότι κατεξήρανε Κύριος ο Θεός την ερυθράν θάλασσαν από προσώπου υμών, ότε εξεπορεύεσθε εκ γης Αιγύπτου, και όσα εποίησε τοις δυσι βασιλεύσι των Αμορραίων, οι ήσαν πέραν του Ιορδάνου, τω Σηών και Ωγ,

ους εξωλοθρεύσατε αυτούς. 11 και ακούσαντες ημείς εξέστημεν τη καρδία ημών, και ουκ έστη έτι πνεύμα εν ουδενί ημών από προσώπου υμών, ότι Κύριος ο Θεός υμών Θεός εν ουρανω άνω και επί της γης κάτω. 12 και νυν ομόσατέ μοι Κύριον τον Θεόν, ότι ποιώ υμίν έλεος και ποιήσατε και υμείς έλεος εν τω οίκω του πατρός μου 13 και ζωγρήσατε τον οίκον του πατρός μου, την μητέρα μου και τους αδελφούς μου και πάντα τον οίκόν μου και πάντα, όσα εστίν αυτοίς, και εξελείσθε την ψυχήν μου εκ θανάτου. 14 και είπαν αυτη οι άνδρες· η ψυχή ημών ανθ' υμών εις θάνατον. και αυτη είπεν· ως αν παραδω Κύριος υμίν την πόλιν, ποιήσετε εις εμέ έλεος και αλήθειαν. 15 και κατεχάλασεν αυτούς δια της θυρίδος 16 και είπεν αυτοίς· εις την ορεινήν απέλθετε, μη συναντήσωσιν υμίν οι καταδιώκοντες, και κρυβήσεσθε εκεί τρεις ημέρας, έως αν αποστρέψωσιν οι καταδιώκοντες οπίσω υμών, και μετά ταύτα απελεύσεσθε εις την οδόν υμών. 17 και είπαν προς αυτην οι άνδρες· αθωοί εσμεν τω όρκω σου τούτω· 18 ιδού ημείς εισπορευόμεθα εις μέρος της πόλεως, και θήσεις το σημειόν, το σπαρτίον το κόκκινον τούτο εκδήσεις εις την θυρίδα, δι' ης κατεβίβασας ημάς δι' αυτης, τον δε πατέρα σου και την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάντα τον οίκον του πατρός σου συνάξεις προς σεαυτην εις την οικίαν σου. 19 και έσται πας, ος αν εξέλθη την θύραν της οικίας σου έξω, ένοχος εαυτω έσται, ημείς δε αθωοι τω όρκω σου τούτω. και όσοι εάν γένωνται μετά σου εν τη οικία σου, ημείς ένοχοι εσόμεθα. 20 εάν δε τις ημάς αδικήση ή και αποκαλύψη τους λόγους ημών τούτους, εσόμεθα αθωοι τω όρκω σου τούτω. 21 και είπεν αυτοίς· κατά το ρήμα υμών έστω· και εξαπέστειλεν αυτούς. 22 και επορευέθησαν και ήλθσαν εις την ορεινήν και κατέμειναν εκεί τρεις ημέρας· και εξεζήτησαν οι καταδιώκοντες πάσας τας οδούς και ουχ εύροσαν. 23 και υπέστρεψαν οι δύο νεανίσκοι και κατέβησαν εκ του όρους και διέβησαν προς Ιησούν υιόν Ναυή και διηγήσαντο αυτω πάντα τα συμβεβηκότα αυτοίς. 24 και είπαν προς Ιησούν ότι παραδέδωκε Κύριος πάσαν την γην εν χειρί ημών, και κατέπηχε πας ο κατοικών την γην εκείνην αφ' ημών.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ὠρθρισεν Ἰησοῦς το πρωῖ, και ἀπήραν εκ Σαττιν και ἤλθοσαν ἕως του Ἰορδάνου και κατέλυσαν ἐκεῖ προ του διαβῆναι. 2 και ἐγένετο μετὰ τρεις ημέρας διήλθον οι γραμματεῖς δια της παρεμβολῆς 3 και ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες· ὅταν ἴδητε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν και τους ιερεῖς ἡμῶν και τους Λευίτας αἰρόντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τον τόπον υμῶν και πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς· 4 ἀλλὰ μακράν ἔστω ἀνά μέσον υμῶν και ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε· μη προσεγγίσητε αὐτήν, ἵνα ἐπίσηθε την ὁδόν, ἣν πορεύεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ πεπόρευσθε την ὁδόν ἀπ' ἐχθῆς και τρίτης ημέρας. 5 και εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ· ἀγνίσασθε εἰς αὐρίον, ὅτι αὐρίον ποιήσει Κύριος ἐν υμῖν θαυμαστά. 6 και εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ιερέσιν· ἄρατε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου και προπορεύεσθε του λαοῦ. και ἦσαν οι ιερεῖς την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου και ἐπορεύοντο ἐμπροσθεν του λαοῦ. 7 και εἶπε Κύριος προς Ἰησοῦν· ἐν τη ἡμέρα ταύτῃ ἀρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γνώσιν ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωυσή, οὕτως ἔσομαι και μετὰ σου. 8 και νυν ἐντείλει τοῖς ιερέσιν τοῖς αἰρούσι την κιβωτόν της διαθήκης λέγων· ὡς ἀν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους του ὕδατος του Ἰορδάνου, και ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. 9 και εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· προσαγάγετε ὧδε και ἀκούσατε το ρῆμα Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν. 10 ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Θεός ζῶν ἐν υμῖν και ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τον Χαναναῖον και τον Χετταῖον και τον Φερεζαῖον και τον Ευαῖον και τον Ἀμορραῖον και τον Γεργεσαῖον και τον Ἰεβουσαῖον· 11 ἰδοὺ ἡ κιβωτός της διαθήκης Κυρίου πάσης της γῆς διαβαίνει τον Ἰορδάνην. 12 προχειρίσασθε υμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ των υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀπ' ἐκάστης φυλῆς. 13 και ἔσται ὡς ἀν καταπαύσωσιν οι πόδες των ιερέων των αἰρόντων την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου πάσης της γῆς ἐν τῷ ὕδατι του Ἰορδάνου, το ὕδωρ του Ἰορδάνου ἐκλείπει, το δε ὕδωρ το καταβαῖνον στήσεται. 14 και ἀπήρεν ο λαός εκ των σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τον Ἰορδάνην, οι δε ιερεῖς ἤροσαν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου πρότεροι του λαοῦ. 15 ὡς δε εἰσεπορεύοντο οι ιερεῖς οι αἰρόντες την κιβωτόν της διαθήκης ἐπὶ τον Ἰορδάνην και οι πόδες των ιερέων των αἰρόντων

την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου εβάφησαν εις μέρος του ύδατος του Ιορδάνου· ο δε Ιορδάνης επληρούτο καθ' όλην την κρηπίδα αυτού ωσει ημέραι θερισμού πυρών· 16 και έστη τα ύδατα τα καταβαίνοντα άνωθεν, έστη πήγμα εν αφεστηκός μακράν σφόδρα σφοδρώς έως μέρους Καριαθιαρίμ, το δε καταβαίνον κατέβη εις την θάλασσαν Άραβα, θάλασσαν αλός, έως εις το τέλος εξέλιπε· και ο λαός ειστήκει απέναντι Ιεριχώ. 17 και έστησαν οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου επί ξηράς εν μέσω του Ιορδάνου· και πάντες οι υιοί Ισραήλ διέβαινον δια ξηράς, έως συνετέλεσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ επει συνετέλεσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην, και ειπε Κύριος τω Ιησοί λέγων· 2 παραλαβών άνδρας από του λαού, ένα αφ' εκάστης φυλής, 3 σύνταξον αυτοίς λέγων· ανέλεσθε εκ μέσου Ιορδάνου ετοιμούς δώδεκα λίθους και τούτους διακομίσαντες άμα υμίν αυτοίς, θέτε αυτούς εν τη στρατοπεδεία υμών, ου εάν παρεμβάλητε εκεί την νύκτα. 4 και ανακαλεσάμενος Ιησούς δώδεκα άνδρας των ενδόξων από των υιών Ισραήλ, ένα αφ' εκάστης φυλής, 5 ειπεν αυτοίς· προσαγάγετε έμπροσθέν μου προ προσώπου Κυρίου εις μέσον του Ιορδάνου, και ανελόμενος εκείθεν έκαστος λίθον αράτω επί των ώμων αυτού κατά τον αριθμόν των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, 6 ινα υπάρχωσιν υμίν ούτοι εις σημείον κείμενον διαπαντός, ινα όταν ερωτά σε ο υιος σου αύριον λέγων, τι εισιν οι λίθοι ούτοι ημίν; 7 και συ δηλώσεις τω υιω σου λέγων· ότι εξέλιπεν ο Ιορδάνης ποταμός από προσώπου κιβωτού διαθήκης Κυρίου πάσης της γης, ως διέβαινεν αυτόν· και έσονται οι λίθοι ούτοι υμίν μνημόσυνον τοις υιοίς Ισραήλ έως του αιώνος. 8 και εποίησαν ούτως οι υιοί Ισραήλ, καθότι ενετείλατο Κύριος τω Ιησοί, και αναλαβόντες δώδεκα λίθους εκ μέσου του Ιορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Ιησοί εν τη συντελεία της διαβάσεως των υιών Ισραήλ, και διεκόμισαν άμα εαυτοίς εις την παρεμβολήν και απέθηκαν εκεί. 9 έστησε δε Ιησούς και

άλλους δώδεκα λίθους εν αυτω τω Ιορδάνη εν τω γενομένω τόπω υπό τους πόδας των ιερέων των αιρόντων την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και εισιν εκεί έως της σήμερον ημέρας. 10 ειστήκεισαν δε οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης εν τω Ιορδάνη, έως ου συνετέλεσεν Ιησούς πάντα, α ενετείλατο Κύριος αναγγείλαι τω λαω, και έσπευσεν ο λαός και διέβησαν. 11 και εγένετο ως συνετέλεσε πας ο λαός διαβήναι, και διέβη η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου, και οι λίθοι έμπροσθεν αυτών. 12 και διέβησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και οι ημίσεις φυλής Μανασσή διεσκευασμένοι έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Μωυσής. 13 τετρακιςμύριοι εύζωνοι εις μάχην διέβησαν εναντίον Κυρίου εις πόλεμον προς την Ιεριχώ πόλιν. 14 εν εκείνη τη ημέρα ηύξησε Κύριος τον Ιησούν εναντίον του παντός γένους Ισραήλ, και εφοβούντο αυτόν, ωσπερ Μωυσήν, όσον χρόνον έζη.

15 Και ειπε Κύριος τω Ιησοί λέγων · 16 έντειλαι τοις ιερεύσι τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης του μαρτυρίου Κυρίου εκβήναι εκ του Ιορδάνου. 17 και ενετείλατο Ιησούς τοις ιερεύσι λέγων · έκβητε εκ του Ιορδάνου. 18 και εγένετο ως εξέβησαν οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου εκ του Ιορδάνου και έθηκαν τους πόδας επί της γης, ωρμησε το ύδωρ του Ιορδάνου κατά χώραν και επορευέτο καθά χθές και τρίτην ημέραν δι' όλης της κρηπίδος. 19 και ο λαός ανέβη εκ του Ιορδάνου δεκάτη του μηνός του πρώτου · και κατεστρατοπέδευσαν οι υιοί Ισραήλ εν Γαλγάλοις κατά μέρος το προς ηλίου ανατολάς από της Ιεριχώ. 20 και τους δώδεκα λίθους τούτους, ους έλαβεν εκ του Ιορδάνου, έστησεν Ιησούς εν Γαλγάλοις 21 λέγων · όταν ερωτώσιν υμάς οι υιοί υμών λέγοντες · τι εισιν οι λίθοι ούτοι; 22 αναγγείλατε τοις υιοίς υμών, ότι επί ξηράς διέβη Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον, 23 αποξηράναντος Κυρίου του Θεού ημών το ύδωρ του Ιορδάνου εκ των έμπροσθεν αυτών, μέχρις ου διέβησαν · καθάπερ εποίησε Κύριος ο Θεός ημών την ερυθράν θάλασσαν, ην απεξήρανε Κύριος ο Θεός ημών έμπροσθεν ημών, έως παρήλθομεν, 24 όπως γνώσι πάντα τα έθνη της γης, ότι η δύναμις του Κυρίου ισχυρά εστι, και ινα υμεις σέβησθε Κύριον τον Θεόν ημών εν παντί χρόνω.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, και οι βασιλείς της Φοινίκης οι παρά την θάλασσαν, ότι απεξήρανε Κύριος ο Θεός τον Ιορδάνην ποταμόν εκ των έμπροσθεν των υιών Ισραήλ εν τω διαβαίνειν αυτούς, και ετάκησαν αυτών αι διάνοιαι και κατειπάγησαν και ουκ ην εν αυτοίς φρόνησις ουδεμία από προσώπου των υιών Ισραήλ. 2 υπό δε τούτον τον καιρόν ειπε Κύριος τω Ιησοί· ποιήσον σεαυτω μαχαιρας πετρίνας εκ πέτρας ακροτόμου και καθίσας περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ εκ δευτέρου. 3 και εποίησεν Ιησούς μαχαιρας πετρίνας ακροτόμους και περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ επί του καλουμένου τόπου Βουνός των ακροβυστιών. 4 ον δε τρόπον περιεκάθαρεν Ιησούς τους υιούς Ισραήλ, όσοι ποτέ εγένοντο εν τη οδω και όσοι ποτέ απεριτμητοι ήσαν των εξεληλυθότων εξ Αιγύπτου, πάντας τούτους περιέτεμεν Ιησούς· 5 τεσσαράκοντα γαρ και δύο έτη ανέστραπται Ισραήλ εν τη ερήμω τη Μαβδαρίτιδι, 6 διό απεριτμητοι ήσαν οι πλείστοι αυτών των μαχίμων των εξεληλυθότων εκ γης Αιγύπτου οι απειθήσαντες των εντολών του Θεού, οίς και διώρισε μη ιδείν αυτούς την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν αυτών δούναι, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. 7 αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς αυτών, ους Ιησούς περιέτεμε, δια το αυτούς γεγεννήθαι κατά την οδόν απεριτμήτους. 8 περιτμηθέντες δε ησυχίαν είχαν αυτόθι καθήμενοι εν τη παρεμβολή, έως υγιάσθησαν. 9 και ειπε Κύριος τω Ιησοί υιω Ναυή· εν τη σήμερον ημέρα αφείλον τον ονειδισμόν Αιγύπτου αφ' υμών. και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Γάλγαλα.

10 Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός αφ' εσπέρας επί δυσμών Ιεριχώ εν τω πέραν του Ιορδάνου εν τω πεδίω 11 και εφάγουσιν από του σίτου της γης άζυμα και νέα. 12 εν ταύτη τη ημέρα εξέλιπε το μάννα μετά το βεβρωκέναι αυτούς εκ του σίτου της γης, και ουκέτι υπήρχε τοις υιοίς Ισραήλ μάννα· εκαρπίσαντο δε την χώραν των Φοινίκων εν τω ενιαυτω εκείνω.

13 Και εγένετο ως ην Ιησούς εν Ιεριχώ, και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς ειδεν άνθρωπον εστηκότα εναντίον αυτού, και η ρομφαία εσπασμένη εν τη χειρί αυτού. και προσελθών

Ιησούς είπεν αυτω · ημέτερος ει ή των υπεναντίων; 14 ο δε είπεν αυτω · εγώ αρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου νονί παραγέγονα. και Ιησούς έπεσεν επί πρόσωπον επί την γην και είπεν αυτω · δέσποτα, τι προστάσεις τω σω οικέτη; 15 και λέγει ο αρχιστράτηγος Κυρίου προς Ιησούν · λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου · ο γαρ τόπος, εφ' ω νυν έστηκες επ' αυτού, άγιός εστι.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ Ιεριχώ συγκεκλεισμένη και ωχυρωμένη, και ουδεις εξεπορεύετο εξ αυτής ουδέ εισεπορεύετο. 2 και είπε Κύριος προς Ιησούν · ιδού εγώ παραδίδωμι υποχειριόν σοι την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής τον εν αυτη, δυνατούς όντας εν ισχύϊ · 3 συ δε περίστησον αυτη τους μάχιμους κύκλω, 4 και έσται ως αν σαλπίσητε τη σάλπιγγι, ανακραγέτω πας ο λαός άμα · 5 και ανακραγόντων αυτών πεσειται αυτόματα τα τείχη της πόλεως, και εισελεύσεται πας ο λαός ορμήσας έκαστος κατά πρόσωπον εις την πόλιν. 6 και εισήλθεν Ιησούς ο του Ναυή προς τους ιερείς 7 και είπεν αυτοίς λέγων · παραγγείλατε τω λαω περιελθειν και κυκλώσαι την πόλιν, και οι μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ενοπλισμένοι εναντίον Κυρίου · 8 και επτά ιερείς έχοντες επτά σάλπιγγας ιεράς παρελθέτωσαν ωσαύτως εναντίον του Κυρίου και σημαινέτωσαν ευτόνως, και η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου επακολουθείτω · 9 οι δε μάχιμοι παραπορευέσθωσαν έμπροσθεν και οι ιερείς οι ουραγούντες οπίσω της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου πορευόμενοι σαλπίζοντες. 10 τω δε λαω εντειλατο Ιησούς λέγων · μη βοάτε, μηδέ ακουσατώ μηδεις την φωνήν υμών, έως αν ημέραν διαγγειλη αυτός αναβοήσαι, και τότε αναβοήσετε. 11 και περιελθούσα η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ευθέως απήλθεν εις την παρεμβολήν και εκοιμήθη εκει. 12 και τη ημέρα τη δευτέρα ανέστη Ιησούς το πρωϊ, και ήσαν οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, 13 και οι επτά ιερείς οι φέροντες τας σάλπιγγας τας επτά προεπορεύοντο εναντίον Κυρίου, και μετά ταύτα εισεπορεύοντο οι μάχιμοι και ο λοιπός όχλος όπισθεν της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου · και

οι ιερείς εσάλπισαν ταις σάλπιγξι, και ο λοιπός όχλος άπας περιεκύκλωσε την πόλιν εξάκις εγγύθεν 14 και απήλθε πάλιν εις την παρεμβολήν. ούτως εποίει επί εξ ημέρας. 15 και τη ημέρα τη εβδόμη ανέστησαν όρθρου και περιήλθοσαν την πόλιν εν τη ημέρα εκείνη επτάκις· 16 και εγένετο τη περιόδω τη εβδόμη εσάλπισαν οι ιερείς, και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ισραήλ· κεκράξατε, παρέδωκε γαρ Κύριος υμίν την πόλιν. 17 και έσται η πόλις ανάθεμα, αυτή και πάντα, όσα εστιν εν αυτη, Κυρίω Σαβαώθ· πλήν Ραάβ την πόρνην περιποιήσασθε, αυτήν και πάντα όσα εστιν εν τω οίκω αυτής. 18 αλλά υμεις φυλάξεσθε σφόδρα από του αναθέματος, μήποτε ενθυμηθέντες υμεις αυτοί λάβητε από του αναθέματος και ποιήσητε την παρεμβολήν των υιών Ισραήλ ανάθεμα και εκτριψητε ημάς· 19 και παν αργύριον ή χρυσιον ή χαλκός ή σίδηρος άγιον έσται τω Κυρίω, εις θησαυρόν Κυρίου εισενεχθήσεται. 20 και εσάλπισαν ταις σάλπιγξιν οι ιερείς· ως δε ήκουσεν ο λαός των σαλπίγγων, ηλάλαξε πας ο λαός άμα αλαλαγμω μεγάλω και ισχυρω και έπεσεν άπαν το τείχος κύκλω, και ανέβη πας ο λαός εις την πόλιν. 21 και ανεθεμάτισεν αυτήν Ιησούς και όσα ην εν τη πόλει από ανδρός και έως γυναικός, από νεανίσκου και έως πρεσβύτου και έως μόσχου και υποζυγίου, εν στόματι ρομφαίας. 22 και τοις δυσί νεανίσκοις τοις κατασκοπεύοασιν είπεν Ιησούς· εισέλθατε εις την οικίαν της γυναικός και εξαγάγετε αυτήν εκείθεν και όσα εστιν αυτη. 23 και εισήλθον οι δύο νεανίσκοι οι κατασκοπεύσαντες την πόλιν εις την οικίαν της γυναικός και εξηγάγασαν Ραάβ την πόρνην και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και τους αδελφούς αυτής και την συγγένειαν αυτής και πάντα, όσα ην αυτη, και κατέστησαν αυτήν έξω της παρεμβολής Ισραήλ. 24 και η πόλις ενεπρήσθη εν πυρισμω συν πάσι τοις εν αυτη, πλήν αργυρίου και χρυσιου και χαλκού και σιδήρου έδωκαν εις θησαυρόν Κυρίου εισενεχθήναι. 25 και Ραάβ την πόρνην και πάντα τον οίκον αυτής τον πατρικόν εξώγρησεν Ιησούς, και κατώκησεν εν τω Ισραήλ έως της σήμεραν ημέρας, διότι έκρυσπε τους κατασκοπεύσαντας, ους απέστειλεν Ιησούς κατασκοπεύσαι την Ιεριχώ. 26 και ωρκισεν Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη εναντίον Κυρίου λέγων· επικατάρατος ο άνθρωπος, ος οικοδομήσει την πόλιν εκείνην· εν τω πρωτοτόκω αυτού θεμελιώσει αυτήν και εν τω ελαχίστω αυτού επιστήσει τας πύλας αυτής. και ούτως εποίησεν Οζάν ο εκ Βαιθήλ εν τω Αβιρών τω πρωτοτόκω εθεμελιώσεν αυτήν και εν τω ελαχίστω διασωθέντι επέστησε τας πύλας αυτής. 27 και ην Κύριος μετά Ιησού, και ην το όνομα αυτού κατά πάσαν την γην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ επλημμέλησαν οι υιοί Ισραήλ πλημμέλειαν μεγάλην και ενοσφίσαντο από του αναθέματος· και έλαβεν Άχαρ υιος Χαρμί υιού Ζαμβρί υιού Ζαρά εκ της φυλής Ιούδα από του αναθέματος· και εθυμώθη Κύριος οργή τοις υιοίς Ισραήλ. 2 και απέστειλεν Ιησούς άνδρας εις Γαί, ή εστι κατά Βαιθήλ, λέγων· κατασκέψασθε την Γαί· 3 και ανέβησαν οι άνδρες και κατεσκέψαντο την Γαί. και ανέστρεψαν προς Ιησούν και είπαν προς αυτόν· μη αναβήτω πας ο λαός, αλλ' ωσει δισχιλιοι ή τριοχιλιοι άνδρες αναβήτωσαν και εκπολιορκησάτωσαν την πόλιν· μη αναγάγης εκεί τον λαόν άπαντα, ολίγοι γαρ εισι. 4 και ανέβησαν ωσει τριοχιλιοι άνδρες και έφυγον από προσώπου ανδρών Γαί. 5 και απέκτειναν απ' αυτών άνδρες Γαί εις τριακονταέξ άνδρας και κατεδίωξαν αυτούς από της πύλης και συνέτριψαν αυτούς από του καταφερούς· και επιτόγη η καρδιά του λαού και εγένετο ωπερ ύδωρ. 6 και διέρρηξεν Ιησούς τα ιμάτια αυτού, και έπεσεν Ιησούς επί την γην επί πρόσωπον εναντίον Κυρίου έως εσπέρας, αυτός και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ, και επεβάλοντο χουν επί τας κεφαλάς αυτών. 7 και είπεν Ιησούς· δέομαι Κύριε· ινατί διεβίβασεν ο παις σου τον λαόν τούτον τον Ιορδάνην παραδούναι αυτόν τω Αμορραίω απολέσαι ημάς; και ει κατεμείναμεν και κατωκίσθημεν παρά τον Ιορδάνην. 8 και τι ερώ, επει μετέβαλεν Ισραήλ αυχένα απέναντι του εχθρού αυτού; 9 και ακούσας ο Χαναναίος και πάντες οι κατοικούντες την γην περικυκλώσουσιν ημάς και εκτριψουσιν ημάς από της γης· και τι ποιήσεις το όνομά σου το μέγα; 10 και είπε Κύριος προς Ιησούν· ανάστηθι, ινατί τούτο ου πέπτωκας επί πρόσωπόν σου; 11 ημάρτηκεν ο λαός και παρέβη την διαθήκην, ην διεθέμην προς αυτούς, και κλέψαντες από του αναθέματος ενέβαλον εις τα σκεύη αυτών. 12 και ου μη δύνωνται οι υιοί Ισραήλ υποστήναι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών· αυχένα επιστρέψουσιν έναντι των εχθρών αυτών, ότι εγενήθησαν ανάθεμα· ου προσθήσω έτι είναι μεθ' υμών, εάν μη εξάρητε το ανάθεμα εξ υμών αυτών. 13 αναστάς αγίασον τον λαόν και ειπόν αγιασθήναι εις αύριον· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· το ανάθεμά εστιν εν υμίν, ου δυνήσεσθε αντιστήναι

απέναντι των εχθρών υμών, έως αν εξάρητε το ανάθεμα εξ υμών αυτών. 14 και συναχθήσεσθε πάντες το πρωϊ κατά φυλάς, και έσται η φυλή, ην αν δείξη Κύριος, προσάξετε κατά δήμους· και τον δήμον, ον εάν δείξη Κύριος, προσάξετε κατ' οίκον· και τον οίκον, ον εάν δείξη Κύριος, προσάξετε κατ' άνδρα· 15 και ος αν ενδειχθή, κατακαυθήσεται εν πυρί και πάντα, όσα εστιν αυτω, ότι παρέβη την διαθήκην Κυρίου και εποίησεν ανόμημα εν Ισραήλ. 16 και ώρθρισεν Ιησούς και προσήγαγε τον λαόν κατά φυλάς, και ενεδείχθη η φυλή Ιούδα· 17 και προσήχθη κατά δήμους, και ενεδείχθη δήμος Ζαραϊ· 18 και προσήχθη κατ' άνδρα, και ενεδείχθη Άχαρ υιος Ζαμβρι υιού Ζαρά. 19 και ειπεν Ιησούς τω Άχαρ·δος δόξαν σήμεραν τω Κυρίω Θεω Ισραήλ και dos την εξομολόγησιν και ανάγγελόν μοι τι εποίησας και μη κρύψης απ' εμού. 20 και απεκρίθη Άχαρ τω Ιησοί και ειπεν· αληθώς ήμαρτον εναντίον Κυρίου του Θεού Ισραήλ· ούτως και ούτως εποίησα· 21 ειδον εν τη προνομή ψιλήν ποικίλην καλήν και διακόσια δίδραχμα αργυρίου και γλώσσαν μίαν χρυσήν πενήκοντα διδράχμων και ενθυμηθείς αυτών έλαβον, και ιδού αυτά εγκέκρυπται εν τη σκηνή μου και το αργύριον κέκρυπται υποκάτω αυτών. 22 και απέστειλεν Ιησούς αγγέλους, και έδραμον εις την σκηνήν εις την παρεμβολήν· και ταύτα ην κεκρυμμένα εις την σκηνήν αυτου, και το αργύριον υποκάτω αυτών. 23 και εξήνεγκαν αυτά εκ της σκηνης και ήνεγκαν προς Ιησούν και τους πρεσβυτέρους Ισραήλ, και έθηκαν αυτά έναντι Κυρίου. 24 και έλαβεν Ιησούς τον Άχαρ υιον Ζαρά και ανήγαγεν αυτον εις φάραγγα Αχώρ και τους υιους αυτου και τας θυγατέρας αυτου και τους μόσχους αυτου και τα υποζύγια αυτου και πάντα τα πρόβατα αυτου και την σκηνήν αυτου και πάντα τα υπάρχοντα αυτου, και πας ο λαός μετ' αυτου· και ανήγαγεν αυτους εις Εμεκαχώρ. 25 και ειπεν Ιησούς τω Άχαρ· τι ωλόθρευσας ημάς; εξολοθρεύσαι σε Κύριος καθά και σήμεραν. και ελιθοβόλησαν αυτον λίθοις πας Ισραήλ. 26 και επέστησαν αυτω σωρόν λίθων μέγαν. και επαύσατο Κύριος του θυμου της οργής· δια τούτο επωνόμασεν αυτό Εμεκαχώρ έως της ημέρας ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσῃς, λάβε μετὰ σου πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαί καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ. 2 καὶ ποιήσεις τὴν Γαί ὄν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰεριχώ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῶ. κατὰστησον δὲ σεαυτῶ ἐνεδρα τὴ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω. 3 καὶ ἀνέστη Ἰησοὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί. ἐπέλεξε δὲ Ἰησοὺς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοῦς ἐν ἰσχυρί καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός. 4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἔσεσθε πάντες ἔτοιμοι. 5 καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσται ὡς ἀν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαί εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρόην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 6 καὶ ὡς ἀν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἐρούσι· φεῦγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὄν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν. 7 ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ πορευέσεσθε εἰς τὴν πόλιν. 8 κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. 9 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν καὶ ἐνεκάθισαν ἀνά μέσον Βαιθήλ καὶ ἀνά μέσον Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. 10 καὶ ὀρθρίσας Ἰησοὺς τὸ πρωῒ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. 11 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν, 12 καὶ τὰ ἐνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης. 14 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε καὶ ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς οὐκ ἤδει ὅτι ἐνεδρα αὐτῶ ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως. 15 καὶ εἶδε καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοὺς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 16 καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως· 17 οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαί, ὅς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ· καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἠνεωγμένην καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ. 18 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαισὼ τῶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτήν, καὶ τὰ

ένεδρα εξαναστήσονται εν τάχει εκ του τόπου αυτών. και εξέτεινεν Ιησούς την χείρα αυτού, τον γαισόν, επί την πόλιν, 19 και τα ένεδρα εξανέστησαν εν τάχει εκ του τόπου αυτών και εξήλθοσαν, ότε εξέτεινε την χείρα, και εισήλθοσαν επί την πόλιν και κατελάβοντο αυτήν και οπεύσαντες ενέπρησαν την πόλιν εν πυρί. 20 και περιβλέψαντες οι κάτοικοι Γαί εις τα οπίσω αυτών και εθεώρουν καπνόν αναβαίνοντα εκ της πόλεως εις τον ουρανόν · και ουκ έτι είχαν που φύγωσιν ώδε ή ώδε. 21 και Ιησούς και πας Ισραήλ ειδον ότι έλαβον τα ένεδρα την πόλιν και ότι ανέβη ο καπνός της πόλεως εις τον ουρανόν, και μεταβαλόμενοι επάταξαν τους άνδρας της Γαί. 22 και ούτοι εξήλθοσαν εκ της πόλεως εις συνάντησιν και εγενήθησαν ανά μέσον της παρεμβολής, ούτοι εντεύθεν και ούτοι εντεύθεν · και επάταξαν αυτούς έως του μη καταλειφθήναι αυτών σεσωσμένον και διαπεφευγότα. 23 και τον βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και προσήγαγον αυτόν προς Ιησούν. 24 και ως επαύσαντο οι υιοί Ισραήλ αποκτείνοντες πάντας τους εν τη Γαί, τους εν τοις πεδίοις και εν τω όρει επί της καταβάσεως, ου κατεδίωξαν αυτούς απ' αυτής εις τέλος, και επέστρεψεν Ιησούς εις Γαί και επάταξεν αυτήν εν στόματι ρομφαίας. 25 και εγενήθησαν οι πεσόντες εν τη ημέρα εκείνη από ανδρός και έως γυναικός δώδεκα χιλιάδες, πάντας τους κατοικούντας Γαί, 27 πλην των κτηνών και των σκύλων των εν τη πόλει, πάντα α επρονόμευσαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ κατά πρόσταγμα Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Ιησοί. 28 και ενεπύρισεν Ιησούς την πόλιν εν πυρί · χόμα ασίκητον εις τον αιώνα έθηκεν αυτήν έως της ημέρας ταύτης. 29 και τον βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επί ξύλου διδύμου, και ην επί του ξύλου έως εσπέρας · και επιδύνοντος του ηλίου συνέταξεν Ιησούς και καθείλοσαν το σώμα αυτού από του ξύλου και έρριψαν αυτό εις τον βόθρον και επέστησαν αυτω σωρόν λίθων, έως της ημέρας ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΩΣ δε ήκουσαν οι βασιλεις των Αμορραίων οι εν τω πέραν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάση τη παραλία της θαλάσσης της μεγάλης και οι προς τω

Αντιλιβάνω και οι Χετταίοι και οι Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι και οι Ευαίοι και οι Αμορραίοι και οι Γεργεσαίοι και οι Ιεβουσαίοι, 2 συνήλθοσαν επί το αυτό εκπολεμήσαι Ιησούν και Ισραήλ άμα πάντες. 2α Τότε ωκοδόμησεν Ιησούς θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω Ισραήλ εν όρει Γαιβάλ, 2β καθότι εντειλάτο Μωυσής ο θεράπων Κυρίου τοις υιοίς Ισραήλ, καθά γέγραπται εν τω νόμω Μωυσή, θυσιαστήριον λίθων ολοκλήρων, εφ' ους ουκ επεβλήθη σίδηρος, και ανεβίβασεν εκει ολοκαυτώματα Κυρίω και θυσίαν σωτηρίου. 2γ και έγγραψεν Ιησούς επί των λίθων το δευτερονόμιον, νόμον Μωυσή, ον έγγραψεν ενώπιον των υιών Ισραήλ 2δ και πας Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι δικασταί και οι γραμματείς αυτών παρεπορεύοντο ένθεν και ένθεν της κιβωτού απέναντι, και οι ιερείς και οι Λευίται ήραν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και ο προσήλυτος και ο αυτόχθων, οί ήσαν ήμισυ πλησίον όρους Γαριζίν, και οί ήσαν ήμισυ πλησίον όρους Γαιβάλ, καθότι εντειλάτο Μωυσής ο θεράπων Κυρίου ευλογήσαι τον λαόν εν πρώτοις. 2ε και μετά ταύτα ούτως ανέγνω Ιησούς πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω Μωυσή· 2ζ ουκ ην ρήμα από πάντων ων εντειλάτο Μωυσής τω Ιησοί, ό ουκ ανέγνω Ιησούς εις τα ώτα πάσης εκκλησίας υιών Ισραήλ, τοις ανδράσι και ταις γυναίξι και τοις παιδίοις και τοις προσηλύτοις τοις προσπορευομένοις τω Ισραήλ.

3 Και οι κατοικούντες Γαβαών ήκουσαν πάντα, όσα εποίησε Κύριος τη Ιεριχώ και τη Γαι. 4 και εποίησαν και γε αυτοί μετά πανουργίας και ελθόντες επεισιτίσαντο και ητοιμάσαντο και λαβόντες σάκκους παλαιούς επί των όνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατερρωγότας αποδεδεμένους, 5 και τα κοίλα των υποδημάτων αυτών, και τα σανδάλια αυτών παλαιά και καταπεπελματωμένα εν τοις ποσίν αυτών. και τα ιμάτια αυτών πεπαλαιωμένα επάνω αυτών, και ο άρτος αυτών του επισιτισμού ξηρός και ευρωτιών και βεβρωμένος. 6 και ήλθοσαν προς Ιησούν εις την παρεμβολήν Ισραήλ εις Γάλγαλα και ειπαν προς Ιησούν και Ισραήλ· εκ γης μακρόθεν ήκαμεν, και νυν διάθεσθε ημίν διαθήκην. 1 1 και ειπαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Χορραϊόν· όρα μη εν εμοί κατοικείς, και Πως σοι διαθώμαι διαθήκην; 8 και ειπαν προς Ιησούν· οικέται σου εσμεν. και ειπε προς αυτούς Ιησούς· πόθεν εστέ και πόθεν παραγεγόνατε; 9 και ειπαν· εκ γης μακρόθεν σφόδρα ήκασιν οι παιδές σου εν ονόματι Κυρίου του Θεού σου· ακηκόαμεν γαρ το όνομα αυτού και όσα εποίησεν εν

Αιγύπτω 10 και όσα εποίησε τοις βασιλεύσι των Αμορραίων, οί ἦσαν πέραν του Ιορδάνου, τω Σηών βασιλεί των Αμορραίων και τω Ωγ βασιλεί της Βασάν, ος κατώκει εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν. 11 και ακούσαντες είπαν προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κατοικούντες την γην ημών λέγοντες· λάβετε εαυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν και πορεύθητε εις συνάντησιν αυτών και ερείτε προς αυτούς· οικέται σου εσμεν, και νυν διάθεσθε ημίν την διαθήκην. 12 ούτοι οι άρτοι, θερμούς εφωδιάσθημεν αυτούς εν τη ημέρα, ή εξήλθομεν παραγενέσθαι προς υμάς. νυν δε εξηράνθησαν και γεγόνασι βεβρωμένοι. 13 και ούτοι οι ασκοί του οίνου, ους επλήσαμεν καινούς, και ούτοι ερρώγασι· και τα ιμάτια ημών και τα υποδήματα ημών πεπαλαιώται από της πολλής οδού σφόδρα. 20 και έλαβον οι άρχοντες του επισιτισμού αυτών και Κύριον ουκ επηρώτησαν. 21 και εποίησεν Ιησούς προς αυτούς ειρήνην και διέθεντο προς αυτούς διαθήκην του διασώσαι αυτούς, και ώμοσαν αυτοίς οι άρχοντες της συναγωγής. 22 και εγένετο μετά τρεις ημέρας μετά το διαθέσθαι προς αυτούς διαθήκην, ήκουσαν ότι εγγύθεν αυτών εισι, και ότι εν αυτοίς κατοικούσι. 23 και απήραν οι υιοί Ισραήλ και ήλθον εις τας πόλεις αυτών· αι δε πόλεις αυτών Γαβαών και Κεφιρά και Βηρώθ και πόλεις Ιαριν. 24 και ουκ εμαχέσαντο αυτοίς οι υιοί Ισραήλ, ότι ώμοσαν αυτοίς πάντες οι άρχοντες Κύριον τον Θεόν Ισραήλ· και διεγόγγυσαν πάσα η συναγωγή επί τοις άρχουσι. 25 και είπαν οι άρχοντες πάση τη συναγωγή· ημείς ωμόσαμεν αυτοίς Κύριον τον Θεόν Ισραήλ και νυν ου δυνησόμεθα άψασθαι αυτών· 26 τούτο ποιήσομεν, ζωγήσασθαι αυτούς, και περιποιησόμεθα αυτούς, και ουκ έσται καθ' ημών οργή δια τον όρκον, ον ωμόσαμεν αυτοίς· 27 ζήσονται και έσονται ξυλοκόποι και υδροφόροι πάση τη συναγωγή, καθάπερ είπαν αυτοίς οι άρχοντες. 28 και συνεκάλεσεν αυτούς Ιησούς και είπεν αυτοίς· διατί παρελογίσασθέ με λέγοντες, μακράν από σου εσμεν σφόδρα, υμεις δε εγχώριοι εστε των κατοικούντων εν ημίν; 29 και νυν επικατάρατοί εστε· ου μη εκλίπη εξ υμών δούλος ουδέ ξυλοκόπος ουδέ υδροφόρος εμοί και τω Θεω μου. 30 και απεκρίθησαν τω Ιησοί λέγοντες· ανηγγέλη ημίν όσα συνέταξε Κύριος ο Θεός σου Μωυσή τω παιδί αυτου, δούναι υμίν την γην ταύτην και εξολοθρεύσαι ημάς και πάντας τους κατοικούντας επ' αυτης προ προσώπου υμών, και εφοβήθημεν σφόδρα περι των ψυχών ημών από προσώπου υμών και εποιήσαμεν το πράγμα τούτο. 31 και νυν ιδού ημεις υποχείριοι υμίν· ως αρέσκει υμίν και ως δοκεί υμίν, ποιήσατε ημίν. 32 και εποίησαν αυτοίς ούτως· και εξείλατο αυτούς Ιησούς εν τη

ημέρα εκείνη εκ χειρών υιών Ισραήλ, και ουκ ανείλον αυτούς. 33 και κατέστησεν αυτούς Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη ξυλοκόπους και υδροφόρους πάση τη συναγωγή και τω θυσιαστηρίω του Θεού· δια τούτο εγένοντο οι κατοικούντες Γαβαών ξυλοκόποι και υδροφόροι του θυσιαστηρίου του Θεού έως της σήμερον ημέρας, και εις τον τόπον, ον αν εκλέξεται Κύριος.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΩΣ δε ήκουσεν Αδωνιβεζέκ βασιλεύς Ιερουσαλήμ ότι έλαβεν Ιησούς την Γαί και εξωλόθρευσεν αυτήν, ον τρόπον εποίησαν την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής, ούτως εποίησαν και την Γαί και τον βασιλέα αυτής, και ότι ηττομόλησαν οι κατοικούντες Γαβαών προς Ιησούν και προς Ισραήλ, 2 και εφοβήθησαν απ' αυτών σφόδρα· ήδει γαρ ότι πόλις μεγάλη Γαβαών, ωσει μία των μητροπόλεων, και πάντες οι άνδρες αυτής ισχυροί· 3 και απέστειλεν Αδωνιβεζέκ βασιλεύς Ιερουσαλήμ προς Ελάμ βασιλέα Χεβρών και προς Φιδών βασιλέα Ιεριμούθ και προς Ιεφθά βασιλέα Λαχίς και προς Δαβίν βασιλέα Όδολλάμ λέγων· 4 δεύτε, ανάβητε προς με και βοηθήσατέ μοι, και εκπολεμήσωμεν Γαβαών· ηττομόλησαν γαρ προς Ιησούν και προς τους υιούς Ισραήλ. 5 και ανέβησαν οι πέντε βασιλείς των Ιεβουσαίων, βασιλεύς Ιερουσαλήμ και βασιλεύς Χεβρών και βασιλεύς Ιεριμούθ και βασιλεύς Λαχίς και βασιλεύς Όδολλάμ, αυτοί και πας ο λαός αυτών και περιεκάθισαν την Γαβαών και εξεπολιόρκουν αυτήν. 6 και απέστειλαν οι κατοικούντες Γαβαών προς Ιησούν εις την παρεμβολήν Ισραήλ εις Γάλγαλα λέγοντες· μη εκλύσης τας χείράς σου από των παιδων σου· ανάβηθι προς ημάς το τάχος και βοήθησον ημίν και εξελού ημάς· ότι συνηγμένοι εισίν εφ' ημάς πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κατοικούντες την ορεινήν. 7 και ανέβη Ιησούς εκ Γαλγάλων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' αυτού, πας δυνατός εν ισχύϊ. 8 και ειπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής αυτούς, εις γαρ τας χείράς σου παραδέδωκα αυτούς, ουχ υπολειφθήσεται εξ αυτών ουδείς ενώπιον υμών. 9 και επει παρεγένετο Ιησούς επ' αυτούς

άφνω, όλην την νύκτα εισεπορεύθη εκ Γαλάλων. 10 και εξέστησεν αυτούς Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ, και συνέτριψεν αυτούς Κύριος συντριψει μεγάλη εν Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς οδόν αναβάσεως Ώρωνίν και κατέκοπτον αυτούς έως Αζηκά και έως Μακηδά. 11 εν δε τω φεύγειν αυτούς από προσώπου των υιών Ισραήλ επί της καταβάσεως Ώρωνίν και Κύριος επέρριψεν αυτοίς λίθους χαλάζης εκ του ουρανού έως Αζηκά, και εγένοντο πλείους οι αποθανόντες δια τους λίθους της χαλάζης ή ους απέκτειναν οι υιοί Ισραήλ μαχαίρα εν τω πολέμω.

12 Τότε ελάλησεν Ιησούς προς Κύριον, ή ημέρα παρέδωκεν ο Θεός τον Αμορραίων υποχείριον Ισραήλ, ηνίκα συνέτριψεν αυτούς εν Γαβαών και συνετριβήσαν από προσώπου υιών Ισραήλ, και είπεν Ιησούς· στήτω ο ήλιος κατά Γαβαών και η σελήνη κατά φάραγγα Αιλών. 13 και έστη ο ήλιος και η σελήνη εν στάσει, έως ημόνατο ο Θεός τους εχθρούς αυτών. και έστη ο ήλιος κατά μέσον του ουρανού, ου προεπορεύετο εις δυσμάς εις τέλος ημέρας μιάς. 14 και ουκ εγένετο ημέρα τοιαύτη ουδέ το πρότερον ουδέ το έσχατον, ωστε επακούσαι Θεόν ανθρώπου, ότι Κύριος συνεξεπολέμησε τω Ισραήλ.

16 Και έφυγον οι πέντε βασιλείς ούτοι και κατεκρύβησαν εις το σπηλαιον το εν Μακηδά. 17 και απηγγέλη τω Ιησοῦ λέγοντες· εύρηνται οι πέντε βασιλείς κεκρυμμένοι εν τω σπηλαίω τω εν Μακηδά. 18 και είπεν Ιησούς· κυλίσατε λίθους επί το στόμα του σπηλαιου και καταστήσατε άνδρας φυλάσσειν επ' αυτούς, 19 υμείς δε μη εστήκατε καταδιώκοντες οπίσω των εχθρών υμών και καταλάβετε την ουραγίαν αυτών και μη αφήτε εισελθείν εις τας πόλεις αυτών· παρέδωκε γαρ αυτούς Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών. 20 και εγένετο ως κατέπαυσεν Ιησούς και πας υιος Ισραήλ κόπτοντες αυτούς κοπήν μεγάλην σφόδρα έως εις τέλος, και οι διασωζόμενοι διεσώθησαν εις τας πόλεις τας οχυράς, 21 και απεστράφη πας ο λαός προς Ιησοῦν εις Μακηδά υγιείς, και ουκ έγρυξεν ουδεις των υιών Ισραήλ τη γλώσση αυτού. 22 και είπεν Ιησούς· ανοίξατε το σπηλαιον και εξαγάγετε τους πέντε βασιλείς τούτους εκ του σπηλαιου. 23 και εξηγάγosan τους πέντε βασιλείς εκ του σπηλαιου, τον βασιλέα Ιερουσαλήμ και τον βασιλέα Χεβρών και τον βασιλέα Ιεριμούθ και τον βασιλέα Λαχίς και τον βασιλέα Όδολλάμ. 24 και επει εξήγαγον αυτούς προς Ιησοῦν, και συνεκάλεσεν Ιησούς πάντα Ισραήλ, και τους εναρχομένους του πολέμου τους συμπορευομένους αυτω, λέγων αυτοίς· προπορεύεσθε και επίθετε τους πόδας υμών επί τους τραχήλους αυτών. και

προσελθόντες επέθηκαν τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους αυτών. 25 και είπεν Ιησούς προς αυτούς· μη φοβηθήτε αυτούς μηδέ δειλιάσητε· ανδρίζεσθε και ισχύετε, ότι οὕτω ποιήσει Κύριος πάσι τοις εχθροῖς υμῶν, οὗς υμεῖς καταπολεμεῖτε αυτούς. 26 και απέκτεινεν αυτούς Ιησούς και εκρέμασεν αυτούς επί πέντε ξύλων, και ἦσαν κρεμάμενοι επί των ξύλων ἕως εσπέρας. 27 και εγενήθη προς ηλίου δυσμᾶς ενετειλατο Ιησούς και καθείλον αυτούς από των ξύλων και ἔρριψαν αυτούς εἰς το σπήλαιον, εἰς ὃ κατεφύγουσιν εκεί, και επεκύλισαν λίθους επί το σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

28 Και την Μακηδά ελάβοσαν εν τη ημέρα εκείνη και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν παν εμπνέον, ὃ ἦν εν αυτη, και ου κατελείφθη ουδεις εν αυτη διασεσωσμένος και διαπεφευγῶς· και εποίησαν τῷ βασιλεὶ Μακηδά ὄν τρόπον εποίησαν τῷ βασιλεὶ Ιεριχώ. 29 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραὴλ μετ' αυτού εκ Μακηδά εἰς Λεβνά και επολιόρκει Λεβνά. 30 και παρέδωκεν αυτήν Κύριος εἰς χεῖρας Ισραὴλ, και ἔλαβον αυτήν και τον βασιλέα αυτής και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και παν εμπνέον εν αυτη, και ου κατελείφθη εν αυτη διασεσωσμένος και διαπεφευγῶς· και εποίησαν τῷ βασιλεὶ αυτής ὄν τρόπον εποίησαν τῷ βασιλεὶ Ιεριχώ.

31 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραὴλ μετ' αυτού εκ Λεβνά εἰς Λαχίς και περιεκάθισεν αυτήν και επολιόρκει αυτήν. 32 και παρέδωκε Κύριος την Λαχίς εἰς τας χεῖρας Ισραὴλ, και ἔλαβεν αυτήν εν τη ημέρα τη δευτέρα και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν αυτήν, ὄν τρόπον εποίησαν την Λεβνά. 33 τότε ανέβη Ελάμ βασιλεὺς Γαζέρ βοηθήσων τη Λαχίς, και επάταξεν αυτόν Ιησούς εν στόματι ξίφους και τον λαόν αυτού ἕως του μη καταλειφθῆναι αυτών σεσωσμένον και διαπεφευγῶτα. 34 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραὴλ μετ' αυτού εκ Λαχίς εἰς Ὀδολλάμ και περιεκάθισεν αυτήν και εξεπολιόρκησεν αυτήν. 35 και παρέδωκεν αυτήν Κύριος εν χειρὶ Ισραὴλ, και ἔλαβεν αυτήν εν τη ημέρα εκείνη και εφόνευσεν αυτήν εν στόματι ξίφους, και παν εμπνέον εν αυτη εφόνευσαν, ὄν τρόπον εποίησαν τη Λαχίς. 36 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραὴλ μετ' αυτού εἰς Χεβρών και περιεκάθισεν αυτήν. 37 και επάταξεν αυτήν εν στόματι ξίφους και παν το εμπνέον, ὅσα ἦν εν αυτη, ουκ ἦν διασεσωσμένος· ὄν τρόπον εποίησαν την Ὀδολλάμ, εξωλόθρευσαν αυτήν και ὅσα ἦν εν αυτη. 38 και απέστρεψεν Ιησούς και πας Ισραὴλ εἰς Δαβίρ και περικαθίσαντες αυτήν 39 ἔλαβον αυτήν και τον βασιλέα αυτής και τας κώμας αυτής και επάταξεν αυτήν εν

στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν αυτήν και παν εμπνέον εν αυτή και ου κατέλιπον αυτή ουδένα διασεσωμένον· ον τρόπον εποίησαν τη Χεβρών και τω βασιλεί αυτής, ούτως εποίησαν τη Δαβίρ και τω βασιλεί αυτής. 40 και επάταξεν Ιησούς πάσαν την γην της ορεινής και την Ναγέβ και την πεδινήν και την Ασηδώθ και τους βασιλείς αυτής, ου κατέλιπον αυτών σεσωμένον· και παν εμπνέον ζωής εξωλόθρευσεν, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ, 41 από Κάδης Βαρνή έως Γάζης, πάσαν την Γοσόμ έως της Γαβαών, 42 και πάντας τους βασιλείς αυτών και την γην αυτών επάταξεν Ιησούς εισάπαξ, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ συνεπολέμει τω Ισραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΩΣ δε ήκουσεν Ιαβίν βασιλεύς Ασώρ, απέστειλε προς Ιαβάβ βασιλέα Μαρών και προς βασιλέα Συμοών και προς βασιλέα Αζίφ 2 και προς βασιλείς τους κατά Σιδώνα την μεγάλην, εις την ορεινήν και εις Άραβα απέναντι Κενερώθ και εις το πεδιον και εις Φεναεδδώρ 3 και εις τους παραλίους Χαναναίους από ανατολών και εις τους παραλίους Αμορραίους και τους Χετταίους και Φερεζαίους και Ιεβουσαίους τους εν τω όρει και τους Ευαίους και τους υπό την Αερμών εις γην Μασσηφά. 4 και εξήλθον αυτοί και οι βασιλείς αυτών μετ' αυτών, ωπερ η άμμος της θαλάσσης τω πλήθει, και ίπποι και άρματα πολλά σφόδρα. 5 και συνήλθον πάντες οι βασιλείς αυτοί και παρεγένοντο επί το αυτό και παρενέβαλον επί του ύδατος Μαρών πολεμήσαι τον Ισραήλ. 6 και ειπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής από προσώπου αυτών, ότι αύριον ταύτην την ωραν εγώ παραδίδωμι τετροπωμένους αυτούς εναντίον του Ισραήλ· τους ίππους αυτών νευροκοπήσεις και τα άρματα αυτών κατακαύσεις εν πυρί. 7 και ήλθεν Ιησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής επ' αυτούς επί το ύδωρ Μαρών εξάπινα και επέπεσαν επ' αυτούς εν τη ορεινή. 8 και παρέδωκεν αυτούς Κύριος υποχειρίους Ισραήλ, και κόπτοντες αυτούς κατεδίωκον έως Σιδώνος της μεγάλης και έως Μασερών και έως των πεδίων Μασσώχ κατ' ανατολάς και κατέκοψαν αυτούς έως του μη καταλειφθήναι αυτών

διασεσωμένον. 9 και εποίησεν αυτοίς Ιησούς ον τρόπον ενετείλατο αυτω Κύριος· τους ίππους αυτών ενευροκόπησε και τα άρματα αυτών ενέπρησε πυρί.

10 Και απεστράφη Ιησούς εν τω καιρω εκείνω και κατελάβετο Ασώρ και τον βασιλέα αυτής· ην δε Ασώρ το πρότερον άρχουσα πασών των βασιλειών τούτων. 11 και απέκτειναν παν εμπνέον εν αυτη εν ξίφει και εξωλόθρευσαν πάντας, και ου κατελείφθη εν αυτη εμπνέον· και την Ασώρ ενέπρησαν εν πυρί. 12 και πάσας τας πόλεις των βασιλειών και τους βασιλείς αυτών έλαβεν Ιησούς και ανείλεν αυτούς εν στόματι ξίφους, και εξωλόθρευσαν αυτούς, ον τρόπον συνέταξε Μωυσής ο παις Κυρίου. 13 αλλά πάσας τας πόλεις τας κεχωματισμένας ουκ ενέπρησεν Ισραήλ, πλήν Ασώρ μόνην ενέπρησεν Ισραήλ 14 και πάντα τα σκύλα αυτής επρονόμειυσαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ, αυτούς δε πάντας εξωλόθρευσαν εν στόματι ξίφους, έως απώλεσεν αυτούς, ου κατέλιπον εξ αυτών ουδέν εμπνέον. 15 ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή τω παιδί αυτου, και Μωυσής ωσαύτως ενετείλατο τω Ιησοί, και ούτως εποίησεν Ιησούς· ου παρέβη ουδέν από πάντων, ων συνέταξεν αυτω Μωυσής.

16 Και έλαβεν Ιησούς πάσαν την γην την ορεινήν και πάσαν την γην Ναγέβ και πάσαν την γην Γοσόμ και την πεδινήν και την προς δυσμαίς και το όρος Ισραήλ και τα ταπεινά τα προς τω όρει 17 από όρους Χελχά και ό προσαναβαίνει εις Σηειρ και έως Βααλγάδ και τα πεδια του Λιβάνου υπό το όρος το Αερμών και πάντας τους βασιλείς αυτών έλαβε και ανείλε και απέκτεινε. 18 και ημέρας πλείους εποίησεν Ιησούς προς τους βασιλείς τούτους τον πόλεμον, 19 και ουκ ην πόλις, ην ουκ έλαβεν Ισραήλ, πάντα ελάβοσαν εν πολέμω. 20 ότι δια Κυρίου εγένετο κατισχύσαι αυτών την καρδιαν συναντάν εις πόλεμον προς Ισραήλ, ίνα εξολοθρευθώσιν, όπως μη δοθή αυτοίς έλεος, αλλ' ίνα εξολοθρευθώσιν, ον τρόπον ειπε Κύριος προς Μωυσήν.

21 Και ήλθεν Ιησούς εν τω καιρω εκείνω και εξωλόθρευσε τους Ενακίμ εκ της ορεινής, εκ Χεβρών και εκ Δαβίρ και εξ Αναβώθ και εκ παντός γένους Ισραήλ και εκ παντός όρους Ιούδα συν ταις πόλεσιν αυτών, και εξωλόθρευσεν αυτούς Ιησούς. 22 ου κατελείφθη των Ενακίμ από των υιών Ισραήλ, αλλά πλήν εν Γάζη και εν Γεθ και εν Ασεδώθ κατελείφθη. 23 και έλαβεν Ιησούς πάσαν την γην, καθότι ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και έδωκεν αυτούς Ιησούς εν κληρονομία Ισραήλ εν μερισμω κατά φυλάς αυτών. και η γη κατέπαυσε πολεμουμένη.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ οὔτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οὓς ανείλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ανατολῶν ἀπὸ φάραγγος Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβα ἀπ' ανατολῶν · 2 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῶκει ἐν Ἐσεβῶν κυριεῦδων ἀπὸ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ φάραγγι, κατὰ μέρος τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ ἕως Ἰαβὸκ, ὄρια υἱῶν Ἀμμῶν, 3 καὶ Ἀραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερέθ κατ' ανατολάς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβα, θάλασσαν τῶν ἀλῶν ἀπὸ ανατολῶν, ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσειμῶθ, ἀπὸ Θαιμάν τὴν ὑπὸ Ἀσηδῶθ Φασγά · 4 καὶ Ὠγ βασιλεὺς Βασάν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ κατοικῶν ἐν Ἀσταρώθ καὶ ἐν Ἐδραῖν, 5 ἀρχῶν ἀπὸ ὄρους Ἀερμών καὶ ἀπὸ Σελχοὶ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Βασάν ἕως ὀρίων Γεσουρί καὶ τὴν Μαχί καὶ τὸ ἥμισυ Γαλαὰδ ὀρίων Σηὼν βασιλέως Ἐσεβῶν. 6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπάταξαν αὐτούς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουβὴν καὶ Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή.

7 Καὶ οὔτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οὓς ανείλεν Ἰησοὺς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν Βααλγάδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελχὰ αναβαινόντων εἰς Σηεῖρ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοὺς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν, 8 ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Ἀραβα καὶ ἐν Ἀσηδῶθ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ Ναγέβ, τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον · 9 τὸν βασιλέα Ἰεριχώ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἣ ἐστὶ πλησίον Βαιθήλ, 10 βασιλέα Ἰερουσαλήμ, βασιλέα Χεβρών, 11 βασιλέα Ἰεριμούθ, βασιλέα Λαχίς, 12 βασιλέα Αἰλάμ, βασιλέα Γαζέρ, 13 βασιλέα Δαβίρ, βασιλέα Γαδέρ, 14 βασιλέα Ερμάθ, βασιλέα Ἀράθ, 15 βασιλέα Λεβνά, βασιλέα Ὀδολλάμ, 16 βασιλέα Ἠλάθ, 17 βασιλέα Ταφούγ, βασιλέα Ὀφέρ, 18-2 1 2 βασιλέα Ἀφέκ τῆς Σαρῶν, βασιλέα Ἀσώρ, βασιλέα Συμοῶν, βασιλέα Μαρῶν, βασιλέα Ἀζίφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα Τανάχ, βασιλέα Μαγεδῶν, βασιλέα Ἰεκονάμ τοῦ Χερμέλ, 23 βασιλέα Δῶρ τοῦ Ναφεδδῶρ, βασιλέα Γωῖμ τῆς

Γαλιλαίας, 24 βασιλέα Θασρά · πάντες οὔτοι βασιλείς εἴκοσιν εννέα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ Ιησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκώς των ημερών. και εἶπε Κύριος προς Ιησοῦν · συ προβέβηκας των ημερών, και η γη υπολέλειπται πολλή εις κληρονομίαν. 2 και αὕτη η γη καταλελειμμένη · ὄρια Φυλιστιεὶμ, ο Γεσιρί και ο Χαναναῖος · 3 ἀπὸ της αοικήτου της κατὰ πρόσωπον Αιγύπτου ἕως των ὀρίων Ακκαρῶν ἐξ ευωνύμων των Χαναναίων προσλογίζεται ταις πέντε σατραπείαις των Φυλιστιεὶμ, τῷ Γαζαίῳ και τῷ Αζωτίῳ και τῷ Ασκαλωνίτῃ και τῷ Γετθαίῳ και τῷ Ακκαρωνίτῃ · και τῷ Ευαίῳ 4 ἐκ Θαιμάν και πάση γῆ Χαναάν ἐναντίον Γάζης, και οἱ Σιδώνιοι ἕως Αφέκ, ἕως των ὀρίων των Αμορραίων, 5 και πάσαν την γῆν Γαβλί Φυλιστιεὶμ · και πάντα τον Λίβανον ἀπὸ ανατολῶν ἡλίου, ἀπὸ Γαλαγάλ ὑπὸ το ὄρος το Αερμών ἕως της εισόδου Εμάθ · 6 πας ο κατοικῶν την ορεινήν ἀπὸ του Λιβάνου ἕως της Μασερεφωθαίμ, πάντας τους Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ισραὴλ · ἀλλὰ διάδος αὐτήν ἐν κλήρῳ τῷ Ισραὴλ, ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην. 7 και νυν μέρισον την γῆν ταύτην ἐν κληρονομία ταις εννέα φυλαῖς και τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή · ἀπὸ του Ιορδάνου ἕως της θαλάσσης της μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν, η θάλασσα η μεγάλη ὀρειί. 8 ταις δυσὶ φυλαῖς και τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή, τῷ Ρουβὴν και τῷ Γάδ, ἔδωκε Μωσῆς ἐν τῷ πέραν του Ιορδάνου · κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτήν Μωσῆς ο παῖς Κυρίου, 9 ἀπὸ Αροήρ, ἢ ἐστὶν ἐπὶ του χείλους χειμάρρου Αρνῶν, και την πόλιν την ἐν μέσῳ της φάραγγος και πάσαν την Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβά ἕως Δαιβάν, 10 πάσας τας πόλεις Σηὼν βασιλέως Αμορραίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Εσεβὼν, ἕως των ὀρίων υἰῶν Αμμῶν, 11 και την Γαλααδίτιδα και τα ὄρια Γεσιρί και του Μαχατί, παν ὄρος Αερμών και πάσαν την Βασανίτιν ἕως Σελλά, 12 πάσαν την βασιλείαν Ωγ ἐν τη Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασταρώθ και ἐν Εδραῖν · οὗτος κατελείφθη ἀπὸ των γιγάντων, και ἐπάταξεν αὐτὸν Μωσῆς και ἐξωλόθρευσε. 13 και οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τον Γεσιρί και τον Μαχατί και τον

Χαναναίων, και κατώκει βασιλεύς Γεσιρί και ο Μαχατί εν τοις υιοίς Ισραήλ έως της σήμερον ημέρας. 14 πλήν της φυλής Λευί ουκ εδόθη κληρονομία· Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ούτος κληρονομία αυτών, καθά ειπεν αυτοίς Κύριος. και ούτος ο καταμερισμός, ον κατεμέρισε Μωσής τοις υιοίς Ισραήλ εν Αραβώθ Μωάβ εν τω πέραν του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.

15 Και έδωκε Μωσής τη φυλή Ρουβήν κατά δήμους αυτών. 16 και εγενήθη αυτών τα όρια από Αροήρ, ή εστι κατά πρόσωπον φάραγγος Αρνών, και η πόλις η εν τη φάραγγι Αρνών. και πάσαν την Μισώρ έως Εσεβών 17 και πάσας τας πόλεις τας ούσας εν τη Μισώρ και Δαιβών και Βαμωθβάαλ και οίκου Βεελμών 18 και Ιασσά και Κεδημώθ και Μεφαάθ 19 και Καραθαίμ και Σεβαμά και Σεραδά και Σιώρ εν τω όρει Εμάκ 20 και Βαιθφογόρ και Ασηδώθ Φασγά και Βαιθασειμώθ 21 και πάσας τας πόλεις του Μισώρ και πάσαν την βασιλείαν του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, ον επάταξε Μωσής αυτόν και τους ηγουμένους Μαδιάμ και τον Ευί και τον Ροκόμ και τον Σουρ και τον Ούρ και τον Ροβέ άρχοντας παρά Σηών και τους κατοικούντας την γην. 22 και τον Βαλαάμ τον του Βεώρ, τον μάντιν, απέκτειναν εν τη ροπή. 23 εγένετο δε τα όρια Ρουβήν· Ιορδάνης όριον, αύτη η κληρονομία υιών Ρουβήν κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι επαύλεις αυτών. 24 έδωκε δε Μωσής τοις υιοίς Γάδ κατά δήμους αυτών. 25 και εγένετο τα όρια αυτών Ιαζήρ, πάσαι πόλεις Γαλαάδ και το ήμισυ γης υιών Αμμών έως Αροήρ, ή εστι κατά πρόσωπον Ραββά, 26 και από Εσεβών έως Ραμώθ κατά την Μασσηφά και Βοτανίμ και Μασαναϊν έως των ορίων Δαβίρ, 27 και Εμέκ Βαιθαραίμ Βανθαναβρά και Σοκχωθά και Σαφάν και την λοιπήν βασιλείαν Σηών βασιλέως Εσεβών, και ο Ιορδάνης ορειί έως μέρους της θαλάσσης Χενερέθ πέραν του Ιορδάνου απ' ανατολών. 28 αύτη η κληρονομία υιών Γάδ κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι επαύλεις αυτών. 29 και έδωκε Μωσής τω ημίσει φυλής Μανασσή κατά δήμους αυτών. 30 και εγένετο τα όρια αυτών από Μασαναϊμ και πάσα βασιλεία Βασανί και πάσα βασιλεία Ωγ βασιλέως της Βασάν και πάσας τας κώμας Ιαϊρ, αι εισιν εν τη Νασανίτιδι, εξήκοντα πόλεις, 31 και το ήμισυ της Γαλαάδ και εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν, πόλεις βασιλείας Ωγ εν τη Βασανίτιδι και εδόθησαν τοις υιοίς Μαχίρ υιού Μανασσή, κατά δήμους αυτών. 32 ούτοι ους κατεκληρονόμησε Μωσής πέραν του Ιορδάνου εν Αραβώθ Μωάβ εν τω πέραν του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ απ' ανατολών.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ούτοι οι κατακληρονομήσαντες υιών Ισραήλ εν τη γη Χαναάν, οίς κατεκληρονόμησαν αυτοίς Ελεάζαρ ο ιερέυς και Ιησούς ο του Ναυή και οι άρχοντες πατριών φυλών των υιών Ισραήλ. 2 κατά κλήρους εκληρονόμησαν, ον τρόπον εντειλάτο Κύριος εν χειρί Ιησού ταις εννέα φυλαίς και τω ημίσει φυλής από του πέραν του Ιορδάνου, 3 και τοις Λευίταις ουκ έδωκε κλήρον εν αυτοίς, 4 ότι ήσαν οι υιοί Ιωσήφ δύο φυλαί Μανασσή και Εφραίμ, και ουκ εδόθη μερίς εν τη γη τοις Λευίταις, αλλ' ή πόλεις κατοικείν και τα αφωρισμένα αυτών τοις κτήνεσι και τα κτήνη αυτών.

5 ον τρόπον εντειλάτο Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ και εμέρισαν την γην.

6 Και προσήλθοσαν οι υιοί Ιούδα προς Ιησούν εν Γαλγάλ, και ειπε προς αυτόν Χάλεβ ο του Ιεφονή ο Κενεζαίος· συ επίστη το ρήμα, ό ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν άνθρωπον του Θεού περί εμού και σου εν Κάδης Βαρνή· 7 τεσσαράκοντα γαρ ετών ήμην ότε απέστειλέ με Μωυσής ο παις του Θεού εκ Κάδης Βαρνή κατασκοπεύσαι την γην, και απεκριθήν αυτω λόγον κατά τον νουν αυτου, 8 οι αδελφοί μου οι αναβάντες μετ' εμού μετέστησαν την καρδιαν του λαου, εγώ δε προσετέθην επακολουθήσαι Κυρίω τω Θεω μου, 9 και ώμοσε Μωυσής εν εκείνη τη ημέρα λέγων· η γη, εφ' ην επέβης, σοί έσται εν κλήρω και τοις τέκνοις σου εις τον αιώνα, ότι προσετέθης επακολουθήσαι οπίσω Κυρίου του Θεού ημών. 10 και νυν διέθρεψέ με Κύριος, ον τρόπον ειπε, τούτο τεσσαρακοστόν και πέμπτον έτος, αφ' ου ελάλησε Κύριος το ρήμα τούτο προς Μωυσήν και επορεύθη Ισραήλ εν τη ερήμω. και νυν ιδού εγώ σήμερα ογδοήκοντα και πέντε ετών· 11 έτι ειμί σήμερα ισχύων, ωσει ότε απέστειλέ με Μωυσής, ωσαύτως ισχύω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πόλεμον. 12 και νυν αιτούμαί σε το όρος τούτο, καθά ειπε Κύριος τη ημέρα εκείνη· ότι συ ακήκοας το ρήμα τούτο εν τη ημέρα εκείνη. νυν δε οι Ενακίμ εκεί εισι, πόλεις οχυραί και μεγάλαι· εάν ουν Κύριος μετ' εμού ή, εξολοθρεύσω αυτούς, ον τρόπον ειπέ μοι Κύριος. 13 και ευλόγησεν αυτόν Ιησούς και έδωκε Χεβρών τω Χάλεβ υιω Ιεφονή υιω Κενέζ εν κλήρω. 14 δια τούτο εγενήθη η Χεβρών τω Χάλεβ

τω του Ιεφονή του Κενεζαίου εν κλήρω έως της ημέρας ταύτης, δια το αυτόν επακολουθήσαι τω προστάγματι Κυρίου Θεού Ισραήλ. 15 το δε όνομα της Χεβρών ην το πρότερον πόλις Αρβόκ · μητρόπολις των Ενακίμ αύτη. και η γη εκόπασε του πολέμου.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εγένετο τα όρια φυλής Ιούδα κατά δήμους αυτών από των ορίων της Ιδουμαίας από της ερήμου Σίν έως Κάδης προς λίβα. 2 και εγενήθη αυτών τα όρια από λιβός έως μέρους θαλάσσης της αλυκής, από της λοφιάς της φερούσης επί λίβα 3 και διαπορεύεται απέναντι της προσαναβάσεως Ακραβίν και εκπεριπορεύεται Σενά και αναβαίνει από λιβός επί Κάδης Βαρνή και εκπορεύεται Ασωρών και προσαναβαίνει εις Σάραδα και εκπορεύεται την κατά δυσμάς Κάδης 4 και εκπορεύεται επί Σελμωνάν και διεκβάλλει έως φάραγγος Αιγύπτου, και έσται αυτού η διέξοδος των ορίων επί την θάλασσαν · τούτό εστιν αυτών όρια από λιβός. 5 και τα όρια από ανατολών · πάσα η θάλασσα η αλυκή έως του Ιορδάνου. και τα όρια αυτών από βορρά και από της λοφιάς της θαλάσσης και από του μέρους του Ιορδάνου · 6 επιβαίνει τα όρια επί Βαιθαγλά και παραπορεύεται από Βορρά επί Βαιθάραβα, και προσαναβαίνει τα όρια επί λίθον Βαιών υιού Ρουβήν, 7 και προσαναβαίνει τα όρια επί το τέταρτον της φάραγγος Αχώρ και καταβαίνει επί Γαλγάλ, ή εστιν απέναντι της προσβάσεως Αδδαμίν, ή εστι κατά λίβα τη φάραγγι, και διεκβάλλει επί το ύδωρ πηγής του ηλίου, και έσται αυτού η διέξοδος πηγή Ρωγήλ, 8 και αναβαίνει τα όρια εις φάραγγα Όνόμ επί νώτου Ιεβούς από λιβός (αύτη εστιν Ιερουσαλήμ) και διεκβάλλει τα όρια επί κορυφήν όρους, ή εστι κατά πρόσωπον φάραγγος Όνόμ προς θαλάσσης, ή εστιν εκ μέρους γης Ραφαϊν επί βορρά, 9 και διεκβάλλει το όριον από κορυφής του όρους επί πηγην ύδατος Ναφθώ και διεκβάλλει εις το όρος Εφρών, και άξει το όριον εις Βαάλ (αύτη εστι πόλις Ιαρίμ), 10 και περιλεύσεται όριον από Βαάλ επί θάλασσαν και παρελεύσεται εις όρος Ασσάρ επί νώτου, Πόλιν Ιαρίν από βορρά (αύτη εστι Χασλών) και καταβήσεται επί Πόλιν ηλίου και παρελεύσεται επί λίβα, 11

και διεκβάλλει το όριον κατά νότου Ακκαρών επί βορράν, και διεκβαλεί τα όρια εις Σοκχώθ και παρελεύσεται όρια επί λίβα και διεκβαλεί επί Λεβνά, και έσται η διέξοδος των ορίων επί θάλασσαν. και τα όρια αυτών από θαλάσσης · η θάλασσα η μεγάλη ορειί. 12 ταύτα τα όρια υιών Ιούδα κύκλω κατά δήμους αυτών. 13 και τω Χάλεβ υιω Ιεφονή έδωκε μερίδα εν μέσω υιών Ιούδα δια προστάγματος του Θεού, και έδωκεν αυτω Ιησούς την πόλιν Αρβόκ μητρόπολιν Ενάκ (αυτή εστί Χεβρών). 14 και εξωλόθρευσεν εκείθεν Χάλεβ υιος Ιεφονή τους τρεις υιούς Ενάκ, τον Σουσί και Θολαμί και τον Αχιμά. 15 και ανέβη εκείθεν Χάλεβ επί τους κατοικούντας Δαβίρ · το δε όνομα Δαβίρ ην το πρότερον Πόλις γραμμάτων. 16 και ειπε Χάλεβ · ος εάν λάβη και εκκόψη την Πόλιν των γραμμάτων και κυριεύση αυτής, δώσω αυτω την Ασχάν θυγατέρα μου εις γυναίκα · 17 και έλαβεν αυτήν Γοθονιήλ υιος Κενέζ αδελφός Χάλεβ ο νεώτερος και έδωκεν αυτω την Ασχάν θυγατέρα αυτού γυναίκα. 18 και εγένετο εν τω εκπορεύεσθαι αυτήν και συνεβουλεύσατο αυτω λέγουσα · αιτήσομαι τον πατέρα μου αγρόν · και εβόησεν εκ του όνου. και ειπεν αυτη Χάλεβ · τι εστί σοι; 19 και ειπεν αυτω · δος μοι ευλογίαν, ότι εις γην Ναγέβ δέδωκάς με · δος μοι την Γολαθμαίν. και έδωκεν αυτη Χάλεβ την Γολαθμαίν την άνω και την Γολαθμαίν την κάτω. 20 αυτη η κληρονομία φυλής υιών Ιούδα.

21 Εγενήθησαν δε πόλεις αυτών · πόλις πρώτη φυλής υιών Ιούδα εφ' ορίων Εδώμ επί της ερήμου, 22 και Βαισελεήλ και Αρά και Ασώρ και Ικάμ και Ρεγμά και Αρουήλ 23 και Κάδης και Ασοριωναίν και Μαινάμ 24 και Βαλμαινάν και αι κώμαι αυτών 25 και αι πόλεις Ασερών (αυτή Ασώρ) 26 και Σήν και Σαλμαά και Μωλαδά 27 και Σερί και Βαιφαλάδ 28 και Χολασεωλά και Βηρσαβεέ και αι κώμαι αυτών και αι επαύλεις αυτών, 29 Βαλά και Βακόκ και Ασόμ 30 και Ελβωϋδάδ και Βαιθήλ και Ερμά 31 και Σεκελάκ και Μαχαρίμ και Σεθεννάκ 32 και Λαβώς και Σαλή και Ερωμώθ, πόλεις εικοσιεννέα, και αι κώμαι αυτών. 33 εν τη πεδινή · Ασταώλ και Ράα και Άσσα 34 και Ράμεν και Τανώ και Ιλουθώθ και Μαιανί 35 και Ιερμούθ και Όδολλάμ και Μεμβρά και Σαωχώ και Αζηκά 36 και Σακαρίμ και Γάδηρα και αι επαύλεις αυτής, πόλεις δεκατέσσαρες και αι κώμαι αυτών · 37 Σεννά και Αδασάν και Μαγαδαλαγάδ 38 και Δαλάλ και Μασφά και Ιαχαρεήλ και Λαχίς 39 και Βασηδώθ και Ιδεαδαλέα 40 και Χαβρά και Μαχές και Μασαχώς 41 και Γεδδώρ και Βαγαδιήλ και Νωμάν και Μαχηδάν, πόλεις εκκαίδεκα και αι κώμαι αυτών · 42 Λεβνά και Ιθάκ και Ανώχ 43 και

Ιανά και Νασιβ 44 και Κεϊλάμ και Ακιεζι και Κεζιβ και Βαθησάρ και Αιλώμ, πόλεις δέκα και αι κώμαι αυτών · 45 Ακκαρών και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτών · 46 από Ακκαρών Γεμνά και πάσαι, όσαι εισί πλησίον Ασηδώθ, και αι κώμαι αυτών · 47 Ασιεδώθ και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτής · Γάζα και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτής έως του χειμάρρου Αιγύπτου · και η θάλασσα η μεγάλη διορίζει. 48 και εν τη ορεινή · Σαμίρ και Ιεθέρ και Σωχά 49 και Ρεννά και Πόλις γραμμάτων (αυτή Δαβίρ) 50 και Ανών και Εσκαϊμάν και Αισάμ 51 και Γοσόμ και Χαλού και Χαννά, πόλεις ένδεκα και αι κώμαι αυτών · 52 Αιρέμ και Ρεμνά και Σομά 53 και Ιεμαϊν και Βαιθαχού και Φακουά 54 και Ευμά και πόλις Αρβόκ (αυτή εστί Χεβρών) και Σωραϊθ, πόλεις εννέα και αι επαύλεις αυτών · 55 Μαώρ και Χερμέλ και Όζιβ και Ιτάν 56 και Ιαριήλ και Αρικάμ και Ζακαναϊμ 57 και Γαβαά και Θαμναθά, πόλεις εννέα και αι κώμαι αυτών · 58 Αλουά και Βαιθσούρ και Γεδδών 59 και Μαγαρώθ και Βαιθανάμ και Θεκούμ, πόλεις εξ και αι κώμαι αυτών · Θεκώ και Εφραθά (αυτή εστί Βηθλεέμ) και Φαγώρ και Αιτάν και Κουλόν και Τατάμ και Θωβής και Καρέμ και Γαλέμ και Θεθήρ και Μανοχώ, πόλεις ένδεκα και αι κώμαι αυτών · 60 Καριαθβαάλ (αυτή η πόλις Ιαρίμ) και Σωθηβά, πόλεις δύο και αι επαύλεις αυτών 61 και Βαδδαργεις και Θαραβαάμ και Αινών 62 και Αιχιοζά και Ναφλαζών και αι πόλεις Σαδών και Αγκάδης, πόλεις επτά και αι κώμαι αυτών. 63 και ο Ιεβουσαιος κατώκει εν Ιερουσαλήμ, και ουκ ηδυνάσθησαν οι υιοί Ιούδα απολέσαι αυτούς · και κατώκησαν οι Ιεβουσαιοι εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο τα όρια υιών Ιωσήφ από του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ από ανατολών και αναβήσεται από Ιεριχώ εις την ορεινήν, την έρημον, εις Βαιθήλ Λουζά, 2 και εξελεύσεται εις Βαιθήλ και παρελεύσεται επί τα όρια του Αχαταρωθί 3 και διελεύσεται επί την θάλασσαν επί τα όρια Απταλίμ έως των ορίων Βαιθωρών την κάτω, και έσται η διέξοδος αυτών επί την θάλασσαν. 4 και εκληρονόμησαν οι υιοί Ιωσήφ Εφραϊμ και Μανασσή · 5 και εγενήθη όρια

υιών Εφραΐμ κατά δήμους αυτών· και εγενήθη τα όρια της κληρονομίας αυτών απ' ανατολών Αταρώθ και Ερώκ έως Βαιθωρών την άνω και Γαζαρά, 6 και διελεύσεται τα όρια επί την θάλασσαν εις Ικασμών από βορρά Θερμά, περιλεύσεται επ' ανατολάς εις Θηνασά και Σελλησά και παρελεύσεται απ' ανατολών εις Ιανωκά 7 και εις Μαχώ, και Αταρώθ και αι κώμαι αυτών και ελεύσεται επί Ιεριχώ και διεκβαλεί επί τον Ιορδάνην. 8 και από Τάφου πορεύσεται τα όρια επί θάλασσαν επί Χελκανά, και έσται η διέξοδος αυτών επί θάλασσαν· αύτη η κληρονομία φυλής Εφραΐμ κατά δήμους αυτών. 9 και αι πόλεις αι αφορισθείσαι τοις υιοίς Εφραΐμ ανά μέσον της κληρονομίας υιών Μανασσή, πάσαι αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 10 και ουκ απώλεσεν Εφραΐμ τον Χαναναϊον τον κατοικούντα εν Γαζέρ, και κατώκει ο Χαναναϊος εν τω Εφραΐμ έως της ημέρας ταύτης, έως ανέβη Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και έλαβεν αυτήν και ενέπρησεν αυτήν εν πυρί, και τους Χαναναϊους και τους Φερεζαΐους και τους κατοικούντας εν Γαζέρ εξεκέντησαν, και έδωκεν αυτήν Φαραώ εν φερνή τη θυγατρί αυτού.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ εγένετο τα όρια φυλής υιών Μανασσή, ότι ούτος πρωτότοκος τω Ιωσήφ· τω Μαχίρ πρωτοτόκω Μανασσή πατρι Γαλαάδ (ανήρ γαρ πολεμιστής ην) εν τη Γαλααδίτιδι και εν τη Βασανίτιδι. 2 και εγενήθη τοις υιοίς Μανασσή τοις λοιποίς κατά δήμους αυτών, τοις υιοίς Ιεζέρ και τοις υιοίς Κελέζ και τοις υιοίς Ιεζιήλ και τοις υιοίς Συχέμ και τοις υιοίς Συμαρίμ και τοις υιοίς Όφέρ· ούτοι άρσενες κατά δήμους αυτών. 3 και τω Σαλπαάδ υιω Όφέρ ουκ ήσαν αυτω υιοί, αλλ' ή θυγατέρες. και ταύτα τα ονόματα των θυγατέρων Σαλπαάδ· Μααλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά. 4 και έστησαν εναντίον Ελεάζαρ του ιερέως, και εναντίον Ιησού, και εναντίον των αρχόντων λέγουσαι· ο Θεός εντειλατο δια χειρός Μωυσή δούναι ημίν κληρονομίαν εν μέσω των αδελφών ημών. και εδόθη αυταίς δια προστάγματος Κυρίου κλήρος εν τοις αδελφοίς του πατρός αυτών. 5 και έπεσεν ο σχοινισμός αυτών από

Ανάσσα και πεδίων Λαβέκ εκ της γης Γαλαάδ, ή εστι πέραν του Ιορδάνου · 6 ότι θυγατέρες υιών Μανασσή εκληρονόμησαν κλήρον εν μέσω των αδελφών αυτών · η δε γη Γαλαάδ εγενήθη τοις υιοίς Μανασσή τοις καταλειμμένοις. 7 και εγενήθη όρια υιών Μανασσή Δηλανάθ, ή εστι κατά πρόσωπον υιών Ανάθ, και πορεύεται επί τα όρια επί Ιαμίν και Ιασσίβ επί πηγήν Θαφθώθ · 8 τω Μανασσή έσται, και Θαφέθ επί των ορίων Μανασσή, τοις υιοίς Εφραίμ. 9 και καταβήσεται τα όρια επί φάραγγα Καρανά επί λίβα κατά φάραγγα Ιαριήλ, τερέβινθος τω Εφραίμ ανά μέσον πόλεως Μανασσή · και όρια Μανασσή επί τον βορράν εις τον χειμάρρουν, και έσται αυτού η διέξοδος θάλασσα. 10 από λιβός τω Εφραίμ, και επί βορράν Μανασσή, και έσται η θάλασσα όρια αυτοίς · και επί Ασήβ συνάψουσιν επί βορράν και τω Ισάχαρ από ανατολών. 11 και έσται Μανασσή εν Ισάχαρ και εν Ασήρ Βαιθσάν και αι κώμαι αυτών και τους κατοικούντας Δώρ και τας κώμας αυτής, και τους κατοικούντας Μαγεδδώ, και τας κώμας αυτής, και το τρίτον της Ναφετά και τας κώμας αυτής. 12 και ουκ ηδυνάσθησαν οι υιοί Μανασσή εξολοθρεύσαι τας πόλεις ταύτας, και ήρχετο ο Χαναναίος κατοικείν εν τη γη ταύτη · 13 και εγενήθη και επει κάτισχυσαν οι υιοί Ισραήλ, και εποίησαν τους Χαναναίους υπηκόους, εξολοθρεύσαι δε αυτούς ουκ εξωλόθρευσαν. 14 αντείπαν δε οι υιοί Ιωσήφ τω Ιησοί λέγοντες · διατί εκληρονόμησας ημάς κλήρον ένα και σχοίνισμα εν; εγώ δε λαός πολύς ειμι, και ο Θεός ευλόγησέ με. 15 και ειπεν αυτοίς Ιησούς · ει λαός πολύς ει, ανάβηθι εις τον δρυμόν και εκκάθαρον σεαυτω, ει στενοχωρεί σε το όρος το Εφραίμ. 16 και ειπαν · ουκ αρέσκει ημίν το όρος το Εφραίμ, και ίππος επίλεκτος και σίδηρος τω Χαναναίω τω κατοικούντι εν αυτω εν Βαιθσάν και εν ταις κώμαις αυτής, εν τη κοιλάδι Ιεσραέλ. 17 και ειπεν Ιησούς τοις υιοίς Ιωσήφ · ει λαός πολύς ει, και ισχόν μεγάλην έχεις, ουκ έσται σοι κλήρος εις · 18 ο γαρ δρυμός έσται σοι, ότι δρυμός εστι και εκκαθαριείς αυτόν, και έσται σοι · και όταν εξολοθρεύσης τον Χαναναίον, ότι ίππος επίλεκτος αυτω εστι, συ γαρ υπεριοχθείς αυτού.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ εξεκκλησιάσθη πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ εις Σηλώ και έπηξαν εκεί την σκηνήν του μαρτυρίου, και η γη εκρατήθη υπ' αυτών. 2 και κατελείφθησαν οι υιοί Ισραήλ, οί ουκ εκληρονόμησαν, επτά φυλαί. 3 και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ισραήλ· έως τίνος εκλυθήσεσθε κληρονομήσαι την γην, ην έδωκε Κύριος ο Θεός ημών; 4 δότε εξ υμών άνδρας τρεις εκ φυλής, και αναστάντες διελθέτωσαν την γην και διαγραψάτωσαν αυτήν εναντίον μου, καθά δεήσει διελείν αυτήν (και διήλθοσαν προς αυτόν, 5 και διείλεν αυτοίς επτά μερίδας). Ιούδας στήσεται αυτοίς όριον από λιβός, και οι υιοί Ιωσήφ στήσονται αυτοίς από βορρά. 6 υμείς δε μερίσατε την γην επτά μερίδας και ενέγκατε ώδε προς με, και εξοίσω υμίν κλήρον έναντι Κυρίου του Θεού ημών. 7 ου γαρ εστι μερίς τοις υιοίς Λευί εν υμίν, ιερατεία γαρ Κυρίου μερίς αυτού· και Γάδ και Ρουβήν και το ήμισυ φυλής Μανασσή ελάβοσαν την κληρονομίαν αυτών πέραν του Ιορδάνου επ' ανατολάς, ην έδωκεν αυτοίς Μωυσης ο παις Κυρίου. 8 και αναστάντες οι άνδρες επορεύθησαν, και ενετείλατο Ιησούς τοις ανδράσι τοις πορευομένοις χωροβατήσαι την γην λέγων· πορεύεσθε και χωροβατήσατε την γην και παραγενήθητε προς με, και ώδε εξοίσω υμίν κλήρον έναντι Κυρίου εν Σηλώ. 9 και επορεύθησαν και εχωροβάτησαν την γην και είδοσαν αυτήν και έγγραφαν αυτήν κατά πόλεις, επτά μερίδας εις βιβλίον, και ήνεγκαν προς Ιησούν. 10 και ενέβαλεν αυτοίς Ιησούς κλήρον εν Σηλώ έναντι Κυρίου.

11 Και εξήλθεν ο κλήρος φυλής Βενιαμίν πρώτος κατά δήμους αυτών, και εξήλθεν όρια του κλήρου αυτών ανά μέσον υιών Ιούδα και ανά μέσον των υιών Ιωσήφ. 12 και εγενήθη αυτών τα όρια από βορρά, από του Ιορδάνου προσαναβήσεται τα όρια κατά νότου Ιεριχώ από βορρά και αναβήσεται επί το όρος επί την θάλασσαν, και έσται αυτού η διέξοδος η Μαβδαριτίς Βαιθών, 13 και διελεύσεται εκείθεν τα όρια Λουζά επί νότου Λουζά από λιβός (αυτή εστι Βαιθήλ), και καταβήσεται τα όρια Μααταρωθορέχ επί την ορεινήν, ή εστι προς λίβα Βαιθωρών η κάτω, 14 και διελεύσεται τα όρια και περιελεύσεται επί το μέρος το βλέπον παρά θάλασσαν από λιβός από του όρους επί πρόσωπον Βαιθωρών λίβα, και έσται αυτού η

διέξοδος εις Καριαθβάαλ (αὕτη ἐστὶ Καριαθιαριν, πόλις υἰῶν Ιουδα) · τοῦτό ἐστι το μέρος το προς θάλασσαν. 15 και μέρος το προς λίβα από μέρους Καριαθβάαλ, και διελεύσεται ὄρια εις Γασίν επί πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ, 16 και καταβήσεται τα ὄρια επί μέρους του ὄρους, ὁ ἐστι κατά πρόσωπον νάπησ Ὀννάμ, ὁ ἐστιν εκ μέρους Εμεκραφαῖν από βορρά, και καταβήσεται Γαίεννα επί νῶτον Ιεβουσαί από λιβός και καταβήσεται επί πηγὴν Ρωγήλ 17 και διελεύσεται επί πηγὴν Βαιθσαμὺς και παρελεύσεται επί Γαλιλώθ, ἡ ἐστιν ἀπέναντι προς ἀνάβασαιν Αιθαμίν, και καταβήσεται επί λίθον Βαιῶν υἰῶν Ρουβήν 18 και διελεύσεται κατά νῶτου Βαιθάραβα από βορρά, και καταβήσεται επί τα ὄρια επί νῶτον θάλασσαν από βορρά, 19 και ἔσται ἡ διέξοδος των ορίων επί λοφιάν της θαλάσσης των αλών επί βορράν εις μέρος του Ιορδάνου από λιβός · ταῦτα τα ὄριά ἐστιν από λιβός. 20 και ο Ιορδάνης οριεὶ από μέρους ανατολών. αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμίν, τα ὄρια αὐτῆς κύκλω κατά δήμους. 21 και ἐγενήθησαν αι πόλεις των υἰῶν Βενιαμίν κατά δήμους αὐτῶν Ιεριχώ και Βεθεγαῖώ και Αμεκασίς, 22 και Βαιθαβαρά και Σαρά και Βησανά 23 και Αιεῖν και Φαρά και Εφραθά 24 και Καραφά και Κεφιρά και Μονί και Γαβαά, πόλεις δώδεκα και αι κῶμαι αὐτῶν · 25 Γαβαῶν και Ραμά και Βηρωθά 26 και Μασσημά και Μιρών και Αμωκή 27 και Φιρά και Καφάν και Νακάν και Σεληκάν και Θαραηλά 28 και Ιεβούς (αὕτη ἐστὶν Ιερουσαλήμ) και Γαβαωθιαρίμ, πόλεις δεκατρεῖς και αι κῶμαι αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμίν κατά δήμους αὐτῶν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ἐξήλθεν ο δεῦτερος κλῆρος των υἰῶν Συμεών, και ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κλῆρων υἰῶν Ιουδα. 2 και ἐγενήθη ο κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεέ και Σαμαά και Κωλαδάμ 3 και Αρσωλά και Βωλά και Ασόμ 4 και Ελθουλά και Βουλά και Ερμά 5 και Σικελάκ και Βαιθμαχερέβ και Σαρσουσίν 6 και Βαθαρῶθ και οι ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς και αι κῶμαι αὐτῶν · 7 Ερεμμών και Θαλγά και Εθέρ και Ασάν, πόλεις τέσσαρες

και αι κώμαι αυτών 8 κύκλω των πόλεων αυτών έως Βαρέκ πορευομένων Βαμέθ κατά λίβα. αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Συμεών κατά δήμους αυτών. 9 από του κλήρου του Ιούδα η κληρονομία φυλῆς υιών Συμεών, ὅτι εγενήθη η μερίς υιών Ιούδα μείζων της αυτών και εκληρονόμησαν οι υιοί Συμεών εν μέσω του κλήρου αυτών.

10 Και εξήλθεν ο κλήρος ο τρίτος τῷ Ζαβουλών κατά δήμους αυτών. ἔσται τα ὅρια της κληρονομίας αυτών Εσεδεκγωλά· ὅρια αυτών 11 η θάλασσα και Μαραγγιλά και συνάψει ἐπὶ Βαιθάραβα εἰς την φάραγγα, ἣ ἐστὶ κατά πρόσωπον Ιεκμάν, 12 και ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδούκ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμύς ἐπὶ τα ὅρια Χασελωθαιθ και διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρώθ και προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαί 13 και ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολάς ἐπὶ Γεβερέ, ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, και διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνά Ἀμαθάρ Ἀοζά 14 και περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ βορράν ἐπὶ Ἀμώθ, και ἔσται η διέξοδος αυτών ἐπὶ Γαιφαήλ 15 και Κατανάθ και Ναβαάλ και Συμοών και Ιεριχώ και Βαιθμάν. 16 αὕτη η κληρονομία της φυλῆς υιών Ζαβουλών κατά δήμους αυτών, πόλεις και αι κώμαι αυτών.

17 Και τῷ Ισοάχαρ εξήλθεν ο κλήρος ο τέταρτος. 18 και εγενήθη τα ὅρια αυτών Ιαζήλ και Χασαλώθ και Σουνάμ 19 και Ἀγίν και Σιώνά και Ρηρώθ 20 και Ἀναχερέθ και Δαβιρών και Κισών και Ρεβές 21 και Ρεμμάς και Ιεών και Τομμάν και Αιμαρέκ και Βηρσαφής, 22 και συνάψει τα ὅρια ἐπὶ Γαιθβώρ και ἐπὶ Σαλίμ κατά θάλασσαν και Βαιθσαμύς, και ἔσται αὐτοῦ η διέξοδος των ορίων ο Ιορδάνης. 23 αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Ισοάχαρ κατά δήμους αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών.

24 Και εξήλθεν ο κλήρος ο πέμπτος Ἀσήρ κατά δήμους αυτών. 25 και εγενήθη τα ὅρια αυτών Εξελεκέθ και Ἀλέφ και Βαιθόκ και Κεάφ 26 και Ελιμελέχ και Ἀμιήλ και Μασσά και συνάψει τῷ Καρμήλω κατά θάλασσαν και τῷ Σιών και Λαβανάθ 27 και επιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου και Βαιθεγενέθ και συνάψει τῷ Ζαβουλών και Ἐκγαί και Φθαιήλ κατά βορράν, και εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαιβαιθμέ και Ιναήλ και διελεύσεται εἰς Χωβαμασομέλ 28 και Ελβών και Ραάβ και Εμεμαών και Κανθάν ἕως Σιδώνος της μεγάλης, 29 και ἀναστρέψει τα ὅρια εἰς Ραμά και ἕως πηγῆς Μασφασσάτ και των Τυρίων, και ἀναστρέψει τα ὅρια ἐπὶ Ιασίφ, και ἔσται η διέξοδος αὐτοῦ η θάλασσα και Ἀπολέβ και Εχοζόβ 30 και Ἀρχόβ και Ἀφέκ και Ρααύ. 31 αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Ἀσήρ κατά δήμους αυτών, πόλεις και αι κώμαι αυτών.

32 Και τω Νεφθαλί εξήλθεν ο κλήρος ο έκτος. 33 και εγενήθη τα όρια αυτών Μοολάμ και Μωλά και Βεσεμιϊν και Αρμέ και Ναβόκ και Ιεφθαμαί έως Δωδάμ, και εγενήθησαν αι διέξοδοι αυτού Ιορδάνης· 34 και επιστρέψει τα όρια επί θάλασσαν Ενάθ Θαβώρ και διελεύσεται εκείθεν Ιακανά και συνάψει τω Ζαβουλόν από νότου και Ασήρ συνάψει κατά θάλασσαν, και ο Ιορδάνης από ανατολών ηλίου. 35 και αι πόλεις τειχήρεις των Τυρίων, Τύρος και Ώμαθά, Δακέθ και Κενερέθ 36 και Αρμαϊθ και Αραήλ και Ασόρ 37 και Κάδες και Ασοαρί και πηγή Ασόρ 38 και Κερωέ και Μεγαλά Αρίμ και Βαιθθαμέ και Θεσσαμύς. 39 αύτη η κληρονομία φυλής υιών Νεφθαλί.

40 Και τω Δάν εξήλθεν ο κλήρος ο έβδομος. 41 και εγενήθη τα όρια αυτών Σαράθ και Ασα και πόλεις Σαμμάς 42 και Σαλαμίν και Αμμών και Σιλαθά 43 και Ελών και Θαμναθά και Ακκαρών 44 και Αλκαθά και Βεγεθών και Γεβεελάν 45 και Αζώρ και Βαναιβακάτ και Γεθρεμών, 46 και από θαλάσσης Ιεράκων όριον πληριον Ιόππης. 47 αύτη η κληρονομία φυλής υιών Δάν κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι κώμαι αυτών. και ουκ εξέθλιψαν οι υιοί Δάν τον Αμορραϊον τον θλίβοντα αυτούς εν τω όρει· και ουκ είων αυτούς οι Αμορραϊοι καταβήναι εις την κοιλάδα και έθλιψαν απ' αυτών το όριον της μερίδος αυτών. 48 και επορεύθησαν οι υιοί Δάν και επολέμησαν την Λαχίς και κατελάβοντο αυτην και επάταξαν αυτην εν στόματι μαχαίρας και κατώκησαν αυτην και εκάλεσαν το όνομα αυτης Λασενδάκ και ο Αμορραϊος υπέμεινε του κατοικειν εν Ελώμ και εν Σαλαμίν· και εβαρύνθη η χείρ του Εφραϊμ επ' αυτούς, και εγένοντο αυτοίς εις φόρον.

49 Και επορεύθησαν εμβατεύσαι την γην κατά το όριον αυτών. και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ κλήρον τω Ιησοί τω υιω Ναυή εν αυτοίς 50 δια προστάγματος του Θεού· και έδωκαν αυτω την πόλιν, ην ητήσατο, Θαμνασαράχ, ή εστιν εν τω όρει Εφραϊμ· και ωκοδόμησε την πόλιν και κατώκει εν αυτη. 51 αύται αι διαιρέσεις ας κατεκληρονόμησεν Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο του Ναυή και οι άρχοντες των πατριών εν ταις φυλαίς Ισραήλ κατά κλήρους εν Σηλώ, έναντι Κυρίου, παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου· και επορεύθησαν εμβατεύσαι την γην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος τω Ιησοί λέγων · 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων · δότε τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, ας είπα προς υμάς δια Μωυσή. 3 φυγαδευτήριον τω φονευτη τω πατάξαντι ψυχήν ακουσίως, και έσονται υμίν αι πόλεις φυγαδευτήριον, και ουκ αποθανείται ο φονευτής υπό του αγχιστεόντος το αίμα, έως αν καταστη εναντίον της συναγωγής εις κρίσιν*[(Εκ του κώδ. Α) 4 Και φεύξεται εις μίαν των πόλεων τούτων και στήσεται επί την θύραν της πόλεως και λαλήσει εν τοις ωσί των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης τους λόγους τούτους και επιστρέψουσιν αυτόν η συναγωγή προς αυτούς και δώσουσιν αυτώ τόπον και κατοικήσει μετ' αυτών 5 και ότι διώζεται ο αγχιστεών το αίμα οπίσω αυτού και ου συγκλείσουσι τον φονεύσαντα εν τη χειρί αυτού, ότι ουκ ειδώς επάταξε τον πλησίον αυτού και ου μισών αυτός αυτόν απ' εχθές και της τρίτης 6 και κατοικήσει εν τη πόλει εκείνη έως στη κατά πρόσωπον της συναγωγής εις κρίσιν έως αποθάνη ο ιερεύς ο μέγας, ος έσται εν ταις ημέραις εκείναις · τότε επιστρέψει ο φονεύσας και ελεύσεται εις την πόλιν αυτού και προς τον οίκον αυτού και προς πόλιν όθεν έφυγεν εκείθεν.]. 7 και διέστειλε την Κάδης εν τη Γαλιλαία εν τω όρει τω Νεφθαλί και Συχέμ εν τω όρει τω Εφραίμ και την πόλιν Αρβόκ (αυτή εστί Χεβρών) εν τω όρει τω Ιουδα. 8 και εν τω πέραν του Ιορδάνου έδωκε Βοσόρ εν τη ερήμω εν τω πεδίω από της φυλής Ρουβήν και Αρημώθ εν τη Γαλαάδ εκ της φυλής Γάδ, και την Γαυλών εν τη Βασανίτιδι εκ της φυλής Μανασσή. 9 αύται αι πόλεις αι επίκλητοι τοις υιοίς Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν αυτοίς καταφυγείν εκεί παντί παίοντι ψυχήν ακουσίως, ίνα μη αποθάνη εν χειρί του αγχιστεόντος το αίμα, έως αν καταστη έναντι της συναγωγής εις κρίσιν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ προσήλθοσαν οι αρχιπατριώται των υιών Λευί προς Ελεάζαρ τον ιερέα και Ιησούν τον του Ναυή και προς τους αρχιφύλους πατριών εκ των φυλών Ισραήλ 2 και είπον προς αυτούς εν Σηλώ εν γη Χαναάν λέγοντες· ενετείλατο Κύριος εν χειρί Μωυσή δούναι ημίν πόλεις κατοικείν και τα περισπόρια τοις κτήνεσιν ημών. 3 και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις λευίταις εν τω κατακληρονομείν δια προστάγματος Κυρίου τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών. 4 και εξήλθεν ο κλήρος τω δήμω Καάθ, και εγένετο τοις υιοίς Ααρών τοις ιερεύσι τοις Λευίταις από φυλής Ιούδα και από φυλής Συμεών και από φυλής Βενιαμίν κληρωτί πόλεις δεκατρείς· 5 και τοις υιοίς Καάθ καταλειμμένοις εκ της φυλής Εφραΐμ και εκ της φυλής Δάν και από του ημίσιους φυλής Μανασσή κληρωτί πόλεις δέκα· 6 και τοις υιοίς Γεδσών από της φυλής Ισοάχαρ και από της φυλής Ασήρ και από της φυλής Νεφθαλί και από του ημίσιους φυλής Μανασσή εν τη Βασάν πόλεις δεκατρείς· 7 και τοις υιοίς Μεραρί κατά δήμους αυτών από φυλής Ρουβήν και από φυλής Γάδ και από φυλής Ζαβουλών κληρωτί πόλεις δώδεκα. 8 και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις Λευίταις τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, κληρωτί. 9 και έδωκεν η φυλή υιών Ιούδα και η φυλή υιών Συμεών και από της φυλής υιών Βενιαμίν τας πόλεις ταύτας, και επεκλήθησαν 10 τοις υιοίς Ααρών από του δήμου του Καάθ των υιών Λευί, ότι τούτοις εγενήθη ο κλήρος. 11 και έδωκεν αυτοίς την Καριαθαρβόκ μητρόπολιν των Ενάκ (αύτη εστί Χεβρών) εν τω όρει Ιούδα· τα δε περισπόρια κύκλω αυτής 12 και τους αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκεν Ιησούς τοις υιοίς Χάλεβ υιού Ιεφοννή εν κατασχέσει· 13 και τοις υιοίς Ααρών έδωκε την πόλιν φυγαδευτήριον τω φονεύσαντι, την Χεβρών και τα αφωρισμένα τα συν αυτη και την Λεμνά και τα αφωρισμένα τα προς αυτη. 14 και την Αιλώμ και τα αφωρισμένα αυτη και την Τεμά και τα αφωρισμένα αυτη 15 και την Γελλά και τα αφωρισμένα αυτη και την Δαβίρ και τα αφωρισμένα αυτη 16 και Ασά και τα αφωρισμένα αυτη και Τανύ και τα αφωρισμένα αυτη και Βαιθσαμύς και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις εννέα παρά των δύο φυλών τούτων. 17 και παρά της φυλής Βενιαμίν την Γαβαών και τα

αφωρισμένα αυτη και Γαθέθ και τα αφωρισμένα αυτη 18 και Αναθώθ και τα αφωρισμένα αυτη και Γάμαλα και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 19 πάσαι αι πόλεις υιών Ααρών των ιερέων δεκατρείς. 20 και τοις δήμοις υιοίς Καάθ τοις Λευίταις τοις καταλελειμμένοις από των υιών Καάθ και εγενήθη η πόλις των ιερέων αυτών από φυλής Εφραίμ, 21 και έδωκαν αυτοίς την πόλιν του φυγαδευτηρίου την του φονεύσαντος, την Συχέμ και τα αφωρισμένα αυτη και Γάζαρα και τα προς αυτήν και τα αφωρισμένα αυτη 22 και Βαιθωρών και τα αφωρισμένα τα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 23 και εκ της φυλής Δάν την Ελκωθαίμ και τα αφωρισμένα αυτη και την Γεθεδάν και τα αφωρισμένα αυτη 24 και Αιλών και τα αφωρισμένα αυτη και την Γεθερεμμών και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 25 και από του ημίσιους φυλής Μανασσή την Τανάχ και τα αφωρισμένα αυτη και την Ιεβαθά και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις δύο. 26 πάσαι πόλεις δέκα και τα αφωρισμένα αυτη τα προς αυταις τοις δήμοις υιών Καάθ τοις υπολελειμμένοις. 27 και τοις υιοίς Γεδσών τοις Λευίταις εκ του ημίσιους φυλής Μανασσή τας πόλεις τας αφωρισμένας τοις φονεύσασι, την Γαυλών εν τη Βασανίτιδι και τα αφωρισμένα αυτη και την Βοσοράν και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις δύο. 28 και εκ της φυλής Ισοάχαρ την Κισών και τα αφωρισμένα αυτη και την Δεββά και τα αφωρισμένα αυτη 29 και την Ρεμμάθ και τα αφωρισμένα αυτη και Πηγγήν γραμμάτων και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 30 και εκ της φυλής Ασήρ την Βασελλάν και τα αφωρισμένα αυτη και την Δαββών και τα αφωρισμένα αυτη 31 και Χελκάτ και τα αφωρισμένα αυτη και την Ραάβ και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 32 και εκ της φυλής Νεφθαλί την πόλιν την αφωρισμένην τω φονεύσαντι, την Κάδης εν τη Γαλιλαία και τα αφωρισμένα αυτη και την Εμμάθ και τα αφωρισμένα αυτη και Θεμμών και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τρεις. 33 πάσαι αι πόλεις του Γεδσών κατά δήμους αυτών πόλεις δεκατρείς. 34 και τω δήμω υιών Μεραρί τοις Λευίταις τοις λοιποίς εκ της φυλής Ζαβουλών την Μαάν και τα περισπόρια αυτής και την Κάδης και τα περισπόρια αυτής 35 και Σελλά και τα περισπόρια αυτής, πόλεις τρεις. 36 και πέραν του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ εκ της φυλής Ρουβήν, την πόλιν το φυγαδευτήριον του φονεύσαντος, την Βοσόρ εν τη ερήμω τη Μισώρ και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής 37 και την Δεκμών και τα περισπόρια αυτής και την Μαφά και τα περισπόρια αυτής, πόλεις τέσσαρες. 38 και από φυλής Γάδ την πόλιν το φυγαδευτήριον του φονεύσαντος, την Ραμώθ εν τη Γαλαάδ και

τα περιοπρία αυτής και την Καμίν και τα περιοπρία αυτής 39 και την Εσεβών και τα περιοπρία αυτής και την Ιαζήρ και τα περιοπρία αυτής, πάσαι αι πόλεις τέσσαρες. 40 πάσαι αι πόλεις τοις υιοίς Μεραρί κατά δήμους αυτών των καταλελειμμένων από της φυλής της Λευί· και εγενήθη τα όρια πόλεις δεκαδύο. 41 πάσαι αι πόλεις των Λευιτών εν μέσω κατασχέσεως υιών Ισραήλ τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περιοπρία αυτών κύκλω των πόλεων τούτων, 42 πόλις και τα περιοπρία κύκλω της πόλεως πάσαις ταις πόλεσι ταύταις.

42α Και συνετέλεσεν Ιησούς διαμερίσας την γην εν τοις ορίοις αυτών. 42β και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ μερίδα τω Ιησοί κατά πρόσταγμα Κυρίου· έδωκαν αυτω την πόλιν, ην ητήσατο· την Θαμνασαράχ έδωκαν αυτω εν τω όρει Εφραίμ. 42γ και ωκοδόμησεν Ιησούς την πόλιν και ώκησεν εν αυτη. 42δ και έλαβεν Ιησούς τας μαχαίρας τας πετρίνας, εν αις περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ τους γενομένους εν τη οδω εν τη ερήμω, και έθηκεν αυτάς εν Θαμνασαράχ.

43 Και έδωκε Κύριος τω Ισραήλ πάσαν την γην, ην ώμοσε δούναι τοις πατράσιν αυτών, και κατεκληρονόμησαν αυτην και κατώκησαν εν αυτη. 44 και κατέπαυσεν αυτούς Κύριος κυκλόθεν, καθά ώμοσε τοις πατράσιν αυτών· ουκ αντέστη ουθείς κατενώπιον αυτών από πάντων των εχθρών αυτών· πάντας τους εχθρούς αυτών παρέδωκε Κύριος εις τας χείρας αυτών. 45 ου διέπεσεν από πάντων των ρημάτων των καλών, ων ελάλησε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· πάντα παρεγένετο.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν Ιησούς τους υιούς Ρουβήν και τους υιούς Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή 2 και ειπεν αυτοίς· υμεις ακηκόατε πάντα, όσα ενετείλατο υμίν Μωυσής ο παις Κυρίου, και υπηκούσατε της φωνής μου κατά πάντα όσα ενετειλάμην υμίν. 3 ουκ εγκαταλελοίπατε τους αδελφούς υμών ταύτας τας ημέρας και πλείους έως της σημεριν ημέρας· εφυλάξασθε την εντολήν Κυρίου του Θεού υμών. 4 νυν δε κατέπαυσε Κύριος ο Θεός ημών τους αδελφούς ημών, ον τρόπον ειπεν αυτοίς· νυν ουν αποστραφέντες απέλθατε εις

τους οίκους υμών και εις την γην της κατασχέσεως υμών, ην ἔδωκεν υμῖν Μωσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 5 ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολάς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ προσκείσθαι αὐτῷ καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας υμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς υμῶν. 6 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. 7 καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ ἔδωκε Μωσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἠνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτούς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, 8 καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς ἀπῆλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον καὶ χρυσιὸν καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν διεΐλαντο τὴν προνομήν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ Σηλῶ ἐν γῇ Χαναάν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν δια προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ. 10 καὶ ἦλθον εἰς Γάλγαλα τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν. 11 καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων· ἰδοὺ ὠκοδομήκασιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ βωμὸν ἐφ' ὀρίων γῆς Χαναάν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραὴλ. 12 καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμήσαι αὐτούς. 13 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλαὰδ τὸν τε Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἀρχιερέως 14 καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ, ἀρχῶν εἰς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· ἀρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσι, χιλίαρχοι Ἰσραὴλ. 15 καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλαὰδ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς λέγοντες· 16 τάδε λέγει πάντα ἡ συναγωγὴ Κυρίου· τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη, ἣν ἐπλημμέλησατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ Κυρίου ὠκοδομήσαντες υμῖν εαυτοῖς βωμὸν, ἀποστάτας υμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου; 17 μὴ μικρὸν υμῖν τὸ ἀμάρτημα Φογῶρ; ὅτι οὐκ

εκαθαρίσθημεν απ' αυτού έως της ημέρας ταύτης και εγενήθη πληγή εν τη συναγωγή Κυρίου. 18 και υμείς απεστράφητε σήμερον από Κυρίου; και έσται εάν αποστήτε σήμερον από Κυρίου, και αύριον επί πάντα Ισραήλ έσται η οργή. 19 και νυν ει μικρά η γη υμών της κατασχέσεως υμών, διάβητε εις την γην της Κυρίου κατασχέσεως, ου κατασκηνοί εκεί η σκηνή Κυρίου, και κατακληρονομήσατε εν ημίν · και μη από Θεού αποστάται γενήθητε και υμείς μηδ' απόστητε από Κυρίου δια το οικοδομήσαι υμάς βωμόν έξω του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών. 20 ουκ ιδού Άχαρ ο του Ζαρά πλημμελεία επλημμέλησεν από του αναθέματος και επί πάσαν συναγωγήν Ισραήλ εγενήθη οργή; και ούτος εις αυτός απέθανε τη εαυτού αμαρτία.

21 Και απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή και ελάλησαν τοις χιλιάρχοις Ισραήλ λέγοντες · 22 ο Θεός Θεός Κύριος εστι, και ο Θεός Θεός αυτός οίδε, και Ισραήλ αυτός γνώσεται · ει εν αποστασία επλημμέλησαμεν έναντι του Κυρίου, μη ρύσαιτο ημάς εν τη ημέρα ταύτη · 23 και ει οικοδομήσαμεν εαυτοίς βωμόν ωστε αποστήναι από Κυρίου του Θεού ημών, ωστε αναβιβάσαι επ' αυτόν θυσίαν ολοκαυτωμάτων ή ωστε ποιήσαι επ' αυτού θυσίαν σωτηρίου, Κύριος εκζητήσει. 24 αλλ' ένεκεν ευλαβείας ρήματος εποήσαμεν τούτο λέγοντες · ίνα μη είπωσιν αύριον τα τέκνα υμών τοις τέκνοις ημών, τι υμίν και Κυρίω τω Θεω Ισραήλ; 25 και όρια έθηκε Κύριος ανά μέσον ημών και υμών τον Ιορδάνην, και ουκ έστιν υμίν μερίς Κυρίου. και απαλλοτριώσουσιν οι υιοί υμών τους υιούς ημών, ίνα μη σέβωνται Κύριον. 26 και είπαμεν ποιήσαι ούτω, του οικοδομήσαι τον βωμόν τούτον ουχ ένεκεν καρπωμάτων ουδέ ένεκεν θυσιών, 27 αλλ' ίνα ή τούτο μαρτύριον ανά μέσον ημών και υμών και ανά μέσον των γενεών ημών μεθ' ημάς, του λατρεύειν λατρείαν Κυρίου εναντίον αυτού, εν τοις καρπώμασιν ημών και εν ταις θυσίαις ημών και εν ταις θυσίαις των σωτηρίων ημών · και ουκ ερούσι τα τέκνα υμών τοις τέκνοις ημών αύριον · ουκ έστιν υμίν μερίς Κυρίου. 28 και είπομεν · εάν γένηται ποτε και λαλήσωσι προς ημάς και ταις γενεαίς ημών αύριον, και ερούσιν · ίδετε ομοίωμα του θυσιαστηρίου Κυρίου, ό εποίησαν οι πατέρες ημών ουχ ένεκεν καρπωμάτων ουδέ ένεκεν θυσιών, αλλά μαρτύριόν εστιν ανά μέσον υμών και ανά μέσον ημών και ανά μέσον των υιών ημών. 29 μη γένοιτο ουν ημάς αποστραφήναι από Κυρίου εν τη σήμερον ημέρα αποστήναι από Κυρίου, ωστε οικοδομήσαι ημάς θυσιαστήριον τοις καρπώμασι και ταις θυσίαις Σαλαμίν και τη

θυσία του σωτηρίου, πλήν του θυσιαστηρίου Κυρίου, ό εστιν εναντίον της σκηνης αυτού.

30 Και ακούσας Φινεές ο ιερεύς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής Ισραήλ, οί ήσαν μετ' αυτού, τους λόγους, ους ελάλησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή, και ήρρεσεν αυτοίς. 31 και ειπε Φινεές ο ιερεύς τοις υιοίς Ρουβήν και τοις υιοίς Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή· σήμερον εγνώκαμεν ότι μεθ' ημών Κύριος, διότι ουκ επιημελήσατε εναντίον Κυρίου πλημμέλειαν και ότι ερρύσασθε τους υιούς Ισραήλ εκ χειρός Κυρίου. 32 και απέστρεψε Φινεές ο ιερεύς και οι άρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των υιών Γάδ και από του ημίσεως φυλής Μανασσή εκ της Γαλαάδ εις γην Χαναάν προς τους υιούς Ισραήλ και απεκρίθησαν αυτοίς τους λόγους, 33 και ήρρεσε τοις υιοίς Ισραήλ. και ελάλησαν προς τους υιούς Ισραήλ, και ευλόγησαν τον Θεόν υιών Ισραήλ και ειπαν μηκέτι αναβήναι προς αυτούς εις πόλεμον εξολοθρεύσαι την γην των υιών Ρουβήν και των υιών Γάδ και του ημίσεως φυλής Μανασσή. και κατώκησαν επι' αυτής. 34 και επωνόμασεν Ιησούς τον βωμόν των Ρουβήν και των Γάδ και του ημίσεως φυλής Μανασσή και ειπεν ότι μαρτύριόν εστιν ανά μέσον αυτών, ότι Κύριος ο Θεός αυτών εστι.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ εγένετο μεθ' ημέρας πλείους μετά το καταπαύσαι Κύριον τον Ισραήλ από πάντων των εχθρών αυτού κυκλόθεν, και Ιησούς πρεσβύτερος προβεβηκώς ταις ημέραις, 2 και συνεκάλεσεν Ιησούς πάντας τους υιούς Ισραήλ και την γερουσίαν αυτών και τους άρχοντας αυτών και τους δικαστάς αυτών και τους γραμματείς αυτών και ειπε προς αυτούς· εγώ γεγήρακα και προβέβηκα ταις ημέραις. 3 υμείς δε εωράκατε όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών πάσι τοις έθνεσι τούτοις από προσώπου ημών, ότι Κύριος ο Θεός υμών ο εκπολεμήσας υμίν. 4 ιδετε ότι επέρριφα υμίν τα έθνη τα καταλειμμένα υμίν ταύτα εν τοις κλήροις εις τας φυλάς υμών· από του Ιορδάνου πάντα τα έθνη, α εξωλόθρευσα, και από της θαλάσσης της μεγάλης ορειί επι' δυσμάς ηλίου. 5 Κύριος δε ο Θεός ημών ούτος εξολοθρεύσει αυτούς

από προσώπου ημών, έως αν απόλονται, και αποστελεί αυτοίς τα θηρία τα άγρια, έως αν εξολοθρεύση αυτούς και τους βασιλείς αυτών από προσώπου υμών, και κατακληρονομήσετε την γην αυτών, καθά ελάλησε Κύριος ο Θεός ημών υμίν. 6 κατισχύσατε ουν σφόδρα φυλάσσειν και ποιείν πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου Μωσσή, ίνα μη εκκλίνητε εις δεξιά ή ευώνυμα, 7 όπως μη εισέλθητε εις τα έθνη τα καταλειμμένα ταύτα, και τα ονόματα των θεών αυτών ουκ ονομασθήσεται εν υμίν, ουδέ μη λατρεύσητε ουδέ μη προσκυνήσητε αυτοίς, 8 αλλά Κυρίω τω Θεω υμών προσκολληθήσεσθε, καθάπερ εποιήσατε έως της ημέρας ταύτης. 9 και εξολοθρεύσει αυτούς Κύριος από προσώπου υμών έθνη μεγάλα και ισχυρά, και ουδείς αντέστη κατενώπιον ημών έως της ημέρας ταύτης. 10 εις υμών εδίωξε χιλίους, ότι Κύριος ο Θεός ημών ούτος εξεπολέμει υμίν, καθάπερ ειπεν ημίν. 11 και φυλάξασθε σφόδρα του αγαπάν Κυρίον τον Θεόν ημών. 12 εάν γαρ αποστραφήτε και προσθήσθε τοις υπολειφθείσιν έθνεσι τούτοις τοις μεθ' υμών και επιγαμίας ποιήσητε προς αυτούς και συγκαταμιγήτε αυτοίς και αυτοί υμίν, 13 γινώσκετε ότι ου μη προσθή Κύριος του εξολοθρεύσαι τα έθνη ταύτα από προσώπου υμών, και έσονται υμίν εις παγίδας και εις σκάνδαλα και εις ήλους εν ταις πτέρναις υμών και εις βολίδας εν τοις οφθαλμοίς υμών, έως αν απόλησθε από της γης της αγαθής ταύτης, ην έδωκεν υμίν Κύριος ο Θεός υμών. 14 εγώ δε αποτρέχω την οδόν, καθά και πάντες οι επί της γης, και γνώσεσθε τη καρδια υμών και τη ψυχή υμών, διότι ουκ έπεσεν εις λόγος από πάντων των λόγων, ων ειπε Κύριος ο Θεός ημών προς πάντα τα ανήκοντα ημίν, ου διεφώνησεν εξ αυτών. 15 και έσται ον τρόπον ήκει προς ημάς πάντα τα ρήματα τα καλά, α ελάλησε Κύριος εφ' υμάς, ούτως επάξει Κύριος ο Θεός εφ' υμάς πάντα τα ρήματα τα πονηρά έως αν εξολοθρεύση υμάς από της γης της αγαθής ταύτης, ης έδωκε Κύριος υμίν, 16 εν τω παραβήναι υμάς την διαθήκην Κυρίου του Θεού ημών, ην ενετείλατο ημίν, και πορευθέντες λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ συνήγαγεν Ιησούς πάσας φυλάς Ισραήλ εις Σηλώ και συνεκάλεσε τους πρεσβυτέρους αυτών και τους γραμματείς αυτών και τους δικαστάς αυτών και έστησεν αυτούς απέναντι του Θεού. 2 και είπεν Ιησούς προς πάντα τον λαόν · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ · πέραν του ποταμού παρώκησαν οι πατέρες υμών το απ' αρχής, Θάρα ο πατήρ Αβραάμ και ο πατήρ Ναχώρ, και ελάτρευσαν θεοίς ετέροις. 3 και έλαβον τον πατέρα υμών τον Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού και ωδήγησα αυτόν εν πάση τη γη και επλήθυνα αυτού σπέρμα 4 και έδωκα αυτω τον Ισαάκ, και τω Ισαάκ τον Ιακώβ και τον Ησαύ · και έδωκα τω Ησαύ το όρος το Σηείρ κληρονομήσαι αυτω, και Ιακώβ και οι υιοί αυτού κατέβησαν εις Αίγυπτον και εγένοντο εκεί εις έθνος μέγα και πολύ και κραταιόν. και εκάκωσαν αυτούς οι Αιγύπτιοι, 5 και επάταξε Κύριος την Αίγυπτον εν σημείοις, οίς εποίησεν εν αυτοίς. 6 και μετά ταύτα εξήγαγε τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, και εισήλθατε εις την θάλασσαν την ερυθράν. και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων ημών εν άρμασι και εν ίπποις εις την θάλασσαν την ερυθράν, 7 και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και έδωκε νεφέλην και γνόφον αναμέσον ημών και αναμέσον των Αιγυπτίων και επήγαγεν επ' αυτούς την θάλασσαν, και εκάλυψεν αυτούς, και είδοσαν οι οφθαλμοί υμών όσα εποίησε Κύριος εν γη Αιγύπτω, και ήτε εν τη ερήμω ημέρας πλείους. 8 και ήγαγεν ημάς εις γην Αμορραίων των κατοικούντων πέραν του Ιορδάνου, και παρετάξαντο υμίν και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας υμών, και κατεκληρονομήσατε την γην αυτών και εξωλοθρεύσατε αυτούς από προσώπου υμών. 9 και ανέστη Βαλάκ ο του Σειφώρ βασιλεύς Μωάβ και παρετάξατο τω Ισραήλ και αποστείλας εκάλεσε τον Βαλαάμ αράσασθαι ημίν · 10 και ουκ ηθέλησε Κύριος ο Θεός σου απολέσαι σε, και ευλογίαις ευλόγησεν υμάς, και εξείλατο υμάς εκ χειρών αυτών, και παρέδωκεν αυτούς. 11 και διέβητε τον Ιορδάνην και παρεγενήθητε εις Ιεριχώ · και επολέμησαν προς ημάς οι κατοικούντες Ιεριχώ, ο Αμορραίος και ο Χαναναίος και ο Φερεζαίος και ο Ευαίος και ο Ιεβουσαιός και ο Χετταίος και ο Γεργεσαιός, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας υμών. 12 και εξαπέστειλε προτέραν υμών την σφηκιάν, και

εξαπέστειλεν αυτούς από προσώπου υμών, δώδεκα βασιλείς των Αμορραίων, ουκ εν τη ρομφαία σου ουδέ εν τω τόξω σου. 13 και έδωκεν υμίν γην, εφ' ην ουκ εκοπιάσατε επ' αυτής, και πόλεις, ας ουκ ωκοδομήκατε, και κατωκίσθητε εν αυταίς· και αμπελώνας και ελαιώνας, ους ουκ εφυτεύσατε υμείς, έδεσθε. 14 και νυν φοβήθητε Κύριον, και λατρεύσατε αυτω εν ευθύτητι και εν δικαιοσύνη και περιέλεσθε τους θεούς τους αλλοτρίους, οίς ελάτρευσαν οι πατέρες ημών εν τω πέραν του ποταμού και εν Αιγύπτω, και λατρεύσατε Κυρίω. 15 ει δε μη αρέσκει υμίν λατρεύειν Κυρίω, εκλέξασθε υμίν αυτοίς σήμερον, τίνι λατρεύσητε, είτε τοις θεοίς των πατέρων υμών, τοις εν τω πέραν του ποταμού, είτε τοις θεοίς των Αμορραίων, εν οίς υμείς κατοικείτε επί της γης αυτών· εγώ δε και η οικία μου λατρεύσομεν Κυρίω, ότι άγιός εστι.

16 Και αποκριθείς ο λαός ειπε· μη γένοιτο ημίν καταλιπειν Κύριον, ωστε λατρεύειν θεοίς ετέροις. 17 Κύριος ο Θεός ημών, αυτός Θεός εστιν· αυτός ανήγαγεν ημάς και τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου και διεφύλαξεν ημάς εν πάση τη οδω, ή επορεύθημεν εν αυτη, και εν πάσι τοις έθνεσιν, ους παρήλθομεν δι' αυτών. 18 και εξέβαλε Κύριος τον Αμορραίον και πάντα τα έθνη τα κατοικούντα την γην από προσώπου ημών. αλλά και ημείς λατρεύσομεν Κυρίω· ούτος γαρ Θεός ημών εστι. 19 και ειπεν Ιησούς προς τον λαόν· ου μη δύνησθε λατρεύειν Κυρίω, ότι ο Θεός άγιός εστι, και ζηλώσας ούτος ουκ ανήσει τα αμαρτήματα υμών και τα ανομήματα υμών· 20 ηνίκα αν εγκαταλίπητε Κύριον και λατρεύσητε θεοίς ετέροις, και επελθών κακώσει υμάς και εξαναλώσει υμάς ανθ' ων εϋ εποίησεν υμάς. 21 και ειπεν ο λαός προς Ιησούν· ουχι, αλλά Κυρίω λατρεύσομεν. 22 και ειπεν Ιησούς προς τον λαόν· μάρτυρες υμείς καθ' υμών, ότι υμείς εξελέξασθε Κυρίω λατρεύειν αυτω. 23 και νυν περιέλεσθε τους θεούς τους αλλοτρίους τους εν υμίν και ευθύνατε την καρδιαν υμών προς Κύριον Θεόν Ισραήλ. 24 και ειπεν ο λαός προς Ιησούν· Κυρίω λατρεύσομεν και της φωνής αυτού ακουσόμεθα. 25 και διέθετο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν τη ημέρα εκείνη και έδωκεν αυτω νόμον και κρίσιν εν Σηλώ ενώπιον της σκηνής του Θεού Ισραήλ. 26 και έγγραψε τα ρήματα ταύτα εις βιβλίον νόμων του Θεού· και έλαβε λίθον μέγαν και έστησεν αυτόν Ιησούς υπό την τερέμινθον απέναντι Κυρίου. 27 και ειπεν Ιησούς προς τον λαόν· ιδού ο λίθος ούτος έσται εν υμίν εις μαρτύριον, ότι αυτός ακήκοε πάντα τα λεχθέντα αυτω υπό Κυρίου, ότι ελάλησε προς υμάς σήμερον· και ούτος έσται εν υμίν εις μαρτύριον επ' εσχάτων των ημερών,

ηνικά αν ψεύσηθε Κυρίω τω Θεω μου. 28 και απέστειλεν Ιησούς τον λαόν, και επορεύθησαν έκαστος εις τον τόπον αυτού. 29 και ελάτρευσεν Ισραήλ τω Κυρίω πάσας τας ημέρας Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, όσοι εφείλκυσαν τον χρόνον μετά Ιησού και όσοι είδοσαν πάντα τα έργα Κυρίου, όσα εποίησε τω Ισραήλ.

30 Και εγένετο μετ' εκείνα και απέθανεν Ιησούς υιος Ναυή δούλος Κυρίου εκατόν δέκα ετών. 31 και έθαψαν αυτόν προς τοις ορίοις του κλήρου αυτού εν Θαμνασασάχ εν τω όρει τω Εφραϊμ από βορρά του όρους Γαάς· εκεί έθηκαν μετ' αυτού εις το μνήμα, εις ό έθαψαν αυτόν εκεί, τας μαχαίρας τας πετρίνας, εν αις περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ εν Γαλγάλοις, ότε εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, καθά συνέταξεν αυτοίς Κύριος, και εκεί εισιν έως της σήμερον ημέρας. 32 και τα οστά Ιωσήφ ανήγαγον οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου και κατώρυξαν εν Σικίμοις, εν τη μερίδι του αγρού, ου εκτήσατο Ιακώβ παρά των Αμορραίων των κατοικούντων εν Σικίμοις αμνάδων εκατόν και έδωκεν αυτήν Ιωσήφ εν μερίδι. 33 και εγένετο μετά ταύτα και Ελεάζαρ υιος Ααρών ο αρχιερεύς ετελεύτησε και ετάφη εν Γαβαάρ Φινεές του υιού αυτού, ην έδωκεν αυτω εν τω όρει Εφραϊμ. εν εκείνη τη ημέρα λαβόντες οι υιοί Ισραήλ την κιβωτόν του Θεού περιεφέρουσαν εν εαυτοίς, και Φινεές ιεράτευσεν αντί Ελεάζαρ του πατρός αυτού, έως απέθανε και κατώρυγη εν Γαβαάρ τη εαυτού. οι δε υιοί Ισραήλ απήλθουσαν έκαστος εις τον τόπον αυτών και εις την εαυτών πόλιν. και εσέβοντο οι υιοί Ισραήλ την Ασάρτην και Ασταρώθ και τους θεούς των εθνών των κύκλω αυτών· και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας Εγλώμ τω βασιλεί Μωάβ, και εκυρίευσεν αυτών έτη δεκαοκτώ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο μετά την τελευταίην Ιησού και επηρώτων οι υιοί Ισραήλ δια του Κυρίου λέγοντες· τις αναβήσεται ημίν προς τους Χαναναίους αφηγούμενος του πολεμήσαι προς αυτούς; 2 και είπε Κύριος· Ιούδας αναβήσεται. ιδού δέδωκα την γην εν χειρί αυτού. 3 και είπεν Ιούδας τω Συμεών αδελφω αυτού· ανάβηθι μετ' εμού εν τω κλήρω μου, και παραταξώμεθα προς τους Χαναναίους, και πορεύσομαι καγώ μετά σου εν τω κλήρω σου. και επορεύθη μετ' αυτού Συμεών. 4 και ανέβη Ιούδας, και παρέδωκε Κύριος τον Χαναναίον και τον Φερεζαίον εις τας χείρας αυτών. και έκοψαν αυτούς εν Βεζάκ εις δέκα χιλιάδας ανδρών. 5 και κατέλαβον τον Αδωνιβεζέκ εν τη Βεζέκ και παρετάξαντο προς αυτόν και έκοψαν τον Χαναναίον και Φερεζαίον. 6 και έφυγεν Αδωνιβεζέκ, και κατέδραμον οπίσω αυτού και ελάβοσαν αυτόν και απέκοψαν τα άκρα των χειρών αυτού και τα άκρα τώ ποδών αυτού. 7 και είπεν Αδωνιβεζέκ· εβδομήκοντα βασιλείς τα άκρα των χειρών αυτών και τα άκρα των ποδών αυτών αποκεκομμένοι ήσαν συλλέγοντες τα υποκάτω της τραπέζης μου· καθώς ουν εποίησα, ούτως ανταπέδωκέ μοι ο Θεός. και άγουσιν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί.

8 Και επολέμουν υιοί Ιούδα την Ιερουσαλήμ και κατέλαβοντο αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι ρομφαίας και την πόλιν ενέπρησαν εν πυρί. 9 και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα πολεμήσαι προς τον Χαναναίον τον κατοικούντα την ορεινήν και το νότιον και την πεδινήν. 10 και επορεύθη Ιούδας προς τον Χαναναίον τον κατοικούντα εν Χεβρών, και εξήλθε Χεβρών εξ εναντίας· και το όνομα ην Χεβρών το πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ. και επάταξαν τον Σεεσί και Αχιναάν και Θολμί, γεννήματα του Ενάκ. 11 και ανέβησαν εκείθεν προς τους κατοικούντας Δαβίρ· το δε όνομα της Δαβίρ ην έμπροσθεν Καριαθσεφάρ, Πόλις γραμμάτων. 12 και είπε Χάλεβ· ος αν πατάξη την Πόλιν των γραμμάτων και προκαταλάβηται αυτήν, δώσω αυτω την Ασχά θυγατέρα μου εις γυναίκα. 13 και προκατελάβετο αυτήν Γοθονιήλ υιος Κενέζ αδελφού Χάλεβ ο νεώτερος, και έδωκεν αυτω Χάλεβ την Ασχά θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. 14 και εγένετο εν τη εισόδω αυτής και

επέσειεν αυτήν Γοθονιήλ του αιτήσαι παρά του πατρός αυτής αγρόν, και εγόγγυζε και έκραξεν από του υποζυγίου· εις γην νότου εκδέδοσαί με. και ειπεν αυτη Χάλεβ· τι εστί σοι; 15 και ειπεν αυτω Ασχά·δος δη μοι ευλογίαν, ότι εις γην νότου εκδέδοσαί με, και δώσεις μοι λύτρωσιν ύδατος. και έδωκεν αυτη Χάλεβ κατά την καρδιαν αυτής λύτρωσιν μετεώρων και λύτρωσιν ταπεινών.

16 Και οι υιοί Ιοθόρ του Κιναίου του γαμβρού Μωυσή ανέβησαν εκ πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την έρημον την ούσαν εν τω νότω Ιούδα, ή εστιν επί καταβάσεως Αράδ, και κατώκησαν μετά του λαού. 17 και επορεύθη Ιούδας μετά Συμεών του αδελφού αυτού και έκοψε τον Χαναναίον τον κατοικούντα Σεφέκ· και εξωλόθρευσεν αυτούς, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως Ανάθεμα. 18 και ουκ εκληρονόμησεν Ιούδας την Γάζαν ουδέ τα όρια αυτής, ουδέ την Ασκάλωνα ουδέ τα όρια αυτής, ουδέ την Ακκαρών ουδέ τα όρια αυτής, την Άζωτον ουδέ τα περισιόρια αυτής. 19 και ην Κύριος μετά Ιούδα και εκληρονόμησε το όρος, ότι ουκ ηδυνάστησαν εξολοθρεύσαι τους κατοικούντας την κοιλάδα, ότι Ρηχάβ διεστειλατο αυτοίς. 20 και έδωκαν τω Χάλεβ την Χεβρών, καθώς ελάλησε Μωυσής, και εκληρονόμησεν εκείθεν τας τρεις πόλεις των υιών Ενάκ. 21 και τον Ιεβουσαίον τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ ουκ εκληρονόμησαν οι υιοί Βενιαμίν, και κατώκησεν ο Ιεβουσαίος μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης. 22 και ανέβησαν οι υιοί Ιωσήφ και γε αυτοί εις Βαιθίλ, και Κύριος ην μετ' αυτών. 23 και παρενέβαλον και κατεσκέψαντο Βαιθίλ· το δε όνομα της πόλεως ην έμπροσθεν Λουζά. 24 και ειδον οι φυλάσσοντες, και ιδού ανήρ εξεπορεύετο εκ της πόλεως· και έλαβον αυτόν και ειπον αυτω· δειξον ημίν της πόλεως την είσοδον, και ποιήσομεν μετά σου έλεος. 25 και έδειξεν αυτοίς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι ρομφαίας, τον δε άνδρα και την συγγένειαν αυτού εξαπέστειλαν. 26 και επορεύθη ο ανήρ εις γην Χεττιν και ωκοδόμησεν εκεί πόλιν και εκάλεσε το όνομα αυτής Λουζά· τούτο όνομα αυτής έως της ημέρας ταύτης. 27 και ουκ εξήρε Μανασσή την Βαιθσάν, ή εστι Σκυθών πόλις, ουδέ τας θυγατέρας αυτής ουδέ τα περιόικα αυτής ουδέ την Θανάκ ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Δώρ ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τον κατοικούντα Βαλάκ ουδέ τα περιόικα αυτής ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Μαγεδώ ουδέ τα περιόικα αυτής και τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Ιεβλαάμ ουδέ τα περιόικα αυτής ουδέ τας

θυγατέρας αυτής· και ήρξατο ο Χαναναίος κατοικείν εν τη γη ταύτη. 28 και εγένετο ότε ενίσχυσεν Ισραήλ, και εποίησε τον Χαναναίον εις φόρον και εξαίρων ουκ εξήρεν αυτόν. 29 και Εφραΐμ ουκ εξήρε τον Χαναναίον τον κατοικούντα εν Γαζέρ· και κατώκησεν ο Χαναναίος εν μέσω αυτού εν Γαζέρ και εγένετο εις φόρον. 30 και Ζαβουλών ουκ εξήρε τους κατοικούντας Κέδρων, ουδέ τους κατοικούντας Δωμανά· και κατώκησεν ο Χαναναίος εν μέσω αυτών και εγένετο αυτω εις φόρον. 31 και Ασήρ ουκ εξήρε τους κατοικούντας Ακχώ, και εγένετο αυτω εις φόρον, και τους κατοικούντας Δώρ και τους κατοικούντας Σιδώνα και τους κατοικούντας Ααλάφ, τον Ασχαζί και τον Χελβά και τον Ναϊ και τον Ερεώ. 32 και κατώκησεν ο Ασήρ εν μέσω του Χαναναίου του κατοικούντος την γην, ότι ουκ ηδυνήθη εξάραι αυτόν. 33 και Νεφθαλί ουκ εξήρε τους κατοικούντας Βαιθσαμύς και τους κατοικούντας Βαιθανάθ, και κατώκησε Νεφθαλί εν μέσω του Χαναναίου του κατοικούντος την γην· οι δε κατοικούντες Βαιθσαμύς και την Βαιθενέθ εγένοντο αυτοίς εις φόρον. 34 και εξέθλιψεν ο Αμορραίος τους υιούς Δάν εις το όρος, ότι ουκ αφήκαν αυτόν καταβήναι εις την κοιλάδα. 35 και ήρξατο ο Αμορραίος κατοικείν εν τω όρει τω οστρακώδει, εν ω αι άρκοι και εν ω αι αλώπεκες, εν τω Μυρσινώνι και εν Θαλαβίν· και εβαρύνθη η χείρ οίκου Ιωσήφ επί τον Αμορραίον, και εγενήθη αυτοίς εις φόρον. 36 και το όριον του Αμορραίου από της αναβάσεως Ακραβίν από της Πέτρας και επάνω.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ανέβη άγγελος Κυρίου από Γαλγάλ επί τον Κλαυθμόνα και επί Βαιθήλ και επί τον οίκον Ισραήλ και ειπε προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εισήγαγον υμάς εις την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών, και είπα· ου διασκεδάσω την διαθήκην μου την μεθ' υμών εις τον αιώνα· 2 και υμεις ου διαθήσεσθε διαθήκην τοις εγκαθημένοις εις την γην ταύτην, ουδέ τοις θεοίς αυτών προσκυνήσετε, αλλά τα γλυπτά αυτών συντριψετε, τα θυσιαστήρια αυτών καθελείτε. και ουκ εισηκούσατε της φωνής μου,

ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε. 3 καγὼ εἶπον· οὐ μὴ ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον. 4 καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν. 5 καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμώνες· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοὺς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν. 7 καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἐγνώσαν παντὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα, ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 8 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυὴ δούλος Κυρίου, υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. 9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρές, ἐν ὄρει Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαὰς. 10 καὶ γέ πάσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ ἀνέστη γενεὰ ἐτέρα μετ' αὐτοῦς, οἳ οὐκ ἐγνώσαν τὸν Κύριον καὶ γέ τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ. 12 καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον 13 καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις. 14 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμειυσαν αὐτοὺς· καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐτι ἀντιστήναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. 15 ἐν πάσιν, οἷς ἐπορεύοντο, καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα. 16 καὶ ἠγειρε Κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτοῦς. καὶ γέ τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν, 17 ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς· καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦειν τῶν λόγων Κυρίου, οὐκ ἐποίησαν οὕτως. 18 καὶ ὅτι ἠγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτοὺς. 19 καὶ ἐγένετο ὡς

απέθνησκεν ο κριτής, και απέστρεψαν και πάλιν διέφθειραν υπέρ τους πατέρας αυτών πορεύεσθαι οπίσω θεών ετέρων, λατρεύειν αυτοίς και προσκυνείν αυτοίς· ουκ απέρριψαν τα επιτηδεύματα αυτών, και τας οδούς αυτών τας σκληράς. 20 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και είπεν· ανθ' ὧν ὅσα εγκατέλιπον το ἔθνος τούτο την διαθήκην μου, ην εντειλάμην τοις πατράσιν αυτών, και ουκ εισήκουσαν της φωνής μου, 21 και εγώ ου προσθήσω του εξάραι άνδρα εκ προσώπου αυτών από των εθνών, ὧν κατέλιπεν Ιησοὺς υιος Ναυή εν τη γη 22 και αφήκε, του πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, ει φυλάσσονται την οδόν Κυρίου πορεύεσθαι εν αυτη, ον τρόπον εφύλαξαν οι πατέρες αυτών, ή ου. 23 και αφήκε Κύριος τα ἔθνη ταῦτα του μη εξάραι αυτά το τάχος και ου παρέδωκεν αυτά εν χειρί Ιησοῦ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ταῦτα τα ἔθνη, α αφήκε Κύριος αυτά ωστε πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, πάντας τους μη εγνωκότας τους πολέμους Χαναάν. 2 πλην δια τας γενεάς υιών Ισραήλ του διδάξαι αυτούς πόλεμον, πλην οι εμπροσθεν αυτών ουκ ἔγνωσαν αυτά· 3 τας πέντε σατραπείας των αλλοφύλων και πάντα τον Χαναναίον και τον Σιδώνιον και τον Ευαίον τον κατοικούντα τον Λίβανον από του ὄρους του Αερμών ἕως Λαβωεμάθ. 4 και εγένετο ωστε πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, γνῶναι ει ακούσονται τας εντολάς Κυρίου, ας εντείλατο τοις πατράσιν αυτών εν χειρί Μωυσή. 5 και οι υιοί Ισραήλ κατώκησαν εν μέσω του Χαναναίου και του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Ευαίου και του Ιεβουσαιου 6 και ἔλαβον τας θυγατέρας αυτών εαυτοίς εις γυναίκας και τας θυγατέρας αυτών ἔδωκαν τοις υιοίς αυτών και ἐλάτρευσαν τοις θεοίς αυτών.

7 Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν εναντίον Κυρίου και επελάθοντο Κυρίου του Θεού αυτών και ἐλάτρευσαν τοις Βααλίμ και τοις ἄλσεσι. 8 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και απέδοτο αυτούς εν χειρί Χουσαρσαθαίμ βασιλέως Συρίας ποταμών. και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ τῷ Χουσαρσαθαίμ ἔτη οκτώ. 9 και εκέκραξαν οι υιοί Ισραήλ προς

Κύριον · και ήγειρε Κύριος σωτήρα τω Ισραήλ, και έσωσεν αυτούς, τον Γοθονιήλ υιόν Κενέζ αδελφού Χάλεβ τον νεώτερον υπέρ αυτόν, 10 και εγένετο επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ. και εξήλθεν εις πόλεμον προς Χουσαρσαθαίμ · και παρέδωκε Κύριος εν χειρί αυτού τον Χουσαρσαθαίμ βασιλέα Συρίας ποταμών, και εκραταιώθη χείρ αυτού επί τον Χουσαρσαθαίμ. 11 και ηούχασεν η γη έτη τεσσαράκοντα · και απέθανε Γοθονιήλ υιος Κενέζ.

12 Και προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου. και ενίσχυσε Κύριος τον Εγλώμ βασιλέα Μωάβ επί τον Ισραήλ δια το πεποικέναι αυτούς το πονηρόν έναντι Κυρίου. 13 και συνήγαγε προς εαυτόν πάντας τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ και επορεύθη και επάταξε τον Ισραήλ και εκληρονόμησε την πόλιν των φοινίκων. 14 και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ έτη δεκαοκτώ. 15 και εκέκραξαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον · και ήγειρεν αυτοίς σωτήρα τον Αώδ υιόν Γηρά υιόν του Ιεμενί, άνδρα αμφοτεροδέξιον. και εξαπέστειλαν οι υιοί Ισραήλ δώρα εν χειρί αυτού τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ. 16 και εποίησεν εαυτω Αώδ μάχαιραν δίστομον, σπιθαμής το μήκος αυτής, και περιεζώσατο αυτήν υπό τον μανδύαν επί τον μηρόν αυτού τον δεξιόν. 17 και επορεύθη και προσήνεγκε τα δώρα τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ · και Εγλώμ ανήρ αστείος σφόδρα. 18 και εγένετο ηνίκα συνετέλεσεν Αώδ προσφέρων τα δώρα, και εξαπέστειλε τους φέροντας τα δώρα · 19 και αυτός υπέστρεψεν από των γλυπτών των μετά της Γαλγάλ. και είπεν Αώδ · λόγος μοι κρύφιος προς σε, βασιλεύ. και είπεν Εγλώμ προς αυτόν · σιώπα · και εξαπέστειλεν αφ' εαυτού πάντας τους εφεστώτας επ' αυτόν. 20 και Αώδ εισήλθε προς αυτόν, και αυτός εκάθητο εν τω υπερώω τω θερινω τω εαυτού μονώτατος. και είπεν Αώδ · λόγος Θεού μοι προς σε, βασιλεύ · και εξανέστη από του θρόνου Εγλώμ εγγύς αυτού. 21 και εγένετο άμα τω αναστήναι αυτόν και εξέτεινεν Αώδ την χείρα την αριστεράν αυτού και έλαβε την μάχαιραν επάνωθεν του μηρού αυτού του δεξιού και ενέπηξεν αυτήν εν τη κοιλία αυτού 22 και επεισηνεγκε και γε την λαβήν οπίσω της φλογός, και επέκλεισε το στέαρ κατά της φλογός, ότι ουκ εξέσπασε την μάχαιραν εκ της κοιλίας αυτού. 23 και εξήλθεν Αώδ την προστάδα και εξήλθε τους διατεταγμένους και απέκλεισε τας θύρας του υπερώου κατ' αυτού και εσφήνωσε · 24 και αυτός εξήλθε. και οι παιδες αυτού εισήλθον και είδον και ιδού αι θύραι του υπερώου εσφηνωμέναι, και είπαν · μη ποτε αποκενοί τους πόδας αυτού εν τω ταμείω τω

θερινω; 25 και υπέμειναν έως ησχύνοντο, και ιδού ουκ έστιν ο ανοίγων τας θύρας του υπερώου· και έλαβον την κλειδα και ήνοιξαν, και ιδού ο κύριος αυτών πεπτωκώς επί την γην τεθνηκώς. 26 και Αώδ διεσώθη έως εθορυβούντο, και ουκ ην ο προσνοών αυτω· και αυτός παρήλθε τα γλυπτά και διεσώθη εις Στειρωθά. 27 και εγένετο ηνίκα ήλθεν Αώδ εις γην Ισραήλ, και εσάλπισεν εν κερατινη εν τω όρει Εφραιμ· και κατέβησαν συν αυτω οι υιοί Ισραήλ από του όρους, και αυτός έμπροσθεν αυτών. 28 και ειπε προς αυτούς· κατάβητε οπίσω μου, ότι παρέδωκε Κύριος ο Θεός τους εχθρούς ημών την Μωάβ εν χειρί ημών. και κατέβησαν οπίσω αυτού και προκατελάβοντο τας διαβάσεις του Ιορδάνου της Μωάβ, και ουκ αφήκεν άνδρα διαβήναι. 29 και επάταξαν την Μωάβ τη ημέρα εκείνη ωσει δέκα χιλιάδας ανδρών, παν λιπαρόν και πάντα άνδρα δυνάμεως, και ου διεσώθη ο ανήρ. 30 και ενετράπη Μωάβ εν τη ημέρα εκείνη υπό χείρα Ισραήλ, και ησύχασεν η γη ογδοήκοντα έτη, και έκρινεν αυτούς Αώδ έως ου απέθανε.

31 Και μετ' αυτόν ανέστη Σαμεγάρ υιος Δινάχ και επάταξε τους αλλοφύλους εις εξακοσίους άνδρας εν τω αροτρόποδι των βοών· και έσωσε και γε αυτός τον Ισραήλ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου· και Αώδ απέθανε. 2 και απέδοτο τους υιούς Ισραήλ Κύριος εν χειρί Ιαβίν βασιλέως Χαναάν, ος εβασίλευσεν εν Ασώρ· και ο άρχων της δυνάμεως αυτού Σισάρα, και αυτός κατώκει εν Αρισώθ των εθνών. 3 και εκέκραξαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον, ότι εννακόσια άρματα σιδηρά ην αυτω, και αυτός έθλιψε τον Ισραήλ κατά κράτος είκοσιν έτη. 4 και Δεββώρα γυνή προφήτις γυνή Λαφιδώθ, αύτη έκρινε τον Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω. 5 και αυτη εκάθητο υπό φοίνικα Δεββώρα ανά μέσον της Ραμά και ανά μέσον της Βαιθήλ εν τω όρει Εφραιμ, και ανέβαινον προς αυτην οι υιοί Ισραήλ εις κρίσιν. 6 και απέστειλε Δεββώρα και εκάλεσε τον Βαράκ υιόν Αβινεέμ εκ Κάδης Νεφθαλί και ειπε προς αυτόν· ουχι ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ σοι

και απελεύση εις όρος Θαβώρ και λήψη μετά σεαυτού δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί και εκ των υιών Ζαβουλών; 7 και επάξω προς σε εις τον χειμάρρουν Κισών τον Σισάρα άρχοντα της δυνάμεως Ιαβίν και τα άρματα αυτού και το πλήθος αυτού και παραδώσω αυτόν εις χειράς σου. 8 και ειπε προς αυτήν Βαράκ· εάν πορευθής μετ' εμού, πορεύσομαι, και εάν μη πορευθής, ου πορεύσομαι· ότι ουκ οίδα την ημέραν, εν ή ευοδοί Κύριος τον άγγελον μετ' εμού. 9 και ειπε· πορευομένη πορεύσομαι μετά σου· πλήν γίνωσκε ότι ουκ έσται το προτέρημά σου επί την οδόν, ην συ πορεύη, ότι εν χειρί γυναικός αποδώσεται Κύριος τον Σισάρα. και ανέστη Δεββώρα και επορεύθη μετά του Βαράκ εκ Κάδης. 10 και εβόησε Βαράκ τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εκ Κάδης, και ανέβησαν κατά πόδας αυτού δέκα χιλιάδες ανδρών· και ανέβη Δεββώρα μετ' αυτού. 11 και Χαβέρ ο Κιναιός εχωρίσθη από Καινά από των υιών Ιωβάβ γαμβρού Μωυσή και έπηξε την σκηνήν αυτού έως δρυός πλεονεκτούντων, ή εστιν εχόμενα Κεδές. 12 και ανηγγέλη Σισάρα, ότι ανέβη Βαράκ υιος Αβινεέμ εις όρος Θαβώρ. 13 και εκάλεσε Σισάρα πάντα τα άρματα αυτού εννακόσια άρματα σιδηρά, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού από Αρισώθ των εθνών εις τον χειμάρρουν Κισών. 14 και ειπε Δεββώρα προς Βαράκ· ανάστηθι, ότι αύτη η ημέρα, εν ή παρέδωκε Κύριος τον Σισάρα εν τη χειρί σου, ότι Κύριος εξελεύσεται έμπροσθέν σου. και κατέβη Βαράκ κατά το όρος Θαβώρ και δέκα χιλιάδες ανδρών οπίσω αυτού. 15 και εξέστησε Κύριος τον Σισάρα και πάντα τα άρματα αυτού και πάσαν την παρεμβολήν αυτού εν στόματι ρομφαίας ενώπιον Βαράκ· και κατέβη Σισάρα επάνωθεν του άρματος αυτού και έφυγε τοις ποσίν αυτού. 16 και Βαράκ διώκων οπίσω των αρμάτων και οπίσω της παρεμβολής έως Αρισώθ των εθνών· και έπεσε πάσα παρεμβολή Σισάρα εν στόματι ρομφαίας, ου κατελείφθη έως ενός. 17 και Σισάρα έφυγε τοις ποσίν αυτού εις σκηνήν Ιαήλ γυναικός Χαβέρ εταίρου του Κιναιίου, ότι ειρήνη ην αναμέσον Ιαβίν βασιλέως Ασώρ και αναμέσον του οικου Χαβέρ του Κιναιίου. 18 και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν Σισάρα και ειπεν αυτω· έκκλινον, κύριέ μου, έκκλινον προς με, μη φοβού· και εξέκλινε προς αυτήν εις την σκηνήν. και περιέβαλεν αυτόν επιβολαίω. 19 και ειπε Σισάρα προς αυτήν· πότισόν με δη μικρόν ύδωρ, ότι εδίψησα· και ήνοιξε τον ασκόν του γάλακτος, και επότισεν αυτόν και περιέβαλεν αυτόν. 20 και ειπε προς αυτήν Σισάρα· στήθι δη επί την θύραν της σκηνης, και έσται εάν ανήρ έλθη προς σε και ερωτήση σε και ειπή· ει έστιν ώδε ανήρ; και ερείς· ουκ έστι.

21 και έλαβεν Ιαήλ γυνή Χαβέρ τον πάσσαλον της σκηνης και έθηκε την σφύραν εν τη χειρί αυτής και εισήλθε προς αυτόν εν κρυφή και έπηξε τον πάσσαλον εν τω κροτάφω αυτού, και διεξήλθεν εν τη γη · και αυτός εξεστώς εσκοτώθη και απέθανε. 22 και ιδού Βαράκ διώκων τον Σισάρα, και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν αυτω και ειπεν αυτω · δεύρο και δείξω σοι τον άνδρα, ον συ ζητείς. και εισήλθε προς αυτήν, και ιδού Σισάρα ερριμμένος νεκρός και ο πάσσαλος εν τω κροτάφω αυτού. 23 και ετρόπωσεν ο Θεός τον Ιαβίν βασιλέα Χαναάν εν τη ημέρα εκείνη έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 24 και επορεύετο χείρ των υιών Ισραήλ πορευομένη και σκληруνομένη επί Ιαβίν βασιλέα Χαναάν, έως ου εξωλόθρευσαν τον Ιαβίν βασιλέα Χαναάν.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ ήσαν Δεββώρα και Βαράκ υιος Αβινεέμ εν τη ημέρα εκείνη λέγοντες ·
 2 Απεκαλύφθη αποκάλυμμα εν Ισραήλ · εν τω εκουσιασθήναι λαόν, ευλογείτε Κύριον. 3 ακούσατε, βασιλείς, και ενωτίσασθε, σατράπαι · εγώ ειμι τω Κυρίω, εγώ ειμι, άσομαι, ψαλώ τω Κυρίω τω Θεω Ισραήλ. 4 Κύριε, εν τη εξόδω σου εν Σηείρ, εν τω απαιρείν σε εξ αγρού Εδώμ, γη εσεισθη και ο ουρανός έσταξε δρόσους, και αι νεφέλαι έσταξαν ύδωρ · 5 όρη εσαλεύθησαν από προσώπου Κυρίου Ελωϊ, τούτο Σινά από προσώπου Κυρίου Θεού Ισραήλ. 6 εν ημέραις Σαμεγάρ υιού Ανάθ, εν ημέραις Ιαήλ εξέλιπον οδούς και επορεύθησαν ατραπούς, επορεύθησαν οδούς διεστραμμένας · 7 εξέλιπον δυνατοί εν Ισραήλ, εξέλιπον, έως ου ανέστη Δεββώρα, έως ου ανέστη μήτηρ εν Ισραήλ. 8 εξελέξαντο θεούς καινούς · τότε επολέμησαν πόλεις αρχόντων · θυρεός εάν οφθή και λόγχη εν τεσσαράκοντα χιλιάσιν εν Ισραήλ. 9 η καρδια μου εις τα διατεταγμένα τω Ισραήλ · οι εκουσιαζόμενοι εν λαω ευλογείτε Κύριον. 10 επιβεβηκότες επί όνου θηλειας μεσημβρίας, καθήμενοι επί κριτηρίου και πορευόμενοι επί οδούς συνόδρων εφ ' οδω, 11 διηγείσθε από φωνής ανακρουομένων ανά μέσον υδρευομένων · εκεί δώσουσι δικαιοσύνας Κυρίω, δικαιοσύνας αύξησον εν Ισραήλ.

τότε κατέβη εις τας πόλεις λαός Κυρίου. 12 εξεγείρου, εξεγείρου, Δεββώρα. εξεγείρου, εξεγείρου, λάλησον ωδήν· ανάστα Βαράκ, και αιχμαλώτισον αιχμαλωσίαν σου, υιος Αβινεέμ. 13 τότε κατέβη κατάλειμμα τοις ισχυροίς, λαός Κυρίου κατέβη αυτώ εν τοις κραταιοίς. 14 εξ εμού Εφραΐμ εξερρίζωσεν αυτούς εν τω Αμαλήκ· οπίσω σου Βενιαμίν εν τοις λαοίς σου. εν εμοί Μαχίρ κατέβησαν εξερευνώντες και από Ζαβουλών έλκοντες εν ράβδω διηγήσεως γραμματέως. 15 και αρχηγοί εν Ισοάχαρ μετά Δεββώρας και Βαράκ, ούτω Βαράκ εν κοιλάσιν απέστειλεν εν ποσίν αυτού. εις τας μερίδας Ρουβήν μεγάλοι εξικνούμενοι καρδιαν. 16 εις τι εκάθισαν ανά μέσον της διγομίας του ακούσαι συρισμού αγγέλων; εις διαιρέσεις Ρουβήν μεγάλοι εξετασμοί καρδιας. 17 Γαλαάδ εν τω πέραν του Ιορδάνου εσκήνωσε· και Δάν εις τι παροικεί πλοίοις; Ασήρ εκάθισε παραλίαν θαλασσών και επί διεξόδοις αυτού σκηνώσει. 18 Ζαβουλών λαός ωνειδισε ψυχήν αυτού εις θάνατον και Νεφθαλί επί ύψη αγρού. 19 ήλθον αυτών βασιλεις, παρετάξαντο, τότε επολέμησαν βασιλεις Χαναάν εν Θαναάχ επί ύδατι Μαγεδδώ· δώρον αργυρίου ουκ έλαβον. 20 εξ ουρανού παρετάξαντο οι αστέρες, εκ τρίβων αυτών παρετάξαντο μετά Σισάρα. 21 χειμάρρους Κισών εξέσυρεν αυτούς, χειμάρρους αρχαίων, χειμάρρους Κισών· καταπατήσει αυτόν ψυχή μου δυνατή. 22 ότε ενεποδίσθησαν πτέρναι ίππου, σπουδή έσπευσαν ισχυροί αυτού. 23 καταράσθε Μηρώζ, ειπεν άγγελος Κυρίου, καταράσθε, επικατάρατος πας ο κατοικών αυτήν, ότι ουκ ήλθοσαν εις βοήθειαν Κυρίου, εις βοήθειαν εν δυνατοίς. 24 ευλογηθειη εν γυναιξιν Ιαήλ γυνή Χαβέρ του Κιναιίου, από γυναικών εν σκηναίς ευλογηθειη. 25 ύδωρ ήτησε, γάλα έδωκεν, εν λεκάνη υπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον. 26 χείρα αυτής αριστεράν εις πάσσαλον εξέτεινε και δεξιάν αυτής εις σφύραν κοπιώντων και εσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλήν αυτού και επάταξε, διήλωσε κρόταφον αυτού. 27 ανά μέσον των ποδών αυτής κατεκυλίσθη, έπεσε και εκοιμήθη· ανά μέσον των ποδών αυτής κατακλιθείς έπεσε· καθώς κατεκλίθη, εκεί έπεσεν εξοδευθείς. 28 δια της θυρίδος παρέκλυσε μήτηρ Σισάρα εκτός του τοξικού, διότι ησχύνθη άρμα αυτού, διότι εχρόνισαν πόδες αρμάτων αυτού. 29 αι σοφαί άρχουσαι αυτής απεκρίθησαν προς αυτήν, και αυτή απέστρεψε λόγους αυτής εαυτη. 30 ουχ ευρήσουσιν αυτόν διαμερίζοντα σκύλα; οικτίρμων οικτειρήσει εις κεφαλήν ανδρός· σκύλα βαμμάτων τω Σισάρα, σκύλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτών αυτά, τω τραχήλω αυτού σκύλα. 31 ούτως απόλιντο πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· και οι αγαπώντες αυτόν ως

έξοδος ηλίου εν δυνάμει αυτού.

Και ησύχασεν η γη τεσσαράκοντα έτη.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, και έδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί Μαδιάμ επτά έτη. 2 και ίσχυσε χείρ Μαδιάμ επί Ισραήλ · και εποίησαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ από προσώπου Μαδιάμ τας τρυμαλιάς τας εν τοις όρεσι και τα σπήλαια και τα κρεμαστά. 3 και εγένετο εάν έσπειραν οι υιοί Ισραήλ, και ανέβαινον Μαδιάμ και Αμαλήκ, και οι υιοί ανατολών συνανέβαινον αυτοίς · και παρενέβαλον εις αυτούς 4 και κατέφθειραν τους καρπούς αυτών έως ελθειν εις Γάζαν και ου κατελείποντο υπόστασιν ζωής εν τη γη Ισραήλ ουδέ εν τοις ποιμνίοις ταύρον και όνον · 5 ότι αυτοί και αι κτήσεις αυτών ανέβαινον και αι σκηναί αυτών παρεγίνοντο καθώς ακρίς εις πλήθος, και αυτοίς και ταις καμήλοις αυτών ουκ ην αριθμός, και ήρχοντο εις την γην Ισραήλ και διέφθειρον αυτήν. 6 και επώχευσεν Ισραήλ σφόδρα από προσώπου Μαδιάμ, 7 και εβόησαν υιοί Ισραήλ προς Κύριον από προσώπου Μαδιάμ. 8 και εξαπέστειλε Κύριος άνδρα προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και ειπεν αυτοίς · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ · εγώ ειμι ος ανήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οικου δουλειας υμών 9 και ερρυσάμην υμάς εκ χειρός Αιγύπτου και εκ χειρός πάντων των θλιβόντων υμάς και εξέβαλον αυτούς εκ προσώπου υμών και έδωκα υμίν την γην αυτών 10 και ειπα υμίν · εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ου φοβηθήσεσθε τους θεούς του Αμορραίου, εν οίς υμεις κάθησθε εν τη γη αυτών · και ουκ εισηκούσατε της φωνής μου.

11 Και ήλθεν άγγελος Κυρίου και εκάθισεν υπό την τερέμινθον την εν Εφραθά την Ιωάς πατρός του Εσδρί, και Γεδεών ο υιος αυτού ραβδίζων σίτον εν ληνω εις εκφυγειν από προσώπου του Μαδιάμ. 12 και ώφθη αυτω ο άγγελος Κυρίου και ειπε προς αυτόν · Κύριος μετά σου, ισχυρός των δυνάμεων. 13 και ειπε προς αυτόν Γεδεών · εν εμοί, Κύριέ μου, και ει

έστι Κύριος μεθ' ημών, εις τι εύρεν ημάς τα κακά ταύτα; και που εστι πάντα τα θαυμάσια αυτού, α διηγήσαντο ημίν οι πατέρες ημών λέγοντες, μη ουχί εξ Αιγύπτου ανήγαγεν ημάς Κύριος; και νυν εξέρριψεν ημάς και έδωκεν ημάς εν χειρί Μαδιάμ. 14 και επέστρεψε προς αυτόν ο άγγελος Κυρίου και ειπε · πορεύου εν τη ισχύϊ σου ταύτη και σώσεις τον Ισραήλ εκ χειρός Μαδιάμ · ιδού εξαπέστειλά σε. 15 και ειπε προς αυτόν Γεδεών · εν εμοί, Κύριέ μου, εν τίνι σώσω τον Ισραήλ; ιδού η χιλιάς μου ησθένησεν εν Μανασσή, και εγώ ειμι μικρότερος εν οίκω του πατρός μου. 16 και ειπε προς αυτόν ο άγγελος Κυρίου · Κύριος έσται μετά σου, και πατάξεις την Μαδιάμ ωσει άνδρα ένα. 17 και ειπε προς αυτόν Γεδεών · ει δη εύρον έλεος εν οφθαλμοίς σου και ποιήσεις μοι σήμερον παν ό,τι ελάλησας μετ' εμού, 18 μη χωρισθής εντεύθεν έως του ελθείν με προς σε, και εξοίσω την θυσιαν και θύσω ενώπιόν σου. και ειπεν · εγώ ειμι, καθήσομαι έως του επιστρέψαι σε. 19 και Γεδεών εισήλθε και εποίησεν έριφον αιγών και οιφι αλεύρου άζυμα και τα κρέα έθηκεν εν τω κοφίνω και τον ζωμόν έβαλεν εν τη χύτρα και εξήνεγκεν αυτά προς αυτόν υπό την τερέμινθον και προσήγγισε. 20 και ειπε προς αυτόν ο άγγελος του Θεού · λαβέ τα κρέα και τα άζυμα και θές προς την πέτραν εκείνην και τον ζωμόν εχόμενα έκχεε · και εποίησεν ούτως. 21 και εξέτεινεν ο άγγελος Κυρίου το άκρον της ράβδου της εν τη χειρί αυτού και ήψατο των κρεών και των αζύμων, και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε τα κρέα και τους αζύμους · και ο άγγελος Κυρίου επορεύθη απ' οφθαλμών αυτού. 22 και ειδη Γεδεών ότι άγγελος Κυρίου ούτός εστι, και ειπε Γεδεών · α α, Κύριέ μου Κύριε, ότι ειδον τον άγγελον Κυρίου πρόσωπον προς πρόσωπον. 23 και ειπεν αυτω Κύριος · ειρήνη σοι, μη φοβού, ου μη αποθάνης. 24 και ωκοδόμησεν εκει Γεδεών θυσιαστήριον τω Κυρίω και επεκάλεσεν αυτω Ειρήνη Κυρίου έως της ημέρας ταύτης, έτι αυτού όντος εν Εφραθά πατρός του Εσδρί.

25 Και εγένετο εν τη νυκτί εκείνη και ειπεν αυτω Κύριος · λαβέ τον μόσχον τον ταύρον, ος εστι τω πατρί σου, και μόσχον δεύτερον επιαιτή και καθελεις το θυσιαστήριον του Βάαλ ό εστι τω πατρί σου, και το άλσος το επ' αυτό ολοθρεύσεις. 26 και οικοδομήσεις θυσιαστήριον τω Κυρίω τω Θεω σου επί κορυφήν του Μασούκ τούτου εν τη παρατάξει και λήψη τον μόσχον τον δεύτερον και ανοίσεις ολοκαυτώματα εν τοις ξύλοις του άλσους, ου εξολοθρεύσεις. 27 και έλαβε Γεδεών δέκα άνδρας από των δούλων εαυτού και εποίησεν ον τρόπον ελάλησε προς αυτόν Κύριος · και εγενήθη ως εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτού

και τους άνδρας της πόλεως του ποιήσαι ημέρας, και εποίησε νυκτός. 28 και ώρθρισαν οι άνδρες της πόλεως το πρωϊ, και ιδού καθήρητο το θυσιαστήριον του Βάαλ, και το άλσος το επ' αυτω ωλόθρευτο· και είδαν τον μόσχον τον δεύτερον, ον ανήνεγκεν επί το θυσιαστήριον το ωκοδομημένον. 29 και είπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτού· τις εποίησε το ρήμα τούτο; και επεζήτησαν και ηρεύνησαν και έγνωσαν ότι Γεδεών υιος Ιωάς εποίησε το ρήμα τούτο. 30 και είπαν οι άνδρες της πόλεως προς Ιωάς· εξένεγκε τον υιόν σου και αποθανέτω, ότι καθείλε το θυσιαστήριον του Βάαλ και ότι ωλόθρευσε το άλσος το επ' αυτω. 31 και είπε Γεδεών υιος Ιωάς τοις ανδράσι πάσιν, οί επανέστησαν αυτω· μη υμείς νυν δικάζεσθε υπέρ του Βάαλ; ή υμείς σώσετε αυτόν; ος εάν δικάσεται αυτω, θανατωθήτω έως πρωϊ· ει Θεός εστι, δικαζέσθω αυτω, ότι καθείλε το θυσιαστήριον αυτού. 32 και εκάλεσεν αυτό εν τη ημέρα εκείνη Ιεροβάαλ λέγων· δικαζέσθω εν αυτω ο Βάαλ, ότι κατηρέθη το θυσιαστήριον αυτού. 33 και πάσα Μαδιάμ και Αμαλήκ και υιοί ανατολών συνήχθησαν επί το αυτό και παρενέβαλον εν τη κοιλάδι Ιεζραέλ. 34 και πνεύμα Κυρίου ενεδυνάμωσε τον Γεδεών, και εσάλπισεν εν κερατινη και εφοβήθη Αβιέζερ οπίσω αυτού. 35 και αγγέλους απέστειλεν εις πάντα Μανασσή και εν Ασήρ και εν Ζαβουλών και εν Νεφθαλί και ανέβη εις συνάντησιν αυτών. 36 και είπε Γεδεών προς τον Θεόν· ει συ σώζεις εν χειρί μου τον Ισραήλ καθώς ελάλησας, 37 ιδού εγώ τίθημι τον πόκον του εριού εν τη άλωνι· εάν δρόσος γένηται επί τον πόκον μόνον και επί πάσαν την γην ξηρασία, γνώσομαι ότι σώσεις εν χειρί μου τον Ισραήλ, καθώς ελάλησας. 38 και εγένετο ούτως· και ώρθρισε τη επαύριον και εξεπίασε τον πόκον, και έσταξε δρόσος από του πόκου, πλήρης λεκάνη ύ□□□□□□ 39 και είπε Γεδεών προς τον Θεόν· μη δη οργισθήτω ο θυμός σου εν εμοί, και λαλήσω έτι άπαξ· πειράσω δη και γε έτι άπαξ εν τω πόκω, και γενέσθω η ξηρασία επί τον πόκον μόνον, και επί πάσαν την γην γενηθήτω δρόσος. 40 και εποίησεν ο Θεός ούτως εν τη νυκτί εκείνη· και εγένετο ξηρασία επί τον πόκον μόνον, και επί πάσαν την γην εγενήθη δρόσος.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ὠρθρισεν Ιεροβάαλ (αυτός ἐστι Γεδεών) καὶ πᾶς ὁ λαός μετ' αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀράδ, καὶ παρεμβολή Μαδιάμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβαάθ Ἀμωρά ἐν κοιλάδι. 2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· πολὺς ὁ λαός ὁ μετὰ σου, ὥστε μὴ παραδοῦναι μετὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ λέγων· ἡ χεὶρ μου ἐσώσεν με. 3 καὶ νῦν λάλησον δη ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ λέγων· τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλός; ἐπιστρεφέτω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλαάδ. καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν. 4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· ἐτι ὁ λαός πολὺς ἐστι· κατένεγκον αὐτούς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθάρῳ σοὶ αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν εἶπω πρὸς σε, οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτός πορεύσεται σὺν σοί· καὶ πᾶς, ὃν εἶπω πρὸς σε· οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σου, αὐτός οὐ πορεύσεται μετὰ σου. 5 καὶ κατήνεγκε τὸν λαόν πρὸς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· πᾶς, ὃς ἀν λάψῃ τὴ γλώσση αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς εἴδη λάψῃ ὁ κών, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ πᾶς, ὃς εἴδη κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πειν. 6 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πειν ὕδωρ. 7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασιν σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαός πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 8 καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατῖνας αὐτῶν, καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσε. καὶ ἡ παρεμβολή Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι. 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος· ἀναστὰς κατάρβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. 10 καὶ εἰ φοβῆ σου καταβῆναι, κατάρβηθι σου καὶ Φαρά τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 καὶ ἀκούσῃ, τί λαλήσουσι· καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου, καταβῆσθαι ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ κατέβη αὐτός καὶ Φαρά τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πενήτηκοντα, οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. 12 καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλήκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡσεὶ ἀκρὶς εἰς πλῆθος, καὶ τὰς καμήλους

αυτών ουκ ην αριθμός, αλλ' ήσαν ως η άμμος η επί χείλους της θαλάσσης εις πλήθος. 13 και ήλθε Γεδεών, και ιδού ανήρ εξηγούμενος τω πλησίον αυτού ενύπνιον και είπεν· ιδού ενυπνιασάμην ενύπνιον, και ιδού μαγίς άρτου κριθίνου στρεφομένη εν τη παρεμβολή Μαδιάμ και ήλθεν έως της σκηνης και επάταξεν αυτήν, και έπεσε, και ανεστρεψεν αυτήν άνω, και έπεσεν η σκηνή. 14 και απεκριθη ο πλησίον αυτού και είπεν· ουκ έστιν αύτη ει μη ρομφαία Γεδεών υιού Ιωάς ανδρός Ισραήλ· παρέδωκεν ο Θεός εν χειρί αυτού την Μαδιάμ και πάσαν την παρεμβολήν. 15 και εγένετο ως ήκουσε Γεδεών την εξήγησιν του ενυπνίου και την σύγκρισιν αυτού, και προσεκύνησε Κυρίω και υπέστρεψεν εις την παρεμβολήν Ισραήλ και είπεν· ανάστητε, ότι παρέδωκε Κύριος εν χειρί ημών την παρεμβολήν Μαδιάμ. 16 και διείλε τους τριακοσίους άνδρας εις τρεις αρχάς και έδωκε κερατίνας εν χειρί πάντων και υδρίας κενάς και λαμπάδας εν ταις υδρίαϊς 17 και είπε προς αυτούς· απ' εμού όψεσθε και ούτω ποιήσετε· και ιδού εγώ εισπορευόμαι εν αρχή της παρεμβολής, και έσται καθώς αν ποιήσω, ούτω ποιήσετε· 18 και σαλπώ εν τη κερατίνη εγώ, και πάντες μετ' εμού σαλπείτε εν ταις κερατίναϊς κύκλω όλης της παρεμβολής και ερείτε· τω Κυρίω και τω Γεδεών. 19 και εισήλθε Γεδεών και οι εκατόν άνδρες οι μετ' αυτού εν αρχή της παρεμβολής εν αρχή της φυλακής μέσης και εγείροντες ήγειραν τους φυλάσσοντας και εσάλπισαν εν ταις κερατίναϊς και εξετίναξαν τας υδρίας τας εν ταις χερσίν αυτών. 20 και εσάλπισαν αι τρεις αρχαί εν ταις κερατίναϊς και συνέτριψαν τας υδρίας και εκράτησαν εν χερσίν αριστεραϊς αυτών τας λαμπάδας και εν χερσίν δεξιαϊς αυτών τας κερατίνας του σαλπίζειν και ανέκραξαν· ρομφαία τω Κυρίω και τω Γεδεών. 21 και έστησεν ανήρ εφ' εαυτω κύκλω της παρεμβολής, και έδραμε πάσα η παρεμβολή και εσήμαναν και έφυγον. 22 και εσάλπισαν εν ταις τριακοσίαις κερατίναϊς, και έθηκε Κύριος την ρομφαίαν ανδρός εν τω πλησίον αυτού εν πάση τη παρεμβολή, 23 και έφυγεν η παρεμβολή έως Βηθσεεδτά Γαραγαθά έως χείλους Αβωμεουλά επί Ταβάθ. και εβόησαν ανήρ Ισραήλ από Νεφθαλι και από Ασήρ και από παντός Μανασσή και εδίωξαν οπίσω Μαδιάμ. 24 και αγγέλους επέστειλε Γεδεών εν παντί όρει Εφραϊμ λέγων· κατάβητε εις συνάντησιν Μαδιάμ και καταλάβετε εαυτοίς το ύδωρ έως Βαιθηρά και τον Ιορδάνην· και εβόησε πας ανήρ Εφραϊμ και προκατελάβοντο το ύδωρ έως Βαιθηρά και τον Ιορδάνην. 25 και συνελάβοντο τους άρχοντας Μαδιάμ και τον 'Ωρήβ και τον Ζήβ και απέκτειναν τον 'Ωρήβ εν Σουρ και τον Ζήβ απέκτειναν εν Ιακεφζήφ και κατεδίωξαν

Μαδιάμ · και την κεφαλήν Ὠρήβ και Ζήβ ήνεγκαν προς Γεδεών από πέραν του Ιορδάνου.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ είπαν προς Γεδεών ανήρ Εφραΐμ · τι το ρήμα τούτο εποίησας ημίν του μη καλέσαι ημάς, ότε επορεύθης παρατάξασθαι εν Μαδιάμ; και διελέξαντο προς αυτόν ισχυρώς. 2 και είπε προς αυτούς · τι εποίησα νυν καθώσ υμείς; ή ουχί κρείσσον επιφυλλίς Εφραΐμ ή τρυγητός Αβιέζερ; 3 εν χειρί υμών παρέδωκε Κύριος τους άρχοντας Μαδιάμ, τον Ὠρήβ και τον Ζήβ · και τι ηδυνήθην ποιήσαι ως υμείς; τότε ανέθη το πνεύμα αυτών απ' αυτού εν τω λαλήσαι αυτόν τον λόγον τούτον. 4 και ήλθε Γεδεών επί τον Ιορδάνην, και διέβη αυτός και οι τριακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού πεινώντες και διώκοντες. 5 και είπε τοις ανδράσι Σοκχώθ · δότε δη άρτους εις τροφήν τω λαω τούτω τω εν ποσί μου, ότι εκλείπουσι, και ιδού εγώ ειμι διώκων οπίσω του Ζεβεέ και Σελμανά βασιλέων Μαδιάμ. 6 και είπον οι άρχοντες Σοκχώθ · μη χείρ Ζεβεέ και Σελμανά νυν εν χειρί σου; ου δώσομεν τη δυνάμει σου άρτους; 7 και είπε Γεδεών · δια τούτο εν τω δούναι Κύριον τον Ζεβεέ και τον Σελμανά εν χειρί μου, και εγώ αλοήσω τας σάρκας υμών εν ταις ακάνθαις της ερήμου και εν ταις Βαρκηνίμ. 8 και ανέβη εκείθεν εις Φανουήλ και ελάλησε προς αυτούς ωσαύτως, και απεκρίθησαν αυτω οι άνδρες Φανουήλ ον τρόπον απεκρίθησαν άνδρες Σοκχώθ. 9 και είπε Γεδεών προς άνδρας Φανουήλ · εν επιστροφή μου μετ' ειρήνης κατασκάψω τον πύργον τούτον. 10 και Ζεβεέ και Σελμανά εν Καρκάρ, και η παρεμβολή αυτών μετ' αυτών ωσει δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι καταλειμμένοι από πάσης παρεμβολής αλλοφύλων, και οι πεπτωκότες εκατόν είκοσι χιλιάδες ανδρών σπωμένων ρομφαίαν. 11 και ανέβη Γεδεών οδόν των σκηνούντων εν σκηναίς από ανατολών της Ναβαί και Ιεγεβάλ · και επάταξε την παρεμβολήν, και η παρεμβολή ην πεποιθία. 12 και έφυγον Ζεβεέ και Σελμανά, και εδίωξαν οπίσω αυτών και εκράτησε τους δύο βασιλείς Μαδιάμ, τον Ζεβεέ και τον Σελμανά, και πάσαν την παρεμβολήν εξέστησε. 13 και επέστρεψε Γεδεών υιος Ιωάς από της παρατάξεως από

επάνωθεν της παρατάξεως Αρές. 14 και συνέλαβε παιδάριον από των ανδρών Σοκχώθ και επιηρώτησεν αυτόν, και έγγραψε προς αυτόν ονόματα των αρχόντων Σοκχώθ και των πρεσβυτέρων αυτών, εβδομήκοντα και επτά άνδρας. 15 και παρεγένετο Γεδεών προς τους άρχοντας Σοκχώθ και ειπεν · ιδού Ζεβεέ και Σελμανά, εν οίς ωνειδίσατέ με λέγοντες · μη χείρ Ζεβεέ και Σελμανά νυν εν χειρί σου, ότι δώσομεν τοις άνδράσι σου τοις εκλείπουσιν άρτους; 16 και έλαβε τους πρεσβυτέρους της πόλεως εν ταις ακάνθαις της ερήμου και ταις Βαρκηνίμ και ηλόησεν εν αυτοίς τους άνδρας της πόλεως. 17 και τον πύργον Φανουήλ κατέσκαψε και απέκτεινε τους άνδρας της πόλεως. 18 και ειπε προς Ζεβεέ και Σελμανά · που οι άνδρες, ους απεκτείνατε εν Θαβώρ; και ειπαν · ως συ, ως αυτοί εις ομοίωμα υιού βασιλέως. 19 και ειπε Γεδεών · αδελφοί μου και υιοί της μητρός μου ήσαν · ζη Κύριος, ει εξωγογήκετε αυτούς, ουκ αν απέκτεινα υμάς. 20 και ειπεν Ιεθέρ τω πρωτοτόκω αυτού · αναστάς απόκτεινον αυτούς · και ουκ έσπασε το παιδάριον την ρομφαίαν αυτού, ότι εφοβήθη, ότι έτι νεώτερος ην. 21 και ειπε Ζεβεέ και Σελμανά · ανάστα συ και συνάντησον ημίν, ότι ως άνδρός η δύναμις σου. και ανέστη Γεδεών και απέκτεινε τον Ζεβεέ και τον Σελμανά και έλαβε τους μηνίσκους τους εν τοις τραχήλοις των καμήλων αυτών.

22 Και ειπον ανήρ Ισραήλ προς Γεδεών · κύριε, άρξον ημών και συ και ο υιος σου και ο υιος του υιού σου, ότι συ έσωσας ημάς εκ χειρός Μαδιάμ. 23 και ειπε προς αυτούς Γεδεών · ουκ άρξω εγώ, και ουκ άρξει ο υιος μου εν υμίν · Κύριος άρξει υμών. 24 και ειπε προς αυτούς Γεδεών · αιτήσομαι παρ ‘ υμών αίτημα και δότε μοι ανήρ ενώτιον εκ σκύλων αυτού · ότι ενώτια χρυσά αυτοίς, ότι ήσαν Ισμαηλίται. 25 και ειπαν · διδόντες δώσομεν · και ανέπτυξε το ιμάτιον αυτού, και έβαλεν εκεί ανήρ ενώτιον σκύλων αυτού. 26 και εγένετο ο σταθμός των ενωτίων των χρυσών, ων ήτησε, χίλιοι και επτακόσιοι χρυσοί, πάρεξ των μηνίσκων και των στραγγαλίδων και των ιματίων και πορφυριδων των επί βασιλεύσι Μαδιάμ και εκτός των περιθεμάτων, α ην εν τοις τραχήλοις των καμήλων αυτών. 27 και εποίησεν αυτό Γεδεών εις Εφώδ και έστησεν αυτό εν πόλει αυτού Εφραθά · και εξεπόρνευσε πας Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί, και εγένετο τω Γεδεών και τω οίκω αυτού εις σκώλον. 28 και συνεστάλη Μαδιάμ ενώπιον υιών Ισραήλ και ου προσέθηκαν άραι κεφαλήν αυτών. και ησύχασεν η γη τεσσαράκοντα έτη εν ημέραις Γεδεών. 29 και επορευθή Ιεροβάαλ υιος Ιωάς και εκάθισεν εν οίκω αυτού. 30 και τω Γεδεών ήσαν υιοί εβδομήκοντα εκπορευόμενοι εκ μηρών αυτού, ότι

γυναίκες πολλαί ἦσαν αὐτῷ. 31 καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχέμ· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτῆ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβιμέλεχ. 32 καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωᾶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθᾶ Αβιεσδρί.

33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεὼν, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ καὶ ἔθηκαν εαυτοῖς τῷ Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν. 34 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ρυσαμένου αὐτούς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτούς κυκλόθεν. 35 καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἰεροβάαλ (αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν) κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραὴλ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ἐπορεύθη Αβιμέλεχ υἱὸς Ἰεροβάαλ εἰς Συχέμ πρὸς ἀδελφούς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς καὶ πρὸς πάσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων· 2 λαλήσατε ἃ ἐν τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ· τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν, κυριεῦσαι ὑμῶν ἐβδομήκοντα ἀνδρας, πάντας υἱοὺς Ἰεροβάαλ, ἢ κυριεῦειν ὑμῶν ἀνδρα ἓνα; καὶ μνήσθητε ὅτι ὀστοὺν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι. 3 καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Αβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν· ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶ. 4 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἐβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβεριθ, καὶ ἐμισθώσατο εαυτῷ Αβιμέλεχ ἀνδρας κενούς καὶ δειλοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ. 5 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Εφραθᾶ καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱοὺς Ἰεροβάαλ ἐβδομήκοντα ἀνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα· καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ υἱὸς Ἰεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. 6 καὶ συνήχθησαν πάντες ἀνδρες Σικίμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλῶν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Αβιμέλεχ πρὸς τὴν βαλάνω τὴν εὐρετὴ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.

7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζὶν καὶ ἐπήρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐκλαυσε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατέ μου, ἀνδρες Σικίμων, καὶ

ακούσεται υμών ο Θεός. 8 πορευόμενα επορεύθη τα ξύλα του χρίσαι εφ' εαυτά βασιλέα και είπον τη ελαιά· βασιλευσον εφ' ημών. 9 και είπεν αυτοίς η ελαιά· μη απολείψασα την ποιότητά μου, εν ή δοξάσουσι τον Θεόν άνδρες, πορεύσομαι κινείσθαι επί των ξύλων; 10 και είπαν τα ξύλα τη συκή· δεύρο βασιλευσον εφ' ημών. 11 και είπεν αυτοίς η συκή· μη απολείψασα εγώ την γλυκύτητά μου και τα γενήματά μου τα αγαθά, πορεύσομαι κινείσθαι επί των ξύλων; 12 και είπαν τα ξύλα προς την άμπελον· δεύρο βασιλευσον εφ' ημών. 13 και είπεν αυτοίς η άμπελος· μη απολείψασα τον οίνόν μου τον ευφραίνοντα Θεόν και ανθρώπους, πορεύσομαι κινείσθαι επί των ξύλων; 14 και είπαν πάντα τα ξύλα τη ράμνω· δεύρο συ βασιλευσον εφ' ημών. 15 και είπεν η ράμνος προς τα ξύλα· ει εν αληθεία χριετέ με υμείς του βασιλεύειν εφ' υμάς, δεύτε υπόστητε εν τη σκιά μου· και ει μη, εξέλθοι πυρ απ' εμού και καταφάγοι τας κέδρους του Λιβάνου. 16 και νυν ει εν αληθεία και τελειότητι εποιήσατε και εβασιλεύσατε τον Αβιμέλεχ, και ει αγαθωσύνην εποιήσατε μετά Ιεροβάαλ, και μετά του οίκου αυτού, και ει ως ανταπόδοσις χειρός αυτού εποιήσατε αυτω, 17 ως παρετάξατο ο πατήρ μου υπέρ υμών και εξέρριψε την ψυχήν αυτού εξεναντίας και ερρύσατο υμάς εκ χειρός Μαδιάμ, 18 και υμείς επανέστητε επί τον οίκον του πατρός μου σήμερον και απεκτείνατε τους υιούς αυτού εβδομήκοντα άνδρας επί λίθον ένα, και εβασιλεύσατε τον Αβιμέλεχ υιόν παιδίσκης αυτού επί τους άνδρας Σικίμων, ότι αδελφός υμών εστι, 19 και ει εν αληθεία και τελειότητι εποιήσατε μετά Ιεροβάαλ και μετά του οίκου αυτού εν τη ημέρα ταύτη, ευφρανθείτε εν Αβιμέλεχ, και ευφρανθείτε και γε αυτός εφ' υμίν. 20 ει δε ου, εξέλθοι πυρ από Αβιμέλεχ και καταφάγοι τους άνδρας Σικίμων και τον οίκον Βηθμααλών και εξέλθοι πυρ από ανδρών Σικίμων και εκ του οίκου Βηθμααλών και καταφάγοι τον Αβιμέλεχ. 21 και έφυγεν Ιωάθαμ και απέδρα και επορεύθη έως Βαιήρ και ώκησεν εκεί από προσώπου Αβιμέλεχ αδελφού αυτού.

22 Και ήρξεν Αβιμέλεχ επί Ισραήλ τρία έτη. 23 και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα πονηρόν ανά μέσον Αβιμέλεχ και ανά μέσον των ανδρών Σικίμων, και ηθέτησαν άνδρες Σικίμων εν τω οίκω Αβιμέλεχ, 24 του επαγαγείν την αδικίαν των εβδομήκοντα υιών Ιεροβάαλ και τα αίματα αυτών του θείναι επί Αβιμέλεχ τον αδελφόν αυτών, ος απέκτεινεν αυτούς, και επί άνδρας Σικίμων, ότι ενίσχυσαν τας χείρας αυτού αποκτείναι τους αδελφούς αυτού. 25 και έθηκαν αυτω οι άνδρες Σικίμων ενεδρεύοντας επί τας κεφαλάς των ορέων και διήρπαζον

πάντα, ος παρεπορεύετο επί αυτοῦς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ. 26 καὶ ἦλθε Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρήλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων. 27 καὶ ἐξήλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελώνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ ἐποίησαν Ἐλλουλίμ καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ. 28 καὶ εἶπε Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ· τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ καὶ τίς ἐστὶν υἱὸς Συχέμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἰεροβάαλ, καὶ Ζεβούλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δούλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἐμμώρ πατρὸς Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς; 29 καὶ τίς δώη τὸν λαὸν τούτον ἐν χειρὶ μου; καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν· πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἐξέλθε. 30 καὶ ἤκουσε Ζεβούλ ἀρχὼν τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαάλ υἱοῦ Ἰωβήλ καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός. 31 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ λέγων· ἰδοὺ Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηται τὴν πόλιν ἐπὶ σε· 32 καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτός, σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σου, καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ, 33 καὶ ἔσται τὸ πρωῖ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ αὐτός καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σε, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἀνὴρ ἡ χεὶρ σου. 34 καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετὰ αὐτοῦ νυκτός καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχέμ τέτρασιν ἀρχαῖς. 35 καὶ ἐξήλθε Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ καὶ ἔστη πρὸς τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου. 36 καὶ εἶδε Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ· ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέων. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ζεβούλ· τὴν σκιάν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας. 37 καὶ προσέθετο ἔτι Γαάλ τοῦ λαλήσαι καὶ εἶπεν· ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἐτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἡλώνμαωνενίμ. 38 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ζεβούλ· καὶ ποῦ ἐστὶ τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας, τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς, ὃν ἐξουδένωσας; ἐξέλθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ. 39 καὶ ἐξήλθε Γαάλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχέμ καὶ παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ. 40 καὶ ἐδίωξεν αὐτόν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐπέσον τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης. 41 καὶ εἰσήλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημά· καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τὸν Γαάλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μὴ οικεῖν ἐν Συχέμ. 42 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξήλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ. 43 καὶ ἔλαβε τὸν λαόν, καὶ διεῖλεν αὐτούς εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ· καὶ εἶδε καὶ

ιδού λαός εξήλθεν εκ της πόλεως, και ανέστη επ' αυτούς και επάταξεν αυτούς. 44 και Αβιμέλεχ και οι αρχηγοί οι μετ' αυτού εξέτειναν και έστησαν παρά την θύραν της πόλης της πόλεως, και αι δύο αρχαί εξέτειναν επί πάντας τους εν τω αγρω και επάταξαν αυτούς. 45 και Αβιμέλεχ παρετάσσετο εν τη πόλει όλην την ημέραν εκείνην και κατελάβετο την πόλιν και τον λαόν τον εν αυτη απέκτεινε και την πόλιν καθείλε και έσπειρεν αυτήν άλας. 46 και ήκουσαν πάντες οι άνδρες πύργων Συχέμ και ήλθον εις συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ. 47 και ανηγέλη τω Αβιμέλεχ ότι συνήχθησαν πάντες οι άνδρες πύργων Συχέμ. 48 και ανέβη Αβιμέλεχ εις όρος Ερμών και πας ο λαός ο μετ' αυτού, και έλαβεν Αβιμέλεχ τας αξινας εν τη χειρι αυτού και έκοψε κλάδον ζύλου και ήρε και έθηκεν επί ώμων αυτού και ειπε τω λαω τω μετ' αυτού· ό ειδετέ με ποιούντα, ταχέως ποιήσατε ως εγώ. 49 και έκοψαν και γε ανήρ κλάδον πας ανήρ και επορευθήσαν οπίσω Αβιμέλεχ και επέθηκαν επί την συνέλευσιν και ενεπόρισαν επ' αυτούς την συνέλευσιν εν πυρί, και απέθανον και γε πάντες οι άνδρες πύργου Σικίμων ωσει χίλιοι άνδρες και γυναίκες.

50 Και επορευθή Αβιμέλεχ εκ Βαιθηλβεριθ και παρενέβαλεν εν Θήβης και κατέλαβεν αυτήν. 51 και πύργος ισχυρός ην εν μέσω της πόλεως, και έφυγον εκει πάντες οι άνδρες και αι γυναίκες της πόλεως και έκλεισαν έξωθεν αυτών και ανέβησαν επί το δώμα του πύργου. 52 και ήλθεν Αβιμέλεχ έως του πύργου, και παρετάξαντο αυτω· και ήγγισεν Αβιμέλεχ έως της θύρας του πύργου του εμπρήσαι αυτόν εν πυρί. 53 και έρριψε γυνή μία κλάσμα επιμύλιον επί κεφαλήν Αβιμέλεχ και έκλασε το κρανιον αυτού. 54 και εβόησε ταχύ προς το παιδάριον το αίρον τα σκεύη αυτού και ειπεν αυτω· σπάσον την ρομφαίαν μου και θανάτωσόν με, μη ποτε είπωσι· γυνή απέκτεινεν αυτόν. και εξεκέντησεν αυτόν το παιδάριον αυτού, και απέθανε. 55 και ειδεν ανήρ Ισραήλ ότι απέθανεν Αβιμέλεχ, και επορευθήσαν ανήρ εις τον τόπον αυτού. 56 και επέστρεψεν ο Θεός την πονηρίαν Αβιμέλεχ, ην εποίησε τω πατρι αυτού αποκτείνει τους εβδομήκοντα αδελφούς αυτού. 57 και την πάσαν πονηρίαν ανδρών Συχέμ επέστρεψεν ο Θεός εις κεφαλήν αυτών, και επήλθεν επ' αυτούς η κατάρα Ιωάθαμ υιού Ιεροβάαλ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ανέστη μετά Αβιμέλεχ του σώσαι τον Ισραήλ Θωλά υιος Φουά, υιος πατραδέλφου αυτού, ανήρ Ισοάχαρ, και αυτός ώκει εν Σαμίρ εν όρει Εφραιμ. 2 και έκρινε τον Ισραήλ είκοσι τρία έτη και απέθανε και ετάθη εν Σαμίρ.

3 Και ανέστη μετ' αυτόν Ιαΐρ ο Γαλαάδ, και έκρινε τον Ισραήλ είκοσι δύο έτη. 4 και ήσαν αυτω τριάκοντα και δύο υιοί επιβαίνοντες επί τριάκοντα δύο πώλους· και τριάκοντα δύο πόλεις αυτοίς, και εκάλουν αυτάς επαύλεις Ιαΐρ έως της ημέρας ταύτης εν γη Γαλαάδ. 5 και απέθανεν Ιαΐρ και ετάφη εν Ραμνών.

6 Και προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ του ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και εδούλευσαν τοις Βααλίμ και τοις Ασταρώθ και τοις θεοίς Αράδ και τοις θεοίς Σιδώνος και τοις θεοίς Μωάβ και τοις θεοίς υιών Αμμών και τοις θεοίς Φυλιστιΐμ και εγκατέλιπον τον Κύριον και ουκ εδούλευσαν αυτω. 7 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν Ισραήλ και επέδοτο αυτούς εν χειρί Φυλιστιΐμ και εν χειρί υιών Αμμών. 8 και έθλιψαν και έθλασαν τους υιούς Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω οκτωκαΐδεκα έτη, τους πάντας υιούς Ισραήλ τους εν τω πέραν του Ιορδάνου εν γη του Αμορρί του εν Γαλαάδ. 9 και διέβησαν οι υιοί Αμμών τον Ιορδάνην παρατάξασθαι προς Ιούδαν και Βενιαμίν και προς Εφραιμ και εθλίβη Ισραήλ σφόδρα. 10 και εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον λέγοντες· ημάρτομέν σοι, ότι εγκατελίπομεν τον Θεόν και εδουλεύσαμεν τω Βααλίμ. 11 και ειπε Κύριος προς τους υιούς Ισραήλ· μη ουχί εξ Αιγύπτου και από του Αμορραίου και από υιών Αμμών και από Φυλιστιΐμ 12 και Σιδωνίων και Αμαλήκ και Μαδιάμ, οι έθλιψαν υμάς, και εβοήσατε προς με, και έσωσα υμάς εκ χειρός αυτών; 13 και υμείς εγκατελίπετέ με και εδουλεύσατε θεοίς ετέροις· δια τούτο ου προσθήσω του σώσαι υμάς. 14 πορεύεσθε και βοήσατε προς τους θεούς, ους εξελέξασθε εαυτοίς, και αυτοί σωσάτωσαν υμάς εν καιρω θλίψεως υμών. 15 και ειπαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον· ημάρτομεν, ποιήσον συ ημίν κατά παν το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου, πλήν εξελού ημάς εν τη ημέρα ταύτη. 16 και εξέκλιναν τους θεούς τους αλλοτρίους εκ μέσου αυτών και εδούλευσαν

τω Κυρίω μόνω, και ωλιγώθη η ψυχή αυτού εν κόπω Ισραήλ.

17 Και ανέβησαν οι υιοί Αμμών, και παρενέβαλον εν Γαλαάδ. και συνήχθησαν οι υιοί Ισραήλ και παρενέβαλον εν τη σκοπιά. 18 και είπον ο λαός οι άρχοντες Γαλαάδ, ανήρ προς τον πλησίον αυτού · τις ο ανήρ, όστις αν άρξεται παρατάξασθαι προς υιούς Αμμών; και έσται εις άρχοντα πάσι τοις κατοικούσι Γαλαάδ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ Ιεφθάε ο Γαλααδίτης επιρμένος δυνάμει · και αυτός υιος γυναικός πόρνης, ή εγέννησε τω Γαλαάδ τον Ιεφθάε. 2 και έτεκεν η γυνή Γαλαάδ αυτω υιούς · και ηδρύνθησαν οι υιοί της γυναικός και εξέβαλον τον Ιεφθάε και είπαν αυτω · ου κληρονομήσεις εν τω οίκω του πατρός ημών, ότι υιος γυναικός εταιρας συ. 3 και έφυγεν Ιεφθάε από προσώπου των αδελφών αυτού και ώκησεν εν γη Τώβ, και συνεστράφησαν προς Ιεφθάε άνδρες κενοί και εξήλθον μετ ' αυτού. 4 και εγένετο ηνίκα παρετάξαντο οι υιοί Αμμών μετά Ισραήλ, 5 και επορεύθησαν οι πρεσβύτεροι Γαλαάδ λαβείν τον Ιεφθάε από της γης Τώβ 6 και είπαν τω Ιεφθάε · δεύρο και έση ημίν εις αρχηγόν, και παραταξόμεθα προς υιούς Αμμών. 7 και είπεν Ιεφθάε τοις πρεσβυτέροις Γαλαάδ · ουχί υμεις εμισήσατέ με και εξεβάλατέ με εκ του οίκου του πατρός μου και εξαπεστείλατέ με αφ ' υμών; και διατί ήλθατε προς με νυν, ηνίκα χρήζετε; 8 και είπαν οι πρεσβύτεροι Γαλαάδ προς Ιεφθάε · δια τούτο νυν επεστρέψαμεν προς σε, και πορεύση μεθ ' ημών και παρατάξη προς υιούς Αμμών · και έση ημίν εις άρχοντα πάσι τοις κατοικούσι Γαλαάδ. 9 και είπεν Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους Γαλαάδ · ει επιστρέφετέ με υμεις παρατάξασθαι εν υιοίς Αμμών και παραδω αυτούς Κύριος ενώπιον εμού, και εγώ υμίν έσομαι εις άρχοντα. 10 και είπαν οι πρεσβύτεροι Γαλαάδ προς Ιεφθάε · Κύριος έστω ακούων ανά μέσον ημών, ει μη κατά το ρήμά σου ούτω ποιήσομεν. 11 και επορεύθη Ιεφθάε μετά των πρεσβυτέρων Γαλαάδ, και έθηκαν αυτόν ο λαός επ ' αυτούς εις κεφαλήν και εις αρχηγόν. και ελάλησεν Ιεφθάε πάντας τους λόγους αυτού ενώπιον Κυρίου εν Μασσηφά.

12 Και απέστειλεν Ιεφθάε αγγέλους προς βασιλέα υιών Αμμών λέγων· τι εμοί και σοί, ότι ήλθες προς με του παρατάξασθαι εν τη γη μου; 13 και ειπε βασιλεύς υιών Αμμών προς τους αγγέλους Ιεφθάε· ότι έλαβεν Ισραήλ την γην μου εν τω αναβαίνειν αυτόν εξ Αιγύπτου από Αρνών έως Ιαβόκ και έως του Ιορδάνου· και νυν επιστρεψον αυτάς εν ειρήνη, και πορεύσομαι. 14 και προσέθηκεν έτι Ιεφθάε και απέστειλεν αγγέλους προς βασιλέα υιών Αμμών. 15 και ειπεν αυτω· ούτω λέγει Ιεφθάε· ουκ έλαβεν Ισραήλ την γην Μωάβ και την γην υιών Αμμών· 16 ότι εν τω αναβαίνειν αυτούς εξ Αιγύπτου επορεύθη Ισραήλ εν τη ερήμω έως θαλάσσης Σίφ και ήλθεν εις Κάδης. 17 και απέστειλεν Ισραήλ αγγέλους προς βασιλέα Εδώμ λέγων· παρελεύσομαι δη εν τη γη σου· και ουκ ήκουσε βασιλεύς Εδώμ. και γε προς βασιλέα Μωάβ απέστειλε, και ουκ ευδόκησε. και εκάθισεν Ισραήλ εν Κάδης. 18 και επορεύθη εν τη ερήμω και εκύκλωσε την γην Εδώμ και την γην Μωάβ και ήλθεν από ανατολών ηλίου τη γη Μωάβ και παρενέβαλεν εν πέραν Αρνών και ουκ εισήλθεν εν ορίοις Μωάβ, ότι Αρνών όριον Μωάβ. 19 και απέστειλεν Ισραήλ αγγέλους προς Σηών βασιλέα του Αμορραίου βασιλέα Εσεβών, και ειπεν αυτω Ισραήλ· παρέλθωμεν δη εν τη γη σου έως του τόπου ημών. 20 και ουκ ενεπίστευσε Σηών τω Ισραήλ παρελθειν εν τω ορίω αυτού· και συνήξε Σηών πάντα τον λαόν αυτού, και παρενέβαλον εις Ιασά, και παρετάξατο προς Ισραήλ. 21 και παρέδωκε Κύριος ο Θεός Ισραήλ τον Σηών και πάντα τον λαόν αυτού εν χειρί Ισραήλ, και επάταξεν αυτόν· και εκληρονόμησεν Ισραήλ πάσαν την γην του Αμορραίου του κατοικούντος την γην εκείνην. 22 από Αρνών και έως του Ιαβόκ και από του ερήμου έως του Ιορδάνου. 23 και νυν Κύριος ο Θεός Ισραήλ εξήρε τον Αμορραίον από προσώπου λαού αυτού Ισραήλ, και συ κληρονομήσεις αυτόν; 24 ουχί α εάν κληρονομήσει σε Χαμός ο θεός σου, αυτά κληρονομήσεις, και τους πάντας, ους εξήρε Κύριος ο Θεός ημών από προσώπου υμών, αυτούς κληρονομήσομεν; 25 και νυν μη εν αγαθω αγαθώτερος συ υπέρ Βαλάκ υιών Σεπφώρ βασιλέως Μωάβ; μη μαχόμενος εμαχέσατο μετά Ισραήλ ή πολεμών επολέμησεν αυτόν; 26 εν τω οικήσαι εν Εσεβών και εν τοις ορίοις αυτής και εν γη Αροήρ και εν τοις ορίοις αυτής και εν πάσαις ταις πόλεσι ταις παρά τον Ιορδάνην τριακόσια έτη, και διατί ουκ ερρύσω αυτούς εν τω καιρω εκείνω; 27 και νυν εγώ ειμι ουχ ήμαρτόν σοι, και συ ποιείς μετ' εμού πονηριαν του παρατάξασθαι εν εμοί· κρίναι Κύριος ο κρίνων σήμερον ανά μέσον υιών Ισραήλ και ανά μέσον υιών Αμμών. 28 και ουκ ήκουσε βασιλεύς Αμμών των λόγων Ιεφθάε,

ων απέστειλε προς αυτόν.

29 Και εγένετο επί Ιεφθάε πνεύμα Κυρίου, και παρήλθε τον Γαλαάδ και τον Μανασσή και παρήλθε την σκοπιάν Γαλαάδ εις το πέραν υιών Αμμών. 30 και ηύξατο Ιεφθάε ευχήν τω Κυρίω και ειπεν· εάν διδούς δως μοι τους υιούς Αμμών εν τη χειρί μου, 31 και έσται ο εκπορευόμενος, ος αν εξέλθη από της θύρας του οίκου μου εις συνάντησιν μου εν τω επιστρέφειν με εν ειρήνη από υιών Αμμών, και έσται τω Κυρίω ανοίσω αυτόν ολοκαύτωμα. 32 και παρήλθεν Ιεφθάε προς υιούς Αμμών παρατάξασθαι προς αυτούς, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί αυτού. 33 και επάταξεν αυτούς από Αροήρ έως ελθειν άχρις Αρνών εν αριθμω είκοσι πόλεις και έως Εβελχαρμίμ πληγήν μεγάλην σφόδρα, και συνεστάλησαν οι υιοί Αμμών από προσώπου υιών Ισραήλ.

34 Και ήλθεν Ιεφθάε εις Μασσηφά εις τον οίκον αυτού, και ιδού η θυγάτηρ αυτού εξεπορεύετο εις υπάντησιν εν τυμπάνοις και χοροίς· και αύτη ην μονογενής, ουκ ην αυτω έτερος υιος ή θυγάτηρ. 35 και εγένετο ως είδεν αυτήν αυτός, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και ειπεν· α α, θυγάτηρ μου, ταραχή ετάραξάς με και συ ης εν τω τaráχω μου, και εγώ ειμι ήνοιξα κατά σου το στόμα μου προς Κύριον και συ δυνήσομαι αποστρέψαι. 36 η δε ειπε προς αυτόν· πάτερ, ήνοιξας το στόμα σου προς Κύριον; ποιησόν μοι ον τρόπον εξήλθεν εκ στόματός σου, εν τω ποιήσαι σοι Κύριον εκδίκησιν των εχθρών σου από των υιών Αμμών. 37 και ήδε ειπε προς τον πατέρα αυτης· ποιησάτω δη ο πατήρ μου τον λόγον τούτον· εασόν με δύο μήνας, και πορεύσομαι και καταβήσομαι επί τα όρη και κλαύσομαι επί τα παρθένιά μου, εγώ ειμι και αι συνεταιρίδες μου. 38 και ειπε· πορεύου· και απέστειλεν αυτήν δύο μήνας. και επορεύθη, αυτή και αι συνεταιρίδες αυτης, και έκλαυσεν επί τα παρθένια αυτης επί τα όρη. 39 και εγένετο εν τέλει των δύο μηνών και επέστρεψε προς τον πατέρα αυτης, και εποίησεν εν αυτη ευχήν αυτού, ην ηύξατο· και αύτη ουκ έγνω άνδρα. και εγένετο εις πρόσταγμα εν Ισραήλ· 40 από ημερών εις ημέρας επορεύοντο θυγατέρες Ισραήλ θρηνεϊν την θυγατέρα Ιεφθάε του Γαλααδίτου επί τέσσαρας ημέρας εν τω ενιαυτω.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εβόησεν ανήρ Εφραΐμ, και παρήλθαν εις βορράν και είπαν προς Ιεφθάε· διατί παρήλθες παρατάξασθαι εν υιοίς Αμμών και ημάς ου κέκληκας πορευθῆναι μετά σου; τον οίκόν σου εμπρήσομεν επί σε εν πυρί. 2 και είπε προς αυτούς Ιεφθάε· ανήρ μαχητής ήμην εγώ και ο λαός μου, και οι υιοί Αμμών σφόδρα· και εβόησα υμάς, και ουκ εσώσατέ με εκ χειρός αυτών. 3 και είδον ότι ουκ ει σωτήρ, και έθηκα την ψυχήν μου εν χειρί μου και παρήλθον προς υιούς Αμμών, και έδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί μου· και εις τι ανέβητε επί εμέ εν τη ημέρα ταύτη παρατάξασθαι εν εμοί; 4 και συνέστρεψεν Ιεφθάε πάντας τους άνδρας Γαλαάδ και παρετάξατο τω Εφραΐμ, και επάταξαν άνδρες Γαλαάδ τον Εφραΐμ, ότι είπαν, οι διασωζόμενοι του Εφραΐμ ημείς, Γαλαάδ εν μέσω του Εφραΐμ και εν μέσω του Μανασσή. 5 και προκατελάβετο Γαλαάδ τας διαβάσεις του Ιορδάνου του Εφραΐμ, και είπαν αυτοίς οι διασωζόμενοι Εφραΐμ· διαβώμεν, και είπαν αυτοίς οι άνδρες Γαλαάδ· μη Εφραθίτης ει; και είπεν· ου. 6 και είπαν αυτω· είπον δη Στάχυς· και ου κατεύθυνε του λαλήσαι ούτως. και επελάβοντο αυτου, και έθυσαν αυτον προς τας διαβάσεις του Ιορδάνου, και έπεσαν εν τω καιρω εκείνω από Εφραΐμ δύο και τεσσαράκοντα χιλιάδες. 7 και έκρινεν Ιεφθάε τον Ισραήλ εξ έτη. και απέθανεν Ιεφθάε ο Γαλααδίτης, και ετάφη εν πόλει αυτου Γαλαάδ.

8 Και έκρινε μετ' αυτον τον Ισραήλ Αβαισσάν από Βαιθλεέμ. 9 και ήσαν αυτω τριάκοντα υιοί και τριάκοντα θυγατέρες, ας εξαπέστειλεν έξω, και τριάκοντα θυγατέρας εισήνεγκε τοις υιοίς αυτου έξωθεν. και έκρινε τον Ισραήλ επτά έτη. 10 και απέθανεν Αβαισσάν και ετάφη εν Βαιθλεέμ. 11 και έκρινε μετ' αυτον τον Ισραήλ Αιλώμ ο Ζαβουλωνίτης δέκα έτη. 12 και απέθανεν Αιλώμ ο Ζαβουλωνίτης και ετάφη εν Αιλώμ εν γη Ζαβουλών. 13 και έκρινε μετ' αυτον τον Ισραήλ Αβδών υιος Ελλήλ ο Φαραθωνίτης. 14 και ήσαν αυτω τεσσαράκοντα υιοί και τριάκοντα υιών υιοί επιβαίνοντες επί εβδομήκοντα πόλους. και έκρινε τον Ισραήλ οκτώ έτη. 15 και απέθανεν Αβδών υιος Ελλήλ ο Φαραθωνίτης και ετάφη εν Φαραθών εν γη Εφραΐμ εν όρει του Αμαλήκ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ προσέθηκαν έτι οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί Φυλιστιίμ τεσσαράκοντα έτη. 2 και ην ανήρ εις από Σαραά από δήμου συγγενείας του Δανί, και όνομα αυτω Μανωέ, και γυνή αυτού στείρα και ουκ έτεκε. 3 και ώφθη άγγελος Κυρίου προς την γυναίκα, και ειπε προς αυτήν· ιδού συ στείρα και ου τέτοκας, και συλλήψη υιόν. 4 και νυν φύλαξαι δη και μη πής οίνον και μέθυσμα και μη φάγης παν ακάθαρτον· 5 ότι ιδού συ εν γαστρί έχεις και τέξη υιόν, και σίδηρος επί την κεφαλήν αυτού ουκ αναβήσεται, ότι ναζίρ Θεού έσται το παιδάριον από της κοιλίας, και αυτός άρξεται σώσαι τον Ισραήλ εκ χειρός Φυλιστιίμ. 6 και εισήλθεν η γυνή και ειπε τω ανδρι αυτής λέγουσα· άνθρωπος Θεού ήλθε προς με, και είδος αυτού ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα· και ουκ ηρώτησα αυτόν, πόθεν εστί, και το όνομα αυτού ουκ απήγγειλέ μοι. 7 και ειπέ μοι· ιδού συ εν γαστρί έχεις και τέξη υιόν· και νυν μη πής οίνον και μέθυσμα και μη φάγης παν ακάθαρτον, ότι Θεού άγιον έσται το παιδάριον από γαστρός έως ημέρας θανάτου αυτού. 8 και προσηύξατο Μανωέ προς Κύριον και ειπεν· εν εμοί, Κύριε Αδωναϊέ, τον άνθρωπον του Θεού, ον απέστειλας, ελθέτω δη έτι προς ημάς και συμβιβασάτω ημάς τι ποιήσωμεν τω παιδίω τω τικτομένω. 9 και εισήκουσεν ο Θεός της φωνής Μανωέ, και ήλθεν ο άγγελος του Θεού έτι προς την γυναίκα, και αυτη εκάθητο εν αγρω, και Μανωέ ο ανήρ αυτής ουκ ην μετ' αυτής. 10 και ετάχυνεν η γυνή και έδραμε και ανήγγειλε τω ανδρι αυτής και ειπε προς αυτόν· ιδού ώπται προς με ο ανήρ, ος ήλθεν εν ημέρα προς με. 11 και ανέστη και επορεύθη Μανωέ οπίσω της γυναικός αυτού και ήλθε προς τον άνδρα και ειπεν αυτω· ει συ ει ο ανήρ ο λαλήσας προς την γυναίκα; και ειπεν ο άγγελος· εγώ. 12 και ειπε Μανωέ· νυν ελεύσεται ο λόγος σου· τις έσται κρίσις του παιδιου και τα ποιήματα αυτού; 13 και ειπεν ο άγγελος Κυρίου προς Μανωέ· από πάντων, ων ειρηκα προς την γυναίκα, φυλάξεται· 14 από παντός, ό εκπορεύεται εξ αμπέλου του οίνου, ου φάγεται και οίνον και μέθυσμα μη πιέτω και παν ακάθαρτον μη φαγέτω· πάντα όσα εντειλάμην αυτη, φυλάξεται. 15 και ειπε Μανωέ

προς τον άγγελον Κυρίου · κατάσχωμεν ὡδέ σε και ποιήσωμεν ενώπιόν σου έριφον αιγών. 16 και ειπεν ο άγγελος Κυρίου προς Μανωέ · εán κατάσχεις με, ου φάγομαι από των άρτων σου, και εán ποιήσης ολοκαύτωμα, τῷ Κυρίῳ ανοίσεις αυτό · ότι ουκ έγνω Μανωέ ότι άγγελος Κυρίου αυτός. 17 και ειπε Μανωέ προς τον άγγελον Κυρίου · τι το όνομά σοι; ότι έλθοι το ρήμά σου, και δοξάσομέν σε. 18 και ειπεν αυτω ο άγγελος Κυρίου · εις τι τούτο ερωτάς το όνομά μου; και αυτό εστι θαυμαστόν. 19 και έλαβε Μανωέ τον έριφον των αιγών και την θυσίαν και ανήνεγκεν επί την πέτραν τῷ Κυρίῳ · και διεχώρισε ποιήσαι, και Μανωέ και γυνή αυτού βλέποντες. 20 και εγένετο εν τῷ αναβήναι την φλόγα επάνω του θυσιαστηρίου έως του ουρανού και ανέβη ο άγγελος Κυρίου εν τη φλογί του θυσιαστηρίου, και Μανωέ και η γυνή αυτού βλέποντες και έπεσαν επί πρόσωπον αυτών επί την γην. 21 και ου προσέθηκεν έτι ο άγγελος Κυρίου οφθῆναι προς Μανωέ και προς την γυναίκα αυτού · τότε έγνω Μανωέ ότι άγγελος Κυρίου ούτος. 22 και ειπε Μανωέ προς την γυναίκα αυτού · θανάτω αποθανούμεθα, ότι Θεόν ειδομεν. 23 και ειπεν αυτω η γυνή αυτού · ει ήθελεν ο Κύριος θανατώσαι ημάς, ουκ αν έλαβεν εκ χειρός ημών ολοκαύτωμα και θυσίαν και ουκ αν έδειξεν ημίν ταύτα πάντα και καθώς καιρός ουκ αν ηκούτισεν ημάς ταύτα. 24 και έτεκεν η γυνή υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Σαμψών · και ηδρύνθη το παιδάριον, και ευλόγησεν αυτό Κύριος. 25 και ήρξατο πνεύμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι αυτω εν παρεμβολή Δάν και ανά μέσον Σαραά και ανά μέσον Εσθαόλ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ κατέβη Σαμψών εις Θαμναθά και ειδη γυναίκα εν Θαμναθά από των θυγατέρων των αλλοφύλων. 2 και ανέβη και απήγγειλε τῷ πατρί αυτού και τη μητρί αυτού και ειπε · γυναίκα εώρακα εν Θαμναθά από των θυγατέρων Φυλιστιίμ, και νυν λάβετε αυτήν εμοί εις γυναίκα. 3 και ειπεν αυτω ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού · μη ουκ εισί θυγατέρες των αδελφών σου και εκ παντός του λαού μου γυνή, ότι συ πορευή λαβείν γυναίκα από των

αλλοφύλων των απεριτμητών; και είπε Σαμψών προς τον πατέρα αυτού· ταύτην λάβε μοι, ότι αύτη ευθεία εν οφθαλμοίς μου. 4 και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού ουκ έγνωσαν ότι παρά Κυρίου εστί, ότι εκδίκησιν αυτός ζητεί εκ των αλλοφύλων· και εν τω καιρω εκείνω οι αλλόφυλοι κυριεύοντες εν Ισραήλ. 5 και κατέβη Σαμψών και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού εις Θαμναθά. και ήλθεν έως του αμπελώνος Θαμναθά, και ιδού σκύμνος λέοντος ωρυόμενος εις συνάντησιν αυτού· 6 και ήλατο επι ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και συνέτριψεν αυτόν, ωσει συντρίψει έριφον αιγών, και ουδέν ην εν ταις χερσίν αυτού. και ουκ απήγγειλε τω πατρί αυτού και τη μητρί αυτού ό εποίησε. 7 και κατέβησαν και ελάησαν τη γυναικί, και ηθύνθη εν οφθαλμοίς Σαμψών. 8 και υπέστρεψε μεθ ' ημέρας λαβείν αυτήν και εξέκλινεν ιδείν το πτώμα του λέοντος, και ιδού συναγωγή μελισσών εν τω στόματι του λέοντος και μέλι. 9 και εξείλεν αυτό εις χείρας αυτού και επορευέτο πορευόμενος και εσθίων· και επορεύθη προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού και έδωκεν αυτοίς, και έφαγον· και ουκ ανήγγειλεν αυτοίς ότι από στόματος του λέοντος εξείλε το μέλι. 10 και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την γυναίκα· και εποίησεν εκεί Σαμψών πότον ημέρας επτά, ότι ούτως ποιούσιν οι νεανίσκοι. 11 και εγένετο ότε είδον αυτόν, και έλαβον τριάκοντα κλητούς, και ήσαν μετ ' αυτού. 12 και είπεν αυτοίς Σαμψών· πρόβλημα υμίν προβάλλομαι· εάν απαγγέλλοντες απαγγείλητε αυτό εν ταις επτά ημέραις του πότου και εύρητε, δώσω υμίν τριάκοντα σινδόνας και τριάκοντα στολάς ιματίων· 13 και εάν μη δύνησθε απαγγείλαί μοι, δώσετε υμείς εμοί τριάκοντα θόνια και τριάκοντα αλλασσομένας στολάς ιματίων· και είπαν αυτω· προβάλλου το πρόβλημά σου, και ακουσόμεθα αυτό. 14 και είπεν αυτοίς· τι βρωτόν εξήλθεν εκ βιβρώσκοντος και από ισχυρού γλυκού; και ουκ ηδύναντο απαγγείλαι το πρόβλημα επί τρεις ημέρας. 15 και εγένετο εν τη ημέρα τη τετάρτη και είπαν τη γυναικί Σαμψών· απάτησον δη τον άνδρα σου και απαγγειλάτω σοι το πρόβλημα, μη ποτε κατακαύσωμέν σε και τον οίκον του πατρός σου εν πυρί· ή εκβιάσαι ημάς κεκλήκατε; 16 και έκλαυσεν η γυνή Σαμψών προς αυτόν και είπε· πλην μεμίσηκάς με και ουκ ηγάπησάς με, ότι το πρόβλημα, ό προεβάλου τοις υιοίς του λαού μου, ουκ απήγγειλάς μοι αυτό· και είπεν αυτη Σαμψών· ει τω πατρί μου και τη μητρί μου ουκ απήγγελκα, σοί απαγγειλω; 17 και έκλαυσε προς αυτόν επί τας επτά ημέρας, ας ην αυτοίς ο πότος· και εγένετο εν τη ημέρα τη εβδόμη και απήγγειλεν αυτη, ότι παρηνώχλησεν αυτω· και αυτη απήγγειλε τοις υιοίς του

λαού αυτής. 18 και είπαν αυτώ οι άνδρες της πόλεως εν τη ημέρα τη εβδόμη προ του ανατείλαι τον ήλιον· τι γλυκύτερον μέλιτος, και τι ισχυρότερον λέοντος; και είπεν αυτοίς Σαμψών· ει μη ηροτριάσατε εν τη δαμάλει μου, ουκ αν έγνωτε το πρόβλημά μου. 19 και ήλατο επ ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και κατέβη εις Ασκάλωνα και επάταξεν εξ αυτών τριακοντα άνδρας και έλαβε τα ιμάτια αυτών και έδωκε τας στολάς τοις απαγγείλασι το πρόβλημα. και ωργίσθη θυμω Σαμψών και ανέβη εις τον οίκον του πατρός αυτου. 20 και εγένετο η γυνή Σαμψών ενί των φίλων αυτου, ων εφιλίασεν.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εγένετο μεθ ' ημέρας εν ημέραις θερισμού πυρών και επεσκέψατο Σαμψών την γυναίκα αυτου εν ερίφω αιγών και είπεν· εισελεύσομαι προς την γυναίκα μου και εις το ταμειον· και ουκ έδωκεν αυτον ο πατήρ αυτης εισελθειν. 2 και είπεν ο πατήρ αυτης λέγων· είπα ότι μισών εμίσησας αυτην, και έδωκα αυτην ενί των εκ των φίλων σου· μη ουχί η αδελφή αυτης η νεωτέρα αγαθωτέρα υπέρ αυτην; έστω δη σοι αντι αυτης. 3 και είπεν αυτοίς Σαμψών· ηθώωμαι και το άπας από αλλοφύλων, ότι ποιώ εγώ μετ ' αυτών πονηριαν. 4 και επορεύθη Σαμψών και συνέλαβε τριακοσίας αλώπεκας και έλαβε λαμπάδας και επέστρεψε κέρκον προς κέρκον και έθηκε λαμπάδα μίαν αναμέσον των δύο κέρκων και έδησε· 5 και εξέκαυσε πυρ εν ταις λαμπάσι και εξαπέστειλεν εν τοις σταχύσι των αλλοφύλων, και εκάησαν από άλωνος και έως σταχύων ορθών και έως αμπελώνος και ελαιας. 6 και είπαν οι αλλόφυλοι· τις εποίησε ταύτα; και είπαν· Σαμψών ο νυμφιος του Θαμνί, ότι έλαβε την γυναίκα αυτου και έδωκεν αυτην τω εκ των φίλων αυτου· και ανέβησαν οι αλλόφυλοι και ενέπρησαν αυτην και τον οίκον του πατρός αυτης εν πυρί. 7 και είπεν αυτοίς Σαμψών· εάν ποιήσητε ούτως ταύτην, ότι η μην εκδικήσω εν υμίν και έσχατον κοπάσω. 8 και επάταξεν αυτους κνήμην επί μηρόν πληγην μεγάλην· και κατέβη και εκάθισεν εν τρυμαλιά της πέτρας 'Ητάμ.

9 Και ανέβησαν οι αλλόφυλοι και παρενέβαλον εν Ιούδα και εξερρίφσαν εν Λεχί. 10 και είπαν ανήρ Ιούδα· εις τι ανέβητε εφ' ημάς; και είπον οι αλλόφυλοι· δήσαι τον Σαμψών ανέβημεν και ποιήσαι αυτω τον τρόπον εποίησεν ημίν. 11 και κατέβησαν τρισχίλιοι από Ιούδα άνδρες εις τρυμαλιάν πέτρας Ήτάμ και είπαν προς Σαμψών· ουκ οίδας ότι κυριεύουσιν οι αλλόφυλοι ημών, και τι τούτο εποίησας ημίν; και είπεν αυτοίς Σαμψών· τον τρόπον εποίησάν μοι, ούτως εποίησα αυτοίς. 12 και είπαν αυτω· δήσαι σε κατέβημεν του δούναί σε εν χειρί αλλοφύλων. και είπεν αυτοίς Σαμψών· ομόσατέ μοι μη ποτε συναντήσητε εν εμοί υμείς. 13 και είπον αυτω λέγοντες· ουχί, ότι αλλ' ή δεσμω δήσομέν σε και παραδώσομέν σε εν χειρί αυτών και θανάτω ου θανατώσομέν σε· και έδησαν αυτόν εν δυσί καλωδίοις καινοίς και ανήνεγκαν αυτόν από της πέτρας εκείνης. 14 και ήλθον έως Σιαγόνος· και οι αλλόφυλοι ηλάλαξαν και έδραμον εις συνάντησιν αυτου· και ήλατο επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και εγενήθη τα καλώδια τα επί βραχίοσιν αυτου ωσει στυππίον, ό εξακαύθη εν πυρί, και ετάκησαν δεσμοί αυτου από χειρών αυτου. 15 και εύρε σιαγόνα όνου εξερριμένη και εξέτεινε την χείρα αυτου και έλαβεν αυτήν και επάταξεν εν αυτη χιλίους άνδρας. 16 και είπε Σαμψών· εν σιαγόνι όνου εξαλείφω εξήλειψα αυτους, ότι εν τη σιαγόνι του όνου επάταξα χιλίους άνδρας. 17 και εγένετο ως επαύσατο λαλών, και έρριψε την σιαγόνα εκ της χειρός αυτου· και εκάλεσε τον τόπον εκείνον Αναίρεισις σιαγόνος. 18 και εδιψησε σφόδρα, και εκλαυσε προς Κύριον και είπε· συ ευδόκησας εν χειρί δούλου σου την σωτηριάν την μεγάλην ταύτην, και νυν αποθανούμαι τω δίψει και εμπεισούμαι εν χειρί των απεριτμήτων. 19 και έρρηξεν ο Θεός τον λάκκον τον εν τη σιαγόνι, και εξήλθεν εξ αυτου ύδωρ, και έπιε, και επέστρεψε το πνεύμα αυτου και έζησε. δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτης Πηγή του επικαλουμένου, ή εστιν εν Σιαγόνι, έως της ημέρας ταύτης. 20 και έκρινε τον Ισραήλ εν ημέραις αλλοφύλων είκοσιν έτη.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ επορεύθη Σαμφών εις Γάζαν · και είδεν εκεί γυναίκα πόρνην και εισήλθε προς αυτήν. 2 και ανηγγέλη τοις Γαζαίοις λέγοντες · ήκει Σαμφών ώδε. και εκύκλωσαν και ενήδρευσαν επί αυτόν όλην την νύκτα εν τη πόλη της πόλεως και εκώφευσαν όλην την νύκτα λέγοντες · έως διαφάση ο όρθρος, και φονεύσωμεν αυτόν. 3 και εκοιμήθη Σαμφών έως μεσονυκτίου · και ανέστη εν ημίσει της νυκτός και επελάβετο των θυρών της πόλης της πόλεως συν τοις δυοί σταθμοίς και ανεβάσταζεν αυτάς συν τω μοχλω και έθηκεν επί ώμων αυτού και ανέβη επί την κορυφήν του όρους του επί προσώπου του Χεβρών και έθηκεν αυτά εκεί.

4 Και εγένετο μετά τούτο και ηγάπησε γυναίκα εν Αλωωρήχ, και όνομα αυτη Δαλιδά. 5 και ανέβησαν προς αυτήν οι άρχοντες των αλλοφύλων και είπαν αυτη · απάτησον αυτόν, και ιδέ εν τίνι η ισχύς αυτού η μεγάλη και εν τίνι δυνησόμεθα αυτω και δήσομεν αυτόν του ταπεινώσαι αυτόν, και ημείς δώσομέν σοι ανήρ χιλίους και εκατόν αργυρίου. 6 και είπε Δαλιδά προς Σαμφών · απαγγελον δη μοι εν τίνι η ισχύς σου η μεγάλη και εν τίνι δεθήση του ταπεινωθήναι σε. 7 και είπε προς αυτήν Σαμφών · εάν δήσωσί με εν επτά νευραίς υγραίς μη διεφθαρμέναις, και ασθενήσω και έσομαι ως εις των ανθρώπων. 8 και ανήνεγκαν αυτη οι άρχοντες των αλλοφύλων επτά νευράς υγράς μη διεφθαρμένας, και έδησεν αυτόν εν αυταίς · 9 και το ένεδρον αυτη εκάθητο εν τω ταμιείω · και είπεν αυτω · αλλόφυλοι επί σε, Σαμφών · και διέσπασε τας νευράς, ως ει τις αποσπάσει στρέμμα στυπίου εν τω οσφρανθήναι αυτό πυρός · και ουκ εγνώσθη η ισχύς αυτού. 10 και είπε Δαλιδά προς Σαμφών · ιδού επλάνησάς με και ελάλησας προς με ψευδή · νυν συν ανάγγελόν μοι εν τίνι δεθήση. 11 και είπε προς αυτήν · εάν δεσμεύοντες δήσωσί με εν καλωδίσι καινοις, οίς ουκ εγένετο εν αυτοίς έργον, και ασθενήσω και έσομαι ως εις των ανθρώπων. 12 και έλαβε Δαλιδά καλώδια καινά και έδησεν αυτόν εν αυτοίς · και τα ένεδρα εξήλθεν εκ του ταμιείου · και είπεν · αλλόφυλοι επί σε, Σαμφών · και διέσπασεν αυτά από βραχιόνων αυτού ωσει σπαρτίον. 13 και είπε Δαλιδά προς Σαμφών · ιδού επλάνησάς με και ελάλησας προς με ψευδή · ανάγγελον δη μοι εν τίνι δεθήση. και είπε προς αυτήν · εάν υφάνης τας επτά σειράς της κεφαλής μου συν τω διάσματι και εγκρούσης τω πασσάλω εις τον τοίχον, και έσομαι ως εις των ανθρώπων ασθενής. 14 και εγένετο εν τω κοιμάσθαι αυτόν και έλαβε Δαλιδά τας επτά σειράς της κεφαλής αυτού και ύφανεν εν τω διάσματι και έπηξε τω πασσάλω εις τον τοίχον και είπεν · αλλόφυλοι επί σε, Σαμφών · και εξυπνίσθη από του ύπνου αυτού και εξήρε τον πάσσαλον του υφάσματος εκ

του τοίχου. 15 και είπε προς Σαμφών Δαλιδά· Πως λέγεις, ηγάπηκά σε, και η καρδιά σου ουκ έστι μετ' εμού; τούτο τρίτον επλάνησάς με και ουκ απήγγειλάς μοι εν τίνι η ισχύς σου η μεγάλη. 16 και εγένετο ότε εξέθλιψεν αυτόν εν λόγοις αυτής πάσας τας ημέρας και εστενοχώρησεν αυτόν, και ωλιγοψύχησεν έως του αποθανείν· 17 και ανήγγειλεν αυτη πάσαν την καρδιαν αυτού και είπεν αυτη· σίδηρος ουκ ανέβη επί την κεφαλήν μου, ότι άγιος Θεού εγώ ειμι από κοιλίας μητρός μου· εάν ουν ξυρήσωμαι, αποστήσεται απ' εμού η ισχύς μου, και ασθενήσω και έσομαι ως πάντες οι άνθρωποι. 18 και είδε Δαλιδά, ότι απήγγειλεν αυτη πάσαν την καρδιαν αυτού, και απέστειλε και εκάλεσε τους άρχοντας των αλλοφύλων, λέγουσα· ανάβητε έτι το άπαξ τούτο, ότι απήγγειλέ μοι πάσαν την καρδιαν αυτού· και ανέβησαν προς αυτην οι άρχοντες των αλλοφύλων και ανήνεγκαν το αργύριον εν χερσίν αυτών. 19 και εκοίμισε Δαλιδά τον Σαμφών επί τα γόνατα αυτής· και εκάλεσεν άνδρα, και εξύρησε τας επτά σειράς της κεφαλής αυτού· και ήρξατο ταπεινώσαι αυτόν, και απέστη η ισχύς αυτού απ' αυτού. 20 και είπε Δαλιδά· αλλόφυλοι επί σε, Σαμφών. και εξυπνίσθη εκ του ύπνου αυτού και είπεν· εξελεύσομαι ως άπαξ και άπαξ και εκτιναχθήσομαι· και αυτός ουκ έγνω ότι ο Κύριος απέστη απάνωθεν αυτού. 21 και εκράτησαν αυτόν οι αλλόφυλοι και εξέκοψαν τους οφθαλμούς αυτού· και κατήνεγκαν αυτόν εις Γάζαν και επέδησαν αυτόν εν πέδαις χαλκείαις, και ην αλήθων εν οίκω του δεσμοτηρίου.

22 Και ήρξατο θριξ της κεφαλής αυτού βλαστάνειν, καθώς εξυρήσατο. 23 και οι άρχοντες των αλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τω Δαγών θεω αυτών και ευφρανθήναι και είπαν· έδωκεν ο Θεός εν χειρί ημών τον Σαμφών τον εχθρόν ημών. 24 και είδον αυτόν ο λαός και ύμνησαν τον θεόν αυτών, ότι παρέδωκεν ο θεός ημών τον εχθρόν ημών εν χειρί ημών, τον ερημούντα την γην ημών, και ος επλήθυνε τους τραυματίας ημών. 25 και ότε ηγαθύνθη η καρδιά αυτών, και είπαν· καλέσατε τον Σαμφών εξ οίκου φυλακής, και παιξάτω ενώπιον ημών. και εκάλεσαν τον Σαμφών εξ οίκου δεσμοτηρίου, και έπαιζεν ενώπιον αυτών, και ερράπιζον αυτόν και έστησαν αυτόν ανά μέσον των κιώνων. 26 και είπε Σαμφών προς τον νεανίαν τον κρατούντα την χείρα αυτού· άφες με και ψηλαφήσω τους κίονας, εφ' οίς ο οίκος επ' αυτούς, και επιστηριχθήσομαι επ' αυτούς. 27 και ο οίκος πλήρης των ανδρών και των γυναικών, και εκεί πάντες οι άρχοντες των αλλοφύλων, και επί το

δώμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παγνίαις Σαμψών. 28 καὶ ἐκλάυσε Σαμψών πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· Ἀδωναῖ᾽ Κύριε, μνήσθητι δη μου νυν καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι το ἅπαξ τοῦτο, Θεέ, καὶ ανταποδώσω ανταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς αλλοφύλοις. 29 καὶ περιέλαβε Σαμψών τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου, ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῆ ἀριστερᾷ αὐτοῦ. 30 καὶ εἶπε Σαμψών· ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ τῶν αλλοφύλων· καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχυρῷ, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν τὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες, οὓς ἐθανάτωσε Σαμψών ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 31 καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀνά μέσον Σαραὰ καὶ ἀνά μέσον Εὐθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσὶν ἔτη.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Εφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας. 2 καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν, οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῆ καὶ με ἠράσω καὶ προσείπας ἐν ὧσί μου, ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ υἱὸς μου τῷ Κυρίῳ. 3 καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἀγιάζουσα ἠγίασα τὸ ἀργύριον τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρὸς μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νυν ἀποδώσω αὐτό σοι. 4 καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία. 5 καὶ ὁ οἶκος Μιχαία, αὐτῷ οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐποίησεν ἐφῶδ καὶ θεραφίν καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα. 6 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεέμ δήμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῶκει ἐκεῖ.

8 και επορεύθη ο ανήρ από Βηθλεέμ της πόλεως Ιούδα παροικήσαι εν ω εάν εύρη τόπω, και ήλθεν έως όρους Εφραΐμ και έως οίκου Μιχαΐα του ποιήσαι οδόν αυτού. 9 και είπεν αυτω Μιχαΐας· πόθεν έρχη; και είπε προς αυτόν· Λευίτης ειμί εκ Βηθλεέμ Ιούδα, και εγώ πορεύομαι παροικήσαι εν ω εάν εύρω τόπω. 10 και είπεν αυτω Μιχαΐας· κάθου μετ' εμού και γίνου μοι εις πατέρα και εις ιερέα, και εγώ δώσω σοι δέκα αργυρίου εις ημέραν και στολήν ιματίων και τα προς ζώήν σου. 11 και επορεύθη ο Λευίτης και ήρξατο παροικείν παρά τω ανδρί, και εγενήθη ο νεανίας αυτω ως εις από υιών αυτού. 12 και επλήρωσε Μιχαΐας την χείρα του Λευίτου, και εγένετο αυτω εις ιερέα και εγένετο εν τω οίκω Μιχαΐα. 13 και είπε Μιχαΐας· νυν έγνων ότι αγαθυνεί μοι Κύριος, ότι εγένετό μοι ο Λευίτης εις ιερέα.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΕΝ ταις ημέραις εκείναις ουκ ην βασιλεύς εν Ισραήλ. και εν ταις ημέραις εκείναις η φυλή Δάν εξήτει εαυτη κληρονομίαν κατοικήσαι, ότι ουκ ενέπεσεν αυτη έως της ημέρας εκείνης εν μέσω φυλών υιών Ισραήλ κληρονομία. 2 και απέστειλαν οι υιοί Δάν από δήμων αυτών πέντε άνδρας υιούς δυνάμεως από Σαραά και από Εσθαόλ του κατασκέψασθαι την γην και εξιχνιάσαι αυτην και είπαν προς αυτούς· πορεύεσθε και εξιχνιάσατε την γην. και ήλθον έως όρους Εφραΐμ έως οίκου Μιχαΐα και ηυλίσθησαν αυτοί εκεί 3 εν οίκω Μιχαΐα, και αυτοί επέγνωσαν την φωνήν του νεανίσκου του Λευίτου και εξέκλιναν εκεί και είπαν αυτω· τις ήνεγκέ σε ώδε, και συ τι ποιείς εν τω τόπω τούτω, και τι σοι ώδε; 4 και είπε προς αυτούς· ούτω και ούτως εποίησέ μοι Μιχαΐας και εμισθώσατό με, και εγενόμην αυτω εις ιερέα. 5 και είπαν αυτω· επερώτησον δη εν τω Θεω, και γνωσόμεθα ει ευοδωθήσεται η οδός ημών, εν ή ημείς πορευόμεθα εν αυτη. 6 και είπεν αυτοίς ο ιερεύς· πορεύεσθε εν ειρήνη· ενώπιον Κυρίου η οδός υμών, εν ή πορεύεσθε εν αυτη. 7 και επορεύθησαν οι πέντε άνδρες και ήλθον εις Λαισά· και είδαν τον λαόν τον εν μέσω αυτης καθήμενον επ' ελπίδι, ως κρίσις Σιδωνίων ηουχάζουσα, και ουκ έστι διατρέπων ή καταισχύνων λόγον εν τη γη, κληρονόμος εκπιέζων

θησαυρούς, και μακράν εισι Σιδωνίων και λόγον ουκ έχουσι προς άνθρωπον. 8 και ήλθον οι πέντε άνδρες προς τους αδελφούς αυτών εις Σαραά και Εσθαόλ και ειπον τοις αδελφοίς αυτών · τι υμείς κάθησθε; 9 και ειπαν · ανάστητε και αναβώμεν επι ‘ αυτούς, ότι ειδομεν την γην και ιδού αγαθή σφόδρα · και υμείς ησυχάζετε; μη σκνήσητε του πορευθήναι και εισελθειν του κληρονομήσαι την γην. 10 και ηνίκα εάν έλθητε, εισελεύσεσθε προς λαόν επι ‘ ελπίδι, και η γη πλατεια, ότι έδωκεν αυτην ο Θεός εν χειρί υμών, τόπος, όπου ουκ έστιν εκει υστέρημα παντός ρήματος των εν τη γη.

11 Και απήραν εκειθεν από δήμων του Δάν από Σαραά και από Εσθαόλ εξακόσιοι άνδρες εξωσμένοι σκεύη παρατάξεως. 12 και ανέβησαν και παρενέβαλον εν Καριαθιαρίμ εν Ιούδα · δια τούτο εκλήθη εν εκείνω τω τόπω Παρεμβολή Δάν έως της ημέρας ταύτης, ιδού οπισω Καριαθιαρίμ. 13 και παρήλθον εκειθεν όρος Εφραίμ και ήλθον έως οικου Μιχαία. 14 και απεκρίθησαν οι πέντε άνδρες οι πορευόμενοι κατασκέψασθαι την γην Λαισα και ειπαν προς τους αδελφούς · έγνωτε ότι εστιν εν τω οίκω τούτω εφώδ και θεραφίν και γλυπτόν και χωνευτόν; και νυν γνώτε ό,τι ποιήσετε. 15 και εξέκλιναν εκει και εισήλθον εις τον οίκον του νεανίσκου του Λευίτου, εις τον οίκον Μιχαία, και ηρώτησαν αυτόν εις ειρήνην. 16 και οι εξακόσιοι άνδρες οι ανεζωσμένοι τα σκεύη της παρατάξεως αυτών εσώτες παρά θύρας της πύλης, οι εκ των υιών Δάν. 17 και ανέβησαν οι πέντε άνδρες οι πορευθέντες κατασκέψασθαι την γην και εισήλθον εκει εις οίκον Μιχαία, και ο ιερές εστώς · 18 και έλαβον το γλυπτόν και το εφώδ και το θεραφίν και το χωνευτόν. και ειπε προς αυτούς ο ιερές · τι υμείς ποιείτε; 19 και ειπαν αυτω · κώφευσον, επίθες την χειρά σου επι το στόμα σου και δεύρο μεθ ‘ ημών και γένου ημίν εις πατέρα και εις ιερέα · μη αγαθόν είναιί σε ιερέα οικου ανδρός ενός ή γενέσθαι σε ιερέα φυλής και οικου εις δήμον Ισραήλ; 20 και ηγαθύνθη η καρδια του ιερέως, και έλαβε το εφώδ και το θεραφίν και το γλυπτόν και το χωνευτόν και ήλθεν εν μέσω του λαού. 21 και επέστρεψαν και απήλθαν · και έθηκαν τα τέκνα και την κτήσιν και το βάρος εμπροσθεν αυτών. 22 αυτοί εμάκρυναν από οικου Μιχαία και ιδού Μιχαίας και οι άνδρες οι εν ταις οικίαις ταις μετά οικου Μιχαία εβόησαν και κατελάβοντο τους υιούς Δάν. 23 και επέστρεψαν οι υιοί Δάν το πρόσωπον αυτών και ειπαν τω Μιχαία · τι εστί σοι, ότι εβόησας; 24 και ειπε Μιχαίας · ότι το γλυπτόν μου, ό εποίησα, ελάβετε και τον ιερέα και επορευθήτε · και τι μοι έτι; και τι τούτο λέγετε προς με · τι κράζεις; 25 και ειπαν προς αυτόν οι υιοί Δάν ·

μη ακουσθήτω δη φωνή σου μεθ' ημών, μη ποτε συναντήσωσιν ημίν άνδρες πικροί ψυχή και προσθήσουσι ψυχήν σου και την ψυχήν του οίκου σου. 26 και επορεύθησαν οι υιοί Δάν εις οδόν αυτών· και είδε Μιχαίας ότι δυνατώτεροί εισιν υπέρ αυτών, και επέστρεψεν εις τον οίκον αυτού. 27 και οι υιοί Δάν έλαβον ό έποίησε Μιχαίας, και τον ιερέα, ος ην αυτω, και ήλθον επί Λαισα, επί λαόν ησυχάζοντα και πεποιθότα επ' ελπίδι και επάταξαν αυτούς εν στόματι ρομφαίας και την πόλιν ενέπησαν εν πυρί· 28 και ουκ ην ο ρυόμενος, ότι μακράν εστιν από Σιδωνίων, και λόγος ουκ έστιν αυτοίς μετά ανθρώπου, και αυτή εν τη κοιλάδι του οίκου Ραάβ. και ωκοδόμησαν την πόλιν και κατεσκήνωσαν εν αυτη 29 και εκάλεσαν το όνομα της πόλεως Δάν εν ονόματι Δάν πατρός αυτών, ος ετέχθη τω Ισραήλ· και ην Ουλαμαΐς όνομα της πόλεως το πρότερον. 30 και έστησαν εαυτοίς οι υιοί Δάν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν υιος Γηρσών υιος Μανασσή, αυτός και οι υιοί αυτού ήσαν ιερείς τη φυλή Δάν έως ημέρας της αποικίας της γης. 31 και έθηκαν εαυτοίς το γλυπτόν, ό έποίησε Μιχαίας πάσας τας ημέρας, ας ην ο οίκος του Θεού εν Σηλώμ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ εγένετο εν ταις ημέραις εκείναις ουκ ην βασιλεύς εν Ισραήλ· και εγένετο ανήρ Λευίτης παροικών εν μηροίς όρους Εφραΐμ και έλαβεν αυτω γυναίκα παλλακήν από Βηθλεέμ Ιούδα. 2 και επορεύθη απ' αυτού η παλλακή αυτού και απήλθε παρ' αυτού εις οίκον πατρός αυτής εις Βηθλεέμ Ιούδα και ην εκεί ημέρας μηνών τεσσάρων. 3 και ανέστη ο ανήρ αυτής και επορεύθη οπίσω αυτής του λαλήσαι επί καρδίαν αυτής του επιστρέψαι αυτήν αυτω, και νεανίας αυτού μετ' αυτού και ζεύγος όνων· η δε εισήνεγκεν αυτόν εις οίκον πατρός αυτής, και είδεν αυτόν ο πατήρ της νεάνιδος και ηυφράνθη εις συνάντησιν αυτού. 4 και κατέσχεν αυτόν ο γαμβρός αυτού ο πατήρ της νεάνιδος και εκάθισε μετ' αυτού επί τρεις ημέρας, και έφαγον και έπιον και ηυλίσθησαν εκεί. 5 και εγένετο τη ημέρα τη τετάρτη και ώρθρισαν το πρωϊ και ανέστη του πορευθήναι· και είπεν ο πατήρ της νεάνιδος προς τον

νυμφίον αυτού · στήρισον την καρδιαν σου ψωμω άρτου, και μετά τούτο πορεύεσθε. 6 και
 εκάθισαν και έφαγον οι δύο επί το αυτό και έπιον · και είπεν ο πατήρ της νεάνιδος προς τον
 άνδρα · άγε δη αυλισθητι, και αγαθυνθήσεται η καρδια σου. 7 και ανέστη ο ανήρ του
 πορεύεσθαι αυτός · και εβιάσατο αυτόν ο γαμβρός αυτού, και εκάθισε και ηυλισθη εκεί. 8 και
 ώρθρισε το πρωϊ τη ημέρα τη πέμπτη του πορευθήναι · και είπεν ο πατήρ της νεάνιδος ·
 στήρισον δη την καρδιαν σου και στρατεύσον έως κλίνει την ημέραν · και έφαγον οι δύο. 9
 και ανέστη ο ανήρ του πορευθήναι, αυτός και η παλλακή αυτού και ο νεανίας αυτού · και
 είπεν αυτω ο γαμβρός αυτού ο πατήρ της νεάνιδος · ιδού δη ησθένησεν ημέρα εις την
 εσπέραν · αυλισθητι ώδε, και αγαθυνθήσεται η καρδια σου, και ορθριείτε αύριον εις οδόν
 υμών και πορεύση εις το σκήνωμά σου. 10 και ουκ ευδόκησεν ο ανήρ αυλισθήναι και ανέστη
 και απήλθε και ήλθεν έως απέναντι Ιεβούς (αυτή εστιν Ιερουσαλήμ), και μετ ' αυτού ζεύγος
 όνων επισεσαγμένων, και η παλλακή αυτού μετ ' αυτού. 11 και ήλθοσαν έως Ιεβούς, και η
 ημέρα προβεβήκει σφόδρα · και είπεν ο νεανίας προς τον κύριον αυτού · δεύρο δη και
 εκκλίνωμεν εις πόλιν του Ιεβουσί ταύτην και αυλισθώμεν εν αυτη. 12 και είπε προς αυτόν ο
 κύριος αυτού · ουκ εκκλινούμεν εις πόλιν αλλοτρίαν, εν ή ουκ έστιν από υιών Ισραήλ ώδε,
 και παρελευσόμεθα έως Γαβαά. 13 και είπε τω νεανία αυτού · δεύρο και εγγίσωμεν ενί των
 τόπων και αυλισθησόμεθα εν Γαβαά ή εν Ραμά. 14 και παρήλθον και επορεύθησαν, και έδω
 αυτοίς ο ήλιος εχόμενα της Γαβαά, ή εστι τω Βενιαμίν. 15 και εξέκλιναν εκεί του εισελθειν
 αυλισθήναι εν Γαβαά · και εισήλθον και εκάθισαν εν τη πλατειά της πόλεως, και ουκ ην ανήρ
 συνάγων αυτούς εις οικίαν αυλισθήναι. 16 και ιδού ανήρ πρεσβύτης ήρχετο εξ έργων αυτού
 εξ αγρού εν εσπέρα · και ο ανήρ ην εξ όρους Εφραϊμ, και αυτός παρώκει εν Γαβαά, και οι
 άνδρες του τόπου υιοί Βενιαμίν. 17 και ήρε τους οφθαλμούς αυτού και είδε τον οδοιπόρον
 άνδρα εν τη πλατειά της πόλεως · και είπεν ο ανήρ ο πρεσβύτης · που πορεύη και πόθεν έρχη;
 18 και είπεν προς αυτόν · παραπορευόμεθα ημεις από Βηθλεέμ Ιούδα έως μηρών όρους
 Εφραϊμ · εκείθεν εγώ ειμι και επορεύθην έως Βηθλεέμ Ιούδα, και εις τον οίκόν μου εγώ
 πορεύομαι, και ουκ έστιν ανήρ συνάγων με εις την οικίαν · 19 και γε άχυρα και χορτάσματά
 εστι τοις όνοις ημών, και άρτος και οίνός εστιν εμοί και τη παιδίσκη και τω νεανίσκω μετά
 των παιδών σου, ουκ έστιν υστέρημα παντός πράγματος. 20 και είπεν ο ανήρ πρεσβύτης ·
 ειρήνη σοι, πλήν παν το υστέρημά σου επ ' εμέ · πλήν εν τη πλατειά ου μη αυλισθήση. 21 και

εισήνεγκεν αυτόν εις τον οίκον αυτού και τόπον εποίησε τοις όνοις, και αυτοί ενίψαντο τους πόδας αυτών και έφαγον και έπιον. 22 αυτοί δε αγαθύνοντες καρδιαν αυτών και ιδού άνδρες της πόλεως υιοί παρανόμων εκόκλωσαν την οικίαν κρούοντες επί την θύραν. και είπον προς τον άνδρα τον κύριον του οίκου τον πρεσβύτην λέγοντες · εξένεγκε τον άνδρα, ος εισήλθεν εις την οικίαν σου, ίνα γνώμεν αυτόν. 23 και εξήλθε προς αυτούς ο ανήρ ο κύριος του οίκου και είπε · μη αδελφοί, μη κακοποιήσητε δη μετά το εισελθείν τον άνδρα τούτον εις την οικίαν μου, μη ποιήσητε την αφροσύνην ταύτην · 24 ιδέ η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή αυτού, εξάξω αυτάς, και ταπεινώσατε αυτάς και ποιήσατε αυταίς το αγαθόν εν οφθαλμοίς υμών · και τω ανδρί τούτω μη ποιήσητε το ρήμα της αφροσύνης ταύτης. 25 και ουκ ευδόκησαν οι άνδρες του εισακούσαι αυτού. και επελάβετο ο ανήρ της παλλακής αυτού και εξήγαγεν αυτήν προς αυτούς έξω, και έγνωσαν αυτήν και ενέπαιζον εν αυτη όλην την νύκτα έως το πρωϊ · και εξαπέστειλαν αυτήν, ως ανέβη το πρωϊ. 26 και ήλθεν η γυνή προς τον όρθρον και έπεσε παρά την θύραν του οίκου, ου ην αυτής εκεί ο ανήρ, έως ου διέφασε. 27 και ανέστη ο ανήρ αυτής το πρωϊ και ήνοιξε τας θύρας του οίκου, και εξήλθε του πορευθήναι την οδόν αυτού, και ιδού η γυνή αυτού η παλλακή πεπτωκυία παρά τας θύρας του οίκου, και αι χείρες αυτής επί το πρόθυρον. 28 και είπε προς αυτήν · ανάστα και απέλθωμεν · και ουκ απεκρίθη, ότι ην νεκρά. και έλαβεν αυτήν επί τον όνον και επορεύθη εις τον τόπον αυτού. 29 και έλαβε την ρομφαίαν και εκράτησε την παλλακήν αυτού και εμέλισεν αυτήν εις δώδεκα μέλη και απέστειλεν αυτά εν παντί ορίω Ισραήλ. 30 και εγένετο πας ο βλέπων έλεγεν · ουκ εγένετο και ουχ εώραται από ημέρας αναβάσεως υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης θέσθε υμίν αυτοίς βουλήν επ ' αυτήν και λαλήσατε.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ εξήλθον πάντες οι υιοί Ισραήλ, και εξεκκλησιάσθη η συναγωγή ως ανήρ εις από Δάν και έως Βηρσαβεέ και γη του Γαλαάδ προς Κύριον εις Μασσηφά. 2 και εστάθησαν κατά

πρόσωπον Κυρίου πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ εν εκκλησία του λαού του Θεού, τετρακόσαι χιλιάδες ανδρών πεζών έλκοντες ρομφαίαν. 3 και ήκουσαν οι υιοί Βενιαμίν ότι ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μασσηφά. και ελθόντες είπαν οι υιοί Ισραήλ· λαλήσατε, που εγένετο η πονηρία αύτη; 4 και απεκρίθη ο ανήρ ο Λευίτης, ο ανήρ της γυναικός της φονευθείσης, και είπεν· εις Γαβαά της Βενιαμίν ήλθον εγώ και η παλλακή μου του αυλισθήναι. 5 και ανέστησαν επ' εμέ οι άνδρες της Γαβαά και εκύκλωσαν επ' εμέ επί την οικίαν νυκτός· εμέ ηθέλησαν φονεύσαι και την παλλακήν μου εταπεινώσαν και απέθανε. 6 και εκράτησα την παλλακήν μου και εμέλισα αυτήν και εξαπέστειλα εν παντί ορίω κληρονομίας υιών Ισραήλ, ότι εποίησαν ζέμα και απόπτωμα εν Ισραήλ. 7 ιδού πάντες υμεις, υιοί Ισραήλ, δότε εαυτοίς λόγον και βουλήν εκεί. 8 και ανέστη πας ο λαός ως ανήρ εις, λέγοντες· ουκ απελευσόμεθα ανήρ εις σκήνωμα αυτού και ουκ επιστρέψομεν ανήρ εις τον οίκον αυτού. 9 και νυν τούτο το ρήμα, ό ποιηθήσεται τη Γαβαά· αναβησόμεθα επ' αυτήν εν κλήρω, 10 πλήν ληψόμεθα δέκα άνδρας τοις εκατόν εις πάσας φυλάς Ισραήλ και εκατόν τοις χιλίοις και χιλίους τοις μυρίοις, λαβείν επισιτισμόν του ποιήσαι ελθείν αυτούς εις Γαβαά Βενιαμίν, ποιήσαι αυτη κατά παν το απόπτωμα, ό εποίησεν εν Ισραήλ. 11 και συνήχθη πας ανήρ Ισραήλ εις την πόλιν ως ανήρ εις.

12 Και απέστειλαν αι φυλαί Ισραήλ άνδρας εν πάση φυλή Βενιαμίν λέγοντες· τις η πονηρία αύτη η γενομένη εν υμίν; 13 και νυν δότε τους άνδρας υιούς παρανόμων τους εν Γαβαά, και θανατώσομεν αυτούς και εκκαθαριούμεν πονηρίαν από Ισραήλ. και ουκ ευδόκησαν οι υιοί Βενιαμίν ακούσαι της φωνής των αδελφών αυτών υιών Ισραήλ. 14 και συνήχθησαν οι υιοί Βενιαμίν από των πόλεων αυτών εις Γαβαά εξελθείν εις παράταξιν προς υιούς Ισραήλ. 15 και επεσκέπησαν οι υιοί Βενιαμίν εν τη ημέρα εκείνη από των πόλεων είκοσι τρεις χιλιάδες, ανήρ έλκων ρομφαίαν, εκτός των οικούντων την Γαβαά, οι επεσκέπησαν επτακόσοι άνδρες 16 εκλεκτοί εκ παντός λαού αμφοτεροδέξιοι· πάντες ούτοι σφενδονήται εν λίθοις προς τρίχα, και ουκ εξαμαρτάνοντες. 17 και ανήρ Ισραήλ επεσκέπησαν εκτός του Βενιαμίν, τετρακόσαι χιλιάδες ανδρών ελκόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι άνδρες παρατάξεως. 18 και ανέστησαν και ανέβησαν εις Βαιθήλ και ηρώτησαν εν τω Θεω και είπαν οι υιοί Ισραήλ· τις αναβήσεται ημίν εν αρχή εις παράταξιν προς υιούς Βενιαμίν; και είπε Κύριος· Ιούδας εν αρχή αναβήσεται αφηγούμενος. 19 και ανέστησαν οι υιοί Ισραήλ το πρωϊ και παρενέβαλον επί

Γαβαά. 20 και εξήλθον πας ανήρ Ισραήλ εις παράταξιν προς Βενιαμίν και συνήψαν αυτοίς επί Γαβαά. 21 και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν από της Γαβαά και διέφθειραν εν Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη δύο και είκοσι χιλιάδας ανδρών επί την γην. 22 και ενίσχυσαν ανήρ Ισραήλ και προσέθησαν συνάψαι παράταξιν εν τω τόπω, όπου συνήψαν εν τη ημέρα τη πρώτη. 23 και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ και έκλαυσαν ενώπιον Κυρίου έως εσπέρας και ηρώτησαν εν Κυρίω λέγοντες· ει προσθώμεν εγγίσαι εις παράταξιν προς υιούς Βενιαμίν αδελφούς ημών; και είπε Κύριος· ανάβητε προς αυτούς. 24 και προσήλθον οι υιοί Ισραήλ προς υιούς Βενιαμίν εν τη ημέρα τη δευτέρα. 25 και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν εις συνάντησιν αυτοίς από της Γαβαά εν τη ημέρα τη δευτέρα και διέφθειραν από υιών Ισραήλ έτι οκτωκαίδεκα χιλιάδας ανδρών επί την γην· πάντες ούτοι έλκοντες ρομφαίαν. 26 και ανέβησαν πάντες οι υιοί Ισραήλ και πας ο λαός και ήλθον εις Βαιθήλ και έκλαυσαν, και εκάθισαν εκεί ενώπιον Κυρίου και ενήστευσαν εν τη ημέρα εκείνη έως εσπέρας και ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις και τελείας ενώπιον Κυρίου· 27 ότι εκεί κιβωτός διαθήκης Κυρίου του Θεού, 28 και Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών παρεστηκώς ενώπιον αυτής εν ταις ημέραις εκείναις. και επηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ εν Κυρίω λέγοντες· ει προσθώμεν έτι εξελθειν εις παράταξιν προς υιούς Βενιαμίν αδελφούς ημών ή επίσχωμεν; και είπε Κύριος· ανάβητε, ότι αύριον δώσω αυτούς εις χείρας υμών.

29 Και έθηκαν οι υιοί Ισραήλ ένεδρα τη Γαβαά κύκλω. 30 και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ προς υιούς Βενιαμίν εν τη ημέρα τη τρίτη και συνήψαν προς την Γαβαά ως άπαξ και άπαξ. 31 και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν εις συνάντησιν του λαού και εξεκενώθησαν εκ της πόλεως και ήρξαντο πατάσσειν από του λαού τραυματίας ως άπαξ και άπαξ εν ταις οδοίς, ή εστι μία αναβαίνουσα εις Βαιθήλ και μία εις Γαβαά εν αγρω, ως τριάκοντα άνδρας εν Ισραήλ. 32 και είπαν οι υιοί Βενιαμίν· πίπτουσιν ενώπιον ημών ως το πρώτον. και οι υιοί Ισραήλ είπαν· φύγωμεν και εκκενώσωμεν αυτούς από της πόλεως εις τας οδούς· και εποίησαν ούτω. 33 και πας ανήρ ανέστη εκ του τόπου αυτών και συνήψαν εν Βααλθαμάρ, και το ένεδρον Ισραήλ επήρχετο εκ του τόπου αυτού από Μασοραγαβέ. 34 και ήλθον εξ εναντίας Γαβαά δέκα χιλιάδες ανδρών εκλεκτών εκ παντός Ισραήλ και παράταξις βαρεία· και αυτοί ου έγνωσαν, ότι φθάνει επ' αυτούς η κακία. 35 και επάταξε Κύριος τον Βενιαμίν ενώπιον υιών Ισραήλ, και διέφθειραν οι υιοί Ισραήλ εκ του Βενιαμίν εν τη ημέρα εκείνη είκοσι και πέντε χιλιάδας

και εκατόν άνδρας· πάντες ούτοι είλκον ρομφαίαν. 36 και είδον οι υιοί Βενιαμίν ότι επλήγησαν· και έδωκεν ανήρ Ισραήλ τω Βενιαμίν τόπον, ότι ήλπισαν προς το ένεδρον, ό έθηκαν επί τη Γαβαά. 37 και εν τω αυτούς υποχωρήσαι και το ένεδρον εκινήθη και εξέτειναν επί την Γαβαά, και εξεχύθη το ένεδρον και επάταξαν την πόλιν εν στόματι ρομφαίας. 38 και σημείον ην τοις υιοίς Ισραήλ μετά του ενέδρου της μάχης ανενέγκαι αυτούς σύσσημον καπνού από της πόλεως. 39 και είδον οι υιοί Ισραήλ ότι προκατελάβετο το ένεδρον την Γαβαά, και έστησαν εν τη παρατάξει, και Βενιαμίν ήρξατο πατάσσειν τραυματίας εν ανδράσιν Ισραήλ ως τριάκοντα άνδρας, ότι είπαν· πάλιν πτώσει πίπτουσιν ενώπιον ημών ως η παράταξις η πρώτη. 40 και το σύσσημον ανέβη επί πλείον επί της πόλεως ως στόλος καπνού· και επέβλεψε Βενιαμίν οπίσω αυτού, και ιδού ανέβη συντέλεια της πόλεως έως ουρανού. 41 και ανήρ Ισραήλ επέστρεψε, και έσπευσαν άνδρες Βενιαμίν, ότι είδον ότι συνήντησεν επ' αυτούς η πονηρία. 42 και επέβλεψαν ενώπιον υιών Ισραήλ εις την οδόν της ερήμου και έφυγον, και η παράταξις έφθασεν επ' αυτούς, και οι από των πόλεων διέφθειρον αυτούς εν μέσω αυτών. 43 και κατέκοπτον τον Βενιαμίν και εδίωξαν αυτόν από Νουά κατά πόδα αυτού έως απέναντι Γαβαά προς ανατολάς ηλίου. 44 και έπεσον από Βενιαμίν οκτωκαίδεκα χιλιάδες ανδρών· οι πάντες ούτοι άνδρες δυνάμεως. 45 και επέβλεψαν οι λοιποί και έφευγον εις την έρημον προς την πέτραν του Ρεμμών, και εκαλαμήσαντο εξ αυτών οι υιοί Ισραήλ πεντακισχιλίους άνδρας· και κατέβησαν οπίσω αυτών οι υιοί Ισραήλ έως Γεδάν και επάταξαν εξ αυτών διοχιλίους άνδρας. 46 και εγένοντο πάντες οι πειπωκότες από Βενιαμίν εικοσιπέντε χιλιάδες ανδρών ελκόντων ρομφαίαν εν τη ημέρα εκείνη· οι πάντες ούτοι άνδρες δυνάμεως. 47 και επέβλεψαν οι λοιποί και έφευγον εις την έρημον προς την πέτραν του Ρεμμών, εξακόσιοι άνδρες, και εκάθισαν εν πέτρα Ρεμμών τέσσαρας μήνας. 48 και οι υιοί Ισραήλ επέστρεψαν προς υιούς Βενιαμίν και επάταξαν αυτούς εν στόματι ρομφαίας από πόλεως Μεθλά και έως κτήνους και έως παντός του ευρισκομένου εις πάσας τας πόλεις· και τας πόλεις τας ευρεθείσας ενέπρησαν εν πυρί.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ οι υιοί Ισραήλ ὤμοσαν εν Μασσηφάθ λέγοντες· ανήρ εξ ημών ου δώσει θυγατέρα αυτού τῷ Βενιαμίν εις γυναίκα. 2 και ἦλθεν ο λαός εις Βαιθήλ και ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως εσπέρας ἐνώπιον του Θεοῦ και ἤραν φωνὴν αὐτῶν και ἐκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν 3 και εἶπαν· εις τι, Κύριε Θεέ Ισραήλ, ἐγενήθη αὕτη του ἐπισκεπήναι σήμερον ἀπὸ Ισραήλ φυλὴν μίαν; 4 και ἐγένετο τη ἐπαύριον και ὠρθρισεν ο λαός και ὠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον, και ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις και τελείας. 5 και εἶπαν οι υιοί Ισραήλ· τις οὐκ ἀνέβη εν τη ἐκκλησία ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ισραήλ προς Κύριον; ὅτι ο ὄρκος μέγας ἦν τοις οὐκ ἀναβεβηκόσι προς Κύριον εις Μασσηφάθ λέγοντες· θανάτῳ θανατωθήσεται. 6 και παρεκλήθησαν οι υιοί Ισραήλ προς Βενιαμίν ἀδελφὸν αὐτῶν και εἶπαν· ἐξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ισραήλ· 7 τι ποιήσωμεν αὐτοῖς τοις περισσοῖς τοις ὑπολειφθεῖσιν εις γυναίκας; και ἡμεῖς ὠμόσαμεν εν Κυρίῳ του μη δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ των θυγατέρων ημῶν εις γυναίκας. 8 και εἶπαν· τις εις ἀπὸ φυλῶν Ισραήλ, ος οὐκ ἀνέβη προς Κύριον εις Μασσηφάθ; και ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εις την παρεμβολὴν ἀπὸ Ιαβὶς Γαλαὰδ εις την ἐκκλησίαν. 9 και ἐπεσκέπη ο λαός, και οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ιαβὶς Γαλαὰδ. 10 και ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἰῶν της δυνάμεως και ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγοντες· πορεύεσθε και πατάξατε τους οἰκόντας Ιαβὶς Γαλαὰδ εν στόματι ρομφαίας. 11 και τούτο ποιήσετε· παν ἄρσεν και πᾶσαν γυναίκα εὐδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε, τας δε παρθένους περιποιήσεσθε. και ἐποίησαν οὕτως. 12 και εἶρον ἀπὸ οἰκούντων Ιαβὶς Γαλαὰδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αἰτινες οὐκ ἐγνώσαν ἄνδρα εις κοίτην ἄρσενος, και ἤνεγκαν αὐτὰς εις την παρεμβολὴν εις Σηλώμ την εν γῆ Χαναάν. 13 και ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ και ἐλάλησαν προς τους υἰοὺς Βενιαμίν εν τη πέτρα Ρεμμῶν και ἐκάλεσαν αὐτοὺς εις εἰρήνην. 14 και ἐπέστρεψε Βενιαμίν προς τους υἰοὺς Ισραήλ εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, και ἔδωκαν αὐτοῖς οι υιοί Ισραήλ τας γυναίκας, ας ἐζωοποίησαν ἀπὸ των θυγατέρων Ιαβὶς Γαλαὰδ· και ἤρεσεν αὐτοῖς οὕτω.

15 Καὶ ο λαός παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμίν, ὅτι ἐποίησε Κύριος διακοπήν εν ταις φυλαῖς

Ισραήλ. 16 και είπον οι πρεσβύτεροι της συναγωγής· τι ποιήσωμεν τοις περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὶν γυνή. 17 και εἶπαν· Κληρονομία διασωζομένων των Βενιαμίν, και οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ισραήλ· 18 ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα δοῦναι αυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ των θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ισραήλ λέγοντες· επικατάρατος ὁ διδούς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν. 19 και εἶπαν· ἰδοὺ δὴ εορτὴ Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἢ ἐστὶν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθήλ κατ' ἀνατολᾶς ἡλίου ἐπὶ τῆς οδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθήλ εἰς Συχέμ και ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνά. 20 και ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν λέγοντες· πορεύεσθε και ἐνεδρεῦσατε ἐν τοῖς ἀμπελώσι· 21 και ὄψεσθε και ἰδοὺ, εἴαν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες των οἰκούντων Σηλὼ χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, και ἐξελεύσεσθε ἐκ των ἀμπελώνων και ἀρπάσατε εαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα, ἀπὸ των θυγατέρων Σηλὼμ και πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμίν. 22 και ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, και ἐροῦμεν αυτοῖς· ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αυτοῖς· ὡς κλήρος πλημμελήσατε. 23 και ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν και ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ των χορευουσῶν, ὧν ἤρπασαν· και ἐπορεύθησαν και ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν και ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις και ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς. 24 και περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραήλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ και εἰς συγγένειαν αὐτοῦ, και ἐξήλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 25 ἐν δε ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ισραήλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

ΡΟΥΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω κρίνειν τους κριτάς και εγένετο λιμός εν τη γη, και επορεύθη ανήρ από Βηθλεέμ της Ιούδα του παροικήσαι εν αγρω Μωάβ, αυτός και η γυνή αυτού και οι δύο υιοί αυτού. 2 και όνομα τω ανδρί Ελιμέλεχ, και όνομα τη γυναικί αυτού Νεωμίν, και όνομα τοις δυσίν υιοίς αυτού Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ της Ιούδα· και ήλθοσαν εις αγρόν Μωάβ και ήσαν εκεί. 3 και απέθανεν Ελιμέλεχ ο ανήρ της Νεωμίν, και κατελείφθη αύτη και οι δύο υιοί αυτής. 4 και ελάβοσαν εαυτοίς γυναίκας Μωαβίτιδας, όνομα τη μια Όρφά, και όνομα τη δευτέρα Ρουθ· και κατώκησαν εκεί ως δέκα έτη. 5 και απέθανον και γε αμφοτέροι, Μααλών και Χελαιών, και κατελείφθη η γυνή από του ανδρός αυτής και από των δύο υιών αυτής. 6 και ανέστη αύτη και αι δύο νύμφαι αυτής και απέστρεψαν εξ αγρού Μωάβ, ότι ήκουσεν εν αγρω Μωάβ ότι επέσκεπται Κύριος τον λαόν αυτού δούναι αυτοίς άρτους, 7 και εξήλθεν εκ του τόπου, ου ην εκεί, και αι δύο νύμφαι αυτής μετ' αυτής· και επορεύοντο εν τη οδω του επιστρέψαι εις την γην Ιούδα. 8 και ειπε Νωεμίν ταις δυσί νύμφαις αυτής· πορεύεσθαι δη, αποστράφητε εκάστη εις οίκον μητρός αυτής· ποιήσαι Κύριος μετ' υμών έλεος, καθώς εποιήσατε μετά των τεθνηκόταν και μετ' εμού· 9 δώη Κύριος υμίν και εύροιτε ανάπαυσιν εκάστη εν οίκω ανδρός αυτής· και κατεφίλησεν αυτάς, και επήραν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. 10 και ειπαν αυτη· μετά σου επιστρέφομεν εις τον λαόν σου. 11 και ειπε Νωεμίν· επιστράφητε δη, θυγατέρες μου· και ινατί πορεύεσθε μετ' εμού; μη έτι μοι υιοί εν τη κοιλία μου και έσονται υμίν εις άνδρας; 12 επιστράφητε δη, θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα του μη είναι ανδρί· ότι ειπα, ότι έστι μοι υπόστασις του γεννηθηνάι με ανδρί και τέξομαι υιούς, 13 μη αυτούς προσδέξεσθαι έως ου αδρυνθώσιν; ή αυτοίς κατασχεθήσεσθε του μη γενέσθαι ανδρί; μη δη, θυγατέρες μου, ότι επικράνθη μοι υπέρ υμάς, ότι εξήλθεν εν εμοί χειρ Κυρίου. 14 και επήραν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν έτι· και κατεφίλησεν Όρφά την πενθεράν αυτής και επέστρεψεν εις τον λαόν αυτής, Ρουθ δε ηκολούθησεν αυτη. 15 και ειπε Νωεμίν προς Ρουθ· ιδού ανέστρεψεν η σύννυμφός σου προς

λαόν αυτής και προς τους θεούς αυτής · επιστράφηθι δη και συ οπίσω της συννώμφου σου. 16 είπε δε Ρουθ · μη απάντησαί μοι του καταλιπείν σε ή αποστρέψαι όπισθεν σου · ότι συ όπου εάν πορευθής, πορεύσομαι, και συ εάν αυλισθής, αυλισθήσομαι · ο λαός σου λαός μου, και ο Θεός σου Θεός μου · 17 και συ εάν αποθάνης, αποθανούμαι, κακει ταφήσομαι · τάδε ποιήσαι μοι Κύριος και τάδε προσθείη, ότι θάνατος διαστελεί αναμέσον εμού και σου. 18 ιδούσα δε Νωεμίν ότι κραταιούται αυτή του πορεύεσθαι μετ ' αυτής, εκόπασε του λαλήσαι προς αυτήν έτι. 19 επορεύθησαν δε αμφότεραι, έως του παραγενέσθαι αυτάς εις Βηθλεέμ. και εγένετο εν τω ελθείν αυτάς εις Βηθλεέμ, και ήχησε πάσα η πόλις επι ' αυταις και είπον · ει αύτη εστί Νωεμίν; 20 και είπε προς αυτάς · μη δη καλείτέ με Νωεμίν, καλέσατέ με Πικράν, ότι επικράνθη εν εμοί ο ικανός σφόδρα · 21 εγώ πλήρης επορεύθην, και κενήν απέστρεψέ με ο Κύριος · και ινατί καλείτέ με Νωεμίν; και Κύριος εταπεινώσέ με, και ο ικανός εκάκωσέ με. 22 και επέστρεψε Νωεμίν και Ρουθ η Μωαβίτις η νόμφη αυτής επιστρέφουσαι εξ αγρού Μωάβ · αυται δε παρεγενήθησαν εις Βηθλεέμ εν αρχή θερισμού κριθών.

ΡΟΥΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ τη Νωεμίν ανήρ γνώριμος τω ανδρί αυτής · ο δε ανήρ δυνατός ισχύϊ εκ της συγγενείας Ελιμέλεχ, και όνομα αυτω Βοόζ. 2 και είπε Ρουθ η Μωαβίτις προς Νωεμίν · πορευθώ δη εις αγρόν και συνάξω εν τοις στάχυσι κατοπισθεν ου εάν εύρω χάριν εν οφθαλμοίς αυτού. είπε δε αυτη · πορεύου, θύγατερ. 3 και επορεύθη και ελθούσα συνέλεξεν εν τω αγρω κατοπισθεν των θεριζόντων · και περιέπεσε περιπτώματι τη μερίδι του αγρού Βοόζ του εκ της συγγενείας Ελιμέλεχ. 4 και ιδού Βοόζ ήλθεν εκ Βηθλεέμ και είπε τοις θερίζουσι · Κύριος μετ ' υμών · και είπον αυτω · ευλογήσαι σε Κύριος. 5 και είπε Βοόζ τω παιδαριώ αυτού τω εφεστώτι επί τους θερίζοντας · τίνος η νεάνις αύτη; 6 και απεκρίθη το παιδάριον το εφεστώς επί τους θερίζοντας και είπεν · η παις η Μωαβίτις εστιν η αποστραφείσα μετά Νωεμίν εξ αγρού Μωάβ 7 και είπε · συλλέξω δη και συνάξω εν τοις δράγμασιν όπισθεν των

θερίζοντων · και ήλθε και έστη από πρωΐθεν και έως εσπέρας, ου κατέπαυσεν εν τω αγρω μικρόν. 8 και ειπε Βοόζ προς Ρουθ · ουκ ήκουσας, θύγατερ; μη πορευθής εν αγρω συλλέξαι ετέρω, και συ ου πορεύση εντεύθεν · ώδε κολλήθητι μετά των κορασιών μου · 9 οι οφθαλμοί σου εις τον αγρόν, ου εάν θερίζωσι, και πορεύση κατόπισθεν αυτών · ιδού ενετειλάμην τοις παιδαρίοις του μη άψαισθαί σου · και ότε διψήσεις και πορευθήση εις τα σκεύη και πίεσαι όθεν εάν υδρεύωνται τα παιδάρια. 10 και έπεσεν επί πρόσωπον αυτής και προσεκόνησεν επί την γην και ειπε προς αυτόν · τι ότι εύρον χάριν εν οφθαλμοίς σου του επιγνώναί με, και εγώ ειμι ξένη; 11 και απεκρίθη Βοόζ και ειπεν αυτη · απαγγελία απηγγέλη μοι όσα πεποίηκας μετά της πενθεράς σου μετά το αποθανείν τον άνδρα σου και Πως κατέλυες τον πατέρα σου και την μητέρα σου και την γην γενέσεώς σου και επορεύθης προς λαόν, ον ουκ ήδεις εχθές και τρίτης · 12 αποτίσαι Κύριος την εργασίαν σου και γένοιτο ο μισθός σου πλήρης παρά Κυρίου Θεού Ισραήλ, προς ον ήλθες πεποιθέναι υπό τας πτέρυγας αυτού. 13 η δε ειπεν · εύροίμι χάριν εν οφθαλμοίς σου, κύριε, ότι παρεκάλεσάς με και ότι ελάλησας επί καρδίαν της δούλης σου, και ιδού εγώ έσομαι ως μία των παιδισκών σου. 14 και ειπεν αυτη Βοόζ · ήδη ωρα του φαγείν, πρόσσελθε ώδε και φάγεσαι των άρτων και βάψεις τον ψωμόν σου εν τω όξει. και εκάθισε Ρουθ εκ πλαγιών των θερίζοντων, και εβούνισεν αυτη Βοόζ άλφιτον, και έφαγε και ενεπλήσθη και κατέλυε. 15 και ανέστη του συλλέγειν, και ενετειλατο Βοόζ τοις παιδαρίοις αυτού λέγων · και γε ανά μέσον των δραγμάτων συλλεγέτω, και μη καταιοχύνητε αυτήν · 16 και βαστάζοντες βαστάσατε αυτη και γε παραβάλλοντες παραβαλείτε αυτη εκ των βεβουνισμένων · και φάγεται και συλλέξει, και ουκ επιτιμήσετε αυτη. 17 και συνέλεξεν εν τω αγρω έως εσπέρας · και ερράβδισεν α συνέλεξε, και εγενήθη ως οιφί κριθών. 18 και ήρε και εισήλθεν εις την πόλιν, και ειδεν η πενθερά αυτής α συνέλεξε, και εξενέγκασα Ρουθ έδωκεν αυτη α κατέλυεν, εξ ων ενεπλήσθη. 19 και ειπεν αυτη η πενθερά αυτής · που συνέλεξας σήμερα και που εποίησας; ειη ο επιγνούς σε ευλογημένος. και ανήγγειλε Ρουθ τη πενθερά αυτής που εποίησε, και ειπε · το όνομα του ανδρός, μεθ ' ου εποίησα σήμερα, Βοόζ. 20 ειπε δε Νωεμίν τη νύμφη αυτής · ευλογητός εστι τω Κυρίω, ότι ουκ εγκατέλυπε το έλεος αυτού μετά των ζώντων και μετά των τεθνηκότων. και ειπεν αυτη Νωεμίν · εγγίζει ημίν ο ανήρ, εκ των αγχιστευόντων ημίν εστι. 21 και ειπε Ρουθ προς την πενθεράν αυτής · και γε ότι ειπε προς με · μετά των κορασιών των εμών προσκολλήθητι έως αν τελέσωσιν όλον τον αμητόν,

ος υπάρχει μοι. 22 και είπε Νωεμίν προς Ρουθ την νύμφην αυτής· αγαθόν, θύγατερ, ότι εξήλθες μετά των κορασιών αυτού, και ουκ απαντήσονται σοι εν αγρώ ετέρω. 23 και προσεκολλήθη Ρουθ τοις κορασίοις του Βοόζ του συλλέγειν έως του συντελέσαι τον θερισμόν των κριθών και των πυρών.

ΡΟΥΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ εκάθισε μετά της πενθεράς αυτής. είπε δε αυτη Νωεμίν η πενθερά αυτής· θύγατερ, ου μη ζητήσω σοι ανάπαυσιν, ίνα εὐ γένηται σοι; 2 και νυν ουχί Βοόζ γνώριμος ημών, ου ης μετά των κορασιών αυτού; ιδού αυτός λικμά τον άλωνα των κριθών ταύτη τη νυκτί. 3 συ δε λούση και αλείψη και περιθήσεις τον ιματισμόν σου επί σεαυτη και αναβήση επί τον άλω· μη γνωρισθής τω ανδρί έως του συντελέσαι αυτόν του φαγείν και πιείν· 4 και έσται εν τω κοιμηθήναι αυτόν, και γνώση τον τόπον όπου κοιμάται εκεί, και ελεύση και αποκαλύψεις τα προς ποδών αυτού και κοιμηθήση, και αυτός απαγγελεί σοι α ποιήσεις. 5 είπε δε Ρουθ προς αυτήν· πάντα όσα αν είπης, ποιήσω. 6 και κατέβη εις τον άλω και εποίησε κατά πάντα, όσα εντείλατο αυτη η πενθερά αυτής. 7 και έφαγε Βοόζ και έπιε και ηγαθύνθη η καρδια αυτού, και ήλθε κοιμηθήναι εν μερίδι της στοιβής· η δε ήλθε κρυφή και απεκάλυψε τα προς ποδών αυτού. 8 εγένετο δε εν τω μεσονυκτίω και εξέστη ο ανήρ και εταράχθη, και ιδού γυνή κοιμάται προς ποδών αυτού. 9 είπε δε· τις ει συ; η δε είπεν· εγώ ειμι Ρουθ η δούλη σου, και περιβαλεις το πτερόγιόν σου επί την δούλην σου, ότι αγχιστεὺς ει συ. 10 και είπε Βοόζ· ευλογημένη συ τω Κυρίω Θεω, θύγατερ, ότι ηγάθυνας το έλεός σου το έσχατον υπέρ το πρώτον, μη πορευθήναι σε οπίσω νεανιών, είτοι πτωχός είτοι πλούσιος. 11 και νυν, θύγατερ, μη φοβού· πάντα, όσα εάν είπης, ποιήσω σοι· οίδε γαρ πάσα φυλή λαού μου ότι γυνή δυνάμεως ει συ. 12 και νυν ο αληθώς αγχιστεὺς εγώ ειμι. και γε εστιν αγχιστεὺς εγγίων υπέρ εμέ. 13 αυλίσθητι την νύκτα, και έσται το πρωϊ, εάν αγχιστεύση σε, αγαθόν, αγχιστευέτω· εάν δε μη βούληται αγχιστεύσαι σε, αγχιστεύσω σε εγώ, ζη Κύριος· κοιμήθητι έως το πρωϊ. 14 και

εκοιμήθη προς ποδών αυτού έως πρωΐ. η δε ανέστη προ του επιγνώσαι άνδρα τον πλησίον αυτού · και ειπε Βοόζ · μη γνωσθήτω ότι ήλθε γυνή εις τον άλω. 15 και ειπεν αυτη · φέρε το περίζωμα το επάνω σου. και εκράτησεν αυτό, και εμέτρησεν εξ κριθών και επέθηκεν επι αυτήν · και εισήλθεν εις την πόλιν. 16 και Ρουθ εισήλθε προς την πενθεράν αυτης · η δε ειπεν αυτη · θύγατερ · και ειπεν αυτη πάντα, όσα εποίησεν αυτη ο ανήρ. 17 και ειπεν αυτη · τα εξ των κριθών ταύτα έδωκέ μοι, ότι ειπε προς με · μη εισέλθης κενή προς την πενθεράν σου. 18 η δε ειπε · κάθου, θύγατερ, έως του επιγνώσαι σε Πως ου πεσειται ρήμα · ου γαρ μη ησυχάση ο ανήρ, έως αν τελεσθή το ρήμα σήμεραν.

ΡΟΥΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ Βοόζ ανέβη επι την πόλιν, και εκάθισεν εκεί, και ιδού ο αγχιστεύς παρεπορεύετο, ον ελάλησε Βοόζ. και ειπε προς αυτόν Βοόζ · εκκλίνας κάθισον ώδε, κρύφιε. και εξέκλινε και εκάθισε. 2 και έλαβε Βοόζ δέκα άνδρας από των πρεσβυτέρων της πόλεως και ειπε · καθίσατε ώδε · και εκάθισαν. 3 και ειπε Βοόζ τω αγχιστεί · την μερίδα του αγρού, ή εστι του αδελφού ημών του Ελιμέλεχ, ή δέδοται Νωεμίν τη επιστροφούση εξ αγρού Μωάβ, 4 καγώ ειπα · αποκαλύψω το ους σου λέγων · κτήσαι εναντίον των καθημένων και εναντίον των πρεσβυτέρων του λαού μου · ει αγχιστεύεις, αγχίστευε · ει δε μη αγχιστεύεις, ανάγγειλόν μοι και γνώσομαι · ότι ουκ έστι πάρεξ σου του αγχιστεύσαι, καγώ ειμι μετά σε. ο δε ειπεν · εγώ ειμι, αγχιστεύσω. 5 και ειπε Βοόζ · εν ημέρα του κτήσασθαι σε τον αγρόν εκ χειρός Νωεμίν και παρά Ρουθ της Μωαβίτιδος γυναικός του τεθνηκότος, και αυτήν κτήσασθαι σε δει ωστε αναστήσαι το όνομα του τεθνηκότος επι της κληρονομίας αυτού. 6 και ειπεν ο αγχιστεύς · ου δυνήσομαι αγχιστεύσαι εμαυτω, μη ποτε διαφθείρω την κληρονομίαν μου · αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστείαν μου, ότι ου δυνήσομαι αγχιστεύσαι. 7 και τούτο το δικαίωμα έμπροσθεν εν τω Ισραήλ επι την αγχιστείαν και επι το αντάλλαγμα του στήσαι πάντα λόγον, και υπελύετο ανήρ το υπόδημα αυτού και εδίδου τω πλησίον αυτού τω αγχιστεύοντι την

αγχιστείαν αυτού, και τούτο ην μαρτύριον εν Ισραήλ. 8 και είπεν ο αγχιστεύς τω Βοόζ· κτήσαι σεαυτω την αγχιστείαν μου· και υπελύσατο το υπόδημα αυτού και έδωκεν αυτω. 9 και είπε Βοόζ τοις πρεσβυτέροις και παντί τω λαω· μάρτυρες υμείς σήμερον, ότι κέκτημαι πάντα τα του Ελιμέλεχ και πάντα, όσα υπάρχει τω Χελαιών και τω Μααλών εκ χειρός Νωεμίν· 10 και γε Ρουθ την Μωαβίτιν την γυναίκα Μααλών κέκτημαι εμαυτω εις γυναίκα του αναστήσαι το όνομα του τεθνηκότος επί της κληρονομίας αυτού, και ουκ εξολοθρευθήσεται το όνομα του τεθνηκότος εκ των αδελφών αυτού και εκ της φυλής λαού αυτού· μάρτυρες υμείς σήμερον. 11 και είποσαν πας ο λαός οι εν τη πόλη· μάρτυρες, και οι πρεσβύτεροι είποσαν· δώη Κύριος την γυναϊκά σου την εισπορευομένην εις τον οίκόν σου ως Ραχήλ και ως Λείαν, αι ωκοδόμησαν αμφοτέροι τον οίκον του Ισραήλ και εποίησαν δύναμιν εν Εφραθά, και έσται όνομα εν Βηθλεέμ· 12 και γένοιτο ο οίκός σου ως ο οίκος Φαρές, ον έτεκε Θάμαρ τω Ιούδα, εκ του σπέρματος ου δώσει Κύριός σοι εκ της παιδίσκης ταύτης. 13 και έλαβε Βοόζ την Ρουθ, και εγενήθη αυτω εις γυναίκα, και εισήλθε προς αυτήν, και έδωκεν αυτη Κύριος κήσιν, και έτεκεν υιόν. 14 και είπαν αι γυναϊκες προς Νωεμίν· ευλογητός Κύριος, ος ου κατέλυσέ σοι σήμερον τον αγχιστεά, και καλέσαι το όνομά σου εν Ισραήλ, 15 και έσται σοι εις επιστρέφοντα ψυχήν και του διαθρέψαι την πολιάν σου, ότι η νύμφη η αγαπήσασά σε έτεκεν αυτόν, ή εστιν αγαθή σοι υπέρ επτά υιούς. 16 και έλαβε Νωεμίν το παιδίον και έθηκεν εις τον κόλπον αυτής και εγενήθη αυτω εις τιθινόν. 17 και εκάλεσαν αυτού αι γείτονες όνομα λέγουσαι· ετέχθη υιος τη Νωεμίν· και εκάλεσαν το όνομα αυτού 'Ωβήδ· ούτος πατήρ Ιεσσαί πατρός Δαυίδ. 18 και αύται αι γενέσεις Φαρές· Φαρές εγέννησε τον Εσρώμ, 19 Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράν, και Αράν εγέννησε τον Αμιναδάβ, 20 και Αμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών, και Ναασσών εγέννησε τον Σαλμάν, 21 και Σαλμάν εγέννησε τον Βοόζ, και Βοόζ εγέννησε τον 'Ωβήδ, 22 και 'Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί, και Ιεσσαί εγέννησε τον Δαυίδ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΑΝΘΡΩΠΟΣ ην εξ Αρμαθαίμ Σιφά, εξ όρους Εφραίμ, και όνομα αυτω Ελκανά υιος Ιερεμεήλ υιού Ήλιού υιού Θοκέ εν Νασιβ Εφραίμ. 2 και τούτω δύο γυναίκες · όνομα τη μια Άννα, και όνομα τη δευτέρα Φεννάνα · και ην τη Φεννάνα παιδία, και τη Άννα ουκ ην παιδιόν. 3 και ανέβαινεν ο άνθρωπος εξ ημερών εις ημέρας εκ πόλεως αυτου εξ Αρμαθαίμ προσκυνείν και θύειν Κυρίω τω Θεω Σαβαώθ εις Σηλώ · και εκεί Ηλί και οι δύο υιοί αυτου Ήφνι και Φινεές ιερείς του Κυρίου. 4 και εγενήθη ημέρα και έθυσεν Ελκανά και έδωκε τη Φεννάνα, γυναικί αυτου, και τοις υιοίς αυτης μερίδας · 5 και τη Άννα έδωκε μερίδα μίαν, ότι ουκ ην αυτη παιδιόν, πλην ότι την Άνναν ηγάπα Ελκανά υπέρ ταύτην. και Κύριος απέκλεισε τα περί την μήτραν αυτης, 6 ότι ουκ έδωκεν αυτη Κύριος παιδιόν κατά την θλίψιν αυτης και κατά την αθυμίαν της θλίψεως αυτης, και ηθύμει δια τούτο, ότι συνέκλεισε Κύριος τα περί την μήτραν αυτης του μη δούναι αυτη παιδιόν. 7 ούτως εποίει ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν, εν τω αναβαίνειν αυτήν εις οίκον Κυρίου · και ηθύμει και έκλαιε και ουκ ήσθιε. 8 και ειπεν αυτη Ελκανά ο ανήρ αυτης · Άννα. και ειπεν αυτω · ιδού εγώ, κύριε. και ειπεν αυτη · τι έστι σοι, ότι κλαίεις; και ινατί ουκ εσθίεις; και ινατί τύπτει σε η καρδια σου; ουκ αγαθός εγώ σοι υπέρ δέκα τέκνα; 9 και ανέστη Άννα μετά το φαγείν αυτους εν Σηλώ και κατέστη ενώπιον Κυρίου, και Ηλί ο ιερεύς εκάθητο επί του δίφρου επί των φλιών ναού Κυρίου. 10 και αυτη κατώδυνος ψυχή και προσηύξατο προς Κύριον και κλαίουσα έκλαυσε 11 και ηύξατο ευχήν Κυρίω λέγουσα · Αδωναϊ Κύριε Ελωέ Σαβαώθ, εάν επιβλέπων επιβλέψης επί την ταπεινώσιν της δούλης σου και μνησθής μου και δως τη δούλη σου σπέρμα ανδρών, και δώσω αυτόν ενώπιόν σου δοτόν έως ημέρας θανάτου αυτου, και οίνον και μέθυσμα ου πίεται, και σίδηρος ουκ αναβήσεται επί την κεφαλήν αυτου. 12 και εγενήθη ότε επλήθυνη προσευχομένη ενώπιον Κυρίου, και Ηλί ο ιερεύς εφύλαξε το στόμα αυτης · 13 και αυτη ελάλει εν τη καρδια αυτης και τα χείλη αυτης εκινείτο, και φωνή αυτης ουκ ηκούετο · και ελογίσασα αυτη Ηλί εις μεθύουσιν. 14 και ειπεν αυτη το παιδάριον Ηλί · έως πότε

μεθυσθήση; περιελού τον οίνόν σου και πορεύου εκ προσώπου Κυρίου. 15 και απεκρίθη Άννα και είπεν · ουχί, κύριε · γυνή, ή σκληρά ήμέρα, εγώ ειμι και οίνον και μέθυσμα ου πέπωκα και εκχέω την ψυχήν μου ενώπιον Κυρίου · 16 μη δως την δούλην σου εις θυγατέρα λοιμήν, ότι εκ πλήθους αδολεσχίας μου εκτέτακα έως νυν. 17 και απεκρίθη Ηλί και είπεν αυτη · πορεύου εις ειρήνην · ο Θεός Ισραήλ δώη σοι παν αίτημά σου, ό ητήσω παρ ‘ αυτού. 18 και είπεν · εύρεν η δούλη σου χάριν εν οφθαλμοίς σου. και επορεύθη η γυνή εις την οδόν αυτής και εισήλθεν εις το κατάλυμα αυτής και έφαγε μετά του ανδρός αυτής και έπινε, και το πρόσωπον αυτής ου συνέπεσεν έτι. 19 και ορθρίζουσι το πρωϊ και προσκυνούσι τω Κυρίω και πορεύονται την οδόν αυτών. και εισήλθεν Ελκανά εις τον οίκον αυτού Αρμαθαίμ και έγνω την Άνναν γυναίκα αυτού, και εμνήσθη αυτής Κύριος, και συνέλαβε. 20 και εγενήθη τω καιρω των ημερών και έτεκεν υιόν · και εκάλεσε το όνομα αυτού Σαμουήλ και είπεν · ότι παρά Κυρίου Θεού Σαβαώθ ητησάμην αυτόν.

21 Και ανέβη ο άνθρωπος Ελκανά και πας ο οίκος αυτού θύσαι εν Σηλώμ την θυσίαν των ημερών και τας ευχάς αυτού και πάσας τας δεκάτας της γης αυτού · 22 και Άννα ουκ ανέβη μετ ‘ αυτού, ότι είπε τω ανδρι αυτής · έως του αναβήναι το παιδάριον, εάν απογαλακτίσω αυτό, και οφθήσεται τω προσώπω Κυρίου και καθήσεται έως αιώνος εκεί. 23 και είπεν αυτη Ελκανά ο ανήρ αυτής · ποιει το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου, κάθου έως αν απογαλακτίσης αυτό · αλλά στήσαι Κύριος το εξελθόν εκ του στόματός σου. και εκάθισεν η γυνή και εθήλασε τον υιόν αυτής, έως αν απογαλακτίση αυτόν. 24 και ανέβη μετ ‘ αυτού εις Σηλώμ εν μόσχω τριετίζοντι και άρτοις και οιφι σεμιδάλεως και νέβελ οίνου και εισήλθεν εις οίκον Κυρίου εν Σηλώμ, και το παιδάριον μετ ‘ αυτών. 25 και προσήγαγον ενώπιον Κυρίου, και έσφαξεν ο πατήρ αυτού την θυσίαν, ην εποίει εξ ημερών εις ήμέρας τω Κυρίω, και προσήγαγε το παιδάριον και έσφαξε τον μόσχον. και προσήγαγεν Άννα η μήτηρ του παιδίου προς Ηλί 26 και είπεν · εν εμοί, κύριε · ζη η ψυχή σου, εγώ η γυνή η καταστάσα ενώπιόν σου μετά σου εν τω προσεύξασθαι προς Κύριον · 27 υπέρ του παιδαρίου τούτου προσηυξάμην, και έδωκέ μοι Κύριος το αίτημά μου, ό ητησάμην παρ ‘ αυτού · 28 καγώ κιχώ αυτόν τω Κυρίω πάσας τας ήμέρας, ας ζη αυτός, χρήσιν τω Κυρίω. Και είπεν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΣΤΕΡΕΩΘΗ η καρδιά μου εν Κυρίω, υψώθη κέρας μου εν Θεω μου· επιπλύνθη επι ' εχθρούς μου το στόμα μου, ευφράνθη εν σωτηρία σου. 2 ότι ουκ έστιν άγιος ως Κύριος, και ουκ έστι δίκαιος ως ο Θεός ημών· ουκ έστιν άγιος πλήν σου. 3 μη καυχάσθε, και μη λαλείτε υψηλά, μη εξελθέτω μεγαλορρημοσύνη εκ του στόματος υμών, ότι Θεός γνώσεων Κύριος και Θεός ετοιμάζων επιτηδεύματα αυτού. 4 τόξον δυνατών ησθένησε, και ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· 5 πλήρεις άρτων ηλαττώθησαν, και οι πεινώντες παρήκαν γην· ότι στείρα έτεκεν επτά, και η πολλή εν τέκνοις ησθένησε. 6 Κύριος θανατοί και ζωογονεί, κατάγει εις άδου και ανάγει· 7 Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινοί και ανυψοί. 8 ανιστά από γης πένητα και από κοπρίας εγείρει πτωχόν καθισαι μετά δυναστών λαού και θρόνον δόξης κατακληρονομών αυτοίς. 9 διδούς ευχήν τω ευχομένω και ευλόγησεν έτη δικαίου· ότι ουκ εν ισχυϊ δυνατός ανήρ, 10 Κύριος ασθενή ποιήσει αντίδικον αυτού, Κύριος άγιος. μη καυχάσθω ο φρόνιμος εν τη φρονήσει αυτού, και μη καυχάσθω ο δυνατός εν τη δυνάμει αυτού, και μη καυχάσθω ο πλούσιος εν τω πλούτω αυτού, αλλ ' εν τούτω καυχάσθω ο καυχώμενος, συνιείν και γινώσκειν τον Κύριον και ποιείν κρίμα και δικαιοσύνην εν μέσω της γης. Κύριος ανέβη εις ουρανούς και εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα γης, και δίδωσιν ισχύν τοις βασιλεύσιν ημών και υψώσει κέρας χριστού αυτού.

11 Και κατέλιπεν αυτόν εκεί ενώπιον Κυρίου και απήλθεν εις Αρμαθαίμ, και το παιδάριον ην λειτουργών τω προσώπω Κυρίου ενώπιον Ηλί του ιερέως.

12 Και οι υιοί Ηλί του ιερέως υιοί λοιμοί ουκ ειδότες τον Κύριον. και το δικαίωμα του ιερέως παρά του λαού, παντός του θύοντος· 13 και ήρχετο το παιδάριον του ιερέως, ως αν ηπήθη το κρέας, και κρεάγρα τριόδους εν τη χειρί αυτού, 14 και επάταξεν αυτήν εις τον λέβητα τον μέγαν ή εις το χαλκείον ή εις την χύτραν· και παν, ό εάν ανέβη εν τη κρεάγρα, ελάμβανεν εαυτω ο ιερεύς· κατά τάδε εποίουν παντί Ισραήλ τοις ερχομένοις θύσαι Κυρίω εν Σηλώμ. 15 και πριν θυμιαθήναι το στέαρ, ήρχετο το παιδάριον του ιερέως και έλεγε τω ανδρί τω θύοντι· dos κρέας οπιήσαι τω ιερεί, και ου μη λάβω παρά σου κρέας εφθόν εκ του

λέβητος. 16 και έλεγεν ο ανήρ ο θύων· θυμιαθήτω πρώτον, ως καθήκει, το στέαρ, και λάβε σεαυτω εκ πάντων, ων επιθυμεί η ψυχή σου. και ειπεν· ουχί, ότι νυν δώσεις, και εάν μη, λήψομαι κραταιώς. 17 και ην η αμαρτία ενώπιον Κυρίου των παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ότι ηθέτουν την θυσίαν Κυρίου. 18 και Σαμουήλ ην λειτουργών ενώπιον Κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον εφούδ βάρ, 19 και διπλοΐδα μικράν εποίησεν αυτω η μήτηρ αυτου και ανέφερεν αυτω εξ ημερών εις ημέρας εν τω αναβαίνειν αυτην μετά του ανδρός αυτης θύσαι την θυσίαν των ημερών. 20 και ευλόγησεν Ηλί τον Ελκανά και την γυναίκα αυτου λέγων· αποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα εκ της γυναικός ταύτης αντί του χρέους, ου έχρησας τω Κυρίω. και απήλθεν ο άνθρωπος εις τον τόπον αυτου, 21 και επισκέψατο Κύριος την Άνναν, και έτεκεν έτι τρεις υιούς και δύο θυγατέρας. και εμεγαλύνθη το παιδάριον Σαμουήλ ενώπιον Κυρίου.

22 Και Ηλί πρεσβύτης σφόδρα· και ήκουσεν α επιούουν οι υιοί αυτου τοις υιοίς Ισραήλ, 23 και ειπεν αυτοίς· ινατί ποιείτε κατά το ρήμα τούτο, ό εγώ ακούω εκ στόματος παντός του λαού Κυρίου; 24 μη, τέκνα, ότι ουκ αγαθή η ακοή, ην εγώ ακούω· μη ποιείτε ούτως, ότι ουκ αγαθαί αι ακοαί, ας εγώ ακούω, του μη δουλεύειν λαόν Θεω. 25 εάν αμαρτάνων αμάρτη ανήρ εις άνδρα, και προσεύζονται υπέρ αυτου προς Κύριον· και εάν τω Κυρίω αμάρτη, τις προσεύζεται υπέρ αυτου; και ουκ ήκουον της φωνής του πατρός αυτών, ότι βουλόμενος εβούλετο Κύριος διαφθείραι αυτούς. 26 και το παιδάριον Σαμουήλ επορευέτο και εμεγαλύνετο και ην αγαθόν μετά Κυρίου και μετά ανθρώπων. 27 και ήλθεν ο άνθρωπος Θεού προς Ηλί και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· αποκαλυφθεις απεκαλύφθην προς οίκον του πατρός σου όντων αυτών εν γη Αιγύπτω δούλων τω οίκω Φαραώ 28 και εξελεξάμην τον οίκον του πατρός σου εκ πάντων των σκήπτρων Ισραήλ εμοί ιερατεύειν και αναβαίνειν επί θυσιαστήριόν μου και θυμιάν θυμίαμα και αίρειν εφούδ και έδωκα τω οίκω του πατρός σου τα πάντα του πυρός υιών Ισραήλ εις βρώσιν· 29 ινατί επέβλεψας επί το θυμιαμά μου και εις την θυσίαν μου αναιδεί οφθαλμω και εδόξασας τους υιούς σου υπέρ εμέ ενευλογείσθαι απαρχής πάσης θυσίας του Ισραήλ έμπροσθέν μου; 30 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ειπα· ο οίκός σου και ο οίκος του πατρός σου διελεύσεται ενώπιόν μου έως αιώνος· και νυν φησί Κύριος· μηδαμώς εμοί, ότι αλλ' ή τους δοξάζοντάς με δοξάσω, και ο εξουθενών με ατιμασθήσεται. 31 ιδού έρχονται ημέραι και εξολοθρεύσω το σπέρμα σου και

το σπέρμα οίκου πατρός σου, 32 και ουκ έσται σοι πρεσβύτης εν οίκω μου πάσας τας ημέρας · 33 και άνδρα ουκ εξολοθρεύσω σοι από του θυσιαστηρίου μου εκλείπειν τους οφθαλμούς αυτού και καταρρείν την ψυχήν αυτού, και πας περισσεύων οίκου σου πεσούνται εν ρομφαία ανδρών. 34 και τούτό σοι το σημείον, ό ήξει επί τους δύο υιός σου, Όφνί και Φινεές · εν μια ημέρα αποθανούνται αμφότεροι. 35 και αναστήσω εμαυτω ιερέα πιστόν, ος πάντα τα εν τη καρδιά μου και τα εν τη ψυχή μου ποιήσει · και οικοδομήσω αυτω οίκον πιστόν, και διελεύσεται ανώπιον χριστού μου πάσας τας ημέρας. 36 και έσται ο περισσεύων εν οίκω σου ήξει προσκυνείν αυτω οβολού αργυρίου λέγων · παράρριψόν με επί μίαν των ιερατειών σου φαγείν άρτον.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ το παιδάριον Σαμουήλ ην λειτουργών τω Κυρίω ενώπιον Ηλί του ιερέως · και ρήμα Κυρίου ην τίμιον εν ταις ημέραις εκείναις, ουκ ην όρασις διαστέλλουσα. 2 και εγένετο εν τη ημέρα εκείνη και Ηλί εκάθευδεν εν τω τόπω αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ήρξαντο βαρύνεσθαι, και ουκ ηδύναντο βλέπειν. 3 και ο λύχνος του Θεού πριν επισκευασθήναι, και Σαμουήλ εκάθευδεν εν τω ναω, ου η κιβωτός του Θεού. 4 και εκάλεσε Κύριος · Σαμουήλ Σαμουήλ · και ειπεν · ιδού εγώ. 5 και έδραμε προς Ηλί και ειπεν · ιδού εγώ, ότι κέκληκάς με · και ειπεν · ου κέκληκά σε, ανάστρεφε, κάθευδε · και ανέστρεψε και εκάθευδε. 6 και προσέθετο Κύριος και εκάλεσε · Σαμουήλ Σαμουήλ · και επορεύθη προς Ηλί το δεύτερον και ειπεν · ιδού εγώ, ότι κέκληκάς με · και ειπεν · ου κέκληκά σε, ανάστρεφε, κάθευδε · 7 και Σαμουήλ πριν ή γνώσει Θεόν και αποκαλυφθήναι αυτω ρήμα Κυρίου. 8 και προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουήλ εν τρίτω · και ανέστη και επορεύθη προς Ηλί και ειπεν · ιδού εγώ, ότι κέκληκάς με. και εσοφίσατο Ηλί ότι Κύριος κέκληκε το παιδάριον, 9 και ειπεν · ανάστρεφε, κάθευδε, τέκνον, και έσται εάν καλέση σε και ερείς · λάλει, Κύριε, ότι ακούει ο δούλός σου. και επορεύθη Σαμουήλ και εκοιμήθη εν τω τόπω αυτού. 10 και ήλθε Κύριος και κατέστη και

εκάλεσεν αυτόν ως άπαξ και άπαξ, και ειπε Σαμουήλ· λάλει, ότι ακούει ο δούλος σου. 11 και ειπε Κύριος προς Σαμουήλ· ιδού εγώ ποιώ τα ρήματά μου εν Ισραήλ, ωστε παντός ακούοντος αυτά ηχήσει αμφοτέρα τα ώτα αυτού. 12 εν τη ημέρα εκείνη επεγερώ επί Ηλί πάντα, όσα ελάλησα εις τον οίκον αυτού, άρξομαι και επιτελέσω. 13 και ανήγγελα αυτω ότι εκδικώ εγώ τον οίκον αυτού έως αιώνος εν αδικίαις υιών αυτού, ότι κακολογούντες Θεόν οι υιοί αυτού, και ουκ ενουθέτει αυτούς 14 και ουδ' ούτως. ώμοσα τω οίκω Ηλί· ει εξιλασθήσεται αδικία οίκου Ηλί εν θυμιάματι και εν θυσίαις έως αιώνος. 15 και κοιμάται Σαμουήλ έως πρωϊ και ώρθρισε το πρωϊ και ήνοιξε τας θύρας οίκου Κυρίου· και Σαμουήλ εφοβήθη απαγγελίαι την όρασιν τω Ηλί. 16 και ειπεν Ηλί προς Σαμουήλ· Σαμουήλ τέκνον· και ειπεν· ιδού εγώ. 17 και ειπε· τι το ρήμα το λαληθέν προς σε; μη δη κρύψης απ' εμού· τάδε ποιήσαι σοι ο Θεός και τάδε προσθειη, εάν κρύψης απ' εμού ρήμα εκ πάντων των λόγων των λαληθέντων σοι εν τοις ωσί σου. 18 και απήγγειλε Σαμουήλ πάντας τους λόγους και ουκ έκρυψεν απ' αυτού. και ειπεν Ηλί· Κύριος αυτός, το αγαθόν ενώπιον αυτού ποιήσει. 19 και εμεγαλύνθη Σαμουήλ, και ην Κύριος μετ' αυτού, και ουκ έπεσεν από πάντων των λόγων αυτού επί την γην. 20 και έγνωσαν πας Ισραήλ από Δάν και έως Βηρσαβεέ ότι πιστός Σαμουήλ εις προφήτην τω Κυρίω. 21 και προσέθετο Κύριος δηλωθήναι εν Σηλώμ, ότι απεκαλύφθη Κύριος προς Σαμουήλ· και επιστεύθη Σαμουήλ του προφήτης γενέσθαι τω Κυρίω εις πάντα Ισραήλ απ' άκρων της γης και έως άκρων. και Ηλί πρεσβύτης σφόδρα, και οι υιοί αυτού πορευόμενοι επορεύοντο και πονηρά η οδός αυτών ενώπιον Κυρίου.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ εγενήθη εν ταις ημέραις εκείναις και συναθροίζονται αλλόφυλοι επί Ισραήλ εις πόλεμον· και εξήλθεν Ισραήλ εις απάντησιν αυτοίς εις πόλεμον και παρεμβάλλουσιν επί Αβενέζερ, και οι αλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν εν Αφέκ. 2 και παρατάσσονται αλλόφυλοι εις πόλεμον επί Ισραήλ· και έκλινεν ο πόλεμος, και έπταισεν ανήρ Ισραήλ ενώπιον αλλοφύλων,

και επλήγησαν εν τη παρατάξει εν αγρω τέσσαρες χιλιάδες ανδρών. 3 και ήλθεν ο λαός εις την παρεμβολήν, και είπαν οι πρεσβύτεροι Ισραήλ· κατά τι έπταισεν ημάς Κύριος σήμερον ενώπιον αλλοφύλων; λάβωμεν την κιβωτόν του Θεού ημών εκ Σηλώμ, και εξελθέτω εκ μέσου ημών, και σώσει ημάς εκ χειρός εχθρών ημών. 4 και απέστειλεν ο λαός εις Σηλώμ, και αίρουσιν εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου καθημένου Χερουβίμ· και αμφοτέροι οι υιοί Ηλί μετά της κιβωτού, Όφνί και Φινεές. 5 και εγενήθη ως ήλθεν η κιβωτός Κυρίου εις την παρεμβολήν, και ανέκραξε πας Ισραήλ φωνή μεγάλη, και ήχησεν η γη. 6 και ήκουσαν οι αλλόφυλοι της κραυγής, και είπον οι αλλόφυλοι· τις η κραυγή η μεγάλη αύτη εν τη παρεμβολή των Εβραίων; και έγνωσαν ότι κιβωτός Κυρίου ήκει εις την παρεμβολήν. 7 και εφοβήθησαν οι αλλόφυλοι και είπον· ούτοι οι θεοί ήκασι προς αυτούς εις την παρεμβολήν· ουαί ημίν· εξελού ημάς, κύριε, σήμερον, ότι ου γέγονε τοιαύτη εχθές και τρίτην. 8 ουαί ημίν· τις εξελείται ημάς εκ χειρός των θεών των στερεών τούτων; ούτοι οι θεοί, οι πατάξαντες την Αίγυπτον εν πάση πληγή και εν τη ερήμω. 9 κραταιούσθε και γίνεσθε εις άνδρας αλλόφυλοι, όπως μη δουλεύσητε τοις Εβραίοις, καθώς εδούλευσαν ημίν, και έσεσθε εις άνδρας και πολεμήσατε αυτούς. 10 και επολέμησαν αυτούς· και πταίει ανήρ Ισραήλ, και έφυγεν έκαστος εις σκήνωμα αυτού· και εγένετο πληγή μεγάλη σφόδρα, και έπεσον εξ Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων. 11 και κιβωτός του Θεού ελήφθη, και αμφοτέροι οι υιοί Ηλί απέθανον, Όφνί και Φινεές.

12 Και έδραμεν ανήρ Ιεμιναιός εκ της παρατάξεως και ήλθεν εις Σηλώμ εν τη ημέρα εκείνη, και τα ιμάτια αυτού διερρωγότα, και γη επί της κεφαλής αυτού. 13 και ήλθε, και ιδού Ηλί επί του δίφρου παρά την πόλη σκοπεύων την οδόν, ότι ην καρδια αυτού εξεστηκυία περι της κιβωτού του Θεού· και ο άνθρωπος εισήλθεν εις την πόλιν απαγγείλαι, και ανεβόησεν η πόλις. 14 και ήκουσεν Ηλί την φωνήν της βοής και είπε· τις η φωνή της βοής ταύτης; και ο άνθρωπος σπεύσας εισήλθε και απήγγειλε τω Ηλί. 15 και Ηλί υιος ενενήκοντα ετών, και οι οφθαλμοί αυτού επανέστησαν και ουκ επέβλεπε· 16 και είπεν Ηλί τοις ανδράσι τοις περιεστηκόσιν αυτώ· τις η φωνή του ήχου τούτου; και ο ανήρ σπεύσας προσήλθε προς Ηλί και είπεν αυτώ· εγώ ειμι ο ήκων εκ της παρεμβολής, καγώ πέφευγα εκ της παρατάξεως σήμερον. και είπεν Ηλί· τι το γεγονός ρήμα, τέκνον; 17 και απεκρίθη το παιδάριον και είπε· πέφευγεν ανήρ Ισραήλ εκ προσώπου αλλοφύλων, και εγένετο πληγή μεγάλη εν τω λαώ, και

αμφότεροι οι υιοί σου τεθνήκασι, και η κιβωτός του Θεού ελήφθη. 18 και εγένετο ως εμνήσθη της κιβωτού του Θεού, και έπεσεν από του δίφρου οπισθίως εχόμενος της πύλης, και συνετρίβη ο νώτος αυτού και απέθανεν, ότι πρεσβύτης ο άνθρωπος και βαρύς· και αυτός έκρινε τον Ισραήλ είκοσιν έτη.

19 Και νόμφη αυτού γυνή Φινεές συνειληφύια του τεκείν· και ήκουσε την αγγελίαν ότι ελήφθη η κιβωτός του Θεού και ότι τέθνηκεν ο πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής, και έκλαυσε και έτεκεν, ότι επεστράφησαν επι ' αυτήν ωδίνες αυτής. 20 και εν τω καιρω αυτής αποθνήσκει, και είπον αυτη αι γυναίκες αι παρεστηκυίαι αυτη· μη φοβού, ότι υιόν τέτοκας· και ουκ απεκρίθη, και ουκ ενόησεν η καρδιά αυτής. 21 και εκάλεσε το παιδάριον Ουαί Βαρχαβώθ υπέρ της κιβωτού του Θεού και υπέρ του πενθερού αυτής και υπέρ του ανδρός αυτής. 22 και είπαν· απώκισται δόξα Ισραήλ εν τω ληφθήναι την κιβωτόν Κυρίου.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ αλλόφυλοι έλαβον την κιβωτόν του Θεού και εισήνεγκαν αυτήν εξ Αβενέζερ εις Άζωτον. 2 και έλαβον αλλόφυλοι την κιβωτόν Κυρίου και εισήνεγκαν αυτήν εις οίκον Δαγών και παρέστησαν αυτήν παρά Δαγών. 3 και ώρθησαν οι Αζώτιοι και εισήλθον εις οίκον Δαγών και είδον και ιδού Δαγών πεπτωκώς επί πρόσωπον αυτού ενώπιον κιβωτού του Θεού· και ήγειραν τον Δαγών και κατέστησαν εις τον τόπον αυτού. και εβαρύνθη χείρ Κυρίου επί τους Αζωτίους και εβασάνισεν αυτούς και επάταξεν αυτούς εις τας έδρας αυτών, την Άζωτον και τα όρια αυτής. 4 και εγένετο ότε ώρθησαν το πρωϊ, και ιδού Δαγών πεπτωκώς επί πρόσωπον αυτού ενώπιον κιβωτού διαθήκης Κυρίου, και η κεφαλή Δαγών και αμφότερα τα ίχνη χειρών αυτού αφηρημένα επί τα εμπρόσθια αμαφέθ έκαστον, και αμφότεροι οι καρποί των χειρών αυτού πεπτωκότες επί το πρόθυρον, πλην η ράχισ Δαγών υπελείφθη. 5 δια τούτο ουκ επιβαίνουσιν οι ιερείς Δαγών και πας ο εισπορευόμενος εις οίκον Δαγών επί βαθμόν οίκου Δαγών εν Αζώτω έως της ημέρας ταύτης, ότι υπερβαίνοντες

υπερβαίνουν. 6 και εβαρύνθη η χείρ Κυρίου επί Άζωτον, και επήγαγεν αυτοίς και εξέξεσεν αυτοίς εις τας ναύς, και μέσον της χώρας αυτής ανεφύησαν μύες, και εγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη εν τη πόλει. 7 και είδον οι άνδρες Αζώτου ότι ούτως, και λέγουσιν · ότι ου καθήσεται κιβωτός του Θεού Ισραήλ μεθ ' ημών, ότι σκληρά χείρ αυτού εφ ' ημάς και επί Δαγών θεόν ημών. 8 και αποστέλλουσι και συνάγουσι τους σατράπας των αλλοφύλων προς αυτούς και λέγουσι · τι ποιήσωμεν τη κιβωτω Θεού Ισραήλ; και λέγουσιν οι Γεθαιοι · μετελθέτω κιβωτός του Θεού προς ημάς · και μετήλθε κιβωτός του Θεού Ισραήλ εις Γεθ. 9 και εγενήθη μετά το μετελθείν αυτήν και γίνεται χείρ Κυρίου τη πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα, και επάταξε τους άνδρας της πόλεως από μικρού έως μεγάλου και επάταξεν αυτούς εις τας έδρας αυτών, και εποίησαν οι Γεθαιοι εαυτοίς έδρας. 10 και εξαποστέλλουσι την κιβωτόν του Θεού εις Ασκάλωνα. και εγενήθη ως εισήλθε κιβωτός Θεού εις Ασκάλωνα, και εβόησαν οι Ασκαλωνίται λέγοντες · τι απεστρέψατε την κιβωτόν του Θεού Ισραήλ προς ημάς θανατώσαι ημάς και τον λαόν ημών; 11 και εξαποστέλλουσι και συνάγουσι τους σατράπας των αλλοφύλων και είπον · εξαποστείλατε την κιβωτόν του Θεού Ισραήλ, και καθισάτω εις τον τόπον αυτής και ου μη θανατώση ημάς και τον λαόν ημών · 12 ότι εγενήθη σύγχυσις εν όλη τη πόλει βαρεία σφόδρα, ως εισήλθε κιβωτός Θεού Ισραήλ εκεί, και οι ζώντες και ουκ αποθανόντες επλήγησαν εις τας έδρας, και ανέβη η κραυγή της πόλεως εις τον ουρανόν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ην κιβωτός εν αγρω των αλλοφύλων επτά μήνας, και εξέξεσεν η γη αυτών μύας. 2 και καλούσιν αλλόφυλοι τους ιερείς και τους μάντεις και τους επασιδούς αυτών λέγοντες · τι ποιήσωμεν τη κιβωτω Κυρίου; γνωρίσατε ημίν εν τίνι αποστελούμεν αυτήν εις τον τόπον αυτής. 3 και είπαν · ει εξαποστέλλετε υμείς την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου Θεού Ισραήλ, μη δη εξαποστείλητε αυτήν κενήν, αλλ ' αποδιδόντες απόδοτε αυτη της βασάνου, και τότε ιαθήσεσθε, και εξιλασθήσεται υμίν, μη ουκ αποστη η χείρ αυτού αφ ' υμών. 4 και λέγουσι · τι

το της βασάνου αποδώσομεν αυτη; και είπαν · κατ ' αριθμόν των σατραπών των αλλοφύλων πέντε έδρας χρυσάς, ότι πταίσμα εν υμίν και τοις άρχουσιν υμών και τω λαω, 5 και μύς χρυσούς ομοίωμα των μυών υμών των διαφθειρόντων την γην · και δώσετε τω Κυρίω δόξαν, όπως κουφίση την χείρα αυτού αφ ' υμών και από των θεών υμών και από της γης υμών. 6 και ίνα τι βαρύνετε τας καρδίας υμών, ως εβάρυνεν Αίγυπτος και Φαραώ την καρδιαν αυτών; ουχί ότε ενέπαιξεν αυτοίς, εξαπέστειλαν αυτούς, και απήλθον; 7 και νυν λάβετε και ποιήσατε άμαξαν καινήν και δύο βόας πρωτοτοκούσας άνευ των τέκνων και ζεύξατε τας βόας εν τη αμάξη και απαγάγετε τα τέκνα από όπισθεν αυτών εις οίκον · 8 και λήψεσθε την κιβωτόν και θήσετε αυτην επί την άμαξαν και τα σκεύη τα χρυσά αποδώσετε αυτη της βασάνου και θήσετε εν θέματι βερσεχθάν εκ μέρους αυτης και εξαποστελείτε αυτην και απελάσατε αυτην, και απελεύσεται · 9 και όψεσθε, ει εις οδόν ορίων αυτης πορεύσεται κατά Βαιθσαμύς, αυτός πεποίηκεν ημίν την κακίαν την μεγάλην ταύτην, και εάν μη, και γνωσόμεθα ότι ου χείρ αυτού ήπται ημών, αλλά σύμπτωμα τούτο γέγονεν ημίν. 10 και εποίησαν οι αλλόφυλοι ούτω. και έλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας και έζευξαν αυτάς εν τη αμάξη και τα τέκνα αυτών απεκώλυσαν εις οίκον 11 και έθεντο την κιβωτόν Κυρίου επί την άμαξαν και το θέμα εργάβ και τους μύς τους χρυσούς. 12 και κατεύθυναν αι βόες εν τη οδω εις οδόν Βαιθσαμύς, εν τρίβω ενί επορεύοντο και εκοπίων και ου μεθισταντο δεξιά ουδέ αριστερά · και οι σατράπαι των αλλοφύλων επορεύοντο οπίσω αυτης έως ορίων Βαιθσαμύς. 13 και οι εν Βαιθσαμύς εθέριζον θερισμόν πυρών εν κοιλάδι · και ήραν οφθαλμούς αυτών και ειδον κιβωτόν Κυρίου και ηυφράνθησαν εις απάντησιν αυτης. 14 και η άμαξα εισήλθεν εις αγρόν 'Ωσηέ τον εν Βαιθσαμύς, και έστησαν εκεί παρ ' αυτη λίθον μέγαν και σχίζουσι τα ξύλα της αμάξης και τας βόας ανήνεγκαν εις ολοκαύτωσιν τω Κυρίω. 15 και οι Λευίται ανήνεγκαν την κιβωτόν του Κυρίου και το θέμα εργάβ μετ ' αυτης και τα επ ' αυτης σκεύη τα χρυσά και έθεντο επί του λίθου του μεγάλου, και οι άνδρες Βαιθσαμύς ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις και θυσίας εν τη ημέρα εκεινη τω Κυρίω. 16 και οι πέντε σατράπαι των αλλοφύλων εώρων και ανέστρεψαν εις Ασκάλωνα τη ημέρα εκεινη. 17 και αύται αι έδραι αι χρυσαί, ας απέδωκαν οι αλλόφυλοι της βασάνου τω Κυρίω · της Αζώτου μίαν, της Γάζης μίαν, της Ασκάλωνος μίαν, της Γεθ μίαν, της Ακκαρών μίαν. 18 και μύς οι χρυσοί κατ ' αριθμόν πασών πόλεων των αλλοφύλων των πέντε σατραπών εκ πόλεως εστερεωμένης και

έως κώμης του Φερεζαίου και έως λίθου του μεγάλου, ου επέθηκαν επ' αυτού την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου, του εν αγρωΐω του Βαιθσαμουσίτου.

19 Και ουκ ησμένισαν οι υιοί Ιεχονίου εν τοις ανδράσι Βαιθσαμύς, ότι είδον κιβωτόν Κυρίου· και επάταξεν εν αυτοίς εβδομήκοντα άνδρας, και πενήκοντα χιλιάδας ανδρών, και επένθησεν ο λαός, ότι επάταξε Κύριος εν τω λαω πληγήν μεγάλην σφόδρα. 20 και είπαν οι άνδρες οι εκ Βαιθσαμύς· τις δυνήσεται διελθείν ενώπιον Κυρίου του Θεού του αγίου τούτου; και προς τίνα αναβήσεται κιβωτός Κυρίου εφ' ημών; 21 και αποστέλλουσιν αγγέλους προς τους κατοικούντας Καριαθιαρίμ λέγοντες· απεστρόφασιν αλλόφυλοι την κιβωτόν Κυρίου· κατάβητε και αναγάγετε αυτήν προς εαυτούς.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ έρχονται οι άνδρες Καριαθιαρίμ και ανάγουσι την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου και εισάγουσιν αυτήν εις οίκον Αμιναδάβ τον εν τω βουνω· και τον Ελεάζαρ τον υιόν αυτού ηγίασαν φυλάσσειν την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου.

2 Και εγενήθη αφ' ης ημέρας ην η κιβωτός εν Καριαθιαρίμ, επλήθυναν αι ημέραι και εγένετο είκοσι έτη, και επέβλεψε πας οίκος Ισραήλ οπίσω Κυρίου. 3 και είπε Σαμουήλ προς πάντα οίκον Ισραήλ λέγων· ει εν όλη καρδια υμών υμείς επιστρέφετε προς Κύριον, περιέλετε θεούς αλλοτρίους εκ μέσου υμών και τα άλση και ετοιμάσατε τας καρδιας υμών προς Κύριον και δουλεύσατε αυτω μόνω, και εξελείται υμάς εκ χειρός αλλοφύλων. 4 και περιείλον οι υιοί Ισραήλ τας Βααλίμ και τα άλση Ασταρώθ και εδούλευσαν Κυρίω μόνω. 5 και είπε Σαμουήλ· αθροίσατε πάντα Ισραήλ εις Μασσηφάθ, και προσεύξομαι περι υμών προς Κύριον. 6 και συνήχθησαν εις Μασσηφάθ και υδρευονται ύδωρ και εξέχεαν ενώπιον Κυρίου επί την γην. και ενήστευσαν εν τη ημέρα εκείνη και είπαν· ημαρτήκαμεν ενώπιον Κυρίου· και εδίκασε Σαμουήλ τους υιούς Ισραήλ εις Μασσηφάθ. 7 και ήκουσαν οι αλλόφυλοι ότι συνηθροίσθησαν πάντες οι υιοί Ισραήλ εις Μασσηφάθ, και ανέβησαν σατράπαι αλλοφύλων

επί Ισραήλ · και ακούουσιν οι υιοί Ισραήλ και εφοβήθησαν από προσώπου αλλοφύλων. 8 και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς Σαμουήλ · μη παρασιωπήσης αφ' ημών του μη βοάν προς Κύριον Θεόν σου, και σώσει ημάς εκ χειρός αλλοφύλων. 9 και έλαβε Σαμουήλ άρνα γαλαθηνόν ένα, και ανήνεγκεν αυτόν ολοκαύτωσιν συν παντί τω λαω τω Κυρίω. και εβόησε Σαμουήλ προς Κύριον περί Ισραήλ, και επήκουσεν αυτού Κύριος. 10 και ην Σαμουήλ αναφέρων την ολοκαύτωσιν, και αλλόφυλοι προσήγον εις πόλεμον επί Ισραήλ. και εβρόντησε Κύριος εν φωνή μεγάλη εν τη ημέρα εκείνη επί τους αλλοφύλους, και συνεχύθησαν και έπαισαν ενώπιον Ισραήλ. 11 και εξήλθαν άνδρες Ισραήλ εκ Μασσηφάθ και κατεδίωξαν τους αλλοφύλους και επάταξαν αυτούς έως υποκάτω του Βαιθχόρ. 12 και έλαβε Σαμουήλ λίθον ένα και έστησεν αυτόν ανά μέσον Μασσηφάθ και ανά μέσον της παλαιάς και εκάλεσε το όνομα αυτού Αβενέζερ, Λίθος του βοηθού, και ειπεν · έως ενταύθα εβοήθησεν ημίν Κύριος. 13 και εταπεινώσε Κύριος τους αλλοφύλους, και ου προσέθεντο έτι προσελθειν εις όριον Ισραήλ · και εγενήθη χείρ Κυρίου επί τους αλλοφύλους πάσας τας ημέρας του Σαμουήλ. 14 και απεδόθησαν αι πόλεις, ας έλαβον οι αλλόφυλοι παρά των υιών Ισραήλ, και απέδωκαν αυτάς τω Ισραήλ από Ασκάλωνος έως Αζόβ, και το όριον Ισραήλ αφείλοντο εκ χειρός αλλοφύλων. και ην ειρήνη ανά μέσον Ισραήλ και ανά μέσον του Αμορραίου. 15 και εδίκασε Σαμουήλ τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. 16 και επορευέτο κατ' ενιαυτόν και εκύκλου Βαιθήλ και την Γαλαλά και την Μασσηφάθ και εδίκασε τον Ισραήλ εν πάσι τοις ηγιασμένοις τούτοις · 17 η δε αποστροφή αυτού εις Αρμαθαίμ ότι εκεί ην ο οίκος αυτού, και εδίκασεν εκεί τον Ισραήλ και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εγένετο ως εγήρασε Σαμουήλ, και κατέστησε τους υιούς αυτού δικαστάς τω Ισραήλ. 2 και ταύτα τα ονόματα των υιών αυτού · πρωτότοκος Ιωήλ, και όνομα του δευτέρου Αβιά, δικασταί εν Βηρσαβεέ. 3 και ουκ επορευθήσαν οι υιοί αυτού εν οδω αυτού και εξέκλιναν

οπίσω της συντελείας και ελάμβανον δώρα και εξέκλινον δικαιώματα. 4 και συναθροίζονται άνδρες Ισραήλ και παραγίνονται εις Αρμαθαίμ προς Σαμουήλ 5 και είπαν αυτω· ιδού συ γεγήρακας, και οι υιοί σου ου πορεύονται εν τη οδω σου· και νυν κατάστησον εφ' ημάς βασιλέα δικάζειν ημάς, καθά και τα λοιπά έθνη. 6 και πονηρόν το ρήμα εν οφθαλμοίς Σαμουήλ, ως είπαν, δος ημίν βασιλέα δικάζειν ημάς· και προσηύξατο Σαμουήλ προς Κύριον. 7 και είπε Κύριος προς Σαμουήλ· άκουε της φωνής του λαού, καθά αν λαλώσι σοι· ότι ου σε εξουθενήκασιν, αλλ' ή εμέ εξουθενήκασι του μη βασιλεύειν επ' αυτών. 8 κατά πάντα τα ποιήματα, α εποίησάν μοι αφ' ης ημέρας ανήγαγον αυτους εξ Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης και εγκατέλιπόν με και εδούλευον θεοίς ετέροις, ούτως αυτοί ποιούσι και σοί. 9 και νυν άκουε της φωνής αυτών· πλην ότι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αυτοίς και απαγγελείς αυτοίς το δικαίωμα του βασιλέως, ος βασιλεύσει επ' αυτους. 10 και είπε Σαμουήλ παν το ρήμα του Κυρίου προς τον λαόν τους αιτούντας παρ' αυτου βασιλέα 11 και είπε· τούτο έσται το δικαίωμα του βασιλέως, ος βασιλεύσει εφ' υμάς· τους υιούς υμών λήψεται, και θήσεται αυτους εν άρμασιν αυτου και εν ιππεύσιν αυτου και προτρέχοντας των αρμάτων αυτου 12 και θέσθαι αυτους εαυτω εκατοντάρχους και χιλιάρχους και θερίζειν θερισμόν αυτου και τρυγάν τρυγητόν αυτου και ποιείν σκεύη πολεμικά αυτου και σκεύη αρμάτων αυτου· 13 και τας θυγατέρας υμών λήψεται εις μυρεψούς και εις μαγειρίσσας και εις πεσσούσας· 14 και τους αγρούς υμών και τους αμπελώνας υμών και τους ελαιώνας υμών τους αγαθούς λήψεται και δώσει τοις δούλοις εαυτου. 15 και τα σπέρματα υμών και τους αμπελώνας υμών αποδεκατώσει και δώσει τοις ευνούχοις αυτου και τοις δούλοις αυτου· 16 και τους δούλους υμών και τας δούλας υμών και τα βουκόλια υμών τα αγαθά και τους όνους υμών λήψεται, και αποδεκατώσει εις τα έργα αυτου 17 και τα ποιίμνια υμών αποδεκατώσει· και υμείς έσεσθε αυτω δούλοι. 18 και βοήσεσθε εν τη ημέρα εκείνη εκ προσώπου βασιλέως υμών, ου εξελέξασθε εαυτοίς, και ουκ επακούσεται Κύριος υμών εν ταις ημέραις εκείναις, ότι υμείς εξελέξασθε εαυτοίς βασιλέα. 19 και ουκ εβούλετο ο λαός ακούσαι του Σαμουήλ και είπαν αυτω· ουχί, αλλ' ή βασιλεύς έσται εφ' ημάς, 20 και εσόμεθα και ημείς καθά πάντα τα έθνη, και δικάσει ημάς βασιλεύς ημών και εξελεύσεται έμπροσθεν ημών και πολεμήσει τον πόλεμον ημών. 21 και ήκουσε Σαμουήλ πάντας τους λόγους του λαού και ελάλησεν αυτους εις τα ώτα Κυριου. 22 και είπε Κύριος προς Σαμουήλ· άκουε της φωνής

αυτών και βασιλευσον αυτοίς βασιλέα. και ειπε Σαμουήλ προς άνδρας Ισραήλ · αποτρεχέτω έκαστος εις την πόλιν αυτού.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ανήρ εξ υιών Βενιαμίν, και όνομα αυτω Κίς, υιος Αβιήλ, υιού Ιαρέδ, υιού Βαχίρ, υιού Αφέκ, υιού ανδρός Ιεμιναιού, ανήρ δυνατός. 2 και τούτω υιος, και όνομα αυτω Σαούλ, ευμεγέθης, ανήρ αγαθός, και ουκ ην εν υιοίς Ισραήλ αγαθός υπέρ αυτόν, υπερωμίαν και επάνω υψηλός υπέρ πάσαν την γην. 3 και απώλοντο αι όνοι Κίς πατρός Σαούλ, και ειπε Κίς προς Σαούλ τον υιόν αυτού · λαβέ μετά σεαυτού εν των παιδαρίων και ανάστητε και πορεύθητε και ζητήσατε τας όνους. 4 και διήλθον δι' όρους Εφραϊμ και διήλθον δια της γης Σελχά και ουχ εύρον · και διήλθον δια της γης Σεγαλείμ, και ουκ ην · και διήλθον δια της γης Ιαμίν και ουχ εύρον. 5 αυτών δε ελθόντων εις την Σίφ, και Σαούλ ειπε τω παιδαρίω αυτού τω μετ' αυτού · δεύρο και αποστρέψωμεν, μη ανεις ο πατήρ μου τας όνους φροντίζη τα περι ημών · 6 και ειπεν αυτω το παιδάριον · ιδού δη άνθρωπος του Θεού εν τη πόλει ταύτη, και ο άνθρωπος ένδοξος, παν, ό εάν λαλήση, παραγινόμενον παρέσται · και νυν πορευθώμεν, όπως απαγγελίη ημίν την οδόν ημών, εφ' ην επορεύθημεν επ' αυτήν. 7 και ειπε Σαούλ τω παιδαρίω αυτού τω μετ' αυτού · και ιδού πορευσόμεθα, και τι οίσομεν τω ανθρώπω του Θεού; ότι οι άρτοι εκλελοίπασιν εκ των αγγείων ημών, και πλείον ουκ έστι μεθ' ημών εισενεγκείν τω ανθρώπω του Θεού το υπάρχον ημίν. 8 και προσέθετο το παιδάριον αποκριθέναι τω Σαούλ και ειπεν · ιδού εύρηται εν τη χειρί μου τέταρτον σίκλου αργυρίου, και δώσεις τω ανθρώπω του Θεού, και απαγγελοι ημίν την οδόν ημών. 9 και έμπροσθεν εν Ισραήλ τάδε έλεγεν έκαστος εν τω πορεύεσθαι επερωτάν τον Θεόν · δεύρο και πορευθώμεν προς τον βλέποντα · ότι τον προφήτην εκάλει ο λαός έμπροσθεν Ο βλέπων. 10 και ειπε Σαούλ προς το παιδάριον αυτού · αγαθόν το ρήμα, δεύρο και πορευθώμεν. και επορεύθησαν εις την πόλιν, ου ην εκεί ο άνθρωπος ο του Θεού. 11 αυτών αναβαινόντων την ανάβασιν της

πόλεως και αυτοί ευρίσκουσι τα κοράσια εξηληλυθότα υδρευέσθαι ύδωρ και λέγουσιν
 αυταίς· ει εστιν ενταύθα Ο βλέπων; 12 και απεκρίθη τα κοράσια αυτοίς και λέγουσιν αυτοίς·
 εστιν, ιδού κατά πρόσωπον υμών· νυν δια την ημέραν ήκει εις την πόλιν, ότι θυσία σήμερον
 τω λαω εν Βαμά· 13 ως αν εισέλθητε εις την πόλιν, ούτως ευρήσετε αυτόν εν τη πόλει πριν
 αναβήναι αυτόν εις Βαμά του φαγείν· ότι ου μη φάγη ο λαός έως του εισελθείν αυτόν, ότι
 ούτος ευλογεί την θυσίαν, και μετά ταύτα εσθίουσιν οι ξένοι· και νυν ανάβητε, ότι δια την
 ημέραν ευρήσετε αυτόν. 14 και αναβαίνουσι την πόλιν. αυτών εισπορευομένων εις μέσον
 της πόλεως και ιδού Σαμουήλ εξήλθεν εις την απάντησιν αυτών του αναβήναι εις Βαμά. 15
 και Κύριος απεκάλυψε το ωτίον Σαμουήλ ημέρα μια έμπροσθεν του ελθείν προς αυτόν
 Σαούλ λέγων· 16 ως ο καιρός, αύριον αποστελώ προς σε άνδρα εκ γης Βενιαμίν, και χρίσεις
 αυτόν εις άρχοντα επί τον λαόν μου Ισραήλ, και σώσει τον λαόν μου εκ χειρός αλλοφύλων·
 ότι επέβλεψα επί την ταπεινώσιν του λαού μου, ότι ήλθε βοή αυτών προς με. 17 και Σαμουήλ
 ειδε τον Σαούλ· και Κύριος απεκρίθη αυτω· ιδού ο άνθρωπος, ον ειπά σοι, ούτος άρξει εν τω
 λαω μου. 18 και προσήγαγε Σαούλ προς Σαμουήλ εις μέσον της πόλεως και ειπεν·
 απαγγελον δη ποίος ο οίκος του βλέποντος. 19 και απεκρίθη Σαμουήλ τω Σαούλ και ειπεν·
 εγώ ειμι αυτός· ανάβηθι έμπροσθέν μου εις Βαμά και φάγε μετ' εμού σήμερον, και
 εξαποστελώ σε πρωϊ και πάντα τα εν τη καρδια σου απαγγελώ σοι· 20 και περι των όνων σου
 των απολωλυών σήμερον τριταίων μη θής την καρδιαν σου αυταις, ότι εύρηνται· και τίνα
 τα ωραία του Ισραήλ; ου σοί και τω οίκω του πατρός σου; 21 και απεκρίθη Σαούλ και ειπεν·
 ουχι ανδρός υιος Ιεμιναιού εγώ ειμι του μικρού σκήπτρου φυλής Ισραήλ και της φυλής της
 ελαχίστης εξ όλους σκήπτρου Βενιαμίν; και ινατί ελάλησας προς εμέ κατά το ρήμα τούτο; 22
 και έλαβε Σαμουήλ τον Σαούλ και το παιδάριον αυτού και εισήγαγεν αυτούς εις το
 κατάλυμα και έθετο αυτοίς εκεί τόπον εν πρώτοις των κεκλημένων ωσει εβδομήκοντα
 ανδρών. 23 και ειπε Σαμουήλ τω μαγείρω·δος μοι την μερίδα, ην έδωκά σοι, ην ειπά σοι
 θείναι αυτήν παρά σοι. 24 και ήψησεν ο μάγειρος την κωλέαν, και παρέθηκεν αυτήν
 ενώπιον Σαούλ· και ειπε Σαμουήλ τω Σαούλ· ιδού υπόλειμμα, παράθες αυτό ενώπιόν σου
 και φάγε, ότι εις μαρτύριον τέθειται σοι παρά τους άλλους· απόκνιζε. και έφαγε Σαούλ μετά
 Σαμουήλ εν τη ημέρα εκείνη. 25 και κατέβη εκ της Βαμά εις την πόλιν· και διέστρωσαν τω
 Σαούλ επί τω δώματι, και εκοιμήθη. 26 και εγένετο ως ανέβαινεν ο όρθρος, και εκάλεσε

Σαμουήλ τον Σαούλ επί τω δώματι λέγων · ανάστα, και εξαποστελώ σε · και ανέστη Σαούλ, και εξήλθεν αυτός και Σαμουήλ έως έξω. 27 αυτών καταβαινόντων εις μέρος της πόλεως και Σαμουήλ ειπε τω Σαούλ · ειπόν τω νεανίσκω και διελθέτω έμπροσθεν ημών, και συ στήθι ως σήμερον και άκουσον ρήμα Θεού.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ έλαβε Σαμουήλ τον φακόν του ελαιού και επέχεεν επί την κεφαλήν αυτού και εφίλησεν αυτόν και ειπεν αυτω · ουχί κέκχρικέ σε Κύριος εις άρχοντα επί τον λαόν αυτού, επί Ισραήλ; και συ άρξεις εν λαω Κυρίου, και συ σώσεις αυτόν εκ χειρός εχθρών αυτού κυκλόθεν. 2 και τούτό σοι το σημειον ότι έχρισέ σε Κύριος επί κληρονομίαν αυτού εις άρχοντα · ως αν απέλθης σήμερον απ' εμού, και ευρήσεις δύο άνδρας προς τοις τάφοις Ραχήλ εν τω όρει Βενιαμίν αλλομένους μεγάλα, και ερούσί σοι · εύρηνται αι όνοι, ας επορεύθητε ζητείν, και ιδού ο πατήρ σου αποτετινακται το ρήμα των όνων και εδαμψλεύσατο δι' υμάς λέγων · τι ποιήσω υπέρ του υιού μου; 3 και απελεύση εκείθεν και επέκεινα ήξεις έως της δρυός Θαβώρ και ευρήσεις εκεί τρεις άνδρας αναβαινοντας προς τον Θεόν εις Βαιθήλ, ένα αίροντα τρία αιγίδια και ένα αίροντα τρία αγγεία άρτων και ένα αίροντα ασκόν οίνου. 4 και ερωτήσουσί σε τα εις ειρήνην και δώσουσί σοι δύο απαρχάς άρτων, και λήψη εκ της χειρός αυτών. 5 και μετά ταύτα εισελεύση εις τον βουνόν του Θεού, ου εστιν εκεί το ανάστημα των αλλοφύλων, εκεί Νασιβ ο αλλόφυλος. και έσται ως αν εισέλθητε εκεί εις την πόλιν, και απαντήσεις χορω προφητών καταβαινόντων εκ της Βαμά, και έμπροσθεν αυτών νάβλα και τύμπανον και αυλός και κινύρα, και αυτοί προφητεύοντες · 6 και εφαιλείται επί σε πνεύμα Κυρίου, και προφητεύσεις μετ' αυτών και στραφήση εις άνδρα άλλον. 7 και έσται όταν ήξει τα σημεία ταύτα επί σε, ποιει πάντα, όσα εάν εύρη η χείρ σου, ότι Θεός μετά σου. 8 και καταβήση έμπροσθεν της Γαλγάλ, και ιδού καταβαίνω προς σε ανενεγκείν ολοκαύτωςιν και θυσίας ειρηνικάς · επτά ημέρας διαλείψεις έως του ελθειν με

προς σε, και γνωρίσω σοι α ποιήσεις. 9 και εγενήθη ωστε επιστραφήναι τω ώμω αυτού απελθύν από Σαμουήλ, μετέστρεψεν αυτω ο Θεός καρδιαν άλλην · και ήλθε πάντα τα σημεία εν τη ημέρα εκείνη. 10 και έρχεται εκείθεν εις τον βουνόν, και ιδού χορός προφητών εξεναντίας αυτού · και ήλατο επ ' αυτόν πνεύμα Θεού, και προεφήτευσεν εν μέσω αυτών. 11 και εγενήθησαν πάντες οι ειδότες αυτόν εχθές και τρίτης και είδον και ιδού αυτός εν μέσω των προφητών. και είπεν ο λαός έκαστος προς τον πλησίον αυτού · τι τούτο το γεγονός τω υιω Κίς; ή και Σαούλ εν προφήταις; 12 και απεκρίθη τις αυτών και είπε · και τις πατήρ αυτού; και δια τούτο εγενήθη εις παραβολήν, ή και Σαούλ εν προφήταις; 13 και συνετέλεσε προφητεύων και έρχεται εις τον βουνόν. 14 και είπεν ο οικείος αυτού προς αυτόν και προς το παιδάριον αυτού · που επορεύθητε; και είπαν · ζητείν τας όνους · και είδαμεν ότι ουκ εισί, και εισήλθομεν προς Σαμουήλ. 15 και είπεν ο οικείος προς Σαούλ · απαγγειλον δη μοι, τι είπέ σοι Σαμουήλ; 16 και είπε Σαούλ προς τον οικείον αυτού · απήγγειλεν απαγγέλλων μοι ότι εύρηνται αι όνοι. το δε ρήμα της βασιλείας ουκ απήγγειλεν αυτω.

17 Και παρήγγειλε Σαμουήλ παντί τω λαω προς Κύριον εις Μασσηφάθ 18 και είπε προς υιούς Ισραήλ · τάδε είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ λέγων · εγώ ανήγαγον τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου και εξειλάμην υμάς εκ χειρός Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου και εκ πασών των βασιλειών των θλιβουσών υμάς · 19 και υμεις σήμεραν εξουδενήκατε τον Θεόν, ος αυτός εστιν υμών σωτήρ εκ πάντων των κακών υμών και θλίψεων υμών, και είπατε · ουχί, αλλ ' ή ότι βασιλέα καταστήσεις εφ ' ημών · και νυν κατάστητε ενώπιον Κυρίου κατά τα σκήπτρα υμών και κατά τας φυλάς υμών. 20 και προσήγαγε Σαμουήλ πάντα τα σκήπτρα Ισραήλ, και κατακληρούται σκήπτρον Βενιαμίν · 21 και προσάγει σκήπτρον Βενιαμίν εις φυλάς, και κατακληρούται φυλή Ματταρί · και προσάγουσι την φυλήν Ματταρί εις άνδρας, και κατακληρούται Σαούλ υιος Κίς. και εξήτει αυτόν, και ουχ ευρίσκετο. 22 και επηρώτησε Σαμουήλ έτι εν Κυρίω · ει έρχεται ο ανήρ ενταύθα; και είπε Κύριος · ιδού αυτός κέκρυπται εν τοις σκεύεσι. 23 και έδραμε και λαμβάνει αυτόν εκείθεν και κατέστησεν εν μέσω του λαού, και υψώθη υπέρ πάντα τον λαόν υπερωμίαν και επάνω. 24 και είπε Σαμουήλ προς πάντα τον λαόν · ει εωράκατε ον εκλέλεκται εαυτω Κύριος, ότι ουκ έστιν όμοιος αυτω εν πάσιν υμίν; και έγνωσαν πας ο λαός και είπαν · ζήτω ο βασιλεύς. 25 και είπε Σαμουήλ προς τον λαόν το δικαίωμα του βασιλέως και έγγραφεν εν βιβλίω και έθηκεν ενώπιον Κυρίου. και εξαπέστειλε

Σαμουήλ πάντα τον λαόν, και απήλθεν έκαστος εις τον τόπον αυτού. 26 και Σαούλ απήλθεν εις τον οίκον αυτού εις Γαβαά· και επορεύθησαν υιοί δυνάμεων, ων ήψατο Κύριος καρδίας αυτών μετά Σαούλ. 27 και υιοί λοιμοί ειπαν· τις σώσει υμάς ούτος; και ητίμασαν αυτόν και ουκ ήνεγκαν αυτω δώρα.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ εγενήθη ως μετά μήνα και ανέβη Νάας ο Αμμανίτης και παρεμβάλλει επί Ιαβίς Γαλαάδ. και ειπαν πάντες οι άνδρες Ιαβίς προς Νάας τον Αμμανίτην· διάθου ημίν διαθήκην, και δουλεύσομέν σοι. 2 και ειπε προς αυτούς Νάας ο Αμμανίτης· εν ταύτη διαθήσομαι διαθήκην υμίν, εν τω εξορύξαι υμών πάντα οφθαλμόν δεξιόν, και θήσομαι όνειδος επί Ισραήλ. 3 και λέγουσιν αυτω οι άνδρες Ιαβίς· άνες ημίν επτά ημέρας, και αποστελούμεν αγγέλους εις παν όριον Ισραήλ· εάν μη ή ο σώζων ημάς, εξελευσόμεθα προς υμάς. 4 και έρχονται οι άγγελοι εις Γαβαά προς Σαούλ και λαλούσι τους λόγους εις τα ώτα του λαού, και ήραν πας ο λαός την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. 5 και ιδού Σαούλ ήρχετο μετά το πρωϊ εξ αγρού, και ειπε Σαούλ· τι ότι κλαίει ο λαός; και διηγούνται αυτω τα ρήματα των ανδρών Ιαβίς. 6 και εφήλατο πνεύμα Κυρίου επί Σαούλ ως ήκουσε τα ρήματα ταύτα, και εθυμώθη επ ' αυτούς οργή αυτού σφόδρα. 7 και έλαβε δύο βόας και εμέλισεν αυτάς και απέστειλεν εις παν όριον Ισραήλ εν χειρί αγγέλων λέγων· ος ουκ έστιν εκπορευόμενος οπίσω Σαούλ και οπίσω Σαμουήλ, κατά τάδε ποιήσουσι τοις βουσίν αυτού. και επήλθεν έκοτασις Κυρίου επί τον λαόν Ισραήλ, και εβόησαν ως ανήρ εις. 8 και επισκέπτεται αυτούς Αβιεζέκ εν Βαμά, πάντα άνδρα Ισραήλ εξακοσίας χιλιάδας και άνδρας Ιούδα εβδομήκοντα χιλιάδας. 9 και ειπε τοις αγγέλοις τοις ερχομένοις· τάδε ερείτε τοις ανδράσιν Ιαβίς· αύριον υμίν η σωτηρία διαθερμάναντος του ηλίου. και ήλθον οι άγγελοι εις την πόλιν και απαγγέλλουσι τοις ανδράσιν Ιαβίς, και ευφράνθησαν. 10 και ειπον οι άνδρες Ιαβίς προς Νάας τον Αμμανίτην· αύριον εξελευσόμεθα προς υμάς, και ποιήσετε ημίν το αγαθόν ενώπιον υμών. 11

και εγενήθη μετά την αύριον και έθετο Σαούλ τον λαόν εις τρεις αρχάς, και εισπορεύονται μέσον της παρεμβολής εν φυλακή τη εωθινή και έτυπον τους υιούς Αμμών έως διεθερμάνθη η ημέρα, και εγενήθη και υπολελειμμένοι διεσπάρησαν, και ουχ υπελείφθησαν εν αυτοίς δύο κατά το αυτό. 12 και ειπεν ο λαός προς Σαμουήλ · τις ο είπας ότι Σαούλ ου βασιλεύσει ημών; παράδος τους άνδρας, και θανατώσομεν αυτούς. 13 και ειπε Σαούλ · ουκ αποθανείται ουδείς εν τη ημέρα ταύτη, ότι σήμερον εποίησε Κύριος σωτηρίαν εν Ισραήλ. 14 και ειπε Σαμουήλ προς τον λαόν λέγων · πορευθώμεν εις Γάλγαλα, και εγκαινίσωμεν εκεί την βασιλείαν. 15 και επορεύθη πας ο λαός εις Γάλγαλα, και έχρισε Σαμουήλ εκεί τον Σαούλ εις βασιλέα ενώπιον Κυρίου εν Γαλγάλοις και έθυσεν εκεί θυσίας και ειρηνικάς ενώπιον Κυρίου · και ευφράνθη Σαμουήλ και πας Ισραήλ ωστε λίαν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ειπε Σαμουήλ προς πάντα Ισραήλ · ιδού ήκουσα φωνής υμών εις πάντα, όσα είπατέ μοι, και εβασίλευσα εφ ' υμάς βασιλέα. 2 και νυν ιδού ο βασιλεύς διαπορεύεται ενώπιον υμών, καγώ γεγήρακα και καθήσομαι, και οι υιοί μου ιδού εν υμίν · καγώ ιδού διελήλυθα ενώπιον υμών εκ νεότητος και έως της ημέρας ταύτης. 3 ιδού εγώ, αποκρίθητε κατ ' εμού ενώπιον Κυρίου και ενώπιον χριστού αυτού · μόσχον τίνος είληφα ή όνον τίνος είληφα ή τίνα κατεδυνάστευσα υμών ή τίνα εξεπίεσα ή εκ χειρός τίνος είληφα εξίλασμα και υπόδημα; αποκρίθητε κατ ' εμού, και αποδώσω υμίν. 4 και είπαν προς Σαμουήλ · ουκ ηδίκησας ημάς και ου κατεδυνάστευσας ημάς και ουκ έθλασας ημάς και ουκ είληφας εκ χειρός ουδενός ουδέν. 5 και ειπε Σαμουήλ προς τον λαόν · μάρτυς Κύριος εν υμίν και μάρτυς χριστός αυτού σήμερον εν ταύτη τη ημέρα, ότι ουχ ευρήκατε εν χειρί μου ουδέν. και είπαν · μάρτυς. 6 και ειπε Σαμουήλ προς τον λαόν λέγων · μάρτυς Κύριος ο ποιήσας τον Μωυσήν και τον Ααρών, ο αναγαγών τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου. 7 και νυν κατάστητε, και δικάσω υμάς ενώπιον Κυρίου και απαγγελώ υμίν την πάσαν δικαιοσύνην Κυρίου, α εποίησεν εν υμίν και

εν τοις πατράσιν υμών· 8 ως εισήλθεν Ιακώβ και οι υιοί αυτού εις Αίγυπτον, και εταπεινώσεν αυτούς Αίγυπτος, και εβόησαν οι πατέρες ημών προς Κύριον, και απέστειλε Κύριος τον Μωυσήν και τον Ααρών και εξήγαγον τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου και κατώκισεν αυτούς εν τω τόπω τούτω. 9 και επελάθοντο Κυρίου του Θεού αυτών, και απέδοτο αυτούς εις χείρας Σισάρα αρχιστρατήγῳ Ιαβίν βασιλέως Ασώρ και εις χείρας αλλοφύλων και εις χείρας βασιλέως Μωάβ, και επολέμησαν εν αυτοίς. 10 και εβόησαν προς Κύριον και έλεγον· ημάρτομεν, ότι εγκατελίπομεν τον Κύριον και εδουλεύσαμεν τοις Βααλίμ και τοις άλσεσι· και νυν εξελού ημάς εκ χειρός εχθρών ημών, και δουλεύσομέν σοι. 11 και απέστειλε Κύριος τον Ιεροβάαλ και τον Βαράκ και τον Ιεφθάε και τον Σαμουήλ και εξείλατο ημάς εκ χειρός εχθρών ημών των κυκλόθεν, και κατωκείτε πεπειθότες. 12 και ιδετε ότι Νάας βασιλεύς υιών Αμμών ήλθεν εφ' υμάς, και ειπατε· ουχι, αλλ' ή ότι βασιλεύς βασιλεύσει εφ' ημών· και Κύριος ο Θεός ημών βασιλεύς ημών. 13 και νυν ιδού ο βασιλεύς, ον εξελέξασθε, και ιδού δέδωκε Κύριος εφ' υμάς βασιλέα. 14 εάν φοβηθήτε τον Κύριον και δουλεύσητε αυτω και ακούσητε της φωνής αυτού και μη ερίσητε τω στόματι Κυρίου και ήτε και υμείς και ο βασιλεύς ο βασιλεύων εφ' υμών οπίσω Κυρίου πορευόμενοι· 15 εάν δε μη ακούσητε της φωνής Κυρίου και ερίσητε τω στόματι Κυρίου, και έσται χείρ Κυρίου εφ' υμάς και επί τον βασιλέα υμών. 16 και νυν κατάστητε και ιδετε το ρήμα το μέγα τούτο, ό ο Κύριος ποιήσει εν οφθαλμοίς υμών. 17 ουχι θερισμός πυρών σήμερον; επικαλέσομαι Κύριον, και δώσει φωνάς και υετόν, και γνώτε και ιδετε ότι η κακία υμών μεγάλη, ην εποιήσατε ενώπιον Κυρίου, αιτήσαντες εαυτοίς βασιλέα. 18 και επεκαλέσατο Σαμουήλ τον Κύριον, και έδωκε Κύριος φωνάς και υετόν εν τη ημέρα εκείνη· και εφοβήθησαν πας ο λαός τον Κύριον σφόδρα και τον Σαμουήλ. 19 και ειπαν πας ο λαός προς Σαμουήλ· πρόσευξαι υπέρ των δούλων σου προς Κύριον Θεόν σου, και ου μη αποθάνωμεν, ότι προστεθείκαμεν προς πάσας τας αμαρτίας ημών κακίαν αιτήσαντες εαυτοίς βασιλέα. 20 και ειπε Σαμουήλ προς τον λαόν· μη φοβείσθε· υμείς πεποιήκατε την πάσαν κακίαν ταύτην, πλην μη εκκλίνητε από όπισθεν Κυρίου και δουλεύσατε τω Κυρίω εν όλη καρδία υμών 21 και μη παραβήτε οπίσω των μηθέν όντων, οι ου περανούσιν ουθέν και οι ουκ εξελούνται, ότι ουθέν εισιν. 22 ότι ουκ απώσεται Κύριος τον λαόν αυτού δια το όνομα αυτού το μέγα, ότι επεικώς Κύριος προσελάβετο υμάς εις λαόν. 23 και εμοί μηδαμώς του αμαρτείν τω Κυρίω ανιέναι του προσεύχεσθαι περι υμών, και

δουλεύσω τω Κυρίω και δείξω υμίν την οδόν την αγαθήν και την ευθείαν · 24 πλήν φοβείσθε τον Κύριον και δουλεύσατε αυτώ εν αληθεία και εν όλη καρδια υμών, ότι ίδετε α εμεγάλυνε μεθ' υμών, 25 και εάν κακία κακοποιήσητε, και υμείς και ο βασιλεύς υμών προστεθήσεσθε.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

1 ΚΑΙ εκλέγεται εαυτώ Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών εκ των ανδρών Ισραήλ, και ήσαν μετά Σαούλ δισχίλιοι οι εν Μαχμάς, και εν τω όρει Βαιθήλ, και χίλιοι ήσαν μετά Ιωνάθαν εν Γαβαά του Βενιαμίν, και το κατάλοιπον του λαού εξαπέστειλεν έκαστον εις το σκήνωμα αυτού. 3 και επάταξεν Ιωνάθαν τον Νασιβ τον αλλόφυλον τον εν τω βουνω · και ακούουσιν οι αλλόφυλοι. και Σαούλ σάλπιγγι σαλπίζει εις πάσαν την γην λέγων · ηθετήκασιν οι δούλοι. 4 και πας Ισραήλ ήκουσε λεγόντων · πέπαικε Σαούλ τον Νασιβ τον αλλόφυλον, και ησχύνθησαν Ισραήλ εν τοις αλλοφύλοις. και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ οπίσω Σαούλ εν Γαλγάοις. 5 και οι αλλόφυλοι συνάγονται εις πόλεμον επί Ισραήλ, και αναβαίνουσιν επί Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες αρμάτων και εξ χιλιάδες ιππέων και λαός ως η άμμος η παρά την θάλασσαν τω πλήθει · και αναβαίνουσι και παρεμβάλλουσιν εν Μαχμάς εξ εναντίας Βαιθωρών κατά νότου. 6 και ανήρ Ισραήλ είδεν ότι στενώς αυτώ μη προσάγειν αυτόν, και εκρύβη ο λαός εν τοις σπηλαιόις και εν ταις μάνδραις και εν ταις πέτραις και εν τοις βόθροις και εν τοις λάκκοις, 7 και οι διαβαίνοντες διέβησαν τον Ιορδάνην εις γην Γάδ και Γαλαάδ. και Σαούλ έτι ην εν Γαλγάοις, και πας ο λαός εξέστη οπίσω αυτού. 8 και διέλιπεν επτά ημέρας τω μαρτυρίω, ως είπε Σαμουήλ, και ου παρεγένετο Σαμουήλ εις Γάλγαλα, και διεσάρη ο λαός αυτού απ' αυτού. 9 και είπε Σαούλ · προσαγάγετε, όπως ποιήσω ολοκαύτωσιν και ειρηνικάς · και ανήνεγκε την ολοκαύτωσιν. 10 και εγένετο ως συνετέλεσεν αναφέρων την ολοκαύτωσιν, και Σαμουήλ παραγίνεται · και εξήλθε Σαούλ εις απάντησιν αυτού ευλογήσαι αυτόν. 11 και είπε Σαμουήλ · τι πεποίηκας; και είπε Σαούλ · ότι είδον ως διεσάρη ο λαός απ' εμού και συ ου παρεγένου ως διετάξω εν τω μαρτυρίω των ημερών, και

οι αλλόφυλοι συνήχθησαν εις Μαχμάς, 12 και είπα· νυν καταβήσονται οι αλλόφυλοι προς με εις Γάλγαλα και του προσώπου του Κυρίου ουκ εδεήθην· και ενεκρατευσάμην και ανήνεγκα την ολοκαύτωσιν. 13 και είπε Σαμουήλ προς Σαούλ· μεματαίωταί σοι, ότι ουκ εφύλαξας την εντολήν μου, ην ενετείλατό σοι Κύριος, ως νυν ητοίμασε Κύριος την βασιλείαν σου επί Ισραήλ έως αιώνος· 14 και νυν η βασιλεία σου ου στήσεται σοι, και ζητήσει Κύριος εαυτώ άνθρωπον κατά την καρδίαν αυτού, και εντελείται Κύριος αυτώ εις άρχοντα επί τον λαόν αυτού, ότι ουκ εφύλαξας όσα ενετείλατό σοι Κύριος. 15 και ανέστη Σαμουήλ και απήλθεν εκ Γαλγάλων εις οδόν αυτού, και το κατάλειμμα του λαού ανέβη οπίσω Σαούλ εις απάντησιν οπίσω του λαού του πολεμιστού. αυτών παραγενομένων εκ Γαλγάλων εις Γαβαά Βενιαμίν και επεσκέψατο Σαούλ τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού ως εξακοσίους άνδρας. 16 και Σαούλ και Ιωνάθαν υιος αυτού και ο λαός οι ευρεθέντες μετ' αυτών εκάθισαν εν Γαβαά Βενιαμίν και έκλαιον, και οι αλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εν Μαχμάς. 17 και εξήλθε διαφθείρων εξ αγρού αλλοφύλων τρισίν αρχαίς· η αρχή η μία επιβλέπουσα οδόν Γοφερά επί γην Σωγάλ, 18 και η αρχή η μία επιβλέπουσα οδόν Βαιθωρών, και η αρχή η μία επιβλέπουσα οδόν Γαβαά την εισκόπτουσαν επί Γαί την Σαβίμ. 19 και τέκτων σιδήρου ουχ ευρίσκετο εν πάση γη Ισραήλ, ότι είπον οι αλλόφυλοι· μη ποιήσωσιν οι Εβραίοι ρομφαίαν και δόρυ. 20 και κατέβαινον πας Ισραήλ εις γην αλλοφύλων χαλκεύειν έκαστος το θέριστρον αυτού και το σκεύος αυτού και έκαστος την αξίνην αυτού και το δρέπανον αυτού. 21 και ην ο τρυγητός έτοιμος του θερίζειν· τα δε σκεύη ην τρεις σίκλοι εις τον οδόντα, και τη αξίνη και τω δρεπάνω υπόστασις ην η αυτή. 22 και εγενήθη εν ταις ημέραις του πολέμου Μαχμάς και ουχ ευρέθη ρομφαία και δόρυ εν χειρί παντός του λαού του μετά Σαούλ και μετά Ιωνάθαν, και ευρέθη τω Σαούλ και τω Ιωνάθαν υιω αυτού. 23 και εξήλθεν εξ υποστάσεως των αλλοφύλων την εν τω πέραν Μαχμάς.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ γίνεται η ημέρα και είπεν Ιωνάθαν υιος Σαούλ τω παιδαρίω τω αίροντι τα σκεύη αυτού· δεύρο, και διαβώμεν εις Μεσσάβ των αλλοφύλων την εν τω πέραν εκείνω· και τω πατρί αυτού ουκ απήγγειλε. 2 και Σαούλ εκάθητο επ΄ άκρου του βουνού υπό την ροάν την εν Μαγδών, και ήσαν μετ΄ αυτού ως εξακόσιοι άνδρες· 3 και Αχιά υιος Αχιτώβ αδελφού Ιωχαβήδ υιού Φινεές υιού Ηλί ιερέυς του Θεού εν Σηλώμ αίρων εφούδ. και ο λαός ουκ ήδει ότι πεπόρευται Ιωνάθαν. 4 και ανά μέσον της διαβάσεως, ου εξήτει Ιωνάθαν διαβήναι εις την υπόστασιν των αλλοφύλων, και οδούς πέτρας εκ τούτου και οδούς πέτρας εκ τούτου, όνομα τω ενί Βασές και όνομα τω άλλω Σεννά· 5 η οδός η μία από βορρά ερχομένω Μαχμάς και η οδός η άλλη από νότου ερχομένω Γαβαέ. 6 και είπεν Ιωνάθαν προς το παιδάριον το αίρον τα σκεύη αυτού· δεύρο διαβώμεν εις Μεσσάβ των απεριτμήτων τούτων, είτι ποιήσαι Κύριος ημίν· ότι ουκ έστι τω Κυρίω συνεχόμενον σώζειν εν πολλοίς ή εν ολίγοις. 7 και είπεν αυτω ο αίρων τα σκεύη αυτού· ποίει παν, ό εάν η καρδια σου εκλίνη, ιδού εγώ μετά σου, ως η καρδια σου καρδια μου. 8 και είπεν Ιωνάθαν· ιδού ημεις διαβαινομεν προς τους άνδρας και κατακυλισθησόμεθα προς αυτούς· 9 εάν τάδε είπωσι προς ημάς· απόστητε εκεί έως αν απαγγελωμεν υμίν, και στησόμεθα εφ΄ εαυτοίς και ου μη αναβώμεν επ΄ αυτούς· 10 εάν τάδε είπωσι προς ημάς· ανάβητε προς ημάς, και αναβησόμεθα, ότι παραδέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας ημών· τούτο ημίν το σημειον. 11 και εισήλθον αμφοτεροι εις Μεσσάβ των αλλοφύλων· και λέγουσιν οι αλλόφυλοι· ιδού Εβραίοι εκπορευόνται εκ των τρωγλών αυτών, ου εκρύβησαν εκεί. 12 και απεκρίθησαν οι άνδρες Μεσσάβ προς Ιωνάθαν και προς τον αίροντα τα σκεύη αυτού και λέγουσιν· ανάβητε προς ημάς, και γνωριούμεν υμίν ρήμα. και είπεν Ιωνάθαν προς τον αίροντα τα σκεύη αυτού· ανάβηθι οπίσω μου, ότι παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας Ισραήλ. 13 και ανέβη Ιωνάθαν επί τας χείρας αυτού και επί τους πόδας αυτού και ο αίρων τα σκεύη αυτού μετ΄ αυτού· και επέβλεψαν κατά πρόσωπον Ιωνάθαν, και επάταξεν αυτούς, και ο αίρων τα σκεύη αυτού επεδίδου οπίσω αυτού. 14 και εγενήθη η πληγή η πρώτη, ην επάταξεν Ιωνάθαν και ο αίρων τα σκεύη αυτού, ως είκοσιν

άνδρες εν βολίσι και εν πετροβόλοις και εν κόχλαξι του πεδίου. 15 και εγενήθη έκστασις εν τη παρεμβολή και εν αγρω, και πας ο λαός ο εν Μεσσήβ και οι διαφθείροντες εξέστησαν, και αυτοί ουκ ήθελον ποιείν · και εθάμβησεν η γη, και εγενήθη έκστασις παρά Κυρίου. 16 και είδον οι σκοποί του Σαούλ εν Γαβαά Βενιαμίν και ιδού η παρεμβολή τεταραγμένη ένθεν και ένθεν. 17 και είπε Σαούλ τω λαω τω μετ ' αυτού · επισκέψασθε δη και ιδετε τις πεπόρευται εξ υμών · και επεσκέψαντο, και ιδού ουχ ευρίσκετο Ιωνάθαν και ο αίρων τα σκεύη αυτού. 18 και είπε Σαούλ τω Αχιά · προσάγαγε το εφούδ · ότι αυτός ήρε το εφούδ εν τη ημέρα εκείνη ενώπιον Ισραήλ. 19 και εγενήθη ως ελάλει Σαούλ προς τον ιερέα, και ο ήχος εν τη παρεμβολή των αλλοφύλων επορευέτο πορευόμενος και επλήθυνε · και είπε Σαούλ προς τον ιερέα · συνάγαγε τας χείράς σου. 20 και ανέβη Σαούλ και πας ο λαός ο μετ ' αυτού και έρχονται έως του πολέμου, και ιδού εγένετο ρομφαία ανδρός επί τον πλησίον αυτού, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα. 21 και οι δούλοι οι όντες εχθές και τρίτην ημέραν μετά των αλλοφύλων οι αναβάντες εις την παρεμβολήν επεστράφησαν και αυτοί είναι μετά Ισραήλ των μετά Σαούλ και Ιωνάθαν. 22 και πας Ισραήλ οι κρυπτόμενοι εν τω όρει Εφραϊμ και ήκουσαν ότι πεφεύγασιν οι αλλόφυλοι, και συνάπτουσι και αυτοί οπίσω αυτών εις πόλεμον. 23 και έσωσε Κύριος εν τη ημέρα εκείνη τον Ισραήλ.

Και ο πόλεμος διήλθε την Βαμώθ, και πας ο λαός ην μετά Σαούλ ως δέκα χιλιάδες ανδρών · και ην ο πόλεμος διεσπαρμένος εις όλην την πόλιν εν τω όρει Εφραϊμ. 24 και Σαούλ ηγνόησεν άγνοιαν μεγάλην εν τη ημέρα εκείνη και αράται τω λαω λέγων · επικατάρατος ο άνθρωπος, ος φάγεται άρτον έως εσπέρας, και εκδικήσω τον εχθρόν μου · και ουκ εγεύσατο πας ο λαός άρτου. και πάσα η γη ηρίστα. 25 και Ιάαλ δρυμός ην μελισσώνος κατά πρόσωπον του αγρού, 26 και εισήλθεν ο λαός εις τον μελισσώνα, και ιδού επορευέτο λαλών, και ιδού ουκ ην επιστρέφων την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, ότι εφοβήθη ο λαός τον όρκον Κυρίου. 27 και Ιωνάθαν ουκ ακηκόει εν τω ορκίζειν τον πατέρα αυτού τον λαόν · και εξέτεινε το άκρον του σκήπτρου αυτού του εν τη χειρί αυτού και έβαψεν αυτό εις το κηρίον του μέλιτος και επέστρεψε την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, και ανέβλεψαν οι οφθαλμοί αυτού. 28 και απεκριθή εις εκ του λαού και είπεν · ορκίσας ωρκισε τον λαόν ο πατήρ σου λέγων · επικατάρατος ο άνθρωπος, ος φάγεται άρτον σήμερα, και εξελύθη ο λαός. 29 και έγνω Ιωνάθαν και είπεν · απήλλαχεν ο πατήρ μου την γην · ιδέ δη ότι είδον οι οφθαλμοί μου

ότι εγευσάμην βραχύ τι του μέλιτος τούτου · 30 αλλ ' ότι ει έφαγεν έσθων σήμερον ο λαός των σκύλων των εχθρών αυτών, ων εύρεν, ότι νυν αν μείζων ην η πληγή η εν τοις αλλοφύλοις. 31 και επάταξεν εν τη ημέρα εκείνη εκ των αλλοφύλων εν Μαχμάς, και εκοπίασεν ο λαός σφόδρα. 32 και εκλήθη ο λαός εις τα σκύλα, και έλαβεν ο λαός ποιμνια και βουκόλια και τέκνα βοών και έσφαξεν επί την γην, και ήσθιεν ο λαός συν τω αίματι. 33 και απηγγέλη Σαούλ λέγοντες · ημάρτηκεν ο λαός τω Κυρίω φαγών συν τω αίματι. και ειπε Σαούλ εκ Γεθθαίμ · κυλίσατέ μοι λίθον ενταύθα μέγαν. 34 και ειπε Σαούλ · διασπάρητε εν τω λαω και είπατε αυτοίς προσαγαγείν ενταύθα έκαστος τον μόσχον αυτού και έκαστος το πρόβατον αυτού, και σφαζέτω επί τούτου, και ου μη αμάρτητε τω Κυρίω του εσθιειν συν τω αίματι · και προσήγεν ο λαός έκαστος το εν τη χειρί αυτού και έσφαζον εκεί. 35 και ωκοδόμησεν εκεί Σαούλ θυσιαστήριον τω Κυρίω · τούτο ήρξατο Σαούλ οικοδομήσαι θυσιαστήριον τω Κυρίω. 36 Και ειπε Σαούλ · καταβώμεν οπίσω των αλλοφύλων την νύκτα και διαρπάσωμεν εν αυτοίς έως διαφύση ημέρα, και μη υπολείπωμεν εν αυτοίς άνδρα. και είπαν · παν το αγαθόν ενώπιόν σου ποίει. και είπεν ο ιερεύς · προσέλθωμεν ενταύθα προς τον Θεόν. 37 και επηρώτησε Σαούλ τον Θεόν · ει καταβώ οπίσω των αλλοφύλων, ει παραδώσεις αυτούς εις χείρας Ισραήλ; και ουκ απεκριθη αυτω εν τη ημέρα εκείνη. 38 και ειπε Σαούλ · προσαγάγετε ενταύθα πάσας τας γωνίας του Ισραήλ και γνώτε και ιδετε εν τίνι γέγονεν η αμαρτία αύτη σήμερον · 39 ότι ζη Κύριος ο σώσας τον Ισραήλ, ότι εάν αποκριθη κατά Ιωνάθαν του υιού μου, θανάτω αποθανείται. και ουκ ην ο αποκρινόμενος εκ παντός του λαού. 40 και ειπε παντί ανδρι Ισραήλ · υμεις έσεσθε εις δουλείαν, και εγώ και Ιωνάθαν ο υιος μου εσόμεθα εις δουλείαν. και είπεν ο λαός προς Σαούλ · το αγαθόν ενώπιόν σου ποίει. 41 και ειπε Σαούλ · Κύριε ο Θεός Ισραήλ, τι ότι ουκ απεκριθης τω δούλω σου σήμερον; ει εν εμοί ή εν Ιωνάθαν τω υιω μου η αδικία; Κύριε ο Θεός Ισραήλ δος δήλους · και εάν τάδε είπης, εν τω λαω σου Ισραήλ, δος δη οσιότητα. και κληρούται Ιωνάθαν και Σαούλ, και ο λαός εξήλθε. 42 και ειπε Σαούλ · βάλετε ανά μέσον εμού και ανά μέσον Ιωνάθαν του υιού μου · ον αν κατακληρώσεται Κύριος, αποθανέτω. και είπεν ο λαός προς Σαούλ · ουκ έστι το ρήμα τούτο. και κατεκράτησε Σαούλ του λαού, και βάλλουσιν ανά μέσον αυτού και ανά μέσον Ιωνάθαν του υιού αυτού, και κατακληρούται Ιωνάθαν. 43 και ειπε Σαούλ προς Ιωνάθαν · απαγγειλόν μοι τι πεποίηκας. και απήγγειλεν αυτω Ιωνάθαν και ειπε · γευόμενος εγευσάμην εν άκρω τω

σκήπτρω τω εν τη χειρί μου βραχύ μέλι, και ιδού εγώ αποθνήσκω. 44 και ειπεν αυτω Σαούλ· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειη, ότι θανάτω αποθανή σήμερον. 45 και ειπεν ο λαός προς Σαούλ· ει σήμερον θανατωθήσεται ο ποιήσας την σωτηρίαν την μεγάλην ταύτην εν Ισραήλ; ζη Κύριος, ει πεσείται τριχός της κεφαλής αυτού επί την γην· ότι ο λαός του Θεού εποίησε την ημέραν ταύτην. και προσηύξατο ο λαός περί Ιωνάθαν εν τη ημέρα εκείνη, και ουκ απέθανε. 46 και ανέβη Σαούλ από όπισθεν των αλλοφύλων, και οι αλλόφυλοι απήλθον εις τον τόπον αυτών.

47 Και Σαούλ κατακληρούται έργον επί Ισραήλ. και επολέμει κύκλω πάντας τους εχθρούς αυτού, εις τον Μωάβ και εις τους υιούς Αμμών και εις τους υιούς Εδώμ και εις τον Βαιθεώρ και εις βασιλέα Σουβά και εις τους αλλοφύλους· ου αν εστράφη, εσώζετο. 48 και εποίησε δύναμιν και επάταξε τον Αμαλήκ και εξείλατο τον Ισραήλ εκ χειρός των καταπατούντων αυτών. 49 και ήσαν οι υιοί Σαούλ Ιωνάθαν και Ιεσσιού και Μελχισά· και ονόματα των δύο θυγατέρων αυτού, όνομα τη πρωτοτόκω Μερόβ, και όνομα τη δευτέρα Μελχόλ· 50 και όνομα τη γυναικί αυτού Αχινοόμ θυγάτηρ Αχιμάας. και όνομα τω αρχιστρατήγω αυτού Αβεννήρ, υιος Νήρ, υιού οικείου Σαούλ· 51 και Κίς πατήρ Σαούλ και Νήρ πατήρ Αβεννήρ υιος Ιαμίν υιού Αβιήλ. 52 και ην ο πόλεμος κραταιός επί τους αλλοφύλους πάσας τας ημέρας Σαούλ. και ιδών Σαούλ πάντα άνδρα δυνατόν και πάντα άνδρα υιόν δυνάμεως και συνήγαγεν αυτοός προς αυτόν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ ειπε Σαμουήλ προς Σαούλ· εμέ απέστειλε Κύριος χρίσαι σε εις βασιλέα επί Ισραήλ, και νυν άκουε της φωνής Κυρίου· 2 τάδε ειπε Κύριος Σαβαώθ· νυν εκδικήσω α εποίησεν Αμαλήκ τω Ισραήλ, ως απήντησεν αυτω εν τη οδω αναβαίνοντος αυτού εξ Αιγύπτου· 3 και νυν πορεύου και πατάξεις τον Αμαλήκ και Ιερίμ και πάντα τα αυτού και ου περιποιήση εξ αυτού και εξολοθρεύσεις αυτόν και αναθεματιείς αυτόν και πάντα τα αυτού και ου φείση απ

‘ αυτού και αποκτενείς από ανδρός και έως γυναικός και από νηπίου έως θηλάζοντος και από μόσχου έως προβάτου και από καμήλου έως όνου. 4 και παρήγγειλε Σαούλ τω λαώ και επισκέπεται αυτούς εν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων και τον Ιούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων. 5 και ήλθε Σαούλ έως των πόλεων Αμαλήκ και ενήδρευσε εν τω χειμάρρῳ. 6 και εἶπε Σαούλ προς τον Κιναῖον· ἀπελθε και ἐκκλινον εκ μέσου του Αμαληκίτου, μη προσθῶ σε μετ’ αυτού, και συ εποίησας ἔλεος μετὰ των υἱῶν Ισραήλ εν τῷ αναβαίνειν αυτούς ἐξ Αιγύπτου· και ἐξέκλινεν ο Κιναῖος εκ μέσου Αμαλήκ. 7 και ἐπάταξε Σαούλ τον Αμαλήκ από Ευιλάτ έως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αιγύπτου. 8 και συνέλαβε τον Αγάγ βασιλέα Αμαλήκ ζῶντα και πάντα τον λαόν και Ιεριμ ἀπέκτεινεν εν στόματι ρομφαίας. 9 και περιεποιήσατο Σαούλ και πας ο λαός τον Αγάγ ζῶντα και τα αγαθὰ των ποιμνίων και των βουκολίων και των εδεσμάτων και των ἀμπελώνων και πάντων των αγαθῶν και ουκ εβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αυτά· και παν ἔργον ητιμωμένον και ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.

10 Και ἐγενήθη ρήμα Κυρίου προς Σαμουήλ λέγων· 11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τον Σαούλ εις βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν από ὀπισθὲν μου και τους λόγους μου ουκ ἐτήρησε. και ηθύμησε Σαμουήλ και ἐβόησε προς Κύριον ὅλην την νύκτα. 12 και ὠρθησε Σαμουήλ και ἐπορεύθη εις ἀπάντησιν Ισραήλ το πρωῖ. και ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ λέγοντες· ἡκει Σαμουήλ εις Κάρμηλον και ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα και ἐπέστρεψε το ἄρμα. και κατέβη εις Γάλαλα προς Σαούλ, και ἰδοὺ αὐτός ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ τα πρώτα των σκύλων, ὧν ἤνεγκεν ἐξ Αμαλήκ. 13 και παρεγένετο Σαμουήλ προς Σαούλ, και εἶπεν αὐτῷ Σαούλ· εὐλογητός συ τῷ Κυρίῳ· ἔστησα πάντα, ὅσα ἐλάλησε Κύριος. 14 και εἶπε Σαμουήλ· και τις ἡ φωνή του ποιμνίου τούτου εν τοῖς ὠσὶ μου και φωνή των βοῶν, ὧν ἐγὼ ἀκούω; 15 και εἶπε Σαούλ· ἐξ Αμαλήκ ἤνεγκα αυτά, α περιεποιήσατο ο λαός τα κράτιστα του ποιμνίου και των βοῶν, ὅπως τυθή Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, και τα λοιπὰ ἐξωλόθρευσα. 16 και εἶπε Σαμουήλ προς Σαούλ· ἀνες και ἀπαγγελῶ σοι α ἐλάλησε Κύριος προς με την νύκτα· και εἶπεν αὐτῷ· λάλησον. 17 και εἶπε Σαμουήλ προς Σαούλ· ουχὶ μικρός ει συ ἐνώπιον αὐτοῦ ηγούμενος σκήπτρου φυλῆς Ισραήλ; και ἐχρῖσέ σε Κύριος εις βασιλέα ἐπὶ Ισραήλ. 18 και ἀπέστειλέ σε Κύριος εν ὁδῷ και εἶπέ σοι· πορεύθητι και ἐξολόθρευσον τους ἀμαρτάνοντας εις ἐμέ, τον Αμαλήκ, και πολεμήσεις αυτούς έως συντελέσης αὐτούς. 19 και ἰνατί ουκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ’

ωρμησας του θέσθαι επί τα σκύλα και εποίησας το πονηρόν ενώπιον Κυρίου; 20 και ειπε Σαούλ προς Σαμουήλ· δια το ακούσαι με της φωνής του λαού· και επορεύθην τη οδω, ή απέστειλέ με Κύριος, και ήγαγον τον Αγάγ βασιλέα Αμαλήκ και τον Αμαλήκ εξωλόθρευσα· 21 και έλαβεν ο λαός των σκύλων ποιμνια και βουκόλια, τα πρώτα του εξολοθρευμάτος, θύσαι ενώπιον Κυρίου Θεού ημών εν Γαλγάλοις. 22 και ειπε Σαμουήλ· ει θελητόν τω Κυρίω ολοκαυτώματα και θυσίας ως το ακούσαι φωνής Κυρίου; ιδού ακοή υπέρ θυσίαν αγαθήν και η επακρόασις υπέρ στέαρ κριών· 23 ότι αμαρτία οιώνισμά εστιν, οδύνην και πόνους θεραφίν επαγουσιν· ότι εξουδένωσας το ρήμα Κυρίου, και εξουδενώσει σε Κύριος μη είναι βασιλέα επί Ισραήλ. 24 και ειπε Σαούλ προς Σαμουήλ· ημάρτηκα ότι παρέβην τον λόγον Κυρίου και το ρήμά σου, ότι εφοβήθην τον λαόν και ήκουσα της φωνής αυτών· 25 και νυν άρον δη το αμάρτημά μου και ανάστρεψον μετ' εμού, και προσκυνήσω Κυρίω τω Θεω σου. 26 και ειπε Σαμουήλ προς Σαούλ· ουκ αναστρέφω μετά σου, ότι εξουδένωσας το ρήμα Κυρίου, και εξουδενώσει σε Κύριος του μη είναι βασιλέα επί τον Ισραήλ. 27 και επέστρεψε Σαμουήλ το πρόσωπον αυτού του απελθείν. και εκράτησε Σαούλ του περυγίου της διπλοΐδος αυτού και διέρρηξεν αυτό· 28 και ειπε προς αυτόν Σαμουήλ· διέρρηξε Κύριος την βασιλειαν σου από Ισραήλ εκ χειρός σου σήμερα και δώσει αυτήν τω πλησίον σου τω αγαθω υπέρ σε· 29 και διαιρεθήσεται Ισραήλ εις δύο, και ουκ αποστρέψει ουδέ μετανοήσει, ότι ουχ ως άνθρωπος εστι του μετανοήσαι αυτός. 30 και ειπε Σαούλ· ημάρτηκα, αλλά δόξασόν με δη ενώπιον πρεσβυτέρων Ισραήλ και ενώπιον λαού μου και ανάστρεψον μετ' εμού, και προσκυνήσω Κυρίω τω Θεω σου. 31 και ανέστρεψε Σαμουήλ οπίσω Σαούλ και προσεκόνησε τω Κυρίω. 32 και ειπε Σαμουήλ· προσαγάγετέ μοι τον Αγάγ βασιλέα Αμαλήκ. και προσήλθε προς αυτόν Αγάγ τρέμων, και ειπεν Αγάγ· ει ούτω πικρός ο θάνατος; 33 και ειπε Σαμουήλ προς Αγάγ· καθότι ητέκνωσε γυναίκας η ρομφαία σου, ούτως ατεκνωθήσεται εκ γυναικών η μήτηρ σου, και έσφαξε Σαμουήλ τον Αγάγ ενώπιον Κυρίου εν Γαλγάλ. 34 και απήλθε Σαμουήλ εις Αρμαθαίμ, και Σαούλ ανέβη εις τον οίκον αυτού εις Γαβαά. 35 και ου προσέθετο έτι Σαμουήλ ιδειν τον Σαούλ έως ημέρας θανάτου αυτού, ότι επένθει Σαμουήλ επί Σαούλ· και Κύριος μετεμελήθη ότι εβασιλευσε τον Σαούλ επί Ισραήλ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Σαμουήλ· έως πότε συ πενθείς επί Σαούλ, καγώ εξουδένωκα αυτόν μη βασιλεύειν επί Ισραήλ; πλήσον το κέρας σου ελαίου, και δεύρο αποστείλω σε προς Ιεσσαί έως Βηθλεέμ, ότι εώρακα εν τοις υιοίς αυτού εμοί βασιλέα. 2 και ειπε Σαμουήλ· Πως πορευθώ; και ακούσεται Σαούλ και αποκτενεί με. και ειπε Κύριος· δάμαλιν βοών λαβέ εν τη χειρί σου και ερείς· θύσαι τω Κυρίω ήκω· 3 και καλέσεις τον Ιεσσαί εις την θυσίαν, και γνωριώ σοι α ποιήσεις, και χρίσεις ον αν είπω προς σε. 4 και εποίησε Σαμουήλ πάντα, α ελάλησεν αυτω Κύριος, και ήλθεν εις Βηθλεέμ. και εξέστησαν οι πρεσβύτεροι της πόλεως τη απαντήσει αυτού και είπαν· ειρήνη η είσοδος σου, ο βλέπων; 5 και ειπεν· ειρήνη· θύσαι τω Κυρίω ήκω, αγιάσθητε και ευφράνθητε μετ' εμού σήμερον, και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους υιούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν. 6 και εγενήθη εν τω εισιέναι αυτούς και ειδε τον Ελιάβ και ειπεν· αλλά και ενώπιον Κυρίου χριστός αυτού. 7 και ειπε Κύριος προς Σαμουήλ· μη επιβλέψης επί την όψιν αυτού μηδέ εις την έξιν μεγέθους αυτού, ότι εξουδένωκα αυτόν· ότι ουχ ως εμβλέπεται άνθρωπος, όψεται ο Θεός, ότι άνθρωπος όψεται εις πρόσωπον, ο δε Θεός όψεται εις καρδίαν. 8 και εκάλεσεν Ιεσσαί τον Αμιναδάβ, και παρήλθε κατά πρόσωπον Σαμουήλ, και ειπεν· ουδέ τούτον εξελέξατο ο Θεός. 9 και παρήγαγεν Ιεσσαί τον Σαμά· και ειπε· και εν τούτω ουκ εξελέξατο Κύριος. 10 και παρήγαγεν Ιεσσαί τους επτά υιούς αυτού ενώπιον Σαμουήλ· και ειπε Σαμουήλ· ουκ εξελέξατο Κύριος εν τούτοις. 11 και ειπε Σαμουήλ προς Ιεσσαί· εκλελοίπασι τα παιδάρια; και ειπεν· έτι ο μικρός ιδού ποιμαίνει εν τω ποιμνίω. και ειπε Σαμουήλ προς Ιεσσαί· απόστειλον και λαβέ αυτόν, ότι ου μη κατακλιθώμεν έως του ελθείν αυτόν. 12 και απέστειλε και εισήγαγεν αυτόν· και αυτός πυρράκης μετά κάλλους οφθαλμών και αγαθός οράσει Κυρίω. και ειπε Κύριος προς Σαμουήλ· ανάστα και χρίσον τον Δαβίδ, ότι ούτός εστιν αγαθός. 13 και έλαβε Σαμουήλ το κέρας του ελαίου και έχρισεν αυτό εν μέσω των αδελφών αυτού, και εφήλατο πνεύμα Κυρίου επί Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και επάνω. και ανέστη Σαμουήλ και απήλθεν εις Αρμαθαίμ.

14 Και πνεύμα Κυρίου απέστη από Σαούλ, και έπνιγεν αυτόν πνεύμα πονηρόν παρά Κυρίου. 15 και είπαν οι παίδες Σαούλ προς αυτόν· ιδού δη πνεύμα Κυρίου πονηρόν πνίγει σε· 16 ειπάτωσαν δη οι δούλοί σου ενώπιόν σου, και ζητησάτωσαν τω Κυρίω ημών άνδρα ειδότα ψάλλειν εν κινύρα, και έσται εν τω είναι πνεύμα πονηρόν επί σοι και ψαλή εν τη κινύρα αυτού και αγαθόν σοι έσται και αναπαύσει σε. 17 και είπε Σαούλ προς τους παίδας αυτού· ιδετε δη μοι άνδρα ορθώς ψάλλοντα και εισαγάγετε αυτόν προς με. 18 και απεκρίθη εις των παιδαρίων αυτού και είπεν· ιδού εώρακα υιόν τω Ιεσσαί Βηθλεεμίτην και αυτόν ειδότα ψαλμόν, και ο ανήρ συνετός και πολεμιστής και σοφός λόγω, και ο ανήρ αγαθός τω ειδει, και Κύριος μετ' αυτού. 19 και απέστειλε Σαούλ αγγέλους προς Ιεσσαί λέγων· απόστειλον προς με τον υιόν σου Δαβίδ τον εν τω ποιμνίω σου. 20 και έλαβεν Ιεσσαί γομόρ άρτων και ασκόν οίνου και έριφον αιγών ένα και εξαπέστειλεν εν χειρί Δαβίδ του υιού αυτού προς Σαούλ. 21 και εισήλθε Δαβίδ προς Σαούλ και παρειστήκει ενώπιον αυτού· και ηγάπησεν αυτόν σφόδρα, και εγενήθη αυτω αίρων τα σκεύη αυτού. 22 και απέστειλε Σαούλ προς Ιεσσαί λέγων· παριστάσθω δη Δαβίδ ενώπιον εμού, ότι εύρε χάριν εν οφθαλμοίς μου. 23 και εγενήθη εν τω είναι πνεύμα πονηρόν επί Σαούλ και ελάμβανε Δαβίδ την κινύραν και έψαλλεν εν χειρί αυτού. και ανέψυχε Σαούλ, και αγαθόν αυτω. και αφίστατο απ' αυτού το πνεύμα το πονηρόν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ συνάγουσιν αλλόφυλοι τας παρεμβολάς αυτών εις πόλεμον και συνάγονται εις Σοκχώθ της Ιουδαίας και παρεμβάλλουσιν ανά μέσον Σοκχώθ και ανά μέσον Αζηκά Εφερμέμ. 2 και Σαούλ και οι άνδρες Ισραήλ συνάγονται και παρεμβάλλουσιν εν τη κοιλάδι αυτοί και παρατάσσονται εις πόλεμον εξεναντίας των αλλοφύλων. 3 και αλλόφυλοι ιστανται επί του όρους ενταύθα, και Ισραήλ ισταται επί του όρους ενταύθα, και ο αυλών ανά μέσον αυτών. 4 και εξήλθεν ανήρ δυνατός εκ της παρατάξεως των αλλοφύλων Γολιάθ όνομα αυτών

εκ Γεθ, ύψος αυτού τεσσάρων πήχεων και σπιθαμής· 5 και περικεφαλαία επί της κεφαλής αυτού, και θώρακα αλυσιδωτόν αυτός ενδεδυκώς, και ο σταθμός του θώρακος αυτού πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού και σιδήρου· 6 και κνημίδες χαλκαί επί των σκελών αυτού, και ασπίς χαλκή ανά μέσον των ώμων αυτού· 7 και ο κοντός του δόρατος αυτού ωσει μέσακλον υφαινόντων, και η λόγχη αυτού εξακοσίων σίκλων σιδήρου· και ο αίρων τα όπλα αυτού προεπορεύετο αυτού. 8 και έστη και ανεβόησεν εις την παράταξιν Ισραήλ και είπεν αυτοίς· τι εκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμω εξεναντίας ημών; ουκ εγώ ειμι αλλόφυλος και υμείς Εβραίοι του Σαούλ; εκλέξασθε εαυτοίς άνδρα και καταβήτω προς με, 9 και εάν δυνηθή πολεμήσαι προς με και εάν πατάξη με, και εσόμεθα υμίν εις δούλους· εάν δε εγώ δυνηθώ και πατάξω αυτόν, έσεσθε ημίν εις δούλους και δουλεύσετε ημίν. 10 και είπεν ο αλλόφυλος· ιδού εγώ ωνειδισα την παράταξιν Ισραήλ σήμερα εν τη ημέρα ταύτη· δότε μοι άνδρα, και μονομαχήσομεν αμφοτέροι. 11 και ήκουσε Σαούλ και πας Ισραήλ τα ρήματα του αλλοφύλου ταύτα και εξέστησαν και εφοβήθησαν σφόδρα.

[12 Και είπε Δαυίδ υιος ανθρώπου Εφραθαίου· ούτος εκ Βηθλεέμ Ιούδα, και όνομα αυτω Ιεσσαί, και αυτω οκτώ υιοί· και ο ανήρ εν ταις ημέραις Σαούλ πρεσβύτερος εληλυθώς εν ανδράσι. 13 και επορεύθησαν οι τρεις υιοί Ιεσσαί οι μείζονες οπίσω Σαούλ εις πόλεμον, και όνομα των υιών αυτού των πορευθέντων εις τον πόλεμον, Ελιάβ ο πρωτότοκος αυτού και ο δεύτερος αυτού Αμιναδάβ και ο τρίτος αυτού Σαμμά. 14 και Δαυίδ αυτός εστιν ο νεώτερος και οι τρεις οι μείζονες επορεύθησαν οπίσω Σαούλ. 15 Και Δαυίδ απήλθε και ανέστρεψεν από του Σαούλ, ποιμαίνων τα πρόβατα του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. 16 και προήγεν ο αλλόφυλος ορθρίζων και οψίζων και εστηλώθη τεσσαράκοντα ημέρας. 17 και είπεν Ιεσσαί προς Δαυίδ· λαβέ δη τοις αδελφοίς σου οϊφι του αλφίτου και δέκα άρτους τούτους και διάδραμε εις την παρεμβολήν και δος τοις αδελφοίς σου, 18 και τας δέκα τρυφαλίδας του γάλακτος τούτου εισοίσεις τω χιλιάρχω, και τους αδελφούς σου επισκέψη εις ειρήνην, και όσα αν χρήζωσι γνώση. 19 και Σαούλ αυτός και πας ανήρ Ισραήλ εν τη κοιλάδι της δρυός πολεμούντες μετά των αλλοφύλων. 20 και ώρθρισε Δαυίδ το πρωϊ, και αφήκε τα πρόβατα φύλακι, και έλαβε και απήλθε, καθά ενετείλατο αυτω Ιεσσαί· και ήλθεν εις την στρογγύλωσιν και δύναμιν την εκπορευομένην εις την παράταξιν· και ηλάλαξαν εν τω πολέμω. 21 και παρετάξαντο Ισραήλ και οι αλλόφυλοι παράταξιν εξεναντίας παρατάξεως. 22 και αφήκε

Δαυίδ τα σκεύη αυτού αφ' εαυτού επί χείρα φύλακος και έδραμεν εις την παράταξιν και ήλθε και ηρώτησε τους αδελφούς αυτού εις ειρήνην. 23 και αυτού λαλούντος μετ' αυτών, ιδού ανήρ ο μεσαιός ανέβαινε, Γολιάθ ο Φιλισταίος όνομα αυτω εκ Γεθ, εκ των παρατάξεων των αλλοφύλων, και ελάλησε κατά τα ρήματα ταύτα και ήκουσε Δαυίδ. 24 Και πας ανήρ Ισραήλ εν τω ιδείν αυτούς τον άνδρα, και έφυγον εκ προσώπου αυτού και εφοβήθησαν σφόδρα. 25 και ειπεν ανήρ Ισραήλ· ει εωράκατε τον άνδρα τον αναβαίνοντα τούτον, ότι ονειδισαι τον Ισραήλ ανέβη; και έσται ανήρ, ος αν πατάξη αυτόν, πλουτίσει αυτόν ο βασιλεύς πλούτον μέγαν και την θυγατέρα αυτού δώσει αυτω και τον οίκον του πατρός αυτού ποιήσει ελεύθερον εν τω Ισραήλ. 26 και ειπε Δαυίδ προς τους άνδρας τους συνεσηκότας μετ' αυτού λέγων· ή ποιηθήσεται τω ανδρι, ος αν πατάξει τον αλλόφυλον εκείνον, και αφελεί ονειδισμόν από Ισραήλ; ότι τις αλλόφυλος ο απεριτμητος αυτός, ότι ωνειδισε παράταξιν Θεού ζώντος; 27 και ειπεν αυτω ο λαός κατά το ρήμα τούτο λέγων· ούτως ποιηθήσεται τω ανδρι, ος αν πατάξει αυτόν. 28 και ήκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μείζων εν τω λαλείν αυτόν προς τους άνδρας και ωργίσθη θυμω Ελιάβ εν τω Δαυίδ και ειπεν· ινατί τούτο κατέβης και επί τινα αφήκας τα μικρά πρόβατα εκείνα εν τη ερήμω; εγώ οίδα την υπερηφανίαν σου και την κακίαν της καρδιας σου, ότι ένεκεν του ιδείν τον πόλεμον κατέβης. 29 και ειπε Δαυίδ· τι εποίησα νυν; ουχι ρήμά εστι; 30 και επέστρεψε παρ' αυτού εις εναντίον ετέρου και ειπε κατά το ρήμα τούτο, καίαπεκρίθη αυτω ο λαός κατά το ρήμα του πρώτου. 31 και ηκούσθησαν οι λόγοι, ους ελάλησε Δαυίδ, και ανηγγέλησαν οπίσω Σαούλ και παρέλαβεν αυτόν.]

32 Και ειπε Δαυίδ προς Σαούλ· μη δη συμπεσέτω καρδια του Κυρίου μου επ' αυτόν· ο δούλός σου πορεύσεται και πολεμήσει μετά του αλλοφύλου τούτου. 33 και ειπε Σαούλ προς τον Δαυίδ· ου μη δυνήση πορευθήναι προς τον αλλόφυλον του πολεμείν μετ' αυτού, ότι παιδάριον ει συ, και αυτός ανήρ πολεμιστής εκ νεότητος αυτού. 34 και ειπε Δαυίδ προς Σαούλ· ποιμαίνων ην ο δούλός σου τω πατρι αυτού εν τω ποιμνίω, και όταν ήρχετο ο λέων και η άρκος και ελάμβανε πρόβατον εκ της αγέλης, 35 και εξεπορευόμην οπίσω αυτού και επάταξα αυτόν και εξέσπασα εκ του στόματος αυτού, και ει επανίστατο επ' εμέ, και εκράτησα του φάρυγγος αυτού και επάταξα και εθανάτωσα αυτόν. 36 και τον λέοντα και την άρκον έτυπεν ο δούλός σου, και έσται ο αλλόφυλος ο απεριτμητος ως εν τούτων· ουχι

πορεύσομαι και πατάξω αυτόν, και αφελώ σήμερον όνειδος εξ Ισραήλ; διότι τις ο απεριτμητος ούτος, ος ωνειδισε παράταξιν Θεού ζώντος; 37 Κύριος, ος εξεिलाτό με εκ χειρός του λέοντος και εκ χειρός της άρκου, αυτός εξελείται με εκ χειρός του αλλοφύλου του απεριτμήτου τούτου. και ειπε Σαούλ προς Δαυίδ· πορεύου, και έσται Κύριος μετά σου. 38 και ενέδυσσε Σαούλ τον Δαυίδ μανδύαν και περικεφαλαίαν χαλκήν περι την κεφαλήν αυτού 39 και έζωσε τον Δαυίδ την ρομφαίαν αυτού επάνω του μανδύου αυτού. και εκοπίασε περιπατήσας άπαξ και δις· και ειπε Δαυίδ προς Σαούλ· ου μη δύνωμαι πορευθήναι εν τούτοις, ότι ου πεπειράμαι. και αφαιρούσιν αυτά απ' αυτού. 40 και έλαβε την βακτηρίαν αυτού εν τη χειρί αυτού και εξελέξατο εαυτω πέντε λίθους λειους εκ του χειμάρρου και έθετο αυτούς εν τω καδίω τω ποιμαινικω τω όντι αυτω εις συλλογή και σφενδόνην αυτού εν τη χειρί αυτού και προσήλθε προς τον άνδρα τον αλλόφυλον.

[41 Και επορευθή ο αλλόφυλος πορευόμενος και εγγίζων προς Δαυίδ, και ανήρ ο αίρων τον θυρεόν έμπροσθεν αυτού, και επέβλεψεν ο αλλόφυλος.]

42 και ειδη Γολιάθ τον Δαυίδ και εξητίμασεν αυτόν, ότι αυτός ην παιδάριον και αυτός πυρράκης μετά κάλλους οφθαλμών. 43 και ειπεν ο αλλόφυλος προς Δαυίδ· ωσει κών εγώ ειμι, ότι συ έρχη επ' εμέ εν ράβδω και λίθοις; και ειπε Δαυίδ· ουχι, αλλ' ή χειρών κυνός. και κατηράσατο ο αλλόφυλος τον Δαυίδ εν τοις θεοίς αυτού. 44 και ειπεν ο αλλόφυλος προς Δαυίδ· δεύρο προς με, και δώσω τας σάρκας σου τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις κτήνεσι της γης. 45 και ειπε Δαυίδ προς τον αλλόφυλον· συ έρχη προς με εν ρομφαία και εν δόρατι και εν ασπίδι, καγώ πορεύομαι προς σε εν ονόματι Κυρίου Θεού Σαβαώθ παρατάξεως Ισραήλ, ην ωνειδισας σήμερον· 46 και αποκλείσει σε Κύριος σήμερον εις την χειρά μου, και αποκτενώ σε και αφελώ την κεφαλήν σου από σου και δώσω τα κώλά σου και τα κώλα παρεμβολής αλλοφύλων εν ταύτη τη ημέρα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και γνώσεται πάσα η γη, ότι έστι Θεός εν Ισραήλ· 47 και γνώσεται πάσα η εκκλησία αύτη ότι ουκ εν ρομφαία και δόρατι σώζει Κύριος, ότι του Κυρίου ο πόλεμος, και παραδώσει Κύριος υμάς εις χείρας ημών. 48 και ανέστη ο αλλόφυλος και επορευθή εις συνάντησιν Δαυίδ. 49 και εξέτεινε Δαυίδ την χείρα αυτού εις το κάδιον και έλαβεν εκείθεν λίθον ένα και εσφενδόνισε και επάταξε τον αλλόφυλον επί το μέτωπον αυτού, και διέθυ ο λίθος δια της περικεφαλαίας εις το μέτωπον αυτού, και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού επί την γην.

[50 Και εκραταίωσε Δαβίδ υπέρ τον αλλόφυλον εν τη σφενδόνη και εν τω λίθω, και επάταξε τον αλλόφυλον και εθανάτωσεν αυτόν · και ρομφαία ουκ ην εν χειρί Δαβίδ.]

51 και έδραμε Δαβίδ και επέστη επ' αυτόν και έλαβε την ρομφαίαν αυτού και εθανάτωσεν αυτόν και αφείλε την κεφαλήν αυτού. και είδον οι αλλόφυλοι ότι τέθηκεν ο δυνατός αυτών, και έφυγον. 52 και ανίστανται άνδρες Ισραήλ και Ιούδα και ηλάλαξαν και κατεδίωξαν οπίσω αυτών έως εισόδου Γεθ και έως της πύλης Ασκάλωνος, και έπεσον τραυματίαι των αλλοφύλων εν τη οδω των πυλών και έως Γεθ και έως Ακκαρών. 53 και ανέστρεψαν άνδρες Ισραήλ εκκλίνοντες οπίσω των αλλοφύλων και κατεπάτουν τας παρεμβολάς αυτών. 54 και έλαβε Δαβίδ την κεφαλήν του αλλοφύλου, και ήνεγκεν αυτήν εις Ιερουσαλήμ και τα σκεύη αυτού έθηκεν εν τω σκηνώματι αυτού.

[55 Και ως είδε Σαούλ τον Δαβίδ εκπορευόμενον εις απάντησιν του αλλοφύλου, είπε προς Αβεννήρ τον άρχοντα της δυνάμεως · Υιος τίνος ο νεανίσκος ούτος; και είπεν Αβεννήρ · ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, ει οίδα. 56 και είπεν ο βασιλεύς · επερώτησον συ, υιος τίνος ο νεανίσκος ούτος. 57 και ως επέστρεψε Δαβίδ του πατάξει τον αλλόφυλον, και παρέλαβεν αυτόν Αβεννήρ και εισήγαγεν αυτόν ενώπιον Σαούλ, και η κεφαλή του αλλοφύλου εν τη χειρί αυτού. 58 και είπε προς αυτόν Σαούλ · υιος τίνος ει, παιδάριον, και είπε Δαβίδ · υιος δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμείτου.]

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

[1 Και εγένετο ως συνετέλεσε λαλών προς Σαούλ, και η ψυχή Ιωνάθαν συνεδέθη τη ψυχή Δαβίδ και ηγάπησεν αυτόν Ιωνάθαν κατά την ψυχήν αυτού. 2 και έλαβεν αυτόν Σαούλ εν τη ημέρα εκείνη και ουκ έδωκεν αυτόν επιστρέψαι εν τω οίκω του πατρός αυτού. 3 και διέθετο Ιωνάθαν και Δαβίδ εν τω αγαπάν αυτόν κατά την ψυχήν αυτού. 4 και εξεδύσατο Ιωνάθαν τον επενδύτην τον επάνω και έδωκεν αυτόν τω Δαβίδ και τον μανδύαν αυτού και έως της ρομφαίας αυτού και έως του τόξου αυτού και έως της ζώνης αυτού. 5 και εξεπορευέτο

Δαβίδ, εν πάσιν, οἷς απέστειλεν αὐτὸν Σαούλ, συνήκε· και κατέστησεν αὐτὸν Σαούλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου, και ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς παντός τοῦ λαοῦ και γε ἐν ὀφθαλμοῖς δούλων Σαούλ.]

6 ΚΑΙ ἐξήλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαβίδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις και ἐν ἠαρμοσύνῃ και ἐν κυμβάλοις. 7 και ἐξήρχον αἱ γυναῖκες και ἔλεγον· ἐπάταξε Σαούλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ και Δαβίδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. 8 και πονηρόν ἐφάνη τὸ ρῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαούλ περὶ τοῦ λόγου τούτου, και εἶπε· τῷ Δαβίδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας και ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας.

[9 Και ἦν Σαούλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαβίδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης και ἐπέκεινα. 10 και ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον και ἔπεσε πνεῦμα Θεοῦ πονηρόν ἐπὶ Σαούλ και προεφήτευσεν ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ. Και Δαβίδ ἐψάλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, και τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαούλ. 11 και ἤρε Σαούλ τὸ δόρυ και εἶπε· πατάξω ἐν Δαβίδ και ἐν τῷ τοίχῳ· και ἐξέκλινε Δαβίδ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δις.]

12 και ἐφοβήθη Σαούλ ἀπὸ προσώπου Δαβίδ, 13 και ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ και κατέστησεν αὐτὸν εαυτῷ χιλιάρχον, και ἐξεπορεύετο και εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. 14 και ἦν Δαβίδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιών, και Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ. 15 και εἶδε Σαούλ ὡς αὐτὸς συνιεὶ σφόδρα, και εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 16 και πας Ἰσραὴλ και Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαβίδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπορεύετο και ἐξεπορεύετο προ προσώπου τοῦ λαοῦ.

[17 Και εἶπε Σαούλ πρὸς Δαβίδ· ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μείζων Μερὸβ, αὐτὴν δώσω σοι εἰς γυναῖκα, και πλήν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως και πολέμει τοὺς πολέμους Κυρίου. και Σαούλ εἶπε· μὴ ἔστω χεὶρ μου ἐπ' αὐτῷ, και ἔσται ἐπ' αὐτὸν χεὶρ ἀλλοφύλων. 18 και εἶπε Δαβίδ πρὸς Σαούλ· τίς ἐγὼ εἰμι και τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας τοῦ πατρός μου ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως; 19 και ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν Μερὸβ θυγατέρα Σαούλ τῷ Δαβίδ, και αὕτη ἐδόθη τῷ Ἰσραὴλ τῷ Μοθυλαθεΐτῃ εἰς γυναῖκα.

ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, και πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, και συ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. 23 και ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαούλ εἰς τὰ ὠτα Δαβίδ τὰ ρήματα ταῦτα, και εἶπε Δαβίδ· εἰ κούφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; καγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς και οὐχὶ ἔνδοξος. 24 και ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαούλ αὐτῷ κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα, α ἐλάλησε Δαβίδ. 25 και εἶπε Σαούλ· τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαβίδ· οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατόν

ακροβυστίας αλλοφύλων εκδικήσαι εχθρούς του βασιλέως· και Σαούλ ελογίσατο εμβαλείν αυτόν εις χείρας των αλλοφύλων. 26 και απαγγέλλουσιν οι παίδες Σαούλ τω Δαβίδ τα ρήματα ταύτα, και ηρθύνη ο λόγος εν οφθαλμοίς Δαβίδ επιγαμβρεύσαι τω βασιλεί. 27 και ανέστη Δαβίδ και επορεύθη αυτός και οι άνδρες αυτού και επάταξεν εν τοις αλλοφύλοις εκατόν άνδρας και ανήνεγκε τας ακροβυστίας αυτών. και επιγαμβρεύεται τω βασιλεί και δίδωσιν αυτω την Μελχόλ θυγατέρα αυτού αυτω εις γυναίκα. 28 και ειδε Σαούλ ότι Κύριος μετά Δαβίδ και πας Ισραήλ ηγάπα αυτόν, 29 και προσέθετο ευλαβείσθαι από Δαβίδ έτι.]

20 Και ηγάπησε Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ τον Δαβίδ, και απηγγέλη τω Σαούλ, και ηρθύνη εν τοις οφθαλμοίς αυτού. 21 και ειπε Σαούλ· δώσω αυτήν αυτω, και έσται αυτω εις σκάνδαλον. και ην επί Σαούλ χείρ αλλοφύλων. 22 και ενετείλατο Σαούλ τοις παισίν αυτού λέγων· λαλήσετε υμεις λάθρα τω Δαβίδ λέγοντες· ιδού θέλει

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ελάλησε Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και προς πάντας τους παίδας αυτού θανατώσαι τον Δαβίδ. 2 και Ιωνάθαν ο υιος Σαούλ ηρείτο τον Δαβίδ σφόδρα, και απήγγειλεν Ιωνάθαν τω Δαβίδ λέγων· Σαούλ ζητεί θανατώσαι σε· φύλαξαι σουν αύριον πρωϊ και κρόβηθι και κάθισον κρυφή, 3 και εγώ εξελεύσομαι και στήσομαι εχόμενος του πατρός μου εν αγρω, ου εάν ης εκεί, και εγώ λαλήσω περι σου προς τον πατέρα μου και όψομαι ό,τι εάν ή, και απαγγελώ σοι. 4 και ελάλησεν Ιωνάθαν περι Δαβίδ αγαθά προς Σαούλ τον πατέρα αυτού και ειπε προς αυτόν· μη αμαρτησάτω ο βασιλεύς εις τον δούλόν σου Δαβίδ, ότι ουχ ημάρτηκεν εις σε, και τα ποιήματα αυτού αγαθά σφόδρα, 5 και έθετο την ψυχήν αυτού εν τη χειρί αυτού και επάταξε τον αλλόφυλον, και εποίησε Κύριος σωτηριαν μεγάλην, και πας Ισραήλ ειδον και εχάρησαν· και ινατί αμαρτάνεις εις αίμα αθων θανατώσαι τον Δαβίδ δωρεάν; 6 και ήκουσε Σαούλ της φωνής Ιωνάθαν, και ώμοσε Σαούλ λέγων· ζη Κύριος, ει αποθανείται. 7 και εκάλεσεν Ιωνάθαν τον Δαβίδ, και απήγγειλεν αυτω πάντα τα ρήματα

ταύτα, και εισήγαγεν Ιωνάθαν τον Δαβίδ προς Σαούλ, και ην ενώπιον αυτού ως εχθές και τρίτην ημέραν. 8 και προσέθετο ο πόλεμος γενέσθαι προς Σαούλ, και κατίσχυσε Δαβίδ και επολέμησε τους αλλοφύλους και επάταξεν εν αυτοίς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, και έφυγον εκ προσώπου αυτού.

9 Και εγένετο πνεύμα Θεού πονηρόν επί Σαούλ, και αυτός εν οίκω καθεύδων, και δόρυ εν τη χειρί αυτού, και Δαβίδ έψαλλε ταις χερσίν αυτού · 10 και εξήτει Σαούλ πατάξαι το δόρυ εις Δαβίδ, και απέστη Δαβίδ εκ προσώπου Σαούλ και επάταξε το δόρυ εις τον τοίχον, και Δαβίδ ανεχώρησε και διεσώθη. 11 και εγενήθη εν τη νυκτί εκείνη και απέστειλε Σαούλ αγγέλους εις οίκον Δαβίδ φυλάξαι αυτόν του θανατώσαι αυτόν πρωί · και απήγγειλε τω Δαβίδ Μελχόλ η γυνή αυτού λέγουσα · εάν μη συ σώσης την ψυχήν σαυτού την νύκτα ταύτην, αύριον θανατωθήση. 12 και κατάγει η Μελχόλ τον Δαβίδ δια της θυρίδος, και απήλθε και έφυγε και σώζεται. 13 και έλαβεν η Μελχόλ τα κενοτάφια και έθετο επί την κλίνην και ήπαρ των αιγών έθετο προς κεφαλής αυτού και εκάλυψεν αυτά ιματίω. 14 και απέστειλε Σαούλ αγγέλους λαβείν τον Δαβίδ, και λέγουσιν ενοχλείσθαι αυτόν · 15 και αποστέλλει επί τον Δαβίδ λέγων · αγάγετε αυτόν επί της κλίνης προς με του θανατώσαι αυτόν. 16 και έρχονται οι άγγελοι, και ιδού τα κενοτάφια επί της κλίνης, και ήπαρ των αιγών προς κεφαλής αυτού. 17 και ειπε Σαούλ τη Μελχόλ · ινατί ούτως παρελογίσω με και εξαπέστειλας τον εχθρόν μου και διεσώθη; και ειπε Μελχόλ τω Σαούλ · αυτός ειπεν · εξαπιόστειλόν με, ει δε μη, θανατώσω σε.

18 Και Δαβίδ έφυγε και διεσώθη και παραγίνεται προς Σαμουήλ εις Αρμαθαίμ και απαγγέλλει αυτω πάντα, όσα εποίησεν αυτω Σαούλ, και επορεύθη Σαμουήλ και Δαβίδ και εκάθισαν εν Ναυάθ εν Ραμά. 19 και απηγγέλη τω Σαούλ λέγοντες · ιδού Δαβίδ εν Ναυάθ εν Ραμά. 20 και απέστειλε Σαούλ αγγέλους λαβείν τον Δαβίδ, και ειδαν την εκκλησίαν των προφητών, και Σαμουήλ ειστήκει καθεστηκώς επ' αυτών, και εγενήθη επί τους αγγέλους του Σαούλ πνεύμα Θεού, και προφητεύουσι. 21 και απηγγέλη τω Σαούλ, και απέστειλεν αγγέλους ετέρους, και επροφήτευσαν και αυτοί. και προσέθετο Σαούλ αποστείλαι αγγέλους τρίτους, και επροφήτευσαν και αυτοί. 22 και εθυμώθη οργή Σαούλ και επορεύθη και αυτός εις Αρμαθαίμ και έρχεται έως του φρέατος του άλω του εν τω Σεφί και ηρώτησε και ειπε · που Σαμουήλ και Δαβίδ; και ειπαν · ιδού εν Ναυάθ εν Ραμά. 23 και επορεύθη εκείθεν εις Ναυάθ

εν Ραμά, και εγενήθη και επ' αυτω πνεύμα Θεού, και επορεύετο προφητεύων έως του ελθείν αυτόν εις Ναυάθ εν Ραμά. 24 και εξεδύσατο τα ιμάτια αυτού και επροφήτευσεν ενώπιον αυτών και έπεσε γυμνός όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα· δια τούτο έλεγον· ει και Σαούλ εν προφήταις;

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ απέδρα Δαυίδ εκ Ναυάθ εν Ραμά και έρχεται ενώπιον Ιωνάθαν και ειπε· τι πεποίηκα και τι το αδικημά μου και τι ημάρτηκα ενώπιον του πατρός σου, ότι επιζητεί την ψυχήν μου; 2 και ειπεν αυτω Ιωνάθαν· μηδαμώς σοι, ου μη αποθάνης· ιδού ου μη ποιήσει ο πατήρ μου ρήμα μέγα ή μικρόν και ουκ αποκαλύψει το ωτίον μου· και τι ότι κρύψει ο πατήρ μου απ' εμού το ρήμα τούτο; ουκ έστι τούτο. 3 και απεκρίθη Δαυίδ τω Ιωνάθαν και ειπε· γινώσκων οίδεν ο πατήρ σου ότι εύρηκα χάριν εν οφθαλμοίς σου, και ειπε· μη γνώτω τούτο Ιωνάθαν, μη ου βούληται· αλλά ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ότι, καθώς ειπον, εμπέλησται ανά μέσον εμού και του θανάτου. 4 και ειπεν Ιωνάθαν προς Δαυίδ· τι επιθυμεί η ψυχή σου και τι ποιήσω σοι; 5 και ειπε Δαυίδ προς Ιωνάθαν· ιδού δη νεομηνία αύριον, και εγώ καθίσας ου καθήσομαι φαγείν, και εξαποστελείς με, και κρυβήσομαι εν τω πεδίω έως δειλης. 6 και εάν επισκεπτόμενος επισκέψηται με ο πατήρ σου, και ερείς· παραιτούμενος παρητήσατο απ' εμού Δαυίδ δραμείν έως εις Βηθλεέμ την πόλιν αυτού, ότι θυσία των ημερών εκεί όλη τη φυλή. 7 εάν τάδε ειπη· αγαθώς, ειρήνη τω δούλω σου· και εάν σκληρώς αποκριθή σοι, γνώθι ότι συντετέλεσται η κακία παρ' αυτού. 8 και ποιήσεις έλεος μετά του δούλου σου, ότι εισήγαγες εις διαθήκην Κυρίου τον δούλόν σου μετά σεαυτού· και ει έστιν αδικία εν τω δούλω σου, θανάτωσον με συ, και έως του πατρός σου ινατί ούτως εισάγεις με; 9 και ειπεν Ιωνάθαν· μηδαμώς σοι, ότι εάν γινώσκων γνώ ότι συντετέλεσται η κακία παρά του πατρός μου του ελθείν επί σε, και εάν μη ή εις τας πόλεις σου, εγώ απαγγελώ σοι. 10 και ειπε Δαυίδ προς Ιωνάθαν· τις απαγγείλη μοι, εάν αποκριθή ο πατήρ σου σκληρώς; 11 και ειπεν Ιωνάθαν

προς Δαβίδ· πορεύου και μένε εις αγρόν. και εκπορεύονται αμφοτέροι εις αγρόν. 12 και ειπεν Ιωνάθαν προς Δαβίδ· Κύριος ο Θεός Ισραήλ ειδεν, ότι ανακρινώ τον πατέρα μου ως αν ο καιρός τρισσώς, και ιδού αγαθόν ή περί Δαβίδ, και ου μη αποστείλω προς σε εις αγρόν· 13 τάδε ποιήσαι ο Θεός τω Ιωνάθαν και τάδε προσθειη, ότι ανοίσω τα κακά επί σε και αποκαλύψω το ωτίον σου και εξαποστελώ σε και απελεύση εις ειρήνην· και έσται Κύριος μετά σου, καθώς ην μετά του πατρός μου. 14 και εάν μεν έτι μου ζώντος και ποιήσεις έλεος μετ' εμού, και εάν θανάτω αποθάνω, 15 ουκ εξαρείς έλεός σου από του οίκου μου έως του αιώνος· και ει μη, εν τω εξαίρειν Κύριον τους εχθρούς Δαβίδ έκαστον από του προσώπου της γης ευρεθίηαι το όνομα του Ιωνάθαν από του οίκου Δαβίδ, και εκζητήσαι Κύριος εχθρούς του Δαβίδ. 17 και προσέθετο έτι Ιωνάθαν ομόσαι τω Δαβίδ, ότι ηγάπησε ψυχήν αγαπώντος αυτόν. 18 και ειπεν Ιωνάθαν· αύριον νεομηνία, και επισκεπήση, ότι επισκεπήσεται καθέδρα σου. 19 και τρισσεύσεις και επισκέψη και ήξεις εις τον τόπον σου, ου κρυβής εν τη ημέρα τη εργασίμη, και καθήση παρά το εργάβ εκείνο. 20 και εγώ τρισσεύσω ταις σχίζαις ακοντίζων, εκπέμπων εις την αματταρί. 21 και ιδού αποστέλλω το παιδάριον λέγων· δεύρο ευρέ μοι την σχίζαν· 22 εάν είπω λέγων τω παιδαριώ· ώδε η σχίζα από σου και ώδε, λάβε αυτήν, παραγίνου, ότι ειρήνη σοι, και ουκ έστι λόγος, ζη Κύριος· εάν τάδε είπω τω νεανίσκω· ώδε η σχίζα από σου και επέκεινα, πορεύου ότι εξαπέσταλκέ σε Κύριος. 23 και το ρήμα ό ελαλήσαμεν εγώ και συ, ιδού Κύριος μάρτυς ανά μέσον εμού και σου έως αιώνος.

24 Και κρύπτεται Δαβίδ εν αγρω, και παραγίνεται ο μην, και έρχεται ο βασιλεύς επί την τράπεζαν του φαγειν. 25 και εκάθισεν επί την καθέδραν αυτου ως άπαξ και άπαξ, επί της καθέδρας παρά τοίχον, και προέφθασε τον Ιωνάθαν, και εκάθισεν Αβεννήρ εκ πλαγιών Σαούλ, και επεσκέπη ο τόπος Δαβίδ. 26 και ουκ ελάλησε Σαούλ εν τη ημέρα εκείνη, ότι ειρήκε· σύμπτωμα φαίνεται μη καθαρός είναι, ότι ου κεκαθάρισται. 27 και εγενήθη τη επαύριον του μηνός τη ημέρα τη δευτέρα και επεσκέπη ο τόπος του Δαβίδ, και ειπε Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτου· τι ότι ου παραγέγονεν ο υιος Ιεσσαί και εχθές και σήμεραν επί την τράπεζαν; 28 και απεκριθη Ιωνάθαν τω Σαούλ και ειπεν αυτω· παρήτηται παρ' εμού Δαβίδ έως εις Βηθλεέμ την πόλιν αυτου πορευθήναι. 29 και ειπεν· εξαπόστειλον δη με, ότι θυσία της φυλής ημίν εν τη πόλει, και εντειλαντο προς με οι αδελφοί μου, και νυν ει εύρηκα χάριν εν οφθαλμοίς σου, διαβήσομαι δη και όψομαι τους αδελφούς μου· δια τούτο ου

παραγέγονεν επί την τράπεζαν του βασιλέως. 30 και εθυμώθη οργή Σαούλ επί Ιωνάθαν σφόδρα και είπεν αυτώ· υιε κορασίων αυτομολούντων, ου γαρ οίδα ότι μέτοχος ει συ τω υιω Ιεσσαί εις αισχύνην σου και εις αισχύνην αποκαλύψεως μητρός σου; 31 ότι πάσας τας ημέρας, ας ο υιος Ιεσσαί ζη επί της γης, ουχ ετοιμασθήσεται η βασιλεία σου· νυν ουν αποστείλας λάβε τον νεανίαν, ότι υιος θανάτου ούτος. 32 και απεκρίθη Ιωνάθαν τω Σαούλ· ινατί αποθνήσκει; τι πεποίηκε; 33 και επήρε Σαούλ το δόρυ επί Ιωνάθαν του θανατώσαι αυτόν. και έγνω Ιωνάθαν ότι συντετέλεσται η κακία αύτη παρά του πατρός αυτού θανατώσαι τον Δαβίδ, 34 και ανεπήδησεν Ιωνάθαν από της τραπέζης εν οργή θυμού και ουκ έφαγεν εν τη δευτέρα του μηνός άρτον, ότι εθραύσθη επί τον Δαβίδ, ότι συνετέλεσεν επί αυτόν ο πατήρ αυτού.

35 Και εγενήθη πρωϊ και εξήλθεν Ιωνάθαν εις αγρόν, καθώς ετάξατο εις το μαρτύριον Δαβίδ, και παιδάριον μικρόν μετ' αυτού. 36 και είπε τω παιδαριώ· δράμε, ευρέ μοι τας σχίζας, εν αις εγώ ακοντίζω. και το παιδάριον έδραμε, και αυτός ηκόντιζε τη σχίζη και παρήγαγεν αυτήν. 37 και ήλθε το παιδάριον έως του τόπου της σχίζης, ου ηκόντιζεν Ιωνάθαν, και ανεβόησεν Ιωνάθαν οπίσω του νεανίου και είπεν· εκεί η σχίζα από σου και επέκεινα· 38 και ανεβόησεν Ιωνάθαν οπίσω του παιδαριού αυτού λέγων· ταχύνας σπεύσον και μη στης. και ανέλεξε το παιδάριον Ιωνάθαν τας σχίζας και ήνεγκε τας σχίζας προς τον κύριον αυτού. 39 και το παιδάριον ουκ έγνω ουθέν, πάρεξ Ιωνάθαν και Δαβίδ έγνωσαν το ρήμα. 40 και Ιωνάθαν έδωκε τα σκεύη αυτού επί το παιδάριον αυτού και είπε τω παιδαριώ αυτού· πορεύου, εισελθε εις την πόλιν. 41 και ως εισήλθε το παιδάριον, και Δαβίδ ανέστη από του εργαβ και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού και προσεκύνησεν αυτώ τρίς, και κατεφίλησεν έκαστος τον πλησίον αυτού, και έκλαυσεν έκαστος τω πλησίον αυτού έως συντελείας μεγάλης. 42 και είπεν Ιωνάθαν τω Δαβίδ· πορεύου εις ειρήνην, και ως ομωμόκαμεν ημείς αμφοτέροι εν ονόματι Κυρίου λέγοντες· Κύριος έσται μάρτυς ανά μέσον εμού και σου και ανά μέσον του σπέρματός μου και ανά μέσον του σπέρματός σου έως αιώνος.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ ανέστη Δαβίδ και απήλθε, και Ιωνάθαν εισήλθεν εις την πόλιν. 2 και έρχεται Δαβίδ εις Νομβά προς Αβιμέλεχ τον ιερέα. και εξέστη Αβιμέλεχ τη απαντήσει αυτού και είπεν αυτω · τι ότι συ μόνος και ουθείς μετά σου; 3 και είπε Δαβίδ τω ιερεί · ο βασιλεύς εντέταλταί μοι ρήμα σήμερον και είπέ μοι · μηδείς γνώτω το ρήμα, περί ου εγώ αποστέλλω σε και υπέρ ου εγώ εντέταλμαι σοι · και τοις παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι εν τω τόπω τω λεγομένω Θεού πίστις, Φελλανί Αλεμωνί · και νυν ει εισιν υπό την χειρά σου πέντε άρτοι, δος εις χειρά μου το ευρεθέν. 4 και απεκρίθη ο ιερεύς τω Δαβίδ, και είπεν · ουκ εισιν άρτοι βέβηλοι υπό την χειρά μου, ότι αλλ ' ή άρτοι άγιοί εισιν · ει πεφυλαγμένα τα παιδάριά εστιν από γυναικός, και φάγεται. 5 και απεκρίθη Δαβίδ τω ιερεί και είπεν αυτω · αλλά από γυναικός απεσχήμεθα εχθές και τρίτην ημέραν · εν τω εξελθείν με εις οδόν γέγονε πάντα τα παιδιά ηγνισμένα, και αυτή η οδός βέβηλος, διότι αγιασθήσεται σήμερον δια τα σκεύη μου. 6 και έδωκεν αυτω Αβιμέλεχ ο ιερεύς τους άρτους της προθέσεως, ότι ουκ ην εκεί άρτος, αλλ ' ή άρτοι του προσώπου οι αφηρημένοι εκ προσώπου Κυρίου του παρατεθήναι άρτον θερμόν ή ημέρα έλαβεν αυτούς. 7 και εκεί ην εν των παιδαρίων του Σαούλ εν τη ημέρα εκείνη συνεχόμενος νεεσσαράν ενώπιον Κυρίου, και όνομα αυτω Δωήκ ο Σύρος νέμων τας ημιόνους Σαούλ. 8 και είπε Δαβίδ προς Αβιμέλεχ · ιδέ ει έστιν ενταύθα υπό την χειρά σου δόρυ ή ρομφαία, ότι την ρομφαίαν μου και τα σκεύη ουκ είληφα εν τη χειρί μου, ότι ην το ρήμα του βασιλέως κατά σπουδήν. 9 και είπεν ο ιερεύς · ιδού η ρομφαία Γολιάθ του αλλοφύλου, ον επάταξας εν τη κοιλάδι 'Ηλά, και αυτήν ενειλημμένη ην εν ιματίω · ει ταύτην λήψη, σεαυτω λαβέ, ότι ουκ έστιν ετέρα πάρεξ ταύτης ενταύθα. και είπε Δαβίδ · ιδού ουκ έστιν ωσπερ αυτή, δος μοι αυτήν. 10 και έδωκεν αυτήν αυτω · και ανέστη Δαβίδ και έφυγεν εν τη ημέρα εκείνη εκ προσώπου Σαούλ.

Και ήλθε Δαβίδ προς Αγχούς βασιλέα Γεθ. 11 και είπον οι παίδες Αγχούς προς αυτόν · ουχί ούτος Δαβίδ ο βασιλεύς της γης; ουχί τούτω εξήρχον αι χορεύουσαι λέγουσαι · επάταξε

Σαούλ εν χιλιάσιν αυτού και Δαβίδ εν μυριάσιν αυτού; 12 και έθετο Δαβίδ τα ρήματα εν τη καρδια αυτού και εφοβήθη σφόδρα από προσώπου Αγγούς βασιλέως Γεθ. 13 και ηλλοίωσε το πρόσωπον αυτού ενώπιον αυτού και προσεποιήσατο εν τη ημέρα εκείνη και ετυμπάνιζεν επί ταις θύραις της πόλεως και παρεφέρετο εν ταις χερσίν αυτού και έπιπεν επί τας θύρας της πόλης, και τα σιελα αυτού κατέρρει επί τον πώγωνα αυτού. 14 και είπεν Αγγούς προς τους παίδας αυτού· ιδού ιδετε άνδρα επιληπτον, ινατί εισηγάγετε αυτόν προς με; 15 μη ελαττούμαι επιλήπτων εγώ, ότι εισαγηόχατε αυτόν επιληπεύεσθαι προς με; ούτος ουκ εισελεύσεται εις οικίαν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ απήλθεν εκείθεν Δαβίδ και διεσώθη και έρχεται εις το σπήλαιον το Όδολλάμ. και ακούουσιν οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού και καταβαίνουσι προς αυτόν εκεί. 2 και συνήγοντο προς αυτόν πας εν ανάγκη και πας υπόχρεως και πας κατώδυνος ψυχή, και ην επ' αυτών ηγούμενος· και ήσαν μετ' αυτού ως τετρακόσιοι άνδρες. 3 και απήλθε Δαβίδ εκείθεν εις Μασσηφάθ της Μωάβ και είπε προς βασιλέα Μωάβ· γινέσθωσαν δη ο πατήρ μου και η μήτηρ μου παρά σοί, έως ότου γνώ τι ποιήσει μοι ο Θεός. 4 και παρεκάλεσε το πρόσωπον του βασιλέως Μωάβ, και κατώκουν μετ' αυτού πάσας τας ημέρας όντος του Δαβίδ εν τη περιοχή. 5 και είπε Γάδ ο προφήτης προς Δαβίδ· μη κάθου εν τη περιοχή, πορεύου και ήξεις εις γην Ιούδα. και επορεύθη Δαβίδ και ήλθε και εκάθισεν εν πόλει Σαρίχ.

6 Και ήκουσε Σαούλ, ότι έγνωσται Δαβίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού· και Σαούλ εκάθητο εν τω βουνω υπό την άρουραν την εν Ραμά, και το δόρυ εν τη χειρί αυτού, και πάντες οι παίδες αυτού παρειστήκεισαν αυτω. 7 και είπε Σαούλ προς τους παίδας αυτού τους παρεστηκότας αυτω· ακούσατε δη υιοί Βενιαμίν· ει αληθώς πάσιν υμίν δώσει ο υιος Ιεσσαί αγρούς και αμπελώνας και πάντας υμάς τάξει εκατοντάρχους και χιλιάρχους; 8 ότι σύγκεισθε πάντες

υμείς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱὸν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δούλον μου ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 9 καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὸς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαούλ καὶ εἶπεν· εἶδρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαί παραγινόμενον εἰς Νομβά πρὸς Αβιμέλεχ υἱὸν Αχιτώβ τὸν ἱερέα, 10 καὶ ἠρώτα αὐτῷ δια τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ρομφαίαν Γολιάθ τοῦ αλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. 11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Αβιμέλεχ υἱὸν Αχιτώβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβά, καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα. 12 καὶ εἶπε Σαούλ· ἀκουε δεῖ, υἱε Αχιτώβ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, λάλει κύριε. 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ· ἵνατί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαί δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ρομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ δια τοῦ Θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; 14 καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαβὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἀρχῶν παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἐνδοξὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου; 15 ἢ σήμερον ἤργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ δια τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς. μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ὅτι οὐκ ἤδει ὁ δούλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα. 16 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαούλ· θανάτῳ ἀποθανή, Αβιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. 17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτὸν· προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαβὶδ, καὶ ὅτι ἐγνώσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου. καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντήσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου. 18 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ· ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἀνδρας, πάντας αἰρόντας ἐφουδ. 19 καὶ τὴν Νομβά τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ρομφαίας ἀπ' ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου. 20 καὶ διασώζεται υἱὸς εἰς τῷ Αβιμέλεχ υἱῷ Αχιτώβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Αβιάθαρ, καὶ ἐφυγεν ὀπίσω Δαβὶδ. 21 καὶ ἀπήγγειλεν Αβιάθαρ τῷ Δαβὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαούλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. 22 καὶ εἶπε Δαβὶδ τῷ Αβιάθαρ· ἤδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρὸς σου· 23 κάθου μετ' ἐμοῦ, μὴ φοβοῦ, ὅτι σὺ εἰάν ζητῶ

τη ψυχή μου τόπον, ζητήσω και τη ψυχή σου, ότι πεφύλαξαι συ παρ' εμοί.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ απηγγέλη τω Δαβίδ λέγοντες· ιδού οι αλλόφυλοι πολεμούσιν εν τη Κεϊλά, και αυτοί διαρπάζουσι, καταπατούσι τους άλω. 2 και επηρώτησε Δαβίδ δια του Κυρίου λέγων· ει πορευθώ και πατάξω τους αλλοφύλους τούτους; και ειπε Κύριος· πορεύου και πατάξεις εν τοις αλλοφύλοις τούτοις και σώσεις την Κεϊλά. 3 και ειπαν οι άνδρες του Δαβίδ προς αυτόν· ιδού ημεις ενταύθα εν τη Ιουδαία φοβούμεθα, και Πως έσται εάν πορευθώμεν εις Κεϊλά; εις τα σκύλα των αλλοφύλων εισπορευσοόμεθα; 4 και προσέθετο Δαβίδ έτι επερωτήσαι δια του Κυρίου, και απεκρίθη αυτω Κύριος και ειπεν αυτω· ανάστηθι και κατάβηθι εις Κεϊλά, ότι εγώ παραδίδωμι τους αλλοφύλους εις χειράς σου. 5 και επορεύθη Δαβίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού εις Κεϊλά και επολέμησε τοις αλλοφύλοις, και έφυγον εκ προσώπου αυτού, και απήγαγε τα κτήνη αυτών και επάταξεν εν αυτοις πληγήν μεγάλην, και έσωσε Δαβίδ τους κατοικούντας Κεϊλά.

6 Και εγένετο εν τω φεύγειν Αβιάθαρ υιόν Αβιμέλεχ προς Δαβίδ και αυτός μετά Δαβίδ εις Κεϊλά κατέβη έχων εφούδ εν τη χειρί αυτού. 7 και απηγγέλη τω Σαούλ ότι ήκει ο Δαβίδ εις Κεϊλά, και ειπε Σαούλ· πέπρακεν αυτόν ο Θεός εις τας χειράς μου, ότι αποκέκλεισται εισελθών εις πόλιν θυρών και μοχλών. 8 και παρήγγειλε Σαούλ παντί τω λαω καταβαίνειν εις πόλεμον εις Κεϊλά συνέχειν τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού. 9 και έγνω Δαβίδ ότι ου παρασιωπά Σαούλ περι αυτού την κακίαν, και ειπε Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα· προσάγαγε το εφούδ Κυρίου. 10 και ειπε Δαβίδ· Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ακούων ακήκοεν ο δούλός σου ότι ζητεί Σαούλ ελθειν επί Κεϊλά διαφθείραι την πόλιν δι' εμέ. 11 ει αποκλεισθήσεται; και νυν ει καταβήσεται Σαούλ, καθώς ήκουσεν ο δούλός σου; Κύριε ο Θεός Ισραήλ, απάγγελον τω δούλω σου. και ειπε Κύριος· αποκλεισθήσεται.

[12 Και ειπε Δαβίδ· ει παραδώσουσι παρά της Κεϊλά εμέ και τους άνδρας μου εις χειρας

Σαούλ; και είπε Κύριος · παραδώσουσι.]

13 και ανέστη Δαβίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού ως τετρακόσιοι και εξήλθον εκ Κεϊλά και επορεύοντο ου εάν επορεύοντο · και τω Σαούλ απηγγέλη ότι, διασέσωσται Δαβίδ εκ Κεϊλά, και ανήκε του ελθείν.

14 Και εκάθισε Δαβίδ εν τη ερήμω, εν Μασερέμ εν τοις στενοίς, και εκάθητο εν τη ερήμω εν τω όρει Ζίφ, εν τη γη τη αυχμώδει · και εξήτει αυτόν Σαούλ πάσας τας ημέρας, και ου παρέδωκεν αυτόν Κύριος εις τας χείρας αυτού. 15 και ειδε Δαβίδ ότι εξέρχεται Σαούλ του ζητείν τον Δαβίδ · και Δαβίδ ην εν τω όρει τω αυχμώδει εν τη Καινή Ζίφ. 16 και ανέστη Ιωνάθαν υιος Σαούλ και επορεύθη προς Δαβίδ εις Καινήν και εκραταίωσε τας χείρας αυτού εν Κυρίω. 17 και ειπε προς αυτόν · μη φοβού, ότι ου μη εύρη σε η χείρ Σαούλ του πατρός μου, και ου βασιλεύσεις επί Ισραήλ, και εγώ έσομαι σοι εις δεύτερον · και Σαούλ ο πατήρ μου οίδεν ούτως. 18 και διέθεντο αμφοτέροι διαθήκην ενώπιον Κυρίου. και ακάθητο Δαβίδ εν Καινή, και Ιωνάθαν απήλθεν εις οίκον αυτού.

19 Και ανέβησαν οι Ζιφάιοι εκ της αυχμώδους προς Σαούλ επί τον βουνόν λέγοντες · ουκ ιδού Δαβίδ κέκρυπται παρ' ημίν εν Μεσσαρά, εν τοις στενοίς, εν τη Καινή εν τω βουνω του Εχελά του εκ δεξιών του Ιεσσαιμούν; 20 και νυν παν το προς ψυχήν του βασιλέως εις κατάβασιν καταβαινέτω προς ημάς · κεκλείκασιν αυτόν εις χείρας του βασιλέως. 21 και ειπεν αυτοίς Σαούλ · ευλογημένοι υμείς τω Κυρίω, ότι επονέσατε περι εμού · 22 πορεύθητε δη και ετοιμάσατε έτι και γνώτε τον τόπον αυτού, ου έσται ο πούς αυτού εν τάχει εκεί, ου είπατε, μη ποτε πανουργεύσηται · 23 και ιδετε και γνώτε, και πορεύσομαι μεθ' υμών, και έσται ει έστιν επί της γης, και εξερευνήσω αυτόν εν πάσαις χιλιάσιν Ιούδα. 24 και ανέστησαν οι Ζιφάιοι και επορεύθησαν έμπροσθεν Σαούλ · και Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εν τη ερήμω τη Μαάν καθ' εσπέραν εκ δεξιών του Ιεσσαιμούν. 25 και επορεύθη Σαούλ και οι άνδρες αυτού ζητείν αυτόν · και απήγγειλαν τω Δαβίδ, και κατέβη εις την πέτραν την εν τη ερήμω Μαάν. και ήκουσε Σαούλ και κατεδίωξεν οπίσω Δαβίδ εις την έρημον Μαάν. 26 και πορεύονται Σαούλ και οι άνδρες αυτού εκ μέρος του όρους τούτου, και ην Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εκ μέρος του όρους τούτου · και ην Δαβίδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι από προσώπου Σαούλ, και Σαούλ και οι άνδρες αυτού παρενέβαλον επί Δαβίδ και τους άνδρας αυτού συλλαβείν αυτούς. 27 και προς Σαούλ ήλθεν άγγελος λέγων · σπεύδε και δεύρο, ότι αλλόφυλοι επέθεντο

επί την γην. 28 και ανέστρεψε Σαούλ μη καταδιώκειν οπίσω Δαβίδ και επορεύθη εις συνάντησιν των αλλοφύλων· δια τούτο επεκλήθη ο τόπος εκείνος Πέτρα η μερισθείσα.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ ανέστη Δαβίδ εκείθεν και εκάθισεν εν τοις στενοίς Εγγαδδί. 2 και εγενήθη ως ενέστρεψε Σαούλ από όπισθεν των αλλοφύλων, και απηγγέλη αυτω λεγόντων, ότι Δαβίδ εν τη ερήμω Εγγαδδί. 3 και έλαβε μεθ' εαυτού τρεις χιλιάδας ανδρών εκλεκτούς εκ παντός Ισραήλ και επορεύθη ζητείν τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτου επί πρόσωπον Σαδαιέμ. 4 και ήλθεν εις τας αγέλας των ποιμνίων τας επί της οδου, και ην εκεί σπηλαιον, και Σαούλ εισήλθε παρασκευάσασθαι· και Δαβίδ και οι άνδρες αυτου εσώτερον του σπηλαιου εκάθηγτο. 5 και ειπον οι άνδρες Δαβίδ προς αυτον· ιδού η ημέρα αύτη, ην ειπε Κύριος προς σε παραδούναι τον εχθρόν σου εις τας χειράς σου, και ποιήσεις αυτω ως αγαθόν εν οφθαλμοίς σου. και ανέστη Δαβίδ και αφείλε το περύγιον της διπλοΐδος του Σαούλ λαθραίως. 6 και εγενήθη μετά ταύτα και επάταξε καρδια Δαβίδ αυτον, ότι αφείλε το περύγιον της διπλοΐδος αυτου, 7 και ειπε Δαβίδ προς τους άνδρας αυτου· μηδαμώς μοι παρά Κυριου, ει ποιήσω το ρήμα τούτο τω κυρίω μου τω χριστω Κυριου επενέγκαι χειρά μου επ' αυτον, ότι χριστός Κυριου εστιν ούτος· 8 και έπεισε Δαβίδ τους άνδρας αυτου εν λόγοις και ουκ έδωκεν αυτοίς αναστάντας θανατώσαι τον Σαούλ. και ανέστη Σαούλ και κατέβη την οδόν. 9 και ανέστη Δαβίδ οπίσω αυτου εκ του σπηλαιου, και εβόησε Δαβίδ οπίσω Σαούλ λέγων· κύριε βασιλεύ· και επέβλεψε Σαούλ εις τα οπίσω αυτου, και έκυψε Δαβίδ επί πρόσωπον αυτου επί την γην και προσεκόννησεν αυτω. 10 και ειπε Δαβίδ προς Σαούλ· ινατί ακούεις των λόγων του λαου λεγόντων· ιδού Δαβίδ ζητεί την ψυχήν σου; 11 ιδού εν τη ημέρα ταύτη εωράκασιν οι οφθαλμοί σου ως παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εις χειράς μου εν τω σπηλαίω, και ουκ ηβουλήθην αποκτείναι σε και εφεισάμην σου και είπα· ουκ εποιώω χειρά μου επί κύριόν μου, ότι χριστός Κυριου ούτός εστι. 12 και ιδού το περύγιον της

διπλοΐδος σου εν τη χειρί μου· εγώ αφήρηκα το πτερύγιον και ουκ απέκταγκά σε. και γνώθι και ιδέ σήμερον ότι ουκ έστι κακία εν τη χειρί μου ουδέ ασέβεια και αθέτησις, και ουχ ημάρτηκα εις σε· και συ δεσμεύεις την ψυχήν μου λαβείν αυτήν. 13 δικάσαι Κύριος ανά μέσον εμού και σου, και εκδικήσαι με Κύριος εκ σου· και η χείρ μου ουκ έσται επί σοί, 14 καθώς λέγεται η παραβολή η αρχαία· εξ ανόμων εξελεύσεται πλημμέλεια· και η χείρ μου ουκ έσται επί σε. 15 και νυν οπίσω τίνος συ εκπορεύη, βασιλεύ Ισραήλ; οπίσω τίνος καταδιώκεις συ; οπίσω κυνός τεθνηκότος και οπίσω ψύλλου ενός; 16 γένοιτο Κύριος εις κριτήν και δικαστήν ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου· ίδιοι Κύριος και κρίναι την κρίσιν μου και δικάσαι μοι εκ χειρός σου. 17 και εγένετο ως συνετέλεσε Δαβίδ τα ρήματα ταύτα λαλών προς Σαούλ, και ειπε Σαούλ· η φωνή σου αύτη τέκνον Δαβίδ; και ήρε Σαούλ την φωνήν αυτού και έκλαυσε. 18 και ειπε Σαούλ προς Δαβίδ· δίκαιος συ υπέρ εμέ, ότι συ ανταπέδωκάς μοι αγαθά, εγώ δε ανταπέδωκά σοι κακά. 19 και συ απήγγειλάς μοι σήμερον α εποίησάς μοι αγαθά, ως απέκλεισέ με Κύριος εις χειράς σου σήμερον και ουκ απέκτεινάς με· 20 και ότι ει εύροι τις τον εχθρόν αυτού εν θλίψει και εκπέμψει αυτόν εν οδω αγαθή, και Κύριος αποτίσει αυτω αγαθά, καθώς πεποίηκας σήμερον. 21 και νυν ιδού εγώ γινώσκω ότι βασιλεύων βασιλεύσεις και στήσεται εν χειρί σου η βασιλεία Ισραήλ. 22 και νυν όμοσόν μοι εν Κυρίω ότι ουκ εξολοθρεύσεις το σπέρμα μου οπίσω μου, ουκ αφανιείς το όνομά μου εκ του οίκου του πατρός μου. 23 και ώμοσε Δαβίδ τω Σαούλ. και απήλθε Σαούλ εις τον τόπον αυτού, και Δαβίδ και οι άνδρες αυτού ανέβησαν εις την Μεσσαρά στενήν.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ απέθανε Σαμουήλ, και συναθροίζονται πας Ισραήλ και κόπτονται αυτόν και θάπτουσιν αυτόν εν οίκω αυτού εν Αρμαθαίμ. και ανέστη Δαβίδ και κατέβη εις την έρημον Μαάν. 2 και ην άνθρωπος εν τη Μαάν, και τα ποιμνια αυτού εν τω Καρμηλώ· και ο άνθρωπος μέγας σφόδρα, και τούτω ποιμνια τρισχίλια και αίγες χίλιαι· και εγενήθη εν τω

κείρειν το ποιμνιον αυτού εν τω Καρμήλω. 3 και όνομα τω ανθρώπω Νάβαλ, και όνομα τη γυναικι αυτού Αβιγαία· και η γυνή αυτού αγαθή συνέσει και καλή τω είδει σφόδρα, και ο άνθρωπος σκληρός και πονηρός εν επιτηδεύμασι, και ο άνθρωπος κυνικός. 4 και ήκουσε Δαυίδ εν τη ερήμω ότι κείρει Νάβαλ ο Καρμήλιος το ποιμνιον αυτού, 5 και απέστειλε Δαυίδ δέκα παιδάρια και είπε τοις παιδαρίοις· ανάβητε εις Κάρμηλον και απέλθατε προς Νάβαλ και ερωτήσατε αυτόν επί τω ονόματί μου εις ειρήνην 6 και ερείτε τάδε· εις ωρας· και συ υγαιίνων, και ο οίκός σου, και πάντα τα σά υγαιίνοντα. 7 και νυν ιδού ακήκοα ότι κείρουσί σοι νυν οι ποιμένες σου, οί ήσαν μεθ' ημών εν τη ερήμω, και ουκ απεκώλυσαμεν αυτούς και ουκ ενετειλάμεθα αυτοίς ουθέν πάσας τας ημέρας όντων αυτών εν Καρμήλω· 8 ερώτησον τα παιδάριά σου και απαγγελοúσί σοι. και ευρέτωσαν τα παιδάρια χάριν εν οφθαλμοίς σου, ότι εφ' ημέραν αγαθήν ήκομεν·δος δη ό εάν εύρη η χείρ σου τω υιω σου τω Δαυίδ. 9 και έρχονται τα παιδάρια και λαλούσι τους λόγους τούτους προς Νάβαλ κατά πάντα τα ρήματα ταύτα εν τω ονόματι Δαυίδ. και ανεπήδησε 10 και απεκρίθη Νάβαλ τοις παισι Δαυίδ και είπε· τις ο Δαυίδ και τις ο υιος Ιεσσαί; σήμεραν πεπληθυμμένοι εισίν οι δούλοι αναχωρούντες έκαστος εκ προσώπου του κυρίου αυτού. 11 και λήψομαι τους άρτους μου και τον οίνόν μου και τα θύματά μου, α τέθυκα τοις κείρουσί μου τα πρόβατα, και δώσω αυτά ανδράσιν, οίς ουκ οίδα πόθεν εισί; 12 και απεστράφησαν τα παιδάρια Δαυίδ εις οδόν αυτών και ανέστρεψαν και ήλθον και ανήγγειλαν τω Δαυίδ κατά τα ρήματα ταύτα. 13 και είπε Δαυίδ τοις ανδράσιν αυτού· ζώσασθε έκαστος την ρομφαίαν αυτού· και ανέβησαν οπίσω Δαυίδ ως τετρακόσιοι άνδρες, και οι διακόσιοι εκάθισαν μετά των σκευών. 14 και τη Αβιγαία γυναικι Νάβαλ απήγγειλεν εν των παιδαρίων λέγων· ιδού Δαυίδ απέστειλεν αγγέλους εκ της ερήμου ευλογήσαι τον κύριον ημών, και εξέκλινεν απ' αυτών. 15 και οι άνδρες αγαθοί ημίν σφόδρα· ουκ απεκώλυσαν ημάς ουδέ ενετειλαντο ημίν ουθέν πάσας τας ημέρας, ας ήμεν παρ' αυτοίς· 16 και εν τω είναι ημάς εν αγρω ως τείχος ήσαν περι ημάς και την νύκτα και την ημέραν πάσας τας ημέρας, ας ήμεθα παρ' αυτοίς ποιμαίνοντες το ποιμνιον. 17 και νυν γνώθι και ιδέ συ τι ποιήσεις, ότι συντετέλεσται η κακία εις τον κύριον ημών και εις τον οίκον αυτού· και ούτος υιος λοιμός, και ουκ έστι λαλήσαι προς αυτόν. 18 και έσπευσεν Αβιγαία και έλαβε διακοσίους άρτους και δύο αγγεία οίνου και πέντε πρόβατα πεποημένα και πέντε οφιί αφίτου και γόμορ εν σταφίδος και διακοσίας παλάθας

και έθετο επί τους όνους 19 και είπε τοις παιδαρίοις αυτής· προπορεύεσθε έμπροσθέν μου, και ιδού εγώ οπίσω υμών παραγίνομαι. και τω ανδρί αυτής ουκ απήγγειλε. 20 και εγενήθη αυτής επιβεβηκυής επί την όνον και καταβαινούσης εν σκέπη του όρους και ιδού Δαυίδ και οι άνδρες αυτού κατέβαινον εις συνάντησιν αυτής, και απήντησεν αυτοίς· 21 και Δαυίδ είπεν· ίσως εις άδικον πεφύλακα πάντα τα αυτού εν τη ερήμω και ουκ εντευλάμεθα λαβείν εκ πάντων των αυτού ουθέν, και ανταπέδωκέ μοι πονηρά αντι αγαθών· 22 τάδε ποιήσαι ο Θεός τω Δαυίδ και τάδε προσθειή, ει υπολείψομαι εκ πάντων των του Νάβαλ έως πρωϊ ουρούντα προς τοίχον. 23 και είδεν Αβιγαία τον Δαυίδ και έσπευσε και κατεπήδησεν από της όνου και έπεσεν ενώπιον Δαυίδ επί πρόσωπον αυτής και προσεκύνησεν αυτω επί την γην 24 επί τους πόδας αυτού και είπεν· εν εμοί κύριέ μου η αδικία· λαλησάτω δη η δούλη σου εις τα ώτά σου, και άκουσον λόγων της δούλης σου. 25 μη δη θέσθω ο κύριός μου καρδιαν αυτού επί τον άνθρωπον τον λοιμόν τούτον, ότι κατά το όνομα αυτού ούτός εστι· Νάβαλ όνομα αυτω, και αφροσύνη μετ' αυτού· και εγώ η δούλη σου ουκ είδον τα παιδάρια του κυρίου μου, α απέστειλας. 26 και νυν, κύριέ μου, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, καθώς εκώλυσέ σε Κύριος του μη ελθείν εις αίμα αθων και σώζειν την χεира σου σοι, και νυν γένοιτο ως Νάβαλ οι εχθροί σου και οι ζητούντες τω κυρίω μου κακά. 27 και νυν λαβέ την ευλογίαν ταύτην, ην ενήνοχεν η δούλη σου τω κυρίω μου, και δώσεις τοις παιδαρίοις τοις παρεστηκόσι τω κυρίω μου. 28 άρον δη το ανόμημα της δούλης σου, ότι ποιών ποιήσει Κύριος τω κυρίω μου οίκον πιστόν, ότι πόλεμον κυρίου μου ο Κύριος πολεμεί, και κακία ουχ ευρεθήσεται εν σοί πώποτε. 29 και αναστήσεται άνθρωπος καταδιώκων σε και ζητών την ψυχήν σου, και έσται ψυχή κυρίου μου ενδεδεμένη εν δεσμω της ζωής παρά Κυρίω τω Θεω, και ψυχήν εχθρών σου σφενδονήσεις εν μέσω της σφενδόνης. 30 και έσται ότι ποιήση Κύριος τω κυρίω μου πάντα, όσα ελάλησεν αγαθά επί σε, και εντελείται σοι εις ηγούμενον επί Ισραήλ, 31 και ουκ έσται σοι τούτο βδελυγμός και σκάνδαλον τω κυρίω μου, εκχέαι αίμα αθων δωρεάν και σώσαι χείρα κυρίω μου αυτω, και αγαθώσει Κύριος τω κυρίω μου, και μνησθήση της δούλης σου αγαθώσαι αυτη. 32 και είπε Δαυίδ τη Αβιγαία· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος απέστειλέ σε σήμερα εν ταύτη εις απάντησιν μοι. 33 και ευλογητός ο τρόπος σου, και ευλογημένη συ η αποκωλύσασά με σήμερα εν ταύτη μη ελθείν εις αίματα και σώσαι χείρά μου εμοί. 34 πλην ότι ζη Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος απεκόλυσέ με σήμερα

του κακοποιήσαι σε, ότι ει μη έσπευσας και παρεγένου εις απάντησίν μοι, τότε είπα· ει υπολειφθήσεται τω Νάβαλ έως φωτός του πρωϊ ουρών προς τοίχον. 35 και έλαβε Δαυίδ εκ χειρός αυτής πάντα, α έφερεν αυτω, και είπεν αυτη· ανάβηθι εις ειρήνην εις οίκόν σου· βλέπε, ήκουσα της φωνής σου και ηρέτισα το πρόσωπόν σου. 36 και παρεγενήθη Αβιγαία προς Νάβαλ, και ιδού αυτω πότος εν οίκω αυτού ως πότος βασιλέως, και η καρδια Νάβαλ αγαθή επ' αυτόν, και αυτός μεθύων έως σφόδρα· και ουκ απήγγειλεν αυτω ρήμα μικρόν ή μέγα έως φωτός του πρωϊ. 37 και εγένετο πρωϊ, ως εξένηψεν από του οίνου Νάβαλ, απήγγειλεν η γυνή αυτού τα ρήματα ταύτα, και εναπέθανεν η καρδια αυτού εν αυτω, και αυτός γίνεται ως λίθος. 38 και εγένετο ωσει δέκα ημέραι και επάταξε Κύριος τον Νάβαλ, και απέθανε. 39 και ήκουσε Δαυίδ και είπεν· ευλογητός Κύριος, ος έκρινε την κρίσιν του ονειδισμού μου εκ χειρός Νάβαλ, και τον δούλον αυτού περιεποιήσατο εκ χειρός κακών, και την κακίαν Νάβαλ απέστρεψε Κύριος εις κεφαλήν αυτού. και απέστειλε Δαυίδ και ελάλησε περι Αβιγαίας, λαβείν αυτήν εαυτω εις γυναίκα. 40 και ήλθον οι παίδες Δαυίδ προς Αβιγαίαν εις Κάρμηλον και ελάλησαν αυτη λέγοντες· Δαυίδ απέστειλεν ημάς προς σε λαβείν σε αυτω εις γυναίκα. 41 και ανέστη και προσεκόννησεν επί την γην επί πρόσωπον και είπεν· ιδού η δούλη σου εις παιδίσκην νίψαι πόδας των παιδών σου. 42 και ανέστη Αβιγαία και επέβη επί την όνον και πέντε κοράσια ηκολούθουν αυτη, και επορεύθη οπίσω των παιδών Δαυίδ, και γίνεται αυτω εις γυναίκα. 43 και την Αχινόομ έλαβε Δαυίδ εξ Ιεζραέλ, και αμφότεραι ήσαν αυτω γυναίκες. 44 και Σαούλ έδωκε Μελχόλ την θυγατέρα αυτού την γυναίκα Δαυίδ τω Φαλτί υιω Αμίσ τω εκ Ρομμά.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ έρχονται οι Ζιφάιοι εκ της αυχμώδους προς τον Σαούλ εις τον βουνόν λέγοντες· ιδού Δαυίδ σκεπάζεται μεθ' ημών εν τω βουνω του Εχελά του κατά πρόσωπον του Ιεσσαιμούν. 2 και ανέστη Σαούλ και κατέβη εις την έρημον Ζίφ και μετ' αυτού τρεις χιλιάδες ανδρών

εκλεκτοί εξ Ισραήλ ζητείν τον Δαβίδ εν τη ερήμω Ζίφ. 3 και παρενέβαλε Σαούλ εν τω βουνω του Εχελά τω επί προσώπου του Ιεσσαιμούν επί της οδοῦ, και Δαβίδ εκάθισεν εν τη ερήμω. και είδε Δαβίδ ότι ήκει Σαούλ οπίσω αυτού εις την έρημον, 4 και απέστειλε Δαβίδ κατασκόπους και έγνω ότι ήκει Σαούλ έτοιμος εκ Κεϊλά. 5 και ανέστη Δαβίδ λάθρα και εισπορεύεται εις τον τόπον, ου εκάθευδεν εκεί Σαούλ, και εκεί Αβεννήρ υιος Νήρ αρχιστράτηγος αυτού, και Σαούλ εκάθευδεν εν λαμπήνη, και ο λαός παρεμβεβληκώς κύκλω αυτού. 6 και απεκρίθη Δαβίδ και είπε προς Αβιμέλεχ τον Χετταίον και προς Αβεσσά υιόν Σαρουΐας αδελφόν Ιωάβ λέγων · τις εισελεύσεται μετ' εμού προς Σαούλ εις την παρεμβολήν; και είπεν Αβεσσά · εγώ εισελεύσομαι μετά σου. 7 και εισπορεύεται Δαβίδ και Αβεσσά εις τον λαόν την νύκτα, και ιδού Σαούλ καθεύδων ύπνω εν λαμπήνη, και το δόρυ αυτού εμπειηγός εις την γην προς κεφαλής αυτού, και Αβεννήρ και ο λαός αυτού εκάθευδε κύκλω αυτού. 8 και είπεν Αβεσσά προς Δαβίδ · απέκλεισε Κύριος σήμερον τον εχθρόν σου εις χειράς σου, και νυν πατάξω αυτόν τω δόρατι εις την γην άπαξ και ου δευτερώσω αυτω. 9 και είπε Δαβίδ προς Αβεσσά · μη ταπεινώσης αυτόν, ότι τις εποίσει χείρα αυτού επί χριστόν Κυρίου και αθωθήσεται; 10 και είπε Δαβίδ · ζη Κύριος, εάν μη Κύριος παιση αυτόν, ή η ημέρα αυτού έλθη και αποθάνη, ή εις πόλεμον καταβή και προστεθή · 11 μηδαμώς μοι παρά Κυρίου επενεγκείν χείρά μου επί χριστόν Κυρίου · και νυν λαβέ δη το δόρυ από προσκεφαλής αυτού και τον φακόν του ύδατος, και απέλθωμεν ημείς καθ' εαυτούς. 12 και έλαβε Δαβίδ το δόρυ και τον φακόν του ύδατος από προσκεφαλής αυτού, και απήλθον καθ' εαυτούς · και ουκ ην ο βλέπων και ουκ ην ο γινώσκων και ουκ ην ο εξεγειρόμενος, πάντες υπνούντες, ότι θάμβος Κυρίου επέπεσεν επ' αυτούς. 13 και διέβη Δαβίδ εις το πέραν και έστη επί την κορυφήν του όρους μακρόθεν, και πολλή η οδός ανά μέσον αυτών. 14 και προσεκαλέσατο Δαβίδ τον λαόν και τω Αβεννήρ ελάλησε λέγων · ουκ αποκριθήση Αβεννήρ; και απεκρίθη Αβεννήρ και είπε · τις ει συ ο καλών με; 15 και είπε Δαβίδ προς Αβεννήρ · ουκ ανήρ συ; και τις ως συ εν Ισραήλ; και διατί ου φυλάσσεις τον κύριόν σου τον βασιλέα; ότι εισήλθεν εις εκ του λαού διαθφείραι τον κύριόν σου τον βασιλέα. 16 και ουκ αγαθόν το ρήμα τούτο, ό πεποίηκας · ζη Κύριος, ότι υιοί θανατώσεως υμείς οι φυλάσσοντες τον βασιλέα τον κύριον υμών τον χριστόν Κυρίου. και νυν ιδέ δη · το δόρυ του βασιλέως και ο φακός του ύδατος που εστι τα προς κεφαλής αυτού; 17 και επέγνω Σαούλ την φωνήν Δαβίδ και είπεν · η φωνή σου αύτη, τέκνον Δαβίδ;

και ειπε Δαβίδ· δούλος σου, κύριε βασιλεύ. 18 και ειπεν· ινατί τούτο καταδιώκει ο κύριος οπίσω του δούλου αυτού; ότι τι ημάρτηκα και τι ευρέθη εν εμοί αδίκημα; 19 και νυν ακουσάτω ο κύριός μου ο βασιλεύς το ρήμα του δούλου αυτού· ει ο Θεός επισείει σε επ' εμέ, οσφανθείη θυσίας σου· και ει υιοί ανθρώπων, επικατάρατοι ούτοι ενώπιον Κυρίου, ότι εξέβαλόν με σήμερον μη εστηρίχθαι εν κληρονομία Κυρίου λέγοντες· πορεύου, δούλευε θεοίς ετέροις. 20 και νυν μη πέσοι το αίμά μου επί την γην εξεναντίας προσώπου Κυρίου, ότι εξελήλυθεν ο βασιλεύς Ισραήλ ζητείν ψυχήν μου, καθώς καταδιώκει ο νυκτικόραξ εν τοις όρεσι. 21 και ειπε Σαούλ· ημάρτηκα· επιστρεφε τέκνον Δαβίδ, ότι ου κακοποιήσω σε ανθ' ων έντιμος ψυχή μου εν οφθαλμοίς σου και εν τη σήμερον· μεματαίωμαι και ηγνόηκα πολλά σφόδρα. 22 και απεκρίθη Δαβίδ και ειπεν· ιδού το δόρυ του βασιλέως· διελθέτω εις των παιδαρίων και λαβέτω αυτό. 23 και Κύριος επιστρέψει εκάστω κατά τας δικαιοσύνας αυτού και την πίστιν αυτού, ως παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εις χείράς μου και ουκ ηθέλησα επενεγκείν χείρά μου επί χριστόν Κυρίου· 24 και ιδού καθώς εμεγαλύνθη η ψυχή σου σήμερον εν ταύτη εν οφθαλμοίς μου, ούτως μεγαλυνθείη η ψυχή μου ενώπιον Κυρίου και σκεπάσαι με και εξελείται με εκ πάσης θλίψεως. 25 και ειπε Σαούλ προς Δαβίδ· ευλογημένος συ, τέκνον, και ποιών ποιήσεις και δυνάμενος δυνήση. και απήλθε Δαβίδ εις την οδόν αυτού, και Σαούλ ανέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ ειπε Δαβίδ εν τη καρδία αυτού λέγων· νυν προστεθήσομαι εν ημέρα μια εις χείρας Σαούλ, και ουκ έστι μοι αγαθόν, εάν μη σωθώ εις γην αλλοφύλων και ανή Σαούλ του ζητείν με εις παν όριον Ισραήλ, και σωθήσομαι εκ χειρός αυτού. 2 και ανέστη Δαβίδ και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού και επορεύθη προς Αγγούς υιόν Αμμάχ βασιλέα Γεθ. 3 και εκάθισε Δαβίδ μετά Αγγούς, αυτός και οι άνδρες αυτού, έκαστος και ο οίκος αυτού, και Δαβίδ και αμφοτέραι αι γυναίκες αυτού, Αχινάαχ Ιεζραηλίτις και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ

του Καρμηλίου. 4 και ανηγγέλη τω Σαούλ ότι πέφευγε Δαβίδ εις Γεθ, και ου προσέθετο έτι ζητείν αυτόν. 5 και ειπε Δαβίδ προς Αγχούς· ει δη εύρηκεν ο δούλος σου χάριν εν οφθαλμοίς σου, δότωσαν δη μοι τόπον εν μια των πόλεων των κατ' αγρόν και καθήσομαι εκεί· και ινατί κάθηται ο δούλος σου εν πόλει βασιλευομένη μετά σου; 6 και έδωκεν αυτω εν τη ημέρα εκείνη την Σεκελάκ· δια τούτο εγενήθη Σεκελάκ τω βασιλεί της Ιουδαίας έως της ημέρας ταύτης. 7 και εγενήθη ο αριθμός των ημερών, ων εκάθισε Δαβίδ εν αγρω των αλλοφύλων τέσσαρας μήνας. 8 και ανέβαινε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού και επετίθεντο επί πάντα τον Γεσιρί και επί τον Αμαληκίτην· και ιδού η γη κατωκείτο από ανηκόντων η από Γελαμψούρ τετειχιωμένων και έως γης Αιγύπτου. 9 και έτυπε την γην και ουκ εξωογόνει άνδρα ή γυναίκα και ελάμβανον ποιμνια και βουκόλια και όνους και καμήλους και ιματισμόν, και ανέστρεψαν και ήρχοντο προς Αγχούς. 10 και ειπεν Αγχούς προς Δαβίδ· επί τινα επέθεσθε σήμερον; και ειπε Δαβίδ προς Αγχούς· κατά νότον της Ιουδαίας και κατά νότον Ιεσμεγά και κατά νότον του Κενεζί. 11 και άνδρα και γυναίκα ουκ εξωογόνησα του εισαγαγειν εις Γεθ λέγων· μη αναγγειλωσιν εις Γεθ καθ' ημών λέγοντες· τάδε Δαβίδ ποιεί, και τότε το δικαίωμα αυτού πάσας τας ημέρας, ας εκάθητο Δαβίδ εν αγρω των αλλοφύλων. 12 και επιστεύθη Δαβίδ εν τω Αγχούς σφόδρα λέγων· ήσχυνται αισχυνόμενος εν τω λαω αυτού εν Ισραήλ και έσται μοι δούλος εις τον αιώνα.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ εγενήθη εν ταις ημέραις εκείναις και συναθροίζονται αλλόφυλοι εν ταις παρεμβολαίς αυτών εξελθειν πολεμειν μετά Ισραήλ, και ειπεν Αγχούς προς Δαβίδ· γνώσκων γνώση ότι μετ' εμού εξελεύση εις πόλεμον συ και οι άνδρες σου. 2 και ειπε Δαβίδ προς Αγχούς· ούτω νυν γνώση α ποιήσει ο δούλος σου· και ειπεν Αγχούς προς Δαβίδ· ούτως αρχισωματοφύλακα θήσομαι σε πάσας τας ημέρας.

3 Και Σαμουήλ απέθανε, και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ και θάπτουσιν αυτόν εν

Αρμαθαίμ εν πόλει αυτού. και Σαούλ περιείλε τους εγγαστριμύθους και τους γνώστας από της γης. 4 και συναθροίζονται οι αλλόφυλοι και έρχονται και παρεμβάλλουσιν εις Σωμάν, και συναθροίζει Σαούλ πάντα άνδρα Ισραήλ, και παρεμβάλλουσιν εις Γελβουέ. 5 και είδε Σαούλ την παρεμβολήν των αλλοφύλων και εφοβήθη, και εξέστη η καρδια αυτού σφόδρα. 6 και επηρώτησε Σαούλ δια Κυρίου, και ουκ απεκριθη αυτω Κύριος εν τοις ενυπνίοις και εν τοις δήλοις και εν τοις προφήταις. 7 και είπε Σαούλ τοις παισίν αυτού· ζητήσατέ μοι γυναίκα εγγαστριμύθου, και πορεύσομαι προς αυτήν και ζητήσω εν αυτη· και είπαν οι παίδες αυτού προς αυτόν· ιδού γυνή εγγαστριμύθος εν Αενδώρ. 8 και συνεκαλύψατο Σαούλ και περιεβάλετο ιμάτια έτερα και πορεύεται αυτός και δύο άνδρες μετ' αυτού και έρχονται προς την γυναίκα νυκτός και είπεν αυτη· μάντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμύθω και ανάγαγέ μοι ον εάν είπω σοι. 9 και είπεν αυτω η γυνή· ιδού δη συ οίδας όσα εποίησε Σαούλ, ως εξωλόθρευσε τους εγγαστριμύθους και τους γνώστας από της γης· και ινατί συ παγιδεύεις την ψυχήν μου θανατώσαι αυτήν; 10 και ώμοσεν αυτη Σαούλ λέγων· ζη Κύριος, ει απαντήσεταιί σοι αδικία εν τω λόγω τούτω. 11 και είπεν η γυνή· τίνα αναγάγω σοι; και είπε· τον Σαμουήλ ανάγαγέ μοι. 12 και είδεν η γυνή τον Σαμουήλ και ανεβόησε φωνή μεγάλη· και είπεν η γυνή προς Σαούλ· ινατί παρελογίσω με; και συ ει Σαούλ. 13 και είπεν αυτη ο βασιλεύς· μη φοβού, ειπόν τίνα εώρακας. και είπεν αυτω η γυνή· θεούς εώρακα αναβαίνοντας εκ της γης. 14 και είπεν αυτη· τι έγνωσ; και είπεν αυτω· άνδρα όρθιον αναβαίνοντα εκ της γης, και ούτος διπλοΐδα αναβεβλημένος. και έγνω Σαούλ, ότι ούτος Σαμουήλ, και έκυψεν επί πρόσωπον αυτού επί την γην και προσεκύνησεν αυτω. 15 και είπε Σαμουήλ· ινατί παρηνώχλησάς μοι αναβήναί με; και είπε Σαούλ· θλίβομαι σφόδρα, και οι αλλόφυλοι πολεμούσιν εν εμοί, και ο Θεός αφέστηκεν απ' εμού και ουκ επακήκοέ μοι έτι και εν χειρί των προφητών και εν τοις ενυπνίοις· και νυν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τι ποιήσω. 16 και είπε Σαμουήλ· ινατί επερωτάς με; και Κύριος αφέστηκεν από σου και γέγονε μετά του πλησίον σου· 17 και πεποίηκε Κύριός σοι καθώς ελάλησε Κύριος εν χειρί μου, και διαρρήξει Κύριος την βασιλείαν σου εκ χειρός σου και δώσει αυτήν τω πλησίον σου τω Δαυίδ. 18 διότι ουκ ήκουσας φωνής Κυρίου και ουκ εποίησας θυμόν οργής αυτού εν Αμαλήκ, δια τούτο το ρήμα εποίησε Κύριός σοι εν τη ημέρα ταύτη. 19 και παραδώσει Κύριος τον Ισραήλ μετά σου εις χείρας αλλοφύλων, και αύριον συ και οι υιοί σου μετά σου πεσούνται, και την

παρεμβολήν Ισραήλ δώσει Κύριος εις χείρας αλλοφύλων. 20 και έσπευσε Σαούλ και έπεισεν εστηκώς επί την γην και εφοβήθη σφόδρα από των λόγων Σαμουήλ· και εν αυτω ουκ ην ισχύς έτι, ου γαρ έφαγεν άρτον όλην την ημέραν και όλην την νύκτα εκείνην. 21 και εισήλθεν η γυνή προς Σαούλ και είδεν ότι έσπευσε σφόδρα, και είπε προς αυτόν· ιδού δη ήκουσεν η δούλη σου της φωνής σου και εθέμην την ψυχήν μου εν τη χειρί μου και ήκουσα τους λόγους, ους ελάλησάς μοι· 22 και νυν άκουσον δη φωνής της δούλης σου, και παραθήσω ενώπιόν σου ψωμόν άρτου, και φάγε, και έσται σοι ισχύς, ότι πορεύη εν οδω. 23 και ουκ εβουλήθη φαγείν· και παρεβιάζοντο αυτόν οι παίδες αυτού και η γυνή, και ήκουσε της φωνής αυτών και ανέστη από της γης και εκάθισεν επί τον δίφρον. 24 και τη γυναικί ην δάμαλις νομάς εν τη οικία, και έσπευσε και έθυσεν αυτήν και έλαβεν άλευρα και εφύρασε και έπεψεν άζυμα 25 και προσήγαγεν ενώπιον Σαούλ και ενώπιον των παιδών αυτού, και έφαγον. και ανέστησαν και απήλθον την νύκτα εκείνην.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ συναθροίζουσιν αλλόφυλοι πάσας τας παρεμβολάς αυτών εις Αφέκ, και Ισραήλ παρενέβαλεν εν Αενδώρ την εν Ιεζραέλ. 2 και οι σατράπαι των αλλοφύλων παρεπορεύοντο εις εκατοντάδας και χιλιάδας, και Δαυίδ και οι άνδρες αυτού παρεπορεύοντο επι' εσχάτων μετά Αγχούς. 3 και είπον οι σατράπαι των αλλοφύλων· τίνες οι διαπορευόμενοι ούτοι; και είπεν Αγχούς προς τους στρατηγούς των αλλοφύλων· ουχ ούτος Δαυίδ ο δούλος Σαούλ βασιλέως Ισραήλ; γέγονε μεθ' ημών ημέρας τούτο δεύτερον έτος, και ουχ εύρηκα εν αυτω ουθέν αφ' ης ημέρας ενέπεσε προς με και έως της ημέρας ταύτης. 4 και ελυπήθησαν επι' αυτω οι στρατηγοί των αλλοφύλων και λέγουσιν αυτω· απόστρεψον τον άνδρα και αποστραφήτω εις τον τόπον αυτού, ου κατέστησας αυτόν εκεί, και μη ερχέσθω μεθ' ημών εις τον πόλεμον και μη γινέσθω επίβουλος της παρεμβολής· και εν τίνι διαλλαγήσεται ούτος τω κυρίω αυτού; ουχί εν ταις κεφαλαις των ανδρών εκείνων; 5 ουχ ούτος Δαυίδ, ω εξήρχον εν

χοροίς λέγοντες· επάταξε Σαούλ εν χιλιάσιν αυτού και Δαβίδ εν μυριάσιν αυτού; 6 και εκάλεισεν Αγγούς τον Δαβίδ και ειπεν αυτω· ζη Κύριος, ότι ευθής συ και αγαθός εν οφθαλμοίς μου, και η έξοδος σου και η είσοδος σου μετ' εμού εν τη παρεμβολή, και ότι ουχ εύρηκα κατά σου κακίαν αφ' ης ημέρας ήκεις προς με έως της σήμερον ημέρας· και εν οφθαλμοίς των σατραπών ουκ αγαθός συ· 7 και νυν ανάστρεφε και πορεύου εις ειρήνην, και ου μη ποιήσης κακίαν εν οφθαλμοίς των σατραπών των αλλοφύλων. 8 και ειπε Δαβίδ προς Αγγούς· τι πεποίηκά σοι και τι εύρες εν τω δούλω σου αφ' ης ημέρας ήμην ενώπιόν σου και έως της ημέρας ταύτης, ότι ου μη έλθω πολεμήσας τους εχθρούς του κυρίου μου του βασιλέως; 9 και απεκρίθη Αγγούς προς Δαβίδ· οίδα ότι αγαθός συ εν οφθαλμοίς μου, αλλ' οι σατράπαι των αλλοφύλων λέγουσιν· ουχ ήξει μεθ' ημών εις πόλεμον. 10 και νυν όρθρισον το πρωϊ συ και οι παιδες του κυρίου σου οι ήκοντες μετά σου, και πορεύεσθε εις τον τόπον, ου κατέστησα υμάς εκεί, και λόγον λοιμόν μη θής εν καρδια σου, ότι αγαθός συ ενώπιόν μου· και ορθρίσατε εν τη οδω, και φωτισάτω υμίν, και πορεύθητε. 11 και ώρθρισε Δαβίδ αυτός και οι άνδρες αυτού απελθείν και φυλάσσειν την γην των αλλοφύλων, και οι αλλόφυλοι ανέβησαν πολεμείν επί Ισραήλ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγενήθη εισελθόντος Δαβίδ και των άνδρών αυτού την Σεκελάκ τη ημέρα τη τρίτη, και Αμαλήκ επέθετο επί τον νότον και επί την Σεκελάκ και επάταξε την Σεκελάκ και ενεπόρισαν αυτήν εν πυρί· 2 και τας γυναίκας και πάντα τα εν αυτη από μικρού έως μεγάλου ουκ εθανάτωσαν άνδρα και γυναίκα, αλλ' ηχημαλώτευσαν και απήλθον εις την οδόν αυτών. 3 και ήλθε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις την πόλιν, και ιδού εμπειύρισται εν πυρί, αι δε γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχημαλωτευμένοι. 4 και ήρε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού την φωνήν αυτών και έκλαυσαν, έως ότου ουκ ην εν αυτοίς ισχύς έτι του κλαίειν. 5 και αμφοτέραι αι γυναίκες Δαβίδ ηχημαλωτεύθησαν, Αχινόμ η

Ιεζραηλίτις και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίου. 6 και εθλίβη Δαβίδ σφόδρα, ότι είπεν ο λαός λιθοβολήσαι αυτόν, ότι κατώδυνος ψυχή παντός του λαού, εκάστου επί τους υιούς αυτού και επί τας θυγατέρας αυτού · και εκραταιώθη Δαβίδ εν Κυρίω Θεω αυτού. 7 και είπε Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα υιόν Αβιμέλεχ · προσάγαγε το εφουδ. 8 και επηρώτησε Δαβίδ δια του Κυρίου λέγων · ει καταδιώξω οπίσω του γεδδούρ τούτου, ει καταλήψομαι αυτούς; και είπεν αυτω · καταδίωκε, ότι καταλαμβάνων καταλήψη αυτούς και εξαιρούμενος εξελή. 9 και επορεύθη Δαβίδ, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες μετ ' αυτού, και έρχονται έως του χειμάρρου Βοσόρ, και οι περισσοί έστησαν. 10 και κατεδίωξεν εν τετρακοσίοις ανδράσιν, υπέστησαν δε διακόσιοι άνδρες, οίτινες εκάθισαν πέραν του χειμάρρου του Βοσόρ. 11 και ευρίσκουσιν άνδρα Αιγύπτιον εν αγρω και λαμβάνουσιν αυτόν και άγουσιν αυτόν προς Δαβίδ · 12 και διδόασιν αυτω άρτον, και έφαγε, και επότισαν αυτόν ύδωρ · και διδόασιν αυτω κλάσμα παλάθης, και έφαγε, και κατέστη το πνεύμα αυτού εν αυτω, ότι ου βεβρώκει άρτον και ου πεπόκει ύδωρ τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. 13 και είπεν αυτω Δαβίδ · τίνος συ ει και πόθεν ει; και είπε το παιδάριον το Αιγύπτιον · εγώ ειμι δούλος ανδρός Αμαληκίτου, και κατέλιπέ με ο Κύριός μου, ότι ηνωχλήθην εγώ σήμερον τριταίος. 14 και ημείς επεθέμεθα επί τον νότον του Χολθι και επί τα της Ιουδαίας μέρη και επί νότον Χελούβ και την Σεκελάκ ενεπυρίσαμεν εν πυρί. 15 και είπεν αυτω Δαβίδ · ει κατάξεις με επί το γεδδούρ τούτο; και είπεν · όμοσον δη μοι κατά του Θεού μη θανατώσειν με και μη παραδοúναί με εις χείρας του κυρίου μου, και κατάξω σε επί το γεδδούρ τούτο. 16 και κατήγαγεν αυτόν εκεί, και ιδού ούτοι διακεχυμένοι επί πρόσωπον πάσης της γης εσθιοντες και πινοντες και εορτάζοντες εν πάσι τοις σκύλοις τοις μεγάλοις, οίς έλαβον εκ γης αλλοφύλων και εκ γης Ιούδα. 17 και ήλθεν επ ' αυτούς Δαβίδ και επάταξεν αυτούς από εωσφόρου έως δειλης και τη επαύριον, και ουκ εσώθη εξ αυτών ανήρ ότι αλλ ' ή τετρακόσια παιδάρια, α ην επιβεβηκότα επί τας καμήλους και έφυγον. 18 και αφείλατο Δαβίδ πάντα, α έλαβον οι Αμαληκίται, και αμφοτέρας τας γυναίκας αυτού εξείλατο. 19 και ου διεφώνησεν αυτοίς από μικρού έως μεγάλου και από των σκύλων και έως υιών και θυγατέρων και έως πάντων, ων έλαβον αυτών · τα πάντα επέστρεψε Δαβίδ. 20 και έλαβε πάντα τα ποιμνια και τα βουκόλια και απήγαγεν έμπροσθεν των σκύλων, και τοις σκύλοις εκείνοις ελέγετο · ταύτα τα σκύλα Δαβίδ. 21 και παραγίνεται Δαβίδ προς τους διακοσίους άνδρας τους υπολειφθέντας του πορεύεσθαι

οπίσω Δαβίδ και εκάθισεν αυτούς εν τῷ χειμάρρῳ του Βοσόρ, και ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν Δαβίδ και εἰς ἀπάντησιν του λαοῦ του μετ' αὐτοῦ, και προσήγαγε Δαβίδ ἕως του λαοῦ, και ηρώτησαν αὐτόν τα εἰς εἰρήνην. 22 και ἀπεκρίθη πας ἀνὴρ λοιμὸς και πονηρὸς των ἀνδρῶν των πολεμιστῶν των πορευθέντων μετὰ Δαβίδ και εἶπον, ὅτι οὐ κατεδίωξαν μετ' ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ των σκύλων, ὧν ἐξειλόμεθα, ὅτι ἀλλ' ἡ ἕκαστος την γυναῖκα αὐτοῦ και τα τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν και ἀποστρεφέτωσαν. 23 και εἶπε Δαβίδ· οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ το παραδοῦναι τον Κύριον ἡμῖν και φυλάξαι ἡμᾶς και παρέδωκε Κύριος τον γεδδούρ τον ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν. 24 και τις ἐπακούσεται ὑμῶν των λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἦττον ἡμῶν εἰσι· διότι κατὰ την μερίδα του καταβαίνοντος εἰς τον πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερίς του καθημένου ἐπὶ τα σκευή· κατὰ το αὐτὸ μεριούνται. 25 και ἐγενήθη ἀπὸ της ἡμέρας ἐκείνης και ἐπάνω, και ἐγένετο εἰς πρόσταγμα και εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως της σήμερον.

26 Και ἦλθε Δαβίδ εἰς Σεκελάκ και ἀπέστειλε τοὺς πρεσβυτέρους των σκύλων Ἰούδα και τοὺς πλησίον αὐτοῦ λέγων· ἰδοὺ ἀπὸ των σκύλων των ἐχθρῶν Κυρίου· 27 τοὺς ἐν Βαιθσοῦρ και τοὺς ἐν Ραμὰ νότου και τοὺς ἐν Ἰεθθόρ 28 και τοὺς ἐν Ἀροήρ και τοὺς ἐν Ἀμμαδί και τοὺς ἐν Σαφί και τοὺς ἐν Εσθιέ 29 και τοὺς ἐν Γεθ και τοὺς ἐν Κινάν και τοὺς ἐν Σαφέκ και τοὺς ἐν Θιμάθ και τοὺς ἐν Καρμήλω και τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι του Ἰεραμηλί και τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι του Κενεζί 30 και τοὺς ἐν Ἰεριμούθ και τοὺς ἐν Βηρσαβεέ και τοὺς ἐν Νομβέ 31 και τοὺς ἐν Χεβρών και εἰς πάντας τοὺς τόπους, οὓς διήλθε Δαβίδ ἐκεῖ, αὐτὸς και οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραὴλ, και ἐφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου των ἀλλοφύλων, και πίπτουσι τραυματῖαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ. 2 και συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαούλ και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, και τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τον Ἰωνάθαν και τον Ἀμιναδάβ και τον Μελχισά υἱοῦς Σαούλ. 3 και βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, και

ευρίσκουσιν αυτόν οι ακοντισταί, άνδρες τοξόται, και ετραυματίσθη εις τα υποχόνδρια. 4 και ειπε Σαούλ προς τον αίροντα τα σκεύη αυτού· σπάσαι την ρομφαίαν σου και αποκέντησόν με εν αυτη, μη έλθωσιν οι απερίτμητοι ούτοι και αποκεντήσωσί με και εμπαιξώσί μοι. και ουκ εβούλετο ο αίρων τα σκεύη αυτού, ότι εφοβήθη σφόδρα· και έλαβε Σαούλ την ρομφαίαν και επέπεσεν επι ' αυτήν. 5 και ειδεν ο αίρων τα σκεύη αυτού ότι τέθνηκε Σαούλ, και επέπεσε και αυτός επι την ρομφαίαν αυτού και απέθανε μετ ' αυτού. 6 και απέθανε Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού και ο αίρων τα σκεύη αυτού εν τη ημέρα εκείνη κατά το αυτό. 7 και ειδον οι άνδρες Ισραήλ οι εν τω πέραν της κοιλάδος και οι εν τω πέραν του Ιορδάνου ότι έφυγον οι άνδρες Ισραήλ και ότι τέθνηκε Σαούλ και οι υιοί αυτού, και καταλείπουσι τας πόλεις αυτών και φεύγουσι· και έρχονται οι αλλόφυλοι και κατοικούσιν εν αυταίς. 8 και εγενήθη τη επαύριον έρχονται οι αλλόφυλοι εκδιδύσκειν τους νεκρούς και ευρίσκουσι τον Σαούλ και τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επι τα όρη Γελβουέ. 9 και αποστρέφουσιν αυτόν και εξέδυσαν τα σκεύη αυτού και αποστέλλουσιν αυτά εις γην αλλοφύλων κύκλω ευαγγελίζοντες τοις ειδώλοις αυτών και τω λαω. 10 και ανέθηκαν τα σκεύη αυτού εις το Ασταρτείον και το σώμα αυτού κατέπηξαν εν τω τείχει Βαιθσάν. 11 και ακούουσιν οι κατοικούντες Ιαβίς της Γαλααδίτιδος α εποίησαν οι αλλόφυλοι τω Σαούλ· 12 και ανέστησαν πας ανήρ δυνάμεως και επορευθήσαν όλην την νύκτα και έλαβον το σώμα Σαούλ και το σώμα Ιωνάθαν του υιού αυτού από του τείχους Βαιθσάν και φέρουσιν αυτούς εις Ιαβίς και κατακαίουσιν αυτούς εκεί. 13 και λαμβάνουσι τα οστά αυτών και θάπτουσιν υπό την άρουραν την εν Ιαβίς και νηστεύουσιν επτά ημέρας.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο μετά το αποθανεῖν Σαούλ και Δαυίδ ανέστρεψε τύπτων τον Αμαλήκ, και εκάθισε Δαυίδ εν Σεκελάκ ημέρας δύο. 2 και εγενήθη τη ημέρα τη τρίτη και ιδού ανήρ ήλθεν εκ της παρεμβολής εκ του λαού Σαούλ, και τα ιμάτια αυτού διερρωγότα, και γη επί της κεφαλής αυτού, και εγένετο εν τω εισελθείν αυτόν προς Δαυίδ και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησεν αυτω. 3 και ειπεν αυτω Δαυίδ· πόθεν συ παραγίνη; και ειπε προς αυτόν· εκ της παρεμβολής Ισραήλ εγώ διασέσωμαι. 4 και ειπεν αυτω Δαυίδ· τις ο λόγος ούτος; απαγγειλόν μοι. και ειπεν ότι έφυγεν ο λαός εκ του πολέμου και πειτώκασι πολλοί εκ του λαού και απέθανον· και Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιος αυτού απέθανε. 5 και ειπε Δαυίδ τω παιδαρίω τω απαγγέλλοντι αυτω· Πως οίδας ότι τέθνηκε Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιος αυτού; 6 και ειπε το παιδάριον το απαγγέλλον αυτω· περιπτώματι περιέπεσον εν τω όρει τω Γελβουέ, και ιδού Σαούλ επεστήρικτο επί το δόρυ αυτού, και ιδού τα άρματα και οι υπάρχαι συνήψαν αυτω. 7 και επέβλεψεν επί τα οπίσω αυτού και είδέ με και εκάλεσέ με, και ειπα· ιδού εγώ. 8 και είπέ μοι· τις ει συ; και ειπα· Αμαληκίτης εγώ ειμι. 9 και ειπε προς με· στήθι δη επάνω μου και θανάτωσόν με, ότι κατέσχε με σκότος δεινόν, ότι πάσα η ψυχή μου εν εμοί. 10 και επέστην επ' αυτόν και εθανάτωσα αυτόν, ότι ήδειν ότι συ ζήσεται μετά το πεσεῖν αυτόν· και έλαβον το βασίλειον το επί την κεφαλήν αυτού και τον χλιδώνα τον επί του βραχίονος αυτού και ενήνοχα αυτά τω κυρίω μου ώδε. 11 και εκράτησε Δαυίδ των ιματίων αυτού και διέρρηξεν αυτά, και πάντες οι άνδρες οι μετ' αυτού διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών. 12 και εκόψαντο και έκλαυσαν και ενήστευσαν έως δειλhis επί Σαούλ και επί Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και επί τον λαόν Ιούδα και επί τον οίκον Ισραήλ, ότι επλήγησαν εν ρομφαία. λαόν Ιοειπε Δαυίδ τω παιδαρίω τω απαγγέλλοντι αυτω· πόθεν ει συ; και ειπεν· υιος ανδρός παροίκου Αμαληκίτου εγώ ειμι. 14 και ειπεν αυτω Δαυίδ· Πως ουκ εφοβήθης επενεγκείν χεῖρά σου διαφθείραι τον χριστόν Κυρίου; 15 και εκάλεσε Δαυίδ εν των παιδαρίων αυτού και ειπε· προσελθών απάντησον αυτω· και επάταξεν αυτόν, και απέθανε. 16 και ειπε προς

αυτόν Δαβίδ· το αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι στο στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σου λέγων ὅτι, ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστόν Κυρίου.

17 Καὶ ἐθρήνησε Δαβίδ τὸν θρήνον τούτον ἐπὶ Σαούλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. 18 καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς.

19 Στήλωσον, Ἰσραὴλ, ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· Πῶς ἐπείσαν δυνατοί; 20 μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν. 21 ὄρη τα ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος καὶ μὴ υετός ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν, θυρεὸς Σαούλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ελαίῳ. 22 ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ρομφαία Σαούλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή. 23 Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν, οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι, οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ αετοῦς κούφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν. 24 θυγατέρες Ἰσραὴλ, ἐπὶ Σαούλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν. 25 Πῶς ἐπείσαν δυνατοί ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας. 26 ἀλγὼ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· ὡραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν. 27 Πῶς ἐπείσαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκεῦη πολεμικά;

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαβίδ ἐν Κυρίῳ λέγων· εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνάβηθι. καὶ εἶπε Δαβίδ· ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν· εἰς Χεβρών. 2 καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαβίδ εἰς Χεβρών καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου, 3 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατῶκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών. 4 καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς

Ιουδαίας και χρίουσι τον Δαβίδ εκεί του βασιλεύειν επί τον οίκον Ιούδα.

Και απήγγειλαν τω Δαβίδ λέγοντες· ότι οι άνδρες Ιαβίς της Γαλααδίτιδος έθαψαν τον Σαούλ. 5 και απέστειλε Δαβίδ αγγέλους προς τους ηγουμένους Ιαβίς της Γαλααδίτιδος και είπε προς αυτούς Δαβίδ· ευλογημένοι υμείς τω Κυρίω, ότι εποιήσατε το έλεος τούτο επί τον κύριον υμών, επί Σαούλ τον χριστόν Κυρίου και εθάψατε αυτόν και Ιωνάθαν τον υιόν αυτού. 6 και νυν ποιήσαι Κύριος μεθ' υμών έλεος και αλήθειαν, και γε εγώ ποιήσω μεθ' υμών τα αγαθά ταύτα, ότι εποιήσατε το ρήμα τούτο· 7 και νυν κραταιούσθωσαν αι χείρες υμών και γίνεσθε εις υιούς δυνατούς, ότι τέθνηκεν ο κύριος υμών Σαούλ, και γε εμέ κέχρικεν ο οίκος Ιούδα εφ' εαυτόν εις βασιλέα.

8 Και Αβεννήρ υιος Νήρ αρχιστράτηγος του Σαούλ έλαβε τον Ιεβοσθέ υιόν Σαούλ και ανεβίβασεν αυτόν εκ της παρεμβολής εις Μαναέμ 9 και εβασίλευσεν αυτόν επί την Γαλααδίτιν και επί τον Θασιρί και επί την Ιεζράελ και επί τον Εφραϊμ και επί τον Βενιαμίν και επί πάντα Ισραήλ. 10 τεσσαράκοντα ετών Ιεβοσθέ υιος Σαούλ, ότε εβασίλευσεν επί Ισραήλ, και δύο έτη εβασίλευσε, πλην του οίκου Ιούδα, οί ήσαν οπίσω Δαβίδ· 11 και εγένοντο αι ημέραι, ας Δαβίδ εβασίλευσεν εν Χεβρών επί τον οίκον Ιούδα, επτά έτη και μήνας εξ.

12 Και εξήλθεν Αβεννήρ υιος Νήρ και οι παιδες Ιεβοσθέ υιού Σαούλ εκ Μαναέμ εις Γαβαών· 13 και Ιωάβ υιος Σαρουϊας και οι παιδες Δαβίδ εξήλθοσαν εκ Χεβρών και συναντώσιν αυτοίς επί την κρήνην την Γαβαών επί το αυτό, και εκάθισαν ούτοι επί τη κρήνην εντεύθεν, και ούτοι επί την κρήνην εντεύθεν. 14 και είπεν Αβεννήρ προς Ιωάβ· αναστήτωσαν δη τα παιδάρια και παιζάτωσαν ενώπιον ημών· και είπεν Ιωάβ· αναστήτωσαν. 15 και ανέστησαν και παρήλθον εν αριθμω των παιδων Βενιαμίν δώδεκα των Ιεβοσθέ υιού Σαούλ και δώδεκα εκ των παιδων Δαβίδ. 16 και εκράτησαν έκαστος τη χειρί την κεφαλήν του πλησίον αυτού, και μάχαιρα αυτού εις πλευράν του πλησίον αυτού, και πίπτουσι κατά το αυτό· και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Μερίς των επιβούλων, ή εστιν εν Γαβαών. 17 και εγένετο ο πόλεμος σκληρός ωστε λίαν εν τη ημέρα εκείνη, και έπταισεν Αβεννήρ και άνδρες Ισραήλ ενώπιον παιδων Δαβίδ. 18 και εγένοντο εκεί τρεις υιοί Σαρουϊας, Ιωάβ και Αβεσσά και Ασαήλ, και Ασαήλ κούφος τοις ποσίν αυτού ωσει μία δορκάς εν αγρω. 19 και κατεδίωξεν Ασαήλ οπίσω Αβεννήρ και ουκ εξέκλινε του πορεύεσθαι εις δεξιά ουδέ εις αριστερά

κατόπισθεν Αβεννήρ. 20 και επέβλεψεν Αβεννήρ εις τα οπίσω αυτού και είπεν · ει συ ει αυτός Ασαήλ; και είπεν · εγώ ειμι. 21 και είπεν αυτω Αβεννήρ · έκλινον συ εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά και κάτασχε σεαυτω εν των παιδαρίων και λαβέ σεαυτω την πανοπλίαν αυτού · και ουκ ηθέλησεν Ασαήλ εκκλίνειν εκ των όπισθεν αυτού. 22 και προσέθετο έτι Αβεννήρ λέγων τω Ασαήλ · αποστήθι απ ' εμού, ίνα μη πατάξω σε εις την γην · και Πως αρώ το πρόσωπόν μου προς Ιωάβ; 23 και που εστι ταύτα; επίστρεφε προς Ιωάβ τον αδελφόν σου. και ουκ εβούλετο του αποστήναι. και τύπτει αυτόν Αβεννήρ εν τω οπίσω του δόρατος επί την ψόαν, και διεξήλθε το δόρυ εκ των οπίσω αυτού, και πίπτει εκεί και αποθνήσκει υποκάτω αυτού. και εγένετο πας ο ερχόμενος έως του τόπου, ου έπεσεν εκεί Ασαήλ και απέθανε, και υφίστατο. 24 και κατεδίωξεν Ιωάβ και Αβεσσά οπίσω Αβεννήρ · και ο ήλιος έδυνε. και αυτοί εισήλθον έως του βουνού Αμμάν, ό εστιν επί προσώπου Γαι, οδόν έρημον Γαβαών. 25 και συναθροίζονται οι υιοί Βενιαμίν οι οπίσω Αβεννήρ και εγενήθησαν εις συνάντησιν μίαν και έστησαν επί κεφαλήν βουνού ενός. 26 και εκάλεσεν Αβεννήρ Ιωάβ και είπε · μη εις νίκος καταφάγεται η ρομφαία; ή ουκ οίδας ότι πικρά έσται εις τα έσχατα; και έως πότε ου μη είπης τω λαω αποστρέφειν από όπισθεν των αδελφών ημών; 27 και είπεν Ιωάβ · ζη Κύριος, ότι ει μη ελάλησας, διότι τότε εκ πρωϊόθεν ανέβη αν ο λαός έκαστος κατόπισθεν του αδελφού αυτού. 28 και εσάλπισεν Ιωάβ τη σάλπιγγι, και απέστησαν πας ο λαός και ου κατεδίωξαν οπίσω του Ισραήλ και ου προσέθεντο έτι του πολεμείν. 29 και Αβεννήρ και οι άνδρες αυτού απήλθον εις δυσμάς όλην την νύκτα εκείνην και διέβαιναν τον Ιορδάνην και επορεύθησαν όλην την παρατείνουσαν και έρχονται εις την παρεμβολήν. 30 και Ιωάβ ανέστρεψεν όπισθεν από του Αβεννήρ και συνήθροισε πάντα τον λαόν, και επεσκέπησαν των παιδων Δαυίδ εννεακαίδεκα άνδρες και Ασαήλ. 31 και οι παιδες Δαυίδ επάταξαν των υιών Βενιαμίν των ανδρών Αβεννήρ τριακοσίους εξήκοντα άνδρας παρ ' αυτού. 32 και αίρουσι τον Ασαήλ και θάπτουσιν αυτόν εν τω τάφω του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. και επορεύθη Ιωάβ και οι άνδρες οι μετ ' αυτού όλην την νύκτα, και διέφασεν αυτοίς εν Χεβρών.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ εγένετο ο πόλεμος επί πολύ ανά μέσον του οίκου Σαούλ και ανά μέσον του οίκου Δαβίδ· και ο οίκος Δαβίδ επορευέτο και εκραταιούτο, και ο οίκος Σαούλ επορευέτο και ησθένει.

2 Και ετέχθησαν τω Δαβίδ υιοί εν Χεβρών, και ην ο πρωτότοκος αυτού Αμνών της Αχινόμ της Ιεζραηλιτιδος, 3 και ο δεύτερος αυτού Δαλουϊα της Αβιγαίας της Καρμηλίας, και ο τρίτος Αβεσσαλώμ υιος Μααχά θυγατρός Θολμί βασιλέως Γεσίρ, 4 και ο τέταρτος Όρνια υιος Φεγγίθ, και ο πέμπτος Σαβατία της Αβιτάλ, 5 και ο έκτος Ιεθεραάμ της Αιγλά γυναικός Δαβίδ· ούτοι ετέχθησαν τω Δαβίδ εν Χεβρών.

6 Και εγένετο εν τω είναι τον πόλεμον ανά μέσον του οίκου Σαούλ και ανά μέσον του οίκου Δαβίδ, και Αβεννήρ ην κρατών του οίκου Σαούλ. 7 και τω Σαούλ παλλακή Ρεσφά θυγάτηρ Ιάλ· και είπεν Ιεβοσθέ υιος Σαούλ προς Αβεννήρ· τι ότι εισήλθες προς την παλλακίην του πατρός μου; 8 και εθυμώθη σφόδρα Αβεννήρ περί του λόγου τούτου τω Ιεβοσθέ, και είπεν Αβεννήρ προς αυτόν· μη κεφαλή κυνός εγώ ειμι; εποίησα σήμερον έλεος μετά του οίκου Σαούλ του πατρός σου και περί αδελφών και περί γνωρίμων και ουκ ηυτομόλησα εις τον οίκον Δαβίδ· και επιζητείς επ' εμέ συ υπέρ αδικίας γυναικός σήμερον; 9 τάδε ποιήσαι ο Θεός τω Αβεννήρ και τάδε προσθείη αυτω, ότι καθώς ώμοσε Κύριος τω Δαβίδ, ότι ούτως ποιήσω αυτω εν τη ημέρα ταύτη 10 περιελείν την βασιλείαν από του οίκου Σαούλ, και του αναστήσαι τον θρόνον Δαβίδ επί Ισραήλ και επί τον Ιούδαν από Δάν έως Βηρσαβεέ. 11 και ουκ ηδυνάσθη έτι Ιεβοσθέ αποκριθέναι τω Αβεννήρ ρήμα από του φοβείσθαι αυτόν.

12 Και απέστειλεν Αβεννήρ αγγέλους προς Δαβίδ εις Θαιλάμ ου ην, παραχρήμα λέγων· διάθου διαθήκην σου μετ' εμού, και ιδού η χείρ μου μετά σου επιστρέψαι προς σε πάντα τον οίκον Ισραήλ. 13 και είπε Δαβίδ· καλώς εγώ διαθήσομαι προς σε διαθήκην, πλην λόγον ένα εγώ αιτούμαι παρά σου λέγων· ουκ όψει το πρόσωπόν μου, εάν μη αγάγης την Μελχόλ θυγατέρα Σαούλ παραγινομένου σου ιδείν το πρόσωπόν μου. 14 και εξαπέστειλε Δαβίδ προς Ιεβοσθέ υιόν Σαούλ αγγέλους λέγων· απόδος μοι την γυναϊκά μου την Μελχόλ, ην έλαβον

εν εκατόν ακροβυστίαις αλλοφύλων. 15 και απέστειλεν Ιεβοσθέ και έλαβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής, παρά Φαλιτήλ υιού Σελλής. 16 και επορεύετο ο ανήρ αυτής μετ ' αυτής κλαίων οπίσω αυτής έως Βαρακίμ· και είπε προς αυτόν Αβεννήρ· πορεύου, ανάστρεφε· και ανέστρεψε. 17 και είπεν Αβεννήρ προς τους πρεσβυτέρους Ισραήλ λέγων· χθές και τρίτην εξητείτε τον Δαυίδ βασιλεύειν εφ ' υμών· 18 και νυν ποιήσατε, ότι Κύριος ελάλησε περί Δαυίδ λέγων· εν χειρί του δούλου μου Δαυίδ σώσω τον Ισραήλ εκ χειρός αλλοφύλων και εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτών. 19 και ελάλησεν Αβεννήρ εν τοις ωσί Βενιαμίν. και επορεύθη Αβεννήρ του λαλήσαι εις τα ώτα του Δαυίδ εις Χεβρών πάντα, όσα ήρρεσεν εν οφθαλμοίς Ισραήλ και εν οφθαλμοίς οίκου Βενιαμίν.

20 Και ήλθεν Αβεννήρ προς Δαυίδ εις Χεβρών και μετ ' αυτού είκοσιν άνδρες. και εποίησε Δαυίδ τω Αβεννήρ και τοις ανδράσι τοις μετ ' αυτού πότον. 21 και είπεν Αβεννήρ προς Δαυίδ· αναστήσομαι δη και πορεύσομαι και συναθροίσω προς κύριόν μου τον βασιλέα πάντα Ισραήλ και διαθήσομαι μετ ' αυτού διαθήκην, και βασιλεύσεις επί πάσιν, οίς επιθυμεί η ψυχή σου. και απέστειλε Δαυίδ τον Αβεννήρ, και επορεύθη εν ειρήνη. 22 και ιδού οι παίδες Δαυίδ και Ιωάβ παρεγένοντο εκ της εξοδίας, και σκύλα πολλά έφερον μεθ ' εαυτών· και Αβεννήρ ουκ ην μετά Δαυίδ εις Χεβρών, ότι απεστάλκει αυτόν και απεληλύθει εν ειρήνη. 23 και Ιωάβ και πάσα η στρατιά αυτού ήλθοσαν, και απηγγέλη τω Ιωάβ λέγοντες· ήκει Αβεννήρ υιος Νήρ προς Δαυίδ, και απέσταλκεν αυτόν και απήλθεν εν ειρήνη. 24 και εισήλθεν Ιωάβ προς τον βασιλέα και είπε· τι τούτο εποίησας; ιδού ήλθεν Αβεννήρ προς σε, και ινατί εξαπέσταλκας αυτόν και απεληλύθεν εν ειρήνη; 25 ή ουκ οίδας την κακίαν Αβεννήρ υιού Νήρ, ότι απατήσαί σε παρεγένετο και γνώναι την έξοδόν σου και την είσοδόν σου και γνώναι άπαντα, όσα συ ποιείς; 26 και ανέστρεψεν Ιωάβ από του Δαυίδ και απέστειλεν αγγέλους προς Αβεννήρ οπίσω, και επιστρέφουσιν αυτόν από του φρέατος του Σεειράμ· και Δαυίδ ουκ ήδει. 27 και επέστρεψε τον Αβεννήρ εις Χεβρών, και εξέκλινεν αυτόν Ιωάβ εκ πλαγίων της πύλης λαλήσαι προς αυτόν ενεδρεύων και επάταξεν αυτόν εκεί εις την ψόαν, και απέθανεν εν τω αιματι Ασαήλ του αδελφού Ιωάβ.

28 Και ήκουσε Δαυίδ μετά ταύτα και είπεν· αθώς ειμι εγώ και η βασιλεία μου από Κυρίου και έως αιώνος από των αιμάτων Αβεννήρ υιού Νήρ· 29 καταντησάτωσαν επί κεφαλήν Ιωάβ και επί πάντα τον οίκον του πατρός αυτού, και μη εκλείποι εκ του οίκου Ιωάβ γονορρυής

και λεπρός και κρατών σκυτάλης και πίπτων εν ρομφαία και ελασσούμενος άρτοις. 30 Ιωάβ δε και Αβεσσά ο αδελφός αυτού διαπαρητηρούντο τον Αβεννήρ ανθ' ων εθανάτωσε τον Ασαήλ τον αδελφόν αυτών εν Γαβαών, εν τω πολέμω. 31 και ειπε Δαυίδ προς Ιωάβ και προς πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού· διαρρήξατε τα ιμάτια υμών και περιζώσασθε σάκκους και κόπτεσθε έμπροσθεν Αβεννήρ· και ο βασιλεύς Δαυίδ επορεύετο οπίσω της κλίνης. 32 και θάπτουσι τον Αβεννήρ εν Χεβρών· και ήρεν ο βασιλεύς την φωνήν αυτού και έκλαυσεν επί του τάφου αυτού, και έκλαυσε πας ο λαός επί Αβεννήρ. 33 και εθρήνησεν ο βασιλεύς επί Αβεννήρ και ειπεν· ει κατά τον θάνατον Νάβαλ αποθανείται Αβεννήρ; 34 αι χείρες σου ουκ εδέθησαν, οι πόδες σου ουκ εν πέδαις· ου προσήγαγεν ως Νάβαλ, ενώπιον υιών αδικίας έπεσας. και συνήχθη πας ο λαός του κλαύσαι αυτόν. 35 και ήλθε πας ο λαός περιδειπνήσαι τον Δαυίδ άρτοις έτι ούσης ημέρας, και ώμοσε Δαυίδ λέγων· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειη, ότι εάν μη δύη ο ήλιος, ου μη γεύσωμαι άρτου ή από παντός τινος. 36 και έγνω πας ο λαός, και ήρεσεν ενώπιον αυτών πάντα, όσα εποίησεν ο βασιλεύς ενώπιον του λαού. 37 και έγνω πας ο λαός και πας Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη, ότι ουκ εγένετο παρά του βασιλέως θανατώσαι τον Αβεννήρ υιόν Νήρ. 38 και ειπεν ο βασιλεύς προς τους παιδας αυτού· ουκ οίδατε ότι ηγούμενος μέγας πέπτωκεν εν τη ημέρα ταύτη εν τω Ισραήλ; 39 και ότι εγώ ειμι συγγενής σήμερα και καθεσταμένος υπό βασιλέως; οι δε άνδρες ούτοι υιοί Σαρουΐας σκληρότεροί μου εισιν· αποδω Κύριος τω ποιούντι τα πονηρά κατά την κακίαν αυτού.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ήκουσεν Ιεβοσθέ υιος Σαούλ ότι τέθνηκεν Αβεννήρ υιος Νήρ εν Χεβρών, και εξελύθησαν αι χείρες αυτού, και πάντες οι άνδρες Ισραήλ παρείθησαν. 2 και δύο άνδρες ηγούμενοι συστρεμμάτων τω Ιεβοσθέ υιω Σαούλ, όνομα τω ενί Βαανά και όνομα τω δευτέρω Ρηχάβ, υιοί Ρεμμών του Βηρωθαιού εκ των υιών Βενιαμίν· ότι Βηρώθ ελογίζετο τοις υιοίς

Βενιαμίν, 3 και απέδρασαν οι Βηθωραίοι εις Γεθθαίμ και ήσαν εκεί παροικούντες έως της ημέρας ταύτης. 4 και τω Ιωνάθαν υιω Σαούλ υιος πεπληγώς τους πόδας· υιος ετών πέντε ούτος εν τω ελθείν την αγγελίαν Σαούλ και Ιωνάθαν του υιού αυτού εξ Ιεζραήλ, και ήρην αυτόν η τιθνήσ αυτού και έφυγε, και εγένετο εν τω σπεύδειν αυτόν και αναχωρείν, και έπεσε και εχωλάνθη, και όνομα αυτω Μεμφιβοσθέ. 5 και επορεύθησαν υιοί Ρεμμών του Βηρωθαίου Ρεκχά και Βαανά και εισήλθον εν τω καύματι της ημέρας εις οίκον Ιεβοσθέ. και αυτός εκάθευδεν εν τη κοίτη της μεσημβρίας, 6 και ιδού η θυρωρός του οίκου εκάθαιρε πυρούς και ενύσταξε και εκάθευδε, και Ρεκχά και Βαανά οι αδελφοί διέλαθον 7 και εισήλθον εις τον οίκον, και Ιεβοσθέ εκάθευδεν επί της κλίνης αυτού εν τω κοιτώνι αυτού, και τύπτουσιν αυτόν και θανατούσι και αφαιρούσι την κεφαλήν αυτού και έλαβον την κεφαλήν αυτού και απήλθον οδόν την κατά δυσμάς όλην την νύκτα. 8 και ήνεγκαν την κεφαλήν Ιεβοσθέ τω Δαυίδ εις Χεβρών και είπαν προς τον βασιλέα· ιδού η κεφαλή Ιεβοσθέ υιού Σαούλ του εχθρού σου, ος εξήτει την ψυχήν σου, και έδωκε Κύριος τω κυρίω βασιλεί εκδίκησιν των εχθρών αυτού, ως η ημέρα αύτη, εκ Σαούλ του εχθρού σου και εκ του σπέρματος αυτού. 9 και απεκρίθη Δαυίδ τω Ρεκχά και τω Βαανά αδελφω αυτού υιοίς Ρεμμών του Βηρωθαίου και είπεν αυτοίς· ζη Κύριος, ος ελυτρώσατο την ψυχήν μου εκ πάσης θλίψεως, 10 ότι ο απαγγείλας μοι ότι τέθνηκε Σαούλ, και αυτός ην ως ευαγγελιζόμενος ενώπιόν μου, και κατέσχον αυτόν και απέκτεινα αυτόν εν Σεκελάκ, ω έδει με δούναι ευαγγέλια. 11 και νυν άνδρες πονηροί απεκτάγκασιν άνδρα δίκαιον εν τω οίκω αυτού επί της κοίτης αυτού· και νυν εκζητήσω το αίμα αυτού εκ χειρός υμών και εξολοθρεύσω υμάς εκ της γης. 12 και ενετείλατο Δαυίδ τοις παιδαρίοις αυτού και αποκτείνουσιν αυτούς και κολοβούσι τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών και εκρέμασαν αυτούς επί της κρήνης εν Χεβρών· και την κεφαλήν Ιεβοσθέ έθαψαν εν τω τάφω Αβεννήρ υιού Νήρ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ παραγίνονται πάσαι αι φυλαί Ισραήλ προς Δαβίδ εις Χεβρών και είπαν αυτω · ιδού οστά σου και σάρκες σου ημείς · 2 και εχθές και τρίτην όντος Σαούλ βασιλέως εφ ' ημίν, συ ήσθα ο

εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ, και είπε Κύριος προς σε · συ ποιμανείς τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ έση εις ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ. 3 και έρχονται πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών, και διέθετο αυτοίς ο βασιλεύς Δαβίδ διαθήκην εν Χεβρών ενώπιον Κυρίου, και χρίουσι τον Δαβίδ εις βασιλέα επί πάντα Ισραήλ. 4 υιος τριάκοντα ετών Δαβίδ εν τω βασιλεύσει αυτών και τεσσαράκοντα έτη εβασίλευσεν, 5 επτά έτη και μήνας εξ εβασίλευσεν εν Χεβρών επί τον Ιούδαν και τριάκοντα τρία έτη εβασίλευσεν επί πάντα Ισραήλ και Ιούδαν εν Ιερουσαλήμ.

6 Και απήλθε Δαβίδ και οι άνδρες αυτου εις Ιερουσαλήμ προς τον Ιεβουσαίον τον κατοικούντα την γην. και ερρέθη τω Δαβίδ · ουκ εισελεύση ώδε, ότι αντέστησαν οι τυφλοί και οι χωλοί λέγοντες ότι ουκ εισελεύσεται Δαβίδ ώδε. 7 και κατελάβετο Δαβίδ την περιοχήν Σιών (αυτή η πόλις του Δαβίδ). 8 και είπε Δαβίδ τη ημέρα εκείνη · πας τύπτων Ιεβουσαίον απτέσθω εν παραξιφίδι και τους χωλούς και τους τυφλούς και τους μισούντας την ψυχήν Δαβίδ · δια τούτο ερούσι · τυφλοί και χωλοί ουκ εισελεύσονται εις οίκον Κυρίου. 9 και εκάθισε Δαβίδ εν τη περιοχή, και εκλήθη αυτή η πόλις Δαβίδ · και ωκοδόμησεν αυτήν πόλιν κύκλω από της άκρας και τον οίκον αυτου. 10 και διεπορεύετο Δαβίδ πορευόμενος και μεγαλυνόμενος, και Κύριος παντοκράτωρ μετ ' αυτου. 11 και απέστειλε Χειράμ βασιλεύς Τύρου αγγέλους προς Δαβίδ και ξύλα κέδρινα και τέκτονας ξύλων και τέκτονας λίθων και ωκοδόμησαν οίκον τω Δαβίδ. 12 και έγνω Δαβίδ ότι ητοιμασεν αυτον Κύριος εις βασιλέα επί Ισραήλ, και ότι επήρθη η βασιλεία αυτου δια τον λαόν αυτου Ισραήλ. 13 και έλαβε Δαβίδ έτι γυναίκας και παλλακάς εξ Ιερουσαλήμ μετά το ελθειν αυτον εκ Χεβρών, και εγένοντο τω Δαβίδ έτι υιοί και θυγατέρες. 14 και ταύτα τα ονόματα των γεννηθέντων αυτω εν Ιερουσαλήμ · Σαμμούς και Σωβάβ και Νάθαν και Σαλωμών 15 και Εβεάρ και Ελισούς και

Ναφέκ και Ιεφιές 16 και Ελισαμά και Ελιδαέ και Ελιφαλάθ, Σαμαέ, Ιεσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ιεβαάρ, Θεησούς, Ελιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ιωνάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ, Ελιφαάθ.

17 Και ήκουσαν οι αλλόφυλοι ότι κέχρισται Δαυίδ βασιλεύς επί Ισραήλ, και ανέβησαν πάντες οι αλλόφυλοι ζητείν τον Δαυίδ· και ήκουσε Δαυίδ και κατέβη εις την περιοχήν. 18 και οι αλλόφυλοι παραγίνονται και συνέπεσαν εις την κοιλάδα των Τιτάνων 19 και ηρώτησε Δαυίδ δια Κυρίου λέγων· ει αναβώ προς τους αλλοφύλους και παραδώσεις αυτούς εις τας χείράς μου; και ειπε Κύριος προς Δαυίδ· ανάβαινε, ότι παραδιδούς παραδώσω τους αλλοφύλους εις τας χείράς σου. 20 και ήλθε Δαυίδ εκ των επάνω διακοπών και έκοψε τους αλλοφύλους εκεί, και ειπε Δαυίδ· διέκοψε Κύριος τους εχθρούς αλλοφύλους ενώπιον εμού, ως διακόπεται ύδατα· δια τούτο εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου, Επάνω διακοπών. 21 και καταλιμπάνουσιν εκεί τους θεούς αυτών, και ελάβοσαν αυτούς Δαυίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού. 22 και προσέθεντο έτι αλλόφυλοι του αναβήναι και συνέπεσαν εν τη κοιλάδι των Τιτάνων. 23 και επηρώτησε Δαυίδ δια Κυρίου και ειπε Κύριος· ουκ αναβήση εις συνάντησιν αυτών, αποστρέφου απ' αυτών και παρέση αυτοίς πλησίον του Κλαυθμώνος· 24 και έσται εν τω ακούσαί σε την φωνήν του συγκλεισμού από του άλσους του Κλαυθμώνος, τότε καταβήση προς αυτούς, ότι τότε εξελεύσεται Κύριος έμπροσθέν σου κόπτειν εν τω πολέμω των αλλοφύλων. 25 και εποίησε Δαυίδ καθώς ενετείλατο αυτω Κύριος, και επάταξε τους αλλοφύλους από Γαβαών έως της γης Γαζηρά.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ συνήγαγεν έτι Δαυίδ πάντα νεανίαν εξ Ισραήλ, ως εβδομήκοντα χιλιάδας. 2 και ανέστη και επορεύθη Δαυίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και από των αρχόντων Ιούδα εν αναβάσει του αναγαγείν εκείθεν την κιβωτόν του Θεού, εφ' ην επεκλήθη το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων καθημένου επί των Χερουβίν επι' αυτής. 3 και επεβίβασαν την

κιβωτόν Κυρίου εφ' άμαξαν καινήν και ήραν αυτήν εξ οίκου Αμιναδάβ του εν τω βουνω· και Όζά και οι αδελφοί αυτού υιοί Αμιναδάβ ήγον την άμαξαν συν τη κιβωτω, 4 και οι αδελφοί αυτού επορεύοντο έμπροσθεν της κιβωτού. 5 και Δαυίδ και υιοί Ισραήλ παίζοντες ενώπιον Κυρίου εν οργάνοις ηρμσοσμένοις εν ισχυϊ, και εν ωδαίς και εν κινύραις και εν νάβλαις και εν τυμπάνοις και εν κυμβάλοις και εν αυλοίς. 6 και παραγίνονται έως άλω Ναχών, και εξέτεινεν Όζά την χείρα αυτού επί την κιβωτόν του Θεού κατασχείν αυτήν και εκράτησεν αυτήν, ότι περιέσπασεν αυτήν ο μόσχος. 7 και εθυμώθη οργή Κύριος τω Όζά, και έπαισεν αυτόν εκεί ο Θεός, και απέθανεν εκεί παρά την κιβωτόν του Κυρίου ενώπιον του Θεού. 8 και ηθύμησε Δαυίδ υπέρ ου διέκοψε Κύριος διακοπήν εν τω Όζά· και εκλήθη ο τόπος εκείνος Διακοπή Όζά έως της ημέρας ταύτης. 9 και εφοβήθη Δαυίδ τον Κύριον εν τη ημέρα εκείνη λέγων· Πως εισελεύσεται προς με η κιβωτός Κυρίου; 10 και ουκ εβούλετο Δαυίδ του εκκλίνειν προς αυτόν την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εις την πόλιν Δαυίδ, και απέκλινεν αυτήν Δαυίδ εις οίκον Αβεδδαρα του Γεθθαιού. 11 και εκάθισεν η κιβωτός του Κυρίου εις οίκον Αβεδδαρα του Γεθθαιού μήνας τρεις· και ευλόγησε Κύριος όλον τον οίκον Αβεδδαρα και πάντα τα αυτού. 12 και απηγγέλη τω βασιλεί Δαυίδ λέγοντες· ευλόγησε Κύριος τον οίκον Αβεδδαρα και πάντα τα αυτού ένεκα της κιβωτού του Θεού, και επορεύθη Δαυίδ και ανήγαγε την κιβωτόν του Κυρίου εκ του οίκου Αβεδδαρα εις την πόλιν Δαυίδ εν ευφροσύνη. 13 και ήσαν μετ' αυτού αίροντες την κιβωτόν επτά χοροί και θύμα μόσχος και άρνες. 14 και Δαυίδ ανεκρούετο εν οργάνοις ηρμσοσμένοις ενώπιον Κυρίου, και ο Δαυίδ ενδεδυκώς στολήν έξαλλον. 15 και Δαυίδ και πας ο οίκος Ισραήλ ανήγαγον την κιβωτόν Κυρίου μετά κραυγής και μετά φωνής σάλπιγγος. 16 και εγένετο της κιβωτού παραγινομένης έως πόλεως Δαυίδ και Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ διέκυπτε δια της θυρίδος και είδε τον βασιλέα Δαυίδ ορχούμενον και ανακρουόμενον ενώπιον Κυρίου και εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδία αυτής. 17 και φέρουσι την κιβωτόν του Κυρίου και ανέθησαν αυτήν εις τον τόπον αυτής εις μέσον της σκηνής, ης έπηξεν αυτη Δαυίδ· και ανήνεγκε Δαυίδ ολοκαυτώματα ενώπιον Κυρίου και ειρηνικάς. 18 και συνετέλεσε Δαυίδ συναναφέρων τας ολοκαυτώσεις και τας ειρηνικάς και ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου των δυνάμεων. 19 και διεμέρισε παντί τω λαω εις πάσαν την δύναμιν του Ισραήλ από Δάν έως Βηρσαβεέ και από ανδρός έως γυναικός, εκάστω κολλυρίδα άρτου και

εοχαρίτην και λάγανον από τηγάνου · και απήλθε πας ο λαός έκαστος εις τον οίκον αυτού. 20 και επέστρεψε Δαβίδ ευλογήσαι τον οίκον αυτού, και εξήλθε Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ εις απάντησιν Δαβίδ και ευλόγησεν αυτόν και είπε · τι δεδόξασται σήμερον ο βασιλεύς Ισραήλ, ος απεκαλύφθη σήμερον εν οφθαλμοίς παιδισκών των δούλων εαυτού, καθώς αποκαλύπτεται αποκαλυφθείς εις των ορχουμένων; 21 και είπε Δαβίδ προς Μελχόλ · ενώπιον Κυρίου ορχήσομαι · ευλογητός Κύριος, ος εξελέξατό με υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού του καταστήσάι με εις ηγούμενον επί τον λαόν αυτού επί τον Ισραήλ · και παίζομαι και ορχήσομαι ενώπιον Κυρίου 22 και αποκαλυφθήσομαι έτι ούτως και έσομαι αχρείος εν οφθαλμοίς σου και μετά των παιδισκών, ων είπας με μη δοξασθήναι. 23 και τη Μελχόλ θυγατρί Σαούλ ουκ εγένετο παιδίον έως της ημέρας του αποθανείν αυτήν.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εγένετο ότε εκάθισεν ο βασιλεύς εν τω οίκω αυτού, και Κύριος κατεκληρονόμησεν αυτόν κύκλω από πάντων των εχθρών αυτού των κύκλω, 2 και είπεν ο βασιλεύς προς Νάθαν τον προφήτην · ιδού δη εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, και η κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω της σκηνης. 3 και είπε Νάθαν προς τον βασιλέα · πάντα, όσα αν εν τη καρδια σου, βάδιζε και ποiei, ότι Κύριος μετά σου. 4 και εγένετο τη νυκτί εκείνη και εγένετο ρήμα Κυρίου προς Νάθαν λέγων · 5 πορεύου, και ειπόν προς τον δούλόν μου Δαβίδ · τάδε λέγει Κύριος · ου συ οικοδομήσεις μοι οίκον του κατοικήσάι με · 6 ότι ου κατώκηκα εν οίκω αφ' ης ημέρας ανήγαγον τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης και ήμην εμπεριπατών εν καταλύματι και εν σκηνή, 7 εν πάσιν, οίς διήλθον εν παντί Ισραήλ, ει λαλών ελάλησα προς μίαν φυλήν του Ισραήλ, ω εντειλάμην ποιμαίνειν τον λαόν μου Ισραήλ λέγων · ινατί ουκ ωκοδομήκατέ μοι οίκον κεδρίνον; 8 και νυν τάδε ερείς τω δούλω μου Δαβίδ · τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · έλαβόν σε εκ της μάνδρας των προβάτων του είναιί σε εις ηγούμενον επί τον λαόν μου επί τον Ισραήλ 9 και ήμην μετά σου εν πάσιν, οίς

επορεύου, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου από προσώπου σου και εποίησά σε ονομαστόν κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης. 10 και θήσομαι τόπον τω λαω μου τω Ισραήλ και καταφυτεύσω αυτόν, και κατασκηνώσει καθ' εαυτόν και ου μεριμνήσει ουκέτι, και ου προσθήσει υιος αδικίας του ταπεινώσαι αυτόν καθώς απ' αρχής, 11 από των ημερών, ων έταξα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ, και αναπαύσω σε από πάντων των εχθρών σου, και απαγγελεί σοι Κύριος ότι οίκον οικοδομήσεις αυτω. 12 και έσται εάν πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθήση μετά των πατέρων σου, και αναστήσω το σπέρμα σου μετά σε, ος έσται εκ της κοιλίας σου, και ετοιμάσω την βασιλείαν αυτού· 13 αυτός οικοδομήσει μοι οίκον τω ονόματί μου, και ανορθώσω τον θρόνον αυτού έως εις τον αιώνα. 14 εγώ έσομαι αυτω εις πατέρα, και αυτός έσται μοι εις υιόν· και εάν έλθη η αδικία αυτού, και ελέγξω αυτόν εν ράβδω ανδρών και εν αφαίς υιών ανθρωπων· 15 το δε έλεός μου ουκ αποστήσω απ' αυτού, καθώς απέστησα αφ' ων απέστησα εκ προσώπου μου. 16 και πιστωθήσεται ο οίκος αυτού και η βασιλεία αυτού έως αιώνος ενώπιόν μου. και ο θρόνος αυτού έσται ανωρθωμένος εις τον αιώνα. 17 κατά πάντας τους λόγους τούτους και κατά πάσαν την όρασιν ταύτην, ούτως ελάλησε Νάθαν προς Δαβίδ. 18 και εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθισεν ενώπιον Κυρίου και ειπε· τις ειμι εγώ, Κύριέ μου Κύριε, και τις ο οίκός μου, ότι ηγάπησάς με έως τούτων; 19 και κατεσμικρύνθην μικρόν ενώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε. και ελάλησας υπέρ του οίκου του δούλου σου εις μακράν· ούτος δε ο νόμος του ανθρωπου, Κύριέ μου Κύριε. 20 και τι προσθήσει Δαβίδ έτι του λαλήσαι προς σε; και νυν συ οίδας τον δούλόν σου, Κύριέ μου Κύριε. 21 δια τον λόγον σου πεποίηκας, και κατά την καρδιαν σου εποίησας πάσαν την μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τω δούλω σου 22 ένεκεν του μεγαλύναι σε, Κύριέ μου Κύριε, ότι ουκ έστιν ως συ και ουκ έστι Θεός πλήν σου εν πάσιν, οίς ηκούσαμεν εν τοις ωσίν ημών. 23 και τις ως ο λαός σου Ισραήλ έθνος άλλο εν τη γη; ως ωδήγησεν αυτόν ο Θεός του λυτρώσασθαι αυτω λαόν, του θέσθαι σε όνομα, του ποιήσαι μεγαλωσύνην και επιφάνειαν, του εκβαλείν σε εκ προσώπου του λαού σου, ους ελυτρώσω σεαυτω εξ Αιγύπτου, έθνη και σκηνώματα; 24 και ητοιμάσας σεαυτω τον λαόν σου Ισραήλ εις λαόν έως αιώνος, και συ, Κύριε, εγένου αυτοίς εις Θεόν. 25 και νυν, Κύριέ μου Κύριε, το ρήμα, ό ελάλησας περι του δούλου σου και του οίκου αυτού, πίστωσον έως του αιώνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεέ του Ισραήλ· και νυν καθώς ελάλησας, 26 μεγαλυνθείη το

ὄνομά σου ἕως αἰῶνος. 27 Κύριε παντοκράτωρ Θεός Ισραήλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου, λέγων· οἶκον οἰκοδομήσω σοι· δια τούτου εὗρεν ὁ δούλος σου τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σε τὴν προσευχὴν ταύτην. 28 καὶ νυν, Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα· 29 καὶ νυν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ, Κύριέ μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς αλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν αλλοφύλων. 2 καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατώσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγησε, καὶ ἐγένετο Μωάβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. 3 καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ υἱὸν Ραάβ, βασιλέα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. 4 καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἐπτά χιλιάδας ὑπέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο αὐτῷ ἑκατὸν ἄρματα. 5 καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκού βοηθήσαι τῷ Ἀδρααζάρ βασιλεὶ Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. 6 καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρία τὴν κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔσωσεν Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πάσιν, οἷς ἐπορεύετο. 7 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παιδῶν τῶν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβά, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ἡμέραις Ροβοάμ υἱοῦ Σολομώντος. 8 καὶ ἐκ τῆς Μασβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζάρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησεν

Σολομών την θάλασσαν την χαλκήν και τους στύλους και τους λουτήρας και πάντα τα σκεύη. 9 και ήκουσε Θεού ο βασιλεύς Ημάθ ότι επάταξε Δαβίδ πάσαν την δύναμιν Αδρααζάρ, 10 και απέστειλε Θεού Ιεδδουράν τον υιόν αυτού προς βασιλέα Δαβίδ ερωτήσαι αυτόν τα εις ειρήνην και ευλογήσαι αυτόν υπέρ ου επολέμησε τον Αδρααζάρ και επάταξεν αυτόν, ότι αντικείμενος ην τω Αδρααζάρ, και εν ταις χερσίν αυτού ήσαν σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και σκεύη χαλκά. 11 και ταύτα ηγίασεν ο βασιλεύς Δαβίδ τω Κυρίω μετά του αργυρίου και μετά του χρυσίου, ου ηγίασεν εκ πασών των πόλεων, ων κατεδυνάστευσεν, 12 εκ της Ιδουμαίας και εκ της Μωάβ και εκ των υιών Αμμών και εκ των αλλοφύλων και εξ Αμαλήκ και εκ των σκύλων Αδρααζάρ υιού Ραάβ βασιλέως Σουβά. 13 και εποίησε Δαβίδ όνομα · και εν τω ανακάμπειν αυτόν επάταξε την Ιδουμαίαν εν Γεβελέμ εις οκτωκαίδεκα χιλιάδας. 14 και έθετο εν τη Ιδουμαία φρουράν, εν πάση τη Ιδουμαία, και εγένοντο πάντες οι Ιδουμαίοι δούλοι τω βασιλεί. και έσωσε Κύριος τον Δαβίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο. 15 και εβασίλευσε Δαβίδ επί πάντα Ισραήλ. και ην Δαβίδ ποιών κρίμα και δικαιοσύνην επί πάντα τον λαόν αυτού. 16 και Ιωάβ υιος Σαρουΐας επί της στρατιάς και Ιωσαφάτ υιος Αχιάδ επί των υπομνημάτων, 17 και Σαδούκ υιος Αχιτώβ και Αχιμέλεχ υιος Αβιάθαρ ιερείς, και Ασά ο γραμματεύς, 18 και Βαναίας υιος Ιωδαέ σύμβουλος, και ο Χελεθθί και ο Φελεττί · και οι υιοί Δαβίδ αυλάρχαι ήσαν.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ειπε Δαβίδ · ει έστιν έτι υπολελειμμένος εν τω οίκω Σαούλ και ποιήσω μετ ' αυτού έλεος ένεκεν Ιωνάθαν; 2 και εκ του οίκου Σαούλ ην παις, και όνομα αυτω Σιβά, και καλούσιν αυτόν προς Δαβίδ · και ειπε προς αυτόν ο βασιλεύς · συ ει Σιβά; και ειπεν · εγώ δούλος σός. 3 και ειπεν ο βασιλεύς · ει υπολέλειπται εκ του οίκου Σαούλ έτι ανήρ και ποιήσω μετ ' αυτού έλεος Θεού; και ειπε Σιβά προς τον βασιλέα · έτι εστιν υιος τω Ιωνάθαν πεπληγώς τους πόδας. 4 και ειπεν ο βασιλεύς · που ούτος; και ειπε Σιβά προς τον βασιλέα · ιδού εν οίκω

Μαχίρ υιού Αμιήλ εκ της Λαδάβαρ. 5 και απέστειλεν ο βασιλεύς Δαβίδ και έλαβεν αυτόν εκ του οίκου Μαχίρ υιού Αμιήλ εκ της Λαδάβαρ. 6 και παραγίνεται Μεμφιβοσθέ υιος Ιωνάθαν υιού Σαούλ προς τον βασιλέα Δαβίδ και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού και προσεκύνησεν αυτω. και ειπεν αυτω Δαβίδ· Μεμφιβοσθέ· και ειπεν· ιδού ο δούλος σου. 7 και ειπεν αυτω Δαβίδ· μη φοβού, ότι ποιών ποιήσω μετά σου έλεος δια Ιωνάθαν τον πατέρα σου και αποκαταστήσω σοι πάντα αγρόν Σαούλ πατρός του πατρός σου, και συ φαγή άρτον επί της τραπέζης μου διαπαντός. 8 και προσεκύνησε Μεμφιβοσθέ και ειπε· τις εμι ο δούλος σου, ότι επέβλεψας επί τον κύνα τον τεθνηκότα τον όμοιον εμοί; 9 και εκάλεσεν ο βασιλεύς Σιβά το παιδάριον Σαούλ και ειπε προς αυτόν· πάντα όσα εστί τω Σαούλ και όλω τω οίκω αυτού δέδωκα τω υιω του κυρίου σου· 10 και εργά αυτω την γην, συ και οι υιοί σου και οι δούλοι σου, και εισοίσεις τω υιω του κυρίου σου άρτους, και έδεται αυτούς· και Μεμφιβοσθέ υιος του κυρίου σου φάγεται διαπαντός άρτον επί της τραπέζης μου. (και τω Σιβά ήσαν πεντεκαίδεκα υιοί και είκοσι δούλοι). 11 και ειπε Σιβά προς τον βασιλέα· κατά πάντα, όσα εντέταλται ο κύριός μου ο βασιλεύς τω δούλω αυτού, ούτω ποιήσει ο δούλος σου· και Μεμφιβοσθέ ήσθιεν επί της τραπέζης Δαβίδ καθώς εις των υιών αυτού του βασιλέως. 12 και τω Μεμφιβοσθέ υιος μικρός ην, και όνομα αυτω Μιχά. και πάσα η κατοίκησις του οίκου Σιβά δούλοι του Μεμφιβοσθέ. 13 και Μεμφιβοσθέ κατώκει εν Ιερουσαλήμ, ότι επί της τραπέζης του βασιλέως αυτός διαπαντός ήσθιε· και αυτός ην χωλός αμφοτέροις τοις ποσίν αυτού.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και απέθανε βασιλεύς υιών Αμμών, και εβασίλευσεν Αννών υιος αυτού αντ' αυτού. 2 και ειπε Δαβίδ· ποιήσω έλεος μετά Αννών υιού Ναάς, ον τρόπον εποίησεν ο πατήρ αυτού μετ' αυτού έλεος· και απέστειλε Δαβίδ παρακαλέσαι αυτόν εν χειρί

των δούλων αυτού περί του πατρός αυτού. και παρεγένοντο οι παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἰῶν Ἀμμών. 3 και εἶπον οἱ ἄρχοντες υἰῶν Ἀμμών πρὸς Ἀννῶν τὸν κύριον αὐτῶν· μη πᾶρά το δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν και κατασκοπήσωσιν αὐτὴν και τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σε; 4 και ἔλαβεν Ἀννῶν τοὺς παῖδας Δαυὶδ και ἐξόρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν και ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχιῶν αὐτῶν και ἐξαπέστειλεν αὐτούς. 5 και ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, και ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· και εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καθίσατε ἐν Ἰεριχώ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, και ἐπιστραφήσεσθε. 6 και εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμών, ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ, και ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών και ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραάμ και τὴν Συρίαν Σουβά, εἰκοσι χιλιάδας πεζῶν, και τὸν βασιλέα Μααχά, χιλίους ἄνδρας, και Ἰσῶβ, δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν. 7 και ἤκουσε Δαυὶδ, και ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ και πᾶσαν τὴν δύναμιν, τοὺς δυνατούς. 8 και ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμών και παρετάξαντο πόλεμον πᾶρά τὴ θύρα τῆς πόλης Συρίας Σουβά και Ροῶβ και Ἰσῶβ και Μααχά μόνοι ἐν ἀγρῷ. 9 και εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας και ἐκ τοῦ ὀπισθεν, και ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, και παρετάξαντο ἐξεναντίας Συρίας. 10 και τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, και παρετάξαντο ἐξεναντίας υἰῶν Ἀμμών. 11 και εἶπεν· εἴν κραταιωθῆ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, και ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν, και εἴν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμών ὑπὲρ σε, και ἐσοῦμεθα τοῦ σώσαί σε· 12 ἀνδρίζου και κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν και περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, και Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθόν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 13 και προσήλθεν Ἰωάβ και ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, και ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 14 και οἱ υἱοὶ Ἀμμών εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, και ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσά και εἰσήλθον εἰς τὴν πόλιν. και ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἀμμών και παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ. 15 και εἶδε Συρία ὅτι ἔπαισεν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, και συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. 16 και ἀπέστειλεν Ἀδρααζάρ και συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, και παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ, και Σωβάκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἐμπροσθεν αὐτῶν. 17 και ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, και συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ και διέβη τὸν Ἰορδάνην και παρεγένετο εἰς Αἰλάμ·

και παρετάξατο Συρία απέναντι Δαβίδ, και επολέμησαν μετ' αυτού. 18 και έφυγε Συρία από προσώπου Ισραήλ, και ανείλε Δαβίδ εκ της Συρίας επτακόσια άρματα και τεσσαράκοντα χιλιάδας ιππέων· και τον Σωβάκ τον άρχοντα της δυνάμεως αυτού επάταξε, και απέθανεν εκεί. 19 και είδαν πάντες οι βασιλείς οι δούλοι Αδρααζάρ ότι έπταισαν έμπροσθεν Ισραήλ, και ηττομόλησαν μετά Ισραήλ και εδούλευσαν αυτοίς. και εφοβήθη Συρία του σώσαι έτι τους υιούς Αμμών.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ εγένετο επιστρέψαντος του ενιαυτού εις τον καιρόν της εξοδίας των βασιλέων, και απέστειλε Δαβίδ τον Ιωάβ και τους παιδας αυτού μετ' αυτού και τον πάντα Ισραήλ, και διέφθειραν τους υιούς Αμμών και διεκάθισαν επί Ραββάθ· και Δαβίδ εκάθισεν εν Ιερουσαλήμ. 2 και εγένετο προς εσπέραν και ανέστη Δαβίδ από της κοίτης αυτού και περιεπάτει επί του δώματος του οίκου του βασιλέως και είδε γυναίκα λουομένην από του δώματος, και η γυνή καλή τω είδει σφόδρα. 3 και απέστειλε Δαβίδ και εξήτησε την γυναίκα και είπεν· ουχί αύτη Βηρσαβεέ θυγάτηρ Ελιάβ γυνή Ουρίου του Χετταίου; 4 και απέστειλε Δαβίδ αγγέλους και έλαβεν αυτήν, και εισήλθε προς αυτήν, και εκοιμήθη μετ' αυτής, και αυτή αγιαζομένη από ακαθαρσίας αυτής, και απέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. 5 και εν γαστρί έλαβεν η γυνή· και αποστείλασα απήγγειλε τω Δαβίδ και είπεν· εγώ ειμι εν γαστρί έχω. 6 και απέστειλε Δαβίδ προς Ιωάβ λέγων· απόστειλον προς με τον Ουριαν τον Χετταίον· και απέστειλεν Ιωάβ τον Ουριαν προς Δαβίδ. 7 και παραγίνεται Ουρίας και εισήλθε προς αυτόν, και επηρώτησε Δαβίδ εις ειρήνην Ιωάβ και εις ειρήνην του λαού και εις ειρήνην του πολέμου. 8 και είπε Δαβίδ τω Ουρία· κατάβηθι εις τον οίκόν σου και νίψαι τους πόδας σου· και εξήλθεν Ουρίας εξ οίκου του βασιλέως, και εξήλθεν οπίσω αυτού άρσις του βασιλέως. 9 και εκοιμήθη Ουρίας παρά τη θύρα του βασιλέως μετά των δούλων του κυρίου αυτού και ου κατέβη εις τον οίκον αυτού. 10 και ανήγγειλαν τω Δαβίδ λέγοντες, ότι ου κατέβη Ουρίας εις

τον οίκον αυτού. και ειπε Δαυίδ προς Ουρίαν · ουχι εξ οδοῦ συ ἔρχη; τι ὅτι ου κατέβης εις τον οίκόν σου; 11 και ειπεν Ουρίας προς Δαυίδ · η κιβωτός και Ισραήλ και Ιούδας κατοικοῦσιν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι δούλοι του κυρίου μου επί πρόσωπον του αγρού παρεμβάλλουσι · και εγώ εισελεύσομαι εις τον οίκόν μου του φαγεῖν και πειν και κοιμηθῆναι μετά της γυναίκός μου; Πως; ζη η ψυχή σου, ει ποιήσω το ρῆμα τούτο. 12 και ειπε Δαυίδ προς Ουρίαν · κάθισον ενταῦθα και γε σήμερον, και αύριον εξαποστελώ σε. και εκάθισεν Ουρίας εν Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα εκείνη και τη επαύριον. 13 και εκάλεσεν αυτόν Δαυίδ, και ἔφαγεν ενώπιον αυτού και ἔπιε και εμέθυσεν αυτόν · και εξήλθεν εσπέρας του κοιμηθῆναι επί της κοίτης αυτού μετά των δούλων του κυρίου αυτού, και εις τον οίκον αυτού ου κατέβη. 14 και εγένετο πρωῖ και ἔγραψε Δαυίδ βιβλίον προς Ιωάβ και απέστειλεν εν χειρί Ουρίου. 15 και ἔγραψεν εν βιβλίῳ λέγων · εισάγαγε τον Ουρίαν εξ εναντίας του πολέμου του κραταιοῦ, και αποστραφήσεσθε από ὀπισθεν αυτού, και πληγήσεται από ὀπισθεν αυτού, και πληγήσεται και αποθανεῖται. 16 και εγενήθη εν τῷ φυλάσσειν Ιωάβ επί την πόλιν και ἔθηκε τον Ουρίαν εις τον τόπον, ου ἤδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως εκεί. 17 και εξήλθον οι ἄνδρες της πόλεως και επολέμουν μετά Ιωάβ, και ἔπεσαν εκ του λαοῦ εκ των δούλων Δαυίδ, και ἀπέθανε και γε Ουρίας ο Χετταῖος. 18 και απέστειλεν Ιωάβ και ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ πάντας τους λόγους του πολέμου λαλήσαι προς τον βασιλέα 19 και ενετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων · εν τῷ συντελέσαι πάντας τους λόγους του πολέμου λαλήσαι προς τον βασιλέα 20 και ἔσται εἰάν αναβῆ ὁ θυμός του βασιλέως, και εἶπη σοι · τι ὅτι ηγγίσατε προς την πόλιν πολεμήσαι; ουκ ἤδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν του τείχους; 21 τις ἐπάταξε τον Αβιμέλεχ υἰόν Ιεροβάαλ υιοῦ Νῆρ; ουχι γυνή ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ' αυτόν από ἀνωθεν του τείχους και ἀπέθανεν εν Θαμασί; ινατί προσηγάγετε προς το τεῖχος; και ερεῖς · και γε ο δούλός σου Ουρίας ο Χετταῖος ἀπέθανε. 22 και επορεύθη ο ἀγγελος Ιωάβ προς τον βασιλέα εις Ιερουσαλήμ, και παρεγένετο και ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ πάντα, ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιωάβ πάντα τα ρῆματα του πολέμου. και εθυμώθη Δαυίδ προς Ιωάβ και ειπε προς τον ἀγγελον · ινατί προσηγάγετε προς την πόλιν του πολεμήσαι; ουκ ἤδειτε ὅτι πληγήσεσθε από του τείχους; τις ἐπάταξε τον Αβιμέλεχ υἰόν Ιεροβάαλ; ουχι γυνή ἔρριπεν ἐπ' αυτόν κλάσμα μύλου από του τείχους και ἀπέθανεν εν Θαμασί; ινατί προσηγάγετε προς το τεῖχος; 23 και ειπεν ο ἀγγελος προς Δαυίδ ὅτι εκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οι ἄνδρες και εξήλθαν ἐφ' ἡμᾶς εις

τον αγρόν, και εγενήθημεν επ' αυτούς έως της θύρας της πόλης, 24 και ετόξευσαν οι τοξεύοντες προς τους παιδάς σου απάνωθεν του τείχους, και απέθανον των παιδών του βασιλέως, και γε ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος απέθανε. 25 και είπε Δαυίδ προς τον άγγελον· τάδε ερείς προς Ιωάβ· μη πονηρόν έστω εν οφθαλμοίς σου το ρήμα τούτο, ότι ποτέ μεν ούτως και ποτέ ούτως φάγεται η μάχαιρα· κραταίωσον τον πόλεμόν σου εις την πόλιν και κατάσπασον αυτήν και κραταίωσον αυτήν. 26 και ήκουσεν η γυνή Ουρίου ότι απέθανεν Ουρίας ο ανήρ αυτής, και εκόψατο τον άνδρα αυτής. 27 και διήλθε το πένθος και απέστειλε Δαυίδ, και συνήγαγεν αυτήν εις τον οίκον αυτού, και εγενήθη αυτω εις γυναίκα, και έτεκεν αυτω υιόν. και πονηρόν εφάνη το ρήμα, ό εποίησε Δαυίδ, εν οφθαλμοίς Κυρίου.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ απέστειλε Κύριος τον Νάθαν τον προφήτην προς Δαυίδ, και εισήλθε προς αυτόν και είπεν αυτω· δύο ήσαν άνδρες εν πόλει μια, εις πλούσιος, και εις πένης· 2 και τω πλουσίω ην ποιμνια και βουκόλια πολλά σφόδρα, 3 και τω πένητι ουδέν αλλ' ή αμνάς μία μικρά, ην εκτήσατο και περιεποίησατο και εξέθρεψεν αυτήν και ηδρύνθη μετ' αυτού και μετά των υιών αυτού επί το αυτό, εκ του άρτου αυτού ήσθιε και εκ του ποτηρίου αυτού έπινε και εν τω κόλπω αυτού εκάθευδε και ην αυτω ως θυγάτηρ· 4 και ήλθε πάροδος τω ανδρί τω πλουσίω, και εφείσατο λαβείν εκ των ποιμνίων αυτού και εκ των βουκολίων αυτού του ποιήσαι τω ξένω οδοιπόρω τω ελθόντι προς αυτόν και έλαβε την αμνάδα του πένητος και εποίησεν αυτήν τω ανδρί τω ελθόντι προς αυτόν. 5 και εθυμώθη οργή Δαυίδ σφόδρα τω ανδρί, και είπε Δαυίδ προς Νάθαν· ζη Κύριος, ότι υιος θανάτου ο ανήρ ο ποιήσας τούτο 6 και την αμνάδα αποτίσει επταπλασίονα, ανθ' ων ότι εποίησε το ρήμα τούτο και περι σου ουκ εφείσατο. 7 και είπε Νάθαν προς Δαυίδ· συ ει ο ανήρ ο ποιήσας τούτο· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εγώ ειμι ο χρίσας σε εις βασιλέα επί Ισραήλ, και εγώ ειμι ερρυσάμην σε εκ χειρός Σαούλ 8 και έδωκά σοι τον οίκον του κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εν

τω κόλπῳ σου και ἔδωκά σοι τον οἶκον Ἰσραὴλ και Ἰουδα· και ει μικρόν εστι, προσθήσω σοι κατά ταῦτα. 9 τι ὅτι εφάβλισας τον λόγον Κυρίου του ποιῆσαι το πονηρόν εν οφθαλμοῖς αυτού; τον Ουρίαν τον Χετταῖον ἐπάταξας εν ρομφαία και την γυναῖκα αυτού ἔλαβες σεαυτῷ εις γυναῖκα και αυτόν ἀπέκτεινας εν ρομφαία υἰῶν Ἀμμών. 10 και νυν ουκ ἀποστήσεται ρομφαία εκ του οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με και ἔλαβες την γυναῖκα του Ουρίου του Χετταίου του εἶναι σοι εις γυναῖκα. 11 τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σε κακά εκ του οἴκου σου και λήψομαι τας γυναῖκάς σου κατ' οφθαλμούς σου και δώσω τῷ πλησίον σου, και κοιμηθήσεται μετὰ των γυναικῶν σου ἐναντίον του ἡλίου τούτου· 12 ὅτι συ ἐποίησας κρυβή, καγὼ ποιῆσω το ρῆμα τούτο ἐναντίον παντός Ἰσραὴλ και ἀπέναντι του ἡλίου τούτου. 13 και εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν· ἠμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. και εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ· και Κύριος παρεβίβασε το ἀμάρτημά σου, ου μη ἀποθάνης· 14 πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τους ἐχθρούς Κυρίου εν τῷ ρήματι τούτῳ, και γε ο υἱος σου ο τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται. 15 και ἀπῆλθε Νάθαν εις τον οἶκον αυτού. και ἔθραυσε Κύριος το παιδίον, ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Ουρίου του Χετταίου τῷ Δαυίδ, και ἠρρώστησε. 16 και ἐζήτησε Δαυὶδ τον Θεόν περὶ του παιδαρίου, και ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν και εἰσήλθε και ἠελίσθη εν σάκκῳ ἐπὶ της γῆς. 17 και ἀνέστησαν ἐπ' αυτόν οι πρεσβύτεροι του οἴκου αυτού ἐγείραι αυτόν ἀπὸ της γῆς, και ουκ ἠθέλησε και ου συνέφαγεν αυτοῖς ἄρτον. 18 και ἐγένετο εν τη ἡμέρα τη ἐβδόμῃ και ἀπέθανε το παιδάριον· και ἐφοβήθησαν οι δούλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκε το παιδάριον, ὅτι εἶπαν· ἰδοὺ εν τῷ το παιδάριον ἐτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αυτόν, και ουκ εἰσήκουσε της φωνῆς ἡμῶν· και Πῶς εἰπῶμεν πρὸς αυτόν ὅτι τέθνηκε το παιδάριον; και ποιῆσει κακά. 19 και συνήκε Δαυὶδ ὅτι οι παῖδες αυτού ψιθυρίζουσι, και ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε το παιδάριον· και εἶπε Δαυὶδ πρὸς τους παῖδας αυτού· εἰ τέθνηκε το παιδάριον; και εἶπαν· τέθνηκε. 20 και ἀνέστη Δαυὶδ εκ της γῆς και ἐλούσατο και ἠλείψατο και ἤλλαξε τα ἱμάτια αυτού και εἰσήλθεν εις τον οἶκον του Θεοῦ και προσεκόνησεν αὐτῷ· και εἰσήλθεν εις τον οἶκον αυτού, και ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν και παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, και ἔφαγε. 21 και εἶπαν οι παῖδες αυτού πρὸς αυτόν· τι το ρῆμα τούτο, ὃ ἐποίησας ἐνεκα του παιδαρίου; ἐτι ζώντος ἐνήστευες και ἐκλαῖες και ἠγρῶπνεις, και ἠνικά ἀπέθανε το παιδάριον, ἀνέστης και ἔφαγες ἄρτον και πέπωκας; 22 και εἶπε Δαυὶδ· εν τῷ το παιδάριον ἐτι ζῆν ἐνήστευσα και ἐκλαυσα, ὅτι εἶπα· τις οἶδεν ει ἐλεήσει με Κύριος και

ζήσεται το παιδάριον; 23 και νυν τέθνηκεν· ινατί τούτο εγώ νηστεύω; μη δυνήσομαι επιστρέψαι αυτόν έτι; εγώ πορεύσομαι προς αυτόν, και αυτός ουκ αναστρέψει προς με. 24 και παρεκάλεσε Δαυίδ Βηρσαβεέ την γυναίκα αυτού και εισήλθε προς αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής και συνέλαβε και έτεκεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σαλωμών, και Κύριος ηγάπησεν αυτόν. 25 και απέστειλεν εν χειρί Νάθαν του προφήτου, και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιεδεδί, ένεκεν Κυρίου.

26 Και επολέμησεν Ιωάβ εν Ραββάθ υιών Αμμών και κατέλαβε την πόλιν της βασιλείας. 27 και απέστειλεν Ιωάβ αγγέλους προς Δαυίδ και είπεν· επολέμησα εν Ραββάθ και κατελαβόμην την πόλιν των υδάτων· 28 και νυν συνάγαγε το κατάλοιπον του λαού και παρέμβαλε επί την πόλιν και προκαταλαβού αυτήν, ίνα μη προκαταλάβωμαι εγώ την πόλιν και κληθή το όνομά μου επ' αυτήν. 29 και συνήγαγε Δαυίδ πάντα τον λαόν και επορεύθη εις Ραββάθ και επολέμησεν εν αυτη και κατελάβετο αυτήν. 30 και έλαβε τον στέφανον Μολχόμ του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού, και ο σταθμός αυτού τάλαντον χρυσιου και λίθου τιμίου, και ην επί της κεφαλής Δαυίδ· και σκύλα της πόλεως εξήνευκε πολλά σφόδρα. 31 και τον λαόν τον όντα εν αυτη εξήγαγε και έθηκεν εν τω πρίονι και εν τοις τριβόλοις τοις σιδηροίς και υποτομεύσι σιδηροίς και διήγαγεν αυτούς δια του πλινθείου· και ούτως εποίησε πάσαις ταις πόλεσιν υιών Αμμών. και επέστρεψε Δαυίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ εγενήθη μετά ταύτα και τω Αβεσσαλώμ υιω Δαυίδ αδελφή καλή τω είδει σφόδρα, και όνομα αυτη Θημάρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμνών υιος Δαυίδ. 2 και εθλίβετο Αμνών ωστε αρρωστειν δια Θημάρ την αδελφήν αυτού, ότι παρθένος ην αύτη, και υπέρογκον εν οφθαλμοίς Αμνών του ποιήσαι τι αυτη. 3 και ην τω Αμνών εταίρος, και όνομα αυτω Ιωναδάβ, υιος Σαμαά του αδελφού Δαυίδ· και Ιωναδάβ ανήρ σοφός σφόδρα. 4 και είπεν

αυτω · τι σοι ότι συ ούτως ασθενής, υιε του βασιλέως, το πρωϊ πρωϊ; ουκ απαγγέλλεις μοι; και ειπεν αυτω Αμνών · Θημάρ την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου εγώ αγαπώ. 5 και ειπεν αυτω Ιωναδάβ · κοιμήθητι επί της κοίτης σου και μαλακίσθητι, και εισελεύσεται ο πατήρ σου του ιδείν σε, και ερείς προς αυτόν · ελθέτω δη Θημάρ η αδελφή μου και ψωμισάτω με και ποιησάτω κατ' οφθαλμούς μου βρώμα, όπως ιδω και φάγω εκ των χειρών αυτής. 6 και εκοιμήθη Αμνών και ηρώσησε, και εισήλθεν ο βασιλεύς ιδείν αυτόν, και ειπεν Αμνών προς τον βασιλέα · ελθέτω δη Θημάρ η αδελφή μου προς με και κολλυρισάτω εν οφθαλμοίς μου δύο κολλυρίδας, και φάγομαι εκ της χειρός αυτής. 7 και απέστειλε Δαυίδ προς Θημάρ εις τον οίκον λέγων · πορεύθητι δη εις τον οίκον του αδελφού σου και ποιήσον αυτω βρώμα. 8 και επορεύθη Θημάρ εις τον οίκον Αμνών αδελφού αυτής, και αυτός κοιμώμενος. και έλαβε το σταίς και εφύρασε και εκολύρισε κατ' οφθαλμούς αυτού και ήψησε τας κολλυρίδας · 9 και έλαβε το τήγανον και κατεκένωσεν ενώπιον αυτού, και ουκ ηθέλησε φαγειν. και ειπεν Αμνών · εξαγάγετε πάντα άνδρα από επάνωθεν μου · και εξήγαγον πάντα άνδρα επάνωθεν αυτού. 10 και ειπεν Αμνών προς Θημάρ · εισένεγκε το βρώμα εις το ταμειον, και φάγομαι εκ της χειρός σου. και έλαβε Θημάρ τας κολλυρίδας, ας εποίησε, και εισήνεγκε τω Αμνών αδελφω αυτής εις τον κοιτώνα 11 και προσήγαγεν αυτω του φαγειν, και επελάβετο αυτής και ειπεν αυτη · δεύρο κοιμήθητι μετ' εμού, αδελφή μου. 12 και ειπεν αυτω · μη, αδελφέ μου · μη ταπεινώσης με, διότι συ ποιηθήσεται ούτως εν Ισραήλ, μη ποιήσης την αφροσύνην ταύτην · 13 και εγώ που αποίσω το όνειδός μου; και συ έση ως εις των αφρόνων εν Ισραήλ · και νυν λάλησον δη προς τον βασιλέα, ότι συ μη κώλυση με από σου. 14 και ουκ ηθέλησεν Αμνών του ακούσαι της φωνής αυτής και εκραταίωσεν υπέρ αυτήν και εταπεινώσεν αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής. 15 και εμίσησεν αυτήν Αμνών μίσος μέγα σφόδρα, ότι μέγα το μίσος, ό εμίσησεν αυτήν υπέρ την αγάπην, ην ηγάπησεν αυτήν. και ειπεν αυτη Αμνών · ανάστηθι και πορεύου. 16 και ειπεν αυτω Θημάρ · μη, αδελφέ, ότι μεγάλη η κακία η εσχάτη υπέρ την πρώτην, ην εποίησας μετ' εμού του εξαποστείλαί με. και ουκ ηθέλησεν Αμνών ακούσαι της φωνής αυτής. 17 και εκάλεσε το παιδάριον αυτού τον προεστηκότα του οίκου και ειπεν αυτω · εξαποστείλατε δη ταύτην απ' εμού έξω και απόκλεισον την θύραν οπίσω αυτής. 18 και επ' αυτής ην χιτών καρπωτός, ότι ούτως ενεδιδύσκοντο αι θυγατέρες του βασιλέως αι παρθένοι τους επενδύτας αυτών · και εξήγαγεν

αυτήν ο λειτουργός αυτού έξω και απέκλεισε την θύραν οπίσω αυτής. 19 και έλαβε Θημάρ σποδόν και επέθηκεν επί την κεφαλήν αυτής και τον χιτώνα τον καρπιωτόν τον επ' αυτής διέρρηξε και επέθηκε τας χείρας αυτής επί την κεφαλήν αυτής και επορευθή πορευομένη και κράζουσα. 20 και είπε προς αυτήν Αβεσσαλώμ ο αδελφός αυτής· μη Αμνών ο αδελφός σου εγένετο μετά σου; και νυν, αδελφή μου, κώφευσον, ότι αδελφός σου εστι· μη θής την καρδιαν σου του λαλήσαι το ρήμα τούτο. και εκάθισε Θημάρ χηρεύουσα εν τω οίκω Αβεσσαλώμ του αδελφού αυτής. 21 και ήκουσεν ο βασιλεύς Δαυίδ πάντας τους λόγους τούτους και εθυμώθη σφόδρα· και ουκ ελύπησε το πνεύμα Αμνών του υιού αυτού, ότι ηγάπα αυτόν, ότι πρωτότοκος αυτού ην. 22 και ουκ ελάλησεν Αβεσσαλώμ μετά Αμνών από πονηρού έως αγαθού, ότι εμίσει Αβεσσαλώμ τον Αμνών επί λόγου, ου εταπείνωσε Θημάρ την αδελφήν αυτού.

23 Και εγένετο εις διετηρίδα ημερών και ήσαν κείροντες τω Αβεσσαλώμ εν Βελασώρ τη εχόμενα Εφραϊμ, και εκάλεσεν Αβεσσαλώμ πάντας τους υιούς του βασιλέως. 24 και ήλθεν Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα και είπεν· ιδού δη κείρουσι τω δούλω σου, πορευθήτω δη ο βασιλεύς και οι παιδες αυτού μετά του δούλου σου. 25 και είπεν ο βασιλεύς προς Αβεσσαλώμ· μη δη, υιε μου, μη πορευθώμεν πάντες ημείς, και ου μη καταβαρυνθώμεν επί σε. και εβιάσατο αυτόν, και ουκ ηθέλησε του πορευθήναι και ευλόγησεν αυτόν. 26 και είπεν Αβεσσαλώμ προς αυτόν· και ει μη, πορευθήτω δη μεθ' ημών Αμνών ο αδελφός μου. και είπεν αυτω ο βασιλεύς· ινατί πορευθή μετά σου; 27 και εβιάσατο αυτόν Αβεσσαλώμ, και απέστειλε μετ' αυτού τον Αμνών και πάντας τους υιούς του βασιλέως. και εποίησεν Αβεσσαλώμ πότον κατά τον πότον του βασιλέως. 28 και ενετείλατο Αβεσσαλώμ τοις παιδαρίοις αυτού λέγων· ιδετε ως αν αγαθυνθή η καρδια Αμνών εν τω οίνω και είπω προς υμάς· πατάξατε τον Αμνών, και θανατώσατε αυτόν· μη φοβηθήτε, ότι ουχί εγώ ειμι ο εντελλόμενος υμίν; ανδρίζεσθε και γίνεσθε εις υιούς δυνάμεως. 29 και εποίησαν τα παιδάρια Αβεσσαλώμ τω Αμνών καθά ενετείλατο αυτοίς Αβεσσαλώμ. και ανέστησαν πάντες οι υιοί του βασιλέως και επεκάθισαν ανήρ επί την ημίονον αυτού και έφυγαν. 30 και εγένετο αυτών όντων εν τω οδω και η ακοή ήλθε προς Δαυίδ λέγων· επάταξεν Αβεσσαλώμ πάντας τους υιούς του βασιλέως, και ου κατελείφθη εξ αυτών ουδέ εις. 31 και ανέστη ο βασιλεύς και διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και εκοιμήθη επί την γην, και πάντες οι παιδες αυτού οι

περιστώτες αυτώ διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών. 32 και απεκρίθη Ιωναδάβ υιος Σαμαά αδελφού Δαβίδ και εἶπε· μη εὐπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοῦ υιοῦς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλώμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· 33 καὶ νυν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων· πάντες οἱ υιοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε. 34 καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ. καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευράς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν· ἄνδρας εὗρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνῆν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους. 35 καὶ εἶπεν Ἰωναδάβ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ οἱ υιοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο. 36 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υιοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν, καὶ γέ ο βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα. 37 καὶ Ἀβεσσαλώμ ἐφυγε καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμί υἱὸν Ἐμιούδ βασιλέα Γεδσοῦρ εἰς γῆν Μαχάδ. καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαβίδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. 38 καὶ Ἀβεσσαλώμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία. 39 καὶ ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελθεῖν ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνὼν ὅτι ἀπέθανε.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ. 2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκωέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· πένθησον δὴ καὶ ἐνδύσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔση ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς 3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. 4 καὶ εἰσήλθεν ἡ

γυνή η Θεκωίτις προς τον βασιλέα και έπεσεν επί πρόσωπον αυτής εις την γην και προσεκύνησεν αυτω και ειπε · σώσον, βασιλεύ, σώσον. 5 και ειπε προς αυτήν ο βασιλεύς · τι εστί σοι; η δε ειπε · και μάλα γυνή χήρα εγώ ειμι, και απέθανεν ο ανήρ μου. 6 και γε τη δούλη σου δύο υιοί, και εμαχέσαντο αμφοτέροι εν τω αγρω, και ουκ ην ο εξαιρούμενος ανά μέσον αυτών, και έπαισεν ο εις τον ένα αδελφόν αυτου και εθανάτωσεν αυτόν. 7 και ιδού επανέστη όλη η πατριά προς την δούλην σου και ειπαν · δος τον παισαντα τον αδελφόν αυτου και θανατώσομεν αυτόν αντί της ψυχής του αδελφού αυτου, ου απέκτεινε, και εξαρούμεν και γε τον κληρονόμον υμών · και οβέσουςι τον άνθρακά μου τον καταλειφθέντα, ωστε μη θέσθαι τω ανδρί μου κατάλειμμα και όνομα επί προσώπου της γης. 8 και ειπεν ο βασιλεύς προς την γυναίκα · υγιαίνουσα βάδιζε εις τον οίκόν σου, καγώ εντελούμαι περι σου. 9 και ειπεν η γυνή η Θεκωίτις προς τον βασιλέα · επ' εμέ, κύριέ μου βασιλεύ, η ανομία και επί τον οίκον του πατρός μου, και ο βασιλεύς και ο θρόνος αυτου αθως. 10 και ειπεν ο βασιλεύς · τις ο λαλών προς σε; και άξεις αυτόν προς εμέ, και ου προσθήσει έτι άψασθαι αυτου. 11 και ειπε · μνημονευσάτω δη ο βασιλεύς τον Κύριον Θεόν αυτου πληθυνθήναι αγχιστέα του αίματος του διαφθείραι και ου μη εξάρωσι τον υιόν μου · και ειπε · ζη Κύριος, ει πεσειται από της τριχός του υιού σου επί την γην. 12 και ειπεν η γυνή · λαλησάτω δη η δούλη σου προς τον κύριόν μου βασιλέα ρήμα. και ειπε · λάλησον. 13 και ειπεν η γυνή · ινατί ελογίσω τοιοúτο επί λαόν Θεού; ή εκ στόματος του βασιλέως ο λόγος ουτός ως πλημμέλεια του μη επιστρέψαι τον βασιλέα τον εξωσμένον αυτου; 14 ότι θανάτω αποθανούμεθα, και ωσπερ το ύδωρ το καταφερόμενον επί της γης, ό ου συναχθήσεται · και λήψεται ο Θεός ψυχήν, και λογιζόμενος του εξώσαι απ' αυτου εξεωσμένον. 15 και νυν ό ήλθον λαλήσαι προς τον βασιλέα τον κύριόν μου το ρήμα τούτο, ότι όψεται με ο λαός, και ερεί η δούλη σου · λαλησάτω δη προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, ειπως ποιήσει ο βασιλεύς το ρήμα της δούλης αυτου · 16 ότι ακούσει ο βασιλεύς · ρυσάσθω την δούλην αυτου εκ χειρός του ανδρός του ζητούντος εξάραί με και τον υιόν μου από κληρονομίας Θεού. 17 και ειπεν η γυνή · ειη δη ο λόγος του κυρίου μου του βασιλέως εις θυσίαν, ότι καθώς άγγελος Θεού, ουτως ο κύριός μου ο βασιλεύς του ακούειν το αγαθόν και το πονηρόν, και Κύριος ο Θεός σου έσται μετά σου. 18 και απεκρίθη ο βασιλεύς και ειπε προς την γυναίκα · μη δη κρύψης απ' εμού ρήμα, ό εγώ επερωτώ σε. και ειπεν η γυνή · λαλησάτω δη ο κύριός μου ο βασιλεύς. 19 και ειπεν ο βασιλεύς · μη η χείρ Ιωάβ

εν παντί τούτω μετά σου; και είπεν η γυνή τω βασιλεί· ζη η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεύ, ει έστιν εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά εκ πάντων, ων ελάλησεν ο κύριός μου ο βασιλεύς, ότι ο δούλός σου Ιωάβ αυτός ενετείλατό μοι, και αυτός έθετο εν τω στόματι της δούλης σου πάντας τους λόγους τούτους· 20 ένεκεν του περιελθείν το πρόσωπον του ρήματος τούτου εποίησεν ο δούλός σου Ιωάβ τον λόγον τούτον, και ο κύριός μου σοφός καθώς σοφία αγγέλου του Θεού του γνώναι πάντα τα εν τη γη. 21 και είπεν ο βασιλεύς προς Ιωάβ· ιδού δη εποίησά σοι κατά τον λόγον σου τούτον· πορεύου, επίστρεψον το παιδάριον τον Αβεσσαλώμ. 22 και έπεσεν Ιωάβ επί πρόσωπον αυτού επί την γην και προσεκόνησε και ευλόγησε τον βασιλέα, και είπεν Ιωάβ· σήμερον έγνω ο δούλός σου ότι εύρον χάριν εν οφθαλμοίς σου, κύριέ μου βασιλεύ, ότι εποίησεν ο κύριός μου ο βασιλεύς τον λόγον του δούλου αυτού. 23 και ανέστη Ιωάβ και επορεύθη εις Γεδσοούρ και ήγαγε τον Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ. 24 και είπεν ο βασιλεύς· αποστραφήτω εις τον οίκον αυτού και το πρόσωπόν μου μη βλεπέτω και απέστρεψεν Αβεσσαλώμ εις τον οίκον αυτού και το πρόσωπον του βασιλέως ουκ είδε. 25 και ως Αβεσσαλώμ ουκ ην ανήρ εν παντί Ισραήλ αινετός σφόδρα, από ίχνους ποδός αυτού και έως κορυφής αυτού ουκ ην εν αυτω μώμος. 26 και εν τω κείρεσθαι αυτόν την κεφαλήν αυτού -και εγένετο απ' αρχής ημερών εις ημέρας, ως αν εκείρετο, ότι κατεβαρύνετο επ' αυτόν- και κειρόμενος αυτήν έστησε την τρίχα της κεφαλής αυτού διακοσίους σίκλους εν τω σίκλω τω βασιλικω. 27 και ετέχθησαν τω Αβεσσαλώμ τρεις υιοί και θυγάτηρ μία, και όνομα αυτη Θημάρ· αυτη ην γυνή καλή σφόδρα και γίνεται γυνή τω Ροβοάμ υιω Σαλωμών και τικτει αυτω τον Αβιά. 28 και εκάθισεν Αβεσσαλώμ εν Ιερουσαλήμ δύο έτη ημερών, και το πρόσωπον του βασιλέως ουκ είδε. 29 και απέστειλεν Αβεσσαλώμ προς Ιωάβ αποστείλαι αυτόν προς τον βασιλέα, και ουκ ηθέλησεν ελθειν προς αυτόν· και απέστειλεν εκ δευτέρου προς αυτόν, και ουκ ηθέλησε παραγενέσθαι. 30 και είπεν Αβεσσαλώμ προς τους παιδας αυτού· ιδετε, η μερίς εν αγρω του Ιωάβ εχόμενά μου, και αυτω εκεί κριθαί, πορεύεσθε και εμπρήσατε αυτήν εν πυρί· και ενέπρησαν οι παιδες Αβεσσαλώμ την μερίδα. και παραγίνονται οι δούλοι Ιωάβ προς αυτόν διερρηχότες τα ιμάτια αυτών και είπον· ενεπύρισαν οι δούλοι Αβεσσαλώμ την μερίδα εν πυρί. 31 και ανέστη Ιωάβ και ήλθε προς Αβεσσαλώμ εις τον οίκον και είπε προς αυτόν· ινατί ενεπύρισαν οι παιδές σου την μερίδα την εμήν εν πυρί; 32 και είπεν Αβεσσαλώμ προς Ιωάβ· ιδού απέστειλα προς σε λέγων· ήκε

ώδε, και αποστειλώ σε προς τον βασιλέα λέγων · ινατί ήλθον εκ Γεδσούρ; αγαθόν μοι ην είναι εκεί · και νυν ιδού το πρόσωπον του βασιλέως ουκ είδον · ει δε εστιν εν εμοί αδικία, και θανάτωσόν με. 33 και εισήλθεν Ιωάβ προς τον βασιλέα, και απήγγειλεν αυτω, και εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ. και εισήλθε προς τον βασιλέα και προσεκόνησεν αυτω και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού επί την γην κατά πρόσωπον του βασιλέως, και κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον Αβεσσαλώμ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και εποίησεν εαυτω Αβεσσαλώμ άρματα και ίππους και πενήκοντα άνδρας παρατρέχειν έμπροσθεν αυτού. 2 και ώρθρισεν Αβεσσαλώμ και έστη ανά χείρας της οδού της πύλης και εγένετο πας ανήρ, ω εγένετο κρίσις, ήλθε προς τον βασιλέα εις κρίσιν, και εβόησε προς αυτόν Αβεσσαλώμ και έλεγεν αυτω · εκ ποίας πόλεως συ ει; και είπεν · εκ μίας φυλών Ισραήλ ο δούλος σου. 3 και είπε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ · ιδού οι λόγοι σου αγαθοί και εύκολοι, και ο ακούων ουκ έστι σοι παρά του βασιλέως. 4 και είπεν Αβεσσαλώμ · τις με καταστήσει κριτήν εν τη γη, και επ' εμέ ελεύσεται πας ανήρ, ω εάν ή αντιλογία και κρίσις, και δικαιώσω αυτόν; 5 και εγένετο εν τω εγγίζειν άνδρα του προσκυνήσαι αυτω και εξέτεινε την χείρα αυτού και επελαμβάνετο αυτού και κατεφίλησεν αυτόν. 6 και εποίησεν Αβεσσαλώμ κατά το ρήμα τούτο παντί Ισραήλ τοις παραγινομένοις εις κρίσιν προς τον βασιλέα, και ιδιοποιείτο Αβεσσαλώμ την καρδιαν ανδρών Ισραήλ. 7 και εγένετο από τέλους τεσσαράκοντα ετών και είπεν Αβεσσαλώμ προς τον πατέρα αυτού · πορεύσομαι δη και αποτίσω τας ευχάς μου, ας ηυξάμην τω Κυρίω εν Χεβρών · 8 ότι ευχήν ηύξατο ο δούλος σου εν τω οικειν με εν Γεδσούρ εν Συρία λέγων · εάν επιστρέφων επιστρέψη με Κύριος εις Ιερουσαλήμ, και λατρεύσω τω Κυρίω. 9 και είπεν αυτω ο βασιλεύς · βάδιζε εις ειρήνην · και αναστάς επορεύθη εις Χεβρών. 10 και απέστειλεν Αβεσσαλώμ κατασκόπους εν πάσαις φυλαίς Ισραήλ λέγων · εν τω ακούσαι υμάς την φωνήν της κερατινης και ερείτε ·

βεβασίλευκε βασιλεύς Αβεσσαλώμ εν Χεβρών. 11 και μετά Αβεσσαλώμ επορευύθησαν διακόσιοι άνδρες εξ Ιερουσαλήμ κλητοί και πορευόμενοι τη απλότητι αυτών και ουκ έγνωσαν παν ρήμα. 12 και απέστειλεν Αβεσσαλώμ και εκάλεσε τον Αχιτόφελ τον Γελμωνάιον τον σύμβουλον Δαυίδ εκ της πόλεως αυτού εκ Γωλά εν τω θυσιάζειν αυτόν. και εγένετο σύστρεμμα ισχυρόν, και ο λαός ο πορευόμενος και πολύς μετά Αβεσσαλώμ. 13 και παρεγένετο ο απαγγέλλων προς Δαυίδ λέγων· εγενήθη η καρδια ανδρών Ισραήλ οπίσω Αβεσσαλώμ. 14 και ειπε Δαυίδ πάσι τοις παισίν αυτού τοις μετ' αυτού τοις εν Ιερουσαλήμ· ανάστητε και φύγωμεν, ότι ουκ έστιν ημίν σωτηρία από προσώπου Αβεσσαλώμ· ταχύνετε του πορευθήναι, ίνα μη ταχύνη και καταλάβη ημάς και εξώση εφ' ημάς την κακίαν και πατάξη την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. 15 και ειπον οι παίδες του βασιλέως προς τον βασιλέα· κατά πάντα, όσα αιρείται ο κύριος ημών ο βασιλεύς, ιδού οι παίδές σου. 16 και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο οίκος αυτού τοις ποσίν αυτών· και αφήκεν ο βασιλεύς δέκα γυναίκας των παλλακών αυτού φυλάσσειν τον οίκον. 17 και εξήλθεν ο βασιλεύς και πάντες οι παίδες αυτού πεζή και έστησαν εν οίκω τω μακράν. 18 και πάντες οι παίδες αυτού ανά χείρα αυτού παρήγον και πας Χελεθί και πας ο Φελεθί και έστησαν επί της ελαιας εν τη ερήμω· και πας ο λαός παρεπορευέτο εχόμενος αυτού και πάντες οι περι αυτόν και πάντες οι αδροι και πάντες οι μαχηταί εξακόσιοι άνδρες, και παρήσαν επί χείρα αυτού· και πας ο Χελεθί και πας ο Φελεθί και πάντες οι Γεθθαιοι, οι εξακόσιοι άνδρες οι ελθόντες τοις ποσίν αυτών εκ Γεθ, πορευόμενοι επί πρόσωπον του βασιλέως. 19 και ειπεν ο βασιλεύς προς Εθθί τον Γεθθαιον· ινατί πορευή και συ μεθ' ημών; επιστρεφε και οικει μετά του βασιλέως, ότι ξένος ει συ και ότι μετώκησας συ εκ του τόπου σου. 20 ει εχθές παραγέγονας, και σήμερα κινήσω σε μεθ' ημών; και γε μεταναστήσεις τον τόπον σου; εχθές η εξέλευσις σου, και σήμερα μετακινήσω σε μεθ' ημών του πορευθήναι; και εγώ πορευόσομαι ου εάν εγώ πορευθώ. επιστρέφου και επιστρεψον τους αδελφούς σου μετά σου, και Κύριος ποιήσει μετά σου έλεος και αλήθειαν. 21 και απεκρίθη Εθθί τω βασιλεί και ειπε· ζη Κύριος και ζη ο κύριός μου ο βασιλεύς, ότι εις τον τόπον, ου εάν ή ο κύριός μου, και εάν εις θάνατον και εάν εις ζωήν, ότι εκεί έσται ο δούλός σου. 22 και ειπεν ο βασιλεύς προς Εθθί· δεύρο και διάβαινε μετ' εμού· και παρήλθεν Εθθί ο Γεθθαιός και ο βασιλεύς και πάντες οι παίδες αυτού και πας ο όχλος ο μετ' αυτού. 23 και πάσα η γη έκλαιε φωνή μεγάλη. και πας ο λαός παρεπορευόντο εν

τω χειμάρρω των Κέδρων, και ο βασιλεύς διέβη τον χειμάρρουν Κέδρων και πας ο λαός και ο βασιλεύς παρεπορεύοντο επί πρόσωπον οδοῦ την ἔρημον. 24 και ιδού και γε Σαδώκ και πάντες οι Λευίται μετ' αυτού αίροντες την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου από Βαιθάρ και ἔστησαν την κιβωτόν του Θεοῦ. και ανέβη Αβιάθαρ, ἕως επαύσατο πας ο λαός παρελθὲν εκ της πόλεως. 25 και εἶπεν ο βασιλεύς προς τον Σαδώκ· ἀπόστρεψον την κιβωτόν του Θεοῦ εις την πόλιν· εἴν εἶρω χάριν εν οφθαλμοῖς Κυρίου, και επιστρέψει με και δείξει μοι αὐτήν και την ευπρέπειαν αὐτῆς. 26 και εἴν εἶπη οὕτως· ουκ ἠθέληκα εν σοί, ιδού εγώ εἰμι, ποιείτω μοι κατά το αγαθόν εν οφθαλμοῖς αὐτοῦ. 27 και εἶπεν ο βασιλεύς τῷ Σαδώκ τῷ ἱερεῖ· ἴδετε, συ επιστρέφεις εις την πόλιν εν ειρήνῃ, και Αχιμάας ο υἱος σου και Ἰωνάθαν ο υἱος Αβιάθαρ οι δύο υἱοὶ υμῶν μετ' υμῶν· 28 ἴδετε, εγώ εἰμι στρατεύομαι εν Αραβῶθ της ἐρήμου ἕως του ελθὲν ρῆμα παρ' υμῶν του ἀπαγγεῖλαί μοι. 29 και ἀπέστρεψε Σαδώκ και Αβιάθαρ την κιβωτόν του Θεοῦ εις Ἰερουσαλήμ και ἐκάθισεν ἐκεῖ. 30 και Δαυὶδ ἀνέβαινεν εν τη ἀναβάσει των ελαιῶν ἀναβαίνων και κλαίων και την κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, και αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος, και πας ο λαός ο μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνήρ την κεφαλὴν αὐτοῦ και ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες και κλαίοντες. 31 και ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες· και Αχιτόφελ εν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλώμ· και εἶπε Δαυὶδ· διασκέδασον δη την βουλήν Αχιτόφελ, Κύριε ο Θεός μου. 32 και ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως του Ρῶς, συ προσεκόννησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ, και ιδού εις ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ο ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διερρηχῶς τον χιτῶνα αὐτοῦ και γη ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτοῦ. 33 και εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· εἴν μεν διαβῆς μετ' ἐμοῦ, και ἔση ἐπ' ἐμέ εις βάσταγμα· 34 και εἴν επιστρέψης ἐπὶ την πόλιν, και ερεῖς τῷ Αβεσσαλώμ· διεληλύθασιν οι ἀδελφοί σου, και ο βασιλεύς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ο πατήρ σου, και νυν παις σου εἰμι, βασιλεύ, ἔασόν με ζῆσαι, παις του πατρός σου ἤμην τότε και ἀρτίως, και νυν εγώ δούλος σός· και διασκεδάσεις μοι την βουλήν Αχιτόφελ. 35 και ιδού ἐκεῖ μετὰ σου Σαδώκ και Αβιάθαρ οι ἱερεῖς, και ἔσται παν ρῆμα, ὃ εἴν ἀκούσης ἐξ οἴκου του βασιλέως, και ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδώκ και τῷ Αβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν. 36 ιδού ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Αχιμάας υἱος τῷ Σαδώκ και Ἰωνάθαν υἱος τῷ Αβιάθαρ, και ἀποστελεῖτε εν χειρὶ αὐτῶν προς με παν ρῆμα, ὃ εἴν ἀκούσητε. 37 και εἰσήλθε Χουσί ο ἐταῖρος Δαυὶδ εις την πόλιν, και Αβεσσαλώμ ἀρτι εἰσεπορεύετο εις Ἰερουσαλήμ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ Δαυίδ παρήλθε βραχύ τι από της Ρωός και ιδού Σιβά το παιδάριον Μεμφιβοσθέ εις απαντήν αυτού και ζεύγος όνων επίσεσαγμένων, και επι' αυτοίς διακόσιοι άρτοι και εκατόν σταφίδες και εκατόν φοίνικες και νέβελ οίνου. 2 και είπεν ο βασιλεύς προς Σιβά· τι ταύτά σοι; και είπε Σιβά· τα υποζύγια τη οικία του βασιλέως του επικαθήσθαι, και οι άρτοι και οι φοίνικες εις βρώσιν τοις παιδαρίοις, και ο οίνος πειν τοις εκλελυμένοις εν τη ερήμω. 3 και είπεν ο βασιλεύς· και που ο υιος του κυρίου σου; και είπε Σιβά προς τον βασιλέα· ιδού κάθηται εν Ιερουσαλήμ, ότι είπε· σήμερον επιστρέψουσί μοι οίκος Ισραήλ την βασιλείαν του πατρός μου. 4 και είπεν ο βασιλεύς τω Σιβά· ιδού σοι πάντα, όσα εστί Μεμφιβοσθέ. και είπε Σιβά προσκυνήσας· εύροιμι χάριν εν οφθαλμοίς σου, κύριέ μου βασιλεύ. 5 και ήλθεν ο βασιλεύς Δαυίδ έως Βαουρίμ· και ιδού εκείθεν ανήρ εξεπορεύετο εκ συγγενείας οίκου Σαούλ, και όνομα αυτω Σεμεϊ υιος Γηρά· εξήλθεν εκπορευόμενος και καταρώμενος 6 και λιθάζων εν λίθοις τον Δαυίδ και πάντας τους παιδας του βασιλέως Δαυίδ. και πας ο λαός ην και πάντες οι δυνατοί εκ δεξιών και εξ ευωνόμων του βασιλέως. 7 και ούτως έλεγε Σεμεϊ εν τω καταράσθαι αυτόν· έξελθε, έξελθε ανήρ αιμάτων και ανήρ ο παράνομος· 8 επέστρεψεν επί σε Κύριος πάντα τα αίματα του οίκου Σαούλ, ότι εβασίλευσας αντ' αυτού, και έδωκε Κύριος την βασιλείαν εν χειρί Αβεσσαλώμ του υιού σου· και ιδού συ εν τη κακία σου, ότι ανήρ αιμάτων συ. 9 και είπεν Αβεσσά υιος Σαρουϊας προς τον βασιλέα· ινατί καταράται ο κύων ο τεθνηκώς ούτος τον κύριόν μου τον βασιλέα; διαβήσομαι δη και αφελώ την κεφαλήν αυτού. 10 και είπεν ο βασιλεύς· τι εμοί και υμίν, υιοί Σαρουϊας; άφετε αυτόν και ούτως καταράσθω, ότι Κύριος είπεν αυτω καταράσθαι τον Δαυίδ, και τις ερεί, ως τι εποίησας ούτως; 11 και είπε Δαυίδ προς Αβεσσά και προς πάντας τους παιδας αυτού· ιδού ο υιος μου ο εξελθών εκ της κοιλίας μου ζητεί την ψυχήν μου, και προσέτι νυν ο υιος του Ιεμινί· άφετε αυτόν καταράσθαι, ότι είπεν αυτω Κύριος· 12 είπως ίδοι Κύριος εν τη ταπεινώσει μου και επιστρέψει μοι αγαθά αντί της κατάρας αυτού τη ημέρα ταύτη. 13 και επορεύθη Δαυίδ και πάντες οι άνδρες αυτού εν τη οδω, και Σεμεϊ επορεύετο εκ πλευράς του όρους εχόμενα αυτού

πορευόμενος και καταρώμενος και λιθάζων εν λίθοις εκ πλαγίων αυτού και τω χοϊ πάσων. 14 και ήλθεν ο βασιλεύς και πας ο λαός μετ' αυτού εκλελυμένοι και ανέψυξαν εκεί.

15 Και Αβεσσαλώμ και πας ανήρ Ισραήλ εισήλθον εις Ιερουσαλήμ και Αχιτόφελ μετ' αυτού. 16 και εγενήθη ηνικά ήλθε Χουσί ο αρχιεταίρος Δαβίδ προς Αβεσσαλώμ, και ειπε Χουσί προς Αβεσσαλώμ · ζήτω ο βασιλεύς. 17 και ειπεν Αβεσσαλώμ προς Χουσί · τούτο το έλεός σου μετά του εταίρου σου; ινατί ουκ απήλθες μετά του εταίρου σου; 18 και ειπε Χουσί προς Αβεσσαλώμ · ουχί, αλλά κατόπισθεν ου εξελέξατο Κύριος και ο λαός ούτος και πας ανήρ Ισραήλ, αυτω έσομαι και μετά αυτού καθήσομαι · 19 και το δεύτερον, τίνι εγώ δουλεύσω; ουχί ενώπιον του υιού αυτού; καθάπερ εδούλευσα ενώπιον του πατρός σου, ούτως έσομαι ενώπιόν σου. 20 και ειπεν Αβεσσαλώμ προς Αχιτόφελ · φέρετε εαυτοίς βουλήν τι ποιήσωμεν; 21 και ειπεν Αχιτόφελ προς Αβεσσαλώμ · εισελθε προς τας παλλακάς του πατρός σου, ας κατέλιπε φυλάσσειν τον οίκον αυτού, και ακούσεται πας Ισραήλ ότι κατήσχυνας τον πατέρα σου, και ενισχύσουσιν αι χείρες πάντων των μετά σου. 22 και έπηξαν την σκηνήν τω Αβεσσαλώμ επί το δώμα, και εισήλθεν Αβεσσαλώμ προς τας παλλακάς του πατρός αυτού κατ' οφθαλμούς παντός Ισραήλ. 23 και η βουλή Αχιτόφελ, ην εβουλεύσατο εν ταις ημέραις ταις πρώταις, ον τρόπον επερωτήση τις εν λόγω του Θεού, ούτως πάσα η βουλή του Αχιτόφελ και γε τω Δαβίδ και γε τω Αβεσσαλώμ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ ειπεν Αχιτόφελ προς Αβεσσαλώμ · επιλέξω δη εμαυτω δώδεκα χιλιάδας ανδρών και αναστήσομαι και καταδιώξω οπίσω Δαβίδ την νύκτα · 2 και επελεύσομαι επ' αυτόν, και αυτός κοπιών και εκλελυμένος χερσί, και εκοτήσω αυτόν, και φεύξεται πας ο λαός ο μετ' αυτού, και πατάξω τον βασιλέα μονώτατον · 3 και επιστρέψω πάντα τον λαόν προς σε, ον τρόπον επιστρέφει η νύμφη προς τον άνδρα αυτής · πλήν ψυχήν ανδρός ενός συ ζητείς και παντί τω λαω έσται ειρήνη. 4 και ευθής ο λόγος εν οφθαλμοίς Αβεσσαλώμ και εν οφθαλμοίς

πάντων των πρεσβυτέρων Ισραήλ · 5 και είπεν Αβεσσαλώμ · καλέσατε δη και γε τον Χουσί τον Αραχί, και ακούσωμεν τι εν τω στόματι αυτού και γε αυτού. 6 και εισήλθε Χουσί προς Αβεσσαλώμ · και είπεν Αβεσσαλώμ προς αυτόν λέγων · κατά το ρήμα τούτο ελάλησεν Αχιτόφελ · ει ποιήσομεν κατά τον λόγον αυτού; ει δε μη, συ λάλησον · 7 και είπε Χουσί προς Αβεσσαλώμ · ουκ αγαθή αύτη η βουλή, ην εβουλεύσατο Αχιτόφελ το άπαξ τούτο. 8 και είπε Χουσί · συ οίδας τον πατέρα σου και τους άνδρας αυτού, ότι δυνατοί εισι σφόδρα και κατάπικροι τη ψυχή αυτών, ως άρκος ητεκνωμένη εν αγρω και ως ύς τραχεία εν τω πεδίω, και ο πατήρ σου ανήρ πολεμιστής και ου μη καταλύση τον λαόν · 9 ιδού γαρ αυτός νυν κέκρυπται εν ενί των βουνών ή εν ενί των τόπων, και έσται εν τω επιπεσειν αυτοίς εν αρχή και ακούση ο ακούων και είπη · εγενήθη θραύσις εν τω λαω τω οπίσω Αβεσσαλώμ, 10 και γε αυτός υιος δυνάμεως, ου η καρδια καθώς η καρδια του λέοντος, τηκομένη τακήσεται, ότι οίδε πας Ισραήλ ότι δυνατός ο πατήρ σου και υιοί δυνάμεως οι μετ' αυτού. 11 ότι ούτως συμβουλεύων εγώ συνεβούλευσα, και συναγόμενος συναχθήσεται επί σε πας Ισραήλ από Δάν και έως Βηρσαβεέ ως η άμμος η επί της θαλάσσης εις πλήθος, και το πρόσωπόν σου πορευόμενον εν μέσω αυτών, 12 και ήξομεν προς αυτόν εις ένα των τόπων, ου εάν εύρωμεν αυτόν εκεί, και παρεμβαλούμεν επ' αυτόν, ως πίπτει δρόσος επί την γην, και ουχ υπολειψόμεθα εν αυτω και τοις ανδράσι τοις μετ' αυτού και γε ένα · 13 και εάν εις την πόλιν συναχθή, και λήψεται πας Ισραήλ προς την πόλιν εκείνην σχοινία και συρούμεν αυτήν έως εις τον χειμάρρουν, όπως μη καταλειφθή εκεί μηδέ λίθος. 14 και είπεν Αβεσσαλώμ και πας ανήρ Ισραήλ · αγαθή η βουλή Χουσί του Αραχί υπέρ την βουλήν Αχιτόφελ · και Κύριος ενετείλατο διασκεδάσαι την βουλήν του Αχιτόφελ την αγαθήν, όπως αν επαγάγη Κύριος επί Αβεσσαλώμ τα κακά πάντα. 15 και είπε Χουσί ο του Αραχί προς Σαδώκ και Αβιάθαρ τους ιερείς · ούτως και ούτως συνεβούλευσεν Αχιτόφελ τω Αβεσσαλώμ και τοις πρεσβυτέροις Ισραήλ, και ούτως και ούτως συνεβούλευσα εγώ. 16 και νυν αποστείλατε ταχύ και αναγγείλατε τω Δαβίδ λέγοντες · μη αυλισθής την νύκτα εν Αραβώθ της ερήμου και γε διαβαίνων σπεύσον, μη ποτε καταπειση τον βασιλέα και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού. 17 και Ιωνάθαν και Αχιμάας ειστήκεισαν εν τη πηγή Ρωγήλ, και επορευθή η παιδικη και ανήγγειλεν αυτοίς, και αυτοί πορεύονται και αναγγέλλουσι τω βασιλεί Δαβίδ, ότι ουκ ηδύναντο οφθίναι του εισελθείν εις την πόλιν. 18 και είδεν αυτούς παιδάριον και ανήγγειλε

τω Αβεσσαλώμ, και επορεύθησαν οι δύο ταχέως και εισήλθαν εις οικίαν ανδρός εν Βαουρίμ, και αυτω λάκκος εν τη αυλή, και κατέβησαν εκεί. 19 και έλαβεν η γυνή και διεπέτασε το επικάλυμμα επί πρόσωπον του λάκκου και έψυξεν επ' αυτω αραφώθ, και ουκ εγνώσθη ρήμα. 20 και ήλθαν οι παίδες Αβεσσαλώμ προς την γυναίκα εις την οικίαν και είπαν · που Αχιμάας και Ιωνάθαν; και είπεν αυτοίς η γυνή · παρήλθαν μικρόν του ύδατος, και εξήτησαν και ουχ εύραν και ανέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. 21 εγένετο δε μετά το απελθείν αυτούς και ανέβησαν εκ του λάκκου και επορεύθησαν και απήγγειλαν τω βασιλεί Δαυίδ και είπαν προς Δαυίδ · ανάστητε και διάβητε ταχέως το ύδωρ, ότι ούτως εβουλεύσατο περι υμών Αχιτόφελ. 22 και ανέστη Δαυίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην έως του φωτός του πρωϊ, έως ενός ουκ έλαθεν ος ου διήλθε τον Ιορδάνην. 23 και Αχιτόφελ είδεν ότι ουκ εγενήθη η βουλή αυτού, και επέσαξε την όνον αυτού, και ανέστη και απήλθεν εις τον οίκον αυτού εις την πόλιν αυτού · και ενετείλατο τω οίκω αυτού και απήγγατο και απέθανε και ετάφη εν τω τάφω του πατρός αυτού. 24 και Δαυίδ διήλθεν εις Μαναϊμ, και Αβεσσαλώμ διέβη τον Ιορδάνην αυτός και πας ανήρ Ισραήλ μετ' αυτού. 25 και τον Αμεσσαϊ κατέστησεν Αβεσσαλώμ αντι Ιωάβ επί της δυνάμεως · και Αμεσσαϊ υιος ανδρός και όνομα αυτω Ιοθόρ ο Ισραηλίτης, ούτος εισήλθε προς Αβιγαϊαν θυγατέρα Νάας αδελφήν Σαρουϊας μητρός Ιωάβ. 26 και παρενέβαλε πας Ισραήλ και Αβεσσαλώμ εις την γην Γαλαάδ. 27 και εγένετο ηνικα ήλθε Δαυίδ εις Μαναϊμ, και Ουεσβί υιος Νάας εκ Ραββάθ υιών Αμμών και Μαχίρ υιος Αμιήλ εκ Λωδαβάρ και Βερζελλί ο Γαλααδίτης εκ Ρωγελλίμ 28 ήνεγκαν δέκα κοίτας και αμφιτάπους και λέβητας δέκα και σκεύη κεράμου και πυρούς και κριθάς και άλευρον και άλφιτον και κύαμον και φακόν 29 και μέλι και βούτυρον και πρόβατα και σαφφώθ βοών και προσήνεγκαν τω Δαυίδ και τω λαω τω μετ' αυτού φαγείν, ότι είπαν · ο λαός πεινών και εκλελυμένος και διψών εν τη ερήμω.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ επεσκέψατο Δαβίδ τον λαόν τον μετ' αυτού και κατέστησεν επ' αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους. 2 και απέστειλε Δαβίδ τον λαόν, το τρίτον εν χειρί Ιωάβ και το τρίτον εν χειρί Αβεσσά υιού Σαρουΐας αδελφού Ιωάβ και το τρίτον εν χειρί Εθθί του Γεθθαίου. και είπε Δαβίδ προς τον λαόν · εξελθών εξελεύσομαι και γε εγώ μεθ' υμών. 3 και είπαν · ουκ εξελεύση, ότι εάν φυγή φύγωμεν, ου θήσουσιν εφ' ημάς καρδιαν, και εάν αποθάνωμεν το ήμισυ ημών, ου θήσουσιν εφ' ημάς καρδιαν, ότι συ ως ημείς δέκα χιλιάδες · και νυν αγαθόν ότι έση ημίν εν τη πόλει βοήθεια του βοηθείν. 4 και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς · ό εάν αρέση εν οφθαλμοίς υμών, ποιήσω. και έστη ο βασιλεύς ανά χείρα της πύλης, και πας ο λαός εξεπορεύετο εις εκατοντάδας και εις χιλιάδας. 5 και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Ιωάβ και τω Αβεσσά και τω Εθθί λέγων · φείσασθέ μοι του παιδαρίου του Αβεσσαλώμ · και πας ο λαός ήκουσεν εντελλομένου του βασιλέως πάσι τοις άρχουσιν υπέρ Αβεσσαλώμ, 6 και εξήλθε πας ο λαός εις τον δρυμόν εξεναντίας Ισραήλ, και εγένετο ο πόλεμος εν τω δρυμω Εφραιμ. 7 και έπταισεν εκεί ο λαός Ισραήλ ενώπιον των παιδων Δαβιδ, και εγένετο η θραύσις μεγάλη εν τη ημέρα εκείνη, είκοσι χιλιάδες ανδρών. 8 και εγένετο εκεί ο πόλεμος διεσπαρμένος επί πρόσωπον πάσης της γης, και επλεόνασεν ο δρυμός του καταφαγείν εκ του λαού υπέρ ους κατέφαγεν εν τω λαω η μάχαιρα τη ημέρα εκείνη. 9 και συνήνητησεν Αβεσσαλώμ ενώπιον των παιδων Δαβιδ, και Αβεσσαλώμ ην επιβεβηκώς επί του ημιόνου αυτού, και εισήλθεν ο ημίονος υπό το δάσος της δρυός της μεγάλης, και περιεπλάκη η κεφαλή αυτού εν τη δρυϊ, και εκρεμάσθη ανά μέσον του ουρανού και ανά μέσον της γης, και ο ημίονος υποκάτω αυτού παρήλθε. 10 και είδεν ανήρ εις και ανήγγειλε τω Ιωάβ και είπεν · ιδού εώρακα τον Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εν τη δρυϊ. 11 και είπεν Ιωάβ τω ανδρί τω αναγγέλλοντι αυτω · και ιδού εώρακας · τι ότι ουκ επάταξας αυτόν εκεί εις την γην; και εγώ αν εδεδώκειν σοι δέκα αργυρίου και παραζώνην μίαν. 12 είπε δε ο ανήρ προς Ιωάβ · και εγώ ειμι ίστημι επί τας χείράς μου χιλίους σίκλους αργυρίου, ου μη επιβάλω την χείρά μου επί τον υιόν του βασιλέως, ότι εν τοις ωσίν ημών ενετείλατο ο βασιλεύς σοι και τω Αβεσσά και τω Εθθί λέγων ·

φυλάξατέ μοι το παιδάριον τον Αβεσσαλώμ 13 μη ποιήσαι εν τη ψυχή αυτού άδικον· και πας ο λόγος ου λήσεται από του βασιλέως, και συ στήση εξεναντίας. 14 και ειπεν ο Ιωάβ· τουτο εγώ άρξομαι· ουχ ούτως μενώ ενώπιόν σου. και έλαβεν Ιωάβ τρια βέλη εν τη χειρί αυτού και ενέπηξεν αυτά εν τη καρδια Αβεσσαλώμ έτι αυτού ζώντος εν τη καρδια της δρυός. 15 και εκύκλωσαν δέκα παιδάρια αίροντα τα σκεύη Ιωάβ και επάταξαν τον Αβεσσαλώμ και εθανάτωσαν αυτόν. 16 και εσάλπισεν Ιωάβ εν κερατινή, και απέστρεψεν ο λαός του μη διώκειν οπίσω Ισραήλ, ότι εφείδετο Ιωάβ του λαού. 17 και έλαβε τον Αβεσσαλώμ και έρριψεν αυτόν εις χάσμα μέγα εν τω δρυμω εις τον βόθυνον τον μέγαν και εστήλωσεν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν σφόδρα. και πας Ισραήλ έφυγεν ανήρ εις το σκήνωμα αυτού. 18 και Αβεσσαλώμ έτι ζων έλαβε και έστησεν εαυτω την στήλην, εν ή ελήφθη, και εστήλωσεν αυτήν λαβείν την στήλην την εν τη κοιλάδι του βασιλέως, ότι ειπεν· ουκ έστιν αυτω υιος ένεκα του αναμνήσαι το όνομα αυτού· και εκάλεσε την στήλην Χείρ Αβεσσαλώμ έως της ημέρας ταύτης. 19 και Αχιμάας υιος Σαδώκ ειπε· δράμω δη και ευαγγελιώ τω βασιλεί, ότι έκρινε Κύριος εκ χειρός των εχθρών αυτού. 20 και ειπεν αυτω Ιωάβ· ουκ ανήρ ευαγγελίας συ εν τη ημέρα ταύτη και ευαγγελιή εν ημέρα άλλη, εν δε τη ημέρα ταύτη ουκ ευαγγελιή, ου είνεκεν ο υιος του βασιλέως απέθανε. 21 και ειπεν Ιωάβ τω Χουσι· βαδίσας ανάγγειλον τω βασιλεί όσα είδες· και προσεκύνησε Χουσι τω Ιωάβ και εξήλθε. 22 και προσέθετο έτι Αχιμάας υιος Σαδώκ και ειπε προς Ιωάβ· και έστω ότι δράμω και γε εγώ οπίσω του Χουσι. και ειπεν Ιωάβ· ινατι συ τουτο τρέχεις, υιε μου; δεύρο, ουκ έστι σοι ευαγγέλια εις ωφέλειαν πορευομένω. 23 και ειπε· τι γαρ εάν δράμω; και ειπεν αυτω Ιωάβ· δράμε. και έδραμεν Αχιμάας την οδόν την του Κεχάρ και υπερέβη τον Χουσι. 24 και Δαυιδ εκάθητο ανά μέσον των δύο πυλών. και επορεύθη ο σκοπός εις το δώμα της πύλης προς το τείχος και επήρε τους οφθαλμούς αυτού και ειδε και ιδού ανήρ τρέχων μόνος ενώπιον αυτού 25 και ανεβόησεν ο σκοπός και απήγγειλε τω βασιλεί. και ειπεν ο βασιλεύς· ει μόνος εστιν, ευαγγελια εν τω στόματι αυτού. και επορεύετο πορευόμενος και εγγίζων. 26 και ειδεν ο σκοπός άνδρα έτερον τρέχοντα, και εβόησεν ο σκοπός προς τη πύλη και ειπε· και ιδού ανήρ έτερος τρέχων μόνος. και ειπεν ο βασιλεύς· και γε ούτος ευαγγελιζόμενος. 27 και ειπεν ο σκοπός· εγώ ορω τον δρόμον του πρώτου ως δρόμον Αχιμάας υιού Σαδώκ. και ειπεν ο βασιλεύς· ανήρ αγαθός ούτος και γε εις ευαγγελιαν αγαθήν ελεύσεται. 28 και εβόησεν Αχιμάας και ειπε προς τον

βασιλέα · ειρήνη · και προσεκύνησε τω βασιλεί επί πρόσωπον αυτού επί την γην και είπεν · ευλογητός Κύριος ο Θεός σου, ος απέκλεισε τους άνδρας τους επαραμένους την χείρα αυτών εν τω κυρίω μου τω βασιλεί. 29 και είπεν ο βασιλεύς · ειρήνη τω παιδαρίω τω Αβεσσαλώμ; και είπεν Αχιμάας · είδον το πλήθος το μέγα του αποστειλαι τον δούλον του βασιλέως Ιωάβ και τον δούλον σου, και ουκ έγνων τι εκεί. 30 και είπεν ο βασιλεύς · επίστρεψον, στηλώθητι ώδε · και επεστράφη και έστη. 31 και ιδού ο Χουσί παρεγένετο και είπε τω βασιλεί · ευαγγελισθήτω ο κύριός μου ο βασιλεύς, ότι έκρινέ σοι Κύριος σήμεραν εκ χειρός πάντων των επεγειρομένων επί σε. 32 και είπεν ο βασιλεύς προς τον Χουσί · ει ειρήνη τω παιδαρίω τω Αβεσσαλώμ; και είπεν ο Χουσί · γένοιτο ως το παιδάριον οι εχθροί του κυρίου μου του βασιλέως και πάντες, όσοι επανέστησαν επ' αυτόν εις κακά. 33 και εταράχθη ο βασιλεύς και ανέβη εις το υπερων της πόλης και έκλαυσε · και ούτως είπεν εν τω πορεύεσθαι αυτόν · υιε μου Αβεσσαλώμ, υιε μου, υιε μου Αβεσσαλώμ, τις δώη τον θάνατόν μου αντί σου; εγώ αντί σου, Αβεσσαλώμ, υιε μου υιε μου.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ανηγγέλη τω Ιωάβ λέγοντες · ιδού ο βασιλεύς κλαίει και πενθεί επί Αβεσσαλώμ. 2 και εγένετο η σωτηρία εν τη ημέρα εκείνη εις πένθος παντί τω λαω, ότι ήκουσεν ο λαός εν τη ημέρα εκείνη λέγων, ότι λυπείται ο βασιλεύς επί τω υιω αυτού. 3 και διεκλέπτετο ο λαός εν τη ημέρα εκείνη του εισελθείν εις την πόλιν, καθώς διακλέπτεται ο λαός οι αισχυνόμενοι εν τω αυτούς φεύγειν εν τω πολέμω. 4 και ο βασιλεύς έκρουσε το πρόσωπον αυτού. και έκραξεν ο βασιλεύς φωνή μεγάλη λέγων · υιε μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ υιε μου. 5 και εισήλθεν Ιωάβ προς τον βασιλέα εις τον οίκον και είπε · κατήσχυνας σήμεραν τα πρόσωπα πάντων των δούλων σου των εξαιρουμένων σε σήμεραν και την ψυχήν των υιών σου και των θυγατέρων σου και την ψυχήν των γυναικών σου και των παλλακών σου, 6 του αγαπάν τους μισούντάς σε και μισείν τους αγαπόντάς σε και ανήγγειλας σήμεραν ότι ουκ εισίν οι

άρχοντές σου, ουδέ παίδες· ὅτι ἐγνώκα σήμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλώμ ἐζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί, ὅτι τότε το εὐθές ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 7 και νυν ἀναστάς ἐξέλθε και λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σου τὴν νύκτα ταύτην· και ἐπίγνωθι σεαυτῷ και κακὸν σοι τοῦτο ὑπὲρ παν το κακὸν το ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως του νυν. 8 και ἀνέστη ὁ βασιλεὺς και ἐκάθισεν ἐν τῇ πόλῃ, και πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πόλῃ· και εἰσήλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον του βασιλέως ἐπὶ τὴν πόλιν. και Ἰσραὴλ ἐφυγεν ἀνὴρ εἰς τα σκηνώματα αὐτοῦ.

9 Και ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, και αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, και νυν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς και ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, και ἀπὸ Αβεσσαλώμ· 10 και Αβεσσαλώμ, ὃν ἐχρῖσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ, και νυν ἵνατί ὑμεῖς κωφεύετε του ἐπιστρέψαι τον βασιλέα; και το ρῆμα παντός Ἰσραὴλ ἦλθε προς τον βασιλέα. 11 και ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε προς Σαδώκ και προς Αβιάθαρ τους ἱερεῖς λέγων· λαλήσατε προς τους πρεσβυτέρους Ἰούδα λέγοντες· ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι του ἐπιστρέψαι τον βασιλέα εἰς τον οἶκον αὐτοῦ; και λόγος παντός Ἰσραὴλ ἦλθε προς τον βασιλέα. 12 ἀδελφοὶ μου ὑμεῖς, οστά μου και σάρκες μου ὑμεῖς, ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι του ἐπιστρέψαι τον βασιλέα εἰς τον οἶκον αὐτοῦ; 13 και τῷ Αμεσσαϊ ερεῖτε· οὐχὶ οστοῦν μου και σὰρξ μου συ; και νυν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς και τάδε προσθεῖη, εἰ μὴ ἀρχῶν δυνάμεως ἔση ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ. 14 και ἐκλινε τὴν καρδίαν παντός ἀνδρός Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός, και ἀπέστειλαν προς τον βασιλέα λέγοντες· ἐπιστράφηθι συ και πάντες οἱ δούλοι σου. 15 και ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς και ἦλθεν ἕως του Ἰορδάνου, και ἀνδρες Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλαλα του πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν του βασιλέως διαβιβάσαι τον βασιλέα τον Ἰορδάνην. 16 και ἐτάχυνε Σεμεΐ υἱὸς Γηρά υἱοῦ του Ἰεμινί ἐκ Βαουρίμ και κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν του βασιλέως Δαυὶδ 17 και χίλιοι ἀνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ του Βενιαμίν και Σιβὰ το παιδάριον του οἴκου Σαοὺλ και πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και εἴκοσι δούλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και κατεύθυναν τον Ἰορδάνην ἐμπροσθεν του βασιλέως 18 και ελειτούργησαν τὴν λειτουργίαν του διαβιβάσαι τον βασιλέα, και διέβη ἡ διάβασις του ἐξεγείραι τον οἶκον του βασιλέως και του ποιῆσαι το εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. και

Σεμεΐ υιος Γηρά έπεσεν επί πρόσωπον αυτού ενώπιον του βασιλέως διαβαίνοντος αυτού τον Ιορδάνην 19 και είπε προς τον βασιλέα· μη δη λογισάσθω ο κύριός μου ανομίαν και μη μνησθής όσα ηδίκησεν ο παις σου εν τη ημέρα, ή ο κύριός μου εξεπορεύετο εξ Ιερουσαλήμ, του θέσθαι τον βασιλέα εις την καρδιαν αυτού, 20 ότι έγνω ο δούλός σου ότι εγώ ήμαρτον, και ιδού εγώ ήλθον σήμεραν πρότερος παντός Ισραήλ και οίκου Ιωσήφ του καταβήναί με εις απαντήν του κυρίου μου του βασιλέως. 21 και απεκρίθη Αβεσσά υιος Σαρουΐας και είπε· μη αντί τούτου ου θανατωθήσεται Σεμεΐ, ότι κατηράσατο τον χριστόν Κυρίου; 22 και είπε Δαυΐδ· τι εμοί και υμίν, υιοί Σαρουΐας, ότι γίνεσθέ μοι σήμεραν εις επίβουλον; σήμεραν ου θανατωθήσεται τις ανήρ εξ Ισραήλ, ότι ουκ οίδα ει σήμεραν βασιλεύω εγώ επί τον Ισραήλ. 23 και είπεν ο βασιλεύς προς Σεμεΐ· ου μη αποθάνης· και ώμοσεν αυτω ο βασιλεύς. 24 και Μεμφιβοσθέ υιος υιού Σαούλ κατέβη εις απαντήν του βασιλέως· και ουκ εθεράπευσε τους πόδας αυτού, ουδέ ωνυχίατο, ουδέ εποίησε τον μύστακα αυτού, και τα ιμάτια αυτού ουκ απέπλυνεν από της ημέρας, ης απήλθεν ο βασιλεύς, έως της ημέρας ης αυτός παρεγένετο εν ειρήνη. 25 και εγένετο ότε εισήλθεν εις Ιερουσαλήμ εις απάντησιν του βασιλέως, και είπεν αυτω ο βασιλεύς· τι ότι ουκ επορεύθης μετ' εμού, Μεμφιβοσθέ; 26 και είπε προς αυτόν Μεμφιβοσθέ· κύριέ μου βασιλεύ, ο δούλός μου παρελογισατό με, ότι είπεν ο παις σου αυτω· επίσαξόν μοι την όνον και επιβώ επ' αυτήν και πορεύσομαι μετά του βασιλέως, ότι χωλός ο δούλός σου· 27 και μεθώδευσεν εν τω δούλω σου προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, και ο κύριός μου ο βασιλεύς ως άγγελος του Θεού, και ποιήσον το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου· 28 ότι ουκ ην πας ο οίκος του πατρός μου, αλλ' ή ότι άνδρες θανάτου τω κυρίω μου τω βασιλεί, και έθηκας τον δούλόν σου εν τοις εσθίουσι την τράπεζάν σου· και τι έστι μοι έτι δικαίωμα και του κεκραγέναι με έτι προς τον βασιλέα; 29 και είπεν αυτω ο βασιλεύς· ινατί λαλεις έτι τους λόγους σου; είπον· συ και Σιβά διελείσθε τον αγρόν. 30 και είπε Μεμφιβοσθέ προς τον βασιλέα· και γε τα πάντα λαβέτω μετά το παραγενέσθαι τον κύριόν μου τον βασιλέα εν ειρήνη εις τον οίκον αυτού. 31 και Βερζελλί ο Γαλααδίτης κατέβη εκ Ρωγελλίμ και διέβη μετά του βασιλέως τον Ιορδάνην εκπέμψαι αυτόν τον Ιορδάνην· 32 και Βερζελλί ανήρ πρεσβύτερος σφόδρα, υιος ογδοήκοντα ετών, και αυτός διέθρεψε τον βασιλέα εν τω οικείν αυτόν εν Μαναΐμ, ότι ανήρ μέγας ην σφόδρα. 33 και είπεν ο βασιλεύς προς Βερζελλί· συ διαβήση μετ' εμού, και διαθρέψω το γήράς σου μετ' εμού εν Ιερουσαλήμ. 34 και είπε Βερζελλί

προς τον βασιλέα· πόσαι ημέραι ετών ζωής μου, ότι αναβήσομαι μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ; 35 υιος ογδοήκοντα ετών εγώ ειμι σήμερον· μη γνώσομαι ανά μέσον αγαθού και κακού; ει γεύσεται ο δούλος σου έτι ό φάγομαι ή πίομαι; ή ακούσομαι έτι φωνήν αδόντων και αδουσών; και ινατί έσται έτι ο δούλος σου εις φορτίον επί τον κύριόν μου τον βασιλέα; 36 ως βραχύ διαβήσεται ο δούλος σου τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως· και ινατί ανταποδίδωσί μοι ο βασιλεύς την ανταπόδοσιν ταύτην; 37 καθισάτω δη ο δούλος σου και αποθανούμαι εν τη πόλει μου παρά τω τάφω του πατρός μου και της μητρός μου· και ιδού ο δούλος σου Χαμαάμ διαβήσεται μετά του κυρίου μου του βασιλέως, και ποιήσον αυτω το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου. 38 και είπεν ο βασιλεύς· μετ' εμού διαβήτω Χαμαάμ, καγώ ποιήσω αυτω το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου και πάντα, όσα αν εκλέξη επ' εμοί, ποιήσω σοι. 39 και διέβη πας ο λαός τον Ιορδάνην, και ο βασιλεύς διέβη· και κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον Βερζελλί και ευλόγησεν αυτόν, και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού. 40 και διέβη ο βασιλεύς εις Γάλαλα, και Χαμαάμ διέβη μετ' αυτού, και πας ο λαός Ιούδα διαβαίνοντες μετά του βασιλέως και γε το ήμισυ του λαού Ισραήλ. 41 και ιδού πας ανήρ Ισραήλ παρεγένοντο προς τον βασιλέα και είπε προς τον βασιλέα· τι ότι έκλεψάν σε οι αδελφοί ημών ανήρ Ιούδα και διεβίβασαν τον βασιλέα και τον οίκον αυτού τον Ιορδάνην και πάντες άνδρες Δαυίδ μετ' αυτού; 42 και απεκρίθη πας ανήρ Ιούδα προς άνδρα Ισραήλ και είπαν· διότι εγγίζει προς με ο βασιλεύς· και ινατί ούτως εθυμώθης περί του λόγου τούτου; μη βρώσει εφάγαμεν εκ του βασιλέως, ή δόμα έδωκεν ή άρσιν ήρεν ημίν; 43 και απεκρίθη ανήρ Ισραήλ τω ανδρι Ιούδα και είπε· δέκα χείρές μοι εν τω βασιλεί, και πρωτότοκος εγώ ή συ, και γε εν τω Δαυίδ ειμι υπέρ σε· και ινατί τούτο ύβρισάς με και ουκ ελογίσθη ο λόγος μου πρώτός μοι του επιστρέψαι τον βασιλέα εμοί; και εσκληρύνθη ο λόγος ανδρός Ιούδα υπέρ τον λόγον ανδρός Ισραήλ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ εκεί επικαλούμενος υιος παράνομος, και όνομα αυτω Σαβεέ, υιος Βοχορί ανήρ ο Ιεμινί, και εσάλπισε τη κερατίνη και είπεν · ουκ έστιν ημίν μερίς εν Δαυίδ ουδέ κληρονομία ημίν εν τω υιω Ιεσσαί · ανήρ εις τα σκηνώματά σου, Ισραήλ. 2 και ανέβη πας ανήρ Ισραήλ από όποθεν Δαυίδ οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί. και ανήρ Ιούδα εκολλήθη τω βασιλεί αυτών από του Ιορδάνου και έως Ιερουσαλήμ. 3 και εισήλθε Δαυίδ εις οίκον αυτου εις Ιερουσαλήμ, και έλαβεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς αυτου, ας αφήκε φυλάσσειν τον οίκον, και έδωκεν αυτάς εν οίκω φυλακής και διέθρεψεν αυτάς και προς αυτάς ουκ εισήλθε, και ήσαν συνεχόμεναι έως θανάτου αυτών, χήραι ζώσαι. 4 και είπεν ο βασιλεύς προς Αμεσσαϊ · βόησόν μοι τον άνδρα Ιούδα τρεις ημέρας, συ δε αυτου στήθι. 5 και επορεύθη Αμεσσαϊ του βοήσαι τον Ιούδαν και εχρόνισεν από του καιρου, ου ετάξατο αυτω Δαυίδ. 6 και είπε Δαυίδ προς Αμεσσαϊ · νυν κακοποιήσει ημάς Σαβεέ υιος Βοχορί υπέρ Αβεσσαλώμ, και νυν συ λάβε μετά σεαυτου τους παιδας του κυριου σου και καταδίωξον οπίσω αυτου, μήποτε εαυτω εύρη πόλεις οχυράς και σκιάσει τους οφθαλμούς ημών. 7 και εξήλθον οπίσω αυτου οι άνδρες Ιωάβ και ο Χερεθί και ο Φελεθί και πάντες οι δυνατοί και εξήλθον εξ Ιερουσαλήμ διώξαι οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί. 8 και αυτοί παρά τω λίθω τω μεγάλω τω εν Γαβαών, και Αμεσσαϊ εισήλθεν έμπροσθεν αυτών. και Ιωάβ περιεζωσμένος μανδύαν το ένδυμα αυτου και επ' αυτω εξωσμένος μάχαιραν εξευγμένην επί της οσφύος αυτου εν κολεω αυτής, και η μάχαιρα εξήλθε και έπεσε. 9 και είπεν Ιωάβ τω Αμεσσαϊ · ει υγαινεις συ αδελφέ; και εκράτησεν η χείρ η δεξιά Ιωάβ του πώγωνος Αμεσσαϊ του καταφιλήσαι αυτόν. 10 και Αμεσσαϊ ουκ εφυλάξατο την μάχαιραν την εν τη χειρί Ιωάβ, και έπαισεν αυτόν εν αυτη Ιωάβ εις την ψόαν, και εξεχύθη η κοιλία αυτου εις την γην, και ουκ εδευτέρωσεν αυτω, και απέθανε. και Ιωάβ και Αβεσσαϊ ο αδελφός αυτου εδιώξεν οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί · 11 και ανήρ έστη επ' αυτόν των παιδαριών Ιωάβ και είπε · τις ο βουλόμενος Ιωάβ και τις του Δαυίδ, οπίσω Ιωάβ; 12 και Αμεσσαϊ πεφυρμένος εν τω αίματι εν μέσω της τρίβου, και είδεν ανήρ, ότι ειστήκει πας ο λαός, και απέστρεψε τον Αμεσσαϊ εκ της τρίβου εις αγρόν και επέρριψεν

επ' αυτόν ιμάτιον, καθότι είδε πάντα τον ερχόμενον επ' αυτόν εστηκότα· 13 ηνίκα δε έφθασεν εκ της τρίβου, παρήλθε πας ανήρ Ισραήλ οπίσω Ιωάβ του διώξαι οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορι. 14 και διήλθεν εν πάσαις φυλαίς Ισραήλ εις Αβέλ και εις Βαιθμαχά και πάντες εν Χαρρι, και εξεκκλησιάσθησαν, και ήλθον κατόπισθεν αυτού. 15 και παρεγενήθησαν και επολιόρκουν επ' αυτόν την Αβέλ και Βαιθμαχά και εξέχεαν πρόσχωμα προς την πόλιν, και έστη εν τω προτειχίσματι, και πας ο λαός μετά Ιωάβ ενούσαν καταβαλείν το τείχος. 16 και εβόησε γυνή σοφή εκ του τείχους και είπεν· ακούσατε ακούσατε, είπατε δη προς Ιωάβ· έγγισον έως ώδε, και λαλήσω προς αυτόν. 17 και προσήγγισε προς αυτήν, και είπεν η γυνή· ει συ ει Ιωάβ; ο δε είπεν· εγώ. είπε δε αυτω· άκουσον τους λόγους της δούλης σου. και είπεν Ιωάβ· ακούω εγώ ειμι. 18 και είπε λέγουσα· λόγον ελάλησαν εν πρώτοις λέγοντες· ηρωτημένος ηρωτήθη εν τη Αβέλ και εν Δάν ει εξέλιπον α έθεντο οι πιστοί του Ισραήλ, ερωτώντες επερωτήσουσιν εν Αβέλ, και ούτως ει εξέλιπον. 19 εγώ ειμι ειρηνικά των στηριγμάτων Ισραήλ, συ δε ζητείς θανατώσαι πόλιν και μητρόπολιν εν Ισραήλ· ινατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου; 20 και απεκριθη Ιωάβ, και είπεν· ιλεώς μοι ιλεώς μοι, ει καταποντιώ και ει διαφθερώ· 21 ουχ ούτως ο λόγος, ότι ανήρ εξ όρους Εφραΐμ, Σαβεέ υιος Βοχορι όνομα αυτού, και επήρε την χείρα αυτού επί τον βασιλέα Δαυιδ· δότε αυτόν μοι μόνον, και απελεύσομαι απάνωθεν της πόλεως. και είπεν η γυνή προς Ιωάβ· ιδού η κεφαλή αυτού ριφήσεται προς σε δια του τείχους. 22 και εισήλθεν η γυνή προς πάντα τον λαόν και ελάλησε προς πάσαν την πόλιν εν τη σοφία αυτής· και αφείλε την κεφαλήν Σαβεέ υιού Βοχορι. και αφείλε και έβαλε προς Ιωάβ. και εσάλπισεν εν κερατίνη, και διεσπάρησαν από της πόλεως απ' αυτού ανήρ εις τα σκηνώματα αυτού· και Ιωάβ απέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα.

23 Και ο Ιωάβ προς πάση τη δυνάμει Ισραήλ, και Βαναΐας υιος Ιωδαέ επί του Χερεθι και επί του Φελεθι, 24 και Αδωνιράμ επί του φόρου, και Ιωσαφάτ υιος Αχιλούθ αναμιμνήσκων, 25 και Σουσα γραμματεύς, και Σαδώκ και Αβιάθαρ ιερείς, 26 και γε Ιράς ο Ιαριν ην ιερεύς του Δαυιδ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ εγένετο λιμός εν ταις ημέραις Δαβίδ τρία έτη, ενιαυτός ο εχόμενος ενιαυτού, και εξήτησε Δαβίδ το πρόσωπον Κυρίου. και ειπε Κύριος· επί Σαούλ και επί τον οίκον αυτού αδικία εν θανάτω αιμάτων αυτού, περί ου εθανάτωσε τους Γαβαωνίτας. 2 και εκάλεσεν ο βασιλεύς Δαβίδ τους Γαβαωνίτας και ειπε προς αυτούς· και οι Γαβαωνίται ουχ υιοί Ισραήλ εισιν, ότι αλλ' ή εκ του λείμματος του Αμορραίου, και οι υιοί Ισραήλ ώμοσαν αυτοίς· και εξήτησε Σαούλ πατάξαι αυτούς εν τω ζηλώσαι αυτόν τους υιούς Ισραήλ και Ιούδα. 3 και ειπε Δαβίδ προς τους Γαβαωνίτας· τι ποιήσω ημίν και εν τίνι εξιλάσομαι και ευλογήσετε την κληρονομίαν Κυρίου; 4 και ειπαν αυτω οι Γαβαωνίται· ουκ έστιν ημίν αργύριον ή χρυσίον μετά Σαούλ και μετά του οίκου αυτού, και ουκ έστιν ημίν ανήρ θανατώσαι εν Ισραήλ. 5 και ειπε· τι υμείς λέγετε και ποιήσω υμίν; και ειπαν προς τον βασιλέα· ο ανήρ, ος συνετέλεσεν εφ' ημάς και εδίωξεν ημάς, ος παρελογίσαστο εξολοθρεύσαι ημάς· αφανίσωμεν αυτόν, του μη εστάναι αυτόν εν παντί ορίω Ισραήλ· 6 δώτω ημίν επτά άνδρας εκ των υιών αυτού, και εξηλιάσωμεν αυτούς τω Κυρίω εν τω Γαβαών Σαούλ εκλεκτούς Κυρίου. και ειπεν ο βασιλεύς· εγώ δώσω. 7 και εφείσαστο ο βασιλεύς επί Μεμφιβοσθέ υιόν Ιωνάθαν υιού Σαούλ δια τον όρκον Κυρίου τον ανά μέσον αυτών και ανά μέσον Δαβίδ και ανά μέσον Ιωνάθαν υιού Σαούλ· 8 και έλαβεν ο βασιλεύς τους δύο υιούς Ρεσφά θυγατρός Αϊά, ους έτεκε τω Σαούλ, τον Ερμωνί και τον Μεμφιβοσθέ, και τους πέντε υιούς της Μιχόλ θυγατρός Σαούλ, ους έτεκε τω Εοδριήλ υιω Βερζελλί τω Μουλαθι, 9 και έδωκεν αυτούς εν χειρί των Γαβαωνιτών, και εξηλίασαν αυτούς εν τω όρει έναντι Κυρίου, και έπεσαν οι επτά αυτοί επί το αυτό· και αυτοί δε εθανατώθησαν εν ημέραις θερισμού εν πρώτοις, εν αρχή θερισμού κριθών. 10 και έλαβε Ρεσφά θυγάτηρ Αϊά τον σάκκον και έπηξεν αυτη προς την πέτραν εν αρχή θερισμού κριθών, έως έσταξεν επ' αυτούς ύδωρ εκ του ουρανού, και ουκ έδωκε τα πετεινά του ουρανού καταπαύσαι επ' αυτούς ημέρας και τα θηρία του αγρού νυκτός. 11 και απηγγέλη τω Δαβίδ όσα εποίησε Ρεσφά θυγάτηρ Αϊά παλλακή Σαούλ· και εξελύθησαν, και κατέλαβεν αυτούς

Δάν υιος Ιωά εκ των απογόνων των γιγάντων, 12 και επορεύθη Δαυίδ και έλαβε τα οστά Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτού παρά των ανδρών υιών Ιαβίς Γαλαάδ, οι έκλεψαν αυτούς εκ της πλατείας Βαιθσάν, ότι έστησαν αυτούς εκεί οι αλλόφυλοι εν τη ημέρα, ή επάταξαν οι αλλόφυλοι τον Σαούλ εν Γελβουέ, 13 και ανήνεγκεν εκείθεν τα οστά Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτού και συνήγαγε τα οστά των εξηλιασμένων. 14 και έθαψαν τα οστά Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτού και τα οστά των ηλιασθέντων εν γη Βενιαμίν εν τη πλευρά εν τω τάφω Κίς του πατρός αυτού και εποίησαν πάντα, όσα εντειλάτο ο βασιλεύς. και επήκουσεν ο Θεός τη γη μετά ταύτα.

15 Και εγενήθη έτι πόλεμος τοις αλλοφύλοις μετά Ισραήλ. και κατέβη Δαυίδ και οι παίδες αυτού μετ' αυτού και επολέμησαν μετά των αλλοφύλων, και εξελύθη Δαυίδ. 16 και Ιεσβί, ος ην εν τοις εκγόνοις του Ραφά και ο σταθμός του δόρατος αυτού τριακοσίων σίκλων ολκή χαλκού και αυτός περιεζωσμένος κορόνην, και διενοείτο του πατάσαι τον Δαυίδ. 17 και εβοήθησεν αυτω Αβεσσά υιος Σαρουΐας και επάταξε τον αλλόφυλον και εθανάτωσεν αυτόν. τότε ώμοσαν οι άνδρες Δαυίδ λέγοντες· ουκ εξελεύση έτι μεθ' ημών εις πόλεμον και ου μη σβέσης τον λύχνον Ισραήλ. 18 και εγενήθη μετά ταύτα έτι πόλεμος εν Γεθ μετά των αλλοφύλων. τότε επάταξε Σεβοχά ο Αστατωθί τον Σέφ εν τοις εκγόνοις του Ραφά. 19 και εγένετο ο πόλεμος εν Γόβ μετά των αλλοφύλων. και επάταξεν Ελεανάν υιος Αριωργίμ ο Βηθλεεμίτης τον Γολιάθ τον Γεθθαιόν, και το ξύλον του δόρατος αυτού ως αντίον υφαινόντων. 20 και εγένετο έτι πόλεμος εν Γεθ. και ην ανήρ μαδών, και οι δάκτυλοι των χειρών αυτού και οι δάκτυλοι των ποδών αυτού εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες αριθμω, και γε αυτός ετέχθη τω Ραφά. 21 και ωνείδισε τον Ισραήλ, και επάταξεν αυτόν Ιωνάθαν υιος Σεμεϊ αδελφού Δαυίδ. 22 οι τέσσαρες ούτοι ετέχθησαν απόγονοι των γιγάντων εν Γεθ τω Ραφά οίκος, και έπεσαν εν χειρί Δαυίδ, και εν χειρί των δούλων αυτού.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ ελάλησε Δαυίδ τω Κυρίω τους λόγους της ωδής ταύτης εν ή ημέρα εξείλετο αυτόν Κύριος εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός Σαούλ, 2 και είπεν ·

Κύριε, πέτρα μου και οχύρωμά μου και εξαιρούμενός με εμοί, 3 ο Θεός μου φύλαξ μου έσται μοι, πεποιθώς έσομαι επ' αυτω, υπερασπιστής μου και κέρας σωτηρίας μου, αντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου σωτηρίας μου, εξ αδικου σώσεις με. 4 αινετόν επικαλέσομαι Κύριον και εκ των εχθρών μου σωθήσομαι. 5 ότι περιέσχον με συντριμμοί θανάτου, χείμαρροι ανομίας εθάμβησάν με · 6 ωδίνες θανάτου εκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου. 7 εν τω θλίβεσθαι με επικαλέσομαι τον Κύριον και προς τον Θεόν μου βοήσομαι · και επακούσεται εκ ναού αυτού φωνής μου, και η κραυγή μου εν τοις ωσίν αυτού. 8 και εταράχθη και εσεισθη η γη, και τα θεμέλια του ουρανού συνεταράχθησαν και εσπαράχθησαν, ότι εθυμώθη Κύριος αυτοίς. 9 ανέβη καπνός εν τη οργή αυτού, και πυρ εκ στόματος αυτού κατέδεται, άνθρακες εξεκαύθησαν απ' αυτού. 10 και έκλινεν ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υποκάτω των ποδών αυτού. 11 και επεκάθισεν επί Χερουβίμ και επετάσθη και ώφθη επί πτερύγων ανέμου. 12 και έθετο σκότος αποκρυφήν αυτού κύκλω αυτού, η σκηνή αυτού σκότος υδάτων · επάχυνεν εν νεφέλαις αέρος. 13 από του φέγγους εναντίον αυτού εξεκαύθησαν άνθρακες πυρός. 14 εβρόντησεν εξ ουρανού Κύριος, και ο ύψιστος έδωκε φωνήν αυτού 15 και απέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς, και ήστραψεν αστραπήν και εξέστησεν αυτούς. 16 και ώφθησαν αφέσεις θαλάσσης, και απεκαλύφθη θεμέλια της οικουμένης εν τη επιτιμήσει Κυρίου, από πνοής πνεύματος θυμού αυτού. 17 απέστειλεν εξ ύψους και έλαβέ με, ειλκυσέ με εξ υδάτων πολλών · 18 ερρύσατό με εξ εχθρών μου ισχύος, εκ των μισούντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ. 19 προέφθασάν με ημέραι θλίψεώς μου και εγένετο Κύριος επιστήριγμά μου 20 και εξήγαγέ με εις πλατυσμόν και εξείλετό με, ότι ηυδόκησεν εν εμοί. 21 και ανταπέδωκέ μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ανταπέδωκέ μοι. 22 ότι εφύλαξα οδούς Κυρίου και ουκ ησέβησα από του Θεού μου, 23 ότι πάντα τα κρίματα αυτού κατεναντίον

μου, και τα δικαιώματα αυτού, ουκ απέστην απ' αυτών. 24 και έσομαι άμωμος αυτω και προφυλάξομαι από της ανομίας μου. 25 και αποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ενώπιον των οφθαλμών αυτού. 26 μετά οσίου οσιωθήση και μετά ανδρός τελείου τελειωθήση 27 και μετά εκλεκτού εκλεκτός έση και μετά στρεβλού στρεβλωθήση. 28 και τον λαόν τον πτωχόν σώσεις και οφθαλμούς επί μετεώρων ταπεινώσεις. 29 ότι συ ο λύχνος μου, Κύριε, και Κύριος εκλάμψει μοι το σκότος μου. 30 ότι εν σοί δραμούμαι μονόζωνος και εν τω Θεω μου υπερβήσομαι τείχος. 31 ο ισχυρός, άμωμος η οδός αυτού, το ρήμα Κυρίου κραταιόν, πεπυρωμένον, υπερασπιστής εστι πάσι τοις πεποιθόσιν επ' αυτόν. 32 τις ισχυρός πλήν Κυρίου; και τις κτίστης έσται πλήν του Θεού ημών; 33 ο ισχυρός ο κραταιών με δυνάμει, και εξετίναξεν άμωμον την οδόν μου · 34 τιθείς τους πόδας μου ως ελάφων και επί τα ύψη ιστών με · 35 διδάσκων χειράς μου εις πόλεμον και κατάξας τόξον χαλκού εν βραχιονί μου. 36 και έδωκάς μοι υπερασπισμόν σωτηρίας μου, και η υπακοή σου επλήθυνέ με 37 εις πλατυσμόν εις τα διαβήματά μου υποκάτω μου, και ουκ εσαλεύθησαν τα σκέλη μου. 38 διώξω εχθρούς μου και αφανιώ αυτούς και ουκ αναστρέψω έως αν συντελέσω αυτούς · 39 και θλάσω αυτούς και ουκ αναστήσονται και πεσούνται υπό τους πόδας μου. 40 και ενισχύσεις με δυνάμει εις πόλεμον, κάμψεις τους επιστανομένους μοι υποκάτω μου · 41 και τους εχθρούς μου έδωκάς μοι νώτον, τους μισούντάς με, και εθανάτωσας αυτούς. 42 βοησονται, και ουκ έστι βοηθός, προς Κύριον, και ουκ επήκουσεν αυτών. 43 και ελέανα αυτούς ως χουν γης, ως πηλόν εξόδων ελέπτυνα αυτούς. 44 και ρύση με εκ μάχης λαών, φυλάξεις με εις κεφαλήν εθνών. λαός, ον ουκ έγνω, εδούλευσάν μοι, 45 υιοί αλλότριοι εψεύσαντό μοι, εις ακοήν ωτίου ήκουσάν μου · 46 υιοί αλλότριοι απορριφήσονται και σφαλούσιν εκ των συγκλεισμών αυτών. 47 ζη Κύριος, και ευλογητός ο φύλαξ μου, και υψωθήσεται ο Θεός μου, ο φύλαξ της σωτηρίας μου. 48 ισχυρός Κύριος ο διδούς εκδικήσεις εμοί, παιδεύων λαούς υποκάτω μου 49 και εξάγων με εξ εχθρών μου, και εκ των επεγειρομένων μοι υψώσεις με, εξ ανδρός αδικημάτων ρύση με. 50 δια τούτο εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν τοις έθνεσι και εν τω ονόματί σου ψαλώ, 51 μεγαλύνων τας σωτηρίας βασιλέως αυτού και ποιών έλεος τω χριστω αυτού, τω Δαυίδ και τω σπέρματι αυτού έως αιώνος.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ οὔτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι·

Πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ, ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραὴλ. 2 πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. 3 λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ Ἰσραὴλ· παραβολὴν εἰπὼν ἐν ἀνθρώπῳ· Πῶς κραταιώσητε φόβον Θεοῦ; 4 καὶ ἐν Θεῷ φωτὶ πρωΐας ἀνατεῖλαι ἥλιος, τὸ πρωὶ παρήλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ υετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς. 5 οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ; διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι, ετοιμὴν ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην, ὅτι πάσα σωτηρία μου καὶ παν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος. 6 ὡσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὔτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται, 7 καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς, καὶ πλήρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται αἰσχύνῃ αὐτῶν.

8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ· Ἰεβοσθέ ὁ Χαναναῖος, ἀρχῶν τοῦ τρίτου ἐστίν, Ἀδινῶν ὁ Ἀσωναῖος· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ. 9 καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεανάν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουδίτου ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. οὗτος μετὰ Δαυὶδ ἦν ἐν Σερράν, καὶ ἐν τῷ ονειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς αλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ· 10 αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς αλλοφύλοις, ἕως οὐ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν. 11 καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσά ὁ Ἀρουχαῖος. καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου αλλοφύλων· 12 καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξε τοὺς αλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην. 13 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σιήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ τάγμα τῶν αλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαΐμ· 14 καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν αλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 15 καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε· τίς ποτιεὶ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν αλλοφύλων

τότε εν Βηθλεέμ. 16 και διέρρηξαν οι τρεις δυνατοί εν τη παρεμβολή των αλλοφύλων και υδρεύσαντο ύδωρ εκ του λάκκου του εν Βηθλεέμ του εν τη πύλη και έλαβαν και παρεγένοντο προς Δαβίδ, και ουκ ηθέλησε πειν αυτό και έσπεισεν αυτό τω Κυρίω 17 και είπεν · ιλεώς μοι, Κύριε, του ποιήσαι τούτο, ει αίμα των ανδρών των πορευθέντων εν ταις ψυχαίς αυτών πίομαι · και ουκ ηθέλησε πειν αυτό. ταύτα εποίησαν οι τρεις δυνατοί. 18 και Αβεσσά ο αδελφός Ιωάβ υιος Σαρουΐας αυτός άρχων εν τοις τρισί. και αυτός εξήγειρε το δόρυ αυτού επί τριακοσίους τραυματίας, και αυτω όνομα εν τοις τρισίν · 19 εκ των τριών εκείνων ένδοξος, και εγένετο αυτοίς εις άρχοντα, και έως των τριών ουκ ήλθε. 20 και Βαναίας υιος Ιωδαέ ανήρ αυτός πολλοστός έργοις από Καβεσεήλ, και αυτός επάταξε τους δύο υιούς Αριήλ του Μωάβ · και αυτός κατέβη και επάταξε τον λέοντα εν μέσω του λάκκου εν τη ημέρα της χιόνος · 21 αυτός επάταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα ορατόν, εν δε τη χειρί του Αιγυπτίου δόρυ ως ξύλον διαβάθρας, και κατέβη προς αυτόν εν ράβδω και ήρπασε το δόρυ εκ της χειρός του Αιγυπτίου και απέκτεινεν αυτόν εν τω δόρατι αυτού. 22 ταύτα εποίησε Βαναίας υιος Ιωδαέ, και αυτω όνομα εν τοις τρισί τοις δυνατοίς · 23 εκ των τριών ένδοξος, και προς τους τρεις ουκ ήλθε · και έταξεν αυτόν Δαβίδ προς τας ακοάς αυτού. και ταύτα τα ονόματα των δυνατών Δαβίδ του βασιλέως · 24 Ασαήλ αδελφός Ιωάβ (ούτος εν τοις τριάκοντα), Ελεανάν υιος Δουδι πατραδέλφου αυτού εν Βηθλεέμ. 25 Σαμαϊ ο Αρουδαίος, Ελικά ο Αρωδαίος, 26 Σελλής ο Κελωθί, Ίρας υιος Εκκας ο Θεκωΐτης, 27 Αβιέζερ ο Αναθωθίτης εκ των υιών του Ασωθίτου, 28 Ελλών ο Αωΐτης, Μοορέ ο Νετωφαθίτης, 29 Εθθί υιος Ριβά εκ Γαβαέθ υιος Βενιαμίν, 30 Βαναίας ο Φαραθενίτης, Ουρί εκ Ναχαλιγαιας, 31 Αβιήλ υιος του Αραβωθίτου, Αζμώθ ο Βαρσαμίτης, 32 Ελιασού ο Σαλαβωνίτης, υιοί Ιαβάν, Ιωνάθαν, 33 Σαμνάν ο Αρωδίτης, Αχιάν υιος Αραϊ Σαραουρίτης, 34 Αλιφαλέθ υιος του Ασβίτου, υιος του Μααχαθί, Ελιάβ υιος Αχιτόφελ του Γελωνίτου, 35 Ασοραϊ ο Καρμήλιος, Φαραϊ ο Ερχί, 36 Γάαλ υιος Νάθαν από δυνάμεως, υιος Γαλααδει, 37 Ελιέ ο Αμμανίτης, Γελωραϊ ο Βηρωθαίος αίρων τα σκεύη Ιωάβ υιού Σαρουΐας, 38 Ιράς ο Ιεθραίος, Γαρήβ ο Εθθенаίος, 39 Ουρίας ο Χετταίος · οι πάντες τριάκοντα και επτά.

Β' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ προσέθετο οργήν Κύριος εκκαήναι εν Ισραήλ, και επέσεισε τον Δαβίδ εν αυτοίς λέγων· βάδιζε, αριθμησον τον Ισραήλ και τον Ιούδαν. 2 και ειπεν ο βασιλεύς προς Ιωάβ άρχοντα της ισχύος τον μετ' αυτού· διελθε δη πάσας φυλάς Ισραήλ και Ιούδα, από Δάν και έως Βηρσαβεέ και επίσκεψαι τον λαόν, και γνώσομαι τον αριθμόν του λαού. 3 και ειπεν Ιωάβ προς τον βασιλέα· και προσθειη Κύριος ο Θεός προς τον λαόν ωσπερ αυτούς και ωσπερ αυτούς εκατονταπλασίονα, και οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως ορώντες· και ο κύριός μου ο βασιλεύς ινατί βούλεται εν τω λόγω τούτῳ; 4 και υπερίσχυσεν ο λόγος του βασιλέως προς Ιωάβ και εις τους άρχοντας της δυνάμεως. και εξήλθεν Ιωάβ και οι άρχοντες της ισχύος ενώπιον του βασιλέως επισκέψασθαι τον λαόν τον Ισραήλ. 5 και διέβησαν τον Ιορδάνην και παρενέβαλον εν Αροήρ εκ δεξιών της πόλεως της εν μέσω της φάραγγος Γάδ και Ελιέζερ. 6 και ήλθον εις Γαλαάδ και εις γην Θαβασών, ή εστιν Αδασαί, και παρεγένοντο εις Δανιδάν και Ουδάν και εκύκλωσαν εις Σιδώνα. 7 και ήλθον εις Μάψαρ Τύρου και εις πάσας τας πόλεις του Ευαίου και του Χαναναίου και ήλθαν κατά νότον Ιούδα εις Βηρσαβεέ 8 και περιώδευσαν εν πάση τη γη και παρεγένοντο από τέλους εννέα μηνών και είκοσιν ημερών εις Ιερουσαλήμ. 9 και έδωκεν Ιωάβ τον αριθμόν της επισκέψεως του λαού προς τον βασιλέα, και εγένετο Ισραήλ οκτακόσiai χιλιάδες ανδρών δυνάμεως σπωμένων ρομφαίαν και ανήρ Ιούδα πεντακόσiai χιλιάδες ανδρών μαχητών. 10 και επάταξε καρδια Δαβίδ αυτόν μετά το αριθμήσαι τον λαόν, και ειπε Δαβίδ προς Κύριον· ήμαρτον σφόδρα, ό εποίησα νυν, Κύριε· παραβίβασον δη την ανομίαν του δούλου σου, ότι εμωράνθην σφόδρα. 11 και ανέστη Δαβίδ το πρωϊ. και λόγος Κυρίου εγένετο προς Γάδ τον προφήτην τον ορόντα λέγων· 12 πορεύθητι και λάλησον προς Δαβίδ λέγων· τάδε λέγει Κύριος· τρία εγώ ειμι αίρω επί σε, και έκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτών και ποιήσω σοι. 13 και εισήλθε Γάδ προς Δαβίδ και ανήγγειλε και ειπεν αυτω· έκλεξαι σεαυτω γενέσθαι, ει έλθη σοι τρία έτη λιμός εν τη γη σου, ή τρεις μήνας φεύγειν σε έμπροσθεν των εχθρών σου και έσονται διώκοντές σε, ή γενέσθαι τρεις ημέρας θάνατον εν τη γη σου· νυν ουν γνώθι και ιδέ τι αποκριθώ τω αποστειλαντί με

ρήμα. 14 και είπε Δαβίδ προς Γάδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶν· ἐμπεσοῦμαι δὲ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω· 15 καὶ ἐξελέξατο ἐαυτῷ Δαβίδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραύσις ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ· πολὺ νυν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῆ ἄλω Ὀρνά τοῦ Ἰεβουσαίου. 17 καὶ εἶπε Δαβίδ πρὸς Κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύποντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἠδίκησα καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα, καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τι ἐποίησαν; γενέσθω δὲ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου. 18 καὶ ἦλθε Γάδ πρὸς Δαβίδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβηθι καὶ στήσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνά τοῦ Ἰεβουσαίου. 19 καὶ ἀνέβη Δαβίδ κατὰ τὸν λόγον Γάδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος. 20 καὶ διέκυψεν Ὀρνά καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθεν Ὀρνά καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεὶ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 21 καὶ εἶπεν Ὀρνά· τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαβίδ· κτήσασθαι παρὰ σου τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομήσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῆ ἡ θραύσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ. 22 καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαβίδ· λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεῦη τῶν βοῶν εἰς ξύλα. 23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνά τῷ βασιλεὶ, καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς τὸν βασιλέα· Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογήσαι σε. 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά· οὐχί, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σου ἐν ἀλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου Θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαβίδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πενήκοντα. 25 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαβίδ θυσιαστήριον Κυρίῳ. καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' εσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις. καὶ ἐπῆκουσε Κύριος τὴν γῆν, καὶ συνεσχέθη ἡ θραύσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ο βασιλεύς Δαβίδ πρεσβύτερος προβεβηκώς ημέραις, και περιέβαλλον αυτόν ιματίοις, και ουκ εθερμαίνεται. 2 και είπον οι παίδες αυτού· ζητησάτωσαν τω βασιλεί παρθένον νεάνιδα, και παραστήσεται τω βασιλεί και έσται αυτόν θάλπουσαν και κοιμηθήσεται μετ' αυτού και θερμανθήσεται ο κύριός μου ο βασιλεύς. 3 και εξήτησαν νεάνιδα καλήν εκ παντός ορίου Ισραήλ και εύρον την Αβισαγ την Σωμανίτιν και ήνεγκαν αυτήν προς τον βασιλέα. 4 και η νεάνις καλή έως σφόδρα· και ην θάλπουσα τον βασιλέα και ελειτούργει αυτώ, και ο βασιλεύς ουκ έγνω αυτήν.

5 Και Αδωνίας υιος Αγγίθ επήρετο λέγων· εγώ βασιλεύσω· και εποίησεν εαυτώ άρματα και υπεΐς και πενήκοντα άνδρας παρατρέχειν έμπροσθεν αυτού. 6 και ουκ απεκάλυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού ουδέποτε λέγων· διατί συ εποίησας; και γε αυτός ωραίος τη όψει σφόδρα, και αυτόν έτεκεν οπίσω Αβεσσαλώμ. 7 και εγένοντο οι λόγοι αυτού μετά Ιωάβ του υιού Σαρουΐας και μετά Αβιάθαρ του ιερέως, και εβοήθουν οπίσω Αδωνίου· 8 και Σαδώκ ο ιερεύς και Βαναΐας υιος Ιωδαέ και Νάθαν ο προφήτης και Σεμεΐ και Ρησί και υιοί δυνατοί του Δαβίδ ουκ ήσαν οπίσω Αδωνίου. 9 και εθυσίασεν Αδωνίας πρόβατα και μόσχους και άρνας παρά τον λίθον του Ζωελεθί, ος ην εχόμενα της Ρωγήλ, και εκάλεσε πάντας τους αδελφούς αυτού και πάντας τους αδρούς Ιούδα παιδας του βασιλέως· 10 και Νάθαν τον προφήτην και Βαναΐαν και τους δυνατούς, και τον Σαλωμών αδελφόν αυτού ουκ εκάλεσε.

11 Και είπε Νάθαν προς Βηρσαβεέ μητέρα Σαλωμών λέγων· ουκ ήκουσας ότι εβασίλευσεν Αδωνίας υιος Αγγίθ; και ο κύριος ημών Δαβίδ ουκ έγνω. 12 και νυν δεύρο συμβουλεύσω σοι δη συμβουλίαν, και εξελού την ψυχήν σου και την ψυχήν του υιού σου Σαλωμών. 13 δεύρο εισελθε προς τον βασιλέα Δαβίδ και ερείς προς αυτόν λέγουσα· ουχί συ, κύριέ μου βασιλεύ, ώμοσας τη δούλη σου λέγων ότι ο υιος σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' εμέ και αυτός καθιείται επί του θρόνου μου; και τι ότι εβασίλευσεν Αδωνίας; 14 και ιδού έτι λαλούσης σου εκεί μετά του βασιλέως και εγώ εισελεύσομαι οπίσω σου και πληρώσω τους λόγους σου. 15 και εισήλθε Βηρσαβεέ προς τον βασιλέα εις το ταμείον, και ο βασιλεύς πρεσβύτης σφόδρα,

και Αβισάγ η Σωμανίτις ην λειτουργούσα τω βασιλεί. 16 και έκυψε Βηρσαβεέ και προσεκύνησε τω βασιλεί· και είπεν ο βασιλεύς· τι έστι σοι; 17 η δε είπε· κύριέ μου βασιλεύ, συ ώμοσας εν Κυρίω τω Θεω σου τη δούλη σου λέγων· ότι ο υιος σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' εμέ και αυτός καθήσεται επί του θρόνου μου. 18 και νυν ιδού Αδωνίας εβασίλευσε, και συ, κύριέ μου βασιλεύ, ουκ έγνωσ· 19 και εθυσίασε μόσχους και άρνας και πρόβατα εις πλήθος και εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και Αβιάθαρ τον ιερέα και Ιωάβ τον άρχοντα της δυνάμεως, και τον Σαλωμών τον δούλόν σου ουκ εκάλεσε. 20 και συ, κύριέ μου βασιλεύ, οι οφθαλμοί παντός Ισραήλ προς σε. απαγγειλαι αυτοίς τις καθήσεται επί του θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αυτόν. 21 και έσται ως αν κοιμηθή ο κύριός μου ο βασιλεύς μετά των πατέρων αυτού, και έσομαι εγώ και Σαλωμών ο υιος μου αμαρτωλοί. 22 και ιδού έτι αυτής λαλούσης μετά του βασιλέως και Νάθαν ο προφήτης ήλθε. 23 και ανηγγέλη τω βασιλεί· ιδού Νάθαν ο προφήτης· και εισήλθε κατά πρόσωπον του βασιλέως και προσεκύνησε τω βασιλεί κατά πρόσωπον αυτού επί την γην. 24 και είπε Νάθαν· κύριέ μου βασιλεύ, συ είπας Αδωνίας βασιλεύσει οπίσω μου και αυτός καθήσεται επί του θρόνου μου; 25 ότι κατέβη σήμερα και εθυσίασε μόσχους και άρνας και πρόβατα εις πλήθος και εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και τους άρχοντας της δυνάμεως και Αβιάθαρ τον ιερέα, και ιδού εισίν εσθιοντες και πίνοντες ενώπιον αυτού και είπαν· ζήτω ο βασιλεύς Αδωνίας. 26 και εμέ αυτόν τον δούλόν σου και Σαδώκ τον ιερέα και Βαναίαν υιόν Ιωδαέ και Σαλωμών τον δούλόν σου ουκ εκάλεσεν. 27 ει δια του κυρίου μου του βασιλέως γέγονε το ρήμα τούτο και ουκ εγνώρισας τω δούλω σου τις καθήσεται επί τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αυτόν; 28 και απεκρίθη ο βασιλεύς Δαβίδ και είπε· καλέσατέ μοι την Βηρσαβεέ· και εισήλθεν ενώπιον του βασιλέως και έστη ενώπιον αυτού. 29 και ώμοσεν ο βασιλεύς και είπε· ζη Κύριος, ος ελυτρώσατο την ψυχήν μου εκ πάσης θλίψεως, 30 ότι καθώς ώμοσά σοι εν Κυρίω Θεω Ισραήλ λέγων ότι Σαλωμών ο υιος σου βασιλεύσει μετ' εμέ και αυτός καθήσεται επί του θρόνου μου αντ' εμού, ότι ούτω ποιήσω τη ημέρα ταύτη. 31 και έκυψε Βηρσαβεέ επί πρόσωπον επί την γην και προσεκύνησε τω βασιλεί και είπε· ζήτω ο κύριός μου ο βασιλεύς Δαβίδ εις τον αιώνα. 32 και είπεν ο βασιλεύς Δαβίδ· καλέσατέ μοι Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βαναίαν υιόν Ιωδαέ· και εισήλθον ενώπιον του βασιλέως, 33 και είπεν ο βασιλεύς αυτοίς· λάβετε τους δούλους του κυρίου υμών μεθ'

υμών και επιβιάσατε τον υιόν μου Σαλωμών επί την ημίονον την εμήν και καταγάγετε αυτόν εις την Γιών, 34 και χρισάτω αυτόν εκεί Σαδώκ ο ιερέυς και Νάθαν ο προφήτης εις βασιλέα επί Ισραήλ, και σαλπίατε κερατίνη και ερείτε· ζήτω ο βασιλεύς Σαλωμών. 35 και καθήσεται επί του θρόνου μου και βασιλεύσει αντ' εμού, και εγώ εντειλάμην του είναι εις ηγούμενον επί Ισραήλ και Ιούδαν. 36 και απεκρίθη Βαναίας υιος Ιωδαέ τω βασιλεί και είπε· γένοιτο ούτως· πιστώσαι Κύριος ο Θεός του κυρίου μου του βασιλέως. 37 καθώς ην Κύριος μετά του κυρίου μου του βασιλέως, ούτως εϊη μετά Σαλωμών και μεγαλύναι τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως Δαυίδ. 38 και κατέβη Σαδώκ ο ιερέυς και Νάθαν ο προφήτης και Βαναίας υιος Ιωδαέ και ο Χερεθί και ο Φελεθί και επεκάθισαν τον Σαλωμών επί την ημίονον του βασιλέως Δαυίδ και απήγαγον αυτόν εις την Γιών. 39 και έλαβε Σαδώκ ο ιερέυς το κέρας του ελαίου εκ της σκηνής και έχρισε τον Σαλωμών και εσάλπισε τη κερατίνη, και είπε πας ο λαός· ζήτω ο βασιλεύς Σαλωμών. 40 και ανέβη πας ο λαός οπίσω αυτού και εχόρευον εν χοροίς και ευφραινόμενοι ευφροσύνην μεγάλην, και ερράγη η γη εν τη φωνή αυτών.

41 Και ήκουσεν Αδωνίας και πάντες οι κλητοί αυτού, και αυτοί συνετέλεσαν φαγείν· και ήκουσεν Ιωάβ την φωνήν της κερατίνης και είπε· τις η φωνή της πόλεως ηχούσης; 42 έτι αυτού λαλούντος και ιδού Ιωνάθαν υιος Αβιάθαρ του ιερέως εισήλθε, και είπεν Αδωνίας· είσελθε, ότι ανήρ δυνάμεως ει συ, και αγαθά ευαγγέλισαι. 43 και απεκρίθη Ιωνάθαν και είπε· και μάλα ο κύριος ημών ο βασιλεύς Δαυίδ εβασίλευσε τον Σαλωμών· 44 και απέστειλε μετ' αυτού ο βασιλεύς τον Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βαναίαν τον υιόν Ιωδαέ και τον Χερεθί και τον Φελεθί και επεκάθισαν αυτόν επί την ημίονον του βασιλέως· 45 και έχρισαν αυτόν Σαδώκ ο ιερέυς και Νάθαν ο προφήτης εν τη Γιών, και ανέβησαν εκείθεν ευφραινόμενοι και ήχησεν η πόλις· αυτή η φωνή ην ηκούσατε. 46 και εκάθισε Σαλωμών επί θρόνον βασιλείας, 47 και εισήλθον οι δούλοι του βασιλέως ευλογήσαι τον κύριον ημών τον βασιλέα Δαυίδ λέγοντες· αγαθύναι ο Θεός το όνομα Σαλωμών υπέρ το όνομά σου και μεγαλύναι τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον σου· και προσεκύνησεν ο βασιλεύς επί την κοιτην, 48 και γε ούτως είπεν ο βασιλεύς· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος έδωκε σήμερον εκ του σπέρματός μου καθήμενον επί του θρόνου μου, και οι οφθαλμοί μου βλέπουσι.

49 Και εξέστησαν πάντες οι κλητοί του Αδωνίου και ήλθον ανήρ εις την οδόν αυτού. 50 και Αδωνίας εφοβήθη από προσώπου Σαλωμών και ανέστη και απήλθε και επελάβετο των κεράτων του θυσιαστηρίου. 51 και ανηγγέλη τω Σαλωμών λέγοντες· ιδού Αδωνίας εφοβήθη τον βασιλέα Σαλωμών και κατέχει των κεράτων του θυσιαστηρίου λέγων· ομοσάτω μοι σήμερον Σαλωμών, ει ου θανατώσει τον δούλον αυτού εν ρομφαία. 52 και ειπε Σαλωμών· εάν γένηται εις υιόν δυνάμεων, ει πεσείται των τριχών αυτού επί την γην· και εάν κακία ευρεθή εν αυτω, θανατωθήσεται. 53 και απέστειλεν ο βασιλεύς Σαλωμών και κατήνεγκαν αυτόν απάνωθεν του θυσιαστηρίου· και εισήλθε και προσεκύνησε τω βασιλεί Σαλωμών, και ειπεν αυτω Σαλωμών· δεύρο εις τον οίκόν σου.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ήγγισαν αι ημέραι Δαυίδ αποθανείν αυτόν, και απεκρίνατο Σαλωμών υιω αυτού λέγων· 2 εγώ ειμι πορεύομαι εν οδω πάσης της γης· και ισχύσεις και έση εις άνδρα. 3 και φυλάξεις φυλακήν Κυρίου Θεού σου του πορεύεσθαι εν ταις οδοίς αυτού, φυλάσσειν τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα και τα κρίματα τα γεγραμμένα εν τώ νόμω Μωυσέως· ίνα συνήσης α ποιήσεις κατά πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι, 4 ίνα στήση Κύριος τον λόγον αυτού, ον ελάλησε λέγων· εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την οδόν αυτών πορεύεσθαι ενώπιόν μου εν αληθεία εν όλη καρδιά αυτών λέγων· ουκ εξολοθρευθήσεταιί σοι ανήρ επάνωθεν θρόνου Ισραήλ. 5 και γε συ έγνωσ όσα εποίησέ μοι Ιωάβ υιος Σαρουΐας, όσα εποίησε τοις δυσίν άρχουσι των δυνάμεων Ισραήλ, τω Αβεννήρ υιω Νήρ και τω Αμεσσαΐ υιω Ιεθέρ, και απέκτεινεν αυτούς και έταξε τα αίματα πολέμου εν ειρήνη και έδωκεν αίμα αθων εν τη ζώνη αυτού τη εν τη οσφύϊ αυτού και εν τω υποδήματι αυτού τω εν τώ ποδί αυτού· 6 και ποιήσεις κατά την σοφίαν σου και ου κατάξεις την πολιάν αυτού εν ειρήνη εις άδου· 7 και τοις υιοίς Βερζελλί του Γαλααδίτου ποιήσεις έλεος, και έσονται εν τοις εσθίουσι την τράπεζάν σου, ότι ούτως ήγγισάν μοι εν τω με αποδιδράσκειν από προσώπου Αβεσσαλώμ

του αδελφού σου. 8 και ιδού μετά σου Σεμεϊ υιος Γηρά υιος του Ιεμενί εκ Βαουρίμ, και αυτός κατηράσατό με κατάραν οδυνηράν τη ημέρα, ή επορευόμην εις Παρεμβολάς, και αυτός κατέβη εις απαντήν μου εις τον Ιορδάνην, και ώμοσα αυτω εν Κυρίω λέγων · ει θανατώσω σε εν ρομφαία · 9 και ου μη αθώωσης αυτόν, ότι ανήρ σοφός ει συ και γνώση α ποιήσεις αυτω, και κατάξεις την πολιάν αυτού εν αίματι εις άδου. 10 και εκοιμήθη Δαυίδ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ. 11 και αι ημέραι, ας εβασίλευσε Δαυίδ επί τον Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη · εν Χεβρών εβασίλευσεν επτά έτη και εν Ιερουσαλήμ τριακοντατρία έτη.

12 Και Σαλωμών εκάθισεν επί θρόνου Δαυίδ του πατρός αυτού υιος ετών δώδεκα και ητοιμάσθη η βασιλεία αυτού σφόδρα. 13 και εισήλθεν Αδωνίας υιος Αγγιθ προς Βηρσαβεέ μητέρα Σαλωμών και προσεκόνησεν αυτη. η δε ειπεν · ειρήνη η εισοδός σου; και ειπεν · ειρήνη · 14 λόγος μοι προς σε · και ειπεν αυτω · λάλησον. 15 και ειπεν αυτη · συ οίδας, ότι εμοί ην βασιλεία και επ ' εμέ έθετο πας Ισραήλ το πρόσωπον αυτού εις βασιλέα, και εστράφη η βασιλεία και εγένετο τω αδελφω μου, ότι παρά Κυρίου εγενήθη αυτω · 16 και νυν αίτησιν μίαν εγώ αιτούμαι παρά σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου. και ειπεν αυτω Βηρσαβεέ · λάλει. 17 και ειπεν αυτη · ειπόν δη προς Σαλωμών τον βασιλέα, ότι ουκ αποστρέψει το πρόσωπον αυτού από σου, και δώσει μοι την Αβισάγ την Σωμανίτιν εις γυναίκα. 18 και ειπε Βηρσαβεέ · καλώς · εγώ λαλήσω περι σου τω βασιλει. 19 και εισήλθε Βηρσαβεέ προς τον βασιλέα Σαλωμών λαλήσαι αυτω περι Αδωνίου. και εξανέστη ο βασιλεύς εις απαντήν αυτη και κατεφίλησεν αυτην και εκάθισεν επί του θρόνου, και ετέθη θρόνος τη μητρί του βασιλέως και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού. 20 και ειπεν αυτω · αίτησιν μίαν μικράν εγώ αιτούμαι παρά σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου. και ειπεν αυτη ο βασιλεύς · αίτησαι, μητερ εμή, και ουκ αποστρέψω σε. 21 και ειπε · δοθήτω δη Αβισάγ η Σωμανίτις τω Αδωνία τω αδελφω σου εις γυναίκα. 22 και απεκρίθη ο βασιλεύς Σαλωμών και ειπε τη μητρί αυτού · και ινατί συ ήτησαι την Αβισάγ τω Αδωνία; και αίτησαι αυτω την βασιλείαν, ότι ούτος αδελφός μου ο μέγας υπέρ εμέ, και αυτω Αβιάθαρ ο ιερεύς και αυτω Ιωάβ υιος Σαρουϊας αρχιστράτηγος εταίρος. 23 και ώμοσεν ο βασιλεύς Σαλωμών κατά του Κυρίου λέγων · τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειη, ότι κατά της ψυχής αυτού ελάλησεν Αδωνίας τον λόγον τούτον · 24 και νυν ζη Κύριος, ος ητοίμασέ με και έθετό με επί τον θρόνον Δαυίδ του πατρός μου, και αυτός εποίησέ μοι οίκον, καθώς ελάλησε Κύριος, ότι σήμεραν

θανατωθήσεται Αδωνίας. 25 και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς Σαλωμών εν χειρί Βαναίου υιού Ιωδαέ και ανείλεν αυτόν, και απέθανεν Αδωνίας εν τη ημέρα εκείνη.

26 Και τω Αβιάθαρ τω ιερεί ειπεν ο βασιλεύς · απότρεχε συ εις Αναθώθ εις αγρόν σου, ότι ανήρ θανάτου ει συ εν τη ημέρα ταύτη, και ου θανατώσω σε, ότι ήρας την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου ενώπιον του πατρός μου, και ότι εκακουχήθης εν πάσιν, οίς εκακουχήθη ο πατήρ μου. 27 και εξέβαλε Σαλωμών τον Αβιάθαρ του μη είναι ιερέα του Κυρίου, πληρωθήναι το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν επί τον οίκον Ηλί εν Σηλώμ. 28 και η ακοή ήλθεν έως Ιωάβ υιού Σαρουΐας (ότι Ιωάβ ην κεκλικώς οπίσω Αδωνίου, και οπίσω Σαλωμών ουκ έκλινε), και έφυγεν Ιωάβ εις το σκηνώμα του Κυρίου και κατέσχε των κεράτων του θυσιαστηρίου. 29 και απηγγέλη τω Σαλωμών λέγοντες ότι πέφυγεν Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και ιδού κατέχει των κεράτων του θυσιαστηρίου. και απέστειλε Σαλωμών ο βασιλεύς προς Ιωάβ λέγων · τι γέγονέ σοι, ότι πέφυγας εις το θυσιαστήριον; και ειπεν Ιωάβ · ότι εφοβήθην από προσώπου σου, και έφυγον προς Κύριον. και απέστειλε Σαλωμών τον Βαναίου υιόν Ιωδαέ λέγων · πορεύου και άνελε αυτόν και θάψον αυτόν. 30 και ήλθε Βαναΐας υιος Ιωδαέ προς Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και ειπεν αυτω · τάδε λέγει ο βασιλεύς · έξελθε. και ειπεν Ιωάβ · ουκ εκπορευόμαι, ότι ώδε αποθανούμαι. και επέστρεψε Βαναΐας υιος Ιωδαέ και ειπε τω βασιλεί λέγων · τάδε λελάληκεν Ιωάβ και τάδε αποκέκριταί μοι. 31 και ειπεν αυτω ο βασιλεύς · πορεύου και ποιήσον αυτω καθώς ειρήκε, και άνελε αυτόν και θάψεις αυτόν και εξαρείς σήμερον το αίμα, ό δωρεάν εξέχεεν απ ' εμού και από του οίκου του πατρός μου · 32 και επέστειψε Κύριος το αίμα της αδικίας αυτού εις κεφαλήν αυτού, ως απήντησε τοις δυσίν ανθρώποις τοις δικαίοις και αγαθοίς υπέρ αυτόν και απέκτεινεν αυτούς εν ρομφαία, και ο πατήρ μου Δαβίδ ουκ έγνω το αίμα αυτών, τον Αβεννήρ υιόν Νήρ αρχιστράτηγον Ισραήλ και τον Αμεσσά υιόν Ιεθέρ αρχιστράτηγον Ιούδα · 33 και επεστράφη τα αίματα αυτών εις κεφαλήν αυτού και εις κεφαλήν του σπέρματος αυτού εις τον αιώνα, και τω Δαβίδ και τω σπέρματι αυτού και τω οίκω αυτού και τω θρόνω αυτού γένοιτο ειρήνη έως αιώνος παρά Κυρίου. 34 και ανέβη Βαναΐας υιος Ιωδαέ και απήντησε αυτω και εθανάτωσεν αυτόν και έθαψεν αυτόν εν τω οίκω αυτού εν τη ερήμω. 35 και έδωκεν ο βασιλεύς τον Βαναίου υιόν Ιωδαέ αντ ' αυτού επί την στρατηγίαν · και η βασιλεία κατωρθούτο εν Ιερουσαλήμ · και Σαδώκ τον ιερέα έδωκεν αυτόν ο βασιλεύς εις ιερέα πρώτον

αντί Αβιάθαρ.

35·1 Και έδωκε Κύριος φρόνησιν τω Σαλωμών και σοφίαν πολλήν σφόδρα και πλάτος καρδίας, ως η άμμος η παρά την θάλασσαν. 35·2 και επληθύνθη η φρόνησις Σαλωμών σφόδρα υπέρ την φρόνησιν πάντων υιών αρχαίων και υπέρ πάντας φρονίμους Αιγύπτου. 35·3 και έλαβε την θυγατέρα Φαραώ και εισήγαγεν αυτήν εις πόλιν Δαυίδ έως συντελέσαι αυτόν οικοδομήσαι τον οίκον αυτού. και τον οίκον Κυρίου εν πρώτοις και το τείχος Ιερουσαλήμ κυκλόθεν· εν επτά έτεσιν εποίησε και συνετέλεσε. 35·4 και ην τω Σαλωμών εβδομήκοντα χιλιάδας αίροντες άρσιν και ογδοήκοντα χιλιάδας λατόμων εν τω όρει. 35·5 και εποίησε Σαλωμών την θάλασσαν και τα υποστηρίγματα και τους λουτήρας τους μεγάλους και τους στύλους και την κρήνην της αυλής και την θάλασσαν την χαλκήν. 35·6 και ωκοδόμησε την άκραν και τας επάλξεις αυτής και διέκοψε την πόλιν Δαυίδ· ούτως θυγάτηρ Φαραώ ανέβαινεν εκ της πόλεως Δαυίδ εις τον οίκον αυτής, ον ωκοδόμησεν αυτη· τότε ωκοδόμησε την άκραν. 35·7 και Σαλωμών ανέφερε τρεις εν τω ενιαυτω ολοκαυτώσεις και ειρηνικάς επί το θυσιαστήριον, ό ωκοδόμησε τω Κυρίω, και εθυμία ενώπιον Κυρίου, και συνετέλεσε τον οίκον. 35·8 και ούτοι οι άρχοντες οι καθεσταμένοι επί τα έργα του Σαλωμών· τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι επιστάται του λαού των ποιούντων τα έργα. 35·9 και ωκοδόμησε την Ασσούρ και την Μαγδώ και την Γαζέρ και την Βαιθωρών την επάνω και τα Βααλάθ· 35·10 πλην μετά το οικοδομήσαι αυτόν τον οίκον του Κυρίου και το τείχος Ιερουσαλήμ κύκλω, μετά ταύτα ωκοδόμησε τας πόλεις ταύτας. 35·11 και εν τω έτι Δαυίδ ζήν εντειλατο τω Σαλωμών λέγων· ιδού μετά σου Σεμεϊ υιος Γηρά υιος του σπέρματος του Ιεμενί εκ Χεβρών· 35·12 ούτος κατηράσατό με κατάραν οδυνηράν εν ή ημέρα επορευόμην εις Παρεμβολάς, 35·13 και αυτός κατέβαινεν εις απαντήν μοι επί τον Ιορδάνην και ώμοσα αυτω κατά του Κυρίου λέγων· ει θανατωθήσεται εν ρομφαία· 35·14 και νυν μη αθώωσης αυτόν, ότι ανήρ φρόνιμος συ και γνώση α ποιήσεις αυτω, και κατάξεις την πολιάν αυτού εν αίματι εις άδου.

36 Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Σεμεϊ και ειπεν αυτω· οικοδόμησον σεαυτω οίκον εν Ιερουσαλήμ και κάθου εκει και ουκ εξελεύσθη εκειθεν ουδαμού· 37 και έσται εν τη ημέρα της εξόδου σου και διαβήση τον χειμάρρουν Κέδρων, γινώσκων γνώση ότι θανάτω αποθανή, το αιμά σου έσται επί την κεφαλήν σου. και ωρκισεν αυτόν ο βασιλεύς εν τη ημέρα εκείνη. 38

και είπε Σεμεϊ προς τον βασιλέα· αγαθόν το ρήμα, ό ελάλησας, κύριέ μου βασιλεύ· ούτω ποιήσει ο δούλος σου. και εκάθισε Σεμεϊ εν Ιερουσαλήμ τρία έτη. 39 και εγενήθη μετά τα τρία έτη και απέδρασαν δύο δούλοι του Σεμεϊ προς Αγχούς υιόν Μασαχά βασιλέα Γεθ, και απηγγέλη τω Σεμεϊ λέγοντες· ιδού οι δούλοί σου εν Γεθ. 40 και ανέστη Σεμεϊ και επέσαξε την όνον αυτού και επορεύθη εις Γεθ προς Αγχούς του εκζητήσαι του δούλους αυτού, και επορεύθη Σεμεϊ και ήγαγε τους δούλους αυτού εκ Γεθ. 41 και απηγγέλη τω Σαλωμών λέγοντες ότι επορεύθη Σεμεϊ εξ Ιερουσαλήμ εις Γεθ, και απέστρεψε τους δούλους αυτού, 42 και απέστειλεν ο βασιλεύς και εκάλεσε τον Σεμεϊ και ειπε προς αυτόν· ουχί ωρκισά σε κατά του Κυρίου και επεμαρτυράμην σοι λέγων· εν ή αν ημέρα εξέλθης εξ Ιερουσαλήμ και πορευθής εις δεξιά ή αριστερά, γινώσκων γνώση ότι θανάτω αποθανή; 43 και τι ότι ουκ εφύλαξας τον όρκον Κυρίου και την εντολήν, ην εντειλάμην κατά σου; 44 και ειπεν ο βασιλεύς προς Σεμεϊ· συ οίδας πάσαν την κακίαν σου, ην οίδεν η καρδιά σου, α εποίησας Δαυίδ τω πατρί μου, και ανταπέδωκε Κύριος την κακίαν σου εις κεφαλήν σου· 45 και ο βασιλεύς Σαλωμών ευλογημένος, και ο θρόνος Δαυίδ έσται έτοιμος ενώπιον Κυρίου εις τον αιώνα. 46 και εντειλατο ο βασιλεύς Σαλωμών τω Βαναία υιω Ιωδαέ, και εξήλθε και ανείλεν αυτόν και απέθανε.

46·1 Και ην ο βασιλεύς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα, και σοφός, και Ιούδα και Ισραήλ πολλοί σφόδρα, ως η άμμος η επί της θαλάσσης εις πλήθος, εσθιοντες και πίνοντες και χαίροντες. 46·2 και Σαλωμών ην άρχων εν πάσαις ταις βασιλείαις, και ήσαν προσφέροντες δώρα και εδούλευον τω Σαλωμών πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. 46·3 και Σαλωμών ήρξατο ανοίγειν τα δυναστεύματα του Λιβάνου, 46·4 και αυτός ωκοδόμησε την Θερμαί εν τη ερήμω. 46·5 και τούτο το άριστον τω Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι εκλεκτοί και είκοσι βόες νομάδες και εκατόν πρόβατα, εκτός ελάφων και δορκάδων και ορνίθων εκλεκτών νομάδων· 46·6 ότι ην άρχων εν παντί πέραν του ποταμού από Ραφί έως Γάζης, εν πάσι τοις βασιλεύσι πέραν του ποταμού· 46·7 και ην αυτω ειρήνη εκ πάντων των μερών αυτού κυκλόθεν, και κατώκει Ιούδα και Ισραήλ πεποιθότες έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, εσθιοντες και πίνοντες και εορτάζοντες από Δάν και έως Βηρσαβεέ πάσας τας ημέρας Σαλωμών. 46·8 και ούτοι οι άρχοντες του Σαλωμών· Αζαρίου υιος Σαδώκ του ιερέως και Όρνιου υιος

Νάθαν άρχων των εφεστηκότων και Εδράμ επί τον οίκον αυτού και Σουβά γραμματεύς και Βασά υιος Αχιθαλάμ αναμινήσκων και Αβί υιος Ιωάβ αρχιστράτηγος και Αχιρέ υιος Εδραϊ επί τας άρσεις και Βαναίας υιος Ιωδαέ επί της αυλαρχίας και επί του πλινθίου και Ζαχούρ υιος Νάθαν ο σύμβουλος. 46·9 και ήσαν τω Σαλωμών τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ίπποι εις άρματα και δώδεκα χιλιάδες ίππων. 46·10 και ην άρχων εν πάσι τοις βασιλεύσιν από του ποταμού και έως γης αλλοφύλων και έως ορίων Αιγύπτου. 46·11 και Σαλωμών υιος Δαυίδ εβασίλευσεν επί Ισραήλ και Ιούδα εν Ιερουσαλήμ.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

[1 Της δε βασιλείας εδρασθείσης εν χειρί Σαλωμών επιγαμίαν εποίησατο Σαλωμών προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και έλαβε την θυγατέρα Φαραώ και εισήγαγεν αυτήν εις την πόλιν Δαυίδ, έως ου συνετέλεσεν οικοδομών τον οίκον εαυτού και τον οίκον Κυρίου και το τείχος Ιερουσαλήμ κύκλω.]

2 ΠΛΗΝ ο λαός ήσαν θυμιώντες επί τοις υψηλοις, ότι ουκ ωκοδομήθη οίκος τω Κυρίω έως του νυν. 3 και ηγάπησε Σαλωμών τον Κύριον πορευέσθαι εν τοις προστάγμασι Δαυίδ του πατρός αυτού, πλην εν τοις υψηλοις έθυε και εθυμία. 4 και ανέστη και επορευθή εις Γαβαών θύσαι εκεί, ότι αυτή υψηλοτάτη και μεγάλη· χιλίαν ολοκαύτωςιν ανήνεγκε Σαλωμών επί το θυσιαστήριον εν Γαβαών. 5 και ώφθη Κύριος τω Σαλωμών εν ύπνω την νύκτα, και ειπε Κύριος προς Σαλωμών· αίτησαι τι αίτημα σεαυτω. 6 και ειπεν Σαλωμών· συ εποίησας μετά του δούλου σου Δαυίδ του πατρός μου έλεος μέγα, καθώς διήλθεν ενώπιόν σου εν αληθεια και εν δικαιοσύνη και εν ευθύτητι καρδίας μετά σου, και εφύλαξας αυτω το έλεος το μέγα τούτο δούναι τον υιόν αυτού επί του θρόνου

αυτού, ως η ημέρα αυτή· 7 και νυν, Κύριε ο Θεός μου, συ έδωκας τον δούλόν σου αντι Δαυίδ του πατρός μου, και εγώ ειμι παιδάριον μικρόν και ουκ οίδα την έξοδόν μου και την είσοδόν μου, 8 ο δε δούλός σου εν μέσω του λαού σου, ον εξελέξω λαόν πολύν, ος ουκ

αριθμηθήσεται. 9 και δώσεις τω δούλω σου καρδιαν ακούειν και διακρίνειν τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και του συνιείν ανά μέσον αγαθού και κακού · ότι τις δυνηθήσεται κρίνειν τον λαόν σου τον βαρύν τούτον; 10 και ήρεσεν ενώπιον Κυρίου, ότι ητήσατο Σαλωμών το ρήμα τούτο, 11 και είπε Κύριος προς αυτόν · ανθ' ὧν ητήσω παρ' ἐμοῦ το ρήμα τούτο και ουκ ητήσω σεαυτω ημέρας πολλάς και ουκ ητήσω πλούτον, ουδέ ητήσω ψυχάς εχθρών σου, αλλ' ητήσω σεαυτω του συνιείν του εισακούειν κρίμα, 12 ιδού πεποίηκα κατά το ρημά σου · ιδού δέδωκά σοι καρδιαν φρονίμην και σοφήν, ως συ ου γέγονεν ἔμπροσθέν σου και μετά σε ουκ αναστήσεται ὁμοίός σοι. 13 και α ουκ ητήσω, δέδωκά σοι, και πλούτον και δόξαν, ως ου γέγονεν ανήρ ὁμοίός σοι εν βασιλεύσει · 14 και εάν πορευθῆς εν τη οδω μου φυλάσσειν τας εντολάς μου και τα προστάγματά μου, ως επορεύθη Δαυίδ ο πατήρ σου, και πληθυνώ τας ημέρας σου. 15 και εξυπνίσθη Σαλωμών, και ιδού ενόπνιον · και ανέστη και παραγίνεται εις Ιερουσαλήμ και ἔστη κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου του κατά πρόσωπον κιβωτού διαθήκης Κυρίου εν Σιών και ανήγαγεν ολοκαυτώσεις και εποίησεν ειρηνικάς και εποίησε πότον μέγα εαυτω και πάσι τοις παισίν αυτού.

16 Τότε ὠφθησαν δύο γυναίκες πόρναι τω βασιλεῖ και ἔστησαν ενώπιον αυτού. 17 και είπεν η γυνή μία · εν εμοί, κύριε · εγώ και η γυνή αὐτή ὠκούμεν εν οίκῳ ενί και ετέκομεν εν τῷ οίκῳ. 18 και εγενήθη εν τη ημέρα τη τρίτη τεκούσης μου, ἔτεκε και η γυνή αὐτή · και ημεῖς κατά το αυτό, και ουκ ἔστιν ουθείς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν εν τῷ οίκῳ. 19 και απέθανεν ο υιος της γυναικός ταύτης την νύκτα, ως επεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν · 20 και ανέστη μέσης της νυκτός και ἔλαβε τον υιόν μου εκ των ἀγκαλῶν μου και εκοίμισεν αὐτόν εν τῷ κόλπῳ αὐτῆς και τον υιόν αὐτῆς τον τεθνηκότα εκοίμισεν εν τῷ κόλπῳ μου. 21 και ανέστην το πρωῖ θηλάσαι τον υιόν μου, και εκείνος ην τεθνηκώς · και ιδού κατενόησα αὐτόν πρωῖ, και ιδού ουκ ην ο υιος μου, ον ἔτεκον. 22 και είπεν η γυνή η ετέρα · ουχί, αλλὰ ο υιος μου ο ζων, ο δε υιος σου ο τεθνηκώς, και ἐλάλησαν ενώπιον του βασιλέως. 23 και είπεν ο βασιλεύς αὐταῖς · συ λέγεις · οὗτος ο υιος μου ο ζων, και ο υιος ταύτης ο τεθνηκώς, και συ λέγεις · ουχί, αλλὰ ο υιος μου ο ζων, και ο υιος σου ο τεθνηκώς. 24 και είπεν ο βασιλεύς · λάβετε μοι μάχαιραν · και προσήνεγκαν την μάχαιραν ενώπιον του βασιλέως. 25 και είπεν ο βασιλεύς · διέλετε το παιδίον το ζων το θηλάζον εις δύο και δότε το ἡμισυ αυτού ταύτη και το ἡμισυ αυτού ταύτη. 26 και απεκρίθη η γυνή, ης ην ο υιος ο ζων, και είπε προς τον βασιλέα, ότι

εταράχθη η μήτρα αυτής επί τω υιω αυτής, και είπεν · εν εμοί, κύριε, δότε αυτή το παιδίον και θανάτω μη θανατώσητε αυτό · και αυτή είπε · μήτε εμοί μήτε αυτή έστω, διέλετε. 27 και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε · δότε το παιδίον τη ειπούση · δότε αυτή αυτό και θανάτω μη θανατώσητε αυτό · αυτή η μήτηρ αυτού. 28 και ήκουσαν πας Ισραήλ το κρίμα τούτο, ό έκρινεν ο βασιλεύς, και εφοβήθησαν από προσώπου του βασιλέως, ότι είδον ότι φρόνησις Θεού εν αυτω του ποιείν δικαίωμα.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ην ο βασιλεύς Σαλωμών βασιλεύων επί Ισραήλ. 2 και ούτοι άρχοντες οί ήσαν αυτω. Αζαρίας υιος Σαδώκ 3 και Ελιαρέφ και Αχιά υιος Σαβά γραμματείς. και Ιωσαφάτ υιος Αχιλίδ αναμνησκών 4 και Βαναίας υιος Ιωδαέ επί της δυνάμεως και Σαδώκ και Αβιάθαρ ιερείς 5 και Όρνία υιος Νάθαν επί των καθεσταμένων και Ζαβούθ υιος Νάθαν εταίρος του βασιλέως 6 και Αχιήλ ην οικονόμος και Ελιάβ υιος Σάφ επί της πατριάς και Αδωνιράμ υιος Εφρά επί των φόρων. 7 και τω Σαλωμών δώδεκα καθεσταμένοι επί πάντα Ισραήλ χορηγείν τω βασιλεί και τω οίκω αυτού · μήνα εν τω ενιαυτω εγίνετο επί τον ένα χορηγείν. 8 και ταύτα τα ονόματα αυτών · Βενώρ εν όρει Εφραΐμ, εις · 9 υιος Δακάρ εν Μαχεμάς και εν Σαλαβίν και Βαιθσαμύς και Αιλών έως Βηθανάν, εις · 10 υιος Εσδι εν Αραβώθ, αυτού Σωχώ και πάσα η γη Όφερ · 11 Χαναδάβ και Αναφαθέ, ανήρ Ταβλήθ, θυγάτηρ Σαλωμών ην αυτω εις γυναίκα, εις · 12 Βαανά υιος Αχιλίδ Θαανάχ και Μαγεδδώ και πας ο οίκος Σάν ο παρά Σεσαθάν υποκάτω του Εσραέ και εκ Βηθσάν έως Σαβελμαουλά, έως Μαεβέρ Λουκάμ, εις · 13 υιος Γαβέρ εν Ρεμάθ Γαλαάδ, τούτω σχοίνισμα Ερεγαβά, ή εν τη Βασάν, εξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις και μοχλοί χαλκοί, εις · 14 Αχιναδάβ υιος Σαδδώ Μααναΐμ, εις · 15 Αχιμαάς εν Νεφθαλίμ, και ούτος έλαβε την Βασεμμάθ θυγατέρα Σαλωμών εις γυναίκα, εις · 16 Βαανά υιος Χουσί εν Ασήρ και εν Βααλώθ, εις · 17 Σαμαά υιος Όλά εν τω Βενιαμίν · 18 Γαβέρ υιος Αδαΐ εν τη γη Γάδ, και Σηών βασιλέως του Εσεβών και Ωγ βασιλέως του Βασάν · και νασίφ

εις εν γη Ιούδα · 19 Ιωσαφάτ υιος Φουασούδ εν Ισσάχαρ.

[20 Και Ιούδα και Ισραήλ πολλοί ως η άμμος η επί της θαλάσσης εις πλήθος έσθοντες και πίνοντες και ευφραινόμενοι.]

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

[1 Και Σαλωμών ην εξουσιάζων εν πάσι τοις βασιλείοις από του ποταμού γης αλλοφύλων και έως ορίου Αιγύπτου προσεγγίζοντες δώρα και δουλεύοντες τω Σαλωμών πάσας ημέρας ζωής αυτού.]

ΚΑΙ εχορήγουν οι καθεσταμένοι ούτως τω βασιλεί Σαλωμών και πάντα τα διαγγέλματα επί την τράπεζαν του βασιλέως, έκαστος μήνα αυτού, ου παραλλάσσουσι λόγον · 2 και τας κριθάς και το άχυρον τοις ίπποις και τοις άρμασιν ήρον εις τον τόπον, ου αν ή ο βασιλεύς, έκαστος κατά την σύνταξιν αυτού. και ταύτα τα δέοντα τω Σαλωμών εν ημέρα μια · τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου κεκοπανισμένου. 3 και δέκα μόσχοι εκλεκτοί και είκοσι βόες νομάδες και εκατόν πρόβατα εκτός ελάφων και δορκάδων εκλεκτών, σιτευτά · 4 ότι ην άρχων πέραν ποταμού, και ην αυτω ειρήνη εκ πάντων των μερών κυκλόθεν.

5 Και έδωκε Κύριος φρόνησιν τω Σαλωμών και σοφίαν πολλήν σφόδρα και χύμα καρδίας ως η άμμος η παρά την θάλασσαν. 10 και επληθύνθη Σαλωμών σφόδρα υπέρ την φρόνησιν πάντων αρχαίων ανθρώπων και υπέρ πάντας φρονίμους Αιγύπτου 11 και εσοφίσατο υπέρ πάντας τους ανθρώπους και εσοφίσατο υπέρ Γαιθάν τον Ζαρείτην και τον Αινάν και τον Χαλκάλ και Δαρδά υιούς Μάλ. 12 και ελάλησε Σαλωμών τρισχιλίας παραβολάς, και ήσαν ωδαι αυτού πεντακισχίλια. 13 και ελάλησεν υπέρ των ξύλων από της κέδρου της εν τω Λιβάνω και έως της υσσώπου της εκπορευομένης δια του τοίχου και ελάλησε περί των κτηνών και περί των πετεινών και περί των ερπετών και περί των ιχθύων. 14 και παρεγίνοντο πάντες οι λαοί ακούσαι της σοφίας Σαλωμών και ελάμβανε δώρα παρά

πάντων των βασιλέων της γης, όσοι ήκουον της σοφίας αυτού.

14α Και έλαβε Σαλωμών την θυγατέρα Φαραώ αυτω εις γυναίκα και εισήγαγεν αυτήν εις την πόλιν Δαυίδ έως συντελέσαι αυτόν τον οίκον Κυρίου και τον οίκον εαυτού και το τείχος Ιερουσαλήμ. 14β τότε ανέβη Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και προκατελάβετο την Γαζέρ και ενεπόρυσεν αυτήν και τον Χανανίτην τον κατοικούντα εν Μεργάβ, και έδωκεν αυτάς Φαραώ αποστολάς θυγατρι αυτού γυναικι Σαλωμών, και Σαλωμών ωκοδόμησε την Γαζέρ.

15 Και απέστειλε Χιράμ βασιλεύς Τύρου τους παιδας αυτού χρίσαι τον Σαλωμών αντι Δαυίδ του πατρός αυτού, ότι αγαπών ην Χιράμ τον Δαυίδ πάσας τας ημέρας. 16 και απέστειλε Σαλωμών προς Χιράμ λέγων · 17 συ οίδας τον πατέρα μου Δαυίδ ότι ουκ ηδόνατο οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού μου από προσώπου των πολέμων των κυκλωσάντων αυτόν έως του δούναι Κύριον αυτούς υπό τα ίχνη των ποδών αυτού. 18 και νυν ανέπαυσε Κύριος ο Θεός μου εμοί κυκλόθεν · ουκ έστιν επίβουλος και ουκ έστιν αμάρτημα πονηρόν. 19 και ιδού εγώ λέγω οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού μου, καθώς ελάλησε Κύριος ο Θεός προς Δαυίδ τον πατέρα μου, λέγων · ο υιος σου, ον δώσω αντι σου επί τον θρόνον σου, ούτος οικοδομήσει τον οίκον τω ονόματί μου. 20 και νυν έντειλαι και κοψάτωσάν μοι ξύλα εκ του Λιβάνου, και ιδού οι δούλοι μου μετά των δούλων σου · και τον μισθόν δουλείας σου δώσω σοι κατά πάντα, όσα αν είπης, ότι συ οίδας ότι ουκ έστιν ημίν ειδώς ξύλα κόπτειν καθώς οι Σιδώνιοι. 21 και εγενήθη καθώς ήκουσε Χιράμ των λόγων Σαλωμών, εχάρη σφόδρα και ειπεν · ευλογητός ο Θεός σήμερα, ος έδωκε τω Δαυίδ υιόν φρόνιμον επί τον λαόν τον πολύν τούτον 22 και απέστειλε προς Σαλωμών λέγων · ακήκοα περι πάντων, ων απέσταλκας προς με · εγώ ποιήσω παν θέλημά σου, ξύλα κέδρινα και πεύκινα · 23 οι δούλοι μου κατάξουσιν αυτά εκ του Λιβάνου εις την θάλασσαν, εγώ θήσομαι αυτά σχεδιάς έως του τόπου, ου εάν αποστείλης προς με, και εκτινάξω αυτά εκεί, και συ αρείς · και ποιήσεις το θέλημά μου, του δούναι άρτους τω οίκω μου. 24 και ην Χιράμ διδούς τω Σαλωμών κέδρους και πεύκας και παν θέλημα αυτού. 25 και Σαλωμών έδωκε τω Χιράμ είκοσι χιλιάδας κόρους πυρού και μαχειρ τω οίκω αυτού και είκοσι χιλιάδας βαιθ ελαιου κεκομμένου · κατά τούτο εδίδου Σαλωμών τω Χιράμ κατ ' ενιαυτόν. 26 και Κύριος έδωκε σοφίαν τω Σαλωμών, καθώς ελάλησεν αυτω · και ην ειρήνη ανά μέσον Χιράμ και ανά μέσον Σαλωμών, και διέθεντο διαθήκην ανά μέσον αυτών. 27 και ανήνεγκεν ο βασιλεύς φόρον εκ

παντός Ισραήλ, και ην ο φόρος τριάκοντα χιλιάδες ανδρών. 28 και απέστειλεν αυτούς εις τον Λιβανον, δέκα χιλιάδες εν τω μηνί, αλλασσόμενοι, μήνα ήσαν εν τω Λιβάνω και δύο μήνας εν οίκω αυτών· και Αδωνιράμ επί του φόρου. 29 και ην τω Σαλωμών εβδομήκοντα χιλιάδες αίροντες άρσιν και ογδοήκοντα χιλιάδες λατόμων εν τω όρει, 30 χωρίς των αρχόντων των καθεσταμένων επί των έργων τω Σαλωμών, τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι επιστάται οι ποιούντες τα έργα. 32 και ητοίμασαν τους λίθους και τα ξύλα τρία έτη.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εγενήθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω έτει της εξόδου υιών Ισραήλ εξ Αιγύπτου, τω έτει τω τετάρτω εν μηνί τω δευτέρω βασιλεύοντος του βασιλέως Σαλωμών επί τον Ισραήλ, (Κεφ. Ε 31) 1α και εντειλατο ο βασιλεύς ινα αίρωσι λίθους μεγάλους τιμίους εις τον θεμέλιον του οίκου, και λίθους απελεκήτους. (Κεφ. Ε 32) 1β και επελέκησαν οι υιοί Σαλωμών και οι υιοί Χιράμ και έβαλαν αυτούς. 1γ εν τω έτει τω τετάρτω εθεμελίωσε τον οίκον Κυρίου εν μηνί Νισώ, και τω δευτέρω μηνί 1δ εν ενδεκάτω ενιαυτω, εν μηνί Βαάλ (ούτος ο μην ο όγδοος) συνετελέσθη ο οίκος εις πάντα λόγον αυτού και εις πάσαν διάταξιν αυτού. 2 και ο οίκος, ον ωκοδόμησεν ο βασιλεύς τω Κυρίω, τεσσαράκοντα εν πήχει μήκος αυτού και είκοσιν εν πήχει πλάτος αυτού και πέντε και είκοσιν εν πήχει το ύψος αυτού. 3 και το αιλάμ κατά πρόσωπον του ναού, είκοσιν εν πήχει μήκος αυτού εις το πλάτος του οίκου και δέκα εν πήχει το πλάτος αυτού κατά πρόσωπον του οίκου. και ωκοδόμησε τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν. 4 και εποίησε τω οίκω θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς. 5 και έδωκεν επί τον τοίχον του οίκου μέλαθρα κυκλόθεν τω ναω και τω δαβίρ και εποίησε πλευράς κυκλόθεν. 6 η πλευρά η υποκάτω πέντε πήχεων εν πήχει το πλάτος αυτής, και το μέσον εξ, και η τρίτη επτά εν πήχει το πλάτος αυτής· ότι διάστημα έδωκε τω οίκω κυκλόθεν έξωθεν του οίκου, όπως μη επιλαμβάνονται των τοίχων του οίκου. 7 και ο οίκος εν τω οικοδομείσθαι αυτόν λίθοις ακροτόμοις αργοίς ωκοδομήθη, και σφύρα και πέλεκυς και παν σκεύος

σιδηρούν ουκ ηκούσθη εν τω οίκω εν τω οικοδομείσθαι αυτόν. 8 και ο πυλών της πλευράς της υποκάτωθεν υπό την ωμίαν του οίκου την δεξιάν, και ελικτή ανάβασις εις το μέσον και εκ της μέσης επί τα τριώροφα, 9 και ωκοδόμησε τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν· και εκοιλοστάθησε τον οίκον κέδροις. 10 και ωκοδόμησε τους ενδέσμους δι' όλου του οίκου πέντε εν πήχει το ύψος αυτού, και συνέσχε τον σύνδεσμον εν ξύλοις κεδρίνοις.

[11 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαλωμών λέγων· 12 ο οίκος ούτος, ον συ οικοδομείς, εάν οδεύης τοις προστάγμασί μου και τα κρίματά μου ποιήσῃς και φυλάσσης πάσας τας εντολάς μου αναστρέφουσαι εν αυταίς, στήσω τον λόγον μου, ον ελάλησα προς Δαυίδ τον πατέρα σου 13 και κατασκηνώσω εν μέσω υιών Ισραήλ και ουκ εγκαταλείψω τον λαόν μου Ισραήλ. 14 και ωκοδόμησε Σαλωμών τον οίκον και συνετέλεσε αυτόν.]

15 και ωκοδόμησε τους τοίχους του οίκου έσωθεν δια ξύλων κεδρίνων από του εδάφους του οίκου και έως των τοίχων και έως των δοκών· εκοιλοστάθησε συνεχόμενα ξύλοις έσωθεν και περιέσχε το έσω του οίκου εν πλευραίς πευκίνοις. 16 και ωκοδόμησε τους είκοσι πήχεις απ' άκρου του τοίχου το πλευρόν το εν από του εδάφους έως των δοκών, και εποίησε εκ του δαβίρ εις το άγιον των αγίων. 17 και τεσσαράκοντα πήχεων ην ο ναός

[ο εσώτατος 18 και δια κέδρου προς τον οίκον έσω πλοκήν επαναστήσεις και πέταλον και ανάγλυφα πάντα κέδρινα ουκ εφαινετο λίθος.]

19 κατά πρόσωπον του δαβίρ εν μέσω του οίκου έσωθεν δούναι εκεί την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου. 20 είκοσι πήχεις μήκος και είκοσι πήχεις πλάτος και είκοσι πήχεις το ύψος αυτού, και παριέσχεν αυτό χρυσιώ συγκεκλεισμένω. και εποίησε θυσιαστήριον

[κέδρου 21 και περιεπόλωσε Σαλωμών τον οίκον ένδοθεν χρυσιώ αποκλειστω και παρήγαγεν εν καθηλώμασι χρυσιού.]

21 κατά πρόσωπον του δαβίρ, και περιέσχεν αυτό χρυσιώ. 22 και όλον τον οίκον περιέσχε χρυσιώ έως συντελείας παντός του οίκου

[και όλον το έσω του δαβίρ επετάλωσε χρυσιώ.]

23 και εποίησεν εν τω δαβίρ δύο Χερουβίμ δέκα πήχεων μέγεθος εσταθμωμένον. 24 και πέντε πήχεων περυγίον του Χερουβίμ του ενός και πέντε πήχεων περυγίον αυτού το δεύτερον, εν πήχει δέκα από μέρους περυγίου αυτού εις μέρος περυγίου αυτού· 25 ούτως τω Χερουβίμ τω δευτέρω, εν μέτρω ενί συντέλεια μία αμφοτέροις. 26 και το ύψος του Χερουβίμ του ενός

δέκα εν πήχει, και ούτω τω Χερούβ τω δευτέρω. 27 και αμφοτέρα τα Χερουβίμ εν μέσω του οίκου του εσωτάτου· και διεπέτασε τας πτέρυγας αυτών, και ήπητετο πτέρυξ μία του τοίχου, και πτέρυξ Χερούβ του δευτέρου ήπητετο του τοίχου του δευτέρου, και αι πτέρυγες αυτών εν μέσω του οίκου ήπτοντο πτέρυξ πτέρυγος. 28 και περιέσχε τα Χερουβίμ χρυσίω. 29 και πάντας τους τοίχους του οίκου κύκλω εγκολαπτά έγγραψε γραφίδι Χερουβίμ, και φοίνικες τω εσωτέρω και τω εξωτέρω. 30 και το έδαφος του οίκου περιέσχε χρυσίω, του εσωτάτου και του εξωτάτου. 31 και τω θυρώματι του δαβίρ εποίησε θύρας ξύλων αρκευθίνων εις φλιάς πενταπλάς 32 και δύο θύρας ξύλων πευκίνων και εγκολαπτόν επ ' αυτών εγκεκολαμμένα Χερουβίμ και φοίνικας και πέταλα διαπεπετασμένα· και περιέσχε χρυσίω και κατέβαινεν επί τα Χερουβίμ και επί τους φοίνικας το χρυσίον. 33 και ούτως εποίησε τω πυλώνι του ναού, φλιαί ξύλων αρκευθίνων, στοαί τετραπλώς. 34 και εν αμφοτέραις ταις θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαί η θύρα η μία και στροφείς αυτών, και δύο πτυχαί η θύρα η δευτέρα, στρεφόμενα· 35 εγκεκολαμμένα Χερουβίμ και φοίνικες και διαπεπετασμένα πέταλα και περιεχόμενα χρυσίω καταγομένω επί την εκτύπωσιν. 36 και ωκοδόμησε την αυλήν την εσωτάτην τρεις στήχους απελεκήτων, και στήχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν. 36α και ωκοδόμησε το καταπέτασμα της αυλής του αιλάμ του οίκου του κατά πρόσωπον του ναού.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ απέστειλεν ο βασιλεύς Σαλωμών και έλαβε τον Χιράμ εκ Τύρου, 2 υιόν γυναικός χήρας, και ούτος από της φυλής της Νεφθαλίμ, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος, τέκτων χαλκού και πεπληρωμένος της τέχνης και συνέσεως και επιγνώσεως του ποιείν παν έργον εν χαλκω· και εισηνέχθη προς τον βασιλέα Σαλωμών και εποίησε πάντα τα έργα. 3 και εχώνευσε τους δύο στήλους τω αιλάμ του οίκου, οκτωκαίδεκα πήχεις ύψος του στύλου, και περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις εκύκλου αυτόν, και το πάχος του στύλου τεσσάρων δακτύλων τα κοιλώματα, και ούτως ο στύλος ο δεύτερος. 4 και δύο επιθέματα εποίησε

δούναί ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων, χωνευτὰ χαλκὰ· πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἐνός, καὶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου. 5 καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνί, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 6 καὶ ἔργον κρεμαστόν, δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν δεδικτυωμένοι, ἔργον κρεμαστόν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 7 καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλάμ τοῦ ναοῦ· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχοὺμ· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεῦτερον καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βαάς. 8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἰλάμ τεσσάρων πηχῶν. 9 καὶ μέλαθρον ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει. 10 καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πῆχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλω τὸ αὐτό· πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πῆχει ἐκύκλουν αὐτήν. 11 καὶ υποστηρίγματα υποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν, δέκα ἐν πῆχει κυκλόθεν 12 καὶ τὸ χείλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου, βλαστός κρίνου, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής. 13 καὶ δώδεκα βόες υποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρὰν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν, καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ’ αὐτῶν ἐπάνωθεν. 14 καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνῶθ χαλκᾶς· πέντε πῆχεις μῆκος τῆς μεχωνῶθ τῆς μιάς, καὶ τέσσαρες πῆχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἐξ ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτῆς. 15 καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνῶθ συγκλειστόν αὐτοῖς, καὶ συγκλειστόν ἀνά μέσον τῶν ἐξεχομένων. 16 καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνά μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ Χερουβὶμ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως· καὶ ἐπάνωθεν καὶ υποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χάραι, ἔργον καταβάσεως 17 καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῆ μεχωνῶθ τῆ μίᾳ, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκὰ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὡμίαι υποκάτω τῶν λουτήρων. 18 καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῆ μεχωνῶθ, καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνός πῆχεος καὶ ἡμίσεος. 19 καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος· αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν, τὰ πάντα χωνευτὰ. 20 αἱ τέσσαρες ὡμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνῶθ τῆς μιάς, ἐκ τῆς μεχωνῶθ οἱ ὡμοὶ αὐτῆς. 21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ ἡμισυ τοῦ πῆχεος μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ, καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς, καὶ ἠνοιγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν

αυτής. 22 και τα συγκλείσματα αυτής Χερουβίμ και λέοντες και φοίνικες εσώτα, εχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω και τα κυκλόθεν. 23 κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τας δέκα μεχωνῶθ, τάξιν μίαν και μέτρον εν πάσαις. 24 και ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσαράκοντα χοεῖς χωρῶντα τον ἕνα χυτροκαυλον μετρήσει τεσσάρων πηχῶν· ο χυτροκαυλος ο εις ἐπὶ της μεχωνῶθ της μίας ταις δέκα μεχωνῶθ. 25 και ἔθετο τας πέντε μεχωνῶθ ἀπὸ της ὠμίας του οἴκου εκ δεξιῶν και πέντε ἀπὸ της ὠμίας του οἴκου ἐξ αριστερῶν· και η θάλασσα ἀπὸ της ὠμίας του οἴκου εκ δεξιῶν κατ' ανατολάς ἀπὸ του κλίτους του νότου. 26 και ἐποίησε Χιράμ τους λέβητας και τας θερμάστρεις και τας φιάλας, και συνετέλεσε Χιράμ ποιῶν πάντα τα ἔργα, α ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών εν οἴκῳ Κυρίου, 27 στύλους δύο και τα στρεπτά των στύλων ἐπὶ των κεφαλῶν των στύλων δύο και τα δίκτυα δύο του καλύπτειν ἀμφοτέρα τα στρεπτά των γλυφῶν τα ὄντα ἐπὶ των στύλων, 28 τας ροὰς τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοις δικτύοις, δύο στίχοι ροῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφοτέρα τα ὄντα τα στρεπτά της μεχωνῶθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοις στύλοις, 29 και τα μεχωνῶθ δέκα και τους χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ των μεχωνῶθ 30 και την θάλασσαν μίαν και τους βόας δώδεκα ὑποκάτω της θαλάσσης 31 και τους λέβητας και τας θερμάστρεις και τας φιάλας και πάντα τα σκεῦη, α ἐποίησε Χιράμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου· και οι στύλοι τεσσαράκοντα και οκτώ του οἴκου του βασιλέως και του οἴκου Κυρίου. πάντα τα ἔργα του βασιλέως, α ἐποίησε Χιράμ, χαλκὰ ἄρδην· 32 οὐκ ἦν σταθμὸς του χαλκοῦ, οὐ ἐποίησε πάντα τα ἔργα ταῦτα, εκ πλήθους σφόδρα· οὐκ ἦν τέρμα των σταθμῶν του χαλκοῦ. 33 εν τῷ περιοίκῳ του Ιορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ εν τῷ πάχει της γῆς ἀνά μέσον Σοκχῶθ και ἀνά μέσον Σειρά. 34 και ἔδωκεν ο βασιλεύς Σαλωμών τα σκεῦη, α ἐποίησεν, εν οἴκῳ Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσοῦν και την τράπεζαν, ἐφ' ἧς οι ἄρτοι της προσφοράς, χρυσοῦν, 35 και τας λυχνίας πέντε ἐξ αριστερῶν και πέντε εκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον του δαβὶρ, χρυσοῦς συγκλειόμενας, και τα λαμπάδια και τους λύχνους και τας ἐπαρυστρίδας χρυσοῦς 36 και τα πρόθυρα και οι ἥλοι και αι φιάλαι και τα τρυβλία και αι θυῖσκαί χρυσαί, σύγκλειστα, και τα θυρώματα των θυρῶν του οἴκου του εσωτάτου, ἀγίου των ἀγίων, και τας θύρας του ναοῦ χρυσοῦς. 37 και ἀνεπληρώθη παν το ἔργον, ὃ ἐποίησε Σαλωμών οἴκου Κυρίου, και εισηγήκε Σαλωμών τα ἅγια Δαβὶδ του πατρὸς αὐτοῦ και πάντα τα ἅγια Σαλωμών, το ἀργύριον και το χρυσίον και τα σκεῦη, ἔδωκεν εις τους θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

38 Και τον οίκον εαυτω ωκοδόμησε Σαλωμών τρισκαίδεκα έτεσι. 39 και ωκοδόμησε τον οίκον δρυω του Λιβάνου· εκατόν πήχεις μήκος αυτού, και πενήκοντα πήχεις πλάτος αυτού, και τριάκοντα πηχών ύψος αυτού· και τριών στίχων στύλων κεδρίνων, και ωμιάι κέδρινοι τοις στύλοις. 40 και εφάτνωσε τον οίκον άνωθεν επί των πλευρών των στύλων, και ο αριθμός των στύλων τεσσαράκοντα και πέντε ο στίχος· 41 και μέλαθρα τρία και χώρα επί χώραν τρισσώς· 42 και πάντα τα θυρώματα και αι χώραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι και από του θυρώματος επί θύραν τρισσώς. 43 και το αιλάμ των στύλων πενήκοντα μήκος και πενήκοντα εν πλάτει, εζυγωμένα, αιλάμ επί πρόσωπον αυτών, και στύλοι και πάχος επί πρόσωπον αυτής τοις αιλαμμίμ. 44 και το αιλάμ των θρόνων, ου κρινεί εκεί, αιλάμ του κριτηρίου. 45 και ο οίκος αυτών, εν ω καθήσεται εκεί, αυλή μία εξελισσομένη τούτοις κατά το έργον τούτο· και οίκον τη θυγατρί Φαραώ, ην έλαβε Σαλωμών, κατά το αιλάμ τούτο. 46 πάντα ταύτα εκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα εκ διαστήματος έσωθεν και εκ του θεμελίου έως των γεισών και έξωθεν εις την αυλήν την μεγάλην 47 την τεθεμελιωμένην εν τιμίσις λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπήχεσι και τοις οκταπήχεσι, 48 και επάνωθεν τιμίσις κατά το μέτρον απελεκήτων και κέδροις. 49 της αυλής της μεγάλης κύκλω τρεις στίχοι απελεκήτων και στίχος κεκολαμμένης κέδρου. και συνετέλεσε Σαλωμών όλον τον οίκον αυτού.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εγένετο ως συνετέλεσε Σαλωμών του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου και τον οίκον αυτού μετά είκοσιν έτη, τότε εξεκκλησίασεν ο βασιλεύς Σαλωμών πάντας τους πρεσβυτέρους Ισραήλ εν Σιών του ανενεγκείν την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εκ πόλεως Δαβίδ (αύτη εστί Σιών) 2 εν μηνί Αθανίν. 3 και ήραν οι ιερείς την κιβωτόν 4 και το σκηνώμα του μαρτυρίου και τα σκεύη τα άγια τα εν τω σκηνώματι του μαρτυρίου, 5 και ο βασιλεύς και πας Ισραήλ έμπροσθεν της κιβωτού θύοντες πρόβατα και βόας αναρίθμητα. 6 και εισφέρουσιν οι ιερείς την κιβωτόν εις τον τόπον αυτής εις το δαβίρ του οίκου, εις τα άγια των αγίων υπό τας

πτέρυγας των Χερουβίμ · 7 ότι τα Χερουβίμ διαπαιετασμένα ταις πτέρυξιν επί τον τόπον της κιβωτού, και περιεκάλυπτον τα Χερουβίμ επί την κιβωτόν και επί τα άγια αυτής επάνωθεν, 8 και υπερείχον τα ηγιασμένα, και ενεβλέποντο αι κεφαλαί των ηγιασμένων εκ των αγίων εις πρόσωπον του δαβίρ και ουκ ωπτόννοντο έξω. 9 ουκ ην εν τη κιβωτω πλήν δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες της διαθήκης, ας έθηκεν εκεί Μωυσής εν Χωρήβ, ας διέθετο Κύριος μετά των υιών Ισραήλ εν τω εκπορεύεσθαι αυτούς εκ γης Αιγύπτου. 10 και εγένετο ως εξήλθον οι ιερείς εκ του αγίου, και η νεφέλη έπλησε τον οίκον · 11 και ουκ ηδύναντο οι ιερείς στήκειν λειτουργείν από προσώπου της νεφέλης, ότι έπλησε δόξα Κυρίου τον οίκον.

14 Και απέστρεψεν ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, και ευλόγησεν ο βασιλεύς πάντα Ισραήλ, και πάσα εκκλησία Ισραήλ ειστήκει · 15 και είπεν · ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ σήμερον, ος ελάλησεν εν τω στόματι αυτού περί Δαυίδ του πατρός μου και εν ταις χερσίν αυτού επλήρωσε λέγων · 16 αφ ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ουκ εξελεξάμην εν πόλει εν ενί σκήπτρω Ισραήλ του οικοδομήσαι οίκον του είναι το όνομά μου εκεί. και εξελεξάμην εν Ιερουσαλήμ είναι το όνομά μου εκεί · και εξελεξάμην τον Δαυίδ του είναι επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. 17 και εγένετο επί της καρδίας του πατρός μου οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ. 18 και είπε Κύριος προς Δαυίδ τον πατέρα μου · ανθ ' ων ήλθεν επί την καρδιαν σου του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματί μου, καλώς εποίησας ότι εγενήθη επί την καρδιαν σου · 19 πλήν συ ουκ οικοδομήσεις τον οίκον, αλλ ' ή ο υιος σου ο εξελθών εκ των πλευρών σου, ούτος οικοδομήσει τον οίκον τω ονόματί μου. 20 και ανέστησε Κύριος το ρήμα αυτού, ό ελάλησε, και ανέστην αντί Δαυίδ του πατρός μου και εκάθισα επί του θρόνου Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ. 21 και εθέμην εκεί τόπον τη κιβωτω, εν ή εστιν εκεί διαθήκη Κυρίου, ην διέθετο Κύριος μετά των πατέρων ημών εν τω εξαγαγείν αυτόν αυτούς εκ γης Αιγύπτου.

22 Και ανέστη Σαλωμών κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου Κυρίου ενώπιον πάσης εκκλησίας Ισραήλ και διεπέτασε τας χείρας αυτού εις τον ουρανόν, 23 και είπε · Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ουκ έστιν ως συ Θεός εν τω ουρανω άνω και επί της γης κάτω, φυλάσσων διαθήκην και έλεος τω δούλω σου τω πορευομένω ενώπιόν σου εν όλη τη καρδια αυτού, 24 α εφύλαξας τω δούλω σου Δαυίδ τω πατρί μου · και γαρ ελάλησας εν τω στόματί σου και εν χερσί σου

επλήρωσας ως η ημέρα αυτή. 25 και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, φύλαξον τω δούλω σου Δαβίδ τω πατρί μου α ελάλησας αυτω λέγων · ουκ εξαρθήσεται σου ανήρ εκ προσώπου μου καθήμενος επί θρόνου Ισραήλ, πλήν εάν φυλάξωνται τα τέκνα σου τας οδούς αυτών του πορεύεσθαι ενώπιόν μου, καθώς επορεύθης ενώπιον εμού. 26 και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, πιστωθήτω δη το ρημά σου τω Δαβίδ τω πατρί μου. 27 ότι ει αληθώς κατοικήσει ο Θεός μετά ανθρώπων επί της γης; ει ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ουκ αρκέσουσί σοι, πλήν και ο οίκος ούτος, ον ωκοδόμησα τω ονόματί σου; 28 και επιβλέψη επί την δέησίν μου, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ακούειν της προσευχής, ης ο δούλος σου προσεύχεται ενώπιόν σου προς σε σήμερον, 29 του είναι τους οφθαλμούς σου ηνεωγμένους εις τον οίκον τούτον ημέρας και νυκτός, εις τον τόπον, ον είπας · έσται το όνομά μου εκεί, του εισακούειν της προσευχής, ης προσεύχεται ο δούλος σου εις τον τόπον τούτον ημέρας και νυκτός. 30 και εισακούση της δεήσεως του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ, α αν προσεύξωνται εις τον τόπον τούτον, και συ εισακούση εν τω τόπω της κατοικήσεώς σου εν ουρανω και ποιήσεις και ιλεως έση. 31 όσα αν αμάρτη έκαστος τω πλησίον αυτου, και εάν λάβη επ ' αυτόν αράν του αράσασθαι αυτόν, και έλθη και εξαγορεύση κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω, 32 και συ εισακούση εκ του ουρανού και ποιήσεις και κρινεις τον λαόν σου Ισραήλ ανομηθήναι άνομον, δούναι την οδόν αυτου εις κεφαλήν αυτου και του δικαιώσαι δικαιον, δούναι αυτω κατά την δικαιοσύνην αυτου. 33 εν τω πταίσει τον λαόν σου Ισραήλ ενώπιον εχθρών, ότι αμαρτήσονταιί σοι, και επιστρέψουσι και εξομολογήσονται τω ονόματί σου και προσεύξονται και δεηθήσονται εν τω οίκω τούτω, 34 και συ εισακούση εκ του ουρανού και ιλεως έση ταις αμαρτίαις του λαού σου Ισραήλ και επιστρέψεις αυτους εις την γην, ην έδωκας τοις πατράσιν αυτών. 35 εν τω συσχεθήναι τον ουρανόν και μη γενέσθαι υετόν, ότι αμαρτήσονταιί σοι, και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον και εξομολογήσονται τω ονόματί σου και από των αμαρτιών αυτών αποστρέψουσιν, όταν ταπεινώσης αυτους, 36 και εισακούση εκ του ουρανού και ιλεως έση ταις αμαρτίαις του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ · ότι δηλώσεις αυτοις την οδόν την αγαθήν πορεύεσθαι εν αυτη και δώσεις υετόν επί την γην, ην έδωκας τω λαω σου εν κληρονομία. 37 λιμός εάν γένηται, θάνατος εάν γένηται, ότι έσται εμπυρισμός, βρούχος, ερυσίβη εάν γένηται, και εάν θλίψη αυτόν ο εχθρός αυτου εν μια των πόλεων αυτου, παν συνάντημα, πάντα πόνον, 38 πάσαν προσευχήν, πάσαν δέησιν,

εάν γένηται παντί ανθρώπω ως αν γνώσιν έκαστος αφήν καρδίας αυτού και διαπιετάν τας χείρας αυτού εις τον οίκον τούτον, 39 και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ίλεως έση και ποιήσεις και δώσεις ανδρί κατά τας οδούς αυτού, καθώς αν γνώς την καρδιαν αυτού, ότι συ μονώτατος οίδας την καρδιαν πάντων υιών ανθρώπων, 40 όπως φοβώνται σε πάσας τας ημέρας, όσας αυτοί ζώσιν επί της γης, ης έδωκας τοις πατράσιν ημών. 41 και τω αλλοτρίω, ος ουκ έστιν από λαού σου ούτος, 42 και ήξουσι και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον, 43 και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ποιήσεις κατά πάντα, όσα αν επικαλέσηται σε ο αλλότριος, όπως γνώσι πάντες οι λαοί το όνομά σου, και φοβώνται σε, καθώς ο λαός σου Ισραήλ, και γνώσιν ότι το όνομά σου επικέκληται επί τον οίκον τούτον, ον ωκοδόμησα. 44 ότι εξελεύσεται ο λαός σου εις πόλεμον επί τους εχθρούς αυτού εν οδώ, ή επιστρέψεις αυτούς, και προσεύξονται εν ονόματι Κυρίου οδόν της πόλεως, ης εξελέξω εν αυτη, και του οίκου, ου ωκοδόμησα τω ονόματί σου, 45 και συ εισακούση εκ του ουρανού της δεήσεως αυτών και της προσευχής αυτών και ποιήσεις το δικαίωμα αυτοίς. 46 ότι αμαρτήσονται σοι ότι ουκ έστιν άνθρωπος, ος ουχ αμαρτήσεται και επάξεις αυτούς και παραδώσεις αυτούς ενώπιον εχθρών και αιχμαλωτιούσιν οι αιχμαλωτίζοντες εις γην μακράν και εγγύς, 47 και επιστρέψουσι καρδίας αυτών εν τη γη, ου μετήχθησαν εκεί, και επιστρέψουσιν εν γη μετοικίας αυτών και δεηθώσι σου λέγοντες· ημάρτομεν, ηδικήσαμεν, ηνομήσαμεν, 48 και επιστρέψωσι προς σε εν όλη καρδια αυτών και εν όλη ψυχή αυτών εν τη γη εχθρών αυτών, ου μετήγαγες αυτούς, και προσεύξονται προς σε, οδόν γης αυτών, ης έδωκας τοις πατράσιν αυτών, και της πόλεως, ης εξελέξω, και του οίκου, ου ωκοδόμηκα τω ονόματί σου, 49 και εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου 50 και ίλεως έση ταις αδικίαις αυτών, αις ήμαρτόν σοι, και κατά πάντα τα αθετήματα αυτών, α ηθέτησάν σοι, και δώσεις αυτούς εις οικτιρμούς ενώπιον αιχμαλωτευόντων αυτούς, και οικτειρήσουσιν αυτούς· 51 ότι λαός σου και κληρονομία σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου. 52 και έστρωσαν οι οφθαλμοί σου και τα ώτά σου ηνεωγμένα εις την δέησιν του δούλου σου και εις την δέησιν του λαού σου Ισραήλ εισακούειν αυτών εν πάσιν, οίς αν επικαλέσωνται σε, 53 ότι συ διέστειλας αυτούς σεαυτω εις κληρονομίαν εκ πάντων των λαών της γης, καθώς ελάλησας εν χειρί δούλου σου Μωσή εν τω εξαγαγείν σε τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, Κύριε Κύριε.

53α Τότε ελάλησε Σαλωμών υπέρ του οίκου, ως συνετέλεσε του οικοδομήσαι αυτόν, Ἡλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ Κύριος, εἶπε του κατοικεῖν ἐν γνόφῳ· οικοδόμησον οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπή σεαυτῷ, του κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. οὐκ ἰδοῦ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ της ὠδῆς;

54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος πρὸς Κύριον ὅλην την προσευχήν καὶ την δέησιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου του θυσιαστηρίου Κυρίου οκλακῶς ἐπὶ τα γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τον οὐρανόν. 55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλη λέγων· 56 εὐλογητός Κύριος σήμερον, ὅς ἐδωκε κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐλάλησεν· οὐ διεφώνησε λόγος εἰς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐλάλησεν ἐν χεὶρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ. 57 γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦν μετὰ των πατέρων ἡμῶν· μη ἐγκαταλίποιο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέφοιο ἡμᾶς, 58 ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτόν του πορεύεσθαι ἐν πᾶσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πᾶσας ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τα προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. 59 καὶ ἔστρωσαν οἱ λόγοι οὗτοι, ὡς δεδῆμαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον Θεόν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, του ποιεῖν το δικαίωμα του δούλου σου καὶ το δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρα ἐνιαυτοῦ, 60 ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ της γῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, αὐτός Θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι. 61 καὶ ἔστρωσαν οἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον Θεόν ἡμῶν καὶ οσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου. 63 καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας των εἰρηνικῶν, ἃς ἔθυσεν τῷ Κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατόν καὶ εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισεν τον οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 64 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἠγίασεν ὁ βασιλεὺς το μέσον της αὐλῆς το κατὰ πρόσωπον του οἴκου Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ την ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα των εἰρηνικῶν, ὅτι το θυσιαστήριον το χαλκόν το ἐνώπιον Κυρίου μικρόν· του μη δύνασθαι την ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας των εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν. 65 καὶ ἐποίησε Σαλωμών την εορτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ της εἰσόδου Ἠμᾶθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ ὠκοδόμησεν, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπτά

ημέρας. 66 και εν τη ημέρα τη ογδόη εξαπέστειλε τον λαόν και ευλόγησαν τον βασιλέα, και απήλθεν έκαστος εις τα σκηνώματα αυτού χαίροντες και αγαθή καρδιά επί τοις αγαθοίς, οίς εποίησε Κύριος τω Δαυίδ δούλω αυτού και τω Ισραήλ λαω αυτού.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ εγενήθη ως συνετέλεσε Σαλωμών οικοδομείν τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάσαν την πραγματείαν Σαλωμών, όσα ηθέλησε ποιήσαι, 2 και ώφθη Κύριος τω Σαλωμών δεύτερον, καθώς ώφθη εν Γαβαών, 3 και ειπε προς αυτόν Κύριος· ήκουσα της φωνής της προσευχής σου και της δεήσεώς σου, ης εδεήθης ενώπιόν μου· πεποιηκά σοι κατά πάσαν την προσευχήν σου, ηγίακα τον οίκον τούτον, ον ωκοδόμησας του θέσθαι το όνομά μου εκεί εις τον αιώνα, και έσονται οι οφθαλμοί μου εκεί και η καρδιά μου πάσας τας ημέρας. 4 και συ εάν πορευθής ενώπιον εμού, καθώς επορεύθη Δαυίδ ο πατήρ σου, εν οσιότητι καρδίας και εν ευθύτητι και του ποιείν κατά πάντα, α ενετειλάμην αυτω, και τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου φυλάξης, 5 και αναστήσω τον θρόνον της βασιλείας σου εν Ισραήλ εις τον αιώνα, καθώς ελάλησα Δαυίδ πατρι σου λέγων· ουκ εξαρθήσεται σοι ανήρ ηγούμενος εν Ισραήλ. 6 εάν δε αποστραφέντες αποστραφήτε υμείς και τα τέκνα υμών απ' εμού, και μη φυλάξητε τας εντολάς μου και τα προστάγματά μου, α έδωκε Μωυσής ενώπιον υμών, και πορευθήτε και δουλεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς, 7 και εξαρώ τον Ισραήλ από της γης ην έδωκα αυτοίς, και τον οίκον τούτον, ον ηγίασα τω ονόματί μου, απορρίψω εκ προσώπου μου, και έσται Ισραήλ εις αφανισμόν και εις λάλημα εις πάντας τους λαούς. 8 και ο οίκος ούτος έσται ο υψηλός, πας ο διαπορευόμενος δι' αυτού εκοπήσεται και συριεί και ερούσιν· ένεκεν τίνος εποίησε Κύριος ούτως τη γη ταύτη και τω οίκω τούτω; 9 και ερούσιν· ανθ' ων εγκατέλιπον Κύριον Θεόν αυτών, ος εξήγαγε τους πατέρας αυτών εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, και αντελάβοντο θεών αλλοτριών και προσεκύνησαν αυτοίς και εδούλευσαν αυτοίς, δια τούτο επήγαγε Κύριος επ' αυτούς την

κακίαν ταύτην.

9α Τότε ανήγαγε Σαλωμών την θυγατέρα Φαραώ εκ πόλεως Δαβίδ εις οίκον αυτού, ον ωκοδόμησεν εαυτώ εν ταις ημέραις εκείναις.

10 Είκοσιν έτη εν οίς ωκοδόμησε Σαλωμών τους δύο οίκους, τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, 11 Χιράμ ο βασιλεύς Τύρου αντελάβετο του Σαλωμών εν ξύλοις κεδρίνοις και εν ξύλοις πευκίνοις και εν χρυσίω και εν παντί θελήματι αυτού. τότε έδωκεν ο βασιλεύς τω Χιράμ είκοσι πόλεις εν τη γη τη Γαλιλαία. 12 και εξήλθε Χιράμ εκ Τύρου και επορεύθη εις την Γαλιλαίαν του ιδείν τας πόλεις, ας έδωκεν αυτώ Σαλωμών, και ουκ ήρεσαν αυτώ · 13 και είπε · τι αι πόλεις αύται, ας έδωκάς μοι, αδελφέ; και εκάλεσεν αυτάς Όριον έως της ημέρας ταύτης. 14 και ήνεγκε Χιράμ τω Σαλωμών εκατόν και είκοσι τάλαντα χρυσίου 26 και ναύν υπέρ ου εποίησεν ο βασιλεύς Σαλωμών εν Γασιών Γαβέρ την ούσαν εχομένην Αιλάθ επί του χείλους της εσχάτης θαλάσσης εν γη Εδώμ. 27 και απέστειλε Χιράμ εν τη νεί των παιδων αυτού άνδρας ναυτικούς ελαύνειν ειδότας θάλασσαν μετά των παιδων Σαλωμών. 28 και ήλθον εις Σωφηρά και έλαβον εκειθεν χρυσίου εκατόν είκοσι τάλαντα και ήνεγκαν τω βασιλεί Σαλωμών.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ βασίλισσα Σαβά ήκουσε το όνομα Σαλωμών και το όνομα Κυρίου και ήλθε πειράσαι αυτόν εν αινίγμασι · 2 και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ εν δυνάμει βαρεία σφόδρα, και κάμηλοι αίρουσαι ηδύσματα και χρυσόν πολύν σφόδρα και λίθον τίμιον, και εισήλθε προς Σαλωμών και ελάλησεν αυτώ πάντα όσα ην εν τη καρδια αυτης. 3 και απήγγειλεν αυτη Σαλωμών πάντας τους λόγους αυτης · ουκ ην λόγος παρεωραμένος παρά του βασιλέως, ον ουκ απήγγειλεν αυτη. 4 και ειδε βασίλισσα Σαβά πάσαν την φρόνησιν Σαλωμών και τον οίκον, ον ωκοδόμησε, 5 και τα βρώματα Σαλωμών και την καθέδραν παιδων αυτού και την στάσιν λειτουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτού και τους οινοχόους αυτού, και την ολοκαύτωσιν

αυτού, ην ανέφερεν εν οίκω Κυρίου, και εξ εαυτής εγένετο. 6 και ειπε προς τον βασιλέα Σαλωμών· αληθινός ο λόγος, ον ήκουσα εν τη γη μου περι του λόγου σου και περι της φρονήσεώς σου, 7 και ουκ επίστευσα τοις λαλούσί μοι, έως ότου παρεγενόμην και εωράκασιν οι οφθαλμοί μου, και ιδού ουκ εισί το ήμισυ καθώς απήγγειλάν μοι· προστέθεικας αγαθά προς αυτά επί πάσαν την ακοήν, ην ήκουσα εν τη γη μου· 8 μακάριαι αι γυναϊκές σου, μακάριοι οι παϊδές σου ούτοι οι παρεστηκότες ενώπιόν σου διόλου, οι ακούοντες πάσαν την φρόνησιν σου· 9 γένοιτο Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, ος ηθέλησεν εν σοι δούναί σε επί θρόνον Ισραήλ· δια το αγαπάν Κύριον τον Ισραήλ στήσαι εις τον αιώνα και έθετό σε βασιλέα επ' αυτούς του ποιείν κρίμα εν δικαιοσύνη και εν κρίμασιν αυτών. 10 και έδωκε τω Σαλωμών εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσιού και ηδύσματα πολλά σφόδρα και λίθον τιμιον· ουκ εληλύθει κατά τα ηδύσματα εκείνα έτι εις πλήθος, α έδωκε βασίλισσα Σαβά τω βασιλεί Σαλωμών. (11 και η ναύς Χιράμ η αίρουσα το χρυσιον εκ Σουφίρ ήνεγκε ξύλα πελεκητά πολλά σφόδρα και λίθον τιμιον· 12 και εποίησεν ο βασιλεύς τα ξύλα τα πελεκητά υποστηρίγματα του οίκου Κυρίου και του οίκου του βασιλέως και νάβλας και κινύρας τοις ωδοίς· ουκ εληλύθει τοιαύτα ξύλα απελέκητα επί της γης, ουδέ ώφθησάν που έως της ημέρας ταύτης). 13 και ο βασιλεύς Σαλωμών έδωκε τη βασίλισση Σαβά πάντα, όσα ηθέλησεν, όσα ητήσατο, εκτός πάντων ων εδεδόκει αυτη δια χειρός του βασιλέως Σαλωμών· και απεστράφη και ήλθεν εις την γην αυτης, αυτη και πάντες οι παϊδες αυτης.

14 Και ην ο σταθμός του χρυσιού του εληλυθότος τω Σαλωμών εν ενιαυτω ενί εξακόσια και εξηκονταές τάλαντα χρυσιού, 15 χωρίς των φόρων των υποτεταγμένων και των εμπόρων και πάντων των βασιλέων του πέραν και των σατραπών της γης. 16 και εποίησε Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσά ελατά. -τριακόσιοι χρυσοί επήσαν επί το δόρυ το εν- 17 και τριακόσια όπλα χρυσά ελατά -και τρεις μναί ενήσαν χρυσού εις το όπλον το εν- και έδωκεν αυτά ο βασιλεύς εις οίκον δρυμού του Λιβάνου. 18 και εποίησεν ο βασιλεύς θρόνον ελεφάντινον μέγαν και περιεχρύσωσεν αυτόν χρυσίω δοκίμω· 19 εξ αναβαθμοί εν θρόνω και προτομαί μόσχων τω θρόνω εκ των οπίσω αυτου και χείρες ένθεν και ένθεν επί του τόπου της καθέδρας, και δύο λέοντες εστηκότες παρά τας χείρας, 20 και δώδεκα λέοντες εσώτες εκεί επί των εξ αναβαθμών ένθεν και ένθεν· ου γέγονεν ούτως πάση βασιλεία. 21 και πάντα τα σκεύη τα υπό του Σαλωμών γεγονότα χρυσά και λουτήρες χρυσοί, και πάντα τα σκεύη

οίκου δρυμού του Λιβάνου χρυσίω συγκεκλεισμένα, ουκ ην αργύριον, ότι ουκ ην λογιζόμενον εν ταις ημέραις Σαλωμών· 22 ότι ναύς Θαρσίς τω βασιλεί Σαλωμών εν τη θαλάσση μετά των νηών Χιράμ, μία δια τριών ετών ήρχετο τω βασιλεί ναύς εκ θαρσίς χρυσίου και αργυρίου και λίθων τορευτών και πελεκητών.

22α Αύτη ην η πραγματεία της προνομής, ης ανήνεγκεν ο βασιλεύς Σαλωμών οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και το τείχος Ιερουσαλήμ και την άκραν, του περιφράξαι τον φραγμόν της πόλεως Δαυίδ και την Ασσούρ και την Μαγδάλ και την Γαζέρ και την Βαιθωρών την ανωτέρω και την Ιεθαρμάθ και πάσας τας πόλεις των αρμάτων και πάσας τας πόλεις των υπέων και την πραγματείαν Σαλωμών, ην επραγματεύσατο οικοδομήσαι εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη γη, του μη κατάρξαι αυτού. 22β πάντα τον λαόν τον υπολελειμμένον υπό του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Χαναναίου και του Ευαίου και του Ιεβουσαίου και του Γεργεσαίου, των μη εκ των υιών Ισραήλ όντων, τα τέκνα αυτών τα υπολελειμμένα μετ' αυτού εν τη γη, ους ουκ εδύναντο οι υιοί Ισραήλ εξολοθρεύσαι αυτούς, και ανήγαγεν αυτούς Σαλωμών εις φόρον έως της ημέρας ταύτης. 22γ και εκ των υιών Ισραήλ ουκ έδωκε Σαλωμών πράγμα, ότι αυτοί ήσαν άνδρες οι πολεμισταί και παιδες αυτού και άρχοντες και τρισσοί αυτού και άρχοντες των αρμάτων αυτού και υπεείς αυτού.

23 Και εμεγαλύνθη Σαλωμών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης πλούτω και φρονήσει. 24 και πάντες βασιλείς της γης εξήτουν το πρόσωπον Σαλωμών του ακούσαι της φρονήσεως αυτού, ης έδωκε Κύριος τη καρδιά αυτού. 25 και αυτοί έφερον έκαστος τα δώρα, σκεύη χρυσά και ιματισμόν, στακτήν και ηδύσματα και ίππους και ημιόνους το κατ' ενιαυτόν ενιαυτω. 26 και ήσαν τω Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ίπποι εις άρματα και δώδεκα χιλιάδες υπέων, και έθετο αυτάς εν ταις πόλεσι των αρμάτων και μετά του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. 26α και ην ηγούμενος πάντων των βασιλέων από του ποταμού και έως γης αλλοφύλων και έως ορίων Αιγύπτου. 27καί έδωκεν ο βασιλεύς το χρυσίον και το αργύριον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους έδωκεν ως συκαμίνους τας εν τη πεδινή εις πλήθος, 28 και η έξοδος Σαλωμών των υπέων και εξ Αιγύπτου και εκ Θεκουέ, έμποροι του βασιλέως ελάμβανον εκ Θεκουέ εν αλλάγματι· 29 και ανέβαινεν η έξοδος εξ Αιγύπτου, άρμα αντί εκατόν αργυρίου και ίππος αντί πεντήκοντα αργυρίου· και ούτως πάσι τοις βασιλεύσι

Χεττιν και βασιλεύσι Συρίας κατά θάλασσαν εξεπορεύοντο.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ο βασιλεύς Σαλωμών ην φιλογόνης, και ήσαν αυτω γυναίκες άρχουσαι επτακόσiai και παλλακαί τριακόσiai, και έλαβε γυναίκας αλλοτρίας και την θυγατέρα Φαραώ, Μωαβιτιδας, Αμμανιτιδας, Σύρας και Ιδουμαίας, Χετταίας και Αμορραίας, 2 εκ των εθνών, ων απείπε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· ουκ εισελεύσεσθε εις αυτούς, και αυτοί ουκ εισελεύσονται εις υμάς, μη εκκλίνωσι τας καρδιας υμών οπίσω ειδώλων αυτών· εις αυτούς εκολλήθη Σαλωμών του αγαπήσαι

[3 Και ήσαν αυτω γυναίκες άρχουσαι επτακόσiai και παλλακαί τριακόσiai και εξέκλιναν γυναίκες αυτου την καρδιαν αυτου.]

4 και εγενήθη εν καιρω γήρους Σαλωμών και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετά Κυριου Θεου αυτου, καθώς η καρδια Δαυιδ του πατρος αυτου, και εξέκλιναν γυναίκες αι αλλότριοι την καρδιαν αυτου οπίσω θεών αυτών. 5 τότε ωκοδόμησε Σαλωμών υψηλόν τω Χαμώς, ειδώλω Μωάβ και τω βασιλει αυτών ειδώλω υιών Αμμών 6 και τη Ασάρτη βδελύγματι Σιδωνίων, 7 και ούτως εποίησε πάσαις ταις γυναιξιν αυτου ταις αλλοτρίαις, αι εθυμίων και έθυον τοις ειδώλοις αυτών. 8 και εποίησε Σαλωμών το πονηρόν ενώπιον Κυριου· ουκ επορεύθη οπίσω Κυριου ως Δαυιδ ο πατήρ αυτου. 9 και ωργίσθη Κύριος επί Σαλωμών, ότι εξέκλινε καρδιαν αυτου από Κυριου Θεου Ισραήλ του οφθέντος αυτω δις 10 και εντειλαμένου αυτω υπέρ του λόγου τούτου, το παράπαν μη πορευθήναι οπίσω θεών ετέρων και φυλάσασθαι ποιήσαι, α εντειλατο αυτω Κύριος ο Θεός, ουδ ' ην η καρδια αυτου τελεια μετά Κυριου κατά την καρδιαν Δαυιδ του πατρος αυτου. 11 και ειπε Κύριος προς Σαλωμών· ανθ ' ων εγένετο ταύτα μετά σου και ουκ εφύλαξας τας εντολάς μου και τα προστάγματά μου, α εντειλάμην σοι, διαρρήσων διαρρήξω την βασιλειαν σου εκ χειρός σου και δώσω αυτην τω δούλω σου. 12 πλην εν ταις ημέραις σου ου ποιήσω αυτά δια Δαυιδ τον πατέρα

σου · εκ χειρός υιού σου λήψομαι αυτήν. 13 πλήν όλην την βασιλείαν ου μη λάβω · σκήπτρον εν δώσω τω υιω σου δια Δαβίδ τον δούλόν μου και δια Ιερουσαλήμ την πόλιν, ην εξελεξάμην.

14 Και ήγειρε Κύριος σατάν τω Σαλωμών τον Άδερ τον Ιδουμαίον και τον Εσώμ υιόν Ελιαδαέ, τον εν Ραεμμάθ Αδραζάρ βασιλέα Σουβά κύριον αυτού · και συνηθροίσθησαν επι ‘ αυτόν άνδρες, και ην άρχων συστρέμματος και προκατελάβετο την Δαμασέκ · και ήσαν σατάν τω Ισραήλ πάσας τας ημέρας Σαλωμών. και Άδερ ο Ιδουμαίος εκ του σπέρματος της βασιλείας εν Ιδουμαία · 15 και εγένετο εν τω εξολοθρεύσαι Δαβίδ τον Εδώμ εν τω πορευθήναι Ιωάβ άρχοντα της στρατιάς θάπτειν τους τραυματίας, και έκοψαν παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαία -16 ότι εξ μήνας ενεκάθητο εκεί Ιωάβ και πας Ισραήλ εν τη Ιδουμαία, έως ότου εξωλόθρευσε παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαία- 17 και απέδρα Άδερ, αυτός και πάντες άνδρες Ιδουμαίοι των παιδών του πατρός αυτού μετ ‘ αυτού, και εισήλθον εις Αιγυπτον · και Άδερ παιδάριον μικρόν. 18 και ανίστανται άνδρες εκ της πόλεως Μαδιάμ και έρχονται εις Φαράν και λαμβάνουσιν άνδρας μεθ ‘ εαυτών και έρχονται προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, και εισήλθεν Άδερ προς Φαραώ, και έδωκεν αυτω οίκον και άρτους διέταξεν αυτω. 19 και εύρεν Άδερ χάριν εναντίον Φαραώ σφόδρα, και έδωκεν αυτω γυναίκα αδελφήν της γυναικός αυτού, αδελφήν Θεκεμίνας την μείζω. 20 και έτεκεν αυτω η αδελφή Θεκεμίνας τω Άδερ τον Γανηβάθ υιόν αυτής, και εξέθρεψεν αυτόν Θεκεμίνα εν μέσω υιών Φαραώ, και ην Γανηβάθ εν μέσω υιών Φαραώ. 21 και Άδερ ήκουσεν εν Αιγύπτω ότι κεκοίμηται Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού, και ότι τέθηκεν Ιωάβ ο άρχων της στρατιάς · και ειπεν Άδερ προς Φαραώ · εξαπόστειλόν με και αποστρέψω εις την γην μου. 22 και ειπε Φαραώ τω Άδερ · τίνι συ ελαττονή μετ ‘ εμού; και ιδού συ ζητείς απελθείν εις την γην σου. και ειπεν αυτω Άδερ, ότι εξαποστέλλων εξαποστελείς με · και ανέστρεψεν Άδερ εις την γην αυτού. ατή η κακία, ην εποίησεν Άδερ · και εβαρυθύμησεν εν Ισραήλ και εβασίλευσεν εν γη Εδώμ

[23 Και ήγειρε Κύριος σατάν τω Σαλωμών τον Ραζών υιόν Ελιαδαέ τον Βαραμεέθ Αδαδεζέρ βασιλέα Σουβά κύριον αυτού. 24 και συνηθροίσθησαν επι ‘ αυτόν άνδρες και ην άρχων συστρέμματος εν τω αποκτείνειν Δαβίδ αυτούς, και επορεύθησαν εις Δαμασκόν και εκάθισαν εν αυτω και εβασίλευσεν εν Δαμασκω 25 και εγένετο αντικείμενος τω Ισραήλ

πάσας τας ημέρας Σαλωμών.]

26 Και Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ ο Εφραθί εκ της Σαριρά υιος γυναικός χήρας δούλος Σαλωμών. 27 και τούτο το πράγμα ως επήρατο χείρας επί βασιλέα Σαλωμών. και ο βασιλεύς Σαλωμών ωκοδόμησε την άκραν, συνέκλεισε τον φραγμόν της πόλεως Δαυίδ του πατρός αυτού. 28 και ο άνθρωπος Ιεροβοάμ ισχυρός δυνάμει, και είδε Σαλωμών το παιδάριον ότι ανήρ έργων εστί, και κατέστησεν αυτόν επί τας άρσεις οίκου Ιωσήφ. 29 και εγενήθη εν τω καιρω εκείνω και Ιεροβοάμ εξήλθεν εξ Ιερουσαλήμ και εύρεν αυτόν Αχιά ο Σηλωνίτης ο προφήτης εν τη οδω και απέστησεν αυτόν εκ της οδοῦ· και Αχιά περιβεβλημένος ιματίω καινω, και αμφότεροι μόνοι εν τω πεδίω. 30 και επελάβετο Αχιά του ιματίου αυτού του καινού του επ' αυτω και διέρρηξεν αυτόν δώδεκα ρήγματα 31 και ειπε τω Ιεροβοάμ· λάβε σεαυτω δέκα ρήγματα, ότι τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ ρήσω την βασιλείαν εκ χειρός Σαλωμών και δώσω σοι δέκα σκήπτρα. 32 και δύο σκήπτρα έσονται αυτω δια τον δούλόν μου Δαυίδ και δια Ιερουσαλήμ την πόλιν, ην εξελεξάμην εν αυτη εκ πασών φυλών Ισραήλ, 33 και ανθ' ων εγκατέλιπέ με και εποίησε τη Ασάρτη βδελύγματι Σιδωνίων και τω Χαμώς και τοις ειδώλοις Μωάβ και τω βασιλεί αυτών προσοχθίσματι υιών Αμμών και ουκ επορεύθη εν ταις οδοίς μου του ποιήσαι το ευθές ενώπιον εμού, ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού. 34 και ου μη λάβω την βασιλείαν όλην εκ χειρός αυτού, διότι αντιπασσόμενος αντιτάξομαι αυτω πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, δια τον Δαυίδ τον δούλόν μου, ον εξελεξάμην αυτόν. 35 και λήψομαι την βασιλείαν εκ χειρός του υιού αυτού και δώσω σοι τα δέκα σκήπτρα, 36 τω δε υιω αυτού δώσω τα δύο σκήπτρα, όπως ή θέσις τω δούλω μου Δαυίδ πάσας τας ημέρας ενώπιον εμού εν Ιερουσαλήμ τη πόλει, ην εξελεξάμην εμαυτω του θέσθαι το όνομά μου εκεί. 37 και σε λήψομαι και βασιλεύσεις εν οίς επιθυμεί η ψυχή σου, και συ έση βασιλεύς επί τον Ισραήλ. 38 και έσται εάν φυλάξης πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι, και πορευθής εν ταις οδοίς μου και ποιήσης το ευθές ενώπιον εμού του φυλάξασθαι τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου, καθώς εποίησε Δαυίδ ο δούλός μου, και έσομαι μετά σου και οικοδομήσω σοι οίκον πιστόν, καθώς ωκοδόμησα τω Δαυίδ. 40 και εξήτησε Σαλωμών θανατώσαι τον Ιεροβοάμ, και ανέστη και απέδρα εις Αίγυπτον προς Σουσακίμ βασιλέα Αιγύπτου και ην εν Αιγύπτω, έως ου απέθανε Σαλωμών.

41 Και τα λοιπά των λόγων Σαλωμών και πάντα, όσα εποίησε, και πάσαν την φρόνησιν

αυτού, ουκ ιδού ταύτα γέγραπται εν βιβλίω ρημάτων Σαλωμών; 42 και αι ημέραι, ας εβασίλευε Σαλωμών εν Ιερουσαλήμ επί πάντα Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη. 43 και εκοιμήθη Σαλωμών μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού. και εγενήθη ως ήκουσεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ, -και αυτού έτι όντος εν Αιγύπτω ως έφυγεν εκ προσώπου Σαλωμών και εκάθητο εν Αιγύπτω- κατευθύνει και έρχεται εις την πόλιν αυτού εις την γην Σαριρά την εν όρει Εφραΐμ. 44 και ο βασιλεύς Σαλωμών εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσε Ροβοάμ ο υιος αυτού αντ' αυτού.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ πορεύεται βασιλεύς Ροβοάμ εις Σίκιμα, ότι εις Σίκιμα ήρχοντο πας Ισραήλ βασιλεύσαι αυτόν.

[2 Και εγένετο ως ήκουσεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ και αυτού έτι όντος εν Αιγύπτω, και έφυγεν εκ προσώπου του βασιλέως Σαλωμών και επέστρεψεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου, 3 και απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν και ήλθεν Ιεροβοάμ και πάσα η εκκλησία Ισραήλ.]

3 και ελάλησεν ο λαός προς τον βασιλέα Ροβοάμ λέγοντες· 4 ο πατήρ σου εβάρυνε τον κλοιόν ημών, και συ νυν κούφισον από της δουλείας του πατρός σου της σκληράς και από του κλοιού αυτού του βαρέως, ου έδωκεν εφ' ημάς, και δουλεύσομέν σοι. 5 και ειπεν προς αυτούς· απέλθετε έως ημερών τριών και αναστρέψατε προς με· και απήλθον. 6 και απήγγειλεν ο βασιλεύς τοις πρεσβυτέρους, οί ήσαν παρεστώτες ενώπιον Σαλωμών του πατρός αυτού έτι ζώντος αυτού λέγων· Πως υμείς βουλευέσθε και αποκριθώ τω λαω τούτω λόγον; 7 και ελάλησαν προς αυτόν λέγοντες· ει εν τη ημέρα ταύτη έση δούλος τω λαω τούτω και δουλεύσεις αυτοίς και λαλήσεις προς αυτούς λόγους αγαθούς, και έσονταί σοι δούλοι πάσας τας ημέρας. 8 και εγκατέλιπε την βουλήν των πρεσβυτέρων, α συνεβουλεύσαντο αυτω, και συνεβουλεύσατο μετά των παιδαρίων των εκτραφέντων μετ' αυτού των παρεστηκότων προς προσώπου αυτού 9 και ειπεν αυτοίς· τι υμείς συμβουλεύετε, και τι

αποκριθώ τω λαω τούτω τοις λέγουσι προς με λεγόντων· κούφισον από του κλοιού, ου έδωκεν ο πατήρ σου εφ' ημάς; 10 και ελάλησαν προς αυτόν τα παιδάρια τα εκτραφέντα μετ' αυτού, οι παρεστηκότες προ προσώπου αυτού λέγοντες· τάδε λαλήσεις τω λαω τούτω τοις λαλήσασι προς σε λέγοντες· ο πατήρ σου εβάρυνε τον κλοιόν ημών και συ νυν κούφισον αφ' ημών, τάδε λαλήσεις προς αυτούς· η μικρότης μου παχυτέρα της οσφύος του πατρός μου· 11 και νυν ο πατήρ μου επεσάσσετο υμάς κλοιω βαρεί, καγώ προσθήσω επί τον κλοιόν υμών· ο πατήρ μου επαιδευσεν υμάς εν μάστιξιν, εγώ δε παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις. 12 και παρεγένοντο πας Ισραήλ προς τον βασιλέα Ροβοάμ εν τη ημέρα τη τρίτη, καθότι ελάλησεν αυτοίς ο βασιλεύς λέγων· αναστρέφητε προς με τη ημέρα τη τρίτη. 13 και απεκρίθη ο βασιλεύς προς τον λαόν σκληρά, και εγκατέλιπε Ροβοάμ την βουλήν των πρεσβυτέρων, α συνεβουλεύσαντο αυτω, 14 και ελάλησε προς αυτούς κατά την βουλήν των παιδαρίων λέγων· ο πατήρ μου εβάρυνε τον κλοιόν υμών, καγώ προσθήσω επί τον κλοιόν υμών· ο πατήρ μου επαιδευσεν υμάς εν μάστιξι, καγώ παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις. 15 και ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς του λαού, ότι ην μεταστροφή παρά Κυρίου, όπως στήση το ρήμα αυτού, ό ελάλησεν εν χειρί Αχιά του Σηλωνίτου περι Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ. 16 και ειδον πας Ισραήλ, ότι ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς αυτών, και απεκρίθη ο λαός τω βασιλεί λέγων· τις ημίν μερίς εν Δαυίδ; και ουκ έστιν ημίν κληρονομία εν υιω Ιεσσαί· απότρεχε, Ισραήλ, εις τα σκηνώματά σου· νυν βόσκε τον οίκόν σου, Δαυίδ. και απήλθεν Ισραήλ εις τα σκηνώματα αυτού. 18 και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Αδωνιράμ τον επί του φόρου, και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθοις και απέθανε· και ο βασιλεύς Ροβοάμ έφθασεν αναβήναι του φυγείν εις Ιερουσαλήμ. 19 και ηθέτησεν Ισραήλ εις τον οίκον Δαυίδ έως της ημέρας ταύτης. 20 και εγένετο ως ήκουσε πας Ισραήλ ότι ανέκαμψεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου, και απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν εις την συναγωγήν και εβασίλευσαν αυτόν επί Ισραήλ· και ουκ ην οπίσω οίκου Δαυίδ πάρεξ σκήπτρου Ιούδα και Βενιαμίν μόνοι. 21 και Ροβοάμ εισήλθεν εις Ιερουσαλήμ και εξεκλησίασε την συναγωγήν Ιούδα και σκήπτρον Βενιαμίν εκατόν και είκοσι χιλιάδας νεανιών ποιούντων πόλεμον, του πολεμείν προς οίκον Ισραήλ, επιστρέψαι την βασιλείαν Ροβοάμ υιω Σαλωμών. 22 και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαμαϊαν άνθρωπον του Θεού λέγων· 23 ειπόν τω Ροβοάμ υιω Σαλωμών βασιλεί Ιούδα και προς πάντα οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και τω καταλοιπω του λαού λέγων· 24 τάδε λέγει Κύριος· ουκ

αναβήσεσθε ουδέ πολεμήσετε μετά των αδελφών υμών υιών Ισραήλ· αποστρεφέτω έκαστος εις τον οίκον εαυτού, ότι παρ' εμού γέγονε το ρήμα τούτο. και ήκουσαν του λόγου Κυρίου και κατέπαυσαν του πορευθήναι κατά το ρήμα Κυρίου.

24α Και ο βασιλεύς Σαλωμών κοιμάται μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ. και εβασίλευσε Ροβοάμ υιος αυτού αντ' αυτού εν Ιερουσαλήμ υιος ων εκκαίδεκα ετών εν τω βασιλεύειν αυτόν, και δώδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. και όνομα της μητρός αυτού Ναανάν, θυγάτηρ Ανάν υιού Ναάς βασιλέως υιών Αμμών· και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, και ουκ επορεύθη εν οδω Δαβίδ του πατρός αυτού. 24β και ην άνθρωπος εξ όρους Εφραΐμ δούλος τω Σαλωμών, και όνομα αυτω Ιεροβοάμ, και όνομα της μητρός αυτού Σαριρά, γυνή πόρνη· και έδωκεν αυτόν Σαλωμών εις άρχοντα σκυτάλης επί άρσεις οίκου Ιωσήφ, και ωκοδόμησε τω Σαλωμών την Σαριρά την εν όρει Εφραΐμ, και ήσαν αυτώ τριακόσια άρματα ίππων· ούτος ωκοδόμησε την άκραν εν ταις άρσεσιν οίκου Εφραΐμ, ούτος συνέκλεισε την πόλιν Δαβίδ και ην επαιρόμενος επί την βασιλείαν. 24γ και εξήτει Σαλωμών θανατώσαι αυτόν, και εφοβήθη και απέδρα αυτός προς Σουσακίμ βασιλέα Αιγύπτου και ην μετ' αυτού έως απέθανε Σαλωμών. 24δ και ήκουσεν Ιεροβοάμ εν Αιγύπτω ότι τέθηκε Σαλωμών, και ελάλησεν εις τα ότα Σουσακίμ βασιλέως Αιγύπτου λέγων· εξαπόστειλόν με και απελεύσομαι εγώ εις την γην μου· και ειπεν αυτω Σουσακίμ· αίτησαι τι αίτημα και δώσω σοι. 24ε και Σουσακίμ έδωκε τω Ιεροβοάμ την Ανώ, αδελφήν Θεκεμίνας την πρεσβυτέραν της γυναικός αυτού αυτω εις γυναίκα· αύτη ην μεγάλη εν μέσω των θυγατέρων του βασιλέως και έτεκε τω Ιεροβοάμ τον Αβιά υión αυτού. 24ζ και ειπεν Ιεροβοάμ προς Σουσακίμ· όντως εξαπόστειλόν με και απελεύσομαι. και εξήλθεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου και ήλθεν εις γην Σαριρά την εν όρει Εφραΐμ· και συνάγεται εκεί παν σκήπτρον Εφραΐμ· και ωκοδόμησεν εκεί Ιεροβοάμ χάρακα.

24η Και ηρώστησε το παιδάριον αυτού αρρωστίαν κραταιάν σφόδρα, και επορεύθη Ιεροβοάμ ερωτήσαι περί του παιδαρίου· και ειπε προς Ανώ την γυναίκα αυτού· ανάστηθι και πορεύου, επερώτησον τον Θεόν περί του παιδαρίου, ει ζήσεται εκ της αρρωστίας αυτού. 24θ και άνθρωπος ην εν Σηλώμ και όνομα αυτω Αχιά, και ούτος ην υιος εξήκοντα ετών, και ρήμα Κυρίου μετ' αυτού. και ειπεν Ιεροβοάμ προς την γυναίκα αυτού· ανάστηθι και λαβέ εις την χειρά σου τω ανθρώπω του Θεού άρτους και κολλύρια τοις τέκνοις αυτού και

σταφυλήν και στάμνον μέλιτος. και ανέστη η γυνή 24ι και έλαβεν εις την χείρα αυτης άρτους και δύο κολλύρια και σταφυλήν και στάμνον μέλιτος τω Αχιά· και ο άνθρωπος πρεσβύτερος, και οι οφθαλμοί αυτού ημβλυώπουν του ιδείν, 24κ και ανέστη εκ Σαριρά και πορεύεται, και εγένετο ελθούσης αυτης εις την πόλιν προς Αχιά τον Σηλωνίτην και ειπεν Αχιά τω παιδαρίω αυτού· έξελθε δη εις απαντήν Ανώ τη γυναικι Ιεροβοάμ και ερείς αυτη· εισελθε και μη στης, ότι τάδε λέγει Κύριος· σκληρά εγώ επαποστέλλω επί σε. 24λ και εισήλθεν Ανώ προς τον άνθρωπον του Θεού, και ειπεν αυτη Αχιά· ινατί ενήνοχάς μοι άρτους και σταφυλήν και κολλύρια και στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος· ιδού συ απελεύση απι' εμού, και έσται εισελθούσης σου την πόλιν εις Σαριρά και τα κοράσιά σου εξελεύσονται σοι εις συνάντησιν και ερούσι σοι· το παιδάριον τέθηκεν. 24μ ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξολοθρεύσω του Ιεροβοάμ ουρούντα προς τοίχον, και έσονται οι τεθηκότες του Ιεροβοάμ εν τη πόλει καταφάγονται οι κόνες, και τον τεθηκότα εν τω αγρω καταφάγεται τα πετεινά του ουρανού, και το παιδάριον κόψονται· ουαί Κυριε, ότι ευρέθη εν αυτω ρήμα καλόν περι του Κυρίου. 24ν και απήλθεν η γυνή, ως ήκουσε, και εγένετο ως εισήλθεν εις την Σαριρά, και το παιδάριον απέθανε, και εξήλθεν η κραυγή εις απαντήν.

24ξ Και επορεύθη Ιεροβοάμ εις Σίκιμα την εν όρει Εφραϊμ και συνήθροισεν εκει τας φυλάς του Ισραήλ, και ανέβη εκει Ροβοάμ υιος Σαλωμών. και λόγος Κυρίου εγένετο προς Σαμαϊαν τον Ελαμί λέγων· λαβέ σεαυτω ιμάτιον καινόν το ουκ εισεληλυθός εις ύδωρ και ρήξον αυτό δώδεκα ρήγματα και δώσεις τω Ιεροβοάμ και ερείς αυτω· τάδε λέγει Κύριος· λάβε σεαυτω δέκα ρήγματα του περιβαλέσθαι σε. και έλαβεν Ιεροβοάμ· και ειπε Σαμαϊας· τάδε λέγει Κύριος επί τας δέκα φυλάς του Ισραήλ.

24ο Και ειπεν ο λαός προς Ροβοάμ υιόν Σαλωμών· ο πατήρ σου εβάρυνε τον κλοιόν αυτού εφ' ημάς και εβάρυνε τα βρώματα της τραπέζης αυτού· και νυν ει κουφιείς εφ' ημάς και δουλεύσομέν σοι. και ειπε Ροβοάμ προς τον λαόν· έτι τριών ημερών και αποκριθήσομαι υμίν ρήμα. 24π και ειπε Ροβοάμ· εισαγάγετέ μοι τους πρεσβυτέρους και συμβουλεύσομαι μετ' αυτών τι αποκριθώ τω λαω ρήμα εν τη ημέρα τη τρίτη. και ελάλησε Ροβοάμ εις τα ότα αυτών καθώς απέστειλεν ο λαός προς αυτόν και ειπον οι πρεσβύτεροι του λαού· ούτως ελάλησε προς σε ο λαός. 24ρ και διεσκέδασε Ροβοάμ την βουλήν αυτών, και ουκ ήρρεσεν ενώπιον αυτού· και απέστειλε και εισήγαγε τους συντρόφους αυτού και ελάλησεν αυτοίς·

ταῦτα και ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαός πρὸς με λέγων. και εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ· οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαόν λέγων· ἡ μικρότης μου παχυτέρα ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τοῦ πατρός μου· ὁ πατήρ μου ἐμαστίγου ὑμᾶς μάστιξιν, ἐγὼ δε κατάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. 24σ και ἤρεσε τὸ ρῆμα ἐνώπιον Ροβοάμ, και ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάριά. 24τ και εἶπε πᾶς ὁ λαός ὡς ἀνὴρ εἰς, ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, και ἀνέκραξαν ἅπαντες λέγοντες· οὐ μερίς ἡμῖν ἐν Δαυίδ οὐδέ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσοαί· ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδέ εἰς ἡγούμενον. 24υ και διεσπάρη πᾶς ὁ λαός ἐκ Σικίμων, και ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ. και κατεκράτησε Ροβοάμ και ἀπῆλθε και ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ και εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, και πορεύονται ὀπίσω αὐτοῦ παν σκῆπτρον Ἰούδα και παν σκῆπτρον Βενιαμίν. 24φ και ἐγένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ και συνήθροισε Ροβοάμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα και Βενιαμίν και ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἱεροβοάμ εἰς Σίκιμα. 24χ και ἐγένετο ρῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαϊάν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ λέγων· εἰπὸν τῷ Ροβοάμ βασιλεῖ Ἰούδα και πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα και Βενιαμίν και πρὸς τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ λέγων· τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδέ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ’ ἐμοῦ γέγονε τὸ ρῆμα τοῦτο. 24ψ και ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου και ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ρῆμα Κυρίου.

25 Και ὠκοδόμησεν Ἱεροβοάμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Εφραὶμ και κατώκει ἐν αὐτῇ· και ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν και ὠκοδόμησε τὴν Φανουήλ. 26 και εἶπεν Ἱεροβοάμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυίδ· 27 εἰάν ἀναβῆ ὁ λαός οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλήμ, και ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον και κύριον αὐτῶν, πρὸς Ροβοάμ βασιλέα Ἰούδα, και ἀποκτενοῦσί με. 28 και ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς και ἐπορεύθη και ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς· και εἶπε πρὸς τὸν λαόν· ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 29 και ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθήλ και τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν. 30 και ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἀμαρτίαν· και ἐπορεύετο ὁ λαός πρὸ προσώπου τῆς μίας ἕως Δάν. και εἶσαν τὸν οἶκον Κυρίου. 31 και ἐποίησεν οἴκους ἐφ’ ὑψηλῶν και ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ, οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί. 32 και ἐποίησεν Ἱεροβοάμ εορτὴν ἐν τῷ μηνί τῷ οὐνόμῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν εορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα και ἀνέβη

επί το θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθήλ, τοῦ θύειν τὰς δαμάλειον, αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθήλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, ὧν ἐποίησε. 33 καὶ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε, τῆ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ οὐδῶ ἐν τῇ εορτῇ, ἣ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν εορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθύσαι.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθήλ, καὶ Ἰεροβοάμ εἰστήκει ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριον ἐπιθύσαι. 2 καὶ ἐπεκάλεσε πρὸς τοῦ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου καὶ εἶπε· θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαβὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σε τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σε καὶ οὐκ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σε. 3 καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων· τοῦτο τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησεν Κύριος λέγων· ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ρῆγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πῖότης ἡ ἐπ' αὐτῷ. 4 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰεροβοάμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων· συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐτόν, 5 καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πῖότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου. 6 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰεροβοάμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ· δεήθητι τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς ἐμέ. καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον. 7 καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ· εἰσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκόν καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοὶ δόμα. 8 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα· εἴαν δῶς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σου οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· 9 ὅτι

ούτως εντειλάτο μοι Κύριος εν λόγω λέγων · μη φάγης άρτον και μη πής ύδωρ και μη επιστρέψης εν τη οδω, ή επορεύθης εν αυτη. 10 και απήλθεν εν οδω άλλη και ουκ ανέστρεψεν εν τη οδω, ή ήλθεν εν αυτη εις Βαιθήλ.

11 Και προφήτης εις πρεσβύτης κατώκει εν Βαιθήλ, και έρχονται οι υιοί αυτού και διηγήσαντο αυτω πάντα τα έργα, α εποίησεν ο άνθρωπος του Θεού εν τη ημέρα εκείνη εν Βαιθήλ, και τους λόγους, ους ελάλησε τω βασιλεί · και επέστρεψαν το πρόσωπον του πατρός αυτών. 12 και ελάλησε προς αυτούς ο πατήρ αυτών λέγων · ποία οδω πεπόρευται; και δεικνύουσιν αυτω οι υιοί αυτού την οδόν, εν ή ανήλθεν ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα. 13 και ειπε τοις υιοίς αυτού · επισάξατέ μοι τον όνον · και επέσαξαν αυτω τον όνον, και επέβη επ ' αυτόν. 14 και επορεύθη κατόπισθεν του ανθρώπου του Θεού και εύρεν αυτόν καθημένον υπό δρύν και ειπεν αυτω · ει συ ει ο άνθρωπος του Θεού ο εληλυθώς εξ Ιούδα; και ειπεν αυτω · εγώ. 15 και ειπεν αυτω · δεύρο μετ ' εμού και φάγε άρτον. 16 και ειπεν · ου μη δύνωμαι του επιστρέψαι μετά σου ουδέ μη φάγομαι άρτον ουδέ πίομαι ύδωρ εν τω τόπω τούτω · 17 ότι ούτως εντέταλταί μοι εν λόγω Κύριος λέγων · μη φάγης άρτον εκεί και μη πής ύδωρ και μη επιστρέψης εκεί εν τη οδω, ή επορεύθης εν αυτη. 18 και ειπε προς αυτόν · καγώ προφήτης ειμί καθώς συ, και άγγελος λελάληκε προς με εν ρήματι Κυρίου λέγων · επιστρέψον αυτόν προς σεαυτόν εις τον οίκόν σου, και φαγέτω άρτον, και πιέτω ύδωρ · και εψεύσατο αυτω. 19 και επέστρεψεν αυτόν και έφαγεν άρτον και έπιεν ύδωρ εν τω οίκω αυτού. 20 και εγένετο αυτών καθημένων επί της τραπέζης, και εγένετο λόγος Κυρίου προς τον προφήτην τον επιστρέψαντα αυτόν 21 και ειπε προς τον άνθρωπον του Θεού τον ήκοντα εξ Ιούδα λέγων · τάδε λέγει Κύριος · ανθ ' ων παρεπίκρανας το ρήμα Κυρίου και ουκ εφύλαξας την εντολήν, ην εντειλάτο σοι Κύριος ο Θεός σου, 22 και επέστρεψας και έφαγες άρτον και έπιες ύδωρ εν τω τόπω τούτω, ω ελάλησε προς σε λέγων · ου μη φάγης άρτον και μη πής ύδωρ, ου μη εισέλθη το σώμά σου εις τον τάφον των πατέρων σου. 23 και εγένετο μετά το φαγείν αυτόν άρτον και πειν ύδωρ, και επέσαξεν αυτω τον όνον, και επέστρεψε. 24 και απήλθε, και εύρεν αυτόν λέγων εν τη οδω και εθανάτωσεν αυτόν, και ην το σώμα αυτού ερριμμένον εν τη οδω, και ο όνος ειστήκει παρ ' αυτό, και ο λέων ειστήκει παρά το σώμα. 25 και ιδού άνδρες παραπορευόμενοι και ειδον το θνησιμαίον ερριμμένον εν τη οδω και ο λέων ειστήκει εχόμενα του θνησιμαίου · και εισήλθον και ελάλησαν εν τη πόλει, ου ο

προφήτης ο πρεσβύτες κατώκει εν αυτη. 26 και ήκουσεν ο επιστρέψας αυτόν εκ της οδοῦ και ειπεν · ο άνθρωπος του Θεού οὗτός ἐστιν, ος παρεπίκρανε το ρήμα Κυρίου. 28 και επορεύθη και εὔρε το σώμα αυτού ερριμμένον εν τη οδῳ, και ο ὄνος και ο λέων ειστήκεισαν παρά το σώμα, και ουκ ἔφαγεν ο λέων το σώμα του ανθρώπου του Θεού και ου συνέτριψε τον ὄνον. 29 και ήρεν ο προφήτης το σώμα του ανθρώπου του Θεού και ἐπέθηκεν αυτό ἐπί τον ὄνον, και ἐπέστρεψεν αυτόν εις την πόλιν ο προφήτης του θάψαι αυτόν 30 εν τῷ τάφῳ εαυτού, και ἐκόψαντο αυτόν · οὐαί ἀδελφέ. 31 και ἐγένετο μετὰ το κόψασθαι αυτόν και ειπε τοις υιοῖς αυτού λέγων · ἐάν ἀποθάνω, θάψατέ με εν τῷ τάφῳ τούτῳ σου ο άνθρωπος του Θεού τέθειται εν αυτῷ · παρά τα οστά αυτού θέτε με, ἵνα σωθῶσι τα οστά μου μετὰ των οστών αυτού · 32 ὅτι γινόμενον ἔσται το ρήμα, ὃ ἐλάλησεν εν λόγῳ Κυρίου ἐπί το θυσιαστήριον εν Βαιθήλ και ἐπί τους οἴκους τους υψηλούς τους εν Σαμαρεία. 33 και μετὰ το ρήμα τούτο ουκ ἐπέστρεψεν Ιεροβοάμ ἀπό της κακίας αυτού, και ἐπέστρεψε και ἐποίησεν εκ μέρους του λαοῦ ιερεῖς υψηλών · ο βουλόμενος ἐπλήρου την χεῖρα αυτού, και ἐγένετο ἱερεὺς εις τα υψηλά. 34 και ἐγένετο το ρήμα τούτο εις ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ιεροβοάμ και εις ὄλεθρον και εις ἀφανισμόν ἀπό προσώπου της γης.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

[1 Εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρρώστησεν Αβιά υἱος Ιεροβοάμ 2 και ειπεν ο Ιεροβοάμ προς την γυναῖκα αυτού · ἀνάστηθι και ἀλλοιωθήσῃ, και ου γνώσονται ὅτι συ γυνή Ιεροβοάμ, και πορευθήσῃ εις Σηλῶ · και ἰδοὺ ἐκεῖ Αχιά ο προφήτης, αὐτός ἐλάλησεν ἐμὲ του βασιλεύσαι ἐπί τον λαόν τούτον. 3 και λαβέ εις την χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ του Θεοῦ ἄρτους και κολλυρίδα τοις τέκνοις αυτού και σταφίδας και στάμνον μέλιτος, και ἐλεύσῃ προς αυτόν. αὐτός ἀναγγεῖλή σοι τι ἔσται τῷ παιδί. 4 και ἐποίησεν οὕτως γυνή Ιεροβοάμ · και ἀνέστη και επορεύθη εις Σηλῶ, και εἰσήλθεν εν οἴκῳ Αχιά · και ο άνθρωπος πρεσβύτερος του ἰδεῖν, και ἠμβλυώπουν οἱ οφθαλμοὶ αυτού ἀπό γήρους αυτού. 5 και Κύριος ειπε προς Αχιά · ἰδοὺ γυνή

του Ιεροβοάμ εισέρχεται του εκζητήσαι ρήμα παρά σου περί υιού αυτής, ότι άρρωστός εστι· κατά τούτο και κατά τούτο λαλήσεις προς αυτήν. και εγένετο εν τω εισέρχεσθαι αυτήν και αυτή απεξενούτο. 6 και εγένετο ως ήκουσεν Αχιά την φωνήν ποδών αυτής, εισερχομένης αυτής εν τω ανοίγματι, και ειπεν· εισελθε, γυνή Ιεροβοάμ· ινατί συ τούτο αποξενούσαι; και εγώ ειμι απόστολος προς σε σκληρός. 7 πορευθείσα ειπόν τω Ιεροβοάμ· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ανθ' ου όσον ύψωσά σε από μέσου λαού και έδωκά σε ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ, 8 και έρρηξα συν το βασίλειον από του οίκου Δαυίδ και έδωκα αυτό σοι και ουκ εγένου ως ο δούλος μου Δαυίδ, ος εφύλαξε τας εντολάς μου και ος επορεύθη οπίσω μου εν πάση καρδια αυτού ποιήσαι έκαστος το ευθές εν οφθαλμοίς μου 9 και επονηρεύσω του ποιήσαι παρά παντός, όσοι εγένοντο εις πρόσωπόν σου και επορεύθης και εποίησας σεαυτω θεούς ετέρους χωνευτά του παροργίσαι με και εμέ έρριψας οπίσω σώματός σου· 10 δια τούτο εγώ άγω κακίαν προς σε εις οίκον Ιεροβοάμ· εξολοθρεύσω του Ιεροβοάμ ουρούντα προς τοίχον εχόμενον και εγκαταλελειμμένον εν Ισραήλ και επιλέξω οίκου Ιεροβοάμ, καθώς επιλέγεται η κόπρος, ως τελειωθήναι αυτόν· 11 οι τεθνηκότες του Ιεροβοάμ εν τη πόλει, καταφάγονται οι κύνες, και τον τεθνηκότα εν τω αγρω καταφάγονται τα πετεινά του ουρανού, ότι Κύριος ελάλησε. 12 και συ αναστάσα πορεύθητι εις τον οίκόν σου· εν τω εισέρχεσθαι πόδα σου την πόλιν, αποθανείται το παιδάριον· 13 και κόψονται αυτόν πας Ισραήλ και θάψουσιν αυτόν, ότι ούτος μόνος εισελεύσεται τω Ιεροβοάμ προς τάφον, ότι ευρέθη εν αυτω ρήμα καλόν περί του Κυρίου Θεού Ισραήλ εν οίκω Ιεροβοάμ· 14 και αναστήσει Κύριος εαυτω βασιλέα επί Ισραήλ, ος πλήξει τον οίκον Ιεροβοάμ ταύτη τη ημέρα· και τι και νυν; 15 Κύριος πλήξει τον Ισραήλ, καθά κινείται ο άνεμος εν τω ύδατι, και εκτελεί τον Ισραήλ από άνω της χθονός της αγαθής ταύτης, ης έδωκε τοις πατράσιν αυτών, και λικμήσει αυτούς από πέραν του ποταμού· ανθ' ου όσον εποίησαν τα άλση αυτών παροργίζοντες τον Κύριον· 16 και παραδώσει Κύριος τον Ισραήλ χάριν αμαρτιών Ιεροβοάμ, ος ήμαρτε και ος εξήμαρτε τον Ισραήλ. 17 και ανέστη η γυνή Ιεροβοάμ και επορεύθη εις γην Σαριρά· και εγένετο ως εισήλθεν εν τω προθύρω του οίκου και το παιδάριον απέθανε. 18 και έθαψαν αυτόν και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ, κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού Αχιά του προφήτου. 19 και περισσόν ρημάτων Ιεροβοάμ, όσα επολέμησε και όσα εβασίλευσεν, ιδού αυτά γεγραμμένα επί βιβλίου ρημάτων των ημερών των βασιλέων

Ισραήλ. 20 και αι ημέραι, ας εβασίλευσεν Ιεροβοάμ είκοσι δύο έτη · και εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού και εβασίλευσε Ναβάτ υιος αυτού αντ ' αυτού.]

21 ΚΑΙ Ροβοάμ υιος Σαλωμών εβασίλευσεν επί Ιούδαν · υιος τεσσαράκοντα και ενός ενιαυτών Ροβοάμ εν τω βασιλεύειν αυτόν και επτακαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ τη πόλει, ην εξελέξατο Κύριος θέσθαι το όνομα αυτού εκ πασών φυλών του Ισραήλ · και το όνομα της μητρός αυτού Νααμά η Αμμωνίτις. 22 και εποίησε Ροβοάμ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και παρεζήλωσεν αυτόν εν πάσιν, οίς εποίησαν οι πατέρες αυτών εν ταις αμαρτίαις αυτών, αις ήμαρτον, 23 και ωκοδόμησαν εαυτοίς υψηλά και στήλας και άλση επί πάντα βουνόν υψηλόν και υποκάτω παντός ξύλου συσκίου. 24 και σύνδεσμος εγενήθη εν τη γη, και εποίησαν από πάντων των βδελυγμάτων των εθνών, ων εξήρε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ. 25 και εγένετο εν τω ενιαυτω τω πέμπτω βασιλεύοντος Ροβοάμ, ανέβη Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου επί Ιερουσαλήμ 26 και έλαβε πάντας τους θησαυρούς οίκου του βασιλέως και τα δόρατα τα χρυσά, α έλαβε Δαυίδ εκ χειρός των παιδων Αδραζάρ βασιλέως Σουβά, και εισήνεγκεν αυτά εις Ιερουσαλήμ τα πάντα, α έλαβεν, όπλα τα χρυσά, όσα εποίησε Σαλωμών, και επήνεγκεν αυτά εις Αίγυπτον. 27 και εποίησε Ροβοάμ ο βασιλεύς όπλα χαλκά αντ ' αυτών. και επέθεντο επ ' αυτόν οι ηγούμενοι των παρατρεχόντων οι φυλάσσοντες τον πυλώνα οίκου βασιλέως. 28 και εγένετο ότε εισεπορεύετο ο βασιλεύς εις οίκον Κυρίου, και ήρον αυτά οι παρατρέχοντες και απηρείδοντο αυτά εις το θεέ των παρατρεχόντων. 29 και τα λοιπά των λόγων Ροβοάμ και πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 30 και πόλεμος ην ανά μέσον Ροβοάμ και ανά μέσον Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας. 31 και εκοιμήθη Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Αβιού ο υιος αυτού αντ ' αυτού.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εν τω οκτωκαιδεκάτω έτει βασιλεύοντος Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, βασιλεύει Αβιού υιος Ροβοάμ επί Ιούδαν. 2 και τρία έτη εβασίλευσεν επί Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Μααχά, θυγάτηρ Αβεσσαλώμ, 3 και επορεύθη εν ταις αμαρτίαις του πατρός αυτού, αις εποίησεν ενώπιον αυτού, και ουκ ην η καρδια αυτού τελεία μετά Κυρίου Θεού αυτού ως η καρδια του πατρός αυτού. 4 ότι δια Δαβίδ έδωκεν αυτω Κύριος κατάλειμμα, ίνα στήση τα τέκνα αυτού μετ ' αυτόν και στήση την Ιερουσαλήμ, 5 ως εποίησε Δαβίδ το ευθές ενώπιον Κυρίου, ουκ εξέκλινεν από πάντων, ων εντειλατο αυτω, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. 7 και τα λοιπά των λόγων Αβιού τα πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; και πόλεμος ην ανά μέσον Αβιού και ανά μέσον Ιεροβοάμ. 8 και εκοιμήθη Αβιού μετά των πατέρων αυτού εν τω εικοστω και τετάρτω έτει του Ιεροβοάμ και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ, και βασιλεύει Ασά υιος αυτού αντ ' αυτού.

9 Εν τω ενιαυτω τετάρτω και εικοστω του Ιεροβοάμ βασιλέως Ισραήλ βασιλεύει Ασά επί Ιούδαν 10 και τεσσαράκοντα και εν έτος εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ανά θυγάτηρ Αβεσσαλώμ. 11 και εποίησεν Ασά το ευθές ενώπιον Κυρίου ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού. 12 και αφείλε τας τελετάς από της γης και εξαπέστειλε πάντα τα επιτηδεύματα, α εποίησαν οι πατέρες αυτού. 13 και την Ανά την μητέρα εαυτού μετέστησε του μη είναι ηγουμένην, καθώς εποίησε σύνοδον εν τω άλσει αυτής, και εξέκοψεν Ασά τας καταδύσεις αυτής και ενέπρησε πυρί εν τω χειμάρρω Κέδρων. 14 τα δε υψηλά ουκ εξήρε · πλήν η καρδια Ασά ην τελεία μετά Κυρίου πάσας τας ημέρας αυτού. 15 και εισήνεγκε τους κίονας του πατρός αυτού και τους κίονας αυτού εισήνεγκεν εις τον οίκον Κυρίου, αργυρούς και χρυσούς και σκεύη. 16 και πόλεμος ην ανά μέσον Ασά και ανά μέσον Βασαά βασιλέως Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. 17 και ανέβη Βασαά βασιλεύς Ισραήλ επί Ιούδαν και ωκοδόμησε την Ραμά του μη είναι εκπορευόμενον και εισπορευόμενον τω Ασά βασιλεί Ιούδα. 18 και έλαβεν Ασά σύμπαν το αργύριον και το χρυσίον το ευρεθέν εν τοις θησαυροίς

οίκου Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως και έδωκεν αυτά εις χείρας παιδών αυτού, και εξαπέστειλεν αυτούς ο βασιλεύς Ασά προς υιόν Άδερ υιόν Ταβερεμμάν υιού Αζίν βασιλέως Συρίας του κατοικούντος εν Δαμασκω λέγων · 19 διάθου διαθήκην ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου και ανά μέσον του πατρός μου και του πατρός σου · ιδού εξαπέσταλκά σοι δώρα αργύριον και χρυσίον, δεύρο διασκέδασον την διαθήκην σου την προς Βασαά βασιλέα Ισραήλ, και αναβήσεται απ' εμού. 20 και ήκουσεν υιος Άδερ του βασιλέως Ασά και απέστειλε τους άρχοντας των δυνάμεων αυτού ταις πόλεσι του Ισραήλ και επάταξαν την Αϊν, την Δάν και την Αβελμαά και πάσαν την Χεννερέθ έως πάσης της γης Νεφθαλί. 21 και εγένετο ως ήκουσε Βασαά, και διέλυε του οικοδομείν την Ραμά και ανέστρεψεν εις Θερσά. 22 και ο βασιλεύς Ασά παρήγγειλε παντί Ιούδα εις Αινακίμ, και αίρουσι τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, α ωκοδόμησε Βασαά, και ωκοδόμησεν εν αυτοίς ο βασιλεύς Ασά παν βουνόν Βενιαμίν και την σκοπιάν. 23 και τα λοιπά των λόγων Ασά και πάσα η δυναστεία αυτού, ην εποίησε, και τας πόλεις, ας ωκοδόμησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εστιν επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; πλην εν τω καιρω του γήρωσ αυτού επόνεσε τους πόδας αυτού. 24 και εκοιμήθη Ασά μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ πατρός αυτού, και βασιλεύει Ιωσαφάτ υιος αυτού αντ' αυτού.

25 Και Ναδάβ υιος Ιεροβοάμ βασιλεύει επί Ισραήλ εν έτει δευτέρω του Ασά βασιλέως Ιούδα και εβασίλευσεν εν Ισραήλ έτη δύο. 26 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επορεύθη εν οδω του πατρός αυτού και εν ταις αμαρτίαις αυτού, αις εξήμαρτε τον Ισραήλ. 27 και περιεκάθισεν αυτόν Βασαά υιος Αχιά επί τον οίκον Βελαάν και εχάραξεν αυτόν εν Γαβαθών τη των αλλοφύλων, και Ναδάβ και πας Ισραήλ περιεκάθητο επί Γαβαθών. 28 και εθανάτωσεν αυτόν Βασαά εν έτει τρίτω του Ασά υιού Αβιού βασιλέως Ιούδα και εβασίλευσεν αντ' αυτού. 29 και εγένετο ως εβασίλευσε, και επάταξεν όλον τον οίκον Ιεροβοάμ και ουχ υπελίπετο πάσαν πνοήν του Ιεροβοάμ έως του εξολοθρεύσαι αυτόν κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού Αχιά του Σηλωνίτου 30 περί των αμαρτιών Ιεροβοάμ, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ, και εν τω παροργισμω αυτού, ω παρώργισε τον Κύριον Θεόν του Ισραήλ. 31 και τα λοιπά των λόγων Ναδάβ και πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εστιν εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;

33 Και εν τω έτει τω τρίτω του Ασα βασιλέως Ιούδα βασιλεύει Βασαά υιος Αχιά επί Ισραήλ εν Θερσά είκοσι και τέσσαρα έτη. 34 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επορεύθη εν οδω Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και εν ταις αμαρτίαις αυτού, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου εν χειρί Ιού υιού Ανανί προς Βασαά · 2 ανθ' ων ύψωσά σε από της γης και έδωκά σε ηγούμενον

επί τον λαόν μου Ισραήλ και επορεύθης εν τη οδω Ιεροβοάμ και εξήμαρτες τον λαόν μου τον Ισραήλ, του παροργίσει με εν τοις ματαίοις αυτών, 3 ιδού εγώ εξεγειρώ οπίσω Βασαά και όπισθεν του οίκου αυτού και δώσω τον οίκόν σου ως τον οίκον Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ · 4 τον τεθνηκότα του Βασαά εν τη πόλει καταφάγονται αυτόν οι κύνες, και τον τεθνηκότα αυτού εν τω πεδίω καταφάγονται αυτόν τα πετεινά του ουρανού. 5 και τα λοιπά των λόγων Βασαά και πάντα α εποίησε, και αι δυναστείαι αυτού, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ; 6 και εκοιμήθη Βασαά μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται εν Θερσά, και βασιλεύει 'Ηλά υιος αυτού αντ' αυτού εν τω είκοστω έτει βασιλέως Ασα. 7 και εν χειρί Ιού υιού Ανανί ελάλησε Κύριος επί Βασαά και επί τον οίκον αυτού πάσαν την κακίαν, ην εποίησεν ενώπιον Κυρίου του παροργίσει αυτόν εν τοις έργοις των χειρών αυτού, του είναι κατά τον οίκον Ιεροβοάμ, και υπέρ του πατάξαι αυτόν.

8 Και 'Ηλά υιος Βασαά εβασίλευσεν επί Ισραήλ δύο έτη εν Θερσά. 9 και συνέστρεψεν επ' αυτόν Ζαμβρί ο άρχων της ημίσεως της ίππου, και αυτός ην εν Θερσά πίνων μεθύων εν τω οίκω Ωσα του οικονόμου εν Θερσά. 10 και εισήλθε Ζαμβρί και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. 11 και εγενήθη εν τω βασιλεύσει αυτόν εν τω καθίσει αυτόν επί του θρόνου αυτού και επάταξεν όλον τον οίκον Βασαά 12 κατά το ρήμα, ό ελάλησε Κύριος επί τον οίκον Βασαά, προς Ιού τον προφήτην 13 περι πασών των αμαρτιών Βασαά και 'Ηλά του υιού αυτού, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ του παροργίσει Κύριον

τον Θεόν Ισραήλ εν τοις ματαίοις αυτών. 14 και τα λοιπά των λόγων Ἴλν, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;

15 Και Ζαμβρί εβασίλευεν εν Θερσά ημέρας επτά. και η παρεμβολή Ισραήλ επί Γαβαθών την των αλλοφύλων, 16 και ήκουσεν ο λαός εν τη παρεμβολή λεγόντων · συνεστράφη Ζαμβρί και έπαισε τον βασιλέα · και εβασίλευσαν εν Ισραήλ τον Αμβρί τον ηγούμενον της στρατιάς επί Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη εν τη παρεμβολή. 17 και ανέβη Αμβρί και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Γαβαθών και περιεκάθισαν επί Θερσά. 18 και εγενήθη ως είδε Ζαμβρί ότι προκατείληπται αυτού η πόλις, και πορεύεται εις άντρον του οίκου του βασιλέως και ενεπόρισεν επ' αυτόν τον οίκον του βασιλέως και απέθανεν 19 υπέρ των αμαρτιών αυτών εποίησε, του ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου πορευθήναι εν οδω Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και εν ταις αμαρτίαις αυτού, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ. 20 και τα λοιπά των λόγων Ζαμβρί και τας συνάψεις αυτού, ας συνήψεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;

21 Τότε μερίζεται ο λαός Ισραήλ · ήμισυ του λαού γίνεται οπίσω Θαμνί υιού Γωνάθ του βασιλεύσαι αυτόν, και το ήμισυ του λαού γίνεται οπίσω Αμβρί. 22 ο λαός ο ων οπίσω Αμβρί υπερεκράτησε τον λαόν τον οπίσω Θαμνί υιού Γωνάθ, και απέθανε Θαμνί και Ιωράμ ο αδελφός αυτού εν τω καιρω εκείνω, και εβασίλευσεν Αμβρί μετά Θαμνί. 23 εν τω έτει τω τριακοστω και πρώτω του βασιλέως Ασά βασιλεύει Αμβρί επί Ισραήλ δώδεκα έτη. εν Θερσά βασιλεύει εξ έτη · 24 και εκτήσατο Αμβρί το όρος το Σεμερών παρά Σεμήρ του κυρίου του όρους δύο ταλάντων αργυρίου και ωκοδόμησε το όρος και επεκάλεσε το όνομα του όρους, ου ωκοδόμησεν, επί τω ονόματι Σεμήρ του κυρίου του όρους Σαεμηρών. 25 και εποίησεν Αμβρί το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επονηρεύσατο υπέρ πάντας τους γενομένους έμπροσθεν αυτού · 26 και επορεύθη εν πάση οδω Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και εν ταις αμαρτίαις αυτού, αις εξήμαρτε τον Ισραήλ του παροργίσαι τον Κύριον Θεόν Ισραήλ εν τοις ματαίοις αυτών. 27 και τα λοιπά των λόγων Αμβρί και πάντα, α εποίησε, και πάσα η δυναστεία αυτού, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ; 28 και εκοιμήθη Αμβρί μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται εν Σαμαρεία, και βασιλεύει Αχαάβ ο υιος αυτού αντ' αυτού.

28α Και εν τω ενιαυτω τω ενδεκάτω έτει του Αμβρί βασιλεύει Ιωσαφάτ υιος Ασά ετών

τριάκοντα και πέντε εν τη βασιλεία αυτού, και είκοσι πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Γαζουβά θυγάτηρ Σελί. 28β και επορεύθη εν τη οδω Ασά του πατρός αυτού και ουκ εξέκλινεν απ' αυτής του ποιείν το ευθές ενώπιον Κυρίου· πλην των υψηλών ουκ εξήραν, έθουον εν τοις υψηλοίς, και εθυμίωv. 28γ και α συνέθετο Ιωσαφάτ μετά βασιλέως Ισραήλ και πάσα η δυναστεία, ην εποίησε, και ους επολέμησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ιούδα; 28δ και τα λοιπά των συμπλοκών, ας επέθεντο εν ταις ημέραις Ασά του πατρός αυτού, εξήρεν από της γης. 28ε και βασιλεύς ουκ ην εν Συρία Νασίβ. 28ζ και ο βασιλεύς Ιωσαφάτ εποίησε ναύv εις Θαρσίς πορεύεσθαι εις Σωφίρ επί το χρυσίον· και ουκ επορεύθη, ότι συνετριβη η ναύς εν Γασιών Γαβέρ. 28η τότε ειπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· εξαποστελώ τους παιδάς σου και τα παιδάριά μου εν τη νηί· και ουκ εβούλετο Ιωσαφάτ. 28θ και εκοιμήθη Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Ιωράμ υιος αυτού αντ' αυτού.

29 Εν έτει δευτέρω του Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα βασιλεύει Αχαάβ υιος Αμβρί· εβασίλευσεν επί Ισραήλ εν Σαμαρεία είκοσι και δύο έτη. 30 και εποίησεν Αχαάβ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επονηρεύσατο υπέρ πάντας τους έμπροσθεν αυτού. 31 και ουκ ην αυτω ικανόν του πορεύεσθαι εν ταις αμαρτίαις Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, και έλαβε γυναίκα την Ιεζάβελ θυγατέρα Ιεθεβαάλ βασιλέως Σιδωνίων και επορεύθη και εδούλευσε τω Βάαλ και προσεκύνησεν αυτω, 32 και έστησε θυσιαστήριον τω Βάαλ εν οίκω των προσοχθισμάτων αυτού, ον ωκοδόμησεν εν Σαμαρεία, 33 και εποίησεν Αχαάβ άλσος, και προσέθεκεν Αχαάβ του ποιήσαι παροργίσματα του παροργίσει τον Κύριον Θεόν του Ισραήλ και την ψυχήν αυτού του εξολοθρευθήναι· εκακοποίησεν υπέρ πάντας τους βασιλείς Ισραήλ τους γενομένους έμπροσθεν αυτού. 34 και εν ταις ημέραις αυτού ωκοδόμησεν Αχιήλ ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ· εν τω Αβιρών προτοτόκω αυτού εθεμελίωσεν αυτήν και τω Σεγούβ τω νεωτέρω αυτού επέστησε θύρας αυτής κατά το ρήμα Κυρίου, ό έλάλησεν εν χειρί Ιησού υιού Ναυή.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἐλίου ὁ προφήτης Θεοβίτης ὁ ἐκ Θεσβῶν τῆς Γαλαὰδ πρὸς Ἀχαάβ· ὦ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὦ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ υετός, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου. 2 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἐλίου· 3 πορεύου ἐντεύθεν κατὰ ἀνατολάς καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· 4 καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοὺς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σὲ ἐκεῖ. 5 καὶ ἐποίησεν Ἐλίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. 6 καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρῶτον καὶ κρέα τὸ δεῖλῆς, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἐπίνεν ὕδωρ. 7 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο υετός ἐπὶ τῆς γῆς. 8 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἐλίου· 9 ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρα τοῦ διατρέφειν σὲ. 10 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἐλίου καὶ εἶπεν αὐτῇ· λαβέ δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι. 11 καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἐλίου καὶ εἶπε· λήψη δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου. 12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· ὦ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας ἀλλ' ἢ ὅσον δράξ ἀλεύρου ἐν τῇ υδρίᾳ καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα. 13 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἐλίου· θάρσει, εἰσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ· 14 ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἡ υδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσεται ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν υετὸν ἐπὶ τῆς γῆς. 15 καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε· καὶ ἦσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. 16 καὶ ἡ υδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἐλίου. 17 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ

υπελείφθη εν αυτω πνεύμα. 18 και ειπε προς 'Ηλιού· τι εμοί και σοί, άνθρωπε του Θεού; εισήλθες προς με του αναμνήσαι αδικίας μου και θανατώσαι τον υιόν μου; 19 και ειπεν 'Ηλιού προς την γυναίκα· δος μοι τον υιόν σου. και έλαβεν αυτόν εκ του κόλπου αυτής και ανήνεγκεν αυτόν εις το υπερωον, εν ω αυτός εκάθητο εκεί, και εκοίμισεν αυτόν επί της κλίνης. 20 και ανεβόησεν 'Ηλιού, και ειπεν· οίμοι, Κύριε, ο μάρτυς της χήρας, μεθ' ης εγώ κατοικώ μετ' αυτής, συ κεκάκωκας του θανατώσαι τον υιόν αυτής. 21 και ενεφύσησε τω παιδαριώ τρίς και επεκαλέσατο τον Κύριον και ειπε· Κύριε ο Θεός μου, επιστραφήτω δη η ψυχή του παιδαριου τούτου εις αυτόν. 22 και εγένετο ούτως, και ανεβόησε το παιδάριον. 23 και κατήγαγεν αυτό από του υπερώου εις τον οίκον και έδωκεν αυτό τη μητρί αυτου· και ειπεν 'Ηλιού· βλέπε, ζη ο υιος σου. 24 και ειπεν η γυνή προς 'Ηλιού· ιδού έγνωκα ότι συ άνθρωπος Θεού και ρήμα Κυρίου εν τω στόματι σου αληθινόν.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ εγένετο μεθ' ημέρας πολλάς και ρήμα Κυρίου εγένετο προς 'Ηλιού εν τω ενιαυτω τω τρίτω λέγων· πορευθήτι και όφθητι τω Αχαάβ, και δώσω υετόν επί πρόσωπον της γης. 2 και επορευθή 'Ηλιού του οφθῆναι τω Αχαάβ, και η λιμός κραταιά εν Σαμαρεία. 3 και εκάλεσεν Αχαάβ τον Αβδιού τον οικονόμον· (και Αβδιού ην φοβούμενος τον Κύριον σφόδρα, 4 και εγένετο εν τω τύπειν την Ιεζάβελ τους προφήτας Κυρίου και έλαβεν Αβδιού εκατόν άνδρας προφήτας και κατέκρουσεν αυτούς κατά πενήκοντα εν σπηλαίω και διέτρεφεν αυτούς εν άρτω και ύδατι·) 5 και ειπεν Αχαάβ προς Αβδιού· δεύρο και διέλθωμεν επί την γην και επί πηγάς των υδάτων και επί χειμάρρους, εάν πως εύρωμεν βοτάνην και περιποιησώμεθα ίππους και ημιόνους, και ουκ εξολοθρευθήσονται από των σκηνών. 6 και εμέρισαν εαυτοίς την οδόν του διελθῆναι αυτήν· Αχαάβ επορευθή εν οδω μια και Αβδιού επορευθή εν οδω άλλη μόνος. 7 και ην Αβδιού εν τη οδω μόνος, και ήλθεν 'Ηλιού εις συνάντησιν αυτου μόνος· και Αβδιού έσπευσεν και έπεσεν επί πρόσωπον αυτου και ειπεν· ει συ ει αυτός, κύριέ

μου Ἡλίου; 8 και εἶπεν Ἡλίου αὐτῷ· ἐγὼ· πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου· ἰδοὺ Ἡλίου. 9 και εἶπεν Αβδιού· τι ημάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δούλόν σου εἰς χεῖρα Αχαάβ τοῦ θανατώσαι με; 10 ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἐστὶν ἔθνος ἢ βασιλεία, οὐ οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, και εἰ εἶπον· οὐκ ἐστὶ, και ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν και τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὗρηκέ σε. 11 και νῦν συ λέγεις· πορεύου, ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου· ἰδοὺ Ἡλίου. 12 και ἐστὶ εἰάν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σου, και πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ οἶδα, και εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Αχαάβ, και οὐχ εὐρήσει σε, και ἀποκτενεῖ με· και ὁ δούλός σου ἐστὶ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ. 13 ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου, οἷα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ιεζάβελ τοὺς προφήτας Κυρίου, και ἐκρῦψα ἀπὸ τῶν προφητῶν Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνά πεντήκοντα ἐν σπηλαιῷ, και ἐθρεψα ἐν ἄρτοις και ὕδατι; 14 και νῦν συ λέγεις μοι· πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου· ἰδοὺ Ἡλίου· και ἀποκτενεῖ με; 15 και εἶπεν Ἡλίου· ζῆ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὧ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον οφθήσομαι αὐτῷ. 16 και ἐπορεύθη Αβδιού εἰς συναντήν τῷ Αχαάβ και ἀπήγγειλεν αὐτῷ· και ἐξέδραμεν Αχαάβ και ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἡλίου.

17 Και ἐγένετο ὡς εἶδεν Αχαάβ τὸν Ἡλίου, και εἶπεν Αχαάβ πρὸς Ἡλίου· εἰ συ εἰ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ισραήλ; 18 και εἶπεν Ἡλίου· οὐ διαστρέφω τὸν Ισραήλ, ὅτι ἀλλ' ἢ συ και οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν και ἐπορεύθησθε ὀπίσω τῶν Βααλίμ. 19 και νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς με πάντα Ισραήλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον και τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνῃς τετρακοσίους και πενήκοντα και τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθιοντας τράπεζαν Ιεζάβελ. 20 και ἀπέστειλεν Αχαάβ εἰς πάντα Ισραήλ και ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. 21 και προσήγαγεν Ἡλίου πρὸς πάντας, και εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίου· ἕως ποτε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. και οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον. 22 και εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαί προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος, και οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι και πενήκοντα ἄνδρες, και οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι· 23 δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, και ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα και μελισιάτωσαν και ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων και πυρ μὴ ἐπιθέτωσαν, και ἐγὼ ποιήσω τὸν βούν τὸν ἄλλον, και πυρ οὐ μὴ ἐπιθῶ. 24 και βοάτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, και ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, και ἐστὶ

ο θεός ος εάν επακούση εν πυρί, ούτος Θεός. και απεκρίθησαν πας ο λαός και είπον· καλόν το ρήμα, ό ελάλησας. 25 και είπεν 'Ηλιού τοις προφήταις της αισχύνης· εκλέξασθε εαυτοίς τον μόσχον τον ένα και ποιήσατε πρώτοι, ότι πολλοί υμείς, και επικαλέσασθε εν ονόματι θεού υμών και πυρ μη επιθήτε. 26 και έλαβον τον μόσχον και εποίησαν και επεκαλούντο εν ονόματι του Βάαλ εκ πρωΐθεν έως μεσημβρίας και είπον· επάκουσον ημών, ο Βάαλ, επάκουσον ημών· και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις· και διέτρεχον επί του θυσιαστηρίου, ου εποίησαν. 27 και εγένετο μεσημβρία και εμυκτήρισεν αυτούς 'Ηλιού ο Θεοβίτης και είπεν· επικαλείσθε εν φωνή μεγάλη, ότι θεός εστιν, ότι αδολεσχία αυτω εστι, και άμα μη ποτε χρηματίζει αυτός, ή μη ποτε καθεύδει αυτός, και εξαναστήσεται. 28 και επεκαλούντο εν φωνή μεγάλη και κατετέμνοντο κατά τον εθισμόν αυτών εν μαχαίραις και σειρομάσταις έως εκχύσεως αίματος επ' αυτούς· 29 και επροφήτεον έως ου παρήλθε το δειλινόν. και εγένετο ως ο καιρός του αναβήναι την θυσίαν και ουκ ην φωνή. και ελάλησεν 'Ηλιού ο Θεοβίτης προς τους προφήτας των προσοχθισμάτων λέγων· μετάστητε από του νυν, και εγώ ποιήσω το ολοκαύτωμά μου. και μετέστησαν, και απήλθον. 30 και είπεν 'Ηλιού προς τον λαόν· προσαγάγετε προς με· και προσήγαγε πας ο λαός προς αυτόν. 31 και έλαβεν 'Ηλιού δώδεκα λίθους κατά αριθμόν φυλών του Ισραήλ, ως ελάλησε Κύριος προς αυτόν λέγων· Ισραήλ έσται το όνομά σου. 32 και ωκοδόμησε τους λίθους εν ονόματι Κυρίου και ιάσατο το θυσιαστήριον το κατεσκαμμένον, και εποίησε θάλασσαν χωρούσαν δύο μετρητάς σπέρματος κυκλόθεν του θυσιαστηρίου. 33 και εστοίβασε τας σχίδακας επί το θυσιαστήριον, ό εποίησε, και εμέλισε το ολοκαύτωμα και επέθηκεν επί τας σχίδακας και εστοίβασεν επί το θυσιαστήριον και είπε· λάβετέ μοι τέσσαρας υδρίας ύδατος και επιχέετε επί το ολοκαύτωμα και επί τας σχίδακας· και εποίησαν ούτως. 34 και είπε· δευτερώσατε· και εδευτέρωσαν. και είπε· τρισώσατε· και ετρίσσευσαν. 35 και διεπορευέτο το ύδωρ κύκλω του θυσιαστηρίου, και την θάλασσαν έπλησαν ύδατος. 36 και ανεβόησεν 'Ηλιού εις τον ουρανόν και είπε· Κύριε ο Θεός Αβραάμ και Ισαάκ και Ισραήλ, επάκουσόν μου, Κύριε, επάκουσόν μου σήμερα εν πυρί, και γνώτωσαν πας ο λαός ούτος ότι συ ει Κύριος ο Θεός Ισραήλ και εγώ δούλός σου και δια σε πεποίηκα τα έργα ταύτα. 37 επάκουσόν μου, Κύριε, επάκουσόν μου εν πυρί, και γνώτω ο λαός ούτος, ότι συ ει Κύριος ο Θεός και συ έστρεψας την καρδιαν του λαού τούτου οπίσω. 38 και έπεσε πυρ παρά Κυρίου εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και

τας σχίδακας και το ύδωρ το εν τη θαλάσση, και τους λίθους και τον χουν εξέλειξε το πυρ. 39 και έπεσε πας ο λαός επί πρόσωπον αυτών και είπον · αληθώς Κύριος ο Θεός, αυτός ο Θεός. 40 και είπεν 'Ηλιού προς τον λαόν · συλλάβετε τους προφήτας του Βάαλ, μηδείς σωθήτω εξ αυτών · και συνέλαβον αυτούς, και κατάγει αυτούς 'Ηλιού εις τον χειμάρρουν Κισσών και έσφαξεν αυτούς εκεί.

41 Και είπεν 'Ηλιού τω Αχαάβ · ανάβηθι και φάγε και πίε, ότι φωνή των ποδών του υετού. 42 και ανέβη Αχαάβ του φαγείν και πείν, και 'Ηλιού ανέβη επί τον Κάρμηλον και έκυψεν επί την γην και έθηκε το πρόσωπον αυτού ανά μέσον των γονάτων αυτού. 43 και είπε τω παιδαρίω αυτού · ανάβηθι και επίβλεψον οδόν της θαλάσσης. και επέβλεψεν το παιδάριον και είπεν · ουκ έστιν ουθέν. και είπεν 'Ηλιού · και συ επίστρεψον επτάκις · 44 και επέστρεψε το παιδάριον επτάκις. και εγένετο εν τω εβδόμω και ιδού νεφέλη μικρά ως ίχνος ανδρός ανάγουσα ύδωρ · και είπεν · ανάβηθι και είπον τω Αχαάβ · ζεύσον το άρμα σου και κατάβηθι, μη καταλάβη σε ο υετός. 45 και εγένετο έως ώδε και ώδε και ο ουρανός συνεσκότασε νεφέλαις και πνεύματι, και εγένετο υετός μέγας · και έκλαιε και επορευέτο Αχαάβ έως Ιεζράελ. 46 και χείρ Κυρίου επί τον 'Ηλιού, και συνέσφιξε την οσφόν αυτού και έτρεχεν έμπροσθεν Αχαάβ έως Ιεζράελ.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ανήγγειλεν Αχαάβ τη Ιεζάβελ γυναικί αυτού πάντα, α εποίησεν 'Ηλιού, και ως απέκτεινε τους προφήτας εν ρομφαία. 2 και απέστειλεν Ιεζάβελ προς 'Ηλιού και είπεν · ει συ ει 'Ηλιού και εγώ Ιεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθείη, ότι ταύτην την ωραν αύριον θήσομαι την ψυχήν σου καθώς ψυχήν ενός εξ αυτών. 3 και εφοβήθη 'Ηλιού και ανέστη και απήλθε κατά την ψυχήν αυτού και έρχεται εις Βηρσαβεέ γην Ιούδα και αφήκε το παιδάριον αυτού εκεί · 4 και αυτός επορευέθη εν τη ερήμω οδόν ημέρας και ήλθε και εκάθισεν υποκάτω Ραθμέν και ητήσατο την ψυχήν αυτού αποθανείν και είπεν · ικανούσθω νυν, λαβέ

δη την ψυχή μου απ' εμού, Κύριε, ότι ου κρείσσων εγώ ειμι υπέρ τους πατέρας μου. 5 και εκοιμήθη και ύπνωσεν εκεί υπό φυτόν, και ιδού τις ήψατο αυτού και είπεν αυτω· ανάστηθι και φάγε· 6 και επέβλεψεν Ήλιού, και ιδού προς κεφαλής αυτού εγκρυφίας ολυρίτης και καψάκης ύδατος· και ανέστη και έφαγε και έπε. και επιστρέψας εκοιμήθη. 7 και επέστρεψεν ο άγγελος Κυρίου εκ δευτέρου και ήψατο αυτού και είπεν αυτω· ανάστα φάγε, ότι πολλή από σου η οδός. 8 και ανέστη και έφαγε και έπε· και επορεύθη εν ισχύϊ της βρώσεως εκείνης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας έως όρους Χωρήβ. 9 και εισήλθεν εκεί εις το σπήλαιον και κατέλυσεν εκεί· και ιδού ρήμα Κυρίου προς αυτόν και είπε· τι συ ενταύθα, Ήλιού; 10 και είπεν Ήλιού· ζηλών εξήλωκα τω Κυρίω παντοκράτορι, ότι εγκατέλιπόν σε οι υιοί Ισραήλ· τα θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν και τους προφήτας σου απέκτειναν εν ρομφαία, και υπολέλειμμαί εγώ μονώτατος, και ζητούσι την ψυχήν μου λαβείν αυτήν. 11 και είπεν· εξελεύσθη αύριον και στήση ενώπιον Κυρίου εν τω όρει· ιδού παρελεύσεται Κύριος, και ιδού πνεύμα μέγα κραταιόν διαλύον όρη και συντριβόν πέτρας ενώπιον Κυρίου, ουκ εν τω πνεύματι Κύριος· και μετά το πνεύμα συσσεισμός, ουκ εν τω συσσεισμω Κύριος· 12 και μετά τον συσσειμόν πυρ, ουκ εν τω πυρί Κύριος· και μετά το πυρ φωνή αύρας λεπτής, κακεί Κύριος. 13 και εγένετο ως ήκουσεν Ήλιού, και επεκάλυψε το πρόσωπον αυτού εν τη μηλωτη αυτού και εξήλθε και έστη υπό σπήλαιον· και ιδού προς αυτόν φωνή και είπε· τι συ ενταύθα Ήλιού; 14 και είπεν Ήλιού· ζηλών εξήλωκα τω Κυρίω παντοκράτορι, ότι εγκατέλιπον την διαθήκην σου οι υιοί Ισραήλ· και τα θυσιαστήριά σου καθείλαν και τους προφήτας σου απέκτειναν εν ρομφαία, και υπολέλειμμαί εγώ μονώτατος, και ζητούσι την ψυχήν μου λαβείν αυτήν. 15 και είπε Κύριος προς αυτόν· πορεύου, ανάστρεφε εις την οδόν σου και ήξεις εις την οδόν ερήμου Δαμασκού και ήξεις και χρίσεις τον Αζαήλ εις βασιλέα της Συρίας· 16 και τον Ιού υιόν Ναμεσσί χρίσεις εις βασιλέα επί Ισραήλ· και τον Ελισαιέ υιόν Σαφάτ χρίσεις εις προφήτην αντί σου. 17 και έσται τον σωζόμενον εκ ρομφαίας Αζαήλ, θανατώσει Ιού, και τον σωζόμενον εκ ρομφαίας Ιού θανατώσει Ελισαιέ. 18 και καταλείψεις εν Ισραήλ επτά χιλιάδας ανδρών, πάντα γόνατα, α ουκ ώκλασαν γόνυ τω Βάαλ, και παν στόμα, ό ου προσεκόνησεν αυτω.

19 Και απήλθεν εκείθεν και ευρίσκει τον Ελισαιέ υιόν Σαφάτ, και αυτός ηροτρία εν βουσί - δώδεκα ζεύγη ενώπιον αυτού, και αυτός εν τοις δώδεκα- και απήλθεν επ' αυτόν και

επέρριψε την μηλωτήν αυτού επί ' αυτόν. 20 και κατέλιπεν Ελισαιέ τας βόας και κατέδραμεν οπίσω ' Ηλιού και είπε · καταφιλήσω τον πατέρα μου και ακολουθήσω οπίσω σου · και είπεν ' Ηλιού · ανάστρεφε, ότι πεποιηκά σοι. 21 και ανέστρεψεν εξόπισθεν αυτού και έλαβε τα ζεύγη των βοών και έθυσσε και ήμησεν αυτά εν τοις σκεύεσι των βοών και έδωκε τω λαω, και έφαγον · και ανέστη και επορεύθη οπίσω ' Ηλιού και ελειτούργει αυτω.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ (Μασ. ΚΑ)

1 ΚΑΙ αμπελών εις ην τω Ναβουθαί τω Ιεζραηλίτη παρά τη άλω Αχαάβ βασιλέως Σαμαρείας. 2 και ελάλησεν Αχαάβ προς Ναβουθαί λέγων · δος μοι τον αμπελώνά σου και έσται μοι εις κήπον λαχάνων, ότι εγγίζων ούτος τω οίκω μου, και δώσω σοι αμπελώνα άλλον αγαθόν υπέρ αυτόν · ει δε αρέσκει ενώπιόν σου, δώσω σοι αργύριον άλλαγμα αμπελώνός σου τούτου, και έσται μοι εις κήπον λαχάνων. 3 και είπε Ναβουθαί προς Αχαάβ · μη γένοιτό μοι παρά Θεού μου δούναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί. 4 και εγένετο το πνεύμα Αχαάβ τεταραγμένον, και εκοιμήθη επί της κλίνης αυτού και συνεκάλυψε το πρόσωπον αυτού και ουκ έφαγεν άρτον. 5 και εισήλθεν Ιεζάβελ η γυνή αυτού προς αυτόν και ελάλησε προς αυτόν · τι το πνευμά σου τεταραγμένον και ουκ ει συ εσθίων άρτον; 6 και είπε προς αυτήν, ότι ελάλησα προς Ναβουθαί τον Ιεζραηλίτην λέγων · δος μοι τον αμπελώνά σου αργυρίου · ει δε βούλη, δώσω σοι αμπελώνα άλλον αντ ' αυτού · και είπεν · ου δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου. 7 και είπε προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού · συ νυν ούτω ποιείς βασιλέα επί Ισραήλ; ανάστηθι και φάγε άρτον και σαυτού γενού, εγώ δε δώσω σοι τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. 8 και έγγραψε βιβλίον επί τω ονόματι Αχαάβ και εσφραγίσατο τη σφραγίδι αυτού και απέστειλε το βιβλίον προς τους πρεσβυτέρους και τους ελευθέρους τους κατοικούντας μετά Ναβουθαί. 9 και εγέγραπτο εν τοις βιβλίοις λέγων · νηστεύσατε νηστείαν και καθίσατε τον Ναβουθαί εν αρχή του λαού · 10 και εγκαθίσατε δύο άνδρας υιούς παρανόμων εξεναντίας αυτού, και καταμαρτυρησάτωσαν αυτού λέγοντες · ηυλόγησε Θεόν

και βασιλέα · και εξαγαγέτωσαν αυτόν και λιθοβολησάτωσαν αυτόν, και αποθανέτω. 11 και εποίησαν οι άνδρες της πόλεως αυτού οι πρεσβύτεροι και οι ελεύθεροι οι κατοικοήντες εν τη πόλει αυτού, καθώς απέστειλε προς αυτούς Ιεζάβελ και καθά εγγράπτο εν τοις βιβλίοις, οίς απέστειλε προς αυτούς. 12 και εκάλεσαν νηστειαν και εκάθισαν τον Ναβουθαί εν αρχή του λαού, 13 και εισήλθον δύο άνδρες υιοί παρανόμων και εκάθισαν εξεναντίας αυτού και κατεμαρτύρησαν αυτού λέγοντες · ηυλόγηκας Θεόν και βασιλέα · και εξήγαγον αυτόν έξω της πόλεως και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθοις, και απέθανε. 14 και απέστειλαν προς Ιεζάβελ λέγοντες · λελιθοβόληται Ναβουθαί και τέθνηκε. 15 και εγένετο ως ήκουσεν Ιεζάβελ, και ειπε προς Αχαάβ · ανάστα, κληρονόμει τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου, ος ουκ έδωκέ σοι αργυρίου, ότι ουκ έστι Ναβουθαί ζων, ότι τέθνηκε. 16 και εγένετο ως ήκουσεν Αχαάβ ότι τέθνηκε Ναβουθαί ο Ιεζραηλίτης, και διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και περιεβάλετο σάκκον · και εγένετο μετά ταύτα και ανέστη και κατέβη Αχαάβ εις τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου κληρονομήσαι αυτόν.

17 Και ειπεν Κύριος προς Ήλιού τον Θεοβίτην λέγων · 18 ανάστηθι και κατάβηθι εις απαντήν Αχαάβ βασιλέως Ισραήλ του εν Σαμαρεία, ότι ούτος εν αμπελώνι Ναβουθαί, ότι καταβέβηκεν εκεί κληρονομήσαι αυτόν. 19 και λαλήσεις προς αυτόν λέγων · τάδε λέγει Κύριος · ως συ εφόνευσας και εκληρονόμησας, δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · εν παντί τόπω, ω έλειξαν αι ύες και οι κύνες το αίμα Ναβουθαί, εκεί λείξουσιν οι κύνες το αίμα σου, και αι πόρνοι λούσονται εν τω αίματί σου. 20 και ειπεν Αχαάβ προς Ήλιού · ει εύρηκάς με, ο εχθρός μου; και ειπεν · εύρηκα, διότι μάτην πέπρασαι ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου παροργίσαι αυτόν. 21 ιδού εγώ επάγω επί σε κακά και εκκαύσω οπίσω σου και εξολοθρεύσω του Αχαάβ ουρούντα προς τοίχον και συνεχόμενον και εγκαταλελειμμένον εν Ισραήλ · 22 και δώσω τον οίκόν σου ως τον οίκον Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και ως τον οίκον Βαασά υιού Αχιά περί των παροργισμάτων, ων παρώργισας και εξήμαρτες τον Ισραήλ. 23 και τη Ιεζάβελ ελάλησε Κύριος λέγων · οι κύνες καταφάγονται αυτήν εν τω προτειχίσματι Ιεζράελ. 24 τον τεθνηκότα του Αχαάβ εν τη πόλει φάγονται οι κύνες και τον τεθνηκότα αυτού εν τω πεδίω φάγονται τα πετεινά του ουρανού. 25 πλήν ματαιίως Αχαάβ, ος επράθη ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, ως μετέθηκεν αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού · 26 και εβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι οπίσω των βδελυγμάτων κατά πάντα, α εποίησεν ο Αμορραίος, ον εξωλόθρευσε

Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ. 27 και υπέρ του λόγου, ως κατενύγη Αχαάβ από προσώπου του Κυρίου και επορεύετο κλαίων και διέρρηξε τον χιτώνα αυτού και εξώσατο σάκκον επί το σώμα αυτού και ενήστευσε και περιεβάλετο σάκκον εν τη ημέρα, ή επάταξε Ναβουθαί τον Ιεζραηλίτην, και επορεύθη, 28 και εγένετο ρήμα Κυρίου εν χειρί δούλου αυτού Ήλιού περί Αχαάβ, και είπε Κύριος · 29 εώρακας ως κατενύγη Αχαάβ από προσώπου μου; ουκ επάξω την κακίαν εν ταις ημέραις αυτού, αλλ ' εν ταις ημέραις του υιού αυτού επάξω την κακίαν.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ (Μασ. Κ)

1 ΚΑΙ συνήθροισεν υιος Άδερ πάσαν την δύναμιν αυτού και ανέβη και περιεκάθισεν επί Σαμάρειαν και τριακονταδύο βασιλείς μετ ' αυτού και πας ίππος και άρμα · και ανέβησαν και περιεκάθισαν επί Σαμάρειαν και επολέμησαν επ ' αυτήν. 2 και απέστειλε προς Αχαάβ βασιλέα Ισραήλ εις την πόλιν, και είπε προς αυτόν · τάδε λέγει υιος Άδερ · 3 το αργύριόν σου και το χρυσίον σου εμόν εστι και αι γυναϊκές σου και τα τέκνα σου εμά εστι. 4 και απεκρίθη βασιλεύς Ισραήλ και είπε · καθώς ελάλησας, κύριέ μου βασιλεύ, σός εγώ ειμι και πάντα τα εμά. 5 και ανέστρεψαν οι άγγελοι, και είπαν · τάδε λέγει ο υιος Άδερ · εγώ απέστειλα προς σε λέγων · το αργύριόν σου και το χρυσίον σου και τας γυναϊκας και τα τέκνα σου δώσεις εμοί · 6 ότι ταύτην την ωραν αύριον αποσελώ τους παιδάς μου προς σε, και ερευνήσουσι τον οίκόν σου και τους οίκους των παιδών σου και έσται πάντα τα επιθυμήματα των οφθαλμών αυτών, εφ ' α αν επιβάλωσι τας χείρας αυτών, και λήψονται. 7 και εκάλεσεν ο βασιλεύς Ισραήλ πάντας τους πρεσβυτέρους της γης και είπε · γνώτε δη και ιδετε ότι κακίαν ούτος ζητεί, ότι απέσταλκε προς με περί των γυναϊκών μου και περί των υιών μου και περί των θυγατέρων μου · το αργύριόν μου και το χρυσίον μου ουκ απεκόλυσα απ ' αυτού. 8 και είπαν αυτω οι πρεσβύτεροι και πας ο λαός · μη ακούσης και μη θελήσης. 9 και είπε τοις αγγέλοις υιού Άδερ · λέγετε τω κυρίω υμών · πάντα όσα απέσταλκας προς τον δούλόν σου εν

πρώτοις ποιήσω, το δε ρήμα τούτο ου δυνήσομαι ποιήσαι. και απήραν οι άνδρες και επέστρεψαν αυτω λόγον. 10 και απέστειλε προς αυτόν υιος Άδερ λέγων · τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειη, ει εκποιήσει ο Χους Σαμαρείας ταις αλώπεξι παντί τω λαω τοις πεζοίς μου. 11 και απεκριθη ο βασιλεύς Ισραήλ και ειπεν · ικανούσθω · μη καυχάσθω ο κυρτός ως ο ορθός. 12 και εγένετο ότε απεκριθη αυτω τον λόγον τούτον, πίνων ην αυτός και πάντες οι βασιλείς οι μετ ' αυτου εν σκηναίς και ειπε τοις παισίν αυτου · οικοδομήσατε χάρακα · και έθεντο χάρακα επί την πόλιν. 13 και ιδού προφήτης εις προσήλθε τω Αχαάβ βασιλεί Ισραήλ και ειπε · τάδε λέγει Κύριος · ει εώρακας τον όχλον τον μέγαν τούτον; ιδού εγώ διδωμι αυτόν σήμερα εις χειράς σας, και γνώση ότι εγώ Κύριος. 14 και ειπεν Αχαάβ · εν τίνι; και ειπε · τάδε λέγει Κύριος · εν τοις παιδαρίοις των αρχόντων των χωρών. και ειπεν Αχαάβ · τις συνάξει τον πόλεμον; και ειπε · συ. 15 και επεσκέψατο Αχαάβ τα παιδάρια των αρχόντων των χωρών, και εγένοντο διακόσια τριάκοντα · και μετά ταύτα επεσκέψατο τον λαόν, πάντα υιόν δυνάμεως, επτά χιλιάδας. 16 και εξήλθε μεσημβρίας · και υιος Άδερ πίνων μεθύων εν Σοκχώθ αυτός και οι βασιλείς, τριάκοντα και δύο βασιλείς συμβοηθοί μετ ' αυτου. 17 και εξήλθον άρχοντες παιδάρια των χωρών εν πρώτοις. και αποστέλλουσι και απαγγέλλουσι τω βασιλεί Συρίας λέγοντες · άνδρες εξεληλύθασιν εκ Σαμαρείας. 18 και ειπεν αυτοίς · ει εις ειρήνην εκπορεύονται, συλλαβείν αυτούς ζώντας · και ει εις πόλεμον, ζώντας συλλαβείν αυτούς · 19 και μη εξελθάτωσαν εκ της πόλεως τα παιδάρια αρχόντων των χωρών. και η δύναμις οπίσω αυτών 20 επάταξεν έκαστος τον παρ ' αυτου και εδευτέρωσεν έκαστος τον παρ ' αυτου, και έφυγε Συρία, και κατεδίωξεν αυτούς Ισραήλ · και σώζεται υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας εφ ' ίππου υπέως. 21 και εξήλθεν ο βασιλεύς Ισραήλ και έλαβε πάντας τους ίππους και τα άρματα και επάταξε πληγήν μεγάλην εν Συρία. 22 και προσήλθεν ο προφήτης προς βασιλέα Ισραήλ και ειπε · κραταιού και γνώθι και ιδε τι ποιήσεις, ότι επιστρέφοντος του ενιαυτου υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας αναβαίνει επί σε. 23 και οι παιδες βασιλέως Συρίας ειπον · Θεός ορέων Θεός Ισραήλ και ου Θεός κοιλάδων, δια τούτο εκραταιώσεν υπέρ ημάς · εάν δε πολεμήσωμεν αυτούς κατ ' ευθύ, ει μην κραταιώσωμεν υπέρ αυτούς. 24 και το ρήμα τούτο ποιήσον · απόστησον τους βασιλείς έκαστον εις τον τόπον αυτών και θού αντ ' αυτών σατράπας, 25 και αλλάξομέν σοι δύναμιν κατά την δύναμιν την πεσούσαν και ίππον κατά την ίππον και άρματα κατά τα άρματα και πολεμήσωμεν προς αυτούς κατ ' ευθύ και

κραταιώσομεν υπέρ αυτούς. και ήκουσε της φωνής αυτών και εποίησεν ούτως. 26 και εγένετο επιστρέψαντος του ενιαυτού και επισκέψατο υιος Άδερ την Συρίαν και ανέβη εις Αφεκά εις πόλεμον επί Ισραήλ. 27 και οι υιοί Ισραήλ επισκέπησαν και παρεγένοντο εις απαντήν αυτών, και παρενέβαλεν Ισραήλ εξεναντίας αυτών ωσει δύο ποιμνία αιγών, και Συρία έπλησε την γην. 28 και προσήλθεν ο άνθρωπος του Θεού και είπε τω βασιλεί Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων είπε Συρία· Θεός ορέων Κύριος ο Θεός Ισραήλ και ου Θεός κοιλάδων αυτός, και δώσω την δύναμιν την μεγάλην ταύτην εις χείρα σήν, και γνώση ότι εγώ Κύριος. 29 και παρεμβάλλουσιν ούτοι απέναντι τούτων επτά ημέρας, και εγένετο εν τη ημέρα τη εβδόμη και προσήγαγεν ο πόλεμος, και επάταξεν Ισραήλ την Συρίαν εκατόν χιλιάδας πεζών μια ημέρα. 30 και έφυγον οι κατάλοιποι εις Αφεκά εις την πόλιν, και έπεσε το τείχος επί είκοσι και επτά χιλιάδας ανδρών των καταλοίπων. και υιος Άδερ έφυγε και εισήλθεν εις τον οίκον του κοιτώνος, εις το ταμείον. 31 και είπε τοις παισίν αυτού· οίδα ότι βασιλείς Ισραήλ βασιλείς ελέους εισίν· επιθώμεθα δη σάκκους επί τας οσφύας ημών και σχοινία επί τας κεφαλάς ημών και εξέλθωμεν προς βασιλέα Ισραήλ, ει πως ζωογονήσει τας ψυχάς ημών. 32 και περιεζώσαντο σάκκους επί τας οσφύας αυτών και έθεσαν σχοινία επί τας κεφαλάς αυτών και είπον τω βασιλεί Ισραήλ· δούλός σου υιος Άδερ λέγει· ζησάτω δη η ψυχή ημών. και είπεν· ει έτι ζη, αδελφός μου εστι. 33 και οι άνδρες οιωνίσαντο και εσπείσαντο και ανελέξαντο τον λόγον εκ του στόματος αυτού και είπον· αδελφός σου υιος Άδερ. και είπεν· εισέλθατε και λάβετε αυτόν· και εξήλθε προς αυτόν υιος Άδερ, και αναβιβάζουσιν αυτόν προς αυτόν επί το άρμα. 34 και είπε προς αυτόν· τας πόλεις, ας έλαβεν ο πατήρ μου παρά του πατρός σου, αποδώσω σοι, και εξόδους θήσεις σεαυτώ εν Δαμασκώ, καθώς έθετο ο πατήρ μου εν Σαμαρεία· και εγώ εν διαθήκη εξαποστελώ σε. και διέθετο αυτώ διαθήκην και εξαπέστειλεν αυτόν.

35 Και άνθρωπος εις εκ των υιών των προφητών είπε προς τον πλησίον αυτού εν λόγω Κυρίου· πάταξον δη με· και ουκ ηθέλησεν ο άνθρωπος πατάξαι αυτόν. 36 και είπε προς αυτόν· ανθ' ων ουκ ήκουσας της φωνής Κυρίου και ιδού συ αποτρέχεις απ' εμού, και πατάξει σε λέων· και απήλθεν απ' αυτού, και ευρίσκει αυτόν λέων και επάταξεν αυτόν. 37 και ευρίσκει άνθρωπον άλλον και είπε· πάταξόν με δη· και επάταξεν αυτόν ο άνθρωπος πατάξας και συνέτριψε. 38 και επορεύθη ο προφήτης και έστη τω βασιλεί Ισραήλ επί της

οδοῦ και κατεδήσατο εν τελαμώνι τους οφθαλμούς αυτού. 39 και εγένετο ως παρεπορεύετο ο βασιλεύς, και οὔτος εβόα προς τον βασιλέα και ειπεν· ο δούλός σου εξήλθεν επί την στρατιάν του πολέμου, και ιδού ανήρ εισήγαγε προς με άνδρα και ειπε προς με· φύλαξον τούτον τον άνδρα, εάν δε εκπηδών εκπηδήση, και έσται η ψυχή σου αντι της ψυχής αυτού, ή τάλαντον αργυρίου στήσεις· 40 και εγενήθη περιεβλέψατο ο δούλός σου ώδε και ώδε, και οὔτος ουκ ην. και ειπε προς αυτόν ο βασιλεύς Ισραήλ· ιδού και τα ένεδρα παρ ' εμοί εφόνευσας. 41 και έσπευσε και αφείλε τον τελαμόνα από των οφθαλμών αυτού, και επέγνω αυτόν ο βασιλεύς Ισραήλ, ότι εκ των προφητών οὔτος. 42 και ειπε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· διότι εξήνεγκας συ άνδρα ολέθριον εκ της χειρός σου, και έσται η ψυχή σου αντι της ψυχής αυτού και ο λαός σου αντι του λαού αυτού. 43 και απήλθεν ο βασιλεύς Ισραήλ συγκεχυμένος και εκλελυμένος και έρχεται εις Σαμάρειαν.

Γ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ εκάθισε τα τρία έτη, και ουκ ην πόλεμος ανά μέσον Συρίας και ανά μέσον Ισραήλ. 2 και εγενήθη εν τω ενιαυτω τω τρίτω και κατέβη Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα προς βασιλέα Ισραήλ. 3 και ειπε βασιλεύς Ισραήλ προς τους παιδας αυτού· ει οίδατε ότι ημίν Ρεμμάθ Γαλαάδ, και ημείς σιωπώμεν λαβείν αυτήν εκ χειρός βασιλέως Συρίας; 4 και ειπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· αναβήση μεθ ' ημών εις Ρεμμάθ Γαλαάδ εις πόλεμον; 5 και ειπεν Ιωσαφάτ· καθώς εγώ και συ οὔτως, καθώς ο λαός μου ο λαός σου, καθώς οι ίπποι μου οι ίπποι σου. και ειπεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα προς βασιλέα Ισραήλ· επερωτήσατε δη σήμερον τον Κύριον. 6 και συνήθροισεν ο βασιλεύς Ισραήλ πάντας τους προφήτας, ως τετρακοσίους άνδρας, και ειπεν αυτοίς ο βασιλεύς· ει πορευθώ εις Ρεμμάθ Γαλαάδ εις πόλεμον ή επίσχω; και ειπον· ανάβαινε, και διδούς δώσει Κύριος εις χείρας του βασιλέως. 7 και ειπεν Ιωσαφάτ προς βασιλέα Ισραήλ· ουκ έστιν ώδε προφήτης του Κυρίου και επερωτήσομεν τον Κύριον δι ' αυτού; 8 και ειπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· εις εστιν

ανήρ εις το επερωτήσαι δι' αυτού τον Κύριον, και εγώ μεμίσηκα αυτόν, ότι ου λαλεί περί εμού καλά, αλλ' ή κακά, Μιχαίας υιος Ιεμβλαά. και ειπεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα· μη λεγέτω ο βασιλεύς ούτως. 9 και εκάλεσεν ο βασιλεύς Ισραήλ ευνούχον ένα και ειπε· το τάχος Μιχαίαν υιόν Ιεμβλαά. 10 και ο βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα εκάθηντο ανήρ επί του θρόνου αυτού ένοπλοι εν ταις πύλαις Σαμαρείας, και πάντες οι προφήται επροφήτευσον ενώπιον αυτών. 11 και εποίησεν εαυτω Σεδεκίας υιος Χανανά κέρατα σιδηρά και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· εν τούτοις κερατιείς την Συρίαν, έως συντελεσθή. 12 και πάντες οι προφήται επροφήτευσον ούτως λέγοντες· ανάβαινε εις Ρεμμαθ Γαλαάδ, και ευοδώσει και δώσει Κύριος εις χειράς σου και τον βασιλέα Συρίας. 13 και ο άγγελος ο πορευθείς καλέσας τον Μιχαίαν ελάλησεν αυτω λέγων· ιδού δη λαλούσι πάντες οι προφήται εν στόματι ενί καλά περί του βασιλέως· γίνου δη και συ εις τους λόγους σου κατά τους λόγους ενός τούτων και λάλησον καλά. 14 και ειπε Μιχαίας· ζη Κύριος, ότι α εάν ειπη Κύριος προς με, ταύτα λαλήσω. 15 και ήλθε προς τον βασιλέα και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· Μιχαία, ει αναβώ εις Ρεμμαθ Γαλαάδ εις πόλεμον, ή επίσχω; και ειπεν· ανάβαινε, και ευοδώσει Κύριος εις χειράς του βασιλέως. 16 και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· ποσάκις εγώ ορκίζω σε όπως λαλήσης προς με αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; 17 και ειπε Μιχαίας· ουχ ούτως. εώρακα πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον εν τοις όρεσιν ως ποιμνιον, ω ουκ έστι ποιμήν, και ειπε Κύριος· ου κύριος τούτοις Θεός; έκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη αναστρεφέτω. 18 και ειπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα· ουκ ειπα προς σε ότι ου προφητεύει ούτός μοι καλά, διότι αλλ' ή κακά; 19 και ειπε Μιχαίας· ουχ ούτως, ουκ εγώ, άκουε ρήμα Κυρίου, ουχ ούτως· ειδον Θεόν Ισραήλ καθήμενον επί θρόνου αυτού, και πάσα η στρατιά του ουρανού εισιτήκει περί αυτόν εκ δεξιών αυτού και εξ ευωνύμων. 20 και ειπε Κύριος· τις απατήσει τον Αχαάβ βασιλέα Ισραήλ και αναβήσεται και πεσείται εν Ρεμμαθ Γαλαάδ; και ειπεν ούτος ούτως και ούτος ούτως. 21 και εξήλθε πνεύμα και έστη ενώπιον Κυρίου και ειπεν· εγώ απατήσω αυτόν. 22 και ειπε προς αυτόν Κύριος· εν τίνι; και ειπεν· εξελεύσομαι και έσομαι πνεύμα ψευδές εις το στόμα πάντων των προφητών αυτού. και ειπεν· απατήσεις και γε δυνήση, έξελθε και ποιησον ούτως. 23 και νυν ιδού έδωκε Κύριος πνεύμα ψευδές εν στόματι πάντων των προφητών σου τούτων, και Κύριος ελάλησεν επί σε κακά. 24 και προσήλθε Σεδεκίας υιος Χανανά και επάταξε τον Μιχαίαν επί την σιαγόνα και ειπε· ποίον πνεύμα Κυρίου το

λαλήσαν εν σοί; 25 και ειπε Μιχαίας· ιδού συ όψη τη ημέρα εκείνη, όταν εισέλθης ταμειών του ταμείου του κρυβήναι εκεί. 26 και ειπεν ο βασιλεύς Ισραήλ· λάβετε τον Μιχαϊαν και αποστρέψατε αυτόν προς Σεμήρ τον βασιλέα της πόλεως· και τω Ιωάς υιω του βασιλέως 27 ειπόν θέσθαι τούτον εν φυλακή και εσθίειν αυτόν άρτον θλίψεως και ύδωρ θλίψεως έως του επιστρέψαι με εν ειρήνη. 28 και ειπε Μιχαίας· εάν επιστρέφων επιστρέψης εν ειρήνη, συ λελάληκε Κύριος εν εμοί. 29 και ανέβη βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα μετ' αυτού εις Ρεμμάθ Γαλαάδ. 30 και ειπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα· συγκαλύψομαι και εισελεύσομαι εις τον πόλεμον, και συ ένδυσαι τον ιματισμόν μου· και συνεκαλύψατο βασιλεύς Ισραήλ και εισήλθεν εις τον πόλεμον. 31 και βασιλεύς Συρίας ενετείλατο τοις άρχουσι των αρμάτων αυτού τριάκοντα και δυσί λέγων· μη πολεμείτε μικρόν και μέγαν, αλλ' ή τον βασιλέα Ισραήλ μονώτατον. 32 και εγένετο ως ειδον οι άρχοντες των αρμάτων τον Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα, και αυτοί ειπαν· φαίνεται βασιλεύς Ισραήλ ούτος· και εκύκλωσαν αυτόν πολεμήσαι, και ανέκραξεν Ιωσαφάτ. 33 και εγένετο ως ειδον οι άρχοντες των αρμάτων ότι ουκ έστι βασιλεύς Ισραήλ ούτος, και ανέστρεψαν απ' αυτού. 34 και επέτεινεν εις το τόξον ευστόχως και επάταξε τον βασιλέα Ισραήλ ανά μέσον του πνεύμονος και ανά μέσον του θώρακος. και ειπε τω ηνιόχω αυτού· επιστρεψον τας χειράς σου και εξαγάγέ με εκ του πολέμου, ότι τέτρωμαι. 35 και ετροπώθη ο πόλεμος εν τη ημέρα εκείνη, και ο βασιλεύς ην εσθηκώς επί του άρματος εξεναντίας Συρίας από πρωϊ έως εσπέρας και επέχυνε το αίμα από της πληγής εις τον κόλπον του άρματος· και απέθανεν εσπέρας, και εξεπορεύετο το αίμα της τροπής έως του κόλπου του άρματος. 36 και έστη ο στρατοκήρυξ δύνοντας του ηλίου λέγων· έκαστος εις την εαυτού πόλιν και εις την εαυτού γην, 37 ότι τέθνηκεν ο βασιλεύς. και ήλθον εις Σαμάρειαν και έθαψαν τον βασιλέα εν Σαμαρεία. 38 και απένιψαν το αίμα επί την κρήνην Σαμαρείας, και εξέλειξαν αι ύες και οι κόνες το αίμα, και αι πόρνοι ελούσαντο εν τω αίματι κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησε. 39 και τα λοιπά των λόγων Αχαάβ και πάντα, α εποίησε, και οίκον ελεφάντινον, ον ωκοδόμησε, και πάσας τας πόλεις, ας εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γέγραπται εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ; 40 και εκοιμήθη Αχαάβ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν Όχοζίας υιος αυτού αντ' αυτού.

41 Και Ιωσαφάτ υιος Ασα εβασίλευσεν επί Ιούδαν· εν έτει τετάρτω του Αχαάβ βασιλέως

Ισραήλ εβασίλευσεν Ιωσαφάτ. 42 υιος τριάκοντα και πέντε ετών εν τω βασιλεύειν αυτόν, και είκοσι και πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρι αυτού Αζουβά θυγάτηρ Σαλαϊ. 43 και επορεύθη εν πάση οδω Ασά του πατρός αυτού · ουκ εξέκλινεν απ' αυτής του ποιήσαι το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου · 44 πλήν των υψηλών ουκ εξήρην, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίων εν τοις υψηλοίς. 45 και ειρήνευσεν Ιωσαφάτ μετά βασιλέως Ισραήλ. 46 και τα λοιπά των λόγων Ιωσαφάτ και αι δυναστείαι αυτού, όσα εποίησεν ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών βασιλέων Ιούδα;

[47 Και περισσόν του ενδιηλλαγμένου, ό υπελείφθη εν ημέραις Ασά του πατρός αυτού, επέλεξεν από της γης. 48 και βασιλεύς ουκ ην εν Εδέμ εστηλωμένος. και ο βασιλεύς 49 Ιωσαφάτ εποίησε νήας εις Θαρσίς του πορευθήναι 'Ωφέρδε εις χρυσίον, και ουκ επορεύθησαν, ότι συνετριβησαν νήες εν Ασεών Γαβέρ. 50 τότε ειπε 'Οχοζίας υιος Αχαάβ προς Ιωσαφάτ · πορευθήτωσαν δούλοι μου μετά των δούλων σου ταις ναυσί · και ουκ ηθέλησεν Ιωσαφάτ.]

51 και εκοιμήθη Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη παρά τοις πατράσιν αυτού εν πόλει Δαυίδ του πατρός αυτού · και εβασίλευσεν Ιωράμ υιος αυτού αντ' αυτού.

52 Και 'Οχοζίας υιος Αχαάβ εβασίλευεν επί Ισραήλ εν Σαμαρεία εν έτει επτακαιδεκάτω Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα · και εβασίλευσεν εν Ισραήλ εν Σαμαρεία δύο έτη. 53 και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου και επορεύθη εν οδω Αχαάβ του πατρός αυτού και εν οδω Ιεζάβελ της μητρός αυτού και εν ταις αμαρτίαις οίκου Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ. 54 και εδούλευσε τοις Βααλίμ και προσεκόνησεν αυτοίς και παρώργισε τον Κύριον Θεόν Ισραήλ, κατά πάντα τα γενόμενα έμπροσθεν αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ηθέτησε Μωάβ εν Ισραήλ μετά το αποθανείν Αχαάβ. 2 και έπεσεν Όχοζίας δια του δικτυωτού του εν τω υπερώω αυτού τω εν Σαμαρεία και ηρρώστησε. και απέστειλεν αγγέλους και είπε προς αυτούς· δεύτε και επιζητήσατε εν τω Βάαλ μίαν θεόν Ακκαρών, ει ζήσομαι εκ της αρρωστίας μου ταύτης· και επορεύθησαν επερωτήσαι δι' αυτού. 3 και άγγελος Κυρίου εκάλεσεν Όηλιού τον Θεοβίτην λέγων· αναστάς δεύρο εις συνάντησιν των αγγέλων Όχοζίου βασιλέως Σαμαρείας και λαλήσεις προς αυτούς· ει παρά το μη είναι Θεόν εν Ισραήλ υμεις πορεύεσθε επιζητήσαι εν τω Βάαλ μίαν θεόν Ακκαρών; και ουχ ούτως· 4 ότι τάδε λέγει Κύριος· η κλίνη, εφ' ης ανέβης εκει, ου καταβήση απ' αυτής, ότι θανάτω αποθανή. και επορεύθη Όηλιού και είπε προς αυτούς. 5 και επεστράφησαν οι άγγελοι προς αυτόν, και είπε προς αυτούς· τι ότι επεστρέψατε; 6 και είπαν προς αυτόν· ανήρ ανέβη εις συνάντησιν ημών και είπε προς ημάς· δεύτε επιστρέφητε προς τον βασιλέα τον αποστειλанта υμάς και λαλήσατε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· ει παρά το μη είναι Θεόν εν Ισραήλ συ πορεύη επιζητήσαι εν τω Βάαλ μίαν θεόν Ακκαρών; ουχ ούτως· η κλίνη, εφ' ης ανέβης εκει, ου καταβήση απ' αυτής, ότι θανάτω αποθανή. 7 και ελάλησε προς αυτούς λέγων· τις η κρίσις του ανδρός του αναβάντος εις συνάντησιν υμίν και λαλήσαντος προς υμάς τους λόγους τούτους; 8 και είπαν προς αυτόν· ανήρ δασύς και ζώνην δερματινην περιεζωσμένος την οσφύν αυτού. και είπεν· Όηλιού ο Θεοβίτης ούτός εστι. 9 και απέστειλε προς αυτόν πεντηκόνταρχον και τους πενήκοντα αυτού, και ανέβη προς αυτόν, και ιδού Όηλιού εκάθητο επί της κορυφής του όρους. και ελάλησεν ο πεντηκόνταρχος προς αυτόν και είπεν· άνθρωπε του Θεού, ο βασιλεύς εκάλεσέ σε, κατάβηθι. 10 και απεκρίθη Όηλιού, και είπε προς τον πεντηκόνταρχον· και ει άνθρωπος Θεού εγώ, καταβήσεται πυρ εκ του ουρανού και καταφάγεται σε και τους πενήκοντά σου· και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήκοντα αυτού. 11 και προσέθετο ο βασιλεύς και απέστειλε προς αυτόν άλλον πεντηκόνταρχον και τους πενήκοντα αυτού, και ανέβη και ελάλησεν ο πεντηκόνταρχος προς αυτόν και είπεν· άνθρωπε του Θεού, τάδε λέγει ο βασιλεύς· ταχέως

κατάβηθι. 12 και απεκρίθη Ἡλίου και ελάλησε προς αυτόν και είπεν· ει άνθρωπος Θεού εγώ, καταβήσεται πυρ εκ του ουρανού και καταφάγεται σε και τους πενήκοντά σου· και κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέφαγε αυτόν και τους πενήκοντα αυτού. 13 και προσέθετο ο βασιλεύς έτι αποστείλαι ηγούμενον και τους πενήκοντα αυτού, και ήλθεν ο πενηκόνταρχος ο τρίτος και έκαμψεν επί τα γόνατα αυτού κατέναντι Ἡλίου και εδεήθη αυτού και ελάλησε προς αυτόν και είπεν· άνθρωπε του Θεού, εντιμώθητω δη η ψυχή μου και η ψυχή των δούλων σου τούτων των πενήκοντα εν οφθαλμοίς σου· 14 ιδού κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγε τους δύο πενηκοντάρχους τους πρώτους και τους πενήκοντα αυτών, και νυν εντιμώθητω δη η ψυχή μου εν οφθαλμοίς σου. 15 και ελάλησεν άγγελος Κυρίου προς Ἡλίου και είπε· κατάβηθι μετ' αυτού, μη φοβηθής από προσώπου αυτών· και ανέστη Ἡλίου και κατέβη μετ' αυτού προς τον βασιλέα. 16 και ελάλησε προς αυτόν και είπεν Ἡλίου· τάδε λέγει Κύριος· τι ότι απέστειλας αγγέλους εκζητήσαι εν τω Βάαλ μυίαν θεόν Ακκαρών; ουχ ούτως· η κλίνη, εφ' ης ανέβης εκεί, ου καταβήση απ' αυτής, ότι θανάτω αποθανή. 17 και απέθανε κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν Ἡλίου. 18 και τα λοιπά των λόγων Όχοζίου, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;

18·1 Και Ιωράμ υιος Αχαάβ βασιλεύει επί Ισραήλ εν Σαμαρεία έτη δεκαδύο, εν έτει οκτωκαιδεκάτω Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα. 18·2 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, πλην ουχ ως οι αδελφοί αυτού, ουδέ ως η μήτηρ αυτού. 18·3 και απέστησε τας στήλας του Βάαλ, ας εποίησεν ο πατήρ αυτού, και συνέτριψεν αυτάς· πλην εν ταις αμαρτίαις οίκου Ιεροβοάμ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εκολλήθη, ουκ απέστη απ' αυτών. 18·4 και εθυμώθη οργή Κύριος εις τον οίκον Αχαάβ.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω ανάγειν Κύριον εν συσσεισμω τον Ἡλίου ως εις τον ουρανόν και

επορεύθη Ἴηλιού και Ελισαιέ εκ Γαλγάλων. 2 και είπεν Ἴηλιού προς Ελισαιέ· κάθου δη ενταύθα, ότι Κύριος απέσταλκέ με έως Βαιθήλ· και είπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και ήλθον εις Βαιθήλ. 3 και ήλθον οι υιοί των προφητών οι εν Βαιθήλ προς Ελισαιέ και είπον προς αυτόν· ει έγνως, ότι Κύριος σήμερα λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; και είπε· καγώ έγνωκα, σιωπάτε. 4 και είπεν Ἴηλιού προς Ελισαιέ· κάθου δη ενταύθα, ότι Κύριος απέσταλκέ με εις Ιεριχώ· και είπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και ήλθον εις Ιεριχώ. 5 και ήγγισαν οι υιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ προς Ελισαιέ και είπαν προς αυτόν· ει έγνως ότι σήμερα λαμβάνει Κύριος τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; και είπε· και γε εγώ έγνων, σιωπάτε. 6 και είπεν αυτώ Ἴηλιού· κάθου δη ώδε, ότι Κύριος απέσταλκέ με έως εις τον Ιορδάνην· και είπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και επορεύθησαν αμφοτέροι· 7 και πενήκοντα άνδρες υιοί των προφητών και έστησαν εξεναντίας μακρόθεν· και αμφοτέροι έστησαν επί του Ιορδάνου. 8 και έλαβεν Ἴηλιού την μηλωτήν αυτού και είλησε και επάταξε το ύδωρ, και διηρέθη το ύδωρ ένθα και ένθα, και διέβησαν αμφοτέροι εν ερήμω. 9 και εγένετο εν τω διαβήναι αυτούς και Ἴηλιού είπε προς Ελισαιέ· αίτησαι τι ποιήσω σοι πριν ή αναληφθήναι με από σου. και είπεν Ελισαιέ· γενηθήτω δη διπλά εν πνεύματί σου επ' εμέ. 10 και είπεν Ἴηλιού· εσκήρυνας του αιτήσασθαι· εάν ίδης με αναλαμβανόμενον από σου, και έσται σοι ούτως· και εάν μη, ου μη γένηται. 11 και εγένετο αυτών πορευομένων, επορεύοντο και ελάλουν· και ιδού άρμα πυρός και ίπποι πυρός και διέστειλαν ανα μέσον αμφοτέρων, και ανελήφθη Ἴηλιού εν συσεισμώ ως εις τον ουρανόν. 12 και Ελισαιέ εώρα και εβόα· πάτερ, πάτερ, άρμα Ισραήλ και υπεύς αυτού· και ουκ είδεν αυτόν έτι και επελάβετο των ιματίων αυτού και διέρρηξεν αυτά εις δύο ρήγματα. 13 και ύψωσε την μηλωτήν Ἴηλιού, ή έπεσεν επάνωθεν Ελισαιέ, και επέστρεψεν Ελισαιέ και έστη επί του χείλους του Ιορδάνου· 14 και έλαβε την μηλωτήν Ἴηλιού, ή έπεσεν επάνωθεν αυτού, και επάταξε το ύδωρ και ου διέστη· και είπε· που ο Θεός Ἴηλιού αφφώ; και επάταξε τα ύδατα, και διερράγησαν ένθα και ένθα, και διέβη Ελισαιέ. 15 και είδον αυτόν οι υιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ εξεναντίας και είπον· επαναπέπαιται το πνεύμα Ἴηλιού επί Ελισαιέ· και ήλθον εις συναντήν αυτού και προσεκόνησαν αυτώ επί την γην. 16 και είπον προς αυτόν· ιδού δη μετά των παιδων σου πενήκοντα άνδρες υιοί δυνάμεως· πορευθέντες

δη ζητησάτωσαν τον κύριόν σου, μη ποτε ήρην αυτόν πνεύμα Κυρίου και έρριψεν αυτόν εν τω Ιορδάνη ή εφ' εν των ορέων ή εφ' ένα των βουνών. και ειπεν Ελισαιέ· ουκ αποστελείτε. 17 και παρεβιάσαντο αυτόν έως ου ησχύνετο. και ειπεν· αποστείλατε. και απέστειλαν πενήκοντα άνδρας, και εξήτησαν τρεις ημέρας και ουχ εύρον αυτόν. 18 και ανέστρεψαν προς αυτόν, και αυτός εκάθητο εν Ιεριχώ, και ειπεν Ελισαιέ· ουκ ειπον προς υμάς, μη πορευθήτε; 19 και ειπον οι άνδρες της πόλεως προς Ελισαιέ· ιδού η κατοίκησις της πόλεως αγαθή, καθώς ο κύριος βλέπει, και τα ύδατα πονηρά και η γη ατεκνουμένη. 20 και ειπεν Ελισαιέ· λάβετε μοι υδρίσκην καινήν και θέτε εκεί άλα· και έλαβον και ήνεγκαν προς αυτόν. 21 και εξήλθεν Ελισαιέ εις την διεξοδον των υδάτων και έρριψεν εκεί άλα και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· ίαμαι τα ύδατα, ουκ έσται έτι εκείθεν θάνατος και ατεκνουμένη. 22 και ιάθησαν τα ύδατα έως της ημέρας ταύτης κατά το ρήμα Ελισαιέ, ό ελάλησε. 23 και ανέβη εκείθεν εις Βαιθήλ· και αναβαινοντος αυτού εν τη οδω και παιδάρια μικρά εξήλθον εκ της πόλεως και κατέπαιζον αυτού και ειπον αυτω· ανάβαινε, φαλακρέ, ανάβαινε. 24 και εξένευσεν οπίσω αυτών και ειδεν αυτά, και κατηράσατο αυτοίς εν ονόματι Κυρίου· και ιδού εξήλθον δύο άρκοι εκ του δρυμού και ανέρρηξαν απ' αυτών τεσσαράκοντα και δύο παιδας. 25 και επορεύθη εκείθεν εις το όρος το Καρμήλιον κακειθεν επέστρεψεν εις Σαμάρειαν.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ Ιωράμ υιος Αχαάβ εβασίλευσεν εν Ισραήλ εν έτει οκτωκαιδεκάτω Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα και εβασίλευσε δώδεκα έτη. 2 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, πλην ουχ ως ο πατήρ αυτού και ουχ ως η μήτηρ αυτού. και μετέστησε τας στήλας του Βάαλ, ας εποίησεν ο πατήρ αυτού· 3 πλην εν τη αμαρτία Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εκολλήθη, ουκ απέστη απ' αυτής. 4 και Μωσά βασιλεύς Μωάβ ην νωκήδ, και επέστρεφε τω βασιλεί Ισραήλ εν τη επαναστάσει εκατόν χιλιάδας αρνών και εκατόν χιλιάδας κριών επί πόκων. 5 και εγένετο μετά το αποθανείν Αχαάβ και ηθέτησε βασιλεύς Μωάβ εν

βασιλεί Ισραήλ. 6 και εξήλθεν ο βασιλεύς Ιωράμ εν τη ημέρα εκείνη εκ Σαμαρείας και επεσκέψατο τον Ισραήλ· 7 και επορεύθη και εξαπέστειλε προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα λέγων· βασιλεύς Μωάβ ηθέτησεν εν εμοί· ει πορεύση μετ' εμού εις Μωάβ εις πόλεμον; και ειπεν· αναβήσομαι· όμοιός μοι όμοιός σοι, ως ο λαός μου ο λαός σου, ως οι ίπποι μου οι ίπποι σου. 8 και ειπε· ποία οδω αναβώ; και ειπεν· οδόν έρημον Εδώμ. 9 και επορεύθη ο βασιλεύς Ισραήλ και ο βασιλεύς Ιούδα και ο βασιλεύς Εδώμ και εκύκλωσαν οδόν επτά ημερών, και ουκ ην ύδωρ τη παρεμβολή και τοις κτήνεσι τοις εν τοις ποσίν αυτών. 10 και ειπεν ο βασιλεύς Ισραήλ· ω, ότι κέκληκε Κύριος τους τρεις βασιλεις παρερχομένους δούναι αυτούς εν χειρί Μωάβ 11 και ειπεν Ιωσαφάτ· ουκ έστιν ώδε προφήτης του Κυρίου και επιζητήσωμεν τον Κύριον παρ' αυτού; και απεκρίθη εις των παιδων του βασιλέως Ισραήλ και ειπεν· ώδε Ελισαιέ υιος Σαφάτ, ος επέχεεν ύδωρ επί χειρας Ήλιού. 12 και ειπεν Ιωσαφάτ· έστιν αυτώ ρήμα Κυρίου. και κατέβη προς αυτόν βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα και βασιλεύς Εδώμ. 13 και ειπεν Ελισαιέ προς βασιλέα Ισραήλ· τι εμοί και σοί; δεύρο προς τους προφήτας του πατρόσ σου και τους προφήτας της μητρόσ σου. και ειπεν αυτώ ο βασιλεύς Ισραήλ· μη ότι κέκληκε Κύριος τους τρεις βασιλεις του παραδούναι αυτούς εις χειρας Μωάβ; 14 και ειπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος των δυνάμεων, ω παρέστην ενώπιον αυτού, ότι ει μη πρόσωπον Ιωασαφάτ βασιλέως Ιούδα εγώ λαμβάνω, ει επέβλεψα προς σε και ειδόν σε· 15 και νυν λαβέ μοι ψάλλοντα. και εγένετο ως έψαλλεν ο ψάλλον, και εγένετο επ' αυτόν χειρ Κυρίου, 16 και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· ποιήσατε τον χειμάρρουν τούτον βοθύνους βοθύνους· 17 ότι τάδε λέγει Κύριος· ουκ όψεσθε πνεύμα και ουκ όψεσθε υετόν, και ο χειμάρρους ούτος πλησθήσεται ύδατος, και πιεσθε υμεις και αι κτήσεις υμών και τα κτήνη υμών· 18 και κούφη αυτή εν οφθαλμοίς Κυρίου, και παραδώσω την Μωάβ εν χειρί υμών, 19 και πατάξετε πάσαν πόλιν οχυράν και παν ξύλον αγαθόν καταβαλείτε και πάσας πηγάς ύδατος εμφράξεσθε και πάσαν μερίδα αγαθήν αχρειώσετε εν λίθοις. 20 και εγένετο πρωϊ αναβαινούσης της θυσίας και ιδού ύδατα ήρχοντο εξ οδού Εδώμ, και επλήσθη η γη ύδατος. 21 και πάσα Μωάβ ήκουσαν ότι ανέβησαν οι τρεις βασιλεις πολεμειν αυτούς, και ανεβόησαν εκ παντός περιεζωσμένοι ζώνην και ειπαν· ω και έστησαν επί του ορίου. 22 και ώρθρισαν το πρωϊ, και ο ήλιος ανέτειλεν επί τα ύδατα· και ειδη Μωάβ εξεναντίας τα ύδατα πυρά ωσει αίμα 23 και ειπαν· αίμα τούτο της ρομφαίας, και εμαχέσαντο οι βασιλεις και επάταξεν ανήρ

τον πλησίον αυτού, και νυν επί τα σκύλα Μωάβ. 24 και εισήλθον εις την παρεμβολήν Ισραήλ, και Ισραήλ ανέστησαν και επάταξαν την Μωάβ, και έφυγον από προσώπου αυτών. και εισήλθον εισπορευόμενοι και τύποντες την Μωάβ 25 και τας πόλεις καθείλον και πάσαν μερίδα αγαθήν έρριψαν ανήρ τον λίθον και ενέπλησαν αυτήν και πάσαν πηγήν ενέφραξαν και παν ξύλον αγαθόν κατέβαλον έως του καταλυείν τους λίθους του τοίχου καθηρημένους, και εκόκλωσαν οι σφενδονήται και επάταξαν αυτήν. 26 και είδεν ο βασιλεύς Μωάβ ότι εκραταίωσεν υπέρ αυτόν ο πόλεμος. και έλαβε μεθ ' εαυτού επτακοσίους άνδρας εοπασμένους ρομφαίαν διακόψαι προς βασιλέα Εδώμ, και ουκ ηδυνήθησαν. 27 και έλαβε τον υιόν αυτού τον πρωτότοκον, ον εβασίλευσεν αντ ' αυτού, και ανήνεγκεν αυτόν ολοκαύτωμα επί του τείχους· και εγένετο μετάμελος μέγας επί Ισραήλ, και απήραν απ ' αυτού και επέστρεψαν εις την γην.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ γυνή μία από των υιών των προφητών εβόα προς τον Ελισαιέ λέγουσα· ο δούλος σου ανήρ μου απέθανε, και συ έγνως ότι δούλος σου ην φοβούμενος τον Κύριον· και ο δανειστής ήλθε λαβείν τους δύο υιούς μου εαυτω εις δούλους. 2 και είπεν Ελισαιέ· τι ποιήσω σοι; ανάγγειλόν μοι τι έστι σοι εν τω οίκω. η δε είπεν· ουκ έστι τη δούλη σου ουδέν εν τω οίκω, ότι αλλ ' ή ό αλείψομαι έλαιον. 3 και είπε προς αυτήν· δεύρο αίτησαι σεαυτη σκεύη έξωθεν παρά πάντων των γειτόνων σκεύη κενά, μη ολιγώσης. 4 και εισελεύση και αποκλείσεις την θύραν κατά σου και κατά των υιών σου και αποχεείς εις τα σκεύη ταύτα και το πληρωθέν αρείς. 5 και απήλθε παρ ' αυτού, και απέκλεισε την θύραν καθ ' εαυτής και κατά των υιών αυτής· αυτοί προσήγγιζον προς αυτήν, και αυτή επέχεεν έως επλήσθησαν τα σκεύη. 6 και είπε προς τους υιούς αυτής· εγγίσατε έτι προς με το σκεύος· και είπον αυτη· ουκ έστιν έτι σκεύος· και έστη το έλαιον. 7 και ήλθε και απήγγειλε τω ανθρώπω του Θεού, και είπεν Ελισαιέ· δεύρο και απόδου το έλαιον και αποτίσεις τους τόκους σου, και συ και οι υιοί σου

ζήσεσθε εν τω επιλοίπω ελαίω. 8 και εγένετο ημέρα και διέβη Ελισαιέ εις Σωμάν, και εκεί γυνή μεγάλη και εκράτησεν αυτόν φαγείν άρτον. και εγένετο αφ' ικανού του εισπορεύεσθαι αυτόν εξέκλινε του εκεί φαγείν. 9 και ειπεν η γυνή προς τον άνδρα αυτης· ιδού δη έγνων ότι άνθρωπος του Θεού άγιος ουτος διαπορεύεται εφ' ημάς δια παντός. 10 ποιήσωμεν δη αυτω υπερων τόπον μικρόν και θώμεν αυτω εκεί κλίνην και τράπεζαν και δίφρον και λυχνίαν. και έσται εν τω εισπορεύεσθαι προς ημάς και εκκλινεί εκεί. 11 και εγένετο ημέρα και εισήλθεν εκεί και εξέκλινεν εις το υπερων και εκοιμήθη εκεί. 12 και ειπε προς Γιεζι το παιδάριον αυτου· κάλεσόν μοι την Σωμανίτιν ταύτην· και εκάλεσεν αυτήν, και έστη ενώπιον αυτου. 13 και ειπεν αυτω· επόν δη προς αυτήν· ιδού εξέστησας ημίν πάσαν την έκστασιν ταύτην· τι δει ποιήσαι σοι; ει έστι λόγος σοι προς τον βασιλέα ή προς τον άρχοντα της δυνάμεως; η δε ειπεν· εν μέσω του λαου εγώ ειμι οικώ. 14 και ειπε προς Γιεζι· τι δει ποιήσαι αυτη; και ειπε Γιεζι το παιδάριον αυτου· και μάλα υιος ουκ έστιν αυτη, και ο ανήρ αυτης πρεσβύτης. 15 και εκάλεσεν αυτήν, και έστη παρά την θύραν. 16 και ειπεν Ελισαιέ προς αυτήν· εις τον καιρόν τούτον, ως η ωρα, ζώσα συ περιειληφύια υιόν. η δε ειπε· μη Κύριε, μη διαψέσση την δούλην σου. 17 και εν γαστρι έλαβεν η γυνή και έτεκεν υιόν εις τον καιρόν τούτον, ως η ωρα, ζώσα, ως ελάλησε προς αυτήν Ελισαιέ. 18 και ηδρόνθη το παιδάριον· και εγένετο ηνικά εξήλθε προς τον πατέρα αυτου προς τους θερίζοντας, 19 και ειπε προς τον πατέρα αυτου· την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου· και ειπε τω παιδαριώ· άρον αυτόν προς την μητέρα αυτου. 20 και ήρεν αυτόν προς την μητέρα αυτου, και εκοιμήθη επί των γονάτων αυτης έως μεσημβρίας και απέθανε. 21 και ανήνεγκεν αυτόν και εκοίμισεν αυτόν επί την κλίνην του ανθρωπου του Θεου και απέκλεισε κατ' αυτου και εξήλθε. 22 και εκάλεσε τον άνδρα αυτης και ειπεν· απόστειλον δη μοι εν των παιδαριων και μίαν των όνων, και δραμούμαι έως του ανθρωπου του Θεου και επιστρέψω. 23 και ειπε· τι ότι συ πορεύη προς αυτόν σήμερα; ου νεομηνία ουδέ σάββατον. η δε ειπεν· ειρήνη. 24 και επέσαξε την όνον και ειπε προς το παιδάριον αυτης· άγε πορεύου, μη επίσχης μοι του επιβήναι, ότι εάν ειπω σοι· δεύρο και πορεύση και ελεύση προς τον ανθρωπον του Θεου εις όρος το Καρμήλιον. 25 και επορεύθη και ήλθεν έως του ανθρωπου του Θεου εις το όρος. και εγένετο ως ειδεν Ελισαιέ ερχομένην αυτήν, και ειπε προς Γιεζι το παιδάριον αυτου· ιδού δη η Σωμανίτις εκείνη· 26 νυν δράμε εις απαντήν αυτης και ερείς· ει ειρήνη σοι; ει ειρήνη τω

ανδρί σου; ει ειρήνη τω παιδαρίω; η δε είπεν · ειρήνη. 27 και ήλθε προς Ελισαιέ εις το όρος και επελάβετο των ποδών αυτού. και ήγγισε Γιεζι απώσασθαι αυτήν, και είπεν Ελισαιέ · άφες αυτήν, ότι η ψυχή αυτής κατώδυνος αυτη, και Κύριος απέκρουσεν απ' εμού και ουκ ανήγγειλέ μοι. 28 η δε είπε · μη ητησάμην υιόν παρά του Κυρίου μου; ότι ουκ είπα · ου πλανήσεις μετ' εμού; 29 και είπεν Ελισαιέ τω Γιεζι · ζώσαι την οσφύν σου και λαβέ την βακτηριαν μου εν τη χειρί σου και δεύρο · ότι εάν εύρης άνδρα, ουκ ευλογήσεις αυτόν, και εάν ευλογήση σε ανήρ, ουκ αποκριθήση αυτω · και επιθήσεις την βακτηριαν μου επί πρόσωπον του παιδαρίου. 30 και είπεν η μήτηρ του παιδαρίου · ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε · και ανέστη Ελισαιέ και επορεύθη οπίσω αυτής. 31 και Γιεζι διήλθεν έμπροσθεν αυτής και επέθηκε την βακτηριαν επί πρόσωπον του παιδαρίου, και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις · και επέστρεψεν εις απαντήν αυτού και απήγγειλεν αυτω λέγων · ουκ ηγέρθη το παιδάριον. 32 και εισήλθεν Ελισαιέ εις τον οίκον και ιδού το παιδάριον τεθνηκός κεκοιμισμένον επί την κλίνην αυτού. 33 και εισήλθεν Ελισαιέ εις τον οίκον και απέκλεισε την θύραν κατά των δύο εαυτών και προσήύξατο προς Κύριον · 34 και ανέβη και εκοιμήθη επί το παιδάριον και έθηκε το στόμα αυτού επί το στόμα αυτού και τους οφθαλμούς αυτού επί τους οφθαλμούς αυτού και τας χείρας αυτού επί τας χείρας αυτού και διέκαμψεν επ' αυτόν, και διεθερμάνθη η σάρξ του παιδαρίου. 35 και επέστρεψε και επορεύθη εν τη οικία ένθεν και ένθεν και ανέβη και συνέκαμψεν επί το παιδάριον έως επτάκις, και ήνοιξε το παιδάριον τους οφθαλμούς αυτού. 36 και εξεβόησε Ελισαιέ προς Γιεζι και είπε · κάλεσον την Σωμανίτιν ταύτην · και εκάλεσε, και εισήλθε προς αυτόν. και είπεν Ελισαιέ · λάβε τον υιόν σου. 37 και εισήλθεν η γυνή και έπεσεν επί τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν επί την γην και έλαβε τον υιόν αυτής και εξήλθε. 38 και Ελισαιέ επέστρεψεν εις Γάλγαλα, και ο λιμός εν τη γη, και υιοί των προφητών εκάθηγντο ενώπιον αυτού. και είπεν Ελισαιέ τω παιδαρίω αυτού · επίστησεν τον λέβητα τον μέγαν και έψε έψεμα τοις υιοίς των προφητών. 39 και εξήλθεν εις τον αγρόν συλλέξαι αριώθ και εύρεν άμπελον εν τω αγρω και συνέλεξεν απ' αυτής τολύπην αγρίαν πλήρες το ιμάτιον αυτού και ενέβαλεν εις τον λέβητα του εψέματος, ότι ουκ έγνωσαν. 40 και ενέχει τοις ανδράσι φαγείν, και εγένετο εν τω εσθίειν αυτούς εκ του εψέματος και ιδού ανεβόησαν και είπαν · θάνατος εν τω λέβητι, άνθρωπε του Θεού · και ουκ ηδύναντο φαγείν. 41 και είπε · λάβετε άλευρον και εμβάλετε εις τον λέβητα · και είπεν

Ελισαιέ προς Γιεζί το παιδάριον · ἔγχει τῷ λαῷ και εσθιέτωσαν · και ουκ εγενήθη εκεί ἐτι ρήμα πονηρὸν εν τῷ λέβητι. 42 και ανήρ διήλθεν εκ Βαιθσαρισά και ἤνεγκε προς τον ἄνθρωπον του Θεοῦ πρωτογεννημάτων εικοσιν ἄρτους κριθίνους και παλάθας, και εἶπε · δότε τῷ λαῷ και εσθιέτωσαν. 43 και εἶπεν ο λειτουργὸς αὐτοῦ · τι δῶ τούτο ἐνώπιον εκατόν ανδρῶν; και εἶπε ·δος τῷ λαῷ και εσθιέτωσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος· φάγονται και καταλείψουσι. 44 και ἔφαγον και κατέλιπον κατὰ το ρήμα Κυρίου.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ Ναιμάν ο ἄρχων της δυνάμεως Συρίας ην ανήρ μέγας ἐνώπιον του κυρίου αὐτοῦ και τεθραυσμένος προσώπῳ, ὅτι εν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρία · και ο ανήρ ην δυνατὸς ισχυῖ, λελερωμένος. 2 και Συρία ἐξήλθον μονόζωνοι και ηχμαλώτευσαν εκ γης Ισραήλ νεάνιδα μικράν, και ην ἐνώπιον της γυναικὸς Ναιμάν. 3 η δε εἶπε τη κυρία αὐτῆς · ὄφελον ο κύριός μου ἐνώπιον του προφήτου του Θεοῦ του εν Σαμαρεία, τότε αποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ της λέπρας αὐτοῦ. 4 και εισηλθε και ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ εαυτῆς και εἶπεν · οὕτως και οὕτως ἐλάλησεν η νεάνις η εκ γης Ισραήλ. 5 και εἶπε βασιλεὺς Συρίας προς Ναιμάν · δεῦρο εἰσελθε, και εξαποστελῶ βιβλίον προς βασιλέα Ισραήλ · και ἐπορεύθη και ἔλαβεν εν τη χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου και ἐξακισχιλίους χρυσούς και δέκα ἀλλασσομένας στολάς. 6 και ἤνεγκε το βιβλίον προς τον βασιλέα Ισραήλ λέγων · και νυν ως αν ἔλθη το βιβλίον τούτο προς σε, ἰδοὺ ἀπέστειλα προς σε Ναιμάν τον δούλόν μου, και αποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ της λέπρας αὐτοῦ. 7 και ἐγένετο ως ἀνέγνω βασιλεὺς Ισραήλ το βιβλίον, διέρρηξε τα ἰμάτια αὐτοῦ και εἶπεν · ο Θεὸς ἐγὼ του θανατώσαι και ζωοποιήσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει προς με αποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ της λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλήν γνώτε δη και ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι. 8 και ἐγένετο ως ἤκουσεν Ελισαιέ ὅτι διέρρηξεν ο βασιλεὺς Ισραήλ τα ἰμάτια αὐτοῦ, και ἀπέστειλε προς τον βασιλέα Ισραήλ λέγων · ἵνατι διέρρηξας τα ἰμάτιά σου; ἐλθέτω δη προς με Ναιμάν και γνώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης εν Ισραήλ. 9 και ἦλθε Ναιμάν

εν ἵππῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ελισαιέ. 10 καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων· πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοι, καὶ καθαρῶσθαι. 11 καὶ ἐθυμώθη Ναιμάν καὶ ἀπήλθε καὶ εἶπεν· ἰδοὺ εἶπον ὅτι πρὸς με πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρὸν· 12 οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανά καὶ Φαρφάρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρῶσθαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπήλθεν ἐν θυμῷ. 13 καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν· μέγα λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σε· οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σε, λούσαι καὶ καθαρῶσθαι. 14 καὶ κατέβη Ναιμάν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ρῆμα Ελισαιέ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. 15 καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ελισαιέ αὐτὸς καὶ πάσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ ἐγνώκα ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ, ὅτι ἀλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λαβέ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου. 16 καὶ εἶπεν Ελισαιέ· ζῆ Κύριος, ὦ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπειθήσε. 17 καὶ εἶπε Ναιμάν· καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγος ἡμιόνων, ὅτι σου ποιήσει ἔτι ὁ δούλός σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἐτέροις, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ μόνῳ· 18 καὶ ἰλάσεται Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ρεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ρεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ρεμμάν, καὶ ἰλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. 19 καὶ εἶπεν Ελισαιέ πρὸς Ναιμάν· δεῦρο εἰς εἰρήνην. καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθὰ τῆς γῆς. 20 καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ελισαιέ· ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμάν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε· ζῆ Κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτοῦ τι. 21 καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμάν, καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναιμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν· εἰρήνη· 22 ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων· ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Ἐφραιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς. 23 καὶ εἶπε· λαβέ διτάλαντον ἀργυρίου· καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ. καὶ ἦσαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ. 24 καὶ ἦλθον εἰς τὸ σκοτεινόν,

και έλαβεν εκ των χειρών αυτών και παρέθετο εν οίκω και εξαπέστειλε τους άνδρας. 25 και αυτός εισήλθε και παρεστήκει προς τον κύριον αυτού · και ειπε προς αυτόν Ελισαιέ · πόθεν, Γιεζί; και ειπε Γιεζί · ου πεπόρευται ο δούλος σου ένθα και ένθα. 26 και ειπε προς αυτόν Ελισαιέ · ουχί η καρδια μου επορευθη μετά σου, ότε επέστειπεν ο ανήρ από του άρματος εις συναντήν σοι; και νυν έλαβες το αργύριον, και νυν έλαβες τα ιμάτια και ελαιώνας και αμπελώνας και πρόβατα και βόας και παιδας και παιδίσκας · 27 και η λέπρα Ναιμάν κολληθήσεται εν σοί και εν τω σπέρματί σου εις τον αιώνα. και εξήλθεν εκ προσώπου αυτού λελεπρωμένος ωσει χιών.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ειπον υιοί των προφητών προς Ελισαιέ · ιδού δη ο τόπος, εν ω ημείς οικοούμεν ενώπιόν σου, στενός αφ ' ημών · 2 πορευθώμεν δη έως του Ιορδάνου και λάβωμεν εκείθεν ανήρ εις δοκόν μίαν και ποιήσωμεν εαυτοίς εκεί του οικειν εκεί. και ειπε · δεύτε. 3 και ειπεν ο εις επεικώς · δεύρο μετά των δούλων σου · και ειπεν · εγώ πορεύσομαι. 4 και επορευθη μετ ' αυτών, και ήλθον εις τον Ιορδάνην και έτεμνον τα ξύλα. 5 και ιδού ο εις καταβάλλων την δοκόν, και το σιδήριον εξέπεσεν εις το ύδωρ · και εβόησεν · ω Κύριε, και αυτό κεκρυμμένον. 6 και ειπεν ο άνθρωπος του Θεού · που έπεσε; και έδειξεν αυτω τον τόπον. και απέκνισε ξύλον και έρριπεν εκεί, και επεπόλασε το σιδήριον. 7 και ειρηκεν · ύψωσον σεαυτω · και εξέτεινε την χείρα και έλαβεν αυτό. 8 και ο βασιλεύς Συρίας ην πολεμών εν Ισραήλ και εβουλεύσατο προς τους παιδας αυτού λέγων · εις τον τόπον τόνδε τινά ελμωνί παρεμβαλώ. 9 και απέστειλεν Ελισαιέ προς τον βασιλέα Ισραήλ λέγων · φύλαξαι μη παρελθειν εν τω τόπω τούτω, ότι εκεί Συρία κέκρυπται. 10 και απέστειλεν ο βασιλεύς Ισραήλ εις τον τόπον, ον ειπεν αυτω Ελισαιέ, και εφυλάξατο εκείθεν ου μίαν ουδέ δύο. 11 και εξεκινήθη η ψυχή βασιλέως Συρίας περι του λόγου τούτου, και εκάλεσε τους παιδας αυτού και ειπε προς αυτούς · ουκ αναγγελειτέ μοι τις προδίδωσί με βασιλεί Ισραήλ; 12 και ειπεν εις των παιδων

αυτού· ουχί κύριέ μου βασιλεύ, ότι Ελισαιέ ο προφήτης ο εν Ισραήλ αναγγέλλει τω βασιλεί Ισραήλ πάντας τους λόγους, ους εάν λαλήσης εν τω ταμειώ του κοιτώνός σου. 13 και ειπε· δεύτε ιδετε που ούτος, και αποστειλας λήψομαι αυτόν· και απήγγειλαν αυτω λέγοντες· ιδού εν Δωθαίμ. 14 και απέστειλεν εκεί ίππον και άρμα και δύναμιν βαρείαν, και ήλθον νυκτός και περιεκύκλωσαν την πόλιν. 15 και ώρθρισεν ο λειτουργός Ελισαιέ αναστήναι και εξήλθε, και ιδού δύναμις κυκλούσα την πόλιν και ίππος και άρμα, και ειπε το παιδάριον προς αυτόν· ω κύριε, Πως ποιήσομεν; 16 και ειπεν Ελισαιέ· μη φοβού, ότι πλείους οι μεθ' ημών υπέρ τους μετ' αυτών. 17 και προσηύξατο Ελισαιέ και ειπε· Κύριε, διάνοιζον δη τους οφθαλμούς του παιδαρίου και ιδέτω· και διήνοιξε Κύριος τους οφθαλμούς αυτού και ειδε. και ιδού το όρος πλήρες ίππων, και άρμα πυρός περικύκλω Ελισαιέ. 18 και κατέβησαν προς αυτόν, και προσηύξατο προς Κύριον και ειπε· πάταξον δη το έθνος τούτο αορασία· και επάταξεν αυτούς αορασία κατά το ρήμα Ελισαιέ. 19 και ειπε προς αυτούς Ελισαιέ· ουχί αύτη η πόλις και αύτη η οδός· δεύτε οπίσω μου, και άξω υμάς προς τον άνδρα, ον ζητείτε· και απήγαγεν αυτούς προς Σαμάρειαν. 20 και εγένετο ως εισήλθον εις Σαμάρειαν, και ειπεν Ελισαιέ· άνοιζον δη, Κύριε, τους οφθαλμούς αυτών και ιδέτωσαν· και διήνοιξε Κύριος τους οφθαλμούς αυτών, και ειδον, και ιδού ήσαν εν μέσω Σαμαρειας. 21 και ειπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ελισαιέ, ως ειδεν αυτούς· ει πατάξας πατάξω, πάτερ; 22 και ειπεν· ου πατάξεις, ει μη ους ηχμαλώτευσας εν ρομφαία σου και τόξω σου συ τύπτεις· παράθες άρτους και ύδωρ ενώπιον αυτών, και φαγέτωσαν και πιέτωσαν και απελθέτωσαν προς τον κύριον αυτών. 23 και παρέθηκεν αυτοίς παράθεις μεγάλην, και έφαγον και έπιον· και απέστειλεν αυτούς, και απήλθον προς τον κύριον αυτών. και ου προσέθεντο έτι μονόζωνοι Συρίας του ελθειν εις γην Ισραήλ.

24 Και εγένετο μετά ταύτα και ήθροισεν υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας πάσαν την παρεμβολήν αυτού και ανέβη και περιεκάθισεν επί Σαμάρειαν. 25 και εγένετο λιμός μέγας εν Σαμαρεία, και ιδού περιεκάθηντο επ' αυτήν, έως ου εγενήθη κεφαλή όνου πεντήκοντα σίκλων αργυρίου και τέταρτον του κάβου κόπρου περιστερών πέντε σίκλων αργυρίου. 26 και ην ο βασιλεύς διαπορευόμενος επί του τείχους, και γυνή εβόησε προς αυτόν λέγουσα· σώσον, κύριε βασιλεύ. 27 και ειπεν αυτη· μη σε σώσαι Κύριος, πόθεν σώσω σε; μη από άλωνος ή από ληνού; 28 και ειπεν αυτη ο βασιλεύς· τι έστι σοι; και ειπεν η γυνή· αύτη ειπε προς με·δος τον

υιόν σου και φαγόμεθα αυτόν σήμερον, και τον υιόν μου φαγόμεθα αυτόν αύριον · 29 και ηγήσαμεν τον υιόν μου και εφάγομεν αυτόν, και είπον προς αυτήν τη ημέρα τη δευτέρα · δος τον υιόν σου και φάγωμεν αυτόν. και έκρυψε τον υιόν αυτής. 30 και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς Ισραήλ τους λόγους της γυναικός, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού, και αυτός διεπορεύετο επί του τείχους. και είδεν ο λαός τον σάκκον επί της σαρκός αυτού έσωθεν. 31 και είπε · τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειη, ει στήσεται η κεφαλή Ελισαιέ επ' αυτώ σήμερον. 32 και Ελισαιέ εκάθητο εν τω οίκω αυτού, και οι πρεσβύτεροι εκάθηντο μετ' αυτού. και απέστειλεν άνδρα προ προσώπου αυτού πριν ελθειν τον άγγελον προς αυτόν και αυτός είπε προς τους πρεσβυτέρους · ει οίδατε ότι απέστειλεν ο υιος του φονευτού ούτος αφελειν την κεφαλήν μου; ιδετε ως αν έλθη ο άγγελος, αποκλείσατε την θύραν · και παραθλίψατε αυτόν εν τη θύρα · ουχι φωνή των ποδών του κυρίου αυτού κατόπισθεν αυτού; 33 έτι αυτού λαλούντος μετ' αυτών και ιδού άγγελος κατέβη προς αυτόν και είπεν · ιδού αύτη η κακία παρά Κυρίου · τι υπομεινω τω Κυρίω έτι;

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ είπεν Ελισαιέ · άκουσον λόγον Κυρίου · τάδε λέγει Κύριος · ως η ωρα αύτη αύριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου και δίμετρον κριθών σίκλου εν ταις πύλαις Σαμαρείας. 2 και απεκρίθη ο τριστάτης, εφ' ον ο βασιλεύς επανεπαύετο επί την χείρα αυτού, τω Ελισαιέ και είπεν · ιδού ποιήσει Κύριος καταράκτας εν ουρανω, μη έσται το ρήμα τούτο; και Ελισαιέ είπεν · ιδού συ όψει τοις οφθαλμοίς σου και εκείθεν ου φάγη. 3 και τέσσαρες άνδρες ήσαν λεπροί παρά την θύραν της πόλεως, και είπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτού · τι ημείς καθήμεθα ώδε, έως αποθάνωμεν; 4 εάν είπωμεν, εισέλθωμεν εις την πόλιν, και ο λιμός εν τη πόλει και αποθανούμεθα εκεί · και εάν καθίσωμεν ώδε, και αποθανούμεθα. και νυν δεύτε και εμπέσωμεν εις την παρεμβολήν Συρίας · εάν ζωογονήσωσιν ημάς, και ζησόμεθα · και εάν θανατώσωσιν ημάς, και αποθανούμεθα. 5 και ανέστησαν εν τω σκότει εισελθειν εις την

παρεμβολήν Συρίας και ήλθον εις μέρος παρεμβολής Συρίας, και ιδού ουκ έστιν ανήρ εκεί. 6 και κύριος ακουστήν εποίησε παρεμβολήν την Συρίας φωνήν άρματος και φωνήν ίππου, φωνήν δυνάμεως μεγάλης, και ειπεν ανήρ προς τον αδελφόν αυτού · νυν εμισθώσατο εφ' ημάς ο βασιλεύς Ισραήλ τους βασιλέας των Χετταίων και τους βασιλέας Αιγύπτου του ελθειν εφ' ημάς. 7 και ανέστησαν και απέδρασαν εν τω σκότει και εγκατέλιπαν τας σκηνάς αυτών και τους ίππους αυτών και τους όνους αυτών εν τη παρεμβολή ως εστι και έφυγον προς την ψυχήν εαυτών. 8 και εισήλθον οι λεπροί ούτοι έως μέρους της παρεμβολής και εισήλθον εις σκηνήν μίαν και έφαγον και έπιον και ήραν εκείθεν αργύριον και χρυσιόν και ιματισμόν και επορεύθησαν · και επέστρεψαν εκείθεν και εισήλθον εις σκηνήν άλλην και έλαβον εκείθεν και επορεύθησαν και κατέκρυσαν. 9 και ειπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτού · ουχ ούτως ημείς ποιούμεν · η ημέρα αύτη ημέρα ευαγγελίας εστί, και ημείς σιωπώμεν και μένομεν έως φωτός του πρωϊ και ευρήσομεν ανομίαν · και νυν δεύρο και εισέλθωμεν και αναγγείλωμεν εις τον οίκον του βασιλέως. 10 και εισήλθον και εβόησαν προς την πόλιν της πόλεως και ανήγγειλαν αυτοίς, λέγοντες · εισήλθομεν εις την παρεμβολήν Συρίας, και ιδού ουκ έστιν εκεί ανήρ και φωνή ανθρώπου, ότι ει μη ίππος δεδεμένος και όνος και αι σκηναί αυτών ως εισί. 11 και εβόησαν οι θυρωροί και ανήγγειλαν εις τον οίκον του βασιλέως έσω. 12 και ανέστη ο βασιλεύς νυκτός και ειπε προς τους παιδας αυτού · αναγγελώ δη υμίν α εποίησεν υμίν Συρία · έγνωσαν ότι πεινώμεν ημείς, και εξήλθαν εκ της παρεμβολής και εκρύβησαν εν τω αγρω λέγοντες · ότι εξελεύσονται εκ της πόλεως, και συλληψόμεθα αυτούς ζώντας και εις την πόλιν εισελευσόμεθα. 13 και απεκριθη εις των παιδων αυτού και ειπε · λαβέτωσαν δη πέντε των ίππων των υπολελειμμένων, οί κατελείφθησαν ώδε, ιδού εισι προς παν το πλήθος Ισραήλ το εκλείπον · και αποστελούμεν εκεί και οψόμεθα. 14 και έλαβον δύο επιβάτας ίππων, και απέστειλεν ο βασιλεύς Ισραήλ οπίσω του βασιλέως Συρίας λέγων · δεύτε και ιδετε. 15 και επορεύθησαν οπίσω αυτών έως του Ιορδάνου, και ιδού πάσα η οδός πλήρης ιματίων και σκευών, ων έρριψε Συρία εν τω θαμβείσθαι αυτούς · και επέστρεψαν οι άγγελοι και ανήγγειλαν τω βασιλεί. 16 και εξήλθεν ο λαός και διήρπασαν την παρεμβολήν Συρίας, και εγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, κατά το ρήμα Κυρίου, και διμετρον κριθών σίκλου. 17 και ο βασιλεύς κατέστησε τον τριστάτην, εφ' ον ο βασιλεύς επανεπαύσατο τη χειρί αυτού, επί της πόλης. και συνεπάτησεν αυτόν ο λαός εν τη πόλη, και απέθανε, καθά ελάλησεν ο

άνθρωπος του Θεού, ος ελάλησεν εν τω καταβήναι τον άγγελον προς αυτόν. 18 και εγένετο καθά ελάλησεν Ελισαιέ προς τον βασιλέα λέγων· δίμετρον κριθής σίκλου και μέτρον σεμιδάλεως σίκλου και έσται ως η ώρα αύριον εν τη πόλη Σαμαρείας· 19 και απεκρίθη ο τριστάτης τω Ελισαιέ και ειπεν· ιδού Κύριος ποιεί καταράκτας εν τω ουρανω, μη έσται το ρήμα τούτο; και ειπεν Ελισαιέ· ιδού όψη τοις οφθαλμοίς σου και εκείθεν ου μη φάγη. 20 και εγένετο ούτως, και συνεπάτησεν αυτόν ο λαός εν τη πόλη και απέθανε.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ Ελισαιέ ελάλησε προς την γυναίκα, ης εξωπόρησε τον υιόν, λέγων· ανάστηθι και δεύρο συ και ο οίκός σου και παροίκει, ου εάν παροικήσης, ότι κέκληκε Κύριος λιμόν επί την γην, και γε ήλθεν επί την γην επτά έτη. 2 και ανέστη η γυνή και εποίησε κατά το ρήμα Ελισαιέ και αυτή και ο οίκος αυτής και παρώκει εν γη αλλοφύλων επτά έτη. 3 και εγένετο μετά το τέλος των επτά ετών και επέστρεψεν η γυνή εκ γης αλλοφύλων εις την πόλιν και ήλθε βοήσαι προς τον βασιλέα περί του οίκου εαυτής και περί των αγρών αυτής. 4 και ο βασιλεύς ελάλει προς Γιεζι το παιδάριον Ελισαιέ του ανθρώπου του Θεού λέγων· διήγησαι δη εμοί πάντα τα μεγάλα, α εποίησεν Ελισαιέ. 5 και εγένετο αυτού εξηγουμένου τω βασιλεί, ως εξωπόρησεν υιόν τεθνηκότα, και ιδού η γυνή, ης εξωπόρησε τον υιόν αυτής Ελισαιέ, βοώσα προς τον βασιλέα περί του οίκου εαυτής και περί των αγρών εαυτής· και ειπε Γιεζι· κύριε βασιλεύ, αυτη η γυνή και ούτος ο υιος αυτής, ον εξωπόρησεν Ελισαιέ. 6 και επηρώτησεν ο βασιλεύς την γυναίκα και διηγήσατο αυτω· και έδωκεν αυτη ο βασιλεύς ευνούχον ένα λέγων· επιστρεψον πάντα τα αυτής και πάντα τα γενήματα του αγρού από της ημέρας, ης κατέλιπε την γην έως του νυν.

7 Και ήλθεν Ελισαιέ εις Δαμασκόν, και υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας ηρρώσκει, και ανήγγειλαν αυτω λέγοντες· ήκει ο άνθρωπος του Θεού έως ώδε. 8 και ειπεν ο βασιλεύς προς Αζαήλ· λάβε εν τη χειρί σου μαναά και δεύρο εις απαντήν του ανθρώπου του Θεού και

επιζήτησον τον Κύριον παρ' αυτού λέγων· ει ζήσομαι εκ της αρρωστίας μου ταύτης; 9 και επορεύθη Αζαήλ εις απαντήν αυτού και έλαβε μαναά εν τη χειρί αυτού και πάντα τα αγαθά Δαμασκού, άρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, και ήλθε και έστη ενώπιον αυτού και ειπε προς Ελισαιέ· υιος σου υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας απέστειλέ με προς σε επερωτήσαι λέγων· ει ζήσομαι εκ της αρρωστίας μου ταύτης; 10 και και ειπεν Ελισαιέ· δεύρο ειπόν αυτω· ζωή ζήση· και έδειξέ μοι Κύριος ότι θανάτω αποθανή· 11 και παρέστη τω προσώπω αυτού και έθηκεν έως αισχύνης, και έκλαυσεν ο άνθρωπος του Θεού. 12 και ειπεν Αζαήλ· τι ότι ο κύριός μου κλαίει; και ειπεν· ότι οίδα όσα ποιήσεις τοις υιοίς Ισραήλ κακά· τα οχυρώματα αυτών εξαποστελείς εν πυρί και τους εκλεκτούς αυτών εν ρομφαία αποκτενείς και τα νήπια αυτών ενσεισεις και τας εν γαστρί εχούσας αυτών αναρρήξεις. 13 και ειπεν Αζαήλ· τις εστιν ο δούλός σου ο κύων ο τεθνηκώς, ότι ποιήσει το ρήμα τούτο; και ειπεν Ελισαιέ· έδειξέ μοι Κύριος σε βασιλεύοντα επί Συρίαν. 14 και απήλθεν από Ελισαιέ και εισήλθε προς τον κύριον αυτού και ειπεν αυτω· τι ειπέ σοι Ελισαιέ; και ειπεν· ειπέ μοι, ζωή ζήση. 15 και εγένετο τη επαύριον, και έλαβε το μαχμά και έβαψεν εν τω ύδατι και περιέβαλεν επί το πρόσωπον αυτού και απέθανε, και εβασίλευσεν Αζαήλ αντ' αυτού.

16 Εν έτει πέμπτω τω Ιωράμ υιω Αχαάβ βασιλεί Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιωράμ υιος Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα. 17 υιος τριάκοντα και δύο ετών ην εν τω βασιλεύειν αυτόν και οκτώ έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 18 και επορεύθη εν οδω βασιλέων Ισραήλ, καθώς εποίησεν οίκος Αχαάβ, ότι θυγάτηρ Αχαάβ ην αυτω εις γυναίκα· και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου. 19 και ουκ ηθέλησε Κύριος διαφθείραι τον Ιούδαν δια Δαβίδ τον δούλον αυτού, καθώς ειπε δούναι αυτω λύχνον και τοις υιοίς αυτού πάσας τας ημέρας. 20 εν ταις ημέραις αυτού ηθέτησεν Εδώμ υποκάτωθεν χειρός Ιούδα και εβασίλευσαν εφ' εαυτούς βασιλέα. 21 και ανέβη Ιωράμ εις Σιών και πάντα τα άρματα τα μετ' αυτού, και εγένετο αυτού αναστάντος και επάταξε τον Εδώμ τον κυκλώσαντα επ' αυτόν και τους άρχοντας των αρμάτων, και έφυγεν ο λαός εις τα σκηνώματα αυτών. 22 και ηθέτησεν Εδώμ υποκάτω της χειρός Ιούδα έως της ημέρας ταύτης. τότε ηθέτησε Λοβενά εν τω καιρω εκείνω. 23 και τα λοιπά των λόγων Ιωράμ και πάντα, όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γέγραπται επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 24 και εκοιμήθη Ιωράμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού·

και εβασίλευσεν Όχοζίας υιος αυτού αντ΄ αυτού.

25 Εν έτει δωδεκάτω τω Ιωράμ υιω Αχαάβ βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Όχοζίας υιος Ιωράμ. 26 υιος είκοσι και δύο ετών Όχοζίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και ενιαυτόν ένα εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Γοθολία θυγάτηρ Αμβρι βασιλέως Ισραήλ. 27 και επορεύθη εν οδω οίκου Αχαάβ και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου καθώς ο οίκος Αχαάβ. 28 και επορεύθη μετά Ιωράμ υιού Αχαάβ εις πόλεμον μετά Αζαήλ βασιλέως αλλοφύλων εν Ρεμμώθ Γαλαάδ, και επάταξαν οι Σύροι τον Ιωράμ. 29 και επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ του ιατρευθήναι εν Ιεζράελ από των πληγών, ων επάταξαν αυτόν εν Ρεμμώθ εν τω πολεμείν αυτόν μετά Αζαήλ βασιλέως Συρίας· και Όχοζίας υιος Ιωράμ κατέβη του ιδείν τον Ιωράμ υιόν Αχαάβ εν Ιεζράελ, ότι ηρρώσκει αυτός.

Δ΄ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ Ελισαιέ ο προφήτης εκάλεσεν ένα των υιών των προφητών και είπεν αυτω· ζώσαι την οσφύν σου και λαβέ τον φακόν του ελαίου τούτου εν τη χειρί σου και δέυρο εις Ρεμμώθ Γαλαάδ· 2 και εισελεύση εκεί και όψη εκεί Ιού υιόν Ιωσαφάτ υιού Ναμεοσί και εισελεύση και αναστήσεις αυτόν εκ μέσου των αδελφών αυτού και εισάξεις αυτόν εις το ταμειόν εν ταμειώ· 3 και λήψη τον φακόν του ελαίου και επιχεείς επί την κεφαλήν αυτού και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εις βασιλέα επί Ισραήλ· και ανοίξεις την θύρα και φεύξη και ου μενείς. 4 και επορεύθη το παιδάριον ο προφήτης εις Ρεμμώθ Γαλαάδ 5 και εισήλθε, και ιδού οι άρχοντες της δυνάμεως εκάθηντο, και είπε· λόγος μοι προς σε, ο άρχων. και είπεν Ιού· προς τίνα εκ πάντων ημών; και είπε· προς σε, ο άρχων. 6 και ανέστη και εισήλθεν εις τον οίκον, και επέχεε το έλαιον επί την κεφαλήν αυτού και είπεν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· κέχρικά σε εις βασιλέα επί λαόν Κυρίου επί τον Ισραήλ, 7 και εξολοθρεύσεις τον οίκον Αχαάβ του κυρίου σου εκ προσώπου μου και εκδικήσεις τα αίματα των δούλων μου των προφητών και τα αίματα πάντων των δούλων Κυρίου εκ χειρός Ιεζάβελ 8 και εκ

χειρός όλου του οίκου Αχαάβ και εξολοθρεύσεις τω οίκω Αχαάβ ουρούντα προς τοίχον και συνεχόμενον και εγκαταλελειμμένον εν Ισραήλ · 9 και δώσω τον οίκον Αχαάβ ως τον οίκον Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και ως τον οίκον Βασαά υιού Αχιά · 10 και την Ιεζάβελ καταφάγονται οι κύνες εν τη μερίδι Ιεζράελ, και ουκ έστιν ο θάπτων. και ήνοιξε την θύραν και έφυγε. 11 και Ιού εξήλθε προς τους παιδας του κυρίου αυτού, και είπαν αυτω · ειρήνη; τι ότι εισήλθεν ο επίληπτος ούτος προς σε; και είπεν αυτοίς · υμείς οίδατε τον άνδρα και την αδολεσχίαν αυτού. 12 και είπον · άδικον · απαγγελον δη ημίν. και είπεν Ιού προς αυτούς · ούτω και ούτω ελάλησε προς με λέγων · τάδε λέγει Κύριος · κέχρικά σε εις βασιλέα επί Ισραήλ. 13 και ακούσαντες έσπευσαν και έλαβεν έκαστος το ιμάτιον αυτού και έθηκαν υποκάτω αυτού επί το γαρέμ των αναβαθμών και εσάλπισαν εν κερατινή και είπαν · εβασίλευσεν Ιού. 14 και συνεστράφη Ιού υιος Ιωσαφάτ υιού Ναμεσσί προς Ιωράμ και Ιωράμ αυτός εφύλασσε εν Ρεμμώθ Γαλαάδ, αυτός και πας Ισραήλ από προσώπου Αζαήλ βασιλέως Συρίας, 15 και απέστρεψεν Ιωράμ ο βασιλεύς ιατρευθήναι εν Ιεζράελ από των πληγών, ων έπαισαν αυτόν οι Σύριοι εν τω πολεμείν αυτόν μετά Αζαήλ βασιλέως Συρίας · και είπεν Ιού · ει έστι ψυχή υμών μετ ' εμού, μη εξελθέτω εκ της πόλεως διαπεφευγώς του πορευθήναι και απαγγείλαι εν Ιεζράελ. 16 και ήππευσε και επορευέθη Ιού και κατέβη εις Ιεζράελ, ότι Ιωράμ βασιλεύς Ισραήλ εθαραπεύετο εν τω Ιεζράελ από των τοξευμάτων, ων κατετόξευσαν αυτόν οι Αραμίν εν τη Ραμμάθ εν τω πολέμω μετά Αζαήλ βασιλέως Συρίας, ότι αυτός δυνατός και ανήρ δυνάμεως, και Όχοζίας βασιλεύς Ιούδα κατέβη ιδείν τον Ιωράμ. 17 και ο σκοπός ανέβη επί τον πύργον Ιεζράελ και είδε τον κονιορτόν Ιού εν τω παραγίνεσθαι αυτόν και είπε · κονιορτόν εγώ βλέπω. και είπεν Ιωράμ · λαβέ επιβάτην και απόστειλον έμπροσθεν αυτών, και ειπάτω, ει ειρήνη. 18 και επορευέθη επιβάτης ίππου εις απαντήν αυτών και είπε · τάδε λέγει ο βασιλεύς, ει ειρήνη. και είπεν Ιού · τι σοι και ειρήνη; επίστρεφε εις τα οπίσω μου. και απήγγειλεν ο σκοπός λέγων · ήλθεν ο άγγελος έως αυτών και ουκ ανέστρεψε. 19 και απέστειλεν επιβάτην ίππου δεύτερον, και ήλθε προς αυτόν και είπε · τάδε λέγει ο βασιλεύς · ει ειρήνη. και είπεν Ιού · τι σοι και ειρήνη; επιστρέφου εις τα οπίσω μου. 20 και απήγγειλεν ο σκοπός λέγων · ήλθεν έως αυτών και ουκ ανέστρεψε · και ο άγων ήγε τον Ιού υιόν Ναμεσσί, ότι εν παραλλαγή εγένετο. 21 και είπεν Ιωράμ · ζεύξον · και έζευξεν άρμα. και εξήλθεν Ιωράμ βασιλεύς Ισραήλ και Όχοζίας βασιλεύς Ιούδα, ανήρ εν τω άρματι αυτού, και εξήλθον εις

απαντήν Ιού και εύρον αυτόν εν τη μερίδι Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. 22 και εγένετο ως είδεν Ιωράμ τον Ιού, και είπεν· ει ειρήνη Ιού; και είπεν Ιού· τι ειρήνη; έτι αι πορνείαι Ιεζάβελ της μητρός σου και τα φάρμακα αυτής τα πολλά. 23 και επέστρεψεν Ιωράμ τας χείρας αυτού του φυγείν και είπε προς Όχοζιαν· δόλος, Όχοζια. 24 και έπλησεν Ιού την χείρα αυτού εν τω τόξω και επάταξε τον Ιωράμ ανά μέσον των βραχιόνων αυτού, και εξήλθε το βέλος αυτού δια της καρδίας αυτού, και έκαμψεν επί τα γόνατα αυτού. 25 και είπε προς Βαδεκάρ τον τριστάτην αυτού· ρίψον αυτόν εν τη μερίδι αγρού Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου· ότι μνημονεύω, εγώ και συ επιβεβηκότες επί ζεύγη οπίσω Αχαάβ του πατρός αυτού, και Κύριος έλαβεν επ' αυτόν το λήμμα τούτο λέγων· 26 ει μη τα αίματα Ναβουθαί και τα αίματα των υιών αυτού είδον εχθές, φησί Κύριος, και ανταποδώσω αυτω εν τη μερίδι ταύτη, φησί Κύριος· και νυν άρας δη ρίψον αυτόν εν τη μερίδι κατά το ρήμα Κυρίου. 27 και Όχοζιας βασιλεύς Ιούδα είδε και έφυγεν οδόν Βαιθαγγάν, και εδιώξεν οπίσω αυτού Ιού και είπε· και γε αυτόν· και επάταξεν αυτόν προς τω άρματι εν τω αναβαίνειν Γαϊ, ή εστιν Ιεβλαάμ, και έφυγεν εις Μαγεδδώ και απέθανεν εκεί. 28 και επεβίβασαν αυτόν οι παίδες αυτού επί το άρμα και ήγαγον αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού εν πόλει Δαυιδ. 29 και εν έτει ενδεκάτω Ιωράμ βασιλέως Ισραήλ εβασίλευσεν Όχοζιας επί Ιούδαν. 30 και ήλθεν Ιού επί Ιεζράελ· και Ιεζάβελ ήκουσε και εστιμίσατο τους οφθαλμούς αυτής και ηγάθονε την κεφαλήν αυτής και διέκυψε δια της θυρίδος. 31 και Ιού εισεπορεύετο εν τη πόλει και είπεν· ει ειρήνη, Ζαμβρί ο φονευτής του κυρίου αυτού; 32 και επήρε το πρόσωπον αυτού εις την θυρίδα και είδεν αυτήν και είπε· τι ει συ; κατάβηθι μετ' εμού. και κατέκυσαν προς αυτόν δύο ευνούχοι· 33 και είπε· κυλίσατε αυτήν, και εκύλισαν αυτήν, και ερραντίσθη του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους ίππους, και συνεπάτησαν αυτήν. 34 και εισήλθε και έφαγε και έπε και είπεν· επισκέψασθε δη την κατηραμένην ταύτην και θάψατε αυτήν, ότι θυγάτηρ βασιλέως εστί. 35 και επορεύθησαν θάψαι αυτήν και ουχ εύρον εν αυτη άλλο τι ή το κρανίον και οι πόδες και τα ίχνη των χειρών. 36 και επέστρεψαν και ανήγγειλαν αυτω, και είπε· λόγος Κυρίου, ον ελάλησεν εν χειρί Έηλιού του Θεσβίτου λέγων· εν τη μερίδι Ιεζράελ καταφάγονται οι κύνες τας σάρκας Ιεζάβελ, 37 και έσται το θνησιμαίον Ιεζάβελ ως κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι Ιεζράελ, ωστε μη ειπείν αυτούς Ιεζάβελ.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ τῷ Αχαάβ εβδομήκοντα υιοὶ ἐν Σαμαρεία. καὶ ἔγραψεν Ἰού βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρεία πρὸς τοὺς ἀρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνούς Αχαάβ λέγων· 2 καὶ νυνὼς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υιοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις οχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα, 3 καὶ ὤψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθὴ ἐν τοῖς υιοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμήτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν. 4 καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον· ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ Πῶς στησόμεθα ἡμεῖς; 5 καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰού λέγοντες· παιδὲς σου καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσα εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς, ποιήσομεν· οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαμοῖς σου ποιήσομεν. 6 καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰού βιβλίον δευτέρον λέγων· εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ ὥρα αὐρίων ἐν Ἰεζράελ. καὶ οἱ υιοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν εβδομήκοντα ἄνδρες· οὗτοι ἀδροὶ τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς. 7 καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτούς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφαξαν αὐτούς, εβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτάς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζράελ. 8 καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε λέγων· ἠνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε· θέτε αὐτάς βουνούς δύο παρά τὴν θύραν τῆς πόλης εἰς πρωῖ. 9 καὶ ἐγένετο πρωῖ καὶ ἐξήλθε καὶ ἔστη ἐν τῷ πύλωνι τῆς πόλεως καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν· δίκαιοι ὑμεῖς· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν· καὶ τις ἐπάταξε πάντας τούτους; 10 ἴδετε ἀφ' ὧν, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ρήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν, οὐ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Αχαάβ· καὶ Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλίου. 11 καὶ ἐπάταξεν Ἰού πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Αχαάβ ἐν Ἰεζράελ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα.

12 Και ανέστη και επορεύθη εις Σαμάρειαν, αυτός εν Βαιθακάδ των ποιμένων εν τη οδω, 13 και Ιού εύρε τους αδελφούς Όχοζιου βασιλέως Ιούδα και ειπε· τίνες υμείς; και ειπον· αδελφοί Όχοζιου ημείς και κατέβημεν εις ειρήνην των υιών του βασιλέως και των υιών της δυναστευούσης. 14 και ειπε· συλλάβετε αυτούς ζώντας· και έσφαξαν αυτούς εις Βαιθακάδ, τεσσαράκοντα και δύο άνδρας, ου κατέλιπεν άνδρα εξ αυτών. 15 και επορεύθη εκείθεν και εύρε τον Ιωναδάβ υιόν Ρηχάβ εις απαντήν αυτού, και ηυλόγησεν αυτόν. και ειπε προς αυτόν Ιού· ει έστι καρδια σου μετά καρδιας μου ευθεια καθώς η καρδια μου μετά της καρδιας σου; και ειπεν Ιωναδάβ· έστι. και ειπεν Ιού· και ει έστι, δος την χειρά σου. και έδωκε την χειρα αυτού, και ανεβίβασεν αυτόν προς αυτόν επί το άρμα 16 και ειπε προς αυτόν· δεύρο μετ' εμού και ιδέ εν τω ζηλώσαί με τω Κυρίω Σαββαώθ και επεκάθισεν αυτόν εν τω άρματι αυτού. 17 και εισήλθεν εις Σαμάρειαν και επάταξε πάντας τους καταλειφθέντας του Αχαάβ εν Σαμαρεία έως του αφανίσει αυτόν κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησε προς Ήλιού.

18 Και συνήθροισεν Ιού πάντα τον λαόν και ειπε προς αυτούς· Αχαάβ εδούλευσε τω Βάαλ ολίγα, Ιού δουλεύσει αυτω πολλά· 19 και νυν, πάντες οι προφήται του Βάαλ, πάντας τους δούλους αυτού και τους ιερείς αυτού καλέσατε προς με, ανήρ μη επισκεπήτω, ότι θυσια μεγάλη μοι τω Βάαλ· πας, ος εάν επισκεπή, ου ζήσεται. και Ιού εποίησεν εν πτερνισμω, ίνα απολέσει τους δούλους του Βάαλ. 20 και ειπεν Ιού· αγιάσατε ιερειαν τω Βάαλ· και εκήρυξαν. 21 και απέστειλεν Ιού εν παντί Ισραήλ λέγων· και νυν πάντες οι δούλοι και πάντες οι ιερείς αυτού και πάντες οι προφήται αυτού, μηδεις απολειπέσθω, ότι θυσιαν μεγάλην ποιώ· ος αν απολειφθή, ου ζήσεται. και ήλθον πάντες οι δούλοι του Βάαλ και πάντες οι ιερείς αυτού και πάντες οι προφήται αυτού· ου κατελείφθη ανήρ, ος ου παρεγένετο. και εισήλθον εις τον οίκον του Βάαλ, και επλήσθη ο οίκος του Βάαλ στόμα εις στόμα. 22 και ειπεν Ιού τω επί του οίκου μεσθάαλ· εξάγαγε ένδυμα πάσι τοις δούλοις του Βάαλ· και εξήνεγκεν αυτοις ο στολιστής. 23 και εισήλθεν Ιού και Ιωναδάβ υιος Ρηχάβ εις οίκον του Βάαλ και ειπε τοις δούλοις του Βάαλ· ερευνησατε και ιδετε, ει έστι μεθ' υμών των δούλων Κυρίου, ότι αλλ' ή οι δούλοι του Βάαλ μονώτατοι. 24 και εισήλθε του ποιήσαι τα θύματα και τα ολοκαυτώματα. και Ιού έταξεν εαυτω έξω ογδοήκοντα άνδρας και ειπεν· ανήρ, ος εάν διασωθή από των ανδρών, ων εγώ ανάγω επί χειρα υμών, η ψυχή αυτού αντι της ψυχής αυτού. 25 και εγένετο ως συνετέλεσε ποιών την ολοκαύτωσιν, και ειπεν Ιού τοις παρατρέχουσι και τοις τριστάταις·

εισελθόντες πατάξατε αυτούς, μη εξελθάτω εξ αυτών ανήρ· και επάταξαν αυτούς εν στόματι ρομφαίας, και έρριψαν οι παρατρέχοντες και οι τριστάται και επορεύθησαν έως πόλεως οίκου του Βάαλ. 26 και εξήνεγκαν την στήλην του Βάαλ και ενέπρησαν αυτήν. 27 και κατέσπασαν τας στήλας του Βάαλ και έταξαν αυτόν εις λυτρώνα έως της ημέρας ταύτης.

28 Και ηφάνισεν Ιού τον Βάαλ εξ Ισραήλ· 29 πλήν αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, ουκ απέστη Ιού από όπισθεν αυτών, αι δαμάλεις αι χρυσαί εν Βαιθήλ και εν Δάν. 30 και είπε Κύριος προς Ιού· ανθ' ων όσα ηγάθυνας ποιήσαι το ευθές εν οφθαλμοίς μου κατά πάντα, όσα εν τη καρδια μου εποίησας τω οίκω Αχαάβ, υιοί τέταρτοι καθήσονται σοι επί θρόνου Ισραήλ. 31 και Ιού ουκ εφύλαξε πορεύεσθαι εν νόμω Κυρίου Θεού Ισραήλ εν όλη καρδια αυτού, ουκ απέστη απάνωθεν αμαρτιών Ιεροβοάμ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ. 32 εν ταις ημέραις εκείναις ήρξατο Κύριος συγκόπτειν εν τω Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς Αζαήλ εν παντί ορίω Ισραήλ, 33 από του Ιορδάνου κατ' ανατολάς ηλίου πάσαν την γην Γαλαάδ του Γαδδί και του Ρουβήν και του Μανασσή, από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και την Γαλαάδ και την Βασάν. 34 και τα λοιπά των λόγων Ιού και πάντα, όσα εποίησε, και πάσα η δυναστεία αυτού και τας συνάψεις, ας συνήψεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίου λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ; 35 και εκοιμήθη Ιού μετά των πατέρων αυτού και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία· και εβασίλευσεν Ιωάχαζ υιος αυτού αντ' αυτού. 36 και αι ημέραι, ας εβασίλευσεν Ιού επί Ισραήλ, εικοσιοκτώ έτη εν Σαμαρεία.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ Γοθολια η μήτηρ Όχοζίου ειδεν ότι απέθανεν ο υιος αυτής, και απώλεσε παν το σπέρμα της βασιλείας. 2 και έλαβεν Ιωσαβεέ θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ αδελφή Όχοζίου τον Ιωάσ υιόν αδελφού αυτής και έκλεψεν αυτόν εκ μέσου των υιών του βασιλέως των θανατουμένων, αυτόν και την τροφόν αυτού, εν τω ταμείω των κλινών, και έκρυψεν αυτόν

από προσώπου Γοθολίας και ουκ εθανατώθη. 3 και ην μετ' αυτής κρυβόμενος εν οίκω Κυρίου εξ έτη· και Γοθολία βασιλεύουσα επί της γης. 4 και εν τω έτει τω εβδόμω απέστειλεν Ιωδαέ ο ιερεύς και έλαβε τους εκατοντάρχους των Χορρί και των Ρασίμ, και απήγαγεν αυτούς προς αυτόν εις οίκον Κυρίου και διέθετο αυτοίς διαθήκην Κυρίου και ωρκωσεν αυτούς ενώπιον Κυρίου και έδειξεν αυτοίς Ιωδαέ τον υιόν του βασιλέως 5 και ενετείλατο αυτοίς λέγων· ούτος ο λόγος, ον ποιήσετε· 6 το τρίτον εξ υμών εισελθέτω το σάββατον και φυλάξατε φυλακήν οίκου του βασιλέως εν τω πυλώνι και το τρίτον εν τη πύλη των οδών και το τρίτον της πύλης οπίσω των παρατρεχόντων· και φυλάξατε την φυλακήν του οίκου. 7 και δύο χείρες εν υμίν, πας ο εκπορευόμενος το σάββατον, και φυλάξουσι την φυλακήν οίκου Κυρίου προς τον βασιλέα· 8 και κυκλώσατε επί τον βασιλέα κύκλω, ανήρ και το σκεύος αυτού εν χειρί αυτού, και ο εισπορευόμενος εις τας σαδηρώθ αποθανείται. και έσονται μετά του βασιλέως εν τω εκπορευέσθαι αυτόν και εν τω εισπορευέσθαι αυτόν. 9 και εποίησαν οι εκατόνταρχοι πάντα, όσα ενετείλατο Ιωδαέ ο συνετός, και έλαβεν ανήρ τους άνδρας αυτού και τους εισπορευομένους το σάββατον μετά των εκπορευομένων το σάββατον και εισήλθον προς Ιωδαέ τον ιερέα. 10 και έδωκεν ο ιερεύς τοις εκατοντάρχοις τους σειρομάστας και τους τρισσούς του βασιλέως Δαβίδ του εν οίκω Κυρίου. 11 και έστησαν οι παρατρέχοντες, ανήρ και το σκεύος αυτού εν τη χειρί αυτού, από της ωμίας του οίκου της δεξιάς έως της ωμίας του οίκου της ευωνόμου του θυσιαστηρίου και του οίκου επί τον βασιλέα κύκλω. 12 και εξαπιέστειλε τον υιόν του βασιλέως και έδωκεν επι' αυτόν το νεζέρ και το μαρτύριον και εβασίλευσεν αυτόν και έχρισεν αυτόν, και εκρότησαν τη χειρί και είπαν· ζήτω ο βασιλεύς. 13 και ήκουσε Γοθολία την φωνήν των τρεχόντων του λαού και εισήλθε προς τον λαόν εις οίκον Κυρίου. 14 και είδε και ιδού ο βασιλεύς ειστήκει επί του στύλου κατά το κρίμα, και οι ωδοί και αι σάλπιγγες προς τον βασιλέα, και πας ο λαός της γης χαίρων και σαλπίζων εν σάλπιγξι· και διέρρηξε Γοθολία τα ιμάτια εαυτής και εβόησε· σύνδεσμος σύνδεσμος. 15 και ενετείλατο Ιωδαέ ο ιερεύς τοις εκατοντάρχοις τοις επισκόποις της δυνάμεως και είπε προς αυτούς· εξαγάγετε αυτήν έσωθεν των σαδηρώθ· ο εισπορευόμενος οπίσω αυτής θανάτω θανατωθήσεται εν ρομφαία· ότι είπεν ο ιερεύς· και μη αποθάνη εν οίκω Κυρίου. 16 και επέθηκαν αυτη χείρας, και εισήλθεν οδόν εισόδου των ίππων οίκου του βασιλέως και απέθανεν εκεί. 17 και διέθετο Ιωδαέ διαθήκην ανά μέσον Κυρίου και ανά μέσον του

βασιλέως και ανά μέσον του λαού του είναι εις λαόν τω Κυρίω, και ανά μέσον του βασιλέως και ανά μέσον του λαού. 18 και εισήλθε πας ο λαός της γης εις οίκον του Βάαλ και κατέσπασαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τας εικόνας αυτού συνέτριψαν αγαθώς και τον Μαθάν τον ιερέα του Βάαλ απέκτειναν κατά πρόσωπον των θυσιαστηρίων, και έθηκεν ο ιερέυς επισκόπους εις τον οίκον Κυρίου. 19 και έλαβε τους εκατοντάρχους και τον Χορρί και τον Ρασίμ και πάντα τον λαόν της γης, και κατήγαγον τον βασιλέα εξ οίκου Κυρίου, και εισήλθον οδόν πύλης των παρατρεχόντων οίκου του βασιλέως, και εκάθισαν αυτόν επί θρόνου των βασιλέων. 20 και εχάρη πας ο λαός της γης, και η πόλις ησύχασε· και την Γοθολίαν εθανάτωσαν εν ρομφαία εν οίκω του βασιλέως.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΥΙΟΣ επτά ετών Ιωάς εν τω βασιλεύειν αυτόν. 2 εν έτει εβδόμω τω Ιού εβασίλευσεν Ιωάς και τεσσαράκοντα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Αβιά εκ της Βηρσαβέε. 3 και εποίησεν Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου πάσας τας ημέρας, ας εφώτισεν αυτόν Ιωδαέ ο ιερέυς· 4 πλήν των υψηλών ου μετεστάθησαν, και εκεί έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίων εν τοις υψηλοίς. 5 και ειπεν Ιωάς προς τους ιερείς· παν το αργύριον των αγίων το εισοδιαζόμενον εν τω οίκω Κυρίου, αργύριον συντιμήσεως, ανήρ αργύριον λαβών συντιμήσεως, παν αργύριον, ό εάν αναβή επί καρδιαν ανδρός ενεγκείν εν οίκω Κυρίου, 6 λαβέτωσαν εαυτοίς οι ιερείς ανήρ από της πράσεως αυτών και αυτοί κρατήσουσι το βεδέκ του οίκου εις πάντα, ου εάν ευρεθή εκεί βεδέκ. 7 και εγενήθη εν τω εικοστω και τρίτω έτει τω βασιλεί Ιωάς ουκ εκραταίωσαν οι ιερείς το βεδέκ του οίκου. 8 και εκάλεσεν Ιωάς ο βασιλεύς Ιωδαέ τον ιερέα και τους ιερείς και ειπε προς αυτούς· τι ότι ουκ εκραταιούτε το βεδέκ του οίκου; και νυν μη λάβητε αργύριον από των πράσεων υμών, ότι εις το βεδέκ του οίκου δώσετε αυτό. 9 και συνεφώνησαν οι ιερείς του μη λαβείν αργύριον παρά του λαού και του μη ενισχύσαι το βεδέκ του οίκου. 10 και έλαβεν Ιωδαέ ο ιερέυς κιβωτόν μίαν και έτρησε

τρώγλην επί της σανίδος αυτής και έδωκεν αυτήν παρά αμμαζειβί εν τω οίκω ανδρός οίκου Κυρίου, και έδωκαν οι ιερείς οι φυλάσσοντες τον σταθμόν παν το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου. 11 και εγένετο ως είδον ότι πολύ το αργύριον εν τη κιβωτώ, και ανέβη ο γραμματεύς του βασιλέως και ο ιερεύς ο μέγας και έσφιγξαν και ηρίθμησαν το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου. 12 και έδωκαν το αργύριον το ετοιμασθέν επί χείρας ποιούντων τα έργα των επισκόπων οίκου Κυρίου, και εξέδωσαν τοις τέκτοσι των ξύλων και τοις οικοδόμοις τοις ποιούσιν εν οίκω Κυρίου 13 και τοις τειχισταίς και τοις λατόμοις των λίθων του κτήσασθαι ξύλα και λίθους λατομητούς του κατασχείν το βεδέκ οίκου Κυρίου εις πάντα, όσα εξωδιάσθη επί τον οίκον του κραταιώσαι· 14 πλήν ου ποιηθήσονται οίκω Κυρίου θύραι αργυραί, ήλοι, φιάλαι και σάλπιγγες, παν σκεύος χρυσούν και σκεύος αργυρούν, εκ του αργυρίου του εισενεχθέντος εν οίκω Κυρίου, 15 ότι τοις ποιούσι τα έργα δώσουσιν αυτό, και εκραταίωσαν εν αυτώ τον οίκον Κυρίου. 16 και ουκ εξελογίζοντο τους άνδρας, οίς εδίδουν το αργύριον επί χείρας αυτών δούναι τοις ποιούσι τα έργα, ότι εν πίστει αυτών ποιούσιν. 17 αργύριον περί αμαρτίας και αργύριον περί πλημμελείας, ό,τι εισηνέχθη εν οίκω Κυρίου, τοις ιερέσιν εγένετο.

18 Τότε ανέβη Αζαήλ βασιλεύς Συρίας και επολέμησεν επί Γεθ και προκατελάβετο αυτήν. και έταξεν Αζαήλ το πρόσωπον αυτού αναβήναι επί Ιερουσαλήμ. 19 και έλαβεν Ιωάς βασιλεύς Ιούδα πάντα τα άγια, όσα ηγίασεν Ιωσαφάτ και Ιωράμ και Όχοζίας οι πατέρες αυτού και βασιλείς Ιούδα, και τα άγια αυτού και παν το χρυσίον το ευρεθέν εν θησαυροίς οίκου Κυρίου και οίκου του βασιλέως και απέστειλε τω Αζαήλ βασιλεί Συρίας, και ανέβη από Ιερουσαλήμ. 20 και τα λοιπά των λόγων Ιωάς και πάντα, όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα πάντα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 21 και ανέστησαν οι δούλοι αυτού και έδησαν πάντα σύνδεσμον και επάταξαν τον Ιωάς εν οίκω Μαλλώ τω εν Γααλά 22 και Ιεζιχάρ υιος Ιεμουάθ και Ιεζεβούθ ο υιος αυτού Σωμήρ οι δούλοι αυτού επάταξαν αυτόν, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Αμεσσίας υιος αυτού αντ' αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

1 ΕΝ έτει εικοστω και τρίτω έτει τω Ιωάς υιο 'Οχοζίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιωάχαζ υιος Ιού εν Σαμαρεία επτακαίδεκα έτη. 2 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου και επορεύθη οπίσω αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, ουκ απέστη απ' αυτών. 3 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και έδωκεν αυτούς εν χειρί Αζαήλ βασιλέως Συρίας και εν χειρί υιού Άδερ υιού Αζαήλ πάσας τας ημέρας. 4 και εδεήθη Ιωάχαζ του προσώπου Κυρίου, και επήκουσεν αυτού Κύριος, ότι είδε την θλίψιν Ισραήλ, ότι έθλιψεν αυτούς βασιλεύς Συρίας. 5 και έδωκεν Κύριος σωτηρίαν τω Ισραήλ, και εξήλθεν υποκάτωθεν χειρός Συρίας. και εκάθισαν οι υιοί Ισραήλ εν τοις σκηνώμασιν αυτών καθώς εχθές και τρίτης· 6 πλην ουκ απέστησαν από αμαρτιών οίκου Ιεροβοάμ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εν αυταίς επορεύθησαν, και γε το άλσος εστάθη εν Σαμαρεία. 7 ότι ουχ υπελείφθη τω Ιωάχαζ λαός, αλλ' ή πενήκοντα ιππείς και δέκα άρματα και δέκα χιλιάδες πεζών, ότι απώλεσεν αυτούς βασιλεύς Συρίας, και έθεντο αυτούς ως χουν εις καταπάτησιν. 8 και τα λοιπά των λόγων Ιωάχαζ και πάντα όσα εποίησε και αι δυναστείαι αυτού, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ; 9 και εκοιμήθη Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία, και εβασίλευσεν Ιωάς υιος αυτού αντ' αυτού.

10 Εν έτει τριακοστω και εβδόμω έτει τω Ιωάς βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιωάς υιος Ιωάχαζ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία εκκαίδεκα έτη. 11 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από πάσης αμαρτίας Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εν αυταίς επορεύθη. 12 και τα λοιπά των λόγων Ιωάς και πάντα όσα εποίησε, και αι δυναστείαι αυτού, ας εποίησε μετά Αμεσσιου βασιλέως Ιούδα, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ; 13 και εκοιμήθη Ιωάς μετά των πατέρων αυτού, και Ιεροβοάμ εκάθισεν επί του θρόνου αυτού, και ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων Ισραήλ.

14 Και Ελισαιέ ηρρώστησε την αρρωστιαν αυτού, δι' ην απέθανε. και κατέβη προς αυτόν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ και έκλαυσεν επί πρόσωπον αυτού και είπε· πάτερ πάτερ, άρμα

Ισραήλ και υπεύς αυτού. 15 και είπεν αυτω Ελισαιέ· λάβε τόξον και βέλη. και έλαβε προς εαυτόν τόξον και βέλη. 16 και είπε τω βασιλεί· επιβίβασον την χειρά σου επί το τόξον· και επεβίβασεν Ιωάς την χειρα αυτού, και επέθηκεν Ελισαιέ τας χείρας αυτού επί τας χείρας του βασιλέως. 17 και είπεν· άνοιξον την θυρίδα κατ' ανατολάς· και ήνοιξε. και είπεν Ελισαιέ· τόξευσον· και ετόξευσε. και είπε· βέλος σωτηρίας τω Κυρίω και βέλος σωτηρίας εν Συρία, και πατάξεις την Συρίαν εν Αφέκ έως συντελείας. 18 και είπεν αυτω Ελισαιέ· λάβε τόξα· και έλαβε. και είπε τω βασιλεί Ισραήλ· πάταξον εις την γην· και επάταξεν ο βασιλεύς τρίς και έσση. 19 και ελυπήθη επι' αυτω ο άνθρωπος του Θεού και είπεν· ει επάταξας πεντάκις ή εξακις, τότε αν επάταξας την Συρίαν έως συντελείας· και νυν τρίς πατάξεις την Συρίαν. 20 και απέθανεν Ελισαιέ, και έθαψαν αυτόν. και μονόζωνοι Μωάβ ήλθον εν τη γη ελθόντος του ενιαυτού· 21 και εγένετο αυτών θαυπόντων τον άνδρα, και ιδού είδον τον μονόζωνον και έρριψαν τον άνδρα εν τω τάφω Ελισαιέ, και επορεύθη και ήψατο των οστέων Ελισαιέ και έζησε και ανέστη επί τους πόδας αυτού. 22 και Αζαήλ εξέθλιψε τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας Ιωάχαζ. 23 και ηλήθησε Κύριος αυτούς, και ωκτείρησεν αυτούς και επέβλεψεν επι' αυτούς δια την διαθήκην αυτού την μετά Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, και ουκ ηθέλησε Κύριος διαφθείραι αυτούς και ουκ απέρριψεν αυτούς από του προσώπου αυτού. 24 και απέθανεν Αζαήλ βασιλεύς Συρίας, και εβασίλευσεν Ιωάς υιος Ιωάχαζ και έλαβε τας πόλεις εκ χειρός υιού Αδερ υιού Αζαήλ, ας έλαβεν εκ χειρός Ιωάχαζ του πατρός αυτού εν τω πολέμω· τρίς επάταξεν αυτόν Ιωάς και επέστρεψε τας πόλεις Ισραήλ.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΕΝ έτει δευτέρω τώ Ιωάς υιω Ιωάχαζ βασιλεί Ισραήλ και εβασίλευσεν Αμεσσίας υιος Ιωάς βασιλεύς Ιούδα. 2 υιος είκοσι και πέντε ετών ην εν τω βασιλεύειν αυτόν και είκοσι και εννέα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ιωαδιμ εξ Ιερουσαλήμ. 3 και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου, πλην ουχ ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού· κατά πάντα όσα

εποίησεν Ιωάς ο πατήρ αυτού, εποίησε · 4 πλήν τα υψηλά ουκ εξήρεν, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίων εν τοις υψηλοις. 5 και εγένετο ότε κατίσχυεν η βασιλεία εν χειρί αυτού, και επάταξε τους δούλους αυτού τους πατάξαντας τον πατέρα αυτού · 6 και τους υιούς των παταξάντων ουκ εθανάτωσε, καθώς γέγραπται εν βιβλίω νόμων Μωυσή, ως εντειλατο Κύριος λέγων · ουκ αποθανούνται πατέρες υπέρ υιών, και υιοί ουκ αποθανούνται υπέρ πατέρων, ότι αλλ ' ή έκαστος εν ταις αμαρτίαις αυτού αποθανείται. 7 αυτός επάταξε την Εδώμ εν Γαιμελέ δέκα χιλιάδας και συνέλαβε την Πέτραν εν τω πολέμω και εκάλεσε το όνομα αυτής Καθοήλ έως της ημέρας ταύτης. 8 τότε απέστειλεν Αμεσσίας αγγέλους προς Ιωάς υιόν Ιωάχαζ υιού Ιού βασιλέως Ισραήλ λέγων · δεύρο οφθόμεν προσώποις. 9 και απέστειλεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ προς Αμεσσιαν βασιλέα Ιούδα λέγων · ο άκαν ο εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω λέγων · δος την θυγατέρα σου τω υιω μου εις γυναίκα · και διήλθον τα θηρία του αγρού τα εν τω Λιβάνω και συνεπάτησαν την άκανα. 10 τύπτων επάταξας την Ιδουμαϊαν, και επήρė σε καρδία σου · ενδοξάσθητι καθήμενος εν τω οίκω σου, και ινατί ερίζεις εν κακία σου; και πεσή συ και Ιούδας μετά σου. 11 και ουκ ήκουσεν Αμεσσίας. και ανέβη Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ, και ώφθησαν προσώποις αυτός και Αμεσσίας βασιλεύς Ιούδα εν Βαιθσαμός τη του Ιούδα · 12 και έπταισεν Ιούδας από προσώπου Ισραήλ, και έφυγεν ανήρ εις το σκήνωμα αυτού · 13 και τον Αμεσσιαν υιόν Ιωάς υιού Όχοζίου συνέλαβεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ εν Βαιθσαμός. και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ και καθειλεν εν τω τείχει Ιερουσαλήμ εν τη πύλη Εφραϊμ έως πύλης της γωνίας τετρακοσίους πήχεις · 14 και έλαβεν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν οίκω Κυρίου και εν θησαυροίς οίκου του βασιλέως και τους υιούς των συμμίξεων και απέστρεψεν εις Σαμάρειαν. 15 και τα λοιπά των λόγων Ιωάς, όσα εποίησεν εν δυναστεία αυτού, α επολέμησε μετά Αμεσσιου βασιλέως Ιούδα, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ; 16 και εκοιμήθη Ιωάς μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων Ισραήλ, και εβασίλευσεν Ιεροβοάμ υιος αυτού αντ ' αυτού. 17 και έζησεν Αμεσσίας υιος Ιωάς βασιλεύς Ιούδα μετά το αποθανειν Ιωάς υιόν Ιωάχαζ βασιλέα Ισραήλ πεντεκαίδεκα έτη. 18 και τα λοιπά των λόγων Αμεσσιου και πάντα, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 19 και συνεστράφησαν επ ' αυτόν σύστρεμμα εν Ιερουσαλήμ, και έφυγεν εις Λαχίς · και απέστειλαν

οπίσω αυτού εις Λαχίς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. 20 και ήραν αυτόν εφ' ἵππων, και ετάφη εν Ιερουσαλήμ μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ. 21 και έλαβε πας ο λαός Ιούδα τον Αζαρίαν -και αυτός υιος εκκαίδεκα ετών- και εβασίλευσαν αυτόν αντί του πατρός αυτού Αμεσσιού. 22 αυτός ωκοδόμησε την Αιλώθ και επέστρεψεν αυτήν τω Ιούδα μετά το κοιμηθήναι τον βασιλέα μετά των πατέρων αυτού.

23 Εν έτει πεντεκαιδεκάτω του Αμεσσιού υιω Ιωάς βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιεροβοάμ υιος Ιωάς επί Ισραήλ εν Σαμαρεία τεσσαράκοντα και εν έτος. 24 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου· ουκ απέστη από πασών αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ. 25 αυτός απέστησε το όριον Ισραήλ από εισόδου Αιμάθ έως της θαλάσσης της Άραβα κατά το ρήμα Κυρίου Θεού Ισραήλ, ό ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού Ιωνά υιού Αμαθί του προφήτου του εν Γεθχοφέρ. 26 ότι είδε Κύριος την ταπεινωσιν Ισραήλ πικράν σφόδρα και ολιγοστούς συνεχομένους και εσπανισμένους και εγκαταλελειμμένους, και ουκ ην ο βοηθών τω Ισραήλ. 27 και ουκ ελάλησε Κύριος εξαλείψαι το σπέρμα Ισραήλ υποκάτωθεν του ουρανού και έσωσεν αυτούς δια χειρός Ιεροβοάμ υιού Ιωάς. 28 και τα λοιπά των λόγων Ιεροβοάμ και πάντα, όσα εποίησε, και αι δυναστεiai αυτού, όσα επολέμησε και όσα επέστρεψε την Δαμασκόν και την Αιμάθ τω Ιούδα εν Ισραήλ, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ; 29 και εκοιμήθη Ιεροβοάμ μετά των πατέρων αυτού μετά βασιλέων Ισραήλ, και εβασίλευσε Ζαχαρίας υιος αυτού αντ' αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΕΝ έτει εικοστω και εβδόμω τω Ιεροβοάμ βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Αζαρίας υιος Αμεσσιού βασιλέως Ιούδα. 2 υιος εκκαίδεκα ετών ην εν τω βασιλεύειν αυτόν και πεντηκονταδό έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Ιεχελία εξ Ιερουσαλήμ. 3 και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν Αμεσσίας ο πατήρ αυτού· 4 πλήν των υψηλών ουκ εξήρην, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίω

εν τοις υψηλοῖς, 5 και ἤψατο Κύριος τον βασιλέα, και ην λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ και εβασίλευσεν εν οἰκῷ αφφουσώθ, και Ιωάθαμ υἱος του βασιλέως ἐπὶ τῷ οἰκῷ κρίνων τον λαόν της γῆς. 6 και τα λοιπά των λόγων Αζαρίου, και πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ουχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων των ἡμερῶν τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 7 και ἐκοιμήθη Αζαρίας μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, και ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ των πατέρων αὐτοῦ εν πόλει Δαβὶδ, και εβασίλευσεν Ιωάθαμ υἱος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

8 Εν ἔτει τριακοστῷ και ογδῶ τῷ Αζαρίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Ζαχαρίας υἱος Ιεροβοάμ ἐπὶ Ισραὴλ εν Σαμαρεία ἐξάμηνον. 9 και ἐποίησε το πονηρὸν εν οφθαλμοῖς Κυρίου, καθὰ ἐποίησαν οι πατέρες αὐτοῦ · ουκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν των ἀμαρτιῶν Ιεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὅς ἐξήμαρτε τον Ισραὴλ. 10 και συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλοῦμ υἱος Ιαβὶς και Κεβλαάμ και ἐπάταξαν αὐτὸν και ἐθανάτωσαν αὐτὸν, και Σελλοῦμ εβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 11 και τα λοιπά των λόγων Ζαχαρίου ἰδοῦ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων των ἡμερῶν τοις βασιλεύσιν Ισραὴλ. 12 ο λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε προς Ιοῦ λέγων · υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ · και ἐγένετο οὕτως.

13 Και Σελλοῦμ υἱος Ιαβὶς εβασίλευσε · και εν ἔτει τριακοστῷ και ἐνάτῳ Αζαρία βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Σελλοῦμ μῆνα ἡμερῶν εν Σαμαρεία. 14 και ἀνέβη Μαναήμ υἱος Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλά και ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν και ἐπάταξε τον Σελλοῦμ υἱὸν Ιαβὶς εν Σαμαρεία και ἐθανάτωσεν αὐτὸν. 15 και τα λοιπά των λόγων Σελλοῦμ και η συστροφή αὐτοῦ, ην συνεστράφη, ἰδοῦ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων των ἡμερῶν τοις βασιλεύσιν Ισραὴλ. 16 τότε ἐπάταξε Μαναήμ την Θεροσά και πάντα τα εν αὐτῇ και τα ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θεροσά, ὅτι ουκ ἠνοιξαν αὐτῷ · και ἐπάταξεν αὐτὴν και τας εν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν.

17 Εν ἔτει τριακοστῷ και ἐνάτῳ τῷ Αζαρία βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Μαναήμ υἱος Γαδδὶ ἐπὶ Ισραὴλ εν Σαμαρεία δέκα ἔτη. 18 και ἐποίησε το πονηρὸν εν οφθαλμοῖς Κυρίου · ουκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὅς ἐξήμαρτε τον Ισραὴλ. 19 εν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φοῦλ βασιλεὺς Ασσυρίων ἐπὶ την γῆν, και Μαναήμ ἔδωκε τῷ Φοῦλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι την χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 20 και ἐξήνεγκε Μαναήμ το ἀργύριον ἐπὶ τον Ισραὴλ, ἐπὶ παν δυνατόν ἰσχυρῶς, δούναί τῷ βασιλεί των Ασσυρίων, πενήκοντα οἰκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνὶ · και ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ασσυρίων και ουκ ἔστη ἐκεῖ εν τη γῇ. 21 και τα λοιπά των λόγων Μαναήμ και πάντα ὅσα ἐποίησεν, ουκ ἰδοῦ ταῦτα

γεγραμμένα επί βιβλίων λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ; 22 και εκοιμήθη Μαναήμ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσε Φακεσίας υιος αυτού αντ' αυτού.

23 Εν έτει πεντηκοστῶ του Αζαρίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Φακεσίας υιος Μαναήμ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία δύο έτη. 24 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ. 25 και συνεστράφη επ' αυτόν Φακεέ υιος Ρομελίου ο τριστάτης αυτού και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρεία εναντίον οίκου του βασιλέως μετά του Αργόβ και μετά του Αρία, και μετ' αυτού πενήκοντα άνδρες από των τετρακοσίων· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. 26 και τα λοιπά των λόγων Φακεσίου και πάντα, όσα εποίησεν, ιδού εισι γεγραμμένα επί βιβλίων λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ.

27 Εν έτει πεντηκοστῶ και δευτέρῶ του Αζαρίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Φακεέ υιος Ρομελίου επί Ισραήλ εν Σαμαρεία είκοσιν έτη. 28 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από πασών αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ. 29 εν ταις ημέραις Φακεέ βασιλέως Ισραήλ ήλθε Θαγλαθφελλασάρ βασιλεύς Ασσυρίων και έλαβε την Αίν και την Αβελβαιθαμααχά και την Ανιώχ και την Κενέζ και την Ασώρ και την Γαλαάδ και την Γαλιλαίαν, πάσαν γην Νεφθαλί, και απώκισεν αυτούς εις Ασσυρίους. 30 και συνέστρεψε σύστρεμμα Ωσηέ υιος Ήλά επί Φακεέ υιόν Ρομελίου και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσε και εβασίλευσεν αντ' αυτού εν έτει είκοστῶ Ιωάθαμ υιού Αζαρίου. 31 και τα λοιπά των λόγων Φακεέ και πάντα, όσα εποίησεν, ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίων λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ.

32 Εν έτει δευτέρῶ Φακεέ υιού Ρομελίου βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Ιωάθαμ υιος Αζαρίου βασιλέως Ιούδα. 33 υιος είκοσι και πέντε ετών ην εν τῶ βασιλεύειν αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ιερουσα θυγάτηρ Σαδώκ. 34 και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν Αζαρίας ο πατήρ αυτού· 35 πλην τα υψηλά ουκ εξήρην, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμία εν τοις υψηλοίς. αυτό ωκοδόμησε την πύλην οίκου Κυρίου την επάνω. 36 και τα λοιπά των λόγων Ιωάθαμ και πάντα, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίων λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 37 εν ταις ημέραις εκείναις ήρξατο Κύριος εξαποστέλλειν εν Ιούδα τον Ραασσών βασιλέα Συρίας, και τον Φακεέ υιόν Ρομελίου. 38 και εκοιμήθη Ιωάθαμ μετά των πατέρων

αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού, και εβασίλευσεν Άχαζ υιος αυτού αντ' αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΕΝ έτει επτακαιδεκάτω Φακεέ υιού Ρομελίου εβασίλευσεν Άχαζ υιος Ιωάθαμ βασιλέως Ιουδα. 2 υιος είκοσιν ετών ην Άχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. και ουκ εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου Θεού αυτού πιστώσ, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού 3 και επορεύθη, εν οδω βασιλέων Ισραήλ, και γε τον υιόν αυτού διήγεν εν πυρί κατά τα βδελύγματα των εθνών, ων εξήρε Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ, 4 και εθυσίαζε και εθυμία εν τοις υψηλοίς και επί των βουνών και υποκάτω παντός ξύλου αλώδους. 5 τότε ανέβη Ραασσών βασιλεύς Συρίας και Φακεέ υιος Ρομελίου βασιλεύς Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ εις πόλεμον και επολιόρκουν επί Άχαζ και ουκ ηδύναντο πολεμειν. 6 εν τω καιρω εκείνω επέστρεψε Ραασσών βασιλεύς Συρίας την Αιλάθ τη Συρία και εξέβαλε τους Ιουδαίους εξ Αιλάθ και Ιδουμαίοι ήλθον εις Αιλάθ και κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης. 7 και απέστειλεν Άχαζ αγγέλους προς Θαγλαθφελλασάρ βασιλέα Ασσυρίων λέγων· δούλός σου και υιος σου εγώ, ανάβηθι και σώσόν με εκ χειρός βασιλέως Συρίας και εκ χειρός βασιλέως Ισραήλ των επανισταμένων επ' εμέ. 8 και έλαβεν Άχαζ αργύριον και χρυσίον το ευρεθέν εν θησαυροίς οίκου Κυρίου και οίκου βασιλέως και απέστειλε τω βασιλεί δώρα. 9 και ήκουσεν αυτού βασιλεύς Ασσυρίων, και ανέβη βασιλεύς Ασσυρίων εις Δαμασκόν και συνέλαβεν αυτήν και απώκισεν αυτήν και τον Ραασσών βασιλέα εθανάτωσε. 10 και επορεύθη βασιλεύς Άχαζ εις Δαμασκόν εις απαντήν Θαγλαθφελλασάρ βασιλεί Ασσυρίων εις Δαμασκόν. και ειδη το θυσιαστήριον εν Δαμασκώ, και απέστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς Ουριαν τον ιερέα το ομοίωμα του θυσιαστηρίου και τον ρυθμόν αυτού και πάσαν ποιήσιν αυτού· 11 και ωκοδόμησεν Ουρίας ο ιερέυς το θυσιαστήριον κατά πάντα, όσα απέστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ εκ Δαμασκού. 12 και είδεν ο βασιλεύς το θυσιαστήριον και ανέβη επ' αυτό

13 και εθυμίασε την ολοκαύτωσιν αυτού και την θυσίαν αυτού και την σπονδήν αυτού και προσέχεε το αίμα των ειρηνικών των αυτού επί το θυσιαστήριον 14 το χαλκούν το απέναντι Κυρίου. και προσήγαγε από προσώπου του οίκου Κυρίου από του ανά μέσον του θυσιαστηρίου και από του ανά μέσον του οίκου Κυρίου και έδειξεν αυτό επί μηρόν του θυσιαστηρίου κατά βορράν. 15 και ενετείλατο ο βασιλεύς Άχαζ τω Ουρία τω ιερεί λέγων · επί το θυσιαστήριον το μέγα πρόσφερε την ολοκαύτωσιν την πρωϊνήν και την θυσίαν την εσπερινήν, και την ολοκαύτωσιν του βασιλέως και την θυσίαν αυτού και την ολοκαύτωσιν παντός του λαού και την θυσίαν αυτών και την σπονδήν αυτών και παν αίμα ολοκαυτώσεως και παν αίμα θυσίας επ ‘ αυτω εκχεείς · και το θυσιαστήριον το χαλκούν έσται μοι εις το πρωϊ. 16 και εποίησεν Ουρίας ο ιερεύς κατά πάντα, όσα ενετείλατο αυτω ο βασιλεύς Άχαζ. 17 και συνέκοψεν ο βασιλεύς Άχαζ τα συγκλείσματα των μεχωνώθ και μετηρεν απ ‘ αυτών τον λουτήρα και την θάλασσαν καθείλεν από των βοών των χαλκών των υποκάτω αυτής και έδωκεν αυτήν επί βάσιν λιθινήν. 18 και τον θεμέλιον της καθέδρας ωκοδόμησεν εν οίκω Κυρίου και την είσοδον του βασιλέως την έξω επέστρεψεν εν οίκω Κυρίου από προσώπου βασιλέως Ασσυρίων. 19 και τα λοιπά των λόγων Άχαζ, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 20 και εκοιμήθη Άχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαβίδ, και εβασίλευσεν Εζεκίας υιος αυτού αντ ‘ αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΕΝ έτει δωδεκάτω του Άχαζ βασιλέως Ιούδα εβασίλευσεν Ωσηέ υιος Ήλά εν Σαμαρεία επί Ισραήλ εννέα έτη. 2 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, πλην ουχ ως οι βασιλείς Ισραήλ, οι ήσαν έμπροσθεν αυτού. 3 επ ‘ αυτόν ανέβη Σαλαμανασάρ βασιλεύς Ασσυρίων, και εγενήθη αυτω Ωσηέ δούλος και επέστρεψεν αυτω μαναά. 4 και εύρε βασιλεύς Ασσυρίων εν τω Ωσηέ αδικίαν, ότι απέστειλεν αγγέλους προς Σηγώρ βασιλέα Αιγύπτου και ουκ ήνεγκε

μαναά τω βασιλεί Ασσυρίων εν τω ενιαυτω εκείνω, και επολιόρκησεν αυτόν ο βασιλεύς Ασσυρίων και έδησεν αυτόν εν οίκω φυλακής. 5 και ανέβη ο βασιλεύς Ασσυρίων εν πάση τη γη και ανέβη εις Σαμάρειαν, και επολιόρκησεν επι αυτήν τρία έτη. 6 εν έτει ενάτω Ωσηέ συνέλαβε βασιλεύς Ασσυρίων την Σαμάρειαν και απώκισεν Ισραήλ εις Ασσυρίους και κατώκισεν αυτούς εν Αλαέ και εν Αβώρ ποταμοίς Γωζάν, και όρη Μήδων. 7 και εγένετο ότι ήμαρτον οι υιοί Ισραήλ τω Κυρίω Θεω αυτών τω αναγαγόντι αυτούς εκ γης Αιγύπτου υποκάτωθεν χειρός Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου και εφοβήθησαν θεούς ετέρους 8 και επορεύθησαν τοις δικαιώμασι των εθνών, ων εξήρε Κύριος εκ προσώπου υιών Ισραήλ, και οι βασιλείς Ισραήλ, όσοι εποίησαν, 9 και όσοι ημφιέσαντο οι υιοί Ισραήλ λόγους ουχ ούτως κατά Κυρίου Θεού αυτών. και ωκοδόμησαν εαυτοίς υψηλά εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών από πύργου φυλασσόντων έως πόλεως οχυράς 10 και εστήλωσαν εαυτοίς στήλας και άλση επί παντί βουνω υψηλω και υποκάτω παντός ξύλου αλωόδους 11 και εθυμίασαν εκεί εν πάσιν υψηλοίς καθώς τα έθνη, α απώκισε Κύριος εκ προσώπου αυτών, και εποίησαν κοινωνούς και εχάραξαν του παροργίσει τον Κύριον 12 και ελάτρευσαν τοις ειδώλοις, οίς ειπε Κύριος αυτοίς· ου ποιήσετε το ρήμα τούτο τω Κυρίω. 13 και διεμαρτύρατο Κύριος εν τω Ισραήλ και εν τω Ιούδα και εν χειρί πάντων των προφητών αυτου, παντός ορώντος λέγων· αποστράφητε από των οδών υμών των πονηρών και φυλάξατε τας εντολάς μου και τα δικαιώματά μου και πάντα τον νόμον, ον ενειτείλαμην τοις πατέρασιν υμών, όσα απέστειλα αυτοίς εν χειρί των δούλων μου των προφητών. 14 και ουκ ήκουσαν και εσκήρυναν τον νότον αυτών υπέρ τον νότον των πατέρων αυτών 15 και τα μαρτύρια αυτου, όσα διεμαρτύρατο αυτοίς, ουκ εφύλαξαν και επορεύθησαν οπίσω των ματαιών και εματαιώθησαν, και οπίσω των εθνών των περικύκλω αυτών, ων ενειτείλατο Κύριος αυτοίς μη ποιήσαι κατά ταύτα. 16 εγκατέλιπον τας εντολάς Κυρίου Θεού αυτών και εποίησαν εαυτοίς χώνευμα δύο δαμάλεις και εποίησαν άλση και προσεκύνησαν πάση τη δυνάμει του ουρανού και ελάτρευσαν τω Βάαλ 17 και διήγον τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί και εμαντεύοντο μαντείας και οιωνίζοντο και επράθησαν του ποιήσαι το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου παροργίσει αυτόν. 18 και εθυμώθη Κύριος σφόδρα εν τω Ισραήλ, και απέστησεν αυτούς από του προσώπου αυτου, και ουχ υπελείφθη πλήν φυλή Ιούδα μονωτάτη. 19 και γε Ιούδας ουκ εφύλαξε τας εντολάς Κυρίου του Θεού αυτών και

επορεύθησαν εν τοις δικαιώμασιν Ισραήλ, οίς εποίησαν, 20 και απεώσαντο τον Κύριον, και εθυμώθη Κύριος παντί σπέρματι Ισραήλ και εσάλευσεν αυτούς και έδωκεν αυτούς εν χειρί διαρπαζόντων αυτούς, έως ου απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. 21 ότι πλήν Ισραήλ επάνωθεν οίκου Δαυίδ και εβασίλευσαν τον Ιεροβοάμ υιόν Ναβάτ, και εξέωσεν Ιεροβοάμ τον Ισραήλ εξόπισθεν Κυρίου και εξήμαρτεν αυτούς αμαρτιαν μεγάλην. 22 και επορεύθησαν οι υιοί Ισραήλ εν πάση αμαρτία Ιεροβοάμ, ή εποίησεν, ουκ απέστησαν απ' αυτής, 23 έως ου μετέστησε Κύριος τον Ισραήλ από προσώπου αυτού, καθώς ελάλησε Κύριος εν χειρί πάντων των δούλων αυτού των προφητών, και απωκίσθη Ισραήλ επάνωθεν της γης αυτού εις Ασσυρίους έως της ημέρας ταύτης.

24 Και ήγαγε βασιλεύς Ασσυρίων εκ Βαβυλώνος τον εκ Χουθά από Αιά και από Αιμάθ και Σεπφαρουαϊμ, και κατώκισθησαν εν πόλεσι Σαμαρείας αντί των υιών Ισραήλ και εκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και κατώκισαν εν ταις πόλεσιν αυτής. 25 και εγένετο εν αρχή της καθέδρας αυτών ουκ εφοβήθησαν τον Κύριον, και απέστειλε Κύριος εν αυτοίς τους λέοντας, και ήσαν αποκτέννοντες εν αυτοίς. 26 και είπαν τω βασιλεί Ασσυρίων λέγοντες· τα έθνη, α απώκισας και αντεκάθισας εν πόλεσι Σαμαρείας, ουκ έγνωσαν το κρίμα του Θεού της γης, και απέστειλεν εις αυτούς τους λέοντας, και ιδού εισι θανατούντες αυτούς, καθότι ουκ οίδασι το κρίμα του Θεού της γης, 27 και εντειλατο ο βασιλεύς Ασσυρίων λέγων· απαγάγετε εκείθεν και πορευέσθωσαν και κατοικήτωσαν εκεί και φωτιούσιν αυτούς το κρίμα του Θεού της γης. 28 και ήγαγον ένα των ιερέων, ων απώκισαν από Σαμαρείας, και εκάθισεν εν Βαιθήλ και ην φωτίζων αυτούς Πως φοβηθώσι τον Κύριον. 29 και ήσαν ποιούντες έθνη έθνη θεούς αυτών και έθηκαν εν οίκω των υψηλών, ων εποίησαν οι Σαμαρείται, έθνη έθνη εν ταις πόλεσιν αυτών, εν αις κατώκουν. 30 και οι άνδρες Βαβυλώνος εποίησαν την Σωκχώθ Βαινιθ, και οι άνδρες Χούθ εποίησαν την Νηριγέλ, και οι άνδρες Αιμάθ εποίησαν την Ασιμάθ, 31 και οι Ευαίοι εποίησαν την Εβλαζέρ και την Θαρθάκ, και οι Σεπφαρουαϊμ κατέκαιον τους υιούς αυτών εν πυρί τω Αδραμέλεχ και Ανημελέχ, θεοίς Σεπφαρουαϊμ. 32 και ήσαν φοβούμενοι τον Κύριον και κατώκισαν τα βδελύγματα αυτών εν τοις οίκοις των υψηλών, α εποίησαν εν Σαμαρεία, έθνος έθνος εν πόλει, εν ή κατώκουν εν αυτη· και ήσαν φοβούμενοι τον Κύριον και εποίησαν εαυτοίς ιερείς των υψηλών και εποίησαν εν οίκω των υψηλών. 33 και τον Κύριον εφοβούντο και τοις θεοίς αυτών ελάτρευον κατά το κρίμα των

εθνών, όθεν απώκισαν αυτούς εκείθεν. 34 έως της ημέρας ταύτης αυτοί εποίουν κατά το κρίμα αυτών· αυτοί φοβούνται και αυτοί ποιούσι κατά τα δικαιώματα αυτών και κατά την κρίσιν αυτών και κατά τον νόμον και κατά την εντολήν, ην ενετείλατο Κύριος τοις υιοίς Ιακώβ, ου έθηκε το όνομα αυτού Ισραήλ, 35 και διέθετο Κύριος μετ' αυτών διαθήκην και εντείλατο αυτοίς λέγων· ου φοβηθήσεθε θεούς ετέρους και ου προσκυνήσετε αυτοίς και ου λατρεύσετε αυτοίς και ου θυσιάσετε αυτοίς, 36 ότι αλλ' ή τω Κυρίω, ος ανήγαγεν υμάς εκ γης Αιγύπτου εν ισχύϊ μεγάλη και εν βραχίονι υψηλω, αυτόν φοβηθήσεθε και αυτω προσκυνήσετε, αυτω θύσετε· 37 και τα δικαιώματα και τα κρίματα και τον νόμον και τας εντολάς, ας έγγραφεν υμίν ποιείν, φυλάσσεσθε πάσας τας ημέρας και ου φοβηθήσεθε θεούς ετέρους· 38 και την διαθήκην, ην διέθετο μεθ' υμών, ουκ επιλήσεσθε και ου φοβηθήσεθε θεούς ετέρους, 39 αλλ' ή τον Κύριον Θεόν υμών φοβηθήσεθε, και αυτός εξελείται υμάς εκ πάντων των εχθρών υμών· 40 και ουκ ακούσεσθε επί τω κρίματι αυτών, ό αυτοί ποιούσι. 41 και ήσαν τα έθνη ταύτα φοβούμενοι τον Κύριον και τοις γλυπτοίς αυτών ήσαν δουλεύοντες, και γε οι υιοί και οι υιοί των υιών αυτών, καθά εποίησαν οι πατέρες αυτών, ποιούσιν έως της ημέρας ταύτης.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ εγένετο εν έτει τρίτω τω Ωσηέ υιω 'Ηλά βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Εζεκίας υιος Άχαζ βασιλέως Ιούδα. 2 υιος είκοσι και πέντε ετών εν τω βασιλεύειν αυτόν και είκοσι και εννέα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Άβου θυγάτηρ Ζαχαρίου. 3 και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησε Δαυίδ ο πατήρ αυτού. 4 αυτός εξήρε τα υψηλά και συνέτριψε τας στήλας και εξωλόθρευσεν τα άλση και τον όφιν τον χαλκούν, ον εποίησε Μωυσής, ότι έως των ημερών εκείνων ήσαν οι υιοί Ισραήλ θυμιώντες αυτω, και εκάλεσεν αυτόν Νεεθαν. 5 εν Κυρίω Θεω Ισραήλ ήλπισε, και μετ' αυτόν ουκ εγενήθη όμοιος αυτω εν βασιλεύσιν Ιούδα και εν τοις γενομένοις έμπροσθεν αυτού· 6 και

εκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆ· 7 καὶ ἠν Κύριος μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσιν, οἷς ἐποίει, συνῆκε. καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλείῳ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ. 8 αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως οχυράς.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλείῳ Εἰζεκία (αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ὠσηῆ υἱῷ Ἰσραὴλ βασιλείῳ Ἰσραὴλ) ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ’ αὐτήν· 10 καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Εἰζεκία (αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἕνατος τῷ Ὠσηῆ βασιλείῳ Ἰσραὴλ), καὶ συνελήφθη Σαμάρεια. 11 καὶ ἀπώκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαῆ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ Γωζάν καὶ ὄρη Μήδων, 12 ἀνθ’ ὧν οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δούλος Κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν.

13 Καὶ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Εἰζεκίου ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς οχυράς καὶ συνέλαβεν αὐτάς. 14 καὶ ἀπέστειλεν Εἰζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς λέγων· ἡμάρτηκα, ἀποστράφηθι ἀπ’ ἐμοῦ· ὁ εἰς ἐμὴν ἐπιθήσεται ἐπ’ ἐμὲ, βασιτάσω. καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Εἰζεκίαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσοῦ. 15 καὶ ἔδωκεν Εἰζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως. 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Εἰζεκίας τὰς θύρας ναοῦ καὶ τὰ ἐστηριγμένα, ἀεχρῶσεν Εἰζεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλείῳ Ἀσσυρίων. 17 καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν Ραφίς καὶ τὸν Ραψάκην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν βασιλέα Εἰζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω, ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. 18 καὶ ἐβόησαν πρὸς Εἰζεκίαν, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς Σαφάτ ὁ ἀναμιμνήσκων. 19 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ραψάκης· εἶπατε δὴ πρὸς Εἰζεκίαν· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· τί ἡ πεποιθήσις αὐτῆ, ἣν πέποιθας; 20 εἶπας· πλήν λόγοι χειλέων, βουλή καὶ δύναμις εἰς πόλεμον. νυν οὖν τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί; 21 νυν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ’

Αίγυπτον; ος αν στηριχθή ανήρ επ' αυτήν, και εισελεύσεται εις την χείρα αυτού και τρήσει αυτήν· ούτως Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου πάσι τοις πεποιθόσιν επ' αυτόν. 22 και ότι είπας προς με· επί Κύριον Θεόν πεποιθήαμεν· ουχί αυτός ούτος, ου απέστησεν Εζεκίας τα υψηλά αυτού και τα θυσιαστήρια αυτού και είπε τω Ιούδα και τη Ιερουσαλήμ· ενώπιον του θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε εν Ιερουσαλήμ; 23 και νυν μίχθητε δη τω κυρίω μου βασιλεί Ασσυρίων, και δώσω σοι δισχιλίους ίππους, ει δυνήση δούναι σεαυτω επιβάτας επ' αυτούς. 24 και Πως αποστρέψεις το πρόσωπον τοπάρχου ενός των δούλων του κυρίου μου των ελαχίστων; και ήλιπσας σεαυτω επ' Αίγυπτον εις άρματα και ιππείς. 25 και νυν μη άνευ Κυρίου ανέβημεν επί τον τόπον τούτον του διαφθείραι αυτόν; Κύριος είπε προς με· ανάβηθι επί την γην ταύτην και διάφθειρον αυτήν. 26 και είπεν Ελιακίμ υιος Χελκίου και Σωμνάς και Ιωάς προς Ραψάκην· λάλησον δη προς τους παιδάς σου Συριστί, ότι ακούομεν ημείς, και ου λαλήσεις μεθ' ημών Ιουδαϊστί, και ινατί λαλεις εν τοις ώσι του λαού του επί του τείχους; 27 και είπε προς αυτούς Ραψάκης· μη επί τον κύριόν σου και προς σε απέστειλέ με ο κύριός μου λαλήσαι τους λόγους τούτους; ουχί επί τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους του φαγείν την κόπρον αυτών και πείν το ούρον αυτών μεθ' υμών άμα; 28 και έστη Ραψάκης και εβόησε φωνή μεγάλη Ιουδαϊστί και ελάλησε και είπεν· ακούσατε τους λόγους του μεγάλου βασιλέως Ασσυρίων· 29 τάδε λέγει ο βασιλεύς· μη επαιρέτω υμάς Εζεκίας λόγοις, ότι ου μη δύνηται υμάς εξελέσθαι εκ χειρός μου. 30 και μη ελπίζέτω υμάς Εζεκίας προς Κύριον λέγων· εξαιρούμενος εξελείται Κύριος, ου μη παραδοθή η πόλις αύτη εν χειρί βασιλέως Ασσυρίων. 31 μη ακούετε Εζεκίου· ότι τάδε λέγει ο βασιλεύς Ασσυρίων· ποιήσατε μετ' εμού ευλογίαν και εξέλθατε προς με, και πίεται ανήρ την άμπελον αυτού και ανήρ την ουκήν αυτού φάγεται και πίεται ύδωρ του λάκκου αυτού, 32 έως έλθω και λάβω υμάς εις γην ως γη υμών, γη σίτου και οίνου και άρτου και αμπελώνων, γη ελαιας ελαιίου και μέλιτος, και ζήσετε και ου μη αποθάνητε. και μη ακούετε Εζεκίου, ότι απατά υμάς λέγων· Κύριος ρήσεται υμάς. 33 μη ρυόμενοι ερρύσαντο οι θεοί των εθνών έκαστος την εαυτού χώραν εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων; 34 που εστιν ο θεός Αιμάθ και Αρφάδ; που εστιν ο θεός Σεφραουραϊμ, Ανά και Αβά, ότι εξείλαντο Σαμάρειαν εκ χειρός μου; 35 τις εν πάσι τοις θεοίς των γαιών, οί εξείλαντο τας γάς αυτών εκ χειρός μου, ότι εξελείται Κύριος την Ιερουσαλήμ εκ χειρός μου; 36 και εκώφευσαν και ουκ απεκρίθησαν αυτω λόγον, ότι εντολή του βασιλέως λέγων· ουκ

αποκριθήσεσθε αυτώ. 37 και εισήλθεν Ελιακίμ υιος Χελκίου ο οικονόμος και Σωμνάς ο γραμματεὺς και Ιωάς υιος Σαφάτ ο αναμιμνήσκων προς Εζεκίαν, διερρηχότες τα ἰμάτια και ανήγγειλαν αυτώ τους λόγους Ραψάκου.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, και διέρρηξε τα ἰμάτια αυτού, και περιβάλετο σάκκον και εισήλθεν εις οίκον Κυρίου. 2 και απέστειλεν Ελιακίμ τον οικονόμον και Σωμνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων περιβεβλημένους σάκκους προς Ησαΐαν τον προφήτην, υιόν Αμώς, 3 και είπον προς αυτόν· τάδε λέγει Εζεκίας· ημέρα θλίψεως και ελεγμού και παροργισμού η ημέρα αύτη· ότι ήλθον υιοί έως ωδίνων, και ισχύς ουκ έστι τη τικτούση· 4 ει πως εισακούσεται Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους Ραψάκου, ον απέστειλεν αυτόν βασιλεύς Ασσυρίων ο κύριος αυτού ονειδίζειν Θεόν ζώντα και βασφημείν εν λόγοις, οίς ήκουσε Κύριος ο Θεός σου, και λήψη προσευχήν περί του λείμματος του ευρισκομένου. 5 και ήλθον οι παίδες του βασιλέως Εζεκίου προς Ησαΐαν, 6 και είπεν αυτοίς Ησαΐας· τάδε ερείτε προς τον κύριον υμών· τάδε λέγει Κύριος· μη φοβηθής από των λόγων, ων ήκουσας, ων εβλασφήμησαν τα παιδάρια βασιλέως Ασσυρίων· 7 ιδού εγώ δίδωμι εν αυτώ πνεύμα, και ακούσεται αγγελίαν και αποστραφήσεται εις την γην αυτού, και καταβαλώ αυτόν εν ρομφαία εν τη γη αυτού.

8 Και επέστρεψε Ραψάκης, και εύρε τον βασιλέα Ασσυρίων πολεμούντα επί Λοβνά, ότι ήκουσεν ότι απήρεν εκ Λαχίς. 9 και ήκουσε περί Θαρακά βασιλέως Αιθιοπών λέγων· ιδού εξήλθε πολεμείν μετά σου. και επέστρεψε και απέστειλεν αγγέλους προς Εζεκίαν λέγων· 10 μη επιτρέτω σε ο Θεός σου, εφ' ω συ πέποιθας επι' αυτώ λέγων· ου μη παραδοθή Ιερουσαλήμ εις χείρας βασιλέως Ασσυρίων. 11 ιδού συ ήκουσας πάντα όσα εποίησαν βασιλείς Ασσυρίων πάσαις ταις γαιαις του αναθεματίσαι αυτάς, και συ ρυσθήση; 12 μη εξαιρούμενοι εξείλαντο αυτούς οι θεοί των εθνών, ους διέφθειραν οι πατέρες μου, την τε

Γωζάν και την Χαρράν και την Ραφίς και υιούς Εδέμ τους εν Θαεσθέν; 13 που εστιν ο βασιλεύς Αιμάθ και ο βασιλεύς Αρφάδ; και που εστι βασιλεύς της πόλεως Σεπφαρουαϊν Ανά και Αβά; 14 και έλαβεν Εζεκίας τα βιβλία εκ χειρός των αγγέλων και ανέγνω αυτά· και ανέβη εις οίκον Κυρίου και ανέπτυξεν αυτά Εζεκίας εναντίον Κυρίου 15 και είπε· Κύριε ο Θεός Ισραήλ ο καθήμενος επί των Χερουβίμ, συ ει ο Θεός μόνος εν πάσαις ταις βασιλείαις της γης, συ εποίησας τον ουρανόν και την γην. 16 κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ και άκουσον τους λόγους Σενναχηρίμ, ους απέστειλεν ονειδίζειν Θεόν ζώντα. 17 ότι αληθεια, Κύριε, ηρήμωσαν βασιλεις Ασσυρίων τα έθνη 18 και έδωκαν τους θεούς αυτών εις το πυρ, ότι ου θεοί εισιν, αλλ ' ή έργα χειρών ανθρωπων, ξύλα και λίθοι, και απώλεσαν αυτούς. 19 και νυν, Κύριε ο Θεός ημών, σώσον ημάς εκ χειρός αυτού και γνώσσονται πάσαι αι βασιλειαί της γης, ότι συ Κύριος ο Θεός μόνος.

20 Και απέστειλεν Ησαΐας υιος Αμώς προς Εζεκιαν λέγων· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων Θεός Ισραήλ· α προσηύξω προς με περι Σενναχηρίμ βασιλέως Ασσυρίων, ήκουσα. 21 ούτος ο λόγος, ον ελάλησε Κύριος επ ' αυτόν· εξουδένωσέ σε και εμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, επί σοί κεφαλήν αυτής εκίνησε θυγάτηρ Ιερουσαλήμ. 22 τίνα ωνειδισας και τίνα εβλασφήμησας; και επί τίνα ύψωσας φωνήν; και ήρας εις ύψος τους οφθαλμούς σου εις τον άγιον του Ισραήλ. 23 εν χειρί αγγέλων σου ωνειδισας Κύριον και είπας· εν τω πλήθει των αρμάτων μου εγώ αναβήσομαι εις ύψος ορέων, μηρούς του Λιβάνου, και έκοψα το μέγεθος της κέδρου αυτού, τα εκλεκτά κυπαρίσσων αυτού, και ήλθον εις μέσον δρυμού και Καρμήλου. 24 εγώ έψυξα και έπον ύδατα αλλότρια και εξηρήμωσα τω ίχνει του ποδός μου πάντας ποταμούς περιοχής. 25 έπλασα αυτήν, συνήγαγον αυτήν, και εγενήθη εις επάρσεις αποικεσιών μαχίμων, πόλεις οχυράς. 26 και οι ενοικούντες εν αυταις ησθένησαν τη χειρί, έπηξαν και κατησχύνθησαν, εγένοντο χόρτος αγρού ή χλωρά βοτάνη, χλόη δωμάτων και πάτημα απέναντι εστηκότος. 27 και την καθέδραν σου και την έξοδόν σου έγνων και τον θυμόν σου επ ' εμέ, 28 δια το οργισθήναί σε επ ' εμέ και το στρήνός σου ανέβη εν τοις ωσί μου και θήσω τα άγκιστρά μου εν τοις μυκτήροσί σου και χαλινόν εν τοις χείλεσί σου και αποστρέψω σε εν τη οδω, ή ήλθες εν αυτη. 29 και τούτόν σοι το σημείον· φάγε τούτον τον ενιαυτόν αυτόματα και τω έτει τω δευτέρω τα ανατέλλοντα· και έτει τω τρίτω σπορά και

ἀμητος και φυτεία ἀμπελώνων, και φάγεσθε τον καρπόν αυτών. 30 και προσθήσει τον διασεσωσμένον οίκου Ιούδα το υπολειφθέν ρίζαν κάτω και ποιήσει καρπόν άνω. 31 ότι εξ Ιερουσαλήμ εξελεύσεται κατάλειμμα και ανασωζόμενος εξ όρους Σιών· ο ζήλος Κυρίου των δυνάμεων ποιήσει τούτο. 32 ουχ ούτως; τάδε λέγει Κύριος προς βασιλέα Ασσυρίων· ουκ εισελεύσεται εις την πόλιν ταύτην και ου τοξεύσει εκεί βέλος, και ου προφθάσει αυτήν θυρεός, και ου μη εκχή προς αυτήν πρόσχωμα· 33 τη οδω, ή ήλθεν, εν αυτη αποστραφήσεται και εις την πόλιν ταύτην ουκ εισελεύσεται, λέγει Κύριος, 34 και υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης δι' εμέ και δια Δαυίδ τον δούλόν μου.

35 Και εγένετο έως νυκτός και εξήλθεν άγγελος Κυρίου και επάταξεν εν τη παρεμβολή Ασσυρίων εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας· και ώρθρισαν το πρωϊ, και ιδού πάντες σώματα νεκρά. 36 και απήρε και επορεύθη και απέστρεψε Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων και ώκησεν εν Νινευή. 37 και εγένετο αυτού προσκυνούντος εν οίκω Νεσεράχ θεού αυτού και Αδραμέλεχ και Σαρασάρ, οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρα, και αυτοί εσώθησαν εις γην Αραράθ· και εβασίλευσεν Ασορδάν ο υιος αυτού αντ' αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΕΝ ταις ημέραις εκείναις ηρρώστησεν Εζεκίας εις θάνατον. και εισήλθε προς αυτόν Ησαΐας υιος Αμώς ο προφήτης και ειπε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· έντειλαι τω οίκω σου, ότι αποθνήσκεις συ και ου ζήση. 2 και απέστρεψεν Εζεκίας προς τον τοίχον και ηύξατο προς Κύριον λέγων· 3 Κύριε, μνήσθητι δη όσα περιεπάτησα ενώπιόν σου εν αληθεία και καρδια πλήρει και το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου εποίησα. και έκλαυσεν Εζεκίας κλαυθμω μεγάλω. 4 και ην Ησαΐας εν τη αυλή τη μέση, και ρήμα Κυρίου εγένετο προς αυτόν λέγων· 5 επιστρέψον και ερείς προς Εζεκιαν τον ηγούμενον του λαού μου· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Δαυίδ του πατρός σου· ήκουσα της προσευχής σου, ειδον τα δάκρυά σου· ιδού εγώ ιάσομαί σε, τη ημέρα τη τρίτη αναβήση εις οίκον Κυρίου· 6 και προσθήσω επί τας ημέρας σου

πεντεκαίδεκα έτη και εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων σώσω σε και την πόλιν ταύτην και υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης δι' εμέ και δια Δαβίδ τον δούλόν μου. 7 και ειπε· λαβέτωσαν παλάθην σύκων και επιθέτωσαν επί το έλκος, και υγιάσει. 8 και ειπεν Εζεκίας προς Ησαΐαν· τι το σημειόν ότι ιάσεται με Κύριος και αναβήσομαι εις οίκον Κυρίου τη ημέρα τη τρίτη; 9 και ειπεν Ησαΐας· τούτο το σημειόν παρά Κυρίου, ότι ποιήσει Κύριος τον λόγον, ον ελάλησε· πορεύσεται η σκιά δέκα βαθμούς, εάν επιστρέψη δέκα βαθμούς. 10 και ειπεν Εζεκίας· κούφον την σκιάν κλίνει δέκα βαθμούς· ουχί, αλλ' επιστραφήτω η σκιά εν τοις αναβαθμοίς δέκα βαθμούς εις τα οπίσω. 11 και εβόησεν Ησαΐας ο προφήτης προς Κύριον, και επέστρεψεν η σκιά εν τοις αναβαθμοίς εις τα οπίσω δέκα βαθμούς. 12 εν τω καιρω εκείνω απέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν υιος Βαλαδάν βασιλεύς Βαβυλώνος βιβλία και μαναά προς Εζεκιαν, ότι ήκουσεν ότι ηρώστησεν Εζεκίας. 13 και εχάρη επ' αυτοίς Εζεκίας και έδειξεν αυτοίς όλον τον οίκον του νεχωθά, το αργύριον και το χρυσίον, τα αρώματα και το έλαιον το αγαθόν, και τον οίκον των σκευών και όσα ηυρέθη εν τοις θησαυροίς αυτού· ουκ ην λόγος, ον ουκ έδειξεν αυτοίς Εζεκίας εν τω οίκω αυτού και εν πάση τη εξουσία αυτού. 14 και εισήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκιαν και ειπε προς αυτόν· τι ελάλησαν οι άνδρες ούτοι και πόθεν ήκασι προς σε; και ειπεν Εζεκίας· εκ γης πόρρωθεν ήκασι προς με, εκ Βαβυλώνος. 15 και ειπε· τι ειδον εν τω οίκω σου; και ειπε· πάντα, όσα εν τω οίκω μου ειδον, ουκ ην εν τω οίκω μου, ό ουκ έδειξα αυτοίς, αλλά και τα εν τοις θησαυροίς μου. 16 και ειπεν Ησαΐας προς Εζεκιαν· άκουσον λόγον Κυρίου· 17 ιδού ημέραι έρχονται και ληφθήσεται πάντα τα εν οίκω σου και όσα εθησαύρισαν οι πατέρες σου έως της ημέρας ταύτης εις Βαβυλώνα· και ουχ υπολειφθήσεται ρήμα, ό ειπε Κύριος· 18 και οι υιοί σου, οί εξελεύσονται εκ σου, ους γεννήσεις λήψεται, και έσονται ευνούχοι εν τω οίκω του βασιλέως Βαβυλώνος. 19 και ειπεν Εζεκίας προς Ησαΐαν· αγαθός ο λόγος Κυρίου, ον ελάλησεν· έστω ειρήνη εν ταις ημέραις μου. 20 και τα λοιπά των λόγων Εζεκίου και πάσα η δυναστεία αυτού, και όσα εποίησε, την κρήνην και τον υδραγωγόν και εισήγαγε το ύδωρ εις την πόλιν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιουδα; 21 και εκοιμήθη Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού και εβασίλευσε Μανασσής υιος αυτού αντ' αυτού.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΥΙΟΣ δώδεκα ετών Μανασσής εν τω βασιλεύειν αυτόν και πενήτηντα και πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Όφιβά. 2 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά τα βδελύγματα των εθνών, ων εξήρε Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ, 3 και επέστρεψε και ωκοδόμησε τα υψηλά, α κατέσπασεν Εζεκίας ο πατήρ αυτού, και ανέστησε θυσιαστήριον τη Βάαλ και εποίησε τα άλση, καθώς εποίησε Αχαάβ βασιλεύς Ισραήλ, και προσεκύνησε πάση τη δυνάμει του ουρανού και εδούλευσεν αυτοίς. 4 και ωκοδόμησε θυσιαστήριον εν οίκω Κυρίου, ως ειπεν · εν Ιερουσαλήμ θήσω το όνομά μου, 5 και ωκοδόμησε θυσιαστήριον πάση τη δυνάμει του ουρανού εν ταις δυσίν αυλαις οίκου Κυρίου 6 και διήγε τους υιούς αυτού εν πυρί και εκληδονίζετο και οιωνίζετο και εποίησε τεμένη και γνώστας επλήθυνε του ποιείν το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου παροργίσαι αυτόν. 7 και έθηκε το γλυπτόν του άλσους εν τω οίκω, ω ειπε Κύριος προς Δαυίδ και προς Σαλωμών τον υιόν αυτού · εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, ή εξελεξάμην εκ πασών φυλών του Ισραήλ, και θήσω το όνομά μου εις τον αιώνα 8 και ου προσθήσω του σαλεύσαι τον πόδα Ισραήλ από της γης, ης έδωκα τοις πατράσιν αυτών, οίτινες φυλάξουσι πάντα όσα ενετειλάμην κατά πάσαν την εντολήν, ην ενετείλατο αυτοίς ο δούλος μου Μωυσής. 9 και ουκ ήκουσαν, και επλάνησεν αυτούς Μανασσής του ποιήσαι το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου υπέρ τα έθνη, α ηφάνισε Κύριος εκ προσώπου υιών Ισραήλ. 10 και ελάλησε Κύριος εν χειρί δούλων αυτού των προφητών λέγων · 11 ανθ' ων όσα εποίησε Μανασσής ο βασιλεύς Ιούδα τα βδελύγματα ταύτα τα πονηρά από πάντων, ων εποίησεν ο Αμορραίος ο έμπροσθεν, και εξήμαρτε και γε τον Ιούδαν εν τοις ειδώλοις αυτών, 12 ουχ ούτως, τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ · ιδού εγώ φέρω κακά επί Ιερουσαλήμ και Ιούδαν, ωστε παντός ακούοντος ηχήσει αμφοτέρα τα ότα αυτού, 13 και εκτενώ επί Ιερουσαλήμ το μέτρον Σαμαρειας και το στάθμιον οίκου Αχαάβ · και απαλείψω την Ιερουσαλήμ, καθώς απαλείφεται ο αλάβαστρος απαλειφόμενος και καταστρέφεται επί πρόσωπον αυτού, 14 και απώσομαι το υπόλειμμα της κληρονομίας μου και παραδώσω αυτούς εις χείρας εχθρών αυτών, και έσονται εις

διαρπαγήν και εις προνομίην πάσι τοις εχθροίς αυτών, 15 ανθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν το πονηρόν εν οφθαλμοίς μου και ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αυτών ἐξ Αἰγύπτου και ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 16 και γε αἷμα ἀθῶν ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα, ἕως οὗ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ στόμα εις στόμα, πλήν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου. 17 και τα λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ και πάντα, ὅσα ἐποίησε, και ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, ἣν ἤμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοις βασιλεύσιν Ἰούδα; 18 και ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη εν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, εν κήπῳ Ὁζά, και ἐβασίλευσεν Ἀμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

19 Υἱὸς εἴκοσι και δύο ἐτῶν Ἀμών εν τῷ βασιλεύειν αὐτόν και δύο ἔτη ἐβασίλευσεν εν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλάμ θυγάτηρ Ἀρούς ἐξ Ἰετέβα. 20 και ἐποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 21 και ἐπορεύθη εν πάσῃ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, και ἐλάτρευσε τοὺς εἰδώλοις, οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, και προσεκύνησεν αὐτοῖς 22 και ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ και οὐκ ἐπορεύθη εν ὁδῷ Κυρίου. 23 και συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμών πρὸς αὐτόν και ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα εν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 24 και ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμών και ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 και τα λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμών, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοις βασιλεύσιν Ἰούδα; 26 και ἐθάψαν αὐτόν εν τῷ τάφῳ αὐτοῦ εν τῷ κήπῳ Ὁζά, και ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 Υἱὸς οκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας εν τῷ βασιλεύειν αὐτόν και τριάκοντα και εν ἔτος ἐβασίλευσεν εν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγάτηρ Ἐδεῖα ἐκ Βασουρώθ. 2 και ἐποίησε το εὐθές εν οφθαλμοίς Κυρίου και ἐπορεύθη εν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη

δεξιά και αριστερά. 3 και εγενήθη εν τω οκτωκαιδεκάτω έτει τω βασιλεί Ιωσία εν τω μηνί τω ογδώω απέστειλεν ο βασιλεύς τον Σαπφάν υιόν Εσελίου υιού Μεσολλάμ, τον γραμματέα οίκου Κυρίου λέγων· 4 ανάβηθι προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν και σφράγισον το αργύριον το εισενεχθέν εν οίκω Κυρίου, ό συνήγαγον οι φυλάσσοντες τον σταθμόν παρά του λαού, 5 και δότωσαν αυτό επί χείρα ποιούντων τα έργα των καθεσταμένων εν οίκω Κυρίου. και έδωκεν αυτό τοις ποιούσι τα έργα τοις εν οίκω Κυρίου του κατισχύσαι το βεδέκ του οίκου, 6 τοις τέκτοσι και τοις οικοδόμοις και τοις τειχισταίς και του κτήσασθαι ξύλα και λίθους λατομητούς, του κραταιώσαι το βεδέκ του οίκου. 7 πλήν ουκ εξελογίζοντο αυτούς το αργύριον το διδόμενον αυτοίς, ότι εν πίστει αυτοί ποιούσι. 8 και ειπε Χελκίας ο ιερεύς ο μέγας προς Σαπφάν τον γραμματέα· βιβλίον του νόμου εύρον εν οίκω Κυρίου· και έδωκε Χελκίας το βιβλίον προς Σαπφάν, και ανέγνω αυτό. 9 και εισήλθεν εν οίκω Κυρίου προς τον βασιλέα και απέστρεψε τω βασιλεί ρήμα και ειπεν· εχώνευσαν οι δούλοι σου το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου και έδωκαν αυτό επί χείρα ποιούντων τα έργα καθεσταμένων εν οίκω Κυρίου 10 και ειπε Σαπφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα λέγων· βιβλίον έδωκέ μοι Χελκίας ο ιερεύς και ανέγνω αυτό Σαπφάν ενώπιον του βασιλέως. 11 και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του βιβλίου του νόμου, και διέρρηξε τα ιμάτια εαυτού. 12 και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Χελκία τω ιερεί και τω Αχικάμ υιω Σαπφάν και τω Αχοβώρ υιω Μιχαίου και τω Σαπφάν τω γραμματεί και τω Ασαΐα δούλω του βασιλέως λέγων· 13 δεύτε εκζητήσατε τον Κύριον περί εμού και περί παντός του λαού και περί παντός του Ιούδα περί των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος τούτου, ότι μεγάλη η οργή Κυρίου η εκκεκαυμένη εν ημίν, υπέρ ου ουκ ήκουσαν οι πατέρες ημών των λόγων του βιβλίου τούτου του ποιείν κατά πάντα τα γεγραμμένα καθ' ημών. 14 και επορεύθη Χελκίας ο ιερεύς και Αχικάμ και Αχοβώρ και Σαπφάν και Ασαΐας προς Όλδαν την προφήτιν μητέρα Σελλήμ υιού Θεκουέ υιού Αραάς του ιματιοφύλακος, και αύτη κατώκει εν Ιερουσαλήμ εν τη Μασενά, και ελάλησαν προς αυτήν. 15 και ειπεν αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ειπατε τω ανδρί τω αποστειλαντι υμάς προς με· 16 τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επαγωγ κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους ενοικούντας αυτόν, πάντας τους λόγους του βιβλίου, ους ανέγνω βασιλεύς Ιούδα, 17 ανθ' ων εγκατέλιπόν με και εθυμίωv θεοίς ετέροις, όπως παροργίσωσι με εν τοις έργοις των χειρών αυτών, και εκκαυθήσεται θυμός μου εν τω τόπω τούτω και ου

οβροθήσεται. 18 και προς βασιλέα Ιούδα τον αποστειλάντα υμάς επιζητήσαι τον Κύριον τάδε ερείτε προς αυτόν · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ · οι λόγοι, ους ήκουσας, 19 ανθ' ὧν ὅτι ηπαλύνθη η καρδια σου και ενετράπησ από προσώπου, ως ήκουσας ὅσα ελάησα επί τον τόπον τούτον και επί τους ενοικούντας αυτόν του είναι εις αφανισμόν και εις κατάραν, και διέρρηξας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου, και γε εγώ ήκουσα, λέγει Κύριος. 20 ουχ ούτως · ιδού προστίθημι σε προς τους πατέρας σου, και συναχθήσ εις τον τάφον σου εν ειρήνη, και ουκ οφθήσεται εν τοις οφθαλμοίς σου εν πάσι τοις κακοίς, οίς εγώ ειμι επάγω επί τον τόπον τούτον. και επέστρεψαν τω βασιλεί το ρήμα.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε προς εαυτόν πάντας τους πρεσβυτέρους Ιούδα και Ιερουσαλήμ. 2 και ανέβη ο βασιλεύς εις οίκον Κυρίου και πας ανήρ Ιούδα και πάντες οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ μετ' αυτού και οι ιερείς και οι προφῆται και πας ο λαός από μικρού και ἕως μεγάλου, και ανέγνω εν ὧσιν αυτών πάντας τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης του ευρεθέντος εν οίκω Κυρίου. 3 και ἔστη ο βασιλεύς προς τον στύλον και διέθετο διαθήκην ενώπιον Κυρίου του πορεύεσθαι οπίσω Κυρίου και του φυλάσσειν τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα δικαιώματα αυτού εν πάση καρδια και εν πάση ψυχή του αναστήσαι τους λόγους της διαθήκης ταύτης, τα γεγραμμένα επί το βιβλίον τούτο · και ἔστη πας ο λαός εν τη διαθήκη. 4 και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Χελκία τω ιερεί τω μεγάλω και τοις ιερέσι της δευτερώσεως και τοις φυλάσσουσιν τον σταθμόν του εξαγαγείν εκ του ναού Κυρίου πάντα τα σκεύη τα πεποιημένα τω Βάαλ και τω ἄλσει και πάση τη δυνάμει του ουρανού και κατέκαυσεν αυτά ἔξω Ιερουσαλήμ εν σαδημῶθ Κέδρων και ἔβαλε τον χουν αυτών εις Βαιθήλ. 5 και κατέκαυσε τους χωμαρίμ, ους ἔδωκαν βασιλεῖς Ιούδα και εθυμίων εν τοις υψηλοίς και εν ταις πόλεσιν Ιούδα και τοις περικύκλω Ιερουσαλήμ, και τους θυμιώντας τω Βάαλ και τω ηλίω και τη σελήνη και τοις μαζουρώθ και πάση τη δυνάμει του ουρανού. 6

και εξήνεγκε το άλσος εξ οίκου Κυρίου έξωθεν Ιερουσαλήμ εις τον χειμάρρουν Κέδρων και κατέκαυσεν αυτόν εν τω χειμάρρω Κέδρων και ελέπτυνεν εις χουν και έρριψεν τον χουν αυτού εις τον τάφον των υιών του λαού. 7 και καθείλε τον οίκον των καδησίμ των εν τω οίκω Κυρίου, ου αι γυναίκες ύφαινον εκεί Χεττίμ τω άλσει. 8 και ανήγαγε πάντας τους ιερείς εκ πόλεων Ιούδα και εμίανε τα υψηλά, ου εθυμίασαν εκεί οι ιερείς από Γαβαά και έως Βηρσαβεέ. και καθείλε τον οίκον των πυλών τον παρά την θύραν της πύλης Ιησού άρχοντος της πόλεως, των εξ αριστερών ανδρός εν τη πύλη της πόλεως. 9 πλήν ουκ ανέβησαν οι ιερείς των υψηλών προς το θυσιαστήριον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, ότι ει μη έφαγον άζυμα εν μέσω των αδελφών αυτών. 10 και εμίανε τον Ταφέθ τον εν φάραγγι υιού Εννόμ του διαγαγειν άνδρα τον υιόν αυτού και άνδρα την θυγατέρα αυτού τω Μολόχ εν πυρί. 11 και κατέκαυσε τους ίππους, ους έδωκαν βασιλείς Ιούδα τω ηλίω εν τη εισόδω οίκου Κυρίου εις το γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως του ευνούχου εν φαρουρίμ, και το άρμα του ηλίου κατέκαυσε πυρί. 12 και τα θυσιαστήρια τα επί του δώματος του υπερώου Άχαζ, α εποίησαν βασιλείς Ιούδα, και τα θυσιαστήρια, α εποίησε Μανασσής εν ταις δυσίν αυλαις οίκου Κυρίου, καθείλεν ο βασιλεύς και κατέσπασεν εκείθεν και έρριψε τον χουν αυτών εις τον χειμάρρουν Κέδρων. 13 και τον οίκον τον επί πρόσωπον Ιερουσαλήμ τον εκ δεξιών του όρους του Μοσοάθ, ον ωκοδόμησε Σαλωμών βασιλεύς Ισραήλ τη Ασάρτη προσοχθίσματι Σιδωνίων και τω Χαμώς προσοχθίσματι Μωάβ και τω Μολχόλ βδελύγματι υιών Αμών, εμίανεν ο βασιλεύς. 14 και συνέτριψε τας στήλας και εξωλόθρευσε τα άλση και έπλησε τους τόπους αυτών οστέων ανθρωπων. 15 και γε το θυσιαστήριον το εν Βαιθήλ το υψηλόν, ό εποίησεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, και γε το θυσιαστήριον εκείνο το υψηλόν κατέσπασε και συνέτριψε τους λίθους αυτού και ελέπτυνεν εις χουν και κατέκαυσε το άλσος. 16 και εξένευσεν Ιωσίας και είδε τους τάφους τους εκεί εν τη πόλει και απέστειλε και έλαβε τα οστά εκ των τάφων και κατέκαυσεν επί το θυσιαστήριον και εμίανεν αυτό κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού εν τω εστάναι Ιεροβοάμ εν τη εορτη επί το θυσιαστήριον. και επιστρέψας ήρε τους οφθαλμούς αυτού επί τον τάφον του ανθρωπου του Θεού του λαλήσαντος τους λόγους τούτους 17 και ειπε · τι το σκόπελον εκείνο, ό εγώ ορώ; και ειπον αυτω οι άνδρες της πόλεως · ο άνθρωπος του Θεού ο εξεληλυθώς εξ Ιούδα και επικαλεσάμενος τους λόγους τούτους, ους επεκαλέσατο επί το θυσιαστήριον Βαιθήλ. 18 και

είπεν · άφετε αυτόν, ανήρ μη κινησάτωσαν τα οστά αυτού · και ερρύσθησαν τα οστά αυτού μετά των οστών του προφήτου του ήκοντος εκ Σαμαρείας. 19 και γε πάντας τους οίκους των υψηλών τους εν ταις πόλεσι Σαμαρείας, ους εποίησαν βασιλείς Ισραήλ παροργίζειν Κύριον, απέστησεν Ιωσίας και εποίησεν εν αυτοίς πάντα τα έργα, α εποίησεν εν Βαιθήλ. 20 και εθυσίασε πάντας τους ιερείς των υψηλών τους όντας εκεί επί των θυσιαστηρίων και κατέκαυσε τα οστά των ανθρώπων επί αυτά, και επεστράφη εις Ιερουσαλήμ.

21 Και ενετείλατο ο βασιλεύς παντί τω λαω λέγων · ποιήσατε πάσχα τω Κυρίω Θεω ημών, καθώς γέγραπται επί βιβλίου της διαθήκης ταύτης · 22 ότι ουκ εγενήθη το πάσχα τούτο αφ ημερών των κριτών, οί έκρινον τον Ισραήλ, και πάσας τας ημέρας βασιλέων Ισραήλ και βασιλέων Ιούδα, 23 ότι αλλ ή τω οκτωκαιδεκάτω έτει του βασιλέως Ιωσίου εγενήθη το πάσχα τω Κυρίω εν Ιερουσαλήμ. 24 και γε τους θελητάς και τους γνωριστάς και τα Θεραφίν και τα είδωλα και πάντα τα προσοχθίσματα τα γεγονότα εν τη γη Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ εξήρην Ιωσίας, ίνα στήση τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους επί του βιβλίου, ου εύρε Χελκίας ο ιερεύς εν οίκω Κυρίου. 25 όμοιος αυτω ουκ εγενήθη έμπροσθεν αυτού βασιλεύς, ος επέστρεψε προς Κύριον εν όλη καρδια αυτού και εν όλη ψυχη αυτού και εν όλη ιοχύϊ αυτού κατά πάντα τον νόμον Μωσή, και μετ αυτόν ουκ ανέστη όμοιος αυτω. 26 πλην ουκ απεστράφη Κύριος από θυμού της οργής αυτού της μεγάλης, ου εθυμώθη οργή αυτού εν τω Ιούδα επί τους παροργισμούς, ους παρώργισεν αυτόν Μανασσής. 27 και ειπε Κύριος · και γε τον Ιούδαν αποστήσω από του προσώπου μου, καθώς απέστησα τον Ισραήλ, και απώσομαι την πόλιν ταύτην, ην εξελεξάμην την Ιερουσαλήμ, και τον οίκον ου ειπον · έσται το όνομά μου εκεί. 28 και τα λοιπά των λόγων Ιωσίου και πάντα, όσα εποίησεν, ουχι ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 29 εν δε ταις ημέραις αυτού ανέβη φαραώ Νεχαώ βασιλεύς Αιγύπτου επί βασιλέα Ασσυρίων επί ποταμόν Ευφράτην · και επορεύθη Ιωσίας εις απαντήν αυτού, και εθανάτωσεν αυτόν Νεχαώ εν Μαγεδδώ εν τω ιδείν αυτόν. 30 και επεβίβασαν αυτόν οι παίδες αυτού νεκρόν εκ Μαγεδδώ και ήγαγον αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού. και έλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ υιόν Ιωσίου και έχρισαν αυτόν και εβασίλευσαν αυτόν αντι του πατρός αυτού.

31 Υιος είκοσι και τριών ετών ην Ιωάχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αμιτάλ θυγάτηρ Ιερεμίου εκ Λοβνά. 32 και

εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοῖς Κυρίου κατά πάντα, ὅσα εποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. 33 και μετέστησεν αὐτόν φαραῶ Νεχαῶ εν Δεβλαθά εν γη Αιμάθ του μη βασιλεύειν εν Ιερουσαλήμ και ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ την γην εκατόν τάλαντα αργυρίου και εκατόν τάλαντα χρυσοῦ. 34 και εβασίλευσε φαραῶ Νεχαῶ ἐπ' αὐτούς τον Ελιακίμ υἱόν Ιωσίου βασιλέως Ιούδα ἀντί Ιωσίου του πατρός αὐτοῦ και ἐπέστρεψε το ὄνομα αὐτοῦ Ιωακίμ· και τον Ιωάχαζ ἔλαβε και εισηνεγκεν εις Αἴγυπτον, και ἀπέθανεν ἐκεῖ. 35 και το αργύριον και το χρυσίον ἔδωκεν Ιωακίμ τῷ φαραῶ· πλήν ετιμογράφησε την γην του δούναι το αργύριον ἐπὶ στόματος φαραῶ, ἀνὴρ κατά την συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν το αργύριον και το χρυσίον μετὰ του λαοῦ της γης του δούναι τῷ φαραῶ Νεχαῶ. 36 υἱος εἴκοσι και πέντε ἐτῶν Ιωακίμ εν τῷ βασιλεύειν αὐτόν και ἔνδεκα ἔτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και ὄνομα τη μητρί αὐτοῦ Ιελδάφ θυγάτηρ Φαδαήλ εκ Ρουμά. 37 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοῖς Κυρίου κατά πάντα, ὅσα εποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΕΝ ταις ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος και ἐγενήθη αὐτῷ Ιωακίμ δούλος τρία ἔτη, και ἐπέστρεψε και ἠθέτησεν εν αὐτῷ. 2 και ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τους μονοζώνους των Χαλδαιῶν και τους μονοζώνους Συρίας και τους μονοζώνους Μωάβ και τους μονοζώνους υἱῶν Αμῶν και ἐξαπέστειλεν αὐτούς εν τη γη Ιούδα του κατισχύσαι κατά τον λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν εν χειρὶ των δούλων αὐτοῦ των προφητῶν. 3 πλήν ἐπὶ τον θυμόν Κυρίου ἦν εν τῷ Ιούδα ἀποστήσαι αὐτόν ἀπὸ του προσώπου αὐτοῦ εν ἀμαρτίαις Μανασσῆ κατά πάντα, ὅσα εποίησε. 4 και γε το αἷμα ἀθῶν ἐξέχεε και ἐπλησε την Ιερουσαλήμ αἵματος ἀθῶου· και οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἰλασθῆναι. 5 και τα λοιπὰ των λόγων Ιωακίμ και πάντα, ὅσα εποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων των ἡμερῶν τοις βασιλεύσιν Ιούδα; 6 και ἐκοιμήθη Ιωακίμ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, και εβασίλευσεν Ιωακίμ υἱος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 και οὐ προσέθετο ἐτι βασιλεὺς Αιγύπτου ἐξελθεῖν εκ της γης

αυτού, ότι έλαβε βασιλεύς Βαβυλώνας από του χειμάρρου Αιγύπτου έως του ποταμού Ευφράτου πάντα, όσα ην του βασιλέως Αιγύπτου.

8 Υιος οκτωκαίδεκα ετών Ιωαχίμ εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Νέσθα, θυγάτηρ Ελλαναθάν εξ Ιερουσαλήμ. 9 και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν ο πατήρ αυτού. 10 εν τω καιρω εκείνω ανέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνας εις Ιερουσαλήμ και ήλθεν η πόλις εν περιοχή. 11 και εισήλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνας εις πόλιν, και οι παίδες αυτού επολιόρκουν επι ' αυτήν. 12 και εξήλθεν Ιωαχίμ βασιλεύς Ιούδα επί βασιλέα Βαβυλώνας, αυτός και οι παίδες αυτού και η μήτηρ αυτού και οι άρχοντες αυτού και οι ευνούχοι αυτού, και έλαβεν αυτόν βασιλεύς Βαβυλώνας εν τω ογδώω έτει της βασιλείας αυτού. 13 και εξήνεγκεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς οίκου Κυρίου και τους θησαυρούς οίκου του βασιλέως και συνέκοψε πάντα τα σκευή τα χρυσά, α εποίησε Σαλωμών ο βασιλεύς Ισραήλ εν τω ναω Κυρίου κατά το ρήμα Κυρίου. 14 και απώκισε την Ιερουσαλήμ και πάντας τους άρχοντας και τους δυνατούς ισχυϊ αιχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αιχμαλωτίας και παν τέκτονα και τον συγκλείοντα, και ουχ υπελείφθη πλην οι πτωχοί της γης. 15 και απώκισε τον Ιωαχίμ εις Βαβυλώνα και την μητέρα του βασιλέως και τους ευνούχους αυτού · και τους ισχυρούς της γης απήγαγεν εις αποικεσίαν εξ Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα 16 και πάντας τους άνδρας της δυνάμεως επτακισχιλίους και τον τέκτονα και τον συγκλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοί ποιούντες πόλεμον, και ήγαγεν αυτούς βασιλεύς Βαβυλώνας μετοικεσίαν εις Βαβυλώνα. 17 και εβασίλευσε βασιλεύς Βαβυλώνας τον Ματθανίαν υιόν αυτού αντ ' αυτό και επέθηκε το όνομα αυτού Σεδεκία.

18 Υιος είκοσι και ενός ενιαυτών Σεδεκίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αμιτάλ θυγάτηρ Ιερεμίου. 19 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν Ιωακίμ · 20 ότι επί τον θυμόν Κυρίου ην επί Ιερουσαλήμ και εν τω Ιούδα, έως απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. και ηθέτησε Σεδεκίας εν τω βασιλει Βαβυλώνας.

Δ' ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ εγενήθη εν τω έτει τω ενάτω της βασιλείας αυτού εν τω μηνί τω δεκάτω ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτού επί Ιερουσαλήμ και παρενέβαλεν επί αυτήν και ωκοδόμησεν επί αυτήν περίτειχος κύκλω. 2 και ήλθεν η πόλις εν περιοχή έως του ενδεκάτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου ενάτη του μηνός 3 και ενίσχυσεν ο λιμός εν τη πόλει, και ουκ ήσαν άρτοι τω λαω της γης. 4 και ερράγη η πόλις, και πάντες οι άνδρες του πολέμου εξήλθον νυκτός οδόν πύλης της ανά μέσον των τειχών, αυτή η εστι του κήπου του βασιλέως, και οι Χαλδαιοι επί την πόλιν κύκλω. και επορεύθη οδόν την Άραβα, 5 και εδίωξεν η δύναμις των Χαλδαιών οπίσω του βασιλέως και κατέλαβον αυτόν εν Αραβώθ Ιεριχώ, και πάσα η δύναμις αυτού διεσπάρη επάνωθεν αυτού. 6 και συνέλαβον τον βασιλέα και ήγαγον αυτόν προς βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά, και ελάλησε μετ' αυτού κρίσιν· 7 και τους υιούς Σεδεκίου έσφαξε κατ' οφθαλμούς αυτού, και τους οφθαλμούς Σεδεκίου εξετύφλωσε και έδησεν αυτόν εν πέδαις και ήγαγεν εις Βαβυλώνα.

8 Και εν τω μηνί τω πέμπτω εβδόμη του μηνός (αυτός ενιαυτός εννεακαιδέκατος τω Ναβουχοδονόσορ βασιλεί Βαβυλώνος) ήλθε Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος εσώς ενώπιον βασιλέως Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ. 9 και ενέπρησε τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντας τους οίκους Ιερουσαλήμ, και παν οίκον ενέπρησεν ο αρχιμάγειρος. 10 και το τείχος Ιερουσαλήμ κυκλόθεν κατέσπασεν η δύναμις των Χαλδαιών. 11 και το περισσόν του λαού το καταλειφθέν εν τη πόλει και τους εμπεπωκότας, οί ενέπεσον προς τον βασιλέα Βαβυλώνος, και το λοιπόν του στηρίγματος μετρηρε Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος. 12 και από των πτωχών της γης υπέλειπεν ο αρχιμάγειρος εις αμπελουργούς και εις γαβίν. 13 και τους στόλους τους χαλκούς τους εν οίκω Κυρίου και τας μεχωνώθ και την θάλασσαν την χαλκήν την εν οίκω Κυρίου συνέτριψαν οι Χαλδαιοι. και ήραν τον χαλκόν αυτών εις Βαβυλώνα. 14 και τους λέβητας και τα ιαμίν και τας φιάλας και τας θυϊσκάς και πάντα τα σκεύη τα χαλκά, εν οίς λειτουργούσιν εν αυτοίς, έλαβε· 15 και τα πυρεία και τας φιάλας τας χρυσάς και τας αργυράς έλαβεν ο αρχιμάγειρος, 16 στόλους δύο και την θάλασσαν μίαν και

τας μεχωνώθ, ας εποίησε Σαλωμών τω οίκω Κυρίου· ουκ ην σταθμός του χαλκού πάντων των σκευών. 17 οκτωκαίδεκα πήχεων ύψος του στύλου του ενός, και το χωθάρ επ' αυτού το χαλκούν, και το ύψος του χωθάρ τριών πήχεων, σαβαχά και ροαί επί τω χωθάρ κύκλω, τα πάντα χαλκά· και κατά τα αυτά τω στύλω τω δευτέρω επί τώ σαβαχά. 18 και έλαβεν ο αρχιμάγειρος τον Σαραϊαν ιερέα τον πρώτον και τον Σοφονίαν υιόν της δευτερώσεως και τους τρεις τους φυλάσσοντας τον σταθμόν 19 και εκ της πόλεως έλαβον ευνούχον ένα, ος ην επιστάτης των ανδρών των πολεμιστών, και πέντε άνδρας των ορώντων το πρόσωπον του βασιλέως τους ευρεθέντας εν τη πόλει και τον γραμματέα του άρχοντος της δυνάμεως τον εκτάσσοντα τον λαόν της γης και εξήκοντα άνδρας του λαού της γης τους ευρεθέντας εν τη πόλει. 20 και έλαβεν αυτούς Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος, και ήγαγεν αυτούς προς τον βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά. 21 και έπαισεν αυτούς ο βασιλεύς Βαβυλώνος και εθανάτωσεν αυτούς εις Δεβλαθά εν γη Αιμάθ. και απωκίσθη Ιούδας επάνωθεν της γης αυτού. 22 Και ο λαός ο καταλειφθείς εν τη γη Ιούδα, ους κατέλιπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος, και κατέστησεν επ' αυτών τον Γοδολιαν υιόν Αχικάμ υιού Σαφάν. 23 και ήκουσαν πάντες οι άρχοντες της δυνάμεως, αυτοί και οι άνδρες αυτών, ότι κατέστησε βασιλεύς Βαβυλώνος τον Γοδολιαν, και ήλθον προς Γοδολιαν εις Μασσηφάθ, και Ισμαήλ υιος Ναθανίου και Ιωανάν υιος Καρήθ και Σαραϊας υιος Θαναμάθ ο Νετωφαθίτης και Ιεζονίας υιος του Μαχαθί, αυτοί και οι άνδρες αυτών. 24 και ώμοσε Γοδολιας αυτοίς και τοις ανδράσιν αυτών και ειπεν αυτοίς· μη φοβείσθε πάροδον των Χαλδαιών· καθίσατε εν τη γη και δουλεύσατε τω βασιλεί Βαβυλώνος, και καλώς έσται υμίν. 25 και εγενήθη εν τω εβδόμω μηνί ήλθεν Ισμαήλ υιος Ναθανίου υιού Ελισαμά εκ του σπέρματος των βασιλέων και δέκα άνδρες μετ' αυτού· και επάταξε τον Γοδολιαν, και απέθανε, και τους Ιουδαιους και τους Χαλδαιους, οί ήσαν μετ' αυτού εν Μασσηφάθ. 26 και ανέστη πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου και οι άρχοντες των δυνάμεων και εισήλθον εις Αίγυπτον, ότι εφοβήθησαν από προσώπου των Χαλδαιών.

27 Και εγενήθη εν τω τριακοστω και εβδόμω έτει της αποικίας του Ιωαχίμ βασιλέως Ιούδα, εν τω δωδεκάτω μηνί εβδόμη και εικάδι του μηνός ύψωσεν Ευιαλμαρωδάχ βασιλεύς Βαβυλώνος εν τω ενιαυτω της βασιλείας αυτού την κεφαλήν Ιωαχίμ του βασιλέως Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εξ οικου φυλακής αυτού. 28 και ελάλησε μετ' αυτού αγαθά και έδωκε τον

θρόνον αυτού επάνωθεν των θρόνων των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι, 29 και ηλλοίωσε τα ιμάτια της φυλακής αυτού και ήσθιεν άρτον διαπαντός ενώπιον αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού · 30 και η εστιατορία αυτού εστιατορία διαπαντός εδόθη αυτω εξ οικου του βασιλέως λόγον ημέρας εν τη ημέρα αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΑΔΑΜ, Σηθ, Ενώς, 2 Καϊνάν, Μαλελεήλ, Ιάρεδ, 3 Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, 4 Νώε. υιοί Νώε · Σημ, Χαμ, Ιάφεθ. 5 υιοί Ιάφεθ · Γαμέρ, Μαγώγ, Μαδαϊμ, Ιωϋάν, Ελισά, Θοβέλ, Μοσόχ και Θίρας. 6 και οι υιοί Γαμέρ · Ασχανάζ και Ριφάθ και Θοργαμά. 7 και οι υιοί Ιωϋάν · Ελισά και Θαρσίς, Κίτιοι και Ρόδιοι. 8 και οι υιοί Χαμ · Χους και Μεσραϊμ, Φουδ, και Χαναάν. 9 και υιοί Χους · Σαβά και Ευιλά και Σαβαθά και Ρεγμά, και Σεβεθαχά. και υιοί Ρεγμά · Σαβά και Δαδάν. 10 και Χους εγέννησε τον Νεβρώδ · ούτος ήρξατο είναι γίγας κωνηγός επί της γης.

[11 Και Μεσραϊμ εγέννησε τους Λωδιείμ και τους Αναμιείμ και τους Λαβείν και τους Νεφθαλίμ 12 και τους Πατροσωνιείμ και τους Χασλωνιείμ, όθεν εξήλθεν εκείθεν Φυλιστιείμ, και τους Χαφοριείμ 13 και Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον και τον Χετταίον 14 και τον Ιεβουσαίον και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαίον 15 και τον Ευαίον και τον Αρουκαίον και τον Ασενναίον 16 και τον Αράδιον και τον Σαμαραιόν και τον Αμαθί.]

17 υιοί Σημ · Αιλάμ και Ασοούδ και Αρφαξάδ.

[18 Και Αρφαξάδ εγέννησε τον Καϊνάν, και Καϊνάν εγέννησε τον Σαλά, και Σαλά εγέννησε τον Εβέρ, 19 και τω Εβέρ εγεννήθησαν δύο υιοί · όνομα τω ενί Φαλέκ, ότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γη, και όνομα τω αδελφω αυτού Ιεκτάν. 20 και Ιεκτάν εγέννησε τον

Ελμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Αραμώθ 21 και τον Κεδουράν και τον Αιγίην και τον Δεκλάμ 22 και τον Γεμιάν και τον Αβιμέκλ και τον Σαβάν 23 και τον Ουφείρ και τον Ενί και τον Ώράμ· πάντες ούτοι υιοί Ιεκτάν. 24 υιοί Σημ· Αιλάμ και Ασούρ και Αρφαζάδ.]

24 Σαλά, 25 Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ, 26 Σερούχ, Νεχώρ, Θάρα, 27 Αβραάμ. 28 υιοί δε Αβραάμ· Ισαάκ και Ισμαήλ. 29 αὐται δε αι γενέσεις πρωτοτόκου Ισμαήλ· Ναβαιώθ και Κηδάρ, Ναβδεήλ, Μαβσάμ, 30 Μασμά, Ιδουμά, Μασσή, Χονδάν, Θαιμάν, 31 Ιεττούρ, Ναφές και Κεδμά. ούτοι εισιν υιοί Ισμαήλ. 32 και υιοί Χεττούρας παλλακῆς Αβραάμ· και έτεκεν αυτω τον Ζερμράμ, Ιεζάν, Μαδιάμ, Μαδάμ, Σοβάκ, Σωέ. και υιοί Ιεζάν· Δαιδάν και Σαβά. 33 και υιοί Μαδιάμ· Γαιφάρ και Ώφέρ και Ενώχ και Αβιδά και Ελλαδά. πάντες ούτοι υιοί Χεττούρας. 34 και εγέννησεν Αβραάμ τον Ισαάκ. και υιοί

Ισαάκ· Ιακώβ και Ησαύ. 35 υιοί Ησαύ· Ελιφάζ και Ραγουήλ και Ιεούλ και Ιεγλόμ και Κορέ. 36 υιοί Ελιφάζ· Θαιμάν και Ώμάρ, Σωφάρ και Γοωθάμ και Κενέζ και της Θαιμνά Αμαλήκ. 37 και υιοί Ραγουήλ· Ναχές, Ζαρέ, Σομέ και Μοζέ. 38 υιοί Σηϊρ· Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά, Δησών, Ωσάρ και Λισάν. 39 και υιοί Λωτάν· Χορρί και Αιμάν, αδελφή δε Λωτάν Θαιμνά. 40 υιοί Σωβάλ· Γωλάμ, Μαναχάθ, Γαιβήλ, Σώβ και Ώνάν. υιοί δε Σεβεγών· Αϊά και Ανά. 41 υιοί Ανά· Δαισών. υιοί δε Δαισών· Εμερών και Εσεβάν και Ιεθράν και Χαρράν. 42 και υιοί Ωσάρ· Βαλαάμ και Ζουκάμ και Ιωκάν. υιοί Δαισάν· Ως και Αράν. 43 και ούτοι οι βασιλείς αυτών· Βαλάκ υιος Βεώρ, και όνομα τη πόλει αυτου Δενναβά. 44 και απέθανε Βαλάκ, και εβασίλευσεν αντ΄ αυτου Ιωβάβ υιος Ζαρά εκ Βοσοόρρας. 45 και απέθανεν Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ΄ αυτου Ασόμ εκ γης Θαιμανών. 46 και απέθανεν Ασόμ, και εβασίλευσεν αντ΄ αυτου Αδάδ υιος Βαράδ ο πατάξας Μαδιάμ εν τω πεδίω Μωάβ, και όνομα τη πόλει αυτου Γεθθαίμ. 47 και απέθανεν Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ΄ αυτου Σεβλά εκ Μασεκκάς. 48 και απέθανε Σεβλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτου Σαούλ εκ Ροωβώθ της παρά ποταμών. 49 και απέθανε Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ΄ αυτου Βαλαεννώρ υιος Αχοβώρ. 50 και απέθανε Βαλαεννώρ, και εβασίλευσεν αντ΄ αυτου Αδάδ υιος Βαράδ, και όνομα τη πόλει αυτου Φογώρ. 51 ηγεμόνες Εδώμ· ηγεμών Θαιμνά, ηγεμών Γωλαδά, ηγεμών Ιεθέρ, 52 ηγεμών Ελιβαμάς, ηγεμών Ήλάς, ηγεμών Φινών, 53 ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μαβσάρ, ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ζαφωϊν. ούτοι ηγεμόνες Εδώμ.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΤΑΥΤΑ τα ονόματα των υιών Ισραήλ · Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδα, Ισάχαρ, Ζαβουλών, 2 Δάν, Ιωσήφ, Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, Ασήρ. 3 υιοί Ιούδα · Ήρ, Αυνάν, Σηλώμ, τρεις εγεννήθησαν αυτώ εκ της θυγατρὸς Σάρας της Χανανίτιδος. και ην Ήρ ο πρωτότοκος Ιούδα πονηρός εναντίον Κυρίου, και απέκτεινεν αυτόν. 4 και Θάμαρ η νύμφη αυτού έτεκεν αυτώ τον Φαρές και τον Ζαρά. πάντες υιοί Ιούδα πέντε. 5 υιοί Φαρές · Εσρώμ και Ιεμουήλ. 6 και υιοί Ζαρά · Ζαμβρί και Αιθάν και Αιμάν και Καλχάλ και Δαράδ, πάντες πέντε. 7 και υιοί Χαρμί · Άχαρ ο εμποδοστάτης Ισραήλ, ος ηθέτησεν εις το ανάθεμα. 8 και υιοί Αιθάν, Αζαρίας. 9 και υιοί Εσρώμ, οί ετέχθησαν αυτώ · ο Ιεραμεήλ και ο Αράμ και ο Χαλέβ. 10 και Αράμ εγέννησε τον Αμιναδάβ και Αμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών άρχοντα οίκου Ιούδα, 11 και Ναασσών εγέννησε τον Σαλμών, και Σαλμών εγέννησε τον Βοόζ, 12 και Βοόζ εγέννησε τον Ώβήδ,

και Ώβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί, 13 και Ιεσσαί εγέννησε τον πρωτότοκον αυτού τον Ελιάβ · Αμιναδάβ ο δεύτερος, Σαμαά ο τρίτος, 14 Ναθαναήλ ο τέταρτος, Ζαδδαΐ ο πέμπτος, 15 Ασόμ ο έκτος, Δαυίδ ο έβδομος, 16 και η αδελφή αυτών Σαρουία και Αβιγαία · και υιοί Σαρουία · Αβισά και Ιωάβ και Ασαήλ, τρεις. 17 και Αβιγαία εγέννησε τον Αμεσσά · και πατήρ Αμεσσά Ιοθόρ ο Ισμαηλίτης. 18 και Χαλέβ υιος Εσρώμ έλαβε την Γαζουβά γυναίκα και την Ιεριώθ. και ούτοι υιοί αυτής · Ιασάρ και Σουβάβ και Ώρνά. 19 και απέθανε Γαζουβά, και έλαβεν εαυτώ Χαλέβ την Εφράθ, και έτεκεν αυτώ τον Ωρ · 20 και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και Ουρί εγέννησε τον Βεσελεήλ. 21 και μετά ταύτα εισήλθεν Εσρών προς την θυγατέρα Μαχίρ πατρός Γαλαάδ, και ούτος έλαβεν αυτήν, και αυτός εξηκονταπέντε ετών ην. και έτεκεν αυτώ τον Σερούχ. 22 και Σερούχ εγέννησε τον Ιαϊρ. και ήσαν αυτώ είκοσι και τρεις πόλεις εν τη Γαλαάδ. 23 και έλαβε Γεδσούρ και Αράμ τας κώμας Ιαϊρ εξ αυτών, την Κανάθ και τας κώμας αυτής, εξήκοντα πόλεις · πάσαι αύται υιών Μαχίρ πατρός Γαλαάδ. 24 και μετά το αποθανείν Εσρών ήλθε Χαλέβ εις Εφραθά. και η γυνή Εσρών Αβιά, και έτεκεν αυτώ τον Ασχώδ πατέρα Θεκωέ. 25 και ήσαν οι υιοί Ιεραμεήλ πρωτοτόκου Εσρών, ο πρωτότοκος Ράμ, και Βαανά και

Αράν και Ασόμ αδελφός αυτού. 26 και ην γυνή ετέρα τω Ιεραμεήλ, και όνομα αυτη Ατάρα· αυτη εστι μήτηρ Όζόμ. 27 και ήσαν υιοί Ράμ πρωτοτόκου Ιεραμεήλ· Μαάς και Ιαμίν και Ακόρ. 28 και ήσαν υιοί Όζόμ· Σαμαϊ και Ιαδαέ. και υιοί Σαμαϊ· Ναδάβ και Αβισούρ. 29 και όνομα της γυναικός Αβισούρ Αβιχαια, και έτεκεν αυτω τον Αχαβάρ και τον Μωήλ. 30 και υιοί Ναδάβ· Σαλάδ και Απφαιν. και απέθανε Σαλάδ ουκ έχων τέκνα. 31 και υιοί Απφαιν· Ισεμιήλ. και υιοί Ισεμιήλ· Σωσάν. και υιοί Σωσάν· Ααδαι. 32 και υιοί Ααδαι· Αχισαμάς, Ιεθέρ, Ιωνάθαν· και απέθανεν Ιεθέρ ουκ έχων τέκνα. 33 και υιοί Ιωνάθαν· Φαλέδ και Οζάμ. ούτοι ήσαν υιοί Ιεραμεήλ. 34 και ουκ ήσαν τω Σωσάν υιοί, αλλ' ή θυγατέρες· και τω Σωσάν παις Αιγύπτιος, και όνομα αυτω Ιωχήλ, 35 και έδωκε Σωσάν την θυγατέρα αυτου τω Ιωχήλ παιδι αυτου εις γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον Εθθί. 36 και Εθθί εγέννησε τον Ναθάν, και Ναθάν εγέννησε τον Ζαβέδ, 37 και Ζαβέδ εγέννησε τον Αφαμήλ, και Αφαμήλ εγέννησε τον Όβήδ, 38 και Όβήδ εγέννησε τον Ιηού, και Ιηού εγέννησε τον Αζαριαν, 39 και Αζαριας εγέννησε τον Χελλής, και Χελλής εγέννησε τον Ελεασά, 40 και Ελεασά εγέννησε τον Σοσομαϊ, και Σοσομαϊ εγέννησε τον Σαλούμ, 41 και Σαλούμ εγέννησε τον Ιεχεμیان, και Ιεχεμίας εγέννησε τον Ελισαμά, και Ελισαμά εγέννησε τον Ισμαήλ. 42 και υιοί Χαλέβ αδελφού Ιεραμεήλ· Μαρισά ο πρωτότοκος αυτου, ούτος πατήρ Ζίφ· και υιοί Μαρισά πατρός Χεβρών. 43 και υιοί Χεβρών· Κορέ και Θαπφούς και Ρεκόμ και Σαμαά. 44 και Σαμαά εγέννησε τον Ραέμ πατέρα Ιεκλάν, και Ιεκλάν εγέννησε τον Σαμαϊ· 45 και υιος αυτου Μαών, και Μαών πατήρ Βαιθσούρ. 46 και Γαιφά η παλλακή Χαλέβ εγέννησε τον Αρράν και τον Μωσά και τον Γεζουέ. 47 και υιοί Αδδαϊ· Ραγέμ και Ιωάθαμ και Σωγάρ και Φαλέκ και Γαιφά και Σαγαέ. 48 και η παλλακή Χαλέβ Μωχά εγέννησε τον Σαβέρ και τον Θαραμ. 49 και εγέννησε Σαγαέ πατέρα Μαρμηνά και τον Σαού πατέρα Μαχαμηνά και πατέρα Γαιβαά· και θυγάτηρ Χαλέβ Ασχά. 50 ούτοι ήσαν υιοί Χαλέβ. υιοί Ωρ πρωτοτόκου Εφραθά· Σωβάλ πατήρ Καριαθιαρίμ. 51 Σαλωμών πατήρ Βαιθλαέμ και Αρίμ πατήρ Βαιθγεδώρ. 52 και ήσαν υιοί τω Σωβάλ πατρι Καριαθιαρίμ· Αραά και Αισί και Αμμανίθ 53 και Ουμασφαέ, πόλις Ιαϊρ, Αιθαλίμ και Μιφιθίμ και Ηοαμαθίμ και Ημασαραϊμ· εκ τούτων εξήλθοσαν οι Σαραθαιοι και υιοί Εσθαάμ. 54 υιοί Σαλωμών· Βαιθλαέμ, Νετωφαθί, Αταρώθ οίκου Ιωάβ και ήμισυ της Μαλαθί, Ήσαρί, 55 πατριαί γραμματέων κατοικούντες εν Ιάβις, Θαργαθίμ, Σαμαθίμ, και Σωχαθίμ· ούτοι οι Κιναιοι οι ελθόντες εκ Μεσημά πατρός οίκου Ρηχάβ.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ οὔτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος Ἀμνὼν τῆ Ἀχιναάμ τῆ Ἰεζραηλῖτιδι, ὁ δεῦτερος Δαμνιήλ τῆ Ἀβιγαῖα τῆ Καρμηλία, 2 ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μωχά θυγατρὸς Θολμαῖ βασιλέως Γεδσοῦρ, ὁ τέταρτος Ἀδωνία υἱὸς Ἀγγίθ, 3 ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ, ὁ ἕκτος Ἰεθραάμ τῆ Ἀγλά γυναικὶ αὐτοῦ. 4 ἐξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρών, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἐπτά ἔτη καὶ ἐξάμηνον. καὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 καὶ οὔτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν καὶ Σαλωμών, τέσσαρες τῆ Βηρσαβεέ θυγατρὶ Ἀμιήλ, 6 καὶ Ἰεβαάρ καὶ Ἐλισά καὶ Ἐλιφαλήθ 7 καὶ Ναγαί καὶ Ναφέκ καὶ Ἰαφιέ 8 καὶ Ἐλισαμά καὶ Ἐλιαδά καὶ Ἐλιφαλά, ἐννέα. 9 πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλὴν τῶν υἰῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θημάρ ἀδελφὴ αὐτῶν. 10 υἱοὶ Σαλωμών· Ροβοάμ, Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ, 11 Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάσ υἱὸς αὐτοῦ, 12 Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ, 13 Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ, Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, 14 Ἀμών υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ. 15 καὶ υἱοὶ Ἰωσία· πρωτότοκος Ἰωανάν, ὁ δεῦτερος Ἰωακίμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλοῦμ. 16 καὶ υἱοὶ Ἰωακίμ· Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ. 17 καὶ υἱοὶ Ἰεχονία· Ἀσίρ, Σαλαθιήλ υἱὸς αὐτοῦ, 18 Μελχιράμ καὶ Φαδαΐας καὶ Σανεσάρ καὶ Ἰεκεμία καὶ Ὡσαμάθ καὶ Ναβαδίας. 19 καὶ υἱοὶ Σαλαθιήλ· Ζοροβάβελ καὶ Σεμεΐ. καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ· Μοσολλάμ καὶ Ἀνανία καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν 20 καὶ Ἀσουβέ καὶ Ὀόλ καὶ Βαραχία καὶ Ἀσαδία καὶ Ἀσοβέδ, πέντε. 21 καὶ υἱοὶ Ἀνανία· Φαλεττία καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, Ραφάλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ. 22 καὶ υἱὸς Σεχενία, Σαμαΐα, καὶ υἱοὶ Σαμαΐα· Χαττούς καὶ Ἰωήλ καὶ Βερρί καὶ Νωαδία καὶ Σαφάθ, ἐξ. 23 καὶ υἱοὶ Νωαδία· Ἐλιθενάν καὶ Ἐζεκία καὶ Ἐζρικάμ, τρεῖς. 24 καὶ υἱοὶ Ἐλιθενάν· Ὀδολία καὶ Ἐλιασεβών καὶ Φαδαΐα καὶ Ἀκούβ καὶ Ἰωανάν καὶ Δαλααΐα καὶ Ἀνάν, ἐπτά.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ υιοί Ιούδα · Φαρές, Εσρώμ και Χαρμί και Ωρ, Σουβάλ 2 και Ράδα υιος αυτού · και Σουβάλ εγέννησε τον Ιέθ, και Ιέθ εγέννησε τον Αχιμαΐ, και τον Λαάδ · αὐται αὖτε γενέσεις του Σαραθί. 3 και οὗτοι υιοί Αιτάμ · Ιεζραήλ και Ιεσμάν και Ιεβδάς, και ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Εσηλεββών. 4 και Φανουήλ πατήρ Γεδώρ, και Αζήρ πατήρ Ὠσάν. οὗτοι υιοί Ωρ του πρωτοτόκου Εφραθά πατρός Βαθαλαέν. 5 και τῶ Ασοῦρ πατρί Θεκῶ ἦσαν δύο γυναῖκες, Αῶδά και Θεαδά. 6 και ἔτεκεν αὐτῷ Αῶδά τον Ὠχαία και τον Ἡφάλ και τον Θεμάν και τον Αασθήρ · πάντες οὗτοι υιοί Αῶδάς. 7 και υιοί Θεαδάς · Σερέθ και Σαάρ και Εθάν. 8 και Κῶς εγέννησε τον Ενώβ και τον Σαβαθά. και γεννήσεις ἀδελφοῦ Ρηχάβ υιοῦ Ιαριν. 9 και ἡν Ιγαβῆς ἐνδοξος ὑπὲρ τους ἀδελφούς αὐτοῦ · και ἡ μήτηρ ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Ιγαβῆς λέγουσα · ἔτεκεν ὡς γαβῆς. 10 και ἐπεκαλέσατο Ιγαβῆς τον Θεόν Ισραήλ λέγων · εἰάν εὐλογῶν εὐλογῆσης με και πληθύνῃς τα ὄριά μου και ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ, και ποιήσεις γνώσιν του μη ταπεινώσαι με · και ἐπήγαγεν ὁ Θεός πάντα, ὅσα ἠτήσατο. 11 και Χαλέβ πατήρ Ασχά εγέννησε τον Μαχίρ · οὗτος πατήρ Ασσαθών. 12 και Ασσαθών εγέννησε τον Βαθραϊαν και τον Βεσσηέ και τον Θανά πατέρα πόλεως Ναάς ἀδελφοῦ Εσελώμ του Κενεζί · οὗτοι ἄνδρες Ρηφά. 13 και υιοί Κενεζι · Γοθονιήλ και Σαραϊα. και υιοί Γοθονιήλ, Αθάθ. 14 και Μαναθί εγέννησε τον Γοφερά. και Σαραϊα εγέννησε τον Ιῶάβ πατέρα Αγεαδδαῖρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν. 15 και υιοί Χαλέβ υιοῦ Ιεφοννή · Ἡρά, Αδά και Νοόμ. και υιοί Αδά, Κενεζι. 16 και υιοί Γεσεήλ · Ζίφ και Ζεφά και Θεφιά και Εσεραήλ. 17 και υιοί Εορί · Ιεθέρ, Μωράδ και Αφερ και Ιαμών. και εγέννησεν Ιεθέρ τον Μαρών και τον Σεμαΐ και τον Μαρέθ πατέρα Εσθαιμών. 18 και ἡ γυνὴ αὐτοῦ (αὐτὴ Αδία) ἔτεκε τον Ιάρεδ πατέρα Γεδώρ και τον Αβέρ πατέρα Σωχών και τον Χετιήλ πατέρα Ζαμών. και οὗτοι υιοί Βεθθια θυγατρὸς Φαραά, ἡν ἔλαβε Μωρήδ. 19 και υιοί γυναικὸς της Ιδουίας ἀδελφῆς Ναχέμ πατρός Κεϊλά, Γαρμί και Εσθαιμών, Νωχαθί. 20 και υιοί Σεμιών · Αμνών και Ανά υιος Φανά και Θιλών. και υιοί Σεϊ · Ζῶάθ και υιοί Ζῶάβ, 21 υιοί Σηλώμ υιοῦ Ιούδα · Ἡρ πατήρ Ληχάβ, και Λασαδά πατήρ Μαρισά και γενέσεις οὐκείων Εφραδαβάκ τῷ οἴκῳ Εσοβά 22 και Ιωακίμ και ἄνδρες Χωζηβά και Ιῶάς και Σαράφ,

οί κατώκησαν εν Μωάβ· και απέστρεψεν αυτούς αβεδηρίν αθουκιϊμ. 23 οὔτοι κεραμείς οι κατοικούντες εν Αταϊμ και Γαδηρά μετά του βασιλέως, εν τη βασιλεία αυτού ενίσχυσαν και κατώκησαν εκεί. 24 υιοί Συμεών· Ναμουήλ και Ιαμίν, Ιαρίβ, Ζαρέ, Σαούλ· 25 Σαλέμ υιος αυτού, Μαβασάμ υιος αυτού, Μασμά υιος αυτού, 26 Αμουήλ υιος αυτού, Σαβούδ υιος αυτού, Ζακχούρ υιος αυτού, Σεμεϊ υιος αυτού. 27 Και τω Σεμεϊ υιοί εκκαίδεκα και θυγατέρες τρεις· και τοις αδελφοίς αυτών ουκ ήσαν υιοί πολλοί· και πάσαι αι πατριαί αυτών ουκ επλεόνασαν ως υιοί Ιούδα. 28 και κατώκησαν εν Βηρσαβεέ και Σαμά και Μωλαδά, και εν Εσηρσουάλ 29 και εν Βαλαά και εν Βοασόμ και εν Θουλάδ 30 και εν Βαθουήλ και εν Ερμά και εν Σικελάγ 31 και εν Βαιθμαριμώθ και Ημισουσεωσίν και οίκον Βαρουσεωρίμ· αυτά αι πόλεις αυτών έως βασιλέως Δαυίδ. 32 και επαύλεις αυτών· Αιτάν και Ήνρεμμών και Θοκκάν και Αισάν, πόλεις πέντε. 33 και πάσαι επαύλεις αυτών κύκλω των πόλεων τούτων έως Βάαλ· αυτή η κατάσχεσις αυτών και ο καταλοχισμός αυτών. 34 και Μοσωβάβ και Ιεμολόχ και Ιωσία υιος Αμασία 35 και Ιωήλ (και οὔτος υιος Ασαβία), υιος Σαραία, υιος Ασιήλ 36 και Ελιωναϊ και Ιακαβά και Ιασουϊα και Ασαϊα και Ιεδιήλ και Ισμαήλ και Βαναίας 37 και Ζουζά υιος Σαφαϊ υιού Αλών υιού Ιεδιά υιού Σεμρι υιού Σαμαίου. 38 οὔτοι οι διελθόντες εν ονόμασιν αρχόντων εν ταις γενέσεσιν αυτών· και εν οίκοις πατριών αυτών επληθύνθησαν εις πλήθος, 39 και επορευέθησαν έως του ελθείν Γέραρα έως των ανατολών της Γαί του ζητήσαι νομάς τοις κτήνεσιν αυτών· 40 και εύρον νομάς πλείονας και αγαθάς, και η γη πλατεία εναντίον αυτών και ειρήνη και ησυχία, ότι εκ των υιών Χαμ των κατοικούντων εκεί έμπροσθεν. 41 και ήλθοσαν οὔτοι οι γεγραμμένοι επ΄ ονόματος εν ημέραις Εζεκιου βασιλέως Ιούδα και επάταξαν τους οίκους αυτών και τους Μιναιούς, ους εύροσαν εκεί, και αναθεμάτισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης και ώκησαν αντ΄ αυτών, ότι νομαί τοις κτήνεσιν αυτών εκεί. 42 και εξ αυτών από των υιών Συμεών επορευέθησαν εις όρος Σηίρ άνδρες πεντακόσιοι, και Φαλαεττία και Νωαδία και Ραφαϊα και Όζιήλ υιοί Ιεσί άρχοντες αυτών· 43 και επάταξαν τους καταλοιπούς τους καταλειφθέντας του Αμαλήκ και κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ, ότι ούτος ο πρωτότοκος, και εν τω αναβήναι επί την κοίτην του πατρός αυτού έδωκε την ευλογίαν αυτού τω υιω αυτού Ιωσήφ υιω Ισραήλ, και ουκ εγενεαλογήθη εις πρωτοτόκια · 2 ότι Ιούδας δυνατός ισχυϊ και εν τοις αδελφοίς αυτού και εις ηγούμενον εξ αυτού, και η ευλογία του Ιωσήφ. 3 υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ · Ενώχ και Φαλλούς, Ασρώμ και Χαρμί. 4 υιοί Ιωήλ · Σεμεϊ και Βαναία υιος αυτού. και υιοί Γούγ υιού Σεμεϊ · 5 υιος αυτού Μιχά, υιος αυτού Ρηχά, υιος αυτού Ιωήλ, 6 υιος αυτού Βεήλ, ον μετώκισε Θαγλαθφαλλασάρ βασιλεύς Ασοούρ · ούτος άρχων των Ρουβήν. 7 και αδελφοί αυτού τη πατρίδι αυτού εν τοις καταλοχισμοίς αυτών κατά γενέσεις αυτών · ο άρχων Ιωήλ και Ζαχαρία 8 και Βαλέκ υιος Αζούζ υιος Σαμά, υιος Ιωήλ · ούτος κατώκησεν εν Αροήρ και επί Ναβαύ, και Βελμασσών 9 και προς ανατολάς κατώκησεν έως ερχομένων της ερήμου, από του ποταμού Ευφράτου, ότι κτήνη αυτών πολλά εν γη Γαλαάδ. 10 και εν ημέραις Σαούλ εποίησαν πόλεμον προς τους παροίκους, και έπεσον εν χερσίν αυτών κατοικούντες εν σκηναίς αυτών πάντες κατ ' ανατολάς της Γαλαάδ. 11 υιοί Γάδ κατέναντι αυτών κατώκησαν εν γη Βασάν έως Σελχά. 12 Ιωήλ πρωτότοκος και Σαφάμ ο δεύτερος, και Ιανίν ο γραμματεύς εν Βασάν. 13 και οι αδελφοί αυτών κατ ' οίκους πατριών αυτών · Μιχαήλ, Μοσολλάμ και Σεβεέ και Ιωρεέ και Ιωαχάν και Ζουέ, και Ώβήδ, επτά. 14 ούτοι υιοί Αβιχαία υιού Ουρί υιού Ιδαϊ υιού Γαλαάδ υιού Μιχαήλ υιού Ιεσαϊ υιού Ιεδδαϊ υιού Ζαβουχάμ 15 αδελφού υιού Αβδιήλ υιού Γουνί · άρχων οίκου πατριών. 16 κατώκουν εν Γαλαάδ, εν Βασάν και εν ταις κώμαις · αυτών και πάντα τα περιχώρα Σαρών έως εξόδου. 17 πάντων ο καταλοχισμός εν ημέραις Ιωάθαμ βασιλέως Ιούδα και εν ημέραις Ιεροβοάμ βασιλέως Ισραήλ. 18 υιοί Ρουβήν και Γάδ και ήμισυ φυλής Μανασσή εξ υιών δυνάμεως, άνδρες αίροντες ασπίδας και μάχαιραν και τείνοντες τόξον και δεδιδραγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα και τέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι και εξήκοντα εκπορευόμενοι εις παράταξιν. 19 και εποίουν πόλεμον μετά των Αγαρηνών και Ιτουραίων και Ναφισαίων και Ναδαβαίων 20 και κατίσχυσαν επ ' αυτών, και εδόθησαν εις χείρας αυτών οι Αγαραίοι και

πάντα τα σκηνώματα αυτών, ότι προς τον Θεόν εβόησαν εν τω πολέμω, και επήκουσεν αυτοίς, ότι ήλπισαν επ' αυτόν. 21 και ηχηλώτευσαν την αποσκευήν αυτών, καμήλους πεντακισχιλίας και προβάτων διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, όνους δισχιλίους και ψυχάς ανδρών εκατόν χιλιάδας· 22 ότι τραυματiated πολλοί έπεσον, ότι παρά του Θεού ο πόλεμος. και κατώκησαν αντ' αυτών έως της μετοικεσίας. 23 και ημίσεις φυλής Μανασσή κατώκησαν εν τη γη από Βασάν έως Βαάλ Ερμών και Σανίρ και όρος Αερμών· και εν τω Λιβάνω αυτοί επλεονάσθησαν. 24 και ούτοι αρχηγοί οίκου πατριών αυτών· Όφέρ και Σεϊ και Ελιήλ και Ιερμία και Όδουϊα και Ιεδιήλ, άνδρες ισχυροί δυνάμει, άνδρες ονομαστοί, άρχοντες των οίκων πατριών αυτών. 25 και ηθέτησαν εν Θεω πατέρων αυτών και επόρνευσαν οπίσω θεών των λαών της γης, ους εξήρεν ο Θεός από προσώπου αυτών. 26 και επήγειρεν ο Θεός Ισραήλ το πνεύμα Φαλώχ βασιλέως Ασοούρ και το πνεύμα Θαγλαθφαλλασάρ βασιλέως Ασοούρ, και μετώκισε τον Ρουβήν και τον Γαδδί και το ήμισυ φυλής Μανασσή και ήγαγεν αυτούς εις Χαλάχ και Χαβώρ και επί ποταμόν Γωζάν έως της ημέρας ταύτης.

27 Υιοί Λευί· Γεδσών, Καάθ και Μεραρί. 28 και υιοί Καάθ· Άμβραμ και Ισοάαρ, Χεβρών και Όζιήλ. 29 και υιοί Άμβραμ· Ααρών και Μωσοής και Μαριάμ. και υιοί Ααρών· Ναδάβ και Αβιουδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. 30 Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινεές, Φινεές εγέννησε τον Αβισού, 31 Αβισού εγέννησε τον Βωκαϊ, Βωκαϊ εγέννησε τον Όζι, 32 Όζι εγέννησε τον Ζαραία, Ζαραία εγέννησε τον Μαριήλ 33 και Μαριήλ εγέννησε τον Αμαρία, και Αμαρία εγέννησε τον Αχιτώβ, 34 και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Αχιμάας, 35 και Αχιμάας εγέννησε τον Αζαριαν, και Αζαρίας εγέννησε τον Ιωανάν, 36 και Ιωανάν εγέννησε τον Αζαριαν· ούτος ιεράτευσεν εν τω οίκω, ω ωκοδόμησε Σαλωμών εν Ιερουσαλήμ. 37 και εγέννησεν Αζαρίας τον Αμαρία, και Αμαρία εγέννησε τον Αχιτώβ, 38 και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Σαλώμ, 39 και Σαλώμ εγέννησε τον Χελκίαν, και Χελκίας εγέννησε τον Αζαριαν, 40 και Αζαρίας εγέννησε τον Σαραία, και Σαραίας εγέννησε τον Ιωσαδάκ, 41 και Ιωσαδάκ επορεύθη εν τη μετοικεσία μετά Ιούδα και Ιερουσαλήμ εν χειρί Ναβουχοδονόσορ.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΥΙΟΙ Λευί · Γεδσών, Καάθ και Μεραρί. 2 και ταῦτα τα ονόματα των υιών Γεδσών · Λοβενί και Σεμεϊ. 3 υιοί Καάθ · Αμβραμ και Ισσάαρ, Χεβρών και Όζιήλ. 4 υιοί Μεραρί · Μοολί και Ομουσί. και αὗται αι πατριαί του Λευί κατά πατριάς αυτών. 5 τῶ Γεδσών · τῶ Λοβενί υιω αυτού Ιέθ υιος αυτού, Ζαμμά υιος αυτού, 6 Ιωάχ υιος αυτού, Αδδί υιος αυτού, Ζαρά υιος αυτού, Ιεθρί υιος αυτού. 7 υιοί Καάθ · Αμιναδάβ υιος αυτού, Κορέ υιος αυτού, Ασήρ υιος αυτού. 8 Ελκανά υιος αυτού, Αβισάφ υιος αυτού, 9 Θαάθ υιος αυτού, Ουριήλ υιος αυτού, Όζια υιος αυτού, Σαούλ υιος αυτού. 10 και υιοί Ελκανά, Αμασί και Αχιμώθ, 11 Ελκανά υιος αυτού, Σουφί υιος αυτού και Ναάθ υιος αυτού, 12 Ελιάβ υιος αυτού, Ιερεάμ υιος αυτού, Ελκανά υιος αυτού. 13 υιοί Σαμουήλ · ο πρωτότοκος Σανί και Αβιά. 14 υιοί Μεραρί · Μοολί, Λοβενί υιος αυτού, Σεμεϊ υιος αυτού, Όζά υιος αυτού, 15 Σαμαά υιος αυτού, Αγγία υιος αυτού, Ασαΐας υιος αυτού. 16 και οὔτοι, ους κατέστησε Δαυίδ επί χείρας αδόντων εν οίκῳ Κυρίου εν τη καταπαύσει της κιβωτοῦ, 17 και ἦσαν λειτουργούντες εναντίον της σκηνης του μαρτυρίου εν ὀργάνοις, ἕως ου ἠκοδόμησε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, και ἔστησαν κατά την κρίσιν αυτών επί τας λειτουργίας αυτών. 18 και οὔτοι οι εσθηκότες και υιοί αυτών εκ των υιών του Καάθ · Αιμάν ο ψαλτωδός υιος Ιωήλ, υιού Σαμουήλ, 19 υιού Ελκανά, υιού Ιερεβάμ υιού Ελιήλ υιού Θεοῦ 20 υιού Σούφ υιού Ελκανά υιού Μαάθ υιού Αμαθί 21 υιού Ελκανά υιού Ιωήλ υιού Αζαρία υιού Σαφανία 22 υιού Θαάθ υιού Ασήρ υιού Αβιασάφ υιού Κορέ 23 υιού Ισσάαρ υιού Καάθ υιού Λευί υιού Ισραήλ. 24 και ο αδελφός αυτού Ασάφ ο εσθηκός εν δεξιά αυτού · Ασάφ υιος Βαραχία υιού Σαμαά 25 υιού Μιχαήλ υιού Βασαία υιού Μελχία 26 υιού Αθανί υιού Ζαραϊ υιού Αδαϊ 27 υιού Αιθάν υιού Ζαμμά υιού Σεμεϊ 28 υιού Ιεέθ υιού Γεθσών υιού Λευί. 29 και υιοί Μεραρί οι αδελφοί αυτών εξ αριστερών · Αιθάν υιος Κισά υιού Αβαϊ υιού Μαλώχ 30 υιού Ασεβί υιού Αμεσία υιού Χελκίου 31 υιού Αμασαϊ υιού Βανί υιού Σεμήρ 32 υιού Μοολί υιού Μουσί υιού Μεραρί υιού Λευί. 33 και οι αδελφοί αυτών κατ ' οίκους πατριών αυτών, οι Λευίται οι δεδομένοι εις πάσαν εργασίαν λειτουργίας σκηνης οίκου του Θεοῦ. 34 και Ααρών και οι υιοί αυτού

θυμιώντες επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και επί το θυσιαστήριον των θυμιαμάτων εις πάσαν εργασίαν άγια των αγίων και εξιλάσκεσθαι περί Ισραήλ κατά πάντα, όσα ενετείλατο Μωσής παις του Θεού. 35 και ούτοι υιοί Ααρών· Ελεάζαρ υιος αυτού, Φινεές υιος αυτού, Αβισού υιος αυτού, 36 Βωκαί υιος αυτού, Όζι υιος αυτού, Ζαραΐα υιος αυτού, 37 Μαριήλ υιος αυτού, Αμαρία υιος αυτού, Αχιτώβ υιος αυτού, 38 Σαδώκ υιος αυτού, Αχιμάας υιος αυτού. 39 και αύται αι κατοικίαι αυτών εν ταις κώμαις αυτών, εν τοις ορίοις αυτών· τοις υιοίς Ααρών τη πατριά του Κααθί -ότι αυτοίς εγένετο ο κλήρος- 40 και έδωκαν αυτοίς την Χεβρών εν γη Ιούδα και τα περισπόρια αυτής κύκλω αυτής· 41 και τα πεδία της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκαν τω Χαλέβ υιω Ιεφοννή. 42 και τοις υιοίς Ααρών έδωκαν τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, την Χεβρών και την Λοβνά και τα περισπόρια αυτής και την Εοθαμώ και τα περισπόρια αυτής 43 και την Ιεθθάρ και τα περισπόρια αυτής και την Δαβίρ και τα περισπόρια αυτής 44 και την Ασάν και τα περισπόρια αυτής και την Βασαμύς και τα περισπόρια αυτής. 45 και εκ φυλής Βενιαμίν την Γαβαέ και τα περισπόρια αυτής και την Γαλεμέθ και τα περισπόρια αυτής και την Αναθώθ και τα περισπόρια αυτής· πάσαι αι πόλεις αυτών τρισκαίδεκα πόλεις κατά πατριάς αυτών. 46 και τοις υιοίς Καάθ τοις καταλοίποις εκ των πατριών εκ της φυλής εκ του ημίσιους φυλής Μανασσή κλήρω πόλεις δέκα. 47 και τοις υιοίς Γεδσών κατά πατριάς αυτών εκ φυλής Ισοάχαρ, εκ φυλής Ασήρ, από φυλής Νεφθαλί, εκ φυλής Μανασσή εν τη Βασάν πόλεις τρισκαίδεκα. 48 και τοις υιοίς Μεραρί κατά πατριάς αυτών εκ φυλής Ρουβήν, εκ φυλής Γάδ, εκ φυλής Ζαβουλών κλήρω πόλεις δεκαδύο. 49 και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις Λευίταις τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών· 50 και έδωκαν εν κλήρω εκ φυλής υιών Ιούδα και εκ φυλής υιών Συμεών και εκ φυλής υιών Βενιαμίν τας πόλεις ταύτας, ας εκάλεσεν αυτάς επι ' ονόματος. 51 και από των πατριών υιών Καάθ και εγένοντο πόλεις των ορίων αυτών εκ φυλής Εφραΐμ. 52 και έδωκαν αυτοίς τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, την Συχέμ και τα περισπόρια αυτής εν όρει Εφραΐμ και την Γαζέρ και τα περισπόρια αυτής 53 και την Ιεκμαάν και τα περισπόρια αυτής και την Βαιθωρών και τα περισπόρια αυτής 54 και την Εγλάμ και τα περισπόρια αυτής και την Γεθρεμμών και τα περισπόρια αυτής 55 και από του ημίσιους φυλής Μανασσή την Ανάρ και τα περισπόρια αυτής και την Ιεμβλάαν και τα περισπόρια αυτής, κατά πατριάν τοις υιοίς Καάθ τοις καταλοίποις. 56 τοις υιοίς Γεδσών από πατριών ημίσιους φυλής Μανασσή την Γωλάν εκ της

Βασάν και τα περισπόρια αυτής και την Ασηρώθ και τα περισπόρια αυτής · 57 και εκ φυλής Ισοάχαρ την Κέδες και τα περισπόρια αυτής και την Δεβερί και τα περισπόρια αυτής και την Δαβώρ και τα περισπόρια αυτής 58 και την Ζαβώρ και την Αινάν και τα περισπόρια αυτής · 59 και εκ φυλής Ασήρ την Μαασάλ και τα περισπόρια αυτής και την Αβδών και τα περισπόρια αυτής 60 και την Ακάκ και τα περισπόρια αυτής και την Ροώβ και τα περισπόρια αυτής · 61 και από φυλής Νεφθαλί την Κέδες εν τη Γαλιλαία και τα περισπόρια αυτής και την Χαμώθ και τα περισπόρια αυτής και την Καριαθαϊμ και τα περισπόρια αυτής. 62 τοις υιοίς Μεραρί τοις καταλοίοις εκ φυλής Ζαβουλών την Ρεμμών και τα περισπόρια αυτής και την Θαλλιά και τα περισπόρια αυτής, 63 εκ του πέραν του Ιορδάνου την Ιεριχώ κατά δυσμάς του Ιορδάνου · εκ φυλής Ρουβήν την Βοσόρ εν τη ερήμω και τα περισπόρια αυτής και την Ιασά και τα περισπόρια αυτής 64 και την Καδμώθ και τα περισπόρια αυτής και την Μαεφλά και τα περισπόρια αυτής 65 και εκ φυλής Γάδ την Ραμμώθ Γαλααδ και τα περισπόρια αυτής και την Μααναϊμ και τα περισπόρια αυτής 66 και την Εσεβών και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ τοις υιοίς Ισοάχαρ · Θωλά και Φουά και Ιασούβ και Σεμερών, τέσσαρες. 2 και υιοί Θωλά · Όζι, Ραφαϊα και Ιεριήλ και Ιαμαϊ και Ιεβασάμ και Σαμουήλ, άρχοντες οίκων πατριών αυτών τω Θωλά, ισχυροί δυνάμει κατά γενέσεις αυτών. ο αριθμός αυτών εν ημέραις Δαυίδ είκοσι και δύο χιλιάδες και εξακόσιοι. 3 και υιοί Όζι · Ιεζραϊα και υιοί Ιεζραϊα · Μιχαήλ, Αβδιού και Ιωήλ και Ιεσία, πέντε, άρχοντες πάντες. 4 και επ' αυτών κατά γενέσεις αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, ισχυροί παρατάξασθαι εις πόλεμον τριάκοντα και εξ χιλιάδες, ότι επλήθυναν γυναίκας και υιούς. 5 και αδελφοί αυτών εις πάσας πατριάς Ισοάχαρ και ισχυροί δυνάμει ογδοήκοντα και επτά χιλιάδες, ο αριθμός αυτών των πάντων. 6 υιοί Βενιαμίν · Βαλέ και Βαχίρ και Ιαδιήλ, τρεις. 7 και υιοί Βαλέ · Ασεβών και Όζι και

‘Οζιήλ και Ιεριμώθ και Ουρί, πέντε, άρχοντες οίκων πατριών ισχυροί δυνάμει, και ο αριθμός αυτών είκοσι και δύο χιλιάδες και τριακοντατέσσαρες. 8 και υιοί Βαχίρ · Ζεμιρά και Ιωάς και Ελιέζερ και Ελιθενάν και Αμαρία και Ιεριμώθ και Αβιούδ και Αναθώθ και Ελμεμέθ · πάντες ούτοι υιοί Βαχίρ. 9 και ο αριθμός αυτών κατά γενέσεις αυτών, άρχοντες οίκων πατριών αυτών ισχυροί δυνάμει, είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι. 10 και υιοί Ιαδιήλ · Βαλαάν. και υιοί Βαλαάν · Ιαούς και Βενιαμίν και Αώθ και Χανανά και Ζαιθάν και Θαρσί και Αχισαάρ. 11 πάντες ούτοι υιοί Ιαδιήλ, άρχοντες των πατριών ισχυροί δυνάμει επτακαίδεκα χιλιάδες και διακόσιοι, εκπορευόμενοι δυνάμει του πολεμείν. 12 και Σαιφίν και Αιφίν και υιοί Ραώμ · υιος αυτού Αέρ. 13 υιοί Νεφθαλι · Ιασιήλ, Γωνί και Ιοσιήρ και Σαλλούρ, υιοί Βαλαά. 14 υιοί Μανασσή · Ασεριήλ, ον έτεκεν η παλλακή αυτού η Σύρα · έτεκε δε αυτω και Μαχίρ πατέρα Γαλαάδ. 15 και Μαχίρ έλαβε γυναίκα τω Αιφίν και Μαμφίν · και όνομα αδελφής αυτού Μοωχά. και όνομα τω δευτέρω Σαλπαάδ, και εγεννήθησαν τω Σαλπαάδ θυγατέρες. 16 και έτεκε Μοωχά γυνή Μαχίρ υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές, και όνομα αδελφού αυτού Σόρος · υιοί αυτού Ουλάμ και Ροκόμ. 17 και υιοί Ουλάμ, Βαδάν. ούτοι υιοί Γαλαάδ υιού Μαχίρ υιού Μανασσή. 18 και η αδελφή αυτού η Μαλεχέθ έτεκε τον Ισαδέκ και τον Αβιέζερ και τον Μαελά. 19 και ήσαν υιοί Σεμιρά · Ιααίμ και Συχέμ και Λαχίμ και Ανιάν. 20 και υιοί Εφραίμ · Σωθαλά και Βαράδ υιος αυτού και Θαάθ υιος αυτού, Ελεαδά υιος αυτού, Νομεέ υιος αυτού, 21 Ζαβέδ υιος αυτού, Σωθελέ υιος αυτού και Αζέρ και Ελεάδ. και απέκτειναν αυτούς οι άνδρες Γεθ οι τεχθέντες εν τη γη, ότι κατέβησαν του λαβείν τα κτήνη αυτών. 22 και επένθησεν Εφραίμ ο πατήρ αυτών ημέρας πολλάς, και ήλθον οι αδελφοί αυτού του παρακαλέσαι αυτόν. 23 και εισήλθε προς την γυναίκα αυτού, και έλαβεν εν γαστρί και έτεκεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Βαραγά, ότι εν κακοίς εγένετο εν οίκω μου. 24 και εν εκείνοις τοις καταλοιπίοις και ωκοδόμησε την Βαιθωρών την κάτω και την άνω. και υιοί ‘Οζάν · Σεηρά, 25 και Ραφή υιοί αυτού, Σαράφ και Θαλεές υιοί αυτού, Θαέν υιος αυτού. 26 τω Λααδάν υιω αυτού υιος Αμιούδ, Ελισαμαϊ υιος αυτού, 27 Νούμ υιος αυτού, Ιησουέ υιος αυτού. 28 και κατάσχεσις αυτών και κατοικία αυτών · Βαιθήλ και αι κώμαι αυτής, κατ ‘ ανατολάς Νοαράν, προς δυσμαίς Γαζέρ και αι κώμαι αυτής · και Συχέμ και αι κώμαι αυτής έως Γαιάν και αι κώμαι αυτής. 29 και έως ορίων υιών Μανασσή · Βαιθσαάν και αι κώμαι αυτής, Θαανάχ και αι κώμαι αυτής, Μαγεδδώ και αι κώμαι αυτής,

Δώρ και αι κόμαι αυτής. εν ταύταις κατώκησαν υιοί Ιωσήφ υιού Ισραήλ. 30 υιοί Ασήρ · Ιεμνά και Σουΐα. και Ισουΐ και Βεριά και Σορέ αδελφή αυτών. 31 και υιοί Βεριά · Χάβερ και Μελχιήλ, ούτος πατήρ Βερζαΐθ. 32 και Χάβερ εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σαμήρ και τον Χωθάμ και την Σωλά αδελφήν αυτών. 33 και υιοί Ιαφλήτ · Φασέκ και Βαβαήλ και Ασιθ· ούτοι υιοί Ιαφλήτ. 34 και υιοί Σεμμήρ · Αχιουραογά και Όβά και Αράμ 35 και Βανηελάμ· αδελφοί αυτού Σοφά και Ιμανά και Σελλής και Αμάλ. 36 υιοί Σωφά · Σουέ και Αρναφάρ και Σουδά και Βαρίν και Ιμράν 37 και Σοβάλ και Ωδ και Σεμμά και Σαλισά και Ιεθράν και Βεηρά. 38 και υιοί Ιεθήρ · Ιεφινά και Φασοφά και Αρά. 39 και υιοί Ωλά · Όρέχ, Ανιήλ και Ρασιά. 40 πάντες ούτοι υιοί Ασήρ, πάντες άρχοντες πατριών εκλεκτοί ισχυροί δυνάμει, άρχοντες ηγούμενοι· ο αριθμός αυτών εις παράταξιν του πολεμείν, αριθμός αυτών άνδρες εικοσιέξ χιλιάδες.

Α΄ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ Βενιαμίν εγέννησε Βαλέ πρωτότοκον αυτού και Ασβήλ τον δεύτερον, Ααρά τον τρίτον, 2 Νωά τον τέταρτον και Ραφή τον πέμπτον. 3 και ήσαν υιοί τω Βαλέ · Αδίρ και Γηρά και Αβιουδ 4 και Αβισουέ και Νοαμά και Αχιά 5 και Γηρά και Σεφουφάμ και Ουράμ. 6 ούτοι υιοί Αώδ· ούτοι εισιν άρχοντες πατριών τοις κατοικούσι Γαβεέ, και μετώκισαν αυτούς εις Μαναχαθί· 7 και Νοομά και Αχιά και Γηρά· ούτος Ιεγλαάμ και εγέννησε τον Αζά και τον Ιαχιχώ. 8 και Σααρίν εγέννησεν εν τω πεδίω Μωάβ μετά το αποστειλαι αυτόν Ωσίν και την Βααδά γυναίκα αυτού. 9 και εγέννησεν εκ της Αδά γυναικός αυτού τον Ιωβάβ και τον Σεβιά και τον Μισά και τον Μελχάμ 10 και τον Ιαώς και τον Σαβιά και τον Μαρμά· ούτοι άρχοντες των πατριών. 11 και εκ της Ωσίν εγέννησε τον Αβιτώλ και τον Αλφαάλ. 12 και υιοί Αλφαάλ· Όβήδ, Μισαάλ, Σεμμήρ· ούτος ωκοδόμησε την Όνω και την Λώδ και τας κόμας αυτής· 13 και Βεριά και Σαμά. ούτοι άρχοντες πατριών τοις κατοικούσιν Αιλάμ, και ούτοι εξεδίωξαν τους κατοικούντας Γεθ. 14 και αδελφός αυτού Σωσήκ και Αριμώθ 15 και Ζαβαδία,

και Ώρήδ και Έδερ 16 και Μιχαήλ και Ιεσφά και Ιωδά, υιοί Βεριά. 17 και Ζαβαδία και Μοσολλάμ και Αζακί και Αβάρ 18 και Ισαμαρί και Ιεζλίας και Ιωβάβ, υιοί Ελφαάλ. 19 και Ιακίμ και Ζαχρί και Ζαβδι 20 και Ελιωναϊ και Σαλαθί και Ελιηλί 21 και Αδαΐα και Βαραΐα και Σαμαράθ, υιοί Σαμαϊθ. 22 και Ιεσφάν και Ώβήδ και Ελεήλ 23 και Αβδιών και Ζεχρί και Ανάν 24 και Ανανία και Αμβρί και Αιλάμ και Αναθώθ 25 και Ιαθιν και Ιεφαδίας και Φανουήλ, υιοί Σωσήκ, 26 και Σαμσαρί και Σααρίας και Γοθολία 27 και Ιαρασία και Εριά και Ζεχρί, υιοί Ιεροάμ. 28 ούτοι άρχοντες πατριών κατά γενέσεις αυτών άρχοντες· ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ· 29 και εν Γαβαών κατώκησε πατήρ Γαβαών, και όνομα γυναικί αυτού Μασαχά. 30 και ο υιος αυτής ο πρωτότοκος Αβαδών και Σουρ και Κίς και Βαάλ και Νήρ και Ναδάβ 31 και Γεδούρ και αδελφός αυτού και Ζακχούρ και Μακελώθ· 32 και Μακελώθ εγέννησε τον Σαμαά· και γαρ ούτοι κατέναντι των αδελφών αυτών κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ μετά των αδελφών αυτών. 33 και Νήρ εγέννησε τον Κίς, και Κίς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μελχισουέ και τον Αμιναδάβ και τον Ασαβάλ. 34 και υιος Ιωνάθαν Μεριβαάλ. και ο Μεριβαάλ εγέννησε τον Μιχά. 35 και υιοί Μιχά· Φίθων και Μελάχ και Θαραχ και Αχάζ. 36 και Αχάζ εγέννησε τον Ιαδά, και Ιαδά εγέννησε τον Σαλαιμάθ και τον Ασμώθ και τον Ζαμβρί, και Ζαμβρί εγέννησε τον Μαισά, 37 και Μαισά εγέννησε τον Βαανά· Ραφαΐα υιος αυτού, Ελασά υιος αυτού, Εσήλ υιος αυτού. 38 και τω Εσήλ εξ υιοί, και ταύτα τα ονόματα αυτών· Εζρικάμ πρωτότοκος αυτού και Ισμαήλ και Σαραΐα και Αβδία και Ανάν και Ασα· πάντες ούτοι υιοί Εσήλ. 39 και υιοί Ασήλ αδελφού αυτού· Αιλάμ πρωτότοκος αυτού και Ιάς ο δεύτερος και Ελιφαλέτ ο τρίτος. 40 και ήσαν υιοί Αιλάμ ισχυροί άνδρες δυνάμει, τείνοντες τόξον και πληθύνοντες υιούς και υιούς των υιών, εκατόν πενήκοντα. πάντες ούτοι εξ υιών Βενιαμίν.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ πας Ισραήλ ο συλλοχισμός αυτών, και ούτοι καταγεγραμμένοι εν βιβλίω των

βασιλέων Ισραήλ και Ιούδα μετά των αποικισθέντων εις Βαβυλώνα εν ταις ανομίαις αυτών, 2 και οι κατοικούντες πρότερον εν ταις κατασχέσεσιν αυτών εν ταις πόλεσιν Ισραήλ, οι ιερείς, οι Λευίται και οι δεδομένοι. 3 και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν από των υιών Ιούδα και από των υιών Βενιαμίν και από των υιών Εφραΐμ και Μανασσή · 4 Γνωθί και υιος Αμμιούδ, υιού Αμρί, υιού υιών Φαρές υιού Ιούδα. 5 και εκ των Σηλωνί · Ασαΐα πρωτότοκος αυτού και οι υιοί αυτού. 6 εκ των υιών Ζαρά · Ιεήλ και αδελφοί αυτών, εξακόσιοι και ενενήκοντα. 7 και εκ των υιών Βενιαμίν · Σαλώ υιος Μοσολλάμ υιού Ώδουΐα υιού Ασινού 8 και Ιεμναά υιος Ιεροβοάμ και Ήλω · ούτοι υιοί Όζι υιού Μαχίρ · και Μασσαλήμ υιος Σαφατία υιού Ραγουήλ υιού Ιεμναΐ 9 και αδελφοί αυτών κατά γενέσεις αυτών, εννακόσιοι πεντηκονταέξ, πάντες οι άνδρες άρχοντες πατριών κατ΄ οίκους πατριών αυτών. 10 και από των ιερέων · Ιωδαέ και Ιωαρίμ και Ιαχίν 11 και Αζαρία υιος Χελκία υιού Μοσολλάμ υιού Σαδώκ υιού Μαραϊώθ υιού Αχιτώβ ηγούμενος οίκου του Θεού 12 και Αδαΐα υιος Ιραάμ υιού Φασχώρ υιού Μελχία και Μασαΐα υιος Αδιήλ υιού Εζιρά υιού Μοσολλάμ υιού Μασελμώθ υιού Εμμήρ 13 και αδελφοί αυτών άρχοντες οίκων πατριών αυτών χίλιοι και επτακόσιοι και εξήκοντα, ισχυροί δυνάμει εις εργασίαν λειτουργίας οίκου του Θεού. 14 και εκ των Λευιτών · Σαμαΐα υιος Ασώβ υιού Εζρικάμ υιού Ασαβία εκ των υιών Μεραρί, 15 και Βακβακάρ και Αρής και Γαλαάλ και Ματθανίας υιος Μιχά υιού Ζεχρί υιού Ασάφ 16 και Αβδία υιος Σαμία υιού Γαλαάλ υιού Ιδιθούν και Βαραχία υιος Όσσά υιού Ελκανά, ο κατοικών εν ταις κώμαις Νετωφατί. 17 οι πυλωροί · Σαλώμ, Ακούμ, Τελμών και Αιμάν και αδελφοί αυτών, Σαλώμ ο άρχων · 18 και έως ταύτης εν τη πόλη του βασιλέως κατ΄ ανατολάς · αύται αι πύλαι των παρεμβολών υιών Λευί. 19 και Σαλώμ υιος Κωρή υιού Αβιασάφ υιού Κορέ. και οι αδελφοί αυτού εις οίκον πατρός αυτού, οι Κορίται, επί των έργων της λειτουργίας φυλάσσοντες τας φυλακάς της σκηνης, και πατέρες αυτών επί της παρεμβολής Κυρίου φυλάσσοντες την είσοδον. 20 και Φινεές υιος Ελεάζαρ ηγούμενος ην επ΄ αυτών έμπροσθεν Κυρίου, και ούτοι μετ΄ αυτού. 21 Ζαχαρίας υιος Μασαλαμί πυλωρός της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. 22 πάντες οι εκλεκτοί επί της πόλης εν ταις πύλαις διακόσιοι και δεκαδύο · ούτοι εν ταις αυλαίς αυτών, ο καταλοχισμός αυτών · τούτους έστησε Δαυίδ και Σαμουήλ ο βλέπων τη πίστει αυτών. 23 και ούτοι και οι υιοί αυτών επί των πυλών εν οίκω Κυρίου και εν οίκω της σκηνης του φυλάσσειν. 24 κατά τους τέσσαρας άνέμους ήσαν αι πύλαι, κατά ανατολάς, θάλασσαν,

βορράν, νότον. 25 και αδελφοί αυτών εν ταις αυλαίς αυτών του εισπορεύεσθαι κατά επτά ημέρας από καιρού εις καιρόν μετά τούτων. 26 ότι εν πίστει εισί τέσσαρες δυνατοί των πυλών. και οι Λευίται ήσαν επί των παστοφοριών, και επί των θησαυρών οίκου του Θεού παρεμβάλλουσιν, 27 ότι επ ' αυτούς η φυλακή, και ούτοι επί των κλειδών το πρωϊ πρωϊ ανοίγειν τας θύρας του ιερού. 28 και εξ αυτών επί τα σκεύη της λειτουργίας, ότι εν αριθμω εισοίσουσι και εν αριθμω εξοίσουσι. 29 και εξ αυτών καθεσταμένοι επί τα σκεύη και επί πάντα σκεύη τα άγια και επί της σεμιδάλεως, του οίνου, του ελαίου, του λιβανωτού και των αρωμάτων. 30 και από των υιών των ιερέων ήσαν μυρεψοί του μύρου και εις τα αρώματα. 31 και Ματταθίας εκ των Λευιτών (ούτος ο πρωτότοκος τω Σαλώμ τω Κορίτη) εν τη πίστει επί τα έργα της θυσίας του τηγάνου του μεγάλου ιερέως. 32 και Βαναϊας ο Κααθίτης εκ των αδελφών αυτών επί των άρτων της προθέσεως του ετοιμάσαι σάββατον κατά σάββατον. 33 και ούτοι ψαλτωδοί άρχοντες των πατριών των Λευιτών, διατεταγμένοι εφημερία, ότι ημέρα και νύξ επ ' αυτοίς εν τοις έργοις. 34 ούτοι άρχοντες των πατριών των Λευιτών κατά γενέσεις αυτών άρχοντες· ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. 35 και εν Γαβαών κατώκησε πατήρ Γαβαών Ιεήλ, και όνομα γυναικός αυτού Μααχά. 36 και υιος αυτού ο πρωτότοκος Αβαδών και Σουρ και Κίς και Βαάλ και Νήρ και Ναδάβ 37 και Γεδούρ και αδελφός και Ζακχούρ και Μακελώθ. 38 και Μακελώθ εγέννησε τον Σαμαά. και ούτοι εν μέσω των αδελφών αυτών κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ εν μέσω των αδελφών αυτών. 39 και Νήρ εγέννησε τον Κίς, και Κίς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μελχισουέ και τον Αμιναδάβ και τον Ασαβάλ. 40 και υιος Ιωνάθαν Μεριβαάλ· και Μεριβαάλ εγέννησε τον Μιχά. 41 και υιοί Μιχά· Φιθών και Μαλάχ και Θαραχ. 42 και Αχάζ εγέννησε τον Ιαδά, και Ιαδά εγέννησε τον Γαλεμέθ και τον Γαζμώθ και τον Ζαμβρί, και Ζαμβρί εγέννησε τον Μασά, 43 και Μασά εγέννησε τον Βαανά, Ραφαΐα υιος αυτού, Ελασά υιος αυτού, Εσήλ υιος αυτού. 44 και τω Εσήλ εξ υιοί, και ταύτα τα ονόματα αυτών· Εζρικάμ πρωτότοκος αυτού και Ισμαήλ και Σαραΐα και Αβδία και Ανάν και Ασα. ούτοι υιοί Εσήλ.

Α΄ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ αλλόφυλοι επολέμησαν προς τον Ισραήλ, και έφυγον από προσώπου αλλοφύλων, και έπεσον τραυματῖαι εν όρει Γελβουέ. 2 και κατεδίωξαν οι αλλόφυλοι οπίσω Σαούλ και οπίσω των υιών αυτού, και επάταξαν αλλόφυλοι τον Ιωνάθαν και τον Αμιναδάβ και τον Μελχισουέ υιούς Σαούλ. 3 και εβαρύνθη ο πόλεμος επί Σαούλ, και εύρον αυτόν οι τοξόται εν τόξοις και πόνοις, και επόνεσεν από των τόξων. 4 και ειπε Σαούλ τω αίροντι τα σκεύη αυτού· σπάσαι την ρομφαίαν σου και εκκέντησόν με εν αυτη, μη έλθωσιν οι απεριτίμητοι ούτοι και εμπαιξώσι μοι. και ουκ εβούλετο ο αίρων τα σκεύη αυτού, ότι εφοβείτο σφόδρα· και έλαβε Σαούλ την ρομφαίαν και επέπεσεν επι ' αυτήν. 5 και είδεν ο αίρων τα σκεύη αυτού ότι απέθανε Σαούλ, και έπεσε και γε αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και απέθανε. 6 και απέθανε Σαούλ και τρεις υιοί αυτού εν τη ημέρα εκείνη, και πας ο οίκος αυτού επί το αυτό απέθανε. 7 και είδε πας ανήρ Ισραήλ ο εν τω αυλώνι ότι έφυγεν Ισραήλ και ότι απέθανε Σαούλ και οι υιοί αυτού, και κατέλιπον τας πόλεις αυτών και έφυγον· και ήλθον οι αλλόφυλοι και κατώκησαν εν αυταις. 8 και εγένετο τη επομένη και ήλθον αλλόφυλοι του σκυλεύειν τους τραυματῖας και εύρον τον Σαούλ και τους υιούς αυτού πεπτωκότας εν τω όρει Γελβουέ. 9 και εξέδυσαν αυτόν και έλαβον την κεφαλήν αυτού και τα σκεύη αυτού και απέστειλαν εις γην αλλοφύλων κύκλω του ευαγγελίσασθαι τοις ειδώλοις αυτών και τω λαω· 10 και έθηκαν τα σκεύη αυτών εν οίκω θεού αυτών και την κεφαλήν αυτού έθηκαν εν οίκω Δαγών. 11 και ήκουσαν πάντες οι κατοικούντες Γαλαάδ άπαντα, α εποίησαν οι αλλόφυλοι τω Σαούλ και υιω Ισραήλ. 12 και ηγέρθησαν εκ Γαλαάδ πας ανήρ δυνατός και έλαβον το σώμα Σαούλ και το σώμα των υιών αυτού και ήνεγκαν αυτά εις Ιαβίς και έθαψαν τα οστά αυτών υπό την δρύν εν Ιαβίς και ενήστευσαν επτά ημέρας. 13 και απέθανε Σαούλ εν ταις ανομίαις αυτού, αις ηνόμησε τω Θεω κατά τον λόγον Κυρίου, διότι ουκ εφύλαξεν· ότι επηρώτησε Σαούλ εν τώ εγγαστριμύθω του ζητήσαι, και απεκρίνατο αυτω Σαμουήλ ο προφήτης· 14 και ουκ εξήτησε Κύριον, και απέκτεινεν αυτόν και επέστρεψε την βασιλείαν τω Δαυίδ υιω Ιεσσαί.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ήλθε πας Ισραήλ προς Δαβίδ εν Χεβρών λέγοντες· ιδού οστά σου και σάρκες σου ημείς· 2 και εχθές και τρίτην ὄντος Σαούλ βασιλέως, συ ἤσθα ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ, και είπεν Ισραήλ Κύριός σοι· συ ποιμανεῖς τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ ἔση εις ηγούμενον επί Ισραήλ. 3 και ήλθον πάντες πρεσβύτεροι Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών, και διέθετο αυτοῖς ο βασιλεύς Δαβίδ διαθήκην εν Χεβρών έναντι Κυρίου, και ἔχρισαν τον Δαβίδ εις βασιλέα επί Ισραήλ κατά τον λόγον Κυρίου, δια χειρός Σαμουήλ.

4 Και επορεύθη ο βασιλεύς και ἄνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ (αὕτη Ιεβούς), και εκεί οι Ιεβουσαῖοι οι κατοικούντες την γην είπον τῷ Δαβίδ· 5 ουκ εισελεύσῃ ὧδε. και προκατελάβετο την περιοχὴν Σιών (αὕτη η πόλις Δαβίδ). 6 και είπε Δαβίδ· πας τύπων Ιεβουσαῖον εν πρώτοις και ἔσται εις ἄρχοντα και εις στρατηγόν· και ανέβη επ' αὐτήν εν πρώτοις Ιωάβ υἱος Σαρουῖα και ἐγένετο εις ἄρχοντα. 7 και ἐκάθισε Δαβίδ εν τη περιοχῇ· δια τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτήν Πόλιν Δαβίδ· 8 και ὠκοδόμησε την πόλιν κύκλω· και ἐπολέμησε και ἔλαβε την πόλιν. 9 και επορεύετο Δαβίδ πορευόμενος και μεγαλυνόμενος, και Κύριος παντοκράτωρ μετ' αυτού.

10 Και οὔτοι οι ἄρχοντες των δυνατῶν, οἱ ἦσαν τῷ Δαβίδ, οι κατισχύοντες μετ' αυτού εν τη βασιλεία αυτού μετὰ παντός Ισραήλ του βασιλεύσαι αὐτόν κατά τον λόγον Κυρίου επί Ισραήλ· 11 και οὔτος ο ἀριθμός των δυνατῶν του Δαβίδ· Ιεσεβάαλ υἱος Αχαμανί πρώτος των τριάκοντα· οὔτος ἐσπάσατο την ρομφαίαν αυτού ἄπαξ επί τριακοσίους τραυματίας εν καιρῷ ἐνί. 12 και μετ' αὐτόν Ελεάζαρ υἱος Δωδαῖ ο Αχωχί· οὔτος ἦν εν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. 13 οὔτος ἦν μετὰ Δαβίδ εν Φασοδομίν, και οι ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εις πόλεμον, και ἦν μερίς του ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, και ο λαός ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων· 14 και ἔστη εν μέσω της μερίδος και ἐσωσεν αὐτήν και ἐπάταξε τους ἀλλοφύλους, και ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην. 15 και κατέβησαν τρεις εκ των τριάκοντα ἀρχόντων εις την πέτραν προς Δαβίδ εις το σπήλαιον Ὀδολλάμ, και παρεμβολή των ἀλλοφύλων εν τη κοιλάδι των γιγάντων. 16 και Δαβίδ τότε εν τη περιοχῇ, και το σύστημα των ἀλλοφύλων τότε εν

Βηθλεέμ. 17 και επεθύμησε Δαβίδ και εἶπε· τις ποτιέ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πόλει; 18 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν αλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ, ὅς ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαβίδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαβίδ τοῦ πίνει αὐτὸ καὶ ἐσπείσεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν· 19 ἰλεὼς μου ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ρῆμα τοῦτο, εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν; ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἠνεγκαν αὐτὸ· καὶ οὐκ ἐβούλετο πίνει αὐτὸ. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. 20 καὶ Ἀβεσαά ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἦν ἀρχὼν τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν, 21 ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἀρχόντα καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο. 22 καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαήλ· οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο ἀριῆλ Μωάβ καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος· 23 καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὀρατὸν πεντάπηχον, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινότων, καὶ κατέβη ἐπ’ αὐτὸν Βαναίας ἐν ράβδῳ καὶ ἀφείλετο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ. 24 ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς· 25 ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἦν ἔνδοξος οὗτος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο· καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαβίδ ἐπὶ τὴν πατριάν αὐτοῦ. 26 καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων· Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανάν υἱὸς Δωδωέ ἐκ Βηθλεέμ, 27 Σαμμὼθ ὁ Ἀρωρί, Χελλῆς ὁ Φελωνί, 28 Ὡρὰ υἱὸς Ἐκκίς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί, 29 Σοβοχαί ὁ Ἀσωθί, Ἴλνι ὁ Ἀχωνί, 30 Μοοραΐ ὁ Νετωφαθί, Χολόδ υἱὸς Νοοζά ὁ Νετωφαθί, 31 Αἰρί υἱὸς Ρεβιέ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ Φαραθωνί, 32 Ουρί ἐκ Ναχαλί Γάας, Ἀβιήλ ὁ Γαραβαιθί, 33 Ἀζμὼθ ὁ Βαρωμί, Ἐλιαβά ὁ Σαλαβωνί, 34 υἱὸς Ἀσάμ τοῦ Γιζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλά ὁ Ἀραρί, 35 Ἀχίμ υἱὸς Ἀχάρ ὁ Ἀραρί, Ἐλφάτ υἱὸς Θυροφάρ 36 ὁ Μεχωραθρί, Ἀχία ὁ Φελλωνί, 37 Ἴσερέ ὁ Χαρμαδαΐ, Νααραί υἱὸς Ἀζοβαί, 38 Ἰωήλ υἱὸς Νάθαν, Μεβαάλ υἱὸς Ἀγαρί, 39 Σελή ὁ Ἀμμωνί, Ναχώρ ὁ Βηρωθί, αἰρων σκεύη Ἰωάβ υἱῶ Σαρουΐα, 40 Ἰρά ὁ Ἰεθρί, Γαρήβ ὁ Ἰεθρί, 41 Ουρία ὁ Χεττί, Ζαβέτ υἱὸς Ἀχαΐα, 42 Ἀδινά υἱὸς Σαιζά τοῦ Ρουβὴν ἀρχὼν, καὶ ἐπ’ αὐτῷ τριάκοντα. 43 Ἀνάν υἱὸς Μωωχά, καὶ Ἰωσαφάτ ὁ Ματθανί, 44 Ὁζία ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθά καὶ Ἰειήλ υἱοὶ Χωθάμ τοῦ Ἀραρί, 45 Ἰεδιήλ υἱὸς Σαμερί καὶ Ἰωζαέ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θωσαΐ, 46 Ἐλιήλ ὁ

Μαωϊ και Ιαριβι, και Ιωσία υιος αυτού, Ελλαάμ και Ιεθαμά ο Μωαβίτης, 47 Δαλιήλ και Ώβήδ και Ιεσσήλ ο Μεσωβία.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ οὔτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικελάγ, ἔτι συνεχόμενοι ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ υἱοῦ Κίς, καὶ οὔτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθούντες ἐν πολέμῳ 2 καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν καὶ σφενδονήται ἐν λίθοις καὶ τόξοις· ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ ἐκ Βενιαμίν· 3 οἱ ἄρχων Ἀχιέζερ καὶ Ἰωᾶς υἱὸς Ἀσμά τοῦ Γαβαθίτου καὶ Ἰωήλ καὶ Ἰωφαλήτ υἱοὶ Ἀσμῶθ καὶ Βερχία καὶ Ἰηοὺλ ὁ Ἀναθωθί 4 καὶ Σαμαΐας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα 5 Ἰερεμία καὶ Ἰεζιήλ καὶ Ἰωανάν καὶ Ἰωζαβάθ ὁ Γαδαραθίμ, 6 Ἀζαΐ καὶ Ἰαριμούθ καὶ Βααλιά καὶ Σαμαραΐα καὶ Σαφατίας ὁ Χαραιφιήλ, 7 Ἡλκανά καὶ Ἰησουνί καὶ Ὅζριήλ καὶ Ἰωζαρά καὶ Σοβοκάμ καὶ οἱ Κορίται 8 καὶ Ἰελία καὶ Ζαβαδία υἱοὶ Ἰραάμ καὶ οἱ τοῦ Γεδῶρ. 9 καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδί ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμου αἰρόντες θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κούφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει· 10 Ἀζέρ ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ δεῦτερος, Ἐλιάβ ὁ τρίτος, 11 Μασμανά ὁ τέταρτος, Ἰερμιά ὁ πέμπτος, 12 Ἰεθί ὁ ἕκτος, Ἐλιάβ ὁ ἕβδομος, 13 Ἰωανάν ὁ ὄγδοος, Ἐλιαζέρ ὁ ἕνατος, 14 Ἰερμιά ὁ δέκατος, Μελχαβαναί ὁ ἐνδέκατος. 15 οὔτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γὰδ ἄρχοντες τῆς στρατίας, εἰς τοὺς ἑκατὸν μικροὺς καὶ μέγας τοὺς χιλίους. 16 οὔτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ οὗτος πεπληρωκὸς ἐπὶ πάσαν κρηπίδα αὐτοῦ, καὶ ἐξεδίωξαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν. 17 καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμίν καὶ Ἰούδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυὶδ, 18 καὶ Δαυὶδ ἐξήλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς με, εἴη μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἴδοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξαιτο. 19 καὶ πνεῦμα ἐνέδυσσε τὸν Ἀμασαὶ ἄρχοντα τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπε· πορεύου καὶ ὁ λαὸς σου Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί·

ειρήνη ειρήνη σοι, και ειρήνη τοις βοηθοίς σου, ότι εβοήθησέ σοι ο Θεός σου. και προσεδέξατο αυτούς Δαβίδ και κατέστησεν αυτούς άρχοντας των δυνάμεων. 20 και από Μανασσή προσεχώρησαν προς Δαβίδ εν τω ελθείν τους αλλοφύλους επί Σαούλ εις πόλεμον· και ουκ εβοήθησεν αυτοίς, ότι εν βουλή εγένετο παρά των στρατηγών των αλλοφύλων λεγόντων· εν ταις κεφαλαίς των ανδρών εκείνων επιστρέφει προς κύριον αυτού Σαούλ· 21 εν τω πορευθήναι τον Δαβίδ εις Σικελάγ προσεχώρησαν αυτω από Μανασσή Εδνά και Ιωζαβάθ και Ρωδιήλ και Μιχαήλ και Ιωσαβαίθ και Ελιμούθ και Σεμαθί, αρχηγοί χιλιάδων εισί του Μανασσή. 22 και αυτοί συνεμάχησαν τω Δαβίδ επί τον γεδδούρ, ότι δυνατοί ισχύος πάντες και ήσαν ηγούμενοι εν τη στρατιά εν τη δυνάμει· 23 ότι ημέραν εξ ημέρας ήρχοντο προς Δαβίδ εις δύναμιν μεγάλην ως δύναμις του Θεού. 24 και ταύτα τα ονόματα των αρχόντων της στρατίας, οι ελθόντες προς Δαβίδ εις Χεβρών του αποστρέψαι την βασιλείαν Σαούλ προς αυτον κατά τον λόγον Κυρίου. 25 υιοί Ιούδα θυρεοφόροι και δορατοφόροι εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι δυνατοί παρατάξεως. 26 των υιών Συμεών δυνατοί ισχύος εις παράταξιν επτά χιλιάδες και εκατόν. 27 των υιών Λευί τετρακισχίλιοι και εξακόσιοι. 28 και Ιωδαέ ο ηγούμενος τω Ααρών και μετ' αυτού τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι. 29 και Σαδώκ νέος δυνατός ισχυϊ και της πατρικής οικίας αυτού άρχοντες εικοσιδυό. 30 και των υιών Βενιαμίν των αδελφών Σαούλ τρεις χιλιάδες· και έτι το πλείστον αυτών απεσκόπει την φυλακήν οικου Σαούλ. 31 και από υιών Εφραϊμ εικοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί ισχυϊ, άνδρες ονομαστοί κατ' οικους πατριών αυτών. 32 και από του ημίσουσ φυλής Μανασσή δεκαοκτώ χιλιάδες, οί ωνομάσθησαν εν ονόματι του βασιλεύσαι τον Δαβίδ. 33 και από των υιών Ισοάχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εις τους καιρούς, γινώσκοντες τι ποιήσαι Ισραήλ εις τας αρχάς αυτών, διακόσιοι, και πάντες αδελφοί αυτών μετ' αυτών. 34 και από Ζαβουλών εκπορευόμενοι εις παράταξιν πολέμου εν πάσι σκεύεσι πολεμικούς πενήτηντα χιλιάδες βοηθήσαι τω Δαβίδ ου χεροκένως. 35 και από Νεφθαλί άρχοντες χίλιοι και μετ' αυτών εν θυρεοίς και δόρασι τριακονταεπτά χιλιάδες. 36 και από των Δανιτών παρατασσόμενοι εις πόλεμον εικοσιοκτώ χιλιάδες και οκτακόσιοι. 37 και από του Ασήρ εκπορευόμενοι βοηθήσαι εις πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες. 38 και εκ πέραν του Ιορδάνου από Ρουβήν και Γαδδί και από του ημίσουσ φυλής Μανασσή εν πάσι σκεύεσι πολεμικούς εκατόν εικοσι χιλιάδες. 39 πάντες ούτοι άνδρες πολεμισταί παρατασσόμενοι παράταξιν εν

ψυχή ειρηνική και ήλθον εις Χεβρών του βασιλεύσαι τον Δαβίδ επί πάντα Ισραήλ· και ο κατάλοιπος Ισραήλ ψυχή μία του βασιλεύσαι τον Δαβίδ. 40 και ήσαν εκεί ημέρας τρεις εσθιοντες και πίνοντες, ότι ητοιμασαν οι αδελφοί αυτών. 41 και οι ομορουντες αυτοίς έως Ισοάχαρ και Ζαβουλών και Νεφθαλί έφερον αυτοίς επί των καμήλων και των όνων και των ημιόνων και επί των μόσχων βρώματα, άλευρα, παλάθας, σταφίδας, οίνον και έλαιον, μόσχους και πρόβατα εις πλήθος, ότι ευφροσύνη εν Ισραήλ.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ εβουλεύσατο Δαβίδ μετά των χιλιάρχων και των εκατοντάρχων, παντί ηγουμένω, 2 και ειπε Δαβίδ τη πάση εκκλησία Ισραήλ· ει εφ' υμίν αγαθόν και παρά Κυρίου του Θεού ημών ευδοθή, αποστειλωμεν προς τους αδελφούς ημών τους υπολειμμένους εν πάση γη Ισραήλ, και μετ' αυτών οι ιερείς οι Λευίται εν πόλεσι κατασχέσεως αυτών, και συναχθήσονται προς ημάς, 3 και μετενέγκωμεν την κιβωτόν του Θεού ημών προς ημάς· ότι ουκ εξήτησαν αυτήν αφ' ημερών Σαούλ. 4 και ειπε πάσα η εκκλησία του ποιήσαι ούτως, ότι ευθής ο λόγος εν οφθαλμοίς παντός του λαού. 5 και εξεκκλησίασε Δαβίδ τον πάντα Ισραήλ από ορίων Αιγύπτου και έως εισόδου Ημάθ του εισενέγκαι την κιβωτόν του Θεού εκ πόλεως Ιαρίμ. 6 και ανήγαγεν αυτήν Δαβίδ, και πας Ισραήλ ανέβη εις πόλιν Δαβίδ, ή ην του Ιούδα, του αναγαγείν εκείθεν την κιβωτόν του Θεού Κυρίου καθημένου επί Χερουβίμ, ου επεκλήθη όνομα αυτού. 7 και επέθηκαν την κιβωτόν του Θεού εφ' άμαξαν καινήν εξ οίκου Αμαναδάβ, και Όζά και οι αδελφοί αυτού ήγον την άμαξαν. 8 και Δαβίδ και πας Ισραήλ παιζοντες εναντίον του Θεού εν πάση δυνάμει και εν ψαλτωδοίς και εν κινύραις και εν νάβλαις, εν τρυμπάνοις, και εν κυμβάλοις και εν σάλπιγξι. 9 και ήλθοσαν έως της άλωνος, και εξέτεινεν Όζά την χείρα αυτού του κατασχείν την κιβωτόν, ότι εξέκλινεν αυτήν ο μόσχος. 10 και εθυμώθη Κύριος οργή επί Όζά και επάταξεν αυτόν εκεί δια το εκτείνειν την χείρα αυτού επί την κιβωτόν, και απέθανεν εκεί απέναντι του Θεού. 11 και ηθύμησε Δαβίδ, ότι διέκοψε

Κύριος διακοπήν εν Όζά, και εκάλεσε τον τόπον εκείνον Διακοπή Όζά έως της ημέρας ταύτης. 12 και εφοβήθη Δαβίδ τον Θεόν εν τη ημέρα εκείνη, λέγων· Πως εισοίσω την κιβωτόν του Θεού προς εμαυτόν; 13 και ουκ απέστρεψε Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εις πόλιν Δαβίδ, και εξέκλινεν αυτήν εις οίκον Αβεδδαρα του Γεθθαίου. 14 και εκάθισεν η κιβωτός του Θεού εν οίκω Αβεδδαρα τρεις μήνας· και ευλόγησεν ο Θεός Αβεδδαρα και πάντα τα αυτού.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ απέστειλε Χιράμ βασιλεύς Τύρου αγγέλους προς Δαβίδ και ξύλα κέδρινα και οικοδόμους και τέκτονας ξύλων του οικοδομήσαι αυτω οίκον. 2 και έγνω Δαβίδ ότι ητοίμασεν αυτόν Κύριος εις βασιλέα επί Ισραήλ, ότι ηυξήθη εις ύψος η βασιλεία αυτού δια τον λαόν αυτού Ισραήλ.

3 Και έλαβε Δαβίδ έτι γυναίκας εν Ιερουσαλήμ, και ετέχθησαν Δαβίδ έτι υιοί και θυγατέρες. 4 και ταύτα τα ονόματα αυτών των τεχθέντων, οί ήσαν αυτω εν Ιερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν και Σαλωμών 5 και Ιβαάρ και Ελισαέ και Ελιφαλέτ 6 και Ναγέθ και Ναφάγ και Ιαφιέ 7 και Ελισαμαέ και Ελιαδέ και Ελιφαλέτ.

8 Και ήκουσαν αλλόφυλοι ότι εχρίσθη Δαβίδ βασιλεύς επί πάντα Ισραήλ, και ανέβησαν πάντες οι αλλόφυλοι ζητήσαι τον Δαβίδ· και ήκουσε Δαβίδ και εξήλθεν εις απάντησιν αυτοίς. 9 και αλλόφυλοι ήλθον και συνέπεσον εν τη κοιλάδι των γιγάντων. 10 και επηρώτησε Δαβίδ δια του Θεού λέγων· ει αναβώ επί τους αλλοφύλους και δώσεις αυτούς εις τας χειράς μου; και είπεν αυτω Κύριος· ανάβηθι, και δώσω αυτούς εις τας χειράς σου. 11 και ανέβη εις Βαάλ Φαρασίν και επάταξεν αυτούς εκεί Δαβίδ· και είπε Δαβίδ· διέκοψεν ο Θεός τους εχθρούς μου εν χειρί μου ως διακοπήν ύδατος· δια τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Διακοπή Φαρασίν. 12 και εγκατέλιπον εκεί τους θεούς αυτών οι αλλόφυλοι, και είπε Δαβίδ κατακαύσαι αυτούς εν πυρί. 13 και προσέθεντο έτι αλλόφυλοι και συνέπεσαν έτι εν τη

κοιλάδι των γιγάντων. 14 και ηρώτησε Δαβίδ έτι εν Θεω, και ειπεν αυτω ο Θεός· ου πορεύση οπίσω αυτών, αποστρέφου απ' αυτών και παρέση αυτοίς πλησίον των απίων· 15 και έσται εν τω ακούσαί σε την φωνήν του συσεισμού των άκρων των απίων, τότε εισελεύση εις τον πόλεμον, ότι εξήλθεν ο Θεός έμπροσθέν σου του πατάξαι την παρεμβολήν των αλλοφύλων. 16 και εποίησε καθώς ενετείλατο αυτω ο Θεός, και επάταξε την παρεμβολήν των αλλοφύλων από Γαβαών έως Γαζηρά. 17 και εγένετο όνομα Δαβίδ εν πάση τη γη, και Κύριος έδωκε τον φόβον αυτου επί πάντα τα έθνη.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εποίησεν αυτω οικίας εν πόλει Δαβίδ, και ητοιμάσε τον τόπον τη κιβωτω του Θεού και εποίησεν αυτη σκηνήν. 2 τότε ειπε Δαβίδ· ουκ έστιν άραι την κιβωτόν του Θεού, αλλ' ή τους Λευίτας, ότι αυτούς εξελέξατο Κύριος αίρειν την κιβωτόν Κυρίου και λειτουργείν αυτω έως αιώνος. 3 και εξεκκλησίασε Δαβίδ τον πάντα Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ του ανενέγκαι την κιβωτόν Κυρίου εις τον τόπον, ον ητοιμάσεν αυτη. 4 και συνήγαγε Δαβίδ τους υιούς Ααρών τους Λευίτας. 5 των υιών Καάθ· Ουριήλ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, εκατόν είκοσι. 6 των υιών Μεραρί· Ασαΐα ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, διακόσιοι είκοσι. 7 των υιών Γηρσάμ· Ιωήλ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, εκατόν τριάκοντα. 8 των υιών Ελισαφάν· Σεμεϊ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, διακόσιοι. 9 των υιών Χεβρών· Ελιήλ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, ογδοήκοντα. 10 των υιών Όζιήλ· Αμιναδάβ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, εκατόν δεκαδύο. 11 και εκάλεσε Δαβίδ τον Σαδώκ και Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευίτας, τον Ουριήλ, Ασαΐαν και Ιωήλ και Σαμαϊαν και Ελιήλ και Αμιναδάβ, 12 και ειπεν αυτοίς· υμεις άρχοντες πατριών των Λευιτών, αγνίσθητε υμεις και οι αδελφοί υμών και ανοίσετε την κιβωτόν του Θεού Ισραήλ, ου ητοιμάσα αυτη· 13 ότι ουκ εν τω πρότερον υμάς είναι διέκοψεν ο Θεός ημών εν ημίν, ότι ουκ εξεζητήσαμεν εν κρίματι. 14 και ηγνίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται του ανενέγκαι την κιβωτόν Θεού Ισραήλ. 15 και έλαβον οι υιοί των Λευιτών

την κιβωτόν του Θεού, ως ενετείλατο Μωυσής εν λόγω Θεού κατά την γραφήν, εν αναφορεύσιν επί ' αυτούς. 16 και ειπε Δαβίδ τοις ἄρχουσι των Λευιτών· στήσατε τους αδελφούς αυτών τους ψαλτωδούς εν οργάνοις, νάβλαις, κινύραις και κυμβάλοις του φωνήσαι εις ὕψος εν φωνή ευφροσύνης. 17 και ἔστησαν οι Λευίται τον Αιμάν υιόν Ιωήλ· εκ των αδελφών αυτού Ασάφ υιος Βαραχία. και εκ των υιών Μεραρι αδελφών αυτού Αιθάν υιος Κισαίου. 18 και μετ ' αυτών οι αδελφοί αυτών οι δεῦτεροι Ζαχαρίας και 'Οζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιεϊήλ και Ελιωήλ και Ελιάβ και Βαναία και Μασσαΐα και Ματταθία και Ελιφαλία και Μακενία και Αβδεδόμ και Ιεϊήλ και 'Οζίας, οι पुलωροί. 19 και οι ψαλτωδοί, Αιμάν, Ασάφ και Αιθάν εν κυμβάλοις χαλκοίς του ακουσθήναι ποιήσαι· 20 Ζαχαρίας και 'Οζιήλ, Σεμιραμώθ, Ιεϊήλ, 'Ωνι, Ελιάβ, Μασαΐας, Βαναΐας εν νάβλαις επί αλαιμώθ. 21 και Ματταθίας και Ελιφαλίας και Μακενίας και Αβδεδόμ και Ιεϊήλ και 'Οζίας εν κινύραις αμασενίθ του ενισχύσαι. 22 και Χωνενία ἄρχων των Λευιτών ἄρχων των ὠδών, ὅτι συνετός ην. 23 και Βαραχία και Ελκανά पुलωροί της κιβωτού. 24 και Σοβνία και Ιωσαφάτ και Ναθαναήλ και Αμασαΐ και Ζαχαρία και Βαναΐ και Ελιέζερ οι ιερεῖς σαλπίζοντες ταις σάλπιγξιν ἔμπροσθεν της κιβωτού του Θεού. και Αβδεδόμ και Ιεΐα पुलωροί της κιβωτού του Θεού. 25 και ην Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ και οι χιλίαρχοι οι πορευόμενοι του αναγαγεῖν την κιβωτόν της διαθήκης ἐξ οἴκου Αβδεδόμ εν ευφροσύνη. 26 και ἐγένετο εν τῷ κατισχύσαι τον Θεόν τους Λευίτας αἰροντας την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου και ἔθυσαν ἐπτά μόσχους και ἐπτά κριοῦς. 27 και Δαβίδ περιεζωσμένος εν στολή βυσσίνη και πάντες οι Λευίται αἰροντες την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου και οι ψαλτωδοί και Χωνενίας ο ἄρχων των ὠδών των ἀδόντων, και ἐπί Δαβίδ στολή βυσσίνη. 28 και πας Ισραήλ ἀνάγοντες την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εν σημασία και εν φωνή σωφέρ και εν σάλπιγξι και εν κυμβάλοις, αναφωνούντες εν νάβλαις και εν κινύραις. 29 και ἐγένετο η κιβωτός διαθήκης Κυρίου και ἦλθεν ἕως πόλεως Δαβίδ, και Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ παρέκυψε δια της θυρίδος και εἶδε τον βασιλέα Δαβίδ ὀρχούμενον και παίζοντα, και ἐξουδένωσεν αὐτόν εν τη ψυχῇ αὐτῆς.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εισήνεγκαν την κιβωτόν του Θεού και απηρείσαντο αυτήν εν μέσω της σκηνής, ης έπηξεν αυτη Δαυίδ, και προσήνεγκαν ολοκαυτώματα και σωτηρίου εναντίον του Θεού. 2 και συνετέλεσε Δαυίδ αναφέρων ολοκαυτώματα και σωτηρίου και ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου. 3 και διεμέρισε παντί ανδρί Ισραήλ από ανδρός και έως γυναικός, τω ανδρί άρτον ένα αρτοκοπικόν και αμορίτην. 4 και έταξε κατά πρόσωπον της κιβωτού διαθήκης Κυρίου εκ των Λευιτών λειτουργούντας αναφωνούντας και εξομολογείσθαι και αινείν Κύριον τον Θεόν Ισραήλ· 5 Ασάφ ο ηγούμενος, και δευτερεύων αυτω Ζαχαρίας, Ιεϊήλ, Σεμιραμώθ, Ιεϊήλ, Ματταθίας, Ελιάβ και Βαναίας, και Αβδεδόμ και Ιεϊήλ εν οργάνοις, νάβλαις, κινύραις, και Ασάφ εν κυμβάλοις αναφωνών. 6 και Βαναίας και Όζιήλ οι ιερείς εν ταις σάλπιγξι διαπαντός εναντίον της κιβωτού της διαθήκης του Θεού.

7 Εν τη ημέρα εκείνη τότε έταξε Δαυίδ εν αρχή του αινείν τον Κύριον εν χειρί Ασάφ και των αδελφών αυτού.

8 †ΔΗ. Εξομολογείσθε τω Κυρίω, επικαλείσθε αυτόν εν ονόματι αυτού, γνωρίσατε εν λαοίς τα επιτηδεύματα αυτού. 9 άσατε αυτω και υμνήσατε αυτω, διηγήσασθε πάσι τα θαυμάσια αυτού, α εποίησε Κύριος. 10 αινείτε εν ονόματι αγίω αυτού, ευφρανθήσεται καρδια ζητούσα την ευδοκίαν αυτού. 11 ζητήσατε τον Κύριον και ισχύσατε, ζητήσατε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. 12 μνημονεύετε τα θαυμάσια αυτού, α εποίησε, τέρατα και κρίματα του στόματος αυτού. 13 σπέρμα Ισραήλ παίδες αυτού, υιοί Ιακώβ εκλεκτοί αυτού. 14 αυτός Κύριος ο Θεός ημών, εν πάση τη γη τα κρίματα αυτού. 15 μνημονεύων εις αιώνα διαθήκης αυτού, λόγον αυτού, ον ενετείλατο εις χιλίας γενεάς, 16 ον διέθετο τω Αβραάμ και τον όρκον αυτού τω Ισαάκ· 17 έσθησεν αυτόν τω Ιακώβ εις πρόσταγμα, τω Ισραήλ διαθήκην αιώνιον 18 λέγων· σοί δώσω την γην Χαναάν σχοίνισμα κληρονομίας υμών. 19 εν τω γενέσθαι αυτούς ολιγοστούς αριθμω ως εσμικρύνθησαν και παρώκησαν εν αυτη. 20 και επορεύθησαν από έθνους εις έθνος και από βασιλείας εις λαόν έτερον. 21 ουκ αφήκεν άνδρα του δυναστεύσαι αυτούς και ήλεγξε περί αυτών βασιλείς· 22 μη άψησθε των χριστών μου και εν τοις

προφήταις μου μη πονηρεύεσθε. 23 άσατε τω Κυρίω, πάσα η γη, αναγγείλατε εξ ημέρας εις ημέραν σωτηρίαν αυτού. 24 εξηγήσθε εν τοις έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια αυτού. 25 ότι μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, φοβερός εστιν επί πάντας τους θεούς. 26 ότι πάντες οι θεοί των εθνών είδωλα, και ο Θεός ημών ουρανούς εποίησε. 27 δόξα και έπαινος κατά πρόσωπον αυτού, ισχύς και καύχημα εν τόπω αυτού. 28 δότε τω Κυρίω αι πατριαί των εθνών, δότε τω Κυρίω δόξαν και ισχύν· 29 δότε τω Κυρίω δόξαν ονόματος αυτού, λάβετε δώρα και ενέγκατε κατά πρόσωπον αυτού και προσκυνήσατε Κυρίω εν αυλαίς αγίαις αυτού. 30 φοβηθήτω από προσώπου αυτού πάσα η γη, κατορθωθήτω η γη και μη σαλευθήτω· 31 ευφρανθήτω ο ουρανός και αγαλλιάσθω η γη, και ειπάτωσαν εν τοις έθνεσι· Κύριος βασιλεύων. 32 βομβήσει η θάλασσα συν τω πληρώματι και ξύλον αγρού και πάντα τα εν αυτω· 33 τότε ευφρανθήσεται τα ξύλα του δρυμού από προσώπου Κυρίου, ότι ήλθε κρίναι την γην. 34 εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. 35 και είπατε· σώσον ημάς, ο Θεός της σωτηρίας ημών, και άθροισον ημάς, και εξελού ημάς εκ των εθνών του αινείν το όνομα το άγιόν σου και καυχάσθαι εν ταις αιnéσεσί σου. 36 ευλογημένος Κύριος ο Θεός Ισραήλ από του αιώνος και έως του αιώνος· και ερεί πας ο λαός· αμήν. και ήνεσαν τω Κυρίω.

37 Και κατέλιπον εκεί έναντι της κιβωτού διαθήκης Κυρίου τον Ασάφ και τους αδελφούς αυτού του λειτουργείν εναντίον της κιβωτού διαπαντός το της ημέρας εις ημέραν. 38 και Αβδεδόμ και οι αδελφοί αυτού, εξήκοντα και οκτώ, και Αβδεδόμ υιος Ιδιθούν και Όσοά εις πυλωρούς. 39 και τον Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς εναντίον της σκηνής Κυρίου εν Βαμά τη εν Γαβαών 40 του αναφέρειν ολοκαυτώματα τω Κυρίω επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων διαπαντός το πρωϊ και το εσπέρας και κατά πάντα τα γεγραμμένα εν νόμω Κυρίου όσα ενετείλατο εφ ' υιοίς Ισραήλ εν χειρί Μωυσή του θεράποντος του Θεού· 41 και μετ ' αυτού Αιμάν και Ιδιθούν και οι λοιποί εκλεγέντες επ ' ονόματος του αινείν τον Κύριον, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, 42 και μετ ' αυτών σάλπιγγες και κύμβαλα του αναφωνείν και όργανα των ωδών του Θεού, οι δε υιοί Ιδιθούν εις την πόλιν. 43 και επορεύθη πας ο λαός έκαστος εις τον οίκον αυτού, και επέστρεψε Δαυίδ του ευλογήσαι τον οίκον αυτού.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ εγένετο ως κατώκησε Δαβίδ εν οίκω αυτού, και ειπε Δαβίδ προς Νάθαν τον προφήτην· ιδού εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρινω, και η κιβωτός διαθήκης Κυρίου υποκάτω δέρρεων. 2 και ειπε Νάθαν προς Δαβίδ· παν το εν τη ψυχή σου ποiei, ότι Θεός μετά σου. 3 και εγένετο εν τη νυκτί εκείνη και εγένετο λόγος Κυρίου προς Νάθαν· 4 πορεύου και ειπόν προς Δαβίδ τον δούλόν μου· ούτως ειπε Κύριος· ου συ οικοδομήσεις μοι οίκον του κατοικήσαί με εν αυτώ· 5 ότι ου κατώκησα εν οίκω από της ημέρας, ης ανήγαγον τον Ισραήλ, έως της ημέρας ταύτης και ήμην εν σκηνή και εν καλύμματι 6 εν πάσιν, οis διήλθον εν παντί Ισραήλ· ει λαλών ελάλησα προς μίαν φυλήν του Ισραήλ, οis ενετειλάμην του ποιμαίνειν τον λαόν μου λέγων, ότι ουκ οικοδομήσατέ μοι οίκον κεδρινον. 7 και νυν ούτως ερείς τω δούλω μου Δαβίδ· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εγώ έλαβόν σε εκ της μάνδρας εξόπισθεν των ποιμνίων του είναι εις ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ· 8 και ήμην μετά σου εν πάσιν, οis επορεύθης, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου από προσώπου σου και εποίησά σοι όνομα κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης. 9 και θήσομαι τόπον τω λαω μου Ισραήλ και καταφυτεύσω αυτόν, και κατασκηνώσει καθ' εαυτόν και ου μεριμνήσει έτι, και ου προσθήσει υιος αδικίας του ταπεινώσαι αυτόν καθώς απ' αρχής 10 και αφ' ημερών, ων έταξα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ, και εταπεινώσα πάντας τους εχθρούς σου, και αυξήσω σε, και οίκον οικοδομήσει σοι Κύριος. 11 και έσται όταν πληρωθώσιν ημέραι σου και κοιμηθήση μετά των πατέρων σου, και αναστήσω το σπέρμα σου μετά σε, ος έσται εκ της κοιλίας σου, και ετοιμάσω την βασιλείαν αυτού· 12 αυτός οικοδομήσει μοι οίκον, και ανορθώσω τον θρόνον αυτού έως αιώνος. 13 εγώ έσομαι αυτώ εις πατέρα, και αυτός έσται μοι εις υιόν· και το έλεός μου ουκ αποστήσω απ' αυτού ως απέστησα από των όντων έμπροσθέν σου. 14 και πιστώσω αυτόν εν οίκω μου και εν βασιλεία αυτού έως αιώνος, και ο θρόνος αυτού έσται ανωρθωμένος έως αιώνος. 15 κατά πάντας τους λόγους τούτους και κατά πάσαν την όρασιν ταύτην, ούτως ελάλησε Νάθαν προς Δαβίδ. 16 και ήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθισεν απέναντι Κυρίου και ειπε· τις ειμι εγώ Κύριε ο Θεός, και τις ο

οίκός μου, ότι ηγάπησάς με έως αιώνος; 17 και εσμικρύνθη ταύτα ενώπιόν σου, ο Θεός, και ελάλησας επί τον οίκον του παιδός σου εκ μακρών και επειδές με ως όρασις του ανθρώπου και ύψωσάς με, Κύριε ο Θεός. 18 τι προσθήσει έτι Δαβίδ προς σε του δοξάσαι; και συ τον δούλόν σου οίδας. 19 και κατά την καρδιαν σου εποίησας την πάσαν μεγαλωσύνην. 20 Κύριε, ουκ έστιν όμοιός σοι, και ουκ έστι Θεός πλήν σου κατά πάντα, όσα ηκούσαμεν εν ωσίν ημών. 21 και ουκ έστιν ως ο λαός σου Ισραήλ έθνος έτι επί της γης, ως ωδήγησεν αυτόν ο Θεός του λυτρώσασθαι λαόν εαυτω, του θέσθαι εαυτω όνομα μέγα και επιφανές, του εκβαλείν από προσώπου λαού σου, ους ελυτρώσω εξ Αιγύπτου, έθνη. 22 και έδωκας τον λαόν σου Ισραήλ σεαυτω λαόν έως αιώνος, και συ, Κύριε, εγενήθης αυτοίς εις Θεόν. 23 και νυν, Κύριε, ο λόγος σου, ον ελάλησας προς τον παιδά σου και επί τον οίκον αυτού, πιστωθήτω έως αιώνος. και ποιήσον καθώς ελάλησας, 24 και πιστωθήτω και μεγαλυνθήτω το όνομά σου έως αιώνος λεγόντων · Κύριε Κύριε, παντοκράτωρ Θεός Ισραήλ, και ο οίκος Δαβίδ παιδός σου ανωρθωμένος εναντίον σου. 25 ότι συ Κύριος ο Θεός μου ήνοιξας το ους του παιδός σου του οικοδομήσαι αυτω οίκον · δια τούτο εύρεν ο παις σου του προσεύξασθαι κατά πρόσωπόν σου. 26 και νυν, Κύριε, συ ει αυτός Θεός και ελάλησας επί τον δούλόν σου τα αγαθά ταύτα · 27 και νυν ήρξαι του ευλογήσαι τον οίκον του παιδός σου του είναι εις τον αιώνα εναντίον σου · ότι συ, Κύριε, ευλόγησας, και ευλόγησον εις τον αιώνα.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και επάταξε Δαβίδ τους αλλοφύλους και ετροπώσατο αυτούς και έλαβε την Γεθ και τας κώμας αυτής εκ χειρός αλλοφύλων. 2 και επάταξε την Μωάβ, και ήσαν Μωάβ παιδες τω Δαβίδ φέροντες δώρα. 3 και επάταξε Δαβίδ τον Αδρααζάρ βασιλέα Σουβά Ημάθ, πορευομένου αυτού επιστήσαι χείρα αυτού επί ποταμόν Ευφράτην. 4 και προκατελάβετο Δαβίδ αυτών χίλια άρματα και επτά χιλιάδας ίππων και είκοσι χιλιάδας ανδρών πεζών · και παρέλυσε Δαβίδ πάντα τα άρματα και υπελίπετο εξ αυτών εκατόν

άρματα. 5 και ήλθε Σύρος εκ Δαμασκού βοηθήσαι Αδρααζάρ βασιλεί Σουβά, και επάταξε Δαυίδ εν τω Σύρω είκοσι και δύο χιλιάδας ανδρών. 6 και έθετο Δαυίδ φρουράν εν Συρία τη κατά Δαμασκόν, και ήσαν τω Δαυίδ εις παίδας φέροντας δώρα, και έσωζε Κύριος Δαυίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο. 7 και έλαβε Δαυίδ τους κλοιούς τους χρυσούς, οί ήσαν επί τους παίδας Αδρααζάρ, και ήνεγκεν αυτούς εις Ιερουσαλήμ. 8 και εκ της μεταβηχάς και εκ των εκλεκτών πόλεων των Αδρααζάρ έλαβε Δαυίδ χαλκόν πολύν σφόδρα· εξ αυτού εποίησε Σαλωμών την θάλασσαν την χαλκήν και τους στύλους και τα σκεύη τα χαλκά. 9 και ήκουσε Θωά βασιλεύς Ημάθ ότι επάταξε Δαυίδ την πάσαν δύναμιν Αδρααζάρ βασιλέως Σουβά, 10 και απέστειλε τον Αδουράμ υιόν αυτού προς τον βασιλέα Δαυίδ του ερωτήσαι αυτόν τα εις ειρήνην και του ευλογήσαι αυτόν υπέρ ου επολέμησε τον Αδρααζάρ και επάταξεν αυτόν, ότι ανήρ πολέμιος Θωά ην τω Αδρααζάρ. 11 και πάντα τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά και τα χαλκά, και ταύτα ηγίασεν ο βασιλεύς Δαυίδ τω Κυρίω μετά του αργυρίου και του χρυσιού, ου έλαβεν εκ πάντων των εθνών, εξ Ιδουμαίας και Μωάβ και εξ υιών Αμμών και εκ των αλλοφύλων και εξ Αμαλήκ. 12 και Αβεσσά υιος Σαρουΐας επάταξε την Ιδουμαϊαν εν κοιλάδι των αλών, οκτωκαίδεκα χιλιάδας. 13 και έθετο εν τη κοιλάδι φρουράς· και ήσαν πάντες οι Ιδουμαίοι παίδες Δαυίδ. και έσωζε Κύριος τον Δαυίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο. 14 και εβασίλευσε Δαυίδ επί πάντα Ισραήλ και ην ποιών κρίμα και δικαιοσύνην τω παντί λαω αυτού. 15 και Ιωάβ υιος Σαρουΐας επί της στρατιάς και Ιωσαφάτ υιος Αχιλούδ υπομνηματογράφος 16 και Σαδώκ υιος Αχιτώβ και Αχιμέλεχ υιος Αβιάθαρ ιερείς και Σουσα γραμματεύς 17 και Βαναίας υιος Ιωδαέ επί του Χερεθθί και επί του Φελεθθί και υιοί Δαυίδ οι πρώτοι διάδοχοι του βασιλέως.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ εγένετο μετά ταῦτα απέθανε Ναάς βασιλεὺς υἱῶν Αμμών, και εβασίλευσεν Ανάν υἱος αὐτοῦ αντ' αὐτοῦ. 2 και εἶπε Δαυὶδ· ποιήσω ἔλεος μετὰ Ανάν υἱοῦ Ναάς, ως εποίησεν ο πατήρ αὐτοῦ μετ' εμοῦ ἔλεος· και απέστειλεν ἀγγέλους Δαυὶδ του παρακαλέσαι αὐτόν περί του πατρός αὐτοῦ. και ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γην υἱῶν Αμμών προς Ανάν του παρακαλέσαι αὐτόν. 3 και εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Αμμών προς Ανάν· μη δοξάζων Δαυὶδ τον πατέρα σου εναντίον σου απέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ουχὶ ὅπως εξερευνήσωσι την πόλιν και του κατασκοπήσαι την γην ἦλθον παῖδες αὐτοῦ προς σε; 4 και ἔλαβεν Ανάν τους παῖδας Δαυὶδ και εξῆρσεν αὐτούς και ἀφείλε των μανδρῶν αὐτῶν το ἡμισυ ἕως της αναβολῆς και ἀπέστειλεν αὐτούς. 5 και ἦλθον ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυὶδ περί των ἀνδρῶν, και ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ητιμωμένοι σφόδρα. και εἶπεν ο βασιλεὺς· καθίσατε εν Ιεριχώ ἕως του ἀνατεῖλαι τους πώγωνας υμῶν και ἀνακάμψατε. 6 και εἶδον οἱ υἱοὶ Αμμών ὅτι ησχύνθη λαός Δαυὶδ, και ἀπέστειλεν Ανάν και υἱοὶ Αμμών χίλια τάλαντα ἀργυρίου του μισθώσασθαι εαυτοῖς εκ Συρίας Μεσοποταμίας και εκ Συρίας Μοσχά και παρά Σωβά ἄρματα και ἱππεῖς. 7 και ἐμισθώσαντο εαυτοῖς δύο και τριάκοντα χιλιάδας ἀρμάτων και τον βασιλέα Μοσχά και τον λαόν αὐτοῦ και ἦλθον και παρενέβαλον κατέναντι Μαιδαβά, και οἱ υἱοὶ Αμμών συνήχθησαν εκ των πόλεων αὐτῶν και ἦλθον εἰς το πολεμήσαι. 8 και ἤκουσε Δαυὶδ και ἀπέστειλε τον Ιωάβ και πάσαν την στρατιάν των δυνατῶν. 9 και ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Αμμών και παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρά τον πυλῶνα της πόλεως, και οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' εαυτούς εν τῷ πεδίῳ. 10 και εἶδεν Ιωάβ ὅτι γέγονασιν ἀντιπρόσωποι του πολεμῆν προς αὐτόν κατὰ πρόσωπον και ἐξόπισθεν, και ἐξελέξατο εκ παντός νεανίου ἐξ Ισραὴλ, και παρετάξαντο εναντίον του Σύρου· 11 και το κατάλοιπον του λαοῦ ἔδωκεν εν χειρὶ Αβεσσά ἀδελφοῦ αὐτοῦ, και παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Αμμών. 12 και εἶπεν· εἴν κρατήση υπέρ ἐμέ ο Σύρος, και ἔση μοι εἰς σωτηρίαν, και εἴν οἱ υἱοὶ Αμμών κρατήσωσιν υπέρ σε, και σώσω σε· 13 ἀνδρίζου και ἐνισχύσωμεν περί του λαοῦ ἡμῶν και περί των πόλεων του Θεοῦ ἡμῶν, και Κύριος το ἀγαθόν εν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει. 14 και

παρετάξατο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού κατέναντι Σύρων εις πόλεμον, και έφυγον απ' αυτών. 15 και οι υιοί Αμμών ειδον ότι έφυγον οι Σύροι, και έφυγον και αυτοί από προσώπου Αβεσσά και από προσώπου Ιωάβ του αδελφού αυτού και ήλθον εις την πόλιν. και ήλθεν Ιωάβ εις Ιερουσαλήμ. 16 και ειδεν ο Σύρος ότι ετροπώσατο αυτόν Ισραήλ, και απέστειλεν αγγέλους, και εξήγαγον τον Σύρον εκ του πέραν του ποταμού, και Σωφά αρχιστράτηγος δυνάμεως Αδρααζάρ έμπροσθεν αυτών. 17 και απηγγέλη τω Δαβίδ, και συνήγαγε τον πάντα Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν επ' αυτούς και παρετάξατο επ' αυτούς, και παρατάσσεται Σύρος εξεναντίας Δαβίδ εις πόλεμον και επολέμησαν αυτόν, 18 και έφυγε Σύρος από προσώπου Ισραήλ, και απέκτεινε Δαβίδ από του Σύρου επτά χιλιάδας αρμάτων και τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζών και τον Σωφά αρχιστράτηγον δυνάμεως απέκτεινε. 19 και ειδον παιδες Αδρααζάρ ότι επταίκασιν από προσώπου Ισραήλ, και διέθεντο μετά Δαβίδ και εδούλευσαν αυτω· και ουκ ηθέλησε Σύρος του βοηθήσαι τοις υιοίς Αμμών έτι.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω επιόντι έτει εν τη εξόδω των βασιλέων και ήγαγεν Ιωάβ πάσαν την δύναμιν της στρατιάς, και έφθειραν την χώραν υιών Αμμών· και ήλθε και περιεκάθισε την Ραββά· και Δαβίδ εκάθισεν εν Ιερουσαλήμ· και επάταξεν Ιωάβ την Ραββά και κατέσκαψεν αυτήν. 2 και έλαβε Δαβίδ τον στέφανον Μολχόμ του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού, και ευρέθη ο σταθμός αυτού τάλαντον χρυσιου, και εν αυτω λίθος τίμιος, και ην επί την κεφαλήν Δαβίδ· και σκύλα της πόλεως εξήνεγκε πολλά σφόδρα. 3 και τον λαόν τον εν αυτη εξήγαγε και διέπρισε πρίοσι και εν σκεπάρνοις σιδηροίς και εν διασχίζουσι· και ούτως εποίησε Δαβίδ τοις πάσιν υιοίς Αμμών. και ανέστρεψε Δαβίδ και πας ο λαός αυτού εις Ιερουσαλήμ. 4 και εγένετο μετά ταύτα και εγένετο έτι πόλεμος εν Γαζέρ μετά των αλλοφύλων. τότε επάταξε Σοβοχαί ο Ουσαθί τον Σαφού από των υιών των γιγάντων, και

εταπεινώσεν αυτόν. 5 και εγένετο έτι πόλεμος μετά των αλλοφύλων. και επάταξεν Ελλανάν υιος Ιαΐρ τον Λαχμί αδελφόν Γολιάθ του Γεθθαιου, και ξύλον δόρατος αυτού ως αντίον υφαινόντων. 6 και εγένετο έτι πόλεμος εν Γεθ, και ην ανήρ υπερμεγέθης, και δάκτυλοι αυτού εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες, και ούτος ην απόγονος γιγάντων. 7 και ωνειδίσε τον Ισραήλ, και επάταξεν αυτόν Ιωνάθαν υιος Σαμαά αδελφού Δαυίδ. 8 ούτοι εγένοντο Ραφά εν Γεθ· πάντες ήσαν τέσσαρες γίγαντες, και έπεσον εν χειρί Δαυίδ και εν χειρι παιδων αυτού.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ έστη διάβολος εν τω Ισραήλ και επέσεισε τον Δαυίδ του αριθμήσαι τον Ισραήλ. 2 και ειπεν ο βασιλεύς Δαυίδ προς Ιωάβ και προς τους άρχοντας της δυνάμεως· πορεύθητε, αριθμήσατε τον Ισραήλ από Βηρσαβεέ και έως Δάν και ενέγκατε προς με, και γνώσομαι τον αριθμόν αυτών. 3 και ειπεν Ιωάβ· προσθειη Κύριος επί τον λαόν αυτού, ως αυτοί εκατονταπλασίως, και οι οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως βλέποντες· πάντες τω κυρίω μου παιδες· ινατί ζητεί κύριός μου τούτο; ινα μη γένηται εις αμαρτίαν τω Ισραήλ. 4 το δε ρήμα του βασιλέως ίσχυσεν επί Ιωάβ, και εξήλθεν Ιωάβ και διήλθεν εν παντί Ισραήλ και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. 5 και έδωκεν Ιωάβ τον αριθμόν της επισκέψεως του λαού τω Δαυίδ, και ην πας Ισραήλ χίλιαι χιλιάδες και εκατόν χιλιάδες ανδρών εσπασμένων μάχαιραν και υιοί Ιούδα τετρακόσiai και εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών εσπασμένων μάχαιραν. 6 και τον Λευί και τον Βενιαμίν ουκ ηρίθμησεν εν μέσω αυτών, ότι κατίσχυσε λόγος του βασιλέως τον Ιωάβ. 7 και πονηρόν εναντίον του Θεού περι του πράγματος τούτου, και επάταξε τον Ισραήλ. 8 και ειπε Δαυίδ προς τον Θεόν· ημάρτηκα σφόδρα, ότι εποίησα το πράγμα τούτο· και νυν περιελε δη την κακίαν παιδός σου, ότι εματαιώθην σφόδρα. 9 και ελάλησε Κύριος προς Γάδ τον ορώντα λέγων· 10 πορεύου και λάλησον προς Δαυίδ λέγων· ούτω λέγει Κύριος· τρία αιρώ εγώ επί σε, έκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτών και ποιήσω σοι. 11 και ήλθε Γάδ προς Δαυίδ και ειπεν αυτω· ούτως λέγει Κύριος· έκλεξαι σεαυτω 12 ή τρία έτη λιμού, ή τρεις

μήνας φεύγειν σε εκ προσώπου εχθρών σου και μάχαιραν εχθρών σου του εξολοθρεύσαι, ή τρεις ημέρας ρομφαίαν Κυρίου και θάνατον εν τη γη και άγγελος Κυρίου εξολοθρεύων εν πάση κληρονομία Ισραήλ· και νυν ιδέ τι αποκριθώ τω αποστειλαντί με λόγον. 13 και ειπε Δαυίδ προς Γάδ· στενά μοι και τα τρία σφόδρα· εμπεισούμαι δη εις χείρας Κυρίου, ότι πολλοί οι οικτιρμοί αυτού σφόδρα, και εις χείρας ανθρώπων ου μη εμπέσω. 14 και έδωκε Κύριος θάνατον εν Ισραήλ, και έπεσον εξ Ισραήλ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. 15 και απέστειλεν ο Θεός άγγελον εις Ιερουσαλήμ του εξολοθρεύσαι αυτήν. και ως εξωλόθρευσεν, ειδε Κύριος και μετεμελήθη επί τη κακία και ειπε τω αγγέλω τω εξολοθρεύοντι· ικανούσθω σοι, άνες την χειρά σου· και ο άγγελος Κυρίου εστώς εν τω άλω Όρνά του Ιεβουσαιου. 16 και επήρε Δαυίδ τους οφθαλμούς αυτού και ειδε τον άγγελον Κυρίου εστώτα ανά μέσον της γης και του ουρανού, και η ρομφαία αυτού εσπασμένη εν τη χειρί αυτού εκτεταμένη επί Ιερουσαλήμ· και έπεσε Δαυίδ και οι πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι εν σάκκοις επί πρόσωπον αυτών. 17 και ειπε Δαυίδ προς τον Θεόν· ουκ εγώ ειπα του αριθμήσαι εν τω λαω; και εγώ ειμι ο αμαρτών, κακοποιών εκακοποίησα, και ταύτα τα πρόβατα τι εποίησαν; Κύριε ο Θεός, γενηθήτω η χείρ σου εν εμοί και εν τω οίκω του πατρός μου και μη εν τω λαω σου εις απώλειαν, Κύριε. 18 και άγγελος Κυρίου ειπε τω Γάδ του ειπείν προς Δαυίδ, ίνα αναβή του στήσαι θυσιαστήριον Κυρίω εν άλω Όρνά του Ιεβουσαιου. 19 και ανέβη Δαυίδ κατά τον λόγον Γάδ, ον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου. 20 και επέστρεψεν Όρνά και ειδε τον βασιλέα και τέσσαρας υιούς αυτού μετ' αυτού μεθαχαβίν· και Όρνά ην αλοών πυρούς. 21 και ήλθε Δαυίδ προς Όρνά, και Όρνά εξήλθεν εκ της άλω και προσεκύνησε τω Δαυίδ τω προσώπω επί την γην. 22 και ειπε Δαυίδ προς Όρνά· δος μοι τον τόπον σου της άλω, και οικοδομήσω επ' αυτω θυσιαστήριον τω Κυρίω· εν αργυρίω αξίω δος μοι αυτόν, και παύσεται η πληγή εκ του λαού. 23 και ειπεν Όρνά προς Δαυίδ· λαβέ σεαυτω, και ποιησάτω ο κύριός μου ο βασιλεύς το αγαθόν εναντίον εαυτού· ιδέ δέδωκα τους μόσχους εις ολοκαύτωσιν και το άροτρον εις ξύλα και τον σίτον εις θυσίαν, τα πάντα δέδωκα. 24 και ειπεν ο βασιλεύς Δαυίδ τω Όρνά· ουχί, ότι αγοράζων αγοράσω εν αργυρίω αξίω, ότι ου μη λάβω α εστί σοι Κυρίω του ανανέγκαι ολοκαύτωσιν δωρεάν Κυρίω. 25 και έδωκε Δαυίδ τω Όρνά εν τω τόπω αυτού σίκλους χρυσιού ολκής εξακοσίους. 26 και οικοδόμησεν εκει Δαυίδ θυσιαστήριον Κυρίω και ανήνεγκεν ολοκαυτώματα και σωτηρίου· και εβόησε προς Κύριον, και επήκουσεν αυτω εν

πυρί εκ του ουρανού επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και κατηνάλωσε την ολοκαύτωσιν. 27 και είπε Κύριος προς τον άγγελον, και κατέθηκε την ρομφαίαν εις τον κολεόν αυτής. 28 εν τω καιρω εκείνω εν τω ιδείν τον Δαβίδ ότι επήκουσεν αυτω Κύριος εν άλω Όρνά του Ιεβουσαίου, και εθυσίασεν εκεί. 29 και σκηνή Κυρίου, ην εποίησε Μωυσής εν τη ερήμω, και θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων εν τω καιρω εκείνω εν Βαμά εν Γαβαών. 30 και ουκ εδύνατο Δαβίδ του πορευθήναι έμπροσθεν αυτού του ζητήσαι τον Θεόν, ότι ου κατέσπευσεν από προσώπου της ρομφαίας αγγέλου Κυρίου.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ είπε Δαβίδ· ούτός εστιν ο οίκος Κυρίου του Θεού και τούτο το θυσιαστήριον εις ολοκαύτωσιν τω Ισραήλ. 2 και είπε Δαβίδ συναγαγείν πάντας τους προσηλύτους τους εν γη Ισραήλ και κατέστησε λατόμους λατομήσαι λίθους ξυστούς του οικοδομήσαι οίκον τω Θεω. 3 και σίδηρον πολόν εις τους ήλους των θυρωμάτων και των πυλών και τους στροφείς ητοίμασε Δαβίδ και χαλκόν εις πλήθος, ουκ ην σταθμός. 4 και ξύλα κέδρινα, ουκ ην αριθμός, ότι εφέροσαν οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι ξύλα κέδρινα εις πλήθος τω Δαβίδ. 5 και είπε Δαβίδ· Σαλωμών ο υιος μου παιδάριον απαλόν, και ο οίκος του οικοδομήσαι τω Κυρίω εις μεγαλωσύνην άνω, εις όνομα και εις δόξαν εις πάσαν την γην ετοιμάσω αυτω· και ητοίμασε Δαβίδ εις πλήθος έμπροσθεν της τελευτής αυτού. 6 και εκάλεσε Σαλωμών τον υιόν αυτού και εντειλάτο αυτω του οικοδομήσαι τον οίκον τω Κυρίω Θεω Ισραήλ. 7 και είπε Δαβίδ Σαλωμών· τέκνον, εμοί εγένετο επί ψυχή του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού. 8 και εγένετό μοι λόγος Κυρίου λέγων· αίμα εις πλήθος εξέχεας και πολέμους μεγάλους εποίησας· ουκ οικοδομήσεις οίκον τω ονόματί μου, ότι αίματα πολλά εξέχεας επί την γην εναντίον μου. 9 ιδού υιος τίκτεται σοι, ούτος έσται ανήρ αναπαύσεως, και αναπαύσω αυτόν από πάντων των εχθρών αυτού κυκλόθεν, ότι Σαλωμών όνομα αυτω, και ειρήνην και ησυχίαν δώσω επί Ισραήλ εν ταις ημέραις αυτού. 10 ούτος οικοδομήσει οίκον τω

ονόματί μου, και ούτος έσται μοι εις υιόν καγώ αυτω εις πατέρα, και ανορθώσω θρόνον βασιλείας αυτού εν Ισραήλ έως αιώνος. 11 και νυν, υιε μου, έσται μετά σου Κύριος, και ευοδώσει, και οικοδομήσεις οίκον τω Κυρίω Θεω σου, ως ελάλησε περί σου. 12 αλλ ' ή δώη σοι σοφίαν και σύνεσιν Κύριος και κατισχύσαι σε επί Ισραήλ και του φυλάσσεσθαι και του ποιείν τον νόμον Κυρίου του Θεού σου. 13 τότε ευοδώσει, εάν φυλάξης του ποιείν τα προστάγματα και τα κρίματα, α ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή επί Ισραήλ · ανδρίζου και ισχυε, μη φοβού μηδέ πτοηθής. 14 και ιδού εγώ κατά την πτωχείαν μου ητοίμασα εις οίκον Κυρίου χρυσιού ταλάντων εκατόν χιλιάδας και αργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας και χαλκόν και σίδηρον, ου ουκ έστι σταθμός, ότι εις πλήθός εστι · και ξύλα και λίθους ητοίμασα, και προς ταύτα πρόσθεσ. 15 και μετά σου εις πλήθος ποιούντων έργα, τεχνίται και οικοδόμοι λίθων και τέκτονες ξύλων και πας σοφός εν παντί έργω, 16 εν χρυσίω και αργυρίω, εν χαλκω και εν σιδήρω ουκ έστιν αριθμός. ανάστηθι και ποίει, και Κύριος μετά σου. 17 και εντείλατο Δαυίδ τοις πάσιν άρχουσιν Ισραήλ αντιλαβέσθαι τω Σαλωμών υιω αυτού · 18 ουχί Κύριος μεθ ' υμών; και ανέπαυσεν υμάς κυκλόθεν, ότι έδωκεν εν χερσίν υμών τους κατοικούντας την γην, και υπετάγη η γη εναντίον Κυρίου και εναντίον λαού αυτού. 19 νυν δότε καρδίας υμών και ψυχάς υμών του ζητήσαι τω Κυρίω Θεω υμών και εγέρθητε και οικοδομήσατε αγιασμα τω Θεω υμών του εισενέγκαι την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου και σκεύη τα άγια του Θεού εις οίκον τον οικοδομούμενον τω ονόματι Κυρίου.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ Δαυίδ πρεσβύτης και πλήρης ημερών και εβασίλευσε Σαλωμών τον υιόν αυτού αντ ' αυτού επί Ισραήλ. 2 και συνήγαγε τους πάντας άρχοντας Ισραήλ και τους ιερείς και τους Λευίτας. 3 και ηρίθμησαν οι Λευίται από τριακονταετούς και επάνω, και εγένετο ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν αυτών εις άνδρας τριάκοντα και οκτώ χιλιάδας. 4 από των εργοδιωκτών επί τα έργα οίκου Κυρίου εικοσιτέσσαρες χιλιάδες και γραμματείς και κριταί

εξακισχίλιοι 5 και τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί και τέσσαρες χιλιάδες αινούντες τῷ Κυρίῳ ἐν ὀργάνοις, οἷς ἐποίησε τοῦ ἀινεῖν τῷ Κυρίῳ. 6 καὶ διείλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευὶ, τῷ Γεδσὼν, Καάθ καὶ Μεραρί. 7 καὶ τῷ Γεδσὼν· Ἐδάν καὶ Σεμεῖ. 8 υἱοὶ τῷ Ἐδάν· ἀρχῶν Ἰεῖήλ καὶ Ζηθάν καὶ Ἰωήλ, τρεῖς. 9 υἱοὶ Σεμεῖ· Σαλωμίθ, Ἰεῖήλ καὶ Δάν, τρεῖς. οὗτοι ἀρχόντες πατριῶν τῶν Ἐδάν. 10 καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεῖ· Ἰέθ καὶ Ζιζά καὶ Ἰωάς καὶ Βεριά· οὗτοι υἱοὶ Σεμεῖ τέσσαρες. 11 καὶ ἦν Ἰέθ ὁ ἀρχὼν καὶ Ζιζά ὁ δεῦτερος· καὶ Ἰωάς καὶ Βεριά οὐκ ἐπλήθοναν υἱοὺς καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριάς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν. 12 υἱοὶ Καάθ· Ἀμβράμ, Ἰσαάρ, Χεβρών, Ὀζιήλ, τέσσαρες. 13 υἱοὶ Ἀμβράμ, Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς. καὶ διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ ἀγιασθῆναι ἅγια ἀγίων, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 14 καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευὶ. 15 υἱοὶ Μωυσῆ· Γηρσάμ καὶ Ἐλιέζερ. 16 υἱοὶ Γηρσάμ· Σουβαήλ ὁ ἀρχὼν. 17 καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέζερ· Ραβιά ὁ ἀρχὼν· καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι. καὶ υἱοὶ Ραβιά ἠυξήθησαν εἰς ὕψος. 18 υἱοὶ Ἰσαάρ· Σαλωμῶθ ὁ ἀρχὼν. 19 υἱοὶ Χεβρών· Ἰεριά ὁ ἀρχὼν, Ἀμαδιά ὁ δεῦτερος, Ἰεζιήλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος. 20 υἱοὶ Ὀζιήλ· Μιχά ὁ ἀρχὼν καὶ Ἰσιά ὁ δεῦτερος. 21 υἱοὶ Μεραρί· Μοολὶ καὶ Μουσί. υἱοὶ Μοολὶ· Ἐλεάζαρ καὶ Κίς. 22 καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ, ἀλλ' ἦ θυγατέρες, καὶ ἔλαβον αὐτάς υἱοὶ Κίς ἀδελφοὶ αὐτῶν. 23 υἱοὶ Μουσί· Μοολὶ καὶ Ἐδέρ καὶ Ἰαριμῶθ, τρεῖς. 24 οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἀρχόντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. 25 ὅτι εἶπε Δαυὶδ· κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσαλήμ ἕως αἰῶνος. 26 καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκευὴ αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς· 27 ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω· 28 ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρὶ Ἀαρὼν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἀγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ Θεοῦ 29 καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυσίας καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα καὶ εἰς τήγανον καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς παν μῆτρον 30 καὶ τοῦ στήναι πρῶτῳ τοῦ ἀινεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ οὕτω τὸ ἑσπέρας 31 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν αναφερομένων

ολοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις καὶ ἐν ταῖς εορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ’ αὐτοῖς διαπαντός τῷ Κυρίῳ. 32 καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ααρὼν ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Α΄ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ τοὺς υἱοὺς Ααρὼν διαίρεσις· Ναδάβ καὶ Αβιούδ καὶ Ελεάζαρ καὶ Ιθάμαρ. 2 καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Αβιούδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ελεάζαρ καὶ Ιθάμαρ υἱοὶ Ααρὼν. 3 καὶ διείλεν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ Σαδώκ ἐκ τῶν υἱῶν Ελεάζαρ καὶ Αχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ιθάμαρ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 4 καὶ εὐρέθησαν οἱ υἱοὶ Ελεάζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρά τοὺς υἱοὺς Ιθάμαρ, καὶ διείλεν αὐτοὺς, τοὺς υἱοὺς Ελεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκκαίδεκα, καὶ τοὺς υἱοὺς Ιθάμαρ κατ’ οἴκους πατριῶν οκτώ. 5 καὶ διείλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων καὶ ἄρχοντες Κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ελεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ιθάμαρ. 6 καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαΐας υἱὸς Ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ Σαδώκ ὁ ἱερεὺς καὶ Αχιμέλεχ υἱὸς Αβιάθαρ καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, οἴκου πατριάς εἰς εἰς τῷ Ελεάζαρ καὶ εἰς εἰς τῷ Ιθάμαρ. 7 καὶ ἐξήλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ιωαρίμ, τῷ Ιεδία ὁ δεῦτερος, 8 τῷ Χαρίβ ὁ τρίτος, τῷ Σεωρίμ ὁ τέταρτος, 9 τῷ Μελχία ὁ πέμπτος, τῷ Μεϊαμίν ὁ ἕκτος, 10 τῷ Κῶς ὁ ἕβδομος, τῷ Αβία ὁ ὄγδοος, 11 τῷ Ιησοῦ ὁ ἑνάτος, τῷ Σεχενία ὁ δέκατος, 12 τῷ Ελιαβί ὁ ἐνδέκατος, τῷ Ιακίμ ὁ δωδέκατος, 13 τῷ Ὀπφά ὁ τρισκαίδεκατος, τῷ Ιεσβαάλ ὁ τεσσαρεσκαίδεκατος, 14 τῷ Βελγά ὁ πεντεκαίδεκατος, τῷ Εμμήρ ὁ ἑκκαίδεκατος, 15 τῷ Χηζὶν ὁ ἐπτακαίδεκατος, τῷ Αφεσή ὁ οκτωκαίδεκατος, 16 τῷ Φεταία ὁ ἐννεακαίδεκατος, τῷ Εζεκέλ ὁ εἰκοστός, 17 τῷ Αχίμ ὁ εἰς καὶ εἰκοστός, τῷ Γαμούλ ὁ δεῦτερος καὶ εἰκοστός, 18 τῷ Αδαλλαί ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ

Μαασαί ο τέταρτος και εικοστός. 19 αυτή η επίσκεψις αυτών κατά την λειτουργίαν αυτών του εισπορεύεσθαι εις οίκον Κυρίου κατά την κρίσιν αυτών δια χειρός Ααρών πατρός αυτών, ως ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ.

20 Και τοις υιοίς Λευί τοις καταλοίποις · τοις υιοίς Αμβράμ Σωβαήλ · τοις υιοίς Σωβαήλ Ιεδία. 21 τω Ρααβία ο άρχων Ιεσίας, 22 και τω Ισααρί Σαλωμώθ · τοις υιοίς Σαλωμώθ Ιάθ. 23 υιοί Ιεδιού · Αμαδία ο δεύτερος, Ιαζιήλ ο τρίτος, Ιεκμοάμ ο τέταρτος. 24 τοις υιοίς Όζιήλ Μιχά · υιοί Μιχά Σαμήρ. 25 αδελφός Μιχά Ισία · υιος Ισία Ζαχαρία. 26 υιοί Μεραρί Μοολί και Μουσί. υιοί Όζια υιοί Βοννί. 27 υιοί Μεραρί τω Όζια, υιοί αυτού Ισοάμ και Σακχούρ και Αβαϊ, 28 τω Μοολί Ελεάζαρ και Ιθάμαρ · και απέθανεν Ελεάζαρ και ουκ ήσαν αυτω υιοί. 29 τω Κίς · υιοί του Κίς Ιεραμεήλ. 30 και υιοί του Μουσί Μοολί και Εδέρ και Ιαριμώθ. ούτοι υιοί των Λευιτών κατ ' οίκους πατριών αυτών. 31 και έλαβον και αυτοί κλήρους καθώς οι αδελφοί αυτών υιοί Ααρών εναντίον του βασιλέως και Σαδώκ και Αχιμέλεχ και οι άρχοντες των πατριών των ιερέων και των Λευιτών, πατριάρχαι αραάβ καθώς οι αδελφοί αυτού οι νεώτεροι.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ έστησε Δαυίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες της δυνάμεως εις τα έργα τους υιούς Ασάφ και Αιμάν και Ιδιθούν τους αποφθεγγομένους εν κινύραις και εν νάβλαις και εν κυμβάλοις. και εγένετο ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν αυτών εργαζομένων εν τοις έργοις αυτών. 2 υιοί Ασάφ, Σακχούρ Ιωσήφ και Ναθανίας και Εραήλ, υιοί Ασάφ εχόμενοι του βασιλέως. 3 τω Ιδιθούν υιοί Ιδιθούν · Γοδολίας και Σουρί και Ισέας και Σεμεϊ και Ασαβίας και Ματταθίας, εξ μετά τον πατέρα αυτών Ιδιθούν, εν κινύρα ανακρουόμενοι εξομολόγησιν και αίνεσιν τω Κυρίω. 4 τω Αιμάν υιοί Αιμάν · Βουκίας και Ματθανίας και Όζιήλ και Σουβαήλ και Ιεριμώθ και Ανανίας και Ανάν και Ελιαθά και Γοδολλαθί και Ρωμεθιέζερ και Ιεσβασακά και Μαλλιθί και Όθηρί και Μεαζώθ. 5 πάντες ούτοι υιοί τω Αιμάν τω ανακρουομένω τω

βασιλεί εν λόγοις Θεού υψώσαι κέρας, και έδωκεν ο Θεός τω Αιμάν υιός τεσσαρεσκαίδεκα, και θυγατέρας τρεις. 6 πάντες ούτοι μετά του πατρός αυτών υμνωδούντες εν οίκω Θεού, εν κυβάλοις και νάβλαις και εν κινύραις εις την δουλείαν οίκου του Θεού, εχόμενα του βασιλέως και Ασάφ, και Ιδιθούν και Αιμάν. 7 και εγένετο ο αριθμός αυτών μετά τους αδελφούς αυτών, δεδιδαγμένοι άδειν Κυρίω, πας συνιών, διακόσιοι ογδοήκοντα και οκτώ. 8 και έλαβον και αυτοί κλήρους εφημεριών κατά τον μικρόν και κατά τον μέγαν, τελείων και μανθανόντων. 9 και εξήλθεν ο κλήρος ο πρώτος υιών αυτού και αδελφών αυτού τω Ασάφ τω Ιωσήφ Γοδολίας· ο δεύτερος Ηνεία, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 10 ο τρίτος Ζακχούρ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 11 ο τέταρτος Ιεσρί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 12 ο πέμπτος Ναθανίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 13 ο έκτος Βουκίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 14 ο έβδομος Ισεριήλ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 15 ο όγδοος Ιωσία, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 16 ο ένατος Ματθανίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 17 ο δέκατος Σεμεΐα, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 18 ο ενδέκατος Ασριήλ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 19 ο δωδέκατος Ασαβία, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 20 ο τρισκαιδέκατος Σουβαήλ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 21 ο τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 22 ο πεντεκαιδέκατος Ιεριμώθ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 23 ο εκκαιδέκατος Ανανίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 24 ο επτακαιδέκατος Ιεσβασακά, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 25 ο οκτωκαιδέκατος Ανανί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 26 ο εννεακαιδέκατος Μαλλιθι, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 27 ο εικοστός Ελιαθά, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 28 ο εικοστός πρώτος Όθηρι, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 29 ο εικοστός δεύτερος Γοδολλαθι, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 30 ο εικοστός τρίτος Μεαζώθ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο· 31 ο εικοστός τέταρτος Ρωμεθιέζερ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΕΙΣ διαιρέσεις των πυλών · υιοί Κορεΐμ Μοσελλεμία υιος Κωρή εκ των υιών Ασάφ. 2 και τω Μοσελλεμία υιοί · Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιαδιήλ ο δεύτερος, Ζαβαδία ο τρίτος, Ιεθνουήλ ο τέταρτος, 3 Ιωλάμ ο πέμπτος, Ιωνάθαν ο έκτος, Ελιωναΐ ο έβδομος, Αβδεδόμ ο όγδοος. 4 και τω Αβδεδόμ υιοί · Σαμαίας ο πρωτότοκος, Ιωζαβάθ ο δεύτερος, Ιωάθ ο τρίτος, Σαχάρ ο τέταρτος, Ναθαναήλ ο πέμπτος, 5 Αμihήλ ο έκτος, Ισσάχαρ ο έβδομος, Φελαθι ο όγδοος, ότι ευλόγησεν αυτόν ο Θεός. 6 και τω Σαμαία υιω αυτού ετέχθησαν υιοί του πρωτοτόκου Ρωσαί εις τον οίκον τον πατρικόν αυτού, ότι δυνατοί ήσαν. 7 υιοί Σαμαϊ · Όθνι και Ραφαήλ και Όβηδ και Ελζαβάθ και Αχιούδ, υιοί δυνατοί, Ελιού και Σαβαχία και Ισβακώμ. 8 πάντες από των υιών Αβδεδόμ, αυτοί και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών ποιούντες δυνατός εν τη εργασία, οι πάντες εξήκοντα δύο τω Αβδεδόμ. 9 και τω Μοσελλεμία υιοί και αδελφοί δεκακαριοκτώ δυνατοί. 10 και τω Όσα των υιών Μεραρί υιοί φυλάσσοντες την αρχήν, ότι ουκ ην πρωτότοκος, και εποίησεν αυτόν ο πατήρ αυτού άρχοντα της διαιρέσεως της δευτέρας. 11 Χελκίας ο δεύτερος, Ταβλαι ο τρίτος, Ζαχαρίας ο τέταρτος · πάντες ούτοι υιοί και αδελφοί τω Όσα τρισκαίδεκα. 12 τούτοις αι διαιρέσεις των πυλών τοις άρχουσι των δυνατών, εφημερΐαι καθώς οι αδελφοί αυτών λειτουργείν εν οίκω Κυρίου. 13 και έβαλον κλήρους κατά τον μικρόν και κατά τον μέγα κατ ' οίκους πατριών αυτών εις πυλώνα και πυλώνα. 14 και έπεσεν ο κλήρος των προς ανατολάς τω Σελεμία και Ζαχαρία · υιοί Ιωάς τω Μελχία έβαλον κλήρους, και εξήλθεν ο κλήρος Βορρά · 15 τω Αβδεδόμ Νότον κατέναντι οίκου εσεφίν. 16 εις δεύτερον · τω Όσα προς δυσμαίς μετά την πύλην παστοφορίου της αναβάσεως · φυλακή κατέναντι φυλακής. 17 προς ανατολάς εξ την ημέραν, βορρά της ημέρας τέσσαρες, νότον της ημέρας τέσσαρες, και εις τον εσεφίν δύο · 18 εις διαδεχομένους και προς δυσμαίς τέσσαρες, και εις την τρίβον δύο διαδεχομένους. 19 αυτά αι διαιρέσεις των πυλωρών τοις υιοίς του Κορέ, και τοις υιοίς Μεραρί.

20 Και οι Λευίται αδελφοί αυτών επί των θησαυρών οίκου Κυρίου και επί των θησαυρών των καθηγιασμένων · 21 υιοί Λαδάν ούτοι, υιοί τω Γηρσωνί τω Λαδάν, άρχοντες πατριών τω

Λαδάν τω Γηρσωνί Ιεΐήλ. 22 υιοί Ιεΐήλ Ζεθόμ και Ιωήλ οι αδελφοί επί των θησαυρών οίκου Κυρίου. 23 τω Αμβράμ και Ισαάρ, Χεβρών και Όζιήλ· 24 και Σουβαήλ ο του Γηρσάμ του Μωσή ηγούμενος επί των θησαυρών. 25 και τω αδελφω αυτού Ελιέξερ Ραβίας υιος και Ιωσίας και Ιωράμ και Ζεχρί και Σαλωμώθ. 26 αυτός Σαλωμώθ και οι αδελφοί αυτού επί πάντων των θησαυρών των αγίων, ους ηγίασε Δαβίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες των πατριών, χιλίαρχοι και εκατόνταρχοι και αρχηγοί της δυνάμεως, 27 α έλαβεν εκ πόλεων και εκ των λαφύρων και ηγίασεν απ' αυτών του μη καθυστερήσαι την οικοδομήν του οίκου του Θεού, 28 και επί πάντων των αγίων του Θεού Σαμουήλ του προφήτου και Σαούλ του Κίς και Αβεννήρ του Νήρ και Ιωάβ του Σαρουΐα· παν ό ηγίασαν, δια χειρός Σαλωμώθ και των αδελφών αυτού.

29 Τω Ισσααρί Χωνενία και υιοί της εργασίας της έξω επί τον Ισραήλ του γραμματεύειν και διακρίνειν. 30 τω Χεβρωνί Ασαβίας και οι αδελφοί αυτού υιοί δυνατοί, χίλιοι και επτακόσιοι επί της επισκέψεως του Ισραήλ, πέραν του Ιορδάνου προς δυσμαίς, εις πάσαν λειτουργίαν Κυρίου και εργασίαν του βασιλέως. 31 του Χεβρωνί· Ιωρίας ο άρχων των Χεβρωνί κατά γενέσεις αυτών κατά πατριάς· εν τω τεσσαρακοστω έτει της βασιλείας αυτού επεσκέπησαν, και ευρέθη ανήρ δυνατός εν αυτοίς εν Ιαζήρ της Γαλααδίτιδος, 32 και οι αδελφοί αυτού υιοί δυνατοί, δισχίλιοι επτακόσιοι οι άρχοντες των πατριών· και κατέστησεν αυτούς Δαβίδ ο βασιλεύς επί του Ρουβηνί και Γαδδί και ημίους φυλής Μανασσή εις παν πρόσταγμα Κυρίου και λόγον βασιλέως.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ υιοί Ισραήλ κατά αριθμόν αυτών, άρχοντες των πατριών, χιλίαρχοι και εκατόνταρχοι και γραμματεΐς οι λειτουργούντες τω βασιλεί και εις παν λόγον του βασιλέως κατά διαιρέσεις, εις παν λόγον του εισπορευομένου και εκπορευμένου μήνα εκ μηνός, εις πάντας τους μήνας του ενιαυτού, διαιρέσις μία είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 2 και επί της

διαίρεσεως της πρώτης του μηνός του πρώτου, Ισβοάζ ο του Ζαβδιήλ, επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 3 από των υιών Φαρές άρχων πάντων των αρχόντων της δυνάμεως του μηνός του πρώτου. 4 και επί της διαίρεσεως του μηνός του δευτέρου Δωδία ο εκ Χώκ, και επί της διαίρεσεως αυτού και Μακελλώθ ο ηγούμενος, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες, άρχοντες δυνάμεως. 5 ο τρίτος τον μήνα τον τρίτον Βαναίας ο του Ιωδαέ ο ιερέυς ο άρχων, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες· 6 αυτός Βαναίας ο δυνατώτερος των τριάκοντα και επί των τριάκοντα, και επί της διαίρεσεως αυτού Ζαβάδ ο υιος αυτού. 7 ο τέταρτος εις τον μήνα τον τέταρτον Ασαήλ ο αδελφός Ιωάβ και Ζαβαδίας υιος αυτού, και οι αδελφοί, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 8 ο πέμπτος τω μηνί τω πέμπτω ο ηγούμενος Σαμαώθ ο Ιεσραέ, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 9 ο έκτος τω μηνί τω έκτω Όδουίας ο του Εκκής ο Θεκωϊτης, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 10 ο έβδομος τω μηνί τω εβδόμω Χελλής ο εκ Φαλλούς από των υιών Εφραϊμ, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 11 ο όγδοος τω μηνί τω ογδώ Σοβοχαϊ ο Ουσαθι τω Ζαραϊ, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 12 ο ένατος τω μηνί τω ενάτω Αβιέζερ ο εξ Αναθώθ ο εκ γης Βενιαμίν, και επί της διαίρεσεως αυτού τέσσαρες και είκοσι χιλιάδες. 13 ο δέκατος τω μηνί τω δεκάτω Μεηρά ο εκ Νετωφαθι τω Ζαραϊ, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 14 ο ενδέκατος τω μηνί τω ενδεκάτω Βαναίας ο εκ Φαραθών εκ των υιών Εφραϊμ, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες. 15 ο δωδέκατος εις τον μήνα τον δωδέκατον Χολδία ο εκ Νετωφαθι τω Γοθονιήλ, και επί της διαίρεσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.

16 Και επί των φυλών Ισραήλ· τω Ρουβήν ηγούμενος Ελιέζερ ο του Ζεχρί, τω Συμεών Σαφατίας ο του Μααχά, 17 τω Λευί Ασαβίας ο του Καμουήλ, τω Ααρών Σαδώκ, 18 τω Ιούδα Ελιάβ των αδελφών Δαβίδ, τω Ισάχαρ Αμβρι ο του Μιχαήλ, 19 τω Ζαβουλών Σαμαϊας ο του Αβδιου, τω Νεφθαλι Ιεριμώθ ο του Όζιήλ, 20 τω Εφραϊμ Όσή ο του Όζιου, τω ημίσει φυλής Μανασσή Ιωήλ υιος Φαδαϊα, 21 τω ημίσει φυλής Μανασσή τω εν γη Γαλαάδ Ιαδαϊ ο του Ζαδαίου, τοις υιοίς Βενιαμίν Ιασιήλ ο του Αβεννήρ, 22 τω Δάν Αζαριήλ ο του Ιρωάβ. ούτοι πατριάρχαι των φυλών Ισραήλ. 23 και ουκ έλαβε Δαβίδ τον αριθμόν αυτών από εικοσαετούς και κάτω, ότι ειπε Κύριος πληθύναι τον Ισραήλ ως τους αστέρας του ουρανού.

24 και Ιωάβ ο του Σαρουϊα ήρξατο αριθμείν εν τω λαω και ου συνετέλεσε, και εγένετο εν τούτοις οργή επί Ισραήλ, και ου κατεχωρίσθη ο αριθμός εν βιβλίω λόγων των ημερών του βασιλέως Δαβίδ.

25 Και επί των θησαυρών του βασιλέως Ασμώθ ο του Όδιήλ, και επί των θησαυρών των εν αγρω και εν ταις κώμαις και εν τοις εποικίσις και εν τοις πύργοις Ιωνάθαν ο του Όζιου. 26 και επί των γεωργούντων την γην των εργαζομένων Εσδρί ο του Χελούβ, 27 και επί των χωρίων Σεμεϊ ο εκ Ραήλ, και επί των θησαυρών των εν τοις χωρίοις του οίνου Ζαβδί ο του Σεφνί, 28 και επί των ελαιώνων και επί των συκαμίνων των εν τη πεδινή Βαλλανάν ο Γεδωρίτης, επί δε των θησαυρών του ελαίου Ιωάς, 29 και επί των βοών των νομάδων των εν τω Σαρών Σατραϊ ο Σαρωνίτης, και επί των βοών των εν τοις αυλώσι Σωφάτ ο του Αδλί, 30 επί δε των καμήλων Αβίας ο Ισμαηλίτης, επί δε των όνων Ιαδίας ο εκ Μεραθών, 31 και επί των προβάτων Ιαζίζ ο Αγαρίτης. πάντες ούτοι προστάται υπαρχόντων Δαβίδ του βασιλέως. 32 και Ιωνάθαν ο πατράδελφος Δαβίδ σύμβουλος, άνθρωπος συνετός και γραμματεύς αυτός, και Ιεήλ ο του Αχαμί μετά των υιών του βασιλέως, 33 και Αχιτόφελ σύμβουλος του βασιλέως, και Χουσί ο πρώτος φίλος του βασιλέως, 34 και μετά τούτον Αχιτόφελ εχόμενος Ιωδαέ ο του Βαναίου και Αβιάθαρ · και Ιωάβ αρχιστράτητος του βασιλέως.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ εξεκλησίασε Δαβίδ πάντας τους άρχοντας Ισραήλ, άρχοντας των κριτών, και πάντας τους άρχοντας των εφημεριών των περι το σώμα του βασιλέως και άρχοντας των χιλιάδων και των εκατοντάδων και τους γαζοφύλακας και τους επί των υπαρχόντων αυτου και πάσης της κτήσεως του βασιλέως και των υιών αυτου συν τοις ενούχοις και τους δυνάστας και τους μαχητάς της στρατιάς εν Ιερουσαλήμ. 2 και έστη Δαβίδ εν μέσω της εκκλησίας και είπεν · ακούσατέ μου, αδελφοί μου και λαός μου. εμοί εγένετο επί καρδιαν οικοδομήσαι οίκον αναπαύσεως της κιβωτού διαθήκης Κυρίου και στάσιν ποδών Κυρίου ημών, και

ητοίμασα τα εις την κατασκήνωσιν επιτήδεια · 3 και ο Θεός ειπεν · ουκ οικοδομήσεις εμοί οίκον του επονομάσαι το όνομά μου επι ' αυτω, ότι άνθρωπος πολεμιστής ει συ και αίμα εξέχεας. 4 και εξελέξατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ εν εμοί από παντός οίκου πατρός μου είναι βασιλέα επί Ισραήλ εις τον αιώνα · και εν Ιούδα ηρέτικε το βασιλειον και εξ οίκου Ιούδα τον οίκον του πατρός μου, και εν τοις υιοίς του πατρός μου εν εμοί ηθέλησε του γενέσθαι με εις βασιλέα επί παντί Ισραήλ. 5 και από πάντων των υιών μου (ότι πολλούς υιούς έδωκέ μοι Κύριος) εξελέξατο εν Σαλωμών τω υιω μου καθίσαι αυτόν επί θρόνου βασιλείας Κυρίου επί τον Ισραήλ · 6 και ειπέ μοι ο Θεός · Σαλωμών ο υιος σου οικοδομήσει τον οίκόν μου και την αυλήν μου, ότι ηρέτικα εν αυτω είναιί μου υιόν, καγώ έσομαι αυτω εις πατέρα 7 και κατορθώσω την βασιλειαν αυτού έως αιώνος, εάν ισχύση του φυλάξασθαι τας εντολάς μου και τα κρίματά μου ως η ημέρα αύτη. 8 και νυν κατά πρόσωπον πάσης εκκλησίας Κυρίου και εν ωσί Θεού ημών φυλάξασθε και ζητήσατε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού ημών, ίνα κληρονομήσητε την γην την αγαθήν και κατακληρονομήσητε τοις υιοίς υμών μεθ' υμάς έως αιώνος. 9 και νυν, Σαλωμών υιε μου, γνώθι τον Θεόν των πατέρων σου και δούλευε αυτω εν καρδια τελεία και ψυχή θελούση, ότι πάσας καρδίας ετάζει Κύριος και παν ενθύμημα γινώσκει · εάν ζητήσης αυτόν, ευρεθήσεται σοι, και εάν καταλείψης αυτόν, καταλείπει σε εις τέλος. 10 ιδέ νυν ότι Κύριος ηρέτικέ σε οικοδομήσαι αυτω οίκον εις αγίασμα · ίσχυε και ποίει. 11 και έδωκε Δαβίδ Σαλωμών τω υιω αυτού το παράδειγμα του ναού και των οίκων αυτού και των ζακχών αυτού και των υπερών και των αποθηκών των εσωτέρων και του οίκου του εξιλασμού. 12 και το παράδειγμα, ό είχεν εν πνεύματι αυτού, των αυλών οίκου Κυρίου και πάντων των παστοφοριών των κύκλω των εις τας αποθήκας οίκου Κυρίου και των αποθηκών των αγίων και των καταλυμάτων 13 και των εφημεριών των ιερέων και των Λευιτών εις πάσαν εργασίαν λειτουργίας οίκου Κυρίου και των αποθηκών των λειτουργησίμων σκευών της λατρείας οίκου Κυρίου, 14 και τον σταθμόν της ολκής αυτών των τε χρυσών και αργυρών, 15 λυχνιών την ολκήν έδωκεν αυτω και των λύχνων. 16 έδωκεν αυτω ομοίως τον σταθμόν των τραπεζών της προθέσεως, εκάστης τραπέζης χρυσής και ωσαύτως των αργυρών, 17 και των κρεαγρών και σπονδειών και των φιαλών των χρυσών και τον σταθμόν των χρυσών και αργυρών, και θυϊσκων κεφφουρέ εκάστου σταθμού. 18 και τον του θυσιαστηρίου των θυμιαμάτων εκ χρυσιου δοκίμου

σταθμόν υπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν Χερουβὶμ τῶν διαπεπετασμένων τὰς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου. 19 πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών κατὰ τὴν περιγενηθείσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος. 20 καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποιεῖ, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς μου μετὰ σου, οὐ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ σε εγκαταλίπη ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου. καὶ ἰδοὺ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ζακχῶ αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπερῶα καὶ τὰς ἀποθήκας τὰς ἐσωτέρας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου. 21 καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου Κυρίου καὶ μετὰ σου ἐν πάσῃ πραγματείᾳ καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου.

Α' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πᾶσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ· Σαλωμών ὁ υἱὸς μου, εἰς ὃν ἠρέτικεν ἐν αὐτῷ Κύριος, νέος καὶ ἀπαλός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἢ Κυρίῳ Θεῷ. 2 κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἠτοίμακα εἰς οἶκον Θεοῦ μου χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ξύλα, λίθους σοῶμ, καὶ πληρώσεως λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ Πάριον πολὺν. 3 καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκήσαι με ἐν οἴκῳ Θεοῦ μου ἔστι μοι ὁ περιεποίημα χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον Θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν ἠτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων, 4 τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ τοῦ ἐκ Σουφίρ καὶ ἐπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαιλιφῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, 5 εἰς τὸ χρυσίον τῷ χρυσίῳ καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον δια χειρὸς τῶν τεχνιτῶν. καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον Κυρίῳ; 6 καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἔδωκαν εἰς

τα έργα του οίκου Κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια και χρυσοῦς μυρίους και αργυρίου τάλαντων δέκα χιλιάδας και χαλκού τάλαντα μύρια οκτακισχίλια και σιδήρου τάλαντων χιλιάδας εκατόν. 8 και οἷς ευρέθη παρ' αυτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τας αποθήκας οίκου Κυρίου δια χειρὸς Ιεϊήλ του Γεδσωνί. 9 και ευφράνθη ο λαὸς υπέρ του προθυμηθῆναι, ὅτι εν καρδία πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ, και Δαυίδ ο βασιλεὺς ευφράνθη μεγάλως. 10 και ευλόγησεν ο βασιλεὺς Δαυίδ τον Κύριον ενώπιον της εκκλησίας λέγων· ευλογητός ει, Κύριε ο Θεὸς Ισραήλ, ο πατήρ ημῶν ἀπὸ του αἰῶνος και ἕως του αἰῶνος. 11 σοί, Κύριε, η μεγαλωσὴ και η δύναμις και το καύχημα και η νίκη και η ἰσχὺς, ὅτι συ πάντων τῶν εν τῷ ουρανῷ και ἐπὶ της γῆς δεσπάζεις, ἀπὸ προσώπου σου ταρασσεται πᾶς βασιλεὺς και ἔθνος. 12 παρά σου ο πλοῦτος και η δόξα, συ πάντων ἀρχεις, Κύριε, ο ἀρχὼν πάσης ἀρχῆς, και εν χειρὶ σου ἰσχὺς και δυναστεία, και εν χειρὶ σου, παντοκράτωρ, μεγαλύναι και κατισχύσαι τα πάντα. 13 και νυν, Κύριε, εξομολογούμεθά σοι και αἰνούμεν το ὄνομα της καυχῆσεώς σου. 14 και τις εἰμι ἐγὼ και τις ο λαὸς μου, ὅτι ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὰ τα πάντα, και εκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι. 15 ὅτι πάροικοί εσμεν ἐναντίον σου και παροικούντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ημῶν· ὡς σκιά αι ἡμέραι ημῶν ἐπὶ γῆς, και οὐκ ἔστιν ὑπομονή. 16 Κύριε ο Θεὸς ημῶν, προς παν το πλήθος τούτο, ὃ ητοιμακα οικοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ σου, εκ χειρὸς σου ἐστι, και σοί τα πάντα. 17 και ἔγνω, Κύριε, ὅτι συ ει ο ἐτάζων καρδίας και δικαιοσύνην ἀγαπᾶς· εν ἀπλότητι καρδίας προεθυμήτην ταῦτα πάντα, και νυν τον λαὸν σου τον ευρεθέντα ὡδε εἶδον εν ευφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι. 18 Κύριε ο Θεὸς Ἀβραάμ και Ἰσαάκ και Ισραήλ, τῶν πατέρων ημῶν, φύλαξον ταῦτα εν διανοία καρδίας λαοῦ σου εἰς τον αἰῶνα και κατεύθυνον τας καρδίας αὐτῶν προς σε. 19 και Σαλωμών τῷ υἱῷ μου δος καρδιαν ἀγαθὴν ποιεῖν τας ἐντολάς σου και τα μαρτύριά σου και τα προστάγματά σου και του ἐπὶ τέλους ἀγαγεῖν την κατασκευὴν του οίκου σου. 20 και εἶπε Δαυίδ πάση τη εκκλησίᾳ· ευλογήσατε Κύριον τον Θεὸν ημῶν· και ευλόγησε πᾶσα η εκκλησία Κύριον τον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, και κάμψαντες τα γόνατα προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ, και τῷ βασιλεῖ. 21 και ἔθυσσε Δαυίδ τῷ Κυρίῳ θυσίας και ἀνήνεγκεν ολοκαυτώματα τῷ Θεῷ τη ἐπαύριον της πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἀρνᾶς χιλίους και τας σπονδάς αὐτῶν και θυσίας εἰς πλήθος παντὶ τῷ Ισραήλ. 22 και ἔφαγον και ἔπιον ἐναντίον του Κυρίου εν ἐκείνῃ τη ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς και εβασίλευσαν εκ δευτέρου

τον Σαλωμών υιόν Δαβίδ και έχρισαν αυτόν τῷ Κυρίῳ εἰς βασιλέα και Σαδὼκ εἰς ιερωσύνην. 23 και ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ θρόνου Δαβίδ του πατρός αυτού και ευδοκήθη, και υπήκουσαν αυτού πας Ἰσραὴλ · 24 οἱ ἄρχοντες και οἱ δυνάσται και πάντες υιοὶ Δαβίδ του βασιλέως του πατρός αυτού υπετάγησαν αὐτῷ. 25 και ἐμεγάλυνε Κύριος τον Σαλωμών ἐπάνωθεν παντός Ἰσραὴλ και ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως, ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντός βασιλέως ἐμπροσθεν αὐτοῦ. 26 και Δαβίδ υἱος Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ 27 ἔτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρών ἔτη ἐπτὰ και ἐν Ἱερουσαλήμ ἔτη τριακοντατρία. 28 και ἐτελεύτησεν ἐν γῆρα καλῷ, πλήρης ἡμερῶν, πλούτῳ και δόξῃ, και ἐβασίλευσε Σαλωμών υἱος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 29 οἱ δε λοιποὶ λόγοι του βασιλέως Δαβίδ, οἱ πρότεροι και οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ του βλέποντος και ἐπὶ λόγων Νάθαν του προφήτου και ἐπὶ λόγων Γάδ του βλέποντος 30 περὶ πάσης της βασιλείας αὐτοῦ και της δυναστείας αὐτοῦ, και οἱ καιροί, οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, και ἐπὶ τον Ἰσραὴλ και ἐπὶ πάσας βασιλείας της γῆς.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ἐνίσχυσε Σαλωμών υἱος Δαβίδ ἐπὶ την βασιλείαν αὐτοῦ, και Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και ἐμεγάλυνεν αὐτόν εἰς ὕψος. 2 και εἶπε Σαλωμών προς πάντα Ἰσραὴλ, τοὺς χιλιάρχους και τοὺς εκατοντάρχους και τοὺς κριταῖς και πάσι τοὺς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοὺς ἄρχουσι των πατριῶν. 3 και ἐπορεύθη Σαλωμών και πάσα ἡ ἐκκλησία εἰς την υψηλὴν την ἐν Γαβαὼν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ του μαρτυρίου του Θεοῦ, ἣν ἐποίησε Μωσῆς παῖς Κυρίου ἐν τη ἐρήμῳ · 4 ἀλλὰ κιβωτόν του Θεοῦ ἀνήνεγκε Δαβίδ ἐκ πόλεως Καραθιαρίμ, ὅτι ἠτοίμασεν αὐτῇ Δαβίδ, ὅτι ἐπηξεν αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 και το θυσιαστήριον το χαλκόν, ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱος Ουρίου, υἱοῦ Ὡρ, ἐκεῖ ἦν ἐναντι της σκηνῆς Κυρίου, και

εξεζήτησεν αυτό Σαλωμών και η εκκλησία, 6 και ήνεγκε Σαλωμών εκεί επί το θυσιαστήριον το χαλκούν ενώπιον Κυρίου το εν τη σκηνή και ήνεγκεν επ' αυτω ολοκαύτωσιν χιλίαν. 7 εν τη νυκτί εκείνη ώφθη Θεός τω Σαλωμών και είπεν αυτω · αίτησαι τι σοι δώ. 8 και είπε Σαλωμών προς τον Θεόν · συ εποίησας μετά Δαυίδ του πατρός μου έλεος μέγα και εβασίλευσάς με αντ' αυτού · 9 και νυν, Κύριε ο Θεός, πιστωθήτω δη το όνομά σου επί Δαυίδ τον πατέρα μου, ότι συ εβασίλευσάς με επί λαόν πολόν, ως ο Χους της γης · 10 νυν σοφίαν και σύνεσιν δος μοι, και εξελεύσομαι ενώπιον του λαού τούτου και εισελεύσομαι, ότι τις κρινεί τον λαόν σου τον μέγαν τούτον; 11 και είπεν ο Θεός προς Σαλωμών · ανθ' ων εγένετο τούτο εν τη καρδία σου και ουκ ητήσω πλούτον χρημάτων ουδέ δόξαν ουδέ την ψυχήν των υπεναντίων και ημέρας πολλάς ουκ ητήσω, και ήτησας σεαυτω σοφίαν και σύνεσιν, όπως κρίνης τον λαόν μου, εφ' ον εβασίλευσά σε επ' αυτόν, 12 την σοφίαν και την σύνεσιν δίδωμί σοι και πλούτον και χρήματα και δόξαν δώσω σοι, ως ουκ εγενήθη όμοιός σοι εν τοις βασιλεύσι τοις έμπροσθέν σου, και μετά σε ουκ έσται ούτως. 13 και ήλθε Σαλωμών εκ βαμά της εν Γαβαών εις Ιερουσαλήμ προ προσώπου της σκηνής του μαρτυρίου και εβασίλευσεν επί Ισραήλ.

14 Και συνήγαγε Σαλωμών άρματα και υπείς, και εγένοντο αυτω χίλια και τετρακόσια άρματα και δώδεκα χιλιάδες υπέων · και κατέλιπεν αυτά εν πόλεσι των αρμάτων, και ο λαός μετά του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. 15 και έθηκεν ο βασιλεύς το αργύριον και το χρυσίον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους εν τη Ιουδαία ως συκαμίνους τας εν τη πεδινή εις πλήθος. 16 και η έξοδος των ίπων Σαλωμών εξ Αιγύπτου, και η τιμή των εμπόρων του βασιλέως · εμπορεύεσθαι ηγόραζον. 17 και ανέβαινον και εξήγον εξ Αιγύπτου άρμα εν εξακοσίων αργυρίου και ίππον πενήκοντα και εκατόν αργυρίου · και ούτω πάσι τοις βασιλεύσι των Χετταίων και τοις βασιλεύσι Συρίας εν χερσίν αυτών έφερον.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ εἶπε Σαλωμών του οικοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου και οἶκον τῆ βασιλεία αὐτοῦ. 2 και συνήγαγε Σαλωμών εβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, και οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 3 και ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ βασιλέα Τύρου λέγων· ὡς ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ του πατρός μου και ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους του οικοδομήσαι ἐαυτῷ οἶκον κατοικήσαι ἐν αὐτῷ, 4 και ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οικοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ του θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα και πρόθεσιν δια παντός και του ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα δια παντός το πρωῖ και το δείλης και ἐν τοῖς σαββάτοις και ἐν ταις νομηνίαις και ἐν ταις εορταῖς του Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν· εἰς τον αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τον Ἰσραὴλ. 5 και ὁ οἶκος, ὃν ἐγὼ οικοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρά πάντας τους θεούς. 6 και τις ἰσχύσει οικοδομήσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς και ὁ οὐρανὸς του οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. και τις ἐγὼ οικοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἀλλ' ἡ του θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ. 7 και νυν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν και εἰδῶτα του ποιήσαι ἐν τῷ χρυσίῳ και ἐν τῷ ἀργυρίῳ και ἐν τῷ χαλκῷ και ἐν τῷ σιδήρῳ και ἐν τῇ πορφύρᾳ και ἐν τῷ κοκκίνῳ και ἐν τῇ ὑακίνθῳ και ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ των σοφῶν των μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰούδα και ἐν Ἱερουσαλήμ, ἃ ἠτοίμασε Δαυὶδ ὁ πατήρ μου. 8 και ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα και ἀρκεύθινα και πεύκινα ἐκ του Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δούλοι σου οἶδασι κόπτειν ξύλα ἐκ του Λιβάνου· και ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ των παιδῶν μου 9 πορεύσονται ετοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶκος, ὃν ἐγὼ οικοδομῶ μέγας και ἐνδοξος. 10 και ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσι ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παισὶ σου κόρων πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας και κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας και οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας και ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας. 11 και εἶπε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ και ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών λέγων· ἐν τῷ ἀγαπήσαι Κύριον τον λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα. 12 και εἶπε Χιράμ· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐποίησε τον οὐρανὸν και τὴν γῆν, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν και ἐπιστάμενον ἐπιστήμην

και σύνεσιν, ος οικοδομήσει οίκον τω Κυρίω και οίκον τη βασιλεία αυτού. 13 και νυν απέστειλά σοι άνδρα σοφόν και ειδότα σύνεσιν Χιράμ τον πατέρα μου (14 η μήτηρ αυτού από θυγατέρων Δάν, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος) ειδότα ποιήσαι εν χρυσίω και εν αργυρίω και εν χαλκω και εν σιδήρω και εν λίθοις και ξύλοις και υφαινειν εν τη πορφύρα και εν τη υακίνθω και εν τη βύσσω και εν τω κοκκίνω και γλύψαι γλυφάς και διανοείσθαι πάσαν διανόησιν, όσα αν δως αυτω, μετά των σοφών σου και σοφών Δαυίδ κυρίου μου πατρός σου. 15 και νυν τον σίτον και την κριθήν και το έλαιον και τον οίνον, α ειπεν ο κύριός μου, αποστειλάτω τοις παισίν αυτού. 16 και ημείς κόψομεν ξύλα εκ του Λιβάνου κατά πάσαν την χρείαν σου και άξομεν αυτά σχεδιάς επί θάλασσαν Ιόππης, και συ άξεις αυτά εις Ιερουσαλήμ. 17 και συνήγαγε Σαλωμών πάντας τους άνδρας τους προσηλύτους τους εν γη Ισραήλ μετά τον αριθμόν, ον ηρίθμησεν αυτούς Δαυίδ ο πατήρ αυτού, και ευρέθησαν εκατόν πενήκοντα χιλιάδες και τρισχίλιοι εξακόσιοι. 18 και εποίησεν εξ αυτών εβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λατόμων και τρισχιλίους εξακοσίους εργοδιώκτας επί τον λαόν.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ήρξατο Σαλωμών του οικοδομείν τον οίκον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ εν όρει του Αμωρία, ου ώφθη Κύριος τω Δαυίδ πατρί αυτού, εν τω τόπω, ω ητοίμασε Δαυίδ εν άλω Όρνά του Ιεβουσαίου. 2 και ήρξατο οικοδομήσαι εν τω μηνί τω δευτέρω εν τω έτει τω τετάρτω της βασιλείας αυτού. 3 και ταύτα ήρξατο Σαλωμών του οικοδομήσαι τον οίκον του Θεού· μήκος πήχεων η διαμέτρησις η πρώτη πήχεων εξήκοντα και εύρος πήχεων είκοσι. 4 και αιλάμ κατά πρόσωπον του οίκου, μήκος επί πρόσωπον πλάτους του οίκου πήχεων είκοσι και ύψος πήχεων εκατόν είκοσι· και κατεχρύσωσεν αυτόν έσωθεν χρυσίω καθαρω. 5 και τον οίκον τον μέγαν εξόλωσε ξύλοις κεδρίνοις και κατεχρύσωσε χρυσίω καθαρω και έγλυψεν επ' αυτού φοίνικας και χαλαστά. 6 και εκόσμησε τον οίκον λίθοις τιμίσις εις δόξαν και εχρύσωσε

χρυσίω χρυσίου του εκ Φαρουϊμ 7 και εχρύσωσε τον οίκον και τους τοίχους αυτού και τους πυλώνας και τα οροφώματα και τα θυρώματα χρυσίω και έγλυψε Χερουβίμ επί των τοίχων. 8 και εποίησε τον οίκον του αγίου των αγίων, μήκος αυτού επί πρόσωπον πλάτους του οίκου πήχεων είκοσι και το εὔρος πήχεων είκοσι, και εχρύσωσεν αυτόν χρυσίω καθαρῶ εἰς Χερουβίμ εἰς τάλαντα εξακόσια. 9 και ολκή των ἡλών, ολκή του ενός πενήκοντα σίκλοι χρυσίου. και το ὑπερων εχρύσωσε χρυσίω. 10 και εποίησεν εν τῷ οίκῳ τῷ αγίῳ των αγίων Χερουβίμ δύο, ἔργον εκ ξύλων και εχρύσωσεν αὐτὰ χρυσίω. 11 και αἱ πτέρυγες των Χερουβίμ το μήκος πήχεων είκοσι, και ἡ πτέρυξ ἡ μία πήχεων πέντε ἀπομένη του τοίχου του οίκου, και ἡ πτέρυξ ἡ ἐτέρα πήχεων πέντε ἀπομένη της πτέρυγος του Χερουβίμ του ἐτέρου. 13 και αἱ πτέρυγες των Χερουβίμ τούτων διαπεπτετασμένοι πήχεων είκοσι. και αὐτὰ ἐστηκόκα ἐπὶ τους πόδας αὐτῶν, και τα πρόσωπα αὐτῶν εἰς τον οίκον. 14 και εποίησε το καταπέτασμα υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου και βύσσου και ὕφανεν εν αὐτῷ Χερουβίμ. 15 και εποίησεν ἐμπροσθεν του οίκου στύλους δύο, πήχεων τριακονταπέντε το ὕψος και τας κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε. 16 και εποίησε σερσερώθ εν τῷ δαβίρ και ἔδωκεν ἐπὶ των κεφαλῶν των στύλων. και εποίησε ροϊσκους εκατόν και εποίησε ροϊσκους ἐπὶ των χαλασῶν. 17 και ἔστησε τους στύλους κατὰ πρόσωπον του ναοῦ, ἓνα εκ δεξιῶν και τον ἓνα ἐξ ἐωνύμων, και ἐκάλεσε το ὄνομα του εκ δεξιῶν Κατόρθωσις και το ὄνομα του ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ εποίησε θυσιαστήριον χαλκούν, είκοσι πήχεων το μήκος και είκοσι πήχεων το εὔρος και δέκα πήχεων το ὕψος. 2 και εποίησε την θάλασσαν χυτήν, δέκα πήχεων την διαμέτρησιν, στρογγύλην κυκλόθεν, και πέντε πήχεων το ὕψος και το κύκλωμα τριάκοντα πήχεων. 3 και ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς, κύκλω κυκλούσιν αὐτήν, δέκα πήχεις περιέχουσι τον λουτήρα κυκλόθεν. δύο γένη ἐχώνευσαν τους μόσχους εν τη χωνεύσει αὐτῶν, 4 ἡ εποίησαν

αυτούς, δώδεκα μόσχους, οι τρεις βλέποντες βορράν και οι τρεις δυσμάς και οι τρεις νότον και οι τρεις κατ' ανατολάς, και η θάλασσα επ' αυτών άνω, ήσαν τα οπίσθια αυτών έσω. 5 και το πάχος αυτής παλαιστής, και το χείλος αυτής ως χείλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστούς κρίνου, χωρούσαν μετρητάς τριοχιλίους· και εξετέλεσε. 6 και εποίησε λουτήρας δέκα και έθηκε τους πέντε εκ δεξιών και τους πέντε εξ αριστερών του πλύνειν εν αυτοίς τα έργα των ολοκαυτωμάτων και αποκλύζειν εν αυτοίς· και η θάλασσα εις το νίπτεσθαι τους ιερείς εν αυτη. 7 και εποίησε τας λυχνίας τας χρυσάς δέκα κατά το κρίμα αυτών και έθηκεν εν τω ναω, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών. 8 και εποίησε τραπέζας δέκα και έθηκεν εν τω ναω, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ ευωνύμων, και εποίησε φιάλας χρυσάς εκατόν. 9 και εποίησε την αυλήν των ιερέων και την αυλήν την μεγάλην και θύρας τη αυλή και θυρώματα αυτών κατακεχαλκωμένα χαλκω· 10 και την θάλασσαν έθηκεν από γωνίας του οίκου εκ δεξιών ως προς ανατολάς κατέναντι. 11 και εποίησε Χιράμ τας κρεάγρας και τα πυρεία και την εσχάραν του θυσιαστηρίου και πάντα τα σκεύη αυτού. και συνετέλεσε Χιράμ ποιήσαι πάσαν την εργασίαν, ην εποίησε Σαλωμών τω βασιλεί εν οίκω του Θεού, 12 στύλους δύο και επ' αυτών γωλάθ τη χωθαρέθ επί των κεφαλών των στύλων δύο και δίκτυα δύο συγκαλύψαι τας κεφαλάς των χωθαρέθ, α εστιν επί των κεφαλών των στύλων, 13 και κώδωνας χρυσούς τετρακοσίους εις τα δύο δίκτυα και δύο γένη ροΐσκων εν τω δικτύω τω ενί του συγκαλύψαι τας δύο γωλάθ των χωθαρέθ, α εστιν επάνω των στύλων. 14 και τας μεχωνώθ εποίησε δέκα, και τους λουτήρας εποίησεν επί των μεχωνώθ 15 και την θάλασσαν μίαν και τους μόσχους τους δώδεκα υποκάτω αυτής 16 και τους ποδιστήρας και τους αναλημπτήρας και τους λέβητας και τας κρεάγρας και πάντα τα σκεύη αυτών, α εποίησε Χιράμ, και ανήνεγκε τω βασιλεί Σαλωμών εν οίκω Κυρίου χαλκού καθαρού. 17 εν τω περιχώρω του Ιορδάνου εχώνευσεν αυτά ο βασιλεύς εν τω πάχει της γης εν οίκω Σοκχώθ και ανά μέσον Σαρηδαθά. 18 και εποίησε Σαλωμών πάντα τα σκεύη ταύτα εις πλήθος σφόδρα, ότι ουκ εξέλιπεν ολκή του χαλκού. 19 και εποίησε Σαλωμών πάντα τα σκεύη οίκου Κυρίου και το θυσιαστήριον το χρυσοόν και τας τραπέζας (και επ' αυτών άρτοι προθέσεως) 20 και τας λυχνίας και τους λύχνους του φωτός κατά το κρίμα και κατά πρόσωπον του δαβίρ χρυσίου καθαρού 21 και λαβίδες αυτών και οι λύχνοι αυτών και τας φιάλας και τας θυϊσκας και τα πυρεία χρυσίου καθαρού, 22 και η θύρα του οίκου η εσωτέρα εις τα άγια των αγίων, και τας θύρας του οίκου

του ναού χρυσάς.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ συνετελέσθη πάσα η εργασία, ην εποίησε Σαλωμών εν οίκω Κυρίου. και εισήνεγκε Σαλωμών τα άγια Δαυίδ του πατρός αυτού, το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη και έδωκεν εις θησαυρόν οίκου Κυρίου. 2 τότε εξεκκλησίασε Σαλωμών πάντας τους πρεσβυτέρους Ισραήλ και πάντας τους άρχοντας των φυλών τους ηγουμένους πατριών υιών Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ του ανενέγκαι κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εκ πόλεως Δαυίδ (αύτη Σιών) · 3 και εξεκκλησιάσθησαν προς τον βασιλέα πας Ισραήλ εν τη εορτη (ούτος ο μην έβδομος) 4 και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ και έλαβον πάντες οι Λευίται την κιβωτόν 5 και ανήνεγκαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα άγια εν τη σκηνή, και ανήνεγκαν αυτήν οι ιερείς και οι Λευίται. 6 και ο βασιλεύς Σαλωμών και πάσα συναγωγή Ισραήλ και οι φοβούμενοι και οι επισυνηγμένοι αυτών έμπροσθεν της κιβωτού θύοντες μόσχους και πρόβατα, οί ουκ αριθμηθήσονται και οί ου λογισθήσονται από του πλήθους. 7 και εισήνεγκαν οι ιερείς την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το δαβίρ του οίκου εις τα άγια των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των Χερουβίμ. 8 και ην τα Χερουβίμ διαπεπετακότα τας πτέρυγας αυτών επί τον τόπον της κιβωτού, και συνεκάλυπτε τα Χερουβίμ επί την κιβωτόν και επί τους αναφορείς αυτής επάνωθεν · 9 και υπερείχον οι αναφορείς, και εβλέποντο αι κεφαλαί των αναφορέων εκ των αγίων εις πρόσωπον του δαβίρ, ουκ εβλέποντο έξω · και ήσαν εκεί έως της ημέρας ταύτης. 10 ουκ ην εν τη κιβωτω πλήν δύο πλάκες, ας έθηκε Μωυσής εν Χωρήβ, α διέθετο Κύριος μετά των υιών Ισραήλ εν τω εξελθειν αυτοús εκ γης Αιγύπτου. 11 και εγένετο εν τω εξελθειν τους ιερείς εκ των αγίων -ότι πάντες οι ιερείς οι ευρεθέντες ηγιασθησαν, ουκ ήσαν διατεταγμένοι κατ' εφημερίαν, 12 και οι Λευίται οι ψαλτωδοί πάντες τοις υιοίς Ασάφ, τω Αιμάν, τω Ιδιθούν και τοις υιοίς αυτών και τοις αδελφοίς αυτών, των ενδεδυμένων στολάς βυσσίνας, εν

κυμβάλοις και εν νάβλαις και εν κινύραις, εστηκότες κατέναντι του θυσιαστηρίου και μετ' αυτών ιερείς εκατόν είκοσι σαλπίζοντες ταις σάλπιγξι · 13 και εγένετο μία φωνή εν τω σαλπίζειν και εν τω ψαλτωδείν και εν τω αναφωνείν φωνή μια του εξομολογείσθαι και αινείν τω Κυρίω- και ύψωσαν φωνήν εν σάλπιγξι και εν κυμβάλοις και εν οργάνοις των ωδών και έλεγον · εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. και ο οίκος ενεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίου, 14 και ουκ ηδύναντο οι ιερείς του στήναι λειτουργείν από προσώπου της νεφέλης, ότι ενέπλησε δόξα Κυρίου τον οίκον του Θεού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΤΟΤΕ ειπε Σαλωμών · Κύριος ειπε του κατασκηνώσαι εν γνώφω · 2 και εγώ ωκοδόμηκα οίκον τω ονόματί σου άγιόν σοι και έτοιμον του κατασκηνώσαι εις τους αιώνας. 3 και επέστρεψεν ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού και ευλόγησε την πάσαν εκκλησίαν Ισραήλ, και πάσα η εκκλησία Ισραήλ παρειστήκει. 4 και ειπεν · ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ως ελάλησεν εν στόματι αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου και εν χερσίν αυτού επλήρωσε λέγων · 5 από της ημέρας, ης ανήγαγον τον λαόν μου εκ γης Αιγύπτου, ουκ εξελεξάμην εν πόλει από πασών φυλών Ισραήλ του οικοδομήσαι οίκον του είναι το όνομά μου εκεί και ουκ εξελεξάμην ανδρί του είναι εις ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ · 6 και εξελεξάμην την Ιερουσαλήμ γενέσθαι το όνομά μου εκεί και εξελεξάμην εν Δαβίδ του είναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. 7 και εγένετο επί καρδίαν Δαβίδ του πατρός μου του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ, 8 και ειπε Κύριος προς Δαβίδ πατέρα μου · διότι εγένετο επί καρδίαν σου του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματί μου, καλώς εποίησας, ότι εγένετο επί την καρδίαν σου · 9 πλην συ ουκ οικοδομήσεις τον οίκον, ότι ο υιος σου, ος εξελεύσεται εκ της οσφύος σου, ούτος οικοδομήσει τον οίκον τω ονόματί μου. 10 και ανέστησε Κύριος τον λόγον τούτον, ον ελάλησε, και εγενήθην αντι Δαβίδ του πατρός μου και εκάθισα επί τον θρόνον Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ 11 και

έθηκα εκεί την κιβωτόν, εν ή εκεί διαθήκη Κυρίου, ην διέθετο τω Ισραήλ.

12 Και έστη κατέναντι του θυσιαστηρίου Κυρίου έναντι πάσης εκκλησίας Ισραήλ και διεπέτασε τας χείρας αυτού · 13 ότι εποίησε Σαλωμών βάσιν χαλκήν και έθηκεν αυτήν εν μέσω της αυλής του ιερού, πέντε πήχεων το μήκος αυτής και πέντε πήχεων το εύρος αυτής και τριών πήχεων το ύψος αυτής, και έστη επ' αυτής και έπεσεν επί τα γόνατα έναντι πάσης εκκλησίας Ισραήλ και διεπέτασε τας χείρας αυτού εις τον ουρανόν 14 και ειπε · Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ουκ έστιν όμοιός σοι Θεός εν ουρανω και επί της γης, φυλάσσων την διαθήκην και το έλεος τοις παισί σου τοις πορευομένοις εναντίον σου εν όλη καρδια. 15 α εφύλαξας τω παιδί σου Δαβίδ τω πατρί μου, α ελάλησας αυτω λέγων, και ελάλησας εν στόματί σου και εν χερσί σου επλήρωσας ως η ημέρα αύτη. 16 και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, φύλαξον τω παιδί σου τω Δαβίδ τω πατρί μου α ελάλησας αυτω λέγων · ουκ εκλείψει σοι ανήρ από προσώπου μου καθήμενος επί θρόνου Ισραήλ, πλην εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την οδόν αυτών του πορεύεσθαι εν τω νόμω μου, ως επορεύθης εναντίον μου. 17 και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, πιστωθήτω δη το ρήμά σου, ό ελάλησας τω παιδί σου τω Δαβίδ, 18 ότι ει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρώπων επί της γης; ει ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ουκ αρκέσουσί σοι, και τις ο οίκος ούτος, ον ωκοδόμησα; 19 και επιβλέψη επί την προσευχήν παιδός σου και επί την δέησίν μου, Κύριε ο Θεός, του επακούσαι της δεήσεως και της προσευχής, ης ο παις σου προσεύχεται εναντίον σου σήμερον, 20 του είναι οφθαλμούς σου ανεωγμένους επί τον οίκον τούτον ημέρας και νυκτός εις τον τόπον τούτον, ον είπας επικληθήναι το όνομά σου εκεί, του ακούσαι της προσευχής, ης προσεύχεται ο παις σου εις τον τόπον τούτον. 21 και ακούση της δεήσεως του παιδός σου και του λαού σου Ισραήλ, α αν προσεύξωνται εις τον τόπον τούτον, και συ εισακούση εν τω τόπω της κατοικήσεώς σου εκ του ουρανού και ακούση και ίλεως έση. 22 εάν αμάρτη ανήρ τω πλησίον αυτού και λάβη επ' αυτόν αράν του αράσθαι αυτόν, και έλθη και αράσθαι κατέναντι του θυσιαστηρίου εν τω οίκω τούτω, 23 και συ εισακούση εκ του ουρανού και ποιήσεις και κρινείς τους δούλους σου του αποδούναι τω ανόμω και αποδούναι οδούς αυτού εις κεφαλήν αυτού, και του δικαιώσαι δίκαιον, του αποδούναι αυτω κατά την δικαιοσύνην αυτού. 24 και εάν θραυσθή ο λαός σου Ισραήλ κατέναντι του εχθρού, εάν αμάρτωσί σοι, και επιστρέψωσι και εξομολογήσωνται τω ονόματί σου και προσεύξωνται και δεηθώσιν εναντίον σου εν τω οίκω τούτω, 25 και συ εισακούση εκ

του ουρανού και ίλεως έση ταις αμαρτίαις λαού σου Ισραήλ και αποστρέψεις αυτούς εις την γην, ην έδωκας αυτοίς και τοις πατράσιν αυτών. 26 εν τω συσχεθήναι τον ουρανόν και μη γενέσθαι υετόν, ότι αμαρτήσονται σοι, και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον και αινέσουσι το όνομά σου και από των αμαρτιών αυτών επιστρέψουσιν, ότι ταπεινώσεις αυτούς, 27 και συ εισακούση εκ του ουρανού και ίλεως έση ταις αμαρτίαις των παιδών σου και του λαού σου Ισραήλ, ότι δηλώσεις αυτοίς την οδόν την αγαθήν, εν ή πορεύσονται εν αυτη, και δώσεις υετόν επί την γην σου, ην έδωκας τω λαω σου εις κληρονομίαν. 28 λιμός εάν γένηται επί της γης, θάνατος εάν γένηται, ανεμοφθορία και ίκτερος, ακρίς και βρούχος εάν γένηται, και εάν θλίψη αυτόν ο εχθρός κατέναντι των πόλεων αυτών, κατά πάσαν πληγήν και πάντα πόνον, 29 και πάσα προσευχή και πάσα δέησις, ή εάν γένηται παντί ανθρώπω και παντί λαω σου Ισραήλ, εάν γνω άνθρωπος την αφήν αυτού και την μαλακίαν αυτού και διαπετάση τας χείρας αυτού εις τον οίκον τούτον, 30 και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ιλάση και δώσεις ανδρί κατά τας οδούς αυτού, ως αν γνωσ την καρδιαν αυτού, ότι μόνος γινώσκεις την καρδιαν υιών ανθρώπων, 31 όπως φοβώνται πάσας οδούς σου πάσας τας ημέρας, ας αυτοί ζώσιν επί πρόσωπον της γης, ης έδωκας τοις πατράσιν ημών. 32 και πας αλλότριος, ος ουκ εκ του λαού σου Ισραήλ εστιν αυτός και έλθη εκ γης μακρόθεν δια το όνομά σου το μέγα και την χείρά σου την κραταιάν και τον βραχιονά σου τον υψηλόν και έλθωσι και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον, 33 και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ποιήσεις κατά πάντα, όσα αν επικαλέσηται σε ο αλλότριος, όπως γνώσι πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου και του φοβείσθαι σε ως ο λαός σου Ισραήλ και του γνώναι ότι το όνομά σου επικέκληται επί τον οίκον τούτον, ον ωκοδόμησα. 34 εάν δε εξέλθη ο λαός σου εις πόλεμον επί τους εχθρούς αυτού εν οδω, ή αποστειλεις αυτούς, και προσεύξονται προς σε κατά την οδόν της πόλεως ταύτης, ην εξελέξω εν αυτη, και οίκου, ου ωκοδόμηκα τω ονόματί σου, 35 και ακούση εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών και ποιήσεις το δικαίωμα αυτών. 36 ότι αμαρτήσονται σοι (ότι ουκ έσται άνθρωπος, ος ουχ αμαρτήσεται) και πατάξεις αυτούς και παραδώσεις αυτούς κατά πρόσωπον εχθρών και αιχμαλωτεύσουσιν αυτούς οι αιχμαλωτεύοντες αυτούς εις γην εχθρών εις γην μακράν ή εγγύς 37 και επιστρέψωσι καρδιαν αυτών εν τη γη αυτών, ου μετήχθησαν εκεί, και γε επιστρέψωσι και δεηθώσί σου εν

τη αιχμαλωσία αυτών λέγοντες· ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν, 38 και επιστρέψωσι προς σε εν όλη καρδία και εν όλη ψυχή αυτών εν γη αιχμαλωτευσάντων αυτούς και προσεύξονται οδόν γης αυτών, ης έδωκας τοις πατράσιν αυτών, και της πόλεως, ης εξελέξω, και του οίκου, ου ωκοδόμησα τω ονόματί σου, 39 και ακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών και ποιήσεις κρίματα και ίλεως έση τω λαω τω αμαρτώντί σοι. 40 και νυν, Κύριε, έστωσαν δη οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι και τα ώτά σου επήκοα επί την δέησιν του τόπου τούτου. 41 και νυν ανάστηθι, Κύριε ο Θεός, εις την κατάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της ισχύος σου. οι ιερείς σου, Κύριε ο Θεός, ενδύσαιντο σωτηρίαν, και οι υιοί σου ευφρανθήτωσαν εν αγαθοίς. 42 Κύριε ο Θεός, μη αποστρέψης το πρόσωπον του χριστού σου, μνήσθητι τα ελέη Δαβίδ του δούλου σου.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ως συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος, και το πυρ κατέβη εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και δόξα Κυρίου έπλησε τον οίκον. 2 και ουκ ηδύναντο οι ιερείς εισελθείν εις τον οίκον Κυρίου εν τω καιρω εκείνω, ότι έπλησε δόξα Κυρίου τον οίκον. 3 και πάντες οι υιοί Ισραήλ εώρων καταβαίνον το πυρ, και η δόξα Κυρίου επί τον οίκον, και έπεσον επί πρόσωπον επί την γην επί το λιθόστρωτον και προσεκύνησαν και ήνουν τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. 4 και ο βασιλεύς και πας ο λαός θύοντες θύματα έναντι Κυρίου. 5 και εθυσίασεν ο βασιλεύς Σαλωμών την θυσίαν μόσχων είκοσι και δύο χιλιάδας και βοσκημάτων εκατόν και είκοσι χιλιάδας, και ενεκαίνισε τον οίκον του Θεού ο βασιλεύς και πας ο λαός. 6 και οι ιερείς επί τας φυλακάς αυτών εστηκότες, και οι Λευίται εν οργάνοις ωδών Κυρίου του Δαβίδ του βασιλέως του εξομολογείσθαι έναντι Κυρίου, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, εν ύμνοις Δαβίδ δια χειρός αυτών, και οι ιερείς σαλπίζοντες ταις σάλπιγξιν εναντιον αυτών, και πας Ισραήλ εστηκώς. 7 και ηγίασε Σαλωμών το μέσον της αυλής της εν οίκω Κυρίου, ότι εποίησεν εκεί τα

ολοκαυτώματα και τα στέατα των σωτηρίων, ότι το θυσιαστήριον το χαλκούν, ό εποίησε Σαλωμών, ουκ εξεποιεί δέξασθαι τα ολοκαυτώματα και τα μαναά και τα στέατα. 8 και εποίησε Σαλωμών την εορτήν εν τω καιρω εκείνω επτά ημέρας και πας Ισραήλ μετ' αυτού, εκκλησία μεγάλη σφόδρα από εισόδου Αιμάθ και έως χειμάρρου Αιγύπτου. 9 και εποίησεν εν τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον, ότι εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου εποίησεν επτά ημέρας εορτήν. 10 και εν τη τρίτη και εικοστή του μηνός του εβδόμου απέστειλε τον λαόν εις τα σκηνώματα αυτών ευφραινομένους και αγαθή καρδία επί τοις αγαθοίς, οίς εποίησε Κύριος τω Δαβίδ, και τω Σαλωμώντι και τω Ισραήλ λαω αυτού.

11 Και συνετέλεσε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και πάντα, όσα ηθέλησεν εν τη ψυχή Σαλωμών του ποιήσαι εν οίκω Κυρίου και εν οίκω αυτού, ευωδώθη. 12 και ώφθη Κύριος τω Σαλωμών την νύκτα και είπεν αυτω· ήκουσα της προσευχής σου και εξελεξάμην εν τω τόπω τούτω εμαυτω εις οίκον θυσίας. 13 εάν συσχώ τον ουρανόν και μη γένηται υετός, και εάν εντειλωμαι τη ακρίδι καταφαγείν το ξύλον, και εάν αποστειλω θάνατον εν τω λαω μου, 14 και εάν εντραπή ο λαός μου εφ' ους επικέκληται το όνομά μου επ' αυτούς, και προσεδύζονται και ζητήσωσι το πρόσωπόν μου και αποστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, και εγώ εισακούσομαι εκ του ουρανού και ίλεως έσομαι ταις αμαρτίαις αυτών και ίάσομαι την γην αυτών. 15 και νυν οι οφθαλμοί μου έσονται ανεωγμένοι και τα ώτά μου επήκοα τη προσευχή του τόπου τούτου. 16 και νυν εξελεξάμην και ηγίακα τον οίκον τούτον του είναι όνομά μου εκεί έως αιώνος, και έσονται οι οφθαλμοί μου και η καρδία μου εκεί πάσας τας ημέρας. 17 και συ εάν πορευθής εναντίον μου ως Δαβίδ ο πατήρ σου και ποιήσεις κατά πάντα, α εντειλάμην σοι, και τα προστάγματά μου και τα κρίματά μου φυλάξη, 18 και αναστήσω τον θρόνον της βασιλείας σου, ως διεθέμην Δαβίδ τω πατρί σου λέγων· ουκ εξαρθήσεται σοι ηγούμενος ανήρ εν Ισραήλ. 19 και εάν αποστρέψητε υμείς και εγκαταλίπητε τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου, ας έδωκα εναντίον υμών, και πορευθήτε και λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς, 20 και εξαρώ υμάς από της γης, ης έδωκα αυτοίς, και τον οίκον τούτον, ον ηγίασα τω ονόματί μου, αποστρέψω εκ προσώπου μου και δώσω αυτόν εις παραβολήν και εις διήγημα εν πάσι τοις έθνεσι. 21 και ο οίκος ούτος ο υψηλός, πας ο διαπορευόμενος αυτόν εκοτήσεται και ερεί· χάριν τίνος εποίησε Κύριος τη γη ταύτη και τω οίκω τούτω; 22 και ερούσι· διότι εγκατέλιπον

Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών τον εξαγαγόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου και αντελάβοντο θεών ετέρων και προσεκόνησαν αυτοίς και εδούλευσαν αυτοίς, δια τούτο επήγαγεν επι' αυτούς πάσαν την κακίαν ταύτην.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εγένετο μετά είκοσιν έτη, εν οίς ωκοδόμησε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου και τον οίκον αυτού, 2 και τας πόλεις, ας έδωκε Χιράμ τω Σαλωμών, ωκοδόμησεν αυτάς Σαλωμών και κατώκισεν εκεί τους υιούς Ισραήλ. 3 και ήλθε Σαλωμών εις Βαισωβά και κατίσχυσεν αυτήν. 4 και ωκοδόμησε την Θεοεδμόρ εν τη ερήμω και πάσας τας πόλεις τας οχυράς, ας ωκοδόμησεν εν Ημάθ. 5 και ωκοδόμησε την Βαιθωρών την άνω και την Βαιθωρών την κάτω, πόλεις οχυράς, τείχη, πύλαι και μοχλοί, 6 και την Βααλάθ και πάσας τας πόλεις τας οχυράς, αι ήσαν τω Σαλωμών, και πάσας τας πόλεις των αρμάτων και τας πόλεις των υπιέων και όσα επεθύμησε Σαλωμών κατά την επιθυμίαν του οικοδομήσαι εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη βασιλεία αυτού. 7 πας ο λαός ο καταλειφθείς από του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Ευαίου και του Ιεβουσαιου, οί ουκ εισίν εκ του Ισραήλ, 8 αλλ' ήσαν εκ των υιών αυτών των καταλειφθέντων μετ' αυτούς εν τη γη, ους ουκ εξωλόθρευσαν οι υιοί Ισραήλ, και ανήγαγεν αυτούς Σαλωμών εις φόρον έως της ημέρας ταύτης. 9 και εκ των υιών Ισραήλ ουκ έδωκε Σαλωμών εις παιδας τη βασιλεία αυτού, ότι αυτοί άνδρες πολεμισταί και άρχοντες και δυνατοί και άρχοντες αρμάτων και υπιέων. 10 και ούτοι άρχοντες των προστατών βασιλέως Σαλωμών· πενήτηκοντα και διακόσιοι εργοδιωκτούντες εν τω λαω.

11 Και την θυγατέρα Φαραώ ανήγαγε Σαλωμών εκ πόλεως Δαυίδ εις τον οίκον, ον ωκοδόμησεν αυτη, ότι ειπεν· ου κατοικήσει η γυνή μου εν πόλει Δαυίδ του βασιλέως Ισραήλ, ότι άγιός εστιν ου εισήλθεν εκεί κιβωτός Κυρίου.

12 Τότε ανήνεγκε Σαλωμών ολοκαυτώματα τω Κυρίω επί το θυσιαστήριον, ό ωκοδόμησε

Κυρίω απέναντι του ναού, 13 κατά τον λόγον ημέρας εν ημέρα του αναφέρειν κατά τας εντολάς Μωυσή εν τοις σαββάτοις και εν τοις μησί και εν ταις εορταίς τρεις καιρούς του ενιαυτού, εν τη εορτη των αζύμων και εν τη εορτη των εβδομάδων και εν τη εορτη των σκηνών. 14 και έστησε κατά την κρίσιν Δαυίδ του πατρός αυτού τας διαιρέσεις των ιερέων, κατά τας λειτουργίας αυτών, και οι Λευίται επί τας φυλακάς αυτών του αινεύν και λειτουργείν κατέναντι των ιερέων κατά τον λόγον ημέρας εν τη ημέρα, και οι πυλωροί κατά τας διαιρέσεις αυτών εις πύλην και πύλην, ότι ούτως εντολαί Δαυίδ ανθρώπου του Θεού. 15 ου παρήλθον τας εντολάς του βασιλέως περι των ιερέων και των Λευιτών εις πάντα λόγον και εις τους θησαυρούς. 16 και ητοιμάσθη πάσα η εργασία, αφ' ης ημέρας εθεμελιώθη, έως ου ετελείωσε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου.

17 Τότε ώχето Σαλωμών εις Γασιών Γαβέρ και εις την Αιλάθ την παραθαλασσίαν εν γη Ιδουμαία. 18 και απέστειλε Χιράμ εν χειρί παιδων αυτού πλοία και παίδας ειδοτάς θάλασσαν, και ώχοντο μετά των παιδων Σαλωμών εις Σωφιδά και έλαβον εκείθεν τετρακόσια και πενήκοντα τάλαντα χρυσίου και ήλθον προς τον βασιλέα Σαλωμών.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ βασίλισσα Σαβά ήκουσε το όνομα Σαλωμών και ήλθε του πειράσαι Σαλωμών εν αινίγμασιν εις Ιερουσαλήμ εν δυνάμει βαρεία σφόδρα και κάμηλοι αίρουσαι αρώματα εις πλήθος και χρυσιον και λίθον τίμιον και ήλθε προς Σαλωμών και ελάλησε προς αυτόν πάντα, όσα ην εν τη ψυχή αυτής. 2 και ανήγγειλεν αυτη Σαλωμών πάντας τους λόγους αυτής και ου παρήλθε λόγος από Σαλωμών, ον ουκ απήγγειλεν αυτη. 3 και ειδη βασίλισσα Σαβά την σοφίαν Σαλωμών και τον οίκον, ον ωκοδόμησε, 4 και τα βρώματα των τραπεζών και καθέδραν παιδων αυτού και στάσιν λειτουργών αυτού και ιματισμόν αυτών και οινοχόους αυτού και στολισμόν αυτών και τα ολοκαυτώματα, α ανέφερεν εν οίκω Κυρίου, και εξ εαυτής εγένετο. 5 και ειπε προς τον βασιλέα· αληθινός ο λόγος, ον ήκουσα εν τη γη

μου περί των λόγων σου και περί της σοφίας σου, 6 και ουκ επίστευσα τοις λόγοις, έως ου ήλθον και είδον οι οφθαλμοί μου, και ιδού ουκ απηγγέλη μοι ήμισυ του πλήθους της σοφίας σου, προσέθηκας επί την ακοήν, ην ήκουσα. 7 μακάριοι οι άνδρες σου, μακάριοι οι παίδες ούτοι οι παρεστηκότες σοι διαπαινούσ και ακούοντες την σοφίαν σου · 8 έστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, ος ηθέλησεν εν σοί του δούναί σε επί θρόνον αυτού εις βασιλέα Κυρίω Θεω σου · εν τω αγαπήσαι Κύριον τον Θεόν σου τον Ισραήλ του στήσαι αυτόν εις αιώνα και έδωκέ σε επ' αυτούς εις βασιλέα του ποιήσαι κρίμα και δικαιοσύνην. 9 και έδωκε τω βασιλεί εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα εις πλήθος πολύ και λίθον τίμιον · και ουκ ην κατά τα αρώματα εκείνα, α έδωκε βασίλισσα Σαβά τω βασιλεί Σαλωμών. (10 και οι παίδες Σαλωμών και οι παίδες Χιράμ έφερον χρυσίον τω Σαλωμών εκ Σουφίρ και ξύλα πεύκινα και λίθον τίμιον · 11 και εποίησεν ο βασιλεύς τα ξύλα τα πεύκινα αναβάσεις τω οίκω Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως και κιθάρας και νάβλας τοις ωδοίς, και ουκ ώφθησαν τοιαύτα έμπροσθεν εν γη Ιουδα). 12 και ο βασιλεύς Σαλωμών έδωκε τη βασιλίση Σαβά πάντα τα θελήματα αυτής, α ήτησεν, εκτός πάντων, ων ήνεγκε τω βασιλεί Σαλωμών · και απέστρεψεν εις την γην αυτής.

13 Και ην ο σταθμός του χρυσίου του ενεχθέντος τω Σαλωμών εν ενιαυτω ενί εξακόσια εξηκονταές τάλαντα χρυσίου, 14 πλήν των ανδρών των υποτεταγμένων και των εμπορευομένων, ων έφερον, και πάντων των βασιλέων της Αραβίας και σατραπών της γης, πάντες έφερον χρυσίον και αργύριον τω βασιλεί Σαλωμών. 15 και εποίησεν ο βασιλεύς Σαλωμών διακοσίους θυρεούς χρυσούς ελατούς, εξακόσιοι χρυσοί καθαροί επήσαν επί τον ένα θυρεόν · 16 και τριακοσίας ασπίδας ελατάς χρυσάς, τριακοσίων χρυσών ανεφέρετο επί την ασπίδα εκάστην · και έδωκεν αυτάς ο βασιλεύς εν οίκω δρυμού του Λιβάνου. 17 και εποίησεν ο βασιλεύς θρόνον ελεφαντινων οδόντων μέγαν και κατεχρύσωσεν αυτόν χρυσίω δοκίμω · 18 και εξ αναβαθμοί τω θρόνω ενδεδεμένοι χρυσίω και αγκώνες ένθεν και ένθεν επί του θρόνου της καθέδρας, και δύο λέοντες εστηκότες παρά τους αγκώνας, 19 και δώδεκα λέοντες εστηκότες εκεί επί των εξ αναβαθμών ένθεν και ένθεν · ουκ εγενήθη ούτως εν πάση τη βασιλεία. 20 και πάντα τα σκεύη του βασιλέως Σαλωμών χρυσίου, και πάντα τα σκεύη οίκου δρυμού του Λιβάνου χρυσίω κατειλημμένα, ουκ ην αργύριον λογιζόμενον εν ημέραις Σαλωμών εις ουθέν · 21 ότι ναύς τω βασιλεί επορεύετο εις Θαρσεις μετά των παιδων Χιράμ,

ἀπαξ δια τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθήκων. 22 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ. 23 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτησαν τὸ πρόσωπον Σαλωμών ἀκούσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. 24 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεῦη ἀργυρὰ καὶ σκεῦη χρυσά καὶ ἱματισμὸν, στακτὴν καὶ ἠδύσματα, ἵππους καὶ ἠμιόνους, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν. 25 καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἰπέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. 26 καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς αλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου. 27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς σουκαμίνοὺς τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος. 28 καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἰππῶν ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμών καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.

29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμών οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωήλ τοῦ ὀρώντος περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ. 30 καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. 31 καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ἦλθε Ροβοάμ εἰς Συχέμ, ὅτι εἰς Συχέμ ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν. 2 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβάτ -καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμών τοῦ βασιλέως καὶ κατώκησεν Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ- καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου. 3 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ πρὸς Ροβοάμ λέγοντες· 4 ὁ πατὴρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νυν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὐ ἔδωκεν

εφ' ημάς, και δουλεύσομέν σοι. 5 και είπεν αυτοίς · πορεύεσθε έως τριών ημερών και έρχεσθε προς με · και απήλθεν ο λαός. 6 και συνήγαγεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους τους εσθηκότας εναντίον του Σαλωμών του πατρός αυτού εν τω ζήν αυτόν λέγων · Πως υμείς βουλευέσθε του αποκριθήναι τω λαω τούτω λόγον; 7 και ελάλησαν αυτω λέγοντες · εάν εν τη σήμερον γένη εις αγαθόν τω λαω τούτω και ευδοκήσης και λαλήσης αυτοίς λόγους αγαθούς, και έσονταί σοι παίδες πάσας τας ημέρας. 8 και κατέλιπε την βουλήν των πρεσβυτέρων, οί συνεβουλεύσαντο αυτω, και συνεβουλεύσατο μετά των παιδαρίων των συνεκτραφέντων μετ' αυτού των εσθηκότων εναντίον αυτού. 9 και είπεν αυτοίς · τι υμείς βουλευέσθε και αποκριθήσομαι λόγον τω λαω τούτω, οί ελάλησαν προς με λέγοντες · άνες από του ζυγού, ου έδωκεν ο πατήρ σου εφ' ημάς; 10 και ελάλησαν αυτω τα παιδάρια τα εκτραφέντα μετ' αυτού λέγοντες · ούτως λαλήσεις τω λαω τω λαλήσαντι προς σε λέγων · ο πατήρ σου εβάρυνε τον ζυγόν ημών και συ άφες αφ' ημών, ούτως ερείς · ο μικρός δάκτυλός μου παχύτερος της οσφύος του πατρός μου · 11 και νυν ο πατήρ μου επάιδευσεν υμάς ζυγω βαρεί, καγώ προσθήσω επί τον ζυγόν ημών, ο πατήρ μου επάιδευσεν υμάς εν μάστιγι καγώ παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις. 12 και ήλθεν Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς Ροβοάμ τη ημέρα τη τρίτη, ως ελάλησεν ο βασιλεύς λέγων · επιστρέψατε προς με εν τη ημέρα τη τρίτη. 13 και απεκρίθη ο βασιλεύς σκληρά, και εγκατέλιπεν ο βασιλεύς Ροβοάμ την βουλήν των πρεσβυτέρων 14 και ελάλησε προς αυτούς κατά την βουλήν των νεωτέρων λέγων · ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν υμών και εγώ προσθήσω επ' αυτόν, ο πατήρ μου επάιδευσεν υμάς εν μάστιγι και εγώ παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις. 15 και ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς του λαού, ότι ην μεταστροφή παρά του Θεού λέγων · ανέστησε Κύριος τον λόγον αυτού, ον ελάλησεν εν χειρί Αχιά του Σηλωνίτου περι Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ 16 και παντός Ισραήλ, ότι ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς αυτών. και απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα λέγων · τις ημών η μερίς εν Δαυίδ και κληρονομία εν υιω Ιεσσαί; εις τα σκηνώματά σου, Ισραήλ · νυν βλέπε τον οίκόν σου, Δαυίδ. και επορεύθη πας Ισραήλ εις τα σκηνώματα αυτού · 17 και άνδρες Ισραήλ και οι κατοικούντες εν πόλεσιν Ιούδα και εβασίλευσεν επ' αυτών Ροβοάμ. 18 και απέστειλεν επ' αυτούς Ροβοάμ ο βασιλεύς τον Αδωνιράμ τον επί του φόρου, και ελιθοβόλησαν αυτόν οι υιοί Ισραήλ λίθοις και απέθανε. και ο βασιλεύς Ροβοάμ έσπευσε του αναβήναι εις το άρμα του φυγείν εις Ιερουσαλήμ. 19 και ηθέτησεν Ισραήλ εν τω οίκω Δαυίδ έως της ημέρας ταύτης.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ήλθε Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ και εξεκκλησίασε τον Ιούδαν και Βενιαμίν εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, και επολέμει προς Ισραήλ του επιστρέψαι την βασιλείαν τω Ροβοάμ. 2 και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαμαίαν άνθρωπον του Θεού λέγων · 3 επόν προς Ροβοάμ τον του Σαλωμών και πάντα Ιούδαν και Βενιαμίν λέγων · 4 τάδε λέγει Κύριος · ουκ αναβήσεσθε και ου πολεμήσεσθε προς τους αδελφούς υμών · αποστρέφετε έκαστος εις τον οίκον αυτού, ότι παρ' εμού εγένετο το ρήμα τούτο. και επήκουσαν του λόγου Κυρίου και απειστράφησαν του μη πορευθῆναι επί Ιεροβοάμ. 5 και κατώκησε Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ και ωκοδόμησε πόλεις τειχήρεις εν τη Ιουδαία. 6 και ωκοδόμησε την Βηθλεέμ και Αιτάν και Θεκωέ 7 και Βαιθσουρά και την Σοχώθ και την Όδολλάμ 8 και την Γεθ και την Μαρισάν και την Ζιφ 9 και την Αδωραίμ και Λαχίς, και την Αζηκά 10 και την Σαραά και την Αιλώμ και την Χεβρών, ή εστι του Ιούδα και Βενιαμίν, πόλεις τειχήρεις. 11 και ωχύρωσεν αυτάς τείχεσι και έδωκεν εν αυταίς ηγουμένους και παραθέσεις βρωμάτων, έλαιον και οίνον, 12 κατά πόλιν και κατά πόλιν θυρεούς και δόρατα, και κατίσχυσεν αυτάς εις πλήθος σφόδρα · και ήσαν αυτω Ιούδα και Βενιαμίν. 13 και οι ιερείς και οι Λευίται, οι ήσαν εν παντί Ισραήλ συνήχθησαν προς αυτόν εκ πάντων των ορίων · 14 ότι εγκατέλιπον οι Λευίται τα σκηνώματα της κατασχέσεως αυτών και επορεύθησαν προς Ιούδα εις Ιερουσαλήμ, ότι εξέβαλεν αυτοός Ιεροβοάμ και οι υιοί αυτού μη λειτουργείν Κυρίω 15 και κατέστησεν εαυτω ιερείς των υψηλών και τοις ειδώλοις και τοις ματαίοις και τοις μόσχοις, α εποίησεν Ιεροβοάμ, 16 και εξέβαλεν αυτοός από φυλών Ισραήλ, οι έδωκαν καρδιαν αυτών του ζητήσαι Κύριον Θεόν Ισραήλ και ήλθον εις Ιερουσαλήμ θύσαι Κυρίω Θεω των πατέρων αυτών 17 και κατίσχυσαν την βασιλείαν Ιούδα και κατίσχυσαν Ροβοάμ τον του Σαλωμών εις έτη τρία, ότι επορεύθη εν ταις οδοίς Δαυίδ και Σαλωμών έτη τρία. 18 και έλαβεν εαυτω Ροβοάμ γυναίκα την Μολλάθ θυγατέρα Ιεριμούθ υιού Δαυίδ και Αβιγαίαν θυγατέρα Ελιάβ του Ιεσσαί, 19 και έτεκεν αυτω υιούς τον Ιαούς και τον Σαμαριαν και τον Ζαάμ. 20 και μετά ταύτα έλαβεν εαυτω την Μααχά θυγατέρα Αβεσσαλώμ, και έτεκεν

αυτω τον Αβιά και τον Ιεθί και τον Ζηζά και τον Σαλημώθ. 21 και ηγάπησε Ροβοάμ την Μααχά θυγατέρα Αβεσσαλώμ υπέρ πάσας τας γυναίκας αυτού και τας παλλακάς αυτού, ότι γυναίκας δεκαοκτώ είχε και παλλακάς τριάκοντα · και εγέννησεν υιούς είκοσι και οκτώ και θυγατέρας εξήκοντα. 22 και κατέστησεν εις άρχοντα Αβιά τον της Μααχά εις ηγούμενον εν τοις αδελφοίς αυτού, ότι βασιλεύσαι διενοείτο αυτόν · 23 και ηυξήθη παρά πάντας τους υιούς αυτού εν πάσι τοις ορίοις Ιούδα και Βενιαμίν και εν ταις πόλεσι ταις οχυραίς και έδωκεν αυταίς τροφάς πλήθος πολύ και ητήσατο πλήθος γυναικών.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εγένετο ως ητοιμάσθη η βασιλεία Ροβοάμ και ως κατεκρατήθη, εγκατέλιπε τας εντολάς Κυρίου και πας Ισραήλ μετ' αυτού. 2 και εγένετο εν τω έτει τω πέμπτω της βασιλείας Ροβοάμ ανέβη Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου επί Ιερουσαλήμ, ότι ήμαρτον εναντίον Κυρίου, 3 εν χιλίοις και διακοσίοις άρμασι και εξήκοντα χιλιάσιν ίππων, και ουκ ην αριθμός του πλήθους του ελθόντος μετ' αυτού εξ Αιγύπτου, Λίβυες, Τρωγοδύται και Αιθίοπες. 4 και κατεκράτησαν των πόλεων των οχυρών, αι ήσαν εν Ιούδα, και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. 5 και Σαμαίαις ο προφήτης ήλθε προς Ροβοάμ και προς τους άρχοντας Ιούδα τους συναχθέντας εις Ιερουσαλήμ από προσώπου Σουσακίμ και ειπεν αυτοίς · ούτως ειπε Κύριος · υμείς εγκατελίπετέ με, και εγώ εγκαταλείψω υμάς εν χειρί Σουσακίμ. 6 και ησχύνθησαν οι άρχοντες Ισραήλ και ο βασιλεύς και ειπαν · δίκαιος ο Κύριος. 7 και εν τω ιδείν Κύριον ότι ενετράπησαν, και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαμαϊαν λέγων · ενετράπησαν, ου καταφθερώ αυτούς · και δώσω αυτούς ως μικρός εις σωτηρίαν, και ου μη στάξη ο θυμός μου εν Ιερουσαλήμ, 8 ότι έσονται εις παιδας και γνώσονται την δουλειαν μου και την δουλειαν της βασιλείας της γης. 9 και ανέβη Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου επί Ιερουσαλήμ και έλαβε τους θησαυρούς τους εν οίκω Κυρίου και τους θησαυρούς τους εν οίκω του βασιλέως, τα πάντα έλαβε · και έλαβε τους θυρεούς τους χρυσούς, ους εποίησε Σαλωμών, 10 και εποίησεν ο

βασιλεύς Ροβοάμ θυρεούς χαλκούς αντ' αυτών. και κατέστησεν επ' αυτόν Σουσακίμ άρχοντας παρατρεχόντων, τους φυλάσσοντας τον πυλώνα του βασιλέως. 11 και εγένετο εν τω εισελθείν τον βασιλέα εις οίκον Κυρίου. εισεπορεύοντο οι φυλάσσοντες και οι παρατρέχοντες και οι επιστρέφοντες εις απάντησιν των παρατρεχόντων. 12 και εν τω εντραπήναι αυτόν απεστράφη απ' αυτού οργή Κυρίου και ουκ εις καταφθοράν εις τέλος· και γαρ εν Ιούδα ήσαν λόγοι αγαθοί.

13 Και κατίσχυσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και εβασίλευσε. και τεσσαράκοντα και ενός ετών Ροβοάμ εν τω βασιλεύσαι αυτόν και επτακαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, εν τη πόλει, ή εξελέξατο Κύριος επονομάσαι το όνομα αυτού εκ πασών φυλών υιών Ισραήλ· και το όνομα της μητρός αυτού Νοομμά η Αμανίτις. 14 και εποίησε το πονηρόν, ότι ου κατεύθυνε την καρδιαν αυτού εκζητήσαι τον Κύριον. 15 και λόγοι Ροβοάμ οι πρώτοι και έσχατοι ουκ ιδού γεγραμμένοι εν τοις λόγοις Σαμαία του προφήτου και Αδδώ του ορώντος και πράξεις αυτού; και επολέμησε Ροβοάμ τον Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας. 16 και απέθανε Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Αβιά υιος αυτού αντ' αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΕΝ τω οκτωκαιδεκάτω έτει της βασιλείας Ιεροβοάμ εβασίλευσεν Αβιά επί Ιούδαν· 2 τρία έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Μααχά θυγάτηρ Ουριήλ από Γαβαών. και πόλεμος ην ανά μέσον Αβιά και ανά μέσον Ιεροβοάμ. 3 και παρετάξατο Αβιά εν δυνάμει πολεμισταίς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ανδρών δυνατών, και Ιεροβοάμ παρετάξατο προς αυτόν πόλεμον εν οκτακοσίαις χιλιάσι, δυνατοί πολεμισταί δυνάμεως. 4 και ανέστη Αβιά από του όρους Σομόρων, ό εστιν εν τω όρει Εφραίμ, και ειπεν· ακούσατε Ιεροβοάμ και πας Ισραήλ· 5 ουχ υμίν γνώναι ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ έδωκε βασιλέα επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα τω Δαυίδ και τοις υιοίς αυτού διαθήκη αλός; 6 και ανέστη

Ιεροβοάμ ο του Ναβάτ ο παις Σαλωμών του Δαβίδ και απέστη από του κυρίου αυτού. 7 και συνήχθησαν προς αυτόν άνδρες λοιμοί υιοί παράνομοι, και αντέστη προς Ροβοάμ τον του Σαλωμών, και Ροβοάμ ην νεώτερος και δειλός τη καρδία και ουκ αντέστη κατά πρόσωπον αυτού. 8 και νυν υμείς λέγετε αντιστήναι κατά πρόσωπον βασιλείας Κυρίου δια χειρός υιών Δαβίδ· και υμείς πλήθος πολύ και μεθ' υμών μόσχοι χρυσοί, ους εποίησεν υμίν Ιεροβοάμ εις θεούς. 9 ή ουκ εξεβάλετε τους ιερείς Κυρίου τους υιούς Ααρών και τους Λευίτας και εποιήσατε εαυτοίς ιερείς εκ του λαού της γης πάσης; ο προσπορευόμενος πληρώσαι τας χείρας εν μόσχω εκ βοών και κριοίς επτά και εγένετο εις ιερέα τω μη όντι θεω. 10 και ημείς Κύριον τον Θεόν ημών ουκ εγκατελίπομεν, και οι ιερείς αυτού λειτουργούσι τω Κυρίω οι υιοί Ααρών και οι Λευίται, και εν ταις εφημερίαις αυτών· 11 θυμιώσι τω Κυρίω ολοκαύτωμα πρωϊ και δειλης και θυμίαμα συνθέσεως και προθέσεις άρτων επί της τραπέζης της καθαράς, και η λυχνία η χρυσή και οι λύχνοι της καύσεως ανάψαι δειλης, ότι φυλάσσομεν τας φυλακάς Κυρίου του Θεού των πατέρων ημών, και υμείς εγκατελίπετε αυτόν. 12 και ιδού μεθ' ημών εν αρχή Κύριος και οι ιερείς αυτού και αι σάλπιγγες της σημασίας του σημαίνουν επ' ημάς. οι υιοί του Ισραήλ μη πολεμήσητε προς Κύριον Θεόν των πατέρων ημών, ότι ουκ ευοδώσεται υμίν. 13 και Ιεροβοάμ απέστρεψε το ένεδρον ελθειν αυτω εκ των όπισθεν· και εγένετο έμπροσθεν Ιούδα, και το ένεδρον εκ των όπισθεν. 14 και απέστρεψεν Ιούδας, και ιδού αυτοίς ο πόλεμος εκ των έμπροσθεν και εκ των όπισθεν, και εβόησαν προς Κύριον, και οι ιερείς εσάλπισαν ταις σάλπιγξι· 15 και εβόησαν άνδρες Ιούδα και εγένετο εν τω βοάν άνδρας Ιούδα και Κύριος επάταξε τον Ιεροβοάμ και τον Ισραήλ εναντίον Αβιά και Ιούδα. 16 και έφυγον οι υιοί Ισραήλ από προσώπου Ιούδα, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας αυτών. 17 και επάταξεν εν αυτοίς Αβιά και ο λαός αυτού πληγήν μεγάλην, και έπεσον τραυματiai από Ισραήλ πεντακόσiai χιλιάδες άνδρες δυνατοί. 18 και εταπεινώθησαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη, και κατίσχυσαν οι υιοί Ιούδα, ότι ήλπισαν επί Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών. 19 και κατεδίωξεν Αβιά οπίσω Ιεροβοάμ και προκατελάβετο παρ' αυτού πόλεις, την Βαιθήλ και τας κώμας αυτής και την Ισανά και τας κώμας αυτής και την Εφρών και τας κώμας αυτής. 20 και ουκ έσχεν ισχύν Ιεροβοάμ έτι πάσας τας ημέρας Αβιά, και επάταξεν αυτόν Κύριος, και ετελεύτησε. 21 και κατίσχυσεν Αβιά και έλαβεν εαυτω γυναίκασ δεκατέσσαρας και εγέννησεν υιούς εικοσιδυό και εκκαίδεκα θυγατέρας. 22 και οι

λοιποί λόγοι Αβιά και αι πράξεις αυτού και οι λόγοι αυτού γεγραμμένοι επί βιβλίου του προφήτου Αδδώ.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ απέθανεν Αβιά μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, και εβασίλευσεν Ασά υιος αυτού αντ' αυτού. εν ταις ημέραις Ασά ησύχασεν η γη Ιούδα δέκα έτη, 2 και εποίησε το καλόν και το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. 3 και απέστησε τα θυσιαστήρια των αλλοτρίων και τα υψηλά και συνέτριψε τας στήλας και εξέκοψε τα άλση 4 και είπε τω Ιούδα εκζητήσαι τον Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών και ποιήσαι τον νόμον και τας εντολάς. 5 και απέστησεν από πασών πόλεων Ιούδα τα θυσιαστήρια και τα είδωλα, και ειρήνευσε 6 πόλεις τειχήρεις εν γη Ιούδα, ότι ειρήνευσεν η γη · και ουκ ην αυτω πόλεμος εν τοις έτεσι τούτοις, ότι κατέπαυσε Κύριος αυτω. 7 και είπε τω Ιούδα · οικοδομήσωμεν τας πόλεις ταύτας και ποιήσωμεν τειχη και πύργους και πύλας και μοχλους, εν ω της γης κυριεύσομεν, ότι καθώς εξεζητήσαμεν Κύριον τον Θεόν ημών, εξεζήτησεν ημάς και κατέπαυσεν ημάς κυκλόθεν και ευώδωσεν ημίν. 8 και εγένετο δύναμις τω Ασά οπλοφόρων αιρόντων θυρεούς και δόρατα εν γη Ιούδα τριακόσiai χιλιάδες και εν γη Βενιαμίν πελτασταί και τοξόται διακόσiai και ογδοήκοντα χιλιάδες, πάντες ούτοι πολεμισταί δυνάμεως. 9 και εξήλθεν επ' αυτούς Ζαρέ ο Αιθίοψ εν δυνάμει εν χιλίαις χιλιάσι και άρμασι τριακοσίοις, και ήλθεν έως Μαρισά. 10 και εξήλθεν Ασά εις συνάντησιν αυτω και παρετάξατο πόλεμον εν τη φάραγγι κατά βορράν Μαρισά. 11 και εβόησεν Ασά προς Κύριο Θεόν αυτού και είπε · Κύριε, ουκ αδυνατεί παρά σοί σώζειν εν πολλοίς και εν ολίγοις · κατίσχυσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, ότι επί σοί πεποιθήμεν και επί τω ονόματί σου ήλθομεν επί το πλήθος το πολύ τούτο · Κύριε ο Θεός ημών, μη κατισχυσάτω προς σε άνθρωπος. 12 και επάταξε Κύριος τους Αιθιοπας εναντίον Ιούδα, και έφυγον Αιθιοπες · 13 και κατεδίωξεν αυτούς Ασά και ο λαός αυτού έως Γεδώρ, και έπεσον Αιθιοπες ωστε μη είναι εν αυτοίς περιποίησιν, ότι

συνετρίβησαν ενώπιον Κυρίου και εναντίον της δυνάμεως αυτού, και εσκόλευσαν σκύλα πολλά. 14 και εξέκοψαν τας κόμας αυτών κύκλω Γεδώρ, ότι εγενήθη έκστασις Κυρίου επ' αυτούς, και εσκόλευσαν πάσας τας πόλεις αυτών, ότι πολλά σκύλα εγενήθη αυτοίς. 15 και γε σκηνάς κτήσεων, τους Αλιμαζονείς, εξέκοψαν και έλαβον πρόβατα πολλά και καμήλους και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ Αζαρίας υιος Ώδηδ, εγένετο επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, 2 και εξήλθεν εις απάντησιν Ασα και παντί Ιούδα και Βενιαμίν και ειπεν· ακούσατέ μου, Ασα και πας Ιούδα και Βενιαμίν. Κύριος μεθ' υμών εν τω είναι υμάς μετ' αυτού, και εάν εκζητήσητε αυτόν, ευρεθήσεται υμίν, και εάν εγκαταλίπητε αυτόν, εγκαταλείψει υμάς. 3 και ημέραι πολλά τω Ισραήλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερέως υποδεικνύοντος και εν ου νόμω. 4 και επιστρέψει αυτούς επί Κύριον Θεόν Ισραήλ, και ευρεθήσεται αυτοίς. 5 και εν εκείνω τω καιρω ουκ έστιν ειρήνη τω εκπορευομένω και τω εισπορευομένω, ότι έκστασις Κυρίου επί πάντας τους κατοικούντας τας χώρας. 6 και πολεμήσει έθνος προς έθνος και πόλις προς πόλιν, ότι ο Θεός εξέστησεν αυτούς εν πάση θλίψει. 7 και υμείς ισχύσατε, και μη εκλυέσθωσαν αι χείρες υμών, ότι έστι μισθός τη εργασία υμών. 8 και εν τω ακούσαι τους λόγους τούτους και την προφητείαν Αδαδ του προφήτου και κατίσχυσε και εξέβαλε τα βδελύγματα από πάσης της γης Ιούδα και Βενιαμίν και από των πόλεων, ων κατέσχεν Ιεροβοάμ εν όρει Εφραΐμ, και ενεκαίνισε το θουσιαστήριον Κυρίου, ό ην έμπροσθεν του ναού Κυρίου. 9 και εξεκκλησίασε τον Ιούδαν και Βενιαμίν και τους προσηλύτους τους παροικούντας μετ' αυτού από Εφραΐμ και από Μανασσή και από Συμεών, ότι προσετέθησαν προς αυτόν πολλοί του Ισραήλ εν τω ιδείν αυτούς, ότι Κύριος ο Θεός αυτού μετ' αυτού. 10 και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ εν τω μηνί τω τρίτω εν τω έτει τω πεντεκαιδεκάτω της βασιλείας Ασα. 11 και έθυσσε τω Κυρίω εν τη ημέρα εκείνη από των σκύλων, ων ήνεγκαν, μόσχους επτακοσίους και πρόβατα

επτακισχίλια. 12 και διήλθεν εν διαθήκη ζητήσαι Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών εξ όλης της καρδίας και εξ όλης της ψυχής αυτών · 13 και πας, ος εάν μη εκζητήση τον Κύριον Θεόν του Ισραήλ, αποθανείται από νεωτέρου έως πρεσβυτέρου, από ανδρός έως γυναικός. 14 και ώμοσαν εν Κυρίω εν φωνή μεγάλη και εν σάλπιγξι και εν κερατιναις. 15 και ηυφράνθησαν πας Ιούδα περί του όρκου, ότι εξ όλης της ψυχής ώμοσαν και εν πάση θελήσει εξήτησαν αυτόν, και ευρέθη αυτοίς και κατέπαυσε Κύριος αυτοίς κυκλόθεν. 16 και την Μααχά την μητέρα αυτού μετέστησε του μη είναι τη Ασάρτη λειτουργούσαν και κατέκοψε το είδωλον και κατέκασεν εν χειμάρρω Κέδρων. 17 πλήν τα υψηλά ουκ απέστησαν, έτι υπήρχεν εν τω Ισραήλ · αλλ' η καρδια Ασά εγένετο πλήρης πάσας τας ημέρας αυτού. 18 και εισήνεγκε τα άγια Δαυίδ του πατρός αυτού και τα άγια οίκου του Θεού, αργύριον και χρυσίον και σκευή. 19 και πόλεμος ουκ ην μετ' αυτού έως του πέμπτου και τριακοστού έτους της βασιλείας Ασά.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εν τω ογδόω και τριακοστώ έτει της βασιλείας Ασά ανέβη βασιλεύς Ισραήλ επί Ιούδαν και ωκοδόμησε την Ραμά του μη δούναι έξοδον και είσοδον τω Ασά βασιλεί Ιούδα. 2 και έλαβεν Ασά αργύριον και χρυσίον εκ θησαυρών οίκου Κυρίου και οίκου του βασιλέως και απέστειλε προς τον υιόν του Άδερ βασιλέως Συρίας τον κατοικούντα εν Δαμασκω λέγων · 3 διάθου διαθήκην ανά μέσον εμού και σου και ανά μέσον του πατρός μου και ανά μέσον του πατρός σου · ιδού απέσταλκά σοι χρυσίον και αργύριον, δεύρο και διασκεδάσον απ' εμού τον Βαασά βασιλέα Ισραήλ και απελθέτω απ' εμού. 4 και ήκουσεν υιος Άδερ του βασιλέως Ασά και απέστειλε τους άρχοντας της δυνάμεως αυτού επί τας πόλεις Ισραήλ και επάταξε την Αϊών και την Δάν και την Αβελμαϊν και πάσας τας περιχώρους Νεφθαλί. 5 και εγένετο εν τω ακούσαι Βαασά απέλιπε του μηκέτι οικοδομείν την Ραμά και κατέπαυσε το έργον αυτού. 6 και Ασά βασιλεύς έλαβε πάντα τον Ιούδαν και έλαβε τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, α ωκοδόμησε Βαασά, και ωκοδόμησεν εν αυτοίς την Γαβαέ και την Μασφά. 7

και εν τω καιρω εκείνω ήλθεν Ανανί ο προφήτης προς Ασά βασιλέα Ιούδα και είπεν αυτω · εν τω πεποιθέναι σε επί βασιλέα Συρίας και μη πεποιθέναι σε επί Κύριον Θεόν σου, δια τούτο εσώθη η δύναμις Συρίας από της χειρός σου. 8 ουχ οι Αιθιοπες και Λίβυες ήσαν εις δύναμιν πολλήν εις θάρσος, εις υπεις εις πλήθος σφόδρα; και εν τω πεποιθέναι σε επί Κύριον παρέδωκεν εις χειράς σου; 9 ότι οι οφθαλμοί Κυρίου επιβλέπουσιν εν πάση τη γη κατισχύσαι εν πάση καρδια πλήρει προς αυτόν. ηγνόηκας επί τούτω · από του νυν έσται μετά σου πόλεμος. 10 και εθυμώθη Ασά τω προφήτη και παρέθετο αυτόν εις φυλακήν, ότι ωργίοθη επί τούτω · και ελυμήνατο Ασά εν τω λαω εν τω καιρω εκείνω.

11 Και ιδού οι λόγοι Ασά οι πρώτοι και οι έσχατοι γεγραμμένοι εν βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. 12 και εμαλακίοθη Ασά εν τω έτει τω ενάτω και τριακοστω της βασιλείας αυτου τους πόδας, έως σφόδρα εμαλακίοθη · και εν τη μαλακία αυτου ουκ εξήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. 13 και εκοιμήθη Ασά μετά των πατέρων αυτου και ετελεύτησεν εν τω τεσσαρακοστω έτει της βασιλείας αυτου, 14 και έθαψαν αυτόν εν τω μνήματι, ω ώρυξεν εαυτω εν πόλει Δαυίδ, και εκοίμησαν αυτόν επί της κλίνης και έπλησαν αρωμάτων και γένη μύρων μυρεψών και εποίησαν αυτω εκφοράν μεγάλην έως σφόδρα.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ εβασίλευσεν Ιωσαφάτ υιος αυτου αντ' αυτου, και κατίσχυσεν Ιωσαφάτ επί τον Ισραήλ. 2 και έδωκε δύναμιν εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα ταις οχυραίς και κατέστησεν ηγουμένους εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα και εν πόλεσιν Εφραίμ, ας προκατελάβετο Ασά ο πατήρ αυτου. 3 και εγένετο Κύριος μετά Ιωσαφάτ, ότι επορεύθη εν οδοίς του πατρός αυτου ταις πρώταις και ουκ εξεζήτησε τα είδωλα, 4 αλλά Κύριον τον Θεόν του πατρός αυτου εξεζήτησε και εν ταις εντολαίς του πατρός αυτου επορεύθη, και ουχ ως τα έργα του Ισραήλ. 5 και κατεύθυνε Κύριος την βασιλείαν εν χειρί αυτου, και έδωκε πας Ιούδα δώρα τω Ιωσαφάτ, και εγένετο αυτω πλούτος και δόξα πολλή. 6 και υψώθη η καρδια αυτου εν οδω Κυρίου, και

έτι εξήρε τα υψηλά και τα άλση από της γης Ιούδα. 7 και εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους ηγουμένους αυτού και τους υιούς των δυνατών, τον Αβδιαν και Ζαχαρίαν και Ναθαναήλ και Μιχαίαν, του διδάσκειν εν πόλεσιν Ιούδα· 8 και μετ' αυτών οι Λευίται Σαμαίας και Ναθανίας και Ζαβδίας και Ασιήλ και Σεμιραμώθ και Ιωνάθαν και Αδωνίας και Τωβίας, οι Λευίται, και μετ' αυτών Ελισαμά και Ιωράμ οι ιερείς, 9 και εδίδασκον εν Ιούδα, και μετ' αυτών βίβλος νόμου Κυρίου, και διήλθον εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν. 10 και εγένετο έκστασις Κυρίου επί πάσαις ταις βασιλείαις της γης κύκλω Ιούδα, και ουκ επολέμουν προς Ιωσαφάτ· 11 και από των αλλοφύλων έφερον τω Ιωσαφάτ δώρα και αργύριον και δόματα, και οι Άραβες έφερον αυτω κριούς προβάτων επτακισχιλίους επτακοσίους. 12 και ην Ιωσαφάτ πορευόμενος μείζων έως εις ύψος και ωκοδόμησεν εν τη Ιουδαία οικήσεις και πόλεις οχυράς. 13 και έργα πολλά εγένετο αυτω εν τη Ιουδαία και άνδρες πολεμισταί δυνατοί ισχύοντες εν Ιερουσαλήμ. 14 και ούτος ο αριθμός αυτών κατ' οίκους πατριών αυτών· και τω Ιούδα χιλίαρχοι, Έδνας ο άρχων και μετ' αυτού υιοί δυνατοί δυνάμεως τριακόσαι χιλιάδες· 15 και μετ' αυτόν Ιωανάν ο ηγούμενος και μετ' αυτού διακόσαι ογδοήκοντα χιλιάδες· 16 και μετ' αυτόν Αμασίας ο του Ζαρί, ο προθυμούμενος τω Κυρίω, και μετ' αυτού διακόσαι χιλιάδες δυνατοί δυνάμεως. 17 και εκ του Βενιαμίν δυνατός δυνάμεως Ελιαδά και μετ' αυτού τοξόται και πελτασταί διακόσαι χιλιάδες. 18 και μετ' αυτόν Ιωζαβάδ και μετ' αυτού εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες δυνατοί πολέμου. 19 ούτοι οι λειτουργούντες τω βασιλεί, εκτός ων έδωκεν ο βασιλεύς εν ταις πόλεσι ταις οχυραίς εν πάση τη Ιουδαία.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ εγενήθη τω Ιωσαφάτ έτι πλούτος και δόξα πολλή, και επεγαμβρεύσατο εν οίκω Αχαάβ. 2 και κατέβη δια τέλους ετών προς Αχαάβ εις Σαμάρειαν· και έθυσεν αυτω Αχαάβ πρόβατα και μόσχους πολλούς και τω λαω τω μετ' αυτού και ηγάπα αυτόν του συναναβήναι

μετ' αυτού εις Ραμώθ της Γαλααδίτιδος. 3 και είπεν Αχαάβ βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα· ει πορεύση μετ' εμού εις Ραμώθ της Γαλααδίτιδος; και είπεν αυτω· ως εγώ, ούτω και συ· ως ο λαός σου και ο λαός μου μετά σου εις πόλεμον. 4 και είπεν Ιωσαφάτ προς βασιλέα Ισραήλ· ζήτησον δη σήμερον τον Κύριον. 5 και συνήγαγεν ο βασιλεύς Ισραήλ τους προφήτας τετρακοσίους άνδρας και είπεν αυτοίς· ει πορευθώ εις Ραμώθ Γαλαάδ εις πόλεμον ή επίσχω; και είπαν· ανάβαινε, και δώσει ο Θεός εις τας χείρας του βασιλέως. 6 και είπεν Ιωσαφάτ· ουκ έστιν ώδε προφήτης του Κυρίου έτι και επιζητήσομεν παρ' αυτού; 7 και είπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· έτι ανήρ εις του ζητήσαι τον Κύριον δι' αυτού, και εγώ εμίσησα αυτόν, ότι ουκ έστι προφητεών περι εμού εις αγαθά, ότι πάσαι αι ημέραι αυτού εις κακά, ούτος Μιχαίας υιος Ιεμβλά. και είπεν Ιωσαφάτ· μη λαλείτω ο βασιλεύς ούτως· 8 και εκάλεσεν ο βασιλεύς ευνούχον ένα και είπε· τάχος Μιχαίαν υιόν Ιεμβλά. 9 και βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα καθήμενοι έκαστος επί θρόνου αυτού και ενδεδυμένοι στολάς, καθήμενοι εν τω ευρυχώρω θύρας πόλης Σαμαρείας, και πάντες οι προφήται επροφήτευον εναντίον αυτών. 10 και εποίησεν εαυτω Σεδεκίας υιος Χαναάν κέρατα σιδηρά και είπε· τάδε λέγει Κύριος· εν τούτοις κερατιεις την Συρίαν έως αν συντελεσθή. 11 και πάντες οι προφήται επροφήτευον ούτω λέγοντες· ανάβαινε εις Ραμώθ Γαλαάδ και ευοδωθήση, και δώσει Κύριος εις χείρας του βασιλέως. 12 και ο άγγελος ο πορευθείς του καλέσαι τον Μιχαίαν ελάλησεν αυτω λέγων· ιδού ελάλησαν οι προφήται εν στόματι ενί αγαθά περι του βασιλέως, και έστωσαν δη οι λόγοι σου ως ενός αυτών, και λαλήσεις αγαθά. 13 και είπε Μιχαίας· ζη Κύριος, ότι ό εάν είπη ο Θεός προς με, αυτό λαλήσω. 14 και ήλθε προς τον βασιλέα, και είπεν αυτω ο βασιλεύς· Μιχαία, ει πορευθώ εις Ραμώθ Γαλαάδ εις πόλεμον ή επίσχω; και είπεν· ανάβαινε και ευοδώσεις, και δοθήσονται εις χείρας υμών. 15 και είπεν αυτω ο βασιλεύς· ποσάκις ορκίζω σε ίνα μη λαλήσης προς με πλην την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; 16 και είπεν· είδον τον Ισραήλ διεσπαρμένους εν τοις όρεσιν ως πρόβατα, οίς ουκ έστι ποιμήν, και είπε Κύριος· ουκ έχουσιν ηγούμενον ούτοι, αναστρεφέτωσαν έκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. 17 και είπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· ουκ είπόν σοι, ότι ου προφητεει περι εμού αγαθά, αλλ' ή κακά; 18 και είπεν· ουχ ούτως· ακούσατε λόγον Κυρίου· είδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου αυτού, και πάσα δύναμις του ουρανού παρειστήκει εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. 19 και είπε Κύριος· τις

απατήσει τον Αχαάβ βασιλέα Ισραήλ και αναβήσεται και πεσείται εν Ραμώθ Γαλαάδ; και ούτος εἶπεν οὕτως, και οὕτος εἶπεν οὕτως. 20 και εξήλθε το πνεύμα και ἔστη ἐνώπιον Κυρίου και εἶπεν · ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. και εἶπε Κύριος · ἐν τίνι; 21 και εἶπεν · ἐξελεύσομαι και ἔσομαι πνεύμα ψευδές ἐν στόματι πάντων των προφητῶν αὐτοῦ. και εἶπεν · ἀπατήσεις και δυνήση, ἐξέλθε και ποιήσον οὕτω. 22 και νυν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος πνεύμα ψευδές ἐν στόματι των προφητῶν σου τούτων, και Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σε κακά. 23 και ἤγγισε Σεδεκίας υἱος Χαναάν και ἐπάταξε τον Μιχαϊάν ἐπὶ την σιαγόνα και εἶπεν αὐτῷ · ποία τη ὁδῷ παρήλθε πνεύμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ του λαλήσαι προς σε; 24 και εἶπε Μιχαϊάς · ἰδοὺ ὄψη ἐν τη ἡμέρα ἐκείνη, ἐν ἣ εἰσελεύση ταμείον ἐκ ταμείου του κατακρυβήναι. 25 και εἶπε βασιλεὺς Ισραήλ · λάβετε τον Μιχαϊάν και ἀποστρέψατε προς Ἐμήρ ἄρχοντα της πόλεως και προς Ἰωᾶς ἄρχοντα υἱόν του βασιλέως 26 και ερεῖτε · οὕτως εἶπεν ο βασιλεὺς · ἀπόθεσθε τούτον εἰς οἶκον φυλακῆς, και εσθιέτω ἄρτον θλίψεως και ὕδωρ θλίψεως ἕως του ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. 27 και εἶπε Μιχαϊάς · ἐάν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψης ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί · ἀκούσατε λαοὶ πάντες.

28 Και ἀνέβη βασιλεὺς Ισραήλ και Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ιούδα εἰς Ραμώθ Γαλαάδ. 29 και εἶπε βασιλεὺς Ισραήλ προς Ἰωσαφάτ · κατακάλυψόν με και εἰσελεύσομαι εἰς τον πόλεμον, και συ ἐνδύσαι τον ἱματισμόν μου · και συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ισραήλ και εἰσήλθεν εἰς τον πόλεμον. 30 και βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἀρχουσι των ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ λέγων · μη πολεμεῖτε τον μικρόν και τον μέγαν, ἀλλ' ἢ τον βασιλέα Ισραήλ μόνον. 31 και ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἀρχοντες των ἀρμάτων τον Ἰωσαφάτ, και αὐτοὶ εἶπαν · βασιλεὺς Ισραήλ ἐστι, και ἐκύκλωσαν αὐτόν του πολεμεῖν · και ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, και Κύριος ἔσωσεν αὐτόν, και ἀπέστρεψεν αὐτούς ο Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ. 32 και ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἀρχοντες των ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ισραήλ, και ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. 33 και ἀνὴρ ἔτεινε τόξον εὐστόχως και ἐπάταξε τον βασιλέα Ισραήλ ἀνά μέσον του πνεύμονος και ἀνά μέσον του θώρακος. και εἶπε τῷ ἠνιόχῳ · ἐπίστρεφε την χεῖρά σου και ἐξάγαγέ με ἐκ του πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα. 34 και ἐτροπώθη ο πόλεμος ἐν τη ἡμέρα ἐκείνη · και ο βασιλεὺς Ισραήλ ἦν ἐσθηκῶς ἐπὶ του ἀρματος ἐξεναντίας Συρίας ἕως ἐσπέρας και ἀπέθανε δύνοντας του ἡλίου.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ επέστρεψεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα εις τον οίκον αυτού εις Ιερουσαλήμ. 2 και εξήλθεν εις απάντησιν αυτού Ιού ο του Ανανί ο προφήτης και είπεν αυτω · βασιλεύ Ιωσαφάτ, ει αμαρτωλω συ βοηθείς ή μισουμένω υπό Κυρίου φιλιάζεις; δια τούτο εγένετο επί σε οργή παρά Κυρίου · 3 ότι αλλ' ή λόγοι αγαθοί ευρέθησαν εν σοί, ότι εξήρας τα άλση από της γης Ιούδα και κατηύθυνας την καρδιαν σου εκζητήσαι τον Κύριον. 4 και κατώκησεν Ιωσαφάτ εν Ιερουσαλήμ και πάλιν εξήλθεν εις τον λαόν από Βηρσαβεέ έως όρους Εφραιμ και επέστρεψεν αυτούς επί Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών. 5 και κατέστησε τους κριτάς εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα ταις οχυραίς εν πόλει και πόλει 6 και είπε τοις κριταίς · ίδετε τι υμείς ποιείτε, ότι ουκ ανθρώπω υμείς κρίνετε, αλλ' ή τω Κυρίω, και μεθ' υμών λόγοι της κρίσεως · 7 και νυν γενέσθω φόβος Κυρίου εφ' υμάς, και φυλάσσετε και ποιήσατε, ότι ουκ έστι μετά Κυρίου Θεού ημών αδικία, ουδέ θαυμάσαι πρόσωπον ουδέ λαβειν δώρα. 8 και γε εν Ιερουσαλήμ κατέστησεν Ιωσαφάτ των ιερέων και των Λευιτών και των πατριαρχών Ισραήλ εις κρίσιν Κυρίου, και κρίνουν τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ. 9 και ενετείλατο προς αυτούς λέγων · ούτω ποιήσατε εν φόβω Κυρίου, εν αληθεία και εν πλήρει καρδια · 10 πας ανήρ κρίσιν την ελθούσαν εφ' υμάς των αδελφών υμών των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν αυτών ανά μέσον αίμα αίματος και ανά μέσον του προστάγματος και εντολής και δικαιώματα και κρίματα και διαστελείσθε αυτοίς, και ουχ αμαρτήσονται τω Κυρίω, και ουκ έσται οργή εφ' υμάς και επί τους αδελφούς υμών · ούτω ποιήσατε και ουχ αμαρτήσεσθε. 11 και ιδού Αμαρίας ο ιερεύς ηγούμενος εφ' υμάς εις πάντα λόγον Κυρίου και Ζαβδίας υιος Ισμαήλ ο ηγούμενος εις οίκον Ιούδα προς πάντα λόγον βασιλέως και οι γραμματείς και οι Λευίται προ προσώπου υμών · ισχύσατε και ποιήσατε, και έσται Κύριος μετά του αγαθού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωάβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμών καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφάτ εἰς πόλεμον. 2 καὶ ἦλθον καὶ υπέδειξαν τῷ Ἰωσαφάτ λέγοντες· ἦκει ἐπὶ σε πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν Ἀσασάν Θαμάρ (αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί). 3 καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφάτ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον καὶ ἐκήρυξε νηστείαν ἐν παντὶ Ἰούδα. 4 καὶ συνήχθη Ἰούδας ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον. 5 καὶ ἀνέστη Ἰωσαφάτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν οἴκῳ Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς 6 καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ σὺ εἶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ σὺ κυριεῦεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυναστείας καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σε ἀντιστήναι; 7 οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραάμ τῷ ἠγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα; 8 καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἀγίασμα τῷ ὀνόματί σου λέγοντες· 9 εἰάν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, ρομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμὸς, στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα πρὸς σε ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούση καὶ σώσεις. 10 καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ Μωάβ καὶ ὄρος Σηεὶρ, εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς. 11 καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκας ἡμῖν. 12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστήναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθόν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἶδαμεν τι ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 13 καὶ πᾶς Ἰούδας ἐστηκὼς ἐναντὶ Κυρίου, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. 14 καὶ τῷ Ὅζιῳ τῷ του Ζαχαρίου τῶν υἱῶν Βαναίου τῶν υἱῶν Ἐλεΐῃλ τοῦ Ματθανίου τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 15 καὶ εἶπεν· ἀκούσατε πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ· τάδε λέγει Κύριος ὑμῖν αὐτοῖς· μὴ φοβείσθε μὴδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ

προσώπου του όχλου του πολλού τούτου, ότι ουχ υμίν εστιν η παράταξις, αλλ' ή τω Θεω. 16 αύριον κατάβητε επ' αυτούς· ιδού αναβαίνουσι κατά την ανάβασιν Ασάς, και ευρήσετε αυτούς επ' άκρου ποταμού της ερήμου Ιεριήλ. 17 ουχ υμίν εστι πολεμήσαι· ταύτα σύνετε και ιδετε την σωτηριαν Κυρίου μεθ' υμών, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· μη φοβηθήτε μηδέ πτοηθήτε αύριον εξελθειν εις απάντησιν αυτοίς, και Κύριος μεθ' υμών. 18 και κύψας Ιωσαφάτ επί πρόσωπον αυτού και πας Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ έπεσαν έναντι Κυρίου προσκονήσαι Κυρίω. 19 και ανέστησαν οι Λευίται από των υιών Καάθ και από των υιών Κορέ αινείν Κυρίω Θεω Ισραήλ εν φωνή μεγάλη εις ύψος.

20 Και ώρθησαν πρωϊ και εξήλθον εις την έρημον Θεκωέ, και εν τω εξελθειν αυτούς έστη Ιωσαφάτ και εβόησε και ειπεν· ακούσατέ μου Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ· εμπιστεύσατε εν Κυρίω Θεω ημών, και εμπιστευθήσεσθε· εμπιστεύσατε εν προφήτη αυτού, και ευοδωθήσεσθε. 21 και εβουλεύσατο μετά του λαού και έστησε ψαλτωδούς και αινούντας εξομολογείσθαι και αινείν τα άγια εν τω εξελθειν έμπροσθεν της δυνάμεως, και έλεγον· εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. 22 και εν τω άρξασθαι αυτούς της αιnéσεως και της εξομολογήσεως έδωκε Κύριος πολεμείν τους υιούς Αμμών επί Μωάβ και όρος Σηειρ τους εξελθόντας επί Ιούδαν, και ετροπώθησαν. 23 και ανέστησαν οι υιοί Αμμών και Μωάβ επί τους κατοικούντας όρος Σηειρ εξολοθρεύσαι και εκτριψαι αυτούς· και ως συνετέλεσαν τους κατοικούντας Σηειρ, ανέστησαν εις αλλήλους του εξολοθρευθήναι. 24 και Ιούδας ήλθεν επί την σκοπιάν της ερήμου και επέβλεψε και ειडे το πλήθος, και ιδού πάντες νεκροί πεπτωκότες επί της γης, ουκ ην σωζόμενος. 25 και εξήλθεν Ιωσαφάτ και ο λαός αυτού σκυλεύσαι τα σκύλα αυτών και εύρον κτήνη πολλά και αποσκευήν και σκύλα και σκεύη επιθυμητά και εσκύλευσαν εν αυτοίς. και εγένοντο ημέραι τρεις σκυλευόντων αυτών τα σκύλα, ότι πολλά ην. 26 και εγένετο τη ημέρα τη τετάρτη επισυνήχθησαν εις τον αυλώνα της ευλογίας, εκει γαρ ηυλόγησαν τον Κύριον· δια τούτο εκάλεσαν το όνομα του τόπου εκεινου Κοιλάς ευλογίας έως της ημέρας ταύτης. 27 και επέστρεψε πας ανήρ Ιούδα εις Ιερουσαλήμ και Ιωσαφάτ ηγούμενος αυτών εν ευφροσύνη μεγάλη, ότι εύφρανεν αυτούς Κύριος από των εχθρών αυτών, 28 και εισήλθον εις Ιερουσαλήμ εν νάβλαις και κινύραις και εν σάλπιγξιν εις οίκον Κυρίου. 29 και εγένετο έκστασις Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας της γης εν τω ακούσαι αυτούς ότι Κύριος επολέμησε προς τους υπεναντίους Ισραήλ. 30 και ειρήνευσεν η

βασιλεία Ιωσαφάτ, και κατέπαυσεν αυτω ο Θεός αυτού κυκλόθεν.

31 Και εβασίλευσεν Ιωσαφάτ επί τον Ιούδαν, ων ετών τριακονταπέντε εν τω βασιλεύσαι αυτόν, και είκοσι και πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αζουβά θυγάτηρ Σαλί. 32 και επορευθή εν ταις οδοίς του πατρός αυτού Ασά και ουκ εξέκλινε του ποιήσαι το ευθές ενώπιον Κυρίου · 33 αλλά τα υψηλά έτι υπήρχε, και έτι ο λαός ου κατεύθυνε την καρδιαν αυτών προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. 34 και οι λοιποί λόγιοι Ιωσαφάτ οι πρώτοι και οι έσχατοι ιδού γεγραμμένοι εν λόγοις Ιού του Ανανί, ος κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ισραήλ.

35 Και μετά ταύτα εκοινωνήσεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα προς Όχοζιαν βασιλέα Ισραήλ (και ούτος ηνόμησεν) 36 εν τω ποιήσαι και πορευθήναι προς αυτόν του ποιήσαι πλοία του πορευθήναι εις Θαρσείς και εποίησε πλοία εν Γασιών Γαβέρ. 37 και επροφήτευσεν Ελιέξερ ο του Δωδία από Μαρσιής επί Ιωσαφάτ λέγων · ως εφιλίασας τω Όχοζία, έθραυσε Κύριος το έργον σου, και συνετριβη τα πλοία σου. και ουκ εδυνάσθη πορευθήναι εις Θαρσείς.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ εκοιμήθη Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Ιωράμ υιος αυτού αντ' αυτού. 2 και αυτω αδελφοί υιοί Ιωσαφάτ εξ, Αζαρίας και Ιεϊήλ και Ζαχαρίας και Αζαρίας και Μιχαήλ και Σαφατίας · πάντες ούτοι υιοί Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα. 3 και έδωκεν αυτοίς ο πατήρ αυτών δόματα πολλά, αργύριον και χρυσίον και όπλα μετά των πόλεων τετειχισμένων εν Ιούδα · και την βασιλείαν έδωκε τω Ιωράμ, ότι ούτος ο πρωτότοκος. 4 και ανέστη Ιωράμ επί την βασιλείαν αυτού και εκραταιώθη και απέκτεινε πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαία και από των αρχόντων Ισραήλ. 5 όντος αυτού τριάκοντα και δύο ετών, κατέστη Ιωράμ επί την βασιλείαν αυτού και οκτώ έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 6 και επορευθή εν οδω βασιλέων Ισραήλ, ως εποίησεν οίκος Αχαάβ, ότι θυγάτηρ Αχαάβ ην αυτού γυνή, και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου. 7 και

ουκ εβούλετο Κύριος εξολοθρεύσαι τον οίκον Δαβίδ δια την διαθήκην, ην διέθετο τω Δαβίδ, και ως ειπεν αυτω δούναι αυτω λύχνον και τοις υιοις αυτου πάσας τας ημέρας. 8 εν ταις ημέραις εκείναις απέστη Εδώμ από του Ιούδα και εβασίλευσαν εφ' εαυτους βασιλέα. 9 και ώχητο Ιωράμ μετά των αρχόντων και πάσα η ήπιος μετ' αυτου· και εγένετο και ηγήρθη νυκτός και επάταξεν Εδώμ τον κυκλούντα αυτον και τους αρχοντας των αρμάτων, και έφυγεν ο λαός εις τα σκηνώματα αυτών. 10 και απέστη από Ιούδα Εδώμ έως της ημέρας ταύτης· τότε απέστη Λομνά εν τω καιρω εκείνω από χειρός αυτου, ότι εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτου· 11 και γαρ αυτός εποίησεν υψηλά εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εξεπόρνευσε τους κατοκούντας εν Ιερουσαλήμ και απειλάνησε τον Ιούδαν. 12 και ήλθεν αυτω εν γραφή παρά 'Ηλιού του προφήτου λέγων· τάδε λέγει Κύριος Θεός Δαβίδ του πατρός σου· ανθ' ων ουκ επορευθής εν οδω Ιωσαφάτ του πατρός σου και εν οδοις Ασά βασιλέως Ιούδα 13 και επορευθής εν οδοις βασιλέων Ισραήλ και εξεπόρνευσας τον Ιούδαν και τους κατοκούντας εν Ιερουσαλήμ, ως εξεπόρνευσεν οίκος Αχαάβ, και τους αδελφούς σου υιούς του πατρός σου τους αγαθούς υπέρ σε απέκτεινας, 14 ιδού Κύριος πατάξει σε πληγήν μεγάλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοις σου και εν γυναιξι σου και εν πάση τη αποσκευή σου. 15 και συ εν μαλακία πονηρά, εν νόσω κοιτίας, έως ου εξέλθη η κοιτία σου μετά της μαλακίας εξ ημερών εις ημέρας. 16 και επήγειρε Κύριος επί Ιωράμ τους αλλοφύλους και τους Άραβας και τους ομόρους των Αιθιοπων, 17 και ανέβησαν επί Ιούδαν και κατεδυνάστευον και απέστρεψαν πάσαν την αποσκευήν, ην εύρον εν οίκω του βασιλέως, και τους υιούς αυτου και τας θυγατέρας αυτου, και ου κατελείφθη αυτω υιος, αλλ' η Όχοζίας ο μικρότατος των υιών αυτου. 18 και μετά ταύτα πάντα επάταξεν αυτον Κύριος εις την κοιτίαν μαλακίαν, η ουκ έστιν ιατρεία. 19 και εγένετο εξ ημερών εις ημέρας, και ως ήλθε καιρός των ημερών ημέρας δύο, εξήλθεν η κοιτία αυτου μετά της νόσου, και απέθανεν εν μαλακία πονηρά. και ουκ εποίησεν ο λαός αυτου εκφοράν καθώς εκφοράν πατέρων αυτου. 20 ην τριάκοντα και δύο ετών, οτε εβασίλευσε, και οκτώ έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ· και επορευθή ουκ εν επαίνω και ετάφη εν πόλει Δαβίδ και ουκ εν τάφοις των βασιλέων.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ εβασίλευσαν οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ τον 'Οχοζιαν υιόν αυτού τον μικρόν αντ' αυτού, ότι πάντας τους πρεσβυτέρους απέκτεινε το επελθόν επ' αυτούς ληστήριον, οι Άραβες και οι Αλιμοζονείς · και εβασίλευσεν 'Οχοζίας υιος Ιωράμ βασιλέως Ιούδα. 2 ων ετών είκοσιν 'Οχοζίας εβασίλευσε και ενιαυτόν ένα εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Γοθολία θυγάτηρ Αμβρί. 3 και ούτος επορεύθη εν οδω οίκου Αχαάβ, ότι μήτηρ αυτού ην σύμβουλος του αμαρτάνειν · 4 και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου ως οίκος Αχαάβ, ότι αυτοί ήσαν αυτω σύμβουλοι μετά το αποθανείν τον πατέρα αυτού, του εξολοθρεύσαι αυτόν, 5 και εν ταις βουλαίς αυτών επορεύθη και επορεύθη μετά Ιωράμ υιού Αχαάβ βασιλέως Ισραήλ εις πόλεμον επί Αζαήλ βασιλέα Συρίας εις Ραμώθ Γαλαάδ · και επάταξαν οι τοξόται τον Ιωράμ. 6 και επέστρεψεν Ιωράμ του ιατρευθήναι εις Ιεζράελ από των πληγών, ων επάταξαν αυτόν οι Σύροι εν Ραμώθ εν τω πολεμείν αυτόν προς Αζαήλ βασιλέα Συρίας · και 'Οχοζίας υιος Ιωράμ βασιλεύς Ιούδα κατέβη θεάσασθαι τον Ιωράμ υιόν Αχαάβ εις Ιεζράελ, ότι ηρρώσκει. 7 και παρά του Θεού εγένετο καταστροφή 'Οχοζία ελθείν προς Ιωράμ · και εν τω ελθείν αυτόν εξήλθε μετ' αυτού Ιωράμ προς Ιού υιόν Ναμεσεϊ χριστόν Κυρίου εις τον οίκον Αχαάβ. 8 και εγένετο ως εξεδίκησεν Ιού τον οίκον Αχαάβ, και εύρε τους άρχοντας Ιούδα και τους αδελφούς 'Οχοζιου λειτουργούντας τω 'Οχοζία και απέκτεινεν αυτούς. 9 και ειπε του ζητήσαι τον 'Οχοζιαν, και κατέλαβον αυτόν ιατρευόμενον εν Σαμαρεία και ήγαγον αυτόν προς Ιού, και απέκτεινεν αυτόν και έθαψαν αυτόν, ότι ειπαν · υιος Ιωσαφάτ εστιν, ος εξήτησε τον Κύριον εν όλη τη καρδια αυτού. και ουκ ην εν οίκω 'Οχοζία κατισχύσαι δόναμιν περι της βασιλειας.

10 Και Γοθολία η μήτηρ 'Οχοζιου ειδεν ότι τέθνηκεν ο υιος αυτής και ηγέρθη και απώλεσε παν το σπέρμα της βασιλειας εν οίκω Ιούδα. 11 και έλαβεν Ιωσαβέθ θυγάτηρ του βασιλέως τον Ιωάσ υιόν 'Οχοζιου και έκλεψεν αυτόν εκ μέσου υιών του βασιλέως των θανατουμένων και έδωκεν αυτόν και την τροφόν αυτού εις ταμειόν των κλινών · και έκρυσεν αυτόν Ιωσαβέθ θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, αδελφή 'Οχοζιου, γυνή Ιωδαέ του ιερέως, και

έκρυσεν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και ουκ απέκτεινεν αυτόν. 12 και ην μετ' αυτού εν οίκω του Θεού κατακεκρυμμένος εξ έτη, και Γοθολία εβασίλευσεν επί της γης.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ εν τω έτει τω ογδώω εκραταίωσεν Ιωδαέ και έλαβε τους εκατοντάρχους, τον Αζαριαν υιόν Ιωράμ και τον Ισμαήλ υιόν Ιωανάν και τον Αζαριαν υιόν Ώβηδ και τον Μασαϊαν υιόν Αδαΐα και τον Ελισαφάν υιόν Ζαχαρίου, μεθ' εαυτού εις οίκον Κυρίου. 2 και εκύκλωσαν τον Ιούδαν και συνήγαγον τους Λευίτας εκ πασών των πόλεων Ιούδα και άρχοντας πατριών του Ισραήλ, και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. 3 και διέθεντο πάσα η εκκλησία Ιούδα διαθήκην εν οίκω του Θεού μετά του βασιλέως, και έδειξεν αυτοίς τον υιόν του βασιλέως και ειπεν αυτοίς· ιδού ο υιος του βασιλέως βασιλευσάτω, καθώς ελάλησε Κύριος επί τον οίκον Δαβίδ. 4 νυν ο λόγος ούτος, ον ποιήσετε· το τρίτον εξ υμών εισπορευέσθωσαν το σάββατον, των ιερέων και των Λευιτών, και εις τας πύλας των εισόδων, 5 και το τρίτον εν οίκω του βασιλέως, και το τρίτον εν τη πύλη τη μέση, και πας ο λαός εν αυλαίς οίκου Κυρίου. 6 και μη εισελθέτω εις οίκον Κυρίου εάν μη οι ιερείς και οι Λευίται και οι λειτουργούντες των Λευιτών· αυτοί εισελεύσονται, ότι άγιοί εισι, και πας ο λαός φυλασσέτω φυλακάς Κυρίου. 7 και κυκλώσουσιν οι Λευίται τον βασιλέα κύκλω, ανδρός σκεύος σκεύος εν χειρί αυτού, και ο εισπορευόμενος εις τον οίκον αποθανείται· και έσονται μετά του βασιλέως εκπορευομένου και εισπορευομένου αυτού. 8 και εποίησαν οι Λευίται και πας Ιούδα κατά πάντα, όσα ενετείλατο αυτοίς Ιωδαέ ο ιερεύς, και έλαβον έκαστος τους άνδρας αυτού απ' αρχής του σαββάτου έως εξόδου του σαββάτου, ότι ου κατέλυσεν Ιωδαέ ο ιερεύς τας εφημερίας. 9 και έδωκεν Ιωδαέ τας μαχαίρας και τους θυρεούς και τα όπλα, α ην του βασιλέως Δαβίδ, εν οίκω του Θεού. 10 και έστησε τον λαόν πάντα, έκαστον εν τοις όπλοις αυτού, από της ωμίας του οίκου της δεξιάς έως της ωμίας της αριστεράς του θυσιαστηρίου και του οίκου επί τον βασιλέα κύκλω. 11 και εξήγαγε τον υιόν του βασιλέως και έδωκεν επ'

αυτὸν το βασιλειον και τα μαρτύρια, και εβασίλευσαν και έχρισαν αυτὸν Ιωδαέ ο ιερεὺς και οι υιοί αυτου και είπαν· ζήτω ο βασιλεύς. 12 και ήκουσε Γοθολία την φωνήν του λαου̅ τρεχόντων και εξομολογουμένων και αινοούντων τον βασιλέα και εισήλθε προς τον βασιλέα εις οίκον Κυριου. 13 και είδε και ιδου̅ ο βασιλεύς επί της στάσεως αυτου, και επί της εισόδου οι άρχοντες και αι σάλπιγγες και οι άρχοντες περι τον βασιλέα, και πας ο λαός της γης ηυφράνθη και εσάλπισαν ταις σάλπιγγι και οι άδοντες εν τοις οργάνοις ωδοί και υμνούντες αίνον· και διέρρηξε Γοθολία την στολήν αυτης και εβόησεν· επιτιθέμενοι επιτίθεσθε. 14 και εξήλθεν Ιωδαέ ο ιερεὺς, και ενετείλατο Ιωδαέ ο ιερεὺς τοις εκατοντάρχοις και τοις αρχηγοίς της δυνάμεως και είπεν αυτοίς· εκβάλετε αυτην εκτός του οικου και εισέλθατε οπισω αυτης, και αποθανέτω μαχαίρα· ότι είπεν ο ιερεὺς· μη αποθανέτω εν οίκω Κυριου. 15 και έδωκαν αυτη άνεσιν και διήλθε δια της πύλης των υπέων του οικου του βασιλέως, και εθανάτωσαν αυτην εκει. 16 και διέθετο Ιωδαέ διαθήκην ανά μέσον αυτου και του λαου̅ και του βασιλέως είναι λαόν τω Κυρίω. 17 και εισήλθε πας ο λαός της γης εις οίκον Βάαλ και κατέσπασαν αυτὸν και τα θυσιαστήρια αυτου και τα είδωλα αυτου ελέπτυναν και τον Ματθάν ιερέα Βάαλ εθανάτωσαν εναντίον των θυσιαστηρίων αυτου. 18 και ενεχείρισεν Ιωδαέ ο ιερεὺς τα έργα οικου Κυριου δια χειρός ιερέων και Λευιτών και ανέστησε τας εφημερίας των ιερέων και των Λευιτών, ας διέστειλε Δαυίδ επί τον οίκον Κυριου και ανενέγκαι ολοκαυτώματα Κυρίω, καθώς γέγραπται εν νόμω Μωυση, εν ευφροσύνη και εν ωδαίς δια χειρός Δαυίδ. 19 και έστησαν οι πολωροί επί τας πύλας οικου Κυριου, και ουκ εισελεύσεται ακάθαρτος εις παν πράγμα. 20 και έλαβε τους πατριάρχας και τους δυνατούς και τους άρχοντας του λαου̅ και πάντα τον λαόν της γης και επεβίβασαν τον βασιλέα εις οίκον Κυριου, και εισήλθε δια της πύλης της εσωτέρας εις τον οίκον του βασιλέως, και εκάθισαν τον βασιλέα επί του θρόνου της βασιλείας. 21 και ηυφράνθη πας ο λαός της γης, και η πόλις ησύχασε, και την Γοθολίαν εθανάτωσαν μαχαίρα.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΩΝ ετών επτά Ιωάς εν τω βασιλεύειν αυτόν και τεσσαράκοντα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Σαβιά εκ Βηρσαβεέ. 2 και εποίησεν Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου πάσας τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως. 3 και έλαβεν Ιωδαέ δύο γυναίκας εαυτω, και εγέννησαν υιούς και θυγατέρας. 4 και εγένετο μετά ταύτα και εγένετο επί καρδίαν Ιωάς επισκευάσαι τον οίκον Κυρίου. 5 και συνήγαγε τους ιερείς και τους Λευίτας και ειπεν αυτοίς· εξέλθατε εις τας πόλεις Ιούδα και συναγάγετε από παντός Ισραήλ αργύριον κατισχύσαι τον οίκον Κυρίου ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν και σπεύσατε λαλήσαι· και ουκ έσπευσαν οι Λευίται. 6 και εκάλεσεν ο βασιλεύς Ιωάς τον Ιωδαέ τον άρχοντα και ειπεν αυτω· διατί ουκ επεσκέψω περί των Λευιτών του εισενέγκαι από Ιούδα και Ιερουσαλήμ το κεκριμένον υπό Μωυσή ανθρώπου του Θεού, ότι εξεκκλησίασε τον Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου; 7 ότι Γοθολία ην η άνομος, και οι υιοί αυτής κατέσπασαν τον οίκον του Θεού· και γαρ τα άγια οίκου Κυρίου εποίησαν ταις Βααλίμ. 8 και ειπεν ο βασιλεύς· γενηθήτω γλωσσόκομον και τεθήτω εν πόλη οίκου Κυρίου έξω· 9 και κηρυξάτωσαν εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ εισενέγκαι Κυρίω, καθώς ειπε Μωυσής παις του Θεού επί τον Ισραήλ εν τη ερήμω. 10 και έδωκαν πάντες άρχοντες και πας ο λαός και εισέφερον και ενέβαλλον εις το γλωσσόκομον, έως ου επληρώθη, 11 και εγένετο ως εισέφερον το γλωσσόκομον προς τους προστάτας του βασιλέως δια χειρός των Λευιτών και ως είδον ότι επλεόνασε το αργύριον, και ήλθεν ο γραμματεύς του βασιλέως και ο προστάτης του ιερέως του μεγάλου και εξεκένωσαν το γλωσσόκομον και κατέστησαν εις τον τόπον αυτού· ούτως εποίουν ημέραν εξ ημέρας και συνήγαγον αργύριον πολύ. 12 και έδωκεν αυτό ο βασιλεύς και Ιωδαέ ο ιερεύς τοις ποιούσι τα έργα εις εργασίαν οίκου Κυρίου, και εμισθούντο λατόμους και τέκτονας επισκευάσαι τον οίκον Κυρίου και χαλκείς σιδήρου και χαλκού επισκευάσαι τον οίκον Κυρίου. 13 και εποίουν οι ποιούντες τα έργα, και ανέβη μήκος των έργων εν χερσίν αυτών και ανέστησαν τον οίκον Κυρίου επί την στάσιν αυτού και ενίσχυσαν. 14 και ως συνετέλεσαν, ήνεγκαν προς τον βασιλέα και προς Ιωδαέ το κατάλοιπον του αργυρίου, και

εποίησαν σκεύη εις οίκον Κυρίου, σκεύη λειτουργικά ολοκαυτωμάτων και θυϊσκας χρυσάς και αργυράς· και ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις εν οίκω Κυρίου διαπαντός πάσας τας ημέρας Ιωδαέ.

15 Και εγήρασεν Ιωδαέ πλήρης ημερών και ετελεύτησεν ων εκατόν και τριάκοντα ετών εν τω τελευτάν αυτόν· 16 και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ μετά των βασιλέων, ότι εποίησεν αγαθωσύνην μετά Ισραήλ και μετά του Θεού και του οίκου αυτού. 17 και εγένετο μετά την τελευτήν Ιωδαέ εισήλθον οι άρχοντες Ιούδα και προσεκύνησαν τον βασιλέα· τότε επήκουσεν αυτοίς ο βασιλεύς. 18 και εγκατέλιπον τον οίκον Κυρίου Θεού των πατέρων αυτών και εδούλευον ταις Ασάρταις και τοις ειδώλοις· και εγένετο οργή επί Ιούδαν και επί Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα ταύτη. 19 και απέστειλε προς αυτούς προφήτας επιστρέψαι προς Κύριον, και ουκ ήκουσαν· και διεμαρτύρατο αυτοίς, και ουχ υπήκουσαν. 20 και πνεύμα Θεού ενέδυσσε τον Αζαριάν τον του Ιωδαέ τον ιερέα και ανέστη επάνω του λαού και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· τι παραπορεύεσθε τας εντολάς Κυρίου; και ουκ ευοδωθήσεσθε, ότι εγκατελίπετε τον Κύριον, και εγκαταλείψει υμάς. 21 και επέθεντο αυτω και ελιθοβόλησαν αυτόν δι' εντολής Ιωάς του βασιλέως εν αυλή οίκου Κυρίου. 22 και ουκ εμνήσθη Ιωάς του ελέους, ου εποίησεν Ιωδαέ ο πατήρ αυτού μετ' αυτού, και εθανάτωσε τον υιόν αυτού. και ως απέθνησκεν, ειπεν· ίδιοι Κύριος και κρινάτω. 23 και εγένετο μετά την συντέλειαν του ενιαυτού ανέβη επ' αυτόν δύναμις Συρίας και ήλθεν επί Ιούδαν και επί Ιερουσαλήμ και κατέφθειραν πάντας τους άρχοντας του λαού εν τω λαω και πάντα τα σκύλα αυτών απέστειλαν τω βασιλεί Δαμασκού· 24 ότι εν ολίγοις ανδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας, και ο Θεός παρέδωκεν εις τας χείρας αυτών δύναμιν πολλήν σφόδρα, ότι εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών· και μετά Ιωάς εποίησε κρίματα. 25 και μετά το απελθείν αυτούς απ' αυτού, εν τω εγκαταλιπείν αυτόν εν μαλακίαις μεγάλαις και επέθεντο αυτω οι παίδες αυτού εν αίμασιν υιού Ιωδαέ του ιερέως και εθανάτωσαν αυτόν επί της κλίνης αυτού, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ και ουκ έθαψαν αυτόν εν τω τάφω των βασιλέων. 26 και οι επιθέμενοι επ' αυτόν Ζαβέδ ο του Σαμαάθ ο Αμμανίτης και Ιωζαβέδ ο του Σομαρώθ ο Μωαβίτης 27 και οι υιοί αυτού πάντες, και προσήλθον αυτω οι πέντε. και τα λοιπά ιδού γεγραμμένα επί την γραφήν των βασιλέων· και εβασίλευσεν Αμασίας υιος αυτού αντ' αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΩΝ είκοσι και πέντε ετών εβασίλευσεν Αμασίας και εικοσιεννέα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Ιωαδέν από Ιερουσαλήμ. 2 και εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου, αλλ' ουκ εν καρδία πλήρει. 3 και εγένετο ως κατέστη η βασιλεία εν χειρί αυτού, και εθανάτωσε τους παίδας αυτού τους φονεύσαντας τον βασιλέα πατέρα αυτού · 4 και τους υιούς αυτών ουκ απέκτεινε κατά την διαθήκην του νόμου Κυρίου, καθώς γέγραπται, ως ενετείλατο Κύριος λέγων · ουκ αποθανούνται πατέρες υπέρ τέκνων, και οι υιοί ουκ αποθανούνται υπέρ πατέρων, αλλ' ή έκαστος τη εαυτού αμαρτία αποθανούνται. 5 και συνήγαγεν Αμασίας τον οίκον Ιούδα και ανέστησεν αυτούς κατ' οίκους πατριών αυτών εις χιλιάρχους και εκατοντάρχους εν παντί Ιούδα και Ιερουσαλήμ · και ηρίθμησεν αυτούς από εικοσαετούς και επάνω και εύρεν αυτούς τριακοσίας χιλιάδας εξελθείν εις πόλεμον δυνατούς κρατούντας δόρυ και θυρεόν. 6 και εμισθώσατο από Ισραήλ εκατόν χιλιάδας δυνατούς ισχυϊ εκατόν ταλάντων αργυρίου. 7 και άνθρωπος του Θεού ήλθε προς αυτόν λέγων · βασιλεϋ, ου πορευσεται μετά σου δύναμις Ισραήλ, ότι ουκ έστι Κύριος μετά Ισραήλ, πάντων των υιών Εφραϊμ. 8 ότι εάν υπολάβης κατισχύσαι εν τούτοις, και τροπώσεται σε Κύριος εναντίον των εχθρών, ότι εστί παρά Κυρίου και ισχύσαι και τροπώσασθαι. 9 και είπεν Αμασίας τω ανθρώπω του Θεού · και τι ποιήσω τα εκατόν τάλαντα, α έδωκα τη δυνάμει Ισραήλ; και είπεν ο άνθρωπος του Θεού · έστι τω Κυρίω δούναί σοι πλείστα τούτων. 10 και διεχώρισεν Αμασίας τη δυνάμει τη ελθούση προς αυτόν από Εφραϊμ απελθείν εις τον τόπον αυτών, και εθυμώθησαν σφόδρα επί Ιούδαν και επέστρεψαν εις τον τόπον αυτών εν οργή θυμού. 11 και Αμασίας κατίσχυσε και παρέλαβε τον λαόν αυτού και επορεύθη εις την κοιλάδα των αλών και επάταξεν εκεί τους υιούς Σηειρ δέκα χιλιάδας · 12 και δέκα χιλιάδας εξώγησαν οι υιοί Ιούδα και έφερον αυτούς επί το άκρον του κρημνού και κατεκρήμνιζον αυτούς από του άκρου του κρημνού, και πάντες διερρήγγυντο. 13 και οι υιοί της δυνάμεως, ους απέστρεψεν Αμασίας του μη πορευθήναι μετ' αυτού εις πόλεμον, και επέθεντο επί τας πόλεις Ιούδα από Σαμαρείας έως Βαιθωρών και επάταξαν εν αυτοίς τρεις χιλιάδας και εσκύλευσαν σκύλα

πολλά. 14 και εγένετο μετά το ελθείν Αμασίαν πατάξαντα την Ιδουμαίαν και ήνεγκε προς αυτούς τους θεούς υιών Σηείρ και έστησεν αυτούς εαυτω εις θεούς και εναντίον αυτών προσεκόνει και αυτός αυτοίς έθυε. 15 και εγένετο οργή Κυρίου επί Αμασίαν, και απέστειλεν αυτω προφήτην και είπεν αυτω · τι εζήτησας τους Θεούς του λαού, οί ουκ εξείλοντο τον λαόν εαυτών εκ χειρός σου; 16 και εγένετο εν τω λαλήσαι αυτω προς αυτόν και είπεν αυτω · μη σύμβουλον του βασιλέως δέδωκά σε; πρόσεχε ινα μη μαστιγωθής. και εσιώπησεν ο προφήτης και είπεν, ότι γινώσκω ότι εβούλετο επί σοί του καταφθείραι σε, ότι εποίησας τούτο και ουκ επήκουσας της συμβουλίας μου. 17 και εβουλεύσατο Αμασίας ο βασιλεύς Ιούδα και απέστειλε προς Ιωάς υιόν Ιωάχαζ υιού Ιηού βασιλέα Ισραήλ λέγων · δεύρο και οφθώμεν προσώποις. 18 και απέστειλεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ προς Αμασίαν βασιλέα Ιούδα λέγων · ο αχούχ ο εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω λέγων · δος την θυγατέρα σου τω υιω μου εις γυναίκα. και ιδού ελεύσεται τα θηρία του αγρού τα εν τω Λιβάνω · και ήλθον τα θηρία και κατεπάτησαν τον αχούχ. 19 είπας · ιδού επάταξα την Ιδουμαίαν και επαίρει σε η καρδια σου η βαρεία · νυν κάθισον εν οίκω σου και ινατί συμβάλλεις εν κακία και πεσή συ και Ιούδας μετά σου; 20 και ουκ ήκουσεν Αμασίας, ότι παρά Κυρίου εγένετο του παραδούναι αυτόν εις χείρας, ότι εξεζήτησε τους θεούς των Ιδουμαίων. 21 και ανέβη Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ, και ώφθησαν αλλήλοις αυτός και Αμασίας βασιλεύς Ιούδα εν Βαιθσαμύς, ή εστι του Ιούδα. 22 και ετροπώθη Ιούδας κατά πρόσωπον Ισραήλ, και έφυγεν έκαστος εις το σκήνωμα αυτού. 23 και τον Αμασίαν βασιλέα Ιούδα τον του Ιωάς υιού Ιωάχαζ κατέλαβεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ εν Βαιθσαμύς και εισήγαγεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και κατέσπασεν από του τείχους Ιερουσαλήμ, από πόλης Εφραϊμ έως πόλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις · 24 και παν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν οίκω Κυρίου και παρά τω Αβδεδóm και τους θησαυρούς οίκου του βασιλέως και τους υιούς των συμμίξεων και επέστρεψεν εις Σαμάρειαν. 25 και έζησεν Αμασίας ο του Ιωάς βασιλεύς Ιούδα μετά το αποθανείν Ιωάς τον του Ιωάχαζ βασιλέα Ισραήλ έτη δεκαπέντε. 26 και οι λοιποί λόγοι Αμασίου οι πρώτοι και οι έσχατοι ουκ ιδού γεγραμμένοι επί βιβλίου βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ; 27 και εν τω καιρω, ω απέστη Αμασίας από Κυρίου, και επέθεντο αυτω επίθεσιν, και έφυγεν από Ιερουσαλήμ εις Λαχίς · και απέστειλαν κατόπισθεν αυτού εις Λαχίς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. 28 και ανέλαβον αυτόν επί των ίππων και

έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ ἔλαβε πας ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὅζιαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. 2 αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Αἰλάθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ των πατέρων αὐτοῦ. 3 υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ὅζιαν καὶ πενήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 4 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 5 καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ Κυρίου· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησε τὸν Κύριον, καὶ ἐδώκεν αὐτῷ Κύριος. 6 καὶ ἐξήλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατέσπασε τὰ τεῖχη Γεθ καὶ τὰ τεῖχη Ἰαβνὴ καὶ τὰ τεῖχη Ἀζώτου καὶ ὠκοδόμησε πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. 7 καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους. 8 καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Ὅζιαν, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω. 9 καὶ ὠκοδόμησεν Ὅζιαν πύργους ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ των γωνιών καὶ κατίσχυσε. 10 καὶ ὠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλά ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν Σεφηλά καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμὴλῳ, ὅτι γεωργὸς ἦν. 11 καὶ ἐγένετο τῷ Ὅζιαν δύναμις ποιοῦσα πόλεμον καὶ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δια χειρὸς Ἰεὶήλ τοῦ γραμματέως καὶ Μασίου τοῦ κριτοῦ, δια χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως. 12 πας ὁ ἀριθμὸς των πατριαρχῶν των δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἐξακόσιοι, 13 καὶ μετ' αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ τριακόσαιοι χιλιάδες καὶ ἐπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθήσαι τῷ βασιλεὶ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. 14 καὶ ἠτοίμασεν αὐτοῖς Ὅζιαν πάση τῇ δυνάμει θυρεοῦς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ

θώρακας και τόξα και σφενδόνας εις λίθους. 15 και εποίησεν εν Ιερουσαλήμ μηχανάς μεμηχανευμένας λογιστού του είναι επί των πύργων και επί των γωνιών βάλλειν βέλεσι και λίθους μεγάλοις· και ηκούσθη η κατασκευή αυτών έως πόρρω, ότι εθαυμασώθη του βοηθήναι, έως ου κατίσχυσε.

16 Και ως κατίσχυσεν, υψώθη η καρδία αυτού του καταφθείραι, και ηδίκησεν εν Κυρίω Θεω αυτού και εισήλθεν εις τον ναόν Κυρίου θυμιάσαι επί το θυσιαστήριον των θυμιαμάτων. 17 και εισήλθεν οπίσω αυτού Αζαρίας ο ιερέυς και μετ' αυτού ιερείς του Κυρίου ογδοήκοντα υιοί δυνατοί 18 και έστησαν επί Όζιαν τον βασιλέα και είπαν αυτω· ου σοί, Όζια, θυμιάσαι τω Κυρίω, αλλ' ή τοις ιερέυσιν υιοίς Ααρών τοις ηγιασμένοις θυμιάσαι· έξελθε εκ του αγιάσματος, ότι απέστης από Κυρίου, και ουκ έσται σοι τούτο εις δόξαν παρά Κυρίου Θεού. 19 και εθυμώθη Όζιας, και εν τη χειρί αυτού το θυμιατήριον του θυμιάσαι εν τω ναω, και εν τω θυμωθήναι αυτόν προς τους ιερείς και η λέπρα ανέτειλεν εν τω μετώπω αυτού εναντίον των ιερέων εν οίκω Κυρίου επάνω του θυσιαστηρίου των θυμιαμάτων. 20 και επέστρεψε προς αυτόν Αζαρίας ο ιερέυς ο πρώτος και οι ιερείς, και ιδού αυτός λεπρός εν τω μετώπω· και κατέσπευσαν αυτόν εκείθεν, και γαρ αυτός έσπευσεν έξελθειν, ότι ήλεγξεν αυτόν Κύριος. 21 και Όζιας ο βασιλεύς ην λεπρός έως ημέρας της τελευτής αυτού, και εν οίκω αφρουσώθ εκάθητο λεπρός, ότι απεσχίσθη από οίκου Κυρίου· και Ιωάθαμ ο υιος αυτού επί της βασιλείας αυτού κρίνων τον λαόν της γης. 22 και οι λοιποί λόγοι Όζιου οι πρώτοι και οι έχατοι γεγραμμένοι υπό Ιεσοίου του προφήτου. 23 και εκοιμήθη Όζιας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίω της ταφής των βασιλέων, ότι είπαν ότι λεπρός εστι. και εβασίλευσεν Ιωάθαμ υιος αυτού αντ' αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΥΙΟΣ είκοσι και πέντε ετών Ιωάθαμ εν τω βασιλεύσαι αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ιερουσα θυγάτηρ Σαδώκ. 2 και εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, α εποίησεν Όζιας ο πατήρ αυτού, αλλ' ουκ

εισήλθεν εις τον ναόν Κυρίου, και έτι ο λαός καταφθείρετο. 3 αυτός ωκοδόμησε την πύλην οίκου Κυρίου την υψηλήν και εν τείχει του Όφλά ωκοδόμησε πολλά· και πόλεις ωκοδόμησεν 4 εν όρει Ιούδα και εν τοις δρυμοίς και οικήσεις και πύργους. 5 αυτός εμαχέσατο προς βασιλέα υιών Αμμών και κατίσχυσεν επ' αυτόν· και εδίδουν αυτω οι υιοί Αμμών και κατ' ενιαυτόν εκατόν τάλαντα αργυρίου και δέκα χιλιάδας κόρων πυρού και κριθών δέκα χιλιάδας· ταύτα έφερεν αυτω βασιλεύς υιών Αμμών κατ' ενιαυτόν εν τω πρώτω έτει και εν τω δευτέρω και τω τρίτω. 6 και κατίσχυσεν Ιωάθαμ, ότι ητοίμασε τας οδούς αυτού εναντίον Κυρίου Θεού αυτού. 7 και οι λοιποί λόγοι Ιωάθαμ και ο πόλεμος και αι πράξεις αυτού ιδού γεγραμμένοι επί βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. 9 και εκοιμήθη Ιωάθαμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαβίδ, και εβασίλευσεν Άχαζ υιος αυτού αντ' αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΥΙΟΣ είκοσι και πέντε ετών ην Άχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ· και ουκ εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού. 2 και επορεύθη κατά τας οδούς βασιλέων Ισραήλ· και γαρ γλυπτά εποίησε 3 τοις ειδώλοις αυτών και έθυσεν εν Βενεννόμ και διήγε τα τέκνα αυτού δια πυρός κατά τα βδελύγματα των εθνών, ων εξωλόθρευσε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ, 4 και εθυμία επί των υψηλών και επί των δωμάτων και υποκάτω παντός ξύλου αλσώδους. 5 και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού δια χειρός βασιλέως Συρίας, και επάταξεν εν αυτω και ηχημαλώτευσεν εξ αυτών αιχημαλωσίαν πολλήν και ήγαγεν εις Δαμασκόν· και γαρ εις χείρας βασιλέως Ισραήλ παρέδωκεν αυτόν, και επάταξεν εν αυτω πληγήν μεγάλην. 6 και απέκτεινε Φακεέ ο του Ρομελία βασιλεύς Ισραήλ εν Ιούδα εν μια ημέρα εκατόν είκοσι χιλιάδας ανδρών δυνατών ισχυϊ εν τω καταλιπειν αυτούς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. 7 και απέκτεινε Ζεχρί ο δυνατός του Εφραίμ τον Μασά τον υιόν του βασιλέως και

τον Εζρικάν ηγούμενον του οίκου αυτού και τον Ελκανά τον διάδοχον του βασιλέως. 8 και ηχημαλώτισαν οι υιοί Ισραήλ από των αδελφών αυτών τριακοσίας χιλιάδας, γυναίκας και υιούς και θυγατέρας, και σκύλα πολλά εσκύλευσαν εξ αυτών και ήνεγκαν τα σκύλα εις Σαμάρειαν. 9 και εκεί ην ο προφήτης του Κυρίου, Ώδηδ όνομα αυτω, και εξήλθεν εις απάντησιν της δυνάμεως των ερχομένων εις Σαμάρειαν και ειπεν αυτοίς· ιδού οργή Κυρίου Θεού των πατέρων υμών επί Ιούδαν, και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας υμών, και απεκτείνετε εν αυτοίς εν οργή· και έως των ουρανών έφθακε. 10 και νυν υιός Ιούδα και Ιερουσαλήμ υμείς λέγετε κατακτήσασθαι εις δούλους και δούλας· ουκ ιδού ειμι μεθ' υμών μαρτυρήσαι Κυρίω Θεω υμών; 11 και νυν ακούσατέ μου και αποστρέψατε την αιχημαλωσίαν, ην ηχημαλωτέυσατε των αδελφών υμών, ότι οργή θυμού Κυρίου εφ' υμίν. 12 και ανέστησαν άρχοντες από των υιών Εφραιμ, Ουδειας ο του Ιωανού και Βαραχίας ο του Μωσολαμώθ και Εζεκίας ο του Σελλήμ και Αμασίας ο του Ελδαϊ, επί τους ερχομένους από του πολέμου, 13 και ειπαν αυτοίς· ου μη εισαγάγητε την αιχημαλωσίαν ώδε προς ημάς, ότι εις το αμαρτάνειν τω Κυρίω εφ' ημάς υμείς λέγετε, προσθείναι επί ταις αμαρτίαις ημών και επί την άγνοιαν ημών, ότι πολλή η αμαρτία ημών και οργή θυμού Κυρίου επί τον Ισραήλ. 14 και αφήκαν οι πολεμισταί την αιχημαλωσίαν και τα σκύλα εναντίον των αρχόντων και πάσης της εκκλησίας. 15 και ανέστησαν άνδρες, οι επεκλήθησαν εν ονόματι, και αντελάβοντο της αιχημαλωσίας και πάντας τους γυμνούς περιέβαλον από των σκύλων και ενέδυσαν αυτούς και υπέδυσαν αυτούς και έδωκαν φαγείν και αλείψασθαι και αντελάβοντο και εν υποζυγίοις παντός ασθενούντος και κατέστησαν αυτούς εις Ιεριχώ πόλιν Φοινίκων προς τους αδελφούς αυτών, και επέστρεψαν εις Σαμάρειαν.

16 Εν τω καιρω εκείνω απέστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς βασιλέα Ασοούρ βοηθήσαι αυτω και εν τούτω, 17 ότι οι Ιδουμαίοι επέθεντο και επάταξαν εν Ιούδα και ηχημαλώτισαν αιχημαλωσίαν 18 και οι αλλόφυλοι επέθεντο επί τας πόλεις της πεδινής και από λιβός του Ιούδα και έλαβον την Βαιθσαμύς και την Αϊλών και την Γαδηρώθ και την Σωχώ και τας κώμας αυτης και την Θαμνά και τας κώμας αυτης και την Γαμζώ και τας κώμας αυτης και κατώκησαν εκεί· 19 ότι εταπεινώσε Κύριος τον Ιούδαν δια Άχαζ βασιλέα Ιούδα, ότι απέστη αποστάσει από Κυρίου. 20 και ήλθεν επ' αυτόν Θαγλαθφελλασάρ βασιλεύς Ασοούρ και επάταξεν αυτόν. 21 και έλαβεν Άχαζ τα εν οίκω Κυρίου και τα εν οίκω του βασιλέως και των

αρχόντων και έδωκε τω βασιλεί Ασοούρ και ουκ εις βοήθειαν αυτω ην, 22 αλλ' ή τω θλιβήναι αυτόν. και προσέθηκε του αποστήναι από Κυρίου. και ειπεν ο βασιλεύς Άχαζ· 23 εκζητήσω τους θεούς Δαμασκού τους τύποντάς με· και ειπεν ότι θεοί βασιλέως Συρίας αυτοί κατισχύσουσιν αυτούς, αυτοίς τοίνυν θύσω, και αντιλήφονται μου. και αυτοί εγένοντο αυτω εις σκόλον και παντί Ισραήλ. 24 και απέστησεν Άχαζ τα σκεύη οικου Κυρίου και κατέκοψεν αυτά και έκλεισε τας θύρας οικου Κυρίου και εποίησεν εαυτω θυσιαστήρια εν πάση γωνία εν Ιερουσαλήμ· 25 και εν πάση πόλει και πόλει εν Ιούδα εποίησεν υψηλά θυμιάν θεοίς αλλοτρίοις, και παρώργισαν Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. 26 και οι λοιποί λόγοι αυτου και αι πράξεις αυτου αι πρώται και έσχαται ιδού γεγραμμένοι επί βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. 27 και εκοιμήθη Άχαζ μετά των πατέρων αυτου και ετάφη εν πόλει Δαβίδ, ότι ουκ εισήνεγκαν αυτόν εις τους τάφους των βασιλέων Ισραήλ· και εβασίλευσεν Εζεκίας υιος αυτου αντ' αυτου.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ Εζεκίας εβασίλευσεν ων είκοσι και πέντε ετών και είκοσιν εννέα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτου Αββά θυγάτηρ Ζαχαρίου. 2 και εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησε Δαβίδ ο πατήρ αυτου. 3 και εγένετο ως έστη επί της βασιλείας αυτου, εν τω μηνί τω πρώτω ανέωξε τας θύρας οικου Κυρίου και επεσκεύασεν αυτάς. 4 και εισήγαγε τους ιερείς και τους Λευίτας και κατέστησεν αυτούς εις το κλίτος το προς ανατολάς και ειπεν αυτοίς· 5 ακούσατε, οι Λευίται, νυν αγνίσθητε και αγνίσατε τον οίκον Κυρίου Θεού των πατέρων υμών και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ των αγίων· 6 ότι απέστησαν οι πατέρες ημών και εποίησαν το πονηρόν εναντίον Κυρίου Θεού ημών και εγκατέλιπαν αυτόν και απέστρεψαν το πρόσωπον αυτών από της σκηνης Κυρίου και έδωκαν αυχένα 7 και απέκλεισαν τας θύρας του ναού και έσβεσαν τους λύχνους και θυμίαμα ουκ εθυμίασαν και ολοκαυτώματα ου προσήνεγκαν εν τω αγίω Θεω Ισραήλ. 8 και

ωργίσθη οργή Κύριος επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ και έδωκεν αυτούς εις έκστασιν και εις αφανισμόν και εις συρισμόν, ως υμείς οράτε τοις οφθαλμοίς υμών. 9 και ιδού πεπλήγασιν οι πατέρες υμών εν μαχαίρα, και οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών και αι γυναίκες υμών εν αιχμαλωσία εν γη ουκ αυτών, ό και νυν εστιν. 10 επί τούτοις νυν εστιν επί καρδιας διαθέσθαι διαθήκην Κυρίου Θεού Ισραήλ, και αποστρέψει την οργήν του θυμού αυτού αφ' ημών. 11 και νυν μη διαλίπητε, ότι εν υμίν ηρέτικε Κύριος στήναι εναντίον αυτού λειτουργείν και είναι αυτώ λειτουργούντας και θυμιώντας. 12 και ανέστησαν οι Λευίται, Μαάθ ο του Αμασί και Ιωήλ ο του Αζαρίου εκ των υιών Καάθ και εκ των υιών Μεραρί Κίς ο του Αβδί και Αζαρίας ο του Ιαλλεήλ, και από των υιών Γεδσωνί Ιωδαάδ ο του Ζεμμάθ και Ιωαδάμ ο του Ιωαχά, 13 και των υιών Ελισαφάν Ζαμβρί και Ιεϊήλ, και των υιών Ασάφ Ζαχαρίας και Ματθανίας, 14 και των υιών Αιμάν Ιεϊήλ και Σεμεί, και των υιών Ιδιθούν Σαμαίας και Όζιήλ, 15 και συνήγαγον τους αδελφούς αυτών και ηγνίσθησαν κατά την εντολήν του βασιλέως δια προστάγματος Κυρίου καθαρίσαι τον οίκον Κυρίου. 16 και εισήλθον οι ιερείς έσω εις τον οίκον Κυρίου αγνίσαι και εξέβαλον πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω οίκω Κυρίου και εις την αυλήν οίκου Κυρίου, και εδέξαντο οι Λευίται εκβαλείν εις τον χειμάρρουν Κέδρων έξω. 17 και ήρξαντο τη ημέρα τη πρώτη νουμηνία του πρώτου μηνός αγνίσαι και τη ημέρα τη ογδόη του μηνός εισήλθαν εις τον ναόν Κυρίου και ήγνισαν τον οίκον Κυρίου εν ημέραις οκτώ και τη ημέρα τη τρισκαιδεκάτη του μηνός του πρώτου συνετέλεσαν. 18 και εισήλθαν έσω προς Εζεκιάν τον βασιλέα και είπαν · ηγνίσαμεν πάντα τα εν οίκω Κυρίου, το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως και τα σκεύη αυτής · 19 και πάντα τα σκεύη, α εμίανεν ο βασιλεύς Άχαζ εν τη βασιλεία αυτού εν τη αποστασία αυτού, ητοιμάκαμεν και ηγνίκαμεν, ιδού εστιν εναντίον του θυσιαστηρίου Κυρίου. 20 και ώρθρισεν Εζεκίας ο βασιλεύς και συνήγαγε τους άρχοντας της πόλεως και ανέβη εις οίκον Κυρίου 21 και ανήνεγκε μόσχους επτά, κριούς επτά, αμνούς επτά, χιμάρους αιγών επτά περι άμαρτίας, περι της βασιλείας και περι των αγίων και περι Ισραήλ και είπε τοις υιοίς Ααρών τοις ιερεύσιν αναβαίνειν επί το θυσιαστήριον Κυρίου. 22 και έθυσαν τους μόσχους, και εδέξαντο οι ιερείς το αίμα και προσέχεαν επί το θυσιαστήριον · και έθυσαν τους κριούς, και προσέχεαν το αίμα επί το θυσιαστήριον · και έθυσαν τους αμνούς, και περιέχεον το αίμα τω θυσιαστηρίω · 23 και

προσήγαγον τους χιμάρους τους περί αμαρτίας εναντίον του βασιλέως και της εκκλησίας, και επέθηκαν τας χείρας αυτών επ' αυτούς, 24 και έθυσαν αυτούς οι ιερείς και εξιλάσαντο το αίμα αυτών προς το θυσιαστήριον και εξιλάσαντο περί παντός Ισραήλ, ότι είπεν ο βασιλεύς, περί παντός Ισραήλ η ολοκαύτωσις και τα περί αμαρτίας. 25 και έστησε τους Λευίτας εν οίκω Κυρίου εν κυμβάλοις και εν νάβλαις και εν κινύραις κατά την εντολήν Δαβίδ του βασιλέως και Γάδ του ορώντος τω βασιλεί και Νάθαν του προφήτου, ότι δια εντολής Κυρίου το πρόσταγμα εν χειρί των προφητών. 26 και έστησαν οι Λευίται εν οργάνοις Δαβίδ και οι ιερείς ταις σάλπιγξι. 27 και είπεν Εζεκίας ανενέγκαι την ολοκαύτωσιν επί το θυσιαστήριον· και εν τω άρξασθαι αναφέρειν την ολοκαύτωσιν ήρξαντο άδειν Κυρίω, και σάλπιγγες προς τα όργανα Δαβίδ βασιλέως Ισραήλ. 28 και πάσα η εκκλησία προσεκύνει, και οι ψαλτωδοί άδοντες, και σάλπιγγες σαλπίζουσαι, έως ου συνετελέσθη η ολοκαύτωσις. 29 και ως συνετέλεσαν αναφέροντες, έκαμψεν ο βασιλεύς και πάντες οι ευρεθέντες και προσεκόνησαν. 30 και είπεν Εζεκίας ο βασιλεύς και οι άρχοντες τοις Λευίταις υμνείν τον Κύριον εν λόγοις Δαβίδ και Ασάφ του προφήτου· και ύμνουν εν ευφροσύνη και έπεσον και προσεκόνησαν. 31 και απεκρίθη Εζεκίας και είπε· νυν επληρώσατε τας χείρας υμών Κυρίω, προσαγάγετε και φέρετε θυσίας αινέσεως εις οίκον Κυρίου· και ανήνεγκεν η εκκλησία θυσίας και αινέσεις εις οίκον Κυρίου και πας πρόθυμος τη καρδία ολοκαυτώσεις. 32 και εγένετο ο αριθμός της ολοκαυτώσεως, ης ανήνεγκεν η εκκλησία, μόσχοι εβδομήκοντα, κριοί εκατόν, αμνοί διακόσιοι· εις ολοκαύτωσιν Κυρίω πάντα ταύτα. 33 και οι ηγιασμένοι μόσχοι εξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια. 34 αλλ' ή οι ιερείς ήσαν ολίγοι και ουκ ηδύναντο εκδείραι την ολοκαύτωσιν, και αντελάβοντο αυτών οι αδελφοί αυτών οι Λευίται, έως ου συνετελέσθη το έργον και έως ου ηγνίσθησαν οι ιερείς, ότι οι Λευίται προθύμως ήγνισαν παρά τους ιερείς. 35 και η ολοκαύτωσις πολλή εν τοις στέασι της τελειώσεως του σωτηρίου και των σπονδών της ολοκαυτώσεως· και κατωρθώθη το έργον εν οίκω Κυρίου. 36 και ηυφράνθη Εζεκίας και πας ο λαός δια το ητοιμακέναι τον Θεόν τω λαω, ότι εξάπινα εγένετο ο λόγος.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ απέστειλεν Εζεκίας επί πάντα Ισραήλ και Ιούδα και επιστολάς έγγραφαν επί τον Εφραΐμ και Μανασσή ελθείν εις οίκον Κυρίου εις Ιερουσαλήμ ποιήσαι το φασέκ τω Κυρίω Θεω Ισραήλ. 2 και εβουλεύσατο ο βασιλεύς και οι άρχοντες και πάσα η εκκλησία εν Ιερουσαλήμ ποιήσαι το φασέκ τω μηνί τω δευτέρω · 3 ου γαρ ηδυνάσθησαν ποιήσαι αυτό εν τω καιρω εκείνω, ότι οι ιερείς ουχ ηγνίσθησαν ικανοί, και ο λαός ου συνήχθη εις Ιερουσαλήμ. 4 και ήρεσεν ο λόγος εναντίον του βασιλέως και εναντίον της εκκλησίας. 5 και έστησαν λόγον διελθείν κήρυγμα εν παντί Ισραήλ από Βηρσαβεέ έως Δάν, ελθόντας ποιήσαι το φασέκ Κυρίω Θεω Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ, ότι πλήθος ουκ εποίησε κατά την γραφήν. 6 και επορεύθησαν οι τρέχοντες συν ταις επιστολαις παρά του βασιλέως και των αρχόντων εις πάντα Ισραήλ και Ιούδαν κατά το πρόσταγμα του βασιλέως λέγοντες · οι υιοί Ισραήλ επιστρέψατε προς Κύριον Θεόν Αβραάμ και Ισαάκ και Ισραήλ, και επιστρέψει τους ανασεσωμένους τους καταλειφθέντας από χειρός βασιλέως Ασοούρ · 7 και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες υμών και οι αδελφοί υμών, οι απέστησαν από Κυρίου Θεού πατέρων αυτών, και παρέδωκεν αυτούς εις ερήμωσιν, καθώς υμείς οράτε. 8 και νυν μη σκληρόνητε τας καρδίας υμών ως οι πατέρες υμών · δότε δόξαν Κυρίω τω Θεω και εισέλθετε εις το αγίασμα αυτού, ό ηγίασεν εις τον αιώνα, και δουλεύσατε τω Κυρίω Θεω υμών, και αποστρέψει αφ' υμών θυμόν οργής. 9 ότι εν τω επιστρέφειν υμάς προς Κύριον οι αδελφοί υμών και τα τέκνα υμών έσονται εν οικτιρμοίς έναντι πάντων των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και αποστρέψει εις την γην ταύτην, ότι ελεήμων και οικτίρμων Κύριος ο Θεός ημών, και ουκ αποστρέψει το πρόσωπον αυτού αφ' υμών, εάν επιστρέψωμεν προς αυτόν. 10 και ήσαν οι τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν εκ πόλεως εν τω όρει Εφραΐμ και Μανασσή και έως Ζαβουλών, και εγένοντο ως καταγελώντες αυτών και καταμωκώμενοι · 11 αλλά άνθρωποι Ασήρ και από Μανασσή και από Ζαβουλών ενετράπησαν και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και εις Ιούδα. 12 και εγένετο χείρ Κυρίου δούναι αυτοίς καρδιαν μίαν ελθείν του ποιήσαι κατά τα προστάγματα του βασιλέως και των αρχόντων εν λόγω Κυρίου, 13 και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ λαός

πολύς του ποιήσει την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί τω δευτέρω, εκκλησία πολλή σφόδρα. 14 και ανέστησαν και καθείλαν τα θυσιαστήρια τα εν Ιερουσαλήμ και πάντα, εν οίς εθυμίον τοις ψευδέσι, κατέσπασαν και έρριψαν εις τον χειμάρρουν Κέδρων. 15 και έθυσαν το φασέκ τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του μηνός του δευτέρου · και οι ιερείς και οι Λευίται ενετράπησαν και ηγνίσθησαν και εισήνεγκαν ολοκαυτώματα εν οίκω Κυρίου. 16 και έστησαν επί την στάσιν αυτών κατά το κρίμα αυτών, κατά την εντολήν Μωυσή ανθρώπου του Θεού, και οι ιερείς εδέχοντο τα αίματα εκ χειρός των Λευιτών · 17 ότι πλήθος της εκκλησίας ουχ ηγνίσθη, και οι Λευίται ήσαν του θύειν το φασέκ παντί τω μη δυναμένω αγνισθήναι τω Κυρίω. 18 ότι το πλείστον του λαού από Εφραΐμ και Μανασσή και Ισοάχαρ και Ζαβουλών ουχ ηγνίσθησαν, αλλ' έφαγον το φασέκ παρά την γραφήν. και προσηύξατο Εζεκίας περι αυτών λέγων · Κύριος αγαθός εξιλασάσθω 19 υπέρ πάσης καρδιας κατευθυνούσης εκζητήσει Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και ου κατά την αγνειαν των αγίων. 20 και επήκουσε Κύριος τω Εζεκία και ιάσατο τον λαόν. 21 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν ευφροσύνη μεγάλη και καθυμνούντες τω Κυρίω ημέραν καθ' ημέραν και οι ιερείς και οι Λευίται εν οργάνοις τω Κυρίω. 22 και ελάλησεν Εζεκίας επί πάσαν καρδιαν των Λευιτών και των συνιόντων σύνεσιν αγαθήν τω Κυρίω · και συνετέλεσαν την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου και εξομολογούμενοι τω Κυρίω Θεω των πατέρων αυτών. 23 και εβουλεύσατο η εκκλησία άμα ποιήσει επτά ημέρας άλλας · και εποίησαν επτά ημέρας εν ευφροσύνη. 24 ότι Εζεκίας απήρξατο τω Ιούδα τη εκκλησία χιλίους μόσχους και επτακισχίλια πρόβατα, και οι άρχοντες απήρξαντο τω λαω μόσχους χιλίους και πρόβατα δέκα χιλιάδας, και τα άγια των ιερέων εις πλήθος. 25 και ηυφράνθη πάσα η εκκλησία, οι ιερείς και οι Λευίται και πάσα η εκκλησία Ιούδα και οι ευρεθέντες εξ Ιερουσαλήμ και οι προσήλυτοι οι ελθόντες από γης Ισραήλ και οι κατοκούντες Ιούδα. 26 και εγένετο ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ · από ημερών Σαλωμών υιού Δαβίδ βασιλέως Ισραήλ ουκ εγένετο τοιαύτη εορτή εν Ιερουσαλήμ. 27 και ανέστησαν οι ιερείς οι Λευίται και ευλόγησαν τον λαόν · και επηκούσθη η φωνή αυτών, και ήλθεν η προσευχή αυτών εις το κατοικητήριον το άγιον αυτού εις τον ουρανόν.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ ως συνετελέσθη πάντα ταῦτα, ἐξήλθε πας Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλά καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμίν, καὶ ἐξ Ἐφραΐμ καὶ ἀπὸ Μανασσή ἕως εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψαν πας Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. 2 καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας τὰς εφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τὰς εφημερίας ἐκάστου κατὰ τὴν εαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερέσιν καὶ τοῖς Λευίταις εἰς τὴν ολοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 3 καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ολοκαυτώσεις τὴν πρωΐνῃν καὶ τὴν δειλινῃν καὶ ολοκαυτώσεις εἰς τὰ σάββατα καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς τὰς εορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου. 4 καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ δούναί τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατοχύρωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου. 5 καὶ ὡς προσέταξε τὸν λόγον, ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ παν γέννημα ἀγροῦ, καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλήθος ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. 6 καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν καὶ ἠγίασαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς σωροῦς· 7 ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιούσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ συνετελέσθησαν. 8 καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς καὶ ἠλόγησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. 9 καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν, 10 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδώκ καὶ εἶπεν· ἐξ οὗ ἤρκαι ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ἕως εἰς πλήθος, ὅτι Κύριος ἠλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλήθος τοῦτο. 11 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἔτι ἐτοιμάσαι παστοφόρια εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἠτοίμασαν. 12 καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης, καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος, 13 καὶ Ἰεὶήλ καὶ Ὅζαζίας καὶ Ναέθ καὶ Ἀσαήλ καὶ Ἰεριμῶθ

και Ιωζαβάν και Ελήλ και Σαμαχία και Μαάθ και Βαναΐας και οι υιοί αυτού καθεσταμένοι δια Χωνενίου και Σεμεΐ του αδελφού αυτού, καθώς προσέταξεν Εζεκίας ο βασιλεύς και Αζαρίας ο ηγούμενος οίκου Κυρίου. 14 και Κωρή ο του Ιερνά ο Λευίτης ο πυλωρός κατά ανατολάς επί των δομάτων δούναι τας απαρχάς Κυρίου και τα άγια των αγίων 15 δια χειρός Όδομ και Βενιαμίν και Ιησούς και Σεμεΐ και Αμαρίας, και Σεχονίας δια χειρός των ιερέων εν πίστει δούναι τοις αδελφοίς αυτών κατά τας εφημερίας, κατά τον μέγαν και τον μικρόν, 16 εκτός της επιγονής των αρσενικών από τριετούς και επάνω, παντί τω εισπορευομένω εις οίκον Κυρίου, εις λόγον ημερών εις ημέραν, εις λειτουργίαν εφημερίας διατάξεως αυτών. 17 ούτος ο καταλοχισμός των ιερέων κατ' οίκους πατριών, και οι Λευίται εν ταις εφημερίαις αυτών από εικοσαετούς και επάνω εν διατάξει, 18 εν καταλοχίαις, εν πάση επιγονή υιών αυτών και θυγατέρων αυτών εις παν πλήθος, ότι εν πίστει ήγνισαν το άγιον 19 τοις υιοίς Ααρών τοις ιερατεύουσι, και οι από των πόλεων αυτών εν πάση πόλει και πόλει άνδρες, οί ωνομάσθησαν εν ονόματι, δούναι μερίδα παντί αρσενικω εν τοις ιερέυσι και παντί καταριθμουμένω εν τοις Λευίταις. 20 και εποίησεν ούτως Εζεκίας εν παντί Ιούδα και εποίησε το καλόν και το ευθές εναντίον του Κυρίου Θεού αυτού. 21 και εν παντί έργω, ω ήρξατο εν εργασία εν οίκω Κυρίου, και εν τω νόμω και εν τοις προστάγμασιν εξεζήτησε τον Θεόν αυτού εξ όλης ψυχής αυτού και εποίησε και ευωδώθη.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ μετά τους λόγους τούτους και την αλήθειαν ταύτην ήλθε Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων και ήλθεν επί Ιούδαν και παρενέβαλεν επί τας πόλεις τας τειχήρεις και ειπε προκαταλαβέσθαι αυτάς. 2 και ειδεν Εζεκίας ότι ήκει Σενναχηρίμ και το πρόσωπον αυτού του πολεμήσαι επί Ιερουσαλήμ, 3 και εβουλεύσατο μετά των πρεσβυτέρων αυτού και των δυνατών εμφράσαι τα ύδατα των πηγών, α ην έξω της πόλεως, και συνεπίσχυσαν αυτω. 4 και συνήγαγε λαόν πολύν και ενέφραξε τα ύδατα των πηγών και τον ποταμόν τον διορίζοντα

δια της πόλεως λέγων· μη έλθη βασιλεύς Ασσούρ και εύρη ύδωρ πολύ και κατισχύση. 5 και κατισχυσεν Εζεκίας και ωκοδόμησε παν το τείχος το κατεσκαμμένον και πύργους και έξω προτείχισμα άλλο και κατίσχυσε το ανάλημμα της πόλεως Δαβίδ και κατεσκεύασεν όπλα πολλά. 6 και έθετο άρχοντας του πολέμου επί τον λαόν, και συνήχθησαν προς αυτών επί την πλατειάν της πόλης της φάραγγος, και ελάλησεν επί καρδιαν αυτών λέγων· 7 ισχύσατε και ανδριζεσθε και μη φοβηθήτε, μηδέ πτοηθήτε από προσώπου βασιλέως Ασσούρ και από προσώπου παντός του έθνους του μετ' αυτού, ότι μεθ' ημών πλείονες ή μετ' αυτού· 8 μετ' αυτού βραχιόνες σάρκινοι, μεθ' ημών δε Κύριος ο Θεός ημών του σώζειν και του πολεμείν τον πόλεμον ημών. και κατεθάρησεν ο λαός επί τοις λόγοις Εζεκίου βασιλέως Ιούδα. 9 και μετά ταύτα απέστειλε Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων τους παίδας εαυτού επί Ιερουσαλήμ, και αυτός επί Λαχίς και πάσα η στρατιά μετ' αυτού, και απέστειλε προς Εζεκίαν βασιλέα Ιούδα και προς πάντα Ιούδα τον εν Ιερουσαλήμ λέγων· 10 ούτως λέγει Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων· επί τι υμείς πεποιθατε και καθήσεσθε εν τη περιοχή εν Ιερουσαλήμ; 11 ουχί Εζεκίας απατά υμάς του παραδούναι υμάς εις θάνατον και εις λιμόν και εις δίψαν λέγων· Κύριος ο Θεός ημών σώσει ημάς εκ χειρός βασιλέως Ασσούρ; 12 ουχ ούτός εστιν Εζεκίας, ος περιείλε τα θυσιαστήρια αυτου και τα υψηλά αυτου και ειπε τω Ιούδα και τοις κατοικοούσιν εν Ιερουσαλήμ λέγων· κατέναντι του θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε και επ' αυτω θυμιάσατε; 13 ου γνώσεσθε ό,τι εποίησα εγώ και οι πατέρες μου πάσι τοις λαοίς των χωρών; μη δυνάμενοι ηδύναντο θεοί των εθνών πάσης της γης σώσαι τον λαόν αυτών εκ χειρός μου; 14 τις εν πάσι τοις θεοίς των εθνών τούτων, ους εξωλόθρευσαν οι πατέρες μου; μη εδύναντο σώσαι τον λαόν αυτών εκ χειρός μου, ότι δυνήσεται ο Θεός υμών σώσαι υμάς εκ χειρός μου; 15 νυν ουν μη απατάτω υμάς Εζεκίας και μη πεποιθέναι υμάς ποιείτω κατά ταύτα, και μη πιστεύτε αυτω· ότι ου μη δύνηται ο Θεός παντός έθνους και βασιλείας του σώσαι τον λαόν αυτου εκ χειρός μου και εκ χειρός πατέρων μου, ότι ο Θεός υμών ου μη σώσει υμάς εκ χειρός μου. 16 και έτι ελάλησαν οι παίδες αυτου επί τον Κύριον Θεόν και επί Εζεκίαν παιδα αυτου. 17 και βιβλίον έγγραφεν ονειδίζειν τον Κύριον Θεόν Ισραήλ και ειπε περι αυτου λέγων· ως οι θεοί των εθνών της γης ουκ εξείλαντο λαούς αυτών εκ χειρος μου, ούτως ου μη εξέληται ο Θεός Εζεκίου λαόν αυτου εκ χειρός μου, 18 και εβόησε φωνή μεγάλη Ιουδαϊστί επί τον λαόν Ιερουσαλήμ τον επί του τείχους, του φοβήσαι αυτούς και κατασπάσαι, όπως

προκαταλάβονται την πόλιν. 19 και ελάλησεν επί Θεόν Ιερουσαλήμ, ως και επί θεούς λαών της γης, έργα χειρών ανθρώπων. 20 και προσηύξατο Εζεκίας ο βασιλεύς και Ησαΐας υιος Αμώς ο προφήτης περί τούτων και εβόησαν εις τον ουρανόν. 21 και απέστειλε Κύριος άγγελον, και εξέτριψε πάντα δυνατόν πολεμιστήν και άρχοντα και στρατηγόν εν τη παρεμβολή βασιλέως Ασοούρ, και απέστρεψε μετά αισχύνης προσώπου εις την γην εαυτού. και ήλθεν εις οίκον Θεού αυτού, και των εξελθόντων εκ κοιτίας αυτού κατέβαλον αυτόν εν ρομφαία. 22 και έσωσε Κύριος τον Εζεκιαν και τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ εκ χειρός Σενναχηρίμ βασιλέως Ασοούρ και εκ χειρός πάντων και κατέπαυσεν αυτούς κυκλόθεν. 23 και πολλοί έφερον δώρα τω Κυρίω εις Ιερουσαλήμ και δόματα τω Εζεκία βασιλει Ιούδα, και υπερήρθη κατ' οφθαλμούς πάντων των εθνών μετά ταύτα.

24 Εν ταις ημέραις εκείναις ηρώστησεν Εζεκίας έως θανάτου· και προσηύξατο προς Κύριον, και επήκουσεν αυτω, και σημειον έδωκεν αυτω. 25 και ου κατά το ανταπόδομα, ό έδωκεν αυτω ανταπέδωκεν Εζεκίας, αλλά υψώθη η καρδια αυτού, και εγένετο επ' αυτόν οργή και επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ. 26 και εταπεινώθη Εζεκίας από του ύψους της καρδιας αυτού αυτός και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και ουκ επήλθεν επ' αυτούς οργή Κυρίου εν ταις ημέραις Εζεκίου. 27 και εγένετο τω Εζεκία πλούτος και δόξα πολλή σφόδρα, και θησαυρούς εποίησεν αυτω αργυρίου και χρυσιού και του λίθου του τιμίου και εις τα αρώματα και οπλοθήκας και εις σκευή επιθυμητά 28 και πόλεις εις τα γεννήματα του σίτου και οίνου και ελαιού και κόμας και φάτνας παντός κτήνους και μάνδρας εις τα ποιμνια 29 και πόλεις, ας ωκοδόμησεν αυτω, και αποσκευήν προβάτων και βοών εις πλήθος, ότι έδωκεν αυτω Κύριος αποσκευήν πολλήν σφόδρα. 30 αυτός Εζεκίας ενέφραξε την έξοδον του ύδατος Γιών το άνω και κατηύθυνεν αυτά κάτω προς λίβα της πόλεως Δαυίδ· και ευωδώθη Εζεκίας εν πάσι τοις έργοις αυτού. 31 και ούτως τοις πρεσβευταις των αρχόντων από Βαβυλώνος τοις αποσταλείσι προς αυτόν πυθέσθαι παρ' αυτού το τέρας, ό εγένετο επί της γης, εγκατέλιπεν αυτόν Κύριος του πειράσαι αυτόν, ειδέναι τα εν τη καρδια αυτού. 32 και τα λοιπά των λόγων Εζεκίου και το έλεος αυτού ιδού γέγραπται εν τη προφητεία Ησαΐου υιού Αμώς του προφήτου και επί βιβλίου βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. 33 και εκοιμήθη Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν αναβάσει τάφων υιών Δαυίδ, και δόξαν και τιμήν έδωκαν αυτω εν τω θανάτω αυτού πας Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ· και

εβασίλευσε Μανασσής υιος αυτού αντ' αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΩΝ δεκαδύο ετών Μανασσής εν τω βασιλεύσαι αυτόν και πεντηκονταπέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 2 και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου από πάντων των βδελυγμάτων των εθνών, ους εξωλόθρευσε Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ. 3 και επέστρεψε και ωκοδόμησε τα υψηλά, α κατέσπασεν Εζεκίας ο πατήρ αυτού, και έστησε στήλας τοις Βααλίμ και εποίησεν άλση και προσεκόνησε πάση τη στρατιά του ουρανού και εδούλευσεν αυτοίς. 4 και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν οίκω Κυρίου, ου ειπε Κύριος· εν Ιερουσαλήμ έσται το όνομά μου εις τον αιώνα. 5 και ωκοδόμησε θυσιαστήρια πάση τη στρατιά του ουρανού εν ταις δυσίν αυλαις οίκου Κυρίου. 6 και αυτός διήγαγε τα τέκνα αυτού εν πυρί εν Γεβενεννόμ και εκληδονίζετο και οιωνίζετο και εφαρμακεύετο και εποίησεν εγγαστριμόθους και επαοιδούς· και επλήθυνε του ποιήσαι το πονηρόν εναντίον Κυρίου του παροργίσαι αυτόν. 7 και έθηκε το γλυπτόν και το χωνευτόν, εικόνα ην εποίησεν, εν οίκω Θεού, ου ειπε Θεός προς Δαβίδ και προς Σαλωμών υión αυτού· εν τω οίκω τούτω και Ιερουσαλήμ, ην εξελεξάμην εκ πασών φυλών Ισραήλ, θήσω το όνομά μου εις τον αιώνα· 8 και ου προσθήσω σαλεύσαι τον πόδα Ισραήλ από της γης, ης έδωκα τοις πατράσιν αυτών, πλην εάν φυλάσσωνται του ποιήσαι πάντα, α ενετειλάμην αυτοίς, κατά πάντα τον νόμον και τα προστάγματα και τα κρίματα εν χειρί Μωϋσή. 9 και επλάνησε Μανασσής τον Ιούδαν και τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ του ποιήσαι το πονηρόν υπέρ πάντα τα έθνη, α εξήρε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ. 10 και ελάλησε Κύριος επί Μανασσή και επί τον λαόν αυτού, και ουκ επήκουσαν. 11 και ήγαγε Κύριος επ' αυτούς τους άρχοντας της δυνάμεως του βασιλέως Ασοούρ, και κατέλαβον τον Μανασσή εν δεσμοίς και έδησαν αυτόν εν πέδαις και ήγαγον εις Βαβυλώνα. 12 και ως εθλίβη, εζήτησε το πρόσωπον Θεού του Κυρίου αυτού και εταπεινώθη σφόδρα από προσώπου Θεού πατέρων αυτού. 13 και προσήύξατο προς αυτόν,

και επήκουσεν αυτού · και επήκουσε της βοής αυτού και επέστρεψεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ επί την βασιλείαν αυτού · και έγνω Μανασσής, ότι Κύριος αυτός εστι Θεός. 14 και μετά ταύτα ωκοδόμησε τείχος έξω της πόλεως Δαυίδ από λιβός κατά Γιών εν τω χειμάρρω και κατά την εισοδον την δια της πόλης της ιχθυϊκής εκπορευομένων την πόλην την κυκλόθεν και εις Όφλά και ύψωσε σφόδρα. και κατέστησεν άρχοντας της δυνάμεως εν πάσαις ταις πόλεσι ταις τειχήρεσιν εν Ιούδα 15 και περιείλε τους θεούς τους αλλοτρίους και το γλυπτόν εξ οίκου Κυρίου και πάντα τα θυσιαστήρια, α ωκοδόμησεν εν όρει οίκου Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ και έξωθεν της πόλεως. 16 και κατώρθωσε το θυσιαστήριον Κυρίου και εθυσίασεν επ' αυτό θυσίαν σωτηρίου και αινέσεως και ειπε τω Ιούδα του δουλεύειν Κυρίω Θεω Ισραήλ · 17 πλήν έτι ο λαός επί των υψηλών εθυσίαζε, πλήν Κύριος ο Θεός αυτών. 18 και τα λοιπά των λόγων Μανασσή και η προσευχή αυτού η προς τον Θεόν και λόγοι των ορώντων των λαλούντων προς αυτόν επ' ονόματι Θεού Ισραήλ 19 ιδού επί λόγων προσευχής αυτού, ως και επήκουσεν αυτού, και πάσαι αι αμαρτίαι αυτού και αποστάσεις αυτού και οι τόποι, εφ' οίς ωκοδόμησεν εν αυτοίς τα υψηλά και έστησεν εκεί άλση και γλυπτά, προ του επιστρέψαι, ιδού γέγραπται επί των λόγων των ορώντων. 20 και εκοιμήθη Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν παραδείσω οίκου αυτού · και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αμών υιος αυτού.

21 Ων ετών είκοσι και δύο Αμών εν τω βασιλεύειν αυτόν και δύο έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 22 και εποίησε το πονηρόν ενόπιον Κυρίου, ως εποίησε Μανασσής ο πατήρ αυτού, και πάσι τοις ειδώλοις, οίς εποίησε Μανασσής ο πατήρ αυτού, έθυσεν Αμών και εδούλευσεν αυτοίς. 23 και ουκ εταπεινώθη εναντίον Κυρίου, ως εταπεινώθη Μανασσής ο πατήρ αυτού, ότι υιος αυτού Αμών επλήθονε πλημμέλειαν. 24 και επέθεντο αυτω οι παίδες αυτού και επάταξαν αυτόν εν οίκω αυτού. 25 και επάταξεν ο λαός της γης τους επιθεμένους επί τον βασιλέα Αμών, και εβασίλευσεν ο λαός της γης τον Ιωσίαν υιόν αυτού αντ' αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΩΝ οκτώ ετών Ιωσίας εν τω βασιλεύσαι αυτόν και τριάκοντα και εν έτος εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 2 και εποίησε το ευθές εναντίον Κυρίου και επορεύθη εν οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού και ουκ εξέκλινε δεξιά και αριστερά. 3 και εν τω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού -και αυτός έτι παιδάριον- ήρξατο του ζητήσαι Κύριον τον Θεόν Δαβίδ του πατρός αυτού. και εν τω δωδεκάτω έτει της βασιλείας αυτού ήρξατο του καθαρίσαι τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ από των υψηλών και των άλσεων και από των περιβωμίων και από των χωνευτών. 4 και κατέσπασε τα κατά πρόσωπον αυτού θυσιαστήρια των Βααλίμ και τα υψηλά τα επ' αυτών και έκοψε τα άλοη και τα γλυπτά και τα χωνευτά συνέτριψε και ελέπτυνε και έρριψεν επί πρόσωπον των μνημάτων των θυσιαζόντων αυτοίς 5 και οστά ιερέων κατέκαυσεν επί τα θυσιαστήρια · και εκαθάρισε τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. 6 και εν πόλεσι Μανασσή και Εφραίμ και Συμεών και Νεφθαλί και τοις τόποις αυτών κύκλω 7 και κατέσπασε τα θυσιαστήρια και τα άλοη, και είδωλα κατέκοψε λεπτά και πάντα τα υψηλά έκοψεν από πάσης της γης Ισραήλ, και απέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ.

8 Και εν τω έτει τω οκτωκαιδεκάτω της βασιλείας αυτού του καθαρίσαι την γην και τον οίκον απέστειλε τον Σαφάν υιόν Εσελία και τον Μασαά άρχοντα της πόλεως και τον Ιουάχ υιόν Ιωάχαζ τον υπομνηματογράφον αυτού κραταιώσαι τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού. 9 και ήλθον προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν και έδωκαν το αργύριον το εισενεχθέν εις οίκον Θεού, ό συνήγαγον οι Λευίται φυλάσσοντες την πύλην εκ χειρός Μανασσή και Εφραίμ και των αρχόντων και από παντός καταλοίπου εν Ισραήλ και υιών Ιούδα και Βενιαμίν και οικοόντων εν Ιερουσαλήμ, 10 και έδωκαν αυτό επί χείρα ποιούντων τα έργα οι καθεσταμένοι εν οίκω Κυρίου και έδωκαν αυτό ποιούσι τα έργα, οι εποίουν εν οίκω Κυρίου, επισκευάσαι και κατισχύσαι τον οίκον. 11 και έδωκαν τοις τέκτοσι και τοις οικοδόμοις αγοράσαι λίθους τετραπέδους και ξύλα εις δοκούς στεγάσαι τους οίκους, ους εξωλόθρευσαν βασιλείς Ιούδα · 12 και οι άνδρες εν πίστει επί των έργων, και επ' αυτών επισκοποι Ιέθ και Αβδίας οι Λευίται εξ υιών Μεραρί και Ζαχαρίας και Μοσολλάμ εκ των υιών Καάθ

επισκοπεῖν και πας Λευίτης και πας συνιών εν οργάνοις ωδών. 13 και επί των νωτοφόρων και επί πάντων των ποιούντων τα έργα εργασία και εργασία, και από των Λευιτών γραμματεῖς και κριταί και πλωροί. 14 και εν τῷ εκφέρειν αυτοῦς το αργύριον το εισοδιασθέν εις οἶκον Κυρίου εὔρε Χελκίας ο ιερεὺς βιβλίον νόμου Κυρίου δια χειρός Μωυσή. 15 και απεκριθη Χελκίας και ειπε προς Σαφάν τον γραμματέα · βιβλίον νόμου εὔρον εν οἴκῳ Κυρίου · και ἔδωκε Χελκίας το βιβλίον τῷ Σαφάν. 16 και εισηνεγκε Σαφάν το βιβλίον προς τον βασιλέα και απῆδωκεν ἔτι τῷ βασιλεὶ λόγον · παν το δοθέν αργύριον εν χειρὶ των παιδων σου των ποιούντων το ἔργον, 17 και εχώνευσαν το αργύριον το ευρεθέν εν οἴκῳ Κυρίου και ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα των επισκόπων και ἐπὶ χεῖρα των ποιούντων την εργασίαν. 18 και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεὺς τῷ βασιλεὶ λόγον λέγων · βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ο ιερεὺς · και ανέγνω αὐτὸ Σαφάν εναντίον του βασιλέως. 19 και εγένετο ὡς ἤκουσεν ο βασιλεὺς τους λόγους του νόμου, και διέρρηξε τα ἱμάτια αὐτοῦ. 20 και ενετείλατο βασιλεὺς τῷ Χελκία και τῷ Αχικάμ υἱῷ Σαφάν και τῷ Αβδών υἱῷ Μιχαία και τῷ Σαφάν τῷ γραμματεὶ και τῷ Ασαΐα παιδί του βασιλέως λέγων · 21 πορεύθητε ζητήσατε τον Κύριον περὶ εμοῦ και περὶ παντός του καταλειφθέντος εν Ισραὴλ και Ιούδα περὶ των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος, ὅτι μέγας ο θυμὸς Κυρίου εκκέκαυται εν ἡμῖν, διότι ουκ εισηκούσαν οι πατέρες ἡμῶν των λόγων Κυρίου του ποιῆσαι κατὰ πάντα τα γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 22 και επορεύθη Χελκίας και οἷς ειπεν ο βασιλεὺς προς Ὀλδαν την προφήτιν γυναίκα Σελλήμ υιοῦ Θεκῶε υιοῦ Αράς φυλάσσουσιν τας εντολάς -και αὐτὴ κατῶκει εν Ιερουσαλήμ εν μασαναι- και ἐλάλησαν αὐτὴ κατὰ ταῦτα. 23 και ειπεν αυτοῖς · οὕτως ειπε Κύριος ο Θεὸς Ισραὴλ · ειπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ αποστειλαντι υμᾶς προς με. 24 οὕτῳ λέγει Κύριος · ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τον τόπον τούτον κακά, τους πάντας λόγους τους γεγραμμένους εν τῷ βιβλίῳ τῷ ανεγνωσμένῳ εναντίον του βασιλέως Ιούδα, 25 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με και εθυμίασαν θεοὶς αλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με εν πάσι τοις ἔργοις των χειρῶν αὐτῶν · και ἐξεκαύθη ο θυμὸς μου εν τῷ τόπῳ τούτῳ και ου σβεσθήσεται. 26 και ἐπὶ βασιλέα Ιούδα τον αποστειλαντα υμᾶς του ζητήσαι τον Κύριον οὕτως ερεῖτε αὐτῷ · οὕτῳ λέγει Κύριος ο Θεὸς Ισραὴλ · τους λόγους, ους ἤκουσας, 27 και ενετράπη ἡ καρδιά σου και εταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου εν τῷ ακούσαι σε τους λόγους μου ἐπὶ τον τόπον τούτον και ἐπὶ τους κατοικοῦντας αὐτόν και εταπεινώθης εναντίον μου και διέρρηξας τα ἱμάτιά σου και ἐκλαυσας κατεναντίον μου, και

εγώ ήκουσα, φησί Κύριος · 28 ιδού προστίθημί σε προς τους πατέρας σου, και προστεθήση προς τα μνήματά σου εν ειρήνη, και ουκ όψονται οι οφθαλμοί σου εν πάσι τοις κακοίς, οίς εγώ επάγω επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοικούντας αυτόν. και απέδωκαν τω βασιλεί λόγον, 29 και απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε τους πρεσβυτέρους Ιούδα και Ιερουσαλήμ. 30 και ανέβη ο βασιλεύς εις οίκον Κυρίου και πας Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ και οι ιερείς και οι Λευίται και πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου · και ανέγνω εν ωσίν αυτών πάντας λόγους βιβλίου της διαθήκης τους ευρεθέντας εν οίκω Κυρίου. 31 και έστη ο βασιλεύς επί τον στύλον και διέθετο διαθήκην εναντίον Κυρίου του πορευθήναι ενώπιον Κυρίου του φυλάσσειν τας εντολάς αυτού και μαρτύρια και προστάγματα αυτού εν όλη καρδια και εν όλη ψυχή, ωστε ποιείν τους λόγους της διαθήκης τους γεγραμμένους επί τω βιβλίω τούτω. 32 και έστησε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και Βενιαμίν, και εποίησαν οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ διαθήκην εν οίκω Κυρίου Θεού πατέρων αυτών. 33 και περιείλεν Ιωσίας τα πάντα βδελύγματα εκ πάσης της γης, ή ην υιών Ισραήλ, και εποίησε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και εν Ισραήλ του δουλεύειν Κυρίω Θεω αυτών πάσας τας ημέρας αυτού · ουκ εξέκλινεν από όπισθεν Κυρίου Θεού πατέρων αυτού.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΚΑΙ εποίησεν Ιωσίας το φασέκ τω Κυρίω Θεω αυτού, και έθυσσε το φασέκ τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου. 2 και έστησε τους ιερείς επί τας φυλακάς αυτών και κατίσχυσεν αυτούς εις τα έργα οίκου Κυρίου. 3 και ειπε τοις Λευίταις τοις δυνατοίς εν παντί Ισραήλ του αγιασθήναι αυτούς τω Κυρίω, και έθηκαν την κιβωτόν την αγίαν εις τον οίκον, ον ωκοδόμησε Σαλωμών υιος Δαυίδ του βασιλέως Ισραήλ. και ειπεν ο βασιλεύς · ουκ έστιν υμίν επ' ώμων άραι ουδέν · νυν ουν λειτουργήσατε τω Κυρίω Θεω υμών και τω λαω αυτού Ισραήλ 4 και ετοιμάσθητε κατ' οίκους πατριών υμών και κατά τας εφημερίας υμών κατά την γραφήν Δαυίδ βασιλέως Ισραήλ και δια χειρός Σαλωμών υιού

αυτού 5 και στήτε εν τω οίκω κατά τας διαιρέσεις οίκων πατριών υμών τοις αδελφοίς υμών υιοίς του λαού, και μερίς οίκου πατριάς τοις Λευίταις, 6 και θύσατε το φασέκ και ετοιμάσατε τοις αδελφοίς υμών του ποιήσαι κατά τον λόγον Κυρίου δια χειρός Μωσσή. 7 και απήρξατο Ιωσίας τοις υιοίς του λαού πρόβατα και αμνούς και ερίφους από των τέκνων των αιγών, πάντα εις το φασέκ, και πάντας τους ευρεθέντας εις αριθμόν τριάκοντα χιλιάδας και μόσχων τρεις χιλιάδας· ταύτα από της υπάρξεως του βασιλέως. 8 και οι άρχοντες αυτού απήρξαντο τω λαω και τοις ιερεύσι και τοις Λευίταις· έδωκε δε Χελκίας και Ζαχαρίας και Ιηήλ οι άρχοντες τοις ιερεύσιν οίκου Θεού και έδωκεν εις το φασέκ πρόβατα και αμνούς και ερίφους δισχίλια εξακόσια και μόσχους τριακοσίους. 9 και Χωνενίας και Βαναίας και Σαμαίας και Ναθαναήλ αδελφός αυτού και Ασαβίας και Ιηήλ και Ιωζαβάδ άρχοντες των Λευιτών απήρξαντο τοις Λευίταις εις το φασέκ πρόβατα πεντακισχίλια και μόσχους πεντακοσίους. 10 και κατωρθώθη η λειτουργία, και έστησαν οι ιερείς επί την στάσιν αυτών και οι Λευίται επί τας διαιρέσεις αυτών κατά την εντολήν του βασιλέως 11 και έθυσαν το φασέκ, και προσέχεαν οι ιερείς το αίμα εκ χειρός αυτών, και οι Λευίται εξέδειραν. 12 και ητοίμασαν την ολοκαύτωσιν παραδούναι αυτοίς κατά την διαίρεσιν κατ' οίκους πατριών τοις υιοίς του λαού του προσάγειν τω Κυρίω, ως γέγραπται εν βίβλω Μωσσή, και ούτως εις το πρωϊ. 13 και ώπησαν το φασέκ εν πυρί κατά την κρίσιν και τα άγια ύψησαν εν τοις χαλκείοις και εν τοις λέβησι· και ευδώθη, και έδραμον προς πάντας τους υιούς του λαού. 14 και μετά το ετοιμάσαι αυτοίς και τοις ιερεύσιν, ότι οι ιερείς εν τω αναφέρειν τα ολοκαυτώματα και τα στέατα έως νυκτός, και οι Λευίται ητοίμασαν αυτοίς και τοις αδελφοίς αυτών υιοίς Ααρών. 15 και οι ψαλτωδοί υιοί Ασάφ επί της στάσεως αυτών κατά τας εντολάς Δαυίδ και Ασάφ και Αιμάν και Ιδιθώμ οι προφήται του βασιλέως και οι άρχοντες και οι πολωροί πύλης και πύλης, ουκ ην αυτοίς κινείσθαι από της λειτουργίας των αγίων, ότι αδελφοί αυτών οι Λευίται ητοίμασαν αυτοίς. 16 και κατωρθώθη και ητοιμάσθη πάσα η λειτουργία Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη του ποιήσαι το φασέκ και ενεγκείν τα ολοκαυτώματα επί το θυσιαστήριον Κυρίου κατά την εντολήν του βασιλέως Ιωσίου. 17 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες το φασέκ εν τω καιρω εκείνω και την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας. 18 και ουκ εγένετο φασέκ όμοιον αυτω εν Ισραήλ από ημερών Σαμουήλ του προφήτου και παντός βασιλέως Ισραήλ ουκ εποίησαν το φασέκ, ό εποίησεν Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευίται και πας Ιούδα

και Ισραήλ ο ευρεθείς και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ τῷ Κυρίῳ. 19 τῷ οκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιωσίου ἐποιήθη τὸ φασέκ τοῦτο. 19α και τοὺς ἐγγαστριμύθους και τοὺς γνώστας και τὰ θεραφίν και τὰ εἰδῶλα και τὰ καρησίμ, ἃ ἦν ἐν γῆ Ιούδα και ἐν Ιερουσαλήμ ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς Ιωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὐ εὔρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. 19β ὁμοίος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὅς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ και ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ και ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωσῆ, και μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῷ. 19γ πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὐ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ιούδα, ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα αὐτοῦ, ἃ παρώργισε Μανασσῆς. 19δ και εἶπε Κύριος· και γέ τον Ιούδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ισραήλ, και ἀπωσάμην τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ιερουσαλήμ, και τὸν οἶκον ὃν εἶπα· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

20 Και ἀνέβη φαραὼ Νεχᾶὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ευφράτην, και ἐπορεύθη βασιλεὺς Ιωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ. 21 και ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων· τι ἐμοὶ και σοί, βασιλεὺ Ιούδα; οὐκ ἐπὶ σε ἤκω σήμερον πόλεμον πολεμήσαι, και ὁ Θεὸς εἶπε του κατασπεύσαι με· πρόσεχε ἀπὸ του Θεοῦ του μετ' ἐμοῦ μη καταφθεῖρη σε. 22 και οὐκ ἀπέστρεψεν Ιωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἠ πολεμῆσιν αὐτὸν ἐκραταιώθη και οὐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχᾶὼ δια στόματος Θεοῦ και ἦλθε του πολεμήσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδῶ. 23 και ἐτόξευσαν οἱ τοξῶται ἐπὶ βασιλέα Ιωσιαν· και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα. 24 και ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ του ἄρματος και ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτεραίον, ὃ ἦν αὐτῷ, και ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλήμ· και ἀπέθανε και ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. και πᾶς Ιούδα και Ιερουσαλήμ ἐπένθησαν ἐπὶ Ιωσιαν, 25 και ἐθρήνησεν Ιερεμίας ἐπὶ Ιωσιαν, και εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες και αἱ ἀρχουσαι θρήνον ἐπὶ Ιωσιαν ἕως τῆς σήμερον· και ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ισραήλ, και ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων. 26 και ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ιωσίου και ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου· 27 και οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι και οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ισραήλ και Ιούδα.

Β' ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ κατέστησαν αὐτόν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. 2 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, 2α καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἰερεμίου ἐκ Λοβενά. 2β καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα, ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. 2γ καὶ ἔδησεν αὐτόν φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθά ἐν γῇ Αἰμάθ, τοῦ μὴ βασιλεῦειν αὐτόν ἐν Ἱερουσαλήμ, 3 καὶ μετήγαγεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ. 4 καὶ κατέστησε φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε φαραὼ Νεχαὼ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 4α καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῖον ἔδωκε τῷ φαραῶ· τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα φαραῶ, καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῆτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῖον παρά τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δοῦναι φαραῶ Νεχαῶ.

5 Ὡν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν καὶ ἑνδεκά ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρά θυγάτηρ Νηρίου ἐκ Ραμά. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. 5α ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλώνος εἰς τὴν γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. 5β καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς Χαλδαίους καὶ ληστήρια Σύρων καὶ ληστήρια Μωαβιτῶν καὶ υἱῶν Ἀμμῶν καὶ τῆς Σαμαρείας, καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ τῶν προφητῶν. 5γ πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν τοῦ ἀποστήναι αὐτόν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας Μανασσῆ ἐν πάσιν, οἷς ἐποίησε, 5δ καὶ ἐν αἵματι ἀθῶω, ὃ ἐξέχεεν Ἰωακίμ καὶ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ αἵματος ἀθῶου, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. 6 καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτόν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος καὶ ἔδησεν αὐτόν ἐν χαλκαῖς

πέδαις και απήγαγεν αυτόν εις Βαβυλώνα. 7 και μέρος των σκευών οίκου Κυρίου απήνεγκεν εις Βαβυλώνα και έθηκεν αυτά εν τω ναω αυτού εν Βαβυλώνι. 8 και τα λοιπά των λόγων Ιωακίμ και πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; και εκοιμήθη Ιωακίμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Γανοζά μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν Ιεχονίας υιος αυτού αντ' αυτού.

9 Όκτώ ετών Ιεχονίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον και δέκα ημέρας εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου. 10 και επιστρέφοντος του ενιαυτού απέστειλεν ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ και εισήνεγκεν αυτόν εις Βαβυλώνα μετά των σκευών των επιθυμητών οίκου Κυρίου και εβασίλευσε Σεδεκίαν αδελφόν του πατρός αυτού επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ.

11 Ετών είκοσιν υιος και ενός έτους Σεδεκίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. 12 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου Θεού αυτού, ουκ ενετράπη από προσώπου Ιερεμίου του προφήτου και εκ στόματος Κυρίου 13 εν τω τα προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ αθετήσαι, α ωρκισεν αυτόν κατά του Θεού και εσκήρυνε τον τράχηλον αυτού και την καρδιαν αυτού κατίσχυσε του μη επιστρέψαι προς Κύριον Θεόν Ισραήλ. 14 και πάντες οι ένδοξοι Ιούδα και οι ιερείς και ο λαός της γης επλήθυναν του αθετήσαι αθετήματα βδελυγμάτων εθνών και εμίαναν τον οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ. 15 και εξαπέστειλε Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών εν χειρί των προφητών αυτού ορθρίζων και αποστέλλων τους αγγέλους αυτού, ότι ην φειδόμενος του λαού αυτού και του αγιάσματος αυτού · 16 και ήσαν μυκτηρίζοντες τους αγγέλους αυτού και εξουθενούντες τους λόγους αυτού και εμπαιζοντες εν τοις προφήταις αυτού, έως ανέβη ο θυμός Κυρίου εν τω λαω αυτού, έως ουκ ην ίαμα. 17 και ήγαγεν επ' αυτούς βασιλέα Χαλδαιών, και απέκτεινε τους νεανίσκους αυτών εν ρομφαία εν οίκω αγιάσματος αυτού και ουκ εφείσατο του Σεδεκίου και τας παρθένους αυτών ουκ ηλέησε και τους πρεσβυτέρους αυτών απήγαγον · τα πάντα παρέδωκεν εν χερσίν αυτών. 18 και πάντα τα σκεύη οίκου του Θεού τα μεγάλα και τα μικρά και τους θησαυρούς οίκου Κυρίου και πάντας τους θησαυρούς του βασιλέως και των μεγιστάνων, πάντα εισήνεγκεν εις Βαβυλώνα. 19 και ενέπρησε τον οίκον Κυρίου και κατέσκαψε το τείχος Ιερουσαλήμ και τας βάρεις αυτής ενέπρησεν εν πυρί και παν σκεύος ωραίον εις αφανισμόν. 20 και απόκισε τους καταλοίπους εις Βαβυλώνα, και ήσαν αυτω και

τοίς υιοίς αυτού εις δούλους έως βασιλείας Μήδων 21 του πληρωθῆναι λόγον Κυρίου δια στόματος Ιερεμίου έως του προσδέξασθαι την γην τα σάββατα αυτής σαββατίσαι · πάσας τας ημέρας ερημώσεως αυτής εσαββάτισεν εις συμπλήρωσιν ετών εβδομήκοντα.

22 Έτους πρώτου Κύρου βασιλέως Περσών, μετά το πληρωθῆναι ρῆμα Κυρίου δια στόματος Ιερεμίου, εξήγειρε Κύριος το πνεύμα Κύρου βασιλέως Περσών και παρήγγειλε κηρύξαι εν πάση τη βασιλεία αυτού εν γραπτῶ λέγων · 23 τάδε λέγει Κύρος βασιλεύς Περσών πάσαις ταις βασιλείαις της γης · ἔδωκέ μοι Κύριος ο Θεός του ουρανού, και αυτός ενετείλατό μοι οικοδομήσαι οίκον αυτῶ εν Ιερουσαλήμ εν τη Ιουδαία. τις εξ υμῶν εκ παντός του λαού αυτού; ἔσται Θεός αυτού μετ' αυτού, και αναβήτω.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ἤγαγεν Ιωσίας το πάσχα εν Ιερουσαλήμ τῶ Κυρίῳ αυτού και ἔθυσσε το πάσχα τη τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ του μηνός του πρώτου 2 στήσας τοὺς ιερεῖς κατ' ἡμερίας εστολισμένους εν τῶ ιερῶ του Κυρίου. 3 και εἶπε τοῖς Λευίταις, ιεροδοῦλοις του Ισραήλ, αγιάσαι εαυτοὺς τῶ Κυρίῳ εν τη θέσει της αγίας κιβωτοῦ του Κυρίου εν τῶ οίκῳ, ὃ ὠκοδόμησε Σαλωμών ο του Δαυίδ ο βασιλεύς · 4 ουκ ἔσται υμῖν ἄραι ἐπ' ὤμων αυτήν · και νυν λατρεύετε τῶ Κυρίῳ Θεῶ υμῶν και θεραπεύετε το ἔθνος αυτού Ισραήλ και ετοιμάσατε κατὰ τας πατριάς και τας φυλάς υμῶν κατὰ την γραφήν Δαυίδ βασιλέως Ισραήλ και κατὰ την μεγαλειότητα Σαλωμών του υιοῦ αυτού. 5 και στάντες εν τῶ αγίῳ κατὰ την μεριδαρχίαν την πατρικὴν υμῶν των Λευιτῶν, των ἐμπροσθεν των ἀδελφῶν υμῶν υιῶν Ισραήλ, 6 εν τάξει θύσατε το πάσχα και τας θυσίας ετοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς υμῶν και ποιήσατε το πάσχα κατὰ το πρόσταγμα του Κυρίου το δοθέν τῶ Μωυσῆ. 7 και ἐδωρήσατο Ιωσίας τῶ λαῶ τῶ ευρεθέντι ἀρνῶν και ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους · ταῦτα εκ των βασιλικῶν ἐδόθη

κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευίταις, 8 καὶ ἔδωκε Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ησκήλος οἱ ἐπιστάται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερέουσιν εἰς πάσχα πρόβητα δισχίλια εξακόσια, μόσχους τριακοσίους. 9 καὶ Ιεχονίας καὶ Σαμαίας καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς καὶ Ασαβίας καὶ Ὅχιήλος καὶ Ἰωράμ χιλίαρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβητα πεντακίχλια, μόσχους ἐπτακοσίους. 10 καὶ ταῦτα τὰ γενόμενα· εὐπρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλάς καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ προσενεγκεῖν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωσῆ, καὶ οὕτω τὸ πρῶτὸν. 11 καὶ ὥπτησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας καὶ ἀπήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ. 12 μετὰ δὲ ταῦτα ἠτοίμασαν εαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερέουσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ααρὼν· 13 οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως αωρίας, καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν εαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερέουσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ααρὼν. 14 καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ασαφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα καὶ Ασαφ καὶ Ζαχαρίας καὶ Εδδινούς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως, 15 καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος· οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν εαυτοῦ ἐφημερίαν, οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς. 16 καὶ συνετελέσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀχθῆναι τὸ πάσχα καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου. 17 καὶ ἠγάγωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἐπτὰ. 18 καὶ οὐκ ἦχθη τὸ πάσχα τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου, 19 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγωσαν πάσχα τοιοῦτον, οἷον ἠγάγεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθεὶς ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ· 20 οκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰωσίου ἦχθη τὸ πάσχα τούτο. 21 καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. 22 καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δε αναγέγραπται ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτηκῶτων καὶ ἠσεβηκῶτων εἰς τὸν Κύριον παρὰ παν ἔθνος καὶ βασιλείαν, καὶ ἀελύπησαν αὐτὸν ἐν αἰσθήσει, καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

23 Καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πράξιν ταύτην Ἰωσίου συνέβη Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ἐλθόντα πόλεμον ἐγείρει ἐν Χαρκαμὸς ἐπὶ τοῦ Ευφράτου, καὶ ἐξήλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας. 24 καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐστὶ, βασιλεὺς τῆς

Ιουδαίας; 25 ουχί προς σε εξαπέσταλμαι υπό Κυρίου του Θεού· επί γαρ του Ευφράτου ο πόλεμός μου εστί. και νυν Κύριος μετ' εμού εστι, και Κύριος μετ' εμού επισπεύδων εστίν· απόστηθι και μη εναντιού τω Κυρίω. 26 και ουκ απέστρεψεν εαυτόν Ιωσίας επί το άρμα αυτού, αλλά πολεμείν αυτόν επεχείρει, ου προσέχων ρήμασιν Ιερεμίου προφήτου εκ στόματος Κυρίου· 27 αλλά συνεστήσατο προς αυτόν πόλεμον εν τω πεδίω Μαγεδδώ, και κατέβησαν οι άρχοντες προς τον βασιλέα Ιωσιαν. 28 και ειπεν ο βασιλεύς τοις παισίν εαυτού· αποστήσατέ με από της μάχης, ησθένησα γαρ λίαν. και ευθέως απέστησαν αυτόν οι παίδες αυτού από της παρατάξεως, 29 και ανέβη επί το άρμα το δευτέριον αυτού· και αποκατασταθείς εις Ιερουσαλήμ, μετήλλαξε τον βίον αυτού και ετάφη εν τω πατρικω τάφω. 30 και εν όλη τη Ιουδαία επένθησαν τον Ιωσιαν, και εθρήνησεν Ιερεμίας ο προφήτης υπέρ Ιωσίου, και οι προκαθήμενοι συν γυναιξίν εθρηνούσαν αυτόν έως της ημέρας ταύτης· και εξεδόθη τούτο γίνεσθαι αεί εις άπαν το γένος Ισραήλ. 31 ταύτα δε αναγράφεται εν τη βίβλω των ιστορουμένων περι των βασιλέων της Ιουδαίας· και το καθ' εν πραχθέν της πράξεως Ιωσίου και της δόξης αυτού και της συνέσεως αυτού εν τω νόμω Κυρίου, τα τε προπραχθέντα υπ' αυτού και τα νυν, ιστόρηται εν τω βιβλίω των βασιλέων Ισραήλ και Ιούδα.

32 Και αναλαβόντες οι εκ του έθνους τον Ιεχονίαν υιόν Ιωσίου ανέδειξαν βασιλέα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού όντα ετών είκοσι τριών. 33 και εβασίλευσεν εν Ισραήλ και Ιερουσαλήμ μήνας τρεις. και απέστησεν αυτόν βασιλεύς Αιγύπτου του μη βασιλεύειν εν Ιερουσαλήμ 34 και εξημίωσε το έθνος αργυρίου ταλάντοις εκατόν και χρυσίου ταλάντω ενί. 35 και ανέδειξε βασιλεύς Αιγύπτου βασιλέα Ιωακίμ τον αδελφόν αυτού βασιλέα της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ. 36 και έδησεν Ιωακίμ τους μεγιστάνας, Ζαράκην δε τον αδελφόν αυτού συλλαβών ανήγαγεν εξ Αιγύπτου.

37 Ετών δε ην είκοσιπέντε Ιωακίμ, ότε εβασίλευσε της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ, και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου. 38 μετ' αυτόν δε ανέβη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος και δήσας αυτόν εν χαλκείω δεσμω και απήγαγεν εις Βαβυλώνα. 39 και από των ιερών σκευών του Κυρίου λαβών Ναβουχοδονόσορ και απενέγκας απηρείσατο εν τω ναω αυτού εν Βαβυλώνι. 40 τα δε ιστορηθέντα περι αυτού και της ακαθαρσίας αυτού και δυσσεβείας αναγράφεται εν τη βίβλω των χρόνων των βασιλέων.

41 Και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωακίμ ο υιος αυτού· ότε γαρ ανεδείχθη, ην ετών οκτώ. 42

βασιλεύει δε μήνας τρεις και ημέρας δέκα εν Ιερουσαλήμ και εποίησε το πονηρόν έναντι Κυρίου.

43 Και μετ ' ενιαυτόν αποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αυτόν εις Βαβυλώνα άμα τοις ιεροίς σκεύεσι του Κυρίου 44 και ανέδειξε Σεδεκίαν βασιλέα της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ όντα ετών είκοσιν ενός, βασιλεύει δε έτη ένδεκα, 45 και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και ουκ ενετράπη από των ρηθέντων λόγων υπό Ιερεμίου του προφήτου εκ στόματος του Κυρίου. 46 και ορκισθείς από του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τω ονόματι Κυρίου, επιορκήσας απέστη · και σκληρύνας αυτού τον τράχηλον και την καρδιαν αυτού παρέβη τα νόμιμα Κυρίου Θεού Ισραήλ. 47 και οι ηγούμενοι δε του λαού και των ιερέων πολλά ησέβησαν και υπέρ πάσας τας ακαθαρσίας πάντων των εθνών και εμίαναν το ιερόν του Κυρίου το αγιαζόμενον εν Ιερουσαλήμ. 48 και απέστειλεν ο Θεός των πατέρων αυτών δια του αγγέλου αυτού μετακαλέσαι αυτούς, καθότι εφείδετο αυτών και του σκηνώματος αυτού. 49 αυτοί δε εμυκτήρισαν εν τοις αγγέλοις αυτού και ή ημέρα ελάλησε Κύριος ήσαν εκπαιζοντες τους προφήτας αυτού, έως ου θυμωθέντα αυτόν επί τω έθνει αυτού δια τα δυσοσεβήματα προστάξαι αναβιβάσαι επι ' αυτούς τους βασιλείς των Χαλδαιών. 50 ούτοι απέκτειναν τους νεανίσκους αυτών εν ρομφαία περικύκλω του αγίου αυτών ιερού και ουκ εφείσαντο νεανίσκου και παρθένου και πρεσβύτου και νεωτέρου, αλλά πάντας παρέδωκαν εις τας χείρας αυτών. 51 και πάντα τα ιερά σκεύη του Κυρίου τα μεγάλα και τα μικρά και τας κιβωτούς του Κυρίου και τας βασιλικάς αποθήκας αναλαβόντες απήνεγκαν εις Βαβυλώνα. 52 και ενεπύρισαν τον οίκον του Κυρίου και έλυσαν τα τείχη Ιερουσαλήμ και τους πύργους αυτής ενεπύρισαν εν πυρί 53 και συνετέλεσαν πάντα τα ένδοξα αυτής αχρειώσαι, και τους επιλοίπους απήγαγε μετά ρομφαίας εις Βαβυλώνα. 54 και ήσαν παιδες αυτω και τοις υιοίς αυτού μέχρι του βασιλεύσαι Πέρσας εις αναπλήρωσιν ρήματος του Κυρίου εν στόματι Ιερεμίου · 55 έως του ευδοκήσαι την γην τα σάββατα αυτής, πάντα τον χρόνον της ερημώσεως αυτής, σαββατιεί εις συμπλήρωσιν ετών εβδομήκοντα.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Κύρου Περσών έτους πρώτου εις συντέλειαν ρήματος Κυρίου εν στόματι Ιερεμίου, 2 ήγειρε Κύριος το πνεύμα Κύρου βασιλέως Περσών, και εκήρυξεν εν όλη τη βασιλεία αυτού και άμα δια γραπτών λέγων · 3 τάδε λέγει ο βασιλεύς Περσών Κύρος · εμέ ανέδειξε βασιλέα της οικουμένης ο Κύριος του Ισραήλ, Κύριος ο Ύψιστος. 4 και εσήμηνέ μοι οικοδομήσαι αυτω οίκον εν Ιερουσαλήμ, τη εν τη Ιουδαία. 5 ει τις εστιν ουν υμών εκ του έθνους αυτού, έστω ο Κύριος αυτού μετ' αυτού, και αναβάς εις την Ιερουσαλήμ την εν τη Ιουδαία οικοδομείτω τον οίκον του Κυρίου του Ισραήλ (ούτος ο Κύριος ο κατασκηνώσας εν Ιερουσαλήμ). 6 όσοι ουν κατά τους τόπους οικούσι, βοηθειώσαν αυτω οι εν τω τόπω αυτό εν χρυσίω και εν αργυρίω, εν δόσεσι μεθ' ίππων και κτηνών ουν τοις άλλοις τοις κατ' ευχάς προστεθειμένοις εις το ιερόν του Κυρίου το εν Ιερουσαλήμ. 7 και καταστήσαντες οι αρχίφυλοι των πατριών της Ιούδα και Βενιαμίν φυλής και οι ιερείς και οι Λευίται και πάντων, ων ήγειρε Κύριος το πνεύμα αναβήναι οικοδομήσαι οίκον τω Κυρίω το εν Ιερουσαλήμ, 8 και οι περικύκλω αυτών εβοήθησαν εν πάσιν εν αργυρίω και χρυσίω, ίπποις, κτήνεσι και ευχαίς ως πλείσταις πολλών, ων ο νους ηγέρθη. 9 και ο βασιλεύς Κύρος εξήνεγκε τα ιερά σκεύη του Κυρίου, α μετήνεγκε Ναβουχοδονόσορ εξ Ιερουσαλήμ, και απηρείσατο αυτά εν τω ειδωλείω αυτού · 10 εξενέγκας δε αυτά Κύρος ο βασιλεύς Περσών παρέδωκεν αυτά Μιθραδάτη τω εαυτού γαζοφύλακι · 11 δια δε τούτου παρεδόθησαν Σαμανασάρω προστάτη της Ιουδαίας. 12 ο δε τούτων αριθμός ην · σπονδεία χρυσά χίλια, σπονδεία αργυρά χίλια, θυϊσκαί αργυραί εικοσιεννέα, φιάλαι χρυσαί τριάκοντα, αργυραί δισχίλια τετρακόσiai δέκα και άλλα σκεύη χίλια. 13 τα δε πάντα σκεύη διεκομίσθη, χρυσά και αργυρά, πεντακισχίλια τετρακόσια εξηκονταεννέα · 14 ανηνέχθη δε υπό Σαμανασάρου άμα τοις εκ της αιχμαλωσίας εκ Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ.

15 Εν δε τοις επί Αρταξέρξου των Περσών βασιλέως χρόνοις κατέγραψαν αυτω κατά των κατοικούντων εν τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ Βήλεμος και Μιθραδάτης και Ταβέλλιος και Ράθυμος και Βεέλτεθμος και Σαμέλλιος ο γραμματεύς και οι λοιποί οι τούτοις

συντασσόμενοι, οικούντες δε εν Σαμαρεία και τοις άλλοις τόποις, την υπογεγραμμένην επιστολήν · 16 «Βασιλεί Αρταξέρξη κυρίω οι παίδές σου Ράθυμος ο τα προσπίποντα και Σαμέλλιος ο γραμματεὺς και επίλοιποι της βουλῆς αυτών και κριταὶ οι εν Κοίλη Συρία και Φοινίκη · 17 και νυν γνωστόν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι οι Ιουδαῖοι αναβάντες παρ ἑμῶν προς ημάς ελθόντες εις Ιερουσαλήμ, την πόλιν την αποστάτιν και πονηράν οικοδομοῦσι, τας τε αγοράς αυτῆς και τα τείχη θεραπεύουσι και ναόν υποβάλλονται. 18 εἰάν ουν η πόλις αὕτη οικοδομηθῆ και τα τείχη συντελεσθῆ, φορολογίαν ου μη υπομείνωσι δούναι, αλλά και βασιλεύσιν αντιστήσονται. και επει ἐνεργεῖται τα κατά τον ναόν, καλῶς ἔχειν υπολαμβάνομεν μη υπεριδεῖν το τοιοῦτον, αλλά προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως, αν φαίνηται σοι, επισκεφθῆ εν τοις ἀπό των πατέρων σου βιβλίοις · 19 και ευρήσεις εν τοις υπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περι τούτων και γνώση ὅτι η πόλις εκείνη ην αποστάτις και βασιλεῖς και πόλεις ενοχλοῦσα και οι Ιουδαῖοι αποστάται και πολιορκίας συνιστάμενοι εν αυτη ἐτι ἐξ αἰῶνος, δι ἣν αιτίαν και η πόλις αὕτη ηρημώθη. 20 νυν ουν υποδεικνύομέν σοι, κύριε βασιλεῦ, ὅτι εἰάν η πόλις αὕτη οικοδομηθῆ και τα ταύτης τείχη ανασταθῆ, κάθοδος ουκ ἐτι σοι ἔσται εις Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην». 21 τότε αντέγραψεν ο βασιλεὺς Ραθύμῳ τῷ γράφοντι τα προσπίποντα και Βεελθέμῳ και Σαμελλίῳ γραμματεῖ και τοις λοιποῖς τοις συντασσομένοις και οικοῦσιν εν τη Σαμαρεία και Συρία και Φοινίκη τα υπογεγραμμένα · 22 « Ανέγνων την επιστολήν, ην πεπόμφατε προς με. ἐπέταξα ουν επισκέψασθαι, και ευρέθη ὅτι η πόλις εκείνη ἐστίν ἐξ αἰῶνος βασιλεύσιν αντιπαρατάσσουσα 23 και οι ἄνθρωποι αποστάσεις και πολέμους εν αυτη συντελούντες και βασιλεῖς ισχυροὶ και σκληροὶ ἦσαν εν Ιερουσαλήμ κυριεύοντες και φορολογούντες Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην. 24 νυν ουν ἐπέταξα αποκώλῃσαι τους ανθρώπους εκείνους του οικοδομῆσαι την πόλιν και προνοηθῆναι ὅπως μηδέν παρά ταῦτα γένηται και μη προβῆ ἐπὶ πλείον τα της κακίας εις το βασιλεῖς ενοχλήσαι. 25 τότε αναγνωσθέντων των παρά του βασιλέως Αρταξέρξου γραφέντων, Ράθυμος και Σαμέλλιος ο γραμματεὺς και οι τούτοις συντασσόμενοι αναζεύξαντες εις Ιερουσαλήμ κατά σπουδὴν μεθ ἑπιπυρου και ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τους οικοδομοῦντας. και ἤργει η οικοδομὴ του ιεροῦ του εν Ιερουσαλήμ μέχρι του δευτέρου ἔτους της βασιλείας Δαρείου του Περσῶν βασιλέως.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ βασιλεύς Δαρειός εποίησε δοχὴν μεγάλην πάσι τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ καὶ πάσι τοῖς μεγιστάσι τῆς Μηδείας καὶ τῆς Περσίδος 2 καὶ πάσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις. 3 καὶ ἐφάγουσιν καὶ ἐπίουσιν καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν. ὁ δὲ Δαρειός ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἐξυπνός ἐγένετο. 4 τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως εἶπαν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον· 5 εἰπόμεν ἕκαστος ἡμῶν ἓνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει· καὶ οὐ εἴαν φανῆ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρειός ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας καὶ ἐπινίκια μεγάλα 6 καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθέδεν καὶ ἄρμα χρυσοχάλινον καὶ κίδαριν βυσσίνην καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον, 7 καὶ δεῦτερος καθιέται Δαρείου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ συγγενῆς Δαρείου κληθήσεται. 8 καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν αὐτοῦ λόγον ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείου τοῦ βασιλέως καὶ εἶπαν· 9 ὅταν ἐγερθῆ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα, καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστάνες τῆς Περσίδος ὅτι οὐ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νίκος καθὼς γέγραπται. 10 ὁ εἰς ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ οἶνος. 11 ὁ ἕτερος ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς. 12 ὁ τρίτος ἔγραψεν, ὑπερισχόμεναι αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικά ἡ ἀλήθεια. 13 καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω. 14 καὶ ἐξαποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστάνας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδείας καὶ τοὺς σατράπαις καὶ στρατηγοὺς καὶ τοπάρχαις καὶ ὑπάτους καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν. 15 καὶ εἶπε· καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους αὐτῶν· καὶ ἐκλήθησαν καὶ εἰσήλθοσαν. 16 καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἀπαγγείλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων.

17 Καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου καὶ ἔφη οὕτως· ἄνδρες, Πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πίνοντας αὐτὸν πλανᾷ τὴν διάνοιαν· 18 τοῦ

τε βασιλέως και του ορφανού ποιεί την διάνοιαν μίαν, την τε του οικέτου και την του ελευθέρου, την τε του πένητος και την του πλουσίου. 19 και πάσαν διάνοιαν μεταστρέφει εις ευωχίαν και ευφροσύνην και ου μέμνηται πάσαν λύπην και παν οφείλημα. 20 και πάσας καρδίας ποιεί πλουσίας και ου μέμνηται βασιλέα ουδέ σατράπην και πάντα δια ταλάντων ποιεί λαλείν. 21 και ου μέμνηται, όταν πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις και αδελφοίς, και μετ' ου πολύ σπώνται τας μαχαίρας· 22 και όταν από του οίνου εγερθώσιν, ου μέμνηται α έπραξαν. 23 ω άνδρες, ουχ υπερισχύει ο οίνος, ότι ούτως αναγκάζει ποιείν; και εσίγησεν ούτως είπας.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ήρξατο ο δεύτερος λαλείν, ο είπας περί της ισχύος του βασιλέως· 2 ω άνδρες, ουχ υπερισχύουσιν οι άνθρωποι, την γην και την θάλασσαν κατακρατούντες και πάντα τα εν αυτοίς; 3 ο δε βασιλεύς υπερισχύει και κυριεύει αυτών και δεσπόζει αυτών, και παν ό εάν είπη αυτοίς, ενακούουσιν. 4 εάν είπη αυτοίς ποιήσαι πόλεμον έτερος προς τον έτερον, ποιούσιν· εάν δε εξαποστείλη αυτούς προς τους πολεμίους, βαδίζουσι και κατεργάζονται τα όρη και τα τείχη και τους πόργους, 5 φονεύουσι και φονεύονται, και τον λόγον του βασιλέως ου παραβαίνουσιν· εάν δε νικήσωσι, τω βασιλεί κομίζουσι πάντα, και όσα εάν προνομέσωσι και τα άλλα πάντα. 6 και όσοι ου στρατεύονται ουδέ πολεμούσιν, αλλά γεωργούσι την γην, πάλιν όταν σπειρώσι, θερίσαντες αναφέρουσι τω βασιλεί· και έτερος τον έτερον αναγκάζοντες αναφέρουσι τους φόρους τω βασιλεί. 7 και αυτός εις μόνος εστίν· εάν είπη αποκτείναι, αποκτέννουσιν· εάν είπη αφείναι, αφιούσιν· 8 είπε πατάξαι, τύπτουσιν· είπεν ερημώσαι, ερημούσιν· είπεν οικοδομήσαι, οικοδομούσιν· 9 είπεν εκκόψαι, εκκόπτουσιν· είπε φυτεύσαι, φυτεύουσι. 10 και πας ο λαός αυτού και αι δυνάμεις αυτού ενακούουσι. προς δε τούτοις, αυτός ανάκειται, εσθίει και πίνει και καθεύδει, 11 αυτοί δε τηρούσι κύκλω περί αυτόν και ου δύνανται έκαστος απελθειν και ποιείν τα έργα αυτού,

ουδέ παρακούουσιν αυτού. 12 ω άνδρες, Πως ουχ υπερισχύει ο βασιλεύς, ότι ούτως επάκουστος εστι; και εσίγησεν.

13 Ο δε τρίτος ο είπας περί των γυναικών και της αληθείας -ούτός εστι Ζοροβάβελ- ήρξατο λαλείν · άνδρες, 14 ου μέγας ο βασιλεύς και πολλοί οι άνθρωποι και ο οίνος ισχύει; τις ουν ο δεσπόζων αυτών ή τις ο κυριεύων αυτών; ουχ αι γυναίκες; 15 αι γυναίκες εγέννησαν τον βασιλέα και πάντα τον λαόν, ος κυριεύει της θαλάσσης και της γης · 16 και εξ αυτών εγένοντο, και αύται εξέθρεψαν αυτούς τους φυτεύσαντας τους αμπελώνας, εξ ων ο οίνος γίνεται. 17 και αύται ποιούσι τας στολάς των ανθρώπων, και αύται ποιούσι δόξαν τοις ανθρώποις, και ου δύνανται οι άνθρωποι χωρίς των γυναικών είναι. 18 εάν δε συναγάγωσι χρυσίον και αργύριον και παν πράγμα ωραιόν και ίδωσι γυναίκα μίαν καλήν τω είδει και τω κάλλει, 19 ταύτα πάντα αφέντες, εις αυτήν εκκέχηναν και χάσκοντες το στόμα θεωρούσιν αυτήν, και πάντες αυτήν αιρετίζουσι μάλλον ή το χρυσίον και το αργύριον και παν πράγμα ωραιόν. 20 άνθρωπος τον εαυτού πατέρα εγκαταλείπει, ος εξέθρεψεν αυτόν, και την ιδίαν χώραν και προς την ιδίαν γυναίκα κολλάται 21 και μετά της γυναικός αφήσει την ψυχήν και ουτε τον πατέρα μέμνηται ουτε την μητέρα ουτε την χώραν. 22 και εντεύθεν δει υμάς γνώναι ότι αι γυναίκες κυριεύουσιν υμών · ουχί πονείτε και μοχθείτε, και πάντα ταις γυναίξι δίδοτε και φέρετε; 23 και λαμβάνει ο άνθρωπος την ρομφαίαν αυτού και εκπορεύεται εξοδεύειν και ληστεύειν και κλέπτειν και εις την θάλασσαν πλείν και ποταμούς · 24 και τον λέοντα θεωρεί και εν σκότει βαδίζει, και όταν κλέψη και αρπάση και λωποδυτήση, τη ερωμένη αποφέρει. 25 και πλείον αγαπά άνθρωπος την ιδίαν γυναίκα μάλλον ή τον πατέρα και την μητέρα · 26 και πολλοί απενοήθησαν · ταις ιδίαις διανοίαις δια τας γυναίκας και δούλοι εγένοντο δι ' αυτάς, 27 και πολλοί απώλοντο και εσφάλησαν και ημάρτοσαν δια τας γυναίκας. 28 και νυν ου πιστεύετε μοι; ουχί μέγας ο βασιλεύς τη εξουσία αυτού; ουχί πάσαι αι χώραι ευλαβούνται άψασθαι αυτού; 29 εθεώρουν αυτόν και Απάμην την θυγατέρα Βαρτάκου του θαυμαστού, την παλλακήν του βασιλέως, καθημένην εν δεξιά του βασιλέως 30 και αφαιρούσαν το διάδημα από της κεφαλής του βασιλέως και επιτιθούσαν εαυτη και ερράπιζε τον βασιλέα τη αριστερά · 31 και προς τούτοις ο βασιλεύς χάσκων το στόμα εθεώρει αυτήν. και εάν προσγελάση αυτω, γελά · εάν δε πικρανθή επ ' αυτόν, κολακεύει αυτήν, όπως διαλλαγή αυτω. 32 ω άνδρες, Πως ουχί ισχυραί αι γυναίκες, ότι ούτως πράσσοι; 33 και τότε ο

βασιλεύς και οι μεγαστάνες έβλεπον εις τον έτερον. και ήρξατο λαλείν περι της αληθείας. 34 άνδρες, ουχι ισχυραί αι γυναίκες; μεγάλη η γη και υψηλός ο ουρανός και ταχύς τω δρόμω ο ήλιος, ότι στρέφεται εν τω κύκλω του ουρανού και πάλιν αποτρέχει εις τον εαυτού τόπον εν μια ημέρα. 35 ουχι μέγας ος ταύτα ποιεί; και η αλήθεια μεγάλη και ισχυροτέρα παρά πάντα. 36 πάσα η γη την αλήθειαν καλεί, και ο ουρανός αυτήν ευλογεί, και πάντα τα έργα σείεται και τρέμει, και ουκ έστι μετ' αυτής άδικον ουδέν. 37 άδικος ο οίνος, άδικος ο βασιλεύς, άδικοι αι γυναίκες, άδικοι πάντες οι υιοί των ανθρώπων, και άδικα πάντα τα έργα αυτών τα τοιαύτα · και ουκ έστιν εν αυτοίς αλήθεια, και εν τη αδικία αυτών απολούνται. 38 η δε αλήθεια μένει και ισχύει εις τον αιώνα και ζη και κρατεί εις τον αιώνα του αιώνος. 39 και ουκ έστι παρ' αυτήν λαμβάνειν πρόσωπα, ουδέ διάφορα, αλλά τα δίκαια ποιεί από πάντων των άδικων και πονηρών · και πάντες ευδοκοοσι τοις έργοις αυτής, και ουκ έστιν εν τη κρίσει αυτής ουδέν άδικον. 40 και αυτη η ισχύς και το βασιλειον και η εξουσία και η μεγαλειότης των πάντων αιώνων. ευλογητός ο Θεός της αληθείας. 41 και εσιώπησε του λαλείν · και πας ο λαός τότε εφώνησε, και τότε ειπον · μεγάλη η αλήθεια και υπερισχύει.

42 Τότε ο βασιλεύς ειπεν αυτω · αίτησαι ό θέλεις πλείω των γεγραμμένων, και δώσομέν σοι ον τρόπον ευρέθης σοφώτερος, και εχόμενός μου καθήση, και συγγενής μου κληθήση. 43 τότε ειπε τω βασιλεί · μνήσθητι την ευχήν, ην ηύξω, οικοδομήσαι την Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα, ή το βασιλειόν σου παρέλαβες, 44 και πάντα τα σκεύη τα ληφθέντα εξ Ιερουσαλήμ και εκπέμψαι, α εχώρισε Κύρος, ότε ηύξατο εκκόψαι Βαβυλώνα, και ηύξατο εξαποστείλαι εκεί. 45 και συ ηύξω οικοδομήσαι τον ναόν, ον ενεπόρισαν οι Ιδουμαίοι, ότε ηρημώθη η Ιουδαία υπό των Χαλδαιών. 46 και νυν τούτό εστιν, ό σε αξιώ, κύριε βασιλεύ, και ό αιτούμαί σε, και αυτη εστιν η μεγαλωσώνη η παρά σου · δέομαι ουν ινα ποιήσης την ευχήν, ην ηύξω τω βασιλεί του ουρανού ποιήσαι εκ στόματός σου. 47 τότε αναστάς Δαρειός ο βασιλεύς κατεφίλησεν αυτόν και έγγραφεν αυτω τας επιστολάς προς πάντας τους οικονόμους και τοπάρχας και στρατηγούς και σατράπας, ινα προπέμψωσιν αυτόν και τους μετ' αυτού πάντας αναβαίνοντας οικοδομήσαι την Ιερουσαλήμ. 48 και πάσι τοις τοπάρχαις εν κοίλη Συρία και Φοινίκη και τοις εν τω Λιβάνω έγγραφεν επιστολάς μεταφέρειν ζύλα κέδρινα από του Λιβάνου εις Ιερουσαλήμ και όπως οικοδομήσωσι μετ' αυτού την πόλιν. 49 και έγγραψε πάσι τοις Ιουδαίοις τοις αναβαίνουσιν από της βασιλείας εις την Ιουδαίαν υπέρ της

ελευθερίας, πάντα δυνατόν και τοπάρχην και σατράπην και οικονόμον μη απελεύσεσθαι επί τας θύρας αυτών, 50 και πάσαν την χώραν, ην κρατούσιν, αφορολόγητον αυτοίς υπάρχειν, και ίνα οι Ιδουμαίοι αφίωσι τας κώμας, ας διακρατούσι των Ιουδαίων, 51 και εις την οικοδομήν του ιεροῦ δοθῆναι κατ' ενιαυτόν τάλαντα εἴκοσι μέχρι του οικοδομηθῆναι, 52 και επί το θυσιαστήριον ολοκαυτώματα καρπούσθαι καθ' ἡμέραν, καθά έχουσιν εντολήν επτακαίδεκα προσφέρειν, άλλα τάλαντα, δέκα κατ' ενιαυτόν, 53 και πάσι τοις προσβαίνουσιν από της Βαβυλωνίας κτίσαι την πόλιν, υπάρχειν την ελευθερίαν, αυτοίς τε και τοις εκγόνοις αυτών, και πάσι τοις ιερέσι τοις προσβαίνουσιν. 54 έγγραψε δε και την χορηγίαν και την ιερατικήν στολήν, εν τίνι λατρεύουσιν εν αυτη. 55 και τοις Λευίταις έγγραψε δούναί την χορηγίαν έως της ημέρας, ης επιτελεσθή ο οίκος και Ιερουσαλήμ οικοδομηθῆναι, 56 και πάσι τοις φρουρούσι την πόλιν έγγραψε δούναί αυτοίς κλήρους και οψώνια. 57 και εξαπέστειλε πάντα τα σκεῦη, α εχώρισε Κύρος από Βαβυλώνος· και πάντα, όσα ειπε Κύρος ποιῆσαι, και αυτός επέταξε ποιῆσαι και εξαποστειλῆι εις Ιερουσαλήμ.

58 Και ότε εξήλθεν ο νεανίσκος, άρας το πρόσωπον εις τον ουρανόν εναντίον Ιερουσαλήμ ευλόγησε τω βασιλεί του ουρανού λέγων· 59 παρά σου νίκη, και παρά σου η σοφία, και σή η δόξα και εγώ σός οικέτης. 60 ευλογητός ει, ος έδωκάς μοι σοφίαν, και σοί ομολογώ, δέσποτα των πατέρων. 61 και έλαβε τας επιστολάς και εξήλθε και ήλθεν εις Βαβυλώνα και απήγγειλε τοις αδελφοίς αυτου πάσι. 62 και ευλόγησαν τον Θεόν των πατέρων αυτών, ότι έδωκεν αυτοίς άνεσιν και άφεσιν 63 αναβῆναι και οικοδομησαι την Ιερουσαλήμ και το ιερόν, ου ωνομάσθη το όνομα αυτου επ' αυτω. και εκωθωνίζοντο μετά μουσικών και χαράς ημέρας επτά.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΜΕΤΑ δε ταῦτα εξελέγησαν αναβῆναι αρχηγοί οίκου πατριών κατά φυλάς αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες και οι παιδες αυτών και αι παιδίσκαι και τα κτήνη αυτών. 2 και Δαρείος συναπέστειλε μετ' αυτών υπεῖς χιλίους έως του

αποκαταστήσαι αυτούς εις Ιερουσαλήμ μετ' ειρήνης και μετά μουσικών τυμπάνων και αυλών· 3 και πάντες οι αδελφοί αυτών παίζοντες, και εποίησεν αυτοίς συναναβήναι μετ' εκείνων.

4 Και ταῦτα τα ονόματα των ανδρῶν των αναβαινόντων κατά πατριάς αυτῶν εις τας φυλάς επί την μεριδαρχίαν αυτῶν. 5 οι ιερείς υιοί Φινεές υιού Ααρῶν· Ιησοῦς ο του Ιωσεδέκ του Σαραίου και Ιωακίμ ο του Ζοροβάβελ του Σαλαθιήλ εκ του οίκου του Δαυίδ, εκ της γενεάς Φαρές, φυλῆς δε Ιούδα, 6 ος ελάλησεν επί Δαρείου του βασιλέως Περσῶν λόγους σοφούς εν τῷ δευτέρῳ ἔτει της βασιλείας αυτου μηνί Νισάν του πρώτου μηνός. 7 εἰσὶ δε οὔτοι οι εκ της Ιουδαίας αναβάντες εκ της αιχμαλωσίας της παροικίας, οὗς μετόκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα 8 και ἐπέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ και την λουπήν Ιουδαίαν ἕκαστος εις την ἰδίαν πόλιν, οι ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ και Ιησοῦ, Νεεμίου, Ζαραίου, Ρησαίου, Ενηέος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ασφαράσου, Ρεελίου, Ροϊμου, Βαανά, των προηγουμένων αυτῶν. 9 ἀριθμὸς των ἀπὸ του ἔθνους και οι προηγούμενοι αυτῶν· υιοί Φόρος δύο χιλιάδες και ἑκατὸν εβδομηκονταδύο. υιοί Σαφάτ τετρακόσιοι εβδομηκονταδύο. 10 υιοί Ἀρές ἐπτακόσιοι πενηκονταεξ. 11 υιοί Φαάθ Μωάβ εις τους υιούς Ιησοῦ και Ιωάβ δισχίλιοι οκτακόσιοι δεκαδύο. 12 υιοί Ἑλάμ χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες. υιοί Ζαθουὶ ἐνακόσιοι εβδομηκονταπέντε. υιοί Χορβέ ἐπτακόσιοι πέντε. υιοί Βανὶ ἐξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ. 13 υιοί Βηβαὶ ἐξακόσιοι τριακοντατρεις. υιοί Ἀργαὶ χίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο. 14 υιοί Ἀδωνικάν ἐξακόσιοι τριακονταεπτά. υιοί Βαγοὶ δισχίλιοι ἐξακόσιοι ἐξ. υιοί Ἀδινού τετρακόσιοι πενηκοντατέσσαρες. 15 υιοί Ἀτήρ Ἐζεκίου ἐνενηκονταδύο. υιοί Κιλάν και Ἀζηνάν ἐξηκονταεπτά. υιοί Ἀζαρού τετρακόσιοι τριακονταδύο. 16 υιοί Ἀννίς ἑκατὸν εις. υιοί Ἀρόμ τριακονταδύο. υιοί Βασαὶ τριακόσιοι εικοσιτρεις. υιοί Ἀρσιφουριθ ἑκατὸν δύο. 17 υιοί Βαιτηρούς τρισχίλιοι πέντε. υιοί εκ Βαιθλωμών ἑκατὸν εικοσιτρεις. 18 οι εκ Νετωφάς πενηκονταπέντε. οι ἐξ Ἀναθῶθ ἑκατὸν πενηκονταοκτώ. οι εκ Βαιθασμών τεσσαρακονταδύο. 19 οι εκ Καριαθιρὶ εικοσιπέντε. οι εκ Καφείρας και Βηρώγ ἐπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεις. 20 οι Χαδιασαὶ και Ἀμμίδιοι τετρακόσιοι εικοσιδύο. οι εκ Κιραμάς και Γαββῆς ἐξακόσιοι εἴκοσιν εις. 21 οι εκ Μακαλῶν ἑκατὸν εικοσιδύο. οι εκ Βετολιῶ πενηκονταδύο. υιοί Νιφίς ἑκατὸν πενηκονταεξ. 22 υιοί Καλαμωλάου και Ὠνούς ἐπτακόσιοι εικοσιπέντε. υιοί Ιερεχού διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. 23 υιοί Σανάας τρισχίλιοι

τριακόσιοι εις. 24 οι ιερείς οι υιοί Ιεδδού του Ιησού εις τους υιούς Σανασίβ οκτακόσιοι εβδομήκονταδύο. υιοί Εμμηρούθ διακόσιοι πενηκονταδύο. 25 υιοί Φασσούρου χίλιοι τεσσαρακονταεπτά. υιοί Χαρμί διακόσιοι δεκαεπτά. 26 οι Λευίται οι υιοί Ιησού και Καδμηήλου και Βάννου και Σουδίου εβδομηκοντατέσσαρες. 27 οι ιεροψάλται υιοί Ασάφ εκατόν εικοσιοκτώ. 28 οι θυρωροί υιοί Σαλούμ, υιοί Ατάρ, υιοί Τολμάν, υιοί Δακούβ, υιοί Ατητά, υιοί Τωβίς, πάντες εκατόν τριακονταεννέα. 29 οι ιερόδουλοι, υιοί Ησαύ, υιοί Ασιφά, υιοί Ταβαώθ, υιοί Κηράς, υιοί Σουδά, υιοί Φαλαίου, υιοί Λαβανά, υιοί Αγραβά, 30 υιοί Ακούδ, υιοί Ουτά, υιοί Κητάβ, υιοί Ακκαβά, υιοί Συβαϊ, υιοί Ανάν, υιοί Καθουά, υιοί Γεδδούρ, 31 υιοί Ιαΐρου, υιοί Δαισάν, υιοί Νοεβά, υιοί Χασεβά, υιοί Καζηρά, υιοί Όζιου, υιοί Φινοέ, υιοί Ασαρά, υιοί Βασθαϊ, υιοί Ασσανά, υιοί Μανί, υιοί Ναφισί, υιοί Ακούφ, υιοί Αχιβά, υιοί Ασούβ, υιοί Φαρακέμ, υιοί Βασαλέμ, 32 υιοί Μεεδδά, υιοί Κουθά, υιοί Χαρέα, υιοί Βαρχουέ, υιοί Σεράρ, υιοί Θομοϊ, υιοί Νασί, υιοί Ατεφά. 33 υιοί παίδων Σαλωμών, υιοί Ασσαπιώθ, υιοί Φαριρά, υιοί Ιειηλι, υιοί Λοζών, υιοί Ισραήλ, υιοί Σαφρι, 34 υιοί Αγιά, υιοί Φαχαρέθ, υιοί Σαβιή, υιοί Σαρωθι, υιοί Μισαίας, υιοί Τάς, υιοί Αδδούς, υιοί Σουβά, υιοί Αφερρά, υιοί Βαρωδίσ, υιοί Σαφάγ, υιοί Αλλών. 35 πάντες οι ιερόδουλοι και οι υιοί των παίδων Σαλωμών τριακόσιοι εβδομηκονταδύο. 36 ούτοι αναβάντες από Θερμελέθ και Θελερσάς, ηγούμενος αυτών Χαραθαλάν και Ααλάρ. 37 και ουκ ηδύναντο απαγγείλαι τας πατριάς αυτών και γενεάς, ως εκ του Ισραήλ εισιν· υιοί Δαλάν του υιού του Βαενάν, υιοί Νεκωδάν εξακόσιοι πενηκονταδύο. 38 και εκ των ιερέων οι εμποιούμενοι ιερωσύνης και ουχ ευρέθησαν· υιοί Όβδια, υιοί Ακβώς, υιοί Ιαδδού του λαβόντος Αυγίαν γυναίκα των θυγατέρων Φαηζελδαίου, και εκλήθη επί τω ονόματι αυτού. 39 και τούτων ζητηθείσης της γενικής γραφής εν τω καταλοχισμω και μη ευρεθείσης, εχωρίσθησαν του ιερατεύειν. 40 και είπεν αυτοίς Νεεμίας και Αθθαρίας μη μετέχειν των αγίων έως αναστη αρχιερεύς ενδεδυμένος την δήλωσιν και την αλήθειαν. 41 οι δε πάντες Ισραήλ ήσαν από δωδεκαετούς και επάνω, χωρίς παίδων και παιδισκών, μυριάδες τέσσαρες δισχιλίοι τριακόσιοι εξήκοντα· παίδες τούτων και παιδίσκαι επτακισχιλίοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· ψάλται και ψαλτωδοί διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 42 κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε και ίπποι επτακισχιλίοι τριακονταέξ, ημίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, υποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εικοσιπέντε. 43 και εκ των ηγουμένων κατά τας πατριάς εν τω παραγίνεσθαι

αυτούς εις το ιερόν του Θεού, το εν Ιερουσαλήμ, ηύξαντο εγείραι τον οίκον επί του τόπου αυτού κατά την αυτών δύναμιν 44 και δούναι εις το ιερόν γαζοφυλάκιον των έργων χρυσίου μνάς χιλίας και αργυρίου μνάς πεντακισχιλίας και στολάς ιερατικής εκατόν. 45 και κατωκίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται και οι εκ του λαού αυτού εν Ιερουσαλήμ και τη χώρα, οί τε ιεροψάλται και οι θυρωροί και πας Ισραήλ εν ταις κώμαις αυτών.

46 Ενστάντος δε του εβδόμου μηνός και όντων των υιών Ισραήλ εκάστου εν τοις ιδίοις, συνήχθησαν ομοθυμαδόν εις το ευρύχωρον του πρώτου πυλώνος του προς τη ανατολή. 47 και καταστάς Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς και Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και οι τούτου αδελφοί ητοίμασαν το θυσιαστήριον του Θεού του Ισραήλ 48 προσενέγκαι επ' αυτού ολοκαυτώσεις ακολουθώς τοις εν τη Μωυσέως βίβλω του ανθρώπου του Θεού διηγορευμένοις. 49 και επισυνήχθησαν αυτοίς εκ των άλλων εθνών της γης, και κατώρθωσαν το θυσιαστήριον επί του τόπου αυτών, ότι εν έχθρα ήσαν αυτοίς. και κατίσχυσαν αυτούς πάντα τα έθνη τα επί της γης, και ανέφερον θυσίας κατά τον καιρόν και ολοκαυτώματα Κυρίω το πρωϊνόν και το δειλινόν 50 και ηγάγωσαν την της σκηνοπηγίας εορτήν, ως επιτέτακται εν τω νόμω, και θυσίας καθ' ημέραν, ως προσήκον ην, 51 και μετά ταύτα προσφοράς ενδελεχισμού και θυσίας σαββάτων και νουμηνιών και εορτών πασών ηγιασμένων. 52 και όσοι ηύξαντο ευχήν τω Θεω, από της νουμηνίας του εβδόμου μηνός ήρξαντο προσφέρειν θυσίας τω Θεω, και ο ναός του Θεού ούπω ωκοδόμητο. 53 και έδωκαν αργύριον τοις λατόμοις και τέκτοσι και ποτά και βρωτά και χάρα τοις Σιδωνίοις και Τυρίοις εις το παράγειν αυτούς εκ του Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εις τον Ιόπησ λιμένα, κατά το πρόσταγμα το γραφέν αυτοίς παρά Κύρου του Περσών βασιλέως. 54 και τω δευτέρω έτει παραγενόμενος εις το ιερόν του Θεού εις Ιερουσαλήμ μηνός δευτέρου ήρξατο Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι αδελφοί αυτών και οι ιερείς οι Λευίται και πάντες οι παραγενόμενοι εκ της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ 55 και εθεμελίωσαν τον ναόν του Θεού τη νουμηνία του δευτέρου μηνός, του δευτέρου έτους, εν τω ελθείν εις την Ιουδαϊαν και Ιερουσαλήμ. 56 και έστησαν τους Λευίτας από εικοσαετούς επί των έργων του Κυρίου, και έστη Ιησούς και οι υιοί και οι αδελφοί και Καδμιήλ ο αδελφός και οι υιοί Ήμαδαβούν και οι υιοί Ιωδά του Ηλιαδούδ συν τοις υιοίς και αδελφοίς, πάντες οι Λευίται, ομοθυμαδόν εργοδιώκται ποιούντες εις τα έργα εν τω οίκω του Κυρίου. και

ωκοδόμησαν οι οικοδόμοι τον ναόν του Κυρίου, 57 και έστησαν οι ιερείς εστολισμένοι μετά μουσικών και σαλπίγγων και οι Λευίται υιοί Ασάφ έχοντες τα κύμβαλα υμνούντες τω Κυρίω και ευλογούντες κατά Δαβίδ βασιλέα του Ισραήλ 58 και εφώνησαν δι' ύμνων ευλογούντες τω Κυρίω, ότι η χρηστότης αυτού και η δόξα εις τους αιώνας εν παντί Ισραήλ. 59 και πας ο λαός εσάλπισαν και εβόησαν φωνή μεγάλη υμνούντες τω Κυρίω επί τη εγέρσει του οίκου Κυρίου. 60 και ήλθοσαν εκ των ιερέων των Λευιτών και των προκαθημένων κατά τας πατριάς αυτών οι πρεσβύτεροι οι εωρακότες τον προ τούτου οίκον προς την τούτου οικοδομήν μετά κλαυθμού και κραυγής μεγάλης 61 και πολλοί δια σαλπίγγων και χαράς μεγάλη τη φωνή, 62 ωστε τον λαόν μη ακούειν των σαλπίγγων δια τον κλαυθμόν του λαού· ο γαρ όχλος ην ο σαλπίζων μέγਾਲως, ωστε μακρόθεν ακούεσθαι.

63 Και ακούσαντες οι εχθροί της φυλής Ιούδα και Βενιαμίν ήλθοσαν επιγνώναι τις η φωνή των σαλπίγγων. 64 και επέγνωσαν ότι οι εκ της αιχμαλωσίας οικοδομοίσι τον ναόν τω Κυρίω Θεω Ισραήλ, 65 και προσελθόντες εν τω Ζοροβάβελ και Ιησού και τοις ηγουμένοις των πατριών λέγουσιν αυτοίς· συνοικοδομήσωμεν υμίν· 66 ομοίως γαρ υμίν ακούομεν του Κυρίου υμών και αυτω επιθύομεν αφ' ημερών Ασβασαρέθ βασιλέως Ασσυρίων, ος μετήγαγεν ημάς ενταύθα. 67 και είπεν αυτοίς Ζοροβάβελ και Ιησούς και οι ηγούμενοι των πατριών του Ισραήλ· ουχ ημίν και υμίν του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίω Θεω ημών· 68 ημείς γαρ μόνοι οικοδομήσωμεν τω Κυρίω του Ισραήλ ακολουθώς, οίς προσέταξεν ημίν Κύρος ο βασιλεύς Περσών. 69 τα δε έθνη της γης επικοιμώμενα τοις εν τη Ιουδαία και πολιορκούντες είργον του οικοδομείν. 70 και βουλάς δημαγωγούντες και συστάσεις ποιούμενοι απεκώλυσαν του αποτελεσθήναι την οικοδομήν πάντα τον χρόνον της ζωής του βασιλέως Κύρου. και ειρχθησαν της οικοδομής έτη δύο έως της Δαρείου βασιλείας.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΕΝ δε τω δευτέρω έτει της Δαρείου βασιλείας επροφήτευσεν Αγγαίος και Ζαχαρίας ο του

Αδδώ οι προφήται επί τους Ιουδαίους τους εν τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ επί τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ επ' αυτούς. 2 τότε στάς Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ ήρξαντο οικοδομείν τον οίκον του Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ, συνόντων των προφητών του Κυρίου βοηθούντων αυτοίς. 3 εν αυτω τω χρόνω παρήν προς αυτούς Σισίννης ο έπαρχος Συρίας και Φοινίκης και Σαθραβουζάνης και οι συνεταίροι και είπαν αυτοίς· 4 τίνος υμίν συντάξαντος τον οίκον τούτον οικοδομείτε, και την στέγην ταύτην και τα άλλα πάντα επιτελείτε; και τίνες εισίν οικοδόμοι οι ταύτα επιτελούντες; 5 και έσχοσαν χάριν επισκοπής γενομένης επί την αιχμαλωσίαν παρά του Κυρίου οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων 6 και ουκ εκωλύθησαν της οικοδομής, μέχρις ου υποσημανθήναι Δαρείω περί αυτών και προσφωνηθήναι.

7 Αντίγραφον επιστολής, ης έγραψε Δαρείω και απέστειλαν· «Σισίννης ο έπαρχος Συρίας και Φοινίκης και Σαθραβουζάνης και οι συνεταίροι οι εν Συρία και Φοινίκη ηγεμόνες βασιλεί Δαρείω χαίρειν. 8 πάντα γνωστά έστω τω κυρίω ημών τω βασιλει, ότι παραγενόμενοι εις την χώραν της Ιουδαίας και ελθόντες εις Ιερουσαλήμ την πόλιν κατελάβομεν της αιχμαλωσίας τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων εν Ιερουσαλήμ τη πόλει οικοδομούντας οίκον τω Κυρίω μέγαν, καινόν δια λίθων ξυστών πολυτελών, ξύλων τιθεμένων εν τοις τοίχοις, 9 και τα έργα εκείνα επί σπουδής γινόμενα και ευοδοούμενον το έργον εν ταις χερσίν αυτών και εν πάση δόξη, και επιμελεία συντελούμενον. 10 τότε επυνθανόμεθα των πρεσβυτέρων τούτων λέγοντες· τίνος υμίν προστάξαντος οικοδομείτε τον οίκον τούτον και τα έργα ταύτα θεμελιούτε; 11 επερωτήσαμεν ουν αυτούς είνεκεν του γνωρίσαι σοι και γράψαι σοι τους ανθρώπους τους αφηγουμένους και την ονοματογραφίαν ητούμεν αυτούς των προκαθηγουμένων. 12 οι δε απεκρίθησαν ημίν λέγοντες· ημείς εσμεν παίδες του Κυρίου του κτίσαντος τον ουρανόν και την γην· 13 και οικοδόμητο οίκος έμπροσθεν ετών πλειόνων δια βασιλέως του Ισραήλ μεγάλου και ισχυρού και επετελέσθη. 14 και επειό οι πατέρες ημών παραπικράναντες ήμαρτον εις τον Κύριον του Ισραήλ τον ουράνιον, παρέδωκεν αυτούς εις χείρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνας βασιλέως των Χαλδαιών· 15 τον τε οίκον καθελόντες ενεπύρισαν και τον λαόν ηχμαλώτευσαν εις Βαβυλώνα. 16 εν δε τω πρώτω έτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας Βαβυλωνίας έγραψεν ο βασιλεύς Κύρος τον οίκον τούτον οικοδομήσαι· 17 και τα ιερά σκεύη τα χρυσά και τα

αργυρά, α εξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ εκ του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και απηρείσατο αυτά εν τω αυτώ ναω, πάλιν εξήνεγκεν αυτά Κύρος ο βασιλεύς εκ του ναού του εν Βαβυλωνία, και παρεδόθη Σαβανασάρω Ζοροβάβελ τω επάρχω, 18 και επετάγη αυτώ, και απήνεγκε πάντα τα σκεύη ταύτα αποθίνειν εν τω ναω τω εν Ιερουσαλήμ και τον ναόν του Κυρίου οικοδομηθῆναι επί του τόπου. 19 τότε ο Σαβανάσσαρος παραγενόμενος ανεβάλετο τους θεμελίους του οίκου Κυρίου του εν Ιερουσαλήμ, και απ' εκείνου μέχρι του νυν οικοδομούμενος ουκ ἔλαβε συντέλειαν. 20 νυν ουν εἰ κρίνεται, βασιλεύ, επισκεπήτω εν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίαις του Κύρου· 21 και εἴν ευρίσκηται μετὰ της γνώμης Κύρου του βασιλέως γενομένην την οικοδομήν του οίκου Κυρίου του εν Ιερουσαλήμ και κρίνηται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν, προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων».

22 Τότε ο βασιλεύς Δαρείος προσέταξεν επισκέψασθαι εν τοῖς βιβλιοφυλακίαις τοῖς κειμένοις εν Βαβυλώνι, και ευρέθη εν Εκβατάνοις τῆ βάρει τῆ εν Μηδία χώρα τόμος εἰς, εν ᾧ υπομνημάτιστο τάδε· 23 « Ἐτους πρώτου βασιλεύοντος Κύρου βασιλεύς Κύρος προσέταξε τον οἶκον του Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ οικοδομήσαι, ὅπου επιθύουσι δια πυρός ενδελεχοῦς, 24 ου το ὕψος πηχῶν εξήκοντα, πλάτος πηχῶν εξήκοντα, δια δόμων λιθίνων ξυστῶν τριῶν και δόμου ξυλίνου εγχωρίου καινού ενός, και το δαπάνημα δοθῆναι εκ του οίκου Κύρου του βασιλέως, 25 και τα ιερά σκεύη του οίκου Κυρίου τα τε χρυσά και αργυρά, α εξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ εκ του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και απήνεγκεν εἰς Βαβυλώνα, αποκατασταθῆναι εἰς τον οἶκον τον εν Ιερουσαλήμ, ου ἦν κείμενα, ὅπως τεθῆ εκεί. 26 προσέταξε δε επιμεληθῆναι Σισίννη επάρχω Συρίας και Φοινίκης και Σαθραβουζάνη και τοῖς συνεταίροις και τοῖς αποτεταγμένοις εν Συρία και Φοινίκη ηγεμόσιν ἀπέχεσθαι του τόπου, εἶσαι δε τον παῖδα Κυρίου Ζοροβάβελ, επάρχον δε της Ιουδαίας, και τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων τον οἶκον του Κυρίου εκείνον οικοδομῆν επί του τόπου. 27 και εγώ δε επέταξα ολοσχερῶς οικοδομήσαι και απενίσαι, ἵνα συμποιῶσι τοῖς εκ της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας μέχρι του επιτελεσθῆναι τον οἶκον του Κυρίου· 28 και ἀπὸ της φορολογίας Κοίλης Συρίας και Φοινίκης επιμελῶς σὺνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, Ζοροβάβελ επάρχω, εἰς ταύρους και κριοῦς και ἄρνας, 29 ὁμοίως δε και πυρόν και ἄλα και οἶνον και ἔλαιον ενδελεχῶς κατ' ἐνιαυτόν, καθῶς ἀν οἱ ἱερεῖς οἱ εν Ιερουσαλήμ υπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεσθαι καθ' ἡμέραν ἀναμφοιβητήτως, 30

ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ Θεῷ τῷ υψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παιδῶν καὶ προσεῦχωνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς, 31 καὶ προστάξαι ἵνα ὅσοι εἰς παραβώσι τι τῶν γεγραμμένων καὶ ακυρώσωσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τούτου κρεμασθῆναι καὶ τα ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι βασιλικά. 32 διὰ τὰτα καὶ ὁ Κύριος, οὗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κωλύσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. 33 ἐγὼ βασιλεὺς Δαρείος δεδογμάτικα ἐπιμελῶς κατὰ τὰτα γίνεσθαι.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΤΟΤΕ Σισίννης ἐπαρχὸς Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταιροὶ κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσαγγείουσιν 2 ἐπεστάτου τῶν ἱερῶν ἔργων ἐπιμελέστερον συνεργούντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱεροστόταις. 3 καὶ εὐδοκία ἐγένετο τὰ ἱερά ἔργα προφητευόντων Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου τῶν προφητῶν. 4 καὶ συνετέλεσαν τὰτα διὰ προσταγμάτων Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέων Περσῶν 5 συνετελέσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης καὶ εἰκάδος μηνὸς Ἄδαρ τοῦ ἕκτου ἔτους βασιλέως Δαρείου. 6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προστεθέντες ἀκολουθῶς τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ· 7 καὶ προσήνεγκαν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Κυρίου ταύρους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄρνας τετρακοσίους, 8 χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντός τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα. 9 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐστολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶς τῇ Μωυσέως βίβλῳ καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος. 10 καὶ ἠγάγασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός· ὅτι ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἅμα 11 καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἠγνίσθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἠγνίσθησαν. 12 καὶ ἔθυσαν τὸ

πάσχα πάσι τοις υιοίς της αιχμαλωσίας και τοις αδελφοίς αυτών τοις ιερέσι και εαυτοίς. 13 και εφάγοσαν οι υιοί Ισραήλ οι εκ της αιχμαλωσίας, πάντες οι χωρισθέντες από των βδελυγμάτων των εθνών της γης, ζητούντες τον Κύριον. 14 και ηγάγοσαν την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας ευφραϊνόμενοι έναντι Κυρίου, 15 ότι μετέστρεψε την βουλήν του βασιλέως Ασσυρίων επ' αυτούς κατισχύσαι τας χείρας αυτών επί τα έργα Κυρίου Θεού Ισραήλ.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ μεταγενέστερος τούτων βασιλεύοντος Αρταξέρξου του Περσών βασιλέως προσέβη Έσδρας Σαραίου, του Εζεχρίου, του Χελκίου του Σαλήμου, 2 του Σαδδούκου, του Αχιτώβ, του Αμαρίου, του Όζιου, του Βοκκά, του Αβισαϊ, του Φινεές, του Ελεάζαρ, του Ααρών του ιερέως του πρώτου. 3 ούτος Έσδρας ανέβη εκ Βαβυλώνος ως γραμματεὺς ευφυής ων εν τω Μωυσέως νόμω τω εκδεδομένω υπό του Θεού του Ισραήλ, 4 και έδωκεν αυτω ο βασιλεύς δόξαν, ευρόντος χάριν ενώπιον αυτού επί πάντα τα αξιώματα αυτού. 5 και συνανέβησαν εκ των υιών Ισραήλ και των ιερέων και Λευιτών και ιεροψαλτών και θυρωρών και ιεροδούλων εις Ιερουσαλήμ 6 έτους εβδόμου βασιλεύοντος Αρταξέρξου εν τω πέμπτω μηνί (ούτος ενιαυτός έβδομος τω βασιλεί). εξελθόντες γαρ εκ Βαβυλώνος τη νουμηνία του πρώτου μηνός παρεγένοντο εις Ιερουσαλήμ κατά την δοθείσαν αυτοίς ευοδιαν παρά του Κυρίου επ' αυτω· 7 ο γαρ Έσδρας πολλήν επιστήμην περιείχεν εις το μηδέν παραλιπείν των εκ του νόμου Κυρίου και εκ των εντολών διδάξαι πάντα τον Ισραήλ δικαιώματα και κρίματα.

8 Προσπεσόντος δε του γραφέντος προστάγματος παρά Αρταξέρξου βασιλέως προς Έσδραν τον ιερέα και αναγνώστην του νόμου Κυρίου, ου εστιν αντίγραφον το υποκείμενον· 9 «Βασιλεύς Αρταξέρξης Έδρα τω ιερεί και αναγνώστη του νόμου Κυρίου χαίρειν. 10 και τα φιλάνθρωπα εγώ κρίνας προσέταξα τους βουλομένους εκ του έθνους των Ιουδαίων αιρετίζοντας και των ιερέων και των Λευιτών, και τώνδε εν τη ημετέρα βασιλεία,

συμπορεύεσθαί σοι εις Ιερουσαλήμ. 11 όσοι ουν ενθυμούνται, συνεξορμάσθωσαν καθάπερ δέδοκται εμοί τε και τοις επτά φίλοις συμβουλευταίς, 12 όπως επισκέψωνται τα κατά την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ ακολούθως ω έχει εν τω νόμω Κυρίου, 13 και απενεγκείν δώρα τω Κυρίω του Ισραήλ, α ηξάμην εγώ τε και οι φίλοι, εις Ιερουσαλήμ, και παν χρυσίον και αργύριον, ό εάν ευρεθή εν τη χώρα της Βαβυλωνίας, τω Κυρίω εις Ιερουσαλήμ συν τω δεδωρημένω υπό του έθνους εις το ιερόν του Κυρίου Θεού αυτών το εν Ιερουσαλήμ 14 συναχθήναι, το τε χρυσίον και το αργύριον εις ταύρους και κριούς και άρνας και τα τούτοις ακόλουθα, 15 ωστε προσενεγκείν θυσίας τω Κυρίω επί το θυσιαστήριον του Κυρίου Θεού αυτών το εν Ιερουσαλήμ. 16 και πάντα, όσα εάν βούλη μετά των αδελφών σου ποιήσαι χρυσίω και αργυρίω, επιτέλει κατά το θέλημα του Θεού σου, 17 και τα ιερά σκεύη του Κυρίου τα διδόμενά σοι εις την χρείαν του ιερού του Θεού σου του εν Ιερουσαλήμ 18 και τα λοιπά όσα αν υποπίπτη σοι εις την χρείαν του ιερού του Θεού σου δώσεις εκ του βασιλικού γαζοφυλακίου. 19 καγώ ιδού Αρταξέρξης βασιλεύς προσέταξας τοις γαζοφύλαξι Συρίας και Φοινίκης, ίνα όσα εάν αποστείλη Έσδρας ο ιερεύς και αναγνώστης του νόμου του Θεού του Υψίστου, επιμελώς διδώσιν έως αργυρίου ταλάντων εκατόν, 20 ομοίως δε και έως πυρού κόρων εκατόν και οίνου μετρητών εκατόν 21 και άλλα εκ πλήθους· πάντα κατά τον του Θεού νόμον επιτελεσθήτω επιμελώς τω Θεω τω Υψίστω, ένεκεν του μη γενέσθαι οργήν εις την βασιλείαν του βασιλέως και των υιών αυτού. 22 και υμίν δε λέγεται όπως πάσι τοις ιερέσι και τοις Λευίταις και ιεροψάλταις και θυρωροίς και ιεροδοούλοις και πραγματικοίς του ιερού τούτου μηδέ μία φορολογία μηδέ άλλη επιβουλή γίνηται, και μηδένα έχειν εξουσίαν επιβαλείν τι τούτοις. 23 και συ, Έσδρα, κατά την σοφίαν του Θεού ανάδειξον κριτάς και δικαστάς, όπως δικάζωσιν εν όλη Συρία και Φοινίκη πάντας τους επισταμένους τον νόμον του Θεού σου· και τους μη επισταμένους διδάξεις. 24 και πάντες, όσοι αν παραβαίνωσι τον νόμον του Θεού σου και τον βασιλικόν, επιμελώς κολασθήσονται, εάν τε και θανάτω· εάν τε και τιμωρία ή αργυρική ζημία ή απαγωγή».

25 Και ειπεν Έσδρας ο γραμματεύς· ευλογητός μόνος Κύριος ο Θεός των πατέρων μου ο δούς ταύτα εις την καρδίαν του βασιλέως, δοξάσαι τον οίκον αυτού τον εν Ιερουσαλήμ, 26 και εμέ ετίμησεν εναντίον του βασιλέως και των συμβουλευόντων και πάντων των φίλων και μεγιστάνων αυτού. 27 και εγώ ευθαρσής εγενόμην κατά την αντίληψιν Κυρίου του Θεού

μου και συνήγαγον άνδρας εκ του Ισραήλ ωστε συναναβήναι μοι.

28 Και ούτοι οι προηγούμενοι κατά τας πατριάς αυτών και τας μεριδαρχίας οι αναβάντες μετ' εμού εκ Βαβυλώνας εν τη βασιλεία Αρταξέρξου του βασιλέως · 29 εκ των υιών Φινεές, Γηρσών · εκ των υιών Ιαθαμάρου, Γαμαλιήλ · εκ των υιών Δαβίδ, Λαττούς ο Σεχενίου · 30 εκ των υιών Φόρος, Ζαχαρίας και μετ' αυτού απεγράφησαν άνδρες εκατόν πενήκοντα · 31 εκ των υιών Φαάθ Μωάβ, Ελιαωνίας Ζαραίου και μετ' αυτού άνδρες διακόσιοι · 32 εκ των υιών Ζαθός, Σεχενίας Ιεζήλου και μετ' αυτού άνδρες τριακόσιοι · εκ των υιών Αδίν, Ώβήθ Ιωνάθου και μετ' αυτού άνδρες διακόσιοι πενήκοντα · 33 εκ των υιών Ήλάμ, Ιεσίας Γοθολίου και μετ' αυτού άνδρες εβδομήκοντα · 34 εκ των υιών Σαφατίου, Ζαραΐας Μιχαήλου και μετ' αυτού άνδρες εβδομήκοντα · 35 εκ των υιών Ιωάβ, Αβαδίας Ιεζήλου και μετ' αυτού άνδρες διακόσιοι δεκαδύο · 36 εκ των υιών Βανίας, Σαλιμώθ Ιωσαφίου και μετ' αυτού άνδρες εξήκοντα και εκατόν · 37 εκ των υιών Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαΐ και μετ' αυτού άνδρες εικοσιοκτώ · 38 εκ των υιών Αστάθ, Ιωάννης Ακατάν και μετ' αυτού άνδρες εκατόν δέκα · 39 εκ των υιών Αδωνικάμ, οι έσχατοι και ταύτα τα ονόματα αυτών · Ελιφαλά του Γεουήλ και Σαμαΐας και μετ' αυτών άνδρες εβδομήκοντα · 40 εκ των υιών Βαγώ, Ουθί ο του Ισταλκούρου και μετ' αυτού άνδρες εβδομήκοντα.

41 Και συνήγαγον αυτούς επί τον λεγόμενον Θεράν ποταμόν, και παρενεβάλομεν ημέρας τρεις αυτόθι, και κατέμαθον αυτούς. 42 και εκ των ιερέων και εκ των λευιτών ουχ ευρών εκεί 43 απέστειλα προς Ελεάζαρον και Ιδουήλον και Μαιά και Μασμάν και Αλναθάν και Σαμαΐαν και Ιώριβον, Νάθαν, Εννατάν, Ζαχαριαν και Μοσόλλαμον τους ηγουμένους και επιστήμονας 44 και είπα αυτοίς ελθείν προς Λοδδαίον τον ηγούμενον τον εν τω τόπω του γαζοφυλακίου, 45 εντειλάμενος αυτοίς διαλεχθήναι Λοδδαίω και τοις αδελφοίς αυτού και τοις εν τω τόπω γαζοφύλαξιν αποστείλαι ημίν τους ιερατεύσοντας εν τω οίκω του Κυρίου ημών. 46 και ήγαγον ημίν κατά την κραταιάν χειρα του Κυρίου ημών άνδρας επιστήμονας των υιών Μοολί του Λευί του Ισραήλ, Ασεβηβίαν και τους υιούς αυτού και τους αδελφούς, όντας δέκα και οκτώ, 47 και Ασεβίαν και Άννουσον και Ώσαΐαν αδελφόν εκ των υιών Χανουναίου και οι υιοί αυτών, είκοσιν άνδρες · 48 και εκ των ιεροδούλων, ων έδωκε Δαβίδ, και οι ηγούμενοι εις την εργασίαν των Λευιτών, ιεροδούλους διακοσίους και είκοσι · πάντων εσημάνθη η ονοματογραφία. 49 και ευξάμην εκεί νηστεΐαν τοις νεανίσκοις έναντι Κυρίου

ημών 50 ζητήσαι παρ ' αυτού ευοδιαν ημίν τε και τοις συνούσιν ημίν τέκνοις ημών και κτήνεσιν · 51 ενετράπην γαρ αιτήσαι τον βασιλέα πεζούς τε και υπείς και προπομπήν ένεκεν ασφαλείας της προς τους εναντιουμένους ημίν · 52 είπαμεν γαρ τω βασιλεί, ότι η ισχύς του Κυρίου ημών έσται μετά των επιζητούντων αυτών εις πάσαν επανόρθωσιν. 53 και πάλιν εδεήθημεν του Κυρίου ημών πάντα ταύτα και ετύχομεν ευίλάτου. 54 και εχώρισα των φυλάρχων των ιερέων άνδρας δεκαδύο, και Εσερεβίαν και Σαμίαν και μετ ' αυτών εκ των αδελφών αυτών άνδρας δώδεκα, 55 και έστησα αυτοίς το αργύριον και το χρυσίον και τα ιερά σκεύη του οίκου του Κυρίου ημών, α εδωρήσατο ο βασιλεύς, και οι σύμβουλοι αυτού και οι μεγιστάνες και πας Ισραήλ. 56 και στήσας παρέδωκα αυτοίς αργυρίου τάλαντα εξακόσια πενήκοντα και σκεύη αργυρά ταλάντων εκατόν και χρυσίου τάλαντα εκατόν και χρυσώματα είκοσι και σκεύη χάλκεα από χρηστού χαλκού στίλβοντα χρυσοειδή σκεύη δώδεκα. 57 και είπα αυτοίς · και υμείς άγιοί εστε τω Κυρίω και τα σκεύη τα άγια, και το χρυσίον και το αργύριον ευχή τω Κυρίω, Κυρίω των πατέρων ημών · 58 αγραπνείτε και φυλάσσετε έως του παραδούναι υμάς αυτά τοις φυλάρχοις των ιερέων και των Λευιτών και τοις ηγουμένοις των πατριών του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ, εν τοις παστοφορίοις του οίκου του Θεού ημών. 59 και οι παραλαβόντες οι ιερείς και οι Λευίται το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα εν Ιερουσαλήμ εισήνεγκαν εις το ιερόν του Κυρίου.

60 Και αναζεύξαντες από του ποταμού Θερά τη δωδεκάτη του πρώτου μηνός έως εισήλθομεν εις Ιερουσαλήμ κατά την κραταιάν χείρα του Κυρίου ημών την εφ ' ημίν · και ερρύσατο ημάς από της εισόδου από παντός εχθρού, και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ. 61 και γενομένης αυτόθι ημέρας τρίτης, τη ημέρα τη τετάρτη σταθέν το αργύριον και το χρυσίον παρεδόθη εν τω οίκω Κυρίου ημών Μαρμωθι Ουρία ιερεί -62 και μετ ' αυτού Ελεάζαρ ο του Φινεές, και ήσαν μετ ' αυτού Ιωσαβδός Ιησού και Μωέθ Σαβάννου, οι Λευίται- προς αριθμόν και ολκήν άπαντα, και εγράφη πάσα η ολκή αυτών αυτη τη ωρα. 63 οι δε παραγενόμενοι εκ της αιχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τω Θεω του Ισραήλ Κυρίω, ταύρους δώδεκα υπέρ παντός Ισραήλ, κριούς ενενηκονταέξ, άρνας εβδομηκονταδύο, τράγους υπέρ σωτηρίου δώδεκα · άπαντα θυσίαν τω Κυρίω. 64 και απέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως τοις βασιλικοίς οικονόμοις και τοις επάρχοις Κοίλης Συρίας και Φοινίκης, και εδόξασαν το έθνος και το ιερόν του Κυρίου.

65 Και τούτων τελεσθέντων προσήλθοσαν μοι οι ηγούμενοι λέγοντες· 66 ουκ εχώρισαν το έθνος του Ισραήλ και οι άρχοντες και οι ιερείς και οι Λευίται τα αλλογενή έθνη της γης και τας ακαθαρσίας αυτών, Χαναναίων και Χετταίων και Φερεζαίων και Ιεβουσαιών και Μωαβιτών και Αιγυπτίων και Ιδουμαίων· 67 συνώκησαν γαρ μετά των θυγατέρων αυτών και αυτοί και οι υιοί αυτών, και επεμίγη το σπέρμα το άγιον εις τα αλλογενή έθνη της γης, και μετείχον οι προηγούμενοι και οι μεγαστάνες της ανομίας ταύτης από της αρχής του πράγματος. 68 και άμα τω ακούσαι με ταύτα διέρρηξα τα ιμάτια και την ιεράν εσθήτα και κατέτιλα του τριχώματος της κεφαλής και του πάγονος και εκάθισα σύννουσ και περίλυπος. 69 και επισυνήχθησαν προς με όσοι ποτέ επικινούντο επί τω ρήματι Κυρίου Θεού του Ισραήλ, εμού πενθούντος επί τη ανομία, και εκαθήμην περίλυπος έως της δειλινής θυσίας. 70 και εξεγερθείς εκ της νηστείας, διερρηγμένα έχων τα ιμάτια και την ιεράν εσθήτα, κάμψα τα γόνατα και εκτείνας τας χείρας προς τον Κύριον έλεγον· 71 Κύριε, ήσυχυμαι και εντέτραμμαι κατά πρόσωπόν σου· 72 αι γαρ αμαρτίαι ημών επλεόνασαν υπέρ τας κεφαλάς ημών, αι δε άγνοιαι ημών υπερήνεγκαν έως του ουρανού 73 έτι από των χρόνων των πατέρων ημών, και εσμεν εν μεγάλη αμαρτία έως της ημέρας ταύτης. 74 και δια τας αμαρτίας ημών και των πατέρων ημών παρεδόθημεν συν τοις αδελφοίς ημών και συν τοις βασιλεύσιν ημών και συν τοις ιερεύσιν ημών τοις βασιλεύσι της γης εις ρομφαίαν και αιχμαλωσίαν και προνομήν μετά αισχόνης μέχρι της σήμερον ημέρας. 75 και νυν κατά πόσον τι εγενήθη ημίν έλεος παρά σου, Κύριε, καταλειφθήναι ημίν ρίζαν και όνομα εν τω τόπω αγιάσματος σου 76 και του ανακαλύψαι φωστήρα ημίν εν τω οίκω Κυρίου του Θεού ημών δούναι ημίν τροφήν εν τω καιρω της δουλείας ημών; και εν τω δουλεύειν ημάς ουκ εγκατελείφθημεν υπό του Κυρίου ημών, 77 αλλά εποίησεν ημάς εν χάριτι ενώπιον των βασιλέων Περσών δούναι ημίν τροφήν 78 και δοξάσαι το ιερόν του Κυρίου ημών και εγείραι την έρημον Σιών, δούναι ημίν στερέωμα εν τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ. 79 και νυν τι ερούμεν, Κύριε, έχοντες ταύτα; παρέβημεν γαρ τα προστάγματά σου, α έδωκας εν χειρί των παιδών σου των προφητών λέγων, 80 ότι η γη, εις ην εισέρχεσθε κληρονομήσαι, έστι γη μεμολυσμένη μολυσμω των αλλογενών της γης, και της ακαθαρσίας αυτών ενέπλησαν αυτήν. 81 και νυν τας θυγατέρας υμών μη συνοικήσητε τοις υιοίς αυτών και τας θυγατέρας αυτών μη λάβητε τοις υιοίς υμών· 82 και ου ζητήσετε ειρηνεύσαι τα προς αυτούς τον άπαντα

χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τα ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοὺς τέκνοις ὑμῶν ἕως αἰῶνος. 83 καὶ τὰ συμβαίοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ καὶ τὰς μεγάλας ἀμαρτίας ἡμῶν. σὺ γὰρ, Κύριε, ἐκούφισας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ 84 ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ρίζαν· πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. 85 οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν ρίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν; 86 Κύριε τοῦ Ἰσραὴλ, ἀληθινὸς εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ρίζα ἐν τῇ σήμερον. 87 ἰδοὺ νῦν ἐσμεν ἐνώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐστὶ στήναι ἐτι ἐμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις.

88 Καὶ ὅτε προσευχόμενος Ἑσδρας ἀνωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετῆς ἐμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανία· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει. 89 καὶ φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶπεν· Ἑσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν Κύριον καὶ συνώκισαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἐστὶν ἐπάνω πας Ἰσραὴλ· 90 ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὀρκωμοσία πρὸς τὸν Κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πειθαρχοῦσι τῷ νόμῳ Κυρίου. 91 ἀναστάς ἐπιτέλει· πρὸς σε γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σου ἰσχὺν ποιεῖν. 92 καὶ ἀναστάς Ἑσδρας ὠρκίωσε τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ποιῆσαι κατὰ τὰτα· καὶ ὤμοσαν.

Α' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ἀναστάς Ἑδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνάν τοῦ Ἐλιασίβου, 2 καὶ αὐλισθεῖς ἐκεῖ ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους. 3 καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ· 4 καὶ ὅσοι ἀν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων,

ανιερωθήσονται τα κτήνη αυτών, και αυτός αλλοτριωθήσεται από του πλήθους της αιχμαλωσίας. 5 και επισυνήχθησαν πάντες οι εκ της φυλής Ιούδα και Βενιαμίν εν τρισίν ημέραις εις Ιερουσαλήμ (ούτος ο μην έννατος τη εικάδι του μηνός), 6 και συνεκάθισαν παν το πλήθος εν τω ευρυχώρω του ιερού τρέμοντες δια τον ενεστώτα χειμώνα. 7 και αναστάς Έσδρας είπεν αυτοίς· υμείς ηνομήσατε και συνωκίσατε γυναίξιν αλλογενέσι του προσθείναι αμαρτίας τω Ισραήλ· 8 και νυν δότε ομολογίαν δόξαν τω Κυρίω Θεω των πατέρων ημών 9 και ποιήσατε το θέλημα αυτού και χωρίσθητε από των εθνών της γης και από των γυναικών των αλλογενών. 10 και εφώνησεν άπαν το πλήθος και είπον μεγάλη τη φωνή· ούτως ως είρηκας ποιήσομεν. 11 αλλά το πλήθος πολύ και ωρα χειμερινή, και ουκ ισχύομεν στήναι αίθριοι, και το έργον ουκ έστιν ημίν ημέρας μιάς ουδέ δύο· επί πλειον γαρ ημάρτομεν εν τούτοις. 12 στήτωσαν δε οι προηγούμενοι του πλήθους, και πάντες οι εκ των κατοικιών ημών όσοι έχουσι γυναίκας αλλογενείς, παραγεννηθήτωσαν λαβόντες χρόνον· 13 εκάστου δε τόπου τους πρεσβυτέρους και τους κριτάς έως του λύσαι την οργήν Κυρίου αφ ' ημών του πράγματος τούτου. 14 Ιωνάθας Αζαήλου και Εζεκίας Θεωκανού επεδέξαντο κατά ταύτα, και Μοσόλλαμος και Λευίς και Σαββαταίος συνεβράβευσαν αυτοίς. 15 και εποίησαν κατά πάντα ταύτα οι εκ της αιχμαλωσίας. 16 και επελέξατο αυτω Έσδρας ο ιερεύς άνδρας ηγουμένους των πατριών αυτών πάντας κατ ' όνομα, και συνεκλείσθησαν τη νουμηνία του μηνός του δεκάτου ετάσαι το πράγμα. 17 και ήχθη επί πέρας τα κατά τους άνδρας τους επισυνέχοντας γυναίκας αλλογενείς έως της νουμηνίας του πρώτου μηνός. 18 και ευρέθησαν των ιερέων οι επισυναχθέντες αλλογενείς γυναίκας έχοντες· 19 εκ των υιών Ιησού του Ιωσεδέκ και των αδελφών αυτού Μαθήλας και Ελεάζαρος και Ιώριβος και Ιωαδάνος· 20 και επέβαλον τας χείρας εκβαλείν τας γυναίκας αυτών, και εις εξιλασμόν κριούς υπέρ της αγνοίας αυτών. 21 και εκ των υιών Εμμήρ, Ανανίας και Ζαβδαίος και Μάνης και Σαμαίος και Ιερεήλ και Αζαριάς· 22 και εκ των υιών Φαισούρ, Ελιωναίς Μασσίας Ισμαήλος και Ναθαναήλος και Όκόδηλος και Σαλόας· 23 και εκ των Λευιτών, Ιωζαβάδος και Σεμείς και Κώϊος (ούτός εστι Καλιτάς) και Παθαιός και Ιούδας και Ιωνάς· 24 εκ των ιεροψαλτών, Ελιάσεβος, Βακχούρος· 25 εκ των θυρωρών, Σαλούμος και Τολβάνης· 26 εκ του Ισραήλ εκ των υιών Φόρος, Ιερμάς και Ιεζίας και Μελχίας και Μαήλος και Ελεάζαρος και Ασεβίας και Βαναίας· 27 εκ των υιών Όλά, Ματθανίας, Ζαχαρίας και Ιεζριήλος και Ιωαβδίος και

Ιερεμώθ και Αϊδίας· 28 και εκ των υιών Ζαμώθ, Ελιαδάς, Ελιάσιμος, Όθονίας Ιαριμώθ και Σάβαθος και Ζεραλίας· 29 και εκ των υιών Βηβαϊ, Ιωάννης και Ανανίας και Ιωζάβδος και Αμαθίας· 30 εκ των υιών Μανί, Όλαμός, Μαμούχος, Ιεδάιος, Ιασούβος και Ιασαήλος και Ιερεμώθ· 31 και εξ υιών Αδδι, Νάαθος και Μοοσίας, Λακκούνος και Ναϊδος, Ματθανίας και Σεοθήλ· και Βαλνούος και Μανασσίας· 32 και εκ των υιών Ανάν, Ελιωνάς και Ασαίας και Μελχίας και Σαββαίος και Σίμων Χοσαμαίος· 33 και εκ των υιών Ασόμ, Αλταναίος και Ματταθίας και Σαβανναίος και Ελιφαλάτ και Μανασσής και Σεμεϊ· 34 και εκ των υιών Βαανί, Ιερεμίας, Μομδιος, Ισμαήρος, Ιουήλ, Μαβδαϊ και Πεδίας και Άνωσ, Ραβασίων και Ενάσιβος και Μαμνιτάναιμος, Ελίαςις, Βαννούς, Ελιαλι, Σομείς, Σελεμίας, Ναθανίας· και εκ των υιών Εζωρά, Σεσίς, Εορήλ, Αζαήλος, Σαματός, Ζαμβρι, Ιώσηφος· 35 και εκ των υιών Εθμά, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Ήδαίς, Ιουήλ, Βαναίας. 36 πάντες ούτοι συνώκισαν γυναίκας αλλογενείς, και απέλυσαν αυτάς συν τέκνοις.

37 Και κατώκησαν οι ιερείς και οι Λευίται και οι εκ του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ και εν τη χώρα τη νομηνία του μηνός του εβδόμου και οι υιοί Ισραήλ εν ταις κατοικίαις αυτών. 38 και συνήχθη παν το πλήθος ομοθυμαδόν επί το ευρύχωρον του προς ανατολάς του ιερού πυλώνος 39 και είπεν Έσδρα τω ιερεί και αναγνώστη· κόμισαι τον νόμον Μωυσή τον παραδοθέντα υπό Κυρίου Θεού Ισραήλ. 40 και εκόμισεν Έσδρας ο αρχιερέυς τον νόμον παντί τω πλήθει ανθρώπου έως γυναικός και πάσι τοις ιερέυσιν ακούσαι του νόμου νομηνία του εβδόμου μηνός. 41 και ανεγίνωσκεν εν τω προ του ιερού πυλώνος ευρυχώρω, εξ όρθρου έως μέσης ημέρας, ενώπιον ανδρών τε και γυναικών, και απέδωκαν παν το πλήθος τον νουν εις τον νόμον. 42 και έστη Έσδρας ο ιερέυς και αναγνώστης του νόμου επί του ξυλίνου βήματος του κατασκευασθέντος, 43 και έστησαν παρ ‘ αυτω Ματταθίας, Σαμμούς, Ανανίας, Αζαρίας, Ουρίας, Εζεκίας, Βαάλοσαμος εκ δεξιών, 44 και εξ ευωνύμων Φαλδαίος και Μισαήλ, Μελχίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας. 45 και αναλαβών Έσδρας το βιβλίον ενώπιον του πλήθους προεκάθητο επιδόξως ενώπιον πάντων, 46 και εν τω λύσαι τον νόμον πάντες ορθοί έστησαν. και ευλόγησεν Έσδρας τω Κυρίω Θεω Υψίστω Θεω Σαβαώθ παντοκράτορι, 47 και επεφώνησε παν το πλήθος αμήν. και άραντες άνω τας χείρας, προσπεσόντες επί την γην, προσεκύνησαν τω Κυρίω. 48 Ιησούς και Αννιούθ και Σαραβίας και Ιαδινός και Ιάκουβος, Σαββαταίος, Αυταίας, Μαιάννας και Καλίτας, Αζαρίας

και Ιώζαβδος και Ανανίας, Φαλίας, οι Λευίται, εδίδασκον τον νόμον του Κυρίου και προς το πλήθος ανεγίνωσκον τον νόμον του Κυρίου, εμφυσιούντες άμα την ανάγνωσιν. 49 και ειπεν Αθθαράτης Έσδρα τω αρχιερεί και αναγνώστη και τοις Λευίταις τοις διδάσκουσι το πλήθος επί πάντας · 50 η ημέρα αύτη εστιν αγία τω Κυρίω, και πάντες έκλαιον εν τω ακούσαι του νόμου · 51 βαδίσαντες ουν φάγετε λιπάσματα και πιετε γλυκάσματα και αποστείλατε αποστολάς τοις μη έχουσιν, 52 αγία γαρ η ημέρα τω Κυρίω · και μη λυπείσθε, ο γαρ Κύριος δοξάσει υμάς. 53 και οι Λευίται εκέλευον παντί τω δήμω λέγοντες · η ημέρα αύτη αγία, μη λυπείσθε. 54 και ώχοντο πάντες φαγείν και πειν και ευφραίνεσθαι και δούναι αποστολάς τοις μη έχουσι και ευφρανθήναι μεγάλως, 55 ότι γαρ ενεφυσιώθησαν εν τοις ρήμασιν, οίς εδιδάχθησαν, και επισυνήχθησαν.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εν τω πρώτω έτει Κύρου του Βασιλέως Περσών του τελεσθήναι λόγον Κυρίου από στόματος Ιερεμίου, εξήγειρε Κύριος το πνεύμα Κύρου βασιλέως Περσών, και παρήγγειλε φωνήν εν πάση βασιλεία αυτού και γε εν γραπτω λέγων · 2 ούτως ειπε Κύρος βασιλεύς Περσών · πάσας τας βασιλείας της γης έδωκέ μοι Κύριος ο Θεός του ουρανού, και αυτός επεσκέψατο επι ' εμέ του οικοδομήσαι οίκον αυτω εν Ιερουσαλήμ τη εν τη Ιουδαία. 3 τις εν υμίν από παντός του λαού αυτού; και έσται ο Θεός αυτού μετ ' αυτού, και αναβήσεται εις Ιερουσαλήμ την εν τη Ιουδαία, και οικοδομησάτω τον οίκον Θεού Ισραήλ (αυτός ο Θεός ο εν Ιερουσαλήμ). 4 και πας ο καταλιπόμενος από πάντων των τόπων, ου αυτός παροικεί εκεί, και λήψονται αυτόν άνδρες του τόπου αυτού εν αργυρίω και χρυσίω και αποσκευή και κτήνεσι μετά του εκουσίου εις οίκον του Θεού του εν Ιερουσαλήμ. 5 και ανέστησαν άρχοντες των πατριών των Ιούδα και Βενιαμίν και οι ιερείς και οι Λευίται, πάντων ων εξήγειρεν ο

Θεός το πνεύμα αυτών του αναβήναι οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ. 6 και πάντες οι κυκλόθεν ενίσχυσαν εν χερσίν αυτών εν σκεύεσιν αργυρίου, εν χρυσω, εν αποσκευή και εν κτήνεσι και εν ξενίοις, πάρεξ των εκουσίων. 7 και ο βασιλεύς Κύρος εξήνεγκε τα σκεύη οίκου Κυρίου, α έλαβε Ναβουχοδονόσορ από Ιερουσαλήμ και έδωκεν αυτά εν οίκω Θεού αυτού· 8 και εξήνεγκεν αυτά Κύρος ο βασιλεύς Περσών επί χείρα Μιθραδάτου Γασβαρηνού, και ηρίθμησεν αυτά τω Σασαβασάρ τω άρχοντι του Ιούδα. 9 και ούτος ο αριθμός αυτών· ψυκτήρες χρυσοί τριάκοντα και ψυκτήρες αργυροί χίλιοι, παρηλλαγμένα εννέα και είκοσι, 10 κεφουρής χρυσοί τριάκοντα και αργυροί διπλοί τετρακόσια δέκα και σκεύη έτερα χίλια. 11 πάντα τα σκεύη τω χρυσω και τω αργυρω πεντακισχίλια και τετρακόσια, τα πάντα αναβαίνοντα μετά Σασαβασάρ από της αποικίας εκ Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ούτοι οι υιοί της χώρας οι αναβαίνοντες από της αιχμαλωσίας της αποικίας, ης απώκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα, και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ και Ιούδα ανήρ εις πόλιν αυτού, 2 οι ήλθον μετά Ζοροβάβελ· Ιησούς, Νεεμίας, Σαραΐας, Ρεελίας, Μαρδοχαίος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ρεούμ, Βαανά, ανδρών αριθμός λαού Ισραήλ· 3 υιοί Φαρές δισχίλιοι εκατόν εβδομηκονταδύο· 4 υιοί Σαφατία τριακόσιοι εβδομηκονταπέντε· 5 υιοί Άρες επτακόσιοι εβδομηκονταπέντε· 6 υιοί Φαάθ Μωάβ τοις υιοίς Ιησουέ Ιωάβ δισχίλιοι οκτακόσιοι δεκαδύο· 7 υιοί Αιλάμ χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες· 8 υιοί Ζατθουά ενακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 9 υιοί Ζακχού επτακόσιοι εξήκοντα· 10 υιοί Βανουί εξακόσιοι τεσσαρακονταδύο· 11 υιοί Βαβαϊ εξακόσιοι είκοσιτρείς· 12 υιοί Ασγάδ χίλιοι διακόσιοι είκοσιδύο· 13 υιοί Αδωνικάμ εξακόσιοι εξηκονταέξ· 14 υιοί Βαγουέ δισχίλιοι πενηκονταέξ· 15 υιοί Αδδίν τετρακόσιοι πενηκοντατέσσαρες· 16 υιοί Ατήρ τω Εζεκία ενενηκονταοκτώ· 17 υιοί Βασσού τριακόσιοι

εικοσιτρείς · 18 υιοί Ιωρά εκατόν δεκαδύο · 19 υιοί Ασούμ διακόσιοι εικοσιτρείς · 20 υιοί Γαβέρ ενενηκονταπέντε · 21 υιοί Βεθλαέμ εκατόν εικοσιτρείς · 22 υιοί Νετωφά πενηκονταέξ · 23 υιοί Αναθώθ εκατόν εικοσιοκτώ · 24 υιοί Αζμώθ τεσσαρακοντατρείς · 25 υιοί Καριαθιαρίμ Χαφίρα και Βηρώθ επτακόσιοι τεσσαρακοντατρείς · 26 υιοί της Ραμά και Γαβαά εξακόσιοι εικοσιεξ · 27 άνδρες Μαχμάς εκατόν εικοσιδύο · 28 άνδρες Βαιθήλ και Αϊά τετρακόσιοι εικοσιτρείς · 29 υιοί Ναβού πενηκονταδύο · 30 υιοί Μαγεβίς εκατόν πενηκονταέξ · 31 υιοί Ήλαμάρ χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες · 32 υιοί Ήλάμ τριακόσιοι είκοσιν · 33 υιοί Λοδαδί και Ώνώ επτακόσιοι εικοσιπέντε · 34 υιοί Ιεριχώ τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε · 35 υιοί Σεναά τρισχίλιοι εξακόσιοι τριάκοντα · 36 και οι ιερείς υιοί Ιεδουά τω οίκω Ιησοί ενακόσιοι εβδομηκοντατρείς · 37 υιοί Εμμήρ χίλιοι πενηκονταδύο · 38 υιοί Φασσούρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά · 39 υιοί Ήρέμ χίλιοι επτά · 40 και οι Λευίται υιοί Ιησού και Καδμηήλ τοις υιοίς Ώδουία εβδομηκοντατέσσαρες · 41 οι άδοντες υιοί Ανασάφ εκατόν εικοσιοκτώ · 42 υιοί των πολωρών υιοί Σελλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Τελμών, υιοί Ακούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαϊ, οι πάντες εκατόν τριακονταεννέα · 43 οι Ναθινίμ, υιοί Σουθία, υιοί Ασουφά, υιοί Ταβαώθ, 44 υιοί Κάδης, υιοί Σιαά, υιοί Φαδών, 45 υιοί Λαβανώ, υιοί Αγαβά, υιοί Ακούβ, 46 υιοί Αγάβ, υιοί Σελαμί, υιοί Ανάν, 47 υιοί Γεδδήλ, υιοί Γαάρ, υιοί Ραϊά, 48 υιοί Ρασών, υιοί Νεκωδά, υιοί Γαζέμ, 49 υιοί Αζώ, υιοί Φασή, υιοί Βασί, 50 υιοί Ασενά, υιοί Μοουνίμ, υιοί Νεφουσίμ, 51 υιοί Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, 52 υιοί Βασαλώθ, υιοί Μαουδά, υιοί Αρσά, 53 υιοί Βαρκός, υιοί Σισάρα, υιοί Θεμά, 54 υιοί Νασθιέ, υιοί Ατουφά, 55 υιοί δούλων Σαλωμών, υιοί Σωταϊ, υιοί Σεφηρά, υιοί Φαδουρά, 56 υιοί Ιηλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γεδήλ, 57 υιοί Σαφατία, υιοί Ατίλ, υιοί Φαχεράθ, υιοί Ασεβωείμ, υιοί Ημεϊ · 58 πάντες οι Ναθανίμ και υιοί Αβδησελμά τριακόσιοι ενενηκονταδύο. 59 και ούτοι οι αναβάντες από Θελμελέχ, Θελαρησά, Χερούβ, Ηδάν, Εμμήρ και ουκ εδυνάσθησαν του αναγγείλαι οίκον πατριάς αυτών και σπέρμα αυτών ει εξ Ισραήλ εισιν · 60 υιοί Δαλαϊά, υιοί Βουά, υιοί Τωβίου, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι πενηκονταδύο · 61 και από των υιών των ιερέων υιοί Λαβεία, υιοί Ακκούς, υιοί Βερζελλαϊ, ος έλαβεν από των θυγατέρων Βερζελλαϊ του Γαλααδίτου γυναίκα, και εκλήθη επί τω ονόματι αυτών · 62 ούτοι, εξήτησαν γραφήν αυτών οι μεθωεσίμ, και ουχ ευρέθησαν, και ηγγιστεύθησαν από της ιερατείας · 63 και είπεν Αθερσασθά αυτοίς του μη φαγείν από του αγίου των αγίων έως αναστη ιερεύς τοις

φωτίζουσι και τοις τελείοις. 64 πάσα δε η εκκλησία ομού ωσει τέσσαρες μυριάδες δισχιλιοι τριακόσιοι εξήκοντα, 65 χωρίς δούλων αυτών και παιδισκών αυτών, οὔτοι επτακισχιλιοι τριακόσιοι τριακοντεπτά· και οὔτοι άδοντες και άδουσαι διακόσιοι· 66 ίπποι αυτών επτακόσιοι τριακονταέξ, ημίονοι αυτών διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, 67 κάμηλοι αυτών τετρακόσιοι τριακονταπέντε, όνοι αυτών εξακισχιλιοι επτακόσιοι είκοσι. 68 και από αρχόντων πατριών εν τω εισελθείν αυτούς εις οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ ηκουσιάσαντο εις οίκον του Θεού του στήσαι αυτόν επί την ετοιμασίαν αυτού· 69 ως η δύναμις αυτών, έδωκαν εις θησαυρόν του έργου χρυσιόν καθαρόν, μναί εξ μυριάδες και χιλιαι, και αργυρίου μνάς πεντακισχιλιας, και κόθωνοι των ιερέων εκατόν. 70 και εκάθισαν οι ιερείς και οι Λευίται και οι από του λαού και οι άδοντες και οι πυλωροί και οι Ναθινίμ εν πόλεσιν αυτών και πας Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

1 ΚΑΙ έφθασεν ο μην ο έβδομος-και οι υιοί Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών-και συνήχθη ο λαός ως ανήρ εις εις Ιερουσαλήμ. 2 και ανέστη Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι αδελφοί αυτού ιερείς και Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και οι αδελφοί αυτού και ωκοδόμησαν το θυσιαστήριον Θεού Ισραήλ του ανενέγκαι επι ' αυτό ολοκαυτώσεις κατά τα γεγραμμένα εν νόμω Μωυσή ανθρώπου του Θεού. 3 και ητοιμάσαν το θυσιαστήριον επί την ετοιμασίαν αυτού, ότι εν καταπλήξει επι ' αυτούς από των λαών των γαιών, και ανέβη επι ' αυτό ολοκαύτωσις τω Κυρίω το πρωϊ και εις εσπέραν. 4 και εποίησαν την εορτήν των σκηνών κατά το γεγραμμένον και ολοκαυτώσεις ημέραν εν ημέρα εν αριθμω ως η κρίσις, λόγον ημέρας εν ημέρα αυτού, 5 και μετά τούτο ολοκαυτώσεις ενδελεχισμού και εις τας νουμηνίας και εις πάσας εορτάς τω Κυρίω τας ηγιασμένας και παντί εκουσιαζομένω εκούσιον τω Κυρίω. 6 εν ημέρα μια του μηνός του εβδόμου ήρξαντο αναφέρειν ολοκαυτώσεις τω Κυρίω και ο οίκος του Κυρίου ουκ εθεμελιώθη. 7 και έδωκαν αργύριον τοις λατόμοις και τοις τέκτοσι και

βρώματα και ποτά και έλαιον τοις Σιδωνίοις και τοις Τυρίοις ενέγκαι ξύλα κέδρινα από του Λιβάνου προς θάλασσαν Ιόππης κατ' επιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσών επ' αυτούς. 8 και εν τω έτει τω δευτέρω του ελθείν αυτούς εις οίκον του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μηνί τω δευτέρω, ήρξατο Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι κατάλοιποι των αδελφών αυτών οι ιερείς και οι Λευίται και πάντες οι ερχόμενοι από της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ και έστησαν τους Λευίτας από εικοσαετούς και επάνω επί τους ποιούντας τα έργα εν οίκω Κυρίου. 9 και έστη Ιησούς και οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, Καδμιήλ και οι υιοί αυτού υιοί Ιούδα, επί τους ποιούντας τα έργα εν οίκω του Θεού, υιοί Ήναδάδ, υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών οι Λευίται. 10 και εθεμελίωσαν του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου, και έστησαν οι ιερείς εστολισμένοι εν σάλπιγξι και οι Λευίται υιοί Ασάφ εν κυμβάλοις του αινείν τον Κύριον επί χείρας Δαυίδ βασιλέως Ισραήλ. 11 και απεκρίθησαν εν αινώ και ανθομολογήσει τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού επί Ισραήλ. και πας ο λαός εσήμαινε φωνή μεγάλη αινείν τω Κυρίω επί τη θεμελιώσει του οίκου Κυρίου. 12 και πολλοί από των ιερέων και των Λευιτών και άρχοντες των πατριών οι πρεσβύτεροι, οί ειδοσαν τον οίκον τον πρώτον εν θεμελιώσει αυτού, και τούτον τον οίκον εν οφθαλμοίς αυτών, έκλαιον φωνή μεγάλη· και ο όχλος εν σημασία μετ' ευφροσύνης του υψώσαι ωδήν· 13 και ουκ ην ο λαός επιγινώσκων φωνήν σημασίας της ευφροσύνης από της φωνής του κλαυθμού του λαού, ότι ο λαός εκραύγασε φωνή μεγάλη, και η φωνή ηκούετο έως από μακρόθεν.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ήκουσαν οι θλίβοντες Ιούδα και Βενιαμίν, ότι υιοί της αποικίας οικοδομοῦσιν οίκον τω Κυρίω Θεω Ισραήλ, 2 και ήγγισαν προς Ζοροβάβελ και προς τους άρχοντας των πατριών και ειπον αυτοίς· οικοδομήσομεν μεθ' υμών, ότι ως υμεις εκζητούμεν τω Θεω ημών. και αυτω ημεις θυσιάζομεν από ημερών Ασαραδδών βασιλέως Ασσούρ του ενέγκαντος ημάς

ώδε. 3 και είπε προς αυτούς Ζοροβάβελ και Ιησούς και οι κατάλοιποι των αρχόντων των πατριών του Ισραήλ· ουχ ημίν και υμίν του οικοδομήσαι οίκον τω Θεω ημών, ότι ημείς αυτοί επί το αυτό οικοδομήσομεν τω Κυρίω Θεω ημών, ως ενετείλατο ημίν Κύρος ο βασιλεύς Περσών. 4 και ην ο λαός της γης εκλύων τας χείρας του λαού Ιούδα και ενεπόδιζον αυτούς οικοδομείν 5 και μισθούμενοι επί αυτούς βουλευόμενοι του διασκεδάσαι βουλήν αυτών πάσας τας ημέρας Κύρου βασιλέως Περσών και έως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσών.

6 Και εν βασιλεία Ασσουήρου, εν αρχή βασιλείας αυτού, έγγραφαν επιστολήν επί οικούντας Ιούδα και Ιερουσαλήμ. 7 και εν ημέραις Αρθασασθά έγγραφεν εν ειρήνη Μιθραδάτη Ταβείλ και τοις λοιποῖς συνδούλοις. προς Αρθασασθά βασιλέα Περσών έγγραφεν ο φορολόγος γραφήν Συριστι και ηρμηνευμένην. 8 Ραούμ βααλτάμ και Σαψά ο γραμματεὺς έγγραφαν επιστολήν μίαν κατά Ιερουσαλήμ τω Αρθασασθά βασιλεῖ. 9 τάδε έκρινε Ραούμ βααλτάμ και Σαμψά ο γραμματεὺς και οι κατάλοιποι σύνδουλοι ημών, Δειναιοί, Αφαρσαθαχαιοί, Ταρφαλαιοί, Αφασραίοι, Αρχυαίοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαιοί, Δαυαίοι 10 και οι κατάλοιποι εθνών, ὧν ἀπώκισεν Ασσεναφάρ ο μέγας και ο τίμιος και μετώκισεν αυτούς εν πόλεσι της Σομόρων και το κατάλοιπον πέραν του ποταμού· 11 αὕτη η διαταγή της επιστολής ης ἀπέστειλαν προς αὐτόν· «Πρὸς Αρθασασθά βασιλέα παῖδες σου ἄνδρες πέραν του ποταμού. 12 γνωστόν ἔστω τω βασιλεῖ ότι οι Ιουδαιοί οι αναβάντες ἀπὸ σου προς ημᾶς ἤλθοσαν εις Ιερουσαλήμ την πόλιν την ἀποστάτιν και πονηράν, ην οικοδομοῦσι, και τα τείχη αὐτῆς κατηρτισμένα εισί, και θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν. 13 νυν οὖν γνωστόν ἔστω τω βασιλεῖ, ότι εἴαν η πόλις ἐκείνη ανοικοδομηθῆ και τα τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσσονται σοι οὐδέ δώσουσι· και τούτο βασιλεῖς κακοποιεῖ· 14 και ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ημῖν ἰδεῖν· δια τούτο ἐπέμψαμεν και ἐγνωρίσαμεν τω βασιλεῖ, 15 ἵνα ἐπισκέψηται εν βίβλω ὑπομνηματισμοῦ των πατέρων σου, και εὐρήσεις και γνώση ότι η πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτις, κακοποιούσα βασιλεῖς και χώρας, και φυγαδεῖαι δούλων γίνονται εν μέσω αὐτῆς ἀπὸ ημερῶν αἰῶνος· δια ταῦτα η πόλις αὕτη ηρημώθη. 16 γνωρίζομεν οὖν ημεῖς τω βασιλεῖ ότι αν η πόλις ἐκείνη οικοδομηθῆ και τα τείχη αὐτῆς καταρτισθῆ, οὐκ ἔστι σοι ειρήνη.

17 Και ἀπέστειλεν ο βασιλεύς προς Ραούμ βααλτάμ και Σαμψά γραμματέα και τους καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τους οικούντας εν Σαμαρεία και τους καταλοίπους πέραν του ποταμού ειρήνην και φησίν· 18 «ο φορολόγος, ὃν ἀπεστείλατε προς ημᾶς, ἐκλήθη

έμπροσθεν εμού. 19 και παρ' εμού ετέθη γνώμη και επεσκεψάμεθα και εβραμεν, ότι η πόλις εκείνη αφ' ημερών αιώνος επί βασιλείς επιείρεται, και αποστάσεις και φυγαδειαί γίνονται εν αυτή· 20 και βασιλείς ισχυροί εγένοντο εν Ιερουσαλήμ και επικρατούντες όλης της πέραν του ποταμού, και φόροι πλήρεις και μέρος δίδονται αυτοίς· 21 και νυν θέτε γνώμην καταργήσαι τους άνδρας εκείνους, και η πόλις εκείνη ουκ οικοδομηθήσεται έτι· 22 όπως από της γνώμης πεφυλαγμένοι ήτε άνεσιν ποιήσαι περί τούτου, μη ποτε πληθυνθή αφανισμός εις κακοποίησιν βασιλεύσι.

23 Τότε ο φορολόγος του Αρθασασθά βασιλέως ανέγνω ενώπιον Ραούμ βααλτάμ και Σαμψά γραμματέως και συνδούλων αυτού· και επορεύθησαν σπουδή εις Ιερουσαλήμ και εν Ιούδα και κατήργησαν αυτούς εν ίπποις και δυνάμει. 24 τότε ήργησε το έργον οίκου του Θεού το εν Ιερουσαλήμ και ην αργούν έως δευτέρου έτους της βασιλείας Δαρειού βασιλέως Περσών.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ επροφήτευσεν Αγγαίος ο προφήτης και Ζαχαρίας ο του Αδδώ προφητεΐαν επί τους Ιουδαίους τους εν Ιούδα και Ιερουσαλήμ εν ονόματι Θεού Ισραήλ επ' αυτούς. 2 τότε ανέστησαν Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς υιος Ιωσεδέκ και ήρξαντο οικοδομήσαι τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ, και μετ' αυτών οι προφήται του Θεού βοηθούντες αυτοίς. 3 εν αυτω τω καιρω ήλθεν επ' αυτούς Θανθαναΐ έπαρχος πέραν του ποταμού και Σαθαρβουζαναΐ και οι σύνδουλοι αυτών και τοιάδε είπαν αυτοίς· τις έθηκεν υμίν γνώμην του οικοδομήσαι τον οίκον τούτον και την χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; 4 τότε ταύτα είποσαν αυτοίς· τίνα εστί τα ονόματα των ανδρών των οικοδομούντων την πόλιν ταύτην; 5 και οι οφθαλμοί του Θεού επί την αιχμαλωσίαν Ιούδα, και ου κατήργησαν αυτούς έως γνώμη τω Δαρειώ απηνέχθη· και τότε απεστάλη τω φορολόγω υπέρ τούτου.

6 Διασάφησις επιστολής, ης απέστειλε Θανθαναΐ ο έπαρχος του πέραν του ποταμού και

Σαθαρβουζαναϊ και οι σύνδουλοι αυτών Αφαρσαχαιοι οι εν τω πέραν του ποταμού Δαρειώ τω βασιλεί· 7 ρήμασι απέστειλαν προς αυτόν, και τάδε γέγραπται εν αυτώ· «Δαρειώ τω βασιλεί ειρήνη πάσα. 8 γνωστόν έστω τω βασιλεί ότι επορεύθημεν εις την Ιουδαίαν χώραν εις οίκον του Θεού του μεγάλου, και αυτός οικοδομείται λίθοις εκλεκτοίς, και ξύλα εντίθενται εν τοις τοίχοις, και το έργον εκείνο επιδέξιον γίνεται και ευοδοῦται εν ταις χερσίν αυτών. 9 τότε ηρωτήσαμεν τους πρεσβυτέρους εκείνους, και ούτως είπαμεν αυτοίς· τις έθηκεν υμίν γνώμην τον οίκον τούτον οικοδομήσαι και την χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; 10 και τα ονόματα αυτών ηρωτήσαμεν αυτοῦς γνωρίσαι σοι, ωστε γράψαι σοι τα ονόματα των ανδρών των αρχόντων αυτών. 11 και τοιούτο το ρήμα απεκρίθησαν ημίν λέγοντες· ημείς εσμεν δούλοι του Θεού του ουρανού και της γης και οικοδομούμεν τον οίκον, ος ην ωκοδομημένος προ τούτου έτη πολλά, και βασιλεύς του Ισραήλ μέγας ωκοδόμησεν αυτόν και κατηρτίσατο αυτόν αυτοίς. 12 αφ' ότε δε παρώργισαν οι πατέρες ημών τον Θεόν του ουρανού, έδωκεν αυτοῦς εις χείρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος του Χαλδαίου και τον οίκον τούτον κατέλυσε και τον λαόν απώκισεν εις Βαβυλώνα. 13 αλλ' εν έτει πρώτω Κύρου του βασιλέως Κύρος ο βασιλεύς έθετο γνώμην τον οίκον του Θεού τούτον οικοδομηθήναι. 14 και τα σκεῦη του οίκου του Θεού τα χρυσά και τα αργυρά, α Ναβουχοδονόσορ εξήνεγκεν από του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και απήνεγκεν αυτά εις τον ναόν του βασιλέως, εξήνεγκεν αυτά Κύρος ο βασιλεύς από του ναού του βασιλέως και έδωκε τω Σαβανασάρ τω θησαυροφύλακι, τω επί του θησαυρού 15 και είπεν αυτω· πάντα τα σκεῦη λάβε και πορεύου, θές αυτά εν τω οίκω τω εν Ιερουσαλήμ εις τον τόπον αυτών. 16 τότε Σαβανασάρ εκείνος ήλθε και έδωκε θεμελίους του οίκου του Θεού εν Ιερουσαλήμ· και από τότε έως του νυν ωκοδομήθη και ουκ ετελέσθη. 17 και νυν ει επί τον βασιλέα αγαθόν, επισκεπήτω εν τω οίκω της γάζης του βασιλέως Βαβυλώνος, όπως γνωσ ότι από βασιλέως Κύρου ετέθη γνώμη οικοδομήσαι τον οίκον του Θεού εκείνον τον εν Ιερουσαλήμ. και γνωῦς ο βασιλεύς περί τούτου πεμψάτω προς ημάς».

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΤΟΤΕ Δαρειός ο βασιλεύς έθηκε γνώμην και επεσκέψατο εν ταις βιβλιοθήκαις, όπου η γάζα κείται εν Βαβυλώνι. 2 και ευρέθη εν πόλει εν τη βάρει κεφαλις μία, και τούτο ην γεγραμμένον εν αυτη υπόμνημα· 3 « Εν έτει πρώτω Κύρου βασιλέως Κύρος ο βασιλεύς έθηκε γνώμην περι οικου Θεού του εν Ιερουσαλήμ· οικος οικοδομηθήτω και τόπος, ου θυσιάζουσι τα θυσιάσματα· και έθηκεν έπαρμα ύψος πήχεις εξήκοντα, πλάτος αυτου πήχεων εξήκοντα, 4 και δόμοι λίθινοι κραταιοί τρεις, και δόμος ξύλινος εις, και η δαπάνη εξ οικου του βασιλέως δοθήσεται· 5 και τα σκεύη οικου του Θεού τα αργυρά και τα χρυσά, α Ναβουχοδονόσορ εξήνεγκεν από του οικου του εν Ιερουσαλήμ και εκόμισεν εις Βαβυλώνα, και δοθήτω και απελθέτω εις τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ επί τόπου, ου ετέθη εν οίκω του Θεού. 6 νυν δώσετε, έπαρχοι πέραν του ποταμού Σαθαρβουζαναϊ και οι σύνδουλοι αυτών Αφαρσαχαιοι οι εν τω πέραν του ποταμού, μακράν όντες εκείθεν 7 νυν άφετε το έργον οικου του Θεού· οι αφηγούμενοι των Ιουδαιών και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαιών οικον του Θεού εκείνον οικοδομείτωσαν επί του τόπου αυτου. 8 και απ' εμού γνώμη ετέθη, μη ποτέ τι ποιήσητε μετά των πρεσβυτέρων των Ιουδαιών του οικοδομηθήναι οικον του Θεού εκείνον· και από υπαρχόντων βασιλέως των φόρων πέραν του ποταμού επιμελώς δαπάνη έστω διδομένη τοις ανδράσιν εκείνοις το μη καταργηθήναι· 9 και ό αν υστέρημα, και υιούς βοών και κριών και αμνούς εις ολοκαυτώσεις τω Θεω του ουρανού, πυρούς, άλας, οίνον, έλαιον, κατά το ρήμα ιερέων των εν Ιερουσαλήμ έστω διδόμενον αυτοις ημέραν εν ημέρα, ό εάν αιτήσωσιν, 10 ίνα ώσιν ευωδίας προσφέροντες τω Θεω του ουρανού και προσεύχωνται εις ζωήν του βασιλέως και υιών αυτου. 11 και απ' εμού ετέθη γνώμη ότι πας άνθρωπος, ος αλλάξει το ρήμα τούτο, καθαιρεθήσεται ξύλον εκ της οικίας αυτου και ωρθωμένος παγήσεται επ' αυτου, και ο οικος αυτου το κατ' εμέ ποιηθήσεται. 12 και ο Θεός, ου κατασκηνοί το όνομα εκεί, καταστρέφει πάντα βασιλέα και λαόν, ος εκτενει την χείρα αυτου αλλάξαι ή αφανίσαι τον οικον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ. εγώ Δαρειός έθηκα γνώμην· επιμελώς έσται.

13 Τότε Θανθαναΐ ο έπαρχος πέραν του ποταμού, Σαθαρβουζαναΐ και οι σύνδουλοι αυτού, προς ό απέστειλε Δαρείος ο βασιλεύς, ούτως εποίησαν επιμελώς. 14 και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ωκοδομούσαν και οι Λευίται εν προφητεία Αγγαίου του προφήτου και Ζαχαρίου υιού Αδδώ και ανωκοδόμησαν και κατηρτίσαντο από γνώμης Θεού Ισραήλ και από γνώμης Κύρου και Δαρείου και Αρθασασθά βασιλέων Περσών. 15 και ετέλεσαν τον οίκον τούτον έως ημέρας τρίτης μηνός Αδάρ, ό εστιν έτος έκτον της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως. 16 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται και οι κατάλοιποι υιών αποικεσίας, εγκαίνια του οίκου του Θεού εν ευφροσύνη. 17 και προσήνεγκαν εις τα εγκαίνια του οίκου του Θεού μόσχους εκατόν, κριούς διακοσίους, αμνούς τετρακοσίους, χιμάρους αιγών υπέρ αμαρτίας υπέρ παντός Ισραήλ δώδεκα εις αριθμόν φυλών Ισραήλ. 18 και έστησαν τους ιερείς εν διαιρέσεσιν αυτών και τους Λευίτας εν μερισμοίς αυτών επί δουλεία Θεού του εν Ιερουσαλήμ κατά την γραφήν βίβλου Μωυσή.

19 Και εποίησαν οι υιοί της αποικεσίας το πάσχα τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του μηνός του πρώτου. 20 ότι εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και Λευίται, έως εις πάντες καθαροί, και έσφαξαν το πάσχα τοις πάσιν υιοίς της αποικεσίας και τοις αδελφοίς αυτών τοις ιερέυσι και εαυτοίς. 21 και έφαγον υιοί Ισραήλ το πάσχα, οι από της αποικεσίας και πας ο χωριζόμενος της ακαθαρσίας εθνών της γης προς αυτούς του εκζητήσαι Κύριον Θεόν Ισραήλ. 22 και εποίησαν την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν ευφροσύνη, ότι εύφρανεν αυτούς Κύριος και επέστρεψε καρδιαν βασιλέως Ασοούρ επ ' αυτούς κραταιώσαι τας χείρας αυτών εν έργοις οίκου του Θεού Ισραήλ.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ μετά τα ρήματα ταύτα εν βασιλεία Αρθασασθά βασιλέως Περσών ανέβη Έσδρας υιος Σαραίου, υιού Αζαρίου, υιού Χελκία, 2 υιού Σελούμ, υιού Σαδδούκ, υιού Αχιτώβ, 3 υιού Σαμαρία, υιού Εσριά, υιού Μαρεώθ, 4 υιού Ζαραΐα, υιού Όζίου, υιού Βοκκί, 5 υιού Αβισουέ,

υιού Φινεές, υιού Ελεάζαρ, υιού Ααρών του ιερέως του πρώτου · 6 αυτός Έσδρας ανέβη εκ Βαβυλώνας, και αυτός γραμματεὺς ταχύς εν νόμῳ Μωσῆ, ὃν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. και ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεὶρ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν ἐν πάσιν, οἷς ἐζητεῖ αὐτός. 7 και ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ και ἀπὸ τῶν ιερέων και ἀπὸ τῶν Λευιτῶν και οἱ ἄδοντες και οἱ πυλωροὶ και οἱ Ναθινὶμ εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθᾶ τῷ βασιλεῖ. 8 και ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ ἔτος ἑβδόμον τῷ βασιλεῖ · 9 ὅτι ἐν μίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλώνας, ἐν δετῇ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι χεὶρ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ’ αὐτόν. 10 ὅτι Ἐσρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον και ποιεῖν και διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα και κρίματα.

11 Και αὕτη ἡ διασάφισις τοῦ διατάγματος, ὃν ἔδωκεν Ἀρθασασθᾶ τῷ Ἐσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν Κυρίου και προσαγγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ · 12 « Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς βασιλέων Ἐσδρα γραμματεὶ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ · τετέλεσθαι λόγος και ἡ ἀπόκρισις. 13 ἀπ’ ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ και ιερέων και Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, μετὰ σου πορευθῆναι. 14 ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως και τῶν ἐπτά συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν και εἰς Ἱερουσαλήμ νόμῳ Θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρὶ σου 15 και εἰς οἶκον Κυρίου ἀργύριον και χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς και οἱ σύμβουλοι ἐκουσιάσθησαν τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ κατασκηνούντι, 16 και παν ἀργύριον και χρυσίον, ὃ,τι εἴν ἐν εὐρῆς ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλώνας μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ και ιερέων τῶν ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, 17 και πάντα προσπορευόμενον τοῦτον ἐτοιμῶς ἐνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους, κριοὺς, ἀμνοὺς και θυσίας αὐτῶν και σπονδὰς αὐτῶν, και προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ υμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. 18 και εἰ τι ἐπὶ σε και τοὺς ἀδελφοὺς σου ἀγαθὴν ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου και τοῦ χρυσοῦ ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ Θεῷ υμῶν ποιῆσατε. 19 και τὰ σκεῦῃ τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου Θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. 20 και κατάλοιπον χρεῖας οἴκου Θεοῦ σου, ὃ ἀν φανῆ σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως 21 και ἀπ’ ἐμοῦ. ἐγὼ Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταις γάζαις ταις ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ, ὅτι παν, ὃ ἀν αἰτήσῃ υμᾶς Ἐδρας ὁ ἱερεὺς και γραμματεὺς τοῦ Θεοῦ

του ουρανού, ετοιμώς γινέσθω, 22 έως αργυρίου ταλάντων εκατόν και έως πυρού κόρων εκατόν και έως οίνου βατών εκατόν και έως ελαίου βατών εκατόν και άλας ου ουκ έστι γραφή. 23 παν ό εστιν εν γνώμη Θεού του ουρανού, γινέσθω. προσέχετε μη τις επιχειρήση εις τον οίκον Θεού του ουρανού, μη ποτε γένηται οργή επί την βασιλείαν του βασιλέως και των υιών αυτού. 24 και υμίν εγνωρίσται εν πάσι τοις ιερέσι και τοις Λευίταις, άδουσι, πυλωροις, Ναθινίμ και λειτουργοίς οίκου Θεού τούτο, φόρος μη έστω σοι, ουκ εξουσιάσεις καταδουλούσθαι αυτούς. 25 και συ, Έσδρα, ως η σοφία του Θεού εν χειρί σου, κατάστησον γραμματείς και κριτάς, ίνα ώσι κρίνοντες παντί τω λαω εν πέρα του ποταμού πάσι τοις ειδόσι νόμον του Θεού σου, και τω μη ειδότι γνωριείτε. 26 και πας, ος αν μη ή ποιών νόμον του Θεού και νόμον του βασιλέως ετοιμώς, το κρίμα έσται γινόμενον εξ αυτού, εάν τε εις θάνατον εάν τε εις παιδείαν εάν τε εις ζημίαν του βίου εάν τε εις παράδοσιν».

27 Ευλογητός Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, ος έδωκεν εν καρδία του βασιλέως ούτως, του δοξάσαι τον οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ. 28 και επ' εμέ έκλινεν έλεος εν οφθαλμοίς του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και πάντων των αρχόντων του βασιλέως των επιημένων. και εγώ εκραταιώθην ως χείρ Θεού η αγαθή επ' εμέ, και συνήξα από Ισραήλ άρχοντας αναβήναι μετ' εμού.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ούτοι οι άρχοντες πατριών αυτών, οι οδηγοί αναβαίνοντες μετ' εμού εν βασιλεία Αρθασασθά του βασιλέως Βαβυλώνος· 2 από υιών Φινεές, Γηρσών· από υιών Ιθάμαρ, Δανιήλ· από υιών Δαβίδ, Αττούς· 3 από υιών Σαχανία και από υιών Φόρος, Ζαχαρίας και μετ' αυτού το σύστρεμμα εκατόν και πενήκοντα· 4 από υιών Φαάθ Μωάβ, Ελιανά υιος Σαραΐα και μετ' αυτού διακόσιοι τα αρσενικά· 5 και από υιών Ζαθόης, Σεχενίας υιος Αζιήλ και μετ' αυτού τριακόσια τα αρσενικά· 6 και από των υιών Αδίν, Ώβήθ υιος Ιωνάθαν και μετ' αυτού πενήκοντα τα αρσενικά· 7 και από υιών Ήλάμ, Ιεσία υιος Αθελία και μετ'

αυτού εβδομήκοντα τα αρσενικά · 8 και από υιών Σαφατία, Ζαβαδίας υιος Μιχαήλ και μετ ' αυτού ογδοήκοντα τα αρσενικά · 9 και από υιών Ιωάβ, Αβαδία υιος Ιεϊήλ και μετ ' αυτού διακόσιοι δεκαοκτώ τα αρσενικά · 10 και από των υιών Βαανί, Σελιμούθ υιος Ιωσεφία και μετ ' αυτού εκατόν εξήκοντα τα αρσενικά · 11 και από υιών Βαβί, Ζαχαρίας υιος Βαβί και μετ ' αυτού εικοσιοκτώ τα αρσενικά · 12 και από υιών Ασγάδ, Ιωανάν υιος Ακκατάν και μετ ' αυτού εκατόν δέκα τα αρσενικά · 13 και από υιών Αδωνικάμ έσχατοι και ταύτα τα ονόματα αυτών · Ελιφαλάτ, Ιεήλ και Σαμαΐα και μετ ' αυτών εξήκοντα τα αρσενικά · 14 και από υιών Βαγουαΐ, Ουθαΐ και Ζαβούδ και μετ ' αυτού εβδομήκοντα τα αρσενικά.

15 Και συνήξα αυτούς προς τον ποταμόν τον ερχόμενον προς τον Ενί, και παρενεβάλομεν εκεί ημέρας τρεις. και συνήκα εν τω λαω και εν τοις ιερεύσι, και από υιών Λευί ουχ εύρον εκεί. 16 και απέστειλα τω Ελεάζαρ, τω Αριήλ, τω Σεμεΐα και τω Αλωνάμ και τω Ιαριβ και τω Ελνάθαμ και τω Νάθαν και τω Ζαχαρία και τω Μεσολλάμ και τω Ιωαρίμ και τω Ελνάθαν συνίοντας. 17 και εξήνεγκα αυτούς επί άρχοντας εν αργυρίω του τόπου και έθηκα εν στόματι αυτών λόγους λαλήσαι προς τους αδελφούς αυτών τους ναθινίμ εν αργυρίω του τόπου του ενέγκα υμίν άδοντας εις οίκον Θεού ημών. 18 και ήλθοσαν ημίν, ως χείρ Θεού ημών αγαθή εφ ' ημάς, ανήρ Σαχών από υιών Μοολί, υιού Λευί, υιού Ισραήλ · και αρχήν ήλθον οι υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαοκτώ · 19 και τον Ασεβία και τον Ισαΐα από των υιών Μεραρί, αδελφοί αυτού και υιοί αυτού είκοσι · 20 και από των ναθινίμ, ων έδωκε Δαυίδ και οι άρχοντες εις δουλείαν των Λευιτών, ναθινίμ διακόσιοι είκοσι · πάντες συνήχθησαν εν ονόμασι. 21 και εκάλεσα εκεί νηστεΐαν επί τον ποταμόν Αουέ του ταπεινωθήναι ενώπιον του Θεού ημών, ζητήσαι παρ ' αυτού οδόν ευθείαν ημίν και τοις τέκνοις ημών και πάση τη κτίσει ημών. 22 ότι ήσυχύνθην αιτήσασθαι παρά του βασιλέως δύναμιν και υπείς σώσαι ημάς από εχθρού εν τη οδω, ότι είπαμεν τω βασιλεί λέγοντες · χείρ του Θεού ημών επί πάντας τους ζητούντας αυτόν εις αγαθόν, και κράτος αυτού και θυμός αυτού επί πάντας τους εγκαταλείποντας αυτόν. 23 και ενηστεύσαμεν και εξητήσαμεν παρά του Θεού ημών περί τούτου, και επήκουσεν ημίν. 24 και διέστειλα από αρχόντων των ιερέων δώδεκα, τω Σαραΐα, τω Ασαβία και μετ ' αυτών από αδελφών αυτών δέκα. 25 και έστησα αυτοίς το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη απαρχής οίκου Θεού ημών, α ύψωσεν ο βασιλεύς και οι σύμβουλοι αυτού και οι άρχοντες αυτού και πας Ισραήλ οι ευρισκόμενοι. 26 και έστησα επί χείρας

αυτών αργυρίου τάλαντα εξακόσια πενήκοντα και σκεύη αργυρά εκατόν και τάλαντα χρυσίου εκατόν 27 και καφουρή χρυσοί είκοσι εις την οδόν χαμινίμ χίλιοι και σκεύη χαλκού στίλβοντος αγαθού διάφορα επιθυμητά εν χρυσίω. 28 και είπα προς αυτούς· υμείς άγιοι τω Κυρίω, και τα σκεύη άγια, και το αργύριον και το χρυσίον εκούσια τω Κυρίω Θεω πατέρων ημών· 29 αγρυπνείτε και τηρείτε έως στήτε ενώπιον αρχόντων των ιερέων και των Λευιτών και των αρχόντων των πατριών εν Ιερουσαλήμ εις σκηνάς οικου Κυρίου. 30 και εδέξαντο οι ιερείς και οι Λευίται σταθμόν του αργυρίου και του χρυσίου και των σκευών ενεγκείν εις Ιερουσαλήμ εις οίκον Θεού ημών.

31 Και εξήραμεν από του ποταμού του Αουέ εν τη δωδεκάτη του μηνός του πρώτου του ελθείν εις Ιερουσαλήμ· και χείρ Θεού ημών ην εφ' ημίν, και ερρύσατο ημάς από χειρός εχθρού και πολεμίου εν τη οδω. 32 και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ και εκαθίσαμεν εκεί ημέρας τρεις. 33 και εγενήθη τη ημέρα τη τετάρτη εστήσαμεν το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη εν οίκω Θεού ημών επί χείρα Μεριμώθ υιού Ουρία του ιερέως -και μετ' αυτού Ελεάζαρ υιος Φινεές και μετ' αυτών Ιωζαβάδ υιος Ιησού και Νωαδία υιος Βαναΐα, οι Λευίται- 34 εν αριθμω και εν σταθμω τα πάντα, και εγράφη πας ο σταθμός. εν τω καιρω εκείνω 35 οι ελθόντες εκ της αιχμαλωσίας υιοί της παροικίας προσήνεγκαν ολοκαυτώσεις τω Θεω Ισραήλ μόσχους δώδεκα περί παντός Ισραήλ, κριούς ενενηκονταέξ, αμνούς εβδομηκονταεπτά, χιμάρους περί αμαρτίας δώδεκα, τα πάντα ολοκαυτώματα τω Κυρίω. 36 και έδωκαν το νόμισμα του βασιλέως τοις διοικηταίς του βασιλέως και τοις επάρχοις πέραν του ποταμού, και εδόξασαν τον λαόν και τον οίκον του Θεού.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ως ετελέσθη ταύτα, ήγγισαν προς με οι άρχοντες λέγοντες· ουκ εχωρίσθη ο λαός Ισραήλ και οι ιερείς και οι Λευίται από λαών των γαιών εν μακρύμμασιν αυτών, τω Χανανί, ο Εθί, ο Φερεζί, ο Ιεβουσί, ο Αμμωνί, ο Μωαβί και ο Μοσερί και ο Αμορί, 2 ότι ελάβοσαν

από θυγατέρων αυτών εαυτοίς και τοις υιοίς αυτών, και παρήχθη σπέρμα το άγιον εν λαοίς των γαιών, και χείρ των αρχόντων εν τη ασυνθεσία ταύτη εν αρχή 3 και ως ήκουσα τον λόγον τούτον, διέρρηξα τα ιμάτιά μου και επαλλόμεν και έτιλλον από των τριχών της κεφαλής μου και από του πώγωνός μου και εκαθήμην ηρεμάζων. 4 και συνήχθησαν προς με πας ο διώκων λόγον Θεού Ισραήλ επί ασυνθεσία της αποικίας, καγώ καθήμενος ηρεμάζων έως της θυσίας της εσπερινής. 5 και εν θυσία τη εσπερινή ανέστην από ταπεινώσεώς μου · και εν τω διαρρήξαι με τα ιμάτιά μου και επαλλόμεν και κλίνω επί τα γόνατά μου και εκπιετάζω τας χείράς μου προς Κύριον τον Θεόν 6 και είπα · Κύριε, ησχύνθην και ενετράπην του υψώσαι, Θεέ μου, το πρόσωπόν μου προς σε, ότι αι ανομιαί ημών επληθύνθησαν υπέρ κεφαλής ημών και αι πλημμέλειαί ημών εμεγαλύνθησαν έως εις τον ουρανόν. 7 από ημερών πατέρων ημών εσμεν εν πλημμελεία μεγάλη έως της ημέρας ταύτης · και εν ταις ανομιαίς ημών παρεδόθημεν ημείς και οι βασιλείς ημών και οι υιοί ημών εν χειρί βασιλέων των εθνών εν ρομφαία και εν αιχμαλωσία και εν διαρπαγή και εν αισχύνη προσώπου ημών ως η ημέρα αύτη. 8 και νυν επεικεύσατο ημίν ο Θεός ημών του καταλιπείν ημάς εις σωτηρίαν και δούναι ημίν στήριγμα εν τόπω αγιάσματος αυτού του φωτίσαι οφθαλμούς ημών και δούναι ζωοποίησιν μικράν εν τη δουλεία ημών. 9 ότι δούλοί εσμεν, και εν τη δουλεία ημών ουκ εγκατέλιπεν ημάς Κύριος ο Θεός ημών και έκλινεν εφ ' ημάς έλεος ενώπιον βασιλέων Περσών δούναι ημίν ζωοποίησιν του υψώσαι αυτούς τον οίκον του Θεού ημών και αναστήσαι τα έρημα αυτής και του δούναι ημίν φραγμόν εν Ιούδα και Ιερουσαλήμ. 10 τι είπωμεν, ο Θεός ημών, μετά τούτο; ότι εγκατελίπομεν εντολάς σου, 11 ας έδωκας ημίν εν χειρί δούλων σου των προφητών λέγων · η γη, εις ην εισπορευέσθε κληρονομήσαι αυτήν, γη μετακινουμένη εστιν εν μετακινήσει λαών των εθνών εν μακρύμμασιν αυτών, ων έπλησαν αυτήν από στόματος επί στόμα εν ακαθαρσίαις αυτών · 12 και νυν τας θυγατέρας υμών μη δότε τοις υιοίς αυτών και από των θυγατέρων αυτών μη λάβητε τοις υιοίς υμών και ουκ εκζητήσετε ειρήνην αυτών και αγαθόν αυτών έως αιώνος, όπως ενισχύσητε και φάγητε τα αγαθά της γης και κληροδοτήσητε τοις υιοίς υμών έως αιώνος. 13 και μετά παν το ερχόμενον εφ ' ημάς εν ποιήμασιν ημών τοις πονηροίς και εν πλημμελεία ημών τη μεγάλη · ότι ουκ έστιν ως ο Θεός ημών, ότι εκούφισας ημών τας ανομιας, και έδωκας ημίν σωτηρίαν · 14 ότι επεστρέψαμεν διασκεδάσαι εντολάς σου και επιγαμβρεύσαι τοις λαοίς των γαιών · μη

παροξυνθής εν ημίν έως συντελείας, του μη είναι εγκατάλειμμα και διασωζόμενον. 15 Κύριε ο Θεός Ισραήλ, δίκαιος συ, ότι κατελείφθημεν διασωζόμενοι ως η ημέρα αυτή. ιδού ημείς εναντίον σου εν πλημελείαις ημών, ότι ουκ έστι στήναι ενώπιόν σου επί τούτω.

Β' ΕΣΔΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ως προσηύξατο Έσδρας και ως εξηγόρευσε κλαίων και προσευχόμενος ενώπιον οίκου του Θεού, συνήχθησαν προς αυτόν από Ισραήλ εκκλησία πολλή σφόδρα, άνδρες και γυναίκες και νεανίσκοι, ότι έκλαυσαν ο λαός και ύψωσε κλαίων. 2 και απεκρίθη Σεχενίας υιος Ιεήλ από υιών Ήλάμ, και είπε τω Έσδρα· ημείς ησυνθετήσαμεν τω Θεω ημών και εκαθίσαμεν γυναίκας αλλοτρίας από των λαών της γης· και νυν εστιν υπομονή τω Ισραήλ επί τούτω. 3 και νυν διαθώμεθα διαθήκην τω Θεω ημών εκβαλείν πάσας τας γυναίκας και τα γενόμενα εξ αυτών, ως αν βούλη· ανάστηθι, και φοβέρισον αυτούς εν εντολαίς Θεού ημών, και ως ο νόμος γενηθήτω. 4 ανάστα, ότι επί σε το ρήμα, και ημείς μετά σου· κραταιού και ποιήσον. 5 και ανέστη Έσδρας και ωρκισε τους άρχοντας, τους ιερείς και Λευίτας και πάντα Ισραήλ του ποιήσαι κατά το ρήμα τούτο· και ώμοσαν. 6 και ανέστη Έσδρας από προσώπου οίκου του Θεού και επορευθή εις γαζοφυλάκιον Ιωανάν υιού Ελισούβ και επορευθή εκεί· άρτον ουκ έφαγεν και ύδωρ ουκ έπιεν, ότι επένθει επί τη ασυνθεσία της αποικίας. 7 και παρήνεγκαν φωνήν εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ πάσι τοις υιοίς της αποικίας του συναθροισθήναι εις Ιερουαλήμ, 8 πας, ος αν μη έλθη εις τρεις ημέρας, ως η βουλή των αρχόντων και των πρεσβυτέρων, αναθεματισθήσεται πάσα η ύπαρξις αυτού, και αυτός διασταλήσεται από εκκλησίας της αποικίας.

9 Και συνήχθησαν πάντες άνδρες Ιούδα και Βενιαμίν εις Ιερουσαλήμ εις τας τρεις ημέρας, ούτος ο μην ο ένατος· εν εικάδι του μηνός εκάθισε πας ο λαός εν πλατεία οίκου του Θεού από θορύβου αυτών περί του ρήματος και από του χειμώνος. 10 και ανέστη Έσδρας ο ιερεύς και είπε προς αυτούς· υμείς ησυνθετήκατε και εκαθίσατε γυναίκας αλλοτρίας του

προσθείναι επί πλημμέλειαν Ισραήλ · 11 και νυν δότε αίνεσιν Κυρίω Θεω των πατέρων ημών και ποιήσατε το αρεστόν ενώπιον αυτού και διαστάλητε από λαών της γης και από των γυναικών των αλλοτρίων. 12 και απεκρίθησαν πάσα η εκκλησία και είπαν · μέγα τούτο το ρήμα σου εφ ' ημάς ποιήσαι · 13 αλλά ο λαός πολύς, και ο καιρός χειμερινός, και ουκ έστι δύναμις στήναι έξω · και το έργον ουκ εις ημέραν μίαν και ουκ εις δύο, ότι επληθύναμεν του αδικήσαι εν τω ρήματι τούτω. 14 στήτωσαν δη άρχοντες ημών πάση τη εκκλησία και πάντες οι εν πόλεσιν ημών, ος εκάθισε γυναίκας αλλοτρίας, ελθέτωσαν εις καιρούς από συνταγών και μετ ' αυτών πρεσβύτεροι πόλεως και πόλεως και κριταί του αποστρέψαι οργήν θυμού Θεού ημών εξ ημών περι του ρήματος τούτου. 15 πλήν Ιωνάθαν υιος Ασαήλ και Ιαζίας υιος Θεκωέ μετ ' εμού περι τούτου, και Μεσολλάμ και Σαββαθαϊ ο Λευίτης βοηθών αυτοίς. 16 και εποίησαν ούτως υιοί της αποικίας, και διεστάλησαν Έσδρας ο ιερεύς και άνδρες άρχοντες πατριών τω οίκω και πάντες εν ονόμασιν, ότι επέστρεψαν εν ημέρα μια του μηνός του δεκάτου εκζητήσαι το ρήμα. 17 και ετέλεσαν εν πάσιν ανδράσιν, οί εκάθισαν γυναίκας αλλοτρίας, έως ημέρας μιάς του μηνός του πρώτου.

18 Και ευρέθησαν από υιών των ιερέων, οί εκάθισαν γυναίκας αλλοτρίας · από υιών Ιησού υιού Ιωσεδέκ και αδελφοί αυτού Μασσία και Ελιέξερ και Ιαριβ και Γαδαλία, 19 και έδωκαν χείρα αυτών του εξενέγκαι γυναίκας εαυτών και πλημμελείας κριών εκ προβάτων περι πλημμελήσεως αυτών · 20 και από υιών Εμμήρ, Ανανί και Ζαβδία · 21 και από υιών 'Ηράμ, Μασαήλ και Ελία και Σαμαΐα και Ιειήλ και 'Οζία · 22 και από υιών Φασούρ, Ελιωναϊ, Μασσία και Ισμαήλ και Ναθαναήλ και Ιωζαβάδ και 'Ηλασά · 23 και από των Λευιτών, Ιωζαβάδ και Σαμού και Κωλία (αυτός Κωλίτας) και Φεθεΐα και Ιόδομ και Ελιέξερ · 24 και από των αδόντων, Ελισάβ · και από των πυλωρών, Σολμήν και Τελμήν και 'Ωδοϋθ · 25 και από Ισραήλ · από υιών Φόρος, Ραμία και Αζία και Μελχία και Μεαμίν και Ελεάζαρ και Ασαβία και Βαναία · 26 και από υιών 'Ηλάμ, Ματθανία και Ζαχαρία και Ιαϊήλ και Αβδία και Ιαριμώθ και 'Ηλία · 27 και από υιών Ζαθονά, Ελιωναϊ, Ελισούβ, Ματθαναϊ και Αρμώθ και Ζαβάδ και 'Οζιζά · 28 και από υιών Βαβεϊ, Ιωανάν, Ανανία, και Ζαβού και Θαλί · 29 και από υιών Βανουϊ, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Αδαΐας, Ιασούβ και Σαλουΐα και Ρημώθ · 30 και από υιών Φαάθ Μωάβ, Εδνέ και Χαλήλ και Βαναία Μασσία Ματθανία Βεσελεήλ και Βανουϊ και Μανασσή · 31 και από υιών 'Ηράμ, Ελιέξερ, Ιεσία, Μελχία, Σαμαΐας, Συμεών, 32 Βενιαμίν,

Βαλούχ, Σαμαρία · 33 και από υιών Ασήμ, Μεθανία, Ματθαθά, Ζαδάβ, Ελιφαλέτ, Ιεραμί, Μανασσή, Σεμεϊ · 34 και από υιών Βανί, Μοοδία, Αμράμ, Ουήλ, 35 Βαναία, Βαδαία, Χελκία, 36 Οουσανία, Μαριμώθ, Ελιασίφ, 37 Ματθανία, Ματθαναϊ και εποίησαν 38 οι υιοί Βανουί και οι υιοί Σεμεϊ 39 και Σελεμία και Νάθαν και Αδαία, 40 Μαχαδναβού, Σεσεϊ, Σαριού, 41 Εζριήλ και Σελεμία και Σαμαρία 42 και Σελλούμ, Αμαρεία, Ιωσήφ · 43 από υιών Ναβού, Ιαήλ, Ματθανίας, Ζαβάδ, Ζεββενάς, Ιαδαί και Ιωήλ και Βαναία. 44 πάντες ούτοι ελάβοσαν γυναίκας αλλοτρίας και εγέννησαν εξ αυτών υιούς.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΟΓΟΙ Νεεμία υιού Αχαλία, και εγένετο εν μηνί Χασελεύ έτους εικοστού και εγώ ήμην εν Σουσάν αβιρά, 2 και ήλθεν Ανανί εις από αδελφών μου, αυτός και άνδρες Ιούδα, και ηρώτησα αυτούς περί των σωθέντων, οί κατελείφθησαν από της αιχμαλωσίας και περί Ιερουσαλήμ, 3 και είποσαν προς με · οι καταλειπόμενοι οι καταλειφθέντες από της αιχμαλωσίας εκεί εν τη χώρα εν πονηρία μεγάλη και εν ονειδισμω, και τείχη Ιερουσαλήμ καθρημένα, και αι πύλαι αυτής ενεπρήσθησαν εν πυρί. 4 και εγένετο εν τω ακούσαί με τους λόγους τούτους εκάθισα και έκλαυσα και επένθησα ημέρας και ήμην νηστεύων και προσευχόμενος ενώπιον του Θεού του ουρανού 5 και είπα · μη δη, Κύριε ο Θεός του ουρανού, ο ισχυρός, ο μέγας και φοβερός, φυλάσσων την διαθήκην και το έλεός σου τοις αγαπώσιν αυτόν και τοις φυλάσσουσι τας εντολάς αυτού · 6 έστω δη το ους σου προσέχον και οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι του ακούσαι προσευχήν του δούλου σου, ην εγώ προσεύχομαι ενώπιόν σου σήμεραν ημέραν και νύκτα περί υιών Ισραήλ δούλων σου. και εξαγορεύσω επί αμαρτίαις υιών Ισραήλ, ας ημάρτομέν σοι. και εγώ και ο οίκος πατρός μου ημάρτομεν · 7 διαλύσει διελύσαμεν προς σε · και ουκ εφυλάξαμεν τας εντολάς και τα

προστάγματα και τα κρίματα, α ενετείλω τω Μωυσή παιδί σου. 8 μνήσθητι δη τον λόγον, ον ενετείλω τω Μωυσή παιδί σου λέγων · υμείς εάν ασυνθετήσητε, εγώ διασκορπιώ υμάς εν τοις λαοίς · 9 και εάν επιστρέψητε προς με και φυλάξητε τας εντολάς μου και ποιήσητε αυτάς, εάν ή η διασπορά υμών απ' άκρου του ουρανού, εκείθεν συνάξω αυτούς και εισάξω αυτούς εις τον τόπον, ον εξελεξάμην κατασκηνώσαι το όνομά μου εκεί. 10 και αυτοί παίδες σου και λαός σου, ους ελυτρώσω εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη και εν τη χειρί σου τη κραταιά. 11 μη δη, Κύριε · αλλά έστω το ους σου προσέχον εις την προσευχήν του δούλου σου και εις την προσευχήν παιδων σου των θελόντων φοβείσθαι το όνομά σου · και ευόδωσον δη τω παιδί σου σήμερα και δος αυτόν εις οικτιρμούς ενώπιον του ανδρός τούτου. και εγώ ήμην οινόχοος τω βασιλεί.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ εγένετο εν μηνί Νισάν έτους εικοστού Αρθασασθά βασιλεί και ην ο οίνος ενώπιον εμού, και έλαβον τον οίνον και έδωκα τω βασιλεί, και ουκ ην έτερος ενώπιον αυτού. 2 και ειπέ μοι ο βασιλεύς · διατί το πρόσωπόν σου πονηρόν και ουκ ει μετριάζων; και ουκ έστι τούτο, ει μη πονηρία καρδιάς. και εφοβήθην πολύ σφόδρα, 3 και ειπα τω βασιλεί · ο βασιλεύς εις τον αιώνα ζήτω · διατί ου μη γένηται πονηρόν το πρόσωπόν μου, διότι η πόλις, οίκος μνημείων πατέρων μου, ηρημώθη και αι πύλαι αυτής κατεβρώθησαν εν πυρί; 4 και ειπέ μοι ο βασιλεύς · περι τίνος τούτο συ ζητείς; και προσηυξάμην προς τον Θεόν του ουρανού 5 και ειπα τω βασιλεί · ει επί τον βασιλέα αγαθόν, και ει αγαθυνθήσεται ο παις σου ενώπιόν σου ωστε πέμψαι αυτόν εν Ιούδα εις πόλιν μνημείων πατέρων μου, και ανοικοδομήσω αυτήν. 6 και ειπέ μοι ο βασιλεύς και η παλλακή η καθημένη εχόμενα αυτού · έως ποτε έσται η πορεία σου και ποτε επιστρέψεις; και ηγαθύνθη ενώπιον του βασιλέως, και απέστειλέ με, και έδωκα αυτω όρον, 7 και ειπα τω βασιλεί · ει επί τον βασιλέα αγαθόν, δότω μοι επιστολάς προς τους επάρχους πέραν του ποταμού ωστε παραγαγείν με, έως έλθω επί Ιούδαν, 8 και επιστολήν επί

Ασάφ φύλακα του παραδείσου, ος εστι τω βασιλεί, ωστε δούναί μοι ξύλα στεγάσαι τας πόλας και εις το τείχος της πόλεως και εις οίκον, ον εισελεύσομαι εις αυτόν. και έδωκέ μοι ο βασιλεύς ως χείρ Θεού η αγαθή. 9 και ήλθον προς τους επάρχους πέραν του ποταμού και έδωκα αυτοίς τας επιστολάς του βασιλέως, και απέστειλε μετ' εμού ο βασιλεύς αρχηγούς δυνάμεως και υπείς. 10 και ήκουσε Σαναβαλλάτ ο Αρωνί και Τωβία ο δούλος Αμμωνί, και πονηρόν αυτοίς εγένετο ότι ήκει ο άνθρωπος ζητήσαι αγαθόν τοις υιοίς Ισραήλ.

11 Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και ήμην εκεί ημέρας τρεις. 12 και ανέστην νυκτός εγώ και άνδρες ολίγοι μετ' εμού · και ουκ απήγγειλα ανθρώπω τι ο Θεός δίδωσιν εις καρδίαν μου του ποιήσαι μετά του Ισραήλ, και κτήνος ουκ έστι μετ' εμού, ει μη το κτήνος, ω εγώ επιβαίνω επ' αυτω. 13 και εξήλθον εν πόλη του Γωληλά και προς στόμα πηγής των συκών και εις πόλην της κοπρίας και ήμην συντριβών εν τω τείχει Ιερουσαλήμ, ό αυτοί καθαιρούσι και πόλαι αυτής κατεβρώθησαν πυρί. 14 και παρήλθον επί πόλην του Αϊν και εις κολυμβήθραν του βασιλέως, και ουκ ην τόπος τω κτήνει παρελθείν υποκάτω μου. 15 και ήμην αναβαίνων εν τω τείχει χειμάρρου νυκτός και ήμην συντριβών εν τω τείχει, και ήμην εν πόλη της φάραγγος και επέστρεψα. 16 τότε οι φυλάσσοντες ουκ έγνώσαν τι επορεύθην και τι εγώ ποιώ, και τοις Ιουδαίοις και τοις ιερέυσι και τοις εντίμοις και τοις στρατηγοίς και τοις καταλοιπίοις τοις ποιούσι τα έργα, έως τότε ουκ απήγγειλα. 17 και είπα προς αυτούς · υμείς βλέπετε την πονηρίαν ταύτην, εν ή εσμεν εν αυτη, Πως Ιερουσαλήμ έρημος και αι πόλαι αυτής εδόθησαν πυρί · δεύτε και διοικοδομήσωμεν το τείχος Ιερουσαλήμ, και ουκ εσόμεθα έτι όνειδος. 18 και απήγγειλα αυτοίς την χείρα του Θεού, ή εστιν αγαθή επ' εμέ, και τους λόγους του βασιλέως, ους είπέ μοι, και είπα · αναστώμεν και οικοδομήσωμεν. και εκραταιώθησαν αι χείρες αυτών εις το αγαθόν. 19 και ήκουσε Σαναβαλλάτ ο Αρωνί και Τωβία ο δούλος ο Αμμωνί και Γησάμ ο Αραβί και εξεγέλασαν ημάς και ήλθον εφ' ημάς και είπαν · τι το ρήμα τούτο, ό υμείς ποείτε; ή επί τον βασιλέα υμείς αποστατείτε; 20 και επέστρεψα αυτοίς λόγον και είπα αυτοίς · ο Θεός του ουρανού, αυτός ευοδώσει ημίν, και ημείς δούλοι αυτού καθαροί, και οικοδομήσομεν · και υμίν ουκ έστι μερίς και δικαιοσύνη και μνημόσυνον εν Ιερουσαλήμ.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ανέστη Ελιασούβ ο ιερεύς ο μέγας και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς και οικοδόμησαν την πόλιν την προβατικήν. αυτοί ηγίασαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και έως πύργου των εκατόν ηγίασαν έως πύργου Αναμεήλ 2 και επί χείρας ανδρών υιών Ιεριχώ και επί χείρας υιών Ζακχούρ, υιού Αμαρί. 3 και την πόλιν την ιχθυηράν οικοδόμησαν υιοί Ασανά· αυτοί εστέγασαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλούς αυτής. 4 και επί χείρα αυτών κατέσχεν από Ραμώθ υιος Ουρία, υιού Ακκώς. και επί χείρα αυτών κατέσχε Μοσολλάμ υιος Βαραχίου υιού Μαζεβήλ, και επί χείρα αυτών κατέσχε Σαδώκ υιος Βαανά. 5 και επί χείρα αυτών κατέσχοσαν οι Θεκωϊμ, και αδωρηέμ ουκ εισήνεγκαν τράχηλον αυτών εις δουλείαν αυτών. 6 και την πόλιν Ιασαναϊ εκράτησαν Ιωϊδά υιος Φασέκ και Μεσουλάμ υιος Βασωδία· αυτοί εστέγασαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλούς αυτής. 7 και επί χείρα αυτών εκράτησαν Μαλτίας ο Γαβαωνίτης και Ευάρων ο Μηρωνωθίτης, άνδρες της Γαβαών και της Μασφά έως θρόνου του άρχοντος του πέραν του ποταμού, 8 και παρ' αυτόν παρησφάλισατο Όζιήλ υιος Αραχίου πυρωτών. και επί χείρα αυτών εκράτησεν Ανανίας υιος του Ρωκεϊμ, και κατέλιπον Ιερουσαλήμ έως του τείχους του πλατέος. 9 και επί χείρα αυτών εκράτησε Ραφαϊα υιος Σουρ, άρχων ημίσιους περιχώρου Ιερουσαλήμ. 10 και επί χείρα αυτών εκράτησεν Ιεδαϊα υιος Ερωμάφ και κατέναντι οικίας αυτού. και επί χείρα αυτού εκράτησεν Αττούθ υιος Ασαβανία. 11 και δεύτερος εκράτησε Μελχίας υιος Ήράμ και Ασούβ υιος Φαάτ Μωάβ και έως πύργου των θαννουρίμ. 12 και επί χείρα αυτού εκράτησε Σαλλούμ υιος Αλλωής άρχων ημίσιους περιχώρου Ιερουσαλήμ, αυτός και αι θυγατέρες αυτού. 13 την πόλιν της φάραγος εκράτησαν Ανούν και οι κατοικούντες Ζανώ· αυτοί οικοδόμησαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλούς αυτής και χιλίους πήχεις εν τω τείχει έως της πόλης της κοπρίας. 14 και την πόλιν της κοπρίας εκράτησε Μελχία υιος Ρηχάβ άρχων περιχώρου Βηθακχαρίμ, αυτός και οι υιοί αυτού, και εσκέπασαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλούς αυτής. 15 την δε πόλιν της πηγής ησφάλισατο Σαλωμών υιος

Χολεζέ άρχων μέρους της Μασφά· αυτός εξωκοδόμησεν αυτήν και εστέγασεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής και μοχλους αυτής και το τείχος κολυμβήθρας των κωδίων τη κουρά του βασιλέως και έως των κλιμάκων των καταβαινουσών από πόλεως Δαυίδ. 16 οπίσω αυτού εκράτησε Νεεμίας υιος Αζαβούχ άρχων ημίσιους περιχώρου Βηθσούρ έως κήπου τάφου Δαυίδ και έως της κολυμβήθρας της γεγονυίας και έως Βηθαγγαρίμ. 17 οπίσω αυτού εκράτησαν οι Λευίται, Ραούμ υιος Βανί. επί χείρα αυτού εκράτησεν Ασαβία άρχων ημίσιους περιχώρου Κεϊλά τω περιχώρω αυτού. 18 και μετ' αυτόν εκράτησαν αδελφοί αυτών Βενεϊ υιος Ήναδάδ άρχων ημίσιους περιχώρου Κεϊλά. 19 και εκράτησαν επί χείρα αυτού Αζούρ υιος Ιησού, άρχων του Μασφαί, μέτρον δεύτερον πύργου αναβάσεως της συναπτούσης της γωνίας. 20 μετ' αυτόν εκράτησε Βαρούχ υιος Ζαβού μέτρον δεύτερον από της γωνίας έως θύρας Βηθελιασούβ του ιερέως του μεγάλου. 21 μετ' αυτόν εκράτησε Μεραμώθ υιος Ουρία, υιού Ακκώς, μέτρον δεύτερον από θύρας Βηθελιασούβ έως εκλείψεως Βηθελιασούβ. 22 και μετ' αυτόν εκράτησαν οι ιερείς άνδρες Εκχεχάρ. 23 και μετ' αυτόν εκράτησε Βενιαμίν και Ασούβ κατέναντι οίκου αυτών. και μετ' αυτόν εκράτησεν Αζαρίας υιος Μασσίου, υιού Ανανία εχόμενα οίκου αυτού. 24 και μετ' αυτόν εκράτησε Βανί υιος Αδάδ μέτρον δεύτερον από Βηθαζαρία έως της γωνίας και έως της καμπής 25 Φαλάχ υιού Ευζαϊ εξεναντίας της γωνίας, και ο πύργος ο εξέχων εκ του οίκου του βασιλέως ο ανώτερος ο της αυλής της φυλακής. και μετ' αυτόν Φαδαΐα υιος Φόρος. 26 και οι ναθινίμ ήσαν οικούντες εν τω Ώφάλ έως κήπου πύλης του ύδατος εις ανατολάς, και ο πύργος ο εξέχων. 27 και μετ' αυτόν εκράτησαν οι Θεκωϊμ μέτρον δεύτερον εξεναντίας του πύργου του μεγάλου του εξέχοντος και έως του τείχους του Ώφλά. 28 ανώτερον πύλης των ίππων εκράτησαν οι ιερείς, ανήρ εξεναντίας οίκου εαυτού. 29 και μετ' αυτόν εκράτησε Σαδδούκ υιος Εμμήρ εξεναντίας οίκου εαυτού. και μετ' αυτόν εκράτησε Σαμαΐα υιος Σεχενία φύλαξ της πύλης της ανατολής. 30 μετ' αυτόν εκράτησεν Ανανία υιος Σελεμία και Ανώμ υιος Σελέφ, ο έκτος, μέτρον δεύτερον. μετ' αυτόν εκράτησε Μεσουλάμ υιος Βαραχία εξεναντίας γαζοφυλακίου αυτού. 31 μετ' αυτόν εκράτησε Μελχία υιος του Σαρεφί έως Βηθαναθινίμ και οι ροπωπώλαι απέναντι πύλης του Μαφεκάδ και έως αναβάσεως της καμπής. 32 και ανά μέσον της πύλης της προβατικής εκράτησαν οι χαλκείς και οι ροπωπώλαι.

33 Και εγένετο ηνίκα ήκουσε Σαναβαλλάτ ότι ημείς οικοδομούμεν το τείχος, και πονηρόν

αυτω εφάνη, και ωργίσθη επί πολύ και εξεγέλα επί τοις Ιουδαίοις. 34 και είπεν ενώπιον των αδελφών αυτού· αύτη η δύναμις Σομόρων, ότι οι Ιουδαίοι ούτοι οικοδομούσι την εαυτών πόλιν; άρα θυσιάζουσιν; άρα δυνήσονται; και σήμερον ιάσσονται τους λίθους μετά το χώμα γενέσθαι γης καυθέντας; 35 και Τωβίας ο Αμμανίτης εχόμενα αυτού ήλθε και είπε προς αυτούς· μη θυσιάζουσιν ή φάγονται επί του τόπου αυτών; ουχί αναβήσεται αλώπηξ και καθελεί το τείχος λίθων αυτών; 36 άκουσον, ο Θεός ημών, ότι εγενήθημεν εις μυκτηρισμόν, 37 και επιστρεψον ονειδισμόν αυτών εις κεφαλήν αυτών και δος αυτούς εις μυκτηρισμόν εν γη αιχμαλωσίας και μη καλύψης επί ανομίαν.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσε Σαναβαλλάτ και Τωβία και οι Άραβες και οι Αμμανίται ότι ανέβη η φυή τοις τείχεσιν Ιερουσαλήμ, ότι ήρξαντο αι διασφαγαί αναφράσσεσθαι, και πονηρόν αυτοίς εφάνη σφόδρα· 2 και συνήχθησαν πάντες επί το αυτό ελθειν παρατάξασθαι εν Ιερουσαλήμ και ποιήσαι αυτήν αφανή. 3 και προσηζάμεθα προς τον Θεόν ημών και εστήσαμεν προφύλακας επ' αυτούς ημέρας και νυκτός από προσώπου αυτών. 4 και είπεν Ιούδας· συνετρίβη η ισχύς των εχθρών, και ο Χους πολύς, και ημείς ου δυνησόμεθα οικοδομείν εν τω τείχει. 5 και είπαν οι θλίβοντες ημάς· ου γνώσονται και ουκ όψονται έως ότου έλθωμεν εις μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς και καταπαύσωμεν το έργον. 6 και εγένετο ως ήλθοσαν οι Ιουδαίοι οι οικούντες εχόμενα αυτών και είποσαν ημίν· αναβαίνουσιν εκ πάντων των τόπων εφ' ημάς. 7 και έστησα εις τα κατώτατα του τόπου κατοπίσθεν του τείχους εν τοις σκεπεινοίς και έστησα τον λαόν κατά δήμους μετά ρομφαιών αυτών, λόγχας αυτών και τόξα αυτών. 8 και είδον και ανέστην και είπα προς τους εντίμους και προς τους στρατηγούς και προς τους καταλοίπους του λαού· μη φοβηθήτε από προσώπου αυτών· μνήσθητε του Θεού ημών του μεγάλου και φοβερού και παρατάξασθε περί των αδελφών υμών, υιών υμών, θυγατέρων υμών, γυναικών υμών και οίκων υμών. 9

και εγένετο ηνίκα ήκουσαν οι εχθροί ημών ότι εγνώσθη ημίν και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, και επεστρέψαμεν πάντες ημείς εις το τείχος, ανήρ εις το έργον αυτού. 10 και εγένετο από της ημέρας εκείνης ήμισυ των εκτετιναγμένων εποίουν το έργον και ήμισυ αυτών αντείχοντο, και λόγχοι και θυρεοί και τόξα και θώρακες και οι άρχοντες οπίσω παντός οίκου Ιούδα 11 των οικοδομούντων εν τω τείχει, και οι αίροντες εν τοις αρτήρσιν εν όπλοις· εν μια χειρί εποίει αυτού το έργον και εν μια εκράτει την βολίδα. 12 και οι οικοδόμοι ανήρ ρομφαίαν αυτού εξωσμένος επί την οσφύν αυτού και ωκοδομούσαν και ο σαλπίζων εν τη κερατίνη εχόμενα αυτού. 13 και είπα προς τους εντίμους και προς τους άρχοντας και προς τους καταλοίπους του λαού· το έργον πλατύ και πολύ, και ημείς σκορπιζόμεθα επί του τείχους μακράν ανήρ από του αδελφού αυτού. 14 εν τόπω, ου εάν ακούσητε την φωνήν της κερατίνης, εκεί συναχθήσεσθε προς ημάς, και ο Θεός ημών πολεμήσει περί ημών. 15 και ημείς ποιούντες το έργον, και ήμισυ αυτών κρατούντες τας λόγχας από αναβάσεως του όρθρου έως εξόδου των άστρων. 16 και εν τω καιρω εκείνω είπα τω λαω· έκαστος μετά του νεανίσκου αυτού αυλίσθητε εν μέσω Ιερουσαλήμ, και έστω υμίν η νύξ προφυλακή και η ημέρα έργον. 17 και ήμην εγώ και οι άνδρες της προφυλακής οπίσω μου, και ουκ ην εξ ημών εκδιδυσκόμενος ανήρ τα ιμάτια αυτού.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ η κραυγή του λαού και γυναικών αυτών μεγάλη προς τους αδελφούς αυτών τους Ιουδαίους. 2 και ήσαν τινες λέγοντες· εν υιοίς ημών και εν θυγατράσιν ημών ημείς πολλοί· και ληψόμεθα σίτον και φαγόμεθα και ζησόμεθα. 3 και εισί τινες λέγοντες· αγροί ημών και αμπελώνες ημών και οικίαι ημών, ημείς διεγγυώμεν, και ληψόμεθα σίτον και φαγόμεθα. 4 και εισί τινες λέγοντες· εδανεισάμεθα αργύριον εις φόρους του βασιλέως, αγροί ημών και αμπελώνες ημών και οικίαι ημών· 5 και νυν ως σάρξ αδελφών ημών σάρξ ημών, ως υιοί αυτών υιοί ημών. και ιδού ημείς καταδυναστεύομεν τους υιούς ημών και τας θυγατέρας

ημών εις δούλους, και εισιν από θυγατέρων ημών καταδυναστευόμεναι, και ουκ έστι δύναμις χειρών ημών, και αγροί ημών και αμπελώνες ημών τοις εντίμοις. 6 και ελυπήθην σφόδρα, καθώς ήκουσα την κραυγήν αυτών και τους λόγους τούτους. 7 και εβουλεύσατο καρδιά μου επ' εμέ, και εμαχεσάμην προς τους εντίμους και τους άρχοντας και είπα αυτοίς· απαιτήσκει ανήρ τον αδελφόν αυτού, α υμείς απαιτείτε. και έδωκα επ' αυτούς εκκλησίαν μεγάλην 8 και είπα αυτοίς· ημείς κεκτήμεθα τους αδελφούς ημών τους Ιουδαίους τους πωλουμένους τοις έθνεσιν εν εκουσίω ημών· και υμείς πωλείτε τους αδελφούς υμών και παραδοθήσονται ημίν; και ησύχασαν και ουχ εύροσαν λόγον. 9 και είπα· ουκ αγαθός ο λόγος, ον υμείς ποιείτε· ουχ ούτως εν φόβω Θεού ημών απελεύσεσθε από ονειδισμού των εθνών των εχθρών ημών. 10 και οι αδελφοί μου και οι γνωστοί μου και εγώ εθήκαμεν εαυτοίς αργύριον και σίτον· εγκατελίπομεν δη την απαιτήσκειν ταύτην. 11 επιστρέψατε δη αυτοίς ως σήμερον αγρούς αυτών και αμπελώνας αυτών και ελαιώνας αυτών και οικίας αυτών· και από του αργυρίου τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον εξενέγκατε αυτοίς. 12 και είπαν· αποδώσομεν, και παρ' αυτών ου ζητήσομεν, ούτως ποιήσομεν καθώς συ λέγεις· και εκάλεσα τους ιερείς και ωρκισα αυτούς ποιήσαι ως το ρήμα τούτο. 13 και την αναβολήν μου εξετίναξα και είπα· ούτως εκτινάξαι ο Θεός πάντα άνδρα, ος ου στήσκει τον λόγον τούτον, εκ του οίκου αυτού και εκ κόπου αυτού, και έσται ούτως εκτετιναγμένος και κενός. και είπε πάσα η εκκλησία· αμήν, και ήνεσαν τον Κύριον. και εποίησεν ο λαός το ρήμα τούτο. 14 Από της ημέρας, ης ενετείλατό μοι είναι εις άρχοντα αυτών εν γη Ιούδα, από έτους εικοστού και έως έτους τριακοστού και δευτέρου τω Αρθασασθά έτη δώδεκα, εγώ και οι αδελφοί μου βίαν αυτών ουκ έφαγον. 15 και τας βίας τας πρώτας, ας προ εμού εβάρυναν επ' αυτούς, και ελάβοσαν παρ' αυτών εν άρτοις και εν οίνω έσχατον αργύριον, δίδραχμα τεσσαράκοντα, και οι εκτετιναγμένοι αυτών εξουσιάζονται επί τον λαόν· καγώ ουκ εποίησα ούτως από προσώπου φόβου Θεού. 16 και εν έργω του τείχους τούτων ουκ εκράτησα, αγρόν ουκ εκτησάμην, και πάντες οι συνηγμένοι εκεί επί το έργον. 17 και οι Ιουδαίοι, εκατόν και πενήτηκοντα άνδρες, και ερχόμενοι προς ημάς από των εθνών των κύκλω ημών επί τράπεζάν μου. 18 και ην γινόμενον εις ημέραν μίαν μόσχος εις και πρόβατα εξ εκλεκτά και χίμαρος εγίνοντό μοι και ανά μέσον δέκα ημερών εν πάσιν οίνος τω πλήθει· και συν τούτοις άρτους της βίας ουκ εξήτησα, ότι βαρεία η δουλεία επί τον λαόν τούτον. 19 μνήσθητί μου, ο Θεός,

εις αγαθόν πάντα όσα εποίησα τω λαω τούτω.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο καθώς ηκούσθη τω Σαναβαλλάτ και Τωβία και τω Γησάμ τω Αραβί και τοις καταλοίποις εχθρών ημών ότι ωκοδόμησα το τείχος, και ου κατελείφθη εν αυτοίς πνοή. έως του καιρού εκείνου θύρας ουκ επέστησα εν ταις πύλαις. 2 και απέστειλε Σαναβαλλάτ και Γησάμ προς με λέγων· δεύρο και συναχθώμεν επί το αυτό εν ταις κώμαις εν πεδίω ΄Ωνώ· και αυτοί λογιζόμενοι ποιήσαί μοι πονηρίαν. 3 και απέστειλα επ' αυτούς αγγέλους λέγων· έργον μέγα εγώ ποιώ και ου δυνήσομαι καταβήναι, μη ποτε καταπαύση το έργον· ως αν τελειώσω αυτό, καταβήσομαι προς υμάς. 4 και απέστειλαν προς με ως το ρήμα τούτο, και απέστειλα αυτοίς κατά ταύτα. 5 και απέστειλε προς με Σαναβαλλάτ τον παίδα αυτού και επιστολήν ανεωγμένην εν χειρί αυτού. 6 και ην γεγραμμένον εν αυτη· « Εν έθνεσιν ηκούσθη ότι συ και οι Ιουδαίοι λογίζεσθε αποστατήσαι, δια τούτο συ οικοδομείς το τείχος, και συ έση αυτοίς εις βασιλέα· 7 και προς τούτοις προφήτας έστησας σεαυτω, ίνα καθίσης εν Ιερουσαλήμ εις βασιλέα επί Ιούδα· και νυν απαγγελήσονται τω βασιλεί οι λόγοι ούτοι· και νυν δεύρο βουλευσώμεθα επί το αυτό. 8 και απέστειλα προς αυτόν λέγων· ουκ εγενήθη ως οι λόγοι ούτοι, ως συ λέγεις, ότι από καρδίας σου συ ψεύδη αυτούς. 9 ότι πάντες φοβεριζουσιν ημάς λέγοντες· εκλυθήσονται αι χείρες αυτών από του έργου τούτου, και ου ποιηθήσεται· και νυν εκραταίωσα τας χείράς μου.

10 Καγώ εισήλθον εις οίκον Σεμεϊ υιού Δαλαΐα, υιού Μεταβεήλ -και αυτός συνεχόμενος- και είπε· συναχθώμεν εις οίκον του Θεού εν μέσω αυτού και κλείσωμεν τας θύρας αυτού, ότι έρχονται νυκτός φονεύσαί σε. 11 και είπα· τις εστιν ο ανήρ, ος εισελεύσεται εις τον οίκον και ζηρεται; 12 και επέγνων και ιδού ο Θεός ουκ απέστειλεν αυτόν, ότι η προφητεία λόγος κατ' εμού, και Τωβίας και Σαναβαλλάτ εμισθώσαντο 13 επ' εμέ όχλον, όπως φοβηθώ και ποιήσω ούτως και αμάρτω και γένωμαι αυτοίς εις όνομα πονηρόν, όπως ονειδίσωσί με. 14 μνήσθητι,

ο Θεός, Τωβία και Σαναβαλλάτ, ως τα ποιήματα αυτού ταύτα, και τω Νωαδία τω προφήτη και τοις καταλοίποις των προφητών, οί ἦσαν φοβερίζοντές με.

15 Και ετελέσθη το τείχος πέμπτη και εικάδι του Ελοῦλ μηνός εις πενήκοντα και δύο ημέρας. 16 και εγένετο ηνίκα ήκουσαν πάντες οι εχθροί ημών, και εφοβήθησαν πάντα τα έθνη τα κύκλω ημών, και επέπεσε φόβος σφόδρα εν οφθαλμοίς αυτών, και έγνωσαν ότι παρά του Θεού ημών εγενήθη τελειωθήναι το έργον τούτο. 17 και εν ταις ημέραις εκείναις από πολλών εντίμων Ιούδα επιστολαί επορεύοντο προς Τωβίαν, και αι Τωβία ήρχοντο προς αυτούς, 18 ότι πολλοί εν Ιούδα ένορκοι ήσαν αυτω, ότι γαμβρός ην του Σεχενία υιού Ηραέ, και Ιωνάν υιος αυτου έλαβε την θυγατέρα Μεσουλάμ υιού Βαραχία εις γυναίκα. 19 και τους λόγους αυτου ήσαν λέγοντες προς με και λόγους μου ήσαν εκφέροντες αυτω, και επιστολάς απέστειλε Τωβίας φοβερίσαι με.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εγένετο ηνίκα ωκοδομήθη το τείχος, και έστησα τας θύρας, και επεσκέπησαν οι πυλωροί και οι άδοντες και οι Λευίται. 2 και ενετειλάμην τω Ανανία αδελφω μου και τω Ανανία άρχοντι της βιρά εν Ιερουσαλήμ, ότι αυτός ως ανήρ αληθής και φοβούμενος τον Θεόν παρά πολλούς, 3 και είπα αυτοίς· ουκ ανοιγήσονται πύλαι Ιερουσαλήμ έως άμα τω ηλίω, και έτι αυτών γρηγορούντων κλειέσθωσαν αι θύραι και σφηνούσθωσαν· και στήσον προφύλακας οικούντων εν Ιερουσαλήμ, ανήρ εν προφυλακή αυτου και ανήρ απέναντι οικίας αυτου.

4 Και η πόλις πλατεία και μεγάλη, και ο λαός ολίγος εν αυτη, και ουκ ήσαν οικίαι ωκοδομημέναι. 5 και έδωκεν ο Θεός εις την καρδιαν μου και συνήξα τους εντίμους και τους άρχοντας και τον λαόν εις συνοδίας· και εύρον βιβλίον της συνοδίας, οί ανέβησαν εν πρώτοις, και εύρον γεγραμμένον εν αυτω. 6 και ούτοι υιοί της χώρας οι αναβάντες από αιχμαλωσίας της αποικίας, ης απώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος και

επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ και εις Ιούδα ανήρ εις την πόλιν αυτού 7 μετά Ζοροβάβελ και Ιησού και Νεεμία Αζαρία και Ρεελμά Ναεμανί, Μαρδοχαίος, Βαλσάν, Μασφαράθ, Έσδρα, Βογουΐα, Ιναούμ, Βαανά, Μασφάρ, άνδρες λαού Ισραήλ· 8 υιοί Φόρος δισχιλιοι εκατόν εβδομηκονταδύο· 9 υιοί Σαφατία τριακόσιοι εβδομηκονταδύο· 10 υιοί Έρρά εξακόσιοι πενηκονταδύο· 11 υιοί Φαάθ Μωάβ τοις υιοίς Ιησού και Ιωάβ δισχιλιοι εξακόσιοι δεκαοκτώ· 12 υιοί Αιλάμ χιλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες· 13 υιοί Ζαθούϊα οκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 14 υιοί Ζακχού επτακόσιοι εξήκοντα· 15 υιοί Βανουϊ εξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ· 16 υιοί Βηβί εξακόσιοι εικοσιοκτώ· 17 υιοί Ασγάδ δισχιλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο· 18 υιοί Αδωνικάμ εξακόσιοι εξηκονταεπτά· 19 υιοί Βαγοϊ δισχιλιοι εξηκονταεπτά· 20 υιοί Έδιν εξακόσιοι πενηκονταπέντε· 21 υιοί Ατήρ τω Εζεκία εννηκονταοκτώ· 22 υιοί Έσάμ τριακόσιοι εικοσιοκτώ· 23 υιοί Βεσεϊ τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες· 24 υιοί Αρίφ εκατόν δώδεκα· υιοί Ασέν διακόσιοι εικοσιτρεις· 25 υιοί Γαβαών εννηκονταπέντε· 26 υιοί Βαιθαλέμ εκατόν εικοσιτρεις· υιοί Ατωφά πενηκονταέξ· 27 υιοί Αναθώθ εκατόν εικοσιοκτώ· 28 άνδρες Βηθασμώθ τεσσαρακονταδύο· 29 άνδρες Καριαθαρίμ, Καφιδά και Βηρώθ επτακόσιοι τεσσαρακοντατρεις· 30 άνδρες Αραμά και Γαβαά εξακόσιοι εικοσιν· 31 άνδρες Μαχεμάς εκατόν εικοσιδύο· 32 άνδρες Βαιθήλ και Αϊ εκατόν εικοσιτρεις· 33 άνδρες Ναβία εκατόν πενηκονταδύο· 34 άνδρες Έλαμαάρ χιλιοι διακόσιοι πενηκονταδύο· 35 υιοί Έράμ τριακόσιοι εικοσι· 36 υιοί Ιεριχώ τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 37 υιοί Λοδαδιδ και Ένω επτακόσιοι εικοσιεις· 38 υιοί Σανανά τρισχιλιοι ενακόσιοι τριάκοντα· 39 οι ιερεις, υιοί Ιωδαέ εις οίκον Ιησού ενακόσιοι εβδομηκοντατρεις· 40 υιοί Εμμήρ χιλιοι πενηκονταδύο· 41 υιοί Φασεούρ χιλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά· 42 υιοί Έράμ χιλιοι δεκαεπτά· 43 οι Λευίται, υιοί Ιησού του Καδμιήλ τοις υιοίς του Ουδουϊα εβδομηκοντατέσσαρες· 44 οι άδοντες, υιοί Ασάφ εκατόν τεσσαρακονταοκτώ· 45 οι πυλωροί, υιοί Σαλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Τελμών, υιοί Ακούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σαβί, εκατόν τριακονταοκτώ· 46 οιναθινίμ, υιοί Σηά, υιοί Ασφά, υιοί Ταβαώθ, 47 υιοί Κιδάς, υιοί Ασουϊα, υιοί Φαδών, 48 υιοί Λαβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Σελμεϊ, 49 υιοί Ανάν, υιοί Γαδήλ, υιοί Γαάρ, 50 υιοί Ρααϊα, υιοί Ρασσών, υιοί Νεκωδά, 51 υιοί Γηζάμ, υιοί Έοζι, υιοί Φεσή, 52 υιοί Βησί, υιοί Μείνων, υιοί Νεφωσασί, 53 υιοί Βακβούκ, υιοί Αχιφά, υιοί Αρούρ, 54 υιοί Βασαλώθ, υιοί Μιδά, υιοί Αδασάν, 55 υιοί Βαρκουέ, υιοί Σισαράθ, υιοί

Θημά, 56 υιοί Νισιά, υιοί Ατιφά, 57 υιοί δούλων Σαλωμών, υιοί Σουτεϊ, υιοί Σαφαράτ, υιοί Φεριδά, 58 υιοί Ιελήλ, υιοί Δορκών, υιοί Γαδαήλ, 59 υιοί Σαφατία, υιοί Επτήλ, υιοί Φακαράθ, υιοί Σαβαϊμ, υιοί Ήμιμ· 60 πάντες οι ναθινίμ, και υιοί δούλων Σαλωμών, τριακόσιοι ενενηκονταδύο. 61 και ούτοι ανέβησαν από Θελμελέθ, Θελαρησά, Χαρούβ, Ήρών, Ιεμήρ και ουκ εδυνάσθησαν απαγγείλαι οίκους πατριών αυτών και σπέρμα αυτών ει από Ισραήλ εισιν· 62 υιοί Δαλαία, υιοί Τωβία, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαρακονταδύο· 63 και από των ιερέων υιοί Εβία, υιοί Ακώς, υιοί Βερζελλί, ότι έλαβον από θυγατέρων Βερζελλί του Γαλααδίτου γυναίκας και εκλήθησαν επ' ονόματι αυτών· 64 ούτοι εξήτησαν γραφήν αυτών της συνοδίας, και ουχ ευρέθη, και ηγγιστεύθησαν από της ιερατείας, 65 και ειπεν Αθερσασθά, ίνα μη φάγωσιν από του αγίου των αγίων, έως αναστη ιερεύς φωτίσων. 66 και εγένετο πάσα η εκκλησία ωσει τέσσαρες μυριάδες δισχιλιοι τριακόσιοι εξήκοντα, 67 παρέξ δούλων αυτών και παιδισκών αυτών, ούτοι επτακισχιλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· και άδοντες και άδουσαι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 69 όνοι δισχιλιοι επτακόσιοι. 70 και από μέρος αρχηγών των πατριών έδωκαν εις το έργον τω Νεεμία εις θησαυρόν χρυσούς χιλίους, φιάλας πενήκοντα και χωθωνώθ των ιερέων τριάκοντα. 71 και από αρχηγών των πατριών έδωκαν εις θησαυρούς του έργου χρυσού νομισματος δύο μυριάδας και αργυρίου μνάς δισχιλίας τριακοσίας, και έδωκαν οι κατάλοιποι του λαού χρυσίου δύο μυριάδας και αργυρίου μνάς δισχιλίας διακοσίας και χωθωνώθ των ιερέων εξηκονταεπτά. 72 και εκάθισαν οι ιερείς και Λευίται και οι πυλωροί και οι άδοντες και οι από του λαού και οι ναθινίμ και πας Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ έφθασεν ο μην ο έβδομος -και οι υιοί Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών- και συνήχθησαν πας ο λαός ως ανήρ εις εις το πλάτος το έμπροσθεν πόλης του ύδατος. και ειπαν τω Έσδρα τω γραμματεϊ ενέγκαι το βιβλίον νόμου Μωσσή, ον ενετείλατο Κύριος τω Ισραήλ. 2 και ήνεγκεν

Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς καὶ πᾶς ὁ συνίων ἀκοῦειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου 3 καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσεως τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες, καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου. 4 καὶ ἔστη Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας καὶ Σαμαΐας καὶ Ἀνανίας καὶ Ουρίας καὶ Χελκία καὶ Μασαΐα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαΐας καὶ Μισαήλ καὶ Μελχίας καὶ Ἀσώμ καὶ Ἀσαβαδμά καὶ Ζαχαρίας καὶ Μεσολλάμ. 5 καὶ ἠνοιξεν Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ -καὶ ἐγένετο ἠνίκα ἠνοιξεν αὐτό, ἔστη πᾶς ὁ λαός- 6 καὶ ἠυλόγησεν Ἐσδρας Κύριον τὸν Θεὸν τὸν μέγαν, καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπαν· ἀμήν, ἐπάραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκύψαν καὶ προσεκόνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. 7 καὶ Ἰησοὺς καὶ Βαναΐας καὶ Σαραβίας ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον· καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ. 8 καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδίδασκεν Ἐσδρας καὶ διέστελλεν ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συνήκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει. 9 καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ συνετίζοντες τὸν λαὸν καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ· ἡμέρα ἀγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε μὴδὲ κλαίετε· ὅτι ἐκλαίει πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου. 10 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πιετε γλυκίσματα καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν· ὅτι ἀγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· καὶ μὴ διαπιέσητε, ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχύς ἡμῶν. 11 καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες· σιωπάτε, ὅτι ἡμέρα ἀγία, καὶ μὴ καταπιπέτε. 12 καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλλειν μερίδας καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι συνήκαν ἐν τοῖς λόγοις οἱς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.

13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἐσδραν τὸν γραμματέα ἐπιστήσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου. 14 καὶ εὔροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ὃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν εορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, 15 καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπιγγιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ εἶπεν Ἐσδρας· ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλλα ἐλαίας καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα ξύλου δασέος ποιῆσαι σκηνάς κατὰ τὸ γεγραμμένον. 16 καὶ

εξήλθεν ο λαός και ήνεγκαν και εποίησαν εαυτοίς σκηνάς ανήρ επί του δώματος αυτού και εν ταις αυλαίς αυτών και εν ταις αυλαίς οίκου του Θεού και εν πλατείαις της πόλεως και έως πύλης Εφραΐμ. 17 και εποίησαν πάσα η εκκλησία, οι επιστρέψαντες από της αιχμαλωσίας, σκηνάς και εκάθισαν εν σκηναίς· ότι ουκ εποίησαν από ημερών Ιησού υιού Ναυή ούτως οι υιοί Ισραήλ έως της ημέρας εκείνης· και εγένετο ευφροσύνη μεγάλη. 18 και ανέγνω εν βιβλίω νόμου του Θεού ημέραν εν ημέρα από της ημέρας της πρώτης έως της ημέρας της εσχάτης· και εποίησαν εορτήν επτά ημέρας, και τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον κατά το κρίμα.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ εν ημέρα εικοστή και τετάρτη του μηνός τούτου συνήχθησαν οι υιοί Ισραήλ εν νηστεία και εν σάκκοις και σποδω επί κεφαλής αυτών. 2 και εχωρίσθησαν οι υιοί Ισραήλ από παντός υιού αλλοτρίου και έστησαν και εξηγόρευσαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. 3 και έστησαν επί τη στάσει αυτών και ανέγνωσαν εν βιβλίω νόμου Κυρίου Θεού αυτών και ήσαν εξαγορευόντες τω Κυρίω και προσκυνούντες τω Κυρίω Θεω αυτών. 4 και έστη επί αναβάσει των Λευιτών Ιησούς και οι υιοί Καδμύλ, Σεχενία υιος Σαραβία, υιοί Χωνενί και εβόησαν φωνή μεγάλη προς Κύριον τον Θεόν αυτών. 5 και είποσαν οι Λευίται Ιησούς και Καδμύλ· ανάστητε, ευλογείτε Κύριον τον Θεόν ημών από του αιώνος και έως του αιώνος· και ευλογήσουσιν όνομα δόξης σου και υψώσουσιν επί πάση ευλογία και αινέσει. 6 και είπεν Έσδρας· συ ει αυτός Κύριος μόνος, συ εποίησας τον ουρανόν και τον ουρανόν του ουρανού και πάσαν την στάσιν αυτών, την γην και πάντα, όσα εστιν εν αυτη, τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυταις, και συ ζωοποιεις τα πάντα, και σοί προσκυνούσιν αι στρατιαί των ουρανών. 7 συ ει Κύριος ο Θεός· συ εξελέξω εν Άβραμ και εξήγαγες αυτόν εκ της χώρας των Χαλδαιών και επέθηκας αυτω όνομα Αβραάμ· 8 και εύρες την καρδιαν αυτού πιστήν ενώπιόν σου και διέθου προς αυτόν διαθήκην δούναι αυτω την

γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ιεβουσαίων και Γεργεσαίων και τω σπέρματι αυτού· και έστησας τους λόγους σου, ότι δίκαιος συ. 9 και είδες την ταπεινώσιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω και την κραυγήν αυτών ήκουσας επί θάλασσαν ερυθράν. 10 και έδωκας σημεία και τέρατα εν Αιγύπτω εν Φαραώ και εν πάσι τοις παισίν αυτού και εν παντί τω λαω της γης αυτού, ότι έγνωσ ότι υπερηφάνησαν επ' αυτούς, και εποίησας σεαυτω όνομα ως η ημέρα αύτη. 11 και την θάλασσαν έρρηξας ενώπιον αυτών, και παρήλθοσαν εν μέσω της θαλάσσης εν ξηρασία, και τους καταδιώξοντας αυτούς έρριψας εις βυθόν ωσει λίθον εν ύδατι σφοδρω. 12 και εν στύλω νεφέλης ωδήγησας αυτούς ημέρας και εν στύλω πυρός την νύκτα του φωτίσαι αυτοίς την οδόν, εν ή πορεύονται εν αυτη. 13 και επί όρος Σινά κατέβης και ελάλησας προς αυτούς εξ ουρανού και έδωκας αυτοίς κρίματα ευθέα και νόμους αληθείας, προστάγματα και εντολάς αγαθάς· 14 και το σάββατόν σου το άγιον εγνώρισας αυτοίς, εντολάς και προστάγματα και νόμον ενετείλω αυτοίς εν χειρί Μωυσή δούλου σου. 15 και άρτον εξ ουρανού έδωκας αυτοίς εις σιτοδοτιαν αυτών και ύδωρ εκ πέτρας εξήνεγκας αυτοίς εις δίψαν αυτών. και είπας αυτοίς εισελθείν κληρονομήσαι την γην, εφ' ην εξέτεινας την χειρά σου δούναι αυτοίς. 16 και αυτοί και οι πατέρες ημών υπερηφανεύσαντο και εσκήρυναν τον τράχηλον αυτών και ουκ ήκουσαν των εντολών σου· 17 και ανένευσαν του εισακούσαι και ουκ εμνήσθησαν των θαυμασιών σου, ων εποίησας μετ' αυτών και εσκήρυναν τον τράχηλον αυτών και έδωκαν αρχήν επιστρέψαι εις δουλειαν αυτών εν Αιγύπτω. και συ ο Θεός ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και ουκ εγκατέλιπες αυτούς. 18 έτι δε και εποίησαν εαυτοίς μόσχον χωνευτόν και είπαν· ούτοι οι θεοί οι εξαγαγόντες ημάς εξ Αιγύπτου· και εποίησαν παροργισμούς μεγάλους. 19 και συ εν οικτιρμοίς σου τοις πολλοίς ουκ εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερήμω, τον στύλον της νεφέλης ουκ εξέκλινας απ' αυτών ημέρας οδηγήσαι αυτούς εν τη οδω και τον στύλον του πυρός την νύκτα, φωτίζειν αυτοίς την οδόν, εν ή πορεύονται εν αυτη. 20 και το πνεύμά σου το αγαθόν έδωκας συνετίσαι αυτούς και το μάννα σου ουκ αφυστέρησας από στόματος αυτών και ύδωρ έδωκας αυτοίς εν τω δίψει αυτών. 21 και τεσσαράκοντα έτη διέθρεψας αυτούς εν τη ερήμω, ουχ υστέρησας αυτοίς ουδέν· ιμάτια αυτών ουκ επαλαιώθησαν, και πόδες αυτών ου διερράγησαν. 22 και έδωκας αυτοίς βασιλείας και λαούς εμέρισας αυτοίς, και εκληρονόμησαν την γην Σηών βασιλέως Εσεβών και την γην Ωγ βασιλέως του Βασάν. 23 και

τους υιούς αυτών επλήθυνας ως τους αστέρας του ουρανού και εισήγαγες αυτούς εις την γην, ην είπας τοις πατράσιν αυτών, και εκληρονόμησαν αυτήν. 24 και εξέτριψας ενώπιον αυτών τους κατοικούντας την γην των Χαναναίων και έδωκας αυτούς εις τας χείρας αυτών και τους βασιλείς αυτών και τους λαούς της γης ποιήσαι αυτοίς ως αρεστόν ενώπιον αυτών. 25 και κατελάβοσαν πόλεις υψηλάς και εκληρονόμησαν οικίας πλήρεις πάντων αγαθών, λάκκους λελατομημένους, αμπελώνας και ελαιώνας και παν ξύλον βρώσιμον εις πλήθος· και εφάγosan και ενεπλήσθησαν και ελιπάνθησαν και ετρύφησαν εν αγαθωσύνη σου τη μεγάλη. 26 και ήλλαξαν και απέστησαν από σου και έρριψαν τον νόμον σου οπίσω σώματος αυτών και τους προφήτας σου απέκτειναν, οί διεμαρτύραντο εν αυτοίς επιστρέψαι αυτούς προς σε, και εποίησαν παροργισμούς μεγάλους. 27 και έδωκας αυτούς εν χειρί θλιβόντων αυτούς, και έθλιψαν αυτούς· και ανεβόησαν προς σε εν καιρω θλίψεως αυτών, και συ εξ ουρανού σου ήκουσας και εν οικτιρμοίς σου τοις μεγάλοις έδωκας αυτοίς σωτήρας και έσωσας αυτούς εκ χειρός θλιβόντων αυτούς. 28 και ως ανεπαύσαντο, επέστρεψαν ποιήσαι το πονηρόν ενώπιόν σου· και εγκατέλιπες αυτούς εις χείρας εχθρών αυτών, και κατήρξαν εν αυτοίς· και πάλιν ανεβόησαν προς σε, και συ εξ ουρανού εισήκουσας και ερρύσω αυτούς εν οικτιρμοίς σου πολλοίς. 29 και επεμαρτύρω αυτοίς επιστρέψαι αυτούς εις τον νόμον σου, και ουκ ήκουσαν, αλλ' εν ταις εντολαίς σου και κρίμασί σου ημάρτοσαν, α ποιήσας αυτά άνθρωπος ζήσεται εν αυτοίς· και έδωκαν νότον απειθούντα και τράχηλον αυτών εσκήρυναν και ουκ ήκουσαν. 30 και είλκυσας επ' αυτούς έτη πολλά και επεμαρτύρω αυτοίς εν πνεύματί σου εν χειρί προφητών σου· και ουκ ηνωτίσαντο, και έδωκας αυτούς εν χειρί λαών της γης. 31 και συ εν οικτιρμοίς σου τοις πολλοίς ουκ εποίησας αυτούς συντέλειαν και ουκ εγκατέλιπες αυτούς, ότι ισχυρός ει και ελεήμων και οικτίρμων. 32 και νυν, ο Θεός ημών ο ισχυρός, ο μέγας, ο κραταιός και ο φοβερός, φυλάσσων την διαθήκην σου και το έλεός σου, μη ολιγοθήτω ενώπιόν σου πας ο μόχθος, ος εύρεν ημάς και τους βασιλείς ημών και τους άρχοντας ημών και τους ιερείς ημών και τους προφήτας ημών και τους πατέρας ημών και εν παντί τω λαω σου από ημερών βασιλέων Ασοούρ και έως της ημέρας ταύτης. 33 και συ δίκαιος επί πάσι τοις ερχομένοις εφ' ημάς, ότι αλήθειαν εποίησας, και ημείς εξημάρτομεν, 34 και οι βασιλείς ημών και οι άρχοντες ημών και οι ιερείς ημών και οι πατέρες ημών ουκ εποίησαν τον νόμον σου και συ προσέσχον των εντολών σου και τα μαρτύριά σου, α διεμαρτύρω αυτοίς. 35 και

αυτοί εν βασιλεία σου και εν αγαθωσύνη σου τη πολλή, ή έδωκας αυτοίς, και εν τη γη τη πλατεία και λιπαρά, ή έδωκας ενώπιον αυτών, ουκ εδούλευσάν σοι και ουκ απέστρεψαν από επιτηδευμάτων αυτών των πονηρών. 36 ιδού σήμερόν εσμεν δούλοι, και η γη, ην έδωκας τοις πατράσιν ημών φαγείν τον καρπόν αυτής και τα αγαθά αυτής, ιδού εσμεν δούλοι επ' αυτής, 37 και οι καρποί αυτής πολλοί τοις βασιλεύσιν, οίς έδωκας εφ' ημάς εν αμαρτίαις ημών, και επί τα σώματα ημών εξουσιάζουσι και εν κτήνεσιν ημών ως αρεστόν αυτοίς, και εν θλίψει μεγάλη εσμέν. 38 και εν πάσι τούτοις ημείς διατιθέμεθα πίστιν και γράφομεν, και επισφραγίζουσιν άρχοντες ημών, Λευίται ημών, ιερείς ημών.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ επί των σφραγιζόντων Νεεμίας Αρτασασθά υιος Αχαλία και Σεδεκίας 2 υιος Αραία και Αζαρία και Ιερμία, 3 Φασούρ, Αμαρία, Μελχία, 4 Αττούς, Σεβανί, Μαλούχ, 5 Ιράμ, Μεραμώθ, Αβδία, 6 Δανιήλ, Γανναθών, Βαρούχ, 7 Μεσουλάμ, Αβία, Μιαμίν, 8 Μασζία, Βελγαϊ, Σαμαϊα, ούτοι ιερείς· 9 και οι Λευίται Ιησούς υιος Αζανία, Βαναίου από υιών Ήναδάδ, Καδμιήλ 10 και οι αδελφοί αυτού, Σαβανία, Ώδουϊα, Καλιτάν, Φελία, Ανάν, 11 Μιχά, Ροώβ, Ασεβίας, 12 Ζακχώρ, Σαραβία, Σεβανία, 13 Ώδοούμ, υιοί Βανουναϊ· 14 άρχοντες του λαού Φόρος, Φαάθ, Μωάβ, Ήλάμ, Ζαθουϊα, υιοί Βανί, 15 Ασγάδ, Βηβαϊ, 16 Αδανία, Βαγοϊ, Ήδιν, 17 Ατήρ, Εζεκία, Αζούρ, 18 Ώδουϊα, Ήσάμ, Βησί, 19 Αρίφ, Αναθώθ, Νωβαϊ, 20 Μεγαφής, Μεσουλάμ, Ήζιρ, 21 Μεσωζεβήλ, Σαδούκ, Ιεδδούα, 22 Φαλτία, Ανάν, Αναϊα, 23 Ώσηέ, Ανανία, Ασούβ, 24 Αλωής, Φαλαϊ, Σωβήκ, 25 Ρεούμ, Εσσαβανά, Μασσία, 26 και Αϊα, Αινάν, Ήνάμ, 27 Μαλούχ, Ήράμ, Βαανά. 28 και οι κατάλοιποι του λαού, οι ιερείς, οι Λευίται, οι πυλωροί, οι άδοντες, οι ναθινίμ και πας ο προσπορευόμενος από λαών της γης προς νόμον του Θεού, γυναίκες αυτών, υιοί αυτών, θυγατέρες αυτών, πας ο ειδώς και συνίων, 29 ενίσχουν επί τους αδελφούς αυτών και κατηράσαντο αυτούς και εισήλθσαν εν αρά και εν όρκω του πορεύεσθαι εν νόμω του Θεού, ος εδόθη εν χειρί Μωυσή δούλου του

Θεού, φυλάσσεσθαι και ποιείν πάσας τας εντολάς Κυρίου και τα κρίματα αυτού και τα προστάγματα αυτού 30 και του μη δούναι θυγατέρας ημών τοις λαοίς της γης, και τας θυγατέρας αυτών ου ληψόμεθα τοις υιοίς ημών. 31 και λαοί της γης οι φέροντες τους αγορασμούς και πάσαν πράσιν εν ημέρα του σαββάτου αποδόσθαι, ουκ αγοράμεν παρ' αυτών εν σαββάτω και εν ημέρα αγία. και ανήσομεν το έτος το έβδομον και απαιτήσιν πάσης χειρός. 32 και στήσομεν εφ' ημάς εντολάς δούναι εφ' ημάς τρίτον του διδράχμου κατ' ενιαυτόν εις δουλείαν οίκου του Θεού ημών 33 εις άρτους του προσώπου και θυσίαν του ενδελεχισμού και εις ολοκαύτωμα του ενδελεχισμού των σαββάτων, των νουμηνιών, εις τας εορτάς και εις τα άγια, και τα περί αμαρτίας εξιλάσασθαι περί Ισραήλ, και εις έργα οίκου του Θεού ημών. 34 και κλήρους εβάλομεν περί κλήρου ξυλοφορίας, οι ιερείς και οι Λευίται και ο λαός, ενέγκαι εις οίκον Θεού ημών, εις οίκον πατριών ημών, εις καιρούς από χρόνων, ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν, εκκαύσαι επί το θυσιαστήριον Κυρίου Θεού ημών, ως γέγραπται εν τω νόμω, 35 και ενέγκαι τα πρωτογεννήματα της γης ημών και πρωτογεννήματα καρπού παντός ξύλου ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν εις οίκον Κυρίου 36 και τα πρωτότοκα υιών ημών και κτηνών ημών, ως γέγραπται εν τω νόμω, και τα πρωτότοκα των βοών ημών και ποιμνίων ημών ενέγκαι εις οίκον Θεού ημών τοις ιερέυσι τοις λειτουργούσιν εν οίκω Θεού ημών. 37 και την απαρχήν σίτων ημών και τον καρπόν παντός ξύλου, οίνου και ελαίου οίσομεν τοις ιερέυσι εις το γαζοφυλάκιον οίκου του Θεού· και δεκάτην γης ημών τοις Λευίταις. και αυτοί οι Λευίται δεκατούντες εν πάσαις πόλεσι δουλείας ημών· 38 και έσται ο ιερέυς υιος Ααρών μετά του Λευίτου εν τη δεκάτη του Λευίτου, και οι Λευίται ανοίσουσι την δεκάτην της δεκάτης εις οίκον Θεού ημών εις τα γαζοφυλάκια εις οίκον Θεού· 39 ότι εις τους θησαυρούς εισοίσουσιν οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί του Λευί τας απαρχάς του σίτου και του οίνου και του ελαίου, και εκεί σκευή τα άγια, και οι ιερείς και οι λειτουργοί και οι πωλωροί και οι άδοντες, και ουκ εγκαταλείψομεν τον οίκον του Θεού ημών.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἓνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἱερουσαλήμ πόλει τῆς ἁγίας καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσι. 2 καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἱερουσαλήμ· 3 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας, οἱ ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα· ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ, ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών· 4 καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ υἱῶν Βενιαμίν. ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα· Ἀθαΐα υἱὸς Ἀζία, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Σαμαρία, υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Μαλελεήλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, 5 καὶ Μασσία υἱὸς Βαρούχ, υἱὸς Χαλαζά, υἱὸς Ὀζία, υἱὸς Ἀδαΐα, υἱὸς Ἰωαρίβ, υἱὸς Ζαχαρίου, υἱὸς τοῦ Σηλωνί· 6 πάντες υἱοὶ Φαρές οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτῶ ἄνδρες δυνάμεως. 7 καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν· Σηλῶ υἱὸς Μεσουλάμ, υἱὸς Ἰωάδ, υἱὸς Φαδαΐα, υἱὸς Κωλεΐα, υἱὸς Μασσίου, υἱὸς Εθιήλ, υἱὸς Ἰεσία, 8 καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβέ, Σηλί, ἐννακόσιοι εικοσιοκτῶ. 9 καὶ Ἰωήλ υἱὸς Ζεχρί ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς, καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανά ἀπὸ τῆς πόλεως δεύτερος· 10 ἀπὸ τῶν ἱερέων· καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωρίβ, Ἰαχίν, 11 Σαραΐα υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς Μεσουλάμ, υἱὸς Σαδδούκ, υἱὸς Μαριώθ, υἱὸς Αἰτώθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ Θεοῦ. 12 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου οκτακόσιοι εικοσιδύο. καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἱεροάμ, υἱοῦ Φαλαλία, υἱοῦ Ἀμασί, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Φασσοῦρ, υἱὸς Μελχία, 13 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαρακονταδύο. καὶ Ἀμασία υἱὸς Εσοδριήλ, υἱοῦ Μεσαριμίθ, υἱοῦ Εμμήρ, 14 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν εικοσιοκτῶ· καὶ ἐπίσκοπος Βαδιήλ υἱὸς τῶν μεγάλων. 15 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Εσορικάμ, 17 Ματθανίας υἱὸς Μιχά καὶ Ἰωβήβ υἱὸς Σαμουϊ, 18 διακόσιοι ογδοηκοντατέσσαρες. 19 καὶ οἱ πυλωροὶ Ἀκούβ, Τελαμίν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑκατὸν εβδομηκονταδύο. 22 καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανί, υἱὸς Ὀζι, υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά. ἀπὸ υἱῶν Ἀσάφ τῶν ἀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ Θεοῦ· 23 ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτούς. 24 καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασηζά πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς παντὸν χρῆμα τῷ λαῷ. 25 καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ

αυτών. και από υιών Ιούδα εκάθισαν εν Καριαθαρθόκ 26 και εν Ιησοῦ 27 και εν Βηρσαβεέ, και επαύλεις αυτών, 30 Λαχίς και αγροί αυτῆς· και παρενεβάλοσαν εν Βηρσαβεέ. 31 και οι υιοί Βενιαμίν από Γαβαά Μαχμάς. 36 και από των Λευιτών μερίδες Ιούδα τῷ Βενιαμίν.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ οὔτοι οι ιερεῖς και οι Λευῖται οι αναβάντες μετὰ Ζοροβάβελ υιοῦ Σαλαθιήλ και Ιησοῦ· Σαραΐα, Ιερεμία, Ἐσδρα, 2 Αμαρία, Μαλοῦχ, 3 Σεχενία· 7 οὔτοι οι ἄρχοντες των ιερέων και αδελφοί αυτών εν ημέραις Ιησοῦ. 8 και οι Λευῖται, Ιησοῦ, Βανουϊ, Καδμιήλ, Σαραβία, Ιωδαέ, Μαθθανία, ἐπὶ των χειρῶν αυτὸς και οι αδελφοί αυτών εις τας εφημερίας. 10 και Ιησοῦς ἐγέννησε τον Ιωακίμ, και Ιωακίμ ἐγέννησε τον Ελιασίβ, και Ελιασίβ τον Ιωδαέ, 11 και Ιωδαέ ἐγέννησε τον Ιωνάθαν, και Ιωνάθαν ἐγέννησε τον Ιαδού. 12 και εν ημέραις Ιωακίμ αδελφοί αυτοῦ οι ιερεῖς και οι ἄρχοντες των πατριῶν· τῷ Σαραΐα Αμαρία, τῷ Ιερεμία Ανανία, 13 τῷ Ἐσδρα Μεσουλάμ, τῷ Αμαρία Ιωανάν, 14 τῷ Αμαλοῦχ Ιωνάθαν, τῷ Σεχενία Ιωσήφ, 15 τῷ Ἀρέ Μαννάς, τῷ Μαριώθ Ελκαϊ, 16 τῷ Ἀδαδαϊ Ζαχαρία, τῷ Γαναθώθ Μοσολάμ, 17 τῷ Ἀβιά Ζεχρί, τῷ Μιαμίν Μααδαϊ τῷ Φελετι, 18 τῷ Βαλγὰς Σαμουέ, τῷ Σεμία Ιωνάθαν, 19 τῷ Ιωαρίβ Μαθθαναϊ, τῷ Εδῖω Οζι, 20 τῷ Σαλαϊ Καλλαϊ, τῷ Ἀμέκ Ἀβέδ, 21 τῷ Ελκία Ἀσαβίας, τῷ Ιεδεϊοῦ Ναθαναήλ. 22 οι Λευῖται εν ημέραις Ελιασίβ, Ιωαδά και Ιωά και Ιωανάν και Ιδούα, γεγραμμένοι ἄρχοντες των πατριῶν, και οι ιερεῖς εν βασιλείᾳ Δαρείου του Πέρσου· 23 υιοί δε Λεβὶ ἄρχοντες των πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων των ημερῶν και ἕως ημερῶν Ιωανάν υιοῦ Ελισουέ. 24 και οι ἄρχοντες των Λευιτῶν Ἀσαβία και Σαραβία και Ιησοῦ και υιοί Καδμιήλ και οι αδελφοί αυτών κατεναντίον αυτών εις ὕμνον αινεῖν εν ἐντολῇ Δαυίδ ἀνθρώπου του Θεοῦ εφημερία προς εφημερίαν 25 εν τῷ συναγαγεῖν με τους πυλωροὺς 26 εν ημέραις Ιωακίμ υιοῦ Ιησοῦ, υιοῦ Ιωσεδέκ και εν ημέραις Νεεμία, και Ἐσδρας ο ιερεὺς και γραμματεὺς.

27 Και εν εγκαινίοις τείχους Ιερουσαλήμ ἐζήτησαν τους Λευίτας εν τοις τόποις αυτών του

ενέγκαι αυτούς εις Ιερουσαλήμ ποιήσαι εγκαίνια και ευφροσύνην εν Θωδαθά και εν ωδαίς, κυμβαλίζοντες και ψαλτήρια και κινύραι. 28 και συνήχθησαν οι υιοί των αδόντων και από της περιχώρου κυκλόθεν εις Ιερουσαλήμ και από επαύλεων 29 και από αγρών · ότι επαύλεις ωκοδόμησαν εαυτοίς οι άδοντες εν Ιερουσαλήμ. 30 και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται, και εκαθάρισαν τον λαόν και τους πυλωρούς και το τείχος. 31 και ανήνεγκα τους άρχοντας Ιούδα επάνω του τείχους και έστησα δύο περι αιnéσεως μεγάλους, και διήλθον εκ δεξιών επάνω του τείχους της κοπρίας, 32 και επορεύθη οπίσω αυτών Ώσαΐα και ήμισυ αρχόντων Ιούδα 33 και Αζαρίας και Έσδρας και Μεσολλάμ, 34 και Ιούδα και Βενιαμίν και Σαμαΐας και Ιερεμία 35 και από των υιών των ιερέων εν σάλπιγξι Ζαχαρίας υιος Ιωνάθαν, υιος Σαμαΐα, υιος Ματθανία, υιος Μιχαΐα, υιος Ζακχούρ, υιος Ασάφ · 36 και αδελφοί αυτού Σαμαΐα και Οζιήλ, Γελώλ, Ιαμά, Αΐα, Ναθαναήλ και Ιούδα, Ανανί, του αινεΐν εν ωδαίς Δαυΐδ ανθρώπου Θεού, και Έσδρας ο γραμματεΐς έμπροσθεν αυτών · 37 επί πύλης του αΐν κατέναντι αυτών ανέβησαν επί κλίμακας πόλεως Δαυΐδ εν αναβάσει του τείχους επάνωθεν του οίκου Δαυΐδ και έως της πύλης του ύδατος κατά ανατολάς. 38 και περι αιnéσεως η δευτέρα επορεύετο συναντώσα αυτοίς, και το ήμισυ του λαού επάνω του τείχους υπεράνω του πύργου των θεννουρίμ και έως του τείχους του πλατέος 39 και υπεράνω της πύλης Εφραΐμ και επί την πύλην ιχθυράν και πύργω Αναμεήλ και έως πύλης της προβατικής και έστησαν εν πύλη της φυλακής. 40 και έστησαν αι δύο της αιnéσεως εν οίκω του Θεού, και εγώ και το ήμισυ των στρατηγών μετ' εμού 41 και οι ιερείς Ελιακίμ, Μασσίας, Βενιαμίν, Μιχαΐας, Ελιωναΐ, Ζαχαρίας, Ανανίας εν σάλπιγξι και Μασσίας και Σεμεΐας και Ελεάζαρ και Οζΐ και Ιωανάθ και Μελχίας και Αιλάμ και Εζούρ, 42 και ηκούσθησαν οι άδοντες και επεσκέπησαν. 43 και έθυσαν εν τη ημέρα εκείνη θυσιάσματα μεγάλα και ηυφράνθησαν, ότι ο Θεός ηύφρανεν αυτούς μεγάλως. και αι γυναΐκες αυτών και τα τέκνα αυτών ηυφράνθησαν, και ηκούσθη η ευφροσύνη εν Ιερουσαλήμ από μακρόθεν.

44 Και κατέστησαν εν τη ημέρα εκείνη άνδρας επί των γαζοφυλακίων, τοις θυσαυροΐς, ταις απαρχαΐς και ταις δεκάταις και τοις συνηγμένοις εν αυτοίς άρχουσι των πόλεων, μερίδας τοις ιερεΐσι και τοις Λευΐταις, ότι ευφροσύνη ην εν Ιούδα επί τους ιερείς και επί τους Λευΐτας τους εστώτας. 45 και εφύλαξαν φυλακάς Θεού αυτών και φυλακάς του καθαρισμού και τους άδοντας και τους πυλωρούς, ως εντολαΐ Δαυΐδ και Σαλωμών υιού αυτού. 46 ότι εν

ημέραις Δαυίδ Αοάφ απ' αρχής πρώτος των αδόντων και ύμνον και αίνεσιν τῷ Θεῷ. 47 και πας Ισραήλ εν ημέραις Ζοροβάβελ και εν ταις ημέραις Νεεμίου διδόντες μερίδας των αδόντων και των पुलωρών, λόγον ημέρας εν ημέρα αυτού, και αγιάζοντες τοις Λευίταις, και οι Λευίται αγιάζοντες τοις υιοίς Ααρών.

ΝΕΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 Εν τη ημέρα εκείνη ανεγνώσθη εν βιβλίῳ Μωυσῆ εν ὡσί του λαοῦ και ευρέθη γεγραμμένον εν αὐτῷ, ὅπως μη εισέλθωσιν Αμμανίται και Μωαβίται εν εκκλησία Θεοῦ ἕως αἰῶνος, 2 ὅτι ου συνήντησαν τοις υιοίς Ισραήλ εν ἄρτῳ και ὕδατι και εμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τον Βαλαάμ καταράσασθαι, και ἐπέστρεψεν ο Θεός ημῶν την κατάραν εις ευλογίαν. 3 και ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τον νόμον, και ἐχωρίσθησαν πας ἐπίμικτος εν Ισραήλ. 4 και προ τούτου Ελιασίβ ο ιερεὺς οἰκῶν εν γαζοφυλακίῳ οἴκου Θεοῦ ημῶν ἐγγίων Τωβία 5 και ἐποίησεν εαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα, και ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες την μαναάν και τον λίβανον και τα σκεῦη και την δεκάτην του σίτου και του οἴνου και του ελαίου, ἐντολήν των Λευιτῶν και των αδόντων και των पुलωρών και ἀπαρχάς των ιερέων. 6 και εν παντί τούτῳ ουκ ἤμην εν Ιερουσαλήμ· ὅτι εν ἔτει τριακοστῷ και δευτέρῳ του Αρθασασθά βασιλέως Βαβυλώνος ἦλθον προς τον βασιλέα. και μετὰ το τέλος των ημερῶν ητησάμην παρά του βασιλέως 7 και ἦλθον εις Ιερουσαλήμ. και συνήκα εν τη πονηρία, ἢ ἐποίησεν Ελιασίβ τῷ Τωβία, ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον εν αὐλῇ οἴκου του Θεοῦ. 8 και πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα, και ἔρριψα πάντα τα σκεῦη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπό του γαζοφυλακίου· 9 και εἶπα και ἐκαθάρισαν τα γαζοφυλάκια, και ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεῦη οἴκου του Θεοῦ, την μαναάν και τον λίβανον. 10 και ἐγνων ὅτι μερίδες των Λευιτῶν ουκ ἐδόθησαν, και ἐφύγισαν ἀνὴρ εις ἀγρόν αυτού, οι Λευίται και οι ἄδοντες ποιούντες το ἔργον. 11 και ἐμαχεσάμην τοις στρατηγοίς και εἶπα· διατί ἐγκατελείφθη ο οἶκος του Θεοῦ; και συνήγαγον αὐτούς και ἔστησα αὐτούς ἐπὶ τη στάσει αὐτῶν. 12 και πας Ιούδα ἠνεγκαν δεκάτην του πυροῦ και του οἴνου και του ελαίου

εις τους θησαυρούς 13 επί χείρα Σελεμία του ιερέως και Σαδδούκ του γραμματέως και Φαδαΐα από των Λευιτών, και επί χείρα αυτών Ανάν υιος Ζακχούρ, υιος Ματθανίου, ότι πιστοί ελογίσθησαν επ' αυτούς μερίζειν τοις αδελφοίς αυτών. 14 μνήσθητί μου, ο Θεός, εν ταύτη, και μη εξαλειφθήτω έλεός μου, ό έποίησα εν οίκω Κυρίου του Θεού.

15 Εν ταις ημέραις εκείναις είδον εν Ιούδα πατούντας ληγούς εν τω σαββάτω και φέροντας δράγματα και επιγεμιζοντας επί τους όνους και οίνον και σταφυλήν και σύκα και παν βάσταγμα και φέροντας εις Ιερουσαλήμ εν ημέρα του σαββάτου· και επεμαρτυράμην εν ημέρα πράσεως αυτών. 16 και εκάθισαν εν αυτη φέροντες ιχθύν και πάσαν πράσιν πωλούντες εν τω σαββάτω τοις υιοίς Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ. 17 και εμαχεσάμην τοις υιοίς Ιούδα τοις ελευθέροις και είπα αυτοίς· τις ο λόγος ούτος ο πονηρός, ον υμείς ποιεíte, και βεβηλούτε την ημέραν του σαββάτου; 18 ουχί ούτως έποίησαν οι πατέρες υμών, και ήνεγκεν επ' αυτούς ο Θεός ημών και εφ' ημάς πάντα τα κακά ταύτα και επί την πόλιν ταύτην; και υμείς προστίθετε οργήν επί Ισραήλ βεβηλώσαι το σάββατον; 19 και εγένετο ηνίκα κατέστησαν πύλαι εν Ιερουσαλήμ προ του σαββάτου, και είπα και έκλεισαν τας πύλας, και είπα ωστε μη ανοιγήναι αυτάς έως οπίσω του σαββάτου· και εκ των παιδαριών μου έστησα επί τας πύλας, ωστε μη αίρειν βαστάγματα εν ημέρα του σαββάτου. 20 και ηυλίσθησαν πάντες και έποίησαν πράσιν έξω Ιερουσαλήμ άπαξ και δις. 21 και επεμαρτυράμην εν αυτοίς και είπα προς αυτούς· διατί υμείς αυλίζεσθε απέναντι του τείχους; εάν δευτερώσητε, εκτενώ χείρά μου εν υμίν. από του καιρού εκείνου ουκ ήλθοσαν εν σαββάτω. 22 και είπα τοις Λευίταις, οί ήσαν καθαριζόμενοι, και ερχόμενοι φυλάσσοντες τας πύλας, αγιάζειν την ημέραν του σαββάτου. προς ταύτα μνήσθητί μου, ο Θεός, και φείσαι μου κατά το πλήθος του ελέους σου.

23 Και εν ταις ημέραις εκείναις είδον τους Ιουδαίους, οί εκάθισαν γυναίκας Αζωτίας, Αμμανιτιδας, Μωαβιτιδας 24 και οι υιοί αυτών ήμισυ λαλούντες Αζωτιστί και ουκ εισίν επιγινώσκοντες λαλείν Ιουδαϊστί, 25 και εμαχεσάμην μετ' αυτών και κατηρασάμην αυτούς και επάταξα εν αυτοίς άνδρας και εμαδάρωσα αυτούς και ωρκισα αυτούς εν τω Θεω· εάν δώτε τας θυγατέρας υμών τοις υιοίς αυτών, και εάν λάβητε από των θυγατέρων αυτών τοις υιοίς υμών. 26 ουχ ούτως ήμαρτε Σαλωμών βασιλεύς Ισραήλ; και εν έθνεσι πολλοίς ουκ ην βασιλεύς όμοιος αυτω· και αγαπώμενος τω Θεω ην, και έδωκεν αυτόν ο Θεός εις βασιλέα επί

πάντα Ισραήλ · και τούτον εξέκλιναν αι γυναίκες αι αλλότριαι. 27 και υμών μη ακουσώμεθα ποιήσαι την πάσαν πονηρίαν ταύτην ασυνθετήσαι εν τω Θεω ημών καθίσαι γυναίκας αλλοτρίας; 28 και από υιών Ιωαδά του Ελισούβ του ιερέως του μεγάλου νυμφίου του Σαναβαλλάτ του Ουρανίτου και εξέβρασα αυτόν απ' εμού. 29 μνήσθητι αυτοίς, ο Θεός, επί αγχιστεία της ιερατείας και διαθήκη της ιερατείας και τους Λευίτας. 30 και εκαθάρισα αυτούς από πάσης αλλοτριώσεως και έστησα εφημερίας τοις ιερέυσι και τοις Λευίταις, ανήρ ως το έργον αυτού, 31 και το δώρον των ξυλοφόρων εν καιροίς από χρόνων και εν τοις βακχουρίοις. μνήσθητί μου ο Θεός ημών εις αγαθωσύνην.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΒΙΒΛΟΣ λόγων Τωβίτ, του Τωβιήλ, του Ανανιήλ, του Αδουήλ, του Γαβαήλ, εκ του σπέρματος Ασιήλ, εκ της φυλής Νεφθαλίμ, 2 ος ηχημαλωτεύθη εν ημέραις Ενεμεσσάρου του βασιλέως Ασσυρίων εκ Θίσβης, ή εστιν εκ δεξιών Κυδίας της Νεφθαλί εν τη Γαλιλαία υπεράνω Ασήρ. -εγώ Τωβίτ οδοίς αληθείας επορευόμην και δικαιοσύνης πάσας τας ημέρας της ζωής μου 3 και ελεημοσύνας πολλάς εποίησα τοις αδελφοίς μου και τω έθνει, τοις προπορευθείσι μετ' εμού εις χώραν Ασσυρίων εις Νινευή. 4 και ότε ήμην εν τη χώρα μου εν τη γη Ισραήλ νεωτέρου μου όντος, πάσα φυλή του Νεφθαλίμ του πατρός μου απέστη από του οίκου Ιερουσολύμων, της εκλεγείσης από πασών των φυλών Ισραήλ εις το θυσιάζειν πάσας τας φυλάς · και ηγιάσθη ο ναός της κατασκηνώσεως του Υψίστου και ωκοδομήθη εις πάσας τας γενεάς του αιώνος. 5 και πάσαι αι φυλαί αι συναποστάσαι έθνον τη Βάαλ τη δαμάλει και ο οίκος Νεφθαλίμ του πατρός μου. 6 καγώ μόνος επορευόμην πλεονάκις εις Ιεροσόλυμα εν ταις εορταίς, καθώς γέγραπται παντί τω Ισραήλ εν προστάγματι αιωνίω, τας

απαρχάς και τας δεκάτας των γεννημάτων και τας πρωτοκουρίας έχων · 7 και εδίδουν αυτάς τοις ιερέσι τοις υιοίς Ααρών προς το θυσιαστήριον πάντων των γεννημάτων. την δεκάτην εδίδουν τοις υιοίς Λευί τοις θεραπεύουσιν εις Ιερουσαλήμ, και την δευτέραν δεκάτην απειρατιζόμην και επορευόμην και εδαπάνων αυτά εν Ιεροσολύμοις καθ ' ἕκαστον ενιαυτόν. 8 και την τρίτην εδίδουν οίς καθήκει, καθώς ενετείλατο Δεββώρα η μήτηρ του πατρός μου, διότι ορφανός κατελείφθην υπό του πατρός μου. 9 και ότε εγενόμην ανήρ, έλαβον Άνναν γυναίκα εκ του σπέρματος της πατριάς ημών και εγέννησα εξ αυτής Τωβίαν. 10 και ότε ηχμαλωτίσθημεν εις Νινευή, πάντες οι αδελφοί μου και οι εκ του γένους μου ήσθιον εκ των άρτων των εθνών · 11 εγώ δε συνετήρησα την ψυχήν μου μη φαγείν, 12 καθότι εμεμνήμην του Θεού εν όλη τη ψυχή μου. 13 και έδωκεν ο Ύψιστος χάριν και μορφήν ενώπιον Ενεμεσσάρου, και ήμην αυτού αγοραστής · 14 και επορευόμην εις την Μηδιαν και παρεθέμην Γαβαήλω τω αδελφω Γαβρία εν Ράγοις της Μηδίας αργυρίου τάλαντα δέκα.

15 Και ότε απέθανεν Ενεμεσσάρ, εβασίλευσε Σενναχηρίμ ο υιος αυτού αντ ' αυτού, και αι οδοί αυτού ηκαταστάθησαν, και ουκ έτι ηδυνάσθην πορευθήναι εις την Μηδιαν. 16 και εν ταις ημέραις Ενεμεσσάρου ελεημοσύνας πολλάς εποίουν τοις αδελφοίς μου · 17 τους άρτους μου εδίδουν τοις πεινώσι και ιμάτια τοις γυμνοίς, και ει τινα εκ του γένους μου εθεώρουν τεθνηκότα και ερριμμένον οπίσω του τείχους Νινευή, έθαπτον αυτόν. 18 και ει τινα απέκτεινε Σενναχηρίμ ο βασιλεύς, ότε ήλθε φεύγων εκ της Ιουδαίας, έθαψα αυτούς κλέπτων · πολλούς γαρ απέκτεινεν εν τω θυμω αυτού · και εξητήθη υπό του βασιλέως τα σώματα, και ουχ ευρέθη. 19 πορευθείς δε εις των εν Νινευή, υπέδειξε τω βασιλεί περί εμού ότι θάπτω αυτούς, και εκρύβην · επιγνούς δε ότι ζητούμαι αποθανείν, φοβηθείς ανεχώρησα. 20 και διηρπάγη πάντα τα υπάρχοντά μου, και ου κατελείφθη μοι ουδέν πλην Άννας της γυναίκός μου και Τωβίου του υιού μου. 21 και ου διήλθον ημέρας πενήκοντα, έως ου απέκτειναν αυτόν οι δύο υιοί αυτού και έφυγον εις τα όρη Αραράθ, και εβασίλευσε Σαχερδονός υιος αυτού αντ ' αυτού, και έταξεν Αχιάχαρον τον Αναήλ υιόν του αδελφού μου επί πάσαν την εκλογιστιαν της βασιλείας αυτού και επί πάσαν την διοίκησιν. 22 και ηξίωσεν Αχιάχαρος περί εμού, και ήλθον εις Νινευή. Αχιάχαρος δε ην ο οινοχόος και επί του δακτυλίου και διοικητής και εκλογιστής, και κατέστησεν αυτόν ο Σαχερδονός εκ δευτέρας · ην δε εξάδελφός μου.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΟΤΕ δε κατήλθον εις τον οίκόν μου και απεδόθη μοι Άννα η γυνή μου, και Τωβίας ο υιος μου, εν τη πεντηκοστη εορτη, ή εστιν αγία επτά εβδομάδων, εγενήθη άριστον καλόν μοι, και ανέπεσα του φαγείν. 2 και εθεασάμην όψα πολλά και είπα τω υιω μου · βάδισον και άγαγε ον αν εύρης των αδελφών ημών ενδειή, ος μέμνηται του Κυρίου, και ιδού μένω σε. 3 και ελθών είπε · πάτερ, εις εκ του γένους ημών εστραγγαλωμένος έρριπται εν τη αγορά. 4 καγώ πριν ή γεύσασθαι με, αναπηδήσας ανειλόμην αυτόν εις τι οίκημα, έως ου έδυ ο ήλιος. 5 και επιστρέψας ελουσάμην και ήσθιον τον άρτον μου εν λύπη · 6 και εμνήσθην της προφητείας Αμώς, καθώς είπε · στραφήσονται αι εορταί υμών εις πένθος και πάσαι αι ευφροσύναι υμών εις θρήνον, 7 και έκλαυσα. και ότε έδυ ο ήλιος, ωχόμην και ορύξας έθαψα αυτόν. 8 και οι πλησίον επεγέλων λέγοντες · ουκ έτι φοβείται φονευθήναι περι του πράγματος τούτου, και απέδρα, και ιδού πάλιν θάπτει τους νεκρούς. 9 και εν αυτη τη νυκτί ανέλυσα θάψας και εκοιμήθην μεμιαμμένος παρά τον τοίχον της αυλης, και το πρόσωπόν μου ακάλυπτον ην. 10 και ουκ ήδριν ότι στρουθία εν τω τοίχω εστι, και των οφθαλμών μου ανεωγόντων, αφώδευσαν τα στρουθία θερμόν εις τους οφθαλμούς μου, και εγενήθη λευκώματα εν τοις οφθαλμοίς μου. και επορεύθην προς ιατρούς, και ουκ ωφέλησάν με · Αχιάχαρος δε έτρεφέ με, έως ου επορεύθην εις την Ελυμαΐδα. 11 και η γυνή μου Άννα ηριθεύετο εν τοις γυναικειοίς · 12 και απέστειλλε τοις κυρίοις, και απέδωκαν αυτη και αυτοί τον μισθόν προσδόντες και έριφον. 13 ότε δε ήλθε προς με, ήρξατο κράζειν · και είπα αυτη · πόθεν το ερίφιον; μη κλεψιμαίων εστιν; απόδος αυτό τοις κυρίοις · ου γαρ θεμιτόν εστι φαγείν κλεψιμαίων. 14 η δε είπε · δώρον δέδοται μοι επί τω μισθω. και ουκ επίστευον αυτη και έλεγον αποδιδόναι αυτό τοις κυρίοις και ηρυθρίων προς αυτην · η δε αποκριθείσα ειπέ μοι · που εισιν αι ελεημοσύναι σου και αι δικαιοσύναι σου; ιδού γνωστά πάντα μετά σου.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ λυπηθείς έκλαυσα και προσευξάμην μετ' οδύνης λέγων· 2 δίκαιος ει, Κύριε, και πάντα τα έργα σου και πάσαι αι οδοί σου ελεημοσύνη και αλήθεια, και κρίσιν αληθινήν και δικαίαν συ κρίνεις εις τον αιώνα. 3 μνήσθητί μου και επίβλεψον επ' εμέ· μη με εκδικήσης τας αμαρτίας μου και τοις αγνοήμασί μου και των πατέρων μου, α ήμαρτον ενώπιόν σου· 4 παρήκουσαν γαρ των εντολών σου, και έδωκας ημάς εις διαρπαγήν και αιχμαλωσίαν και θάνατον και παραβολήν ονειδισμού πάσι τοις έθνεσιν, εν οίς εσκορπίσαμεθα. 5 και νυν πολλάι αι κρίσεις σου εισι και αληθινάι εξ εμού ποιήσαι περι των αμαρτιών μου και των πατέρων μου, ότι ουκ εποιήσαμεν τας εντολάς σου· ου γαρ εμπορεύθημεν εν αληθεία ενώπιόν σου. 6 και νυν κατά το αρεστόν ενώπιόν σου ποιήσον μετ' εμού· επίταξον αναλαβείν το πνεύμά μου, όπως απολυθώ και γένωμαι γη· διότι λυσιτελεί μοι αποθανείν ή ζήν, ότι ονειδισμούς ψευδείς ήκουσα, και λύπη εστί πολλή εν εμοί· επίταξον απολυθήναί με της ανάγκης ήδη εις τον αιώνιον τόπον, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού.

7 Εν τη αυτη ημέρα συνέβη τη θυγατρί Ραγουήλ Σάρρα εν Εκβατάνοις της Μηδίας και ταύτην ονειδισθήναι υπό παιδισκών πατρός αυτης, 8 ότι ην δεδομένη ανδράσιν επτά, και Ασμοδαίος το πονηρόν δαιμόνιον απέκτεινεν αυτούς πριν ή γενέσθαι αυτούς μετ' αυτης ως εν γυναιξί. και είπαν αυτη· ου συνιείς αποπνίγουσά σου τους άνδρας; ήδη επτά έσχες και ενός αυτών ουκ ωνομάσθης· 9 τι ημάς μαστιγοίς; ει απέθαναν, βάδιζε μετ' αυτών· μη ιδοιμέν σου υιόν ή θυγατέρα εις τον αιώνα. 10 ταύτα ακούσασα ελυπήθη σφόδρα ωστε απαγγασθαι. και είπε· μία μεν ειμι τω πατρί μου· εάν ποιήσω τούτο, όνειδος αυτω έσται, και το γήρας αυτου κατάξω μετ' οδύνης εις άδου. 11 και εδεήθη προς τη θυρίδι και είπεν· ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός μου, και ευλογητόν το όνομά σου το άγιον και έντιμον εις τους αιώνας· ευλογήσασάν σε πάντα τα έργα σου εις τον αιώνα. 12 και νυν, Κύριε, τους οφθαλμούς μου και το πρόσωπόν μου εις σε δέδωκα· 13 ειπόν απολύσαι με από της γης και μη ακούσαι με μηκέτι ονειδισμόν. 14 συ γινώσκεις, Κύριε, ότι καθαρά ειμι από πάσης αμαρτίας ανδρός 15 και ουκ εμόλυνα το όνομά μου ουδέ το όνομα του πατρός μου εν τη γη

της αιχμαλωσίας μου. μονογενής ειμι τω πατρί μου, και ουχ υπάρχει αυτω παιδίον, ό κληρονομήσει αυτόν, ουδέ αδελφός εγγύς ουδέ υπάρχων αυτω υιος, ίνα συντηρήσω εμαυτήν αυτω γυναίκα. ήδη απώλοντό μοι επτά · ίνα τι μοι ζήν; και ει μη δοκεί σοι αποκτείναι με, επιτάξον επιβλέψαι επ ' εμέ και ελεησαί με και μηκέτι ακούσαι με ονειδισμόν.

16 Και εισηκούσθη προσευχή αμφοτέρων ενώπιον της δόξης του μεγάλου Ραφαήλ, 17 και απεστάλη ιάσασθαι τους δύο, του Τωβίτ λείψαι τα λευκώματα και Σάρραν την του Ραγουήλ δούναι Τωβία τω υιω Τωβίτ γυναίκα και δήσαι Ασμοδαίον το πονηρόν δαιμόνιον, διότι Τωβία επιβάλλει κληρονομήσαι αυτήν. εν αυτω τω καιρω επιστρέψας Τωβίτ εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και Σάρρα η του Ραγουήλ κατέβη εκ του υπερώου αυτής.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΕΝ τη ημέρα εκείνη εμνήσθη Τωβίτ περι του αργυρίου, ου παρέθετο Γαβαήλ εν Ράγοις της Μηδίας, 2 και ειπεν εν εαυτω · εγώ ητησάμην θάνατον, τι ου καλώ Τωβίαν τον υιόν μου, ίνα αυτω υποδείξω πριν αποθανείν με; 3 και καλέσας αυτόν ειπε · παιδίον, εάν αποθάνω, θάψον με, και μη υπερίδης την μητέρα σου · τίμα αυτήν πάσας τας ημέρας της ζωής σου και ποίει το αρεστόν αυτη και μη λυπήσης αυτήν. 4 μνήσθητι, παιδίον, ότι πολλούς κινδύνους εώρακεν επί σοι εν τη κοιλία · όταν αποθάνη, θάψον αυτήν παρ ' εμοί εν ενί τάφω. 5 πάσας τας ημέρας, παιδίον, Κυρίου του Θεού ημών μνημόνευε και μη θελήσης αμαρτάνειν και παραβήναι τας εντολάς αυτού. δικαιοσύνην ποίει πάσας τας ημέρας της ζωής σου και μη πορευθής ταις οδοίς της αδικίας · 6 διότι ποιούντός σου την αλήθειαν, ευοδίαί έσονται εν τοις έργοις σου και πάσι τοις ποιούσι την δικαιοσύνην. 7 εκ των υπάρχόντων σοι ποίει ελεημοσύνην, και μη φθονεσάτω σου ο οφθαλμός εν τω ποιείν σε ελεημοσύνην · μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από παντός πτωχού, και από σου ου μη αποστραφή το πρόσωπον του Θεού. 8 ως σοι υπάρχει κατά το πλήθος, ποιήσον εξ αυτών ελεημοσύνην · εάν ολίγον σοι υπάρχει, κατά το ολίγον μη φοβού ποιείν ελεημοσύνην · 9 θέμα γαρ αγαθόν

θησαυρίζεις σεαυτώ εις ημέραν ανάγκης · 10 διότι ελεημοσύνη εκ θανάτου ρύεται και ουκ εά εισελθείν εις το σκότος · 11 δώρον γαρ αγαθόν εστιν ελεημοσύνη πάσι τοις ποιούσιν αυτήν ενώπιον του Υψίστου. 12 πρόσεχε σεαυτώ, παιδίον, από πάσης πορνείας και γυναίκα πρώτον λάβε από του σπέρματος των πατέρων σου · μη λάβης γυναίκα αλλοτρίαν, ή ουκ έστιν εκ της φυλής του πατρός σου, διότι υιοί προφητών εσμεν. Νώε, Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, οι πατέρες ημών από του αιώνος · μνήσθητι, παιδίον, ότι αυτοί πάντες έλαβον γυναίκας εκ των αδελφών αυτών και ευλογήθησαν εν τοις τέκνοις αυτών, και το σπέρμα αυτών κληρονομήσει γην. 13 και νυν, παιδίον, αγάπα τους αδελφούς σου και μη υπερηφανεύου τη καρδιά σου από των αδελφών σου και των υιών και θυγατέρων του λαού σου λαβείν σεαυτώ εξ αυτών γυναίκα · διότι εν τη υπερηφανία απώλεια και ακαταστασία πολλή, και εν τη αχρειότητα ελάττωσις και ένδεια μεγάλη · η γαρ αχρειότης μήτηρ εστί του λιμού. 14 μισθός παντός ανθρώπου, ος εάν εργάσεται παρά σοί, μη αυλισθήτω, αλλ ' απόδος αυτώ παραυτικά, και εάν δουλεύσης τω Θεω, αποδοθήσεται σοι. πρόσεχε σεαυτώ, παιδίον, εν πάσι τοις έργοις σου και ίσθι πεπαιδευμένος εν πάση αναστροφή σου. 15 και ό μισείς, μηδενί ποιήσης. οίνον εις μέθην μη πής, και μη πορευθήτω μετά σου μέθη εν τη οδώ σου. 16 εκ του άρτου σου δίδου πεινώντι και εκ των ιματίων σου τοις γυμνοίς · παν, ό εάν περισσεύση σοι, ποίει ελεημοσύνην, και μη φθονεσάτω σου ο οφθαλμός εν τω ποιείν σε ελεημοσύνην. 17 έκχεον τους άρτους σου επί τον τάφον των δικαίων και μη δως τοις αμαρτωλοίς. 18 συμβουλιαν παρά παντός φρονίμου ζήτησον και μη καταφρονήσης επί πάσης συμβουλίας χρησίμης. 19 και εν παντί καιρω ευλόγει Κύριον τον Θεόν και παρ ' αυτού αίτησον, όπως αι οδοί σου ευθείαι γένωνται, και πάσαι αι τρίβοι και βουλαί σου ευοδωθώσι · διότι παν έθνος ουκ έχει βουλήν, αλλ ' αυτός ο Κύριος δίδωσι πάντα τα αγαθά και ον εάν θέλη, ταπεινοί, καθώς βούλεται. και νυν, παιδίον, μνημόνευε των εντολών μου, και μη εξαλειφθήτωσαν εκ της καρδιάς σου. 20 και νυν υποδεικνύω σοι τα δέκα τάλαντα του αργυρίου, α παρεθέμην Γαβαήλω τω του Γαβρία εν Ράγοις της Μηδίας. 21 και μη φοβού, παιδίον, ότι επωχεύσαμεν · υπάρχει σοι πολλά, εάν φοβηθής τον Θεόν, και αποστης από πάσης αμαρτίας και ποιήσης το αρεστόν ενώπιον αυτού.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ αποκριθείς Τωβίας ειπεν αυτω · πάτερ, ποιήσω πάντα, όσα εντέταλσαι μοι · 2 αλλά Πως δυνήσομαι λαβείν το αργύριον και ου γινώσκω αυτόν; 3 και έδωκεν αυτω το χειρόγραφον και ειπεν αυτω · ζήτησον σεαυτω άνθρωπον, ος συμπορεύσεται σοι, και δώσω αυτω μισθόν έως ζω · και λαβέ πορευθείς το αργύριον. 4 και επορεύθη ζητήσαι άνθρωπον και εύρε τον Ραφαήλ, ος ην άγγελος, και ουκ ήδει · 5 και ειπεν αυτω · ει δύναμαι πορευθήναι μετά σου εν Ράγοις της Μηδίας, και ει έμπειρος ει των τόπων; 6 και ειπεν αυτω ο άγγελος · πορεύσομαι μετά σου και της οδου εμπειρώ και παρά Γαβαήλ τον αδελφόν ημών ηυλίοθην. 7 και ειπεν αυτω Τωβίας · υπόμεινόν με, και ερώ τω πατρί. 8 και ειπεν αυτω · πορεύου και μη χρονίσης. 9 και εισελθών ειπε τω πατρί · ιδού εύρηκα ος συμπορεύσεται μοι. ο δε ειπε · φώνησον αυτόν προς με, ίνα επιγνώ ποίας φυλής εστι και ει πιστός του πορευθήναι μετά σου. 10 και εκάλεσεν αυτόν, και εισήλθε, και ησπάσαντο αλλήλους. 11 και ειπεν αυτω Τωβίτ · αδελφέ, εκ ποίας φυλής και εκ ποίας πατριάς ει συ; υπόδειξόν μοι. 12 και ειπεν αυτω · φυλήν και πατριάν συ ζητείς ή μίσθιον, ος συμπορεύσεται μετά του υιού σου; και ειπεν αυτω Τωβίτ · βούλομαι, αδελφέ, επιγνώναι το γένος σου και το όνομα. 13 ος δε ειπεν · εγώ Αζαρίας Ανανίου του μεγάλου, των αδελφών σου. 14 και ειπεν αυτω · υγαιίνων έλθοις, αδελφέ, και μη μοι οργισθής, ότι εξήτησα την φυλήν σου και την πατριάν σου επιγνώναι. και συ τυγχάνεις αδελφός μου εκ της καλής και αγαθής γενεάς · επεγίνωσκον γαρ εγώ Ανανίαν και Ιωνάθαν τους υιούς Σεμεϊ του μεγάλου, ως επορευόμεθα κοινώς εις Ιεροσόλυμα προσκυνείν, αναφέροντες τα πρωτότοκα και τας δεκάτας των γεννημάτων, και ουκ επλανήθησαν εν τη πλάνη των αδελφών ημών. εκ ρίζης καλής ει, αδελφέ, 15 αλλά ειπόν μοι τίνα σοι έσομαι μισθόν διδόναι · δραχμήν της ημέρας και τα δέοντά σοι ως και τω υιω μου. 16 και έτι προσθήσω σοι επί τον μισθόν, εάν υγαιίνοντες επιστρέψητε. 17 και ευδόκησαν ούτως. και ειπε προς Τωβίαν · έτοιμος γίνου προς την οδόν · και ευοδωθείτε. και ητοίμασεν ο υιος αυτού τα προς την οδόν. και ειπεν αυτω ο πατήρ αυτού · πορεύου μετά του ανθρώπου τούτου, ο δε εν τω ουρανω οικών Θεός ευοδώσει την οδόν υμών, και ο άγγελος αυτού

συμπορευθήτω υμίν. και εξήλθαν αμφότεροι απελθείν και ο κύων του παιδαρίου μετ' αυτών. 18 έκλαυσε δε Άννα η μήτηρ αυτού και είπε προς Τωβίτ· τι εξαπέστειλας το παιδίον ημών; ή ουχί η ράβδος της χειρός ημών εστιν εν τω εισπορεύεσθαι αυτόν και εκπορεύεσθαι ενώπιον ημών; 19 αργύριον τω αργυρίω μη φθάσαι, αλλά περίφημα του παιδίου ημών γένοιτο· 20 ως γαρ δέδοται ημίν ζήν παρά του Κυρίου, τούτο ικανόν ημίν υπάρχει. 21 και είπεν αυτη Τωβίτ· μη λόγον έχε, αδελφή· υγιαίνων ελεύσεται, και οι οφθαλμοί σου όψονται αυτόν· 22 άγγελος γαρ αγαθός συμπορεύσεται αυτω, και ευοδωθήσεται η οδός αυτού, και υποστρέψει υγιαίνων. και επαύσατο κλαίουσα.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΟΙ δε πορευόμενοι την οδόν ήλθον εσπέρας επί τον Τίγγριν ποταμόν, και ηυλίζοντο εκεί. 2 το δε παιδάριον κατέβη περικλύσασθαι, και ανεπήδησεν ιχθύς από του ποταμού και εβουλήθη καταπιείν το παιδάριον. 3 ο δε άγγελος είπεν αυτω· επιλαβού του ιχθύος. και εκράτησε τον ιχθύν το παιδάριον και ανέβαλεν αυτόν επί την γην. 4 και είπεν αυτω ο άγγελος· ανάτεμε τον ιχθύν και λαβών την καρδιαν και το ήπαρ και την χολήν θές ασφαλώς. 5 και εποίησε το παιδάριον ως είπεν αυτω ο άγγελος, τον δε ιχθύν οπήσαντες έφαγον. 6 και ωδεον αμφότεροι, έως ου ήγγισαν εν Εκβατάνοις. 7 και είπε το παιδάριον τω αγγέλω· Αζαρία αδελφέ, τι εστιν η καρδια και το ήπαρ και η χολή του ιχθύος; 8 και είπεν αυτω· η καρδια και το ήπαρ, εάν τινα οχλή δαιμόνιον ή πνεύμα πονηρόν, ταύτα δει καπνίσαι ενώπιον ανθρωπου ή γυναικός, και ουκέτι ου μη οχληθή· 9 η δε χολή, εγχρίσαι ανθρωπον, ος έχει λευκώματα εν τοις οφθαλμοίς, και ιαθήσεται. 10 ως δε προσήγγισαν τη Ράγη, 11 είπεν ο άγγελος τω παιδαρίω· αδελφέ, σήμερα αυλισθησόμεθα παρά Ραγουήλ, και αυτός συγγενής σου εστι, και εστιν αυτω θυγάτηρ ονόματι Σάρρα· 12 λαλήσω περί αυτής του δοθήναι σοι αυτήν εις γυναίκα, ότι σοι επιβάλλει η κληρονομία αυτής, και συ μόνος ει εκ του γένους αυτής, και το κοράσιον καλόν και φρόνιμόν εστι. 13 και νυν άκουσόν μου και

λαλήσω τω πατρί αυτής, και όταν υποστρέψωμεν εκ Ραγών, ποιήσομεν τον γάμον· διότι επίσταμαι Ραγουήλ ότι ου μη δω αυτήν ανδρί ετέρω κατά τον νόμον Μωυσή ή οφειλήσει θάνατον, ότι την κληρονομίαν σοί καθήκει λαβείν ή πάντα άνθρωπον. 14 τότε ειπε το παιδάριον τω αγγέλω· Αζαρία αδελφέ, ακήκοα εγώ το κοράσιον δεδóσθαι επτά ανδράσι και πάντας εν τω νυμφώνι απολωλότας. 15 και νυν εγώ μόνος ειμί τω πατρί και φοβούμαι μη εισελθών αποθάνω καθώς και οι πρότεροι, ότι δαιμόνιον φιλεί αυτήν, ό ουκ αδικεί ουδένα πλην των προσαγόντων αυτη. και νυν εγώ φοβούμαι μη αποθάνω και κατάξω την ζωήν του πατρός μου και της μητρός μου μετ' οδύνης επ' εμοί εις τον τάφον αυτών· και υιος έτερος ουχ υπάρχει αυτοις, ος θάψει αυτούς. 16 ειπε δε αυτω ο άγγελος· ου μέμνησαι των λόγων, ων εντειλάτό σοι ο πατήρ σου, υπέρ του λαβείν σε γυναίκα εκ του γένους σου; και νυν άκουσόν μου, αδελφέ, διότι σοί έσται εις γυναίκα, και του δαιμονίου μηδένα λόγον έχε, ότι την νύκτα ταύτην δοθήσεται σοι αύτη εις γυναίκα. 17 και εάν εισέλθης εις τον νυμφώνα, λήψη τέφραν θυμιαμάτων και επιθήσεις από της καρδίας και του ήπατος του ιχθύος και καπνίσεις, 18 και οσφρανθήσεται το δαιμόνιον και φεύξεται και ουκ επανελεύσεται εις τον αιώνα του αιώνος. όταν δε προσπορευή αυτη, εγέρθητε αμφοτεροι και βοήσατε προς τον ελεήμονα Θεόν, και σώσει υμάς και ελεήσει. μη φοβού, ότι σοί αυτή ητοιμασμένη ην από του αιώνος, και συ αυτήν σώσεις, και πορεύσεται μετά σου, και υπολαμβάνω ότι σοι έσται εξ αυτής παιδια. 19 και ως ήκουσε Τωβίας ταύτα, εφίλησεν αυτήν, και η ψυχή αυτού εκολλήθη σφόδρα αυτη.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ήλθον εις Εκβάτανα και παρεγένοντο εις την οικίαν Ραγουήλ, Σάρρα δε υπήντησεν αυτοις και χαιρέτισεν αυτούς και αυτοί αυτην, και εισήγαγεν αυτούς εις την οικίαν. 2 και ειπε Ραγουήλ Έδνα τη γυναικί αυτού· ως όμοιος ο νεανίσκος Τωβίτ τω ανεπιω μου; 3 και ηρώτησεν αυτούς Ραγουήλ· πόθεν εστέ, αδελφοί; και ειπαν αυτω· εκ των υιών Νεφθαλίμ των αιχμαλώτων εκ Νινευή. 4 και ειπεν αυτοις· γινώσκετε Τωβίτ τον αδελφόν ημών; οι δε ειπον·

γινώσκομεν. και ειπεν αυτοίς· υγιαίνει; 5 οι δε ειπαν· και ζη και υγιαίνει. και ειπε Τωβίας· πατήρ μου εστι. 6 και ανεπήδησε Ραγουήλ και κατεφίλησεν αυτόν και έκλαυσε 7 και ευλόγησεν αυτόν και ειπεν αυτω· ο του καλού και αγαθού ανθρώπου υιος· και ακούσας ότι Τωβίτ απώλεσε τους οφθαλμούς εαυτού, ελυπήθη και έκλαυσε. 8 και Έδνα η γυνή αυτού και Σάρρα η θυγάτηρ αυτού έκλαυσαν και υπεδέξαντο αυτούς προθύμως· 9 και έθυσαν κριόν προβάτων και παρέθηκαν όσα πλείονα. ειπε δε Τωβίας τω Ραφαήλ· Αζαρία αδελφέ, λάλησον υπέρ ων έλεγες εν τη πορεία, και τελεστήτω το πράγμα. 10 και μετέδωκε τον λόγον τω Ραγουήλ· και ειπε Ραγουήλ προς Τωβίαν· φάγε, πίε και ηδέως γίνου, σοί γαρ καθήκει το παιδιον μου λαβειν· πλην υποδείξω σοι την αλήθειαν. 11 έδωκα το παιδιον μου επτά ανδράσι, και οπότε εάν εισεπορεύοντο προς αυτήν, απέθνησκον υπό την νύκτα. αλλά το νυν έχον, ηδέως γίνου. και ειπε Τωβίας· ου γεύομαι ουδέν ωδε, έως αν στήσητε και σταθήτε προς με. και ειπε Ραγουήλ· κομιζου αυτήν από του νυν κατά την κρίσιν· συ δε αδελφός ει αυτής, και αυτή σου εστιν· ο δε ελεήμων Θεός ευοδώσει υμίν τα κάλλιστα. 12 και εκάλεσε Σάρραν την θυγατέρα αυτού, και λαβών της χειρός αυτής παρέδωκεν αυτήν Τωβία γυναίκα και ειπεν· ιδού κατά τον νόμον Μωυσέως κομιζου αυτήν και άπαγε προς τον πατέρα σου· και ευλόγησεν αυτούς. 13 και εκάλεσεν Έδναν την γυναίκα αυτού· και λαβών βιβλιον έγγραψε συγγραφήν, και εσφραγίσατο. 14 και ήρξαντο εσθιειν. 15 και εκάλεσε Ραγουήλ Έδναν την γυναίκα αυτού και ειπε αυτη· αδελφή, ετοιμάσον το έτερον ταμειον και εισάγαγε αυτήν. 16 και εποίησεν ως ειπε και εισήγαγεν αυτήν εκεί, και έκλαυσε· και απεδέξατο τα δάκρυα της θυγατρός αυτής και ειπεν αυτη· 17 θάρσει, τέκνον, ο Κύριος του ουρανού και της γης δώη σοι χάριν αντί της λύπης σου ταύτης· θάρσει, θύγατερ.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΟΤΕ δε συνετέλεσαν δειπνούντες, εισήγαγον Τωβίαν προς αυτήν. 2 ο δε πορευόμενος εμνήσθη των λόγων Ραφαήλ και έλαβε την τέφραν των θυμιαμάτων και επέθηκε την

καρδίαν του ιχθύος και το ήπαρ και εκάπνισεν. 3 ότε δε ωσφράνθη το δαιμόνιον της οσμήs, έφυγεν εις τα ανώτατα Αιγύπτου και έδησεν αυτό ο άγγελος. 4 ως δε συνεκλεισθησαν αμφοτεροι, ανέστη Τωβίας από της κλίνης και ειπεν · ανάστηθι, αδελφή, και προσευξώμεθα, ίνα ελεήση ημάs ο Κύριος. 5 και ήρξατο Τωβίας λέγειν · ευλογητός ει, ο Θεός των πατέρων ημών, και ευλογητόν το όνομά σου το άγιον και ένδοξον εις τους αιώνας · ευλογησάτωσαν σε οι ουρανοί και πάσαι αι κτίσεις σου. 6 συ εποίησας Αδάμ και έδωκας αυτω βοηθόν Εβάν στήριγμα την γυναίκα αυτού · εκ τούτων εγεννήθη το ανθρώπων σπέρμα. συ ειπας · ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αυτω βοηθόν όμοιον αυτω. 7 και νυν, Κύριε, ου δια πορνείαν εγώ λαμβάνω την αδελφήν μου ταύτην, αλλά επ ' αληθείας επιτάξον ελεήσαί με και αυτη συγκαταγηράσαι. 8 και ειπε μετ ' αυτού · αμήν. 9 και εκοιμήθησαν αμφοτεροι την νύκτα. 10 και αναστάs Ραγουήλ επορεύθη και ώρυξε τάφον λέγων · μη και ούτος αποθάνη; 11 και ήλθε Ραγουήλ εις την οικίαν εαυτού 12 και ειπεν Έδνα τη γυναικί αυτού · απόστειλον μίαν των παιδιοκών, και ιδέτωσαν ει ζη · ει δε μη, ίνα θάψωμεν αυτόν, και μηδεις γνω. 13 και εισήλθεν η παιδίσκη ανοίξασα την θύραν και εύρε τους δύο καθεύδοντας. 14 και εξελθούσα απήγγειλεν αυτοίs, ότι ζη. 15 και ευλόγησε Ραγουήλ τον Θεόν λέγων · ευλογητός ει συ, ο Θεός, εν πάση ευλογία καθαρά και αγία, και ευλογείτωσαν σε οι άγιοί σου και πάσαι αι κτίσεις σου, και πάντες οι άγγελοί σου και οι εκλεκτοί σου ευλογείτωσαν σε εις τους αιώνας. 16 ευλογητός ει ότι ηύφρανάς με, και ουκ εγένετό μοι καθώς υπενόουν, αλλά κατά το πολύ έλεός σου εποίησας μεθ ' ημών. 17 ευλογητός ει ότι ηλέησας δύο μονογενείς · ποιήσον αυτοίs, δέσποτα, έλεος, συντέλεσον την ζωήν αυτών εν υγεία μετ ' ευφροσύνης και ελέους. 18 εκέλευσε δε τοιs οικέταιs χώσαι τον τάφον. 19 και εποίησεν αυτοίs γάμον ημερών δεκατεσσάρων. 20 και ειπεν αυτω Ραγουήλ πριν ή συντελεσθήναι τας ημέρας του γάμου ενόρκως μη εξελθειν αυτόν εάν μη πληρωθώσιν αι δεκατέσσαρες ημέραι του γάμου. 21 και τότε λαβόντα το ήμισυ των υπαρχόντων αυτού πορεύεσθαι μεθ ' υγείας προς τον πατέρα · και τα λοιπά, όταν αποθάνω και η γυνή μου.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ εκάλεσε Τωβίας τον Ραφαήλ και είπεν αυτω · 2 Αζαρία αδελφέ, λάβε μετά σεαυτού παίδα και δύο καμήλους και πορεύθητι εν Ράγοις της Μηδίας παρά Γαβαήλ και κόμισαί μοι το αργύριον και αυτόν άγε μοι εις τον γάμον · 3 διότι ωμόμοκε Ραγουήλ μη εξελθείν με, 4 και ο πατήρ μου αριθμεί τας ημέρας, και εάν χρονίσω μέγα, οδυνηθήσεται λίαν. 5 και επορεύθη Ραφαήλ και ηυλίσθη παρά Γαβαήλ, και έδωκεν αυτω το χειρόγραφον · ος δε προήνεγκε τα θυλάκια εν ταις σφαγίσι και έδωκεν αυτω. 6 και ώρθρευσαν κοινώς και ήλθον εις τον γάμον. και ευλόγησε Τωβίας την γυναίκα αυτού.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ Τωβίτ ο πατήρ αυτού ελογίσατο εκάστης ημέρας · και ως επιηρώθησαν αι ημέραι της πορείας και ουκ ήρχοντο, 2 είπε · μήποτε κατήσχυνται; ή μήποτε απέθανε Γαβαήλ και ουδεις αυτω δίδωσι το αργύριον; 3 και ελυπείτο λίαν. 4 είπε δε αυτω η γυνή · απώλετο το παιδιον, διότι κεχρόνικε · και ήρξατο θρηνείν αυτόν και είπεν · 5 ου μέλοι μοι, τέκνον, ότι αφήκά σε το φως των οφθαλμών μου; 6 και Τωβίτ λέγει αυτη · σίγα, μη λόγον έχει, υγιάινει. 7 και είπεν αυτω · σίγα, μη πλάνα με, απώλετο το παιδιον μου. και επορεύετο καθ ' ημέραν εις την οδόν έξω, οίας απήλθεν, ημέρας τε άρτον ουκ ήσθιε, τας δε νύκτας ου διελίμπανε θρηνούσα Τωβίαν τον υιόν αυτης, έως ου συνετελέσθησαν αι δεκατέσσαρες ημέραι του γάμου, ας ώμοσε Ραγουήλ ποιήσαι αυτόν εκεί · είπε δε Τωβίας τω Ραγουήλ · εξαπόστειλόν με, ότι ο πατήρ μου και η μήτηρ μου ουκέτι ελπίζουσιν όψεσθαι με. 8 είπε δε αυτω ο πενθερός · μείνον παρ ' εμοί, καγώ εξαποστειλώ προς τον πατέρα σου και δηλώσουσιν αυτω τα κατά σε. 9 και Τωβίας λέγει · εξαπόστειλόν με προς τον πατέρα μου. 10 αναστάς δε Ραγουήλ έδωκεν αυτω

Σάρραν την γυναίκα αυτού και τα ήμισυ των υπάρχόντων, σώματα και κτήνη και αργύριον, 11 και ευλογήσας αυτούς εξαπέστειλε λέγων· ευοδώσει υμάς, τέκνα, ο Θεός του ουρανού προ του με αποθανείν. 12 και είπε τη θυγατρί αυτού· τίμα τους πενθερούς σου, αυτοί νυν γονείς σου εισιν· ακούσαμί σου ακοήν καλήν, και εφίλησεν αυτήν. και Έδνα είπε προς Τωβίαν· αδελφέ αγαπητέ, αποκαταστήσαι σε ο Κύριος του ουρανού και δώη μοι ιδείν σου παιδιά εκ Σάρρας της θυγατρός μου, ίνα ευφρανθώ ενώπιον του Κυρίου· και ιδού παρατίθεμαί σοι την θυγατέρα μου εν παρακαταθήκη, μη λυπήσης αυτήν. 13 μετά ταύτα επορεύετο και Τωβίας ευλογών τον Θεόν, ότι ευώδωσε την οδόν αυτού, και κατευλόγει Ραγουήλ και Έδναν την γυναίκα αυτού.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ επορεύετο μέχρις ου εγγίσει αυτούς εις Νινευή. και είπε Ραφαήλ προς Τωβίαν· ου γινώσκεις, αδελφέ, Πως αφήκας τον πατέρα σου; 2 προδράμωμεν έμπροσθεν της γυναίκός σου και ετοιμάσωμεν την οικίαν· 3 λαβέ δε παρά χείρα την χολήν του ιχθύος. και επορεύθησαν, και συνήλθεν ο κύων όπισθεν αυτών. 4 και Άννα εκάθητο περιβλεπομένη εις την οδόν τον παιδα αυτής· 5 και προσενόησεν αυτόν ερχόμενον και είπε τω πατρί αυτού· ιδού ο υιος μου έρχεται και ο άνθρωπος ο πορευθείς μετ' αυτού. 6 και Ραφαήλ είπεν· επίσταμαι εγώ ότι ανοίξει τους οφθαλμούς ο πατήρ σου. 7 συ έγχρισον την χολήν εις τους οφθαλμούς αυτού, και δηχθείς διατρίψει και αποβαλείται τα λευκώματα και όψεται σε. 8 και προσδραμούσα Άννα επέπεσεν επί τον τράχηλον του υιού αυτής και είπεν αυτω· είδόν σε, παιδίον, από του νυν αποθανούμαι και έκλαυσαν αμφοτέροι. 9 και Τωβίτ εξήρχετο προς την θύραν και προσέκοπτεν, ο δε υιος αυτού προσέδραμεν αυτω 10 και επελάβετο του πατρός αυτού και προσέπασε την χολήν επί τους οφθαλμούς του πατρός αυτού λέγων· θάρσει, πάτερ. 11 ως δε συνεδήχθησαν, διέτριψε τους οφθαλμούς αυτού, και ελεπίσθη από των κάνθων των οφθαλμών αυτού τα λευκώματα. 12 και ιδών τον υιόν αυτού επέπεσεν επί τον

τράχηλον αυτού 13 και έκλαυσε και είπεν· ευλογητός ει, ο Θεός, και ευλογητόν το όνομά σου εις τους αιώνας, και ευλογημένοι πάντες οι άγιοί σου άγγελοι· ότι εμαστιγώσας και ηλέησάς με, ιδού βλέπω Τωβίαν τον υιόν μου. 14 και εισήλθεν ο υιος αυτού χαίρων και απήγγειλε τω πατρί αυτού τα μεγαλεία τα γενόμενα αυτω εν τη Μηδία. 15 και εξήλθε Τωβίτ εις συνάντησιν τη νύμφη αυτού χαίρων και ευλογών τον Θεόν προς τη πόλη Νινευή· και εθαύμαζον οι θεωρούντες αυτόν πορευόμενον, ότι έβλεψε. 16 και Τωβίτ εξωμολογείτο ενώπιον αυτού, ότι ηλέησεν αυτούς ο Θεός· και ως ήγγισε Τωβίτ Σάρρα τη νύμφη αυτού, κατευλόγησεν αυτήν λέγων· έλθοις υγαιίνουσα, θύγατερ· ευλογητός ο Θεός, ος ήγαγέ σε προς ημάς, και ο πατήρ σου και η μήτηρ σου. και εγένετο χαρά πάσι τοις εν Νινευή αδελφοίς αυτού. 17 και παρεγένετο Αχιάχαρος και Νασβάς ο εξάδελφος αυτού, 18 και ήχθη ο γάμος Τωβία μετ' ευφροσύνης ημέρας επτά.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εκάλεσε Τωβίτ Τωβίαν τον υιόν αυτού και είπεν αυτω· όρα, τέκνον, μισθόν τω ανθρώπω τω συνελθόντι σοι, και προσθείναι αυτω δει. 2 και ειπε· πάτερ, ου βλάπτομαι δούς αυτω το ήμισυ, ων ενήνοχα, 3 ότι με αγήοχέ σοι υγιή και την γυναίκα μου εθεράπευσε και το αργύριόν μου ήνεγκε και σε ομοίως εθεράπευσε. 4 και είπεν ο πρεσβύτης· δικαιούται αυτω. 5 και εκάλεσε τον άγγελον και είπεν αυτω· λάβε το ήμισυ πάντων, ων ενηνόχατε, και ύπαγε υγαιίνων. 6 τότε καλέσας τους δύο κρυπτώς είπεν αυτοίς· ευλογείτε τον Θεόν και αυτω εξομολογείσθε και μεγαλωσύνην δίδοτε αυτω και εξολογείσθε αυτω ενώπιον πάντων των ζώντων, περί ων εποίησε μεθ' υμών. αγαθόν το ευλογείν τον Θεόν και υψούν το όνομα αυτού, τους λόγους των έργων του Θεού εντίμως υποδεικνύοντες, και μη σκνείτε εξομολογείσθαι αυτω. 7 μυστήριον βασιλέως καλόν κρύψαι, τα δε έργα του Θεού ανακαλύπτειν ενδόξως. αγαθόν ποιήσατε, και κακόν ουχ ευρήσει υμάς. 8 αγαθόν προσευχή μετά νηστείας και ελεημοσύνης και δικαιοσύνης· αγαθόν το ολίγον μετά δικαιοσύνης ή

πολύ μετά αδικίας, καλόν ποιήσαι ελεημοσύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον · 9 ελεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ρύεται, καὶ αὐτὴ ἀποκαθαρίζει πάσαν ἀμαρτίαν · οἱ ποιοῦντες ελεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πλησθήσονται ζωῆς, 10 οἱ δὲ ἀμαρτάνοντες πολέμοι εἰσι τῆς ἐαυτῶν ζωῆς. 11 οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν παν ρῆμα · εἰρηκα δὴ μυστήριον βασιλέως κρύψαι καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. 12 καὶ νῦν ὅτι προσήξω σοὶ καὶ ἡ νύμφη σου Σάρρα, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου · καὶ ὅτε ἔθαπτες τοὺς νεκροὺς, ὡσαύτως συμπαρήγγην σοι. 13 καὶ ὅτε οὐκ ὤκνησας ἀναστήναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἀριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν περιστείλῃς τὸν νεκρόν, οὐκ ἔλαθές με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην. 14 καὶ νῦν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἰάσασθαί σε καὶ τὴν νύμφην σου Σάρραν. 15 ἐγὼ εἰμι Ραφαήλ, εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἁγίων ἀγγέλων, οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου. 16 καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν. 17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς · μὴ φοβείσθε, εἰρήνη ὑμῖν ἔσται · τὸν δὲ Θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα, 18 ὅτι οὐ τῆ ἐμαυτοῦ χάριτι, ἀλλὰ τῆ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦλθον, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα. 19 πάσας τὰς ἡμέρας ὠπτανόμην ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὄρασιν ὑμεῖς ἐθεωρεῖτε. 20 καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ, διότι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γράψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βιβλίον. 21 καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι εἶδον αὐτόν. 22 καὶ ἐξομολογούντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά αὐτοῦ καὶ ὡς ὥφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Κυρίου.

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ Τωβίτ ἐγράψε προσευχὴν εἰς ἀγαλλίασιν καὶ εἶπεν · «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, 2 ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ ἐλεεῖ, κατὰγει εἰς ἀδὴν καὶ ἀνάγει, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἐκφεύξεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ. 3 ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς · 4 ἐκεῖ υποδείξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ,

υψούτε αυτόν ενώπιον παντός ζώντος, καθότι αυτός Κύριος ημών και Θεός, αυτός πατήρ ημών εις πάντας τους αιώνας. 5 και μαστιγώσει ημάς εν ταις αδικίαις ημών και πάλιν ελεήσει και συνάξει ημάς εκ πάντων των εθνών, ου εάν σκορπισθήτε εν αυτοίς. 6 εάν επιστρέψητε προς αυτόν εν όλη τη καρδία υμών και εν όλη τη ψυχή υμών ποιήσαι ενώπιον αυτού αλήθειαν, τότε επιστρέψει προς υμάς και ου μη κρύψη το πρόσωπον αυτού αφ' υμών. και θεάσασθε α ποιήσει μεθ' υμών, και εξομολογήσασθε αυτω εν όλω τω στόματι υμών· και ευλογήσατε τον Κύριον της δικαιοσύνης και υψώσατε τον βασιλέα των αιώνων. εγώ εν τη γη της αιχμαλωσίας μου εξομολογούμαι αυτω και δεικνύω την ισχύν και την μεγαλωσύνην αυτού έθνει αμαρτωλών. επιστρέψατε, αμαρτωλοί, και ποιήσατε δικαιοσύνην ενώπιον αυτού· τις γινώσκει ει θελήσει υμάς και ποιήσει ελεημοσύνην υμίν; 7 τον Θεόν μου υψώ και η ψυχή μου τον βασιλέα του ουρανού και αγαλλιάσεται την μεγαλωσύνην αυτού. 8 λεγέτωσαν πάντες και εξομολογείσθωσαν αυτω εν Ιεροσολύμοις· 9 Ιεροσόλυμα πόλις αγία, μαστιγώσει επί τα έργα των υιών σου και πάλιν ελεήσει τους υιούς των δικαίων. 10 εξομολογού τω Κυρίω αγαθώς και ευλόγει τον βασιλέα των αιώνων, ίνα πάλιν η σκηνή αυτού οικοδομηθή εν σοί μετά χαράς, και ευφράναι εν σοί τους αιχμαλώτους και αγαπήσαι εν σοί τους ταλαιπώρους εις πάσας τας γενεάς του αιώνος. 11 έθνη πολλά μακρόθεν ήξει προς το όνομα Κυρίου του Θεού δώρα εν χερσίν έχοντες και δώρα τω βασιλεί του ουρανού, γενεαί γενεών δώσουσί σοι αγαλλίαμα. 12 επικατάρατοι πάντες οι μισούντές σε, ευλογημένοι έσονται πάντες οι αγαπώντές σε εις τον αιώνα. 13 χάρηθι και αγαλλίασαι επί τοις υιοίς των δικαίων, ότι συναχθήσονται και ευλογήσουσι τον Κύριον των δικαίων. 14 ω μακάριοι οι αγαπώντές σε, χαρήσονται επί τη ειρήνη σου. μακάριοι όσοι ελυπήθησαν επί πάσαις ταις μάστιξι σου, ότι επί σοί χαρήσονται θεασάμενοι πάσαν την δόξαν σου και ευφρανθήσονται εις τον αιώνα. 15 η ψυχή μου ευλογείτω τον Θεόν τον βασιλέα τον μέγαν, 16 ότι οικοδομηθήσεται Ιερουσαλήμ σαμφείρω και σμαράγδω και λίθω εντίμω τα τείχη σου και οι πύργοι και οι προμαχώνες εν χρυσίω καθαρω, 17 και αι πλατεΐαι Ιερουσαλήμ εν βηρύλλω και άνθρακι και λίθω εκ Σουφείρ ψηφολογηθήσονται. 18 και ερούσι πάσαι αι ρύμαι αυτής, αλληλούϊα και αι ανέσουσι λέγοντες· ευλογητός ο Θεός, ος ύψωσε πάντας τους αιώνας».

ΤΩΒΙΤ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ επαύσατο εξομολογούμενος Τωβίτ. 2 και ην ετών πενηκονταοκτώ, ότε απώλεσε τας όψεις, και μετά έτη οκτώ ανέβλεψε. και εποιεί ελεημοσύνας και προσέθετο φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν και εξομολογείτο αυτω. 3 μεγάλως δε εγήρασε· και εκάλεσε τον υιόν αυτού και τους υιούς αυτού και είπεν αυτω· τέκνον, λάβε τους υιούς σου· ιδού γεγήρακα και προς το αποτρέχειν εκ του ζήν ειμι. 4 άπελθε εις την Μηδιαν, τέκνον, ότι πέπεισμαι όσα ελάλησεν Ιωνάς ο προφήτης περί Νινευή, ότι καταστραφήσεται, εν δε τη Μηδια έσται ειρήνη μάλλον έως καιρού, και ότι οι αδελφοί ημών εν τη γη σκορπισθήσονται από της αγαθής γης, και Ιεροσόλυμα έσται έρημος, και ο οίκος του Θεού εν αυτη κατακαήσεται και έρημος έσται μέχρι χρόνου. 5 και πάλιν ελεήσει αυτούς ο Θεός και επιστρέψει αυτούς εις την γην, και οικοδομήσουσι τον οίκον, ουχ οίος ο πρότερος, έως πληρωθώσι καιροί του αιώνος. και μετά ταύτα επιστρέψουσιν εκ των αιχμαλωσιών και οικοδομήσουσιν Ιερουσαλήμ εντίμως, και ο οίκος του Θεού εν αυτη οικοδομηθήσεται εις πάσας τας γενεάς του αιώνος οικοδομή ενδόξω, καθώς ελάλησαν περί αυτης οι προφήται. 6 και πάντα τα έθνη επιστρέψουσιν αληθινώς φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν και κατορύξουσιν τα είδωλα αυτών, και ευλογήσουσι πάντα τα έθνη Κύριον. 7 και ο λαός αυτού εξομολογήσεται τω Θεω, και υψώσει Κύριος τον λαόν αυτού, και χαρήσονται πάντες οι αγαπώντες Κύριον τον Θεόν εν αληθεια και δικαιοσύνη, ποιούντες έλεος τοις αδελφοίς ημών. 8 και νυν, τέκνον, άπελθε από Νινευή, ότι πάντως έσται α ελάλησεν ο προφήτης Ιωνάς. 9 συ δε τήρησον τον νόμον και τα προστάγματα και γενού φιλελεήμων και δίκαιος, ίνα σοι καλώς ή. και θάψον με καλώς και την μητέρα σου μετ' εμού, και μηκέτι αυλισθήτε εις Νινευή. 10 τέκνον, ιδέ τι εποίησεν Αμάν Αχιαχάρω τω θρέψαντι αυτόν, ως εκ του φωτός ήγαγεν αυτόν εις το σκότος, και όσα ανταπέδωκεν αυτω· και Αχιάχαρος μεν εσώθη, εκείνω δε το ανταπόδομα επεδόθη, και αυτός κατέβη εις το σκότος. Μανασσής εποίησεν ελεημοσύνην και εσώθη εκ παγίδος θανάτου, ης έπηξεν αυτω, Αμάν δε ενέπεσεν εις την παγίδα και απώλετο. 11 και νυν, παιδια, ιδετε τι ελεημοσύνη ποιεί, και τι δικαιοσύνη ρύεται. και ταύτα αυτού λέγοντος, εξέλιπεν η ψυχή αυτού επί της κλίνης·

ην δε ετών εκατόν πενήκονταοκτώ, και έθαψαν αυτόν ενδόξως. 12 και ότε απέθανεν Άννα, έθαψεν αυτήν μετά του πατρός αυτού, απήλθε δε Τωβίας μετά της γυναικός αυτού και των υιών αυτού εις Εκβάτανα προς Ραγουήλ τον πενθερόν αυτού, 13 και εγήρασεν εντίμως και έθαψε τους πενθερούς αυτού ενδόξως και εκληρονόμησε την ουσίαν αυτών και Τωβίτ του πατρός αυτού. 14 και απέθανεν ετών εκατόν εικοσιεπτά εν Εκβατάνοις της Μηδίας. 15 και ήκουσε πριν ή αποθανείν αυτόν την απώλειαν Νινευή, ην ηχημαλώτισε Ναβουχοδονόσορ και Ασύηρος, και εχάρη προ του αποθανείν επί Νινευή.

* ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΩΔΙΚΕΣ Β' ΚΑΙ Α

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΕΤΟΥΣ δωδεκάτου της βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ος εβασίλευσεν Ασσυρίων εν Νινευή τη πόλει τη μεγάλη, εν ταις ημέραις Αρφαζάδ, ος εβασίλευσεν Μήδων εν Εκβατάνοις, 2 και ωκοδόμησεν επ ' Εκβατάνων κύκλω τείχη εκ λίθων λελαξυμένων εις πλάτος πηχών τριών και εις μήκος πηχών εξ και εποίησε το ύψος του τείχους πηχών εβδομήκοντα και το πλάτος αυτού πηχών πενήκοντα 3 και τους πύργους αυτού έστησεν επί ταις πύλαις αυτής πηχών εκατόν και το πλάτος αυτής εθεμελίωσεν εις πήχεις εξήκοντα 4 και εποίησε τας πύλας αυτής πύλας διεγειρομένας εις ύψος πηχών εβδομήκοντα και το πλάτος αυτών πήχεις τεσσαράκοντα εις εξόδους δυνάμεων δυνατών αυτού και διατάξεις των πεζών αυτού. 5 και εποίησε πόλεμον εν ταις ημέραις εκείναις ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ προς βασιλέα

Αρφαζάδ εν τω πεδίω τω μεγάλω, τούτο εστιν εν τοις ορίοις Ραγαύ. 6 και συνήντησαν προς αυτόν πάντες οι κατοικούντες την ορεινήν και πάντες οι κατοικούντες τον Ευφράτην και τον Τίγριν και τον Υδάσπην και πεδία Αριώχ βασιλέως Ελυμαίων· και συνήλθον ἔθνη πολλά σφόδρα εις παράταξιν υιών Χελεούδ. 7 και απέστειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Ασσυρίων επί πάντας τους κατοικούντας την Περσίδα και επί πάντας τους κατοικούντας προς δυσμαίς, τους κατοικούντας Κιλικίαν και Δαμασκόν, τον Λίβανον και Αντιλίβανον, και πάντας τους κατοικούντας κατά πρόσωπον παραλίας 8 και τους εν τοις ἔθνεσι του Καρμήλου και Γαλαάδ και την άνω Γαλιλαίαν και το μέγα πεδίων Εσδρηλών 9 και πάντας τους εν Σαμαρεία και ταις πόλεσιν αυτής και πέραν του Ιορδάνου έως Ιερουσαλήμ και Βετάνη και Χελλούς και Κάδης και του ποταμού Αιγύπτου και Ταφνάς και Ραμεσσή και πάσαν γην Γεσέμ 10 έως του ελθείν επάνω Τάνεως και Μέμφεως και πάντας τους κατοικούντας την Αίγυπτον έως του ελθείν επί τα όρια της Αιθιοπίας. 11 και εφάβλισαν πάντες οι κατοικούντες πάσαν την γην το ρήμα Ναβουχοδονόσορ του βασιλέως Ασσυρίων και ου συνήλθον αυτω εις τον πόλεμον, ότι ουκ εφοβήθησαν αυτόν, αλλ' ην εναντίον αυτών ως ανήρ εις, και ανέστρεψαν τους αγγέλους αυτού κενούς εν ατιμία προσώπου αυτών. 12 και εθυμώθη Ναβουχοδονόσορ επί πάσαν την γην ταύτην σφόδρα και ώμοσε κατά του θρόνου και της βασιλείας αυτού, ει μην εκδικήσεν πάντα τα όρια της Κιλικίας και Δαμασκηνης και Συρίας, ανελείν τη ρομφαία αυτού και πάντας τους κατοικούντας εν γη Μωάβ και τους υιούς Αμμών και πάσαν την Ιουδαίαν και πάντας τους εν Αιγύπτω έως του ελθείν επί τα όρια των δύο θαλασσών. 13 και παρετάξατο εν τη δυνάμει αυτού προς Αρφαζάδ βασιλέα εν τω έτει τω επτακαιδεκάτω και εκραταιώθη εν τω πολέμω αυτού και ανέστρεψε πάσαν την δύναμιν Αρφαζάδ και πάσαν την ίππον αυτού και πάντα τα άρματα αυτού 14 και εκυρίευσε των πόλεων αυτού και αφίκητο έως Εκβατάνων και εκράτησε των πύργων και επρονόμειυσε τας πλατείας αυτής και τον κόσμον αυτής έθηκεν εις όνειδος αυτής. 15 και έλαβε τον Αρφαζάδ εν τοις όρεσι Ραγαύ και κατηκόντισεν αυτόν εν ταις ζιβύναις αυτού και εξωλόθρευσεν αυτόν έως της ημέρας εκείνης. 16 και ανέστρεψε μετ' αυτών αυτός και πας ο σύμμικτος αυτού, πλήθος ανδρών πολεμιστών πολύ σφόδρα· και ην εκεί ραθυμών και ευωχούμενος αυτός και η δύναμις αυτού εφ' ημέρας εκατόν είκοσι.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ εν τω έτει τω οκτωκαιδεκάτω, δευτέρα και εικάδι του πρώτου μηνός, εγένετο λόγος εν οίκω Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ασσυρίων εκδικήσαι πάσαν την γην καθώς ελάλησε. 2 και συνεκάλεσε πάντας τους θεράποντας αυτού και πάντας τους μεγιστάνας αυτού και έθετο μετ ' αυτών το μυστήριον της βουλής αυτού και συνετέλεσε πάσαν την κακίαν της γης εκ του στόματος αυτού. 3 και αυτοί έκριναν ολοθρεύσαι πάσαν σάρκα, οί ουκ ηκολούθησαν τω λόγω του στόματος αυτού. 4 και εγένετο ως συνετέλεσε την βουλήν αυτού, εκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Ασσυρίων τον 'Ολοφέρνην αρχιστράτηγον της δυνάμεως αυτού, δεύτερον όντα μετ ' αυτόν, και ειπε προς αυτόν · 5 τάδε λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο κύριος πάσης της γης · ιδού συ εξελεύση εκ του προσώπου μου και λήψη μετά σεαυτού άνδρας πεποιθότας εν ισχύϊ αυτών, πεζών εις χιλιάδας εκατόν είκοσι και πλήθος ίππων συν αναβάταις μυριάδων δεκαδύο, 6 και εξελεύση εις συνάντησιν πάση τη γη επί δυσμάς, ότι ηπειθήσαν τω ρήματι του στόματός μου. 7 και απαγγελεις αυτοίς ετοιμάζειν γην και ύδωρ. ότι εξελεύσομαι εν θυμω μου επ ' αυτούς και καλύψω παν το πρόσωπον της γης εν τοις ποσί της δυνάμεώς μου και δώσω αυτούς εις διαρπαγήν αυτοίς · 8 και οι τραυματία αυτών πληρώσουσι τας φάραγγας και τους χειμάρρους αυτών, και ποταμός επικλύζων τοις νεκροίς αυτών πληρωθήσεται · 9 και άξω την αιχμαλωσίαν αυτών επί τα άκρα πάσης της γης. 10 συ δε εξελθών προκαταλήψη μοι παν όριον αυτών, και εκδώσουσί σοι εαυτούς, και διατηρήσεις εμοί αυτούς εις ημέραν ελεγμού αυτών · 11 επί δε τους απειθούντας συ φείσεται ο οφθαλμός σου του δούναι αυτούς εις φόνον και αρπαγήν εν πάση τη γη σου. 12 ότι ζων εγώ και το κράτος της βασιλείας μου, λελάληκα και ποιήσω ταύτα εν χειρί μου. 13 και συ δε συ παραβήση εν τι των ρημάτων του κυρίου σου, αλλ ' επιτελών επιτελέσεις καθότι προστέταχά σοι, και ου μακρυνεις του ποιήσαι αυτά. 14 και εξήλθεν 'Ολοφέρνης από προσώπου του κυρίου αυτού και εκάλεσε πάντας τους δυνάστας και τους στρατηγούς και επιστάτας της δυνάμεως Ασσούρ 15 και ηρίθμησεν εκλεκτούς άνδρας εις παράταξιν, καθότι εκέλευσεν αυτω ο κύριος αυτού εις μυριάδας δεκαδύο και ιππεις τοξότας μυρίους δισχιλίους, 16 και

διέταξεν αυτούς τον τρόπον πολέμου πλήθος συντάσσεται. 17 και έλαβε καμήλους και όνους και ημιόνους εις την απαρτίαν αυτών, πλήθος πολύ σφόδρα, και πρόβατα και βόας και αίγας εις την παρασκευήν αυτών, ων ουκ ην αριθμός, 18 και επισιτισμόν παντί ανδρί εις πλήθος και χρυσίον και αργύριον εξ οίκου βασιλέως πολύ σφόδρα. 19 και εξήλθεν αυτός και πάσα η δύναμις αυτού εις πορείαν του προελθείν βασιλέως Ναβουχοδονόσορ και καλύψαι παν το πρόσωπον της γης προς δυσμαίς εν άρμασι και ιππεύσι και πεζοίς επιλέκτοις αυτών. 20 και πολύς ο επίμικτος ως ακρίς συνεξήλθον αυτοίς και ως η άμμος της γης· ου γαρ ην αριθμός από πλήθους αυτών. 21 και απήλθον εκ Νινευή οδόν τριών ημερών επί πρόσωπον του πεδίου Βεκτιλέθ και εστρατοπέδευσαν από Βεκτιλέθ πλησίον του όρους του επ' αριστερά της άνω Κιλικίας. 22 και έλαβε πάσαν την δύναμιν αυτού, τους πεζούς και τους ιππείς και τα άρματα αυτού, και απήλθεν εκειθεν εις την ορεινήν. 23 και διέκοψε το Φουδ και Λούδ και επρονόμευσαν πάντας υιούς Ρασσίς και υιούς Ισμαήλ τους κατά πρόσωπον της ερήμου προς νότον της Χελεών. 24 και παρήλθε τον Ευφράτην και διήλθε την Μεσοποταμίαν και διέσκαψε πάσας τας πόλεις τας υψηλάς τας επί του χειμάρρου Αβρωνά έως του ελθείν επί θάλασσαν. 25 και κατελάβετο τα όρια της Κιλικίας και κατέκοψε πάντας τους αντιστάντας αυτω και ήλθεν έως ορίων Ιάφεθ τα προς νότον κατά πρόσωπον της Αραβίας. 26 και εκύκλωσε πάντας τους υιούς Μαδιάμ και ενέπρησε τα σκηνώματα αυτών και επρονόμευσε τας μάνδρας αυτών. 27 και κατέβη εις πεδίον Δαμασκού εν ημέραις θερισμού πυρών και ενέπρησε πάντας τους αγρούς αυτών και τα ποιμνια και τα βουκόλια έδωκεν εις αφανισμόν και τας πόλεις αυτών εσκόλευσε και τα παιδιά αυτών εξελίκμησε και επάταξε πάντας τους νεανίσκους αυτών εν στόματι ρομφαίας. 28 και επέπεσεν ο φόβος και ο τρόμος αυτού επί τους κατοικούντας την παραλίαν, τους όντας εν Σιδώνι και Τύρω και τους κατοικούντας Σουρ και Όκινά, και πάντας τους κατοικούντας Ιερναάν, και οι κατοικούντες εν Αζώτω και Ασκάλωνι εφοβήθησαν αυτόν σφόδρα.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ απέστειλαν προς αυτόν αγγέλους λόγοις ειρηνικούς λέγοντες· 2 ιδού ημεῖς οἱ παῖδες Ναβουχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ενώπιόν σου, χρήσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεστόν ἐστὶ τῷ προσώπῳ σου· 3 ιδού αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν καὶ παν πεδίον πυρῶν καὶ τὰ ποιμνία καὶ τὰ βουκόλια καὶ πάσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου, χρήσαι καθ' ὃν ἀν ἀρέσκη σοι. 4 ιδού καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς δούλοι σου εἰσιν· ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς ὡς ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 5 καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες πρὸς Ὀλοφέρνην καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 6 καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν παραλίαν αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ ἐφροῦρησε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλάς καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους· 7 καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ καὶ πάσα ἡ περίχωρος αὐτῶν μετὰ στεφάνων καὶ χορῶν καὶ τυμπάνων. 8 καὶ κατέσκαψε πάντα τὰ ὄρια αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐξέκοψε, καὶ ἦν δεδομένον αὐτῷ ἐξολοθρεῦσαι πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ Ναβουχοδονόσορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πάσαι αἱ γλώσσαι καὶ πάσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσωνται αὐτὸν εἰς θεόν. 9 καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον Ἐσδρηλῶν πλησίον τῆς Δωταίας, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι τοῦ πρίου τοῦ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας, 10 καὶ κατεστρατοπέδευσεν ἀνά μέσον Γαβαὶ καὶ Σκυθῶν πόλεως, καὶ ἦν ἐκεῖ μήνα ἡμερῶν εἰς τοσούτῳ πάσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ὄν

τρόπον εκούλευσε πάντα τα ιερά αυτών και έδωκεν αυτά εις αφανισμόν, 2 και εφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα από προσώπου αυτού και περί Ιερουσαλήμ και του ναού Κυρίου Θεού αυτών εταράχθησαν. 3 ότι προσφάτως ήσαν αναβεβηκότες εκ της αιχμαλωσίας, και νεωστί πας ο λαός συνελέεκτο της Ιουδαίας, και τα σκεύη και το θυσιαστήριον και ο οίκος εκ της βεβηλώσεως ηγιασμένα ην. 4 και απέστειλαν εις παν όριον Σαμαρείας και Κωνά και Βαιθωρών και Βελμαίν και Ιεριχώ και εις Χωβά και Αισωρά και τον αυλώνα Σαλήμ 5 και προκατελάβοντο πάσας τας κορυφάς των ορέων των υψηλών και ετειχίσαντο τας εν αυτοίς κώμας και παρέθεντο εις επισιτισμόν εις παρασκευήν πολέμου, ότι προσφάτως ην τα πεδία αυτών τεθερισμένα. 6 και έγγραφεν Ιωακίμ ο ιερεύς ο μέγας, ος ην εν ταις ημέραις εκείναις εν Ιερουσαλήμ, τοις κατοικοίσι Βαιτυλούα και Βαιτομεσθαίμ, ή εστιν απέναντι Εοδρηλών κατά πρόσωπον του πεδίου του πλησίον Δωθαίμ, 7 λέγων διακατασχείν τας αναβάσεις της ορεινής, ότι δι' αυτών ην η είσοδος εις την Ιουδαίαν, και ην ευχερώς διακωλύσαι αυτούς προσβαίνοντας, στενής της προσβάσεως ούσης επ' άνδρας τους πάντας δύο. 8 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά συνέταξεν αυτοίς Ιωακίμ ο ιερεύς ο μέγας και η γερουσία παντός δήμου Ισραήλ, οί εκάθηγντο εν Ιερουσαλήμ. 9 και ανεβόησαν πας ανήρ Ισραήλ προς τον Θεόν εν εκτενία μεγάλη και εταπεινούσαν τας ψυχάς αυτών εν εκτενία μεγάλη. 10 αυτοί και αι γυναίκες αυτών και τα νήπια αυτών και τα κτήνη αυτών και πας πάροικος ή μισθωτός και αργυρώνητος αυτών επέθεντο σάκκους επί τας οσφύας αυτών. 11 και πας ανήρ Ισραήλ και γυνή και τα παιδιά και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ έπεσον κατά πρόσωπον του ναού και εσποδώσαντο τας κεφαλάς αυτών και εξέτειναν τους σάκκους αυτών κατά πρόσωπον Κυρίου· 12 και το θυσιαστήριον σάκκω περιέβαλον και εβόησαν προς τον Θεόν Ισραήλ ομοθυμαδόν εκτενώς του μη δούναι εις διαρπαγήν τα νήπια αυτών και τας γυναίκας εις προνομήν και τας πόλεις της κληρονομίας αυτών εις αφανισμόν και τα άγια εις βεβήλωσιν και ονειδισμόν, επίχαρμα τοις έθνεσι. 13 και εισήκουσε Κύριος της φωνής αυτών και εισείδε την θλίψιν αυτών· και ην ο λαός νηστεύων ημέρας πλείους εν πάση τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ κατά πρόσωπον των αγίων Κυρίου παντοκράτορος. 14 και Ιωακίμ ο ιερεύς ο μέγας και πάντες οι παρεστηκότες ενώπιον Κυρίου, ιερείς και οι λειτουργούντες Κυρίω, σάκκους περιεζωσμένοι τας οσφύας αυτών προσέφερον την ολοκαύτωσιν του ενδελεχισμού και τας ευχάς και τα εκούσια δόματα του λαού, 15 και ην οποδός επί τας κιδάρεις αυτών. και

εβόων προς Κύριον εκ πάσης δυνάμεως εις αγαθόν επισκέψασθαι πάντα οίκον Ισραήλ.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ ανηγγέλη Όλοφέρνη αρχιστρατήγῳ δυνάμεως Ασσοῦρ διότι οι υιοί Ισραήλ παρεσκευάσαντο εις πόλεμον και τας διόδους της ορεινής συνέκλεισαν και ετείχισαν πάσαν κορυφήν όρους υψηλού και έθηκαν εν τοις πεδίοις σκάνδαλα. 2 και ωργίσθη θυμῳ σφόδρα και εκάλεσε πάντας τους άρχοντας Μωάβ και τους στρατηγούς Αμμών και πάντας σατράπας της παραλίας 3 και ειπεν αυτοίς· αναγγείλατε δη μοι, υιοί Χαναάν, τις ο λαός ούτος ο καθήμενος εν τη ορεινή, και τίνες ας κατοικοῦσι πόλεις, και το πλήθος της δυνάμεως αυτών, και εν τίνι το κράτος αυτών, και η ισχύς αυτών, και τις ανέστηκεν επι ' αυτών βασιλεύς ηγούμενος στρατιάς αυτών, 4 και διατι κατενωτίσαντο του μη ελθειν εις απάντησίν μοι παρά πάντας τους κατοικοῦντας εν δυσμαίς; 5 και ειπε προς αυτόν Αχιώρ ο ηγούμενος πάντων υιών Αμμών· ακουσάτω δη ο κύριός μου λόγον εκ στόματος του δούλου σου, και αναγγελώ σοι την αλήθειαν περι του λαού, ος κατοικεί την ορεινήν ταύτην, πλησίον σου οικούντος, και ουκ εξελεύσεται ψεύδος εκ του στόματος του δούλου σου. 6 ο λαός ούτός εισιν απόγονοι Χαλδαιών, 7 και παρώκησαν το πρότερον εν τη Μεσοποταμία, ότι ουκ εβουλήθησαν ακολουθήσαι τοις θεοίς των πατέρων αυτών, οί εγένοντο εν γη Χαλδαιών· 8 και εξέβησαν εξ οδοῦ των γονέων αυτών και προσεκύνησαν τῷ Θεῳ του ουρανού, Θεῳ ὡ επέγνωσαν, και εξέβαλον αυτοῦς από προσώπου των θεών αυτών, και έφυγον εις Μεσοποταμίαν και παρώκησαν εκεί ημέρας πολλάς. 9 και ειπεν ο Θεός αυτών εξελθειν εκ της παροικίας αυτών και πορευθῆναι εις γην Χαναάν, και κατώκησαν εκεί και επληθύνθησαν χρυσιῳ και αργυριῳ και εν κτήνεσι πολλοίς σφόδρα. 10 και κατέβησαν εις Αίγυπτον, εκάλυψε γαρ το πρόσωπον της γης Χαναάν λιμός, και παρώκησαν εκεί μέχρις ου διετράφησαν· και εγένοντο εκεί εις πλήθος πολύ, και ουκ ην αριθμός του γένους αυτών. 11 και επανέστη αυτοίς ο βασιλεύς Αιγύπτου και κατεσοφίσαντο αυτοῦς εν πόνῳ και εν

πλίνθω, και εταπείνωσαν αυτούς και έθεντο αυτούς εις δούλους· 12 και ανεβόησαν προς τον Θεόν αυτών, και επάταξε πάσαν την γην Αιγύπτου πληγαίς, εν αις ουκ ην ίασις· και εξέβαλον αυτούς οι Αιγύπτιοι από προσώπου αυτών. 13 και κατεξήρανεν ο Θεός την ερυθράν θάλασσαν έμπροσθεν αυτών 14 και ήγαγεν αυτούς εις οδόν του Σινά και Κάδης Βαρνή· και εξέβαλον πάντας τους κατοικούντας εν τη ερήμω 15 και ώκησαν εν γη Αμορραίων και πάντας τους Εσεβωνίτας εξωλόθρευσαν εν τη ισχυϊ αυτών. και διαβάντες τον Ιορδάνην εκληρονόμησαν πάσαν την ορεινήν 16 και εξέβαλον εκ προσώπου αυτών τον Χαναναίον και τον Φερεζαίον και τον Ιεβουσαίον και τον Συχέμ και πάντας τους Γεργεσαίους και κατώκησαν εν αυτη ημέρας πολλές. 17 και έως ουχ ήμαρτον ενώπιον του Θεού αυτών, ην τα αγαθά μετ ' αυτών, ότι Θεός μισών αδικίαν μετ ' αυτών εστιν. 18 ότε δε απέστησαν από της οδοϋ, ης διέθετο αυτοίς, εξωλοθρεύθησαν εν πολλοίς πολέμοις επί πολύ σφόδρα και ηχμαλωτεύθησαν εις γην ουκ ιδίαν, και ο ναός του Θεού αυτών εγενήθη εις έδαφος, και οι πόλεις αυτών εκρατήθησαν υπό των υπεναντίων. 19 και νυν επιστρέψαντες επί τον Θεόν αυτών ανέβησαν εκ της διασποράς, ου διεσπάρησαν εκεί, και κατέσχον την Ιερουσαλήμ, ου το αγίασμα αυτών, και κατωκίσθησαν εν τη ορεινή, ότι ην έρημος. 20 και νυν, δέσποτα κύριε, ει μεν εστιν αγνόημα εν τω λαω τούτω και αμαρτάνουσιν εις τον Θεόν αυτών και επισκεψόμεθα ότι εστιν εν αυτοίς σκάνδαλον τούτο, και αναβησόμεθα και εκπολεμήσομεν αυτούς. 21 ει δε ουκ έστιν ανομία εν τω έθνει αυτών, παρελθέτω δη ο κύριός μου, μήποτε υπερασπίση ο Κύριος αυτών και ο Θεός αυτών υπέρ αυτών, και εσόμεθα εις ονειδισμόν εναντίον πάσης της γης. 22 και εγένετο ως επαύσατο Αχιώρ λαλών τους λόγους τούτους, και εγόγγυσε πας ο λαός ο κυκλών την σκηνήν και περιεστώς, και είπαν οι μεγιστάνες 'Ολοφέρνου και πάντες οι κατοικούντες την παραλίαν και την Μωάβ συγκόψαι αυτόν· 23 ου γαρ φοβηθησόμεθα από υιών Ισραήλ· ιδού γαρ λαός, εν ω ουκ έστι δύναμις ουδέ κράτος εις παράταξιν ισχυράν· 24 διό δη αναβησόμεθα, και έσονται εις κατάβρωμα πάσης της στρατιάς σου, δέσποτα 'Ολοφέρνη.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ως κατέπαυσεν ο θόρυβος των ανδρών των κύκλω της συνεδρίας, και είπεν Ὁλοφέρνης ο αρχιστράτηγος δυνάμεως Ασσοῦρ προς Αχιώρ εναντίον παντός του δήμου αλλοφύλων και προς πάντας υιούς Μωάβ· 2 και τις ει συ, Αχιώρ και οι μισθωτοί του Εφραϊμ, ότι επιροφήτευσας εν ημίν καθώς σήμερον και είπας το γένος Ισραήλ μη πολεμήσαι, ότι ο Θεός αυτών υπερασπεί αυτών; και τις ο Θεός ει μη Ναβουχοδονόσορ; ούτος αποστελεί το κράτος αυτού και εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου της γης, και ου ρύσεται αυτούς ο Θεός αυτών· 3 αλλ ἡμεῖς οἱ δούλοι αυτού πατάξομεν αυτούς ως άνθρωπον ἓνα, και ουχ υποστήσονται το κράτος των ἵππων ημών. 4 κατακαύσομεν γαρ αυτούς εν αυτοίς, και τα ὄρη αυτών μεθυσθήσεται εν τῷ αἵματι αυτών, και τα πεδία αυτών πληρωθήσεται νεκρῶν αυτών, και ουκ αντιστήσεται το ἶχνος των ποδῶν αυτών κατά πρόσωπον ημών, αλλά απωλεία απολούνται, λέγει ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ο κύριος πάσης της γης· εἶπε γαρ, ου ματαιωθήσεται τα ρήματα των λόγων αυτού. 5 συ δε Αχιώρ μισθωτέ του Αμμών, ος ἐλάλησας τους λόγους τούτους εν ημέρα αδικίας σου, ουκ ὄψει ἐτι το πρόσωπόν μου από της ημέρας ταύτης, ἕως ου εκδικήσω το γένος των ἐξ Αιγύπτου· 6 και τότε διελεύσεται ο σίδηρος της στρατίας μου και ο λαός των θεραπόντων μου τας πλευράς σου, και πεσθή εν τοῖς τραυματίαις αυτών, ὅταν επιστρέψω. 7 και αποκαταστήσουσί σε οἱ δούλοί μου εις την ορεινήν και θήσουσί σε εν μια των πόλεων των αναβάσεων, 8 και ουκ απολή ἕως ου εξολοθρευθῆς μετ ἑαυτών. 9 και εἶπερ ἐλπίζεις τη καρδία σου ότι ου ληφθήσονται, μη συμπεσέτω σου το πρόσωπον· ἐλάλησα, και ουδέν διαπυρεσείται των ρημάτων μου. 10 και προσέταξεν Ὁλοφέρνης τοῖς δούλοις αυτού, οἱ ἦσαν παρεστηκότες εν τη σκηνῇ αυτού, συλλαβεῖν τον Αχιώρ και αποκαταστήσαι αὐτόν εις Βαιτυλούα και παραδούναί εις χεῖρας υἱῶν Ισραήλ. 11 και συνέλαβον αὐτόν οἱ δούλοι αυτού και ἤγαγον αὐτόν ἔξω της παρεμβολῆς εις το πεδίον και ἀπήραν εκ μέσου της πεδινῆς εις την ορεινήν και παρεγένοντο ἐπὶ τας πηγάς, αἱ ἦσαν υποκάτω Βαιτυλούα. 12 και ως εἶδαν αυτούς οἱ ἄνδρες της πόλεως ἐπὶ την κορυφήν του ὄρους, ἀνέλαβον τα ὄπλα αυτών και ἀπῆλθον ἔξω της πόλεως ἐπὶ την

κορυφήν του όρους, και πας ανήρ σφενδονήτης διεκράτησαν την ανάβασιν αυτών και έβαλον εν λίθοις επ' αυτούς. 13 και υποδύσαντες υποκάτω του όρους έδησαν τον Αχιώρ και αφήκαν ερριμμένον υπό την ρίζαν του όρους και απώχοντο προς τον κύριον αυτών. 14 καταβάντες δε υιοί Ισραήλ εκ της πόλεως αυτών επέστησαν αυτώ και λύσαντες αυτόν απήγαγον εις την Βαιτυλούα και κατέστησαν αυτόν επί τους άρχοντας της πόλεως αυτών, 15 οί ήσαν εν ταις ημέραις εκείναις, 'Οζίας ο του Μιχά εκ της φυλής Συμεών και Αβρίς ο του Γοθονιήλ και Χαρμής υιος Μελχιήλ. 16 και συνεκάλεσαν πάντας τους πρεσβυτέρους της πόλεως, και συνέδραμον πας νεανίσκος αυτών και αι γυναίκες εις την εκκλησίαν, και έστησαν τον Αχιώρ εν μέσω παντός του λαού αυτών, και επηρώτησεν αυτόν 'Οζίας το συμβεβηκός. 17 και αποκριθείς απήγγειλεν αυτοίς τα ρήματα της συνεδρίας 'Ολοφέρνου και πάντα τα ρήματα, όσα ελάλησεν εν μέσω των αρχόντων υιών Ασοούρ, και όσα εμεγαλορρημόνησεν 'Ολοφέρνης εις τον οίκον Ισραήλ. 18 και πεσόντες ο λαός προσεκύνησαν τω Θεω και εβόησαν λέγοντες· 19 Κύριε ο Θεός του ουρανού, κάτιδε επί τας υπερηφανίας αυτών και ελέησον την ταπείνωσιν του γένους ημών και επίβλεψον επί το πρόσωπον των ηγιασμένων σοι εν τη ημέρα ταύτη. 20 και παρεκάλεσαν τον Αχιώρ και επήνεσαν αυτόν σφόδρα. 21 και παρέλαβεν αυτόν 'Οζίας εκ της εκκλησίας εις οίκον αυτού και εποίησε πότον τοις πρεσβυτέροις, και επεκαλέσαντο τον Θεόν Ισραήλ εις βοήθειαν όλην την νύκτα εκείνην.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 Τ... δ' επαύριον παρήγγειλεν 'Ολοφέρνης πάση τη στρατιά αυτού και παντί τω λαώ αυτού, οί παρεγένοντο επί την συμμαχίαν αυτού, αναζευγνύειν επί Βαιτυλούα και τας αναβάσεις της ορεινής προκαταλαμβάνεσθαι και ποιειν πόλεμον προς τους υιούς Ισραήλ. 2 και ανέζευξεν εν τη ημέρα εκείνη πας ανήρ δυνατός αυτών· και η δύναμις αυτών ανδρών πολεμιστών χιλιάδες ανδρών πεζών εκατόν εβδομήκοντα και υπέων χιλιάδες δεκαδύο,

χωρίς της αποσκευής και των ανδρών, οί ἦσαν πεζοί εν αυτοίς, πλήθος πολύ σφόδρα. 3 και παρενέβαλον εν τω αυλώνι πλησίον Βαιτυλούα επί της πηγής και παρέτειναν εις εὔρος επί Δωθαΐμ και ἕως Βελβαίμ και εις μήκος από Βαιτυλούα ἕως Κυαμώνος, ἡ εστιν ἀπέναντι Εσορηλών. 4 οἱ δε υἱοὶ Ἰσραήλ, ὡς εἶδον αὐτῶν το πλήθος, εταράχθησαν σφόδρα και εἶπεν ἕκαστος προς τον πλησίον αὐτοῦ· νυν εκλείξουσιν οὔτοι το πρόσωπον της γης πάσης, και οὔτε τα ὄρη τα υψηλά οὔτε αἱ φάραγγες οὔτε οἱ βουνοὶ υποστήσονται το βάρος αὐτῶν. 5 και αναλαμβάνοντες ἕκαστος τα σκεῦη τα πολεμικά αὐτῶν και ανακαύσαντες πυράς επί τους πύργους αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην την νύκτα εκείνην. 6 τη δε ἡμέρα τη δευτέρα ἐξήγαγεν Ὁλοφέρνης πᾶσαν την ἵππον αὐτοῦ κατά πρόσωπον των υἱῶν Ἰσραήλ, οἱ ἦσαν εν Βαιτυλούα, 7 και ἐπεσκέψατο τας ἀναβάσεις της πόλεως αὐτῶν και τας πηγὰς των ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδευσε και προκατελάβετο αὐτάς και ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, και αὐτὸς ἀνέζηυξεν εις τον λαόν αὐτοῦ. 8 και προσελθόντες αὐτῷ οἱ ἄρχοντες των υἱῶν Ἡσαὺ και πάντες οἱ ἡγούμενοι του λαοῦ Μωάβ και οἱ στρατηγοὶ της παραλίας εἶπαν· 9 ἀκουσάτω δη λόγον ο δεσπότης ἡμῶν, ἵνα μη γένηται θραύσμα εν τη δυνάμει σου· 10 ο γαρ λαὸς οὔτος των υἱῶν Ἰσραήλ οὐ πέποιθαν επί τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπί τοῖς ὕψεσι των ὀρέων αὐτῶν, εν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν εν αυτοίς· οὐ γαρ εστιν ευχερές προσβῆναι τας κορυφαῖς των ὀρέων αὐτῶν. 11 και νυν, δέσποτα, μη πολέμει προς αὐτούς, καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, και οὐ πεσεῖται εκ του λαοῦ σου ἀνὴρ εις. 12 ἀνάμεινον επί της παρεμβολῆς σου διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα εκ της δυνάμεώς σου, και ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδες σου της πηγῆς του ὕδατος, ἡ ἐκπορεύεται εκ της ρίζης του ὄρους, 13 διότι ἐκεῖθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικούντες Βαιτυλούα, και ἀνελεῖ αὐτοὺς ἡ δίψα, και ἐκδώσουσι την πόλιν εαυτῶν· και ἡμεῖς και ο λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα επί τας πλησίον κορυφὰς των ὀρέων και παρεμβαλούμεν ἐπ' αὐταῖς εις προφυλακὴν του μη ἐξελθεῖν εκ της πόλεως ἄνδρα ἓνα. 14 και τακῆσονται εν τῷ λιμῷ αὐτοὶ και αἱ γυναῖκες αὐτῶν και τα τέκνα αὐτῶν, και πρὶν ελθεῖν την ρομφαίαν ἐπ' αὐτούς, καταστρωθήσονται εν ταις πλατείαις της οικήσεως αὐτῶν. 15 και ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρόν, ἀνθ' ὧν ἐστασίασαν, και οὐκ ἀπήντησαν τῷ προσώπῳ σου εν εἰρήνῃ. 16 και ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὁλοφέρνου και ἐνώπιον πάντων των θεραπόντων αὐτοῦ, και συνέταξαν ποιεῖν καθὼς ἐλάλησαν. 17 και ἀπῆρε παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμῶν και μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσοῦρ και

παρενέβαλον εν τω αυλώνι και προκατελάβοντο τα ύδατα και τας πηγάς των υδάτων των υιών Ισραήλ. 18 και ανέβησαν υιοί Ησαύ και οι υιοί Αμμών και παρενέβαλον εν τη ορεινή απέναντι Δωθαίμ. και απέστειλαν εξ αυτών προς νότον και απηλιώτην απέναντι Εγρεβήλ, ή εστι πλησίον Χους, ή εστιν επί του χειμάρρου Μοχμούρ. και η λουπή στρατιά των Ασσυρίων παρενέβαλον εν τω πεδίω και εκάλυψαν παν το πρόσωπον της γης· και αι σκηναί και αι απαρτίαι αυτών κατεστρατοπέδευσαν εν όχλω πολλω και ήσαν εις πλήθος πολύ σφόδρα.

19 Και οι υιοί Ισραήλ ανεβόησαν προς Κύριον Θεόν αυτών, ότι ωλιγοψύχησε το πνεύμα αυτών, ότι εκύκλωσαν πάντες οι εχθροί αυτών και ουκ ην διαφυγείν εκ μέσου αυτών. 20 και έμεινε κύκλω αυτών πάσα παρεμβολή Ασσούρ, οι πεζοί και τα άρματα και οι υππείς αυτών, ημέρας τριακοντατέσσαρας. και εξέλιπε πάντας τους κατοικούντας Βαιτυλούα πάντα τα αγγεία αυτών των υδάτων, 21 και οι λάκκοι εξεκενούντο, και ουκ είχαν πειν εις πλησμονήν ύδωρ ημέραν μίαν, ότι εν μέτρω εδίδοσαν αυτοίς πειν. 22 και ηθύμησαν τα νήπια αυτών, και αι γυναίκες αυτών και οι νεανίσκοι εξέλιπον από της δίψης και έπιπτον εν ταις πλατείαις της πόλεως και εν ταις διόδοις των πυλών, και ουκ ην κραταίωσις έτι εν αυτοίς. 23 και επισυνήχθησαν πας ο λαός επί Όζιαν και τους άρχοντας της πόλεως, οι νεανίσκοι και αι γυναίκες και τα παιδια, και ανεβόησαν φωνή μεγάλη και είπαν εναντίον πάντων των πρεσβυτέρων· 24 κρίναι ο Θεός ανά μέσον ημών και υμών, ότι εποήσατε εν ημίν αδικίαν μεγάλην ου λαλήσαντες ειρηνικά μετά των υιών Ασσούρ. 25 και νυν ουκ έστι βοηθός ημών, αλλά πέπρακεν ημάς ο Θεός εις τας χείρας αυτών του καταστρωθήναι εναντίον αυτών εν δίψη και απωλεία μεγάλη. 26 και νυν επικαλέσασθε αυτούς και έκδοσθε την πόλιν πάσαν εις προνομήν τω λαω Όλοφέρνου και πάση τη δυνάμει αυτού· 27 κρείσσον γαρ ημίν γενηθήναι αυτοίς εις διαρπαγήν, εσόμεθα γαρ εις δούλους, και ζήσεται η ψυχή ημών, και ουκ οψόμεθα τον θάνατον των νηπίων ημών εν οφθαλμοίς ημών και τας γυναίκας και τα τέκνα ημών εκλειπούσας τας ψυχάς αυτών. 28 μαρτυρόμεθα υμίν τον ουρανόν και την γην και τον Θεόν ημών και Κύριον των πατέρων ημών, ος εκδικεί ημάς κατά τας αμαρτίας ημών και κατά τα αμαρτήματα των πατέρων ημών, ίνα μη ποιήση κατά τα ρήματα ταύτα εν τη ημέρα τη σήμερον. 29 και εγένετο κλαυθμός μέγας εν μέσω της εκκλησίας πάντων ομοθυμαδόν και εβόησαν προς Κύριον τον Θεόν φωνή μεγάλη. 30 και είπε προς αυτούς Όζιας· θαρσείτε, αδελφοί, διακαρτερήσωμεν έτι πέντε ημέρας, εν αις επιστρέψει Κύριος ο Θεός ημών το έλεος

αυτού εφ' ημάς, ου γαρ εγκαταλείπει ημάς εις τέλος· 31 εάν δε διέλθωσιν αύται και μη έλθη εφ' ημάς βοήθεια, ποιήσω κατά τα ρήματα υμών. και εσκορπισε τον λαόν εις την εαυτού παρεμβολήν, και επί τα τείχη και τους πύργους της πόλεως αυτών απήλθον, και τας γυναίκας και τα τέκνα εις τους οίκους αυτών εξαπέστειλε· και ήσαν εν ταπεινώσει πολλή εν τη πόλει.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ήκουσεν εν εκείναις ταις ημέραις Ιουδιθ, θυγάτηρ Μεραρι, υιού Ώξ, υιού Ιωσήφ, υιού Όζιήλ, υιού Ελκία, υιού Έλλιού, υιού Χελκίου, υιού Ελιάβ, υιού Ναθαναήλ, υιού Σαλαμιήλ, υιού Σαρασαδαϊ, υιού Ισραήλ. 2 και ο ανήρ αυτής Μανασσής της φυλής αυτής και της πατριάς αυτής, και απέθανεν εν ημέραις θερισμού κριθών· 3 επέστη γαρ επί του δεσμεύοντος το δράγμα τω πεδίω, και ο καύσων ήλθεν επί την κεφαλήν αυτού, και έπεσεν επί την κλίνην και ετελεύτησεν εν Βαιτυλούα τη πόλει αυτού, και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τω αγρω τω ανά μέσον Δωθαϊμ και Βαλαμών. 4 και ην Ιουδιθ εν τω οίκω αυτής χηρεύουσα έτη τρία και μήνας τέσσαρας. 5 και εποίησεν εαυτη σκηνήν επί του δώματος του οίκου αυτής και επέθηκεν επί την οσφύν αυτής σάκκον, και ην επ' αυτής τα ιμάτια της χηρεύσεως αυτής. 6 και ενήστευε πάσας τας ημέρας χηρεύσεως αυτής, χωρίς προσαββάτων και σαββάτων και προνουμηνιών και νουμηνιών και εορτών και χαρμοσυνών οίκου Ισραήλ. 7 και ην καλή τω ειδει και ωραία τη όψει σφόδρα· και υπελίπετο αυτη Μανασσής, ο ανήρ αυτής, χρυσίον και αργύριον και παίδας και παιδίσκας και κτήνη και αγρούς, και έμενεν επ' αυτών. 8 και ουκ ην ος επήνεγκεν αυτη ρήμα πονηρόν, ότι εφοβείτο τον Θεόν σφόδρα 9 και ήκουσε τα ρήματα του λαού τα πονηρά επί τον άρχοντα, ότι ωλιγοψύχησαν επί τη σπάνει των υδάτων, και ήκουσε πάντας τους λόγους Ιουδιθ, ους ελάλησε προς αυτούς Όζιας, ως ώμοσεν αυτοίς παραδώσειν την πόλιν μετά ημέρας πέντε τοις Ασσυρίοις. 10 και αποστειλασα την άβραν αυτής την εφεστώσαν πάσι τοις υπάρχουσιν αυτής εκάλεσεν Όζιαν

και Χαβρίν και Χαρμίν τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτής, 11 και ήλθον προς αυτήν, και είπε προς αυτούς· ακούσατε δη μου, άρχοντες των κατοικούντων εν Βαιτυλούα, ότι ουκ ευθύς ο λόγος υμών, ον ελαλήσατε εναντίον του λαού εν τη ημέρα ταύτη και εστήσατε τον όρκον, ον ελαλήσατε ανά μέσον του Θεού και υμών και είπατε εκδώσειν την πόλιν τοις εχθροίς ημών, εάν μη εν αυταίς επιστρέψη ο Κύριος βοηθήσαι ημίν. 12 και νυν τίνες εστέ υμείς, οί επειράσατε τον Θεόν εν τη ημέρα τη σήμερον και ίστατε υπέρ του Θεού εν μέσω υιών ανθρώπων; 13 και νυν Κύριον παντοκράτορα εξετάζετε και ουθέν επιγνώσεσθε έως του αιώνος, 14 ότι βάθος καρδιάς ανθρώπου ουχ ευρήσετε και λόγους της διανοίας αυτού ου διαλήψεσθε· και Πως τον Θεόν, ος εποίησε τα πάντα ταύτα, ερευνήσετε και τον νουν αυτού επιγνώσεσθε και τον λογισμόν αυτού κατανοήσετε; μηδαμώς, αδελφοί, μη παροργίζετε Κύριον τον Θεόν ημών· 15 ότι εάν μη βούληται εν ταις πέντε ημέραις βοηθήσαι ημίν, αυτός έχει την εξουσίαν εν αις θέλει σκεπάσαι ημέραις ή και ολοθρεύσαι ημάς προ προσώπου των εχθρών ημών. 16 υμείς δε μη ενεχυράζετε τας βουλάς Κυρίου του Θεού ημών, ότι ουχ ως άνθρωπος ο Θεός απειληθήναι, ουδέ ως υιος ανθρώπου διαιτηθήναι. 17 διόπερ αναμένοντες την παρ' αυτού σωτηρίαν επικαλεσώμεθα αυτόν εις βοήθειαν ημών, και εισακούσεται της φωνής ημών, εάν ή αυτω αρεστόν. 18 ότι ουκ ανέστη εν ταις γενεαίς ημών ουδέ εστιν εν τη ημέρα τη σήμερον ούτε φυλή ούτε πατριά ούτε δήμος ούτε πόλις εξ ημών, οί προσκυνούσι θεοίς χειροποιήτοις, καθάπερ εγένετο εν ταις πρότερον ημέραις· 19 ων χάριν εδόθησαν εις ρομφαίαν και εις διαρπαγήν οι πατέρες ημών και έπεσον πτώμα μέγα ενώπιον των εχθρών ημών. 20 ημείς δε έτερον θεόν ουκ επέγνωμεν πλην αυτού· όθεν ελπίζομεν ότι ουχ υπερόψεται ημάς, ουδ' από του γένους ημών. 21 ότι εν τω ληφθήναι ημάς ούτως καθήσεται πάσα η Ιουδαία, και προνομευθήσεται τα άγια ημών, και ζητήσεται την βεβήλωσιν αυτών εκ του αίματος ημών 22 και τον φόνον των αδελφών ημών και την αιχμαλωσίαν της γης και την ερήμωσιν της κληρονομίας ημών επιστρέψει εις κεφαλήν ημών εν τοις έθνεσιν, ου εάν δουλεύσωμεν εκεί, και εσόμεθα εις πρόσκομμα και εις όνειδος εναντίον των κτωμένων ημάς. 23 ότι ου κατευθυνθήσεται η δουλεία ημών εις χάριν, αλλ' εις ατιμίαν θήσεται αυτήν Κύριος ο Θεός ημών. 24 και νυν, αδελφοί, επιδειξώμεθα τοις αδελφοίς ημών, ότι εξ ημών κρέματα η ψυχή αυτών, και τα άγια και ο οίκος και το θυσιαστήριον επιστήρικται εφ' ημίν. 25 παρά ταύτα πάντα ευχαριστήσωμεν Κυρίω τω Θεω ημών, ος πειράζει ημάς καθά και τους πατέρας

ημών. 26 μνήσθητε όσα εποίησε μετά Αβραάμ και όσα επείρασε τον Ισαάκ και όσα εγένετο τω Ιακώβ εν Μεσοποταμία της Συρίας ποιμαινόντι τα πρόβατα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού. 27 ότι ου καθώς εκείνους επύρωσεν εις ετασμόν της καρδίας αυτών, και ημάς ουκ εξεδίκησεν, αλλ' εις νουθέτησιν μαστιγοί Κύριος τους εγγίζοντας αυτω. 28 και ειπε προς αυτην 'Οζίας· πάντα, όσα ειπας, αγαθή καρδια ελάλησας, και ουκ έστιν ος αντιστήσεται τοις λόγοις σου· 29 ότι ουκ εν τη σήμερον η σοφία σου πρόδηλός εστιν, αλλα απ' αρχής ημερών σου έγνω πας ο λαός την σύνεσιν σου, καθότι αγαθόν εστι το πλάσμα της καρδίας σου. 30 αλλ' ο λαός εδιψησε σφόδρα και ηνάγκασαν ποιήσαι ημάς καθά ελαλήσαμεν αυτοίς και επαγαγείν όρκον εφ' ημάς, ον ου παραβησόμεθα. 31 και νυν δεήθητι περι ημών, ότι γυνή ευσεβής ει, και αποστελεί Κύριος τον υετόν εις πλήρωσιν των λάκκων ημών, και ουκ εκλείψωμεν έτι. 32 και ειπε προς αυτούς Ιουδιθ· ακούσατέ μου, και ποιήσω πράγμα, ό αφίζεται εις γενεάς γενεών υιοίς του γένους ημών. 33 υμείς στήσεσθε επί της πόλης την νύκτα ταύτην, και εξελεύσομαι εγώ μετά της άβρας μου, και εν ταις ημέραις, μεθ' ας ειπατε παραδώσειν την πόλιν τοις εχθροίς ημών, επισκέψεται Κύριος τον Ισραήλ εν χειρί μου· 34 υμείς δε ουκ εξερευνήσετε την πράξιν μου, ου γαρ ερώ υμίν, έως του τελεσθίναι α εγώ ποιώ. 35 και ειπεν 'Οζίας και οι άρχοντες προς αυτην· πορεύου εις ειρήνην, και Κύριος ο Θεός έμπροσθέν σου εις εκδίκησιν των εχθρών ημών. 36 και αποστρέψαντες εκ της σκηνης επορεύθησαν επί τας διατάξεις αυτών.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΙΟΥΔΙΘ δε έπεσεν επί πρόσωπον και επέθετο σποδόν επί την κεφαλήν αυτης και εγύμνωσεν ον ενεδιδύσκετο σάκκον, και ην άρτι προσφερόμενον εν Ιερουσαλήμ εις τον οίκον του Θεού το θυμίαμα της εσπέρας εκεινης, και εβόησε φωνή μεγάλη Ιουδιθ προς Κύριον και ειπε· 2 Κύριε ο Θεός του πατρός μου Συμεών, ω έδωκας εν χειρί ρομφαίαν εις εκδίκησιν αλλογενών, οι έλυσαν μήτραν παρθένου εις μίασμα και εγύμνωσαν μηρόν εις

αισχύνην και εβεβήλωσαν μήτραν εις όνειδος· είπας γαρ, ουχ ούτως έσται· και εποίησαν 3 ανθ'ων έδωκας άρχοντας αυτών εις φόνον και την στρωμνήν αυτών, ή ηδέσατο την απάτην αυτών, εις αίμα, και επάταξας δούλους επί δυνάσταις και δυνάστας επί θρόνους αυτών. 4 και έδωκας γυναίκας αυτών εις προνομήν και θυγατέρας εις αιχμαλωσίαν και πάντα τα σκύλα εις διαίρεσιν υιών ηγαπημένων υπό σου, οί και εξήλωσαν τον ζήλόν σου και εβδελύξαντο μίασμα αίματος αυτών και επεκαλέσαντό σε εις βοηθόν. ο Θεός ο Θεός ο εμός, και εισάκουσον εμού της χήρας· 5 συ γαρ εποίησας τα πρότερα εκείνων και εκείνα και τα μετέπειτα και τα νυν και τα επερχόμενα διενοήθης, και εγενήθησαν α ενενοήθης, 6 και παρέστησαν α εβουλεύσω και είπαν· ιδού πάρεσμεν· πάσαι γαρ αι οδοί σου έτοιμοι, και η κρίσις σου εν προγνώσει· 7 ιδού γαρ Ασσύριοι επληθύνθησαν εν δυνάμει αυτών, υψώθησαν εφ'ίππω και αναβάτη εγαυρίασαν εν βραχίονι πεζών, ήλπισαν εν ασπίδι και εν γαισω και τόξω και σφενδόνη και ουκ έγνωσαν ότι συ ει Κύριος συντριβών πολέμους. 8 Κύριος όνομά σοι· συ ράξον αυτών την ισχύν εν δυνάμει σου και κάταξον το κράτος αυτών εν τω θυμω σου· εβουλεύσαντο γαρ βεβηλώσαι τα άγια σου, μίαναι το σκήνωμα της καταπαύσεως του ονόματος της δόξης σου και καταβαλείν σιδήρω κέρας θυσιαστηρίου σου. 9 βλέψον εις υπερηφανίαν αυτών, απόστειλον την οργήν σου εις κεφαλάς αυτών, δος εν χειρί μου της χήρας ό διενοήθην κράτος. 10 πάταξον δούλον εκ χειλέων απάτης μου επ'άρχοντι και άρχοντα επί θεράποντι αυτού, θραύσον αυτών το ανάστημα εν χειρί θηλείας· 11 συ γαρ εν πλήθει το κράτος σου, ουδέ η δυναστεία σου εν ισχύουσιν, αλλά ταπεινών ει Θεός, ελαττόνων ει βοηθός, αντιλήπτωρ ασθενούντων, απεγνωσμένων σκεπαστής, απηλιτισμένων σωτήρ. 12 ναί ναί ο Θεός του πατρός μου και Θεός κληρονομίας Ισραήλ, δέσποτα των ουρανών και της γης, κτίστα των υδάτων, βασιλεύ πάσης κτίσεώς σου, συ εισάκουσον της δεήσεώς μου 13 και δος λόγον μου και απάτην εις τραύμα και μώλωπα αυτών, οί κατά της διαθήκης σου και οίκου ηγιασμένου σου και κορυφής Σιών και οίκου κατασχέσεως υιών σου εβουλεύσαντο σκληρά. 14 και ποιήσον επί παν το έθνος σου, και πάσης φυλής επίγνωσιν του ειδήσαι ότι συ ει ο Θεός πάσης δυνάμεως και κράτους, και ουκ έστιν άλλος υπερασπίζων του γένους Ισραήλ, ει μη συ.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ εγένετο ως επαύσατο βοώσα προς τον Θεόν Ισραήλ και συνετέλεσε πάντα τα ρήματα ταύτα, 2 και ανέστη από της πώσεως και εκάλεσε την άβραν αυτής και κατέβη εις τον οίκον, εν ω διέτριβεν εν αυτω εν ταις ημέραις των σαββάτων και εν ταις εορταίς αυτής· 3 και περιείλατο τον σάκκον, ον ενεδεδύκει, και εξεδύσατο τα ιμάτια της χηρεύσεως αυτής και περιεκλύσατο το σώμα ύδατι και εχρίσατο μύρω παχεί και διέταξε τας τρίχας της κεφαλής αυτής και επέθετο μίτραν επ' αυτής και ενεδύσατο τα ιμάτια της ευφροσύνης αυτής, εν οίς εστολιζετο εν ταις ημέραις της ζωής του ανδρός αυτής Μανασσή, 4 και έλαβε σανδάλια εις τους πόδας αυτής και περιέθετο τους χλιδώνας και τα ψέλλια και τους δακτυλίους και τα ενώτια και πάντα τον κόσμον αυτής και εκαλλωπίσατο σφόδρα εις απάτησιν οφθαλμών ανδρών, όσοι αν ιδωσιν αυτήν. 5 και έδωκε τη άβρα αυτής ασκοπυτίνην οίνου και καψάκην ελαίου και πήραν επλήρωσεν αλφίτων και παλάθης και άρτων καθαρών και περιεδίπλωσε πάντα τα αγγεία αυτής και επέθηκεν επ' αυτη. 6 και εξήλθοσαν επί την πόλην της πόλεως Βαιτυλούα και εύροσαν εφεστώτας επ' αυτής Όζιαν και τους πρεσβυτέρους της πόλεως Χαβρίν και Χαρμίν. 7 ως δε είδον αυτήν και ην ηλλοιωμένον το πρόσωπον αυτής και την στολήν μεταβεβληκυίαν αυτής, και εθαύμασαν επί τω κάλλει αυτής επί πολύ σφόδρα και είπαν αυτη· 8 ο Θεός ο Θεός των πατέρων ημών δώη σε εις χάριν και τελειώσαι τα επιτηδεύματά σου εις γαυρίαμα υιών Ισραήλ και ύψωμα Ιερουσαλήμ. και προσεκόνησε τω Θεω 9 και είπε προς αυτούς· επιτάξατε ανοίξαι μοι την πόλην της πόλεως, και εξελεύσομαι εις τελειώσιν των λόγων, ων ελαλήσατε μετ' εμού· και συνέταξαν τοις νεανίσκοις ανοίξαι αυτη καθότι ελάλησε. 10 και εποίησαν ούτως. και εξήλθεν Ιουδίθ, αυτη και η παιδίσκη αυτής μετ' αυτής· απεσκόπευον δε αυτην οι άνδρες της πόλεως έως ου κατέβη το όρος, έως διήλθε τον αυλώνα και ουκέτι εθεώρουν αυτην. 11 και επορεύοντο εν τω αυλώνι εις ευθείαν, και συνήντησεν αυτη προφυλακή των Ασουριών. 12 και συνέλαβον αυτην και επηρώτησαν· τίνων ει και πόθεν έρχη και που πορευή; και είπε· θυγάτηρ ειμί των Εβραίων και αποδιδράσκω από προσώπου αυτών, ότι μέλλουσι δίδοσθαι υμίν εις κατάβρωμα· 13 καγώ

έρχομαι εις το πρόσωπον Όλοφέρνης αρχιστρατήγου δυνάμεως υμών του αναγγείλαι
 ρήματα αληθείας και δείξω προ προσώπου αυτού οδόν, καθ' ην πορεύσεται και κυριεύσει
 πάσης της ορεινής, και ου διαφωνήσει των ανδρών αυτού σάρξ μία ουδέ πνεύμα ζωής. 14 ως
 δε ήκουσαν οι άνδρες τα ρήματα αυτής και κατενόησαν το πρόσωπον αυτής -και ην
 εναντίον αυτών θαυμάσιον τω κάλλει σφόδρα- και είπαν προς αυτήν· 15 σέσωκας την
 ψυχήν σου σπεύσασα καταβήναι εις πρόσωπον του κυρίου ημών· και νυν πρόσελθε επί την
 σκηνήν αυτού, και αφ' ημών προπέμψουσί σε, έως παραδώσουσί σε εις τας χείρας αυτού· 16
 εάν δε στις εναντίον αυτού, μη φοβηθής τη καρδιά σου, αλλά ανάγγειλον κατά τα ρήματά
 σου, και εϋ σε ποιήσει. 17 και επέλεξαν εξ αυτών άνδρας εκατόν και παρέζευξαν αυτη και τη
 άβρα αυτής, και ήγαγον αυτάς επί την σκηνήν Όλοφέρνης. 18 και εγένετο συνδρομή πάση
 τη παρεμβολή, διεβοήθη γαρ εις τα σκηνώματα η παρουσία αυτής· και ελθόντες εκόκλουν
 αυτήν ως ειστήκει έξω της σκηνης Όλοφέρνης, έως προσήγγειλαν αυτω περι αυτής. 19 και
 εθαύμαζον επί τω κάλλει αυτής και εθαύμαζον τους υιούς Ισραήλ απ' αυτής, και είπεν
 έκαστος προς τον πλησίον αυτού· τις καταφρονήσει του λαού τούτου, ος έχει εν εαυτω
 γυναίκας τοιαύτας; ότι ου καλόν εστιν υπολείπεσθαι εξ αυτών άνδρα ένα, οί αφεθέντες
 δυνήσονται κατασοφισασθαι πάσαν την γην. 20 και εξήλθον οι παρακαθεύδοντες
 Όλοφέρνη και πάντες οι θεράποντες αυτού και εισήγαγον αυτήν εις την σκηνήν. 21 και ην
 Όλοφέρνης αναπαυόμενος επί της κλίνης αυτού εν τω κωνωπείω, ό ην εκ πορφύρας και
 χρυσίου και σμαράγδου και λίθων πολυτελών καθυφασμένων. 22 και ανήγγειλαν αυτω περι
 αυτής, και εξήλθεν εις το προσκήνιον, και λαμπάδες αργυραί προάγουσαι αυτού. 23 ως δε
 ήλθε κατά πρόσωπον αυτού Ιουδίθ και των θεραπόντων αυτού, εθαύμασαν πάντες επί τω
 κάλλει του προσώπου αυτής· και πεσούσα επί πρόσωπον προσεκόννησεν αυτω, και ήγειραν
 αυτήν οι δούλοι αυτού.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ειπε προς αυτην 'Ολοφέρνης· θάρσησον, γύναι, μη φοβηθής τη καρδια σου, ότι εγώ ουκ εκάκωσα άνθρωπον, όστις ηρέτικε δουλεύειν βασιλει Ναβουχοδονόσορ πάσης της γης. 2 και νυν ο λαός σου ο κατοικών την ορεινήν, ει μη εφαύλισάν με, ουκ αν ήρα το δόρυ μου επ ' αυτούς, αλλ ' αυτοί εαυτοίς εποίησαν ταύτα. 3 και νυν λέγε μοι τίνος ένεκεν απέδρας απ ' αυτών και ήλθες προς ημάς; ήκεις γαρ εις σωτηριαν· θάρσει, εν τη νυκτι ταύτη ζήση και εις το λοιπόν· 4 ου γαρ εστιν ος αδικήσει σε, αλλ ' εú σε ποιήσει καθά γίνεται τοις δούλοις του κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδονόσορ. 5 και ειπε προς αυτόν Ιουδιθ· δέξαι τα ρήματα της δούλης σου, και λαλησάτω η παιδίσκη σου κατά πρόσωπόν σου, και ουκ αναγγελώ ψεύδος τω κυρίω μου εν τη νυκτι ταύτη. 6 και εάν κατακολουθήσης τοις λόγοις της παιδίσκης σου, τελείως πράγμα ποιήσει μετά σου ο Θεός, και ουκ αποπεσείται ο κύριός μου των επιτηδευμάτων αυτου· 7 ζη γαρ βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ πάσης της γης και ζη το κράτος αυτου, ος απέστειλέ σε εις κατόρθωσιν πάσης ψυχής, ότι ου μόνον άνθρωποι δια σε δουλεύουσιν αυτω, αλλά και τα θηρία του αγρού και τα κτήνη και τα πετεινά του ουρανού δια της ισχύος σου ζήσονται επί Ναβουχοδονόσορ και πάντα τον οίκον αυτου· 8 ηκούσαμεν γαρ την σοφίαν σου και τα πανουργέματα της ψυχής σου, και ανηγγέλη πάση τη γη ότι συ μόνος αγαθός εν πάση βασιλεια και δυνατός εν επιστήμη και θαυμαστός εν στρατεύμασι πολέμου. 9 και νυν ο λόγος, ον ελάλησεν Αχιώρ εν τη συνεδρία σου, ηκούσαμεν τα ρήματα αυτου, ότι περιεποίησαντο αυτόν οι άνδρες Βαιτυλούα, και ανήγγειλεν αυτοίς πάντα, όσα εξελάλησε παρά σοί. 10 διό, δέσποτα κύριε, μη παρέλθης τον λόγον αυτου, αλλά κατάθου αυτόν εν τη καρδια σου, ότι αληθής εστιν· ου γαρ εκδικάται το γένος ημών, ου κατισχύει ρομφαία επ ' αυτούς, εάν μη αμάρτωσιν εις τον Θεόν αυτών. 11 και νυν, ίνα μη γένηται ο κύριός μου έκβολος και άπρακτος και επιπεσείται θάνατος επί πρόσωπον αυτών, και κατελάβετο αυτούς αμάρτημα, εν ω παροργιούσι τον Θεόν αυτών, οπηνίκα αν ποιήσωσιν ατοπίαν· 12 επει γαρ εξέλιπεν αυτούς τα βρώματα και εσπανίσθη παν ύδωρ, εβουλεύσαντο επιβαλείν τοις κτήνεσιν αυτών και πάντα, όσα διεστείλατο αυτοίς ο Θεός εν τοις νόμοις

αυτού μη φαγείν, διέγνωσαν δαπανήσαι. 13 και τας απαρχάς του σίτου και τας δεκάτας του οίνου και του ελαίου, α διεφύλαξαν αγιάσαντες τοις ιερεύσι τοις παρεστηκόσιν εν Ιερουσαλήμ απέναντι του προσώπου του Θεού ημών, κεκρίκασιν εξαναλώσαι, ων ουδέ ταις χερσίν καθήκεν άψασθαι ουδένα των εκ του λαού. 14 και απεστάλκασιν εις Ιερουσαλήμ, ότι και οι εκεί κατοικούντες εποίησαν ταύτα, τους μετακομίσαντας αυτοίς την άφεσιν παρά της γερουσίας. 15 και έσται ως αν αναγγείλη αυτοίς και ποιήσωσι, δοθήσονται σοι εις όλεθρον εν τη ημέρα εκείνη. 16 όθεν εγώ η δούλη σου επιγνούσα ταύτα πάντα απέδρων από προσώπου αυτών, και επέστειλέ με ο Θεός ποιήσαι μετά σου πράγματα, εφ ' οίς εκοπήσεται πάσα η γη, όσοι εάν ακούσωσιν αυτά. 17 ότι η δούλη σου θεοσεβής εστι και θεραπεύουσα νυκτός και ημέρας τον Θεόν του ουρανού· και νυν μενώ παρά σοί, κύριέ μου, και εξελεύσεται η δούλη σου κατά την νύκτα εις την φάραγγα και προσεδύσομαι προς τον Θεόν, και ερεί μοι πότε εποίησαν τα αμαρτήματα αυτών. 18 και ελθούσα προσανοίσω σοι, και εξελεύση συν πάση τη δυνάμει σου, και ουκ έστιν ος αντιστήσεται σοι εξ αυτών. 19 και άξω σε δια μέσου της Ιουδαίας έως του ελθείν απέναντι Ιερουσαλήμ και θήσω τον δίφρον σου εν μέσω αυτής, και άξεις αυτούς ως πρόβατα, οίς ουκ έστι ποιμήν, και ου γρύζει κύων τη γλώσση αυτού απέναντί σου, ότι ταύτα ελαλήθη μοι κατά πρόγνωσίν μου και απηγγέλη μοι, και απεστάλην αναγγείλαί σοι. 20 και ήρεσαν οι λόγοι αυτής εναντίον 'Ολοφέρνου και εναντίον πάντων των θεραπόντων αυτού, και εθαύμασαν επί τη σοφία αυτής και είπαν· 21 ουκ έστι τοιαύτη γυνή απ ' άκρου έως άκρου της γης καλω προσώπω και συνέσει λόγων. 22 και είπε προς αυτήν 'Ολοφέρνης· εϋ εποίησεν ο Θεός αποστειλας σε έμπροσθεν του λαού του γενηθήναι εν χερσίν ημών κράτος, εν δε τοις φαυλίσασι τον κύριόν μου απώλειαν. 23 και νυν αστεία ει συ εν τω είδει σου και αγαθή εν τοις λόγοις σου· ότι εάν ποιήσης καθά ελάλησας, ο Θεός σου έσται μου Θεός, και συ εν οίκω βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήση και έση ονομαστή παρά πάσαν την γην.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εκέλευσεν εισαγαγείν αυτήν ου ετίθετο τα αργυρώματα αυτού και συνέταξε καταστρώσαι αυτή από των ομοιοποιημάτων αυτού και του οίνου αυτού πίνειν. 2 και είπεν Ιουδίθ· ου φάγομαι εξ αυτών, ίνα μη γένηται σκάνδαλον, αλλ' εκ των ηκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται. 3 και είπε προς αυτήν 'Ολοφέρνης· εάν δε εκλίπη τα όντα μετά σου, πόθεν εξοίσομέν σοι δούναι όμοια αυτοίς; ου γαρ εστι μεθ' ημών εκ του έθνους σου. 4 και είπεν Ιουδίθ προς αυτόν· ζη η ψυχή σου, κύριέ μου, ότι ου δαπανήσει η δούλη σου τα όντα μετ' εμού, έως αν ποιήση Κύριος εν χειρί μου α εβουλεύσατο. 5 και ηγάγουσαν αυτήν οι θεράποντες 'Ολοφέρνου εις την σκηνήν, και ύπνωσε μέχρι μεσούσης της νυκτός· και ανέστη προς την εωθινήν φυλακήν, 6 και απέστειλε προς 'Ολοφέρνην λέγουσα· επιταξάτω δη ο κύριός μου εάσαι την δούλην σου επί προσευχήν εξελθείν. 7 και προσέταξεν 'Ολοφέρνης τοις σωματοφύλαξι μη διακωλύειν αυτήν. και παρέμεινεν εν τη παρεμβολή ημέρας τρεις, και εξεπορεύετο κατά νύκτα εις την φάραγγα Βαιτυλούα και εβαπτίζετο εν τη παρεμβολή επί της πηγής του ύδατος· 8 και ως ανέβη, εδέετο του Κυρίου Θεού Ισραήλ κατευθύναι την οδόν αυτής εις ανάστημα των υιών του λαού αυτού. 9 και εισπορευομένη καθαρά παρέμενε τη σκηνή, μέχρις ου προσηνέγκατο την τροφήν αυτής προς εσπέραν. 10 και εγένετο εν τη ημέρα τη τετάρτη, εποίησεν 'Ολοφέρνης πότον τοις δούλοις αυτού μόνοις και ουκ εκάλεσεν εις την χρήσιν ουδένα των προς ταις χρείαις. 11 και είπε Βαγώα τω ευνούχω, ος ην εφεστηκώς επί πάντων των αυτού· πείσον δη πορευθείς την γυναίκα την Εβραίαν ή εστι παρά σοί, του ελθείν προς ημάς και φαγείν και πείν μεθ' ημών· 12 ιδού γαρ αισχρόν τω προσώπω ημών, ει γυναίκα τοιαύτην παρήσομεν ουχ ομιλήσαντες αυτή, ότι εάν ταύτην μη επισπασώμεθα, καταγελάσεται ημών. 13 και εξήλθε Βαγώας από προσώπου 'Ολοφέρνου και εισήλθε προς αυτήν και είπε· μη σκνησάτω δη η παιδίσκη η καλή αυτή ελθούσα προς τον κύριόν μου δοξασθήναι κατά πρόσωπον αυτού και πείν μεθ' ημών εις ευφροσύνην οίνου και γεννηθίηναι εν τη ημέρα ταύτη ως θυγάτηρ μία των υιών Ασοούρ, αι παρεστήκασιν εν οίκω Ναβουχοδονόσορ. 14 και είπε προς αυτόν Ιουδίθ· και τις ειμι εγώ αντερούσα τω κυρίω μου;

ὅτι παν, ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀρεστόν, σπεύσασα ποιήσω, καὶ ἔσται τοῦτο ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου. 15 καὶ διαναστάσα ἐκοσμήθη τῷ ἱματισμῷ καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ, καὶ προσήλθεν ἡ δούλη αὐτῆς καὶ ἐστρώσεν αὐτὴ κατέναντι Ὀλοφέρνης χαμαὶ τὰ κώδια, α ἔλαβε παρὰ Βαγῶου εἰς τὴν καθημερινὴν διαίταν αὐτῆς, εἰς τὸ εσθίειν κατακλινομένην ἐπ’ αὐτῶν. 16 καὶ εἰσελθούσα ἀνέπεσεν Ἰουδίθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά Ὀλοφέρνης ἐπ’ αὐτήν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ’ αὐτῆς· καὶ ετῆρει καιρὸν τοῦ ἀπατήσαι αὐτὴν ἀφ’ ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτήν. 17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ὀλοφέρνης· πῆ δὲ καὶ γενήθητι μετ’ ἡμῶν εἰς ευφροσύνην. 18 καὶ εἶπεν Ἰουδίθ· πίομαι δὲ, κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου. 19 καὶ λαβούσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἀητοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς. 20 καὶ ἠυφράνθη Ὀλοφέρνης ἀπ’ αὐτῆς καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα, ὅσον οὐκ ἔπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀφ’ οὗ ἐγεννήθη.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ὩΣ δε ὀψία ἐγένετο, εσπούδασαν οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀναλύειν. καὶ Βαγῶας συνέκλεισε τὴν σκηνὴν ἐξῶθεν καὶ ἀπέκλεισε τοὺς παρεστώτας ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπόχοντο εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν· ἦσαν γὰρ πάντες κεκοπωμένοι, διὰ τὸ ἐπὶ πλείον γεγονέναι τὸν πότον. 2 υπελείφθη δὲ Ἰουδίθ μόνη ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρνης προπεπτωκῶς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ· ἦν γὰρ περικεχυμένος αὐτῷ ὁ οἶνος. 3 καὶ εἶπεν Ἰουδίθ τῇ δούλῃ αὐτῆς στήναι ἐξῶ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐξοδὸν αὐτῆς· καθάπερ καθ’ ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν προσευχὴν αὐτῆς· καὶ τῷ Βαγῶα ἐλάλησε κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα. 4 καὶ ἀπῆλθοσαν πάντες ἐκ προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ στάσα Ἰουδίθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· Κύριε ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπίβλεψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου εἰς ὑψῶμα Ἱερουσαλήμ· 5 ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλαβέσθαι τῆς κληρονομίας σου καὶ ποιῆσαι τὸ

επιτήδευμά μου εις θραύμα εχθρών, οί επανέστησαν ημίν. 6 και προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, ὡς ἦν πρὸς κεφαλῆς Ὀλοφέρνηου, καθείλε τὸν ακινάκην αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ 7 και ἐγγίσασα τῆς κλίνης ἐδράξατο τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ και εἶπε· κραταίωσόν με, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 8 και ἐπάταξεν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δις ἐν τῇ ἰσχυΐ αὐτῆς και ἀφείλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ, 9 και ἀπεκόλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς και ἀφείλε τὸ κωνωπίον ἀπὸ τῶν στύλων. και μετὰ ὀλίγον ἐξήλθε, και παρέδωκε τὴν ἄβρα αὐτῆς τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου, 10 και ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς. και ἐξήλθον αἱ δύο ἅμα κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐπὶ τὴν προσευχὴν· και διελθούσαι τὴν παρεμβολὴν ἐκόκλωσαν τὴν φάλαγγα ἐκείνην και προσανέβησαν τὸ ὄρος Βαιτυλοῦα και ἦλθον πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς.

11 Και εἶπεν Ἰουδίθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσοουσιν ἐπὶ τῶν πυλῶν· ἀνοίξατε, ἀνοίξατε δὴ τὴν πύλην, μετὰ ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἔτι ἰσχύον ἐν Ἰσραὴλ κατὰ κράτος κατὰ τῶν εχθρῶν, καθὰ και σήμερον ἐποίησε. 12 και ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ καταβῆναι εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν και συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως. 13 και συνέδραμον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ελθεῖν αὐτὴν, και ἠνοιξαν τὴν πύλην και ὑπεδέξαντο αὐτὰς και ἄπαντες πυρ εἰς φάουσιν περιεκύκλωσαν αὐτὰς. 14 ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς φωνὴ μεγάλη· αἰνεῖτε τὸν Θεόν, αἰνεῖτε· αἰνεῖτε τὸν Θεόν, ὡς οὐκ ἀπέστησε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλὰ ἔθραυσε τοὺς εχθροὺς ἡμῶν δια χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. 15 και προελούσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πήρας ἔδειξε και εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ὀλοφέρνηου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως Ἀσσοῦρ, και ἰδοὺ τὸ κωνωπίον, ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέθαις αὐτοῦ· και ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ θηλείας· 16 και ζῆ Κύριος, ὡς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου, ἢ ἐπορεύθην, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ, και οὐκ ἐποίησεν ἀμάρτημα μετὰ ἐμοῦ εἰς μίσημα και αἰσχύνην. 17 και ἐξέστη πας ὁ λαὸς σφόδρα και κύψαντες προσεκύνησαν τῷ Θεῷ και εἶπαν ὁμοθυμαδόν· εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουδενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τοὺς εχθροὺς τοῦ λαοῦ σου. 18 και εἶπεν αὐτὴ Ὀζίας· εὐλογητὴ σὺ, θύγατερ, τῷ Θεῷ τῷ Υψίστῳ παρά πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, και εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεός, ὡς ἐκτίσεν τοὺς οὐρανοὺς και τὴν γῆν, ὡς κατεύθυνέ σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἀρχοντος εχθρῶν ἡμῶν· 19 ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας

ανθρώπων μνημονευόντων ισχύν Θεού έως αιώνος. 20 και ποιήσαι σοι αυτά ο Θεός εις ύψος αιώνιον του επισκέψασθαι σε εν αγαθοίς, ανθ' ὧν ουκ εφείσω της ψυχῆς σου δια την ταπείνωσιν του γένους ημών, αλλ' ἐπεξήλθες πτώματι ημών ἐπ' εὐθείαν πορευθείσα ἐνώπιον του Θεού ημών. και εἶπαν πας ο λαός· γένοιτο, γένοιτο.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ εἶπε προς αυτοὺς Ιουδιθ· ἀκούσατε δη μου, ἀδελφοί, και λαβόντες την κεφαλὴν ταύτην κρεμάσατε αὐτὴν ἐπὶ της ἐπάλξεως του τείχους υμῶν. 2 και ἔσται ἡνίκα αν διαφάσῃ ο ὀρθρος και ἐξέλθῃ ο ἥλιος ἐπὶ την γην, αναλήψεσθε ἕκαστος τα σκεύη τα πολεμικά υμῶν και ἐξελεύσεσθε πας ανὴρ ισχύων ἔξω της πόλεως και δώσετε ἀρχηγόν εις αυτοὺς ως καταβαίνοντες ἐπὶ το πεδῖον εις την προφυλακὴν υἱῶν Ἀσσοῦρ, και ου καταβήσεσθε. 3 και αναλαμβάνοντες οὗτοι τας πανοπλίας αὐτῶν πορεύσονται εις την παρεμβολὴν αὐτῶν και ἐγερούσι τους στρατηγούς της δυνάμεως Ἀσσοῦρ· και συνδραμοῦνται ἐπὶ την σκηνὴν Ὀλοφέρνηου και ουχ ευρήσουσιν αὐτόν, και ἐπιπεσεῖται ἐπ' αὐτοὺς φόβος, και φεύξονται ἀπὸ προσώπου υμῶν. 4 και ἐπακολουθήσαντες υμεῖς και πάντες οι κατοικοῦντες παν ὄριον Ἰσραὴλ, καταστρώσατε αυτοὺς εν ταις ὁδοῖς αὐτῶν. 5 προ δε του ποιήσαι ταῦτα, καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ τον Ἀμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιγνῶ τον ἐκφασλίσαντα τον οἶκον του Ἰσραὴλ και αὐτόν ως εις θάνατον ἀποστειλάντα εις ημᾶς. 6 και ἐκάλεσαν τον Ἀχιὼρ εκ του οἴκου Ὀζία· ως δε ἦλθε και εἶδε την κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου εν χειρὶ ανδρός ενός εν τη ἐκκλησία του λαοῦ, ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, και ἐξελύθη το πνεῦμα αὐτοῦ. 7 ως δε ἀνέλαβον αὐτόν, προσέπεσε τοις ποσὶν Ιουδιθ και προσεκόνησε τῷ προσώπῳ αὐτῆς και εἶπεν· εὐλογημένη συ εν παντὶ σκηνώματι Ιούδα και εν παντὶ ἔθνει, οἵτινες ἀκούσαντες το ὄνομά σου ταραχθήσονται· 8 και νυν ἀνάγγειλόν μοι ὅσα ἐποίησας εν ταις ἡμέραις ταύταις. και ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιουδιθ εν μέσῳ του λαοῦ πάντα, ὅσα ἦν πεποικυῖα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθεν ἕως ου ἐλάλει αὐτοῖς. 9 ως δε ἐπαύσατο λαλοῦσα, ἠλάλαξεν ο λαός φωνὴ μεγάλη και ἔδωκε φωνὴν ευφρόσυνον εν τη

πόλει αυτών. 10 ιδών δε Αχιώρ πάντα, όσα εποίησεν ο Θεός του Ισραήλ, επίστευσε τω Θεω σφόδρα και περιετέμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού και προσετέθη προς τον οίκον Ισραήλ έως της ημέρας ταύτης.

11 Ηνίκα δε ο όρθρος ανέβη, και εκρέμασαν την κεφαλήν Όλοφέρνης εκ του τείχους, και ανέλαβε πας ανήρ Ισραήλ τα όπλα αυτού και εξήλθοσαν κατά σπείρας επί τας αναβάσεις του όρους. 12 οι δε υιοί Ασοούρ ως είδον αυτούς, διέπεμψαν επί τους ηγουμένους αυτών · οι δε ήλθον επί στρατηγούς και χιλιάρχους και επί πάντα άρχοντα αυτών. 13 και παρεγένοντο επί την σκηνήν Όλοφέρνης και είπαν τω όντι επί πάντων των αυτού · έγειρον δη τον κύριον ημών, ότι ετόλμησαν οι δούλοι καταβαίνειν εφ' ημάς εις πόλεμον, ίνα εξολοθρευθώσιν εις τέλος. 14 και εισήλθε Βαγώας και έκρουσε την αυλαίαν της σκηνής · υπενοείτο γαρ καθεύδειν αυτόν μετά Ιουδιθ · 15 ως δε ουδεις επήκουσε, διαστείλας εισήλθεν εις τον κοιτώνα και εύρεν αυτόν επί της χελωνίδος ερριμμένον νεκρόν, και η κεφαλή αυτού αφήρετο απ' αυτού. 16 και εβόησε φωνή μεγάλη μετά κλαυθμού και στεναγμού και βοής ισχυράς και διέρρηξε τα ιμάτια αυτού. 17 και εισήλθεν εις την σκηνήν, ου ην Ιουδιθ καταλύουσα, και ουχ εύρεν αυτήν · και εξεπήδησεν εις τον λαόν κράζων · 18 ηθέτησαν οι δούλοι, εποίησεν αισχύνην μία γυνή των Εβραίων εις τον οίκον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ · ότι ιδού Όλοφέρνης χαμαί, και η κεφαλή ουκ έστιν επ' αυτω. 19 ως δε ήκουσαν ταύτα τα ρήματα οι άρχοντες της δυνάμεως Ασοούρ, τους χιτώνας αυτών διέρρηξαν, και εταράχθη η ψυχή αυτών σφόδρα, και εγένετο αυτών κραυγή και βοή μεγάλη σφόδρα εν μέσω της παρεμβολής.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ ως ήκουσαν οι εν τοις σκηνώμασιν όντες, εξέστησαν επί το γεγονός, 2 και επέπεσεν επ' αυτούς φόβος και τρόμος, και ουκ ην άνθρωπος μένων κατά πρόσωπον του πλησίον έτι, αλλ' εκχυθέντες ομοθυμαδόν έφευγον επί πάσαν οδόν του πεδίου και της ορεινής · 3 και οι παρεμβεβληκότες εν τη ορεινή κύκλω Βαιτυλούα και ετράπησαν εις φυγήν. και τότε οι υιοί

Ισραήλ, πας ανήρ πολεμιστής εξ αυτών, εξεχύθησαν επ' αυτούς. 4 και απέστειλεν Όζίας εις Βαιτομασθαιμ και Βηβαϊ και Κωλά και εις παν όριον Ισραήλ τους απαγγέλλοντας υπέρ των συντετελεσμένων και ίνα πάντες επεχυθώσι τοις πολεμίοις εις την αναίρεσιν αυτών. 5 ως δε ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ, πάντες ομοθυμαδόν επέπεσον επ' αυτούς και έκοπτον αυτούς έως Χωβά, ωσαύτως δε και οι εξ Ιερουσαλήμ παρεγενήθησαν και εκ πάσης της ορεινής, ανήγγειλαν γαρ αυτοίς τα γεγονότα τη παρεμβολή των εχθρών αυτών· και οι εν Γαλαάδ και οι εν τη Γαλιλαία υπερέκερασαν αυτούς πληγή μεγάλη, έως ου παρήλθον Δαμασκόν και τα όρια αυτής. 6 οι δε λοιποί οι κατοικούντες Βαιτυλούα επέπεσαν τη παρεμβολή Ασοούρ και επρονόμευσαν αυτούς και επλούτησαν σφόδρα. 7 οι δε υιοί Ισραήλ αναστρέψαντες από της κοπής εκυρίευσαν των λοιπών, και αι κώμαι και αι επαύλεις εν τη ορεινή και πεδινή εκράτησαν πολλών λαφύρων, ην γαρ πλήθος πολύ σφόδρα. 8 και Ιωακίμ ο ιερεύς ο μέγας και η γερουσία των υιών Ισραήλ οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ ήλθον του θεάσασθαι τα αγαθά, α εποίησε Κύριος τω Ισραήλ, και του ιδείν την Ιουδιθ και λαλήσαι μετ' αυτής ειρήνην. 9 ως δε εισήλθον προς αυτήν, ευλόγησαν αυτήν πάντες ομοθυμαδόν και είπαν προς αυτήν· συ ύψωμα Ισραήλ, συ γαυρίαμα μέγα του Ισραήλ, συ καύχημα μέγα του γένους ημών· 10 εποίησας πάντα ταύτα εν χειρί σου, εποίησας τα αγαθά μετά Ισραήλ, και ευδόκησεν επ' αυτοίς ο Θεός· ευλογημένη γίνου παρά τω παντοκράτορι Κυρίω εις τον αιώνα χρόνον. και είπε ο λαός· γένοιτο 11 και ελαφύρευσε πας ο λαός την παρεμβολήν εφ' ημέρας τριάκοντα· και έδωκαν τη Ιουδιθ την σκηνην Όλοφέρνου και πάντα τα αργυρώματα και τας κλίνας και τα όλκια και πάντα τα σκευάσματα αυτού. και λαβούσα αύτη επέθηκεν επί την ημίονον αυτής και έξευξε τας αμάξας αυτής και εσώρευσεν αυτά επ' αυτών. 12 και συνέδραμε πάσα γυνή Ισραήλ του ιδείν αυτήν και ευλόγησαν αυτήν και εποίησαν αυτη χορόν εξ αυτών, και έλαβε θύρσους εν ταις χερσίν αυτής και έδωκε ταις γυναιξί ταις μετ' αυτής. 13 και εστεφανώσαντο την ελαιαν, αυτή και αι μετ' αυτής, και προήλθε παντός του λαού εν χορεία ηγουμένη πασών των γυναικών, και ηκολούθει πας ανήρ Ισραήλ ενωπλισμένοι μετά στεφάνων και ύμνων εν τω στόματι αυτών. 14 και εξήρχεν Ιουδιθ την εξομολόγησιν ταύτην εν παντί Ισραήλ, και υπεφώνει πας ο λαός την αίνεσιν ταύτην.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εἶπεν Ιουδιθ·

Εξάρχετε τῷ Θεῷ μου ἐν τυμπάνοις, ἄσατε τῷ Κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσαθε αὐτῷ ψαλμὸν καινόν, υψοῦτε καὶ ἐπικαλέσαθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 2 ὅτι Θεὸς συντριβῶν πολέμους Κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτοῦ μέσω λαοῦ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τῶν καταδιωκόντων με. 3 ἦλθεν Ασσούρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι δυνάμεως αὐτοῦ, ὧν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνέφραξε χεῖμάρρους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς. 4 εἶπεν ἐμπρήσειν τὰ ὄριά μου καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνελεῖν ἐν ρομφαίᾳ καὶ τὰ θηλάζοντά μου θήσειν εἰς ἔδαφος καὶ τὰ νηπιά μου δώσειν εἰς προνομὴν καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεύσει. 5 Κύριος παντοκράτωρ ἠθέτησεν αὐτούς ἐν χειρὶ θηλείας. 6 οὐ γὰρ υπέπεσεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ τιτάνων ἐπάταξαν αὐτόν, οὐδὲ ὑψηλοὶ γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ιουδιθ θυγάτηρ Μεραρὶ ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν· 7 ἐξεδύσατο γὰρ στολήν χηρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν πονούντων ἐν Ἰσραὴλ, ἠλείψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρισμῷ 8 καὶ ἐδήσατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ καὶ ἔλαβε στολήν λινὴν εἰς ἀπάτην αὐτοῦ· 9 τὸ σανδάλιον αὐτῆς ἤρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς ἠχμαλώτισε ψυχὴν αὐτοῦ, διήλθεν ὁ ἀκινάκης τὸν τράχηλον αὐτοῦ. 10 ἐφριξαν Πέρσαι τὴν τόλμαν αὐτῆς, καὶ Μήδοι τὸ θράσος αὐτῆς ἐρράχθησαν. 11 τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοὶ μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀσθενούντές μου καὶ ἐπτοήθησαν, ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἀνετράπησαν. 12 υἱοὶ κορασιῶν κατεκέντησαν αὐτούς καὶ ὡς παῖδας αὐτομολούντων ἐτίτρωσκον αὐτούς, ἀπώλοντο ἐκ παρατάξεως Κυρίου μου. 13 ὑμνήσω τῷ Θεῷ μου ὕμνον καινόν· Κύριε, μέγας εἰ καὶ ἐνδοξος, θαυμαστός ἐν ἰσχυρί, ἀνυπέρβλητος. 14 σοὶ δουλευσάτω πάσα ἡ κτίσις σου· ὅτι εἶπας, καὶ ἐγενήθησαν, ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ὠκοδόμησε· καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ σου. 15 ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσεται, πέτραι δὲ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς τακῆσονται, ἔτι δὲ τοὺς φοβουμένους σε, σὺ εὐλατεῖς αὐτοῖς. 16 ὅτι μικρὸν πάσα θυσία εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἐλάχιστον παν στέαρ εἰς ὀλοκαυτῶμά σοι· ὁ δὲ φοβούμενος τὸν Κύριον μέγας διαπαντός. 17 οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπανισταμένοις τῷ γένει μου·

Κύριος παντοκράτωρ εκδικήσει αυτούς εν ημέρα κρίσεως δούναι πυρ και σκόληκας εις σάρκας αυτών, και κλαύσονται εν αισθήσει έως αιώνος.

18 Ως δε ήλθοσαν εις Ιερουσαλήμ, προσεκύνησαν τω Θεω. και ηνίκα εκαθαρίσθη ο λαός, ανήνεγκαν τα ολοκαυτώματα αυτών και τα εκούσια αυτών και τα δόματα. 19 και ανέθηκεν Ιουδιθ πάντα τα σκευή Όλοφέρνηου, όσα έδωκεν ο λαός αυτη, και το κωνωπειον, ό έλαβεν αυτη εκ του κοιτώνος αυτου, ως ανάθημα τω Θεω έδωκε. 20 και ην ο λαός ευφραινόμενος εν Ιερουσαλήμ κατά πρόσωπον των αγίων επί μήνας τρεις, και Ιουδιθ μετ' αυτών κατέμεινε.

21 Μετά δε τας ημέρας ταύτας ανέζευξεν έκαστος εις την κληρονομίαν αυτου, και Ιουδιθ απήλθεν εις Βαιτυλούα και κατέμεινεν επί της υπάρξεως αυτης· και εγένετο κατά τον καιρόν αυτης ένδοξος εν πάση τη γη. 22 και πολλοί επεθύμησαν αυτην, και ουκ ένγω ανήρ αυτην πάσας τας ημέρας της ζωής αυτης, αφ' ης ημέρας απέθανε Μανασσής ο ανήρ αυτης, και προσετέθη προς τον λαόν αυτου. 23 και ην προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα και εγήρασεν εν τω οίκω του ανδρός αυτης έτη εκατόν πέντε· και αφήκε την άβραν αυτης ελευθέραν. και απέθανεν εις Βαιτυλούα, και έθαψαν αυτην εν τω σπηλαίω του ανδρός αυτης Μανασσή, 24 και επένθησεν αυτην οίκος Ισραήλ ημέρας επτά. και διείλε τα υπάρχοντα αυτης προ του αποθανείν αυτην páσι τοις έγγιστα Μανασσή του ανδρός αυτης και τοις έγγιστα του γένους αυτης. 25 και ουκ ην έτι ο εκφοβών τους υιούς Ισραήλ εν ταις ημέραις Ιουδιθ και μετά το αποθανείν αυτην ημέρας πολλάς.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΕΤΟΥΣ δευτέρου βασιλεύοντος Αρταξέρξου του μεγάλου βασιλέως τη μια του Νισάν, ένόπνιον είδε Μαρδοχαίος ο του Ιαΐρου, του Σεμεΐου, του Κισσαίου, εκ φυλής Βενιαμίν, 1β άνθρωπος Ιουδαίος οικών εν Σούσοις τη πόλει, άνθρωπος μέγας, θεραπεύων εν τη αυλή του

βασιλέως. 1γ ην δε εκ της αιχμαλωσίας, ης ηχημαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εξ Ιερουσαλήμ μετά Ιεχονίου του βασιλέως της Ιουδαίας. 1δ και τούτο αυτού το ενύπνιον· και ιδού φωναί και θόρυβος, βρονταί και σεισμός, τάραχος επί της γης. 1ε και ιδού δύο δράκοντες μεγάλοι έτοιμοι προήλθον αμφοτέροι παλαίειν, και εγένετο αυτών φωνή μεγάλη· 1ζ και τη φωνή αυτών ητοιμάσθη παν έθνος εις πόλεμον, ωστε πολεμήσαι δικαίων έθνος. 1η και ιδού ημέρα σκότος και γνόφου, θλίψις και στενοχωρία, κάκωσις και τάραχος μέγας επί της γης· 1θ και εταράχθη παν έθνος δίκαιον φοβούμενοι τα εαυτών κακά και ητοιμάσθησαν απολέσθαι και εβόησαν προς τον Θεόν. 1ι από δε της βοής αυτών εγένετο ωσανεί από μικράς πηγής ποταμός μέγας, ύδωρ πολύ· 1κ και φως και ήλιος ανέτειλε, και οι ταπεινοί υψώθησαν και κατέφαγον τους ενδόξους. 1λ και διεγερθείς Μαρδοχαίος ο εωρακώς το ενύπνιον τούτο και τι ο Θεός βεβούλευται ποιήσαι, ειχεν αυτό εν τη καρδια και εν παντί λόγω ήθελεν επιγνώσαι αυτό έως της νυκτός. 1μ και ησύχασε Μαρδοχαίος εν τη αυλή μετά Γαβαθά και Θάρα των δύο ευνούχων του βασιλέως των φυλασσόντων την αυλήν 1ν ήκουσέ τε αυτών τους λογισμούς και τας μερίμνας αυτών εξηρεύνησε και έμαθεν, ότι ετοιμάζουσι τας χείρας επιβαλείν Αρταξέρξη τω βασιλεί, και υπέδειξε τω βασιλεί περι αυτών. 1ξ και εξήτασεν ο βασιλεύς τους δύο ευνούχους, και ομολογήσαντες απήχθησαν. 1ο και έγγραφεν ο βασιλεύς τους λόγους τούτους εις μνημόσυνον, και Μαρδοχαίος έγγραφεν περι των λόγων τούτων. 1π και επέταξεν ο βασιλεύς Μαρδοχαίω θεραπεύειν εν τη αυλή και έδωκεν αυτω δόματα περι τούτων. 1ρ και ην Αμάν Αμαδάθου Βουγαίος ένδοξος ενόπιον του βασιλέως· και εξήτησε κακοποιήσαι τον Μαρδοχαίον και τον λαόν αυτού υπέρ των δύο ευνούχων του βασιλέως.

1 Και εγένετο μετά τους λόγους τούτους εν ταις ημέραις Αρταξέρξου -ούτος ο Αρταξέρξης από της Ινδικής εκατόν εικοσιεπτά χωρών εκράτησεν- 2 εν αυταις ταις ημέραις ότε εθρονίσθη βασιλεύς Αρταξέρξης εν Σούσοις τη πόλει, 3 εν τω τρίτω έτει βασιλεύοντος αυτού, δοχήν εποίησε τοις φίλοις και τοις λοιποίς έθνεσι και τοις Περσών και Μήδων ενδόξοις και τοις άρχουσι των σατραπών. 4 και μετά ταύτα μετά το δείξαι αυτοίς τον πλούτον της βασιλείας αυτού και την δόξαν της ευφροσύνης του πλούτου αυτού εν ημέραις εκατόν ογδοήκοντα, 5 ότε δε ανεπληρώθησαν αι ημέραι του γάμου, εποίησεν ο βασιλεύς πότον τοις έθνεσι τοις ευρεθείσιν εις την πόλιν επί ημέρας εξ εν αυλή οίκου του βασιλέως 6

κεκοσμημένη βυσσίνους και καρπασίνους τεταμένους επί σχοινίοις βυσσίνους και πορφυροίς, επί κύβοις χρυσοίς και αργυροίς, επί στόλοις παρίνοις και λιθίνους· κλίναι χρυσαί και αργυραί επί λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου και πιννίνου και παρίνου λίθου και στρώμναι διαφανείς ποικίλως διηνηθισμένα, κύκλω ρόδα πεπασμένα· 7 ποτήρια χρυσά και αργυρά και ανθράκινον κυλίκιον προκείμενον από ταλάντων τρισμυρίων· οίνος πολὺς και ηδύς, ον αυτός ο βασιλεύς έπινεν. 8 ο δε πότος οὗτος ου κατά προκείμενον νόμον εγένετο, οὕτως δε ηθέλησεν ο βασιλεύς και επέταξε τοις οικονόμοις ποιήσαι το θέλημα αυτού και των ανθρώπων. 9 και Αστίη η βασίλισσα εποίησε πότον ταις γυναίξιν εν τοις βασιλείοις, όπου ο βασιλεύς Αρταξέρξης, 10 εν δε τη ημέρα τη εβδόμη ηδέως γενόμενος ο βασιλεύς ειπε τω Αμάν και Βαζάν και Θάρα και Βαραζί και Ζαθολθά και Αβαταζά και Θαραβά, τοις επτά ευνούχοις τοις διακόνοις του βασιλέως Αρταξέρξου, 11 εισαγαγείν την βασίλισσαν προς αυτόν, βασιλεύειν αυτήν και περιθείναι αυτή το διάδημα και δείξαι τοις άρχουσι και τοις έθνεσι το κάλλος αυτής, ότι καλή ην. 12 και ουκ εισήκουσεν αυτού Αστίη η βασίλισσα ελθειν μετά των ευνούχων. και ελυπήθη ο βασιλεύς και ωργίσθη 13 και ειπε τοις φίλοις αυτού· κατά ταύτα ελάλησεν Αστίη, ποιήσατε ουν περί τούτου νόμον και κρίσιν. 14 και προσήλθεν αυτω Αρκεσαίος και Σαρσαθαίος και Μαλησεάρ οι άρχοντες Περσών και Μήδων, οι εγγύς του βασιλέως, οι πρώτοι παρακαθήμενοι τω βασιλεί, 15 και απήγγειλαν αυτω κατά τους νόμους, ως δει ποιήσαι Αστίη τη βασιλίση, ότι ουκ εποίησε τα υπό του βασιλέως προσταχθέντα δια των ευνούχων. 16 και ειπεν ο Μουχαιός προς τον βασιλέα και τους άρχοντας· ου τον βασιλέα μόνον ηδίκησεν Αστίη η βασίλισσα, αλλά και πάντας τους άρχοντας και τους ηγουμένους του βασιλέως (17 και γαρ διηγήσατο αυτοίς τα ρήματα της βασιλίσης και ως αντείπε τω βασιλεί). ως ουν αντείπε τω βασιλεί Αρταξέρξη, 18 οὕτω σήμερον αι τυραννίδες αι λοιπαί των αρχόντων Περσών και Μήδων ακούσασαι τα τω βασιλεί λεχθέντα υπ' αυτής, τολμήσουσιν ομοίως ατιμάσαι τους άνδρας αυτών. 19 ει ουν δοκεί τω βασιλεί, προσταξάτω βασιλικόν, και γραφήτω κατά τους νόμους Μήδων και Περσών· και μη άλλως χρησάσθω, μηδέ εισελθέτω έτι η βασίλισσα προς αυτόν, και την βασιλείαν αυτής δότω ο βασιλεύς γυναικί κρείττονι αυτής. 20 και ακουσθήτω ο νόμος ο υπό του βασιλέως, ον εάν ποιή εν τη βασιλεία αυτού, και οὕτω πάσαι αι γυναίκες περιθήσουσι τιμήν τοις ανδράσιν εαυτών, από πτωχού έως πλουσίου. 21 και ήρεσεν ο λόγος τω βασιλεί και τοις άρχουσι, και εποίησεν ο

βασιλεύς καθά ελάλησεν ο Μουχαιός · 22 και απέστειλεν εις πάσαν την βασιλείαν κατά χώραν, κατά την λέξιν αυτών, ωστε είναι φόβον αυτοίς εν ταις οικίαις αυτών.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ μετά τους λόγους τούτους εκόπασεν ο βασιλεύς του θυμού και ουκέτι εμνήσθη της Ασίν, μνημονεύων οία ελάλησε και ως κατέκρινεν αυτήν. 2 και είπαν οι διάκονοι του βασιλέως · ζητηθήτω τω βασιλεί κοράσια άφθορα καλά τω είδει · 3 και καταστήσει ο βασιλεύς κωμάρχας εν πάσαις ταις χώραις της βασιλείας αυτού, και επιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά καλά τω είδει εις Σούσαν την πόλιν εις τον γυναικώνα · και παραδοθήτωσαν τω ευνούχω του βασιλέως τω φύλακι των γυναικών, και δοθήτω σμήγμα και η λοιπή επιμέλεια · 4 και η γυνή, ή αν αρέση τω βασιλεί, βασιλεύσει αντι Ασίν. και ήρесе τω βασιλεί το πράγμα, και εποίησεν ούτως. 5 και άνθρωπος ην Ιουδαίος εν Σούσοις τη πόλει, και όνομα αυτού Μαρδοχαιός ο του Ιαΐρου, του Σεμεΐου, του Κισσαιου, εκ φυλής Βενιαμίν, 6 ος ην αιχμάλωτος εξ Ιερουσαλήμ, ην ηχημαλώτευσσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος. 7 και ην τούτω παις θρεπτή, θυγάτηρ Αμιναδάβ αδελφού πατρός αυτού, και όνομα αυτη Εσθήρ · εν δε τω μεταλλάξαι αυτής τους γονείς επαίδευσεν αυτήν εαυτω εις γυναίκα · και ην το κοράσιον καλόν τω είδει. 8 και ότε ηκούσθη το του βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλά κοράσια εις Σούσαν την πόλιν υπό χειρα Γαϊ, και ήχθη Εσθήρ προς Γαϊ τον φύλακα των γυναικών. 9 και ήρесеσεν αυτω το κοράσιον και εύρε χάριν ενώπιον αυτού · και έσπευσε δούναι αυτη το σμήγμα και την μερίδα και τα επτά κοράσια τα υποδεδειγμένα αυτη εκ βασιλικού και εχρήσατο αυτη καλώς και ταις άβραις αυτής εν τω γυναικώνι. 10 και ουχ υπέδειξε Εσθήρ το γένος αυτής ουδέ την πατρίδα · ο γαρ Μαρδοχαιός ενετείλατο αυτη μη απαγγείλαι · 11 καθ' εκάστην δε ημέραν περιεπάτει ο Μαρδοχαιός κατά την αυλήν την γυναικείαν επισκοπών τι Εσθήρ συμβήσεται. 12 ούτος δε ην καιρός κορασιού εισελθειν προς τον βασιλέα, όταν αναπληρώση μήνας δεκαδυό · ούτως γαρ αναπληρούνται αι ημέραι της

θεραπείας, μήνας εξ αλειφόμεναι εν σμυρνίνω ελαίω και μήνας εξ εν τοις αρώμασι και εν τοις σμήγμασι των γυναικών, 13 και τότε εισπορεύεται προς τον βασιλέα. και ω εάν ειπή, παραδώσει αυτήν συνεισέρχεσθαι αυτω από του γυναικώνος έως των βασιλείων. 14 δειλῆς εισπορεύεται και προς ημέραν αποτρέχει εις τον γυναικώνα τον δεύτερον, ου Γαί ο ευνούχος του βασιλέως ο φύλαξ των γυναικών, και ουκέτι εισπορεύεται προς τον βασιλέα, εάν μη κληθῆ ονόματι. 15 εν δε τω αναπληρούσθαι τον χρόνον Εσθήρ της θυγατρὸς Αμιναδάβ αδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εισελθὲν προς τον βασιλέα ουδέν ηθέτησεν, ων ενετείλατο ο ευνούχος ο φύλαξ των γυναικών· ην γαρ Εσθήρ ευρίσκουσα χάριν παρά πάντων των βλεπόντων αυτήν. 16 και εισήλθεν Εσθήρ προς Αρταξέρξην τον βασιλέα τω δωδεκάτῳ μηνί, ος εστιν Αδάρ, τω εβδόμῳ ἔτει της βασιλείας αυτού. 17 και ηράσθη ο βασιλεύς Εσθήρ, και εὔρε χάριν παρά πάσας τας παρθένους, και επέθηκεν αυτη το διάδημα το γυναικειον. 18 και εποίησεν ο βασιλεύς πότον πάσι τοις φίλοις αυτού και ταις δυνάμεσιν επί ημέρας επτά και ὕψωσε τους γάμους Εσθήρ και ἀφεισιν εποίησε τοις υποῖ την βασιλείαν αυτού. 19 ο δε Μαρδοχαίος εθεράπευεν εν τη αυλή. 20 η δε Εσθήρ ουχ υπέδειξε την πατρίδα αυτής· οὕτως γαρ ενετείλατο αυτη Μαρδοχαίος, φοβείσθαι τον Θεόν και ποιειν τα προστάγματα αυτού, καθὼς ην μετ' αυτού και Εσθήρ ου μετήλλαξε την αγωγήν αυτής.

21 Και ελυπήθησαν οι δύο ευνούχοι του βασιλέως, οι αρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαίος, και εξήτουν αποκτείναι Αρταξέρξην τον βασιλέα. 22 και εδηλώθη Μαρδοχαίῳ ο λόγος, και εσήμανεν Εσθήρ, και αυτη ενεφάνισε τῷ βασιλεὶ τα της επιβουλῆς 23 ο δε βασιλεύς ἤτασε τους δύο ευνούχους και εκρέμασεν αυτούς· και προσέταξεν ο βασιλεύς καταχωρίσαι εις μνημόσυνον εν τη βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ υπέρ της ευνοίας Μαρδοχαίου εν εγκωμίῳ.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΜΕΤΑ δε ταῦτα εδόξασεν ο βασιλεύς Αρταξέρξης Αμάν Αμαδάθου Βουγαίον και ὕψωσεν

αυτόν, και επρωτοβάθρει πάντων των φίλων αυτού. 2 και πάντες οι εν τη αυλή προσεκύνουν αυτώ, ούτως γαρ προσέταξεν ο βασιλεύς ποιήσαι · ο δε Μαρδοχαίος ου προσεκύνει αυτώ. 3 και ελάλησαν οι εν τη αυλή του βασιλέως τω Μαρδοχαίω · Μαρδοχαίε, τι παρακούεις τα υπό του βασιλέως λεγόμενα; 4 καθ ' εκάστην ημέραν ελάλουν αυτώ, και ουχ υπήκουεν αυτών · και υπέδειξαν τω Αμάν Μαρδοχαίον τοις του βασιλέως λόγοις αντιτασσόμενον · και υπέδειξεν αυτοίς ο Μαρδοχαίος ότι Ιουδαίος εστι. 5 και επιγνούς Αμάν ότι ου προσκυνεί αυτώ Μαρδοχαίος, εθυμώθη σφόδρα 6 και εβουλεύσατο αφανίσει πάντας τους υπό την Αρταξέρξου βασιλείαν Ιουδαίους. 7 και εποίησε ψήφισμα εν έτει δωδεκάτω της βασιλείας Αρταξέρξου και έβαλε κλήρους ημέραν εξ ημέρας και μήνα εκ μηνός, ωστε απολέσαι εν μια ημέρα το γένος Μαρδοχαίου, και έπεσεν ο κλήρος εις την τεσσαρεσκαιδεκάτην του μηνός, ος εστιν Αδάρ. 8 και ελάλησε προς τον βασιλέα Αρταξέρξης λέγων · υπάρχει έθνος διεσπαρμένον εν τοις έθνεσιν εν πάση τη βασιλεία σου, οι δε νόμοι αυτών έξαλλοι παρά πάντα τα έθνη, των δε νόμων του βασιλέως παρακούουσι, και ου συμφέρει τω βασιλεί εάσαι αυτούς · 9 ει δοκεί τω βασιλεί, δογματισάτω απολέσαι αυτούς, καγώ διαγράψω εις το γαζοφυλάκιον του βασιλέως αργυρίου τάλαντα μύρια. 10 και περιελόμενος ο βασιλεύς το δακτύλιον έδωκεν εις χείρας τω Αμάν σφραγίσει κατά των γεγραμμένων κατά των Ιουδαίων. 11 και ειπεν ο βασιλεύς τω Αμάν · το μεν αργύριον έχε, τω δε έθνει χρώ ως βούλει. 12 και εκλήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως μηνί πρώτω τη τρισκαιδεκάτη και έγγραφαν, ως επέταξεν Αμάν, τοις στρατηγοίς, και τοις άρχουσι κατά πάσαν χώραν από Ινδικής έως της Αιθιοπίας, ταις εκατόν εικοσιεπτά χώραις, τοις τε άρχουσι των εθνών κατά την αυτών λέξιν δι ' Αρταξέρξου του βασιλέως. 13 και απεστάλη δια βιβλιοφόρων εις την Αρταξέρξου βασιλείαν αφανίσει το γένος των Ιουδαίων εν ημέρα μια μηνός δωδεκάτου, ος εστιν Αδάρ, και διαρπάσει τα υπάρχοντα αυτών.

13α Της δε επιστολής εστι το αντίγραφον τόδε · «Βασιλεύς μέγας Αρταξέρξης τοις από της Ινδικής έως της Αιθιοπίας εκατόν εικοσιεπτά χωρών άρχουσι και τοπάρχαις υποτεταγμένοις τάδε γράφει · 13β πολλών επάρξας εθνών και πάσης επικρατήσας οικουμένης, εβουλήθην μη τω θράσει της εξουσίας επαιρόμενος, επεικέστερον δε και μετά ηπιότητος αεί διεξάγων, τους των υποτεταγμένων ακυμάντους διαπαντός καταστήσαι βίους, την τε βασιλείαν ήμερον και πορευτήν μέχρι περάτων παρεξόμενος ανανεώσασθαι τε την ποθουμένην τοις πάσιν

ανθρώποις ειρήνην. ὅ13γ πυθομένου δε μου των συμβούλων, Πως αν αχθείη τούτο επί πέρας, ο σωφροσύνη παρ ἡμίν διενέγκας και εν τη ευνοία απαράλλακτως και βεβαία πίστει αποδεδειγμένος και δεύτερον των βασιλείων γέρας απενηνεγμένος Αμάν 13δ επέδειξεν ημίν εν πάσαις ταις κατά την οικουμένην φυλαίς αναμεμείχθαι δυσμενή λαόν τινα τοις νόμοις αντίθετον προς παν ἔθνος τα τε των βασιλέων παραπέμποντας διηνεκώς διατάγματα, προς το μη κατατίθεσθαι την υφ ἡμών κατευθυνομένην αμέμπτως συναρχίαν. 13ε διειληφότες ουν τόδε το ἔθνος μονώτατον εν αντιπαραγωγή παντί διαπαντός ανθρώπω κείμενον, διαγωγήν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον και δυσνοούν τοις ημετέροις πράγμασι τα χείριστα συντελούν κακά και προς το μη την βασιλείαν ευσταθείας τυγχάνειν· 13ζ προστετάχαμεν ουν τους σηματομένους υμίν εν τοις γεγραμμένοις υπό Αμάν του τεταγμένου επί των πραγμάτων και δευτέρου πατρός ημών πάντας ουν συναιξί και τέκνοις απολέσαι ολορριζεί ταις των εχθρών μαχαίραις άνευ παντός οίκτου και φειδούς, τη τεσσαρεσκαίδεκάτη του δωδεκάτου μηνός Αδάρ, του ενεστώτος έτους, 13η όπως οι πάλοι και νυν δυσμενείς εν ημέρα μια βιαίως εις τον άδην κατελθόντες, εις τον μετέπειτα χρόνον ευσταθή και ατάραχα παρέχωσιν ημίν δια τέλους τα πράγματα.

14 Τα δε αντίγραφα των επιστολών εξετίθετο κατά χώραν, και προσετάγη πάσι τοις έθνεσιν ετοιμούς είναι εις την ημέραν ταύτην. 15 εσπεύδετο δε το πράγμα και εις Σούσαν· ο δε βασιλεύς και Αμάν εκωθωνίζοντο, εταράσσετο δε η πόλις.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 Ο δε Μαρδοχαιός επιγνούς το συντελούμενον διέρρηξεν τα ιμάτια εαυτού και ενεδύσατο σάκκον και κατεπάσατο σποδόν και εκπηδήσας δια της πλατείας της πόλεως εβόα φωνή μεγάλη· αίρεται έθνος μηδέν ηδικηκός. 2 και ήλθεν έως της πύλης του βασιλέως και έστη· ου γαρ ην αυτω εξόν εισελθειν εις την αυλήν σάκκον έχοντι και σποδόν. 3 και εν πάση χώρα, ου εξετίθετο τα γράμματα, κραυγή και κοπετός και πένθος μέγα τοις Ιουδαίοις, σάκκον και

σποδόν έστρωσαν εαυτοίς. 4 και εισήλθον αι άβραι και οι ευνούχοι της βασιλίσης και ανήγγειλαν αυτη, και εταράχθη ακούσασα το γεγονός και απέστειλε στολίσαι τον Μαρδοχαίον και αφελέσθαι αυτού τον σάκκον· ο δε ουκ επειίσθη. 5 η δε Εσθήρ προσεκαλέσατο Αχραθαιον τον ευνούχον αυτής, ος παρειστήκει αυτη, και απέστειλε μαθειν αυτη παρά του Μαρδοχαίου το ακριβές. 7 ο δε Μαρδοχαίος υπέδειξεν αυτω το γεγονός και την επαγγελίαν, ην επηγγείλατο Αμάν τω βασιλεί εις την γάζαν ταλάντων μυρίων, ίνα απολέση τους Ιουδαίους· 8 και το αντίγραφον το εν Σούσοις εκτεθέν υπέρ του απολέσθαι αυτούς έδωκεν αυτω δείξαι τη Εσθήρ. και ειπεν αυτω, εντείλασθαι αυτη εισελθούση παραιτήσασθαι τον βασιλέα και αξιώσαι αυτόν περι του λαού μνησθείσα ημερών ταπεινώσεώς σου, ως ετράφης εν χειρί μου, διότι Αμάν ο δευτερεύων τω βασιλεί ελάλησε καθ ' ημών εις θάνατον· επικάλεσαι τον Κύριον και λάλησον τω βασιλεί περι ημών ρύσαι ημάς εκ θανάτου. 9 εισελθών δε ο Αχραθαίος ελάλησεν αυτη πάντας τους λόγους τούτους. 10 ειπε δε Εσθήρ προς Αχραθαιον· πορευθήτι προς Μαρδοχαίον και ειπόν, 11 ότι τα έθνη πάντα της βασιλείας γινώσκει, ότι πας άνθρωπος ή γυνή, ος εισελεύσεται προς τον βασιλέα εις την αυλήν την εσωτέραν άκλητος, ουκ έστιν αυτω σωτηρία· πλην ω εκτεινη ο βασιλεύς την χρυσήν ράβδον, ούτος σωθήσεται· καγώ ου κέκλημαι εισελθειν προς τον βασιλέα, εισιν αυται ημέραι τριακοντα. 12 και απήγγειλεν Αχραθαίος Μαρδοχαίω πάντας τους λόγους Εσθήρ, 13 και ειπε Μαρδοχαίος προς Αχραθαιον· πορευθήτι και ειπον αυτη· Εσθήρ, μη είπης σεαυτη, ότι σωθήση μόνη εν τη βασιλεία παρά πάντας τους Ιουδαίους· 14 ως ότι εάν παρακούσης εν τούτω τω καιρω, άλλοθεν βοήθεια και σκέπη έσται τοις Ιουδαίοις, συ δε και ο οίκος του πατρός σου απολείσθε· και τις οίδεν, ει εις τον καιρόν τούτον εβασίλευσας; 15 και εξαπέστειλεν Εσθήρ τον ήκοντα προς αυτην, προς Μαρδοχαίον λέγουσα· 16 βαδίσας εκκλησιάσον τους Ιουδαίους τους εν Σούσοις και νηστεύσατε επ ' εμοί και μη φάγητε μηδέ πιητε επί ημέρας τρεις νύκτα και ημέραν, καγώ δε και αι άβραι μου ασιτήσομεν, και τότε εισελεύσομαι προς τον βασιλέα παρά τον νόμον, εάν και απολέσθαι με δέη.

17 Και βαδίσας Μαρδοχαίος εποίησεν όσα ενετείλατο αυτω Εσθήρ. 17α και εδεήθη Κυρίου μνημονεύων πάντα τα έργα Κυρίου και ειπε· 17β Κύριε Κύριε, βασιλεύ πάντων κρατών, ότι εν εξουσία σου το παν εστι, και ουκ έστιν ο αντιδοξών σοι εν τω θέλειν σε σώσαι τον Ισραήλ· 17γ ότι συ εποίησας τον ουρανόν και την γην και παν θαυμαζόμενον εν τη υπ ' ουρανόν και

Κύριος ει πάντων, και ουκ έστιν ος αντιτάξεται σοι τω Κυρίω. 17δ συ πάντα γινώσκεις· συ οίδας, Κύριε, ότι ουκ εν ύβρει ουδέ εν υπερηφανία ουδέ εν φιλοδοξία εποίησα τούτο, το μη προσκυνείν τον υπερήφανον Αμάν, ότι ηυδοκουν φιλείν πέλματα ποδών αυτου προς σωτηριαν Ισραήλ· 17ε αλλ ‘ εποίησα τούτο, ινα μη θώ δόξαν ανθρωπου υπεράνω δόξης Θεού, και ου προσκυνήσω ουδένα, πλην σου του Κυρίου μου και ου ποιήσω αυτά εν υπερηφανία. 17ζ και νυν, Κύριε ο Θεός, ο βασιλεύς, ο Θεός Αβραάμ, φείσαι του λαού σου, ότι επιβλέπουσιν ημίν εις καταφθοράν και επεθύμησαν απολέσαι την εξ αρχής κληρονομίαν σου· 17η μη υπερίδης την μερίδα σου, ην σεαυτω ελυτρώσω εκ γης Αιγύπτου· 17θ επάκουσον της δεήσεώς μου και ιλάσθητι τω κλήρω σου και στρέψον το πένθος ημών εις ευωχίαν, ινα ζώντες υμνώμέν σου το όνομα, Κύριε, και μη αφανίσης στόμα αινούντων σε, Κύριε. 17ι και πας Ισραήλ εκέκραξεν εξ ισχύος αυτών, ότι θάνατος αυτών εν οφθαλμοίς αυτών.

17κ Και Εσθήρ η βασίλισσα κατέφυγεν επί τον Κύριον εν αγώνι θανάτου κατειλημμένη, και αφελομένη τα ιμάτια της δόξης αυτης ενεδύσατο ιμάτια στενοχωρίας και πένθους, και αντί των υπερηφάνων ηδυσμάτων, σποδού και κοπριών ενέπλησε την κεφαλήν αυτης και το σώμα αυτης εταπεινώσε σφόδρα και πάντα τόπον κόσμου αγαλλιάματος αυτης έπλησε στρεπτών τριχών αυτης και εδειτο Κυρίου Θεού Ισραήλ, και ειπε· 17λ Κύριέ μου, βασιλεύς ημών συ ει μόνος· βοήθησόν μοι τη μόνη και μη εχούση βοηθόν ει μη σε, ότι κίνδυνός μου εν χειρί μου. 17μ εγώ ήκουον εκ γενετής μου εν φυλή πατριάς μου ότι συ, Κύριε, έλαβες τον Ισραήλ εκ πάντων των εθνών και τους πατέρας ημών εκ πάντων των προγόνων αυτών εις κληρονομίαν αιώνιον και εποίησας αυτοίς όσα ελάλησας. 17ν και νυν ημάρτομεν ενώπιόν σου, και παρέδωκας ημάς εις χείρας των εχθρών ημών, ανθ ‘ ων εδοξάσαμεν τους θεούς αυτών· δίκαιος ει, Κύριε. 17ξ και νυν ουκ ικανώθησαν εν πικρασμω δουλειας ημών, αλλ ‘ έθηκαν τας χείρας αυτών επί τας χείρας των ειδώλων αυτών εξάραι ορισμόν στόματός σου και αφανίσαι κληρονομίαν σου και εμφράξαι στόμα αινούντων σοι και σβέσαι δόξαν οικου σου και θυσιαστηρίου σου, 17ο και ανοίξαι στόμα εθνών εις αρετάς ματαίων και θαυμασθήναι βασιλέα σάρκινον εις αιώνα. 17π μη παραδως, Κύριε, το σκήπτρόν σου τοις μη ούσι, και μη καταγελασάτωσαν εν τη πτώσει ημών, αλλα στρέψον την βουλήν αυτών επ ‘ αυτούς, τον δε αρξάμενον εφ ‘ ημάς παραδειγματίσον. 17ρ μνήσθητι, Κύριε, γνώσθητι εν καιρω θλίψεως ημών και εμέ θάρσυνον, βασιλεύ των θεών και πάσης αρχής επικρατών· 17σ

δος λόγον εύρυθμον εις το στόμα μου ενώπιον του λέοντος και μετάθες την καρδιαν αυτού εις μίσος του πολεμούντος ημάς εις συντέλειαν αυτού και των ομονούντων αυτό · 17τ ημάς δε ρύσαι εν χειρί σου και βοήθησόν μοι τη μόνη και μη εχούση εις μη σε, Κύριε · 17υ πάντων γνώσιν έχεις και οίδας ότι εμίσησα δόξαν ανόμων και βδελύσσομαι κοίτην απεριτμητών και παντός αλλοτρίου. 17φ συ οίδας την ανάγκην μου, ότι βδελύσσομαι το σημείον της υπερηφανίας μου, ό εστιν επί της κεφαλής μου εν ημέραις οπτασίας μου · βδελύσσομαι αυτό ως ράκος καταμηνίων και ου φορώ αυτό εν ημέραις ησυχίας μου. 17χ και ουκ έφαγεν η δούλη σου τράπεζαν Αμάν και ουκ εδόξασα συμπόσιον βασιλέως, ουδέ έπιον οίνον σπονδών · 17ψ και ουκ ηυφράνθη η δούλη σου αφ ' ημέρας μεταβολής μου μέχρι νυν, πλήν επί σοί, Κύριε, ο Θεός Αβραάμ. 17ω ο Θεός ο ισχύων επί πάντας, εισάκουσον φωνήν απηλπισμένων και ρύσαι ημάς εκ χειρός των πονηρευομένων, και ρύσαι με εκ του φόβου μου.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ εγενήθη εν τη ημέρα τη τρίτη, ως επαύσατο προσευχομένη, εξεδύσατο τα ιμάτια της θεραπείας και περιεβάλετο την δόξαν αυτής. 1α και γενηθείσα επιφανής, επικαλεσαμένη των πάντων επόπτην Θεόν και σωτήρα, παρέλαβε τας δύο άβρας · και τη μεν μια επηρείδετο ως τρυφερευομένη, η δε ετέρα επηκολούθει κουφίζουσα την ένδυσιν αυτής, 1β και αυτή ερυθριώσα ακμή κάλλους αυτής, και το πρόσωπον αυτής ιλαρόν ως προσφιλές, η δε καρδια αυτής απεστενωμένη από του φόβου. 1γ και εισελθούσα πάσας τας θύρας κατέστη ενώπιον του βασιλέως, και αυτός εκάθητο επί του θρόνου της βασιλείας αυτού και πάσαν στολήν της επιφανείας αυτού ενεδεδύκει, όλος δια χρυσού και λίθων πολυτελών, και ην φοβερός σφόδρα. 1δ και άρας το πρόσωπον αυτού πεπυρωμένον δόξη εν ακμή θυμού έβλεψε, και έπεσεν η βασίλισσα και μετέβαλε το χρώμα αυτής εν εκλύσει και κατεπέκυσεν επί την κεφαλήν της άβρας της προπορευομένης. 1ε και μετέβαλεν ο Θεός το πνεύμα του βασιλέως

εις πραΰτητα, και αγωνιάσας ανεπήδησεν από του θρόνου αυτού και ανέλαβεν αυτήν επί τας αγκάλας αυτού, μέχρις ου κατέστη, και παρεκάλει αυτήν λόγοις ειρηνικοίς και είπεν αυτή· 1ζ τι εστιν Εσθήρ; εγώ ο αδελφός σου, θάρσει, ου μη αποθάνης ότι κοινόν το πρόσταγμα ημών εστι· πρόσελθε. 2 και άρας την χρυσήν ράβδον επέθηκεν επί τον τράχηλον αυτής και ησπάσατο αυτήν και είπε· λάλησόν μοι. 2α και είπεν αυτω· είδόν σε, κύριε, ως άγγελον Θεού, και εταράχθη η καρδια μου από φόβου της δόξης σου, ότι θαυμαστός ει, κύριε, και το πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν. 2β εν δε τω διαλέγεσθαι αυτήν έπεσεν από εκλύσεως αυτής και ο βασιλεύς εταράσσετο, και πάσα η θεραπεία αυτού παρεκάλει αυτήν. 3 και είπεν ο βασιλεύς· τι θέλεις, Εσθήρ; και τι σου εστι το αξίωμα; έως του ημίσεως της βασιλείας μου, και έσται σοι. 4 είπε δε Εσθήρ· ημέρα μου επίσημος σήμερόν εστι· ει συν δοκεί τω βασιλεί, ελθάτω και αυτός και Αμάν εις την δοχήν, ην ποιήσω σήμερον. 5 και είπεν ο βασιλεύς· κατασπεύσατε Αμάν, όπως ποιήσωμεν τον λόγον Εσθήρ· και παραγίνονται αμφοτέροι εις την δοχήν, ην είπεν Εσθήρ. 6 εν δε τω πότω είπεν ο βασιλεύς προς Εσθήρ· τι εστι βασίλισσα Εσθήρ; και έσται όσα αξιοίς. 7 και είπε· το αίτημά μου και το αξίωμα· 8 ει εύρον χάριν ενώπιον του βασιλέως, ελθάτω ο βασιλεύς και Αμάν έτι την αύριον εις την δοχήν, ην ποιήσω αυτοίς, και αύριον ποιήσω τα αυτά.

9 Και εξήλθεν ο Αμάν από του βασιλέως υπερχαρής ευφραινόμενος· εν δε τω ιδείν Αμάν Μαρδοχαίον τον Ιουδαίον εν τη αυλή εθυμώθη σφόδρα 10 και εισελθών εις τα ίδια εκάλεσε τους φίλους και Ζωσάραν την γυναίκα αυτού, 11 και υπέδειξεν αυτοίς τον πλούτον αυτού και την δόξαν, ην ο βασιλεύς αυτω περιέθηκε, και ως εποίησεν αυτόν πρωτεύειν και ηγείσθαι της βασιλείας. 12 και είπεν Αμάν· ου κέκληκεν η βασίλισσα μετά του βασιλέως ουδένα εις την δοχήν αλλ' ή εμέ, και εις την αύριον κέκλημαι· 13 και ταύτά μοι ουκ αρέσκει, όταν ιδω Μαρδοχαίον τον Ιουδαίον εν τη αυλή. 14 και είπε προς αυτόν Ζωσάρα η γυνή αυτού και οι φίλοι· κοπήτω σοι ξύλον πηχών πενήτηκοντα, όρθρου δε ειπόν τω βασιλεί και κρεμασθήτω Μαρδοχαίος επί του ξύλου· ου δε εισελθε εις τη δοχήν συν τω βασιλεί και ευφραίνου. και ήρεσε το ρήμα τω Αμάν, και ητοιμάσθη το ξύλον.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 Ο δε Κύριος απέστησε τον ύπνον από του βασιλέως την νύκτα εκείνην, και είπε τω διακόνω αυτού εισφέρειν γράμματα μνημόσυνα των ημερών αναγινώσκειν αυτώ. 2 εύρε δε τα γράμματα τα γραφέντα περί Μαρδοχαίου, ως απήγγειλε τω βασιλεί περί των δύο ευνούχων του βασιλέως εν τω φυλάσσειν αυτούς και ζητήσαι επιβαλύν τας χείρας Αρταξέρξη. 3 είπε δε ο βασιλεύς· τίνα δόξαν ή χάριν εποιήσαμεν τω Μαρδοχαίω; και είπαν οι διάκονοι του βασιλέως· ουκ εποίησας αυτώ ουδέν. 4 εν δε τω πυνθάνεσθαι τον βασιλέα περί της ευνοίας Μαρδοχαίου, ιδού Αμάν εν τη αυλή. είπε δε ο βασιλεύς· τις εν τη αυλή; ο δε Αμάν εισήλθεν ειπείν τω βασιλεί κρεμάσαι τον Μαρδοχαίον επί τω ξύλω, ω ητοιμάσε. 5 και είπαν οι διάκονοι του βασιλέως· ιδού Αμάν έστηκεν εν τη αυλή. και είπεν ο βασιλεύς· καλέσατε αυτόν. 6 είπε δε ο βασιλεύς τω Αμάν· τι ποιήσω τω ανθρώπω, ον εγώ θέλω δοξάσαι; είπε δε εν εαυτώ Αμάν· τίνα θέλει ο βασιλεύς δοξάσαι ει μη εμέ; 7 είπε δε προς τον βασιλέα· άνθρωπον, ον ο βασιλεύς θέλει δοξάσαι, 8 ενεγκάτωσαν οι παίδες του βασιλέως στολήν βυσσίνην, ην ο βασιλεύς περιβάλλεται, και ίππον εφ' ον ο βασιλεύς επιβαίνει, 9 και δότω ενί των φίλων του βασιλέως των ενδόξων και στολισάτω τον άνθρωπον, ον ο βασιλεύς αγαπά, και αναβιβασάτω αυτόν επί τον ίππον και κηρυσσέτω δια της πλατείας της πόλεως λέγων· ούτως έσται παντί ανθρώπω, ον ο βασιλεύς δοξάζει. 10 είπε δε ο βασιλεύς τω Αμάν· καλώς ελάλησας. ούτως ποιήσον τω Μαρδοχαίω τω Ιουδαίω τω θεραπεύοντι εν τη αυλή, και μη παραπεσάτω σου λόγος, ων ελάλησας. 11 έλαβε δε Αμάν την στολήν και τον ίππον, και εστόλισε τον Μαρδοχαίον, και ανεβίβασεν αυτόν επί τον ίππον και διήλθε δια της πλατείας της πόλεως και εκήρυσσε λέγων· ούτως έσται παντί ανθρώπω, ον ο βασιλεύς θέλει δοξάσαι. 12 επέστρεψε δε ο Μαρδοχαίος εις την αυλήν. Αμάν δε υπέστρεψεν εις τα ίδια λυπούμενος κατά κεφαλής. 13 και διηγήσατο Αμάν τα συμβεβηκότα αυτώ Ζωσάρα τη γυναικί αυτού και τοις φίλοις, και είπαν προς αυτόν οι φίλοι και η γυνή· ει εκ γένους Ιουδαίων Μαρδοχαίος, ήρξαι ταπεινούσθαι ενώπιον αυτού, πεσών πεσή και ου μη δύνη αυτόν αμύνασθαι, ότι Θεός ζων μετ' αυτού. 14 έτι αυτών λαλούντων, παραγίνονται οι ευνούχοι επισπεύδοντες τον

Αμάν επί τον πότον, ον ητοίμασεν Εσθήρ.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΕΙΣΗΛΘΕ δε ο βασιλεύς και Αμάν συμπεῖν τη βασιλίση. 2 εἶπε δε ο βασιλεύς Εσθήρ τη δευτέρα ἡμέρα εν τῷ πότῳ· τι ἐστίν, Εσθήρ βασίλισσα, και τι το αἴτημά σου και τι το αξιωμα σου; και ἔστω σοι ἕως ἡμίους της βασιλείας μου. 3 και ἀποκριθεῖσα εἶπεν· εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον του βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου και ο λαός μου τῷ αξιώματί μου· 4 ἐπράθημεν γαρ ἐγὼ τε και ο λαός μου εἰς ἀπώλειαν και διαρπαγὴν και δουλείαν, ἡμεῖς και τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας και παιδίσκας, και παρήκουσα· ου γαρ ἄξιός ο διάβολος της αουλῆς του βασιλέως. 5 εἶπε δε ο βασιλεύς· τις οὗτος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι το πράγμα τούτο; 6 εἶπε δε Εσθήρ· ἄνθρωπος ἐχθρός Αμάν, ο πονηρός οὗτος. Αμάν δε ἐταράχθη ἀπὸ του βασιλέως και της βασιλίσης. 7 ο δε βασιλεύς ἐξανέστη ἀπὸ του συμποσίου εἰς τον κήπον· ο δε Αμάν παρητείτο την βασίλισσαν, εἴωρα γαρ εαυτὸν εν κακοῖς ὄντα. 8 ἐπέστρεψε δε ο βασιλεύς ἐκ του κήπου, Αμάν δε ἐπιπειπτόκει ἐπὶ την κλίνην αξίων την βασίλισσαν. εἶπε δε ο βασιλεύς· ὥστε και την γυναῖκα βιάζη εν τη οικία μου; Αμάν δε ἀκούσας διητράπη τῷ προσώπῳ. 9 εἶπε δε Βουγαθάν εἰς των ευνούχων προς τον βασιλέα· ἰδοὺ και ζύλον ητοίμασεν Αμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ του βασιλέως, και ὥρθωται εν τοῖς Αμάν ζύλον πηχῶν πενήκοντα. εἶπε δε ο βασιλεύς· σταυρωθήτω ἐπ’ αὐτοῦ. 10 και ἐκρεμάσθη Αμάν ἐπὶ του ζύλου, ὃ ητοιμάσθη Μαρδοχαίῳ. και τότε ο βασιλεύς ἐκόπασε του θυμοῦ.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εν αυτη τη ημέρα ο βασιλεύς Αρταξέρξης εδωρήσατο Εσθήρ όσα υπήρχεν Αμάν τω διαβόλω, και Μαρδοχαίος προσεκλήθη υπό του βασιλέως· υπέδειξε γαρ Εσθήρ, ότι ενουκείωται αυτη. 2 έλαβε δε ο βασιλεύς τον δακτύλιον, ον αφείλετο Αμάν, και έδωκεν αυτόν Μαρδοχαίω, και κατέστησεν Εσθήρ Μαρδοχαίον επί πάντων των Αμάν. 3 και προσθείσα ελάλησε προς τον βασιλέα και προσέπεσε προς τους πόδας αυτού και ηξιου αφελειν την Αμάν κακίαν και όσα εποίησε τοις Ιουδαίοις. 4 εξέτεινε δε ο βασιλεύς Εσθήρ την ράβδον την χρυσήν, εξηγέρθη δε Εσθήρ παρεστηκέναι τω βασιλεί, 5 και ειπεν Εσθήρ· ει δοκεί σοι και εύρον χάριν, πεμφθήτω αποστραφήναι τα γράμματα τα απεσταλμένα υπό Αμάν, τα γραφέντα απολέσθαι τους Ιουδαίους, οί εισιν εν τη βασιλεία σου· 6 Πως γαρ δυνήσομαι ιδειν την κάκωσιν του λαού μου και Πως δυνήσομαι σωθήναι εν τη απωλεία της πατρίδος μου; 7 και ειπεν ο βασιλεύς προς Εσθήρ· ει πάντα τα υπάρχοντα Αμάν έδωκα και εχαρισάμην σοι και αυτόν εκρέμασα επί ζύλου, ότι τας χείρας επήνεγκε τοις Ιουδαίοις, τι έτι επιζητείς; 8 γράψατε και υμεις εκ του ονόματός μου, ως δοκεί υμίν, και σφραγίσατε τω δακτυλίω μου· όσα γαρ γράφετε του βασιλέως επιτάξαντος και σφραγισθή τω δακτυλίω μου, ουκ έστιν αυτοίς αντειπειν. 9 εκλήθησαν δε οι γραμματεεις εν τω πρώτω μηνί, ος εστι Νισάν, τρίτη και εικάδι του αυτού έτους, και εγράφη τοις Ιουδαίοις όσα ενετείλατο τοις οικονόμοις και τοις άρχουσι των σατραπιών, από της Ινδικής έως της Αιθιοπίας, εκατόν εικοσιεπτά σατράπαις κατά χώραν και χώραν, κατά την εαυτών λέξιν. 10 εγράφη δε δια του βασιλέως και εσφραγίσθη τω δακτυλίω αυτού, και εξαπέστειλαν τα γράμματα δια βιβλιοφόρων, 11 ως επέταξε αυτοίς χρήσθαι τοις νόμοις αυτών εν πάση πόλει βοηθήσαι τε αυτοίς και χρήσθαι τοις αντιδίκους αυτών και τοις αντικειμένους αυτών, ως βούλονται, 12 εν ημέρα μια εν πάση τη βασιλεία Αρταξέρξου, τη τρισκαιδεκάτη του δωδεκάτου μηνός, ος εστιν Αδάρ.

12α -Ων εστιν αντίγραφον της επιστολής τα υπογεγραμμένα· 12β «βασιλεύς μέγας Αρταξέρξης τοις από της Ινδικής έως της Αιθιοπίας εκατόν εικοσιεπτά σατραπειαις χωρών άρχουσι και τοις τα ημέτερα φρονούσι, χαίρειν. 12γ πολλοί τη πλειστη των ευεργετούντων

χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μείζον εφρόνησαν και ου μόνον τους υποτεταγμένους ημίν ζητούσι κακοποιείν, τον τε κόρον ου δυνάμενοι φέρειν και τοις εαυτών ευεργέταις επιχειρούσιν μηχανάσθαι· 12δ και την ευχαριστίαν ου μόνον εκ των ανθρώπων ανταναιρούντες, αλλά και τοις των απειραγάθων κόμπους επαρθέντες, του τα πάντα κατοπιεύοντος αεί Θεού μισοπόνηρον υπολαμβάνουσιν εκφεύξεσθαι δίκην. 12ε πολλάκις δε και πολλούς των επ' εξουσίαις τεταγμένων των πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τα πράγματα παραμυθία μετόχους αιμάτων αθών καταστήσασα, περιέβαλε συμφοραίς ανηκέστοις, 12ζ τω της κακοηθείας ψευδεί παραλογισμω παραλογισαμένων την των επικρατούντων ακέραιον ευγνωμοσύνην. 12η σκοπείν δε έξεστιν, ου τοσοῦτον εκ των παλαιότερων ων παρεδώκαμεν ιστοριών, όσα εστί παρά πόδας υμάς εκζητούντας ανοσίως συντετελεσμένα τη των ανάξια δυναστευόντων λοιμότητι, 12θ και προσέχειν εις τα μετά ταῦτα εις το την βασιλειαν ατάραχον τοις πάσιν ανθρώποις μετ' ειρήνης παρεζόμεθα, 12ι χρώμενοι ταις μεταβολαίς, τα δε υπό την όπιν ερχόμενα διακρίνοντες αεί μετ' επεικεστέρας απαντήσεως. 12κ ως γαρ Αμάν Αμαδάθου Μακεδών, ταις αληθείας αλλότριος του των Περσών αίματος και πολύ διεστηκώς της ημετέρας χρηστότητος, επιξενωθείς ημίν 12λ έτυχεν, ης έχομεν προς παν έθνος φιλανθρωπίας επί τοσοῦτον, ωστε αναγορευέσθαι ημών πατέρα και προσκυνούμενον υπό πάντων το δεύτερον του βασιλικού θρόνου πρόσωπον διατελείν· 12μ ουκ ενέγκας δε την υπερηφανίαν επιτήδευσε της αρχής στερήσαι ημάς και του πνεύματος, 12ν τον τε ημέτερον σωτήρα και διαπαντός ευεργέτην Μαρδοχαίον και την άμεμπτον της βασιλείας κοινωνόν Εσθήρ συν παντί τω τούτων έθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοίς αιτησάμενος εις απώλειαν· 12ξ δια γαρ των τρόπων τούτων ωήθη λαβών ημάς ερήμους, την των Περσών επικράτησιν εις τους Μακεδόνας μετάξαι. 12ο ημεις δε τους υπό του τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εις αφανισμόν Ιουδαίους, ευρίσκομεν ου κακούργους όντας, δικαιοτάτοις δε πολιτευομένους νόμοις, 12π όντας δε υιούς του Υψίστου μεγίστου ζώντος Θεού του κατευθύνοντος ημίν τε και τοις προγόνους ημών την βασιλειαν εν τη καλλίστη διαθέσει. 12ρ καλώς συν ποιήσετε μη προσχρησάμενοι τοις υπό Αμάν Αμαδάθου αποσταλείσι γράμμασι δια τον αυτών τον ταῦτα εξεργασάμενον προς ταις Σούσων πύλαις εσταυρώσθαι συν τη πανοικία, την καταξίαν του τα πάντα επικρατούντος Θεού δια τάχους αποδόντος αυτω κρίσιν. 12σ το δε αντίγραφον της επιστολής ταύτης εκθέντες εν παντί τόπω

μετά παρρησίας, εάν τους Ιουδαίους χρήσθαι τοις εαυτών νομίμοις και συνεπισχέειν αυτοίς, όπως τους εν καιρώ θλίψεως επιθεμένους αυτοίς αμύνωνται τη τρισκαιδεκάτη του δωδεκάτου μηνός Αδάρ τη αυτη ημέρα · 12τ ταύτην γαρ ο τα πάντα δυναστεύων Θεός αντ' ολεθρίας του εκλεκτού γένους εποίησεν αυτοίς ευφροσύνην. 12υ και υμείς ουν εν ταις επωνύμοις υμών εορταίς επίσημον ημέραν μετά πάσης ευωχίας άγεται, όπως και νυν και μετά ταύτα σωτηρία ή ημίν και τοις ευνοούσι Πέρσαις, τοις δε ημίν επιβουλεύουσι μνημόσουν της απωλείας. 12φ πάσα δε πόλις ή χώρα το σύνολον, ήτις κατά ταύτα μη ποιήση, δόρατι και πυρί καταναλωθήσεται μετ' οργής · ου μόνον άνθρωποις άβατος, αλλά και θηρίοις και πετεινοίς εις τον άπαντα χρόνον έχθιστος κατασταθήσεται. 13 τα δε αντίγραφα εκτιθέσθωσαν οφθαλμοφανώς εν πάση τη βασιλεία, ετοιμούς τε είναι πάντας τους Ιουδαίους εις ταύτην την ημέραν, πολεμήσαι αυτών τους υπεναντίους».

14 Οι μεν ουν ιππείς εξήλθον οπεύδοντες τα υπό του βασιλέως λεγόμενα επιτελείν · εξετέθη δε το πρόσταγμα και εν Σούσοις. 15 ο δε Μαρδοχάιος εξήλθεν εστολισμένος την βασιλικήν στολήν και στέφανον έχων χρυσούν και διάδημα βύσσινον πορφυρούν · ιδόντες δε οι εν Σούσοις εχάρησαν. 16 τοις δε Ιουδαίοις εγένετο φως και ευφροσύνη · 17 κατά πόλιν και χώραν, ου αν εξετέθη το πρόσταγμα, ου αν εξετέθη το έκθεμα, χαρά και ευφροσύνη τοις Ιουδαίοις, κώθων και ευφροσύνη. και πολλοί των εθνών περιετέμνοντο και ιουδαΐζον δια τον φόβον των Ιουδαίων.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 Εν γαρ τω δωδεκάτω μηνί, τη τρισκαιδεκάτη του μηνός, ος εστιν Αδάρ, παρήν τα γράμματα τα γραφέντα υπό του βασιλέως. 2 εν αυτη τη ημέρα απώλοντο οι αντικείμενοι τοις Ιουδαίοις · ουδεις γαρ αντέστη, φοβούμενος αυτούς. 3 οι γαρ άρχοντες των σατραπών και οι τύραννοι και οι βασιλικοί γραμματείς ετίμων τους Ιουδαίους · ο γαρ φόβος Μαρδοχάιου ενέκειτο αυτοίς. 4 προσέπεσε γαρ το πρόσταγμα του βασιλέως ονομασθήναι εν

πάση τη βασιλεία και εμεγαλύνετο. 5 και επάταξαν οι Ιουδαίοι πληγὴν ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν πληγὴν μαχαίρας καὶ ἀναιρέσεως καὶ ἀπωλείας καὶ ἐποίησαν ἐν τοῖς μισοῦσιν αὐτούς κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶν. 6 καὶ ἐν Σούσοις τῆ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ιουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους, 7 τὸν τε Φαρσαννὲς καὶ Δελφὼν καὶ Φασγά 8 καὶ Φαραδαθὰ καὶ Βαρέα καὶ Σαρβακά 9 καὶ Μαρμασιμά καὶ Ρουφαῖον καὶ Αρσαῖον καὶ Ζαβουθαῖον, 10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ιουδαίων, καὶ διήρπασαν. 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῶ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλῶτων ἐν Σούσοις. 12 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εοθὴρ· ἀπώλεσαν οἱ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῆ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους· ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ Πῶς οἶε ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοὺς ἐτί, καὶ ἔσται σοι; 13 καὶ εἶπεν Εοθὴρ τῶ βασιλεῖ· δοθήτω τοῖς Ιουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν ἀύριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμάν κρεμάσαι. 14 καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ιουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμάν κρεμάσαι. 15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν διήρπασαν. 16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ιουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ εαυτοῖς ἐβοήθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν. 17 καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἤγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 18 οἱ δὲ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ ἀνεπαύσαντο· ἤγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ιουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἀγούσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῶ πλησίον.

20 Ἐγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλε τοῖς Ιουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ, τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν, 21 στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἀγειν τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ -22 ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ιουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν- καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς (ὡς ἦν Ἀδάρ) ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ οδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἀγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἐξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς. 23 καὶ προσεδέξαντο οἱ Ιουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος, 24 Πῶς Ἀμάν Ἀμαδάθου, ὁ Μακεδὼν, ἐπολέμει αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον

αφανίσαι αυτούς, 25 και ως εισήλθε προς τον βασιλέα λέγων κρεμάσαι τον Μαρδοχαίον· όσα δε επεχείρησεν επάξαι επί τους Ιουδαίους κακά, επ' αυτόν εγένοντο, και εκρεμάσθη αυτός, και τα τέκνα αυτού. 26 δια τούτο επεκλήθησαν αι ημέραι αύται Φρουραί δια τους κλήρους, ότι τη διαλέκτω αυτών καλούνται Φρουραί, δια τους λόγους της επιστολής ταύτης και όσα πεπόνθασι δια ταύτα και όσα αυτοίς εγένετο, 27 και έστησε· και προσεδέχοντο οι Ιουδαίοι εφ' εαυτοίς και επί τω σπέρματι αυτών και επί τοις προστεθειμένοις επ' αυτών, ουδέ μην άλλων χρήσονται. αι δε ημέραι αύται μνημόσουνον επιτελούμενον κατά γενεάν και γενεάν και πόλιν και πατριάν και χώραν. 28 αι δε ημέραι αύται των Φρουραί αχθήσονται εις τον άπαντα χρόνον, και το μνημόσουνον αυτών ου μη εκλίπη εκ των γενεών. 29 και έγγραφεν Εσθήρ η βασίλισσα θυγάτηρ Αμιναδάβ και Μαρδοχαίος ο Ιουδαίος όσα εποίησαν το τε στερέωμα της επιστολής των Φρουραί. 30 και Μαρδοχαίος και Εσθήρ η βασίλισσα έστησαν εαυτοίς καθ' εαυτών, και τότε σήσαντες κατά της υγείας εαυτών και την βουλήν αυτών. 31 και Εσθήρ λόγω έστησεν εις τον αιώνα, και εγράφη εις μνημόσουνον.

ΕΣΘΗΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΕΓΡΑΨΕ δε ο βασιλεύς επί την βασιλείαν της τε γης και της θαλάσσης, 2 και την ισχόν αυτού και ανδραγαθίαν πλούτων τε και δόξαν της βασιλείας αυτού, ιδού γέγραπται εν βιβλίω βασιλέων Περσών και Μήδων εις μνημόσουνον. 3 ο δε Μαρδοχαίος διεδέχετο τον βασιλέα Αρταξέρσην και μέγας ην εν τη βασιλεία και δεδοξασμένος υπό των Ιουδαίων· και φιλούμενος, διηγείτο την αγωγήν παντί τω έθνει αυτού.

3α Και ειπε Μαρδοχαίος· παρά του Θεού εγένετο ταύτα. 3β εμνήσθη γαρ περι του ενυπνίου, ου ειδον περι των λόγων τούτων· ουδέ γαρ παρήλθεν απ' αυτών λόγος. 3γ η μικρά πηγή, ή εγένετο ποταμός και ην φως και ήλιος και ύδωρ πολύ· Εσθήρ εστιν ο ποταμός, ην εγάμησεν ο βασιλεύς και εποίησε βασίλισσαν. 3δ οι δε δύο δράκοντες, εγώ ειμι και Αμάν. 3ε τα δε έθνη τα επισυναχθέντα απολέσαι το όνομα των Ιουδαίων. 3ζ το δε έθνος το εμόν, ούτός εστιν

Ισραήλ, οι βοήσαντες προς τον Θεόν και σωθέντες· και έσωσε Κύριος τον λαόν αυτού και ερύσατο Κύριος ημάς εκ πάντων των κακών τούτων. και εποίησεν ο Θεός τα σημεία και τα τέρατα τα μεγάλα, α ου γέγονεν εν τοις έθνεσι. 3η δια τούτο εποίησε κλήρους δύο, ένα τω λαω του Θεού και ένα πάσι τοις έθνεσι· 3θ και ήλθον οι δύο κλήροι ούτοι εις ωραν και καιρόν και εις ημέραν κρίσεως ενώπιον του Θεού και πάσιν τοις έθνεσι, 3ι και εμνήσθη ο Θεός του λαού αυτού και εδικαίωσε την κληρονομίαν αυτού· 3κ και έσονται αυτοίς αι ημέραι αύται εν μηνί Αδάρ τη τεσσαρεσκαίδεκάτη και τη πεντεκαίδεκάτη του μηνός μετά συναγωγής και χαράς και ευφροσύνης ενώπιον του Θεού κατά γενεάς εις τον αιώνα εν τω λαω αυτού Ισραήλ.

3λ Έτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου και Κλεοπάτρας εισήνεγκε Δοσίθεος, ος έφη είναι ιερεύς και Λευίτης, και Πτολεμαίος ο υιος αυτού την προκειμένην επιστολήν των Φρουραί, ην έφασαν είναι και ηρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου των εν Ιερουσαλήμ.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο μετά το πατάξαι Αλέξανδρον τον Φιλίππου τον Μακεδόνα, ος εξήλθεν εκ της γης Χεττειείμ, και επάταξε τον Δαρειόν βασιλέα Περσών και Μήδων και εβασίλευσεν αντ' αυτού πρότερος επί την Ελλάδα. 2 και συνεστήσατο πολέμους πολλούς και εκράτησεν οχυρωμάτων πολλών και έσφαξε βασιλείς της γης· 3 και διήλθεν έως άκρων της γης και έλαβε σκύλα πλήθους εθνών. και ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού, και υψώθη, και επήρθη η καρδιά αυτού. 4 και συνήγαγε δύναμιν ισχυράν σφόδρα και ήρξε χωρών και εθνών και τυράννων, και εγένοντο αυτω εις φόρον. 5 και μετά ταύτα έπεσεν επί την κοίτην και έγνω

ὅτι αποθνήσκει. 6 και ἐκάλεσε τους παῖδας αὐτοῦ τους ἐνδόξους τους συντρόφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος και διείλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐτι ζώντος αὐτοῦ. 7 και ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἐτη δώδεκα και ἀπέθανε. 8 και ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 9 και ἐπέθεντο πάντες διαδήματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν και οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν ἐτη πολλά και ἐπλήθυναν κακὰ ἐν τῇ γῇ. 10 και ἐξήλθεν ἐξ αὐτῶν ρίζα ἀμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανῆς, υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως, ὃς ἦν ὄμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ· και ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἑκατοστῷ και τριακοστῷ και ἐβδόμῳ βασιλείας Ἑλλήνων.

11 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξήλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι και ἀνέπεισαν πολλοὺς λέγοντες· πορευθώμεν και διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὗρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά. 12 και ἠγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, 13 και προεθυμήθησαν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, και ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα, και ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν. 14 και ὠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν 15 και ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας και ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἁγίας και ἐξευγίσθησαν τοῖς ἔθνεσι και ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

16 Και ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντιόχου, και ὑπέβαλε βασιλεύσαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας. 17 και εἰσήλθεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἄρμασι και ἐν ἐλέφασι και ἐν ἵππεσιν και ἐν στόλῳ μεγάλῳ 18 και συνεστήσαντο πόλεμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου· και ἐνετράπη Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ και ἔφυγε, και ἔπεσον τραυματῆται πολλοί. 19 και κατελάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, και ἔλαβε τὰ σκύλα γῆς Αἰγύπτου. 20 και ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ και τεσσαρακοστῷ και τρίτῳ ἔτει και ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραὴλ και ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ. 21 και εἰσήλθον εἰς τὸ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανία και ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν και τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός και πάντα τὰ σκεῆ αὐτῆς 22 και τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως και τὰ σπονδεῖα και τὰς φιάλας και τὰς θυῖσκάς τὰς χρυσᾶς και τὸ καταπέτασμα και τοὺς στεφάνους και τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ και ἐλέπισε πάντα. 23 και ἔλαβε τὸ ἀργύριον και τὸ χρυσοῖον και τὰ σκεῆ τὰ ἐπιθυμητὰ και ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους, οὓς εὗρε· 24 και λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. και ἐποίησε φονοκτονίαν και ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν μεγάλην.

25 και εγένετο πένθος μέγα επί Ισραήλ εν παντί τόπω αυτών. 26 και εστέναξαν άρχοντες και πρεσβύτεροι, παρθένοι και νεανίσκοι ησθένησαν, και το κάλλος των γυναικών ηλλοιώθη. 27 πας νυμφίος ανέλαβε θρήνον, και καθημένη εν παστω εγένετο εν πένθει. 28 και εσεισθη η γη επί τους κατοικούντας αυτήν, και πας ο οίκος Ιακώβ ενεδύσατο αισχύνην.

29 Και μετά δύο έτη ημερών απέστειλεν ο βασιλεύς άρχοντα φορολογίας εις τας πόλεις Ιουδα, και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ εν όχλω βαρεί. 30 και ελάλησεν αυτοίς λόγους ειρηνικούς εν δόλω, και ενεπίστευσαν αυτω. και επέπεσεν επί την πόλιν εξάπινα και επάταξεν αυτήν πληγήν μεγάλην και απώλεσε λαόν πολόν εξ Ισραήλ. 31 και έλαβε τα σκύλα της πόλεως και ενεπόρισεν αυτήν πυρί και καθειλε τους οίκους αυτής και τα τείχη αυτής κύκλω. 32 και ηγμαλώτευσαν τας γυναίκας και τα τέκνα, και τα κτήνη εκληρονόμησαν. 33 και ωκοδόμησαν την πόλιν Δαυίδ τείχει μεγάλω και ισχυρω, πύργους οχυροίς, και εγένετο αυτοίς εις άκραν. 34 και έθηκαν εκεί έθνος αμαρτωλόν, άνδρας παρανόμους, και ενίσχυσαν εν αυτη. 35 και παρέθεντο όπλα και τροφάς και συναγαγόντες τα σκύλα Ιερουσαλήμ απέθεντο εκεί, και εγένοντο εις μεγάλην παγίδα. 36 και εγένετο εις ένεδρον τω αγιάσματι και εις διάβολον πονηρόν τω Ισραήλ διαπαντός. 37 και εξέχεαν αίμα αθων κύκλω του αγιάσματος και εμόλυναν το αγιασμα. 38 και έφυγον οι κάτοικοι Ιερουσαλήμ δι ' αυτούς, και εγένετο κατοικία αλλοτρίων · και εγένετο αλλοτρία τοις γενήμασιν αυτής, και τα τέκνα αυτής εγκατέλιπον αυτήν. 39 το αγιασμα αυτής ηρημώθη ως έρημος, αι εορταί αυτής εστράφησαν εις πένθος, τα σάββατα αυτής εις ονειδισμόν, η τιμή αυτής εις εξουδένωσιν. 40 κατά την δόξαν αυτής επληθύνθη η ατιμία αυτής, και το ύψος αυτής εστράφη εις πένθος.

41 Και έγγραφεν ο βασιλεύς Αντίοχος πάση τη βασιλεία αυτού είναι πάντας εις λαόν ένα 42 και εγκαταλιπειν έκαστον τα νόμιμα αυτού. και επεδέξατο πάντα τα έθνη κατά τον λόγον του βασιλέως. 43 και πολλοί από Ισραήλ ευδόκησαν τη λατρεία αυτού και έθυσαν τοις ειδώλοις και εβεβήλωσαν το σάββατον. 44 και απέστειλεν ο βασιλεύς βιβλία εν χειρί αγγέλων εις Ιερουσαλήμ και τας πόλεις Ιουδα πορευθήναι οπίσω νομίμων αλλοτρίων της γης 45 και κωλύσαι ολοκαυτώματα και θυσίαν και σπονδήν εκ του αγιάσματος και βεβηλώσαι σάββατα και εορτάς 46 και μίαναι αγιασμα και αγίους, 47 και οικοδομήσαι βωμούς και τεμένη και ειδωλεία και θύειν ύεια και κτήνη κοινά 48 και αφιέναι τους υιούς αυτών απεριτμήτους, βδελύξαι τας ψυχάς αυτών εν παντί ακαθάρτω και βεβηλώσει, 49 ωστε

επιλαθέσθαι του νόμου και αλλάξαι πάντα τα δικαιώματα · 50 και ος αν μη ποιήση κατά το ρήμα του βασιλέως, αποθανείται. 51 κατά πάντας τους λόγους τούτους έγραψε πάση τη βασιλεία αυτού και εποίησεν επισκόπους επί πάντα τον λαόν και ενετείλατο ταις πόλεσιν Ιούδα θυσιάζειν κατά πόλιν και πόλιν. 52 και συνηθροίσθησαν από του λαού προς αυτούς πολλοί, πας ο εγκαταλιπών τον νόμον, και εποίησαν κακά εν τη γη 53 και έθεντο τον Ισραήλ εν κρύφοις εν παντί φυγαδευτηρίω αυτών. 54 και τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα Χασελεύ τω πέμπτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω έτει ωκοδόμησαν βδέλυγμα ερημώσεως επί το θυσιαστήριον και εν πόλεσιν Ιούδα κύκλω ωκοδόμησαν βωμούς · 55 και επί των θυρών των οικιών και εν ταις πλατείαις εθυμίω. 56 και τα βιβλία του νόμου, α εύρον, ενεπύρισαν πυρί κατασχίσαντες. 57 και όπου ευρίσκετο παρά τινι βιβλίον διαθήκης, και ει τις συνευδόκει τω νόμω, το σύγκριμα του βασιλέως εθανάτου αυτών. 58 εν ισχυϊ αυτών εποίουν ούτως τω Ισραήλ τοις ευρισκομένοις εν παντί μηνί και μηνί εν ταις πόλεσι. 59 και τη πέμπτη και εκάδι του μηνός θυσιάζοντες επί τον βωμόν, ος ην επί του θυσιαστηρίου. 60 και τας γυναίκας τας περιτετηκυίας τα τέκνα αυτών εθανάτωσαν κατά το πρόσταγμα 61 και εκρέμασαν τα βρέφη εκ των τραχήλων αυτών, και τους οίκους αυτών προενόμευσαν και τους περιτετηκώτας αυτούς εθανάτωσαν. 62 και πολλοί εν Ισραήλ εκραταιώθησαν και ωχυρώθησαν εν εαυτοίς του μη φαγείν κοινά 63 και επελέξαντο αποθανείν, ίνα μη μιανθώσι τοις βρώμασι και μη βεβηλώσωσι διαθήκην αγίαν, και απέθανον. 64 και εγένετο οργή μεγάλη επί Ισραήλ σφόδρα.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΝ ταις ημέραις εκείναις ανέστη Ματθαθίας υιος Ιωάννου του Συμεών ιερέυς των υιών Ιωαριβ από Ιερουσαλήμ και εκάθισεν εν Μωδεϊν. 2 και αυτω υιοί πέντε, Ιωάννης ο καλούμενος Γαδδισ, 3 Σίμων ο καλούμενος Θασσί, 4 Ιούδας ο καλούμενος Μακκαβαίος, 5 Ελεάζαρ ο καλούμενος Ασαράν, Ιωνάθαν ο καλούμενος Απφούς. 6 και είδε τας βλασφημίας

τας γινομένας εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ 7 και είπεν · οίμοι, ινατί τούτο εγεννήθην ιδείν το σύντριμμα του λαού μου και το σύντριμμα της πόλεως της αγίας και καθίσαι εκεί εν τω δοθήναι αυτήν εν χειρί εχθρών και το αγίασμα εν χειρί αλλοτρίων; 8 εγένετο ο ναός αυτής ως ανήρ άδοξος, 9 τα σκεύη της δόξης αυτής αιχμάλωτα απήχθη, απεκτάνθη τα νήπια αυτής εν ταις πλατειáis, οι νεανίσκοι αυτής εν ρομφαία εχθρού. 10 ποίον έθνος ουκ εκληρονόμησε βασιλείαν αυτής και ουκ εκράτησε των σκύλων αυτής; 11 πας ο κόσμος αυτής αφηρέθη, αντί ελευθέρως εγένετο εις δούλην. 12 και ιδού τα άγια ημών και η καλλονή ημών και η δόξα ημών ηρημώθη, και εβεβήλωσαν αυτά τα έθνη. 13 ινατί ημίν έτι ζήν; 14 και διέρρηξε Ματταθίας και υιοί αυτού τα ιμάτια αυτών και περιεβάλοντο σάκκους και επένθησαν σφόδρα.

15 Και ήλθον οι παρά του βασιλέως οι καταναγκάζοντες την αποστασίαν εις Μωδεΐν την πόλιν, ινα θυσιάσωσι. 16 και πολλοί από Ισραήλ προς αυτούς προσήλθον · και Ματταθίας και οι υιοί αυτού συνήχθησαν. 17 και απεκρίθησαν οι παρά του βασιλέως και είπον τω Ματταθία λέγοντες · άρχων και ένδοξος και μέγας ει εν τη πόλει ταύτη και εστηριγμένος εν υιοίς και αδελφοίς · 18 νυν ουν πρόσελθε πρώτος και ποιήσον το πρόσταγμα του βασιλέως, ως εποίησαν πάντα τα έθνη και οι άνδρες Ιούδα και οι καταλειφθέντες εν Ιερουσαλήμ, και έση συ και ο οίκός σου των φίλων του βασιλέως, και συ και οι υιοί σου δοξαστήσεσθε αργυρίω και χρυσίω και αποστολαίς πολλαίς. 19 και απεκρίθη Ματταθίας και είπε φωνή μεγάλη · ει πάντα τα έθνη τα εν οίκω της βασιλείας του βασιλέως ακούουσιν αυτού, αποστήναι έκαστος από λατρείας πατέρων αυτού και ηρετίσαντο εν ταις εντολαίς αυτού, 20 αλλ ' εγώ και οι υιοί μου και οι αδελφοί μου πορευσόμεθα εν διαθήκη πατέρων ημών. 21 ιλεως ημίν καταλιπείν νόμον και δικαιώματα · 22 των λόγων του βασιλέως ουκ ακουσόμεθα του παρελθειν την λατρείαν ημών δεξιάν ή αριστεράν. 23 και ως επαύσατο λαλών τους λόγους τούτους, προσήλθεν ανήρ Ιουδαίος εν οφθαλμοίς πάντων, θυσιάσαι επί του βωμού του εν Μωδεΐν κατά το πρόσταγμα του βασιλέως. 24 και είδε Ματταθίας και εξήλωσε, και ετρόμησαν οι νεφροί αυτού, και ανήνεγκε θυμόν κατά το κρίμα και δραμών έσφαξεν αυτόν επί τον βωμόν · 25 και τον άνδρα του βασιλέως τον αναγκάζοντα θύειν απέκτεινεν εν τω καιρω εκείνω και τον βωμόν καθείλε. 26 και εξήλωσε τω νόμω, καθώς εποίησε Φινεές τω Ζαμβρί υιω Σαλώμ. 27 και ανέκραξε Ματταθίας εν τη πόλει φωνή μεγάλη λέγων · πας ο

ζηλών τω νόμω και ιστών διαθήκην εξελθέτω οπίσω μου. 28 και έφυγον αυτός και οι υιοί αυτού εις τα όρη και εγκατέλιπον όσα είχαν εν τη πόλει.

29 Τότε κατέβησαν πολλοί ζητούντες δικαιοσύνην και κρίμα εις την έρημον καθίσει εκεί, 30 αυτοί και οι υιοί αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα κτήνη αυτών, ότι επληθύνθη επ ' αυτούς τα κακά. 31 και ανηγγέλη τοις ανδράσι του βασιλέως και ταις δυνάμεσιν, αι ήσαν εν Ιερουσαλήμ πόλει Δαβίδ, ότι κατέβησαν άνδρες, οίτινες διασκέδασαν την εντολήν του βασιλέως εις τους κρύφους εν τη ερήμω. 32 και έδραμον οπίσω αυτών πολλοί και καταλαβόντες αυτούς παρενέβαλον επ ' αυτούς και συνεστήσαντο προς αυτούς πόλεμον εν τη ημέρα των σαββάτων 33 και είπον προς αυτούς· έως του νυν ικανόν· εξέλθετε και ποιήσατε κατά τον λόγον του βασιλέως και ζήσεσθε. 34 και είπον· ουκ εξελευσόμεθα ουδέ ποιήσομεν τον λόγον του βασιλέως του βεβηλώσαι την ημέραν των σαββάτων. 35 και ετάχυναν επ ' αυτούς πόλεμον. 36 και ουκ απεκρίθησαν αυτοίς ουδέ λίθον ενετίναξαν αυτοίς, ουδέ ενέφραξαν τους κρύφους 37 λέγοντες· αποθάνωμεν πάντες εν τη απλότητι ημών· μαρτυρεί εφ ' ημάς ο ουρανός και η γη ότι ακρίτως απόλλυτε ημάς. 38 και ανέστησαν επ ' αυτούς εν τω πολέμω τοις σάββασι, και απέθανον αυτοί και αι γυναίκες αυτών, και τα τέκνα αυτών, και τα κτήνη αυτών έως χιλίων ψυχών ανθρώπων.

39 Και έγνω Ματθαθίας και οι φίλοι αυτού και επένθησαν επ ' αυτούς έως σφόδρα. 40 και είπεν ανήρ τω πλησίον αυτού· εάν πάντες ποιήσωμεν ως οι αδελφοί ημών εποίησαν, και μη πολεμήσωμεν προς τα έθνη υπέρ των ψυχών ημών και των δικαιωμάτων ημών, νυν τάχιον ημάς εξολοθρεύσουσιν από της γης. 41 και εβουλεύσαντο τη ημέρα εκείνη λέγοντες· πας άνθρωπος, ος εάν έλθη προς ημάς εις πόλεμον τη ημέρα των σαββάτων, πολεμήσωμεν κατέναντι αυτού και ου μη αποθάνωμεν πάντες καθώς απέθανον οι αδελφοί ημών εν τοις κρύφοις. 42 τότε συνήχθησαν προς αυτούς συναγωγή Ασιδαίων, ισχυροί δυνάμει από Ισραήλ, πας ο εκουσιαζόμενος τω νόμω· 43 και πάντες οι φυγαδεύοντες από των κακών προσετέθησαν αυτοίς και εγένοντο αυτοίς εις στήριγμα. 44 και συνεστήσαντο δύναμιν και επάταξαν αμαρτωλούς εν οργή αυτών και άνδρας ανόμους εν θυμω αυτών· και οι λοιποί έφυγον εις τα έθνη σωθήναι. 45 και εκύκλωσε Ματθαθίας και οι φίλοι αυτού και καθείλον τους βωμούς 46 και περιέτεμον τα παιδάρια τα απερίτμητα, όσα εύρον εν ορίοις Ισραήλ, εν ισχύϊ 47 και εδίωξαν τους υιούς της υπερηφανίας, και κατευδώθη το έργον εν χειρί αυτών.

48 και αντελάβοντο του νόμου εκ χειρός των εθνών και εκ χειρός των βασιλέων και ουκ έδωκαν κέρας τω αμαρτωλω.

49 Και ήγγισαν αι ημέραι του Ματταθίου αποθανείν, και ειπε τοις υιοίς αυτού· νυν εστηρίχθη υπερηφανία και ελεγμός και καιρός καταστροφής και οργή θυμού. 50 και νυν, τέκνα, ζηλώσατε τω νόμω και δότε τας ψυχάς υμών υπέρ διαθήκης πατέρων ημών. 51 μνήσθητε των πατέρων ημών τα έργα, α εποίησαν εν ταις γενεαίς αυτών, και δέξασθε δόξαν μεγάλην και όνομα αιώνιον. 52 Αβραάμ ουχί εν πειρασμω ευρέθη πιστός, και ελογίσθη αυτω εις δικαιοσύνην; 53 Ιωσήφ εν καιρω στενοχωρίας αυτού εφύλαξεν εντολήν και εγένετο κύριος Αιγύπτου. 54 Φινεές ο πατήρ ημών εν τω ζηλώσει ζήλον έλαβε διαθήκην ιερωσύνης αιωνίας. 55 Ιησούς εν τω πληρώσει λόγον εγένετο κριτής εν Ισραήλ. 56 Χάλεβ εν τω επιμαρτύρασθαι εν τη εκκλησία έλαβε γης κληρονομίαν. 57 Δαυιδ εν τω ελέω αυτού εκληρονόμησε θρόνον βασιλείας εις αιώνα αιώνος. 58 Ήλιος εν τω ζηλώσει ζήλον νόμου ανελήφθη έως εις τον ουρανόν. 59 Ανανίας, Αζαρίας, Μισαήλ, πιστεύσαντες εσώθησαν εκ φλογός. 60 Δανιήλ εν τη απλότητι αυτού ερρύσθη εκ στόματος λεόντων. 61 και ούτως εννοήθητε κατά γενεάν και γενεάν, ότι πάντες οι ελπίζοντες επι ' αυτόν ουκ ασθενήσουσι. 62 και από λόγων ανδρός αμαρτωλού μη φοβηθήτε, ότι η δόξα αυτού εις κοπρίαν και εις σκώληκας· 63 σήμερον επαρθήσεται και αύριον ου μη ευρεθή, ότι επέστρεψεν εις τον χουν αυτού, και ο διαλογισμός αυτού απώλετο. 64 και υμείς τέκνα ισχύσατε και ανδρίζεσθε εν τω νόμω, ότι εν αυτω δοξασθήσεσθε. 65 και ιδού Συμεών ο αδελφός υμών, οίδα ότι ανήρ βουλήσ εστιν, αυτού ακούετε πάσας τας ημέρας, αυτός υμίν έσται εις πατέρα. 66 και Ιούδας Μακκαβαίος ισχυρός δυνάμει εκ νεότητος αυτού, ούτος υμίν έσται άρχων στρατιάς και πολεμήσει πόλεμον λαών. 67 και υμείς προσάξατε προς υμάς πάντας τους ποιητάς του νόμου και εκδικήσατε εκδίκησιν του λαού υμών. 68 ανταπόδοτε ανταπόδομα τοις έθνεσι και προσέχετε εις τα προστάγματα του νόμου. 69 και ευλόγησεν αυτούς, και προσετέθη προς τους πατέρας αυτού. 70 και απέθανεν εν τω έκτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω έτει, και έθαψαν αυτόν οι υιοί αυτού εν τάφοις πατέρων αυτών εν Μωδεϊν, και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ κοπετόν μέγαν.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ανέστη Ιούδας ο καλούμενος Μακκαβαίος υιός αυτού αντ' αυτού. 2 και εβοήθουν αυτώ πάντες οι αδελφοί αυτού και πάντες, όσοι εκολλήθησαν τῷ πατρὶ αυτού, και ἐπολέμουν τον πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' ευφροσύνης. 3 και ἐπλάτυνε δόξαν τῷ λαῷ αυτού και ἐνεδύσατο θώρακα ὡς γίγας και συνέζωσατο τα σκεῦη αυτού τα πολεμικά και συνεστήσατο πολέμους σκεπάζων παρεμβολήν ἐν

ρομφαία. 4 και ὠμοιώθη λέοντι ἐν τοῖς ἔργοις αυτού και ὡς σκύμνος ἐρευγόμενος εἰς θήραν. 5 και ἐδίωξεν ἀνόμους ἐξερευνῶν και

τους ταρασσοντας τον λαόν αυτού ἐφλόγισε. 6 και συνεστάλησαν οἱ ἀνομοὶ ἀπὸ του φόβου αυτού, και πάντες οἱ ἐργάτες τῆς ἀνομίας συνεταράχθησαν, και εὐδῶθη σωτηρία ἐν χειρὶ αυτού. 7 και ἐπύκρνε βασιλεῖς πολλοὺς και εὐφρανε τον Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔργοις αυτού, και ἕως του αἰῶνος το μνημόσυνον αυτού εἰς εὐλογίαν. 8 και διήλθεν ἐν πόλεσιν Ἰούδα και ἐξωλόθρευσεν ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς και ἀπέστρεψεν ὀργὴν ἀπὸ Ἰσραὴλ 6 και ὠνομάσθη ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς και συνήγαγεν ἀπολλυμένους.

10 Και συνήγαγεν Ἀπολλώνιος ἔθνη και ἀπὸ Σαμαρείας δύναντιν μεγάλην του πολεμήσαι πρὸς Ἰσραὴλ. 11 και ἐγνώ Ἰούδας και ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αυτώ και ἐπάταξεν αὐτόν και ἀπέκτεινεν αὐτόν· και ἐπέσον τραυματίαι πολλοί, και οἱ ἐπίλοιποι ἐφύγον. 12 και ἔλαβον τα σκύλα αὐτῶν, και τὴν μάχαιραν Ἀπολλωνίου ἔλαβεν Ἰούδας και ἠν πολεμῶν ἐν αὐτῇ πάσας τας ἡμέρας. 13 και ἤκουσε Σήρων ὁ ἀρχὼν τῆς δυνάμεως Συρίας ὅτι ἤθροισεν Ἰούδας ἄθροισμα και ἐκκλησίαν πιστῶν μετ' αυτού ἐκπορευομένων εἰς πόλεμον, 14 και εἶπε· ποιήσω ἐμαυτῷ ὄνομα και δοξασθήσομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ και πολεμήσω τον Ἰούδαν και τους συν αυτώ τους ἐξουθενούντας τον λόγον του βασιλέως. 15 και προσέθετο του ἀναβῆναι· και ἀνέβη μετ' αυτού παρεμβολὴ ἀσεβῶν ἰσχυρὰ βοηθήσαι αυτώ και ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. 16 και ἤγγισαν ἕως ἀναβάσεως Βαιθωρῶν, και ἐξήλθεν Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν ὀλιγοστός. 17 ὡς δε εἶδον τὴν παρεμβολὴν ἐρχομένην εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, εἶπον τῷ Ἰούδα· Πῶς δυνησόμεθα ὀλιγοστοὶ ὄντες πολεμήσαι πρὸς πλῆθος τοσοῦτον ἰσχυρόν; και

ημείς εκλελύμεθα αιτούντες σήμερον. 18 και ειπεν Ιούδας· εύκοπόν εστι συγκλεισθήναι πολλούς εν χερσίν ολίγων, και ουκ έστι διαφορά εναντίον του Θεού του ουρανού σώζειν εν πολλοίς ή εν ολίγοις· 19 ότι ουκ εν πλήθει δυνάμεως νίκη πολέμου εστίν, αλλ ' ή εκ του ουρανού η ισχύς. 20 αυτοί έρχονται προς ημάς εν πλήθει ύβρεως και ανομίας του εξάραι ημάς και τας γυναίκας ημών και τα τέκνα ημών, του σκυλεύσαι ημάς, 21 ημείς δε πολεμούμεν περί των ψυχών ημών και των νομίμων ημών. 22 και αυτός συντρίψει αυτούς προ προσώπου ημών· υμείς δε μη φοβηθήτε απ ' αυτών. 23 ως δε επαύσατο λαλών, ενήλατο εις αυτούς άφνω, και συνετρίβη Σήρων και η παρεμβολή αυτού ενώπιον αυτού. 24 και εδίδων αυτόν εν τη καταβάσει Βαιθωρών έως του πεδίου· και έπεσον απ ' αυτών εις άνδρας οκτακοσίους, οι δε λοιποί έφυγον εις γην Φυλιστιείμ. 25 και ήρξατο ο φόβος Ιούδα και των αδελφών αυτού και η πτόησις επιπίπτειν επί τα έθνη τα κύκλω αυτών. 26 και ήγγισεν έως του βασιλέως το όνομα αυτού, και υπέρ των παρατάξεων Ιούδα εξηγήτο παν έθνος.

27 Ως δε ήκουσεν Αντίοχος ο βασιλεύς τους λόγους τούτους, ωργίσθη θυμω και απέστειλε και συνήγαγε τας δυνάμεις πάσας της βασιλείας αυτού, παρεμβολήν ισχυράν σφόδρα. 28 και ήνοιξε το γαζοφυλάκιον αυτού και έδωκεν οψώνια ταις δυνάμεσιν αυτού εις ενιαυτόν και ενετείλατο είναι αυτούς ετοιμούς εις πάσαν χρείαν. 29 και ειδεν ότι εξέλιπε το αργύριον από των θησαυρών και οι φόροι της χώρας ολίγοι, χάριν της διχοστασίας και πληγής, ης κατεσκεύασεν εν τη γη του άραι τα νόμιμα, α ήσαν αφ ' ημερών των πρώτων. 30 και ευλαβήθη μη ουκ έχη ως άπαξ και δις εις τας δαπάνας και τα δόματα, α εδίδου έμπροσθεν δαψιλεί χειρί και επερίσευσεν υπέρ τους βασιλείς τους έμπροσθεν, 31 και ηπορείτο τη ψυχή αυτού σφόδρα και εβουλεύσατο του πορευθήναι εις την Περσίδα και λαβείν τους φόρους των χωρών και συναγαγείν αργύριον πολύ. 32 και κατέλιπε Λυσίαν άνθρωπον ένδοξον και από γένους της βασιλείας επί των πραγμάτων του βασιλέως από του ποταμού Ευφράτου έως των ορίων Αιγύπτου 33 και τρέφει Αντίοχον τον υιόν αυτού έως του επιστρέψαι αυτόν. 34 και παρέδωκεν αυτω τας ημίσεις των δυνάμεων και τους ελέφαντας και ενετείλατο αυτω περί πάντων, ων εβούλετο, και περί των κατοικούντων την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ 35 αποστείλαι επ ' αυτούς δύναμιν του εκτρίψαι και εξάραι την ισχύν Ισραήλ και το κατάλειμμα Ιερουσαλήμ και άραι το μνημόσυνον αυτών από του τόπου 36 και κατοικίσαι υιούς αλλογενείς εν πάσι τοις ορίοις αυτών και κατακληροδοτήσαι την γην αυτών. 37 και ο

βασιλεύς παρέλαβε τας ημίσεις των δυνάμεων τας καταλειφθείσας και απήρην από Αντιοχείας από πόλεως βασιλείας αυτού, έτους εβδόμου και τεσσαρακοστού και εκατοστού, και διεπέρασε τον Ευφράτην ποταμόν και διεπορεύετο τας επάνω χώρας.

38 Και επέλεξε Λυσίας Πτολεμαίον τον Δορυμένους και Νικάνορα και Γοργίαν άνδρας δυνατούς των φίλων του βασιλέως, 39 και απέστειλε μετ' αυτών τεσσαράκοντα χιλιάδας ανδρών και επτακισχιλίαν ίππον του εξελθείν εις γην Ιούδα και καταφθείραι αυτήν κατά τον λόγον του βασιλέως. 40 και απήραν συν πάση τη δυνάμει αυτών, και ήλθον και παρενέβαλον πλησίον Εμμανούμ εν τη γη τη πεδινή. 41 και ήκουσαν οι έμποροι της χώρας το όνομα αυτών και έλαβον αργύριον και χρυσιόν πολύ σφόδρα και πέδας και ήλθον εις την παρεμβολήν του λαβείν τους υιούς Ισραήλ εις παιδας. και προσετέθησαν προς αυτούς δύναμις Συρίας και γης αλλοφύλων. 42 και ειδεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού, ότι επληθύνθη τα κακά και αι δυνάμεις παρεμβάλλουσιν εν τοις ορίοις αυτών, και επέγνωσαν τους λόγους του βασιλέως, ους ενετείλατο ποιήσαι τω λαω εις απώλειαν και συντέλειαν. 43 και ειπεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού· αναστήσωμεν την καθαίρεσιν του λαού ημών και πολεμήσωμεν περι του λαού ημών και των αγίων. 44 και συνηθροίσθη η συναγωγή του είναι ετοιμούς εις πόλεμον και του προσεύξασθαι και αιτήσαι έλεον και οικτιρμούς. 45 και Ιερουσαλήμ ην αιόκητος ως έρημος· ουκ ην ο εισπορευόμενος και εκπορευόμενος εκ των γεννημάτων αυτής, και το αγίασμα καταπατούμενον, και υιοί αλλογενών εν τη άκρα, κατάλυμα τοις έθνεσι· και εξήρθη τέρψις εξ Ιακώβ, και εξέλιπεν αυλός και κινύρα. 46 και συνήχθησαν και ήλθοσαν εις Μασσηφά κατέναντι Ιερουσαλήμ, ότι τόπος προσευχής εις Μασσηφά το πρότερον τω Ισραήλ. 47 και ενήστευσαν τη ημέρα εκείνη και περιεβάλοντο σάκκους και οποδόν επί τας κεφαλάς αυτών και διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών. 48 και εξεπέτασαν το βιβλίον του νόμου, περι ων εξηρεύνων τα έθνη τα ομοιώματα των ειδώλων αυτών. 49 και ήνεγκαν τα ιμάτια της ιερωσύνης και τα πρωτογενήματα και τας δεκάτας και ήγειραν τους ναζιραίους, οι επλήρωσαν τας ημέρας, 50 και εβόησαν φωνή εις τον ουρανόν λέγοντες· τι ποιήσωμεν τούτοις και που αυτούς απαγάγωμεν; 52 και τα άγια σου καταπεπάτηται και βεβήλωται και οι ιερείς σου εν πένθει και ταπεινώσει. 52 και ιδού τα έθνη συνήκται εφ' ημάς του εξάραι ημάς· συ οίδας α λογίζονται εφ' ημάς. 53 Πως δυνησόμεθα υποστήναι κατά πρόσωπον αυτών, εάν μη συ βοηθήσης ημίν; 54 και εσάλπισαν ταις

οάλπιγξι και εβόησαν φωνή μεγάλη. 55 και μετά τούτο κατέστησεν Ιούδας ηγούμενος του λαού χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πενηκοντάρχους και δεκάρχους. 56 και είπον τοις οικοδομοῦσιν οικίας και μνηστευομένοις γυναίκας και φυτεύουσιν αμπελώνας και δειλοῖς αποστρέφειν ἕκαστον εἰς τον οἶκον αὐτοῦ κατά τον νόμον. 57 και ἀπήρην ἡ παρεμβολή, και παρενέβαλε κατά νότον Αμμαούς. 58 και εἶπεν Ιούδας· περιζώσασθε και γίνεσθε εἰς υἱούς δυνατούς και γίνεσθε ἔτοιμοι εἰς το πρωῖ του πολεμήσαι εν τοις ἔθνεσι τούτοις τοις επισυνηγμένοις εφ' ἡμᾶς ἐξάραι ἡμᾶς και τα ἅγια ἡμῶν· 59 ὅτι κρείσσον ἡμᾶς ἀποθανεῖν εν τῷ πολέμῳ ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τα κακά του ἔθνους ἡμῶν και των αγίων. 60 ὡς δ' ἂν ἡ θέλημα εν ουρανῷ, οὕτω ποιήσει.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας και χιλίαν ἵππον ἐκλεκτὴν, και ἀπήρην ἡ παρεμβολή νυκτός, 2 ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ την παρεμβολὴν των Ιουδαίων και πατάσαι αὐτούς ἄφῳ· και οἱ υἱοὶ της ἄκρας ἦσαν αὐτῷ ὀδηγοί. 3 και ἤκουσεν Ιούδας και ἀπήρην αὐτός και οἱ δυνατοὶ πατάσαι την δυνάμιν του βασιλέως την εν Αμμαούς, 4 ἕως ἐτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμένοι ἦσαν ἀπὸ της παρεμβολῆς. 5 και ἦλθε Γοργίας εἰς την παρεμβολὴν Ιούδα νυκτός και οὐδένα εὔρε· και ἐζήτηι αὐτούς εν τοις ὄρεσιν, ὅτι εἶπε· φεύγουσιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν. 6 και ἅμα τη ἡμέρα ὤφθη Ιούδας εν τῷ πεδίῳ εν τρισχιλίσι ἀνδράσι· πλήν καλύμματα και μαχαίρας οὐκ εἶχον καθὼς ἠβούλοντο. 7 και εἶδον παρεμβολὴν ἐθνῶν ἰσχυράν τεθωρακισμένην και ἵππον κυκλοῦσαν αὐτήν, και οὗτοι διδακτοὶ πολέμου. 8 και εἶπεν Ιούδας τοις ἀνδράσι τοις μετ' αὐτοῦ· μη φοβείσθε το πλῆθος αὐτῶν και το ὄρμημα αὐτῶν μη δειλωθήτε· 9 μνήσθητε Πως ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτι ἐδίωξεν αὐτούς Φαραὼ εν δυνάμει. 10 και νυν βοήσωμεν εἰς τον ουρανόν, εἰ πως ἐλεήσει ἡμᾶς και μνησθήσεται διαθήκης πατέρων ἡμῶν και συντρίψει την παρεμβολὴν ταύτην κατά πρόσωπον ἡμῶν σήμερον, 11 και γνώσεται πάντα τα ἔθνη ὅτι ἐστὶν ὁ λυτροῦμενος και

σώζων τον Ισραήλ. 12 και ήσαν οι αλλόφυλοι τους οφθαλμούς αυτών και είδον αυτούς ερχομένους εξεναντίας 13 και εξήλθον εκ της παρεμβολής εις πόλεμον· και εσάλπισαν οι μετά Ιούδα 14 και συνήψαν και συνετρίβησαν τα έθνη και έφυγον εις το πεδιον, 15 οι δε έχαστοι πάντες έπεσον εν ρομφαία. και εδίωξαν αυτούς έως Γαζηρών και έως των πεδίων της Ιδουμαίας και Αζώτου και Ιαμνείας, και έπεσον εξ αυτών εις άνδρας τρισχιλίους. 16 και επέστρεψεν Ιούδας και η δύναμις από του διώκειν όπισθεν αυτών 17 και ειπε προς τον λαόν· μη επιθυμήσητε των σκύλων, ότι πόλεμος εξεναντίας ημών, 18 και Γοργίας και η δύναμις εν τω όρει εγγύς ημών· αλλά στήτε νυν εναντίον των εχθρών ημών και πολεμήσατε αυτούς, και μετά ταύτα λάβετε τα σκύλα μετά παρρησίας. 19 έτι λαλούντος Ιούδα ταύτα, ώφθη μέρος τι εκκύπτον εκ του όρους· 20 και είδεν ότι τετρόπωνται, και εμπυρίζουσι την παρεμβολήν· ο γαρ καπνός ο θεωρούμενος ενεφάνιζε το γεγονός. 21 οι δε ταύτα συνιδόντες εδειλώθησαν σφόδρα· συνιδόντες δε και την Ιούδα παρεμβολήν εν τω πεδίω ετοιμήν εις παράταξιν, 22 έφυγον πάντες εις γην αλλοφύλων. 23 και ανέστρεψεν Ιούδας επί την σκυλείαν της παρεμβολής, και έλαβον χρυσιον πολύ και αργύριον και υάκινθον και πορφύραν θαλασσίαν και πλούτον μέγαν. 24 και επιστραφέντες ύμνουν και ευλόγουν εις ουρανόν ότι καλόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. 25 και εγένετο σωτηρία μεγάλη τω Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη.

26 Όσοι δε των αλλοφύλων διεσώθησαν, παραγεννηθέντες απήγγειλαν τω Λυσία πάντα τα συμβεβηκότα. 27 ο δε ακούσας συνεχύθη και ηθύμει, ότι ουχ οία ήθελε, τοιαύτα γέγονει τω Ισραήλ, και ουχ οία εντειλάτο αυτω ο βασιλεύς, τοιαύτα εξέβη. 28 και εν τω εχομένω ενιαυτω συνελόχισεν ο Λυσίας ανδρών επιλέκτων εξήκοντα χιλιάδας και πεντακισχιλίαν ίππον, ωστε εκπολεμήσαι αυτούς. 29 και ήλθον εις την Ιδουμαίαν και παρενέβαλον εν Βαιθσούροις, και συνήντησεν αυτοίς Ιούδας εν δέκα χιλιάσιν ανδρών. 30 και είδε την παρεμβολήν ισχυράν και προσηύξατο και ειπεν· ευλογητός ει ο σωτήρ του Ισραήλ ο συντρίψας το όρμημα του δυνατού εν χειρί του δούλου σου Δαυίδ και παρέδωκας την παρεμβολήν των αλλοφύλων εις χείρας Ιωνάθαν υιού Σαούλ και του αίροντος τα σκεύη αυτού· 31 ούτω σύγκλεισον την παρεμβολήν ταύτην εν χειρί λαού σου Ισραήλ, και αισχυνθήτωσαν επί τη δυνάμει και τη ίππω αυτών· 32 δος αυτοίς δειλίαν και τήξον θράσος ισχύος αυτών, και σαλευθήτωσαν τη συντριβή αυτών· 33 κατάβαλε αυτούς ρομφαία

αγαπώντων σε, και αινεσάτωσάν σε πάντες οι ειδότες το όνομά σου εν ύμνοις. 34 και συνέβαλον αλλήλοις, και έπεσον εκ της παρεμβολής Λυσίου εις πεντακισχιλίους άνδρας και έπεσον εξ εναντίας αυτών. 35 ιδών δε Λυσίας την γενομένην τροπήν της αυτού συντάξεως, της δε Ιούδα το γεγενημένον θάρσος και ως έτοιμοί εισιν ή ζήν ή τεθνάσαι γενναίως, απήρην εις Αντιόχειαν και εξενολόγει, και πλεονάσας τον γενηθέντα στρατόν ελογίζετο πάλιν παραγενέσθαι εις την Ιουδαίαν.

36 Είπε δε Ιούδας και οι αδελφοί αυτού· ιδού συνετριβήσαν οι εχθροί ημών, αναβώμεν καθαρίσαι τα άγια και εγκαινίσαι. 37 και συνήχθη η παρεμβολή πάσα και ανέβησαν εις όρος Σιών. 38 και είδον το αγίασμα ηρημωμένον και το θυσιαστήριον βεβηλωμένον και τας πύλας κατακεκαυμένας και εν ταις αυλαίς φυτά πεφυκότα ως εν δρυμω ή ως ενί των ορέων και τα παστοφόρια καθηρημένα. 39 και διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών και εκόψαντο κοπετόν μέγαν και επέθεντο σποδόν επί την κεφαλήν αυτών 40 και έπεσον επί πρόσωπον επί την γην και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι των σημασιών και εβόησαν εις τον ουρανόν. 41 τότε επέταξεν Ιούδας άνδρας πολεμείν τους εν τη άκρα, έως αν καθαρίση τα άγια. 42 και επέλεξεν ιερείς αμώμους θελητάς νόμου, 43 και εκαθάρισαν τα άγια και ήραν τους λίθους του μiasμού εις τόπον ακάθαρτον. 44 και εβουλεύσαντο περι του θυσιαστηρίου της ολοκαυτώσεως του βεβηλωμένου, τι αυτω ποιήσωσι· 45 και επέπεσεν αυτοίς βουλή αγαθή καθελείν αυτό, μήποτε γένηται αυτοίς εις όνειδος, ότι εμίαναν τα έθνη αυτό· και καθείλον το θυσιαστήριον. 46 και απέθεντο τους λίθους εν τω όρει του οίκου εν τόπω επιτηδείω μέχρι του παραγενηθήναι προφήτην του αποκριθέναι περι αυτών. 47 και έλαβον λίθους ολοκλήρους κατά τον νόμον και ωκοδόμησαν το θυσιαστήριον καινόν κατά το πρότερον. 48 και ωκοδόμησαν τα άγια και τα εντός του οίκου και τας αυλάς ηγίασαν. 49 και εποίησαν σκεύη άγια καινά και εισήνεγκαν την λυχνίαν και το θυσιαστήριον των θυμιαμάτων και την τράπεζαν εις τον ναόν. 50 και εθυμίασαν επί το θυσιαστήριον και εξήψαν τους λύχνους τους επί της λυχνίας, και εφαινοσαν εν τώ ναω. 51 και επέθηκαν επί την τράπεζαν άρτους και εξεπέτασαν τα καταπετάσματα και ετέλεσαν πάντα τα έργα, α εποίησαν. 52 και ώρθρισαν το πρωϊ τη πέμπτη και εικάδι του μηνός του ενάτου (ούτος ο μην Χασελεύ) του ογδόου και τεσσαρακοστού και εκατοστού έτους 53 και ανήνεγκαν θυσίαν κατά τον νόμον επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων το καινόν, ό εποίησαν. 54 κατά τον καιρόν και κατά την

ημέραν, εν ή εβεβήλωσαν αυτό τα έθνη, εν εκείνη ενεκαινίσθη εν ωδαίς και κιθάραις και κινύραις και εν κυμβάλοις. 55 και έπεσον πας ο λαός επί πρόσωπον και προσεκύνησαν και ευλόγησαν εις ουρανόν τον ευοδώσαντα αυτοίς. 56 και εποίησαν τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου ημέρας οκτώ και προσήνεγκαν ολοκαυτώματα μετ ' ευφροσύνης και έθυσαν θυσίαν σωτηρίου και αιnéσεως. 57 και κατεκόσμησαν το κατά πρόσωπον του ναού στεφάνοις χρυσοίς και ασπιδίσκαις και ενεκαίνισαν τας πόλας και τα παστοφόρια και εθύρωσαν αυτά. 58 και εγενήθη ευφροσύνη μεγάλη εν τω λαω σφόδρα, και απεστράφη όνειδος εθνών. 59 και έστησεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού και πάσα η εκκλησία Ισραήλ, ίνα άγωνται αι ημέραι εγκαινισμού του θυσιαστηρίου εν τοις καιροίς αυτών ενιαυτόν κατ ' ενιαυτόν ημέρας οκτώ, από της πέμπτης και εικάδος του μηνός Χασελεύ, μετ ' ευφροσύνης και χαράς. 60 και ωκοδόμησαν εν τω καιρω εκείνω το όρος Σιών, κυκλόθεν τείχη υψηλά και πύργους οχυρούς, μη ποτε παραγεννηθέντα τα έθνη καταπατήσωσιν αυτά, ως εποίησαν το πρότερον. 61 και επέταξεν εκεί δύναμιν τηρείν αυτό και ωχύρωσαν αυτό τηρείν την Βαιθσούραν του έχειν τον λαόν οχύρωμα κατά πρόσωπον της Ιδουμαίας.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ εγένετο ότε ήκουσαν τα έθνη κυκλόθεν ότι ωκοδομήθη το θυσιαστήριον και ενεκαινίσθη το αγίασμα ως το πρότερον, και ωργίσθησαν σφόδρα 2 και εβουλεύσαντο του άραι το γένος Ιακώβ τους όντας εν μέσω αυτών και ήρξαντο του θανατούν εν τω λαω και εξαίρειν. 3 και επολέμει Ιούδας προς τους υιούς Ησαύ εν τη Ιδουμαία, την Ακραβαττήνην, ότι περιεκάθηντο τον Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς πληγήν μεγάλην και συνέστειλεν αυτούς και έλαβε τα σκύλα αυτών. 4 και εμνήσθη της κακίας υιών Βαιάν, οι ήσαν τω λαω εις παγίδα και εις σκάνδαλον εν τω ενεδρεύειν αυτούς εν ταις οδοίς· 5 και συνεκλείσθησαν υπ ' αυτό εν τοις πύργοις, και παρενέβαλεν επ ' αυτούς και ανεθεμάτισεν αυτούς και ενεπήρισε τους πύργους αυτής εν πυρί συν πάσι τοις ενούσι. 6 και διεπέρασεν επί τους υιούς Αμμών και

εὔρε χεῖρα κραταιάν και λαόν πολύν και Τιμόθεον ηγούμενον αὐτῶν · 7 και συνήψε προς αὐτούς πολέμους πολλούς, και συνετρίβησαν προ προσώπου αὐτοῦ, και επάταξεν αὐτούς. 8 και προκατελάβετο την Ιαζήρ και τας θυγατέρας αὐτῆς και ανέστρεψεν εις την Ιουδαίαν.

9 Και επισυνήχθησαν τα ἔθνη τα εν τη Γαδαάδ επί τον Ισραήλ τους ὄντας επί τοις ορίοις αὐτῶν του εξάραι αὐτούς, και ἔφυγον εις Δάθεμα το οχύρωμα. 10 και απέστειλαν γράμματα προς Ιούδαν και τους αδελφούς αὐτοῦ λέγοντες · επισυνηγμένα εστιν εφ ‘ ημάς τα ἔθνη τα κύκλω ημῶν του εξάραι ημάς 11 και ετοιμάζονται ελθεῖν και προκαταλαβέσθαι το οχύρωμα, εις ὃ κατεφύγομεν, και Τιμόθεος ηγείται της δυνάμεως αὐτῶν · 12 νυν συν ελθῶν εξελού ημάς εκ χειρός αὐτῶν, ὅτι πέπτωκεν εξ ημῶν πλήθος, 13 και πάντες οι αδελφοί ημῶν οι ὄντες εν τοις Τωβίου τεθανάτωνται, και ηχμαλωτίκασι τας γυναῖκας αὐτῶν και τα τέκνα και την αποσκευήν, και ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὡσεῖ μίαν χλιαρχίαν ἀνδρῶν. 14 ἔτι αι επιστολαί ανεγινώσκοντο, και ιδού ἄγγελοι ἕτεροι παρεγένοντο εκ της Γαλιλαίας διερρηχότες τα ἱμάτια ἀπαγγέλλοντες κατά τα ρήματα ταῦτα λέγοντες 15 επισυνήχθαι ἐπ ‘ αὐτούς εκ Πτολεμαῖδος και Τύρου και Σιδώνος και πάσης Γαλιλαίας ἀλλοφύλων του εξαναλώσαι ημάς. 16 ὡς δε ἤκουσεν Ιούδας και ο λαός τους λόγους τούτους, επισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη βουλευέσασθαι τι ποιήσωσι τοις αδελφοῖς αὐτῶν, τοις οὔσιν εν θλίψει και πολεμουμένοις ὑπ ‘ αὐτῶν. 17 και εἶπεν Ιούδας Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ · ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας και πορευέου και ρύσαι τους αδελφούς σου τους εν τη Γαλιλαία · ἐγώ δε και Ιωνάθαν ο ἀδελφός μου πορευσόμεθα εις την Γαλααδίτιν. 18 και κατέλιπεν Ιώσηφον τον του Ζαχαρίου και Αζαρίαν ηγουμένους του λαοῦ μετά των επιλοίπων της δυνάμεως εν τη Ιουδαία εις τήρησιν 19 και ενετείλατο αὐτοῖς λέγων · πρόστητε του λαοῦ τούτου και μη συνάψητε πόλεμον προς τα ἔθνη ἕως του επιστρέψαι ημάς. 20 και εμερίσθησαν Σίμωνι ἄνδρες τρισχίλιοι του πορευθῆναι εις την Γαλιλαίαν, Ιούδα δε ἄνδρες οκτακισχίλιοι εις την Γαλααδίτιν. 21 και επορεύθη Σίμων εις την Γαλιλαίαν και συνήψε πολέμους πολλούς προς τα ἔθνη, και συνετρίβη τα ἔθνη ἀπό προσώπου αὐτοῦ, 22 και ἐδίωξεν αὐτούς ἕως της πύλης Πτολεμαῖδος. και ἔπεσον εκ των ἐθνῶν εις τρισχιλίους ἄνδρας, και ἔλαβε τα σκύλα αὐτῶν. 23 και παρέλαβε τους εν τη Γαλιλαία και εν Αρβάττοις συν ταις γυναῖξι και τοις τέκνοις και πάντα, ὅσα ην αὐτοῖς, και ἤγαγεν εις την Ιουδαίαν μετ ‘ ευφροσύνης μεγάλης. 24 και Ιούδας ο Μακκαβαῖος και Ιωνάθαν ο ἀδελφός αὐτοῦ διέβησαν τον Ιορδάνην και επορεύθησαν ὁδόν

τριών ημερών εν τη ερήμω. 25 και συνήντησαν τοις Ναβαταίοις, και απήντησαν αυτοίς ειρηνικώς και διηγήσαντο αυτοίς άπαντα τα συμβάντα τοις αδελφοίς αυτών εν τη Γαλααδίτιδι. 26 και ότι πολλοί εξ αυτών συνειλημμένοι εισίν εις Βόσορρα και Βοσόρ, εν Αλέμοις, Χασφώρ, Μακέδ και Καρναϊν, πάσαι αι πόλεις αύται οχυραί και μεγάλαι · 27 και εν ταις λοιπαίς πόλεσι της Γαλααδίτιδος εισι συνειλημμένοι και εις αύριον τάσσονται παρεμβάλλειν επί τα οχυρώματα και καταλαβέσθαι και εξάραι πάντας τούτους εν ημέρα μια. 28 και απέστρεψεν Ιούδας και η παρεμβολή αυτού οδόν εις την έρημον Βόσορρα άφνω · και κατελάβετο την πόλιν και απέκτεινε παν αρσενικόν εν στόματι ρομφαίας και έλαβε πάντα τα σκύλα αυτών και ενέπρησεν αυτήν πυρί. 29 και απήρεν εκείθεν νυκτός, και επορεύετο έως επί το οχύρωμα · 30 και εγένετο εωθινή ήραν τους οφθαλμούς αυτών και ιδού λαός πολύς, ου ουκ ην αριθμός, αίροντες κλίμακας και μηχανάς καταλαβέσθαι το οχύρωμα και επολέμουν αυτούς. 31 και είδεν Ιούδας ότι ήρκται ο πόλεμος και η κραυγή της πόλεως ανέβη εις τον ουρανόν σάλπιγξι και φωνή μεγάλη, 32 και είπε τοις ανδράσι της δυνάμεως · πολεμήσατε σήμερον υπέρ των αδελφών υμών. 33 και εξήλθεν εν τρισίν αρχαίς εξόπισθεν αυτών, και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι και εβόησαν εν προσευχή. 34 και επέγνω η παρεμβολή Τιμοθέου ότι Μακκαβαίός εστι, και έφυγον από προσώπου αυτού, και επάταξεν αυτούς πληγήν μεγάλην, και έπεσον εξ αυτών εν εκείνη τη ημέρα εις οκτακισχιλίους άνδρας. 35 και απέκλινεν εις Μααφά και επολέμησεν αυτήν και προκατελάβετο αυτήν και απέκτεινε παν αρσενικόν αυτής και έλαβε τα σκύλα αυτής και ενέπρησεν αυτήν πυρί. 36 εκείθεν απήρε και προκατελάβετο την Χασφών, Μακέδ, Βοσόρ και τας λοιπάς πόλεις της Γαλααδίτιδος. 37 μετά δε τα ρήματα ταύτα συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβολήν άλλην και παρενέβαλε κατά πρόσωπον Ραφών εκ πέραν του χειμάρρου. 38 και απέστειλεν Ιούδας κατασκοπεύσαι την παρεμβολήν, και απήγγειλαν αυτω λέγοντες · επισυνηγμένα εισί προς αυτούς πάντα τα έθνη τα κύκλω ημών, δύναμις πολλή σφόδρα · 39 και Άραβας μεμίσθωνται εις βοήθειαν αυτοίς και παρενέβαλον πέραν του χειμάρρου έτοιμοι του ελθειν επί σε εις πόλεμον. και επορεύθη Ιούδας εις συνάντησιν αυτών. 40 και είπε Τιμόθεος τοις άρχουσι της δυνάμεως αυτού εν τω εγγίζειν Ιούδαν και την παρεμβολήν αυτού επί τον χειμάρρουν του ύδατος · εάν διαβή προς ημάς πρότερος, ου δυνησόμεθα υποστήναι αυτόν, ότι δυνάμενος δυνησεται προς ημάς · 41 εάν δε δειλωθή και παρεμβάλη πέραν του ποταμού, διαπεράσομεν προς αυτόν και

δυνασόμεθα προς αυτόν. 42 ως δε ήγγισεν Ιούδας επί τον χειμάρρουν του ύδατος, έστησε τους γραμματείς του λαού επί του χειμάρρου και ενετείλατο αυτοίς λέγων · μη αφήτε πάντα άνθρωπον παρεμβαλύν, αλλ ' ερχέσθωσαν πάντες εις τον πόλεμον. 43 και διεπέρασεν επ ' αυτούς πρότερος και πας ο λαός όπισθεν αυτού, και συνετρίβησαν προ προσώπου αυτού πάντα τα έθνη και έρριψαν τα όπλα αυτών και έφυγον εις το τέμενος εν Καρναϊν. 44 και προκατελάβοντο την πόλιν και το τέμενος ενεπύρισαν εν πυρί συν πάσι τοις εν αυτω · και ετροπόθη η Καρναϊν, και ουκ εδύναντο έτι υποστήναι κατά πρόσωπον Ιούδα. 45 και συνήγαγεν Ιούδας πάντα Ισραήλ τους εν τη Γαλααδίτιδι από μικρού έως μεγάλου και τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα αυτών και την αποσκευήν, παρεμβολήν μεγάλην σφόδρα, ελθειν εις γην Ιούδα. 46 και ήλθον έως Εφρών, και αύτη η πόλις μεγάλη επί της εισόδου οχυρά σφόδρα, ουκ ην εκκλίναι απ ' αυτής δεξιάν ή αριστεράν, αλλ ' ή δια μέσου αυτής πορεύεσθαι · 47 και απέκλεισαν αυτούς οι εκ της πόλεως και ενέφραξαν τας πύλας λίθοις. 48 και απέστειλε προς αυτούς Ιούδας λόγοις ειρηνικοίς λέγων · διελευσόμεθα δια της γης σου του απελθειν εις την γην ημών, και ουδεις κακοποιήσει υμάς, πλην τοις ποσί παρελευσόμεθα · και ουκ ηβούλοντο ανοίξαι αυτω. 49 και επέταξεν Ιούδας κηρύξαι εν τη παρεμβολή του παρεμβαλύν έκαστον εν ω εστι τόπω · 50 και παρενέβαλον οι άνδρες της δυνάμεως, και επολέμησαν την πόλιν όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα, και παρεδόθη η πόλις εν χερσίν αυτού. 51 και απώλεσε παν αρσενικόν εν στόματι ρομφαίας και εξερρίζωσεν αυτήν και έλαβε τα σκύλα αυτής και διήλθε δια της πόλεως επάνω των απεκταμμένων. 52 και διεβησαν τον Ιορδάνην εις το πεδίον το μέγα κατά πρόσωπον Βαιθσαν. 53 και ην Ιούδας επισυνάγων τους εσχατιζοντας και παρακαλών τον λαόν κατά πάσαν την οδόν, έως ου ήλθον εις γην Ιούδα. 54 και ανέβησαν εις το όρος Σιών εν ευφροσύνη και χαρά και προσήγαγον ολοκαυτώματα, ότι ουκ έπεσεν εξ αυτών ουθεις έως του επιστρέψαι εν ειρήνη.

55 Και εν ταις ημέραις, αις ην Ιούδας και Ιωνάθαν εν τη Γαλαάδ και Σίμων ο αδελφός αυτού εν τη Γαλιλαία κατά πρόσωπον Πτολεμαΐδος, 56 ήκουσεν Ιωσήφ ο του Ζαχαριου και Αζαρίας άρχοντες της δυνάμεως των ανδραγαθιών και του πολέμου, οια εποίησαν, 57 και ειπε · ποιήσωμεν και αυτοι εαυτοίς όνομα και πορευθώμεν πολεμήσαι προς τα έθνη τα κύκλω ημών. 58 και παρήγγειλαν τοις από της δυνάμεως της μετ ' αυτών, και επορεύθησαν επί

Ιάμνειαν. 59 και εξήλθε Γοργίας εκ της πόλεως και οι άνδρες αυτού εις συνάντησιν αυτοίς εις πόλεμον. 60 και ετροπώθη Ιώσηφος και Αζαρίας, και εδιώχθησαν έως των ορίων της Ιουδαίας, και έπεσον εν τη ημέρα εκείνη εκ του λαού του Ισραήλ εις δισχιλίους άνδρας. 61 και εγενήθη τροπή μεγάλη εν τω λαω Ισραήλ, ότι ουκ ήκουσαν Ιούδα και των αδελφών αυτού, οιόμενοι ανδραγαθήσαι· 62 αυτοί δε ουκ ήσαν εκ του σπέρματος των ανδρών εκείνων, οίς εδόθη σωτηρία Ισραήλ δια χειρός αυτών. 63 και ο ανήρ Ιούδας και οι αδελφοί αυτού εδοξάσθησαν σφόδρα εναντίον παντός Ισραήλ και των εθνών πάντων, ου ηκούετο το όνομα αυτών· 64 και επισυνήγοντο προς αυτούς ευφημώντες. 65 και εξήλθεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού και επολέμουν τους υιούς Ησαύ εν τη γη προς νότον και επάταξε την Χεβρών και τας θυγατέρας αυτής και καθείλε το οχύρωμα αυτής και τους πύργους αυτής ενέπρησε κυκλόθεν. 66 και απήρε του πορευθήναι εις γην αλλοφύλων. και διεπορεύετο την Σαμάρειαν. 67 εν τη ημέρα εκείνη έπεσον ιερείς εν πολέμω βουλόμενοι ανδραγαθήσαι εν τω αυτούς εξελθείν εις πόλεμον αβουλεύτως. 68 και εξέκλινεν Ιούδας εις Άζωτον γην αλλοφύλων, και καθείλε τους βωμούς αυτών και τα γλυπτά των θεών αυτών κατέκαυσε πυρί και εσκόλευσε τα σκόλα των πόλεων και επέστρεψεν εις την γην Ιούδα.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ο βασιλεύς Αντίοχος διεπορεύετο τας επάνω χώρας και ήκουσεν ότι εστιν Ελυμαΐς εν τη Περσίδι πόλις ένδοξος πλούτω αργυρίω τε και χρυσίω· 2 και το ιερόν το εν αυτη πλούσιον σφόδρα, και εκεί καλύμματα χρυσά και θώρακες και όπλα, α κατέλιπεν εκεί Αλέξανδρος ο Φιλίππου βασιλεύς ο Μακεδών, ος εβασίλευσε πρώτος εν τοις Έλλησι. 3 και ήλθε και εξήτει καταλαβέσθαι την πόλιν και προνομέσαι αυτήν, και ουκ ηδυνάσθη, ότι εγνώσθη ο λόγος τοις εκ της πόλεως, 4 και αντέστησαν αυτω εις πόλεμον, και έφυγε και απήρεν εκείθεν μετά λύπης μεγάλης αποστρέψαι εις Βαβυλώνα. 5 και ήλθεν απαγγέλλων τις αυτω εις την Περσίδα ότι τετρόπωνται αι παρεμβολαί αι πορευθείσαι εις γην Ιούδα, 6 και

επορεύθη Λυσίας δυνάμει ισχυρά εν πρώτοις και ενετράπη από προσώπου αυτών, και επίσχυσαν όπλοις και δυνάμει και σκύλοις πολλοίς, οίς έλαβον από των παρεμβολών, ων εξέκοψαν, 7 και καθειλον το βδέλυγμα, ό ωκοδόμησεν επί το θυσιαστήριον το εν Ιερουσαλήμ, και το αγίασμα καθώς το πρότερον εκύκλωσαν τείχεσιν υψηλοίς και την Βαιθσούραν πόλιν αυτού. 8 και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους τούτους, εθαμβήθη και εσαλεύθη σφόδρα και έπεσεν επί την κοίτην και ενέπεσεν εις αρρωστίαν από της λύπης, ότι ουκ εγένετο αυτω καθώς ενεθυμείτο. 9 και ην εκεί ημέρας πλείους, ότι ανεκαινίσθη επ ' αυτόν λύπη μεγάλη, και ελογίσατο ότι αποθνήσκει. 10 και εκάλεσε πάντας τους φίλους αυτού και ειπε προς αυτούς· αφίσταται ο ύπνος από των οφθαλμών μου, και συμπέπωκα τη καρδια από της μερίμνης, 11 και ειπα τη καρδια μου· έως τίνος θλίψεως ήλθον και κλύδωνος μεγάλου, εν ω νυν ειμι; ότι χρηστός και αγαπώμενος ήμην εν τη εξουσία μου, 12 νυν δε μιμνήσκομαι των κακών, ων εποίησα εν Ιερουσαλήμ και έλαβον πάντα τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά τα εν αυτη και εξαπέστειλα εξάραι τους κατοικούντας Ιούδα διακενής. 13 έγνων ουν ότι χάριν τούτων εύρόν με τα κακά ταύτα· και ιδού απόλλομαι λύπη μεγάλη εν γη αλλοτρία. 14 και εκάλεσε Φίλιππον ένα των φίλων αυτού και κατέστησεν αυτόν επί πάσης της βασιλείας αυτού· 15 και έδωκεν αυτω το διάδημα και την στολήν αυτού και τον δακτύλιον του αγαγειν Αντίοχον τον υιόν αυτού και εκθρέψαι αυτόν του βασιλεύειν. 16 και απέθανεν εκεί Αντίοχος ο βασιλεύς έτους ενάτου και τεσσαρακοστού και εκατοστού. 17 και επέγνω Λυσίας ότι τέθηκεν ο βασιλεύς, και κατέστησε βασιλεύειν Αντίοχον τον υιόν αυτού αντ ' αυτού, ον εξέθρεψε νεώτερον, και εκάλεσε το όνομα αυτού Ευπάτορα.

18 Και οι εκ της άκρας ήσαν συγκλείοντες τον Ισραήλ κύκλω των αγίων και ζητούντες τα κακά δι ' όλου και στήριγμα τοις έθνεσι. 19 και ελογίσατο Ιούδας εξάραι αυτούς και εξεκκλησίασε πάντα τον λαόν του περικαθίσαι επ ' αυτούς· 20 και συνήχθησαν άμα και περιεκάθισαν επ ' αυτούς έτους πενηκοστού και εκατοστού, και εποίησεν επ ' αυτούς βελοστάσεις και μηχανάς. 21 και εξήλθον εξ αυτών εκ του συγκλεισμού, και εκολλήθησαν αυτοίς τινες των ασεβών εξ Ισραήλ, 22 και επορεύθησαν προς τον βασιλέα και ειπον· έως πότε ου ποιήση κρίσιν και εκδικήσεις τους αδελφούς ημών; 23 ημείς ευδοκούμεν δουλεύειν τω πατρί σου και πορεύεσθαι τοις υπ ' αυτού λεγομένοις και κατακολουθειν τοις

προστάγμασιν αυτού. 24 και περικάθηται εις την άκραν υιοί του λαού ημών χάριν τούτου και αλλοτριούνται αφ ' ημών· πλήν όσοι ευρίσκοντο αφ ' ημών εθνατούντο και αι κληρονομίαι ημών διηρπάζοντο. 25 και ουκ εφ ' ημάς μόνον εξέτειναν χείρα, αλλά και επί πάντα τα όρια αυτών· 26 και ιδού παρεμβεβλήκασι σήμερον επί την άκραν εν Ιερουσαλήμ του καταλαβέσθαι αυτήν· και το αγίασμα και την Βαιθσούραν ωχύρωσαν, 27 και εάν μη προκαταλάβη αυτούς δια τάχους, μείζονα τούτων ποιήσουσι, και ιδού δυνήση του κατασχείν αυτών.

28 Και ωργίσθη ο βασιλεύς ότε ήκουσε, και συνήγαγε πάντας τους φίλους αυτού και τους άρχοντας της δυνάμεως αυτού και τους επί των ηνίων· 29 και από βασιλειών ετέρων και από νήσων θαλασσών ήλθον προς αυτόν δυνάμεις μισθωταί. 30 και ην ο αριθμός των δυνάμεων αυτού εκατόν χιλιάδες των πεζών και είκοσι χιλιάδες ίππων και ελέφαντες δύο και τριάκοντα ειδότες πόλεμον. 31 και ήλθοσαν δια της Ιδουμαίας και παρενεβάλοσαν επί Βαιθσούραν και επολέμησαν ημέρας πολλάς και εποίησαν μηχανάς· και εξήλθον και ενεπύρισαν αυτάς εν πυρί και επολέμησαν ανδρωδώς. 32 και απήρεν Ιούδας από της άκρας και παρενέβαλεν εις Βαιθζαχαρία απέναντι της παρεμβολής του βασιλέως. 33 και ώρθρισεν ο βασιλεύς το πρωϊ και απήρε την παρεμβολήν εν ορμήματι αυτής κατά την οδόν Βαιθζαχαρία, και διεσκευάσθησαν αι δυνάμεις εις τον πόλεμον και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι. 34 και τοις ελέφασιν έδειξαν αίμα σταφυλής και μόρων του παραστήσαι αυτούς εις τον πόλεμον. 35 και διείλον τα θηρία εις τας φάλαγγας και παρέστησαν εκάστω ελέφαντι χιλίους άνδρας τεθωρακισμένους εν αλυσιδωτοίς, και περικεφαλαίαι χαλκαί επί των κεφαλών αυτών, και πεντακόσιοι ίπποι διατεταγμένοι εκάστω θηρίω εκλελεγμένοι· 36 ούτοι προ καιρού, ου εάν ην το θηρίον ήσαν και ου εάν επορευέτο επορευόντο άμα, ουκ αφίσταντο απ ' αυτού. 37 και πόργοι ξύλινοι επ ' αυτούς οχυροί σκεπαζόμενοι εφ ' εκάστου θηρίου εξωσμένοι επ ' αυτού μηχαναίς, και εφ ' εκάστου άνδρες δυνάμεως δύο και τριάκοντα οι πολεμούντες επ ' αυτοίς και ο Ινδός αυτού. 38 και την επίλοιπον ίππον ένθεν και ένθεν έστησαν επί τα δύο μέρη της παρεμβολής κατασειόντες και καταφρασσόμενοι εν ταις φάραγξιν. 39 ως δε έστιλβεν ο ήλιος επί τας χρυσάς και χαλκάς ασπίδας, έστιλβε τα όρη απ ' αυτών και κατηγόαζεν ως λαμπάδες πυρός. 40 και εξετάθη μέρος τι της παρεμβολής του βασιλέως επί τα υψηλά όρη και τινες επί τα ταπεινά· και ήρχοντο ασφαλώς και τεταγμένως.

41 και εσαλεύοντο πάντες οι ακούοντες φωνής πλήθους αυτών και οδοιπορίας του πλήθους και συγκρουσμού των όπλων· ην γαρ η παρεμβολή μεγάλη σφόδρα και ισχυρά. 42 και ήγγισεν Ιούδας και η παρεμβολή αυτού εις παράταξιν, και έπεσον από της παρεμβολής του βασιλέως εξακόσιοι άνδρες. 43 και είδεν Ελεάζαρ ο Αουράν εν των θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικω, και ην υπεράγον πάντα τα θηρία, και ωήθη ότι εν αυτω εστιν ο βασιλεύς. 44 και έδωκεν εαυτόν του σώσαι τον λαόν αυτού και περιποιήσαι εαυτω όνομα αιώνιον· 45 και επέδραμεν αυτω θράσει εις μέσον της φάλαγγος και εθανάτου δεξιά και ευώνυμα, και εσχίζοντο απ' αυτού ένθα και ένθα· 46 και εισέδω υπό τον ελέφαντα και υπέθεκεν αυτω και ανείλεν αυτόν, και έπεσεν επί την γην επάνω αυτού, και απέθανεν εκεί. 47 και είδον την ισχόν της βασιλείας και το όρμημα των δυνάμεων, και εξέκλιναν απ' αυτών. 48 οι δε εκ της παρεμβολής του βασιλέως ανέβαινον εις συνάντησιν αυτών εις Ιερουσαλήμ, και παρενέβαλεν ο βασιλεύς εις την Ιουδαίαν και εις το όρος Σιών. 49 και εποίησεν ειρήνην μετά των εκ Βαιθσούρων, και εξήλθον εκ της πόλεως, ότι ουκ ην αυτοίς εκεί διατροφή του συγκεκρισθαι εν αυτη, ότι σάββατον ην τη γη· 50 και κατελάβετο βασιλεύς την Βαιθσούραν, και απέταξεν εκεί φρουράν τηρείν αυτήν. 51 και παρενέβαλεν επί το αγίασμα ημέρας πολλάς και έστησεν εκεί βελοστάσεις και μηχανάς και πυροβόλα και λιθόβολα και σκορπίδια εις το βάλλεσθαι βέλη και σφενδόνας. 52 και εποίησαν και αυτοί μηχανάς προς τας μηχανάς αυτών και επολέμησαν ημέρας πολλάς. 53 βρώματα δε ουκ ην εν τοις αγγείοις δια το έβδομον έτος είναι, και οι ανασωζόμενοι εις την Ιουδαίαν από των εθνών κατέφαγον το υπόλειμμα της παραθέσεως. 54 και υπελείφθησαν εν τοις αγίοις άνδρες ολίγοι, ότι κατεκράτησεν αυτών ο λιμός, και εσκορπίσθησαν έκαστος εις τον τόπον αυτού.

55 Και ήκουσε Λυσίας ότι Φίλιππος, ον κατέστησεν ο βασιλεύς Αντίοχος έτι ζων εκθρέψαι Αντίοχον τον υιόν αυτού εις το βασιλεύσαι αυτόν, 56 απέστρεψεν από της Περσίδος και Μηδίας και αι δυνάμεις αι πορευθείσαι του βασιλέως μετ' αυτού, και ότι ζητεί παραλαβείν τα πράγματα. 57 και κατέσπευδε του απελθείν και ειπείν προς τον βασιλέα και τους ηγεμόνας της δυνάμεως και τους άνδρας· εκλείπομεν καθ' ημέραν, και η τροφή ημίν ολίγη, και ο τόπος ου παρεμβάλλομέν εστιν οχυρός, και επίκειται ημίν τα της βασιλείας· 58 νυν ουν δώμεν δεξιάν τοις ανθρώποις τούτοις και ποιήσωμεν μετ' αυτών ειρήνην και μετά παντός έθνους αυτών 59 και στήσωμεν αυτοίς του πορεύεσθαι τοις νομίμοις αυτών, ως το

πρότερον· χάριν γαρ των νομίμων αυτών, ων διεσκεδάσαμεν, ωργίσθησαν και εποίησαν ταύτα πάντα. 60 και ήρεσεν ο λόγος εναντίον του βασιλέως και των αρχόντων, και απέστειλε προς αυτούς ειρηνεύσαι, και επεδέξαντο. 61 και ώμοσεν αυτοίς ο βασιλεύς και οι άρχοντες· επί τούτοις εξήλθον εκ του οχυρώματος. 62 και εισήλθεν ο βασιλεύς εις το όρος Σιών και είδε το οχύρωμα του τόπου και ηθέτησε τον ορκισμόν, ον ώμοσε, και ενετείλατο καθελείν το τείχος κυκλόθεν. 63 και απήρε κατά σπουδήν και απέστρεψεν εις Αντιόχειαν και εύρε Φίλιππον κυριεύοντα της πόλεως και επολέμησε προς αυτόν, και κατελάβετο την πόλιν βία.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΕΤΟΥΣ ενός και πεντηκοστού και εκατοστού εξήλθε Δημήτριος ο του Σελεύκου εκ Ρώμης και ανέβη συν ανδράσιν ολίγοις εις πόλιν παραθαλασσίαν και εβασίλευσεν εκεί. 2 και εγένετο ως εισεπορεύετο εις οίκον βασιλείας πατέρων αυτού, και συνέλαβον αι δυνάμεις τον Αντίοχον και τον Λυσιάν αγαγείν αυτούς αυτω. 3 και εγνώσθη αυτω το πράγμα και είπε· μη μοι δείξητε τα πρόσωπα αυτών. 4 και απέκτειναν αυτούς αι δυνάμεις, και εκάθισε Δημήτριος επί θρόνου βασιλείας αυτού. 5 και ήλθον προς αυτόν πάντες άνδρες άνομοι και ασεβείς εξ Ισραήλ, και Άλκιμος ηγείτο αυτών, βουλόμενος ιερατεύειν. 6 και κατηγόρησαν του λαού προς τον βασιλέα λέγοντες· απώλεσεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού τους φίλους σου, και ημάς εσκόρπισαν από της γης ημών· 7 νυν συν αποστείλον άνδρα, ω πιστεύεις, και πορευθείς ιδέτω την εξολόθρευσιν πάσαν, ην εποίησεν ημίν και τη χώρα του βασιλέως, και κολασάτω αυτούς και πάντας τους επιβοηθούντας αυτοίς. 8 και επέλεξεν ο βασιλεύς τον Βακχίδην των φίλων του βασιλέως κυριεύοντα εν τω πέραν του ποταμού και μέγαν εν τη βασιλεία και πιστόν τω βασιλει 9 και απέστειλεν αυτόν και Άλκιμον τον ασεβή, και έστησεν αυτω την ιερωσύνην και ενετείλατο αυτω ποιήσαι την εκδίκησιν εν τοις υιοίς Ισραήλ. 10 και απήραν και ήλθον μετά δυνάμεως πολλής εις γην Ιούδα· και απέστειλεν αγγέλους προς Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού λόγοις ειρηνικοίς μετά δόλου. 11 και ου προσέσχον τοις

λόγοις αυτών· είδον γαρ ότι ήλθον μετά δυνάμεως πολλής. 12 και επισυνήχθησαν προς Άλκιμον και Βακχίδην συναγωγή γραμματέων εκζητήσαι δίκαια, 13 και πρώτοι οι Ασιδάιοι ήσαν εν υιοίς Ισραήλ και επεζήτησαν παρ' αυτών ειρήνην· 14 είπαν γαρ· άνθρωπος ιερέυς εκ του σπέρματος Ααρών ήλθεν εν ταις δυνάμεσι και ουκ αδικήσει ημάς. 15 και ελάλησε μετ' αυτών λόγους ειρηνικούς και ώμοσεν αυτοίς λέγων· ουκ εκζητήσομεν υμίν κακόν και τοις φίλοις υμών. 16 και ενεπίστευσαν αυτω, και συνέλαβεν εξ αυτών εξήκοντα άνδρας και απέκτεινεν αυτούς εν ημέρα μια κατά τον λόγον, ον έγγραψε· 17 σάρκας οσίων σου και αίματα αυτών εξέχεαν κύκλω Ιερουσαλήμ, και ουκ ην αυτοίς ο θάπτων. 18 και επέπεσεν αυτών ο φόβος και ο τρόμος επί πάντα τον λαόν, ότι είπαν· ουκ έστιν εν αυτοίς αλήθεια και κρίσις, παρέβησαν γαρ την στάσιν και τον όρκον, ον ώμοσαν. 19 και απήρε Βακχίδης από Ιερουσαλήμ και παρενέβαλεν εν Βηθζαίθ και απέστειλε και συνέλαβε πολλούς από των απ' αυτού αυτομολησάντων ανδρών και τινας του λαού και έθυσεν αυτούς εις το φρέαρ το μέγα. 20 και κατέστησε την χώραν τω Αλκίμω και αφήκε μετ' αυτού δύναμιν του βοηθείν αυτω· και απήλθε Βακχίδης προς τον βασιλέα. 21 και ηγωνίατο Άλκιμος περί της αρχιερωσύνης, 22 και συνήχθησαν προς αυτόν πάντες οι ταράσσοντες τον λαόν αυτών και κατεκράτησαν γην Ιούδα και εποίησαν πληγήν μεγάλην εν Ισραήλ. 23 και είδεν Ιούδας πάσαν την κακίαν, ην εποίησεν Άλκιμος και οι μετ' αυτού εν υιοίς Ισραήλ υπέρ τα έθνη, 24 και εξήλθεν εις πάντα τα όρια της Ιουδαίας κυκλόθεν και εποίησεν εκδίκησιν εν τοις ανδράσι τοις αυτομολήσασι, και ανεστάλησαν του πορευέσθαι εις την χώραν. 25 ως δε είδεν Άλκιμος ότι ενίσχυσεν Ιούδας και οι μετ' αυτού, και έγνω ότι ου δύναται υποστήναι αυτούς, και επέστρεψε προς τον βασιλέα και κατηγόρησεν αυτών πονηρά.

26 Και απέστειλεν ο βασιλεύς Νικάνωρα ένα των αρχόντων αυτού των ενδόξων και μισούντα και εχθραίνοντα τω Ισραήλ και ενετείλατο αυτω εξάραι τον λαόν. 27 και ήλθε Νικάνωρ εις Ιερουσαλήμ δυνάμει πολλή, και απέστειλε προς Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού μετά δόλου λόγοις ειρηνικούς λέγων· 28 μη έστω μάχην αναμέσον εμού και υμών· ήξω εν ανδράσιν ολίγοις, ίνα υμών ιδω τα πρόσωπα μετ' ειρήνης. 29 και ήλθε προς Ιούδαν, και ησιπάσαντο αλλήλους ειρηνικώς· και οι πολέμιοι ήσαν έτοιμοι εξαρπάσαι τον Ιούδαν. 30 και εγνώσθη ο λόγος τω Ιούδα ότι μετά δόλου ήλθεν επ' αυτόν, και επιτόηθη απ' αυτού και ουκ εβουλήθη έτι ιδείν το πρόσωπον αυτού. 31 και έγνω Νικάνωρ, ότι απεκαλύφθη η βουλή

αυτού, και εξήλθεν εις συνάντησιν τῷ Ιούδα ἐν πολέμῳ κατὰ Χαφαρσαλαμά. 32 καὶ ἔπεσον τῶν παρὰ Νικάνορος ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ.

33 Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος Σιών. καὶ ἐξήλθον ἀπὸ τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ ἀσπάσασθαι αὐτὸν εἰρηνικῶς καὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ολοκαύτως τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. 34 καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτούς καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν καὶ ἐμίανεν αὐτούς καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφάνως· 35 καὶ ὤμοσε μετὰ θυμοῦ λέγων· ἐὰν μὴ παραδοθῆ Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς χεῖράς μου τὸ νῦν, καὶ ἔσται ἐὰν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυριῶ τὸν οἶκον τούτον. καὶ ἐξήλθε μετὰ θυμοῦ μεγάλου. 36 καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς καὶ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἐκλαυσαν καὶ εἶπον· 37 σὺ, Κύριε, ἐξελέξω τὸν οἶκον τούτον ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ εἶναι οἶκον προσευχῆς καὶ δεήσεως τῷ λαῷ σου· 38 ποιήσον ἐκδίκησιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτοῦ, καὶ πεσέτωσαν ἐν ρομφαίᾳ· μνήσθητι τῶν δυσφηριῶν αὐτῶν καὶ μὴ δῶς αὐτοῖς μονήν. 39 καὶ ἐξήλθε Νικάνωρ ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ παρενέβαλεν ἐν Βαιθωρών, καὶ συνήνησεν αὐτῷ δύναμις Συρίας. 40 καὶ Ἰούδας παρενέβαλεν ἐν Ἀδασά ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι· καὶ προσηύξατο Ἰούδας καὶ εἶπεν· 41 οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ὅτε ἐδυσφήμησαν, ἐξήλθεν ἄγγελός σου, Κύριε, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑκατὸν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας· 42 οὕτως συντριψὼν τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον, καὶ γνώτωσαν οἱ ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησαν ἐπὶ τα ἁγιά σου, καὶ κρίνον αὐτὸν κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ. 43 καὶ συνήψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ἄδαρ, καὶ συνετρίβη ἡ παρεμβολὴ Νικάνορος, καὶ ἔπεσεν αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ πολέμῳ. 44 ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ, ρίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον. 45 καὶ κατεδίωκον αὐτούς ὁδὸν ἡμέρας μίας ἀπὸ Ἀδασά ἕως τοῦ ελθεῖν εἰς Γάζηρα καὶ ἐσάλπισαν ὀπίσω αὐτῶν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν. 46 καὶ ἐξήλθον ἐκ πασῶν τῶν κωμῶν τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν καὶ ὑπερεκέρων αὐτούς, καὶ ἀνέστρεφον οὗτοι πρὸς τούτους, καὶ ἔπεσον πάντες ρομφαία, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. 47 καὶ ἔλαβον τὰ σκύλα καὶ τὴν προνομὴν, καὶ τὴν κεφαλὴν Νικάνορος ἀφείλον καὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, ἣν ἐξέτεινεν ὑπερηφάνως, καὶ ἤνεγκαν καὶ ἐξέτειναν παρὰ τὴν Ἱερουσαλήμ. 48 καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς σφόδρα καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης· 49 καὶ ἔστησαν τοῦ ἁγίου κατὰ ἐνιαυτὸν τὴν ἡμέραν ταύτην τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἄδαρ. 50

και ησύχασεν η γη Ιούδα ημέρας ολίγας.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ήκουσεν Ιούδας το όνομα των Ρωμαίων, ότι εισί δυνατοί ισχυῖ και αυτοί ευδοκούσιν εν πάσι τοις προστιθεμένοις αυτοίς, και όσοι αν προσέλθωσιν αυτοίς, ιστώσιν αυτοίς φιλίαν, 2 και ότι εισί δυνατοί ισχυῖ. και διηγήσαντο αυτω τους πολέμους αυτών και τας ανδραγαθίας, ας ποιούσιν εν τοις Γαλάταις, και ότι κατεκράτησαν αυτών και ήγαγον αυτούς υπό φόρον, 3 και όσα εποίησαν εν χώρα Ισπανίας του κατακρατήσαι των μετάλλων του αργυρίου και του χρυσιου του εκεί· 4 και κατεκράτησαν του τόπου παντός τη βουλή αυτών και τη μακροθυμία, και ο τόπος ην μακράν απέχων απ' αυτών σφόδρα, και των βασιλέων των επελθόντων επ' αυτούς απ' άκρου της γης έως συνέτριψαν αυτούς και επάταξαν εν αυτοίς πληγήν μεγάλην, και οι επίλοιποι διδόασιν αυτοίς φόρον κατ' ενιαυτόν· 5 και τον Φίλιππον και τον Περσεά Κιτιέων βασιλέα και τους επηρμένους επ' αυτούς συνέτριψαν αυτούς εν πολέμω και κατεκράτησαν αυτών· 6 και Αντίοχον τον μέγαν βασιλέα της Ασίας τον πορευθέντα επ' αυτούς εις πόλεμον έχοντα εκατόν εικοσιν ελέφαντας και ίππον και άρματα και δύναμιν πολλήν σφόδρα, και συνετρίβη υπ' αυτών, 7 και έλαβον αυτόν ζώντα και έστησαν αυτοίς διδόναι αυτόν τε και τους βασιλεύοντας μετ' αυτόν φόρον μέγαν και διδόναι όμηρα και διαστολήν 8 και χώραν την Ινδικήν και Μηδιαν και Λυδιαν και από των καλλίστων χωρών αυτών, και λαβόντες αυτάς παρ' αυτου έδωκαν αυτάς Ευμένει τω βασιλεί· 9 και ότι οι εκ της Ελλάδος εβουλεύσαντο ελθειν και εξάραι αυτούς, 10 και εγνώσθη ο λόγος αυτοίς, και απέστειλαν επ' αυτούς στρατηγόν ένα και επολέμησαν προς αυτούς, και έπεσον εξ αυτών τραυματία πολλοί, και ηχηλώτευσαν τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα αυτών και επρονόμευσαν αυτούς και κατεκράτησαν της γης αυτών και καθειλον τα οχυρώματα αυτών και κατεδουλώσαντο αυτούς έως της ημέρας ταύτης· 11 και τας επιλοίπους βασιλείας και τας νήσους, όσοι ποτέ αντέστησαν αυτοίς, κατέφθειραν και

εδούλωσαν αυτούς, 12 μετά δε των φίλων αυτών και των επαναπαυομένων αυτοίς συνετήρησαν φιλίαν· και κατεκράτησαν των βασιλείων των εγγύς και των μακράν, και όσοι ήκουον το όνομα αυτών, εφοβούντο απ' αυτών. 13 όσοις δ' αν βούλωνται βοηθείν και βασιλεύειν, βασιλεύουσιν· ους δ' αν βούλωνται, μεθιστώσι· και υψώθησαν σφόδρα. 14 και εν πάσι τούτοις ουκ επέθετο ουδείς αυτών διάδημα και ου περιεβάλλοντο πορφύραν ωστε αδρυνθήναι εν αυτη· 15 και βουλευτήριον εποίησαν εαυτοίς, και καθ' ημέραν εβουλεύοντο τριακόσιοι και είκοσι βουλευόμενοι διαπαντός περί του πλήθους του ευκοσμείν αυτούς· 16 και πιστεύουσιν ενί ανθρώπω την αρχήν αυτών κατ' ενιαυτόν και κυριεύειν πάσης της γης αυτών, και πάντες ακούουσι του ενός, και ουκ έστι φθόνος ουδέ ζήλος εν αυτοίς. 17 και επέλεξεν Ιούδας τον Ευπόλεμον υιόν Ιωάννου του Ακκώς και Ιάσονα υιόν Ελεαζάρου και απέστειλεν αυτούς εις Ρώμην στήσαι αυτοίς φιλίαν και συμμαχίαν 18 και του άραι τον ζυγόν απ' αυτών, ότι είδον την βασιλείαν των Ελλήνων καταδουλουμένους τον Ισραήλ δουλεία. 19 και επορευθήσαν εις Ρώμην, και η οδός πολλή σφόδρα, και εισήλθον εις το βουλευτήριον και απεκρίθησαν και είπον· 20 Ιούδας ο Μακκαβαίος και οι αδελφοί αυτού και το πλήθος των Ιουδαίων απέστειλαν ημάς προς υμάς στήσαι μεθ' υμών συμμαχίαν και ειρήνην και γραφήναι ημάς συμμαχούς και φίλους υμών. 21 και ήρεσεν ο λόγος ενώπιον αυτών. 22 και τούτο το αντίγραφον της επιστολής, ης αντέγραψεν επί δέλτοις χαλκαίς και απέστειλεν εις Ιερουσαλήμ είναι παρ' αυτοίς εκεί μνημόσυνον ειρήνης και συμμαχίας.

23 «Καλώς γένοιτο Ρωμαίοις και τω έθνει Ιουδαίων εν τη θαλάσση και επί της ξηράς εις τον αιώνα, και ρομφαία και εχθρός μακρυνθείη απ' αυτών. 24 εάν δε ενση πόλεμος εν Ρώμη προτέρα ή πάσι τοις συμμαχοίς αυτών εν πάση κυρεία αυτών, 25 συμμαχήσει το έθνος των Ιουδαίων, ως αν ο καιρός υπογραφή αυτοίς καρδια πλήρει. 26 και τοις πολεμούσιν ου δώσουσιν ουδέ επαρκέσουσι σίτον, όπλα, αργύριον, πλοία, ως έδοξε Ρωμαίοις· και φυλάζονται τα φυλάγματα αυτών ουθεν λαβόντες. 27 κατά τα αυτά δε εάν έθνει Ιουδαίων συμβή προτέροις πόλεμος, συμμαχήσουσιν οι Ρωμαίοι εκ ψυχής, ως αν αυτοίς ο καιρός υπογράφη· 28 και τοις συμμαχούσιν ου δοθήσεται σίτος, όπλα, αργύριον, πλοία, ως έδοξε Ρώμη· και φυλάζονται τα φυλάγματα αυτών και ου μετά δόλου. -29 κατά τους λόγους τούτους έστησαν Ρωμαίοι τω δήμω των Ιουδαίων. 30 εάν δε μετά τους λόγους τούτους βουλεύσωνται ούτοι και ούτοι προσθείναι ή αφελείν, ποιήσονται εξ αιρέσεως αυτών, και ό

εάν προσθώσιν ή αφέλωσιν, έσται κύρια. 31 και περί των κακών, ων ο βασιλεύς Δημήτριος συντελείται εις αυτούς, εγράψαμεν αυτω λέγοντες · διατι εβάρυνας τον ζυγόν σου επί τους φίλους ημών τους συμμάχους Ιουδαίους; 32 εάν ουν έτι εντύχωσι κατά σου, ποιήσομεν αυτοίς την κρίσιν και πολεμήσομεν σε δια της θαλάσσης και δια της ξηράς».

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ήκουσε Δημήτριος ότι έπεσε Νικάνωρ και αι δυνάμεις αυτού εν πολέμω, και προσέθετο τον Βακχίδην και τον Άλκιμον εκ δευτέρου αποστείλαι εις γην Ιούδα και το δεξιόν κέρασ μετ ' αυτών. 2 και επορεύθησαν οδόν την εις Γάλγαλα και παρενέβαλον επί Μαισαλώθ την εν Αρβήλοις και προκατελάβοντο αυτήν και απώλεσαν ψυχάς ανθρώπων πολλάς. 3 και του μηνός του πρώτου έτους του δευτέρου και πεντηκοστού και εκατοστού παρενέβαλον επί Ιερουσαλήμ · 4 και απήραν και επορεύθησαν εις Βερέαν εν είκοσι χιλιάσιν ανδρών και διοχιλία ίππω. 5 και Ιούδας ην παρεμβεβληκώς εν Ελασα, και τρισχιλιοι άνδρες εκλεκτοί μετ ' αυτού. 6 και είδον το πλήθος των δυνάμεων ότι πολλοί εισι, και εφοβήθησαν σφόδρα · και εξερρύησαν πολλοί από της παρεμβολής, ου κατελείφθησαν εξ αυτών αλλ ' ή οκτακόσιοι άνδρες. 7 και είδεν Ιούδας ότι απερρή η παρεμβολή αυτού και ο πόλεμος έθλιβεν αυτόν, και συνετρίβη τη καρδια, ότι ουκ είχε καιρόν συναγαγειν αυτούς, 8 και εξελύθη και είπε τοις καταλειφθείσιν · αναστώμεν και αναβώμεν επί τους υπεναντίους ημών, εάν άρα δυνώμεθα πολεμήσαι αυτούς. 9 και απέστρεφον αυτόν λέγοντες · ου μη δυνώμεθα, αλλ ' ή σώζωμεν τας εαυτών ψυχάς το νυν και επιστρέψωμεν μετά των αδελφών ημών και πολεμήσωμεν προς αυτούς, ημεις δε ολίγοι. 10 και είπεν Ιούδας · μη μοι γένοιτο ποιήσαι το πράγμα τούτο, φυγειν απ ' αυτών, και ει ήγγικεν ο καιρός ημών, και αποθάνωμεν εν ανδρεία χάριν των αδελφών ημών και μη καταλίπωμεν αιτιαν τη δόξη ημών. 11 και απήρην η δύναμις από της παρεμβολής και έστησαν εις συνάντησιν αυτοίς, και εμερίσθη η ίππος εις δύο μέρη, και οι σφενδονήται και οι τοξόται προεπορεύοντο της δυνάμεως, και οι

πρωταγωνισταί πάντες οι δυνατοί · 12 Βακχίδης δε ην εν τω δεξιω κέρατι. και ήγγισεν η φάλαγξ εκ των δύο μερών και εφώνουν ταις σάλπιγξι, 13 και εσάλπισαν οι παρά Ιούδα και αυτοί ταις σάλπιγξι · και εσαλεύθη η γη από της φωνής των παρεμβολών, και εγένετο ο πόλεμος συνημμένος από πρωΐθεν έως εσπέρας. 14 και είδεν Ιούδας ότι Βακχίδης και το στερέωμα της παρεμβολής εν τοις δεξιοίς, και συνήλθον αυτω πάντες οι εύψυχοι τη καρδια, 15 και συνετρίβη το δεξιόν κέρας απ' αυτών, και εδίωκεν οπίσω αυτών έως Αζώτου όρους. 16 και εις το αριστερόν κέρας είδον ότι συνετρίβη το δεξιόν κέρας, και επέστρεψαν κατά πόδας Ιούδα και των μετ' αυτού εκ των όπισθεν. 17 και εβαρύνθη ο πόλεμος, και έπεσον τραυματία πολλοί εκ τούτων και εκ τούτων. 18 και Ιούδας έπεσε, και οι λοιποί έφυγον. 19 και ήσαν Ιωνάθαν και Σίμων Ιούδαν τον αδελφόν αυτών και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω των πατέρων αυτου εν Μωδεϊν. 20 και εκλαυσαν αυτόν και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ κοπετόν μέγαν και επένθουν ημέρας πολλάς και είπον · 21 Πως έπεσε δυνατός σώζων τον Ισραήλ; 22 και τα περισσά των λόγων Ιούδα και των πολέμων και των ανδραγαθιών, ων εποίησε, και της μεγαλωσύνης αυτών ου κατεγράφη, πολλά γαρ ην σφόδρα.

23 Και εγένετο, μετά την τελευτήν Ιούδα εξέκυψαν οι άνομοι εν πάσι τοις ορίοις Ισραήλ, και άνέτειλαν πάντες οι εργαζόμενοι την αδικίαν. 24 εν ταις ημέραις εκείναις εγενήθη λιμός μέγας σφόδρα, και ηυτομόλησεν η χώρα μετ' αυτών. 25 και εξέλεξε Βακχίδης τους ασεβείς άνδρας και κατέστησεν αυτούς κυρίους της χώρας. 26 και εξεζήτουν και εξηρεώνων τους φίλους Ιούδα και ήγον αυτούς προς Βακχίδην, και εξεδίκει εν αυτοίς και ενέπαιζεν αυτοίς. 27 και εγένετο θλίψις μεγάλη εν τω Ισραήλ, ήτις ουκ εγένετο αφ' ης ημέρας ουκ ώφθη προφήτης εν αυτοίς. 28 και ηθροίσθησαν πάντες οι φίλοι Ιούδα και είπον τω Ιωνάθαν · 29 αφ' ου ο αδελφός σου Ιούδας τετελεύτηκε, και ανήρ όμοιος αυτω ουκ έστιν εξελθειν προς τους εχθρούς και Βακχίδην, και εν τοις εχθραίνουσιν του έθνους ημών · 30 νυν ουν σε ηρετισάμεθα σήμερον του είναι αντ' αυτου ημίν εις άρχοντα και ηγούμενον του πολεμήσαι τον πόλεμον ημών. 31 και επεδέξατο Ιωνάθαν εν τω καιρω εκείνω την ήγησιν και άνέστη αντι Ιούδα του αδελφου αυτου.

32 Και έγνω Βακχίδης και εξήτει αυτόν αποκτειναι. 33 και έγνω Ιωνάθαν και Σίμων ο αδελφός αυτου · και πάντες οι μετ' αυτου και έφυγον εις την έρημον Θεκωέ και παρενέβαλον επι το ύδωρ λάκκου Ασφάρ. 34 και έγνω Βακχίδης τη ημέρα των σαββάτων

και ήλθεν αυτός και παν το στράτευμα αυτού πέραν του Ιορδάνου. 35 και απέστειλεν Ιωνάθαν τον αδελφόν αυτού ηγούμενον του όχλου και παρεκάλεσε τους Ναβαταίους φίλους αυτού παραθέσθαι αυτοίς την αποσκευήν αυτών την πολλήν. 36 και εξήλθον υιοί Ιαμβρί εκ Μηδαβά και συνέλαβον Ιωάννην και πάντα, όσα είχε, και απήλθον έχοντες. 37 μετά δε τους λόγους τούτους απήγγειλαν τω Ιωνάθαν και Σίμωνι τω αδελφω αυτού ότι οι υιοί Ιαμβρί ποιούσι γάμον μέγαν και άγουσι την νύμφην από Ναδαβάθ, θυγατέρα ενός των μεγάλων μεγιστάνων Χαναάν μετά παραπομπής μεγάλης. 38 και εμνήσθησαν Ιωάννου του αδελφού αυτών και ανέβησαν και εκρύβησαν υπό την σκέπην του όρους. 39 και ήραν τους οφθαλμούς αυτών και είδον και ιδού θρούς και αποσκευή πολλή, και ο νυμφίος εξήλθε και οι φίλοι αυτού και οι αδελφοί αυτού εις συνάντησιν αυτών μετά τρυμάνων και μουσικών και όπλων πολλών. 40 και εξανέστησαν επ' αυτούς από του ενέδρου οι περι τον Ιωνάθαν και απέκτειναν αυτούς, και έπεσον τραυματία πολλοί, και οι επίλοιποι έφυγον εις το όρος· και έλαβον πάντα τα σκύλα αυτών. 41 και μετεστράφη ο γάμος εις πένθος και η φωνή μουσικών αυτών εις θρήνον. 42 και εξεδίκησαν την εκδίκησιν αίματος αδελφού αυτών και απέστρεψαν εις το έλος του Ιορδάνου. 43 και ήκουσε Βακχίδης και ήλθε τη ημέρα των σαββάτων έως των κρηπίδων του Ιορδάνου εν δυνάμει πολλή. 44 και είπεν Ιωνάθαν τοις παρ' αυτού· αναστώμεν νυν και πολεμήσωμεν υπέρ των ψυχών ημών, ου γαρ εστι σήμερον ως εχθές και τρίτην ημέραν· 45 ιδού γαρ ο πόλεμος εξεναντίας ημών και εξόπισθεν ημών, το δε ύδωρ του Ιορδάνου ένθεν και ένθεν και έλος και δρυμός, ουκ έστι τόπος του εκκλίνειν· 46 νυν ουν κεκράξατε εις ουρανόν, όπως διασωθήτε εκ χειρός εχθρών υμών. 47 και συνήψεν ο πόλεμος· και εξέτεινεν Ιωνάθαν την χείρα αυτού πατάξαι τον Βακχίδην, και εξέκλινεν απ' αυτού εις τα οπίσω. 48 και ενεπήδησεν Ιωνάθαν και οι μετ' αυτού εις τον Ιορδάνην και διεκολύμβησαν εις το πέραν, και ου διέβησαν επ' αυτούς τον Ιορδάνην. 49 και διέπεσον παρά Βακχίδου τη ημέρα εκείνη εις χιλίους άνδρας. 50 και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ, και ωκοδόμησαν πόλεις οχυράς εν τη Ιουδαία, το οχύρωμα το εν Ιεριχώ και την Αμμαούς και την Βαιθωρών και την Βαιθήλ και την Θαμναθά Φαραθωνί και την Τεφών εν τείχεσιν υψηλοίς και πόλαις και μοχλοίς· 51 και έθετο φρουράν εν αυτοίς του εχθραίνειν τω Ισραήλ. 52 και ωχύρωσε την πόλιν την εν Βαιθσούρα και την Γάζαρα και την άκραν και έθετο εν αυταίς δυνάμεις και παραθέσεις βρωμάτων. 53 και έλαβε τους υιούς των ηγουμένων της

χώρας όμηρα και έθετο αυτούς εν τη άκρα εν Ιερουσαλήμ εν φυλακή.

54 Και εν έτει τρίτω και πενηκοστω και εκατοστω μηνί τω δευτέρω επέταξεν Άλκιμος καθαιρείν το τείχος της αυλής των αγίων της εσωτέρας· και καθείλε τα έργα των προφητών και ενήρξατο του καθαιρείν. 55 εν τω καιρω εκείνω επλήγη Άλκιμος και ενεποδίσθη τα έργα αυτού, και απεφράγη το στόμα αυτού, και παρελύθη και ουκ εδύνατο έτι λαλήσαι λόγον και εντείλασθαι περι του οικου αυτού. 56 και απέθανεν Άλκιμος εν τω καιρω εκείνω μετά βασάνου μεγάλης. 57 και είδε Βακχίδης ότι απέθανεν Άλκιμος, και απέστρεψε προς τον βασιλέα. και ησύχασεν η γη Ιούδα έτη δύο.

58 Και εβουλεύσαντο πάντες οι άνομοι λέγοντες· ιδού Ιωνάθαν και οι παρ ' αυτού εν ησυχία κατοικούσι πεποιθότες· νυν ουν άξομεν τον Βακχίδην, και συλλήψεται αυτούς πάντας εν νυκτί μια. 59 και πορευθέντες συνεβουλεύσαντο αυτω. 60 και απήρε του ελθειν μετά δυνάμεως πολλής και απέστειλεν επιστολάς λάθρα πάσι τοις συμμάχοις αυτού τοις εν τη Ιουδαία, όπως συλλάβωσι τον Ιωνάθαν και τους μετ ' αυτού· και ουκ εδύναντο, ότι εγνώσθη αυτοίς η βουλή αυτών. 61 και συνέλαβον από των ανδρών της χώρας των αρχηγών της κακίας εις πενήκοντα άνδρας και απέκτειναν αυτούς. 62 και εξεχώρησεν Ιωνάθαν και Σίμων και οι μετ ' αυτού εις Βαιθβασί την εν τη ερήμω και ωκοδόμησε τα καθηρημένα αυτής, και εστερέωσαν αυτήν. 63 και έγνω Βακχίδης και συνήγαγε παν το πλήθος αυτού και τοις εκ της Ιουδαίας παρήγγειλε· 64 και ελθών παρενέβαλεν επί Βαιθβασί και επολέμησεν αυτήν ημέρας πολλάς και εποίησε μηχανάς. 65 και απέλιπεν Ιωνάθαν Σίμωνα τον αδελφόν αυτού εν τη πόλει και εξήλθεν εις την χώραν και εξήλθεν εν αριθμω. 66 και επάταξεν Οδομηρά και τους αδελφούς αυτού και τους υιούς Φασιρών εν τω σκηνώματι αυτών, και εξήρξατο τύπτειν και αναβαίνειν εν ταις δυνάμεσι. 67 και Σίμων και οι μετ ' αυτού εξήλθον εκ της πόλεως και ενεπόρισαν τας μηχανάς· 68 και επολέμησαν προς τον Βακχίδην, και συνετρίβη υπ ' αυτών. και έθλιβον αυτόν σφόδρα, ότι ην η βουλή αυτού και η έφοδος αυτού κενή. 69 και ωργίσθη θυμω τοις ανδράσι τοις ανόμοις τοις συμβουλεύσασιν αυτω ελθειν εις την χώραν και απέκτειναν εξ αυτών πολλούς και εβουλεύσατο του απελθειν εις την γην αυτού. 70 και επέγνω Ιωνάθαν και απέστειλε προς αυτόν πρέσβεις του συνθέσθαι προς αυτόν ειρήνην και αποδούναι αυτοίς την αιχμαλωσίαν. 71 και απεδέξατο και εποίησε κατά τους λόγους αυτού και ώμοσεν αυτω μη εκζητήσαι αυτω κακόν πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· 72 και

απέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἣν ἠχμαλώτευσεν τὸ πρότερον ἐκ γῆς Ἰούδα, καὶ ἀποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ελθεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. 73 καὶ κατέπαυσε ρομφαία ἐξ Ἰσραὴλ· καὶ ὤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμάς, καὶ ἤρξατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαόν καὶ ἠφάνισεν τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ἐν ἔτει ἐξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ Ἐπιφανῆς καὶ κατελάβετο Πτολεμαΐδα, καὶ ἐπεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ. 2 καὶ ἤκουσεν Δημήτριος ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε δυνάμεις πολλὰς σφόδρα καὶ ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον. 3 καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπιστολάς λόγοις εἰρηνικοῖς ὥστε μεγαλύναι αὐτὸν. 4 εἶπε γὰρ· προφθάσωμεν τοῦ εἰρήνην θεῖναι μετ' αὐτοῦ, πρὶν ἢ θεῖναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου καθ' ἡμῶν· 5 μνησθήσεται γὰρ πάντων τῶν κακῶν, ὧν συνετελέσαμεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ. 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις καὶ κατασκευάζειν ὅπλα καὶ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄμηρα τα ἐν τῇ ἄκρᾳ εἶπε παραδοῦναι αὐτῷ. 7 καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολάς εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄκρας. 8 καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, ὅτι ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις. 9 καὶ παρέδωκαν οἱ ἐκ τῆς ἄκρας Ἰωνάθαν τὰ ὄμηρα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τοὺς γονεῦσιν αὐτῶν. 10 καὶ ὤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ καινίζειν τὴν πόλιν. 11 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα οἰκοδομεῖν τὰ τεῖχη καὶ τὸ ὄρος Σιών κυκλόθεν ἐκ λίθων τετραγώνων εἰς οὐρῶσιν· καὶ ἐποίησαν οὕτως. 12 καὶ ἐφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὄντες ἐν τοῖς οὐρῶμασιν, οἷς ὠκοδόμησε Βακχιδης. 13 καὶ κατέλιπεν ἕκαστος τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. 14 πλὴν ἐν Βαιθσοῦρα ὑπελείφθησαν τινες τῶν καταλιπόντων τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα, ἣν γὰρ αὐτοῖς φυγαδευτήριον.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπαγγελίας, ὅσας ἀπέστειλε Δημήτριος τῷ

Ιωνάθαν, και διηγήσαντο αυτω τους πολέμους και τας ανδραγαθίας, ας εποίησεν αυτός και οι αδελφοί αυτού, και τους κόπους, ους έσχον, 16 και ειπε· μη ευρήσομεν άνδρα τοιούτον ένα; και νυν ποιήσομεν αυτόν φίλον και σύμμαχον ημών. 17 και έγγραφεν επιστολάς και απέστειλεν αυτω κατά τους λόγους τούτους λέγων· 18 «Βασιλεύς Αλέξανδρος τω αδελφω Ιωνάθαν χαίρειν· 19 ακηκόαμεν περί σου, ότι ανήρ δυνατός ισχύϊ και επιτήδειος ει του είναι ημίν φίλος. 20 και νυν καθεστάκαμέν σε σήμερον αρχιερέα του έθνους σου και φίλον βασιλέως καλείσθαι σε (και απέστειλεν αυτω πορφύραν και στέφανον χρυσούν) και φρονείν τα ημών και συντηρείν φιλιαν προς ημάς». 21 και ενεδύσατο Ιωνάθαν την αγίαν στολήν τω εβδόμω μηνί έτους εξηκοστού και εκατοστού εν εορτη σκηνοπηγίας και συνήγαγε δυνάμεις και κατεσκεύασεν όπλα πολλά.

22 Και ήκουσε Δημήτριος τους λόγους τούτους και ελυπήθη και ειπε· 23 τι τούτο εποίησαμεν ότι προέφθακεν ημάς ο Αλέξανδρος του φιλιαν καταθέσθαι τοις Ιουδαίοις εις στήριγμα; 24 γράψω αυτοίς καγώ λόγους παρακλήσεως και ύψους και δογμάτων, όπως ώσι συν εμοί εις βοήθειαν. 25 και απέστειλεν αυτοίς κατά τους λόγους τούτους· «Βασιλεύς Δημήτριος τω έθνει των Ιουδαίων χαίρειν. 26 επει συνετηρήσατε τας προς ημάς συνθήκας και ενεμείνατε τη φιλια ημών και ου προσεχωρήσατε τοις εχθροίς ημών, ηκούσαμεν και εχάρημεν. 27 και νυν εμμείνατε έτι του συντηρήσαι προς ημάς πίστιν, και ανταποδώσομεν υμίν αγαθά ανθ' ων ποιείτε μεθ' ημών. 28 και αφήσομεν υμίν αφέματα πολλά και δώσομεν υμίν δόματα. 29 και νυν απολύω υμάς και αφήμι πάντας τους Ιουδαίους από των φόρων και της τιμής του αλός και από των στεφάνων, 30 και αντί του τρίτου της σποράς και αντί του ημίσιους του καρπού του ξυλίνου του επιβάλλοντός μοι λαβείν, αφήμι από της σήμερον και επέκεινα του λαβείν από της γης Ιούδα και από των τριών νομών των προστιθεμένων αυτη από της Σαμαρείτιδος και Γαλιλαίας, και από της σήμερον ημέρας και εις τον αιώνα χρόνον. 31 και Ιερουσαλήμ ήτω αγία και αφειμένη και τα όρια αυτης, αι δεκάται και τα τέλη. 32 αφήμι και την εξουσίαν της άκρας της εν Ιερουσαλήμ και δίδωμι τω αρχιερεί, όπως αν καταστήση εν αυτη άνδρας, ους αν εκλέξηται αυτός του φυλάσσειν αυτην. 33 και πάσαν ψυχήν Ιουδαίων την αιχμαλωτισθεισαν από γης Ιούδα εις πάσαν βασιλείαν μου αφήμι ελευθέραν δωρεάν· και πάντες αφιέτωσαν τους φόρους και των κτηνών αυτών. 34 και πάσαι αι εορταί και τα σάββατα και νουμηνίαι και ημέραι αποδεδειγμέναι και τρεις ημέραι προ εορτής και τρεις

ημέραι μετά εορτήν έστωσαν πάσαι αι ημέραι ατελείας και αφέσεως πάσι τοις Ιουδαίοις τοις ούσιν εν τη βασιλεία μου. 35 και ουχ έξει εξουσίαν ουδεις πράσσειν και παρενοχλείν τινα αυτών περι παντός πράγματος. 36 και προγραφήτωσαν των Ιουδαίων εις τας δυνάμεις του βασιλέως εις τριάκοντα χιλιάδας ανδρών, και δοθήσεται αυτοίς ξένια ως καθήκει πάσαις ταις δυνάμεσι του βασιλέως. 37 και κατασταθήσεται εξ αυτών εν τοις οχυρώμασι του βασιλέως τοις μεγάλοις, και εκ τούτων κατασταθήσεται επί χρειών της βασιλείας των ουσών εις πίστιν· και οι επι αυτών και οι άρχοντες έστωσαν εξ αυτών και πορευέσθωσαν τοις νόμοις αυτών. καθά και προσέταξεν ο βασιλεύς εν γη Ιούδα. 38 και τους τρεις νομούς τους προστεθέντας τη Ιουδαία από της χώρας Σαμαρείας προστεθήτω τη Ιουδαία προς το λογισθήναι του γενέσθαι υφ' ένα, του μη υπακούσαι άλλης εξουσίας αλλ' ή του αρχιερέως. 39 Πτολεμαΐδα και την προσκυρούσαν αυτη δέδωκα δόμα τοις αγίοις τοις εν Ιερουσαλήμ εις την προσήκουσαν δαπάνην τοις αγίοις. 40 καγώ δίδωμι κατ' ενιαυτόν δεκαπέντε χιλιάδας σίκλων αργυρίου από των λόγων του βασιλέως από των τόπων των ανηκόντων. 41 και παντο πλεονάζον, ό ουκ απεδίδουσαν οι από των χρειών, ως εν τοις πρώτοις έτεσιν, από του νυν δώσουσιν εις τα έργα του οίκου. 42 και επί τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους αργυρίου, ους ελάμβανον από των χρειών του αγίου από του λόγου κατ' ενιαυτόν, και ταύτα αφιεται δια το ανήκειν αυτά τοις ιερεύσι τοις λειτουργούσι. 43 και όσοι εάν φύγωσιν εις το ιερόν το εν Ιεροσολύμοις και εν πάσι τοις ορίοις αυτου οφείλοντες βασιλικά και παν πράγμα, απολελύσθωσαν και πάντα, όσα εστιν αυτοίς εν τη βασιλεία μου. 44 και του οικοδομηθήναι και του επικαινοσθήναι τα έργα των αγίων, και η δαπάνη δοθήσεται εκ του λόγου του βασιλέως. 45 και του οικοδομηθήναι τα τείχη Ιερουσαλήμ και οχυρώσαι κυκλόθεν, και η δαπάνη δοθήσεται εκ του λόγου του βασιλέως, και του οικοδομηθήναι τα τείχη τα εν τη Ιουδαία.

46 Ως δε ήκουσεν Ιωνάθαν και ο λαός τους λόγους τούτους, ουκ επίστευσαν αυτοίς ουδέ επεδέξαντο, ότι επεμνήσθησαν της κακίας της μεγάλης, ης εποίησεν εν Ισραήλ και έθλιψεν αυτούς σφόδρα. 47 και ευδόκησαν εν Αλεξάνδρω, ότι αυτός εγένετο αυτοίς αρχηγός λόγων ειρηνικών, και συνεμάχουν αυτω πάσας τας ημέρας.

48 Και συνήγαγεν Αλέξανδρος ο βασιλεύς δυνάμεις μεγάλας και παρενέβαλεν εξεναντίας Δημητρίου. 49 και συνήψαν πόλεμον οι δύο βασιλεις, και έφυγεν η παρεμβολή Δημητρίου,

και εδίωξεν αυτόν ο Αλέξανδρος και ίσχυσεν επί αυτούς. 50 και εστερέωσε τον πόλεμον σφόδρα, έως έδυ ο ήλιος, και έπεσεν ο Δημήτριος εν τη ημέρα εκείνη. 51 και απέστειλεν Αλέξανδρος προς Πτολεμαίον βασιλέα Αιγύπτου πρέσβεις κατά τους λόγους τούτους λέγων· 52 « Επει ανέστρεψα εις γην βασιλείας μου και εκάθισα επί θρόνου πατέρων μου και εκράτησα της αρχής, και συνέτριψα τον Δημήτριον και επεκράτησα της χώρας ημών 53 και συνήψα προς αυτόν μάχην, και συνετρίβη αυτός και η παρεμβολή αυτού υπ' ημών, και εκαθίσαμεν επί θρόνου βασιλείας αυτού· 54 και νυν στήσωμεν προς εαυτούς φιλίαν, και νυν δος μοι την θυγατέρα σου εις γυναίκα, και επιγαμβρεύσω σοι και δώσω σοι δόματα και αυτη αξία σου. 55 Και απεκρίθη Πτολεμαίος ο βασιλεύς λέγων· « Αγαθή ημέρα, εν ή ανέστρεψας εις γην πατέρων σου και εκάθισας επί θρόνου βασιλείας αυτών. 56 και νυν ποιήσω σοι α έγγραφας, αλλ' απάντησον εις Πτολεμαίδα, όπως ιδωμεν αλληλους, και επιγαμβρεύσω σοι, καθως ειρήκας».

57 Και εξήλθε Πτολεμαίος εξ Αιγύπτου, αυτός και Κλεοπάτρα η θυγάτηρ αυτού, και εισήλθον εις Πτολεμαίδα έτους δευτέρου και εξηκοστού και εκατοστού. 58 και απήντησεν αυτω Αλέξανδρος ο βασιλεύς, και εξέδοτο αυτω Κλεοπάτραν την θυγατέρα αυτού και εποίησε τον γάμον αυτης εν Πτολεμαίδι καθως οι βασιλείς εν δόξη μεγάλη. 59 και έγγραφεν Αλέξανδρος ο βασιλεύς τω Ιωνάθαν ελθειν εις συνάντησιν αυτω. 60 και επορεύθη μετά δόξης εις Πτολεμαίδα και απήντησε τοις δυσί βασιλεύσι· και έδωκεν αυτοίς αργύριον και χρυσίον και τοις φίλοις αυτών και δόματα πολλά και εύρε χάριν εναντίον αυτών. 61 και επισυνήχθησαν προς αυτόν άνδρες λοιμοί εξ Ισραήλ, άνδρες παράνομοι, εντυχείν κατ' αυτού, και ου προσέσχεν αυτοίς ο βασιλεύς. 62 και προσέταξεν ο βασιλεύς και εξέδυσαν Ιωνάθαν τα ιμάτια αυτού και ενέδυσαν αυτόν πορφύραν, και εποίησαν ούτως. 63 και εκάθισεν αυτόν ο βασιλεύς μετ' αυτού και ειπε τοις άρχουσιν αυτού· εξέλθετε μετ' αυτού εις μέσον της πόλεως και κηρύξατε του μηδένα εντυγχάνειν κατ' αυτού περι μηδενός πράγματος, και μηδεις αυτω παρενοχλείτω περι παντός λόγου. 64 και εγένετο ως είδον οι εντυγχάνοντες την δόξαν αυτού, καθως εκήρυξε, και περιβεβλημένον αυτόν πορφύραν, και έφυγον πάντες. 65 και εδόξασεν αυτόν ο βασιλεύς και έγγραφεν αυτόν των πρώτων φίλων και έθετο αυτόν στρατηγόν και μεριδάρχη. 66 και επέστρεψεν Ιωνάθαν εις Ιερουσαλήμ μετ' ειρήνης και ευφροσύνης.

67 Και εν έτει πέμπτω και εξηκοστῶ και εκατοστῶ ἦλθε Δημήτριος υἱος Δημητρίου εκ Κρήτης εις την γην των πατέρων αὐτοῦ. 68 και ἤκουσεν Ἀλέξανδρος βασιλεὺς και ελυπήθη σφόδρα και υπέστρεψεν εις Αντιόχειαν. 69 και κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλώνιον τον ὄντα ἐπὶ Κοίλης Συρίας, και συνήγαγε δύναμιν μεγάλην και παρενέβαλεν εν Ιαμνεία. και απέστειλε προς Ἰωνάθαν τον αρχιερέα λέγων· 70 «Συ μονώτατος ἐπαίρη ἐφ’ ἡμᾶς, ἐγὼ δε ἐγενήθην εις καταγέλωτα και εις ονειδισμόν δια σε· και διατί συ ἐξουσιάζη ἐφ’ ἡμᾶς εν τοις ὄρεσι; 71 νῦν οὖν εἰ πέποιθας ἐπὶ ταις δυνάμεσί σου, κατάβηθι προς ἡμᾶς εις το πεδῖον, και συγκριθώμεν εαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ’ ἐμοῦ ἐστὶ δύναμις των πόλεων. 72 ἐρώτησον και μάθε τις εἰμι και οἱ λοιποὶ οἱ βοηθοῦντες ἡμῖν, και λέγουσιν· οὐκ ἐστὶν ὑμῖν στάσις ποδός κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ὅτι δις ἐτροπώθησαν οἱ πατέρες σου εν γῆ αὐτῶν. 73 και νῦν συ δυνήσῃ υποστηναί την ἵππον και δύναμιν τοιαύτην εν τῷ πεδίῳ, ὅπου οὐκ ἐστὶ λίθος οὐδέ κόχλας οὐδέ τόπος του φυγεῖν».

74 Ὡς δε ἤκουσεν Ἰωνάθαν των λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῆ διανοία και ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν και ἐξήλθεν ἐξ Ἱερουσαλήμ, και συνήντησεν αὐτῷ Σίμων ο ἀδελφός αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ. 75 και παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, και ἀπέκλεισαν αὐτὸν εκ τῆς πόλεως, ὅτι φρουρά Ἀπολλωνίου εν Ἰόππῃ, και ἐπολέμησαν αὐτήν. 76 και φοβηθέντες ἤνοιξαν οἱ εκ τῆς πόλεως, και ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππη. 77 και ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, και παρενέβαλε τρισχιλίαν ἵππον και δύναμιν πολλήν και ἐπορεύθη εις Ἀζωτον ὡς διοδεύων και ἄμα προήγεν εις το πεδῖον δια το ἔχειν αὐτὸν πλήθος ἵππου και πεπειθῆναι ἐπ’ αὐτῆ. 78 και κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εις Ἀζωτον, και συνήψαν αὐτῶν παρεμβολαὶ εις πόλεμον. 79 και ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππον εν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν. 80 και ἐγνώ Ἰωνάθαν ὅτι ἐστὶν ἐνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, και ἐκύκλωσαν αὐτοῦ την παρεμβολήν και ἐξετίναξαν τας σχίζας εις τον λαόν εκ πρωΐθεν ἕως ἐσπέρας· 81 ο δε λαός εισητήκει καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, και ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν. 82 και εἰλκυσεν Σίμων την δύναμιν αὐτοῦ και συνήψε προς την φάραγγα, ἣ γὰρ ἵππος ἐξελύθη, και συνετρίβησαν ὑπ’ αὐτοῦ και ἐφυγον. 83 και ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη εν τῷ πεδίῳ, και ἐφυγον εις Ἀζωτον και εισηλθον εις Βηθδαγών το εἰδωλεῖον αὐτῶν του σωθῆναι. 84 και ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν την Ἀζωτον και τας πόλεις τας κύκλω αὐτῆς και ἔλαβε τα σκύλα αὐτῶν και το ἱερόν Δαγών και τους συμφυγόντας εις αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρὶ. 85 και ἐγένοντο οἱ πεπτωκότες μαχαίρα συν τοις ἐμπορισθεῖσιν εις ἀνδρας

οκτακισχιλίου. 86 και απήρην εκείθεν Ιωνάθαν και παρενέβαλεν επί Ασκάλωνα, και εξήλθον οι εκ της πόλεως εις συνάντησιν αυτω εν δόξη μεγάλη. 87 και επέστρεψεν Ιωνάθαν εις Ιερουσαλήμ συν τοις παρ ' αυτού έχοντες σκόλα πολλά. 88 και εγένετο ως ήκουσεν Αλέξανδρος ο βασιλεύς τους λόγους τούτους, και προσέθετο δοξάσαι τον Ιωνάθαν. 89 και απέστειλεν αυτω πόριπην χρυσήν, ως έθος εστί δίδοσθαι τοις συγγενέσι των βασιλέων, και έδωκεν αυτω την Ακκαρών και πάντα τα όρια αυτής εις κληροδοσίαν.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ο βασιλεύς Αιγύπτου ήθροισε δυνάμεις πολλές ως την άμμον την περι το χείλος της θαλάσσης και πλοία πολλά και εξήτησε κατακρατήσαι της βασιλείας Αλεξάνδρου δόλω και προσθείναι αυτήν τη βασιλεία αυτού. 2 και εξήλθεν εις Συρίαν λόγοις ειρηνικοίς, και ήνοιγον αυτω οι από των πόλεων και συνήντων αυτω, ότι εντολή ην Αλεξάνδρου του βασιλέως συναντάν αυτω δια το πενθερόν αυτού είναι. 3 ως δε εισεπορεύετο εις τας πόλεις ο Πτολεμαίος, απέτασσε τας δυνάμεις φρουράν εν εκάστη πόλει. 4 ως δε ήγγισεν Αζώτου, έδειξαν αυτω το ιερόν Δαγών εμπεπυρισμένον και Αζωτον και τα περιπόλια αυτής καθηρημένα και τα σώματα ερριμμένα και τους εμπεπυρισμένους, ους ενεπόρισεν εν τω πολέμω · εποίησαν γαρ θημωνίας αυτών εν τη οδω αυτού. 5 και διηγήσαντο τω βασιλεί α εποίησεν Ιωνάθαν εις το ψογίσαι αυτόν · και εσίγησεν ο βασιλεύς. 6 και συνήντησεν Ιωνάθαν τω βασιλεί εις Ιόσπην μετά δόξης, και ησιάσαντο αλλήλους και εκοιμήθησαν εκεί. 7 και επορεύθη Ιωνάθαν μετά του βασιλέως έως του ποταμού του καλουμένου Ελευθέρου και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. 8 ο δε βασιλεύς Πτολεμαίος εκυρίευσσε των πόλεων της παραλίας έως Σελευκειάς της παραθαλασσίας και διελογίζετο περι Αλεξάνδρου λογισμούς πονηρούς. 9 και απέστειλε πρέσβεις προς Δημήτριον τον βασιλέα λέγων · δεύρο συνθώμεθα προς εαυτούς διαθήκην, και δώσω σοι την θυγατέρα μου, ην έχει Αλέξανδρος, και βασιλεύσεις της βασιλείας του πατρός σου · 10 μεταμεμέλημαι γαρ δούς αυτω την θυγατέρα μου, εξήτησε γαρ

αποκτείναι με. 11 και εφώγισεν αυτόν χάριν του επιθυμήσαι αυτόν της βασιλείας αυτού · 12 και αφελόμενος αυτού την θυγατέρα έδωκεν αυτήν τω Δημητρίω και ηλλοτριώθη τω Αλεξάνδρω και εφάνη η έχθρα αυτών. 13 και εισήλθε Πτολεμαίος εις Αντιόχειαν και περιέθετο το διάδημα της Ασίας · και περιέθετο δύο διαδήματα περί την κεφαλήν αυτού, το της Ασίας και Αιγύπτου. 14 Αλέξανδρος δε ο βασιλεύς ην εν Κιλικία κατά τους καιρούς εκείνους, ότι απεστάτουν οι από των τόπων εκείνων. 15 και ήκουσεν Αλέξανδρος και ήλθεν επ ' αυτόν πολέμω. και εξήγαγε Πτολεμαίος την δύναμιν και απήντησεν αυτω εν χειρί ισχυρά και ετροπώσατο αυτόν. 16 και έφυγεν Αλέξανδρος εις την Αραβίαν του σκεπασθήναι αυτόν εκεί. ο δε βασιλεύς Πτολεμαίος υψώθη. 17 και αφείλε Ζαβδιήλ ο Άραψ την κεφαλήν Αλεξάνδρου και απέστειλε τω Πτολεμαίω. 18 και ο βασιλεύς Πτολεμαίος απέθανεν εν τη ημέρα τη τρίτη, και οι όντες εν τοις οχυρώμασιν απώλοντο υπό των εν τοις οχυρώμασι. 19 και εβασίλευσε Δημήτριος έτους εβδόμου και εξηκοστού και εκατοστού.

20 Εν ταις ημέραις εκείναις συνήγαγεν Ιωνάθαν τους εκ της Ιουδαίας του εκπολεμήσαι την άκραν την εν Ιερουσαλήμ και εποίησεν επ ' αυτήν μηχανάς πολλάς. 21 και επορεύθησάν τινες μισούντες το έθνος αυτών άνδρες παράνομοι προς τον βασιλέα και απήγγειλαν αυτω ότι Ιωνάθαν περικάθηται την άκραν. 22 και ακούσας ωργίσθη · ως δε ήκουσεν, ευθέως αναζεύξας ήλθεν εις Πτολεμαΐδα και έγγραφεν Ιωνάθαν του μη περικαθήσθαι τη άκρα και του απαντήσαι αυτόν αυτω συμμίσγειν εις Πτολεμαΐδα την ταχίστην. 23 ως δε ήκουσεν Ιωνάθαν, εκέλευσε περικαθήσθαι και επέλεξε των πρεσβυτέρων Ισραήλ και των ιερέων και έδωκεν εαυτόν τω κινδύνω · 24 και λαβών αργύριον και χρυσίον και ιματισμόν και έτερα ξένια πλείονα επορεύθη προς τον βασιλέα εις Πτολεμαΐδα και εύρε χάριν ενώπιον αυτού. 25 και ενετόγχανον κατ ' αυτού τινες άνομοι των εκ του έθνους. 26 και εποίησεν αυτω ο βασιλεύς καθώς εποίησαν αυτω οι προ αυτού, και ύψωσεν αυτόν εναντίον πάντων των φίλων αυτού, 27 και έστησεν αυτω την αρχιερωσόνην και όσα άλλα είχε τίμια το πρότερον και εποίησεν αυτόν των πρώτων φίλων ηγεισθαι. 28 και ηξίωσεν Ιωνάθαν τον βασιλέα ποιήσαι την Ιουδαίαν αφορολόγητον και τας τρεις τοπαρχίας και την Σαμαρείτιν και επηγγείλατο αυτω τάλαντα τριακόσια. 29 και ευδόκησεν ο βασιλεύς και έγγραψε τω Ιωνάθαν επιστολάς περί πάντων τούτων εχούσας τον τρόπον τούτον · 30 «Βασιλεύς Δημήτριος Ιωνάθαν τω αδελφω χαίρειν, και έθνει Ιουδαίων. 31 το αντίγραφον της επιστολής, ης

εγράψαμεν Λασθένει τω συγγενεί ημών περί υμών, γεγράφαμεν και προς υμάς όπως ειδήτε. 32 βασιλεύς Δημήτριος Λασθένει τω πατρί χαίρειν. 33 τω έθνει των Ιουδαίων φίλοις ημών και συντηρούσι τα προς ημάς δίκαια εκρίναμεν αγαθοποιήσαι χάριν της εξ αυτών ευνοίας προς ημάς. 34 εστάκαμεν ουν αυτοίς τα τε όρια της Ιουδαίας και τους τρεις νομούς, Αφαίρεμα και Λύδδαν και Ραμαθέμ, οίτινες προσετέθησαν τη Ιουδαία από της Σαμαρείτιδος, και πάντα τα συγκυρόντα αυτοίς πάσι τοις θυσιάζουσιν εις Ιεροσόλυμα, αντί των βασιλικών, ων ελάμβανεν ο βασιλεύς παρ' αυτών το πρότερον κατ' ενιαυτόν από των γεννημάτων της γης και από των ακροδρύων. 35 και τα άλλα τα ανήκοντα ημίν από του νυν των δεκατών και των τελών των ανηκόντων ημίν και τας του αλός λίμνας και τους ανήκοντας ημίν στεφάνους, πάντα επαρκώς παρίεμεν αυτοίς. 36 και ουκ αθετηθήσεται ουδέ εν τούτων από του νυν και εις τον άπαντα χρόνον. 37 νυν ουν επιμέλεσθε του ποιήσαι τούτων αντίγραφον και δοθήτω Ιωνάθαν και τεθήτω εν τω όρει τω αγίω εν τόπω επισήμω.

38 Και ειδε Δημήτριος ο βασιλεύς ότι ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού και ουδέν αυτω ανθειστήκει, και απέλυσε πάσας τας δυνάμεις αυτού έκαστον εις τον ίδιον τόπον, πλην των ξένων δυνάμεων, ων εξεολόγησεν από των νήσων των εθνών· και ήχθραναν αυτω πάσαι αι δυνάμεις των πατέρων αυτού. 39 Τρύφων δε ην των παρά Αλέξανδρου το πρότερον και ειδεν ότι πάσαι αι δυνάμεις καταγογγύζουσι του Δημητρίου, και επορεύθη προς Ειμαλκουαί τον Άραβα, ος έτρεφε τον Αντίοχον το παιδάριον το του Αλεξάνδρου. 40 και προσήδρευεν αυτω, όπως παραδοί αυτόν αυτω, όπως βασιλεύση αντί του πατρός αυτού. και απήγγειλεν αυτω όσα συνετέλεσε Δημήτριος και την έχθραν, ην εχθραίνουσιν αυτω αι δυνάμεις αυτού, και έμεινεν εκεί ημέρας πολλάς. 41 και απέστειλεν Ιωνάθαν προς Δημήτριον τον βασιλέα, ίνα εκβάλη τους εκ της άκρας εξ Ιερουσαλήμ και τους εν τοις οχυρώμασιν· ήσαν γαρ πολεμούντες τον Ισραήλ. 42 και απέστειλε Δημήτριος προς Ιωνάθαν λέγων· ου μόνον ταύτα ποιήσω σοι και τω έθνει σου, αλλά δόξη δοξάσω σε και το έθνος σου, εάν ευκαιρίας τύχω. 43 νυν ουν ορθώς ποιήσεις αποστειλας μοι άνδρας, οί συμμαχήσουσιν, ότι απέστησαν πάσαι αι δυνάμεις μου. 44 και απέστειλεν Ιωνάθαν άνδρας τρισχιλίους δυνατούς ισχύϊ αυτω εις Αντιόχειαν, και ήλθοσαν προς τον βασιλέα, και ηυφράνθη ο βασιλεύς επί τη εφόδω αυτών. 45 και επισυνήχθησαν οι εκ της πόλεως εις μέσον της πόλεως εις ανδρών δώδεκα μυριάδας ανδρών και ηβούλοντο ανελείν τον βασιλέα. 46 και έφυγεν ο βασιλεύς εις την αυλήν, και

κατελάβοντο οι εκ της πόλεως τας διόδους της πόλεως και ήρξαντο πολεμείν. 47 και εκάλεισεν ο βασιλεύς τους Ιουδαίους επί βοήθειαν, και επισυνήχθησαν προς αυτόν πάντες άμα και διεσπάρησαν εν τη πόλει πάντες άμα και απέκτειναν εν τη πόλει εν τη ημέρα εκείνη εις μυριάδας δέκα · 48 και ενεπύρισαν την πόλιν και ελάβοσαν σκύλα πολλά εν εκείνη τη ημέρα και έσωσαν τον βασιλέα. 49 και είδον οι από της πόλεως ότι κατεκράτησαν οι Ιουδαίοι της πόλεως ως ηβούλοντο, και ησθένησαν ταις διανοίαις αυτών και εκέκραξαν προς τον βασιλέα μετά δεήσεως λέγοντες · 50 δος ημίν δεξιάς και παυσάσθωσαν οι Ιουδαίοι πολεμούντες ημάς και την πόλιν. 51 και έρριψαν τα όπλα και εποίησαν ειρήνην και εδοξάσθησαν οι Ιουδαίοι εναντίον του βασιλέως και ενώπιον πάντων των εν τη βασιλεία αυτού και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ έχοντες σκύλα πολλά. 52 και εκάθησε Δημήτριος ο βασιλεύς επί θρόνου της βασιλείας αυτού, και ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού. 53 και εφεύσατο πάντα, όσα είπε, και ηλλοτριώθη τω Ιωνάθαν και ουκ ανταπέδωκε κατά τας ευνοίας, ας ανταπέδωκεν αυτω, και έθλιβεν αυτόν σφόδρα.

54 Μετά δε ταύτα απέστρεψε Τρύφων και Αντίοχος μετ' αυτού παιδάριον νεώτερον · και εβασίλευσε και επέθετο διάδημα. 55 και επισυνήχθησαν προς αυτόν πάσαι αι δυνάμεις, ας απεσκόρπισε Δημήτριος, και επολέμησαν προς αυτόν, και έφυγε και ετροπώθη. 56 και έλαβε Τρύφων τα θηρία και κατεκράτησεν Αντιοχείας. 57 και έγγραψεν Αντίοχος ο νεώτερος τω Ιωνάθαν λέγων · ίστημί σοι την αρχιερωσύνην και καθίστημί σε επί των τεσσάρων νομών και είναι σε των φίλων του βασιλέως. 58 και απέστειλεν αυτω χρυσώματα και διακονίαν και έδωκεν αυτω εξουσίαν πίνειν εν χρυσώμασι και είναι εν πορφύρα και έχειν πόρπην χρυσήν · 59 και Σίμωνα τον αδελφόν αυτού κατέστησε στρατηγόν από της κλίμακος Τύρου έως των ορίων Αιγύπτου. 60 και εξήλθεν Ιωνάθαν και διεπορεύετο πέραν του ποταμού και εν ταις πόλεσι, και ηθροίσθησαν προς αυτόν πάσαι αι δυνάμεις Συρίας εις συμμαχίαν, και ήλθεν εις Ασκάλωνα, και απήντησαν αυτω οι εκ της πόλεως ενδόξως. 61 και απήλθεν εκείθεν εις Γάζαν, και απέκλεισαν οι από Γάζης, και περιεκάθισε περι αυτήν και ενεπύρισε τα περιπόλια αυτής πυρί και εσκόλευσεν αυτά. 62 και ηξίωσαν οι από Γάζης τον Ιωνάθαν, και έδωκεν αυτοίς δεξιάς και έλαβε τους υιούς αρχόντων αυτών εις όμηρα και εξαπέστειλεν αυτούς εις Ιερουσαλήμ · και διήλθε την χώραν έως Δαμασκού. 63 και ήκουσεν Ιωνάθαν ότι παρήσαν οι άρχοντες Δημητρίου εις Κάδης την εν τη Γαλιλαία μετά δυνάμεως πολλής βουλόμενοι

μεταστήσαι αυτόν της χρείας. 64 και συνήνητησεν αυτοίς, τον δε αδελφόν αυτού Σίμωνα κατέλιπεν εν τη χώρα. 65 και παρενέβαλε Σίμων επί Βαιθσούρα και επολέμει αυτήν ημέρας πολλάς και συνέκλεισεν αυτήν. 66 και ηξίωσαν αυτόν του δεξιάς λαβείν, και έδωκεν αυτοίς· και εξέβαλεν αυτούς εκείθεν και κατελάβετο την πόλιν και έθετο επί αυτή φρουράν. 67 και Ιωνάθαν και η παρεμβολή αυτού παρενέβαλον επί το ύδωρ Γεννησάρ, και ώρθρισαν το πρωί εις το πεδίον Νασώρ. 68 και ιδού παρεμβολή αλλοφύλων απήντα αυτώ εν τω πεδίω και εξέβαλον ένεδρον επί αυτόν εν τοις όρεσιν, αυτοί δε απήνητησαν εξεναντίας. 69 τα δε ένεδρα εξανέστησαν εκ των τόπων αυτών και συνήψαν πόλεμον. και έφυγον οι παρά Ιωνάθαν πάντες, 70 ουδέ εις κατελείφθη απ αυτόν, πλήν Ματταθίας ο του Αβεσσαλώμου και Ιούδας ο του Χαλφί άρχοντες της στρατιάς των δυνάμεων. 71 και διέρρηξεν Ιωνάθαν τα ιμάτια αυτού και επέθετο γην επί την κεφαλήν αυτού και προσηύξατο. 72 και υπέστρεψε προς αυτούς πολέμω και ετροπώσατο αυτούς, και έφυγον. 73 και είδον οι φεύγοντες οι παρ αυτού και επέστρεψαν προς αυτόν και εδίωκον μετ αυτού έως Κάδης έως της παρεμβολής αυτών και παρενέβαλον εκεί. 74 και έπεσον εκ των αλλοφύλων εν τη ημέρα εκείνη εις άνδρας τρισχιλίους. και επέστρεψεν Ιωνάθαν εις Ιερουσαλήμ.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ είδεν Ιωνάθαν ότι ο καιρός αυτώ συνεργεί, και επέλεξεν άνδρας και απέστειλεν εις Ρώμην στήσαι και ανανεώσασθαι την προς αυτούς φιλίαν. 2 και προς Σπαρτιάτας και τόπους ετέρους απέστειλεν επιστολάς κατά τα αυτά. 3 και επορεύθησαν εις Ρώμην και εισήλθον εις το βουλευτήριον και είπον· Ιωνάθαν ο αρχιερεύς και το έθνος των Ιουδαίων απέστειλεν ημάς ανανεώσασθαι την φιλίαν αυτοίς και την συμμαχίαν κατά το πρότερον. 4 και έδωκαν επιστολάς αυτοίς προς αυτούς κατά τόπον, όπως προπέμπωσιν αυτούς εις γην Ιούδα μετ ειρήνης.

5 Και τούτο το αντίγραφον των επιστολών ων έγραψεν Ιωνάθαν τοις Σπαρτιάταις· 6 «

Ιωνάθαν αρχιερέυς και η γερουσία του έθνους και οι ιερείς και ο λοιπός δήμος των Ιουδαίων Σπαρτιάταις τοις αδελφοίς χαίρειν. 7 έτι πρότερον απεστάλησαν επιστολαί προς Όνιαν τον αρχιερέα παρά Δαρείου του βασιλεύοντος εν υμίν ότι εστέ αδελφοί ημών, ως το αντίγραφον υπόκειται. 8 και επεδέξατο Όνίας τον άνδρα τον απεσταλμένον ενδόξως και έλαβε τας επιστολάς, εν αις διεσαφείτο περί συμμαχίας και φιλίας. 9 και ημείς ουν απροσδεείς τούτων όντες, παράκλησιν έχοντες τα βιβλία τα άγια τα εν ταις χερσίν ημών, 10 επειράθημεν αποστειλαι την προς υμάς αδελφότητα και φιλίαν ανανεώσασθαι προς το μη εξαλλοτριωθήναι υμών· πολλοί γαρ καιροί διήλθον αφ' ου απεστείλατε προς ημάς. 11 ημείς ουν εν παντί καιρω αδιαλείπτως εν τε ταις εορταίς και ταις λοιπαίς καθηκούσαις ημέραις μιμνησκόμεθα υμών εφ' ων προσφέρομεν θυσιών και εν ταις προσευχαίς, ως δέον εστι και πρόπον μνημονεύειν αδελφών· 12 ευφραινόμεθα δε επί τη δόξη υμών. 13 ημάς δε εκύκλωσαν πολλαί θλίψεις και πόλεμοι πολλοί, και επολέμησαν ημάς οι βασιλείς οι κύκλω ημών. 14 και ουκ ηβουλόμεθα ουν παρενοχλείν υμίν και τοις λοιποίς συμμαχοίς και φίλοις ημών εν τοις πολέμοις τούτοις· 15 έχομεν γαρ την εξ ουρανού βοήθειαν βοηθούσαν ημίν και ερρύσθημεν από των εχθρών ημών, και εταπεινώθησαν οι εχθροί ημών. 16 επελέξαμεν ουν Νουμήνιον Αντιόχου και Αντίπατρον Ιάσωνος και απεστάλκαμεν προς Ρωμαίους ανανεώσασθαι την προς αυτούς φιλίαν και συμμαχίαν την προτέραν. 17 ενετειλάμεθα ουν αυτοίς και προς υμάς πορευθήναι και ασπάσασθαι υμάς και αποδούναι υμίν τας παρ' ημών επιστολάς περί της ανανεώσεως και της αδελφότητος ημών. 18 και νυν καλώς ποιήσετε αντιφωνήσοντες ημίν προς ταύτά.

19 Και τούτο το αντίγραφον των επιστολών, ων απέστειλαν Όνία· 20 « Άρειος βασιλεύς Σπαρτιατών Όνία ιερεί μεγάλω χαίρειν. 21 ευρέθη εν γραφή περί τε των Σπαρτιατών και Ιουδαίων, ότι εισίν αδελφοί και ότι εισίν εκ γένους Αβραάμ. 22 και νυν αφ' ου έγνομεν ταύτα, καλώς ποιήσετε γράφοντες ημίν περί της ειρήνης υμών, 23 και ημείς δε αντιγράφομεν υμίν τα κτήνη υμών και η ύπαρξις υμών ημίν εστι, και τα ημών υμίν εστιν. εντελλόμεθα ουν όπως απαγγείλωσιν υμίν κατά ταύτά.

24 Και ήκουσεν Ιωνάθαν ότι επέστρεψαν οι άρχοντες Δημητρίου μετά δυνάμεως πολλής υπέρ το πρότερον του πολεμήσαι προς αυτόν. 25 και απήρεν εξ Ιερουσαλήμ και απήντησεν αυτοίς εις την Αμαθίτιν χώραν· ου γαρ έδωκεν αυτοίς ανοχήν εμβατεύσαι εις την χώραν

αυτού. 26 και απέστειλε κατασκόπους εις την παρεμβολήν αυτών, και επέστρεψαν και απήγγειλαν αυτώ, ότι ούτω τάσσονται επιπεσεῖν ἐπ' αὐτούς την νύκτα. 27 ὡς δε ἔδω ὁ ἥλιος, ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ γρηγορεῖν καὶ εἶναι ἐπὶ τοῖς ὅπλοις καὶ ετοιμάζεσθαι εἰς πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτός καὶ ἐξέβαλε προφύλακας κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. 28 καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεναντίοι ὅτι ἠτοιμάσται Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐπτήσαν τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ ἀνέκαυσαν πυράς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν. 29 Ἰωνάθαν δε καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ἕως πρῶτῃ, ἐβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καιόμενα. 30 καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ οὐ κατέλαβεν αὐτούς, διέβησαν γὰρ τὸν Ἐλεύθερον ποταμὸν. 31 καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς καλουμένους Ζαβαδαίους καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ ἔλαβε τὰ σκύλα αὐτῶν. 32 καὶ ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Δαμασκὸν καὶ διώδευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ. 33 καὶ Σίμων ἐξήλθε καὶ διώδευσεν ἕως Ἀσκάλωνος καὶ τῶν πλησίον οχυρωμάτων, καὶ ἐξέκλινεν εἰς Ἰόππην καὶ προκατελάβετο αὐτήν· 34 ἤκουσεν γὰρ ὅτι βούλονται τὸ οχυρῶμα παραδοῦναι τοῖς παρὰ Δημητρίου· καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουράν, ὅπως φυλάσσωσιν αὐτήν. 35 καὶ επέστρεψεν Ἰωνάθαν καὶ ἐξεκκλησίασε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἐβουλεύσατο μετ' αὐτῶν τοῦ οἰκοδομήσαι οχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ 36 καὶ προσυψώσαι τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ καὶ ὑψώσαι ὕψος μέγα ἀνά μέσον τῆς ἀκρας καὶ τῆς πόλεως εἰς τὸ διαχωρίζειν αὐτήν τῆς πόλεως, ἵνα ἡ αὕτη κατὰ μόναν, ὅπως μήτε ἀγοράζωσι μήτε πωλώσι. 37 καὶ συνήχθησαν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν καὶ ἤγγισε τοῦ τείχους τοῦ χειμάρρου τοῦ ἐξ ἀπηλιώτου, καὶ ἐπεσκεύασαν τὸ καλούμενον Χαφεναθά. 38 καὶ Σίμων ὠκοδόμησε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σεφήλα καὶ ὠχύρωσεν αὐτήν καὶ ἐπέστησε θύρας καὶ μοχλοῦς.

39 Καὶ ἐζήτησε Τρόφων βασιλεύσαι τῆς Ἀσίας καὶ περιθέσθαι τὸ διάδημα καὶ ἐκτείνει χεῖρα ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα. 40 καὶ ἐφοβήθη μήποτε οὐκ εἴσῃ αὐτὸν Ἰωνάθαν καὶ μήποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐζήτηε πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν τοῦ ἀπολέσαι αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν. 41 καὶ ἐξήλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐπιλεγμέναις εἰς παράταξιν καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθσάν. 42 καὶ εἶδε Τρόφων ὅτι παρέστιν Ἰωνάθαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἐκτείνει χείρας ἐπ' αὐτόν ἐυλαβήθη, 43 καὶ ἐπεδέξατο αὐτόν ἐνδόξως καὶ συνέστησεν αὐτόν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα καὶ ἐπέταξε ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ὡς ἑαυτῷ. 44 καὶ

είπε τω Ιωνάθαν· ινατί έκοψας πάντα τον λαόν τούτον, πολέμου μη ενεστηκότος ημίν; 45 και νυν απόστειλον αυτούς εις τους οίκους αυτών, επίλεξαι δε σεαυτω άνδρας ολίγους, οίτινες έσονται μετά σου, και δεύρο μετ' εμού εις Πτολεμαΐδα, και παραδώσω σοι αυτήν και τα λοιπά οχυρώματα και τας δυνάμεις τας λοιπάς και πάντας τους επί των χρειών, και επιστρέψας απελεύσομαι· τούτου γαρ χάριν πάρεμι. 46 και εμπιστεύσας αυτω εποίησε καθώς είπε, και εξαπέστειλε τας δυνάμεις, και απήλθον εις γην Ιούδα. 47 κατέλιπε δε μεθ' εαυτού άνδρας τρισχιλίους, ων δισχιλίους αφήκεν εν τη Γαλιλαία, χίλιοι δε συνήλθον αυτω. 48 ως δε εισήλθεν Ιωνάθαν εις Πτολεμαΐδα, απέκλεισαν οι Πτολεμαείς τας πύλας και συνέλαβον αυτόν, και πάντας τους εισελθόντας μετ' αυτού απέκτειναν εν ρομφαία. 49 και απέστειλε Τρύφων δυνάμεις και ίππον εις την Γαλιλαίαν και το πεδιον το μέγα του απολέσαι πάντας τους παρά Ιωνάθαν. 50 και επένγνωσαν ότι συνελήφθη Ιωνάθαν και απόλωλε και οι μετ' αυτού, και παρεκάλεσαν εαυτούς και επορεύοντο συνεστραμμένοι έτοιμοι εις πόλεμον. 51 και είδον οι διώκοντες ότι περι ψυχής αυτοίς εστι, και επέστρεψαν. 52 και ήλθον πάντες μετ' ειρήνης εις γην Ιούδα και επένθησαν τον Ιωνάθαν και τους μετ' αυτού και εφοβήθησαν σφόδρα· και επένθησε πας Ισραήλ πένθος μέγα. 53 και εξήτησαν πάντα τα έθνη τα κύκλω αυτών εκτριψαι αυτούς· είπαν γαρ· ουκ έχουσιν άρχοντα και βοηθόντα· νυν ουν πολεμήσωμεν αυτούς και εξάρωμεν εξ ανθρώπων το μνημόσυνον αυτών.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ ήκουσε Σίμων ότι συνήγαγε Τρύφων δύναμιν πολλήν του ελθειν εις γην Ιούδα και εκτριψαι αυτήν. 2 και είδε τον λαόν ότι εστιν έντρομος και έμφοβος, και ανέβη εις Ιερουσαλήμ και ήθροισε τον λαόν 3 και παρεκάλεσεν αυτούς και είπεν αυτοίς· αυτοί οΐδατε όσα εγώ και οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου εποιήσαμεν περι των νόμων και των αγίων, και τους πολέμους και τας στενοχωρίας, ας είδομεν. 4 τούτου χάριν απώλοντο οι

αδελφοί μου πάντες χάριν του Ισραήλ, και κατελείφθην εγώ μόνος. 5 και νυν μη μοι γένοιτο φείσασθαι μου της ψυχής εν παντί καιρω θλίψεως, ου γαρ ειμι κρείσσων των αδελφών μου. 6 πλήν εκδικήσω περι του έθνους μου και περι των αγίων και περι των γυναικών και των τέκνων ημών, ότι συνήχθησαν πάντα τα έθνη εκτρίψαι ημάς έχθρας χάριν. 7 και ανεζωοπόρησε το πνεύμα του λαού άμα τω ακούσαι των λόγων τούτων, 8 και απεκριθήσαν φωνή μεγάλη λέγοντες· συ ει ημών ηγούμενος αντι Ιούδα και Ιωνάθαν του αδελφού σου· 9 πολέμησον τον πόλεμον ημών, και πάντα, όσα αν είπης ημίν, ποιήσομεν. 10 και συνήγαγε πάντας τους άνδρας τους πολεμιστάς και ετάχυνε του τελέσαι τα τείχη Ιερουσαλήμ και ωχύρωσεν αυτήν κυκλόθεν. 11 και απέστειλεν Ιωνάθαν τον του Αβεσσαλώμου και μετ' αυτού δύναμιν ικανήν εις Ιόππην, και εξέβαλε τους όντας εν αυτη και έμεινεν εκεί εν αυτη.

12 Και απήρε Τρύφων από Πτολεμαΐδος μετά δυνάμεως πολλής εισελθείν εις γην Ιούδα, και Ιωνάθαν μετ' αυτού εν φυλακή. 13 Σίμων δε παρενέβαλεν εν Αδιδά κατά πρόσωπον του πεδίου. 14 και επέγνω Τρύφων ότι ανέστη Σίμων αντι Ιωνάθαν του αδελφού αυτού και ότι συνάπτειν αυτω μέλλει πόλεμον, και απέστειλε προς αυτον πρέσβεις λέγων· 15 περι αργυριου, ου ώφειλεν Ιωνάθαν ο αδελφός σου εις το βασιλικόν δι' ας ειχε χρείας, συνεχόμεν αυτον· 16 και νυν απόστειλον αργυριου τάλαντα εκατόν και δύο των υιών αυτού όμηρα, όπως μη αφεθεις αποστατήση αφ' ημών, και αφήσομεν αυτον. 17 και έγνω Σίμων ότι δόλω λαλούσι προς αυτον, και πέμπει του λαβείν το αργύριον και τα παιδάρια, μήποτε έχθραν άρη μεγάλην προς τον λαόν 18 λέγων· ότι ουκ απέστειλα αυτω το αργύριον και τα παιδάρια, και απώλετο. 19 και απέστειλε τα παιδάρια και τα εκατόν τάλαντα, και διεψεύσατο και ουκ αφήκε τον Ιωνάθαν. 20 και μετά ταύτα ήλθε Τρύφων του εμβατεύσαι εις την χώραν και εκτρίψαι αυτήν, και εκύκλωσεν οδόν την εις Άδωρα. και Σίμων και η παρεμβολή αυτού αντιπαρήγεν αυτω εις πάντα τόπον, ου αν επορευέτο. 21 οι δε εκ της άκρας απέστελλον προς Τρύφωνα πρεσβευτάς κατασπεύδοντας αυτον του ελθείν προς αυτους δια της ερήμου και αποστείλαι αυτοις τροφάς. 22 και ητοιμάσε Τρύφων πάσαν την ίππον αυτού ελθείν εν τη νυκτί εκείνη, και ην χιών πολλή σφόδρα, και ουκ ήλθε δια την χιόνα· και απήρε και ήλθεν εις την Γαλααδίτιν. 23 ως δε ήγγισε της Βασκαμά, απέκτεινε τον Ιωνάθαν, και ετάφη εκεί. 24 και επέστρεψε Τρύφων και απήλθεν εις την γην αυτού.

25 Και απέστειλε Σίμων και έλαβε τα οστά Ιωνάθαν του αδελφού αυτού και έθαψεν αυτά εν

Μωδεΐν πόλει των πατέρων αυτού. 26 και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ κοπετόν μέγαν και επένθησαν αυτόν ημέρας πολλάς. 27 και ωκοδόμησε Σίμων επί τον τάφον του πατρός αυτού και των αδελφών αυτού και ύψωσεν αυτόν τη οράσει λίθω ξεστω εκ των όπισθεν και εκ των έμπροσθεν. 28 και έστησεν επί αυτά επτά πυραμίδας, μίαν κατέναντι της μίας τω πατρί και τη μητρί και τοις τέσσαρσιν αδελφοίς. 29 και ταύταις εποίησε μηχανήματα περιθείς στύλους μεγάλους και εποίησεν επί τοις στύλοις πανοπλίας εις όνομα αιώνιον και παρά ταις πανοπλίαις πλοία επιγεγλυμμένα εις το θεωρείσθαι υπό πάντων των πλεόντων την θάλασσαν. 30 ούτος ο τάφος ον εποίησεν εν Μωδεΐν, έως της ημέρας ταύτης.

31 Ο δε Τρύφων επορεύετο δόλω μετά Αντιόχου του βασιλέως του νεωτέρου και απέκτεινεν αυτόν 32 και εβασίλευσεν αντ' αυτού και περιέθετο διάδημα της Ασίας και εποίησε πληγήν μεγάλην επί της γης. 33 και ωκοδόμησε Σίμων τα οχυρώματα της Ιουδαίας, και περιετείχισε πύργους υψηλοίς και τείχεσι μεγάλοις και πύλαις και μοχλοίς και έθετο βρώματα εν τοις οχυρώμασι. 34 και επέλεξε Σίμων άνδρας και απέστειλε προς Δημήτριον τον βασιλέα του ποιήσαι άφεισιν τη χώρα, ότι πάσαι αι πράξεις Τρύφωνος ήσαν αρπαγαί. 35 και απέστειλεν αυτω Δημήτριος ο βασιλεύς κατά τους λόγους τούτους και απεκρίθη αυτω και έγγραφεν αυτω επιστολήν τοιαύτην· 36 «Βασιλεύς Δημήτριος Σίμωνι αρχιερεί και φίλω βασιλέων και πρεσβυτέροις και έθνει Ιουδαίων χαίρειν. 37 τον στέφανον τον χρυσούν και την βαϊνήν, ην απεστείλατε, κεκομίσαμεθα και έτοιμοί εσμεν του ποιείν υμίν ειρήνην μεγάλην και γράφειν τοις επί των χρειών του αφιέναι υμίν αφέματα. 38 και όσα εστήκαμεν προς υμάς, έστηκε, και τα οχυρώματα, α ωκοδομήκατε, υπαρχέτω υμίν. 39 αφιέμεν δε αγνοήματα και τα αμαρτήματα έως της σήμεραν ημέρας και τον στέφανον, ον ωφείλετε, και ει τι άλλο ετελωνείτο εν Ιερουσαλήμ, μηκέτι τελωνείσθω. 40 και ει τινες επιτήδειοι υμών γραφήναι εις τους περι ήμάς, εγγραφέσθωσαν, και γινέσθω αναμέσον ημών ειρήνη. -41 έτους εβδομηκοστού και εκατοστού ήρθη ο ζυγός των εθνών από του Ισραήλ, 42 και ήρξατο ο λαός Ισραήλ γράφειν εν ταις συγγραφαίς και συναλλάγμασιν έτους πρώτου επί Σίμωνος αρχιερέως μεγάλου και στρατηγού και ηγουμένου Ιουδαίων.

43 Εν ταις ημέραις εκείναις παρενέβαλε Σίμων επί Γάζαρα και εκόκλωσεν αυτήν παρεμβολαίς και εποίησεν ελεπόλεις και προσήγαγε τη πόλει και επάταξε πύργον ένα και κατελάβετο. 44 και εξήλλοντο οι εν τη ελεπόλει εις την πόλιν, και εγένετο κίνημα μέγα εν τη

πόλει. 45 και ανέβησαν οι εν τη πόλει συν ταις γυναίξι και τοις τέκνοις επί το τείχος διερρηχότες τα ιμάτια αυτών και εβόησαν φωνή μεγάλη αξιούντες Σίμωνα δεξιὰς αυτοίς δούναι 46 και είπαν · μη ημίν χρήση κατά τας πονηρίας ημών, αλλά κατά το έλεός σου. 47 και συνελύθη Σίμων αυτοίς και ουκ επολέμησεν αυτούς · και εξέβαλεν αυτούς εκ της πόλεως, και εκαθάρισε τας οικίας, εν αις ην τα είδωλα, και ούτως εισήλθεν εις αυτήν υμνών και ευλογών. 48 και εξέβαλεν εξ αυτής πάσαν ακαθαρσίαν και κατώκισεν εκεί άνδρας, οίτινες τον νόμον ποιούσι, και προσωχύρωσεν αυτήν και ωκοδόμησεν εαυτω εν αυτη οίκησιν. 49 οι δε εκ της άκρας εν Ιερουσαλήμ εκωλύοντο εκπορεύεσθαι και εισπορεύεσθαι εις την χώραν και αγοράζειν και πωλείν και επείνασαν σφόδρα, και απώλοντο εξ αυτών ικανοί τη λιμω. 50 και εβόησαν προς Σίμωνα δεξιὰς λαβείν, και έδωκεν αυτοίς · και εξέβαλεν αυτούς εκείθεν και εκαθάρισε την άκραν από των μiasμάτων. 51 και εισήλθον εις αυτήν τη τρίτη και εικάδι του δευτέρου μηνός έτους ενός και εβδομηκοστού και εκατοστού μετά αιnéσεως και βαϊών και εν κινύραις και εν κυμβάλοις και εν νάβλαις και εν ύμνοις και εν ωδαίς, ότι συνετρίβη εχθρός μέγας εξ Ισραήλ. 52 και έστησε κατ ' ενιαυτόν του άγειν την ημέραν ταύτην μετ ' ευφροσύνης, και προσωχύρωσε το όρος του ιερού το παρά την άκραν · και ώκει εκεί αυτός και οι παρ ' αυτού. 53 και είδε Σίμων τον Ιωάννην υιόν αυτού, ότι ανήρ εστι, και έθετο αυτόν ηγούμενον των δυνάμεων πασών · και ώκει εν Γαζάραις.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ εν έτει δευτέρω και εβδομηκοστω και εκατοστω συνήγαγε Δημήτριος ο βασιλεύς τας δυνάμεις αυτού και επορεύθη εις Μηδιαν του επισπάσασθαι βοήθειαν αυτω, όπως πολεμήση τον Τρύφωνα. 2 και ήκουσεν Αρσάκης ο βασιλεύς της Περσίδος και Μηδίας ότι ήλθε Δημήτριος εις τα όρια αυτού, και απέστειλεν ένα των αρχόντων αυτού συλλαβείν αυτόν ζώντα. 3 και επορεύθη και επάταξε την παρεμβολήν Δημητρίου και συνέλαβεν αυτόν και ήγαγεν αυτόν προς Αρσάκην, και έθετο αυτόν εν φυλακή.

4 Και ησύχασεν η γη Ιούδα πάσας τας ημέρας Σίμωνος, και εξήτησαν αγαθά τω έθνει αυτού, και ήρεσεν αυτοίς η εξουσία αυτού και η δόξα αυτού πάσας τας ημέρας. 5 και μετά πάσης της δόξης αυτού έλαβε την Ιόππην εις λιμένα και εποίησεν είσοδον ταις νήσοις της θαλάσσης. 6 και επλάτυνε τα όρια τω έθνει αυτού και εκράτησε της χώρας. 7 και συνήγαγεν αιχμαλωσίαν πολλήν και εκυρίευσε Γαζάρων και Βαιθσούρων και της άκρας· και εξήρε τας ακαθαρσίας εξ αυτής, και ουκ ην ο αντικείμενος αυτω. 8 και ήσαν γεωργούντες την γην αυτών μετ' ειρήνης, και η γη εδίδου τα γεννήματα αυτής και τα ξύλα των πεδίων τον καρπόν αυτών. 9 πρεσβύτεροι εν ταις πλατείαις εκάθηντο, πάντες περι αγαθών εκοινολογούντο, και οι νεανίσκοι ενεδύσαντο δόξας και στολάς πολέμου. 10 ταις πόλεισιν εχορήγησε βρώματα και έταξεν αυτάς εν σκεύεσιν οχυρώσεως, έως ότου ωνομάσθη το όνομα της δόξης αυτού έως άκρου της γης. 11 εποίησε την ειρήνην επί της γης, και ευφράνθη Ισραήλ ευφροσύνην μεγάλην. 12 και εκάθισεν έκαστος υπό την άμπελον αυτού και την συκήν αυτού, και ουκ ην ο εκφοβών αυτούς. 13 και εξέλιπεν ο πολεμών αυτούς επί της γης, και οι βασιλείς συνετριβησαν εν ταις ημέραις εκείναις. 14 και εστήρισε πάντας τους ταπεινούς του λαού αυτού· τον νόμον εξεζήτησε και εξήρε πάντα άνομον και πονηρόν· 15 τα άγια εδόξασε, και επλήθυνε τα σκεύη των αγίων.

16 Και ηκούσθη εν Ρώμη, ότι απέθανεν Ιωνάθαν, και έως Σπάρτης, και ελυπήθησαν σφόδρα. 17 ως δε ήκουσαν, ότι Σίμων ο αδελφός αυτού γέγονεν αντ' αυτού αρχιερεύς και επικρατεί της χώρας και των πόλεων των εν αυτη, 18 έγγραφαν προς αυτον δέλτοις χαλκαίς του ανανεώσασθαι προς αυτον φιλίαν και την συμμαχίαν, ην έστησαν προς Ιούδαν και Ιωνάθαν τους αδελφούς αυτού. 19 και ανεγνώσθησαν ενώπιον της εκκλησίας εν Ιερουσαλήμ. 20 και τουτό το αντίγραφον των επιστολών, ων απέστειλαν οι Σπαρτιάται· «Σπαρτιατών άρχοντες και η πόλις Σίμωνι ιερεί μεγάλω και τοις πρεσβυτέροις και τοις ιερεύσι και τω λοιπω δήμω των Ιουδαίων αδελφοίς χαιρείν. 21 οι πρεσβευταί οι αποσταλέντες προς τον δήμον ημών απήγγειλαν ημίν περι της δόξης υμών και τιμής, και ηυφράνθημεν επί τη εφόδω αυτών. 22 και ανεγράψαμεν τα υπ' αυτών ειρημένα εν ταις βουλαίς του δήμου ούτως· Νουμήνιος Αντιόχου και Αντίπατρος Ιάσωνος πρεσβευταί Ιουδαίων ήλθοσαν προς ημάς ανανεούμενοι την προς ημάς φιλίαν. 23 και ήρεσε τω δήμω επιδέξασθαι τους άνδρας ενδόξως και του θέσθαι το αντίγραφον των λόγων αυτών εν τοις αποδεδειγμένοις τώ δήμω

βιβλίοις του ἔχειν μνημόσυνον τον δήμον των Σπαρτιατῶν. το δε αντίγραφον τούτων εγράψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεὶ». -24 Μετά δε ταῦτα ἀπέστειλε Σίμων τον Νουμήνιον εἰς Ρώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσοῦν μεγάλην ολκῆς μῶν χιλίων εἰς το στήσαι προς αὐτούς την συμμαχίαν.

25 Ὡς δε ἤκουσεν ο δήμος των λόγων τούτων, εἶπαν· τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι και τοις υιοῖς αὐτοῦ; 26 ἐστήρισε γαρ αὐτός και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ και ο οἶκος του πατρός αὐτοῦ και ἐπολέμησαν τους ἐχθρούς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν και ἐστήσαν αὐτῷ ἐλευθερίαν. και κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς και ἐθέντο ἐν στήλαις ἐν ὄρει Σιών. 27 και τούτο το αντίγραφον της γραφῆς· « Ὁκτωκαιδεκάτη Ἐλοῦλ, ἔτους δευτέρου και ἐβδομηκοστοῦ και ἑκατοστοῦ -και τούτο τρίτον ἔτος ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως 28 ἐν ἀσαραμέλ- ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων και λαοῦ και ἀρχόντων ἔθνους και των πρεσβυτέρων της χώρας ἐγνώρισεν ἡμῖν· 29 ἐπεὶ πολλάκις ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τη χώρα, Σίμων δε ο υἱος Ματθαίου ο υἱος των υἰῶν Ἰωαριβ και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν εαυτούς τῷ κινδύνῳ και ἀντέστησαν τοις ὑπεναντίοις του ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῆ τα ἅγια αὐτῶν και ο νόμος, και δόξη μεγάλη ἐδόξασαν το ἔθνος αὐτῶν. 30 και ἠθροισεν Ἰωνάθαν το ἔθνος αὐτῶν και ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς και προσετέθη προς τον λαόν αὐτοῦ, 31 και ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεύσαι εἰς την χώραν αὐτῶν του ἐκτρίψαι την χώραν αὐτῶν και ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ τα ἅγια αὐτῶν. 32 τότε ἀνέστη Σίμων, και ἐπολέμησε περὶ του ἔθνους αὐτοῦ και ἐδαπάνησε χρήματα πολλά των εαυτοῦ και ὤπλοδότησε τους ἀνδρας της δυνάμεως του ἔθνους αὐτοῦ και ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια 33 και ὠχύρωσε τας πόλεις της Ἰουδαίας και την Βαιθσοῦραν την ἐπὶ των ὀρίων της Ἰουδαίας, οὗ ἦν τα ὄπλα των πολεμίων το πρότερον, και ἔθετο ἐκεῖ φρουράν ἀνδρας Ἰουδαίους. 34 και Ἰόππην ὠχύρωσε την ἐπὶ της θαλάσσης και την Γάζαρα την ἐπὶ των ὀρίων Ἀζώτου, ἐν ἧ ὠκουν οἱ πολέμιοι το πρότερον ἐκεῖ, και κατώκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, και ὅσα ἐπιτήδεια ἦν προς την τούτων ἐπανόρθωσιν, ἔθετο ἐν αὐτοῖς. 35 και εἶδεν ο λαός την πράξιν του Σίμωνος και την δόξαν, ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, και ἔθεντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν και ἀρχιερέα δια το αὐτὸν πεποικέναι πάντα ταῦτα και την δικαιοσύνην και την πίστιν, ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, και ἐζήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τον λαόν αὐτοῦ. 36 και ἐν ταις ἡμέραις αὐτοῦ εὐωδώθη ἐν ταις χερσίν αὐτοῦ του ἐξαρθῆναι τα ἔθνη ἐκ της χώρας αὐτῶν και τους ἐν τη πόλει Δαβὶδ τους ἐν Ἰερουσαλήμ, οἱ

εποίησαν εαυτοίς άκραν, εξ ης εξεπορεύοντο και εμίαινον κύκλω των αγίων και εποίουν πληγήν μεγάλην εν τη αγνεία. 37 και κατώκισεν εν αυτη άνδρας Ιουδαιους και ωχύρωσεν αυτην προς ασφάλειαν της χώρας και της πόλεως και ύψωσε τα τείχη Ιερουσαλήμ, 38 και ο βασιλεύς Δημήτριος έστησεν αυτω την αρχιερωσύνην κατά ταύτα 39 και εποίησεν αυτόν των φίλων αυτού και εδόξασεν αυτόν δόξη μεγάλη. 40 ήκουσε γαρ ότι προσηγόρευνται οι Ιουδαιοι υπό Ρωμαίων φίλοι και σύμμαχοι και αδελφοί, και ότι απήντησαν τοις πρεσβευταίς Σίμωνος ενδόξως, 41 και ότι ευδόκησαν οι Ιουδαιοι και οι ιερείς του είναι Σίμωνα ηγούμενον και αρχιερέα εις τον αιώνα έως του αναστήναι προφήτην πιστόν 42 και του είναι επ' αυτών στρατηγόν και όπως μέλη αυτω περί των αγίων καθιστάναι αυτούς επί των έργων αυτών και επί της χώρας και επί των όπλων και επί των οχυρωμάτων, 43 και όπως μέλη αυτω περί των αγίων, και όπως ακούηται υπό πάντων, και όπως γράφονται επί τω ονόματι αυτού πάσαι συγγραφαί εν τη χώρα, και όπως περιβάλληται πορφύραν και χρυσοφορή· 44 και ουκ εξέσται ουδενί του λαού και των ιερέων αθετήσαι τι τούτων και αντειπειν τοις υπ' αυτού ρηθησομένοις και επισυστρέψαι συστροφήν εν τη χώρα άνευ αυτού και περιβάλλεσθαι πορφύραν και εμπορπούσθαι πόρπην χρυσήν· 45 ος δ' αν παρά ταύτα ποιήση ή αθετήση τι τούτων, ένοχος έσται. -46 και ευδόκησε πας ο λαός θέσθαι Σίμωνι και ποιήσαι κατά τους λόγους τούτους. 47 και επεδέξατο Σίμων και ευδόκησεν αρχιερατεύειν και είναι στρατηγός και εθνάρχης των Ιουδαιίων και ιερέων και του προστατήσαι πάντων. 48 και την γραφήν ταύτην ειπον θέσθαι εν δέλτοις χαλκαίς και στήσαι αυτάς εν περιβόλω των αγίων εν τόπω επισήμω, 49 τα δε αντίγραφα αυτών θέσθαι εν τω γαζοφυλακίω, όπως έχη Σίμων και οι υιοί αυτού.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ απέστειλεν ο Αντιοχος υιος Δημητρίου του βασιλέως επιστολάς από των νήσων της θαλάσσης Σίμωνι ιερεί και εθνάρχη των Ιουδαιίων και παντί τω έθνει. 2 και ήσαν

περιέχουσαι τον τρόπον τούτον· «Βασιλεύς Αντίοχος Σίμωνι ιερεί μεγάλω και εθνάρχη και έθνει Ιουδαίων χαίρειν, 3 επειδή άνδρες λοιμοί κατεκράτησαν της βασιλείας των πατέρων ημών, βούλομαι δε αντιποιήσασθαι της βασιλείας, όπως αποκαταστήσω αυτήν ως ην το πρότερον, εξενολόγησα δε πλήθος δυνάμεων και κατεσκεύασα πλοία πολεμικά, 4 βούλομαι δε εκβήναι κατά την χώραν, όπως μετέλθω τους κατεφθαρκότας την χώραν ημών και τους ηρημωκότας πόλεις πολλές εν τη βασιλεία· 5 νυν σουν ίστημί σοι πάντα τα αφαιρέματα, α αφήκάν σοι οι προ εμού βασιλεις και όσα άλλα δόματα αφήκάν σοι. 6 και επέτρεψά σοι ποιήσαι κόμμα ιδιον νόμισμα τη χώρα σου, 7 Ιερουσαλήμ δε και τα άγια είναι ελεύθερα· και πάντα τα όπλα όσα κατεσκεύασας, και τα οχυρώματα, α ωκοδόμησας ων κρατεις, μενέτω σοι. 8 και παν οφειλημα βασιλικόν και τα εσόμενα βασιλικά, από του νυν και εις τον άπαντα χρόνον αφιέσθω σοι· 9 ως δ' αν κρατήσωμεν της βασιλείας ημών, δοξάσομέν σε και το έθνος σου και το ιερόν δόξη μεγάλη, ωστε φανεράν γενέσθαι την δόξαν υμών εν πάση τη γη». -10 Έτους τετάρτου και εβδομηκοστού και εκατοστού εξήλθεν Αντίοχος εις την γην πατέρων αυτου, και συνήλθον προς αυτον πάσαι αι δυνάμεις, ωστε ολίγους είναι τους καταλειφθέντας σουν Τρύφωνι. 11 και εδιώξεν αυτον Αντίοχος ο βασιλεύς, και ήλθε φεύγων εις Δωρά την επί της θαλάσσης· 12 ειδη γαρ ότι συνήκται επ' αυτον τα κακά, και αφήκαν αυτον αι δυνάμεις. 13 και παρενέβαλεν Αντίοχος επί Δωρά και σουν αυτω δώδεκα μυριάδες ανδρών πολεμιστών και οκτακισχιλία ίππος. 14 και εκύκλωσε την πόλιν, και τα πλοία από θαλάσσης συνήψαν, και έθλιβε την πόλιν από της γης και της θαλάσσης, και ουκ είασεν ουδένα εκπορεύεσθαι και εισπορεύεσθαι.

15 Και ήλθε Νουμήνιος και οι παρ' αυτου εκ Ρώμης έχοντες επιστολάς τοις βασιλεύσι και ταις χώραις, εν αις εγέγραπτο τάδε· 16 «Λεύκιος ύπατος Ρωμαίων Πτολεμαίω βασιλεί χαίρειν. 17 οι πρεσβευταί των Ιουδαίων ήλθον προς ημάς, φίλοι ημών και σύμμαχοι, ανανεούμενοι την εξ αρχής φιλιαν και συμμαχίαν, απεσταλμένοι από Σίμωνος του αρχιερέως και του δήμου των Ιουδαίων· 18 ήνεγκαν δε ασπίδα χρυσήν από μνών χιλίων. 19 ήρεσεν σουν ημίν γράψαι τοις βασιλεύσι και ταις χώραις όπως μη εκζητήσωσιν αυτοίς κακά και μη πολεμήσωσιν αυτούς και τας πόλεις αυτών και την χώραν αυτών και ίνα μη συμμαχήσωσι τοις πολεμούσιν αυτούς. 20 έδοξε δε ημίν δέξασθαι την ασπίδα παρ' αυτών. 21 ει τινες σουν λοιμοί διαπεφεύγασιν εκ της χώρας αυτών προς ημάς, παράδοτε αυτούς

Σίμωνι τω αρχιερεί, όπως εκδικήση εν αυτοίς κατά τον νόμον αυτών». -22 Και τα αυτά έγγραψε Δημητρίω τω βασιλεί και Αττάλω, Αριαράθη και Αρσάκη 23 και εις πάσας τας χώρας και Σαμψάμη και Σπαρτιάταις και εις Δήλον και Μύνδον και Σικυώνα και εις την Καρίαν και εις Σάμον και εις την Παμφυλίαν και εις την Λυκίαν και εις Αλικαρνασσόν και εις Ρόδον και εις Φασηλίδα και εις Κώ και εις Σίδην και εις Άραδον και εις Γόρτυναν και Κνίδον και Κύπρον και Κυρήνην. 24 το δε αντίγραφον αυτών έγγραψαν Σίμωνι τω αρχιερεί.

25 Αντίοχος δε ο βασιλεύς παρενέβαλεν επί Δωρά εν τη δευτέρα, προσάγων δια παντός αυτη τας χείρας και μηχανάς ποιούμενος και συνέκλεισε τον Τρύφωνα του μη εισπορεύεσθαι και εκπορεύεσθαι. 26 και απέστειλεν αυτω Σίμων δισχιλίους άνδρας εκλεκτούς συμμαχήσαι αυτω και αργύριον και χρυσίον και σκεύη ικανά. 27 και ουκ ηβούλετο αυτά δέξασθαι, αλλ' ηθέτησε πάντα, όσα συνέθετο αυτω το πρότερον, και ηλλοτριούντο αυτω. 28 και απέστειλε προς αυτόν Αθηνόβιον ένα των φίλων αυτου κοινολογησάμενον αυτω λέγων· υμείς κατακρατείτε της Ιόππης και Γαζάρων και της άκρας της εν Ιερουσαλήμ, πόλεις της βασιλείας μου. 29 τα όρια αυτών ηρημώσατε και εποιήσατε πληγήν μεγάλην επί της γης και εκυριεύσατε τόπων πολλών εν τη βασιλεία μου. 30 νυν ουν παράδοτε τας πόλεις, ας κατελάβεσθε, και τους φόρους των τόπων, ων κατεκυριεύσατε εκτός των ορίων της Ιουδαίας. 31 ει δε μη, δότε αντ' αυτών πεντακόσια τάλαντα αργυριου και της καταφθοράς, ης κατεφθάρκατε, και των φόρων των πόλεων άλλα τάλαντα πεντακόσια· ει δε μη, παραγενόμενοι εκπολεμήσομεν υμάς. 32 και ήλθεν Αθηνόβιος φίλος του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ και είδε την δόξαν Σίμωνος και κυλικεϊον μετά χρυσωμάτων και αργυρωμάτων και παράστασιν ικανήν και εξίστατο και απήγγειλεν αυτώ τους λόγους του βασιλέως. 33 και αποκριθείς Σίμων είπεν αυτω· ούτε γην αλλοτρίαν ειλήψαμεν ούτε αλλοτρίων κεκρατήκαμεν, αλλά της κληρονομίας των πατέρων ημών, υπό δε εχθρών ημών εν τιτι καιρω ακρίτως κατεκρατήθη· 34 ημείς δε καιρόν έχοντες αντεχόμεθα της κληρονομίας των πατέρων ημών. 35 περί δε Ιόππης και Γαζάρων, ων αιτείς, αυτά εποίουν εν τω λαω πληγήν μεγάλην κατά την χώραν ημών, τούτων δώσομεν τάλαντα εκατόν. και ουκ απεκρίθη αυτω Αθηνόβιος λόγον, 36 απέστρεψε δε μετά θυμού προς τον βασιλέα και απήγγειλεν αυτω τους λόγους τούτους και την δόξαν Σίμωνος και πάντα, όσα είδε, και ωργίσθη ο βασιλεύς οργήν μεγάλην.

37 Τρύφων δε εμβάς εις πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιάδα. 38 καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρατηγὸν τῆς παραλίας καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἰππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ· 39 καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομήσαι τὴν Κεδρών καὶ οχυρώσαι τὰς πύλας καὶ ὅπως πολεμήσῃ τὸν λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα. 40 καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμνειαν καὶ ἤρξατο τοῦ ἐρεθίζειν τὸν λαόν καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαόν καὶ φονεῦειν, 41 καὶ ὠκοδόμησε τὴν Κεδρών καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἰππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδοὺς τῆς Ἰουδαίας, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

Α' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὅτι συνετέλει Κενδεβαῖος. 2 καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδαν καὶ Ἰωάννην καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἐπολεμήσαμεν τοὺς πολεμίους Ἰσραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐδῶθη ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πλεονάκισ. 3 νυν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἐλέει ἱκανοὶ ἐστέ ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ἐξεληθόντες ὑπερμαχεῖτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ βοήθεια ἔστω μεθ' ὑμῶν. 4 καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν καὶ ἰππεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεῖν. 5 καὶ ἀναστάντες τὸ πρῶτ' ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλή εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, πεζικὴ καὶ ἰππεῖς, καὶ ἦν χειμάρρους ἀναμέσον αὐτῶν. 6 καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ. καὶ εἶδε τὸν λαόν δειλούμενον διαπεράσαι τὸν χειμάρρον καὶ διεπέρασε πρῶτος· καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ. 7 καὶ διείλε τὸν λαόν καὶ τοὺς ἰππεῖς ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν· ἡ δὲ ἵππος τῶν ὑπεναντίων πολλὴ σφόδρα. 8 καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἱεραῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη Κενδεβαῖος καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματῖαι πολλοί·

οι δε καταλειφθέντες έφυγον εις το οχύρωμα. 9 τότε ετραυματίσθη Ιούδας ο αδελφός Ιωάννου· Ιωάννης δε κατεδίωξεν αυτούς έως ήλθεν εις Κεδρών, ην ωκοδόμησε. 10 και έφυγον έως εις τους πύργους τους εν τοις αγροίς Αζώτου, και ενεπύρισεν αυτήν εν πυρί, και έπεσον εξ αυτών εις άνδρας δισχιλίους και απέστρεψεν εις γην Ιούδα μετ' ειρήνης.

11 Και Πτολεμαίος ο του Αβούβου ην καθεσταμένος στρατηγός εις το πεδιον Ιεριχώ και έσχεν αργύριον και χρυσιον πολύ· 12 ην γαρ γαμβρός του αρχιερέως. 13 και υψώθη η καρδια αυτού, και ηβουλήθη κατακρατήσαι της χώρας και εβουλεύετο δόλω κατά Σίμωνος και των υιών αυτού άραι αυτούς. 14 Σίμων δε ην εφοδεύων τας πόλεις τας εν τη χώρα και φροντίζων της επιμελειας αυτών· και κατέβη εις Ιεριχώ αυτός και Ματταθίας και Ιούδας οι υιοί αυτού έτους εβδόμου και εβδομηκοστού και εκατοστού εν μηνί ενδεκάτω (ούτος ο μην Σαβάτ). 15 και υπεδέξατο αυτούς ο του Αβούβου εις το οχυρωμάτιον το καλούμενον Δώκ μετá δόλου, ό ωκοδόμησε, και εποίησεν αυτοίς πότον μέγαν και ενέκρυσεν εκεί άνδρας. 16 και ότε εμεθύσθη Σίμων και οι υιοί αυτού, εξανέστη Πτολεμαίος και οι παρ' αυτού και ελάβοσαν τα όπλα αυτών και επεισήλθοσαν τω Σίμωνι εις το συμπόσιον και απέκτειναν αυτόν και τους δύο υιούς αυτού και τινας των παιδαριών αυτού. 17 και εποίησεν αθεσίαν μεγάλην, και απέδωκε κακά αντί αγαθών. 18 και έγραψε ταύτα Πτολεμαίος και απέστειλε τω βασιλεί, όπως αποστείλη αυτω δυνάμεις εις βοήθειαν και παραδω αυτω την χώραν αυτών και τας πόλεις. 19 και απέστειλεν ετέρους εις Γάζαρα άραι τον Ιωάννην, και τοις χιλιάρχοις απέστειλεν επιστολάς παραγενέσθαι προς αυτόν, όπως δω αυτοίς αργύριον και χρυσιον και δόματα, 20 και ετέρους απέστειλε καταλαβέσθαι την Ιερουσαλήμ και το όρος του ιερού. 21 και προδραμών τις απήγγειλεν Ιωάννη εις Γάζαρα ότι απώλετο ο πατήρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και ότι απέσταλκε και σε αποκτείνει. 22 και ακούσας εξέστη σφόδρα και συνέλαβε τους άνδρας τους ελθόντας απολέσαι αυτόν και απέκτεινεν αυτούς, επέγνω γαρ ότι εξήτουν αυτόν απολέσαι.

23 Και τα λοιπά των λόγων Ιωάννου και των πολέμων αυτού και των ανδραγαθιών αυτού, ων ηνδραγάθησε, και της οικοδομής των τειχέων, ων ωκοδόμησε, και των πράξεων αυτού, 24 ιδού ταύτα γέγραπται επί βιβλίω ημερών αρχιερωσύνης αυτού, αφ' ου εγενήθη αρχιερεύς μετá τον πατέρα αυτού.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΤΟΙΣ αδελφοίς τοις κατ' Αιγυπτον Ιουδαίοις χαίρειν. οι αδελφοί οι εν Ιεροσολύμοις Ιουδαίοι και οι εν τη χώρα της Ιουδαίας ειρήνην αγαθήν · 2 και αγαθοποιήσαι υμίν ο Θεός και μνησθείη της διαθήκης αυτού της προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ των δούλων αυτού των πιστών · 3 και δώη υμίν καρδιαν πάσιν εις το σέβεσθαι αυτόν και ποιείν αυτού τα θελήματα καρδια μεγάλη και ψυχή βουλομένη · 4 και διανοίξαι την καρδιαν υμών εν τω νόμω αυτού και εν τοις προστάγμασι και ειρήνην ποιήσαι 5 και επακούσαι υμών των δεήσεων και καταλλαγείη υμίν και μη υμάς εγκαταλίποι εν καιρω πονηρω. 6 και νυν ὡδέ εσμεν προσευχόμενοι περι υμών. 7 βασιλεύοντος Δημητρίου έτους εκατοστού εξηκοστού ενάτου, ημείς οι Ιουδαίοι γεγράφαμεν υμίν εν τη θλίψει και εν τη ακμή τη επελθούση ημίν εν τοις έτεσι τούτοις, αφ' ου απέστη Ιάσων και οι μετ' αυτού από της αγίας γης και της βασιλείας 8 και ενεπύρισαν τον πυλώνα και εξέχεαν αίμα αθων · και εδεήθημεν του Κυρίου και εισηκούσθημεν και προσηνέγκαμεν θυσίαν και σεμίδαλιν και εξήψαμεν τους λύχνους και προεθήκαμεν τους άρτους. 9 και νυν ίνα άγητε τας ημέρας της σκηνοπηγίας του Χασελεύ μηνός. έτους εκατοστού ογδοηκοστού και ογδόού.

10 «Οι εν Ιεροσολύμοις και οι εν τη Ιουδαία και η γερουσία και Ιούδας Αριστοβούλω διδασκάλω Πτολεμαίου του βασιλέως, όντι δε από του των χριστών ιερέων γένους, και τοις εν Αιγύπτω Ιουδαίοις χαίρειν και υγαιίνειν. 11 εκ μεγάλων κινδύνων υπό του Θεού σεσωσμένοι μεγάλως ευχαριστούμεν αυτω, ως αν προς βασιλέα παρατασσόμενοι · 12 αυτός γαρ εξέβρασε τους παραταξαμένους εν τη αγία πόλει. 13 εις γαρ την Περίδα γενόμενος ο ηγεμών και ο περι αυτόν ανυπόστατος δοκούσα είναι δόναμις, κατεκόπησαν εν τω της Ναναίας ιερω, παραλογισμω χρησαμένων των περι την Ναναϊαν ιερέων. 14 ως γαρ συνοικήσων αυτη παρεγένετο εις τον τόπον ό τε Αντίοχος και οι συν αυτω φίλοι χάριν του λαβείν τα χρήματα εις φερνής λόγον · 15 και προθέντων αυτά των ιερέων της Ναναίας κακείνου προσελθόντος μετ' ολίγων εις τον περίβολον του τεμένους, συγκλείσαντες, το ιερόν, ως εισήλθεν Αντίοχος, 16 ανοίξαντες την του φατώματος κρυπτήν θύραν, βάλοντες

πέτρους συνεκεραύνωσαν τον ηγεμόνα και μέλη ποιήσαντες και τας κεφαλάς αφελόντες τοις έξω παρέρριψαν. 17 κατά πάντα ευλογητός ημών ο Θεός, ος παρέδωκε τους ασεβήσαντας. 18 μέλλοντες σὺν ἀγειν ἐν τῷ Χασελεύ πέμπτη και εικάδι τον καθαρισμόν του ιεροῦ, δέον ηγησάμεθα διασαφήσαι ὑμῖν, ἵνα και αυτοί ἀγήτε της σκηνοπηγίας και του πυρός, ὅτε Νεεμίας οικοδομήσας το τε ιερόν και το θυσιαστήριον ἀνήνεγκε θυσίαν. 19 και γαρ ὅτε εἰς την Περσικήν ἤγοντο οι πατέρες ημών, οι τότε ευσεβεῖς ιερεῖς λαβόντες ἀπό του πυρός του θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυσαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο ὥστε πᾶσιν ἀγνωστον εἶναι τον τόπον. 20 διελθόντων δε ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ Θεῷ, ἀποσταλεῖς Νεεμίας ὑπό του βασιλέως της Περσίδος τους ἐκγόνους των ιερέων των ἀποκρυσάντων ἐπεμψεν ἐπὶ το πυρ· ὡς δε διεσάφησαν ἡμῖν μη εὐρηκέναι πυρ, ἀλλά ὕδωρ παχύ, 21 ἐκέλευσεν αὐτούς ἀποβάψαντας φέρειν. ὡς δε ἀνηνέχθη τα των θυσιών, ἐκέλευσε τους ιερεῖς Νεεμίας ἐπιρράναι τῷ ὕδατι τα τε ξύλα και τα ἐπικείμενα. 22 ὡς δε ἐγένετο τούτο και χρόνος διήλθεν ὁ τε ἥλιος ἀνέλαμψε, πρότερον ἐπινεφῆς ὢν, ἀνήφθη πυρά μεγάλη ὥστε θαυμάσαι πάντας. 23 προσευχήν δε ἐποιήσαντο οι ιερεῖς δαπανωμένης της θυσίας, οἱ τε ιερεῖς και πάντες, καταρχομένου Ἰωνάθου, των δε λοιπῶν ἐπιφωνούντων ὡς Νεεμίου. 24 ἦν δε ἡ προσευχή τον τρόπον ἔχουσα τούτον· Κύριε Κύριε ὁ Θεός ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερός και ἰσχυρός και δίκαιος και ἐλεήμων, ὁ μόνος βασιλεύς και χρηστός, 25 ὁ μόνος χορηγός, ὁ μόνος δίκαιος και παντοκράτωρ και αἰώνιος, ὁ διασώζων τον Ἰσραὴλ ἐκ παντός κακοῦ, ὁ ποιήσας τους πατέρας ἐκλεκτούς και ἀγιάσας αὐτούς, 26 πρόσδεξαι την θυσίαν ὑπὲρ παντός του λαοῦ σου Ἰσραὴλ και διαφύλαξον την μερίδα σου και καθαγιάσον. 27 ἐπισυνάγαγε την διασποράν ημών, ἐλευθέρωσον τους δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τους ἐξουθενημένους και βδελυκτούς ἐπίδε, και γνώτωσαν τα ἔθνη, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ημών. 28 βασάνισον τους καταδυναστεύοντας και ἐξυβρίζοντας ἐν υπερηφανία. 29 καταφύτευσον τον λαόν σου εἰς τον τόπον τον ἀγίον σου, καθὼς εἶπε Μωυσῆς. 30 οι δε ιερεῖς ἐπέψαλλον τους ὕμνους. 31 καθὼς δε ἀνηλώθη τα της θυσίας και το περιλειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας κατασχεῖν. 32 ὡς δε τούτο ἐγενήθη, φλόξ ἀνήφθη· του δε ἀπό του θυσιαστηρίου ἀντλάψαντος φωτός ἐδαπανήθη. 33 ὡς δε φανερόν ἐγενήθη το πρᾶγμα, και διηγγέλη τῷ βασιλεῖ των Περσῶν ὅτι εἰς τον τόπον, οὐ το πυρ ἀπέκρυσαν οι μεταχθέντες ιερεῖς το ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ και οι περὶ τον Νεεμίαν ἤγνισαν τα της θυσίας, 34 περιφράξας

δε ο βασιλεύς ιερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα. 35 καὶ οἱς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεύς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε καὶ μετεδίδου. 36 προσηγόρευσαν δε οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν τούτο νέφθαρ, ὁ διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλεῖται δε παρά τοις πολλοῖς Νεφθαεὶ.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ δε ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἰερεμίας ὁ προφήτης ὅτι ἐκέλευσε τοῦ πυρός λαβεῖν τοὺς μεταγινομένους, ὡς σεσημανταί, 2 καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς μεταγενομένοις ὁ προφήτης, δούς αὐτοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ Κυρίου καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις βλέποντες ἀγάλματα χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον· 3 καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων παρεκάλει μὴ ἀποστήναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν. 4 ἣν δὲν ἐν τῇ γραφῇ ὡς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης χρηματισμοῦ γενηθέντος αὐτῷ συνακολουθεῖν· ὡς δε ἐξήλθεν εἰς τὸ ὄρος, οὐ ὁ Μωυσῆς ἀναβάς εθεάσατο τὴν τοῦ Θεοῦ κληρονομίαν. 5 καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰερεμίας εἶδεν οἶκον ἀνθρώδῃ καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσῆνεγκεν ἐκεῖ καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε. 6 καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὥστε ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν. 7 ὡς δε ὁ Ἰερεμίας ἐγνώ, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν ὅτι καὶ ἀγνώστος ὁ τόπος ἔσται, ἕως ἀν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ καὶ ἰλεὼς γένηται· 8 καὶ τότε ὁ Κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ οφθήσεται ἡ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωυσῆ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ ὁ Σαλωμών ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπος καθαγιασθῇ μεγάλως. 9 διεσαφείτο δε καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμοῦ καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ. 10 καθὼς καὶ Μωυσῆς προσήξατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τα τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν, οὕτως καὶ Σαλαμών προσήξατο, καὶ καταβάν το πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὀλοκαυτώματα. 11 καὶ εἶπε Μωυσῆς· δια τὸ μὴ βεβρώσθαι τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἀνηλώθη. 12 ὡσαύτως καὶ ὁ Σαλωμών τὰς οκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν. 13 ἐξηγούντο δε καὶ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεεμίαν τὰ αὐτὰ καὶ ὡς

καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην επισυνήγαγε τα περί των βασιλέων και προφητών και τα του Δαβίδ και επιστολάς βασιλέων περί αναθεμάτων. 14 ωσαύτως δε και Ιούδας τα διαπειπωκότα δια τον πόλεμον τον γεγονότα ημίν επισυνήγαγε πάντα, και έστι παρ' ημίν· 15 ων ουν εάν χρείαν έχητε τους αποκομιούντας υμίν αποστέλλετε.

16 Μέλλοντες ουν άγειν τον καθαρισμόν εγράψαμεν υμίν· καλώς ουν ποιήσετε άγοντες τας ημέρας. 17 ο δε Θεός ο σώσας τον πάντα λαόν αυτού και αποδούς την κληρονομίαν πάσι και το βασίλειον και το ιεράτευμα και τον αγιασμόν, 18 καθώς επιγγείλατο δια του νόμου· ελπίζομεν γαρ επί τω Θεω ότι ταχέως ημάς ελεήσει και επισυνάξει εκ της υπό τον ουρανόν εις τον άγιον τόπον· εξείλετο γαρ ημάς εκ μεγάλων κακών και τον τόπον εκαθάρισε.

19 Τα δε κατά τον Ιούδαν τον Μακκαβαίον και τους τούτου αδελφούς και τον του ιερού του μεγάλου καθαρισμόν και τον του βωμού εγκαινισμόν, 20 έτι τε τους προς Αντίοχον τον Επιφανή και τον τούτου υιόν Ευπάτορα πολέμους 21 και τας εξ ουρανού γενομένας επιφανείας τοις υπέρ του Ιουδαϊσμού φιλοτίμως ανδραγαθήσασιν, ωστε την όλην χώραν ολίγους όντας λεηλατείν και τα βάρβαρα πλήθη διώκειν, 22 και το περιβόητον καθ' όλην την οικουμένην ιερόν ανακομίσασθαι και την πόλιν ελευθερώσαι και τους μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους επανορθώσαι, του Κυρίου μετά πάσης επεικειας ιλέω γενομένου αυτοις, 23 τα υπό Ιάσωνος του Κυρηναίου δεδηλωμένα δε πέντε βιβλίων πειρασόμεθα δι' ενός συντάγματος επιτεμείν. 24 συνορώντες γαρ το χύμα των αριθμών και την ούσαν δυσχέρειαν τοις θέλουσιν εισκυκλείσθαι τοις της ιστορίας διηγήμασι δια το πλήθος της ύλης, 25 εφροντίσαμεν τοις μεν βουλομένοις αναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοις δε φιλοφρονούσιν εις το δια μνήμης αναλαβείν ευκοπίαν, πάσι δε τοις εντυγχάνουσιν ωφέλειαν. 26 και ημίν μεν τοις την κακοπάθειαν επιδεδεγμένοις της επιτομής ου ράδιον, ιδρώτος δε και αγρυπνίας το πράγμα, 27 καθάπερ τω παρασκευάζοντι συμπόσιον και ζητούντι την ετέρων λυσιτέλειαν ουκ ευχερές μεν, όμως δια την των πολλών ευχαριστίαν ηδέως την κακοπάθειαν υποίσομεν, 28 το με διακριβούν περί εκάστων τω συγγραφεί παραχωρήσαντες, το δε επιπορευέσθαι τοις υπογραμμοίς της επιτομής διαπονούντες. 29 καθάπερ γαρ της καινής οικίας αρχιτέκτονι της όλης καταβολής φροντιστέον, τω δε εγκαίειν και ζωγραφείν επιχειρούντι τα επιτήδεια προς διακόσμησιν εξεταστέον, ούτω δοκώ και επί ημών. 30 το μεν εμβατεύειν και περιπατον ποιείσθαι λόγον και πολυπραγμονείν εν τοις κατά μέρος τω της ιστορίας αρχηγέτη καθήκει·

31 το δε σύντομον της λέξεως μεταδιώκειν και το εξεργαστικόν της πραγματείας παραιτείσθαι τω την μετάφρασιν ποιουμένω συγχωρητέον. 32 εντεύθεν ουν αρξώμεθα της διηγήσεως, τοις προειρημένοις τοσοῦτον επιζεύξαντες· εὐήθες γαρ το μεν προ της ιστορίας πλεονάζειν, την δε ιστορίαν επιτεμείν.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΤΗΣ αγίας τοίνυν πόλεως κατοικουμένης μετά πάσης ειρήνης και των νόμων ἐτι κάλλιστα συντηρουμένων δια την Ὀνίου του αρχιερέως ευσέβειάν τε και μισοπονηρίαν, 2 συνέβαινε και αυτούς τους βασιλείς τιμάν τον τόπον, και το ιερόν αποστολαίς ταις κρατίσταις δοξάζειν, 3 ωστε και Σέλευκον τον της Ασίας βασιλέα χορηγείν εκ των ιδίων προσόδων πάντα τα προς τας λειτουργίας των θυσιών επιβάλλοντα δαπανήματα. 4 Σίμων δε τις εκ της Βενιαμίν φυλής προστάτης του ιεροῦ καθεσταμένος διηνέχθη τω αρχιερεί περι της κατά την πόλιν αγορανομίας· 5 και νικήσαι τον Ὀνίαν μη δυνάμενος, ἤλθε προς Απολλώνιον Θρασαίου τον κατ' εκείνον το καιρόν Κοίλης Συρίας και Φοινίκης στρατηγόν 6 και προσήγγειλε περι του χρημάτων αμυθῆτων γέμειν το εν Ιεροσολύμοις γαζοφυλάκιον, ωστε το πλήθος των διαφόρων εναριθμητον εἶναι, και μη προσήκειν αυτά προς τον των θυσιών λόγον, εἶναι δε δυνατόν υπό την του βασιλέως εξουσίαν πεσεῖν ἅπαντα ταῦτα. 7 συμμείξας δε ο Απολλώνιος τω βασιλεί περι των μηνυθέντων αυτω χρημάτων ενεφάνισεν· ο δε προχειρισάμενος Ηλιόδωρον τον επί των πραγμάτων απέστειλε δούς εντολάς την των προειρημένων χρημάτων εκκομιδήν ποιήσασθαι. 8 εὐθέως δε ο Ηλιόδωρος εποιεῖτο την πορείαν, τη μεν εμφάσει ως τας κατά Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην πόλεις εφοδεύσων, τω πράγματι δε την του βασιλέως πρόθεσιν επιτελέσων. 9 παραγενηθείς δε εις Ιεροσόλυμα και φιλοφρόνως υπό του αρχιερέως της πόλεως αποδεχθείς, ανέθετο περι του γεγονότος εμφανισμοῦ, και τίνος ἔνεκεν πάρεστι διεσάφησεν· επυνθάνετο δε, ει ταις αληθείας ταῦτα οὕτως ἔχοντα τυγχάνει. 10 του δε αρχιερέως υποδείξαντος παραθήκας εἶναι χηρῶν τε και

ορφανών, 11 τινά δε και Υρκανού του Τωβίου σφόδρα ανδρός εν υπεροχή κειμένου -ουχ
 ωπερ ην διαβάλλων ο δυσεβής Σίμων- τα δε πάντα αργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου
 δε διακόσια· 12 αδικηθήναι δε τους πεπιστευκότας τη του τόπου αγιωσύνη και τη του
 τετιμημένου κατά τον σύμπαντα κόσμον ιερού σεμνότητι και ασυλία παντελώς αμήχανον
 είναι. 13 ο δε Ηλιόδωρος, δι' ας είχε βασιλικάς εντολάς, πάντως έλεγεν εις το βασιλικόν
 αναληπέα ταύτα είναι. 14 ταξάμενος δε ημέραν εισήει την περί τούτων επίσκεψιν
 οικονομήσων· ην δε ου μικρά καθ' όλην την πόλιν αγωνία. 15 οι δε ιερείς προ του
 θυσιαστηρίου εν ταις ιερατικαίς στολαίς ρίψαντες εαυτούς, επεκαλούντο εις ουρανόν τον
 περί παραθήκης νομοθετήσαντα τοις παρακαταθεμένους ταύτα σωα διαφυλάξαι. 16 ην δε
 ορώντα την του αρχιερέως ιδέαν τιτρώσκεσθαι την διάνοιαν· η γαρ όψις και το της χρώας
 παρηλλαγμένον ενέφαινε την κατά ψυχήν αγωνίαν. 17 περιεκέχυτο γαρ περί τον άνδρα
 δέος τι και φρικασμός σώματος, δι' ων πρόδηλον εγίνετο τοις θεωρούσι το κατά καρδιαν
 ενεστός άλγος. 18 οι δε εκ των οικιών αγεληδόν εξεπήδων επί πάνδημον ικετείαν, δια το
 μέλλειν εις καταφρόνησιν έρχεσθαι τον τόπον. 19 υπεζωσμένοι δε υπό τους μαστούς αι
 γυναίκες σάκκους κατά τας οδούς επλήθουν· αι δε κατάκλειστοι των παρθένων, αι μεν
 συνέτρεχον επί τους πυλώνας, αι δε επί τα τείχη, τινές δε δια των θυρίδων διεξέκυπτον· 20
 πάσαι δε προτείνουσαι τας χείρας εις τον ουρανόν εποιούντο την λιτανείαν· 21 ελεειν δ' ην
 την του πλήθους παμμιγή πρόπτωσιν την τε του μεγάλου διαγωνιώντος αρχιερέως
 προσδοκίαν. 22 οι μεν ουν επεκαλούντο τον παντοκράτορα Θεόν τα πεπιστευμένα τοις
 πεπιστευκόσι σωα διαφυλάσσειν μετά πάσης ασφαλείας, 23 ο δε Ηλιόδωρος το
 διεγνωσμένον επετέλει. 24 αυτόθι δε αυτού συν τοις δορυφόροις κατά το γαζοφυλάκιον ήδη
 παρόντος, ο των πατέρων Κύριος και πάσης εξουσίας δυνάστης επιφάνειαν μεγάλην
 εποίησεν, ωστε πάντας τους κατοτολήσαντας συνελθειν, καταπλαγέντας την του Θεού
 δύναμιν, εις έκλυσιν και δειλίαν τραπήναι. 25 ώφθη γαρ τις ίππος αυτοίς φοβερών έχων τον
 επιβάτην και καλλίστη σαγή διακεκοσμημένος, φερόμενος δε ρύδην ενέσεισε τω Ηλιοδώρω
 τας εμπροσθίους οπλάς· ο δε επικαθήμενος εφαινετο χρυσήν πανοπλίαν έχων. 26 έτεροι δε
 δύο προεφάνησαν αυτω νεανία τη ρώμη μεν εκπρεπείς, κάλλιστοι δε τη δόξη, διαπρεπείς δε
 την περιβολήν, οί και παραστάντες εξ εκατέρου μέρους εμαστίγουν αυτόν αδιαλείπτως,
 πολλές επιρριπτούντες αυτω πληγάς. 27 άφνω δε πεσόντα προς την γην και πολλω σκότει

περιχυθέντα συναρπάσαντες και εις φορείον ενθέντες 28 τον άρτι μετά πολλής παραδρομής και πάσης δορυφορίας εις το προειρημένον εισελθόντα γαζοφυλάκιον έφερον αβοήθητον εαυτω καθεστώτα, φανερώς την του Θεού δυναστείαν επεγνωκότες. 29 και ο μεν δια την θείαν ενέργειαν άφωτος και πάσης εστερημένος ελπίδος και σωτηρίας έρριπτο, 30 οι δε τον Κύριον ευλόγουν τον παραδοξάζοντα τον εαυτού τόπον, και το μικρω πρότερον δέους και ταραχής γέμον ιερόν του παντοκράτορος επιφανέντος Κυρίου χαράς και ευφροσύνης επεπλήρωτο. 31 ταχύ δε τινες των του Ηλιοδώρου συνήθων ηξιουν τον Όνιαν επικαλέσασθαι τον Ύψιστον και το ζήν χαρίσασθαι τω παντελώς εν εσχάτη πνοή κειμένω. 32 ύποπιος δε γενόμενος ο αρχιερέως, μήποτε διάληψιν ο βασιλεύς σχή κακουργίαν τινά περι τον Ηλιόδωρον υπό των Ιουδαίων συντετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν υπέρ της του ανδρός σωτηρίας. 33 ποιουμένου δε του αρχιερέως τον ιλασμόν, οι αυτοί νεανίαi πάλιν ενεφάνησαν τω Ηλιοδώρω εν ταις αυταις εσθήσεσιν εστολισμένοι και στάντες είπον · πολλές τω Όνία τω αρχιερεί χάριτας έχει, δια γαρ αυτόν σοι κεχάρισται το ζήν ο Κύριος · 34 συ δε υπ' αυτό μεμαστιγώμένος διάγγελλε πάσι το μεγαλείον του Θεού κράτος. ταύτα δε ειπόντες αφανείς εγένοντο. 35 ο δε Ηλιόδωρος θυσίαν ανενέγκας τω Κυρίω και ευχάς μεγίστας ευζάμενος τω το ζήν περιποιήσαντι και τον Όνιαν αποδεξάμενος, ανεστρατοπέδευσε προς τον βασιλέα. 36 εξεμαρτύρει δε πάσιν άπερ ην υπ' όψιν τεθεαμένος έργα του μεγίστου Θεού. 37 του δε βασιλέως επερωτήσαντος τον Ηλιόδωρον ποιός τις ειη επιτήδειος έτι άπαξ διαπεμφθήναι εις Ιεροσόλυμα, έφησεν · 38 ει τινα έχεις πολέμιον ή πραγμάτων επίβουλον, πέμπσον αυτόν εκεί, και μεμαστιγώμενον αυτόν προσδέξη, εάν περ και διασωθείη, δια το περι τον τόπον αληθώς είναι τινα Θεού δύναμιν · 39 αυτός γαρ ο την κατοικίαν επουράνιον έχων, επόπτης εστί και βοηθός εκείνου του τόπου και τους παραγινομένους επί κακώσει τύπτων απόλλυσι. 40 και τα μεν κατά Ηλιόδωρον και την του γαζοφυλακίου τήρησιν ούτως εχώρησεν.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 Ο δε προειρημένος Σίμων, ο των χρημάτων και της πατρίδος ενδείκτης γεγονώς, εκακολόγει τον Όνιαν, ως αυτός τε εἶη τον Ηλιόδωρον επισεσεϊκώς και των κακῶν δημιουργός καθεστηκώς, 2 και τον ευεργέτην της πόλεως και τον κηδεμόνα των ομοεθνῶν και ζηλωτὴν των νόμων ἐπίβουλον των πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν. 3 της δε ἐχθρας ἐπὶ τοσοῦτον προβαινούσης, ὥστε και δια τινος των ὑπὸ του Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελεῖσθαι, 4 συνορῶν ο Όνιαν το χαλεπὸν της φιλονεικίας και Απολλώνιον τον Μενεσθέως τον Κοίλης Συρίας και Φοινίκης στρατηγὸν συναύζοντα την κακίαν του Σίμωνος, 5 προς τον βασιλέα διεκομίσθη ου γινόμενος των πολιτῶν κατήγορος, το δε συμφέρον κοινή και κατ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν· 6 εἴωρα γαρ ἀνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἐτι τα πράγματα και τον Σίμονα παύλαν ου ληψόμενον της ανοίας.

7 Μεταλλάξαντος δε τον βίον Σελεύκου και παραλαβόντος την βασιλείαν Αντιόχου του προσαγορευθέντος Επιφανούς, υπενόθευσεν Ιάσων ο ἀδελφός Όνιου την αρχιερωσύνην, 8 επαγγειλάμενος τῷ βασιλεὶ δι' ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἐξήκοντα προς τοις τριακοσίοις και προσόδου τινός ἄλλης τάλαντα ογδοήκοντα. 9 προς δε τούτοις ὑποσχεῖτο και ἕτερα διαγράψαι πενήκοντα προς τοις ἑκατὸν, εἴαν συγχωρηθῆ δια της ἐξουσίας αὐτοῦ γυμνάσιον και εφηβείον αὐτῷ συστήσασθαι και τους ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀντιοχεῖς ἀναγράψαι. 10 ἐπινεύσαντος δε του βασιλέως και της ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τον Ἑλληνικὸν χαρακτήρα τους ὁμοφύλους μετήγε 11 και τα κείμενα τοις Ἰουδαίοις φιλόφρονα βασιλικά δια Ἰωάννου του πατρός Ευπολέμου, του ποιησαμένου την πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας και συμμαχίας προς τους Ῥωμαίους, παρώσατο. και τας μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμούς ἐκαίνιζεν· 12 ἀσμένως γαρ ὑπ' αὐτὴν την ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσεν και τους κρατίστους των ἐφήβων ὑποτάσσων ὑπὸ πέτασον ἤγεν. 13 ἣν δ' οὕτως ἀκμὴ τις Ἑλληνισμοῦ και πρόσβασις ἀλλοφυλισμοῦ δια την του ἀσεβοῦς και οὐκ ἀρχιερέως Ιάσωνος ὑπερβάλλουσιν ἀναγκείαν, 14 ὥστε μηκέτι περὶ τας του θυσιαστηρίου λειτουργίας

προθύμους είναι τους ιερείς, αλλά του μεν ναού καταφρονούντες και των θυσιών αμελούντες έσπευδον μετέχειν της εν παλαιστρα παρανόμου χορηγίας μετά την του δίσκου πρόκλησιν, 15 και τας μεν πατρώους τιμάς εν ουδενί τιθέμενοι, τας δε Ελληνικάς δόξας καλλίστας ηγούμενοι. 16 ων χάριν περιέσχεν αυτούς χαλεπή περίστασις, και ων εξήλουν τας αγωγάς και καθάπαν ήθελον εξομοιούσθαι, τούτους πολεμίους και τιμωρητάς έσχον· 17 ασεβείν γαρ εις τους θείους νόμους ου ράδιον, αλλά ταύτα ο ακόλουθος καιρός δηλώσει. 18 αγομένου δε πενταετηρικού αγώνος εν Τύρω και του βασιλέως παρόντος, 19 απέστειλεν Ιάσων ο μιάρος θεωρούς από Ιεροσολύμων Αντιοχείς όντας παρακομίζοντας αργυρίου δραχμάς τριακοσίας εις την του Ηρακλέους θυσίαν, ας και ηξίωσαν οι παρακομίσαντες μη χρήσθαι προς θυσίαν δια το μη καθήκειν, εις ετέραν δε καταθέσθαι δαπάνην. 20 έπεσεν ουν ταύτα δια μεν τον αποστειλанта εις την του Ηρακλέους θυσίαν, ένεκεν δε των παρακομίζόντων εις τας των τριήρων κατασκευάς. 21 αποσταλέντος δε εις Αίγυπτον Απολλωνίου του Μενεσθέως δια τα πρωτοκλίσια Πτολεμαίου του Φιλομήτορος Βασιλέως, μεταλαβών Αντίοχος αλλότριον αυτόν των αυτών γεγονέναι πραγμάτων, της καθ' αυτόν ασφαλείας εφρόντιζεν· όθεν εις Ιόπιην παραγενόμενος κατήνησεν εις Ιεροσόλυμα. 22 μεγαλοπρεπώς δε υπό του Ιάσωνος και της πόλεως παραδεχθείς, μετά δαδουχίας και βοών εισπεπόρευται, ειθ' ούτως εις την Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε. 23 μετά δε τριετή χρόνον απέστειλεν Ιάσων Μενέλαον, τον του προσημαινομένου Σίμωνος αδελφόν, παρακομίζοντα τα χρήματα τω βασιλεί και περί πραγμάτων αναγκαίων υπομνηματισμούς τελέσοντα. 24 ο δε συσταθείς τω βασιλεί και δοξάσας αυτόν τω προσώπω της εξουσίας, εις εαυτόν κατήνησε την αρχιερωσύνην, υπερβαλών τον Ιάσωνα τάλαντα αργυρίου τριακόσια. 25 λαβών δε τας βασιλικάς εντολάς παρεγένετο, της μεν αρχιερωσύνης ουδέν άξιον φέρων, θυμούς δε ωμού τυράννου και θηρός βαρβάρου οργάς έχων. 26 και ο μεν Ιάσων ο τον ίδιον αδελφόν υπονοθεύσας, υπονοθευθείς υφ' ετέρου, φυγάς εις την Αμμανίτιν χώραν συνήλαστο. 27 ο δε Μενέλαος της μεν αρχής εκράτει, των δε επηγγελμένων τω βασιλεί χρημάτων ουδέν ευτάκνει· ποιουμένου δε την απαιτήσιν Σωστράτου του της ακροπόλεως επάρχου, 28 προς τούτον γαρ ην η των φόρων πράξις, δι' ην αιτίαν οι δύο υπό του βασιλέως προσεκληθήσαν, 29 και ο μεν Μενέλαος απέλιπε της αρχιερωσύνης διάδοχον Λυσίμαχον τον εαυτού αδελφόν, Σώστρατος δε Κράτητα τον επί των Κυπρίων. 30 τοιούτων δε συνεστηκότων,

συνέβη Ταρσοίς και Μαλλώτας στασιάζειν δια το Αντιοχίδι τη παλλακή του βασιλέως εν δωρεά δεδούσθαι. 31 θάπτον ουν ο βασιλεύς ήκε καταστείλε τα πράγματα, καταλιπών τον διαδεχόμενον Ανδρόνικον των εν αξιώματι κειμένων. 32 νομίσας δε ο Μενέλαος ειληφέναι καιρόν ευφυή, χρυσώματά τινα των του ιερού νοσφισάμενος εχαρίσατο τω Ανδρονίκω και έτερα ετύγχανε πεπρακώς εις τε Τύρον και τας κύκλω πόλεις. 33 α και σαφώς επεγνωκώς ο Όνίας, παρήλεγχεν αποκεχωρηκώς εις άσυλον τόπον επί Δάφνης της προς Αντιόχειαν κειμένης. 34 όθεν ο Μενέλαος λαβών ίδια τον Ανδρόνικον, παρεκάλει χειρώσασθαι τον Όνιαν. ο δε παραγενόμενος επί τον Όνιαν και πεισθείς επί δόλω και δεξιάς μεθ Όρκων δούς, καιπερ εν υποψία κείμενος, έπεισεν εκ του ασύλου προελθειν, ον και παραχρήμα παρέκλεισεν ουκ αιδεσθείς το δίκαιον. 35 δι Όνιαν αιτίαν ου μόνον Ιουδαίοι, πολλοί δε και των άλλων εθνών εδεινάζον και εδυσφόρουν επί τω του ανδρός αδίκω φόνω. 36 του δε βασιλέως επανελθόντος από των κατά Κιλικίαν τόπων, ενετύγχανον οι κατά πόλιν Ιουδαίοι, συμμυσοπονηρούντων και των Ελλήνων υπέρ του παρά λόγον τον Όνιαν απεκτάνθαι. 37 ψυχικώς ουν ο Αντίοχος επιλυπηθείς και τραπείς εις έλεον και δακρύσας δια την του μετηλλαχότος σωφροσύνην και πολλήν ευταξίαν 38 και πυρωθείς τοις θυμοίς, παραχρήμα την του Ανδρονίκου πορφύραν περιελόμενος και τους χιτώνας περιρρήξας, περιελαβών καθ Όλην την πόλιν, επ Όνιαν τον τόπον, ούπερ εις τον Όνιαν ησέβησεν, εκεί τον μαιφόνον απεκόσμησε, του Κυρίου την αξία αυτω κόλασιν αποδόντος. 39 γενομένων δε πολλών ιεροσυλιμάτων κατά την πόλιν υπό του Λυσιμάχου μετά της Μενελάου γνώμης και διαδοθείσης έξω της φήμης, επισυνήχθη το πλήθος επί τον Λυσίμαχον, χρυσωμάτων ήδη πολλών διενηνεγμένων. 40 επεγειρομένων δε των όχλων και ταις οργαίς διεμπυλαμένων, καθοπλίσας ο Λυσίμαχος προς τρισχιλίους, κατήρξατο χειρών αδίκων, προηγησαμένου τινός τυράννου προβεβηκότος την ηλικίαν, ουδέν δε ήττον και την άνοιαν. 41 συνιδόντες δε και την επίθεσιν του Λυσιμάχου, συναρπάσαντες οι μεν πέτρους, οι δε ξύλων πάχη, τινές δε εκ της παρακειμένης οποδού δρασσόμενοι, φύρδην ενετίνασσον εις τους περί τον Λυσίμαχον. 42 δι Όνιαν αιτίαν πολλούς μεν αυτών τραυματίας εποίησαν, τινάς δε και κατέβαλον, πάντας δε εις φυγήν συνήλασαν, αυτόν δε τον ιερόσυλον παρά το γαζοφυλάκιον χειρώσαντο. 43 περί δε τούτων ενέστη κρίσις προς τον Μενέλαον. 44 καταντήσαντος δε του βασιλέως εις Τύρον, επ αυτού την δικαιολογίαν εποιήσαντο οι

πεμφθέντες άνδρες τρεις υπό της γερουσίας, 45 ήδη δε λειμμένος ο Μενέλαος επηγγείλατο χρήματα ικανά τω Πτολεμαίω τω Δορυμένους προς το πείσαι τον βασιλέα. 46 όθεν απολαβών ο Πτολεμαίος εις τι περίστυλον ως αναψύξοντα τον βασιλέα μετέθηκε, 47 και τον μεν της όλης κακίας Μενέλαον απέλυσε των κατηγορημάτων, τοις δε ταλαιπώροις, οίτινες, ει και επί Σκυθών έλεγον, απελύθησαν αν ακατάγνωστοι, τούτοις θάνατον επέκρινε. 48 ταχέως ουν την άδικον ζημίαν υπέσχον οι υπέρ πόλεως και δήμων και των ιερών σκευών προαγορεύσαντες. 49 δι ' ην αιτίαν και Τύριοι μισοπονηρήσαντες τα προς την κηδείαν αυτών μεγαλοπρεπώς εχορήγησαν. 50 ο δε Μενέλαος δια τας των κρατούντων πλεονεξίας έμενεν επί της αρχής επιφυόμενος τη κακία, μέγας των πολιτών επίβουλος καθεστώς.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 Περί δε τον καιρόν τούτον την δευτέραν έφοδον ο Αντίοχος εις Αίγυπτον εστείλατο. 2 συνέβη δε καθ ' όλην την πόλιν σχεδόν εφ ' ημέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι δια του αέρος τρέχοντας ιππείς διαχρύσους στολάς έχοντας και λόγχας σπειρηδόν εξοπλισμένους 3 και ίλας ίππων διατεταγμένας και προσβολάς γινομένας και καταδρομάς εκατέρων και ασπίδων κινήσεις και καμάκων πλήθη και μαχαιρών σπασμούς και βελών βολάς και χρυσών κόσμων εκλάμψεις και παντοίους θωρακισμούς. 4 διό πάντες ηξίουں επ ' αγαθω την επιφάνειαν γενέσθαι. 5 γενομένης δε λαλιάς ψευδούς ως μετηλλαχότος τον βίον Αντιόχου παραλαβών ο Ιάσων ουκ ελάττους των χιλίων, αφνιδίως επί την πόλιν συνετελέσατο επίθεσιν · των δε επί τω τείχει συνελασθέντων και τέλος ήδη καταλαμβανομένης της πόλεως, ο Μενέλαος εις την ακρόπολιν εφυγάδευσεν. 6 ο δε Ιάσων εποιείτο σφαγάς των πολιτών των ιδίων αφειδώς, ου συννοών την εις τους συγγενείς ευημερίαν δυσημερίαν είναι την μεγίστην · δοκών δε πολεμίων και ουχ ομοεθνών τρόπαια καταβάλλεσθαι, 7 της μεν αρχής ουκ εκράτησε, το δε τέλος της επιβουλής αισχύνην λαβών, φυγάς πάλιν εις την Αμμανίτιν απήλθε. 8 πέρας ουν κακής αναστροφής έτυχεν εγκλεισθείς προς Αρέταν τον των Αράβων

τύρρανον, πόλιν εκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος υπό πάντων και στυγούμενος ως των νόμων αποστάτης και βδελυσσόμενος ως πατρίδος και πολιτών δήμιος, εις Αίγυπτον εξεβράσθη. 9 και ο συχνούς της πατρίδος αποξενώσας επί ξένης απώλετο προς Λακεδαιμονίους αναχθείς ως δια την συγγένειαν τευξόμενος σκέπης. 10 και ο πλήθος ατάφων εκρίψας απένθητος εγενήθη και κηδείας ουδ' ηστινοσοούν ουτε πατρώου τάφου μετέσχε.

11 Προσπεσόντων δε τω βασιλεί περί των γεγονότων διέλαβεν αποστατείν την Ιουδαίαν. όθεν αναζεύσας εξ Αιγύπτου τεθριωμένος τη ψυχή, έλαβε την μεν πόλιν δορυάλωτον, 12 και εκέλευσε τοις στρατιώταις κόπειν αφειδώς τους εμπίπτοντας και τους εις τας οικίας αναβαίνοντας κατασφάζειν. 13 εγίνοντο δε νέων και πρεσβυτέρων αναιρέσεις, ανδρών τε και γυναικών και τέκνων αφανισμός, παρθένων τε και νηπίων σφαγαί. 14 οκτώ δε μυριάδες εν ταις πάσαις ημέραις τρισί καταφθάρησαν· τέσσαρες μεν εκ χειρών νομαίς, ουχ ήττον δε των εσφαγμένων επράθησαν. 15 και ουκ αρκεσθείς δε τούτοις κατετόλμησεν εις το πάσης της γης αγιώτατον ιερόν εισελθειν, οδηγόν έχων τον Μενέλαον, τον και των νόμων και της πατρίδος προδότην γεγονότα 16 και ταις μιαιραίς χειρσί τα ιερά σκεύη λαμβάνων και τα υπ' άλλων βασιλέων ανατεθέντα προς αύξησιν και δόξαν του τόπου και τιμήν ταις βεβήλοις χειρσί συσσύρων επεδίδου. 17 και εμετεωρίζετο την διάνοιαν ο Αντίοχος, ου συνορών ότι δια τας αμαρτίας των την πόλιν οικούντων απώργισται βραχέως ο Δεσπότης, διό γέγονε περί τον τόπον παρόρασις. 18 ει δε μη συνέβαινε προσενέχεσθαι πολλοίς αμαρτήμασι, καθάπερ ο Ηλιόδωρος ο πεμφθείς υπό Σελεύκου του βασιλέως επί την επίσκεψιν του γαζοφυλακίου, ούτος προαχθείς παραχρήμα μαστιγωθείς ανετράπη του θράσους. 19 αλλ' ου δια τον τόπον το έθνος, αλλά δια το έθνος τον τόπον ο Κύριος εξελέξατο. 20 διόπερ και αυτός ο τόπος συμμετασχών των του έθνους δυοπετημάτων γενομένων, ύστερον ευεργετημάτων υπό του Κυρίου εκοινώνησε, και ο καταληφθείς εν τη του Παντοκράτορος οργή πάλιν εν τη του μεγάλου Δεσπότη καταλλαγή μετά πάσης δόξης επανωρθώθη. 21 ο γούν Αντίοχος οκτακόσια προς τοις χιλίοις απενεγκάμενος εκ του ιερού τάλαντα θάπτον εις Αντιόχειαν εχωρίσθη, οióμενος από της υπερηφανίας την μεν γην πλωτήν και το πέλαγος πορευτόν θέσθαι δια τον μετεωρισμόν της καρδιάς. 22 κατέλιπε δε και επιστάτας του κακούν το γένος, εν μεν Ιεροσολύμοις Φίλιππον το μεν γένος Φρύγα, τον δε τρόπον βαρβαρώτερον έχοντα

του καταστήσαντος, 23 εν δε Γαριζίν Ανδρόνικον, προς δε τούτοις Μενέλαον, ος χείριστα των άλλων υπερήρετο τοις πολίταις, απεχθή δε προς τους πολίτας Ιουδαίους έχων διάθεσιν. 24 έπεμψε δε τον μυσάρχην Απολλώνιον μετά στρατεύματος δισμυρίων προς τοις δισχιλίαις, προστάξας τους εν ηλικία πάντας κατασφάζαι, τας δε γυναίκας και νεωτέρους πωλείν. 25 ούτος δε παραγενόμενος εις Ιεροσόλυμα και τον ειρηνικόν υποκριθείς, επέσχεν έως της αγίας ημέρας του σαββάτου και λαβών αργούντας τους Ιουδαίους τοις υφ' εαυτόν εξοπλησίαν παρήγγειλε 26 και τους εξελθόντας πάντας επί την θεωρίαν συνεξεκέντησε και εις την πόλιν συν τοις όπλοις εισδραμών ικανά κατέστρωσε πλήθη.

27 Ιούδας δε ο Μακκαβαίος δέκατός που γενηθείς και αναχωρήσας εις την έρημον, θηρίων τρόπον εν τοις όρεσι διέζη συν τοις μετ' αυτού, και την χορτώδη τροφήν σιτούμενοι διετέλουν προς το μη μετασχειν του μολυσμού.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΜΕΤ' ου πολύν δε χρόνον εξαπέστειλεν ο βασιλεύς γέροντα Αθηναίον αναγκάζειν τους Ιουδαίους μεταβαίνειν εκ των πατρώων νόμων και τοις του Θεού νόμοις μη πολιτεύεσθαι, 2 μολύναι δε και τον εν Ιεροσόλυμοις νεών και προσονομάσαι Διός Όλυμπίου και τον εν Γαριζίν, καθώς ετύγχανον οι τον τόπον οικούντες, Διός Ξενίου. 3 χαλεπή δε και τοις όλοις ην και δυσχερής η επίτασις της κακίας. 4 το μεν γαρ ιερόν ασωτίας και κώμων επεπλήρωτο υπό των εθνών ραθυμούντων μεθ' εταιρών και εν τοις ιεροίς περιβόλοις γυναιξι πλησιαζόντων, έτι δε τα μη καθήκοντα ένδον φερόντων. 5 το δε θυσιαστήριον τοις αποδιεσταλμένοις από των νόμων αθεμίτοις επεπλήρωτο. 6 ην δ' ούτε σαββατίζειν ούτε πατρώους εορτάς διαφυλάττειν ούτε απλώς Ιουδαίον ομολογείν είναι. 7 ήγοντο δε μετά πικράς ανάγκης εις την κατά μήνα του βασιλέως γενέθλιον ημέραν επί σπλαγχνισμόν · γενομένης δε Διονυσίων εορτής ηναγκάζοντο οι Ιουδαίοι κισσούς έχοντες πομπεύειν τω Διονύσω. 8 ψήφισμα δε εξέπεσεν εις τας αστυγείτονας πόλεις Ελληνίδας Πτολεμαίου υποτιθεμένου την αυτήν

αγωγήν κατά των Ιουδαίων άγειν και σπλαγνίζειν, 9 τους δε μη προαιρουμένους μεταβαίνειν επί τα Ελληνικά κατασφάζειν. παρήν ουν οράν την ενεστώσαν ταλαιπωρίαν. 10 δύο γαρ γυναίκες ανηνέχθησαν περιτετημηκυίαί τα τέκνα αυτών · τούτων δε εκ των μαστών κρεμάσαντες τα βρέφη και δημοσία περιαγαγόντες αυτάς την πόλιν κατά του τείχους εκρήμνισαν. 11 έτεροι δε πλησίον συνδραμόντες εις τα σπήλαια λεληθότως άγειν την εβδομάδα, μηνυθέντες τω Φιλίππω συνεφλογίσθησαν δια το ευλαβώς έχειν βοηθήσαι εαυτοίς κατά την δόξαν της σεμνοτάτης ημέρας.

12 Παρακαλώ ουν τους εντυγχάνοντας τηδε τη βίβλω, μη συστέλλεσθαι δια τας συμφοράς, λογίζεσθαι δε τας τιμωρίας μη προς όλεθρον, αλλά προς παιδείαν του γένους ημών είναι · 13 και γαρ το μη πολύν χρόνον εάσθαι τους δυσσεβούντας, αλλ' ευθέως περιπίπτειν επιτιμίοις, μεγάλης ευεργεσίας σημείον εστιν. 14 ου γαρ καθάπερ και επί των άλλων εθνών αναμένει μακροθυμών ο δεσπότης μέχρι του καταντήσαντας αυτούς προς εκπλήρωσιν αμαρτιών κολάσαι, ούτω και εφ' ημών έκρινεν είναι, 15 ίνα μη προς τέλος αφικομένων ημών των αμαρτιών ύστερον ημάς εκδικά. 16 διόπερ ουδέποτε μεν τον έλεον αυτού αφ' ημών αφίστησι, παιδεύων δε μετά συμφοράς ουκ εγκαταλείπει τον εαυτού λαόν. 17 πλην έως υπομνήσεως ταύθ' ημίν ειρήσθω · δι' ολιγων δ' ελευστέον επί την διήγησιν.

18 Ελεάζαρός τις των πρωτευόντων γραμματέων, ανήρ ήδη προβεβηκώς την ηλικίαν και την πρόσοψιν του προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, αναχανών ηναγκάζετο φαγειν ύειον κρέας. 19 ο δε τον μετ' ευκλείας θάνατον μάλλον ή τον μετά μύσους βίον αναδεξάμενος, αυθαιρέτως επί το τύμπανον προσήγε, προπτύσας δε 20 καθ' ον έδει τρόπον προσέρχεσθαι τους υπομένοντας αμύνεσθαι, ων ου θέμις γεύσασθαι δια την προς τον ζήν φιλοστοργίαν. 21 οι δε προς τω παρανόμω σπλαγνισμω τεταγμένοι δια την εκ των παλαιών χρόνων προς τον άνδρα γνώσιν απολαβόντες αυτόν κατ' ιδίαν παρεκάλουν ενέγκατα κρέα, οίς καθήκον αυτω χρήσασθαι, δι' αυτού παρασκευασθέντα, υποκριθήναι δε ως εσθιοντα τα υπό του βασιλέως προστεταγμένα των από της θυσίας κρεών, 22 ίνα τούτο πράξας απολυθή του θανάτου και δια την αρχαίαν προς αυτούς φιλίαν τύχη φιλανθρωπίας. 23 ο δε λογισμών αστειον αναλαβών και άξιον της ηλικίας και της του γήρωσ υπεροχής και της επικτήτου και επιφανούς πολιάς και της εκ παιδός καλλιστης αναστροφής, μάλλον δε της αγίας και θεοκτίστου νομοθεσίας ακολούθως απεφήνατο, ταχέως λέγων προπέμπειν εις τον άδην. 24

ου γαρ της ημετέρας ηλικίας άξιόν εστιν υποκριθῆναι, ίνα πολλοί των νέων υπολαβόντες Ελεάζαρον τον ενενηκονταετή μεταβεβηκέναι εις αλλοφυλισμόν 25 και αυτοί δια την εμὴν υπόκρισιν και δια τον μικρόν και ακαριαίον ζήν πλανηθώσι δι' εμέ, και μύσος και κηλίδα του γήρωσ κατακτήσομαι. 26 ει γαρ και επί του παρόντος εξελούμαι την εξ ανθρώπων τιμωρίαν, αλλά τας του Παντοκράτορος χείρας ούτε ζων ούτε αποθανών εκφεύξομαι. 27 διόπερ ανδρείως μεν νυν διαλλάξας τον βίον του μεν γήρωσ άξιος φανήσομαι, 28 τοις δε νέοις υπόδειγμα γενναίον καταλελοιπώς εις το προθύμως και γενναίως υπέρ των σεμνών και αγίων νόμων απευθανατίζειν. τοσαύτα δε ειπών επί το τύμπανον ευθέως ήλθε. 29 των δε αγόντων την μικρω πρότερον ευμένειαν προς αυτόν εις δυσμένειαν μεταβαλόντων δια το τους προειρημένους λόγους, ως αυτοί διελάμβανον, απόνοιαν είναι, 30 μέλλων δε ταισ πληγαίς τελευτάν, αναστενάξας ειπε· τω Κυρίω τω την αγίαν γνώσιν έχοντι φανερόν εστιν ότι δυνάμενος απολυθῆναι του θανάτου, σκληράς υποφέρω κατά το σώμα αληδόνας μαστιγούμενος, κατά ψυχήν δε ηδέως δια τον αυτού φόβον ταύτα πάσχω. 31 και ούτος συν τούτον τον τρόπον μετήλλαξεν, ου μόνον τοις νέοις, αλλά και τοις πλείστοις του έθνους τον εαυτού θάνατον υπόδειγμα γεναιότητος και μνημόσυνον αρετής καταλιπών.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΣΥΝΕΒΗ δε και επτά αδελφούς μετά της μητρός συλληφθέντας αναγκάζεσθαι υπό του βασιλέως από των αθεμίτων υείων κρεών εφάπτεσθαι μάστιξι και νευραίς ακιζομένους. 2 εις δε αυτών γενόμενος προήγορος ούτως έφη· τι μέλλεις ερωτάν και μανθάνειν παρ' ημών; έτοιμοι γαρ αποθνήσκειν εσμέν ή παραβαίνειν τους πατριούς νόμους. 3 έκθυμος δε γενόμενος ο βασιλεύς προσέταξε τήγανα και λέβητας εκπυρούν. 4 των δε παραχρήμα εκπυρωθέντων, παραχρήμα τον γενόμενον αυτών προήγορον προσέταξε γλωσσοτομείν και περισκυθίσαντες ακρωτηριάξιν, των λοιπών αδελφών και της μητρός συνορώντων. 5 άχρηστον δε αυτόν τοις όλοις γενόμενον εκέλευσε τη πυρά προσάγειν έμπνουν και

τηγανίζειν. της δε ατμίδος εφ' ικανόν διαδιδούσης του τηγάνου, αλλήλους παρεκάλουν συν τη μητρί γενναίως τελευτάν λέγοντες ούτως· 6 ο Κύριος ο Θεός εφορά και ταις αληθείαις εφ' ημίν παρακαλείται, καθάπερ δια της κατά πρόσωπον αντιμαρτυρούσης ωδής διεσάφησε Μωυσής λέγων· και επί τοις δούλοις αυτού παρακληθήσεται. 7 μεταλλάξαντος δε του πρώτου τον τρόπον τούτον, τον δεύτερον ήγον επί τον εμπαιγμόν και το της κεφαλής δέρμα συν ταις θριξί περισύραντες επηρώτων· ει φάγεσαι προ του τιμωρηθήναι το σώμα κατά μέλος; 8 ο δε αποκριθείς τη πατρίω φωνή είπεν· ουχί· διόπερ και ούτος την εξής έλαβε βάσανον ως ο πρώτος. 9 εν εσχάτη δε πνοή γενόμενος είπε· συ μεν αλάστωρ εκ του παρόντος ημάς ζήν απολύεις, ο δε του κόσμου βασιλεύς αποθανόντας ημάς υπέρ των αυτού νόμων εις αιώνιον αναβίωσιν ζωής ημάς αναστήσει. 10 μετά δε τούτον ο τρίτος ενεπαιζετο και την γλώσσαν αιτηθείς ταχέως προέβαλε και τας χείρας ευθαρσώς προέτεινε 11 και γενναίως είπεν· εξ ουρανού ταύτα κέκτημαι και δια τους αυτού νόμους υπερορώ ταύτα και παρ' αυτού ταύτα πάλιν ελπίζω κομίσασθαι· 12 ωστε αυτόν τον βασιλέα και τους συν αυτώ εκπλήσσεσθαι την του νεανίσκου ψυχήν, ως εν ουδενί τας αληθόνας ετίθετο. 13 και τούτου δε μεταλλάξαντος, τον τέταρτον ωσαύτως εβασάνιζον αικιζόμενοι. 14 και γενόμενος προς το τελευτάν ούτως έφη· αιρετόν μεταλλάσσοντα υπ' ανθρώπων τας υπό του Θεού προσδοκάν ελπίδας πάλιν αναστήσεσθαι υπ' αυτού· σοί μεν γαρ ανάστασις εις ζωήν ουκ έσται. 15 εχομένως δε τον πέμπτον προσάγοντες ηκίζοντο. 16 ο δε προς αυτόν ιδών είπεν· εξουσίαν εν ανθρώποις έχων φθαρτός ων, ό θέλεις ποιείς· μη δόκει δε το γένος ημών υπό του Θεού καταλειφθαι. 17 συ δε καρτέρει και θεώρει το μεγαλείον αυτού κράτος, ως σε και το σπέρμα σου βασανίσει. 18 μετά δε τούτον ήγον τον έκτον, και μέλλων αποθνήσκειν έφη· μη πλανώ μάτην, ημείς γαρ δι' εαυτούς ταύτα πάσχομεν αμαρτάνοντες εις τον εαυτών Θεόν, διό άξια θαυμασμού γέγονε. 19 συ δε μη νομίσης αθως έσεσθαι θεομαχείν επιχειρήσας. 20 υπεραγόντως δε η μήτηρ θαυμαστή και μνήμης αγαθής αξία, ήτις απολλυμένους υιούς επτά συνορώσα μιάς υπό καιρόν ημέρας ευψύχως έφερε δια τας επί Κύριον ελπίδας. 21 έκαστον δε αυτών παρεκάλει τη πατρίω φωνή γενναίω πεπληρωμένη φρονήματι και τον θήλυν λογισμόν άρσενι θυμω διεγείρασα, λέγουσα προς αυτούς· 22 ουκ οίδ' όπως εις την εμήν εφάνητε κοιλιαν, ουδέ εγώ το πνεύμα και την ζωήν υμίν εχαρισάμην, και την εκάστου στοιχείωσιν ουκ εγώ διερρύθμισα. 23 τοιγαρούν ο του κόσμου κτίστης, ο πλάσας ανθρώπου

γένεσιν και πάντων εξευρών γένεσιν και το πνεύμα και την ζωήν υμίν πάλιν αποδώσει μετ' ελέους, ως νυν υπεροράται εαυτούς δια τους αυτού νόμους. 24 ο δε Αντίοχος οϊόμενος καταφρονείσθαι και την ονειδίζουσαν υφορώμενος φωνήν, έτι του νεωτέρου περιόντος, ου μόνον δια λόγων εποιείτο την παράκλησιν, αλλά και δι' όρκων επίστου άμα πλουτιείν και μακαριστόν ποιήσιν μεταθέμενον από των πατρίων νόμων και φίλον έξειν και χρείας εμπιστεύσειν. 25 του δε νεανίου μηδαμώς προσέρχοντος, προσκαλεσάμενος ο βασιλεύς την μητέρα παρήγει του μειρακίου γενέσθαι σύμβουλον επί σωτηρία. 26 πολλά δε αυτού παραινέσαντος επεδέξατο πείσειν τον υιόν. 27 προσκύψασα δε αυτω, χλευάσασα τον ωμόν τύραννον ούτως έφησε τη πατρώα φωνή· υιε, ελέησόν με την εν γαστρί περιενέγκασάν σε μήνας εννέα και θηλάσασάν σε έτη τρία και εκθρέψασάν σε και αγαγούσαν εις την ηλικίαν ταύτην και τροφοφορήσασαν. 28 αξιώσε, τέκνον, αναβλέψαντα εις τον ουρανόν και την γην και τα εν αυτοίς πάντα ιδόντα, γνώναι ότι εξ ουκ όντων εποίησεν αυτά ο Θεός και το των ανθρώπων γένος ούτως γεγένηται. 29 μη φοβηθής τον δήμιον τούτον, αλλά των αδελφών άξιος γενόμενος, επίδεξαι τον θάνατον, ινα εν τω ελέει συν τοις αδελφοίς σου κομίσωμαί σε. 30 έτι δε ταύτης καταλεγούσης ο νεανίας ειπε· τίνα μένετε; ουχ υπακούω του προστάγματος του βασιλέως, του δε προστάγματος ακούω του νόμου του δοθέντος τοις πατράσιν ημών δια Μωυσέως. 31 συ δε πάσης κακίας ευρετής γενόμενος εις τους Εβραίους, ου μη διαφύγης τας χείρας του Θεού. 32 ημείς γαρ δια τας εαυτών αμαρτίας πάσομεν. 33 ει δε χάριν επιπλήξως και παιδείας ο ζων Κύριος ημών βραχέως επώργισται, και πάλιν καταλλαγήσεται τοις εαυτού δούλοις. 34 συ δε, ω ανόσιε και πάντων ανθρώπων μιαρώτατε, μη μάτην μετεωρίζου φρυαπτόμενος αδήλοις ελπίσιν, επί τους δούλους αυτού επαιρόμενος χείρα· 35 ούπω γαρ την του Παντοκράτορος επόπτου Θεού, κρίσιν εκπέφευγας. 36 οι μεν γαρ νυν ημέτεροι αδελφοί βραχόν υπενέγκαντες πόνον αεννάου ζωής υπό διαθήκην Θεού πεπτώκασι· συ δε τη του Θεού κρίσει δίκαια τα πρόστιμα της υπερηφανίας αποίση. 37 εγώ δε καθάπερ οι αδελφοί μου και σώμα και ψυχήν προδίδωμι περί των πατρίων νόμων, επικαλούμενος τον Θεόν ίλεων ταχύ τω έθνει γενέσθαι και σε μετά ετασμών και μαστίγων εξομολογήσασθαι, διότι μόνος αυτός Θεός εστιν, 38 εν εμοί δε και τοις αδελφοίς μου στήναι την του Παντοκράτορος οργήν την επί το σύμπαν ημών γένος δικαίως επηγγέμενην. 39 έκθυμος δε γενόμενος ο βασιλεύς, τούτω παρά τους άλλους χειρίστως απήντησε πικρώς φέρων επί τω

μυκτηρισμῶ. 40 και οὗτος οὖν καθαρὸς τὸν βίον μετήλλαξε παντελῶς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πεποιθῶς. 41 εσχάτη δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ετελεύτησε. 42 τα μὲν οὖν περὶ τοὺς σπλαγνισμοὺς και τὰς υπερβαλλούσας αικίας ἐπὶ τοσοῦτον δεδηλώσθω.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΙΟΥΔΑΣ δὲ ὁ Μακκαβαῖος και οἱ οὖν αὐτῷ παρεισπορευόμενοι ληληθῶς εἰς τὰς κώμας προσεκαλοῦντο τοὺς συγγενεῖς και τοὺς μεμνηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι συνήγαγον εἰς ἑξακισχιλίους. 2 και ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον ἐπιθεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων καταπατούμενον λαόν, οἰκτεῖραι δὲ και τὸν ναόν τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα, 3 ελεῆσαι δὲ και τὴν καταφθειρομένην πόλιν και μέλλουσαν ἰσόπεδον γίνεσθαι και τῶν καταβοῶντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσακούσαι, 4 μνησθῆναι δὲ και τῆς τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων παρανόμου ἀπωλείας και περὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν και μισοπονηρήσαι. 5 γενόμενος δὲ ἐν συστήματι ὁ Μακκαβαῖος ἀνυπόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγένετο, τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου εἰς ἔλεον τραπέισης. 6 πόλεις δὲ και κώμας ἀπροσδοκῆτως ἐρχόμενος ἐνεπίμπρα και τοὺς ἐπικαίρους τόπους ἀπολαμβάνων οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐνίκῃ τροπούμενος 7 μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιβουλὰς συνεργοὺς ἐλάμβανε. και λαλιά τις τῆς εὐανδρίας αὐτοῦ διεχείτο πανταχῇ.

8 Συνορῶν δὲ ὁ Φίλιππος κατὰ μικρὸν εἰς προκοπὴν ἐρχόμενον τὸν ἄνδρα, πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐημερίαις προβαίνοντα, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Κοίλης Συρίας και Φοινίκης στρατηγὸν ἔγραψεν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν. 9 ὁ δὲ ταχέως προχειρισάμενος Νικάνωρα τὸν τοῦ Πατρόκλου τῶν πρώτων φίλων ἀπέστειλεν ὑποτάξας παμφύλων ἔθνη οὐκ ἐλάττους τῶν δισμυρίων το σῆμπαν τῶν Ἰουδαίων ἐξάραι γένος· συνέστησε δὲ αὐτῷ και Γοργίαν ἄνδρα στρατηγὸν και ἐν πολεμικαῖς χρεῖαις πείραν ἔχοντα. 10 διεστήσατο δὲ ὁ Νικάνωρ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα τάλαντων δισχιλίων ἐκ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκπληρώσειν. 11 εὐθέως δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις

απέστειλε προσκαλούμενος ἐπὶ ἄγορασμόν Ἰουδαϊκῶν σωμάτων, ὑποχνούμενος ἐνενήκοντα σάματα τάλαντου παραχωρήσειν, οὐ προσδεχόμενος τὴν παρά του Παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν ἐπὶ αὐτῷ δίκην. 12 τῷ δὲ Ἰούδα προσέειπε περὶ τῆς του Νικάνορος ἐφόδου· καὶ μεταδόντος αὐτοῦ τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν του στρατοπέδου, 13 οἱ δειλανδρῶντες καὶ ἀπιστοῦντες τὴν του Θεοῦ δίκην διεδίδρασκον καὶ ἐξετόπιζον εαυτούς. 14 οἱ δὲ τὰ περιλελειμμένα πάντα ἐπῶλουν, ὁμοῦ δὲ τὸν Κύριον ἠξίουον ῥύσασθαι τοὺς ὑπὸ του δυσσεβοῦς Νικάνορος πρὶν συντυχεῖν πεπραμένους· 15 καὶ εἰ μὴ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν διαθήκας καὶ ἕνεκεν τῆς ἐπὶ αὐτούς ἐπικλήσεως του σεμνοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὀνόματος αὐτοῦ. 16 συναγαγὼν δὲ ὁ Μακκαβαῖος τοὺς περὶ αὐτὸν ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑξακισχιλίους παρεκάλει μὴ καταπλαγῆναι τοὺς πολεμίους, μὴδὲ εὐλαβείσθαι τὴν τῶν ἀδίκως παραγινομένων ἐπὶ αὐτούς ἐθνῶν πολυπληθίαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως 17 πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τὴν ἀνόμως εἰς τὸν ἅγιον τόπον συντελεσμένην ὑπὲρ αὐτῶν ὕβριν καὶ τὸν της ἐμπεπαιγμένης πόλεως αἰκισμόν, ἔτι δὲ τὴν της προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν. 18 οἱ μὲν γὰρ ὅπλοις πεποιθήσιν ἅμα καὶ τόλμαις, ἔφησεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ, δυναμένῳ καὶ τοὺς ἐρχομένους ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐν ἐνὶ νεύματι καταβαλεῖν, πεποιθήμεν. 19 προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων γενομένας ἀντιλήψεις καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρείμ, ἑκατὸν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδες ὡς ἀπώλοντο, 20 καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτούς Γαλάτας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρείαν ἦλθον ὀκτακισχίλιοι σὺν Μακεδόσι τετρασχιλίους, τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπὸ οὐρανοῦ βοήθειαν καὶ ὠφέλειαν πολλήν ἔλαβον. 21 ἐφ' οἷς εὐθαρσεῖς αὐτούς παραστήσας καὶ ἐτοιμοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν, τετραμερὲς τι τὸ στράτευμα ἐποίησε. 22 τάξας καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ προηγουμένους ἑκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον καὶ Ἰωνάθαν, ὑποτάξας ἐκάστῳ χιλίους πρὸς τοὺς πεντακοσίους, 23 ἔτι δὲ καὶ Ἐλεάζαρον, παραγνοῦς τὴν ἱεράν βίβλον καὶ δούς σὺνθημα Θεοῦ βοηθείας τῆς πρώτης σπειρας αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνορι. 24 γενομένου δὲ αὐτοῖς του Παντοκράτορος συμμάχου, κατέσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ τοὺς ἑνακισχιλίους, τραυματίας δὲ καὶ τοὺς μέλεσιν ἀναπήρους τὸ πλεῖστον μέρος τῆς του Νικάνορος στρατιάς ἐποίησαν, πάντας δὲ φυγεῖν ἠνάγκασαν. 25 τὰ

δε χρήματα των παραγεγονότων επί τον αγορασμόν αυτών ἔλαβον· συνδιώξαντες δε αυτούς εφ' ἑκάνον ανέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι. 26 ἦν γὰρ ἡ προ τοῦ σαββάτου, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αυτούς. 27 οπλολογήσαντες δε αυτούς καὶ τὰ σκύλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογούντες καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ τῷ διασώσαντι αυτούς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αυτοῖς. 28 μετὰ δε τὸ σάββατον τοῖς ἠκισμένοις καὶ ταῖς χήραις καὶ ὀρφανοῖς μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιά ἐμερίσαντο. 29 ταῦτα δε διαπραξάμενοι καὶ κοινὴν ἰκετίαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα Κύριον ἠξίουσαν εἰς τέλος καταλλαγῆναι τοῖς αὐτοῦ δούλοις. 30 καὶ τοῖς περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνερίσαντες ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους αὐτῶν ἀνείλον καὶ οχυρωμάτων ὑψηλῶν εὐ μάλᾳ ἐγκρατεῖς ἐγένοντο καὶ λάφυρα πλείστα ἐμερίσαντο ἰσομοίρους ἑαυτοῦς καὶ τοῖς ἠκισμένοις καὶ ὀρφανοῖς καὶ χήραις, ἔτι δε καὶ πρεσβυτέροις ποιήσαντες. 31 οπλολογήσαντες δε αυτούς ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, τὰ δε λοιπὰ τῶν σκύλων ἤνεγκαν εἰς Ἱεροσόλυμα. 32 τὸν δε φυλάρχην τῶν περὶ Τιμόθεον ἀνείλον, ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπιλελυπηκότα. 33 ἐπινίκια δε ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι τοὺς ἐμπρήσαντας τοὺς ἱερούς πύλωνας. Καλλιθένην καὶ τινὰς ἄλλους, ὑφήψαν εἰς ἐν οἰκίδιον πεφευγότας, οἵτινες ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν. 34 ὁ δε τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ὁ τοὺς χιλίους ἐμπόρους ἐπὶ τὴν πρᾶσιν τῶν Ἰουδαίων ἀγαγών, 35 ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίστων εἶναι, τῆ τοῦ Κυρίου βοήθεια τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος εοθήτα, διὰ τῆς μεσογειοῦ, δραπετοῦ τρόπου, ἔρημον ἑαυτὸν ποιήσας, ἤκεν εἰς Ἀντιόχειαν ὑπεράγαν δυσήμερήσας ἐπὶ τῆ τοῦ στρατοῦ διαφθορά. 36 καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεξάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τὸν Θεὸν τοὺς Ἰουδαίους καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦτο ἀτρώτους εἶναι τοὺς Ἰουδαίους, διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προστεταγμένοις νόμοις.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΠΕΡΙ δε τον καιρόν εκείνον ετύγχανεν Αντίοχος αναλευκός ακόσμως εκ των κατά την Περσίδα τόπων. 2 εισεληλύθει γαρ εις την λεγομένην Περσέπολιν και επεχείρησεν ιεροσουλίν και την πόλιν συνέχειν. διό δη των πληθών ορμησάντων επί των όπλων βοήθειαν ετράπησαν, και συνέβη τροπωθέντα τον Αντίοχον υπό των εγχωρίων ασχήμονα την αναζυγήν ποιήσασθαι. 3 όντι δε αυτω κατ' Εκβάτανα προσέπεσε τα κατά Νικάνορα και τους περι Τιμόθεον γεγονότα. 4 επαρθείς δε τω θυμω ώτεο και την των πεφυγαδευκότων αυτόν κακίαν εις τους Ιουδαιούς εναπερείσασθαι, διό συνέταξε τον αρματηλάτην αδιαλείπτως ελαύνοντα κατανύειν την πορείαν, της εξ ουρανού δη κρίσεως συνούσης αυτω· ούτω γαρ υπερηφάνως ειπε· πολυάνδριον Ιουδαιών Ιεροσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος εκεί. 5 ο δε πανεπόπτης Κύριος ο Θεός του Ισραήλ επάταξεν αυτόν ανιάτω και αοράτω πληγή· άρτι δε αυτού καταλήξαντος τον λόγον, έλαβεν αυτόν ανήκεστος των σπλάγχνων αληδών και πικραί των ένδον βάσανοι, 6 πάνυ δικαίως τον πολλαίς και ξενιζούσαις συμφοραίς ετέρων σπλάγχνα βασανίσαντα. 7 ο δ' ουδαμώς της αγερωχίας έληγεν· έτι δε και της υπερηφανίας επεπλήρωτο, πυρ πνέων τοις θυμοίς επί τους Ιουδαιούς και κελεύων εποξύνειν την πορείαν. συνέβη δε και πεσειν αυτόν από του άρματος φερομένου ροίζω και δυσχερεί πώματι περιπεσόντα πάντα τα μέλη του σώματος αποστρεβλούσθαι. 8 ο δ' άρτι δοκών τοις της θαλάσσης κύμασιν επιτάσσειν δια την υπέρ άνθρωπον αλαζονείαν και πλάστιγγι τα των ορέων οιόμενος ύψη στήσειν, κατά γην γενόμενος εν φορείω παρεκομίζετο, φανεράν του Θεού πάσι την δύναμιν ενδεικνύμενος, 9 ωστε και εκ του σώματος του δυσσεβούς σκώληκας αναζειν, και ζώντος εν οδύναις και αληηδόσι τας σάρκας αυτού διαπίπτειν, υπό δε της οσμής αυτού παν το στρατόπεδον βαρύνεσθαι τη σαπρία. 10 και τον μικρω πρότερον των ουρανίων άστρων άπτεσθαι δοκούντα παρακομίζειν ουδεις εδύνατο δια το της οσμής αφόρητον βάρος. 11 ενταύθα ουν ήρξατο το πολυ της υπερηφανίας λήγειν υποθεθραυσμένος και εις επιγνώσιν έρχεσθαι θεία μάστιγι κατά στιγμήν επιτεινόμενος ταις αληηδόσι. 12 και μηδέ της οσμής αυτού δυνάμενος ανέχεσθαι

ταύτ' ἔφη· δίκαιον υποτάσσεσθαι τῷ Θεῷ και μη θνητὸν ὄντα ἰσῶθεα φρονεῖν υπερηφάνως. 13 ἤρχετο δε ο μιάρὸς προς τον ουκέτι αὐτὸν ελεήσοντα Δεσπότην, οὕτω λέγων 14 την μεν αγίαν πόλιν, ἣν σπεύδων παρεγίνετο ἰσόπεδον ποιῆσαι και πολυάνδριον οικοδομήσαι, ελευθέραν αναδείξαι· 15 τους δε Ιουδαίους, ους διεγνώκει μηδέ ταφῆς αξιώσαι οἰωνοβρώτους δε συν τοις νηπίοις εκρίψειν θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἴσους Αθηναίους ποιῆσειν· 16 ον δεν πρότερον εσκύλευσεν ἅγιον νεῶν καλλίστοις αναθήμασι κοσμήσειν και τα ιερά σκεῦη πολυπλάσια πάντα αποδώσειν, τας δε επιβαλλούσας προς τας θυσίας συντάξεις εκ των ἰδίων προσόδων χορηγήσειν· 17 προς δε τούτοις και Ιουδαίον ἔσεσθαι και πάντα τόπον οικητὸν επελεύσεσθαι καταγγέλλοντα το του Θεοῦ κράτος. 18 ουδαμῶς δε ληγόντων των πόνων, επεληλύθει γαρ επ' αὐτὸν δικαία ἡ του Θεοῦ κρίσις, τα κατ' αὐτὸν απελπίσας, ἔγραψε προς τους Ιουδαίους την υπογεγραμμένην επιστολήν, ικετηρίας τάξιν ἔχουσαν, περιέχουσαν δε οὕτως· 19 «Τοις χρηστοῖς Ιουδαίοις τοις πολίταις πολλά χαίρειν και υγιαίνειν και εὐ πράττειν βασιλεύς και στρατηγὸς Αντίοχος. 20 εἰ ἔρρωσθε και τα τέκνα και τα ἴδια κατὰ γνώμην εστίν υμῖν, εὐχομαι μεν τῷ Θεῷ την μεγίστην χάριν, εἰς ουρανὸν την ελπίδα ἔχων, 21 καγὼ δε ασθενῶς διεκείμην, υμῶν την τιμὴν και την εὐνοιαν αν εμνημόνευον φιλοστόργως. επανάγων εκ των περι την Περσίδα τόπων και περιπεσῶν ασθενεῖα δυσχέρειαν εχούση, αναγκαίον ηγησάμην φροντίσαι της κοινῆς πάντων ασφαλείας. 22 ουκ απογινώσκων τα κατ' εμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλήν ελπίδα εκφεύξεσθαι την ασθένειαν, 23 θεωρῶν δε ὅτι και ο πατήρ, καθ' ους καιρούς εἰς τους ἄνω τόπους εστρατοπέδευσεν, ανέδειξε τον διαδεξόμενον, 24 ὅπως εἴαν τι παράδοξον αποβαίνει ἢ και προσαγγελθῆ τι δυσχερές, εἰδότες οἱ κατὰ την χώραν ὧ καταλέλειπται τα πράγματα, μη επιταράσσωνται. 25 προς δε τούτοις κατανοῶν τους παρακειμένους δυνάστας και γειτνιώντας τη βασιλεία τοις καιροῖς ἐπέχοντας και προσδεχομένους το αποβησόμενον, αναδέδειχα τον υἱὸν μου Αντίοχον βασιλέα, ον πολλάκις ανατρέχων εἰς τας ἐπάνω σατραπείας τοις πλείστοις υμῶν παρακατετιθέμην και συνίστων· γέγραφα δε προς αὐτὸν τα υπογεγραμμένα. 26 παρακαλῶ ουν υμᾶς και αξιώ, μεμνημένους των ευεργεσιῶν κοινή και κατ' ἰδίαν, ἕκαστον συντηρεῖν την οὐσαν εὐνοιαν εἰς ἐμέ και τον υἱὸν μου· 27 πέπεισμαι γαρ αὐτὸν επεικῶς και φιλανθρώπως παρακολουθούντα τη ἐμῇ προαιρέσει συμπεριενεχθήσεσθαι υμῖν». 28 Ο μεν ουν ανδροφόνος και βλάσφημος τα χεῖριστα παθῶν,

ως ετέρους διέθηκεν, επί ξένης εν τοις ὅρεσιν οικτίστῳ μὲν κατέστρεψε τον βίον. 29 παρεκομίζετο δε το σῶμα Φίλιππος ο σύντροφος αυτού, ος και διευλαβηθείς τον υἱόν Αντιόχου, προς Πτολεμαίον τον Φιλομήτορα εις Αἴγυπτον διεκομίσθη.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΣ δε και οι συν αυτω, του Κυρίου προάγοντος αυτούς, το μεν ιερόν εκομίσαντο και την πόλιν, 2 τους δε κατά την αγοράν βωμούς υπό των αλλοφύλων δεδημιουργημένους, ἐτι δε τεμένη καθείλον. 3 και τον νεών καθάρισαντες ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν και πυρώσαντες λίθους και πυρ εκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίαν μετὰ διετή χρόνον και θυμίαμα και λύχνους και των ἄρτων την πρόθεσιν ἐποίησαντο. 4 ταῦτα δε ποιήσαντες ἠξίωσαν τον Κύριον πεσόντες ἐπὶ κοιλίαν μηκέτι περιπεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ' ἐάν ποτε και ἀμάρτωσιν, υπ' αὐτοῦ μετ' ἐπιεικείας παιδεύεσθαι και μη βλασφημοῖς και βαρβάροις ἔθνεσι παραδίδοσθαι. 5 εν ἡ δε ἡμέρα ο νεῶς υπό αλλοφύλων ἐβεβηλώθη, συνέβη κατά την αὐτήν ἡμέραν τον καθαρισμόν γενέσθαι του ναοῦ, τη πέμπτη και εικάδι του αὐτοῦ μηνός, ος εστι Χασελεύ. 6 και μετ' ευφροσύνης ἡγον ἡμέρας οκτώ σκηνωμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ως προ μικροῦ χρόνου την των σκηνῶν εορτήν εν τοις ὅρεσι και εν τοις σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι. 7 διό θύρσους και κλάδους ωραίους, ἐτι δε φοίνικας ἔχοντες ὕμνους ἀνέφερον τῷ εὐδοῶσαντι καθαρισθῆναι τον εαυτοῦ τόπον. 8 εδογμάτισαν δε μετὰ κοινού προστάγματος και ψηφίσματος παντὶ τῷ των Ιουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτόν ἀγειν τάσδε τας ἡμέρας. 9 και τα μεν της Αντιόχου του προσαγορευθέντος Επιφανούς τελευτῆς οὕτως εἶχε.

10 Νυνὶ δε τα κατά τον Ευπάτορα Αντιόχον, υἱόν δε του ἀσεβοῦς γενόμενον δηλώσομεν, αὐτὰ συντέμνοντες τα των πολέμων κακά. 11 αὐτός γαρ παραλαβὼν βασιλείαν ἀνέδειξεν ἐπὶ των πραγμάτων Λυσίαν τινά, Κοίλης δε Συρίας και Φοινίκης στρατηγὸν πρόταρχον. 12 Πτολεμαῖος γαρ ο καλούμενος Μάκρων το δίκαιον συντηρεῖν προηγούμενος εις τους

Ιουδαίους δια την γεγονυίαν εις αυτούς αδικίαν επειράτο τα προς αυτούς ειρηνικώς διεξάγειν. 13 όθεν κατηγορούμενος υπό των φίλων προς τον Ευπάτορα και προδότης παρέκαστα ακούων δια το την Κύπρον εμπιστευθέντα υπό του Φιλομήτορος εκλιπείν και προς Αντίοχον τον Επιφανή αναχωρήσαι μήτ ' ευγενή την εξουσίαν έχων, υπ ' αθυμίας φαρμακεύσας εαυτόν εξέλιπε τον βίον.

14 Γοργίας δε γενόμενος στρατηγός των τόπων εξενοτρόφει και παρέκαστα προς τους Ιουδαίους επολεμοτρόφει. 15 ομού δε τούτω και οι Ιδουμαίοι εγκρατείς επικαίρων οχυρωμάτων όντες εγύμναζον τους Ιουδαίους, και τους φυγαδευθέντας από Ιεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφείν επεχείρουν. 16 οι δε περί τον Μακκαβαίον ποιησάμενοι λιτανείαν και αξιώσαντες τον Θεόν σύμμαχον αυτοίς γενέσθαι, επί τα των Ιδουμαίων οχυρώματα ώρμησαν, 17 οίς και προσβαλόντες ευρώστως εγκρατείς εγένοντο των τόπων πάντας τε τους επί τω τείχει μαχομένους ημύναντο κατέσφαζόν τε τους επιπίπτοντας, ανείλον δε ουχ ήττον των δισμυρίων. 18 συμφυγόντων δε ουκ έλαττον των ενακισχιλίων εις δύο πύργους οχυρούς εδ μάλα και πάντα τα προς πολιορκίαν έχοντας, 19 ο Μακκαβαίος εις επείγοντας τόπους απολιπόν Σίμωνα και Ιώσηφον, έτι δε και Ζακχαίον και τους συν αυτω ικανούς προς την τούτων πολιορκίαν, αυτός εχωρίσθη. 20 οι δε περί τον Σίμωνα φιλαργυρήσαντες υπό τινων των εν τοις πύργοις επείσθησαν αργυρίω· επτάκις δε μυριάδας δραχμάς λαβόντες εισάν τινας διαρρυήναι. 21 προσαγγελθέντος δε τω Μακκαβαίω περί του γεγονότος, συναγαγών τους ηγουμενους του λαού κατηγορήσεν ως αργυρίου πεπράκασι τους αδελφούς, τους πολεμίους κατ ' αυτών απολύσαντες. 22 τούτους μεν συν προδότας γενομένους απέκτεινε και παραχρήμα τους δύο πύργους κατελάβετο. 23 τοις δε όπλοις τα πάντα εν ταις χερσίν ευοδούμενος απώλεσεν εν τοις δυσίν οχυρώμασι πλείους των δισμυρίων.

24 Τιμόθεος δε ο πρότερον ηττηθείς υπό των Ιουδαίων συναγαγών ξένας δυνάμεις παμπληθείς και τους της Ασίας γενομένους ίππους συναθροίσας ουκ ολίγους, παρήν ως δορυάλωτον ληψόμενος την Ιουδαίαν. 25 οι δε περί τον Μακκαβαίον συνεγγίζοντος αυτού, προς ικετείαν του Θεού ετράπησαν γη τας κεφαλάς καταπάσαντες και τας οσφύας σάκκοις ζώσαντες, 26 επί την απέναντι του θυσιαστηρίου κρηπίδα προσπεσόντες, ηξιουν ίλεων αυτοίς γενόμενν εχθρεύσαι τοις εχθροίς αυτών και αντικείσθαι τοις αντικειμένοις, καθώς ο

νόμος διασαφεί. 27 γενόμενοι δε από της δεήσεως, αναλαμβάνοντας τα όπλα προήγον από της πόλεως επί πλείον· συνεγγίσαντες δε τοις πολεμίοις εφ' εαυτών ήσαν. 28 άρτι δε της ανατολής διαδεχομένης προσέβαλον εκάτεροι, οι μεν έγγυον έχοντες ευημερίας και νίκης μετ' αρετής την επί τον Κύριον καταφυγήν, οι δε καθηγεμόνα των αγώνων ταπτόμενοι τον θυμόν. 29 γενομένης δε καρτεράς μάχης, εφάνησαν τοις υπεναντίοις εξ ουρανού εφ' ίππων χρυσοχαλίνων άνδρες πέντε διαπρεπείς, και αφηγούμενοι των Ιουδαίων, 30 οί και τον Μακκαβαίον μέσον λαβόντες και σκεπάζοντες ταις εαυτών πανοπλίαις άτρωτον διεφύλαττον, εις δε τους υπεναντίους τοξεύματα και κεραυνούς εξερρίπτουν· διό συγχυθέντες αορασία κατεκόπτοντο ταραχής πεπληρωμένοι. 31 κατεσφάγησαν δε δισμύριοι προς τοις πεντακοσίοις, υπεείς δε εξακόσιοι. 32 αυτός δε ο Τιμόθεος συνέφυγεν εις Γάζαρα λεγόμενον οχύρωμα, εϋ μάλα φρούριον, στρατηγούντος εκεί Χαιρέου. 33 οι δε περί τον Μακκαβαίον άσμενοι περιεκάθισαν το φρούριον ημέρας τέσσαρας. 34 οι δε ένδον τη ερυμνότητι του τόπου πεποιθότες υπεράγαν εβλασφήμουν και λόγους αθεμίτους προΐεντο. 35 υποφαινούσης δε της πέμπτης ημέρας, είκοσι νεανία των περί τον Μακκαβαίον πυρωθέντες τοις θυμοίς δια τας βλασφημίας, προσβαλόντες τω τείχει αρρενωδώς και θηριώδει θυμω τον εμπίπτοντα έκοπτον. 36 έτεροι δε ομοίως προσαναβάντες εν τω περισπασμω προς τους ένδον, ενεπίμπρων τους πύργους και πυράς ανάψαντες ζώντας τους βλασφήμους κατέκαιον. οι δε τας πύλας διέκοπτον, εισδεξάμενοι δε την λουπήν τάξιν προκατελάβοντο την πόλιν. 37 και τον Τιμόθεον αποκεκρυμμένον εν τινι λάκκω κατέσφαξαν και τον τούτου αδελφόν Χαιρέαν και τον Απολλοφάνην. 38 ταύτα δε διαπραξάμενοι μεθ' ύμνων και εξομολογήσεων ευλόγουν τω Κυρίω τω μεγάλως ευεργετούντι τον Ισραήλ και το νίκος αυτοίς διδόντι.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΜΕΤ' ὀλίγον δε παντελῶς χρόνον Λυσίας ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως καὶ συγγενῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων λίαν βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, 2 συναθροίσας περὶ τὰς οκτὼ μυριάδας καὶ τὴν ἵππον πάσαν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους λογιζόμενος τὴν μὲν πόλιν Ἑλλήσιν οὐκ ἐπιτήριον ποιῆσειν, 3 τὸ δὲ ἱερόν ἀργυρολόγητον, καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν τεμένη, πρᾶτὴν δὲ τὴν ἀρχιερωσύνην κατ' ἔτος ποιῆσειν, 4 οὐδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος, πεφρενωμένος δὲ ταῖς μυριάσι τῶν πεζῶν καὶ ταῖς χιλιάσι τῶν ἰππέων καὶ τοῖς ἐλέφασιν τοῖς ογδοήκοντα. 5 εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συνεγγίσας Βαιθσοῦρα, ὄντι μὲν ἐρυμνῶ χωρίῳ, ἀπὸ δὲ Ἱεροσολύμων ἀπέχοντι ὡσεὶ σταδίου πέντε, τοῦτο ἔθλιβεν. 6 ὡς δὲ μετέλαβον οἱ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πολιορκούντα αὐτὸν τὰ οχυρώματα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύων κέτερον σὺν τοῖς ὄχλοις τὸν Κύριον ἀγαθὸν ἄγγελον ἀποστείλαι πρὸς σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ. 7 αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακκαβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα προετρέψατο τοὺς ἄλλους, ἅμα αὐτῷ διακινδυνεύοντας ἐπιβοηθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· ομοῦ δὲ καὶ προθύμως ἐξώρμησαν. 8 αὐτόθι δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἱεροσολύμους ὄντων, ἐφάνη προηγούμενος αὐτῶν ἔφιππος ἐν λευκῇ εσθήτι, πανοπλίαν χρυσοῦν κραδαινών. 9 ομοῦ δὲ πάντες εὐλόγησαν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν καὶ ἐπερρώσθησαν ταῖς ψυχαῖς, οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ θήρας τοὺς ἀγριωτάτους καὶ σιδηρὰ τεῖχη τιτρώσκειν ὄντες ἔτοιμοι, 10 προήγον ἐν διασκευῇ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντος αὐτοῦ τοῦ Κυρίου. 11 λεοντηδὸν δὲ ἐντινάξαντες εἰς τοὺς πολεμίους κατέστρωσαν αὐτοὺς χιλίους πρὸς τοὺς μυρίους, ἰππεῖς δὲ ἑξακοσίους πρὸς τοὺς χιλίους· τοὺς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν. 12 οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυματῆται γυμνοὶ διεσώθησαν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυσίας αἰσχροῦς φεύγων διεσώθη. 13 οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχων, πρὸς εαυτὸν ἀντιβάλλον τὸ γεγονός περὶ εαυτὸν ἐλάσσωμα καὶ συννοήσας ἀνικῆτους εἶναι τοὺς Ἑβραίους, τοῦ πάντα δυναμένου Θεοῦ συμμαχοῦντος αὐτοῖς, προσᾠποστείλας 14 ἐπέισε συλλύσεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, καὶ διότι καὶ τὸν βασιλέα πείσειν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέσθαι. 15 ἐνέπνευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ὁ Λυσίας παρεκάλει, τοῦ συμφέροντος φροντίζων· ὅσα γὰρ ὁ Μακκαβαῖος

επέδωκε τῷ Λυσία δια γραπτῶν περὶ τῶν Ἰουδαίων, συνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς. 16 ἦσαν γὰρ αἱ γεγραμμέναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαί, παρὰ μὲν Λυσίου περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· «Λυσίας τῷ πλήθει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. 17 Ἰωάννης καὶ Ἀβεσσαλώμ οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν, ἐπιδόντες τὸν υπογεγραμμένον χρηματισμὸν, ἠξίουσιν περὶ τῶν δι' αὐτοὺς σημανομένων. 18 ὅσα μὲν οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσερχθῆναι, διεσάφησα· ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνεχώρησεν. 19 εἴαν μὲν οὖν συντηρήσητε τὴν εἰς τὰ πράγματα εὐνοίαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσσομαι παραίτιος ὑμῖν ἀγαθῶν γενέσθαι. 20 ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τοῦτοις τε καὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν. 21 ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ογδόου, Διοσκορινθίου τετράδι καὶ εἰκάδι.

22 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως· «Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσία χαίρειν. 23 τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς μεταστάντος, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἀταράχους ὄντας γενέσθαι πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν, 24 ἀκηκοότες τοὺς Ἰουδαίους μὴ συνευδοκούντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἐαυτῶν ἀγωγὴν αἰρετίζοντας καὶ διὰ τοῦτο ἀξιούντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν· 25 αἰρούμενοι οὖν καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, κρίνομεν τὸ τε ἱερόν αὐτοῖς ἀποκατασταθῆναι καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη. 26 εὐὸ οὖν ποιήσεις διαπεμπάμενος πρὸς αὐτοὺς καὶ δούς δεξιᾶς, ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν εὐθυμοὶ τε ὡς καὶ ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἀντίληψιν».

27 Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν· «Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν. 28 εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ δὲ υγιαίνομεν. 29 ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοὺς ἰδίους. 30 τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας 31 χρῆσθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἐαυτῶν δαπανήμασι καὶ νόμοις, καθὰ καὶ τὸ πρότερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν ἠγνοημένων. 32 πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς. 33 ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ογδόου, Ξανθικοῦ πέμπτη καὶ δεκάτῃ.

34 Ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως· «Κόϊντος Μέμμιος, Τίτος Μάνλιος, πρεσβῦται Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. 35 ὑπὲρ ὧν Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συνεχώρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνευδοκούμεν. 36 ἃ δὲ ἔκρινε

προσανενεχθήναι τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρήμα επισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα εκθώμεν ὡς καθήκει ὑμῖν· ἡμεῖς γὰρ προσάγομεν πρὸς Ἀντιόχειαν. 37 διὸ σπεύσατε καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως καὶ ἡμεῖς επιγνώμεν ὁποίας ἐστέ γνώμης. 38 υγιαίνετε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ μὲν Λυσίας ἀπῆει πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγίνοντο. 2 τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Γενναίου, ἐτι δὲ Ἰερώνυμος καὶ Δημοφών, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ Κυπριάρχης οὐκ εἶὼν αὐτοὺς εὐσταθεῖς καὶ τὰ τῆς ἡσυχίας ἀγειν. 3 Ἰοπιῖται δὲ τηλικούτο συνετέλεσαν τὸ δυσσέβημα· παρακαλέσαντες τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰκόντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι εἰς τὰ παρασταθέντα ὑπ' αὐτῶν σκάφη σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ὡς μηδεμίας ἐνεστώσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενείας, 4 κατὰ δὲ τὸ κοινόν τῆς πόλεως ψήφισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων ὡς ἀν εἰρηνεύειν θελόντων καὶ μηδὲν ὑποπιπὼν ἐχόντων, ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν ὄντας οὐκ ἔλαττον τῶν διακοσίων. 5 μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας τὴν γεγνουῖαν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς ὠμότητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράσι 6 καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δίκαιον κριτὴν Θεόν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς μαιοφόνους τῶν ἀδελφῶν· καὶ τὸν μὲν λιμένα νύκτωρ ἐνέπρησε καὶ τὰ σκάφη κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμφυγόντας ἐξεκέντησε. 7 τοῦ δὲ χωρίου συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν ὡς πάλιν ἤξων καὶ τὸ σῦμπαν τῶν Ἰοπιπιδῶν ἐκριζώσαι πολίτευμα. 8 μεταλαβὼν δὲ καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτελεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παρικοῦσιν Ἰουδαίοις, 9 καὶ τοῖς Ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν υφῆψε τὸν λιμένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι τὰς αὐγὰς τοῦ φέγγους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων τεσσαράκοντα.

10 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθέντων σταδίου ἐννέα, ποιουμένων τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Τιμόθεον, προσέβαλον Ἀραβες αὐτῷ οὐκ ἐλάττους τῶν πεντακισχιλίων, ἡπεῖς δὲ πεντακόσιοι. 11

γενομένης δε καρτεράς μάχης και των περί τον Ιούδαν δια την παρά του Θεού βοήθειαν ευημερησάντων, ελαττωθέντες οι νομάδες Άραβες ηξίουσαν δούναί τον Ιούδαν δεξιάν αυτοίς, υποσχομένοι και βοσκήματα δώσειν και εν τοίς λοιποίς ωφελήσειν αυτούς. 12 Ιούδας δε υπολαβών ως αληθώς εν πολλοίς αυτούς χρησίμους, επεχώρησεν ειρήνην άξειν προς αυτούς· και λαβόντες δεξιάς εις τας σκηνάς αυτών εχωρίσθησαν.

13 Επέβαλε δε και επί τινα πόλιν γεφυρούν οχυράν και τείχεσι περιπεφραγμένην και παμμειγέσιν έθνεσι κατοικουμένην, όνομα δε Κάσπιν. 14 οι δ' ένδον πεποιθότες τη των τειχέων ερυμνότητι τη τε των βρωμάτων παραθέσει, αναγωγότερον εχρώντο τοίς περί τον Ιούδαν λοιδορούντες και προσέτι βλασφημούντες και λαλούντες α μη θέμις. 15 οι δε περί τον Ιούδαν επικαλεσάμενοι τον μέγαν του κόσμου δυνάστην, τον άτερ κριών και μηχανών οργανικών κατακρημνίσαντα την Ιεριχώ κατά τους Ιησού χρόνους, ενέσεισαν θηριωδώς τω τείχει. 16 καταλαβόμενοι τε την πόλιν τη του Θεού θελήσει, αμυθήτους εποίησαντο σφαγάς, ωστε την παρακειμένην λίμνην, το πλάτος έχουσαν σταδίων δύο, κατάρρυτον αίματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι.

17 Εκείθεν δε αποσιπάσαντες σταδίους επτακοσίους πενήκοντα διήνυσαν εις τον Χάρακα προς τους λεγομένους Τουβιήνους Ιουδαίους. 18 και Τιμόθεον μεν επί των τόπων ου κατέλαβον, άπρακτόν τε από των τόπων εκλελυκότα, καταλελοιπότα δε φρουράν εν τινι τόπω και μάλα οχυράν. 19 Δοσίθεος δε και Σωσίπατρος των περί τον Μακκαβαίον ηγεμόνων εξοδεύσαντες απώλεσαν τους υπό Τιμοθέου καταλειφθέντας εν τω οχυρώματι πλείους των μυρίων ανδρών. 20 ο δε Μακκαβαίος διατάξας την εαυτού στρατιάν σπειρηδόν, κατέστησεν αυτούς επί των σπειρών και επί τον Τιμόθεον ωρμησεν έχοντα περί αυτόν μυριάδας δώδεκα πεζών, ιππείς δε χιλίους προς τοίς πεντακοσίοις. 21 την δε έφοδον μεταλαβών Ιούδα, ο Τιμόθεος προσεξαπέστειλε τας γυναίκας και τα τέκνα και την άλλην αποσκευήν εις το λεγόμενον Καρνίον· ην γαρ δυσπολιόρκητον και δυσπρόσιτον το χωρίον δια την των πάντων των τόπων στενότητα. 22 επιφανείσης δε της Ιούδα σπείρας πρώτης και γενομένου δέους επί τους πολεμίους, φόβου τε εκ της του πάντα εφορώντος επιφανείας γενομένου επι' αυτούς, εις φυγήν ωρμησαν άλλος αλλαγή φερόμενος, ωστε πολλάκις υπό των ιδίων βλάπτεσθαι και ταις των ξιφών ακμαίς αναπειρεσθαι. 23 εποιείτο δε τον διωγμόν ευτονώτερον Ιούδας συγκεντών τους αλιτηρίους διέφθειρέ τε εις μυριάδας τρεις ανδρών. 24

αυτός δε ο Τιμόθεος εμπεισών τοις περί τον Δοσίθεον και Σωσίπατρον, ηξίου μετά πολλής γοητείας εξαφείναι σων αυτόν δια το πλειόνων μεν γονείς, ων δε αδελφούς έχειν και τούτους αλογηθήναι συμβήσεται, ει αποθάνοι. 25 πιστώσαντος δε αυτού δια πλειόνων τον ορισμόν αποκαταστήσειν τούτους αιημάντους, απέλυσαν αυτόν ένεκα της των αδελφών σωτηρίας.

26 Εξελθών δε επί το Καρνίον και το Αταργατείον κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο και πεντακισχιλίουσ. 27 μετά δε την τούτων τροπήν και απώλειαν επεστράτευσεν Ιούδας και επί Εφρών πόλιν οχυράν, εν ή κατώκει Λυσίας και πάμφυλα πλήθη · νεανίαι δε προ των τειχών καθεστώτες ρωμαλέοι απεμάχοντο ευρώστωσ, ένθα δε οργάνων και βελών πολλάί παραθέσεις υπήρχον 28 επικαλεσάμενοι δε τον Δυνάστην τον μετά κράτους συντριβοντα τας των πολεμίων αλκάσ, έλαβον την πόλιν υποχείριον και κατέστρωσαν των ένδον εις μυριάδας δύο και πεντακισχιλίουσ. 29 αναζεύξαντες δε εκείθεν ωρμησαν επί Σκυθών πόλιν απέχουσαν από Ιεροσολύμων σταδίουσ εξακοσίουσ. 30 απομαρτυρησάντων δε των εκεί κατοικούντων Ιουδαίων, ην οι Σκυθοπολίται έσχον προς αυτούσ εύνοιαν και εν τοις της ατυχίας καιροίσ ήμερον απάντησιν εποιούντο. 31 ευχαρηστήσαντες αυτοίσ και προσπαρακαλέσαντες και εις τα λοιπά προς το γένος ευμενείσ είναι, παρεγένοντο εις Ιεροσόλυμα της των εβδομάδων εορτής ούσης υπογύου.

32 Μετά δε την λεγομένην Πεντηκοστήν ωρμησαν επί Γοργίαν τον της Ιδουμαίας στρατηγόν. 33 εξήλθε δε μετά πεζών τρισχιλίων, ιπιέων δε τετρακοσίων, 34 και παραταξαμένων συνέβη πεσειν ολίγουσ των Ιουδαίων. 35 Δοσίθεοσ δε τισ των του Βακήνοροσ, έφιπποσ ανήρ και καρτερόσ, είχετο του Γοργίου και λαβόμενοσ της χλαμύδοσ ήγεν αυτόν ευρώστωσ και βουλόμενοσ τον κατάρατον λαβείν ζωγριαν, των ιπιέων Θρακών τινοσ επενεχθέντοσ αυτω και τον ώμον καθελόντοσ διέφυγεν ο Γοργίασ εις Μαρισά. 36 των δε περί τον Έσδριν επί πλείον μαχομένων και κατακόπων όντων, επικαλεσάμενοσ ο Ιούδασ τον Κύριον σύμμαχον φανήναι και προοδηγόν του πολέμου, 37 καταρξάμενοσ τη πατριώ φωνή την μεθ ' ύμνων κραυγήν, αναβοήσασ και ενσεισασ απροσδοκήτωσ τοις περί τον Γοργίαν, τροπήν αυτών εποιήσατο.

38 Ιούδασ δε αναλαβών το στράτευμα ήγεν εις Όδολλάμ πόλιν · της δε εβδομάδοσ επιβαλλούσης, κατά τον εθισμόν αγνισθέντες αυτόθι το σάββατον διήγαγον. 39 τη δε

εχομένη ήλθον οι περί τον Ιούδαν καθ' ὃν τρόπον τοῦ της χρείας εγεγόνει, τα των προπεπωκότων σώματα ανακομίσασθαι και μετά των συγγενῶν αποκαταστήσαι εἰς τοὺς πατρῶους τάφους. 40 εὖρον δε ἐκάστου των τεθνηκότων ὑπὸ τοὺς χιτῶνας ιερῶματα των ἀπὸ Ιαμνείας εἰδώλων, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ιουδαίους· τοῖς δε πάσι σαφές ἐγένετο δια τήνδε τὴν αἰτίαν τοῦσδε πεπωκέναι. 41 πάντες οὖν εὐλογήσαντες τα τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου του τα κεκρυμμένα φανερά ποιούντος, 42 εἰς ἱκετείαν ἐτράπησαν ἀξιῶσαντες το γεγονός ἀμάρτημα τελείως ἐξαλειφθῆναι. ὁ δε γενναῖος Ιούδας παρεκάλεσε τὸ πλῆθος συντηρεῖν εαυτοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι, ὑπ' ὅψιν ἐωρακότας τα γεγονότα δια τὴν των προπεπωκότων ἀμαρτίαν. 43 ποιησάμενός τε κατ' ἀνδραλογίαν κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίου δραχμᾶς δισχιλίας, ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα προσαγαγεῖν περὶ ἀμαρτίας θυσίαν, πάνυ καλῶς και ἀστείως πράττων ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος· 44 εἰ γὰρ μη τοὺς προπεπωκότας ἀναστήναι προσεδόκα, περισσὸν ἀν ἦν και ληρώδες ὑπὲρ νεκρῶν προσεὔχεσθαι. 45 εἶτ' ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαριστήριον, οὐσία και εὐσεβῆς ἡ ἐπίνοια· ὅθεν περὶ των τεθνηκότων τὸν ἐξίλασμόν ἐποιήσαντο τῆς ἀμαρτίας ἀπολυθῆναι.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 Τῆ δε ἐνάτῳ και τεσσαρακοστῳ και ἑκατοστῳ ἔτει προσέπεσε τοῖς περὶ τον Ιούδαν Ἀντίοχον τον Εὐπάτορα παραγενέσθαι οὖν πλῆθεσιν ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν 2 και οὖστω Λυσίαν τον ἐπίτροπον και ἐπὶ των πραγμάτων, ἕκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλληνικὴν πεζῶν μυριάδας ἑνδεκα και ἵππεις πεντακισχιλίους τριακοσίους και ἐλέφαντας εἰκοσιδύο, ἄρματα δε δρεπανηφόρα τριακόσια. 3 και Μενέλαος δε συνέμειξεν αυτοῖς και παρεκάλει μετὰ πολλῆς εἰρωνείας τον Ἀντίοχον, οὐκ ἐπὶ σωτηρία τῆς πατρίδος, οἰόμενος δε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατασταθῆσεσθαι. 4 ὁ δε βασιλεὺς των βασιλέων ἐξήγειρε τον θυμόν του Ἀντιόχου ἐπὶ τον ἀλιτήριον, και Λυσίου ὑποδείξαντος τοῦτον αἴτιον εἶναι πάντων των κακῶν, προσέταξεν, ὡς

έθος ἐστὶν ἐν τῷ τόπῳ, προσπολέσαι ἀγαγόντας αὐτὸν εἰς Βέροϊαν. 5 ἐστὶ δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργος πενήτηντα πηχῶν πλήρης σποδοῦ, οὗτος δὲ ὄργανον εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον εἰς τὴν σποδὸν. 6 ἐνταῦθα τὸν ἱεροσουλίας ἐνοχὸν ὄντα ἢ καὶ τινῶν ἄλλων κακῶν ὑπεροχὴν πεπονημένον ἅπαντες προσωθοῦσιν εἰς ὄλεθρον. 7 τοιοῦτῳ μὲν τὸν παράνομον συνέβη θανεῖν, μηδὲ τῆς γῆς τυχόντα Μενέλαον, πάντῳ δικαίως. 8 ἐπεὶ γὰρ συνετέλεσατο πολλὰ περὶ τὸν βῶμόν ἀμαρτήματα, οὐ τὸ πῦρ ἀγνὸν ἦν καὶ ἡ σποδὸς, ἐν σποδῷ τὸν θάνατον ἐκομίσαστο.

9 Τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασιλεὺς βεβαρβαρωμένος ἤρχετο τὰ χεῖριστα τῶν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγονότων ἐνδειξόμενος τοῖς Ἰουδαίοις. 10 μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας τὰτα παρήγγειλε τῷ πλήθει δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς επικαλεῖσθαι τὸν Κύριον, εἶποτε ἄλλοτε καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ νόμου καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἁγίου στερεῖσθαι μέλουσι 11 καὶ τὸν ἄρτι βραχέως ἀνεψυχότα λαὸν μὴ εἶσαι τοῖς δυσφήμοις ἔθνεσι υποχειρίους γενέσθαι. 12 πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποιησάντων ὁμοῦ καὶ καταξιώσαντων τὸν ἐλεήμονα Κύριον μετὰ κλαυθμοῦ καὶ νηστειῶν καὶ προπτώσεως ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως, παρακαλέσας αὐτοὺς ὁ Ἰούδας ἐκέλευσε παραγίνεσθαι. 13 καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γενόμενος ἐβουλεύσατο, πρὶν εἰσβαλεῖν τοῦ βασιλέως τὸ στράτευμα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ γενέσθαι τῆς πόλεως ἐγκρατεῖς, ἐξελθόντας κρίναι τὰ πράγματα τῆς τοῦ Κυρίου βοήθεια. 14 δούς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ κτίστῃ τοῦ κόσμου, παρακαλέσας τοὺς σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου περὶ νόμων, περὶ ἱεροῦ, πόλεως, πατρίδος, πολιτείας, ἐποιήσατο περὶ Μωδεῖν τὴν στρατοπεδειάν. 15 δούς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν σύνθεμα «Θεοῦ νίκη, μετὰ νεανίσκων ἀρίστων κεκριμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν αὐλήν, ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀνείλεν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους καὶ τὸν πρωτεύοντα τῶν ἐλεφάντων σὺν τῶν κατ' οἰκίαν ὄχλῳ συνέθηκε 16 καὶ τὸ τέλος τὴν παρεμβολὴν δέους καὶ ταραχῆς ἐπλήρωσαν καὶ ἐξέλυσαν εὐημεροῦντες· 17 ὑποφαινούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας τοῦτο ἐγεγόνει διὰ τὴν ἐπαρήγουσαν αὐτῷ τοῦ Κυρίου σκέπην.

18 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐληφῶς γεύσιν τῆς τῶν Ἰουδαίων εὐτολμίας, κατεπείρασε διὰ μεθόδων τοὺς τόπους. 19 καὶ ἐπὶ Βαιθσοῦρα φρούριον οχυρὸν τῶν Ἰουδαίων προσήγε καὶ ἐτροπούτο, προσέκρουεν, ἠλαττονούτο· 20 τοῖς δὲ ἔνδον Ἰούδας τὰ δέοντα εἰσέπεμψε. 21 προσήγγειλε δὲ τὰ μυστήρια τοῖς πολεμίοις Ρόδοκος ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς τάξεως· ἀνεζητήθη δὲ καὶ κατελήφθη

και κατεκλείσθη. 22 εδευτερολόγησεν ο βασιλεύς τοις εν Βαιθσούρα δεξιάν έδωκεν, έλαβεν, απήει προσέβαλε τοις περί τον Ιούδαν, ήττων εγένετο, 23 μετέλαβεν απονενοήσθαι τον Φίλιππον εν Αντιοχεία τον απολελειμμένον επί των πραγμάτων, συνεχύθη, τους Ιουδαίους παρεκάλεσεν, υπετάγη και ώμοσεν επί πάσι τοις δικαίοις, συνελύθη και θυσίαν προσήγαγεν, ετίμησε τον νεώ και τον τόπον εφιλανθρώπησε 24 και τον Μακκαβαίον απεδέξατο. κατέλιπε στρατηγόν από Πτολεμαΐδος έως των Γερρηνών Ηγεμονίδην. 25 ήλθεν εις Πτολεμαΐδα· εδυσφόρουν περί των συνθηκών οι Πτολεμαεΐς, εδειναζον γαρ υπέρ ων ηθέλησαν αθετειν τας διαστάσεις. 26 προσήλθεν επί το βήμα Λυσίας, επελογήσατο ενδεχομένως, συνέπεισε, κατεπράυνε, ευμενείς εποίησεν, ανέζευξεν εις Αντιόχειαν. ούτω τα του βασιλέως της εφόδου και της αναζυγής εχώρησε.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΜΕΤΑ δε τριετή χρόνον προσέπεσε τοις περί τον Ιούδαν Δημήτριον τον του Σελεύκου δια του κατά Τρίπολιν λιμένος εισπλεύσαντα μετά πλήθους ισχυρού και στόλου 2 κεκρατηκέναι της χώρας επανελόμενον Αντίοχον και τον τούτου επίτροπον Λυσίαν. 3 Άλκιμος δε τις προγενόμενος αρχιερεύς, εκουσίως δε μεμολυμμένος εν τοις της επιμειξίας χρόνοις, συννοήσας ότι καθ' οντιναούν τρόπον ουκ έστιν αυτω σωτηρία, ουδέ προς άγιον θυσιαστήριον έτι πρόσσδος, 4 ήκε προς τον βασιλέα Δημήτριον πρώτω και πεντηκοστω και εκατοστω έτει προσάγων αυτω στέφανον χρυσούν και φοίνικα, προς δε τούτοις των νομιζομένων θαλλών του ιερού, και την ημέραν εκείνην ησυχίαν έσχε. 5 καιρόν δε λαβών της ιδίας ανοίας συνεργόν, προσκληθείς εις συνέδριον υπό του Δημητρίου και επερωτηθείς εν τίνι διαθέσει και βουλή καθεστήκασιν οι Ιουδαίοι, προς ταύτα έφη· 6 οι λεγόμενοι των Ιουδαίων Ασιδαίοι, ων αφηγείται Ιούδας ο Μακκαβαίος, πολεμοτροφούσι και στασιάζουσιν, ουκ εώντες την βασιλείαν ευσταθείας τυχείν. 7 όθεν αφελόμενος την προγονικήν δόξαν, λέγω δη την αρχιερωσύνην, δεύρο νυν ελήλυθα, 8 πρώτον μεν υπέρ των ανηκόντων τω

βασιλεί γνησίως φρονών, δεύτερον δε και των ιδίων πολιτών στοχαζόμενος· τη μεν γαρ των προειρημένων αλογιστία το σύμπαν ημών γένος ου μικρῶς ακληρεῖ. 9 ἕκαστα δε τούτων επεγνωκῶς συ, βασιλεῦ, και της χώρας και του περιύσταμένου γένους ημών προνοήθητι, καθ' ἣν ἔχεις προς ἅπαντας ευαπάντητον φιλανθρωπίαν. 10 ἄχρι γαρ Ιούδας περίεστιν, αδύνατον ειρήνης τυχεῖν τα πράγματα. 11 τοιούτων δε ρηθέντων υπό τούτου, θάπτον οι λοιποὶ φίλοι δυσμενῶς ἔχοντες τα προς τον Ιούδαν προσεπύρωσαν τον Δημήτριον. 12 προσκαλεσάμενος δε ευθέως Νικάνορα τον γενόμενον ελεφαντάρχην, και στρατηγόν αναδείξας της Ιουδαίας, εξαπέστειλε 13 δούς εντολὰς αὐτὸν μεν τον Ιούδαν επαναλέσθαι, τους δε συν αυτω σκορπίσαι, καταστήσαι δε Ἀλκιμον αρχιερέα του μεγίστου ιεροῦ. 14 οι δε επί της Ιουδαίας πεφυγαδευκότες τον Ιούδαν ἔθνη συνέμισγον αγεληδόν τῷ Νικάνορι, τας των Ιουδαίων ατυχίας και συμφοράς ἰδίας ευημερίας δοκούντες ἔσεσθαι.

15 Ακούσαντες δε την του Νικάνορος ἔφοδον και την επίθεσιν των εθνῶν, καταπασάμενοι γην ελιτάνεον τον ἄχρι αἰῶνος συστήσαντα τον εαυτοῦ λαόν, αἰεὶ δε μετ' ἐπιφανείας αντιλαμβανόμενον της εαυτοῦ μερίδος. 16 προτάξαντος δε του ηγουμένου εκείθεν ευθέως ἀνέζευξαν και συμμίσγουσιν αυτοῖς ἐπὶ κώμην Δεσσαοῦ. 17 Σίμων δε ο ἀδελφός Ιούδα συμβεβληκῶς ἦν τῷ Νικάνορι, βραχέως δε δια την αιφνίδιον των αντιπάλων αφασίαν επταικῶς. 18 ὅμως δε ακούων ο Νικάνωρ ἦν εἶχον οι περὶ τον Ιούδαν ανδραγαθίαν και εν τοις υπέρ της πατρίδος ἀγῶσιν ευψυχίαν, υπευλαβεῖτο την κρίσιν δι' αἰμάτων ποιήσασθαι. 19 διόπερ ἐπεμψε Ποσιδώνιον και Θεόδοτον και Ματταθίαν δούναί και λαβεῖν δεξιὰς. 20 πλείονος δε γενομένης περὶ τούτων επισκέψεως και του ηγεμόνος τοις πλήθεσιν ανακοινωσαμένου και φανείσης ομοψήφου γνώμης, ἐπένευσαν ταις συνθήκας. 21 ἐτάξαντο δε ἡμέραν, εν ἣ κατ' ἰδίαν ἤξουσιν εις το αὐτό· και προήλθε και παρ' ἕκαστου διαφόρους ἔθεσαν δίφρους· 22 διέταξεν Ιούδας ἐνόπλους ετοιμοὺς εν τοις επικαίροις τόποις, μη ποτε εκ των πολεμίων αιφνιδίως κακουργία γένηται· την ἀρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν. 23 διέτριβε δε ο Νικάνωρ εν Ιεροσολύμοις, και ἐπραττεν ουθέν ἄτοπον, τους δε συναχθέντας ἀγελαίους ὄχλους ἀπέλυσε. 24 και εἶχε τον Ιούδαν διαπαντός εν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο. 25 παρακάλεσεν αὐτὸν γῆμαι και παιδοποιήσασθαι· ἐγάμησεν, ευστάθησεν, ἐκοινώνησε βίου.

26 Ο δε Ἀλκιμος συνιδὼν την προς ἀλλήλους εὐνοίαν και τας γενομένας συνθήκας,

αναλαβών ήκε προς τον Δημήτριον και έλεγε τον Νικάνορα αλλότρια φρονεΐν των πραγμάτων · τον γαρ επίβουλον της βασιλείας Ιούδαν διάδοχον αναδέδειχεν εαυτού. 27 ο δε βασιλεύς έκθυμος γενόμενος και ταις του παμπονήρου ερεθισθείς διαβολαΐς, έγγραψε Νικάνορι φάσκων υπέρ μεν των συνθηκών βαρέως φέρειν, κελεύων δε τον Μακκαβαΐον δέσμιον εξαποστέλλειν ταχέως εις Αντιόχειαν. 28 προσπεσόντων δε τούτων τω Νικάνορι συνεκέχυτο και δυσφόρως έφερεν, ει τα διεσταλμένα αθετήσει μηδέν τ' ανδρός ηδικηκότος. 29 επει δε τω βασιλεί αντιπράττειν ουκ ην, εύκαιρον ετήρει στρατηγήματι τούτ' επιτελέσαι. 30 ο δε Μακκαβαΐος αυστηρότερον διεξάγοντα συνιδών τον Νικάνορα προς αυτόν και την ειθισμένην απάντησιν αγροικότερον εσηκότα, νοήσας ουκ από του βελτίστου την αυστηρίαν είναι, συστρέψας ουκ ολίγους των περι εαυτόν, συνεκρύπτετο τον Νικάνορα. 31 συγγνούς δε ο έτερος ότι γενναίως υπό του ανδρός εστρατήγηται, παραγενόμενος επί το μέγιστον και άγιον ιερόν, των ιερέων τας καθηκούσας θυσίας προσαγόντων, εκέλευσε παραδιδόναι τον άνδρα. 32 των δε μεθ' όρκων φασκόντων μη γινώσκειν που ποτ' έστιν ο ζητούμενος, 33 προτείνας την δεξιάν εις τον νεώ ταύτα ώμοσε · εάν μη δέσμιόν μοι τον Ιούδαν παραδώτε, τόνδε του Θεού σηκόν εις πεδίον ποιήσω και το θυσιαστήριον κατασκάψω και ιερόν ενταύθα τω Διονύσω επιφανές αναστήσω. 34 τοσαύτα δε ειπών απήλθεν · οι δε ιερείς προτειναντες τας χείρας εις τον ουρανόν, επεκαλούντο τον διαπαντός υπέρμαχον του έθνους ημών ταύτα λέγοντες · 35 συ Κύριε, των όλων απροσδεής υπάρχων, ευδόκησας ναόν της σής κατασκηνώσεως εν ημίν γενέσθαι. 36 και νυν άγιε παντός αγιασμού Κύριε, διατήρησον εις αιώνα αμίαντον τόνδε τον προσφάτως κεκαθαρισμένον οίκον.

37 Ραζΐς δε τις των από Ιεροσολύμων πρεσβυτέρων εμηνύθη τω Νικάνορι, ανήρ φιλοπολίτης και σφόδρα καλώς ακούων και κατά την εύνοιαν πατήρ των Ιουδαίων προσαγορευόμενος. 38 ην γαρ εν τοις έμπροσθεν χρόνοις της αμειξΐας κρίσιν εισενηνεγμένος Ιουδαΐσμού, και σώμα και ψυχήν υπέρ του Ιουδαΐσμού παραβεβλημένος μετά πάσης εκτενίας. 39 βουλόμενος δε Νικάνωρ πρόδηλον ποιήσαι, ην ειχε προς τους Ιουδαΐους δυσμένειαν, απέστειλε στρατιώτας υπέρ τους πεντακοσίους συλλαβείν αυτόν · 40 έδοξε γαρ εκείνον συλλαβών τούτοις εργάσασθαι συμφοράν. 41 των δε πληθών μελλόντων τον πύργον καταλαβέσθαι και την αυλαΐαν θύραν βιαζομένων και κελευόντων πυρ προσάγειν και τας θύρας υφάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος υπέθηκε εαυτω ξίφος, 42

ευγενώς θέλων αποθανεῖν ἥπερ τοῖς αλιτηρίοις υποχείριος γενέσθαι καὶ τῆς ἰδίας ευγενείας ἀναξίως υβρισθῆναι. 43 τῆ δὲ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας διὰ τὴν τοῦ ἀγώνος σπουδὴν καὶ τῶν ὀχλῶν εἰσὼ τῶν θυρωμάτων εἰσβαλόντων, ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, κατεκρήμνισεν εαυτὸν ἀνδρείως εἰς τοὺς ὀχλοὺς. 44 τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων γενομένου διαστήματος ἦλθε κατὰ μέσον τὸν κενεῶνα. 45 ἔτι δὲ ἐμπνους ὑπάρχων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς, ἐξαναστὰς φερομένων κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων καὶ δυσχερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων, δρόμῳ τοὺς ὀχλοὺς διελθὼν καὶ στὰς ἐπὶ τινος πέτρας ἀπορρωγάδος, 46 παντελῶς ἐξαιμὸς ἤδη γενόμενος, προβαλὼν τὰ ἔντερα καὶ λαβὼν ἐκατέραις ταῖς χερσίν, ἐνέσειε τοῖς ὀχλοῖς καὶ επικαλεσάμενος τὸν δεσπόζοντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος, τὰτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, τὸνδε τὸν τρόπον μετήλλαξεν.

Β' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 Ὁ δὲ Νικάνωρ μεταλαβὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰούδαν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμάρειαν τόποις, ἐβουλεύσατο τῆ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. 2 τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνεπομένων αὐτῷ Ἰουδαίων λεγόντων· μηδαμῶς οὕτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσης, δόξαν δὲ ἀπομέρισον τῆ προτετιμημένη ὑπὸ τοῦ πάντα εφορώντος μεθ' ἀγιότητος ἡμέρα. 3 ὁ δὲ τρισαλιτήριος ἐπηρώτησεν. εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ προστεταχὼς ἀγειν τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν; 4 τῶν δὲ ἀποφνημαμένων· ἔστιν ὁ Κύριος ζῶν αὐτὸς ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ κελεύσας ἀσκεῖν τὴν ἐβδομάδα· 5 ὁ δὲ ἕτερος· καγὼ, φησὶ, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστάσων αἶρειν τὰ ὄπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν. ὁμῶς οὐ κατέσχεν ἐπιτελέσαι τὸ σθένιον αὐτοῦ βούλημα. 6 καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ μετὰ πάσης ἀλαζονείας υψαυχενῶν, διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν συστήσασθαι τρόπαιον. 7 ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἦν ἀδιαλείπτως πεποιθὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψεως τεύξασθαι παρὰ τοῦ Κυρίου 8 καὶ παρεκάλει τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιάν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοηθήματα καὶ τανῦν προσδοκάν τὴν

παρά του Παντοκράτορος εσομένην αυτοίς νίκην και βοήθειαν. 9 και παραμυθούμενος αυτούς εκ του νόμου και των προφητών, προσυπομνήσας δε αυτούς και τους αγώνας, ους ήσαν εκτετελεκότες, προθυμότερους αυτούς κατέστησε. 10 και τοις θυμοίς διεγείρας αυτούς παρήγγειλεν άμα παρεπιδεικνύς την των εθνών αθεσίαν και την των όρκων παράβασιν. 11 έκαστον δε αυτών καθοπλίσας ου την ασπίδων και λογχών ασφάλειαν, ως την εν τοις αγαθοίς λόγοις παράκλησιν, και προσεξηγησάμενος όνειρον αξιόπιστον ύπερ τι πάντας εύφρανεν. 12 ην δε η τούτου θεωρία τοιάδε · Όνιαν τον γενόμενον αρχιερέα άνδρα καλόν και αγαθόν, αιδήμονα μεν την απάντησιν, πράον δε τον τρόπον και λαλιάν προϊέμενον πρεπόντως και εκ παιδός εκμεμελητηκότα πάντα τα της αρετής οικεία, τούτον τας χείρας προτείναντα κατεύχεσθαι τω παντί των Ιουδαιών συστήματι. 13 ειθ ‘ ούτως επιφανήναι άνδρα πολιά και δόξη διαφέροντα, θαυμαστήν δε τινα και μεγαλοπρεπεστάτην είναι την περι αυτόν υπεροχήν. 14 αποκριθέντα δε τον Όνιαν επειν · ο φιλάδελφος ούτός εστιν ο πολλά προσευχόμενος περι του λαού και της αγίας πόλεως Ιερεμίας ο του Θεού προφήτης. 15 προτείναντα δε τον Ιερεμίαν την δεξιάν παραδούναι τω Ιούδα ρομφαίαν χρυσήν, διδόντα δε προσφωνήσαι τάδε · 16 λάβε την αγίαν ρομφαίαν δώρον παρά του Θεού, δι ‘ ης θραύσεις τους υπεναντίους. 17 παρακληθέντες δε τοις Ιούδα λόγοις πάνυ καλοίς και δυναμένοις επι ‘ αρετήν παρορμήσαι και ψυχάς νέων επανορθώσαι, διέγνωσαν μη στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δε εμφέρεσθαι και μετά πάσης ευανδρίας εμπλακέντες κρίναι τα πράγματα, δια το και την πόλιν και τα άγια και το ιερόν κινδυνεύειν. 18 ην γαρ ο περι γυναικών και τέκνων, έτι δε αδελφών και συγγενών εν ήττονι μερει κείμενος αυτοίς αγών, μέγιστος δε και πρώτος ο περι του καθηγιασμένου ναού φόβος. 19 ην δε και τοις εν τη πόλει κατειλημμένοις ου πάρεργος αγωνία ταρασσομένοις της εν υπαίθρω προσβολής. 20 και πάντων ήδη προσδοκώντων την εσομένην κρίσιν και ήδη συμμειζάντων των πολεμίων και της στρατιάς εκταγείσης και των θηρίων επί μέρος εύκαιρον αποκατασταθέντων της τε ίππου κατά κέρας τεταγμένης, 21 συνιδών ο Μακκαβαίος την των πληθών παρουσίαν και των όπλων την ποικίλην παρασκευήν την τε των θηρίων αγριότητα, προτεινας τας χείρας εις τον ουρανόν επεκαλέσατο τον τερατοποιόν Κύριον, τον κατοπίτην, γινώσκων ότι ουκ έστι δι ‘ όπλων η νίκη, καθώς δε αν αυτω κριθείη, τοις αξίοις περιποιείται την νίκην. 22 έλεγε δε επικαλούμενος τόνδε τον τρόπον · ου Δέσποτα, απέστειλας τον άγγελόν σου επί Εζεκιού του

βασιλέως της Ιουδαίας και ανείλεν εκ της παρεμβολής Σενναχηρείμ εις εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας · 23 και νυν, δυνάστα των ουρανών, απόστειλον άγγελον αγαθόν έμπροσθεν ημών εις δέος και τρόμον · 24 μεγέθει βραχιονός σου καταπλαγείησαν οι μετά βλασφημίας παραγενόμενοι επί τον άγιόν σου λαόν. και ούτος μεν εν τούτοις έληξεν. 25 οι δε περι τον Νικάνορα μετά σαλπίγγων και παιάνων προσήγον. 26 οι δε περι τον Ιούδαν μετ ' επικλήσεως και ευχών συνέμειξαν τοις πολεμίοις 27 και ταις μεν χερσίν αγωνιζόμενοι, ταις δε καρδιαίς προς τον Θεόν ευχόμενοι κατέστρωσαν ουδέν ήττον μυριάδων τριών και πεντακισχιλίων, τη του Θεού μεγάλως ευφρανθέντες επιφανεία. 28 γενόμενοι δε από της χρείας και μετά χαράς αναλύοντες, επέγνωσαν προπεπωκότα Νικάνορα συν τη πανοπλία. 29 γενομένης δε κραυγής και ταραχής, ευλόγουν τον Δυνάστην τη πατρίω φωνή. 30 και προσέταξεν ο καθ ' άπαν σώματι και ψυχή πρωταγωνιστής υπέρ των πολιτών, ο την της ηλικίας εύνοϊαν εις ομοεθνείς διαφυλάξας, την του Νικάνορος κεφαλήν αποτεμόντας και την χείρα συν τω ώμω φέρειν εις Ιεροσόλυμα. 31 παραγενόμενος δε εκεί και συγκαλέσας τους ομοεθνείς και τους ιερείς προ του θυσιαστηρίου στήσας, μετεπέμψατο τους εκ της άκρας. 32 και επιδειξάμενος την του μιαρού Νικάνορος κεφαλήν και την χείρα του δυσφήμου, ην εκτείνας επί τον άγιον του Παντοκράτορος οίκον εμεγαλαύχησε, 33 και την γλώσσαν του δυσσεβούς Νικάνορος εκτεμών έφη κατά μέρος δώσειν τοις ορνέοις, τα δε επίχειρα της ανοίας κατέναντι του ναού κρεμάσαι. 34 οι δε πάντες εις τον ουρανόν ευλόγησαν τον επιφανή Κύριον λέγοντες · ευλογητός ο διατηρήσας τον εαυτού τόπον αμίαντον. 35 εξέδησε δε την του Νικάνορος κεφαλήν εκ της άκρας επίδηλον πάσι και φανερόν της του Κυρίου βοηθείας σημείον. 36 και εδογμάτισαν πάντες μετά κοινού ψηφίσματος μηδαμώς εάσαι απαρασήμαντον τήνδε την ημέραν, έχειν δε επίσημον την τρισκαιδεκάτην του δωδεκάτου μηνός - Άδαρ λέγεται τη Συριακή φωνή- προ μιάς ημέρας της Μαρδοχαϊκής ημέρας.

37 Τών συν κατά Νικάνορα χωρησάντων ούτω και απ ' εκείνων των καιρών κρατηθείσης της πόλεως υπό των Εβραίων, και αυτός αυτόθι καταπαύσω τον λόγον. 38 και ει μεν καλώς και ευθίκτως τη συντάξει, τούτο και αυτός ήθελον · ει δε ευτελώς και μετρίως, τούτο εφικτόν ην μοι. 39 καθάπερ γαρ οίνον καταμόνας πίνειν, ωσαύτως δε και ύδωρ πάλιν πολέμιον · ον δε τρόπον οίνος ύδατι συγκερασθείς ηδύς και επιτεριπή την χάριν αποτελεί, ούτω και το της

κατασκευής του λόγου τέρπει τας ακοάς των εντογχανόντων τη συντάξει. ενταύθα δε έσται η τελευτή.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 Ο δε Φιλοπάτωρ μαθών παρά των ανακομισθέντων την γενομένην των υπ' αυτού κρατουμένων τόπων αφαιρέσιν υπό Αντιόχου παραγγείλας τας πάσας δυνάμεις πεζικαίς τε και ιππικαίς αυτού και την αδελφήν Αρσινόην συμπαραλαβών, εξώρμησε μέχρι των κατά Ραφίαν τόπων, όπου παρεμβεβλήκεισαν οι περί Αντίοχον. 2 Θεόδοτος δε τις εκπληρώσαι την επιβουλήν διανοηθείς, παραλαβών των προϋποτεταγμένων αυτω όπλων Πτολεμαϊκών τα κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ επί την του Πτολεμαίου σκηνήν ως μόνος κτείνει αυτόν και εν τούτω διαλύσαι τον πόλεμον. 3 τούτον δε διαγαγών Δοσίθεος ο Δριμύλου λεγόμενος, το γένος Ιουδαίος, ύστερον δε μεταβαλόν τα νόμιμα και των πατριών δογμάτων απηλλοτριωμένος, άσημόν τινα κατέκλινεν εν τη σκηνή, ον συνέβη κομίσασθαι την εκείνου κόλασιν. 4 γενομένης δε καρτεράς μάχης και των πραγμάτων μάλλον ερρωμένων τω Αντιόχω, ικανώς η Αρσινόη επιπορευσαμένη τας δυνάμεις παρεκάλει, μετά οίκτου και δακρύων τους πλοκάμους λελυμένη, βοηθείν εαυτοίς τε και τοις τέκνοις και γυναιξί θαρραλέως, επαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν εκάστω δύο μνάς χρυσίου. 5 και ούτω συνέβη τους αντιπάλους εν χειρονομίαις διαφθαρήναι, πολλούς δε και δορυαλώτους συλληφθήναι. 6 κατακρατήσας δε της επιβουλής έκρινε τας πλησίον πόλεις επελθών παρακαλέσαι. 7 ποιήσας δε τούτο και τοις τεμένεσι δωρεάς απονείμας, ευθαρσείς τους υποτεταγμένους κατέστησε.

8 Τών δε Ιουδαίων διαπεμψαμένων προς αυτόν από της γερουσίας και των πρεσβυτέρων

τους ασπασμένους αυτόν και ξένα κομιούντας και επί τοις συμβεβηκόσι συγχαρησομένους, συνέβη μάλλον αυτόν προθυμηθήναι ως τάχιστα προς αυτούς παραγενέσθαι. 9 διακομισθείς δε εις Ιερουσόλυμα και θύσας τω μεγίστω Θεω και χάριτας αποδιδούς και των εξής τι τω τόπω ποιήσας και δη παραγενόμενος εις τον τόπον και τη σπουδαιότητι και ευπρεπεία καταπλαγείς, 10 θαυμάσας δε και την του ιερού ευταξίαν, ενεθυμήθη βουλεύσασθαι εισελθείν εις τον ναόν. 11 των δε ειπόντων μη καθήκειν γίνεσθαι τούτο, δια το μηδέ τοις εκ του έθνους εξείναι εισιέναι, μηδέ πάσι τοις ιερεύσιν, αλλ' ή μόνω τω προηγουμένω πάντων αρχιερεί, και τούτω άπαξ κατ' ενιαυτόν, ουδαμώς ηβούλετο πείθεσθαι. 12 του τε νόμου παραναγνωσθέντος, ουδαμώς απέλυε προφερόμενος εαυτόν δειν εισελθείν λέγων · και ει εκείνοι εοτέρηνται ταύτης της τιμής, εμέ ου δει. 13 και επονθάνετο δια τίνα αιτίαν εισερχόμενον αυτόν εις παν τέμενος ουθείς εκώλυσε των παρόντων. 14 και τις απρονοήτως έφη κακώς αυτό τούτο τερατεύεσθαι. 15 γενομένου δε, φησι, τούτου δια τίνα αιτίαν, ουχί πάντως εισελεύεσθαι και θελώντων αυτών και μη; 16 των δε ιερέων εν ταις αγίαις εσθήσεσι προπεσόντων και δεομένων του μεγίστου Θεού βοηθείν τη ενεστώση ανάγκη και την ορμήν του κακώς επιβαλλομένου μεταθείναι κραυγής τε μετά δακρύων το ιερόν εμπλησάντων, 17 οι κατά την πόλιν απολιπόμενοι ταραχθέντες εξεπήδησαν, άδηλον τιθέμενοι το γινόμενον. 18 αι τε κατάκλειστοι παρθένοι εν θαλάμοις συν ταις τεκούσαις εξώρμησαν και σποδω και κόνει τας κεφαλάς πασάμεναι, γών τε και στεναγμών τας πλατείας ενεπίμπλων. 19 αι δε και προσαρτίως εσταλμέναι τους προς απάντησιν διατεταγμένους παστούς και την αρμόζουσαν αιδώ παραλείπουσαι, δρόμον άτακτον εν τη πόλει συνίσταντο. 20 τα δε νεογνά των τέκνων, αι τε προς τούτοις μητέρες και τιθηνοί παραλιπούσαι άλλως και άλλως, αι μεν κατ' οίκους, αι δε κατά τας αγυιάς, ανεπιστρέπτως εις το πανυπέρτατον ιερόν ηθροίζοντο. 21 ποικίλη δε ην των εις τούτο συλλεγομένων η δέησις επί τοις ανοσίως υπ' εκείνου κατεγχειρουμένοις. 22 συν τε τούτοις οι των πολιτών θρασυθέντες ουκ ηνείχοντο τέλεον αυτού επικειμένου και το της προθέσεως αυτού εκπληρούν διανοουμένου. 23 φωνήσαντες δε την ορμήν επί τα όπλα ποιήσασθαι και θαρραλέως υπέρ του πατρώου νόμου τελευτάν, ικανήν εποίησαν εν τω τόπω τραχύτητα, μόλις δε υπό τε των γεραιών και των πρεσβυτέρων αποτραπέντες επί την αυτήν της δεήσεως έστησαν στάσιν. 24 και το μεν πλήθος ως έμπροσθεν εν τούτοις ανεστρέφετο δεόμενον. 25 οι

δε περί τον βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχώς επειρώντο τον αγέρωχον αυτού νουν εξιστάνειν της εντεθυμημένης βουλής. 26 θρασυνθείς δε και πάντα παραπέμψας ήδη και πρόσβασιν εποιείτο, τέλος επιθήσειν δοκών τω προειρημένω. 27 ταύτα ουν και οι περί αυτόν όντες θεωρούντες ετράπησαν εις το ουν τοις ημετέροις επικαλείσθαι τον παν κράτος έχοντα τοις παρούσιν επαμύναι, μη παριδόντα την άνομον και υπερήφανον πράξιν. 28 εκ δε της πυκνοτάτης τε και εμπόνου των όχλων συναγομένης κραυγής ανείκαστός τις ην βοή· 29 δοκείν γαρ ην μη μόνον τους ανθρώπους, αλλά και τα τείχη και το παν έδαφος ηχείν, άτε δη των πάντων τότε θάνατον αλλασσομένων αντι της του τόπου βεβηλώσεως.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 Ο μεν ουν αρχιερεύς Σίμων εξεναντίας του ναού κάμψας τα γόνατα και τας χείρας προτείνας ευτάκτως, εποιήσατο την δέησιν τοιαύτην. 2 Κύριε Κύριε, βασιλεύ των ουρανών και δέσποτα πάσης κτίσεως, άγιε εν αγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ημίν καταπονουμένοις υπό ανοσίου και βεβήλου θράσει και σθένει πεφρυαγμένου. 3 συ γαρ ο κτίσας τα πάντα και των όλων επικρατών δυνάστης δίκαιος ει και τους ύβρει και αγερωχία πράσσοντάς τι κρίνεις. 4 συ τους έμπροσθεν αδικίαν ποιήσαντας, εν οίς και γίγαντες ήσαν ρώμη και θράσει πεποιθότες, διέφθειρας επαγαγών αυτοίς αμέτρητον ύδωρ. 5 συ τους υπερηφανίαν εργαζομένους Σοδομίτας, διαδήλους ταις κακίαις γενομένους, πυρί και θείω κατέφλεξας, παράδειγμα τοις επιγινομένοις καταστήσας. 6 συ τον θρασύν Φαραώ καταδουλωσάμενον τον λαόν σου τον άγιον Ισραήλ, ποικίλαις και πολλαίς δοκιμάσας τιμωρίαις, εγνώρισας την σήν δυναστείαν, εφ' αις εγνώρισας το μέγα σου κράτος· 7 και επιδιώξαντα αυτόν ουν άρμασι και όχλων πλήθει επέκλυσας βάθει θαλάσσης, τους δε εμπιστεύσαντας επί σοί τω της απάσης κτίσεως δυναστεύοντι σώους διεκόμισας, 8 οί και συνιδόντες έργα σής χειρός ήνεσάν σε τον παντοκράτορα. 9 συ, βασιλεύ, κτίσας την απέραντον και αμέτρητον γην, εξελέξω την πόλιν ταύτην και αγιάσας τον τόπον τούτον εις

ὄνομά σοι τῶ τῶν ἀπάντων ἀπροσδεεῖ και παρεδόξασας εν επιφανεία μεγαλοπρεπεί, σὺστασιν ποιησάμενος αὐτοῦ προς δόξαν του μεγάλου και εντίμου ονόματός σου. 10 και αγαπῶν τον οἶκον του Ισραήλ ἐπηγγείλω δη ἐάν γένηται ημῶν ἀποστροφή και καταλάβη ημᾶς στενοχωρία και ἐλθόντες εις τον τόπον τοῦτον δεηθῶμεν, εισακοῦση της δεήσεως ημῶν. 11 και δη πιστός ει και ἀληθινός. 12 ἐπεὶ δε πλεονάκις θλιβέντων των πατέρων ημῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς εν τη ταπεινώσει και ἐρρύσω αὐτούς εκ μεγάλων κινδύνων, 13 ἰδοῦ δε νυν, ἄγιε βασιλεῦ, δια τας πολλάς και μεγάλας ημῶν ἀμαρτίας καταπονούμεθα και υπετάγημεν τοις ἐχθροῖς ημῶν και παρείμεθα εν ἀδυναμίαις. 14 εν δε τη ημετέρα καταπτώσει ο θρασὺς και βέβηλος οὗτος ἐπιτηδεῖ και θυβρίσαι τον ἐπὶ της γῆς ἀναδεδειγμένον τῶ ονόματι της δόξης σου ἅγιον τόπον. 15 το μεν γαρ οἰκητήριόν σου οὐρανός του οὐρανοῦ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐστίν. 16 ἀλλ' ἐπεὶ εὐδοκήσας την δόξαν σου εν τῶ λαῶ σου Ισραήλ ηγίασας τον τόπον τοῦτον, 17 μη ἐκδικήσης ημᾶς εν τη τοῦτων ἀκαθαρσία, μηδὲ ἐυθύνῃς ημᾶς εν βεβηλώσει, ἵνα μη καυχῶνται οἱ παράνομοι εν θυμῶ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσωνται εν υπερηφανία γλώσσης αὐτῶν λέγοντες· 18 ημεῖς καταπατήσαμεν τον οἶκον του ἁγιασμοῦ, ὡς καταπατοῦνται οἱ οἶκοι των προσοχθισμάτων. 19 ἀπάλειψον τας ἀμαρτίας ημῶν και διασκέδασον τας ἀμπλακίας ημῶν και ἐπίφανον το ἐλέός σου κατὰ την ὥραν ταύτην. 20 ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ημᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, και δος αἰνέσεις εν στόματι των καταπεπτωκότων και συντετριμμένων τας ψυχὰς ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην.

21 Ἐνταῦθα ο πάντων ἐπόπις Θεός και προ πάντων ἅγιος εν ἁγίοις εισακοῦσας της ἐνθέσμου λιτανείας, τον ὄβρει και θράσει μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάστιξεν αὐτόν, 22 ἐνθεν και ἐνθεν κραδάνας αὐτόν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὡστε κατ' ἐδάφους ἀπρακτον, ἐτι και τοις μέλεσι παραλελυμένον μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαία περριπελεγμένον κρίσει. 23 ὅθεν οἱ τε φίλοι και οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχείαν και οξείαν ἰδόντες την καταλαβοῦσαν αὐτόν ἐύθυναν, φοβούμενοι μη και το ζῆν ἐκλείπη, ταχέως αὐτόν ἐξείλκυσαν υπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ. 24 εν χρόνῳ δε ὕστερον ἀναλεξάμενος ἐαυτόν οὐδαμῶς εις μετὰμελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεῖς, μετ' ἀπειλῆς δε πικρὰς ἀνέλυσε.

25 Διακομισθεῖς δε εις την Αἴγυπτον και τα της κακίας ἐπαύξων, δια δε των προαποδεδειγμένων συμποτῶν και ἐταίρων του παντός δικαίου κεχωρισμένων, 26 ου μόνον

ταις αναριθμήτοις ασελγείαις διηρκέσθη, αλλά και επί τοσοῦτον θράσους προήλθεν, ὥστε δισφυμίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἐπέσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει. 27 προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας ἐξεκόλαψε γραφὴν, 28 μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερά αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βία φερομένους τοῦ ζῆν μεταστήσαι, 29 τοὺς τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ δια πυρός εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὖς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν. 30 ἵνα δὲ μὴ τοῖς πάσιν ἀπεχθόμενος φαίνεται, υπέγραψεν· ἐάν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τοὺτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρέουσιν εἶναι.

31 Ἐνιοὶ μὲν οὖν ἐπὶ πόλεως τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγούντες εὐχερώς εαυτοὺς ἐδίδοσαν ὡς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς εσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς. 32 οἱ δὲ πλείστοι γενναία ψυχὴ ἐνίσχυσαν καὶ οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας, τὰ τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλασσόμενοι ἀδεῶς ἐπειρώντο εαυτοὺς ρύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν· 33 εὐέλπιδες δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξεσθαι· καὶ τοὺς ἀποχωρῶντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο καὶ ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἐκρίνον καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουσαν.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Ἀ καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι καὶ προστάξαι σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστήσαι. 2 τούτων δὲ οικονομουμένων φήμη δυσμενῆς ἐξηχείτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονούσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἀν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλύόντων. 3 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὐνοίαν καὶ πίστιν

αδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες, 4 σεβόμενοι δε τον Θεόν και τω τούτου νόμω πολιτευόμενοι χωρισμόν εποιούν επί τω κατά τας τροφάς, δι' ην αιτίαν ενίοις απεχθείς εφάινοντο. 5 τη δε των δικαίων ευπραξία κοσμούντες την συναναστροφήν άπασιν ανθρώποις ευδόκιμοι καθειστήκεισαν. 6 την μεν ουν περί του γένους εν πάσι θρυλουμένην ευπραξίαν οι αλλόφυλοι ουδαμώς διηριθμήσαντο, 7 την δε περί των προσκυνήσεων και τροφών διάστασιν εθρύλουν, φάσκοντες μήτε τω βασιλεί μήτε ταις δυνάμεσιν ομοσπόνδους τους ανθρώπους γενέσθαι, δυσμενείς δε είναι και μέγα τι τοις πράγμασιν εναντιουμένους· και ου τω τυχόντι περιήψαν ψόγω. 8 οι δε κατά την πόλιν Έλληνες ουδέν ηδικημένοι, ταραχήν απροσδόκητον περί τους ανθρώπους θεωρούντες και συνδρομάς απροσκόπτους γινομένας, βοηθείν μεν ουκ έσθενον, τυραννική γαρ ην η διάθεσις, παρεκάλουν δε και δυσφώρας είχαν και μεταπεισείσθαι ταύτα υπελάμβανον· 9 μη γαρ ούτως παροραθήσεσθαι τηλικούτο σύστημα μηδέν ηγνοηκόσ. 10 ήδη δε και τινες γείτονές τε και φίλοι και συμπραγματευόμενοι μυστικώς τινας επισπώμενοι, πίστεις εδίδουν συνασπείν και παν εκτενές προσοίσεσθαι προς αντίληψιν.

11 Εκείνος μεν ουν τη κατά το παρόν ευημερία γεγαυρωμένος και ου καθορών το του μεγίστου Θεού κράτος, υπολαμβάνων δε διηνεκώς εν τη αυτη διαμένειν βουλή, έγγραψε κατ' αυτών επιστολήν τήνδε· 12 «Βασιλεύς Πτολεμαίος Φιλοπάτωρ τοις κατ' Αίγυπτον και κατά τόπον στρατηγοίς και στρατιώταις χαίρειν και ερρώσθαι· 13 έρρωμαι δε και εγώ αυτός και τα πράγματα ημών. 14 της εις την Ασίαν γενομένης ημίν επιστρατείας, ης ίστε και αυτοί, τη των θεών προς ημάς απροιπτώω συμμαχία και τη ημετέρα δε ρώμη κατά λόγον επι' άριστον τέλος αχθείσης, 15 ηγησάμεθα μη βία δόρατος, επεικεία δε και πολλή φιλανθρωπία τιτηνήσασθαι τα κατοικούντα Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην έθνη εσ ποιήσαι τε ασμένως. 16 και τοις κατά πόλεσιν ιεροίς απονειμαντες προσόδους πλείστας, προήχθημεν και εις τα Ιεροσόλυμα αναβάντες τιμήσαι το ιερόν των αλιτηρίων και μηδέποτε ληγόντων της ανοίας. 17 οι δε λόγω μεν την ημετέραν αποδεξάμενοι παρουσίαν, τω δε πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ημών εισελθείν εις τον ναόν αυτών και τοις εκπρεπέσι και καλλίστοις αναθήμασι τιμήσαι, 18 τύφοις φερόμενοι παλαιότεροι, ειρξαν ημάς της εισόδου, απολειπόμενοι της ημετέρας αλκής δι' ην έχομεν προς άπαντας ανθρώπους φιλανθρωπίαν. 19 την δε αυτών εις ημάς δυσμένειαν έκδηλον καθιστάντες, ως μονώτατοι των εθνών

βασιλεύσι και τοις εαυτών ευεργέταις υψαυχενούντες, ουδέν γνήσιον βούλονται φέρειν. 20 ημείς δε τη τούτων ανοία συμπεριενεχθέντες και μετά νίκης διακομισθέντες και εις την Αίγυπτον τοις πάσιν έθνεσι φιλανθρώπως απαντήσαντες καθώς έπρεπεν εποιήσαμεν. 21 εν δε τούτοις προς τους ομοφύλους αυτών αμνησικακίαν άπασι γνωρίζοντες, δια τε την συμμαχίαν και τα πεπιστευμένα μετά απλότητος αυτοίς αρχήθεν μύρια πράγματα τολμήσαντες εξαλλοιώσαι, εβουλήθημεν και πολιτείας αυτους Αλεξανδρέων καταξιώσαι και μετόχους των αεί ιερέων καταστήσαι. 22 οι δε τουναντίον εκδεχόμενοι και τη συμφύτω κακοηθεία το καλόν απωσάμενοι, διηνεκώς δε εις το φαύλον εκνεύοντες, 23 ου μόνον απεστρέψαντο την ατίμητον πολιτείαν, αλλά και βδελύσσονται λόγω τε και σιγή τους εν αυτοίς ολίγους προς ημάς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα υφορώμενοι δια της δυσκλεεστάτης εμβιώσεως δια τάχους ημάς καταστρέψαι τα κατορθώματα. 24 διό και τεκμηρίοις καλώς πεπεισμένοι, τούτους κατά πάντα δυσνοείν ημίν τρόπον και προνοούμενοι μήποτε αιφνιδίου μετέπειτα ταραχής ενστάσης ημίν τους δυσσεβείς τούτους κατά νότου προδότας και βαρβάρους έχωμεν πολεμίους 25 προστετάχαμεν άμα τω προσπεσείν την επιστολήν τήνδε αυθωρεί τους εννεμομένους συν γυναιξί και τέκνοις μετά ύβρεων και σκυλμών αποστειλαι προς ημάς εν δεσμοίς σιδηροίς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εις ανήκεστον και δυσκλεή πρέποντα δυσμενέσι φόνον. 26 τούτων γαρ ομού κολασθέντων, διελήφαμεν εις τον επίλοιπον χρόνον τελείως ημίν τα πράγματα εν ευσταθεία και βελτίστη διαθέσει κατασταθήσεσθαι. 27 ος δι' αν σκεπάση τινά των Ιουδαίων από γηραιού μέχρι νηπίου μέχρι των υπομαστιδίων, αισχίσταις βασάνοις αποτυμπανισθήσεται πανοικί. 28 μηνύειν δε τον βουλόμενον, εφ' ω την ουσίαν του εμπίπτοντος υπό την εθύναν λήψεται και εκ του βασιλικού αργυρίου δραχμάς δισχιλίας και της ελευθερίας τεύζεται και στεφανωθείσεται. 29 πας δε τόπος, ου εάν φωραθή το σύνολον σκεπαζόμενος Ιουδαίος, άβατος και πυριφλεγής γινέσθω και πάση θνητη φύσει κατά πάντα άχρηστος φανήσεται εις τον αεί χρόνον».

30 Και ο μεν της επιστολής τύπος ούτως εγγράπτο.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΠΑΝΤΗ δε, όπου προσέπιπτε τούτο το πρόσταγμα, δημοτελής συνίστατο τοις ἔθνεσιν ευωχία μετά αλαλαγμών και χαράς, ως αν της προκατεσκιρρωμένης αυτοίς πάλαι κατά διάνοιαν μετά παρρησίας συνεκφαινομένης απεχθείας. 2 τοις δε Ιουδαίοις ανήκεστον πένθος ην και πανόδυρτος μετά δακρῶν βοή, στεναγμοίς πεπυρωμένης της αυτών πάντοθεν καρδίας, ολοφυρομένων την απροσδόκητον εξαιφνης επικριθείσαν αυτοίς ολεθρίαν. 3 τις νομός ή πόλις ή τις το σύνολον οικητός τόπος ή τίνες αγιαί κοπετού και γόων επ' αυτοίς ουκ ενεπιπλόντο; 4 ούτω γαρ μετά πικρίας ανοίκτου ψυχής υπό των κατά πόλιν στρατηγών ομοθυμαδόν εξαπειστέλλοντο, ωστε επί ταις εξάλλοις τιμωρίαις και τινας των εχθρών λαμβάνοντας προ των οφθαλμών τον κοινόν ἔλεον και λογιζομένους την άδηλον του βίου καταστροφήν, δακρῦειν αυτών την τρισάθλιον εξαποστολήν. 5 ήγετο γαρ γεραιών πλήθος πολιά πεποκασμένων, την εκ του γήρωσ νωθρότητα ποδών επίκυφον ανατροπής ορμή βιαίας απάσης αιδούς άνευ προς οξειαν καταχρωμένων πορείαν. 6 αι δε άρτι προς βίου κοινωνίαν γαμικόν υπεληλυθυίαι παστόν νεάνιδες, αντί τέρψεως μεταλαβούσαι γόους και κόνει την μυροβραχή πεφυρμένοι κόμην, ακαλύπτως δε αγόμεναι, θρήνον ανθ' υμεναίων ομοθυμαδόν εξήρχον ως εσπαραγμένοι σκυλμοίς αλλοεθνεσί· 7 δέσμαιι δε δημόσαι μέχρι της εις το πλοίον εμβολής ειλκοντο μετά βίας. 8 οί τε τούτων συζυγείς βρόχοις αντί στεφένων τους αυχένας περιπεπλεγμένοι μετά ακμαίας και νεανικής ηλικίας, αντί ευωχίας και νεωτερικής ραθυμίας τας επιλοίπους των γάμων ημέρας εν θρήνοις διήγον, παρά πόδας ήδη τον άδην ορώντες κείμενον. 9 κατήχθησαν δε θηρίων τρόπον αγόμενοι σιδηροδέσμοις ανάγκαις, οι μεν τοις ζυγοίς των πλοίων προσηλωμένοι τους τραχήλους, οι δε τους πόδας αρρήκτοις κατησφαλισμένοι πέδαις, 10 έτι και τω καθύπερθε ποκνω σανιδώματι διακειμένω, όπως πάντοθεν εσκοτισμένοι τους οφθαλμούς αγωγήν επιβούλων εν παντί τω κατάπλω λαμβάνωσι. 11 Τούτων δε επί την λεγομένην Σχεδιαν αχθέντων και του παράπλου περανθέντος, καθώς ην δεδογματισμένον τω βασιλεί, προσέταξεν αυτούς εν τω προ της πόλεως ιπποδρόμω παρεμβάλειν απλέτω καθεστώτι

περιμέτρῳ και προς παραδειγματισμόν άγαν ευκαιροτάτῳ καθεστῳτι πάσι τοις
 καταπορευομένοις εις την πόλιν και τοις εκ τούτων εις την χώραν στελλομένοις προς
 εκδημίαν προς το μηδέ ταις δυνάμεσιν αυτού κοινωνείν, μηδέ το σύνολον καταξιώσαι
 περιβόλων. 12 ως δε τούτο εγενήθη, ακούσας τους εκ της πόλεως ομοεθνείς κρυβή
 εκπορευομένους πυκνότερον αποδύρεσθαι την ακλεά των αδελφών ταλαιπωρίαν, 13
 διοργισθείς προσέταξε και τούτοις ομού τον αυτόν τρόπον επιμελώς ως εκείνοις ποιήσαι μη
 λειπομένοις κατά μηδένα τρόπον της εκείνων τιμωρίας, 14 απογραφήναι δε παν το φύλον εξ
 ονόματος, ουκ εις την έμπροσθε βραχεί προδεδηλωμένην των έργων κατάπονον λατρείαν,
 στρεβλωθέντας δε ταις παρηγγελμέναις αικίαις το τέλος αφανίσαι μιάς υπό καιρόν ημέρας.
 15 εγίνετο μεν ουν η τούτων απογραφή μετά πικράς σπουδής και φιλοτίμου προσεδρείας
 από ανατολών ηλίου μέχρι δυσμών, ανήνυτον λαμβάνουσα το τέλος επί ημέρας
 τεσσαράκοντα. -16 Μεγάλως δε και διηνεκώς ο βασιλεύς χαρά πεπληρωμένος, συμπόσια επί
 πάντων των ειδώλων συνιστάμενος, πεπλανημένη πόρρω της αληθείας φρενί και βεβήλω
 στόματι, τα μεν κωφά και μη δυνάμενα αυτοίς λαλείν ή αρήγειν επαινών, εις δε τον
 μέγιστον Θεόν τα μη καθήκοντα λαλών. 17 μετά δε το προειρημένον του χρόνου διάστημα
 προσηνέγκαντο οι γραμματείς τῳ βασιλεί μηκέτι ισχύειν την των Ιουδαίων απογραφήν
 ποιείσθαι δια την αμέτρητον αυτών πληθύν, 18 καιπερ όντων κατά την χώραν έτι των
 πλειόνων, των μεν κατά τας οικίας έτι συνεστηκότων, των δε και κατά τόπον, ως αδυνάτου
 καθεστῳτος πάσι τοις επ' Αίγυπτον στρατηγοίς. 19 απειλήσαντος δε αυτοίς σκληρότερον ως
 δεδωροκοπημένοις εις μηχανήν της εκφυγής, συνέβη σαφώς αυτόν περί τούτου πεισθήναι,
 20 λεγόντων μετά αποδείξεως και την χαρτηρίαν ήδη και τους γραφικούς καλάμους, εν οίς
 εχρώντο, εκλελουπέναι. 21 τούτο δε ην ενέργεια της του βοηθούντος τοις Ιουδαίοις εξ
 ουρανού προνοίας ανικήτη.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΤΟΤΕ προσκαλεσάμενος Ἐρμωνα τον προς τη των ελεφάντων επιμελεία, βαρεία μεμεστωμένος οργή και χόλω κατά παν αμετάθετος 2 εκέλευσεν υπό την επερχομένην ημέραν δαψιλέσι δράκεσι λιβανωτού και οίνω πλείονι ακράτω άπαντας τους ελέφαντας ποτίσαι, όντας τον αριθμόν πεντακοσίους, και αγριωθέντας τη του πόματος αφθόνω χορηγία εισαγαγείν προς συνάντησιν του μόρου των Ιουδαίων. 3 ο μεν τάδε προστάσων επρέπετο προς την ευωχίαν, συναγαγών τους μάλιστα των φίλων και της στρατιάς απεχθώς έχοντας προς τους Ιουδαίους· 4 ο δε ελεφαντάρχης το προσαγέν αραρότως Ἐρμων συνετέλει. 5 οί τε προς τούτοις λειτουργοί κατά την εσπέραν αξιόντες τας των ταλαιπώρων εδέσμευον χείρας την τε λοιπήν εμηχανώντο περί αυτούς ασφάλειαν, έννυχον δόξαντες ομού λήψεσθαι το φύλον πέρας της ολεθρίας. 6 οί δε πάσης σκέπης έρημοί δοκούντες είναι τοίς έθνεσιν Ιουδαίοι δια την πάντοθεν περιέχουσαν αυτούς μετά δεσμών ανάγκην, 7 τον παντοκράτορα Κύριον και πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ελεήμονα Θεόν αυτών και πατέρα, δυσκαταπαύστω βοή πάντες μετά δακρύων επεκαλέσαντο, δεόμενοι 8 την κατ' αυτών μεταστρέψαι βουλήν ανοσίαν και ρύσασθαι αυτούς μετά μεγαλομερούς επιφανείας εκ του παρά πόδας εν ετοιμώ μόρου. 9 τούτων μεν ουν εκτενώς η λιτανεία ανέβαινεν εις ουρανόν.- 10 Ο δε Ἐρμων τους ανηλεείς ελέφαντας ποτίσας πεπληρωμένους της του οίνου πολλής χορηγίας και του λιβάνου μεμεστωμένους, όρθροις επί την αυλήν παρήν περί τούτων προσαγγείλαι τω βασιλεί. 11 το δε απ' αϊώνος χρόνου κτίσμα καλόν εν νυκτί και ημέρα επιβαλλόμενον υπό του χαριζομένου πάσιν, οίς αν αυτός θελήση, ύπνου μέρος απέστειλε προς τον βασιλέα, 12 και ηδίστω και βαθεί κατεσχέθη τη ενεργεία του Δεσπότου, της αθέσμου μεν προθέσεως πολύ διεσφαλμένος, του δε αμεταθέτου λογισμού μεγάλως διεψευσμένος. 13 οί δε Ιουδαίοι την προσημανθείσαν ωραν διαφυγόντες, τον άγιον ήνουν Θεόν αυτών και πάλιν ηξιουν τον ευκατάλλακτον δείξαι της μεγαλοσθενούς αυτού χειρός κράτος έθνεσιν υπερηφάνοις. 14 μεσούσης δε ήδη της δεκάτης ωρας σχεδόν, ο προς ταις κλήσεσι τεταγμένος, αθρόους τους κλητούς ιδών, ένυξε προσελθών τον βασιλέα. 15 και μόλις

διεγείρας υπέδειξε τον της συμποσίας καιρόν ήδη παρατρέχοντα, τον περί τούτων λόγον ποιούμενος. 16 ον ο βασιλεύς λογισάμενος και τραπείς εις τον πότον, εκέλευσε τους παραγεγονότας εις την συμποσίαν άντικρυς ανακλιθήναι αυτού. 17 ου και γενομένου, παρήνει εις ευωχίαν δόντας εαυτούς, το παρόν της συμποσίας επιπολύ γεραιομένους εις ευφροσύνην καταθέσθαι μέρος. 18 επί πλείον δε προβαινούσης της ομιλίας, τον Έρμων μεταπεμψάμενος ο βασιλεύς, μετά πικράς απειλής επυνθάνετο, τίνος ένεκεν αιτίας ειάθησαν οι Ιουδαίοι την παρούσαν ημέραν περιβεβιωκότες; 19 του δε υποδείξαντος εκ νυκτός το προσταγέν επί τέλος αγηοχέναι και των φίλων αυτω προσμαρτυρησάντων, 20 την ωμότητα χείρονα Φαλάριδος εσχηκώς έφη τω της σήμερον ύπνω χάριν έχειν αυτούς· ανυπερθέτως δε εις την επιτέλλουσαν ημέραν κατά το όμοιον ετοίμασον τους ελέφαντας επί τον των αθεμίτων Ιουδαίων αφανισμόν. 21 ειπόντος δε του βασιλέως, ασμένως πάντες μετά χαράς οι παρόντες ομού συναινέσαντες, εις τον ίδιον οίκον έκαστος ανέλυσε. 22 και ουχ ούτως εις ύπνον κατεχρήσαντο τον χρόνον της νυκτός, ως εις το παντοίους μηχανάσθαι τοις ταλαιπώροις δοκούσιν εμπαιγμούς.- 23 Άρτι δε αλεκτρυών εκεκράγει όρθριος, και τα θηρία καθωπλικώς ο Έρμων εν τω μεγάλω περιστύλω διεκίνηει. 24 τα δε κατά την πόλιν πλήθη συνήθροιστο προς την οικτροτάτην θεωρίαν, προσδοκώντα την πρωϊαν μετά σπουδής. 25 οι δε Ιουδαίοι κατά τον αμερή ψυχουλοκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ικετείαν εν μέλεσι γοεροίς τείνοντες τας χείρας εις τον ουρανόν εδέοντο του μεγίστου Θεού páλιν αυτοίς βοηθήσαι συντόμως. 26 ούπω δε ηλίου βολαί κατεσπείροντο, και του βασιλέως τους φίλους εκδεχομένου, ο Έρμων παραστάς εκάλει προς την έξοδον, υποδεικνύων το πρόθυμον του βασιλέως εν ετοιμώ κείσθαι. 27 του δε αποδεξαμένου και καταπλαγέντος επί τη παρανόμω εξόδω, κατά παν αγνωσία κεκρατημένος επυνθάνετο, τι το πράγμα, αφ' ου τούτο αυτω μετά σπουδής τετέλεσται· 28 τούτο δε ην η ενέργεια του πάντα δεσποτεύοντος Θεού, των πριν αυτω μεμηχανημένων λήθην κατά διάνοιαν εντεθεικότος. 29 ο δε Έρμων υπεδείκνυε και πάντες οι φίλοι τα θηρία και τας δυνάμεις ητοιμάσθαι, βασιλεύ, κατά την σήν εκτενή πρόθεσιν. 30 ο δε επί τοις ρηθείσι πληρωθείς βαθεί χόλω δια το περί τούτων προνοία Θεού διασκεδάσθαι παν αυτού το νόημα, ενατενίσας μετά απειλής ειπεν· 31 ει σοι γονείς παρήσαν ή παιδων γοναί, τήνδε θηρσίν αγρίοις εσκεύασα αν δαψιλή θοίναν αντι των ανεγκλήτων εμοί και προγόνοις εμοίς αποδεδειγμένων ολοσχερή βεβαίαν πίστιν εξόχως Ιουδαίων. 32

καίπερ ει μη δια την της συντροφίας στοργήν και της χρείας, το ζήν αντί τούτων εστερήθης. 33 ούτως ο 'Ερμων απροσδόκητον και επικίνδυνον υπήνεγκεν απειλήν και τη οράσει και τω προσώπω συνεστάλη. 34 ο καθείς δε των φίλων σκυθρωπώς υπεκρέων, τους συνηθροισμένους απέλυσαν έκαστον επί την ιδίαν ασχολίαν. 35 οί τε Ιουδαίοι τα παρά του βασιλέως ακούσαντες, τον επιφανή Θεόν και βασιλέα των βασιλέων ήγουν και τήσδε της βοηθείας αυτού τετευχότες.- 36 Κατά δε τους αυτούς νόμους ο βασιλεύς συστησάμενος πάλιν το συμπόσιον εις ευφροσύνην τραπήναι παρεκάλει. 37 τον δε 'Ερμωνα προσκαλεσάμενος μετά απειλής ειπε· ποσάκις σοι δει περί τούτων αυτών προστάττειν, αθλιώτατε; 38 τους ελέφαντας έτι και νυν καθόπισσον εις την αύριον επί τον των Ιουδαίων αφανισμόν. 39 οι δε συνανακείμενοι συγγενείς την άστατον διάνοιαν αυτού θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε· 40 βασιλεύ, μέχρι τίνος ως αλόγους ημάς διαπειράζεις, προστάσων ήδη τρίτον αυτούς αφανίσαι και πάλιν επί των πραγμάτων εκ μεταβολής αναλύων τα σοί δεδογμένα; 41 ων χάριν η πόλις δια την προσδοκίαν οχλεί και πληθύουσα συστροφαις, ήδη και κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθήναι. 42 όθεν ο κατά πάντα Φάλαρις βασιλεύς εμπληθυνθείς αλογιστίας και τας γινομένας προς επισκοπήν των Ιουδαίων εν αυτω μεταβολάς της ψυχής παρ' ουδέν ηγούμενος, ατελέστατον εβεβαίωσεν όρκον, ορισάμενος τούτους μεν ανυπερθέτως πέμψειν εις άδην εν γόνασι και ποσί θηρίων ηκισμένους, 43 επιστρατεύσαντα δε επί την Ιουδαίαν ισόπεδον πυρί και δόρατι θήσεσθαι δια τάχους και τον άβατον αυτών ημίν ναόν πυρί πρηγέα εν τάχει των συντελούντων εκεί θυσίας έρημον εις τον άπαντα χρόνον καταστήσειν. 44 τότε περιχαρείς αναλύσαντες οι φίλοι και συγγενείς μετά πίστεως διέτασσον τας δυνάμεις επί τους ευκαιροτάτους τόπους της πόλεως προς τήρησιν. 45 ο δε ελεφαντάρχης τα θηρία σχεδόν ειπείν εις κατάστημα μανιώδες αγροχώς, ευωδεστάτοις πόμασιν οίνου λελιβανωμένου φοβεραίς κατεσκευασμένα σκευαίς, 46 περι την έω, της πόλεως ήδη πλήθεσιν αναριθμήτοις κατά του υποδρόμου καταμεμεστωμένης, εισελθών εις την αυλήν επί το προκείμενον ώτρυνε τον βασιλέα. 47 ο δε οργή βαρεία γεμίσας δυσσεβή φρένα παντί τω βάρει συν τοις θηρίοις εξώρμησε, βουλόμενος ατρώτω καρδια και κόραις οφθαλμών θεάσασθαι την επίπονον και ταλαίπωρον των προσεσημαμένων καταστροφήν. 48 ως δε των ελεφάντων εξιόντων περι πύλην και της συνεπομένης ενόπλου δυνάμεως της τε του πλήθους πορείας κονιορτόν ιδόντες, και βαρυηχή θόρυβον ακούσαντες οι Ιουδαίοι, 49

υστάτην βίου ροπήν αυτοίς εκείνην δόξαντες είναι το τέλος της αθλιωτάτης προσδοκίας, εις οίκτον και γόους τραπέντες κατεφίλουν αλλήλους περιπλεκόμενοι τοις συγγενέσιν επί τους τραχήλους επιπίπτοντες, γονείς παισὶ και μητέρες νεάνισιν, έτεροι δε νεογνά προς μαστούς έχουσαι βρέφη τελευταίον έλκοντα γάλα. 50 ου μην δε αλλά και τας έμπροσθεν αυτών γεγενημένας αντιλήψεις εξ ουρανού συνιδόντες, πρηνείς ομοθυμαδόν ρίψαντες εαυτούς και τα νήπια χωρίσαντες των μαστών, 51 ανεβόησαν φωνή μεγάλη σφόδρα, τον της απάσης δυνάμεως δυνάστην ικετεύοντες, οικτείραι μετ' επιφανείας αυτούς ήδη προς πύλαις άδου καθεστώτας.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΕΛΕΑΖΑΡΟΣ δε τις ανήρ επίσημος των από της χώρας ιερέων, εν πρεσβείω την ηλικίαν ήδη λελογχώς και πάση τη κατά τον βίον αρετη κεκοσμημένος, τους περι αυτόν καταστείλας πρεσβυτέρους επικαλεισθαι τον άγιον Θεόν προσηύξατο τάδε· 2 βασιλεύ μεγαλοκράτωρ, ύπιστε, παντοκράτωρ Θεέ την πάσαν διακυβερνών εν οικτιρμοίς κτίσιν, 3 έπίδε επί Αβραάμ σπέρμα, επί ηγιασμένου τέκνα Ιακώβ, μερίδος ηγιασμένης σου λαόν εν ξένη γη ξένον αδικώς απολλόμενον, πάτερ. 4 συ Φαραώ πληθύνοντα άρμασι, τον πριν Αιγύπτου ταύτης δυνάστην, επαρθέντα ανόμω θράσει και γλώσση μεγαλορρήμονι, συν τη υπερηφάνω στρατιά ποντοβρόχους απώλεσας, φέγγος επιφάνας ελέους Ισραήλ γένει. 5 συ τον αναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρείμ, βαρύν Ασσυρίων βασιλέα, δόρατι την πάσαν υποχείριον ήδη λαβόντα γην και μετεωρισθέντα επί την αγίαν σου πόλιν, βαρέα λαλούντα κόμπω και θράσει συ, Δέσποτα, έθραυσας, έκδηλον δεικνύς έθνεσι πολλοίς το σόν κράτος. 6 συ τους κατά την Βαβυλωνίαν τρεις εταιρους, πυρί την ψυχήν αυθαιρέτως δεδωκότας εις το μη λατρεύσαι τοις κενοίς, διάπυρον δροσίσας κάμινον ερρύσω μέχρι τριχός απημάντους, φλόγα πάσιν επιπέμπας τοις υπεναντίοις. 7 συ τον διαβολαίς φθόνου λέουσι κατά γης ριφέντα θηρσί βοράν Δανιήλ εις φως ανήγαγες ασινή, 8 τον τε βυθοτρεφούς

εν γαστρί κήτους Ιωνάν τηκόμενον αφειδώς απήμαντον πάσιν οικείοις ανέδειξας, πάτερ. 9 και νυν μίσυβρι, πολυέλεε, των όλων σκεπαστά, το τάχος επιφάνηθι τοις από Ισραήλ γένους, υπό δε εβδελυγμένων ανόμων εθνών υβριζομένοις. 10 ει δε ασεβείαις κατά την αποικίαν ο βίος ημών ενέσχηται, ρυσάμενος ημάς από εχθρών χειρός, ως προαιρή, Δέσποτα, απόλεσον ημάς μόρω. 11 μη τοις ματαίοις οι ματαιόφρονες ευλογησάτωσαν επί τη των ηγαπημένων σου απώλεια λέγοντες· ουδέ ο Θεός αυτών ερρύσατο αυτούς. 12 συ δε ο πάσαν αλκήν και δυναστείαν έχων άπασαν, αιώνιε, νυν έπιδε· ελέησον ημάς τους καθ' ύβριν ανόμων αλόγιστον εκ του ζήν μεθιστανομένους εν επιβούλων τρόπω. 13 πτηξάτω δε έθνη σήν δύναμιν ανίκητον σήμεραν, έντιμε, δύναμιν έχων επί σωτηρία Ιακώβ γένους. 14 ικετεύει σε το παν πλήθος των νηπίων και οι τούτων γονείς μετά δακρύων. 15 δειχθήτω πάσιν έθνεσιν, ότι μεθ' ημών ει, Κύριε, και ουκ απέστρεψας το πρόσωπόν σου αφ' ημών, αλλά καθώς είπας ότι ουδ' εν τη γη των εχθρών αυτών όντων υπερείδες αυτούς, ούτως επιτέλεσον, Κύριε.

16 Του δε Ελεαζάρου λήγοντος άρτι της προσευχής, ο βασιλεύς συν τοις θηρίοις και παντί τω της δυνάμεως φρυάγματι κατά τον ιππόδρομον παρήγε. 17 και θεωρήσαντες οι Ιουδαίοι μέγα εις ουρανόν ανέκραξαν, ωστε και τους παρακειμένους αυλώνας συνηχήσαντας ακατάσχετον οιμωγήν ποιήσαι παντί τω στρατοπέδω. 18 τότε ο μεγαλόδοξος παντοκράτωρ και αληθινός Θεός, επιφάνας το άγιον αυτού πρόσωπον, ηνέωξε τας ουρανίους πύλας, εξ ων δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδείς άγγελοι κατέβησαν φανεροί πάσι, πλήν τοις Ιουδαίοις, 19 και αντέστησαν και την δύναμιν των υπεναντίων επλήρωσαν ταραχής και δειλίας και ακινήτοις έδησαν πέδαις. 20 και υπόφρικον και το του βασιλέως σώμα εγενήθη και λήθη το θράσος αυτού το βαρύθυμον έλαβε. 21 και απέστρεψαν τα θηρία επί τας συνεπομένας ενόπλους δυνάμεις και κατεπάτουν αυτάς και ωλόθρευον. 22 και μετεστράφη του βασιλέως η οργή εις οίκτον και δάκρυα υπέρ των έμπροσθεν αυτω μεμηχανευμένων. 23 ακούσας γαρ της κραυγής και συνιδών πρηνεις άπαντας εις την απώλειαν, δακρύσας μετά οργής τοις φίλοις διηπειλείτο λέγων· 24 παραβασιλεύετε και τυράννους υπερβεβήκατε ωμότητι και εμέ αυτόν τον υμών ευεργέτην επιχειρείτε της αρχής ήδη και του πνεύματος μεθιστάν, λάθρα μηχανώμενοι τα μη συμφεροντα τη βασιλεία. 25 τις τους κρατήσαντας ημών εν πίστει τα της χώρας οχυρώματα, της οικίας αποστήσας έκαστον αλόγως ήθροισεν ενθάδε; 26 τις τους εξ αρχής ευνοία προς ημάς κατά πάντα διαφέροντας πάντων εθνών και τους χειρίστους

πλεονάκις ανθρώπων επιδεδεγμένους κινδύνους, ούτως αθέσμοις περιέβαλεν ακίαις; 1 27 λύσατε, εκλύσατε άδικα δεσμά· εις τα ίδια μετ' ειρήνης εξαποστείλατε, τα προπεπραγμένα παραιτησάμενοι. 28 απολύσατε τους υιούς του παντοκράτορος επουρανίου Θεού ζώντος, ος αφ' ημετέρων μέχρι του νυν προγόνων απαραπόδιστον μετά δόξης ευστάθειαν παρέχει τοις ημετέροις πράγμασιν. 29 ο μεν ουν ταύτα έλεξεν· οι δε εν αμερεί χρόνω λυθέντες τον άγιον σωτήρα Θεόν αυτών ευλόγουν, άρτι τον θάνατον εκπεφευγότες.

30 Είτα ο βασιλεύς εις την πόλιν απαλλαγείς, τον επί των προσόδων προσκαλεσάμενος, εκέλευσεν οίνους τε και τα λοιπά προς ευωχίαν επιτήδεια τοις Ιουδαίοις χορηγείν επί ημέρας επτά, κρίνας αυτούς εν ω τόπω έδοξαν τον όλεθρον αναλαμβάνειν, εν τούτω εν ευφροσύνη πάση σωτήρια άγειν. 31 τότε οι πριν επονειδίστοι και πλησίον του άδου, μάλλον δ' επ' αυτω βεβηκότες, αντί πικρού και δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριον συστησάμενοι, τον εις πώσιν αυτοίς και τάφον ητοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονής. 32 καταλήξαντες δε θρήνου πανόδυρτον μέλος ανέλαβον ωδήν πάτριον, τον σωτήρα και τερατοποιόν αινούντες Θεόν· οιμωγήν τε πάσαν και κωκυτόν απωσάμενοι χορούς συνίσταντο ευφροσύνης ειρηνικής σημειον. 33 ωσαύτως δε και ο βασιλεύς περι τούτων συμπόσιον βαρύ συναγαγών, αδιαλείπτως εις ουρανόν ανθωμολογείτο μεγαλοπρεπώς επί τη παραδόξω γενηθείση αυτω σωτηρία. 34 οι τε πριν εις όλεθρον και οιωνοβρώτους αυτούς έσεσθαι τιθέμενοι, μετά χαράς απογραφάμενοι κατεστέναξαν, αισχύνην εφ' εαυτοίς περιβαλλόμενοι και την πυρίπινουν τόλμαν ακλεώς εσβεσμένοι. 35 οι τε Ιουδαίοι, καθώς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τον προειρημένον χορόν, μετ' ευωχίας εν εξομολογήσειν ιλαραίς και ψαλμοίς διήγον, 36 και κοινόν ορισάμενοι περι τούτων θεσμόν επί πάσαν την παροικίαν αυτών εις γενεάς, τας προειρημένας ημέρας άγειν έστησαν ευφροσύνους, ου πότου χάριν και λιχνείας, σωτηρίας δε της δια Θεόν γενομένης αυτοίς. 37 ενέτυχον δε τω βασιλεί την απόλυσιν αυτών εις τα ίδια αιτούμενοι. 38 απογράφονται δε αυτούς από πέμπτης και εικάδος του Παχών έως της τετάρτης του Επιφι, επί ημέρας τεσσαράκοντα, συνίστανται δε αυτών την απώλειαν από πέμπτης του Επιφι έως εβδόμης, ημέραις τρισίν, 39 εν αις και μεγαλοδόξως επιφάνας το έλεος αυτού ο των όλων δυνάστης απαιίστους αυτούς ερρύσατο ομοθυμαδόν. 40 ευωχούντο δε πάνθ' υπό του βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι της τεσσαρεσκαϊδεκάτης, εν ή και την εντυχίαν εποιήσαντο περι της απολύσεως αυτών. 41

συναινέσας τε αυτοίς ο βασιλεύς έγγραφεν αυτοίς την υπογεγραμμένην επιστολήν προς τους κατά πόλιν στρατηγούς μεγαλοψύχως την εκτενίαν έχουσαν.

Γ' ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

« 1 ΒΑΣΙΛΕΥΣ Πτολεμαίος ο Φιλοπάτωρ τοις κατ' Αίγυπτον στρατηγοίς και πάσι τοις τεταγμένοις επί πραγμάτων χαίρειν και ερρώσθαι · 2 ερρώμεθα δε και αυτοί και τα τέκνα ημών, κατευθύναντος ημίν του μεγάλου Θεού τα πράγματα καθώς προαιρούμεθα. 3 των φίλων τινές, κακοηθεία πυκνότερον ημίν παρακείμενοι, συνέπεισαν ημάς εις το τους υπό την βασιλείαν Ιουδαίους συναθροίσαντας σύστημα κολάσασθαι ξενιζούσαις αποστατών τιμωρίαις, 4 προσφερόμενοι μήποτε ευσταθήσιν τα πράγματα ημών, δι' ην έχουσιν ούτοι προς πάντα τα έθνη δυσμένειαν, μέχρις αν συντελεσθή τούτο. 5 οί και δεσμίους καταγαγόντες αυτούς μετά σκυλμών ως ανδράποδα, μάλλον δε ως επιβούλους, άνευ πάσης ανακρίσεως και εξετάσεως επεχείρησαν ανελείν, νόμου Σκυθών αγριωτέραν εμπειοποιημένοι ωμότητα. 6 ημείς δε επί τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ην έχομεν προς άπαντας ανθρώπους επείκειαν, μόγις το ζήν αυτοίς χαρισάμενοι και τον επουράνιον Θεόν εγνωκότες ασφαλώς υπερησπικότα των Ιουδαίων, ως πατέρα υπέρ υιών διαπαντός υπερμαχούντα, 7 την τε του φίλου ην έχουσι προς ημάς βεβαίαν και τους προγόνους ημών εύνοιαν αναλογισάμενοι, δικαίως απολελύκαμεν πάσης καθ' οντινούν αιτίας τρόπον 8 και προστετάχαμεν εκάστω πάντας εις τα ίδια επιστρέφειν, εν παντί τόπω μηθενός αυτούς το σύνολον καταβλάποντος, μήτε ονειδίζειν περί των γεγενημένων παρά λόγον. 9 γινώσκετε γαρ ότι κατά τούτων, εάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρόν ή επιλυπήσωμεν αυτούς το σύνολον, ουκ ανθρωπον, αλλά τον πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεόν ύψιστον αντικείμενον ημίν επι' εκδικήσει των πραγμάτων κατά παν αφεύκτως δια παντός έξομεν. έρρωσθε».

10 Λαβόντες δε την επιστολήν ταύτην ουκ εσπούδασαν ευθέως γενέσθαι περί την άφοδον,

αλλά τον βασιλέα προσηξίωσαν τους εκ του γένους των Ιουδαίων τον άγιον Θεόν αυθαιρέτως παραβεβηκότας και του Θεού τον νόμον τυχείν δι' αυτών της οφειλομένης κολάσεως, 11 προφερόμενοι τους γαστρός ένεκεν τα θεία παραβεβηκότας προστάγματα μηδέποτε ευνοήσιν μηδέ τοις του βασιλέως πράγμασιν. 12 ο δε ταληθές αυτούς λέγειν παραδεξάμενος και συναινέσας έδωκεν αυτοίς άδειαν πάντων, όπως τους παραβεβηκότας του Θεού τον νόμον εξολοθρεύσωσι κατά πάντα τον υπό την βασιλείαν αυτού τόπον μετά παρρησίας άνευ πάσης βασιλικής εξουσίας και επισκέψεως. 13 τότε κατευφημήσαντες αυτόν, ως πρέπει ην, οι τούτων ιερείς και παν το πλήθος επιφωνήσαντες το αλληλούϊα, μετά χαράς ανέλυσαν. 14 τότε τον εμπεισόντα των μεμιασμένων ομοεθνή κατά την οδόν εκολάζοντο και μετά παραδειγματισμών ανήρουν. 15 εκείνη δε τη ημέρα ανείλον υπέρ τους τριακοσίους άνδρας και ήγαγον ευφροσύνην μετά χαράς τους βεβήλους χειρωσάμενοι. 16 αυτοί δε οι μέχρι θανάτου τον Θεόν εσχηκότες, παντελή σωτηρίας απόλαυσιν ειληφότες, ανέζευξαν εκ της πόλεως παντοίοις ευωδεστάτοις άνθεσι κατεστεμμένοι μετ' ευφροσύνης και βοής, εν αίνοις και παμμελέσιν ύμνοις ευχαριστούντες τω Θεω των πατέρων αυτών αιωνίω σωτήρι του Ισραήλ. 17 Παραγενηθέντες δε εις Πτολεμαΐδα την ονομαζομένην δια την του τόπου ιδιότητα ροδοφόρον, εν ή προσέμεινεν αυτούς ο στόλος κατά κοινήν αυτών βουλήν ημέρας επτά, 18 εκεί εποίησαν πότον σωτήριον, του βασιλέως χορηγήσαντος αυτοίς ευψύχως τα προς την άφιξιν πάντα εκάστω έως εις την ιδίαν οικίαν. 19 καταχθέντες δε μετ' ειρήνης εν ταις πρεπούσαις εξομολογήσεσιν, ωσαύτως κακει έστησαν και ταύτας άγειν τας ημέρας επί τον της παροικίας αυτών χρόνον ευφροσύνους. 20 ας και ανιερώσαντες εν στήλη κατά τον συμποσίας τόπον προσευχής καθιδρύσαντες, ανέλυσαν ασινείς, ελεύθεροι, υπερχαρείς, δια της γης και θαλάσσης και ποταμού ανασωζόμενοι τη του βασιλέως επιταγή, έκαστος εις την ιδίαν 21 και πλείστην ή έμπροσθεν εν τοις εχθροίς εξουσίαν εσχηκότες μετά δόξης και φόβου, το σύνολον υπό μηδενός διασεισθέντες των υπαρχόντων. 22 και πάντα τα εαυτών πάντες εκομίσαντο εξ απογραφής, ωστε τους έχοντάς τι μετά φόβου μεγίστου αποδοúναι αυτοίς, τα μεγαλεία του μεγίστου Θεού ποιήσαντος τελείως επί σωτηρία αυτών. 23 ευλογητός ο ρύστης Ισραήλ εις τους αεί χρόνους. Αμήν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 Φιλοσοφώτατον λόγον επιδείκνυσθαι μέλλων, ει αυτοδέσποτος εστι των παθών ο ευσεβής λογισμός, συμβουλεύσαιμ' αν υμίν ορθώς, όπως προθύμως προσέχητε τη φιλοσοφία. 2 και γαρ αναγκαίος εις επιστήμην παντί ο λόγος και άλλως της μεγίστης αρετής, λέγω δη φρονήσεως, περιέχει έπαινον. 3 ει άρα των σωφροσύνης κωλυτικών παθών ο λογισμός φαίνεται επικρατείν, γαστριμαργίας τε και επιθυμίας, 4 αλλά και των της δικαιοσύνης εμποδιστικών παθών κυριεύειν αναφαινεται, οίον κακοηθείας, και των της ανδρείας εμποδιστικών παθών, θυμού τε και πόνου και φόβου. 5 Πως ουν, ίσως είποιεν αν τινες, ει των παθών ο λογισμός κρατεί, λήθης και αγνοίας ου δεσπόζει; γελοίον επιχειρούντες λέγειν· 6 ου γαρ των εαυτού παθών ο λογισμός κρατεί, αλλά των της δικαιοσύνης και ανδρείας και σωφροσύνης και φρονήσεως εναντίων, και τούτων ουχ ωστε αυτά καταλύσαι, αλλ' ωστε αυτοίς μη είξαι. 7 πολλαχόθεν μεν ουν και αλλαχόθεν έχοιμ' αν υμίν επιδείξαι ότι αυτοκράτωρ εστι των παθών ο ευσεβής λογισμός. 8 πολύ δε πλέον τούτο αποδειξαιμι από της ανδραγαθίας των υπέρ αρετής αποθανόντων, Ελεαζάρου τε και των επτά αδελφών και της τούτων μητρός. άπαντες γαρ ούτοι τους έως θανάτου πόνους υπεριδόντες, επεδείξαντο ότι περικρατεί των παθών ο λογισμός. 10 των μεν ουν αρετών έπεστί μοι επαινείν τους κατά τούτον τον καιρόν υπέρ της καλοκαγαθίας αποθανόντας μετά της μητρός άνδρας, των δε τιμών μακαρίσαιμ' αν. 11 θαυμασθέντες γαρ εκείνοι ου μόνον υπό πάντων ανθρώπων επί τη ανδρεία και τη υπομονή, αλλά και υπό των αικισαμένων, αίτιοι κατέστησαν του καταλυθήναι την κατά του έθνους τυραννίδα, νικήσαντες τον τύραννον τη υπομονή, ωστε δι' αυτών καθαρισθήναι την πατρίδα. 12 αλλά και περί τούτου νυν αυτίκα δη λέγειν εξέσται αρξαμένω της υποθέσεως, ωσπερ είωθα ποιείν, και ούτως εις τον περί αυτών τρέψομαι λόγον δόξαν διδούς τω πανσόφω Θεω.

13 Ζητούμεν δη τοίνυν, ει αυτοκράτωρ εστί των παθών ο λογισμός. 14 διακρίνομεν δε τι ποτέ εστι λογισμός και τι πάθος, και πόσαι παθών ιδέαι, και ει πάντων επικρατεί τούτων ο λογισμός. 15 λογισμός μεν δη τοίνυν εστί νους μετά ορθού λόγου προτιμών τον σοφίας βίον.

16 σοφία δη τοίνυν εστί γνώσις θείων και ανθρωπίνων πραγμάτων και των τούτων αιτίων. 17 αὐτή δη τοίτην εστί η του νόμου παιδεία, δι' ης τα θεία σεμνώς και τα ανθρώπινα συμφερόντως μανθάνομεν. 18 της δε σοφίας ιδέαι καθεστήκασι τέσσαρες, φρόνησις και δικαιοσύνη και ανδρεία και σωφροσύνη · 19 κυριωτάτη δε πασών η φρόνησις, εξ ης δη των παθών ο λογισμός επικρατεί. 20 παθών δε φύσεις εισιν αι περιεκτικώταται δύο, ηδονή τε και πόνος · τούτων δε εκάτερον και περί το σώμα και περί την ψυχήν πέφυκεν. 21 πολλάι δε και περί την ηδονήν και τον πόνον παθών εισιν ακολουθίαι. 22 προ μεν ουν της ηδονής εστιν επιθυμία · μετά δε την ηδονήν χαρά. 23 προ δε του πόνου εστί φόβος, μετά δε τον πόνον λύπη. 24 θυμός δε κοινόν πάθος εστί ηδονής και πόνου, εάν εννοηθή τις ότι αυτω περιέπεσεν. 25 εν δε τη ηδονή ένεστι και η κακοήθης διάθεσις, πολυτροπωτάτη πάντων των παθών ούσα. 26 κατά μεν την ψυχήν αλαζονεία, και φιλαργυρία και φιλοδοξία και φιλονικία, απιστία και βασκανία · 27 κατά δε το σώμα, παντοφαγία και λαιμαργία και μονοφαγία. 28 καθάπερ ουν δυοίν του σώματος και της ψυχής φυτών όντων ηδονής τε και πόνου, πολλάι τούτων των φυτών εισι παραφυάδες, 29 ων εκάστην ο παγγέωργος λογισμός περικαθαίρων τε και αποκνίζων και περιπλέκων και επάρδων και πάντα τρόπον μεταχέων εξημεροί τας των ηθών και παθών ύλας. 30 ο γαρ λογισμός των μεν αρετών εστιν ηγεμών, των δε παθών αυτοκράτωρ.

Επιθεωρείτε τοίνυν πρώτον δια των κωλυτικών της σωφροσύνης έργων, ότι αυτοδέσποτός εστι των παθών ο λογισμός. 31 σωφροσύνη δη τοίνην εστί επικράτεια των επιθυμιών, 32 των δε επιθυμιών αι μεν εισι ψυχικαί, αι δε σωματικαί, και τούτων αμφοτέρων ο λογισμός επικρατείν φαίνεται. 33 επει πόθεν κινούμενοι προς τας απειρημένας τροφάς αποστρεφόμεθα τας εξ αυτών ηδονάς; ουχ ότι δύναται των ορέξεων επικρατείν ο λογισμός; εγώ μεν οίμαι. 34 τοιγαρουν ενύδρων επιθυμούντες και ορνέων και τετραπόδων και παντοίων βρωμάτων των απηγορευμένων ημίν κατά τον νόμον απεχόμεθα δια την του λογισμού επικράτειαν. 35 ανέχεται γαρ τα

των ορέξεων πάθη υπό του σώφρονος νοός ανακαμπτόμενα, και φιμούται πάντα τα του σώματος κινήματα του λογισμού.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 Και τι θαυμαστόν; ει αι της ψυχής επιθυμιαί προς την του κάλλους μετουσίαν ακυρούνται; 2 ταύτη γούν ο σόφρων Ιωσήφ επαινείται, ότι τω λογισμω και τη διανοία περιεκράτησε της ηδυπαθείας. 3 νέος γαρ ων και ακμάζων προς συνουσιασμόν ηκύρωσε τω λογισμω τον των παθών οίστρον. 4 ου μόνον δε την της ηδυπαθείας οιστρηλασίαν επικρατείν ο λογισμός φαίνεται, αλλά και πάσης επιθυμίας. 5 λέγει γούν ο νόμος· ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου ουδέ όσα τω πλησίον σου εστιν. 6 καίτοι ότε μη επιθυμείν ημάς ειρηκεν ο νόμος, πολύ πλέον πείσαιμ' αν υμάς ότι των επιθυμιών κρατείν δύναται ο λογισμός. - Όσπερ και των κωλυτικών της δικαιοσύνης παθών· 7 επει τίνα τρόπον μονοφάγος τις ων το ήθος και γαστρίμαργος και μέθυσος μεταπαιδεύεται, ει μη δήλον ότι κύριός εστι των παθών ο λογισμός; 8 αυτίκα γούν τω νόμω πολιτευόμενος, καν φιλάργυρός τις ή, βιάζεται τον εαυτού τρόπον τοις δεομένοις δανείζων χωρίς τόκων, και το δάνειον των εβδομάδων ενστασών χρεοκοπούμενος. 9 καν φειδωλός τις ή, υπό του νόμου κρατείται δια τον λογισμόν μήτε επικαρπολογούμενος τους αμητούς μήτε επιρρωγολογούμενος τους αμπελώνας. - Και επί των ετέρων έστιν επιγνώσαι τούτο, ότι των παθών εστιν ο λογισμός κρατών. 10 ο γαρ νόμος και της προς γονείς ευνοίας κρατεί μη καταπροδιδούς την αρετήν δι' αυτούς 11 και της προς γαμετήν φιλίας επικρατεί δια παρανομίαν αυτήν απελέγχων. 12 και της τέκνων φιλίας κυριεύει δια κακίαν αυτά κολάζων και της φίλων συνηθείας δεσπόζει δια πονηρίαν αυτούς εξελέγχων. 13 και μη νομίσητε παράδοξον είναι, όπου γε και έχθρας ο λογισμός επικρατείν δύναται δια τον νόμον, 14 μήτε δενδροτομών τα ήμερα των πολεμίων φυτά, τα δε των εχθρών τοις απολέσασι διασώζων και τα πεπρωκότα συνεγείρων.

15 Και των βαιοτέρων δε παθών επικρατείν ο λογισμός φαίνεται, φιλαρχίας και κενοδοξίας και αλαζονείας και μεγαλαυχίας και βασκανίας. 16 πάντα γαρ ταύτα τα κακοήθη πάθη ο σόφρων νους εις αγαθόν προτρέπων απωθείται και βιάζεται, ωσπερ και τον θυμόν· και γαρ τούτου δεσπόζει. 17 θυμούμενός γε τοι Μωσής κατά Δαθάν και Αβειρών ου θυμω τι κατ' αυτών εποίησεν, αλλά λογισμω τον θυμόν διήτησεν. 18 δυνατός γαρ ο σόφρων νους, ως

έφην, κατά των παθών αριστεύσαι και τα μεν αυτών μεταθείναι, τα δε και ακυρώσαι. 19 επειδή διατί ο πάνσοφος ημών πατήρ Ιακώβ τους περί Συμεών και Λευὶν αιτιάται, μη λογισμῶ τους Σικιμίτας εθνηδὼν αποσφάξαντας λέγων· επικατάρατος ὁ θυμὸς αυτών; 20 εἰ μὴ γὰρ ἐδύνατο τοῦ θυμοῦ ὁ λογισμὸς κρατεῖν, οὐκ ἂν εἶπεν οὕτως. 21 οἰηνίκα γὰρ ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατεσκεύασε, τὰ πάθη αὐτοῦ καὶ τὰ ἡθὴ περιεφύτευσεν. 22 ἡνίκα δὲ ἐπὶ πάντων τὸν ἱερόν ἡγεμόνα νοῦν δια τῶν ἐνδὼν αἰσθητηρίων ἐνεθρόνισε, 23 καὶ τούτῳ νόμον ἔδωκε, καθ' ὃν πολιτευόμενος βασιλεύσει βασιλείαν σὺφρονά τε καὶ δικαίαν καὶ ἀγαθὴν καὶ ἀνδρείαν. - 24 Πῶς οὖν, εἶποι τις ἂν, εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ, λήθης καὶ ἀγνοίας οὐ κρατεῖ;

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Ἔστι δὲ κομιδὴ γελῖος ὁ λόγος· οὐ γὰρ τῶν εαυτοῦ παθῶν ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν φαίνεται, ἀλλὰ τῶν σωματικῶν. 2 οἷον ἐπιθυμίαν τις οὐ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν, ἀλλὰ μὴ δουλωθῆναι τῇ ἐπιθυμίᾳ δύναται ὁ λογισμὸς παρασχέσθαι. 3 θυμὸν τις οὐ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῷ θυμῷ δυνατόν τὸν λογισμὸν βοηθήσαι. 4 κακοῆθειάν τις ἡμῶν οὐ δύναται ἐκκόψαι, ἀλλὰ τὸ μὴ καμφθῆναι τῇ κακοῆθειᾳ δύναται' ἂν ὁ λογισμὸς συμμαχήσαι. 5 οὐ γὰρ ἐκριζωτῆς τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐστίν, ἀλλ' ἀνταγωνιστῆς. - 6 ἔστι γοῦν τοῦτο δια τῆς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως δίψης σαφέστερον ἐπιλογίσασθαι. 7 ἐπεὶ γὰρ δι' ὅλης ἡμέρας προσβαλὼν τοὺς ἀλλοφύλους ὁ Δαυὶδ πολλοὺς αυτών ἀπέκτεινε μετὰ τῶν τοῦ ἔθνους στρατιωτῶν, 8 τότε δὲ γενομένης ἐσπέρας, ἰδρῶν καὶ σφόδρα κεκμηκῶς, ἐπὶ τὴν βασιλείον σκηνὴν ἦλθε, περὶ ἣν ὁ πᾶς τῶν προγόνων στρατὸς ἐστρατοπεδεύκει. 9 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦσαν, 10 ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς μάλιστα δίψων, καίπερ ἀφθόνους ἔχων πηγὰς, οὐκ ἠδύνατο δι' αυτών ἰάσασθαι τὴν δίψαν, 11 ἀλλὰ τις αυτών ἀλόγιτος ἐπιθυμία τοῦ παρὰ τοὺς πολεμίους ὕδατος ἐπιτείνουσα συνέφρυγε καὶ λύουσα κατέφλεγεν. 12 ὅθεν τῶν ὑπασπιστῶν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίᾳ σχετλιαζόντων, δύο νεανίσκοι στρατιώται

καρτεροί καταιδεσθέντες την του βασιλέως επιθυμίαν, τας παντευχίας καθωπλίσαντο και κάλπην λαβόντες υπερέβησαν τους των πολεμίων χάρακας, 13 και λαθόντες τους των πυλών ακροφύλακας, διεξήεσαν ανερευνόμενοι κατά παν το των πολεμίων στρατόπεδον. 14 και ανευράμενοι την πηγήν, εξ αυτής θαρραλέως εγέμισαν τω βασιλεί το ποτόν. 15 ο δε καιπερ τω δίψει διαπυρούμενος, ελογίσατο πάνδεινον είναι κίνδυνον τη ψυχή λογισθέν ισοδύναμον ποτόν αίματι· 16 όθεν αντιθείς τη επιθυμία τον λογισμόν έσπεισε το πόμα τω Θεω, 17 δυνατός γαρ ο σώφρων νους, ως έφην, νικήσαι τας των παθών ανάγκας 18 και σβέσαι τας των οίστρων φλεγμονάς και τας των σωμάτων αλγηδόνας καθ' υπερβολήν ούσας καταπαλαίσαι και τη καλοκαγαθία του λογισμού αποπτύσαι πάσας τας των παθών επικρατείας. - 19 Ήδη δε και ο καιρός ημάς καλεί επί την απόδειξιν της θεωρίας του σώφρονος λογισμού. - 20 Επειδή γαρ βαθείαν ειρήνην δια την ευνομίαν οι πατέρες ημών είχαν και έπραττον καλώς, ώστε και τον της Ασίας βασιλέα Σέλευκον και τον Νικάνορα και χρήματα εις την ιερουργίαν αυτοίς αφορίσαι και την πολιτείαν αυτών αποδέχεσθαι, 21 τότε δη τινες προς την κοινήν νεωτερίσαντες ομόνοιαν πολυτρόποις εχρήσαντο συμφοραίς.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 Σίμων γαρ τις προς Ονίαν αντιπολιτευόμενος τον ποτε την αρχιερωσύνην έχοντα δια βίου, καλόν και αγαθόν άνδρα, επειδή πάντα τρόπον διαβάλλων υπέρ του έθνους ουκ ίσχυσε κακώσαι, φυγάς ώχετο την πατρίδα προδώσων. 2 όθεν ήκων προς Απολλώνιον, τον Συρίας τε και Φοινίκης και Κιλικίας στρατηγόν, έλεγεν· εύνους ων τοις του βασιλέως πράγμασιν ήκω 3 μηνύσων πολλάς ιδιωτικών χρημάτων μυριάδας εν τοις Ιεροσολύμων γαζοφυλακίοις τεθησαυρίσθαι τοις ιεροίς μη επικοινωνούσας, και προσήκειν ταύτα Σελεύκω τω βασιλεί. 4 τούτων δε έκαστα γνούς ο Απολλώνιος, τον μεν Σίμονα της εις τον βασιλέα κηδεμονίας επαινεί, προς δε τον Σέλευκον αναβάς κατεμήνυσε τον των χρημάτων θησαυρόν. 5 και λαβών την περί αυτόν εξουσίαν ταχύ εις την πατρίδα ημών μετά του

καταράτου Σίμωνος και βαρυτάτου στρατού ανέβη 6 και προσελθόν ταις του βασιλέως εντολαίς ήκειν έλεγεν, όπως τα ιδιωτικά του γαζοφυλακίου λάβοι χρήματα. 7 και του έθνους προς τον λόγον σχετλιάζοντος αντιλέγοντός τε, πάνδεινον είναι νομίσαντες, ει οι τας παρακαταθήκας πιστεύσαντες τω ιερω θησαυρω στερηθήσονται, ως οίόν τε ην, εκώλυον. 8 μετά απειλών δε ο Απολλώνιος απήει εις το ιερόν. 9 των δε ιερέων μετά γυναικών και παιδίων εν τω ιερω ικετευσάντων τον Θεόν υπερασπίσαι του ιερού καταφρονουμένου τόπου 10 ανιόντος τε μετά καθωπλισμένης της στρατιάς του Απολλωνίου προς την των χρημάτων αρπαγήν, ουρανόθεν έφιπποι προυφάνησαν άγγελοι περιαστράπτοντες τοις όπλοις και πολόν αυτοίς φόβον τε και τρόμον ενιέντες. 11 καταπεσών γε τοι ημιθανής ο Απολλώνιος επί τον πάμφυλον του ιερού περίβολον τας χείρας εξέτεινεν εις τον ουρανόν, και μετά δακρύων τους Εβραίους παρεκάλει, όπως περι αυτού ευζάμενοι τον επουράνιον εξευμενίσωνται στρατόν. 12 έλεγε γαρ ημαρτηκώς ωστε και αποθανειν άξιος υπάρχειν πάσι τε ανθρώποις υμνήσειν σωθείς την του ιερού τόπου μακαριότητα. 13 τούτοις υπαχθείς τοις λόγοις Ονίας ο αρχιερέυς, καιπερ άλλως ευλαβηθείς, μήποτε νομίσειεν ο βασιλεύς Σέλευκος εξ ανθρωπίνης επιβουλής και μη θείας δικης ανηρήσθαι τον Απολλώνιον, ηύξατο περι αυτού. 14 και ο μεν παραδόξως διασωθείς ώχετο δηλώσων τω βασιλεί τα συμβάντα αυτω. - 15 Τελευτήσαντος δε Σελεύκου του βασιλέως διαδέχεται την αρχήν ο υιος αυτού Αντίοχος Επιφανής, ανήρ υπερήφανος και δεινός, 16 ος καταλύσας τον Ονίαν της αρχιερωσύνης, Ιάσονα τον αδελφόν αυτού κατέστησεν αρχιερέα, συνθέμενον δώσειν, 17 ει επιτρέψειεν αυτω την αρχήν, κατ' ενιαυτόν τρισχίλια εξακόσια εξήκοντα τάλαντα. 18 ο δε επέτρεψεν αυτω και αρχιεράσθαι και του έθνους αφηγείσθαι. 19 ος και εξεδιήτησε των Ιουδαίων το έθνος και εξεπολίτευσεν επί πάσαν παρανομίαν 20 ωστε μη μόνον επ' αυτη τη άκρα της πατρίδος ημών γυμνάσιον κατασκευάσαι, αλλά και καταλύσαι την του ιερού κηδεμονίαν. 21 εφ' οίς αγανακτήσασα η θεία δίκη αυτόν αυτοίς τον Αντίοχον επολέμωσεν. 22 επειδή γαρ πολεμών ην κατ' Αίγυπτον Πτολεμαίω, ήκουσέ τε ότι φήμης διαδοθείσης περι του τεθνάσαι αυτόν, ως ένι μάλιστα χαίροιεν οι Ιεροσολυμίται, ταχέως επ' αυτούς ανέζευξεν, 23 και ως επόρθησεν αυτούς, δόγμα έθετο όπως, ει τινες αυτών φάνοιεν τω πατρίω πολιτευόμενοι νόμω, θάνοιεν. 24 και επει κατά μηδένα τρόπον ίσχυε καταλύσαι δια των δογμάτων την του έθνους εύνοιαν, 25 αλλά πάσας τας εαυτού απειλάς και τιμωρίας εώρα καταλυομένας, ωστε

και γυναίκας, ότι περιέτεμον τα παιδιά, μετά των βρεφών κατακρημνισθήναι προειδύιας ότι τούτο πείσονται· 26 επει ουν τα δόγματα αυτού κατεφρονείτο υπό του λαού, αυτός δια βασάνων ένα έκαστον του έθνους ηνάγκαζε μιρών απογευομένους τροφών εξόμνυσθαι τον Ιουδαϊσμόν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 Προκαθίσας γε τοι μετά των συνέδρων ο τύραννος Αντίοχος επί τινος υψηλού τόπου και των στρατευμάτων αυτω ενόπλων κυκλόθεν παρεστηκότων, παρεκέλευε τοις δορυφόροις 2 ένα έκαστον των Εβραίων επισπάσθαι, και κρεών υείων και ειδωλοθύτων αναγκάζειν απογεύεσθαι· 3 ει δε τινες μη θελήσειαν μιροφαγήσαι, τούτους τροχισθέντας αναιρεθήναι. 4 πολλών δε συναρπασθέντων εις πρώτος εκ της αγέλης Εβραίος ονόματι Ελεάζαρος, το γένος ιερεύς, την επιστήμην νομικός, και την ηλικίαν προήκων και πολλοίς των περι τον τύραννον δια την ηλικίαν γνώριμος, παρήχθη πλησίον αυτού. - 5 Και αυτόν ιδών ο Αντίοχος έφη· 6 εγώ πριν άρξασθαι των κατά σου βασάνων, ω πρεσβύτα, συμβουλεύσαιμ' αν σοι ταύτα, όπως απογευσάμενος των υείων σώζοιο· αιδούμαι γαρ σου την ηλικίαν και την πολιάν, ην μετά τοσοούτον έχων χρόνον ου μοι δοκεί φιλοσοφείν τη Ιουδαίων χρώμενος θρησκεία. 7 διατί γαρ της φύσεως κεχαρισμένης καλλίστην την τούδε του ζώου σαρκοφαγίαν βδελύττη; 8 και γαρ ανόητον τούτο δοκεί, το μη απολαύειν των χωρίς ονειδους ηδέων, και άδικον αποστρέφεσθαι τας της φύσεως χάριτας. 9 συ δε μοι και ανοητότερον ποιήσεις δοκεί, ει κενοδοξών περι το αληθές έτι καμού καταφρονήσεις επί τη ίδια τιμωρία. 10 ουκ εξυπνώσεις από της φλυάρου φιλοσοφίας υμών 11 και αποσκεδάσεις των λογισμών σου τον λήρον και άξιον της ηλικίας αναλαβών νουν φιλοσοφήσεις την του συμφέροντος αλήθειαν 12 και προσκυνήσας μου την φιλάνθρωπον παρηγορίαν οικτειρήσεις το σεαυτού γήρας; 13 και γαρ ενθυμήθητι, ως ει και τις εστι τήσδε της υμών θρησκείας εποπτική δύναμις, συγγνωμόνησει αν σοι επί πάση τη δι' ανάγκην γινομένη παρανομία. -

14 Τούτον τον τρόπον επί την έκθεσμον σαρκοφαγίαν εποτρύνοντος του τυράννου, λόγον ήτησεν ο Ελεάζαρος 15 και λαβών του λέγειν εξουσίαν ήρξατο δημηγορείν ούτως · 16 ημεις, Αντίοχε, θείω πεπεισμένοι νόμω πολιτεύεσθαι ουδεμίαν ανάγκην βιαιοτέραν είναι νομιζομεν της προς τον νόμον ημών ευπειθείας · 17 διό δη κατ' ουδένα τρόπον παρανομείν αξιούμεν. 18 καιτοι ει κατά αλήθειαν μη ην ο νόμος ημών, ως συ υπολαμβάνεις, θειος, (άλλως δε νομιζομεν αυτόν είναι θειον) ουδέ ούτως εξόν ημίν ην την επί τη ευσεβεία δόξαν ακυρώσαι. 19 μη μικράν ουν είναι νομίσης ταύτην, ει μιαιοφαγήσασμεν, αμαρτίαν · 20 το γαρ εν μικροίς και εν μεγάλοις παρανομείν ισοδύναμόν εστιν, 21 δι' εκατέρου γαρ ως ομοίως ο νόμος υπερηφανείται. 22 χλευάζεις δε ημών την φιλοσοφίαν, ωσπερ ου μετά ευλογιστίας εν αυτη βιούντων · 23 σωφροσύνην τε γαρ ημάς εκδιδάσκει ωστε πασών των ηδονών και επιθυμιών κρατείν και ανδρείαν εξασκείν, ωστε πάντα πόνον εκουσίως υπομένειν 24 και δικαιοσύνην παιδεύει ωστε δια πάντων των ηθών ισονομείν και ευσέβειαν εκδιδάσκει, ωστε μόνον τον όντα Θεόν σέβειν μεγαλοπρεπώς. 25 διό ου μιαιοφαγούμεν · πιστεύοντες γαρ Θεού καθεστάναι τον νόμον οίδαμεν ότι κατά φύσιν ημίν συμπαθεί νομοθετών ο του κόσμου κτίστης · 26 και τα μεν οικειωθησόμενα ημών ταις ψυχαίς επέτρεψεν εσθίειν. τα δε εναντιωθησόμενα εκώλυσε σαρκοφαγείν. 27 τυραννικόν δε ου μόνον αναγκάζειν ημάς παρανομείν, αλλά και εσθίειν, όπως τη εχθίστη ημών μιαιοφαγία ταύτη έτι εγγελάσης. 28 αλλ' ου γελάσεις κατ' εμού τούτον τον γέλωτα, ούτε τους ιερούς των προγόνων περι του φυλάξαι τον νόμον όρκους ου παρήσω, 29 ουδ' αν εκκόψειάς μου τα όμματα και τα σπλάγχνα μου τήξεις. 30 ουχ ούτως ειμί γέρων εγώ και άνανδρος ωστε μοι δια την ευσέβειαν μη νεάζειν τον λογισμόν. 31 προς ταύτα τροχούς ευτρέπιζε και το πυρ εκφύσα σφοδρότερον. 32 ουχ ούτως οικτείρομαι το εμαυτού γήρας ωστε με δι' εμαυτού τον πατριον καταλύσαι νόμον. 33 ου ψεύσομαί σε, παιδευτά νόμε, ουδέ φεύξομαί σε ουδ' εξομούμαί σε, φίλη εγκράτεια, 34 ουδέ καταισχνώ σε, φιλόσοφε λόγε, ουδέ εξαρνήσομαί σε, ιερωσύνη τιμία και νομοθεσίας επιστήμη · 35 ουδέ μιανεις μου το σεμνόν γήρως στόμα ουδέ νομίμου βίου ηλικίαν. 36 αγνόν δε με οι πατέρες προσδέξονται μη φοβηθέντα σου τας μέχρι θανάτου ανάγκας. 37 ασεβών μεν γαρ τυραννήσεις, των δε εμών περι της ευσεβείας λογισμών ούτε δια λόγων δεσπόσεις ούτε δι' έργων.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 Τούτον τον τρόπον αντιρρητορεύσαντα ταις του τυράννου παρηγορίαις, παραστάντες οι δορυφόροι πικρῶς ἔσυραν ἐπὶ τα βασανιστήρια τον Ελεάζαρον. 2 και πρώτον μεν περιέδυσαν τον γηραιόν εγκοσμούμενον τη περί την ευσέβειαν ευσχημοσύνη· 3 ἔπειτα περιαγκωνίσαντες εκατέρωθεν μάστιξι κατήκισον· 4 πείσθητι ταις του βασιλέως εντολαίς, ἐτέρωθεν κήρυκος επιβοώντος. 5 ο δε μεγαλόφρων και ευγενής ως αληθῶς Ελεάζαρος, ὡπερ εν ονειρῶ βασανιζόμενος κατ' ουδένα τρόπον μετετρέπετο, 6 ἀλλὰ υψηλοῦς ανατείνας εις τον ουρανόν τους οφθαλμούς απεξαινέτο ταις μάστιξι τας σάρκας ο γέρων και κατερρεῖτο τῷ αἵματι 7 και τα πλευρά κατετιτρώσκετο, και πίπτων εις το ἔδαφος ἀπὸ του μηκέτι φέρειν το σώμα τας αλγηδόνας, ὀρθόν εἶχε και ακλινῆ τον λογισμόν. 8 Λάξ γε τοι των πικρῶν τις δορυφόρων εις τους κενεώνας εναλλόμενος ἔτυπεν, ὅπως εξανίστατο πίπτων. 9 ο δε υπέμεινε τους πόνους και περιεφρόνει της ἀνάγκης 10 και διεκαρτέρει τους αικισμούς, και καθάπερ γενναῖος ἀθλητῆς τυπτόμενος ἐνῖκα τους βασανιζοντας ο γέρων· 11 ἰδρῶν γε τοι το πρόσωπον και ἐπασθμαίνων σφοδρῶς και υπ' αὐτῶν των βασανιζόντων εθαυμάζετο ἐπὶ τη εὐψυχία. - 12 Ὅθεν τα μεν ελεούντες τα του γήρωσ αὐτοῦ, 13 τα δε εν συμπαθείᾳ της συνηθείας ὄντες, τα δε εν θαυμασμῶ της καρτερίας προσιόντες αὐτῷ τινές των του βασιλέως ἔλεγον· 14 τι τοις κακοῖς τούτοις σεαυτὸν ἀλογίστως ἀπόλεις, Ελεάζαρε; 15 ἡμεῖς μεν τοι των υψημένων σοι βρωμάτων παραθήσομεν, συ δε υποκρινόμενος των υείων ἀπογεύεσθαι, σώθητι. - 16 Και ο Ελεάζαρος, ὡπερ πικρότερον δια της συμβουλίας αικισθεῖς, ἀνεβόησε· 17 μη οὕτως κακῶς φρονήσαιμεν οι Αβραάμ παῖδες ὡστε μαλακοψυχήσαντας ἀπρεπές ἡμῖν δράμα υποκρίνασθαι. 18 και γαρ ἀλόγιστον, εἰ προς ἀλήθειαν ζήσαντες τον μέχρι γήρωσ βίον και την ἐπ' αὐτῷ δόξαν νομίμως φυλάξαντες, 19 νυν μεταβαλοῖμεθα και αὐτοῖ μεν ἡμεῖς γενοῖμεθα τοις νέοις ἀσεβείας τύπος, ἵνα παράδειγμα γενώμεθα της μιαιοφαγίας. 20 αἰσχρόν δε εἰ ἐπιβιώσωμεν ὀλίγον χρόνον και τούτον καταγελώμενοι προς ἀπάντων ἐπὶ

δειλία, 21 και υπό μεν του τυράννου καταφρονηθόμεν ως άνανδροι, τον δε θεϊόν ημών νόμον μέχρι θανάτου μη προασπίσαιμεν. 22 προς ταύτα υμείς μεν, ω Αβραάμ παίδες, ευγενώς υπέρ της ευσεβείας τελευτάτε. 23 οι δε του τυράννου δορυφόροι, τι μέλλετε; - 24 Προς τας ανάγκας ούτως μεγαλοφρονούντα αυτόν ιδόντες και μηδέ προς τον οικτριμόν αυτών μεταβαλλόμενον επί το πυρ αυτόν ήγαγον. 25 ένθα δια κακοτέχνων οργάνων καταφλέγοντες αυτόν υπέρριπτον και δυσώδεις χυλούς εις τους μυκτήρας αυτού κατέχεον. 26 ο δε μέχρι των οστέων ήδη κατακεκαυμένος και μέλλων λιποθυμείν άνέτεινε τα όμματα προς τον Θεόν και ειπεν· 27 συ οίσθα, Θεέ, παρόν μοι σώζεσθαι, βασάνοις καυστικαίς αποθνήσκω δια τον νόμον. 28 τοιγαρούν ίλεως γενού τω έθνει σου αρκεσθεις τη ημετέρα υπέρ αυτών δίκη. 29 καθάρσιον αυτών ποιήσον το εμόν αίμα και αντίψυχον αυτών λαβέ την εμήν ψυχήν. 30 και ταύτα ειπών ο ιερός ανήρ ευγενώς ταις βασάνοις εναπέθανε 31 και μέχρι των του θανάτου βασάνων αντέστη τω λογισμω δια τον νόμον. - Ομολογουμένως συν δεσπότης εστι των παθών ο ευσεβής λογισμός. 32 ει γαρ τα πάθη του λογισμού κεκρατήκει, τούτοις αν απέδομεν την της επικρατείας μαρτυρίαν· 33 νυνί δε του λογισμού τα πάθη νικήσαντος, αυτω προσηκόντως την της ηγεμονίας προσνέμομεν εξουσιαν. 34 και δικαίον εστιν ομολογείν ημάς το κράτος είναι του λογισμού. όπου γε και των έξωθεν αληθδόνων επικρατεί, 35 επει και γελοίον· και ου μόνον των αληθδόνων επιδεικνυμι κεκρατηκέναι τον λογισμόν, αλλά και των ηδονών κρατείν, και μηδέν αυταίς υπείκειν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 Ωσπερ γαρ άριστος κυβερνήτης ο του πατρός ημών Ελεαζάρου λογισμός ηδαλιουχών την της ευσεβείας ναύν εν τω των παθών πελάγει 2 και καταικιζόμενος ταις του τυράννου απειλαίς και καταντλούμενος ταις των βασάνων τρικυμίαις, 3 κατ' ουδένα τρόπον μετέτρεψε τους της ευσεβείας οίακας, έως ου έπλευσεν επί τον της αθανάτου νίκης λιμένα. 4 ουχ ούτως πόλις πολλοίς και ποικίλοις μηχανήμασιν αντέσχε ποτέ πολιορκουμένη, ως ο

πανάγιος Ελεάζαρος· την ιεράν ψυχὴν αικισμοῖς τε καὶ στρέβλαις πυρπολούμενος ἐνίκησε τοὺς πολιορκούντας διὰ τὸν υπερασπίζοντα τῆς εὐσεβείας λογισμόν. 5 ὡσπερ γὰρ πρόκρημνον ἄκραν τὴν εαυτοῦ διάνοιαν ὁ πατὴρ Ελεάζαρος ἐκτείνας, περιέκλασεν τοὺς ἐπιμαινόμενους τῶν παθῶν κλύδωνας. 6 ὦ ἀξίε τῆς ἱερῶσύνῃς ἱερεῦ, οὐκ ἐμίανας τοὺς ἱεροῦς οδόντας οὐδέ τὴν θεοσέβειαν καὶ καθαρισμόν νόμιμον χωρήσασαν γαστέρα ἐκοινώνησας μιαιοφαγία. 7 ὦ σύμφωνε νόμου καὶ φιλόσοφε θεοῦ βίου. 8 τοιοῦτους δὲ δεῖ εἶναι τοὺς ἱερουργούντας τὸν νόμον ἰδίῳ αἵματι καὶ γενναίῳ ἰδρώτι τοῖς μέχρι θανάτου πάθεισιν υπερασπίζοντας. 9 σὺ πάτερ, τὴν εὐνομίαν ἡμῶν διὰ τῶν υπομονῶν εἰς δόξαν ἐκύρωσας καὶ τὴν ἀγιοτείαν σεμνολογήσας οὐ κατέλυσας καὶ διὰ τῶν ἔργων ἐπιστοποίησας τοὺς τῆς θείας φιλοσοφίας λόγους, 10 ὦ βασάνων βιαιότερε γέρον, καὶ πυρὸς εὐτονώτερε πρεσβύτα, καὶ παθῶν μέγιστε βασιλεῦ Ελεάζαρε. 11 ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ Ααρὼν τῷ θυμιατηρίῳ καθωπλισμένος διὰ τοῦ ἐθνοπλήθους ἐπιτρέχων τὸν ἐμπυριστὴν ἐνίκησεν ἄγγελον, 12 οὕτως ὁ Ααρωνίδης Ελεάζαρος διὰ τοῦ πυρὸς υπερτηκόμενος οὐ μετετράπη τὸν λογισμόν. 13 καίτοι τὸ θαυμασιώτατον, γέροντων, λελυμένων μὲν ἤδη τῶν τοῦ σώματος τόνων, περικεχαλασμένων δὲ τῶν σαρκῶν, κεκμηκότων δὲ καὶ τῶν νεύρων, ἀνενέασε 14 τῷ πνεύματι διὰ τοῦ λογισμοῦ καὶ τῷ ἰσακίῳ λογισμῷ τὴν πολυκέφαλον στρέβλαν ἠκύρωσεν. 15 ὦ μακαρίου γήρωσ καὶ σεμνῆς πολιᾶς καὶ βίου νομίμου, ὃν πιστὴ θανάτου σφραγὶς ἐτελείωσεν. 16 εἰ δὲ τοίνυν γέροντων ἀνὴρ τῶν μέχρι θανάτου βασάνων περιεφρόνησε δι' εὐσεβείαν, ὁμολογουμένως ἡγεμῶν ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς.

17 Ἴσως δ' ἂν εἰποιέν τινες· τῶν παθῶν οὐ πάντες περικρατοῦσιν, ὅτι οὐδέ πάντες φρόνιμον ἔχουσι τὸν λογισμόν. 18 ἀλλ' ὅσοι εὐσεβείας προνοοῦσιν ἐξ ὅλης καρδίας, οὗτοι μόνον δύνανται κρατεῖν τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν, 19 πιστεύοντες, ὅτι Θεῷ οὐκ ἀποθνήσκουσιν, ὡσπερ οὐδέ οἱ πατριάρχαι ἡμῶν Αβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, ἀλλὰ ζῶσι τῷ Θεῷ. 20 οὐδὲν οὖν ἐναντιοῦται τὸ φαίνεσθαι τινὰς παθοκρατεῖσθαι διὰ τὸν ἀσθενὲ λογισμόν. 21 ἐπεὶ τις πρὸς ὅλον τὸν τῆς φιλοσοφίας κανόνα εὐσεβῶς φιλοσοφῶν 22 καὶ πεπιστευκῶς Θεῷ καὶ εἰδῶς ὅτι τὸ διὰ τὴν ἀρετὴν πάντα πόνον υπομένειν μακάριον ἐστίν, οὐκ ἂν περικρατήσειεν τῶν παθῶν διὰ τὴν θεοσέβειαν; 23 μόνος γὰρ ὁ σοφὸς καὶ σώφρων ἀνδρείος ἐστὶ τῶν παθῶν κύριος.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 Δια τούτο γε τοι και μειρακίσκοι τω της ευσεβείας λογισμω φιλοσοφούντες χαλεπωτέρων βασανιστηρίων επεκράτησαν. 2 επειδή γαρ κατά την πρώτην πείραν ενικήθη περιφανώς ο τύραννος μη δυνηθείς αναγκάσαι γέροντα μιαιοφαγήσαι, τότε δη σφόδρα περιπαθώς εκέλευσεν άλλους εκ της ηλικίας των Εβραίων αγαγείν, και ει μεν μιαιοφαγήσαιεν, απολύειν φαγόντας, ει δε αντιλέγοιεν, πικρότερον βασανίζειν. 3 ταύτα διαταξαμένου του τυράννου, παρήσαν αγόμενοι μετά γηραιάς μητρός επτά αδελφοί, καλοί τε και αιδήμονες και γενναίοι και εν παντί χαρίεντες. 4 ους ιδών ο τύραννος καθάπερ εν χορω περιέχοντας μέσην την μητέρα, ήσθη επ' αυτοίς και της ευπρεπείας εκπλαγείς και της ευγενείας, προσεμειδίασεν αυτοίς και πλησίον καλέσας έφη. 5 ω νεανία, φιλοφρόνως εγώ καθ' ενός εκάστου υμών θαυμάζω, το κάλλος και το πλήθος τοσοούτων αδελφών υπερτιμών, ου μόνον συμβουλεύω μη μανήναι την αυτήν τω προβασανισθέντι γέροντι μανίαν, αλλά και παρακαλώ συνειξαντάς μου τη συμβουλία της εμής απολαύσαι φιλίας· 6 δυναίμην δ' αν ωσπερ κολάζειν τους απειθούντάς μου τοις επιτάγμασιν, ούτως και ευεργετείν τους ευπειθούντάς μοι. 7 πεισθέντες ουν μοι και αρχάς και επί των εμών πραγμάτων ηγεμονίας λήψεσθε, αρνησάμενοι τον πάτριον υμών της πολιτείας θεσμόν· 8 και μεταλαβόντες ελληνικού βίου και μεταδιαιτηθέντες εντρυφήσατε ταις νεότησιν υμών· 9 επει εάν οργίλωσ με διάθησθε δια της απειθείας υμών, αναγκάσετέ με επί δειναις κολάσεσιν ένα έκαστον υμών δια των βασάνων απολέσαι. 10 κατελεήσατε ουν εαυτούς, ους και ο πολέμιος έγγωγε και της ηλικίας και της ευμορφίας οικτείρομαι. 11 ου διαλογείσθε τούτο, ότι ουδέν υμίν απειθήσασι πλην του μετά στρεβλών αποθανείν αποκείται; - 12 Ταύτα δε λέγων εκέλευσεν εις το έμπροσθεν προτεθείναι τα βασανιστήρια, όπως και δια του φόβου πείσειεν αυτούς μιαιοφαγήσαι. 13 ως δε τροχούς τε και αρθρέμβολα, στρεβλωτήριά τε και τροχαντήρας και καταπέλτας και λέβητας, τήγανά τε και δακτυλήθρας και χείρας σιδηράς και σφήνας και τα

ζώπυρα του πυρός οι δορυφόροι προέθεσαν, υπολαβών ο τύραννος έφη· 14 μειράκια φοβήθητε, και ην σέβεσθε δίκην, ίλεως υμίν έσται δι' ανάγκην παρανομήσασιν. 15 οι δε ακούσαντες επαγωγά και ορώντες δεινά, ου μόνον ουκ εφοβήθησαν, αλλά και αντεφιλοσόφησαν τω τυράννω και δια της ευλογιστίας την τυραννίδα αυτού κατέλυσαν. 16 και τοι λογισώμεθα· ει δειλόψυχοί τινες ήσαν και άνανδροι εν αυτοίς, ποίοις αν εχρήσαντο λόγοις; ουχί τούτοις; 17 ω τάλανες ημείς και λίαν ανόητοι· βασιλέως ημάς παρακαλούντος και επί ευεργεσία φωνούντος, μη πεισθειμεν αυτω, 18 ει βουλήμασι κενοίς εαυτούς ευφραίνομεν και θανατηφόρον απείθειαν τολμώνεν; 19 ου φοβησόμεθα, άνδρες αδελφοί, τα βασανιστήρια και λογιούμεθα τας των βασάνων απειλάς και φευξόμεθα την κενοδοξίαν ταύτην και ολεθροφόρον αλαζονείαν; 20 ελεήσωμεν τας εαυτών ηλικίας και κατοικτείρωμεν το της μητρός γήρας 21 και ενθυμηθώμεν ότι απειθούντες τεθνηξόμεθα. 22 συγγνώσεται δε ημίν και η θεία δίκη δι' ανάγκην τον βασιλέα φοβηθείσιν. 23 τι εξάγομεν εαυτούς του ηδίστου βίου και επιστερούμεν εαυτούς του γλυκέος κόσμου; 24 μη βιαζώμεθα την ανάγκην μηδέ φιλοδοξήσωμεν επί τη εαυτών στρέβλη. 25 ουδέ αυτός ο νόμος ακουσίως ημάς θανατοί φοβηθέντας τα βασανιστήρια. 26 πόθεν ημίν η τοσαύτη εντέτηκε φιλονικία και η θανατηφόρος αρέσκει καρτερία, παρόν μετά αταραξίας ζήν τω βασιλεί πεισθέντας; 27 αλλά τούτων ουδέν είπον οι νεανίαι βασανίζεσθαι μέλλοντες ουδέ ενεθυμήθησαν. 28 ήσαν γαρ περίφρονες των παθών και αυτοκράτορες των αλγηδόνων, 29 ωστε άμα τω παύσασθαι τον τύραννον συμβουλευόντα αυτοίς του μιαιοφαγήσαι, πάντες δια μιάς φωνής ομού, ωπερ από της αυτής ψυχής είπον προς αυτόν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 Τι μέλλεις, ω τύραννε; έτοιμοι γαρ εσμεν αποθνήσκειν ή παραβαίνειν τας πατρίους ημών εντολάς· 2 αισχυνόμεθα γαρ τους προγόνους ημών εικότως, ει μη τη του νόμου ευπειθεία και συμβούλω Μωσή χρησαιμεθα. 3 σύμβουλε τύραννε παρανομίας, μη

ημάς μισών υπέρ αυτούς ημάς ελέει. 4 χαλεπώτερον γαρ αυτού του θανάτου νομιζομεν είναι σου τον επί τη παρανόμω σωτηρία ημών έλεον. 5 εκφοβείς δε ημάς τον δια των βασάνων ημίν θάνατον απειλών, ωσπερ ουχί προ βραχέος παρά Ελεαζάρου μαθών. 6 ει δ' οι γέροντες των Εβραίων δια την ευσέβειαν και βασανισμούς υπομείναντες ευσέβησαν, αποθάνοιμεν αν δικαιότερον ημείς οι νέοι, τας βασάνους των σών αναγκών υπεριδόντες, ας και ο παιδευτής ημών γέρων ενίκησε. 7 πείραζε τοιγαρουν, τύραννε · και τας ημών ψυχάς ει θανατώσεις δια την ευσέβειαν, μη νομίσης ημάς βλάπτειν βασανίζων. 8 ημείς μεν γαρ δια τήσδε της κακοπαθείας και υπομονής τα της αρετής άθλα έξομεν και εσόμεθα παρά Θεω, δι' ον και πάσχομεν · 9 συ δε δια την ημών μαιφονίαν αυτάρκη καρτερήσεις υπό της θείας δίκης αιώνιον βάσανον δια πυρός. - 10 Ταύτα αυτών ειπόντων, ου μόνον ως κατά απειθούτων εχαλέπαινεν ο τύραννος, αλλ' ως και κατά αχαριστων ωργίσθη. 11 όθεν τον πρεσβύτατον αυτών κελευθέντες παρήγαγον οι υπασπισται και διαρρήξαντες τον χιτώνα διέδησαν τας χείρας αυτού και τους βραχίονας ιμάσιν εκατέρωθεν. 12 ως δε τύπτοντες ταις μάστιξιν εκοπίασαν μηδέν ανύοντες, ανέβαλον αυτόν επί τον τροχόν. 13 περι ον κατατεινόμενος ο ευγενής νεανίας έξαρθρος εγένετο. 14 και κατά παν μέλος κλώμενος εκακηγόρει λέγων · 15 τύραννε μιαρώτατε και της ουρανού δίκης εχθρέ και ωμόφρον, ουκ ανδροφονήσαντά με τούτον καταικίζεις τον τρόπον, ουδέ ασεβήσαντα, αλλά θείου νόμου προασπίζοντα. 16 και των δορυφόρων λεγόντων · ομολόγησον φαγείν, όπως απαλλαγής των βασάνων, 17 αυτός ειπεν αυτοίς · ουχ ούτως ισχυρός υμών εστιν ο τροχός, ω μιαιοί διάκονοι, ωστε μου τον λογισμόν άγξαι · τέμνετέ μου τα μέλη και πυρούτε τας σάρκας και στρεβλούτε τα άρθρα. 18 δια πασών γαρ υμάς πείσω των βασάνων, ότι μόνοι παιδες Εβραίων υπέρ αρετής εισιν ανίκητοι. 19 ταύτα λέγοντι πυρ υπέστρωσαν και διηρέθισαν τον τροχόν προσεπικατατεινοντες · 20 εμολύνετο δε πάντοθεν αίματι ο τροχός, και ο σωρός της ανθρακιάς της των ιχώρων εσβέννυτο σταλαγμοίς, και περι τους άξονας του οργάνου περιέρρεον αι σάρκες. 21 και περιτετμημένον ήδη έχων το των οστέων πήγμα ο μεγαλόφρων και Αβραμιαίος νεανίας ουκ εστέναξεν. 22 αλλ' ωσπερ εν πυρί μετασχηματιζόμενος εις αφθαροίαν, υπέμεινε ευγενώς τας στρέβλας · 23 μιμήσασθέ με, αδελφοί, λέγων, μη μου τον αιώνα λιποτακτήσητε μηδ' εξομόσησθέ μου την της ευψυχίας αδελφότητα · ιεράν και ευγενή στρατείαν στρατεύσασθε υπέρ της ευσεβείας, 24 δι' ης ίλεως η δικαία και πάτριος ημών

πρόνοια τῷ ἔθνει γενηθείσα τιμωρήσειεν τὸν ἀλάστορα τύραννον· 25 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱεροπρεπὴς νεανίας ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν. - 26 Θαυμασάντων δὲ πάντων τὴν καρτεροψυχίαν αὐτοῦ, ἦγον οἱ δορυφόροι τὸν καθ' ἡλικίαν τοῦ προτέρου δεῦτερον καὶ σιδηρὰς ἐναρμωσάμενοι χεῖρας οἷσι τοῖς ὄνυξιν ὀργάνῳ καὶ καταπέλτη προσέδησαν αὐτόν. 27 ὡς δὲ εἰ φαγεῖν βούλοιο πρὶν βασανίζεσθαι πονθανόμενοι τὴν εὐγενὴ γνώμην ἤκουσαν, 28 ἀπὸ τῶν τενόντων τὰς σιδηραῖς χερσὶν ἐπισπασάμενοι μέχρι γὰρ τῶν γενεῶν τὴν σάρκα πάσαν καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς δορὰν οἱ παρδάλειοι θήρες ἀπέσυραν. 29 ὁ δὲ ταύτην βαρέως τὴν ἀληθόνα καρτερῶν ἔλεγεν· ὡς ἡδὺς πας τρόπος θανάτου δια τὴν πατριὸν ἡμῶν εὐσέβειαν· ἔφη τε πρὸς τὸν τύραννον· 30 σὺ δοκεῖς πάντων ὠμότατε τύραννε, πλείον ἐμοῦ σε νυν βασανίζεσθαι ὁρῶν σου νικώμενον τὸν τῆς τυρανίδος υπερήφανον λογισμὸν ὑπὸ τῆς δια τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν υπομονῆς; 31 ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς δια τὴν ἀρετὴν ἡδοναῖς τὸν πόνον ἐπικουφίζομαι, 32 σὺ δὲ ἐν τὰς τῆς ἀσεβείας ἀπειλαῖς βασανίζῃ. οὐκ ἐκφεύξῃ δὲ, μιαρῶτατε τύραννε, τὰς τῆς θείας ὀργῆς δίκας.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 Καὶ τούτου τὸν αἰδιδίμον θάνατον καρτερήσαντος, ὁ τρίτος ἡγετο παρακαλούμενος πολλὰ ὑπὸ πολλῶν, ὅπως ἀπογευσάμενος σώζοιτο. 2 ὁ δὲ ἀναβοήσας ἔφη· ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ αὐτὸς με τοῖς ἀποθανούσιν ἔσπειρε πατῆρ, καὶ ἡ αὐτὴ μήτηρ ἐγέννησε, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνετρέφημεν δόγμασιν; 3 οὐκ ἐξόμνυμαι τὴν εὐγενὴ τῆς ἀδελφότητός μου συγγένειαν. 4 πρὸς ταῦτα εἰ τι ἔχετε κολαστήριον προσαγάγετε τῷ σώματί μου· τῆς γὰρ ψυχῆς μου, οὐδ' ἀν θέλητε ἀψασθαι, δύνασθε. 5 οἱ δὲ πικρῶς ἐνέγκαντες τὴν παρρησίαν τοῦ ἀνδρός, ἀρθρεμβόλοις ὀργάνοις τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας ἐξήρθρουν καὶ ἐξ ἀρμῶν ἀναμοχλεύοντες ἐξεμέλιζον, 6 καὶ τοὺς δακτύλους καὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκῶνας περιέκλων. 7 καὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἰσχύοντες αὐτόν ἀγξαι περισύραντες τὸ δέρμα συν ἀκραις τὰς τῶν δακτύλων κορυφαῖς ἀπεσκύθιζον· καὶ εὐθέως ἦγον ἐπὶ τὸν

τροχόν, 8 περί ον εκ σπονδύλων εκμελιζόμενος εώρα τας εαυτού σάρκας περιλακίζομένας και κατά σπλάγγνων σταγόνας αίματος απορρεούσας. 9 μέλλων δε αποθνήσκειν έφη· 10 ημείς μεν, ω μιαρώτατε τύραννε, δια παιδείαν και αρετήν Θεού ταύτα πάσχομεν· 11 συ δε δια την ασέβειαν και μαιφονίαν ακαταλύτους καρτερήσεις βασάνους. - 12 Και τούτου θανόντος αδελφοπρεπώς, τον τέταρτον επεσπόντο λέγοντες· 13 μη συμμανής και συ τοις αδελφοίς σου την αυτήν μανίαν, αλλά πεισθείς τω βασιλεί, σωζε σεαυτόν. 14 ο δε αυτοίς έφη· ουχ ούτως καυσικώτερον έχετε κατ' εμού το πυρ ωστε με δειλανδρήσαι. 15 μά τον μακάριον των αδελφών μου θάνατον και τον αιώνιον του τυράννου όλεθρον και τον αιίδιον των ευσεβών βίον ουκ αρνήσομαι την ευγενή αδελφότητα. 16 επινόει, τύραννε, βασάνους, ίνα και δια τούτων μάθης, ότι αδελφός ειμι των προβασανισθέντων. 17 ταύτα ακούσας ο αιμοβόρος και φονώδης και παμμαριώτατος Αντίοχος, εκέλευσε την γλώτταν αυτού εκτεμείν. 18 ο δε έφη· καν αφέλης το της φωνής όργανον, και σιωπώντων ακούει ο Θεός· 19 ιδού προκεχάλασαι η γλώσσα, τέμνε, συ γαρ παρά τούτο τον λογισμόν ημών γλωσσοτομήσεις. 20 ηδέως υπέρ του νόμου του Θεού τα του σώματος μέλη ακρωτηριαζόμεθα. 21 σε δε ταχέως μετελεύσεται ο Θεός, την γαρ των θείων ύμνων μελωδόν γλώτταν εκτέμνεις.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 Ως δε και ούτος ταις βασάνοις κατακισθείς εναπέθανεν, ο πέμπτος παρεπήδησε λέγων· 2 ου μέλλω, τύραννε, προς τον υπέρ της αρετής βασανισμόν παραιτείσθαι, 3 αυτός δ' απ' εμαυτού παρήλθον, όπως καμέ κατακτείνας περί πλειόνων αδικημάτων οφειλήσης τη ουρανίω δίκη τιμωρίαν. 4 ω μισάρετε και μισάνθρωπε, τι δράσαντας ημάς τούτον πορθείς τον τρόπον; 5 ή κακόν σοι δοκεί ότι τον πάντων κτίστην ευσεβούμεν και κατά τον ενάρτεον αυτού ζόμεν νόμον; 6 αλλά ταύτα τιμών, ου βασάνων εστιν άξια. 7 ειπερ ησθάνου ανθρώπου πόθον και ελπίδα ειχες παρά Θεω σωτηρίου· 8 νυνί δε αλλότριος ων Θεού πολεμείς τους ευσεβούντας εις τον Θεόν. 9 τοιαύτα δε λέγοντα οι δορυφόροι δήσαντες αυτόν

είλκον επί τον καταπέλτην, 10 εφ' ον δήσαντες αυτόν επί τα γόνατα και ταῦτα ποδάγρας σιδηραῖς εφαρμόσαντες την οσφύν αυτού περί τροχιαῖον σφήνα κατέκαμψαν, περί ον ὅλος περί τον τροχόν σκορπίου τρόπον ανακλώμενος εξεμελιζέτο. 11 κατά τούτον τον τρόπον και το πνεῦμα στενοχωρούμενος και το σῶμα αγχώμενος, 12 καλᾶς, ἔλεγεν, ἄκων, ὦ τύραννε, χάριτας ἡμῖν χαρίζη δια γενναιοτέρων πόνων επιδείξασθαι παρέχων την εις τον νόμον ἡμῶν καρτερίαν. - 13 Τελευτήσαντος δε και τούτου, ο ἕκτος ἡγετο μαιρακίσκος, ὅς πυνθανομένου του τυράννου εἰ βούλοῖτο φαγῶν απολύεσθαι, ο δε ἔφη· 14 ἐγὼ τη μεν ηλικία των ἀδελφῶν μου εἰμι νεώτερος, τη δε διανοία ηλικιώτης· 15 εις τα αὐτὰ γαρ και γεννηθέντες και τραφέντες, ὑπὲρ των αὐτῶν και αποθνήσκειν οφείλομεν ὁμοίως· 16 ὥστε εἰ σοὶ δοκεῖ βασανίζειν μη μαιροφαγούντα, βασάνιζε. 17 ταῦτα αυτόν ἐπιόντα παρήγον ἐπὶ τον τροχόν, 18 εφ' ου κατατεινόμενος ἐκμελῶς και ἐκσπονδυλιζόμενος ὑπεκαίετο. 19 και οβελίσκους δε οξεῖς πυρώσαντες, τοῖς νότοις προσέφερον και τα πλευρὰ διαπείραντες αὐτὸ τα σπλάγχνα διέκαιον. 20 ο δε βασανιζόμενος, ὦ ἱεροπρεπούς αγῶνος, ἔλεγεν, εφ' ον δια την ευσέβειαν εις γυμνασίαν πόνων ἀδελφοὶ τοσοῦτοι κληθέντες οὐκ ἐνικήθημεν. 21 ἀνίκητος γαρ ἐστιν, ὦ τύραννε, ἡ εὐσεβῆς ἐπιστήμη. 1 22 καλοκαγαθία καθωπλισμένος τεθνήξομαι μεν καγὼ μετὰ των ἀδελφῶν μου, 23 συ δε, ὦ τύραννε, μέγαν σοὶ προσλαβῶν και αὐτὸς τιμωρόν, καινουργέ των βασάνων και πολέμια των ἀληθῶς εὐσεβούντων 24 ἐξ μαιράκια καταλελύκαμέν σου την τυραννίδα· 25 το γαρ μη δυνηθῆναί σε μεταπεισαι τον λογισμόν ἡμῶν μήτε βιάσασθαι προς την μαιροφαγίαν ου κατάλυσίς ἐστί σου; 26 το πυρ σου ψυχρόν ἡμῖν, και ἄπονοι οἱ καταπέλται, και ἀδύνατος ἡ βία σου. 27 ου γαρ τυράννου, ἀλλὰ θείου νόμου προεστήκασιν ἡμῶν οἱ δορυφόροι· δια τούτο ἀνίκητον ἔχομεν τον λογισμόν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 Ὡς δε και οὗτος μακαρίως ἐναπέθανε καταβληθεὶς εις λέβητα, ο ἕβδομος παρεγίνετο πάντων νεώτερος. 2 ον κατοικτειρήσας ο τύραννος, καίπερ δεινῶς ὑπὸ των ἀδελφῶν αὐτοῦ κακισθεὶς, ὁρῶν ἤδη τα δεσμὰ περικείμενον, 3 πλησιέστερον αὐτόν μετεπέμψατο και

παρηγορεύειν επειράτο λέγων · 4 της μεν των αδελφών σου απονοίας το τέλος οράς · δια γαρ απείθειαν στρεβλωθέντες τεθνήκασι · συ δε, ει μεν μη πεισθής, τάλας βασανισθείς και αυτός τεθνήξῃ προ ωρας. 5 πεισθείς δε φίλος ἔση και των επί της βασιλείας αφηγήση πραγμάτων. 6 και ταῦτα παρακαλών, την μητέρα του παιδός μετεπέμψατο, όπως αυτήν ελεήσας τοσούτων υιών στερηθείσαν παρορμήσειεν επί την σωτήριον ευπείθειαν τον περιλειπούμενον. 7 ο δε της μητρός τη εβραϊδι φωνή προτρεψαμένης αυτόν (ως ερούμεν μετά μικρόν ὕστερον), απολύσατέ με, φησίν · 8 εἶπω τι τῷ βασιλεὶ και τοις συν αυτῷ φίλοις πάσι. 9 και επιχαρέντες ὅ τε βασιλεὺς και οι συν αυτῷ μάλιστα επί τη επαγγελία του παιδός ταχέως ἔλυσαν αυτόν. 10 και δραμών επί πλησίον των τηγάνων ἔφη · 11 ἀνόσιε, φησίν, και πάντων των πονηρῶν ασεβέστατε τύραννε, ουκ ηδέσθης παρά του Θεοῦ λαβὼν τα αγαθά και την βασιλείαν τους θεράποντας αυτού κατακτείνει και τους ευσεβείας ασκητὰς στρεβλώσαι; 12 ἀνθ' ὧν ταμιεύσεται σε ἡ θεία δίκη πυκνοτέρῳ και αἰωνίῳ πυρὶ και βασάνοις, αι εις ὅλον τον αἰῶνα ουκ ἀνήσουσί σε. 13 ουκ ηδέσθης ἄνθρωπος ὧν, θηριωδέστατε, τους ομοιοπαθείς και εκ των αυτῶν γεγονότας στοιχείων γλωττοτομήσαι και τούτον κατακίσας τον τρόπον βασανίσαι; 14 ἀλλ' οι μεν ευγενῶς αποθανόντες ἐπλήρωσαν την εις τον Θεόν ευσεβείαν, 15 συ δε κακὸς κακῶς οἰμῶξεις τους της αρετῆς αγωνιστὰς ἀναίτιῶς αποκτείνας. 16 ὅθεν και αυτός αποθνήσκειν μέλλων ἔφη · 17 ουκ ἀπαιτομολῶ της των αδελφῶν μου ἀριστείας · 18 επικαλοῦμαι δε τον πατρῶον Θεόν, όπως ἴλεως γένηται τῷ γένει μου. 19 σε δε και εν τῷ νυν βίῳ και θανόντα τιμωρήσεται. 20 και ταῦτα κατευξάμενος, εαυτόν ἔρριψε κατά των τηγάνων, και οὕτως ἀπέδωκε την ψυχὴν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 Ει δε τοίνυν των μέχρι θανάτου πόνων υπερεφρόνησαν οι επτά αδελφοί, συνομολογείται πανταχόθεν ὅτι αυτοδέσποτός εστι των παθῶν ο ευσεβὴς λογισμός. 2 ει γαρ τοις πάθει δουλωθέντες ἐμιαροφάγησαν, ἐλέγομεν αν τούτοις αυτούς νενικήσθαι · 3 νυνὶ δε ουχ οὕτως, ἀλλὰ τῷ ἐπαινουμένῳ παρά Θεῷ λογισμῷ περιεγένετο των παθῶν. 4 ὧν ουκ ἔστι παριδεῖν

την ηγεμονίαν της διανοίας· επεκράτησαν γαρ και πάθους και πόνων. 5 Πως ουν ουκ έστι τούτοις την της ευλογιστίας παθοκρατορίαν ομολογείν, οί των μεν δια πυρός αλγηδόνων ουκ επεστράφησαν; 6 καθάπερ γαρ προβλήτες λιμένων πύργοι τας των κυμάτων απειλάς ανακόποντες γαληνόν παρέχουσι τοις εισπλέουσι τον όρμον, 7 ούτως η επτάπυργος των νεανίσκων ευλογιστία τον της ευσεβείας οχυρώσασα λιμένα την των παθών ενίκησεν ακολασίαν. 8 ιερόν γαρ ευσεβείας στήσαντες χορόν παρεθάρσυνον αλλήλους λέγοντες· 9 αδελφικώς αποθάνοιμεν αδελφοί περί του νόμου· μιμησώμεθα τους τρεις τους επί της Ασσυρίας νεανίσκους, οί της ισοπάλιδος καμίνου κατεφρόνησαν. 10 μη δειλανδρήσωμεν προς την της ευσεβείας απόδειξιν. 11 και ο μεν, θάρρει, αδελφέ, έλεγεν· ο δε, ευγενώς καρτέρησον, 12 ο δε, καταμνησθείς έλεγε· μνήσθητε πόθεν εστé ή τίνος πατρός χειρί σφαγιασθήναι δια την ευσεβείαν υπέμεινεν Ισαάκ. 13 εις δε έκαστος και αλλήλους ομού πάντες εφορώντες φαιδροί και μάλα θαρραλέοι, εαυτούς, έλεγον, τω Θεω αφιερώσωμεν εξ όλης της καρδιάς τω δόντι τας ψυχάς και χρήσωμεν τη περί τον νόμον φυλακή τα σώματα. 14 μη φοβηθώμεν τον δοκούντα αποκτέννειν το σώμα· 15 μέγας γαρ ψυχής αγών και κίνδυνος εν αιωνίω βασάνω κείμενος τοις παραβάσι την εντολήν του Θεού. 16 καθοπλισώμεθα τοιγαρόν τη του θείου λογισμού παθοκρατορία. 17 ούτως γαρ θανόντας ημάς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ υποδέξονται εις τους κόλπους αυτών και πάντες οι πατέρες επαινέσουσι. 18 και ενί εκάστω των αποσπωμένων αυτών αδελφών έλεγον οι περιλειπούμενοι· μη καταισχύνης ημάς, αδελφέ, μηδέ ψεύση τους προαποθανόντας ημών αδελφούς. 19 ουκ αγνοείτε δε τα της αδελφότητος φίλτρα, άπερ η θεία και πάνσοφος πρόνοια δια των πατέρων τοις γενομένοις εμέρισε και δια της μητρώας φυτεύσασα γαστρός, 20 εν ή τον ίσον αδελφοί κατοικήσαντες χρόνον και εν τω αυτω χρόνω πλασθέντες και από του αυτου αίματος αυξηθέντες και δια της αυτης ψυχής τελεσφορηθέντες 21 και δια των ίσων αποτεχθέντες χρόνων και από των αυτών γαλακτοποτούντες πηγών, αφ' ων συστρέφονται εναγκαλισμάτων φιλάδελφοι ψυχαί· 22 και αύξοντες σφοδρότερον δια της συντροφίας και της καθ' ημέραν συνηθείας και της άλλης παιδείας και της ημετέρας εν νόμω Θεού ασκήσεως. 23 ούτως δη τοίνυν καθεστηκυίας συμπαθούς της φιλαδελφίας, οι επτά αδελφοί συμπαθέστερον έσχον την προς αλλήλους ομόνοιαν. 24 νόμω γαρ τω αυτω παιδευθέντες και τας αυτάς εξασκήσαντες αρετάς και τω δικαίω συντραφέντες βίω, μάλλον

εαυτούς ηγάπων. 25 η γαρ ομοζηλία της καλοκαγαθίας επέτεινεν αυτών την προς αλλήλους εἴνοιαν και ομόνοιαν. 26 συν γαρ τη ευσεβεία ποθεινοτέραν αυτοίς κατεσκεύαζον την φιλαδελφίαν. 27 αλλ' όμως και περί της φύσεως και της συνηθείας και των της αρετής ηθών τα της αδελφότητος αυτοίς φίλτρα συναυξόντων, ανέσχοντο δια την ευσέβειαν τους αδελφούς οι υπολελειμμένοι, τους κατακιζομένους ορώντες μέχρι θανάτου βασανιζομένους.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 Προσέτι και επί τον αικισμόν εποτρύνοντες, ως μη μόνον των αληθόνων περιφρονήσαι αυτούς, αλλά και των της των αδελφών φιλαδελφίας παθών κρατήσαι. 2 ω βασιλέως λογισμοί βασιλικώτεροι και ελευθέρων ελευθερώτεροι. 3 ω ιεράς και ευαρμόστου περί της ευσεβείας των επτά αδελφών συμφωνίας. 4 ουδείς εκ των επτά μειρακίων εδειλίασεν ουδέ προς τον θάνατον ώκνησεν, 5 αλλά πάντες ωσπερ επ' αθανασίας οδόν τρέχοντες, επί τον δια των βασάνων θάνατον έσπευδον. 6 καθάπερ γαρ χείρες και πόδες συμφώνως τοις της ψυχής αφηγήμασιν κινούνται, ούτως οι ιεροί μείρακες εκείνοι ως υπό ψυχής μίας της αθανάτου της ευσεβείας κινούμενοι προς τον υπέρ αυτής συνεφώνησαν θάνατον. 7 ω πανάγιε συμφώνων αδελφών εβδομάς· καθάπερ γαρ επτά της κοσμοποιΐας ημέραι περί την ευσέβειαν, 8 ούτως περί την εβδομάδα χορεύοντες οι μείρακες εκύκλουν τον των βασάνων φόβον καταλύοντες. 9 νυν ημείς ακούοντες την θλίψιν των νεανιών εκείνων φρίττομεν· οι δε ου μόνον ορώντες, αλλ' ουδέ μόνον ακούοντες τον παραχρήμα απειλής λόγον, αλλά και πάσχοντες ενεκαρτέρουν, και τούτο ταις δια πυρός οδύναις· 10 ων τι αν γένοιτο επαλγέστερον; οξεία γαρ και σύντομος η του πυρός ούσα δύναμις ταχέως διέλυε τα σώματα. - 11 Και μη θαυμαστόν ηγείσθε, ει ο λογισμός περιεκράτησε των ανδρών εκείνων εν ταις βασάνοις, όπου γε και γυναικός νους πολυτροπωτέρων υπερεφρόνησεν αληθόνων· 12 η μήτηρ γαρ των επτά νεανίσκων εκείνων υπήνεγκε τας εφ' ενί εκάστω των τέκνων στρέβλας. 13 θεωρείτε δε

Πως πολύπλοκός εστιν η της φιλοτεκνίας στοργή έλκουσα πάντα προς την των σπλάγχων συμπάθειαν, 14 όπου γε και τα άλογα ζωα ομοίαν την εις τα εξ αυτών γεννώμενα συμπάθειαν και στοργήν έχει τοις ανθρώποις. 15 και γαρ των πετεινών τα μεν ήμερα κατά τας οικίας οροφοιτούντα προασπίζει των νεοσσών, 16 τα δε κατά τας κορυφάς ορέων και φαράγγων απορρώγας και δένδρων οπας και τας τούτων άκρας εννοσοποιησάμενα αποτίκτει και τον προσιόντα κωλύει· 17 ει δε και μη δύναιντο κωλύειν, περιϋπτάμενα κυκλόθεν αυτών αλγούντα τη στοργή, ανακαλούμενα τη ίδια φωνή, καθ' ον δύναται τρόπον βοηθεί τοις τέκνοις. 18 και τι δει την δια των αλόγων ζώων επιδεικνύναι την προς τα τέκνα συμπάθειαν; 19 όπου γε και μέλισσαι περι τον της κηρογονίας καιρόν επαμύνονται τους προσιόντας και καθάπερ σιδήρω τω κέντρω πλήσσοσι τους προσιόντας τη νοσιά αυτών και επαμύνουσιν έως θανάτου; 20 αλλ' ουχι την του Αβραάμ ομόψυχον των νεανιών μητέρα μετεκίνησε συμπάθεια των τέκνων.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 Ω λογισμέ τέκνων παθών τύραννε και ευσεβεια μητρι τέκνων ποθεινοτέρα. 2 μήτηρ δυοίν προκειμένων, ευσεβείας και της των επτά υιών σωτηρίας προσκαίρου κατά την του τυράννου υπόσχεσιν, 3 την ευσεβειαν μάλλον ηγάπησε την σώζουσαν εις αιώνιον ζωήν κατά Θεόν. 4 ω τίνα τρόπον ηθολογήσαιοι, φιλότεκνα γονέων πάθη. ψυχής τε και μορφής ομοιότητα εις μικρόν παιδός χαρακτήρα θαυμάσιον εναποσφραγίζομεν, μάλιστα δια το των παθών τοις γεννηθείσι τας μητέρας των πατέρων καθεστάναι συμπαθεστέρας. 5 όσω γαρ και ασθενόψυχοι και πολυγονώτεραι υπάρχουν αι μητέρες, τοσούτον μάλλον εισι φιλοτεκνότεραι. 6 πασών δε των μητέρων εγένετο η των επτά παιδών μήτηρ φιλοτεκνότερα, ήτις επτά κυοφορίας την προς αυτούς επιφυτευομένη φιλοστοργίαν 7 και δια πολλάς τας καθ' έκαστον αυτών ωδίνας ηναγκασμένη την εις αυτούς έχειν συμπάθειαν, 8 δια τον προς τον Θεόν φόβον υπερείδε την των τέκνων πρόσκαιρον σωτηρίαν. 9 ου μην δε, αλλά και δια

την καλοκαγαθίαν των υιών και την προς τον νόμον αυτών ευπειθειαν μείζω την εν αυτοίς έσχε φιλοστοργίαν. 10 δίκαιοι τε γαρ ήσαν και σώφρονες και ανδρείοι και μεγαλόψυχοι και φιλάδελφοι και φιλομήτορες ούτως, ωστε και μέχρι θανάτου τα νόμιμα φυλάσσοντας πείθεσθαι αυτη. 11 αλλ' όμως καιπερ τοσοούτων όντων των περι φιλοτεκνίαν εις συμπάθειαν ελκόντων την μητέρα, επ' ουδενός αυτών τον λογισμόν αυτης αι παμποίκιοι βάσανοι ισχυσαν μεταστρέψαι, 12 αλλά και καθ' ένα παιδα και ομού πάντας η μήτηρ επί τον υπέρ της ευσεβείας προετρέπετο θάνατον. 13 ω φύσις ιερά και φίλτρα γονέων και γένεσις φιλόστοργε και τροφεία και μητέρων αδάμαστα πάθη. 14 καθ' ένα στρεβλούμενον και φλεγόμενον ορώσα μήτηρ, ου μετεβάλλετο δια την ευσέβειαν. 15 τας σάρκας των τέκνων εώρα περι το πυρ τηκομένας και τους των ποδών και χειρών δακτύλους επί γης σπαίροντας και τας των κεφαλών μέχρι των περι τα γένεια σάρκας ωσπερ προσωπία προκειμένας. 16 ω πικροτέρων μεν νυν μήτηρ πόνων πειρασθείσα ήπερ των επ' αυτοίς ωδίνων. 17 ω μόνη γύναι την ευσέβειαν ολόκληρον αποκηήσασα. 18 ου μετέτρεψέ σε πρωτότοκος αποπνέων, ουδέ δεύτερος εις σε οικτρών βλέπων εν βασάνοις, ουδέ τρίτος αποψύχων, 19 ουδέ τους οφθαλμούς ενός εκάστου θεωρούσα ταυρηδόν επί των βασάνων ορώντας τον εαυτών αικισμόν και τους μυκτήρας προσημειουμένους αυτών τον θάνατον, ουκ έκλαυσας. 20 επί σαρξί τέκνων ορώσα σάρκας τέκνων αποκαιομένας και επί χερσί χείρας αποτεμνομένας και επί κεφαλαίς κεφαλάς αποδειροτομουμένας και επί νεκροίς νεκρούς πίπτοντας και πολυάνδριον ορώσα των τέκνων το χορείον δια των βασάνων, ουκ εδάκρυσας. 21 ουχ ούτως σειρήνιοι μελωδίαι, ουδέ κύκνειοι προς φιληκοϊαν φωναί τους ακούοντας εφέλκονται, ως τέκνων φωναί μετά βασάνων μητέρα φωνούντων. 22 ηλικαίς και πόσαις τότε η μήτηρ των υιών βασανιζομένων τροχοίς τε και καυτηρίοις εβασανίζετο βασάνοις; 23 αλλά τα σπλάγχνα αυτης ο ευσεβής λογισμός εν αυτοίς τοις πάθεσιν ανδρειώσας επέτεινε την πρόσκαιρον φιλοτεκνίαν παριδείν. 24 καιπερ επτά τέκνων ορώσα απώλειαν και την των στρεβλών πολύπλοκον ποικιλίαν, απάσας η γενναία μήτηρ εξέλυσε δια την προς Θεόν πίστιν. 25 καθάπερ γαρ εν βουλευτηρίω τη εαυτης ψυχή δεινούς ορώσα συμβούλους, φύσιν και γένεσιν και φιλοτεκνίαν και τέκνων στρέβλας, 26 δύο ψήφους κρατούσα μήτηρ, θανατηφόρον τε και σωτήριον, υπέρ τέκνων 27 ουκ επέγνω την σώζουσαν επτά υιούς προς ολίγον χρόνον σωτηρίαν, 28 αλλά της θεοσεβούς Αβραάμ καρτερίας η θυγάτηρ εμνήσθη. 29

ω μήτηρ ἔθνους, ἐκδικε του νόμου και υπερασπίστρια της ευσεβείας και του δια σπλάγγνων αγώνος αθλοφόρε · 30 ω αρρένων προς καρτεριαν γενναιοτέρα και ανδρών προς υπομονήν ανδρειοτέρα. 31 καθάπερ γαρ η Νώε κιβωτός εν τω κοσμοπληθεί κατακλυσμο κοσμοφορούσα καρτερώς υπήνεγκε τους κλύδωνας, 32 ούτως συ, η νομοφύλαξ, πανταχόθεν εν τω των παθών περιαντλουμένη κατακλυσμο και καρτεροίς ανέμοις, ταις των υιών βασάνοις συνεχομένη γενναίως υπέμεινας τους υπέρ της ευσεβείας χειμώνας.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 Ει δε τοίνυν και γυνή και γηραιά και επτά παιδων μήτηρ υπέμεινε τας μέχρι θανάτου βασάνους ορώσα των τέκνων, ομολογουμένως αυτοκράτωρ εστί των παθών ο ευσεβής λογισμός. 2 απέδειξα ουν ότι ου μόνον των παθών άνδρες επεκράτησαν, αλλά και γυνή των μεγίστων βασάνων υπερεφρόνησε. 3 και ουχ ούτως οι περι τον Δανιήλ λέοντες ήσαν άγριοι, ουδέ η κατά τον Μισαήλ εκφλεγόμενη κάμιнос λαβροτάτω πυρι, ως η της φιλοτεκνίας περιέκαιεν εκείνην φύσις, ορώσαν αυτης ούτως ποικίλως τους επτά υιούς βασανιζομένους. 4 αλλά τω λογισμω της ευσεβείας κατέσβεσε τοσαύτα και τηλικαύτα πάθη η μήτηρ. 5 και γαρ τούτο επιλογίσασθε, ότι ει δειλόψυχος ην η γυνή, καίπερ μήτηρ ούσα, ωλοφύρετο αν επ' αυτοίς και ίσως αν ταύτα ούτως είπεν · 6 ω μελέα έγγωγε και πολλάκις τρισαθλία ήτις επτά παιδας τεκούσα ουδενός μήτηρ γεγένημαι. 7 ω μάταιοι επτά κυοφοριαί, και ανόνητοι επτά δεκάμηνοι και άκαρποι τιθηνίαί και ταλαιπωροι γαλακτοτροφίαί. 8 μάτην εφ' υμίν, ω παιδες, πολλάς υπέμεινα ωδίνας και χαλεπωτέρας φροντίδας ανατροφής. 9 ω των εμών παιδων, οι μεν άγαμοι, οι δε γήμαντες ανόνητοι · ουκ όψομαι υμών τέκνα, ουδέ μάμμη κληθείσα μακαρισθήσομαι. 10 ω η πολύπαις και καλλιπαις εγώ γυνή χήρα και μόνη πολύθρηνος · 11 ουδ' αν αποθάνω, θάψοντα των υιών έξω τινά. - Αλλά τούτω τω θρήνω ουδένα ωλοφύρετο η ιερά και θεοσεβής μήτηρ, 12 ουδ' ίνα μη αποθάνωσιν απέτρεπεν αυτών τινα ουδ ως αποθνησκόντων ελυπήθη · 13 αλλ' ωσπερ αδαμάντινον έχουσα τον νουν και εις

αθανασίαν ανατίκτουσα τον των υιών αριθμόν, μάλλον υπέρ της ευσεβείας επί τον θάνατον αυτούς προετρέπετο ικετεύουσα. 14 ω μήτηρ δι' ευσέβειαν Θεού στρατιώτι, πρεσβύτι, και γύναι, δια καρτερίαν και τύραννον ενίκησας και έργοις δυνατωτέρα και λόγοις ευρέθης ανδρός. 15 και γαρ ότε συνελήφθης μετά των παιδών, ειστήκεις τον Ελεάζαρον ορώσα βασανιζόμενον και έλεγες τοις παισίν εν τη εβραϊδι φωνή. 16 ω παιδες, γενναίος ο αγών, εφ' ον κληθέντες υπέρ της διαμαρτυρίας του έθνους, εναγωνίσασθε προθύμως υπέρ του πατρίου νόμου. 17 και γαρ αισχρόν τον μεν γέροντα τούτον υπομένειν τας δια την ευσέβειαν αληδόνας, υμάς δε τους νεανίσκους καταπλαγήναι τας βασάνους. 18 αναμνήσθητε ότι δια τον Θεόν του κόσμου μετελάβετε, και του βίου απελεύσατε, 19 και δια τούτο οφείλετε πάντα πόνον υπομένειν δια τον Θεόν, 20 δι' ον και ο πατήρ ημών Αβραάμ έσπευδε τον εθνοπάτορα υιόν σφαγιάσαι Ισαάκ. και την πατρώαν χείρα ξιφηφόρον καταφερομένην επ' αυτόν ορών ο Ισαάκ ουκ έπτυξεν. 21 και Δανιήλ ο δίκαιος εις λέοντας εβλήθη, και Ανανίας και Αζαρίας και Μισαήλ εις κάμινον πυρός απεσφενδονήθησαν και υπέμειναν δια τον Θεόν. 22 και ημείς ουν την αυτήν πίστιν προς τον Θεόν έχοντες μη χαλεπαίνητε. 23 αλόγιστον γαρ ειδότας ευσέβειαν μη ανθίστασθαι τοις πόνοις. - 24 Δια τούτων των λόγων η επιταμίτωρ ένα έκαστον των υιών παρακαλούσα, αποθανειν έπεισε μάλλον ή παραβήναι την εντολήν του Θεού. 25 έτι δε και ταύτα ειδοτες ότι οι δια τον Θεόν αποθανόντες ζώσι τω Θεω, ωσπερ Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντες οι πατριάρχαι.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 Ελεγον δε και των δορυφόρων τινές ως ότε έμελλε και αυτή συλλαμβάνεσθαι προς θάνατον, ίνα μη ψεύσειέ τις του σώματος εαυτής, εαυτήν έρριψεν κατά της πυράς. 2 ω μήτηρ ουν επτά παισι καταλύσασα την του τυράννου βίαν και ακυρώσασα τας κακάς επινοίας αυτού και επιδείξασα την της πίστεως γενναιότητα. 3 καθάπερ γαρ συ στέγη επί τους στόλους των παιδών γενναίως ιδρυμένη, ακλινής υπήνεγκας τον δια των βασάνων

σεισμόν. 4 θάρρει τοιγαροῦν, ὦ μήτηρ ιεροψυχε, την ελπίδα της υπομονής βεβαίαν ἔχουσα προς τον Θεόν. 5 ουχ οὐτω σελήνη κατ' ουρανόν συν ἀστροῖς σεμνή καθέστηκεν, ὡς συ τους ιαστέρους ἐπτά παίδας φωταγωγήσασα προς την ευσέβειαν ἐντιμος καθέστηκας Θεω και ἐστήρισαι ἐν ουρανῶ συν αυτοῖς· 6 ἦν γαρ ἡ παιδοποιΐα σου ἀπό Αβραάμ του πατρός. - 7 Εἰ δε ἐξόν ἡμῖν ἦν, ὡσπερ ἐπὶ τινος πίνακος, ζωγραφῆσαι την της ευσεβείας σου ιστορίαν, οὐκ ἀν ἐφριπτον οἱ θεωροῦντες μητέρα ἐπτά τέκνων δι' ευσέβειαν ποικίλας βασάνους μέχρι θανάτου υπομείναςαν; 8 και γαρ ἄξιον ἦν και ἐπὶ αὐτοῦ του ἐπιταφίου ἀναγράψαι και ταῦτα τοῖς ἀπό του ἔθνους εἰς μνείαν λεγόμενα· 9 ἐνταῦθα γέρων ἱερεὺς και γυνὴ γηραιά και ἐπτά παῖδες ἐγκεκήδευται δια τυράννου βίαν, την Εβραίων πολιτείαν καταλύσαι θέλοντος, 10 οἱ και ἐξεδίκησαν το ἔθνος εἰς Θεόν ἀφορώντες και μέχρι θανάτου τας βασάνους υπομείναντες. - 11 Ἀληθῶς γαρ ἦν ἀγὼν θεῖος ο δι' αὐτῶν γεγεννημένος. 12 ἠθλοθέτει γαρ τότε ἀρετὴ δι' υπομονῆς δοκιμάζουσα· το νίκος ἀφθαρσία ἐν ζωῇ πολυχρονίῳ. 13 Ἐλεάζαρ δε προηγωνίζετο, ἡ δε μήτηρ των ἐπτά παίδων ἐνήθλει, οἱ δε ἀδελφοὶ ἠγωνίζοντο· 14 ο τυράννος ἀντηγωνίζετο, ο δε κόσμος και ο των ἀνθρώπων βίος ἐθεώρει· 15 θεοσέβεια δε ἐνίκα, τους εαυτῆς ἀθλητὰς στεφανοῦσα. 16 Τίνες οὐκ ἐθαύμασαν τους της θείας νομοθεσίας ἀθλητὰς; 17 τίνες οὐκ ἐξεπλάγησαν; - Αὐτὸς γε τοι ο τυράννος και ὅλον το συνέδριον αὐτῶν ἐξεθαύμασαν αὐτῶν την υπομονήν. 18 δι' ἦν και τῷ θεῷ νυν παρεστήκασι θρόνῳ και τον μακάριον βιοῦσιν αἰῶνα. 19 και γαρ φησιν ο Μωσῆς· και πάντες οἱ ἠγιασμένοι ὑπὸ τας χεῖράς σου. 20 και οὗτοι οὖν οἱ ἀγιασθέντες δια Θεόν τετίμηνται οὐ μόνον ταύτη τη τιμῇ ἀλλὰ και τῷ δι' αὐτοῦ του ἔθνους ἡμῶν τους πολεμίους μὴ ἐπικρατήσαι 21 και τον τυράννον τιμωρηθῆναι και την πατρίδα καθαρισθῆναι, 22 ὡσπερ ἀντίψυχον γεγονότας της του ἔθνους ἀμαρτίας· και δια του αἵματος των ευσεβῶν ἐκείνων και του ἰλαστηρίου θανάτου αὐτῶν ἡ θεία πρόνοια τον Ἰσραὴλ προκακωθέντα διέσωσε. 23 προς γαρ την ἀνδρείαν αὐτῶν της ἀρετῆς και την ἐπὶ ταις βασάνοις αὐτῶν υπομονήν ο τυράννος ἀπιδὼν Ἀντίοχος, ἀνεκήρυξε τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ εἰς ὑπόδειγμα την ἐκείνων υπομονήν. 24 ἔσχε τε αὐτοῦς γενναίους και ἀνδρείους εἰς πεζομαχίαν και πολιορκίαν και ἐκπορθήσας ἐνίκησε πάντας τους πολεμίους.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 Ω των Αβραμιαίων σπερμάτων απόγονοι παίδες Ισραηλίται, πείθεσθε τω νόμω τούτω και πάντα τρόπον ευσεβείτε, 2 γινώσκοντες ότι των παθών δεσπότης εστίν ο ευσεβής λογισμός και ου μόνον των ένδοθεν, αλλά και των έξωθεν πόνων· 3 ανθ' ων δια την ευσέβειαν προέμενοι τα σώματα τοις πόνοις εκείνοι, ου μόνον υπό των ανθρώπων εθαυμάσθησαν, αλλά και θείας μερίδος κατηξιώθησαν. 4 και δι' αυτούς ειρήνευσε το έθνος, και την ευνομίαν την επί της πατρίδος ανανεωσάμενοι εκπεπολιορκήκασιν τους πολεμίους. 5 και ο τύραννος Αντίοχος και επί γης τετιμώρηται και αποθανών κολάζεται· ως γαρ ουδέν ουδαμώς ίσχυσεν αναγκάσαι τους Ιεροσολυμίτας αλλοφυλήσαι και των πατριών εθών εκδιατηθήναι, τότε δη απάρας από των Ιεροσολύμων εστρατοπέδευσεν επί Πέρσας. 6 έλεγε δε η μήτηρ των επτά παίδων και ταύτα τα δικαιώματα τοις τέκνοις· 7 ότι εγώ εγεννήθην παρθένος αγνή και ουχ υπερέβην τον πατρικόν οίκον, εφύλασσον δε την ωκοδομημένην πλευράν. 8 ουδέ έφθειρέ με λυμεών ερημίας φθορεύς εν πεδίω, ουδέ ελυμήνατό μου τα αγνά της παρθενίας λυμεών απατηλός όφισ· έμεινα δε χρόνον ακμής συν ανδρί. 9 τούτων δε ενηλικων γενομένων ετελεύτησεν ο πατήρ αυτών, μακάριος μεν εκείνος, τον γαρ της ευτεκνίας βίον επιζήσας τον της ατεκνίας ουκ ωδυνήθη καιρόν. 10 ος εδίδασκεν υμάς, έτι ων συν υμίν, τον νόμον και τους προφήτας. 11 τον αναιρεθέντα Άβελ υπό Κάϊν, ανεγίνωσκε τε υμίν και τον ολοκαρπούμενον Ισαάκ και τον εν φυλακή Ιωσήφ. 12 έλεγε δε υμίν τον ζηλωτήν Φινεές, εδίδασκέ τε υμάς τους εν πυρί Ανανίαν και Αζαρίαν και Μισαήλ. 13 εδόξαζε δε και τον εν λάκκω λεόντων Δανιήλ, ον και εμακάριζεν. 14 υπερμίμησθε δε υμάς και την Ησαΐου γραφήν την λέγουσαν· καν δια πυρός διέλθης, φλόξ ου κατακαύσει σε. 15 τον υμνογράφον εμελώδει υμίν Δαβίδ τον λέγοντα· πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος. 16 τον Σαλομώντα επαροιμιάζεν υμίν τον λέγοντα· ζύλον ζωής εστι πάσι τοις ποιούσιν αυτού το θέλημα. 17 τον Ιεζεκιήλ επιστοποιείτο τον λέγοντα· ει ζήσεται τα οστά τα ξηρά ταύτα; 18 ωδήν μεν γαρ, ην εδίδασξε Μωϋσής, ουκ επελάθετο την διδάσκουσαν και λέγουσαν· εγώ αποκτενώ και ζήν ποιήσω· 19 αύτη η ζωή υμών και η μακρότης των

ημερών.

20 Ω πικράς της τότε ημέρας και ου πικράς, ότε ο πικρός Ελλήνων τύραννος πυρ φλέξας λέβησιν ωμοίς και ζέουσι θυμοίς αγαγών επί τον καταπέλτην και πάσας τας βασάνους αυτού τους επτά παιδας της Αβρααμίτιδος 21 και τας των ομμάτων κόρας επήρωσε και γλώσσας εξέτεμε και βασάνοις ποικίλαις απέκτεινεν. 22 υπέρ ων η θεία δίκη μετήλθε και μετελεύσεται τον αλάστορα τύραννον. 23 οι δε Αβραμιαίοι παίδες συν τη αθλοφόρω μητρί εις πατέρων χορόν συναγελάζονται ψυχάς αγνάς και αθανάτους απειληφότες παρά του Θεού, 24 ω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Τό βιβλίον «Μακκαβαίων Δ», ως «απόκρυφον» δεν συγκατελέχθη υπό της Εκκλησίας μεταξύ των κανονικών βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης. Εν τούτοις, λόγω της σπουδαιότητας του περιεχομένου αυτού και της συμπεριλήψεώς του εις αρχαία χειρόγραφα της Μεταφράσεως των Εβδομήκοντα (Ο), εκδίδεται συνήθως μετά των άλλων βιβλίων των Μακκαβαίων (Α-Γ).

ΨΑΛΜΟΙ

Α 1.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ανήρ, ος ουκ επορεύθη εν βουλή ασεβών και εν οδω αμαρτωλών ουκ έστη και επί καθέδρα λοιμών ουκ εκάθισεν. 2 αλλ ' ή εν τω νόμω Κυρίου το θέλημα αυτού, και εν τω νόμω αυτού μελετήσει ημέρας και νυκτός. 3 και έσται ως το ξύλον το πεφυτευμένον παρά τας διεξόδους των υδάτων, ό τον καρπόν αυτού δώσει εν καιρω αυτού, και το φύλλον αυτού ουκ απορρυήσεται · και πάντα, όσα αν ποιή, κατευδοθηθήσεται. 4 ουχ ούτως οι ασεβείς, ουχ ούτως, αλλ ' ή ωσει χνούς, ον εκρίπτει ο άνεμος από προσώπου της γης. 5 δια τούτο ουκ αναστήσονται ασεβείς εν κρίσει, ουδέ αμαρτωλοί εν βουλή δικαίων · 6 ότι γινώσκει Κύριος

οδόν δικαίων, και οδός ασεβών απολείται.

Β 2.

ΙΝΑΤΙ εφρύαξαν ἔθνη, και λαοί εμελέτησαν κενά; 2 παρέστησαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχθησαν επί το αυτό κατά του Κυρίου και κατά του χριστού αυτού. (διάψαλμα). 3 Διαρρήξωμεν τους δεσμούς αυτών και απορρίψωμεν αφ' ημών τον ζυγόν αυτών. 4 ο κατοικών εν ουρανοίς εκγέλασεται αυτούς, και ο Κύριος εκμυκτηριεί αυτούς. 5 τότε λαλήσει προς αυτούς εν οργή αυτού και εν τω θυμω αυτού τaráξει αυτούς. 6 Εγώ δε κατεστάθην βασιλεύς υπ' αυτού επί Σιών όρος το άγιον αυτού 7 διαγγέλλων το πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος ειπε προς με· υιος μου ει συ, εγώ σήμερα γεγέννηκά σε. 8 αίτησαι παρ' εμού, και δώσω σοι ἔθνη την κληρονομίαν σου και την κατάσχεσίν σου τα πέρατα της γης. 9 ποιμανείς αυτούς εν ράβδω σιδηρά, ως σκευή κεραμέως συντρίψεις αυτούς. 10 και νυν, βασιλείς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οι κρίνοντες την γην. 11 δουλεύσατε τω Κυρίω εν φόβω και αγαλλιάσθε αυτω εν τρόμω. 12 δράξασθε παιδείας, μήποτε οργισθή Κύριος και απολείσθε εξ οδού δικαίας. 13 όταν εκκαυθή εν τάχει ο θυμός αυτού, μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτω.

Γ 3.

Ψαλμός τω Δαυίδ, οπότε απεδίδρασκεν από προσώπου Αβεσσαλώμ του υιού αυτού
2 ΚΥΡΙΕ, τι επληθύνθησαν οι θλίβοντές με; πολλοί επανίστανται επ' εμέ· 3 πολλοί λέγουσι τη ψυχή μου· ουκ έστι σωτηρία αυτω εν τω Θεω αυτού. (διάψαλμα). 4 συ δε, Κύριε, αντιλήπτωρ μου ει, δόξα μου και υψών την κεφαλήν μου. 5 φωνή μου προς Κύριον εκέκραξα, και επήκουσέ μου εξ όρους αγίου αυτού. (διάψαλμα). 6 εγώ εκοιμήθην και ύπνωσα· εξηγέρθην, ότι Κύριος αντιλήπεται μου. 7 ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού των κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. 8 ανάστα, Κύριε, σώσόν με, ο Θεός μου, ότι συ επάταξας πάντας τους εχθραίνοντάς μοι ματαίως, οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας. 9 του Κυρίου η σωτηρία, και επί τον λαόν σου η ευλογία σου.

Δ 4.

Εις το τέλος, εν ψαλμοίς · ωδή τω Δαυίδ.

2 ΕΝ τω επικαλεισθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου · εν θλίψει επλάτυνάς με. οικτείρησόν με και εισάκουσον της προσευχής μου. 3 υιοί ανθρώπων, έως πότε βαρυκάρδιοι; ινατί αγαπάτε ματαιότητα και ζητείτε ψεύδος; (διάψαλμα). 4 και γνώτε ότι εθαυμάστωσε Κύριος τον όσιον αυτού · Κύριος εισακούσεταιί μου εν τω κεκραγέναι με προς αυτόν. 5 οργίξεσθε, και μη αμαρτάνετε · α λέγετε εν ταις καρδίαις υμών, επί ταις κοίταις υμών κατανύγητε. (διάψαλμα). 6 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης και ελπίατε επί Κύριον. 7 πολλοί λέγουσι · τις δείξει ημίν τα αγαθά; Εσημειώθη εφ ' ημάς το φως του προσώπου σου, Κύριε. 8 έδωκας ευφροσύνην εις την καρδιαν μου · από καρπού σίτου, οίνου και ελαίου αυτών επληθύνθησαν. 9 εν ειρήνη επί το αυτό κοιμηθήσομαι και υπνώσω, ότι συ, Κύριε, κατά μόνας επ ' ελπίδι κατώκισάς με.

Ε 5.

Εις το τέλος, υπέρ της κληρονομούσης · ψαλμός τω Δαυίδ.

2 ΤΑ ρήματά μου ενώτισαι, Κύριε, σύνες της κραυγής μου · 3 πρόσχες τη φωνή της δεήσεώς μου, ο βασιλεύς μου και ο Θεός μου. ότι προς σε προσεύξομαι, Κύριε · 4 το πρωϊ εισακούση της φωνής μου, το πρωϊ παραστήσομαι σοι και επόψει με, 5 ότι ουχι Θεός θέλων ανομίαν συ ει · ου παροικήσει σοι πονηρευόμενος, 6 ουδέ διαμενούσι παράνομοι κατέναντι των οφθαλμών σου. εμίσησας πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν · 7 απολείς πάντας τους λαλούντας το ψεύδος. άνδρα αιμάτων και δόλιον βδελύσεται Κύριος. 8 εγώ δε εν τω πλήθει του ελέους σου εισελεύσομαι εις τον οίκόν σου, προσκυνήσω προς ναόν άγιόν σου εν φόβω σου. 9 Κύριε, οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνη σου ένεκα των εχθρών μου, κατεύθυνον ενώπιόν σου την οδόν μου. 10 ότι ουκ έστιν εν τω στόματι αυτών αλήθεια, η καρδια αυτών ματαιία · τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών, ταις γλώσσαις αυτών εδολιούσαν. 11 κρίνον αυτούς, ο Θεός. αποπεσάτωσαν από των διαβουλιών αυτών · κατά το πλήθος των ασεβειών αυτών έξωσον αυτούς, ότι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. 12 και ευφρανθεισαν πάντες οι ελπίζοντες επί σε · εις αιώνα αγαλλιάσονται, και κατασκηνώσεις εν αυτοίς, και καυχήσονται εν σοί πάντες οι αγαπώντες το όνομά σου. 13 ότι συ ευλογήσεις δικαιον · Κύριε, ως όπλω ευδοκίας εστεφάνωσας ημάς.

ΣΤ 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς οὐδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

2 ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴδὲ τῇ οργῇ σου παιδεύσης με. 3 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἰάσαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, 4 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε; 5 ἐπίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. 6 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τις ἐξομολογήσεται σοί; 7 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. 8 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου. 9 ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου· 10 ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. 11 ἀισχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνθεῖσαν σφόδρα διὰ τὰς χάριτας σου.

Ζ 7.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὃν ἤσεν τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσί υἱοῦ Ἰεμενεί.

2 ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρύσαι με, 3 μὴποτε ἀρπάζῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μὴδὲ σῶζοντος. 4 Κύριε ὁ Θεὸς μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου, 5 εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσι μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός· 6 καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρός τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χυλὸν κατασκηνώσαι. (διάψαλμα). 7 ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν οργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐν προστάγματι, ὦ ἐνετείλω, 8 καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. 9 Κύριος κρινεῖ λαούς· κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. 10 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός. 11 δικαία ἡ βοήθειά μου παρά τοῦ Θεοῦ τοῦ σῶζοντος τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν. 12 ὁ Θεός κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρός καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ οργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 13 εἴαν μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στυλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ

ενέτεινε και ητοίμασεν αυτό · 14 και εν αυτώ ητοίμασε σκεύη θανάτου, τα βέλη αυτού τοις καιομένοις εξειργάσατο. 15 ιδού ωδίνησεν αδικίαν, συνέλαβε πόνον και έτεκεν ανομίαν. 16 λάκκον ώρυξε και ανέσκαψεν αυτόν, και εμπεισείται εις βόθρον, ον ειργάσατο · 17 επιστρέψει ο πόνος αυτού εις κεφαλήν αυτού, και επί κορυφήν αυτού η αδικία αυτού καταβήσεται. 18 εξομολογήσομαι τω Κυρίω κατά την δικαιοσύνην αυτού και ψαλώ τω ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

Η 8.

Εις το τέλος, υπέρ των ληνών · ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΚΥΡΙΕ ο Κύριος ημών, ως θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη · ότι επήρθη η μεγαλοπρέπειά σου υπεράνω των ουρανών. 3 εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρτίσω αίνον ένεκα των εχθρών σου του καταλύσαι εχθρόν και εκδικητήν. 4 ότι όψομαι τους ουρανούς, έργα των δακτύλων σου, σελήνην και αστέρας, α συ εθεμελίωσας · 5 τι εστιν άνθρωπος, ότι μιμήσκη αυτού; ή υιος ανθρώπου, ότι επισκέπη αυτόν; 6 ηλάττωσας αυτόν βραχύ τι παρ ' αγγέλους, δόξη και τιμή εστεφάνωσας αυτόν, 7 και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου · πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού, 8 πρόβατα, και βόας απάσας, έτι δε και τα κτήνη του πεδίου, 9 τα πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης, τα διαπορευόμενα τρίβους θαλασσών. 10 Κύριε ο Κύριος ημών, ως θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη!

Θ 9.

Εις το τέλος, υπέρ των κρυφίων του υιού · ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, εν όλη καρδια μου, διηγήσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου · 3 ευφρανθήσομαι και αγαλλιάσομαι εν σοί, ψαλώ τω ονόματί σου, 'Υψιστε. 4 εν τω αποστραφήναι τον εχθρόν μου εις τα οπίσω, ασθενήσουσι και απολούνται από προσώπου σου, 5 ότι εποίησας την κρίσιν μου και την δίκην μου, εκάθισας επί θρόνου ο κρίνων δικαιοσύνην. 6 επετίμησας έθνεσι, και απώλετο ο ασεβής · το όνομα αυτού εξήλειψας εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. 7 του εχθρού εξέλιπον αι ρομφαίαι εις τέλος, και πόλεις καθείλες · απώλετο το μνημόσυνον αυτού μετ ' ήχου, 8 και ο Κύριος εις τον αιώνα μένει.

ητοίμασεν εν κρίσει τον θρόνον αυτού, 9 και αυτός κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη, κρινεί λαούς εν ευθύτητι. 10 και εγένετο Κύριος καταφυγή τω πένητι, βοηθός εν ευκαιρίαις εν θλίψεσι · 11 και ελπισάτωσαν επί σοί οι γινώσκοντες το όνομά σου, ότι ουκ εγκατέλιπες τους εκζητούντάς σε, Κύριε. 12 ψάλατε τω Κυρίω, τω κατοικούντι εν Σιών, αναγγείλατε εν τοις έθνεσι τα επιτηδεύματα αυτού, 13 ότι εκζητών τα αίματα αυτών εμνήσθη, ουκ επελάθετο της κραυγής των πενήτων. 14 ελέησόν με, Κύριε, ίδε την ταπεινώσιν μου εκ των εχθρών μου, ο υψών με εκ των πυλών του θανάτου, 15 όπως αν εξαγγείλω πάσας τας αιnéσεις σου εν ταις πύλαις της θυγατρός Σιών. αγαλλιάσομαι επί τω σωτηρίω σου. 16 ενεπάγησαν έθνη εν διαφθορά, ή εποίησαν, εν παγίδι ταύτη, ή έκρουσαν, συνελήφθη ο πούς αυτών. 17 γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιών, εν τοις έργοις των χειρών αυτού συνελήφθη ο αμαρτωλός. (ωδή διαψάλματος). 18 αποστραφήτωσαν οι αμαρτωλοί εις τον άδην, πάντα τα έθνη τα επιλανθανόμενα του Θεού, 19 ότι ουκ εις τέλος επιλησθήσεται ο πτωχός, η υπομονή των πενήτων ουκ απολείται εις τέλος. 20 ανάστηθι, Κύριε, μη κραταιούσθω άνθρωπος, κριθήτωσαν έθνη ενώπιόν σου. 21 κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επι ' αυτούς, γνώτωσαν έθνη ότι άνθρωποι εισιν. (διάψαλμα). (Μασ. 10 1 1-18). 2 1 2 Ινατί, Κύριε, αφέστηκας μακρόθεν, υπεροράς εν ευκαιρίαις εν θλίψεσιν; 23 εν τω υπερηφανεύεσθαι τον ασεβή εμπυρίζεται ο πτωχός, συλλαμβάνονται εν διαβουλίαις, οίς διαλογίζονται. 24 ότι επαινείται ο αμαρτωλός εν ταις επιθυμίαις της ψυχής αυτού, και ο αδικών ενευλογείται · 25 παρώξυνε τον Κύριον ο αμαρτωλός · κατά το πλήθος της οργής αυτού ουκ εκζητήσει · ουκ έστιν ο Θεός ενώπιον αυτού. 26 βεβηλούνται αι οδοί αυτού εν παντί καιρω, ανταναιρείται τα κρίματά σου από προσώπου αυτού, πάντων των εχθρών αυτού κατακυριεύσει · 27 ειπε γαρ εν καρδια αυτού · ου μη σαλευθώ, από γενεάς εις γενεάν άνευ κακού. 28 ου αράς το στόμα αυτού γέμει και πικρίας και δόλου, υπό την γλώσσαν αυτού κόπος και πόνος. 29 εγκάθηται ενέδρα μετά πλουσιών, εν αποκρύφοις του αποκτείνειν αθων · οι οφθαλμοί αυτού εις τον πένητα αποβλέπουσιν · 30 ενεδρεύει εν αποκρύφω ως λέων εν τη μάνδρα αυτού, ενεδρεύει του αρπάσαι πτωχόν, αρπάσαι πτωχόν εν τω ελκύσαι αυτόν · 31 εν τη παγίδι αυτού ταπεινώσει αυτόν, κύψει και πεσείται εν τω αυτόν κατακυριεύσαι των πενήτων. 32 ειπε γαρ εν καρδια αυτού · επιλέλησται ο Θεός, απέστρεψε το πρόσωπον αυτού του μη βλέπειν εις τέλος. 33 ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μη επιλάθη των πενήτων. 34 ένεκεν τίνος

παρώργισεν ο ασεβής τον Θεόν; είπε γαρ εν καρδία αυτού · ουκ εκζητήσει. 35 βλέπεις, ότι ου πόνον και θυμόν κατανοείς του παραδούναι αυτούς εις χείράς σου · σοί εγκαταλέλειπται ο πτωχός, ορφανω συ ήσθα βοηθός. 36 σύντριψον τον βραχίονα του αμαρτωλού και πονηρού, ζητηθήσεται η αμαρτία αυτού, και ου μη ευρεθή. 37 βασιλεύσει Κύριος εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος, απολείσθε έθνη εκ της γης αυτού. 38 την επιθυμίαν των πενήτων εισήκουσε Κύριος, την ετοιμασίαν της καρδίας αυτών προσέσχε το ους σου 39 κρίναι ορφανω και ταπεινω, ίνα μη προσθή έτι μεγαλαυχείν άνθρωπος επί της γης.

I (IA) 10.

Εις το τέλος · ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΕΠΙ τω Κυρίω πέποιθα · Πως ερείτε τη ψυχή μου · μεταναστεύου επί τα όρη ως στρουθίον; 2 ότι ιδού οι αμαρτωλοί ενέτειναν τόξον, ητοίμασαν βέλη εις φαρέτραν του κατατοξεύσαι εν σκοτομήνη τους ευθείς τη καρδία. 3 ότι α συ κατηρτίσω, αυτοί καθείλον · ο δε δίκαιος τι εποίησε; 4 Κύριος εν ναω αγίω αυτού · Κύριος εν ουρανω ο θρόνος αυτού. οι οφθαλμοί αυτού εις τον πένητα αποβλέπουσι, τα βλέφαρα αυτού εξετάζει τους υιούς των ανθρώπων. 5 Κύριος εξετάζει τον δίκαιον και τον ασεβή, ο δε αγαπών την αδικίαν μισεί την εαυτού ψυχήν. 6 επιβρέξει επί αμαρτωλούς παγίδας, πυρ και θείον και πνεύμα καταγιγδός η μερίς του ποτηρίου αυτών. 7 ότι δίκαιος Κύριος, και δικαιοσύνας ηγάπησεν, ευθύτητας είδε το πρόσωπον αυτού.

IA (IB) 11.

Εις το τέλος, υπέρ της ογδόης · ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΣΩΣΟΝ με, Κύριε, ότι εκλέλοιπεν όσιος, ότι ωλιγώθησαν αι αλήθειαι από των υιών των ανθρώπων. 3 μάταια ελάλησεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού, χείλη δόλια εν καρδία, και εν καρδία ελάλησε κακά. 4 εξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τα χείλη τα δόλια και γλώσσαν μεγαλορρήμονα. 5 τους ειπόντας · την γλώσσαν ημών μεγαλυνούμεν, τα χείλη ημών παρ ‘ ημίν εστι · τις ημών Κύριός εστιν; 6 από της ταλαιπωρίας των πτωχών και από του στεναγμού των πενήτων, νυν αναστήσομαι, λέγει Κύριος · θήσομαι εν σωτηρίω, παρησιάσομαι εν αυτω. 7 τα λόγια Κυρίου λόγια αγνά, αργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον

τη γη κεκαθαρισμένον επταπλασίως. 8 συ, Κύριε, φυλάξαις ημάς και διατηρήσαις ημάς από της γενεάς ταύτης και εις τον αιώνα. 9 κύκλω οι ασεβείς περιπατούσι· κατά το ύψος σου επολυώρησας τους υιούς των ανθρώπων.

ΙΒ (ΙΓ) 12.

Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΕΩΣ πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; 3 έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου ημέρας και νυκτός; έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; 4 επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε ο Θεός μου· φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, 5 μήποτε είπη ο εχθρός μου· ίσχυσα προς αυτόν· οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται, εάν σαλευθώ. 6 εγώ δε επί τω ελέει σου ήλπισα, αγαλλιάσεται η καρδία μου επί τω σωτηρίω σου· άσω τω Κυρίω τω ευεργετήσαντί με και ψαλώ τω ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

ΙΓ (ΙΔ) 13.

Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΕΠΙΕΝ άφρων εν καρδία αυτού· ουκ έστι Θεός. διεφθάρησαν και εβδελύχθησαν εν επιτηδεύμασιν, ουκ έστι ποιών χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός. 2 Κύριος εκ του ουρανού διέκοψεν επί τους υιούς των ανθρώπων του ιδείν ει έστι συνιών ή εκζητών τον Θεόν. 3 πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιών χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός [τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών, ταις γλώσσαις αυτών εδολιούσαν· ιός ασπίδων υπό τα χείλη αυτών, ων το στόμα αράς και πικρίας γέμει, οξεις οι πόδες αυτών εκχέαι αίμα, σύντριμμα και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, και οδόν ειρήνης ουκ έγνωσαν· ουκ έστι φόβος Θεού απέναντι των οφθαλμών αυτών.]

4 ουχί γνώσσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν; οι εοθιοντες τον λαόν μου βρώσει άρτου τον Κύριον ουκ επεκαλέσαντο. 5 εκεί εδειλίασαν φόβω, ου ουκ ην φόβος, ότι ο Θεός εν γενεά δικαία. 6 βουλήν πτωχού κατησχύνατε, ο δε Κύριος ελπίς αυτού εστι. 7 τις δώσει εκ Σιών το σωτήριον του Ισραήλ; εν τω επιστρέψαι Κύριον την αιχμαλωσίαν του λαού αυτού αγαλλιάσεται Ιακώβ και ευφρανθήσεται Ισραήλ.

ΙΔ (ΙΕ) 14.

Ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΚΥΡΙΕ, τις παροικήσει εν τω σκηνώματι σου; ή τις κατασκηνώσει εν όρει αγίω σου; 2 πορευόμενος άμωμος και εργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλών αλήθειαν εν καρδια αυτου, 3 ουκ εδόλωσεν εν γλώσση αυτου, ουδέ εποίησε τω πλησίον αυτου κακόν και ονειδισμόν ουκ έλαβεν επί τοις έγγιστα αυτου. 4 εξουδένωται ενώπιον αυτου πονηρευόμενος, τους δε φοβουμένους τον Κύριον δοξάζει· ο ομνών τω πλησίον αυτου και ουκ αθετών· 5 το αργύριον αυτου ουκ έδωκεν επί τόκω και δώρα επ' αθώοις ουκ έλαβεν. ο ποιών ταύτα, ου σαλευθήσεται εις τον αιώνα.

ΙΕ (ΙΣΤ) 15.

Στηλογραφία τω Δαυΐδ.

ΦΥΛΑΞΟΝ με, Κύριε, ότι επί σοί ήλπισα. 2 είπα τω Κυρίω· Κύριός μου ει συ, ότι των αγαθών μου ου χρείαν έχεις. 3 τοις αγίοις τοις εν τη γη αυτου εθαυμάστωσεν ο Κύριος, πάντα τα θελήματα αυτου εν αυτοίς. 4 επληθύνθησαν αι ασθένειαι αυτών, μετά ταύτα ετάχυναν· ου μη συναγάγω τας συναγωγάς αυτών εξ αιμάτων, ουδ' ου μη μνησθώ των ονομάτων αυτών δια χειλέων μου. 5 Κύριος μερίς της κληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ ει ο αποκαθιστών την κληρονομίαν μου εμοί. 6 σχοινία επέπεσέ μοι εν τοις κρατίστοις· και γαρ η κληρονομία μου κρατίστη μοί εστιν. 7 ευλογήσω τον Κύριον τον συνετίσαντά με· έτι δε και έως νυκτός επαίδευσάν με οι νεφροί μου. 8 προωρώμην τον Κύριον ενώπιόν μου διαπαντός, ότι εκ δεξιών μου εστιν, ίνα μη σαλευθώ. 9 δια τούτο ηυφράνθη η καρδια μου, και ηγαλλίασατο η γλώσσά μου, έτι δε και η σάρξ μου κατασκηνώσει επ' ελπίδι, 10 ότι ουκ εγκαταλείψεις την ψυχήν μου εις άδην, ουδέ δώσεις τον όσιόν σου ιδείν διαφθοράν. 11 εγνώρισάς μοι οδούς ζωής· πληρώσεις με ευφροσύνης μετά του προσώπου σου, τερπνότητες εν τη δεξιά σου εις τέλος.

ΙΣΤ (ΙΖ) 16.

Προσευχή του Δαυΐδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, της δικαιοσύνης μου, πρόσχεσ τη δεήσει μου, ενώτισαι την προσευχήν μου ουκ εν χείλεσι δολίοις. 2 εκ προσώπου σου το κρίμά μου εξέλθοι, οι οφθαλμοί μου ιδέτωσαν ευθύτητας. 3 εδοκίμασας την καρδίαν μου, επεσκέψω νυκτός· επύρωσάς με, και ουχ ευρέθη εν εμοί αδικία. 4 όπως αν μη λαλήση το στόμα μου τα έργα των ανθρώπων, δια τους λόγους των χειλέων σου εγώ εφύλαξα οδούς σκληράς. 5 κατάρτισαι τα διαβήματά μου εν ταις τρίβοις σου, ίνα μη σαλευθώσι τα διαβήματά μου. 6 εγώ εκέκραξα, ότι επήκουσάς μου, ο Θεός· κλίνον το ους σου εμοί και εισάκουσον των ρημάτων μου. 7 θαυμάστωσον τα ελέη σου, ο σώζων τους ελπίζοντας επί σε εκ των ανθεοτηκότων τη δεξιά σου. 8 φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· εν σκέπη των περυγών σου σκεπάσεις με 9 από προσώπου ασεβών των ταλαιπωρησάντων με. οι εχθροί μου την ψυχήν μου περιέσχον· 10 το στόμα αυτών συνέκλεισαν, το στόμα αυτών ελάλησεν υπερηφανίαν. 11 εκβαλόντες με νυνί περιεκύκλωσάν με, τους οφθαλμούς αυτών έθεντο εκκλίνειν εν τη γη. 12 υπέλαβόν με ωσει λέων έτοιμος εις θήραν και ωσει σκύμνος οικών εν αποκρύφοις. 13 ανάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αυτούς και υποσκέλισον αυτούς, ρύσαι την ψυχήν μου από ασεβούς, ρομφαίαν σου από εχθρών της χειρός σου. 14 Κύριε, από ολίγων από γης διαμέρισον αυτούς εν τη ζωή αυτών, και των κεκρυμμένων σου επλήσθη η γαστήρ αυτών, εχορτάσθησαν υιών [Άλλη γραφή· υείων.], και αφήκαν τα κατάλοιπα τοις νηπίοις αυτών. 15 εγώ δε εν δικαιοσύνη οφθήσομαι τω προσώπω σου, χορτασθήσομαι εν τω οφθίναί μοι την δόξαν σου.

ΙΖ (ΙΗ) 17.

Εις το τέλος· τω παιδί Κυρίου τω Δαυΐδ, α ελάλησεν τω Κυρίω τους λόγους της ωδής ταύτης εν ημέρα, ή ερρύσατο αυτόν ο Κύριος εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός Σαούλ, 2 και είπεν·

ΑΓΑΠΗΣΩ σε, Κύριε, η ισχύς μου. 3 Κύριος στερέωμά μου και καταφυγή μου και ρύστης μου. Ο Θεός μου βοηθός μου, ελπώ επ' αυτόν, υπερασπιστής μου και κέρας σωτηρίας μου και αντλήπτωρ μου. 4 αιμών επικαλέσομαι τον Κύριον και εκ των εχθρών μου σωθήσομαι. 5 περιέσχον με ωδίνες θανάτου, και χείμαρροι ανομίας εξετάραξαν με. 6 ωδίνες άδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. 7 και εν τω θλίβεσθαι με επεκαλεσάμην τον Κύριον και προς τον Θεόν μου εκέκραξα· ήκουσεν εκ ναού αγίου αυτού φωνής μου, και

η κραυγή μου ενώπιον αυτού εισελεύσεται εις τα ὦτα αυτού. 8 και εσαλεύθη και έντρομος εγενήθη η γη, και τα θεμέλια των ορέων εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, ὅτι ωργίσθη αυτοίς ο Θεός. 9 ανέβη καπνός εν οργή αυτού και πυρ από προσώπου αυτού καταφλεγθήσεται, άνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού. 10 και έκλινεν ουρανοῦς και κατέβη, και γνόφος υπό τους πόδας αυτού. 11 και επέβη επί Χερουβίμ και επετάσθη, επετάσθη επί πτερύγων ανέμων. 12 και έθετο σκότος αποκρυφήν αυτού· κύκλω αυτού η σκηνή αυτού, σκοτεινόν ὕδωρ εν νεφέλαις αέρων. 13 από της τηλαυγήσεως ενώπιον αυτού αι νεφέλαι διήλθον, χάλαζα και άνθρακες πυρός. 14 και εβρόντησεν εξ ουρανού Κύριος, και ο Ύψιστος έδωκε φωνήν αυτού· 15 εξαπέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς και αστραπάς επλήθυνε και συνετάραξεν αυτούς. 16 και ὠφθησαν αι πηγαί των υδάτων, και ανεκαλύφθη τα θεμέλια της οικουμένης από επιτιμήσεώς σου, Κύριε, από εμπνεύσεως πνεύματος οργής σου. 17 εξαπέστειλεν εξ ὕψους και έλαβέ με, προσελάβετό με εξ υδάτων πολλών. 18 ρύσεται με εξ εχθρών μου δυνατών, και εκ των μισούντων με, ὅτι εστερεώθησαν υπέρ εμέ. 19 προέφθασάν με εν ημέρα κακώσεώς μου, και εγένετο Κύριος αντιστήριγμά μου 20 και εξήγαγέ με εις πλατυσμόν, ρύσεται με, ὅτι ηθέλησέ με. 21 και ανταποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ανταποδώσει μοι, 22 ὅτι εφύλαξα τας οδοῦς Κυρίου και ουκ ησέβησα από του Θεού μου, 23 ὅτι πάντα τα κρίματα αυτού ενώπιόν μου, και τα δικαιώματα αυτού ουκ απέστησαν απ' εμού. 24 και έσομαι άμωμος μετ' αυτού και φυλάξομαι από της ανομίας μου. 25 και ανταποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ενώπιον των οφθαλμών αυτού. 26 μετά οσίου ὀσιος έση, και μετά ανδρός αθώου αθως έση, 27 και μετά εκλεκτού εκλεκτός έση και μετά στρεβλού διαστρέψεις. 28 ὅτι συ λαόν ταπεινόν σώσεις και οφθαλμούς υπερηφάνων ταπεινώσεις. 29 ὅτι συ φωτιείς λύχνον μου, Κύριε ο Θεός μου, φωτιείς το σκότος μου. 30 ὅτι εν σοί ρυσθήσομαι από πειρατηρίου και εν τῷ Θεῷ μου υπερβήσομαι τείχος. 31 ο Θεός μου, άμωμος η οδός αυτού, τα λόγια Κυρίου πεπωρωμένα, υπερασπιστής εστι πάντων των ελπίζόντων επ' αυτόν. 32 ὅτι τις Θεός πλην του Κυρίου, και τις Θεός πλην του Θεού ημών; 33 ο Θεός ο περιζωννύων με δύναμιν και έθετο άμωμον την οδόν μου· 34 καταρτιζόμενος τους πόδας μου ὡσεί ελάφου και επί τα υψηλά ιστών με· 35 διδάσκων χειράς μου εις πόλεμον και έθου τόξον χαλκούν τους βραχιονάς μου· 36 και έδωκάς μοι υπερασπισμόν

σωτηρίας, και η δεξιά σου αντελάβετό μου, και η παιδεία σου ανώρθωσε με εις τέλος, και η παιδεία σου αυτή με διδάξει. 37 επλάτυνας τα διαβήματά μου υποκάτω μου, και ουκ ησθένησαν τα ίχνη μου. 38 καταδιώξω τους εχθρούς μου και καταλήψομαι αυτούς και ουκ αποστραφήσομαι, έως αν εκλίπωσιν· 39 εκθλίψω αυτούς, και ου μη δύνωνται στήναι, πεσούνται υπό τους πόδας μου. 40 και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τους επανισταμένους επ' εμέ υποκάτω μου. 41 και τους εχθρούς μου έδωκάς μοι νώτον και τους μισούντάς με εξωλόθρευσας. 42 εκέκραξαν, και ουκ ην ο σώζων, προς Κύριον, και ουκ εισήκουσεν αυτών. 43 και λεπτονώ αυτούς ωσει χνούν κατά πρόσωπον ανέμου, ως πηλόν πλατειών λεανώ αυτούς. 44 ρύση με εξ αντιλογίας λαού, καταστήσεις με εις κεφαλήν εθνών. λαός, ον ουκ έγνων, εδούλευσέ μοι, 45 εις ακοήν ωτίου υπήκουσέ μου· υιοί αλλότριοι εμεύσαντό μοι, 46 υιοί αλλότριοι επαλαιώθησαν και εχώλαναν από των τριβών αυτών. 47 ζη Κύριος, και ευλογητός ο Θεός μου και υψωθήτω ο Θεός της σωτηρίας μου, 48 ο Θεός ο διδούς εκδικήσεις εμοί, και υποτάξας λαούς υπ' εμέ, 49 ο ρύστης μου εξ εχθρών μου οργίλων, από των επανισταμένων επ' εμέ υψώσεις με, από ανδρός αδίκου ρύσαι με. 50 δια τούτο εξομολογήσομαί σοι εν έθνεσι, Κύριε, και τω ονόματί σου ψαλώ, 51 μεγαλύνων τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού, και ποιών έλεος τω χριστω αυτού, τω Δαυΐδ και τω σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΙΗ (ΙΘ) 18.

Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ διηγούνται δόξαν Θεού, ποιήσιν δε χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα. 3 ημέρα τη ημέρα ερεύγεται ρήμα, και νύξ νυκτί αναγγέλλει γνώσιν. 4 ουκ εισί λαλιαί ουδέ λόγοι, ων ουχί ακούονται αι φωναί αυτών· 5 εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα αυτών. 6 εν τω ηλίω έθετο το σκήνωμα αυτού· και αυτός ως νυμφίος εκπορευόμενος εκ παστού αυτού, αγαλλιάσεται ως γίγας δραμειν οδόν αυτού. 7 απ' άκρου του ουρανού η έξοδος αυτού, και το κατάντημα αυτού έως άκρου του ουρανού, και ουκ έστιν ος αποκρυβήσεται της θερμης αυτού. 8 ο νόμος του Κυρίου άμωμος, επιστρέφων ψυχάς· η μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια. 9 τα δικαιώματα

Κυρίου ευθέα, ευφραίνοντα καρδιαν · η εντολή Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα οφθαλμούς · 10 ο φόβος Κυρίου αγνός, διαμένων εις αιώνα αιώνος · τα κρίματα Κυρίου αληθινά, δεδικαιωμένα επί το αυτό, 11 επιθυμητά υπέρ χρυσίον και λίθον τίμιον πολόν και γλυκύτερα υπέρ μέλι και κηρίον. 12 και γαρ ο δούλος σου φυλάσσει αυτά · εν τω φυλάσσειν αυτά ανταπόδοσις πολλή. 13 παραπτώματα τις συνήσει; εκ των κρυφίων μου καθάρισόν με. 14 και από αλλοτρίων φείσαι του δούλου σου · εάν μη μου κατακυριεύσωσι, τότε άμωμος έσομαι και καθαρισθήσομαι από αμαρτίας μεγάλης. 15 και έσονται εις ευδοκίαν τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδιάς μου ενώπιόν σου δια παντός, Κύριε, βοηθέ μου και λυτρωτά μου.

ΙΘ (Κ) 19.

Εις το τέλος · ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος εν ημέρα θλίψεως, υπερασπίσαι σου το όνομα του Θεού Ιακώβ. 3 εξαποστείλαι σοι βοήθειαν εξ αγίου και εκ Σιών αντιλάβοιτό σου. 4 μνησθείη πάσης θυσίας σου και το ολοκαύτωμά σου πιανάτω. (διάψαλμα). 5 δώη σοι Κύριος κατά την καρδιαν σου και πάσαν την βουλήν σου πληρώσαι. 6 αγαλλιασόμεθα εν τω σωτηρίω σου και εν ονόματι Κυρίου Θεού ημών μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι Κύριος πάντα τα αιτήματά σου. 7 νυν έγνων ότι έσωσε Κύριος τον χριστόν αυτού · επακούσεται αυτού εξ ουρανού αγίου αυτού · εν δυναστείαις η σωτηρία της δεξιάς αυτού. 8 ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις, ημείς δε εν ονόματι Κυρίου Θεού ημών μεγαλυνθησόμεθα. 9 αυτοί συνεποδίσθησαν και έπεσαν, ημείς δε ανέστημεν και ανωρθώθημεν. 10 Κύριε, σώσον τον βασιλέα, και επάκουσον ημών, εν ή αν ημέρα επικαλεσώμεθά σε.

Κ (ΚΑ) 20.

Εις το τέλος · ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΚΥΡΙΕ, εν τη δυνάμει σου ευφρανθήσεται ο βασιλεύς και επί τω σωτηρίω σου αγαλλιάσεται σφόδρα. 3 την επιθυμίαν της καρδιάς αυτού έδωκας αυτω και την θέλησιν των χειλέων αυτού ουκ εστέρησας αυτόν. (διάψαλμα). 4 ότι προέφθασας αυτόν εν ευλογίαις χρηστότητος, έθηκας επί την κεφαλήν αυτού στέφανον εκ λίθου τιμίου. 5 ζώην ητήσατό σε,

και έδωκας αυτω, μακρότητα ημερών εις αιώνα αιώνος. 6 μεγάλη η δόξα αυτου εν τω σωτηριω σου, δόξαν και μεγαλοπρέπειαν επιθήσεις επι ' αυτον · 7 ότι δώσεις αυτω ευλογίαν εις αιώνα αιώνος, ευφρανείς αυτον εν χαρά μετά του προσώπου σου. 8 ότι ο βασιλεύς ελπίζει επι Κύριον και εν τω ελέει του Υψίστου ου μη σαλευθή. 9 ευρεθείη η χείρ σου πάσι τοις εχθροίς σου, η δεξιά σου εύροι πάντας τους μισούντάς σε. 10θήσεις αυτούς εις κλίβανον πυρός εις καιρόν του προσώπου σου · Κύριος εν οργή αυτου συνταράξει αυτούς, και καταφάγεται αυτούς πυρ. 11 τον καρπόν αυτών απο της γης απολείς και το σπέρμα αυτών απο υιών ανθρωπων, 12 ότι εκλιναν εις σε κακά, διελογίσαντο βουλάς, αις ου μη δύνωνται στήναι. 13 ότιθήσεις αυτούς νότον · εν τοις περιλοίποις σου ετοιμάσεις το πρόσωπον αυτών. 14 υψώθητι, Κύριε, εν τη δυνάμει σου · άσομεν και ψαλούμεν τας δυναστείας σου.

ΚΑ (ΚΒ) 21.

Εις το τέλος, υπέρ της αντιλήψεως της εωθινής ·
ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 Ο ΘΕΟΣ, ο Θεός μου, πρόσχες μοι · ινα τι εγκατέλιπές με; μακράν απο της σωτηρίας μου οι λόγοι των παραπτωμάτων μου. 3 ο Θεός μου, κεκράξομαι ημέρας, και ουκ εισακούση, και νυκτός, και ουκ εις άνοιαν εμοί. 4 συ δε εν αγίω κατοικείς, ο έπαινος του Ισραήλ. 5 επι σοί ήλπισαν οι πατέρες ημών, ήλπισαν, και ερρύσω αυτούς · 6 προς σε εκέκραξαν και εσώθησαν, επι σοί ήλπισαν και ου κατησχύνθησαν. 7 εγώ δε ειμι σκόληξ και ουκ άνθρωπος, όνειδος ανθρωπων και εξουθένημα λαού. 8 πάντες οι θεωρούντές με εξεμυκτήρισάν με, ελάλησαν εν χείλεσιν, εκίνησαν κεφαλήν · 9 ήλπισεν επι Κύριον, ρυσάσθω αυτον · σωσάτω αυτον, ότι θέλει αυτον. 10 ότι συ ει ο εκοπάσας με εκ γαστρος, η ελπίς μου απο μαστών της μητρός μου · 11 επι σε επερρίφην εκ μήτρας, εκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου ει συ · 12 μη αποστης απ ' εμου, ότι θλίψις εγγύς, ότι ουκ έστιν ο βοηθών. 13 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταύροι πίονες περιέσχον με · 14 ήνοιξαν επι ' εμέ το στόμα αυτών ως λέων αρπάζων και ωρυόμενος. 15 ωσει ύδωρ εξεχύθην, και διεσκορπίσθη πάντα τα οστά μου, εγενήθη η καρδια μου ωσει κηρός τηκόμενος εν μέσω της κοιλίας μου · 16 εξηράνθη ωσει όστρακον η ισχύς μου, και η γλώσσά μου κεκόλληται τω λάρυγγί μου, και εις χουν θανάτου κατήγαγές με. 17 ότι εκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγή πονηρευομένων περιέσχον με, ώρυξαν χείράς μου και πόδας. 18

εξηρίθμησαν πάντα τα οστά μου, αυτοί δε κατενόησαν και επειδόν με. 19 διμερίσαντο τα ιμάτιά μου εαυτοίς και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. 20 συ δε, Κύριε, μη μακρόνης την βοήθειάν μου απ' εμού, εις την αντίληψίν μου πρόσχες. 21 ρύσαι από ρομφαίας την ψυχήν μου, και εκ χειρός κυνός την μονογενή μου. 22 σώσον με εκ στόματος λέοντος και από κεράτων μονοκερώτων την ταπεινώσιν μου. 23 δηγήσομαι το όνομά σου τοις αδελφοίς μου, εν μέσω εκκλησίας υμνήσω σε. 24 οι φοβούμενοι τον Κύριον, αινέσατε αυτόν, άπαν το σπέρμα Ιακώβ, δοξάσατε αυτόν, φοβηθήτωσαν αυτόν άπαν το σπέρμα Ισραήλ, 25 ότι ουκ εξουδένωσεν ουδέ προσώχθισε τη δεήσει του πτωχού, ουδέ απέστρεψε το πρόσωπον αυτού απ' εμού και εν τω κεκραγένοι με προς αυτόν εισήκουσέ μου. 26 παρά σου ο έπαινός μου εν εκκλησία μεγάλη, τας ευχάς μου αποδώσω ενώπιον των φοβουμένων αυτόν. 27 φάγονται πένητες και εμπλησθήσονται, και αινέσουσι Κύριον οι εκζητούντες αυτόν. ζήσονται αι καρδιαι αυτών εις αιώνα αιώνος. 28 μνησθήσονται και επιστραφήσονται προς Κύριον πάντα τα πέρατα της γης και προσκυνήσουσιν ενώπιον αυτού πάσαι αι πατριαί των εθνών, 29 ότι του Κυρίου η βασιλεία, και αυτός δεσπόζει των εθνών. 30 έφαγον και προσεκύνησαν πάντες οι πίονες της γης, ενώπιον αυτού προπεσούνται πάντες οι καταβαίνοντες εις γην. και η ψυχή μου αυτω ζη, 31 και το σπέρμα μου δουλεύσει αυτω. αναγγελήσεται τω Κυρίω γενεά η ερχομένη, 32 και αναγγελοῦσι την δικαιοσύνην αυτού λαω τω τεχθησομένω, ον εποίησεν ο Κύριος.

KB (ΚΓ) 22.

Ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει. 2 εις τόπον χλόης, εκεί με κατεσκήνωσεν, επί ύδατος αναπαύσεως εξέθρεψέ με, 3 την ψυχήν μου επέστρεψεν. ωδήγησέ με επί τρίβους δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. 4 εάν γαρ και πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι συ μετ' εμού ει. η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτά με παρεκάλεσαν. 5 ητοιμάσας ενώπιόν μου τράπεζαν, εξεναντίας των θλιβόντων με. ελίπανας εν ελαίω την κεφαλήν μου, και το ποτήριόν σου μεθύσκον με ωσει κράτιστον. 6 και το έλεός σου καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και το κατοικείν με εν οίκω Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

ΚΓ (ΚΔ) 23.

Ψαλμός τω Δαυΐδ · της μίας Σαββάτων.

ΤΟΥ Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. 2 αυτός επί θαλασσών εθεμελίωσεν αυτήν και επί ποταμών ητοίμασεν αυτήν. 3 τις αναβήσεται εις το όρος του Κυρίου και τις στήσεται εν τόπω αγίω αυτού; 4 αθως χερσί και καθαρός τη καρδία, ος ουκ έλαβεν επί ματαίω την ψυχήν αυτού και ουκ ώμοσεν επί δόλω τω πλησίον αυτού. 5 ούτος λήψεται ευλογίαν παρά Κυρίου και ελεημοσύνην παρά Θεού σωτήρος αυτού. 6 αυτή η γενεά ζητούντων τον Κύριον, ζητούντων το πρόσωπον του Θεού Ιακώβ. (διάψαλμα). 7 άρατε πόλας, οι άρχοντες υμών, και επάρθητε, πόλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο βασιλεύς της δόξης. 8 τις εστιν ούτος ο βασιλεύς της δόξης; Κύριος κραταιός και δυνατός, Κύριος δυνατός εν πολέμω. 9 άρατε πόλας, οι άρχοντες υμών, και επάρθητε, πόλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο βασιλεύς της δόξης. 10 τις εστιν ούτος ο βασιλεύς της δόξης; Κύριος των δυνάμεων αυτός εστιν ο βασιλεύς της δόξης.

ΚΔ (ΚΕ) 24.

Ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΠΡΟΣ σε, Κύριε, ήρα την ψυχήν μου, ο Θεός μου. 2 επί σοί πέποιθα · μη καταισχνυθείην, μηδέ καταγελασάτωσάν με οι εχθροί μου. 3 και γαρ πάντες οι υπομένοντές σε ου μη καταισχνυθώσιν · αισχνυθήτωσαν οι ανομούντες διακενής. 4 τας οδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, και τας τρίβους σου διδάξόν με. 5 οδήγησόν με επί την αλήθειάν σου και διδάξόν με, ότι ου ει ο Θεός ο σωτήρ μου, και σε υπέμεινα όλην την ημέραν. 6 μνήσθητι των οικτιρμών σου, Κύριε, και τα ελέη σου, ότι από του αιώνος εισιν. 7 αμαρτίας νεότητός μου και αγνοίας μου μη μνησθής · κατά το έλεός σου μνήσθητι μου, συ, ένεκεν χρηστότητός σου, Κύριε. 8 χρηστός και ευθής ο Κύριος · δια τούτο νομοθετήσει αμαρτάνοντας εν οδώ. 9 οδηγήσει πραείς εν κρίσει, διδάξει πραείς οδούς αυτού. 10 πάσαι αι οδοί Κυρίου έλεος και αλήθεια τοις εκζητούσι την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού. 11 ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, και ιλάση τη αμαρτία μου, πολλή γαρ εστι. 12 τις εστιν άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; νομοθετήσει αυτώ εν οδώ, ή ηρετίσατο. 13 η ψυχή αυτού εν αγαθοίς αυλισθήσεται, και το

σπέρμα αυτού κληρονομήσει γην. 14 κραταίωμα Κύριος των φοβουμένων αυτόν, και η διαθήκη αυτού δηλώσει αυτοίς. 15 οι οφθαλμοί μου δια παντός προς τον Κύριον, ότι αυτός εκοπάσει εκ παγίδος τους πόδας μου. 16 επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, ότι μονογενής και πτωχός ειμι εγώ. 17 αι θλίψεις της καρδίας μου επληθύνθησαν· εκ των αναγκών μου εξάγαγέ με. 18 ιδε την ταπεινώσιν μου και τον κόπον μου και άφες πάσας τας αμαρτίας μου. 19 ιδε τους εχθρούς μου, ότι επληθύνθησαν και μίσος άδικον εμίσησάν με. 20 φύλαξον την ψυχήν μου και ρύσαι με· μη καταισχυνθείην, ότι ήλπισα επί σε. 21 άκακοι και ευθείς εκολλώντό μοι, ότι υπέμεινά σε, Κύριε. 22 λύτρωσαι, ο Θεός, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.

ΚΕ (ΚΣΤ) 25.

Του Δαυΐδ.

ΚΡΙΝΟΝ με, Κύριε, ότι εγώ εν ακακία μου επορευθήην και επί τω Κυρίω ελπίζων, ου μη ασθενήσω. 2 δοκίμασόν με, Κύριε, και πείρασόν με, πύρωσον τους νεφρούς μου και την καρδιαν μου. 3 ότι το έλεός σου κατέναντι των οφθαλμών μου εστι, και ευηρέστησα εν τη αληθεια σου. 4 ουκ εκάθισα μετά συνεδρίου ματαιότητος και μετά παρανομούντων ου μη εισέλθω· 5 εμίσησα εκκλησίαν πονηρευομένων και μετά ασεβών ου μη καθίσω. 6 νίψομαι εν αθώοις τας χειράς μου και κυκλώσω το θυσιαστήριόν σου, Κύριε, 7 του ακούσαι με φωνής αιnéσεώς σου και διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου. 8 Κύριε, ηγάπησα ευπρέπειαν οίκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου. 9 μη συναπολέσης μετά ασεβών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου, 10 ων εν χερσίν ανομιαί, η δεξιά αυτών επλήσθη δώρων. 11 εγώ δε εν ακακία μου επορευθήην· λύτρωσαι με και ελέησόν με. 12 ο πούς μου έστη εν ευθύτητι· εν εκκλησίαις ευλογήσω σε, Κύριε.

ΚΣΤ (ΚΖ) 26.

Του Δαυΐδ· προ του χρισθήναι.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου και σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος υπερασπιστής της ζωής μου· από τίνος δειλιάσω; 2 εν τω εγγίζειν επ' εμέ κακούντας του φαγείν τας σάρκας μου, οι θλίβοντές με και οι εχθροί μου, αυτοί ησθένησαν και έπεσαν. 3 εάν παρατάξηται επ' εμέ

παρεμβολή, ου φοβηθήσεται η καρδία μου · εάν επαναστη επ' εμέ πόλεμος, εν ταύτη εγώ ελπίζω. 4 μίαν ηησάμην παρά Κυρίου, ταύτην εκζητήσω · του κατοικείν με εν οίκω Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, του θεωρείν με την τερπνότητα Κυρίου και επισκέπτεσθαι τον ναόν τον άγιον αυτού. 5 ότι έκρουσέ με εν σκηνή αυτού εν ημέρα κακών μου, εσκέπασέ με εν αποκρύφω της σκηνής αυτού, εν πέτρα ύψωσέ με. 6 και νυν ιδού ύψωσε κεφαλήν μου επ' εχθρούς μου · εκύκλωσα και έθυσσα εν τη σκηνή αυτού θυσίαν αλαλαγμού, άσομαι και ψαλώ τω Κυρίω. 7 εισάκουσον, Κύριε, της φωνής μου, ης εκέκραξα · ελέησόν με και εισάκουσόν μου. 8 σοί είπεν η καρδία μου · εξεζήτησέ σε το πρόσωπόν μου · το πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. 9 μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και μη εκκλίνης εν οργή από του δούλου σου · βοηθός μου γενού, μη αποσκορακίσης με και μη εγκαταλίπης με, ο Θεός, ο σωτήρ μου. 10 ότι ο πατήρ μου και η μήτηρ μου εγκατέλιπόν με, ο δε Κύριος προσελάβετό με. 11 νομοθέτησόν με, Κύριε, εν τη οδω σου και οδήγησόν με εν τριβω ευθεία ένεκα των εχθρών μου. 12 μη παραδως με εις ψυχάς θλιβόντων με, ότι επανέστησάν μοι μάρτυρες άδικοι, και εψεύσατο η αδικία εαυτη. 13 πιστεύω του ιδείν τα αγαθά Κυρίου εν γη ζώντων. 14 υπόμεινον τον Κύριον · ανδρίζου, και κραταιούσθω η καρδία σου, και υπόμεινον τον Κύριον.

ΚΖ (ΚΗ) 27.

Του Δαυΐδ.

ΠΡΟΣ σε, Κύριε, εκέκραξα, ο Θεός μου, μη παρασιωπήσης απ' εμού, μήποτε παρασιωπήσης απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. 2 εισάκουσον της φωνής της δεήσεώς μου εν τω δέεσθαι με προς σε, εν τω αίρειν με χειράς μου προς ναόν άγιόν σου. 3 μη συνελκύσης μετά αμαρτωλών την ψυχήν μου και μετά εργαζομένων αδικίαν μη συναπολέσης με των λαλούντων ειρήνην μετά των πλησίων αυτών, κακά δε εν ταις καρδιαις αυτών. 4 δος αυτοίς, Κύριε, κατά τα έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιτηδευμάτων αυτών · κατά τα έργα των χειρών αυτών δος αυτοίς, απόδος το ανταπόδομα αυτών αυτοίς. 5 ότι ου συνήκαν εις τα έργα Κυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού · καθελείς αυτούς και ου μη οικοδομήσεις αυτούς. 6 ευλογητός Κύριος, ότι εισήκουσε της φωνής της δεήσεώς μου. 7 Κύριος βοηθός μου και υπερασπιστής μου · επ' αυτω ήλπισεν η καρδία μου, και εβοηθήθην,

και ανέθαλεν η σάρξ μου · και εκ θελήματός μου εξομολογήσομαι αυτώ. 8 Κύριος κραταίωμα του λαού αυτού και υπερασπιστής των σωτηρίων του χριστού αυτού εστι. 9 σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου και ποιμανον αυτούς και έπαρον αυτούς έως του αιώνος.

ΚΗ (ΚΘ) 28.

Ψαλμός τω Δαυΐδ · εξοδίου σκηνης.

ΕΝΕΓΚΑΤΕ τω Κυρίω, υιοί Θεού, ενέγκατε τω Κυρίω υιούς κριών, ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν και τιμήν, 2 ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν ονόματι αυτού, προσκυνήσατε τω Κυρίω εν αυλή αγία αυτού. 3 φωνή Κυρίου επί των υδάτων, ο Θεός της δόξης εβρόντησε, Κύριος επί υδάτων πολλών. 4 φωνή Κυρίου εν ισχύϊ, φωνή Κυρίου εν μεγαλοπρεπεία. 5 φωνή Κυρίου συντριβοντος κέδρους, και συντριψει Κύριος τας κέδρους του Λιβάνου 6 και λεπτονεί αυτάς ως τον μόσχον τον Λίβανον, και ο ηγαπημένος ως υιος μονοκερώτων. 7 φωνή Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, 8 φωνή Κυρίου συσειοντος έρημον και συσειείσει Κύριος την έρημον Κάδης. 9 φωνή Κυρίου καταρτιζομένη ελάφους, και αποκαλύψει δρυμούς · και εν τω ναω αυτού πας τις λέγει δόξαν. 10 Κύριος τον κατακλυσμόν κατοικεί, και καθιείται Κύριος βασιλεύς εις τον αιώνα. 11 Κύριος ισχόν τω λαω αυτού δώσει, Κύριος ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνη.

ΚΘ (Λ) 29.

Εις το τέλος · ψαλμός ωδής του εγκαινισμού του οίκου · Δαυΐδ.

2 ΥΨΩΣΩ σε, Κύριε, ότι υπέλαβές με και ουκ εϋφρανας τους εχθρούς μου επ ' εμέ. 3 Κύριε ο Θεός μου, εκέκραξα προς σε, και ιάσω με · 4 Κύριε, ανήγαγες εξ άδου την ψυχήν μου, έσωσάς με από των καταβαινόντων εις λάκκον. 5 ψάλατε τω Κυρίω, οι όσοι αυτού, και εξομολογείσθε τη μνήμη της αγιωσύνης αυτού · 6 ότι οργή εν τω θυμω αυτού, και ζωή εν τω θελήματι αυτού · το εσπέρας αυλιοθήσεται κλαυθμός και εις το πρωϊ αγαλλίασις. 7 εγώ δε είπα εν τη ευθηνία μου · ου μη σαλευθώ εις τον αιώνα. 8 Κύριε, εν τω θελήματί σου παρέσχου τω κάλλει μου δύναμιν · απέστρεψας δε το πρόσωπόν σου και εγενήθην τεταραγμένος. 9 προς σε, Κύριε, κεκράξομαι, και προς τον Θεόν μου δεηθήσομαι. 10 τις ωφέλεια εν τω αίματι

μου εν τω καταβαίνειν με εις διαφθοράν; μη εξομολογήσεταιί σοι Χους ή αναγγελεί την αλήθειάν σου; 11 ήκουσε Κύριος, και ηλήσέ με, Κύριος εγενήθη βοηθός μου. 12 έστρεψας τον κοπετόν μου εις χαράν εμοί, διέρρηξας τον σάκκον μου και περιέζωσάς με ευφροσύνην, 13 όπως αν ψάλη σοι η δόξα μου και ου μη κατανυγώ. Κύριε ο Θεός μου, εις τον αιώνα εξομολογήσομαι σοι.

Λ (ΛΑ) 30.

Εις το τέλος · ψαλμός τω Δαυϊδ · εκστάσεως.

2 ΕΠΙ σοί, Κύριε, ήλπισα, μη καταισχυνθείην εις τον αιώνα · εν τη δικαιοσύνη σου ρύσαι με και εξελού με. 3 κλίνον προς με το ους σου, τάχυνον του εξελέσθαι με · γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν και εις οίκον καταφυγής του σώσαι με. 4 ότι κραταίωμά μου και καταφυγή μου ει συ και ένεκεν του ονόματός σου οδηγήσεις με και διαθρέψεις με · 5 εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ης έκρυσάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε. 6 εις χειράς σου παραθήσομαι το πνεύμά μου · ελυτρώσω με, Κύριε ο Θεός της αληθείας. 7 εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενης · εγώ δε επί τω Κυρίω ήλπισα. 8 αγαλλιάσομαι και ευφρανθήσομαι επί τω ελέει σου, ότι επειδες την ταπεινώσιν μου, έσωσας εκ των αναγκών την ψυχήν μου 9 και ου συνέκλεισάς με εις χειράς εχθρών, έστησας εν ευρυχώρω τους πόδας μου. 10 ελέησόν με, Κύριε, ότι θλίβομαι · εταράχθη εν θυμω ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η γαστήρ μου. 11 ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου και τα έτη μου εν στεναγμοίς · ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, και τα οστά μου εταράχθησαν. 12 παρά πάντας τους εχθρούς μου εγενήθην όνειδος και τοις γείτοσί μου σφόδρα, και φόβος τοις γνωστοίς μου · οι θεωρούντες με έξω έφυγον απ ' εμού. 13 επελήσθην ωσει νεκρός από καρδίας, εγενήθην ωσει σκευός απολωλός. 14 ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν · εν τω επισυναχθήναι αυτούς άμα επ ' εμέ του λαβείν την ψυχήν μου εβουλεύσαντο. 15 εγώ δε επί σοί ήλπισα, Κύριε, είπα · συ ει ο Θεός μου. 16 εν ταις χερσί σου οι κλήροί μου [Άλλη γραφή · οι καιροί μου.] · ρύσαι με εκ χειρός εχθρών μου και εκ των καταδιωκόντων με. 17 επίφανον το πρόσωπόν σου επί τον δούλόν σου, σώσόν με εν τω ελέει σου. 18 Κύριε, μη καταισχυνθείην, ότι επεκαλεσάμην σε · αισχυνθείησαν οι ασεβείς και καταχθείησαν εις άδου. 19 άλαλα γενηθήτω τα χείλη τα δόλια τα λαλούντα κατά του δικαίου ανομίαν εν υπερηφανία και

εξουδενώσει. 20 ως πολύ το πλήθος της χρηστότητός σου, Κύριε, ης έκρουσας τοις φοβουμένοις σε, εξειργάσω τοις ελπίζουσιν επί σε εναντίον των υιών των ανθρώπων. 21 κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω του προσώπου σου από ταραχής ανθρώπων, σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών. 22 ευλογητός Κύριος, ότι εθαυμάστωσε το έλεος αυτού εν πόλει περιοχής. 23 εγώ δε είπα εν τη εκστάσει μου · απέρριμμα από προσώπου των οφθαλμών σου. δια τούτο εισήκουσας της φωνής της δεήσεώς μου εν τω κεκραγένοι με προς σε. 24 αγαπήσατε τον Κύριον πάντες οι όσοι αυτού, ότι αληθείας εκζητεί Κύριος και ανταποδίδωσι τοις περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν. 25 ανδρίζεσθε, και κραταιούσθω η καρδία υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΛΑ (ΛΒ) 31.

Τω Δαυΐδ · συνέσεως.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ων αφέθησαν αι ανομίαι και ων επεκαλύφθησαν αι αμαρτίαι · 2 μακάριος ανήρ, ω ου μη λογίσηται Κύριος αμαρτίαν, ουδέ εστιν εν τω στόματι αυτού δόλος. 3 ότι εισίγησα, επαλαιώθη τα οστά μου από του κράζειν με όλην την ημέραν · 4 ότι ημέρας και νυκτός εβαρύνθη επ ' εμέ η χείρ σου, εστράφην εις ταλαιπωρίαν εν τω εμπαγήναί μοι άκανθαν. (διάψαλμα). 5 την αμαρτίαν μου εγνώρισα και την ανομίαν μου ουκ εκάλυψα · είπα · εξαγορεύσω κατ ' εμού την ανομίαν μου τω Κυρίω · και συ αφήκας την ασέβειαν της καρδίας μου. (διάψαλμα). 6 υπέρ ταύτης προσεύξεται προς σε πας όσιος εν καιρω ευθέτω · πλήν εν κατακλυσμω υδάτων πολλών προς αυτόν ουκ εγγιούσι. 7 συ μου ει καταφυγή από θλίψεως της περιεχούσης με · το αγαλλιαμά μου, λύτρωσαί με από των κυκλωσάντων με. (διάψαλμα). 8 συνετιώ σε και συμβιβώ σε εν οδώ ταύτη, ή πορεύση, επιστηριώ επί σε τους οφθαλμούς μου. 9 μη γίνεσθε ως ίππος και ημίονος, οίς ουκ έστι σύνεσις, εν κημω και χαλινω τας σιαγόνας αυτών άγξαις των μη εγγιζόντων προς σε. 10 πολλάι αι μάστιγες του αμαρτωλού, τον δε ελπίζοντα επί Κύριον έλεος κυκλώσει. 11 ευφράνθητε επί Κύριον και αγαλλιάσθε, δίκαιοι, και καυχάσθε, πάντες οι ευθείς τη καρδία.

ΛΒ (ΛΓ) 32.

Τω Δαυΐδ.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ, δίκαιοι, εν Κυρίω· τοις ευθέσι πρέπει αίνεσις. 2 εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. 3 ἄσατε αὐτῷ ἄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. 4 ὅτι ευθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει· 5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. 6 τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πάσα ἡ δύναμις αὐτῶν· 7 συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. 8 φοβηθήτω τὸν Κύριον πάσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην· 9 ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. 10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων· 11 ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν. 12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ. 13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· 14 ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, 15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. 16 οὐ σώζεται βασιλεὺς δια πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. 17 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 19 ρύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. 20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν· 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. 22 γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεὸς σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σε.

ΛΓ (ΛΔ) 33.

Τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον

Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπήλθεν.

2 ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου. 3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. 4 μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ υψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. 5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. 6 προσέλθετε

προς αυτόν και φωτίσθητε, και τα πρόσωπα υμών ου μη καταισχυνθή. 7 ούτος ο πτωχός εκέκραξε και ο Κύριος εισήκουσεν αυτού και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν. 8 παρεμβάλει άγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ρύσεται αυτούς. 9 γεύσασθε και ιδετε ότι χρηστός ο Κύριος· μακάριος ανήρ, ος ελπίζει επ ' αυτόν. 10 φοβήθητε τον Κύριον πάντες οι άγιοι αυτού, ότι ουκ έστιν υστέρημα τοις φοβουμένοις αυτόν. 11 πλούσιοι επώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττώθησονται παντός αγαθού. (διάψαλμα). 12 δεύτε, τέκνα, ακούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω υμάς. 13 τις εστιν άνθρωπος ο θέλων ζωήν, αγαπιών ημέρας ιδειν αγαθάς; 14 παύσον την γλώσσάν σου από κακού και χείλη σου του μη λαλήσαι δόλον. 15 έκκλινον από κακού και ποιήσον αγαθόν, ζήτησον ειρήνην και δίωξον αυτήν. 16 οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, και ότα αυτού εις δέησιν αυτών. 17 πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιούντας κακά του εξολοθρεύσαι εκ γης το μνημόσυνον αυτών. 18 εκέκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισήκουσεν αυτών, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς. 19 εγγύς Κύριος τοις συντετριμμένοις την καρδιαν και τους ταπεινούς τω πνεύματι σώσει. 20 πολλάι αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος· 21 φυλάσσει Κύριος πάντα τα οστά αυτών, εν εξ αυτών ου συντριβήσεται. 22 θάνατος αμαρτωλών πονηρός, και οι μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι. 23 λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού, και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ ' αυτόν.

ΛΔ (ΛΕ) 34.

Τω Δαυΐδ.

ΔΙΚΑΣΟΝ, Κύριε, τους αδικούντάς με, πολέμησον τους πολεμούντάς με. 2 επιλαβού όπλου και θυρεού και ανάστηθι εις την βοήθειάν μου, 3 έκχεον ρομφαίαν και σύγκλεισον εξ εναντίας των καταδιωκόντων με· ειπον τη ψυχή μου· Σωτηρία σου ειμι εγώ. 4 αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου, αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι λογιζόμενοι μοι κακά. 5 γενηθήτωσαν ωσει χνούς κατά πρόσωπον ανέμου, και άγγελος Κυρίου εκθλίβων αυτούς· 6 γενηθήτω η οδός αυτών σκότος και ολίσθημα, και άγγελος Κυρίου καταδιώκων αυτούς· 7 ότι δωρεάν έκρυσάν μοι διαφθοράν παγίδος αυτών, μάτην ωνειδισαν την ψυχήν μου. 8 ελθέτω αυτω παγίς, ην ου

γινώσκει, και η θήρα, ην έκρυψε, συλλαβέτω αυτόν, και εν τη παγίδι πεσείται εν αυτη. 9 η δε ψυχή μου αγαλλιάσεται επί τω Κυρίω, τερφθήσεται επί τω σωτηρίω αυτού. 10 πάντα τα οστά μου ερούσι· Κύριε, τις όμοιός σοι; ρυόμενος πτωχόν εκ χειρός στερεωτέρων αυτού και πτωχόν και πένητα από των διαρπαζόντων αυτόν. 11 αναστάντες μοι μάρτυρες άδικοι, α ουκ εγίνωσκον, επιρώτων με. 12 ανταπεδίδοσάν μοι πονηρά αντί αγαθών και ατεκνίαν τη ψυχή μου. 13 εγώ δε εν τω αυτούς παρενοχλείν μοι ενεδύομην σάκκον και εταπεινουν εν νηστεία την ψυχήν μου, και η προσευχή μου εις κόλπον μου αποστραφήσεται. 14 ως πλησίον, ως αδελφω ημετέρω ούτως ευηρέστουν· ως πενθών και σκυθρωπάζων, ούτως εταπεινούομην. 15 και κατ' εμού ευφράνθησαν και συνήχθησαν, συνήχθησαν επ' εμέ μάστιγες, και ουκ έγνων, διεσχίσθησαν και ου κατενόγησαν. 16 επείρασάν με, εξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμω, έβρυξαν επ' εμέ τους οδόντας αυτών. 17 Κύριε, πότε επόψη; αποκατάστησον την ψυχήν μου από της κακουργίας αυτών, από λεόντων την μονογενή μου. 18 εξομολογήσομαί σοι εν εκκλησία πολλή, εν λαω βαρεί αινέσω σε. 19 μη επιχαρείσάν μοι οι εχθραίνοντές μοι άδικως, οι μισούντες με δωρεάν και διανεύοντες οφθαλμοίς. 20 ότι εμοί μεν ειρηνικά ελάλουν και επ' οργήν δόλους διελογίζοντο. 21 και επλάτυναν επ' εμέ το στόμα αυτών, είπαν· εύγε, εύγε, είδον οι οφθαλμοί ημών. 22 είδες, Κύριε, μη παρασιωπήσης, Κύριε, μη αποστης απ' εμού· 23 εξεγέρθητι, Κύριε, και πρόσχες τη κρίσει μου, ο Θεός μου και ο Κύριός μου, εις την δίκην μου. 24 κρίνόν με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην σου, Κύριε ο Θεός μου, και μη επιχαρείσάν μοι. 25 μη είποισαν εν καρδιας αυτών· εύγε, εύγε τη ψυχή ημών· μηδέ είποιεν· Κατεπίομεν αυτόν. 26 αισχυνθείσαν και εντραπήσαν άμα οι επιχαίροντες τοις κακοίς μου, ενδυσάσθωσαν αισχύνην και εντροπήν οι μεγαλορρημονούντες επ' εμέ. 27 αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν οι θέλοντες την δικαιοσύνην μου και ειπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι θέλοντες την ειρήνην του δούλου αυτού. 28 και η γλώσσά μου μελετήσει την δικαιοσύνην σου, όλην την ημέραν τον έπαινόν σου.

ΛΕ (ΛΣΤ) 35.

Εις το τέλος· τω δούλω Κυρίου τω Δαυΐδ.

2 ΦΗΣΙΝ ο παράνομος του αμαρτάνειν εν εαυτω, ουκ έστι φόβος Θεού απέναντι των

οφθαλμών αυτού · 3 ότι εδόλωσεν ενώπιον αυτού του ευρείν την ανομίαν αυτού και μισησαι. 4 τα ρήματα του στόματος αυτού ανομία και δόλος, ουκ ηβουλήθη συνιέναι του αγαθύναι · 5 ανομίαν διελογίσαστο επί της κοίτης αυτού, παρέστη πάση οδω ουκ αγαθή, κακία δε ου προσώχτισε. 6 Κύριε, εν τω ουρανω το έλεός σου, και η αλήθειά σου έως των νεφελών · 7 η δικαιοσύνη σου ως όρη Θεού, τα κρίματά σου ωσει άβυσσος πολλή · ανθρώπους και κτήνη σώσεις, Κύριε. 8 ως επλήθυνας το έλεός σου, ο Θεός · οι δε υιοί των ανθρώπων εν σκέπη των πτερύγων σου ελπιούσι. 9 μεθυσθήσονται από πύοτης οίκου σου, και τον χειμάρρουν της τρυφής σου ποτιείς αυτούς · 10 ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως. 11 παράτεινον το έλεός σου τοις γινώσκουσί σε και την δικαιοσύνην σου τοις ευθέσι τη καρδία. 12 μη ελθέτω μοι πύς υπερηφανίας, και χείρ αμαρτωλού μη σαλεύσαι με. 13 εκεί έπεσον πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, εξώσθησαν και ου μη δύνωνται στήναι.

ΛΣΤ (ΛΖ) 36.

Τω Δαυΐδ.

ΜΗ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ εν πονηρευομένοις μηδέ ζήλου τους ποιούντας την ανομίαν · 2 ότι ωσει χόρτος ταχύ αποξηρανθήσονται και ωσει λάχανα χλόης ταχύ αποπεσούνται. 3 έλπισον επί Κύριον και ποίει χρηστότητα και κατασκήνου την γην, και ποιμανθήση επί τω πλούτω αυτής. 4 κατατρώφησον του Κυρίου, και δώσει σοι τα αιτήματα της καρδίας σου. 5 αποκάλυπον προς Κύριον την οδόν σου και έλπισον επι ' αυτόν, και αυτός ποιήσει 6 και εξοίσει ως φως την δικαιοσύνην σου και το κρίμά σου ως μεσημβριαν. 7 υποτάγηθι τω Κυρίω και ικέτευσον αυτόν · μη παραζήλου εν τω κατευοδομένω εν τη οδω αυτού εν ανθρώπω ποιούντι παρανομίαν. 8 παύσαι από οργής και εγκατάλιπε θυμόν, μη παραζήλου ωστε πονηρεύεσθαι · 9 ότι οι πονηρευόμενοι εξολοθρευθήσονται, οι δε υπομένοντες τον Κύριον αυτοί κληρονομήσουσι γην. 10 και έτι ολίγον και ου μη υπάρξη ο αμαρτωλός, και ζητήσεις τον τόπον αυτού, και ου μη εύρης · 11 οι δε πραείς κληρονομήσουσι γην και κατατρυφήσουσιν επί πλήθει ειρήνης. 12 παρατηρήσεται ο αμαρτωλός τον δίκαιον και βρύξει επι ' αυτόν τους οδόντας αυτού · 13 ο δε Κύριος εκγελάσεται αυτόν, ότι προβλέπει ότι ήξει η ημέρα αυτού. 14 ρομφαίαν εσπάσαντο οι αμαρτωλοί, ενέτειναν τόξον αυτών του καταβαλείν πτωχόν και πένητα, του σφάζαι τους ευθείς τη καρδία · 15 η ρομφαία αυτών

εισέλθοι εις τας καρδίας αυτών και τα τόξα αυτών συντριβείη. 16 κρείσσον ολίγον τω δικαίω υπέρ πλούτον αμαρτωλών πολύν· 17 ότι βραχίονες αμαρτωλών συντριβήσονται, υποστηρίζει δε δικαίους ο Κύριος. 18 γινώσκει Κύριος τας οδοὺς των αμώμων, και η κληρονομία αυτών εις τον αιώνα ἔσται· 19 ου καταιοχυνθήσονται εν καιρω πονηρω και εν ημέραις λιμού χορτασθήσονται. 20 ότι οι αμαρτωλοί απολούνται, οι δε εχθροί του Κυρίου ἄμα τω δοξασθῆναι αυτοὺς και υψωθῆναι εκλείποντες ὡσει καπνός εξέλιπον. 21 δανείζεται ο αμαρτωλός και ουκ αποτίσει, ο δε δίκαιος οικτείρει και δίδωσιν· 22 ότι οι ευλογούντες αυτόν κληρονομήσουσι γην, οι δε καταρώμενοι αυτόν εξολοθρευθήσονται. 23 παρά Κυρίου τα διαβήματα ανθρώπου κατευθύνεται, και την οδόν αυτού θελήσει σφό δρα· 24 όταν πέση, ου καταραχθήσεται, ότι Κύριος αντιστηρίζει χείρα αυτού. 25 νεώτερος εγενόμην και γαρ εγήρασα και ουκ ειδον δίκαιον εγκαταλελειμμένον, ουδέ το σπέρμα αυτού ζητούν ἄρτους· 26 ὄλην την ημέραν ελεεί και δανείζει ο δίκαιος, και το σπέρμα αυτού εις ευλογίαν ἔσται. 27 ἐκκλινον από κακού και ποιήσον αγαθόν και κατασκῆνου εις αιώνα αιώνος· 28 ότι Κύριος αγαπά κρίσιν και ουκ εγκαταλείπει τους οσίους αυτού, εις τον αιώνα φυλαχθήσονται· ἄνομοι δε εκδιωχθήσονται, και σπέρμα ασεβών εξολοθρευθήσεται. 29 δίκαιοι δε κληρονομήσουσι γην και κατασκηνώσουσιν εις αιώνα αιώνος επ ' αυτής. 30 στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν, και η γλώσσα αυτού λαλήσεται κρίσιν. 31 ο νόμος του Θεού αυτού εν καρδία αυτού, και ουχ υποσκελισθήσεται τα διαβήματα αυτού. 32 κατανοεί ο αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεί του θανατώσαι αυτόν, 33 ο δε Κύριος ου μη εγκαταλίπη αυτόν εις τας χείρας αυτού, ουδέ μη καταδικάσεται αυτόν, όταν κρίνηται αυτω. 34 υπόμεινον τον Κύριον και φύλαξον την οδόν αυτού, και υψώσει σε του κατακληρονομήσαι γην· εν τω εξολοθρευέσθαι αμαρτωλούς ὄψει. 35 ειδον τον ασεβή υπερυψούμενον και επαιρόμενον ὡς τας κέδρους του Λιβάνου· 36 και παρήλθον, και ιδού ουκ ην, και εξήτησα αυτόν, και ουχ ευρέθη ο τόπος αυτού. 37 φύλασσε ακακίαν και ἴδε ευθύτητα, ότι εστίν εγκατάλειμμα ανθρώπω ειρηνικῶ· 38 οι δε παράνομοι εξολοθρευθήσονται επί το αυτό, τα εγκαταλείμματα των ασεβών εξολοθρευθήσονται. 39 σωτηρία δε των δικαίων παρά Κυρίου, και υπερασπιστής αυτών εστιν εν καιρω θλίψεως, 40 και βοηθήσει αυτοίς Κύριος και ρύσεται αυτοὺς και εξελεύεται αυτοὺς εξ αμαρτωλών και σώσει αυτοὺς, ότι ἤλπισαν επ ' αυτόν.

ΛΖ (ΛΗ) 37.

Ψαλμός τω Δαυΐδ · εις ανάμνησιν περί του σαββάτου.

2 ΚΥΡΙΕ, μη τω θυμω σου ελέγξης με, μηδέ τη οργή σου παιδεύσης με. 3 ότι τα βέλη σου ενεπάγησάν μοι, και επεστήριξας επ' εμέ την χεϊρά σου · 4 ουκ έστιν ίασις εν τη σαρκί μου από προσώπου της οργής σου, ουκ έστιν ειρήνη εν τοις οστέοις μου από προσώπου των αμαρτιών μου. 5 ότι αι ανομίαι μου υπερήραν την κεφαλήν μου, ωσει φορτίον βαρό εβαρύνθησαν επ' εμέ. 6 προσώζεσαν και εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου της αφροσύνης μου · 7 εταλαιπώρησα και κατεκάμφθην έως τέλους, όλην την ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην. 8 ότι αι ψόαι μου επλήσθησαν εμπαιγμάτων, και ουκ έστιν ίασις εν τη σαρκί μου · 9 εκακώθην και εταπεινώθην έως σφόδρα, ωρυόμην από στεναγμού της καρδιάς μου. 10 Κύριε, εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου από σου ουκ απεκρύβη. 11 η καρδιά μου εταράχθη, εγκατέλιπέ με η ισχύς μου, και το φως των οφθαλμών μου, και αυτό ουκ έστι μετ' εμού. 12 οι φίλοι μου και οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν και έστησαν, και οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν · 13 και εξεβιάζοντο οι ζητούντες την ψυχήν μου, και οι ζητούντες τα κακά μοι ελάλησαν ματαιότητας, και δολιότητας όλην την ημέραν εμελέτησαν. 14 εγώ δε ωσει κωφός ουκ ήκουον και ωσει άλαλος ουκ ανοίγων το στόμα αυτού · 15 και εγενόμην ωσει άνθρωπος ουκ ακούων και ουκ έχων εν τω στόματι αυτού ελεγμούς. 16 ότι επί σοί, Κύριε, ήλπισα · συ εικακούση, Κύριε ο Θεός μου. 17 ότι είπα · μήποτε επιχαρώσι μοι οι εχθροί μου · και εν τω σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν. 18 ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος, και η αλγηδών μου ενώπιόν μου εστι διαπαντός. 19 ότι την ανομίαν μου εγώ αναγγελώ και μεριμνήσω υπέρ της αμαρτίας μου. 20 οι δε εχθροί μου ζώσι και κεκραταίωvται υπέρ εμέ, και επληθύνθησαν οι μισούντές με αδίκως · 21 οι ανταποδιδόντες μοι κακά αντι αγαθών ενδιέβαλλόν με, επει κατεδίωκον αγαθωσύνην. 22 μη εγκαταλίπης με, Κύριε · ο Θεός μου, μη αποστης απ' εμού · 23 πρόσχες εις την βοήθειάν μου, Κύριε της σωτηρίας μου.

ΛΗ (ΛΘ) 38.

Εις το τέλος, τω Ιδιθούv · ωδή τω Δαυΐδ.

2 ΕΙΠΑ · φυλάξω τας οδούς μου του μη αμαρτάνειν με εν γλώσση μου · εθέμην τω στόματι

μου φυλακὴν ἐν τῷ συστήναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου. 3 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ εἰσηγήσα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγημὰ μου ἀνεκαινίσθη. 4 ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντὸς μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου· 5 γνῶρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρασ μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γνῶ τι ὑστερῶ ἐγώ. 6 ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. (διάψαλμα). 7 μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συνάξει αὐτὰ. 8 καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρά σοί ἐστιν. 9 ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥύσαί με, ὄνειδος ἀφρονι ἔδωκάς με. 10 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. 11 ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μᾶστιγάς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον. 12 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. (διάψαλμα). 13 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρῶν μου· μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρά σοί καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. 14 ἀνες μοι, ἵνα ἀναψύξω προ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ υπάρξω.

ΛΘ (Μ) 39.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

2 ΥΠΙΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου 3 καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου 4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ Κύριον. 5 μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς. 6 πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοὺς διαλογισμοὺς σου οὐκ ἐστὶ τίς ὁμοιωθήσεται σοί· ἀπήγγεila καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν. 7 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἐζήτησας. 8 τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ· 9 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεὸς μου, ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. 10 εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη· ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω·

Κύριε, συ έγνωσ. 11 την δικαιοσύνην σου ουκ έκρυψα εν τη καρδια μου, την αλήθειάν σου και το σωτήριόν σου είπα, ουκ έκρυψα το έλεός σου και την αλήθειάν σου από συναγωγής πολλής. 12 συ δε, Κύριε, μη μακρόνης τους οικτιρμούς σου απ' εμού· το έλεός σου και η αλήθειά σου διαπαντός αντιλάβοντό μου. 13 ότι περιέσχον με κακά, ων ουκ έστιν αριθμός, κατέλαβόν με αι ανομίαι μου, και ουκ ηδυνήτην του βλέπειν· επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου, και η καρδια μου εγκατέλιπέ με. 14 ευδόκησον, Κύριε, του ρύσασθαι με· Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι πρόσχες. 15 καταισχυνθείησαν και εντραπήησαν άμα οι ζητούντες την ψυχήν μου του εξάραι αυτήν· αποστραφείησαν εις τα οπίσω και καταισχυνθείησαν οι θέλοντές μοι κακά· 16 κομισάσθωσαν παραχρήμα αισχόνην αυτών οι λέγοντές μοι· εύγε, εύγε. 17 αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες οι ζητούντές σε, Κύριε, και ειπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου. 18 εγώ δε πτωχός ειμι και πένης, Κύριος φροντιεί μου. βοηθός μου και υπερασπιστής μου ει συ· ο Θεός μου, μη χρονίσης.

M (MA) 40.

Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ο συνιών επί πτωχόν και πένητα· εν ημέρα πονηρά ρύσεται αυτόν ο Κύριος. 3 Κύριος διαφυλάξαι αυτόν και ζήσαι αυτόν και μακαρίσαι αυτόν εν τη γη και μη παραδώ αυτόν εις χείρας εχθρών αυτού. 4 Κύριος βοηθήσαι αυτω επί κλίνης οδύνης αυτού· όλην την κοιτην αυτού έστρεψας εν τη αρρωστία αυτού. 5 εγώ είπα· Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. 6 οι εχθροί μου είπαν κακά μοι· πότε αποθανείται, και απολείται το όνομα αυτού; 7 και εισεπορεύετο του ιδειν, μάτην ελάλει· η καρδια αυτού συνήγαγεν ανομίαν εαυτω, εξεπορεύετο έξω και ελάλει επί το αυτό. 8 κατ' εμού εψιθύριζον πάντες οι εχθροί μου, κατ' εμού ελογίζοντο κακά μοι· 9 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' εμού· μη ο κοιμώμενος ουχί προσθήσει του αναστήναι; 10 και γαρ ο άνθρωπος της ειρήνης μου, εφ' ον ήλπισα, ο εοθίων άρτους μου, εμεγάλυνεν επ' εμέ πτερνισμόν. 11 συ δε, Κύριε, ελέησόν με και ανάστησόν με, και ανταποδώσω αυτοίς. 12 εν τούτω έγνων ότι τεθέληκάς με, ότι συ μη επιχαρή ο εχθρός μου επ' εμέ. 13 εμού δε δια την ακακίαν αντελάβου, και εβεβαίωσάς με ενώπιόν σου εις τον αιώνα. 14 ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ από του

αιώνος και εις τον αιώνα. γένοιτο, γένοιτο.

ΜΑ (ΜΒ) 41.

Εις το τέλος · εις σύνεσιν τοις υιοίς Κορέ.

2 ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ επιποθεί η έλαφος επί τας πηγάς των υδάτων, ούτως επιποθεί η ψυχή μου προς σε, ο Θεός. 3 εδίψησεν η ψυχή μου προς τον Θεόν τον ζώντα · πότε ήξω και οφθήσομαι τω προσώπω του Θεού; 4 εγενήθη τα δάκρυά μου εμοί άρτος ημέρας και νυκτός εν τω λέγεσθαι μοι καθ' εκάστην ημέραν · που εστιν ο Θεός σου; 5 ταύτα εμνήσθην και εξέχεα επ' εμέ την ψυχήν μου, ότι διελεύσομαι εν τόπω σκηνης θαυμαστής έως του οικου του Θεού εν φωνή αγαλλιάσεως και εξομολογήσεως ήχου εορτάζοντος. 6 ινατί περιλυπος ει, η ψυχή μου, και ινατί συνταράσσεις με; έλπισον επί τον Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτω · σωτήριον του προσώπου μου και ο Θεός μου. 7 προς εμαυτόν η ψυχή μου εταράχθη · δια τούτο μνησθήσομαί σου εκ γης Ιορδάνου και Ερμωνιείμ, από όρους μικρού. 8 άβυσσος άβυσσον επικαλείται εις φωνήν των καταρρακτών σου, πάντες οι μετεωρισμοί σου και τα κύματά σου επ' εμέ διήλθον. 9 ημέρας εντελείται Κύριος το έλεος αυτού, και νυκτός ωδή αυτω παρ' εμοί, προσευχή τω Θεω της ζωής μου. 10 ερώ τω Θεω · αντιλήπτωρ μου ει · διατί μου επελάθου; και ινατί σκυθρωπάζων πορεύομαι εν τω εκθλίβειν τον εχθρόν μου; 11 εν τω καταθλάσθαι τα οστά μου ωνειδιζόν με οι εχθροί μου, εν τω λέγειν αυτούς μοι καθ' εκάστην ημέραν · Πού εστιν ο Θεός σου; 12 ινατί περιλυπος ει, η ψυχή μου; και ινατί συνταράσσεις με; έλπισον επί τον Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτω · σωτήριον του προσώπου μου και ο Θεός μου.

ΜΒ (ΜΓ) 42.

Ψαλμός τω Δαυίδ.

ΚΡΙΝΟΝ με, ο Θεός, και δίκασον την δίκην μου εξ έθνους ουχ οσιού · από ανθρωπου αδίκου και δολιου ρύσαι με. 2 ότι συ ει ο Θεός κραταίωμά μου · ινατί απώσω με; και ινατί σκυθρωπάζων πορεύομαι εν τω εκθλίβειν τον εχθρόν μου; 3 εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου · αυτά με ωδήγησαν και ήγαγόν με εις όρος άγιόν σου και εις τα σκηνώματά σου. 4 και εισελεύσομαι προς το θυσιαστήριον του Θεού, προς τον Θεόν τον ευφραίνοντα την νεότητά μου · εξομολογήσομαί σοι εν κιθάρα, ο Θεός, ο Θεός μου. 5 ινατί

περίλυπος ει, η ψυχή μου; και ινατί συνταράσσεις με; έλπισον επί τον Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτω · σωτήριον του προσώπου μου και ο Θεός μου.

ΜΓ (ΜΔ) 43.

Εις το τέλος · τοις υιοίς Κορέ εις σύνεσιν ψαλμός.

2 Ο ΘΕΟΣ, εν τοις ωσίν ημών ηκούσαμεν, και οι πατέρες ημών ανήγγειλαν ημίν έργον, ό ειργάσω εν ταις ημέραις αυτών, εν ημέραις αρχαίαις. 3 η χείρ σου έθνη εξωλόθρευσε, και κατεφύτευσας αυτούς, εκάκωσας λαούς και εξέβαλες αυτούς. 4 ου γαρ εν τη ρομφαία αυτών εκληρονόμησαν γην, και ο βραχίων αυτών ουκ έσωσεν αυτούς, αλλ ' η δεξιά σου και ο βραχίων σου και ο φωτισμός του προσώπου σου, ότι ηυδόκησας εν αυτοίς. 5 συ ει αυτός ο Βασιλεύς μου και ο Θεός μου ο εντελλόμενος τας σωτηρίας Ιακώβ · 6 εν σοί τους εχθρούς ημών κερατιούμεν και εν τω ονόματί σου εξουθενώσομεν τους επανισταμένους ημίν. 7 ου γαρ επί τω τόξω μου ελπώ, και η ρομφαία μου ου σώσει με · 8 έσωσας γαρ ημάς εκ των θλιβόντων ημάς και τους μισούντας ημάς κατήσχυνας. 9 εν τω Θεω επαινεθησόμεθα όλην την ημέραν και εν τω ονόματί σου εξομολογηθησόμεθα εις τον αιώνα. (διάψαλμα). 10 νυνί δε απώσω και κατήσχυνας ημάς και ουκ εξελεύση, ο Θεός, εν ταις δυνάμεσιν ημών. 11 απέστρεψας ημάς εις τα οπίσω παρά τους εχθρούς ημών, και οι μισούντες ημάς διήρπαζον εαυτοίς. 12 έδωκας ημάς ως πρόβατα βρώσεως και εν τοις έθνεσι διέσπειρας ημάς · 13 απέδου τον λαόν σου άνευ τιμής, και ουκ ην πλήθος εν τοις αλαλάγμασιν αυτών. 14 έθου ημάς όνειδος τοις γείτοσιν ημών, μυκτηρισμόν και χλευασμόν τοις κύκλω ημών · 15 έθου ημάς εις παραβολήν εν τοις έθνεσιν, κίνησιν κεφαλής εν τοις λαοίς. 16 όλην την ημέραν η εντροπή μου κατεναντίον μου εστι, και η αισχύνη του προσώπου μου εκάλυπέ με 17 από φωνής ονειδιζοντος και καταλαλούντος, από προσώπου εχθρού και εκδιώκοντος. 18 ταύτα πάντα ήλθεν εφ ' ημάς και ουκ επελαθόμεθά σου και ουκ ηδικήσαμεν εν τη διαθήκη σου, 19 και ουκ απέστη εις τα οπίσω η καρδια ημών και εξέκλινας τας τρίβους ημών από της οδού σου. 20 ότι εταπεινώσας ημάς εν τόπω κακώσεως, και επεκάλυπεν ημάς σκιά θανάτου. 21 ει επελαθόμεθα του ονόματος του Θεού ημών και ει διεπετάσαμεν χείρας ημών προς Θεόν αλλότριον, 22 ουχί ο Θεός εκζητήσει ταύτα; αυτός γαρ γινώσκει τα κρύφια της καρδιας. 23 ότι ένεκά σου θανατούμεθα όλην την ημέραν, ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. 24

εξεγέρθητι· ινατί υπνοίς, Κύριε; ανάστηθι και μη απώση εις τέλος. 25 ινατί το πρόσωπόν σου αποστρέφεις; επιλανθάνη της πτωχείας ημών και της θλίψεως ημών; 26 ότι εταπεινώθη εις χουν η ψυχή ημών, εκολλήθη εις γην η γαστήρ ημών. 27 ανάστα, Κύριε, βοήθησον ημίν και λύτρωσαι ημάς ένεκεν του ονόματός σου.

ΜΔ (ΜΕ) 44.

Εις το τέλος, υπέρ των αλλοιωθησομένων· τοις υιοίς Κορέ εις σύνεσιν· ωδή υπέρ του αγαπητού.

2 ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ η καρδία μου λόγον αγαθόν, λέγω εγώ τα έργα μου τω βασιλεί, η γλώσσά μου κάλαμος γραμματέως οξυγράφου. 3 ωραιός κάλλει παρά τους υιούς των ανθρώπων, εξεχύθη χάρις εν χείλεσί σου· δια τούτο ευλόγησέ σε ο Θεός εις τον αιώνα. 4 περιζώσαι την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνατέ, τη ωραιότητί σου και τω κάλλει σου 5 και έντεινον και κατευοδού και βασιλευε ένεκεν αληθείας και πραότητος και δικαιοσύνης, και οδηγήσει σε θαυμασώς η δεξιά σου. 6 τα βέλη σου ηκονημένα, δυνατέ -λαοί υποκάτω σου πεσούνται- εν καρδία των εχθρών του βασιλέως. 7 ο θρόνος σου, ο Θεός, εις τον αιώνα του αιώνος, ράβδος ευθύτητος η ράβδος της βασιλείας σου. 8 ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν· δια τούτο έχρισέ σε ο Θεός ο Θεός σου έλαιον αγαλλιάσεως παρά τους μετόχους σου. 9 σμύρνα και στακτή και κασσία από των ιματίων σου από βάρων ελεφαντίνων, εξ ων εύφρανάν σε. 10 θυγατέρας βασιλέων εν τη τιμή σου· παρέστη η βασίλισσα εκ δεξιών σου εν ιματισμω διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. 11 άκουσον, θύγατερ, και ιδε και κλίνον το ους σου και επιλάθου του λαού σου και του οίκου του πατρός σου· 12 και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου, ότι αυτός εστι Κύριός σου, 13 και προσκυνήσεις αυτω. και θυγάτηρ Τύρου εν δώροις· το πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλούσιοι του λαού. 14 πάσα η δόξα της θυγατρός του βασιλέως έσωθεν, εν κροσσωτοίς χρυσοίς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. 15 απενεχθήσονται τω βασιλεί παρθένοι οπίσω αυτής, αι πλησίον αυτής απενεχθήσονται σοι· 16 απενεχθήσονται εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει, αχθήσονται εις ναόν βασιλέως. 17 αντί των πατέρων σου εγενήθησαν υιοί σου· καταστήσεις αυτούς άρχοντας επί πάσαν την γην. 18 μνησθήσομαι του ονόματός σου εν πάση γενεά και γενεά· δια τούτο λαοί εξομολογήσονται σοι εις τον αιώνα και εις τον αιώνα

του αιώνος.

ΜΕ (ΜΣΤ) 45.

Εις το τέλος · υπέρ των υιών Κορέ, υπέρ των κρυφίων ψαλμός.

2 Ο ΘΕΟΣ ημών καταφυγή και δύναμις, βοηθός εν θλίψεσι ταις ευρούσαις ημάς σφόδρα. 3 δια τούτο ου φοβηθησόμεθα εν τω ταρασσεσθαι την γην και μετατίθεσθαι όρη εν καρδίαις θαλασσών. 4 ήχησαν και εταράχθησαν τα ύδατα αυτών, εταράχθησαν τα όρη εν τη κραταιότητι αυτού. (διάψαλμα). 5 του ποταμού τα ορμήματα ευφραίνουσι την πόλιν του Θεού · ηγίασε το σκήνωμα αυτού ο Ύψιστος. 6 ο Θεός εν μέσω αυτής και ου σαλευθήσεται · βοηθήσει αυτη ο Θεός το προς πρωϊ πρωϊ. 7 εταράχθησαν έθνη, έκλιναν βασιλείαι · έδωκε φωνήν αυτού, εσαλεύθη η γη. 8 Κύριος των δυνάμεων μεθ ' ημών, αντιλήπτωρ ημών ο Θεός Ιακώβ. (διάψαλμα). 9 δευτε και ιδετε τα έργα του Θεού, α έθετο τέρατα επί της γης. 10 ανταναιρών πολέμους μέχρι των περάτων της γης τόξον συντριψει και συνθλάσει όπλον και θυρεούς κατακαύσει εν πυρί. 11 σχολάσατε και γνώτε ότι εγώ ειμι ο Θεός · υψωθήσομαι εν τοις έθνεσιν, υψωθήσομαι εν τη γη. 12 Κύριος των δυνάμεων μεθ ' ημών, αντιλήπτωρ ημών ο Θεός Ιακώβ.

ΜΣΤ (ΜΖ) 46.

Εις το τέλος · υπέρ των υιών Κορέ ψαλμός.

2 ΠΑΝΤΑ τα έθνη κροτήσατε χείρας, αλαλάξατε τω Θεω εν φωνή αγαλλιάσεως. 3 ότι Κύριος ύψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας επί πάσαν την γην. 4 υπέταξε λαούς ημίν και έθνη υπό τους πόδας ημών · 5 εξελέξατο ημίν την κληρονομίαν αυτού, την καλλονήν Ιακώβ, ην ηγάπησεν. (διάψαλμα). 6 ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμω, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος. 7 ψάλατε τω Θεω ημών, ψάλατε, ψάλατε τω βασιλεί ημών, ψάλατε, 8 ότι βασιλεύς πάσης της γης ο Θεός, ψάλατε συνετός. 9 εβασιλευσεν ο Θεός επί τα έθνη, ο Θεός κάθηται επί θρόνου αγίου αυτού. 10 άρχοντες λαών συνήχθησαν μετά του Θεού Αβραάμ, ότι του Θεού οι κραταιοί της γης σφόδρα επήρθησαν.

ΜΖ (ΜΗ) 47.

Ψαλμός ωδής τοις υιοίς Κορέ · δευτέρα σαββάτου.

2 ΜΕΓΑΣ Κύριος και αινετός σφόδρα εν πόλει του Θεού ημών, εν όρει αγίω αυτού, 3 ευρίζω αγαλλιάματι πάσης της γης. όρη Σιών, τα πλευρά του Βορρά, η πόλις του βασιλέως του μεγάλου. 4 ο Θεός εν τοις βάρεσιν αυτής γινώσκεται, όταν αντιλαμβάνηται αυτής. 5 ότι ιδού οι βασιλείς της γης συνήχθησαν, ήλθοσαν επί το αυτό · 6 αυτοί ιδόντες ούτως εθαύμασαν, εταράχθησαν, εσαλεύθησαν, 7 τρόμος επελάβετο αυτών, εκεί ωδίνες ως τικτούσης. 8 εν πνεύματι βιαίω συντριψεις πλοία Θαρσίς. 9 καθάπερ ηκούσαμεν, ούτω και είδομεν εν πόλει Κυρίου των δυνάμεων, εν πόλει του Θεού ημών · ο Θεός εθεμελίωσεν αυτήν εις τον αιώνα. (διάψαλμα). 10 υπελάβομεν, ο Θεός, το έλεός σου εν μέσω του λαού σου. 11 κατά το όνομά σου, ο Θεός, ούτω και η αίνεσίς σου επί τα πέρατα της γης · δικαιοσύνης πλήρης η δεξιά σου. 12 ευφρανθήτω το όρος Σιών, αγαλλιόσθωσαν αι θυγατέρες της Ιουδαίας ένεκεν κριμάτων σου, Κύριε. 13 κυκλώσατε Σιών και περιλάβετε αυτήν, διηγήσασθε εν τοις πύργοις αυτής, 14 θέσθε τας καρδίας υμών εις την δύναμιν αυτής και καταδιέλεσθε τας βάρεις αυτής, όπως αν διηγήσησθε εις γενεάν ετέραν. 15 ότι ούτός εστιν ο Θεός ημών εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος · αυτός ποιμανεί ημάς εις τους αιώνας.

ΜΗ (ΜΘ) 48.

Εις το τέλος · τοις υιοίς Κορέ ψαλμός.

2 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταύτα, πάντα τα έθνη, ενωτίσασθε πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, 3 οί τε γηγενείς και οι υιοί των ανθρώπων, επί το αυτό πλούσιος και πένης. 4 το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν · 5 κλινώ εις παραβολήν το ους μου, ανοίξω εν ψαλτηριώ το πρόβλημά μου. 6 ινατί φοβούμαι εν ημέρα πονηρά; η ανομία της πτέρνης μου κυκλώσει με. 7 οι πεποιθότες επί τη δυνάμει αυτών και επί τω πλήθει του πλούτου αυτών καυχόμενοι, 8 αδελφός ου λυτρούται, λυτρώσεται άνθρωπος; ου δώσει τω Θεω εξίλασμα εαυτού 9 και την τιμήν της λυτρώσεως της ψυχής αυτού. και εκοπίασεν εις τον αιώνα 10 και ζήσεται εις τέλος · ουκ όψεται καταφθοράν, 11 όταν ιδη σοφούς αποθνήσκοντας. επί το αυτό άφρων και άνους απολούνται και καταλείψουσιν αλλοτρίους τον πλούτον αυτών, 12 και οι τάφοι αυτών οικίαι αυτών εις τον αιώνα, σκηνώματα αυτών εις γενεάν και γενεάν. επεκαλέσαντο τα ονόματα αυτών επί των γαιών αυτών. 13 και

άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς. 14 αὕτη η οδός αυτών σκάνδαλον αυτοίς, και μετά ταῦτα εν τῷ στόματι αυτών ευδοκήσουσι. (διάψαλμα). 15 ως πρόβατα εν ἄδη ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αυτοὺς· και κατακυριεύσουσιν αυτών οι ευθείς το πρωῖ, και η βοήθεια αυτών παλαιωθήσεται εν τῷ ἄδη, εκ της δόξης αυτών εξώσθησαν. 16 πλην ο Θεός λυτρώσεται την ψυχὴν μου εκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνη με. (διάψαλμα). 17 μη φοβού, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος και ὅταν πληθυνθῇ η δόξα του οἴκου αυτου· 18 ὅτι ουκ εν τῷ αποθνήσκειν αυτὸν λήγεται τα πάντα, ουδέ συγκαταβήσεται αυτῷ η δόξα αυτου. 19 ὅτι η ψυχὴ αυτου εν τη ζωὴ αυτου ευλογηθήσεται· εξομολογήσεται σοι, ὅταν αγαθῶν αυτου. 20 εισελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αυτου, ἕως αἰῶνος ουκ ὀψεται φως. 21 και ἄνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς.

ΜΘ (N) 49.

Ψαλμός τῷ Ασάφ.

ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε και ἐκάλεσε την γην ἀπὸ ανατολῶν ηλίου μέχρι δυσμῶν. 2 εκ Σιών η ευπρέπεια της ωραιότητος αυτου, 3 ο Θεός εμφανῶς ἤξει, ο Θεός ημῶν, και ου παρασιωπήσεται· πυρ ενῶπιον αυτου καυθήσεται, και κύκλω αυτου καταιγίς σφόδρα. 4 προσκαλέσεται τον ουρανὸν ἄνω και την γην του διακρίναι τον λαὸν αυτου· 5 συναγάγετε αυτῷ τους οσίους αυτου, τους διατιθεμένους την διαθήκην αυτου ἐπὶ θυσίαις, 6 και αναγγελοῦσιν οι ουρανοὶ την δικαιοσύνην αυτου, ὅτι ο Θεός κριτὴς εστι. (διάψαλμα). 7 ἀκουσον, λαός μου, και λαλήσω σοι, Ισραὴλ, και διαμαρτύρομαί σοι· ο Θεός ο Θεός σου εμι εγώ. 8 ουκ ἐπὶ ταις θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τα δε ολοκαυτώματά σου ενῶπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. 9 ου δέξομαι εκ του οἴκου σου μόσχους ουδέ εκ των ποιμνίων σου χιμάρους. 10 ὅτι ἐμὰ ἐστι πάντα τα θηρία του δρυμου, κτήνη εν τοις ὄρεσι και βόες· 11 ἐγνώκα πάντα τα πετεινά του ουρανου, και ωραιότης αγρου μετ' ἐμου ἐστιν. 12 ἐάν πεινάσω, ου μη σοι εἶπω· ἐμὴ γαρ ἐστιν η οικουμένη και το πλήρωμα αυτης. 13 μη φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι; 14 θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αινέσεως και ἀπόδος τῷ Υψίστῳ τας ευχὰς σου· 15 και επικάλεσαί με εν ἡμέρα θλίψεώς σου, και ἐξελοῦμαί σε, και δοξάσεις με. (διάψαλμα). 16 τῷ δε αμαρτωλῷ εἶπεν ο Θεός· ἵνατί συ διηγῆ τα δικαιώματά μου και ἀναλαμβάνεις την

διαθήκην μου δια στόματός σου; 17 συ δε εμίσησας παιδείαν και εξέβαλες τους λόγους μου εις τα οπίσω. 18 ει εθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αυτω, και μετά μοιχού την μερίδα σου ετίθεις. 19 το στόμα σου επλεόνασε κακίαν, και η γλώσσά σου περιέπλεκε δολιότητα· 20 καθήμενος κατά του αδελφού σου κατελάεις και κατά του υιού της μητρός σου ετίθεις σκάνδαλον. 21 ταύτα εποίησας, και εσίγησα· υπέλαβες ανομίαν, ότι έσομαί σοι όμοιος· ελέγξω σε και παραστήσω κατά πρόσωπόν σου τας αμαρτίας σου. 22 σύνετε δη ταύτα, οι επιλανθανόμενοι του Θεού, μήποτε αρπάση, και συ μη ή ο ρυόμενος. 23 θυσία αινέσεως δοξάσει με, και εκεί οδός, ή δείξω αυτω το σωτήριόν μου.

N (NA) 50.

Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυίδ 2 εν τω ελθειν προς αυτόν Νάθαν τον προφήτην, ηνίκα εισήλθε προς Βηρσαβεέ.

3 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου· 4 επί πλείον πλύνόν με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. 5 ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι διαπαντός. 6 σοί μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαι σε. 7 ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην, και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου. 8 ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσάς μοι. 9 ραντιείς με υσσώπω, και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. 10 ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. 11 απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. 12 καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί, ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου. 13 μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνεύμά σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. 14 απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικω στήριξόν με. 15 διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. 16 ρύσαί με εξ αιμάτων, ο Θεός ο Θεός της σωτηρίας μου· αγαλλιάσεται η γλώσσά μου την δικαιοσύνην σου. 17 Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αινεσίν σου. 18 ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν· ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. 19 θυσία τω Θεω πνεύμα συντετριμμένον, καρδιαν

συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει. 20 αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ· 21 τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα· τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

NA (NB) 51.

Εις το τέλος· συνέσεως τω Δαυΐδ· 2 εν τω ελθείν Δωήκ τον Ιδουμαίον και αναγγείλαι τω Σαούλ και ειπείν αυτω· ήλθε Δαυΐδ εις τον οίκον Αβιμέλεχ.

3 ΤΙ ΕΓΚΑΥΧ,, εν κακία, ο δυνατός, ανομίαν όλην την ημέραν; 4 αδικίαν ελογίσατο η γλώσσά σου· ωσει ξυρόν ηκονημένον εποίησας δόλον. 5 ηγάπησας κακίαν υπέρ αγαθωσύνην, αδικίαν υπέρ το λαλήσαι δικαιοσύνην. (διάψαλμα). 6 ηγάπησας πάντα τα ρήματα καταποντισμού, γλώσσαν δολίαν. 7 δια τούτο ο Θεός καθέλοι σε εις τέλος· εκτίλαι σε και μεταναστεύσαι σε από σκηνώματός σου και το ρίζωμά σου εκ γης ζώντων. (διάψαλμα). 8 όψονται δίκαιοι και φοβηθήσονται και επι ' αυτόν γελάσονται και ερούσιν· 9 ιδού άνθρωπος, ος ουκ έθετο τον Θεόν βοηθόν αυτού, αλλ ' επήλπισεν επί το πλήθος του πλούτου αυτού και ενεδυναμώθη επί τη ματαιότητι αυτού. 10 εγώ δε ωσει ελαία κατάκαρπος εν τω οίκω του Θεού· ήλπισα επί το έλεος του Θεού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. 11 εξομολογήσομαί σοι εις τον αιώνα, ότι εποίησας, και υπομενώ το όνομά σου, ότι χρηστόν εναντίον των οσίων σου.

NB (NF) 52.

Εις το τέλος, υπέρ μαελέθ· συνέσεως τω Δαυΐδ.

2 ΕΙΠΕΝ άφρων εν καρδια αυτού· Ουκ έστι Θεός. διεφθάρησαν και εβδελύχθησαν εν ανομίαις, ουκ έστι ποιών αγαθόν. 3 ο Θεός εκ του ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρώπων του ιδείν ει έστι συνιών ή εκζητών τον Θεόν. 4 πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιών αγαθόν, ουκ έστιν έως ενός. 5 ουχί γνώσσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν; οι κατεσθιοντες τον λαόν μου εν βρώσει άρτου τον Κύριον ουκ επεκαλέσαντο. 6 εκει εφοβήθησαν φόβον, ου ουκ ην φόβος, ότι ο Θεός διεσπόρπισεν οστά ανθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ότι ο Θεός εξουδένωσεν αυτούς. 7 τις δώσει εκ Σιών το

σωτήριο του Ισραήλ; εν τω αποστρέψαι τον Θεόν την αιχμαλωσίαν του λαού αυτού αγαλλιάσεται Ιακώβ και ευφρανθήσεται Ισραήλ.

ΝΓ (ΝΔ) 53.

Εις το τέλος, εν ύμνοις· συνέσεως τω Δαυίδ 2 εν τω ελθύν τους Ζιφάιους και ειπύν τω Σαούλ· ουκ ιδού Δαυίδ κέκρυπται παρ' ημίν;

3 Ο ΘΕΟΣ, εν τω ονόματί σου σώσον με και εν τη δυνάμει σου κρινόν με. 4 ο Θεός, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι τα ρήματα του στόματός μου. 5 ότι αλλότριον επανέστησαν επ' εμέ και κραταιοί εξήτησαν την ψυχήν μου και ου προέθεντο τον Θεόν ενώπιον αυτών. (διάψαλμα). ιδού γαρ ο Θεός βοηθεί μοι, και ο Κύριος αντιλήπτωρ της ψυχής μου. 7 αποστρέψει τα κακά τοις εχθροίς μου· εν τη αληθεία σου εξολόθρευσον αυτούς. 8 εκουσίως θύσω σοι, εξομολογήσομαι τω ονόματί σου, Κύριε, ότι αγαθόν· 9 ότι εκ πάσης θλίψεως ερρύσω με, και εν τοις εχθροίς μου επείδεν ο οφθαλμός μου.

ΝΔ (ΝΕ) 54.

Εις το τέλος, εν ύμνοις· συνέσεως τω Δαυίδ.

2 ΕΝΩΤΙΣΑΙ, ο Θεός, την προσευχήν μου και μη υπερίδης την δέησίν μου, 3 πρόσχες μοι και εισάκουσόν μου. ελυπήθην εν τη αδολεσχία μου και εταράχθην 4 από φωνής εχθρού και από θλίψεως αμαρτωλού, ότι εξέκλιναν επ' εμέ ανομίαν και εν οργή ενεκότουν μοι. 5 η καρδιά μου εταράχθη εν εμοί, και δειλία θανάτου επέπεσεν επ' εμέ· 6 φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και εκάλυψέ με σκότος. 7 και είπα· τις δώσει μοι πτέρυγας ωσει περιστεράς και πετασθήσομαι και καταπαύσω; 8 ιδού εμάκρυνα φυγαδεύων και ηυλίσθην εν τη ερήμω. (διάψαλμα). 9 προσεδεχόμεν τον σώζοντά με, από ολιγοψυχίας και από καταιγίδος. 10 καταπόντισον, Κύριε, και καταδιελε τας γλώσσας αυτών, ότι είδον ανομίαν και αντιλογίαν εν τη πόλει. 11 ημέρας και νυκτός κυκλώσει αυτήν επί τα τείχη αυτής, και ανομία και κόπος εν μέσω αυτής 12 και αδικία, και ουκ εξέλιπεν εκ των πλατειών αυτής τόκος και δόλος. 13 ότι ει εχθρός ωνειδισέ με, υπήνεγκα αν, και ει ο μισών επ' εμέ εμεγαλορρημόνησεν, εκρύβην αν απ' αυτού. 14 συ δε, άνθρωπε ισόψυχε, ηγεμών μου και γνωστέ μου, 15 ος επί το αυτό εγλύκανάς μοι εδέσματα, εν τω οίκω του Θεού επορεύθην εν ομονοία. 16 ελθέτω δη θάνατος

επ' αυτούς, και καταβήτωσαν εις άδου ζώντες· ότι πονηρία εν ταις παροικίαις αυτών εν μέσω αυτών. 17 εγώ προς τον Θεόν εκέκραξα, και ο Κύριος εισήκουσέ μου. 18 εσπέρας και πρωϊ και μεσημβρίας διηγήσομαι και απαγγελώ, και εισακούσεται της φωνής μου. 19 λυτρώσεται εν ειρήνη την ψυχήν μου από των εγγιζόντων μοι, ότι εν πολλοίς ήσαν συν εμοί. 20 εισακούσεται ο Θεός και ταπεινώσει αυτούς ο υπάρχων προ των αιώνων. (διάψαλμα). ου γαρ εστιν αυτοίς αντάλλαγμα, ότι ουκ εφοβήθησαν τον Θεόν. 21 εξέτεινε την χείρα αυτού εν τω αποδιδόναι· εβεβήλωσαν την διαθήκην αυτού. 22 διεμερίσθησαν από οργής του προσώπου αυτού, και ήγγισαν αι καρδιαι αυτών· ηπαλύνθησαν οι λόγοι αυτού υπέρ έλαιον, και αυτοι εισι βολιδες. 23 επίρριψον επί Κύριον την μέριμνάν σου, και αυτός σε διαθρέψει· ου δώσει εις τον αιώνα σάλον τω δικαίω. 24 συ δε, ο Θεός, κατάξεις αυτούς εις φρέαρ διαφθοράς· άνδρες αιμάτων και δολιότητος ου μη ημισεύσωσι τας ημέρας αυτών, εγώ δε, Κύριε, ελπώ επί σε.

NE (ΝΣΤ) 55.

Εις το τέλος, υπέρ του λαού του από των αγίων μεμακρυσμένου· τω Δαυϊδ εις στηλογραφίαν, οπότε εκράτησαν αυτόν οι αλλόφυλοι εν Γεθ.

2 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ο Θεός, ότι κατεπάτησέ με άνθρωπος, όλην την ημέραν πολεμών έθλιψέ με. 3 κατεπάτησάν με οι εχθροί μου όλην την ημέραν, ότι πολλοί οι πολεμούντες με από ύψους. 4 ημέρας ου φοβηθήσομαι, εγώ δε ελπώ επί σε. 5 εν τω Θεω επαινέσω τους λόγους μου, επί τω Θεω ήλπισα, ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι σάρξ. 6 όλην την ημέραν τους λόγους μου εβδολεύσοντο, κατ' εμού πάντες οι διαλογισμοί αυτών εις κακόν. 7 παροικήσουσι και κατακρύψουσιν· αυτοί την πτέρναν μου φυλάξουσι, καθάπερ υπέμειναν τη ψυχή μου. 8 υπέρ του μηθενός σώσεις αυτούς, εν οργή λαούς κατάξεις. ο Θεός, 9 την ζωήν μου εξήγγειλά σοι, έθου τα δάκρυά μου ενώπιόν σου ως και εν τη επαγγελία σου. 10 επιστρέψουσιν οι εχθροί μου εις τα οπίσω, εν ή αν ημέρα επικαλέσωμαί σε· ιδού έγνων ότι Θεός μου ει συ. 11 επί τω Θεω αινέσω ρήμα, επί τω Κυρίω αινέσω λόγον. 12 επί τω Θεω ήλπισα, ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι άνθρωπος. 13 εν εμοί, ο Θεός, ευχαί, ας αποδώσω αινέσεώς σου, 14 ότι ερρύσω την ψυχήν μου εκ θανάτου και τους πόδας μου εξ ολισθήματος· ευαρεστήσω ενώπιον Κυρίου εν φωτί ζώντων.

ΝΣΤ (ΝΖ) 56.

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

2 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὐ παρέλθη ἡ ανομία. 3 κεκράζομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. 4 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. (διάψαλμα). ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ 5 καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ οδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα οξεία. 6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. 7 παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὠρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. (διάψαλμα). 8 ετοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ετοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. 9 ἐξεγέρθητι, ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὀρθροῦ. 10 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσι, 11 ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. 12 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΝΖ (ΝΗ) 57.

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν.

2 Εἰ Ἀληθὼς ἀρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; εὐθείας κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων; 3 καὶ γὰρ ἐν καρδία ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. 4 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψευδῆ. 5 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς, 6 ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρά σοφοῦ. 7 ὁ Θεός συντρίψει τοὺς οδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος· 8 ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐκτενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθενήσουσιν. 9 ὡσεὶ κηρὸς τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ’

αυτούς, και ουκ είδον τον ήλιον. 10 προ του συνιέναι τας ακάνθας αυτών την ράμνον, ωσει ζώντας, ωσει εν οργή καταπιείται αυτούς. 11 ευφρανθήσεται δίκαιος, όταν ιδη εκδίκησιν· τας χείρας αυτού νίψεται εν τω αίματι του αμαρτωλού. 12 και ερεί άνθρωπος· ει άρα εστί καρπός τω δικαίω, άρα εστιν ο Θεός κρινών αυτούς εν τη γη.

ΝΗ (ΝΘ) 58.

Εις το τέλος· μη διαφθείρης· τω Δαυίδ εις στηλογραφίαν, οπότε απέστειλε Σαούλ και εφύλαξε τον οίκον αυτού του θανατώσαι αυτόν.

2 ΕΞΕΛΟΥ με εκ των εχθρών μου, ο Θεός, και εκ των επανισταμένων επ' εμέ λύτρωσαί με· 3 ρύσαί με εκ των εργαζομένων την ανομίαν και εξ ανδρών αιμάτων σώσον με. 4 ότι ιδού εθήρευσαν την ψυχήν μου, επέθεντο επ' εμέ κραταιοί. ουτε η ανομία μου ουτε η αμαρτία μου, Κύριε· 5 άνευ ανομίας έδραμον και κατεύθυνα· εξεγέρθητι εις συνάντησίν μου και ιδε. 6 και συ, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, πρόσχες του επισκέψασθαι πάντα τα έθνη, μη οικτειρήσης πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν. (διάψαλμα). 7 επιστρέψουσιν εις εσπέραν και λιμώξουσιν ως κύων και κυκλώσουσι πόλιν. 8 ιδού αποφθέγγονται εν τω στόματι αυτών, και ρομφαία εν τοις χείλεσιν αυτών, ότι τις ήκουσε; 9 και συ, Κύριε, εκγελάση αυτούς, εξουδενώσεις πάντα τα έθνη. 10 το κράτος μου, προς σε φυλάξω, ότι συ, ο Θεός, αντιλήπτωρ μου ει. 11 ο Θεός μου, το έλεος αυτού προφθάσει με· ο Θεός μου δείξει μοι εν τοις εχθροίς μου. 12 μη αποκτείνης αυτούς, μήποτε επιλάθωνται του νόμου σου· διασκορπίσον αυτούς εν τη δυνάμει σου και κατάγαγε αυτούς, ο υπερασπιστής μου, Κύριε. 13 αμαρτία στόματος αυτών, λόγος χειλέων αυτών, και συλληφθήτωσαν εν τη υπερηφανία αυτών· και εξ αράς και ψεύδους διαγγελήσονται εν συντελεία, 14 εν οργή συντελείας, και ου μη υπάρξουσι· και γνώσονται, ότι Θεός δεσπόζει του Ιακώβ των περάτων της γης. (διάψαλμα). 15 επιστρέψουσιν εις εσπέραν, και λιμώξουσιν ως κύων και κυκλώσουσι πόλιν. 16 αυτοί διασκορπισθήσονται του φαγείν· εάν δε μη χορτασθώσι, και γογγύσουσιν. 17 εγώ δε άσομαι τη δυνάμει σου και αγαλλιάσομαι το πρωϊ το έλεός σου, ότι εγενήθησ αντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου εν ημέρα θλίψεώς μου. 18 βοηθός μου ει, σοί ψαλώ, ότι συ, ο Θεός, αντιλήπτωρ μου ει, ο Θεός μου, το έλεός μου.

ΝΘ (Ξ) 59.

Εἰς τὸ τέλος· τοὶς αλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυΐδ, εἰς διδαχὴν, 2 ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβά, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

3 Ὁ ΘΕΟΣ, ἀπόσω ἡμᾶς καὶ καθείλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς. 4 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματά σου ὅτι ἐσαλεύθη. 5 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. 6 ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (διάψαλμα). 7 ὅπως ἀν ρυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σώσον τὴ δεξιὰ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. 8 ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιᾶσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. 9 ἐμὸς ἐστὶ Γαλαὰδ, καὶ ἐμὸς ἐστὶ Μανασσὴ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεὺς μου· 10 Μωάβ λέβηθ τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. 11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; 12 οὐχὶ σὺ, ὁ Θεός, ὁ ἀπώσαμένους ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; 13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. 14 ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσῃ τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ξ (ΞΑ) 60.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· τῷ Δαυΐδ.

2 Εἰσακούσων, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχευε τὴν προσευχή μου. 3 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σε ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με, ὠδήγησάς με, 4 ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. 5 παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. (διάψαλμα). 6 ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. 7 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. 8 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει; 9 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχὰς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΞΑ (ΞΒ) 61.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούν · ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

2 ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ υποταγῆσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου · 3 καὶ γὰρ αὐτός Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλείον. 4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. 5 πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει, τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν καὶ τὴν καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο. (διάψαλμα). 6 πλὴν τῷ Θεῷ υποτάγηθι, ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονὴ μου. 7 ὅτι αὐτός Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. 8 ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου · ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. 9 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν πάσα συναγωγὴ λαοῦ · ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεός βοηθός ἡμῶν. (διάψαλμα). 10 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικήσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. 11 μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἀρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε · πλοῦτος εἰάν ρέη, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. 12 ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, 13 καὶ σου, Κύριε, τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΞΒ (ΞΓ) 62.

Ψαλμός τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ εἶναι αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

2 Ὁ ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω · ἐδίψησέ σὲ ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. 3 οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. 4 ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς · τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. 5 οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. 6 ὡς ἐκ στέατος καὶ πύργου ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. 7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ · 8 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. 9 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. 10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς · 11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. 12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη τὸ στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΞΓ (ΞΔ) 63.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

2 ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σε, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. 3 ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν, 4 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τὸξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν 5 τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται. 6 ἐκραταίωσαν εαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας, εἶπαν· τίς ὄψεται αὐτούς; 7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνώντας ἐξερευνήσεις. προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, 8 καὶ ὑψωθήσεται, ὁ Θεός. βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, 9 καὶ ἐξηοθένησαν ἐπ’ αὐτούς αἱ γλώσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, 10 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνήκαν. 11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ’ αὐτὸν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίᾳ.

ΞΔ (ΞΕ) 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὠδὴ· Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιήλ

ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἐμέλλον ἐκπορεύεσθαι.

2 ΣΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. 3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σε πάσα σὰρξ ἤξει. 4 λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάση. 5 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναὸς σου, 6 θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, 7 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυΐ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ, 8 ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἠχους κυμάτων αὐτῆς. ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, 9 καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις. 10 ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτὴν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·

ητοίμασας την τροφήν αυτών, ότι ούτως η ετοιμασία. 11 τους αύλακας αυτής μέθυσον, πλήθυνον τα γεννήματα αυτής, εν ταις σταγόσιν αυτής ευφρανθήσεται ανατέλλουσα. 12 ευλογήσεις τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός σου, και τα πεδία σου πλησθήσονται πύργος· 13 πανθήσεται τα όρη της ερήμου, και αγαλλίασιν οι βουνοί περιζώσονται. 14 ενεδύσαντο οι κριοί των προβάτων, και αι κοιλάδες πληθυνούσι σίτον· κεκράζονται, και γαρ υμνήσουσι.

ΞΕ (ΞΣΤ) 65.

Εις το τέλος· ωδή ψαλμού· αναστάσεως.

ΑΛΛΑΞΑΤΕ τω Κυρίω πάσα η γη, 2 ψάλατε δη τω ονόματι αυτού. δότε δόξαν αινέσει αυτού. 3 είπατε τω Θεω· ως φοβερά τα έργα σου· εν τω πλήθει της δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οι εχθροί σου. 4 πάσα η γη προσκυνησάτωσάν σοι και ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τω ονόματί σου. (διάψαλμα). 5 δεύτε και ίδετε τα έργα του Θεού· φοβερός εν βουλαίς υπέρ τους υιούς των ανθρώπων, 6 ο μεταστρέφων την θάλασσαν εις ξηράν, εν ποταμω διελεύσονται ποδί. εκεί ευφρανθησόμεθα επ' αυτω, 7 τω δεσπόζοντι εν τη δυναστεία αυτού του αιώνος. οι οφθαλμοί αυτού επί τα έθνη επιβλέπουσιν, οι παραπικραίνοντες μη υψούσθωσαν εν εαυτοίς. (διάψαλμα). 8 ευλογείτε, έθνη, τον Θεόν ημών και ακουτίσασθε την φωνήν της αινέσεως αυτού, 9 του θεμένου την ψυχήν μου εις ζωήν, και μη δόντος εις σάλον τους πόδας μου. 10 ότι εδοκίμασας ημάς, ο Θεός, επύρωσας ημάς, ως πυρούται το αργύριον· 11 εισήγαγες ημάς εις την παγίδα, έθου θλίψεις επί τον νότον ημών. 12 επεβίβασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημών, διήλθομεν δια πυρός και ύδατος, και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν. 13 εισελεύσομαι εις τον οίκόν σου εν ολοκαυτώμασιν, αποδώσω σοι τας ευχάς μου, 14 ας διέστειλε τα χείλη μου και ελάλησε το στόμα μου εν τη θλίψει μου· 15 ολοκαυτώματα μεμυλωμένα ανοίσω σοι μετά θυμιάματος και κριών, ανοίσω σοι βόας μετά χιμάρων. (διάψαλμα). 16 δεύτε ακούσατε, και διηγήσομαι, πάντες οι φοβούμενοι τον Θεόν, όσα εποίησε τη ψυχή μου. 17 προς αυτόν τω στόματί μου εκέκραξα και ύψωσα υπό την γλώσσάν μου. 18 αδικίαν ει εθεώρουν εν καρδία μου, μη εισακουσάτω μου Κύριος. 19 δια τούτο εισήκουσέ μου ο Θεός, προσέσχε τη φωνή της δεήσεώς μου. 20 ευλογητός ο Θεός, ος ουκ απέστησε την προσευχήν μου και το έλεος αυτού απ' εμού.

ΞΣΤ (ΞΖ) 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις · ψαλμὸς ὠδῆς τῷ Δαυΐδ.

2 Ὁ ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. (διάψαλμα). 3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. (διάψαλμα). 6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 7 γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς · εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν. 8 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΞΖ (ΞΗ) 67.

Εἰς τὸ τέλος · ὠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

2 ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 3 ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν · ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 4 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. 5 ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ · ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. 6 ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν · ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. 7 ὁ Θεός κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. 8 ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. (διάψαλμα). 9 γῆ ἐσειόθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. 10 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τὴ κληρονομία σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. 11 τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ · ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. 12 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλή, 13 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τὴ φραιότητα τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. 14 εἰάν κοιμηθῆτε ἀνά μέσον τῶν κλῆρων, πτέρυγες περιστεράς περιηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν

χλωρότητι χρυσίου. 15 εν τω διαστέλλειν τον επουράνιον βασιλείς επι ' αυτής, χιονωθήσονται εν Σελμών. 16 όρος του Θεού, όρος πίων, όρος τετυρωμένον, όρος πίων. 17 ινατί υπολαμβάνετε, όρη τετυρωμένα, το όρος, ό ευδόκησεν ο Θεός κατοικείν εν αυτω; και γαρ ο Κύριος κατασκηνώσει εις τέλος. 18 το άρμα του Θεού μυριοπλάσιον, χιλιάδες ευθηνούντων · Κύριος εν αυτοίς εν Σινά ην, εν τω αγίω. 19 ανέβης εις ύψος, ηχημαλώτευσας αιχμαλωσίαν, έλαβες δόματα εν ανθρώποις, και γαρ απειθούντας του κατασκηνώσαι. 20 Κύριος ο Θεός ευλογητός, ευλογητός Κύριος ημέραν καθ ' ημέραν · κατευοδώσαι ημίν ο Θεός των σωτηριών ημών. (διάψαλμα). 21 ο Θεός ημών, ο Θεός του σώζειν, και του Κυρίου Κυρίου αι διεξοδοι του θανάτου. 22 πλήν ο Θεός συνθλάσει κεφαλάς εχθρών αυτού, κορυφήν τριχός διαπορευομένων εν πλημμελείαις αυτών. 23 ειπε Κύριος · εκ Βασάν επιστρέψω, επιστρέψω εν βυθοίς θαλάσσης. 24 όπως αν βαφή ο πους σου εν αίματι, η γλώσσα των κυνών σου εξ εχθρών παρ ' αυτού. 25 εθεωρήθησαν αι πορείαι σου, ο Θεός, αι πορείαι του Θεού μου του βασιλέως του εν τω αγίω. 26 προέφθασαν άρχοντες εχόμενοι ψαλλόντων εν μέσω νεανίδων τυμπανιστριών. 27 εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν, Κύριον εκ πηγών Ισραήλ. 28 εκεί Βενιαμίν νεώτερος εν εκστάσει, άρχοντες Ιούδα ηγεμόνες αυτών, άρχοντες Ζαβουλών, άρχοντες Νεφθαλείμ. 29 έντειλαι, ο Θεός, τη δυνάμει σου, δυνάμωσον, ο Θεός, τούτο, ό κατειργάσω εν ημίν. 30 από του ναού σου επί Ιερουσαλήμ σοι οίσοις βασιλείς δώρα. 31 επιτίμησον τοις θηρίοις του καλάμου · η συναγωγή των ταύρων εν ταις δαμάλεσι των λαών του εγκλεισθήναι τους δεδοκιμασμένους τω αργυρίω · διασκορπίσον έθνη τα τους πολέμους θέλοντα. 32 ήξουσι πρέσβεις εξ Αιγύπτου, Αιθιοπία προφθάσει χείρα αυτής τω Θεω. 33 αι βασιλείαι της γης, άσατε τω Θεω, ψάλατε τω Κυρίω. (διάψαλμα). 34 ψάλατε τω Θεω τω επιβεβηκότι επί τον ουρανόν του ουρανού κατά ανατολάς · ιδού δώσει τη φωνή αυτού φωνήν δυνάμεως. 35 δότε δόξαν τω Θεω · επί τον Ισραήλ η μεγαλοπρέπεια αυτού, και η δύναμις αυτού εν ταις νεφέλαις. 36 θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού · ο Θεός Ισραήλ, αυτός δώσει δύναμιν και κραταίωσιν τω λαω αυτού. ευλογητός ο Θεός.

ΞΗ (ΞΘ) 68.

Εις το τέλος · υπέρ των αλλοιωθησομένων · τω Δαυΐδ.

2 ΣΩΣΟΝ με, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου. 3 ενεπάγην εις ιλόν βυθού, και

ουκ ἔστιν υπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ καταγιγίς κατεπόντισέ με. 4 ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεὸν μου. 5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν, ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροὶ μου οἱ ἐκδιώκόντές με ἀδίκως· ἅσυχ ἤρπαζον, τότε ἀπεινῶνουν. 6 ὁ Θεός, σὺ ἐγνώσθης τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ πλημμέλειαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. 7 μὴ αἰσχυνθῆσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ υπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείσῃσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 8 ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. 9 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου, 10 ὅτι ὁ ζήλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμὲ. 11 καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί· 12 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. 13 κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. 14 ἐγὼ δὲ τὴν προσευχὴν μου πρὸς σε, Κύριε· καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου· ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. 15 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ρυσθῆιην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. 16 μὴ με καταποντισάτω καταγιγίς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. 17 εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ. 18 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδὸς σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. 19 πρόσχευε τὴν ψυχὴν μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἐνεκά τῶν ἐχθρῶν μου ρύσαι με. 20 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. 21 ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν, καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ ἅσυχ ὑπῆρξα, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ ἅσυχ εὐρον. 22 καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. 23 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. 24 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νότον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον. 25 ἔκχεον ἐπ' αὐτούς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. 26 γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν· 27 ὅτι ὅν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. 28 πρόσθεθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,

και μη εισελθέτωσαν εν δικαιοσύνη σου · 29 εξαλειφθήτωσαν εκ βίβλου ζώντων και μετά δικαίων μη γραφήτωσαν. 30 πτωχός και αλγών ειμι εγώ · η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου. 31 αινέσω το όνομα του Θεού μου μετ' ωδής, μεγαλυνώ αυτόν εν αινέσει, 32 και αρέσει τω Θεω υπέρ μόσχον νέον κέρατα εκφέροντα και οπλάς. 33 ιδέτωσαν πτωχοί και ευφρανθήτωσαν · εκζητήσατε τον Θεόν, και ζήσεται η ψυχή υμών, 34 ότι εισήκουσε των πενήτων ο Κύριος και τους πεπεδημένους αυτού ουκ εξουδένωσεν. 35 αινεσάτωσαν αυτόν οι ουρανοί και η γη, θάλασσα και πάντα τα έρποντα εν αυτη. 36 ότι ο Θεός σώσει την Σιών, και οικοδομηθήσονται αι πόλεις της Ιουδαίας, και κατοικήσουσιν εκεί και κληρονομήσουσιν αυτήν · 37 και το σπέρμα των δούλων αυτού καθέξουσιν αυτήν, και οι αγαπώντες το όνομά σου κατασκηνώσουσιν εν αυτη.

ΞΘ (Ο) 69.

Εις το τέλος · τω Δαυίδ εις ανάμνησιν, εις το σώσαί με Κύριον.

2 Ο ΘΕΟΣ, εις την βοήθειάν μου πρόσχες · Κύριε, εις το βοηθήσαί μοι σπεύσον. 3 αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου · αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μου κακά · 4 αποστραφήτωσαν παραυτικά αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι · εγχε εγχε. 5 αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός, και λεγέτωσαν διαπαντός · μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου. 6 εγώ δε πτωχός ειμι και πένης · ο Θεός, βοήθησόν μοι. βοηθός μου και ρύστης μου ει συ · Κύριε, μη χρονίσης.

Ο (ΟΑ) 70.

Τω Δαυίδ · υιών Ιωναδάβ και των πρώτων αιχμαλωτισθέντων.

ΕΠΙ ΣΟΙ, Κύριε, ήλπισα, μη καταισχυνθείην εις τον αιώνα. 2 εν τη δικαιοσύνη σου ύρυσάί με και εξελού με, κλίνον προς με το ους σου και σώσόν με. 3 γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν και εις τόπον οχυρόν του σώσαί με, ότι στερέωμά μου και καταφυγή μου ει συ. 4 ο Θεός μου, ρύσαί με εκ χειρός αμαρτωλού, εκ χειρός παρανομούντος και αδικούντος · 5 ότι συ ει η υπομονή μου, Κύριε · Κύριε, η ελπίς μου εκ νεότητός μου, 6 επί σε επεστηρίχθην από γαστρος, εκ κοιτίας μητρος μου συ μου ει σκεπαστής · εν σοί η ύμνησίς μου διαπαντός. 7

ωσει τέρας εγενήθην τοις πολλοίς, και συ βοηθός κραταιός. 8 πληρωθήτω το στόμα μου
 αινέσεως, όπως υμνήσω την δόξαν σου, όλην την ημέραν την μεγαλοπρέπειάν σου. 9 μη
 απορρίψης με εις καιρόν γήρως, εν τω εκλείπειν την ισχόν μου μη εγκαταλίπης με. 10 ότι
 είπαν οι εχθροί μου εμοί και οι φυλάσσοντες την ψυχήν μου εβουλεύσαντο επί το αυτό 11
 λέγοντες· ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν· καταδιώξατε και καταλάβετε αυτόν, ότι ουκ έστιν ο
 ρυόμενος. 12 ο Θεός μου, μη μακρόνης απ' εμού· ο Θεός μου, εις την βοήθειάν μου πρόσχες.
 13 αισχυνθήτωσαν και εκλιπέτωσαν οι ενδιαβάλλοντες την ψυχήν μου, περιβαλλέσθωσαν
 αισχύνην και εντροπήν οι ζητούντες τα κακά μοι. 14 εγώ δε διαπαντός ελπώ επί σε και
 προσθήσω επί πάσαν την αίνεσιν σου. 15 το στόμα μου εξαγγελεί την δικαιοσύνην σου, όλην
 την ημέραν την σωτηρίαν σου, ότι ουκ έγνων γραμματείας. 16 εισελεύσομαι εν δυναστεία
 Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι της δικαιοσύνης σου μόνου. 17 ο Θεός, α εδίδαξάς με εκ
 νεότητός μου, και μέχρι του νυν απαγγελώ τα θαυμάσιά σου. 18 και έως γήρως και
 πρεσβείου, ο Θεός, μη εγκαταλίπης με, έως αν απαγγελώ τον βραχίονά σου τη γενεά πάση τη
 επερχομένη, 19 την δυναστείαν σου και την δικαιοσύνην σου. ο Θεός, έως υψίστων α
 εποίησας μεγαλεία· ο Θεός, τις όμοιός σοι; 20 όσας έδειξάς μοι θλίψεις πολλάς και κακάς,
 και επιστρέψας εξωποίησάς με, και εκ των αβύσσων της γης πάλιν ανήγαγές με. 21
 επλεόνασας επ' εμέ την μεγαλωσύνην σου και επιστρέψας παρεκάλεσάς με και εκ των
 αβύσσων της γης πάλιν ανήγαγές με. 22 και γαρ εγώ εξομολογήσομαί σοι εν σκευεί ψαλμού
 την αλήθειάν σου, ο Θεός· ψαλώ σοι εν κιθάρα, ο άγιος του Ισραήλ. 23 αγαλλιόσονται τα
 χείλη μου, όταν ψάλω σοι, και η ψυχή μου, ην ελυτρώσω. 24 έτι δε και η γλώσσά μου όλην
 την ημέραν μελετήσει την δικαιοσύνην σου, όταν αισχυνθώσι και εντραπώσιν οι ζητούντες
 τα κακά μοι.

ΟΑ (ΟΒ) 71.

Εις Σαλωμών.

Ο ΘΕΟΣ, το κρίμα σου τω βασιλεί δος και την δικαιοσύνην σου τω υιω του βασιλέως 2
 κρίνειν τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και τους πτωχούς σου εν κρίσει. 3 αναλαβέτω τα όρη
 ειρήνην τω λαω σου και οι βουνοί δικαιοσύνην. 4 κρίνει τους πτωχούς του λαού και σώσει
 τους υιούς των πενήτων και ταπεινώσει συκοφάντην 5 και συμπαραμενει τω ηλίω και προ

της σελήνης γενεάς γενεών. 6 καταβήσεται ως υετός επί πόκον και ωσει σταγών η στάζουσα επί την γην. 7 ανατελεί εν ταις ημέραις αυτού δικαιοσύνη και πλήθος ειρήνης, έως ου ανταναιρεθή η σελήνη. 8 και κατακυριεύσει από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμών έως περάτων της οικουμένης. 9 ενώπιον αυτού προπεσούνται Αιθίοπες, και οι εχθροί αυτού χουν λειξουσι. 10 βασιλείς Θαρσίς και νήσοι δώρα προσοίσουσι, βασιλείς Αράβων και Σαβά δώρα προσάξουσι. 11 και προσκυνήσουσιν αυτώ πάντες οι βασιλείς της γης, πάντα τα έθνη δουλεύσουσιν αυτώ. 12 ότι ερρύσατο πτωχόν εκ δυνάστου και πένητα, ω ουχ υπήρχε βοηθός. 13 φείσεται πτωχού και πένητος και ψυχάς πενήτων σώσει. 14 εκ τόκου και εξ αδικίας λυτρώσεται τας ψυχάς αυτών, και έντιμον το όνομα αυτού ενώπιον αυτών. 15 και ζήσεται, και δοθήσεται αυτώ εκ του χρυσίου της Αραβίας, και προσεύξονται περι αυτού διαπαντός, όλην την ημέραν ευλογήσουσιν αυτόν. 16 έσται στήριγμα εν τη γη επι ' άκρων των ορέων· υπεραρθήσεται υπέρ τον Λίβανον ο καρπός αυτού, και εξανθήσουσιν εκ πόλεως ωσει χόρτος της γης. 17 έσται το όνομα αυτού ευλογημένον εις τους αιώνας, προ του ηλίου διαμένει το όνομα αυτού· και ενευλογηθήσονται εν αυτώ πάσαι αι φυλαί της γης, πάντα τα έθνη μακαριούσιν αυτόν. 18 ευλογητός Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ο ποιών θαυμάσια μόνος, 19 και ευλογητόν το όνομα της δόξης αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος, και πληρωθήσεται της δόξης αυτού πάσα η γη. γένοιτο, γένοιτο.

Εξέλιπον οι ύμνοι Δαυίδ του υιού Ιεσσαί.

OB (OG) 72.

Ψαλμός τω Ασάφ.

ΩΣ ΑΓΑΘΟΣ ο Θεός τω Ισραήλ, τοις ευθέσι τη καρδία. 2 εμού δε παραμικρόν εσαλεύθησαν οι πόδες, παρ ' ολίγον εξεχύθη τα διαβήματά μου. 3 ότι εξήλωσα επί τοις ανόμοις ειρήνην αμαρτωλών θεωρών, 4 ότι ουκ έστιν ανάνευσις εν τω θανάτω αυτών και στερέωμα εν τη μάστιγι αυτών· 5 εν κόποις ανθρωπων ουκ εισί και μετά ανθρωπων ου μαστιγωθήσονται. 6 δια τούτο εκράτησεν αυτούς η υπερηφάνια, περιεβάλοντο αδικίαν και ασέβειαν εαυτών. 7 εξελεύσεται ως εκ στέατος η αδικία αυτών, διήλθον εις διάθεσιν καρδίας· 8 διενοήθησαν και ελάλησαν εν πονηρία, αδικίαν εις το ύψος ελάλησαν· 9 έθεντο εις ουρανόν το στόμα αυτών, και η γλώσσα αυτών διήλθεν επί της γης. 10 δια τούτο επιστρέψει ο λαός μου ενταύθα, και

ημέραι πλήρεις ευρεθήσονται εν αυτοίς. 11 και είπαν · Πως ἔγνω ο Θεός; και ει ἔστι γνώσις εν τῷ Υψίστῳ; 12 ἰδοὺ οὗτοι οἱ αμαρτωλοὶ και ευθηνούντες · εις τον αἰῶνα κατέσχον πλοῦτου. 13 και είπα · ἄρα ματαίως εδικαίωσα την καρδιαν μου και ενιψάμην εν αθώοις τας χεῖράς μου · 14 και εγενόμην μεμαστιγῶμένος ὅλην την ἡμέραν, και ο ἔλεγχός μου εις τας πρωῖας. 15 ει ἔλεγον · διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τη γενεά των υἱῶν σου ησυνθέτηκα. 16 και υπέλαβον του γνῶναι τούτο · κόπος ἐστίν ἐνώπιόν μου, 17 ἕως εισέλθω εις το αγιαστήριον του Θεοῦ και συνῶ εις τα ἔσχατα αυτών. 18 πλήν δια τας δολιότητας αυτών ἔθου αυτοίς κακά, κατέβαλες αυτοὺς εν τῷ επαρθῆναι. 19 Πως εγένοντο εις ερήμωσιν εξάπινα · ἐξέλιπον, ἀπώλοντο δια την ανομίαν αυτών. 20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεχειρομένου, Κύριε, εν τη πόλει σου την εἰκόνα αυτών ἐξουδενώσεις. 21 ὅτι ἐξεκαύθη η καρδια μου, και οἱ νεφροὶ μου ηλλοιώθησαν, 22 καγὼ ἐξουδενῶμένος και οὐκ ἔγνω, κτηνώδης εγενόμην παρά σοι. 23 καγὼ διαπαντός μετὰ σου, ἐκράτησας της χειρός της δεξιᾶς μου 24 και εν τη βουλή σου ὠδήγησάς με και μετὰ δόξης προσελάβου με. 25 τι γαρ μοι υπάρχει εν τῷ ουρανῳ, και παρά σου τι ἠθέλησα ἐπὶ της γῆς; 26 ἐξέλιπεν η καρδια μου και η σὰρξ μου, ο Θεός της καρδιας μου και η μερίς μου ο Θεός εις τον αἰῶνα. 27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες εαυτοὺς ἀπὸ σου ἀπολούνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τον πορνεύοντα ἀπὸ σου. 28 ἐμοὶ δε το προσκολλάσθαι τῷ Θεῳ αγαθόν ἐστι, τίθεσθαι εν τῷ Κυρίῳ την ἐλπίδα μου του εξαγγεῖλαί με πάσας τας αινέσεις σου εν ταις πόλαις της θυγατρὸς Σιών.

ΟΓ (ΟΔ) 73.

Συνέσεως τῷ Ασαφ.

ΙΝΑΤΙ ἀπόσω, ο Θεός, εις τέλος; ὠργίσθη ο θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; 2 μνήσθητι της συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς · ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τούτο, ὃ κατεσκήνωσας εν αὐτῷ. 3 ἔπαρον τας χεῖράς σου ἐπὶ τας υπερηφανίας αυτών εις τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ο ἐχθρός εν τοις ἀγίοις σου. 4 και ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισούντές σε εν μέσῳ της εορτῆς σου, ἔθεντο τα σημεῖα αυτών σημεῖα και οὐκ ἔγνωσαν. 5 ὡς εις την ἐξοδον υπεράνω, 6 ὡς εν δρυμῷ ξύλων ἀξιναις ἐξέκοψαν τας θύρας αὐτῆς ἐπὶ το αὐτὸ εν πελέκει και λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. 7 ἐνεπόρισαν εν πυρὶ το αγιαστήριόν σου, εις την γῆν ἐβεβήλωσαν το σκῆνωμα του ονόματός σου. 8 είπαν εν τη καρδια αυτών αι

συγγένειαι αυτών επί το αυτό · δεύτε και καταπαύσωμεν πάσας τας εορτάς του Θεού από της γης. 9 τα σημεία αυτών ουκ είδομεν, ουκ έστιν έτι προφήτης, και ημάς ου γνώσεται έτι. 10 έως πότε, ο Θεός, ονειδιεί ο εχθρός, παροξυνεί ο υπεναντίος το όνομά σου εις τέλος; 11 ινατί αποστρέφεις την χείρά σου και την δεξιάν σου εκ μέσου του κόλπου σου εις τέλος; 12 ο δε Θεός βασιλεύς ημών προ αιώνων, ειργάσατο σωτηρίαν εν μέσω της γης. 13 συ εκραταίωσας εν τη δυνάμει σου την θάλασσαν, συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόντων επί του ύδατος. 14 συ συνέθλασας την κεφαλήν του δράκοντος, έδωκας αυτόν βρώμα λαοίς τοις Αιθίοψι. 15 συ διέρρηξας πηγάς και χειμάρρους, συ εξήρανας ποταμούς 'Ηθάμ. 16 σή εστιν η ημέρα, και σή εστιν η νύξ, συ κατηρτίσω φαύσιν και ήλιον. 17 συ εποίησας πάντα τα ωραία της γης · θέρος και έαρ, συ έπλασας αυτά. 18 μνήσθητι ταύτης · εχθρός ωνειδισε τον Κύριον, και λαός άφρων παρώξυνε το όνομά σου. 19 μη παραδως τοις θηρίοις ψυχήν εξομολογουμένην σοι, των ψυχών των πενήτων σου μη επιλάθη εις τέλος. 20 επίβλεψον εις την διαθήκην σου, ότι επληρώθησαν οι εσκοτισμένοι της γης οίκων ανομιών. 21 μη αποστραφήτω τεταπεινωμένος και κατησχυμένος · πτωχός και πένης αινέσουσι το όνομά σου. 22 ανάστα, ο Θεός, δίκασον την δίκην σου · μνήσθητι του ονειδισμού σου του υπό άφρονος όλην την ημέραν. 23 μη επιλάθη της φωνής των ικετών σου · η υπερηφανία των μισούντων σε ανέβη δια παντός.

ΟΔ (ΟΕ) 74.

Εις το τέλος · μη διαφθείρης · ψαλμός ωδής τω Ασάφ.

2 ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι, ο Θεός, εξομολογησόμεθά σοι και επικαλεσόμεθα το όνομά σου. 3 διηγήσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου, όταν λάβω καιρόν · εγώ ευθύτητας κρινώ. 4 ετάκη η γη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτη, εγώ εστερέωσα τους στύλους αυτής. (διάψαλμα). 5 είπα τοις παρανομούσι · μη παρανομείτε, και τοις αμαρτάνουσι · μη υψούτε κέρας, 6 μη επιάρετε εις ύψος το κέρας υμών και μη λαλείτε κατά του Θεού αδικίαν. 7 ότι ουτε εξ εξόδων ουτε από δυσμών ουτε από ερήμων ορέων, 8 ότι ο Θεός κριτής εστι, τούτον ταπεινοί και τούτον υψοί. 9 ότι ποτήριον εν χειρί Κυρίου οίνου ακράτου πλήρες κεράσματος. και έκλινεν εκ τούτου εις τούτο, πλήν ο τρυγίας αυτού ουκ εξεκενώθη, πίνονται

πάντες οι αμαρτωλοί της γης · 10 εγώ δε αγαλλιάσομαι εις τον αιώνα, ψαλώ τω Θεω Ιακώβ · και πάντα τα κέρατα των αμαρτωλών συνθλάσω, και υψωθήσεται τα κέρατα του δικαίου.

ΟΕ (ΟΣΤ) 75.

Εις το τέλος, εν ύμνοις · ψαλμός τω Ασάφ,
ωδή προς τον Ασούριον.

2 ΓΝΩΣΤΟΣ εν τη Ιουδαία ο Θεός, εν τω Ισραήλ μέγα το όνομα αυτού. 3 και εγενήθη εν ειρήνη ο τόπος αυτού, και το κατοικητήριον αυτού εν Σιών · 4 εκεί συνέτριψε τα κράτη των τόξων, όπλον και ρομφαίαν και πόλεμον. (διάψαλμα). 5 φωτίζεις συ θαυμαστώσ από ορέων αιωνίων · 6 εταράχθησαν πάντες οι ασύνετοι τη καρδία, ύπνωσαν ύπνον αυτών και ουχ εύρον ουδέν πάντες οι άνδρες του πλούτου ταις χερσίν αυτών. 7 από επιτιμήσεώς σου, ο Θεός Ιακώβ, ενύσταξαν οι επιβεβηκότες τοις ίπποις. 8 συ φοβερός ει, και τις αντιστήσεται σοι; από τότε η οργή σου. 9 εκ του ουρανού ηκούτισας κρίσιν, γη εφοβήθη και ησύχασεν 10 εν τω αναστήναι εις κρίσιν τον Θεόν του σώσαι πάντας τους πραείς της γης. (διάψαλμα). 11 ότι ενθύμιον ανθρώπου εξομολογήσεται σοι, και εγκατάλειμμα ενθυμίου εορτάσει σοι. 12 εύξασθε και απόδοτε Κυρίω τω Θεω ημών · πάντες οι κύκλω αυτού οίσουσι δώρα 13 τω φοβερω και αφαιρουμένω πνεύματα αρχόντων, φοβερω παρά τοις βασιλεύσι της γης.

ΟΣΤ (ΟΖ) 76.

Εις το τέλος, υπέρ Ιδιθούν · ψαλμός τω Ασάφ.

2 ΦΩΝ... μου προς Κύριον εκέκραξα, φωνή μου προς τον Θεόν, και προσέσχε μοι. 3 εν ημέρα θλίψεώς μου τον Θεόν εξεζήτησα, ταις χερσί μου νυκτός εναντίον αυτού, και ουκ ηπατήθην · απηνήνατο παρακληθήναι η ψυχή μου. 4 εμνήσθην του Θεού και ευφράνθην · ηδολέσχισα, και ωλιγοψύχησε το πνεύμά μου. (διάψαλμα). 5 προκατελάβοντο φυλακάς οι οφθαλμοί μου, εταράχθην και ουκ ελάλησα. 6 διελογισάμην ημέρας αρχαίας, και έτη αιώνια εμνήσθην και εμελέτησα · 7 νυκτός μετά της καρδίας μου ηδολέσχουν, και έσκαλλε το πνεύμά μου. 8 μη εις τους αιώνας απώσεται Κύριος και ου προσθήσει του ευδοκήσαι έτι; 9 ή εις τέλος το έλεος αυτού αποκόψει; συνετέλεσε ρήμα από γενεάς εις γενεάν; 10 μη επιλήσεται

του οικτειρήσαι ο Θεός; ή συνέξει εν τη οργή αυτού τους οικτιρμούς αυτού; (διάψαλμα). 11 και είπα · νυν ηρξάμην, αύτη η αλλοίωσις της δεξιάς του Υψίστου. 12 εμνήσθην των έργων Κυρίου, ότι μνησθήσομαι από της αρχής των θαυμασίων σου 13 και μελετήσω εν πάσι τοις έργοις σου και εν τοις επιτηδεύμασι σου αδολεσχήσω. 14 ο Θεός, εν τω αγίω η οδός σου · τις Θεός μέγας ως ο Θεός ημών; 15 συ ει ο Θεός ο ποιών θαυμάσια, εγνώρισας εν τοις λαοίς την δύναμίν σου · 16 ελυτρώσω εν τω βραχίονί σου τον λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. (διάψαλμα). 17 είδοσάν σε ύδατα, ο Θεός, είδοσάν σε ύδατα και εφοβήθησαν, εταράχθησαν άβυσσοι, 18 πλήθος ήχους υδάτων, φωνήν έδωκαν αι νεφέλαι, και γαρ τα βέλη σου διαπορεύονται · 19 φωνή της βροντής σου εν τω τροχῳ, έφαναν αι αστραπαί σου τη οικουμένη, εσαλεύθη και έντρομος εγενήθη η γη. 20 εν τη θαλάσση αι οδοί σου, και αι τρίβοι σου εν ύδασι πολλοίς, και τα ίχνη σου ου γνωσθήσονται. 21 ωδήγησας ως πρόβατα τον λαόν σου εν χειρί Μωϋσή και Ααρών.

OZ (OH) 77.

Συνέσεως τῷ Ασαφ.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνετε το σὺς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου · 2 ανοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. 3 ὅσα ἠκούσαμεν και ἐγνώμεν αὐτὰ και οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν, 4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεάν ἐτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις Κυρίου και τὰς δυναστείας αὐτοῦ και τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, α ἐποίησε. 5 και ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ιακώβ και νόμον ἔθετο ἐν Ισραήλ, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, 6 ὅπως ἀν γνῶ γενεὰ ἐτέρα, υἱοὶ οἱ τεχνησόμενοι, και ἀναστήσονται και ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν · 7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεόν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν και μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἐργῶν τοῦ Θεοῦ και τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν · 8 ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ και παραπικραίνουσα, γενεὰ, ἣτις οὐ κατηύθυνε τὴν καρδίαν ἐαυτῆς και οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. 9 υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντεινοντες και βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. 10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ και ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι. 11 και ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ και τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς, 12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν α ἐποίησε θαυμάσια

εν γη Αιγύπτω, εν πεδίω Τάνεως. 13 διέρρηξε θάλασσαν και διήγαγεν αυτούς, παρέστησεν ύδατα ωσει ασκόν 14 και ωδήγησεν αυτούς εν νεφέλη ημέρας και όλην την νύκτα εν φωτισμω πυρός. 15 διέρρηξε πέτραν εν ερήμω και επότισεν αυτούς ως εν αβύσσω πολλή 16 και εξήγαγεν ύδωρ εκ πέτρας και κατήγαγεν ως ποταμούς ύδατα. 17 και προσέθεντο έτι του αμαρτάνειν αυτω, παρεπίκραναν τον Ύψιστον εν ανύδρω 18 και εξεπειράσαν τον Θεόν εν ταις καρδίαις αυτών, του αιτήσαι βρώματα ταις ψυχαίς αυτών 19 και κατελάλησαν του Θεού και είπαν· μη δυνήσεται ο Θεός ετοιμάσαι τράπεζαν εν ερήμω; 20 επει επάταξε πέτραν και ερρύησαν ύδατα και χείμαρροι κατεκλύσθησαν, μη και άρτον δύναται δούναι ή ετοιμάσαι τράπεζαν τω λαω αυτου; 21 δια τούτο ήκουσε Κύριος και ανεβάλετο, και πυρ ανήφθη εν Ιακώβ, και οργή ανέβη επί τον Ισραήλ, 22 ότι ουκ είπιστευσαν εν τω Θεω ουδέ ήλπισαν επί το σωτήριον αυτου. 23 και ενετείλατο νεφέλαις υπεράνωθεν και θύρας ουρανού ανέωξε 24 και έβρεξεν αυτοίς μάννα φαγείν και άρτον ουρανού έδωκεν αυτοίς· 25 άρτον αγγέλων έφαγεν άνθρωπος, επισιτισμόν απέστειλεν αυτοίς εις πλησμονήν. 26 απήρε Νότον εξ ουρανού και επήγαγεν εν τη δυνάμει αυτου Λίβα 27 και έβρεξεν επ' αυτούς ωσει χουν σάρκας και ωσει άμμον θαλασσών πετεινά περωτά, 28 και επέπεσον εν μέσω παρεμβολής αυτών κύκλω των σκηνωμάτων αυτών, 29 και έφαγον και ενεπλήσθησαν σφόδρα, και την επιθυμίαν αυτών ήνεγκεν αυτοίς, 30 ουκ εστερήθησαν από της επιθυμίας αυτών. έτι της βρώσεως ούσης εν τω στόματι αυτών, 31 και η οργή του Θεού ανέβη επ' αυτούς, και απέκτεινεν εν τοις πλείοσιν αυτών, και τους εκλεκτούς του Ισραήλ συνεπόδισεν. 32 εν πάσι τούτοις ήμαρτον έτι και ουκ είπιστευσαν εν τοις θαυμασίοις αυτου, 33 και εξέλιπον εν ματαιότητι αι ημέραι αυτών και τα έτη αυτών μετά σπουδής. 34 όταν απέκτειναν αυτούς, τότε εξεζήτουν αυτον και επέστρεφον και ώρθηριζον προς τον Θεόν 35 και εμνήσθησαν ότι ο Θεός βοηθός αυτών εστι και ο Θεός ο Ύψιστος λυτρωτής αυτών εστι. 36 και ηγάπησαν αυτον εν τω στόματι αυτών και τη γλώσση αυτών εψεύσαντο αυτω, 37 η δε καρδια αυτών ουκ ευθεία μετ' αυτου, ουδέ επιστώθησαν εν τη διαθήκη αυτου. 38 αυτός δε εστιν οικτίρμων και ιλάσκεται ταις αμαρτίαις αυτών και ου διαφθερεί και πληθυνεί του αποστρέψαι τον θυμόν αυτου και ουχι εκκαύσει πάσαν την οργήν αυτου. 39 και εμνήσθη ότι σάρξ εισι, πνεύμα πορευόμενον και ουκ επιστρέφον. 40 ποσάκις παρεπίκραναν αυτον εν τη ερήμω, παρώργισαν αυτον εν γη ανύδρω; 41 και επέστρεψαν και επείρασαν τον Θεόν και τον άγιον

του Ισραήλ παρώξυναν. 42 και ουκ εμνήσθησαν της χειρός αυτού, ημέρας, ης ελυτρώσατο αυτούς εκ χειρός θλίβοντος, 43 ως έθετο εν Αιγύπτω τα σημεία αυτού και τα τέρατα αυτού εν πεδίω Τάνεως. 44 και μετέστρεψεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και τα ομβρήματα αυτών, όπως μη πίωσιν· 45 εξαπέστειλεν εις αυτούς κονόμυιαν, και κατέφαγεν αυτούς, και βάτραχον, και διέφθειρεν αυτούς· 46 και έδωκε τη ερυσίβη τους καρπούς αυτών και τους πόνους αυτών τη ακρίδι· 47 απέκτεινεν εν χαλάζη την άμπελον αυτών και τας συκαμίνους αυτών εν τη πάχνη· 48 και παρέδωκεν εις χάλαζαν τα κτήνη αυτών και την ύπαρξιν αυτών τω πυρί· 49 εξαπέστειλεν εις αυτούς οργήν θυμού αυτού, θυμόν και οργήν και θλίψιν, αποστολήν δι' αγγέλων πονηρών. 50 ωδοποίησε τρίβον τη οργή αυτού και ουκ εφείσατο από θανάτου των ψυχών αυτών και τα κτήνη αυτών εις θάνατον συνέκλεισε 51 και επάταξε παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, απαρχήν παντός πόνου αυτών εν τοις σκηνώμασι Χαμ, 52 και απήρεν ως πρόβατα τον λαόν αυτού και ανήγαγεν αυτούς ωσει ποιμνιον εν ερήμω 53 και ωδήγησεν αυτούς επ' ελπίδι, και ουκ εδειλίασαν, και τους εχθρούς αυτών εκάλυψε θάλασσα. 54 και εισήγαγεν αυτούς εις όρος αγιάσματος αυτού, όρος τούτο, ό εκτήσατο η δεξιά αυτού, 55 και εξέβαλεν από προσώπου αυτών έθνη και εκληροδότησεν αυτούς εν σχοινίω κληροδοσίας και κατεσκήνωσεν εν τοις σκηνώμασι αυτών τας φυλάς του Ισραήλ. 56 και επείρασαν και παρεπίκραναν τον Θεόν τον Ύψιστον και τα μαρτύρια αυτού ουκ εφυλάξαντο 57 και απέστρεψαν και ηθέτησαν, καθώς και οι πατέρες αυτών, μετεστράφησαν εις τόξον στρεβλόν 58 και παρώργισαν αυτόν εν τοις βουνοίς αυτών, και εν τοις γλυπτοίς αυτών παρεζήλωσαν αυτόν. 59 ήκουσεν ο Θεός και υπερείδε και εξουδένωσε σφόδρα τον Ισραήλ. 60 και απώσατο την σκηνήν Σιλώμ, σκηνώμα, ό κατεσκήνωσεν εν ανθρώποις. 61 και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την ισχύν αυτών και την καλλονήν αυτών εις χείρα εχθρών 62 και συνέκλεισεν εν ρομφαία τον λαόν αυτού και την κληρονομίαν αυτού υπερείδε. 63 τους νεανίσκους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρθένοι αυτών ουκ επενθήθησαν· 64 οι ιερείς αυτών εν ρομφαία έπεσον, και αι χήραι αυτών ου κλαυθήσονται. 65 και εξηγέρθη ως ο υπνών Κύριος, ως δυνατός κεκραπαληκώς εξ οίνου, 66 και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω, όνειδος αιώνιον έδωκεν αυτοίς. 67 και απώσατο το σκηνώμα Ιωσήφ και την φυλήν Εφραίμ ουκ εξελέξατο· 68 και εξελέξατο την φυλήν Ιούδα, το όρος το Σιών, ό ηγάπησε, 69 και ωκοδόμησεν ως μονοκέρωτος το αγίασμα αυτού, εν τη γη εθεμελίωσεν αυτήν εις τον

αιώνα. 70 και εξελέξατο Δαυΐδ τον δούλον αυτού και ανέλαβεν αυτόν εκ των ποιμνίων των προβάτων, 71 εξόπισθεν των λοχευομένων έλαβεν αυτόν ποιμαίνειν Ιακώβ τον δούλον αυτού και Ισραήλ την κληρονομίαν αυτού 72 και εποίμανεν αυτούς εν τη ακακία της καρδιάς αυτού, και εν τη συνέσει των χειρών αυτού ωδήγησεν αυτούς.

ΟΗ (ΟΘ) 78.

Ψαλμός τω Ασάφ.

Ο ΘΕΟΣ, ήλθοσαν έθνη εις την κληρονομίαν σου, εμίαναν τον ναόν τον άγιόν σου, έθεντο Ιερουσαλήμ ως οπωροφυλάκιον. 2 έθεντο τα θνησιμαία των δούλων σου βρώματα τοις πετεινοίς του ουρανού, τας σάρκας των οσίων σου τοις θηρίοις της γης· 3 εξέχεαν το αίμα αυτών ωσει ύδωρ κύκλω Ιερουσαλήμ, και ουκ ην ο θάπτων. 4 εγενήθημεν όνειδος τοις γείτοσιν ημών, μυκτηρισμός και χλευασμός τοις κύκλω ημών. 5 έως πότε, Κύριε, οργισθήση εις τέλος, εκκαυθήσεται ως πυρ ο ζήλός σου; 6 έκχεον την οργήν σου επί τα έθνη τα μη γινώσκοντά σε και επί βασιλείας, αι το όνομά σου ουκ επεκαλέσαντο, 7 ότι κατέφαγον τον Ιακώβ, και τον τόπον αυτού ηρήμωσαν. 8 μη μνησθής ημών ανομιών αρχαίων· ταχύ προκαταλαβέτωσαν ημάς οι οικτιρμοί σου, Κύριε, ότι επωχεύσαμεν σφόδρα. 9 βοήθησον ημίν, ο Θεός, ο σωτήρ ημών· ένεκεν της δόξης του ονόματός σου, Κύριε, ρύσαι ημάς και ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών ένεκα του ονόματός σου, 10 μη ποτε είπωσι τα έθνη· που έστιν ο Θεός αυτών; και γνωσθήτω εν τοις έθνεσιν ενώπιον των οφθαλμών ημών η εκδίκησις του αίματος των δούλων σου του εκκεχυμένου. 11 εισελθέτω ενώπιόν σου ο στεναγμός των πεπεδημένων, κατά την μεγαλωσύνην του βραχιόνός σου περιποίησαι τους υιούς των τεθνατωμένων. 12 απόδος τοις γείτοσιν ημών επιταπλασίονα εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, ον ωνειδισάν σε, Κύριε. 13 ημείς δε λαός σου και πρόβατα νομής σου ανθομολογησόμεθά σοι εις τον αιώνα, εις γενεάν και γενεάν εξαγγελούμεν την αίνεσίν σου.

ΟΘ (Π) 79.

Εις το τέλος, υπέρ των αλλοιωθησομένων· μαρτύριον τω Ασάφ, ψαλμός υπέρ του Ασσυρίου.

2 Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τον Ισραήλ, πρόσχες, ο οδηγών ωσει πρόβατα τον Ιωσήφ. ο καθηήμενος επί των Χερουβίμ, εμφάνηθι. 3 εναντίον Εφραΐμ και Βενιαμίν και Μανασσή εξέγειρον την

δυναστείαν σου και ελθέ εις το σώσαι ημάς. 4 ο Θεός, επίστρεψον ημάς και επίφανον το πρόσωπόν σου και σωθησόμεθα. 5 Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, έως πότε οργίζη επί την προσευχήν των δούλων σου; 6 ψωμείς ημάς άρτον δακρύων; και ποτιείς ημάς εν δάκρυσιν εν μέτρω; 7 έθου ημάς εις αντιλογίαν τοις γείτοσιν ημών, και οι εχθροί ημών εμυκτήρισαν ημάς. 8 Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, επίστρεψον ημάς και επίφανον το πρόσωπόν σου, και σωθησόμεθα. (διάψαλμα). 9 άμπελον εξ Αιγύπτου μετηρας, εξέβαλες έθνη και κατεφύτευσας αυτήν · 10 ωδοποίησας έμπροσθεν αυτής και κατεφύτευσας τας ρίζας αυτής, και επλήρωσε την γην. 11 εκάλυψεν όρη η σκιά αυτής και αι αναδενδράδες αυτής τας κέδρους του Θεού · 12 εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως θαλάσσης και έως ποταμών τας παραφυάδας αυτής. 13 ινατί καθείλες τον φραγμόν αυτής και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι παραπορευόμενοι την οδόν; 14 ελυμήνατο αυτήν ύς εκ δρυμού, και μονιός άγριος κατενεμήσατο αυτήν. 15 ο Θεός των δυνάμεων, επίστρεψον δη, και επίβλεψον εξ ουρανού και ίδε και επίσκεψαι την άμπελον ταύτην 16 και κατάρτισαι αυτήν, ην εφύτευσεν η δεξιά σου, και επί υιόν ανθρώπου, ον εκραταίωσας σεαυτω. 17 εμπεπορισμένη πυρί και ανεσκαμμένη · από επιτιμήσεως του προσώπου σου απολούνται. 18 γενηθήτω η χείρ σου επ ' άνδρα δεξιάς σου και επί υιόν ανθρώπου, ον εκραταίωσας σεαυτω · 19 και ου μη αποστώμεν από σου, ζωώσεις ημάς, και το όνομά σου επικαλεσόμεθα. 20 Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, επίστρεψον ημάς και επίφανον το πρόσωπόν σου, και σωθησόμεθα.

Π (ΠΑ) 80.

Εις το τέλος, υπέρ των ληνών · ψαλμός τω Ασάφ.

2 ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τω Θεω τω βοηθω ημών, αλαλάξατε τω Θεω Ιακώβ · 3 λάβετε ψαλμόν και δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνόν μετά κιθάρας · 4 σαλπίσατε εν νεομηνία σάλπιγγι, εν ευσήμω ημέρα εορτής υμών · 5 ότι πρόσταγμα τω Ισραήλ εστι και κρίμα τω Θεω Ιακώβ. 6 μαρτύριον εν τω Ιωσήφ έθετο αυτόν εν τω εξελθειν αυτόν εκ γης Αιγύπτου · γλώσσαν, ην ουκ έγνω, ήκουσεν · 7 απέστησεν από άρσεων τον νώτον αυτού, αι χείρες αυτού εν τω κοφίνω εδούλευσαν. 8 εν θλίψει επεκαλέσω με, και ερρυσάμην σε · επήκουσά σου εν αποκρύφω καταγίδος, εδοκίμασά σε επί ύδατος αντιλογίας. (διάψαλμα). 9 άκουσον, λαός μου, και διαμαρτύρομαί σοι, Ισραήλ, εάν ακούσης μου, 10 ουκ έσται εν σοί Θεός πρόσφατος, ουδέ

προσκυνήσεις Θεω αλλοτριώ · 11 εγώ γαρ ειμι Κύριος ο Θεός σου ο αναγαγών σε εκ γης Αιγύπτου · πλάτυνον το στόμα σου, και πληρώσω αυτό. 12 και ουκ ήκουσεν ο λαός μου της φωνής μου, και Ισραήλ ου προσέσχε μοι · 13 και εξαπέστειλα αυτούς κατά τα επιτηδεύματα των καρδιών αυτών, πορεύονται εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών. 14 ει ο λαός μου ήκουσέ μου, Ισραήλ ταις οδοίς μου ει επορεύθη, 15 εν τω μηδενί αν τους εχθρούς αυτών εταπεινώσα και επί τους θλίβοντας αυτούς επέβαλον αν την χεϊρά μου. 16 οι εχθροί Κυρίου εφεύσαντο αυτω, και έσται ο καιρός αυτών εις τον αιώνα. 17 και εφώμισεν αυτούς εκ στέατος πυρού και εκ πέτρας μέλι εχόρτασεν αυτούς.

ΠΑ (ΠΒ) 81.

Ψαλμός τω Ασάφ.

Ο ΘΕΟΣ έστη εν συναγωγή θεών, εν μέσω δε θεούς διακρινεί. 2 έως ποτε κρίνετε αδικίαν και πρόσωπα αμαρτωλών λαμβάνετε; (διάψαλμα). 3 κρίνατε ορφανω και πτωχω, ταπεινόν και πένητα δικαιώσατε · 4 εξέλεσθε πένητα και πτωχόν, εκ χειρός αμαρτωλού ρύσασθε αυτόν. 5 ουκ έγνωσαν ουδέ συνήκαν, εν σκότει διαπορεύονται · σαλευθήσονται πάντα τα θεμέλια της γης. 6 εγώ ειπα · θεοί εστε και υιοί Υψίστου πάντες · 7 υμείς δε ως άνθρωποι αποθνήσκετε και ως εις των αρχόντων πίπτετε. 8 ανάστα, ο Θεός, κρίνων την γην, ότι συ κατακληρονομήσεις εν πάσι τοις έθνεσι.

ΠΒ (ΠΓ) 82.

Ωδη ψαλμού τω Ασάφ.

2 Ο ΘΕΟΣ, τις ομοιωθήσεται σοι; μη σιγήσης μηδέ καταπραΰνης, ο Θεός · 3 ότι ιδού οι εχθροί σου ήχησαν, και οι μισούντές σε ήραν κεφαλήν, 4 επί τον λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην και εβουλεύσαντο κατά των αγίων σου · 5 ειπαν · δεύτε και εξολοθρεύσωμεν αυτούς εξ έθνους, και ου μη μνησθή το όνομα Ισραήλ έτι. 6 ότι εβουλεύσαντο εν ομονοία επί το αυτό, κατά σου διαθήκην διέθεντο 7 τα σκηνώματα των Ιδουμαίων και οι Ισμαηλίται, Μωάβ και οι Αγαρηνοί, 8 Γεβάλ και Αμμών και Αμαλήκ και αλλόφυλοι μετά των κατοικούντων Τύρον. 9 και γαρ και Ασσούρ συμπαραγένετο μετ ' αυτών, εγενήθησαν εις αντίληψιν τοις υιοίς Λωτ. (διάψαλμα). 10 ποιήσον αυτοίς ως τη Μαδιάμ και τω Σισάρα, ως τω Ιαβείμ εν τω

χειμάρρω Κεισών · 11 εξωλοθρεύθησαν εν Αενδώρ, εγενήθησαν ωσει κόπρος τη γη. 12 θού τους άρχοντας αυτών ως τον Ώρήβ και Ζήβ και Ζεβεέ και Σαλμανά πάντας τους άρχοντας αυτών, 13 οίτινες είπαν · Κληρονομήσωμεν εαυτοίς το αγιαστήριον του Θεού. 14 ο Θεός μου, θού αυτούς ως τροχόν, ως καλάμην κατά πρόσωπον ανέμου · 15 ωσει πυρ, ό διαφλέξει δρυμόν, ωσει φλόξ, ή κατακαύσει όρη, 16 ούτως καταδιώξεις αυτούς εν τη καταιγίδι σου, και εν τη οργή σου συνταράξεις αυτούς. 17 πλήρωσον τα πρόσωπα αυτών ατιμίας, και ζητήσουσι το όνομά σου, Κύριε. 18 αισχυνθήτωσαν και ταραχθήτωσαν εις τον αιώνα του αιώνος και εντραπήτωσαν και απολέσθωσαν 19 και γνώτωσαν ότι όνομά σοι Κύριος · ου μόνος Ύψιστος επί πάσαν την γην.

ΠΓ (ΠΔ) 83.

Εις το τέλος, υπέρ των ληνών · τοις υιοίς Κορέ ψαλμός.

2 ΩΣ ΑΓΑΠΗΤΑ τα σκηνώματά σου, Κύριε των δυνάμεων. 3 επιποθεί και εκλείπει η ψυχή μου εις τας αυλάς του Κυρίου, η καρδιά μου και η σάρξ μου ηγαλλιάσαντο επί Θεόν ζώντα. 4 και γαρ στρουθίον εύρεν εαυτω οικίαν και τρυγών νοοσιάν εαυτη, ου θήσει τα νοοσία εαυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, ο Βασιλεύς μου και ο Θεός μου. 5 μακάριοι οι κατοικούντες εν τω οίκω σου, εις τους αιώνας των αιώνων αινέσουσί σε. (διάψαλμα). 6 μακάριος ανήρ, ω εστιν η αντίληψις αυτού παρά σοί · αναβάσεις εν τη καρδιά αυτού διέθετο 7 εις την κοιλάδα του κλαυθμώνος, εις τον τόπον, ον έθετο · και γαρ ευλογίας δώσει ο νομοθετών. 8 πορεύονται εκ δυνάμεως εις δύναμιν, οφθήσεται ο Θεός των θεών εν Σιών. 9 Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι, ο Θεός Ιακώβ. (διάψαλμα). 10 υπερασπιστά ημών, ιδε, ο Θεός, και επίβλεψον εις το πρόσωπον του χριστού σου. 11 ότι κρείσσων ημέρα μία εν ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας · εξελεξάμην παραρριπτείσθαι εν τω οίκω του Θεού μου μάλλον ή οικείν με εν σκηνώμασιν αμαρτωλών. 12 ότι έλεος και αλήθειαν αγαπά Κύριος ο Θεός, χάριν και δόξαν δώσει · Κύριος ου στερήσει τα αγαθά τοις πορευομένοις εν ακακία. 13 Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, μακάριος άνθρωπος ο ελπίζων επί σε.

ΠΔ (ΠΕ) 84.

Εις το τέλος · τοις υιοίς Κορέ ψαλμός.

2 ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ, Κύριε, την γην σου, απέστρεψας την αιχμαλωσίαν Ιακώβ · 3 αφήκας τας ανομίας τω λαώ σου, εκάλυψας πάσας τας αμαρτίας αυτών. (διάψαλμα). 4 κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου, απέστρεψας από οργής θυμού σου. 5 επιστρέψον ημάς, ο Θεός των σωτηριών ημών, και απόστρεψον τον θυμόν σου από ημών. 6 μη εις τους αιώνας οργισθήσ ημίν; ή διατενείς την οργήν σου από γενεάς εις γενεάν; 7 ο Θεός, συ επιστρέψας ζώσεις ημάς, και ο λαός σου ευφρανθήσεται επί σοί. 8 δείξον ημίν, Κύριε, το έλεός σου και το σωτήριόν σου δώης ημίν. 9 ακούσομαι τι λαλήσει εν εμοί Κύριος ο Θεός, ότι λαλήσει ειρήνην επί τον λαόν αυτού και επί τους οσίους αυτού και επί τους επιστρέφοντας καρδιαν επί αυτόν. 10 πλήν εγγύς των φοβουμένων αυτόν το σωτήριον αυτού του κατασκηνώσαι δόξαν εν τη γη ημών. 11 έλεος και αλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη και ειρήνη κατεφίλησαν · 12 αλήθεια εκ της γης ανέτειλε, και δικαιοσύνη εκ του ουρανού διέκυψε. 13 και γαρ ο Κύριος δώσει χρηστότητα, και η γη ημών δώσει τον καρπόν αυτής · 14 δικαιοσύνη εναντίον αυτού προπορεύσεται και θήσει εις οδόν τα διαβήματα αυτού.

ΠΙΕ (ΠΙΣΤ) 85.

Προσευχή τω Δαυΐδ.

ΚΛΙΝΟΝ, Κύριε, το ους σου και επάκουσόν μου, ότι πτωχός και πένης ειμί εγώ. 2 φύλαξον την ψυχήν μου, ότι όσιός ειμι · σώσον τον δούλόν σου, ο Θεός μου, τον ελπίζοντα επί σε. 3 ελέησόν με, Κύριε, ότι προς σε κεκράξομαι όλην την ημέραν. 4 εύφρανον την ψυχήν του δούλου σου, ότι προς σε, Κύριε, ήρα την ψυχήν μου. 5 ότι συ, Κύριε, χρηστός και επεικής και πολυέλεος πάσι τοις επικαλουμένοις σε. 6 ενώτισαι, Κύριε, την προσευχήν μου και πρόσχεσ τη φωνή της δεήσεώς μου. 7 εν ημέρα θλίψεώς μου εκέκραξα προς σε, ότι επήκουσάς μου. 8 ουκ έστιν όμοιός σοι εν θεοίς, Κύριε, και ουκ έστι κατά τα έργα σου. 9 πάντα τα έθνη, όσα εποίησας, ήξουσι και προσκυνήσουσιν ενώπιόν σου, Κύριε, και δοξάσουσι το όνομά σου. 10 ότι μέγας ει συ και ποιών θαυμάσια, συ ει Θεός μόνος. 11 οδήγησόν με, Κύριε, εν τη οδώ σου, και πορεύσομαι εν τη αληθεία σου · ευφρανθήτω η καρδιά μου του φοβείσθαι το όνομά σου. 12 εξομολογήσομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη καρδιά μου, και δοξάσω το όνομά σου εις τον αιώνα. 13 ότι το έλεός σου μέγα επί εμέ και ερρύσω την ψυχήν μου εξ

άδου κατωτάτου. 14 ο Θεός, παράνομοι επανέστησαν επ' εμέ, και συναγωγή κραταιών εξήτησαν την ψυχήν μου και ου προέθεντό σε ενώπιον αυτών. 15 και συ, Κύριε ο Θεός μου, οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. 16 επίβλεπον επ' εμέ και ελέησόν με, δος το κράτος σου τω παιδί σου και σώσον τον υιόν της παιδισκης σου. 17 ποιήσον μετ' εμού σημειον εις αγαθόν, και ιδέτωσαν οι μισούντές με και αισχυνθήτωσαν, ότι συ, Κύριε, εβοήθησάς μοι και παρεκάλεσάς με.

ΠΣΤ (ΠΖ) 86.

Τοις υιοίς Κορέ ψαλμός ωδής.

ΟΙ ΘΕΜΕΛΙΟΙ αυτού εν τοις όρεσι τοις αγίοις · 2 αγαπά Κύριος τας πόλας Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα Ιακώβ. 3 δεδοξασμένα ελαλήθη περί σου η πόλις του Θεού. (διάψαλμα). 4 μνησθήσομαι Ραάβ και Βαβυλώνος τοις γινώσκουσι με · και ιδού αλλόφυλοι και Τύρος και λαός των Αιθιοπων, ούτοι εγενήθησαν εκεί. 5 μήτηρ Σιών, ερεί άνθρωπος, και άνθρωπος εγενήθη εν αυτη, και αυτός εθεμελίωσεν αυτήν ο Ύψιστος. 6 Κύριος διηγήσεται εν γραφή λαών και αρχόντων τούτων των γεγενημένων εν αυτη. (διάψαλμα). 7 ως ευφραινομένων πάντων η κατοικία εν σοί.

ΠΖ (ΠΗ) 87.

Ωδη ψαλμού τοις υιοίς Κορέ · εις το τέλος, υπέρ μαελέθ του αποκριθήναι · συνέσεως Αιμάν τω Ισραηλίτη.

2 ΚΥΡΙΕ ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέρας εκέκραξα και εν νυκτί εναντίον σου · 3 εισελθέτω ενώπιόν σου η προσευχή μου, κλίνον το ους σου εις την δέησίν μου. 4 ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου, και η ζωή μου τω άδη ήγγισε · 5 προσελογίσθην μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, εγενήθην ωσει άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος, 6 ωσει τραυματία καθεύδοντες εν τάφω, ων ουκ εμνήσθης έτι και αυτοί εκ της χειρός σου απώσθησαν. 7 έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω, εν σκοτεινοίς και εν σκιά θανάτου. 8 επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου, και πάντας τους μετεωρισμούς σου επήγαγες επ' εμέ. (διάψαλμα). 9 εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ' εμού, έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς, παρεδόθην και ουκ εξεπορευόμην. 10 οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας · εκέκραξα προς σε, Κύριε, όλην την ημέραν,

διεπέτασα προς σε τας χείράς μου· 11 μη τοις νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια; ή ιατροί αναστήσουσι, και εξομολογήσονται σοι; 12 μη διηγήσεται τις εν τω τάφω το έλεός σου και την αλήθειάν σου εν τη απωλεία; 13 μη γνωσθήσεται εν τω σκότει τα θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν γη επιλεησμένη; 14 καγώ προς σε, Κύριε, εκέκραξα, και το πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε. 15 ινατί, Κύριε, απωθή την ψυχήν μου, αποστρέφεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; 16 πτωχός ειμι εγώ και εν κόποις εκ νεότητός μου, υψωθείς δε εταπεινώθην και εξηπορήθην. 17 επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου, οι φοβερισμοί σου εξετάραζάν με, 18 εκύκλωσάν με ωσει ύδωρ όλην την ημέραν, περιέσχον με άμα. 19 εμάκρυνας απ' εμού φίλον και πλησίον και τους γνωστούς μου από ταλαιπωρίας.

ΠΗ (ΠΘ) 88.

Συνέσεως Αιθάμ τω Ισραηλίτη.

2 ΤΑ ΕΛΕΗ σου, Κύριε, εις τον αιώνα άσομαι, εις γενεάν και γενεάν απαγγελώ την αλήθειάν σου εν τω στόματί μου, 3 ότι είπας· εις τον αιώνα έλεος οικοδομηθήσεται· εν τοις ουρανοίς ετοιμασθήσεται η αλήθειά σου· 4 διεθέμην διαθήκην τοις εκλεκτοίς μου, ώμοσα Δαυϊδ τω δούλω μου· 5 έως του αιώνος ετοιμάσω το σπέρμα σου και οικοδομήσω εις γενεάν και γενεάν τον θρόνον σου. (διάψαλμα). 6 εξομολογήσονται οι ουρανοί τα θαυμάσιά σου, Κύριε, και την αλήθειάν σου εν εκκλησία αγίων. 7 ότι τις εν νεφέλαις ισωθήσεται τω Κυρίω; και τις ομοιωθήσεται τω Κυρίω εν υιοίς Θεού; 8 ο Θεός ενδοξαζόμενος εν βουλή αγίων, μέγας και φοβερός επί πάντας τους περικύκλω αυτού. 9 Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, τις όμοιός σοι; δυνατός ει, Κύριε, και η αλήθειά σου κύκλω σου. 10 συ δεσποζεις του κράτους της θαλάσσης, τον δε σάλον των κυμάτων αυτής συ καταπραΰνεις. 11 συ εταπεινώσας ως τραυματίαν υπερήφανον, εν τω βραχίονι της δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου. 12 σοί εισιν οι ουρανοί, και σή εστιν η γη· την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής συ εθεμελίωσας. 13 τον βορράν και την θάλασσαν συ έκτισας, Θαβώρ και Ερμών εν τω ονόματί σου αγαλλιάσονται. 14 σός ο βραχίων μετά δυναστείας· κραταιωθήτω η χείρ σου, υψωθήτω η δεξιά σου. 15 δικαιοσύνη και κρίμα ετοιμασία του θρόνου σου, έλεος και αλήθεια προπορεύονται προ προσώπου σου. 16 μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν· Κύριε, εν τω φωτί του προσώπου σου πορεύονται 17 και εν τω ονόματί σου αγαλλιάσονται όλην την

ημέραν και εν τη δικαιοσύνη σου υψωθήσονται. 18 ότι καύχημα της δυνάμεως αυτών συ ει,
 και εν τη ευδοκία σου υψωθήσεται το κέρας ημών. 19 ότι του Κυρίου η αντίληψις και του
 αγίου Ισραήλ βασιλέως ημών. 20 τότε ελάλησας εν οράσει τοις υιοίς σου και είπας· εθέμην
 βοήθειαν επί δυνατόν, ύψωσα εκλεκτόν εκ του λαού μου· 21 εύρον Δαυίδ τον δούλόν μου,
 εν ελέει αγίω μου έχρισα αυτόν. 22 η γαρ χείρ μου συναντήσεται αυτω και ο βραχίων μου
 κατισχύσει αυτόν· 23 ουκ ωφελήσει εχθρός εν αυτω, και υιος ανομίας ου προσθήσει του
 κακώσαι αυτόν. 24 και συγκόψω από προσώπου αυτού τους εχθρούς αυτού και τους
 μισούντας αυτόν τροπώσομαι. 25 και η αλήθειά μου και το έλεός μου μετ' αυτού, και εν τω
 ονόματί μου υψωθήσεται το κέρας αυτού. 26 και θήσομαι εν θαλάσση χείρα αυτού και εν
 ποταμοίς δεξιάν αυτού. 27 αυτός επικαλέσεται με· πατήρ μου ει συ, Θεός μου και
 αντιλήπτωρ της σωτηρίας μου· 28 καγώ πρωτότοκον θήσομαι αυτόν, υψηλόν παρά τοις
 βασιλεύσι της γης. 29 εις τον αιώνα φυλάξω αυτω το έλεός μου, και η διαθήκη μου πιστή
 αυτω· 30 και θήσομαι εις τον αιώνα του αιώνος το σπέρμα αυτού και τον θρόνον αυτού ως
 τας ημέρας του ουρανού. 31 εάν εγκαταλίπωσιν οι υιοί αυτού τον νόμον μου και τοις
 κρίμασί μου μη πορευθώσιν, 32 εάν τα δικαιώματά μου βεβηλώσωσι και τας εντολάς μου μη
 φυλάξωσιν, 33 επισκέψομαι εν ράβδω τας ανομίας αυτών και εν μάστιγι τας αδικίας αυτών·
 34 το δε έλεός μου ου μη διασκεδάσω απ' αυτών, ουδ' ου μη αδικήσω εν τη αληθεία μου, 35
 ουδ' ου μη βεβηλώσω την διαθήκην μου και τα εκπορευόμενα δια των χειλέων μου ου μη
 αθετήσω. 36 άπασ ώμοσα εν τω αγίω μου, ει τω Δαυίδ ψεύσομαι· 37 το σπέρμα αυτού εις τον
 αιώνα μενει και ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος εναντίον μου 38 και ως η σελήνη κατηρτισμένη
 εις τον αιώνα· και ο μάρτυς εν ουρανω πιστός. (διάψαλμα). 39 συ δε απώσω και
 εξουδένωσας, ανεβάλου τον χριστόν σου· 40 κατέστρεψας την διαθήκην του δούλου σου,
 εβεβήλωσας εις την γην το αγίασμα αυτού. 41 καθείλες πάντας τους φραγμούς αυτού, έθου
 τα οχυρώματα αυτού δειλιαν· 42 διήρπασαν αυτόν πάντες οι διοδεύοντες οδόν, εγενήθη
 όνειδος τοις γείτοσιν αυτού. 43 ύψωσας την δεξιάν των θλιβόντων αυτόν, εύφρανας πάντας
 τους εχθρούς αυτού. 44 απέστρεψας την βοήθειαν της ρομφαίας αυτού και ουκ αντελάβου
 αυτού εν τω πολέμω. 45 κατέλυσας από καθαρισμού αυτού, τον θρόνον αυτού εις την γην
 κατέρραξας. 46 εσμίκρυνας τας ημέρας του χρόνου αυτού, κατέχεας αυτού αισχύνην.
 (διάψαλμα). 47 έως πότε, Κύριε, αποστρέφη εις τέλος, εκκαυθήσεται ως πυρ η οργή σου; 48

μνήσθητι τις μου η υπόστασις · μη γαρ ματαίως έκτισας πάντας τους υιούς των ανθρώπων; 49 τις εστιν άνθρωπος, ος ζήσεται, και ουκ όψεται θάνατον; ρύσεται την ψυχήν αυτού εκ χειρός άδου; (διάψαλμα). 50 που εστι τα ελέη σου τα αρχαία, Κύριε, α ώμοσας τω Δαυΐδ εν τη αληθεία σου; 51 μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού των δούλων σου, ου υπέσχον εν τω κόλπω πολλών εθνών, 52 ου ωνειδισαν οι εχθροί σου, Κύριε, ου ωνειδισαν το αντάλλαγμα του χριστού σου. 53 ευλογητός Κύριος εις τον αιώνα. γένοιτο γένοιτο.

ΠΘ (#) 89.

Προσευχή του Μωυσή ανθρώπου του Θεού.

ΚΥΡΙΕ, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά · 2 προ του όρη γενηθήναι και πλασθήναι την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος και έως του αιώνος συ ει. 3 μη αποστρέψης άνθρωπον εις ταπεινώσιν · και είπας · επιστρέψατε υιοί των ανθρώπων. 4 ότι χιλια έτη εν οφθαλμοίς σου ως ημέρα η εχθές, ήτις διήλθε, και φυλακή εν νυκτί. 5 τα εξουδενώματα αυτών έτη έσονται. το πρωϊ ωσει χλόη παρέλθοι, 6 το πρωϊ ανθήσαι και παρέλθοι, το εσπέρας αποπέσοι, σκληρυνθειη και ξηρανθειη. 7 ότι εξελίπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμω σου εταράχθημεν. 8 έθου τας ανομίας ημών εναντίον σου · αιών ημών εις φωτισμόν του προσώπου σου. 9 ότι πάσαι αι ημέραι ημών εξέλιπον, και εν τη οργή σου εξελίπομεν · τα έτη ημών ωσει αράχνη εμελέτων. 10 αι ημέραι των ετών ημών εν αυτοίς εβδομήκοντα έτη, εάν δε εν δυναστείαις, ογδοήκοντα έτη, και το πλείον αυτών κόπος και πόνος · ότι επήλθε πραότης εφ ' ημάς, και παιδευθησόμεθα. 11 τις γινώσκει το κράτος της οργής σου και από του φόβου σου τον θυμόν σου εξαριθμήσασθαι; 12 την δεξιάν σου ούτω γνώρισόν μοι και τους πεπαιδευμένους τη καρδία εν σοφία. 13 επιστρέψον, Κύριε · έως πότε; και παρακλήθητι επί τοις δούλοις σου. 14 ενεπλήσθημεν το πρωϊ του ελέους σου, Κύριε, και ηγαλλιασάμεθα και ευφράνθημεν εν πάσαις ταις ημέραις ημών · ευφρανθειημεν 15 ανθ ' ων ημερών εταπεινώσας ημάς, ετών, ων είδομεν κακά. 16 και ιδε επί τους δούλους σου και επί τα έργα σου και οδήγησον τους υιούς αυτών, 17 και έστω η λαμπρότης Κυρίου του Θεού ημών εφ ' ημάς, και τα έργα των χειρών ημών κατεύθυνον εφ ' ημάς και το έργον των χειρών ημών κατεύθυνον.

(#Α) 90.

Αίνος ωδής τω Δαυΐδ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ εν βοήθεια του Υψίστου, εν σκέπη του Θεού του ουρανού αυλισθήσεται. 2 ερεί τω Κυρίω· αντήλωρ μου ει και καταφυγή μου, ο Θεός μου, και ελπώ επ' αυτόν, 3 ότι αυτός ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών και από λόγου ταραχώδους. 4 εν τοις μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, και υπό τας πτέρυγας αυτού ελπείς· όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού. 5 ου φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλε η αλήθμενου ημέρας, 6 από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος και δαιμονίου μεσημβρινού. 7 πεσείται εκ του κλίτους σου χιλιάς και μυριάς εκ δεξιών σου, προς σε δε ουκ εγγιεί· 8 πλὴν τοις οφθαλμοίς σου κατανοήσεις και ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει. 9 ότι συ, Κύριε, η ελπίς μου· τον Ύψιστον έθου καταφυγήν σου. 10 ου προσελεύσεται προς σε κακά, και μάστιξ ουκ εγγιεί εν τώ σκηνώματί σου. 11 ότι τοις αγγέλοις αυτού εντελείται περί σου του διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταις οδοίς σου· 12 επί χειρών αρούσι σε, μήποτε προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου· 13 επί ασπίδα και βασιλίσκον επιβήση και καταπατήσεις λέοντα και δράκοντα. 14 ότι επ' εμέ ήλπισε, και ρύσομαι αυτόν· σκεπάσω αυτόν, ότι έγνω το όνομά μου. 15 κεκράζεται προς με, και επακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει· εξελούμαι αυτόν, και δοξάσω αυτόν. 16 μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν και δείξω αυτω το σωτήριόν μου.

#Α (#Β) 91.

Ψαλμός ωδής, εις την ημέραν του σαββάτου.

2 ΑΓΑΘΟΝ το εξομολογείσθαι τω Κυρίω και ψάλλειν τω ονόματί σου, Ύψιστε, 3 του αναγγέλλειν τω πρωϊ το έλεός σου και την αλήθειάν σου κατά νύκτα 4 εν δεκαχόρδω ψαλτηρίω μετ' ωδής εν κιθάρα. 5 ότι εύφρανάς με, Κύριε, εν τοις ποιήμασί σου, και εν τοις έργοις των χειρών σου αγαλλιάσομαι. 6 ως εμεγαλύνθη τα έργα σου Κύριε· σφόδρα εβαθύνθησαν οι διαλογισμοί σου. 7 ανήρ άφρων ου γνώσεται, και ασύνετος ου συνήσει ταύτα. 8 εν τώ ανατείλει αμαρτωλούς ωσει χόρτον και διέκυψαν πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, όπως αν εξολοθρευθώσιν εις τον αιώνα του αιώνος. 9 συ δε Ύψιστος εις τον αιώνα, Κύριε· 10 ότι ιδού οι εχθροί σου, Κύριε, ιδού οι εχθροί σου απολούνται, και διασκορπισθήσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, 11 και υψωθήσεται ως

μονοκέρωτος το κέρασ μου και το γήρας μου εν ελαιώ πίνι · 12 και επείδεν ο οφθαλμός μου εν τοις εχθροίς μου, και εν τοις επανισταμένοις επ ' εμέ πονηρευομένοις ακούσατε το ους μου. 13 δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει, ωσει η κέδρος η εν τω Λιβάνω πληθυνθήσεται. 14 πεφυτευμένοι εν τω οίκω Κυρίου, εν ταις αυλαις του Θεού ημών εξανθήσουσιν · 15 έτι πληθυνθήσονται εν γήρει πίνι και ευπαθούντες έσσονται του αναγγείλαι 16 ότι ευθής Κύριος ο Θεός ημών και ουκ έστιν αδικία εν αυτω.

#B (#Γ) 92.

Εις την ημέραν του προσαββάτου, ότε κατώκισται η γη ·
αίνος ωδής τω Δαυΐδ.

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν και περιεζώσατο · και γαρ εστερέωσε την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται. 2 έτοιμος ο θρόνος σου από τότε, από του αιώνος συ ει. 3 επήραν οι ποταμοί, Κύριε, επήραν οι ποταμοί φωνάς αυτών · αρούσιν οι ποταμοί επιτρίψεις αυτών. 4 από φωνών υδάτων πολλών θαυμαστοί οι μετεωρισμοί της θαλάσσης, θαυμαστός εν υψηλοίς ο Κύριος. 5 τα μαρτύριά σου επιστώθησαν σφόδρα · τω οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

#Γ (#Δ) 93.

Ψαλμός τω Δαυΐδ, τετράδι σαββάτου.

ΘΕΟΣ εκδικήσεων Κύριος, Θεός εκδικήσεων επαρρησιάσατο. 2 υψώθητι ο κρίνων την γην, απόδος ανταπόδοσιν τοις υπερηφάνοις. 3 έως πότε αμαρτωλοί, Κύριε, έως πότε αμαρτωλοί καυχήσονται, 4 φθέγγονται και λαλήσουσιν αδικίαν, λαλήσουσι πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν; 5 τον λαόν σου, Κύριε, εταπεινώσαν και την κληρονομίαν σου εκάκωσαν, 6 χήραν και ορφανόν απέκτειναν, και προσήλυτον εφόνευσαν 7 και είπαν · ουκ όψεται Κύριος, ουδέ συνήσει ο Θεός του Ιακώβ. 8 σύνετε δη, άφρονες εν τω λαω · και, μωροί, ποτέ φρονήσατε. 9 ο φυτεύσας το ους ουχί ακούει; ή ο πλάσας τον οφθαλμόν ουχί κατανοει; 10 ο παιδεύων έθνη ουχί ελέγξει; ο διδάσκων άνθρωπον γνώσιν; 11 Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των ανθρώπων ότι εισί μάταιοι. 12 μακάριος ο άνθρωπος, ον αν παιδεύσης, Κύριε, και εκ του νόμου σου διδάξης αυτόν 13 του πραΐναι αυτόν αφ ' ημερών πονηρών, έως ου ορυγή τω

αμαρτωλω βόθρος. 14 ότι ουκ απώσεται Κύριος τον λαόν αυτού και την κληρονομίαν αυτού ουκ εγκαταλείψει, 15 έως ου δικαιοσύνη επιστρέψη εις κρίσιν και εχόμενοι αυτής πάντες οι ευθείς τη καρδία. (διάψαλμα). 16 τις αναστήσεται μοι επί πονηρευομένοις; ή τις συμπαραστήσεται μοι επί τους εργαζομένους την ανομίαν; 17 ει μη ότι Κύριος εβοήθησέ μοι, παρά βραχύ παρώκησε τω άδη η ψυχή μου. 18 ει έλεγον · σεσάλευται ο πούς μου, το έλεός σου, Κύριε, εβοήθει μοι. 19 Κύριε, κατά το πλήθος των οδυνών μου εν τη καρδία μου αι παρακλήσεις σου εύφραναν την ψυχήν μου. 20 μη συμπροσέστω σοι θρόνος ανομίας, ο πλάσσων κόπον επί πρόσταγμα. 21 θηρεύσουσιν επί ψυχήν δικαίου και αίμα αθων καταδικάσονται. 22 και εγένετό μοι Κύριος εις καταφυγήν και ο Θεός μου εις βοηθόν ελπίδος μου · 23 και αποδώσει αυτοίς Κύριος την ανομίαν αυτών, και κατά την πονηρίαν αυτών αφανίζει αυτούς Κύριος ο Θεός.

#Δ (#Ε) 94.

Αίνος ωδής τω Δαυΐδ.

ΔΕΥΤΕ αγαλλιασώμεθα τω Κυρίω, αλαλάζωμεν τω Θεω τω Σωτήρι ημών · 2 προφθάσωμεν το πρόσωπον αυτού εν εξομολογήσει και εν ψαλμοίς αλαλάζωμεν αυτω. 3 ότι Θεός μέγας Κύριος και Βασιλεύς μέγας επί πάσαν την γην · 4 ότι εν τη χειρί αυτού τα πέρατα της γης, και τα ύψη των ορέων αυτού εισιν · 5 ότι αυτού εστιν η θάλασσα, και αυτός εποίησεν αυτήν, και την ξηράν αι χείρες αυτού έπλασαν. 6 δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπιέσωμεν αυτω και κλαύσωμεν εναντίον Κυρίου, του ποιήσαντος ημάς · 7 ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, και ημείς λαός νομής αυτού και πρόβατα χειρός αυτού. 8 σήμερα, εάν της φωνής αυτού ακούσητε, μη σκληρόνητε τας καρδίας υμών, ως εν τω παραπικρασμω κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω, 9 ου επείρασάν με οι πατέρες υμών, εδοκίμασάν με και είδον τα έργα μου. 10 τεσσαράκοντα έτη προσώχθισα τη γενεά εκείνη και είπα · αεί πλανώνται τη καρδία, αυτοί δε ουκ έγνωσαν τας οδούς μου, 11 ως ώμοσα εν τη οργή μου · ει εισελεύσονται εις την κατάπαυσίν μου.

#Ε (#ΣΤ) 95.

Οτε ο οίκος ωκοδομείτο μετά την αιχμαλωσίαν · ωδή τω Δαυΐδ.

ΑΣΑΤΕ τω Κυρίω άσμα καινόν, άσατε τω Κυρίω πάσα η γη · 2 άσατε τω Κυρίω · ευλογήσατε το όνομα αυτού, ευαγγελίζεσθε ημέραν εξ ημέρας το σωτήριον αυτού · 3 αναγγείλατε εν τοις έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια αυτού. 4 ότι μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, φοβερός εστιν υπέρ πάντας τους θεούς · 5 ότι πάντες οι θεοί των εθνών δαιμόνια, ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησεν. 6 εξομολόγησις και ωραιότης ενώπιον αυτού. αγιωσύνη και μεγαλοπρέπεια εν τω αγιάσματι αυτού. 7 ενέγκατε τω Κυρίω, αι πατριαί των εθνών, ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν και τιμήν · 8 ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν ονόματι αυτού, άρατε θυσίας και εισπορεύεσθε εις τας αυλάς αυτού · 9 προσκυνήσατε τω Κυρίω εν αυλή αγία αυτού, σαλευθήτω από προσώπου αυτού πάσα η γη. 10 είπατε εν τοις έθνεσιν · ο Κύριος εβασίλευσε, και γαρ κατώρθωσε την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται, κρινεί λαούς εν ευθύτητι. 11 ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί και αγαλλιάσθω η γη, σαλευθήτω η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής · 12 χαρήσεται τα πεδία και πάντα τα εν αυτοίς · τότε αγαλλιάσονται πάντα τα ξύλα του δρυμού 13 προ προσώπου του Κυρίου, ότι έρχεται, ότι έρχεται κρίνει την γην. κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη και λαούς εν τη αληθεία αυτού.

#ΣΤ (#Ζ) 96.

Τω Δαυίδ, ότε η γη αυτού καθίσταται.

Ο ΚΥΡΙΟΣ εβασίλευσεν, αγαλλιάσθω η γη, ευφρανθήτωσαν νήσοι πολλάι. 2 νέφη και γνόφος κύκλω αυτού, δικαιοσύνη και κρίμα κατόρθωσις του θρόνου αυτού. 3 πυρ εναντίον αυτού προπορεύεται και φλογιεί κύκλω τους εχθρούς αυτού · 4 έφαναν αι αστραπαί αυτού τη οικουμένη, είδε και εσαλεύθη η γη. 5 τα όρη ωσει κηρός ετάκησαν από προσώπου Κυρίου, από προσώπου Κυρίου πάσης της γης. 6 ανήγγειλαν οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού, και είδοσαν πάντες οι λαοί την δόξαν αυτού. 7 αισχυνθήτωσαν πάντες οι προσκυνούντες τοις γλυπτοίς, οι εγκαυχώμενοι εν τοις ειδώλοις αυτών · προσκυνήσατε αυτω, πάντες οι άγγελοι αυτού. 8 ήκουσε και ευφράνθη η Σιών, και ηγαλλιάσαντο αι θυγατέρες της Ιουδαίας ένεκεν των κριμάτων σου, Κύριε · 9 ότι συ ει Κύριος ύψιστος επί πάσαν την γην, σφόδρα υπερυψώθης υπέρ πάντας τους θεούς. 10 οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε πονηρά · φυλάσσει Κύριος τας ψυχάς των οσίων αυτού, εκ χειρός αμαρτωλών ρύσεται αυτούς. 11 φως

ανέτειλε τω δικαίω και τοις ευθέσι τη καρδία ευφροσύνη. 12 ευφράνθητε, δίκαιοι, εν τω Κυρίω, και εξομολογείσθε τη μνήμη της αγιωσύνης αυτού.

#Z (#H) 97.

Ψαλμός τω Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τω Κυρίω άσμα καινόν, ότι θαυμαστά εποίησεν ο Κύριος· έσωσεν αυτόν η δεξιά αυτού και ο βραχίων ο άγιος αυτού. 2 εγνώρισε Κύριος το σωτήριον αυτού, εναντίον των εθνών απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού. 3 εμνήσθη του ελέους αυτού τω Ιακώβ και της αληθείας αυτού τω οίκω Ισραήλ· είδοσαν πάντα τα πέρατα της γης το σωτήριον του Θεού ημών. 4 αλαλάξατε τω Θεω, πάσα η γη, άσατε και αγαλλιάσθε και ψάλατε· 5 ψάλατε τω Κυρίω εν κιθάρα, εν κιθάρα και φωνή ψαλμού· 6 εν σάλπιγξιν ελαταις και φωνή σάλπιγγος κερατινης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου. 7 σαλευθήτω η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτη. 8 ποταμοί κροτήσουσι χειρί επί το αυτό, τα όρη αγαλλιάζονται, 9 ότι ήκει κρίνει την γην· κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη και λαούς εν ευθύτητι.

#H (#Θ) 98.

Ψαλμός τω Δαυίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ εβασιλευσεν, οργιζέσθωσαν λαοί· ο καθημενος επί των Χερουβίμ, σαλευθήτω η γη. 2 Κύριος εν Σιών μέγας και υψηλός εστιν επί πάντας τους λαούς. 3 εξομολογησάσθωσαν τω ονόματί σου τω μεγάλω, ότι φοβερόν και άγιόν εστι. 4 και τιμή βασιλέως κρίσιν αγαπά· συ ητοιμάσας ευθύτητας, κρίσιν και δικαιοσύνην εν Ιακώβ συ εποίησας. 5 υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε τω υποποδίω των ποδών αυτού, ότι άγιός εστι. 6 Μωυσήσ και Ααρών εν τοις ιερεύσιν αυτού, και Σαμουήλ εν τοις επικαλουμένοις το όνομα αυτού· επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτός εισήκουσεν αυτών, 7 εν στόλω νεφέλης ελάλει προς αυτούς· ότι εφύλασσον τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα αυτού, α έδωκεν αυτοίς. 8 Κύριε ο Θεός ημών, συ επήκουσε αυτών· ο Θεός, συ ευίλατος εγίνου αυτοίς και εκδικών επί πάντα τα επιτηδεύματα αυτών. 9 υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις όρος άγιον αυτού, ότι άγιος Κύριος ο Θεός ημών.

#Θ (P) 99.

Ψαλμός εις εξομολόγησιν.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τω Κυρίω, πάσα η γη, 2 δουλεύσατε τω Κυρίω εν ευφροσύνη, εισέλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλιάσει. 3 γνώτε ότι Κύριος, αυτός εστιν ο Θεός ημών, αυτός εποίησεν ημάς και ουχ ημείς· ημείς δε λαός αυτού και πρόβατα της νομής αυτού. 4 εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν εξομολογήσει, εις τας αυλάς αυτού εν ύμνοις. εξομολογηίσθε αυτω, αινείτε το όνομα αυτού, 5 ότι χρηστός Κύριος, εις τον αιώνα το έλεος αυτού, και έως γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.

P (PA) 100.

Ψαλμός τω Δαυίδ.

ΕΛΕΟΣ και κρίσιν άσομαί σοι, Κύριε· 2 ψαλώ και συνήσω εν οδω αμώμω· πότε ήξεις προς με; διεπορευόμην εν ακακία καρδίας μου εν μέσω του οίκου μου. 3 ου προεθέμην προ οφθαλμών μου πράγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις εμίσησα· ουκ εκολλήθη μοι καρδία σκαμβή. 4 εκκλίνοντος απ' εμού του πονηρού ουκ εγίνωσκον. 5 τον καταλαλούντα λάθρα τον πλησίον αυτού, τούτον εξεδίωκον· υπερηφάνω οφθαλμω και απλήστω καρδια, τούτω ου συνήσθιον. 6 οι οφθαλμοί μου επί τους πιστούς της γης του συγκαθήσθαι αυτούς μετ' εμού· πορευόμενος εν οδω αμώμω, ούτός μοι ελειτούργει. 7 ου κατώκει εν μέσω της οικίας μου ποιών υπερηφανίαν, λαλών άδικα ου κατεύθυνεν ενώπιον των οφθαλμών μου. 8 εις τας πρωίας απέκτεινον πάντας τους αμαρτωλούς της γης του εξολοθρεύσαι εκ πόλεως Κυρίου πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν.

PA (PB) 101.

Προσευχή τω πτωχω, όταν ακηδιάση και εναντίον Κυρίου εκχή την δέησιν αυτού.

2 ΚΥΡΙΕ, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγή μου προς σε ελθέτω. 3 μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού· εν ή αν ημέρα θλίβωμαι, κλίνον προς με το ους σου· εν ή αν ημέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ επάκουσόν μου, 4 ότι εξέλιπον ωσει καπνός αι

ημέραι μου, και τα οστά μου ωσει φρύγιον συνεφρύγησαν. 5 επλήγην ωσει χόρτος και εξηράνθη η καρδια μου, ότι επελαθόμην του φαγειν τον άρτον μου. 6 από φωνής του στεναγμού μου εκολλήθη το οστόν μου τη σαρκί μου. 7 ωμοιώθην πελεκάνι ερημικω, εγενήθην ωσει νυκτικόραξ εν οικοπέδω, 8 ηγρόπνησα και εγενόμην ως στρουθιον μονάζον επί δώματος. 9 όλην την ημέραν ωνειδιζόν με οι εχθροί μου, και οι επαινούντές με κατ' εμού ώμνουν. 10 ότι σποδόν ωσει άρτον έφαγον και το πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρων 11 από προσώπου της οργής σου και του θυμού σου, ότι επάρας κατέρραξάς με. 12 αι ημέραι μου ωσει σκιά εκλίθησαν, καγώ ωσει χόρτος εξηράνθην. 13 συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα μένεις, και το μνημόσυνόν σου εις γενεάν και γενεάν. 14 συ αναστάς οικτειρήσεις την Σιών, ότι καιρός του οικτειρήσαι αυτην, ότι ήκει καιρός · 15 ότι ευδόκησαν οι δούλοι σου τους λίθους αυτης, και τον χουν αυτης οικτειρήσουσι. 16 και φοβηθήσονται τα έθνη το όνομά σου, Κύριε, και πάντες οι βασιλεις της γης την δόξαν σου, 17 ότι οικοδομήσει Κύριος την Σιών και οφθήσεται εν τη δόξη αυτου. 18 επέβλεψεν επί την προσευχήν των ταπεινών και ουκ εξουδένωσε την δέησιν αυτών. 19 γραφήτω αυτη εις γενεάν ετέρα, και λαός ο κτιζόμενος αινέσει τον Κύριον. 20 ότι εξέκυψεν εξ ύψους αγίου αυτου, Κύριος εξ ουρανού επί την γην επέβλεψε 21 του ακούσαι του στεναγμού των πεπεδημένων, του λύσαι τους υιούς των τεθνατωμένων, 22 του αναγγείλαι εν Σιών το όνομα Κυρίου και την αινεσιν αυτου εν Ιερουσαλήμ 23 εν τω συναχθήναι λαούς επί το αυτό και βασιλεις του δουλεύειν τω Κυρίω. 24 απεκρίθη αυτω εν οδω ισχύος αυτου · την ολιγότητα των ημερών μου ανάγγελόν μοι · 25 μη αναγάγης με εν ημίσει ημερών μου · εν γενεά γενεών τα έτη σου. 26 κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου εισιν οι ουρανοί · 27 αυτοί απολούνται, συ δε διαμένεις, και πάντες ως μάτιον παλαιωθήσονται, και ωσει περιβόλαιον ελίξεις αυτούς και αλλαγήςονται · 28 συ δε ο αυτός ει, και τα έτη σου ουκ εκλείψουσιν. 29 οι υιοί των δούλων σου κατασκηνώσουσι, και το σπέρμα αυτών εις τον αιώνα κατευθυνθήσεται.

PB (PT) 102.

Τω Δαυϊδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ, η ψυχή μου, τον Κύριον και, πάντα τα εντός μου, το όνομα το άγιον αυτου · 2 ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον και μη επιλανθάνου πάσας τας ανταποδόσεις αυτου · 3 τον

ευλατεύοντα πάσας τας ανομίας σου, τον ιώμενον πάσας τας νόσους σου· 4 τον λυτρούμενον εκ φθοράς την ζώην σου, τον στεφανούντά σε εν ελέει και οικτιρμοίς· 5 τον εμπιπλώντα εν αγαθοίς την επιθυμίαν σου, ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου. 6 ποιών ελεημοσύνας ο Κύριος και κρίμα πάσι τοις αδικουμένοις. 7 εγνώρισε τας οδούς αυτού τω Μωυσή, τοις υιοίς Ισραήλ τα θελήματα αυτού. 8 οικτίρμων και ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος· 9 ουκ εις τέλος οργισθήσεται, ουδέ εις τον αιώνα μηνιεί· 10 ου κατά τας ανομίας ημών εποίησεν ημίν, ουδέ κατά τας αμαρτίας ημών ανταπέδωκεν ημίν, 11 ότι κατά το ύψος του ουρανού από της γης εκραταίωσε Κύριος το έλεος αυτού επί τους φοβουμένους αυτόν· 12 καθόσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών, εμάκρυνεν αφ ' ημών τας ανομίας ημών. 13 καθώς οικτείρει πατήρ υιούς, ωκτείρησε Κύριος τους φοβουμένους αυτόν, 14 ότι αυτός έγνω το πλάσμα ημών, εμνήσθη ότι Χους εσμεν. 15 άνθρωπος, ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού· ωσει άνθος του αγρού, ούτως εξανθήσει· 16 ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτω, και ουχ υπάρξει και ουκ επιγνώσεται έτι τον τόπον αυτού. 17 το δε έλεος του Κυρίου από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν, και η δικαιοσύνη αυτού επί υιοίς υιών 18 τοις φυλάσσουσι την διαθήκην αυτού και μεμνημένοις των εντολών αυτού του ποιήσαι αυτάς. 19 Κύριος εν τω ουρανω ητοίμασε τον θρόνον αυτού, και η βασιλεία αυτού πάντων δεσποζει. 20 ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι άγγελοι αυτού, δυνατοί ισχυϊ ποιούντες τον λόγον αυτού του ακούσαι της φωνής των λόγων αυτού. 21 ευλογείτε τον Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις αυτού, λειτουργοί αυτού ποιούντες το θέλημα αυτού· 22 ευλογείτε τον Κύριον, πάντα τα έργα αυτού, εν παντί τόπω της δεσποτείας αυτού· ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

ΡΓ (ΡΔ) 103.

Τω Δαυϊδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ, η ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε ο Θεός μου, εμεγαλύνθησ σφόδρα, εξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ενεδύσω 2 αναβαλλόμενος φως ως ιμάτιον, εκτεινων τον ουρανόν ωσει δέρριν· 3 ο στεγάζων εν ύδασι τα υπερωα αυτού, ο τιθείς νέφη την επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί περύγων ανέμων· 4 ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα. 5 ο θεμελιών την γην επί την ασφάλειαν αυτής, ου

κλιθήσεται εις τον αιώνα του αιώνος. 6 άβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί των ορέων στήσονται ύδατα· 7 από επιτιμήσεώς σου φεύζονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν. 8 αναβαίνουσιν όρη και καταβαίνουσι πεδία εις τον τόπον ον εθεμελίωσας αυτά· 9 όριον έθου, ό ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γην. 10 ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανά μέσον των ορέων διελεύσονται ύδατα· 11 ποτιούσι πάντα τα θηρία του αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών· 12 επ' αυτά τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσει, εκ μέσου των πετρών δώσουσι φωνήν. 13 ποτίζων όρη εκ των υπερών αυτού, από καρπού των έργων σου χορτασθήσεται η γη. 14 ο εξανατέλλων χόρτον τοις κτήνεσι και χλόην τη δουλεία των ανθρώπων του εξαγαγειν άρτον εκ της γης· 15 και οίνος ευφραίνει καρδιαν ανθρώπου του ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαιώ, και άρτος καρδιαν ανθρώπου στηρίζει. 16 χορτασθήσονται τα ξύλα του πεδίου, αι κέδροι του Λιβάνου, ασ εφύτευσας. 17 εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, του ερωδιού η οικία ηγεΐται αυτών. 18 όρη τα υψηλά ταις ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοις λαγωοίς. 19 εποίησε σελήνην εις καιρούς, ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού. 20 έθου σκότος, και εγένετο νύξ· εν αυτη διελεύσονται πάντα τα θηρία του δρυμού. 21 σκόμνοι ωρυόμενοι του αρπάσαι και ζητήσαι παρά τω Θεω βρώσιν αυτοίς. 22 ανέτειλεν ο ήλιος, και συνήχθησαν και εις τας μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται. 23 εξελεύσεται άνθρωπος επί το έργον αυτού και επί την εργασίαν αυτού έως εσπέρας. 24 ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας, επληρώθη η γη της κτίσεώς σου. 25 αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος, εκεί ερπητά, ων ουκ έστιν αριθμός, ζωα μικρά μετά μεγάλων· 26 εκεί πλοία διαπορευόνται, δράκων ούτος, ον έπλασας εμπαιζειν αυτη. 27 πάντα προς σε προσδοκώσι, δούναι την τροφήν αυτών εις εύκαιρον. 28 δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν, ανοίξαντός σου την χείρα, τα σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. 29 αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον ταραχθήσονται· αντανελείς το πνεύμα αυτών, και εκλείψουσι και εις τον χουν αυτών επιστρέψουσιν. 30 εξαποστελείς το πνεύμά σου, και κτισθήσονται, και ανακαινιείς το πρόσωπον της γης. 31 ήτω η δόξα Κυρίου εις τους αιώνας, ευφρανθήσεται Κύριος επί τοις έργοις αυτού· 32 ο επιβλέπων επί την γην και ποιών αυτην τρέμειν, ο απτόμενος των ορέων και καπνίζονται. 33 άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεω μου έως υπάρχω· 34 ηδυνθειή αυτω η διαλογή μου, εγώ δε ευφρανθήσομαι επί τω Κυρίω. 35 εκλείποιεν αμαρτωλοί από της γης και άνομοι, ωστε μη υπάρχειν αυτούς. ευλόγει,

η ψυχή μου, τον Κύριον.

ΡΔ (ΡΕ) 104.

Αλληλουϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ και επικαλεισθε το ὄνομα αὐτοῦ, απαγγείλατε εν τοις ἔθνεσι τα ἔργα αὐτοῦ· 2 ἄσατε αὐτῷ και ψάλατε αὐτῷ, διηγῆσασθε πάντα τα θαυμάσια αὐτοῦ. 3 επαινείσθε εν τῷ ονόματι τῷ αγίῳ αὐτοῦ. ευφρανθήτω καρδία ζητούντων τον Κύριον· 4 ζητήσατε τον Κύριον και κραταιώθητε, ζητήσατε το πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. 5 μνήσθητε των θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, τα τέρατα αὐτοῦ και τα κρίματα του στόματος αὐτοῦ, 6 σπέρμα Αβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υιοί Ιακώβ εκλεκτοί αὐτοῦ. 7 αὐτός Κύριος ο Θεός ημῶν, εν πάση τη γη τα κρίματα αὐτοῦ. 8 ἐμνήσθη εις τον αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου, ου ἐνετείλατο εις χιλίας γενεάς, 9 ὃν διέθετο τῷ Αβραάμ, και του ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ισαάκ 10 και ἔστησεν αὐτόν τῷ Ιακώβ εις πρόσταγμα και τῷ Ισραήλ εις διαθήκην αἰώνιον 11 λέγων· σοί δώσω την γην Χαναάν σχοίνισμα κληρονομίας υμῶν. 12 εν τῷ εἶναι αὐτούς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστούς και παροίκους εν αὐτῇ 13 και διήλθον ἐξ ἔθνους εις ἔθνος, και εκ βασιλείας εις λαόν ἕτερον. 14 ουκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς και ἠλεγξεν υπέρ αὐτῶν βασιλεῖς· 15 μη ἀπτεσθε των χριστῶν μου και εν τοις προφήταις μου μη πονηρεῦσεσθε. 16 και ἐκάλεσε λιμόν ἐπὶ την γην, παν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν· 17 ἀπέστειλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εις δούλον ἐπράθη Ιωσήφ. 18 ἐταπεινώσαν εν πέδαις τους πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν η ψυχή αὐτοῦ 19 μέχρι του ελθεῖν τον λόγον αὐτοῦ, το λόγιον του Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. 20 ἀπέστειλε βασιλεὺς και ἔλυσεν αὐτόν, ἀρχῶν λαοῦ, και ἀφῆκεν αὐτόν. 21 κατέστησεν αὐτόν κύριον του οἴκου αὐτοῦ και ἀρχοντα πάσης της κτήσεως αὐτοῦ 22 του παιδεύσαι τους ἀρχοντας αὐτοῦ ὡς εαυτόν και τους πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι. 23 και εισηλθεν Ισραήλ εις Αἴγυπτον, και Ιακώβ παρώκησεν εν γη Χαμ. 24 και ηύξησε τον λαόν αὐτοῦ σφόδρα και ἐκραταίωσεν αὐτόν υπέρ τους εχθρούς αὐτοῦ. 25 μετέστρεψε την καρδίαν αὐτοῦ του μισῆσαι τον λαόν αὐτοῦ, του δολιούσθαι εν τοις δούλοις αὐτοῦ. 26 ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τον δούλον αὐτοῦ, Ααρῶν, ὃν ἐξελέξατο εαυτῷ. 27 ἔθετο εν αὐτοῖς τους λόγους των σημείων αὐτοῦ και των τεράτων αὐτοῦ εν γη Χαμ. 28 ἐξαπέστειλε σκότος και ἐσκότασεν, ὅτι παρεπῆκρναν τους λόγους αὐτοῦ· 29 μετέστρεψε τα ὕδατα αὐτῶν εις αἷμα, και ἀπέκτεινε

τους ιχθύας αυτών. 30 εξήρπεν η γη αυτών βατράχους εν τοις ταμείοις των βασιλέων αυτών. 31 είπε, και ήλθε κυνόμυια και σκνίπες εν πάσι τοις ορίοις αυτών. 32 έθετο τας βροχάς αυτών χάλαζαν, πυρ καταφλέγον εν τη γη αυτών, 33 και επάταξε τας αμπέλους αυτών και τας συκάς αυτών και συνέτριψε παν ξύλον ορίου αυτών. 34 είπε και ήλθεν ακρίς, και βρούχος, ου ουκ ην αριθμός, 35 και κατέφαγε πάντα τον χόρτον εν τη γη αυτών, και κατέφαγε τον καρπόν της γης αυτών. 36 και επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη αυτών, απαρχήν παντός πόνου αυτών. 37 και εξήγαγεν αυτούς εν αργυρίω και χρυσίω, και ουκ ην εν ταις φυλαίς αυτών ο ασθενών. 38 ευφράνθη Αίγυπτος εν τη εξόδω αυτών, ότι επέπεσεν ο φόβος αυτών επ ' αυτούς. 39 διεπέτασε νεφέλην εις σκέπην αυτοίς και πυρ του φωτίσαι αυτοίς την νύκτα. 40 ήτησαν, και ήλθεν ορτυγομήτρα, και άρτον ουρανού ενέπλησεν αυτούς· 41 διέρρηξε πέτραν, και ερρύησαν ύδατα, επορευθήσαν εν ανύδροις ποταμοί. 42 ότι εμνήσθη του λόγου του αγίου αυτού του προς Αβραάμ τον δούλον αυτού 43 και εξήγαγε τον λαόν αυτού εν αγαλλιάσει και τους εκλεκτούς αυτού εν ευφροσύνη. 44 και έδωκεν αυτοίς χώρας εθνών, και πόνους λαών κατεκληρονόμησαν, 45 όπως αν φυλάξωσι τα δικαιώματα αυτού, και τον νόμον αυτού εκζητήσωσιν.

PE (P) 105.

Αλληλουΐα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τω Κυρίω, ότι χρηστός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. 2 τις λαλήσει τας δυναστείας του Κυρίου, ακουστάς ποιήσει πάσας τας αινέσεις αυτού; 3 μακάριοι οι φυλάσσοντες κρίσιν και ποιούντες δικαιοσύνην εν παντί καιρω. 4 μνήσθητι ημών, Κύριε, εν τη ευδοκία του λαού σου, επίσκεψαι ημάς εν τω σωτηρίω σου 5 του ιδείν εν τη χρηστότητι των εκλεκτών σου, του ευφρανθήναι εν τη ευφροσύνη του έθνους σου, του επαινείσθαι μετά της κληρονομίας σου. 6 ημάρτομεν μετά των πατέρων ημών, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν. 7 οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω ου συνήκαν τα θαυμάσιά σου και ουκ εμνήσθησαν του πλήθους του ελέους σου και παρεπίκραναν αναβαίνοντες εν τη ερυθρά θαλάσση. 8 και έσωσεν αυτούς ένεκεν του ονόματος αυτού του γνωρίσαι την δυναστείαν αυτού· 9 και επετίμησε τη ερυθρά θαλάσση, και εξηράνθη, και ωδήγησεν αυτούς εν αβύσσω ως εν ερήμω· 10 και έσωσεν αυτούς εκ χειρός μισούντος και ελυτρώσατο αυτούς εκ χειρός εχθρών· 11 εκάλυψεν

ὕδωρ τους θλίβοντας αυτούς, εις εξ αυτών ουχ υπελείφθη. 12 και επίστευσαν τοις λόγοις αυτού και ἦσαν την αἰνεσιν αυτού. 13 ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο των ἔργων αυτού, ουχ υπέμειναν την βουλήν αυτού · 14 και ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τη ἐρήμῳ και ἐπείρασαν τον Θεόν ἐν ἀνύδρῳ. 15 και ἔδωκεν αυτοῖς το αἶτημα αυτών, και ἐξαπέστειλε πλησμονήν εις τας ψυχάς αυτών. 16 και παρώργισαν Μωσοῖν ἐν τη παρεμβολῇ, τον Ααρών τον ἅγιον Κυρίου · 17 ηνοιχθη ἡ γη και κατέπεε Δαθάν και ἐκάλυψεν ἐπὶ την συναγωγὴν Αβειρών · 18 και ἐξεκαύθη πυρ ἐν τη συναγωγῇ αυτών, φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλούς. 19 και ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ και προσεκόνησαν τῷ γλυπτῷ. 20 και ἠλλάξαντο την δόξαν αυτών ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθιοντος χόρτον. 21 και ἐπελάθοντο του Θεοῦ του σώζοντος αυτούς, του ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αιγύπτῳ, 22 θαυμαστά ἐν γῆ Χαμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς. 23 και εἶπε του ἐξολοθρεῦσαι αυτούς, εἰ μὴ Μωσοῦς ὁ ἐκλεκτός αυτού ἔστη ἐν τη θραύσει ἐνώπιον αυτού του ἀποστρέψαι τον θυμόν αυτού του μὴ ἐξολοθρεῦσαι αυτούς. 24 και ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, ουκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αυτού · 25 και ἐγόγγυσαν ἐν τοις σκηνώμασιν αυτών, ουκ εἰσήκουσαν της φωνῆς Κυρίου. 26 και ἐπῆρε την χεῖρα αυτού ἐπ' αυτούς του καταβαλεῖν αυτούς ἐν τη ἐρήμῳ 27 και του καταβαλεῖν το σπέρμα αυτών ἐν τοις ἔθνεσι και διασκορπίσαι αυτούς ἐν ταις χώραις. 28 και ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ και ἔφαγον θυσίας νεκρῶν · 29 και παρώξυναν αὐτόν ἐν τοις ἐπιτηδεύμασιν αυτών, και ἐπληθύνθη ἐν αυτοῖς ἡ πτώσις. 30 και ἔστη Φινεές και ἐξιλίασατο, και ἐκόπασεν ἡ θραύσις · 31 και ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεάν και γενεάν ἕως του αἰῶνος. 32 και παρώργισαν αὐτόν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας και ἐκακώθη Μωσοῦς δι' αυτούς, 33 ὅτι παρεπίκραναν το πνεῦμα αυτού, και διέστειλεν ἐν τοις χεῖλεσιν αυτού. 34 ουκ ἐξωλόθρευσαν τα ἔθνη, α εἶπε Κύριος αυτοῖς, 35 και ἐμίγησαν ἐν τοις ἔθνεσι και ἔμαθον τα ἔργα αυτών · 36 και ἐδούλευσαν τοις γλυπτοῖς αυτών, και ἐγενήθη αυτοῖς εἰς σκάνδαλον · 37 και ἔθυσαν τους υἱούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών τοις δαιμονίοις 38 και ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αυτών και θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοις γλυπτοῖς Χαναάν και ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοις αἵμασι 39 και ἐμιάνθη ἐν τοις ἔργοις αυτών, και ἐπόρνευσαν ἐν τοις ἐπιτηδεύμασιν αυτών. 40 και ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τον λαόν αυτού και ἐβδελύξατο την κληρονομίαν αυτού · 41 και παρέδωκεν αυτούς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, και ἐκυρίευσαν αυτών οἱ μισοῦντες αυτούς. 42 και ἔθλιψαν αυτούς οἱ ἐχθροὶ αυτών, και ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τας χεῖρας αυτών. 43 πλεονάκις

ερρύσατο αυτούς, αυτοί δε παρεπίκραναν αυτόν εν τη βουλή αυτών και εταπεινώθησαν εν ταις ανομίαις αυτών. 44 και είδε Κύριος εν τω θλίβεσθαι αυτούς, εν τω αυτόν εισακούσαι της δεήσεως αυτών · 45 και εμνήσθη της διαθήκης αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος του ελέους αυτού 46 και έδωκεν αυτούς εις οικτιρμούς εναντίον πάντων των αιχμαλωτευσάντων αυτούς. 47 σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και επισυνάγαγε ημάς εκ των εθνών του εξομολογήσασθαι τω ονόματί σου τω αγίω, του εγκαυχάσθαι εν τη αινέσει σου. 48 ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ από του αιώνος και έως του αιώνος. και ερεί πας ο λαός · γένοιτο γένοιτο.

ΡΣΤ (ΡΖ) 106.

Αλληλουΐα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τω Κυρίω, ότι χρηστός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού · 2 ειπάτωσαν οι λελυτρωμένοι υπό Κυρίου, ους ελυτρώσατο εκ χειρός εχθρού. 3 εκ των χωρών συνήγαγεν αυτούς, από ανατολών και δυσμών και βορρά και θαλάσσης. 4 επλανήθησαν εν τη ερήμω εν γη ανύδρω, οδόν πόλεως κατοικητηρίου ουχ εύρον, 5 πεινώντες και διψώντες, η ψυχή αυτών εν αυτοίς εξέλιπε · 6 και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών ερρύσατο αυτούς 7 και ωδήγησεν αυτούς εις οδόν ευθείαν του πορευθίηναι εις πόλιν κατοικητηρίου. 8 εξομολογησάσθωσαν τω Κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς των ανθρώπων, 9 ότι εχόρτασε ψυχήν κενήν και πεινώσαν ενέπλησεν αγαθών. 10 καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, πεπεδημένους εν πτωχεία και σιδήρω, 11 ότι παρεπίκραναν τα λόγια του Θεού, και την βουλήν του Υψίστου παρώξυναν, 12 και εταπεινώθη εν κόποις η καρδιά αυτών, ησθένησαν, και ουκ ην ο βοηθών · 13 και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών έσωσεν αυτούς 14 και εξήγαγεν αυτούς εκ σκότους και σκιάς θανάτου και τους δεσμούς αυτών διέρρηξεν. 15 εξομολογησάσθωσαν τω Κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς των ανθρώπων, 16 ότι συνέτριψε πύλας χαλκάς και μοχλους σιδηρούς συνέθλασεν. 17 αντελάβετο αυτών εξ οδού ανομίας αυτών, δια γαρ τας ανομίας αυτών εταπεινώθησαν · 18 παν βρώμα εβδολεύσατο η ψυχή αυτών, και ήγγισαν έως των πυλών του θανάτου · 19 και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών έσωσεν αυτούς,

20 απέστειλε τον λόγον αυτού και ιάσατο αυτούς και ερρύσατο αυτούς εκ των διαφθορών αυτών. 21 εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοῖς των ανθρώπων 22 και θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αινέσεως και εξαγγελιάτωσαν τα ἔργα αυτού εν ἀγαλλιάσει. 23 οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν εν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν εν ὕδασι πολλοῖς, 24 αὐτοὶ εἶδον τα ἔργα Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού εν τῷ βυθῷ. 25 εἶπε, και ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, και ὑψώθη τα κύματα αὐτῆς· 26 ἀναβαίνουσιν ἕως των οὐρανῶν και καταβαίνουσιν ἕως των ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτῶν εν κακοῖς ἐτήκετο· 27 ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, και πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη· 28 και ἐκέκραξαν προς Κύριον εν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, και εκ των ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς 29 και ἐπέταξε τὴν καταιγίδι, και ἔστη εἰς ἀβραν, και εἰσῆγαν τα κύματα αὐτῆς· 30 και εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσούχασαν, και ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αυτού. 31 εξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοῖς των ανθρώπων. 32 ὑψωσάτωσαν αὐτὸν εν ἐκκλησίᾳ λαοῦ και εν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. 33 ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον και διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν, 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας των κατοικούντων εν αὐτῇ. 35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων και γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. 36 και κατώκισεν ἐκεῖ πεινώντας, και συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας 37 και ἐσπείραν ἀγρούς και ἐφύτευσαν ἀμπελώνας και ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος, 38 και εὐλόγησεν αὐτούς, και ἐπληθύνθησαν σφόδρα, και τα κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. 39 και ὀλιγώθησαν και ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν και οδύνης. 40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπὶ ἄρχοντας αὐτῶν, και ἐπλάνησεν αὐτούς εν ἀβάτῳ και οὐχ ὁδῷ. 41 και ἐβοήθησε πένητι εκ πτωχείας και ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. 42 ὄψονται εὐθεῖς και εὐφρανθήσονται, και πᾶσα ἀνομία ἐμφράζει τὸ στόμα αὐτῆς. 43 τις σοφός και φυλάξει ταῦτα και συνήσει τα ελέη του Κυρίου;

PZ (PH) 107.

Ωδη ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

2 ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ετοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι και ψαλῶ εν τῇ δόξῃ μου. 3 ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον και κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὀρθρου. 4 εξομολογήσομαί σοι εν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι εν ἔθνεσιν, 5 ὅτι μέγα ἐπάνω των οὐρανῶν τὸ ἐλεός σου και ἕως των

νεφελών η αλήθειά σου. 6 υψώθητι επί τους ουρανοὺς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα σου. 7 ὅπως αν ρυσθώσιν οι αγαπητοί σου, σώσον τη δεξιά σου και επάκουσόν μου. 8 ο Θεός ελάλησεν εν τῷ αγίῳ αυτού · υψωθήσομαι και διαμεριῶ Σίκιμα, και την κοιλάδα των σκηνῶν διαμετρήσω · 9 εμός εστι Γαλαάδ, και εμός εστι Μανασσής, και Εφραίμ αντιληψις της κεφαλής μου, Ιούδας βασιλεύς μου, 10 Μωάβ λέβης της ελπίδος μου, επί την Ιδουμαίαν επιβαλώ το υπόδημά μου, εμοί αλλόφυλοι υπετάγησαν. 11 τις απάξει με εις πόλιν περιοχής; ἢ τις οδηγήσει με ἕως της Ιδουμαίας; 12 ουχί συ, ο Θεός, ο απωσάμενος ημάς; και ουκ εξελεύση, ο Θεός, εν ταις δυνάμεσιν ημών; 13 δος ημῖν βοήθειαν εκ θλίψεως, και ματαία σωτηρία ανθρώπου. 14 εν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, και αυτός εξουδενώσει τους εχθρούς ημών.

PH (PΘ) 108.

Εις το τέλος · ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεός, την αίνεσίν μου μη παρασιωπήσης, 2 ὅτι στόμα αμαρτωλοῦ και στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ηνοιχθη, ελάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία 3 και λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με και ἐπολέμησάν με δωρεάν. 4 ἀντί του αγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δε προσηυχόμεν · 5 και ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακά ἀντί αγαθῶν και μίσος ἀντί της αγαπήσεώς μου. 6 κατάστησον ἐπ' αὐτόν αμαρτωλόν, και διάβολος στήτω εκ δεξιῶν αυτού · 7 εν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν ἐξέλθῃ καταδεδικασμένος, και η προσευχή αυτού γενέσθω εις αμαρτίαν. 8 γενηθήτωσαν αι ημέραι αυτού ολιγαί, και την ἐπισκοπήν αυτού λάβοι ἕτερος. 9 γενηθήτωσαν οι υιοί αυτού ὀρφανοί και η γυνή αυτού χήρα · 10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οι υιοί αυτού και ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν εκ των οικοπέδων αὐτῶν. 11 ἐξερευνησάτω δανειστής πάντα, ὅσα υπάρχει αὐτῷ, και διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τους πόνους αυτού · 12 μη υπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδέ γενηθήτω οἰκτιρμῶν τοις ὀρφανοῖς αυτού · 13 γενηθήτω τα τέκνα αυτού εις ἐξολόθρευσιν, εν γενεά μια ἐξαλειφθεῖ το ὄνομα αυτού. 14 ἀναμνησθεῖη η ἀνομία των πατέρων αυτού ἐναντι Κυρίου, και η αμαρτία της μητρός αυτού μη ἐξαλειφθεῖη · 15 γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, και ἐξολοθρευθεῖη εκ γῆς το μνημόσυνον αὐτῶν, 16 ἀνθ' ὧν ουκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος και κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα και πτωχόν και κατανευγμένον τη καρδία του θανατώσαι. 17 και ηγάπησε κατάραν, και ἤξει αὐτῷ · και ουκ

ηθέλησεν ευλογίαν, και μακρυνθήσεται απ' αυτού. 18 και ενεδύσατο κατάραν ως ιμάτιον, και εισήλθεν ωσει ύδωρ εις τα έγκατα αυτού και ωσει έλαιον εν τοις οστέοις αυτού. 19 γενηθήτω αυτω ως ιμάτιον, ό περιβάλλεται, και ωσει ζώνη, ην διαπαντός περιζώννυται. 20 τούτο το έργον των ενδιαβαλλόντων με παρά Κυρίου και των λαλούντων πονηρά κατά της ψυχής μου. 21 και συ, Κύριε Κύριε, ποιήσον μετ' εμού ένεκεν του ονόματός σου, ότι χρηστόν το έλεός σου. ρύσαι με, 22 ότι πτωχός και πένης ειμί εγώ, και η καρδια μου τετάρακται εντός μου. 23 ωσει σκιά εν τω εκκλίνει αυτην αντανηρέθην, εξετινάχθην ωσει ακρίδες. 24 τα γόνατά μου ησθένησαν από νηστείας, και η σάρξ μου ηλλοιώθη δι' έλαιον. 25 καγώ εγενήθην όνειδος αυτοίς· είδοσαν με, εσάλευσαν κεφαλάς αυτών. 26 βοήθησόν μοι, Κύριε ο Θεός μου, και σώσόν με κατά το έλεός σου. 27 και γνώτωσαν ότι η χειρ σου αυτη και συ, Κύριε, εποίησας αυτην. 28 καταράσσονται αυτοί, και συ ευλογήσεις· οι επανιστάμενοί μοι αισχυνθήτωσαν, ο δε δούλος σου ευφρανθήσεται. 29 ενδυσάσθωσαν οι ενδιαβάλλοντές με εντροπήν και περιβαλέσθωσαν ως διπλοΐδα αισχύνην αυτών. 30 εξομολογήσομαι τω Κυρίω σφόδρα εν τω στόματί μου και εν μέσω πολλών αινέσω αυτόν, 31 ότι παρέστη εκ δεξιών πένητος του σώσαι εκ των καταδιωκόντων την ψυχήν μου.

PΘ (PI) 109.

Ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΕΠΙΕΝ ο Κύριος τω Κυρίω μου· κάθου εκ δεξιών μου, έως αν θώ τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. 2 ράβδον δυνάμεως εξαποστελεί σοι Κύριος εκ Σιών, και κατακυριεύει εν μέσω των εχθρών σου. 3 μετά σου η αρχή εν ημέρα της δυνάμεώς σου εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου· εκ γαστρος προ εωσφόρου εγέννησά σε. 4 ώμοσε Κύριος και ου μεταμεληθήσεται· συ ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. 5 Κύριος εκ δεξιών σου συνέθλασεν εν ημέρα οργής αυτού βασιλεις· 6 κρινεί εν τοις έθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλάς επί γης πολλών. 7 εκ χειμάρρου εν οδω πίεται· δια τούτο υψώσει κεφαλήν.

PI (PIA) 110.

Αλληλουΐα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου εν βουλή ευθέων και συναγωγή. 2 μεγάλα τα έργα Κυρίου, εξεζητημένα εις πάντα τα θελήματα αυτού· 3 εξομολόγησις και μεγαλοπρέπεια το έργον αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος. 4 μνείαν εποιήσατο των θαυμασίων αυτού, ελεήμων και οικτίρμων ο Κύριος· 5 τροφήν έδωκε τοις φοβουμένοις αυτόν, μνησθήσεται εις τον αιώνα διαθήκης αυτού. 6 ισχόν έργων αυτού ανήγγειλε τω λαω αυτού του δούναι αυτοίς κληρονομίαν εθνών. 7 έργα χειρών αυτού αλήθεια και κρίσις· πισταί πάσαι αι εντολαί αυτού, 8 εστηριγμένοι εις τον αιώνα του αιώνος, πεποιημένοι εν αληθεία και ευθύτητι. 9 λύτρωσιν απέστειλε τω λαω αυτού, ενετείλατο εις τον αιώνα διαθήκην αυτού· άγιον και φοβερόν το όνομα αυτού. 10 αρχή σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δε αγαθή páσι τοις ποιούσιν αυτήν. η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος.

ΡΙΑ (ΡΙΒ) 111.

Αλληλούϊα.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον, εν ταις εντολαίς αυτού θελήσει σφόδρα· 2 δυνατόν εν τη γη έσται το σπέρμα αυτού, γενεά ευθέων ευλογηθήσεται. 3 δόξα και πλούτος εν τω οίκω αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος. 4 εξανέτειλεν εν σκότει φως τοις ευθέσιν ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος. 5 χρηστός ανήρ ο οικτείρων και κιχρών· οικονομήσει τους λόγους αυτού εν κρίσει, 6 ότι εις τον αιώνα ου σαλευθήσεται, εις μνημόσυνον αιώνιον έσται δίκαιος. 7 από ακοής πονηράς ου φοβηθήσεται· ετοιμή η καρδία αυτού ελπίζειν επί Κύριον. 8 εστήρικται η καρδία αυτού, ου μη φοβηθή, έως ου επίδη επί τους εχθρούς αυτού· 9 εσκόρπισεν, έδωκε τοις πένησιν· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος, το κέρας αυτού υψωθήσεται εν δόξη. 10 αμαρτωλός όψεται και οργισθήσεται, τους οδόντας αυτού βρύξει και τακήσεται· επιθυμία αμαρτωλού απολείται.

ΡΙΒ (ΡΙΓ) 112.

Αλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ, παίδες, Κύριον, αινείτε το όνομα Κυρίου· 2 ειη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. 3 από ανατολών ηλίου μέχρι δυσμών αινετόν το όνομα

Κυρίου. 4 υψηλός επί πάντα τα έθνη ο Κύριος, επί τους ουρανούς η δόξα αυτού. 5 τις ως Κύριος ο Θεός ημών; ο εν υψηλοίς κατοικών 6 και τα ταπεινά εφορών εν τω ουρανω και εν τη γη, 7 ο εγείρων από γης πτωχόν και από κοπρίας ανυψών πένητα 8 του καθίσει αυτόν μετά αρχόντων, μετά αρχόντων λαού αυτού · 9 ο κατοικίζων στείραν εν οίκω, μητέρα επί τέκνοις ευφραينوμένην.

ΡΙΓ (ΡΙΔ) 113.

Αλληλουΐα.

ΕΝ ΕΞΟΔ† Ισραήλ εξ Αιγύπτου, οίκου Ιακώβ εκ λαού βαρβάρου, 2 εγενήθη Ιουδαία αγίασμα αυτού, Ισραήλ εξουσία αυτού. 3 η θάλασσα είδε και έφυγεν, ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω · 4 τα όρη εσκίρτησαν ωσει κριοί και οι βουνοί ως αρνία προβάτων. 5 τι σοί εστι, θάλασσα, ότι έφυγες, και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω; 6 τα όρη, ότι εσκιρτήσατε ωσει κριοί, και οι βουνοί ως αρνία προβάτων; 7 από προσώπου Κυρίου εσαλεύθη η γη, από προσώπου του Θεού Ιακώβ 8 του στρέψαντος την πέτραν εις λίμνας υδάτων και την ακρότομον εις πηγάς υδάτων. 9 μη ημίν, Κύριε, μη ημίν, αλλ ' ή τω ονόματί σου δος δόξαν, επί τω ελέει σου και τη αληθεία σου, 10 μήποτε είπωσι τα έθνη · που εστιν ο Θεός αυτών; 11 ο δε Θεός ημών εν τω ουρανω και εν τη γη πάντα, όσα ηθέλησεν, εποίησε. 12 τα είδωλα των εθνών, αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων · 13 στόμα έχουσι, και ου λαλήσουσιν, οφθαλμούς έχουσι, και ουκ όψονται, 14 ώτα έχουσι, και ουκ ακούσονται, ρίνας έχουσι, και ουκ οσφρανθήσονται, 15 χείρας έχουσι, και ου ψηλαφήσουσι, πόδας έχουσι και ου περιπατήσουσιν, ου φωνήσουσιν εν τω λάρυγγι αυτών. 16 όμοιοι αυτοίς γένονται οι ποιούντες αυτά και πάντες οι πεποιθότες επ ' αυτοίς. 17 οίκος Ισραήλ ήλπισεν επί Κύριον · βοηθός και υπερασπιστής αυτών εστιν. 18 οίκος Ααρών ήλπισεν επί Κύριον · βοηθός και υπερασπιστής αυτών εστιν. 19 οι φοβούμενοι τον Κύριον ήλπισαν επί Κύριον · βοηθός και υπερασπιστής αυτών εστιν. 20 Κύριος μνησθείς ημών ευλόγησεν ημάς, ευλόγησε τον οίκον Ισραήλ, ευλόγησε τον οίκον Ααρών, 21 ευλόγησε τους φοβουμένους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων. 22 προσθείη Κύριος εφ ' υμάς, εφ ' υμάς και επί τους υιούς υμών. 23 ευλογημένοι υμείς τω Κυρίω τω ποιήσαντι τον ουρανόν και την γην. 24 ο ουρανός του ουρανού τω Κυρίω, την δε γην έδωκε τοις υιοίς των ανθρώπων. 25 ουχ οι νεκροί αινέσουσι

σε, Κύριε, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις άδου, 26 αλλ ' ημείς οι ζώντες ευλογήσομεν τον Κύριον, από του νυν, και έως του αιώνος.

ΡΙΑ (ΡΙΕ) 114.

Αλληλούϊα.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ότι εισακούσεται Κύριος της φωνής της δεήσεώς μου, 2 ότι έκλινε το ους αυτού εμοί, και εν ταις ημέραις μου επικαλέσομαι. 3 περιέσχον με ωδίνες θανάτου, κίνδυνοι άδου εύροσάν με· θλίψιν και οδύνην εύρον, 4 και το όνομα Κυρίου επεκαλεσάμην· ω Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου. 5 ελεήμων ο Κύριος και δίκαιος, και ο Θεός ημών ελεεί. 6 φυλάσσω τα νήπια ο Κύριος· εταπεινώθην, και έσωσέ με. 7 επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, ότι Κύριος εηργέτησέ σε, 8 ότι εξείλετο την ψυχήν μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων και τους πόδας μου από ολισθήματος. 9 ευαρεστήσω ενώπιον Κυρίου, εν χώρα ζώντων.

ΡΙΕ (ΡΙΣΤ) 115.

Αλληλούϊα.

ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ, διό ελάλησα· εγώ δε εταπεινώθην σφόδρα. 2 εγώ δε είπα εν τη εκστάσει μου· πας άνθρωπος ψεύστης. 3 τι ανταποδώσω τω Κυρίω περί πάντων, ων ανταπέδωκέ μοι; 4 ποτήριον σωτηρίου λήψομαι και το όνομα Κυρίου επικαλέσομαι. 5 τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον παντός του λαού αυτού. 6 τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού. 7 ω Κύριε, εγώ δούλος σός, εγώ δούλος σός και υιος της παιδίσκης σου. διέρρηξας τους δεσμούς μου, 8 σοί θύσω θυσίαν αιnéσεως και εν ονόματι Κυρίου επικαλέσομαι. 9 τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον παντός του λαού αυτού, 10 εν αυλαίς οίκου Κυρίου εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ.

ΡΙΣΤ (ΡΙΖ) 116.

Αλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριον, πάντα τα έθνη, επαινέσατε αυτόν, πάντες οι λαοί, 2 ότι εκραταιώθη το έλεος αυτού εφ ' ημάς, και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα.

PIZ (PIH) 117.

Αλληλούια.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 ἐπάτω δη οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 3 ἐπάτω δη οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 4 ἐπάτωσαν δη πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 5 ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. 6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι ἄνθρωπος. 7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθροὺς μου. 8 ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπί Κυρίου ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον· 9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπί Κυρίου ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. 10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ· 11 κύκλωσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ. 12 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ. 13 ὡσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου. 14 ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. 15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 16 δεξιὰ Κυρίου ὑψώσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. 18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. 19 ἀνοιξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ. 20 αὕτη ἡ πόλις τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. 21 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. 22 λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· 23 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. 24 αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ. 25 ὦ Κύριε, σώσον δη, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δη. 26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. 27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε εορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. 28 Θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. 29 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΡΙΗ (ΡΙΘ) 118.

Αλληλούια.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οι άμωμοι εν οδώ οι πορευόμενοι εν νόμω Κυρίου. 2 μακάριοι οι εξερευνώντες τα μαρτόρια αυτού· εν όλη καρδία εκζητήσουσιν αυτόν. 3 ου γαρ οι εργαζόμενοι την ανομίαν εν ταις οδοίς αυτού επορεύθησαν. 4 συ ενετείλω τας εντολάς σου του φυλάξασθαι σφόδρα. 5 όφελον κατευθυνθείησαν αι οδοί μου του φυλάξασθαι τα δικαιώματά σου. 6 τότε ου μη αισχυνθώ εν τω με επιβλέπειν επί πάσας τας εντολάς σου. 7 εξομολογήσομαί σοι εν ευθύτητι καρδίας εν τω μεμαθηκέναι με τα κρίματα της δικαιοσύνης σου. 8 τα δικαιώματά σου φυλάξω· μη με εγκαταλίπης έως σφόδρα. - 9 Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος την οδόν αυτού; εν τω φυλάξασθαι τους λόγους σου. 10 εν όλη καρδία μου εξεζητήσά σε· μη απώση με από των εντολών σου. 11 εν τη καρδία μου έκρυσπα τα λόγια σου, όπως αν μη αμάρτω σοι. 12 ευλογητός ει, Κύριε· δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. 13 εν τοις χείλεσί μου εξήγγειλα πάντα τα κρίματα του στόματός σου. 14 εν τη οδώ των μαρτυρίων σου ετέρφθην ως επί παντί πλούτω. 15 εν ταις εντολαίς σου αδολεσχήσω και κατανοήσω τας οδούς σου. 16 εν τοις δικαιώμασί σου μελετήσω, ουκ επιλήσομαι των λόγων σου. - 17 Ανταπόδος τω δούλω σου· ζήσομαι και φυλάξω τους λόγους σου. 18 αποκάλυψον τους οφθαλμούς μου, και κατανοήσω τα θαυμάσια εκ του νόμου σου. 19 πάροικος εγώ ειμι εν τη γη· μη αποκρύψης απ' εμού τας εντολάς σου. 20 επειόθησεν η ψυχή μου του επιθυμήσαι τα κρίματά σου εν παντί καιρω. 21 επιτίμησας υπερηφάνους· επικατάρατοι οι εκκλίνοντες από των εντολών σου. 22 περιέλε απ' εμού όνειδος και εξουδένωσιν, ότι τα μαρτόριά σου εξεζητήσα. 23 και γαρ εκάθισαν άρχοντες και κατ' εμού κατελάλουν, ο δε δούλός σου ηδολέσχει εν τοις δικαιώμασί σου. 24 και γαρ τα μαρτόριά σου μελέτη μου εστι, και αι συμβουλίαί μου τα δικαιώματά σου. - 25 Εκολλήθη τω εδάφει η ψυχή μου· ζήσόν με κατά τον λόγον σου. 26 τας οδούς μου εξήγγειλα, και επήκουσάς μου· δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. 27 οδόν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, και αδολεσχήσω εν τοις θαυμασίοις σου. 28 ενύσταξεν η ψυχή μου από ακηδίας· βεβαίωσόν με εν τοις λόγοις σου. 29 οδόν αδικίας απόστησον απ' εμού και τω νόμω σου ελέησόν με. 30 οδόν αληθείας ηρετισάμην και τα κρίματά σου ουκ επελαθόμην. 31 εκολλήθην τοις μαρτυρίοις σου, Κύριε· μη με καταιοχύνης. 32 οδόν εντολών σου έδραμον, όταν επιλάτυνας

την καρδιαν μου.- 33 Νομοθέτησόν με, Κύριε, την οδόν των δικαιωμάτων σου, και εκζητήσω αυτήν διαπαντός. 34 συνέτισόν με, και εξερευνήσω τον νόμον σου και φυλάξω αυτόν εν όλη καρδια μου. 35 οδήγησόν με εν τη τρίβω των εντολών σου, ότι αυτήν ηθέλησα. 36 κλίνον την καρδιαν μου εις τα μαρτύριά σου και μη εις πλεονεξίαν. 37 απόστρεψον τους οφθαλμούς μου του μη ιδείν ματαιότητα, εν τη οδω σου ζήσόν με. 38 στήσον τω δούλω σου το λόγιόν σου εις τον φόβον σου. 39 περιέλε τον ονειδισμόν μου, ον υπόπτουσα · ότι τα κρίματά σου χρηστά. 40 ιδού επεθύμησα τας εντολάς σου · εν τη δικαιοσύνη σου ζήσόν με. - 41 Και έλθοι επ' εμέ το έλεός σου, Κύριε, το σωτήριόν σου κατά τον λόγον σου. 42 και αποκριθήσομαι τοις ονειδίζουσί μοι λόγον, ότι ήλπισα επί τοις λόγοις σου. 43 και μη περιέλης εκ του στόματός μου λόγον αληθείας έως σφόδρα, ότι επί τοις κρίμασί σου επήλπισα. 44 και φυλάξω τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. 45 και επορευόμην εν πλατυσμω, ότι τας εντολάς σου εξεζήτησα. 46 και ελάουν εν τοις μαρτυρίοις σου εναντίον βασιλέων και ουκ ησχυρόμην. 47 και εμελέτων εν ταις εντολαίς σου, ας ηγάπησα σφόδρα. 48 και ήρα τας χείράς μου προς τας εντολάς σου ας ηγάπησα, και ηδολέσχουν εν τοις δικαιώμασί σου. - 49 Μνήσθητι των λόγων σου τω δούλω σου, ων επήλπισάς με. 50 αύτη με παρεκάλεσεν εν τη ταπεινώσει μου, ότι το λόγιόν σου έζησέ με. 51 υπερήφανοι παρηνόμουν έως σφόδρα, από δε του νόμου σου ουκ εξέκλινα. 52 εμνήσθην των κριμάτων σου απ' αιώνος, Κύριε, και παρεκλήθην. 53 αθυμία κατέσχε με από αμαρτωλών των εγκαταλιμπανόντων τον νόμον σου. 54 ψαλτά ήσαν μοι τα δικαιώματά σου εν τόπω παροικίας μου. 55 εμνήσθην εν νυκτί του ονόματός σου, Κύριε, και εφύλαξα τον νόμον σου. 56 αύτη εγενήθη μοι, ότι τα δικαιώματά σου εξεζήτησα. - 57 Μερίς μου ει, Κύριε, είπα του φυλάξασθαι τον νόμον σου. 58 εδεήθην του προσώπου σου εν όλη καρδια μου · ελέησόν με κατά το λόγιόν σου. 59 διελογισάμην τας οδούς σου και επέστρεψα τους πόδας μου εις τα μαρτύριά σου. 60 ητοιμάσθην και ουκ εταράχθην του φυλάξασθαι τας εντολάς σου. 61 σχοινία αμαρτωλών περιεπλάκησάν μοι, και του νόμου σου ουκ επελαθόμην. 62 μεσονύκτιον εξηγειρόμην του εξομολογείσθαι σοι επί τα κρίματα της δικαιοσύνης σου. 63 μέτοχος εγώ ειμι πάντων των φοβουμένων σε και των φυλασσόντων τας εντολάς σου. 64 του ελέους σου, Κύριε, πλήρης η γη · τα δικαιώματά σου διδασζόν με. - 65 Χρηστότητα εποίησας μετά του δούλου σου, Κύριε, κατά τον λόγον σου. 66 χρηστότητα και παιδείαν και γνώσιν

δίδαξόν με, ότι ταις εντολαίς σου επίστευσα. 67 προ του με ταπεινωθήναι εγώ επλημμέλησα, δια τούτο το λόγιόν σου εφύλαξα. 68 χρηστός ει συ, Κύριε, και εν τη χρηστότητι σου δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. 69 επληθύνθη επ' εμέ αδικία υπερηφάνων, εγώ δε εν όλη καρδία μου εξερευνήσω τας εντολάς σου. 70 ετυρώθη ως γάλα η καρδία αυτών, εγώ δε τον νόμον σου εμελέτησα. 71 αγαθόν μοι ότι εταπεινώσας με, όπως αν μάθω τα δικαιώματά σου. 72 αγαθός μοι ο νόμος του στόματός σου υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου. - 73 Αι χείρες σου εποίησαν με και έπλασαν με· συνέτισόν με και μαθήσομαι τας εντολάς σου. 74 οι φοβούμενοί σε όψονται με και ευφρανθήσονται, ότι εις τους λόγους σου επήλπισα. 75 έγνων, Κύριε, ότι δικαιοσύνη τα κρίματά σου, και αληθεία εταπεινώσας με. 76 γεννηθήτω δη το έλεός σου του παρακαλέσαι με κατά το λόγιόν σου τω δούλω σου. 77 ελθέτωσαν μοι οι οικτιρμοί σου, και ζήσομαι, ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστιν. 78 αισχυνθήτωσαν υπερήφανοι, ότι αδικως ηνόμησαν εις εμέ· εγώ δε αδολεσχήσω εν ταις εντολαίς σου. 79 επιστρεψάτωσαν με οι φοβούμενοί σε και οι γινώσκοντες τα μαρτύριά σου. 80 γεννηθήτω η καρδία μου άμωμος εν τοις δικαιώμασί σου, όπως αν μη αισχυνθώ. - 81 Εκλείπει εις το σωτήριόν σου η ψυχή μου, εις τους λόγους σου επήλπισα. 82 εξέλιπον οι οφθαλμοί μου εις το λόγιόν σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με; 83 ότι εγενήθην ως ασκός εν πάχνη· τα δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην. 84 πόσαι εισίν αι ημέραι του δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι εκ των καταδιωκόντων με κρίσιν; 85 διηγήσαντό μοι παράνομοι αδολεσχίας, αλλ' ουχ ως ο νόμος σου, Κύριε. 86 πάσαι αι εντολαί σου αλήθεια· αδικως κατεδίωξαν με, βοήθησόν μοι. 87 παρά βραχύ συνετέλεσάν με εν τη γη, εγώ δε ουκ εγκατέλιπον τας εντολάς σου. 88 κατά το έλεός σου ζήσόν με, και φυλάξω τα μαρτύρια του στόματός σου. - 89 Εις τον αιώνα, Κύριε, ο λόγος σου διαμένει εν τω ουρανω. 90 εις γενεάν και γενεάν η αληθεία σου· εθεμελίωσας την γην και διαμένει. 91 τη διατάξει σου διαμένει ημέρα, ότι τα σύμπαντα δούλα σά. 92 ει μη ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστι, τότε αν απωλόμην εν τη ταπεινώσει μου. 93 εις τον αιώνα ου μη επιλάθωμαι των δικαιωμάτων σου, ότι εν αυτοίς έζησάς με. 94 σός ειμι εγώ, σώσόν με, ότι τα δικαιώματά σου εξεζήτησα. 95 εμέ υπέμειναν αμαρτωλοί του απολέσαι με· τα μαρτύριά σου συνήκα. 96 πάσης συντελείας είδον πέρας· πλατεία η εντολή σου σφόδρα. - 97 Ως ηγάπησα τον νόμον σου, Κύριε· όλην την ημέραν μελέτη μου εστιν. 98 υπέρ τους εχθρούς μου εσόφισάς με την εντολήν σου, ότι εις τον αιώνα εμή εστιν. 99 υπέρ πάντας τους διδάσκοντάς

με συνήκα, ότι τα μαρτύριά σου μελέτη μου εστιν. 100 υπέρ πρεσβυτέρους συνήκα, ότι τας εντολάς σου εξεζήτησα. 101 εκ πάσης οδοῦ πονηράς εκώλυσα τους πόδας μου, ὅπως αν φυλάξω τους λόγους σου. 102 ἀπὸ των κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι συ ενομοθέτησάς με. 103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τα λόγια σου, υπέρ μέλι τῷ στόματί μου. 104 ἀπὸ των ἐντολῶν σου συνήκα· δια τούτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. - 105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταις τρίβοις μου. 106 ὠμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τα κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 107 ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζήσόν με κατὰ τον λόγον σου. 108 τα ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δη, Κύριε, καὶ τα κρίματά σου δίδαξόν με. 109 ἡ ψυχὴ μου ἐν ταις χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 110 ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ των ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. 111 ἐκληρονόμησα τα μαρτύριά σου εἰς τον αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν. 112 ἐκλίνα την καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τα δικαιώματά σου εἰς τον αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. - 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τον δε νόμον σου ἠγάπησα. 114 βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἰ συ· εἰς τους λόγους σου ἐπήλπισα. 115 ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τας ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου. 116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ το λόγιόν σου, καὶ ζήσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. 117 βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. 118 ἐξουδένωσας πάντας τους ἀποστατούντας ἀπὸ των δικαιωμάτων σου, ὅτι ἀδικον το ἐνθῆμημα αὐτῶν. 119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τους ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς· δια τούτο ἠγάπησα τα μαρτύριά σου. 120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τας σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ των κριμάτων σου ἐφοβήθην. - 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικούσί με. 122 ἐκδεξαι τον δούλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με υπερήφανοι. 123 οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλιπον εἰς το σωτήριόν σου καὶ εἰς το λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. 124 ποιήσον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ το ἐλεός σου καὶ τα δικαιώματά σου δίδαξόν με. 125 δούλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τα μαρτύριά σου. 126 καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τον νόμον σου. 127 δια τούτο ἠγάπησα τας ἐντολάς σου υπέρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. 128 δια τούτο πρὸς πᾶσας τας ἐντολάς σου κατῶρθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικον ἐμίσησα. - 129 Θαυμαστά τα μαρτύριά σου· δια τούτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. 130 ἡ δῆλωσις των λόγων σου φωτιεὶ καὶ συνετιεὶ νηπίους. 131 το στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τας ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. 132

Επίβλεπον ἐπὶ ἐμέ και ἐλέησόν με κατά το κρίμα των αγαπώντων το όνομά σου. 133 τα διαβήματά μου κατεύθυνον κατά το λόγιόν σου, και μη κατακυριευσάτω μου πάσα ανομία. 134 λύτρωσαί με από συκοφαντίας ανθρώπων, και φυλάξω τας εντολάς σου. 135 το πρόσωπόν σου επίφανον επί τον δούλόν σου και δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. 136 διεξόδους υδάτων κατέδυσαν οι οφθαλμοί μου, επει ουκ εφύλαξα τον νόμον σου. - 137 Δίκαιος ει, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου. 138 ενετείλω δικαιοσύνην τα μαρτύριά σου και αλήθειαν σφόδρα. 139 εξέτηξέ με ο ζήλός σου, ότι επελάθοντο των λόγων σου οι εχθροί μου. 140 πεπυρωμένον το λόγιόν σου σφόδρα, και ο δούλός σου ηγάπησεν αυτό. 141 νεώτερος εγώ ειμι και εξουδενωμένος· τα δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην. 142 η δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εις τον αιώνα, και ο νόμος σου αλήθεια. 143 θλίψεις και ανάγκαι εύροσάν με· αι εντολαί σου μελέτη μου. 144 δικαιοσύνη τα μαρτύριά σου εις τον αιώνα· συνέτισόν με, και ζήσομαι. - 145 Εκέκραξα εν όλη καρδιά μου· επάκουσόν μου, Κύριε, τα δικαιώματά σου εκζητήσω. 146 εκέκραξά σοι· σώσόν με, και φυλάξω τα μαρτύριά σου. 147 προέφθασα εν αωρία και εκέκραξα, εις τους λόγους σου επήλπισα. 148 προέφθασαν οι οφθαλμοί μου προς όρθρον του μελετάν τα λόγια σου. 149 της φωνής μου άκουσον, Κύριε, κατά το έλεός σου, κατά το κρίμά σου ζήσόν με. 150 προσήγγισαν οι καταδιώκοντές με ανομία, από δε του νόμου σου εμακρύνθησαν. 151 εγγός ει, Κύριε, και πάσαι αι οδοί σου αλήθεια. 152 κατ' αρχάς έγνων εκ των μαρτυρίων σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά. - 153 Ίδε την ταπεινώσιν μου και εξελού με, ότι του νόμου σου ουκ επελαθόμην. 154 κρίνον την κρίσιν μου και λύτρωσαί με· δια τον λόγον σου ζήσόν με. 155 μακράν από αμαρτωλών σωτηρία, ότι τα δικαιώματά σου ουκ εξεζήτησαν. 156 οι οικτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατά το κρίμά σου ζήσόν με. 157 πολλοί οι εκδιώκοντές με και θλίβοντές με· εκ των μαρτυρίων σου ουκ εξέκλινα. 158 είδον ασυνετούντας και εξετηκόμην, ότι τα λόγια σου ουκ εφυλάξαντο. 159 ίδε, ότι τας εντολάς σου ηγάπησα· Κύριε, εν τω ελέει σου ζήσόν με. 160 αρχή των λόγων σου αλήθεια, και εις τον αιώνα πάντα τα κρίματα της δικαιοσύνης σου. - 161 Άρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, και από των λόγων σου εδειλίασεν η καρδιά μου. 162 αγαλλιάσομαι εγώ επί τα λόγια σου ως ο ευρίσκων σκύλα πολλά. 163 αδικίαν εμίσησα και εβδολευξάμην, τον δε νόμον σου ηγάπησα. 164 επτάκις της ημέρας ήνεσά σε επί τα κρίματα της δικαιοσύνης σου. 165 ειρήνη πολλή τοις αγαπώσι τον νόμον σου, και ουκ έστιν αυτοίς

σκάνδαλον. 166 προσεδόκων το σωτήριόν σου, Κύριε, και τας εντολάς σου ηγάπησα. 167 εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου και ηγάπησεν αυτά σφόδρα. 168 εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου, ότι πάσαι αι οδοί μου εναντίον σου, Κύριε. - 169 Εγγισιάτω η δέησίς μου ενώπιόν σου, Κύριε · κατά το λόγιόν σου συνέτισόν με. 170 εισέλθοι το αξιωμαί μου ενώπιόν σου, Κύριε · κατά το λόγιόν σου ρύσαι με. 171 εξερευζαιντο τα χείλη μου ύμνον, όταν διδάξης με τα δικαιώματά σου. 172 φθέγγζαιτο η γλώσσά μου τα λόγια σου, ότι πάσαι αι εντολαί σου δικαιοσύνη. 173 γενέσθω η χείρ σου του σώσαι με, ότι τας εντολάς σου ηρετισάμην. 174 επεπόθησα το σωτήριόν σου, Κύριε, και ο νόμος σου μελέτη μου εστι. 175 ζήσεται η ψυχή μου και ανέσει σε, και τα κρίματά σου βοηθήσει μοι. 176 επλανήθην ως πρόβατον απολωλός · ζήτησον τον δούλόν σου, ότι τας εντολάς σου ουκ επελαθόμην.

ΡΙΘ (ΡΚ) 119.

Ωδη των αναβαθμών.

ΠΡΟΣ Κύριον εν τω θλίβεσθαι με εκέκραξα, και εισήκουσέ μου. 2 Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου από χειλέων αδικών και από γλώσσης δολίας. 3 τι δοθείη σοι και τι προστεθείη σοι προς γλώσσαν δολιαν; 4 τα βέλη του δυνατού ηκονημένα, συν τοις άνθραξι τοις ερημικοίς. 5 οίμοι! ότι η παροικία μου εμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ. 6 πολλά παρώκησεν η ψυχή μου. 7 μετά των μισούντων την ειρήνην ήμην ειρηνικός · όταν ελάλουν αυτοίς, επολέμουν με δωρεάν.

ΡΚ (ΡΚΑ) 120.

Ωδη των αναβαθμών.

ΗΡΑ τους οφθαλμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου. 2 η βοήθειά μου παρά Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. 3 μη δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξη ο φυλάσσων σε. 4 ιδού ου νυστάζει ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τον Ισραήλ. 5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι επί χείρα δεξιάν σου · 6 ημέρας ο ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η σελήνη την νύκτα. 7 Κύριος φυλάξει σε από παντός κακού, φυλάξει την ψυχήν σου ο Κύριος. 8 Κύριος φυλάξει την εισοδόν σου και την έξοδόν σου από του νυν και έως του αιώνος.

PKA (PKB) 121.

Ωδη των αναβαθμών.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ επί τοις ειρηκόσι μοι· εις οίκον Κυρίου πορευσόμεθα. 2 εστώτες ήσαν οι πόδες ημών εν ταις αυλαίς σου, Ιερουσαλήμ. 3 Ιερουσαλήμ οικοδομουμένη ως πόλις, ης η μετοχή αυτής επί το αυτό. 4 εκεί γαρ ανέβησαν αι φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τω Ισραήλ, του εξομολογήσασθαι τω ονόματι Κυρίου· 5 ότι εκεί εκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν, θρόνοι επί οίκον Δαυίδ. 6 ερωτήσατε δη τα εις ειρήνην την Ιερουσαλήμ, και ευθηνία τοις αγαπώσι σε· 7 γενέσθω δη ειρήνη εν τη δυνάμει σου και ευθηνία εν ταις πυργοβάρεσι σου. 8 ένεκα των αδελφών μου και των πλησίων μου, ελάλουν δη ειρήνην περί σου· 9 ένεκα του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, εξεζήτησα αγαθά σοι.

PKB (PKΓ) 122.

Ωδη των αναβαθμών.

ΠΡΟΣ σε ήρα τους οφθαλμούς μου τον κατοικούντα εν τω ουρανω. 2 ιδού ως οφθαλμοί δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών, ως οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, έως ου οικτειρήσαι ημάς. 3 ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, 4 επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών. Τό όνειδος τοις ευθηνούσι, και η εξουδένωσις τοις υπερηφάνοις.

PKΓ (PKΔ) 123.

Ωδη των αναβαθμών.

ΕΙ ΜΗ ότι Κύριος ην εν ημίν, ειπάτω δη Ισραήλ· 2 ει μη ότι Κύριος ην εν ημίν εν τω επαναστήναι ανθρώπους εφ' ημάς, 3 άρα ζώντας αν κατέπιον ημάς εν τω οργισθήναι τον θυμόν αυτών εφ' ημάς· 4 άρα το ύδωρ αν κατεπόντισεν ημάς, χείμαρρον διήλθεν η ψυχή ημών· 5 άρα διήλθεν η ψυχή ημών το ύδωρ το ανυπόστατον. 6 ευλογητός Κύριος, ος ουκ έδωκεν ημάς εις θήραν τοις οδούσιν αυτών. 7 η ψυχή ημών ως στρουθιον ερρύσθη εκ της παγίδος των θηρευόντων· η παγίς συνετρίβη, και ημείς ερρύσθημεν. 8 η βοήθεια ημών εν ονόματι Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

PKΔ (PKE) 124.

Ωδη των αναβαθμών.

ΟΙ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕΣ επί Κύριον ως όρος Σιών· ου σαλευθήσεται εις τον αιώνα ο κατοικών Ιερουσαλήμ. 2 όρη κύκλω αυτής, και ο Κύριος κύκλω του λαού αυτού από του νυν και έως του αιώνος. 3 ότι ουκ αφήσει Κύριος την ράβδον των αμαρτωλών επί τον κλήρον των δικαίων, όπως αν μη εκτεινώσιν οι δικαιοι εν ανομίαις χείρας αυτών. 4 αγάθυνον, Κύριε, τοις αγαθοίς και τοις ευθέσι τη καρδιά· 5 τους δε εκκλίνοντας εις τας στραγγαλιάς απάξει Κύριος μετά των εργαζομένων την ανομίαν ειρήνη επί τον Ισραήλ.

PKE (PKΣΤ) 125.

Ωδη των αναβαθμών.

ΕΝ Τῆ επιστρέψαι Κύριον την αιχμαλωσίαν Σιών εγενήθημεν ωσει παρακεκλημένοι. 2 τότε επλήσθη χαράς το στόμα ημών και η γλώσσα ημών αγαλλιάσεως. τότε ερούσιν εν τοις έθνεσιν· εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μετ' αυτών. 3 εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μεθ' ημών, εγενήθημεν ευφραινόμενοι. 4 επιστρεψον, Κύριε, την αιχμαλωσίαν ημών ως χειμάρρους εν τω νότω. 5 οι σπείροντες εν δάκρυσιν εν αγαλλιάσει θεριούσι. 6 πορευόμενοι επορεύοντο και έκλαιον βάλλοντες τα σπέρματα αυτών· ερχόμενοι δε ήξουσιν εν αγαλλιάσει αίροντες τα δράγματα αυτών.

PKΣΤ (PKΖ) 126.

Ωδη των αναβαθμών.

ΕΑΝ μη Κύριος οικοδομήση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες· εάν μη Κύριος φυλάξη πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων. 2 εις μάτην υμίν εστι το ορθρίζειν, εγείρεσθαι μετά το καθήσθαι, οι εσθιοντες άρτον οδύνης, όταν δω τοις αγαπητοίς αυτού ύπνον. 3 ιδού η κληρονομία Κυρίου υιοί, ο μισθός του καρπού της γαστρος. 4 ωσει βέλη εν χειρί δυνατού, ούτως οι υιοί των εκτετιναγμένων. 5 μακάριος ος πληρώσει την επιθυμίαν αυτού εξ αυτών· ου καταισχνυθήσονται, όταν λαλώσι τοις εχθροίς αυτών εν πόλαις.

PKΖ (PKΗ) 127.

Ωδη των αναβαθμών.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον, οι πορευόμενοι εν ταις οδοίς αυτού. 2 τους πόνους των καρπών σου φάγεσαι· μακάριος ει, και καλώς σοι έσται. 3 η γυνή σου ως άμπελος ευθηνούσα εν τοις κλίτεσι της οικίας σου· οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου. 4 ιδού ούτως ευλογηθήσεται άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον. 5 ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, και ίδοις τα αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου· 6 και ίδοις υιούς των υιών σου. ειρήνη επί τον Ισραήλ.

ΡΚΗ (ΡΚΘ) 128.

Ωδη των αναβαθμών.

ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ επολέμησάν με εκ νεότητός μου, ειπάτω δη Ισραήλ· 2 πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, και γαρ ουκ ηδυνήθησάν μοι. 3 επί τον νώτόν μου ετέκταινον οι αμαρτωλοί, εμάκρυναν την ανομίαν αυτών. 4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αυχένιας αμαρτωλών. 5 αισχυνθήτωσαν και αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες Σιών. 6 γενηθήτωσαν ωσει χόρτος δωμάτων, ος προ του εκοπασθήναι εξηράνθη· 7 ου ουκ επλήρωσε την χείρα αυτού ο θερίζων και τον κόλπον αυτού ο τα δράγματα συλλέγων, 8 και ουκ είπαν οι παράγοντες· ευλογία Κυρίου εφ' υμάς, ευλογήκαμεν υμάς εν ονόματι Κυρίου.

ΡΚΘ (ΡΛ) 129.

Ωδη των αναβαθμών.

ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ εκέκραζά σοι, Κύριε· 2 Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου· γενηθήτω τα ώτά σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου. 3 εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις υποστήσεται; 4 ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν. 5 ένεκεν του ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τον λόγον σου. 6 ήλπισεν η ψυχή μου επί τον Κύριον από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός· από φυλακής πρωΐας ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον. 7 ότι παρά τω Κυρίω το έλεος και πολλή παρ' αυτω λύτρωσις, 8 και αυτός λυτρώσεται τον Ισραήλ εκ πασών των ανομιών αυτού.

ΡΛ (ΡΛΑ) 130.

Ωδη των αναβαθμών.

ΚΥΡΙΕ, ουχ υψώθη η καρδια μου, ουδέ εμετεωρίσθησαν οι οφθαλμοί μου, ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις, ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ εμέ. 2 ει μη εταπεινοφρόνουν, αλλά ύψωσα την ψυχήν μου ως το απογεγαλακτισμένον επί την μητέρα αυτού, ως ανταποδώσεις επί την ψυχήν μου. 3 ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος.

ΡΛΑ (ΡΛΒ) 131.

Ωδη των αναβαθμών.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, του Δαυΐδ και πάσης της πραότητος αυτού, 2 ως ώμοσε τω Κυρίω, ηύξατο τω Θεω Ιακώβ· 3 ει εισελεύσομαι εις σκηνώμα οίκου μου, ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμένης μου, 4 ει δώσω ύπνον τοις οφθαλμοίς μου και τοις βλεφάροις μου νυσταγμόν και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις μου, 5 έως ου εύρω τόπον τω Κυρίω, σκηνώμα τω Θεω Ιακώβ. 6 ιδού ηκούσαμεν αυτήν εν Εφραθά, εύρομεν αυτήν εν τοις πεδίοις του δρυμού· 7 εισελευσόμεθα εις τα σκηνώματα αυτού, προσκυνήσομεν εις τον τόπον, ου έστησαν οι πόδες αυτού. 8 ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός του αγιάσματος σου· 9 οι ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι όσοι σου αγαλλιάσονται. 10 ένεκεν Δαυΐδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του χριστού σου. 11 ώμοσε Κύριος τω Δαυΐδ αλήθειαν και ου μη αθετήσει αυτήν· εκ καρπού της κοιλίας σου θήσομαι επί του θρόνου σου· 12 εάν φυλάζονται οι υιοί σου την διαθήκην μου και τα μαρτύριά μου ταύτα, α διδάξω αυτούς, και οι υιοί αυτών έως του αιώνος καθιούνται επί του θρόνου σου. 13 ότι εξελέξατο Κύριος την Σιών, ηρετίαστο αυτήν εις κατοικίαν εαυτω· 14 αύτη η κατάπαυσις μου εις αιώνα αιώνος, ώδε κατοικήσω, ότι ηρετισάμην αυτήν· 15 την θύραν αυτής ευλογών ευλογήσω, τους πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων, 16 τους ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν, και οι όσοι αυτής αγαλλιάσει αγαλλιάσονται. 17 εκεί εξανατελώ κέρας τω Δαυΐδ, ητοιμάσα λύχνον τω χριστω μου· 18 τους εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην, επί δε αυτόν εξανθήσει το αγίασμά μου.

ΡΛΒ (ΡΛΓ) 132.

Ωδη των αναβαθμών.

ΙΔΟΥ δη τι καλόν ή τι τερπνόν, αλλ ' ή το κατοικείν αδελφούς επί το αυτό; 2 ως μύρον επί κεφαλής το καταβαίνον επί πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών, το καταβαίνον επί την ώαν του ενδύματος αυτού· 3 ως δρόσος Αερμών η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών· ότι εκεί ενετείλατο Κύριος την ευλογίαν, ζώην έως του αιώνος.

ΡΛΓ (ΡΛΔ) 133.

Ωδη των αναβαθμών.

ΙΔΟΥ δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου οι εσώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών. 2 εν ταις νυξιν επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον. 3 ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

ΡΛΔ (ΡΛΕ) 134.

Αλληλουϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ το όνομα Κυρίου, αινείτε, δούλοι, Κύριον, 2 οι εσώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών. 3 αινείτε τον Κύριον, ότι αγαθός Κύριος· ψάλατε τω ονόματι αυτού, ότι καλόν· 4 ότι τον Ιακώβ εξελέξατο εαυτω ο Κύριος, Ισραήλ εις περιουσιασμόν εαυτω. 5 ότι εγώ έγνωκα ότι μέγας ο Κύριος, και ο Κύριος ημών παρά πάντας τους θεούς. 6 πάντα, όσα ηθέλησεν ο Κύριος εποίησεν εν τω ουρανω και εν τη γη, εν ταις θαλάσσαις και εν πάσαις ταις αβύσσοις· 7 ανάγων νεφέλας εξ εσχάτου της γης, αστραπάς εις υετόν εποίησεν· ο εξάγων ανέμους εκ θησαυρών αυτού, 8 ος επάταξε τα πρωτότοκα Αιγύπτου από ανθρώπου έως κτήνους. 9 εξαπέστειλε σημεία και τέρατα εν μέσω σου, Αίγυπτε, εν Φαραώ και εν πάσι τοις δούλοις αυτού. 10 ος επάταξεν έθνη πολλά και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς. 11 τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν και πάσας τας βασιλείας Χαναάν, 12 και έδωκε την γην αυτών κληρονομίαν, κληρονομίαν Ισραήλ λαω αυτού. 13 Κύριε, το όνομά σου εις τον αιώνα και το μνημόσυνόν σου εις γενεάν και γενεάν. 14 ότι κρινει Κύριος τον λαόν αυτού και επί τοις δούλοις αυτού παρακληθήσεται. 15 τα ειδωλα των εθνών αργύριον και χρυσιόν, έργα χειρών ανθρώπων· 16 στόμα έχουσι και ου λαλήσουσιν, οφθαλμούς έχουσι και ουκ όψονται, 17 ώτα έχουσι και ουκ ενωτισθήσονται, ουδέ γαρ εστι πνεύμα εν τω στόματι αυτών. 18 όμοιοι αυτοίς γένοιτο οι ποιούντες αυτά και πάντες οι

πεποιθότες ἐπὶ αὐτοῖς. 19 οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ααρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. 20 οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον, 21 εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΡΛΕ (ΡΛ) 135.

Ἀλληλουΐα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 2 ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 3 ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 4 τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 9 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 13 τῷ καταδιελόντι τὴν Ερυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ δια μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ερυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 19 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 20 καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 22 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 25 ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 26 ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΡΛΣΤ (ΡΛΖ) 136.

Τω Δαυΐδ Ιερεμίου.

ΕΠΙ των ποταμών Βαβυλώνος εκεί εκαθίσασμεν και εκλαύσαμεν εν τω μνησθήναι ημάς της Σιών. 2 επί ταις ιτέαις εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τα όργανα ημών · 3 ότι εκεί επηρώτησαν ημάς οι αιχμαλωτεύσαντες ημάς λόγους ωδών και οι απαγαγόντες ημάς ύμνον · άσατε ημίν εκ των ωδών Σιών. 4 Πως άσωμεν την ωδήν Κυρίου επί γης αλλοτρίας; 5 εάν επιλάθωμαι σου, Ιερουσαλήμ, επιλησθείη η δεξιά μου · 6 κολληθείη η γλώσσά μου τω λάρυγγί μου, εάν μη σου μνησθώ, εάν μη προανατάξωμαι την Ιερουσαλήμ ως εν αρχή της ευφροσύνης μου. 7 μνήσθητι, Κύριε, των υιών Εδώμ την ημέραν Ιερουσαλήμ των λεγόντων · εκκενούτε, εκκενούτε, έως των θεμελιών αυτής. 8 θυγάτηρ Βαβυλώνος η ταλαιπώρος, μακάριος ος ανταποδώσει σοι το ανταπόδομά σου, ό ανταπέδωκας ημίν · 9 μακάριος ος κρατήσει και εδαφειί τα νήπιά σου προς την πέτραν.

ΡΛΖ (ΡΛΗ) 137.

Ψαλμός τω Δαυΐδ, Αγγαίου και Ζαχαρίου.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, και εναντίον αγγέλων ψαλώ σοι, ότι ήκουσας πάντα τα ρήματα του στόματός μου. 2 προσκυνήσω προς ναόν άγιόν σου και εξομολογήσομαι τω ονόματί σου επί τω ελέει σου και τη αληθεία σου, ότι εμεγάλυνας επί παν το όνομα το άγιόν σου. 3 εν ή αν ημέρα επικαλέσωμαι σε, ταχύ επάκουσόν μου · πολυωρήσεις με εν ψυχή μου δυνάμει σου. 4 εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οι βασιλείς της γης, ότι ήκουσαν πάντα τα ρήματα του στόματός σου. 5 και ασάτωσαν εν ταις ωδαις Κυρίου, ότι μεγάλη η δόξα Κυρίου, 6 ότι υψηλός Κύριος και τα ταπεινά εφορά και τα υψηλά από μακρόθεν γινώσκει. 7 εάν πορευθώ εν μέσω θλίψεως, ζήσεις με · επ ' οργήν εχθρών μου εξέτεινας χειράς σου, και έσωσέ με η δεξιά σου. 8 Κύριος ανταποδώσει υπέρ εμού. Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.

ΡΛΗ (ΡΛΘ) 138.

Εις το τέλος · ψαλμός τω Δαυΐδ.

ΚΥΡΙΕ, εδοκίμασάς με, και έγνωσ με · 2 συ έγνωσ την καθέδραν μου και την έγερσίν μου, συ συνήκας τους διαλογισμούς μου από μακρόθεν · 3 την τρίβον μου και την σχοινόν μου εξιχνίασας και πάσας τας οδούς μου προείδες, 4 ότι ουκ έστι δόλος εν γλώσση μου. 5 ιδού, Κύριε, συ έγνωσ πάντα, τα έσχατα και τα αρχαία · συ έπλασάς με και έθηκας επ ' εμέ την χείρά σου. 6 εθαυμαστώθη η γνώσις σου εξ εμού · εκραταιώθη, συ μη δύνωμαι προς αυτήν. 7 που πορευθώ από του πνεύματός σου και από του προσώπου σου που φύγω; 8 εάν αναβώ εις τον ουρανόν, συ εκεί ει, εάν καταβώ εις τον άδην, πάρει · 9 εάν αναλάβοιμι τας πτέρυγας μου κατ ' όρθρον και κατασκηνώσω εις τα έσχατα της θαλάσσης, 10 και γαρ εκεί η χείρ σου οδηγήσει με, και καθέξει με η δεξιά σου. 11 και είπα · άρα σκότος καταπατήσει με, και νύξ φωτισμός εν τη τρυφή μου · 12 ότι σκότος ου σκοτισθήσεται από σου, και νύξ ως ημέρα φωτισθήσεται · ως το σκότος αυτής, ούτως και το φως αυτής. 13 ότι συ εκτήσω τους νεφρούς μου, Κύριε, αντελάβου μου εκ γαστρός μητρός μου. 14 εξομολογήσομαί σοι, ότι φοβερώς εθαυμαστώθης · θαυμάσια τα έργα σου, και η ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. 15 ουκ εκρύβη το οστούν μου από σου, ό έποίησας εν κρυφή, και η υπόστασις μου εν τοις κατωτάτοις της γης · 16 το ακατέργαστόν μου είδον οι οφθαλμοί σου, και επί το βιβλίον σου πάντες γραφήσονται · ημέρας πλαστήσονται και ουθείς εν αυτοίς. 17 εμοί δε λίαν ετιμήθησαν οι φίλοι σου, ο Θεός, λίαν εκραταιώθησαν αι αρχαί αυτών · 18 εξαριθμήσομαι αυτούς, και υπέρ άμμον πληθυνθήσονται · εξηγέρθην και έτι ειμί μετά σου. 19 εάν αποκτείνης αμαρτωλούς, ο Θεός, άνδρες αιμάτων, εκκλίνατε απ ' εμού, 20 ότι ερισταί εστε εις διαλογισμούς · λήψονται εις ματαιότητα τας πόλεις σου. 21 ουχί τους μισούντάς σε, Κύριε, εμίσησα και επί τους εχθρούς σου εξετηκόμην; 22 τέλειον μίσος εμίσουν αυτούς, εις εχθρούς εγένοντό μοι. 23 δοκίμασόν με, ο Θεός, και γνώθι την καρδίαν μου, έτασόν με και γνώθι τας τρίβους μου. 24 και ιδε ει οδός ανομίας εν εμοί, και οδήγησόν με εν οδω αιωνία.

ΡΛΘ (ΡΜ) 139.

Εις το τέλος · ψαλμός τω Δαυΐδ.

2 ΕΞΕΛΟΥ με, Κύριε, εξ ανθρώπου πονηρού, από ανδρός αδίκου ρύσαι με, 3 οίτινες ελογίσαντο αδικίαν εν καρδία, όλην την ημέραν παρετάσσοντο πολέμους · 4 ηκόνησαν γλώσσαν αυτών ωσει όφεως, ιός ασπίδων υπό τα χείλη αυτών. (διάψαλμα). 5 φύλαξόν με,

Κύριε, εκ χειρός αμαρτωλού, από ανθρώπων αδίκων εξελού με, οίτινες διελογίσαντο του υποσκελίσαι τα διαβήματά μου · 6 έκρυψαν υπερήφανοι παγίδα μοι και σχοινία διέτειναν, παγίδα τοις ποσί μου, εχόμενα τρίβους σκάνδαλα έθεντό μοι. (διάψαλμα). 7 είπα τω Κυρίω · Θεός μου ει συ, ενώτισαι, Κύριε, την φωνήν της δεήσεώς μου. 8 Κύριε, Κύριε, δύναμις της σωτηρίας μου, επεσκίασας επί την κεφαλήν μου εν ημέρα πολέμου. 9 μη παραδως με, Κύριε, από της επιθυμίας μου αμαρτωλω · διελογίσαντο κατ ' εμού, μη εγκαταλίπης με, μήποτε υψωθώσιν. (διάψαλμα). 10 η κεφαλή του κυκλώματος αυτών, κόπος των χειλέων αυτών καλύψει αυτούς. 11 πεσούνται επ ' αυτούς άνθρακες, εν πυρί καταβαλεις αυτούς, εν ταλαιπωρίαις ου μη υποστώσιν. 12 ανήρ γλωσσώδης ου κατευθυνθήσεται επί της γης, άνδρα άδικον κακά θηρεύσει εις διαφθοράν. 13 έγνων ότι ποιήσει Κύριος την κρίσιν των πτωχών και την δίκην των πενήτων. 14 πλήν δίκαιοι εξομολογήσονται τω ονόματί σου, κατοικήσουσιν ευθείς συν τω προσώπω σου.

PM (PMA) 140.

Ψαλμός τω Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ, εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου · πρόσχες τη φωνή της δεήσεώς μου εν τω κεκραγέναι με προς σε. 2 κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου θυσία εσπερινή. 3 θού, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου. 4 μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας του προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις συν ανθρώποις εργαζομένοις την ανομίαν, και ου μη συνδυάσω μετά των εκλεκτών αυτών. 5 παιδεύσει με δίκαιος εν ελέει και ελέγξει με, έλαιον δε αμαρτωλού μη λιπανάτω την κεφαλήν μου · ότι έτι και η προσευχή μου εν ταις ευδοκίαις αυτών · 6 κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών · ακούσονται τα ρήματά μου ότι ηδύνθησαν. 7 ωσει πάχος γης ερράγη επί της γης, διεσκορπίσθη τα οστά αυτών παρά τον άδην. 8 ότι προς σε, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου · επί σοί ήλπισα, μη αντανέλης την ψυχήν μου. 9 φύλαξόν με από παγίδος, ης συνεστήσαντό μοι, και από σκανδάλων των εργαζομένων την ανομίαν. 10 πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί · κατά μόνας ειμί εγώ έως αν παρέλθω.

PMA (PMB) 141.

Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαιῷ · προσευχή.

2 ΦΩΝ... μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνή μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. 3 ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῶ. 4 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἐγνώσ τας τριβούς μου · ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐπορευόμην, ἐκρυσψαν παγίδα μοι. 5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με · ἀπώλετο φυγή ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. 6 ἐκέκραξα πρὸς σε, Κύριε, εἶπα · σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῆ ζώντων. 7 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα · ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. 8 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου · ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

PMB (PMΓ) 142.

Ψαλμός τῷ Δαυΐδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει.

ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου · 2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. 3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος · 4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. 5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. 6 διεπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. (διάψαλμα). 7 ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου · μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. 8 ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα · γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σε ἤρα τὴν ψυχὴν μου · 9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σε κατέφυγον. 10 διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου · τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. 11 ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου · 12 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

ΡΜΓ (ΡΜΔ) 143.

Τω Δαυΐδ, προς τον Γολιάδ.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ο Θεός μου ο διδάσκων τας χεῖράς μου εις παράταξιν, τους δακτύλους μου εις πόλεμον· 2 ἐλεός μου και καταφυγή μου, αντιλήπτωρ μου και ρύστης μου, υπερασπιστής μου, και επ' αυτω ἤλπισα, ο υποτάσων τον λαόν μου υπ' ἐμέ. 3 Κύριε, τι ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αυτω, ἢ υἱος ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αυτω; 4 ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αι ἡμέραι αυτου ὡσεὶ σκιά παράγουσι. 5 Κύριε, κλίνον ουρανοὺς και κατάβηθι, ἄψαι των ὀρέων, και καπνισθήσονται. 6 ἀστραψον ἀστραπήν και σκορπιεῖς αυτους, ἐξαπόστειλον τα βέλη σου και συνταράξεις αυτους. 7 ἐξαπόστειλον την χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με και ρύσαι με ἐξ υδάτων πολλών, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, 8 ὧν το στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, και η δεξιὰ αυτῶν δεξιὰ ἀδικίας. 9 ο Θεός, ὠδήν καινήν ἄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι 10 τῷ διδόντι την σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυΐδ τον δούλον αυτου ἐκ ρομφαίας πονηράς. 11 ρύσαι με και ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν το στόμα ἐλάλησε ματαιότητα και η δεξιὰ αυτῶν δεξιὰ ἀδικίας. 12 ὧν οι υιοὶ ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τη νεότητι αυτῶν, αι θυγατέρες αυτῶν κεκαλλωπισμένα, περικεκοσμημένα ὡς ὀμοίωμα ναού, 13 τα ταμιεῖα αυτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εις τούτο, τα πρόβατα αυτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταις ἐξόδοις αυτῶν, 14 οι βόες αυτῶν παχείς, οὐκ ἐστι κατάπτωμα φραγμού, οὐδέ διέξοδος, οὐδέ κραυγή ἐν ταις πλατείαις αυτῶν, 15 ἐμακάρισαν τον λαόν, ὡ ταῦτά ἐστι· μακάριος ο λαός, οὐ Κύριος ο Θεός αυτου.

ΡΜΔ (ΡΜΕ) 144.

Αἰνεσις του Δαυΐδ.

ΥΨΩΣΩ σε, ο Θεός μου ο βασιλεύς μου, και ευλογήσω το ὄνομά σου εις τον αἰῶνα και εις τον αἰῶνα του αἰῶνος. 2 καθ' ἐκάστην ἡμέραν ευλογήσω σε και αινέσω το ὄνομά σου εις τον αἰῶνα και εις τον αἰῶνα του αἰῶνος. 3 μέγας Κύριος και αἰνετός σφόδρα, και της μεγαλωσύνης αυτου οὐκ ἐστι πέρας. 4 γενεὰ και γενεὰ ἐπαινέσει τα ἔργα σου και την δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. 5 την μεγαλοπρέπειαν της δόξης της ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι και τα θαυμάσιά σου διηγῆσονται. 6 και την δύναμιν των φοβερῶν σου ἐροῦσι και την

μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. 7 μνήμην του πλήθους της χρηστότητός σου εξερεύξονται και τη δικαιοσύνη σου αγαλλιάσονται. 8 οικτίρμων και ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος. 9 χρηστός Κύριος τοις σύμπασι, και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα έργα αυτού. 10 εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τα έργα σου, και οι όσοι σου ευλογησάτωσάν σε. 11 δόξαν της βασιλείας σου ερούσι και την δυναστείαν σου λαλήσουσι 12 του γνωρίσαι τοις υιοίς των ανθρώπων την δυναστείαν σου και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας σου. 13 η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά. 13α πιστός Κύριος εν πάσι τοις λόγοις αυτού και όσιος εν πάσι τοις έργοις αυτού. 14 υποστηρίζει Κύριος πάντας τους καταπίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κατερραγμένους. 15 οι οφθαλμοί πάντων εις σε ελπίζουσι, και συ δίδως την τροφήν αυτών εν ευκαιρία. 16 ανοίγεις συ τας χείράς σου και εμπιπλάς παν ζων ευδοκίας. 17 δίκαιος Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και όσιος εν πάσι τοις έργοις αυτού. 18 εγγύς Κύριος πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν, πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν εν αληθεία. 19 θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει και της δεήσεως αυτών εισακούσεται και σώσει αυτούς. 20 φυλάσσει Κύριος πάντας τους αγαπώντας αυτόν και πάντας τους αμαρτωλούς εξολοθρεύσει. 21 αίνεσιν Κυρίου λαλήσει το στόμα μου· και ευλογείτω πάσα σάρξ το όνομα το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.

ΡΜΕ (ΡΜΣΤ) 145.

Αλληλούϊα· Αγγαίου και Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙ, η ψυχή μου, τον Κύριον· 2 αινέσω Κύριον εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεω μου έως υπάρχω. 3 μη πεποιθήατε επί ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων, οις ουκ έστι σωτηρία. 4 εξελεύσεται το πνεύμα αυτού. και επιστρέψει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα απολούνται πάντες οι διαλογισμοί αυτού. 5 μακάριος ου ο Θεός Ιακώβ βοηθός αυτού, η ελπίς αυτού επί Κύριον τον Θεόν αυτού 6 τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· τον φυλάσσοντα αλήθειαν εις τον αιώνα, 7 ποιούντα κρίμα τοις αδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοις πεινώσι. Κύριος λύει πεπεδημένους, 8 Κύριος σοφοί τυφλούς, Κύριος ανορθοί κατερραγμένους, Κύριος αγαπά δικαίους, 9 Κύριος

φυλάσσει τους προσηλύτους· ορφανόν και χήραν αναλήψεται και οδόν αμαρτωλών αφανιεῖ. 10 βασιλεύσει Κύριος εις τον αἰώνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

PMΣΤ (PMZ) 146.

Αλληλουῖα· Αγγαίου και Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριον, ὅτι αγαθόν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις. 2 οικοδομών Ιερουσαλήμ ο Κύριος, και τας διασποράς του Ισραήλ επισυνάξει, 3 ο ἰώμενος τους συντετριμμένους την καρδίαν και δεσμεύων τα συντρίμματα αυτών, 4 ο αριθμῶν πλήθη ἄστρων, και πᾶσιν αυτοῖς ονόματα καλῶν. 5 μέγας ο Κύριος ἡμῶν, και μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, και τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. 6 ἀναλαμβάνων πρᾶξεις ο Κύριος, ταπεινῶν δε αμαρτωλοῦς ἕως τῆς γῆς. 7 ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα 8 τῷ περιβάλλοντι τον ουρανόν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῆ γῆ υετόν, τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον και χλόην τῆ δουλεία των ἀνθρώπων, 9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αυτών και τοῖς νεοσσοῖς των κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. 10 οὐκ ἐν τῇ δυναστεία του ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταις κνήμαις του ἀνδρός εὐδοκεῖ· 11 εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν και ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ το ἔλεος αὐτοῦ.

PMZ 147.

Αλληλουῖα· Αγγαίου και Ζαχαρίου.

ΕΠΑΙΝΕΙ, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον, αἶνει τον Θεόν σου, Σιών, 2 ὅτι ἐνίσχυσε τους μοχλοῦς των πυλῶν σου, εὐλόγησε τους υἱοὺς σου ἐν σοὶ· 3 ο τιθεὶς τα ὅριά σου εἰρήνην και στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε· 4 ο ἀποστέλλον τὸ λόγιον αὐτοῦ τῆ γῆ, ἕως τάχους δραμεῖται ο λόγος αὐτοῦ· 5 διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ομίχλην ὡσεὶ σποδόν πάσσοντος· 6 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τις υποστήσεται; 7 ἐξαποστελεῖ τον λόγον αὐτοῦ και τήξει αὐτὰ· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ και ρυήσεται ὕδατα. 8 ο ἀπαγγέλλον τον λόγον αὐτοῦ τῷ Ιακώβ, δικαιώματα και κρίματα αὐτοῦ τῷ Ισραήλ. 9 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει και τα κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αυτοῖς.

PMH 148.

Αλληλουΐα · Αγγαίου και Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριον εκ των ουρανών · αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. 2 αινείτε αυτόν, πάντες οι άγγελοι αυτού · αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού. 3 αινείτε αυτόν ήλιος και σελήνη, αινείτε αυτόν πάντα τα άστρα και το φως. 4 αινείτε αυτόν οι ουρανοί των ουρανών και το ύδωρ το υπεράνω των ουρανών. 5 αινεσάτωσαν το όνομα Κυρίου, ότι αυτός ειπε, και εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο, και εκτίσθησαν. 6 έστησεν αυτά εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος · πρόσταγμα έθετο, και ου παρελεύσεται. 7 αινείτε τον Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσαι άβυσσοι · 8 πυρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεύμα καταιγίδος, τα ποιούντα τον λόγον αυτού · 9 τα όρη και πάντες οι βουνοί, ξύλα καρποφόρα και πάσαι κέδροι · 10 τα θηρία και πάντα τα κτήνη, ερπετά και πετεινά πτερωτά · 11 βασιλεις της γης και πάντες λαοί, άρχοντες και πάντες κριταί γης · 12 νεανίσκοι και παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων · 13 αινεσάτωσαν το όνομα Κυρίου, ότι υψώθη το όνομα αυτού μόνου · η εξομολόγησις αυτού επί γης και ουρανού. 14 και υψώσει κέρασ λαού αυτού · ύμνος πάσι τοις οσίοις αυτού, τοις υιοίς Ισραήλ, λαω εγγίζοντι αυτω.

PMΘ 149.

Αλληλουΐα.

ΑΣΑΤΕ τω Κυρίω άσμα καινόν, η αινεσις αυτού εν εκκλησία οσίων. 2 ευφρανθήτω Ισραήλ επί τω ποιήσαντι αυτόν, και οι υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τω βασιλεί αυτών. 3 αινεσάτωσαν το όνομα αυτού εν χορω, εν τυμπάνω και ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτω, 4 ότι ευδοκει Κύριος εν τω λαω αυτού και υψώσει πραεις εν σωτηρία. 5 καυχήσονται όσοι εν δόξη και αγαλλιάσονται επί των κοιτών αυτών. 6 αι υψώσεις του Θεού εν τω λάρυγγι αυτών, και ύρομφαίαι διστομοι εν ταις χερσίν αυτών 7 του ποιήσαι εκδίκησιν εν τοις έθνεσιν, ελεγμούς εν τοις λαοίς, 8 του δήσαι τους βασιλεις αυτών εν πέδαις και τους ενδόξους αυτών εν χειροπέδαις σιδηραίς, 9 του ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον · δόξα αύτη έσται πάσι τοις οσίοις αυτού.

PN 150.

Αλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τον Θεόν εν τοις αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι της δυνάμεως αυτού · 2 αινείτε αυτόν επί ταις δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού. 3 αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα · 4 αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χορω, αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργάνω · 5 αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. 6 πάσα πνοή αινεσάτω τον Κύριον. αλληλούϊα.

Ούτος ο ψαλμός ιδιόγραφος εις Δαυΐδ και έξωθεν του αριθμού · ότε εμονομάχησε τω Γολιάθ.

ΜΙΚΡΟΣ ήμην εν τοις αδελφοίς μου και νεώτερος εν τω οίκω του πατρός μου · εποίμαινον τα πρόβατα του πατρός μου. 2 αι χείρες μου εποίησαν όργανον, και οι δάκτυλοί μου ήρμοσαν ψαλτήριον. 3 και τις αναγγελεύει τω Κυρίω μου; αυτός Κύριος, αυτός εισακούσει. 4 αυτός εξαπέστειλε τον άγγελον αυτού και ήρέ με εκ των προβάτων του πατρός μου και έχρισέ με εν τω ελαίω της χρίσεως αυτού. 5 οι αδελφοί μου καλοί και μεγάλοι, και ουκ ευδόκησεν εν αυτοίς ο Κύριος. 6 εξήλθον εις συνάντησιν τω αλλοφύλω, και επικατηράσατό με εν τοις ειδώλοις αυτού · 7 εγώ δε, σπασάμενος την παρ ‘ αυτού μάχαιραν, απεκεφάλισα αυτόν και ήρα όνειδος εξ υιών Ισραήλ.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ην εν χώρα τη Αυσίτιδι, ω όνομα Ιώβ, και ην ο άνθρωπος εκεινος

αληθινός, άμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, απεχόμενος από παντός πονηρού πράγματος. 2 εγένοντο δε αυτω υιοί επτά και θυγατέρες τρεις. 3 και ην τα κτήνη αυτού πρόβατα επτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοών πεντακόσια, θήλειαι όνοι νομάδες πεντακόσιαι, και υπηρεσία πολλή σφόδρα και έργα μεγάλα ην αυτω επί της γης· και ην ο άνθρωπος εκείνος ευγενής των αφ' ηλίου ανατολών. 4 συμπορευόμενοι δε οι υιοί αυτού προς αλλήλους εποιούσαν πότον καθ' εκάστην ημέραν, συμπαραλαμβάνοντες άμα και τας τρεις αδελφάς αυτών εσθίειν και πίνειν μετ' αυτών. 5 και ως αν συνετελέσθησαν αι ημέραι του πότου, απέστειλεν Ιώβ και εκαθάριζεν αυτούς ανιστάμενος το πρωϊ και προσέφερε περί αυτών θυσίας κατά τον αριθμόν αυτών και μόσχον ένα περί αμαρτίας περί των ψυχών αυτών· έλεγε γαρ Ιώβ· μη ποτε οι υιοί μου εν τη διανοία αυτών κακά ενενόησαν προς Θεόν. ούτως ουν εποιεί Ιώβ πάσας τας ημέρας. -6 Και εγένετο ως η ημέρα αύτη, και ιδού ήλθον οι άγγελοι του Θεού παραστήγει ενώπιον του Κυρίου, και ο διάβολος ήλθε μετ' αυτών. 7 και είπεν ο Κύριος τω διαβόλω· πόθεν παραγέγονας; και αποκριθείς ο διάβολος τω Κυρίω είπε· περιελθών την γην και εμπεριπατήσας την υπ' ουρανόν πάρειμι. 8 και είπεν αυτω ο Κύριος· προσέσχες τη διανοία σου κατά του παιδός μου Ιώβ, ότι ουκ έστι κατ' αυτόν επί της γης, άνθρωπος άμεμπτος, αληθινός, θεοσεβής, απεχόμενος από παντός πονηρού πράγματος; 9 απεκρίθη δε ο διάβολος και είπεν εναντίον του Κυρίου· μη δωρεάν Ιώβ σέβεται τον Κύριον; 10 ου συ περιέφραξας τα έξω αυτού και τα έσω της οικίας αυτού και τα έξω πάντων των όντων αυτού κύκλω; τα δε έργα των χειρών αυτού ευλόγησας και τα κτήνη αυτού πολλά εποίησας επί της γης. 11 αλλά απόστειλον την χειρά σου και άψαι πάντων, ων έχει· ή μην εις πρόσωπόν σε ευλογήσει. 12 τότε είπεν ο Κύριος τω διαβόλω· ιδού πάντα, όσα εστιν αυτω, δίδωμι εν τη χειρί σου, αλλ' αυτού μη άψη. και εξήλθεν ο διάβολος από προσώπου Κυρίου. - 13 Και ην ως η ημέρα αύτη, οι υιοί Ιώβ και αι θυγατέρες αυτού έπινον οϊνον εν τη οικία του αδελφού αυτών του πρεσβυτέρου. 14 και ιδού άγγελος ήλθε προς Ιώβ και είπεν αυτω· τα ζεύγη των βοών ηροτρία, και αι θήλειαι όνοι εβόσκοντο εχόμεναι αυτών, 15 και ελθόντες οι αιχμαλωτεύοντες ηχμαλώτευσαν αυτάς και τους παιδας απέκτειναν εν μαχαίραις· σωθείς δε εγώ μόνος ήλθον του απαγγείλαί σοι. 16 έτι τούτου λαλούντος, ήλθεν έτερος άγγελος και είπε προς Ιώβ· πυρ έπεσεν εκ του ουρανού και κατέκαυσε τα πρόβατα και τους ποιμένας κατέφαγεν ομοίως· σωθείς δε εγώ μόνος ήλθον του απαγγείλαί σοι. 17 έτι τούτου λαλούντος

ήλθεν έτερος άγγελος και ειπε προς Ιώβ· οι υπεις εποιησαν ημιν κεφαλας τρεις και εκόκλωσαν τας καμήλους και ηγμαλώτευσαν αυτάς και τους παιδας απέκτειναν εν μαχαίραις· εσώθην δε εγώ μόνος και ήλθον του απαγγειλαί σοι. 18 έτι τούτου λαλούντος άλλος άγγελος έρχεται λέγων τω Ιώβ· των υιών σου και των θυγατέρων σου εσθιόντων και πινόντων παρά τω αδελφω αυτών τω πρεσβυτέρω, 19 εξαιφνης πνεύμα μέγα επήλθεν εκ της ερήμου και ήψατο των τεσσάρων γωνιών της οικίας, και έπεσεν η οικία επί τα παιδια σου, και ετελεύτησαν· εσώθην δε εγώ μόνος και ήλθον του απαγγειλαί σοι. -20 Ούτως αναστάς Ιώβ έρρηξε τα ιμάτια αυτου και εκείρατο την κόμην της κεφαλής και πεσών χαμαί προσεκόνησε τω Κυρίω και ειπεν· 21 αυτός γυμνός εξήλθον εκ κοιτίας μητρος μου, γυμνός και απελεύσομαι εκει· ο Κύριος έδωκεν, ο Κύριος αφείλατο· ως τω Κυρίω έδοξεν, ούτω και εγένετο· ειη το όνομα Κυρίου ευλογημένον εις τους αιώνας. -22 Εν τούτοις πάσι τοις συμβεβηκόσιν αυτω ουδέν ήμαρτεν Ιώβ εναντίον του Κυριου και ουκ έδωκεν αφροσύνην τω Θεω.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε ως η ημέρα αύτη και ήλθον οι άγγελοι του Θεου παραστήναι έναντι Κυριου, και ο διάβολος ήλθεν εν μέσω αυτών παραστήναι εναντίον του Κυριου. 2 και ειπεν ο Κύριος τω διαβόλω· πόθεν συ έρχη; τότε ειπεν ο διάβολος ενώπιον του Κυριου· διαπορευθείς την υπ' ουρανόν και εμπειριατήσας την σύμπασαν πάρειμι. 3 ειπε δε ο Κύριος προς τον διάβολον· προσέσχες ουν τω θεραποντί μου Ιώβ, ότι ουκ έστι κατ' αυτόν των επί της γης άνθρωπος όμοιος αυτω, άκακος, αληθινός, άμεμπτος, θεοσεβής, απεχόμενος από παντός κακού; έτι δε έχετε ακακίας· συ δε ειπας τα υπάρχοντα αυτου διακενης απολέσαι. 4 υπολαβών δε ο διάβολος ειπε τω Κυρίω· δέρμα υπέρ δέρματος· και πάντα, όσα υπάρχει ανθρωπω, υπέρ της ψυχής αυτου εκτίσει· 5 ου μην δε αλλά αποστείλας την χειρά σου άψαι των οστών αυτου και

σαρκών αυτού · ή μην εις πρόσωπόν σε ευλογήσει. 6 ειπε δε ο Κύριος τω διαβόλω · ιδού παραδιδωμί σοι αυτόν, μόνον την ψυχήν αυτού διαφύλαξον. -7 Εξήλθε δε ο διάβολος από προσώπου Κυρίου και έπαισε τον Ιώβ έλκει πονηρω από ποδών έως κεφαλής. 8 και έλαβεν όστρακον, ίνα τον ιχώρα ξύη, και εκάθητο επί της κοπρίας έξω της πόλεως. -9 Χρόνου δε πολλού προβεβηκότος ειπεν αυτω η γυνή αυτού · μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων · 9α ιδού αναμένω χρόνον έτι μικρόν προσδεχόμενος την ελπίδα της σωτηρίας μου; 9β ιδού γαρ ηφάνισται σου το μνημόσυνον από της γης, υιοί και θυγατέρες, εμής κοιλίας ωδίνες και πόνοι, ους εις το κενόν εκοπίασα μετά μόχθων · 9γ συ τε αυτός εν σαπρία σκολήκων κάθησαι διανυκτερεύων αίθριος, 9δ καγώ πλανήτις και λάτρις, τόπον εκ τόπου περιερχομένη και οικίαν εξ οικίας, προσδεχομένη τον ήλιον πότε δύσεται, ίνα αναπαύσωμαι των μόχθων μου και των οδυνών, αι με νυν συνέχουσιν · αλλά ειπόν τι ρήμα προς Κύριον και τελεύτα. 10 ο δε εμβλέψας ειπεν αυτη · ίνα τι ωσπερ μία των αφρόνων γυναικών ελάλησας ούτως; ει τα αγαθά εδεξάμεθα εκ χειρός Κυρίου, τα κακά ουχ υποίσομεν; εν πάσι τούτοις τοις συμβεβηκόσιν αυτω ουδέν ήμαρτεν Ιώβ τοις χείλεισιν εναντίον του Θεού. 11 ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι αυτού τα κακά πάντα τα επελθόντα αυτω, παρεγένοντο έκαστος εκ της ιδίας χώρας προς αυτόν · Ελιφάζ ο Θαιμανών βασιλεύς, Βαλδάδ ο Σαυχαιών τύραννος, Σωφάρ ο Μιναιών βασιλεύς, και παρεγένοντο προς αυτόν ομοθυμαδόν, του παρακαλέσαι και επισκέψασθαι αυτόν. 12 ιδότες δε αυτόν πόρρωθεν ουκ επέγνωσαν · και βοήσαντες φωνή μεγάλη έκλαυσαν ρήξαντες έκαστος την εαυτού στολήν. και καταπασάμενοι γην 13 παρεκάθισαν αυτω επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδεις αυτών ελάλησεν · εώρων γαρ την πληγήν δεινήν ούσαν και μεγάλην σφόδρα.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΜΕΤΑ τούτο ήνοιξεν Ιώβ το στόμα αυτού και κατηράσατο την ημέραν αυτού 2 λέγων · 3 απόλοιτο η ημέρα, εν ή εγεννήθην, και η νύξ εκείνη ή ειπαν · ιδού άρσεν. 4 η νύξ εκείνη ειη

σκοτός, και μη αναζητήσαι αυτήν ο Κύριος άνωθεν, μηδέ έλθοι εις αυτήν φέγγος · 5 εκλάβοι δε αυτήν σκοτός και σκιά θανάτου, επέλθοι επ ' αυτήν γνόφος. καταραθεί η ημέρα 6 και η νύξ εκείνη, απενέγκαιτο αυτήν σκοτός · μη ειη εις ημέρας ενιαυτού, μηδέ αριθμηθεί εις ημέρας μηνών · 7 αλλά η νύξ εκείνη ειη οδύνη, και μη έλθοι επ ' αυτήν ευφροσύνη μηδέ χαρμονή · 8 αλλά καταράσαιτο αυτήν ο καταρώμενος την ημέραν εκείνην, ο μέλλων το μέγα κήτος χειρώσασθαι. 9 σκοτωθεί τα άστρα της νυκτός εκείνης, υπομείναι και εις φωτισμόν μη έλθοι και μη ίδοι εωσφόρον ανατέλλοντα, 10 ότι ου συνέκλεισε πύλας γαστρός μητρός μου · απήλλαξε γαρ αν πόνον από οφθαλμών μου. 11 διατί γαρ εν κοιλία ουκ ετελεύτησα, εκ γαστρός δε εξήλθον και ουκ ευθύς απωλόμην; 12 ινατί δε συνήνητησάν μοι γόνατα; ινατί δε μαστούς εθήλασα; 13 νυν αν κοιμηθείς ησούχασα, υπνώσας δε ανεπαυσάμην 14 μετά βασιλέων βουλευτών γης, οί εγαυριώντο επί ξιφεισιν, 15 ή μετά αρχόντων, ων πολύς ο χρυσός, οί έπλησαν τους οίκους αυτών αργυρίου, 16 ή ωπερ έκτρομα εκπορευόμενον εκ μήτρας μητρός, ή ωπερ νήπιοι, οί ουκ είδον φως. 17 εκεί ασεβείς εξέκαυσαν θυμόν οργής, εκεί ανεπαύσαντο κατάκοποι τω σώματι · 18 ομοθυμαδόν δε οι αιώνιοι ουκ ήκουσαν φωνήν φορολόγου. 19 μικρός και μέγας εκεί εστι, και θεράπων δεδοικώς τον κύριον αυτού · 20 ινατί γαρ δέδοται τοις εν πικρία φως, ζωή δε ταις εν οδύναις ψυχαίς; 21 οί ιμείρονται του θανάτου και ου τυγχάνουσιν ανορούσσοντες ωπερ θησαυρούς, 22 περιχαρείς δε εγένοντο εάν κατατύχωσι. 23 θάνατος ανδρί ανάπαυμα, συνέκλεισε γαρ ο Θεός κατ ' αυτού · 24 προ γαρ των σίτων μου στεναγμός μοι ήκει, δακρύνω δε εγώ συνεχόμενος φόβω · 25 φόβος γαρ, ον εφρόντισα, ήλθέ μοι, και ον εδεδοίkein, συνήνητησέ μοι, 26 ούτε ειρήνευσα ούτε ησούχασα ούτε ανεπαυσάμην, ήλθε δε μοι οργή.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιφάζ ο Θαιμανίτης λέγει · 2 μη πολλάκις σοι λελάληται εν κόπω; ισχόν δε ρημάτων σου τις υποίσει; 3 ει γαρ συ ενουθέτησας πολλούς και χείρας ασθενούς

παρεκάλεσας, 4 ασθενούντάς τε εξανέστησας ρήμασι, γόνασί τε αδυνατούσι θάρσος περιέθηκας, 5 νυν δε ήκει επί σε πόνος και ήψατό σου, συ εσπούδασας. 6 πότερον ουχ ο φόβος σου εστιν εν αφροσύνη και η ελπίς σου και η κακία της οδού σου; 7 μνήσθητι ουν, τις καθαρός ων απώλετο ή πότε αληθινοί ολόρριζοι απώλοντο; 8 καθ' ον τρόπον είδον τους αροτριώντας τα άτοπα, οι δε σπείροντες αυτά οδύνας θεριούσιν εαυτοίς. 9 από προστάγματος Κυρίου απολούνται, από δε πνεύματος οργής αυτού αφανισθήσονται. 10 σθένος λέοντος, φωνή δε λεαίνης, γαυρίαμα δε δρακόντων εσβέσθη · 11 μυρμηκολέων ώλετο παρά το μη έχειν βοράν, σκύμνοι δε λεόντων έλιπον αλλήλους. 12 ει δε τι ρήμα αληθινόν εγεγόνει εν λόγοις σου, ουθέν αν σοι τούτων κακόν απήντησε. πότερον ου δέξεται μου το ους εξαισία παρ' αυτού; 13 φόβοι δε και ηχώ νυκτερινή, επιπίπτων φόβος επ' ανθρώπους, 14 φρίκη δε μοι συνήντησε και τρόμος και μεγάλως μου τα οστά διέσεισε, 15 και πνεύμα επί πρόσωπόν μου επήλθεν, έφριξαν δε μου τρίχες και σάρκες. 16 ανέστην, και ουκ επέγνων · είδον, και ουκ ην μορφή προ οφθαλμών μου, αλλ' ή αύραν και φωνήν ήκουον · 17 τι γαρ; μη καθαρός έσται βροτός εναντίον του Κυρίου ή από των έργων αυτού άμεμπτος ανήρ; 18 ει κατά παιδων αυτού ου πιστεύει, κατά δε αγγέλων αυτού σκολιόν τι επενόησε, 19 τους δε κατοικούντας οικίας πληνίνας, εξ ων και αυτοί εκ του αυτού πληού εσμεν, έπαισεν αυτούς σητός τρόπον · 20 και από πρωΐθεν μέχρις εσπέρας ουκέτι εισί, παρά το μη δύνασθαι αυτούς εαυτοίς βοηθήσαι απώλοντο. 21 ενεφύσησε γαρ αυτοίς και εξηράνθησαν, απώλοντο παρά το μη έχειν αυτούς σοφίαν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δε, ει τις σοι υπακούσεται, ή ει τινα αγγέλων αγίων όψη · 2 και γαρ άφρονα αναιρεί οργή, πεπλανημένον δε θανατοί ζήλος, 3 εγώ δε εώρακα άφρονας ρίζαν βάλλοντας, αλλ' ευθέως εβρώθη αυτών η διαίτα. 4 πόρρω γένοιντο οι υιοί αυτών από σωτηρίας, κολαβρισθεισαν δε επί θύραις ησσόνων, και ουκ έσται ο εξαιρούμενος · 5 α γαρ εκείνοι

συνήγαγον, δίκαιοι έδονται, αυτοί δε εκ κακών ουκ εξαίρετοι έσονται. εκοιφωνισθειη αυτών η ισχύς· 6 ου γαρ μη εξέλθη εκ της γης κόπος, ουδέ εξ ορέων αναβλαστήσει πόνος· 7 αλλά άνθρωπος γεννάται κόπω, νεοσσοί δε γυπός τα υψηλά πέτονται. 8 ου μην δε αλλά εγώ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δε των πάντων δεσπότην επικαλέσομαι, 9 τον ποιούντα μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαισία, ων ουκ έστιν αριθμός· 10 τον διδόντα υετόν επί την γην, αποστέλλοντα ύδωρ επί την υπ ' ουρανόν· 11 τον ποιούντα ταπεινούς εις ύψος, και απολωλότας εξεγείροντα· 12 διαλλάσσοντα βουλάς πανούργων, και ου μη ποιήσουσιν αι χείρες αυτών αληθές. 13 ο καταλαμβάνων σοφούς εν τη φρονήσει, βουλήν δε πολυπλόκων εξέστησεν· 14 ημέρας συναντήσεται αυτοίς σκότος, το δε μεσημβρινόν ψηλαφήσαισιν ίσα νυκτί. 15 απόλοιτο δε εν πολέμω, αδύνατος δε εξέλθει εκ χειρός δυνάστου· 16 ειη δε αδυνάτω ελπίς, αδικου δε στόμα εμφραχθειη. 17 μακάριος δε άνθρωπος, ον ήλεγξεν ο Κύριος, νουθέτημα δε Παντοκράτορος μη απαναίνου· 18 αυτός γαρ αλγειν ποιει και πάλιν αποκαθίστησιν· έπαισε, και αι χείρες αυτου ίασαντο. 19 εξάκις εξ αναγκών σε εξελείται, εν δε τω εβδόμω ου μη άψηταί σου κακόν. 20 εν λιμω ρύσεται σε εκ θανάτου, εν πολέμω δε εκ χειρός σιδήρου λύσει σε. 21 από μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, και ου μη φοβηθής από κακών ερχομένων. 22 αδικων και ανόμων καταγέλαση, από δε θηρίων αγρίων ου μη φοβηθής· 23 θήρες γαρ άγριοι ειρηνεύσουσί σοι. 24 ειτα γνώση ότι ειρηνεύσει σου ο οικος, η δε διαίτα της σκηνης σου ου μη αμάρτη. 25 γνώση δε ότι πολύ το σπέρμα σου, τα δε τέκνα σου έσται ωσπερ το παμβότανον του αγρου. 26 ελεύση δε εν τάφω ωσπερ σίτος ωριμος κατά καιρόν θεριζόμενος ή ωσπερ θιμωνία άλωνος καθ ' ωραν συγκομισθεισα. 27 ιδού ταύτα ούτως εξιχνιάσαμεν, ταύτά εστιν ακηκόαμεν· ου δε γνώθι σεαυτώ ει τι έπραξας.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει· 2 ει γαρ τις ιστών στήσαι μου την οργήν, τας δε οδύνας μου άραι εν ζυγω ομοθυμαδόν, 3 και δη άμμου παραλίας βαρυτέρα έσται. αλλ ' ως έοικε τα

ρήματα μου εστι φαύλα · 4 βέλη γαρ Κυρίου εν τω σώματί μου εστιν, ων ο θυμός αυτών εκπίνει μου το αίμα · όταν άρξωμαι λαλείν, κεντούσί με. 5 τι γαρ; μη διακενής κεκράζεται όνος άγριος, αλλ ' ή τα σίτα ζητών; ει δε και ρήξει φωνήν βούς επί φάτνης έχων τα βρώματα; 6 ει βρωθήσεται άρτος άνευ αλός; ει δε και έστι γεύμα εν ρήμασι κενούς; 7 ου δύναται γαρ παύσασθαι μου η οργή · βρόμον γαρ ορώ τα σίτά μου ωπερ οσμήν λέοντος · 8 ει γαρ δώη και έλθοι μου η αίτησις, και την ελπίδα μου δώη ο Κύριος. 9 αρξάμενος ο Κύριος τρωσάτω με, εις τέλος δε μη με ανελέτω. 10 ειη δε μου πόλις τάφος, εφ ' ης επί τειχέων ηλλόμην επ ' αυτής, ου φείσομαι · ου γαρ εψευσάμην ρήματα άγια Θεού μου. 11 τις γαρ μου η ισχύς, ότι υπομένω; ή τις μου ο χρόνος, ότι ανέχεται μου η ψυχή; 12 μη ισχύς λίθων η ισχύς μου; ή αι σάρκες μου εισι χάλκεαι; 13 ή ουκ επ ' αυτω επεποιθειν; βοήθεια δε απ ' εμού άπεστιν. 14 απειπατό με έλεος, επισκοπή δε Κυρίου υπερειδέ με. 15 ου προσειδόν με οι εγγύτατοί μου · ωπερ χειμάρρους εκλείπων ή ωπερ κύμα παρήλθόν με. 16 οίτινές με διευλαβούντο, νυν επιπειτώκασί μοι ωπερ χιών ή κρύσταλλος πεπηγώς · 17 καθώς τακείσα θέρμης γενομένης ουκ επεγνώσθη όπερ ην, 18 ούτω καγώ καταλείφθην υπό πάντων. απωλόμην δε και έξοικος εγενόμην. 19 ιδετε οδούς Θαιμανών, ατραπούς Σαβών, οι διορώντες · 20 και αισχόνην οφειλήσουσιν οι επί πόλεσι και χρήμασι πεποιθότες. 21 ατάρ δε και υμείς επέβητέ μοι ανελημόνως, ωστε ιδόντες το εμόν τραύμα φοβήθητε · 22 τι γαρ; μη τι ημάς ήτησα ή της παρ ' υμών ισχύος επιδέομαι, 23 ωστε σώσαί με εξ εχθρών ή εκ χειρός δυναστών ρύσασθαι με; 24 διδάξατέ με, εγώ δε κωφεύσω · ει τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι. 25 αλλ ' ως έοικε, φαύλα αληθινού ρήματα, ου γαρ παρ ' υμών ισχύν αιτούμαι · 26 ουδέ έλεγχος υμών ρήμασί με παύσει, ουδέ γαρ υμών φθέγμα ρήματος ανέξομαι. 27 πλήν ότι επ ' ορφανω επιπίπτετε, ενάλλεσθε δε επί φίλω υμών. 28 νυνί δε εισβλέψας εις πρόσωπα υμών ου ψεύσομαι. 29 καθίσατε δη και μη ειη άδικον, και πάλιν τω δικαίω συνέρχεσθε. 30 ου γαρ εστιν εν γλώσση μου άδικον · ή ο λάρυγξ μου ουχί σώνεσιν μελετά;

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΠΟΤΕΡΟΝ ουχί πειρατήριόν εστιν ο βίος ανθρώπου επί της γης και ωπερ μισθίου αυθημερινού η ζωή αυτού; 2 ή ωπερ θεράπων δεδοικώς τον Κύριον αυτού και τετευχώς σκιάς; ή ωπερ μισθωτός αναμένων τον μισθόν αυτού; 3 ούτως καγώ υπέμεινα μήνας κενούς, νύκτες δε οδυνών δεδομέναί μοι εισιν. 4 εάν κοιμηθώ, λέγω · πότε ημέρα; ως δ' αν αναστώ, πάλιν · πότε εσπέρα; πλήρης δε γίνομαι οδυνών από εσπέρας έως πρωϊ. 5 φύρεται δε μου το σώμα εν σαπρία σκωλήκων, τήκω δε βώλακας γης από ιχώρος ξύων. 6 ο δε βίος μου εστιν ελαφρότερος λαλιάς, απόλωλε δε εν κενή ελπίδι. 7 μνήσθητι ουν ότι πνεύμά μου η ζωή και ουκέτι επανελεύσεται οφθαλμός μου ιδείν αγαθόν. 8 ου περιβλέψεται με οφθαλμός ορώντός με · οι οφθαλμοί σου εν εμοί, και ουκέτι ειμί 9 ωπερ νέφος αποκαθαρθέν απ' ουρανού. εάν γαρ άνθρωπος καταβή εις άδην, ουκέτι μη αναβή, 10 ουδ' ου μη επιστρέψη έτι εις τον ίδιον οίκον, ουδ' ου μη επιγνω αυτόν έτι ο τόπος αυτού. 11 ατάρ ουν ουδέ εγώ φείσομαι τω στόματι μου, λαλήσω εν ανάγκη ων, ανοίξω πικρίαν ψυχής μου συνεχόμενος. 12 πότερον θάλασσά ειμι ή δράκων, ότι κατέταξας επ' εμέ φυλακήν; 13 είπα ότι παρακαλέσει με η κλίνη μου, ανοίσω δε προς εμαυτόν ίδια λόγον τη κοίτη μου. 14 εκφοβείς με ενυπνίοις και οράμασι με καταπλήσσεις. 15 απαλλάξεις από πνεύματός μου την ψυχήν μου, από δε θανάτου τα οστά μου · 16 ου γαρ εις τον αιώνα ζήσομαι, ίνα μακροθυμήσω · απόστα απ' εμού, κενός γαρ μου ο βίος. 17 τι γαρ εστιν άνθρωπος ότι εμεγάλυνας αυτόν ή ότι προσέχεις τον νουν εις αυτόν 18 ή επισκοπήν αυτού ποιήση έως το πρωϊ και εις ανάπαυσιν αυτόν κρινείς; 19 έως τίνος ουκ εάς με ουδέ προΐη με, έως αν καταπίω τον πτύελόν μου εν οδύνη; 20 ει εγώ ήμαρτον, τι δυνήσομαι πράξαι, ο επιστάμενος τον νουν των ανθρώπων; διατί έθου με κατεντευκτήν σου, ειμί δε επί σοί φορτίον; 21 και διατί ουκ εποιήσω της ανομίας μου λήθην και καθαρισμόν της αμαρτίας μου; νυνί δε εις γην απελεύσομαι, ορθρίζων δε ουκέτι ειμί.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Βαλδάδ ο Σαυχίτης λέγει · 2 μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρρήμον του στόματός σου; 3 μη ο Κύριος αδικήσει κρίνων ἢ ο τα πάντα ποιήσας ταραξεί το δίκαιον; 4 εἰ οἱ υἱοὶ σου ἡμάρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν. 5 συ δε ὀρθρίζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος. 6 εἰ καθαρὸς εἰ καὶ ἀληθινός, δεήσεως ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δε σοὶ δίαιταν δικαιοσύνης · 7 ἔσται οὖν τα μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τα δε ἔσχατά σου ἀμύθητα. 8 ἐπερώτησον γὰρ γενεάν πρῶτην, ἐξιχνίασον δε κατὰ γένος πατέρων · 9 χθιζοὶ γὰρ ἐσμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν, σκιά γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ο βίος. 10 ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσι καὶ ἀναγγελοῦσι καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσι ῥήματα; 11 μη θάλλει πάπυρος ἀνευ ὕδατος ἢ υψωθήσεται βούτομον ἀνευ πότου; 12 ἔτι οὖν ἐπὶ ρίζης καὶ οὐ μη θεριοθή, πρὸ του πειν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται; 13 οὕτως τοῖνυν ἔσται τα ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων του Κυρίου · ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολείται. 14 αὐκίητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ο οἶκος, ἀράχνη δε αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. 15 εἰάν ὑπερεῖση τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μη στη · ἐπιλαβομένου δε αὐτοῦ, οὐ μη υπομείνη · 16 υγρὸς γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ἡλίου, καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ο ῥάδαμος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 17 ἐπὶ συναγωγῆν λίθων κοιμάται, ἐν δε μέσῳ χαλίκων ζήσεται. 18 εἰάν καταπίη, ο τόπος ψεύσεται αὐτόν · οὐχ εἴρακας τοιαῦτα, 19 ὅτι καταστροφή ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δε γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. 20 ο γὰρ Κύριος οὐ μη ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, παν δε δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται. 21 ἀληθινῶν δε στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τα δε χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως · 22 οἱ δε ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσσονται αἰσχύνην, δίαιτα δε ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ἰώβ λέγει · 2 ἐπὶ ἄληθείας οἶδα, ὅτι οὕτως ἐστὶ · Πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ; 3 εἰάν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μη ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μη ἀντίπη πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων · 4 σοφὸς γὰρ ἐστὶ διανοία, κραταῖός τε καὶ μέγας.

τις σκληρός γενόμενος εναντίον αυτού υπέμεινεν; 5 ο παλαιών όρη και ουκ οίδασιν, ο καταστρέφων αυτά οργή· 6 ο σείων την υπ' ουρανόν εκ θεμελίων, οι δε στύλοι αυτής σαλεύονται· 7 ο λέγων τω ηλίω και ουκ ανατέλλει, κατά δε άστρων κατασφραγίζει· 8 ο τανύσας τον ουρανόν μόνος, και περιπατών ως επ' εδάφους επί θαλάσσης· 9 ο ποιών Πλειάδα και Έσπερον και Αρκτούρον, και ταμεία νότου· 10 ο ποιών μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαισία, ων ουκ έστιν αριθμός. 11 εάν υπερβή με, ου μη ιδω· εάν παρέλθη με, ουδ' ώς έγνω. 12 εάν απαλλάξη, τις αποστρέψει ή τις ερεί αυτω· τι εποίησας; 13 αυτός γαρ απέστραπται οργήν, υπ' αυτού εκάμφθησαν κήτη τα υπ' ουρανόν. 14 εάν δε μου υπακούσεται, ή διακρινεί τα ρήματά μου· 15 εάν τε γαρ ω δίκαιος, ουκ εισακούσεταιί μου, του κρίματος αυτού δεηθήομαι· 16 εάν τε καλέσω και μη υπακούση, ου πιστεύω ότι εισακήκοέ μου της φωνής. 17 μη γνώφω με εκτρίψη; πολλά δε μου τα συντρίμματα πεποίηκε διακενής· 18 ουκ εά γαρ με αναπνεύσαι, ενέπλησε δε με πικρίας. 19 ότι μεν γαρ ισχύι κρατεί· τις ουν κρίματι αυτού αντιστήσεται; 20 εάν γαρ ω δίκαιος, το στόμα μου ασεβήσει· εάν τε ω άμεμπτος, σκολιός αποβήσομαι. 21 είτε γαρ ησέβησα, ουκ οίδα τη ψυχή, πλήν ότι αφαιρείταιί μου η ζωή. 22 διό είπον· μέγα και δυνάστην απολλύει οργή, 23 ότι φαύλοι εν θανάτω εξαισιώ, αλλά δίκαιοι καταγελώνται· 24 παραδέδονται γαρ εις χείρας ασεβούς. πρόσωπα κριτών αυτής συγκαλύπτει· ει δε μη αυτός εστι, τις εστιν; 25 ο δε βίος μου εστιν ελαφρότερος δρομέως· απέδρασαν και ουκ είδοσαν. 26 ή και εστι ναυσίν ίχνος οδοϋ ή αετού πετομένου ζητούντος βοράν; 27 εάν τε γαρ είπω, επιλήσομαι λαλών, συγκύψας τω προσώπω στενάξω. 28 σείομαι πάσι τοις μέλεσιν, οίδα γαρ ότι ουκ αθών με εάσεις. 29 επειδή δε ειμι ασεβής, διατί ουκ απέθανον; 30 εάν γαρ απολούσωμαι χιόνι και αποκαθάρωμαι χερσί καθαράις, 31 ικανώς εν ρύπω με έβαψας, εβδολεύσατο δε με η στολή· 32 ου γαρ ει άνθρωπος κατ' εμέ, ω αντικρινούμαι, ίνα έλθωμεν ομοθυμαδόν εις κρίσιν. 33 είθε ην ο μεσίτης ημών και ελέγχων και διακούων ανά μέσον αμφοτέρων· 34 απαλλαξάτω απ' εμού την ράβδον, ο δε φόβος αυτού μη με στροβείτω, 35 και ου μη φοβηθω, αλλά λαλήσω· ου γαρ ούτω συνεπίσταμαι.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΜΝΩΝ τη ψυχή μου, στένων επαφήσω ἐπ' αὐτόν τα ρήματά μου· λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος 2 καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον· μὴ με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διατί με οὕτως ἐκρίνας; 3 ἢ καλὸν σοι, εἴαν ἀδικήσω, ὅτι ἀπειπῶ ἔργα χειρῶν σου, βουλή δε ἀσεβῶν προσέσχες; 4 ἢ ὡσπερ βροτὸς οὐρά καθοράς ἢ καθὼς οὐρά ἀνθρώπου βλέψη; 5 ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τα ἔτη σου ἀνδρός; 6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξιχνίασας; 7 οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τις ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος; 8 αἱ χεῖρές σου ἐπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἐπάσας. 9 μνήσθητι ὅτι πηλὸν με ἐπλασας, εἰς δε γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. 10 ἢ οὐχ ὡσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δε με ἴσα τυρῶ; 11 δέρμα δε καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δε καὶ νεύροις με ἐνεῖρας. 12 ζῶν δε καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἡ δε ἐπισκοπὴ σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα. 13 ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῶ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δε σοι οὐθέν. 14 εἴαν τε γὰρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δε ἀνομίας οὐκ ἀθῶν με πεποίηκας. 15 εἴαν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴμοι· εἴαν δε ὡ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμι. 16 ἀγρεύομαι γὰρ ὡσπερ λέων εἰς σφαγὴν, πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις 17 ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμέ τὴν ἔτασίν μου· ὀργὴ δε μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δε ἐπ' ἐμέ πειρατήρια. 18 ἵνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμός δε με οὐκ εἶδε, 19 καὶ ὡσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην; 20 ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν, 22 εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὐ οὐκ ἐστὶ φέγγος, οὐδὲ οὐρανὸν ζῶν βροτῶν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Σωφάρ ο Μιναιός λέγει · 2 ο τα πολλά λέγων, και αντακούσεται · ή και ο εύλαλος οίεται είναι δίκαιος; ευλογημένος γεννητός γυναικός ολιγόβιος. 3 μη πολὺς εν ρήμασι γίνου, ου γαρ εστιν ο αντικρινόμενός σοι · 4 μη γαρ λέγε ότι καθαρός ειμι τοις έργοις και άμεμπτος εναντίον αυτού. 5 αλλά Πως αν ο Κύριος λαλήσαι προς σε, και ανοίξει χείλη αυτού μετά σου; 6 είτα αναγγελεί σοι δύναμιν σοφίας, ότι διπλούς έσται των κατά σε · και τότε γνώση ότι άξιά σοι απέβη από Κυρίου ων ημάρτηκας. 7 ή ίχνος Κυρίου ευρήσεις ή εις τα έσχατα αφίκου, α εποίησεν ο Παντοκράτωρ; 8 υψηλός ο ουρανός, και τι ποιήσεις; βαθύτερα δε των εν άδου τι οίδας; 9 ή μακρότερα μέτρου γης ή εύρους θαλάσσης; 10 εάν δε καταστρέψη τα πάντα, τις ερεί αυτω · τι εποίησας; 11 αυτός γαρ οίδεν έργα ανόμων, ιδών δε άτοπα ου παρόψεται. 12 άνθρωπος δε άλλως νήχεται λόγοις, βροτός δε γεννητός γυναικός ίσα όνω ερημίτη. 13 ει γαρ συ καθαράν έθου την καρδιάν σου, υπιάζεις δε χείρας προς αυτόν, 14 ει άνομόν τι εστιν εν χερσί σου, πόρρω ποιήσον αυτό από σου, αδικία δε εν διαίτη σου μη αυλισθήτω. 15 ούτως γαρ αναλάμψει σου το πρόσωπον ωσπερ ύδωρ καθαρόν, εκδύση δε ρύπον, και ου μη φοβηθής · 16 και τον κόπον επιλήση ωσπερ κύμα παρελθόν και ου πτοηθήση. 17 η δε ευχή σου ωσπερ εωσφόρος, εκ δε μεσημβρίας ανατελεί σοι ζωή · 18 πεποιθώς τε έση ότι έστι σοι ελπίς, εκ δε μερίμνης και φροντίδος αναφανείται σοι ειρήνη. 19 ησυχάσεις γαρ, και ου έσται ο πολεμών σε · μεταβαλόμενοι δε πολλοί σου δεηθήσονται. 20 σωτηρία δε αυτούς απολείπει · η γαρ ελπίς αυτών απώλεια, οφθαλμοί δε ασεβών τακήσονται.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει · 2 είτα υμεις εστε άνθρωποι · ή μεθ ' υμών τελευτήσει σοφία. 3 καμοί μεν καρδια καθ ' υμάς εστι · 4 δίκαιος γαρ ανήρ και άμεμπτος εγεννήθη εις χλευάσμα · 5 εις χρόνον γαρ τακτόν ητοιμαστο πεσείν υπό άλλων, οίκους τε αυτού εκπορθείσθαι υπό

ανόμων. ου μην δε αλλά μηδείς πεποιθέτω πονηρός ων αθως έσεσθαι, 6 όσοι παροργίζουσι τον Κύριον, ως ουχί και έτασις αυτών έσται. 7 αλλά δη ερώτησον τετράποδα εάν σοι είπωσι, πετεινά δε ουρανού εάν σοι απαγγελώσιν· 8 εκδιήγησαι γη, εάν σοι φράση, και εξηγήσονται σοι οι ιχθύες της θαλάσσης. 9 τις ουν ουκ έγνω εν πάσι τούτοις ότι χείρ Κυρίου εποίησε ταύτα; 10 ει μη εν χειρί αυτού ψυχή πάντων ζώντων και πνεύμα παντός ανθρώπου; 11 ους μεν γαρ ρήματα διακρίνει, λάρυγξ δε σίτα γεύεται. 12 εν πολλω χρόνω σοφία, εν δε πολλω βίω επιστήμη. 13 παρ ' αυτω σοφία και δύναμις, αυτω βουλή και σύνεσις. 14 εάν καταβάλη, τις οικοδομήσει; εάν κλείση κατ ' ανθρώπων, τις ανοίξει; 15 εάν κωλύση το ύδωρ, ξηρανει την γην· εάν δε επαφή, απώλεσεν αυτήν καταστρέψας. 16 παρ ' αυτω κράτος και ισχύς, αυτω επιστήμη και σύνεσις. 17 διάγων βουλευτάς αιχμαλώτους, κριτάς δε γης εξέστησε. 18 καθιζάνων βασιλείς επί θρόνους και περιέδησε ζώνη οσφύας αυτών. 19 εξαποστέλλων ιερείς αιχμαλώτους, δυνάστας δε γης κατέστρεψε. 20 διαλλάσσων χείλη πιστών, σύνεσιν δε πρεσβυτέρων έγνω. 21 εκχέων ατιμίαν επ ' άρχοντας, ταπεινούς δε ιάσατο. 22 ανακαλύπτων βαθέα εκ σκότους, εξήγαγε δε εις φως σκιάν θανάτου. 23 πλανών έθνη και απολλύων αυτά, καταστρωνύων έθνη και καθοδηγών αυτά. 24 διαλλάσσων καρδιάς αρχόντων γης, επλάνησε δε αυτούς εν οδω, ή ουκ ήδεισαν. 25 ψηλαφήσαισαν σκότος και μη φως, πλανηθείσαν δε ωσπερ ο μεθύων.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΙΔΟΥ ταύτα εώρακέ μου ο οφθαλμός και ακήκοέ μου το ους· 2 και οίδα όσα και υμείς επίστασθε, και ουκ ασυνετώτερός ειμι υμών. 3 ου μην δε αλλ ' εγώ προς Κύριον λαλήσω, ελέγξω δε εναντίον αυτού εάν βούληται. 4 υμείς δε εστε ιατροί άδικοι και ιαταί κακών πάντες. 5 ειη δε υμίν κωφεύσαι, και αποβήσεται υμίν εις σοφίαν. 6 ακούσατε έλεγχον του στόματός μου, κρίσιν δε χειλέων μου προσέχετε. 7 πότερον ουκ έναντι Κυρίου λαλείτε, έναντι δε αυτού φθέγγεσθε δόλον; 8 ή υποστελείσθε; υμείς δε αυτοί κριταί γίνεσθε. 9 καλόν γε, εάν εξιχνιάση υμάς· ει γαρ τα πάντα ποιούντες προστεθήσεσθε αυτω, 10 ουθέν ήττον ελέγξει υμάς· ει δε και κρυφή πρόσωπα θαυμάσεσθε, 11 πότερον ουχί δεινά αυτού στροβήσει

υμάς, φόβος δε παρ ' αυτού επιπυεσείται υμίν; 12 αποβήσεται δε υμών το γαυρίαμα ίσα σποδω, το δε σώμα πήλινον. 13 κωφεύσατε, ίνα λαλήσω και αναπαύσωμαι θυμού 14 αναλαβών τας σάρκας μου τοις οδοούσι, ψυχήν δε μου θήσω εν χειρί. 15 εάν με χειρώσεται ο δυνάστης, επει και ήρκται, ή μην λαλήσω και ελέγξω εναντίον αυτού· 16 και τούτο μοι αποβήσεται εις σωτηρίαν, ου γαρ εναντίον αυτού δόλος εισελεύσεται. 17 ακούσατε ακούσατε τα ρήματά μου, αναγγελώ γαρ υμών ακουόντων. 18 ιδού εγώ εγγύς ειμι του κρίματός μου, οίδα εγώ ότι δίκαιος αναφανούμαι· 19 τις γαρ εστιν ο κριθησόμενός μοι, ότι νυν κωφεύσω και εκλείψω; 20 δυοίν δε μοι χρήση· τότε από του προσώπου σου ου κρυβήσομαι. 21 την χείρα απ ' εμού απέχου, και ο φόβος σου μη με καταπλησέτω. 22 είτα καλέσεις, εγώ δε σοι υπακούσομαι· ή λαλήσεις, εγώ δε σοι δώσω ανταπόκρισιν. 23 πόσαι εισίν αι αμαρτίαι μου και ανομίαι μου; διδασζόν με τίνες εισί. 24 διατί απ ' εμού κρύπτη, ήγησαι δε με υπεναντίον σοι; 25 ή ως φύλλον κινούμενον υπό ανέμου ευλαβηθήση ή ως χόρτω φερομένω υπό πνεύματος αντίκεισαι μοι; 26 ότι κατέγραψας κατ ' εμού κακά, περιέθηκας δε μοι νεότητος αμαρτίας, 27 έθου δε μου τον πόδα εν κωλύματι, εφύλαξας δε μου πάντα τα έργα, εις δε ρίζας των ποδών μου αφίκου· 28 ό παλαιούται ίσα ασκω ή ωσπερ ιμάτιον σητόβρωτον.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΒΡΟΤΟΣ γαρ γεννητός γυναικός ολιγόβιος και πλήρης οργής 2 ή ωσπερ άνθος ανθήσαν εξέπεσεν, απέδρα δε ωσπερ σκιά και ου μη στη. 3 ουχί και τούτου λόγον εποίησω και τούτον εποίησας εισελθειν εν κρίματι ενώπιόν σου; 4 τις γαρ καθαρός έσται από ρύπου; αλλ ' ουθείς, 5 εάν και μία ημέρα ο βίος αυτού επί της γης, αριθμητοί δε μήνες αυτού παρ ' αυτού· εις χρόνον έθου, και ου μη υπερβή. 6 απόστα απ ' αυτού, ίνα ησυχάση και ευδοκήση τον βίον ωσπερ ο μισθωτός. 7 έστι γαρ δένδρω ελπίς· εάν γαρ εκκοπή, έτι επανθήσει, και ο ράδαμος αυτού ου μη εκλίπη· 8 εάν γαρ γηράση εν γη η ρίζα αυτού, εν δε πέτρα τελευτήση το στέλεχος αυτού, 9 από οσμής ύδατος ανθήσει, ποιήσει δε θερισμόν ωσπερ νεόφυτον. 10 ανήρ

δε τελευτήσας ὄχετο, πεσών δε βροτός ουκέτι εστί· 11 χρόνω γαρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμός δε ερημωθείς εξηράνθη· 12 άνθρωπος δε κοιμηθείς ου μη αναστη, ἕως αν ο ουρανός ου μη συρραφή· και ουκ εξυπνισθήσονται εξ ὕπνου αὐτῶν. 13 ει γαρ ὄφελον εν ἀδη με εφύλαξας, ἐκρυψας δε με ἕως αν παύσηταί σου η οργή και τάξη μοι χρόνον, εν ὧ μνείαν μου ποιήση· 14 εἰν γαρ αποθάνη ἄνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ημέρας του βίου αὐτοῦ· υπομενώ ἕως αν πάλιν γένωμαι. 15 εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δε σοι υπακούσομαι, τα δε ἔργα των χειρῶν σου μη αποποιού. 16 ηρίθμησας δε μου τα επιτηδεύματα, και ου μη παρέλθη σε ουδέν των αμαρτιῶν μου· 17 εσφράγισας δε μου τας ανομίας εν βαλλαντίω, επεσημήνω δε, ει τι ἄκρων παρέβην. 18 και πλήν ὅρος πίπτον διαπυρρῶνται, και πέτρα παλαιωθήσεται εκ του τόπου αὐτῆς. 19 λίθους ἐλέαναν ὕδατα, και κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια του χόματος της γης· και υπομονήν ἀνθρώπου ἀπόλεσας. 20 ὥσας αὐτόν εις τέλος, και ὄχετο· ἐπέστησας αὐτῷ το πρόσωπον, και ἐξαπέστειλας· 21 πολλῶν δε γενομένων των υἱῶν αὐτοῦ, ουκ οἶδεν, εἰν δε ολίγοι γένωνται, ουκ ἐπίσταται· 22 ἀλλ' ἡ αὐτοῦ σάρκες ἠλγησαν, η δε ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένησεν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιφάζ ο Θαιμανίτης λέγει· 2 πότερον σοφός ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα και ἐνέπλησε πόνον γαστρός 3 ἐλέγχων εν ρήμασιν, οἷς ου δει, και εν λόγοις, οἷς ουδέν ὄφελος; 4 ου και συ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δε ρήματα τοιαῦτα ἐναντι του Κυρίου; 5 ἔνοχος ει ρήμασι στόματός σου, ουδέ διεκρίνας ρήματα δυναστών. 6 ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα και μη ἐγὼ, τα δε χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσί σου· 7 τι γαρ; μη πρώτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ προ θινῶν ἐπάγης; 8 ἢ σὺνταγμα Κυρίου ἀκήκοας, ἢ συμβούλω σοι ἐχρήσατο ο Θεός, εις δε σε ἀφίκετο σοφία; 9 τι γαρ οἶδας, ὃ ουκ οἶδαμεν; ἢ τι συνίεις συ, ὃ ου και ημεῖς; 10 και γε πρεσβύτερος και γε παλαιός εν ἡμῖν, βαρύτερος του πατρός σου ἡμέραις.

11 ολίγα ων ημάρτηκας μεμαστίγωσαι, μεγάλως υπερβαλλόντως λελάληκας. 12 τι ετόλμησεν η καρδια σου, ή τι υπένεγκαν οι οφθαλμοί σου; 13 ότι θυμόν έρρηξας έναντι Κυρίου, εξήγαγες δε εκ στόματος ρήματα τοιαύτα. 14 τις γαρ ων βροτός, ότι έσται άμεμπτος, ή ως εσόμενος δίκαιος γεννητός γυναικός; 15 ει κατά αγίων ου πιστεύει, ουρανός δε ου καθαρός εναντίον αυτού; 16 έα δε εβδελυγμένος και ακάθαρτος ανήρ, πίνων αδικίας ίσα ποτω· 17 αναγγελώ δε σοι, άκουέ μου· α δη εώρακα, αναγγελώ σοι, 18 α σοφοί ερούσι και ουκ έκρυσαν πατέρες αυτών· 19 αυτοίς μόνοις εδόθη η γη, και ουκ επήλθεν αλλογενής επι αυτούς. 20 πας ο βίος ασεβούς εν φροντίδι, έτη δε αριθμητά δεδομένα δυνάστη, 21 ο δε φόβος αυτού εν ωσιν αυτού· όταν δοκή ήδη ειρηνεύειν, ήξει αυτού η καταστροφή. 22 μη πιστευέτω αποστραφήναι από σκότους· εντέταλται γαρ ήδη εις χείρας σιδήρου, 23 κατατέτακται δε εις σίτα γυψίν· οίδε δε εν εαυτω ότι μένει εις πτώμα. ημέρα δε σκοτεινή αυτόν στροβήσει, 24 ανάγκη δε και θλίψις αυτόν καθέξει ωσπερ στρατηγός πρωτοστάτης πίπτων. 25 ότι ήρκε χείρας εναντίον του Κυρίου, έναντι δε Κυρίου παντοκράτορος ετραχηλίασεν, 26 έδραμε δε εναντίον αυτού ύβρει εν πάχει νώτου ασπίδος αυτού, 27 ότι εκάλυψε το πρόσωπον αυτού εν στέατι αυτού και εποίησε περιστόμιον επί των μηρίων. 28 αυλισθείη δε πόλεις ερήμους, εισέλθοι δε εις οίκους αοικήτους· α δε εκείνοι ητοιμάσαν, άλλοι αποίσονται. 29 ούτε μη πλουτισθή, ούτε μη μείνη αυτού τα υπάρχοντα, ου μη βάλη επί την γην σκιάν 30 ουδέ μη εκφύγη το σκότος. τον βλαστόν αυτού μαράναι άνεμος, εκπέσοι δε αυτού το άνθος. 31 μη πιστευέτω ότι υπομενει, κενά γαρ αποβήσεται αυτω· 32 η τομή αυτού προ ωρας φθαρήσεται, και ο ράδαμνος αυτού ου μη πυκάση· 33 τρυγηθείη δε ως όμβραξ προς ωρας, εκπέσοι δε ως άνθος ελαιάς. 34 μαρτύριον γαρ ασεβούς θάνατος, πυρ δε καύσει οίκους δωροδεκτών. 35 εν γαστρί δε λήψεται οδύνας, αποβήσεται δε εαυτω κενά, η δε κοιλια αυτού υποίσει δόλον.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει · 2 ακήκοα τοιαύτα πολλά, παρακλήτορες κακῶν πάντες. 3 τι γαρ; μη τάξις ἐστὶ ρήμασι πνεύματος; ἢ τι παρενοχλήσει σοι, ὅτι ἀποκρίνη; 4 καθ' ὑμᾶς λαλήσω, εἰ υπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς · εἴτ' ἐναλούμαι ὑμῖν ρήμασι, κινήσω δε καθ' ὑμῶν κεφαλὴν · 5 εἴη δε ἰσχύς ἐν τῷ στόματί μου, κινήσιν δε χειλέων σου φείσομαι. 6 εἴν γαρ λαλήσω, οὐκ ἀλήσω τὸ τραῦμα · εἴν δε καὶ σιωπήσω, τί ἐλάττων τρωθήσομαι; 7 νῦν δε κατάκοπὸν με πεποίηκε, μωρὸν, σεσηπότα, 8 καὶ ἐπελάβου μου, εἰς μαρτύριον ἐγενήθη · καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου, κατὰ πρόσωπὸν μου ἀνταπεκρίθη. 9 οργὴ χρησάμενος κατέβαλέ με, ἐβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἐπέσεν. 10 ἀκίσιον ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὄξει ἐπάισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δε κατέδραμον ἐπ' ἐμοὶ · 11 παρέδωκε γαρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δε ἀσεβέσιν ἐρριψέ με. 12 εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με, λαβὼν με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὡσπερ σκοπὸν. 13 ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφροὺς μου, σου φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου · 14 κατέβαλόν με πῶμα ἐπὶ πῶματι, ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι. 15 σάκκον ἐρραψαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δε σθένος μου ἐν γῆ ἐσβέσθη. 16 ἡ γαστήρ μου συγγέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δε βλεφάροις μου σκιά. 17 ἀδικὸν δε οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχή δε μου καθαρὰ. 18 γῆ, μη επικαλύψη ἐφ' αἵματι τῆς σαρκὸς μου, μηδὲ εἴη τόπος τῆς κραυγῆς μου. 19 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δε συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις. 20 ἀφίκοιτό μου ἡ δέξις πρὸς Κύριον, ἐναντὶ δε αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμὸς. 21 εἴη δε ἔλεγχος ἀνδρὶ ἐναντὶ Κυρίου καὶ υἱὸ ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ. 22 ἔτη δε ἀριθμητὰ ἤκασιν, ὁδὼ δε, ἢ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΟΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δε ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω. 2 λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας; 3 ἐκλεψαν δε μου τὰ υπάρχοντα ἀλλότριον. τίς ἐστὶν οὗτος; τῆ χειρὶ μου συνδεθήτω. 4 ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρυσας ἀπὸ φρονήσεως, δια τοῦτο οὐ μὴ υψώσης αὐτούς.

5 τη μερίδι αναγγελεῖ κακίας, οφθαλμοὶ δε εφ' υιοῖς ἐτάκησαν. 6 ἔθου δε με θρόλημα εν ἔθνεσι, γέλως δε αυτοῖς ἀπέβην· 7 πεπώρωνται γαρ ἀπὸ οργῆς οἱ οφθαλμοὶ μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων. 8 θαύμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δε ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη· 9 σχοίη δε πιστός την εαυτοῦ οδόν, καθαρὸς δε χείρας ἀναλάβοι θάρσος. 10 ου μην δε ἀλλὰ πάντες ερειδετε, και δεῦτε δη, ου γαρ εὐρίσκω εν ὑμῖν ἀληθές. 11 αι ἡμέραι μου παρήλθον εν βρόμῳ, ἐράγη δε τα ἄρθρα της καρδίας μου. 12 νύκτα εις ἡμέραν ἔθηκα, φως ἐγγύς ἀπὸ προσώπου σκοτόυς· 13 εἴν γαρ ὑπομείνω, ἀδης μου ο οἶκος, εν δε γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή. 14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δε μου και ἀδελφὴν σαπρίαν. 15 που ουν μου ἐτι εστιν ἡ ἐλπίς; ἢ τα ἀγαθὰ μου ὄψομαι; 16 ἢ μετ' ἐμοῦ εις ἀδην καταβήσομαι, ἢ ὁμοθυμαδόν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Βαλδάδ ο Σαυχίτης λέγει· 2 μέχρι τίνος ου πάθη; ἐπίσχες, ἵνα και αυτοὶ λαλήσωμεν. 3 διατί δε ὡπερ τετράποδα σεισιπήκαμεν ἐναντίον σου; 4 κέχρηταί σοι οργή· τι γαρ; εἴν σου ἀποθάνης, αὐίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίῳ; 5 και φως ἀσεβῶν σβεσθήσεται, και οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ· 6 το φως αὐτοῦ σκοτός εν διαίτῃ, ο δε λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται. 7 θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τα ὑπάρχοντα αὐτοῦ, σφάλαι δε αὐτοῦ ἡ βουλή. 8 ἐμβέβληται δε ο πούς αὐτοῦ εν παγίδι, εν δικτύῳ ἐλιχθείη. 9 ἔλθοισαν δε ἐπ' αὐτόν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτόν διψώντας. 10 κέκρυπται εν τη γῆ σχοινίον αὐτοῦ και ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων. 11 κύκλω ολέσαισαν αὐτόν οδύνα, πολλοὶ δε περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν 12 εν λιμῷ στενω. πῶμα δε αὐτῷ ἠτοιμάσται ἐξάισιον. 13 βρωθείσαν αὐτοῦ κλώνες ποδῶν, κατέδετα δε αὐτοῦ τα ὠραία θάνατος. 14 ἐκραγεῖη δε ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἰασις, σχοίη δε αὐτόν ἀνάγκη αἰτία βασιλική. 15 κατασκηνώσῃ εν τη σκηνῇ αὐτοῦ εν νυκτί αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τα εὐπρεπῆ αὐτοῦ θεῖῳ. 16 ὑποκάτωθεν αι ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, και ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμός αὐτοῦ. 17 το μνημόσυνον αὐτοῦ

απόλοιτο εκ γης, και υπάρξει όνομα αυτω επί πρόσωπον εξωτέρω. 18 απώσειεν αυτόν εκ φωτός εις σκότος. 19 ουκ έσται επιγνωστος εν λαω αυτού, ουδέ σεσωμένος εν τη υπ' ουρανόν ο οίκος αυτού, 20 αλλ' εν τοις αυτού ζήσονται έτεροι. επ' αυτω εστέναξαν έσχατοι, πρώτους δε έσχε θαύμα. 21 ούτοι εισιν οι οίκοι αδικων, ούτος δε ο τόπος των μη ειδόντων τον Κύριον.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει · 2 έως τίνος έγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου και καθαιρείτέ με λόγοις; γνώτε μόνον ότι ο Κύριος εποίησέ με ούτως · 3 καταλαλείτέ μου, ουκ αισχυνόμενοι με επίκεισθέ μοι. 4 ναί δη επ' αληθείας εγώ επλανήθην, παρ' εμοί δε αυλίζεται πλάνος λαλήσαι ρήματα, α ουκ έδει, τα δε ρήματά μου πλανάται και ουκ επί καιρού. 5 έα δε ότι επ' εμοί μεγαλύνεσθε, ενάλλεσθε δε μοι ονειδει. 6 γνώτε ουν ότι Κύριός εστιν ο ταραξας, οχύρωμα δε αυτού επ' εμέ ύψωσεν. 7 ιδού γελώ ονειδει και ου λαλήσω · κεκράξομαι, και ουδαμού κριμα. 8 κύκλω περιωκοδόμημαι, και ου μη διαβώ, επί πρόσωπόν μου σκότος έθετο. 9 την δε δόξαν απ' εμού εξέδυσεν, αφειλε δε στέφανον από κεφαλής μου. 10 διέσπασέ με κύκλω και ωχόμην · εξέκοψε δε ωσπερ δένδρον την ελπίδα μου. 11 δεινώς δε μοι οργή εχρήσατο, ηγήσατο δε με ωσπερ εχθρόν. 12 ομοθυμαδόν δε ήλθον τα πειρατήρια αυτού επ' εμοί, ταις οδοίς μου εκύκλωσαν εγκάθετοι. 13 απ' εμού αδελφοί μου απέστησαν, έγνωσαν αλλοτρίους ή εμέ · φίλοι δε μου ανελεήμονες γεγόνασιν. 14 ου προσεποιήσαντό με οι εγγύτατοί μου, και οι ειδότες μου το όνομα επελάθοντό μου. 15 γείτονες οικίας θεράπαιναί τέ μου, αλλογενής ήμην εναντίον αυτών. 16 θεράποντά μου εκάλεσα, και ουχ υπήκουσε · στόμα δε μου εδέετο. 17 και ικέτευον την γυναικά μου, προσεκαλούμην δε κολακεύων υιούς παλλακίδων μου · 18 οι δε εις τον αιώνά με απειποιήσαντο · όταν αναστώ, κατ' εμού λαλούσιν. 19 εβδελύξαντό με οι ιδόντες με · ους δη ηγαπήκειν, επανέστησάν μοι. 20 εν δέρματί μου εσάπησαν αι σάρκες μου, τα δε οστά μου εν οδούσιν έχεται. 21 ελεήσατέ με, ελεήσατέ με, ω φίλοι, χειρ γαρ Κυρίου

η αφαιμένη μου εστι. 22 διατί με διώκετε ωσπερ και ο Κύριος; από δε σαρκών μου ουκ επιπλασθε; 23 τις γαρ αν δοίη γραφήναι τα ρήματά μου, τεθήναι δε αυτά εν βιβλίω εις τον αιώνα; 24 εν γραφείω σιδηρω και μολίβω ή εν πέτραις εγγλυφήναι; 25 οίδα γαρ ότι αένναός εστιν ο εκλείν με μέλλων επί γης, 26 αναστήσει δε το δέρμα μου το αναντλούν ταύτα · παρά γαρ Κυρίου ταύτά μοι συνετελέσθη, 27 α εγώ εμαυτω συνεπίσταμαι, α ο οφθαλμός μου εώρακε και ουκ άλλος, πάντα δε μοι συνετελέσθαι εν κόλπω. 28 ει δε και ερείτε · τι ερούμεν έναντι αυτου; και ρίζαν λόγου ευρήσομεν εν αυτω · 29 ευλαβήθητε δη και υμεις από επικαλύμματος, θυμός γαρ επι ' ανόμους επελεύσεται, και τότε γνώσονται που εστιν αυτών η ύλη.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Σωφάρ ο Μιναίος λέγει · 2 ουχ ούτως υπελάμβανον αντερείν σε ταύτα, και ουχι συνίετε μάλλον ή και εγώ. 3 παιδείαν εντροπής μου ακούσομαι, και πνεύμα εκ της συνέσεως αποκρίνεταιί μοι. 4 μη ταύτα έγνως από του έτι, αφ ' ου ετέθη άνθρωπος επί της γης; 5 ευφροσύνη γαρ ασεβών πτώμα εξαισιον, χαρμονή δε παρανόμων απώλεια, 6 εάν αναβή εις ουρανόν αυτου τα δώρα, η δε θυσία αυτου νεφών άψηται · 7 όταν γαρ δοκή ήδη κατεστηρίχθαι, τότε εις τέλος απολείται · οι δε ειδότες αυτόν ερούσι · που εστιν; 8 ωσπερ ενύπνιον εκπετασθέν ου μη ευρεθή, έπιτη δε ωσπερ φάσμα νυκτερινόν. 9 οφθαλμός παρεβλεψε και ου προσθήσει, και ουκέτι προσνοήσει αυτόν ο τόπος αυτου. 10 τους υιούς αυτου ολέσασαν ήττονες, αι δε χείρες αυτου πυρσεύσασαν οδύνας. 11 οστά αυτου ενεπλήσθησαν νεότητος αυτου, και μετ ' αυτου επί χώματος κοιμηθήσεται. 12 εάν γλυκανθή εν στόματι αυτου κακία, κρύψει αυτήν υπό την γλώσσαν αυτου · 13 ου φείσεται αυτης και ουκ εγκαταλείψει αυτήν και συνάξει αυτήν εν μέσω του λάρυγγος αυτου, 14 και ου μη δυνηθή βοηθήσαι εαυτω · χολή ασπίδος εν γαστρί αυτου. 15 πλούτος αδικως συναγόμενος εξεμεθήσεται, εξ οικίας αυτου εξελκύσει αυτόν άγγελος, 16 θυμόν δε δρακόντων θηλάσειεν,

ανέλοι δε αυτόν γλώσσα όφεως. 17 μη ίδοι άμελξιν νομάδων, μηδέ νομάς μέλιτος και βουτύρου. 18 εις κενά και μάταια εκοπίασε, πλούτον εξ ου ου γεύσεται, ωσπερ στρίφνος αμάσητος, ακατάποτος· 19 πολλών γαρ δυνατών οίκους έθλασε, διαίταν δε ήρπασε, και ουκ έστησεν. 20 ουκ έστιν αυτού σωτηρία τοις υπάρχουσιν, εν επιθυμία αυτού ου σωθήσεται. 21 ουκ έστιν υπόλειμμα τοις βρώμασιν αυτού, δια τούτο ουκ ανθήσει αυτού τα αγαθά. 22 όταν δε δοκή ήδη πεπληρώσθαι, θλιβήσεται, πάσα δε ανάγκη επ ' αυτόν επελεύσεται. 23 ει πως πληρώσαι γαστέρα αυτού, επαποστείλαι επ ' αυτόν θυμόν οργής, νίψαι επ ' αυτόν οδύνας· 24 και ου μη σωθή εκ χειρός σιδήρου, τρώσαι αυτόν τόξον χάλκειον· 25 διεξέλθοι δε δια σώματος αυτού βέλος, αστραπαί δε εν διαίταις αυτού· περιπατήσασαν επ ' αυτω φόβοι, 26 παν δε σκότος αυτω υπομείναι· κατέδεται αυτόν πυρ άκαυστον, κακώσαι δε αυτού επήλυτος τον οίκον. 27 ανακαλύψαι δε αυτού ο ουρανός τας ανομίας, γη δε επανασταίη αυτω. 28 ελκύσαι τον οίκον αυτού απώλεια εις τέλος, ημέρα οργής επέλθοι αυτω. 29 αύτη η μερίς ανθρώπου ασεβούς παρά Κυρίου, και κτήμα υπάρχόντων αυτω παρά του επισκόπου.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει· 2 ακούσατε ακούσατέ μου των λόγων, ινα μη ή μοι παρ ' υμών αύτη η παράκλησις. 3 άρατέ με, εγώ δε λαλήσω, ειτ ' ου καταγελάσατέ μου. 4 τι γαρ; μη ανθρώπου μου η έλεγξις; ή διατι ου θυμωθήσομαι; 5 εισβλέψαντες εις εμέ θαυμάσατε χείρα θέντες επί σιαγόνη· 6 εάν τε γαρ μνησθώ, εσπούδακα, έχουσι δε μου τας σάρκας οδύναι. 7 διατι ασεβείς ζώσι, πεπαλαίωνται δε και εν πλούτω; 8 ο σπόρος αυτών κατά ψυχήν, τα δε τέκνα αυτών εν οφθαλμοίς. 9 οι οίκοι αυτών ευθηνούσι, φόβος δε ουδαμού, μάστιξ δε παρά Κυρίου ουκ έστιν επ ' αυτοίς. 10 η βούς αυτών ουκ ωμοτόκησε, διεσώθη δε αυτών εν γαστρί έχουσα και ουκ έσφαλε. 11 μένουσε δε ως πρόβατα αιώνια, τα δε παιδια αυτών

προσπαίξουσιν 12 αναλαβόντες ψαλτήριον και κιθάραν και ευφραίνονται φωνή ψαλμού. 13 συνετέλεσαν δε εν αγαθοίς τον βίον αυτών, εν δε αναπαύσει άδου εκοιμήθησαν. 14 λέγει δε Κυρίω · απόστα απ' εμού, οδός σου ειδέναι ου βούλομαι · 15 τι ικανός, ότι δουλεύσομεν αυτω; και τις ωφέλεια, ότι απαντήσομεν αυτω; 16 εν χερσί γαρ ην αυτών τα αγαθά, έργα δε ασεβών ουκ εφορά. 17 ου μην δε αλλά και ασεβών λύχνος σβεσθήσεται, επελεύσεται δε αυτοίς η καταστροφή, ωδίνες δε αυτούς έξουσιν από οργής. 18 έσονται δε ωπερ άχυρα υπ' ανέμου ή ωπερ κονιορτός, ον υφείλετο λαίλαψ. 19 εκλίποι υιούς τα υπάρχοντα αυτού, ανταποδώσει προς αυτόν και γνώσεται. 20 ιδοισαν οι οφθαλμοί αυτού την εαυτού σφαγήν, από δε Κυρίου μη διασωθείη · 21 ότι το θέλημα αυτού εν οίκω αυτού μετ' αυτού, και αριθμοί μηνών αυτού διηρέθησαν. 22 πότερον ουχί ο Κύριός εστιν ο διδάσκων σύνεσιν και επιστήμην; αυτός δε φόνους διακρινεί; 23 ούτος αποθανείται εν κράτει απλοσύνης αυτού, όλος δε ευπαθών και ευθηνών · 24 τα δε έγκατα αυτού πλήρη στέατος, μυελός δε αυτού διαχείται. 25 ο δε τελευτά υπό πικρίας ψυχής, ου φαγών ουδέν αγαθόν. 26 ομοθυμαδόν δε επί γης κοιμώνται, σαπρία δε αυτούς εκάλυψεν. 27 ωστε οίδα υμάς ότι τόλμη επίκεισθέ μοι · 28 ωστε ερείτε · που εστιν οίκος άρχοντος; και που εστιν η σκέπη των σκηνωμάτων των ασεβών; 29 ερωτήσατε παραπορευομένους οδόν, και τα σημεία αυτών ουκ απαλλοτριώσετε · 30 ότι εις ημέραν απώλειας κουφίζεται ο πονηρός, εις ημέραν οργής αυτού απαχθήσονται. 31 τις απαγγελεί επί προσώπου αυτού την οδόν αυτού; και αυτός εποίησε, τις ανταποδώσει αυτω; 32 και αυτός εις τάφους απηνέχθη και επί σωρών ηγρύπνησεν. 33 εγλυκάνθησαν αυτω χάλικες χειμάρρου, και οπίσω αυτού πας άνθρωπος απελεύσεται, και έμπροσθεν αυτού αναριθμητοί. 34 Πως δε παρακαλείτέ με κενά; το δε εμέ καταπαύσασθαι αφ' υμών ουδέν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιφάζ ο Θαιμανίτης λέγει · 2 πότερον ουχί ο Κύριός εστιν ο διδάσκων σύνεσιν και επιστήμην; 3 τι γαρ μέλει τω Κυρίω, εάν συ ήσθα τοις έργοις άμεμπτος; ή

ωφέλεια, ότι απλώσεις την οδόν σου; 4 ή λόγον σου ποιούμενος ελέγξει σε, και συνεισελεύσεται σοι εις κρίσιν; 5 πότερον ουχ η κακία σου εστι πολλή, αναρίθμητοι δε σου εισιν αι αμαρτίαι; 6 ηνεχύραζες δε τους αδελφούς σου διακενής, αμφίασιν δε γυμνών αφείλου · 7 ουδέ ύδωρ διψώντας επότισας, αλλά πεινώντων εστέρησας ψωμόν · 8 εθαύμασας δε τινων πρόσωπον, ώκισας δε τους επί της γης. 9 χήρας δε εξαπέστειλας κενάς, ορφανούς δε εκάκωσας. 10 τοιγαρούν εκύκλωσάν σε παγίδες, και εσπούδασέ σε πόλεμος εξαισιος. 11 το φως σοι σκότος απέβη, κοιμηθέντα δε ύδωρ σε εκάλυψε. 12 μη ουχί ο τα υψηλά ναίων εφορά; τους δε ύβρει φερομένους εταπεινώσε; 13 και είπας · τι έγνω ο ισχυρός; ή κατά του γνόφου κρινεί; 14 νεφέλη αποκρυφή αυτού, και ουχ οραθήσεται και γύρον ουρανού διαπορεύεται. 15 μη τρίβον αιώνιον φυλάξεις, ην επάτησαν άνδρες δικαιοι, 16 οι συνελήφθησαν άωροι; ποταμός επιρρέων οι θεμέλιοι αυτών, 17 οι λέγοντες · Κύριος τι ποιήσει ημίν; ή τι επαζεται ημίν ο Παντοκράτωρ; 18 ος δε ενέπλησε τους οικους αυτών αγαθών, βουλή δε ασεβών πόρρω απ ' αυτού. 19 ιδόντες δικαιοι εγέλασαν, άμεμπτος δε εμυκτήρισεν. 20 ει μη ηφανίσθη η υπόστασις αυτών, και το κατάλειμμα αυτών καταφάγεται πυρ. 21 γενού δη σκληρός, εάν υπομείνης · είτα ο καρπός σου έσται εν αγαθοίς. 22 έκλαβε δε εκ στόματος αυτού εξηγορίαν και ανάλαβε τα ρήματα αυτού εν καρδια σου. 23 εάν δε επιστραφής και ταπεινώσης σεαυτόν έναντι Κυρίου, πόρρω εποίησας από διαίτης σου άδικον. 24 θήση επί χώματι εν πέτρα και ως πέτρα χειμάρρου Σωφίρ. 25 έσται ουν σου ο Παντοκράτωρ βοηθός από εχθρών, καθαρών δε αποδώσει σε ωσπερ αργύριον πειπωμένον. 26 είτα παρρησιασθήση εναντίον Κυρίου αναβλέψας εις τον ουρανόν ιλαρώς · 27 ευξαμένου δε σου προς αυτόν εισακούσεται σου, δώσει δε σοι αποδοúναι τας ευχάς · 28 αποκαταστήσει δε σοι δίαιταν δικαιοσύνης, επί δε οδοίς σου έσται φέγγος. 29 ότι εταπεινώσας σεαυτόν, και ερείς · υπερηφανεύσατο, και κύφοντα οφθαλμοίς σώσει. 30 ρύσεται αθων, και διασώθητι εν καθααίς χερσί σου.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει · 2 και δη οίδα ότι εκ χειρός μου η έλεγκσις εστι, και η χείρ αυτού βαρεία γέγονεν επ' εμω στεναγμω. 3 τις δ' άρα γνοιή ότι εύροιμι αυτόν και έλθοιμι εις τέλος; 4 είποιμι δε εμαυτού κρίμα, το δε στόμα μου εμπλήσαι ελέγχων · 5 γνοιήν δε ιάματα, α μοι ερεί, αισθοίμην δε τίνα μοι απαγγελεί. 6 και εν πολλή ισχύϊ επελεύσεται μοι, είτε εν απειλή μοι ου χρήσεται · 7 αλήθεια γαρ και έλεγχος παρ' αυτού, εξαγάγοι δε εις τέλος το κρίμα μου · 8 εις γαρ πρώτα πορεύσομαι και ουκέτι ειμί · τα δε επ' εσχάτοις τι οίδα; 9 αριστερά ποιήσαντος αυτού και ου κατέσχον · περιβαλεί δεξιά, και ουκ όψεται. 10 είδε γαρ ήδη οδόν μου, διέκρινε δε με ωπερ το χρυσίον. 11 εξελεύσομαι δε εν εντάλμασιν αυτού, οδούς γαρ αυτού εφύλαξα και ου μη εκκλίνω 12 από ενταλμάτων αυτού και ου μη παρέλθω, εν δε κόλπω μου έκρυψα ρήματα αυτού. 13 ει δε και αυτός έκρινεν ούτως, τις εστιν ο αντειπών αυτω; ό γαρ αυτός ηθέλησε, και εποίησε. 14 δια τούτο επ' αυτω εσπούδακα, νουθετούμενος δε εφρόντισα αυτού. 15 επί τούτω από προσώπου αυτού κατασπουδασθώ · κατανοήσω και πτοηθήσομαι εξ αυτού. 16 Κύριος δε εμαλάκυνε την καρδίαν μου, ο δε Παντοκράτωρ εσπούδασέ με · 17 ου γαρ ήδειν ότι επελεύσεται μοι σκότος, προ προσώπου δε μου εκάλυψε γνώφος.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΔΙΑΤΙ δε Κύριον έλαθον ώραι, 2 ασεβείς δε όριον υπερέβησαν ποιμνιον συν ποιμένι αρπάσαντες; 3 υποζύγιον ορφανών απήγαγον και βοών χήρας ηνεχύρασαν. 4 εξέκλιναν αδυνάτους εξ οδού δικαίας, ομοθυμαδόν δε εκρύβησαν πραεις γης. 5 απέβησαν δε ωπερ όνοι εν αγρω υπέρ εμού εξελθόντες την εαυτών τάξιν · ηδόνθη αυτω άρτος εις νεωτέρους. 6 αγρόν προ ωρας ουκ αυτών όντα εθέρισαν · αδύνατοι αμπελώνας ασεβών αμισθί και ασιτί ειργάσαντο. 7 γυμνούς πολλούς εκοίμησαν άνευ ιματίων, αμφίασιν δε ψυχής αυτών αφείλαντο. 8 από ψεκάδων ορέων υγραίνονται, παρά τα μη έχειν εαυτούς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο. 9 ήρπασαν ορφανόν από μαστού, εκπεπτωκότα δε εταπεινώσαν. 10 γυμνούς δε εκοίμησαν αδίκως, πεινώντων δε τον ψωμόν αφείλαντο. 11 εν στενοίς αδίκως

ενήδρευσαν, οδόν δε δικαίαν ουκ ήδεισαν. 12 οί εκ πόλεως και οίκων ιδίων εξεβάλοντο, ψυχή δε νηπίων εστέναξε μέγα. 13 αυτός δε διατι τούτων επισκοπήν ου πεποιήται; επί γης όντων αυτών και ουκ επέγνωσαν, οδόν δε δικαιοσύνης ουκ ήδεισαν, ουδέ ατραπούς αυτών επορεύθησαν. 14 γνούς δε αυτών τα έργα παρέδωκεν αυτούς εις σκότος, και νυκτός έσται ως κλέπτης. 15 και οφθαλμός μοιχού εφύλαξε σκότος λέγων · ου προνοήσει με οφθαλμός, και αποκρυβήν προσώπου έθετο. 16 διώρυξεν εν σκότει οικίας · ημέρας εσφράγισαν εαυτούς, ουκ επέγνωσαν φως. 17 ότι ομοθυμαδόν αυτοίς το πρωϊ σκιά θανάτου, ότι επιγνώσεται τάραχος σκιάς θανάτου. 18 ελαφρός εστιν επί πρόσωπον ύδατος, καταραθειη η μερίς αυτών επί γης, αναφανειη δε τα φυτά αυτών 19 επί γης ξηρά · αγκαλίδα γαρ ορφανών ήρπασαν. 20 ειτ ' ανεμνήσθη αυτού η αμαρτία, ωσπερ δε ομίχλη δρόσου αφανής εγένετο · αποδοθειη δε αυτω α έπραξε, συντριβειη δε πας άδικος ίσα ξύλω ανιάτω. 21 στείραν δε ουκ εϋ εποίησε και γύναιον ουκ ηλέησε, 22 θυμω δε κατέστρεψεν αδυνάτους. αναστάς τοιγαρούν ου μη πιστεύση κατά της εαυτού ζωής. 23 μαλακισθεις μη ελπιζέτω υγιασθήναι, αλλά πεσειται νόσω · 24 πολλούς γαρ εκάκωσε το ύψωμα αυτού, εμαράνθη δε ωσπερ μολόχη εν καύματι ή ωσπερ στάχυς από καλάμης αυτόματος αποπεσών. 25 ει δε μη, τις εστιν ο φάμενος ψευδή με λέγειν και θήσει εις ουδέν τα ρήματά μου;

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Βαλδάδ ο Σαυχίτης λέγει · 2 τι γαρ προοίμιον ή φόβος παρ ' αυτού ο ποιών την σύμπασαν εν υψίστω; 3 μη γαρ τις υπολάβοι ότι εστι παρέκλυσις πειραταις, επί τινας δε ουκ επελεύσεται ένεδρα παρ ' αυτού; 4 Πως γαρ έσται δικαιος βροτός έναντι Κυρίου; ή τις αν αποκαθάρισαι αυτόν γεννητός γυναικός; 5 ει σελήνη συντάσσει, και ουκ επιφαύσκει, άστρα δε ου καθαρά εναντίον αυτού. 6 έα δε, άνθρωπος σαπρία και υιος ανθρώπου σκώληξ.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει · 2 τίνι πρόσκεισαι ή τίνι μέλλεις βοηθείν; πότερον, ουχ ω πολλή ισχύς και ω βραχίων κραταιός εστι; 3 τίνι συμβεβούλευσαι; ουχ ω πάσα σοφία; τίνι επακολουθήσεις; ουχ ω μεγίστη δύναμις; 4 τίνι ανήγγειλας ρήματα; πνοή δε τίνος εστιν η ελθούσα εκ σου; 5 μη γίγαντες μαιωθήσονται υποκάτωθεν ύδατος και των γειτόνων αυτου; 6 γυμνός ο άδης ενώπιον αυτου, και ουκ έστι περιβόλαιον τη απωλεία. 7 εκτεινων βορέαν επι ουδέν, κρεμάζων γην επι ουδενός · 8 δεσμεύων ύδωρ εν νεφέλαις αυτου, και ουκ ερράγη νέφος υποκάτω αυτου · 9 ο κρατών πρόσωπον θρόνου, εκπετάζων επι αυτόν νέφος αυτου. 10 πρόσταγμα εγύρωσεν επι πρόσωπον ύδατος μέχρι συντελείας φωτός μετα σκότους. 11 στύλοι ουρανού επετάσθησαν και εξέστησαν από της επιτιμήσεως αυτου. 12 ισχυϊ κατέπαυσε την θάλασσαν, επιστήμη δε έστρωσε το κήτος · 13 κλειθρα δε ουρανού δεδοίκασιν αυτόν, προστάγματι δε εθανάτωσε δράκοντα αποστάτην. 14 ιδού ταύτα μέρη οδου αυτου, και επί ικμάδα λόγου ακουσόμεθα εν αυτω · σθένος δε βροντής αυτου τις οίδεν οπότε ποιήσει;

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΕΤΙ δε προσθείς Ιώβ ειπε τω προοιμίω · 2 ζη ο Θεός, ος ούτω με κέκρικε, και ο Παντοκράτωρ ο πικράνας μου την ψυχήν. 3 ή μην έτι της πνοής μου ενούσης, πνεύμα δε θειον το περιόν μοι εν ρινί, 4 μη λαλήσειν τα χείλη μου άνομα, ουδέ η ψυχή μου μελετήσει άδικα 5 μη μοι ειη δικαίους υμάς αποφήναι, έως αν αποθάνω, ου γαρ απολλάξω μου την ακακίαν μου. 6 δικαιοσύνη δε προσέχων ου μην προώμαι, ου γαρ σύννοιδα εμαυτω άτοπα πράξας. 7 ου μην δε αλλά ειησαν οι εχθροί μου ωσπερ η καταστροφή των ασεβών, και οι επι εμέ επανιστάμενοι, ωσπερ η απώλεια των παρανόμων. 8 και τις γαρ εστιν ελπίς ασεβεί ότι επέχει; πεποιθώς επι Κύριον άρα σωθήσεται; 9 ή την δέησιν αυτου εισακούσεται ο Θεός; ή

επελθούσης αυτω ανάγκης 10 μη έχει τινά παρρησίαν έναντι αυτού; ή ως επικαλεσαμένου αυτού εισακούσεται αυτόν, 11 αλλά δη αναγγελώ υμίν τι εστιν εν χειρί Κυρίου, α εστι παρά Παντοκράτορι, ου ψεύσομαι. 12 ιδού πάντες οίδατε ότι κενά κενούς επιβάλλετε. 13 αύτη η μερίς ανθρώπου ασεβούς παρά Κυρίου, κτήμα δε δυναστών ελεύσεται παρά Παντοκράτορος επ ' αυτούς. 14 εάν δε πολλοί γένωνται οι υιοί αυτού, εις σφαγήν έσονται· εάν δε και ανδρωθώσι, προσαιτήσουσιν· 15 οι δε περιόντες αυτού εν θανάτω τελευτήσουσι, χήρας δε αυτών ουδείς ελεήσει. 16 εάν συναγάγη ωπερ γην αργύριον, ίσα δε πηλω ετοιμάση χρυσίον, 17 ταύτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τα δε χρήματα αυτού αληθινοί καθέξουσιν. 18 απέβη δε οι οίκος αυτού ωπερ σήτες και ωπερ αράχνη. 19 πλούσιος κοιμηθήσεται και ου προσθήσει, οφθαλμούς αυτού διήνοιξε, και ουκ έστι. 20 συνήντησαν αυτω ωπερ ύδωρ αι οδύνοι, νυκτί δε υφείλετο αυτόν γνόφος· 21 αναλήψεται δε αυτόν καύσων και απελεύσεται, και λικμήσει αυτόν εκ του τόπου αυτού. 22 και επιρρίψει επ ' αυτόν και ου φείσεται, εκ χειρός αυτού φυγή φεύζεται. 23 κροτήσεται επ ' αυτούς χείρας αυτού και συριεί αυτόν εκ του τόπου αυτού.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΕΣΤΙ γαρ αργυρίω τόπος, όθεν γίνεται, τόπος δε χρυσίου, όθεν διηθείται. 2 σίδηρος μεν γαρ εκ γης γίνεται, χαλκός δε ίσα λίθω λατομείται. 3 τάξιν έθετο σκότει, και παν πέρας αυτός εξακριβάζεται, λίθος σκοτία και σκιά θανάτου. 4 διακοπή χειμάρρου από κονίας, οι δε επιλανθανόμενοι οδόν δικαίαν ησθένησαν, εκ βροτών εσαλεύθησαν. 5 γη, εξ αυτής εξελεύσεται άρτος, υποκάτω αυτής εστράφη ωσει πυρ. 6 τόπος σαπφείρου οι λίθοι αυτής, και χώμα χρυσίον αυτω. 7 τρίβος, ουκ έγνω αυτήν πετεινόν, και ου παρέβλεψεν αυτήν οφθαλμός γυπός· 8 και ουκ επάτησαν αυτόν υιοί αλαζόνων, ου παρήλθεν επ ' αυτής λέων. 9 εν ακροτόμω εξέτεινε χείρα αυτού, κατέστρεψε δε εκ ριζών όρη· 10 δίνας δε ποταμών διέρρηξε, παν δε έντιμον ειδέ μου ο οφθαλμός. 11 βάθη δε ποταμών ανεκάλυψεν, έδειξε δε

αυτού δύναμιν εις φως. 12 η δε σοφία πόθεν ευρέθη; ποίος δε τόπος εστί της επιστήμης; 13 ουκ οίδε βροτός οδόν αυτής, ουδέ μη ευρεθή εν ανθρώποις. 14 άβυσσος ειπεν · ουκ ένεστιν εν εμοί · και η θάλασσα ειπεν · ουκ έστι μετ ' εμού. 15 ου δώσει συγκλεισμόν αντ ' αυτής, και ου σταθήσεται αργύριον αντάλλαγμα αυτής · 16 και ου συμβασταχθήσεται χρυσίω 'Ωφίρ, εν όνυχι τιμίω και σαμφείρω · 17 ουκ ισωθήσεται αυτη χρυσίον και ύαλος και το άλλαγμα αυτής σκεύη χρυσά · 18 μετέωρα και γαβίς ου μνησθήσεται, και έλκυσον σοφίαν υπέρ τα εσώτατα · 19 ουκ ισωθήσεται αυτη τοπάζιον Αιθιοπίας, χρυσίω καθαρω ου συμβασταχθήσεται. 20 η δε σοφία πόθεν ευρέθη; ποίος δε τόπος εστί της συνέσεως; 21 λέληθε πάντα άνθρωπον και από πετεινών του ουρανού εκρύβη · 22 η απώλεια και ο θάνατος ειπαν · ακηκόαμεν δε αυτής το κλέος. 23 ο Θεός εϋ συνέστησεν αυτής την οδόν, αυτός δε οίδε τον τόπον αυτής · 24 αυτός γαρ την υπ ' ουρανόν πάσαν εφορά ειδώς τα εν τη γη πάντα, α εποίησεν, 25 ανέμων σταθμόν ύδατος μέτρα · 26 ότι εποίησεν ούτως, ιδών ηρίθμησε και οδόν εν τινάγματι φωνάς · 27 τότε ειδεν αυτην και εξηγήσατο αυτην, ετοιμάσας εξιχνίασεν. 28 ειπε δε ανθρώπω · ιδού η θεοσεβειά εστι σοφία, το δε απέχεσθαι από κακών εστιν επιστήμη.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΕΤΙ δε προσθεις Ιώβ ειπε τω προοιμίω · 2 τις αν με θείη κατά μήνα έμπροσθεν ημερών, ων με ο Θεός εφύλαξεν; 3 ως οτε ηύγει ο λύχνος αυτού υπέρ κεφαλής μου, οτε τω φωτι αυτού επορευόμην εν σκότει · 4 οτε ήμην επιβρίθων οδούς, οτε ο Θεός επισκοπήν εποιείτο του οίκου μου · 5 οτε ήμην υλώδης λιαν, κύκλω δε μου οι παίδες · 6 οτε εχέοντο αι οδοί μου βουτύρω, τα δε όρη μου εχέοντο γάλακτι · 7 οτε εξεπορευόμην όρθιος εν πόλει, εν δε πλατειαις ετιθετό μου ο δίφρος. 8 ιδόντες με νεανίσκοι εκρύβησαν, πρεσβύται δε πάντες έστησαν · 9 αδροί δε επαύσαντο λαλούντες, δάκτυλον επιθέντες επί στόματι. 10 οι δε ακούσαντες εμακάρισάν με, και γλώσσα αυτών τω λάρυγγι αυτών εκολλήθη · 11 ότι ους ήκουσε και εμακάρισέ με, οφθαλμός δε ιδών με εξέκλινε · 12 διέσωσα γαρ πτωχόν εκ χειρός δυνάστου και ορφανω, ω

ουκ ην βοηθός, εβοήθησα. 13 ευλογία απολλυμένου επι ' εμέ έλθοι, στόμα δε χήρας με ευλόγησε. 14 δικαιοσύνην δε ενδεδύκειν, ημφιασάμην δε κρίμα ίσα διπλοΐδι. 15 οφθαλμός ήμην τυφλών, πούς δε χωλών. 16 εγώ ήμην πατήρ αδυνάτων, δίκην δε ην ουκ ήδειν εξιχνίασα· 17 συνέτριψα δε μύλας αδίκων, εκ μέσου των οδόντων αυτών άρπαγμα εξήρπασα. 18 είπα δε· η ηλικία μου γηράσει ωπερ στέλεχος φοίνικος, πολύν χρόνον βιώσω· 19 η ρίζα διήνοικται επί ύδατος, και δρόσος αυλισθήσεται εν τω θερισμω μου· 20 η δόξα μου κενή μετ ' εμού, και το τόξον μου εν χειρί αυτού πορεύεται. 21 εμού ακούσαντες προσέσχον, εισώπησαν δε επί τη εμή βουλή· 22 επί τω εμω ρήματι ου προσέθεντο, περιχαρείς δε εγίνοντο οπόταν αυτοίς ελάουν· 23 ωπερ γη διψώσα προσδεχομένη τον υετόν, ούτως ούτοι την εμήν λαλιάν. 24 εάν γελάσω προς αυτούς, ου μη πιστεύσωσι, και φως του προσώπου μου ουκ απέπιπτεν· 25 εξελεξάμην οδόν αυτών και εκάθισα άρχων και κατεσκήνουν ωσει βασιλεύς εν μονοζώνοις ον τρόπον παθεινούς παρακαλών.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΝΥΝΙ δε κατεγέλασαν μου ελάχιστοι, νυν νουθετούσί με εν μέρει ων εξουδένουν τους πατέρας αυτών, ους ουχ ηγησάμην αξίους κυνών των εμών νομάδων. 2 και γε ισχύς χειρών αυτών ινατί μοι; επι ' αυτούς απώλετο συντέλεια. 3 εν ενδεία και λιμω άγονος· οι φεύγοντες άνυδρον εχθές συνοχήν και ταλαιπωρίαν, 4 οι περικυκλούντες άλιμα επί ηχούντι, οίτινες άλιμα ην αυτών τα σίτα, άτιμοι δε και πεφαυλισμένοι, ενδεείς παντός αγαθού, οί και ρίζας ξύλων εμασσώντο υπό λιμού μεγάλου. 5 επανέστησάν μοι κλέπται, 6 ων οι οίκοι αυτών ήσαν τρώγλαι πετρών, 7 ανά μέσον ευήχων βοήσονται· οί υπό φρύγανα άγρια διητώντο, 8 αφρόνων υιοί και ατίμων, όνομα και κλέος εσβεσμένον από γης. 9 νυνί δε κιθάρα εγώ ειμι αυτών, και εμέ θρύλλημα έχουσιν· 10 εβδολεύσαντο δε με αποστάντες μακράν από δε του προσώπου μου ουκ εφείσαντο πτύελον. 11 ανοίξας γαρ φαρέτραν αυτού εκάκωσέ με, και

χαλινόν του προσώπου μου εξαπέστειλαν. 12 επί δεξιών βλαστού εξανέστησαν, πόδα αυτών εξέτειναν και ωδοποίησαν επ' εμέ τρίβους απωλείας αυτών. 13 εξετρίβησαν τρίβοι μου, εξέδυσαν γαρ μου την στολήν· βέλεσιν αυτού κατηκόντισέ με, 14 κέχρηται δε μοι ως βούλεται, εν οδύναϊς πέφυρμαι. 15 επιστρέφονται μοι αι οδύναϊ, ὄχετό μου η ελπίς ὡπερ πνεύμα και ὡπερ νέφος η σωτηρία μου. 16 και νυν επ' εμέ εκχυθήσεται η ψυχή μου, ἔχουσι δε με ημέραι οδυνών· 17 νυκτί δε μου τα οστά συγκέχυται, τα δε νεύρά μου διαλέλυται. 18 εν πολλή ισχύϊ επελάβετό μου της στολής, ὡπερ το περιστόμιον του χιτώνός μου περιέσχε με. 19 ἤγησαι δε με ἴσα πηλω, εν γη και σποδω μου η μερίς· 20 κέκραγα δε προς σε και ουκ ακούεις μου, ἔστησαν δε και κατενόησάν με· 21 επέβης δε μοι ανελεημόνως, χειρί κραταία με εμαστιγώσας· 22 ἔταξας δε με εν οδύναϊς, και ἀπέρριψάς με ἀπό σωτηρίας. 23 οἶδα γαρ ὅτι θάνατός με εκτρίψει, οικία γαρ παντί θνητῷ γη. 24 ει γαρ ὄφελον δυναίμην εμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθεῖς γε ετέρου, και ποιήσει μοι τούτο. 25 εγὼ δε επί παντί αδυνάτῳ ἐκλαυσα, εστέναξα ἰδὼν ἄνδρα εν ἀνάγκαις. 26 εγὼ δε ἐπέχων αγαθοῖς, ἰδοὺ συνήνητησάν μοι μάλλον ημέραι κακῶν. 27 η κοιλία μου ἐξέξεσε και ου σιωπήσεται, προέφθασάν με ημέραι πτωχείας. 28 στένων πεπόρευμαι ἀνευ φιμοῦ, ἔστηκα δε εν εκκλησία κεκραγῶς. 29 ἀδελφός γεγονός σειρήνων, εταῖρος δε στρουθῶν. 30 το δε δέρμα μου εσκοτόωται μεγάλως, τα δε οστά μου ἀπό καύματος. 31 ἀπέβη δε εις πένθος μου η κιθάρα, ο δε ψαλμός μου εις κλαυθμόν εμοί.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΔΙΑΘΗΚΗΝ εθέμην τοις οφθαλμοῖς μου και ου συνήσω επί παρθένον. 2 και τι ἐμέρισεν ο Θεός ἀνωθεν και κληρονομία ικανού εξ υψίστων; 3 ουχί ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ και ἀπαλλοτριώσις τοις ποιούσιν ἀνομίαν; 4 ουχί αὐτός ὄψεται ὄδόν μου και πάντα τα διαβήματά μου ἐξαριθμῆσεται; 5 ει δε ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστών, ει δε και εσπούδασεν ο πούς μου εις δόλον· 6 ἔσταμαι γαρ εν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δε ο Κύριος την

ακακίαν μου. 7 ει εξέκλινεν ο πούς μου εκ της οδοῦ, ει δε και τω οφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν η καρδια μου, ει δε και ταις χερσί μου ηψάμην δώρων, 8 σπειράμι ἄρα και ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δε γενοίμην ἐπὶ γῆς. 9 ει ἐξηκολούθησεν η καρδια μου γυναικί ἀνδρός ἐτέρου, ει και ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς, 10 ἀρέσαι ἄρα και η γυνή μου ἐτέρῳ, τα δε νήπιά μου ταπεινωθεῖη· 11 θυμός γαρ οργῆς ἀκατάσχετος το μῖναναι ἀνδρός γυναίκα· 12 πυρ γαρ ἐστι καϊόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, ου δ' ἀν ἐπέλθη ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν. 13 ει δε και ἐφάβλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς με, 14 τι γαρ ποιήσω, ἐάν ἔτασιν μου ποιῆται ο Κύριος; ἐάν δε και ἐπισκοπήν, τίνα ἀποκρισιν ποιήσομαι; 15 πότερον ουχ ὡς και ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, και ἐκεῖνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δε ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ. 16 ἀδύνατοι δε χρεῖαν, ἣν ποτε εἶχον, ουκ ἀπέτυχον, χήρας δε τον οφθαλμόν ουκ ἐξέτηξα. 17 ει δε και τον ψωμόν μου ἔφαγον μόνος και ουχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα· 18 ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατήρ, και ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὠδήγησα· 19 ει δε και ὑπερείδον γυμνόν ἀπολλόμενον και ουκ ἠμφίασα αὐτόν, 20 ἀδύνατοι δε ει μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δε κουράς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οὖμοι αὐτῶν· 21 ει ἐπήρα ὀρφανῷ χεῖρα, πεποιθῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν, 22 ἀποσταῖη ἄρα οὖμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ο δε βραχίων μου ἀπὸ του ἀγκῶνος συντριβεῖη. 23 φόβος γαρ Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ του λήμματος αὐτοῦ ουχ ὑποίσω. 24 ει ἔταξα χρυσίον εἰς χουν μου, ει δε και λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποιθήσα, 25 ει δε και εὐφράνθην πολλοῦ πλοῦτος μοι γενομένου, ει δε και ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου· 26 ἢ ουχ ὀρώ μεν ἥλιον τον ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα, σελήνην δε φθίνουσαν; ου γαρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστιν. 27 και ει ἠπατήθη λάθρα η καρδια μου, ει δε χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα, 28 και τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία η μεγίστη λογισθεῖη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου του Ὑψίστου. 29 ει δε και ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου και εἶπεν η καρδια μου· εὐγε, 30 ἀκούσαι ἄρα το οὖς μου την κατάραν μου, θρυλληθεῖην δε ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31 ει δε και πολλάκις εἶπον αὶ θαράπαιναί μου· τίς ἀν δώη ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρηστοῦ ὄντος· 32 ἔξω δε ουκ ἠυλίζετο ξένος, η δε θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέωκτο. 33 ει δε και ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἐκρυσά την ἀμαρτίαν μου, 34 ου γαρ διетράπην πολυοχλίαν πλήθους του μὴ ἐξαγορεύσαι ἐνώπιον αὐτῶν· ει δε και εἶασα ἀδύνατον ἐξελεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ, 35 τίς δώη ἀκούοντά μου; χεῖρα δε Κυρίου ει μὴ ἐδεδοῖκεν, συγγραφῆν δε, ἣν εἶχον κατὰ τινος, 36 ἐπ' ὤμοις ἀν περιθέμενος στέφανον

ανεγίνωσκον, 37 και ει μη ρήξας αυτήν απέδωκα, ουθέν λαβών παρά χρεωφειλέτου · 38 ει επι εμοί ποτε η γη εστέναξεν, ει δε και οι αύλακες αυτής έκλαυσαν ομοθυμαδόν, 39 ει δε και την ισχύν αυτής έφαγον μόνος άνευ τιμής, ει δε και ψυχήν κυρίου της γης εκβαλών ελύπησα, 40 αντί πυρού άρα εξέλθοι μοι κνίδη, αντί δε κριθής βάτος. και επαύσατο Ιώβ ρήμασιν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΗΣΥΧΑΣΑΝ δε και οι τρεις φίλοι αυτού έτι αντεπειν Ιώβ, ην γαρ Ιώβ δίκαιος εναντίον αυτών. 2 ωργίσθη δε Ελιούς ο του Βαραχιήλ ο Βουζίτης εκ της συγγενείας Ράμ της Αυσίτιδος χώρας · ωργίσθη δε τω Ιώβ σφόδρα, διότι απέφηνεν εαυτόν δίκαιον εναντίον Κυρίου. 3 και κατά των τριών δε φίλων ωργίσθη σφόδρα, διότι ουκ ηδυνήθησαν αποκριθήναι αντίθετα Ιώβ και έθεντο αυτόν είναι ασεβή. 4 Ελιούς δε υπέμεινε δούναι απόκρισιν Ιώβ, ότι πρεσβύτεροι αυτού εισιν ημέραις. 5 και είδεν ότι ουκ έστιν απόκρισις εν στόματι των τριών ανδρών, και εθυμώθη οργή αυτού. 6 υπολαβών δε Ελιούς ο του Βαραχιήλ ο Βουζίτης ειπε · νεώτερος μεν ειμι τω χρόνω, υμεις δε εστε πρεσβύτεροι · διό ησύχασα φοβηθείς του υμίν αναγγείλαι την εμαυτού επιστήμην. 7 είπα δε ότι ουχ ο χρόνος εστιν ο λαλών, εν πολλοίς δε έτεσι οίδασι σοφίαν, 8 αλλά πνεύμά εστιν εν βροτοις, πνοή δε Παντοκράτορός εστιν η διδάσκουσα · 9 ουχ οι πολυχρόνιοί εισι σοφοί, ουδ ' οι γέροντες οίδασι κρίμα. 10 διό είπα · ακούσατέ μου, και αναγγελώ υμίν α οίδα. 11 ενωτίζεσθέ μου τα ρήματα · ερώ γαρ υμών ακουόντων, άχρις ου ετάσητε λόγους, 12 και μέχρι υμών συνήσω. και ιδού ουκ ην τω Ιώβ ελέγχων ανταποκρινόμενος ρήματα αυτού εξ υμών, 13 ινα μη είπητε · εύρομεν σοφίαν Κυρίω προσθέμενοι · 14 ανθρώπω δε επετρέψατε λαλήσαι τοιαύτα ρήματα. 15 επιοήθησαν, ουκ απεκριθήσαν έτι, επαλαιώσαν εξ αυτών λόγους. 16 υπέμεινα, ου γαρ ελάλησαν · ότι έστησαν, ουκ απεκριθήσαν. 17 υπολαβών δε Ελιούς λέγει · πάλιν λαλήσω · 18 πλήρης γαρ ειμι ρημάτων, ολέκει γαρ με το πνεύμα της γαστρός · 19 η δε γαστήρ μου ωσπερ ασκός γλεύκους

ζέων δεδεμένος ή ωσπερ φυσητήρ χαλκέως ερρηγώς. 20 λαλήσω, ίνα αναπαύσωμαι ανοίξας τα χείλη · 21 άνθρωπον γαρ ου μη αισχυνθώ, αλλά μην ουδέ βροτόν ου μη εντραπώ · 22 ου γαρ επίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα · ει δε μη, και εμέ σήτες έδονται.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΟΥ μην δε αλλά άκουσον, Ιώβ, τα ρήματά μου και λαλιάν ενωτίζου μου · 2 ιδού γαρ ήνοιξα το στόμα μου, και ελάλησεν η γλώσσά μου. 3 καθαρά μου η καρδια ρήμασι, σύνεσις δε χειλέων μου καθαρά νοήσει. 4 πνεύμα θείον το ποιήσάν με, πνοή δε Παντοκράτορος η διδάσκουσα με. 5 εάν δύνη, δος μοι απόκρισιν προς ταύτα · υπόμεινον, στήθι κατ ' εμέ και εγώ κατά σε. 6 εκ πηλού διήρτισαι συ ως και εγώ, εκ του αυτού διηρτίσμεθα. 7 ουχ ο φόβος μου σε στροβήσει, ουδέ η χείρ μου βαρεία έσται επί σοί. 8 πλήν είπας εν ωσί μου, φωνήν ρημάτων σου ακήκοα, 9 διότι λέγεις · καθαρός ειμι ουχ αμαρτών, άμεμπτός ειμι, ου γαρ ηνόμησα. 10 μέμψιν δε κατ ' εμού εύρεν, ήγηται δε με ωσπερ υπεναντίον · 11 έθετο δε εν ξύλω τον πόδα μου, εφύλαξε δε μου πάσας τας οδούς · 12 Πως γαρ λέγεις · δίκαιός ειμι, και ουκ επακήκοέ μου; αιώνιος γαρ εστιν ο επάνω βροτών. 13 λέγεις δε · διατί της δίκης μου ουκ επακήκοέ μου παν ρήμα; 14 εν γαρ τω άπαξ λαλήσαι ο Κύριος, εν δε τω δευτέρω 15 ενύπνιον, ή εν μελέτη νυκτερινή, ως όταν επιπίπτη δεινός φόβος επ ' ανθρώπους επί νυσταγμάτων επί κοίτης. 16 τότε ανακαλύπτει νουν ανθρώπων, εν είδεισι φόβου τοιούτοις αυτούς εξεφόβησεν 17 αποστρέψαι άνθρωπον από αδικίας, το δε σώμα αυτού από πτώματος ερρύσατο. 18 εφείσατο δε της ψυχής αυτού από θανάτου και μη πεσειν αυτόν εν πολέμω. 19 πάλιν δε ήλεγξεν αυτόν επί μαλακία επί κοίτης και πλήθος οστών αυτού ενάρκησε · 20 παν δε βρωτόν σίτου ου μη δύνηται προσδέξασθαι και η ψυχή αυτού βρώσιν επιθυμήσει, 21 έως αν σαπώσιν αυτού αι σάρκες και αποδείξη τα οστά αυτού κενά · 22 ήγγισε δε εις θάνατον η ψυχή αυτού, η δε ζωή αυτού εν άδη. 23 εάν ώσι χίλιοι άγγελοι θανατηφόροι, εις αυτών ου μη τρώση αυτόν · εάν νοήση τη καρδια επιστραφήναι προς Κύριον, αναγγείλη δε ανθρώπω

την εαυτού μέμψιν, την δε άνοιαν αυτού δείξη, 24 ανθέξεται του μη πεσείν εις θάνατον, ανανεώσει δε αυτού το σώμα ωσπερ αλοιφήν επί τοίχου, τα δε οστά αυτού εμπλήσει μυελού· 25 απαλυνεί δε αυτού τας σάρκας ωσπερ νηπίου, αποκαταστήσει δε αυτόν ανδρωθέντα εν ανθρώποις. 26 ευξάμενος δε προς Κύριον, και δεκτά αυτω έσται, εισελεύσεται προσώπω ιλαρω συν εξηγορία· αποδώσει δε ανθρώποις δικαιοσύνην. 27 είτα τότε απομέμψεται άνθρωπος αυτός εαυτω λέγον· οία συνετέλουν και ουκ άξια ήτασέ με ων ήμαρτον. 28 σώσον ψυχήν μου του μη ελθείν εις διαφθοράν, και η ζωή μου φως όψεται. 29 ιδού ταύτα πάντα εργάται ο ισχυρός οδούς τρεις μετά ανδρός. 30 και ερρύσατο την ψυχήν μου εκ θανάτου, ίνα η ζωή μου εν φωτί αινή αυτόν. 31 ενωτίζου, Ιώβ, και άκουέ μου· κώφευσον, και εγώ ειμι λαλήσω. 32 ει εισί σοι λόγοι, αποκρίθητί μοι· λάλησον, θέλω γαρ δικαιωθήναι σε. 33 ει μη, συ άκουσόν μου· κώφευσον και διδάξω σε σοφίαν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιούς λέγει· 2 ακούσατέ μου, σοφοί· επιστάμενοι, ενωτίζεσθε το καλόν· 3 ότι ους λόγους δοκιμάζει, και λάρυγξ γεύεται βρώσιν. 4 κρίσιν ελώμεθα εαυτοίς, γνώμεν ανά μέσον εαυτών ό,τι καλόν. 5 ότι είρηκεν Ιώβ· δίκαιός ειμι, ο Κύριος απήλλαξέ μου το κρίμα, 6 εψεύσατο δε τω κρίματι μου, βίαιον το βέλος μου άνευ αδικίας. 7 τις ανήρ ωσπερ Ιώβ, πίνων μυκτηρισμόν ωσπερ ύδωρ, 8 ουχ αμαρτών ουδέ ασεβήσας ή οδού κοινωνήσας μετά ποιούντων τα άνομα του πορευθήναι μετά ασεβών; 9 μη γαρ είπησ, ότι ουκ έσται επισκοπή ανδρός και επισκοπή αυτω παρά Κυρίου. 10 διό, συνετοί καρδίας ακούσατέ μου· μη μοι ειη έναντι Κυρίου ασεβήσαι και έναντι Παντοκράτορος ταραξαι το δίκαιον· 11 αλλά αποδιδοί ανθρώπω καθά ποιεί έκαστος αυτών, και εν τρίβω ανδρός ευρήσει αυτόν. 12 οίει δε τον Κύριον άτοπα ποιήσαιν; ή ο Παντοκράτωρ ταραξαι κρίσιν, ος εποίησε την γην; 13 τις δε εστιν ο ποιών την υπ' ουρανόν και τα ενόντα πάντα; 14 ει γαρ βούλοιτο συνέχειν και το

πνεύμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, 15 τελευτήσει πάσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν, πας δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη. 16 εἰ δὲ μὴ νουθετη, ἀκούε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ρημάτων. 17 ἰδὲ σὺ τὸν μισούντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλόντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον. 18 ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ· παρανομεῖς, ἀσεβέστατε, τοῖς ἀρχουσιν· 19 ὅς οὐκ ἐπισχόνθη πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. 20 κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων. 21 αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λήληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσοουσιν, 22 οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα· 23 ὅτι οὐκ ἀπ' ἄνδρα θήσει ἐτι· 24 ὁ γὰρ Κύριος πάντας εφορᾷ ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξὰ τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· 25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται. 26 ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαίωματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28 τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. 29 καὶ αὐτὸς ἠσυχίαν παρέξει, καὶ τις καταδικάσεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τις ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 βασιλεύων ἀνθρώπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ. 31 ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρόν ὁ λέγων· εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω· 32 ἀνευ ἐμαυτοῦ ὀψομαι, σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, σὺ μὴ προσθήσω. 33 μὴ παρά σου ἀποτίσει αὐτήν; ὅτι ἀπώση, ὅτι σὺ ἐκλέξῃ, καὶ οὐκ ἐγώ· καὶ τι ἐγνώς, λάλησον. 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέ μου τὸ ρῆμα. 35 Ἰὼβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ρήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ. 36 σὺ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε, Ἰὼβ, μὴ δῶς ἐτι ἀνταπόκρισιν, ὡσπερ οἱ ἀφρονες, 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ρήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιούς λέγει· 2 τί τοῦτο ἠγήσω ἐν κρίσει; σὺ τις εἰ ὅτι εἶπας· δίκαιός εἰμι

έναντι Κυρίου; 3 εγώ σοι δώσω απόκρισιν και τοις τρισί φίλοις σου. 4 ανάβλεψον εις τον ουρανόν και ιδέ, κατάμαθε δε νέφη ως υψηλά από σου. 5 ει ήμαρτες, τι πράξεις; ει δε και πολλά ηνόμησας, τι δύνασαι ποιήσαι; 7 επει δε ουν δικαιος ει, τι δώσεις αυτω; ή τι εκ χειρός σου λήψεται; 8 ανδρι τω ομοίω σου η ασέβειά σου, και υιω ανθρώπου η δικαιοσύνη σου. 9 από πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται, βοήσονται από βραχίονος πολλών. 10 και ουκ ειπε · που εστιν ο Θεός ο ποιήσας με, ο κατατάσσων φυλακάς νυκτερινάς, 11 ο διορίζων με από τετραπόδων γης, από δε πετεινών ουρανού; 12 εκει κεκράζονται, και ου μη εισακούση και από ύβρεως πονηρών. 13 άτοπα γαρ ου βούλεται ιδειν ο Κύριος, αυτός γαρ ο Παντοκράτωρ 14 ορατής εστι των συντελούντων τα άνομα και σώσει με. κριθητι δε εναντιον αυτου, ει δύνασαι αυτον αινέσαι, ως εστι. 15 και νυν ότι ουκ έστιν επισκεπτόμενος οργην αυτου, και ουκ έγνω παράπτωμά τι σφόδρα · 16 και Ιώβ ματαιώς ανοίγει το στόμα αυτου, εν αγνωσία ρήματα βαρύνει.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΠΡΟΣΘΕΙΣ δε έτι Ελιούς λέγει · 2 μείνόν με μικρόν έτι, ινα διδάξω σε · έτι γαρ εν εμοί εστι λέξις. 3 αναλαβών την επιστήμην μου μακράν, έργοις δε μου δίκαια ερώ επ ' αληθείας 4 και ουκ άδικα ρήματα αδίκως συνιεις. 5 γίνωσκε δε ότι ο Κύριος ου μη αποποιήσηται τον άκακον. δυνατός ισχυϊ καρδιας 6 ασεβή ου μη ζωοποιήσει και κρίμα πτωχών δώσει. 7 ουκ αφελει από δικαίου οφθαλμούς αυτου · και μετά βασιλέων εις θρόνον και καθιει αυτους εις νίκος, και υψωθήσονται. 8 και οι πεπεδημένοι εν χειροπέδαις συσχεθήσονται εν σχοινίοις πενίας, 9 και αναγγελει αυτοίς τα έργα αυτών και τα παραπτώματα αυτών, ότι ισχύσουσιν. 10 αλλά του δικαίου εισακούσεται · και ειπεν ότι επιστραφήσονται εξ αδικίας. 11 εάν ακούσωσι και δουλεύσωσι, συντελέσουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και τα έτη αυτών εν ευπρεπείαις. 12 ασεβεις δε ου διασώζει παρά το μη βούλεσθαι αυτους ειδέναι τον Κύριον και διότι νουθετούμενοι ανήκοοι ήσαν. 13 και υποκριταί καρδια τάξουσι θυμόν · ου βοήσονται,

ὅτι ἔδησεν αὐτούς. 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων, 15 ἀνθρώπων ἐθλίψαν ἀσθενὴ καὶ ἀδύνατον, κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει. 16 καὶ προσέτι ἠπάτησέ σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ· ἄβυσσος, κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πύοτος. 17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, 18 θυμὸς δὲ ἐπὶ ἀσεβείας ἐστὶ δι' ἀσεβειαν δώρων, ὧν ἐδέχοντο ἐπὶ ἀδικίαις. 19 μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύειν. 20 μὴ ἐξελεύσῃς τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντὶ αὐτῶν· 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἀτοπα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας. 22 ἰδοὺ ὁ Ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχυρίῳ αὐτοῦ· τίς γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτὸν δυνάστης; 23 τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπὼν· ἐπράξεν ἀδίκως; 24 μνησθήσῃ, ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὧν ἤρξαν ἄνδρες. 25 πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκομένοι εἰσι βροτοί. 26 ἰδοὺ ὁ Ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γινώσκόμεθα· ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέραντος. 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὕδατος, καὶ ἐπιχυθήσονται ὕδατος εἰς νεφέλην· 28 ρυήσονται παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθῆτων βροτῶν. 28α ὡραν ἔθετο κτήνεσιν, οἶδασι δὲ κοίτης τάξιν. 28β ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος; 29 καὶ εἰάν σὺν ἡ ἀπεκτάσεις νεφέλης, ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ, 30 ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπὶ αὐτὸν ἠδῶ καὶ ριζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυπεν· 31 ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, δώσει τροφήν τῷ ἰσχύοντι. 32 ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι· 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ Κύριος, κτήσις καὶ περὶ ἀδικίας.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ

1 ΚΑΙ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου καὶ ἀπερρήνῃ ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. 2 ἀκούει ἀκοήν ἐν ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 3 ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς. 4 ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνή, βροντήσῃ ἐν φωνῇ ὑβρεως αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν

αυτού. 5 βροντήσει ο ισχυρός εν φωνή αυτού θαυμάσια · εποίησε γαρ μεγάλα α ουκ ήδειμεν, 6 συντάσσων χιόνι · γίνου επί γης, και χειμών υετός, και χειμών υετών δυναστείας αυτού. 7 εν χειρί παντός ανθρώπου κατασφραγίζει, ίνα γνω πας άνθρωπος την εαυτού ασθένειαν. 8 εισήλθε δε θηρία υπό την σκέπην, ησύχασαν δε επί κοίτης. 9 εκ ταμιείων επέρχονται οδύναι, από δε ακρωτηρίων ψύχος, 10 και από πνοής ισχυρού δώσει πάγος, οιακίζει δε το ύδωρ ως εάν βούληται · 11 και εκλεκτόν καταπλάσσει νεφέλη, διασκορπεί νέφος φως αυτού. 12 και αυτός κυκλώματα διαστρέψει, εν θεεβουλαθώθ εις έργα αυτών. πάντα όσα αν εντείληται αυτοίς, ταύτα συντέτακται παρ ‘ αυτού επί της γης, 13 εάν εις παιδείαν, εάν εις την γην αυτού, εάν εις έλεος ευρήσει αυτόν. 14 ενωτίζου ταύτα, Ιώβ · στήθι νουθετούμενος δόναμιν Κυρίου. 15 οίδαμεν ότι ο Θεός έθετο έργα αυτού φως ποιήσας εκ σκότους. 16 επιστάται δε διάκρισιν νεφών, εξάισια δε πτώματα πονηρών. 17 σου δε η στολή θερμή, ησυχάζεται δε επί της γης. 18 στερεώσεις μετ ‘ αυτού εις παλαιώματα, ισχυραί ως όρασις επιχύσεως. 19 διατί; διδάξόν με, τι ερούμεν αυτω · και παυσώμαθε πολλά λέγοντες. 20 μη βίβλος ή γραμματεύς μοι παρέστηκεν, ίνα άνθρωπον εστηκώς κατασιωπήσω; 21 πάσι δε ουχ ορατόν το φως, τηλαυγές εστιν εν τοις παλαιώμασιν, ωσπερ το παρ ‘ αυτού επί νεφών. 22 από βορρά νέφη χρυσαυγούντα · επί τούτοις μεγάλη η δόξα και τιμή Παντοκράτορος. 23 και ουχ ευρίσκομεν άλλον όμοιον τη ισχυϊ αυτού · ο τα δίκαια κρίνων, ουκ οίει επακούειν αυτόν; 24 διό φοβηθήσονται αυτόν οι άνθρωποι, φοβηθήσονται δε αυτόν και οι σοφοί καρδία.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

1 ΜΕΤΑ δε το παύσασθαι Ελιούν της λέξεως είπεν ο Κύριος τω Ιώβ δια λαιλαπος και νεφών · 2 τις ούτος ο κρύπτων με βουλήν, συνέχων δε ρήματα εν καρδία, εμέ δε οίεται κρύπτειν; 3 ζώσαι ωσπερ ανήρ την οσφόν σου, ερωτήσω δε σε, συ δε μοι αποκριθήτι. 4 που ης εν τω θεμελιόν με την γην; απαγγειλον δε μοι ει επίστη σύνεσιν. 5 τις έθετο τα μέτρα αυτής, ει οίδας; ή τις ο επαγαγών σπαρτίον επ ‘ αυτής; 6 επί τίνος οι κρίκοι αυτής πεπήγασι; τις δε

εστιν ο βαλών λίθον γωνιαίον επ' αυτής; 7 ότε εγενήθησαν άστρα, ήνεσάν με φωνή μεγάλη πάντες άγγελοί μου. 8 έφραξα δε θάλασσαν πύλαις, ότε εμαιούτο εκ κοιτίας μητρος αυτής εκπορευομένη. 9 εθέμην δε αυτη νέφος αμφίασιν, ομίχλη δε αυτην εσπαργάνωσα. 10 εθέμην δε αυτη όρια, περιθείς κλειθρα και πύλας. 11 είπα δε αυτη· μέχρι τούτου ελεύση και ουχ υπερβήση, αλλ' εν σεαυτη συντριβήσεται σου τα κύματα. 12 ή επί σου συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; εωσφόρος δε είδε την εαυτού τάξιν 13 επιλαβέσθαι περύγων γης, εκτινάξαι ασεβείς εξ αυτής; 14 ή συ λαβών γην πηλόν έπλασας ζων και λαλητόν αυτόν έθου επί γης; 15 αφείλες δε από ασεβών το φως, βραχίονα δε υπερηφάνων συνέτριψας; 16 ήλθες δε επί πηγην θαλάσσης, εν δε ίχνεσιν αβύσσου περιεπάτησας; 17 ανοίγονται δε σοι φόβω πύλαι θανάτου, πυλωροί δε άδου ιδόντες σε έπηξαν; 18 νενουθέτησαι δε το εύρος της υπ' ουρανόν; ανάγγελον δη μοι, πόση τις εστι; 19 εν ποία δε γη αυλίζεται το φως; σκότους δε ποίος ο τόπος; 20 ει αγάγοις με εις όρια αυτών; ει δε και επίστασαι τρίβους αυτών; 21 οίδας άρα ότι τότε γεγέννησαι, αριθμός δε ετών σου πολύς; 22 ήλθες δε επί θησαυρούς χιόνος, θησαυρούς δε χαλάζης εώρακας; 23 απόκειται δε σοι εις ωραν εχθρών εις ημέραν πολέμων και μάχης; 24 πόθεν δε εκπορεύεται πάχνη ή διασκεδάννυται νότος εις την υπ' ουρανόν; 25 τις δε ητοίμασεν υετω λάβρω ρύσιν, οδόν δε κυδοιμών 26 του υετίσαι επί γην, ου ουκ ανήρ, έρημον, ου ουχ υπάρχει άνθρωπος εν αυτη, 27 του χορτάσαι άβατον και αοίκητον και του εκβλαστήσαι έξοδον χλόης; 28 τις εστιν υετού πατήρ; τις δε εστιν ο τετοκώς βώλους δρόσου, 29 εκ γαστρος δε τίνος εκπορεύεται ο κρύσταλλος; πάχνην δε εν ουρανω τις τέτοκεν, 30 ή καταβαίνει ωσπερ ύδωρ ρέον; πρόσωπον ασεβούς τις έπληξε; 31 συνήκας δε δεσμόν Πλειάδος και φραγμόν 'Ωρίωνος ήνοιξας; 32 ή διανοίξεις μαζουρώθ εν καιρω αυτού και Έσπερον επί κόμης αυτού άξεις αυτά; 33 επίστασαι δε τροπάς ουρανού ή τα υπ' ουρανόν ομοθυμαδόν γινόμενα; 34 καλέσεις δε νέφος φωνή, και τρόμω ύδατος λάβρου υπακούσεται σου; 35 αποστελεις δε κεραυνούς και πορεύσονται; ερούσι δε σοι· τι εστι; 36 τις δε έδωκε γυναιξιν υφάσματος σοφίαν ή ποικιλτικην επιστήμην; 37 τις δε ο αριθμών νέφη σοφία, ουρανόν δε εις γην έκλινε; 38 κέχυται δε ωσπερ γη κονία, κεκόλληκα δε αυτόν ωσπερ λίθω κύβον. 39 θηρεύσεις δε λέουσι βοράν, ψυχάς δε δρακόντων εμπρήσεις; 40 δεδοίκασι γαρ εν κοίταις αυτών, κάθηνται δε εν ύλαις ενεδρεύοντες. 41 τις δε ητοίμασε κόρακι βοράν; νεοσοί γαρ αυτού προς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τα σίτα ζητούντες.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

1 ΕΙ ἔγνωσ καιρόν τοκετού τραγελάφων πέτρας, εφύλαξας δε ωδίνας ελάφων; 2 ηρίθμησας δε μήνας αυτών πλήρεις τοκετού αυτών, ωδίνας δε αυτών ἔδυσας; 3 ἐξέθρεψας δε αυτών τα παιδιά ἔξω φόβου; ωδίνας δε αυτών εξαποστελείς; 4 απορρήξουσι τα τέκνα αυτών, πληθυνθήσονται εν γεννήματι· ἐξελεύσονται, και ου μη ανακάμψουσιν αυτοίς. 5 τις δε εστιν ο αφείς ὄνον ἀγριον ελεύθερον, δεσμούς δε αυτού τις ἔλυσεν; 6 εθέμην δε την διαίταν αυτού ἔρημον, και τα σκηνώματα αυτού αλμυρίδα· 7 καταγελών πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δε φορολόγου ουκ ακούων, 8 κατασκέψεται ὄρη νομήν αυτού και οπίσω παντός χλωρού ζητεί. 9 βουλήσεται δε σοι μονόκερως δουλεύσαι ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου; 10 δήσεις δε εν ιμάσι ζυγόν αυτού ἢ ἐλκύσει σου ἀύλακας εν πεδίω; 11 πέποιθας δε ἐπ' αυτω, ὅτι πολλή η ισχύς αυτού, επαφήσεις δε αυτω τα ἔργα σου; 12 πιστεύσεις δε ὅτι αποδώσει σοι τον σπόρον, εισοίσει δε σου τον ἄλωνα; 13 πτέρυξ τερπομένων νεέλασα, εἰάν συλλάβῃ ασιδα και νέσσα· 14 ὅτι αφήσει εις γην τα ωά αυτής και ἐπὶ χουν θάλπει 15 και ἐπελάθετο ὅτι πούς σκορπιεὶ και θηρία αγρού καταπατήσῃ· 16 απεσκήρυνε τα τέκνα εαυτῆς, ωστε μη εαυτήν, εις κενόν ἐκοπίασεν ἀνευ φόβου· 17 ὅτι κατεσιώπησεν αυτη ο Θεός σοφίαν και ουκ ἐπεμέρισεν αυτη εν τη συνέσει. 18 κατά καιρόν εν ὕψει υψώσῃ, καταγελάσεται ἵππου και του επιβάτου αυτού. 19 ἢ συ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δε τραχήλῳ αυτού φόβον; 20 περιέθηκας δε αυτω πανοπλίαν, δόξαν δε στηθέων αυτού τόλμη; 21 ανορύσσωσιν εν πεδίῳ γαυριά, ἐκπορεύεται δε εις πεδίον εν ισχύϊ· 22 συναντῶν βασιλεὶ καταγελᾷ και ου μη αποστραφῆ ἀπὸ σιδήρου· 23 ἐπ' αυτω γαυριά τόξον και μάχαιρα, 24 και οργῆ αφανιεὶ την γην και ου μη πιστεύσει, ἕως αν σημάνη σάλπιγξ· 25 σάλπιγγος δε σημαινούσης λέγει· εὐγε. πόρρωθεν δε οσφραίνεται πολέμου συν ἄλματι και κραυγῇ. 26 εκ δε της σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἱέραξ, αναπετάσας τας πτέρυγας, ακίνητος, καθορών τα προς νότον; 27 ἐπὶ δε σω προστάγματι υψούται αετός, γύψ δε ἐπὶ νοσσιᾷς αυτού καθεσθεις αυλίζεται 28 ἐπ' ἐξοχή πέτρας και

αποκρύφω; 29 εκείσε ων ζητεί τα σίτα, πόρρωθεν οι οφθαλμοί αυτού σκοπεύουσι · 30 νεοσοί δε αυτού φύρονται εν αίματι, ου δ' αν ώσι τεθνεώτες, παραχρήμα ευρίσκονται.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΚΑΙ απεκρίθη Κύριος ο Θεός τω Ιώβ και είπε · 2 μη κρίσιν μετά ικανού εκκλινεί, ελέγχων δε Θεόν αποκριθήσεται αυτήν; 3 υπολαβών δε Ιώβ λέγει τω Κυρίω · 4 τι έτι εγώ κρίνομαι, νουθετούμενος και ελέγχων Κύριον, ακούων τοιαύτα ουθέν ων; εγώ δε τίνα απόκρισιν δώ προς ταύτα; χείρα θήσω επί στόματί μου · 5 άπαξ λελάληκα, επί δε τω δευτέρω ου προσθήσω. 6 έτι δε υπολαβών ο Κύριος είπε τω Ιώβ εκ του νέφους · 7 μη, αλλά ζώσαι ωσπερ ανήρ την οσφύν σου, ερωτήσω δε σε, συ δε μοι απόκρισαι · 8 μη αποποιού μου το κρίμα. οίει δε με άλλως σοι κεχρηματικέναι ή ίνα αναφανής δίκαιος; 9 ή βραχιών σοί εστι κατά του Κυρίου, ή φωνή κατ' αυτόν βροντάς; 10 ανάλαβε δη ύψος και δύναμιν, δόξαν δε και τιμήν αμφίασαι. 11 απόστειλον δε αγγέλους οργή, πάντα δε υβριστήν ταπεινώσον · 12 υπερήφανον δε σβέσον, σήψον δε ασεβείς παραχρήμα, 13 κρύψον δε εις γην ομοθυμαδόν, τα δε πρόσωπα αυτών ατιμίας έμπλησον · 14 ομολογήσω ότι δύναται η δεξιά σου σώσαι. 15 αλλά δη ιδού θηρία παρά σοι, χόρτον ίσα βουσίν εσθίουσιν. 16 ιδού δη η ισχύς αυτού επ' οσφύϊ, η δε δύναμις αυτού επ' ομφαλού γαστρός · 17 έστησεν ουράν ως κυπάρισσον, τα δε νεύρα αυτού συμπέλεκται · 18 αι πλευραί αυτού πλευραί χάλκειαι, η δε ράχis αυτού σίδηρος χυτός. 19 τούτ' έστιν αρχή πλάσματος Κυρίου, πεπονημένον εγκαταπαίζεσθαι υπό των αγγέλων αυτού. 20 επελθών δε επ' όρος ακρότομον εποίησε χαρμονήν τετράποσιν εν τω ταρτάρω. 21 υπό παντοδαπά δένδρα κοιμάται, παρά πάπυρον και κάλαμον και βούτομον. 22 σκιάζονται δε εν αυτω δένδρα μεγάλα συν ραδάμνοις και κλώνες αγρού. 23 εάν γένηται πλήμμυρα, ου μη αισθηθή · πέποιθεν ότι προσκρούσει ο Ιορδάνης εις το στόμα αυτού. 24 εν τω οφθαλμω αυτού δέξεται αυτόν, ενσκολιευόμενος τρήσει ρίνα. 25 άξεις δε δράκοντα εν αγκίστρω, περιθήσεις δε φορβαίαν περί ρίνα αυτού; 26 ει δήσεις κρίκον εν τω μυκτήρι αυτού, ψελλίω

δε τρυπήσεις το χείλος αυτού; 27 λαλήσει δε σοι δεήσει, ικετηρία μαλακώς; 28 θήσεται δε μετά σου διαθήκην; λήψη δε αυτόν δούλον αιώνιον; 29 παίξη δε εν αυτω ωσπερ ορνέω ή δήσεις αυτόν ωσπερ στρουθιον παιδίω; 30 ενσιτούνται δε εν αυτω έθνη, μεριτεύονται δε αυτόν Φοινίκων έθνη; 31 παν δε πλωτόν συνελθόν ου μη ενέγκωσι βύρσαν μίαν ουράς αυτού και εν πλοίοις αλιέων κεφαλήν αυτού. 32 επιθήσεις δε αυτω χείρα μνησθείς πόλεμον τον γινόμενον εν σώματι αυτού, και μηκέτι γινέσθω.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ

1 ΟΥΧ εώρακας αυτόν, ουδέ επί τοις λεγομένοις τεθαύμακας; 2 ου δέδοικας ότι ητοιμασταί μοι; τις γαρ εστιν ο εμοί αντιστάς; 3 ή τις αντιστήσεται μοι και υπομενεί, ει πάσα η υπ' ουρανόν εμή εστιν; 4 ου σιωπήσομαι δι' αυτόν, και λόγον δυνάμεως ελεήσει τον ίσον αυτω. 5 τις αποκαλύψει πρόσωπον ενδύσεως αυτού, εις δε πτόξιν θώρακος αυτού τις αν εισέλθοι; 6 πύλας προσώπου αυτού τις ανοίξει; κύκλω οδόντων αυτού φόβος. 7 τα έγκατα αυτού ασπίδες χάλκεαι, σύνδεσμος δε αυτού ωσπερ σμυρίτης λίθος· 8 εις του ενός κολλώνται, πνεύμα δε ου μη διέλθη αυτόν· 9 ανήρ τω αδελφω αυτού προσκολληθήσεται, συνέχονται και ου μη αποσπασθώσιν. 10 εν παρμω αυτού επιφάσκεται φέγγος, οι δε οφθαλμοί αυτού είδος Εωσφόρου. 11 εκ στόματος αυτού εκπορεύονται ως λαμπάδες καιόμεναι και διαρριπτούνται ως εσχάραι πυρός. 12 εκ μυκτήρων αυτού εκπορεύεται καπνός καμίνου καιομένης πυρί ανθράκων. 13 η ψυχή αυτού άνθρακες, φλόξ δε εκ στόματος αυτού εκπορεύεται. 14 εν δε τραχήλω αυτού αυλίζεται δύναμις, έμπροσθεν αυτού τρέχει απώλεια. 15 σάρκες δε σώματος αυτού κεκόλληνται· καταχέει επ' αυτόν, ου σαλευθήσεται. 16 η καρδια αυτού πέπηγεν ως λίθος, έστηκε δε ωσπερ άκμων ανήλατος. 17 στραφέντος δε αυτού, φόβος θηρίοις τετράποσιν επί γης αλλομένοις. 18 εάν συναντήσωσιν αυτω λόγχοι, ουδέν μη ποιήσωσι δόρυ και θώρακα· 19 ήγηται μεν γαρ σίδηρον άχυρα, χαλκόν δε ωσπερ ξύλον σαθρόν. 20 ου μη τρώση αυτόν τόξον χάλκεον, ήγηται μεν πετροβόλον χόρτον· 21 ως

καλάμη ελογίσθησαν σφύραι, καταγελά δε σεισμού πυρφόρου. 22 η στρωμνή αυτού οβελίσκοι οξείς, πας δε χρυσός θαλάσσης υπ' αυτόν ωπερ πηλός αμύθητος. 23 αναζει την άβυσσον ωπερ χαλκείον, ήγηται δε την θάλασσαν ωπερ εξάλειπτρον, 24 τον δε τάρταρον της άβύσσου ωπερ αιχμάλωτον · ελογίσατο άβυσσον εις περίπατον. 25 ουκ έστιν ουδέν επί της γης όμοιον αυτω πεποιημένον εγκαταπαίζεσθαι υπό των αγγέλων μου · 26 παν υψηλόν ορά, αυτός δε βασιλεύς πάντων των εν τοις ύδασιν.

ΙΩΒ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ

1 ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει τω Κυρίω · 2 οίδα ότι πάντα δύνασαι, αδυνατεί δε σοι ουδέν. 3 τις γαρ εστιν ο κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δε ρημάτων, και σε οίεται κρύπτειν; τις δε αναγγελεί μοι α ουκ ήδειν, μεγάλα και θαυμαστά, α ουκ επιστάμην; 4 άκουσον δε μου, Κύριε, ινα καγώ λαλήσω · ερωτήσω δε σε, συ δε με διδάξον. 5 ακοήν μεν ωτός ήκουόν σου το πρότερον, νυνί δε ο οφθαλμός μου εώρακέ σε · 6 διό εφαύλισα εμαυτόν και ετάκην, ήγημαι δε εμαυτόν γην και σποδόν. 7 εγένετο δε μετά το λαλήσαι τον Κύριον πάντα τα ρήματα ταύτα τω Ιώβ, ειπεν ο Κύριος Ελιφάζ τω Θαιμανίτη · ήμαρτες συ και οι δύο φίλοι σου · ου γαρ ελαλήσατε ενώπιόν μου αληθές ουδέν ωπερ ο θεράπων μου Ιώβ. 8 νυν δε λάβετε επτά μόσχους και επτά κριούς και πορεύθητε προς τον θεράποντά μου Ιώβ, και ποιήσει κάρπωσιν υπέρ υμών. Ιώβ δε ο θεράπων μου εύζεται περί υμών, ότι ει μη πρόσωπον αυτού λήψομαι · ει μη γαρ δι' αυτόν, απώλεσα αν υμάς · ου γαρ ελαλήσατε αληθές κατά του θεράποντός μου Ιώβ. 9 επορεύθη δε Ελιφάζ ο Θαιμανίτης και Βαλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Μιναιός και εποίησαν καθώς συνέταξεν αυτοίς ο Κύριος, και έλυσε την αμαρτίαν αυτοίς δια Ιώβ. 10 ο δε Κύριος ηύξησε τον Ιώβ · ευξαμένου δε αυτού και περί των φίλων αυτού, αφήκεν αυτοίς την αμαρτίαν. έδωκε δε ο Κύριος διπλά όσα ην έμπροσθεν Ιώβ εις διπλασιασμόν. 11 ήκουσαν δε πάντες οι αδελφοί αυτού και αι αδελφαί αυτού πάντα τα συμβεβηκότα αυτω και ήλθον προς αυτόν και πάντες όσοι ήδεισαν αυτόν εκ πρώτου · φαγόντες δε και πιόντες παρ' αυτω

παρεκάλεσαν αυτόν, και εθαύμασαν επί πάσιν, οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος. ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου. 12 ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰὼβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἐξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. 13 γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτά καὶ θυγατέρες τρεῖς· 14 καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθαίας κέρας. 15 καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. 16 ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν εβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν. 17 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. 17α γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

17β Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσιτίδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, προῦπήρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. 17γ λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱόν, ὃ ὄνομα Ἐννών· ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ ἐκ τῶν Ἡσαύ υἱῶν υἱος, μητὴρ δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. 17δ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδώμ, ἦς καὶ αὐτὸς ἤρξε χώρας· πρῶτος Βαλάκ ὁ τοῦ Βεώρ, καὶ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ Δενναβά· μετὰ δὲ Βαλάκ Ἰωβάβ ὁ καλούμενος Ἰὼβ· μετὰ δὲ τούτον Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τούτον Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ Γεθθαίμ. 17ε οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφάζ τῶν Ἡσαύ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδάδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφάρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σολομώντος υιού Δαβίδ, ος εβασίλευσεν εν Ισραήλ, 2 γνώσαι σοφίαν και παιδείαν νοήσαι τε λόγους φρονήσεως 3 δέξασθαι τε στροφάς λόγων νοήσαι τε δικαιοσύνην αληθή και κρίμα κατευθύνειν, 4 ίνα δω ακάκοις πανουργίαν, παιδί δε νέω αισθησίν τε και έννοιαν · 5 τώνδε γαρ ακούσας σοφός σοφώτερος έσται, ο δε νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται. 6 νοήσει τε παραβολήν και σκοτεινόν λόγον ρήσεις τε σοφών και αινίγματα.

7 Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δε αγαθή πάσι τοις ποιούσι αυτήν · ευσέβεια δε εις Θεόν αρχή αισθήσεως, σοφίαν δε και παιδείαν ασεβείς εξουθενήσουσιν. 8 άκουε, υιε, παιδείαν πατρός σου και μη απώση θεσμούς μητρός σου · 9 στέφανον γαρ χαρίτων δέξη σή κορυφή και κλοιόν χρύσειον περι σω τραχήλω. 10 υιε, μη σε πλανήσωσιν άνδρες ασεβείς, μηδέ βουληθής, 11 εάν παρακαλέσωσί σε λέγοντες · ελθέ μεθ ' ημών, κοινωνήσον αίματος, κρύψωμεν δε εις γην άνδρα δίκαιον αδίκως, 12 καταπιώμεν δε αυτόν ωπερ άδης ζώντα και άρωμεν αυτού την μνήμην εκ γης · 13 την κτήσιν αυτού την πολυτελή καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δε οίκους ημετέρους σκύλων · 14 τον δε σόν κλήρον βάλε εν ημίν, κοινόν δε βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, και μαρσίπιον εν γενηθήτω ημίν. 15 μη πορευθής εν οδω μετ ' αυτών, έκλινον δε τον πόδα σου εκ των τριβών αυτών · 16 οι γαρ πόδες αυτών εις κακίαν τρέχουσι και ταχινοί του εκχέαι αίμα · 17 ου γαρ αδίκως εκτείνεται δίκτυα περωτοίς. 18 αυτοί γαρ οι φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν εαυτοίς κακά, η δε καταστροφή ανδρών παρανόμων κακή. 19 αύται αι οδοί εισι πάντων των συντελούντων τα άνομα · τη γαρ ασεβεία την εαυτών ψυχήν αφαιρούνται.

20 Σοφία εν εξόδοις υμνείται, εν δε πλατείαις παρρησίαν άγει · 21 επ ' άκρων τειχέων κηρύσσεται, επί δε πύλαις δυναστών παρεδρεύει, επί δε πύλαις πόλεως θαρρούσα λέγει · 22 όσον αν χρόνον άκακοι έχωνται της δικαιοσύνης, ουκ αισχυνηθήσονται · οι δε άφρονες, της ύβρεως όντες επιθυμηταί, ασεβείς γενόμενοι εμίσησαν αισθησιν 23 και υπεύθυνοι εγένοντο ελέγχους, ιδού προήσομαι υμίν εμής πνοής ρήσιν, διδάξω δε υμάς τον εμόν λόγον. 24 επειδή εκάλουν και ουχ υπηκούσατε και εξέτεινα λόγους και ου προσείχετε, 25 αλλά ακύρους εποιείτε εμάς βουλάς, τοις δε εμοίς ελέγχους ου προσείχετε, 26 τοιγαρούν καγώ τη υμετέρα απωλεία επιγελάσομαι, καταχαρούμαι δε ηνίκα έρχηται υμίν όλεθρος, 27 και ως αν αφίκηται υμίν άφνω θόρυβος, η δε καταστροφή ομοίως καταιγίδι παρή, και όταν έρχηται

υμίν θλίψις και πολιορκία ή όταν έρχηται υμίν όλεθρος. 28 έσται γαρ όταν επικαλέσησθέ με, εγώ δε ουκ εισακούσομαι υμών · ζητήσουσι με κακοί, και ουχ ευρήσουσιν · 29 εμίσησαν γαρ σοφίαν, τον δε λόγον του Κυρίου ου προείλαντο, 30 ουδέ ήθελον εμαίς προσέχειν βουλαίς, εμυκτήριζον δε εμούς ελέγχους. 31 τοιγαρούν έδονται της εαυτών οδού τους καρπούς και της εαυτών ασεβείας πλησθήσονται · 32 ανθ' ων γαρ ηδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, και εξετασμός ασεβείς ολεί. 33 ο δε εμού ακούων κατασκηνώσει επ' ελπίδι και ησυχάσει αφόβως από παντός κακού.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΥΙΕ, εάν δεξάμενος ρήσιν εμής εντολής κρύψης παρά σεαυτω, 2 υπακούσεται σοφία το ους σου, και παραβαλεις καρδιαν σου εις σύνεσιν, παραβαλεις δε αυτην επί νουθέτησιν τω υιω σου. 3 εάν γαρ την σοφίαν επικαλέση και τη συνέσει δως φωνήν σου, την δε αίσθησιν ζητήσης μεγάλη τη φωνή, 4 και εάν ζητήσης αυτην ως αργύριον και ως θησαυρούς εξερευνήσης αυτην, 5 τότε συνήσεις φόβον Κυρίου και επίγνωσιν Θεού ευρήσεις. 6 ότι Κύριος δίδωσι σοφίαν, και από προσώπου αυτού γνώσις και σύνεσις · 7 και θησαυρίζει τοις κατορθούσι σωτηρίαν, υπερασπει την πορείαν αυτών 8 του φυλάξαι οδούς δικαιωμάτων και οδόν ευλαβουμένων αυτών διαφυλάξει. 9 τότε συνήσεις δικαιοσύνην και κρίμα και κατορθώσεις πάντας άξονας αγαθούς. 10 εάν γαρ έλθη η σοφία εις σήν διάνοιαν, η δε αισθησις τη σή ψυχή καλή είναι δόξη, 11 βουλή καλή φυλάξει σε, έννοια δε οσια τηρήσει σε, 12 ίνα ρύσηται σε από οδού κακής και από ανδρός λαλούντος μηδέν πιστόν. 13 ω οι εγκαταλείποντες οδούς ευθείας του πορεύεσθαι εν οδοίς σκότους · 14 οι ευφραινόμενοι επί

κακοίς και χαίροντες επί διαστροφή κακή · 15 ὡν αὶ τρίβοι σκολίαι καὶ καμπύλαι αὶ τροχιαὶ αὐτῶν 16 τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ οδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. 17 υἱε, μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλή, ἡ ἀπολιπούσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη · 18 ἔθετο γὰρ παρά τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρά τῷ ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς. 19 πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας · οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. 20 εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθᾶς, εὗροσαν ἀντρίβους δικαιοσύνης λείας. 21 χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ · ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. 22 οδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ολοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Υἱε, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδία · 2 μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι. 3 ἐλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε, ἀφᾶσαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σωτῆρίῳ, καὶ εὐρήσεις χάριν · 4 καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων. 5 ἴσθι πεποιθῶς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ ἐπὶ δὲ σὴ σοφία μὴ ἐπαίρου · 6 ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γινώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομή τας ὁδοὺς σου, ὁ δὲ πούς σου μὴ προσκόπη. 7 μὴ ἴσθι φρόνιμος παρά σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν Θεόν καὶ ἐκκλινε ἀπὸ παντός κακοῦ · 8 τότε ἴσθις ἔσθαι τῷ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. 9 τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ ὄντων δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ ὄντων καρπῶν δικαιοσύνης, 10 ἵνα πύμπληθαι τὰ ταμειᾶ σου πλησμονῆς σίτω, οἶνω δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν.

11 Υἱε, μὴ ολιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλόου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος · 12 ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. 13 μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν · 14 κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ

και αργυρίου θησαυρούς. 15 τιμιωτέρα δε εστι λίθων πολυτελών, ουκ αντιτάξεται αυτη ουδέν πονηρόν· εὐγνωστός εστι πάσι τοις εγγίζουσιν αυτη, παν δε τίμιον ουκ άξιον αυτης εστι. 16 μήκος γαρ βίου και έτη ζωής εν τη δεξιά αυτης, εν δε τη αριστερά αυτης πλούτος και δόξα· εκ του στόματος αυτης εκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δε και έλεον επί γλώσσης φορεί. 17 αι οδοί αυτης οδοί καλαί, και πάσαι αι τρίβοι αυτης εν ειρήνη· 18 ξύλον ζωής εστι πάσι τοις αντεχομένοις αυτης, και τοις επεπειδομένοις επ' αυτην ως επί Κύριον ασφαλής. 19 ο Θεός τη σοφία εθεμελίωσε την γην, ητοιμάσε δε ουρανούς φρονήσει· 20 εν αισθήσει άβυσσοι ερράγησαν, νέφη δε ερρύησαν δρόσους.

21 Υιε, μη παραρρυής, τήρησον δε εμήν βουλήν και έννοιαν, 22 ίνα ζήση η ψυχή σου, και χάρις ή περι σω τραχήλω. έσται δε ίασις ταις σαρξί σου και επιμέλεια τοις σοίς οστέοις, 23 ίνα πορευή πεποιθώς εν ειρήνη πάσας τας οδούς σου, ο δε πούς σου ου μη προσκόψη· 24 εάν γαρ κάθη, άφοβος έση, εάν δε καθεύδης, ηδέως υπνώσεις· 25 και ου φοβηθήση πτόησιν επελθούσαν, ουδέ ορμάς ασεβών επερχομένας· 26 ο γαρ Κύριος έσται επί πασών οδών σου και ερείσει σόν πόδα, ίνα μη σαλευθής. 27 μη απόσχη εύ ποιειν ενδεή, ηνίκα αν έχη η χείρ σου βοηθειν· 28 μη ειπης· επανελθών επάνηκε, αύριον δώσω, δυνατού σου όντος εύ ποιειν· ου γαρ οίδας τι τέξεται η επιούσα. 29 μη τέκταινε επί σόν φίλον κακά παροικούντα και πεποιθότα επί σοί. 30 μη φιλεχθρήσης προς άνθρωπον μάτην, μήτι σε εργάσηται κακόν. 31 μη κτήση κακών ανδρών ονειδη, μηδέ ζηλώσης τας οδούς αυτών· 32 ακάθαρτος γαρ έναντι Κυρίου πας παράνομος, εν δε δικαιοίς ου συνεδριάζει. 33 κατάρα Θεού εν οίκοις ασεβών, επαύλεις δε δικαίων ευλογούνται. 34 Κύριος υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσιν χάριν. 35 δόξαν σοφοί κληρονομήσουσιν, οι δε ασεβείς ύψωσαν ατιμίαν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ, παιδες, παιδειαν πατρός και προσέχετε γνώναι έννοιαν· 2 δώρον γαρ αγαθόν δωρούμαι υμίν, τον εμόν νόμον μη εγκαταλίπητε. 3 υιος γαρ εγενόμην καγώ πατρί

υπήκοος και αγαπώμενος εν προσώπω μητρός, 4 οί εδίδασκόν με και έλεγον · ερειδέτω ο ημέτερος λόγος εις σήν καρδιαν · φύλασσε εντολάς, μη επιλάθη 5 μηδέ παρίδης ρήσιν εμού στόματος, 6 μηδέ εγκαταλίπης αυτήν, και ανθέξεται σου · εράσθητι αυτής, και τηρήσει σε · 8 περιχαράκωσον αυτήν, και υψώσει σε · τίμησον αυτήν, ίνα σε περιλάβη, 9 ίνα δω τη σή κεφαλή στέφανον χαρίτων, στεφάνω δε τρυφής υπερασπίση σου.

10 Άκουε, υιε, και δέξαι εμούς λόγους, και πληθυνθήσεται έτη ζωής σου, ίνα σοι γένωνται πολλαί οδοί βίου · 11 οδούς γαρ σοφίας διδάσκω σε, εμβιβάζω δε σε τροχιαίς ορθαίς. 12 εάν γαρ πορευή, ου συγκλεισθήσεται σου τα διαβήματα, εάν δε τρέχης ου κοπιάσεις. 13 επιλαβού εμής παιδείας, μη αφής, αλλά φύλαξον αυτήν σεαυτω εις ζωήν σου. 14 οδούς ασεβών μη επέλθης, μηδέ ζηλώσης οδούς παρανόμων · 15 εν ω αν τόπω στρατοπεδεύσωσι, μη επέλθης εκεί, εκκλινον δε απ ' αυτών και παράλλαξον. 16 ου γαρ μη υπνώσωσιν, εάν μη κακοποιήσωσιν, αφήρηται ο ύπνος αυτών, και ου κοιμώνται · 17 οίδε γαρ σιτούνται σίτα ασεβείας, οίνω δε παρανόμω μεθύσκονται. 18 αι δε οδοί των δικαίων ομοίως φωτι λάμπουσι, προπορεύονται και φωτίζουσιν, έως κατορθώση η ημέρα · 19 αι δε οδοί των ασεβών σκοτειναί, ουκ οίδασι Πως προσκόπτουσιν.

20 Υιε, εμή ρήσει πρόσεχε, τοις δε εμοίς λόγοις παράβαλλε σόν ους, 21 όπως μη εκλίπωσί σε αι πηγαί σου, φύλασσε αυτάς εν καρδια · 22 ζωή γαρ εστι τοις ευρίσκουσιν αυτάς και πάση σαρκί ίασις. 23 πάση φυλακή τήρει σήν καρδιαν, εκ γαρ τούτων έξοδοι ζωής. 24 περιελε σεαυτού σκολιόν στόμα και άδικα χείλη μακράν από σου άπωσαι. 25 οι οφθαλμοί σου ορθά βλεπέτωσαν, τα δε βλέφαρά σου νευέτω δίκαια. 26 ορθάς τροχιάς ποιει σοις ποσί και τας οδούς σου κατεύθυνε. 27 μη εκκλίνης εις τα δεξιά μηδέ εις τα αριστερά, απόστρεψον δε σόν πόδα από οδού κακής · οδούς γαρ τας εκ δεξιών οίδεν ο Θεός, διεστραμμένα δε εισιν αι εξ αριστερών · αυτός δε ορθάς ποιήσει τας τροχιάς σου, τας δε πορείας σου εν ειρήνη προάξει.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΥΙΕ, εμή σοφία πρόσεχε, εμοίς δε λόγοις παράβαλλε σόν ους, 2 ίνα φυλάξης έννοιαν αγαθήν· αίσθησις δε εμών χειλέων εντέλλεται σοι. 3 μη πρόσεχε φαύλη γυναικί· μέλι γαρ αποστάζει από χειλέων γυναικός πόρνης, ή προς καιρόν λυπαίνει σόν φάρυγγα, 4 ύστερον μέντοι πικρότερον χολής ευρήσεις και ηκονημένον μάλλον μαχαίρας διατόμου. 5 της γαρ αφροσύνης οι πόδες κατάγουσι τους χρωμένους αυτη μετά θανάτου εις τον άδην, τα δε ίχνη αυτής ουκ ερείδεται· 6 οδούς γαρ ζωής ουκ επέρχεται, σφαλεραί δε αι τροχιαί αυτής και ουκ εύγνωστοι. 7 νυν συν, υιε, άκουέ μου και μη ακύρους ποιήσης εμούς λόγους. 8 μακράν ποιησον απ' αυτής σήν οδόν, μη εγγίσης προς θύραις οίκων αυτής, 9 ίνα μη πρόη άλλοις ζωήν σου και σόν βίον ανελεήμοσιν· 10 ίνα μη πλησθώσιν αλλότριοι σής ισχύος, οι δε σοί πόνοι εις οίκους αλλοτρίων έλθωσι 11 και μεταμεληθήση επ' εσχάτων, ηνίκα αν κατατριβώσι σάρκες σωματός σου, 12 και ερείς· Πως εμίσησα παιδείαν, και ελέγχους εξέκλινεν η καρδια μου; 13 ουκ ήκουον φωνήν παιδεύοντός με και διδάσκοντός με, ουδέ παρέβαλλον το ους μου· 14 παρ' ολίγον εγενόμην εν παντί κακω εν μέσω εκκλησίας και συναγωγής. 15 πίνε ύδατα από σών αγγείων και από σών φρεάτων πηγής. 16 μη υπερεκχεισθω σοι ύδατα εκ της σής πηγής, εις δε σάς πλατείας διαπορευέσθω τα σα ύδατα· 17 έστω σοι μόνω υπάρχοντα, και μηδείς αλλότριος μετασχέτω σοι· 18 η πηγή σου του ύδατος έστω σοι ίδια, και συνευφραίνου μετά γυναικός της εκ νεότητός σου. 19 έλαφος φιλίας και πώλος σών χαρίτων ομιλείτω σοι· η δε ίδια ηγείσθω σου και συνέστω σοι εν παντί καιρω, εν γαρ τη ταύτης φιλία συμπεριφερόμενος πολλοστός έση. 20 μη πολός ίσθι προς αλλοτρίαν, μηδέ συνέχου αγκάλαις της μη ιδίας· 21 ενώπιον γαρ εισι των του Θεού οφθαλμών οδοί ανδρός, εις δε πάσας τας τροχιάς αυτου σκοπεύει. 22 παρονομίαι άνδρα αγρεύουσι, σειραίς δε των εαυτου αμαρτιών έκαστος σφίγγεται· 23 ούτος τελευτά μετά απαιδεύτων, εκ δε πλήθους της εαυτου βιότητος εξερρίφη και απώλετο δι' αφροσύνην.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΥΙΕ, εάν εγγυήση σόν φίλον, παραδώσεις σήν χείρα εχθρω · 2 παγίς γαρ ισχυρά ανδρί τα ίδια χείλη, και αλίσκεται χείλεσιν ιδίου στόματος. 3 ποίει, υιε, α εγώ σοι εντέλλομαι, και σώζου · ήκεις γαρ εις χείρας κακών δια σόν φίλον. ίσθι μη εκλυόμενος, παρόξυνε δε και τον φίλον σου, ον ενεγγυήσω. 4 μη δως ύπνον σοίς όμμασι, μηδέ επινυστάξης σοίς βλεφάρους, 5 ίνα σώζη ωπερ δορκάς εκ βρόχων και ωπερ όρνεον εκ παγίδος.

6 Ίθι προς τον μύρμηκα, ω σκνηρέ, και ζήλωσον ιδών τας οδούς αυτού και γενού εκείνου σοφώτερος · 7 εκείνω γαρ γεωργίου μη υπάρχοντος, μηδέ τον αναγκάζοντα έχων, μηδέ υπό δεσπότην ων, 8 ετοιμάζεται θέρους την τροφήν πολλήν τε εν τω αμητω ποιείται την παράθεισιν. 8·1 ή πορευθήτι προς την μέλισσαν και μάθε ως εργάτις εστί την τε εργασίαν ως σεμνήν ποιείται · 8·2 ης τους πόνους βασιλείς και ιδιώται προς υγίειαν προσφέρονται · ποθεινή δε εστι πάσι και επίδοξος · 8·3 και περ ούσα τη ρώμη ασθενής, την σοφίαν τιμήσασα προήχθη. 9 έως τίνος, σκνηρέ, κατάκεισαι; πότε δε εξ ύπνου εγερθήση; 10 ολίγον μεν υπνοίς, ολίγον δε κάθησαι, μικρόν δε νυστάξεις, ολίγον δε εναγκαλίζη χερσί στήθη · 11 ειτ ‘ εμπαραγίνεταί σοι ωπερ κακός οδοιπόρος η πενία και η ένδεια ωπερ αγαθός δρομεύς. 11α εάν δε άοκνος ης, ήξει ωπερ πηγή ο αμητός σου, η δε ένδεια ωπερ κακός δρομεύς απαυτομολήσει.

12 Ανήρ άφρων και παράνομος πορεύεται οδούς ουκ αγαθάς · 13 ο δ ‘ αυτός εννεύει οφθαλμω, σημαίνει δε ποδί, διδάσκει δε εννεύμασι δακτύλων. 14 διεστραμμένη καρδια τεκταίνεται κακά, εν παντί καιρω ο τοιούτος ταραχάς συνίστησι πόλει. 15 δια τούτο εξαπίνης έρχεται η απώλεια αυτού, διακοπή και συντριβή ανίατος · 16 ότι χαιρει πάσιν, οίς μισεί ο Θεός, συντριβεται δε δι ‘ ακαθαρσίαν ψυχής. 17 οφθαλμός υβριστού, γλώσσα άδικος, χείρες εκχέουσαι αίμα δικαίου 18 και καρδια τεκταινομένη λογισμούς κακούς και πόδες επιπεύδοντες κακοποιείν. 19 εκκαίει ψεύδη μάρτυς άδικος και επιπέμπει κρίσεις ανά μέσον αδελφών.

20 Υιε, φύλασσε νόμους πατρός σου και μη απώση θεσμούς μητρός σου · 21 άφαψαι δε αυτούς επί σή ψυχή διαπαντός και εγκλοίωσαι περι σω τραχήλω. 22 ηνίκα αν περιπατης, επαγου αυτήν και μετά σου έστω · ως δ ‘ αν καθεύδης, φυλασσέτω σε, ίνα εγειρομένω συλλαλή σοι. 23 ότι λύχνος εντολή νόμου και φως, οδός ζωής και έλεγχος και παιδεία 24 του διαφυλάσσειν σε από γυναικός υπάνδρου και από διαβολής γλώσσης αλλοτρίας. 25 μη σε

νικήση κάλλους επιθυμία, μηδέ αγρευθής σοίς οφθαλμοίς, μηδέ συναρπασθής από των αυτής βλεφάρων· 26 τιμή γαρ πόρνης όση και ενός άρτου, γυνή δε ανδρών τιμίας ψυχάς αγρεύει. 27 αποδήσει τις πυρ εν κόλπω, τα δε ιμάτια ου κατακαύσει; 28 ή περιπατήσει τις επ' ανθράκων πυρός, τους δε πόδας ου κατακαύσει; 29 ούτως ο εισελθών προς γυναίκα ύπανδρον, ουκ αθωωθήσεται, ουδέ πας ο απτόμενος αυτής. 30 ου θαυμαστόν εάν αλω τις κλέπτων, κλέπτει γαρ ίνα εμπλήση την ψυχήν πεινών· 31 εάν δε αλω, αποτίσει επταπλάσια και πάντα τα υπάρχοντα αυτού δούς ρύσεται εαυτόν. 32 ο δε μοιχός δι' ένδειαν φρενών απώλειαν τη ψυχή αυτού περιποιείται, 33 οδύνας τε και ατιμίας υποφέρει, το δε όνειδος αυτού ουκ εξαλειφθήσεται εις τον αιώνα. 34 μεστός γαρ ζήλου θυμός ανδρός αυτής· ου φείσεται εν ημέρα κρίσεως, 35 ουκ ανταλλάζεται ουδενός λύτρου την έχθραν, ουδέ μη διαλυθή πολλών δώρων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΥΙΕ, φύλασσε εμούς λόγους, τας δε εμάς εντολάς κρύψον παρά σεαυτω. υιε, τίμα τον Κύριον, και ισχύσεις, πλην δε αυτού μη φοβού άλλον. 2 φύλαξον εμάς εντολάς, και βιώσεις, τους δε εμούς λόγους ωπερ κόρας ομμάτων· 3 περιθου δε αυτούς σοίς δακτύλοις, επίγραψον δε επί το πλάτος της καρδιάς σου. 4 είπον την σοφίαν σήν αδελφήν είναι, την δε φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτω· 5 ίνα σε τηρήση από γυναικός αλλοτρίας και πονηράς, εάν σε λόγοις τοις προς χάριν εμβάλληται. 6 από γαρ θυρίδος εκ του οίκου αυτής εις τας πλατείας παρακόπτουσα, 7 ον αν ίδη των αφρόνων τέκνων νεανίαν ενδεή φρενών, 8 παραπορευόμενον παρά γωνίαν εν διόδοις οίκων αυτής και λαλούντα 9 εν σκότει εσπερινω, ηνίκα αν ησυχία νυκτερινή ή και γνοφώδης, 10 η δε γυνή συναντά αυτω, είδος έχουσα πορνικόν, ή ποιεί νέων εξίπτασθαι καρδιάς. 11 ανεπιτερωμένη δε εστι και άσωτος, εν οίκω δε ουχ ησυχάζουσιν οι πόδες αυτής· 12 χρόνον γαρ τινα έξω ρέμβεται, χρόνον δε εν πλατειαις παρά πάσαν γωνίαν ενεδρεύει. 13 είτα επιλαβομένη εφίλησεν αυτόν, αναιδεί δε προσώπω

προσείπεν αυτώ · 14 θυσία ειρηνική μοί εστι, σήμερον αποδίδωμι τας ευχάς μου · 15 ένεκα τούτου εξήλθον εις συνάντησίν σοι, ποθούσα το σόν πρόσωπον εύρηκά σε. 16 κειρίαίς τέτακα την κλίνην μου, αμφιτάποις δε έστρωκα τοίς απ' Αιγύπτου · 17 διέρρακα την κοίτην μου κροκίνω, τον δε οίκόν μου κινναμώνω · 18 ελθέ και απολαύσωμεν φιλίας έως όρθρου, δεύρο και εγκυλισθώμεν έρωτι · 19 ου γαρ πάρεστιν ο ανήρ μου εν οίκω, πεπόρευται δε οδόν μακράν 20 ένδεσμον αργυρίου λαβών εν χειρί αυτού, δι' ημερών πολλών επανήξει εις τον οίκον αυτού. 21 απειplάνησε δε αυτόν πολλή ομιλία βρόχοις τε τοίς από χειλέων εξώκειλεν αυτόν. 22 ο δε ειηκολούθησεν αυτη κεπρωθείς, ωσπερ δε βούς επί σφαγήν άγεται και ωσπερ κύων επί δεσμούς 23 ή ως έλαφος τοξεύματι πεπληγώς εις το ήπαρ, σπεύδει δε ωσπερ όρνεον εις παγίδα, ουκ ειδώς ότι περι ψυχής τρέχει. 24 νυν ουν, υιε, άκουέ μου και πρόσεχε ρήμασι στόματός μου · 25 μη εκκλινάτω εις τας οδούς αυτης η καρδια σου, 26 πολλούς γαρ τρώσασα καταβέβληκε, και αναρίθμητοί εισιν ους πεφόνευκεν · 27 οδοί άδου ο οίκος αυτης κατάγουσαι εις τα ταμεία του θανάτου.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΣΥ την σοφίαν κηρύξεις, ίνα φρόνησίς σοι υπακούση · 2 επί γαρ των υψηλών άκρων εστιν, ανά μέσον δε των τριβών έστηκε · 3 παρά γαρ πύλαις δυναστών παρεδρεύει, εν δε εισόδοις υμνείται.

4 Υμάς, ω άνθρωποι, παρακαλώ, και προΐεμαι εμήν φωνήν υιοίς ανθρώπων · 5 νοήσατε, άκακοι, πανουργίαν, οι δε απαίδευτοι ένθεσθε καρδίαν. 6 εισακούσατέ μου, σεμνά γαρ ερώ και ανοίσω από χειλέων ορθά · 7 ότι αλήθειαν μελετήσει ο φάρυγξ μου, εβδελυγμένα δε εναντίον εμού χείλη ψευδή. 8 μετά δικαιοσύνης πάντα τα ρήματα του στόματός μου, ουδέν εν αυτοίς σκολιόν ουδέ στραγγαλιώδες · 9 πάντα ενώπια τοίς συνιούσι και ορθά τοίς ευρίσκουσι γνώσιν. 10 λάβετε παιδείαν και μη αργύριον, και γνώσιν υπέρ χρυσίον δεδοκιμασμένον · 11 κρείσσων γαρ σοφία λίθων πολυτελών, παν δε τίμιον ουκ άξιον αυτης εστιν. 12 εγώ η σοφία κατεσκήνωσα βουλήν, και γνώσιν και έννοιαν εγώ επεκαλεσάμην. 13 φόβος Κυρίου μισεί αδικίαν, ύβριν τε και υπερηφανίαν και οδούς πονηρών · μεμίσηκα δε

εγώ διεστραμμένας οδοὺς κακῶν. 14 ἐμὴ βουλή και ασφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δε ἰσχὺς· 15 δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι και οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην· 16 δι' ἐμοῦ μεγαστάνες μεγαλύνονται, και τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. 17 ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δε ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. 18 πλοῦτος και δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει και κτήσεις πολλῶν και δικαιοσύνη. 19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον και λίθον τίμιον, τα δε ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. 20 ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ και ἀνά μέσον τρίβων δικαιοσύνης ἀναστρέφομαι, 21 ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξιν και τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν. ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τα καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τα ἐξ αἰῶνος ἀριθμήσαι. 22 Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, 23 προ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με ἐν ἀρχῇ, προ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι 24 και προ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, προ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, 25 προ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, προ δε πάντων βουνῶν γεννᾶ με. 26 Κύριος ἐποίησε χώρας και αἰκίητους και ἄκρα οἰκουμένα τῆς ὑπ' οὐρανόν. 27 ἠνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, και ὅτε ἀφώριζε τὸν εαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων· 28 ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τα ἄνω νέφη, και ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν 29 και ἰσχυρὰ ἐποίει τα θεμέλια τῆς γῆς, 30 ἡμὴν παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. ἐγὼ ἡμὴν ἢ προσέχαιρε, καθ' ἡμέραν δε εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, 31 ὅτε ἐνευφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, και ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. 32 νῦν οὖν, υἱε, ἀκούέ μου και μακάριοι, οἱ ὁδοὺς μου φυλάσσοντες, 33 ἀκούσατε παιδείαν και σοφίσθητε και μὴ ἀποφραγήτε. 34 μακάριος ἀνὴρ, ὃς εἰσακούεται μου, και ἀνθρώπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων· 35 αἱ γὰρ ἐξοδοὶ μου ἐξοδοὶ ζωῆς, και ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. 36 οἱ δε ἀμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ ἀσεβοῦσιν εἰς τα εαυτῶν ψυχὰς, και οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 Η σοφία ωκοδόμησεν εαυτη οίκον και υπήρεισε στύλους επτά · 2 έσφαξε τα εαυτής θύματα, εκέρασεν εις κρατήρα τον εαυτής οίνον και ητοιμάσατο την εαυτής τράπεζαν · 3 απέστειλε τους εαυτής δούλους συγκαλούσα μετά υψηλού κηρύγματος επί κρατήρα λέγουσα · 4 ος εστιν άφρων, εκκλινάτω προς με · και τοις ενδεέσι φρενών ειπεν · 5 έλθετε φάγετε των εμών άρτων και πείτε οίνον, ον εκέρασα υμίν · 6 απολείπετε αφροσύνην, ίνα εις τον αιώνα βασιλεύσητε, και ζητήσατε φρόνησιν, και κατορθώσατε εν γνώσει σύνεσιν.

7 Ο παιδεύων κακούς λήψεται εαυτω ατιμίαν · ελέγχων δε τον ασεβή μωμήσεται εαυτόν. 8 μη έλεγγε κακούς, ίνα μη μοσήσωσί σε · έλεγγε σοφόν, και αγαπήσει σε. 9 δίδου σοφω αφορμήν, και σοφώτερος έσται · γνώριζε δικαίω, και προσθήσει του δέχεσθαι. 10 αρχή σοφίας φόβος Κυρίου, και βουλή αγίων σύνεσις, το δε γνώναι νόμον διανοίας εστιν αγαθής · 11 τούτω γαρ τω τρόπω πολύν ζήσεις χρόνον, και προστεθήσεται σοι έτη ζωής σου. 12 υιε, εάν σοφός γένη σεαυτω, σοφός έση και τοις πλησίον · εάν δε κακός αποβής, μόνος αν αντλήσεις κακά. ος ερείδεται επί ψεύδεσιν, ούτος ποιμαίνει ανέμους, ο δ ' αυτός διώζεται όρνεα πετόμενα · απέλιπε γαρ οδούς του εαυτου άμπελώνος, τους δε άξονας του ιδίου γεωργίου πεπλάνηται · διαπορεύεται δε δι ' ανύδρου ερήμου και γην διατεταγμένην εν διψώδεσι, συνάγει δε χερσίν ακαρπίαν.

13 Γυνή άφρων και θρασεία ενδεής ψωμού γίνεται, ή ουκ επίσταται αισχύνην. 14 εκάθισεν επί θύραις του εαυτής οίκου, επί δίφρου εμφανώς εν πλατείαις, 15 προσκαλουμένη τους παριόντας και κατευθύνοντας εν ταις οδοίς αυτών · 16 ος εστιν υμών αφρονέστατος, εκκλινάτω προς με και τοις ενδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα · 17 άρτων κρυφίων ηδέως άψασθε και ύδατος κλοπής γλυκερού. 18 ο δε ουκ οίδεν ότι γηγενείς παρ ' αυτη όλλυνται, και επί πέταυρον άδου συναντά. 18α αλλά αποπήδησον, μη χρονίσης εν τω τόπω, μηδέ επιστήσης το σόν όμμα προς αυτην · 18β ούτως γαρ διαβήση ύδωρ αλλότριον και υπερβήση ποταμόν αλλότριον · 18γ από δε ύδατος αλλοτρίου απόσχου και από πηγής αλλοτρίας μη πής, 18δ ίνα πολύν ζήσης χρόνον, προστεθή δε σοι έτη ζωής.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΥΙΟΣ σοφός ευφραίνει πατέρα, υιος δε άφρων λύπη τη μητρί. 2 ουκ ωφελήσουσι θησαυροί ανόμους, δικαιοσύνη δε ρύσεται εκ θανάτου. 3 ου λιμοκτονήσει Κύριος ψυχήν δικαίαν, ζώην δε ασεβών ανατρέψει. 4 πενία άνδρα ταπεινοί, χείρες δε ανδρείων πλουτίζουσιν. 4α υιος πεπαιδευμένος σοφός έσται, τω δε άφρονι διακόνω χρήσεται. 5 διεσώθη από καύματος υιος νοήμων, ανεμόφθορος δε γίνεται εν αμητω υιος παράνομος. 6 ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου, στόμα δε ασεβών καλύψει πένθος άωρον. 7 μνήμη δικαίων μετ ' εγκωμίων, όνομα δε ασεβούς σβέννυται. 8 σοφός καρδια δέξεται εντολάς, ο δε άστεγος χείλεσι σκολιάζων υποσκελισθήσεται. 9 ος πορεύεται απλώς, πορεύεται πεποιθώς, ο δε διαστρέφων τας οδούς αυτού, γνωσθήσεται. 10 ο εννεύων οφθαλμούς μετά δόλου, συνάγει ανδράσι λύπας, ο δε ελέγχων μετά παρρησίας, ειρηνοποιεί. 11 πηγή ζωής εν χειρί δικαίου, στόμα δε ασεβούς καλύψει απώλεια. 12 μίσος εγείρει νείκος, πάντας δε τους μη φιλονεικούντας καλύπτει φιλία. 13 ος εκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ράβδω τύπτει άνδρα ακάρδιον. 14 σοφοί κρύψουσιν αίσθησιν, στόμα δε προπετούς εγγίζει συντριβή. 15 κτήσεις πλουσίων πόλις οχυρά, συντριβή δε ασεβών πενία. 16 έργα δικαίων ζώην ποιεί, καρποί δε ασεβών αμαρτίας. 17 οδούς δικαίας ζωής φυλάσσει παιδεία, παιδεία δε ανεξέλεγκτος πλανάται. 18 καλύπτουσιν έχθραν χείλη δίκαια, οι δε εκφέροντες λοιδορίας αφρονέστατοι εισιν. 19 εκ πολυλογίας ουκ εκφεύξη αμαρτίαν, φειδόμενος δε χειλέων νοήμων έση. 20 άργυρος πεπυρωμένος γλώσσα δικαίου, καρδια δε ασεβούς εκλείπει. 21 χείλη δικαίων επίσταται υψηλά, οι δε άφρονες εν ενδεία τελευτώσιν. 22 ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου· αύτη πλουτίζει, και ου μη προστεθή αυτη λύπη εν καρδια. 23 εν γέλωτι άφρων πράσσει κακά, η δε σοφία ανδρί τίκτει φρόνησιν. 24 εν απώλεια ασεβής περιφέρεται, επιθυμία δε δικαίου δεκτή. 25 παραπορευομένης καταγιδος αφανίζεται ασεβής, δίκαιος δε εκκλίνας σώζεται εις τον αιώνα. 26 ωσπερ όμφαξ οδούσι βλαβερόν και καπνός όμμασιν, ούτως παρανομία τοις χρωμένοις αυτη. 27 φόβος Κυρίου προστίθησιν ημέρας, έτη δε ασεβών ολιγοθήσεται. 28 εγχρονίζει δικαίους ευφροσύνη, ελπίς δε ασεβών απολείται. 29 οχύρωμα οσίου φόβος Κυρίου, συντριβή δε τοις εργαζομένοις κακά. 30 δίκαιος εις τον αιώνα ουκ ενδώσει, ασεβείς δε ουκ οικήσουσι γην. 31 στόμα δικαίου αποστάζει σοφίαν,

γλώσσα δε αδικου εξολείται. 32 χείλη ανδρών δικαίων αποστάζει χάριτας, στόμα δε ασεβών αποστρέφεται.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ενώπιον Κυρίου, στάθμιον δε δίκαιον δεκτόν αυτω. 2 ου εάν εισέλθη ύβρις, εκει και ατιμία· στόμα δε ταπεινών μελετά σοφίαν 3 αποθανών δίκαιος έλιπε μετάμελον, πρόχειρος δε γίνεται και επίχατος ασεβών απώλεια. 5 δικαιοσύνη αμώμους ορθοτομεί οδοός, ασέβεια δε περιπίπτει αδικία. 6 δικαιοσύνη ανδρών ορθών ρύεται αυτοός, τη δε απωλεία αυτών αλίσκονται παράνομοι. 7 τελευτήσαντος ανδρός δικαίου ουκ όλλυται ελπίς, το δε καύχημα των ασεβών όλλυται. 8 δίκαιος εκ θήρας εκδύνει, αντ ' αυτού δε παραδίδοται ο ασεβής. 9 εν στόματι ασεβών παγίς πολίταις, αίσθησις δε δικαίων εύοδος. 10 εν αγαθοίς δικαίων κατώρθωσε πόλις, 11 στόμασι δε ασεβών κατεσκάφη. 12 μυκτηρίζει πολίτας ενδεής φρενών, ανήρ δε φρόνιμος ησυχίαν άγει. 13 ανήρ διγλωσσος αποκαλύπτει βουλάς εν συνεδρίω, πιστός δε πνοή κρύπτει πράγματα. 14 οίς μη υπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ωπερ φύλλα, σωτηρία δε υπάρχει εν πολλή βουλή. 15 πονηρός κακοποιεί όταν συμμίξη δικαίω, μισεί δε ήχον ασφαλείας. 16 γυνή ευχάριστος εγείρει ανδρί δόξαν, θρόνος δε ατιμίας γυνή μισούσα δίκαια. πλούτου οκνηροί ενδεείς γίνονται, οι δε ανδρείοι ερείδονται πλούτω. 17 τη ψυχή αυτού αγαθόν ποιεί ανήρ ελεήμων, εξολλύει δε αυτού σώμα ο ανελεήμων. 18 ασεβείς ποιεί έργα άδικα, σπέρμα δε δικαίων μισθός αληθείας. 19 υιος δίκαιος γεννάται εις ζωήν, διωγμός δε ασεβούς εις θάνατον. 20 βδέλυγμα Κυρίω διεστραμμένοι οδοί, προσδεκτοί δε αυτω πάντες άμωμοι εν ταις οδοίς αυτών. 21 χειρί χειρας εμβαλών αδικώς ουκ ατιμώρητος έσται, ο δε σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθόν πιστόν. 22 ωπερ ενώπιον εν ρινί υός, ούτως γυναικί κακόφρονη κάλλος. 23 επιθυμία δικαίων πάσα αγαθή, ελπίς δε ασεβών απολείται. 24 εισίν οι τα ίδια σπείροντες πλείονα ποιούσιν, εισί δε και οι συνάγοντες ελαττονούνται. 25 ψυχή ευλογουμένη πάσα απλή, ανήρ δε θυμώδης ουκ

ευσχήμων. 26 ο συνέχων σίτον υπολείποτο αυτόν τοις έθνεσιν, ευλογίαν δε εις κεφαλήν του μεταδίδοντας. 27 τεκταινόμενος αγαθά ζητεί χάριν αγαθήν, εκζητούντα δε κακά, καταλήψεται αυτόν. 28 ο πεποιθώς επί πλούτῳ ούτος πεσείται, ο δε αντιλαμβανόμενος δικαίων ούτος ανατελεί. 29 ο μη συμπεριφερόμενος τῷ εαυτού οίκῳ κληρονομήσει άνεμον, δουλεύσει δε άφρων φρονίμῳ. 30 εκ καρπού δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωής, αφαιρούνται δε άωροι ψυχαί παρανόμων. 31 ει ο μεν δικαίος μόλις σώζεται, ο ασεβής και αμαρτωλός που φανείται;

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 Ο αγαπών παιδείαν, αγαπά αισθησιν, ο δε μισών ελέγχους άφρων. 2 κρείσων ο ευρών χάριν παρά Κυρίῳ, ανήρ δε παράνομος παρασιωπηθήσεται. 3 ου κατορθώσει άνθρωπος εξ ανόμου, αι δε ρίζαι των δικαίων ουκ εξαρθήσονται. 4 γυνή ανδρεία στέφανος τῷ ανδρί αυτής· ωσπερ δε εν ξύλῳ σκόληξ, ούτως άνδρα απόλλυσι γυνή κακοποιός. 5 λογισμοί δικαίων κρίματα, κυβερνώσι δε ασεβείς δόλους. 6 λόγοι ασεβών δόλιοι, στόμα δε ορθών ρύσεται αυτούς. 7 ου εάν στραφή ο ασεβής, αφανίζεται, οίκοι δε δικαίων παραμένουσι. 8 στόμα συνετού εγκωμιάζεται υπό ανδρός, νωθοκαρδιος δε μυκτηρίζεται. 9 κρείσσων ανήρ εν ατιμία δουλεύων εαυτῷ ή τιμήν εαυτῷ περιτιθείς και προσδεόμενος άρτου. 10 δικαίος οικτείρει ψυχάς κτηνών αυτού, τα δε σπλάγχνα των ασεβών ανελεήμονα. 11 ο εργαζόμενος την εαυτού γην εμπλησθήσεται άρτων, οι δε διώκοντες μάταια ενδεείς φρενών. 11α ος εστιν ηδύς εν οίνων διατριβαίς, εν τοις εαυτού οχυρώμασι καταλείψει ατιμίαν. 12 επιθυμια ασεβών κακαί, αι δε ρίζαι των ευσεβών εν οχυρώμασι. 13 δι ' αμαρτίαν χειλέων επιπίπτει εις παγίδας αμαρτωλός, εκφεύγει δε εξ αυτών δικαίος. 13α ο βλέπων λεία ελεηθήσεται, ο δε

συναντών εν πύλαις εκθλίπει ψυχάς. 14 από καρπών στόματος ψυχή ανδρός πλησθήσεται αγαθών, ανταπόδομα δε χειλέων αυτού δοθήσεται αυτώ. 15 οδοί αφρόνων ορθαί ενώπιον αυτών, εισακούει δε συμβουλίας σοφός. 16 άφρων αυθημερόν εξαγγέλλει οργήν αυτού, κρύπτει δε την εαυτού ατιμίαν ανήρ πανούργος. 17 επιδεικνυμένην πίστιν απαγγέλλει δίκαιος, ο δε μάρτυς των αδίκων δόλιος. 18 εισιν οι λέγοντες τιτρώσκουσι μαχαίρα, γλώσσαί δε σοφών ιώνται. 19 χείλη αληθινά κατορθοί μαρτυρίαν, μάρτυς δε ταχύς γλώσσαν έχει άδικον. 20 δόλος εν καρδία τεκταινομένου κακά, οι δε βουλόμενοι ειρήνην ευφρανθήσονται. 21 ουκ αρέσει τω δικαίω ουδέν άδικον, οι δε ασεβείς πλησθήσονται κακών. 22 βδέλυγμα Κυρίω χείλη ψευδή, ο δε ποιών πιστεϊς δεκτός παρ ' αυτώ. 23 ανήρ συνετός θρόνος αισθήσεως, καρδία δε αφρόνων συναντήσεται αραις. 24 χείρ εκλεκτών κρατήσεται ευχερώς, δόλιοι δε έσονται εν προνομή. 25 φοβερός λόγος καρδιαν τaráσσει ανδρός δικαίου, αγγελία δε αγαθή ευφραίνει αυτόν. 26 επιγνώμων δίκαιος εαυτού φίλος έσται, αι δε γνώμαι των ασεβών ανεπεικεϊς. αμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά η δε οδός των ασεβών πλανήσεται αυτούς. 27 ουκ επιτεύξεται δόλιος θήρας, κτήμα δε τίμιον ανήρ καθαρός. 28 εν οδοίς δικαιοσύνης ζωή, οδοί δε μνησικάκων εις θάνατον.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΥΙΟΣ πανούργος υπήκοος πατρί, υιος δε ανήκοος εν απώλεια. 2 από καρπών δικαιοσύνης φάγεται αγαθός, ψυχαί δε παρανόμων ολούνται άωροι. 3 ος φυλάσσει το εαυτού στόμα, τηρεί την εαυτού ψυχήν, ο δε προπετής χείλεσι ποιήσεται εαυτόν. 4 εν επιθυμίαις εστί πας αεργός, χείρες δε ανδρείων εν επιμελεία. 5 λόγον άδικον μισεί δίκαιος, ασεβής δε αισχύνεται και ουχ έξει παρρησίαν. 7 εισιν οι πλουτίζοντες εαυτούς μηδέν έχοντες, και εισιν οι ταπεινούντες εαυτούς εν πολλω πλούτω. 8 λύτρον ανδρός ψυχής ο ίδιος πλούτος, πτωχός δε ουχ υφίσταται απειλήν. 9 φως δικαίοις διαπαντός, φως δε ασεβών σβέννυται. 9α ψυχαί δόλιαί πλανώνται εν αμαρτίαις, δίκαιοι δε οικτείρουσι και ελεούσι. 10 κακός μεθ ' ύβρεως

πράσσει κακά, οι δε εαυτών επιγνώμονες σοφοί. 11 ύπαρξις επιποουδαζομένη μετά ανομίας ελάσσων γίνεται, ο δε συνάγων εαυτω μετ' ευσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οικτείρει και κιχρά. 12 κρείσσων εναρχόμενος βοηθών καρδία του επαγγελλομένου και εις ελπίδα άγοντος· δένδρον γαρ ζωής επιθυμία αγαθή. 13 ος καταφρονεί πράγματος, καταφρονηθήσεται υπ' αυτού· ο δε φοβούμενος εντολήν, ούτος υγιάίνει. 13α υιω δολίω ουδέν έσται αγαθόν, οικέτη δε σοφω εύοδοι έσονται πράξεις, και κατευθυνθήσεται η οδός αυτού. 14 νόμος σοφού πηγή ζωής, ο δε άνους υπό παγίδος θανείται. 15 σύνεσις αγαθή δίδωσι χάριν, το δε γνώναι νόμον διανοίας εστιν αγαθής, οδοί δε καταφρονούντων εν απώλεια. 16 πας πανούργος πράσσει μετά γνώσεως, ο δε άφρων εξεπέτασεν εαυτού κακίαν. 17 βασιλεύς θρασύς εμπεισείται εις κακά, άγγελος δε σοφός ρύσεται αυτόν. 18 πενίαν και ατιμίαν αφαιρείται παιδεία, ο δε φυλάσσων ελέγχους δοξασθήσεται. 19 επιθυμιαί ευσεβών ηδύνουσι ψυχήν, έργα δε ασεβών μακράν από γνώσεως. 20 ο συμπορευόμενος σοφοίς σοφός έσται, ο δε συμπορευόμενος άφροσι γνωσθήσεται. 21 αμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τους δε δικαίους καταλήψεται αγαθά. 22 αγαθός ανήρ κληρονομήσει υιούς υιών, θησαυρίζεται δε δικαίοις πλούτος ασεβών. 23 δίκαιοι ποιήσουσιν εν πλούτω έτη πολλά, άδικοι δε απολούνται συντόμως. 24 ος φείδεται της βακτηρίας μισεί τον υιόν αυτού, ο δε αγαπών επιμελώς παιδεύει. 25 δίκαιος έσθων εμπιπλά την ψυχήν αυτού, ψυχαι δε ασεβών ενδεείς.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΣΟΦΑΙ γυναίκες ωκοδόμησαν οίκους, η δε άφρων κατέσκαψε ταις χερσίν αυτής. 2 ο πορευόμενος ορθώς φοβείται τον Κύριον, ο δε σκολιάζων ταις οδοίς αυτού ατιμασθήσεται. 3 εκ στόματος αφρόνων βακτηρία ύβρεως, χείλη δε σοφών φυλάσσει αυτούς. 4 ου μη εισι βόες, φάτναι καθαράι· ου δε πολλά γεννήματα, φανερά βοός ισχύς. 5 μάρτυς πιστός ου ψεύδεται, εκκαίει δε ψευδή μάρτυς άδικος. 6 ζητήσεις σοφίαν παρά κακοίς και ουχ ευρήσεις, αίσθησις

δε παρά φρονίμοις ευχερής. 7 πάντα εναντία ανδρί άφρονι, όπλα δε αισθήσεως χείλη σοφά. 8 σοφία πανούργων επιγνώσεται τας οδούς αυτών, άνοια δε αφρόνων εν πλάνη. 9 οικία παρανόμων οφειλήσουσι καθαρισμόν, οικία δε δικαίων δεκταί. 10 καρδία ανδρός αισθητική, λυπηρά ψυχή αυτού· όταν δε ευφραίνεται, ουκ επιμίννεται ύβρει. 11 οικία ασεβών αφανισθήσονται, σκηναί δε κατορθούντων στήσονται. 12 έστιν οδός, ή δοκει παρά ανθρώποις ορθή είναι, τα δε τελευταία αυτής έρχεται εις πυθμένα άδου. 13 εν ευφροσύναις ου προσμίννεται λύπη, τελευταία δε χαρά εις πένθος έρχεται. 14 των εαυτού οδών πλησθήσεται θραυκαρδιος, από δε των διανοημάτων αυτού ανήρ αγαθός. 15 άκακος πιστεύει παντί λόγω, πανούργος δε έρχεται εις μετάνοιαν. 16 σοφός φοβηθείς εξέκλινεν από κακού, ο δε άφρων εαυτω πεποithώς μίννεται ανόμω. 17 οξύθυμος πράσσει μετά αβουλίας, ανήρ δε φρόνιμος πολλά υποφέρει. 18 μεριούνται άφρονες κακίαν, οι δε πανούργοι κρατήσουσιν αισθήσεως. 19 ολισθήσουσι κακοί έναντι αγαθών, και ασεβείς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. 20 φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δε πλουσιών πολλοί. 21 ο ατιμάζων πένητας αμαρτάνει, ελεών δε πτωχούς μακαριστός. 22 πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, έλεον δε και αλήθειαν τεκταίνουσιν αγαθοί. ουκ επίστανται έλεον και πίστιν τέκτονες κακών, ελεημοσύνην δε και πίστεις παρά τέκτοσιν αγαθοίς. 23 εν παντί μεριμνώντι ένεστι περισσόν, ο δε ηδύς και ανάλγητος εν ενδεία έσται. 24 στέφανος σοφών πλούτος αυτών, η δε διατριβή αφρόνων κακή. 25 ρύσεται εκ κακών ψυχήν μάρτυς πιστός, εκκαίει δε ψεύδη δόλιος. 26 εν φόβω Κυρίου ελπίς ισχύος, τοις δε τέκνοις αυτού καταλείπει έρεισμα. 27 πρόσταγμα Κυρίου πηγή ζωής, ποιεί δε εκκλίνειν εκ παγίδος θανάτου. 28 εν πολλω έθνει δόξα βασιλέως, εν δε εκλείπει λαού συντριβή δυνάστου. 29 μακρόθυμος ανήρ πολύς εν φρονήσει, ο δε ολιγόψυχος ισχυρώς άφρων. 30 πραϋθυμος ανήρ καρδίας ιατρός, σής δε οστέων καρδία αισθητική. 31 ο συκοφαντών πένητα παροξύνει τον ποιήσαντα αυτόν, ο δε τιμών αυτόν ελεεί πτωχόν. 32 εν κακία αυτού απωσθήσεται ασεβής, ο δε πεποithώς τη εαυτού οσιότητι δίκαιος. 33 εν καρδία αγαθή ανδρός αναπαύσεται σοφία, εν δε καρδία αφρόνων ου διαγινώσεται. 34 δικαιοσύνη υψοί έθνος, ελασσονούσι δε φυλάς αμαρτία. 35 δεκτός βασιλείς υπηρετης νοήμων, τη δε εαυτού ευστροφία αφαιρείται ατιμίαν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΟΡΓΗ απόλλυσι και φρονίμους, απόκρισις δε υποπίπτουσα αποστρέφει θυμόν, λόγος δε λυπηρός εγείρει οργάς. 2 γλώσσα σοφών καλά επίσταται, στόμα δε αφρόνων αναγγέλλει κακά. 3 εν παντί τόπω οφθαλμοί Κυρίου, σκοπεύουσι κακούς τε και αγαθούς. 4 ίασις γλώσσης δένδρον ζωής, ο δε συντηρών αυτήν πλησθήσεται πνεύματος, 5 άφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός, ο δε φυλάσσων εντολάς πανουργότερος. 6 εν πλεοναζούση δικαιοσύνη ισχύς πολλή, οι δε ασεβείς ολόρριζοι εκ γης απολούνται. οίκους δικαίων ισχύς πολλή, καρποί δε ασεβών απολούνται. 7 χείλη σοφών δέδετα αισθήσει, καρδια δε αφρόνων ουκ ασφαλείς. 8 θυοίαι ασεβών βδέλυγμα Κυρίω, ευχαί δε κατευθυνόντων δεκταί παρ ' αυτω. 9 βδέλυγμα Κυρίω οδοί ασεβούς, διώκοντας δε δικαιοσύνην αγαπά. 10 παιδεία ακάκου γνωρίζεται υπό των παριόντων, οι δε μισούντες ελέγχους τελευτώσιν αισχρώς. 11 άδης και απώλεια φανερά παρά τω Κυρίω. Πως ουχί και αι καρδιαί των ανθρώπων; 12 ουκ αγαπήσει απαίδευτος τους ελέγχοντας αυτόν, μετά δε σοφών ουχ ομιλήσει. 13 καρδιας ευφραινομένης πρόσωπον θάλλει, εν δε λύπαις ούσης σκυθρωπάζει. 14 καρδια ορθή ζητεί αισθησιν, στόμα δε απαιδεύτων γνώσεται κακά. 15 πάντα τον χρόνον οι οφθαλμοί των κακών προσδέχονται κακά, οι δε αγαθοί ησυχάζουσι διαπαντός. 16 κρείσσον μικρά μερίς μετά φόβου Κυρίου ή θησαυροί μεγάλοι μετά αφοβίας. 17 κρείσσων ξενισμός μετά λαχάνων προς φιλιαν και χάριν ή παράθεσις μόσχων μετά έχθρας. 18 ανήρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δε και την μέλλουσαν καταπραΰνει. 18α μακρόθυμος ανήρ κατασβέσει κρίσεις, ο δε ασεβής εγείρει μάλλον. 19 οδοί αεργών εστρωμέναι ακάνθαις, αι δε των ανδρείων τετριμμένα. 20 υιος σοφός ευφραίνει πατέρα, υιος δε άφρων μυκτηρίζει μητέρα αυτού. 21 ανοήτου τρίβοι ενδεείς φρενών, ανήρ δε φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. 22 υπερτίθενται λογισμούς οι μη τιμώντες συνέδρια, εν δε καρδιας βουλευομένων μένει βουλή. 23 ου μη υπακούση ο κακός αυτη, ουδέ μη είπη καιρίον τι και καλόν τω κοινω. 24 οδοί ζωής διανοήματα συνετού, ινα εκκλίνας εκ του άδου σωθή. 25 οίκους υβριστών κατασπά Κύριος, εστήρισε δε όριον χήρας. 26 βδέλυγμα Κυρίω λογισμός άδικος, αγνών δε ρήσεις σεμναί. 27

εξόλλυσιν εαυτόν ο δωρολήπτης, ο δε μισών δώρων λήψεις σώζεται. (Μασ. Ι, 6). 27α ελεημοσύναις και πίστεσιν αποκαθαίρονται αμαρτίαι, τω δε φόβω Κυρίου εκκλίνει πας από κακού. 28 καρδίαι δικαίων μελετώσι πίστεις, στόμα δε ασεβών αποκρίνεται κακά. (Μασ. Ι, 7). 28α δεκταί παρά Κυρίω οδοί ανθρώπων δικαίων, δια δε αυτών και οι εχθροί φίλοι γίνονται. 29 μακράν απέχει ο Θεός από ασεβών, ευχαίς δε δικαίων επακούει. (Μασ. Ι, 8). 1 29 1 α κρείσσων ολίγη λήψις μετά δικαιοσύνης ή πολλά γεννήματα μετά αδικίας. 29β καρδια ανδρός λογιζέσθω δίκαια, ίνα υπό του Θεού διορθωθή τα διαβήματα αυτού. 30 θεωρών οφθαλμός καλά ευφραίνει καρδιαν, φήμη δε αγαθή παίει οστά. 32 ος απωθείται παιδείαν, μισεί εαυτόν, ο δε τηρών ελέγχους αγαπά ψυχήν αυτού. 33 φόβος Θεού παιδεία και σοφία, και αρχή δόξης αποκριθήσεται αυτη.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΠΑΝΤΑ τα έργα του ταπεινού φανερά παρά τω Θεω, οι δε ασεβείς εν ημέρα κακή ολούνται. 5 ακάθατος παρά Θεω πας υψηλοκάρδιος, χειρί δε χείρας εμβάλων αδίκως ουκ αθωωθήσεται. 7 αρχή οδού αγαθής το ποιείν τα δίκαια, δεκτά δε παρά Θεω μάλλον ή θύειν θυσίας. 8 ο ζητών τον Κύριον ευρήσει γνώσιν μετά δικαιοσύνης, οι δε ορθώς ζητούντες αυτόν ευρήσουσιν ειρήνην. (Μασ. 4) 9 πάντα τα έργα του Κυρίου μετά δικαιοσύνης· φυλάσσειται δε ο ασεβής εις ημέραν κακήν. 10 μαντεϊον επί χείλεσι βασιλέως, εν δε κρίσει ου μη πλανηθή το στόμα αυτού. 11 ροπή ζυγού δικαιοσύνη παρά Κυρίω, τα δε έργα αυτού στάθμια δίκαια. 12 βλέλυγμα βασιλεί ο ποιών κακά, μετά γαρ δικαιοσύνης ετοιμάζεται θρόνος αρχής. 13 δεκτά βασιλεί χείλη δίκαια, λόγους δε ορθούς αγαπά. 14 θυμός βασιλέως άγγελος θανάτου, ανήρ δε σοφός εξιλάσεται αυτόν. 15 εν φωτί ζωής υιος βασιλέως, οι δε προσδεκτοί αυτω ωσπερ νέφος όψιμον. 16 νοσοιαί σοφίας αιρετώτεραι χρυσιου, νοσοιαί δε φρονήσεως αιρετώτεραι υπέρ αργύριον. 17 τρίβοι ζωής εκκλίνουσιν από κακών, μήκος δε βίου οδοί δικαιοσύνης. ο δεχόμενος παιδείαν εν αγαθοίς έσται, ο δε φυλάσσων ελέγχους

σοφιοθήσεται. ος φυλάσσει τας εαυτού οδούς, τηρεί την εαυτού ψυχήν, αγαπών δε ζώην αυτού φείσεται στόματος αυτού. 18 προ συντριβής ηγείται ύβρις, προ δε πτώματος κακοφροσύνη. 19 κρείσσων πραΰθυμος μετά ταπεινώσεως ή ος διαιρείται σκύλα μετά υβριστών. 20 συνετός εν πράγμασιν ευρετής αγαθών, πεποιθώς δε επί Θεω μακαριστός. 21 τους σοφούς και συνετούς φαύλους καλούσιν, οι δε γλυκείς εν λόγω πλείονα ακούσονται. 22 πηγή ζωής έννοια τοις κεκτημένοις, παιδεία δε αφρόνων κακή. 23 καρδία σοφού νοήσει τα από του ιδίου στόματος, επί δε χείλεσι φορέσει επιγνωμοσύνην. 24 κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δε αυτού ίασις ψυχής. 25 εισίν οδοί δοκούσαι είναι ορθαί ανδρι, τα μέντοι τελευταία αυτών βλέπει εις πυθμένα άδου. 26 ανήρ εν πόνοις πονεί εαυτω και εκβιάζεται την απώλειαν εαυτού, ο μέντοι σκολιός επί τω εαυτού στόματι φορεί την απώλειαν. 27 ανήρ άφρων ορύσσει εαυτω κακά, επί δε των εαυτού χειλέων θησαυρίζει πυρ. 28 ανήρ σκολιός διαπέμπεται κακά, και λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοίς και διαχωρίζει φίλους. 29 ανήρ παράνομος αποπειράται φίλων και απάγει αυτούς οδούς ουκ αγαθάς. 30 στηρίζων δε οφθαλμούς αυτού διαλογίζεται διεστραμμένα, ορίζει δε τοις χείλεσιν αυτού πάντα τα κακά· ούτος κάμινός εστι κακίας. 31 στέφανος καυχήσεως γήρας, εν δε οδοίς δικαιοσύνης ευρίσκεται. 32 κρείσσων ανήρ μακρόθυμος ισχυρού, ο δε κρατών οργής κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν. 33 εις κόλπους επέρχεται πάντα τοις αδίκους, παρά δε Κυρίου πάντα τα δίκαια.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμός μεθ ' ηδονής εν ειρήνη ή οικος πλήρης πολλών αγαθών και αδικών θυμάτων μετά μάχης. 2 οικέτης νοήμων κρατήσει δεσποτών αφρόνων, εν δε αδελφοίς διελείται μέρη. 3 ωσπερ δοκιμάζεται εν καμίνω άργυρος και χρυσός, ούτως εκλεκταί καρδία παρά Κυρίω. 4 κακός υπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δε ου προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. 5 ο καταγελών πτωχού παροξύνει τον ποιήσαντα αυτόν, ο δε επιχαίρων

απολλυμένω ουκ αθωθήσεται · ο δε επιπλαγχνιζόμενος ελεθήσεται. 6 στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δε τέκνων πατέρες αυτών. 6α του πιστού όλος ο κόσμος των χρημάτων, του δε απίστου ουδέ οβολός. 7 ουχ αρμόσει άφρονι χείλη πιστά, ουδέ δικαίω χείλη ψευδή. 8 μισθός χαρίτων η παιδεία τοις χρωμένοις, ου δ ' αν επιστρέψη ευοδωθήσεται. 9 ος κρύπτει αδικήματα, ζητεί φιλίαν, ος δε μισεί κρύπτειν, διΐστησι φίλους και οικείους. 10 συντριβει απειλή καρδιαν φρονίμου, άφρων δε μαστιγωθείς ουκ αισθάνεται. 11 αντιλογίας εγείρει πας κακός, ο δε Κύριος άγγελον ανελεήμονα εκπέμπει αυτω. 12 εμπεισείται μέριμνα ανδρι νοήμονι, οι δε άφρονες διαλογοϋνται κακά. 13 ος αποδίδωσι κακά αντι αγαθών, ου κινηθήσεται κακά εκ του οικου αυτου. 14 εξουσιαν δίδωσι λόγοις αρχή δικαιοσύνης, προηγείται δε της ενδείας στάσις και μάχη. 15 ος δικαιον κρίνει τον άδικον, άδικον δε τον δικαιον, ακάθαρτος και βδελυκτός παρά Θεω. 16 ινατι υπήρξε χρήματα άφρονι; κτήσασθαι γαρ σοφίαν ακάρδιος ου δυνήσεται. 16α ος υψηλόν ποιεί τον εαυτου οικον, ζητεί συντριβήν, ο δε σκολιάζων του μαθειν εμπεισείται εις κακά. 17 εις πάντα καιρόν φίλος υπαρχέτω σοι, αδελφοί δε εν ανάγκαις χρήσιμοι έστωσαν · τουτου γαρ χάριν γεννώνται. 18 ανήρ άφρων επικροτεί και επιχαίρει εαυτω, ως και ο εγγώμενος εγγύη των εαυτου φίλων. 19 φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, [υψών δε θύραν αυτου ζητεί συντριβήν]. 20 ο δε σκληροκάρδιος ου συναντά αγαθοις. ανήρ ευμετάβολος γλώσση εμπεισείται εις κακά, 21 καρδια δε άφρονος οδύνη τω κεκτημένω αυτην. ουκ ευφραίνεται πατήρ επί υιω απαιδευτώ, υιος δε φρόνιμος ευφραίνει μητέρα αυτου. 22 καρδια ευφραινομένη ευεκτειν ποιεί, ανδρός δε λυπηρού ξηραίνεται τα οστα. 23 λαμβάνοντος δώρα αδίκως εν κόλποις ου κατευοδούνται οδοί, ασεβής δε εκκλίνει οδούς δικαιοσύνης. 24 πρόσωπον συνετόν ανδρός σοφού, οι δε οφθαλμοί του άφρονος επ ' άκρα γης. 25 οργή πατρι υιος άφρων και οδύνη τη τεκούση αυτον. 26 ζημιούν άνδρα δικαιον ου καλόν, ουδέ όσιον επιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις. 27 ος φείδεται ρήμα προέσθαι σκληρόν, επιγνώμων, μακρόθυμος δε ανήρ φρόνιμος. 28 ανοήτω επερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογιθήσεται, ενεόν δε τις εαυτον ποιήσας δόξει φρόνιμος είναι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 Προφάσεις ζητεί ανήρ βουλόμενος χωρίζεσθαι από φίλων, εν παντί δε καιρω επονειδιστος έσται. 2 ου χρείαν έχει σοφίας ενδεής φρενών, μάλλον γαρ άγεται αφροσύνη. 3 όταν έλθη ασεβής εις βάθος κακών, καταφρονεί, επέρχεται δε αυτω ατιμία και όνειδος. 4 ύδωρ βαθύ λόγος εν καρδια ανδρός, ποταμός δε αναπηδύει και πηγή ζωής. 5 θαυμάσαι πρόσωπον ασεβούς ου καλόν, ουδέ όσιον εκκλίνειν το δίκαιον εν κρίσει. 6 χείλη άφρονος άγουσιν αυτόν εις κακά, το δε στόμα αυτου το θρασύ θάνατον επικαλείται. 7 στόμα άφρονος συντριβή αυτω, τα δε χείλη αυτου παγίς τη ψυχή αυτου. 8 οκνηρούς καταβάλλει φόβος, ψυχαί δε ανδρογόνων πεινάσουσιν. 9 ο μη ιώμενος εαυτόν εν τοις έργοις αυτου αδελφός εστι του λυμαινομένου εαυτόν. 10 εκ μεγαλωσύνης ισχύος όνομα Κυρίου, αυτω δε προσδραμόντες δίκαιοι υψούνται. 11 ύπαρξις πλουσιου ανδρός πόλις οχυρά, η δε δόξα αυτης μέγα επισκιαζει. 12 προ συντριβής υψούται καρδια ανδρός, και προ δόξης ταπεινούται. 13 ος αποκρίνεται λόγον πριν ακούσαι, αφροσύνη αυτω εστι και όνειδος. 14 θυμόν ανδρός πραυνει θεράπων φρόνιμος, ολιγόψυχον δε άνδρα τις υποίσει; 15 καρδια φρονιμου κτάται αισθησιν, ώτα δε σοφών ζητεί έννοιαν. 16 δόμα ανθρώπου εμπλατύνει αυτόν και παρά δυνάσταις καθιζάνει αυτόν. 17 δίκαιος εαυτου κατήγορος εν πρωτολογία, ως δ' αν επιβάλη ο αντιδικος ελέγχεται. 18 αντιλογίας παύει σιγηρός, εν δε δυναστείαις ορίζει. 19 αδελφός υπό αδελφου βοηθούμενος ως πόλις οχυρά και υψηλή, ισχύει δε ωσπερ τεθεμελιωμένον βασιλειον. 20 από καρπών στόματος ανήρ πίμπλησι κοιλιαν αυτου, από δε καρπών χειλέων αυτου εμπλησθήσεται. 21 θάνατος και ζωή εν χειρί γλώσσης, οι δε κρατούντες αυτης έδονται τους καρπούς αυτης. 22 ος εύρε γυναίκα αγαθήν, εύρε χάριτας, έλαβε δε παρά Θεου ιλαρότητα. 22α ος εκβάλλει γυναίκα αγαθήν, εκβάλλει τα αγαθά, ο δε κατέχων μοιχαλίδα άφρων και ασεβής.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

3 ΑΦΡΟΣΥΝΗ ανδρός λυμίνεται τας οδούς αυτού, τον δε Θεόν αιτιάται τη καρδία αυτού.
4 πλούτος προστίθησι φίλους πολλούς, ο δε πτωχός και από του υπάρχοντος φίλου λείπεται.
5 μάρτυς ψευδής ουκ ατιμώρητος έσται, ο δε εγκαλών αδίκως ου διαφεύξεται. 6 πολλοί θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πας δε ο κακός γίνεται όνειδος ανδρί. 7 πας, ος αδελφόν πτωχόν μισεί, και φιλίας μακράν έσται. έννοια αγαθή τοις ειδόσιν αυτήν εγγιεί, ανήρ δε φρόνιμος ευρήσει αυτήν. ο πολλά κακοποιών τελειουργεί κακίαν, ος δε ερεθίζει λόγους ου σωθήσεται. 8 ο κτώμενος φρόνησιν αγαπά εαυτόν, ος δε φυλάσσει φρόνησιν, ευρήσει αγαθά. 9 μάρτυς ψευδής ουκ ατιμώρητος έσται, ος δ' αν εκκαύση κακίαν, απολείται υπ' αυτής. 10 ου συμφέρει άφρονι τρυφή, και εάν οικέτης άρξηται μεθ' ύβρεως δυναστεύειν. 11 ελεήμων ανήρ μακροθυμεί, το δε καύχημα αυτού επέρχεται παρανόμοις. 12 βασιλέως απειλή ομοία βρυγμω λέοντος, ωσπερ δε δρόσος επί χόρτω, ούτως το ιλαρόν αυτού. 13 αισχύνη πατρί υιος άφρων· ουχ αγναί ευχαί από μισθώματος εταιρας. 14 οίκον και ύπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισι, παρά δε Κυρίου αρμόζεται γυνή ανδρί. 15 δειλία κατέχει ανδρόγυνον, ψυχή δε αεργού πεινάσει. 16 ος φυλάσσει εντολήν, τηρεί την εαυτού ψυχήν, ο δε καταφρονών των εαυτού οδών απολείται. 17 δανείζει Θεω ο ελεών πτωχόν, κατά δε το δόμα αυτού ανταποδώσει αυτω. 18 παιδευε υιόν σου, ούτως γαρ έσται εύελπισ, εις δε ύβριν μη επαίρου τη ψυχή σου. 19 κακόφρων ανήρ πολλά ζημιωθήσεται· εάν δε λοιμεύηται, και την ψυχήν αυτού προσθήσει. 20 άκουε, υιε, παιδείαν πατρός σου, ινα σοφός γένη επ' εσχάτων σου. 21 πολλοί λογισμοί εν καρδία ανδρός, η δε βουλή του Κυρίου εις τον αιώνα μένει. 22 καρπός ανδρί ελεημοσύνη, κρείσσων δε πτωχός δίκαιος ή πλούσιος ψεύστης. 23 φόβος Κυρίου εις ζωήν ανδρί, ο δε άφοβος αυλισθήσεται εν τόποις, ου ουκ επισκοπείται γνώσις. 24 ο εγκρύπτων εις τον κόλπον αυτού χείρας αδίκως, ουδέ τω στόματι ου μη προσαγάγη αυτάς. 25 λοιμού μαστιγούμενου, άφρων πανουργότερος γίνεται· εάν δε ελέγχης άνδρα φρόνιμον, νοήσει αισθησιν. 26 ο ατιμάζων πατέρα και απωθούμενος μητέρα αυτού καταισχυνηθήσεται και επονειδιστος έσται. 27 υιος απολειπόμενος φυλάξει παιδείαν πατρός μελετήσει ρήσεις

κακός. 28 ο εγγυόμενος παίδα άφρονα καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δε ασεβών καταπίεται κρίσεις. 29 ετοιμάζονται ακολάστοις μάστιγες, και τιμωρία ομοίως άφροσιν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οίνος και υβριστικόν μέθη, πας δε άφρων τοιούτοις συμπλέκεται. 2 ου διαφέρει απειλή βασιλέως θυμού λέοντος, ο δε παροξύνων αυτόν αμαρτάνει εις την εαυτού ψυχήν. 3 δόξα ανδρί αποστρέφεσθαι λαιδορίας, πας δε άφρων τοιούτοις συμπλέκεται. 4 ονειδιζόμενος οκνηρός ουκ αισχύνεται, ωσαύτως και ο δανειζόμενος σίτον εν αμήτω. 5 ύδωρ βαθύ βουλή εν καρδια ανδρός, ανήρ δε φρόνιμος εξαντλήσει αυτήν. 6 μέγα άνθρωπος και τίμιον ανήρ ελεήμων, άνδρα δε πιστόν έργον ευρείν. 7 ος αναστρέφεται άμωμος εν δικαιοσύνη, μακαρίους τους παίδας αυτού καταλείψει. 8 όταν βασιλεύς δίκαιος καθιση επί θρόνου, ουκ εναντιούται εν οφθαλμοίς αυτού παν πονηρόν. 9 τις καυχήσεται αγνήν έχειν την καρδιαν; ή τις παρρησιάζεται καθαρός είναι από αμαρτιών; 20 κακολογούντος πατέρα ή μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ, αι δε κόραι των οφθαλμών αυτού όψονται σκότος. 21 μερίς επισπουδαζομένη εν πρώτοις, εν τοις τελευταίοις ουκ ευλογηθήσεται. 22 μη ειπης· τίσομαι τον εχθρόν, αλλ ' υπόμεινον τον Κύριον, ίνα σοι βοηθήση. 10 στάθμιον μέγα και μικρόν και μέτρα δισσά, ακάθαρτα ενώπιον Κυρίου και αμφότερα και ο ποιών αυτά. 11 εν τοις επιτηδεύμασιν αυτού συμποδιοθήσεται νεανίσκος μετά οσίου, και ευθεια η οδός αυτού. 12 ους ακούει και οφθαλμός ορά· Κυρίου έργα και αμφότερα. 13 μη αγάπα καταλαλείν, ίνα μη εξαρθής· διάνοιξον τους οφθαλμούς σου και εμπλήσθητι άρτων. 23 βδέλυγμα Κυρίω δισσόν στάθμιον, και ζυγός δόλιος ου καλόν ενώπιον αυτού. 24 παρά Κυρίου ευθύνεται τα διαβήματα ανδρί, θνητός δε Πως αν νοήσαι τας οδούς αυτού; 25 παγίς ανδρί ταχύ τι των ιδίων αγιάσαι, μετά γαρ το εύξασθαι μετανοείν γίνεται. 26 λικμήτωρ ασεβών βασιλεύς σοφός, και επιβαλει αυτοίς τροχόν. 27 φως Κυρίου πνοή ανθρώπων, ος ερευνά ταμεία κοιλίας. 28 ελεημοσύνη και αλήθεια φυλακή βασιλεί, και περικυκλώσουσιν εν δικαιοσύνη

τον θρόνον αυτού. 29 κόσμος νεανίας σοφία, δόξα δε πρεσβυτέρων πολιαί. 30 υπώπια και συντριμματα συναντά κακοίς, πληγαί δε εις ταμεία κοιλίας.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΩΣΠΕΡ ορμή ύδατος, ούτως καρδια βασιλέως εν χειρί Θεού· ου εάν θέλων νεύση, εκεί έκλινεν αυτήν. 2 πας ανήρ φαίνεται εαυτω δίκαιος, κατευθύνει δε καρδιας Κύριος. 3 ποιείν δίκαια και αληθεύειν αρεστά παρά Θεω μάλλον ή θυσιών αίμα. 4 μεγαλόφρων εν ύβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δε ασεβών αμαρτία. 6 ο ενεργών θησαυρίσματα γλώσση ψευδεί μάταια διώκει και έρχεται επί παγίδας θανάτου. 7 όλεθρος ασεβέσιν επιξενωθήσεται, ου γαρ βούλονται πράσσειν τα δίκαια. 8 προς τους σκολιούς σκολιάς οδούς αποστέλλει ο Θεός, αγνά γαρ και ορθά τα έργα αυτού. 9 κρείσσον οικείν επί γωνίας υπαίθρου ή εν κεκονιαμένοις μετά αδικίας και εν οίκω κοινω. 10 ψυχή ασεβούς ουκ ελεηθήσεται υπ' ουδενός των ανθρώπων. 11 ζημιουμένου ακολάστου πανουργότερος γίνεται ο άκακος, συνίων δε σοφός δέξεται γνώσιν. 12 συνίει δίκαιος καρδιας ασεβών και φαυλίζει ασεβείς εν κακοίς. 13 ος φράσσει τα ότα αυτού του μη επακούσαι ασθενούς, και αυτός επικαλέσεται, και ουκ έσται ο εισακούων. 14 δόσις λάθριος ανατρέπει οργάς, δώρων δε ο φειδόμενος θυμόν εγείρει ισχυρόν. 15 ευφροσύνη δικαίων ποιείν κρίμα, όσιος δε ακάθαρτος παρά κακούργοις. 16 ανήρ πλανώμενος εξ οδού δικαιοσύνης εν συναγωγή γιγάντων αναπαύσεται. 17 ανήρ ενδεής αγαπά ευφροσύνην, φιλών οίνον και έλαιον εις πλούτον· 18 περικάθαρμα δε δικαίου άνομος. 19 κρείσσον οικείν εν γη ερήμω ή μετά γυναικός μαχίμου και γλωσσώδους και οργίλου. 20 θησαυρός επιθυμητός αναπαύσεται επί στόματος σοφού, άφρονες δε άνδρες καταπίονται αυτόν. 21 οδός δικαιοσύνης και ελεημοσύνης ευρήσει ζωήν και δόξαν. 22 πόλεις οχυράς επέβη σοφός και καθείλε το οχύρωμα, εφ' ω επεποιθήσαν οι ασεβείς. 23 ος φυλάσσει το στόμα αυτού και την γλώσσαν, διατηρεί εκ θλίψεως την ψυχήν αυτού. 24 θρασύς και αυθάδης και αλαζών λοιμός καλείται, ος δε μνησικακεί, παράνομος. 25

επιθυμία οκνηρόν αποκτείνουσιν, ου γαρ προαιρούνται αι χείρες αυτού ποιείν τι. 26
 ασεβής επιθυμεί όλην την ημέραν επιθυμίας κακάς, ο δε δίκαιος ελεά και οικτείρει αφειδώς.
 27 θυσίαι ασεβών βδέλυγμα Κυρίω, και γαρ παρανόμως προσφέρουσιν αυτάς. 28 μάρτυς
 ψευδής απολείται, ανήρ δε υπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. 29 ασεβής ανήρ αναιδώς
 υφίσταται προσώπω, ο δε ευθής αυτός συνίει τας οδούς αυτού. 30 ουκ έστι σοφία, ουκ έστιν
 ανδρεία, ουκ έστι βουλή προς τον ασεβή. 31 ίππος ετοιμάζεται εις ημέραν πολέμου, παρά δε
 Κυρίου η βοήθεια.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ όνομα καλόν ή πλούτος πολύς, υπέρ δε αργύριον και χρυσίον χάρις
 αγαθή, 2 πλούσιος και πτωχός συνήντησαν αλλήλοις, αμφοτέρους δε ο Κύριος εποίησε. 3
 πανούργος ιδών πονηρόν τιμωρούμενον κραταιώς αυτός παιδεύεται, οι δε άφρονες
 παρελθόντες εξημιώθησαν. 4 γενεά σοφίας φόβος Κυρίου και πλούτος και δόξα και ζωή. 5
 τρίβολοι και παγίδες εν οδοίς σκολιαίς, ο δε φυλάσσων την εαυτού ψυχήν αφέξεται αυτών. 7
 πλούσιοι πτωχών άρξουσι, και οικέται ιδίοις δεσπόταις δανειούσι. 8 ο σπείρων φαύλα
 θερίσει κακά, πληγήν δε έργων αυτού συντελέσει. 8α άνδρα ιλαρόν και δότην ευλογεί ο
 Θεός, ματαιότητα δε έργων αυτού συντελέσει. 9 ο ελεών πτωχόν αυτός διατραφήσεται, των
 γαρ εαυτού άρτων έδωκε τω πτωχώ. 9α νίκην και τιμήν περιποιείται ο δώρα δούς, την
 μέντοι ψυχήν αφαιρείται των κεκτημένων. 10 έκβαλε εκ συνεδρίου λοιμόν, και
 συνεξελεύσεται αυτω νείκος· όταν γαρ καθιση εν συνεδρίω, πάντας ατιμάζει. 11 αγαπά
 Κύριος οσίας καρδίας, δεκτοί δε αυτω πάντες άμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς. 12 οι δε
 οφθαλμοί Κυρίου διατηρούσιν αισθησιν, φαυλίζει δε λόγους παράνομος. 13 προφασίζεται
 και λέγει οκνηρός· λέων εν ταις οδοίς, εν δε ταις πλατειαίς φονευταί. 14 βόθρος βαθύς στόμα
 παρανόμου, ο δε μισηθείς υπό Κυρίου εμπεσείται εις αυτόν. 14α εισιν οδοί κακαί ενώπιον
 ανδρός, και ουκ αγαπά του αποστρέψαι απ' αυτών· αποστρέφειν δε δει από οδού σκολιάς

και κακής. 15 άνοια εξήπται καρδίας νέου, ράβδος δε και παιδεία μακράν απ' αυτού. 16 ο συκοφαντών πένητα πολλά ποιεί τα εαυτού· δίδωσι δε πλουσίω επ' ελλάσσονι.

17 Λόγοις σοφών παράβαλλε σόν ους και άκουε εμόν λόγον, την δε σήν καρδιαν επίστησον, ίνα γνωσ, ότι καλοί εισι· 18 και εάν εμβάλης αυτούς εις την καρδιαν σου, ευφρανούσι σε άμα επί σοίς χείλεσιν, 19 ίνα σου γένηται επί Κύριον η ελπίς και γνωρίση σοι την οδόν σου. 20 και συ δε απόγραψαι αυτά σεαυτω τρισσώς εις βουλήν και γνώσιν επί το πλάτος της καρδίας σου. 21 διδάσκω ουν σε αληθή λόγον και γνώσιν αγαθήν υπακούειν, του αποκρίνεσθαι σε λόγους αληθείας τοις προβαλλομένοις σοι.

22 Μή αποβιάζου πένητα, πτωχός γαρ εστι, και μη ατιμάσης ασθενή εν πόλαις· 23 ο γαρ Κύριος κρινεί αυτού την κρίσιν, και ρύση σήν άσυλον ψυχήν. 24 μη ίσθι εταιρός ανδρι θυμώδει, φίλω δε οργίλω μη συναυλίζου, 25 μήποτε μάθης των οδών αυτού και λάβης βρόχους τη σή ψυχή. 26 μη δίδου σεαυτόν εις εγγύην αισχονόμενος πρόσωπον· 27 εάν γαρ μη έχης πόθεν αποτίσης, λήψονται το στρώμα το υπό τας πλευράς σου. 28 μη μέταιρε όρια αιώνια, α έθεντο οι πατέρες σου. 29 ορατικόν άνδρα και οζύν εν τοις έργοις αυτού βασιλεύσι δει παρεστάναι και μη παρεστάναι ανδράσι νωθροίς.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

1 ΕΑΝ καθίσης δειπνείν επί τραπέζης δυναστών, νοητώσ νόει τα παρατιθέμενά σοι 2 και επίβαλλε την χείρά σου, ειδώσ ότι τοιαύτά σε δει παρασκευάσαι· ει δε απληστότερος ει, 3 μη επιθύμει των εδεσμάτων αυτού, ταύτα γαρ έχεται ζωής ψευδούς. 4 μη παρεκτείνου πένης ων πλουσίω, τη δε σή εννοία απόσχου. 5 εάν επιστήσης το σόν όμμα προς αυτόν, ουδαμού φανείται· κατεσκευάσαι γαρ αυτω πτέρυγες ωπερ αετού, και υποστρέφει εις τον οίκον του προεστηκότος αυτού. 6 μη συνδειπνει ανδρι βασκάνω, μηδέ επιθύμει των βρωμάτων αυτού· 7 ον τρόπον γαρ ει τις καταπίοι τριχα, ούτως εσθiei και πίνει. 8 μηδέ προς σε εισαγάγης αυτόν και φάγης τον ψωμόν σου μετ' αυτού· εξεμέσει γαρ αυτόν και λυμανείται τους

λόγους σου τους καλούς. 9 εις ὠτα ἀφρονος μηδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίση τους συνετούς λόγους σου. 10 μη μεταθῆς ὅρια αἰώνια, εις δε κτήμα ὀρφανῶν μη εισέλθης· 11 ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος κραταιὸς ἐστὶ καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σου. 12 δος εἰς παιδεῖαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δε ὠτὰ σου εἰοίμασον λόγοις αἰσθήσεως. 13 μη ἀπόσχη νήπιον παιδεύειν, ὅτι εἰάν πατάξης αὐτὸν ράβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ· 14 σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ράβδῳ, τὴν δε ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύση. 15 υἱε, εἰάν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν, 16 καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλη, εἰάν ὀρθὰ ὦσι. 17 μη ζηλοῦτῶ ἡ καρδία σου ἀμαρτωλοῦς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· 18 εἰάν γὰρ τηρήσης αὐτὰ, ἔσται σοὶ ἔκγονα, ἡ δε ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. 19 ἀκουε, υἱε, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας· 20 μη ἴσθι οἰνοπότης, μηδέ ἐκτείνου συμβουλαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς· 21 πας γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ρακώδη πας ὑπνώδης. 22 ἀκουε, υἱε, πατὴρ τοῦ γεννήσαντός σε καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. 23 ἀλήθειαν κτήσαι καὶ μὴ ἀπώση σοφίαν καὶ παιδεῖαν καὶ σύνεσιν. 24 καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δε υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. 25 εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκούσά σε. 26 δος μοι, υἱε, σὴν καρδίαν, οἱ δε σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτωσαν· 27 πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον· 28 οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείται, καὶ πας παράνομος ἀναλωθήσεται. 29 τίνοι σουαί; τίνοι θόρυβος; τίνοι κρίσεις; τίνοι δε ἀηδία καὶ λέσχα; τίνοι συντρίμματα διακενῆς; τίνοι πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; 30 οὐ τῶν ἐγχρονονίζοντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποὺ πότοι γίνονται; 31 μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δίκαιοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· εἰάν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὑστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου. 32 τὸ δε ἔσχατον ὡσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγῶς ἐκτείνεται, καὶ ὡσπερ ὑπὸ κεράστου διαχέεται αὐτῷ ὁ ἰός. 33 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἰδῶσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιὰ, 34 καὶ κατακείσῃ ὡσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ ὡσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. 35 ερεῖς δε· τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιζάν μοι, ἐγὼ δε οὐκ ἤδειν· πότε ὀρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΥΙΕ, μη ζηλώσης κακούς άνδρας μηδέ επιθυμήσης είναι μετ' αυτών · 2 ψευδή γαρ μελετά η καρδιά αυτών, και πόνους τα χείλη αυτών λαλεί. 3 μετά σοφίας οικοδομείται οίκος και μετά συνέσεως ανορθούται. 4 μετά αισθήσεως εμπίπλονται ταμεία εκ παντός πλούτου τιμίου και καλού. 5 κρείσσων σοφός ισχυρού και ανήρ φρόνησιν έχων γεωργίου μεγάλου. 6 μετά κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δε μετά καρδίας βουλευτικής. 7 σοφία και έννοια αγαθή εν πύλαις σοφών · σοφοί ουκ εκκλίνουσιν εκ στόματος Κυρίου, 8 αλλά λογίζονται εν συνεδρίοις. απαιδευτοί συναντά θάνατος, 9 αποθνήσκει δε άφρων εν αμαρτίαις. ακαθαροσία δε ανδρί λοιμω 10 εμολυνθήσεται εν ημέρα κακή και εν ημέρα θλίψεως, έως αν εκλίπη. 11 ρύσαι αγομένους εις θάνατον και εκπρίου κτεινομένους, μη φείση · 12 εάν δε είπη, ουκ οίδα τούτον, γίνωσκε ότι Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει, και ο πλάσας πνοήν πάσιν, αυτός οίδε πάντα, ος αποδίδωσιν εκάστω κατά τα έργα αυτού. 13 φάγε μέλι, υιε, αγαθόν γαρ κηρίον, ίνα γλυκανθή σου ο φάρυγξ · 14 ούτως αισθήση σοφίαν τη σή ψυχή · εάν γαρ εύρης, έσται καλή η τελευτή σου, και ελπίς σε ουκ εγκαταλείψει. 15 μη προσαγάγης ασεβή νομή δικαίων μηδέ απατηθής χορτασία κοιλίας · 16 επτάκις γαρ πεσειται δικαίος και αναστήσεται, οι δε ασεβείς ασθενήσουσιν εν κακοίς. 17 εάν πέση ο εχθρός σου, μη επιχαρήσ αυτω, εν δε τω υποσκελισματι αυτού μη επαίρου · 18 ότι όψεται Κύριος και ουκ αρέσει αυτω, και αποστρέψει τον θυμόν αυτού απ' αυτού. 19 μη χαιρε επί κακοποιοίς, μηδέ ζήλου αμαρτωλούς · 20 ου γαρ μη γένηται έκγονα πονηρω, λαμπτήρ δε ασεβών σβεσθήσεται. 21 φοβού τον Θεόν, υιε, και βασιλέα και μηθετέρω αυτών απειθήσης · 22 εξαίφνης γαρ τίσονται τους ασεβείς, τας δε τιμωρίας αμφοτέρων τις γνώσεται; (Μασ. ΚΘ, 27). 22α λόγον φυλασσόμενος υιος απωλείας εκτός έσται, δεχόμενος δε εδέξατο αυτόν. 22β μηδέν ψεύδος από γλώσσης βασιλεί λεγέσθω, και ουδέν ψεύδος από γλώσσης αυτού ου μη εξέλθη. 22γ μάχαιρα γλώσσα βασιλέως και ου σαρκίνη, ος δ' αν παραδοθή, συντριβήσεται · 22δ εάν γαρ οξυνθή ο θυμός αυτού, συν νεύροις ανθρώπους αναλίσκει, και οστά ανθρώπων κατατρώγει, και συγκαίει ωπερ φλόξ, ωστε άβρωτα είναι νεοσσοίς αετών.

(Μασ. Λ, 1). 22ε Τούς εμούς λόγους, υιε, φοβήθητι, και δεξάμενος αυτούς μετανόει· τάδε λέγει ο ανήρ τοις πιστεύουσι Θεω, και παύομαι· 2 αφρονέστατος γαρ ειμι απάντων ανθρώπων, και φρόνησις ανθρώπων ουκ έστιν εν εμοί· 3 Θεός δεδίδαχέ με σοφίαν, και γνώσιν αγίων έγνωκα. 4 τις ανέβη εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγεν ανέμους εν κόλπω; τις συνέστρεψεν ύδωρ εν ιματίω; τις εκράτησε πάντων των άκρων της γης; τι όνομα αυτω, ή τι όνομα τοις τέκνοις αυτου; 5 πάντες γαρ λόγοι Θεού πεπυρωμένοι, υπερασπίζει δε αυτός των ευλαβουμένων αυτών. 6 μη προσθής τοις λόγοις αυτου, ίνα μη ελέγξη σε και ψευδής γένη. 7 δύο αιτούμαι παρά σου, μη αφέλης μου χάριν προ του αποθανείν με· 8 μάταιον λόγον και ψευδή μακράν μου ποιήσον, πλούτον δε και πενίαν μη μοι δωσ, σύνταξόν δε μοι τα δέοντα και τα αυτάρκη, 9 ίνα μη πλησθεις ψευδής γένωμαι και είπω· τις με ορά; ή πενηθείς κλέψω και ομόσω το όνομα του Θεού. 10 μη παραδωσ οικέτην εις χείρας δεοπότου, μήποτε καταράσσηται σε και αφανισθής. 11 έκγονον κακόν πατέρα καταράται, την δε μητέρα ουκ ευλογεί. 12 έκγονον κακόν δίκαιον εαυτόν κρίνει. την δ' έξοδον αυτου ουκ απένιψεν. 13 έκγονον κακόν υψηλούς οφθαλμούς έχει, τοις δε βλεφάροις αυτου επαίρεται. 14 έκγονον κακόν μαχαίρας τους οδόντας έχει και τας μύλας τομίδας, ωστε αναλίσκειν και κατεσθίειν τους ταπεινούς από της γης και τους πένητας αυτών εξ ανθρώπων.

(Μασ. ΚΔ, 23). Ταύτα δε λέγω υμίν τοις σοφοίς επιγινώσκειν· αιδείσθαι πρόσωπον εν κρίσει ου καλόν. 24 ο ειπών τον ασεβή· δίκαιός εστιν, επικατάρατος λαοίς έσται και μισητός εις έθνη· 25 οι δε ελέγχοντες βελτίους φανούνται, επι' αυτούς δε ήξει ευλογία· 26 χείλη δε φιλήσουσιν αποκρινόμενα λόγους αγαθούς. 27 ετοιμάζε εις την έξοδον τα έργα σου και παρασκευάζου εις τον αγρόν και πορεύου κατόπισθέν μου και ανοικοδομήσεις τον οίκον σου. 28 μη ίσθι ψευδής μάρτυς επι σόν πολίτην, μηδέ πλατόνου σοίς χείλεσι. 29 μη είπης· ον τρόπον εχρήσατό μοι, χρήσομαι αυτω, τίσομαι δε αυτόν α με ηδίκησεν. 30 ωπερ γεώργιον ανήρ άφρων, και ωπερ αμπελών άνθρωπος ενδεής φρενών· 31 εάν αφής αυτόν, χερσωθήσεται και χορτομανήσει όλος και γίνεται εκλελειμμένος, οι δε φραγμοί των λίθων αυτου κατασκάπτονται. 32 ύστερον εγώ μετενόησα, επέβλεψα του εκλέξασθαι παιδείαν, 33 ολίγον νυστάζω, ολίγον δε καθυπνώ, ολίγον δε εναγκαλιζομαι χερσί στήθη· 34 εάν δε τούτο ποιής, ήξει προπορευομένη η πενία σου και η ένδειά σου ωπερ αγαθός δρομεύς.

(Μασ. Λ, 15). Τη βδέλλη τρεις θυγατέρες ήσαν αγαπήσει αγαπώμεναι, και αι τρεις αύται ουκ

ενεπίπλασαν αυτήν, και η τετάρτη ουκ ηρκέσθη ειπείν · ικανόν. 16 άδης και έρωσ γυναικός και γη ουκ εμπιπλαμένη ύδατος και ύδωρ και πυρ ου μη είπωσιν · αρκεί · 17 οφθαλμόν καταγελώντα πατρός και ατιμάζοντα γήρας μητρός, εκκόψαισαν αυτόν κόρακες εκ των φαραγγών και καταφάγοισαν αυτόν νεοσοοί αετών. 18 τρία δε εστι αδύνατά μοι νοήσαι, και το τέταρτον ουκ επιγινώσκω · 19 ίχνη αετού πετομένου και οδούς όφεως επί πέτρας και τρίβους νηός ποντοπορούσης και οδούς ανδρός εν νεότητι. 20 τοιαύτη οδός γυναικός μοιχαλίδος, ή, όταν πράξη, απονιψαμένη, ουδέν φησι πεπραχέναι άτοπον. 21 δια τριών σείεται η γη, το δε τέταρτον ου δύναται φέρειν · 22 εάν οικέτης βασιλεύση και άφρων πλησθή σιτίων 23 και οικέτις εάν εκβάλη την εαυτής κυρίαν και μισητή γυνή εάν τύχη ανδρός αγαθού. 24 τέσσαρα δε ελάχιστα επί της γης, ταύτα δε εστι σοφώτερα των σοφών · 25 οι μύρμηκες, οίς μη έστιν ισχύς και ετοιμάζονται θέρους την τροφήν · 26 και οι χοιρογρύλλιοι, έθνος ουκ ισχυρόν, οί εποίησαντο εν πέτραις τους εαυτών οίκους · 27 αβασιλευτόν εστιν η ακρίς και στρατεύει αφ ' ενός κελεύσματος ευτάκτως · 28 και καλαβώτης χερσίν ερειδόμενος και ευάλωτος ων κατοικεί εν οχυρώμασι βασιλέως. 29 τρία δε εστιν, α ευόδως πορεύεται, και τέταρτον, ό καλώς διαβαίνει · 30 σκύμνος λέοντος ισχυρότερος κτηνών, ος ουκ αποστρέφεται ουδέ καταπήσσει κτήνος, 31 και αλέκτωρ εμπεριπατών θηλείαις εύψυχος και τράγος ηγούμενος αιπολίου και βασιλεύς δημηγορών εν έθνει. 32 εάν πρόη σεαυτόν εν ευφροσύνη και εκτείνης την χειρά σου μετά μάχης, ατιμασθήση. 33 άμελγε γάλα, και έσται βούτυρον · εάν δε εκπιέξης μυκτήρας, εξελεύσεται αίμα · εάν δε εξέλκης λόγους, εξελεύσονται κρίσεις και μάχαι.

(Μασ. ΛΑ, 1). Οι εμοί λόγοι ειρηνται υπό Θεού, βασιλέως χρηματισμός, ον επαίδευσεν η μήτηρ αυτού. 2 τι, τέκνον, τηρήσεις; τι; ρήσεις Θεού. πρωτογενές, σοί λέγω, υιε · τι τέκνον εμής κοιλίας; τι τέκνον εμών ευχών; 3 μη δως γυναιξί σόν πλούτον, και τον σόν νουν και βιον εις υστεροβουλιαν. 4 μετά βουλής πάντα ποιει, μετά βουλής οινοπότει · οι δυνάσται θυμώδεις εισιν, οίνον δε μη πινέτωσαν, 5 ινα μη πόντες επιλάθωνται της σοφίας και ορθά κρίναι ου μη δύνωνται τους ασθενεις. 6 δίδοτε μέθην τοις εν λύπαις και οίνον πίνειν τοις εν οδύναις, 7 ινα επιλάθωνται της πενίας και των πόνων μη μνησθώσιν έτι. 8 άνοιγε σόν στόμα λόγω Θεού, και κρίνε πάντας υγιώς. 9 άνοιγε σόν στόμα και κρίνε δικαίως, διάκρινε δε πένητα και ασθενή.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΑΥΤΑΙ αι παιδείαι Σολομώντος αι αδιάκριτοι, ας εξεγράψαντο οι φίλοι Εζεκίου του βασιλέως της Ιουδαίας.

2 Δόξα Θεού κρύπτει λόγον, δόξα δε βασιλέως τιμά πράγματα. 3 ουρανός υψηλός, γη δε βαθεία, καρδιά δε βασιλέως ανεξέλεγκτος. 4 τύπτε αδόκιμον αργύριον, και καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν· 5 κτείνει ασεβείς εκ προσώπου βασιλέως, και κατορθώσει εν δικαιοσύνη ο θρόνος αυτού. 6 μη αλαζονεύου ενώπιον βασιλέως, μηδέ εν τόποις δυναστών υφίστασο· 7 κρείσσον γαρ σοι το ρηθήναι· ανάβαινε προς με ή ταπεινώσαί σε εν προσώπω δυνάστου. α είδον οι οφθαλμοί σου, λέγε. 8 μη πρόσπιπτε εις μάχην ταχέως, ίνα μη μεταμεληθής επ' εσχάτων. ηνίκα αν σε ονειδίση ο σός φίλος, 9 αναχώρει εις τα οπίσω μη καταφρόνει, 10 μη σε ονειδίση μεν ο φίλος, η δε μάχη σου και η έχθρα ουκ απέσται, αλλά έσται σοι ίση θανάτω. 10α χάρις και φιλία ελευθεροί, ας τήρησον σεαυτω, ίνα μη επονειδίστος γένη, αλλά φύλαξον τας οδούς σου ευσυναλλάκτως. 11 μήλον χρυσούν εν ορμίσκω σαρδίου, ούτως ειπείν λόγον. 12 εις ενώτιον χρυσούν και σάρδιον πολυτελές δέδεται, λόγος σοφός εις ευήκοον ους. 13 ωσπερ έξοδος χιόνος εν αμήτω κατά κάμα ωφελεί, ούτως άγγελος πιστός τους αποστειλαντας αυτόν· ψυχάς γαρ των αυτω χρωμένων ωφελεί. 14 ωσπερ άνεμοι και νέφη και νετοί επιφανέστατα, ούτως ο καυχόμενος επί δόσει ψευδει. 15 εν μακροθυμία ευοδία βασιλεύσι, γλώσσα δε μαλακή συντριβει οστά. 16 μέλι ευρών φάγε το ικανόν, μήποτε πλησθεις εξεμέσης. 17 σπάνιον εισαγε σόν πόδα προς σεαυτού φίλον, μήποτε πλησθεις σου μισηση σε. 18 ρόπαλον και μάχαιρα και τόξευμα ακιδωτόν, ούτως και ανήρ ο καταμαρτυρών του φίλου αυτού μαρτυρίαν ψευδη. 19 οδός κακού και πούς παρανόμου ολείται εν ημέρα κακή. 20 ωσπερ όξος έλκει ασύμφορον, ούτως προσπεισόν πάθος εν σώματι καρδιαν λυπει. 20α ωσπερ σής εν ιματίω και σκώληξ ξύλω, ούτως λύπη ανδρός βλάπτει καρδιαν. 21 εάν πεινά ο εχθρός σου, ψώμιζε αυτόν, εάν διψά, πότιζε αυτόν· 22 τούτο γαρ

ποιών άνθρακας πυρός σωρεύσεις επί την κεφαλήν αυτού, ο δε Κύριος ανταποδώσει σοι αγαθά. 23 άνεμος Βορέας εξεγείρει νέφη, πρόσωπον δε αναιδές γλώσσαν ερεθίζει. 24 κρείσσον οικείν επί γωνίας δώματος ή μετά γυναικός λοιδόρου εν οικία κοινή. 25 ωσπερ ύδωρ ψυχρόν ψυχή διψώση προσηνές, ούτως αγγελία αγαθή εκ γης μακρόθεν. 26 ωσπερ ει τις πηγή φράσσοι και ύδατος έξοδον λυμαινοιτο, ούτως άκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ενώπιον ασεβούς. 27 εσθίειν μέλι πολύ ου καλόν, τιμά δε χρή λόγους ενδόξους. 28 ωσπερ πόλις τα τείχει καταβεβλημένη και ατείχιστος, ούτως ανήρ ος ου μετά βουλής τι πράσσει.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΩΣΠΕΡ δρόσος εν αμήτω και ωσπερ υετός εν θέρει, ούτως ουκ έστιν άφρονι τιμή. 2 ωσπερ όρνεα πέταται και στρουθοί, ούτως αρά ματαιία ουκ επελεύσεται ουδενί. 3 ωσπερ μάστιξ ίππω και κέντρον όνω, ούτως ράβδος έθνει παρανόμω. 4 μη αποκρίνου άφρονι προς την εκείνου αφροσύνην, ίνα μη όμοιος γένη αυτω. 5 αλλά αποκρίνου άφρονι κατά την αφροσύνην αυτού, ίνα μη φαίνηται σοφός παρ ' εαυτω. 6 εκ των οδών εαυτού όνειδος ποιείται ο αποστείλας δι ' αγγέλου άφρονος λόγον. 7 αφελού πορείαν σκελών και παρανομίαν εκ στόματος αφρόνων. 8 ος αποδεσμεύει λίθον εν σφενδόνη, όμοίός εστι τω διδόντι άφρονι δόξαν. 9 άκανθαι φύονται εν χειρί μεθύσου, δουλεία δε εν χειρί των αφρόνων. 10 πολλά χειμάζεται πάσα σάρξ αφρόνων · συντριβεται γαρ η έκοτασις αυτών. 11 ωσπερ κών όταν επέλθη επί τον εαυτού έμετον και μισητός γένηται, ούτως άφρων τη εαυτού κακία αναστρέψας επί την εαυτού αμαρτίαν. 11α έστιν αισχόνη επάγουσα αμαρτίαν, και εστιν αισχόνη δόξα και χάρις. 12 είδον άνδρα δόξαντα παρ ' αυτω σοφόν είναι, ελπίδα μέντοι έσχε μάλλον άφρων αυτού. 13 λέγει οκνηρός αποστελλόμενος εις οδόν · λέων εν ταις οδοίς, εν δε ταις πλατείαις φονευταί. 14 ωσπερ θύρα στρέφεται επί του στρόφιγγος, ούτως οκνηρός επί της κλίνης αυτού. 15 κρύψας οκνηρός την χείρα εν τω κόλπω αυτού, ου δυνήσεται επενεγκείν επί στόμα. 16 σοφώτερος εαυτω οκνηρός φαίνεται του εν πλησμονή

αποκομίζοντας αγγελίαν. 17 ωπερ ο κρατών κέρκου κυνός, ούτως ο προεστώς αλλοτρίας κρίσεως. 18 ωπερ οι ιώμενοι προβάλλουσι λόγους εις ανθρώπους, ο δε απαντήσας τω λόγω πρώτος υποσκελισθήσεται, 19 ούτως πάντες οι ενεδρεύοντες τους εαυτών φίλους, όταν δε οραθώσι, λέγουσι ότι παίζων έπραξα. 20 εν πολλοίς ξύλοις θάλλει πυρ, όπου δε ουκ έστι δίθυμος, ησυχάζει μάχη. 21 εσχάρα άνθραξι και ξύλα πυρί, ανήρ δε λοιδορος εις ταραχήν μάχης. 22 λόγοι κερκόπων μαλακοί, ούτοι δε τύπτουσιν εις ταμεία σπλάγχνων. 23 αργύριον διδόμενον μετά δόλου, ωπερ όστρακον ηγητέον. χείλη λεία καρδιαν καλύπτει λυπηράν. 24 χείλεσι πάντα επινεύει αποκλαιόμενος εχθρός, εν δε τη καρδια τεκταίνεται δόλους. 25 εάν σου δέηται ο εχθρός μεγάλη τη φωνή, μη πεισθής, επτά γαρ εισι πονηρία εν τη ψυχή αυτού. 26 ο κρύπτων έχθραν συνίστησι δόλον, εκκαλύπτει δε τας εαυτού αμαρτίας εύγνωστος εν συνεδρίοις. 27 ο ορύσσων βόθρον τω πλησίον εμπειείται εις αυτόν, ο δε κυλίων λίθον εφ' εαυτόν κυλίζει. 28 γλώσσα ψευδής μισει αλήθειαν, στόμα δε άστεγον ποιεί ακαταστασίας.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΜΗ καυχώ τα εις αύριον, ου γαρ γινώσκεις τι τέξεται η επιούσα. 2 εγκωμιαζέτω σε ο πέλας και μη το σόν στόμα, αλλότριος και μη τα σά χείλη. 3 βαρύ λίθος και δυσβάστακτον άμμος, οργή δε άφρονος βαρυτέρα αμφοτέρων. 4 ανελεήμων θυμός και οξεία οργή, αλλ' ουδένα υφίσταται ζήλος. 5 κρείσσους έλεγχοι αποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλιας. 6 αξιοπιστότερα εις τραύματα φίλου ή εκούσια φιλήματα εχθρού. 7 ψυχή εν πλησμονή ούσα κηρίοις εμπαιζει, ψυχή δε ενδεεί και τα πικρά γλυκέα φαίνεται. 8 ωπερ όταν όρνεον καταπιετασθή εκ της ίδιας νοσσίας, ούτως άνθρωπος δουλούται όταν αποξενωθή εκ των ιδίων τόπων. 9 μύροις και οίνοις και θυμιάμασι τέρπεται καρδια, καταρρήγνυται δε υπό συμπτωμάτων ψυχή. 10 φίλον σόν ή φίλον πατρων μη εγκαταλίπης, εις δε τον οίκον του αδελφού σου μη εισέλθης ατυχών· κρείσσων φίλος εγγύς ή αδελφός μακράν οικών. 11 σοφός γίνου, υιε, ίνα σου ευφραίνηται η καρδια, και απόστρεψον από σου επονειδίστους λόγους.

12 πανούργος κακών επερχομένων απεκρύβη, άφρονες δε επελθόντες ζημίαν τίσουσιν. 13 αφελού το ιμάτιον αυτού, παρήλθε γαρ υβριστής, όστις τα αλλότρια λυμαινεται. 14 ος αν ευλογία φίλον το πρωϊ μεγάλη τη φωνή, καταρωμένου ουδέν διαφέρειν δόξει. 15 σταγόνες εκβάλλουσιν άνθρωπον εν ημέρα χειμερινή εκ του οίκου αυτού, ωσαύτως και γυνή λοιδορος εκ του ιδίου οίκου. 16 Βορέας σκληρός άνεμος, ονόματι δε επιδέξιος καλείται. 17 σίδηρος σίδηρον οξύνει, ανήρ δε παροξύνει πρόσωπον εταιρου. 18 ος φυτεύει συκήν φάγεται τους καρπούς αυτής, ος δε φυλάσσει τον εαυτού κύριον, τιμηθήσεται. 19 ωπερ ουκ όμοια πρόσωπα προσώποις, ούτως ουδέ αι διάνοιαι των ανθρώπων. 20 άδης και απώλεια ουκ εμπιμπλονται, ωσαύτως και οι οφθαλμοί των ανθρώπων άπληστοι. 20α βδέλυγμα Κυρίω στηρίζων οφθαλμόν, και οι απαίδευτοι ακρατείς γλώσση. 21 δοκίμιον αργυρω και χρυσω πύρωσις, ανήρ δε δοκιμάζεται δια στόματος εγκωμιαζόντων αυτόν. 21α καρδια ανόμου εκζητεί κακά, καρδια δε ευθής εκζητεί γνώσιν. 22 εάν μαστιγοίς άφρονα εν μέσω συνεδρίου ατιμάζων, ου μη περιέλης την αφροσύνην αυτού. 23 γνωστός επιγνώση ψυχάς ποιμνίου σου και επιστήσεις καρδιαν σου σαις αγέλαις· 24 ότι ουκ εις τον αιώνα ανδρί κράτος και ισχύς, ουδέ παραδίδωσιν εκ γενεάς εις γενεάν. 25 επιμελού των εν τω πεδίω χλωρών και κερεις πόαν, και σύναγε χόρτον ορεινόν, 26 ινα έχης πρόβατα εις ιματισμόν· τίμα πεδίον, ινα ώσι σοι άρνες. 27 υιε, παρ ' εμού έχεις ρήσεις ισχυράς εις την ζωήν σου και εις την ζωήν σών θεραπόντων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΦΕΥΓΕΙ ασεβής μηδενός διώκοντος, δικαιος δε ωπερ λέων πέποιθε. 2 δι ' αμαρτίας ασεβών κρίσεις εγείρονται, ανήρ δε πανούργος κατασβέσει αυτάς. 3 ανδρειος εν ασεβείαις συκοφαντεί πτωχούς. ωπερ υετός λάβρος και ανωφελής, 4 ούτως οι εγκαταλείποντες τον νόμον εγκωμιάζουν ασέβειαν, οι δε αγαπώντες τον νόμον περιβάλλουσιν εαυτοίς τείχος. 5 άνδρες κακοί ου νοήσουσι κρίμα, οι δε ζητούντες τον Κύριον συνήσουσιν εν παντί. 6

κρείσσων πτωχός πορευόμενος εν αληθεία, πλούσιου ψευδούς. 7 φυλάσσει νόμον υιος συνेतός, ος δε ποιμάνει ασωτίαν ατιμάζει πατέρα. 8 ο πληθύνων τον πλούτον αυτού μετά τόκων και πλεονασμών, τω ελεώντι πτωχούς συνάγει αυτόν. 9 ο εκκλίνων το ους αυτού μη εισακούσαι νόμου, και αυτός την προσευχήν αυτού εβδέλυκται. 10 ος πλανά ευθείς εν οδώ κακή, εις διαφθοράν αυτός εμπειείται· οι δε άνομοι διελεύσσονται αγαθά, και ουκ εισελεύσσονται εις αυτά. 11 σοφός παρ ' εαυτώ ανήρ πλούσιος, πένης δε νοήμων καταγνώσεται αυτού. 12 δια βοήθειαν δικαίων πολλήν γίνεται δόξα, εν δε τόποις ασεβών αλίσκονται άνθρωποι. 13 ο επικαλύπτων ασέβειαν εαυτού ουκ ευοδωθήσεται, ο δε εξηγούμενος ελέγχους αγαπηθήσεται. 14 μακάριος ανήρ, ος καταπήσσει πάντα δι ' ευλάβειαν, ο δε σκληρός την καρδίαν εμπειείται κακοίς. 15 λέων πεινών και λύκος διψών, ος τυραννεί, πτωχός ων, έθνους πενιχρού. 16 βασιλεύς ενδεής προσόδων μέγας συκοφάντης, ο δε μισών αδικίαν μακρόν χρόνον ζήσεται. 17 άνδρα τον εν αιτία φόνου ο εγγυόμενος, φυγάς έσται και ουκ εν ασφαλεία. 17α παιδευε υιον και αγαπήσει σε, και δώσει κόσμον τη σή ψυχή· ου μη υπακούσει έθνει παρανόμω. 18 ο πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται, ο δε σκολιαίς οδοίς πορευόμενος εμπλακήσεται. 19 ο εργαζόμενος την εαυτού γην πλησθήσεται άρτων, ο δε διώκων σχολήν πλησθήσεται πενίας. 20 ανήρ αξιόπιστος πολλά ευλογηθήσεται, ο δε κακός ουκ ατιμώρητος έσται. 21 ος ουκ αισχύνεται πρόσωπα δικαίων, ουκ αγαθός· ο τοιούτος ψωμού άρτου αποδώσεται άνδρα. 22 σπεύδει πλουτείν ανήρ βάσκανος, και ουκ οίδεν ότι ελεήμων κρατήσσει αυτού. 23 ο ελέγχων ανθρώπου οδούς χάριτας έξει μάλλον του γλωσσοχαριτούντος. 24 ος αποβάλλεται πατέρα ή μητέρα, και δοκεί μη αμαρτάνειν, ούτος κοινωνός εστιν ανδρός ασεβούς. 25 άπιστος ανήρ κρίνει εική, ος δε πέποιθεν επί Κύριον εν επιμελεία έσται. 26 ος πέποιθε θρασειά καρδιά, ο τοιούτος άφρων· ος δε πορευεται σοφία σωθήσεται. 27 ος δίδωσι πτωχοίς, ουκ ενδεηθήσεται, ος δε αποστρέφει τον οφθαλμόν αυτού, εν πολλή απορία έσται. 28 εν τόποις ασεβών στένουσι δικαιοι, εν δε τη εκείνων απώλεια πληθυνθήσονται δικαιοι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ανήρ ελέγχων ανδρός σκληροτραχήλου, εξαπίνης γαρ φλεγομένου αυτού ουκ έστιν ίασις. 2 εγκωμιαζομένων δικαίων ευφρανθήσονται λαοί, αρχόντων δε ασεβών στένουσιν άνδρες. 3 ανδρός φιλούντος σοφίαν ευφραίνεται πατήρ αυτού, ος δε ποιμαίνει πόρνας, απολεί πλούτον. 4 βασιλεύς δίκαιος ανίστησι χώραν, ανήρ δε παράνομος κατασκάπτει. 5 ος παρασκευάζεται επί πρόσωπον του εαυτού φίλους δίκτυον, περιβάλλει αυτό τοις εαυτού ποσίν. 6 αμαρτάνοντι ανδρί μεγάλη παγίς, δίκαιος δε εν χαρά και εν ευφροσύνη έσται. 7 επίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροίς, ο δε ασεβής ου νοεί γνώσιν, και πτωχω ουχ υπάρχει νους επιγνώμων. 8 άνδρες άνομοι εξέκαυσαν πόλιν, σοφοί δε επέστρεψαν οργήν. 9 ανήρ σοφός κρίνει έθνη, ανήρ δε φαύλος οργιζόμενος καταγελάται και ου καταπήσσει. 10 άνδρες αιμάτων μέτοχοι μισούσιν όσιον, οι δε ευθείς εκζητήσουσι ψυχήν αυτού. 11 όλον τον θυμόν αυτού εκφέρει άφρων, σοφός δε ταμιεύεται κατά μέρος. 12 βασιλέως υπακούοντος λόγον άδικον, πάντες οι υπ ' αυτόν παράνομοι. 13 δανειστού και χρεωφειλέτου αλληλοις συνελθόντων, επισκοπήν αμφοτέρων ποιείται ο Κύριος. 14 βασιλέως εν αληθεία κρίνοντος πτωχούς, ο θρόνος αυτού εις μαρτύριον κατασταθήσεται. 15 πληγαί και έλεγχοι διδόασι σοφίαν, παις δε πλανώμενος αισχύνει γονείς αυτού. 16 πολλών όντων ασεβών πολλάί γίνονται αμαρτίαι, οι δε δίκαιοι εκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται. 17 παιδευε υιόν σου, και αναπαύσει σε, και δώσει κόσμον τη ψυχή σου. 18 ου μη υπάρξη εξηγητής έθνει παρανόμω, ο δε φυλάσσων τον νόμον μακαριστός. 19 λόγοις ου παιδευθήσεται οικέτης σκληρός· εάν γαρ και νοήση, αλλ ' ουχ υπακούσεται. 20 εάν ίδης άνδρα ταχόν εν λόγοις, γίνωσκε ότι ελπίδα έχει μάλλον ο άφρων αυτού. 21 ος κατασπαταλά εκ παιδός, οικέτης έσται, έσχατον δε οδυνηθήσεται εφ ' εαυτω. 22 ανήρ θυμώδης ορύσσει νείκος, ανήρ δε οργίλος εξώρυξεν αμαρτίαν. 23 ύβρις άνδρα ταπεινοί, τους δε ταπεινόφρονας ερείδει δόξη Κύριος. 24 ος μερίζεται κλέπτη, μισεί την εαυτού ψυχήν· εάν δε όρκου προτεθέντος ακούσαντες μη αναγγείλωσι, 25 φοβηθέντες και αισχυνθέντες ανθρώπους υπεσκελίσθησαν· ο δε πεπειθώς επί Κυρίω ευφρανθήσεται. ασέβεια ανδρί δίδωσι σφάλμα, ος δε πέποιθεν επί τω δεσπότη, σωθήσεται. 26 πολλοί θεραπεύουσι πρόσωπα ηγουμένων, παρά δε Κυρίου γίνεται το δίκαιον ανδρί. 27 βδέλυγμα δικαίοις ανήρ άδικος,

βδέλυγμα δε ανόμω κατευθύνουσα οδός.

(Μασσ. ΛΑ, 10). Γυναίκα ανδρείαν τις ευρήσει; τιμιωτέρα δε εστι λίθων πολυτελών η τοιαύτη. 11 θάρσει επι ' αυτη η καρδια του ανδρός αυτης, η τοιαύτη καλών σκύλων ουκ απορήσει· 12 ενεργεί γαρ τω ανδρι αγαθά πάντα τον βίον. 13 μηρυομένη έρια και λινον εποίησεν εύχρηστον ταις χερσίν αυτης. 14 εγένετο ωσει ναύς εμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δε αυτης τον πλούτον.* 15 και ανίσταται εκ νυκτών και έδωκε βρώματα τω οίκω και έργα ταις θεραπαίναις. 16 θεωρήσασα γεώργιον επρίατο, από δε καρπών χειρών αυτης κατεφύτευσε κτήμα. 17 αναζωοσαμένη ισχυρώς την οσφόν αυτης ήρεισε τους βραχίονας αυτης εις έργον. 18 εγεύσατο ότι καλόν εστι το εργαζεσθαι, και ουκ αποσβέννυται ο λόχνος αυτης όλην την νύκτα. 19 τους πήχεις αυτης εκτείνει επι τα συμφέροντα, τας δε χείρας αυτης ερείδει εις άτρακτον. 20 χείρας δε αυτης διήνοιξε πένητι, καρπόν δε εξέτεινε πτωχω. 21 ου φροντίζει των εν οίκω ο ανήρ αυτης, όταν που χρονίζει· πάντες γαρ οι παρ ' αυτης ενδεδυμένοι εισί. 22 δισσάς χλαίνας εποίησε τω ανδρι αυτης, εκ δε βύσσου και πορφύρας εαυτη ενδύματα. 23 περιβλεπτος δε γίνεται ο ανήρ αυτης εν πύλαις, ηνίκα αν καθιση εν συνεδρίω μετά των γερόντων κατοίκων της γης. 24 σινδόνας εποίησε και απέδοτο τοις Φοίνιξι, περιζώματα δε τοις Χαναναίοις. 25 ισχόν και ευπρέπειαν ενεδύσατο και ευφράνθη εν ημέραις εσχάταις. 26 στόμα αυτης διήνοιξε προσεχόντως και εννόμως, και τάξιν εστείλατο τη γλώσση αυτης. 27 στεγναί διατριβαί οίκων αυτης, σίτα δε οκνηρά ουκ έφαγε. 28 το στόμα δε ανοίγει σοφώς και νομοθέσμως, η δε ελεημοσύνη αυτης ανέστησε τα τέκνα αυτης και επλούτησαν, και ο ανήρ αυτης ήνεσεν αυτήν.

29 Πολλαί θυγατέρες εκτήσαντο πλούτον, πολλαί εποίησαν δύναμιν, συ δε υπέρκεισαι και υπερήρας πάσας. 30 ψευδείς αρέσκειαι και μάταιον κάλλος γυναικός· γυνή γαρ συνετή ευλογείται, φόβον δε Κυρίου αυτη αινείτω. 31 δότε αυτη από καρπών χειλέων αυτης, και αινείσθω εν πύλαις ο ανήρ αυτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 Ρήματα εκκλησιαστού υιού Δαβίδ βασιλέως Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ.

2 Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο εκκλησιαστής, ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης. 3 τις περισσεία τω ανθρώπω εν παντί μόχθω αυτού, ω μοχθεί υπό τον ήλιον; 4 γενεά πορεύεται και γενεά έρχεται, και η γη εις τον αιώνα έστηκε. 5 και ανατέλλει ο ήλιος και δώνει ο ήλιος και εις τον τόπον αυτού έλκει. 6 αυτός ανατέλλων εκεί πορεύεται προς νότον και κυκλοί προς βορράν· κυκλοί κυκλών, πορεύεται το πνεύμα, και επί κύκλους αυτού επιστρέφει το πνεύμα. 7 πάντες οι χείμαρροι πορεύονται εις την θάλασσαν, και η θάλασσα ουκ έστιν εμπιλαμένη· εις τον τόπον, ου οι χείμαρροι πορεύονται, εκεί αυτοί επιστρέφουσι του πορευθήναι. 8 πάντες οι λόγοι έγκοποι· ου δυνήσεται ανήρ του λαλείν, και ου πλησθήσεται οφθαλμός του οράν, και ου πληρωθήσεται ους από ακροάσεως. 9 τι το γεγονός; αυτό το γενησόμενον· και τι το πεπονημένον; αυτό το ποιηθησόμενον· και ουκ έστι παν πρόσφατον υπό τον ήλιον. 10 ος λαλήσει και ερεί· ιδέ τούτο κενόν εστιν, ήδη γεγονός εν τοις αιώσι τοις γενομένοις από έμπροσθεν ημών. 11 ουκ έστι μνήμη τοις πρώτοις, και γε τοις εσχάτοις γενομένοις ουκ έσται αυτών μνήμη μετά των γενησομένων εις την εσχάτην.

12 Εγώ εκκλησιαστής εγενόμην βασιλεύς επί Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ· 13 και έδωκα την καρδιαν μου του εκζητήσαι και του κατασκέψασθαι εν τη σοφία περι πάντων των γινομένων υπό τον ουρανόν· ότι περισπασμόν πονηρόν έδωκεν ο Θεός τοις υιοίς των ανθρώπων του περισπάσθαι εν αυτώ. 14 είδον συν πάντα τα ποιήματα τα πεπονημένα υπό τον ήλιον, και ιδού τα πάντα ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος. 15 διεστραμμένον ου δυνήσεται επικοσμηθήναι, και υστέρημα ου δυνήσεται αριθμηθήναι. 16 ελάλησα εγώ εν καρδια μου τω λέγειν· ιδού εγώ εμεγαλύνθην και προσέθηκα σοφίαν επί πάσιν, οί εγένοντο έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ, και έδωκα καρδιαν μου του γνώσαι σοφίαν και γνώσιν. 17 και καρδια μου είδε πολλά, σοφίαν και γνώσιν, παραβολάς και επιστήμην έγνων εγώ, ότι και γε τούτό εστι προαίρεσις πνεύματος· 18 ότι εν πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως, και ο προστιθείς γνώσιν προσθήσει άλγημα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΠΙΟΝ εγώ εν καρδία μου · δεύρο δη πειράσω σε εν ευφροσύνη, και ιδέ εν αγαθώ · και ιδού και γε τούτο ματαιότης. 2 τώ γέλωτι είπα περιφοράν, και τη ευφροσύνη · τι τούτο ποιείς; 3 και κατεσκεψάμην ει η καρδία μου ελκύσει ως οίνον την σάρκα μου -και καρδία μου ωδήγησεν εν σοφία- και του κρατήσαι επ ' ευφροσύνην, έως ου ιδω ποίον το αγαθόν τοις υιοίς των ανθρώπων, ό ποιήσουσιν υπό τον ήλιον, αριθμόν ημερών ζωής αυτών. 4 εμεγάλυνα ποιήμά μου, ωκοδόμησά μοι οίκους. εφύτευσά μοι αμπελώνας, 5 εποίησά μοι κήπους και παραδείσους και εφύτευσα εν αυτοίς ξύλον παν καρπού · 6 εποίησά μοι κολυμβήθρας υδάτων του ποτίσαι απ ' αυτών δρυμόν βλαστώντα ξύλα · 7 εκτησάμην δούλους και παιδίσκας, και οικογενείς εγένοντό μοι, και γε κτήσις βουκολίου και ποιμνίου πολλή εγένετό μοι υπέρ πάντας τους γενομένους έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ · 8 συνήγαγόν μοι και γε αργύριον και χρυσίον και περιουσιασμούς βασιλέων και των χωρών · εποίησά μοι άδοντας και αδούσας και εντροφήματα υιών ανθρώπων, οινοχόον και οινοχόας · 9 και εμεγαλύνθην και προσέθηκα παρά πάντας τους γενομένους έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ · και γε σοφία μου εστάθη μοι. 10 και παν, ό ήτησαν οι οφθαλμοί μου, ουκ αφείλον απ ' αυτών, ουκ απεκόλυσσα την καρδίαν μου από πάσης ευφροσύνης, ότι καρδία μου ευφράνθη εν παντί μόχθω μου, και τούτο εγένετο μερίς μου από παντός μόχθου. 11 και επέβλεψα εγώ εν πάσι ποιήμασί μου, οίς εποίησαν αι χείρες μου, και εν μόχθω, ω εμόχθησα του ποιείν, και ιδού τα πάντα ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος, και ουκ έστι περισσεια υπό τον ήλιον. 12 και επέβλεψα εγώ του ιδείν σοφίαν και περιφοράν και αφροσύνην · ότι τις άνθρωπος, ος επελεύσεται οπίσω της βουλής τα όσα εποίησεν αυτήν; 13 και είδον εγώ ότι εστί περισσεια τη σοφία υπέρ την αφροσύνην, ως περισσεια του φωτός υπέρ το σκότος. 14 του σοφού οι οφθαλμοί αυτού εν κεφαλή αυτού, και ο άφρων εν σκότει πορεύεται · και έγνων και γε εγώ ότι συνάντημα εν συναντήσεται τοις πάσιν αυτοίς. 15 και είπα εγώ εν

καρδία μου· ως συνάντημα του άφρονος και γε εμοί συναντήσεται μοι, και ινατί εσοφισάμην εγώ; τότε περισσόν ελάλησα εν καρδία μου, διότι ο άφρων εκ περισσεύματος λαλεί, ότι και γε τούτο ματαιότης. 16 ότι ουκ έστιν η μνήμη του σοφού μετά του άφρονος εις τον αιώνα, καθότι ήδη αι ημέραι ερχόμεναι τα πάντα επελήσθη· και Πως αποθανείται ο σοφός μετά του άφρονος; 17 και εμίσησα συν την ζωήν, ότι πονηρόν επ' εμέ το ποιήμα το πεποιημένον υπό τον ήλιον, ότι πάντα ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος. 18 και εμίσησα εγώ συν πάντα μόχθον μου, ον εγώ κοπιώ υπό τον ήλιον, ότι αφίω αυτόν τω ανθρώπω τω γινομένω μετ' εμέ· 19 και τις οίδεν ει σοφός έσται ή άφρων; και ει εξουσιάζεται εν παντί μόχθω μου, ω εμόχθησα και ω εσοφισάμην υπό τον ήλιον; και γε τούτο ματαιότης. 20 και επέστρεψα εγώ του αποτάξασθαι την καρδιαν μου εν παντί μόχθω μου, ω εμόχθησα υπό τον ήλιον, 21 ότι εστιν άνθρωπος, ότι μόχθος αυτού εν σοφία και εν γνώσει και εν ανδρεία, και άνθρωπος, ος ουκ εμόχθησεν εν αυτω, δώσει αυτω μερίδα αυτού. και γε τούτο ματαιότης και πονηρία μεγάλη· 22 ότι γίνεται τω ανθρώπω εν παντί μόχθω αυτού και εν προαιρέσει καρδιας αυτού, ω αυτός μοχθεί υπό τον ήλιον. 23 ότι πάσαι αι ημέραι αυτού αλημάτων και θυμού περισπασμός αυτού, και γε εν νυκτί ου κοιμάται η καρδία αυτού· και γε τούτο ματαιότης εστιν. 24 ουκ έστιν αγαθόν ανθρώπω, ό φάγεται και ό πιεται και ό δείξει τη ψυχή αυτού αγαθόν εν μόχθω αυτού. και γε τούτο είδον εγώ ότι από χειρός του Θεού εστιν· 25 ότι τις φάγεται και τις πιεται πάρεξ αυτού; 26 ότι τω ανθρώπω τω αγαθω προ προσώπου αυτού έδωκε σοφίαν και γνώσιν και ευφροσύνην· και τω αμαρτάνοντι έδωκε περισπασμόν του προσθείναι και του συναγαγείν, του δούναι τω αγαθω προ προσώπου του Θεού· ότι και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΤΟΙΣ πάσι χρόνος και καιρός τω παντί πράγματι υπό τον ουρανόν. 2 καιρός του τεκείν και καιρός του αποθανείν, καιρός του φυτεύσαι και καιρός του εκτίλαι το πεφυτευμένον, 3

καιρός του αποκτείναι και καιρός του ιάσασθαι, καιρός του καθελείν και καιρός του οικοδομείν, 4 καιρός του κλαύσαι και καιρός του γελάσαι, καιρός του κόψασθαι και καιρός του ορχήσασθαι, 5 καιρός του βαλείν λίθους και καιρός του συναγαγείν λίθους, καιρός του περιλαβείν και καιρός του μακρυνθήναι από περιλήψεως, 6 καιρός του ζητήσαι και καιρός του απολέσαι, καιρός του φυλάξαι και καιρός του εκβαλείν, 7 καιρός του ρήξαι και καιρός του ράψαι, καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν, 8 καιρός του φιλήσαι και καιρός του μισήσαι, καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης. 9 τις περισσεία του ποιούντος εν οίς αυτός μοχθεί; 10 είδον συν πάντα τον περισπασμόν, ον έδωκεν ο Θεός τοις υιοίς των ανθρώπων του περισπάσθαι εν αυτώ. 11 σύμπαντα, α εποίησε, καλά εν καιρώ αυτού, και γε συν τον αιώνα έδωκεν εν καρδία αυτών, όπως μη εύρη ο άνθρωπος το ποιήμα, ό εποίησεν ο Θεός απ' αρχής και μέχρι τέλους. 12 έγνων ότι ουκ έστιν αγαθόν εν αυτοίς, ει μη του ευφρανθήναι και του ποιείν αγαθόν εν ζωή αυτού. 13 και γε πας άνθρωπος, ος φάγεται και πιεται και ίδη αγαθόν εν παντί μόχθω αυτού, δόμα Θεού εστιν. 14 έγνων ότι πάντα, όσα εποίησεν ο Θεός, αυτά έσται εις τον αιώνα· επ' αυτώ ουκ έστι προσθείναι, και απ' αυτού ουκ έστιν αφελείν, και ο Θεός εποίησεν, ινα φοβηθώσιν από προσώπου αυτού. 15 το γενόμενον ήδη εστί, και όσα του γίνεσθαι, ήδη γέγονε, και ο Θεός ζητήσει τον διωκόμενον.

16 Και έτι είδον υπό τον ήλιον τόπον της κρίσεως, εκεί ο ασεβής, και τόπον του δικαίου, εκεί ο ασεβής. 17 και είπα εγώ εν καρδία μου· συν τον δίκαιον και συν τον ασεβή κρινει ο Θεός, ότι καιρός τω παντί πράγματι και επί παντί τω ποιήματι εκεί. 18 είπα εγώ εν καρδία μου περί λαλιάς υιών του ανθρώπου, ότι διακρινει αυτούς ο Θεός, και του δείξαι ότι αυτοί κτήνη εισί. 19 και γε αυτοίς συνάντημα υιών του ανθρώπου και συνάντημα του κτήνους, συνάντημα εν αυτοίς· ως ο θάνατος τούτου, ούτως και ο θάνατος τούτου, και πνεύμα εν τοις πάσι· και τι επερίσσευσεν ο άνθρωπος παρά το κτήνος; ουδέν, ότι πάντα ματαιότης. 20 τα πάντα εις τόπον ένα· τα πάντα εγένετο από του χούσ, και τα πάντα επιστρέφει εις τον χουν. 21 και τις οίδε το πνεύμα υιών του ανθρώπου, ει αναβαίνει αυτό άνω, και το πνεύμα του κτήνους, ει καταβαίνει αυτό κάτω εις την γην; 22 και είδον ότι ουκ έστιν αγαθόν ει μη ό ευφρανθήσεται ο άνθρωπος εν ποιήμασιν αυτού, ότι αυτό μερίς αυτού· ότι τις άξει αυτόν του ιδείν εν ω εάν γένηται μετ' αυτόν;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ επέστρεψα εγώ και είδον συν πάσας τας συκοφαντίας τας γενομένας υπό τον ήλιον· και ιδού δάκρυον των συκοφαντουμένων, και ουκ έστιν αυτοίς παρακαλών, και από χειρός συκοφαντούντων αυτοίς ισχύς, και ουκ έστιν αυτοίς παρακαλών. 2 και επήνεσα εγώ συν πάντας τους τεθνηκότας τους ήδη αποθανόντας υπέρ τους ζώντας, ότι αυτοί ζώσιν έως του νυν· 3 και αγαθός υπέρ τους δύο τούτους όστις ούπω εγένετο, ος ουκ είδε συν το ποιήμα το πονηρόν το πεπονημένον υπό τον ήλιον.

4 Και είδον εγώ συν πάντα τον μόχθον και συν πάσαν ανδρείαν του ποιήματος, ότι αυτό ζήλος ανδρός από του εταίρου αυτού· και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος. 5 ο άφρων περιέβαλε τας χείρας αυτού και έφαγε τας σάρκας αυτού. 6 αγαθόν πλήρωμα δρακός αναπαύσεως υπέρ πληρώματα δύο δρακών μόχθου και προαιρέσεως πνεύματος.

7 Και επέστρεψα εγώ και είδον ματαιότητα υπό τον ήλιον. 8 έστιν εις, και ουκ έστι δεύτερος, και γε υιος και γε αδελφός ουκ έστιν αυτω· και ουκ έστι πειρασμός τω παντί μόχθω αυτού, και γε οφθαλμός αυτού ουκ εμπίπλεται πλούτου. και τίνι εγώ μοχθώ και στερίσκω την ψυχήν μου από αγαθωσύνης; και γε τούτο ματαιότης και περισπασμός πονηρός εστι. 9 αγαθοί οι δύο υπέρ τον ένα, οίς εστιν αυτοίς μισθός αγαθός εν μόχθω αυτών· 10 ότι εάν πέσωσιν, ο εις εγερει τον μέτοχον αυτού, και ουαί αυτω τω ενί, όταν πέση και μη ή δεύτερος εγείραι αυτόν. 11 και γε εάν κοιμηθώσι δύο, και θέρμη αυτοίς· και ο εις Πως θερμανθή; 12 και εάν επικραταιωθή ο εις, οι δύο στήσονται κατέναντι αυτού, και το σπαρτίον το έντριπον ου ταχέως απορραγήσεται.

13 Αγαθός παις πένης και σοφός υπέρ βασιλέα πρεσβύτερον και άφρονα, ος ουκ έγνω του προσέχειν έτι· 14 ότι εξ οίκου των δεσμίων εξελεύσεται του βασιλεύσαι, ότι και γε εν βασιλεία αυτού εγενήθη πένης. 15 είδον συν πάντας τους ζώντας τους περιπατούντας υπό τον ήλιον μετά του νεανίσκου του δευτέρου, ος στήσεται αντ' αυτού· 16 ουκ έστι περασμός

τω παντί λαω, τοις πάσιν, όσοι εγένοντο έμπροσθεν αυτών· και γε οι έσχατοι ουκ ευφρανθήσονται εν αυτω· ότι και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.

17 Φύλαξον τον πόδα σου, εν ω εάν πορεύη εις οίκον του Θεού, και εγγύς του ακούειν· υπέρ δόμα των αφρόνων θυσία σου, ότι ουκ εισίν ειδότες του ποιήσαι κακόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΜΗ σπεύδε επί στόματί σου, και καρδια σου μη ταχυνάτω του εξενέγκαι λόγον προ προσώπου του Θεού· ότι ο Θεός εν τω ουρανω άνω, και συ επί της γης. δια τούτο έστωσαν οι λόγοι σου ολίγοι. 2 ότι παραγίνεται ενόπιον εν πλήθει πειρασμού και φωνή άφρονος εν πλήθει λόγων. 3 καθώς αν εύξη ευχήν τω Θεω, μη χρονίσης του αποδούναι αυτήν, ότι ουκ έστι θέλημα εν άφροσι· συ ουν όσα εάν εύξη, απόδος. 4 αγαθόν το μη εύξασθαι σε ή το εύξασθαι σε και μη αποδούναι. 5 μη δως το στόμα σου του εξαμαρτήσαι την σάρκα σου και μη είπης προ προσώπου του Θεού, ότι άγνοιά εστιν, ίνα μη οργισθή ο Θεός επί φωνή σου και διαφθείρη τα ποιήματα χειρών σου. 6 ότι εν πλήθει ενυπνίων και ματαιοτήτων και λόγων πολλών, ότι συ τον Θεόν φοβού.

7 Εάν συκοφαντίαν πένητος και αρπαγήν κρίματος και δικαιοσύνης ίδης εν χώρα, μη θαυμάσης επί τω πράγματι· ότι υψηλός επάνω υψηλού φυλάξαι, και υψηλοί επ' αυτοίς. 8 και περισσεια γης επί παντί εστι, βασιλεύς του αγρού ειργασμένου.

9 Αγαπών αργύριον ου πλησθήσεται αργυρίου· και τις ηγάπησεν εν πλήθει αυτών γένημα; και γε τούτο ματαιότης. 10 εν πλήθει αγαθωσύνης επληθύνθησαν έσθοντες αυτήν· και τι ανδρεία τω παρ' αυτής ότι αλλ' ή του οράν οφθαλμοίς αυτού; 11 γλυκός ύπνος του δούλου ει ολίγον και ει πολύ φάγεται· και τω εμπλησθέντι του πλουτήσαι ουκ έστιν αφίων αυτόν του υπνώσαι. 12 έστιν αρρωστια, ην ειδον υπό τον ήλιον, πλούτον φυλασσόμενον τω παρ' αυτού εις κακίαν αυτω, 13 και απολείται ο πλούτος εκείνος εν περισπασμω πονηρω, και εγέννησεν υιόν, και ουκ έστιν εν χειρί αυτού ουδέν. 14 καθώς εξήλθεν από γαστρός μητρός

αυτού γυμνός, επιστρέψει του πορευθῆναι ως ἤκει, και ουδέν ου λήψεται εν μόχθῳ αυτού, ἵνα πορευθῆ εν χειρὶ αυτού. 15 και γε τούτο πονηρά αρρωστία· ὡσπερ γαρ παρεγένετο, οὕτως και απελεύσεται, και τις η περισσεια αυτού, ἢ μοχθεῖ εις άνεμον; 16 και γε πάσαι αι ημέραι αυτού εν σκότει και εν πένθει και θυμῳ πολλῳ και αρρωστία και χόλῳ.

17 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὃ ἐστὶ καλόν, τοῦ φαγεῖν και τοῦ πιεῖν και τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην εν παντί μόχθῳ αυτού, ὡ εἰάν μοχθῆ ὑπὸ τον ἥλιον ἀριθμὸν ημερῶν ζωῆς αυτού, ὡν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸ μέρος αὐτοῦ. 18 και γε πᾶς ἄνθρωπος, ὡ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός πλούτον και ὑπάρχοντα και ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ και λαβεῖν το μέρος αὐτοῦ και τοῦ ευφρανθῆναι εν μόχθῳ αὐτοῦ, τούτο δῶμα Θεοῦ ἐστὶν. 19 ὅτι ου πολλά μνησθήσεται τας ημέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ὅτι ὁ Θεός περισπᾷ αὐτόν εν ευφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΕΣΤΙ πονηρία, ἣν εἶδον ὑπὸ τον ἥλιον, και πολλή ἐστὶν ἐπὶ το ἄνθρωπον· 2 ἀνὴρ, ὡ δώσει αὐτῷ ὁ Θεός πλούτον και ὑπάρχοντα και δόξαν, και ουκ ἐστὶν ὑστερῶν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων, ὡν ἐπιθυμῆσει, και ουκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεός το φαγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν· τούτο ματαιότης και αρρωστία πονηρά ἐστὶ. 3 εἰάν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατόν και ἔτη πολλά ζῆσεται, και πλήθος ὅ,τι ἐσοντα αι ημέραι ἐτῶν αὐτοῦ, και ψυχῆ αὐτοῦ ου πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης, και γε ταφή ουκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα· ἀγαθόν ὑπὲρ αὐτόν το ἔκτρωμα, 4 ὅτι εν ματαιότητι ἦλθε και εν σκότει πορεύεται, και εν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται. 5 και γε ἥλιον ουκ εἶδε και ουκ ἐγνώ, ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τούτον. 6 και εἰ ἐζῆσε χιλίων ἐτῶν καθόδους και ἀγαθωσύνην ουκ εἶδε, μὴ ουκ εις τόπον ἕνα πορεύεται τα πάντα;

7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εις στόμα αὐτοῦ, και γε η ψυχῆ ου πληρωθήσεται. 8 ὅτι τις

περισσεία τω σοφω υπέρ τον άφρονα; διότι ο πένης οίδε πορευθήναι κατέναντι της ζωής. 9 αγαθόν όραμα οφθαλμών υπέρ πορευόμενον ψυχή· και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.

10 Ει τι εγένετο, ήδη κέκληται όνομα αυτού, και εγνώσθη ό εστιν άνθρωπος, και ου δυνήσεται κριθήναι μετά του ισχυροτέρου υπέρ αυτόν· 11 ότι εισί λόγοι πολλοί πληθύνοντες ματαιότητα. τι περισσόν τω ανθρώπω; 12 ότι τις οίδεν αγαθόν τω ανθρώπω εν τη ζωή αριθμόν ζωής ημερών ματαιότητος αυτού; και εποίησεν αυτά εν σκιά· ότι τις απαγγελεί τω ανθρώπω, τι έσται οπίσω αυτού υπό τον ήλιον;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΑΓΑΘΟΝ όνομα υπέρ έλαιον αγαθόν και ημέρα του θανάτου υπέρ ημέραν γεννήσεως. 2 αγαθόν πορευθήναι εις οίκον πένθους ή ότι πορευθήναι εις οίκον πότου, καθότι τούτο τέλος παντός ανθρώπου, και ο ζων δώσει αγαθόν εις καρδιαν αυτού. 3 αγαθόν θυμός υπέρ γέλωτα, ότι εν κακία προσώπου αγαθυνθήσεται καρδια. 4 καρδια σοφών εν οίκω πένθους, και καρδια αφρόνων εν οίκω ευφροσύνης. 5 αγαθόν το ακούσαι επιτίμησιν σοφού υπέρ άνδρα ακούοντα άσμα αφρόνων· 6 ως φωνή ακανθών υπό τον λέβητα, ούτως γέλωσ των αφρόνων· και γε τούτο ματαιότης. 7 ότι η συκοφαντία περιφέρει σοφόν και απόλλυσι την καρδιαν ευτονίας αυτού. 8 αγαθή εσχάτη λόγων υπέρ αρχήν αυτού, αγαθόν μακρόθυμος υπέρ υψηλόν πνεύματι. 9 μη σπεύσης εν πνεύματί σου του θυμούσθαι, ότι θυμός εν κόλπω αφρόνων αναπαύσεται. 10 μη είπης· τι εγένετο ότι αι ημέραι αι πρότεραι ήσαν αγαθαί υπέρ ταύτας; ότι ουκ εν σοφία επηρώτησας περι τούτου. 11 αγαθή σοφία μετά κληρονομίας και περισσεία τοις θεωρούσι τον ήλιον· 12 ότι εν σκιά αυτής η σοφία ως σκιά αργυρίου, και

περισσειά γνώσεως της σοφίας ζωοποιήσει τον παρ' αυτής. 13 ιδέ τα ποιήματα του Θεού· ότι τις δυνήσεται του κοσμήσαι ον αν ο Θεός διαστρέψη αυτόν; 14 εν ημέρα αγαθωσύνης ζήθι εν αγαθω και εν ημέρα κακίας ιδέ· και γε συν τούτω συμφώνως τούτο εποίησεν ο Θεός περί λαλιάς, ίνα μη εύρη άνθρωπος οπίσω αυτού ουδέν.

15 Συν τα πάντα είδον εν ημέραις ματαιότητός μου. έστι δίκαιος απολλόμενος εν δικαίω αυτού, και εστιν ασεβής μένων εν κακία αυτού. 16 μη γίνου δίκαιος πολύ, μηδέ σοφίζου περισσά, μήποτε εκπλαγής. 17 μη ασεβήσης πολύ και μη γίνου σκληρός, ίνα μη αποθάνης εν ου καιρω σου. 18 αγαθόν το αντέχεσθαι σε εν τούτω, και γε από τούτου μη μιάνης την χείρά σου, ότι φοβούμενοι τον Θεόν εξελεύσεται τα πάντα.

19 Η σοφία βοηθήσει τω σοφω υπέρ δέκα εξουσιάζοντας τους όντας εν τη πόλει· 20 ότι άνθρωπος ουκ έστι δίκαιος εν τη γη, ος ποιήσει αγαθόν και ουχ αμαρτήσεται. 21 και γε εις πάντας λόγους, ους λαλήσουσιν ασεβείς, μη θής καρδιαν σου, όπως μη ακούσης του δούλου σου καταρωμένου σε· 22 ότι πλειστάκις πονηρεύσεταιί σε και καθόδους πολλάς κακώσει καρδιαν σου, ότι ως και γε συ κατηράσω ετέρους.

23 Πάντα ταύτα επείρασα εν τη σοφία· είπα· σοφισθήσομαι, 24 και αυτή εμακρύνθη απ' εμού μακράν υπέρ ό ην, και βαθύ βάθος, τις ευρήσει αυτό; 25 εκύκλωσα εγώ, και η καρδια μου του γνώναι και του κατασκέψασθαι και του ζητήσαι σοφίαν και ψήφον και του γνώναι ασεβούς αφροσύνην και οχληρίαν και περιφοράν. 26 και ευρίσκω εγώ αυτήν και ερώ πικρότερον υπέρ θάνατον, συν την γυναίκα, ήτις εστί θήρευμα και σαγήναι καρδια αυτής, δεσμός εις χείρας αυτής· αγαθός προ προσώπου του Θεού εξαιρεθήσεται απ' αυτής, και αμαρτάνων συλληφθήσεται εν αυτη. 27 ιδέ τούτο εύρον, είπεν ο εκκλησιαστής, μία τη μια του ευρείν λογισμόν, 28 ον επεζήτησεν η ψυχή μου και ουχ εύρον· και άνθρωπον ένα από χιλίων εύρον και γυναίκα εν πάσι τούτοις ουχ εύρον. 29 πλην ιδέ τούτο εύρον, ό εποίησεν ο Θεός συν τον άνθρωπον ευθή, και αυτοί εξήτησαν λογισμούς πολλούς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΤΙΣ οίδε σοφούς; και τις οίδε λύσιν ρήματος; σοφία ανθρώπου φωτιεί πρόσωπον αυτού, και αναιδής προσώπω αυτού μισηθήσεται. 2 στόμα βασιλέως φύλαξον και περί λόγου όρκου Θεού μη σπουδάσης. 3 από προσώπου αυτού πορεύση, μη στις εν λόγω πονηρω· ότι παν ό εάν θελήση, ποιήσει, 4 καθώς βασιλεύς εξουσιάζων, και τις ερεί αυτω· τι ποιείς; 5 ο φυλάσσων εντολήν ου γνώσεται ρήμα πονηρόν, και καιρόν κρίσεως γινώσκει καρδια σοφού· 6 ότι παντί πράγματι εστι καιρός και κρίσις, ότι γνώσις του ανθρώπου πολλή επ' αυτόν· 7 ότι ουκ έστι γινώσκων τι το εσόμενον ότι καθώς έσται τις αναγγελεί αυτω; 8 ουκ έστιν άνθρωπος εξουσιάζων εν πνεύματι του κωλύσαι συν το πνεύμα· και ουκ έστιν εξουσία εν ημέρα θανάτου, και ουκ έστιν αποστολή εν ημέρα πολέμου, και ου διασώσει ασέβεια τον παρ' αυτής. 9 και συν παν τούτο είδον και έδωκα την καρδιαν μου εις παν το ποιήμα, ό πεποιήται υπό τον ήλιον, τα όσα εξουσιάσατο ο άνθρωπος εν ανθρώπω του κακώσαι αυτόν. 10 και τότε είδον ασεβείς εις τάφους εισαχθέντας, και εκ του αγίου, και επορεύθησαν και επηνέθησαν εν τη πόλει, ότι ούτως εποίησαν· και γε τούτο ματαιότης. 11 ότι ουκ έστι γινομένη αντίρρησις από των ποιούντων το πονηρόν ταχύ· δια τούτο επληροφορήθη καρδια υιών του ανθρώπου εν αυτοίς του ποιήσαι το πονηρόν. 12 ος ήμαρτεν, εποίησε το πονηρόν από τότε και από μακρότητος αυτών· ότι και γε γινώσκω εγώ ότι εστιν αγαθόν τοις φοβουμένοις τον Θεόν, όπως φοβώνται από προσώπου αυτού. 13 και αγαθόν ουκ έσται τω ασεβεί, και ου μακρυνεί ημέρας εν σκιά ος ουκ έστι φοβούμενος από προσώπου του Θεού. 14 έστι ματαιότης, ή πεποιήται επί της γης, ότι εισί δίκαιοι ότι φθάνει επ' αυτούς ως ποιήμα των ασεβών, και εισίν ασεβείς ότι φθάνει προς αυτούς ως ποιήμα των δικαίων· είπα ότι και γε τούτο ματαιότης. 15 και επήνεσα εγώ συν την ευφροσύνην, ότι ουκ έστιν αγαθόν τω ανθρώπω υπό τον ήλιον, ότι ει μη φαγείν και του πείν και του ευφρανθήναι, και αυτό συμπροσέσται αυτω εν μόχθω αυτού ημέρας ζωής αυτού, όσας έδωκεν αυτω ο Θεός υπό τον ήλιον.

16 Εν οίς έδωκα την καρδιαν μου του γνώναι την σοφίαν και του ιδείν τον περιπασμόν τον πεπονημένον επί της γης, ότι και εν ημέρα και εν νυκτί ύπνον οφθαλμοίς αυτού ουκ έστι βλέπων. 17 και είδον συν πάντα τα ποιήματα του Θεού, ότι ου δυνήσεται άνθρωπος του ευρείν συν το ποιήμα το πεπονημένον υπό τον ήλιον. όσα αν μοχθήση άνθρωπος του

ζητήσαι, και ουχ ευρήσει · και γε όσα αν είπη σοφός του γνώναι, ου δυνήσεται του ευρείν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΟΤΙ σύμπαν τούτο έδωκα εις καρδιαν μου, και καρδια μου συν παν είδε τούτο, ως οι δικαιοι και οι σοφοί και αι εργασίαι αυτών εν χειρί του Θεού, και γε αγάπην και γε μίσος ουκ έστιν ειδώς ο άνθρωπος · τα πάντα προ προσώπου αυτών, ματαιότης εν τοις πάσι. 2 συνάντημα εν τω δικαίω και τω ασεβεί, τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθάρτω και τω θυσιάζοντι και τω μη θυσιάζοντι · ως ο αγαθός, ως ο αμαρτάνων · ως ο ομνύων, καθώς ο τον όρκον φοβούμενος. 3 τούτο πονηρόν εν παντί πεποιημένω υπό τον ήλιον, ότι συνάντημα εν τοις πάσι · και γε καρδια υιών του ανθρώπου επληρώθη πονηρού, και περιφέρεια εν καρδια αυτών εν ζωή αυτών, και οπίσω αυτών προς τους νεκρούς. 4 ότι τις ος κοινωνεί προς πάντας τους ζώντας; έστιν ελπίς, ότι ο κύων ο ζων, αυτός αγαθός υπέρ τον λέοντα τον νεκρόν. 5 ότι οι ζώντες γνώσκονται ότι αποθανούνται, και οι νεκροί ουκ εισί γινώσκοντες ουδέν · και ουκ έστιν αυτοίς έτι μισθός, ότι επελήσθη η μνήμη αυτών · 6 και γε αγάπη αυτών και γε μίσος αυτών και γε ζήλος αυτών ήδη απώλετο, και γε μερίς ουκ έστιν αυτοίς έτι εις τον αιώνα εν παντί τω πεποιημένω υπό τον ήλιον.

7 Δεύρο φάγε εν ευφροσύνη τον άρτον σου και πίε εν καρδια αγαθή οίνόν σου, ότι ήδη ευδόκησεν ο Θεός τα ποιήματά σου. 8 εν παντί καιρω έστωσαν ιμάτιά σου λευκά, και έλαιον επί κεφαλής σου μη υστερησάτω. 9 και ιδέ ζωήν μετά γυναικός, ης ηγάπησας, πάσας τας ημέρας ζωής ματαιότητός σου τας δοθείσας σοι υπό τον ήλιον, ότι αυτό μερίς σου εν τη ζωή σου και εν τω μόχθω σου, ω συ μοχθείς υπό τον ήλιον. 10 πάντα, όσα αν εύρη η χείρ σου του ποιήσαι, ως η δύναμις σου ποιήσον, ότι ουκ έστι ποιήμα και λογισμός και γνώσις και σοφία εν άδη, όπου συ πορεύη εκεί.

11 Επέστρεψα και είδον υπό τον ήλιον ότι ου τοις κούφοις ο δρόμος και ου τοις δυνατοίς ο πόλεμος και γε ου τω σοφω άρτος και γε ου τοις συνετοίς πλούτος και γε ου τοις γινώσκουσι

χάρις, ότι καιρός και απάντημα συναντήσεται τοις πάσιν αυτοίς. 12 ότι και γε ουκ ἔγνω ο άνθρωπος τον καιρόν αυτού· ως οι ιχθύες οι θηρευόμενοι εν αμφιβλήστρω κακῶ και ως ὄρνεα τα θηρευόμενα εν παγίδι, ως αυτά παγιδεύονται οι υιοί του ανθρώπου εις καιρόν πονηρόν, όταν επιπέση επ' αυτούς ἄφνω.

13 Και γε τούτο είδον σοφίαν υπό τον ἥλιον, και μεγάλη εστί προς με· 14 πόλις μικρά και ἄνδρες εν αυτη ολίγοι, και ἔλθη επ' αυτήν βασιλεύς μέγας και κυκλώση αυτήν και οικοδομήση επ' αυτήν χάρακας μεγάλους· 15 και εὔρη εν αυτη ἄνδρα πένητα σοφόν, και διασώσει αυτός την πόλιν εν τη σοφία αυτού· και ἄνθρωπος ουκ εμνήσθη συν του ἀνδρός του πένητος εκείνου. 16 και είπα εγώ· αγαθή σοφία υπέρ δύναμιν, και σοφία του πένητος εξουδενωμένη, και οι λόγοι αυτού ουκ εισίν ακουόμενοι. 17 λόγοι σοφών εν αναπαύσει ακούονται υπέρ κραυγὴν εξουσιαζόντων εν αφροσύναις. 18 αγαθή σοφία υπέρ σκευὴ πολέμου, και αμαρτάνων εις απολέσει αγαθωσύνην πολλήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΜΥΙΑΙ θανατούσαι σαπριούσι σκευασίαν ελαίου ηδύσματος· τίμιον ολίγον σοφίας υπέρ δόξαν αφροσύνης μεγάλην, 2 καρδία σοφού εις δεξιόν αυτού, και καρδία ἄφρονος εις αριστερόν αυτού· 3 και γε εν οδῶ όταν ἄφρων πορευῆται, καρδία αυτού υστερήσει, και αλογιείται πάντα αφροσύνη εστί. 4 εἴν πνεύμα του εξουσιάζοντος αναβή επί σε, τόπον σου μη αφής, ότι ἴαμα καταπαύσει αμαρτίας μεγάλας. 5 ἔστι πονηρία, ην είδον υπό τον ἥλιον, ως ακούσιον ὁ ἐξήλθεν από προσώπου εξουσιάζοντος· 6 ἐδόθη ο ἄφρων εν ὑψει μεγάλοις, και πλούσιοι εν ταπεινῶ καθήσονται. 7 είδον δούλους εφ' ἵππους και ἄρχοντας πορευομένους ως δούλους επί της γης. 8 ο ορύσσων βόθρον εις αυτόν εμπεσείται, και καθαιρούντα φραγμόν, δήξεται αυτόν ὄφις. 9 εξαίρων λίθους διαπονηθήσεται εν αυτοίς, σχίζων ξύλα κινδυνεύσει εν αυτοίς. 10 εἴν εκπέση το σιδήριον, και αυτός πρόσωπον ἐτάραξε, και δυνάμεις δυναμώσει, και περισσεία του ἀνδρείου σοφία. 11 εἴν δάκη ὄφις εν ουψιθυρισμῶ, και ουκ ἔστι περισσεία τῶ ἐπάδοντι. 12 λόγοι στόματος σοφού χάρις, και χεῖλη

ἀφρονος καταποντιούσιν αὐτόν · 13 ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ εσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά, 14 καὶ ὁ ἀφρων πληθύνει λόγους, οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τι το γενόμενον, καὶ τι το ἐσόμενον, ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ, τις ἀναγγελεῖ αὐτῷ; 15 μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς, ὅς οὐκ ἔγνω του πορευθῆναι εἰς πόλιν. 16 οὐαὶ σοι, πόλις, ἣς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος καὶ οἱ ἀρχόντες σου πρῶτῃ ἐσθίουσι. 17 μακαρία σὺ, γῆ, ἣς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρων καὶ οἱ ἀρχόντες σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται. 18 ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. 19 εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον του εὐφρανθῆναι ζώντας, καὶ του ἀργυρίου ταπεινώσει ἐπακούσεται τὰ πάντα. 20 καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον · ὅτι πετεινὸν του οὐρανοῦ ἀποίσει σὺν τῇ φωνῇ σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΑΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τον ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον του ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν · 2 δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καὶ γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώσκεις τι ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τῇ γῆν. 3 εἴαν πλησθῶσι τὰ νέφη υετοῦ, ἐπὶ τῇ γῆν ἐκχέουσι · καὶ εἴαν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ εἴαν ἐν τῷ βορρᾷ, τόπῳ, οὐ πεσεῖται το ξύλον, ἐκεῖ ἔσται. 4 τῆρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει. 5 ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τὴν ὁδὸς του πνεύματος. ὡς οὐστὰ ἐν γαστρὶ κυοφοροῦσης, οὕτως οὐ γνῶση τὰ ποιήματα του Θεοῦ, ὅσα ποιήσει σὺν τὰ πάντα. 6 ἐν τῷ πρῶτῳ σπείρον το σπέρμα σου, καὶ εἰς ἐσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χεὶρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ εἴαν τὰ δύο ἐπὶ το αὐτὸ ἀγαθὰ. 7 καὶ γλυκὸ το φῶς καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς του βλέπειν σὺν τον ἥλιον · 8 ὅτι καὶ εἴαν ἔτη πολλὰ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πάσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας του σκότους, ὅτι πολλὰ ἔσονται · παν το ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραίνου, νεανίσκε, ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις

νεότητός σου, και περιπάτει εν οδοίς καρδίας σου άμωμος και μη εν οράσει οφθαλμών σου και γνώθι ότι επί πάσι τούτοις άξει σε ο Θεός εν κρίσει. 10 και απόστησον θυμόν από καρδίας σου και παράγαγε πονηρίαν από σαρκός σου, ότι η νεότης και η άνοια ματαιότης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ μνήσθητι του κτίσαντός σε εν ημέραις νεότητός σου, έως ότου μη έλθωσιν ημέραι της κακίας και φθάσωσιν έτη, εν οίς ερείς · ουκ έστι μοι εν αυτοίς θέλημα · 2 έως ου μη σκοτισθή ο ήλιος και το φως και η σελήνη και οι αστέρες, και επιστρέψωσι τα νέφη οπίσω του νετού · 3 εν ημέρα, ή εάν σαλευθώσι φύλακες της οικίας και διαστραφώσιν άνδρες της δυνάμεως, και ήργησαν αι αλήθουσαι, ότι ωλιγώθησαν, και σκοτάσουσιν αι βλέπουσαι εν ταις οπαίς · 4 και κλείσουσι θύρας εν αγορά, εν ασθενεία φωνής της αληθούσης, και αναστήσεται εις φωνήν του στρουθίου, και ταπεινωθήσονται πάσαι αι θυγατέρες του άσματος · 5 και από ύψους όψονται, και θάμβοι εν τη οδω · και ανθήση το αμύγδαλον, και παχυνθή η ακρίς, και διασκεδασθή η κάππαρις, ότι επορεύθη ο άνθρωπος εις οίκον αιώνος αυτού, και εκύκλωσαν εν αγορά οι κοιπόμενοι · 6 έως ότου μη ανατραπή το σχοινίον του αργυρίου, και συντριβή το ανθέμιον του χρυσιού, και συντριβή υδρία επί τη πηγή, και συντροχάση ο τροχός επί τον λάκκον, 7 και επιστρέψη ο Χους επί την γην, ως ην, και το πνεύμα επιστρέψη προς τον Θεόν, ος έδωκεν αυτό. 8 ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο εκκλησιαστής, τα πάντα ματαιότης.

9 Και περισσόν ότι εγένετο εκκλησιαστής σοφός, ότι εδίδαξε γνώσιν συν τον λαόν, και ους εξιχνιάσεται κόσμιον παραβολών. 10 πολλά εξήτησεν εκκλησιαστής του ευρείν λόγους θελήματος και γεγραμμένον ευθύτητος, λόγους αληθείας.

11 Λόγοι σοφών ως τα βούκεντρα και ως ήλοι πεφυτευμένοι, οί παρά των συνθεμάτων εδόθησαν εκ ποιμένος ενός 12 και περισσόν εξ αυτών. υιε μου, φύλαξαι, του ποιήσαι βιβλία πολλά · ουκ έστι περασμός, και μελέτη πολλή κόπωσις σαρκός.

13 Τέλος λόγου, το παν άκουε · τον Θεόν φοβού και τας εντολάς αυτού φύλασσε, ότι τούτο

πας ο άνθρωπος. 14 ότι σύμπαν το ποιήμα ο Θεός άξει εν κρίσει, εν παντί παρεωραμένω, εάν αγαθόν και εάν πονηρόν.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΑΣΜΑ ασμάτων, ό εστι τω Σαλωμών.

2 Φιλησάτω με από φιλημάτων στόματος αυτού, ότι αγαθοί μαστοί σου υπέρ οίνον, 3 και οσμή μύρων σου υπέρ πάντα τα αρώματα · μύρον εκκενωθέν όνομά σου. δια τούτο νεάνιδες ηγάπησάν σε, 4 ειλικυσάν σε, όπισω σου εις οσμήν μύρων σου δραμούμεν. εισήνεγκέ με ο βασιλεύς εις το ταμείον αυτού. αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν σοί · αγαπήσομεν μαστούς σου υπέρ οίνον · ευθύτης ηγάπησέ σε. 5 μέλαινά ειμι εγώ και καλή, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, ως σκηνώματα Κηδάρ, ως δέρρεις Σαλωμών. 6 μη βλέψητέ με ότι εγώ ειμι μεμελανωμένη, ότι παρέβλεπέ με ο ήλιος · υιοί μητρός μου εμαχέσαντο εν εμοί, έθεντό με φυλάκισσαν εν αμπελώσιν · αμπελώνα εμόν ουκ εφύλαξα. 7 απαγγελιόν μοι ον ηγάπησεν η ψυχή μου, που ποιμαίνεις, που κοιτάζεις εν μεσημβρία, μήποτε γένωμαι ως περιβαλλομένη επ' αγέλαις εταιρών σου. 8 εάν μη γνωσ σεαυτήν, η καλή εν γυναιξιν, έξελθε συ εν πτέρναις των ποιμνίων και ποιμάινε τας ερίφους σου επί σκηνώμασι των ποιμένων. 9 τη ίππω μου εν άρμασι Φαραώ ωμοίωσά σε, η πλησίον μου. 10 τι ωραιώθησαν σιαγόνες σου ως τρυγόνος,

τράχηλός σου ως ορμίσκοι; 11 ομοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετά στιγμάτων του αργυρίου. 12 έως ου ο βασιλεύς εν ανακλίσει αυτού, νάρδος μου έδωκεν οσμήν αυτού. 13 απόδεσμος της στακτής αδελφιδός μου εμοί, ανά μέσον των μαστών μου αυλισθήσεται. 14 βότρυς της κύπρου αδελφιδός μου εμοί, εν αμπελώσιν Εγγαδδί. 15 ιδού ει καλή, η πλησίον μου, ιδού ει καλή, οφθαλμοί σου περιστεραί. 16 ιδού ει καλός, ο αδελφιδός μου, και γε ωραίος· προς κλίνη ημών σύσκιος, 17 δοκοί οίκων ημών κέδροι, φατνώματα ημών κυπάρισσοι.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΓΩ άνθος του πεδίου, κρίνον των κοιλάδων. 2 ως κρίνον εν μέσω ακανθών, ούτως η πλησίον μου ανά μέσον των θυγατέρων. 3 ως μήλον εν τοις ξύλοις του δρυμού, ούτως αδελφιδός μου ανά μέσον των υιών· εν τη σκιά αυτού επεθύμησα και εκάθισα, και καρπός αυτού γλυκός εν λάρυγγί μου. 4 εισαγάγετέ με εις οίκον του οίνου, τάξατε επ' εμέ αγάπην. 5 στηρίσατέ με εν μύροις, στοιβάσατέ με εν μήλοις, ότι τετρωμένη αγάπης εγώ. 6 ευώνυμος αυτού υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού περιλήψεται με. 7 ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν δυνάμεσι και εν ισχύσεσι του αγρού, εάν εγειρήτε και εξεγειρήτε την αγάπην, έως ου θελήση.

8 Φωνή αδελφιδού μου· ιδού ούτος ήκει πηδών επί τα όρη, διαλλόμενος επί τους βουνούς. 9 όμοιός εστιν αδελφιδός μου τη δορκάδι ή νεβρω ελάφων επί τα όρη Βαιθήλ. ιδού ούτος οπίσω του τοίχου ημών παρακύπτων δια των θυρίδων, εκκύπτων δια των δικτύων. 10 αποκρίνεται αδελφιδός μου, και λέγει μοι· ανάστα, ελθέ η πλησίον μου, καλή μου, περισσότερά μου, 11 ότι ιδού ο χειμών παρήλθεν, ο υετός απήλθεν, επιορεύθη εαυτω, 12 τα άνθη

ώφθη εν τη γη, καιρός της τομής έφθακε, φωνή της τρυγόνος ηκούσθη εν τη γη ημών, 13 η σική εξήνεγκεν ολύνθους αυτής, αι άμπελοι κυπρίζουσιν, έδωκαν οσμήν. ανάστα, ελθέ, η πλησίον μου, καλή μου, περισσότερά μου, και ελθέ, 14 συ περισσότερά μου, εν σκέπη της πέτρας, εχόμενα του προτειχίσματος · δείξόν μοι την όψιν σου, και ακούτισόν με την φωνήν σου, ότι η φωνή σου ηδεία, και η όψις σου ωραία. 15 πιάσατε ημίν αλώπεκας μικρούς αφανίζοντας αμπελώνας, και αι άμπελοι ημών κυπρίζουσιν. 16 αδελφιδός μου εμοί, καγώ αυτω, ο ποιμαίνων εν τοις κρίνοις, 17 έως ου διαπνεύση η ημέρα και κινηθώσιν αι σκιαί. απόστρεψον, ομοιώθητι συ, αδελφιδέ μου, τω δόρκωνι ή νεβρω ελάφων επί όρη κοιλωμάτων.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΕΠΙ κοίτην μου εν νυξίν εξήτησα ον ηγάπησεν η ψυχή μου · εξήτησα αυτόν και ουχ εύρον αυτόν · εκάλεσα αυτόν, και ουχ υπήκουσέ μου. 2 αναστήσομαι δη και κυκλώσω εν τη πόλει, εν ταις αγοραίς και εν ταις πλατείαις, και ζητήσω ον ηγάπησεν η ψυχή μου. εξήτησα αυτόν και ουχ εύρον αυτόν. 3 εύροσάν με οι τηρούντες, οι κυκλούντες εν τη πόλει. μη ον ηγάπησεν η ψυχή μου ίδετε; 4 ως μικρόν ότε παρήλθον απ' αυτών, έως ου εύρον ον ηγάπησεν η ψυχή μου · εκράτησα αυτόν και ουκ αφήκα αυτόν, έως ου εισήγαγον αυτόν εις οίκον μητρός μου και εις ταμειών της συλλαβούσης με. 5 ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν ταις δυνάμεσι και εν ταις ισχύσεσι του αγρού, εάν εγειρήτε και εξεγειρήτε την αγάπην, έως αν θελήση.

6 Τίς αύτη η αναβαίνουσα από της ερήμου ως στελέχη καπνού τεθυμιαμένη σμόρναν και λίβανον από πάντων κονιορτών μυρεψού; 7 ιδού η κλίνη του Σαλωμών, εξήκοντα δυνατοί κύκλω αυτής από δυνατών Ισραήλ, 8 πάντες κατέχοντες ρομφαίαν, δεδιδραγμένοι πόλεμον, ανήρ ρομφαία αυτού επί μηρόν αυτού από θάμβους εν νυξί. 9 φορείον εποίησεν εαυτω ο βασιλεύς Σαλωμών από ξύλων του Λιβάνου · 10 στύλους αυτού εποίησεν αργύριον και

ανάκλιτον αυτού χρύσειον · επίβασις αυτού πορφυρά, εντός αυτού λιθόστρωτον, αγάπην από θυγατέρων Ιερουσαλήμ. 11 θυγατέρες Σιών, εξέλθατε και ιδετε εν τω βασιλεί Σαλωμών εν τω στεφάνω, ω εστεφάνωσεν αυτόν η μήτηρ αυτού εν ημέρα νυμφεύσεως αυτού και εν ημέρα ευφροσύνης καρδίας αυτού.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 Ιδού ει καλή, η πλησίον μου, ιδού ει καλή. οφθαλμοί σου περισσότεραί εκτός της σιωπήσεώς σου. τρίχωμά σου ως αγέλαι των αιγών, αι απεκαλύφθησαν από του Γαλαάδ. 2 οδόντες σου ως αγέλαι των κεκαρμένων, αι ανέβησαν από του λουτρού, αι πάσαι διδυμεύουσαι, και ατεκνούσα ουκ έστιν εν αυταίς. 3 ως σπαρτίον το κόκκινον χείλη σου, και η λαλιά σου ωραία, ως λέπυρον ροάς μήλόν σου εκτός της σιωπήσεώς σου. 4 ως πύργος Δαυΐδ τράχηλός σου, ο οικοδομημένος εις θαλπώθ· χίλιοι θυρεοί κρέμανται επ ' αυτόν, πάσαι βολίδες των δυνατών. 5 δύο μαστοί σου ως δύο νεβροί διδυμοι δορκάδος οι νεμόμενοι εν κρίνοις. 6 έως ου διαπνεύση ημέρα και κινηθώσιν αι σκιαί, πορεύσομαι εμαυτω προς το όρος της σμύρνης και προς τον βουνόν του Λιβάνου. 7 όλη καλή ει, πλησίον μου, και μώμος ουκ έστιν εν σοί. 8 δεύρο από Λιβάνου, νύμφη, δεύρο από Λιβάνου· ελεύση και διελεύση από αρχής πίστεως, από κεφαλής Σανίρ και Ερμών, από μανδρών λεόντων, από ορέων παρδάλεων. 9 εκαρδίωσας ημάς, αδελφή μου νύμφη· εκαρδίωσας ημάς ενί από οφθαλμών σου, εν μια ενθέματι τραχήλων σου. 10 τι εκαλλιώθησαν μαστοί σου, αδελφή μου νύμφη; τι εκαλλιώθησαν μαστοί σου από οίνου, και οσμή ιματίων σου υπέρ πάντα τα αρώματα; 11 κηρίον αποστάζουσι χείλη σου, νύμφη· μέλι και γάλα υπό την γλώσσάν σου, και οσμή ιματίων σου ως οσμή Λιβάνου. 12 κήπος κεκλεισμένος, αδελφή μου νύμφη, κήπος κεκλεισμένος, πηγή εσφραγισμένη. 13 αποστολαί σου παράδεισος ροών μετά καρπού ακροδρύων, κύπροι μετά νάρδων, 14 νάρδος και κρόκος, κάλαμος και κιννάμωμον μετά πάντων ξύλων του Λιβάνου, σμύρνα αλώθ μετά πάντων πρώτων μύρων. 15 πηγή κήπου και

φρέαρ ύδατος ζώντος και ροιζούντος από του Λιβάνου.

16 Εξεγέρθητι, βορρά, και έρχου, νότε, διάπνευσον κήπόν μου, και ρευσάτωσαν αρώματά μου · καταβήτω αδελφιδός μου εις κήπον αυτού και φαγέτω καρπόν ακροδρύων αυτού.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΕΙΣΗΛΘΟΝ εις κήπόν μου, αδελφή μου νύμφη, ετρύγησα σμόρναν μου μετά αρωμάτων μου, έφαγον άρτον μου μετά μέλιτός μου, έπιον οίνόν μου μετά γάλακτός μου · φάγετε, πλησιοί, και πίετε και μεθύσθητε, αδελφοί.

2 Εγώ καθεύδω και η καρδιά μου αγρυπνεί. φωνή αδελφιδού μου κρούει επί την θύραν.

Άνοιζόν μοι, αδελφή μου, η πλησιόν μου, περιστερά μου, τελεία μου, ότι η κεφαλή μου επλήθη δρόσου και οι βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός. 3 Εξεδυσάμην τον χιτώνά μου, Πως ενδύσομαι αυτόν; ενιψάμην τους πόδας μου, Πως μολυνώ αυτούς; 4 αδελφιδός μου απέστειλε χείρα αυτού από της οπής, και η κοιλία μου εθροήθη επ ' αυτόν. 5 ανέστην εγώ ανοίξαι τω αδελφιδω μου, χείρες μου έσταξαν σμόρναν, δάκτυλοί μου σμόρναν πλήρη επί χείρας του κλείθρου. 6 ήνοιξα εγώ τω αδελφιδω μου · αδελφιδός μου παρήλθε. ψυχή μου εξήλθεν εν λόγω αυτού. εξήτησα αυτόν και ουχ εύρον αυτόν, εκάλεσα αυτόν και ουχ υπήκουσέ μου. 7 εύροσάν με οι φύλακες οι κυκλούντες εν τη πόλει, επάταξάν με, ετραυματίσάν με · ήσαν το θέριστρόν μου απ ' εμού φύλακες των τειχέων. 8 ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν ταις δυνάμεσι και εν ταις ισχύσεσι του αγρού · εάν εύρητε τον αδελφιδόν μου, τι απαγγείλητε αυτω; ότι τετρωμένη αγάπης εγώ ειμι.

9 Τι αδελφιδός σου από αδελφιδού, η καλή εν γυναιξί; τι αδελφιδός σου από αδελφιδού, ότι ούτως ωρκισας ημάς;

10 Αδελφιδός μου, λευκός και πυρρός, εκλελοχισμένος από μυριάδων · 11 κεφαλή αυτού χρυσίον καιφάζ, βόστρυχοι αυτού ελάται, μέλανες ως κόραξ · 12 οφθαλμοί αυτού ως περιστεραί επί πληρώματα υδάτων λελουσμένα εν γάλακτι, καθήμεναι επί πληρώματα · 13

σιαγόνες αυτού ως φιάλαι του αρώματος φύουσαι μυρεψικά · χείλη αυτού κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη · 14 χείρες αυτού τορευταί χρυσαί πεπληρωμένοι Θαρσίς · κοιλία αυτού πυξίον ελεφάντινον επί λίθου σαπφείρου · 15 κνήμαι αυτού στύλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι επί βάσεις χρυσάς · είδος αυτού ως Λίβανος, εκλεκτός ως κέδροι · 16 φάρυγξ αυτού γλυκασμοί και όλος επιθυμία · ούτος αδελφιδός μου και ούτος πλησίον μου, θυγατέρες Ιερουσαλήμ.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΠΟΥ απήλθεν ο αδελφιδός σου, η καλή εν γυναιξί; που απέβλεπεν ο αδελφιδός σου; και ζητήσομεν αυτόν μετά σου.

2 Αδελφιδός μου κατέβη εις κήπον αυτού εις φιάλας του αρώματος ποιμαίνειν εν κήποις και συλλέγειν κρίνα. 3 εγώ τω αδελφιδω μου, και αδελφιδός μου εμοί, ο ποιμαίνων εν τοις κρίνοις.

4 Καλή ει, η πλησίον μου, ως ευδοκία, ωραία ως Ιερουσαλήμ, θάμβος ως τεταγμένοι. 5 απόστρεψον οφθαλμούς σου απεναντίον μου, ότι αυτοί ανεπτέρωσάν με. τρίχωμά σου ως αγέλαι των αιγών, αι ανεφάνησαν από του Γαλαάδ. 6 οδόντες σου ως αγέλαι των κεκαρμένων, αι ανέβησαν από του λουτρού, αι πάσαι διδυμεύουσαι, και ατεκνούσα ουκ έστιν εν αυταίς. 7 ως σπαρτίον το κόκκινον χείλη σου και η λαλιά σου ωραία, ως λέπυρον της ροάς μήλόν σου εκτός της σιωπήσεώς σου. 8 εξήκοντά εισι βασιλισσαι, και ογδοήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες ων ουκ έστιν αριθμός. 9 μία εστί περιστερά μου, τελεία μου, μία εστί τη μητρί αυτής, εκλεκτή εστι τη τεκούση αυτήν. είδοσαν αυτήν θυγατέρες και μακαριούσιν αυτήν, βασιλισσαι και γε παλλακαί και αινέσουσιν αυτήν. 10 τις αύτη η εκκόπτουσα ωσει όρθρος, καλή ως σελήνη, εκλεκτή ως ο ήλιος, θάμβος ως τεταγμένοι;

11 Εἰς κήπον καρῶας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἤνθισεν ἡ ἀμπελος, ἐξήνθησαν αἱ ροαὶ· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί. 12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου· ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΕΠΙΣΤΡΕΦΕ, ἐπίστρεφε, ἡ Σουλαμίτις· ἐπίστρεφε, ἐπίστρεφε, καὶ οὐόμεθα ἐν σοί, τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν. 2 ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν υποδήμασί σου, θύγατερ Ναδάβ· ρυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου· 3 ὀμφαλὸς σου κρατῆρ τορευτὸς μὴ υστερούμενος κράμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις· 4 δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος· 5 ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτῆρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ· 6 κεφαλὴ σου ἐπὶ σε ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαίς. 7 τί ὠραιώθησιν καὶ τί ἠδύνθησιν ἀγάπη, ἐν τρυφαίς σου; 8 τοῦτο μέγεθός σου, ὠμοιώθησιν τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν. 9 εἶπα· ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὑψέων αὐτοῦ, καὶ ἔσονται ἤδη μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου καὶ ὀσμὴ ρινός σου ὡς μήλα 10 καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί μου καὶ ὁδοῦσιν.

11 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ. 12 ἐλθέ, ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις· 13 ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελώνας, ἰδῶμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἀμπελος, ἤνθησεν ὁ κυπρισμός, ἤνθησαν αἱ ροαὶ· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί. 14 οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμὴν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα, νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου, ἐτήρησά σοι.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΤΙΣ δώη σε, αδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστούς μητρός σου; ευρούσά σε έξω φιλήσω σε, και γε ουκ εξουδενώσουσί μοι. 2 παραλήψομαί σε, εισάξω σε εις οίκον μητρός μου και εις ταμειόν της συλλαβούσης με · ποτιώ σε από οίνου του μυρευικού, από νάματος ροών μου. 3 ευώνυμος αυτού υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού περιλήψεται με. 4 ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν ταις δυνάμεσι και εν ταις ισχύσεσι του αγρού εάν εγείρητε και εάν εξεγείρητε την αγάπην, έως αν θελήση.

5 Τίς αύτη η αναβαίνουσα λελευκανθισμένη, επιστηριζομένη επί τον αδελφιδόν αυτής; υπό μήλον εξήγειρά σε · εκεί ωδίνησέ σε η μήτηρ σου, εκεί ωδίνησέ σε η τεκούσά σε. 6 θές με ως σφραγίδα επί την καρδιαν σου, ως σφραγίδα επί τον βραχίονά σου · ότι κραταιά ως θάνατος αγάπη, σκληρός ως άδης ζήλος · περίπτερα αυτής περίπτερα πυρός, φλόγες αυτής · 7 ύδωρ πολύ ου δυνήσεται σβέσαι την αγάπην, και ποταμοί ου συγκλύσουσιν αυτήν. εάν δω ανήρ πάντα τον βίον αυτού εν τη αγάπη, εξουδενώσει εξουδενώσουσιν αυτόν. 8 αδελφή ημών μικρά και μαστούς ουκ έχει · τι ποιήσωμεν τη αδελφή ημών εν ημέρα, ή εάν λαληθή εν αυτη; 9 ει τείχος εστιν, οικοδομήσωμεν επ ‘ αυτήν επάλξεις αργυράς · και ει θύρα εστί, διαγράψωμεν επ ‘ αυτήν σανίδα κεδρίνην. 10 εγώ τείχος, και μαστοί μου ως πύργοι · εγώ ήμην εν οφθαλμοίς αυτών ως ευρίσκουσα ειρήνην. 11 αμπελών εγενήθη τω Σαλωμών εν Βεελαμών · έδωκε τον αμπελώνα αυτού τοις τηρούσιν, ανήρ οίσει εν καρπω αυτού χλίους αργυρίου. 12 αμπελών μου εμός ενώπιόν μου · οι χίλιοι Σαλωμών και οι διακόσιοι τοις τηρούσι τον καρπόν αυτού. 13 ο καθημένος εν κήποις, εταίροι προσέχοντες τη φωνή σου · ακούτισόν με · 14 φύγε, αδελφιδέ μου, και ομοιώθητι τη δορκάδι ή τω νεβρω των ελάφων επί όρη των αρωμάτων.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ δικαιοσύνην, οι κρίνοντες την γην, φρονήσατε περί του Κυρίου εν αγαθότητι, και εν απλότητι καρδίας ζητήσατε αυτόν· 2 ότι ευρίσκεται τοις μη πειράζουσιν αυτόν, εμφανίζεται δε τοις μη απιστούσιν αυτώ. 3 σκολιοί γαρ λογισμοί χωρίζουσιν από Θεού, δοκιμαζομένη τε η δύναμις ελέγχει τους άφρονας. 4 ότι εις κακότεχνον ψυχήν ουκ εισελεύσεται σοφία, ουδέ κατοικήσει εν σώματι κατάχρεω αμαρτίας· 5 άγιον γαρ πνεύμα παιδείας φεύξεται δόλον και απαναστήσεται από λογισμών ασυνέτων και ελεγχθήσεται επελθούσης αδικίας. 6 φιλάνθρωπον γαρ πνεύμα σοφία και ουκ αθώσσει βλάσφημον από χειλέων αυτού· ότι των νεφρών αυτού μάρτυς ο Θεός και της καρδίας αυτού επισκοπος αληθής και της γλώσσης ακουστής· 7 ότι πνεύμα Κυρίου πεπλήρωκε την οικουμένην, και το συνέχον τα πάντα γνώσιν έχει φωνής. 8 δια τούτο φθεγγόμενος άδικα ουδείς μη λάθη, ουδέ μη παροδεύση αυτόν ελέγχουσα η δίκη. 9 εν γαρ διαβουλίαις ασεβούς εξέτασις έσται, λόγων δε αυτού ακοή προς Κύριον ήξει εις έλεγχον ανομημάτων αυτού· 10 ότι ους ζηλώσεως ακροάται τα πάντα, και θρούς γογγυσμών ουκ αποκρύπτεται. 11 φυλάξασθε τούνυν γογγυσμόν ανωφελή και από καταλαλιάς φείσασθε γλώσσης· ότι φθέγμα λαθραίων κενόν ου πορεύσεται, στόμα δε καταψευδόμενον αναιρεί ψυχήν. 12 μη ζηλούτε θάνατον εν πλάνη ζωής υμών, μηδέ επισπάσθε όλεθρον έργοις χειρών υμών· 13 ότι ο Θεός θάνατον ουκ εποίησεν, ουδέ τέρπεται επι ' απωλεία ζώντων. 14 έκτισε γαρ εις το είναι τα πάντα, και σωτήριοι αι γενέσεις του κόσμου, και ουκ έστιν εν αυταίς φάρμακον ολέθρου ούτε άδου βασιλειον επί γης. 15 δικαιοσύνη γαρ αθάνατός εστιν.

16 Ασεβείς δε ταις χερσί και τοις λόγοις προσεκαλέσαντο αυτόν, φίλον ηγησάμενοι αυτόν ετάκησαν και συνθήκην έθεντο προς αυτόν, ότι άξιοί εισι της εκείνου μερίδος είναι.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΠΙΟΝ γαρ εν εαυτοίς λογισάμενοι ουκ ορθώς · ολίγος εστί και λυπηρός ο βίος ημών, και ουκ έστιν ίασις εν τελευτη ανθρωπου, και ουκ εγνωσθη ο αναλύσας εξ άδου. 2 ότι αυτοσχεδίως εγεννήθημεν, και μετά τούτο εσόμεθα ως ουχ υπάρξαντες · ότι καπνός η πνοή εν ρισίν ημών, και ο λόγος σπινθήρ εν κινήσει καρδιας ημών, 3 ου σβεσθέντος τέφρα αποβήσεται το σώμα και το πνεύμα διαχυθήσεται ως χαύνος αήρ. 4 και το όνομα ημών επιλησθήσεται εν χρόνω, και ουθείς μνημονεύσει των έργων ημών · και παρελεύσεται ο βίος ημών ως ίχνη νεφέλης και ως ομίχλη διασκεδασθήσεται διωχθείσα υπό ακτίνων ηλίου και υπό θερμότητος αυτού βαρυνθείσα. 5 σκιάς γαρ πάροδος ο βίος ημών, και ουκ έστιν αναποδις της τελευτής ημών, ότι κατεσφραγίσθη, και ουδείς αναστρέφει. 6 δεύτε ουν και απολαύσωμεν των όντων αγαθών και χρησησόμεθα τη κτίσει ως εν νεότητι σπουδαιώς. 7 οίνου πολυτελους και μύρων πλησθώμεν, και μη παροδυσάτω ημάς άνθος αέρος. 8 στεψώμεθα ρόδων κάλυξι πριν ή μαρανθήναι. 9 μηδεις ημών άμοιρος έστω της ημετέρας αγρωγίας, πανταχή καταλίπωμεν σύμβολα της ευφροσύνης, ότι αύτη η μερίς ημών και ο κλήρος ούτος. 10 καταδυναστεύσωμεν πένητα δικαιον, μη φεισώμεθα χήρας, μηδέ πρεσβύτου εντραπώμεν πολιάς πολυχρονίους. 11 έστω δε ημών η ισχύς νόμος της δικαιοσύνης, το γαρ ασθενές άχρηστον ελέγχεται. 12 ενεδρεύσωμεν δε τον δικαιον, ότι δύσχρητος ημίν εστι και εναντιούται τοις έργοις ημών και ονειδίζει ημίν αμαρτήματα νόμου και επιφημίζει ημίν αμαρτήματα παιδείας ημών · 13 επαγγέλλεται γνώσιν έχειν Θεού και παιδα Κυρίου εαυτόν ονομάζει · 14 εγένετο ημίν εις έλεγχον εννοιών ημών · βαρύς εστιν ημίν καύ βλεπόμενος, 15 ότι ανόμοιος τοις άλλοις ο βίος αυτού, και εξηλλαγμένοι αι τρίβοι αυτού · 16 εις κίβδηλον ελογίσθημεν αυτω, και απέχεται των οδών ημών ως από ακαθαρσιών · μακαρίζει έσχατα δικαίων και αλαζονεύεται πατέρα Θεόν. 17 ιδωμεν ει οι λόγοι αυτού αληθείς, και πειράσωμεν τα εν εκβάσει αυτού · 18 ει γαρ εστιν ο δικαιος υιος Θεού, αντιλήφεται αυτού

και ρύσεται αυτόν εκ χειρός ανθεοσηκόντων. 19 ύβρει και βασάνω ετάσωμεν αυτόν, ίνα γνώμεν την επικείκειαν αυτού και δοκιμάσωμεν την ανεξικακίαν αυτού· 20 θανάτω ασχήμονι καταδικάσωμεν αυτόν, έσται γαρ αυτού επισκοπή εκ λόγων αυτού.

21 Ταύτα ελογίσαντο, και επλανήθησαν· απετόφλωσε γαρ αυτούς η κακία αυτών, 22 και ουκ έγνωσαν μυστήρια Θεού, ουδέ μισθόν ήλπισαν οσιότητος, ουδέ έκριναν γέρας ψυχών αμώμων. 23 ότι ο Θεός έκτισε τον άνθρωπον επ' αφθαρσία και εικόνα της ιδίας ιδιότητος εποίησεν αυτόν· 24 φθόνω δε διαβόλου θάνατος εισήλθεν εις τον κόσμον, 25 πειράζουσι δε αυτόν οι της εκείνου μερίδος όντες.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΔΙΚΑΙΩΝ δε ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη άψηται αυτών βάσανος. 2 έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάσαι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών 3 και η αφ' ημών πορεία σύντριμμα, οι δε εισιν εν ειρήνη. 4 και γαρ εν όψει ανθρώπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης· 5 και ολίγα παιδευθέντες μεγάλα ευεργετηθήσονται, ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού· 6 ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. 7 και εν καιρω επισκοπής αυτών αναλάμψουσι και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται· 8 κρινούσιν έθνη και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας. 9 οι πεπειθότες επ' αυτω συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτω, ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

10 Οι δε ασεβείς καθά ελογίσαντο έξουσιν επιτιμίαν, οι αμελήσαντες του δικαίου και του Κυρίου αποστάντες. 11 σοφίαν γαρ και παιδείαν ο εξουθενών ταλαίπωρος, και κενή η ελπίς αυτών, και οι κόποι ανόνητοι και άχρηστα τα έργα αυτών· 12 αι γυναίκες αυτών άφρονες, και πονηρά τα τέκνα αυτών, επικατάρατος η γένεσις αυτών. 13 ότι μακαρία στείρα η

αμίαντος, ήτις ουκ ἔγνω κοίτην εν παραπτώματι, ἔξει καρπὸν εν επισκοπῇ ψυχῶν, 14 και ευνούχος ο μη εργασάμενος εν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ενθυμηθεὶς κατὰ του Κυρίου πονηρὰ, δοθήσεται γαρ αυτω της πίστεως χάρις εκλεκτὴ και κλήρος εν ναῶ Κυρίου θυμηρέστερος. 15 αγαθῶν γαρ πόνων καρπὸς ευκλεῆς, και αδιάπτωτος η ρίζα της φρονήσεως. 16 τέκνα δε μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται, και εκ παρανόμου κοίτης σπέρμα αφανισθήσεται. 17 εὐάν τε γαρ μακρόβιοι γένωνται, εις ουθὲν λογισθήσονται, και ἀτιμον επ' εσχάτων το γήρας αυτῶν · 18 εὐάν τε οξέως τελευτήσωσιν, ουχ ἔξουσιν ελπίδα, ουδέ εν ημέρα διαγνώσεως παραμύθιον · 19 γενεὰς γαρ ἀδίκου χαλεπά τα τέλη.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ατεκνία μετὰ αρετῆς · αθανασία γαρ εστιν εν μνήμη αυτῆς, ὅτι και παρά Θεῶ γινώσκεται και παρά ανθρώποις · 2 παρούσαν τε μιμούνται αυτὴν και ποθοῦσιν απελθούσαν · και εν τῷ αἰῶνι στεφανηφορούσα πομπεύει τον των αμιάντων ἀθλων αγῶνα νικήσασα. 3 πολύγονον δε ασεβῶν πλήθος ου χρησιμεῖσει, και εκ νόθων μοσχευμάτων ου δώσει ρίζαν εις βάθος, ουδέ ασφαλή βάσιν εδράσει · 4 καν γαρ εν κλάδοις προς καιρὸν αναθάλη, επισφαλῶς βεβηκότα υπό ανέμου σαλευθήσεται και υπό βίας ανέμων εκριζωθήσεται. 5 περικλασθήσονται κλώνες ἀτέλεστοι, και ο καρπὸς αυτῶν ἀχρηστος, ἄωρος εις βρώσιν και εις ουθὲν επιτήδειος · 6 εκ γαρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρες εις πονηρίας κατὰ γονέων εν εξετασμῷ αυτῶν.

7 Δίκαιος δε εὐάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει ἔσται · 8 γήρας γαρ τίμιον ου το πολυχρόνιον ουδέ αριθμῷ ετῶν μεμέτρηται · 9 πολιὰ δε εστι φρόνησις ανθρώποις και ηλικία γήρως βίος ακηλίδωτος. 10 εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ηγαπήθη και ζων μεταξὺ αμαρτωλῶν μετετέθη · 11 ηρπάγη, μη κακία ἀλλάξη σύνεσιν αυτου ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αυτου · 12 βασκανία γαρ φαυλότητος αμαυροὶ τα καλά, και ρεμβασμὸς επιθυμίας μεταλλεῦει νουν ἀκακον. 13 τελειωθείς εν ολίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς, 14 ἀρεστὴ γαρ ην Κυρίῳ η

ψυχή αυτού · δια τούτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας. οι δε λαοί ιδόντες και μη νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία το τοιούτον, 15 ότι χάρις και έλεος εν τοις εκλεκτοίς αυτού και επισκοπή εν τοις οσίοις αυτού. 16 κατακρινεί δε δίκαιος καμών τους ζώντας ασεβείς και νεότης τελοσθείσα ταχέως πολυετές γήρας αδίκου · 17 όψονται γαρ τελευτήν σοφού και ου νοήσουσι τι εβουλεύσατο περί αυτού και εις τι ησφαλίσατο αυτόν ο Κύριος. 18 όψονται και εξουθενήσουσιν, αυτούς δε ο Κύριος εκγελάσεται 19 και έσονται μετά τούτο εις πτώμα άτιμον και εις ύβριν εν νεκροίς δι ' αιώνος, ότι ρήξει αυτούς αφώνους πρηνείς και σαλεύσει αυτούς εκ θεμελίων και έως εσχάτου χερσωθήσονται και έσονται εν οδώνη, και η μνήμη αυτών απολείται. 20 ελεύσονται εν συλλογισμω αμαρτημάτων αυτών δειλοί, και ελέγξει αυτούς εξεναντίας τα ανομήματα αυτών.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΤΟΤΕ στήσεται εν παρρησία πολλή ο δίκαιος κατά πρόσωπον των θλιψάντων αυτόν και των αθετούντων τους πόνους αυτού. 2 ιδόντες ταραχθήσονται φόβω δεινω και εκοτήσονται επί τω παραδόξω της σωτηρίας. 3 ερούσιν εν εαυτοίς μετανοούντες και δια στενοχωρίαν πνεύματος στενάξονται και ερούσιν · 4 ούτος ην ον έσχομέν ποτε εις γέλωτα και εις παραβολήν ονειδισμού οι άφρονες · τον βίον αυτού ελογοιάμεθα μανίαν και την τελευτήν αυτού άτιμον. 5 Πως κατελογίσθη εν υιοίς Θεού και εν αγίοις ο κλήρος αυτού εστιν; 6 άρα επλανήθημεν από οδού αληθείας, και το της δικαιοσύνης φως ουκ έλαμψεν ημίν, και ο ήλιος ουκ ανέτειλεν ημίν · 7 ανομίας ενεπλήσθημεν τρίβοις και απώλειας και διωδεύσαμεν ερήμους αβάτους, την δε οδόν Κυρίου ουκ έγνωμεν. 8 τι ωφέλησεν ημάς η υπερηφανία; και τι πλούτος μετά αλαζονίας συμβέβληται ημίν; 9 παρήλθεν εκείναι πάντα ως σκιά και ως αγγελία παρατρέχουσα · 10 ως ναός διερχομένη κυμαινόμενον ύδωρ, ης διαβάσης ουκ έστιν ίχνος ευρείν, ουδέ ατραπών τρόπιος αυτής εν κύμασιν · 11 ή ως ορνέου διαππάντος αέρα ουθέν ευρίσκεται τεκμήριον πορείας, πληγή δε ταρσών μαστιζόμενον πνεύμα κούφον και σχιζόμενον βία ροίζου, κινουμένων πτερύγων διωδεύθη, και μετά τούτο ουχ ευρέθη σημειον επιβάσεως εν αυτω · 12 ή ως βέλους βληθέντος επί σκοπόν, τμηθείς ο αήρ ευθέως εις εαυτόν

ανελύθη ως αγνοῆσαι την δίοδον αυτού. 13 οὕτως και ημεις γεννηθέντες εξελίπομεν και αρετής μεν σημειον ουδέν ἐσχομεν δείξαι, εν δε τη κακία ημών κατεδαπανήθημεν. 14 ὅτι ἐλπίς ασεβούς ως φερόμενος χνούς υπό ανέμου και ως πάχνη υπό λαίλαπος διωχθείσα λεπτὴ και ως καπνός υπό ανέμου διεχύθη και ως μνεία καταλύτου μονοήμερου παρώδευσε.

15 Δίκαιοι δε εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίῳ ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. 16 δια τούτο λήψονται το βασιλειον της ευπρεπείας και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου, ὅτι τη δεξιά σκεπάσει αυτούς και τῷ βραχίονι υπερασπεί αυτών. 17 λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού και οπλοποιήσει την κτίσιν εις ἀμυναν εχθρών · 18 ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ανυπόκριτον · 19 λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον οσιότητα, 20 οξυνεί δε ἀπότομον οργήν εις ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει δε αυτω ο κόσμος επί τους παράφρονas. 21 πορεύσονται εὐστοχοι βολίδες αστραπών και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών επί σκοπόν αλούνται, 22 και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζai. ἀγανακτήσει κατ' αυτών ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. 23 αντιστήσεται αυτοίς πνεῦμα δυνάμεως και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς. και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ουν, βασιλεις, και σὺνετε · μάθετε, δικασταί περάτων γης. 2 ενωτίασθε οι κρατούντες πλήθους και γεγαυρωμένοι επί ὄχλοις εθνών · 3 ὅτι ἐδόθη παρά του Κυρίου η κράτησις υμίν και η δυναστεία παρά Υψίστου, οs εξετάσει υμών τα έργα και τας βουλάs διερευνήσει · 4 ὅτι υπηρέται ὄντες της αυτού βασιλείας ουκ εκρίνατε ορθώς, ουδέ εφυλάξατε νόμον, ουδέ κατά την βουλήν του Θεού επορεύθητε. 5 φρικτώς και ταχέως επιστήσεται υμίν, ὅτι κρίσις ἀπότομος εν τοις υπερέχουσι γίνεται. 6 ο γαρ ελάχιστος συγγνωστόs εστιν ελέους, δυνατοί δε δυνατώς ετασθήσονται · 7 ου γαρ υποστελείται πρόσωπον ο πάντων δεσπότηs, ουδέ εντραπήσεται μέγεθος, ὅτι μικρόν και μέγαν αυτόs ἐποίησεν ομοίως τε προνοεί περί

πάντων · 8 τοις δε κραταιοῖς ἰσχυρά ἐφίσταται ἔρευνα. 9 πρὸς ὑμᾶς οὖν, ὦ τύραννοι, οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε · 10 οἱ γὰρ φυλάξαντες οὐσίως τὰ ὅσα οὐσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὐρήσουσιν ἀπολογίαν. 11 ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε.

12 Λαμπρά καὶ ἀμάραντός ἐστὶν ἡ σοφία καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν, 13 φθάνει τοὺς ἐπιθυμούντας προγνώσθηναι. 14 ὁ ὀρθρίας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, παρέδρον γὰρ εὐρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ. 15 τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται · 16 ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητούσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοία ὑπαντᾷ αὐτοῖς. 17 ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, φροντίς δὲ παιδείας ἀγάπη, 18 ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας, 19 ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ. 20 ἐπιθυμία ἀρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν. 21 εἰ οὖν ἤδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις, τύραννοι λαῶν, τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. 22 τί δὲ ἐστὶ σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελάω καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνώσιν αὐτῆς καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν. 23 οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωνήσει σοφία. 24 πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου. 25 ὥστε παιδεύσθε τοὺς ῥήμασί μου, καὶ ὠφελήθησεσθε.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΕΙΜΙ μὲν καγὼ θνητὸς ἄνθρωπος ἴσος ἀπασὶ καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου · καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ 2 δεκαμηνιαῖῳ χρόνῳ παγεῖς ἐν αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὑπνῶ συνελθούσης. 3 καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν αἶρα καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρῶτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων · 4 ἐν σπαργάνοις

ανετράφην και εν φροντίσιν · 5 ουδείς γαρ βασιλεύς ετέραν έσχε γενέσεως αρχήν, 6 μία δε πάντων εισοδος εις τον βίον, έξοδος τε ιση. 7 δια τούτο ηυξάμην, και φρόνησις εδόθη μοι · επεκαλεσάμην, και ήλθέ μοι πνεύμα σοφίας. 8 προέκρινα αυτήν σκήπτρων και θρόνων και πλούτον ουδέν ηγησάμην εν συγκρίσει αυτής · 9 ουδέ ωμοίωσα αυτη λίθον ατίμητον, ότι ο πας χρυσός εν όψει αυτής ψάμμος ολίγη, και ως πηλός λογισθήσεται άργυρος εναντίον αυτής. 10 υπέρ υγίειαν και ευμορφίαν ηγάπησα αυτήν και προειλόμην αυτήν αντί φωτός έχειν, ότι ακοίμητον το εκ ταύτης φέγγος. 11 ήλθε δε μοι τα αγαθά ομού πάντα μετ ' αυτής και αναρίθμητος πλούτος εν χερσίν αυτής. 12 ευφράνθην δε επί πάσιν, ότι αυτών ηγείται σοφία, ηγνόουν δε αυτήν γενέτιν είναι τούτων. 13 αδόλως τε έμαθον αφθόνως τε μεταδίδωμι, τον πλούτον αυτής ουκ αποκρύπτομαι · 14 ανεκλιπής γαρ θησαυρός εστιν ανθρωποις, ον οι χρησάμενοι προς Θεόν εστειλαντο φιλίαν δια τας εκ παιδειας δωρεάς συσταθέντες.

15 Εμοί δε δώη ο Θεός ειπειν κατά γνώμην και ενθυμηθήναι αξίως των δεδομένων, ότι αυτός και της σοφίας οδηγός εστι και των σοφών διορθωτής. 16 εν γαρ χειρί αυτου και ημείς και οι λόγοι ημών πάσα τε φρόνησις και εργατειών επιστήμη. 17 αυτός γαρ μοι έδωκε των όντων γνώσιν απευδη ειδέναι σύστασιν κόσμου και ενέργειαν στοιχείων, 18 αρχήν και τέλος και μεσότητα χρόνων, τροπών αλλαγής και μεταβολής καιρών, 19 ενιαυτών κύκλους και αστέρων θέσεις, 20 φύσεις ζώων και θυμούς θηρίων, πνευμάτων βίας και διαλογισμούς ανθρωπων, διαφοράς φυτών και δυνάμεις ριζών, 21 όσα τέ εστι κρυπτά και εμφανή έγνων · η γαρ πάντων τεχνίτις εδίδαξέ με σοφία.

22 Έστι γαρ εν αυτη πνεύμα νοερόν, άγιον, μονογενές, πολυμερές, λεπτόν, ευκίνητον, τρανόν, αμόλυντον, σαφές, απήμαντον, φιλάγαθον, οξύ, ακώλυτον, ευεργετικόν, 23 φιλάνθρωπον, βέβαιον, ασφαλές, αμέριμνον, παντοδύναμον, πανεπίσκοπον και δια πάντων χωροών πνευμάτων νοερών καθαρών λεπτοτάτων. 24 πάσης γαρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία, διήκει δε και χωρεί δια πάντων δια την καθαρότητα · 25 ατιμίς γαρ εστι της του Θεού δυνάμεως και απόρροια της του Παντοκράτορος δόξης ειλικρινής · δια τούτο ουδέν μεμιαμμένον εις αυτήν παρεμπίπτει. 26 απαύγασμα γαρ εστι φωτός αιδίου και έσοπτρον ακηλίδωτον της του Θεού ενεργείας και εικών της αγαθότητος αυτου. 27 μία δε ούσα πάντα δύναται και μένουσα εν αυτη τα πάντα καινίζει και κατά γενεάς εις ψυχάς οσίας

μεταβαίνουσα φίλους Θεού και προφήτας κατασκευάζει · 28 ουθέν γαρ αγαπά ο Θεός ει μη τον σοφία συνοικούντα. 29 έστι γαρ αύτη ευπρεπεστέρα ηλίου και υπέρ πάσαν άστρων θέσιν, φωτί συγκρινομένη, ευρίσκεται προτέρα · 30 τούτο μεν γαρ διαδέχεται νύξ, σοφίας δε ου κατισχύει κακία.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΔΙΑΤΕΙΝΕΙ δε από πέρατος εις πέρας ευρώστως και διοικεί τα πάντα χρηστώς.
 2 Ταύτην εφίλησα και εξεζήτησα εκ νεότητός μου και εξήτησα νόμφην αγαγέσθαι εμαυτω και εραστής εγενόμην του κάλλους αυτής. 3 ευγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεού έχουσα, και ο πάντων δεσπότης ηγάπησεν αυτήν · 4 μύστις γαρ εστι της του Θεού επιστήμης και αιρετίς των έργων αυτού. 5 ει δε πλούτός εστιν επιθυμητόν κτήμα εν βίω, τι σοφίας πλουσιώτερον της τα πάντα εργαζομένης; 6 ει δε φρόνησις εργάζεται, τις αυτής των όντων μάλλον εστι τεχνίτις; 7 και ει δικαιοσύνην αγαπά τις, οι πόνοι ταύτης εισιν αρεταί · σωφροσύνην γαρ και φρόνησιν εκδιδάσκει, δικαιοσύνην και ανδρείαν, ων χρησιμώτερον ουδέν εστιν εν βίω ανθρωποις. 8 ει δε και πολυπειρίαν ποθεί τις, οίδε τα αρχαία και τα μέλλοντα εικάζειν, επίσταται στροφάς λόγων και λύσεις αινιγμάτων, σημεία και τέρατα προγινώσκει και εκβάσεις καιρών και χρόνων. 9 έκρινα τοίνυν ταύτην αγαγέσθαι προς συμβίωσιν, ειδώς ότι έσται μοι σύμβουλος αγαθών και παραίνεσις φροντίδων και λύπης. 10 έξω δι ' αυτήν δόξαν εν όχλοις και τιμήν παρά πρεσβυτέροις ο νέος · 11 οξύς ευρεθήσομαι εν κρίσει και εν όψει δυναστών θαυμασθήσομαι · 12 σιγώντά με περιμενούσι και φθεγγομένω προσέξουσι και λαλούντος επί πλείον χείρα επιθήσουσιν επί στόμα αυτών. 13 έξω δι ' αυτήν αθανασίαν και μνήμην αιώνιον τοις μετ ' εμέ απολείψω. 14 διοικήσω λαούς, και έθνη υποταγήσεται μοι · 15

φοβηθήσονται με ακούσαντες τύραννοι φρικτοί, εν πλήθει φανούμαι αγαθός και εν πολέμω ανδρείος. 16 εισελθών εις τον οίκόν μου προσαναπαύσομαι αυτη· ου γαρ έχει πικρίαν η συναναστροφή αυτης, ουδέ οδύνην η συμβίωσις αυτης, αλλά ευφροσύνην και χαράν. 17 ταύτα λογισάμενος εν εμαυτω και φροντίσας εν καρδια μου ότι εστιν αθανασία εν συγγενεία σοφίας 18 και εν φιλία αυτης τέρψις αγαθή και εν πόνοις χειρών αυτης πλούτος ανεκλιπής και εν συγγυμνασία ομιλίας αυτης φρόνησις και εύκλεια εν κοινωνία λόγων αυτης, περιήειν ζητών όπως λάβω αυτην εις εμαυτόν. 19 παις δε ήμην ευφυής ψυχής τε έλαχον αγαθής, 20 μάλλον δε αγαθός ων ήλθον εις σώμα αμιαντον. 21 γνούς δε ότι ουκ άλλως έσομαι εγκρατής, εάν μη ο Θεός δω -και τούτο δ' ην φρονήσεως το ειδέναι τίνος η χάρις- ενέτυχον τω Κυρίω και εδεήθην αυτου και ειπον εξ όλης της καρδιας μου.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 Θεε πατέρων και Κύριε του ελέους ο ποιήσας τα πάντα εν λόγω σου 2 και τη σοφία σου κατεσκεύασας άνθρωπον, ινα δεσπόζη των υπό σου γενομένων κτισμάτων 3 και διέπη τον κόσμον εν οσιότητι και δικαιοσύνη και εν ευθύτητι ψυχής κρίσιν κρίνη, 4 δος μοι των σών θρόνων πάρεδρον σοφίαν και μη με αποδοκιμάσης εκ παιδων σου. 5 ότι εγώ δούλος σός και υιος της παιδίσκης σου, άνθρωπος ασθενής και ολιγοχρόνιος και ελάσσων εν συνέσει κρίσεως και νόμων· 6 καν γαρ τις ή τέλειος εν υιοίς ανθρωπων, της από σου σοφίας απούσης, εις ουδέν λογιθήσεται. 7 συ με προείλω βασιλέα λαού σου και δικαστήν υιών σου και θυγατέρων· 8 ειπας οικοδομήσαι ναόν εν όρει αγίω σου και εν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστήριον, μίμημα σκηνης αγίας, ην προητοιμάσας απ' αρχής. 9 και μετά σου η σοφία η ειδυία τα έργα σου και παρούσα, ότε εποίεις τον κόσμον, και επισταμένη τι αρεστόν εν οφθαλμοίς σου και τι ευθές εν εντολαίς σου. 10 εξαπόστειλον αυτην εξ αγίων ουρανών και από θρόνου δόξης σου πέμψον αυτην, ινα συμπαρούσά μοι κοπιάση και γνώ τι ευάρεστόν εστι παρά σοί. 11 οίδε γαρ εκεινη πάντα και συνίει και οδηγήσει με εν ταις πράξεσί μου

σωφρόνως και φυλάξει με εν τη δόξη αυτής· 12 και έσται προσδεκτά τα έργα μου, και διακρινώ τον λαόν σου δικαίως και έσομαι άξιος θρόνων πατρός μου. 13 τις γαρ άνθρωπος γνώσεται βουλήν Θεού; ή τις ενθυμηθήσεται τι θέλει ο Κύριος; 14 λογισμοί γαρ θνητών δειλοί, και επισφαλείς αι επίνοιαι ημών. 15 φθαρτόν γαρ σώμα βαρύνει ψυχήν, και βρίθει το γεώδες σκήνος νουν πολυφρόντιδα. 16 και μόλις εικάζομεν τα επί γης και τα εν χερσίν ευρίσκομεν μετά πόνου· τα δε εν ουρανοίς τις εξιχνίασε; 17 βουλήν δε σου τις έγων, ει μη συ έδωκας σοφίαν και έπεμψας το άγιόν σου πνεύμα από υψίστων; 18 και ούτως διωρθώθησαν αι τρίβοι των επί γης, και τα αρεστά σου εδιδάχθησαν άνθρωποι, 19 και τη σοφία εσώθησαν.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΑΥΤΗ πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξε και εξείλατο αυτόν εκ παραπτώματος ιδίου 2 έδωκέ τε αυτω ισχόν κρατήσαι απάντων. 3 αποστάς δε απ ' αυτής άδικος εν οργή αυτού, αδελφοκτόνοις συναπόλετο θυμοίς· 4 δι ' ον κατακλυζομένην γην πάλιν διέσωσε σοφία, δι ' ευτελούς ξύλου τον δίκαιον κυβερνήσασα. 5 αύτη και εν ομοιοία πονηρίας εθνών συγχυθέντων έγνω τον δίκαιον και ετήρησεν αυτόν άμεμπτον Θεω και επί τέκνου σπλάγχνοις ισχυρόν εφύλαξεν. 6 αύτη δίκαιον εξαπολλυμένων ασεβών ερρύσατο φυγόντα πυρ καταβάσιον Πενταπόλεως· 7 ης έτι μαρτύριον της πονηρίας καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος, και ατελέσιν ωραις καρποφορούντα φυτά, απιστούσης ψυχής μνημείον εστηκυία στήλη αλός. 8 σοφίαν γαρ παροδεύσαντες ου μόνον εβλάβησαν του μη γνώναι τα καλά, αλλά και της αφροσύνης απέλιπον τω βίω μνημόσυνον, ίνα εν οίς εσφάλησαν μηδέ λαθείν δυνηθώσι. 9 σοφία δε τους θεραπεύσαντας αυτήν εκ πόνων ερρύσατο. 10 αύτη φυγάδα οργής αδελφού δίκαιον ωδήγησεν εν τρίβοις ευθείαις· έδειξεν αυτω βασιλείαν Θεού και έδωκεν αυτω γνώσιν αγίων· ευπόρησεν αυτόν εν μόχθοις και επλήθυνε τους πόνους αυτού· 11 εν πλεονεξία κατισχυόντων αυτόν παρέστη και επιλούτισεν αυτόν· 12 διεφύλαξεν αυτόν από εχθρών, και από ενεδρευόντων ησφαλίσατο και αγώνα ισχυρόν εβράβευσεν αυτω, ίνα γνω, ότι παντός δυνατωτέρα εστιν ευσέβεια. 13 αύτη πραθέντα δίκαιον ουκ

εγκατέλιπεν, αλλά εξ αμαρτίας ερρύσατο αυτόν· 14 συγκατέβη αυτώ εις λάκκον και εν δεσμοίς ουκ αφήκεν αυτόν, έως ήνεγκεν αυτώ σκήπτρα βασιλείας και εξουσίαν τυραννούντων αυτού· ψευδείς τε έδειξε τους μωμησαμένους αυτόν και έδωκεν αυτώ δόξαν αιώνιον. 15 αύτη λαόν όσιον και σπέρμα άμεμπτον ερρύσατο εξ έθνους θλιβόντων· 16 εισήλθεν εις ψυχήν θεράποντος Κυρίου και αντέστη βασιλεύσι φοβεροίς εν τέρασι και σημείοις. 17 απέδωκεν οσίοις μισθόν κόπων αυτών, ωδήγησεν αυτούς εν οδώ θαυμαστη και εγένετο αυτοίς εις σκέπην ημέρας και εις φλόγα άστρων την νύκτα. 18 διεβίβασεν αυτούς θάλασσαν ερυθράν και διήγαγεν αυτούς δι ' ύδατος πολλού· 19 τους δε εχθρούς αυτών κατέκλυσε και εκ βάθους αβύσσου ανέβρασεν αυτούς. 20 δια τούτο δίκαιοι εσκύλευσαν ασεβείς και ύμνησαν, Κύριε, το όνομα το άγιόν σου, την τε υπέρμαχόν σου χείρα ήνεσαν ομοθυμαδόν· 21 ότι η σοφία ήνοιξε στόμα κωφών και γλώσσας νηπίων έθηκε τρανάς.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΕΥΩΔΩΣΕ τα έργα αυτών εν χειρί προφήτου αγίου. 2 διώδευσαν έρημον αοίκητον και εν αβάτοις έπηξαν σκηνάς· 3 αντέστησαν πολεμίους και ημύναντο εχθρούς. 4 εδίψησαν και επεκαλέσαντό σε, και εδόθη αυτοίς εκ πέτρας ακροτόμου ύδωρ και ίαμα δίψης εκ λίθου σκληρού. 5 δι ' ων γαρ εκολάσθησαν οι εχθροί αυτών, δια τούτων αυτοί απορούντες ευεργετήθησαν. 6 αντί μεν πηγής αεννάου ποταμού αίματι λυθρώδει ταραχθέντος 7 εις έλεγχον νηποκτόνου διατάγματος, έδωκας αυτοίς δαψιλές ύδωρ ανελπίστως, 8 δείξας δια του τότε δίψους Πως τους υπεναντίους εκόλασας. 9 ότε γαρ επειράσθησαν, και περ εν ελέει παιδευόμενοι, έγνωσαν Πως εν οργή κρινόμενοι ασεβείς εβασανίζοντο· 10 τούτους μεν γαρ ως πατήρ νουθετών εδοκίμασας, εκείνους δε ως απότομος βασιλεύς καταδικάζων εξήτασας. 11 και απόντες δε και παρόντες ομοίως ετρύχοντο· 12 διπλή γαρ αυτούς έλαβε λύπη· και στεναγμός μνημών των παρελθόντων. 13 ότε γαρ ήκουσαν δια των ιδίων κολάσεων ευεργετουμένους αυτούς, ήσθοντο του Κυρίου· 14 ον γαρ εν εκθέσει πάλαι ριφέντα απείπον

χλευάζοντες, επί τέλει των εκβάσεων εθαύμασαν, ουχ όμοια δικαίους διψήσαντες. 15 αντί δε λογισμών ασυνέτων αδικίας αυτών, εν οίς πλανηθέντες εθρήσκευον άλογα ερπετά και κνώδαλα ευτελή, επαπέστειλας αυτοίς πλήθος αλόγων ζώων εις εκδίκησιν, 16 ίνα γνώσιν ότι δι'ων τις αμαρτάνει, δια τούτων κολάζεται. 17 ου γαρ ηπόρει η παντοδύναμός σου χείρ και κτίσασα τον κόσμον εξ αμόρφου ύλης επιπέμψαι αυτοίς πλήθος άρκων ή θρασείς λέοντας 18 ή νεοκτίστους θυμού πλήρεις θήρας αγνώστους ήτοι πυρπινόον φυσώντας άσθμα ή βρόμους λικμωμένους καπνού ή δεινούς απ' όμμάτων σπινθήρας αστράπτοντας, 19 ων ου μόνον η βλάβη ηδύνατο συνεκτριψαι αυτούς, αλλά και η όψις εκφοβήσασα διολέσαι. 20 και χωρίς δε τούτων, ενί πνεύματι πεσείν εδύναντο υπό της δίκης διωχθέντες και λικμηθέντες υπό πνεύματος δυνάμεώς σου· αλλά πάντα μέτρω και αριθμω και σταθμω διέταξας. 21 το γαρ μεγάλως ισχύειν πάρεστί σοι πάντοτε, και κράτει βραχιόνός σου τις αντιστήσεται; 22 ότι ως ροπή εκ πλαστίγγων όλος ο κόσμος εναντίον σου και ως ρανίς δρόσου ορθρινή κατελθούσα επί γην. 23 ελεείς δε πάντας, ότι πάντα δύνασαι, και παροράς αμαρτήματα ανθρώπων εις μετάνοιαν. 24 αγαπάς γαρ τα όντα πάντα και ουδέν βδελύσση, ων εποίησας· ουδέ γαρ αν μισών τι κατεσκεύασας. 25 Πως δε έμεινεν αν τι, ει μη συ ηθέλησας ή το μη κληθέν υπό σου διετηρήθη; 26 φείδη δε πάντων, ότι σα εστι, δέσποτα φιλόψυχε.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΤΟ γαρ άφθαρτόν σου πνεύμά εστιν εν πάσι. 2 διό τους παραπίπτοντας κατ' ολίγον ελέγχεις και εν οίς αμαρτάνουσιν υπομιμνήσκων νουθετείς, ίνα απαλλαγέντες της κακίας πιστεύσωσιν επί σε, Κύριε. 3 και γαρ τους παλαιούς οικήτορας της αγίας σου γης μισήσας 4 επί τω έχθιστα πράσσειν έργα φαρμακειών και τελετάς ανοσίους 5 τέκνων τε φονέας ανελεήμονας και σπλαγχοφάγων ανθρωπίνων σαρκών θοίναν και αίματος, εκ μέσου μύστας θιάσου 6 και αυθέντας γονείς ψυχών αβοηθήτων, εβουλήθης απολέσαι δια χειρών πατέρων ημών, 7 ίνα αξιαν αποικίαν δέξηται Θεού παιδων η παρά σοί πασών τιμιωτάτη γη.

8 αλλά και τούτων ως ανθρώπων εφείσω απέστειλάς τε προδρόμους του στρατοπέδου σου σφήκας, ίνα αυτούς κατά βραχύ εξολοθρεύσωσιν. 9 ουκ αδυνατών εν παρατάξει ασεβείς δικαίους υποχειρίους δούναι ή θηρίοις δεινοίς ή λόγω αποτόμω υφ' εν εκτρίψαι, 10 κρίνων δε κατά βραχύ εδίδους τόπον μετανοίας, ουκ αγνοών ότι πονηρά η γένεσις αυτών και έμφυτος η κακία αυτών και ότι ου μη αλλαγή ο λογισμός αυτών εις τον αιώνα. 11 σπέρμα γαρ ην κατηραμένον απ' αρχής, ουδέ ευλαβούμενός τινα εφ' οίς ημάρτανον άδειαν εδίδους. 12 τις γαρ ερεί· τι εποίησας; ή τις αντιστήσεται τω κρίματί σου; τις δε εγκαλέσει σοι κατά εθνών απολωλότων, α ου εποίησας; ή τις εις κατάστασίν σοι ελεύσεται έκδικος κατά αδίκων ανθρώπων; 13 ούτε γαρ Θεός εστι πλην σου, ω μέλει περι πάντων, ίνα δείξης ότι ουκ αδίκως έκρινας, 14 ούτε βασιλεύς ή τύραννος αντοφθαλμήσαι δυνήσεται σοι περι ων εκόλασας. 15 δικαίος δε ων δικαίως τα πάντα διέπεις, αυτόν τον μη οφείλοντα κολασθήναι καταδικάσαι αλλότριον ηγούμενος της σής δυνάμεως. 16 η γαρ ισχύς σου δικαιοσύνης αρχή, και το πάντων σε δεσπάζειν πάντων φείδεσθαι ποιεί. 17 ισχύν γαρ ενδεικνυσαι απιστούμενος επί δυνάμεως τελειότητι και εν τοις ειδόσι το θράσος εξελέγχεις. 18 ου δε δεσπάζων ισχύος εν επεικεία κρίνεις και μετά πολλής φειδούς διοικείς ημάς· πάρεστι γαρ σοι, όταν θέλης, το δύνασθαι.

19 Εδίδαξας δε σου τον λαόν δια των τοιούτων έργων, ότι δει τον δικαίον είναι φιλόανθρωπον· και ευέλπιδας εποίησας τους υιούς σου ότι δίδως επί αμαρτήμασι μετάνοιαν. 20 ει γαρ εχθρούς παιδων σου και οφειλομένους θανάτω μετά τοσαύτης ετιμώρησας προσοχής και διέσεως, δούς χρόνους και τόπον, δι' ων απαλλαγώσι της κακίας, 21 μετά πόσης ακριβείας έκρινας τους υιούς σου, ων τοις πατράσιν όρκους και συνθήκας έδωκας αγαθών υποσχέσεων;

22 Ημάς συν παιδεύων τους εχθρούς ημών εν μυριότητι μαστιγοίς, ίνα σου την αγαθότητα μεριμνώμεν κρίνοντες, κρίνόμενοι δε προσδοκώμεν έλεος. 23 όθεν και τους εν αφροσύνη ζωής βίωσαντας αδίκους δια των ιδίων εβασάνισας βδελυγμάτων· 24 και γαρ των πλάνης οδών μακρότερον επλανήθησαν, θεούς υπολαμβάνοντες τα και εν ζωίσι των εχθρών άτιμα, νηπιών δίκην αφρόνων ψευσθέντες. 25 δια τούτο ως παισίν αλογίστοις την κρίσιν εις εμπαιγμόν έπεμψας. 26 οι δε παιγνίοις επιτιμήσεως μη νουθετηθέντες αξίαν Θεού κρίσιν πειράσουσιν. 27 εφ' οίς γαρ αυτοί πάσχοντες ηγανάκτουν, επί τούτοις, ους εδόκουν θεούς,

εν αυτοίς κολαζόμενοι, ιδόντες ον πάλοι ηρνούντο ειδέναι Θεόν επέγνωσαν αληθή· διό και το τέρμα της καταδίκης επ' αυτούς επήλθεν.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

1 ΜΑΤΑΙΟΙ μεν γαρ πάντες άνθρωποι φύσει, οίς παρήν Θεού αγνωσία και εκ των ορωμένων αγαθών ουκ ίσχυσαν ειδέναι τον όντα ούτε τοίς έργοίς προσχόντες επέγνωσαν τον τεχνίτην· 2 αλλ' ή πυρ ή πνεύμα ή ταχινόν αέρα ή κύκλον άστρων ή βίαιον ύδωρ ή φωστήρας ουρανού πρωτάνεις κόσμου θεούς ενόμισαν. 3 ών ει μεν τη καλλονή τερπόμενοι ταύτα θεούς υπελάμβανον, γνώτωσαν πόσω τούτων ο δεσπότης εστί βελτίων, ο γαρ του κάλλους γενεσιάρχης έκτισεν αυτά· 4 ει δε δύναμιν και ενέργειαν εκπλαγέντες νοησάτωσαν απ' αυτών πόσω ο κατασκευάσας αυτά δυνατώτερός εστιν· 5 εκ γαρ μεγέθους καλλονής κτισμάτων αναλόγως ο γενεσιουργός αυτών θεωρείται. 6 αλλ' όμως επί τούτοις έστι μέμψις ολίγη, και γαρ αυτοί τάχα πλανώνται Θεόν ζητούντες και θέλοντες ευρείν· 7 εν γαρ τοίς έργοίς αυτου αναστρεφόμενοι διερευνώσι και πείθονται τη όψει, ότι καλά τα βλεπόμενα. 8 πάλιν δε ουδ' αυτοί συγγνωστοί· 9 ει γαρ τοσούτον ίσχυσαν ειδέναι, ίνα δύνωνται στοχάσασθαι τον αιώνα, τον τούτων δεσπότην Πως τάχιον ουχ εύρον;

10 Ταλαίπωροι δε και εν νεκροίς αι ελπίδες αυτών, οίτινες εκάλεσαν θεούς έργα χειρών ανθρωπων, χρυσόν και άργυρον τέχνης εμμελέτημα και απεικάσματα ζώων ή λίθον άχρηστον χειρός έργον αρχαίας. 11 ει δε και τις υλοτόμος τέκνων ευκίνητον φυτόν εκπρίσας περιέξυσεν ευμαθώς πάντα τον φλοιόν αυτου και τεχνησάμενος ευπρεπώς κατεσκεύασε χρήσιμον σκεύος εις υπηρεσίαν ζωής, 12 τα δε αποβλήματα της εργασίας εις ετοιμασίαν τροφής αναλώσας ενεπλήσθη· 13 το δε εξ αυτών απόβλημα εις ουθεν εύχρηστον, ξύλον σκολιόν και όζοις συμπεφηκός, λαβών έγλυψεν εν επιμελεία αργίας αυτου και εμπειρία συνέσεως ετόπωσεν αυτό, απείκασεν αυτό εικόνι ανθρωπου 14 ή ζώω τινί ευτελεί ωμοίωσεν αυτό, καταχρίσας μιλτω και φύκει ερυθήνας χροαν αυτου, και πάσαν κηλίδα την εν αυτω

καταχρίσας 15 και ποιήσας αυτω αυτού άξιον οικημα, εν τοίχω έθηκεν αυτό ασφαλισάμενος σιδήρω. 16 ίνα μεν ουν μη καταπέση, προενόησεν αυτού ειδώς ότι αδυνατεί εαυτω βοηθήσαι · και γαρ εστιν εικών και χρείαν έχει βοηθείας. 17 περι δε κτημάτων και γάμων αυτού και τέκνων προσευχόμενος, ουκ αισχύνεται τω αφύχω προσλαλών και περι μεν υγείας το ασθενές επικαλείται, 18 περι δε ζωής τον νεκρόν αξιοί, περι δε επικουρίας το απειρότατον ικετεύει, περι δε οδοιπορίας το μηδέ βάσει χρήσθαι δυνάμενον, 19 περι δε πορισμού και εργασίας και χειρών επιτυχίας το αδρανέστατον ταις χερσίν ευδράνειαν αιτείται.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 Πλούν τις πάλιν στελλόμενος και άγρια μέλλων διοδεύειν κύματα, του φέροντος αυτόν πλοίου σαθρότερον ξύλον επιβοάται. 2 εκείνο μεν γαρ όρεξις πορισμών επενόησε, τεχνίτις δε σοφία κατεσκεύασεν · 3 η δε σή, πάτερ, διακυβερνά πρόνοια, ότι έδωκας και εν θαλάσση οδόν και εν κύμασι τρίβον ασφαλή, 4 δεικνύς ότι δύνασαι εκ παντός σώζειν, ίνα καν άνευ τέχνης τις επιβή. 5 θέλεις δε μη αργά είναι τα της σοφίας σου έργα, δια τούτο και ελαχίστω ξύλω πιστεύουσιν άνθρωποι ψυχάς και διελθόντες κλύδωνα σχεδια διεσώθησαν. 6 και αρχής γαρ απολλυμένων υπερηφάνων γιγάντων, η ελπίς του κόσμου επί σχεδίας καταφυγούσα απέλιπεν αιώνι σπέρμα γενέσεως τη σή κυβερνηθείσα χειρί. 7 ευλόγηται γαρ ξύλον, δι ' ου γίνεται δικαιοσύνη · 8 το χειροποίητον δε, επικατάρατον αυτόν και ο ποιήσας αυτό, ότι ο μεν ειργάζετο, το δε φθαρτόν θεός ωνομάσθη. 9 εν ίσω γαρ μισητά Θεω και ο ασεβών και η ασέβεια αυτού · 10 και γαρ το πραχθέν σον τω δράσαντι κολασθήσεται. 11 δια τούτο και εν ειδώλοις εθνών επισκοπή έσται, ότι εν κτίσματι Θεού εις βδέλυγμα εγενήθησαν και εις σκάνδαλα ψυχαις ανθρώπων και εις παγίδα ποσίν αφρόνων.

12 Αρχή γαρ πορνείας επίνοια ειδώλων, εύρεσις δε αυτών φθορά ζωής. 13 ούτε γαρ ην απ ' αρχής, ούτε εις τον αιώνα έσται · 14 κενοδοξία γαρ ανθρώπων εισήλθεν εις κόσμον, και δια τούτο σύντομον αυτών τέλος επενοήθη. 15 άώρω γαρ πένθει τρυχόμενος πατήρ, του ταχέως

αφαιρέντος τέκνου εικόνα ποιήσας, τον τότε νεκρόν άνθρωπον νυν ως Θεόν ετίμησε και παρέδωκε τοις υποχειρίοις μυστήρια και τελετάς. 16 εΐτα εν χρόνω κρατυνθέν το ασεβές έθος ως νόμος εφυλάχθη, και τυράννων επιταγαίς εθρησκεύετο τα γλυπτά, 17 ους εν όψει μη δυνάμενοι τιμάν άνθρωποι δια το μακράν οικείν, την πόρρωθεν όψιν ανατυπωσάμενοι, εμφανή εικόνα του τιμωμένου βασιλέως εποίησαν, ίνα τον απόντα ως παρόντα κολακεύωσι δια της σπουδής. 18 εις επίτασιν δε θρησκείας και τους αγνοούντας η του τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία · 19 ο μεν γαρ τάχα τω κρατούντι βουλόμενος αρέσαι, εξεβιάσατο τη τέχνη την ομοιότητα επί το κάλλιον · 20 το δε πλήθος εφελκόμενον δια το εύχαρι της εργασίας, τον προ ολίγου τιμηθέντα άνθρωπον νυν σέβασμα ελογίσαντο. 21 και τούτο εγένετο τω βίω εις ένεδρον, ότι ή συμφορά ή τυραννίδι δουλεύσαντες άνθρωποι το ακοινώνητον όνομα λίθοις και ξύλοις περιέθεσαν.

22 Εΐτ ' ουκ ήρκεσε το πλανάσθαι περί την του Θεού γνώσιν, αλλά και μεγάλω ζώντες αγνοίας πολέμω τα τωσαύτα κακά ειρήνην προσαγορεύουσιν. 23 ή γαρ τεκνοφόνους τελετάς ή κρύφια μυστήρια ή εμμανείς εξ άλλων θεσμών κώμους άγοντες, 24 ούτε βίους ούτε γάμους καθαρούς έτι φυλάσσουσιν, έτερος δ ' έτερον ή λοχών αναιρει ή νοθεύων οδυνά. 25 πάντας δ ' επιμίξ έχει αίμα και φόνος, κλοπή και δόλος, φθορά, απιστία, ταραχή, επιορκία, θόρυβος αγαθών, 26 χάριτος αμνησία, ψυχών μiasμός, γενέσεως εναλλαγή, γάμων αταξία, μοιχεία και ασέλγεια. 27 η γαρ των ανωνύμων ειδώλων θρησκεία παντός αρχή κακού και αιτία και πέρας εστιν · 28 ή γαρ ευφραινόμενοι μεμήνασιν ή προφητεύουσι ψευδή ή ζώσιν αδικώς ή επιορκούσι ταχέως · 29 αφύχοις γαρ πεπειθότες ειδώλοις κακώς ομόσαντες, αδικηθήναι ου προσδέχονται. 30 αμφοτέρα δε αυτούς μετελεύσεται τα δίκαια, ότι κακώς εφρόνησαν περί Θεού προσχόντες ειδώλοις και αδικώς ώμοσαν εν δόλω καταφρονήσαντες οσιότητος · 31 ου γαρ η των ομνουμένων δύναμις, αλλ ' η των αμαρτανόντων δίκη επεξέρχεται αιεί την των αδικων παράβασιν.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΣΥ δε ο Θεός ημών χρηστός και αληθής, μακρόθυμος και εν ελέει διοικῶν τα πάντα. 2 και γαρ εὐν ἀμάρτωμεν, σοὶ εσμεν, εἰδότες σου το κράτος· οὐχ ἀμαρτησόμεθα δε, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα. 3 το γαρ ἐπίστασθαί σε ολόκληρος δικαιοσύνη, και εἰδέναι το κράτος σου ρίζα ἀθανασίας. 4 οὔτε γαρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια, οὐδέ σκιαγράφων πόνος ἀκαρπος, εἶδος σπλωθέν χρώμασι διηλλαγμένοις, 5 ὧν ὄψις ἀφροσιν εἰς ὄνειδος ἔρχεται, ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος εἶδος ἀπνουν. 6 κακῶν ἐρασταὶ ἀξιοὶ τε τοιούτων ἐλπίδων, και οι δρώντες και οι ποθούντες και οι σεβόμενοι.

7 Και γαρ κεραμεὺς ἀπαλὴν γην θλίβων ἐπίμοχθον πλάσσει προς υπηρεσίαν ἡμῶν εν ἕκαστον· ἀλλ' ἐκ του αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο τα τε των καθαρῶν ἔργων δούλα σκεῦη τα τε ἐναντία, πάνθ' ὁμοίως· τούτων δε ἐκατέρου τις ἐκάστῳ ἐστὶν ἡ χρῆσις, κριτῆς ο πηλουργός· 8 και κακόμοχθος θεὸν μάταιον ἐκ του αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ, ος προ μικροῦ γῆς γεννηθεὶς μετ' ὀλίγον πορευέται ἐξ ἧς ἐλήφθη, το της ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος. 9 ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν, ἀλλ' ὅτι βραχυτελὴ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντερείδεται μεν χρυσοουργοῖς και ἀργυροχοοῖς, χαλκοπλάστας τε μιμείται και δόξαν ἠγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει. 10 σποδός ἡ καρδία αὐτοῦ, και γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπίς αὐτοῦ, πηλοῦ τε ἀτιμότερος ο βίος αὐτοῦ, 11 ὅτι ἠγνόησε τον πλάσαντα αὐτὸν και τον ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργούσαν και ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν· 12 ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι την ζωὴν ἡμῶν και τον βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ· δεῖν γαρ φησιν ὅθεν δη, καν ἐκ κακοῦ, πορίζειν. 13 οὔτος γαρ παρά πάντας οἶδεν ὅτι ἀμαρτάνει, ὕλης γεώδους εὐθραυστα σκεῦη και γλυπτά δημιουργῶν. 14 πάντες δ' ἀφρονέστατοι και τάλαντες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου οι ἐχθροὶ του λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτὸν, 15 ὅτι και πάντα εἰδῶλα των ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοῦς, οἷς οὔτε ομμάτων χρῆσις εἰς ὄρασιν οὔτε ρίνες εἰς συνολκὴν ἀέρος οὔτε ὠτα ἀκοῦειν οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν, και οι πόδες αὐτῶν ἀργοὶ προς ἐπίβασιν. 16 ἄθρωπος γαρ ἐποίησεν αὐτούς, και το πνεῦμα δεδανεισμένος ἐπλάσεν αὐτούς· οὐδεὶς γαρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει πλάσαι Θεόν. 17 θνητός δε ὧν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοις· κρείττων γαρ ἐστὶ των σεβασμάτων αὐτοῦ, ὧν αὐτός μεν ἐζῆσεν, ἐκεῖνα δε οὐδέποτε. 18 και τα ζῶα δε τα ἐχθίστα σέβονται· ἀνοία γαρ συγκρινόμενα των ἄλλων ἐστὶ χεῖρονα· 19 οὐδ' ὅσον ἐπιποθήσαι ὡς εν ζῶων ὄψει καλά τυγχάνει, ἐκπέφευγε δε και τον του Θεοῦ ἐπαινον και την

ευλογίαν αυτού.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΔΙΑ τούτο δ' ομοίων εκολάσθησαν αξίως και δια πλήθους κνωδάλων εβασανίσθησαν. 2 ανθ' ης κολάσεως ευεργετήσας τον λαόν σου, εις επιθυμίαν ορέξεως ξένην γεύσιν, τροφήν ητοιμάσας ορτυγομήτραν, 3 ίνα εκείνοι μεν επιθυμούντες τροφήν δια την ειδέ χθειαν των επαπεσταλμένων και την αναγκαίαν όρεξιν αποστρέφονται, αυτοί δε επ' ολίγον ενδεείς γενόμενοι και ξένης μετάσχωσι γεύσεως. 4 έδει γαρ εκείνοις μεν απαραίτητον ένδειαν επελθείν τυραννούσι, τούτοις δε μόνον δειχθήναι Πως οι εχθροί αυτών εβασανίζοντο.

5 Και γαρ ότε αυτοίς δεινός επήλθε θηρίων θυμός δήγμασί τε σκολιών διεφθείροντο όφεων, ου μέχρι τέλους έμεινεν η οργή σου· 6 εις νουθεσίαν δε προς ολίγον εταράχθησαν, σύμβουλον έχοντες σωτηρίας εις ανάμνησιν εντολής νόμου σου· 7 ο γαρ επιστραφείς ου δια το θεωρούμενον εσώζετο, αλλά δια σε τον πάντων σωτήρα. 8 και εν τούτω δε έπεισας τους εχθρούς ημών, ότι συ ει ο ρυόμενος εκ παντός κακού· 9 ους μεν γαρ ακρίδων και μυιών απέκτεινε δήγματα, και ουχ ευρέθη ίαμα τη ψυχή αυτών, ότι άξιοι ήσαν υπό τοιούτων κολασθήναι· 10 τους δε υιούς σου ουδέ ιοβόλων δρακόντων ενίκησαν οδόντες, το έλεος γαρ σου αντιπαρήλθε και ίάσατο αυτούς. 11 εις γαρ υπόμνησιν των λογίων σου ενεκεντρίζοντο και οξέως διεσώζοντο, ίνα μη εις βαθείαν εμπесόντες λήθην απερίσπαστοι γένωνται της σής ευεργεσίας. 12 και γαρ ουτε βοτάνη ουτε μάλαγμα εθεράπευσεν αυτούς, αλλά ο σός, Κύριε, λόγος ο πάντα ίώμενος. 13 συ γαρ ζωής και θανάτου εξουσίαν έχεις και κατάγεις εις πόλας άδου και ανάγεις. 14 άνθρωπος δε αποκτέννει μεν τη κακία αυτού, εξελθόν δε πνεύμα ουκ αναστρέφει ουδέ αναλύει ψυχήν παραληφθείσαν.

15 Τήν δε σήν χείρα φυγείν αδύνατόν εστιν· 16 αρνούμενοι γαρ σε ειδέναι ασεβείς, εν ισχυϊ βραχιονός σου εμαστιγώθησαν, ξένοις υετοίς και χαλάζαις και όμβροις διωκόμενοι απαραίτητοις και πυρί καταναλισκόμενοι. 17 το γαρ παραδοξότατον, εν τω πάντα

οβεννόντι ύδατι πλείον ενήργει το πυρ, υπέρμαχος γαρ ο κόσμος εστί δικαίων · 18 ποτέ μεν γαρ ημερούτο φλόξ, ίνα μη καταφλέξη τα επ ' ασεβείς απεσταλμένα ζωα, αλλ ' αυτοί βλέποντες ίδωσιν, ότι Θεού κρίσει ελαύνονται · 19 ποτέ δε και μεταξύ ύδατος υπέρ την πυρός δύναμιν φλέγει, ίνα αδίκου γης γεννήματα διαφθείρη. 20 ανθ ' ων αγγέλων τροφήν εψώμισας τον λαόν σου και έτοιμον άρτον αυτοίς απ ' ουρανού έπεμψας ακοπιάτως πάσαν ηδονήν ισχύοντα και προς πάσαν αρμόνιον γεύσιν · 21 η μεν γαρ υπόστασις σου την σήν γλυκύτητα προς τέκνα ενεφάνισε, τη δε του προσφερομένου επιθυμία υπηρετών προς ό τις εβούλετο μετεκρινάτο. 22 χιών δε και κρύσταλλος υπέμεινε πυρ και ουκ ετήκετο, ίνα γνώσιν ότι τους των εχθρών καρπούς κατέφθειρε πυρ φλεγόμενον εν τη χαλάζη και εν τοις υετοίς διαστράπτον · 23 τούτο πάλιν δ ' ίνα τραφώσι δικαιοι, και της ίδιας επιλελήσθαι δυνάμεως. 24 η γαρ κτίσις σοι τω ποιήσαντι υπηρετούσα επιτείνεται εις κόλασιν κατά των αδίκων και ανιεται εις ευεργεσίαν υπέρ των εις σε πεποιθότων. 25 δια τούτο και τότε εις πάντα μεταλλευομένη τη παντοτρόφω σου δωρεά υπηρετεί προς την των δεομένων θέλησιν, 26 ίνα μάθωσιν οι υιοί σου, ους ηγάπησας, Κύριε, ότι ουχ αι γενέσεις των καρπών τρέφουσιν άνθρωπον, αλλά το ρήμά σου τους σοί πιστεύοντας διατηρεί. 27 το γαρ υπό πυρός μη φθειρόμενον απλώς υπό βραχείας ακτίνοσ ηλίου θερμαινόμενον ετήκετο, 28 όπως γνωστόν ή ότι δει φθάνειν τον ήλιον επ ' ευχαριστίαν σου και προς ανατολήν φωτός εντυγχάνειν σοι. 29 αχαρίστου γαρ ελπίσ ως χειμέριος πάχνη τακήσεται και ρυήσεται ως ύδωρ άχρηστον.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΜΕΓΑΛΑΙ γαρ σου αι κρίσεις και δυσδιήγητοι · δια τούτο απαίδευτοι ψυχαι επλανήθησαν. 2 υπειληφότες γαρ καταδυναστεύειν έθνος άγιον άνομοι, δέσμοιοι σκότους και μακράσ πεδήται νυκτός κατακλεισθέντες ορόφοις, φυγάδες της αιωνίου προνοίας εκείντο. 3 λανθάνειν γαρ νομιζοντες επί κρυφαίοις αμαρτήμασιν, αφεγγεί λήθης παρακαλύμματι εσκορπίσθησαν, θαμβούμενοι δεινώς και ινδάλμασιν εκταρασσόμενοι · 4 ουδέ γαρ ο

κατέχων αυτούς μυχός αφόβως διεφύλασεν, ήχοι δε καταράσσοντες αυτούς περιεκόμπουν, και φάσματα αμειδίτοις κατηφή προσώποις ενεφανίζετο. 5 και πυρός μεν ουδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν, ούτε άστρων έκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν υπέμενον την στυγνήν εκείνην νύκτα. 6 διεφαίνετο δ' αυτοίς μόνον αυτομάτη πυρά φόβου πλήρης, εκδειματούμενοι δε της μη θεωρουμένης εκείνης όψεως ηγούντο χείρω τα βλεπόμενα. 7 μαγικής δε εμπαιγμάτα κατέκειτο τέχνης, και της επί φρονήσει αλαζονείας έλεγχος εφύβριστος· 8 οι γαρ υποσχνούμενοι δείματα και ταραχάς απελεύθουν ψυχής νοσούσης, ούτοι καταγέλαστον ευλάβειαν ενόσουν. 9 και γαρ ει μηδέν αυτούς ταραχώδες εφόβει, κνωδάλων παρόδοις και ερπετών συριγμοίς εκσεσοβημένοι, διώλλυντο έντρομοι και τον μηθαμόθεν φευκτόν αέρα προσιδείν αρνούμενοι. 10 δειλόν γαρ ιδίως πονηρία μαρτυρεί καταδικαζομένη, αεί δε προσειληφε τα χαλεπά συνεχομένη τη συνειδήσει· 11 ουθέν γαρ εστι φόβος ει μη προδοσία των από λογισμού βοηθημάτων. 12 ένδοθεν δε ούσα ήττων η προσδοκία, πλείονα λογίζεται την άγνοιαν της παρεχούσης την βάσανον αιτίας. 13 οι δε την αδύνατον όντως νύκτα και εξ αδυνάτου άδου μυχών επελθούσαν, τον αυτόν ύπνον κοιμώμενοι, 14 τα μεν τέρασιν ηλαύνοντο φαντασμάτων, τα δε της ψυχής παρελύοντο προδοσία· αιφνίδιος γαρ αυτοίς και απροσδόκητος φόβος επήλθεν. 15 ειθ' ούτως, ος δήποτ' ουν ην εκεί καταπίπτων, εφρουρείτο εις την ασίδηρον ειρκτήν κατακλεισθείς· 16 ει τε γαρ γεωργός ην τις ή ποιμήν ή των κατ' ερη μίαν εργάτης μόχθων, προληφθείς την δυσάλυκτον έμενεν ανάγκην, 17 μια γαρ αλύσει σκότους πάντες εδέθησαν· είτε πνεύμα συρίζον ή περί αμφιλαφείς κλάδους ορνέων ήχος ευμελής ή ρυθμός ύδατος πορευομένου βία ή κτύπος απηνής καταρριπτομένων πετρών, 18 ή σκιρτώντων ζώων δρόμος αθεώρητος ή ωρουμένων απηνεστάτων θηρίων φωνή ή αντανακλωμένη εκ κοιλοτάτων ορέων ηχώ, παρέλυεν αυτούς εκφοβούντα. 19 όλος γαρ ο κόσμος λαμπρω καταλάμπετο φωτί και ανεμποδίστοις συνείχετο έργοις· 20 μόνοις δε εκείνοις επετέτατο βαρεία νύξ, εικών του μέλλοντος αυτούς διαδέχεσθαι σκότους, εαυτοίς δε ήσαν βαρύτεροι σκότους.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΤΟΙΣ δε οσίοις σου μέγιστον ην φως· ὧν φωνήν μεν ακούοντες, μορφὴν δε οὐχ ὁρώντες, ὅτι μεν οὐ κακείνοι ἐπεπόνθεισαν, εμακάριζον, 2 ὅτι δε οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, ηυχारीστον και του διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο. 3 ἀνθ' ὧν πυριφλεγὴ στύλον, ὁδηγὸν μεν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ἥλιον δε ἀβλαβὴ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες. 4 ἄξιοι μεν γὰρ ἐκείνοι στερηθῆναι φωτὸς και φυλακισθῆναι ἐν σκότει, οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱὸς σου, δι' ὧν ἡμέλλε το ἀφθαρτον νόμου φως τῷ αἰῶνι δίδοσθαι.

5 Βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τα τῶν οσίων αποκτεῖναι νήπια και ἐνὸς ἐκτεθέντος τέκνου και σωθέντος, εἰς ἔλεγχον το αὐτῶν ἀφείλω πλήθος τέκνων και ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῶ. 6 ἐκείνη ἡ νύξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἱς ἐπίστευσαν ὄρκοις ἐπευθυμήσωσι. 7 προσεδέχθη δε ὑπὸ λαοῦ σου σωτηρία μεν δικαίων, ἐχθρῶν δε ἀπώλεια· 8 ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους, τούτο ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας. 9 κρυφὴ γὰρ ἐβυστίαζον ὅσοι παῖδες ἀγαθῶν και τον της θειότητος νόμον ἐν ὁμοιοία διέθεντο τῶν αὐτῶν ὁμοίως και ἀγαθῶν και κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἀγίους, πατέρων ἤδη προαναμέλποντες αἴνους. 10 ἀντήχει δ' ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοή, και οἰκτρὰ διεφέρετο θρηνουμένων παίδων· 11 ὁμοία δε δίκη δούλος ἅμα δεσπότη κολασθεῖς και δημότης βασιλεῖ τα αὐτὰ πάσχων, 12 ὁμοθυμαδὸν δε πάντες ἐν ἐνὶ ὀνόματι θανάτου νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους· οὐδὲ γὰρ πρὸς το θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοί, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπήν ἡ ἐντιμότερα γένεσις αὐτῶν διέφθαρτο. 13 πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες δια τας φαρμακειας ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ, ὠμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι. 14 ἡσύχου γὰρ σιγῆς περιεχοῦσης τα πάντα και νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης, 15 ὁ παντοδύναμος σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλειῶν ἀπότομος πολεμιστὴς εἰς μέσον της ὀλεθρίας ἤλατο γῆς, 16 ξίφος ὀξύ την ἀνυπόκριτον ἐπιταγὴν σου φέρων, και στᾶς ἐπλήρωσε τα πάντα θανάτου· και οὐ- ρανοῦ μεν ἠπτετο, βεβήκει δ' ἐπὶ γῆς. 17 τότε παραχρήμα φαντασῖαι μεν ὀνείρων δεινῶς ἐξετάραξαν αὐτοὺς, φόβοι δε ἐπέστησαν ἀδόκητοι, 18 και ἄλλος ἀλλαχὴ ριφεῖς ἡμίθνητος δι' ἣν ἔθνησκεν αἰτίαν ἐνεφάνιζεν· 19 οἱ γὰρ ὀνειροὶ θορυβήσαντες αὐτοὺς τούτο προεμήνυσαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν ἀπόλωνται.

20 Ἦψατο δε και δικαίων πείρα θανάτου, και θραύσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους. ἀλλ' οὐκ

επί πολὺ ἔμεινεν ἡ οργή· 21 σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἀμεμπτος προεμάχησε τοῦ της ἰδίας λειτουργίας ὄπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξίλασμόν κομίσας, ἀντέστη τῷ θυμῷ καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνύς ὅτι σὸς ἐστὶ θεράπων. 22 ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχυρῶς τοῦ σώματος, οὐχ ὀπλῶν ἐνεργεία, ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα υπέταξεν, ὄρκους πατέρων καὶ διαθήκας υπομνήσας. 23 σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπωκότων ἐπὶ ἄλλήλων νεκρῶν, μεταξὺ στάς, ἀνέκοψε τὴν οργὴν καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν. 24 ἐπὶ γὰρ ποδῆρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, καὶ μεγαλωσὺν σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ. 25 τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρευτὴς, ταῦτα δὲ ἐφοβήθησαν· ἦν γὰρ μόνῃ ἡ πείρα τῆς οργῆς ἰκανή.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΤΟΙΣ δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεῖμων θυμὸς ἐπέστη· προῆδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα, 2 ὅτι αὐτοὶ ἐπιτρέψαντες τοῦ ἀπιέναι καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτούς, διώξουσι μεταμεληθέντες. 3 ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη καὶ προσοδουρόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἕτερον ἐπεσπίασαντο λογισμόν ἀνοίας καὶ οὐς ἰκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδες ἐδίωκον. 4 εἶλκε γὰρ αὐτούς ἡ ἀξία ἐπὶ τούτῳ τῷ πέρας ἀνάγκῃ καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν, ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προαναπληρώσωσι κόλασιν, 5 καὶ ὁ μὲν λαὸς σου παράδοξον ὁδοπορίαν περάσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὗρωσι θάνατον. 6 ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἀνωθεν διετυπούτο υπηρετούσα ταῖς σαῖς ἐπιταγαῖς. ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς. 7 ἡ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη, ἐκ δὲ προῦφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος καὶ χλοηφόρον πεδῖον ἐκ κλύδωνος βιαίου· 8 δι' οὐ πανεθνὶ διήλθον οἱ τῆς σῆς σκεπαζόμενοι χεῖρι, θεωρήσαντες θαυμαστά τέρατα. 9 ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν ἀινούντες σε, Κύριε, τὸν ρυόμενον αὐτούς. 10 ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν, Πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζῶων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνίπα, ἀντὶ δὲ ἐνὸς ἐνδρῶν ἐξηρεύσατο ὁ ποταμὸς πλήθος βατράχων. 11 ἐφ' ὕστερον δὲ εἶδον καὶ νέαν γενέσιν ὀρνέων, ὅτι ἐπιθυμία προαχθέντες ἠτήσαντο ἐδέσματα τροφῆς· 12 εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς

από θαλάσσης ορτυγομήτρα. 13 και αι τιμωρίαί τοις αμαρτωλοῖς ἐπήλθον οὐκ ἄνευ τῶν προγεγονότων τεκμηρίων τη βία τῶν κεραυνῶν· δικαίως γὰρ ἐπάσχον ταις ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαῖς, καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν. 14 οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο. 15 καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἡ τις ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους· 16 οἱ δὲ μετὰ εορτασμάτων εἰσοδεξάμενοι τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων, δεινοὶς ἐκάκωσαν πόνοις. 17 ἐπλήγησαν δὲ καὶ αορασία, ὡσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταις τοῦ δικαίου θύραις, ὅτε ἀχανεὶ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν αὐτοῦ θυρῶν τὴν διόδον ἐζήτει. 18 δι' εαυτῶν γὰρ τα στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὡσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ρυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσοῦσι, πάντοτε μένοντα ἤχῳ, ὅπερ ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὄψεως ἀκριβῶς. 19 χερσαία γὰρ εἰς ἐνυδρα μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς· 20 πῦρ ἰσχυρὸν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως, καὶ ὕδωρ τῆς σβεστικῆς δυνάμεως ἐπελανθάνετο· 21 φλόγες ἀνάπαλιν εὐφάρτων ζώων οὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπατούντων, οὐδὲ τηκτὸν κρυσταλλοειδὲς εὐτήκτον γένος ἀμβροσίας τροφῆς.

22 Κατὰ πάντα γὰρ, Κύριε, ἐμεγάλυνας τὸν λαὸν σου καὶ ἐδόξασας καὶ οὐχ ὑπερείδες ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστάμενος.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1 ΠΟΛΛΩΝ καὶ μεγάλων ἡμῖν δια τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ

γράφοντας, ο πάππος μου Ιησούς επί πλείον εαυτὸν δοῦς εἰς τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατριῶν βιβλίων ἀνάγνωσιν καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἔξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἔνοχοι γενόμενοι, πολλῶ μάλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως. παρακέκληθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιῆσθαι καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἀν' ἡμῶν τῶν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμείν· οὐ γὰρ ἰσοδυναμεί αὐτὰ ἐν εαυτοῖς ἐβραϊστὶ λεγόμενα καὶ ὅταν μεταχθῆ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος καὶ αἱ προφητεῖαι καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν εαυτοῖς λεγόμενα. ἐν γὰρ τῷ οὐδῶ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας, εὐρῶν οὐ μικρὰς παιδείας ἀφόμοιον, ἀναγκαιότατον ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινὰ σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεύσαι τὴνδε τὴν βίβλον, πολλὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἀγαγόντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένους τὰ ἡθή ἐννόμως βιοτεύειν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΠΑΣΑ σοφία παρὰ Κυρίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα. 2 ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόναν υετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει; 3 ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει; 4 προτέρα πάντων ἐκτίσται σοφία καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος [5 πηγὴ σοφίας λόγος Θεοῦ ἐν υψίστοις, καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι]. 6 ρίζα σοφίας τίς ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἐγνώ; [7 ἐπιστήμη σοφίας τίς ἐφανερῶθη; καὶ τὴν πολυπειρίαν αὐτῆς τίς συνήκε;] 8 εἰς ἐστὶ σοφὸς φοβερὸς σφόδρα καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. 9 Κύριος αὐτὸς ἐκτίσεν αὐτὴν καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, 10 μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ

την δόσιν αυτού, και εχορήγησεν αυτήν τοις αγαπίωσιν αυτόν. 11 φόβος Κυρίου δόξα και καύχημα και ευφροσύνη και στέφανος αγαλλιάματος. 12 φόβος Κυρίου τέρπει καρδιαν και δώσει ευφροσύνην και χαράν και μακροήμερευσιν. 13 τω φοβουμένω τον Κύριον εὐ ἔσται ἐπ' εσχάτων, και εν ημέρα τελευτῆς αυτού ευρήσει χάριν. 14 αρχή σοφίας φοβείσθαι τον Κύριον, και μετά πιστών εν μήτρα συνεκτίσθη αυτοίς. 15 μετά ανθρώπων θεμέλιον αιώνος ενόσσευσε και μετά του σπέρματος αυτών εμπιστευθήσεται. 16 πλησμονή σοφίας φοβείσθαι τον Κύριον και μεθύσκει αυτούς από των καρπών αυτής· 17 πάντα τον οίκον αυτής εμπλήσει επιθυμημάτων και τα αποδοχεία από των γεννημάτων αυτής. 18 στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου αναθάλλον ειρήνην και υγίειαν ιάσεως. 19 και είδε και εξηρίθησεν αυτήν, επιστήμην και γνώσιν συνέσεως εξώμβρησε και δόξαν κρατούντων αυτής ανύψωσε. 20 ρίζα σοφίας φοβείσθε τον Κύριον, και οι κλάδοι αυτής μακροήμερευσις. [21 φόβος Κυρίου απωθείται αμαρτήματα, παραμένων δε αποστρέφει οργήν]. 22 ου δυνήσεται θυμός άδικος δικαιωθήναι, η γαρ ροπή του θυμού αυτού πώσις αυτω. 23 έως καιρού ανθέξεται μακρόθυμος, και ύστερον αυτω αναδώσει ευφροσύνη· 24 έως καιρού κρύψει τους λόγους αυτού, και χείλη πιστών εκδιηγήσεται σύνεσιν αυτού. 25 εν θησαυροίς σοφίας παραβολή επιστήμης, βδέλυγμα δε αμαρτωλω θεοσεβεία. 26 επεθύμησας σοφίαν διατήρησον εντολάς, και Κύριος χορηγήσει σοι αυτήν. 27 σοφία γαρ και παιδεία φόβος Κυρίου, και η ευδοκία αυτού πίστις και πραότης. 28 μη απειθήσης φόβω Κυρίου και μη προσέλθης αυτω εν καρδια δισση. 29 μη υποκριθής εν στόμασιν ανθρώπων και εν τοις χείλεσί σου πρόσεχε. 30 μη εξύψου σεαυτόν, ίνα μη πέσης και επαγάγης τη ψυχή σου ατιμίαν, και αποκαλύψει Κύριος τα κρυπτά σου και εν μέσω συναγωγής καταβαλεί σε, ότι ου προσήλθες φόβω Κυρίου, και η καρδια σου πλήρης δόλου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΤΕΚΝΟΝ, ει προσέρχη δουλεύειν Κυρίω Θεω, ετοιμάσον την ψυχήν σου εις πειρασμόν· 2

εὐθνον την καρδιαν σου και καρτέρησον και μη σπεύσης εν καιρω επαγωγής· 3 κολλήθητι αυτω και μη αποστης, ινα αυξηθής επ ' εσχάτων σου. 4 παν ὁ εὐν επαχθή σοι, δέξαι και εν αλλαγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· 5 ὅτι εν πυρί δοκιμάζεται χρυσός και ἄνθρωποι δεκτοί εν καμίνω ταπεινώσεως. 6 πιστευσον αυτω, και αντιλήφεται σου· εὐθνον τας οδοὺς σου και ἔλπισον επ ' αυτόν. 7 οι φοβούμενοι τον Κύριον αναμείνατε το ἔλεος αυτού και μη εκκλίνητε, ινα μη πέσητε. 8 οι φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αυτω, και ου μη πταίση ο μισθός υμών. 9 οι φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εις αγαθά και εις ευφροσύνην αἰώνος και ελέους. 10 εμβλέψατε εις αρχαίας γενεάς και ἴδετε· τις ενεπίστευσε Κυρίω και κατησχύνθη; ἢ τις ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αυτού και εγκατελείφθη; ἢ τις επεκαλέσατο αυτόν, και υπερείδεν αυτόν; 11 διότι οικτιρῶν και ἐλεήμων ο Κύριος και ἀφίησιν ἀμαρτίας και σώζει εν καιρω θλίψεως. 12 οὐαί καρδίαις δειλαῖς και χερσὶ παρειμέναις και ἀμαρτωλῶ επιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους. 13 οὐαί καρδία παρειμένη, ὅτι ου πιστεῖ· δια τοῦτο ου σκεπασθήσεται. 14 οὐαί ὑμῖν τοις ἀπολωλεκόσι την υπομονήν· και τι ποιήσετε ὅταν επισκέπηται ο Κύριος; 15 οι φοβούμενοι Κύριον ουκ ἀπειθήσουσι ρημάτων αυτού, και οι ἀγαπῶντες αυτόν συντηρήσουσι τας οδοὺς αυτού. 16 οι φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν ευδοκίαν αυτού, και οι ἀγαπῶντες αυτόν ἐμπλησθήσονται του νόμου. 17 οι φοβούμενοι Κύριον ετοιμάσουσι καρδίας αυτών και ἐνώπιον αυτού ταπεινώσουσι τας ψυχὰς αυτών. 18 ἐμπεσοῦμεθα εις χείρας Κυρίου και ουκ εις χείρας ἀνθρώπων· ὡς γαρ η μεγαλωσύνη αυτού, οὕτως και το ἔλεος αυτού.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΕΜΟΥ του πατρός ακούσατε, τέκνα, και οὕτως ποιήσατε, ινα σωθήτε· 2 ο γαρ Κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις και κρίσιν μητρός εσπερέωσεν ἐφ ' υιοῖς. 3 ο τιμών πατέρα ἐξιλιάσεται ἀμαρτίας,

4 και ὡς ο αποθησαυρίζων, ο δοξάζων μητέρα αυτού. 5 ο τιμών πατέρα ευφρανθήσεται ὑπὸ

τέκνων, και εν ημέρα προσευχής αυτού εισακουσθήσεται. 6 ο δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, και ο εισακούων Κυρίου αναπαύσει μητέρα αυτού· 7 και ως δεσπόταις δουλεύσει εν τοις γεννήσασιν αυτόν. 8 εν έργω και λόγω τίμα τον πατέρα σου, ίνα επέλθη σοι ευλογία παρ ' αυτού· 9 ευλογία γαρ πατρός στηρίζει οίκους τέκνων, κατάρα δε μητρός εκριζοί θεμέλια. 10 μη δοξάζου εν ατιμία πατρός σου, ου γαρ εστί σοι δόξα πατρός ατιμία· 11 η γαρ δόξα ανθρώπου εκ τιμής πατρός αυτού, και όνειδος τέκνοις μήτηρ εν αδοξία. 12 τέκνον, αντιλαβού εν γήρα πατρός σου, και μη λυπήσης αυτόν εν τη ζωή αυτού· 13 καν απολείπη σύνεσιν, συγγνώμην έχε και μη ατιμάσης αυτόν εν πάση ισχυϊ σου. 14 ελεημοσύνη γαρ πατρός ουκ επιλησθήσεται, και αντί αμαρτιών προσανοικοδομηθήσεται σοι. 15 εν ημέρα θλίψεώς σου αναμνησθήσεται σοι· ως ευδία επί παγετω, ούτως αναλυθήσονται σοι αι αμαρτίαι. 16 ως βλάσφημος ο εγκαταλιπών πατέρα, και κεκατηραμένος υπό Κυρίου ο παροργίζων μητέρα αυτού. 17 τέκνον, εν πραϋτητι τα έργα σου διέξαγε, και υπό ανθρώπου δεκτού αγαπηθήση. 18 όσω μέγας ει, τοσοϋτω ταπεινού σεαυτόν, και έναντι Κυρίου ευρήσεις χάριν· 20 ότι μεγάλη η δυναστεία του Κυρίου και υπό των ταπεινών δοξάζεται. 21 χαλεπώτερα σου μη ζητει και ισχυρότερα σου μη εξέταζε· 22 α προσετάγη σοι, ταύτα διανοού, ου γαρ εστί σοι χρεια των κρυπτών. 23 εν τοις περισσοίς των έργων σου μη περιεργάζου· πλείονα γαρ συνέσεως ανθρώπων υπεδείχθη σοι· 24 πολλούς γαρ επλάνησεν η υπόληψις αυτών, και υπόνοια πονηρά ωλίσθησε διανοίας αυτών. [25 κόρας μη έχων απορήσεις φωτός, γνώσεως δε άμοιρος ων μη επαγγέλλου]. 26 καρδια σκληρά κακωθήσεται επ ' εσχάτων, και ο αγαπών κίνδυνον εν αυτω εμπεισείται. 27 καρδια σκληρά βαρυνθήσεται πόνοις, και ο αμαρτωλός προσθήσει αμαρτίαν επ ' αμαρτίαις. 28 επαγωγή υπερηφάνου ουκ έστιν ίασις, φυτόν γαρ πονηρίας ερριζωκεν εν αυτω. 29 καρδια συνετού διανοηθήσεται παραβολήν, και ους ακροατού επιθυμία σοφού. 30 πυρ φλογιζόμενον αποσβέσει ύδωρ, και ελεημοσύνη εξιλάσεται αμαρτίας. 31 ο ανταποδιδούς χάριτας μέμνηται εις τα μετά ταύτα, και εν καιρω πώσεως ευρήσει στήριγμα.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΤΕΚΝΟΝ, την ζωήν του πτωχού μη αποστερήσης και μη παρελκύσης οφθαλμούς επιδεείς. 2 ψυχὴν πεινώσαν μη λυπήσης και μη παροργίσης άνδρα εν απορία αυτού. 3 καρδίαν παρωργισμένην μη προσταράξης και μη παρελκύσης δόσιν προσδεομένου. 4 ικέτην θλιβόμενον μη απαναίνου και μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από πτωχού. 5 από δεομένου μη αποστρέψης οφθαλμόν και μη δως τόπον ανθρώπω καταράσασθαι σε · 6 καταρωμένου γαρ σε εν πικρία ψυχῆς αυτού, της δεήσεως αυτού επακούσεται ο ποιήσας αυτόν. 7 προσφιλή συναγωγή σεαυτόν ποίει και μεγιστάνι ταπεινού την κεφαλήν σου. 8 κλίνον πτωχῶ το ους σου και αποκρίθητι αυτω ειρηνικά εν πραϋτητι. 9 εξελού αδικούμενον εκ χειρός αδικούντος και μη ολιγοψυχῆσης εν τῶ κρίνειν σε. 10 γίνου ορφανοίς ως πατήρ και αντί άνδρός τη μητρί αυτών · και ἔση ως υιος Υψίστου, και αγαπήσει σε μάλλον ἢ μήτηρ σου.

11 Η σοφία υιός αυτής ανύψωσε και επιλαμβάνεται των ζητούντων αυτήν. 12 ο αγαπών αυτήν αγαπά ζωήν, και οι ορθρίζοντες προς αυτήν εμπλησθήσονται ευφροσύνης. 13 ο κρατών αυτής κληρονομήσει δόξαν, και ου εισπορεύεται, ευλογήσει Κύριος. 14 οι λατρεύοντες αυτη λειτουργήσουσιν αγίῳ, και τους αγαπώντας αυτην αγαπά ο Κύριος. 15 ο υπακούων αυτής κρίνει ἔθνη, και ο προσέχων αυτη κατασκηνώσει πεποιθώς. 16 εάν εμπιστεύση, κατακληρονομήσει αυτήν, και εν κατασχέσει ἔσσονται αι γενεαί αυτού · 17 ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ ' αυτού εν πρώτοις, φόβον δε και δειλίαν επάξει επ ' αυτόν και βασανίσει αυτόν εν παιδεία αυτής, ἕως ου εμπιστεύση τη ψυχῆ αυτού, και πειράση αυτόν εν τοις δικαιώμασιν αυτής. 18 και πάλιν επανήξει κατ ' ευθείαν προς αυτόν και ευφρανεί αυτόν και αποκαλύψει αυτω τα κρυπτά αυτής. 19 εάν αποπλανηθῆ, εγκαταλείψει αυτόν και παραδώσει αυτόν εις χείρας πτώσεως αυτού.

20 Συντήρησον καιρόν και φύλαξαι από πονηρού και περί της ψυχῆς σου μη αισχυνθῆς · 21 ἔστι γαρ αισχύνη επάγουσα αμαρτίαν, και ἔστιν αισχύνη δόξα και χάρις. 22 μη λάβης πρόσωπον κατὰ της ψυχῆς σου και μη εντραπής εις πτώσιν σου. 23 μη κωλύσης λόγον εν καιρῶ σωτηρίας · 24 εν γαρ λόγω γνωσθήσεται σοφία και παιδεία εν ρήματι γλώσσης. 25 μη αντίλεγε τη αληθεία και περί της απαιδευσίας σου εντραπήθη. 26 μη αισχυνθῆς ομολογήσαι

εφ' αμαρτίαις σου και μη βιάζου ρούν ποταμού. 27 και μη υποστρώσης σεαυτόν ανθρώπω μωρῶ και μη λάβης πρόσωπον δυνάστου. 28 ἕως του θανάτου αγώνισαι περί της αληθείας, και Κύριος ο Θεός πολεμήσει υπέρ σου. 29 μη γίνου ταχύς εν γλώσση σου και νωθρός και παρειμένος εν τοις ἔργοις σου. 30 μη ἴσθι ὡς λέων εν τῷ οἴκῳ σου και φαντασιοκοπῶν εν τοις οικήταις σου. 31 μη ἔστω ἡ χεὶρ σου εκτεταμένη εις το λαβεῖν και εν τῷ αποδιδόναι συνεσταλμένη.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΜΗ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου και μη εἴπῃς· αὐτάρκη μοὶ ἐστὶ. 2 μη εξακολουθεῖ τῆ ψυχὴ σου και τῆ ἰσχυΐ σου τοῦ πορεύεσθαι εν ἐπιθυμίαις καρδίας σου, 3 και μη εἴπῃς· τίς με δυναστεύσει; ο γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε. 4 μη εἴπῃς, ἡμάρτον, και τί μοι ἐγένετο; ο γὰρ Κύριός ἐστὶ μακρόθυμος. 5 περί ἐξίλασμού μη ἀφοβός γίνου, προσθεῖναι αμαρτίαν εφ' αμαρτίαις· 6 και μη εἴπῃς· ο οἰκτιρμός αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν αμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται· ἔλεος γὰρ και οργὴ παρ' αὐτοῦ, και ἐπὶ αμαρτωλοῦς καταπαύσει ο θυμὸς αὐτοῦ. 7 μη ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον και μη υπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται οργὴ Κυρίου, και εν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολή. 8 μη ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις· οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει σε εν ἡμέρα ἐπαγωγῆς. 9 μη λίκμα εν παντὶ ἀνέμῳ και μη πορεύου εν πάσῃ ἀτραπῷ· οὕτως ο αμαρτωλὸς ο δίγλωσσος. 10 ἴσθι ἐστηριγμένος εν συνέσει σου, και εις ἔστω σου ο λόγος. 11 γίνου ταχύς εν ἀκροάσει σου και εν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀποκρίσιν. 12 εἰ ἐστὶ σοὶ σὺνσεις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον· εἰ δε μη, ἡ χεὶρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου. 13 δόξα και ἀτιμία εν λαλίᾳ, και γλώσσα ἀνθρώπου πτώσις αὐτῷ. 14 μη κληθῆς ψίθυρος, και τῆ γλώσση σου μη ἐνέδρευε· ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχὺνη, και κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ δίγλωσσου. 15 εν μεγάλῳ και εν μικρῷ μη ἀγνόει.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ αντί φίλου μη γίνου εχθρός· όνομα γαρ πονηρόν αισχύνην και όνειδος κληρονομήσει· ούτως ο αμαρτωλός ο διγλωσσος. 2 μη επάρης σεαυτόν εν βουλή ψυχής σου, ίνα μη διαρπαγή ως ταύρος η ψυχή σου· 3 τα φύλλα σου καταφάγεσαι και τους καρπούς σου απολέσεις και αφήσεις σεαυτόν ως ξύλον ξηρόν. 4 ψυχή πονηρά απολεί τον κτησάμενον αυτήν και επίχαρμα εχθρών ποιήσει αυτόν.

5 Λάρυγξ γλυκός πληθυνεί φίλους αυτού, και γλώσσα εύλαλος πληθυνεί ευπροσήγορα. 6 οι ειρηνεύοντές σοι έστωσαν πολλοί, οι δε σύμβουλοί σου εις από χιλίων. 7 ει κτάσαι φίλον, εν πειρασμω κτήσαι αυτόν, και μη ταχύ εμπιστεύσης αυτω· 8 έστι γαρ φίλος εν καιρω αυτού και ου μη παραμείνη εν ημέρα θλίψεώς σου. 9 και έστι φίλος μετατιθέμενος εις έχθραν και μάχην ονειδισμού σου αποκαλύψει. 10 και έστι φίλος κοινωνός τραπεζών και ου μη παραμείνη εν ημέρα θλίψεώς σου. 11 και εν τοις αγαθοίς σου έσται ως συ, και επί τους οικέτας σου παρρησιάζεται· 12 εάν ταπεινωθής, έσται κατά σου, και από του προσώπου σου κρυβήσεται. 13 από των εχθρών σου διαχωρίσθητι και από των φίλων σου πρόσεχε. 14 φίλος πιστός σκέπη κραταιά, ο δε ευρών αυτόν εύρε θησαυρόν. 15 φίλου πιστού ουκ έστιν αντάλλαγμα, και ουκ έστι σταθμός της καλλονής αυτού. 16 φίλος πιστός φάρμακον ζωής, και οι φοβούμενοι Κύριον ευρήσουσιν αυτόν. 17 ο φοβούμενος Κύριον ευθύνει φιλιαν αυτού, ότι κατ' αυτόν ούτως και ο πλησίον αυτού.

18 Τέκνον, εκ νεότητός σου επέλεξαι παιδείαν, και έως πολιών ευρήσεις σοφίαν. 19 ως ο αροτριών και ο σπείρων πρόσελθε αυτη και ανάμενε τους αγαθούς καρπούς αυτής· εν γαρ τη εργασία αυτής ολίγον κοπιάσεις και ταχύ φάγεσαι γεννημάτων αυτής. 20 ως τραχειά εστι σφόδρα τοις απαιδευτοίς, και ουκ εμμενεί εν αυτη ακάρδιος· 21 ως λίθος δοκιμασίας ισχυρός έσται επ' αυτω, και ου χρονιεί απορρίψαι αυτήν. 22 σοφία γαρ κατά το όνομα αυτής εστι, και ου πολλοίς εστι φανερά. 23 άκουσον, τέκνον, και δέξαι γνώμην μου, και μη απαναινου την συμβουλιαν μου. 24 και εισένεγκον τους πόδας σου εις τας πέδας αυτής και εις τον κλοιόν αυτής τον τράχηλόν σου. 25 υπόθες τον ώμόν σου και βάσταξον αυτήν, και μη

προσοχθίσης τοις δεσμοίς αυτής. 26 εν πάση ψυχή σου πρόσελθε αυτή και εν όλη δυνάμει σου συντήρησον τας οδούς αυτής. 27 εξίχνευσον και ζήτησον, και γνωσθήσεται σοι, και εγκρατής γενόμενος μη αφής αυτήν · 28 επ ' εσχάτων γαρ ευρήσεις την ανάπαυσιν αυτής, και στραφήσεται σοι εις ευφροσύνην. 29 και έσονται σοι αι πέδαι εις σκέπην ισχύος και οι κλοιοί αυτής εις στολήν δόξης. 30 κόσμος γαρ χρύσεός εστιν επ ' αυτής, και οι δεσμοί αυτής κλώσμα υακίνθινον · 31 στολήν δόξης ενδύση αυτήν, και στέφανον αγαλλιάσεως περιθήσεις σεαυτώ. 32 εάν θέλῃς, τέκνον, παιδευθήση, και εάν δως την ψυχήν σου, πανούργος έση. 33 εάν αγαπήσης ακούειν, εκδέξη, και εάν κλίνῃς το σος σου, σοφός έση. 34 εν πλήθει πρεσβυτέρων στήθι, και τις σοφός, αυτώ προσκολληθήτη. 35 πάσαν διήγησιν θείαν θέλε ακροάσθαι, και παροιμιαί συνέσεως μη εκφευγέτωσάν σε. 36 εάν ίδῃς συνετόν, όρθριζε προς αυτόν, και βαθμούς θυρών αυτού εκτριβέτω ο πούς σου. 37 διανοού εν τοις προστάγμασι Κυρίου και εν ταις εντολαίς αυτού μελέτα δια παντός · αυτός στηριεί την καρδίαν σου, και η επιθυμία της σοφίας σου δοθήσεται σοι.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΜΗ ποίει κακά, και ου μη σε καταλάβῃ κακόν · 2 απόστηθι από αδίκου, και εκκλινεί από σου. 3 υιε, μη σπείρε επ ' αύλακας αδικίας, και ου μη θερίσης αυτάς επταπλασίως. 4 μη ζήτη παρά Κυρίου ηγεμονίαν, μηδέ παρά βασιλέως καθέδραν δόξης. 5 μη δικαιού έναντι Κυρίου και παρά βασιλεί μη σοφίζου. 6 μη ζήτη γενέσθαι κριτής, μη ουκ εξισχύσεις εξάραι αδικίας · μη ποτε ευλαβηθῆς από προσώπου δυνάστου και θήσεις σκάνδαλον εν ευθύτητι σου. 7 μη αμάρτανε εις πλήθος πόλεως και μη καταβάλης σεαυτόν εν όχλω. 8 μη καταδεσμεύσης δις αμαρτίαν, εν γαρ τη μια ουκ αθως έση. 9 μη είπῃς · τω πλήθει των δώρων μου επόψεται και εν τω προσενέγκαι με Θεω Υψίστω προσδέξεται. 10 μη ολιγοψυχήσης εν τη προσευχή σου και ελεημοσύνην ποιήσαι μη παρίδῃς. 11 μη καταγέλα άνθρωπον όντα εν πικρία ψυχής αυτού, έστι γαρ ο ταπεινών και ανυψών. 12 μη αροτρία ψεύδος επ ' αδελφω σου, μηδέ φίλω

το όμοιον ποίει. 13 μη θέλε ψεύδεσθαι παν ψεύδος, ο γαρ ενδελεχισμός αυτού ουκ εις αγαθόν. 14 μη αδελέσχει εν πλήθει πρεσβυτέρων και μη δευτερώσης λόγον εν προσευχή σου. 15 μη μισήσης επίπονον εργασίαν και γεωργίαν υπό Υψίστου εκτισμένην. 16 μη προσλογίζου σεαυτόν εν πλήθει αμαρτωλών. μνήσθητι ότι οργή ου χρονιεί. 17 ταπεινώσον σφόδρα την ψυχήν σου, ότι εκδίκησις ασεβούς πυρ και σκόληξ.

18 Μη αλλάξης φίλον ένεκεν διαφόρου, μηδ ' αδελφόν γνήσιον εν χρυσίω Σουφείρ. 19 μη αστόχει γυναικός σοφής και αγαθής, η γαρ χάρις αυτής υπέρ το χρυσίον. 20 μη κακώσης οικέτην εργαζόμενον εν αληθεία, μηδέ μίσθιον διδόντα ψυχήν αυτού. 21 οικέτην συνετόν αγαπάτω σου η ψυχή, μη στερήσης αυτόν ελευθερίας. 22 κτήνη σοί εστιν, επισκέπτου αυτά και ει έστι σοι χρήσιμα, εμμενέτω σοι. 23 τέκνα σοί εστι, παιδευσον αυτά, και κάμψον εκ νεότητος τον τράχηλον αυτών. 24 θυγατέρες σοί εισι, πρόσεχε τω σώματι αυτών, και μη ιλαρώσης προς αυτάς το πρόσωπόν σου. 25 έκδου θυγατέρα, και έση τετελεκώς έργον μέγα, και ανδρί συνετω δώρησαι αυτήν. 26 γυνή σοί εστι κατά ψυχήν, μη εκβάλης αυτήν· και μισουμένη μη εμπιστεύσης σεαυτόν.

27 Εν όλη καρδία δόξασον τον πατέρα σου και μητρόσ ωδίνας μη επιλάθη· 28 μνήσθητι ότι δι ' αυτών εγεννήθησ, και τι ανταποδώσεις αυτοίσ καθώσ αυτοί σοι; 29 εν όλη ψυχή σου ευλαβού τον Κύριον και τουσ ιερείσ αυτού θαύμαζε. 30 εν όλη δυνάμει αγάπησον τον ποιήσαντά σε και τουσ λειτουργούσ αυτού μη εγκαταλίπησ. 31 φοβού τον Κύριον και δόξασον ιερέα και δωσ την μερίδα αυτω, καθώσ εντέταλταί σοι, απαρχήν και περι πλημμελείας και δόσιν βραχιόνων και θυσιαν αγιασμού και απαρχήν αγίων.

32 Και πτωχω έκτεινον την χειρά σου, ίνα τελειωθή η ευλογία σου. 33 χάρις δόματος έναντι παντός ζώντος, και επί νεκρω μη αποκωλύσης χάριν. 34 μη υστέρει από κλαιόντων και μετά πενθούντων πένθησον. 35 μη όκνει επισκέπτεσθαι άρρωστον, εκ γαρ των τοιούτων αγαπηθήση. 36 εν πάσι τοισ λόγοισ σου μιμνήσκου τα έσχατά σου, και εις τον αιώνα ουχ αμαρτήσεις.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΜΗ διαμάχου μετά ανθρώπου δυνάστου, μήποτε εμπέσης εις τας χείρας αυτού. 2 μη έριζε μετά ανθρώπου πλουσίου, μήποτε αντιστήση σου την ολκήν· πολλούς γαρ απώλεσε το χρυσίον και καρδίας βασιλέων εξέκλινε. 3 μη διαμάχου μετά ανθρώπου γλωσσώδους και μη επιστοιβάσης επί το πυρ αυτού ξύλα. 4 μη πρόσπαιζε απαιδεύτω, ίνα μη ατιμάζονται οι πρόγονοί σου. 5 μη ονειδιζε άνθρωπον αποστρέφοντα από αμαρτίας· μνήσθητι ότι πάντες εσμέν εν επιτιμίαις. 6 μη ατιμάσης άνθρωπον εν γήρα αυτού, και γαρ εξ ημών γηράσκουσι. 7 μη επίχαιρε επί νεκρω, μνήσθητι ότι πάντες τελευτώμεν. 8 μη παρίδης διήγημα σοφών, και εν ταις παροιμίαις αυτών αναστρέφου· ότι παρ ' αυτών μαθήση παιδείαν και λειτουργήσαι μεγιστάσι. 9 μη αστόχει διηγήματος γερόντων, και γαρ αυτοί έμαθον παρά των πατέρων αυτών· ότι παρ ' αυτών μαθήσει σύνεσιν και εν καιρω χρείας δούναι απόκρισιν. 10 μη έκκαιε άνθρακας αμαρτωλού, μη εμπυρισθής εν πυρί φλογός αυτού. 11 μη εξαναστης από προσώπου υβριστού, ίνα μη εγκαθίση ως ένεδρον τω στόματί σου. 12 μη δανείσης ανθρώπω ισχυροτέρω σου· και εάν δανείσης, ως απολωλεκώς γίνου. 13 μη εγγυήση υπέρ δύναμιν σου· και εάν εγγυήση, ως αποτίσων φρόντιζε. 14 μη δικάζου μετά κριτού, κατά γαρ την δόξαν αυτού κρινούσιν αυτω. 15 μετά τολμηρού μη πορεύου εν οδω, ίνα μη βαρύνηται κατά σου· αυτός γαρ κατά το θέλημα αυτού ποιήσει, και τη αφροσύνη αυτού συναπολή. 16 μετά θυμώδους μη ποιήσης μάχην και μη διαπορεύου μετ ' αυτού την έρημον· ότι ως ουδέν εν οφθαλμοίς αυτού αίμα, και όπου ουκ έστι βοήθεια, καταβαλεί σε. 17 μετά μωρού μη συμβουλεύου, ου γαρ δυνήσεται λόγον στέξαι. 18 ενώπιον αλλοτρίου μη ποιήσης κρυπτόν, ου γαρ γινώσκεις τι τέξεται. 19 παντί ανθρώπω μη έκφαινε σήν καρδιαν, και μη αναφερέτω σοι χάριν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΜΗ ζήλου γυναίκα του κόλπου σου, μηδέ διδάξης επί σεαυτὸν παιδείαν πονηράν. 2 μη δως γυναικί την ψυχὴν σου επιβήναι αὐτήν επί την ισχὸν σου. 3 μη υπάντα γυναικί εταιριζομένη, μήποτε εμπέσης εις τας παγίδας αὐτῆς. 4 μετὰ ψαλλούσης μη ενδελέχιζε, μήποτε αλως εν τοις επιχειρήμασιν αὐτῆς. 5 παρθένον μη καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῆς εν τοις επιτιμίοις αὐτῆς. 6 μη δως πόρναις την ψυχὴν σου, ἵνα μη απολέσης την κληρονομίαν σου. 7 μη περιβλέπου εν ρύμαις πόλεως και εν ταις ερήμοις αὐτῆς μη πλανώ. 8 απόστρεψον οφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς ευμόρφου, και μη καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον· εν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, και εκ τούτου φιλία ως πυρ ανακαίεται. 9 μετὰ υπάνδρου γυναικὸς μη κάθου το σύνολον και μη συμβολοκοπήσης μετ' αὐτῆς εν οίνω, μήποτε εκκλίνη ἡ ψυχὴ σου ἐπ' αὐτήν και τῷ πνεύματί σου ολισθήσης εις ἀπώλειαν. 10 μη εγκαταλίπης φίλον ἀρχαίον, ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔπισος αὐτῷ· οἶνος νέος φίλος νέος· εἰάν παλαιωθῆ, μετ' ευφροσύνης πίεσαι αὐτόν. 11 μη ζηλώσης δόξαν ἀμαρτωλοῦ, οὐ γὰρ οἶδας τι ἔσται ἡ καταστροφή αὐτοῦ. 12 μη ευδοκήσης εν ευδοκίᾳ ἀσεβῶν· μνήσθητι ὅτι ἕως ἄδου οὐ μη δικαιωθῶσι. 13 μακρὰν ἀπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου, ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεῦειν, και οὐ μη υποπεύσης φόβον θανάτου· καν προσέλθης, μη πλημμελήσης, ἵνα μη ἀφέληται την ζωὴν σου· ἐπιγνώθι ὅτι εν μέσω παγίδων διαβαίνεις και ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς. 14 κατὰ την ισχὸν σου στόχασαι τοὺς πλησίον και μετὰ σοφῶν συμβουλεύου. 15 και μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμὸς σου και πάσα διήγησις σου εν νόμῳ Ὑψίστου. 16 ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σὺνδειπνοὶ σου, και εν φόβῳ Κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου. 17 εν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, και ὁ ηγούμενος λαοῦ σοφὸς εν λόγῳ αὐτοῦ. 18 φοβερός εν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, και ὁ προπετής εν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΡΙΤΗΣ σοφός παιδεύσει τον λαόν αυτού, και ηγεμονία συνετού τεταγμένη έσται. 2 κατά τον κριτήν του λαού αυτού ούτως και οι λειτουργοί αυτού, και κατά τον ηγούμενον της πόλεως πάντες οι κατοικούντες αυτήν. 3 βασιλεύς απαίδευτος απολεί τον λαόν αυτού, και πόλις οικισθήσεται εν συνέσει δυναστών. 4 εν χειρί Κυρίου εξουσία της γης, και τον χρήσιμον εγερει εις καιρόν επ ' αυτής. 5 εν χειρί Κυρίου ευοδία ανδρός, και προσώπω γραμματέως επιθήσει δόξαν αυτού.

6 Επί παντί αδικήματι μη μηνιάσης τω πλησίον και μη πράσσει μηδέν εν έργοις ύβρεως. 7 μισητή έναντι Κυρίου και ανθρώπων υπερηφάνια, και εξ αμφοτέρων πλημμελήσει άδικα. 8 βασιλεία από έθνους εις έθνος μεταγεται δια αδικίας και ύβρεις και χρήματα. 9 τι υπερηφανεύεται γη και σποδός; ότι εν ζωή έρριψα τα ενδόσθια αυτού. 10 μακρόν αρρώστημα σκόπτει ιατρός· και βασιλεύς σήμερον, και αύριον τελευτήσσει. 11 εν γαρ τω αποθανείν άνθρωπον κληρονομήσει ερπετά και θηρία και σκόληκας. 12 αρχή υπερηφάνιας ανθρώπου αφισταμένου από Κυρίου, και από του ποιήσαντος αυτόν απέστη η καρδια αυτού. 13 ότι αρχή υπερηφάνιας αμαρτία, και ο κρατών αυτής εξομβρήσει βδέλυγμα· δια τούτο παρεδόξασε Κύριος τας επαγωγάς και κατέστρεψεν εις τέλος αυτούς. 14 θρόνους αρχόντων καθειλεν ο Κύριος και εκάθισε πραεις αντ ' αυτών. 15 ρίζας εθνών εξέτιλεν ο Κύριος και εφύτευσε ταπεινούς αντ ' αυτών. 16 χώρας εθνών κατέστρεψεν ο Κύριος και απώλεσεν αυτάς έως θεμελιών γης. 17 εξήρανεν εξ αυτών και απώλεσεν αυτούς και κατέπαυσεν από γης το μνημόσυνον αυτών. 18 ουκ έκτισται άνθρωποις υπερηφάνια, ουδέ οργή θυμού γεννήμασι γυναικών.

19 Σπέρμα έντιμον ποίον; σπέρμα ανθρώπου. σπέρμα έντιμον ποίον; οι φοβούμενοι τον Κύριον. σπέρμα άτιμον ποίον; σπέρμα ανθρώπου. σπέρμα άτιμον ποίον; οι παραβαινοντες εντολάς. 20 εν μέσω αδελφών ο ηγούμενος αυτών έντιμος, και οι φοβούμενοι Κύριον εν οφθαλμοίς αυτού. 22 πλούσιος και ένδοξος και πτωχός, το καύχημα αυτών φόβος Κυρίου. 23 ου δικαίον ατιμάσαι πτωχόν συνετόν, και ου καθήκει δοξάσαι άνδρα αμαρτωλόν. 24 μεγιστάν και κριτής και δυνάστης δοξασθήσεται, και ουκ έστιν αυτών τις μείζων του φοβουμένου τον Κύριον. 25 οικέτη σοφω ελεύθεροι λειτουργήσουσι, και ανήρ επιστήμων ου γογγύσει.

26 Μή σοφίζου ποιήσαι το έργον σου και μη δοξάζου εν καιρω στενοχωρίας σου. 27

κρείσσων εργαζόμενος και περισσεύων εν πάσιν ή περιπατών δοξαζόμενος και απορών άρτων. 28 τέκνον, εν πραϋτητι δόξασον την ψυχήν σου και δος αυτη τιμήν κατά την αξίαν αυτής. 29 τον αμαρτάνοντα εις την ψυχήν αυτού τις δικαιώσει; και τις δοξάσει τον ατιμάζοντα την ζωήν αυτού; 30 πτωχός δοξάζεται δι ' επιστήμην αυτού, και πλούσιος δοξάζεται δια τον πλούτον αυτού. 31 ο δεδοξασμένος εν πτωχεία, και εν πλούτῳ ποσαχώς; και ο άδοξος εν πλούτῳ, και εν πτωχεία ποσαχώς;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΣΟΦΙΑ ταπεινού ανυψώσει κεφαλήν αυτού, και εν μέσω μεγιστάνων καθίσει αυτόν. 2 μη αινέσης άνδρα εν κάλλει αυτού και μη βδελύξη άνθρωπον εν οράσει αυτού. 3 μικρά εν πετεινοίς μέλισσα, και αρχή γλυκασμάτων ο καρπός αυτής. 4 εν περιβολή ιματίων μη καυχήση και εν ημέρα δόξης μη επαίρου · ότι θαυμαστά τα έργα Κυρίου, και κρυπτά τα έργα αυτού εν ανθρώποις. 5 πολλοί τύραννοι εκάθισαν επί εδάφους, ο δε ανυπονόητος εφόρεσε διάδημα. 6 πολλοί δυνάσται ητιμάσθησαν σφόδρα, και ένδοξοι παρεδόθησαν εις χείρας ετέρων. 7 πριν εξετάσης, μη μέμψη · νόησον πρώτον και τότε επιτίμα. 8 πριν ή ακούσαι, μη αποκρίνου και εν μέσω λόγων μη παρεμβάλλου. 9 περί πράγματος, ου ουκ έστι σοι χρεία, μη έριζε και εν κρίσει αμαρτωλών μη συνέδρευε.

10 Τέκνον, μη περί πολλά έστωσαν αι πράξεις σου · εάν πληθυνής, ουκ αθωώθηση · και εάν διώκης, ου μη καταλάβης, και ου μη εκφύγης διαδράς. 11 έστι κοπιών και πονών και σπεύδων, και τόσω μάλλον υστερείται. 12 έστι νωθρός και προσδεόμενος αντιλήψεως, υστερών ισχύϊ και πτωχεία περισσεύει · και οι οφθαλμοί Κυρίου επέβλεψαν αυτω εις αγαθά, και ανώρθωσεν αυτόν εκ ταπεινώσεως αυτού. 13 και ανύψωσε κεφαλήν αυτού και απεθαύμασαν επ ' αυτω πολλοί. 14 αγαθά και κακά, ζωή και θάνατος, πτωχεία και πλούτος παρά Κυρίου εστί. 17 δόσις Κυρίου παραμένει ευσεβέσι, και η ευδοκία αυτού εις τον αιώνα ευδοωθήσεται. 18 έστι πλουτών από προσοχής και σφιγγίας αυτού, και αύτη η μερίς του

μισθού αυτού. 19 εν τω ειπείν αυτόν· εύρον ανάπαυσιν και νυν φάγομαι εκ των αγαθών μου, και ουκ οίδε τις καιρός παρελεύσεται και καταλείψει αυτά ετέροις και αποθανείται. 20 στήθι εν διαθήκη σου και ομίλει εν αυτη και εν τω έργω σου παλαιώθητι. 21 μη θαύμαζε εν έργοις αμαρτωλού, πίστευε τω Κυρίω και έμμενε τω πόνω σου· ότι κούφον εν οφθαλμοίς Κυρίου δια τάχους εξάπινα πλουτίσαι πένητα. 22 ευλογία Κυρίου εν μισθω ευσεβούς, και εν ωρα ταχινή αναθάλλει ευλογίαν αυτού. 23 μη είπης· τις εστί μου χρεία, και τίνα από του νυν έσται μου τα αγαθά; 24 μη είπης· αυτάρκη μοί εστι, και τι από του νυν κακωθήσομαι; 25 εν ημέρα αγαθών αμνησία κακών, και εν ημέρα κακών ου μνησθήσεται αγαθών· 26 ότι κούφον έναντι Κυρίου εν ημέρα τελευτής αποδούναι ανθρώπω κατά τας οδούς αυτού. 27 κάκωσις ωρας επιλησμονήν ποιεί τρυφής, και εν συντελεία ανθρώπου αποκάλυψις έργων αυτού. 28 προ τελευτής μη μακάριζε μηδένα, και εν τέκνοις αυτού γνωσθήσεται ανήρ.

29 Μή πάντα άνθρωπον είσαγε εις τον οίκόν σου, πολλά γαρ τα ένεδρα του δολίου. 30 πέρδιξ θηρευτής εν καρτάλλω, ούτως καρδια υπερηφάνου, και ως ο κατάσκοπος επιβλέπει πτώσιν· 31 τα γαρ αγαθά εις κακά μεταστρέφων ενεδρεύει και εν τοις αιρετοίς επιθήσει μώμον. 32 από σπινθήρος πυρός πληθύνεται ανθρακιά, και άνθρωπος αμαρτωλός εις αίμα ενεδρεύει. 33 πρόσεχε από κακούργου, πονηρά γαρ τεκταίνει, μήποτε μώμον εις τον αιώνα δω σοι. 34 ενοίκισον αλλότριον και διαστρέψει σε εν ταραχαίς, και απαλλοτριώσει σε των ιδίων σου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΕΑΝ εύ ποιής, γνώθι τίνι ποιείς, και έσται χάρις τοις αγαθοίς σου. 2 εύ ποιήσον ευσεβεί, και ευρήσεις ανταπόδομα και ει μη παρ ' αυτού, αλλά παρά Υψίστου. 3 ουκ έστιν αγαθά τω ενδελεχίζοντι εις κακά και τω ελεημοσύνην μη χαριζομένω. 4 δος τω ευσεβεί και μη αντιλάβη του αμαρτωλού. 5 εύ ποιήσον τω ταπεινω και μη δως ασεβεί· εμπόδισον τους άρτους αυτού και μη δως αυτω, ίνα μη εν αυτοίς σε δυναστεύση· διπλάσια γαρ κακά

ευρήσεις εν πάσιν αγαθοίς, οίς αν ποιήσης αυτω. 6 ότι και ο Ύψιστος εμίσησεν αμαρτωλούς και τοις ασεβέσιν αποδώσει εκδίκησιν. 7 δος τω αγαθω και μη αντιλάβου του αμαρτωλού.

8 Ουκ εκδικηθήσεται εν αγαθοίς ο φίλος και ου κρυβήσεται εν κακοίς ο εχθρός. 9 εν αγαθοίς ανδρός οι εχθροί αυτου εν λύπη, και εν τοις κακοίς αυτου και ο φίλος διαχωρισθήσεται. 10 μη πιστεύσης τω εχθρω σου εις τον αιωνα · ως γαρ ο χαλκός ιούται, ούτως η πονηρία αυτου. 11 και εάν ταπεινωθή και πορευήται συγκεκυφώς, επίστησον την ψυχήν σου και φύλαξαι απ ' αυτου και έση αυτω ως εκμεμαχώς έσοπτρον, και γνώση ότι ουκ εις τέλος κατίωσε. 12 μη στήσης αυτον παρά σεαυτω, μη ανατρέψας σε στη επί τον τόπον σου · μη καθίσης αυτον εκ δεξιών σου, μήποτε ζητήση την καθέδραν σου και επ ' εσχάτων επιγνώση τους λόγους μου και επί των ρημάτων μου κατανογήση. 13 τις ελεήσει επασιδόν οφιόδηκτον και πάντας τους προσάγοντας θηρίους; 14 ούτως τον προσπορευόμενον ανδρι αμαρτωλω και συμφυρόμενον εν ταις αμαρτιαίς αυτου. 15 ωραν μετά σου διαμενει, και εάν εκκλίνης, ου μη καρτερήση. 16 και εν τοις χείλεσιν αυτου γλυκανεί ο εχθρός και εν τη καρδια αυτου βουλεύσεται ανατρέψαι σε εις βόθρον · εν οφθαλμοίς αυτου δακρύσει ο εχθρός, και εάν εύρη καιρόν, ουκ εμπλησθήσεται αφ ' αίματος. 17 κακά αν υπαντήση σοι, ευρήσεις αυτον εκεί πρότερόν σου, και ως βοηθών υποσχάσει πτέρναν σου · 18 κινήσει την κεφαλήν αυτου και επικροτήσεται ταις χερσίν αυτου και πολλά διαψιθυρίσει και αλλοιώσει το πρόσωπον αυτου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 Ο ΑΠΤΟΜΕΝΟΣ πίσης μολυνθήσεται, και ο κοινωνών υπερηφάνω ομοιωθήσεται αυτω. 2 βάρος υπέρ σε μη άρης, και ισχυροτέρω σου και πλουσιωτέρω μη κοινωνεί. τι κοινωνήσεται χύτρα προς λέβητα; αύτη προσκρούσει, και αύτη συντριβήσεται. 3 πλούσιος ηδίκησε, και αυτός προσενεβριμήσατο · πτωχός ηδίκηται, και αυτός προσδεηθήσεται. 4 εάν χρησιμεύσης, εργάται εν σοί · και εάν υστερήσης, καταλείπει σε. 5 εάν έχης, συμβιώσεται σοι και

αποκενώσει σε, και αυτός ου πονέσει. 6 χρείαν έσχηκέ σου, και αποπλανήσει σε και προσγελάσεται σοι και δώσει σοι ελπίδα · λαλήσει σοι καλά και ερεί · τις η χρεία σου; 7 και αισχυνεί σε εν τοις βρώμασιν αυτού, έως ου αποκενώση σε δις ή τρίς, και επ ' εσχάτων καταμωκήσεται σου · μετά ταύτα όψεται σε και καταλείπει σε και την κεφαλήν αυτού κινήσει επί σοί. 8 πρόσεχε μη αποπλανηθής και μη ταπεινωθής εν αφροσύνη σου.

9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, υποχωρών γίνου, και τόσω μάλλον προσκαλέσεται σε. 10 μη έμπιπτε, ίνα μη απωσθής, και μη μακράν αφίστω, ίνα μη επιλησθής. 11 μη έπεχε ισηγορείσθαι μετ ' αυτού και μη πίστευε τοις πλείοσι λόγοις αυτού · εκ πολλής γαρ λαλιάς πειράσει σε και ως προσγελών εξετάσει σε. 12 ανελεήμων ο μη συντηρών λόγους και ου μη φείσεται περι κακώσεως και δεσμών. 13 συντήρησον και πρόσεχε σφοδρώς, ότι μετά της πτώσεώς σου περιπατείς. [14 ακούων αυτά εν ύπνω σου γρηγόρησον · πάση ζωή σου αγάπα τον Κύριον, και επικαλού αυτόν εις σωτηρίαν σου].

15 Παν ζων αγαπά το όμοιον αυτω και πας άνθρωπος τον πλησίον αυτού · 16 πάσα σάρξ κατά γένος συνάγεται, και τω ομοίω αυτού προσκολληθήσεται ανήρ. 17 τι κοινωνήσει λύκος αμνω; ούτως αμαρτωλός προς ευσεβή. 18 τις ειρήνη υαίνη προς κώνα; και τις ειρήνη πλουσίω προς πένητα; 19 κυνήγια λεόντων όναγροι εν ερήμω, ούτως νομαί πλουσίων πτωχοί. 20 βδέλυγμα υπερηφάνω ταπεινότης, ούτως βδέλυγμα πλουσίω πτωχός. 21 πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται υπό φίλων, ταπεινός δε πεσών προσαπωθείται υπό φίλων. 22 πλουσίου σφαλέντος πολλοί αντιλήπτορες, ελάλησεν απόρρητα και εδικαίωσαν αυτόν. ταπεινός έσφαλε και προσεπετίμησαν αυτω, εφθέγγατο σύνεσιν και ουκ εδόθη αυτω τόπος. 23 πλούσιος ελάλησε και πάντες εσίγησαν, και τον λόγον αυτού ανύψωσαν έως των νεφελών. πτωχός ελάλησε και είπαν · τις ούτος; καν προσκόψη, προσανατρέψουσιν αυτόν. 24 αγαθός ο πλούτος, ω μη εστιν αμαρτία, και πονηρά η πτωχεία εν στόματι ασεβούς.

25 Καρδια ανθρώπου αλλοιοί το πρόσωπον αυτού, εάν τε εις αγαθά εάν τε εις κακά. 26 ίχνος καρδιας εν αγαθοίς πρόσωπον ιλαρόν, και εύρεσις παραβολών διαλογισμοί μετά κόπου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ανήρ, ὡς οὐκ ὠλίσθησεν ἐν στόματι αὐτοῦ καὶ οὐ κατενόγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας. 2 μακάριος οὐ οὐ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.

3 Ἄνδρι μικρολόγω οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἵνατὶ χρήματα; 4 ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι. 5 ὁ πονηρὸς ἐαυτῷ τίνι ἀγαθὸς ἔσται; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ. 6 τοῦ βασκαίνοντος ἐαυτὸν οὐκ ἔστι πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ. 7 καν ἐὺ ποιῆ, ἐν λήθῃ ποιεῖ, καὶ ἐπ' εὐχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ. 8 πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχᾶς. 9 πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλῃται μερίδι, καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχὴν. 10 ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερός ἐπ' ἄρτῳ καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.

11 Τέκνον, καθὼς εἰς ἔχῃς, ἐὺ ποιεῖ σε αὐτὸν καὶ προσφοράς Κυρίῳ ἀξίως πρόσσῃ. 12 μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονεῖ καὶ διαθήκη ἄδου οὐχ ὑπεδείχθη σοι. 13 πρὶν σε τελευτήσαι, ἐὺ ποιεῖ φίλῳ καὶ κατὰ τὴν ἰσχὸν σου ἐκτεῖνον καὶ δῶς αὐτῷ. 14 μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μὴ σε παρελθάτω. 15 οὐχὶ ἐτέρῳ καταλείψεις τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλήρου; 16 δὸς καὶ λάβε καὶ ἀπάτησον τὴν ψυχὴν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ζητήσαι τρυφήν. 17 πάντα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιούται, ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος· θανάτῳ ἀποθανή. 18 ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φέει, οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾷ, ἐτέρα δὲ γεννᾷται. 19 παν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.

20 Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐν σοφίᾳ τελευτήσῃ καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται, 21 ὁ διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς νοηθήσεται. 22 ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχθυήτης, καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτῆς ἐνέδρευε. 23 ὁ παρακώπων δια τῶν θυρίδων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται. 24 ὁ καταλύων σύνεγγυς

του οίκου αυτής και πήξει πάσσαλον εν τοις τοίχοις αυτής, 25 στήσει την σκηνήν αυτού κατά χείρας αυτής και καταλύσει εν καταλύματι αγαθών · 26 θήσει τα τέκνα αυτού εν τη σκέπη αυτής και υπό τους κλάδους αυτής αυλισθήσεται · 27 σκεπασθήσεται υπ ' αυτής από κάματος και εν τη δόξη αυτής καταλύσει.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΟΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ Κύριον ποιήσει αυτό, και ο εγκρατής του νόμου καταλήψεται αυτήν · 2 και υπαντήσεται αυτώ ως μήτηρ και ως γυνή παρθενίας προσδέξεται αυτόν. 3 ψωμεί αυτόν άρτον συνέσεως και ύδωρ σοφίας ποτίσει αυτόν. 4 στηριχθήσεται επ ' αυτήν και ου μη κλιθή, και επ ' αυτής εφέξει και ου μη καταισχυνηθή · 5 και υψώσει αυτόν παρά τους πλησίον αυτού και εν μέσω εκκλησίας ανοίξει στόμα αυτού. 6 ευφροσύνην και στέφανον αγαλλιάματος και όνομα αιώνιον κατακληρονομήσει. 7 ου μη καταλήψονται αυτήν άνθρωποι ασύνετοι, και άνδρες αμαρτωλοί ου μη ίδωσιν αυτήν · 8 μακράν εστιν υπερηφανίας, και άνδρες ψεύσται ου μη μνησθήσονται αυτής.

9 Ουχ ωραίος αίνος εν στόματι αμαρτωλού, ότι ου παρά Κυρίου απεστάλη · 10 εν γαρ σοφία ρηθήσεται αίνος, και ο Κύριος ευδοώσει αυτόν. 11 μη είπης ότι δια Κύριον απέστην · α γαρ εμίσησεν, ου ποιήσεις. 12 μη είπης ότι αυτός με επλάνησεν · ου γαρ χρείαν έχει ανδρός αμαρτωλού. 13 παν βδέλυγμα εμίσησε Κύριος, και ουκ έστιν αγαπητόν τοις φοβουμένοις αυτόν. 14 αυτός εξ αρχής εποίησεν άνθρωπον και αφήκεν αυτόν εν χειρί διαβουλίου αυτού. 15 εάν θέλῃς, συντηρήσεις εντολάς και πίστιν ποιήσαι ευδοκίας. 16 παρέθηκέ σοι πυρ και ύδωρ · ου εάν θέλῃς, εκτενείς την χεirá σου. 17 έναντι ανθρώπων η ζωή και ο θάνατος, και ό εάν ευδοκήση, δοθήσεται αυτώ. 18 ότι πολλή σοφία του Κυρίου · ισχυρός εν δυναστεία και βλέπων τα πάντα, 19 και οι οφθαλμοί αυτού επί τους φοβουμένους αυτόν, και αυτός

επιγνώσεται παν έργον ανθρώπου. 20 και ουκ ενετείλατο ουδενί ασεβείν και ουκ έδωκεν άνεσιν ουδενί αμαρτάνειν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΜΗ επιθύμει τέκνων πλήθος αχρήστων, μη ευφραίνου επί υιοίς ασεβέσιν. 2 εάν πληθύνωσι, μη ευφραίνου επ' αυτοίς, ει μη εστι φόβος Κυρίου μετ' αυτών. 3 μη εμπιστεύσης τη ζωή αυτών και μη έπεχε επί το πλήθος αυτών· κρείσσων γαρ εις ή χίλιοι, και αποθανείν άτεκνον ή έχειν τέκνα ασεβή. 4 από γαρ ενός συνετού συνοικισθήσεται πόλις, φυλή δε ανόμων ερημωθήσεται. 5 πολλά τοιαύτα εώρακα εν οφθαλμοίς μου, και ισχυρότερα τούτων ακήκοε το ους μου. 6 εν συναγωγή αμαρτωλών εκκαυθήσεται πυρ, και εν έθνει απειθεί εξεκαύθη οργή. 7 ουκ εξιλάσατο περί των αρχαίων γιγάντων, οί απέστησαν τη ισχύϊ αυτών· 8 ουκ εφείσατο περί της παροικίας Λωτ, ους εβδολεύσατο δια την υπερηφανίαν αυτών· 9 ουκ ηλέησεν έθνος απωλείας, τους εξηρμένους εν αμαρτίαις αυτών· 10 και ούτως εξακοσίας χιλιάδας πεζών τους επισυναχθέντας εν σκληροκαρδια αυτών. 11 καν ή εις σκληροτραχηλος, θαυμαστόν τούτο ει αθωωθήσεται· έλεος γαρ και οργή παρ' αυτω, δυνάστης εξιλασμών και εκχέων οργήν. 12 κατά το πολύ έλεος αυτου, ούτως και πολυς ο έλεγχος αυτου· άνδρα κατά τα έργα αυτου κρίνει. 13 ουκ εκφεύζεται εν αρπάγμασιν αμαρτωλός, και ου μη καθυστερήση υπομονήν ευσεβούς. 14 πάση ελεημοσύνη ποιήσει τόπον, έκαστος κατά τα έργα αυτου ευρήσει. [15 Κύριος εκκλήρυνε Φαραώ μη ειδέναι αυτον, όπως αν γνωσθή ενεργήματα αυτου τη υπ' ουρανόν. 16 πάση τη κτίσει το έλεος αυτου φανερόν, και το φως αυτου και το σκότος εμέρισε τω αδάμαντι]. 17 μη είπης, ότι από Κυρίου κρυβήσομαι, μη εξ ύψους τις μου μνησθήσεται; εν λαω πλείονι ου μη γνωσθώ, τις γαρ η ψυχή μου εν αμετρήτω κτίσει; 18 ιδού

ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού, άβυσσος και γη σαλευθήσονται εν τη επισκοπή αυτού. 19 άμα τα όρη και τα θεμέλια της γης εν τω επιβλέψαι εις αυτά τρόμω συσσειόνται, 20 και επι αυτοίς ου διανοηθήσεται καρδιά· και τας οδούς αυτού τις ενθυμηθήσεται; 21 και καταγιγίς, ην ουκ όψεται άνθρωπος, τα δε πλείονα των έργων αυτού εν αποκρύφοις. 22 έργα δικαιοσύνης τις αναγγελοί ή τις υπομενει; μακράν γαρ η διαθήκη. 23 ελαττούμενος καρδια διανοείται ταύτα, και ανήρ άφρων και πλανώμενος διανοείται μωρά.

24 Άκουσόν μου, τέκνον, και μάθε επιστήμην και επι των λόγων μου πρόσεχε τη καρδια σου. 25 εκφανώ εν σταθμω παιδειαν και εν ακριβεία απαγγελώ επιστήμην. 26 εν κρίσει Κυρίου τα έργα αυτού απι αρχής, και απο ποιήσεως αυτών διέστειλε μερίδας αυτών. 27 εκόσμησεν εις αιώνα τα έργα αυτού και τας αρχάς αυτών εις γενεάς αυτών· ουτε επείνασαν ουτε εκοπίασαν και ουκ εξέλιπον απο των έργων αυτών· 28 έκαστος τον πλησίον αυτού ουκ εξέθλιψε, και έως αιώνος ουκ απειθήσουσι του ρήματος αυτού. 29 και μετα ταύτα Κύριος εις την γην επέβλεψε και ενέπλησεν αυτην των αγαθών αυτού· 30 ψυχήν παντός ζώου εκάλυψε το πρόσωπον αυτης, και εις αυτην η αποστροφή αυτών.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΥΡΙΟΣ έκτισεν εκ γης άνθρωπον και πάλιν απέστρεψεν αυτόν εις αυτην. 2 ημέρας αριθμού και καιρόν έδωκεν αυτοίς και έδωκεν αυτοίς εξουσίαν των επι αυτης. 3 καθ' εαυτούς ενέδυσεν αυτούς ισχύν και κατ' εικόνα αυτού εποίησεν αυτούς 4 και έθηκε τον φόβον αυτού επι πάσης σαρκός και κατακυριεύειν θηρίων και πετεινών. [5 έλαβον χρήσιν των πέντε του Κυρίου ενεργημάτων, έκτον δε νουν αυτοίς εδωρήσατο μερίζων και τον έβδομον λόγον ερμηνέα των ενεργημάτων αυτού]. 6 διαβούλιον και γλώσσαν και οφθαλμούς, ότα και καρδιαν έδωκε διανοείσθαι αυτοίς. 7 επιστήμην συνέσεως ενέπλησεν αυτούς και αγαθά και κακά υπέδειξεν αυτοίς. 8 έθηκε τον οφθαλμόν αυτού επι τας καρδιας αυτών δείξαι αυτοίς το μεγαλειον των έργων αυτού, 9 και όνομα αγιασμού αιnéσουσιν, 10

ίνα διηγώνται τα μεγαλεία των έργων αυτού. 11 προσέθηκεν αυτοίς επιστήμην και νόμον
 ζωής εκληροδότησεν αυτοίς. 12 διαθήκην αιώνος έστησε μετ' αυτών και τα κρίματα αυτού
 υπέδειξεν αυτοίς. 13 μεγαλείον δόξης είδον οι οφθαλμοί αυτών, και δόξαν φωνής αυτών
 ήκουσε το ους αυτών. 14 και είπεν αυτοίς· προσέχετε από παντός αδικού· και ενετείλατο
 αυτοίς εκάστω περί του πλησίον. 15 αι οδοί αυτών εναντίον αυτού διαπαντός, ου
 κρυβήσονται από των οφθαλμών αυτού. 17 εκάστω έθνει κατέστησεν ηγούμενον, και μερίς
 Κυρίου Ισραήλ εστιν. 19 άπαντα τα έργα αυτών ως ο ήλιος εναντίον αυτού, και οι οφθαλμοί
 αυτού ενδελεχείς επί τας οδούς αυτών. 20 ουκ εκρύβησαν αι αδικίαι αυτών απ' αυτού, και
 πάσαι αι αμαρτίαι αυτών έναντι Κυρίου. 22 ελεημοσύνη ανδρός ως σφραγίς μετ' αυτού, και
 χάριν ανθρώπου ως κόρην συντηρήσει. 23 μετά ταύτα εξαναστήσεται και ανταποδώσει
 αυτοίς και το ανταπόδομα αυτών εις κεφαλήν αυτών αποδώσει· 24 πλήν μετανοούσιν
 έδωκεν επάνοδον και παρεκάλεσεν εκλείποντας υπομονήν. 25 Επίστρεφε επί Κύριον και
 απόλειπε αμαρτίας, δεήθητι κατά πρόσωπον και σμίκρυνον πρόσκομμα. 26 επάναγε επί
 Ύψιστον και απόστρεφε από αδικίας, και σφόδρα μίσησον βδέλυγμα. 27 Υψίστω τις αινέσει
 εν άδου αντί ζώντων και ζώντων και διδόντων ανθομολόγησιν; 28 από νεκρού ως μηδέ
 όντος απόλλυται εξομολόγησις· ζων και υγιής αινέσει τον Κύριον. 29 ως μεγάλη η
 ελεημοσύνη του Κυρίου και εξιλασμός τοις επιστρέφουσιν επ' αυτόν. 30 ου γαρ δύναται
 πάντα είναι εν ανθρώποις, ότι ουκ άθανατος υιος ανθρώπου. 31 τι φωτεινότερον ηλίου; και
 τούτο εκλείπει· και πονηρός ενθυμηθήσεται σάρκα και αίμα. 32 δύναμιν ύψους ουρανού
 αυτός επισκέπεται, και οι άνθρωποι πάντες γη και σποδός.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 Ο ΖΩΝ εις τον αιώνα έκτισε τα πάντα κοινή· 2 Κύριος μόνος δικαιωθήσεται. [και ουκ
 έστιν άλλος πλήν αυτού 3 οιακίζων τον κόσμον εν σπιθαμή χειρός αυτού, και πάντα
 υπακούει τω θελήματι αυτού, αυτός γαρ βασιλεύς πάντων εν κράτει αυτού, διαστελλων εν

αυτοίς άγια από βεβήλων]. 4 ουθενί εξεποίησεν εξαγγελίαι τα έργα αυτού · και τις εξιχνιάσει τα μεγαλεία αυτού; 5 κράτος μεγαλωσύνης αυτού τις εξαριθμήσεται; και τις προσθήσει εκδιηγήσασθαι τα ελέη αυτού; 6 ουκ έστιν ελαττώσαι ουδέ προσθείναι, και ουκ έστιν εξιχνιάσαι τα θαυμάσια του Κυρίου · 7 όταν συντελέση άνθρωπος, τότε άρχεται, και όταν παύσεται, τότε απορηθήσεται. 8 τι άνθρωπος και τι η χρήσις αυτού; τι το αγαθόν αυτού και τι το κακόν αυτού; 9 αριθμός ημερών ανθρώπου πολλά έτη εκατόν · 10 ως σταγών ύδατος από θαλάσσης και ψήφος άμμου, ούτως ολίγα έτη εν ημέρα αιώνος. 11 δια τούτο εμακροθύμησε Κύριος επι ' αυτοίς και εξέχεεν επι ' αυτούς το έλεος αυτού. 12 είδε και επέγνω την καταστροφήν αυτών ότι πονηρά · δια τούτο επλήθυνε τον εξιλασμόν αυτού. 13 έλεος ανθρώπου επί τον πλησίον αυτού, έλεος δε Κυρίου επί πάσαν σάρκα · ελέγχων και παιδεύων και διδάσκων και επιστρέφων ως ποιμήν το ποιμνιον αυτού. 14 τους εκδεχομένους παιδείαν ελεά και τους κατασπεύδοντας επί τα κρίματα αυτού.

15 Τέκνον, εν αγαθοίς μη δως μώμον και εν πάση δώσει λύπην λόγων. 16 ουχί καύσωνα αναπαύσει δρόσος; ούτως κρείσσων λόγος ή δόσις. 17 ουκ ιδού λόγος υπέρ δόμα αγαθόν; και αμφοτέρα παρά ανδρί κεχαριτωμένω. 18 μωρός αχαριστως ονειδιεί, και δόσις βασκάνου εκτήκει οφθαλμούς. 19 πριν ή λαλήσαι μάνθανε, και προ αρρωστίας θεραπεύου. 20 προ κρίσεως εξέταζε σεαυτόν, και εν ωρα επισκοπήσ ειρήσεις εξιλασμόν. 21 πριν αρρωστήσαι σε ταπεινώθητι και εν καιρω αμαρτημάτων δείξον επιστροφήν. 22 μη εμποδιοθήσ του αποδούναι ευχήν ευκαίρως, και μη μείνης έως θανάτου δικαιωθήναι. 23 πριν εύξασθαι, ετοιμάσον σεαυτόν και μη γίνου ως άνθρωπος πειράζων τον Κύριον. 24 μνήσθητι θυμού εν ημέραις τελευτής και καιρόν εκδικήσεως εν αποστροφή προσώπου. 25 μνήσθητι καιρόν λιμού εν καιρω πλησμονής, πτωχείαν και ένδειαν εν ημέραις πλούτου. 26 από πρωίθεν έως εσπέρας μεταβάλλει καιρός, και πάντα εστί ταχινά έναντι Κυρίου. 27 άνθρωπος σοφός εν παντί ευλαβηθήσεται και εν ημέραις αμαρτιών προσέξει από πλημμελείας. 28 πας συνετός έγνω σοφίαν και τω ευρόντι αυτήν δώσει εξομολόγησιν. 29 συνετοί εν λόγοις και αυτοί εσοφίσαντο και ανώμβρησαν παροιμίας ακριβείς.

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ.- 30 Όπισω των επιθυμιών σου μη πορεύου και από των ορέξεών σου κωλύου. 31 εάν χορηγήσης τη ψυχή σου ευδοκίαν επιθυμίας, ποιήσει σε επίχαρμα των εχθρών σου. 32 μη ευφραίνου επί πολλή τρυφή, μηδέ προσδεθής συμβολή αυτής. 33 μη γίνου

πτωχός συμβολοκοπών εκ δανεισμού, και ουδέν σοί εστιν εν μαρσιπείω.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΕΡΓΑΤΗΣ μέθυσος ου πλουτισθήσεται · ο εξουθενών τα ολίγα κατά μικρόν πεσείται. 2 οίνος και γυναίκες αποστήσουσι συνετούς, και ο κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος έσται · 3 σήτες και σκώληκες κληρονομήσουσιν αυτόν, και ψυχή τολμηρά εξαρθήσεται.

4 Ο ταχύ εμπιστευών κούφος καρδία, και ο αμαρτάνων εις ψυχήν αυτού πλημμελήσει. 5 ο ευφραινόμενος καρδία καταγνωσθήσεται, 6 και ο μισών λαλιάν ελαττονούται κακία. 7 μηδέποτε δευτερώσης λόγον, και ουθέν σοι ου μη ελαττωνωθή. 8 εν φίλω και εν εχθρω μη διηγού, και ει μη έστι σοι αμαρτία, μη αποκάλυπτε · 9 ακήκοε γαρ σου και εφυλάξατό σε, και εν καιρω μισησει σε. 10 ακήκοας λόγον, συναποθανέντω σοι · θάρσει, ου μη σε ρήξει. 11 από προσώπου λόγου ωδινήσει μωρός ως από προσώπου βρέφους η τίκτουσα. 12 βέλος πεπηγός εν μηρω σαρκός, ούτως λόγος εν κοιλία μωρού.

13 Έλεγξον φίλον, μήποτε ουκ εποίησε, και ει τι εποίησε, μήποτε προσθή. 14 έλεγξον τον πλησίον, μήποτε ουκ ειπε, και ει ειρηκεν, ίνα μη δευτερώση. 15 έλεγξον φίλον, πολλάκις γαρ γίνεται διαβολή, και μη παντί λόγω πίστευε. 16 έστιν ολισθαίνων και ουκ από ψυχής, και τις ουχ ημάρτησεν εν τη γλώσση αυτού; 17 έλεγξον τον πλησίον σου πριν ή απειλήσαι, και δος τόπον νόμω Υψίστου. [γινόμενος άμηνις. 18 φόβος Κυρίου αρχή προσλήψεως, σοφία δε παρ' αυτού αγάπησιν περιποιεί. 19 γνώσις εντολών Κυρίου παιδεία ζωής, οι δε ποιούντες τα αρεστά αυτω αθανασίας δένδρον καρπούνται].

20 Πάσα σοφία φόβος Κυρίου, και εν πάση σοφία ποιήσις νόμου · [και γνώσις της παντοδυναμίας αυτού. 21 οικέτης λέγων τω δεσπότη · ως αρέσκει ου ποιήσω, εάν μετά ταύτα

ποιήση, παροργίζει τον τρέφοντα αυτόν]. 22 και ουκ έστι σοφία πονηρίας επιστήμη, και ουκ έστιν όπου βουλή αμαρτωλών φρόνησις. 23 έστι πονηρία και αυτή βδέλυγμα, και έστιν άφρων ελαττούμενος σοφία. 24 κρείττων ηττώμενος εν συνέσει έμφοβος ή περισσεύων εν φρονήσει και παραβαινων νόμον. 25 έστι πανουργία ακριβής και αυτή άδικος, και έστι διαστρέφων χάριν του εκφάναι κρίμα. 26 έστι πονηρευόμενος συγκεκυφώς μελανία, και τα εντός αυτού πλήρης δόλου · 27 συγκύφων πρόσωπον και ετεροκωφών, όπου ουκ επεγνώσθη, προφθάσει σε · 28 και εάν υπό ελαττώματος ισχύος κωλυθή αμαρτείν, εάν εύρη καιρόν, κακοποιήσει. 29 από οράσεως επιγνωθήσεται ανήρ, και από απαντήσεως προσώπου επιγνωθήσεται νοήμων. 30 στολισμός ανδρός και γέλωσ οδόντων και βήματα ανθρώπου αναγγέλλει τα περί αυτού.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΕΣΤΙΝ έλεγχος ος ουκ έστιν ωραίος, και έστι σιωπών και αυτός φρόνιμος. 2 ως καλόν ελέγξει ή θυμούσθαι, και ο ανθομολογούμενος από ελαττώσεως κωλυθήσεται. 4 επιθυμία ευνούχου αποπαρθενώσει νεάνιδα, ούτως ο ποιών εν βία κρίματα. 5 έστι σιωπών ευρισκόμενος σοφός, και έστι μισητός από πολλής λαλιάς. 6 έστι σιωπών, ου γαρ έχει απόκρισιν, και έστι σιωπών ειδώς καιρόν. 7 άνθρωπος σοφός σιγήσει έως καιρού, ο δε λαπιστής και άφρων υπερβήσεται καιρόν. 8 ο πλεονάζων λόγω βδελυχθήσεται, και ο ενεξουσιαζόμενος μισηθήσεται. 9 έστιν ευοδία εν κακοίς ανδρί, και έστιν εύρημα εις ελάττωσιν. 10 έστι δόσις, ή ου λυσιτελήσει σοι, και έστι δόσις, ης το ανταπόδομα διπλούν. 11 έστιν ελάττωσις ένεκεν δόξης, και έστιν ος από ταπεινώσεως ήρε κεφαλήν. 12 έστιν αγοράζων πολλά ολίγου και αποτιννύων αυτά επταιπλάσιον. 13 ο σοφός εν λόγω εαυτόν προσφιλή ποιήσει, χάριτες δε μωρών εκχυθήσονται. 14 δόσις άφρονος ου λυσιτελήσει σοι, οι γαρ οφθαλμοί αυτού ανθ ' ενός πολλοί · 15 ολίγα δώσει και πολλά ονειδίζει και ανοίξει το στόμα αυτού ως κήρυξ · σήμερον δανειεί και αύριον απαιτήσει, μισητός άνθρωπος ο τοιούτος.

16 μωρός ερεί· ουχ υπάρχει μοι φίλος, και ουκ έστι χάρις τοις αγαθοίς μου· οι έσθοντες τον άρτον μου, φαύλοι γλώσση· 17 ποσάκις και όσοι καταγελάσσονται αυτού;- 18 Όλισθημα από εδάφους μάλλον ή από γλώσσης, ούτως πτώσις κακών κατά σπουδήν ήξει. 19 άνθρωπος άχαρις, μύθος άκαιρος· εν στόματι απαιδεύτων ενδεδλεχισθήσεται. 20 από στόματος μωρού αποδοκιμασθήσεται παραβολή, ου γαρ μη είπη αυτήν εν καιρω αυτής.

21 Έστι κωλυόμενος αμαρτάνειν από ενδείας, και εν τη αναπαύσει αυτού ου κατανογήσεται. 22 έστιν απολλύων την ψυχήν αυτού δι' αισχύνην, και από άφρονος προσώπου απολεί αυτήν. 23 έστι χάριν αισχύνης επαγγελόμενος φίλω, και εκτήσατο αυτόν εχθρόν δωρεάν.- 24 Μώμος πονηρός εν ανθρώπω ψεύδος, εν στόματι απαιδεύτων ενδεδλεχισθήσεται. 25 αιρετόν κλέπτης ή ο ενδεδλεχίζων ψεύδει, αμφοτεροι δε απώλειαν κληρονομήσουσιν. 26 ήθος ανθρώπου ψευδούς ατιμία, και η αισχύνη αυτού μετ' αυτού ενδεδλεχώς.

ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ.- 27 Ο σοφός εν λόγοις προάξει εαυτόν, και άνθρωπος φρόνιμος αρέσει μεγιστάσιν. 28 ο εργαζόμενος γην ανυψώσει θημωνίαν αυτού, και ο αρέσκων μεγιστάσιν εξιλάσεται αδικίαν. 29 ξένια και δώρα αποτυφλοί οφθαλμούς σοφών και ως φιμός εν στόματι αποτρέπει ελεγμούς. 30 σοφία κεκρυμμένη και θησαυρός αφανής, τις ωφέλεια εν αμφοτέροις; 31 κρείσσων άνθρωπος αποκρύπτων την μωρίαν αυτού ή άνθρωπος αποκρύπτων την σοφίαν αυτού.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΤΕΚΝΟΝ, ήμαρτες, μη προσθής μηκέτι και περί των προτέρων σου δεήθητι. 2 ως από προσώπου όφεως φεύγε από αμαρτίας, εάν γαρ προσέλθης, δήξεται σε· οδόντες λέοντος οι οδόντες αυτής αναιρούντες ψυχάς ανθρώπων. 3 ως ρομφαία διστομος πάσα ανομία, τη πληγή αυτής ουκ έστιν ίασις. 4 καταπληγμός και ύβρις ερημώσουσι πλούτον· ούτως οίκος υπερηφάνου ερημωθήσεται. 5 δέησις πτωχού εκ στόματος έως ωτίων αυτού, και το κρίμα

αυτού κατά σπουδὴν ἔρχεται. 6 μισὸν ἐλεγμὸν ἐν ἰχνει ἀμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ. 7 γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσει, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν. 8 ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χεიმῶνα. 9 στυππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλόξ πυρός. 10 ὁδὸς ἀμαρτωλῶν ὠμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἑσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ἄδου.

11 Ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία. 12 οὐ παιδευθήσεται ὅς οὐκ ἔστι πανούργος· ἔστι πανουργία πληθύνουσα πικρίαν. 13 γνώσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμός πληθυνθήσεται καὶ ἡ βουλή αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς. 14 ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον καὶ πάσαν γνώσιν οὐ κρατήσει. 15 λόγον σοφόν εἰάν ἀκοῦση ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτόν καὶ ἐπ' αὐτόν προσθήσει· ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτόν ὀπίσω τοῦ νότου αὐτοῦ. 16 ἐξηγήσις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χεῖλους συνετοῦ εὐρεθήσεται χάρις. 17 στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσονται ἐν καρδίᾳ. 18 ὡς οἶκος ἠφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία, καὶ γνώσις ἀσυνέτου ἀδιεξέταστοι λόγοι. 19 πέδα ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παιδεῖα καὶ ὡς χειροπέδα ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς. 20 μωρὸς ἐν γέλῳτι ἀνοῦσοί φωνὴν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανούργος μὲν ἡσυχὴ μειδιάσει. 21 ὡς κόσμος χρυσοῦ φρονίμῳ παιδεῖα καὶ ὡς χλιδῶν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ. 22 πούς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολὺπειρος ἀισχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου. 23 ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται. 24 ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροάσθαι παρά θύραν, ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμία. 25 χεῖλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται. 26 ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν. 27 ἐν τῷ καταράσθαι ἀσεβῆ τὸν σατανάν αὐτὸς καταράται τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν. 28 μολύνει τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων καὶ ἐν παροικίᾳ μισηθήσεται.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΛΙΘΉ ηρδαλωμένω συνεβλήθη οκνηρός, και πας εκσυριεί επί τη ατιμία αυτού. 2 βολβίτω κοπρίων συνεβλήθη οκνηρός, πας ο αναιρούμενος αυτόν εκτινάξει χείρα. 3 αισχύνη πατρός εν γεννήσει απαιδευτού, θυγάτηρ δε επ ' ελαπτώσει γίνεται. 4 θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει άνδρα αυτής, και η καταισχόνουσα εις λύπην γεννήσαντος· 5 πατέρα και άνδρα καταισχύνει η θρασεία και υπό αμφοτέρων ατιμασθήσεται.

6 Μουσικά εν πένθει άκαιρος διήγησις, μάστιγες δε και παιδεία εν παντί καιρω σοφίας. 7 συγκολλών όστρακον ο διδάσκων μωρόν, εξεγείρων καθεύδοντα εκ βαθέως ύπνου. 8 διηγούμενος νυστάζοντι ο διηγούμενος μωρω, και επί συντελεία ερεί, τι εστιν; 11 επί νεκρω κλαύσον, εξέλιπε γαρ φως, και επί μωρω κλαύσον, εξέλιπε γαρ σύνεσις. ήδιον κλαύσον επί νεκρω, ότι ανεπαύσατο, του δε μωρού υπέρ θάνατον η ζωή πονηρά. 12 πένθος νεκρού επτά ημέραι, μωρού δε και ασεβούς πάσαι αι ημέραι της ζωής αυτού. 13 μετά άφρονος μη πληθύνης λόγον, και προς ασύνετον μη πορεύου· φύλαξαι απ ' αυτού, ινα μη κόπον έχης, και ου μη μολυνθής εν τω εντιναγμω αυτού· έκκλινον απ ' αυτού και ευρήσεις ανάπαυσιν και ου μη ακηδιάσης εν τη απονοία αυτού. 14 υπέρ μόλυβδον τι βαρυνθήσεται; και τι αυτω όνομα αλλ ' ή μωρός; 15 άμμον και άλα και βώλον σιδήρου εύκοπον υπενεγκείν ή άνθρωπον ασύνετον.- 16 Ιμάντωσις ξυλίνη ενδεδεμένη εις οικοδομήν εν συσσεισμω ου διαλυθήσεται· ούτως καρδια εστηριγμένη επί διανοήματος βουλής εν καιρω ου δειλιάσει. 17 καρδια ηδρασμένη επί διανοίας συνέσεως ως κόσμος ψαμμωτός τοίχου ξυστού. 18 χάρακες επί μετεώρου κείμενοι κατέναντι ανέμου ου μη υπομείνωσιν· ούτως καρδια δειλή επί διανοήματος μωρού κατέναντι παντός φόβου ου μη υπομείνη.

19 Ο νύσσων οφθαλμόν κατάξει δάκρυα, και ο νύσσων καρδιαν εκφαινει αισθησιν. 20 βάλλων λίθον επί πετεινά αποσοβεί αυτά, και ο ονειδιζων φίλον διαλύσει φιλιαν. 21 επί φίλον εάν σπάσης ρομφαίαν, μη απελπίσης, έστι γαρ επάνοδος· 22 επί φίλον εάν ανοίξης στόμα, μη ευλαβηθής, έστι γαρ διαλλαγή· πλην ονειδισμού και υπερηφανίας και μυστηρίου αποκαλύψεως και πληγής δολίας, εν τούτοις αποφεύξεται πας φίλος. 23 πίστιν κτήσαι εν πτωχεία μετά του πλησίον, ινα εν τοις αγαθοίς αυτού ομού πλησθής· εν καιρω θλίψεως διάμενε αυτω, ινα εν τη κληρονομία αυτού συγκληρονομήσης. 24 προ πυρός ατμής καμίνου και καπνός· ούτως προ αιμάτων λοιδορίαί. 25 φίλον σκεπάσαι ουκ αισχυνθήσομαι και από

προσώπου αυτού ου μη κρυβώ. 26 και ει κακά μοι συμβή δι ' αυτόν, πας ο ακούων φυλάζεται απ ' αυτού.- 27 Τίς δώσει μοι επί στόμα μου φυλακήν και επί των χειλέων μου σφραγίδα πανούργων, ίνα μη πέσω απ ' αυτής και η γλώσσά μου απολέση με;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΥΡΙΕ, πάτερ και δέσποτα ζωής μου, μη εγκαταλίπης με εν βουλή αυτών, μη αφής με πεσείν εν αυτοίς. 2 τίς επιστήσει επί του διανοήματός μου μάστιγας και επί της καρδιάς μου παιδείαν σοφίας, ίνα επί τοις αγνοήμασί μου μη φείσωνται και ου μη παρή τα αμαρτήματα αυτών, 3 όπως μη πληθύνωσιν αι άγνοιαί μου και αι αμαρτίαι μου πλεονάσωσι και πεσούμαι έναντι των υπεναντίων και επιχαρείται μοι ο εχθρός μου; 4 Κύριε, πάτερ και Θεέ ζωής μου, μετεωρισμόν οφθαλμών μη δως μοι 5 και επιθυμίαν απόστρεψον απ ' εμού· 6 κοιλίας όρεξις και συνουσιασμός μη καταλαβέτωσάν με, και ψυχή αναιδεί μη παραδws με.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ.- 7 Παιδείαν στόματος ακούσατε, τέκνα, και ο φυλάσσων ου μη αλω. 8 εν τοις χείλεσιν αυτού καταληφθήσεται αμαρτωλός, και λοίδορος και υπερήφανος σκανδαλισθήσονται εν αυτοίς. 9 όρκω μη εθίσης το στόμα σου και ονομασία του αγίου μη συνεθισθής· 10 ωπερ γαρ οικέτης εξεταζόμενος ενδελεχώς από μώλωπος ουκ ελαττωθήσεται, ούτως και ο ομνών και ονομάζων διαπαντός από αμαρτίας ου μη καθαρισθή. 11 ανήρ πολύορκος πλησθήσεται ανομίας, και ουκ αποστήσεται από του οίκου αυτού μάστιξ· εάν πλημμελήση, αμαρτία αυτού επ ' αυτω, καν υπερίδη, ήμαρτε δισσώς· και ει διακενής ώμοσεν, ου δικαιωθήσεται, πλησθήσεται γαρ επαγωγών ο οίκος αυτού.- 12 Έστι λέξις αντιπεριβεβλημένη θανάτω, μη ευρεθήτω εν κληρονομία Ιακώβ· από γαρ ευσεβών ταύτα πάντα αποστήσεται, και εν αμαρτίαις ουκ εγκυλισθήσονται. 13 απαιδευσίαν ασυρή μη συνεθίσης το στόμα σου, έστι γαρ εν αυτη λόγος αμαρτίας. 14 μνήσθητι πατρός και μητρός σου, ανά μέσον γαρ μεγιστάνων συνεδρεύεις· μήποτ ' επιλάθη ενώπιον αυτών και τω

εθισμῶ σου μωρανθῆς και θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης και τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ. 15 ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ονειδισμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῆ.

16 Δύο εἶδη πληθύνουσιν ἀμαρτίας, και τὸ τρίτον ἐπάξει οργὴν · 17 ψυχὴ θερμὴ ὡς πυρ καίομενον, οὐ μὴ σβεσθῆ ἕως ἀν καταποθῆ · ἄνθρωπος πόρνος ἐν σῶματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσῃται ἕως ἀν ἐκκαύσῃ πυρ · ἀνθρώπῳ πόρνω πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἀν τελευτήσῃ. 18 ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ · τις με ορά; σκότος κύκλω μου, και οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι, και οὐθεὶς με ορά · τι εὐλαβοῦμαι; τῶν ἀμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ Ὑψίστος. 19 και ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ, και οὐκ ἐγνώ ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων και κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη. 20 πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα, ἐγνώσται αὐτῷ, οὕτως και μετὰ τὸ συντελεσθῆναι. 21 οὗτος ἐν πλατεῖαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, και οὐ οὐχ ὑπενόησεν πιασθήσεται.- 22 Οὕτως και γυνὴ καταλιπούσα τὸν ἄνδρα και παριστώσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου · 23 πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ Ὑψίστου ἠπειθήσε, και δεῦτερον εἰς ἄνδρα εαυτῆς ἐπλημμέλησε, και τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη, ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέστησεν. 24 αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, και ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσται. 25 οὐ διαδώσουσι τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ρίζαν, και οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσι καρπὸν. 26 καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, και τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται. 27 και ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες ὅτι οὐθέν κρείττον φόβου Κυρίου και οὐθέν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 Αἰνεσις Σοφίας.- Ἡ σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς και ἐν μέσω λαοῦ αὐτῆς καυχῆσεται. 2 ἐν ἐκκλησίᾳ Ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει και ἐναντὶ δυνάμεως αὐτοῦ καυχῆσεται · 3 ἐγὼ ἀπὸ στόματος Ὑψίστου ἐξήλθον, και ὡς ομίχλη κατεκάλυψα γῆν · 4 ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς

κατεσκήνωσα, και ο θρόνος μου εν στύλω νεφέλης · 5 γύρον ουρανού εκύκλωσα μόνη και εν βάθει αβύσσων περιεπάτησα · 6 εν κύμασι θαλάσσης και εν πάση τη γη και εν παντί λαω και έθνει εκτησάμην. 7 μετά τούτων πάντων ανάπαυσιν εξήτησα και εν κληρονομία τίνος αυλισθήσομαι. 8 τότε ενετείλατό μοι ο κτίστης απάντων, και ο κτίσας με κατέπαυσε την σκηνήν μου και ειπεν · εν Ιακώβ κατασκήνωσον και εν Ισραήλ κατακληρονομήθητι. 9 προ του αιώνος απ' αρχής έκτισέ με, και έως αιώνος ου μη εκλίπω. 10 εν σκηνή αγία ενώπιον αυτού ελειτούργησα και ούτως εν Σιών εστηρίχθην · 11 εν πόλει ηγαπημένη ομοίως με κατέπαυσε, και εν Ιερουσαλήμ η εξουσία μου · 12 και ερρίζωσα εν λαω δεδοξασμένω, εν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αυτού. 13 ως κέδρος ανυψώθην εν τω Λιβάνω και ως κυπάρισσος εν όρεσιν Αερμών · 14 ως φοίνιξ ανυψώθην εν αιγιαλοίς και ως φυτά ρόδου εν Ιεριχώ, ως ελαία ευπρεπής εν πεδίω, και ανυψώθην ως πλάτανος. 15 ως κιννάμωμον και ασπάλαθος αρωμάτων δέδωκα οσμήν και ως σμόρνα εκλεκτή διέδωκα ευωδιαν, ως χαλβάνη και όνυξ και στακτή και ως λιβάνου ατμίς εν σκηνή. 16 εγώ ως τερέμινθος εξέτεινα κλάδους μου, και οι κλάδοι μου κλάδοι δόξης και χάριτος. 17 εγώ ως άμπελος βλαστήσασα χάριν, και τα άνθη μου καρπός δόξης και πλούτου. [18 εγώ μήτηρ της αγαπήσεως της καλής, και φόβου και γνώσεως και της οσίας ελπίδος, δίδομαι ουν πάσι τοις τέκνοις μου, αειγενής τοις λεγομένοις υπ' αυτού]. 19 προσέλθετε προς με οι επιθυμούντές μου, και από των γεννημάτων μου εμπλήσθητε · 20 το γαρ μνημόσυνόν μου υπέρ το μέλι γλυκύ, και η κληρονομία μου υπέρ μέλιτος κηρίον. 21 οι εσθιοντές με έτι πεινάσουσι, και οι πίνοντές με έτι διψήσουσι. 22 ο υπακούων μου ουκ αισχυνθήσεται, και οι εργαζόμενοι εν εμοί ουχ αμαρτήσουσι. 23 ταύτα πάντα βιβλος διαθήκης Θεού Υψίστου, νόμον ον ενετείλατο ημίν Μωυσής κληρονομίαν συναγωγαίς Ιακώβ. [24 μη εκλύεσθε ισχύν εν Κυρίω, κολλάσθε δε προς αυτόν, ίνα κραταιώση υμάς, Κύριος παντοκράτωρ Θεός μόνος εστί, και ουκ έστιν έτι πλήν αυτού σωτήρ]. 25 ο πιμπλών ως Φεισών σοφίαν και ως Τίγρις εν ημέραις νέων, 26 ο αναπληρών ως Ευφράτης σύνεσιν και ως Ιορδάνης εν ημέραις θερισμού, 27 ο εκφαίνων ως φως παιδείαν, ως Γηών εν ημέραις τρυγητού. 28 ου συνετέλεσεν ο πρώτος γνώναι αυτήν, και ούτως ο έσχατος ουκ εξιχνίασεν αυτήν · 29 από γαρ θαλάσσης επληθύνθη διανόημα αυτής και η βουλή αυτής από αβύσσου μεγάλης. 30 καγώ ως διώρυξ από ποταμού και ως υδραγωγός εξήλθον εις παράδεισον · 31 είπα · ποτιώ μου τον κήπον και μεθύσω μου την πρασιάν · και ιδού εγένετό

μοι η διώρυξ εις ποταμόν, και ο ποταμός μου εγένετο εις θάλασσαν. 32 έτι παιδείαν ως όρθρον φωτιώ και εκφανώ αυτά έως εις μακράν · 33 έτι διδασκαλιαν ως προφητείαν εκχεώ και καταλείψω αυτήν εις γενεάς αιώνων. 34 ιδετε ότι ουκ εμοί μόνω εκοπίασα, αλλά πάσι τοις εκζητούσιν αυτήν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΕΝ τρισίν ωραϊσθην και ανέστην ωραία έναντι Κυρίου και ανθρώπων · ομόνοια αδελφών, και φιλία των πλησίων, και γυνή και ανήρ εαυτοίς συμπεριφερόμενοι. 2 τρία δε είδη εμίσησεν η ψυχή μου και προσώχθισα σφόδρα τη ζωή αυτών · πτωχόν υπερήφανον, και πλούσιον ψεύστην, γέροντα μοιχόν ελαττούμενον συνέσει.- 3 Εν νεότητι ου συναγήοχας, και Πως αν εύροις εν τω γήρα σου; 4 ως ωραίον πολιαις κρίσις και πρεσβυτέροις επιγνώναι βουλήν. 5 ως ωραία γερόντων σοφία και δεδοξασμένοις διανόημα και βουλή. 6 στέφανος γερόντων πολυπειρία, και το καύχημα αυτών φόβος Κυρίου.- 7 Εννέα υπονοήματα εμακάρισα εν καρδία και το δέκατον ερώ επί γλώσσης · άνθρωπος ευφραινόμενος επί τέκνοις, ζων και βλέπων επί πτώσει εχθρών · 8 μακάριος ο συνοικών γυναικί συνετη, και ος εν γλώσση ουκ ωλίσθησε, και ος ουκ εδούλευσεν αναξίω αυτου · 9 μακάριος ος εύρε φρόνησιν, και ο διηγούμενος εις ώτα ακουόντων · 10 ως μέγας ο ευρών σοφίαν · αλλ ' ουκ έστιν υπέρ τον φοβούμενον τον Κύριον · 11 φόβος Κυρίου υπέρ παν υπερέβαλεν, ο κρατών αυτου τίνι ομοιωθήσεται; [12 φόβος Κυρίου αρχή αγαπήσεως αυτου, πίστις δε αρχή κολλήσεως αυτου].

13 Πάσαν πληγήν και μη πληγήν καρδίας, και πάσαν πονηριαν και μη πονηριαν γυναικός · 14 πάσαν επαγωγήν και μη επαγωγήν μισούντων, και πάσαν εκδίκησιν και μη εκδίκησιν

εχθρών. 15 ουκ έστι κεφαλή υπέρ κεφαλὴν όφεως, και ουκ έστι θυμός υπέρ θυμόν εχθρού. 16 συνοικήσαι λέοντι και δράκοντι ευδοκήσω ή ενοικήσαι μετά γυναικός πονηράς. 17 πονηρία γυναικός αλλοιοί την όρασιν αυτής και σκοτοί το πρόσωπον αυτής ως άρκος. 18 ανά μέσον του πλησίον αυτού αναπνεύεται ο ανήρ αυτής, και ακούσας ανεστέναξε πικρά. 19 μικρά πάσα κακία προς κακίαν γυναικός, κλήρος αμαρτωλού επιπέσοι αυτη. 20 ανάβασις αμμώδης εν ποσί πρεσβυτέρου, ούτως γυνή γλωσσώδης ανδρί ησύχω. 21 μη προσπέσης επί κάλλος γυναικός και γυναίκα μη επιποθήσης. 22 οργή και αναίδεια και αισχώνη μεγάλη γυνή εάν επιχορηγή τω ανδρί αυτής. 23 καρδία ταπεινή και πρόσωπον σκυθρωπόν και πληγή καρδίας γυνή πονηρά · χείρες παρειμένα και γόνατα παραλελυμένα ήτις ου μακαριεί τον άνδρα αυτής. 24 από γυναικός αρχή αμαρτίας, και δι ' αυτήν αποθνήσκομεν πάντες. 25 μη δως ύδατι διέξοδον μηδέ γυναικί πονηρά εξουσίαν. 26 ει μη πορεύεται κατά χεirá σου, από των σαρκών σου απότεμε αυτήν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΓΥΝΑΙΚΟΣ αγαθής μακάριος ο ανήρ, και αριθμός των ημερών αυτού διπλάσιος. 2 γυνή ανδρεία ευφραίνει τον άνδρα αυτής, και τα έτη αυτού πληρώσει εν ειρήνη. 3 γυνή αγαθή μερίς αγαθή, εν μερίδι φοβουμένων Κύριον δοθήσεται. 4 πλουσίου δε και πτωχού καρδία αγαθή, εν παντί καιρω πρόσωπον ιλαρόν. 5 από τριών ευλαβήθη η καρδία μου, και επί τω τετάρτω προσώπω εδειήτην · διαβολήν πόλεως, και εκκλησίαν όχλου, και καταψευσμόν, υπέρ θάνατον πάντα μοχθηρά. 6 άλγος καρδίας και πένθος γυνή αντιζηλος επί γυναικί και μάστιξ γλώσσης πάσιν επικοινωνούσα. 7 βοοζύγιον σαλευόμενον γυνή πονηρά, ο κρατών αυτής ως ο δρασσόμενος σκορπίου. 8 οργή μεγάλη γυνή μέθυσος και ασχημοσύνην αυτής ου συγκαλύψει. 9 πορνεία γυναικός εν μετεωρισμοίς οφθαλμών και εν τοις βλεφάροις αυτής γνωσθήσεται. 10 επί θυγατρι αδιατρέπτω στερέωσον φυλακήν, ίνα μη ευρούσα άνεσιν εαυτη χρήσεται. 11 οπίσω αναιδούς οφθαλμού φύλαξαι, και μη θαυμάσης εάν εις σε πλημμελήση ·

12 ως διψών οδοιπόρος το στόμα ανοίξει, και από παντός ύδατος του σὺνεγγυς πίνεται, κατέναντι παντός πασσάλου καθήσεται και έναντι βέλους ανοίξει φαρέτραν. 13 χάρις γυναικός τέρψει τον άνδρα αυτής, και τα οστά αυτού πιανεί η επιστήμη αυτής. 14 δόσις Κυρίου γυνή σιγηρά, και ουκ έστιν αντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχής. 15 χάρις επί χάριτι γυνή αισχυντηρά, και ουκ έστι σταθμός πας άξιος εγκρατούς ψυχής. 16 ήλιος ανατέλλων εν υψίστοις Κυρίου και κάλλος αγαθής γυναικός εν κόσμω οικίας αυτής. 17 λύχνος εκλάμπων επί λυχνίας αγίας και κάλλος προσώπου επί ηλικία στασίμη. 18 στύλοι χρύσειοι επί βάσεως αργυράς και πόδες ωραίοι επί στέρνοις ευσταθούς. [19 Τέκνον, ακμήν ηλικίας σου συντήρησον υγιή, και μη δως αλλοτρίοις την ισχόν σου. 20 αναζητήσας παντός πεδίου εύγειον κλήρον σπείρε τα ίδια σπέρματα πεποιθώς τη ευγενεία σου · 21 ούτως τα γενήματά σου περιόντα και παρρησίαν ευγενείας έχοντα μεγαλυνούσι. 22 γυνή μισθία ίση σιάλω λογισθήσεται, ύπανδρος δε πύργος θανάτου τοις χρωμένοις λογισθήσεται. 23 γυνή ασεβής ανόμω μερίς δοθήσεται, ευσεβής δε δίδοται τω φοβουμένω τον Κύριον. 24 γυνή ασχήμων ατιμίαν κατατρίψει, θυγάτηρ δε ευσχήμων και τον άνδρα εντραπήσεται. 25 γυνή αδιάτρεπτος ως κύων λογισθήσεται, η δε έχουσα αισχύνην τον Κύριον φοβηθήσεται. 26 γυνή άνδρα ίδιον τιμώνσα σοφή πάσι φανήσεται, ατιμάζουσα δε εν υπερηφανία ασεβής πάσι γνωσθήσεται. γυναικός αγαθής μακάριος ο ανήρ, ο γαρ αριθμός των ετών αυτού διπλάσιος έσται. 27 γυνή μεγαλόφωνος και γλωσσώδης ως σάλπιγξ πολέμων εις τροπήν θεωρηθήσεται, ανθρώπου δε παντός ψυχή ομοιότροπος τούτοις, πολέμου ακαταστασίαις την ψυχήν διαιτηθήσεται].- 28 Επί δυσι λελύπηται η καρδια μου, και επί τω τρίτω θυμός μοι επήλθεν · ανήρ πολεμιστής υστερών δι ' ένδειαν, και άνδρες συνετοί εάν σκυβαλισθώσιν, επανάγων από δικαιοσύνης επί αμαρτιαν · ο Κύριος ετοιμάσει εις ρομφαίαν αυτόν.

29 Μόλις εξελείται έμπορος από πλημμελείας, και ου δικαιωθήσεται κάπηλος από αμαρτίας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΧΑΡΙΝ διαφόρου πολλοί ήμαρτον, και ο ζητών πληθύναι αποστρέψει οφθαλμόν. 2 αναμέσον αρμών λίθων παγήσεται πάσσαλος, και αναμέσον πράσεως και αγορασμού συντριβήσεται αμαρτία. 3 εάν μη εν φόβω Κυρίου κρατήση κατά σπουδήν, εν τάχει καταστραφήσεται αυτού ο οίκος.

4 Εν σεισμάτι κοσκίνου διαμένει κοπρία, ούτως σκύβαλα ανθρώπου εν λογισμω αυτού. 5 σκεύη κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, και πειρασμός ανθρώπου εν διαλογισμω αυτού. 6 γεώργιον ξύλου εκφαίνει ο καρπός αυτού, ούτως λόγος ενθυμήματος καρδιάς ανθρώπου. 7 προ λογισμού μη επαινέσης άνδρα, ούτος γαρ πειρασμός ανθρώπων.- 8 Εάν διώκης το δίκαιον, καταλήψη και ενδύση αυτό ως ποδήρη δόξης. 9 πετεινά προς τα όμοια αυτοίς καταλύσει, και αλήθεια προς τους εργαζομένους αυτήν επανήξει. 10 λέων θήραν ενεδρεύει, ούτως αμαρτίαι εργαζομένους άδικα. 11 διήγησις ευσεβούς διαπαντός σοφία, ο δε άφρων ως σελήνη αλλοιούται. 12 εις μέσον ασυνέτων συντήρησον καιρόν, εις μέσον δε διανοουμένων ενδελέχιζε. 13 διήγησις μωρών προσόχθισμα, και ο γέλως αυτών εν σπατάλη αμαρτίας. 14 λαλιά πολυόρκου ορθώσει τρίχας, και η μάχη αυτών εμφραγμός ωτίων. 15 έκχυσις αίματος μάχη υπερηφάνων, και η διαλοιδόρησις αυτών ακοή μοχθηρά.- 16 Ο αποκαλύπτων μυστήρια απώλεσε πίστιν, και ου μη εύρη φίλον προς την ψυχήν αυτού. 17 στέρξον φίλον και πιστώθητι μετ' αυτού· εάν δε αποκαλύψης τα μυστήρια αυτού, ου μη καταδιώξης οπίσω αυτού. 18 καθώς γαρ απώλεσεν άνθρωπος τον εχθρόν αυτού, ούτως απώλεσας την φιλίαν του πλησίον· 19 και ως πετεινόν εκ χειρός σου απέλυσας, ούτως αφήκας τον πλησίον και ου θηρεύσεις αυτόν. 20 μη αυτόν διώξης, ότι μακράν απέστη και εξέφυγεν ως δορκάς εκ παγίδος. 21 ότι τραύμά εστι καταδήσαι και λαιδορίας εστί διαλλαγή, ο δε αποκαλύψας μυστήρια απήλπισεν.- 22 Διανεύων οφθαλμω τεκταίνει κακά, και ουδεις αυτόν αποστήσει απ' αυτού· 23 απέναντι των οφθαλμών σου γλυκανεί στόμα σου, και επί των λόγων σου εκθαυμάσει, ύστερον δε διαστρέψει το στόμα αυτού και εν τοις λόγοις σου δώσει σκάνδαλον. 24 πολλά εμίσησα και ουχ ωμοίωσα αυτω, και ο Κύριος μισήσει αυτόν. 25 ο βάλλων λίθον εις ύψος επί κεφαλήν αυτού βάλλει, και πληγή δολία διελεί τραύματα. 26 ο ορύσσων βόθρον εις αυτόν εμπροσείται, και ο ιστών παγίδα εν αυτη αλώσεται. 27 ο ποιών πονηρά εις αυτόν κυλισθήσεται, και ου μη επιγνω πόθεν ήκει αυτω. 28 εμπαιγμός και ονειδισμός υπερηφάνων, και η εκδίκησις ως λέων ενεδρεύσει αυτόν. 29 παγίδι αλώσσονται οι ευφραινόμενοι πτώσει

ευσεβών, και οδύνη καταναλώσει αυτούς προ του θανάτου αυτών.

30 Μήνις και οργή και ταύτά εστι βδελύγματα και ανήρ αμαρτωλός εγκρατής έσται αυτών.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 Ο ΕΚΔΙΚΩΝ παρά Κυρίου ευρήσει εκδίκησιν, και τας αμαρτίας αυτού διατηρών διατηρήσει. 2 άφες αδίκημα τω πλησίον σου, και τότε δεηθέντος σου αι αμαρτίαι σου λυθήσονται. 3 άνθρωπος ανθρώπω συντηρεί οργήν, και παρά Κυρίου ζητεί ίασιν; 4 επ ' άνθρωπον όμοιον αυτω ουκ έχει έλεος, και περί των αμαρτιών αυτού δείται; 5 αυτός σάρξ ων διατηρεί μήνιν, τις εξιλάσεται τας αμαρτίας αυτού; 6 μνήσθητι τα έσχατα και παύσαι εχθραίνων, καταφθοράν και θάνατον, και έμμενε εντολαίς. 7 μνήσθητι εντολών και μη μνησίης τω πλησίον, και διαθήκην Υψίστου και πάριδε άγνοιαν. 8 απόσχου από μάχης, και ελαττώσεις αμαρτίας· άνθρωπος γαρ θυμώδης εκκαύσει μάχην, 9 και ανήρ αμαρτωλός τaráξει φίλους και ανά μέσον ειρηνευόντων εμβάλλει διαβολήν. 10 κατά την ύλην του πυρός ούτως εκκαυθήσεται, και κατά την ισχύν του ανθρώπου ο θυμός αυτού έσται, και κατά τον πλούτον ανυψώσει οργήν αυτού, και κατά την στερέωσιν της μάχης εκκαυθήσεται. 11 έρις κατασπευδομένη εκκαίει πυρ, και μάχη κατασπεύδουσα εκχέει αίμα. 12 εάν φυσήσης εις σπινθήρα, εκκαήσεται, και εάν πτύσης επ ' αυτόν, σβεσθήσεται· και αμφοτέρα εκ του στόματός σου εκπορεύεται.

13 Ψίθυρον και δίγλωσσον καταράσασθε, πολλούς γαρ ειρηνευόντας απώλεσαν. 14 γλώσσα τρίτη πολλούς εσάλευσε και διέστησεν αυτούς από έθνοους εις έθνος και πόλεις οχυράς καθειλε και οικίας μεγιστάνων κατέστρεψε. 15 γλώσσα τρίτη γυναίκας ανδρείας εξέβαλε και εστέρησεν αυτάς των πόνων αυτών. 16 ο προσέχων αυτη ου μη εύρη ανάπαυσιν, ουδέ κατασκηνώσει μεθ ' ησυχίας. 17 πληγή μάστιγος ποιεί μώλωπας, πληγή δε γλώσσης συγκλάσει οστά. 18 πολλοί έπεσαν εν στόματι μαχαίρας, και ουχ ως οι πεπτωκότες δια

γλώσσαν. 19 μακάριος ο σκεπασθείς απ' αυτής, ος ου διήλθεν εν τω θυμω αυτής, ος ουχ
 ειλκυσε τον ζυγόν αυτής και εν τοις δεσμοίς αυτής ουκ εδέθη · 20 ο γαρ ζυγός αυτής ζυγός
 σιδηρούς, και οι δεσμοί αυτής δεσμοί χάλκεοι. 21 θάνατος πονηρός ο θάνατος αυτής, και
 λυσιτελής μάλλον ο άδης αυτής. 22ου μη κρατήσκει ευσεβών, και εν τη φλογί αυτής ου
 καήσονται. 23 οι καταλείποντες Κύριον εμπεσούνται εις αυτήν, και εν αυτοίς εκκαήσεται και
 ου μη σβεσθή · εξαποσταλήσεται επ' αυτοίς ως λέων, και ως πάρδαλις λυμανείται αυτούς. 24
 ιδε περίφραξον το κτήμά σου ακάνθαις, το αργύριόν σου και το χρυσίον κατάδησον · 25 και
 τοις λόγοις σου ποιήσον ζυγόν και σταθμόν, και τω στόματί σου ποιήσον θύραν και μοχλόν.
 26 πρόσεχε μήπως ολισθήσης εν αυτη, μη πέσης κατέναντι ενεδρεύοντος.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 Ο ΠΟΙΩΝ έλεος δανειεί τω πλησίον, και ο επισχύων τη χειρί αυτού τηρεί εντολάς. 2
 δάνεισον τω πλησίον εν καιρω χρείας αυτού, και πάλιν απόδος τω πλησίον εις τον καιρόν · 3
 στερέωσον λόγον και πιστώθητι μετ' αυτού, και εν παντί καιρω ευρήσεις την χρείαν σου. 4
 πολλοί ως εῦρεμα ενόμισαν δάνος και παρέσχον πόνον τοις βοηθήσασιν αυτοίς. 5 έως ου
 λάβη, καταφιλήσει χείρα αυτού, και επί των χρημάτων του πλησίον ταπεινώσει φωνήν · και
 εν καιρω αποδόσεως παρελκύσει χρόνον και αποδώσει λόγους ακηδίας και τον καιρόν
 αιτιάσεται. 6 εάν ισχύση, μόλις κομίζεται το ήμισυ και λογείται αυτό ως εῦρεμα · ει δε μη,
 απεστέρησεν αυτόν των χρημάτων αυτού, και εκτήσατο αυτόν εχθρόν δωρεάν · κατάρας και
 λοιδορίας αποδώσει αυτω και αντι δόξης αποδώσει αυτω ατιμίαν. 7 πολλοί ουν χάριν
 πονηρίας απέστρεψαν, αποστειρηθήναι δωρεάν ευλαβήθησαν. 8 πλην επί ταπεινω
 μακροθύμησον και επ' ελεημοσύνην μη παρελκύσης αυτόν. 9 χάριν εντολής αντιλαβού
 πένητος και κατά την ένδειαν αυτού μη αποστρέψης αυτόν κενόν. 10 απόλεσον αργύριον δι
 ' αδελφόν και φίλον, και μη ιωθήτω υπό τον λίθον εις απώλειαν. 11 θές τον θησαυρόν σου
 κατ' εντολάς Υψίστου, και λυσιτελήσει σοι μάλλον ή το χρυσίον. 12 σύγκλεισον

ελεημοσύνην εν τοις ταμείοις σου, και αύτη εξελείται σε εκ πάσης κακώσεως · 13 υπέρ ασπίδα κράτους και υπέρ δόρυ αλκής κατέναντι εχθρού πολεμήσει υπέρ σου. 14 ανήρ αγαθός εγγυήσεται τον πλησίον, και ο απολωλεκώς αισχύνην καταλήψει αυτόν.

15 Χάριτας εγγύου μη επιλάθη, έδωκε γαρ την ψυχήν αυτού υπέρ σου. 16 αγαθά εγγύου ανατρέψει αμαρτωλός, και αχάριστος εν διανοία εγκαταλείπει ρυσάμενον. 17 εγγύη πολλούς απώλεσε κατευθύνοντας και εσάλευσεν αυτούς ως κύμα θαλάσσης · άνδρας δυνατούς απώκισε και επλανήθησαν εν έθνεσιν αλλοτρίοις. 19 αμαρτωλός εμπесών εις εγγύην και διώκων εργολαβίας εμπесείται εις κρίσεις. 20 αντιλαβού του πλησίον κατά δύναμιν σου και πρόσεχε σεαυτω μη εμπέσης.- 21 Αρχή ζωής ύδωρ και άρτος και ιμάτιον και οίκος καλύπτων ασχημοσύνην. 22 κρείσσων βίος πτωχού υπό σκέπην δοκών ή εδέσματα λαμπρά εν αλλοτρίοις. 23 επί μικρω και μεγάλω ευδοκίαν έχε, και ονειδισμόν παροικίας ου μη ακούσης. 24 ζωή πονηρά εξ οικίας εις οικίαν, και ου παροικήσεις, ουκ ανοίξει στόμα. 25 ξενιείς και ποτιείς εις αχάριστα και προς επί τούτοις πικρά ακούση · 26 πάρελθε, πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, και είτι εν τη χειρί σου, ψώμισόν με. 27 έξελθε, πάροικε, από προσώπου δόξης, επεξένωταί μοι ο αδελφός, χρεια της οικίας. 28 βαρέα ταύτα ανθρώπω έχοντι φρόνησιν, επιτίμησις οικίας και ονειδισμός δανειστού.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ.- Ο αγαπών τον υιόν αυτού ενδελεγήσει μάστιγας αυτω, ίνα ευφρανθή επ ' εσχάτω αυτού. 2 ο παιδεύων τον υιόν αυτού ονήσεται επ ' αυτω και ανά μέσον γνωρίμων επ ' αυτω καυχήσεται · 3 ο διδάσκων τον υιόν αυτού παραζηλώσει τον εχθρόν και έναντι φίλων επ ' αυτω αγαλλιάσεται. 4 ετελεύτησεν αυτού ο πατήρ, και ως ουκ απέθανεν · όμοιον γαρ αυτω κατέλιπε μετ ' αυτόν. 5 εν τη ζωή αυτού είδε και ευφράνθη και εν τη τελευτη αυτού ουκ ελυπήθη. 6 εναντίον εχθρών κατέλιπεν έκδικον και τοις φίλοις ανταποδιδόντα χάριν. 7

περιψύχων υιόν καταδεσμεύσει τραύματα αυτού, και επί πάση βοή ταραχθήσεται σπλάγχνα αυτού. 8 ίππος αδάμαστος αποβαίνει σκληρός, και υιος ανειμένος εκβαίνει προαλής. 9 τιθήνησον τέκνον, και εκθαμβήσει σε· σύμπαιζον αυτω, και λυπήσει σε. 10 μη συγγελάσης αυτω, ίνα μη συνοδυνηθής, και επ' εσχάτω γομφιάσεις τους οδόντας σου. 11 μη δως αυτω εξουσία εν νεότητι· θλάσον τας πλευράς αυτού, ως έστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθείς απειθήση σοι. [και μη παρίδης τας αγνοίας αυτού. 12 κάμψον τον τράχηλον αυτού εν νεότητι]. 13 παίδευσον τον υιόν σου και έργασαι εν αυτω, ίνα μη εν τη ασχημοσύνη αυτού προσκόψης.

ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΑΣ.- 14 Κρείσσων πτωχός υγιής και ισχύων τη έξει ή πλούσιος μεμαστιγωμένος εις σώμα αυτού. 15 υγεία και ευεξία βέλτιον παντός χρυσίου, και σώμα εύρωστον ή όλβος αμέτρητος. 16 ουκ έστι πλούτος βελτίων υγείας σώματος, και ουκ έστιν ευφροσύνη υπέρ χαράν καρδίας. 17 κρείσσων θάνατος υπέρ ζωήν πικράν και ανάπαυσις αιώνος ή αρρώστημα έμμονον. 18 αγαθά εκκεχυμένα επί στόματι κεκλεισμένω, θέματα βρωμάτων παρακείμενα επί τάφω. 19 τι συμφέρει κάρπωσις ειδώλω; ουτε γαρ έδεται ουτε μη οσφρανθή· ούτως ο εκδιωκόμενος υπό Κυρίου, 20 βλέπων εν οφθαλμοίς και στενάζων ωσπερ ευνούχος περιλαμβάνων παρθένον και στενάζων. 21 μη δως εις λύπην την ψυχήν σου και μη θλίψης σεαυτόν εν βουλή σου. 22 ευφροσύνη καρδίας ζωή ανθρώπου, και αγαλλίαμα ανδρός μακροήμερουσις. 23 αγάπα την ψυχήν σου και παρακάλει την καρδιαν σου και λύπην μακράν απόστησον από σου· πολλούς γαρ απώλεσεν η λύπη, και ουκ έστιν ωφέλεια εν αυτη. 24 ζήλος και θυμός ελαττούσιν ημέρας, και προ καιρού γήρας άγει μέριμνα. 25 λαμπρά καρδια και αγαθή επί εδέσμασι των βρωμάτων αυτης επιμελήσεται.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ (ΛΔ)

1 ΑΓΡΥΠΝΙΑ πλούτου εκτήκει σάρκας, και η μέριμνα αυτού αφιστά ύπνον. 2 μέριμνα

αγρυπνίας απαιτήσει νυσταγμόν, και αρρώστημα βαρύ εκνήψει ύπνος. 3 εκοπίασε πλούσιος εν συναγωγή χρημάτων και εν τη αναπαύσει εμπίπλεται των τρυφημάτων αυτού. 4 εκοπίασε πτωχός εν ελαττώσει βίου και εν τη αναπαύσει επιδεής γίνεται. 5 ο αγαπών χρυσίον ου δικαιωθήσεται, και ο διώκων διαφθοράν αυτός πληροθήσεται. 6 πολλοί εδόθησαν εις πτώμα χάριν χρυσίου, και εγενήθη απώλεια αυτών κατά πρόσωπον αυτών. 7 ξύλον προσκόμματός εστι τοις ενθουσιάζουσιν αυτω, και πας άφρων αλώσεται εν αυτω. 8 μακάριος πλούσιος, ος ευρέθη άμωμος και ος οπίσω χρυσίου ουκ επορεύθη· 9 τις εστι; και μακαριούμεν αυτόν, εποίησε γαρ θαυμάσια εν λαω αυτού. 10 τις εδοκιμάσθη εν αυτω και ετελειώθη; και έσται αυτω εις καύχησιν. τις εδόνατο παραβήναι και ου παρέβη, και ποιήσαι κακά και ουκ εποίησε; 11 στερεωθήσεται τα αγαθά αυτού, και τας ελεημοσύνας αυτού εκδιηγήσεται εκκλησία.

12 Επί τραπέζης μεγάλης εκάθισας, μη ανοίξης επι ' αυτής φάρυγγά σου και μη είπης· πολλά γε τα επι ' αυτής. 13 μνήσθητι ότι κακόν οφθαλμός πονηρός· πονηρότερον οφθαλμού τι έκτισται; δια τούτο από παντός προσώπου δακρύει. 14 ου εάν επιβλέψη, μη εκτείνης χείρα και μη συνθλίβου αυτω εν τρυβλίω. 15 νόει τα του πλησίον εκ σεαυτού και επί παντί πράγματι διανοού. 16 φάγε ως άνθρωπος τα παρακείμενά σοι και μη διαμασώ, μη μισηθής. 17 παύσαι πρώτος χάριν παιδείας και μη απληστεύου, μήποτε προσκόψης· 18 και ει ανά μέσον πλειόνων εκάθισας, πρότερος αυτών μη εκτείνης την χεirá σου.- 19 Ως ικανόν ανθρώπω πεπαιδευμένω το ολίγον, και επί της κοίτης αυτού ουκ ασθμαίνει. 20 ύπνος υγείας επί εντέρω μετρίω, ανέστη πρωϊ, και η ψυχή αυτού μετ ' αυτού. πόνος αγρυπνίας και χολέρας και στρόφος μετά ανδρός απλήστου. 21 και ει εβιάσθης εν εδέσμασιν, ανάστα μεσοπωρών και αναπαύση. 22 άκουσόν μου, τέκνον, και μη εξουδενώσης με, και επι ' εσχάτων ευρήσεις τους λόγους μου· εν πάσι τοις έργοις σου γίνου εντρεχής, και παν αρρώστημα ου μη σοι απαντήση. 23 λαμπρόν επι ' άρτοις ευλογήσει χείλη, και μαρτυρία της καλλονής αυτού πιστή. 24 πονηρω επι ' άρτω διαγογγύσει πόλις, και η μαρτυρία της πονηρίας αυτού ακριβής.

25 Εν οίνω μη ανδρίζου, πολλούς γαρ απώλεσεν ο οίνος. 26 κάμινος δοκιμάζει στόμωμα εν βαφή, ούτως οίνος καρδίας εν μάχη υπερηφάνων. 27 έπισον ζωής οίνος ανθρώπω, εάν πίνης αυτόν μέτρω αυτού. τις ζωή ελασσουμένω οίνω; και αυτός έκτισται εις ευφροσύνην

ανθρώποις. 28 αγαλλίαμα καρδίας και ευφροσύνη ψυχής οίνος πινόμενος εν καιρώ αυτάρκης. 29 πικρία ψυχής οίνος πινόμενος πολὺς εν ερεθισμῶ και αντιπτώματι. 30 πληθύνει μέθη θυμόν άφρονος εις πρόσκομμα, ελαττών ισχύν και προσποιών τραύματα. 31 εν συμποσίῳ οίνου μη ελέγξης τον πλησίον και μη εξουδενώσης αυτόν εν ευφροσύνη αυτού· λόγον ονειδισμού μη είπης αυτω, και μη αυτόν θλίψης εν απαιτήσει.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ (ΛΕ)

1 ΠΕΡΙ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.- Ηγούμενόν σε κατέστησαν; μη επαίρου· γίνου εν αυτοίς ως εις εξ αυτών, φρόντισον αυτών και ούτω κάθισον. 2 και πάσαν την χρείαν σου ποιήσας ανάπεσε, ίνα ευφρανθής δι' αυτούς και ευκοσμίας χάριν λάβης στέφανον. 3 λάλησον, πρεσβύτερε, πρέπει γαρ σοι, εν ακριβεί επιστήμη και μη εμποδίσης μουσικά. 4 όπου ακρόαμα, μη εκχέης λαλιάν και ακαίρως μη σοφίζου. 5 σφραγίς άνθρακος επί κόσμῳ χρυσῳ, σύγκριμα μουσικών εν συμποσίῳ οίνου. 6 εν κατασκευάσματι χρυσῳ σφραγίς σμαράγδου, μέλος μουσικόν εφ' ηδει οίνῳ.

7 Λάλησον, νεανίσκε, ει χρεία σου, μόλις δις εάν επερωτηθής· 8 κεφαλαίωσον λόγον, εν ολίγοις πολλά· γίνου ως γινώσκων και άμα σιωπών. 9 εν μέσω μεγιστάνων μη εξισιάζου και ετέρου λέγοντος μη πολλά αδολέσχει. 10 προ βροντής κατασιεϋδει αστραπή, και προ αισχυντηρού προελεύσεται χάρις. 11 εν ώρα εξεγείρου και μη ουράγει, απότρεχε εις οίκον και μη ραθύμει· 12 εκεί παίζε και ποiei τα ενθυμήματά σου και μη αμάρτης λόγω υπερηφάνῳ. 13 και επί τούτοις ευλόγησον τον ποιήσαντά σε και μεθύσκοντά σε από των αγαθών αυτού.

14 Ο φοβούμενος Κύριον εκδέξεται παιδείαν, και οι ορθρίζοντες ευρήσουσιν ευδοκίαν. 15 ο ζητών νόμον εμπλησθήσεται αυτού, και ο υποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται εν αυτω. 16 οι φοβούμενοι Κύριον ευρήσουσι κρίμα και δικαιώματα ως φως εξάψουσιν. 17 άνθρωπος αμαρτωλός εκκλίνει ελεγμόν και κατά το θέλημα αυτού ευρήσει σύγκριμα.

18 Ανήρ βουλήσ σου μη παρίδη διανόημα, αλλότριος και υπερήφανος σου καταπιτήξει φόβον, και μετά το ποιήσαι μετ' αυτού άνευ βουλήσ. 19 άνευ βουλήσ μηθέν ποιήσης και εν τῷ

ποιήσαί σε μη μεταμελού. 20 εν οδω αντιπώματος μη πορεύου και μη προσκόψης εν λιθώδεσι. 21 μη πιστεύσης εν οδω απροσκόπω, 22 και από των τέκνων σου φύλαξαι. 23 εν παντί έργω πίστευε τη ψυχή σου, και γαρ τούτο εστι τήρησις εντολών. 24 ο πιστεύων νόμω προσέχει εντολαίς, και ο πεποιθώς Κυρίω ουκ ελαττωθήσεται.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ (ΛΣΤ)

1 Τῆ φοβουμένω Κύριον ουκ απαντήσῃ κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῶ καὶ πάλιν ἐξελεύεται. 2 ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσῃ νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταγιγίδι πλοίων. 3 ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσῃ νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δήλων. 4 εὐτοίμασον λόγον καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ, σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκριθήσῃ. 5 τροχὸς ἀμάξης σπλάγχνα μωροῦ, καὶ ὡς ἄζων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ. 6 ἵππος εἰς οὐκ εὖ φίλος μωκός, ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίζει.

7 Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει, καὶ παν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἡλίου; 8 ἐν γνώσει Κυρίου διεχώρισθησαν, καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς καὶ εορτάς· 9 ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἠγίασε καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν. 10 καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ. 11 ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς καὶ ἠλλοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. 12 ἐξ αὐτῶν εὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε καὶ ἐξ αὐτῶν ἠγίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν· ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσε καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν. 13 ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ -πάσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ-, οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ. 14 ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωὴ· οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἀμαρτωλός. 15 καὶ οὕτως ἐμβλεψὸν εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ Ὑψίστου, δύο δύο, ἐν κατέναντι τοῦ ἐνός.

16 Καγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν· 17 ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἐφθασα καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν. 18 κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητούσι παιδείαν. 19 ἀκούσατέ μου, μεγιστάνες λαοῦ, καὶ οἱ ἠγούμενοι ἐκκλησίας,

ενωτίσασθε · 20 υιω και γυναικί, αδελφω και φίλω μη δως εξουσίαν επί σε εν ζωή σου · και μη δως ετέρω τα χρήματά σου, ίνα μη μεταμεληθεις δέη περι αυτών. 21 έως έτι ζής και πνοή εν σοί, μη αλλάξης σεαυτόν πάση σαρκί. 22 κρείσσων γαρ εστι τα τέκνα δεηθήναί σου ή σε εμβλέπειν εις χείρας υιών σου. 23 εν πάσι τοις έργοις σου γίνου υπεράγων, μη δως μώμον εν τη δόξη σου. 24 εν ημέρα συντελείας ημερών ζωής σου και εν καιρω τελευτής διάδος κληρονομίαν.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ.- 25 Χορτάσματα και ράβδος και φορτία όνω, άρτος και παιδεία και έργον οικέτη. 26 έργασαι εν παιδί, και ευρήσεις ανάπαυσιν · άνες χείρας αυτω, και ζητήσει ελευθερίαν. 27 ζυγός και ιμάς κάμπουσι τράχηλον, και οικέτη κακούργω στρέβλαι και βάσανοι. 28 έμβαλε αυτόν εις εργασίαν. ίνα μη αργή, πολλήν γαρ κακίαν εδίδαξεν η αργία. 29 εις έργα κατάστησον, καθώς πρέπει αυτω, καν μη πειθαρχή, βάρυνον τας πέδας αυτου. 30 και μη περισσεύσης εν πάση σαρκί, και άνευ κρίσεως μη ποιήσης μηδέν. 31 ει έστι σοι οικέτης, έστω ως συ, ότι εν αίματι εκτήσω αυτόν. 32 ει έστι σοι οικέτης, άγε αυτόν ως αδελφόν, ότι ως η ψυχή σου επιδεήσεις αυτου. 33 εάν κακώσης αυτόν και απάρας αποδρά, εν ποία οδω ζητήσεις αυτόν;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ (ΛΑ)

1 ΚΕΝΑΙ ελπίδες και ψευδεις ασυνέτω ανδρί, και ενύπνια αναπτερούσιν άφρονας. 2 ως δρασσόμενος σκιάς και διώκων άνεμον, ούτως ο επέχων ενυπνίσις. 3 τούτο κατά τούτου όρασις ενυπνίων, κατέναντι προσώπου ομοίωμα προσώπου. 4 από ακαθάρτου τι καθαρισθήσεται; και από ψευδούς τι αληθεύσει; 5 μαντεία και οιωτισμοί και ενύπνια μάταιά εστι, και ως ωδινούσης φαντάζεται καρδια. 6 εάν μη παρά Υψίστου αποσταλή εν επισκοπή, μη δως εις αυτά την καρδίαν σου · 7 πολλούς γαρ επλάνησε τα ενύπνια, και εξέπεσον ελπίζοντες επ ' αυτοίς.- 8 Άνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, και σοφία στόματι πιστω τελείωσις. 9 ανήρ πεπαιδευμένος έγνω πολλά, και ο πολύπειρος εκδιηγήσεται σύνεσιν.

10 ος ουκ επειράθη ολίγα οίδεν, ο δε πεπλανημένος πληθυνεί πανουργίαν. 11 πολλά εώρακα εν τη αποπλανήσει μου, και πλείονα των λόγων μου σύνεσις μου. 12 πλεονάκις έως θανάτου εκινδύνευσα και διεσώθην τούτων χάριν. 13 πνεύμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται, η γαρ ελπίς αυτών επί τον σώζοντα αυτούς. 14 ο φοβούμενος Κύριον ουδέν ευλαβηθήσεται και ου μη δειλιάση, ότι αυτός ελπίς αυτού. 15 φοβουμένου τον Κύριον μακαρία η ψυχή· τίτι επέχει και τις αντιστήριγμα αυτού; 16 οι οφθαλμοί Κυρίου επί τους αγαπώντας αυτόν· υπερασπισμός δυναστείας και στήριγμα ισχύος, σκέπη από καύσωνος και σκέπη από μεσημβρίας, φυλακή από προσκόμματος και βοήθεια από πτώσεως, 17 ανυψών ψυχήν και φωτίζων οφθαλμούς, ίασιν διδούς, ζωήν και ευλογίαν.

18 Θυσιάζων εξ αδικου, προσφορά μεμωκημένη, και ουκ εις ευδοκίαν δωρήματα ανόμων. 19 ουκ ευδοκεί ο Ύψιστος εν προσφοραίς ασεβών, ουδέ εν πλήθει θυσιών εξιλάσεται αμαρτίας. 20 θύων υιόν έναντι του πατρός αυτού ο προσάγων θυσίαν εκ χρημάτων πενήτων. 21 άρτος επιδεομένων ζωή πτωχών, ο αποστερών αυτήν άνθρωπος αιμάτων. 22 φονεύων τον πλησίον ο αφαιρούμενος συμβίωσιν, και εκχέων αίμα ο αποστερών μισθόν μισθίου. 23 εις οικοδομών, και εις καθαιρών· τι ωφέλησαν πλείον ή κόπους; 24 εις ευχόμενος και εις καταρώμενος· τίνος φωνής εισακούσεται ο δεσπότης; 25 βαπτιζόμενος από νεκρού και πάλιν απόμενος αυτού, τι ωφέλησε τω λουτρω αυτού; 26 ούτως άνθρωπος νηστεύων επί των αμαρτιών αυτού και πάλιν πορευόμενος και τα αυτά ποιών· της προσευχής αυτού τις εισακούσεται; και τι ωφέλησεν εν τω ταπεινωθήναι αυτόν;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ (ΛΒ)

1 Ο ΣΥΝΤΗΡΩΝ νόμον πλεονάζει προσφοράς, θυσιάζων σωτηρίου ο προσέχων εντολαίς. 2 ανταποδιδούς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν, και ο ποιών ελεημοσύνην θυσιάζων αιnéσεως. 3 ευδοκία Κυρίου αποστήναι από πονηρίας, και εξιλασμός αποστήναι από αδικίας. 4 μη οφθής εν προσώπω Κυρίου κενός, πάντα γαρ ταύτα χάριν εντολής. 5 προσφορά δικαίου

λupaίνει θυσιαστήριον, και η ευωδια αυτής έναντι Υψίστου. 6 θυσία ανδρός δικαίου δεκτή, και το μνημόσυνον αυτής ουκ επιλησθήσεται. 7 εν αγαθω οφθαλμω δόξασον τον Κύριον, και μη σμικρόνης απαρχήν χειρών σου. 8 εν πάση δόσει ιλάρωσον το πρόσωπόν σου και εν ευφροσύνη αγίασον δεκάτην. 9 δος Υψίστω κατά την δόσιν αυτού και εν αγαθω οφθαλμω καθ' εύρεμα χειρός · 10 ότι Κύριος ανταποδιδούς εστι και επταπλάσια ανταποδώσει σοι.

11 Μη δωροκόπει, ου γαρ προσδέξεται · 12 και μη έπεχε θυσία αδίκω, ότι Κύριος κριτής εστι, και ουκ έστι παρ' αυτω δόξα προσώπου. 13 ου λήψεται πρόσωπον επί πτωχού και δέησιν ηδικημένου εισακούσεται · 14 ου μη υπερίδη ικετείαν ορφανού και χήραν, εάν εκχή λαλιάν · 15 ουχι δάκρυα χήρας επί σιαγόνα καταβαίνει και η καταβόησις επί τω καταγαγόντι αυτά; 16 θεραπεύων εν ευδοκία δεχθήσεται, και η δέησις αυτού έως νεφελών συνάψει. 17 προσευχή ταπεινού νεφέλας διήλθε, και έως συνεγγίση, ου μη παρακληθή · 18 και ου μη αποστη, έως επισκέψηται ο Υψιστος, και κρινεί δικαίως και ποιήσει κρίσιν. 19 και ο Κύριος ου μη βραδύνη, ουδέ μη μακροθυμήση επ' αυτοίς, 20 έως αν συντριψη οσφών ανελεημόνων, και τοις έθνεσιν ανταποδώσει εκδίκησιν, 21 έως εξάρη πλήθος υβριστών και σκήπτρα αδίκων συντριψη · 22 έως ανταποδω ανθρώπω κατά τας πράξεις αυτού και τα έργα των ανθρώπων κατά τα ενθυμήματα αυτών · 23 έως κρίνη την κρίσιν του λαού αυτού, και ευφρανεί αυτούς εν τω ελέει αυτού. 24 ωραιον έλεος εν καιρω θλίψεως αυτού, ως νεφέλαι υετού εν καιρω αβροχίας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ (ΛΓ)

1 ΕΛΕΗΣΟΝ ημάς, δέσποτα ο Θεός πάντων, και επίβλεψον και επίβαλε τον φόβον σου επί πάντα τα έθνη · 2 έπαρον την χειρά σου επί έθνη αλλότρια, και ιδέτωσαν την δυναστείαν σου. 3 ωσπερ ενώπιον αυτών ηγιασθης εν ημίν, ούτως ενώπιον ημών μεγαλυνθείης εν αυτοίς · 4 και επιγνώτωσάν σε, καθάπερ και ημείς επέγνωμεν, ότι ουκ έστι Θεός πλην σου, Κύριε. 5 εγκαίνισον σημεία και αλλοιώσον θαυμάσια, δόξασον χείρα και βραχίονα δεξιόν · 6

έγειρον θυμόν και έκχεον οργήν, έξαρον αντίδικον και έκτριψον εχθρόν. 7 σπεύσον καιρόν και μνήσθητι ορκισμού, και εκδιηγησάσθωσαν τα μεγαλείά σου. 8 εν οργή πυρός καταβρωθήτω ο σωζόμενος, και οι κακούντες τον λαόν σου εύροισαν απώλειαν. 9 σύντριψον κεφαλάς αρχόντων εχθρών λεγόντων · ουκ έστι πλήν ημών. 10 συνάγαγε πάσας φυλάς Ιακώβ, και κατεκληρονόμησα αυτούς καθώς απ ' αρχής. 11 ελέησον λαόν, Κύριε, κεκλημένον επ ' ονόματί σου και Ισραήλ, ον πρωτογόνω ωμοίωσας. 12 οικτείρησον πόλιν αγιάσματος σου Ιερουσαλήμ, πόλιν καταπαύματος σου. 13 πλήσον Σιών αρεταλογίας σου, και από της δόξης σου τον λαόν σου. 14 δος μαρτύριον τοις εν αρχή κτίσματί σου και έγειρον προφητείας τας επ ' ονόματί σου · 15 δος μισθόν τοις υπομένουσί σε, και οι προφήταί σου εμπιστευθήτωσαν. 16 εισάκουσον, Κύριε, δεήσεως ικετών σου, κατά την ευλογίαν Ααρών περί του λαού σου, 17 και γνώσονται πάντες οι επί της γης ότι συ Κύριος ει ο Θεός των αιώνων.

18 Παν βρώμα φάγεται κοιλία, έστι δε βρώμα βρώματος κάλλιον. 19 φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, ούτως καρδια συνετή λόγους ψευδείς. 20 καρδια στρεβλή δώσει λύπην, και άνθρωπος πολύπειρος ανταποδώσει αυτω. 21 πάντα άρρενα επιδέξεται γυνή, έστι δε θυγάτηρ θυγατρός κρείσσων. 22 κάλλος γυναικός ιλαρύνει πρόσωπον και υπέρ πάσαν επιθυμίαν ανθρώπου υπεράγει · 23 ει έστιν επί γλώσσης αυτής έλεος και πραύτης, ουκ έστιν ο ανήρ αυτής καθ ' υιούς ανθρώπων. 24 ο κτώμενος γυναίκα ενάρχεται κτήσεως, βοηθόν κατ ' αυτόν και στόλον αναπαύσεως. 25 ου ουκ έστι φραγμός, διαρπαγήσεται κτήμα, και ου ουκ έστι γυνή, στενάξει πλανώμενος. 26 τις γαρ πιστεύσει ευζώνω ληστη σφαλλομένω εκ πόλεως εις πόλιν; 27 ούτως ανθρώπω μη έχοντι νοοσιάν και καταλύοντι ου εάν οψίση.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ

1 ΠΑΣ φίλος ερεί · εφιλίασα αυτω καγώ, αλλ ' έστι φίλος ονόματι μόνον φίλος. 2 ουχί λύπη ένι έως θανάτου εταίρος και φίλος τρεπόμενος εις έχθραν; 3 ω πονηρόν ενθύμημα, πόθεν

ενεκυλίσθης καλύψαι την ξηράν εν δολιότητι; 4 εταίρος φίλου εν ευφροσύνη ήδεται και εν καιρω θλίψεως έσται απέναντι· 5 εταίρος φίλω συμπονεί χάριν γαστρός, έναντι πολέμου λήψεται ασπίδα. 6 μη επιλάθη φίλου εν τη ψυχή σου, και μη αμνημονήσης αυτού εν τοις χρήμασί σου.

7 Πας σύμβουλος εξαίρει βουλήν, αλλ ' έστι συμβουλευών εις εαυτόν. 8 από συμβούλου φύλαξον την ψυχήν σου και γνώθι πρότερον τις αυτού χρεία -και γαρ αυτός εαυτω βουλεύσεται-, μήποτε βάλη επί σοί κλήρον 9 και είπη σοι· καλή η οδός σου, και στήσεται εξ εναντίας ιδείν το συμβησόμενόν σοι. 10 μη βουλεύου μετά του υποβλεπομένου σε και από των ζηλούντων σε κρύψον βουλήν. 11 μετά γυναικός περι της αντιζήλου αυτής και μετά δειλού περι πολέμου, μετά εμπόρου περι μεταβολίας και μετά αγοράζοντος περι πράσεως, μετά βασκάνου περι ευχαριστίας και μετά ανελεήμονος περι χρηστοηθείας, μετά οκνηρού περι παντός έργου και μετά μισθίου εφεστίου περι συντελείας, οικέτη αργω περι πολλής εργασίας, μη έπεχε επί τούτοις περι πάσης συμβουλίας· 12 αλλ ' ή μετά ανδρός ευσεβούς ενδελέχιζε, ον αν επιγνως συντηρούντα εντολάς, ος εν τη ψυχή αυτού κατά την ψυχήν σου, και εάν πταίσης, συναλγήσει σοι. 13 και βουλήν καρδιας στήσον, ου γαρ έστι σοι πιστότερος αυτής· 14 ψυχή γαρ ανδρός απαγγέλλειν ενίστε είωθεν ή επτά σκοποί επί μετεώρου καθημενοι επί σκοπής. 15 και επί πάσι τούτοις δεθήητι Υψίστου, ίνα ευθύνη εν αληθεία την οδόν σου.- 16 Αρχή παντός έργου λόγος, και προ πάσης πράξεως βουλή. 17 ίχνος αλλοιώσεως καρδιας τέσσαρα μέρη ανατέλλει, 18 αγαθόν και κακόν, ζωή και θάνατος, και η κυριεύουσα ενδελεχώς αυτών γλώσσά εστιν. 19 έστιν ανήρ πανούργος πολλών παιδευτής, και τη ίδια ψυχή άχρηστός εστιν. 20 έστι σοφιζόμενος εν λόγοις μισητός, ούτος πάσης τροφής καθυστερήσει· 21 ου γαρ εδόθη αυτω παρά Κυρίου χάρις, ότι πάσης σοφίας εστερήθη. 22 έστι σοφός τη ίδια ψυχή, και οι καρποί της συνέσεως αυτού επί στόματος πιστοί. 23 ανήρ σοφός τον εαυτού λαόν παιδεύσει, και οι καρποί της συνέσεως αυτού πιστοί. 24 ανήρ σοφός πλησθήσεται ευλογίας, και μακαριούσιν αυτόν πάντες οι ορώντες. 25 ζωή ανδρός εν αριθμω ημερών, και αι ημέραι του Ισραήλ αναρίθμητοι. 26 ο σοφός εν τω λαω αυτού κληρονομήσει πίστιν, και το όνομα αυτού ζήσεται εις τον αιώνα.

27 Τέκνον, εν τη ζωή σου πείρασον την ψυχήν σου και ιδέ τι πονηρόν αυτη, και μη δως αυτη· 28 ου γαρ πάντα πάσι συμφέρει, και ου πάσα ψυχή εν παντί ευδοκει. 29 μη

απληστεύου εν πάση τρυφή και μη εκχυθής επί εδεσμάτων · 30 εν πολλοίς γαρ βρώμασιν έσται πόνος, και η απληστία εγγιεί έως χολέρας. 31 δι' απληστίαν πολλοί ετελεύτησαν, ο δε προσέχων προσθήσει ζώην.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

1 ΤΙΜΑ Ιατρόν προς τας χρείας αυτού τιμαίς αυτού, και γαρ αυτόν έκτισε Κύριος · 2 παρά γαρ Υψίστου εστίν ίασις, και παρά βασιλέως λήψεται δόμα. 3 επιστήμη Ιατρού ανυψώσει κεφαλήν αυτού, και έναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται. 4 Κύριος έκτισεν εκ γης φάρμακα, και ανήρ φρόνιμος ου προσοχθειί αυτοίς. 5 ουκ από ξύλου εγλυκάνθη ύδωρ εις το γνωσθήναι την ισχύν αυτού; 6 και αυτός έδωκεν ανθρώποις επιστήμην ενδοξάζεσθαι εν τοις θαυμασίοις αυτού · 7 εν αυτοίς εθεράπευσε και ήρε τον πόνον αυτού, 8 μυρεψός εν τούτοις ποιήσει μείγμα, και ου μη συντελέση έργα αυτού, και ειρήνη παρ' αυτού εστιν επί προσώπου της γης.- 9 Τέκνον, εν αρρωστήματι σου μη παράβλεπε, αλλ' εύξαι Κυρίω, και αυτός ίάσεται σε. 10 απόστησον πλημμέλειαν και εύθυνον χείρας, και από πάσης αμαρτίας καθάρισον καρδίαν. 11 δος ευωδιαν και μνημόσουνον σεμιδάλεως και λίπανον προσφοράν ως μη υπάρχων. 12 και Ιατρω δος τόπον, και γαρ αυτόν έκτισε Κύριος, και μη αποστήτω σου, και γαρ αυτού χρεία. 13 έστι καιρός ότε και εν χερσίν αυτών ευοδία · 14 και γαρ αυτοί Κυρίου δεηθήσονται, ίνα ευοδώση αυτοίς ανάπαυσιν και ίασιν χάριν εμπιώσεως. 15 ο αμαρτάνων έναντι του ποιήσαντος αυτόν εμπέσοι εις χείρας Ιατρού.

16 Τέκνον, επί νεκρω κατάγαγε δάκρυα και ως δεινά πάσχων έναρξαι θρήνου, κατά δε την κρίσιν αυτού περίστειλον το σώμα αυτού και μη υπερίδης την ταφήν αυτού. 17 πίκρανον κλαυθμόν και θέρμανον κοπετόν και ποιήσον το πένθος κατά την αξίαν αυτού ημέραν μίαν και δύο χάριν διαβολής και παρακλήθητι λύπης ένεκα · 18 από λύπης γαρ εκβαίνει θάνατος, και λύπη καρδιάς κάμψει ισχύν. 19 εν επαγωγή παραβαίνει και λύπη, και βίος πτωχού κατά καρδιάς. 20 μη δως εις λύπην την καρδίαν σου, απόστησον αυτήν μνησθείς τα έσχατα · 21 μη

επιλάθη, ου γαρ εστιν επάνοδος, και τούτον ουκ ωφελήσεις και σεαυτόν κακώσεις. 22 μνήσθητι το κρίμα αυτού, ότι ούτω και το σόν· εμοί εχθές και σοί σήμερον. 23 εν αναπαύσει νεκρού κατάπαυσον το μνημόσυνον αυτού και παρακλήθητι εν αυτω εν εξόδω πνεύματος αυτού.

24 Σοφία γραμματέως εν ευκαιρία σχολής, και ο ελασσοούμενος πράξει αυτού σοφισθήσεται. 25 τι σοφισθήσεται ο κρατών αρότρου και καυχώμενος εν δόρατι κέντρου, βόας ελαύνων και αναστρεφόμενος εν έργοις αυτών, και η διήγησις αυτού εν υιοίς ταύρων; 26 καρδιαν αυτού δώσει εκδούναι άυλακας, και η αγρυπνία αυτού εις χορτάσματα δαμάλεων. 27 ούτως πας τέκτων και αρχιτέκτων, όστις νύκτωρ ως ημέρας διάγει· οι γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, και η υπομονή αυτού αλλοιώσαι ποικιλίαν· καρδιαν αυτού δώσει εις το ομοιώσαι ζωγραφίαν, και η αγρυπνία αυτού τελέσαι έργον. 28 ούτως χαλκεύς καθήμενος εγγύς άκμονος και καταμανθάνων έργα σιδήρου· ατμίς πυρός πήξει σάρκας αυτού, και εν θερμη καμίνου διαμαχήσεται· φωνή σφύρης καινιεί το ους αυτού, και κατέναντι ομοιώματος σκεύους οι οφθαλμοί αυτού· καρδιαν αυτού δώσει εις συντέλειαν έργων, και η αγρυπνία αυτού κοσμήσαι επί συντελείας. 29 ούτως κεραμεύς καθήμενος εν έργω αυτού και συστρέφων εν ποσίν αυτού τροχόν, ος εν μερίμνη κείται δια παντός επί το έργον αυτού, και εναριθμιοσ πάσα η εργασία αυτού. 30 εν βραχίονι αυτού τυπώσει πηλόν και προ ποδών κάμψει ισχόν αυτού· καρδιαν επιδώσει συντελέσαι το χρίσμα, και η αγρυπνία αυτού καθαρίσαι κάμινον.- 31 Πάντες ούτοι εις χείρας αυτών ενεπίστευσαν, και έκαστος εν τω έργω αυτού σοφίζεται. 32 άνευ αυτών ουκ οικισθήσεται πόλις, και ου παροικήσουσιν ουδέ περιπατήσουσιν, 33 αλλ ' εις βουλήν λαού ου ζητηθήσονται και εν εκκλησία ουχ υπεραλούνται· επί δίφρον δικαστού ου καθιόνται και διαθήκην κρίματος ου διανοηθήσονται, ουδέ μη εκφάνωσι δικαιοσύνην και κρίμα, και εν παραβολαίς ουχ ευρεθήσονται, 34 αλλά κτίσμα αιώνος στηρίσουσι, και η δέησις αυτών εν εργασία τέχνης.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

1 ΠΛΗΝ του επιδόντος την ψυχήν αυτού και διανοουμένου εν νόμω Υψίστου, σοφίαν πάντων αρχαίων εκζητήσει και εν προφητείαις ασχοληθήσεται. 2 διηγήσεις ανδρών ονομαστών συντηρήσει και εν στροφαίς παραβολών συνεισελεύσεται. 3 απόκρυφα παροιμιών εκζητήσει και εν αινίγμασι παραβολών αναστραφήσεται. 4 ανά μέσον μεγιστάνων υπηρετήσει και έναντι ηγουμένου οφθήσεται· εν γη αλλοτρίων εθνών διελεύσεται, αγαθά γαρ και κακά εν ανθρώποις επείρασε. 5 την καρδίαν αυτού επιδώσει ορθρίσαι προς Κύριον τον ποιήσαντα αυτόν και έναντι Υψίστου δεηθήσεται· και ανοίξει το στόμα αυτού εν προσευχή και περί των αμαρτιών αυτού δεηθήσεται. 6 εάν Κύριος ο μέγας θελήση, πνεύματι συνέσεως εμπλησθήσεται· αυτός ανομβρήσει ρήματα σοφίας αυτού, και εν προσευχή εξομολογήσεται Κυρίω. 7 αυτός κατευθυνεί βουλήν αυτού και επιστήμην και εν τοις αποκρύφοις αυτού διανοηθήσεται· 8 αυτός εκφανεί παιδείαν διδασκαλίας αυτού και εν νόμω διαθήκης Κυρίου καυχθήσεται. 9 αινέσουσι την σόνεσιν αυτού πολλοί, έως του αιώνος ουκ εξαλειφθήσεται· ουκ αποστήσεται το μνημόσυνον αυτού, και όνομα αυτού ζήσεται εις γενεάς γενεών. 10 την σοφίαν αυτού διηγήσονται έθνη, και τον έπαινον αυτού εξαγγελεί εκκλησία. 11 εάν εμμείνη, όνομα καταλείψει ή χίλιοι, και εάν αναπαύσεται, εμποιήσει αυτώ. 12 Έτι διανοηθείς εκδιηγήσομαι και ως διχομηνία επληρώθην. 13 εισακούσατέ μου, υιοί όσοι, και βλαστήσατε ως ρόδον φυόμενον επί ρεύματος υγρού 14 και ως λίβανος ευωδιάσατε οσμήν και ανθήσατε άνθος ως κρίνον, διάδοτε οσμήν και αινέσατε άσμα. ευλογήσατε Κύριον επί πάσι τοις έργοις, 15 δότε τω ονόματι αυτού μεγαλωσόνην και εξομολογήσαθε εν αινέσει αυτού, εν ωδαις χειλέων και εν κινύραις και ούτως ερείτε εν εξομολογήσει· 16 Τα έργα Κυρίου πάντα ότι καλά σφόδρα, και παν πρόσταγμα εν καιρω αυτού έσται· ουκ έστιν ειπείν· τι τούτο; εις τι τούτο; 17 πάντα γαρ εν καιρω αυτού ζητηθήσεται. εν λόγω αυτού έστη ως θημωνία ύδωρ, και εν ρήματι στόματος αυτού αποδοχεία υδάτων. 18 εν προστάγματι αυτού πάσα η ευδοκία, και ουκ έστιν ος ελαττώσει το σωτήριον αυτού. 19 έργα πάσης σαρκός ενώπιον αυτού, και ουκ έστι κρυβήναι από των οφθαλμών αυτού. 20 από του αιώνος εις τον αιώνα επέβλεψε, και ουθέν εστι θαυμάσιον εναντίον αυτού. 21 ουκ έστιν ειπείν· τι τούτο; εις τι τούτο; πάντα γαρ εις χρείας αυτών έκτισται. 22 η ευλογία αυτού ως ποταμός επεκάλυψε, και ως κατακλυσμός ξηράν εμέθυσεν.

23 ούτως οργήν αυτού ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἄλμην. 24 αἱ ὁδοὶ
 αὐτοῦ τοῖς ὀσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα. 25 ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἐκτίσται
 ἀπ' ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἀμαρτωλοῖς κακὰ. 26 ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ,
 πῦρ, καὶ σίδηρος καὶ ἄλας καὶ σεμίδαλις πυροῦ καὶ μέλι καὶ γάλα, αἷμα σταφυλῆς καὶ
 ἔλαιον καὶ ἱμάτιον. 27 τὰτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, οὕτως τοῖς ἀμαρτωλοῖς
 τραπήσεται εἰς κακὰ. 28 ἔστι πνεύματα, αἱ εἰς ἐκδίκησιν ἐκτίσται καὶ ἐν θυμῷ αὐτοῦ
 ἐστερέωσαν μάστιγας αὐτῶν· ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχύον ἐκχεοῦσι καὶ τὸν θυμὸν τοῦ
 ποιήσαντος αὐτοῦς κοπάσουσι. 29 πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα τὰτα εἰς
 ἐκδίκησιν ἐκτίσται· 30 θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ρομφαία ἐκδικούσα εἰς
 ὄλεθρον ἀσεβεῖς· 31 ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας
 εἰσθηθήσονται καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον. 32 διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς
 ἐστηρίχθη καὶ διενεώθη καὶ ἐν γραφῇ ἀφήκα· 33 τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ἀγαθὰ καὶ πάσαν
 χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει. 34 καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· τοῦτο τοῦτου πονηρότερον, πάντα
 γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται. 35 καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε καὶ
 εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΑΣΧΟΛΙΑ μεγάλη ἐκτίσται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοῦς Ἀδὰμ ἀφ' ἡμέρας
 ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπιστροφῆς εἰς μητέρα πάντων· 2 τοὺς
 διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς. 3 ἀπὸ
 καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ, 4 ἀπὸ φοροῦντος
 ὑάκινθον καὶ στέφανον καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον, 5 θυμὸς καὶ ζήλος καὶ ταραχὴ
 καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις· καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης
 ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοὶ γνώσιν αὐτοῦ. 6 ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν
 ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ, ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ

προσώπου πολέμου. 7 εν καιρω σωτηρίας αυτού εξηγέρθη και αποθαυμάζων εις ουδένα φόβον. 8 μετά πάσης σαρκός από ανθρώπου έως κτήνους, και επί αμαρτωλών επταπλάσια προς ταύτα · 9 θάνατος και αίμα και έρις και ρομφαία, επαγωγαί, λιμός και σύντριμμα και μάστιξ, 10 επί τους ανόμους εκτίσθη ταύτα πάντα, και δι' αυτούς εγένετο ο κατακλυσμός. 11 πάντα, όσα από γης, εις γην αναστρέφει, και από υδάτων εις θάλασσαν ανακάμπτει.

12 Παν δώρον και αδικία εξαλειφθήσεται, και πίστις εις τον αιώνα στήσεται. 13 χρήματα αδίκων ως ποταμός ξηρανθήσεται και ως βροντή μεγάλη εν υετω εξηγήσει. 14 εν τω ανοίξει αυτόν χείρας ευφρανθήσεται, ούτως οι παραβαίνοντες εις συντέλειαν εκλείψουσιν. 15 έκγονα ασεβών ου πληθύνει κλάδους, και ρίζαι ακάθαρτοι επ' ακροτόμου πέτρας · 16 άχει επί παντός ύδατος και χείλους ποταμού προ παντός χόρτου εκτιλήσεται. 17 χάρις ως παράδεισος εν ευλογίαις, και ελεημοσύνη εις τον αιώνα διαμένει.

18 Ζωή αυτάρκους εργάτου γλυκανθήσεται, και υπέρ αμφοτέρα ο ευρίσκων θησαυρόν. 19 τέκνα και οικοδομή πόλεως στηρίζουσιν όνομα, και υπέρ αμφοτέρα γυνή άμωμος λογίζεται. 20 οίνος και μουσικά ευφραίνουσι καρδιαν, και υπέρ αμφοτέρα αγάπησις σοφίας. 21 αυλός και ψαλτήριον ηδύνουσι μέλι, και υπέρ αμφοτέρα γλώσσα ηδεία. 22 χάριν και κάλλος επιθυμήσει ο οφθαλμός σου, και υπέρ αμφοτέρα χλόην σπόρου. 23 φίλος και εταίρος εις καιρόν απαντώντες, και υπέρ αμφοτέρα γυνή μετά ανδρός. 24 αδελφοί και βοήθεια εις καιρόν θλίψεως, και υπέρ αμφοτέρα ελεημοσύνη ρύσεται. 25 χρυσίον και αργύριον επιστήσουσι πόδα, και υπέρ αμφοτέρα βουλή ευδοκιμείται. 26 χρήματα και ισχύς ανυψώσουσι καρδιαν, και υπέρ αμφοτέρα φόβος Κυρίου · ουκ έστιν εν φόβω Κυρίου ελάττωσις, και ουκ έστιν επιζητήσαι εν αυτω βοήθειαν · 27 φόβος Κυρίου ως παράδεισος ευλογίας, και υπέρ πάσαν δόξαν εκάλυψαν αυτόν.

28 Τέκνον, ζώην επαιτήσεως μη βιώσης · κρείσσον αποθανείν ή επαιτείν. 29 ανήρ βλέπων εις τράπεζαν αλλοτρίαν, ουκ έστιν αυτού ο βίος εν λογισμω ζωής, αλιογήσει ψυχήν αυτού εν εδέσμασιν αλλοτρίοις · ανήρ δε επιστήμων και πεπαιδευμένος φυλάζεται. 30 εν στόματι αναιδούς γλυκανθήσεται επαίτησις, και εν κοιλία αυτού πυρ καήσεται.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ

1 Ω ΘΑΝΑΤΕ, ως πικρόν σου το μνημόσυνόν εστιν ανθρώπω ειρηνεύοντι εν τοις υπάρχουσιν αυτού ανδρι απερισιπαστώ και ευοδομένω εν πάσι και έτι ισχύοντι επιδέξασθαι τροφήν. 2 ω θάνατε, καλόν σου το κρίμα εστιν ανθρώπω επιδεομένω και ελασσομένω ισχύϊ, εσχατογήρω και περισπωμένω περί πάντων και απειθούντι και απολωλεκότι υπομονήν. 3 μη ευλαβού κρίμα θανάτου, μνήσθητι προτέρων σου και εσχάτων· 4 τούτο το κρίμα παρά Κυρίου πάση σαρκί, και τι απανάινη εν ευδοκία Υψίστου; είτε δέκα είτε εκατόν είτε χίλια έτη, ουκ εστιν εν άδου ελεγμός ζωής.

5 Τέκνα βδελυκτά γίνεται τέκνα αμαρτωλών και συναναστρεφόμενα παροικίας ασεβών. 6 τέκνων αμαρτωλών απολείται κληρονομία, και μετά του σπέρματος αυτών ενδελεχει όνειδος. 7 πατρι ασεβεί μέμψεται τέκνα, ότι δι ' αυτόν ονειδισθήσονται. 8 ουαί υμίν, άνδρες ασεβείς, οίτινες εγκατελίπετε νόμον Θεού Υψίστου· 9 και εάν γεννηθήτε, εις κατάραν γεννηθήσεσθε, και εάν αποθάνητε, εις κατάραν μερισθήσεσθε. 10 πάντα όσα εκ γης, εις γην απελεύσεται, ούτως ασεβείς από κατάρας εις απώλειαν.

11 Πένθος ανθρώπων εν σώμασιν αυτών, όνομα δε αμαρτωλών ουκ αγαθόν εξαλειφθήσεται. 12 φρόντισον περί ονόματος, αυτό γαρ σοι διαμένει ή χίλιοι μεγάλοι θησαυροί χρυσιού. 13 αγαθής ζωής αριθμός ημερών, και αγαθόν όνομα εις αιώνα διαμενει. 14 παιδειαν εν ειρήνη συντηρήσατε, τέκνα· σοφία δε κεκρυμμένη και θησαυρός αφανής, τις ωφέλεια εν αμφοτέροις; 15 κρείσσων άνθρωπος αποκρύπτων την μωρίαν αυτού ή άνθρωπος αποκρύπτων την σοφίαν αυτού. 16 τοιγαρούν εντράπητε επί τω ρήματι μου· ου γαρ εστι πάσαν αισχύνην διαφυλάξαι καλόν, και ου πάντα πάσιν εν πίστει ευδοκιμείται. 17 αισχύνεσθε από πατρός και μητρός περί πορνείας και από ηγουμένου και δυνάστου περί ψεύδους, 18 από κριτού και άρχοντος περί πλημμελείας, από συναγωγής και λαού περί ανομίας, 19 από κοινωνού και φίλου περί αδικίας και από τόπου, ου παροικείς, περί κλοπής, 20 από αληθείας Θεού και διαθήκης και από πήξεως αγκώνος επ ' άρτοις, 21 από σκορακισμού λήψεως και δόσεως και από ασπαζομένων περί σιωπής, 22 από οράσεως

γυναϊκός εταίρας και από αποστροφής προσώπου συγγενούς, 23 από αφαιρέσεως μερίδος και δόσεως και από κατανοήσεως γυναικός υπάνδρου, 24 από περιεργείας παιδίσκης αυτού, και μη επιστης επί την κοίτην αυτής· 25 από φίλων περί λόγων ονειδισμού, και μετά το δούναι μη ονειδίζε, 26 από δευτερώσεως και λόγου ακοής, και από αποκαλύψεων λόγων κρυφίων· 27 και έση αισχυντηρός αληθινώς και ευρίσκων χάριν έναντι παντός ανθρώπου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ

1 ΜΗ περί τούτων αισχυνθής, και μη λάβης πρόσωπον του αμαρτάνειν· 2 περί νόμου Υψίστου και διαθήκης και περί κρίματος δικαιώσαι τον ασεβή, 3 περί λόγου κοινωνού και οδοιπόρων και περί δόσεως κληρονομίας εταίρων, 4 περί ακριβείας ζυγού και σταθμίων, περί κτήσεως πολλών και ολίγων, 5 περί διαφόρου πράσεως εμπόρων και περί παιδείας τέκνων πολλής και οικέτη πονηρώ πλευράν αιμάξαι. 6 επί γυναικί πονηρά καλόν σφραγίς, και όπου χείρες πολλάί, κλείσον· 7 ό εάν παραδίδως, εν αριθμω και σταθμω, και δόσις και λήψις, πάντα εν γραφή· 8 περί παιδείας ανοήτου και μωρού και εσχατογήρου κρινομένου προς νέους· και έση πεπαιδευμένος αληθινώς και δεδοκιμασμένος έναντι παντός ζώντος.

9 Θυγάτηρ πατρί απόκρυφος αγρυπνία, και η μέριμνα αυτής αφιστά ύπνον· εν νεότητι αυτής μήποτε παρακμάση, και συνωκηκυία μήποτε μισηθή· 10 εν παρθενία μήποτε βεβηλωθή και εν τοις πατρικοίς αυτής έγκυος γένηται· μετά ανδρός ούσα μήποτε παραβή, και συνωκηκυία, μήποτε στειρωθή. 11 επί θυγατρί αδιατρέπτω στερέωσον φυλακήν, μήποτε ποιήση σε επίχαρμα εχθροίς, λαλιάν εν πόλει και έκκλητον λαού, και κατασχώνη σε εν πλήθει πολλών. 12 παντί ανθρώπω μη έμβλεπε εν κάλλει και εν μέσω γυναικών μη συνέδρευε· 13 από γαρ ιματίων εκπορεύεται σής και από γυναικός πονηρία γυναικός. 14 κρείσσων πονηρία ανδρός ή αγαθοποιός γυνή, και γυνή κατασχόνουσα εις ονειδισμόν.

15 Μνησθήσομαι δη τα έργα Κυρίου, και α εώρακα εκδιηγήσομαι· εν λόγοις Κυρίου τα έργα αυτού. 16 ήλιος φωτίζων κατά παν επέβλεψε, και της δόξης αυτού πλήρες το έργον αυτού. 17 ουκ ενεποίησε τοις αγίοις Κύριος εκδιηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσια αυτού, α

εστερέωσε Κύριος ο παντοκράτωρ στηριχθήναι εν δόξη αυτού το παν. 18 άβυσσον και καρδιαν εξίχνευσε και εν πανουργέμασιν αυτών διενοήθη· έγνω γαρ ο Κύριος πάσαν είδησιν και ενέβλεψεν εις σημείον αιώνος, 19 απαγγέλλων τα παρεληλυθότα και επεσόμενα και αποκαλύπτων ίχνη αποκρύφων. 20 ου παρήλθεν αυτόν παν διανόημα, ουκ εκρύβη απ' αυτού ουδέ εις λόγος. 21 τα μεγαλεία της σοφίας αυτού εκόσμησε, και ως έστι προ του αιώνος και εις τον αιώνα· ουτε προσετέθη ουτε ηλαττώθη, και ου προσεδεήθη ουδενός συμβούλου. 22 ως πάντα τα έργα αυτού επιθυμητά και ως σπινθήρός εστι θεωρήσαι. 23 πάντα ταύτα ζη και μένει εις τον αιώνα εν πάσαις χρείαις, και πάντα υπακούει. 24 πάντα δισσά, εν κατέναντι του ενός, και ουκ εποίησεν ουδέν ελλείπον· 25 εν του ενός εστερέωσε τα αγαθά, και τις πλησθήσεται ορών δόξαν αυτού;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ

1 ΓΑΥΡΙΑΜΑ ύψους στερέωμα καθαριότητας, είδος ουρανού εν οράματι δόξης. 2 ήλιος εν οπτασία διαγγέλων εν εξόδω, σκεύος θαυμαστόν, έργον Υψίστου. 3 εν μεσημβρία αυτού αναζηραίνει χώραν, και εναντίον καύματος αυτού τις υποστήσεται; 4 κάμινον φυσών εν έργοις καύματος, τριπλασίως ήλιος εκκαίων όρη· ατμίδας πυρώδεις εκφυσών και εκλάμπων ακτίνας αμαυροί οφθαλμούς. 5 μέγας Κύριος ο ποιήσας αυτόν, και εν λόγοις αυτού κατέσπευσε πορείαν.- 6 Και η σελήνη εν πάσιν εις καιρόν αυτής, ανάδειξιν χρόνων και σημείον αιώνος. 7 από σελήνης σημείον εορτής, φωστήρ μειούμενος επί συντελείας. 8 μην κατά το όνομα αυτής εστιν, αυξανόμενη θαυμαστός εν αλλοιώσει, σκεύος παρεμβολών εν ύψει, εν στερεώματι ουρανού εκλάμπων. 9 κάλλος ουρανού, δόξα άστρων, κόσμος φωτίζων εν υψίστοις Κυρίου· 10 εν λόγοις αγίου στήσονται κατά κρίμα και ου μη εκλυθώσιν εν φυλακαίς αυτών. 11 ιδέ τόξον και ευλόγησον τον ποιήσαντα αυτό, σφόδρα ωραίον εν τω αυγάσματι αυτού· 12 εγύρωσεν ουρανόν εν κυκλώσει δόξης, χείρες Υψίστου ετάνυσαν αυτό.- 13 Προστάγματι αυτού κατέσπευσε χιόνα και ταχύνει αστραπάς κρίματος αυτού. 14

δια τούτο ηγεώχθησαν θησαυροί, και εξέπησαν νεφέλαι ως πετεινά · 15 εν μεγαλείω αυτού ισχυσε νεφέλας, και διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης · 16 και εν οπτασίαις αυτού σαλευθήσεται όρη, εν θελήματι πνεύσεται νότος. 17 φωνή βροντής αυτού ωδίνησε γην και καταγιγίς Βορέου και συστροφή πνεύματος. 18 ως πετεινά καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, και ως ακρίς καταλύουσα η κατάβασος αυτής · κάλλος λευκότητος αυτής εκθαυμάσει οφθαλμός, και επί του υετού αυτής εκοτήσεται καρδία. 19 και πάχνην ως άλα επί γης χέει, και παγείσα γίνεται σκολόπων άκρα. 20 ψυχρός άνεμος Βορέης πνεύσει, και παγήσεται κρύσταλλος εφ ' ύδατος · επί πάσαν συναγωγήν ύδατος καταλύσει, και ως θώρακα ενδύσεται το ύδωρ. 21 καταφάγεται όρη και έρημον εκκαύσει και αποσβέσει χλόην ως πυρ. 22 ίασις πάντων κατά σπουδήν ομίχλη, δρόσος απαντώσα από καύσωνος ιλαρώσει.- 23 Λογισμω αυτού εκόπασεν άβυσσον, και εφύτευσεν εν αυτη νήσους. 24 οι πλέοντες την θάλασσαν διηγούνται τον κίνδυνον αυτής, και ακοαίς ωτίων ημών θαυμάζομεν. 25 και εκει τα παράδοξα και θαυμάσια έργα, ποικιλία παντός ζώου, κτίσις κητών. 26 δι ' αυτόν ευοδοί άγγελος αυτού, και εν λόγω αυτού σύγκειται πάντα.

27 Πολλά ερούμεν και ου μη εφικώμεθα, και συντέλεια λόγων · το παν εστιν αυτός. 28 δοξάζοντες που ισχύσομεν; αυτός γαρ ο μέγας παρά πάντα τα έργα αυτού. 29 φοβερός Κύριος και σφόδρα μέγας, και θαυμαστή η δυναστεία αυτού. 30 δοξάζοντες Κύριον υψώσατε, καθόσον αν δύνησθε, υπερέξει γαρ και έτι · και υψούντες αυτόν πληθύνετε εν ισχύϊ · μη κοπιάτε, ου γαρ μη εφίκησθε. 31 τις εώρακεν αυτόν και εκδιηγήσεται; και τις μεγαλυνεί αυτόν καθώς εστι; 32 πολλά απόκρυφα εστι μείζονα τούτων, ολίγα γαρ εώρακαμεν των έργων αυτού · 33 πάντα γαρ εποίησεν ο Κύριος, και τοις ευσεβέσιν έδωκε σοφίαν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ

1 ΠΑΤΕΡΩΝ ΥΜΝΟΣ.- Αινέσωμεν δη άνδρας ενδόξους και τους πατέρας ημών τη γενέσει.

2 πολλήν δόξαν έκτισεν ο Κύριος, την μεγαλωσύνην αυτού απ' αιώνας. 3 κυριεύοντες εν ταις βασιλείαις αυτών και άνδρες ονομαστοί εν δυνάμει· βουλευόντες εν συνέσει αυτών, απηγγελκότες εν προφητείαις· 4 ηγούμενοι λαού εν διαβουλίαις και συνέσει γραμματείας λαού, σοφοί λόγοι εν παιδεία αυτών· 5 εκζητούντες μέλη μουσικών και διηγούμενοι έπη εν γραφή· 6 άνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ισχυϊ, ειρηνεύοντες εν παροικίαις αυτών· 7 πάντες ούτοι εν γενεαίς εδοξάσθησαν, και εν ταις ημέραις αυτών καθύχημα. 8 εισίν αυτών οί κατέλιπον όνομα του εκδιηγήσασθαι επαίνους· 9 και εισίν ων ουκ έστι μνημόσυνον και απώλοντο ως ουχ υπάρξαντες και εγένοντο ως ου γεγονότες και τα τέκνα αυτών μετ' αυτους. 10 αλλ' ή ούτοι άνδρες ελέους, ων αι δικαιοσύναι ουκ επελήσθησαν· 11 μετ' του σπέρματος αυτών διαμενει αγαθή κληρονομία, έκγονα αυτών· 12 εν ταις διαθήκαις έστη σπέρμα αυτών και τα τέκνα αυτών δι' αυτους· 13 έως αιώνος μενει σπέρμα αυτών, και η δόξα αυτών ουκ εξαλειφθήσεται· 14 τα σώματα αυτών εν ειρήνη ετάφη, και το όνομα αυτών ζη εις γενεάς· 15 σοφίαν αυτών διηγήσονται λαοί, και τον έπαινον εξαγγέλλει εκκλησία.

16 Ενώχ ευηρέστησε Κυρίω και μετετέθη, υπόδειγμα μετανοίας ταις γενεαίς. 17 Νώε ευρέθη τέλειος δίκαιος, εν καιρω οργής εγένετο αντάλλαγμα· δια τούτον εγενήθη κατάλειμμα τη γη, ότε εγένετο κατακλυσμός· 18 διαθήκαι αιώνος ετέθησαν προς αυτόν, ινα μη εξαλειφθή κατακλυσμω πάσα σάρξ.- 19 Αβραάμ μέγας πατήρ πληθους εθνών, και ουχ ευρέθη όμοιος εν τη δόξη· 20 ος συνετήρησε νόμον Υψίστου και εγένετο εν διαθήκη μετ' αυτου· εν σαρκί αυτου έστησε διαθήκην και εν πειρασμω ευρέθη πιστός. 21 δια τούτο εν όρκω έστησεν αυτω ενευλογηθήναι έθνη εν τω σπέρματι αυτου, πληθύναι αυτόν ως χουν της γης και ως άστρα ανυψώσαι το σπέρμα αυτου και κατακληρονομήσαι αυτους από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμού έως άκρου γης. 22 και εν τω Ισαάκ έστησεν ούτως δια Αβραάμ τον πατέρα αυτου ευλογίαν πάντων ανθρωπων και διαθήκην 23 και κατέπαυσεν επί κεφαλήν Ιακώβ. επέγνω αυτόν εν ευλογίαις αυτου και έδωκεν αυτω εν κληρονομία· και διέστειλε μερίδας αυτου, εν φυλαίς εμέρισε δεκαδύο.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ

1 ΚΑΙ εξήγαγεν εξ αυτού άνδρα ελέους ευρίσκοντα χάριν εν οφθαλμοίς πάσης σαρκός, ηγαπημένον υπό Θεού και ανθρώπων, Μωυσήν, ου το μνημόσουνον εν ευλογίαις · 2 ωμοίωσεν αυτόν δόξη αγίων και εμεγάλυνεν αυτόν εν φόβοις εχθρών · 3 εν λόγοις αυτού σημεία κατέπαυσεν, εδόξασεν αυτόν κατά πρόσωπον βασιλέων · ενετείλατο αυτω προς λαόν αυτού και έδειξεν αυτω της δόξης αυτού · 4 εν πίστει και πραϋτητι αυτόν ηγίασεν, εξελέξατο αυτόν εκ πάσης σαρκός · 5 ηκούτισεν αυτόν της φωνής αυτού και εισήγαγεν αυτόν εις τον γνόφον και έδωκεν αυτω κατά πρόσωπον εντολάς, νόμον ζωής και επιστήμης διδάξαι τον Ιακώβ διαθήκην και κρίματα αυτού τον Ισραήλ.- 6 Ααρών ύψωσεν άγιον όμοιον αυτω αδελφόν αυτού εκ φυλής Λευϊ · 7 έστησεν αυτω διαθήκην αιώνος και έδωκεν αυτω ιερατείαν λαού · εμακάρισεν αυτόν εν ευκοσμία και περιέζωσεν αυτόν στολήν δόξης · 8 ενέδυσεν αυτόν συντέλειαν καυχήματος και εστερέωσεν αυτόν σκεύεσιν ισχύος, περισκελή και ποδήρη και επωμίδα, 9 και εκύκλωσεν αυτόν ροϊσκοις χρυσοίς, κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ηχήσαι φωνήν εν βήμασιν αυτού, ακουστόν ποιήσαι ήχον εν ναω εις μνημόσουνον υιοίς λαού αυτού · 10 στολή αγία, χρυσω και υακίνθω και πορφύρα, έργω ποικιλτού, λογείω κρίσεως, δήλοις αληθείας, κεκλωσμένη κόκκω, έργω τεχνίτου, 11 λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγίδος, εν δέσει χρυσιού, έργω λιθουργού, εις μνημόσουνον εν γραφή κεκολαμμένη κατ ' αριθμόν φυλών Ισραήλ · 12 στέφανον χρυσούν επάνω κιθάρεως, εκτύπωμα σφραγίδος αγιάσματος, καύχημα τιμής, έργον ισχύος, επιθυμήματα οφθαλμών κοσμούμενα ωραία · 13 προ αυτού ου γέγονε τοιαύτα έως αιώνος, ουκ ενεδύσατο αλλογενής πλην των υιών αυτούμόνον και τα έκγονα αυτού διαπαντός. 14 θυσίαι αυτού ολοκαρπωθήσονται καθημέραν ενδελεχώς δις. 15 επλήρωσε Μωσής τας χείρας και έχρισεν αυτόν εν ελαίω αγίω · εγενήθη αυτω εις διαθήκην αιώνιον και εν τω σπέρματι αυτού εν ημέραις ουρανού λειτουργείν αυτω άμα και ιερατεύειν και ευλογείν τον λαόν αυτού εν τω ονόματι αυτού. 16 εξελέξατο αυτόν από παντός ζώντος προσαγαγείν κάρπωσιν Κυρίω, θυμίαμα και ευωδιαν εις μνημόσουνον, εξιλάσκεσθαι περί του λαού σου. 17 έδωκεν αυτόν εν εντολαίς αυτού εξουσίαν εν διαθήκαις κριμάτων διδάξαι τον Ιακώβ τα μαρτύρια και εν νόμω αυτού φωτίσαι Ισραήλ. 18 επισυνέστησαν αυτω αλλότριαι και εξήλωσαν αυτόν εν τη ερήμω, άνδρες οι περί Δαθάν και Αβειρών και η συναγωγή Κορέ

εν θυμω και οργή· 19 είδε Κύριος και ουκ ευδόκησε, και συνετελέσθησαν εν θυμω οργής·
 εποίησεν αυτοίς τέρατα καταναλώσαι εν πυρί φλογός αυτού. 20 και προσέθηκεν Ααρών
 δόξαν και έδωκεν αυτω κληρονομίαν· απαρχάς πρωτογεννημάτων εμέρισεν αυτω, άρτον
 πρώτοις ητοίμασε πλησμονήν· 21 και γαρ θυσίας Κυρίου φάγονται, ας έδωκεν αυτω τε και
 τω σπέρματι αυτού. 22 πλήν εν γη λαού ου κληρονομήσει, και μερίς ουκ έστιν αυτω εν λαω,
 αυτός γαρ μερίς σου και κληρονομία.- 23 Και Φινεές υιος Ελεάζαρ τρίτος εις δόξαν εν τω
 ζηλώσαι αυτόν εν φόβω Κυρίου και στήναι αυτόν εν τροπή λαού, εν αγαθότητι προθυμίας
 ψυχής αυτού· και εξιλάσατο περι του Ισραήλ. 24 δια τούτο εστάθη αυτω διαθήκη ειρήνης
 προστατείν αγίων και λαού αυτού, ίνα αυτω ή και τω σπέρματι αυτού ιερωσύνης μεγαλείον
 εις τους αιώνας. 25 και διαθήκην τω Δαβίδ υιω Ιεσσαί εκ φυλής Ιούδα, κληρονομία βασιλέως
 υιού εξ υιού μόνου· κληρονομία Ααρών και τω σπέρματι αυτού. 26 δώη υμίν σοφίαν εν
 καρδία υμών κρίνειν τον λαόν αυτού εν δικαιοσύνη, ίνα μη αφανισθή τα αγαθά αυτών και
 την δόξαν αυτών εις γενεάς αυτών.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ

1 ΚΡΑΤΑΙΟΣ εν πολέμοις Ιησούς Ναυή και διάδοχος Μωσσή εν προφητείαις, ος εγένετο
 κατά το όνομα αυτού μέγας επί σωτηρία εκλεκτών αυτού εκδικήσαι επεγειρομένους εχθρούς,
 όπως κατακληρονομήση τον Ισραήλ. 2 ως εδοξάσθη εν τω επάραι χείρας αυτού και εν τω
 εκτείναι ρομφαίαν επί πόλεις. 3 τις πρότερον αυτού ούτως έστη; τους γαρ πολεμίους Κύριος
 αυτός επήγαγεν. 4 ουχί εν χειρί αυτού ανεπόδισεν ο ήλιος και μία ημέρα εγενήθη προς δύο;
 5 επεκαλέσατο τον Ύψιστον δυνάστην εν τω θλίψαι αυτόν εχθρούς κυκλόθεν, και επήκουσεν
 αυτών μέγας Κύριος εν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιάς· 6 κατέρραξεν επ ' έθνος
 πόλεμον και εν καταβάσει απώλεσεν ανθεστηκότας, ίνα γνώσιν έθνη πανοπλίαν αυτού ότι
 εναντίον Κυρίου ο πόλεμος αυτού· και γαρ επηκολούθησεν οπίσω δυνάστου.- 7 Και εν
 ημέραις Μωυσέως εποίησεν έλεος, αυτός και Χάλεβ υιος Ιεφοννή, αντιστήναι έναντι

εκκλησίας, κωλύσαι λαόν από αμαρτίας και κοπάσαι γογγυσμόν πονηρίας. 8 και αυτοί δύο όντες διεσώθησαν από εξακοσίων χιλιάδων πεζών, εισαγαγείν αυτούς εις κληρονομίαν, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι. 9 και έδωκεν ο Κύριος τω Χάλεβ ισχύν, και έως γήρους διέμεινε αυτω επιβήναι αυτόν επί το ύψος της γης, και το σπέρμα αυτού κατέσχε κληρονομίαν, 10 όπως ίδωσι πάντες οι υιοί Ισραήλ ότι καλόν το πορεύεσθαι οπίσω Κυρίου.- 11 Και οι κριταί, έκαστος τω αυτού ονόματι, όσων ουκ εξεπόρνευσεν η καρδια και όσοι ουκ απεστράφησαν από Κυρίου, ειη το μνημόσυνον αυτών εν ευλογίαις· 12 τα οστά αυτών αναθάλοι εκ του τόπου αυτών και το όνομα αυτών αντικαταλασσοόμενον εφ' υιοίς δεδοξασμένων αυτών.- 13 Έγαπημένος υπό Κυρίου αυτού Σαμουήλ προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν και έχρισεν άρχοντας επί τον λαόν αυτού· 14 εν νόμω Κυρίου έκρινε συναγωγήν, και επεσκέψατο Κύριος τον Ιακώβ· 15 εν πίστει αυτού ηκριβάσθη προφήτης και εγνώσθη εν πίστει αυτού πιστός οράσεως. 16 και επεκαλέσατο τον Κύριον δυνάστην εν τω θλίψαι εχθρούς αυτού κυκλόθεν εν προσφορά αρνός γαλαθηνού· 17 και εβρόντησεν απ' ουρανού Κύριος και εν ήχω μεγάλω ακουστήν εποίησε την φωνήν αυτού 18 και εξέτριψεν ηγουμένους Τυρίων και πάντας άρχοντας Φυλιστιείμ. 19 και προ καιρού κοιμήσεως αιώνος επεμαρτύρατο έναντι Κυρίου και χριστού αυτού· χρήματα και έως υποδημάτων από πάσης σαρκός ουκ ειληφα· και ουκ ενεκάλεσεν αυτω άνθρωπος. 20 και μετά το υπνώσαι αυτόν επροφήτευσε και υπέδειξε βασιλεί την τελευτήν αυτού και ανύψωσεν εκ γης την φωνήν αυτού εν προφητεία εξαλείψαι ανομίαν λαού.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ

1 ΚΑΙ μετά τούτο ανέστη Νάθαν προφητεύειν εν ημέραις Δαυίδ. 2 ωσπερ στέαρ αφωρισμένον από σωτηρίου, ούτως Δαυίδ από των υιών Ισραήλ. 3 εν λέουσιν έπαιξεν ως εν ερίφοις και εν άρκοις ως εν άρνασι προβάτων. 4 εν νεότητι αυτού ουχί απέκτεινε γίγαντα και εξήρεν ονειδισμόν εκ λαού εν τω επάραι χείρα εν λίθω σφενδόνης και καταβαλείν

γαυρίαμα του Γολιάθ; 5 επεκαλέσατο γαρ Κύριον τον Ύψιστον και έδωκεν εν τη δεξιά αυτού κράτος εξάραι άνθρωπον δυνατόν εν πολέμω, ανυψώσαι κέρας λαού αυτού. 6 ούτως εν μυριάσιν εδόξασαν αυτόν και ήνεσαν αυτόν εν ευλογίαις Κυρίου εν τω φέρεσθαι αυτω διάδημα δόξης· 7 εξέτριψε γαρ εχθρούς κυκλόθεν και εξουδένωσε Φυλιστιείμ τους υπεναντίους· έως σήμερον συνέτριψεν αυτών κέρας. 8 εν παντί έργω αυτού έδωκεν εξομολόγησιν αγίω Υψίστω ρήματι δόξης· εν πάση καρδία αυτού ύμνησε και ηγάπησε τον ποιήσαντα αυτόν. 9 και έστησε ψαλτωδούς κατέναντι του θυσιαστηρίου και εξ ηχούς αυτών γλυκαίνειν μέλη· 10 έδωκεν εν εορταίς ευπρέπειαν και εκόσμησε καιρούς μέχρι συντελείας εν τω αινείν αυτούς το άγιον όνομα αυτού και από πρωϊ ηχείν το αγίασμα. 11 Κύριος αφείλε τας αμαρτίας αυτού και ανύψωσεν εις αιώνα το κέρας αυτού και έδωκεν αυτω διαθήκην βασιλέων και θρόνον δόξης εν τω Ισραήλ.- 12 Μετά τούτον ανέστη υιος επιστήμων και δι' αυτόν κατέλυσεν εν πλατυσμω· 13 Σαλωμών εβασίλευσεν εν ημέραις ειρήνης, ω ο Θεός κατέπαυσε κυκλόθεν, ίνα στήση οίκον επι' ονόματι αυτού και ετοιμάση αγίασμα εις τον αιώνα. 14 ως εσοφίσθης εν νεότητι σου και ενεπλήσθης ως ποταμός συνέσεως. 15 γην επεκάλυψεν η ψυχή σου, και ενέπλησας εν παραβολαίς αινιγμάτων· 16 εις νήσους πόρρω αφίκετο το όνομά σου, και ηγαπήθης εν τη ειρήνη σου· 17 εν ωδαις και παροιμίαις και παραβολαίς και εν ερμηνείαις απεθαύμασάν σε χώραι. 18 εν ονόματι Κυρίου του Θεού του επικεκλημένου Θεού Ισραήλ, συνήγαγες ως κασσίτερον το χρυσίον και ως μόλυβδον επλήθυνας αργύριον. 19 παρανέκλινας τας λαγόνας σου γυναιξί και ενεξουσιάσθης εν τω σώματι σου· 20 έδωκας μόμον εν τη δόξη σου και εβεβήλωσας το σπέρμα σου επαγαγείν οργήν επί τα τέκνα σου και κατενύγην επί τη αφροσύνη σου, 21 γενέσθαι δίχα τυραννίδα και εξ Εφραϊμ άρξαι βασιλείαν απειθή. 22 ο δε Κύριος ου μη καταλίπη το έλεος αυτού και ου μη διαφθείρη από των έργων αυτού, ουδέ μη εξαλείψη εκλεκτού αυτού έκγονα και σπέρμα του αγαπήσαντος αυτόν ου μη εξάρη· και τω Ιακώβ έδωκε κατάλειμμα και τω Δαβίδ εξ αυτού ρίζαν.- 23 Και ανεπαύσατο Σαλωμών μετά των πατέρων αυτού και κατέλυπε μετ' αυτόν εκ του σπέρματος αυτού λαού αφροσύνην και ελασσοούμενον συνέσει, Ροβοάμ, ος απέστησε λαόν εκ βουλής αυτού, και Ιεροβοάμ υιόν Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ και έδωκε τω Εφραϊμ οδόν αμαρτίας. 24 και επληθύνθησαν αι αμαρτίαι αυτών σφόδρα αποστήσαι αυτούς από της γης αυτών· 25 και πάσαν πονηρίαν εξεζήτησαν, έως εκδικησις

έλθη επ' αυτούς.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ

1 ΚΑΙ ανέστη Ἴηλις προφήτης ὡς πυρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπιάς ἐκαίετο· 2 οὗ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν καὶ τὴν ζήλω αὐτοῦ ὀλιγοποίησεν αὐτοὺς· 3 ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανὸν, κατήγαγεν οὕτως τρεῖς πυρ. 4 ὡς ἐδοξάσθης, Ἴηλια, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι; 5 ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ἄδου ἐν λόγῳ Υψίστου· 6 ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν· 7 ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως· 8 ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν· 9 ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρός ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων· 10 ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς κοπάσαι ὀργὴν προθυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρὸς υἱὸν καὶ καταστήσαι φυλὰς Ἰακώβ. 11 μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωὴν ζήσομεθα. 12 Ἴηλιας, ὅς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, καὶ Ἐλισαιέ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἀρχόντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτόν οὐδεὶς. 13 πᾶς λόγος οὐχ ὑπερήρην αὐτόν, καὶ ἐν κοιμῆσει ἐπροφήτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ· 14 καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.- 15 Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστός, καὶ ἀρχῶν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ· 16 τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἀμαρτίας.- 17 Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ὕδωρ, ὥρυξε σιδήρῳ ἀκρότομον καὶ ὠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα. 18 ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηρίμ καὶ ἀπέστειλε Ραψάκην, καὶ ἀπῆρε· καὶ ἐπῆρην ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιών καὶ ἐμεγαλαύχησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ

αυτού. 19 τότε εσαλεύθησαν καρδία και χείρες αυτών, και ωδίνησαν ως αι τίκτουσαι · 20 και επεκαλέσαντο τον Κύριον τον ελεήμονα εκπετάσαντες τας χείρας αυτών προς αυτόν. και ο άγιος εξ ουρανού ταχύ επήκουσεν αυτών και ελυτρώσατο αυτούς εν χειρί Ησαΐου. 21 επάταξε την παρεμβολήν των Ασσυρίων. και εξέτριψεν αυτούς ο άγγελος αυτού. 22 εποίησε γαρ Εζεκίας το αρεστόν Κυρίω και ενίσχυσεν εν οδοίς Δαυίδ του πατρός αυτού, ας ενετείλατο Ησαΐας ο προφήτης, ο μέγας και πιστός εν οράσει αυτού. 23 εν ταις ημέραις αυτού ανεπόδισεν ο ήλιος και προσέθηκε ζωήν βασιλεί. 24 πνεύματι μεγάλω είδε τα έσχατα και παρεκάλεσε τους πενθούντας εν Σιών · 25 έως του αιώνος υπέδειξε τα εσόμενα και τα απόκρυφα πριν ή παραγενέσθαι αυτά.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ

1 ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Ιωσίου εις σύνθεσιν θυμιάματος εσκευασμένον έργω μυρεψού · εν παντί στόματι ως μέλι γλυκανθήσεται και ως μουσικά εν συμποσίω οίνου. 2 αυτός κατηθύνηθη εν επιστροφή λαού και εξήρε βδελύγματα ανομίας · 3 κατεύθυνε προς Κύριον την καρδιαν αυτού, εν ημέραις ανόμων κατίσχυσε την ευσέβειαν.- 4 Πάρεξ Δαυίδ και Εζεκιού και Ιωσίου, πάντες πλημμέλειαν επλημμέλησαν · κατέλιπον γαρ τον νόμον του Υψίστου, οι βασιλείς Ιούδα εξέλιπον · 5 έδωκαν γαρ το κέρας αυτών ετέροις και την δόξαν αυτών έθνει αλλοτρίω. 6 ενεπόρισαν εκλεκτήν πόλιν αγιάσματος και ηρήμωσαν τας οδούς αυτής εν χειρί Ιερεμίου · 7 εκάκωσαν γαρ αυτόν, και αυτός εν μήτρα ηγιασθη προφήτης εκριζούν και κακούν και απολλύειν, ωσαύτως οικοδομειν και καταφυτεύειν. 8 Ιεζεκιήλ ος είδεν ορασιν δόξης, ην υπέδειξεν αυτω επί άρματος Χερουβίμ · 9 και γαρ εμνήσθη των εχθρών εν όμβρω και αγαθώσαι τους ευθύνοντας οδούς. 10 και των δώδεκα προφητών τα οστά αναθάλοι εκ του τόπου αυτών · παρεκάλεσε δε τον Ιακώβ και ελυτρώσατο αυτούς εν πίστει ελπίδος.- 11 Πως μεγαλύνωμεν τον Ζοροβάβελ; και αυτός ως σφραγίς επί δεξιάς χειρός, 12 ούτως Ιησούς υιος Ιωσεδέκ, οί εν ημέραις αυτών ωκοδόμησαν οίκον και ανύψωσαν λαόν άγιον Κυρίω

ητοιμασμένον εις δόξαν αιώνας. 13 και Νεεμίου επί πολύ το μνημόσυνον του εγείραντος ημίν τείχη πεπρωκότα και στήσαντος πόλας και μοχλούς και ανεγείραντος τα οικόπεδα ημών.- 14 Ουδέ εις εκτίσθη οίος Ενώχ τοιούτος επί της γης· και γαρ αυτός ανελήφθη από της γης. 15 ουδέ ως Ιωσήφ εγεννήθη ανήρ ηγούμενος αδελφών, στήριγμα λαού, και τα οστά αυτού επεσκέπησαν. 16 Σημ και Σηθ εν ανθρώποις εδοξάσθησαν και υπέρ παν ζων εν τη κτίσει Αδάμ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν

1 ΣΙΜΩΝ Όνίου υιος ιερέυς ο μέγας, ος εν ζωή αυτού υπέρραψεν οίκον και εν ημέραις αυτού εστερέωσε τον ναόν· 2 και υπ' αυτού εθεμελιώθη ύψος διπλής, ανάλημμα υψηλόν περιβόλου ιερού· 3 εν ημέραις αυτού ηλαττώθη αποδοχείον υδάτων, λάκκος ωσει θαλάσσης το περίμετρον· 4 ο φροντίζων του λαού αυτού από πτώσεως και ενισχύσας πόλιν εν πολιορκήσει. 5 ως εδοξάσθη εν περιστροφή λαού, εν εξόδω οίκου καταπετάσματος· 6 ως αστήρ εωθινός εν μέσω νεφελών, ως σελήνη πλήρης εν ημέραις, 7 ως ήλιος εκλάμπων επί ναόν Υψίστου και ως τόξον φωτίζον εν νεφέλαις δόξης, 8 ως άνθος ρόδων εν ημέραις νέων, ως κρίνα επ' εξόδω ύδατος, ως βλαστός λιβάνου εν ημέραις θέρους, 9 ως πυρ και λιβανος επί πυρίου, ως σκεύος χρυσίου ολοσφύρητον κεκοσμημένον παντί λίθω πολυτελεί, 10 ως ελαία αναθάλλουσα καρπούς και ως κυπάρισσος υψουμένη εν νεφέλαις. 11 εν τω αναλαμβάνειν αυτόν στολήν δόξης και ενδιδύσκεσθαι αυτόν συντέλειαν καυχήματος, εν αναβάσει θυσιαστηρίου αγίου εδόξασε περιβολήν αγιάσματος· 12 εν δε τω δέχεσθαι μέλη εκ χειρών ιερέων, και αυτός εσώς παρ' εσχάρα βωμού κυκλόθεν αυτού στέφανος αδελφών, ως βλάστημα κέδρου εν τω Λιβάνω· και εκύκλωσαν αυτόν ως στελέχη φοινίκων· 13 και πάντες οι υιοί Ααρών εν δόξη αυτών και προσφορά Κυρίου εν χερσίν αυτών έναντι πάσης εκκλησίας Ισραήλ· 14 και συντέλειαν λειτουργών επί βωμών κοσμήσαι προσφοράν Υψίστου παντοκράτορος· 15 εξέτεινεν επί σπονδείου χείρα αυτού και έσπεισεν εξ αίματος σταφυλής,

εξέχεεν εις θεμέλια θυσιαστηρίου οσμὴν ευωδίας Υψίστω παμβασιλεί. 16 τότε ανέκραγον υιοὶ Ααρών, εν σάλπιγξιν ελαταῖς ἤχησαν, ακουστήν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εις μνημόσυνον ἐναντι Υψίστου. 17 τότε πας ο λαὸς κοινή κατέσπευσε και ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ την γην προσκυνῆσαι τῷ Κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι Θεῷ τῷ Υψίστῳ · 18 και ἤνεσαν οἱ ψαλμῳδοὶ εν φωναῖς αὐτῶν, εν πλείστῳ οἴκῳ εγλυκάνθη μέλος. 19 και ἐδεήθη ο λαὸς Κυρίου Υψίστου εν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ἕως συντελεσθῆ κόσμος Κυρίου, και την λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν. 20 τότε καταβάς ἐπήρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πάσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ισραὴλ δοῦναι εὐλογίαν Κυρίῳ εκ χειλέων αὐτοῦ και εν ονόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι. 21 και ἐδευτέρωσεν εν προσκυνήσει ἐπιδείξασθαι την εὐλογίαν παρά Υψίστου.

22 Και νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντων τῷ μεγαλοποιούντι πάντη, τον υψούντα ἡμέρας ἡμῶν εκ μήτρας και ποιούντα μεθ ' ἡμῶν κατὰ το ἔλεος αὐτοῦ. 23 δώη ἡμῖν ευφροσύνην καρδίας και γενέσθαι εἰρήνην εν ἡμέραις ἡμῶν εν Ισραὴλ κατὰ τας ἡμέρας του αἰῶνος · 24 ἐμπιστεύσαι μεθ ' ἡμῶν το ἔλεος αὐτοῦ και εν ταις ἡμέραις αὐτοῦ λυτρώσασθω ἡμᾶς.- 25 Εν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχὴ μου, και το τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος. 26 οἱ καθήμενοι εν ὄρει Σαμαρείας και Φυλιστιεὶμ και ο λαὸς μωρός ο κατοικῶν εν Σικίμοις.

27 Παιδείαν συνέσεως και ἐπιστήμης ἐχάραξα εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, Ἰησοῦς υἱος Σειράχ Ἱεροσολυμίτης, ος ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ. 28 μακάριος ος εν τούτοις ἀναστραφήσεται, και θεῖς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται · 29 εἴν γαρ αὐτὰ ποιήση, προς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φως Κυρίου το ἶχνος αὐτοῦ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ

1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.- Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε βασιλεῦ, και αινέσω σε Θεόν τον σωτήρά μου, εξομολογούμαι τῷ ονόματί σου, 2 ὅτι σκεπαστής και βοηθός ἐγένου μοι και ἐλυτρώσω το σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας και εκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεύδος και ἐναντι των παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθός 3 και ἐλυτρώσω με

κατά το πλήθος ελέους και ονόματός σου εκ βρυγμών ετοιμών εις βρώμα, εκ χειρός ζητούντων την ψυχήν μου, εκ πλειόνων θλίψεων, ων έσχον, 4 από πνιγμού πυράς κυκλόθεν και εκ μέσου πυρός, ου ουκ εξέκαυσα. 5 εκ βάθους κοιλίας άδου και από γλώσσης ακαθάρτου και λόγου ψευδούς. 6 βασιλεί διαβολή γλώσσης αδίκου. ήγγισεν έως θανάτου η ψυχή μου, και η ζωή μου ην σύνεγγυς άδου κάτω. 7 περιέσχον με πάντοθεν και ουκ ην ο βοηθών, ενέβλεπον εις αντίληψιν ανθρώπων, και ουκ ην. 8 και εμνήσθην του ελέους σου, Κύριε, και της εργασίας σου της απ' αιώνος, ότι εξαιρή τους υπομένοντάς σε και σώζεις αυτούς εκ χειρός εθνών. 9 και ανύψωσα από γης ικετείαν μου και υπέρ θανάτου ρύσεως εδεήθην. 10 επεκαλεσάμην Κύριον πατέρα κυρίου μου, μη με εγκαταλιπειν εν ημέραις θλίψεως, εν καιρω υπερηφάνων αβοηθησίας. 11 αινέσω το όνομά σου ενδελεχώς και υμνήσω εν εξομολογήσει. και εισηκούσθη η δέησις μου · 12 έσωσας γαρ με εξ απώλειας και εξείλου με εκ καιρού πονηρού. δια τούτο εξομολογήσομαι και αινέσω σε και ευλογήσω τω ονόματι Κυρίου. 13 έτι ων νεώτερος, πριν ή πλανηθήναι με, εξήτησα σοφίαν προφανώς εν προσευχή μου, 14 έναντι ναού ηξιουν περι αυτής και έως εσχάτων εκζητήσω αυτήν. 15 εξ άνθους ως περκαζούσης σταφυλής ευφράνθη η καρδιά μου εν αυτη. επέβη ο πούς μου εν ευθύτητι, εκ νεότητός μου ίχνευσα αυτήν. 16 έκλινα ολίγον το ους μου και εδεξάμην και πολλήν εύρον εμαυτω παιδειαν. 17 προκοπή εγένετό μοι εν αυτη · τω διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν. 18 διανοήθην γαρ του ποιήσαι αυτήν και εξήλωσα το αγαθόν και ου μη αισχυνθώ. 19 διαμεμάχισται η ψυχή μου εν αυτη και εν ποιήσει λιμού διηκριβησάμην. τας χειράς μου εξεπέτασα προς ύψος και τα αγνοήματα αυτής επένθησα. 20 την ψυχήν μου κατεύθυνα εις αυτήν, καρδιαν εκτησάμην μετ' αυτής απ' αρχής και εν καθαρισμω εύρον αυτήν, δια τούτο ου μη εγκαταλειφθώ · 21 και η κοιλία μου εταράχθη του εκζητήσαι αυτήν · δια τούτο εκτησάμην αγαθόν κτήμα. 22 έδωκε Κύριος γλώσσάν μοι μισθόν μου, και εν αυτη αινέσω αυτόν. 23 εγγίσατε προς με, απαιδευτοι, και αυλίσητε εν οίκω παιδειας, 24 τι ότι υστερείτε εν τούτοις και αι ψυχαί υμών διψώσι σφόδρα; 25 ήνοιξα το στόμα μου και ελάλησα · κτήσασθε εαυτοίς άνευ αργυρίου. 26 τον τράχηλον υμών υπόθετε υπό ζυγόν, και επιδεξάσθω η ψυχή υμών παιδειαν · εγγύς εστιν ευρείν αυτήν. 27 ιδετε εν οφθαλμοίς υμών ότι ολίγον εκοπίασα και εύρον εμαυτω πολλήν ανάπαυσιν. 28 μετάσχετε παιδειας εν πολλω αριθμω αργυρίου και πολόν χρυσόν κτήσασθε εν αυτη. 29 ευφρανθείη η ψυχή υμών εν τω ελέει

αυτού, και μη αισχυνθείτε εν αινέσει αυτού. 30 εργάζεσθε το έργον υμών προ καιρού, και δώσει τον μισθόν υμών εν καιρω αυτού.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ος εγενήθη προς Ωσηέ τον του Βηρει εν ημέραις Όζιου και Ιωάθαμ και Άχαζ και Εζεκιου βασιλέων Ιούδα και εν ημέραις Ιεροβοάμ υιού Ιωάς βασιλέως Ισραήλ.

2 Αρχή λόγου Κυρίου εις Ωσηέ. και ειπε Κύριος προς Ωσηέ · βάδιζε, λαβέ σεαυτω γυναίκα πορνείας και τέκνα πορνείας, διότι εκπορνεύουσα εκπορνεύσει η γη από όπισθεν του Κυρίου. 3 και επορεύθη και έλαβε την Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαϊμ, και συνέλαβε και έτεκεν αυτω υιόν. 4 και ειπε Κύριος προς αυτόν · κάλεσον το όνομα αυτού Ιεζραέλ, διότι έτι μικρόν και εκδικήσω το αίμα του Ιεζραέλ επί τον οίκον Ιούδα και καταπαύσω βασιλείαν οίκου Ισραήλ. 5 και έσται εν τη ημέρα εκείνη συντριψω το τόξον του Ισραήλ εν κοιλάδι του Ιεζραέλ. 6 και συνέλαβεν έτι και έτεκε θυγατέρα, και ειπεν αυτω · κάλεσον το όνομα αυτής, Ουκ-ηλημένη, διότι ου μη προσθήσω έτι ελεήσει τον οίκον Ισραήλ, αλλ ' ή αντιτασσόμενος αντιτάξομαι αυτοίς. 7 τους δε υιούς Ιούδα ελεήσω και σώσω αυτούς εν Κυρίω Θεω αυτών και ου σώσω αυτούς εν τόξω ουδέ εν ρομφαία ουδέ εν πολέμω ουδέ εν ίπποις ουδέ εν ιππεύσι. 8 και απεγαλάκτισε την Ουκ-ηλημένην, και συνέλαβεν έτι και έτεκεν υιόν. 9 και ειπε · κάλεσον το όνομα αυτού Ου-λαός-μου, διότι υμεις ου λαός μου, και εγώ ουκ ειμί υμών.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ην ο αριθμός των υιών Ισραήλ ως η άμμος της θαλάσσης, ή ουκ εκμετρηθήσεται ουδέ εξαριθμηθήσεται. και έσται εν τω τόπω, ου ερρέθη αυτοίς· ου λαός μου υμεις, κληθήσονται και αυτοί υιοί Θεού ζώντος. 2 και συναχθήσονται υιοί Ιούδα και οι υιοί Ισραήλ επί το αυτό και θήσονται εαυτοίς αρχήν μίαν και αναβήσονται εκ της γης, ότι μεγάλη η ημέρα του Ιεζραέλ. 3 είπατε τω αδελφω υμών· λαός μου και τη αδελφή υμών· ηλεημένη.

4 Κρίθητε προς την μητέρα υμών, κρίθητε, ότι αυτή ου γυνή μου, και εγώ ουκ ανήρ αυτής. και εξαρώ την πορνείαν αυτής εκ προσώπου μου και την μοιχείαν αυτής εκ μέσου μαστών αυτής, 5 όπως αν εκδύσω αυτήν γυμνήν και αποκαταστήσω αυτήν καθώς ημέρα γενέσεως αυτής. και θήσω αυτήν έρημον και τάξω αυτήν ως γην άνυδρον και αποκτενώ αυτήν εν δίψει· 6 και τα τέκνα αυτής ου μη ελεήσω, ότι τέκνα πορνείας εστί. 7 ότι εξεπόρνευσεν η μήτηρ αυτών, κατήσχυνεν η τεκούσα αυτά, ότι είπε· πορεύσομαι οπίσω των εραστών μου των διδόντων μοι τους άρτους μου και το ύδωρ μου και τα ιμάτιά μου και τα οθόνιά μου, το έλαιόν μου και πάντα όσα μοι καθήκει. 8 δια τούτο ιδού εγώ φράσω την οδόν αυτής εν σκόλοπι και ανοικοδομήσω τας οδούς, και την τρίβον αυτής ου μη εύρη· 9 και καταδιώξεται τους εραστάς αυτής και ου μη καταλάβη αυτούς και ζητήσει αυτούς και ου μη εύρη αυτούς· και ερεί· πορεύσομαι και επιστρέψω προς τον άνδρα μου τον πρότερον, ότι καλώς μοι ην τότε ή νυν. 10 και αυτή ουκ έγων ότι εγώ έδωκα αυτη τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και αργύριον επλήθυνα αυτη· αυτη δε αργυρά και χρυσά εποίησε τη Βάαλ. 11 δια τούτο επιστρέψω και κομιούμαι τον σίτον μου καθ ' ωραν αυτού και τον οίνον μου εν καιρω αυτού και αφελούμαι τα ιμάτιά μου και τα οθόνιά μου του μη καλύπτειν την ασχημοσύνην αυτής. 12 και νυν αποκαλύψω την ακαθαρσίαν αυτής ενώπιον των εραστών αυτής, και ουδεις ου μη εξέληται αυτήν εκ χειρός μου. 13 και αποστρέψω πάσας τας ευφροσύνας αυτής, εορτάς αυτής και τας νουμηνίας αυτής και τα σάββατα αυτής και πάσας τας πανηγύρεις αυτής. 14 και αφανιώ άμπελον αυτής και τας συκάς αυτής, όσα είπε· μισθώματά μου ταύτά εστιν α έδωκάν μοι οι ερασταί μου, και θήσομαι αυτά εις μαρτύριον, και καταφάγεται αυτά τα θηρία του αγρού, και τα πετεινά του ουρανού και τα ερπετά της γης. 15 και εκδικήσω επ ' αυτήν τας ημέρας των Βααλειμ, εν αις επέθυεν αυτοίς και περιετίθετο τα ενώτια αυτής και τα καθόρμια αυτής και επορεύετο οπίσω των εραστών αυτής, εμού δε επελάθετο, λέγει Κύριος. - 16 Δια τούτο ιδού εγώ πλανώ αυτήν και τάξω αυτήν ως έρημον και λαλήσω επί την καρδίαν

αυτής 17 και δώσω αυτή τα κτήματα αυτής εκείθεν και την κοιλάδα Αχώρ διανοίξαι σύνεσιν αυτής, και ταπεινωθήσεται εκεί κατά τας ημέρας νηπιότητος αυτής και κατά τας ημέρας αναβάσεως αυτής εκ γης Αιγύπτου. 18 και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, καλέσει με · ο ανήρ μου, και ου καλέσει με έτι Βααλείμ · 19 και εξαρώ τα ονόματα των Βααλείμ εκ στόματος αυτής και ου μη μνησθώσιν ουκ έτι τα ονόματα αυτών. 20 και διαθήσομαι αυτοίς διαθήκην εν τη ημέρα εκείνη μετά των θηρίων του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού και των ερπετών της γης · και τόξον και ρομφαίαν και πόλεμον συντρίψω από της γης και κατοικιώ σε επ ' ελπίδι. 21 και μνηστεύσομαί σε εμαυτώ εις τον αιώνα και μνηστεύσομαί σε εν δικαιοσύνη και εν κρίματι και εν ελέει και εν οικτιρμοίς 22 και μνηστεύσομαί σε εμαυτώ εν πίστει, και επιγνώση τον Κύριον. 23 και έσται εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος, επακούσομαι τω ουρανώ, και αυτός επακούσεται τη γη, 24 και η γη επακούσεται τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και αυτά επακούσεται τω Ιεζραέλ. 25 και σπερώ αυτήν εμαυτώ επί της γης και ελεήσω την Ουκ-ηλημένην και ερώ τω Ου-λαω-μου · λαός μου ει συ, και αυτός ερεί · Κύριος ο Θεός μου ει συ.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς με · έτι πορεύθητι και αγάπησον γυναίκα αγαπώσαν πονηρά και μοιχαλίν, καθώς αγαπά ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και αυτοί αποβλέπουσιν επί θεούς αλλοτρίους και φιλούσι πέμματα μετά σταφίδων. 2 και εμισθωσάμην εμαυτώ πεντεκαίδεκα αργυρίου και γομόρ κριθών και νέβελ οίνου 3 και ειπα προς αυτήν · ημέρας πολλάς καθήση επ ' εμοί και ου μη πορνεύσης, ουδέ μη γένη ανδρί ετέρω, και εγώ επί σοί. 4 διότι ημέρας πολλάς καθήσονται οι υιοί Ισραήλ ουκ όντος βασιλέως ουδέ όντος άρχοντος ουδέ ούσης θυσίας ουδέ όντος θυσιαστηρίου ουδέ ιερατείας ουδέ δήλων. 5 και μετά ταύτα επιστρέψουσιν οι υιοί Ισραήλ και επιζητήσουσι Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαυίδ τον βασιλέα αυτών · και εκοτήσονται επί τω Κυρίω και επί τοις αγαθοίς αυτού επ ' εσχάτων των

ημερών.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου, υιοί Ισραήλ, ότι κρίσις τω Κυρίω προς τους κατοικούντας την γην, διότι ουκ έστιν αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ επίγνωσις Θεού επί της γης. 2 αρά και ψεύδος και φόνος και κλοπή και μοιχεία κέχεται επί της γης, και αίματα αφ' αίμασι μίσογουσι. 3 δια τούτο πενήθει η γη και σμικρυνθήσεται συν πάσι τοις κατοικοῦσιν αυτήν, συν τοις θηρίοις του αγρού και συν τοις ερπετοίς της γης και συν τοις πετεινοίς του ουρανού, και οι ιχθύες της θαλάσσης εκλείψουσιν, 4 όπως μηδείς μήτε δικάζεται μήτε ελέγχη μηδείς· ο δε λαός μου ως αντιλεγόμενος ιερέυς. 5 και ασθενήσεις ημέρας, και ασθενήσει ο προφήτης μετά σου· νυκτί ωμοίωσα την μητέρα σου. 6 ωμοιώθη ο λαός μου ως ουκ έχων γνώσιν· ότι συ επίγνωσιν απώσω, καγώ απώσομαι σε του μη ιερατεύειν μοι· και επελάθου νόμον Θεού σου, καγώ επιλήσομαι τέκνων σου. 7 κατά το πλήθος αυτών ούτως ήμαρτόν μοι· την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θήσομαι. 8 αμαρτίας λαού μου φάγονται και εν ταις αδικίαις αυτών λήψονται τας ψυχάς αυτών. 9 και έσται καθώς ο λαός ούτως και ο ιερέυς· και εκδικήσω επ' αυτόν τας οδοῦς αυτού και τα διαβούλια αυτού ανταποδώσω αυτω. 10 και φάγονται και ου μη εμπλησθώσιν, επόρνευσαν και ου μη κατευθύνωσι, διότι τον Κύριον εγκατέλιπον του φυλάξαι. - 11 Πορνείαν και οίνον και μέθυσμα εδέξατο καρδια λαού μου. 12 εν συμβόλοις επηρώτων, και εν ράβδοις αυτού απήγγελλον αυτω· πνεύματι πορνείας επλανήθησαν και εξεπόρνευσαν από του Θεού αυτών. 13 επί τας κορυφάς των ορέων εθυσίαζον και επί τους βουνούς έθνον, υποκάτω δρυός και λεύκης και δένδρου συσκιάζοντος, ότι καλόν σκέπη. δια τούτο εκπορνεύσουσιν αι θυγατέρες υμών, και αι νύμφαι υμών μοιχεύσουσι· 14 και ου μη επισκέψωμαι επί τας θυγατέρας υμών, όταν πορνεύσωσι, και επί τας νύμφας υμών, όταν μοιχεύσωσιν· ότι αυτοί μετά των πορνών συνεφύροντο και μετά των τετελεσμένων έθνον,

και ο λαός ο συνίων συνεπλέκετο μετά πόρνης. - 15 Σὺ δε, Ισραήλ, μη αγνόει, και Ιούδα, μη εισπορεύεσθε εις Γάλαλα και μη αναβαίνετε εις τον Οίκον Ων και μη ομνύετε ζώντα Κύριον. 16 διότι ως δάμαλις παροιστρώσα παροιστρήσεν Ισραήλ· νυν νεμήσει αυτούς Κύριος ως αμνόν εν ευρυχώρω. 17 μέτοχος ειδώλων Εφραΐμ ἔθηκεν εαυτῶ σκάνδαλα, 18 ηρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες εξεπόρνευσαν, ηγάπησαν ατιμίαν εκ φρυάγματος αυτών. 19 συστροφή πνεύματος συ ει εν ταις πτέρυξιν αυτής, και καταισχυνθήσονται εκ των θυσιαστηρίων αυτών.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα, οι ιερείς, και προσέχετε, οίκος Ισραήλ, και ο οίκος του βασιλέως, ενωτιζεσθε, διότι προς υμᾶς εστι το κρίμα· ότι παγίς εγενήθητε τη σκοπιᾶ και ως δίκτυον εκτεταμένον επί το Ιταβύριον, 2 ὃ οι αγρεύοντες την θήραν κατέπηξαν. εγὼ δε παιδευτῆς υμῶν· 3 εγὼ ἔγνων τον Εφραΐμ, και Ισραήλ ουκ απέστη απ' εμοῦ· διότι νυν εξεπόρνευσεν Εφραΐμ, εμιάνθη Ισραήλ. 4 ουκ ἔδωκαν τα διαβούλια αυτών του επιστρέψαι προς τον Θεόν αυτών, ότι πνεῦμα πορνείας εν αυτοίς εστι, τον δε Κύριον ουκ επέγνωσαν. 5 και ταπεινωθήσεται η ὕβρις του Ισραήλ εις πρόσωπον αυτού, και Ισραήλ και Εφραΐμ ασθενήσουσιν εν ταις αδικίαις αυτών, και ασθενήσει και Ιούδας μετ' αυτών. 6 μετὰ προβάτων και μόσχων πορεύσονται του εκζητήσαι τον Κύριον και ου μη εὔρωσιν αυτόν, ότι εκκέκλικεν απ' αυτών, 7 ότι τον Κύριον εγκατέλιπον, ότι τέκνα αλλότρια εγεννήθησαν αυτοίς· νυν καταφάγεται αυτούς η ερυσίβη, και τους κλήρους αυτών. - 8 Σαλπίσατε σάλπιγγι επί τους βουνούς, ηχήσατε επί των υψηλών, κηρύξατε εν τῷ οίκῳ Ων· εξέστη Βενιαμίν, 9 Εφραΐμ εις αφανισμόν εγένετο εν ημέραις ελέγχου· εν ταις φυλαίς του Ισραήλ ἔδειξα πιστά. 10 εγένοντο οι ἄρχοντες Ιούδα ως μετατιθέντες ὅρια, επ' αυτούς εκχεῶ ως ὕδωρ το ὄρημά μου. 11 κατεδυνάστευσεν Εφραΐμ τον αντίδικον αυτού, κατεπάτησε κρίμα, ότι ἤρξατο πορεύεσθαι οπίσω των ματαίων. 12 και εγὼ ως ταραχή τῷ Εφραΐμ και ως κέντρον

τω οίκω Ιούδα. 13 και ειδεν Εφραΐμ την νόσον αυτού και Ιούδας την οδύνην αυτού, και επορεύθη Εφραΐμ προς Ασσυρίους και απέστειλε πρέσβεις προς βασιλέα Ιαρείμ· και αυτός ουκ ηδυνάσθη ιάσασθαι υμάς, και ου μη διαπαύση εξ υμών οδύνη. 14 διότι εγώ ειμι ως πανθήρ τω Εφραΐμ και ως λέων τω οίκω Ιούδα· και εγώ αρπώμαι και πορεύσομαι και λήψομαι, και ουκ έσται ο εξαιρούμενος. 15 πορεύσομαι και επιστρέψω εις τον τόπον μου, έως ου αφανισθώσι· και ζητήσουσι το πρόσωπόν μου, εν θλίψει αυτών ορθριούσι προς με λέγοντες·

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΠΟΡΕΥΘΩΜΕΝ και επιστρέψωμεν προς Κύριον τον Θεόν ημών, ότι αυτός ήρπακε και ιάσεται ημάς, πατάξει και μοτώσει ημάς· 2 υγιάσει ημάς μετά δύο ημέρας, εν τη ημέρα τη τρίτη εξαναστησόμεθα και ζησόμεθα ενώπιον αυτού 3 και γνωσόμεθα· διώξωμεν του γνώναι τον Κύριον, ως όρθρον έτοιμον ευρήσομεν αυτόν, και ήξει ως υετός ημίν πρώϊμος και όψιμος γη. 4 τι σοι ποιήσω Εφραΐμ; τι σοι ποιήσω Ιούδα; το δε έλεος υμών ως νεφέλη πρωϊνή και ως δρόσος ορθρινή πορευομένη. - 5 Δια τούτο απεθέρισα τους προφήτας υμών, απέκτεινα αυτούς εν ρήματι στόματός μου, και το κρίμα μου ως φως εξελεύσεται· 6 διότι έλεος θέλω και ου θυσίαν και επίγνωσιν Θεού ή ολοκαυτώματα. 7 αυτοί δε εισιν ως άνθρωπος παραβαίνων διαθήκην· εκεί κατεφρόνησέ μου 8 Γαλαάδ πόλις εργαζομένη μάταια, ταράσσουσα ύδωρ, 9 και η ισχύς σου ανδρός πειρατού· έκρυσαν ιερείς οδόν, εφόνευσαν Σίκιμα, ότι ανομίαν εποίησαν. 10 εν τω οίκω του Ισραήλ ειδον φρικώδη εκεί, πορνείαν του Εφραΐμ· εμιάνθη Ισραήλ και Ιούδα. 11 άρχου τρυγάν σεαυτω εν τω επιστρέφειν με την αιχμαλωσίαν του λαού μου εν τω ιάσασθαί με τον Ισραήλ.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ αποκαλυφθήσεται η αδικία Εφραΐμ και η κακία Σαμαρείας, ότι ειργάσαντο ψευδή· και κλέπτης προς αυτόν εισελεύσεται, εκδιδύσκων ληστής εν τη οδω αυτού, 2 όπως συνάδωσιν ως άδοντες τη καρδία αυτών. πάσας τας κακίας αυτών εμνήσθην· νυν εκύκλωσαν αυτούς τα διαβούλια αυτών, απέναντι του προσώπου μου εγένοντο. 3 εν ταις κακίαις αυτών εύφραναν βασιλείς και εν τοις ψεύδεσιν αυτών άρχοντας· 4 πάντες μοιχεύοντες, ως κλίβανος καιόμενος εις πέψιν κατακαύματος από της φλογός, από φυράσεως στέατος έως του ζυμωθήναι αυτό. 5 αι ημέραι των βασιλέων υμών, ήρξαντο οι άρχοντες θυμούσθαι εξ οίνου, εξέτεινε την χείρα αυτού μετά λοιμών· 6 διότι ανεκαύθησαν ως κλίβανος αι καρδίαι αυτών, εν τω καταράσσειν αυτούς, όλην την νύκτα όπου Εφραΐμ ενεπλήσθη, πρωϊ εγενήθη, ανεκαύθη ως πυρός φέγγος. 7 πάντες εθερμάνθησαν ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών έπεσαν, ουκ ην εν αυτοις ο επικαλούμενος προς με. - 8 Εφραΐμ εν τοις λαοίς αυτού συνεμίγνυτο, Εφραΐμ εγένετο εγκρυφίας ου μεταστρεφόμενος. 9 κατέφαγον αλλότριον την ισχύν αυτού, αυτός δε ουκ έγνω· και πολιαί εξήνθησαν αυτω, και αυτός ουκ έγνω. 10 και ταπεινωθήσεται η ύβρις Ισραήλ εις πρόσωπον αυτού, και ουκ επέστρεψαν προς Κύριον τον Θεόν αυτών και ουκ εξεζήτησαν αυτόν εν πάσι τούτοις. 11 και ην Εφραΐμ ως περιστέρα άνους ουχ έχουσα καρδιαν· Αίγυπτον επεκαλείτο και εις Ασσυρίους επορεύθησαν. 12 καθώς αν πορεύωνται, επιβαλώ επι ' αυτούς το δίκτυόν μου· καθώς τα πετεινά του ουρανού κατάξω αυτούς, παιδεύσω αυτούς εν τη ακοή της θλίψεως αυτών. 13 ουαί αυτοις, ότι απειπήδησαν απ' εμού· δειλαιοί εισιν, ότι ησέβησαν εις εμέ· εγώ δε ελυτρώσάμην αυτούς, αυτοί δε κατελάλησαν κατα ' εμού ψευδή. 14 και ουκ εβόησαν προς με αι καρδίαι αυτών, αλλ' ή ωλόλυζον εν ταις κοιταις αυτών· επί σίτω και οίνω κατετέμνοντο. 15 επαιδεύθησαν εν εμοί, καγώ κατίσχυσα τους βραχίονας αυτών, και εις εμέ ελογίσαντο πονηρά. 16 απεστράφησαν εις ουδέν, εγένοντο ως τόξον εντεταμένον· πεσούνται εν ρομφαία οι άρχοντες αυτών δι' απαιδευσίαν γλώσσης αυτών· ούτος ο φαυλισμός αυτών εν γη Αιγύπτω.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΕΙΣ κόλπον αυτών ως γη, ως αετός επί οίκον Κυρίου, ανθ' ὧν παρέβησαν την διαθήκην μου και κατά του νόμου μου ησέβησαν. 2 ἐμέ κεκράζονται· ο Θεός, ἐγνώκαμέν σε. 3 ὅτι Ἰσραὴλ ἀπειστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρόν κατεδίωξαν. 4 εαυτοῖς ἐβασίλευσαν και οὐ δι' ἐμοῦ· ἤρξαν και οὐκ ἐγνώρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αυτών και τὸ χρυσιόν αυτών ἐποίησαν εαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν. 5 ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου, Σαμάρεια· παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι ἐν τῷ Ἰσραὴλ; 6 και αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, και οὐ θεὸς ἐστι· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου, Σαμάρεια. 7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, και ἡ καταστροφή αυτών ἐκδέξεται αὐτὰ· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐάν δε και ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό. 8 κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεὺς ἀχρηστον, 9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε καθ' εαυτὸν Ἐφραὶμ, δῶρα ἠγάπησαν· 10 δια τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς, και κοπάσουσι μικρόν τοῦ χρίειν βασιλέα και ἀρχοντας. 11 ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια, εἰς ἀμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα. 12 καταγράψω αὐτῷ πλήθος και τὰ νόμιμα αὐτοῦ, εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα. 13 διότι ἐάν θύσωσι θυσίαν και φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτὰ· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αυτών και ἐκδικήσῃ τὰς ἀμαρτίας αυτών. αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν και ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται. 14 και ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαντος αὐτόν και ὠκοδόμησαν τεμένη, και Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· και ἐξαποστελώ πυρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, και καταφάγεται τὰ θεμέλια αυτών.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΜΗ χαιρε Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου καθώς οι λαοί, διότι επόρνευσας από του Θεού σου· ηγάπησας δόματα επί πάντα άλωνα σίτου. 2 άλων και ληνός ουκ έγνων αυτούς, και ο οίνος εμεύσατο αυτούς. 3 ου κατώκησαν εν τη γη του Κυρίου· κατώκησεν Εφραΐμ Αίγυπτον, και εν Ασουρίοις ακάθαρτα φάγονται. 4 ουκ έσπεισαν τω Κυρίω οίνον και ουχ ήδυναν αυτω· αι θυσιαι αυτών ως άρτος πένθους αυτοίς, πάντες οι εσθιοντες αυτά μianθήσονται, διότι οι άρτοι αυτών ταις ψυχαίς αυτών ουκ εισελεύσονται εις τον οίκον Κυρίου. 5 τι ποιήσετε εν ημέραις πανηγύρεως και εν ημέρα εορτής του Κυρίου; 6 δια τούτο ιδού πορεύσονται εκ ταλαιπωρίας Αιγύπτου, και εκδέξεται αυτούς Μέμφις, και θάψει αυτούς Μαχμάς· το αργύριον αυτών όλεθρος κληρονομήσει αυτό, άκανθαι εν τοις σκηνώμασιν αυτών. 7 ήκασιν αι ημέραι της εκδικήσεως, ήκασιν αι ημέραι της ανταποδόσεώς σου, και κακωθήσεται Ισραήλ ωσπερ ο προφήτης ο παρεξοστηκώς, άνθρωπος ο πνευματοφόρος· υπό του πλήθους των αδικιών σου επληθύνθη μανία σου. 8 σκοπός Εφραΐμ μετά Θεού· προφήτης, παγίς σκολιά επί πάσας τας οδούς αυτού· μανίαν εν οίκω Κυρίου κατέπηξαν. 9 εφθάρησαν κατά τας ημέρας του βουνού· μνησθήσεται αδικίας αυτών, εκδικήσει αμαρτίας αυτών. - 10 Ως σταφυλήν εν ερήμω εύρον τον Ισραήλ και ως σκοπόν εν συκή πρώϊμον πατέρας αυτών είδον· αυτοί εισήλθον προς τον Βεελφεγώρ και απηλλοτριώθησαν εις αισχόνην, και εγένοντο οι εβδολυγμένοι ως οι ηγαπημένοι. 11 Εφραΐμ ως όρνεον εξεπετάσθη, αι δόξαι αυτών εκ τόκων και ωδίνων και συλλήψεων· 12 διότι και εάν εκθρέψωσι τα τέκνα αυτών, ατεκνωθήσονται εξ ανθρώπων· διότι και ουαί αυτοίς εστι, σάρξ μου εξ αυτών. 13 Εφραΐμ, εν τρόπον είδον. εις θήραν παρέστησαν τα τέκνα αυτών, και Εφραΐμ του εξαγαγείν εις αποκέντησιν τα τέκνα αυτού. 14 δος αυτοίς, Κύριε· τι δώσεις αυτοίς; δος αυτοίς μήτραν ατεκνούσαν και μαστούς ξηρούς. 15 πάσαι αι κακίαι αυτών εν Γαλγάλ, ότι εκει εμίσησα

αυτούς· δια τας κακίας των επιτηδευμάτων αυτών εκ του οίκου μου εκβαλώ αυτούς, ου μη προσθήσω του αγαπήσαι αυτούς· πάντες οι άρχοντες αυτών απειθούντες. 16 επόνεσεν Εφραΐμ· τας ρίζας αυτού εξηράνθη, καρπόν ουκ έτι μη ενέγκη· διότι και εάν γεννήσωσιν, αποκτενώ τα επιθυμήματα κοιλίας αυτών. 17 απώσεται αυτούς ο Θεός, ότι ουκ εισήκουσαν αυτού, και έσονται πλανήται εν τοις έθνεσιν.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΑΜΠΕΛΟΣ ευκληματούσα Ισραήλ, ο καρπός ευθηνών αυτής· κατά το πλήθος των καρπών αυτής επλήθυσε τα θυσιαστήρια, κατά τα αγαθά της γης αυτού ωκοδόμησε στήλας. 2 εμέρισαν καρδίας αυτών, νυν αφανισθήσονται· αυτός κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, ταλαιπωρήσουσιν αι στήλαι αυτών. 3 διότι νυν ερούσιν· ουκ έστι βασιλεύς ημίν, ότι ουκ εφοβήθημεν τον Κύριον, ο δε βασιλεύς τι ποιήσει ημίν; 4 λαλών ρήματα προφάσεις ψευδεις διαθήσεται διαθήκην· ανατελεί ως άγρωστις κρίμα επί χέρσον αγρού. 5 τω μόσχω του οίκου Ων παροικήσουσιν οι κατοικούντες Σαμάρειαν, ότι επένθησε λαός αυτού επ' αυτόν· και καθώς παρεπίκραναν αυτόν, επιχαρούνται επί την δόξαν αυτού, ότι μετωκίσθη απ' αυτού. 6 και αυτόν εις Ασσυρίους δήσαντες απήνεγκαν ξένια τω βασιλει Ιαρείμ· εν δόματι Εφραΐμ δέξεται, και αισχυνθήσεται Ισραήλ εν τη βουλή αυτού. 7 απέρριψε Σαμάρεια βασιλέα αυτής ως φρύγανον επί προσώπου ύδατος. 8 και εξαρθήσονται βωμοί Ων, αμαρτήματα του Ισραήλ· άκανθαι και τρίβολοι αναβήσονται επί τα θυσιαστήρια αυτών· και ερούσι τοις όρεσι· καλύψατε ημάς, και τοις βουνοίς· πέσατε εφ' ημάς. - 9 Αφ' ου οι βουνοί, ήμαρτεν Ισραήλ, εκεί έστησαν· ου μη καταλάβη αυτούς εν τω βουνω πόλεμος επί τα τέκνα αδικίας; 10 ήλθε παιδεύσαι αυτούς, και συναχθήσονται επ' αυτούς λαοί εν τω παιδεύεσθαι αυτούς εν ταις δυσίν αδικίαις αυτών. 11 Εφραΐμ δάμαλις δεδιδραγμένη αγαπάν νείκος, εγώ δε απελεύσομαι επί το κάλλιστον του τραχήλου αυτής· επιβιβώ Εφραΐμ και παρασιωπήσομαι Ιούδαν, ενισχύσει αυτω Ιακώβ. 12 σπείρατε εαυτοίς εις δικαιοσύνην, τρυγήσατε εις καρπόν

ζωής, φωτίσατε εαυτοίς φως γνώσεως, εκζητήσατε τον Κύριον έως του ελθείν γενήματα δικαιοσύνης υμίν. 13 ινατί παρεσιωπήσατε ασέβειαν και τας αδικίας αυτής ετρυγήσατε; εφάγετε καρπόν ψευδή, ότι ήλπισας εν τοις αμαρτήμασί σου, εν πλήθει δυνάμεώς σου. 14 και εξαναστήσεται απώλεια εν τω λαω σου, και πάντα τα περιτετειχισμένα σου οιχήσεται· ως αρχων Σαλαμάν εκ του οίκου του Ιεροβάαλ, εν ημέραις πολέμου μητέρα επί τέκνοις ηδάφισαν. 15 ούτως ποιήσω υμίν, οίκος του Ισραήλ, από προσώπου αδικίας κακιών υμών.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΟΡΘΡΟΥ απερρίφησαν, απερρίφη βασιλεύς Ισραήλ· ότι νήπιος Ισραήλ, και εγώ ηγάπησα αυτόν και εξ Αιγύπτου μετεκάλεσα τα τέκνα αυτού. 2 καθώς μετεκάλεσα αυτούς, ούτως απώχοντο εκ προσώπου μου· αυτοί τοις Βααλείμ έθνον και τοις γλυπτοίς εθυμίων. 3 και εγώ συνεπόδισα τον Εφραΐμ, ανέλαβον αυτόν επί τον βραχίονά μου, και ουκ έγνωσαν ότι ίαμαι αυτούς. 4 εν διαφθορά ανθρωπων εξέτεινα αυτούς εν δεσμοίς αγαπήσεώς μου και έσομαι αυτοίς ως ραπίζων άνθρωπος επί τας σιαγόνας αυτού· και επιβλέψομαι προς αυτόν, δυνήσομαι αυτω. 5 κατώκησεν Εφραΐμ εν Αιγύπτω, και Ασσούρ αυτός βασιλεύς αυτού, ότι ουκ ηθέλησεν επιστρέψαι. 6 και ησθένησε ρομφαία εν ταις πόλεσιν αυτού και κατέπαυσεν εν ταις χερσίν αυτού, και φάγονται εκ των διαβουλίων αυτών. 7 και ο λαός αυτού επικρεμάμενος εκ της κατοικίας αυτού, και ο Θεός επί τα τίμια αυτού θυμωθήσεται, και ου μη υψώση αυτόν. 8 τι σε διαθώμαι, Εφραΐμ; υπερασπιώ σου, Ισραήλ; τι σε διαθω; ως Αδαμά θήσομαι σε και ως Σεβνείμ; μετεστράφη η καρδια μου εν τω αυτω, συνεταράχθη η μεταμέλειά μου. 9 ου μη ποιήσω κατά την οργήν του θυμού μου, ου μη εγκαταλίπω του εξαλειφθήναι τον Εφραΐμ· διότι Θεός εγώ ειμι και ουκ άνθρωπος· εν σοί άγιος, και ουκ εισελεύσομαι εις πόλιν. 10 οπίσω Κυρίου πορεύσομαι· ως λέων ερεύζεται, ότι αυτός ωρύσεται, και εκοτήσονται τέκνα υδάτων. 11 εκοτήσονται ως όρνεον εξ Αιγύπτου και ως περιστέρα εκ γης Ασσυρίων· και αποκαταστήσω αυτούς εις τους οίκους αυτών, λέγει Κύριος.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΕΚΥΚΛΩΣΕ με εν ψεύδει Εφραΐμ και εν ασεβείας οίκος Ισραήλ και Ιούδα. νυν ἔγνω αυτούς ο Θεός, και λαός άγιος κεκλησεται Θεού. 2 ο δε Εφραΐμ πονηρόν πνεύμα εδΐωξε, καύσωνα όλην την ημέραν· κενά και μάταια επλήθυνε και διαθήκην μετά Ασσυρίων διέθετο, και έλαιον εις Αιγυπτον ενεπορεύετο. 3 και κρίσις τω Κυρίω προς Ιούδαν του εκδικησαι τον Ιακώβ· κατά τας οδούς αυτού και κατά τα επιτηδεύματα αυτού αποδώσει αυτω. 4 εν τη κοιλία επτέρνισε τον αδελφόν αυτού και εν κόποις αυτού ενίσχυσε προς Θεόν 5 και ενίσχυσε μετά αγγέλου, και ηδυνάσθη. έκλαυσαν και εδεήθησάν μου, εν τω οίκω Ων εύροσάν με, και εκεί ελαλήθη προς αυτούς. 6 ο δε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ έσται μνημόσουνον αυτού. 7 και συ εν Θεω σου επιστρέψεις· έλεον και κρίμα φυλάσσου και έγγιζε προς τον Θεόν σου διαπαντός. - 8 Χαναάν εν χειρί αυτού ζυγός αδικίας, καταδυναστεύειν ηγάπησε. 9 και ειπε Εφραΐμ· πλήν πεπλούτηκα, εύρηκα αναψυχήν εμαυτω. πάντες οι πόνοι αυτού ουχ ευρεθήσονται αυτω, δι' αδικίας ας ήμαρτεν. 10 εγώ δε Κύριος ο Θεός σου ανήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου, έτι κατοικιώ σε εν σκηναίς καθός ημέρα εορτής. 11 και λαλήσω προς προφήτας, και εγώ οράσεις επλήθυνα και εν χερσί προφητών ωμοιώθην. 12 ει μη Γαλαάδ εστιν, άρα ψευδεις ήσαν εν Γαλαάλ άρχοντες θυσιάζοντες, και τα θυσιαστήρια αυτών ως χελώναι επί χέρσον αγρού. 13 και ανεχώρησεν Ιακώβ εις πεδίον Συρίας, και εδούλευσεν Ισραήλ εν γυναικί και εν γυναικί εφυλάξατο. 14 και εν προφήτη ανήγαγε Κύριος τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, και εν προφήτη διεφυλάχθη. 15 εθύμωσεν Εφραΐμ και παρώργισε, και το αίμα αυτού επ' αυτόν εκχυθήσεται, και τον ονειδισμόν αυτού ανταποδώσει αυτω Κύριος.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΤΑ τον λόγον Εφραΐμ δικαιώματα έλαβεν αυτός εν τω Ισραήλ και έθετο αυτά τη Βάαλ και απέθανε. 2 και νυν προσέθεντο του αμαρτάνειν έτι, και εποίησαν εαυτοίς χώνευμα εκ του αργυρίου αυτών κατ ' εικόνα ειδώλων, έργα τεκτόνων συντετελεσμένα αυτοίς· αυτοί λέγουσι· θύσατε ανθρώπους, μόσχοι γαρ εκλελοίπασι. 3 δια τούτο έσονται ως νεφέλη πρωϊνή και ως δρόσος ορθρινή πορευομένη, ωσπερ χνούς αποφυσώμενος αφ ' άλωνος και ως ατμίς από δακρύων. 4 εγώ δε Κύριος ο Θεός σου ο στερεών τον ουρανόν και κτιζων γην, ου αι χείρες έκτισαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού, και ου παρέδειξά σοι αυτά του πορεύεσθαι οπίσω αυτών· και εγώ ανήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου, και Θεόν πλήν εμού ου γνώση, και σώζων ουκ έστι πάρεξ εμού. 5 εγώ εποίμανόν σε εν τη ερήμω, εν γη οικιήτω 6 κατά τας νομάς αυτών. και ενεπλήθησαν εις πλησμονήν και υψώθησαν αι καρδιαι αυτών· ένεκα τούτου επελάθοντό μου. 7 και έσομαι αυτοίς ως πανθήρ και ως πάρδαλις κατά την οδόν Ασσυρίων· 8 απαντήσομαι αυτοίς ως άρκος απορουμένη και διαρρηξω συγκλεισμένον καρδιας αυτών, και καταφάγονται αυτούς εκεί σκύμνοι δρυμού, θηρία αγρού διασπάσει αυτούς. 9 τη διαφθορά σου, Ισραήλ, τις βοηθήσει; 10 που ο βασιλεύς σου ούτος; και διασωσάτω σε εν πάσαις ταις πόλεσί σου· κρινάτω σε ον είπας· δος μοι βασιλέα και άρχοντα. 11 και έδωκά σοι βασιλέα εν οργή μου και έσχον εν τω θυμω μου 12 συστροφήν αδικίας. Εφραΐμ, εγκεκρυμμένη η αμαρτία αυτού· 13 ωδίνες ως τικτούσης ήξουσιν αυτω. ούτος ο υιος σου ο φρόνιμος, διότι ου μη υποστη εν συντριβή τέκνων. 14 εκ χειρός άδου ρύσομαι και εκ θανάτου λυτρώσομαι αυτούς, που η δίκη σου, θάνατε; που το κέντρον σου, άδη; παράκλησις κέκρυπται από οφθαλμών μου, 15 διότι ούτος ανά μέσον αδελφών διαστελεί· επάξει καύσωνα άνεμον Κύριος εκ της ερήμου επ ' αυτόν, και αναξηρανεί τας φλέβας αυτού, εξερημώσει τας πηγάς αυτού· αυτός καταξηρανεί την γην αυτού και πάντα τα σκεύη τα επιθυμητά αυτού.

ΩΣΗΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ότι αντέστη προς τον Θεόν αυτής· εν ρομφαία πεσούνται αυτοί, και τα υποτίθια αυτών εδαφισθήσονται, και αι εν γαστρί έχουσαι αυτών διαρραγήσονται. 2 επιστρέφηθι, Ισραήλ, προς Κύριον τον Θεόν σου, διότι ησθένησαν εν ταις αδικίαις σου. 3 λάβετε μεθ' εαυτών λόγους και επιστρέφητε προς Κύριον τον Θεόν υμών· είπατε αυτω, όπως μη λάβητε αδικίαν και λάβητε αγαθά, και ανταποδώσομεν καρπόν χειλέων ημών. 4 Ασσούρ ου μη σώση ημάς, εφ' ἵππον ουκ αναβησόμεθα· ουκέτι μη είπωμεν· θεοί ημών, τοις έργοις των χειρών ημών· ο εν σοί ελεήσει ορφανόν. 5 ιάσομαι τας κατοικίας αυτών, αγαπήσω αυτούς ομολόγως, ότι αποστρέψω την οργήν μου απ' αυτού. 6 έσομαι ως δρόσος τω Ισραήλ, ανθήσει ως κρίνον και βαλεί τας ρίζας αυτού ως ο Λιβανος· 7 πορεύσονται οι κλάδοι αυτού, και έσται ως ελαία κατάκαρπος, και η σφρασία αυτού ως Λιβάνου· 8 επιστρέψουσι και καθιόνται υπό την σκέπην αυτού, ζήσονται και μεθυσθήσονται σίτω· και εξανθήσει ως άμπελος μνημόσυνον αυτού, ως οίνος Λιβάνου. 9 τω Εφραΐμ, τι αυτω έτι και ειδώλοισ; εγώ εταπεινώσα αυτόν, και εγώ κατισχύσω αυτόν· εγώ ως άρκευθος πυκάζουσα, εξ εμού ο καρπός σου εύρηται. 10 τις σοφός και συνήσει ταύτα; ή συνετός και επιγνώσεται αυτά; ότι ευθείαι αι οδοί του Κυρίου, και δίκαιοι πορεύσονται εν αυταίς, οι δε ασεβείς ασθενήσουσιν εν αυταίς.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΟΓΟΙ Αμώς, οί εγένοντο εν Ακκαρείμ εκ Θεκουέ, ους είδεν υπέρ Ιερουσαλήμ εν ημέραις 'Οζίου βασιλέως Ιούδα και εν ημέραις Ιεροβοάμ του Ιωάς βασιλέως Ισραήλ, προ δύο ετών του σεισμού.

2 Και είπε· Κύριος εκ Σιών εφθέγγετο και εξ Ιερουσαλήμ έδωκε φωνήν αυτού, και επένθησαν αι νομαί των ποιμένων, και εξηράνθη η κορυφή του Καρμήλου. - 3 Και είπε Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Δαμασκού και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ' ων έπριζον πρίοσι σιδηροίς τας εν γαστρί εχούσας των εν Γαλαάδ· 4 και αποσελώ πυρ εις τον οίκον Αζαήλ, και καταφάγεται τα θεμέλια υιού Άδερ· 5 και συντρίψω μοχλούς Δαμασκού και εξολοθρεύσω κατοικούντας εκ πεδίου Ων, και κατακόψω φυλήν εξ ανδρών Χαρράν, και αιχμαλωτευθήσεται λαός Συρίας επικλητος, λέγει Κύριος. - 6 Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Γάζης και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτούς, ένεκεν του αιχμαλωτεύσαι αυτούς αιχμαλωσίαν του Σαλωμών του συγκλείσαι εις την Ιδουμαϊαν. 7 και εξαποσελώ πυρ επί τα τείχη Γάζης, και καταφάγεται τα θεμέλια αυτής· 8 και εξολοθρεύσω κατοικούντας εξ Αζώτου, και εξαρθήσεται φυλή εξ Ασκάλωνος, και επάξω την χεϊρά μου επί Ακκάρων, και απολούνται οι κατάλοιποι των αλλοφύλων, λέγει Κύριος. - 9 Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Τύρου και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτήν, ανθ' ων συνέκλεισαν αιχμαλωσίαν του Σαλωμών εις την Ιδουμαϊαν και ουκ εμνήσθησαν διαθήκης αδελφών· 10 και εξαποσελώ πυρ επί τα τείχη Τύρου, και καταφάγεται τα θεμέλια αυτής. - 11 Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις της Ιδουμαϊας και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτούς, ένεκα του διώξαι αυτούς εν ρομφαία τον αδελφόν αυτού και ελυμήνατο μητέρα επί γης και ήρπασεν εις μαρτύριον φρίκην αυτού και το όρμημα αυτού εφύλαξεν εις νίκος. 12 και εξαποσελώ πυρ εις Θαμάν, και καταφάγεται θεμέλια τειχέων αυτής. - 13 Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις

υιών Αμμών και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ' ὧν ανέσχιζον τας εν γαστρί εχούσας των Γαλααδιτών, ὅπως εμπλατύνωσι τα ὄρια αυτών · 14 και ανάψω πυρ επί τείχη Ραββάθ, και καταφάγεται θεμέλια αυτής μετά κραυγῆς εν ημέρα πολέμου, και σεισθήσεται εν ημέραις συντελείας αυτής · 15 και πορεύσονται οι βασιλεις αυτής εν αιχμαλωσία, οι ιερείς αυτών και οι ἄρχοντες αυτώ επί το αυτό, λέγει Κύριος.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Μωάβ και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ' ὧν κατέκαυσαν τα οστά βασιλέως της Ιδουμαίας εις κονίαν. 2 και εξαποστελώ πυρ εις Μωάβ, και καταφάγεται τα θεμέλια των πόλεων αυτής, και αποθανείται εν αδυναμία Μωάβ μετά κραυγῆς και μετά φωνῆς σάλπιγγος. 3 και εξολοθρεύσω κριτήν εξ αυτής, και πάντας αυτής αποκτενώ μετ' αυτού, λέγει Κύριος. - 4 Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις υιών Ιούδα και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ἔνεκα του ἀπώσασθαι αυτοὺς τον νόμον του Κυρίου, και τα προστάγματα αυτου ουκ εφυλάξαντο, και επλάνησεν αυτοὺς τα μάτια αυτών, α εποίησαν, οίς εξηκολούθησαν οι πατέρες αυτών οπίσω αυτών. 5 και εξαποστελώ πυρ επί Ιούδαν, και καταφάγεται θεμέλια Ιερουσαλήμ. - 6 Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Ισραήλ και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ' ὧν απέδοντο αργυρίου δίκαιον και πένητα ἔνεκεν υποδημάτων, 7 τα πατούντα επί τον χουν της γης και εκονδύλιζον εις κεφαλῆς πτωχών και οδόν ταπεινών εξέκλιναν, και υιος και πατήρ αυτου εισεπορεύοντο προς την αυτήν παιδίσκην, ὅπως βεβηλώσι το ὄνομα του Θεου αυτών. 8 και τα ιμάτια αυτών δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα εποίουν εχόμενα του θυσιαστηρίου και οἶνον εκ συκοφαντιών ἔπινον εν τῷ οίκῳ του Θεου αυτών. 9 εγώ δε εξήρα τον Αμορραϊον εκ προσώπου αυτών, ου ην, καθῶς ὕψος κέδρου το ὕψος αυτου, και ισχυρός ην ως δρὺς, και εξήρανα τον καρπὸν αυτου ἐπάνωθεν και τας ρίζας αυτου υποκάτωθεν. 10 και εγώ

ανήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου και περιήγαγον υμάς εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη του κατακληρονομήσαι την γην των Αμορραίων. 11 και έλαβον εκ των υιών υμών εις προφήτας και εκ των νεανίσκων υμών εις αγιασμόν. μη ουκ έστι ταύτα υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος. 12 και εποτιζετε τους ηγιασμένους οίνον και τοις προφήταις ενετέλλεσθε λέγοντες· ου μη προφητεύσητε. 13 δια τούτο ιδού εγώ κυλίω υποκάτω υμών, ον τρόπον κυλιεται η άμαξα η γέμουσα καλάμης· 14 και απολείται φυγή εκ δρομέως, και ο κραταιός ου μη κρατήση της ισχύος αυτού, και ο μαχητής ου μη σώση την ψυχήν αυτού, 15 και ο τοξότης ου μη υποστη, και ο οξύς τοις ποσίν αυτού ου μη διασωθή και ο ιππεύς ου μη σώση την ψυχήν αυτού 16 και ο κραταιός ου μη ευρήσει την καρδιαν αυτού εν δυναστείαις· ο γυμνός διώξεται εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον τούτον, ον ελάλησε Κύριος εφ' υμάς, οίκος Ισραήλ, και κατά πάσης φυλής, ης ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου, λέγων· 2 πλήν υμάς έγνων εκ πασών των φυλών της γης· δια τούτο εκδικήσω εφ' υμάς πάσας τας αμαρτίας υμών. 3 ει πορεύσονται δύο επί το αυτό καθόλου, εάν μη γνωρίσωσιν εαυτούς; 4 ει ερεύξεται λέων εκ του δρυμού αυτού θήραν ουκ έχων; ει δώσει σκόμνος φωνήν αυτού εκ της μάνδρας αυτού καθόλου, εάν μη αρπάση τι; 5 ει πεσείται όρνεον επί γης γης άνευ ιξευτού; ει σχασθήσεται παγίς επί της γης άνευ του συλλαβείν τι; 6 ει φωνήσει σάλπιγξ εν πόλει, και λαός ου πτοηθήσεται; ει έσται κακία εν πόλει, ην Κύριος ουκ εποίησε; 7 διότι ου μη ποιήση Κύριος ο Θεός πράγμα, εάν μη αποικαλύψη παιδείαν αυτού προς τους δούλους αυτού τους προφήτας. 8 λέων ερεύξεται, και τις ου φοβηθήσεται; Κύριος ο Θεός ελάλησε, και τις ου προφητεύσει; - 9 Απαγγείλατε χώρας εν Ασουριοις και επί τας χώρας της Αιγύπτου και είπατε· συνάχθητε επί το όρος Σαμαρείας και ιδετε θαυμαστά πολλά εν μέσω αυτής και καταδυναστείαν την εν αυτη· 10 και ουκ έγνω α έσται εναντίον αυτής, λέγει Κύριος, οι θησαυρίζοντες αδικίαν και ταλαιπωρίαν εν ταις

χώραις αυτών. 11 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός· Τύρος, κυκλόθεν η γη σου ερημωθήσεται, και κατάξει εκ σου ισχύν σου, και διαρπαγήσονται αι χώραι σου. 12 τάδε λέγει Κύριος· ον τρόπον όταν εκοπάση ο ποιμήν εκ στόματος του λέοντος δύο σκέλη ή λοβόν ωτίου, ούτως εκοπασθήσονται οι υιοί Ισραήλ οι κατοικούντες εν Σαμαρεία κατέναντι της φυλής και εν Δαμασκώ ιερείς, 13 ακούσατε και επιμαρτύρασθε τω οίκω Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ· 14 διότι εν τη ημέρα όταν εκδικώ ασεβείας του Ισραήλ επ' αυτόν, και εκδικήσω επί τα θυσιαστήρια Βαιθήλ, και κατασκαφήσεται τα κέρατα του θυσιαστηρίου και πεσούντα επί την γην· 15 συγχεώ και πατάξω τον οίκον τον περίπτερον επί τον οίκον τον θερινόν, και απολούνται οίκοι ελεφάντινοι, και προστεθήσονται έτεροι οίκοι πολλοί, λέγει Κύριος.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον τούτον, δαμάλεις της Βασανίτιδος, αι εν τω όρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι πτωχούς και καταπατούσαι πένητας, αι λέγουσαι τοις κυρίοις αυτών· επίδοτε ημίν όπως πίωμεν. 2 ομνύει Κύριος κατά των αγίων αυτού, διότι ιδού ημέραι έρχονται επ' υμάς, και λήψονται υμάς εν όπλοις, και τους μεθ' υμών εις λέβητας υποκαιομένους εμβалоύσιν έμπυροι λοιμοί, 3 και εξενεχθήσεσθε γυμναί κατέναντι αλλήλων και απορριφήσεσθε εις το όρος το Ρεμμάν, λέγει Κύριος. - 4 Εισήλθατε εις Βαιθήλ και ηνομήσατε και εις Γάλαλα επληθύνατε του ασεβήσαι και ηνέγκατε εις το πρωϊ θυσίας υμών, εις την τριημερίαν τα επιδέκατα υμών· 5 και ανέγνωσαν έξω νόμον και επεκαλέσαντο ομολογίας. απαγγείλατε ότι ταύτα ηγάπησαν οι υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος. 6 και εγώ δώσω υμίν γομφιασμόν οδόντων εν πάσαις ταις πόλεσιν υμών και ένδειαν άρτων εν πάσι τοις τόποις υμών· και ουκ επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος. 7 και εγώ ανέσχον εξ υμών τον υετόν προ τριών μηνών του τρυγητού· και βρέξω επί πόλιν μίαν, επί δε πόλιν μίαν ου βρέξω· μερίς μία βραχήσεται, και μερίς, επ' ην ου βρέξω επ' αυτήν, ξηρανθήσεται· 8 και

συναθροισθήσονται δύο και τρεις πόλεις εις πόλιν μίαν του πείν ύδωρ και ου μη εμπλησθώσι· και ουκ επιστράφητε προς με, λέγει Κύριος. 9 επάταξα υμάς εν πυρώσει και εν ικτέρω· επληθύνατε κήπους υμών, αμπελώνας υμών και συκεώνας υμών και ελαιώνας υμών κατέφαγεν η κάμπη· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος. 10 εξαπέστειλα εις υμάς θάνατον εν οδω Αιγύπτου και απέκτεινα εν ρομφαία τους νεανίσκους υμών μετά αιχμαλωσίας ίππων σου και ανήγαγον εν πυρί τας παρεμβολάς εν τη οργή μου· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος. 11 κατέστρεψα υμάς, καθώς κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα, και εγένεσθε ως δαλός εξεσπασμένος εκ πυρός· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος. 12 δια τούτο ούτως ποιήσω σοι, Ισραήλ· πλήν ότι ούτως ποιήσω σοι, ετοιμάζου του επικαλείσθαι τον Θεόν σου, Ισραήλ. 13 διότι ιδού εγώ στερεών βροντήν και κτιζών πνεύμα και απαγγέλλων· εις ανθρώπους τον χριστόν αυτού, ποιών όρθρον και ομίχλην και επιβαίνων επί τα υψηλά της γης· Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ όνομα αυτω.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον Κυρίου τούτον, ον εγώ λαμβάνω εφ' υμάς θρήνον· οίκος Ισραήλ έπεσεν, ουκέτι μη προσθή του αναστήναι· 2 παρθένος του Ισραήλ έσφαλεν επί της γης αυτού, ουκ έστιν ο αναστήσων αυτήν. 3 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· η πόλις εξ ης εξεπορεύοντο χίλιοι, υπολειφθήσονται εκατόν, και εξ ης εξεπορεύοντο εκατόν, υπολειφθήσονται δέκα τω οίκω Ισραήλ. 4 διότι τάδε λέγει Κύριος προς τον οίκον Ισραήλ· εκζητήσατέ με, και ζήσεσθε· 5 και μη εκζητείτε Βαιθήλ και εις Γάλγαλα μη εισπορεύεσθε και επί το φρέαρ του όρκου μη διαβαίνετε, ότι Γάλγαλα αιχμαλωτευομένη αιχμαλωτευθήσεται, και Βαιθήλ έσται ως ουχ υπάρχουσα. 6 εκζητήσατε τον Κύριον και ζήσατε, όπως μη αναλάμψη ως πυρ ο οίκος Ιωσήφ, και καταφάγεται αυτόν, και ουκ έσται ο σβέσων τω οίκω Ισραήλ. 7 Κύριος ο ποιών εις ύψος κρίμα και δικαιοσύνην εις γην έθηκεν, 8 ο ποιών πάντα και μετασκευάζων και εκτρέπων εις το πρωϊ σκιάν και ημέραν εις νύκτα συσκοτάζων, ο

προσκαλούμενος το ύδωρ της θαλάσσης και εκχέων αυτό επί πρόσωπον της γης, Κύριος ο Θεός παντοκράτωρ όνομα αυτω · 9 ο διαιρών συντριμμόν επί ισχύν και ταλαιπωριαν επί οχύρωμα επάγων. 10 εμίσησαν εν πόλαις ελέγχοντα και λόγον όσιον εβδελύξαντο. 11 δια τούτο ανθ ' ων κατεκονδυλιζετε πτωχούς και δώρα εκλεκτά εδέξασθε παρ ' αυτών, οίκους ξεστούς ωκοδομήσατε και ου μη κατοικήσητε εν αυτοίς, αμπελώνας επιθυμητούς εφυτεύσατε και ου μη πίνητε τον οίνον αυτών. 12 ότι έγνων πολλάς ασεβείας υμών, και ισχυραί αι αμαρτίαι υμών, καταπατούντες δικαιον, λαμβάνοντες αλλάγματα και πένητας εν πόλαις εκκλίνοντες. 13 δια τούτο ο συνίων εν τω καιρω εκείνω σιωπήσεται, ότι καιρός πονηρών εστιν. 14 εκζητήσατε το καλόν, και μη το πονηρόν, όπως ζήσητε · και έσται ούτως μεθ ' υμών Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ον τρόπον είπατε · 15 μεμισήκαμεν τα πονηρά και ηγαπήσαμεν τα καλά · και αποκαταστήσατε εν πόλαις κρίμα, όπως ελεήση Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ τους περιλοίπους του Ιωσήφ. 16 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ · εν πάσαις ταις πλατειάις κοπετός, και εν πάσαις ταις οδοίς ρηθήσεται · ουαί, ουαί · κληθήσεται γεωργός εις πένθος και κοπετόν και εις ειδότας θρήνον, 17 και εν πάσαις οδοίς κοπετός, διότι ελεύσομαι δια μέσου σου, είπε Κύριος. - 18 Ουαί οι επιθυμούντες την ημέραν Κυρίου · ινατί αύτη υμίν η ημέρα του Κυρίου; και αύτη εστι σκότος και ου φως. 19 ον τρόπον εάν φύγη άνθρωπος εκ προσώπου του λέοντος και εμπέση αυτω η άρκος, και εισπηδήση εις τον οίκον αυτου και απερείσηται τας χείρας αυτου επί τον τοίχον και δάκη αυτόν όφης. 20 ουχί σκότος η ημέρα του Κυρίου και ου φως; και γνόφος ουκ έχων φέγγος αύτη; 21 μεμισηκα, απώσμαι εορτάς υμών και ου μη οσφρανθώ θυσίας εν ταις πανηγύρεσιν υμών · 22 διότι εάν ενέγκητέ μοι ολοκαυτώματα και θυσίας υμών, ου προσδέξομαι αυτά, και σωτηριου επιφανείας υμών ουκ επιβλέψομαι. 23 μετάστησον απ ' εμου ήχον ωδών σου, και ψαλμόν οργάνων σου ουκ ακούσομαι · 24 και κυλισθήσεται ως ύδωρ κρίμα και δικαιοσύνη ως χειμάρρους άβατος. 25 μη σφάγια και θυσίας προσηνέγκατέ μοι, οίκος Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω; 26 και ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του θεου υμών Ραιφάν, τους τύπους αυτών, ους εποήσατε εαυτοίς. 27 και μετοικιώ υμάς επέκεινα Δαμασκού, λέγει Κύριος, ο Θεός ο παντοκράτωρ όνομα αυτω.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΟΥΑΙ τοις εξουθενούσι Σιών και τοις πεποιθόσιν επί το όρος Σαμαρείας· απετρύγησαν αρχάς εθνών, και εισήλθον αυτοί. οίκος του Ισραήλ, 2 διάβητε πάντες και ιδετε και διέλθατε εκείθεν εις Εμαθραββά και κατάβητε εκείθεν εις Γεθ αλλοφύλων, τας κρατίστας εκ πασών των βασιλειών τούτων, ει πλείονα τα όρια αυτών εστι των υμετέρων ορίων. 3 οι ερχόμενοι εις ημέραν κακήν, οι εγγίζοντες και εφαιπόμενοι σαββάτων ψευδών, 4 οι καθεύδοντες επί κλινών ελεφαντινών και κατασπαταλώντες επί ταις στρωμαίς αυτών και έσθοντες ερίφους εκ ποιμνίων και μοσχάρια εκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά, 5 οι επικροτούντες προς την φωνήν των οργάνων, ως εστηκότα ελογίσαντο και ουχ ως φεύγοντα· 6 οι πίνοντες τον διυλισμένον οίνον και τα πρώτα μύρα χριόμενοι και ουκ έπασχον ουδέν επί τη συντριβή Ιωσήφ. 7 δια τούτο νυν αχμάλωτοι έσονται απ ' αρχής δυναστών και εξαρθήσεται χρεμετισμός ιππων εξ Εφραίμ. 8 ότι ώμοσε Κύριος καθ ' εαυτού· διότι βδελύσσομαι εγώ πάσα την ύβριν Ιακώβ και τας χώρας αυτου μεμίσηκα, και εξαρώ πόλιν συν πάσι τοις κατοικούσιν αυτην· 9 και έσται εάν υπολειφθώσι δέκα άνδρες εν οικία μια, και αποθανούνται, 10 και υπολειφθήσονται οι κατάλοιποι, και λήψονται οι οικείοι αυτών και παραβιώνται του εξενέγκαι τα οστά αυτών εκ του οίκου· και ερεί τοις προεστηκόσι της οικίας· ει έτι υπάρχει παρά σοι; 11 και ερεί· ουκέτι· και ερεί· σίγα, ένεκα του μη ονομάσαι το όνομα Κυριου. 12 διότι ιδού Κύριος εντέλλεται και πατάξει τον οίκον τον μέγαν θλάσασι και τον οίκον τον μικρόν ράγμασιν. 13 ει διώξονται εν πέτραις ιπποι; ει παρασιωπήσονται εν θηλείαις; ότι εξεστρέψατε εις θυμόν κρίμα και καρπόν δικαιοσύνης εις πικρίαν, 14 οι ευφραινόμενοι επ ' ουδενί λόγω, οι λέγοντες· ουκ εν τη ιοχυϊ ημών έσχομεν κέρατα; 15 διότι ιδού εγώ επεγερώ εφ ' υμάς, οίκος Ισραήλ, έθνος, λέγει Κύριος των δυνάμεων, και εκθλίψουσιν υμάς του μη εισελθείν εις Εμάθ και ως του χειμάρρου των δυσμών.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΟΥΤΩΣ έδειξέ μοι Κύριος ο Θεός, και ιδού επιγονή ακρίδων ερχομένη εωθινή, και ιδού βρούχος εις Γώγ ο βασιλεύς. 2 και έσται εάν συντελέση του καταφαγειν τον χόρτον της γης, και είπα· Κύριε Κύριε, ίλεως γενού· τις αναστήσει τον Ιακώβ; ότι ολιγοστός εστι· 3 μετανόησον, Κύριε, επί τούτω. και τούτο ουκ έσται, λέγει Κύριος. - 4 Ούτως έδειξέ μοι Κύριος, και ιδού εκάλεσε την δίκην εν πυρί Κύριος, και κατέφαγε την άβυσσον την πολλήν και κατέφαγε την μερίδα Κυρίου. 5 και είπα· Κύριε, κόπασον δη, τις αναστήσει τον Ιακώβ; ότι ολιγοστός εστι· 6 μετανόησον, Κύριε, επί τούτω. και τούτο ου μη γένηται, λέγει Κύριος. - 7 Ούτως έδειξέ μοι Κύριος, και ιδού εστηκώς επί τείχους αδαμαντίνου, και εν τη χειρί αυτού αδάμας. 8 και είπε Κύριος προς με· τι συ οράς, Αμός; και είπα· αδάμαντα· και είπε Κύριος προς με· ιδού εγώ εντάσσω αδάμαντα εν μέσω λαού μου Ισραήλ, ουκέτι μη προσθώ του παρελθειν αυτόν· 9 και αφανισθήσονται βωμοί του γέλωτος, και αι τελεταί του Ισραήλ ερημωθήσονται, και αναστήσομαι επί τον οίκον Ιεροβοάμ εν ρομφαία. - 10 Και εξαπέστειλεν Αμασίας ο ιερέυς Βαιθήλ προς Ιεροβοάμ βασιλέα Ισραήλ λέγων· συστροφάς ποιείται κατά σου Αμός εν μέσω οίκου Ισραήλ· ου μη δύνηται η γη υπενεγκειν πάντας τους λόγους αυτού, 11 διότι τάδε λέγει Αμός· εν ρομφαία τελευτήσει Ιεροβοάμ, ο δε Ισραήλ αιχμάλωτος αχθήσεται από της γης αυτού. 12 και είπεν Αμασίας προς Αμός· ο ορών, βάδιζε εκχώρησον συ εις γην Ιούδα και εκεί καταβίου και εκεί προφητεύσεις, 13 εις δε Βαιθήλ ουκέτι προσθήσεις του προφητεύσαι, ότι αγιασμα βασιλέως εστί και οίκος βασιλείας εστί. 14 και απεκρίθη Αμός και είπε προς Αμασιάν· ουκ ήμην προφήτης εγώ ουδέ υιος προφήτου, αλλ' ή αιπόλος ήμην και κνίζων ουκάμινα· 15 και ανέλαβέ με Κύριος εκ των προβάτων, και είπε Κύριος προς με· βάδιζε προφήτευσον επί τον λαόν μου Ισραήλ. 16 και νυν άκουε λόγον Κυρίου. συ λέγεις· μη προφήτευε επί τον Ισραήλ και ου μη οχλαγωγήσης επί τον οίκον Ιακώβ· 17 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· η γυνή σου εν τη πόλει πορνεύσει, και οι υιοί σου και

αι θυγατέρες σου εν ρομφαία πεσούνται, και η γη σου εν σχοινίω καταμετρηθήσεται, και ου εν γη ακαθάρτω τελευτήσεις, ο δε Ισραήλ αιχμάλωτος αχθήσεται από γης γης αυτού.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΟΥΤΩΣ έδειξέ μοι Κύριος και ιδού άγγος ιξευτού. 2 και ειπε · τι ου βλέπεις, Αμός; και ειπα · άγγος ιξευτού. και ειπε Κύριος προς με · ήκει το πέρας επί τον λαόν μου Ισραήλ, ου προσθήσω έτι του παρελθείν αυτόν · 3 και ολολύξει τα φατνώματα του ναού · εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, πολός ο πεπτωκός εν παντί τόπω, επιρρίψω σιωπήν. - 4 Ακούσατε δη ταύτα οι εκτρίβοντες εις το πρωϊ πένητα και καταδυναστεύοντες πτωχούς από της γης, 5 οι λέγοντες · ποτε διελεύσεται ο μην και εμπολεμήσομεν και τα σάββατα και ανοίξομεν θησαυρόν του ποιήσαι μέτρον μικρόν και του μεγαλόναι στάθμια και ποιήσαι ζυγόν άδικον 6 του κτάσθαι εν αργυρίω και πτωχούς και πένητα αντί υποδημάτων και από παντός γεννήματος εμπορευσόμεθα; 7 ομνύει Κύριος κατά της υπερηφανίας Ιακώβ, ει επιλησθήσεται εις νίκος πάντα τα έργα υμών. 8 και επί τούτοις ου ταραχθήσεται η γη, και πενθήσει πας ο κατοικών εν αυτη, και αναβήσεται ως ποταμός συντέλεια και καταβήσεται ως ποταμός Αιγύπτου. 9 και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός, και δύσεται ο ήλιος μεσημβρίας, και συσκοτάσει επί της γης εν ημέρα το φως · 10 και μεταστρέψω τας εορτάς υμών εις πένθος και πάσας τας ωδάς υμών εις θρήνον και αναβιβώ επί πάσαν οσφόν σάκκον και επί πάσαν κεφαλήν φαλάκρωμα και θήσομαι αυτόν ως πένθος αγαπητού και τους μετ ' αυτού ως ημέραν οδύνης. 11 ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και εξαποστελώ λιμόν επί την γην, ου λιμόν άρτων ουδέ δίψαν ύδατος, αλλά λιμόν του ακούσαι τον λόγον Κυρίου · 12 και σαλευθήσονται ύδατα από της θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολών περιδραμούνται ζητούντες τον λόγον του Κυρίου και ου μη εύρωσιν. 13 εν τη ημέρα εκείνη εκλείψουσιν αι παρθένοι αι καλαί και οι νεανίσκοι εν δίψει, 14 οι ομνύοντες κατά του ιλασμού Σαμαρείας και οι λέγοντες · ζη ο Θεός σου, Δάν, και ζη ο Θεός σου,

Βηρσαβεέ · και πεσούνται και ου μη αναστώσιν έτι.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΕΙΔΟΝ τον Κύριον εφεστώτα επί του θυσιαστηρίου, και είπε · πάταξον επί το ιλαστήριον και σεισθήσεται τα πρόπυλα και διάκοψον εις κεφαλάς πάντων · και τους καταλοίπους αυτών εν ρομφαία αποκτενώ, ου μη διαφύγη εξ αυτών φεύγων, και ου μη διασωθή εξ αυτών ανασωζόμενος. 2 εάν κατακρυβώσιν εις άδου, εκείθεν η χείρ μου ανασπάσει αυτούς · και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν κατάξω αυτούς · 3 εάν εγκατακρυβώσιν εις την κορυφήν του Καρμήλου, εκείθεν εξερευνήσω και λήψομαι αυτούς · και εάν καταδύσωσιν εξ οφθαλμών μου εις τα βάθη της θαλάσσης, εκεί εντελούμαι τω δράκοντι και δήξεται αυτούς · 4 και εάν πορευθώσιν εν αιχμαλωσία προ προσώπου των εχθρών αυτών, εκεί εντελούμαι τη ρομφαία και αποκτενει αυτούς. και στηριώ τους οφθαλμούς μου επ ' αυτούς εις κακά και ουκ εις αγαθά. 5 και Κύριος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο εφαιπόμενος της γης και σαλεύων αυτήν, και πενθήσουσι πάντες οι κατοικούντες αυτήν, και αναβήσεται ως ποταμός συντέλεια αυτής και καταβήσεται ως ποταμός Αιγύπτου · 6 ο οικοδομών εις τον ουρανόν ανάβασιν αυτού και την επαγγελίαν αυτού επί της γης θεμελιών, ο προσκαλούμενος το ύδωρ της θαλάσσης και εκχέων αυτό επί πρόσωπον της γης · Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ όνομα αυτω. 7 ουχ ως υιοί Αιθίοπων υμείς εστε εμοί, υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος. ου τον Ισραήλ ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου και τους αλλοφύλους εκ Καππαδοκίας και τους Σύρους εκ βόθρου; - 8 Ιδού οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού επί την βασιλείαν των αμαρτωλών και εξαρώ αυτήν από προσώπου της γης · πλην ότι ουκ εις τέλος εξαρώ τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος. 9 διότι ιδού εγώ εντέλλομαι και λικμήσω εν πάσι τοις έθνεσι τον οίκον Ισραήλ, ον τρόπον λικμάται εν τω λικμω και ου μη πέση σύντριμμα επί την γην. 10 εν ρομφαία τελευτήσουσι πάντες αμαρτωλοί λαού μου οι λέγοντες · ου μη εγγίση ουδ ' ου μη γένηται εφ ' ημάς τα κακά. 11 εν τη ημέρα εκείνη αναστήσω την σκηνήν Δαβίδ την πεπτωκυίαν και

ανοικοδομήσω τα πεπτωκότα αυτής και τα κατεσκαμμένα αυτής αναστήσω και ανοικοδομήσω αυτήν καθώς αι ημέραι του αιώνος, 12 όπως εκζητήσωσιν οι κατάλοιποι των ανθρώπων και πάντα τα έθνη, εφ' ους επικέκληται το όνομά μου επ' αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιών πάντα ταύτα. 13 ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και καταλήψεται ο αμητός τον τρυγητόν, και περκάσει η σταφυλή εν τω σπόρω, και αποσταλάξει τα όρη γλυκασμόν, και πάντες οι βουνοί σύμφυτοι έσονται · 14 και επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ, και οικοδομήσουσι πόλεις τας ηφανισμένας και κατοικήσουσι και φυτεύσουσιν αμπελώνας και πίνουνται τον οίνον αυτών και ποιήσουσι κήπους και φάγονται τον καρπόν αυτών · 15 και καταφυτεύσω αυτούς επί της γης αυτών και ου μη εκοπασθώσιν ουκέτι από της γης, ης έδωκα αυτοίς, λέγει Κύριος ο παντοκράτωρ.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Μιχαϊαν τον του Μωρασθεί εν ημέραις Ιωάθαμ και Άχαζ και Εζεκιου βασιλέων Ιούδα, υπέρ ων είδε περι Σαμαρείας και περι Ιερουσαλήμ.

2 Ακούσατε, λαοί, λόγους, και προσεχέτω η γη και πάντες οι εν αυτη, και έσται Κύριος εν υμίν εις μαρτύριον, Κύριος εξ οικου αγίου αυτού. 3 διότι ιδού Κύριος εκπορεύεται εκ του τόπου αυτού και καταβήσεται και επιβήσεται επί τα ύψη της γης, 4 και σαλευθήσεται τα όρη υποκάτωθεν αυτού, και αι κοιλάδες τακήσονται ως κηρός από προσώπου πυρός και ως ύδωρ καταφερόμενον εν καταβάσει. 5 δι' ασέβειαν Ιακώβ πάντα ταύτα και δι' αμαρτίαν οικου Ισραήλ. τις η ασέβεια του Ιακώβ; ου Σαμάρεια; και τις η αμαρτία οικου Ιούδα; ουχι Ιερουσαλήμ; 6 και θήσομαι Σαμάρειαν εις οπωροφυλάκιον αγρού και εις φυτείαν

αμπελώνος και κατασπάσω εις χάος τους λίθους αυτής και τα θεμέλια αυτής αποκαλύψω. 7 και πάντα τα γλυπτά αυτής κατακόψουσι και πάντα τα μισθώματα αυτής εμπρήσουσιν εν πυρί, και πάντα τα είδωλα αυτής θήσομαι εις αφανισμόν· διότι εκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε και εκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν. 8 ένεκεν τούτου κόψεται και θρηνησει, πορεύσεται ανυπόδετος και γυμνή, ποιήσεται κοπετόν ως δρακόντων και πένθος ως θυγατέρων σειρήνων· 9 ότι κατεκράτησεν η πληγή αυτής, διότι ήλθεν έως Ιούδα και ήψατο έως πύλης λαού μου, έως Ιερουσαλήμ. 10 οι εν Γεθ, μη μεγαλύνεσθε· οι εν Ακείμ, μη ανοικοδομείτε εξ οίκου κατά γέλωτα, γην καταπάσασθε κατά γέλωτα υμών. 11 κατοικούσα καλώς τας πόλεις αυτής, ουκ εξήλθε κατοικούσα Σενναάν κόψασθαι οίκον εχόμενον αυτής, λήψεται εξ υμών πληγήν οδύνης. 12 τις ήρξατο εις αγαθά κατοικούση οδύνας; ότι κατέβη κακά παρά Κυρίου επί πύλας Ιερουσαλήμ, 13 ψόφος αρμάτων και ιππευόντων. κατοικούσα Λαχίς, αρχηγός αμαρτίας αυτή εστι τη θυγατρί Σιών, ότι εν σοί ευρέθησαν ασέβειαι του Ισραήλ. 14 δια τούτο δώσεις εξαποστελλομένους έως κληρονομίας Γεθ οίκους ματαιίους· εις κενόν εγένοντο τοις βασιλεύσι του Ισραήλ, 15 έως τους κληρονόμους αγάγωσι, κατοικούσα Λαχίς κληρονομία, έως Όδολλάμ ήξει η δόξα της θυγατρός Ισραήλ. 16 ξύρησαι και κείραι επί τα τέκνα τα τρυφερά σου, εμπλάτυνον την χηρείαν σου ως αετός, ότι ηχημαλωτεύθησαν από σου.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους και εργαζόμενοι κακά εν ταις κοίταις αυτών και άμα τη ημέρα συνετέλουν αυτά, διότι ουκ ήσαν προς τον Θεόν χείρας αυτών. 2 και επεθύμουν αγρούς και διήρπαζον ορφανούς και οίκους κατεδυνάστεον και διήρπαζον άνδρα και τον οίκον αυτού, άνδρα και την κληρονομίαν αυτού. 3 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ λογίζομαι επί την φυλήν ταύτην κακά, εξ ών ου μη άρητε τους τραχήλους υμών και ου μη πορευθήτε ορθοί εξαίφνης, ότι καιρός πονηρός εστιν. 4 εν τη ημέρα εκείνη ληφθήσεται εφ΄

υμάς παραβολή, και θρηνηθήσεται θρήνος εν μέλει λέγων· ταλαιπωρία εταλαιπωρήσαμεν· μερίς λαού μου κατεμετρήθη εν σχοινίω, και ουκ ην ο κωλύων αυτόν του αποστρέψαι· οι αγροί υμών διμερίσθησαν. 5 δια τούτο ουκ έσται σοι βάλλον σχοινίον εν κλήρω εν εκκλησία Κυρίου. 6 μη κλαίετε δάκρυσι, μηδέ δακρυέτωσαν επί τούτοις· ουδέ γαρ απώσεται ονειδή. 7 ο λέγων· οίκος Ιακώβ παρώργισε πνεύμα Κυρίου· ου ταύτα τα επιτηδεύματα αυτού εστιν; ουχ οι λόγοι αυτού εισι καλοί μετ' αυτού και ορθοί πεπόρευνται; 8 και έμπροσθεν ο λαός μου εις έχθραν αντέστη· κατέναντι της ειρήνης αυτού την δοράν αυτού εξέδειραν του αφελέσθαι ελπίδα συντριμμόν πολέμου. 9 δια τούτο ηγούμενοι λαού μου απορριφήσονται εκ των οικιών τρυφής αυτών, δια τα πονηρά επιτηδεύματα αυτών εξώσθησαν· εγγίσατε όρεσιν αιωνίοις. 10 ανάστηθι και πορεύου, ότι ουκ έστι σοι αύτη ανάπαυσις ένεκεν ακαθαρσίας. διεφθάρητε φθορά, 11 κατεδιώχθητε ουδενός διώκοντος· πνεύμα έστησε ψεύδος, εστάλαξέ σοι εις οίνον και μέθυσμα. και έσται εκ της σταγόνος του λαού τούτου. 12 συναγόμενος συναχθήσεται Ιακώβ συν πάσιν· εκδεχόμενος εκδέξομαι τους καταλοίπους του Ισραήλ, επί το αυτό θήσομαι την αποστροφήν αυτού· ως πρόβατα εν θλίψει, ως ποιμνιον εν μέσω κοίτης αυτών εξαλούνται εξ ανθρώπων· 13 δια της διακοπής προ προσώπου αυτών διέκοψαν και διήλθον πύλην και εξήλθον δι' αυτής, και εξήλθεν ο βασιλεύς αυτών προ προσώπου αυτών, ο δε Κύριος ηγήσεται αυτών.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ερεί· ακούσατε δη ταύτα, αι αρχαί οίκου Ιακώβ και οι κατάλοιποι οίκου Ισραήλ. ουχ υμίν εστι του γνώναι το κρίμα; 2 μισούντες τα καλά και ζητούντες τα πονηρά, αρπάζοντες τα δέρματα αυτών απ' αυτών και τας σάρκας αυτών από των οστέων αυτών. 3 ον τρόπον κατέφαγον τας σάρκας του λαού μου και τα δέρματα αυτών απ' αυτών εξέδειραν και τα οστέα αυτών συνέθλασαν και εμέλισαν ως σάρκας εις λέβητα και ως κρέα εις χύτραν, 4 ούτως κεκράζονται προς τον Κύριον, και ουκ εισακούσεται αυτών. και αποστρέψει το

πρόσωπον αυτού απ' αυτών εν τω καιρῷ εκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αυτῶν ἐπ' αυτοὺς. 5 τὰδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαὸν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αυτῶν καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αυτῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτόν πόλεμον. 6 διὰ τοῦτο νῦν ὑμῖν ἔσται ἐξ ὀράσεως, καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δόσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αυτοὺς ἡ ἡμέρα. 7 καὶ καταισχυνηθήσονται οἱ ὀρώντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντιες, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αυτῶν πάντες αυτοί, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων αυτῶν. 8 εἰ μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχύον ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγέλλαι τῷ Ἰακώβ ἀσεβείας αυτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἀμαρτίας αυτοῦ. 9 ἀκούσατε δὴ τὰτα, οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακώβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες, 10 οἱ οἰκοδομοῦντες Σιών ἐν αἵμασι καὶ Ἱερουσαλήμ ἐν ἀδικίαις. 11 οἱ ἡγούμενοι αυτῆς μετὰ δῶρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αυτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αυτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο λέγοντες· οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐστίν; οὐ μὴ ἐπέλθη ἐφ' ἡμᾶς κακά. 12 διὰ τοῦτο δι' ἡμᾶς Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθησεται, καὶ Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἐτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί, 2 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι· δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ δεῖξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αυτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τριβόσι αυτοῦ· ὅτι ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. 3 καὶ κρινεῖ ἀνά μέσον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακρὰν, καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αυτῶν εἰς ἀροτρα καὶ τὰ δόρατα αυτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρη ἔθνος

επ' ἔθνος ρομφαίαν, και ουκέτι μη μάθωσι πολεμείν. 4 και αναπαύσεται ἕκαστος υποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ και ἕκαστος υποκάτω συκῆς αὐτοῦ, και ουκ ἔσται ο εκφοβῶν, διότι το στόμα Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα. 5 ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος την οδὸν αὐτοῦ, ημεῖς δε πορευσόμεθα εν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ημῶν εις τον αἰῶνα και ἐπέκεινα. 6 εν τη ημέρα ἐκείνη, λέγει Κύριος, συνάξω την συντετριμμένην και την εξωσμένην εισδέξομαι και ους απωσάμην· 7 και θήσομαι την συντετριμμένην εις υπόλειμμα και την απωσμένην εις ἔθνος δυνατὸν, και βασιλεύσει Κύριος επ' αὐτοὺς εν ὄρει Σιών ἀπὸ του νυν και ἕως εις τον αἰῶνα. 8 και συ πύργος ποιμνίου αυχμῶδης, θύγατερ Σιών, ἐπὶ σε ἤξει και εισελεύσεται η ἀρχὴ η πρώτη, βασιλεία εκ Βαβυλώνος τη θυγατρὶ Ιερουσαλήμ. - 9 Και νυν ινατί ἐγνως κακά; μη βασιλεύς ουκ ἦν σοι; ἢ η βουλή σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδινες ὡς τικτούσης; 10 ὠδινε και ἀνδρίζου και ἐγγίζε, θύγατερ Σιών, ὡς τικτούσα· διότι νυν ἐξελεύσθη εκ πόλεως και κατασκηνώσεις εν πεδίῳ και ἤξεις ἕως Βαβυλώνος· ἐκεῖθεν ῥύσεται σε και ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε Κύριος ο Θεός σου εκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. 11 και νυν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σε ἔθνη πολλὰ οἱ λέγοντες· ἐπιχαρούμεθα, και ἐπόψονται ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ημῶν. 12 αὐτοὶ δε ουκ ἐγνώσαν τον λογισμὸν Κυρίου και ου συνήκαν την βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἄλωνος. 13 ἀνάστηθι, και ἀλόα αὐτοὺς, θύγατερ Σιών, ὅτι τα κέρατά σου θήσομαι σιδηρά και τας ὀπλάς σου θήσομαι χαλκὰς, και κατατήξεις εν αὐτοῖς ἔθνη και λεπυνεῖς λαοὺς πολλοὺς και ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ το πλῆθος αὐτῶν και την ἰσχὺν αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης της γῆς. 14 νυν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραὶμ εν φραγμῷ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, εν ράβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγὸνα τας φυλάς του Ισραὴλ.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ συ, Βηθλεέμ, οἶκος του Εφραθά, ὀλιγοστός εἶ του εἶναι εν χιλιάσιν Ιούδα· εκ σου μοι ἐξελεύσεται του εἶναι εις ἀρχοντα εν τῷ Ισραὴλ, και αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ημερῶν αἰῶνος. 2 δια τούτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται, και οἱ ἐπίλοιποι των

αδελφών αυτών επιστρέψουσιν επί τους υιούς Ισραήλ. 3 και στήσεται και όψεται και ποιμανεί το ποίμνιον αυτού εν ισχύϊ Κύριος, και εν τη δόξη ονόματος Κυρίου Θεού αυτών υπάρξουσι, διότι νυν μεγαλυνθήσονται έως άκρων της γης. 4 και έσται αύτη ειρήνη· όταν Ασούριος επέλθη επί την γην υμών και όταν επιβή επί την χώραν υμών, και επεγερθήσονται επ' αυτόν επτά ποιμένες και οκτώ δήγματα ανθρώπων· 5 και ποιμανούσι τον Ασούρ εν ρομφαία και την γην του Νεβρώδ εν τη τάφρω αυτής· και ρύσεται εκ του Ασούρ, όταν επέλθη επί την γην υμών και όταν επιβή επί τα όρια υμών. 6 και έσται το υπόλειμμα του Ιακώβ εν τοις έθνεσιν εν μέσω λαών πολλών ως δρόσος παρά Κυρίου πίπτουσα και ως άρνες επί άγρωστιν, όπως μη συναχθή μηδεις μηδέ υποστη εν υιοις ανθρώπων. 7 και έσται το υπόλειμμα Ιακώβ εν τοις έθνεσιν εν μέσω λαών πολλών ως λέων εν κτήνεσι εν τω δρυμω και ως σκύμνος εν ποιμνίοις προβάτων, ον τρόπον όταν διέλθη και διαστείλας αρπάση και μη ή ο εξαιρούμενος. 8 υψωθήσεται η χείρ σου επί τους θλίβοντάς σε, και πάντες οι εχθροί σου εξολοθρευθήσονται. - 9 Και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, εξολοθρεύσω τους ίππους εκ μέσου σου και απολώ τα άρματά σου 10 και εξολοθρεύσω τας πόλεις της γης σου και εξαρώ πάντα τα οχυρώματά σου· 11 και εξαρώ τα φάρμακά σου εκ των χειρών σου, και αποφθεγγόμενοι ουκ έσονται εν σοί· 12 και εξολοθρεύσω τα γλυπτά σου και τας στήλας σου εκ μέσου σου, και ουκέτι μη προσκυνήσης τοις έργοις των χειρών σου· 13 και εκκόψω τα άλση εκ μέσου σου και αφανιώ τας πόλεις σου· 14 και ποιήσω εν οργή και εν θυμω εκδίκησιν εν τοις έθνεσιν, ανθ' ων ουκ εισήκουσαν.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ δη λόγον Κυρίου· Κύριος ειπεν· ανάστηθι κριθητι προς τα όρη, και ακουσατάωσαν βουνοί φωνήν σου. 2 ακούσατε όρη, την κρίσιν του Κυρίου, και αι φάραγγες θεμέλια της γης, ότι κρίσις τω Κυρίω προς τον λαόν αυτού, και μετά του Ισραήλ διελεγχθήσεται. 3 λαός μου, τι εποίησά σοι ή τι ελύπησά σε ή τι παρηνώχλησά σοι;

αποκριθήτι μοι. 4 διότι ανήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου και εξ οίκου δουλείας ελυτρώσάμην σε και εξαπέστειλα προ προσώπου σου τον Μωσούν και Ααρών και Μαριάμ. 5 λαός μου, μνήσθητι δη τι εβουλεύσατο κατά σου Βαλάκ βασιλεύς Μωάβ και τι απεκρίθη αυτω Βαλαάμ υιος του Βεώρ από των σχοίνων έως του Γαλγάλ, όπως γνωσθή η δικαιοσύνη του Κυρίου. 6 εν τίνι καταλάβω τον Κύριον, αντιλήψομαι Θεού μου Υψίστου; ει καταλήψομαι αυτόν εν ολοκαυτώμασιν, εν μόσχοις ενιαυσίοις; 7 ει προσδέξεται Κύριος εν χιλιάσι κριών ή εν μυριάσι χιμάρων πόνων; ει δώ πρωτότοκά μου υπέρ ασεβείας, καρπόν κοιλίας μου υπέρ αμαρτίας ψυχής μου; 8 ει ανηγγέλη σοι, άνθρωπε, τι καλόν; ή τι Κύριος εκζητεί παρά σου αλλ ' ή του ποιείν κρίμα και αγαπάν έλεον και έτοιμον είναι του πορεύεσθαι μετά Κυρίου Θεού σου; - 9 Φωνή Κυρίου τη πόλει επικληθήσεται, και σώσει φοβουμένους το όνομα αυτού. άκουε, φυλή, και τις κοσμήσει πόλιν; 10 μη πυρ και οίκος ανόμου θησαυρίζων θησαυρούς ανόμους και μετά ύβρεως αδικία; 11 ει δικαιωθήσεται εν ζυγω άνομος και εν μαρσίπω στάθμια δόλου; 12 εξ ων τον πλούτον αυτών ασεβείας έπλησαν, και οι κατοικούντες αυτήν ελάλουν ψεύδη, και η γλώσσα αυτών υψώθη εν τω στόματι αυτών. 13 και εγώ άρξομαι του πατάξαι σε, αφανιώ σε εν ταις αμαρτίαις σου. 14 συ φάγεσαι και ου μη εμπληθής· και συσκοτάσει εν σοί και εκνεύσει, και ου μη διασωθής· και όσοι αν διασωθώσιν, εις ρομφαίαν παραδοθήσονται. 15 συ σπερείς και ου μη αμήσης, συ πιέσεις ελαίαν και ου μη αλείψη έλαιον, και οίνον και ου μη πίνετε, και αφανισθήσεται νόμιμα λαού μου. 16 και εφύλαξας τα δικαιώματα Ζαμβρί και πάντα τα έργα οίκου Αχαάβ και επορεύθητε εν ταις βουλαίς αυτών, όπως παραδώ σε εις αφανισμόν και τους κατοικούντας αυτήν εις συρισμόν· και ονειδη λαών λήψεσθε.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΟΙΜΟΙ, ότι εγενήθην ως συνάγων καλάμην εν αμήτω, και ως επιφυλλίδα εν τρυγητω, ουχ υπάρχοντος βότρυος του φαγείν τα πρωτόγονα. οίμοι, ψυχή, 2 ότι απόλωλεν ευσεβής από

της γης και κατορθών εν ανθρώποις ουχ υπάρχει · πάντες εις αίματα δικάζονται, έκαστος τον πλησίον αυτού εκθλίβουσιν εκθλιβή, 3 επί το κακόν τας χείρας αυτών ετοιμάζουσιν. ο άρχων αιτεί, και ο κριτής ειρηνικούς λόγους ελάλησε, καταθύμιον ψυχής αυτού εστι. και εξελούμαι τα αγαθά αυτών 4 ως σής εκτρώγων και βαδίζων επί κανόνος εν ημέρα σκοπιάς. ουαί ουαί, αι εκδικήσεις σου ήκασι, νυν έσονται κλαυθμοί αυτών. 5 μη καταπιστεύετε εν φίλοις και μη ελπίζετε επί ηγουμένοις, από της συγκοίτου σου φύλαξαι του αναθέσθαι τι αυτη · 6 διότι υιος ατιμάζει πατέρα, θυγάτηρ επαναστήσεται επί την μητέρα αυτης, νόμφη επί την πενθεράν αυτης, εχθροί πάντες ανδρός οι εν τω οίκω αυτού. - 7 Εγώ δε επί τον Κύριον επιβλέψομαι, υπομενώ επί τω Θεω τω σωτήρι μου, εισακούσεται μου ο Θεός μου. 8 μη επίχαιρέ μοι, η εχθρά μου, ότι πέπτωκα · και αναστήσομαι, διότι εάν καθίσω εν τω σκότει, Κύριος φωτιέ μοι. 9 οργήν Κυρίου υποίσω, ότι ήμαρτον αυτω, έως του δικαιώσαι αυτόν την δίκην μου · και ποιήσει το κρίμα μου και εξάξει με εις το φως. όψομαι την δικαιοσύνην αυτού, 10 και όψεται η εχθρά μου και περιβαλείται αισχόνην η λέγουσα προς με · που Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου επόψονται αυτην · νυν έσται εις καταπάτημα ως πηλός εν ταις οδοίς 11 ημέρας αλοιφής πλίνθου. εξάλειψίς σου η ημέρα εκείνη, και αποτριφεται νόμιμά σου η ημέρα εκείνη · 12 και αι πόλεις σου ήξουσιν εις ομαλισμόν και εις διαμερισμόν Ασσυρίων και αι πόλεις σου αι οχυραί εις διαμερισμόν από Τύρου έως του ποταμού και από θαλάσσης έως θαλάσσης και από όρους έως του όρους · 13 και έσται η γη εις αφανισμόν συν τοις κατοικούσιν αυτην από καρπών επιτηδευμάτων αυτών. - 14 Ποίμανε λαόν σου εν ράβδω σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκηνούντας καθ ' εαυτούς δρυμόν εν μέσω του Καρμήλου · νεμήσονται την Βασανίτιν και την Γαλλαδίτιν καθώς αι ημέραι του αιώνος. 15 και κατά τας ημέρας εξοδίας σου εξ Αιγύπτου όψεσθε θαυμαστά. 16 όψονται έθνη και καταισχυνηθήσονται εκ πάσης της ισχύος αυτών, επιθήσουσι χείρας επί το στόμα αυτών, τα ώτα αυτών αποκωφωθήσεται, 17 λείξουσι χουν ως όφεις σύροντες γην, συγχυθήσονται εν συγκλεισμω αυτών · επί τω Κυρίω Θεω ημών εκοτήσονται και φοβηθήσονται από σου. 18 τις Θεός ωπερ συ; εξαίρων ανομίας και υπερβαίνων ασεβείας τοις καταλοιπίοις της κληρονομίας αυτού και ου συνέσχεν εις μαρτύριον οργήν αυτού, ότι θελητής ελέους εστιν. 19 αυτός επιστρέψει και οικτειρήσει ημάς, καταδύσει τας αδικίας ημών και απορριφήσονται εις τα βάθη της θαλάσσης, πάσας τας αμαρτίας ημών. 20 δώσει εις αλήθειαν τω Ιακώβ, έλεον

τω Αβραάμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν.

ΙΩΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ. 2 Ακούσατε ταῦτα, οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν; 3 ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν. 4 τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βρούχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη. 5 ἐκνήψατε, οἱ μεθύοντες, ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε· θρηνήσατε, πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ. 6 ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου. 7 ἔθετο τὴν ἀμπελὸν μου εἰς αφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρένησεν αὐτὴν καὶ ἐρριψεν, ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς. 8 θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν. 9 ἐξήρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου. πενθεῖτε, οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου, 10 ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία· πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σίτος, ἐξηράνθη οἶνος, ὀλιγώθη ἔλαιον. 11 ἐξηράνθησαν γεωργοὶ· θρηνεῖτε, κτήματα, ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ· 12 ἡ ἀμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὀλιγώθησαν· ρόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. 13 περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε, οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ. 14 ἀγιάσατε

νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικούντας γην εις οίκον Θεού υμών και κεκράξετε προς Κύριον εκτενώς · 15 οίμοι, οίμοι, οίμοι εις ημέραν, ότι εγγύς η ημέρα Κυρίου και ως ταλαιπωρία εκ ταλαιπωρίας ήξει. 16 κατέναντι των οφθαλμών υμών βρώματα εξωλοθρεύθη, εξ οίκου Θεού υμών ευφροσύνη και χαρά. 17 εσκίρτησαν δαμάλεις επί ταις φάτναις αυτών, ηφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ότι εξηράνθη σίτος. 18 τι αποθήσομεν εαυτοίς; έκλαυσαν βουκόλια βοών, ότι ουχ υπήρχε νομή αυτοίς, και τα ποιμνια των προβάτων ηφανίσθησαν. 19 προς σε, Κύριε, βοήσομαι, ότι πυρ ανήλωσε τα ωραία της ερήμου, και φλόξ ανήψε πάντα τα ξύλα του αγρού · 20 και τα κτήνη του πεδίου ανέβλεψαν προς σε, ότι εξηράνθησαν αφέσεις υδάτων και πυρ κατέφαγε τα ωραία της ερήμου.

ΙΩΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι εν Σιών, κηρύξατε εν όρει αγίω μου, και συγχυθήτωσαν πάντες οι κατοικούντες την γην, διότι πάρεστιν ημέρα Κυρίου, ότι εγγύς, 2 ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης. ως όρθρος χυθήσεται επί τα όρη λαός πολύς και ισχυρός · όμοιος αυτω ου γέγονεν από του αιώνος και μετ ' αυτόν ου προστεθήσεται έως ετών εις γενεάς γενεών. 3 τα έμπροσθεν αυτου πυρ αναλίσκον, και τα οπίσω αυτου αναπτομένη φλόξ · ως παράδεισος τρυφής η γη προ προσώπου αυτου, και τα όπισθεν αυτου πεδίων αφανισμού, και ανασωζόμενος ουκ έσται αυτω. 4 ως όρασις ίππων η όψις αυτών, και ως υπείς ούτως καταδιώξονται · 5 ως φωνή αρμάτων επί τας κορυφάς των ορέων εξαλούνται και ως φωνή φλογός πυρός κατεσθιούσης καλάμην και ως λαός πολύς και ισχυρός παρατασσόμενος εις πόλεμον. 6 από προσώπου αυτου συντριβήσονται λαοί, παν πρόσωπον ως πρόσκαυμα χύτρας. 7 ως μαχηταί δραμούνται και ως άνδρες πολεμισταί αναβήσονται επί τα τείχη, και έκαστος εν τη οδω αυτου πορεύσεται, και ου μη εκκλίνουσι τας τρίβους αυτών, 8 και έκαστος από του αδελφου αυτου ουκ αφέζεται, καταβαρυνόμενοι εν τοις

όπλοις αυτών πορεύσονται και εν τοις βέλεσιν αυτών πεσούνται και ου μη συντελεσθώσι. 9 της πόλεως επιλήψονται και επί των τειχέων δραμούνται και επί τας οικίας αναβήσονται και δια θυρίδων εισελεύσονται ως κλέπται. 10 προ προσώπου αυτών συγχυθήσεται η γη και σεισθήσεται ο ουρανός, ο ήλιος και η σελήνη συσκοτάσουσι, και τα άστρα δύσουσι το φέγγος αυτών. 11 και Κύριος δώσει φωνήν αυτού προ προσώπου δυνάμεως αυτού, ότι πολλή εστι σφόδρα η παρεμβολή αυτού, ότι ισχυρά έργα λόγων αυτού · διότι μεγάλη η ημέρα Κυρίου, επιφανής σφόδρα, και τις έσται ικανός αυτη; 12 και νυν λέγει Κύριος ο Θεός υμών · επιστρέψατε προς με εξ όλης της καρδιάς υμών και εν νηστεία και εν κλαυθμω και εν κοπετω · 13 και διαρρήξατε τας καρδιάς υμών και μη τα ιμάτια υμών και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν υμών, ότι ελεήμων και οικτίρμων εστί, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών επί ταις κακίαις. 14 τις οίδεν ει επιστρέψει και μετανοήσει και υπολείψεται οπίσω αυτού ευλογίαν και θυσίαν και σπονδήν Κυρίω τω Θεω υμών; 15 σαλπίατε σάλπιγγι εν Σιών, αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, 16 συναγάγετε λαόν, αγιάσατε εκκλησίαν, εκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς, εξελθέτω νυμφίος εκ του κοιτώνος αυτού και νύμφη εκ του παστού αυτης. 17 ανά μέσον της κρηπίδος του θυσιαστηρίου κλαύσονται οι ιερείς οι λειτουργούντες τω Κυρίω και ερούσι · φείσαι, Κύριε, του λαού σου και μη δως την κληρονομίαν σου εις όνειδος του κατάρξαι αυτών έθνη, όπως μη είπωσιν εν τοί έθνεσι · που εστιν ο Θεός αυτών; - 18 Και εξήλωσε Κύριος την γην αυτού και εφείσατο του λαού αυτού. 19 και απεκρίθη Κύριος και είπε τω λαω αυτού · ιδού εγώ εξαποστέλλω υμίν τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και εμπλησθήσεσθε αυτών, και ου δώσω υμάς ουκέτι εις ονειδισμόν εν τοις έθνεσι · 20 και τον από Βορρά εκδιώξω αφ ' υμών και εξώσω αυτόν εις γην άνυδρον και αφανιώ το πρόσωπον αυτού εις την θάλασσαν την πρώτην και τα οπίσω αυτού εις την θάλασσαν την εσχάτην, και αναβήσεται η σαπρία αυτού, και αναβήσεται ο βρόμος αυτού, ότι εμεγάλυνε τα έργα αυτού. 21 θάρσει, γη, χαιρε και ευφραίνου, ότι εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι. 22 θαρσείτε, κτήνη του πεδίου, ότι βεβλάστηκε τα πεδία της ερήμου, ότι ξύλον ήνεγκε τον καρπόν αυτού, συκή και άμπελος έδωκαν την ισχύν αυτών. 23 και τα τέκνα Σιών, χαιrete και ευφραίνεσθε επί τω Κυρίω Θεω υμών, διότι έδωκεν υμίν τα βρώματα εις δικαιοσύνην και βρέξει υμίν υετόν πρώϊμον και όψιμον καθώς έμπροσθεν. 24 και πλησθήσονται αι άλωνες σίτου, και υπερεκχυθήσονται αι

ληνοί οίνου και ελαίου. 25 και ανταποδώσω υμίν αντί των ετών ὧν κατέφαγεν ἡ ακρίς και ὁ βρούχος και ἡ ερυσίβη και ἡ κάμψη, ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν εξαπέστειλα εἰς υμᾶς. 26 και φάγεσθε εσθιοντες και ἐμπλησθήσεσθε και αινέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ υμῶν, α ἐποίησε μεθ' υμῶν εἰς θαυμάσια, και οὐ μὴ καταιοχυνθῆ ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα. 27 και ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, και ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν, και οὐκ ἔστιν ἐτι πλὴν ἐμοῦ, και οὐ μὴ καταιοχυνθῶσιν ἐτι ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα.

ΙΩΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ἔσται μετὰ ταῦτα και ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πάσαν σάρκα, και προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ υμῶν και αἱ θυγατέρες υμῶν, και οἱ πρεσβύτεροι υμῶν ἐνώπνια ἐνουπνιασθήσονται, και οἱ νεανίσκοι υμῶν ὀράσεις ὄψονται. 2 και ἐπὶ τοὺς δούλους μου και ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου. 3 και δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ τῆς γῆς, αἶμα και πῦρ και ἀτμίδα καπνοῦ. 4 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος και ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ελθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην και ἐπιφανή. 5 και ἔσται, πᾶς, ὅς ἀν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών και ἐν Ἱερουσαλήμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, και εὐαγγελιζόμενοι, οὗς Κύριος προσκέκληται.

ΙΩΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις και ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα και Ἱερουσαλήμ, 2 και συνάξω πάντα τὰ ἔθνη και κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν

κοιλάδα Ιωσαφάτ και διακριθήσομαι προς αυτούς εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου Ισραήλ, οί διεσπάρησαν εν τοις έθνεσι· και την γην μου καταδιείλαντο 3 και επί τον λαόν μου έβαλον κλήρους και έδωκαν τα παιδάρια πόρναις και τα κοράσια επώλουν αντί του οίνου και έπινον. 4 και τι υμεις εμοί, Τύρος και Σιδών και πάσα Γαλιλαία αλλοφύλων; μη ανταπόδομα υμεις ανταποδίδοτέ μοι; ή μνησικακείτε υμεις επι ' εμοί οξέως; και ταχέως ανταποδώσω το ανταπόδομα υμών εις κεφαλάς υμών, 5 ανθ ' ων το αργύριόν μου και το χρυσίον μου ελάβετε και τα επίλεκτά μου τα καλά εισηνέγκατε εις τους ναούς υμών 6 και τους υιούς Ιούδα και τους υιούς Ιερουσαλήμ απέδωσε τοις υιοίς των Ελλήνων, όπως εξώσητε αυτούς εκ των ορίων αυτών. 7 και ιδού εγώ εξεγείρω αυτούς εκ του τόπου, ου απέδοσθε αυτούς εκεί, και ανταποδώσω το ανταπόδομα υμών εις κεφαλάς υμών 8 και αποδώσομαι τους υιούς υμών και τας θυγατέρας υμών εις χείρας των υιών Ιούδα, και αποδώσονται αυτούς εις αιχμαλωσίαν εις έθνος μακράν απέχον, ότι Κύριος ελάλησε. - 9 Κηρύξατε ταύτα εν τοις έθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, εξεγείρατε τους μαχητάς, προσαγάγετε και αναβαίνετε, πάντες άνδρες πολεμισταί. 10 συγκόψατε τα άροτρα υμών εις ρομφαίας και τα δρέπανα υμών εις σειρομάστας· ο αδύνατος λεγέτω ότι ισχύω εγώ. 11 συναθροίξεσθε και εισπορεύεσθε, πάντα τα έθνη κυκλόθεν, και συνάχθητε εκεί· ο πραϋς έστω μαχητής. 12 εξεγειρέσθωσαν και αναβαινέτωσαν πάντα τα έθνη εις την κοιλάδα Ιωσαφάτ, διότι εκεί καθιώ του διακρίναι πάντα τα έθνη κυκλόθεν. 13 εξαποστείλατε δρέπανα, ότι παρέστηκεν ο τρυγητός· εισπορεύεσθε, πατείτε, διότι πλήρης η ληνός· υπερεκχείτε τα υπολήνια, ότι πεπλήθονται τα κακά αυτών. 14 ήχοι εξήχησαν εν τη κοιλάδι της δίκης, ότι εγγύς ημέρα Κυρίου εν τη κοιλάδι της δίκης. 15 ο ήλιος και η σελήνη συσκοτάσουσι, και οι αστέρες δύσουσι φέγγος αυτών. 16 ο δε Κύριος εκ Σιών ανακεκράζεται και εξ Ιερουσαλήμ δώσει φωνήν αυτού, και σεισθήσεται ο ουρανός και η γη· ο δε Κύριος φείσεται του λαού αυτού, και ενισχύσει τους υιούς Ισραήλ. 17 και επιγνώσεσθε, διότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο κατασκηνών εν Σιών όρει αγίω μου· και έσται Ιερουσαλήμ αγία, και αλλογενείς ου διελεύσονται δι ' αυτής ουκέτι. 18 και έσται εν τη ημέρα εκείνη αποσταλάξει τα όρη γλυκασμόν, και οι βουνοί ρυήσονται γάλα, και πάσαι αι αφέσεις Ιούδα ρυήσονται ύδατα, και πηγή εξ οικου Κυρίου εξελεύσεται και ποτιεί τον χειμάρρουν των σχοίνων. 19 Αίγυπτος εις αφανισμόν έσται, και η Ιδουμαία εις πεδίον αφανισμού έσται εξ αδικιών υιών Ιούδα, ανθ

‘ων εξέχεαν αίμα δίκαιον εν τη γη αυτών. 20 η δε Ιουδαία εις τον αιώνα κατοικηθήσεται και Ιερουσαλήμ εις γενεάς γενεών. 21 και εκζητήσω το αίμα αυτών και ου μη αθώσω, και Κύριος κατασκηνώσει εν Σιών.

ΟΒΔΙΟΥ

1 ΟΡΑΣΙΣ ‘Οβδιού.

Τάδε λέγει Κύριος ο Θεός τη Ιδουμαία· ακοήν ήκουσα παρά Κυρίου, και περιοχὴν εις τα ἔθνη εξαπέστειλεν. ανάστητε, και εξαναστώμεν επ’ αυτήν εις πόλεμον. 2 ιδού ολιγοστόν δέδωκά σε εν τοις ἔθνεσιν, ητιμωμένος ει συ σφόδρα. 3 υπερηφανία της καρδιας σου επήρέ σε κατασκηνοῦντα εν ταις οπαίς των πετρών, υψών κατοικίαν αυτού, λέγων εν καρδία αυτού· τις κατάξει με επί την γην; 4 εάν μετεωρισθῆς ως αετός και εάν ανά μέσον των άστρων θῆς νοοσιάν σου, εκείθεν κατάξω σε, λέγε Κύριος. 5 ει κλέπται εισήλθον προς σε ή λησταί νυκτός, που αν απερρίφης; ουκ αν έκλεψαν τα ικανά εαυτοίς; και ει τρυγηταί εισήλθον προς σε, ουκ αν υπελίποντο επιφυλλίδα; 6 Πως εξηρευνήθη Ησαύ και κατελήφθη τα κεκρυμμένα αυτού; 7 έως των ορίων εξαπέστειλάν σε πάντες οι άνδρες της διαθήκης σου, αντέστησάν σοι, ηδυνάσθησαν προς σε άνδρες ειρηνικοί σου, έθηκαν ένεδρα υποκάτω σου, ουκ έστι σύνεσις αυτοίς. 8 εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, απολώ σοφούς εκ της Ιδουμαίας και σύνεσιν εξ όρους Ησαύ· 9 και πτοηθήσονται οι μαχηταί σου οι εκ Θαιμάν, όπως εξαρθή άνθρωπος εξ όρους Ησαύ 10 δια την σφαγήν και την ασέβειαν την εις τον αδελφόν σου Ιακώβ, και καλύψει σε αισχόνη και εξαρθήση εις τον αιώνα. -11 Αφ’ ης ημέρας αντέστης εξεναντίας εν ημέραις αιχμαλωτευόντων αλλογενών δύναμιν αυτού και αλλότριοι εισήλθον εις πύλας αυτού και επί Ιερουσαλήμ έβαλον κλήρους, και συ ης ως εις εξ αυτών. 12 και μη επίδης ημέραν αδελφού σου εν ημέρα αλλοτρίων και μη επιχαρής επί τους υιούς Ιούδα εν ημέρα απώλειας αυτών και μη μεγαλορρημονήσης εν ημέρα θλίψεως, 13 μηδέ εισέλθης εις πύλας λαών εν ημέρα πόνων αυτών, μηδέ επίδης και συ την συναγωγήν αυτών εν ημέρα

ολέθρου αυτών και μη συνεπιθή επί την δύναμιν αυτών εν ημέρα απωλείας αυτών. 14 μηδέ επιστης επί τας διεκβολάς αυτών του εξολοθρεύσαι τους ανασωζομένους αυτών, μηδέ συγκλείσης τους φεύγοντας εξ αυτών εν ημέρα θλίψεως. 15 διότι εγγύς ημέρα Κυρίου επί πάντα τα έθνη· ον τρόπον εποίησας, ούτως έσται σοι· το ανταπόδομά σου ανταποδοθήσεται εις κεφαλήν σου. 16 διότι ον τρόπον έπες επί το όρος το άγιόν μου, πίνονται πάντα τα έθνη οίνον· πίνονται και καταβήσονται και έσονται καθώς ουχ υπάρχοντες. -17 Εν δε τω όρει Σιών έσται η σωτηρία, και έσται άγιον· και κατακληρονομήσουσιν ο οίκος Ιακώβ τους κατακληρονομήσαντας αυτούς. 18 και έσται ο οίκος Ιακώβ πυρ, ο δε οίκος Ιωσήφ φλόξ, ο δε οίκος Ησαύ εις καλάμην, και εκκαυθήσονται εις αυτούς και καταφάγονται αυτούς, και ουκ έσται πυροφόρος εν τω οίκω Ησαύ, διότι Κύριος ελάλησε. 19 και κατακληρονομήσουσιν οι εν Ναγέβ το όρος το Ησαύ και οι εν τη Σεφηλά τους αλλοφύλους και κατακληρονομήσουσι το όρος Εφραΐμ και το πεδίον Σαμαρείας και Βενιαμίν και την Γαλααδίτιν. 20 και της μετοικεσίας η αρχή αύτη· τοις υιοίς Ισραήλ γη των Χαναναίων έως Σαρεπτών και η μετοικεσία Ιερουσαλήμ έως Εφραθά, και κληρονομήσουσι τας πόλεις του Ναγέβ. 21 και αναβήσονται ανασωζόμενοι εξ όρους Σιών του εκδικήσαι το όρος Ησαύ, και έσται τω Κυρίω η βασιλεία.

ΙΩΝΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιωνάν τον του Αμαθι λέγων· 2 ανάστηθι και πορεύθητι εις Νινευή την πόλιν την μεγάλην και κήρυσον εν αυτη, ότι ανέβη η κραυγή της κακίας αυτής προς με. 3 και ανέστη Ιωνάς του φυγείν εις Θαρσίς εκ προσώπου Κυρίου και κατέβη εις Ιόππην και εύρε πλοίον βαδίζον εις Θαρσίς και έδωκε τον ναύλον αυτού και ενέβη εις

αυτό του πλεύσαι μετ' αυτών εις Θαρσίς εκ προσώπου Κυρίου. 4 και Κύριος εξήγειρε πνεύμα μέγα εις την θάλασσαν, και εγένετο κλύδων μέγας εν τη θαλάσση, και το πλοίον εκινδύνευε του συντριβήναι. 5 και εφοβήθησαν οι ναυτικοί και ανεβόησαν έκαστος προς το θεόν αυτού και εκβολήν εποιήσαντο των σκευών των εν τω πλοίω εις την θάλασσαν του κουφισθήναι απ' αυτών. Ιωνάς δε κατέβη εις την κοίλην του πλοίου και εκάθευδε και έρρεγχε. 6 και προσήλθε προς αυτόν ο πρωρεύς και είπεν αυτω· τι συ ρέγγεις; ανάστα και επικαλού τον Θεόν σου, όπως διασώση ο Θεός ημάς και ου μη απολώμεθα. 7 και είπεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού· δευτε βάλωμεν κλήρους και επιγνώμεν τίνος ένεκεν η κακία αύτη εστιν εν ημίν; και έβαλον κλήρους, και έπεσεν ο κλήρος επί Ιωνάν. 8 και είπον προς αυτόν· απαγγειλον ημίν τίνος ένεκεν η κακία αύτη εστιν εν ημίν; τις σου η εργασία εστι; και πόθεν έρχη, και του πορευή, και εκ ποίας χώρας και εκ ποίου λαού ει συ; 9 και είπε προς αυτούς· δούλος Κυρίου ειμι εγώ και τον Κύριον Θεόν του ουρανού εγώ σέβομαι, ος εποίησε την θάλασσαν και την ξηράν. 10 και εφοβήθησαν οι άνδρες φόβον μέγαν και είπον προς αυτόν· τι τούτο εποίησας; διότι έγνωσαν οι άνδρες, ότι εκ προσώπου Κυρίου ην φεύγων, ότι απήγγειλεν αυτοίς. 11 και είπον προς αυτόν· τι ποιήσομέν σοι και κοπάσει η θάλασσα αφ' ημών; ότι η θάλασσα επορευέτο και εξήγειρε μάλλον κλύδωνα. 12 και είπεν Ιωνάς προς αυτούς· άρατέ με και εμβάλετέ με εις την θάλασσαν, και κοπάσει η θάλασσα αφ' υμών· διότι έγνωκα εγώ ότι δι' εμέ ο κλύδων ο μέγας ούτος εφ' υμάς εστι. 13 και παρεβιάζοντο οι άνδρες του επιστρέψαι προς την γην και ουκ ηδύναντο, ότι η θάλασσα επορευέτο και εξηγείρετο μάλλον επ' αυτούς. 14 και ανεβόησαν προς Κύριον και είπαν· μηδαμώς, Κύριε, μη απολώμεθα ένεκεν της ψυχής του ανθρώπου τούτου, και μη δως εφ' ημάς αίμα δίκαιον, διότι συ, Κύριε, ον τρόπον εβούλου, πεποίηκας. 15 και έλαβον τον Ιωνάν και εξέβαλον αυτόν εις την θάλασσαν, και έστη η θάλασσα εκ του σάλου αυτής. 16 και εφοβήθησαν οι άνδρες φόβω μεγάλω τον Κύριον και έθησαν θυσίαν τω Κυρίω και ηύξαντο τας ευχάς.

ΙΩΝΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλω καταπιείν τον Ιωνάν · και ην Ιωνάς εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. 2 και προσηύξατο Ιωνάς προς Κύριον τον Θεόν αυτού εκ της κοιλίας του κήτους 3 και είπεν ·

Εβόησα εν θλίψει μου προς Κύριον τον Θεόν μου, και εισήκουσέ μου · εκ κοιλίας άδου κραυγής μου ήκουσας φωνής μου. 4 απέρριψάς με εις βάθη καρδίας θαλάσσης, και ποταμοί εκύκλωσάν με · πάντες οι μετεωρισμοί σου και τα κύματά σου επ ' εμέ διήλθον. 5 και εγώ είπα · απώσμαι εξ οφθαλμών σου · άρα προσθήσω του επιβλέψαι με προς ναόν τον άγιόν σου; 6 περιεχύθη μοι ύδωρ έως ψυχής, άβυσσος εκύκλωσέ με εσχάτη, έδω η κεφαλή μου εις σχισμάς ορέων. 7 κατέβην εις γην, ης οι μοχλοί αυτής κάτοχοι αιώνιοι, και αναβήτω εκ φθοράς η ζωή μου, προς σε Κύριε ο Θεός μου. 8 εν τω εκλείπειν απ ' εμού την ψυχήν μου του Κυρίου εμνήσθην, και έλθοι προς σε η προσευχή μου εις ναόν το άγιόν σου. 9 φυλασσόμενοι μάτια και ψευδή έλεον αυτών εγκατέλιπον. 10 εγώ δε μετά φωνής αιnéσεως και εξομολογήσεως θύσω σοι, όσα ηυξάμην αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τω Κυρίω.

11 Και προσέταξε Κύριος τω κήτει, και εξέβαλε τον Ιωνάν επί την ξηράν.

ΙΩΝΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου λέγων · 2 ανάστηθι και πορεύθητι εις Νινευή την πόλιν την μεγάλην και κήρυξον εν αυτη κατά το κήρυγμα το έμπροσθεν, ό εγώ ελάλησα προς σε. 3 και ανέστη Ιωνάς και επορεύθη εις Νινευή, καθά ελάλησε Κύριος · η δε Νινευή ην πόλις μεγάλη τω Θεω ωσει πορείας οδού τριών ημερών. 4 και ήρξατο Ιωνάς του εισελθείν εις την πόλιν ωσει πορείαν ημέρας μίας και εκήρυξε και είπεν · έτι τρεις ημέραι και

Νινευή καταστραφήσεται. 5 και επίστευσαν οι άνδρες Νινευή τω Θεω και εκήρυσαν νηστείαν και ενεδύσαντο σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών. 6 και ήγγισεν ο λόγος προς τον βασιλέα της Νινευή, και εξανέστη από του θρόνου αυτού και περιείλετο την στολήν αυτού αφ' εαυτού και περιεβάλετο σάκκον και εκάθισεν επί οποδοῦ. 7 και εκηρύχθη και ερρέθη εν τη Νινευή παρά του βασιλέως και παρά των μεγιστάνων αυτού λέγων· οι άνθρωποι και τα κτήνη και οι βόες και τα πρόβατα μη γευσάσθωσαν μηδέ νεμέσθωσαν μηδέ ὕδωρ ππέτωσαν. 8 και περιεβάλλοντο σάκκους οι άνθρωποι και τα κτήνη, και ανεβόησαν προς τον Θεόν εκτενώς· και απέστρεψαν ἕκαστος από της οδοῦ αυτών της πονηράς και από της αδικίας της εν χερσίν αυτών λέγοντες· 9 τις οίδεν ει μετανοήσει ο Θεός και αποστρέψει εξ οργῆς θυμοῦ αυτού και ου μη απολώμεθα; 10 και είδεν ο Θεός τα ἔργα αυτών, ότι απέστρεψαν από των οδῶν αυτών των πονηρῶν, και μετενόησεν ο Θεός επί τη κακία, ἡ ἐλάλησε του ποιῆσαι αυτοίς, και ουκ ἐποίησε.

ΙΩΝΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ελυπήθη Ιωνάς λύπην μεγάλην και συνεχύθη, 2 και προσηύξατο προς Κύριον και είπεν· Ω Κύριε, ουχ οὔτοι οι λόγοι μου ἐτι ὄντος μου εν τη γη μου; δια τούτο προέφθασα του φυγείν εις Θαρσίς, διότι ἔγνων ότι συ ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοῶν επί ταις κακίαις. 3 και νυν, δέσποτα Κύριε, λάβε την ψυχὴν μου απ' εμοῦ, ότι καλόν το αποθανεῖν με μάλλον, ἢ ζῆν με. 4 και είπε Κύριος προς Ιωνάν· ει σφόδρα λελύπησαι συ; 5 και ἐξήλθεν Ιωνάς εκ της πόλεως και ἐκάθισεν ἀπέναντι της πόλεως· και ἐποίησεν εαυτῶ ἐκεῖ σκηνὴν και ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως ου ἀπίδη τι ἔσται τη πόλει. 6 και προσέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθη, και ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς του Ιωνά του εἶναι σκιάν ὑπεράνω της κεφαλῆς αυτού του σκιάζειν αὐτῶ από των κακῶν αυτού. και ἐχάρη Ιωνάς επί τη κολοκύνθη χαράν μεγάλην. 7 και προσέταξεν ο Θεός σκώληκι ἐωθινήν τη ἐπαύριον, και ἐπάταξε την κολοκύνθην, και ἀπεξηράνθη. 8 και ἐγένετο ἅμα τῶ ἀνατεῖλαι τον ἥλιον και

προσέταξεν ο Θεός πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, και επάταξεν ο ήλιος επί την κεφαλήν του Ιωνά· και ωλιγοψύχησε και επελέγετο την ψυχήν αυτού και είπε· καλόν μοι αποθανείν με ή ζήν. 9 και είπεν ο Θεός προς Ιωνάν· ει σφόδρα λελύπησαι συ επί τη κολοκύνθη; και είπε· σφόδρα λελύπημαι εγώ εως θανάτου. 10 και είπε Κύριος· συ εφείσω υπέρ της κολοκύνθης, υπέρ ης ουκ εκακοπάθησας επ' αυτήν ουδέ εξέθρεψας αυτήν, ή εγενήθη υπό νύκτα και υπό νύκτα απώλετο. 11 εγώ δε ου φείσομαι υπέρ Νινευή της πόλεως της μεγάλης, εν ή κατοικούσι πλείους ή δώδεκα μυριάδες ανθρώπων, οίτινες ουκ έγνωσαν δεξιάν αυτών ή αριστεράν αυτών, και κτήνη πολλά;

ΝΑΟΥΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΗΜΜΑ Νινευή, βιβλίον οράσεως Ναούμ του Ελκεσαίου. 2 Θεός ζηλωτής και εκδικών Κύριος, εκδικών Κύριος μετά θυμού, εκδικών Κύριος τους υπεναντίους αυτού, και εξαίρων αυτός τους εχθρούς αυτού. 3 Κύριος μακρόθυμος, και μεγάλη η ισχύς αυτού, και αθων ουκ αθώσει Κύριος. εν συντελεία και εν συσσεισμω η οδός αυτού, και νεφέλαι κονιορτός ποδών αυτού. 4 απειλών θαλάσση και ξηραίνων αυτήν και πάντας τους ποταμούς εξερημών· ωλιγώθη η Βασανίτις και ο Κάρμηλος, και τα εξανθούντα του Λιβάνου εξέλιπε. 5 τα όρη εσεισθησαν απ' αυτού, και οι βουνοί εσαλεύθησαν· και ανεστάλη η γη από προσώπου αυτού η σύμπασα και πάντες οι κατοικούντες εν αυτη. 6 από προσώπου οργής αυτού τις υποστήσεται; και τις αντιστήσεται εν οργή θυμού αυτού; ο θυμός αυτού τήκει αρχάς, και αι πέτραι διεθρύβησαν απ' αυτού. 7 χρηστός Κύριος τοις υπομένουσιν αυτόν εν ημέρα θλίψεως και γινώσκων τους ευλαβουμένους αυτόν· 8 και εν κατακλυσμω πορείας συντέλειαν

ποιήσεται τους επεγειρομένους, και τους εχθρούς αυτού διώξεται σκότος. 9 τι λογίζεσθε επί τον Κύριον; συντέλειαν αυτός ποιήσεται, ουκ εκδικήσει δις επί το αυτό εν θλίψει · 10 ότι έως θεμελίου αυτού χερσώθησεται και ως σμίλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται και ως καλάμη ξηρασίας μεστή. 11 εκ σου εξελεύσεται λογισμός κατά του Κυρίου πονηρά βουλευόμενος εναντία. 12 τάδε λέγει Κύριος κατάρχων υδάτων πολλών · και ούτως διασταλήσονται, και η ακοή σου ουκ ενακουσθήσεται έτι. 13 και νυν συντρίψω την ράβδον αυτού από σου και τους δεσμούς σου διαρρήξω · 14 και εντελείται περί σου Κύριος, ου σπαρήσεται εκ του ονόματός σου έτι · εξ οίκου Θεού σου εξολοθρεύσω τα γλυπτά και χωνευτά · θήσομαι ταφήν σου, ότι ταχείς.

ΝΑΟΥΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΙΔΟΥ επί τα όρη οι πόδες ευαγγελιζομένου και απαγγέλλοντος ειρήνην · εόρταζε, Ιούδα, τας εορτάς σου, απόδος τας ευχάς σου, διότι ου μη προσθήσωσιν έτι του διελθείν δια σου εις παλαιώσιν. - Συντετέλεσται, εξήρται. 2 ανέβη εμψύων εις πρόσωπόν σου εξαιρούμενος εκ θλίψεως · σκόπευσον οδόν, κράτησον οσφύος, άνδρισαι τη ισχυϊ σφόδρα, 3 διότι απέστρεψε Κύριος την ύβριν Ιακώβ, καθώς ύβριν του Ισραήλ, διότι εκτινάσσοντες εξετίναξαν αυτούς και τα κλήματα αυτών, διέφθειραν 4 όπλα δυναστείας αυτών εξ ανθρώπων, άνδρας δυνατούς εμπαιζοντας εν πυρί · αι ηνίαί των αρμάτων αυτών εν ημέρα ετοιμασίας αυτού, και οι ιππείς θορυβηθήσονται 5 εν ταις οδοίς, και συγχυθήσονται τα άρματα και συμπλακήσονται εν ταις πλατείαις · η όρασις αυτών ως λαμπάδες πυρός και ως αστραπαί διατρέχουσαι. 6 και μνησθήσονται οι μεγιστάνες αυτών και φεύξονται ημέρας και ασθενήσουσιν εν τη πορεία αυτών και σπεύσουσιν επί τα τείχη αυτής και ετοιμάσουσι τας προφυλακάς αυτών. 7 πύλαι των ποταμών διηνοιχθησαν, και τα βασιλεια διέπεσε, 8 και η υπόστασις απεκαλύφθη, και αύτη ανέβαινε, και αι δούλαι αυτής ήγοντο καθώς περιτεραί φθειγγόμεναι εν καρδίαις αυτών. 9 και Νινευή, ως κολυμβήθρα ύδατος τα ύδατα αυτής, και

αυτοί φεύγοντες ουκ έστησαν, και ουκ ην ο επιβλέπων. 10 διήρπαζον το αργύριον, διήρπαζον το χρυσίον, και ουκ ην πέρας του κόσμου αυτής· βεβάρυνται υπέρ πάντα τα σκεύη τα επιθυμητά αυτής. 11 εκτιναγμός και ανατιναγμός και εκβρασμός και καρδίας θραυσμός και υπόλυσις γονάτων και ωδίνες επί πάσαν οσφύν, και το πρόσωπον πάντων ως πρόσκαυμα χύτρας. 12 που εστι το κατοικητήριο των λεόντων και η νομή η ούσα τοις σκύμοις, ου επορεύθη λέων του εισελθείν εκεί, σκύμνος λέοντος και ουκ ην ο εκφοβών; 13 λέων ήρπασε τα ικανά τοις σκύμοις αυτού και απέπνιξε τοις λέουσιν αυτού και έπλησε θήρας νοσσιάν αυτού και το κατοικητήριο αυτού αρπαγής. 14 ιδού εγώ επί σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εκκαύσω εν καπνω πλήθός σου, και τους λέοντάς σου καταφάγεται ρομφαία, και εξολοθρεύσω εκ της γης την θήραν σου, και ου μη ακουσθή ουκέτι τα έργα σου.

ΝΑΟΥΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Ω πόλις αιμάτων, όλη ψευδής, αδικίας πλήρης, ου ψηλαφηθήσεται θήρα. 2 φωνή μαστίγων και φωνή σεισμού τροχών και ίππου διώκοντος και άρματος αναβράσσοντος 3 και υπέως αναβαίνοντος και στιλβούσης ρομφαίας και εξαστραπτόντων όπλων και πλήθους τραυματιών και βαρείας πώσεως· και ουκ ην πέρας τοις έθνεσιν αυτής, και ασθενήσουσιν εν τοις σώμασιν αυτών από πλήθους πορνείας. 4 πόρνη καλή και επίχαρις ηγουμένη φαρμάκων, η πωλούσα έθνη εν τη πορνεία αυτής και λαούς εν τοις φαρμάκοις αυτής. 5 ιδού εγώ επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, και αποκαλύψω τα οπίσω σου επί το πρόσωπόν σου και δείξω έθνεσι την αισχόνην σου και βασιλείαις την ατιμίαν σου. 6 και επιρρίψω επί σε βδελυγμόν κατά τας ακαθαρσίας σου και θήσομαί σε εις παράδειγμα, 7 και έσται πας ο ορών σε καταβήσεται από σου και ερεί· δειλαία Νινευή· τις στενάξει αυτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αυτη; 8 ετοιμασαι μερίδα, άρμωσαι χορδήν, ετοιμασαι μερίδα, Αμμών η κατοικούσα εν ποταμοίς, ύδωρ κύκλω αυτής, ης η αρχή θάλασσα και ύδωρ τα τείχη αυτής, 9 και Αιθιοπία ισχύς αυτής και Αίγυπτος, και ουκ έσθη πέρας της φυγής, και Λίβυες

εγένοντο βοηθοί αυτής. 10 και αυτή εις μετοικεσίαν πορεύεται αιχμάλωτος, και τα νήπια αυτής εδαφιούσιν επ' αρχάς πασών των οδών αυτής, και επί πάντα τα ένδοξα αυτής βαλούσι κλήρους, και πάντες οι μεγαστάνες αυτής δεθήσονται χειροπέδαις. 11 και συ μεθυοθήση και έση υπερεωραμένη, και συ ζητήσεις σεαυτη στάσιν εξ εχθρών. 12 πάντα τα οχυρώματά σου συκαί σκοπούς έχουσαι· εάν σαλευθώσι, και πεσούνται εις στόμα έσθοντος. 13 ιδού ο λαός σου ως γυναίκες εν σοί· τοις εχθροίς σου ανοιγόμεναι ανοιχθήσονται πύλαι της γης σου, και καταφάγεται πυρ τους μοχλούς σου. 14 ύδωρ περιοχής επίσπασαι σεαυτη και κατακράτησον των οχυρωμάτων σου, έμβηθι εις πηλόν και συμπατήθητι εν αχύροις, κατακράτησον υπέρ πλίνθον· 15 εκεί καταφάγεται σε πυρ, εξολοθρεύσει σε ρομφαία, καταφάγεται σε ως ακρίς, και βαρυνθήση ως βρούχος. 16 επλήθυνας τας εμπορίας σου υπέρ τα άστρα του ουρανού· βρούχος ωρμησε και εξεπετάσθη. 17 εξήλατο ως απτέλεβος ο σύμμεικτός σου, ως ακρίς επιβεβηκυία επί φραγμόν εν ημέρα πάγους· ο ήλιος ανέτειλε, και αφήλατο, και ουκ έγνω τον τόπον αυτής· ουαί αυτοίς. 18 ενύσταξαν οι ποιμένες σου, βασιλεύς Ασσύριος εκοίμισε τους δυνάστας σου· απήρεν ο λαός σου επί τα όρη, και ουκ ην ο εκδεχόμενος. 19 ουκ έστιν ίασις τη συντριβή σου, εφλέγμανεν η πληγή σου· πάντες οι ακούοντες την αγγελίαν σου κροτήσουσι χείρας επί σε· διότι επί τίνα ουκ επήλθεν η κακία σου διαπαντός;

ΑΜΒΑΚΟΥΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

- 1 ΤΟ λήμμα ό είδεν Αμβακούμ ο προφήτης.
- 2 Έως τίνος, Κύριε, κεκράξομαι και ου μη εισακούσης; βοήσομαι προς σε αδικούμενος και ου σώσεις; 3 ινατί έδειξάς μοι κόπους και πόνους, επιβλέπειν ταλαιπωρίαν και ασέβειαν;

εξεναντίας μου γέγονε κρίσις, και ο κριτής λαμβάνει. 4 δια τούτο διεσκέδασται νόμος, και ου διεξάγεται εις τέλος κρίμα, ότι ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιον· ένεκεν τούτου εξελεύσεται το κρίμα διεστραμμένον. 5 ιδετε, οι καταφρονηταί, και επιβλέψατε και θαυμάσατε θαυμάσια και αφανίσθητε, διότι έργον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις υμών, ό ου μη πιστεύσητε, εάν τις εκδιηγήται. 6 διότι ιδού εγώ εξεγείρω εφ' υμάς τους Χαλδαιούς τους μαχητάς, το έθνος το πικρόν και το ταχινόν, το πορευόμενον επί τα πλάτη της γης του κατακληρονομήσαι σκηνώματα ουκ αυτού. 7 φοβερός και επιφανής εστιν, εξ αυτού το κρίμα αυτού έσται και το λήμμα αυτού εξ αυτού εξελεύσεται. 8 και εξαλούνται υπέρ παρδάλεις οι ίπποι αυτού και οξύτεροι υπέρ τους λύκους της Αραβίας· και εξιπάσσονται οι ιππείς αυτού και ορμήσουσι μακρόθεν και πετασθήσονται ως αετός πρόθυμος εις το φαγείν. 9 συντέλεια εις ασεβείς ήξει, ανθεστηκότας προσώποις αυτών εξεναντίας και συνάξει ως άμμον αιχμαλωσίαν. 10 και αυτός εν βασιλεύσιν εντροφήσει και τύραννοι παίγνια αυτού, και αυτός εις παν οχύρωμα εμπαιζεται και βαλεί χώμα και κρατήσει αυτού. 11 τότε μεταβαλεί το πνεύμα και διελεύσεται και εξιλάσεται· αύτη η ισχύς τω Θεω μου. 12 ουχί συ απ' αρχής, Κύριε, ο Θεός ο άγιός μου; και ου μη αποθάνωμεν. Κύριε, εις κρίμα τέταχας αυτόν· και έπλασέ με του ελέγχειν παιδείαν αυτού. 13 καθαρός ο οφθαλμός του μη οράν πονηρά, και επιβλέπειν επί πόνους ου δυνήση· ίνα τι επιβλέπεις επί καταφρονούντας; παρασιωπήση εν τω καταπίνειν ασεβή τον δίκαιον; 14 και ποιήσεις τους ανθρώπους ως τους ιχθύας της θαλάσσης και ως τα ερπετά τα ουκ έχοντα ηγούμενον; 15 συντέλειαν εν αγκίστρω ανέσπασε και ειλκυσεν αυτόν εν αμφιβλήστρω και συνήγαγεν αυτόν εν ταις σαγήναις αυτού. 16 ένεκεν τούτου ευφρανθήσεται και χαρήσεται η καρδια αυτού· ένεκεν τούτου θύσει τη σαγήνη αυτού και θυμιάσει τω αμφιβλήστρω αυτού, ότι εν αυτοίς ελίπανε μερίδα αυτού, και τα βρώματα αυτού εκλεκτά. 17 δια τούτο αμφιβαλεί το αμφιβλήστρον αυτού και δια παντός αποκτέννειν έθνη ου φείσεται.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΠΙ της φυλακής μου στήσομαι και επιβήσομαι επί πέτρων και αποσκοπεύσω του ιδείν τι λαλήσει εν εμοί και τι αποκριθώ επί τον έλεγχόν μου. 2 και απεκρίθη προς με Κύριος και είπε· γράψον όρασιν και σαφώς εις πυξίον, όπως διώκη ο αναγινώσκων αυτά. 3 διότι έτι όρασις εις καιρόν και ανατελεί εις πέρας και ουκ εις κενόν· εάν υστερήση, υπόμεινον αυτόν, ότι ερχόμενος ήξει και ου μη χρονίση. 4 εάν υποστείληται, ουκ ευδοκεί η ψυχή μου εν αυτω· ο δε δικαίος εκ πίστεώς μου ζήσεται. 5 ο δε κατοιόμενος και καταφρονητής, ανήρ αλαζών, ουθέν μη περάνη, ος επλάτυνε καθώς άδης την ψυχήν αυτού και ούτος ως θάνατος ουκ εμπιπλάμενος και επισυνάξει επ' αυτόν πάντα τα έθνη και εισδέξεται προς αυτόν πάντας τους λαούς. 6 ουχί ταύτα πάντα κατ' αυτού παραβολήν λήψονται και πρόβλημα εις διήγησιν αυτού; και ερούσιν· ουαί ο πληθύνων εαυτω τα ουκ όντα αυτού έως τίνος; και βαρύνων τον κλοιόν αυτού στιβαρώς. 7 ότι εξαιφνης αναστήσονται δάκνοντες αυτόν, και εκνήψουσιν οι επιβουλοί σου, και έση εις διαρπαγήν αυτοίς. 8 διότι συ εσκύλευσας έθνη πολλά, σκυλεύσουσί σε πάντες οι υπολελειμμένοι λαοί δι' αίματα ανθρωπων και ασεβείας γης και πόλεως και πάντων των κατοικούντων αυτήν. 9 ω ο πλεονεκτών πλεονεξίαν κακήν τω οίκω αυτού του τάσαι εις ύψος νοοσιάν αυτού του εκοπασθήναι εκ χειρός κακών. 10 εβουλεύσω αισχύνην τω οίκω σου, συνεπέρανας πολλούς λαούς, και εξήμαρτεν η ψυχή σου· 11 διότι λίθος εκ τοίχου βοήσεται, και κάρθαρος εκ ξύλου φθέγγεται αυτά. 12 ουαί ο οικοδομών πόλιν εν αίμασι και ετοιμάζων πόλιν εν αδικίαις. 13 ου ταύτά εστι παρά Κυρίου παντοκράτορος; και εξέλιπον λαοί ικανοί εν πυρί, και έθνη πολλά ωλιγοψύχησαν. 14 ότι επλησθήσεται η γη του γνώναι την δόξαν Κυρίου, ως ύδωρ κατακαλύψει αυτούς. 15 ω ο ποτιζων τον πλησίον αυτού ανατροπή θολερά και μεθύσκων, όπως επιβλέπη επί τα σπήλαια αυτών. 16 πλησμονήν ατιμίας εκ δόξης πίε και συ, καρδια σαλεύθητι και σεισθητι· εκύκλωσεν επί σε ποτήριον δεξιάς Κυρίου και συνήχθη ατιμία επί την δόξαν σου. 17 διότι ασέβεια του Λιβάνου καλύψει σε, και ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε δι' αίματα ανθρωπων και ασεβείας γης και πόλεως και πάντων των κατοικούντων αυτήν. 18 τι ωφελεί γλυπτόν, ότι

έγλυψαν αυτό; έπλασεν αυτό χώννευμα, φαντασίαν ψευδή, ότι πέποιθεν ο πλάσας επί το πλάσμα αυτού του ποιήσαι είδωλα κωφά. 19 ουαί ο λέγων τω ξύλω · έκνηψον, εξεγέρθητι, και τω λίθω · υψώθητι · και αυτό εστι φαντασία, τούτο δε εστιν έλασμα χρυσίου και αργυρίου, και παν πνεύμα ουκ έστιν εν αυτω. 20 ο δε Κύριος εν ναω αγίω αυτού · ευλαβείσθω από προσώπου αυτού πάσα η γη.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Προσευχή Αμβακούμ του προφήτου μετά ωδής.

1 ΚΥΡΙΕ, εισακήκοα την ακοήν σου και εφοβήθην · 2 Κύριε, κατενόησα τα έργα σου και εξέστην. εν μέσω δύο ζώων γνωσθήση, εν τω εγγίζειν τα έτη επιγνωσθήση, εν τω παρείναι τον καιρόν αναδειχθήση, εν τω ταραχθήναι την ψυχήν μου, εν οργή ελέους μνησθήση. 3 ο Θεός από Θαιμάν ήξει, και ο άγιος εξ όρους κατασκίου δασέος. (διάψαλμα). εκάλυψεν ουρανοός η αρετή αυτού, και αιnéσεως αυτού πλήρης η γη. 4 και φέγγος αυτού ως φως έσται, κέρατα εν χερσίν αυτού, και έθετο αγάπησιν κραταιάν ισχύος αυτού. 5 προ προσώπου αυτού πορεύσεται λόγος, και εξελεύσεται εις παιδείαν κατά πόδας αυτού 6 έστη, και εσαλεύθη η γη · επέβλεψε, και διετάκη έθνη. διεβρύθη τα όρη βία, ετάκησαν βουνοί αιώνιοι. 7 πορείας αιωνίας αυτού αντί κόπων είδον · σκηνώματα Αιθιόπων πτοηθήσονται και αι σκηναί γης Μαδιάμ. 8 μη εν ποταμοίς ωργίσθης, Κύριε, ή εν ποταμοίς ο θυμός σου; ή εν θαλάσση το όρμημά σου; ότι επιβήση επί τους ίππους σου, και η υπασία σου σωτηρία. 9 εντεινων εντενείς το τόξον σου επί σκήπτρα, λέγει Κύριος. (διάψαλμα). ποταμών ραγήσεται γη. 10 όψονταί σε και ωδινήσουσι λαοί, σκορπιζων ύδατα πορείας αυτού · έδωκεν η άβυσσος φωνήν αυτής, ύπος φαντασίας αυτής. 11 επήρθη ο ήλιος, και η σελήνη έστη εν τη τάξει αυτής · εις φως βολίδες σου πορεύσονται, εις φέγγος αστραπής όπλων σου. 12 εν απειλή ολιγώσεις γην και εν θυμω κατάξεις έθνη. 13 εξήλθες εις σωτηριάν λαού σου του σώσαι τον χριστόν σου · έβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον, εξήγειρας δεσμούς έως τραχήλου.

(διάψαλμα). 14 δέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς δυναστών, σειοθήσονται εν αυτη· διανοίξουσι χαλινούς αυτών ως εσθίων πτωχός λάθρα. 15 και επεβίβασας εις θάλασσαν τους ίππους σου τaráσσοντας ύδατα πολλά. 16 εφυλαξάμην, και επτοήθη η κοιλία μου από φωνής προσευχής χειλέων μου, και εισήλθε τρόμος εις τα οστά μου, και υποκάτωθέν μου εταράχθη η έξις μου. αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεως του αναβήναι εις λαόν παροικίας μου. 17 διότι συκή ου καρποφορήσει, και ουκ έσται γενήματα εν ταις αμπέλοις· ψεύσεται έργον ελαίας, και τα πεδία ου ποιήσει βρώσιν· εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, και ουχ υπάρχουνι βόες επί φάτναις. 18 εγώ δε εν τω Κυρίω αγαλλιάσομαι, χαρήσομαι επί τω Θεω τω σωτήρί μου. 19 Κύριος ο Θεός δύναμεις μου και τάξει τους πόδας μου εις συντέλειαν· επί τα υψηλά επιβιβά με του νικήσαι με εν τη ωδή αυτού.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ος εγενήθη προς Σοφονίαν τον του Χουσί, υιόν Γοδολιου, του Αμορίου, του Εζεκιου, εν ημέραις Ιωσίου υιού Αμών βασιλέως Ιούδα.

2 Εκλείπει εκλιπέτω από προσώπου της γης, λέγει Κύριος, 3 εκλιπέτω άνθρωπος και κτήνη, εκλιπέτω τα πετεινά του ουρανού και οι ιχθύες της θαλάσσης, και ασθενήσουσιν οι ασεβείς και εξαρώ τους ανόμους από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. 4 και εκτενώ την χειρά μου επί Ιούδαν και επί πάντας τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ και εξαρώ εκ του τόπου τούτου τα ονόματα της Βάαλ και τα ονόματα των ιερέων 5 και τους προσκυνούντας επί τα δώματα τη στρατιά του ουρανού και τους ομνύοντας κατά του Κυρίου και τους ομνύοντας κατά του βασιλέως αυτών 6 και τους εκκλίνοντας από του Κυρίου και τους μη ζητούντας τον Κύριον και τους μη αντεχομένους του Κυρίου. - 7 Ευλαβείσθε από προσώπου Κυρίου του Θεού,

διότι εγγύς ημέρα του Κυρίου, ότι ητοιμάκε Κύριος την θυσίαν αυτού, και ηγίακε τους κλητούς αυτού. 8 και έσται εν ημέρα θυσίας Κυρίου και εκδικήσω επί τους άρχοντας και επί τον οίκον του βασιλέως και επί πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια · 9 και εκδικήσω επί πάντας εμφανώς επί τα πρόπολα εν εκείνη τη ημέρα, τους πληρούντας τον οίκον Κυρίου Θεού αυτών ασεβείας και δόλου. 10 και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, φωνή κραυγής από πύλης αποκεντούντων και ολολυγμός από της δευτέρας και συντριμμός μέγας από των βουνών. 11 θρηνήσατε, οι κατοικούντες την κατακεκομμένην, ότι ωμοιώθη πας ο λαός Χαναάν, εξωλοθρεύθησαν πάντες οι επηρμένοι αργυρίω. 12 και έσται εν τη ημέρα εκείνη εξερευνήσω την Ιερουσαλήμ μετά λύχνου και εκδικήσω επί τους άνδρας τους καταφρονούντας επί τα φυλάγματα αυτών. οι δε λέγοντες εν ταις καρδίαις αυτών · ου μη αγαθοποίηση Κύριος, ουδ ' ου μη κακώση, 13 και έσται η δύναμις αυτών εις διαρπαγήν και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και οικοδομήσουσιν οικίας και ου μη κατοικήσουσιν εν αυταις και καταφυτεύσουσιν αμπελώνας και ου μη πίωσι τον οίνον αυτών. - 14 Οτι εγγύς ημέρα Κυρίου η μεγάλη, εγγύς και ταχεία σφόδρα · φωνή ημέρας Κυρίου πικρά και σκληρά τέτακται. 15 δυνατή ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και ανάγκης, ημέρα αωρίας και αφανισμού, ημέρα γνόφου και σκότους, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, 16 ημέρα σάλπιγγος και κραυγής επί τας πόλεις τας οχυράς και επί τας γωνίας τας υψηλάς. 17 και εκθλίψω τους ανθρώπους, και πορεύσονται ως τυφλοί, ότι τω Κυρίω εξήμαρτον · και εκχειί το αίμα αυτών ως χουν και τας σάρκας αυτών ως βόλβιτα. 18 και το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών ου μη δύνηται εξελέσθαι αυτούς εν ημέρα οργής Κυρίου, και εν πυρί ζήλου αυτού καταναλωθήσεται πάσα η γη, διότι συντέλειαν και σπουδήν ποιήσει επί πάντας τους κατοικούντας την γην.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ και συνδέθητε, το έθνος το απαίδευτον, 2 προ του γενέσθαι υμάς ως άνθος

παραπορευόμενον, προ του επελθῆν εφ' υμᾶς οργὴν Κυρίου, προ του επελθῆν εφ' υμᾶς
 ἡμέραν θυμοῦ Κυρίου. 3 ζητήσατε τον Κύριον, πάντες ταπεινοὶ γῆς· κρίμα ἐργάζεσθε και
 δικαιοσύνην ζητήσατε και ἀποκρίνασθε αὐτά, ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρα οργῆς Κυρίου. 4
 διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται, και Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμόν, και Ἄζωτος μεσημβρίας
 ἐκριφήσεται, και Ἀκκαρῶν ἐκριζωθήσεται. 5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες το σχοίνισμα τῆς
 θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος Κυρίου εφ' υμᾶς, Χαναάν γῆ αλλοφύλων, και ἀπολώ
 υμᾶς ἐκ κατοικίας. 6 και ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων και μάνδρα προβάτων. 7 και ἔσται το
 σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ἰούδα· ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς
 οἴκοις Ἀσκάλωνος, δέιλῃς καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς
 Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, και ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. - 8 Ἦκουσα ονειδισμοῦς
 Μωάβ και κονδυλισμοῦς υἱῶν Ἀμμῶν, ἐν οἷς ὠνειδιζον τον λαόν μου και ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ
 τα ὅριά μου. 9 δια τοῦτο ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωάβ ὡς
 Σόδομα ἔσται και υἱοὶ Ἀμμῶν ὡς Γόμορρα, και Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνία ἄλωνος
 και ἠφανισμένη εἰς τον αἰῶνα· και οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτοὺς και οἱ
 κατάλοιποι ἔθνοῦς μου κληρονομήσουσιν αὐτοὺς. 10 αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν,
 διότι ὠνειδισαν και ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τον Κύριον τον παντοκράτορα. 11 ἐπιφανήσεται
 Κύριος ἐπ' αὐτοὺς και ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, και
 προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ του τόπου αὐτοῦ, πάσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. - 12 Και
 υμεῖς, Αἰθίοπες, τραυματῖαι ρομφαίας μου ἐστε. 13 και ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν
 και ἀπολεῖ τον Ἀσσύριον και θήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν ἀνυδρον ὡς ἔρημον. 14 και
 νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποιμνῖα και πάντα τα θηρία τῆς γῆς, και χαμαιλέοντες και ἐχίνοι
 ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται, και θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς
 και κόρακες ἐν τοῖς πυλώσιν αὐτῆς, διότι κέδρος το ἀνάστημα αὐτῆς. 15 αὕτη ἡ πόλις ἡ
 φαυλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγὼ εἰμι, και οὐκ ἔστι μετ'
 ἐμέ ἐτι. Πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων· πας ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συρρεῖ
 και κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Ω η επιφανής και απολελυτρωμένη, η πόλις η περιστερά · 2 ουκ εισήκουσε φωνής, ουκ εδέξατο παιδείαν, επί τω Κυρίω ουκ επεποιθει και προς τον Θεόν αυτής ουκ ήγγισεν. 3 οι άρχοντες αυτής εν αυτη ως λέοντες ωρυόμενοι · οι κριταί αυτής ως λύκοι της Αραβίας, ουχ υπελίποντο εις το πρωϊ · 4 οι προφήται αυτής πνευματοφόροι, άνδρες καταφρονηταί · ιερείς αυτής βεβηλούσι τα άγια και ασεβούσι νόμον · 5 ο δε Κύριος δίκαιος εν μέσω αυτής και ου μη ποιήση άδικον · πρωϊ πρωϊ δώσει κρίμα αυτού εις φως και ουκ απεκρύβη και ουκ έγνω αδικίαν εν απαιτήσει και ουκ εις νείκος αδικίαν. 6 εν διαφθορά κατέσπασα υπερηφάνους, ηφανίσθησαν γωνία αυτών · εξερημώσω τας οδούς αυτών το παράπαν του μη διοδεύειν · εξέλιπον αι πόλεις αυτών παρά το μηδένα υπάρχειν μηδέ κατοικειν. 7 είπα · πλήν φοβείσθε με και δέξασθε παιδείαν, και ου μη εξολοθρευθήτε εξ οφθαλμών αυτής, πάντα όσα εξεδίκησα επ ' αυτήν · ετοιμάζου, όρθρισον, έφθαρται πάσα η επιφυλλίς αυτών. - 8 Δια τούτο υπόμεινόν με, λέγει Κύριος, εις ημέραν αναστάσεώς μου εις μαρτύριον · διότι το κρίμα μου εις συναγωγάς εθνών του εισδέξασθαι βασιλείς, του εκχέαι επ ' αυτούς πάσαν οργήν θυμού μου · διότι εν πυρί ζήλου μου καταναλωθήσεται πάσα η γη. 9 ότι τότε μεταστρέψω επί λαούς γλώσσαν εις γενεάν αυτής του επικαλείσθαι πάντας το όνομα Κυρίου του δουλεύειν αυτω υπό ζυγόν ένα. 10 εκ περάτων ποταμών Αιθιοπίας προσδέξομαι εν διεσπαρμένοις μου, οίσουσι θυσίας μοι. 11 εν τη ημέρα εκείνη ου μη καταισχυνθής εκ πάντων των επιτηδευμάτων σου, ων ησέβησας εις εμέ · ότι τότε περιελώ από σου τα φαυλίσματα της ύβρεώς σου, και ουκέτι μη προσθής του μεγαλαυχήσαι επί το όρος το άγιόν μου. 12 και υπολείψομαι εν σοί λαόν πραϋν και ταπεινόν, και ευλαβηθήσονται από του ονόματος Κυρίου 13 οι κατάλοιποι του Ισραήλ και ου ποιήσουσιν αδικίαν και ου λαλήσουσι μάταια, και ου μη ευρεθή εν τω στόματι αυτών γλώσσα δολία, διότι αυτοί νεμήσονται και κοιτασθήσονται, και ουκ έσται ο εκφοβών αυτούς. - 14 Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ · ευφραίνου και κατατέρπου εξ όλης της καρδιάς σου, θύγατερ Ιερουσαλήμ. 15 περιείλε Κύριος τα αδικήματά σου, λελύτρωταί σε εκ χειρός εχθρών σου ·

βασιλεύς Ισραήλ Κύριος εν μέσω σου, ουκ όψη κακά ουκέτι. 16 εν τω καιρω εκείνω ερεί Κύριος τη Ιερουσαλήμ · θάρσει, Σιών, μη παρείσθωσαν αι χείρες σου · 17 Κύριος ο Θεός σου εν σοί, δύνατός σώσει σε, επάξει επί σε ευφροσύνην και καινιεί σε εν τη αγαπήσει αυτού και ευφρανθήσεται επί σε εν τέρψει ως εν ημέρα εορτής. 18 και συνάξω τους συντετριμμένους σου. ουαί, τις έλαβεν επ ' αυτήν ονειδισμόν; 19 ιδού εγώ ποιώ εν σοί ένεκέν σου εν τω καιρω εκείνω, λέγει Κύριος, και σώσω την εκπεπεσμένην, και την απωσμένην εισδέξομαι, και θήσομαι αυτούς εις καύχημα και ονομαστούς εν πάση τη γη. 20 και καταιοχυνθήσονται εν τω καιρω εκείνω, όταν καλώς υμίν ποιήσω, και εν τω καιρω, όταν εισδέξωμαι υμάς · διότι δώσω υμάς ονομαστούς και εις καύχημα εν πάσι τοις λαοίς της γης εν τω επιστρέφειν με την αιχμαλωσίαν υμών ενώπιον υμών, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΕΝ τω δευτέρω έτει επί Δαρείου του βασιλέως, εν τω μηνί τω έκτω, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου εν χειρί Αγγαίου του προφήτου λέγων · ειπόν προς Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιούδα και προς Ιησουν τον του Ιωσεδέκ τον ιερέα τον μέγαν λέγων · 2 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ λέγων · ο λαός ούτος λέγουσιν · ουχ ήκει ο καιρός του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου. 3 και εγένετο λόγος Κυρίου εν χειρί Αγγαίου του προφήτου λέγων · 4 ει καιρός μεν υμίν εστι του οικείν εν οίκοις υμών κοιλοστάθμοις, ο δε οίκος ούτος εξηρημωται; 5 και νυν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · τάξατε δη καρδίας υμών εις τας οδούς υμών. 6 εσπείρατε πολλά και εισηνέγκατε ολίγα, εφάγετε και ουκ εις πλησμονήν, επιετε και ουκ εις μέθην, περιεβάλεσθε και ουκ εθερμάνθητε εν αυτοίς, και ο τους μισθούς συνάγων συνήγαγεν εις δεσμόν τετροπημένον. 7 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · θέσθε τας

καρδίας υμών εις τας οδοὺς υμῶν · 8 ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ κόψατε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος. 9 ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα · καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα αὐτά. διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, 10 διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ υποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς · 11 καὶ ἐπάξω ρομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν. 12 καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φυλῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου. 13 καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου τῷ λαῷ · ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος. 14 καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσήλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν 15 τῆ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἔκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως.

ΑΓΓΑΙΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 Τῆ μηνὶ τῷ εβδόμῳ, μίᾳ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων · 2 εἰπὸν δὲ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων · 3 τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἐμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν; 4 καὶ νῦν κατίσχυε, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε, Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς

της γης, λέγει Κύριος, και ποιεите· διότι μεθ' υμών εγώ ειμι, λέγει Κύριος ο παντοκράτωρ, 5 και το πνεύμά μου εφέστηκε εν μέσω υμών· θαρσεите, 6 διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι άπαξ εγώ σεισω τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την ξηράν· 7 και συσεισω πάντα τα έθνη, και ήξει τα εκλεκτά πάντων των εθνών, και πλησω τον οίκον τούτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 8 εμόν το αργύριον και εμόν το χρυσιόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 διότι μεγάλη έσται η δόξα του οίκου τούτου η εσχάτη υπέρ την πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· και εν τω τόπω τούτω δώσω ειρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ειρήνην ψυχής εις περιποίησιν παντί τω κτιζοντι του αναστήσαι τον ναόν τούτον. - 10 Τετράδι και εικάδι του ενάτου μηνός, έτους δευτέρου, επί Δαρείου, εγένετο λόγος Κυρίου προς Αγγαίον τον προφήτην λέγων· 11 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· επερώτησον δη τους ιερείς νόμον λέγων· 12 εάν λάβη άνθρωπος κρέας άγιον εν τω άκρω του ιματίου αυτού και άψηται το άκρον του ιματίου αυτού άρτου ή εψήματος ή οίνου ή ελαιου ή παντός βρώματος, ει αγιασθήσεται; και απεκρίθησαν οι ιερείς και ειπαν· ου. 13 και ειπεν Αγγαίος· εάν άψηται μεμιασμένος ακάθαρτος επί ψυχή επί παντός τούτων, ει μιανθήσεται; και απεκρίθησαν οι ιερείς και ειπαν· μιανθήσεται. 14 και απεκρίθη Αγγαίος και ειπεν· ούτως ο λαός ούτος και ούτως το έθνος τούτο ενώπιον εμού, λέγει Κύριος, και ούτως πάντα τα έργα των χειρών αυτών, και ος εάν εγγίση εκεί, μιανθήσεται ένεκεν των λημμάτων αυτών των ορθρινών, οδυνηθήσονται από προσώπου πόνων αυτών· και εμισείτε εν πύλαις ελέγχοντας 15 και νυν θέσθε δη εις τας καρδιας υμών από της ημέρας ταύτης και υπεράνω προ του θείναι λίθον επί λίθον εν τω ναω Κυρίου, 16 τίνες ήτε, ότε ενεβάλλετε εις κυφέλην κριθής είκοσι σάτα, και εγένοντο κριθής δέκα σάτα· και εισεπορεύεσθε εις το υπολήνιον εξαντλήσαι πενήτηκοντα μετρητάς, και εγένοντο είκοσι. 17 επάταξα υμάς εν αφορία και εν ανεμοφθορία και εν χαλάζη πάντα τα έργα των χειρών υμών, και ουκ επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος. 18 υποτάξατε δη τας καρδιας υμών από της ημέρας ταύτης και επέκεινα· από της τετράδος και εικάδος του ενάτου μηνός και από της ημέρας, ης τεθεμελίωται ο ναός Κυρίου· θέσθε εν ταις καρδιας υμών, 19 ει έτι επιγνωσθήσεται επί της άλω και ει έτι η άμπελος και η συκή και η ροά και τα ξύλα της ελαιας τα ου φέροντα καρπόν, από της ημέρας ταύτης ευλογήσω. - 20 Και εγένετο λόγος Κυρίου εκ δευτέρου προς Αγγαίον τον προφήτην τετράδι και εικάδι του μηνός λέγων· 21 ειπόν προς Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιουδα λέγων· εγώ σειώ

τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την ξηράν 22 και καταστρέψω θρόνους βασιλέων και ολοθρεύσω δύναμιν βασιλέων των εθνών και καταστρέψω άρματα και αναβάτας, και καταβήσονται ίπποι και αναβάται αυτών, έκαστος εν ρομφαία προς τον αδελφόν αυτού. 23 εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ, τον δούλόν μου, λέγει Κύριος, και θήσομαί σε ως σφραγίδα, διότι σε ηρέτισα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 EN τω ογδώ μηνί, έτους δευτέρου επί Δαρείου, εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαρίαν τον του Βαραχίου, υιόν Αδδώ τον προφήτην λέγων · 2 ωργίσθη Κύριος επί τους πατέρας υμών οργήν μεγάλην, 3 και ερείς προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · επιστρέψατε προς με, λέγει Κύριος των δυνάμεων, και επιστραφήσομαι προς υμάς, λέγει Κύριος των δυνάμεων. 4 και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες υμών, οίς ενεκάλεσαν αυτοίς οι προφήται έμπροσθεν λέγοντες · τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · αποστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών και από των επιτηδευμάτων υμών των πονηρών, και ουκ εισήκουσαν, και ου προσέσχον του εισακούσαί μου, λέγει Κύριος. 5 οι πατέρες υμών που εισι και οι προφήται; μη τον αιώνα ζήσονται; 6 πλήν τους λόγους μου και τα νόμιμά μου δέχεσθε, όσα εγώ εντέλλομαι εν πνεύματί μου τοις δούλοις μου τοις προφήταις, οί κατελάβοσαν τους πατέρας υμών. και απεκρίθησαν και είπαν · καθώς παρατέτακται Κύριος παντοκράτωρ του ποιήσαι ημίν κατά τας οδούς ημών και κατά τα επιτηδεύματα ημών, ούτως εποίησεν ημίν.

7 Τη τετράδι και εικάδι, τω ενδεκάτω μηνί -ούτός εστιν ο μην Σαβάτ- εν τω δευτέρω έτει επί Δαρείου, εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαρίαν τον του Βαραχίου υιόν Αδδώ τον προφήτην

λέγων · 8 εώρακα την νύκτα και ιδού ανήρ επιβεβηκώς επί ίππον πυρρόν, και ούτος ειστήκει ανά μέσον των ορέων των κατασκίων, και οπίσω αυτού ίπποι πυρροί και ψαροί και ποικίλοι και λευκοί. 9 και είπα · τι ούτοι, Κύριε; και είπε προς με ο άγγελος ο λαλών εν εμοί · εγώ δείξω σοι τι εστι ταύτα. 10 και απεκρίθη ο ανήρ ο εφεστηκώς ανά μέσον των ορέων, και είπε προς με · ούτοι εισιν ους εξαπέστειλε Κύριος περιοδεύσαι την γην. 11 και απεκρίθησαν τω αγγέλω Κυρίου τω εφεστώτι ανά μέσον των ορέων και είπον · περιωδεύσαμεν πάσαν την γην, και ιδού πάσα η γη κατοικείται και ησυχάζει. 12 και απεκρίθη ο άγγελος Κυρίου και είπε · Κύριε παντοκράτωρ, έως τίνος ου μη ελεήσης την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις Ιούδα, ας υπερείδες τούτο εβδομηκοστόν έτος; 13 και απεκρίθη Κύριος παντοκράτωρ τω αγγέλω τω λαλούντι εν εμοί ρήματα καλά και λόγους παρακλητικούς. 14 και είπε προς με ο άγγελος ο λαλών εν εμοί · ανάκραγε λέγων · τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · εξήλωκα την Ιερουσαλήμ και την Σιών ζήλον μέγαν 15 και οργήν μεγάλην εγώ οργίζομαι επί τα έθνη τα συνεπιτιθέμενα, ανθ' ων μεν εγώ ωργίσθην ολίγα, αυτοί δε συνεπέθεντο εις κακά. 16 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · επιστρέψω επί Ιερουσαλήμ εν οικτιρμω, και ο οίκός μου ανοικοδομηθήσεται εν αυτη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και μέτρον εκταθήσεται επί Ιερουσαλήμ έτι. 17 και είπε προς με ο άγγελος ο λαλών εν εμοί · έτι ανάκραγε λέγων · τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · έτι διαχυθήσονται πόλεις εν αγαθοίς, και ελεήσει Κύριος έτι την Σιών και αιρετιεί την Ιερουσαλήμ.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού τέσσαρα κέρατα. 2 και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα εν εμοί · τι εστι ταύτα, Κύριε; και είπε προς με · ταύτα τα κέρατα τα διασκορπίσαντα τον Ιούδαν και τον Ισραήλ και Ιερουσαλήμ. 3 και έδειξέ μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας. 4 και είπα · τι ούτοι έρχονται ποιήσαι; και είπε · ταύτα τα κέρατα τα διασκορπίσαντα τον Ιούδα και τον Ισραήλ κατέαξαν, και ουδεις αυτών ήρε κεφαλήν · και

εξήλθοσαν οὔτοι του οξύναι αὐτά εις χείρας αὐτῶν τα τέσσαρα κέρατα τα ἔθνη τα επαιρόμενα κέρας ἐπὶ την γην Κυρίου του διασκορπίσαι αὐτήν.

5 Καὶ ἦρα τους οφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ ἀνὴρ καὶ ἐν τη χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν. 6 καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· πού σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρὸς με· διαμετρήσαι την Ἱερουσαλήμ του ἰδεῖν πηλίκον το πλάτος αὐτῆς ἐστὶ καὶ πηλίκον το μήκος. 7 καὶ ἰδοῦ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰστήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ. 8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν λέγων· δράμε καὶ λάλησον πρὸς τον νεανίαν ἐκεῖνον λέγων· κατακάρπιως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς· 9 καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τείχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς. 10 ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, λέγει Κύριος· διότι ἐκ των τεσσάρων ἀνέμων του οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος· 11 εἰς Σιών ἀνασώξεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλώνας. 12 διότι τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὀπίσω δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τα ἔθνη τα σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπτόμενος της κόρης του οφθαλμοῦ αὐτοῦ. 13 διότι ἰδοῦ ἐγὼ ἐπιφέρω την χεῖρά μου ἐπ’ αὐτούς, καὶ ἔσονται σκύλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γνῶσεσθε ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με. 14 τέρπου καὶ εὐφραίνου, θυγατερ Σιών, διότι ἰδοῦ ἐγὼ ἐρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος. 15 καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τον Κύριον ἐν τη ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώση ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σε. 16 καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τον Ἰούδαν, την μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ την ἀγίαν, καὶ αἰρετεῖ ἐτι την Ἱερουσαλήμ. 17 εὐλαβεῖσθω πάσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξεγήγηται ἐκ νεφελῶν ἀγίων αὐτοῦ.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος Ἰησοῦν, τον ἱερέα τον μέγαν, ἐστώτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ του ἀντικεῖσθαι αὐτῷ. 2 καὶ εἶπε Κύριος

προς τον διάβολον · επιτιμήσαι Κύριος εν σοί, διάβολε, και επιτιμήσαι Κύριος εν σοί ο εκλεξάμενος την Ιερουσαλήμ · ουκ ιδού τούτο ως δαλός εξεσπασμένος εκ πυρός; 3 και Ιησούς ην ενδεδυμένος ιμάτια ρυπαρά και ειστήκει προ προσώπου του αγγέλου. 4 και απεκρίθη και είπε προς τους εσθηκώτας προ προσώπου αυτού λέγων · αφέλετε τα ιμάτια τα ρυπαρά απ 'αυτού. και είπε προς αυτόν · ιδού αφήρηκα τας ανομίας σου, και ενδύσατε αυτόν ποδήρη 5 και επίθετε κίδαριν καθαράν επί την κεφαλήν αυτού. και περιέβαλον αυτόν ιμάτια και επέθηκαν κίδαριν καθαράν επί την κεφαλήν αυτού και ο άγγελος Κυρίου ειστήκει. 6 και διεμαρτύρατο ο άγγελος Κυρίου προς Ιησοούν λέγων · 7 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · εάν εν ταις οδοίς μου πορευή και εάν τα προστάγματά μου φυλάξης, και συ διακρινείς τον οίκόν μου · και εάν διαφυλάξης και γε την αυλήν μου, και δώσω σοι αναστρεφομένους εν μέσω των εσθηκώτων τούτων. 8 άκουε δη, Ιησού ο ιερεύς ο μέγας, συ και οι πλησίον σου οι καθηήμενοι προ προσώπου σου, διότι άνδρες τερατοσκόποι εισί · διότι ιδού εγώ άγω τον δούλόν μου Ανατολήν · 9 διότι ο λίθος, ον έδωκα προ προσώπου του Ιησού, επί τον λίθον τον ένα επτά οφθαλμοί εισιν. ιδού εγώ ορύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ψηλαφήσω πάσαν την αδικίαν της γης εκείνης εν ημέρα μια. 10 εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε έκαστος τον πλησίον αυτού υποκάτω αμπέλου και υποκάτω συκής.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ επέστρεψεν ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και εξήγειρέ με ον τρόπον όταν εξεγερθή άνθρωπος εξ ύπνου αυτού 2 και είπε προς με · τι συ βλέπεις; και είπα · εώρακα και ιδού λυχνία χρυσή όλη, και το λαμπαδιον επάνω αυτης, και επτά λύχνοι επάνω αυτης, και επτά επαρουστρίδες τοις λύχνοις τοις επάνω αυτης · 3 και δύο ελαιαι επάνω αυτης, μία εκ δεξιών του λαμπαδίου αυτης και μία εξ ευωνύμων. 4 και επηρώτησα και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα εν εμοί λέγων · τι εστι ταύτα, κύριε; 5 και απεκρίθη ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και

είπε προς με λέγων · ου γινώσκεις τι εστι ταύτα; και είπα · ουχί, κύριε. 6 και απεκρίθη και είπε προς με λέγων · ούτος ο λόγος Κυρίου προς Ζοροβάβελ λέγων · ουκ εν δυνάμει μεγάλη ουδέ εν ισχύϊ, αλλ ' ή εν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 τις ει συ, το όρος το μέγα, το προ προσώπου Ζαροβάβελ του κατορθώσαι; και εξοίσω τον λίθον της κληρονομίας ισότητα χάριτος χάριτα αυτής. 8 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 9 αι χείρες Ζοροβάβελ εθεμελίωσαν τον οίκον τούτον, και αι χείρες αυτού επιτελέσουσιν αυτόν, και επιγνώση, διότι Κύριος παντοκράτωρ εξαπέσταλκέ με προς σε. 10 διότι τις εξουδένωσεν εις ημέρας μικράς; και χαρούνται και όψονται τον λίθον τον κασσιτέρινον εν χειρί Ζοροβάβελ. επτά ούτοι οφθαλμοί Κυρίου εισίν οι επιβλέποντες επί πάσαν την γην. 11 και απεκρίθην και είπα προς αυτόν · τι αι δύο ελαιαι αύται, αι εκ δεξιών της λυχνίας και εξ ευωνύμων; 12 και επηρώτησα εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν · τι οι δύο κλάδοι των ελαιών οι εν ταις χερσί των δύο μωσσητών των χρυσών των επιχεόντων και επαναγόντων τας επαρουστρίδας τας χρυσάς; 13 και είπε προς με · ουκ οίδας τι εστι ταύτα; και είπα ουχί, κύριε. 14 και είπεν · ούτοι οι δύο υιοί της πότητος παρεστήκασι Κυρίω πάσης της γης.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ επέστρεψα, και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού δρέπανον πετόμενον. 2 και είπε προς με · τι συ βλέπεις; και είπα εγώ · ορώ δρέπανον πετόμενον μήκους πήχεων είκοσι και πλάτους πήχεων δέκα. 3 και είπε προς με · αύτη η αρά η εκπορευομένη επί πρόσωπον πάσης της γης, διότι πας ο κλέπτης εκ τούτου έως θανάτου εκδικηθήσεται, και πας ο επίορκος εκ τούτου εκδικηθήσεται · 4 και εξοίσω αυτό, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εισελεύσεται εις τον οίκον του κλέπτου και εις τον οίκον του ομνύοντος τω ονόματί μου επί ψεύδει και καταλύσει εν μέσω του οίκου αυτού και συντελέσει αυτόν και τα ξύλα αυτού και τους λίθους αυτού.

5 Και εξήλθεν ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και είπε προς με · ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου και ιδέ τι το εκπορευόμενον τούτο. 6 και είπα · τι εστι; και είπε · τούτο το μέτρον το

εκπορευόμενον. και είπεν · αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῆ. 7 και ἰδοὺ τάλαντον μολίβου ἐξαιρόμενον, και ἰδοὺ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου. 8 και είπεν · αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία · και ἔρριψεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου και ἔρριψε τὸν λίθον τοῦ μολίβου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. 9 και ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου και εἶδον και ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, και πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, και αὐταὶ εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας ἔποπος · και ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς και ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ. 10 και εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί · που αὐταὶ ἀποφέρουσι τὸ μέτρον; 11 και εἶπε πρὸς με · οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῆ Βαβυλώνης και ἐτοιμάσαι, και θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψα και ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου και εἶδον και ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, και τα ὄρη ἦν ὄρη χαλκῶ. 2 ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροί, και ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες. 3 και ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, και ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. 4 και ἀπεκρίθην και εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί · τι ἐστὶ ταῦτα, κύριε; 5 και ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί και εἶπε · ταῦτά ἐστὶν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστήναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς · 6 ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρά, και οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, και οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου, 7 και οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο και ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεύσαι τὴν γῆν. και εἶπε · πορεύεσθε και περιοδεύσατε τὴν γῆν · και περιώδευσαν τὴν γῆν. 8 και ἀνεβόησε και ἐλάλησε πρὸς με λέγων · ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βορρά ἀνέπαυσαν τὸν θυμὸν μου ἐν γῆ βορρά.

9 Και ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων · 10 λάβε τα ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρά τῶν ἀρχόντων και παρά τῶν χρησίμων αὐτῆς και παρά τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν και εἰσελεύσῃ

συνεν τη ημέρα εκείνη εως τον οίκον Ιωσίου του Σοφονίου του ήκοντος εκ Βαβυλώνας 11 και λήψη αργύριον και χρυσίον και ποιήσεις στεφάνους και επιθήσεις επί την κεφαλήν Ιησού του Ιωσεδέκ του ιερέως του μεγάλου 12 και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ιδού ανήρ, ανατολή όνομα αυτω, και υποκάτωθεν αυτου ανατελει, και οικοδομήσει τον οίκον Κυρίου· 13 και αυτός λήψεται αρετήν και καθιείται και κατάρξει επί του θρόνου αυτου, και έσται ιερεύς εκ δεξιών αυτου, και βουλή ειρηνική έσται αναμέσον αμφοτέρων. 14 ο δε στέφανος έσται τοις υπομένουσι και τοις χρησίμοις αυτης και τοις επεγνωκόσιν αυτην και εις χάριτα υιού Σοφονίου και εις ψαλμόν εν οίκω Κυρίου. 15 και οι μακράν απ' αυτών ήξουσι και οικοδομήσουσιν εν τω οίκω Κυρίου, και γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ απέσταλκέ με προς υμάς· και έσται, εάν εισακούοντες εισακούσητε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών.

ZΑΧΑΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω τετάρτω έτει, επί Δαρείου του βασιλέως εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαριαν τετράδι του μηνός του ενάτου, ος εστι Χασελεύ· 2 και εξαπέστειλεν εις Βαιθήλ Σαρασάρ και Αρβεσεέρ ο βασιλεύς και οι άνδρες αυτου του εξιλάσασθαι τον Κύριον 3 λέγων προς τους ιερείς τους εν τω οίκω Κυρίου παντοκράτορος και προς τους προφήτας λέγων· εισελήλυθεν ώδε εν τω μηνί τω πέμπτω το αγίασμα, καθότι εποίησα ήδη ικανά έτη. 4 και εγένετο λόγος Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ λέγων· 5 ειπόν προς άπαντα τον λαόν της γης και προς τους ιερείς λέγων· εάν νηστεύσητε ή κόψησθε εν ταις πέμπταις ή εν ταις εβδομαίς, και ιδού εβδομήκοντα έτη μη νηστείαν νενηστεύκατέ μοι; 6 και εάν φάγητε ή πίητε, ουχ υμείς έσθετε και πίνετε; 7 ουχ ούτοι οι λόγοι, ους ελάλησε Κύριος εν χερσί των προφητών των έμπροσθεν, ότε ην Ιερουσαλήμ κατοικουμένη και ευθηνούσα και αι πόλεις κυκλόθεν αυτης και η ορεινή και η πεδινή κατωκείτο; 8 και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαριαν λέγων· 9 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· κριμα δικαιον κρίνετε και έλεος και οικτιρμόν

ποιείτε έκαστος προς τον αδελφόν αυτού 10 και χήραν και ορφανόν και προσήλυτον και πέννητα μη καταδυναστεύετε, και κακίαν έκαστος του αδελφού αυτού μη μνησικακείτω εν ταις καρδίαις υμών. 11 και ηπειθήσαν του προσέχειν και έδωκαν νότον παραφρονούντα και τα ότα αυτών εβάρυναν του μη εισακούειν 12 και την καρδίαν αυτών έταξαν απειθή του μη εισακούειν του νόμου μου και τους λόγους, ους εξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ εν πνεύματι αυτού εν χερσί των προφητών των έμπροσθεν· και εγένετο οργή μεγάλη παρά Κυρίου παντοκράτορος. 13 και έσται ον τρόπον ειπε και ουκ εισήκουσαν, ούτως κεκράζονται και ου μη εισακούσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 14 και εκβαλώ αυτούς εις πάντα τα έθνη, α ουκ έγνωσαν, και η γη αφανισθήσεται κατοπισθεν αυτών εκ διοδεύοντος και εξ αναστρέφοντος· και έταξαν γην εκλεκτήν εις αφανισμόν.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος λέγων· 2 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εξήλωκα την Ιερουσαλήμ και την Σιών ζήλον μέγαν και θυμω μεγάλω εξήλωκα αυτήν. 3 τάδε λέγει Κύριος· επιστρέψω επί Σιών και κατασκηνώσω εν μέσω Ιερουσαλήμ, και κληθήσεται η Ιερουσαλήμ πόλις αληθινή και το όρος Κυρίου παντοκράτορος όρος άγιον. 4 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι καθήσονται πρεσβύτεροι και πρεσβύτεραι εν ταις πλατείαις Ιερουσαλήμ, έκαστος την ράβδον αυτού έχων εν τη χειρί αυτού από πλήθους ημερών· 5 και αι πλατεΐαι της πόλεως πληροθήσονται παιδαρίων και κορασιών παιζόντων εν ταις πλατείαις αυτής. 6 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ει αδυνατήσει ενώπιον των καταλοίπων του λαού τούτου εν ταις ημέραις εκείναις, μη και ενώπιόν μου αδυνατήσει; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ιδού εγώ σώζω τον λαόν μου από γης ανατολών και από γης δυσμών 8 και εισάξω αυτούς και κατασκηνώσω εν μέσω Ιερουσαλήμ, και έσονται εμοί εις λαόν, καγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν εν αληθεία και εν δικαιοσύνη. 9 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· κατισχυρέωσαν αι χείρες υμών των

ακουόντων εν ταις ημέραις ταύταις τους λόγους τούτους εκ στόματος των προφητών, αφ' ης ημέρας τεθεμελιώται ο οίκος Κυρίου παντοκράτορος, και ο ναός αφ' ου ωκοδόμηται. 10 διότι προ των ημερών εκείνων ο μισθός των ανθρώπων ουκ έσται εις όνησιν, και ο μισθός των κτηνών ουχ υπάρξει, και τω εκπορευομένω και τω εισπορευομένω ουκ έσται ειρήνη από της θλίψεως· και εξαποστελώ πάντας τους ανθρώπους, έκαστον επί τον πλησίον αυτού. 11 και νυν ου κατά τας ημέρας τας έμπροσθεν εγώ ποιώ τοις καταλοίποις του λαού τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, 12 αλλ' ή δείξω ειρήνην· η άμπελος δώσει τον καρπόν αυτής, και η γη δώσει τα γεννήματα αυτής, και ο ουρανός δώσει την δρόσον αυτού, και κατακληρονομήσω τοις καταλοίποις του λαού μου τούτου ταύτα πάντα. 13 και έσται ον τρόπον ήτε εν κατάρα εν τοις έθνεσιν ο οίκος Ιούδα και οίκος Ισραήλ, ούτως διασώσω υμάς και έσεσθε εν ευλογία· θαρσεείτε και κατισχύετε εν ταις χερσίν υμών. 14 διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ον τρόπον διενοήθην του κακώσαι υμάς εν τω παροργίσει με τους πατέρας υμών, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ου μετενόησα, 15 ούτως παρατέταγμα και διανενόημα εν ταις ημέραις ταύταις του καλώς ποιήσαι την Ιερουσαλήμ και τον οίκον Ιούδα· θαρσεείτε. 16 ούτοι οι λόγοι, ους ποιήσετε· λαλείτε αλήθειαν έκαστος προς τον πλησίον αυτού, αλήθειαν και κρίμα ειρηνικόν κρίνατε εν ταις πόλαις υμών, 17 και έκαστος την κακίαν του πλησίον αυτού μη λογίζεσθε εν ταις καρδίαις υμών και όρκον ψευδή μη αγαπάτε, διότι ταύτα πάντα εμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Και εγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος προς με λέγων· 19 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· νηστεία η τετράς και νηστεία η πέμπτη και νηστεία η εβδόμη και νηστεία η δεκάτη έσονται τω οίκω Ιούδα εις χαράν και ευφροσύνην και εις εορτάς αγαθάς, και ευφρανθήσεσθε, και την αλήθειαν και την ειρήνην αγαπήσατε. 20 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι ήξουσι λαοί πολλοί και κατοικούντες πόλεις πολλές, 21 και συνελεύσονται κατοικούντες πέντε πόλεις εις μίαν πόλιν λέγοντες· πορευθώμεν δεηθήναι του προσώπου Κυρίου και εκζητήσαι το πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος· πορεύσομαι καγώ. 22 και ήξουσι λαοί πολλοί και έθνη πολλά εκζητήσαι το πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος εν Ιερουσαλήμ και εξιλάσασθαι το πρόσωπον Κυρίου. 23 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εν ταις ημέραις εκείναις, εάν επιλάβωνται δέκα άνδρες εκ πασών των γλωσσών των εθνών και επιλάβωνται του κρασιπέδου ανδρός Ιουδαίου λέγοντες·

πορευσόμεθα μετά σου, διότι ακηκόαμεν ότι ο Θεός μεθ' υμών εστι.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου · εν γη Σεδράχ και Δαμασκού θυσία αυτού, διότι Κύριος εφορά ανθρώπους και πάσας φυλάς του Ισραήλ. 2 και εν Εμάθ εν τοις ορίοις αυτής Τύρος και Σιδών, διότι εφρόνησαν σφόδρα. 3 και ωκοδόμησε Τύρος οχυρώματα εαυτη και εθησαύρισεν αργύριον ως χουν και συνήγαγε χρυσίον ως πηλόν οδών. 4 δια τούτο Κύριος κληρονομήσει αυτήν και πατάξει εις θάλασσαν δύναμιν αυτής, και αυτή εν πυρί καταναλωθήσεται. 5 όψεται Ασκάλων και φοβηθήσεται, και Γάζα και οδυνηθήσεται σφόδρα, και Ακκάρων, ότι ησχύνθη επί τω παραπτώματι αυτής · και απολείται βασιλεύς εκ Γάζης, και Ασκάλων ου μη κατοικηθή. 6 και κατοικήσουσιν αλλογενείς εν Αζώτω, και καθελώ ύβριν αλλοφύλων. 7 και εξαρώ το αίμα αυτώ εκ του στόματος αυτών και τα βδελύγματα αυτών εκ μέσου οδόντων αυτών, και υπολειφθήσεται και ούτος τω Θεω ημών, και έσονται ως χιλίαρχος εν Ιούδα και Ακκάρων ως ο Ιεβουσαίος · 8 και υποστήσομαι τω οίκω μου ανάστημα του μη διαπορευέσθαι μηδέ ανακάμπειν, και ου μη επέλθη επ' αυτούς ουκέτι εξελαύνων, διότι νυν εώρακα εν τοις οφθαλμοίς μου.

9 Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών · κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ · ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σοι, δίκαιος και σώζων αυτός, πραύς και επιβεβηκώς επί υποζύγιον και πώλον νέον. 10 και εξολοθρεύσει άρματα εξ Εφραίμ και ίππιον εξ Ιερουσαλήμ, και εξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, και πλήθος και ειρήνη εξ εθνών · και κατάρξει υδάτων έως θαλάσσης και από ποταμών έως διεκβολών γης. 11 και συ εν αίματι διαθήκης σου εξαπέστειλας δεσμίους σου εκ λάκκου ουκ έχοντος ύδωρ. 12 καθήσεσθε εν οχυρώματι δέσμοι της συναγωγής, και αντί μιάς ημέρας παροικεσίας σου διπλά ανταποδώσω σοι · 13 διότι ενέτεινά σε, Ιούδα, εμαυτω εις τόξον, έπλησα τον Εφραίμ και εξεγερώ τα τέκνα σου, Σιών, επί τα τέκνα των Ελλήνων και ψηλαφήσω σε ως ρομφαίαν μαχητού · 14 και Κύριος έσται επ' αυτούς και εξελεύσεται ως

αστραπή βολίς, και Κύριος παντοκράτωρ εν σάλπιγγι σαλπεί και πορεύσεται εν σάλω απειλής αυτού. 15 Κύριος παντοκράτωρ υπερασπεί αυτούς, και καταναλώσουσιν αυτούς, και καταχώσουσιν αυτούς εν λίθοις σφενδόνης και εκπίονται αυτούς ως οίνον και πλήσουσιν ως φιάλας θυσιαστήριον. 16 και σώσει αυτούς Κύριος ο Θεός αυτών εν τη ημέρα εκείνη, ως πρόβατα λαόν αυτού, διότι λίθοι άγιοι κυλίνονται επί γης αυτού. 17 ότι ει τι αγαθόν αυτού και ει τι καλόν παρ ' αυτού, σίτος νεανίσκοις και οίνος ευωδιάζων εις παρθένους.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρά Κυρίου υετόν καθ ' ωραν πρώϊμον και όψιμον· Κύριος εποίησε φαντασίας, και υετόν χειμερινόν δώσει αυτοίς, εκάστω βοτάνην εν αγρω. 2 διότι οι αποφθεγγόμενοι ελάλησαν κόπους, και οι μάντις οράσεις ψευδείς, και τα ενύπνια ψευδή ελάλουν, μάταια παρεκάλουν· δια τούτο εξηράνθησαν ως πρόβατα και εκακώθησαν, διότι ουκ ην ίασις. 3 επί τους ποιμένας παρωξύνθη ο θυμός μου, και επί τους αμνούς επισκέψομαι· και επισκέψεται Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ το ποιμνιον αυτού τον οίκον Ιούδα και τάξει αυτούς ως ίππον ευπρεπή αυτού εν πολέμω. 4 και απ ' αυτού επέβλεψε και εξ αυτού έταξε, και απ ' αυτού τόξον εν θυμω· απ ' αυτού εξελεύσεται πας ο εξελαύνων εν τω αυτω. 5 και έσονται ως μαχηταί πατούντες πηλόν εν ταις οδοίς εν πολέμω και παρατάξονται, διότι Κύριος μετ ' αυτών, και καταιοχυνθήσονται αναβάται ίππων. 6 και κατοχυώσω τον οίκον Ιούδα και τον οίκον Ιωσήφ σώσω και κατοικιώ αυτούς, ότι ηγάπησα αυτούς, και έσονται ον τρόπον ουκ απεστρεψάμην αυτούς· διότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών και επακούσομαι αυτοίς. 7 και έσονται ως μαχηταί του Εφραϊμ, και χαρήσεται η καρδια αυτών ως εν οίνω· και τα τέκνα αυτών όψονται και ευφρανθήσονται, και χαρείται η καρδια αυτών επί τω Κυρίω. 8 σημανώ αυτοίς και εισδέξομαι αυτούς, διότι λυτρώσομαι αυτούς, και πληθυνθήσονται καθότι ήσαν πολλοί. 9 και σπερώ αυτούς εν λαοίς, και οι μακράν

μνησθήσονται μου, εκθρέψουσι τα τέκνα αυτών και επιστρέψουσι. 10 και επιστρέψω αυτούς εκ γης Αιγύπτου και εξ Ασσυρίων εισδέξομαι αυτούς, και εις την Γαλααδίτιν και εις τον Λίβανον εισάξω αυτούς, και ου μη υπολειφθή εξ αυτών ουδέ εις· 11 και διελεύσονται εν θαλάσση στενή και πατάξουσιν εν θαλάσση κύματα, και ξηρανθήσεται πάντα τα βάθη ποταμών, και αφαιρεθήσεται πάσα ύβρις Ασσυρίων, και σκήπτρον Αιγύπτου περιαιρεθήσεται. 12 και κατισχύσω αυτούς εν Κυρίω Θεω αυτών, και εν τω ονόματι αυτού κατακαυθήσονται, λέγει Κύριος.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΔΙΑΝΟΙΕΟΝ, ο Λίβανος, τας θύρας σου, και καταφαγέτω πυρ τας κέδρους σου· 2 ολολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ότι μεγάλως μεγιστάνες εταλαιπώρησαν· ολολύξατε, δρυές της Βασανιτιδος, ότι κατεσπάσθη ο δρυμός ο σύμφυτος. 3 φωνή θρηγούντων ποιμένων, ότι τεταλαιπώρηκεν η μεγαλωσύνη αυτών· φωνή ωρουομένων λεόντων, ότι τεταλαιπώρηκε το φρύαγμα του Ιορδάνου. 4 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ποιμαίνετε τα πρόβατα της σφαγής, 5 α οι κτησάμενοι κατέσφαζον και ου μετεμέλοντο, και οι πωλούντες αυτά έλεγον· ευλογητός Κύριος και πεπλουτήκαμεν· και οι ποιμένες αυτών ουκ έπασχον ουδέν επ' αυτοίς. 6 δια τούτο ου φείσομαι ουκέτι επί τους κατοικούντας την γην, λέγει Κύριος· και ιδού εγώ παραδίδωμι τους ανθρώπους, έκαστον εις χειρα του πλησίον αυτού και εις χειρα βασιλέως αυτού, και κατακόψουσι την γην, και ου μη εξέλωμαι εκ χειρός αυτών. 7 και ποιμανώ τα πρόβατα της σφαγής εις την Χαναανίτιν· και λήψομαι εμαυτω δύο ράβδους -την μεν μίαν εκάλεσα Κάλλος και την ετέραν εκάλεσα Σχοίνισμα- και ποιμανώ τα πρόβατα. 8 και εξαρώ τους τρεις ποιμένας εν μηνί ενί, και βαρυνθήσεται η ψυχή μου επ' αυτούς, και γαρ αι ψυχαί αυτών επωρόνοντο επ' εμέ. 9 και είπα· ου ποιμανώ υμάς· το αποθνήσκον αποθνησκέτω, και το εκλείπον εκλιπέτω, και τα κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν έκαστος τας σάρκας του πλησίον αυτού. 10 και λήψομαι την ράβδον μου τη καλήν και απορρίψω αυτήν

του διασκεδάσαι την διαθήκην μου, ην διεθέμην προς πάντας τους λαούς. 11 και διασκεδασθήσεται εν τη ημέρα εκείνη, και γνώσονται οι Χαναναίοι τα πρόβατα τα φυλασσόμενα, διότι λόγος Κυρίου εστί. 12 και ερώ προς αυτούς· ει καλόν ενώπιον υμών εστι, δότε στήσαντες τον μισθόν μου ή απείπισθε· και έστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργυρούς. 13 και ειπε Κύριος προς με· κάθες αυτούς εις το χωνευτήριον, και σκέψαι ει δόκιμόν εστιν, ον τρόπον εδοκιμάσθην υπέρ αυτών. και έλαβον τους τριάκοντα αργυρούς και ενέβαλον αυτούς εις τον οίκον Κυρίου εις το χωνευτήριον. 14 και απέρριψα την ράβδον την δευτέραν, το Σχοίνισμα, του διασκεδάσαι την κατάσχεσιν ανά μέσον Ιούδα και ανά μέσον Ισραήλ.

15 Και ειπε Κύριος προς με· έτι λάβε σεαυτω σκεύη ποιμενικά ποιμένος απείρου, 16 διότι ιδού εγώ εξεγείρω ποιμένα επί την γην· το εκλιμπάνον ου μη επισκέψηται και το εσκορπισμένον ου μη ζητήση και το συντετριμμένον ου μη ιάσηται και το ολόκληρον ου μη κατευθύνη και τα κρέα των εκλεκτών καταφάγεται και τους αστραγάλους αυτών εκστρέψει. 17 ω οι ποιμαίνοντες τα μάταια και οι καταλελοιπότες τα πρόβατα· μάχαιρα επί τους βραχίονας αυτού και επί τον οφθαλμόν τον δεξιόν αυτού· ο βραχίων αυτού ξηραινόμενος ξηρανθήσεται, και ο οφθαλμός ο δεξιός αυτού εκτυφλούμενος εκτυφλωθήσεται.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου επί τον Ισραήλ· λέγει Κύριος εκτεινών ουρανόν και θεμελιών γην και πλάσσων πνεύμα ανθρώπου εν αυτω· 2 ιδού εγώ τίθημι την Ιερουσαλήμ ως πρόθυρα σαλευόμενα πάσι τοις λαοίς κύκλω, και εν τη Ιουδαία έσται περιοχή επί Ιερουσαλήμ. 3 και έσται εν τη ημέρα εκείνη θήσομαι την Ιερουσαλήμ λίθον καταπατούμενον πάσι τοις έθνεσι· πας ο καταπατών αυτήν εμπαιζών εμπαιζεται, και επισυναχθήσονται επί αυτήν πάντα τα έθνη της γης. 4 εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ίππον εν εκοτάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφρονήσει, επί δε τον οίκον Ιούδα διανοίξω τους

οφθαλμούς μου και πάντας τους ίππους των λαών πατάξω εν αποτυφλώσει. 5 και ερούσιν οι χιλιαρχοί Ιούδα εν ταις καρδίαις αυτών· ευρήσομεν εαυτοίς τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ εν Κυρίω παντοκράτορι Θεω αυτών. 6 εν τη ημέρα εκείνη θήσομαι τους χιλιάρχους Ιούδα ως δαλόν πυρός εν ξύλοις και ως λαμπάδα πυρός εν καλάμη, και καταφάγονται εκ δεξιών και εξ ευωνύμων πάντας τους λαούς κυκλόθεν, και κατοικήσει Ιερουσαλήμ έτι καθ' εαυτήν εν Ιερουσαλήμ. 7 και σώσει Κύριος τα σκηνώματα Ιούδα καθώς απ' αρχής, όπως μη μεγαλύνηται καύχημα οίκου Δαβίδ και έπαρσις των κατοικούντων Ιερουσαλήμ επί τον Ιούδα. 8 και έσται εν τη ημέρα εκείνη υπερασπιεί Κύριος υπέρ των κατοικούντων Ιερουσαλήμ, και έσται ο ασθενών εν αυτοίς εν εκείνη τη ημέρα ως οίκος Δαβίδ, ο δε οίκος Δαβίδ ως οίκος Θεού, ως άγγελος Κυρίου ενώπιον αυτών. 9 και έσται εν τη ημέρα εκείνη ζητήσω του εξάραι πάντα τα έθνη τα ερχόμενα επί Ιερουσαλήμ. 10 και εκχεώ επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και οικτιρισμού, και επιβλέψονται προς με ανθ'ων κατωρχήσαντο και κόψονται επ' αυτόν κοπετόν, ως επ' αγαπητώ, και οδυνηθήσονται οδύνην ως επί τω πρωτοτόκω. 11 εν τη ημέρα εκείνη μεγαλυνθήσεται ο κοπετός εν Ιερουσαλήμ ως κοπετός ροώνος εν πεδίω εκκοιτομένου, 12 και κόψεται η γη κατά φυλάς φυλάς· φυλή οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, φυλή οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, 13 φυλή οίκου Λευί καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, φυλή του Συμεών καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς· 14 πάσαι αι υπολειμμένοι φυλαί, φυλή καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΕΝ τη ημέρα εκείνη έσται πας τόπος διανοιγόμενος τω οίκω Δαβίδ και τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ εις την μετακίνησιν και εις τον χωρισμόν. 2 και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος Σαβαώθ, εξολοθρεύσω τα ονόματα των ειδώλων από της γης, και ουκ έτι αυτών έσται

μνεία · και τους ψευδοπροφήτας και το πνεύμα το ακάθαρτον εξαρῶ από της γης. 3 και ἔσται εἰάν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, και ερεῖ προς αὐτόν ο πατήρ αὐτοῦ και η μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν · οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδὴ ἐλάλησας ἐπὶ ὀνόματι Κυρίου · και συμποδιοῦσιν αὐτόν ο πατήρ αὐτοῦ και η μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν. 4 και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς οράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν, και ἐνδύσονται δέριον τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο. 5 και ερεῖ · οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγώ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου. 6 και ἐρῶ προς αὐτόν · τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσον τῶν χειρῶν σου; και ερεῖ · ἀς ἐπλήγῃν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου.

7 Ρομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου και ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ · πατάξατε τοὺς ποιμένας και ἐκοπάσατε τὰ πρόβατα, και ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας. 8 και ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται και ἐκλείπει, τὸ δε τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ · 9 και διάξω τὸ τρίτον δια πυρός και πυρώσω αὐτούς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, και δοκιμῶ αὐτούς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον · αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, καγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ και ἐρῶ · λαός μου οὗτός ἐστι, και αὐτὸς ερεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου.

ZACHARIAS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ἸΔΟΥ ἡμέραι ἐρχονται Κυρίου, και διαμερισθήσονται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί. 2 και ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλήμ εἰς πόλεμον, και ἀλώσεται ἡ πόλις, και διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι, και αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, και ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δε κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως. 3 και ἐξελεύσεται Κύριος και παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. 4 και στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ κατέναντι Ἱερουσαλήμ ἐξ ἀνατολῶν · και σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ

ήμισυ αυτού προς ανατολάς και το ήμισυ προς θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα. και κλίνει το ήμισυ του όρους προς τον βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον. 5 και εμφραχθήσεται η φάραγξ των ορέων μου, και εγκολληθήσεται φάραγξ ορέων έως Ιασόλ και εμφραχθήσεται καθώς ενεφράγη εν ταις ημέραις του συσσεισμού, εν ημέραις Όζιου βασιλέως Ιούδα· και ήξει Κύριος ο Θεός μου και πάντες οι άγιοι μετ' αυτού. 6 και έσται εν εκείνη τη ημέρα ουκ έσται φως και ψύχος και πάγος· 7 έσται μίαν ημέραν, και η ημέρα εκείνη γνωστή τω Κυρίω, και ουχ ημέρα και ου νύξ, και προς εσπέραν έσται φως. 8 και εν τη ημέρα εκείνη εξελεύσεται ύδωρ ζων εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτού εις την θάλασσαν την πρώτην και το ήμισυ αυτού εις την θάλασσαν την εσχάτην, και εν θέρει και εν έαρι έσται ούτως. 9 και έσται Κύριος εις βασιλέα επί πάσαν την γην· εν τη ημέρα εκείνη έσται Κύριος εις και το όνομα αυτού εν. 10 κυκλών πάσαν την γην και την έρημον από Γαβέ έως Ρεμμών κατά νότον Ιερουσαλήμ· Ραμά δε επί τόπου μενει από της πόλης Βενιαμίν έως του τόπου της πόλης της πρώτης, έως της πόλης των γωνιών και έως του πύργου Αναμεήλ, έως των υποληνίων του βασιλέως. 11 κατοικήσουσιν εν αυτη, και ανάθεμα ουκ έσται έτι και κατοικήσει Ιερουσαλήμ πεποιθότως.

12 Και αύτη έσται η πτώσις, ην κόψει Κύριος πάντας τους λαούς, όσοι επεστράτευσαν επί Ιερουσαλήμ· τακήσονται αι σάρκες αυτών εστηκότων αυτών επί τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών ρυήσονται εκ των οπών αυτών, και η γλώσσα αυτών τακήσεται εν τω στόματι αυτών. 13 και έσται εν τη ημέρα εκείνη έκστασις Κυρίου μεγάλη επ' αυτούς, και επιλήψονται έκαστος της χειρός του πλησίον αυτού, και συμπλακήσεται η χείρ αυτού προς την χείρα του πλησίον αυτού. 14 και ο Ιούδας παρατάζεται εν Ιερουσαλήμ και συνάξει την ισχύν πάντων των λαών κυκλόθεν, χρυσίον και αργύριον και ιματισμόν εις πλήθος σφόδρα. 15 και αύτη έσται η πτώσις των ίππων και των ημιόνων και των καμήλων και των όνων και πάντων των κτηνών των όντων εν ταις παρεμβολαίς εκείναις κατά την πτώσιν ταύτην. 16 και έσται όσοι εάν καταλειφθώσιν εκ πάντων των εθνών των ελθόντων επί Ιερουσαλήμ, και αναβήσονται κατ' ενιαυτόν του προσκυνήσαι τω βασιλεί Κυρίω παντοκράτορι και του εορτάζειν την εορτήν της σκηνοπηγίας. 17 και έσται όσοι εάν μη αναβώσιν εκ πασών των φυλών της γης εις Ιερουσαλήμ του προσκυνήσαι τω βασιλεί Κυρίω παντοκράτορι, και ούτοι εκείνοις προστεθήσονται. 18 εάν δε φυλή Αιγύπτου μη αναβή μηδέ έλθη εκεί, και επί τούτους έσται η πτώσις, ην πατάξει Κύριος πάντα τα έθνη, όσα εάν μη αναβή του εορτάσαι

την εορτήν της σκηνοπηγίας. 19 αὕτη ἔσται ἡ ἀμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἀμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσα ἀν μὴ ἀναβῆ εορτάσαι τὴν εορτήν τῆς σκηνοπηγίας. 20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου. 21 καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἤξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπήσουσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ· θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ εἶπατε· ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἦν Ἠσαὺ τοῦ Ἰακώβ; λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, 3 τὸν δὲ Ἠσαὺ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου; 4 διότι ερεῖ ἡ Ἰδουμαία· κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους, τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος. 5 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε· ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα καὶ δούλος τὸν κύριον αὐτοῦ. καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγώ, πού ἐστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγώ, πού ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου· καὶ εἶπατε· ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου; 7 προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους, καὶ εἶπατε· ἐν τίνι

ηλιογήσαμεν αυτούς; εν τω λέγειν υμᾶς· τράπεζα Κυρίου ηλιογημένη εστί και τα επιτιθέμενα εξουδενώσατε. 8 διότι εάν προσαγάγητε τυφλόν εις θυσίας, ου κακόν; και εάν προσαγάγητε χωλόν ή άρρωστον, ου κακόν; προσάγαγε δη αυτω τω ηγουμένω σου, ει προσδέξεται αυτό, ει λήμεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 και νυν εξιλάσκεσθε το πρόσωπον του Θεού υμών και δεήθητε αυτού· εν χερσίν υμών γέγονε ταύτα· ει λήψομαι εξ υμών πρόσωπα υμών; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 10 διότι και εν υμίν συγκλεισθήσονται θύραι, και ουκ ανάψεται το θυσιαστήριόν μου δωρεάν· ουκ έστι μου θέλημα εν υμίν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και θυσίαν ου προσδέξομαι εκ των χειρών υμών. 11 διότι από ανατολών ηλίου έως δυσμών το όνομά μου δεδόξασται εν τοις έθνεσι, και εν παντί τόπω θυμίαμα προσάγεται τω ονόματί μου και θυσία καθαρά, διότι μέγα το όνομά μου εν τοις έθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 12 υμεις δε βεβηλούτε αυτό εν τω λέγειν υμᾶς· τράπεζα Κυρίου ηλιογημένη εστί, και τα επιτιθέμενα εξουδένωται βρώματα αυτού. 13 και είπατε· ταύτα εκ κακοπαθείας εστί, και εξεφύσησα αυτά, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· και εισεφέρετε αρπάγματα και τα χωλά και τα ενοχλούμενα· και εάν φέρητε την θυσίαν, ει προσδέξομαι αυτά εκ των χειρών υμών; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 14 και επικατάρατος ος ην δυνατός και υπήρχεν εν τω ποιμνίω αυτού άρσεν και ευχή αυτού επ' αυτω και θύει διεφθαρμένον τω Κυρίω· διότι βασιλεύς μέγας εγώ ειμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και το όνομά μου επιφανές εν τοις έθνεσι.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ νυν η εντολή αύτη προς υμᾶς, οι ιερείς· 2 εάν μη ακούσητε, και εάν μη θήσθε εις την καρδιαν υμών του δούναι δόξαν τω ονόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εξαποστελώ εφ' υμᾶς την κατάραν και επικαταράσομαι την ευλογίαν υμών και καταράσομαι αυτήν· και διασκεδάσω την ευλογίαν υμών, και ουκ έσται εν υμίν, ότι υμεις ου τίθεσθε εις την καρδιαν υμών. 3 ιδού εγώ αφορίζω υμίν τον ώμον και σκορπιώ ένυστρον επί

τα πρόσωπα υμών, ένυστρον εορτών υμών, και λήψομαι υμᾶς εἰς τὸ αὐτό· 4 και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς υμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 5 ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς και τῆς εἰρήνης, και ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβείσθαι με και ἀπὸ προσώπου ονόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. 6 νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, και ἀδικία οὐχ εὐρέθη ἐν χεῖλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ και πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. 7 ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γνώσιν, και νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστιν. 8 υμεῖς δε ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς οδοῦ και ἠσθενήσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 καγὼ δέδωκα υμᾶς ἐξουδενουμένους και ἀπερριμμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν υμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς οδοὺς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.

10 Οὐχὶ πατήρ εἰς πάντων υμῶν; οὐχὶ Θεὸς εἰς ἔκτισεν υμᾶς; τί ὅτι ἐγκατέλιπε ἕκαστος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ τοῦ βεβηλώσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων υμῶν; 11 ἐγκατελείφθη Ἰούδας, και βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ και ἐν Ἱερουσαλήμ, διότι ἐβεβήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησε, και ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους. 12 ἐξολοθρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα, ἕως και ταπεινωθῆ ἐκ σκηνομάτων Ἰακώβ και ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι. 13 και ταῦτα, ἂ ἐμίσουν, ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου και κλαυθμῷ και στεναγμῷ ἐκ κόπων. ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτόν ἐκ τῶν χειρῶν υμῶν; 14 και εἶπατε· ἐνεκεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο ἀναμέσον σου και ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, και αὐτὴ κοινῶνός σου και γυνὴ διαθήκης σου. 15 και οὐκ ἄλλος ἐποίησε, και ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. και εἶπατε· τί ἄλλο ἀλλ' ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; και φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι υμῶν, και γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπης· 16 ἀλλὰ εἰάν μισήσας ἐξαποστείλης, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, και καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. και φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι υμῶν και οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε. - 17 Οἱ παροξύναντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις υμῶν και εἶπατε· ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν υμᾶς· πασ ποιῶν πονηρόν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, και ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε· και ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΙΔΟΥ εγώ εξαποστέλλω τον άγγελόν μου, και επιβλέψεται οδόν προ προσώπου μου, και εξαίφνης ήξει εις τον ναόν εαυτού Κύριος, ον υμείς ζητείτε, και ο άγγελος της διαθήκης, ον υμείς θέλετε· ιδού έρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 2 και τις υπομενει ημέραν εισόδου αυτού; ή τις υποστήσεται εν τη οπτασία αυτού; διότι αυτός εισπορεύεται ως πυρ χωνευτηρίου και ως ποιά πλυνόντων. 3 και καθιείται χωνεύων και καθαρίζων ως το αργύριον και ως το χρυσίον· και καθαρίσει τους υιούς Λευί και χεεί αυτούς ωσπερ το χρυσίον και το αργύριον· και έσονται τω Κυρίω προσάγοντες θυσίαν εν δικαιοσύνη. 4 και αρέσει τω Κυρίω θυσία Ιούδα και Ιερουσαλήμ, καθώς αι ημέραι του αιώνος και καθώς τα έτη τα έμπροσθεν. 5 και προσάξω προς υμάς εν κρίσει και έσομαι μάρτυς ταχύς επί τας φαρμακούς και επί τας μοιχαλίδας και επί τους ομνύοντας τω ονόματί μου επί ψεύδει και επί τους αποστερούντας μισθόν μισθωτού και τους καταδυναστεύοντας χήραν και τους κονδυλίζοντας ορφανούς και τους εκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου και τους μη φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών, και ουκ ηλλοίωμα· 7 και υμείς οι υιοί Ιακώβ ουκ απέχεσθε από των αδικιών των πατέρων υμών, εξακλίνατε νόμιμά μου και ουκ εφυλάξασθε. επιστρέψατε προς με, και επιστραφήσομαι προς υμάς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. και είπατε· εν τίνι επιστρέψομεν; 8 μήτι πτερνιεί άνθρωπος Θεόν; διότι υμείς πτερνίζετε με. και ερείτε· εν τίνι επερνίσαμέν σε; ότι τα επιδέκατα και αι απαρχαί μεθ ' υμών εισι· 9 και αποβλέποντες υμείς αποβλέπετε, και εμέ υμείς πτερνίζετε· το έτος συνετελέσθη. 10 και εισηνέγκατε πάντα τα εκφόρια εις τους θησαυρούς, και έσται η διαρπαγή αυτού εν τω οίκω αυτού. επιστρέψατε δη εν τούτω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εάν μη ανοίξω υμίν τους καταρράκτας του ουρανού και εκχεώ την ευλογίαν μου υμίν έως του ικανωθήναι. 11 και διασελώ υμίν εις βρώσιν και ου μη διαφθείρω υμών τον καρπόν της γης, και ου μη ασθενήση υμών η άμπελος η εν τω αγρω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 12 και μακαριούσιν υμάς πάντα τα έθνη, διότι έσεσθε υμείς γη θελητή, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

13 Εβαρύνετε επ' εμέ τους λόγους υμών, λέγει Κύριος, και είπατε· εν τίνι κατελάησαμεν κατά σου; 14 είπατε· μάταιος ο δουλεύων Θεω, και τι πλέον ότι εφυλάξαμεν τα φυλάγματα αυτού και διότι επορεύθημεν ικέται προ προσώπου Κυρίου παντοκράτορος; 15 και νυν ημείς μακαρίζομεν αλλοτρίους, και ανοικοδομοῦνται πάντες ποιούντες άνομα και αντέστησαν τω Θεω και εσώθησαν. 16 ταύτα κατελάησαν οι φοβούμενοι τον Κύριον, έκαστος προς τον πλησίον αυτού· και προσέσχε Κύριος και εισήκουσε και έγγραψε βιβλίον μνημοσύνου ενώπιον αυτού τοις φοβουμένοις τον Κύριον και ευλαβουμένοις το όνομα αυτού. 17 και έσονταί μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εις ημέραν, ην εγώ ποιώ εις περιποίησιν, και αιρετιώ αυτούς ον τρόπον αιρετίζει άνθρωπος τον υιόν αυτού τον δουλεύοντα αυτω. 18 και επιστραφήσεσθε και όψεσθε αναμέσον δικαίου και αναμέσον ανόμου και αναμέσον του δουλεύοντος Θεω και του μη δουλεύοντος.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ (Μασ. γ 1 19-24)

ΔΙΟΤΙ ιδού ημέρα Κυρίου έρχεται καιομένη ως κλίβανος και φλέξει αυτούς, και έσονται πάντες οι αλλογενείς και πάντες οι ποιούντες άνομα καλάμη, και ανάψει αυτούς η ημέρα η ερχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ου μη υπολειφθή εξ αυτών ρίζα ουδέ κλήμα. 2 και ανατελεί υμίν τοις φοβουμένοις το όνομά μου ήλιος δικαιοσύνης και ίασις εν ταις πτέρυξιν αυτού, και εξελεύσεσθε και σκιρτήσετε ως μοσχάρια εκ δεσμών ανειμένα. 3 και καταπατήσετε ανόμους, διότι έσονται σποδός υποκάτω των ποδών υμών εν τη ημέρα, ή εγώ ποιώ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 4 και ιδού εγώ αποστελώ υμίν Ήλιαν τον Θεοβίτην, πριν ή ελθειν την ημέραν Κυρίου την μεγάλην και επιφανή, 5 ος αποκαταστήσει καρδιαν πατρός προς υιόν και καρδιαν ανθρώπου προς τον πλησίον αυτού, μη ελθών πατάξω την γην άρδην. 6 μνήσθητι νόμου Μωσή του δούλου μου, καθότι ενετειλάμην αυτω εν Χωρήβ προς πάντα τον Ισραήλ προστάγματα και δικαιώματα.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΟΡΑΣΙΣ, ην είδεν Ησαΐας υιος Αμώς, ην είδε κατά της Ιουδαίας και κατά Ιερουσαλήμ εν βασιλεία 'Οζίου και Ιωάθαμ και Αχαζ και Εζεκιού, οί εβασίλευσαν της Ιουδαίας.

2 Άκουε ουρανέ και ενωτίζου γη, ότι Κύριος ελάλησεν · υιούς εγέννησα και ύψωσα, αυτοί δε με ηθέτησαν. 3 έγνω βούς τον κτησάμενον και όνος την φάτνην του κυρίου αυτού · Ισραήλ δε με ουκ έγνω και ο λαός με ου συνήκεν. 4 ουαί έθνος αμαρτωλόν, λαός πλήρης αμαρτιών, σπέρμα πονηρόν, υιοί άνομοι · εγκατελίπατε τον Κύριον και παρωργίσατε τον άγιον του Ισραήλ. 5 τι έτι πληγήτε προστιθέντες ανομίαν; πάσα κεφαλή εις πόνον και πάσα καρδια εις λύπην. 6 από ποδών έως κεφαλής ουκ έστιν εν αυτω ολοκληρία, ουτε τραύμα ουτε μώλωψ ουτε πληγή φλεγμαινουσα · ουκ έστιν μάλαγμα επιθήναι ουτε έλαιον ουτε καταδέσμους. 7 η γη υμών έρημος, αι πόλεις υμών πυρικάουστοι · την χώραν υμών ενώπιον υμών αλλότριοι κατεσθίουσι αυτήν, και ηρήμωται κατεστραμμένη υπό λαών αλλοτριών. 8 εγκαταλειφθήσεται η θυγάτηρ Σιών ως σκηνή εν αμπελώνι και ως οπωροφυλάκιον εν σικυηράτω, ως πόλις πολιορκουμένη · 9 και ει μη Κύριος σαβαώθ εγκατέλιπεν ημίν σπέρμα, ως Σόδομα αν εγενήθημεν και ως Γόμορρα αν ωμοιώθημεν. - 10 Ακούσατε λόγον Κυρίου, άρχοντες Σοδόμων · προσέχετε νόμον Θεού λαός Γομόρρας. 11 τι μοι πλήθος των θυσιών υμών; λέγει Κύριος · πλήρης ειμί ολοκαυτωμάτων κριών, και στέαρ αρνών και αίμα ταύρων και τράγων ου βούλομαι, 12 ουδέ αν έρχησθε οφθήναι μοι. τις γαρ εξεζήτησε ταύτα εκ των χειρών υμών; πατείν την αυλήν μου 13 ου προσθήσεσθαι · εάν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον · θυμίαμα, βδέλυγμά μοί εστι · τας νουμηνίας υμών και τα σάββατα και ημέραν μεγάλην ουκ ανέχομαι · νηστειαν και αργίαν 14 και τας νουμηνίας υμών και τας εορτάς υμών μισεί η ψυχή μου · εγενήθητέ μοι εις πλησμονήν, ουκέτι ανήσω τας αμαρτίας υμών. 15 όταν εκτεινητε τας χείρας υμών προς με, αποστρέψω τους οφθαλμούς μου αφ ' υμών, και εάν πληθύνητε την δέησιν, ουκ εισακούσομαι υμών · αι γαρ χείρες υμών αίματος πλήρεις. 16 λούσασθε και καθαροί γίνεσθε, αφέλετε τας πονηρίας από των ψυχών υμών απέναντι των οφθαλμών μου, παύσασθε από των πονηριών υμών, 17 μάθετε καλόν ποιείν, εκζητήσατε

κρίσιν, ρύσασθε αδικούμενον, κρίνατε ορφανώ και δικαιώσατε χήραν· 18 και δεύτε διαλεχθόμεν, λέγει Κύριος· και εάν ώσιν αι αμαρτίαι υμών ως φοινικούν, ως χιόνα λευκανώ, εάν δε ώσιν ως κόκκινον, ως έριον λευκανώ. 19 και εάν θέλητε και εισακούσητέ μου, τα αγαθά της γης φάγεσθε· 20 εάν δε μη θέλητε, μηδέ εισακούσητέ μου, μάχαιρα υμάς κατέδεται· το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταύτα.

21 Πως εγένετο πόρνη πόλις πιστή Σιών, πλήρης κρίσεως, εν ή δικαιοσύνη εκοιμήθη εν αυτη, νυν δε φονευταί. 22 το αργύριον υμών αδόκιμον· οι κάπηλοι σου μίσγουσι τον οίνον ύδατι· 23 οι άρχοντές σου απειθούσι, κοινωνοί κλεπτών αγαπώντες δώρα, διώκοντες ανταπόδομα, ορφανοίς ου κρίνοντες και κρίσιν χηρών ου προσέχοντες. 24 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο δεσπότης σαβαώθ, ο δυνάστης του Ισραήλ· ουαί τοις ισχύουσιν εν Ιερουσαλήμ· ου παύσεται γαρ μου ο θυμός εν τοις υπεναντίοις, και κρίσιν εκ των εχθρών μου ποιήσω. 25 και επάξω την χειρά μου επί σε και πυρώσω σε εις καθαρών, τους δε απειθούντας απολέσω και αφελώ πάντας ανόμους από σου και πάντας υπηφάνους ταπεινώσω. 26 και επιστήσω τους κριτάς σου ως το πρότερον και τους συμβούλους σου ως το απ' αρχής· και μετά ταύτα κληθήση πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστή Σιών. 27 μετά γαρ κρίματος σωθήσεται η αιχμαλωσία αυτής και μετά ελεημοσύνης. 28 και συντριβήσονται οι άνομοι και οι αμαρτωλοί άμα, και οι εγκαταλιπόντες τον Κύριον συντελεσθήσονται. 29 διότι αισχυνθήσονται εν τοις ειδώλοις αυτών, α αυτοί ηβούλοντο, και επαισχυνθήσονται επί τοις κήποις αυτών, α επεθύμησαν. 30 έσονται γαρ ως τερέβινθος αποβεβληκυία τα φύλλα και ως παράδεισος ύδωρ μη έχων· 31 και έσται η ισχύς αυτών ως καλάμη στιππύου και αι εργασίαι αυτών ως σπινθήρες πυρός, και κατακαυθήσονται οι άνομοι και οι αμαρτωλοί άμα, και ουκ έσται ο σβέσων.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ησαΐαν υιόν Αμώς περί της Ιουδαίας και περι

Ιερουσαλήμ.

2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἄκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἤξουσιν ἐπὶ αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη, 3 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι· δεῦτε καὶ ἀναβώμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. 4 καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολὺν, καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἐτι πολεμεῖν. - 5 Καὶ νῦν, ὁ οἶκος Ἰακώβ, δεῦτε πορευθώμεν τῷ φωτὶ Κυρίου. 6 ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπὸ ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. 7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν· 8 καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν, οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν· 9 καὶ ἐκύψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς. 10 καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῆ θραύσαι τὴν γῆν. 11 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 12 ἡμέρα γὰρ Κυρίου σαβαώθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ υπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται, 13 καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασάν 14 καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος καὶ ἐπὶ πᾶντα βουνὸν ὑψηλόν 15 καὶ ἐπὶ πᾶντα πύργον ὑψηλόν καὶ ἐπὶ πᾶν τείχος ὑψηλόν 16 καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θῆαν πλοίων κάλλους. 17 καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕψος ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν, 19 εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῆ θραύσαι τὴν γῆν. 20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρὰ καὶ τὰ χρυσά, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν, τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς

νυκτερίσι, 21 του εισελθείν εις τας τρώγλας της στερεάς πέτρας και εις τας σχισμάς των πετρών από προσώπου του φόβου Κυρίου και από της δόξης της ισχύος αυτού, όταν αναστη θραύσαι την γην.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΙΔΟΥ δη ο δεσπότης Κύριος σαβαώθ αφελεί από της Ιουδαίας και από Ιερουσαλήμ ισχύοντα και ισχύουσιν, ισχύν άρτου και ισχύν ύδατος, 2 γίγαντα και ισχύοντα και άνθρωπον πολεμιστήν και δικαστήν και προφήτην και στοχαστήν και πρεσβύτερον 3 και πεντηκόνταρχον και θαυμαστόν σύμβουλον και σοφόν αρχιτέκτονα και συνετόν ακροατήν · 4 και επιστήσω νεανίσκους άρχοντας αυτών, και εμπαικται κυριεύσουσιν αυτών. 5 και συμπεσείται ο λαός, άνθρωπος προς άνθρωπον και άνθρωπος προς τον πλησίον αυτού · προσκόψει το παιδίον προς τον πρεσβύτερον, ο άτιμος προς τον έντιμον. 6 ότι επιλήψεται άνθρωπος του αδελφού αυτού ή του οικείου του πατρός αυτού λέγων · ιμάτιον έχεις, αρχηγός ημών γενού, και το βρώμα το εμόν υπό σε έστω. 7 και αποκριθείς εν τη ημέρα εκείνη ερεί · ουκ έσομαί σου αρχηγός · ου γαρ έστιν εν τω οίκω μου άρτος, ουδέ ιμάτιον · ουκ έσομαι αρχηγός του λαού τούτου. 8 ότι αινεείται Ιερουσαλήμ, και η Ιουδαία συμπέπτωκε, και αι γλώσσαι αυτών μετά ανομίας, τα προς Κύριον απειθούντες · διότι νυν εταπεινώθη η δόξα αυτών, 9 και η αισχύνη του προσώπου αυτών αντέστη αυτοίς · την δε αμαρτίαν αυτών ως Σοδόμων ανήγγειλαν και ενεφάνισαν. ουαί τη ψυχή αυτών, διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ ' εαυτών 10 ειπόντες · δήσωμεν τον δίκαιον, ότι δύσχρηστος ημίν εστι · τοίνυν τα γεννήματα των έργων αυτών φάγονται. 11 ουαί τω ανόμω · πονηρά κατά τα έργα των χειρών αυτού συμβήσεται αυτω. 12 λαός μου, οι πράκτορες υμών καλαμώνται υμάς, και οι απαιτούντες κυριεύουσιν υμών · λαός μου, οι μακαρίζοντες υμάς πλανώσιν υμάς και τον τρίβον των ποδών υμών ταραύσουσιν. 13 αλλά νυν καταστήσεται εις κρίσιν Κύριος και στήσει εις κρίσιν τον λαόν αυτού · 14 αυτός Κύριος εις κρίσιν ήξει μετά των πρεσβυτέρων του

λαού και μετά των αρχόντων αυτού. υμείς δε τι ενεπυρίσατε τον αμπελώνά μου και η αρπαγή του πτωχού εν τοις οίκοις υμών; 15 τι υμείς αδικείτε τον λαόν μου και το πρόσωπον των πτωχών καταισχύνετε;

16 Τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ὧν υψώθησαν αι θυγατέρες και επορευθήσαν υψηλῶ τραχήλω και εν νεύμασιν οφθαλμών και τη πορεία των ποδῶν ἅμα σφύρουσαι τους χιτώνας και τοις ποσίν ἅμα παίζουσαι, 17 και ταπεινώσει ο Θεός αρχούσας θυγατέρας Σιών, και Κύριος αποκαλύψει το σχῆμα αυτών 18 εν τη ημέρα εκείνη και αφελεί Κύριος την δόξαν του ιματισμοῦ αυτών και τους κόσμους αυτών και τα εμπλόκια και τους κοσύμβους και τους μηνίσκους 19 και το κάθεμα και τον κόσμον του προσώπου αυτών 20 και την σύνθεσιν του κόσμου της δόξης και τους χλιδῶνας, και τα ψέλια και το εμπλόκιον και τα περιδέξια και τους δακτυλίους και τα ενώτια 21 και τα περιπόρφυρα και τα μεσοπόρφυρα 22 και τα επιβλήματα τα κατά την οικίαν και τα διαφανή Λακωνικά 23 και τα βύσσινα και τα υακίνθινα και τα κόκκινα και την βύσσον, συν χρυσῶ και υακίνθῳ συγκαθυφασμένα και θέριστρα κατάκλιτα. 24 και ἔσται αντί οσμῆς ηδείας κονιορτός, και αντί ζώνης σχοινίῳ ζώση και αντί του κόσμου της κεφαλῆς του χρυσοῦ φαλάκρωμα ἕξεις δια τα ἔργα σου και αντί του χιτῶνος του μεσοπορφύρου περιζώση σάκκων.

25 και ο υιος σου ο κάλλιστος, ὃν αγαπᾷς, μαχαίρα πεσεῖται, και οι ισχύοντες υμών μαχαίρα πεσοῦνται. Και ταπεινωθήσονται 26 και πενήθουσιν αι θῆκαι του κόσμου υμών, και καταλειφθήση μόνη και εις την γην εδαφιοθήση.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ επιλήφονται επτά γυναῖκες ανθρώπου ενός λέγουσαι· τον ἄρτον ημῶν φαγόμεθα και τα ἱμάτια ημῶν περιβαλούμεθα πλην το ὄνομα το σὸν κεκλήσθω εφ' ἡμᾶς, ἄφελε τον ονειδισμόν ημῶν. - 2 Τη δε ημέρα εκείνη επιλάμψει ο Θεός εν βουλή μετὰ δόξης ἐπὶ της γῆς του υψῶσαι και δοξάσαι το καταλειφθέν του Ισραήλ· 3 και ἔσται το υπολειφθέν εν Σιών, και

το καταλειφθέν εν Ιερουσαλήμ άγιοι κληθήσονται, πάντες οι γραφέντες εις ζωήν εν Ιερουσαλήμ· 4 ότι εκπλυνεί Κύριος τον ρύπον των υιών και των θυγατέρων Σιών και το αίμα εκκαθαριεί εκ μέσου αυτών εν πνεύματι κρίσεως και πνεύματι καύσεως. 5 και ήξει, και έσται πας τόπος τους όρους Σιών και πάντα τα περικύκλω αυτής σκιάσει νεφέλη ημέρας και ως καπνού και ως φωτός πυρός καιομένου νυκτός, και πάση τη δόξη σκεπασθήσεται· 6 και έσται εις σκιάν από καύματος και εν σκέπη και εν αποκρύφω από σκληρότητος και υετού.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΑΣΩ δη τω ηγαπημένω άσμα του αγαπητού μου τω αμπελώνι μου. αμπελών εγενήθη τω ηγαπημένω εν κέρατι, εν τόπω πίονι. 2 και φραγμόν περιέθηκα και εχαράκωσα και εφύτευσα άμπελον Σωρήχ και ωκοδόμησα πύργον εν μέσω αυτού και προλήνιον ώρυξα εν αυτω· και έμεινα του ποιήσαι σταφυλήν, εποίησε δε ακάνθας. 3 και νυν, οι ενοικούντες εν Ιερουσαλήμ και άνθρωπος του Ιούδα, κρίνατε εν εμοί και αναμέσον του αμπελώνός μου. 4 τι ποιήσω έτι τω αμπελώνι μου και ουκ εποίησα αυτω; διότι έμεινα του ποιήσαι σταφυλήν, εποίησε δε ακάνθας. 5 νυν δε αναγγελώ υμίν τι εγώ ποιήσω τω αμπελώνι μου· αφελώ τον φραγμόν αυτού και έσται εις διαρπαγήν, και καθελώ τον τοίχον αυτού και έσται εις καταπάτημα· 6 και ανήσω τον αμπελωνά μου και ου τμηθή ουδέ μη σκαφή, και αναβήσονται εις αυτόν ως εις χέρσον άκανθαι· και ταις νεφέλαις εντελούμαι του μη βρέξαι εις αυτόν υετόν. 7 ο γαρ αμπελών Κυρίου σαβαώθ οίκος του Ισραήλ εστι και άνθρωπος του Ιούδα νεόφυτον ηγαπημένον· έμεινα του ποιήσαι κρίσιν, εποίησε δε ανομίαν και ου δικαιοσύνην, αλλά κραυγήν.

8 Ουαί οι συνάπτοντες οικίαν προς οικίαν και αγρόν προς αγρόν εγγίζοντες, ίνα του πλησίον αφέλωνται τι. μη οικήσετε μόνοι επί της γης; 9 ηκούσθη γαρ εις τα ώτα Κυρίου σαβαώθ ταύτα· εάν γαρ γένωνται οικίαι πολλαί, εις έρημον έσονται μεγάλαι και καλαι, και ουκ έσονται οι ενοικούντες εν αυταις. 10 ου γαρ εργώνται δέκα ζεύγη βοών, ποιήσει

κεράμιον εν, και ο σπείρων αρτάβας εξ ποιήσει μέτρα τρία. 11 Ουαί οι εγειρόμενοι το πρωί, και τα σίκερα διώκοντες, οι μένοντες το οψέ· ο γαρ οίνος αυτούς συγκαύσει. 12 μετά γαρ κιθάρας και ψαλτηρίου και τυμπάνων και αυλών τον οίνον πίνουσι, τα δε έργα Κυρίου ουκ εμβλέπουσι και τα έργα των χειρών αυτού ου κατανοούσι. 13 τοίνυν αιχμάλωτος ο λαός μου εγενήθη δια το μη ειδέναι αυτούς τον Κύριον, και πλήθος εγενήθη νεκρών δια λιμόν και δίψος ύδατος. 14 και επλάτυνεν ο άδης την ψυχήν αυτού και διήνοιξε το στόμα αυτού του μη διαλιπείν, και καταβήσονται οι ένδοξοι και οι μεγάλοι και οι πλούσιοι και οι λοιμοί αυτής. 15 και ταπεινωθήσεται άνθρωπος, και ατιμασθήσεται ανήρ, και οι οφθαλμοί οι μετέωροι ταπεινωθήσονται. 16 και υψωθήσεται Κύριος σαβαώθ εν κρίματι, και ο Θεός ο άγιος δοξασθήσεται εν δικαιοσύνη. 17 και βοσκηθήσονται οι διηρπασμένοι ως ταύροι, και τας ερήμους των απειλημένων άρνες φάγονται. 18 ουαί οι επισώμενοι τας αμαρτίας ως σχοινίω μακρω και ως ζυγού ιμάντι δαμάλεως τας ανομίας, 19 οι λέγοντες· το τάχος εγγισάτω α ποιήσει, ινα ιδωμεν, και ελθάτω η βουλή του αγίου Ισραήλ, ινα γνώμεν. 20 Ουαί οι λέγοντες το πονηρόν καλόν και το καλόν πονηρόν, οι τιθέντες το σκότος φως και το φως σκότος, οι τιθέντες το πικρόν γλυκό και το γλυκό πικρόν. 21 Ουαί οι συνετοί εαυτοίς και ενώπιον αυτών επιστήμονες. 22 ουαί οι ισχύοντες υμών, οι πίνοντες τον οίνον και οι δυνάσται οι κεραννόντες τα σίκερα, 23 οι δικαιούντες τον ασεβή ένεκεν δώρων και το δίκαιον του δικαίου αίροντες. 24 δια τούτο ον τρόπον καυθήσεται καλάμη υπό άνθρακος πυρός και συγκαυθήσεται υπό φλογός ανειμένης, η ρίζα αυτών ως χνούς έσται και το άνθος αυτών ως κονιορτός αναβήσεται· ου γαρ ηθέλησαν τον νόμον Κυρίου σαβαώθ, αλλά το λόγιον του αγίου Ισραήλ παρώξοναν. 25 και εθυμώθη οργή Κύριος σαβαώθ επί τον λαόν αυτού, και επέβαλε την χείρα αυτού επ' αυτούς και επάταξεν αυτούς, και παρωξύνθη τα όρη, και εγενήθη τα θνησιμαία αυτών ως κοπρία εν μέσω οδού. και εν πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός αυτού, αλλά έτι χείρ υψηλή. 26 τοιγαρουν αρεί σύσσημον εν τοις έθνεσι τοις μακράν και συριεί αυτούς απ' άκρου της γης, και ιδού ταχύ κούφως έρχονται· 27 ου πεινάσουσιν ουδέ κοπιάσουσιν ουδέ νυστάξουσιν ουδέ κοιμηθήσονται, ουδέ λύσουσι τας ζώνας αυτών από της οσφύος αυτών, ουδέ μη ραγώσιν οι ιμάντες των υποδημάτων αυτών· 28 ων τα βέλη οξέα εστί και τα τόξα αυτών εντεταμένα, οι πόδες των ίππων αυτών ως στερεά πέτρα ελογίσθησαν, οι τροχοί των αρμάτων αυτών ως καταγιγίς. 29 ορμώσιν ως λέοντες και

παρέστηκαν ως σκύμνοι λέοντος · και επιλήψεται και βοήσει ως θηρίον και εκβαλεί, και ουκ έσται ο ρυόμενος αυτούς. 30 και βοήσει δι ' αυτούς τη ημέρα εκείνη ως φωνή θαλάσσης κυμαινούσης · και εμβλέπονται εις την γην, και ιδού σκότος σκληρόν εν τη απορία αυτών.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο του ενιαυτού, ου απέθανεν 'Οζίας ο βασιλεύς, είδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου υψηλού και επηρμένου, και πλήρης ο οίκος της δόξης αυτού. 2 και Σεραφίμ ειστήκεισαν κύκλω αυτού, εξ πτέρυγες τω ενί και εξ πτέρυγες τω ενί, και ταις μεν δυσί κατεκάλυπτον το πρόσωπον, ταις δε δυσί κατεκάλυπτον τους πόδας και ταις δυσίν επέταντο. 3 και εκέκραγεν έτερος προς τον έτερον και έλεγον · άγιος, άγιος, άγιος Κύριος σαβαώθ, πλήρης πάσα η γη της δόξης αυτού. 4 και επήρθη το υπέρθυρον από της φωνής, ης εκέκραγον, και ο οίκος επλήσθη καπνού. 5 και είπον · ω τάλας εγώ, ότι κατανένυγμαi, ότι άνθρωπος ων και ακάθαρτα χείλη έχων, εν μέσω λαού ακάθαρτα χείλη έχοντος εγώ οικώ και τον βασιλέα Κύριον σαβαώθ είδον τοις οφθαλμοίς μου. 6 και απεστάλη προς με εν των Σεραφίμ, και εν τη χειρί είχεν άνθρακα, ον τη λαβίδι έλαβεν από του θυσιαστηρίου, 7 και ήψατο του στόματός μου και είπεν · ιδού ήψατο τούτο των χειλέων σου και αφελεί τας ανομίας σου και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί. 8 και ήκουσα της φωνής Κυρίου λέγοντος · τίνα αποστείλω, και τις πορεύσεται προς τον λαόν τούτον; και είπα · ιδού εγώ ειμι · αποστείλόν με. 9 και είπε · πορεύθητι και ειπόν τω λαω τούτω · ακοή ακούσετε και ου μη συνήτε και βλέποντες βλέπετε και ου μη ίδητε · 10 επαχύνθη γαρ η καρδια του λαού τούτου, και τοις ωσίν αυτών βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν μήποτε ίδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδια συνώσι, και επιστρέψωσι, και ίάσομαι αυτούς. 11 και είπα · έως πότε Κύριε; και είπεν · έως αν ερημωθώσι πόλεις παρά το μη κατοικείσθαι και οίκοι παρά το μη είναι ανθρώπους, και η γη καταλειφθήσεται έρημος. 12 και μετά ταύτα μακρυνεί ο Θεός τους ανθρώπους, και πληθυνθήσονται οι εγκαταλειφθέντες

επί της γης· 13 και έτι επ' αυτής έστι το επιδέκατον, και πάλιν έσται εις προνομήν ως τερέβινθος και ως βάλανος, όταν εκπέση εκ της θήκης αυτής.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εγένετο εν ταις ημέραις Άχαζ του Ιωάθαμ του υιού Όζιου βασιλέως Ιούδα, ανέβη Ρασείμ βασιλεύς Αράμ και Φακεέ υιος Ρομελίου βασιλεύς Ισραήλ επί Ιερουσαλήμ πολεμήσαι αυτήν και ουκ ηδονήθησαν πολιορκήσαι αυτήν. 2 και ανηγγέλη εις τον οίκον Δαυίδ λέγων· συνεφώνησεν Αράμ προς τον Εφραΐμ· και εξέστη η ψυχή αυτού και η ψυχή του λαού αυτού, ον τρόπον εν δρυμω ξύλον υπό πνεύματος σαλευθή. 3 και ειπε Κύριος προς Ήσαϊαν· εξελθε εις συνάντησιν Άχαζ συ και ο καταλειφθείς Ιασούβ ο υιος σου προς την κολυμβήθραν της άνω οδού του αγρού του κναφέως 4 και ερείς αυτω· φυλάξαι του ησυχάσαι και μη φοβού, μηδέ η ψυχή σου ασθενείτω από των δύο ξύλων των δαλών των καπνιζομένων τούτων· όταν γαρ οργή του θυμού μου γένηται, πάλιν ιάσομαι. 5 και ο υιος του Αράμ και ο υιος του Ρομελίου, ότι εβουλεύσαντο βουλήν πονηράν περί σου λέγοντες· 6 αναβησόμεθα εις την Ιουδαϊαν και συλλαλήσαντες αυτοίς, αποστρέψομεν αυτούς προς ημάς και βασιλεύσομεν αυτοίς τον υιόν Ταβεήλ· 7 τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· ου μη μείνη η βουλή αύτη ουδέ έσται· 8 αλλ' η κεφαλή Αράμ Δαμασκός και η κεφαλή Δαμασκού Ρασείμ - αλλ' έτι εξήκοντα και πέντε ετών εκλείπει η βασιλεία Εφραΐμ από λαού - 9 και η κεφαλή Εφραΐμ Σομόρων, και η κεφαλή Σομόρων υιος του Ρομελίου· και εάν μη πιστεύσητε, ουδέ μη συνιήτε. - 10 Και προσέθετο Κύριος λαλήσαι τω Άχαζ λέγων· 11 αίτησαι σεαυτω σημειον παρά Κυρίου Θεού σου εις βάθος ή εις ύψος. 12 και ειπεν Άχαζ· ου μη αιτήσω ουδ' ου μη πειράσω Κύριον. 13 και ειπεν· ακούσατε δη, οίκος Δαυίδ· μη μικρόν υμίν αγώνα παρέχειν ανθρωποις; και Πως Κυρίω παρέχετε αγώνα; 14 δια τούτο δώσει Κύριος αυτός υμίν σημειον· ιδού η παρθένος εν γαστρί έξει, και τέξεται υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ· 15 βούτυρον και μέλι φάγεται· πριν ή γνώναι αυτόν ή προελέσθαι πονηρά, εκλέξεται το αγαθόν· 16 διότι πριν ή

γνώναι το παιδίον αγαθόν ή κακόν, απειθεί πονηρία του εκλέξασθαι το αγαθόν, και καταλειφθήσεται η γη, ην συ φοβή, από προσώπου των δύο βασιλέων. 17 αλλά επάξει ο Θεός επί σε και επί τον λαόν σου και επί τον οίκον του πατρός σου ημέρας, αι ούπω ήκασιν αφ' ης ημέρας αφείλεν Εφραίμ από Ιούδα τον βασιλέα των Ασσυρίων. 18 και έσται εν τη ημέρα εκείνη συριεί Κύριος μυίαις, ό κυριεύει μέρος ποταμού Αιγύπτου, και τη μελίση, ή εστιν εν χώρα Ασσυρίων, 19 και ελεύσονται πάντες και αναπαύσονται εν ταις φάραγξι της χώρας και εν ταις τρώγλαις των πετρών και εις τα σπήλαια και εις πάσαν ραγάδα και εν παντί ξύλω. 20 εν τη ημέρα εκείνη ξυρήσει Κύριος τω ξυρω τω μεγάλω και μεμεθυμένω, ό εστι πέραν του ποταμού βασιλέως Ασσυρίων, την κεφαλήν και τας τρίχας των ποδών, και τον πώγωνα αφελεί. 21 και έσται εν τη ημέρα εκείνη θρέψει άνθρωπος δάμαλιν βοών και δύο πρόβατα, 22 και έσται από του πλείστον ποιειν, γάλα, βούτυρον και μέλι φάγεται πας ο καταλειφθείς επί της γης. 23 και έσται εν τη ημέρα εκείνη πας τόπος, ου εάν ώσι χίλια άμπελοι χιλίων σίκλων, εις χέρσον έσονται και εις άκανθαν· 24 μετά βέλους και τοξεύματος εισελεύσονται εκεί, ότι χέρσος και άκανθα έσται πάσα η γη. 25 και παν όρος αροτριώμενον αροτριωθήσεται, και ου μη επέλθη εκεί φόβος· έσται γαρ από της χέρσου και ακάνθης εις βόσκημα προβάτου και καταπάτημα βοός.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ειπε Κύριος προς με· λάβε σεαυτω τόμον καινού μεγάλου και γράψον εις αυτόν γραφίδι ανθρώπου· του οξέως προνομήν ποιήσαι σκύλων· πάρεστι γαρ. 2 και μάρτυράς μοι ποιήσον πιστούς ανθρώπους, τον Ουριαν και Ζαχαριαν υιόν Βαραχίου. 3 και προσήλθον προς την προφήτιν, και εν γαστρί έλαβε και έτεκεν υιόν. και ειπε Κύριός μοι· κάλεσον τον όνομα αυτού Ταχέως σκύλευσον, οξέως προνόμευσον· 4 διότι πριν ή γνώναι το παιδίον καλείν πατέρα ή μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκού και τα σκύλα Σαμαρείας έναντι βασιλέως Ασσυρίων. 5 και προσέθετο Κύριος λαλήσαι μοι έτι· 6 δια το μη βούλεσθαι τον

λαόν τούτον το ύδωρ του Σιλωάμ το πορευόμενον ησυχή, αλλά βούλεσθαι έχειν τον Ρασείμ και τον υιόν Ρομελίου βασιλέα εφ' υμών, 7 δια τούτο ιδού Κύριος ανάγει εφ' υμάς το ύδωρ του ποταμού το ισχυρόν και το πολύ, τον βασιλέα των Ασουρίων και την δόξαν αυτού· και αναβήσεται επί πάσαν φάραγγα υμών και περιπατήσει επί παν τείχος υμών 8 και αφελεί από της Ιουδαίας άνθρωπον, ος δυνήσεται κεφαλήν άραι ή δυνατόν συντελέσασθαι τι, και έσται η παρεμβολή αυτού ωστε πληρώσαι το πλάτος της χώρας σου· μεθ' ημών ο Θεός. 9 γνώτε έθνη και ηττάσθε, επακούσατε έως εσχάτου της γης, ισχυρότες ηττάσθε· εάν γαρ πάλιν ισχύσητε, πάλιν ηττηθήσεσθε. 10 και ην αν βουλευήσθε βουλήν, διασκεδάσει Κύριος, και λόγον ον αν είπητε, ου μη εμμείνη εν υμίν, ότι μεθ' ημών ο Θεός.

11 Ούτω λέγει Κύριος· τη ισχυρά χειρί απειθούσι τη πορεία της οδού του λαού τούτου λέγοντες· 12 μήποτε είπητε σκληρόν· παν γαρ, ό εάν είπη ο λαός ούτος, σκληρόν εστι· τον δε φόβον αυτού ου μη φοβηθήτε, ουδ' ου μη ταραχθήτε· 13 Κύριον αυτόν αγιάσατε, και αυτός έσται σου φόβος. 14 και εάν επ' αυτω πεποιθώς ης, έσται σοι εις αγίασμα και ουχ ως λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αυτω, ουδέ ως πέτρας πτώματι· οι δε οικoi Ιακώβ εν παγίδι, και εν κοιλιάσματι εγκαθήμενοι εν Ιερουσαλήμ. 15 δια τούτο αδυνατήσουσιν εν αυτοίς πολλοί και πεσούνται και συντριβήσονται, και εγγιούσι και αλώσονται άνθρωποι εν ασφαλεία. - 16 Τότε φανεροί έσονται οι σφραγιζόμενοι τον νόμον του μη μαθείν. 17 και ερεί· μενώ τον Θεόν τον αποστρέψαντα το πρόσωπόν αυτού από του οικου Ιακώβ και πεποιθώς έσομαι επ' αυτω. 18 ιδού εγώ και τα παιδία, α μοι έδωκεν ο Θεός, και έσται σημεία και τέρατα εν τω οίκω Ισραήλ παρά Κυρίου σαβαώθ, ος κατοικεί εν τω όρει Σιών. 19 και εάν είπωσι προς υμάς· ζητήσατε τους εγγαστριμύθους και τους από της γης φωνούντας, τους κενολογούντας, οί εκ της κοιλίας φωνούσιν, ουχί έθνος προς Θεόν αυτού εκζητήσουσι; τι εκζητούσι περί των ζώντων τους νεκρούς; 20 νόμον γαρ εις βοήθειαν έδωκεν, ίνα είπωσιν ουχ ως το ρήμα τούτο, περί ου ουκ έστι δώρα δούναι περί αυτού. 21 και ήξει εφ' υμάς σκληρά λιμός και έσται ως αν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε και κακώς ερείτε τον άρχοντα και τα πάτρια, και αναβλέψονται εις τον ουρανόν άνω, 22 και εις την γην κάτω εμβλέψονται, και ιδού απορία στενή και σκότος, θλίψις και στενοχωρία και σκότος, ωστε μη βλέπειν, και ουκ απορηθήσεται ο εν στενοχωρία ων έως καιρού.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΤΟΥΤΟ πρότον πίε, ταχύ ποίει, χώρα Ζαβουλών, η γη Νεφθαλίμ οδόν θαλάσσης και οι λοιποί οι την παραλίαν κατοικούντες και πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών, τα μέρη της Ιουδαίας. 2 ο λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδετε φως μέγα · οι κατοικούντες εν χώρα και σκιά θανάτου, φως λάμπει εφ ' υμάς. 3 το πλείστον του λαού, ό κατήγαγες εν ευφροσύνη σου, και ευφρανθήσονται ενώπιόν σου ως οι ευφραινόμενοι εν αμήτω και ον τρόπον οι διαιρούμενοι σκύλα. 4 διότι αφήρηται ο ζυγός ο επ ' αυτών κείμενος και η ράβδος η επί του τραχήλου αυτών · την γαρ ράβδον των απαιτούντων διεσκέδασε Κύριος, ως τη ημέρα τη επί Μαδιάμ. 5 ότι πάσαν στολήν επισυνηγμένην δόλω και ιμάτιον μετά καταλλαγής αποτίσουςι και θελήσουςι ει εγενήθησαν πυρίκαυστοι. 6 ότι παιδίον εγενήθη ημίν, υιος και εδόθη ημίν, ου η αρχή εγενήθη επί του ώμου αυτού, και καλείται το όνομα αυτού μεγάλης βουλής άγγελός, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνος · εγώ γαρ άξω ειρήνην επί τους άρχοντας, ειρήνην και υγίειαν αυτω. 7 μεγάλη η αρχή αυτού, και της ειρήνης αυτού ουκ έστιν όριον επί τον θρόνον Δαυίδ και την βασιλείαν αυτού κατορθώσει αυτήν και αντιλαβέσθαι αυτής εν κρίματι και εν δικαιοσύνη από του νυν και εις τον αιώνα · ο ζήλος Κυρίου σαβαώθ ποιήσει ταύτα.

8 Θάνατον απέστειλε Κύριος επί Ιακώβ, και ήλθεν επί Ισραήλ, 9 και γνώσονται πας ο λαός του Εφραίμ και οι εγκαθήμενοι εν Σαμαρεία εφ ' ύβρει και υψηλή καρδία λέγοντες · 10 πλίνθοι πεπτώκασιν, αλλά δεύτε λαξεύσωμεν λίθους και εκκόψωμεν σκαμίνους και κέδρους και οικοδομήσωμεν εαυτοίς πύργον. 11 και ράξει ο Θεός τους επανισταμένους επί όρος Σιών επ ' αυτούς και τους εχθρούς αυτών διασκεδάσει, 12 Συρίαν αφ ' ηλίου ανατολών και τους Έλληνας αφ ' ηλίου δυσμών, τους κατεσθίοντας τον Ισραήλ όλω τω στόματι. επί πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ ' έτι η χείρ υψηλή. 13 και ο λαός ουκ απεστράφη, έως επλήγη, και τον Κύριον ουκ εξεζήτησαν. 14 και αφείλε Κύριος από Ισραήλ κεφαλήν και ουράν, μέγαν και μικρόν εν μια ημέρα, πρεσβύτην και τους τα πρόσωπα θαυμάζοντας (αύτη η αρχή) και προφήτην διδάσκοντα άνομα (ούτος η ουρά). 15 και έσονται οι μακαρίζοντες

τον λαόν τούτον πλανώντες και πλανώσιν, όπως καταπίωσιν αυτούς. 16 δια τούτο επί τους νεανίσκους αυτών ουκ ευφρανθήσεται ο Κύριος και τους ορφανούς αυτών και τας χήρας αυτών ουκ ελεήσει, ότι πάντες άνομοι και πονηροί, και παν στόμα λαλεί άδिका. επί πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή. 17 και καυθήσεται ως πυρ η ανομία και ως άγρωσις ξηρά βρωθήσεται υπό πυρός· και καυθήσεται εν τοις δάσεσι του δρυμού, και συγκαταφάγεται τα κύκλω των βουνών πάντα. 18 δια θυμόν οργής Κυρίου συγκέκαυται η γη όλη, και έσται ο λαός ως κατακεκαυμένος υπό πυρός· άνθρωπος τον αδελφόν αυτού ουκ ελεήσει, 19 αλλά εκκλινεί εις τα δεξιά, ότι πεινάσει και φάγεται εκ των αριστερών, και ου μη εμπλησθή άνθρωπος έσθων τας σάρκας του βραχιονος αυτού. 20 φάγεται γαρ Μανασσής του Εφραίμ και Εφραίμ του Μανασσή, ότι άμα πολιορκήσουσι τον Ιούδαν. επί τούτοις πάσιν ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΟΥΑΙ τοις γράφουσι πονηρίαν· γράφοντες γαρ πονηρίαν γράφουσιν 2 εκκλίνοντες κρίσιν πτωχών, αρπάζοντες κρίμα πενήτων του λαού μου, ωστε είναι αυτοίς χήραν εις διαρπαγήν και ορφανόν εις προνομήν. 3 και τι ποιήσουσιν εν τη ημέρα της επισκοπής; η γαρ θλίψις υμίν πόρρωθεν ήξει· και προς τίνα καταφεύξεσθε του βοηθηθήναι; και που καταλείψετε την δόξαν υμών 4 του μη εμπεισείν εις επαγωγήν; επί πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή. 5 ουαί Ασσυρίοις· η ράβδος του θυμού μου και οργής εστιν εν ταις χερσίν αυτών. 6 την οργήν μου εις έθνος άνομον αποστελώ και τω εμω λαω συντάξω ποιήσαι σκύλα και προνομήν και καταπατείν τας πόλεις και θείναι αυτάς εις κονιορτόν. 7 αυτός δε ουχ ούτως ενεθυμήθη και τη ψυχή ουχ ούτως λελόγισται, αλλά απαλλάξει ο νους αυτού και του έθνη εξολοθρεύσαι ουκ ολίγα. 8 και εάν είπωσιν αυτω· συ μόνος ει άρχων, 9 και ερεί· ουκ έλαβον την χώραν την επάνω Βαβυλώνος και Χαλάνης, ου ο πύργος ωκοδομήθη; και έλαβον Αραβίαν και Δαμασκόν και Σαμάρειαν· 10 ον τρόπον ταύτας έλαβον εν τη χειρί μου, και

πάσας τας αρχάς λήψομαι. ολολύξατε, τα γλυπτά εν Ιερουσαλήμ και εν Σαμαρεία · 11 ον τρόπον γαρ εποίησα Σαμαρεία και τοις χειροποιήτοις αυτής, ούτω ποιήσω και Ιερουσαλήμ και τοις ειδώλοις αυτής. 12 και έσται, όταν συντελέση Κύριος πάντα ποιών εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ, επάξει επί τον νουν τον μέγαν, τον άρχοντα των Ασσυρίων, και επί το ύψος της δόξης των οφθαλμών αυτού. 13 είπε γαρ · εν τη ισχύϊ ποιήσω και εν τη σοφία της συνέσεως, αφελώ όρια εθνών και την ισχύν αυτών προνομεύσω 14 και σεισω πόλεις κατοικουμένας και την οικουμένην όλην καταλήψομαι τη χειρί ως νοοσιάν και ως καταλελειμμένα ωά αρώ, και ουκ έστιν ος διαφεύζεται με ή αντείπη μοι. 15 μη δοξασθήσεται αξινη άνευ του κόποντος εν αυτη; ή υψωθήσεται πρίων άνευ του έλκοντος αυτόν; ωσαύτως εάν τις άρη ράβδον ή ξύλον. 16 και ουχ ούτως, αλλά αποστειλει Κύριος σαβαώθ εις την σήν τιμήν ατιμίαν, και εις την σήν δόξαν πυρ καιόμενον καυθήσεται. 17 και έσται το φως του Ισραήλ εις πυρ και αγιάσει αυτόν εν πυρί καιομένω και φάγεται ωσει χόρτον την ύλην. 18 τη ημέρα εκείνη αποσβεσθήσεται τα όρη και οι βουνοί και οι δρυμοί, και καταφάγεται από ψυχής έως σαρκών · και έσται ο φεύγων ως ο φεύγων από φλογός καιομένης · 19 και οι καταλειφθέντες απ' αυτών αριθμός έσονται, και παιδίον γράψει αυτούς.

20 Και έσται εν τη ημέρα εκείνη ουκέτι προστεθήσεται το καταλειφθέν Ισραήλ, και οι σωθέντες του Ιακώβ ουκέτι μη πεποιθότες ώσιν επί τους αδικήσαντας αυτούς, αλλά έσονται πεποιθότες επί τον Θεόν τον άγιον του Ισραήλ τη αληθεία, 21 και έσται το καταλειφθέν του Ιακώβ επί Θεόν ισχύοντα. 22 και εάν γένηται ο λαός Ισραήλ ως η άμμος της θαλάσσης, το κατάλειμμα αυτών σωθήσεται · λόγον συντελών και συντέμνων εν δικαιοσύνη, 23 ότι λόγον συντετμημένον Κύριος ποιήσει εν τη οικουμένη όλη.

24 Δια τούτο τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ · μη φοβού, ο λαός μου, οι κατοικούντες εν Σιών, από Ασσυρίων, ότι εν ράβδω πατάξει σε · πληγήν γαρ επάγω επί σε του ιδείν οδόν Αιγύπτου. 25 έτι γαρ μικρόν και παύσεται η οργή, ο δε θυμός μου επί την βουλήν αυτών · 26 και εγερει ο Θεός επ' αυτούς κατά την πληγήν Μαδιάμ εν τόπω θλίψεως, και ο θυμός αυτού τη οδω τη κατά θάλασσαν εις την οδόν την κατ' Αίγυπτον. 27 και έσται εν τη ημέρα εκείνη αφαιρεθήσεται ο ζυγός αυτού από του ώμου σου και ο φόβος αυτού από σου, και καταφθαρήσεται ο ζυγός από των ώμων υμών. 28 ήξει γαρ εις την πόλιν Αγγαί 29 και παρελεύσεται εις Μαγγεδώ και εις Μαχμάς θήσει τα σκεύη αυτού · και παρελεύσεται

φάραγγα και ήξει εις Αγγαί, φόβος λήψεται Ραμά πόλιν Σαούλ· φεύζεται 30 η θυγάτηρ Γαλλείμ, επακούσεται Λαϊσά, επακούσεται Αναθώθ· 31 και εξέστη Μαδεβηνά και οι κατοικούντες Γιββεϊρ· 32 παρακαλείται σήμερον εν οδώ του μείναι, τη χειρί παρακαλείτε, το όρος, την θυγατέρα Σιών, και οι βουνοί οι εν Ιερουσαλήμ. 33 ιδού γαρ ο δεσπότης Κύριος σαβαώθ συνταράσσει τους ενδόξους μετά ισχύος, και οι υψηλοί τη ύβρει συντριβήσονται, και οι υψηλοί ταπεινωθήσονται, 34 και πεσούνται οι υψηλοί μαχαίρα, ο δε Λίβανος συν τοις υψηλοίς πεσείται.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ εξελεύσεται ράβδος εκ της ρίζης Ιεσσαί, και άνθος εκ της ρίζης αναβήσεται. 2 και αναπαύσεται επ ' αυτόν πνεύμα του Θεού, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και ισχύος, πνεύμα γνώσεως και ευσεβείας· 3 εμπλήσει αυτόν πνεύμα φόβου Θεού. ου κατά την δόξαν κρινεί ουδέ κατά την λαλιάν ελέγξει, 4 αλλά κρινεί ταπεινω κρίσιν και ελέγξει τους ταπεινούς της γης· και πατάξει γην τω λόγω του στόματος αυτού και εν πνεύματι δια χειλέων ανελεύσει ασεβή· 5 και έσται δικαιοσύνη εξωσμένος την οσφύν αυτού και αληθεία ειλημένος τας πλευράς. 6 και συμβοσκηθήσεται λύκος μετ ' αρνός, και πάρδαλις συναναπαύσεται ερίφω, και μοσχάριον και ταύρος και λέων άμα βοσκηθήσονται, και παιδίον μικρόν άξει αυτούς· 7 και βούς και άρκος άμα βοσκηθήσονται, και άμα τα παιδιά αυτών έσονται, και λέων και βούς άμα φάγονται άχυρα. 8 και παιδίον νήπιον επί τρώγλην ασπίδων και επί κοίτην εκγόνων ασπίδων την χειρα επιβαλεί. 9 και ου μη κακοποιήσουσιν, ουδέ μη δύνωνται απολέσαι ουδένα επί το όρος το άγιόν μου, ότι ενεπλήσθη η σύμπασα του γνώνα τον Κύριον ως ύδωρ πολύ κατακαλύψαι θαλάσσης.

10 Και έσται εν τη ημέρα εκείνη η ρίζα του Ιεσσαί και ο ανιστάμενος άρχειν εθνών, επ ' αυτω έθνη ελπιούσι, και έσται η ανάπαυσις αυτού τιμή. 11 και έσται τη ημέρα εκείνη προσθήσει Κύριος του δείξαι την χειρα αυτού του ζηλώσαι το καταλειφθέν υπόλοιπον του

λαού, ό αν καταλειφθή από των Ασσυρίων και από Αιγύπτου και Βαβυλωνίας και Αιθιοπίας και από Ελαμιτών και από ηλίου ανατολών και εξ Αραβίας. 12 και αρεί σημειον εις τα έθνη και συνάξει τους απολομένους Ισραήλ και τους διεσπαρμένους του Ιούδα συνάξει εκ των τεσσάρων περύγων της γης. 13 αφαιρεθήσεται ο ζήλος Εφραϊμ και οι εχθροί Ιούδα απολούνται· Εφραϊμ ου ζηλώσει Ιούδαν, και Ιούδας ου θλίψει Εφραϊμ. 14 και πετασθήσονται εν πλοίοις αλλοφύλων θάλασσαν, άμα προνομεύσουσι και τους αφ' ηλίου ανατολών και Ιδουμαϊαν· και επί Μωάβ πρώτον τας χείρας επιβαλούσιν, οι δε υιοί Αμμών πρώτοι υπακούσονται. 15 και ερημώσει Κύριος την θάλασσαν Αιγύπτου και επιβαλεί την χείρα αυτού επί τον ποταμόν πνεύματι βιαίω και πατάξει επτά φάραγγας, ωστε διαπορεύεσθαι αυτόν εν υποδήμασι· 16 και έσται δίοδος τω καταλειφθέντι μου λαω εν Αιγύπτω, και έσται τω Ισραήλ ως η ημέρα ότε εξήλθεν εκ γης Αιγύπτου.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ερείς εν τη ημέρα εκείνη· ευλογήσω σε, Κύριε, διότι ωργίσθης μοι και απέστρεψας τον θυμόν σου και ηλέησάς με. 2 ιδού ο Θεός μου σωτήρ μου Κύριος, πεπειθώς έσομαι επ' αυτω και σωθήσομαι εν αυτω και ου φοβηθήσομαι, διότι η δόξα μου και η αινεσίς μου Κύριος και εγένετό μοι εις σωτηρίαν. 3 και αντλήσατε ύδωρ μετ' ευφροσύνης εκ των πηγών του σωτηρίου. 4 και ερείς εν τη ημέρα εκείνη· υμνεϊτε Κύριον, βοάτε το όνομα αυτού, αναγγείλατε εν τοις έθνεσι τα ένδοξα αυτού, μιμνήσκεσθε, ότι υψώθη το όνομα αυτού. 5 υμνήσατε το όνομα Κυρίου, ότι υψηλά εποίησεν· αναγγείλατε ταύτα εν πάση τη γη. 6 αγαλλιάσθε και ευφραϊνεσθε, οι κατοικούντες Σιών, ότι υψώθη ο άγιος του Ισραήλ εν μέσω αυτής.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 Ορασις, ην ειδεν Ησαΐας υιος Αμώς, κατά Βαβυλώνος. 2 επ' όρους πεδινού άρατε σημειον, υψώσατε την φωνήν αυτοίς, μη φοβείσθε, παρακαλείτε τη χειρι· ανοίξατε, οι άρχοντες. 3 εγώ συντάσσω και εγώ άγω αυτούς· [ηγιασμένοι εισί, και εγώ άγω αυτούς]. γίγαντες έρχονται πληρώσαι τον θυμόν μου χαίροντες άμα και υβρίζοντες. 4 φωνή εθνών πολλών επί των ορέων, ομοία εθνών πολλών, φωνή βασιλέων και εθνών συνηγμένων. Κύριος σαβαώθ εντέταλται έννει οπλομάχω 5 έρχεσθαι εκ γης πόρρωθεν απ' άκρου θεμελίου του ουρανού, Κύριος και οι οπλομάχοι αυτού, του καταφθείραι πάσαν την οικουμένην. 6 ολολύζετε, εγγύς γαρ ημέρα Κυρίου, και συντριβή παρά του Θεού ήξει· 7 δια τούτο πάσα χείρ εκλυθήσεται και πάσα ψυχή ανθρώπου δειλιάσει. 8 και ταραχθήσονται οι πρέσβεις και ωδίνες αυτούς έξουσιν, ως γυναικός τικτούσης· και συμφοράσουσιν έτερος προς τον έτερον και εκοτήσονται και το πρόσωπον αυτών ως φλόξ μεταβαλούσιν. 9 ιδού γαρ ημέρα Κυρίου έρχεται ανίατος θυμού και οργής θείναι την οικουμένην έρημον και τους αμαρτωλούς απολέσαι εξ αυτής. 10 οι γαρ αστέρες του ουρανού και ο Ώρίων και πας ο κόσμος του ουρανού το φως ου δώσουσι, και σκοτισθήσεται του ηλίου ανατέλλοντος, και η σελήνη ου δώσει το φως αυτής. 11 και εντελούμαι τη οικουμένη όλη κακά και τοις ασεβέσι τας αμαρτίας αυτών· και απολώ ύβριν ανόμων, και ύβριν υπερηφάνων ταπεινώσω. 12 και έσονται οι καταλελειμμένοι έντιμοι μάλλον ή το χρυσίον το άπυρον, και ο άνθρωπος μάλλον έντιμος έσται ή ο λίθος ο εκ Σουφίρ. 13 ο γαρ ουρανός θυμωθήσεται και η γη σεισθήσεται εκ των θεμελίων σαβαώθ εν τη ημέρα, ή αν επέλθη ο θυμός αυτού. 14 και έσονται οι καταλελειμμένοι ως δορκάδιον φεύγον και ως πρόβατον πλανώμενον, και ουκ έσται ο συνάγων, ωστε άνθρωπον εις τον λαόν αυτού αποστραφήναι και άνθρωπον εις την χώραν εαυτού διώξεται. 15 ος γαρ αν αλω, ηττηθήσεται, και οίτινες συνηγμένοι εισί, μαχαίρα πεσούνται· 16 και τα τέκνα αυτών ενώπιον αυτών ράξουσι και τας οικίας αυτών προνομεύσουσι και τας γυναίκας αυτών έξουσιν. 17 ιδού επεγείρω υμίν τους Μήδους, οί αργύριον ου λογίζονται, ουδέ χρυσίου χρείαν έχουσι. 18 τοξέματα νεανίσκων συντριψουσι

και τα τέκνα υμών ου μη ελεήσωσιν, ουδέ επί τοις τέκνοις σου φείσονται οι οφθαλμοί αυτών. 19 και έσται Βαβυλών, ή καλείται ένδοξος από βασιλέως Χαλδαιών, ον τρόπον κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα· 20 ου κατοικηθήσεται εις τον αιώνα χρόνον, ουδέ μη εισέλθωσιν εις αυτήν δια πολλών γενεών, ουδέ μη διέλθωσιν αυτήν Άραβες, ουδέ ποιμένες ου μη αναπαύσονται εν αυτη· 21 και αναπαύσονται εκεί θηρία και εμπλησθήσονται αι οικίαι ήχου, και αναπαύσονται εκεί σειρήνες, και δαιμόνια εκεί ορχήσονται, 22 και ονοκένταυροι εκεί κατοικήσουσι, και νοσοποιήσουσιν εχίνοι εν τοις οίκοις αυτών· ταχύ έρχεται και ου χρονιεί.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ελεήσει Κύριος τον Ιακώβ και εκλέξεται έτι τον Ισραήλ, και αναπαύσονται επί της γης αυτών, και ο γειώρας προστεθήσεται προς αυτοός και προστεθήσεται προς τον οίκον Ιακώβ, 2 και λήψονται αυτοός έθνη και εισάξουσιν εις τον τόπον αυτών, και κατακληρονομήσουσι και πληθυνθήσονται επί της γης του Θεού εις δούλους και δούλας· και έσονται αιχμάλωτοι οι αιχμαλωτεόσαντες αυτοός, και κυριευθήσονται οι κυριεύσαντες αυτών.

3 Και έσται εν τη ημέρα εκείνη αναπαύσει σε Κύριος από της οδύνης και του θυμού σου και της δουλείας σου της σκληράς, ης εδούλευσας αυτοίς. 4 και λήψη τον θρήνον τούτον επί τον βασιλέα Βαβυλώνος και ερείς εν τη ημέρα εκείνη· Πως αναπέπαυται ο απαιτών και αναπέπαυται ο επισπουδαστής; 5 συνέτριψε Κύριος τον ζυγόν των αμαρτωλών, τον ζυγόν των αρχόντων· 6 πατάξας έθνος θυμω, πληγή ανιάτω, παίων έθνος πληγήν θυμού, ή ουκ εφείσατο, ανεπαύσατο πεποιθώς. 7 πάσα η γη βοά μετ' ευφροσύνης, 8 και τα ξύλα του λιβάνου ευφράνθησαν επί σοί και η κέδρος του Λιβάνου· αφ' ου συ κεκοίμησαι, ουκ ανέβη ο κόππων ημάς. 9 ο άδης κάτωθεν επικράνθη συναντήσας σοι, συνηγέρθησάν σοι πάντες οι γίγαντες οι άρξαντες της γης, οι εγείραντες εκ των θρόνων αυτών πάντας βασιλείς εθνών. 10 πάντες αποκριθήσονται και εροوسی σοι· και συ εάλως, ωσπερ και ημείς, εν ημίν δε

κατελογίσθης. 11 κατέβη εις άδου η δόξα σου, η πολλή ευφροσύνη σου· υποκάτω σου στρώσουσι σήψιν, και το κατακάλυμμά σου σκόληξ. 12 Πως εξέπεσεν εκ του ουρανού ο εωσφόρος ο πρωϊ ανατέλλων; συνετρίβη εις την γην ο αποστέλλων προς πάντα τα έθνη. 13 ου δε είπας εν τη διανοία σου· εις τον ουρανόν αναβήσομαι, επάνω των αστέρων του ουρανού θήσω τον θρόνον μου, καθιώ εν όρει υψηλω, επί τα όρη τα υψηλά τα προς Βορράν, 14 αναβήσομαι επάνω των νεφών, έσομαι όμοιος τω Υψίστω. 15 νυν δε εις άδην καταβήση και εις τα θεμέλια της γης. 16 οι ιδόντες σε θαυμάσονται επί σοί και ερούσιν· ούτος ο άνθρωπος ο παροξύνων την γην, ο σείων βασιλεις; 17 ο θεις την οικουμένην όλην έρημον και τας πόλεις αυτού καθείλε, τους εν επαγωγή ουκ έλυσε. 18 πάντες οι βασιλεις των εθνών εκοιμήθησαν εν τιμή, άνθρωπος εν τω οίκω αυτού· 19 ου δε ριφήση εν τοις όρεσιν ως νεκρός εβδολευμένος μετά πολλών τεθνηκότων εκκεκεντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εις άδου. ον τρόπον ιμάτιον εν αίματι πεφυρμένον ουκ έσται καθαρόν, 20 ούτως ουδέ ου έση καθαρός, διότι την γην μου απώλεσας και τον λαόν μου απέκτεινας· ου μη μείνης εις τον αιώνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν. 21 ετοιμάσον τα τέκνα σου σφαγήναι ταις αμαρτίαις του πατρός αυτών, ίνα μη αναστώσι και κληρονομήσωσι την γην και εμπλήσωσιν την γην πολέμων.

22 Και επαναστήσομαι αυτοίς, λέγει Κύριος σαβαώθ, και απολώ αυτών όνομα και κατάλειμμα και σπέρμα - τάδε λέγει Κύριος - 23 και θήσω την Βαβυλωνίαν έρημον, ωστε κατοικείν εχίνους, και έσται εις ουδέν· και θήσω αυτην πηλού βάραθρον εις απώλειαν. 24 τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· ον τρόπον ειρηκα, ούτως έσται, και ον τρόπον βεβούλευμαι, ούτως μενεί, 25 του απολέσαι τους Ασσυρίους από της γης της εμής και από των ορέων μου, και έσονται εις καταπάτημα, και αφαιρεθήσεται απ' αυτών ο ζυγός αυτών, και το κύδος αυτών από των ώμων αφαιρεθήσεται. 26 αυτη η βουλή, ην βεβούλευται Κύριος επί την όλην οικουμένην, και αυτη η χειρ η υψηλή επί πάντα τα έθνη. 27 α γαρ ο Θεός ο άγιος βεβούλευται, τις διασκεδάσει; και την χειρα αυτού την υψηλήν τις αποστρέψει;

28 Του έτους, ου απέθανεν ο βασιλεύς Άχαζ, εγενήθη το ρήμα τούτο. 29 μη ευφρανθειητε οι αλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γαρ ο ζυγός του παιόντος υμάς· εκ γαρ σπέρματος όφεως εξελεύσεται έκγονα ασπίδων, και τα έκγονα αυτών εξελεύσονται όφεις πετόμενοι 30 και βοσκηθήσονται πτωχοί δι' αυτού, πτωχοί δε άνθρωποι επί ειρήνης αναπαύσονται· ανελεί δε

λιμω το σπέρμα σου και το κατάλειμμά σου ανελεύει. 31 ολολύξατε, πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμένες, οι αλλόφυλοι πάντες, ότι από Βορρά καπνός έρχεται, και ουκ έστι του είναι. 32 και τι αποκριθήσονται βασιλείς εθνών; ότι Κύριος εθεμελίωσε Σιών, και δι' αυτού σωθήσονται οι ταπεινοί του λαού.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

Τό ρήμα το κατά της Μωαβίτιδος.

1 ΝΥΚΤΟΣ απολείται η Μωαβίτις, νυκτός γαρ απολείται το τείχος της Μωαβίτιδος. 2 λυπείσθε εφ' εαυτοίς, απολείται γαρ και Δηβών, ου ο βωμός υμών, εκεί αναβήσεσθε κλαίειν· επί Ναβαύ της Μωαβίτιδος ολολύξετε επί πάσης κεφαλής φαλάκρωμα, πάντες βραχιόνες κατατετμημένοι· 3 εν ταις πλατείαις αυτής περιζώσασθε σάκκους και κόπτεσθε, επί των δωματών αυτής και εν ταις πλατείαις αυτής και εν ταις ρύμας αυτής πάντες ολολύξετε μετά κλαυθμού. 4 ότι κέκραγεν Εσεβών και Ελεαλή, έως Ιασσά ηκούσθη η φωνή αυτών· δια τούτο η σοφός της Μωαβίτιδος βοά, η ψυχή αυτής γνώσεται. 5 η καρδια της Μωαβίτιδος βοά εν αυτη έως Σηγώρ· δάμαλις γαρ εστι τριετής· επί δε της αναβάσεως Λουειθ προς σε κλαίοντες αναβήσονται, τη οδω Αρωνειμ βοά σύντριμμα και σεισμός. 6 το ύδωρ της Νεμρειμ έρημον έσται, και ο χόρτος αυτής εκλείπει· χόρτος γαρ χλωρός ουκ έσται. 7 μη και ούτως μέλει σωθήναι; επάξω γαρ επί την φάραγγα Άραβας, και λήψονται αυτην. 8 συνήψε γαρ η βοή το όριον της Μωαβίτιδος της Αγαλείμ, και ολολυγμός αυτής έως του φρέατος του Αιλείμ. 9 το δε ύδωρ το Ρεμμών πλησθήσεται αίματος· επάξω γαρ επί Ρεμμών Άραβας και αρώ το σπέρμα Μωάβ και Αριήλ και το κατάλοιπον Αδαμά.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΑΠΟΣΤΕΛΩ ως ερπετά επί την γην · μη πέτρα έρημός εστι το όρος θυγατρός Σιών; 2 έση γαρ ως πετεινού ανιπαμένου νεοσσός αφηρημένος, θύγατερ Μωάβ. έπειτα δε, Αρνών, πλείονα 3 βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους αυτη δια παντός · εν μεσημβρινή σκοτία φεύγουσιν, εξέστησαν, μη απαχθής. 4 παροικήσουσι σοι οι φυγάδες Μωάβ, έσονται σκέπη υμίν από προσώπου διώκοντος, ότι ήρθη η συμμαχία σου, και ο άρχων απώλετο ο καταπατών επί της γης. 5 και διορθωθήσεται μετ ' ελέους θρόνος, και καθιείται επ ' αυτού μετά αληθείας εν σκηνή Δαυίδ κρίνων και εκζητών κρίμα και σπεύδων δικαιοσύνην. 6 Έκούσαμεν την ύβριν Μωάβ, υβριστής σφόδρα, την υπερηφανίαν εξήρας. ουχ ούτως η μαντεία σου, ουχ ούτως. 7 ολολύξει Μωάβ, εν γαρ τη Μωαβίτιδι πάντες ολολύξουσι · τοις κατοικούσι δε Σέθ μελετήσεις · και ουκ εντραπήση. 8 τα πεδία Εσεβών πενήσει, άμπελος Σεβαμά · καταπίνοντες τα έθνη, καταπατήσατε τας αμπέλους αυτης έως Ιαζήρ · ου μη συνάφητε, πλανήθητε την έρημον · οι απεσταλμένοι εγκατελείφθησαν, διέβησαν γαρ την έρημον. 9 δια τούτο κλαύσομαι ως τον κλαυθμόν Ιαζήρ άμπελον Σεβαμά · τα δένδρα σου κατέβαλεν, Εσεβών και Ελεαλή, ότι επί τω θερισμω και επί τω τρυγητω σου καταπατήσω, και πάντα πεσούνται. 10 και αρθήσεται ευφροσύνη και αγαλλίαμα εκ των αμπελώνων σου, και εν τοις αμπελώσι σου ου μη ευφρανθήσονται και ου μη πατήσουσιν οίνον εις τα υπολήνια, πέπαυται γαρ. 11 δια τούτο η κοιλία μου επί Μωάβ ως κιθάρα ηχήσει, και τα εντός μου ωσει τείχος, ό ενεκαίνισας. 12 και έσται εις το εντραπήναί σε, ότι εκοπίασε Μωάβ επί τοις βωμοίς και εισελεύσεται εις τα χειροποίητα αυτης ωστε προσεύξασθαι, και ου μη δύνηται εξελέσθαι αυτόν. 13 Τούτο το ρήμα ό ελάλησε Κύριος επί Μωάβ, οπότε και ελάλησε. 14 και νυν λέγω · εν τρισίν έτεσιν ετών μισθωτού ατιμασθήσεται η δόξα Μωάβ εν παντί τω πλούτω τω πολλω, και καταλειφθήσεται ολιγοστός και ουκ έντιμος.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

Τὸ ρῆμα το κατὰ Δαμασκὸύ.

1 ἸΔΟΥ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτώσιν, 2 καταλελειμμένη εἰς τον αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων. 3 καὶ οὐκέτι ἔσται οχυρὰ του καταφυγεῖν Εφραῖμ. καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία εν Δαμασκῶ, καὶ το λοιπὸν των Σύρων ἀπολείται· οὐ γὰρ συ βελτίων εἰ των υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ της δόξης αυτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ. 4 Ἔσται εν τη ημέρα εκείνη ἐκλειψις της δόξης Ἰακώβ, καὶ τα πῖονα της δόξης αυτου σεισθήσεται. 5 καὶ ἔσται ον τρόπον εἰ τις συναγάγη ἀμητὸν εσθηκότα καὶ σπέρμα σταχύων εν τῶ βραχίονι αυτου ἀμῆση, καὶ ἔσται ον τρόπον εἰ τις συναγάγη στάχυν εν φάραγγι στερεὰ 6 καὶ καταλειφθῆ εν αυτη καλάμη, ἢ ως ῥώγες ελαιίας δύο ἢ τρεῖς ἐπὶ ἄκρου μετεώρου, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ των κλάδων αυτῶν καταλειφθῆ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. 7 τη ημέρα εκείνη πεποιθὸς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῶ ποιήσαντι αυτὸν, οἱ δε οφθαλμοὶ αυτου εἰς τον ἅγιον του Ἰσραὴλ ἐμβλέπονται, 8 καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις των χειρῶν αυτῶν, ἀ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αυτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τα δένδρα, οὐδὲ τα βδελύγματα αυτῶν. 9 τη ημέρα εκείνη ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμένα, ον τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου των υἰῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ἔρημοι, 10 διότι κατέλιπες τον Θεὸν τον σωτήρὰ σου καὶ Κυρίου του βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης. διὰ τούτο φυτεύσεις φύτευμα ἀπιστον καὶ σπέρμα ἀπιστον· 11 τη δε ημέρα, ἢ ἀν φυτεύσης, πλανηθήσῃ· το δε πρῶϊ, εἰ ἀν σπείρης, ἀνθήσῃ εἰς ἀμητὸν ἢ ἀν ημέρα κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου. 12 Οὐαὶ πλήθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα οὕτω ταραχθήσεσθε, καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσῃ. 13 ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομένου· καὶ ἀποσκορακίει αυτὸν καὶ πόρρω αυτὸν διώξεται ὡς χνούν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγῖς φέρουσα. 14 πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος, πρὶν ἢ πρῶϊ καὶ οὐκ ἔσται. αὕτη ἡ μερίς των προνομευσάντων υμᾶς καὶ κληρονομία τοῖς υμᾶς κληρονομήσασιν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΟΥΑΙ γης πλοίων πτέρυγες επέκεινα ποταμών Αιθιοπίας, 2 ο αποστέλλων εν θαλάσση όμηρα και επιστολάς βιβλίνας επάνω του ύδατος· πορεύσονται γαρ άγγελοι κούφοι προς έθνος μετέωρον και ξένον λαόν και χαλεπόν, τις αυτού επέκεινα; έθνος ανέλπιστον και καταπεπατημένον. νυν οι ποταμοί της γης 3 πάντες ως χώρα κατοικουμένη· κατοικηθήσεται η χώρα αυτών ωσει σημείον από όρους αρθή, ως σάλπιγγος φωνή ακουστόν έσται. 4 διότι ούτως ειπέ μοι Κύριος· ασφάλεια έσται εν τη εμή πόλει ως φως καύματος μεσημβρίας, και ως νεφέλη δρόσου ημέρας αμήτου έσται. 5 προ του θερισμού, όταν συντελεσθή άνθος και όμφαξ εξανθήση άνθος ομφακίζουσα, και αφελεί τα βοτρυδία τα μικρά τοις δρεπάνοις και τας κληματίδας αφελεί και αποκόψει 6 και καταλείψει άμα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης. και συναχθήσεται επ' αυτούς τα πετεινά του ουρανού, και πάντα τα θηρία της γης επ' αυτόν ήξει. 7 εν τω καιρω εκείνω ανενεχθήσεται δώρα Κυρίω σαβαώθ εκ λαού τεθλιμμένου και τετλιμένου και από λαού μεγάλου από του νυν και εις τον αιώνα χρόνον· έθνος ελπίζον και καταπεπατημένον, ό εστιν εν μέρει ποταμού της χώρας αυτού, εις τον τόπον, ου το όνομα Κυρίου σαβαώθ επεκλήθη, όρος Σιών.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

Όρασις Αιγύπτου.

1 ΙΔΟΥ Κύριος κάθηται επί νεφέλης κούφης και ήξει εις Αίγυπτον, και σεισθήσεται τα χειροποίητα Αιγύπτου από προσώπου αυτού, και η καρδια αυτών ηττηθήσεται εν αυτοίς. 2 και επεγερθήσονται Αιγύπτιοι επ' Αιγυπτίους, και πολεμήσει άνθρωπος τον αδελφόν αυτού

και άνθρωπος τον πλησίον αυτού, πόλις επί πόλιν και νομός επί νομόν. 3 και ταραχθήσεται το πνεύμα των Αιγυπτίων εν αυτοίς, και την βουλήν αυτών διασκεδάσω, και επερωτήσουσι τους θεούς αυτών και τα αγάλματα αυτών και τους εκ της γης φωνούντας και τους εγγαστριμύθους. 4 και παραδώσω την Αίγυπτον εις χείρας ανθρώπων κυρίων σκληρών, και βασιλείς σκληροί κυριεύσουσιν αυτών· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ. 5 και πίνονται οι Αιγύπτιοι ύδωρ το παρά θάλασσαν, ο δε ποταμός εκλείπει και ξηρανθήσεται. 6 και εκλείψουσιν οι ποταμοί και αι διώρυγες του ποταμού, και ξηρανθήσεται πάσα συναγωγή ύδατος και εν παντί έλει καλάμου και παπύρου· 7 και το άχι το χλωρόν παν το κύκλω του ποταμού, και παν το σπειρόμενον δια του ποταμού ξηρανθήσεται ανεμόφθορον. 8 και στενάξουσιν οι αλιείς, και στενάξουσι πάντες οι βάλλοντες άγκιστρον εις τον ποταμόν, και οι βάλλοντες σαγήνας και οι αμφιβολείς πενήθουσιν. 9 και αισχύνη λήψεται τους εργαζομένους το λίνον το σχιστόν και τους εργαζομένους την βύσσον, 10 και έσονται οι εργαζόμενοι αυτά εν οδύνη, και πάντες οι ποιούντες τον ζύθον λυπηθήσονται και τας ψυχάς πονέσουσι. 11 και μωροί έσονται οι άρχοντες Τάνεως· οι σοφοί σύμβουλοι του βασιλέως, η βουλή αυτών μωρανθήσεται. Πως ερείτε τω βασιλεί· υιοί συνετών ημείς, υιοί βασιλέων των εξ αρχής; 12 που εισι νυν οι σοφοί σου και αναγγειλάτωσάν σοι και ειπάτωσαν, τι βεβούλευται Κύριος σαβαώθ επ' Αίγυπτον; 13 εξέλιπον οι άρχοντες Τάνεως, και υψώθησαν οι άρχοντες Μέμφεως, και πλανήσουσιν Αίγυπτον κατά φυλάς. 14 Κύριος γαρ εκέρασεν αυτοίς πνεύμα πλανήσεως, και επλάνησαν Αίγυπτον εν πάσι τοις έργοις αυτών, ως πλανάται ο μεθύων και ο εμών άμα. 15 και ουκ έσται τοις Αιγυπτίοις έργον, ό ποιήσει κεφαλήν και ουράν, αρχήν και τέλος. 16 Τη δε ημέρα εκείνη έσονται οι Αιγύπτιοι ως γυναίκες εν φόβω και εν τρόμω από προσώπου της χειρός Κυρίου σαβαώθ, ην αυτός επιβαλεί αυτοίς. 17 και έσται η χώρα των Ιουδαίων τοις Αιγυπτίοις εις φόβητρον· πας, ος εάν ονομάση αυτήν αυτοίς, φοβηθήσονται δια την βουλήν, ην βεβούλευται Κύριος σαβαώθ επ' αυτήν. 18 Τη ημέρα εκείνη έσονται πέντε πόλεις εν τη Αιγύπτω λαλούσαι τη γλώσση τη Χαναανίτιδι και ομνύουσαι τω ονόματι Κυρίου σαβαώθ· πόλις ασεδέκ κληθήσεται η μία πόλις. 19 Τη ημέρα εκείνη έσται θυσιαστήριον τω Κυρίω εν χώρα Αιγυπτίων και στήλη προς το όριον αυτής τω Κυρίω 20 και έσται εις σημείον εις τον αιώνα Κυρίω εν χώρα Αιγύπτου, ότι κεκράζονται προς Κύριον δια τους θλίβοντας αυτούς, και αποστελεί αυτοίς Κύριος

άνθρωπον, ος σώσει αυτούς, κρίνων σώσει αυτούς. 21 και γνωστός ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, και γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τον Κύριον εν τη ημέρα εκείνη και ποιήσουσι θυσίας και εὐξονται ευχάς τῷ Κυρίῳ και αποδώσουσι. 22 και πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγὴ και ἰάσεται αυτούς ἰάσει, και επιστραφήσονται προς Κύριον, και εισακούσεται αὐτῶν και ἰάσεται αυτούς. 23 Τη ημέρα εκείνη ἔσται ἡ οδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου προς Ασσυρίους και εισελεύσονται Ασσύριοι εἰς Αἴγυπτον, και Αἰγύπτιοι πορεύσονται προς Ασσυρίους, και δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ασσυρίοις. 24 Τη ημέρα εκείνη ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος εν τοῖς Ασσυρίοις και εν τοῖς Αἰγυπτίοις ευλογημένος εν τη γῆ, 25 ἣν ευλόγησε Κύριος σαβαὼθ λέγων· ευλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ εν Αἰγύπτῳ και ὁ εν Ασσυρίοις και ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΤΟΥ ἔτους οὗ εἰσῆλθεν Τανάθαν εἰς Ἀζωτον, ἠνῖκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνὰ βασιλέως Ασσυρίων και ἐπολέμησε τὴν Ἀζωτον και ἔλαβεν αὐτήν, 2 τότε ἐλάλησε Κύριος προς Ἑσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς λέγων· πορεύου και ἀφέλε τον σάκκον ἀπὸ τῆς οσφύος σου και τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου· και ποιήσον οὕτως πορευόμενος γυμνός και ἀνυπόδετος. 3 και εἶπε Κύριος· ὁν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἑσαΐας γυμνός και ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα και τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις και Αἰθίοψιν· 4 ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ασσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου και Αἰθίοπων, νεανίσκους και πρεσβύτας, γυμνοὺς και ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχρὴν Αἰγύπτου. 5 και αἰσχυνθήσονται ἠττηθέντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα. 6 και ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες εν τῇ νήσῳ ταύτῃ εν τῇ ἡμέρᾳ εκείνῃ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἡμεν πεποιθότες του φυγεῖν εἰς αυτούς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ασσυρίων· και Πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

Τό όραμα της ερήμου.

1 ΩΣ καταίγεις δι' ερήμου διέλθοι εξ ερήμου ερχομένη εκ γης, φοβερόν 2 το όραμα και σκληρόν ανηγγέλη μοι. ο αθετών αθετεί, ο ανομών ανομεί. επ' εμοί οι Ελαμίται, και οι πρέσβεις των Περσών επ' εμέ έρχονται. νυν στενάξω και παρακαλέσω εμαυτόν. 3 δια τούτο ενεπλήσθη η οσφύς μου εκλύσεως, και ωδίνες έλαβόν με ως την τίκτουςαν· ηδίκησα του μη ακούσαι, εσπούδασα του μη βλέπειν. 4 η καρδια μου πλανάται, και η ανομία με βαπτίζει, η ψυχή μου εφέστηκεν εις φόβον. 5 ετοιμάσων την τράπεζαν· φάγετε, πίετε· αναστάντες, οι άρχοντες, ετοιμάσατε θυρεούς. 6 ότι ούτως ειπε προς με Κύριος· βαδίσας σεαυτω στήσον σκοπόν και ό αν ίδης ανάγγελον· 7 και είδον αναβάτας υπείς δύο και αναβάτην όνου και αναβάτην καμήλου. ακρόασαι ακρόασιν πολλήν 8 και κάλεσον Ουρίαν εις την σκοπιάν Κυρίου. και είπεν· έστην διαπαντός ημέρας και επί της παρεμβολής εγώ έστην όλην την νύκτα, 9 και ιδού αυτός έρχεται αναβάτης ξυνωρίδος. και αποκριθείς ειπε· πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλών, και πάντα τα αγάλματα αυτής, και τα χειροποίητα αυτής συνετριβήσαν εις την γην. 10 ακούσατε, οι καταλελειμμένοι και οι οδυνώμενοι, ακούσατε α ήκουσα παρά Κυρίου σαβαώθ· ο Θεός του Ισραήλ ανήγγειλεν ημίν.

11 Τό όραμα της Ιδουμαίας.

Πρός εμέ καλεί παρά του Σηείρ· φυλάσσετε επάλξεις. 12 φυλάσσω το πρωϊ και την νύκτα· εάν ζητης, ζητει και παρ' εμοί οικει· 13 εν τω δρυμω εσπέρας κοιμηθήση εν τη οδω Δαιδάν. 14 εις συνάντησιν διψώντι ύδωρ φέρετε, οι ενοικούντες εν χώρα Θαιμάν, άρτοις συναντάτε τοις φεύγουσι δια το πλήθος των πεφονευμένων 15 και δια το πλήθος των πλανωμένων και δια το πλήθος της μαχαίρας και δια το πλήθος των τοξευμάτων των διατεταμένων και δια το πλήθος των πεπτωκότων εν τω πολέμω. 16 διότι ούτως ειπέ μοι Κύριος· έτι ενιαυτός ως ενιαυτός μισθωτού, εκλείψει η δόξα των υιών Κηδάρ, 17 και το κατάλοιπον των τοξευμάτων των ισχυρών υιών Κηδάρ έσται ολίγον, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ ελάλησεν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

Τὸ ρῆμα τῆς φάραγγος Σιών.

1 Τί ἐγένετό σοι νυν, ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια; 2 ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων· οἱ τραυματῖαι σου οὐ τραυματῖαι μαχαίρας, οὐδέ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμων. 3 πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασι, καὶ οἱ ἀλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασι. 4 δια τοῦτο εἶπα· ἀφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι, μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σῆντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου. 5 ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου σαβαώθ ἐν φάραγγι Σιών· πλανῶνται ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη. 6 οἱ δὲ Ἐλαμίται ἔλαβον φαρέτρας, ἀναβάται ἀνθρώποι ἐφ' ἵπποις καὶ συναγωγή παρατάξεως. 7 καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται ἀρμάτων, οἱ δὲ ἰππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου· 8 καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως 9 καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἰκῶν τῆς ἄκρας Δαβὶδ. καὶ εἶδοσαν ὅτι πλείους εἰσὶ καὶ ὅτι ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν 10 καὶ ὅτι καθείλοσαν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ εἰς οὐρύωμα τείχους τῆ πόλει. 11 καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε. 12 καὶ ἐκάλεσε Κύριος Κύριος σαβαώθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετόν καὶ ζύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων, 13 αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα καὶ πεῖν οἶνον λέγοντες· φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὐρίον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 14 καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίου σαβαώθ, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἀμαρτία, ἕως ἀν ἀποθάνητε.

15 Τὰδε λέγει Κύριος σαβαώθ· πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομνάν τὸν ταμίαν καὶ εἶπον αὐτῷ· 16 τί σου ὧδε, καὶ τί σοὶ ἐστὶν ὧδε, ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε μνημεῖον καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ ἐγράψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν; 17 ἰδοὺ δὲ ὁ Κύριος σαβαώθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἀνδρα καὶ ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν

σου τον ένδοξον 18 και ρίπει σε εις χώραν μεγάλην και αμέτρητον, και εκεί αποθανή· και θήσει το άρμα σου το καλόν εις ατιμίαν και τον οίκον του άρχοντός σου εις καταπάτημα· 19 και αφαιρεθήση εκ της οικονομίας σου και εκ της στάσεώς σου. 20 και έσται εν τη ημέρα εκείνη καλέσω τον παιδά μου Ελιακείμ τον του Χελκίου 21 και ενδύσω αυτόν την στολήν σου και τον στέφανόν σου δώσω αυτω και κράτος και την οικονομίαν σου δώσω εις τας χείρας αυτού, και έσται ως πατήρ τοις ενοικοούσιν εν Ιερουσαλήμ και τοις ενοικοούσιν εν Ιούδα. 22 και δώσω την δόξαν Δαυίδ αυτω, και άρξει, και ουκ έσται ο αντιλέγων. και δώσω αυτω την κλειδα οίκου Δαυίδ επί τω ώμω αυτού και ανοίξει, και ουκ έσται ο αποκλείων, και κλείσει και ουκ έσται ο ανοίγων. 23 και στήσω αυτόν άρχοντα εν τόπω πιστω και έσται εις θρόνον δόξης του οίκου του πατρός αυτού. 24 και έσται πεπειθώς επ' αυτόν πας ένδοξος εν τω οίκω του πατρός αυτού, από μικρού έως μεγάλου, και έσονται επικρεμάμενοι αυτω. 25 εν τη ημέρα εκείνη - τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ - κινηθήσεται ο άνθρωπος ο εστηριγμένος εν τόπω πιστω και αφαιρεθήσεται· και πεσειται, και εξολοθρευθήσεται η δόξα η επ' αυτόν, ότι Κύριος ελάλησεν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

Τό όραμα Τύρου.

1 ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ, πλοία Καρχηδόνος, ότι απώλετο, και ουκέτι έρχονται εκ γης Κιτταίων· ήκται αιχμάλωτος. 2 τίνι όμοιοι γεγονασιν οι ενοικούντες εν τη νήσω μετάβολοι Φοινίκης διαπερώντες την θάλασσαν 3 εν ύδατι πολλω, σπέρμα μεταβόλων; ως αμητού εισφερομένου οι μετάβολοι των εθνών. 4 αισχύνθητι, Σιδών, ειπεν η θάλασσα. η δε ισχύς της θαλάσσης ειπεν· ουκ ώδινον ουδέ έτεκον ουδέ εξέθρεψα νεανίσκους ουδέ ύψωσα παρθένους. 5 όταν δε ακουστόν γένηται Αιγύπτω, λήψεται αυτούς οδώνη περι Τύρου. 6 απέλθατε εις Καρχηδόνα, ολολύξατε, οι κατοικούντες εν τη νήσω ταύτη. 7 ουχ αύτη ην υμών η ύβρις απ' αρχής πριν ή παραδοθήναι αυτήν; 8 τις ταύτα εβούλευσεν επί Τύρον; μη ήσσων εστιν ή ουκ ισχύει; οι

ἐμποροι αὐτῆς ἐνδοξοί, ἀρχόντες τῆς γῆς. 9 Κύριος σαβαώθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ατιμάσαι παν ἐνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς. 10 ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος. 11 ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σαβαώθ ἐνετείλατο περὶ Χαναάν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχὺν. 12 καὶ ἐρούσιν· οὐκέτι οὐ μὴ προσθήτε τοῦ υβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ εἴαν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι· 13 καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται, ὅτι ὁ τοίχος αὐτῆς πέπτωκεν. 14 ολολύξατε, πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ οὐχὺρωμα ὑμῶν. 15 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἑτῆ εβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετὰ εβδομήκοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης. 16 λαβέ κιθάραν, ρέμβευσον, πόλις πόρνη ἐπιλεησμένη· καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ἄσον, ἵνα σου μνεία γένηται. 17 καὶ ἔσται μετὰ τὰ εβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπήν ποιήσει ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον· καὶ ἔσται ἐμπόριον πᾶσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης. 18 καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἐναντὶ Κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἐναντὶ Κυρίου.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ἸΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερεί τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ. 2 καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλὼν, ὁ δανειζὼν ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ οφείλων ὡς ὁ οφείλει. 3 φθορὰ φθαρθήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομὴ προνομευθήσεται ἡ γῆ· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. 4 ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς. 5 ἡ δὲ γῆ ἠνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν, διότι παρήλθοσαν τὸν νόμον καὶ ἤλλαξαν τὰ προστάγματα, διαθήκην αἰώνιον. 6 διὰ τοῦτο

αρά έδεται την γην, ότι ημάρτοσαν οι κατοικούντες αυτήν· δια τούτο πτωχοί έσονται οι ενοικούντες εν τη γη, και καταλειφθήσονται άνθρωποι ολίγοι. 7 πενθήσει οίνος, πενθήσει άμπελος, στενάξουσι πάντες οι ευφραινόμενοι την ψυχήν. 8 πέπαυται ευφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται αυθαδεία και πλούτος ασεβών, πέπαυται φωνή κιθάρας. 9 ησχύνθησαν ουκ έπιον οίνον, πικρόν εγένετο το σίκερα τοις πίνουσιν. 10 ηρημώθη πάσα πόλις, κλείσει οικίαν του μη εισελθείν. 11 ολολύζεται περί του οίνου πανταχή· πέπαυται πάσα ευφροσύνη της γης, απήλθε πάσα ευφροσύνη της γης. 12 και καταλειφθήσονται πόλεις έρημοι, και οίκοι εγκαταλελειμμένοι απολούνται. 13 ταύτα πάντα έσται εν τη γη εν μέσω των εθνών, ον τρόπον εάν τις καλαμήσεται ελαιαν, ούτως καλαμήσονται αυτοός, και εάν παύσεται ο τρύγητος. 14 ούτοι φωνή βοήσονται, οι δε καταλειφθέντες επί της γης ευφρανθήσονται άμα τη δόξη Κυρίου. ταραχθήσεται το ύδωρ της θαλάσσης· 15 δια τούτο η δόξα Κυρίου εν ταις νήσοις έσται της θαλάσσης, το όνομα Κυρίου ένδοξον έσται, Κύριε ο Θεός Ισραήλ. 16 από των περύγων της γης τέρατα ηκούσαμεν, ελπίς τω ευσεβεί. και ερούσιν· ουαί τοις αθετούσιν, οι αθετούντες τον νόμον. 17 φόβος και βόθυνος και παγίς εφ' υμάς τους ενοικούντας επί της γης. 18 και έσται ο φεύγων τον φόβον εμπεσεΐται εις τον βόθυνον, ο δε εκβαίνων εκ του βοθύνου αλώσεται υπό της παγίδος, ότι θυρίδες εκ του ουρανού ηνεώχθησαν, και σεισθήσεται τα θεμέλια της γης. 19 ταραχή ταραχθήσεται η γη, και απορία απορηθήσεται η γη· 20 έκλινεν ως ο μεθύων και κραπαλών, και σεισθήσεται ως οπωροφυλάκιον η γη, και πεσεΐται και ου μη δύνηται αναστήναι, κατίσχυσε γαρ επ' αυτής η ανομία. 21 και επάξει ο Θεός επί τον κόσμο του ουρανού την χείρα και επί τους βασιλείς της γης· 22 και συνάξουσι και αποκλείσουσιν εις οχύρωμα και εις δεσμοπήριον, δια πολλών γενεών επισκοπή έσται αυτών. 23 και τακήσεται η πλίνθος, και πεσεΐται το τείχος, ότι βασιλεύσει Κύριος εν Σιών και εν Ιερουσαλήμ, και ενώπιον των πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΥΡΙΕ ο Θεός μου, δοξάσω σε, υμνήσω το όνομά σου, ότι εποίησας θαυμαστά πράγματα, βουλήν αρχαίαν αληθινήν· γένοιτο, Κύριε· 2 ότι έθηκας πόλεις εις χώμα, πόλεις οχυράς του μη πεσείν αυτών τα θεμέλια· των ασεβών πόλις εις τον αιώνα ου μη οικοδομηθή. 3 δια τούτο ευλογήσει σε ο λαός ο πτωχός, και πόλεις ανθρώπων αδικουμένων ευλογήσουσί σε· 4 εγένου γαρ πάση πόλει ταπεινή βοηθός και τοις αθυμήσασι δι' ένδειαν σκέπη, από ανθρώπων πονηρών ρύση αυτούς, σκέπη διψώντων και πνεύμα ανθρώπων αδικουμένων. 5 ως άνθρωποι ολιγόψυχοι διψώντες εν Σιών, από ανθρώπων ασεβών, οίς ημάς παρέδώκας. 6 και ποιήσει Κύριος σαβαώθ páσι τοις έθνεσιν επί το όρος τούτο. πίνονται ευφροσύνην, πίνονται οίνον, 7 χρίσονται μύρον. εν τω όρει τούτω παράδος ταύτα πάντα τοις έθνεσιν· η γαρ βουλή αύτη επί πάντα τα έθνη. 8 κατέπεν ο θάνατος ισχύσας, και páλιν αφείλε Κύριος ο Θεός παν δάκρυον από παντός προσώπου· το όνειδος του λαού αφείλεν από πάσης της γης, το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε. 9 και ερούσι τη ημέρα εκείνη· ιδού ο Θεός ημών εφ' ω ηλπίζομεν και ηγαλλιώμεθα, και σώσει ημάς. ούτος Κύριος, υπεμείναμεν αυτόν και αγαλλιασόμεθα και εφρανθησόμεθα επί τη σωτηρία ημών, 10 ότι ανάπαυσιν δώσει ο Θεός επί το όρος τούτο, και καταπατηθήσεται η Μωαβίτις, ον τρόπον πατούσιν άλωνα εν αμάξαις· 11 και ανήσει τας χείρας αυτού, ον τρόπον και αυτός εταπεινώσε του απολέσαι, και ταπεινώσει την ύβριν αυτού, εφ' α τας χείρας επέβαλε· 12 και το ύψος της καταφυγής του τοίχου ταπεινώσει, και καταβήσεται έως του εδάφους.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 Τ... ημέρα εκείνη άσονται το άσμα τούτο επί γης Ιούδα· ιδού πόλις ισχυρά, και σωτήριον

ημών θήσει τείχος και περίτειχος. 2 ανοίξατε πύλας, εισελθέτω λαός φυλάσσω δικαιοσύνην και φυλάσσω αλήθειαν, 3 αντλαμβανόμενος αληθείας και φυλάσσω ειρήνην. ότι επί σοί ελπίδι 4 ήλπισαν, Κύριε, έως του αιώνος, ο Θεός ο μέγας, ο αιώνιος, 5 ος ταπεινώσας κατήγαγες τους ενοικούντας εν υψηλοῖς· πόλεις οχυράς καταβαλεῖς και κατάξεις έως εδάφους, 6 και πατήσουσιν αυτούς πόδες πραέων και ταπεινών. 7 οδός ευσεβών ευθεία εγένετο, και παρεσκευασμένη η οδός των ευσεβών. 8 η γαρ οδός Κυρίου κρίσις· ηλπίσαμεν επί τω ονόματί σου και επί τη μνεία, 9 ή επιθυμεί η ψυχή ημών. εκ νυκτός ορθρίζει το πνεύμα μου προς σε, ο Θεός, διότι φως τα προστάγματά σου επί της γης. δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί της γης. 10 πέπανται γαρ ο ασεβής· πας ος ου μη μάθη δικαιοσύνην επί της γης, αλήθειαν ου μη ποιήσει· αρθήτω ο ασεβής, ινα μη ίδη την δόξαν Κυρίου. 11 Κύριε, υψηλός σου ο βραχίων, και ουκ ήδεισαν, γνόντες δε αισχυνθήσονται. ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, και νυν πυρ τους υπεναντίους έδετα. 12 Κύριε ο Θεός ημών, ειρήνην δος ημίν, πάντα γαρ απέδωκας ημίν. 13 Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. 14 οι δε νεκροί ζωήν ου μη ίδωσιν, ουδέ ιατροί ου μη αναστήσουσι· δια τούτο επήγαγες και απώλεσας και ήρας παν άρσεν αυτών. 15 πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες κακά τοις ενδόξοις της γης. 16 Κύριε, εν θλίψει εμνήσθην σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν. 17 και ως η ωδίνουσα εγγίζει του τεκείν και επί τη ωδίνι αυτής εκέκραξεν, ούτως εγενήθημεν τω αγαπητω σου δια τον φόβον σου, Κύριε. 18 εν γαστρί ελάβομεν και ωδινήσαμεν και ετέκομεν· πνεύμα σωτηρίας σου εποήσαμεν επί της γης, ου πεσούμεθα, αλλά πεσούνται πάντες οι ενοικούντες επί της γης. 19 αναστήσονται οι νεκροί, και εγερθήσονται οι εν τοις μνημείοις, και ευφρανθήσονται οι εν τη γη· η γαρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς εστιν, η δε γη των ασεβών πεσειται. 20 βάδιζε, λαός μου, εισελθε εις τα ταμειά σου, αποκλεισον την θύραν σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως αν παρέλθη η οργή Κυρίου· 21 ιδού γαρ Κύριος από του αγίου επάγει την οργήν επί τους ενοικούντας επί της γης, και ανακαλύψει η γη το αίμα αυτής και ου κατακαλύψει τους ανηρημένους επ' αυτής.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΕΝ τη ημέρα εκείνη επάξει ο Θεός την μάχαιραν την αγίαν και την μεγάλην και την ισχυράν επί τον δράκοντα όφιν φεύγοντα, επί τον δράκοντα όφιν σκολιόν και ανελεί τον δράκοντα. 2 τη ημέρα εκείνη αμπελών καλός επιθύμημα εξάρχειν κατ ' αυτής. 3 εγώ πόλις οχυρά, πόλις πολιουρκουμένη, μάτην ποτιώ αυτήν· αλώσεται γαρ νυκτός, ημέρας δε πεσείται το τείχος. 4 ουκ έστιν ή ουκ επελάβετο αυτής· τις μεθήσει φυλάσσειν καλάμην εν αγρω; δια την πολεμίαν ταύτην ηθέτηκα αυτήν· τοίνυν δια τούτο εποίησε Κύριος πάντα όσα συνέταξε. κατακέκαυμαι, 5 βοήσονται οι ενοικούντες εν αυτη, ποιήσωμεν ειρήνην αυτω, ποιήσωμεν ειρήνην. 6 οι ερχόμενοι, τέκνα Ιακώβ, βλαστήσει και εξανθήσει Ισραήλ, και εμπλησθήσεται η οικουμένη του καρπού αυτού, 7 μη ως αυτός επάταξε, και αυτός ούτως πληγήσεται, και ως αυτός ανείλεν, ούτως αναιρεθήσεται; 8 μαχόμενος και ονειδιζων εξαποστελεί αυτούς· ου συ ήσθα ο μελετών τω πνεύματι τω σκληρω ανελείν αυτούς πνεύματι θυμού; 9 δια τούτο αφαιρεθήσεται η ανομία Ιακώβ, και τούτό εστιν η ευλογία αυτού, όταν αφέλωμαι την αμαρτίαν αυτού, όταν θώσι πάντας τους λίθους των βωμών κατακεκομμένους ως κονίαν λεπτήν· και ου μη μείνη τα δένδρα αυτών, και τα είδωλα αυτών εκκεκομμένα ωσπερ δρυμός μακράν. 10 το κατοικούμενον ποιμνιον ανειμένον έσται, ως ποιμνιον καταλειμμένον και έσται πολύν χρόνον εις βόσκημα, και εκεί αναπαύσονται ποιμνια. 11 και μετά χρόνον ουκ έσται εν αυτη παν χλωρόν δια το ξηρανθήναι. γυναίκες ερχόμεναι από θέας, δεύτε· ου γαρ λαός εστιν έχων σύνεσιν, δια τούτο ου μη οικτειρήση ο ποιήσας αυτούς, ουδέ ο πλάσας αυτούς ου μη ελεήση. 12 και έσται εν τη ημέρα εκείνη συμφράξει ο Θεός από της διώρυγος του ποταμού έως Ρινοκοροούρων, υμείς δε συναγάγετε τους υιούς Ισραήλ κατά ένα ένα. 13 και έσται εν τη ημέρα εκείνη σαλπιούσι τη σάλπιγγι τη μεγάλη, και ήξουσιν οι απολόμενοι εν τη χώρα των Ασσυρίων και οι απολόμενοι εν Αιγύπτω και προσκυνήσουσι τω Κυρίω επί το όρος το άγιον εν Ιερουσαλήμ.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΟΥΑΙ τω στεφάνω της ύβρεως, οι μισθωτοί Εφραΐμ· το άνθος το εκπεσόν εκ της δόξης επί της κορυφής του όρους του παχέος, οι μεθύνοντες άνευ οίνου. 2 ιδού ισχυρόν και σκληρόν ο θυμός Κυρίου ως χάλαζα καταφερομένη ουκ έχουσα σκέπην, βία καταφερομένη· ως ύδατος πολύ πλήθος σύρον χώραν τη γη ποιήσει ανάπαυσιν ταις χερσί. 3 και τοις ποσί καταπατηθήσεται ο στέφανος της ύβρεως, οι μισθωτοί του Εφραΐμ. 4 και έσται το άνθος το εκπεσόν της ελπίδος της δόξης επ' άκρου του όρους του υψηλού ως πρόδρομος σύκου, ο ιδών αυτό, πριν ή εις την χείραν αυτού λαβείν, θελήσει αυτό καταπειν. 5 τη ημέρα εκείνη έσται Κύριος σαβαώθ ο στέφανος της ελπίδος ο πλακείς της δόξης τω καταλειφθέντι μου λαω· 6 καταλειφθήσονται επί πνεύματι κρίσεως επί κρίσιν και ισχόν κωλύων ανελείν. 7 ούτοι γαρ οίνω πεπλανημένοι εισίν, επλανήθησαν δια το σίκερα· ιερεύς και προφήτης εξέστησαν δια το σίκερα, κατεπόθησαν δια τον οίνον, εσεισθησαν από της μέθης, επλανήθησαν· τούτ' έστι φάσμα. 8 αρά έδεται ταύτην την βουλήν· αύτη γαρ η βουλή ένεκεν πλεονεξίας. 9 τίνι ανηγγείλαμεν κακά και τίνι ανηγγείλαμεν αγγελίαν, οι απογεγαλακτισμένοι από γάλακτος, οι απεσπασμένοι από μαστού; 10 θλίψιν επί θλίψιν προσδέχου, ελπίδα επ' ελπίδι, έτι μικρόν έτι μικρόν 11 δια φαλισμόν χειλέων δια γλώσσης ετέρας, ότι λαλήσουσι τω λαω τούτω 12 λέγοντες αυτω· τούτο το ανάπαυμα τω πεινώντι και τούτο το σύντριμμα, και ουκ ηθέλησαν ακούειν. 13 και έσται αυτοίς το λόγιον Κυρίου του Θεού θλίψις επί θλίψιν, ελπίς επ' ελπίδι, έτι μικρόν έτι μικρόν, ίνα πορευθώσι και πέσωσιν εις τα οπίσω και κινδυνεύσουσι και συντριβήσονται και αλώσονται. 14 δια τούτο ακούσατε λόγον Κυρίου, άνδρες τεθλιμμένοι και άρχοντες του λαού τούτου του εν Ιερουσαλήμ· 15 ότι είπατε· εποιήσαμεν διαθήκην μετά του άδου και μετά του θανάτου συνθήκας, καταγιγς φερομένη εάν παρέλθη ου μη έλθη επ' ημάς· εθήκαμεν ψεύδος την ελπίδα ημών και τω ψεύδει σκεπασθησόμεθα. 16 δια τούτο ούτω λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ εμβαλώ εις τα θεμέλια Σιών λίθον πολυτελή εκλεκτόν ακρογωνιαίον, έντιμον, εις τα θεμέλια αυτής, και ο πιστεύων επ' αυτω ου μη καταισχυνθή. 17 και θήσω κρίσιν εις ελπίδα, η δε ελεημοσύνη μου

εις σταθμούς, και οι πεποιθότες μάτην ψεύδει · ότι ου μη παρέλθη υμάς καταγιγίς, 18 μη και αφέλη υμών την διαθήκην του θανάτου, και η ελπίς υμών η προς τον άδην ου μη εμμείνη · καταγιγίς φερομένη εάν επέλθη, έσεσθε αυτη εις καταπάτημα. 19 όταν παρέλθη, λήψεται υμάς · πρωϊ πρωϊ παρελεύσεται ημέρας, και εν νυκτι έσται ελπίς πονηρά · μάθετε ακούειν. 20 στενοχωρούμενοι ου δυνάμεθα μάχεσθαι, αυτοι δε ασθενούμεν του υμάς συναχθήναι. 21 ωσπερ όρος ασεβών αναστήσεται Κύριος, και έσται εν τη φάραγγι Γαβαών · μετά θυμού ποιήσει τα έργα αυτού, πικρίας έργον · ο δε θυμός αυτού αλλοτρίως χρήσεται, και η πικρία αυτού αλλοτρία. 22 και υμεις μη ευφρανθείητε, μηδέ ισχυσαύσαν υμών οι δεσμοί διότι συντετελεσμένα και συντετμημένα πράγματα ήκουσα παρά Κυρίου σαβαώθ, α ποιήσει επί πάσαν την γην. 23 ενωτίζεσθε και ακούετε της φωνής μου, προσέχετε και ακούεται τους λόγους μου. 24 μη όλην την ημέραν αροτριάσει ο αροτριών; ή σπόρον προετοιμάσει πριν εργάσασθαι την γην; 25 ουχ όταν ομαλίση το πρόσωπον αυτής, τότε σπείρει μικρόν μελάνθιον ή κύμινον και πάλιν σπείρει πυρόν και κριθήν και κέγχρον και ζέαν εν τοις ορίοις σου; 26 και παιδευθήση κρίματι Θεού σου και ευφρανθήση. 27 ου γαρ μετά σκληρότητος καθαίρεται το μελάνθιον, ουδέ τροχός αμάξης περιάζει επί τον κύμινον, αλλά ράβδω τινάσσεται το μελάνθιον, 28 το δε κύμινον μετά άρτου βρωθήσεται. ου γαρ εις τον αιώνα εγω ειμι υμίν οργισθήσομαι, ουδέ φωνή της πικρίας μου καταπατήσει υμάς. 29 και ταύτα παρά Κυρίου σαβαώθ εξήλθε τα τέρατα · βουλεύσασθε, υψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΟΥΑΙ Αριήλ πόλις, ην επολέμησε Δαυίδ · συναγάγετε γεννήματα ενιαυτόν επί ενιαυτόν, φάγεσθε, φάγεσθε γαρ συν Μωάβ. 2 εκθλίψω γαρ Αριήλ, και έσται αυτής η ισχύς και ο πλούτος εμοί. 3 και κυκλώσω ως Δαυίδ επί σε και βαλώ περι σε χάρακα και θήσω περι σε πύργους, 4 και ταπεινωθήσονται εις την γην οι λόγοι σου, και εις την γην οι λόγοι σου

δύσονται · και έσται ως οι φωνούντες εκ της γης η φωνή σου, και προς το έδαφος η φωνή σου ασθενήσει. 5 και έσται ως κονιορτός από τροχού ο πλούτος των ασεβών και ως χνούς φερόμενος το πλήθος των καταδυναστευόντων σε, και έσται ως στιγμή παραχρήμα 6 παρά Κυρίου σαβαώθ· επισκοπή γαρ έσται μετά βροντής και σεισμού και φωνής μεγάλης, καταγιγίς φερομένη και φλόξ πυρός κατεσθίουσα. 7 και έσται ως ο ενυπνιαζόμενος καθ' ύπνουσ νυκτός ο πλούτος απάντων των εθνών, όσοι επεστράτευσαν επί Αριήλ, και πάντες οι στρατευσάμενοι επί Ιερουσαλήμ και πάντες οι συνηγμένοι επ' αυτήν και θλίβοντες αυτήν. 8 και έσονται ως οι εν τω ύπνω πίνοντες και έσθοντες, και εξαναστάντων μάταιον αυτών το ενύπνιον, και ον τρόπον ενυπνιάζεται ο διψών ως πίνων και εξαναστάς έτι διψά, η δε ψυχή αυτού εις κενόν ήλπισεν, ούτως έσται ο πλούτος των εθνών πάντων, όσοι επεστράτευσαν επί το όρος Σιών. 9 εκλύθητε και έκστητε και κραπαλήσατε ουκ από σίκερα ουδέ από οίνου· 10 ότι πεπότικεν υμάς Κύριος πνεύματι κατανύξεως και καμύσει τους οφθαλμούς αυτών και των προφητών αυτών και των αρχόντων αυτών, οι ορώντες τα κρυπτά. 11 και έσονται υμίν τα ρήματα πάντα ταύτα ως οι λόγοι του βιβλίου του εσφραγισμένου τούτου, ό εάν δώσιν αυτό ανθρώπω επισταμένω γράμματα λέγοντες· ανάγνωθι ταύτα· και ερεί· ου δύναιμι αναγνώσαι, εσφράγισται γαρ. 12 και δοθήσεται το βιβλίον τούτο εις χείρας ανθρώπου μη επισταμένου γράμματα, και ερεί αυτω· ανάγνωθι τούτο· και ερεί· ουκ επισταμαι γράμματα.

13 Και ειπε Κύριος· εγγίζει μοι ο λαός ούτος εν τω στόματι αυτού και εν τοις χείλεσιν αυτών τιμώσι με, η δε καρδια αυτών πόρρω απέχει απ' εμού· μάτην δε σέβονταί με διδάσκοντες εντάλματα ανθρώπων και διδασκαλίας. 14 δια τούτο ιδού εγώ προσθήσω του μετατεθήναι τον λαόν τούτον και μεταθήσω αυτούς και απολώ την σοφίαν των σοφών και την σύνεσιν των συνετών κρύψω. 15 ουαί οι βαθέως βουλήν ποιούντες και ου δια Κυρίου· ουαί οι εν κρυφή βουλήν ποιούντες και έσται εν σκότει τα έργα αυτών και ερούσι· τις εώρακεν ημάς; και τις ημάς γνώσεται ή α ημείς ποιούμεν; 16 ουχ ως ο πηλός του κεραμέως λογισθήσεσθε; μη ερεί το πλάσμα τω πλάσαντι αυτό· ου συ με έπλασας; ή το ποιήμα τω ποιήσαντι· ου συνετός με εποίησας; 17 ουκέτι μικρόν και μετατεθήσεται ο Λίβανος, ως το όρος το Χέρμελ και το Χέρμελ εις δρυμόν λογισθήσεται; 18 και ακούσονται εν τη ημέρα εκείνη κωφοί λόγους βιβλίου, και οι εν τω σκότει και οι εν τη ομίχλη οφθαλμοί τυφλών όψονται· 19 και αγαλλιάσονται πτωχοί δια Κύριον εν ευφροσύνη, και οι απηλπισμένοι των ανθρώπων

εμπλησθήσονται ευφροσύνης. 20 εξέλιπεν άνομος, και απώλετο υπερήφανος, και εξωλοθρεύθησαν οι ανομούντες επί κακία, 21 και οι ποιούντες αμαρτείν ανθρώπους εν λόγω· πάντας δε τους ελέγχοντας εν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν ότι επλαγίασαν επ' αδίκους δίκαιον. 22 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τον οίκον Ιακώβ, ον αφώρισεν εξ Αβραάμ· ου νυν αισχυνθήσεται Ιακώβ, ουδέ νυν το πρόσωπον μεταβαλεί Ισραήλ· 23 αλλ' όταν ίδωσι τα τέκνα αυτών τα έργα μου, δι' εμέ αγιάσουσιν το όνομά μου και αγιάσουσιν τον άγιον Ιακώβ και τον Θεόν του Ισραήλ φοβηθήσονται. 24 και γνώσσονται οι πλανώμενοι τω πνεύματι σύνεσιν, οι δε γογγύζοντες μαθήσονται υπακούειν, και αι γλώσσαι αι ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλείν ειρήνην.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΟΥΑΙ τέκνα αποστάται, τάδε λέγει Κύριος. εποήσατε βουλήν ου δι' εμού και συνθήκας ου δια του πνεύματός μου προσθείναι αμαρτίας εφ' αμαρτίας, 2 οι πορευόμενοι καταβήναι εις Αιγυπτον, εμέ δε ουκ επηρώτησαν, του βοηθηθήναι υπό Φαραώ και σκεπασθήναι υπό Αιγυπτίων. 3 έσται γαρ υμίν σκέπη Φαραώ εις αισχύνην και τοις πεπειθόσιν επ' Αιγυπτον όνειδος. 4 ότι εισίν εν Τάνει αρχηγοί άγγελοι πονηροί· 5 μάτην κοπιάσουσι προς λαόν, ος ουκ ωφελήσει αυτοός ούτε εις βοήθειαν, ούτε εις ωφέλειαν, αλλά εις αισχύνην και όνειδος.

6 Η όρασις των τετραπόδων των εν τη ερήμω.

Εν τη θλίψει και τη στενοχωρία, λέων και σκύμνος λέοντος εκείθεν και ασπίδες και έκγονα ασπίδων πετομένων, οι έφερον επί όνων και καμήλων τον πλούτον αυτών προς έθνος, ό ουκ ωφελήσει αυτοός. 7 Αιγύπτιοι μάταια και κενά ωφελήσουσιν υμάς· απαγγελιον αυτοίς, ότι ματαία η παράκλησις υμών αύτη. - 8 Νυν ουν καθίσας γράψον επί πυξίου ταύτα και εις βιβλίον, ότι έσται εις ημέρας καιρόν ταύτα και έως εις τον αιώνα. 9 ότι λαός απειθής εστιν, υιοί ψευδείς, οι ουκ ηβούλοντο ακούειν τον νόμον του Θεού, 10 οι λέγοντες τοις προφήταις· μη αναγγέλλετε ημίν, και τοις τα οράματα ορώσι· μη λαλείτε ημίν, αλλά ημίν λαλείτε και

αναγγέλλετε ἡμῖν ἐτέραν πλάνησιν. 11 και αποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς οδοῦ ταύτης, ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τούτον και ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, 12 δια τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις και ἠλίπισατε ἐπὶ ψεύδει και ὅτι ἐγόγγυσα και πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, 13 δια τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἀμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πίπτον παραχρήμα πόλεως οχυρᾶς ἐαλωκυίας, ἧς παραχρήμα παρέστι τὸ πῶμα, 14 και τὸ πῶμα αὐτῆς ἔσται ὡς σῦντριμμα ἀγγείου οστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτά ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρακον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς και ἐν ᾧ ἀποσυρεῖς ὕδωρ μικρὸν. 15 οὕτω λέγει Κύριος Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· ὅταν ἀποστραφεῖς στενάξης, τότε σωθήσῃ και γνώσῃ που ἦσθα· ὅτε ἐπειοίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαία ἡ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη. και οὐκ ἠβούλεσθε ἀκοῦειν, 16 ἀλλ' εἶπατε· ἐφ' ἵππων φευξόμεθα· δια τοῦτο φεύξεσθε· και εἶπατε· ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα· δια τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς. 17 χίλιοι δια φωνὴν ἐνὸς φεύξονται, και δια φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοί, ἕως ἀν καταλειφθήτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους, και ὡς σημαῖαν φέρων ἐπὶ βουνού. 18 και πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς και δια τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς· διότι κριτῆς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐστι, και που καταλείπεται τὴν δόξαν ὑμῶν; μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ.

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκήσῃ, και Ἱερουσαλήμ κλαυθμῷ ἐκλαυσεν· ἐλεήσόν με· ἐλεήσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου· ἠνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σου. 20 και δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως και ὕδωρ στενόν, και οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ πλανώντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλανώντάς σε, 21 και τὰ ὠτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες· αὕτη ἡ οδός, πορευθώμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά. 22 και ἐξαρεῖς τὰ εἰδῶλα τὰ περιηγυρωμένα και τὰ περικεχρυσωμένα, λεπτά ποιήσεις και λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης και ὡς κόπρον ὡσεὶς αὐτά. 23 τότε ἔσται ὁ υετός τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, και ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονή και λιπαρός· και βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῆς ἡμέρας ἐκείνης τόπον πίονα και εὐρύχωρον, 24 οἱ ταύροι ὑμῶν και οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπαιποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένα. 25 και ἔσται ἐπὶ παντός ὄρους ὑψηλοῦ και ἐπὶ παντός βουνού μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοί και ὅταν πέσωσι πύργοι. 26 και ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου και τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἐπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται Κύριος τὸ σῦντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και τὴν οδύνην τῆς πληγῆς σου

ιάσεται.

27 Ιδού το όνομα Κυρίου έρχεται δια χρόνου πολλού, καιόμενος ο θυμός, μετά δόξης το λόγιον των χειλέων αυτού, λόγιον οργής πλήρες, και η οργή του θυμού ως πυρ έδεται. 28 και το πνεύμα αυτού ως ύδωρ εν φάραγγι σύρον ήξει έως του τραχήλου και διαιρεθήσεται του ταραΐσαι έθνη επί πλανήσει ματαιία, και διώξεται αυτούς πλάνησις και λήψεται αυτούς κατά πρόσωπον αυτών. 29 μη διαπαντός δει υμάς ευφραίνεσθαι και εισπορεύεσθαι εις τα άγια μου διαπαντός ωσει εορτάζοντας και ωσει ευφραينوμένους εισελθειν μετά αυλού εις το όρος Κυρίου προς τον Θεόν του Ισραήλ; 30 και ακουστήν ποιήσει Κύριος την δόξαν της φωνής αυτού, και τον θυμόν του βραχίονος αυτού δείξει μετά θυμού και οργής και φλογός κατεσθιούσης· κεραυνώσει βιαίως και ως ύδωρ και χάλαζα συγκαταφερομένη βία. 31 δια γαρ της φωνής Κυρίου ηττηθήσονται Ασσύριοι τη πληγή, ή αν πατάξη αυτούς. 32 και έσται αυτω κυκλόθεν, όθεν ην αυτών η ελπίς της βοήθειας, εφ ' ή αυτός επειποίθει· αυτοί μετά αυλών και κιθάρας πολεμήσουσιν αυτόν εκ μεταβολής. 33 συ γαρ προ ημερών απαιτηθήση· μη και σοί ητοιμάσθη βασιλεύειν, φάραγγα βαθειαν. ξύλα κείμενα, πυρ και ξύλα πολλά; ο θυμός Κυρίου ως φάραγξ υπό θείου καιομένη.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΟΥΑΙ οι καταβαίνοντες εις Αιγυπτον επί βοήθειαν, οι εφ ' ίπποις πεποιθότες και εφ ' άρμασιν, έστι γαρ πολλά, και εφ ' ίπποις, πλήθος σφόδρα, και ουκ ήσαν πεποιθότες επί τον άγιον του Ισραήλ και τον Κύριον ουκ εξήτησαν. 2 και αυτός σοφώς ήγεν επ ' αυτούς κακά, και ο λόγος αυτού ου μη αθετηθή, και επαναστήσεται επ ' οίκους ανθρώπων πονηρών και επί την ελπίδα αυτών την ματαιίαν, 3 Αιγύπτιον άνθρωπον και ου Θεόν, ίππων σάρκας και ουκ έστι βοήθεια· ο δε Κύριος επάξει την χείρα αυτού επ ' αυτούς, και κοπιάσουσιν οι βοηθόντες, και άμα πάντες απολούνται. 4 ότι ούτως ειπέ μοι Κύριος· ον τρόπον εάν βοήση ο λέων ή ο σκύμνος επί τη θύρα, ή έλαβε, και κεκράξη επ ' αυτη, έως αν εμπλησθή τα όρη της

φωνής αυτού, και ηττήθησαν και το πλήθος του θυμού επιτόθησαν, ούτως καταβήσεται Κύριος σαβαώθ επιστρατεύσαι επί το όρος το Σιών, επί τα όρη αυτής. 5 ως όρνεα πετόμενα, ούτως υπερασπεί Κύριος σαβαώθ υπέρ Ιερουσαλήμ, υπερασπεί και εξελείται και περιποιήσεται και σώσει. 6 επιστράφητε, οι την βαθείαν βουλήν βουλευόμενοι και άνομον. 7 ότι τη ημέρα εκείνη απαρνήσονται οι άνθρωποι τα χειροποίητα αυτών τα αργυρά και τα χειροποίητα τα χρυσά, α εποίησαν αι χείρες αυτών. 8 και πεσείται Ασσούρ· ου μάχαιρα ανδρός, ουδέ μάχαιρα ανθρώπου καταφάγεται αυτόν, και φεύξεται ουκ από προσώπου μαχαίρας· οι δε νεανίσκοι έσονται εις ήττημα, 9 πέτρα γαρ περιληφθήσονται ως χάρακι και ηττηθήσονται, ο δε φεύγων αλώσεται.

Τάδε λέγει Κύριος· μακάριος ος έχει εν Σιών σπέρμα και οικείους εν Ιερουσαλήμ.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΙΔΟΥ γαρ βασιλεύς δίκαιος βασιλεύσει, και άρχοντες μετά κρίσεως άρξουσι. 2 και έσται ο άνθρωπος κρύπτων τους λόγους αυτού και κρυβήσεται ως αφ ' ύδατος φερομένου· και φανήσεται εν Σιών ως ποταμός φερόμενος ένδοξος εν γη διψώση. 3 και ουκέτι έσονται πεποιθότες επ ' ανθρώποις, αλλά τα ώτα ακούειν δώσουσι. 4 και η καρδιά των ασθενούντων προσέξει του ακούειν, και αι γλώσσαι αι ψελλίζουσαι ταχύ μαθήσονται λαλείν ειρήνην. 5 και ουκέτι μη είπωσι τω μωρω άρχειν, και ουκέτι μη είπωσιν οι υπηρέται σου· σίγα. 6 ο γαρ μωρός μωρά λαλήσει, και η καρδιά αυτού μάταια νοήσει του συντελείν άνομα και λαλείν προς Κύριον πλάνησιν, του διασπείραι ψυχάς πεινώσας και τας ψυχάς τας διψώσας κενάς ποιήσαι. 7 η γαρ βουλή των πονηρών άνομα βουλευέσεται καταφθείραι ταπεινούς εν λόγους αδίκους και διασκεδάσαι λόγους ταπεινών εν κρίσει. 8 οι δε ευσεβείς συνετά εβουλεύσαντο, και αύτη η βουλή μενει.

9 Γυναίκες πλούσαι, ανάστητε, και ακούσατε της φωνής μου· θυγατέρες εν ελπίδι, εισακούσατε λόγους μου. 10 ημέρας ενιαυτού μνειαν ποιήσασθε εν οδύνη μετ ' ελπίδος·

ανήλωται ο τρυγητός, πέπαυται ο σπόρος και ουκέτι μη έλθη. 11 έκστητε, λυπήθητε, αι πεποιθυία, εκδύσασθε, γυμναί γένεσθε, περιζώσασθε σάκκους τας οσφύας 12 και επί των μαστών κόπτεσθε από αγρού επιθυμήματος και αμπέλου γεννήματος. 13 η γη του λαού μου, άκανθα και χόρτος αναβήσεται, και εκ πάσης οικίας ευφροσύνη αρθήσεται· 14 πόλις πλουσία, οίκοι εγκαταλελειμμένοι πλούτον πόλεως και οίκους επιθυμήματος αφήσουσι· και έσονται αι κόμαι σπήλαια έως του αιώνος, ευφροσύνη όνων αγρίων, βοσκήματα ποιμένων, 15 έως αν έλθη εφ' υμάς πνεύμα αφ' υψηλού. και έσται έρημος ο Χέρμελ, και ο Χέρμελ εις δρυμόν λογισθήσεται. 16 και αναπαύσεται εν τη ερήμω κρίμα, και δικαιοσύνη εν τω Καρμήλω κατοικήσει· 17 και έσται τα έργα της δικαιοσύνης ειρήνη, και κρατήσει η δικαιοσύνη ανάπαυσιν, και πεποιθότες έως του αιώνος· 18 και κατοικήσει ο λαός αυτού εν πόλει ειρήνης και ενοικήσει πεποιθώς, και αναπαύσονται μετά πλούτου. 19 η δε χάλαζα εάν καταβή, ουκ εφ' υμάς ήξει. και έσονται οι ενοικούντες εν τοις δρυμοίς πεποιθότες ως οι εν τη πεδινή. 20 μακάριοι οι σπείροντες επί παν ύδωρ, ου βούς και όνος πατεί.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΟΥΑΙ τοις ταλαιπωρούσιν υμάς, υμάς δε ουδείς ποιεί ταλαιπώρους, και ο αθετών υμάς ουκ αθετεί· αλώσονται οι αθετούντες και παραδοθήσονται και ως σής εφ' ιματίου, ούτως ηττηθήσονται. 2 Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γαρ πεποιθάμεν· εγενήθη το σπέρμα των απειθούντων εις απώλειαν, η δε σωτηρία ημών εν καιρω θλίψεως. 3 δια φωνήν του φόβου εξέστησαν λαοί από του φόβου σου, και διεσπάρησαν τα έθνη. 4 νυν δε συναχθήσεται τα σκύλα υμών μικρού και μεγάλου· ον τρόπον εάν τις συναγάγη ακρίδας, ούτως εμπαίξουσιν υμίν. 5 άγιος ο Θεός ο κατοικών εν υψηλοίς, ενεπλήσθη Σιών κρίσεως και δικαιοσύνης. 6 εν νόμω παραδοθήσονται, εν θησαυροίς η σωτηρία ημών, εκεί σοφία και επιστήμη και ευσέβεια προς τον Κύριον· ούτοί εισι θησαυροί δικαιοσύνης. 7 ιδού δη εν τω φόβω υμών αυτοί φοβηθήσονται· ους εφοβείσθε, φοβηθήσονται αφ' υμών· άγγελοι γαρ αποσταλήσονται

πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην. 8 ερημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἱρεται, καὶ οὐ μὴ λογισησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους. 9 ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἠσχύνθη ὁ Λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερά ἐστὶ ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Κάρμηλος. 10 νυν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νυν δοξασθήσομαι, νυν υψωθήσομαι· 11 νυν ὄψεσθε, νυν αἰσθηθήσεσθε· ματαία ἐστὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν, πῦρ κατέδεται ὑμᾶς. 12 καὶ ἐσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη καὶ κατακεκαυμένη. 13 ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν αἱ ἐποίησα, γνῶσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχὺν μου. 14 ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιών ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τις ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τις ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον; 15 πορευόμενος ἐν διακααιοσύνῃ, λαλῶν εὐθείαν ὁδόν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν, 16 οὗτος οἰκήσῃ ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυράς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν. 17 βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν. 18 ἡ ψυχὴ ἡμῶν μελετήσῃ φόβον· ποὺ εἰσὶν οἱ γραμματικοί; ποὺ εἰσὶν οἱ συμβουλευόντες; ποὺ ἐστὶν ὁ ἀριθμῶν τοὺς στρεφομένους 19 μικρὸν καὶ μέγα λαόν; ὦ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ἤδει βαθύφωνον ὥστε μὴ ἀκούσαι λαὸς πεφασλισμένος καὶ οὐκ ἐστὶ τῷ ἀκούοντι σύνεσις. 20 ἰδοὺ Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται Ἱερουσαλήμ, πόλις πλουσία, σκηναί, αἱ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν. 21 ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἐστὶ, ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαύνον. 22 ὁ γὰρ Θεὸς μου μέγας ἐστίν, οὐ παρελεύσεται με Κύριος· κριτὴς ἡμῶν Κύριος, ἀρχὼν ἡμῶν Κύριος, βασιλεὺς ἡμῶν Κύριος, οὗτος ἡμᾶς σώσει. 23 ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἰστός σου ἐκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἰστία· οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὐ παραδοθῇ εἰς προνομίην· τοῖνον πολλοὶ χῶλοι προνομίην ποιήσουσι. 24 καὶ οὐ μὴ εἶπῃ· κοπῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ, έθνη, και ακούσατε, άρχοντες. ακουσάτω η γη και οι εν αυτη, η οικουμένη και ο λαός ο εν αυτη. 2 διότι θυμός Κυρίου επί πάντα τα έθνη και οργή επί τον αριθμόν αυτών του απολέσαι αυτούς και παραδούναι αυτούς εις σφαγήν. 3 οι δε τραυματία αυτών ριφήσονται και οι νεκροί, και αναβήσεται αυτών η οσμή, και βραχήσεται τα όρη από του αίματος αυτών. 4 και τακήσονται πάσαι αι δυνάμεις των ουρανών, και ελιγήσεται ο ουρανός ως βιβλίον, και πάντα τα άστρα πεσείται ως φύλλα εξ αμπέλου και ως πίπτει φύλλα από συκής. 5 εμεθύσθη η μάχαιρά μου εν τω ουρανω · ιδού επί την Ιδουμαίαν καταβήσεται και επί τον λαόν της απωλείας μετά κρίσεως. 6 η μάχαιρα του Κυρίου ενεπλήσθη αίματος, επαχύνθη από στέατος αρνών και από στέατος τράγων και κριών · ότι θυσία τω Κυρίω εν Βοσόρ και σφαγή μεγάλη εν τη Ιδουμαία. 7 και συμπεσούνται οι αδροί μετ ' αυτών και οι κριοί και οι ταύροι, και μεθυσθήσεται η γη από του αίματος και από του στέατος αυτών εμπλησθήσεται. 8 ημέρα γαρ κρίσεως Κυρίου και ενιαυτός ανταποδόσεως κρίσεως Σιών. 9 και στραφήσονται αι φάραγγες αυτής εις πίσσαν και η γη αυτής εις θείον, και έσται η γη αυτής ως πίσσα καιομένη 10 νυκτός και ημέρας και ου σβεσθήσεται εις τον αιώνα χρόνον, και αναβήσεται ο καπνός αυτής άνω · εις γενεάς ερημωθήσεται και εις χρόνον πολύν, 11 όρνεα και εχίνοι και ίβεις και κόρακες κατοικήσουσιν εν αυτη, και επιβληθήσεται επι ' αυτήν σπαρτίον γεωμετρίας ερήμου, και ονοκένταυροι οικήσουσιν εν αυτη. 12 οι άρχοντες αυτής ουκ έσονται · οι γαρ βασιλείς και οι μεγιστάνες αυτής έσονται εις απώλειαν. 13 και αναφύσει εις τας πόλεις αυτών ακάνθινα ξύλα και εις τα οχυρώματα αυτής, και έσται έπαυλις σειρήνων και αυλή στρουθών. 14 και συναντήσουσι δαιμόνια ονοκενταύροις και βοήσονται έτερος προς τον έτερον · εκεί αναπαύσονται ονοκενταυροι, εύρον γαρ αυτοίς ανάπαυσιν. 15 εκεί ενόσσευσεν εχίνος, και έσωσεν η γη τα παιδια αυτής μετά ασφαλείας · εκεί συνήντησαν έλαφοι και είδον τα πρόσωπα αλλήλων · 16 αριθμω παρήλθον, και μία αυτών ουκ απώλετο, ετέρα την ετέραν ουκ εξήτησαν, ότι ο Κύριος αυτοίς ενετείλατο, και το πνεύμα αυτού συνήγαγεν αυτάς. 17 και αυτός επιβαλεί αυτοίς κλήρους, και η χειρ αυτού διεμέρισε

βόσκεισθαι· εις τον αιώνα χρόνον κληρονομήσετε, εις γενεάς γενεών αναπαύσονται επι αυτής.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ, έρημος διψώσα, αγαλλιάσθω έρημος και ανθήτω ως κρίνον, 2 και εξανθήσει και υλοχαρήσει και αγαλλιάσεται τα έρημα του Ιορδάνου· και η δόξα του Λιβάνου εδόθη αυτη και η τιμή του Καρμήλου, και ο λαός μου όψεται την δόξαν Κυρίου και το ύψος του Θεού. 3 ισχύσατε, χείρες ανειμένα και γόνατα παραλελυμένα· 4 παρακαλέσατε, οι ολιγόψυχοι τη διανοία· ισχύσατε, μη φοβείσθε· ιδού ο Θεός ημών κρίσιν αναταποδίδωσι και ανταποδώσει, αυτός ήξει και σώσει ημάς. 5 τότε ανοιχθήσονται οφθαλμοί τυφλών, και ώτα κωφών ακούσονται. 6 τότε αλείται ως έλαφος ο χωλός, τρανή δε έσται γλώσσα μογιάλων, ότι ερράγη εν τη ερήμω ύδωρ και φάραγξ εν γη διψώση· 7 και έσται η άνυδρος εις έλη, και εις την διψώσαν γην πηγή ύδατος έσται· εκει έσται ευφροσύνη ορνέων, επαύλεις καλάμου και έλη. 8 εκει έσται οδός καθαρά και οδός αγία κληθήσεται, και ου μη παρέλθη εκει ακάθαρτος, ουδέ έσται εκει οδός ακάθαρτος· οι δε διεσπαρμένοι πορεύσονται επι αυτής και ου μη πλανηθώσι. 9 και ουκ έσται εκει λέων, ουδέ των πονηρών θηρίων ου μη αναβή επι αυτήν, ουδέ μη ευρεθή εκει, αλλά πορεύσονται εν αυτη λελυτρωμένοι 10 και συνηγμένοι δια Κύριον· και αποστραφήσονται και ήξουσιν εις Σιών μετ' ευφροσύνης, και ευφροσύνη αιώνιος υπέρ κεφαλής αυτών· επι γαρ της κεφαλής αυτών αίνεσις και αγαλλιαμα, και ευφροσύνη καταλήψεται αυτούς. απέδρα οδύνη, λύπη και στεναγμός.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο του τεσσαρεσκαιδεκάτου έτους, βασιλεύοντος Εζεκιού, ανέβη Σενναχηρείμ βασιλεύς Ασσυρίων επί τας πόλεις της Ιουδαίας τας οχυράς και έλαβεν αυτάς. 2 και απέστειλε βασιλεύς Ασσυρίων τον Ραψάκην εκ Λαχείς εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα Εζεκιαν μετά δυνάμεως πολλής, και έστη εν τω υδραγωγω της κολυμβήθρας της άνω εν τη οδω του αγρού του γναφέως. 3 και εξήλθε προς αυτόν Ελιακείμ ο του Χελκίου ο οικονόμος και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ ο του Ασάφ ο υπομνηματογράφος. 4 και ειπεν αυτοίς Ραψάκης· είπατε Εζεκια· τάδε λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, βασιλεύς Ασσυρίων· τι πεποιθώς ει; 5 μη εν βουλή ή λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; και νυν επί τινα πέποιθας, ότι απειθείς μοι; 6 ιδού πεποιθώς ει επί την ράβδον την καλαμίνην την τεθλασμένην ταύτην, επ' Αιγυπτον· ως αν επιστηριχθή ανήρ επ' αυτήν, εισελεύσεται εις την χείρα αυτού, και τρήσει αυτήν· ούτως εστί Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και πάντες οι πεποιθότες επ' αυτω. 7 ει δε λέγετε· επί Κύριον τον Θεόν ημών πεποιθήμεν, 8 νυν μείχθητε τω κυρίω μου τω βασιλεί Ασσυρίων, και δώσω υμίν δισχιλιαν ίππον, ει δυνήσεσθε δούναι αναβάτας επ' αυτούς. 9 και Πως δύνασθε αποστρέψαι εις πρόσωπον των τοπαρχών; ουκέται εισίν οι πεποιθότες επ' Αιγυπτίοις εις ίππον και αναβάτην. 10 και νυν μη άνευ Κυρίου ανέβημεν επί την χώραν ταύτην πολεμήσαι αυτήν; Κύριος ειπε προς με· ανάβηθι επί την γην ταύτην, και διάφθειρον αυτήν. 11 και ειπε προς αυτόν Ελιακείμ και Σομνάς και Ιωάχ· λάλησον προς τους παιδάς σου Συριστι, ακούομεν γαρ ημεις, και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊστι· και ινατί λαλεις εις τα ώτα των ανθρώπων των επί τω τείχει; 12 και ειπε προς αυτούς Ραψάκης· μη προς τον Κύριον υμών ή προς υμάς απέσταλκέ με ο κύριός μου λαλήσαι τους λόγους τούτους; ουχι προς τους ανθρώπους τους καθημένους επί τω τείχει, ινα φάγωσι κόπρον και πίωσιν ούρον μεθ' υμών άμα; 13 και έστη Ραψάκης και ανεβόησε φωνή μεγάλη Ιουδαϊστι και ειπεν· ακούσατε τους λόγους του βασιλέως του μεγάλου, βασιλέως Ασσυρίων. 14 τάδε λέγει ο βασιλεύς· μη απατάτω υμάς Εζεκίας λόγοις, οι ου δυνήσονται ρύσασθαι υμάς· 15 και μη λεγέτω υμίν Εζεκίας, ότι ρύσεται υμάς ο Θεός, και ου μη παραδοθή η πόλις αύτη εν χειρί βασιλέως

Ασσυρίων· 16 μη ακούετε Εζεκιού. τάδε λέγει ο βασιλεύς Ασσυρίων· ει βούλεσθε ευλογηθήναι, εκπορευέσθε προς με και φάγεσθε έκαστος την άμπελον αυτού και τας συκάς και πίεσθε ύδωρ εκ του λάκκου υμών, 17 έως αν έλθω και λάβω υμάς εις γην, ως η γη υμών, γη σίτου και οίνου και άρτων και αμπελώνων. 18 μη απατάτω υμάς Εζεκίας λέγων· ο Θεός υμών ρύσεται υμάς. μη ερρύσαντο οι θεοί των εθνών έκαστος την εαυτού χώραν εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων; 19 που εστιν ο θεός Αιμάθ και Αρφάθ; και που ο θεός της πόλεως Σεπφαρείμ; μη εδύναντο ρύσασθαι Σαμάρειαν εκ χειρός μου; 20 τις των θεών πάντων των εθνών τούτων, όστις ερρύσατο τη γην αυτού εκ χειρός μου, ότι ρύσεται ο Θεός Ιερουσαλήμ εκ χειρός μου; 21 και εσιώπησαν, και ουδείς απεκρίθη αυτω λόγον, δια το προστάζει τον βασιλέα μηδένα αποκριθήναι.

22 Και εισήλθεν Ελιακείμ ο του Χελκίου οικονόμος και Σομνάς ο γραμματεύς της δυνάμεως και Ιωάχ ο του Ασαφ ο υπομνηματογράφος προς Εζεκιάν εσχισμένοι τους χιτώνας και ανήγγειλαν αυτω τους λόγους Ραψάκου.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω ακούσαι τον βασιλέα Εζεκιάν έσχισε τα ιμάτια και περιεβάλετο σάκκον και ανέβη εις τον οίκον Κυρίου. 2 και απέστειλεν Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων περιβεβλημένους σάκκους προς Ησαΐαν υιόν Αμώς τον προφήτην, 3 και είπαν αυτω· τάδε λέγει Εζεκίας· ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και ελεγχμού και οργής η σημερον ημέρα, ότι ήκει η ωδίν τη τικτούση, ισχόν δε ουκ έχει του τεκείν. 4 εισακούσαι Κύριος ο Θεός σου τους λόγους Ραψάκου, ους απέστειλε βασιλεύς Ασσυρίων ονειδίζειν Θεόν ζώντα και ονειδίζειν λόγους, ους ήκουσε Κύριος ο Θεός σου· και δεηθήση προς Κύριον τον Θεόν σου περί των καταλελειμμένων τούτων. 5 και ήλθον οι παίδες του βασιλέως Εζεκιού προς Ησαΐαν, 6 και είπεν αυτοίς Ησαΐας· ούτως ερείτε προς τον κύριον υμών· τάδε λέγει Κύριος· μη φοβηθής από των λόγων, ων ήκουσας, ους ωνειδισάν με

οι πρέσβεις βασιλέως Ασσυρίων. 7 ιδού εγώ εμβάλλω εις αυτόν πνεύμα, και ακούσας αγγελίαν αποστραφήσεται εις την χώραν αυτού και πεσείται μαχαίρα εν τη γη αυτού.

8 Και απέστρεψε Ραψάκης και κατέλαβε τον βασιλέα Ασσυρίων πολιορκούντα Λομνάν. και ήκουσε βασιλεύς Ασσυρίων ότι 9 εξήλθε Θαρακά βασιλεύς Αιθιόπων πολιορκήσαι αυτόν· και ακούσας απέστρεψε και απέστειλεν αγγέλους προς Εζεκιάν λέγων· 10 ούτως ερείτε Εζεκία βασιλεί της Ιουδαίας· μη σε απατάτω ο Θεός σου, εφ' ω πέποιθας επ' αυτω λέγων· ου μη παραδοθή Ιερουσαλήμ εις χείρας βασιλέως Ασσυρίων. 11 ή ουκ ήκουσας α εποίησαν βασιλείς Ασσυρίων πάσαν την γην ως απώλεσαν; 12 μη ερρύσαντο αυτούς οι θεοί των εθνών, ους απώλεσαν οι πατέρες μου, την τε Γωζάν και Χαράν και Ραφές, αι εισιν εν χώρα Θεεμάθ; 13 που εισιν οι βασιλείς Αιμάθ και Αρφάθ και πόλεως Σεπφαρείμ, Ανάγ Ουγαυά; 14 και έλαβεν Εζεκίας το βιβλίον παρά των αγγέλων, και ήνοιξεν αυτό εναντίον Κυρίου, 15 και προσηύξατο Εζεκίας προς Κύριον λέγων· 16 Κύριε σαβαώθ ο Θεός Ισραήλ ο καθημένος επί των Χερουβίμ, συ Θεός μόνος ει πάσης βασιλείας της οικουμένης, συ εποίησας τον ουρανόν και την γην. 17 κλίνον, Κύριε, το ους σου, εισάκουσον, Κύριε, άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου, εισβλεψον, Κύριε, και ιδέ τους λόγους Σενναχηρείμ, ους απέστειλεν ονειδίζειν Θεόν ζώντα. 18 επ' αληθείας γαρ, Κύριε, ηρήμωσαν βασιλείς Ασσυρίων την οικουμένην όλην και την χώραν αυτών 19 και ενέβαλον τα ειδωλα αυτών εις το πυρ· ου γαρ θεοί ήσαν, αλλά έργα χειρών ανθρώπων, ξύλα και λίθοι, και απώλεσεν αυτούς. 20 συ δε, Κύριε ο Θεός ημών, σώσον ημάς εκ χειρός αυτών, ίνα γνω πάσα βασιλεία της γης ότι συ ει ο Θεός μόνος.

21 Και απεστάλη Ησαΐας υιος Αμώς προς Εζεκιάν και είπεν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ήκουσα α προσηύξω προς με περι Σενναχηρείμ βασιλέως Ασσυρίων. 22 ούτος ο λόγος, ον ελάλησε περι αυτού ο Θεός· εφάβλισέ σε και εμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, επί σοί κεφαλήν εκίνησε θυγάτηρ Ιερουσαλήμ. 23 τίνα ωνειδισας και παρώξυνας; ή προς τίνα ύψωσας την φωνήν σου; και ουκ ήρας εις ύψος τους οφθαλμούς σου προς τον άγιον του Ισραήλ; 24 ότι δι' αγγέλων ωνειδισας Κύριον· συ γαρ είπας· τω πλήθει των αρμάτων εγώ ανέβην εις ύψος ορέων και εις τα έσχατα του Λιβάνου και έκοψα το ύψος της κέδρου αυτού και το κάλλος της κυπαρίσσου και εισήλθον εις ύψος μέρος τους δρυμού 25 και έθηκα γέφυραν και ηρήμωσα ύδατα και πάσαν συναγωγήν ύδατος. 26 ου ταύτα

ήκουσας πάλαι, α εγώ εποίησα; εξ ημερών αρχαίων συνέταξα, νυν δε επέδειξα εξερημώσαι έθνη εν οχυροίς και οικούντας εν πόλεσιν οχυραίς. 27 ανήκα τας χείρας, και εξηράνθησαν και εγένοντο ως χόρτος ξηρός επί δωμάτων και ως άγρωσις. 28 νυν δε την ανάπαυσίν σου και την έξοδόν σου και την εισοδόν σου εγώ επισταμαι. 29 ο δε θυμός σου, ον εθυμώθης, και η πικρία σου ανέβη προς με, και εμβάλω φιμόν εις την ρινά σου, και χαλινόν εις τα χείλη σου και αποστρέψω σε τη οδω ή ήλθες εν αυτη. 30 τούτο δε σοι το σημείον · φάγε τούτον τον ενιαυτόν α έσπαρκας, τω δε ενιαυτω τω δευτέρω το κατάλειμμα, τω δε τρίτω σπειραντες αμήσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγεσθε τον καρπόν αυτών. 31 και έσονται οι καταλελειμμένοι εν τη Ιουδαία φυήσουσι ρίζαν κάτω και ποιήσουσι σπέρμα άνω. 32 ότι εξ Ιερουσαλήμ έσονται οι καταλελειμμένοι και οι σωζόμενοι εξ όρους Σιών · ο ζήλος Κυρίου σαβαώθ ποιήσει ταύτα. 33 δια τούτο ούτω λέγει Κύριος επί βασιλέα Ασσυρίων · ου μη εισέλθη εις την πόλιν ταύτην ουδέ μη βάλη επί αυτήν βέλος ουδέ μη επιβάλη επ ' αυτήν θυρεόν, ουδέ μη κυκλώση επ ' αυτήν χάρακα, 34 αλλά τη οδω ή ήλθεν, εν αυτη αποστραφήσεται και εις την πόλιν ταύτην ου μη εισέλθη. τάδε λέγει Κύριος · 35 υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης του σώσαι αυτήν δι ' εμέ και δια Δαυίδ τον παιδά μου.

36 Και εξήλθεν άγγελος Κυρίου και ανείλεν εκ της παρεμβολής των Ασσυρίων εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας, και αναστάντες το πρωϊ εύρον πάντα τα σώματα νεκρά. 37 και απήλθεν αποστραφείς Σενναχηρείμ βασιλεύς Ασσυρίων, και ώκησεν εν Νινευή. 38 και εν τω αυτόν προσκυνείν εν τω οίκω Νασαράχ τον πάτραρχον αυτου, Αδραμέλεχ και Σαρασαάρ οι υιοί αυτου επάταξαν αυτόν μαχαίραις, αυτοί δε διεσώθησαν εις Αρμενίαν · και εβασίλευσεν Ασορδάν ο υιος αυτου αντ ' αυτου.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τω καιρω εκείνω εμαλακίσθη Εζεκίας έως θανάτου · και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας υιος Αμώς ο προφήτης και ειπε προς αυτόν · τάδε λέγει Κύριος · τάξαι περί του οικου

σου, αποθνήσκεις γαρ συ και ου ζήση. 2 και απέστρεψεν Εζεκίας το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσηύξατο προς Κύριον 3 λέγων · μνήσθητι, Κύριε, ως επορεύθην ενώπιόν σου μετά αληθείας, εν καρδία αληθινή, και τα αρεστά ενώπιόν σου εποίησα · και έκλαυσεν Εζεκίας κλαυθμω μεγάλω. 4 και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ησαΐαν λέγων · 5 πορεύθητι και ειπόν Εζεκία · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Δαβίδ του πατρός σου · ήκουσα της προσευχής σου και είδον τα δάκρυά σου. ιδού προστίθημι προς τον χρόνον σου δεκαπέντε έτη · 6 και εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων ρύσομαί σε και την πόλιν ταύτην και υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης. 7 τούτο δε σοί το σημείον παρά Κυρίου ότι ποιήσει ο Θεός το ρήμα τούτο · 8 ιδού εγώ στρέψω την σκιάν των αναβαθμών, ους κατέβη ο ήλιος, τους δέκα αναβαθμούς του οίκου του πατρός σου, αποστρέψω τον ήλιον τους δέκα αναβαθμούς. και ανέβη ο ήλιος τους δέκα αναβαθμούς, ους κατέβη η σκιά.

9 Προσευχή Εζεκιου βασιλέως της Ιουδαίας, ηνίκα εμαλακίσθη, και ανέστη εκ της μαλακίας αυτού.

10 Εγώ είπα · εν τω ύψει των ημερών μου πορεύσομαι εν πύλαις άδου, καταλείψω τα έτη τα επίλοιπα. 11 είπα · ουκέτι ου μη ίδω το σωτήριον του Θεού επί γης ζώντων, ουκέτι μη ίδω το σωτήριον του Ισραήλ επί γης, ουκέτι μη ίδω άνθρωπον. 12 εξέλιπον εκ της συγγενείας μου, κατέλιπον το επίλοιπον της ζωής μου, εξήλθε και απήλθεν απ ' εμού ωσπερ ο καταλύων σκηνήν πήξας, το πνευμά μου παρ ' εμοί εγένετο ως ιστός ερίθου εγγιζούσης εκτεμείν. 13 εν τη ημέρα εκείνη παρεδόθην έως πρωΐ ως λέοντι · ούτως συνέτριψε πάντα τα οστά μου, από γαρ της ημέρα έως της νυκτός παρεδόθην. 14 ως χελιδών, ούτω φωνήσω, και ως περιστέρα, ούτω μελετήσω · εξέλιπον γαρ μου οι οφθαλμοί του βλέπειν εις το ύψος του ουρανού προς τον Κύριον, ος εξειλατό με και αφείλατό μου την οδύνην της ψυχής. 16 Κύριε, περί αυτής γαρ ανηγγέλη σοι, και εξήγειράς μου την πνοήν, και παρακληθείς έζησα. 17 είλου γαρ μου την ψυχήν, ίνα μη απόληται, και απέρριψας οπίσω μου πάσας τας αμαρτίας. 18 ου γαρ οι εν άδου αινέσουσί σε, ουδέ οι αποθανόντες ευλογήσουσί σε, ουδέ ελπιούσιν οι εν άδου την ελεημοσύνην σου. 19 οι ζώντες ευλογήσουσί σε ον τρόπον καγώ · από γαρ της σήμερον παιδία ποιήσω, α αναγγελοúσι την δικαιοσύνην σου, 20 Κύριε της σωτηρίας μου, και ου παύσομαι ευλογών σε μετά ψαλτηρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου κατέναντι του οίκου του Θεού.

21 Και ειπεν Ησαΐας προς Εζεκιαν· λάβε παλάθην εκ σόκων και τρίψων και κατάπλασαι, και υγιής έση. 22 και ειπεν Εζεκίας· τούτο το σημειον ότι αναβήσομαι εις τον οικον του Θεού.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

1 ΕΝ τω καιρω εκείνω απέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν ο υιος του Βαλαδάν, ο βασιλεύς της Βαβυλωνίας, επιστολάς και πρέσβεις και δώρα Εζεκια· ήκουσε γαρ ότι εμαλακίσθη έως θανάτου και ανέστη. 2 και εχάρη επι αυτοίς Εζεκίας χαράν μεγάλην και έδειξεν αυτοίς τον οικον του νεχωθά και του αργυρίου και του χρυσιου και της στακτής και των θυμιαμάτων και του μύρου και πάντας τους οικους των σκευών της γάζης και πάντα, όσα ην εν τοις θησαυροίς αυτού· και ουκ ην ουθέν, ό ουκ έδειξεν Εζεκίας εν τω οίκω αυτού και εν πάση τη εξουσία αυτού. 3 και ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκιαν και ειπε προς αυτόν· τι λέγουσιν οι άνθρωποι ούτοι; και πόθεν ήκασι προς σε; και ειπεν Εζεκίας· εκ της γης πόρρωθεν ήκασι προς με, εκ Βαβυλώνος. 4 και ειπεν Ησαΐας· τι ειδοσαν εν τω οίκω σου; και ειπεν Εζεκίας· πάντα τα εν τω οίκω μου ειδοσαν, και ουκ έστιν εν τω οίκω μου ω ουκ ειδοσαν, αλλά και τα εν τοις θησαυροίς μου. 5 και ειπεν Ησαΐας αυτω· άκουσον τον λόγον Κυριου σαβαώθ· 6 ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και λήψονται πάντα τα εν τω οίκω σου, και όσα συνήγαγον οι πατέρες σου έως της ημέρας ταύτης, εις Βαβυλώνα ήξει, και ουδέν ου μη καταλείπωσιν· ειπε δε ο Θεός 7 ότι και από των τέκνων σου, ων εγέννησας, λήψονται και ποιήσουσι σπάδοντας εν τω οίκω του βασιλέως των Βαβυλωνίων. 8 και ειπεν Εζεκίας Ησαΐα· αγαθός ο λόγος Κυριου, ον ελάλησε· γενέσθω δη ειρήνη και δικαιοσύνη εν ταις ημέραις μου.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλείτε τον λαόν μου, λέγει ο Θεός. 2 ιερείς, λαλήσατε εις την καρδιαν Ιερουσαλήμ, παρακαλέσατε αυτήν· ότι επλήσθη η ταπεινώσις αυτής, λέλυται αυτής η αμαρτία· ότι εδέξατο εκ χειρός Κυρίου διπλά τα αμαρτήματα αυτής. 3 φωνή βοώντος εν τη ερήμω· ετοιμάσατε την οδόν Κυρίου. ευθείας ποείτε τας τρίβους του Θεού ημών. 4 πάσα φάραγξ πληρωθήσεται και παν όρος και βουνός ταπεινωθήσεται, και έσται πάντα τα σκολιά εις ευθείαν και η τραχεία εις οδούς λείας· 5 και οφθήσεται η δόξα Κυρίου, και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριον του Θεού, ότι Κύριος ελάλησε. 6 φωνή λέγοντος· βόησον· και είπα· τι βοήσω; πάσα σάρξ χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου· 7 εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος εξέπεσε, 8 το δε ρήμα του Θεού ημών μένει εις τον αιώνα. 9 επ' όρος υψηλόν ανάβηθι, ο ευαγγελιζόμενος Σιών· ύψωσον εν ισχύϊ την φωνή σου, ο ευαγγελιζόμενος Ιερουσαλήμ· υψώσατε, μη φοβείσθε· ειπόν ταις πόλεσιν Ιούδα· ιδού ο Θεός υμών. 10 ιδού Κύριος Κύριος μετά ισχύος έρχεται και ο βραχίων μετά κυρίας· ιδού ο μισθός αυτού μετ' αυτού και το έργον εναντίον αυτού. 11 ως ποιμήν ποιμανεί το ποιμνιον αυτού και τω βραχίονι αυτού συνάξει άρνας και εν γαστρί εχούσας παρακαλέσει.

12 Τι εμέτρησε τη χειρί το ύδωρ και τον ουρανόν σπιθαμή και πάσαν την γην δρακί; τις έστησε τα όρη σταθμω και τας νάπας ζυγω; 13 τις έγνω νουν Κυρίου, και τις αυτό σύμβουλος εγένετο, ος συμβιβά αυτόν; 14 ή προς τίνα συνεβουλεύσατο και συνεβίβασεν αυτόν; ή τις έδειξεν αυτω κρίσιν; ή οδόν συνέσεως τις έδειξεν αυτω; 15 ει πάντα τα έθνη ως σταγών από κάδου και ως ροπή ζυγού ελογίσθησαν και ως σιελος λογισθήσονται· 16 ο δε Λίβανος ουχ ικανός εις καύσιν, και πάντα τα τετράποδα ουχ ικανά εις ολοκάρπωσιν, 17 και πάντα τα έθνη ως ουδέν εισι και εις ουθέν ελογίσθησαν. 18 τίνι ωμοιώσατε Κύριον και τίνι ομοιώματι ωμοιώσατε αυτόν; 19 μη εικόνα εποίησε τέκτων, ή χρυσοχός χωνεύσας χρυσιον περιεχρύσωσεν αυτόν, ομοίωμα κατεσκεύασεν αυτόν; 20 ξύλον γαρ άσηπτον εκλέγεται τέκτων και σοφώς ζητεί Πως στήσει εικόνα αυτού και ίνα μη σαλεύητε. 21 ου γνώσεσθε; ουκ ακούσεσθε; ουκ ανηγγέλη εξ αρχής υμίν; ουκ έγνωτε τα θεμέλια της γης; 22 ο κατέχων τον

γύρον της γης, και οι ενοικούντες εν αυτή ως ακρίδες, ο στήσας ως καμάραν τον ουρανόν και διατείνας ως σκηνήν κατοικείν, 23 ο διδούς άρχοντας ως ουδέν άρχειν, την δε γην ως ουδέν εποίησεν. 24 ου γαρ μη φυτεύσωσιν, ουδέ μη σπείρωσιν, ουδέ μη ριζωθή εις την γην η ρίζα αυτών· έπνευσεν επι ' αυτούς και εξηράνθησαν, και καταγιγίς ως φρύγανα λήψεται αυτούς. 25 νυν ουν τίνι με ωμοιώσατε και υψωθήσομαι; είπεν ο άγιος. 26 αναβλέψατε εις ύψος τους οφθαλμούς υμών και ιδετε, τις κατέδειξε ταύτα πάντα; ο εκφέρων και ' αριθμόν τον κόσμον αυτού πάντας επι ' ονόματι καλέσει· από πολλής δόξης και εν κράτει ισχύος αυτού ουδέν σε έλαθε.

27 Μή γαρ είπης, Ιακώβ, και τι ελάλησας, Ισραήλ· απεκρύβη η οδός μου από του Θεού, και ο Θεός μου την κρίσιν αφείλε και απέστη; 28 και νυν ουκ έγνως ει μη ήκουσας; Θεός αιώνιος ο Θεός ο κατασκευάσας τα άκρα της γης, ου πεινάσει, ουδέ κοπιάσει, ουδέ εστιν εξεύρεσις της φρονήσεως αυτού· 29 διδούς τοις πεινώσιν ισχύν και τοις μη οδυνωμένοις λύπην. 30 πεινάσουσι γαρ νεώτεροι, και κοπιήσουσι νεανίσκοι, και εκλεκτοί ανίσχυες έσονται· 31 οι δε υπομένοντες τον Θεόν αλλάξουσιν ισχύν, περοφυήσουιν ως αετοί, δραμόνται και ου κοπιήσουσι, βαδιούνται και ου πεινάσουσιν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ

1 ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ προς με, νήσοι, οι γαρ άρχοντες αλλάξουσιν ισχύν· εγγισάτωσαν και λαλησάτωσαν άμα, τότε κρίσιν αναγγειλάτωσαν. 2 τις εξήγειρεν από ανατολών δικαιοσύνην, εκάλεσεν αυτήν κατά πόδας αυτού, και πορεύσεται; δώσει εναντίον εθνών και βασιλείς εκοτήσει και δώσει εις γην τας μαχαίρας αυτών και ως φρύγανα εξωσμένα τα τόξα αυτών· 3 και διώξεται αυτούς και διελεύσεται εν ειρήνη η οδός των ποδών αυτού. 4 τις ενήργησε και εποίησε ταύτα; εκάλεσεν αυτήν ο καλών αυτήν από γενεών αρχής· εγώ Θεός πρώτος, και εις τα επερχόμενα εγώ ειμι. 5 είδοσαν έθνη και εφοβήθησαν, τα άκρα της γης ήγγισαν και ήλθον άμα, 6 κρίνων έκαστος τω πλησίον και τω αδελφω βοηθήσαι και ερεί· 7

ίσχρυσεν ανήρ τέκτων και χαλκεύς τύπτων σφύρη άμα ελαύνων · ποτέ μεν ερεί · σύμβλημα καλόν εστιν · ισχύρωσαν αυτά εν ήλοις, θήσουσιν αυτά και ου κινηθήσονται.

8 Συ δε, Ισραήλ, παις μου Ιακώβ, ον εξελεξάμην, σπέρμα Αβραάμ, ον ηγάπησα, 9 ου αντελαβόμην απ ' άκρων της γης και εκ των σκοπών αυτης εκάλεσά σε και ειπά σοι · παις μου ει, εξελεξάμην σε και ουκ εγκατέλιπόν σε · 10 μη φοβού, μετά σου γαρ ειμι · μη πλανώ, εγώ γαρ ειμι ο Θεός σου ο ενισχύσας σε και εβοήθησά σοι και ησφαλισάμην σε τη δεξιά τη δικαία μου. 11 ιδού αισχυνθήσονται και εντραπήσονται πάντες οι αντικείμενοί σοι · έσονται γαρ ως ουκ όντες και απολούνται πάντες οι αντίδικοί σου · 12 ζητήσεις αυτούς και ου μη εύρης τους ανθρώπους, οί παροινήσουσιν εις σε · έσονται γαρ ως ουκ όντες και ουκ έσονται οι αντιπολεμούντές σε. 13 ότι εγώ ο Θεός σου ο κρατών της δεξιάς σου, ο λέγων σοι · μη φοβού, 14 Ιακώβ, ολιγοστός Ισραήλ · εγώ εβοήθησά σοι, λέγει ο Θεός σου, ο λυτρούμενός σε, Ισραήλ. 15 ιδού εποίησά σε ως τροχούς αμάξης αλοώντας καινούς πριστηροειδεις, και αλοήσεις όρη και λεπτυνεις βουνούς και ως χνούν θήσεις · 16 και λικμήσεις, και άνεμος λήψεται αυτούς, και καταιγίς διασπερεί αυτούς, συ δε ευφρανθήση εν τοις αγίοις Ισραήλ. 17 και αγαλλιάσονται οι πτωχοί και οι ενδεεις · ζητήσουσι γαρ ύδωρ, και ουκ έσται, η γλώσσα αυτών από της δίψης εξηράνθη · εγώ Κύριος ο Θεός, εγώ επακούσομαι ο Θεός Ισραήλ, και ουκ εγκαταλείψω αυτούς, 18 αλλά ανοίξω επί των ορέων ποταμούς και εν μέσω πεδίων πηγάς · ποιήσω την έρημον εις έλη υδάτων και την διψώσαν γην εν υδραγωγούς · 19 θήσω εις την άνυδρον γην κέδρον και πύξον και μυρσίνην και κυπάρισσον και λεύκην, 20 ινα ιδωσι και γνώσι και εννοηθώσι και επιστώνται άμα, ότι χειρ Κυρίου εποίησε ταύτα και ο άγιος του Ισραήλ κατέδειξεν.

21 Εγγίζει η κρίσις υμών, λέγει Κύριος ο Θεός · ήγγισαν αι βουλαί υμών, λέγει ο βασιλεύς Ιακώβ. 22 εγγισάτωσαν και αναγγελιάτωσαν υμίν α συμβήσεται, ή τα πρότερον τίνα ην, ειπατε, και επιστήσομεν τον νουν και γνωσόμεθα τι τα έσχατα, και τα επερχόμενα ειπατε ημίν. 23 αναγγείλατε ημίν τα επερχόμενα επ ' εσχάτου, και γνωσόμεθα ότι θεοί εστε · εύ ποιήσατε και κακώσατε, και θαυμασόμεθα και οψόμεθα άμα · 24 ότι πόθεν εστέ υμεις και πόθεν η εργασία υμών; εκ γης · βδέλυγμα εξελέξαντο υμάς. 25 εγώ δε ήγειρα τον από βορρά και τον αφ ' ηλιου ανατολών, κληθήσονται τω ονόματί μου · ερχέσθωσαν άρχοντες, και ως πηλός κεραμέως και ως κεραμεύς καταπατών τον πηλόν, ούτως καταπατηθήσεσθε. 26 τις γαρ

αναγγελεῖ τα ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γινώμεν, καὶ τα ἔμπροσθεν, καὶ εροῦμεν ὅτι ἀληθὴ ἐστίν; οὐκ ἐστὶν ὁ προλέγων οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους. 27 ἀρχὴν Σιών δώσω καὶ Ἱερουσαλήμ παρακαλέσω εἰς ὁδόν. 28 ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεὶς, καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ εἰάν ἐρωτήσω αὐτοὺς· πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι. 29 εἰσὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ

1 ἸΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει. 2 οὐ κεκράζεται οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ. 3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν. 4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἀνθὴ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. 5 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτὴν· 6 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν 7 ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει. 8 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τούτῳ μου ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετὰς μου τοῖς γλυπτοῖς. 9 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασι, καὶ καινὰ, ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ προ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ· δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτὴν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. 11 εὐφράνθητι, ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν, ἀπ' ἄκρων τῶν ὀρέων βοήσουσι· 12 δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι. 13 Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζήλον καὶ

βοήσεται επί τους εχθρούς αυτού μετά ισχύος. 14 εσιώπησα, μη και αεί σιωπήσομαι και ανέξομαι; ως η τίκτουσα εκαρτέρησα, εκστήσω και ξηρανώ άμα. 15 ερημώσω όρη και βουνούς και πάντα χόρτον αυτών ξηρανώ, και θήσω ποταμούς εις νήσους και έλη ξηρανώ. 16 και άξω τυφλούς εν οδω, ή ουκ έγνωσαν, και τρίβους ας ουκ ήδεισαν, πατήσαι ποιήσω αυτούς· ποιήσω αυτοίς το σκοτός εις φως και τα σκολιά εις ευθείαν· ταύτα τα ρήματα ποιήσω και ουκ εγκαταλείψω αυτούς. 17 αυτοί δε απεστράφησαν εις τα οπίσω· αισχύνθητε αισχύνην, οι πεποιθότες επί τοις γλυπτοίς, οι λέγοντες τοις χωνευτοίς· υμείς εστε θεοί ημών. 18 Οι κωφοί, ακούσατε, και οι τυφλοί, αναβλέψατε ιδείν. 19 και τις τυφλός, αλλ' ή οι παίδες μου και κωφοί, αλλ' ή οι κυριεύοντες αυτών; και ετυφλώθησαν οι δούλοι του Θεού. 20 είδετε πλεονάκεις, και ουκ εφυλάξασθε· ηνοιγμένα τα ότα, και ουκ ηκούσατε. 21 Κύριος ο Θεός εβουλεύσατο, ίνα δικαιωθή και μεγαλύνη αινεσιν. 22 και είδον, και εγένετο ο λαός πεπρονομευμένος και διηρπασμένος· η γαρ παγίς εν τοις ταμείοις πανταχού, και εν οίκοις άμα, όπου έκρυσαν αυτούς· εγένοντο εις προνομήν, και ουκ ην εξαιρούμενος άρπαγμα, και ουκ ην ο λέγων· απόδος. 23 τις εν υμίν, ος ενωπιείται ταύτα; εισακούσατε εις τα επερχόμενα. 24 τις έδωκεν εις διαρπαγήν Ιακώβ και Ισραήλ τοις προνομεύουσιν αυτόν; ουχί ο Θεός, ω ημάρτοσαν αυτω, και ουκ ηβούλοντο εν ταις οδοίς αυτού πορεύεσθαι ουδέ ακούειν του νόμου αυτού; 25 και επήγαγεν επ' αυτούς οργήν θυμού αυτού, και κατίσχυσεν αυτούς πόλεμος και οι συμφλέγοντες αυτούς κύκλω, και ουκ έγνωσαν έκαστος ουδέ έθεντο επί ψυχήν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ

1 ΚΑΙ νυν ούτως λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιήσας σε, Ιακώβ, ο πλάσας σε, Ισραήλ· μη φοβού, ότι ελυτρώσάμην σε· εκάλεσά σε το όνομά σου, εμός ει συ. 2 και εάν διαβαίνης δι' ύδατος, μετά σου ειμι, και ποταμοί ου συγκλύσουσί σε· και εάν διέλθης δια πυρός, ου μη κατακαυθής, φλόξ ου κατακαύσει σε. 3 ότι εγώ Κύριος ο Θεός σου ο άγιος Ισραήλ ο σώζων

σε · εποίησα ἀλλαγὰ σου Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σου. 4 ἀφ' οὗ ἐντιμὸς ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καὶ ἐγὼ σε ἠγάπησα · καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σου καὶ ἀρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. 5 μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σου εἰμι · ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε. 6 ἐρῶ τῷ Βορρᾶ · ἄγε, καὶ τῷ Λιβί · μὴ κώλυε, ἄγνε τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, 7 πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου · ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ ἐπλασα αὐτὸν καὶ εποίησα αὐτὸν · 8 καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες. 9 πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. τις ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τα ἐξ ἀρχῆς τις ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ ἐπιάτωσαν ἀληθῆ. 10 γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητε καὶ συνήτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. 11 ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. 12 ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. 13 ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος · ποιήσω, καὶ τις ἀποστρέψει αὐτό;

14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτροῦμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ · ἐνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλώνα καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται. 15 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν. 16 οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδούς ἐν θαλάσῃ ὁδὸν ἐν ὕδατι ἰσχυρῶ τρίβον, 17 ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν · ἀλλ' ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον. 18 μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε. 19 ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἄ νυν ἀνατελεῖ, καὶ γνῶσεσθε αὐτὰ · καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν καὶ τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς. 20 εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρήνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν, 21 λαὸν μου, ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετὰς μου διηγείσθαι. 22 οὐ νυν ἐκάλεσά σε, Ἰακώβ, οὐδέ κοπιάσαι σε εποίησα, Ἰσραὴλ. 23 οὐκ ἐμοὶ ἤνεγκας πρόβατα τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου, οὐδέ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με · οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν θυσίαις, οὐδέ ἐγκοπον εποίησά σε ἐν λιβάνῳ, 24 οὐδέ ἐκτίσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα, οὐδέ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου.

25 εγώ ειμι, ο εξαλείφων τας ανομίας σου ένεκεν εμού και τας αμαρτίας σου και ου μη μνησθήσομαι. 26 συ δε μνήσθητι και κριθώμεν · λέγε συ τας ανομίας σου πρώτος, ίνα δικαιωθής. 27 οι πατέρες υμών πρώτοι και οι άρχοντες υμών ηνόμησαν εις εμέ, 28 και εμίαναν οι άρχοντες τα άγια μου, και έδωκα απολέσαι Ιακώβ και Ισραήλ εις ονειδισμόν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ

1 ΝΥΝ δε άκουσον, Ιακώβ ο παις μου και Ισραήλ, ον εξελεξάμην · 2 ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιήσας σε και ο πλάσας σε εκ κοιλίας · έτι βοηθηθήση, μη φοβού, παις μου Ιακώβ και ηγαπημένος Ισραήλ, ον εξελεξάμην. 3 ότι εγώ δώσω ύδωρ εν δίψει τοις πορευομένοις εν ανύδρω, επιθήσω το πνεύμά μου επί το σπέρμα σου και τας ευλογίας μου επί τα τέκνα σου, 4 και ανατελούσιν ως αναμέσον ύδατος χόρτος και ως ιτέα επί παραρρέον ύδωρ. 5 ούτος ερεί · του Θεού ειμι, και ούτος βοήσεται επί τω ονόματι Ιακώβ, και έτερος επιγράψει χειρι αυτού · του Θεού ειμι, και επί τω ονόματι Ισραήλ βοήσεται. - 6 Ούτως λέγει ο Θεός ο βασιλεύς του Ισραήλ ο ρυσάμενος αυτόν Θεός σαβαώθ · εγώ πρώτος και εγώ μετά ταύτα · πλήν εμού ουκ έστι Θεός. 7 τις ωσπερ εγώ; στήτω και καλεσάτω και αναγγειλάτω και ετοιμασάτω μοι αφ ' ου εποίησα άνθρωπον εις τον αιώνα, και τα επερχόμενα προ του ελθειν αναγγειλάτωσαν υμίν. 8 μη παρακαλύπτεσθε μηδέ πλανάσθε · ουκ απ ' αρχής ηνωτίσασθε και απήγγειλα υμίν; μάρτυρες υμεις εστε, ει έτσι Θεός πλήν εμού · 9 και ουκ ήσαν τότε οι πλάσσοντες και γλύφοντες πάντες μάταιοι οι ποιούντες τα καταθύμια αυτών, α ουκ ωφελήσει αυτούς · αλλά αισχυνθήσονται 10 πάντες οι πλάσσοντες Θεόν και γλύφοντες ανωφελή, 11 και πάντες όθεν εγένοντο εξηράνθησαν, και κωφοί από ανθρώπων συναχθήτωσαν πάντες και στησιάτωσαν άμα, εντραπήτωσαν και αισχυνθήτωσαν άμα. 12 ότι ώξυνε τέκτων σίδηρον, σκεπάρνω ειργάσατο αυτό και εν τερέτρω έστησεν αυτό, ειργάσατο αυτό εν τω βραχίονι της ισχύος αυτού · και πεινάσει και ασθενήσει και ου μη πίη ύδωρ. 13 εκλεξάμενος τέκτων ξύλον έστησεν αυτό εν μέτρω και εν κόλλη ερρύθμισεν αυτό και εποίησεν αυτό ως μορφήν ανδρός

και ως ωραιότητα ανθρώπου στήσαι αυτό εν οίκω. 14 έκοψε ξύλον εκ του δρυμού, ό εφύτευσε Κύριος και υετός εμήκονεν, 15 ίνα ή ανθρώποις εις καύσιν · και λαβών απί αυτό έθερμάνθη, και καύσαντες έπεσαν άρτους επί αυτόν, το δε λοιπόν ειργάσαντο θεός, και προσκυνούσιν αυτοίς. 16 ου το ήμισυ αυτού κατέκαυσεν εν πυρί και καύσαντες έπεσαν άρτους επί αυτόν · και επί αυτού κρέας οπιήσας έφαγε και ενεπλήσθη, και θερμανθείς είπεν · ηδύ μοι ότι έθερμάνθη και είδον πυρ. 17 το δε λοιπόν εποίησεν εις θεόν γλυπτόν και προσκυνεί αυτω και προσεύχεται λέγων · εξελού με, ότι θεός μου εις συ. 18 ουκ έγνωσαν φρονήσαι, ότι απημαυρώθησαν του βλέπειν τοις οφθαλμοίς αυτών και του νοήσαι τη καρδια αυτών. 19 και ουκ ελογίσατο τη καρδια αυτού ουδέ ανελογίσατο εν τη ψυχή αυτού ουδέ έγνω τη φρονήσει, ότι το ήμισυ αυτού κατέκαυσεν εν πυρί και έπεσεν επί των ανθράκων αυτού άρτους και οπιήσας κρέα έφαγε και το λοιπόν αυτού εις βδέλυγμα εποίησε και προσκυνούσιν αυτω. 20 γνώθι ότι σποδός η καρδια αυτών, και πλανώνται, και ουδεις δύναται εξελέσθαι την ψυχήν αυτού · ιδετε, ουκ ερείτε ότι ψεύδος εν τη δεξιά μου;

21 Μνήσθητι ταύτα Ιακώβ και Ισραήλ, ότι παις μου ει συ · έπλασά σε παιδά μου, και συ Ισραήλ μη επιλανθάνου μου. 22 ιδού γαρ απήλειψα ως νεφέλην τας ανομίας σου και ως γνόφον τας αμαρτίας σου · επιστράφηθι προς με, και λυτρώσομαί σε. 23 ευφράνθητε, ουρανοί, ότι ηλήσεν ο Θεός τον Ισραήλ · σαλπίσατε, τα θεμέλια της γης, βοήσατε, όρη, ευφροσύνην, οι βουνοί και πάντα τα ξύλα τα εν αυτοίς, ότι ελυτρώσατο ο Θεός τον Ιακώβ, και Ισραήλ δοξασθήσεται. 24 Ούτω λέγει Κύριος ο λυτρούμενός σε και ο πλάσσων σε εκ κοιλίας · εγώ Κύριος ο συντελών πάντα, εξέτεινα τον ουρανόν μόνος και εστερέωσα την γην. 25 τις έτερος διασκεδάσει σημεία εγγαστριμύθων και μαντείας από καρδιας, αποστρέφων φρονίμους εις τα οπίσω και την βουλήν αυτών μωραίνων 26 και ιστών ρήμα παιδός αυτού και την βουλήν των αγγέλων αυτού αληθεύων; ο λέγων τη Ιερουσαλήμ · κατοικηθήσθη και ταις πόλεσι της Ιδουμαίας · οικοδομηθήσεσθε, και τα έρημα αυτής ανατελεί · 27 ο λέγων τη αβύσσω · ερημωθήσθη, και τους ποταμούς σου ξηρανώ · 28 ο λέγων Κύρω φρονείν και πάντα τα θελήματά μου ποιήσει · ο λέγων Ιερουσαλήμ · οικοδομηθήσθη, και τον οίκον τον άγιόν μου θεμελιώσω.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ

1 ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ο Θεός τω χριστώ μου Κύρω, ου εκράτησα της δεξιάς επακούσαι έμπροσθεν αυτού έθνη, και ισχόν βασιλέων διαρρήξω, ανοίξω έμπροσθεν αυτού θύρας, και πόλεις ου συγκλεισθήσονται. 2 εγώ έμπροσθέν σου πορεύσομαι και όρη ομαλιώ, θύρας χαλκάς συντριψω και μοχλούς σιδηρούς συγκλάσω 3 και δώσω σοι θησαυρούς σκοτεινούς, αποκρύφους, αοράτους ανοίξω σοι, ίνα γνωσ, ότι εγώ Κύριος ο Θεός σου ο καλών το όνομά σου, ο Θεός Ισραήλ. 4 ένεκεν του παιδός μου Ιακώβ και Ισραήλ του εκλεκτού μου, εγώ καλέσω σε τω ονόματί σου και προσδέξομαί σε, συ δε ουκ έγνως με 5 ότι εγώ Κύριος ο Θεός, και ουκ έστι πλην εμού Θεός, ενίσχυσά σε και ουκ ήδεις με, 6 ίνα γνώσι οι απί ανατολών ηλίου και οι από δυσμών, ότι ουκ έστι Θεός πλην εμού · εγώ Κύριος ο Θεός, και ουκ έστιν έτι · 7 εγώ ο κατασκευάσας φως και ποιήσας σκότος, ο ποιών ειρήνην και κτίζων κακά · εγώ Κύριος ο Θεός ο ποιών πάντα ταύτα. 8 ευφρανθήτω ο ουρανός άνωθεν, και αι νεφέλαι ρανάτωσαν δικαιοσύνην · ανατειλάτω η γη και βλαστησάτω έλεος, και δικαιοσύνην ανατειλάτω άμα · εγώ ειμι Κύριος ο κτίσας σε.

9 Ποιον βέλτιον κατεσκεύασα ως πηλόν κεραμέως; μη ο αροτριών αροτριάσει την γην όλην την ημέραν; μη ερεί ο πηλός τω κεραμεί · τι ποιείς, ότι ουκ εργάζη ουδέ έχεις χείρας; 10 μη αποκριθήσεται το πλάσμα προς τον πλάσαντα αυτό; ο λέγων τω πατρί · τι γεννήσεις; και τη μητρί · τι ωδίνεις; 11 ότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο άγιος Ισραήλ ο ποιήσας τα επερχόμενα · ερωτήσατέ με περί των υιών μου και περί των θυγατέρων μου και περί των έργων των χειρών μου εντείλασθέ μοι. 12 εγώ εποίησα γην και άνθρωπον επί αυτής, εγώ τη χειρί μου εστερέωσα τον ουρανόν, εγώ πάσι τοις άστροις ενετειλάμην. 13 εγώ ήγειρα αυτόν μετά δικαιοσύνης βασιλέα, και πάσαι αι οδοί αυτού ευθείαι. ούτος οικοδομήσει την πόλιν μου και την αιχμαλωσίαν του λαού μου επιστρέψει ου μετά λύτρων, ουδέ μετά δώρων, είπε Κύριος σαβαώθ.

14 Ούτω λέγει Κύριος σαβαώθ · εκοπίασεν Αίγυπτος και εμπορία Αιθιόπων, και οι Σεβωειμ άνδρες υψηλοί επί σε διαβήσονται και σοί έσονται δούλοι και οπίσω σου ακολουθήσουσι

δεδεμένοι χειροπέδαις και διαβήσονται προς σε, και προσκυνήσουσί σοι και εν σοί προσεύξονται, ότι εν σοί ο Θεός εστι και ουκ εστι Θεός πλήν σου · 15 συ γαρ ει Θεός, και ουκ ήδειμεν, ο Θεός του Ισραήλ σωτήρ. 16 αισχυνθήσονται και εντραπήσονται πάντες οι αντικείμενοι αυτω και πορεύσονται εν αισχύνη. εγκαινίζεσθε προς με, νήσοι. 17 Ισραήλ σώζεται υπό Κυρίου σωτηρίαν αιώνιον · ουκ αισχυνθήσονται ουδέ μη εντραπώσιν έως του αιώνος έτι.

18 Ούτως λέγει Κύριος ο ποιήσας τον ουρανόν, ούτος ο Θεός ο καταδείξας την γην και ποιήσας αυτήν, αυτός διώρισεν αυτήν, ουκ εις κενόν εποίησεν αυτήν, αλλά κατοικείσθαι έπλασεν αυτήν - εγώ ειμι Κύριος, και ουκ έστιν έτι. 19 ουκ εν κρυφή λελάληκα, ουδέ εν τόπω γης σκοτεινω · ουκ ειπα τω σπέρματι Ιακώβ · μάταιον ζητήσατε. εγώ ειμι εγώ ειμι Κύριος ο λαλών δικαιοσύνην και αναγγέλλων αλήθειαν. 20 συνάχθητε και ήκετε, βουλευσασθε άμα οι σωζόμενοι από των εθνών, ουκ έγνωσαν οι αίροντες το ξύλον γλύμμα αυτών και οι προσευχόμενοι ως προς θεούς, οί ου σώζουσι. 21 ει αναγγελούσιν, εγγισάτωσαν, ίνα γνώσιν άμα τις ακουστά εποίησε ταύτα απ' αρχής · τότε ανηγγέλη υμίν · εγώ ο Θεός, και ουκ έστιν άλλος πλήν εμού · δίκαιος και σωτήρ ουκ έστιν πάρεξ εμού. 22 επιστράφητε επ' εμέ και σωθήσεσθε, οι απ' εσχάτου της γης · εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστιν άλλος. 23 κατ' εμαυτού ομνύω, ή μην εξελεύσεται εκ του στόματός μου δικαιοσύνη, οι λόγοι μου ουκ αποστραφήσονται, ότι εμοί κάμψει παν γόνυ και εξομολογήσεται πάσα γλώσσα τω Θεω 24 λέγων · δικαιοσύνη και δόξα προς αυτον ήξουσι και αισχυνθήσονται πάντες οι αφορίζοντες εαυτούς · 25 από Κυρίου δικαιωθήσονται και εν τω Θεω ενδοξασθήσονται παν το σπέρμα των υιών Ισραήλ.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ

1 ΕΠΕΣΕ Βηλ, συνετριβη Δαγών, εγένετο τα γλυπτά αυτών εις θηρία και κτήνη · αίρετε αυτά καταδεδεμένα ως φορτίον κοπιώντι 2 και πεινώντι, εκλελυμένω, ουκ ισχύοντι άμα, οί ου

δυνήσονται σωθήναι από πολέμου, αυτοί δε αιχμάλωτοι ήχθησαν. 3 Ακούετέ μου, οίκος του Ιακώβ και παν το κατάλοιπον του Ισραήλ, οι αιρόμενοι εκ κοιλίας και παιδευόμενοι εκ παιδίου 4 έως γήρους· εγώ ειμι, και έως αν καταγηράσητε, εγώ ειμι· εγώ ανέχομαι υμών, εγώ εποίησα και εγώ ανήσω, εγώ αναλήψομαι και σώσω υμάς. 5 τίμι με ωμοιώσατε; ίδετε, τεχνάσασθε, οι πλανώμενοι. 6 οι συμβαλλόμενοι χρυσίον εκ μαρσιπίου και αργύριον εν ζυγω, στήσουσιν εν σταθμω και μισθωσάμενοι χρυσοχόον εποίησαν χειροποίητα, και κύψαντες προσκυνούσιν αυτοίς. 7 αίρουσιν αυτό επί του ώμου, και πορεύονται· εάν δε θώσιν αυτό, επί του τόπου αυτού μένει, ου μη κινηθή· και ως εάν βοήση προς αυτόν, ου μη εισακούση, από κακών ου μη σώση αυτόν. 8 μνήσθητε ταύτα και στενάξατε, μετανοήσατε οι πεπλανημένοι, επιστρέψατε τη καρδία, 9 και μνήσθητε τα πρότερα από του αιώνος, ότι εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστιν έτι πλην εμού 10 αναγγέλλων πρότερον τα έσχατα πριν αυτά γενέσθαι, και άμα συνετελέσθη. και είπα· πάσα η βουλή μου στήσεται, και πάντα, όσα βεβούλευμαι, ποιήσω· 11 καλών από ανατολών πετεινόν και από γης πόρρωθεν περι ών βεβούλευμαι, ελάησα και ήγαγον, έκτισα και εποίησα, ήγαγον αυτόν και ευώδωσα την οδόν αυτού. 12 ακούσατέ μου, οι απολωλεκότες την καρδίαν, οι μακράν από της δικαιοσύνης. 13 ήγγισα την δικαιοσύνην μου και την σωτηρίαν την παρ' εμού ου βραδυνώ· δέδωκα εν Σιών σωτηρίαν τω Ισραήλ εις δόξασμα.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ

1 ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον επί την γην, παρθένος, θυγάτηρ Βαβυλώνος, εισελθε εις το σκότος, θυγάτηρ Χαλδαιών, ότι ουκέτι προστεθήση κληθήναι απαλή και τρυφερά. 2 λάβε μύλον, άλεσον άλευρον, αποκάλυσαι το κατακάλυμμα σου, ανακάλυσαι τας πολιάς, ανάσυρε τας κνήμας, διάβηθι ποταμούς· 3 ανακαλυφθήσεται η αισχύνη σου, φανήσονται οι ονειδισμοί σου· το δικαίον εκ σου λήψομαι, ουκέτι μη παραδώ ανθρώποις. 4 είπεν ο ρυσάμενός σε Κύριος σαβαώθ, όνομα αυτω άγιος Ισραήλ· 5 κάθισον κατανενυγμένη, εισελθε εις το σκότος,

θυγάτηρ Χαλδαιών, ουκέτι μη κληθήση ισχύς βασιλείας. 6 παρωξύνθην επί τω λαω μου, εμίανας την κληρονομίαν μου· εγώ έδωκα αυτούς εις την χειρά σου, συ δε ουκ έδωκας αυτοίς έλεος, του πρεσβυτέρου εβάρυνας τον ζυγόν σφόδρα. 7 και είπας· εις τον αιώνα έσομαι άρχουσα· ουκ ενόησας ταύτα εν τη καρδια σου, ουδέ εμνήσθης τα έσχατα. 8 νυν δε άκουε ταύτα, η τρυφερά, η καθημένη πεποιθυία, η λέγουσα εν καρδια αυτής· εγώ ειμι, και ουκ έστιν ετέρα· ου καθιώ χήρα ουδέ γνώσομαι ορφανίαν. 9 νυν δε ήξει επί σε τα δύο ταύτα εξαίφνης εν ημέρα μια· ατεκνία και χηρεία ήξει εξαίφνης επί σε εν τη φαρμακεία σου, εν τη ισχύϊ των επαοιδών σου σφόδρα, 10 τη ελπίδι της πονηρίας σου· συ γαρ είπας· εγώ ειμι, και ουκ έστιν ετέρα. γνώθι, ότι η σύννεσις τούτων και η πορνεία σου έσται σοι αισχύνη. και είπας τη καρδια σου· εγώ ειμι, και ουκ έστιν ετέρα. 11 και ήξει επί σε απώλεια, και ου μη γνωσ, βόθυνος, και εμπεσή εις αυτόν· και ήξει επί σε ταλαιπωρία, και ου μη δυνήση καθαρά γενέσθαι· και ήξει επί σε εξ απίνης απώλεια, και ου μη γνωσ. 12 στήθι νυν εν ταις επαοιδαίς σου και εν τη πολλή φαρμακεία σου, α εμάνθανες εκ νεότητός σου, ει δυνήση ωφεληθήναι. 13 κεκοπίακας εν ταις βουλαίς σου· στήτωσαν δη και σωσάτωσάν σε οι αστρολόγοι του ουρανού, οι ορώντες τους αστέρας αναγγειλάτωσάν σοι τι μέλλει επί σε έρχεσθαι. 14 ιδού πάντες ως φρύγανα επί πυρί κατακαυθήσονται και ου μη εξέλωνται την ψυχήν αυτών εκ φλογός· ότι έχεις άνθρακας πυρός, κάθισαι επ ' αυτούς. 15 ούτοι έσονταί σοι βοήθεια, εκοπίασας εν τη μεταβολή εκ νεότητος, άνθρωπος καθ ' εαυτόν επλανήθη, σοί δε ουκ έσται σωτηρία.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταύτα, οίκος Ιακώβ οι κεκλημένοι τω ονόματι Ισραήλ και εξ Ιουδα εξελθόντες, οι ομνύοντες τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ, μιμνησκόμενοι ου μετά αληθείας ουδέ μετά δικαιοσύνης 2 και αντεχόμενοι τω ονόματι της πόλεως της αγίας και επί τω Θεω Ισραήλ αντιστηριζόμενοι, Κύριος σαβαώθ όνομα αυτω. 3 τα πρότερα έτι ανήγγεिला, και εκ

του στόματός μου εξήλθε και ακουστόν εγένετο · εξάπινα εποίησα, και επήλθε. 4 γινώσκω ότι σκληρός ει, και νεύρον σιδηρούν ο τράχηλός σου, και το μέτωπόν σου χαλκούν. 5 και ανήγγειλά σοι πάλαι, πριν ελθείν επί σε ακουστόν σοι εποίησα · μήποτε είπης ότι τα είδωλά μου εποίησε, και είπης ότι τα γλυπτά και τα χωνευτά εντειλάτο μοι. 6 ηκούσατε πάντα, και υμείς ουκ έγνωτε · αλλά και ακουστά σοι εποίησα τα καινά από του νυν, α μέλλει γίνεσθαι, και ουκ είπας. 7 νυν γίνεται και ου πάλαι, και ου προτέραις ημέραις ήκουσας αυτά · μη είπης · ναί γινώσκω αυτά. 8 ούτε έγνωσ ούτε ηπίστω, ούτε απ' αρχής ήνοιζά σου τα ότα · έγνων γαρ ότι αθετών αθετήσεις και άνομος έτι εκ κοιλίας κληθήση. 9 ένεκεν του εμού ονόματος δείξω σοι τον θυμόν μου και τα ένδοξά μου επάξω επί σε, ίνα μη εξολοθρευώ σε. 10 ιδού πέπρακά σε ουκ ένεκεν αργυρίου, εξειλάμην δε σε εκ καμίνου πτωχείας · 11 ένεκεν εμού ποιήσω σοι, ότι το εμόν όνομα βεβηλούται, και την δόξαν μου ετέρω ου δώσω.

12 Άκουέ μου, Ιακώβ και Ισραήλ, ον εγώ καλώ · εγώ ειμι πρώτος, και εγώ ειμι εις τον αιώνα, 13 και η χείρ μου εθεμελίωσε την γην, και η δεξιά μου εστερέωσε τον ουρανόν. καλέσω αυτούς, και στήσονται άμα 14 και συναχθήσονται πάντες και ακούσονται. τις αυτοίς ανήγγειλε ταύτα; αγαπών σε εποίησα το θέλημά σου επί Βαβυλώνα του άραι σπέρμα Χαλδαιών. 15 εγώ ελάλησα, εγώ εκάλεσα, ήγαγον αυτόν και ευώδωσα την οδόν αυτού. 16 προσαγάγετε προς με και ακούσατε ταύτα · ουκ απ' αρχής εν κρυφή λελάληκα, ουδέ εν τόπω γης σκοτεινώ · ηνίκα εγένετο, εκεί ήμην, και νυν Κύριος απέστειλέ με και το πνεύμα αυτού. 17 ούτως λέγει Κύριος ο ρυσάμενός σε, ο άγιος Ισραήλ · εγώ ειμι ο Θεός σου, δέδειχά σοι του ευρείν σε την οδόν, εν ή πορεύση εν αυτή. 18 και ει ήκουσας των εντολών μου, εγένετο αν ωσει ποταμός η ειρήνη σου και η δικαιοσύνη σου ως κύμα θαλάσσης · 19 και εγένετο αν ως η άμμος το σπέρμα σου και τα έκγονα της κοιλίας σου ως ο Χους της γης · ουδέ νυν ου μη εξολοθρευθής, ουδέ απολείται το όνομά σου ενώπιον εμού. - 20 Έξελθε εκ Βαβυλώνος φεύγων από των Χαλδαιών · φωνήν ευφροσύνης αναγγείλατε, και ακουστόν γενέσθω τούτο, απαγγείλατε έως εσχάτου της γης, λέγεται · ερρύσατο Κύριος τον δούλον αυτού Ιακώβ · 21 και εάν διψήσωσι, δι' ερήμου άξει αυτούς, ύδωρ εκ πέτρας εξάξει αυτοίς · σχισθήσεται πέτρα, και ρυήσεται ύδωρ, και πιεται ο λαός μου. 22 ουκ εστι χαίρειν, λέγει Κύριος, τοις ασεβέσιν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου, νήσοι, και προσέχετε, έθνη · δια χρόνου πολλού στήσεται, λέγει Κύριος. εκ κοιλίας μητρός μου εκάλεσε το όνομά μου 2 και έθηκε το στόμα μου ωσει μάχαιραν οξειαν και υπό την σκέπην της χειρός αυτού έκρυψέ με, έθηκέ με ως βέλος εκλεκτόν και εν τη φαρέτρα αυτού έκρυψέ με. 3 και είπέ μοι · δούλός μου ει συ, Ισραήλ, και εν σοί δοξασθήσομαι. 4 και εγώ είπα · κενώς εκοπίασα, εις μάταιον και εις ουδέν έδωκα την ισχόν μου · δια τούτο η κρίσις μου παρά Κυρίω, και ο πόνος μου εναντίον του Θεού μου. 5 και νυν ούτως λέγει Κύριος ο πλάσας με εκ κοιλίας δούλον εαυτω του συναγαγείν τον Ιακώβ προς αυτόν και Ισραήλ - συναχθήσομαι και δοξασθήσομαι εναντίον Κυρίου, και ο Θεός μου έσται μοι ισχύς - 6 και είπέ μοι · μέγα σοί εστι του κληθήναι σε παιδά μου του στήσαι τας φυλάς Ιακώβ και την διασποράν του Ισραήλ επιστρέψαι · ιδού δέδωκά σε εις διαθήκην γένους, εις φως εθνών του είναι σε εις σωτηριαν έως εσχάτου της γης. - 7 Ούτως λέγει Κύριος ο ρυσάμενός σε, ο Θεός Ισραήλ · αγιάσατε τον φαυλιζοντα την ψυχήν αυτού, τον βδελυσσόμενον υπό των εθνών των δούλων των αρχόντων · βασιλεις όψονται αυτόν και αναστήσονται, άρχοντες και προσκονήσουσιν αυτω ένεκεν Κυρίου · ότι πιστός εστιν ο άγιος Ισραήλ, και εξελεξάμην σε. 8 ούτως λέγει Κύριος · καιρω δεκτω επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας εβοήθησά σοι και έπλασά σε και έδωκά σε εις διαθήκην εθνών του καταστήσαι την γην και κληρονομήσαι κληρονομίας ερήμους, 9 λέγοντα τοις εν δεσμοίς · εξέλθετε, και τοις εν τω σκότει · ανακαλυφθήναι. εν πάσαις ταις οδοίς βοσκηθήσονται, και εν πάσαις ταις τρίβοις η νομή αυτών · 10 ου πεινάσουσιν ουδέ διψήσουσιν, ουδέ πατάξει αυτούς καύσων, ουδέ ο ήλιος, αλλ ' ο ελεών αυτούς παρακαλέσει και δια πηγών υδάτων άξει αυτούς · 11 και θήσω παν όρος εις οδόν και πάσαν τρίβον εις βόσκημα αυτοίς. 12 ιδού ούτοι πόρρωθεν έρχονται, ούτοι από βορρά και ούτοι από θαλάσσης, άλλοι δε εκ γης Περσών. 13 ευφραίνεσθαι, ουρανοί, και αγαλλιάσθω, η γη, ρηξάτωσαν τα όρη ευφροσύνην, ότι ηλήσεν ο Θεός τον λαόν αυτού και τους ταπεινούς του λαού αυτού παρεκάλεσεν. - 14 Είπε δε Σιών · εγκατέλιπέ με Κύριος, και ο Κύριος επελάθητό μου. 15 μη επιλήσεται γυνή του παιδίου αυτής του μη

ελεήσει τα έγκονα της κοιλίας αυτής; ει δε και ταύτα επιλάθοιτο γυνή, αλλ ' εγώ ουκ επιλήσομαί σου, ειπε Κύριος. 16 ιδού επί των χειρών μου εξωγράφηκά σου τα τείχη, και ενώπιόν μου ει διαπαντός· 17 και ταχύ οικοδομηθήση υφ ' ων καθηρέθης, και οι ερημώσαντές σε εξελεύσονται εκ σου. 18 άρον κύκλω τους οφθαλμούς σου και ιδέ πάντας, ιδού συνήχθησαν και ήλθοσαν προς σε· ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι πάντας αυτούς ως κόσμον ενδύση και περιθήση αυτούς ως κόσμον νύμφης. 19 ότι τα έρημά σου και τα διεφθαρμένα και τα πεπτωκότα νυν στενοχωρήσει από των κατοικούντων, και μακρυνθήσονται από σου οι καταπίνοντές σε. 20 ερούσι γαρ εις τα ώτά σου οι υιοί σου, ους απολώλεκας· στενός μοι ο τόπος, ποιήσόν μοι τόπον, ίνα κατοικήσω. 21 και ερείς εν τη καρδία σου· τις εγέννησέ μοι τούτους; εγώ δε άτεκνος και χήρα, τούτους δε τις εξέθρεψέ μοι; εγώ δε κατελείφθην μόνη, ούτοι δε μοι που ήσαν;

22 Ούτως λέγει Κύριος Κύριος· ιδού αίρω εις τα έθνη την χειρά μου και εις τας νήσους αρώ σύσημόν μου, και άξουσι τους υιούς σου εν κόλπω, τας δε θυγατέρας σου επ ' ώμων αρούσι, 23 και έσονται βασιλεις τιθηνοί σου, αι δε άρχουσαι τροφοί σου· επί πρόσωπον της γης προσκυνήσουσί σε και τον χουν των ποδών σου λειξουσι· και γνώση ότι εγώ Κύριος, και ουκ αισχυνθήσονται οι υπομένοντές με. 24 μη λήψεται τις παρά γίγαντος σκύλα; και εάν αιχμαλωτεύση τις αδικως, σωθήσεται; 25 ούτως λέγει Κύριος· εάν τις αιχμαλωτεύση γίγαντα, λήψεται σκύλα· λαμβάνων δε παρά ισχύοντος σωθήσεται· εγώ δε την κρίσιν σου κρινώ, και εγώ τους υιούς σου ρύσομαι· 26 και φάγονται οι θλίψαντές σε τας σάρκας αυτών και πίνονται ως οίνον νέον το αίμα αυτών και μεθυσθήσονται, και αισθανθήσεται πάσα σάρξ ότι εγώ Κύριος ο ρυσάμενός σε και αντιλαμβανόμενος ισχύος Ιακώβ.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν

1 ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος· ποιόν το βιβλίον του αποστασίου της μητρός υμών, ω εξαπέστειλα αυτήν; ή τίνι υπόχρεω πέπρακα υμάς; ιδού ταις αμαρτίαις υμών επράθητε, και ταις ανομίαις

υμών εξαπέστειλα την μητέρα υμών. 2 τι ότι ήλθον και ουκ ην άνθρωπος; εκάλεσα και ουκ ην ο υπακούων; μη ουκ ισχύει η χείρ μου του ρύσασθαι ή ουκ ισχύω του εξελέσθαι; ιδού τη απειλή μου εξερημώσω την θάλασσαν και θήσω ποταμούς ερήμους, και ξηρανθήσονται οι ιχθύες αυτών από του μη είναι ύδωρ και αποθανούνται εν δίψει. 3 ενδύσω τον ουρανόν σκότος και ως σάκκον θήσω το περιβόλαιον αυτού.

4 Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας του γνώναι ηνικά δει ειπείν λόγον έθηκέ μοι πρωϊ πρωϊ, προσέθηκέ μοι ωτίον ακούειν · 5 και η παιδεία Κυρίου Κυρίου ανοίγει μου τα ότα, εγώ δε ουκ απειθώ ουδέ αντιλέγω, 6 τον νότον μου έδωκα εις μάστιγας, τας δε σιαγόνας μου εις ραπίσματα, το δε πρόσωπόν μου ουκ απέστρεψα από αισχύνης εμπυτοσμάτων · 7 και Κύριος Κύριος βοηθός μοι εγενήθη, δια τούτο ουκ ενετράπην, αλλά έθηκα το πρόσωπόν μου ως στερεάν πέτραν και έγνων ότι ου μη αισχυνθώ · 8 ότι εγγιζει ο δικαιώσας με. τις ο κρινόμενός μοι; αντιστήτω μοι άμα · και τις ο κρινόμενός μοι; εγγισάτω μοι. 9 ιδού Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι · τις κακώσει με; ιδού πάντες υμείς ως ιμάτιον παλαιωθήσεσθε, και ως σής καταφάγεται υμάς.

10 Τις εν υμίν ο φοβούμενος τον Κύριον; υπακουσάτω της φωνής του παιδός αυτού. οι πορευόμενοι εν σκότει και ουκ έστιν αυτοίς φως, πεποιθήατε επί τω ονόματι Κυρίου και αντιστηρίσασθε επί τω Θεω. 11 ιδού πάντες υμείς πυρ καίετε και κατισχύετε φλόγα · πορεύεσθε τω φωτί του πυρός υμών και τη φλογί, ή εξακαύσατε · δι ' εμέ εγένετο ταύτα υμίν, εν λύπη κοιμηθήσεσθε.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου, οι διώκοντες το δικαίον και ζητούντες τον Κύριον, εμβλέψατε εις την στερεάν πέτραν, ην ελατομήσατε, και εις τον βόθυνον του λάκκου, ον ωρύξατε. 2 εμβλέψατε εις Αβραάμ τον πατέρα υμών και εις Σάρραν την ωδίνουσαν υμάς · ότι εις ην, και εκάλεσα αυτόν και ευλόγησα αυτόν και ηγάπησα αυτόν και επλήθυνα αυτόν. 3 και σε νυν

παρακαλέσω, Σιών, και παρεκάλεσα πάντα τα έρημα αυτής και θήσω τα έρημα αυτής ως παράδεισον Κυρίου· ευφροσύνην και αγαλλίαμα ευρήσουσιν εν αυτη, εξομολόγησιν και φωνήν αιnéσεως. 4 ακούσατέ μου, ακούσατέ μου, λαός μου, και οι βασιλείς, προς με ενωτίσασθε, ότι νόμος παρ' εμού εξελεύσεται και η κρίσις μου εις φως εθνών. 5 εγγίζει ταχύ η δικαιοσύνη μου, και εξελεύσεται ως φως το σωτήριόν μου και εις τον βραχίονά μου έθνη ελπιούσιν· εμέ νήσοι υπομενούσι και εις τον βραχίονά ελπιούσιν. 6 άρατε εις τον ουρανόν τους οφθαλμούς υμών και εμβλέψατέ εις την γην κάτω, ότι ο ουρανός ως καπνός εστερεώθη, η δε γη ως ιμάτιον παλαιωθήσεται, οι δε κατοικούντες την γην ωσπερ ταύτα αποθανούνται, το δε σωτήριόν μου εις τον αιώνα έσται, η δε δικαιοσύνη μου ου μη εκλίπη. 7 ακούσατέ μου, οι ειδότες κρίσιν, λαός μου, ου ο νόμος μου εν τη καρδια υμών· μη φοβείσθε ονειδισμόν ανθρώπων και τω φαυλισμω αυτών μη ηττάσθε. 8 ως γαρ ιμάτιον βρωθήσεται υπό χρόνου και ως έρια βρωθήσεται υπό σητός· η δε δικαιοσύνη μου εις τον αιώνα έσται, το δε σωτήριόν μου εις γενεάς γενεών.

9 Εξεγείρου εξεγείρου, Ιερουσαλήμ, και ένδυσαι την ισχύν του βραχιονός σου· εξεγείρου ως εν αρχή ημέρας, ως γενεά αιώνος. ου συ ει 10 η ερημούσα θάλασσαν, ύδωρ αβύσσου πλήθος; η θείσα τα βάθη της θαλάσσης οδόν διαβάσεως ρυομένοις 11 και λελυτρωμένοις; υπό γαρ Κυρίου αποστραφήσονται και ήξουσιν εις Σιών μετ' ευφροσύνης και αγαλλιάματος αιωνίου· επί κεφαλής γαρ αυτών αγαλλίασις και αιnéσις; και ευφροσύνη καταλήψεται αυτούς, απέδρα οδύνη και λύπη και στεναγμός. 12 εγώ ειμι, εγώ ειμι ο παρακαλών σε· γνώθι τίνα ευλαβηθείσα εφοβήθης από ανθρώπου θνητού και από υιού ανθρώπου, οί ωσει χόρτος εξηράνθησαν. 13 και επελάθου Θεόν τον ποιήσαντά σε, τον ποιήσαντα τον ουρανόν και θεμελιώσαντα την γην, και εφόβου αιεί πάσας τας ημέρας το πρόσωπον του θυμού του θλίβοντός σε· ον τρόπον γαρ εβουλεύσατο του άραί σε, και νυν που ο θυμός του θλίβοντός σε; 14 εν γαρ τω σώζεσθαί σε ου στήσεται ουδέ χρονιεί· 15 ότι εγώ ο Θεός σου ο ταράσσω την θάλασσαν και ηχών τα κύματα αυτής, Κύριος σαβαώθ όνομά μοι. 16 θήσω τους λόγους μου εις το στόμα σου και υπό την σκιάν της χειρός μου σκεπάσω σε, εν ή έστησα τον ουρανόν και θεμελίωσα την γην· και ερεί Σιών· λαός μου ει συ.

17 Εξεγείρου εξεγείρου, ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, η πιούσα εκ χειρός Κυρίου το ποτήριον του θυμού αυτού· το ποτήριον γαρ της πώσεως, το κόνδυ του θυμού εξέπιες και εξεκένωσας. 18

και ουκ ην ο παρακαλών σε από πάντων των τέκνων σου, ων έτεκες, και ουκ ην ο αντιλαμβανόμενος της χειρός σου ουδέ από πάντων των υιών σου, ων ύψωσας. 19 δύο ταύτα αντικείμενά σοι · τις συλλυπηθήσεται σοι; πτώμα και σύντριμμα, λιμός και μάχαιρα. τις παρακαλέσει σε; 20 οι υιοί σου, οι απορούμενοι, οι καθεύδοντες επ ' άκρου πάσης εξόδου ως σευτλίον ημίεφθον, οι πλήρεις θυμού Κυρίου, εκλελυμένοι δια Κυρίου του Θεού. 21 δια τούτο άκουε, τεταπεινωμένη, και μεθύουσα ουκ από οίνου · 22 ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο κρίνων τον λαόν αυτού · ιδού είληφα εκ της χειρός σου το ποτήριον της πώσεως, το κόνδου του θυμού μου, και ου προσθήση έτι πειν αυτό · 23 και δώσω αυτό εις τας χείρας των αδικησάντων σε και των ταπεινωσάντων σε, οί είπαν τη ψυχή σου · κύψον, ίνα παρέλθωμεν · και έθηκας ίσα τη γη τα μετάφρενά σου έξω τοις παραπορευομένοις.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ NB

1 ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ εξεγείρου, Σιών, ένδυσαι την ισχόν σου, Σιών, και ένδυσαι την δόξαν σου, Ιερουσαλήμ πόλις η αγία · ουκέτι προστεθήσεται διελθειν δια σου απερίτμητος και ακάθατος. 2 εκτίναξαι τον χουν και ανάστηθι, κάθισον, Ιερουσαλήμ · έκδυσαι τον δεσμόν του τραχήλου σου, η αιχμάλωτος θυγάτηρ Σιών. 3 ότι τάδε λέγει Κύριος · δωρεάν επράθητε και ου μετά αργυρίου λυτρωθήσεσθε. 4 ούτως λέγει Κύριος · εις Αίγυπτον κατέβη ο λαός μου το πρότερον παροικήσαι εκεί, και εις Ασουρίους βία ήχθησαν · 5 και νυν τι εστε ώδε; τάδε λέγει Κύριος · ότι ελήφθη ο λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε και ολολύζετε. τάδε λέγει Κύριος · δι ' υμάς διαπαντός το όνομά μου βλασφημείται εν τοις έθνεσι. 6 δια τούτο γνώσεται ο λαός μου το όνομά μου εν τη ημέρα εκείνη, ότι εγώ ειμι αυτός ο λαλών · πάρειμι 7 ως ωρα επί των ορέων, ως πόδες ευαγγελιζόμενου ακοήν ειρήνης, ως ευαγγελιζόμενος αγαθά, ότι ακουστήν ποιήσω την σωτηριαν σου λέγων Σιών · βασιλεύσει σου ο Θεός. 8 ότι φωνή των φυλασσόντων σε υψώθη, και τη φωνή άμα ευφρανθήσονται · ότι οφθαλμοί προς οφθαλμούς όψονται, ηνίκα αν ελεήση Κύριος την Σιών. 9 ρηξάτω ευφροσύνην άμα τα έρημα Ιερουσαλήμ, ότι

ηλέησε Κύριος αυτήν και ερρύσατο Ιερουσαλήμ. 10 και αποκαλύψει Κύριος τον βραχίονα τον άγιον αυτού ενώπιον πάντων των εθνών, και όψονται πάντα άκρα της γης την σωτηριάν την παρά του Θεού ημών. 11 απόστητε, απόστητε, εξέλθατε εκείθεν και ακαθάρτου μη άπτεσθε, εξέλθετε εκ μέσου αυτής, αφορίσθητε, οι φέροντες τα σκεύη Κυρίου · 12 ότι ου μετά ταραχής εξελεύσεσθε, ουδέ φυγή πορεύσεσθε, προπορεύεται γαρ πρότερος υμών Κύριος και ο επισυνάγων υμάς Θεός Ισραήλ.

13 Ιδού συνήσει ο παις μου και υψωθήσεται και δοξασθήσεται και μετεωρισθήσεται σφόδρα. 14 ον τρόπον εκοτήσονται επί σε πολλοί - ούτως αδοξήσει από των ανθρώπων το είδος σου και η δόξα σου από υιών ανθρώπων - 15 ούτω θαυμάσονται έθνη πολλά επ ' αυτω, και συνέξουσι βασιλείς το στόμα αυτών · ότι οίς ουκ ανηγγέλη περί αυτού, όψονται, και οί ουκ ακηκόασι, συνήσουσι.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ

1 ΚΥΡΙΕ, τις επίστευσε τη ακοή ημών; και ο βραχίων Κυρίου τίνι απεκαλύφθη; 2 ανηγγείλαμεν ως παιδίον εναντίον αυτού, ως ρίζα εν γη διψώση. ουκ έστιν είδος αυτω ουδέ δόξα · και είδομεν αυτόν, και ουκ είχεν είδος ουδέ κάλλος · 3 αλλά το είδος αυτού άτιμον και εκλείπον παρά πάντας τους υιούς των ανθρώπων · άνθρωπος εν πληγή ων και ειδώς φέρειν μαλακίαν, ότι απέστραπται το πρόσωπον αυτού, ητιμάσθη και ουκ ελογίσθη. 4 ούτος τας αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται, και ημείς ελογισάμεθα αυτόν είναι εν πόνω και εν πληγή υπό Θεού και εν καώσει. 5 αυτός δε ετραυματίσθη δια τας αμαρτίας ημών και μεμαλάκισται δια τας ανομίας ημών · παιδεία ειρήνης ημών επ ' αυτόν. τω μώλωπι αυτού ημείς ιάθημεν. 6 πάντες ως πρόβατα επλανήθημεν, άνθρωπος τη οδω αυτού επλανήθη · και Κύριος παρέδωκεν αυτόν ταις αμαρτίαις ημών. 7 και αυτός δια το κεκακώσθαι ουκ ανοίγει το στόμα αυτού · ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη και ως αμνός εναντίον του κείροντος αυτόν άφωνος, ούτως ουκ ανοίγει το στόμα. 8 εν τη ταπεινώσει η κρίσις αυτού ήρθη · την δε γενεάν

αυτού τις διηγῆσεται; ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ανομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. 9 καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ανομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. 10 καὶ Κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. εἰάν δώτε περὶ αμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν 11 ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τὴ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον ἐν δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς αμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ανοίσει. 12 διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκύλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς αμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε καὶ διὰ τὰς αμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΔ

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ, στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, ρήξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ Κύριος· 2 πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαιῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ· μακρῶνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον. 3 ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον, καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἠρημωμένας κατοικεῖς. 4 μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνθη, μηδὲ ἐντραπήσῃ, ὅτι ὠνειδίσθη· ὅτι αἰσχύνῃν αἰώνιον ἐπλήσῃ καὶ ὄνειδος τῆς χρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι. 5 ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαώθ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὁ ρυσάμενός σε αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάση τῇ γῇ κληθήσεται. 6 οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην, εἶπεν ὁ Θεὸς σου· 7 χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε, 8 ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σου καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε, εἶπεν ὁ ρυσάμενός σε Κύριος. 9 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτό μοι ἐστὶ· καθότι ὡμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινήθονται, οὕτως οὐδέ το παρ'

εμού σοί έλεος εκλείπει, ουδέ η διαθήκη της ειρήνης σου ου μη μετασθ· είπε γαρ Κύριος·
ιλεώς σοι.

11 Ταπεινή και ακατάστατος, ου παρεκλήθης, ιδού εγώ ετοιμάζω σοι άνθρακα τον λίθον σου
και τα θεμέλιά σου σάπφειρον 12 και θήσω τας επάλξεις σου ίασπιν και τας πύλας σου
λίθους κρυστάλλου και τον περίβολόν σου λίθους εκλεκτούς 13 και πάντας τους υιούς σου
διδακτούς Θεού και εν πολλή ειρήνη τα τέκνα σου. 14 και εν δικαιοσύνη οικοδομηθήση·
απέχου από αδίκου και ου φοβηθήση, και τρόμος ουκ εγγιεί σοι. 15 ιδού προσήλυτοι
προσελεύσονται σοι δι' εμού και επί σε καταφεύζονται. 16 ιδού εγώ έκτισά σε ουχ ως
χαλκεύς φυσών άνθρακας και εκφέρων σκεύος εις έργον· εγώ δε έκτισά σε ουκ εις απώλειαν
φθείραι 17 παν σκεύος φθαρτόν, επί σε ουκ ευοδώσω, και πάσα φωνή αναστήσεται επί σε εις
κρίσιν· πάντας αυτούς ηττήσεις, οι δε ένοχοί σου έσονται εν αυτη. έστι κληρονομία τοις
θεραπεύουσι Κύριον, και ημείς έσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΕ

1 ΟΙ διψώντες, πορεύεσθε εφ' ύδωρ, και όσοι μη έχετε αργύριον, βαδίσαντες αγοράσατε,
και φάγετε και πίεσθε άνευ αργυρίου και τιμής οίνον και στέαρ. 2 ινατί τιμάσθε αργυρίου εν
ουκ άρτοις και τον μόχθον υμών ουκ εις πλησμονήν; ακούσατέ μου και φάγεσθε αγαθά, και
εντρυφήσει εν αγαθοίς η ψυχή υμών. 3 προσέχετε τοις ωσίν υμών και επακουλουθήσατε τας
οδοίς μου· εισακούσατέ μου, και ζήσεται εν αγαθοίς η ψυχή υμών· και διαθήσομαι υμίν
διαθήκην αιώνιον, τα όσια Δαυίδ τα πιστά. 4 ιδού μαρτύριον εν έθνεσιν έδωκα αυτόν,
άρχοντα και προστάσσοντα έθνεσιν. 5 ιδού έθνη, α ουκ οίδασι σε, επικαλέσονται σε, και
λαοί, οί ουκ έπίστανται σε, επί σε καταφεύζονται ένεκεν Κυρίου του Θεού σου, του αγίου
Ισραήλ, ότι εδόξασέ σε. - 6 Ζητήσατε τον Κύριον και εν τω ευρίσκειν αυτόν επικαλέσασθε·
ηνικά δ' αν εγγίξη υμίν, 7 απολιπέτω ο ασεβής τας οδούς αυτού και ανήρ άνομος τας
βουλάς αυτού και επιστραφήτω επί Κύριον, και ελεηθήσεται, ότι επί πολύ αφήσει τας

αμαρτίας υμών. 8 ου γαρ εισιν αι βουλαί μου ωσπερ αι βουλαί υμών, ουδ ' ωσπερ αι οδοί υμών αι οδοί μου, λέγει Κύριος. 9 αλλ ' ως απέχει ο ουρανός από της γης, ούτως απέχει η οδός μου από των οδών υμών και τα διανοήματα υμών από της διανοίας μου. 10 ως γαρ αν καταβή ο υετός ή χιών εκ του ουρανού και ου μη αποστραφή, έως αν μεθύση την γην, και εκτέκη και εκβλαστήση και δω σπέρμα τω σπείραντι και άρτον εις βρώσιν, 11 ούτως έσται το ρήμά μου, ό εάν εξέλθη εκ του στόματός μου, ου μη αποστραφή, έως αν τελεσθή όσα αν ηθέλησα και ευοδώσω τας οδούς μου και τα εντάλματά μου. 12 εν γαρ ευφροσύνη εξελεύσεσθε και εν χαρά διδαχθήσεσθε · τα γαρ όρη και οι βουνοί εξαλούνται προσδεχόμενοι υμάς εν χαρά, και πάντα τα ξύλα του αγρού επικροτήσει τοις κλάδοις, 13 και αντι της στοιβής αναβήσεται κυπάρισσος, αντι δε της κονύζης αναβήσεται μυρσίνη · και έσται Κύριος εις όνομα και εις σημειον αιώνιον και ουκ εκλείπει.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΣΤ

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος · φυλάσσεσθε κρίσιν και ποιήσατε δικαιοσύνην · ήγγικε γαρ το σωτήριόν μου παραγίνεσθαι και το έλεός μου αποκαλυφθήναι. 2 μακάριος ανήρ ο ποιών ταύτα και άνθρωπος ο αντεχόμενος αυτών και φυλάσσων τα σάββατα μη βεβηλούν και διατηρών τας χείρας αυτου μη ποιειν άδικα. 3 μη λεγέτω ο αλλογενής ο προσκείμενος προς Κύριον · αφοριεί με άρα Κύριος από του λαού αυτου · και μη λεγέτω ο ευνούχος ότι ξύλον εγώ ειμι ξηρόν. 4 τάδε λέγει Κύριος τοις ευνούχοις · όσοι αν φυλάζωνται τα σάββατά μου και εκλέξωνται α εγώ θέλω και αντέχωνται της διαθήκης μου, 5 δώσω αυτοις εν τω οίκω μου και εν τω τείχει μου τόπον ονομαστόν κρείττω υιών και θυγατέρων, όνομα αιώνιον δώσω αυτοις και ουκ εκλείπει. 6 και τοις αλλογενέσι τοις προσκειμένοις Κυρίω δουλεύειν αυτω και αγαπάν το όνομα Κυρίου του είναι αυτω εις δούλους και δούλας και πάντας τους φυλασσομένους τα σάββατά μου μη βεβηλούν και αντεχομένους της διαθήκης μου, 7 εισάξω αυτούς εις το όρος το άγιόν μου και ευφρανώ αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου · τα

ολοκαυτώματα αυτών, και αι θυσίαι αυτών έσονται δεκταί επί του θυσιαστηρίου μου· ο γαρ οίκος μου οίκος προσευχής κληθήσεται πάσι τοις έθνεσιν, 8 ειπε Κύριος ο συνάγων τους διεσπαρμένους Ισραήλ, ότι συνάξω επ' αυτόν συναγωγήν. - 9 Πάντα τα θηρία τα άγρια, δεύτε φάγετε, πάντα τα θηρία του δρυμού. 10 ιδετε ότι εκτετύφλωνται πάντες, ουκ έγνωσαν φρονήσαι, πάντες κύνες ενεοί, ου δυνήσονται υλακτείν, ενυπνιαζόμενοι κοιτην, φιλούντες νυστάξαι. 11 και οι κύνες αναιδεις τη ψυχή, ουκ ειδότες πλησμονήν· και εισι πονηροί ουκ ειδότες σύνεσιν, πάντες εν ταις οδοίς αυτών εξηκολούθησαν, έκαστος κατά το εαυτού.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΖ

1 ΙΔΕΤΕ ως ο δικαιος απώλετο, και ουδεις εκδέχεται τη καρδια, και άνδρες δικαιοι αίρονται, και ουδεις κατανοεί. από γαρ προσώπου αδικίας ήρται ο δικαιος· 2 έσται εν ειρήνη η ταφή αυτου, ήρται εκ του μέσου 3 υμεις δε προσαγάγετε ώδε, υιοί άνομοι, σπέρμα μοιχών και πόρνης· 4 εν τίνι ενετρυφήσατε; και επί τίνα ηνοιξατε το στόμα υμών; και επί τίνα εχαλάσατε την γλώσσαν υμών; ουχ υμεις εστε τέκνα απωλειας; σπέρμα άνομον; 5 οι παρακαλούντες ειδωλα υπό δένδρα δασέα, σφάζοντες τα τέκνα αυτών εν ταις φάραγξιν αναμέσον των πετρών. 6 εκείνη σου η μερίς, ούτός σου ο κλήρος, κακείνοις εξέχεας σπονδάς κακείνοις ανήνεγκας θυσίας· επί τούτοις ουν ουκ οργισθήσομαι; 7 επ' όρος υψηλόν και μετέωρον, εκεί σου η κοιτη, και εκεί ανεβίβασας θυσίας σου. 8 και οπίσω των σταθμών της θύρας σου έθηκας μνημόσυνά σου· ώου ότι εάν απ' εμού αποστης, πλείον τι έξεις· ηγάπησας τους κοιμωμένους μετά σου 9 και επλήθυνας την πορνείαν σου μετ' αυτών και πολλούς εποίησας τους μακράν από σου και απέστειλας πρέσβεις υπέρ τα όρια σου και απέστρεψας και εταπεινώθης έως άδου. 10 ταις πολιοδίαίς σου εκοπίασας και ουκ ειπας· παύσομαι ενισχύουσα, ότι έπραξας ταύτα, δια τούτο ου κατεδεήθης μου συ. 11 τίνα ευλαβηθείσα εφοβήθης και εψεύσω με και ουκ εμνήσθης μου, ουδέ έλαβές με εις την διάνοιαν ουδέ εις την καρδιαν σου; και εγώ σε ιδών παρορώ, και εμέ ουκ εφοβήθης. 12 και εγώ απαγγελώ την

δικαιοσύνην μου και τα κακά σου, α ουκ ωφελήσει σε. 13 όταν αναβοήσης, εξελέσθωσάν σε εν τη θλίψει σου· τούτους γαρ πάντας άνεμος λήψεται και αποίσει καταγίς. οι δε αντεχόμενοι μου κτήσονται γην και κληρονομήσουσι το όρος το άγιόν μου. 14 και ερούσι· καθαρίσατε από προσώπου αυτού οδούς και άρατε σκώλα από της οδού του λαού μου. - 15 Τάδε λέγει Κύριος ο Ύψιστος, ο εν υψηλοίς κατοικών τον αιώνα, άγιος εν αγίοις όνομα αυτω, Κύριος Ύψιστος εν αγίοις αναπαύόμενος και ολιγοψύχοις διδούς μακροθυμίαν και διδούς ζωήν τοις συντετριμμένοις την καρδίαν· 16 ουκ εις τον αιώνα εκδικήσω υμάς, ουδέ διαπαντός οργισθήσομαι υμίν· πνεύμα γαρ παρ ' εμού εξελεύσεται και πνοήν πάσαν εγώ εποίησα. 17 δι ' αμαρτίαν βραχύ τι ελόπησα αυτόν και επάταξα αυτόν και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ ' αυτού, και ελυπήθη και επορεύθη στυγνός εν ταις οδοίς αυτού. 18 τας οδούς αυτού εώρακα και ιασάμην αυτόν και παρεκάλεσα αυτόν και έδωκα αυτω παράκλησιν αληθινήν, 19 ειρήνην επ ' ειρήνην τοις μακράν και τοις εγγύς ούσι. και ειπε Κύριος· ιάσομαι αυτούς, 20 οι δε άδικοι ούτως κλυδωνισθήσονται και αναπαύσασθαι ου δυνήσονται. 21 ουκ έστι χαίρειν τοις ασεβέσιν, ειπε Κύριος ο Θεός.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΗ

1 ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ εν ισχύϊ και μη φείση, ως σάλπιγγα ύψωσον την φωνήν σου, και ανάγγειλον τω λαω μου τα αμαρτήματα αυτών και τω οίκω Ιακώβ τας ανομίας αυτών. 2 εμέ ημέραν εξ ημέρας ζητούσι και γνώναί μου τας οδούς επιθυμούσιν· ως λαός δικαιοσύνην πεποικώς και κρίσιν Θεού αυτού μη εγκαταλελοιπώς αιτούσί με νυν κρίσιν δικαίαν και εγγίζειν Θεω επιθυμούσι 3 λέγοντες· τι ότι ενησταύσαμεν και ουκ είδες; εταπεινώσαμεν τας ψυχάς ημών και ουκ έγνωνς; εν γαρ ταις ημέραις των νηστειών υμών ευρίσκετε τα θελήματα υμών και πάντας τους υποχειρίους υμών υπονόσσετε. 4 ει εις κρίσεις και μάχας νηστεύετε και τύπετε πυγμαίς ταπεινόν, ινατί μοι νηστεύετε ως σήμεραν, ακουσθήναι εν κραυγή την φωνήν υμών; 5 ου ταύτην την νηστείαν εξελεξάμην και ημέραν ταπεινούν άνθρωπον την

ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω καλέσεις νηστείαν δεκτὴν. 6 οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος, ἀλλὰ λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστειλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει καὶ πάσαν συγγραφὴν ἀδίκου διάσπα· 7 διάθρυστε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οικείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει. 8 τότε ραγήσεται πρῶϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε. 9 τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεται σου· ἐτι λαλούντός σου ερεῖ· ἰδοὺ πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σου σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ 10 καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία. 11 καὶ ἔσται ὁ Θεὸς σου μετὰ σου διαπαντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεί ἡ ψυχὴ σου, καὶ τὰ ὀστά σου πιανθήσεται, καὶ ἔσῃ ὡς κήπος μεθῶν καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὀστά σου ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς γενεῶν. 12 καὶ οἰκοδομηθήσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰώνια γενεῶν γενεαῖς· καὶ κληθήσῃ Οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀναμέσον παύσεις. 13 ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸ πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ Θεῷ σου, οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδέ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου, 14 καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμίει σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΘ

1 ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σώσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ σὺς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακούσαι; 2 ἀλλὰ τὰ ἀμαρτήματα ὑμῶν διῴστώσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς

αμαρτίας υμών απέστρεψε το πρόσωπον αυτού αφ' υμών του μη ελεήσει. 3 αι γαρ χείρες υμών μεμολυσμένοι αίματι και οι δάκτυλοι υμών εν αμαρτίαις, τα δε χείλη υμών ελάλησεν ανομίαν, και η γλώσσα υμών αδικίαν μελετά. 4 ουθείς λαλεί δικαία, ουδέ εστι κρίσις αληθινή· πεποιθήσιν επί ματαιοίς και λαλούσι κενά, ότι κούουσι πόνον και τίκτουσιν ανομίαν. 5 ωά ασπίδων έρρηξαν και ιστόν αράχνης υφαίνουσι· και ο μέλλον των ωών αυτών φαγείν συντρίψας ούριον εύρε, και εν αυτώ βασιλίσκος. 6 ο ιστός αυτών ουκ έσται εις ιμάτιον, ουδέ μη περιβάλονται από των έργων αυτών· τα γαρ έργα αυτών έργα ανομίας. 7 οι δε πόδες αυτών επί πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοί εκχέαι αίμα· και οι διαλογισμοί αυτών διαλογισμοί αφρόνων, σύντριμμα και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών. 8 και οδόν ειρήνης ουκ οίδασι, και ουκ έστι κρίσις εν ταις οδοίς αυτών· αι γαρ τρίβοι αυτών διεστραμμένοι, ας διοδεύουσι, και ουκ οίδασιν ειρήνην. 9 δια τούτο απέστη η κρίσις απ' αυτών, και ου μη καταλάβη αυτούς δικαιοσύνη· υπομεινάντων αυτών φως εγένετο αυτοίς σκότος, μείναντες αυγήν εν αωρία περιεπάτησαν. 10 ψηλαφήσουσιν ως τυφλοί τοίχον και ως ουχ υπάρχόντων οφθαλμών ψηλαφήσουσι· και πεσούνται εν μεσημβρία ως εν μεσονυκτίω, ως αποθνήσκοντες στενάξουσιν, 11 ως άρκος και ως περιστερά άμα πορεύσονται· ανεμείναμεν κρίσιν, και ουκ έστι· σωτηρία μακράν αφέστηκεν αφ' ημών. 12 πολλή γαρ η ανομία εναντίον σου, και αι αμαρτίαι ημών αντέστησαν ημίν· αι γαρ ανομίαι ημών εν ημίν, και τα αδικήματα ημών έγνωμεν. 13 ησεβήσαμεν και εψευσάμεθα και απέστημεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδικα και ηπειθήσαμεν, εκόομεν και εμελετήσαμεν από καρδίας ημών λόγους αδικούς· 14 και απεστήσαμεν οπίσω την κρίσιν, και η δικαιοσύνη μακράν αφέστηκεν, ότι κατηναλώθη εν ταις οδοίς αυτών η αλήθεια, και δι' ευθείας ουκ εδύναντο διελθειν. 15 και η αλήθεια ήρται, και μετέστησαν την διάνοιαν του συνιέναι· και ειδε Κύριος, και ουκ ήρεσεν αυτώ, ότι ουκ ην κρίσις. 16 και ειδε και ουκ ην ανήρ, και κατενόησε και ουκ ην ο αντιληψόμενος, και ημόνατο αυτούς τω βραχίονι αυτού και τη ελεημοσύνη εστηρίσατο. 17 και ενεδύσατο δικαιοσύνην ως θώρακα και περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου επί της κεφαλής και περιεβάλετο ιμάτιον εκδικήσεως και το περιβόλαιον 18 ως ανταποδώσων ανταπόδοσιν όνειδος τοις υπεναντίοις. 19 και φοβηθήσονται οι από δυσμών το όνομα Κυρίου και οι απ' ανατολών ηλίου το όνομα το ένδοξον· ήξει γαρ ως ποταμός βίαιος η οργή παρά Κυρίου, ήξει μετά θυμού. 20 και ήξει ένεκεν Σιών ο ρυόμενος και αποστρέψει ασεβείας

από Ιακώβ. 21 και αυτή αυτοίς η παρ' εμού διαθήκη, είπε Κύριος· το πνεύμα το εμόν, ό
 εστιν επί σοί, και τα ρήματα, α έδωκα εις το στόμα σου, ου μη εκλίπη εκ του στόματός σου
 και εκ του στόματος του σπέρματός σου· είπε γαρ Κύριος, από του νυν και εις τον αιώνα.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζου Ιερουσαλήμ, ήκει γαρ σου το φως, και η δόξα Κυρίου επί σε
 ανατέταλκεν. 2 ιδού σκότος καλύψει γην ως γνόφος επ' έθνη· επί δε σε φανήσεται Κύριος,
 και η δόξα αυτού επί σε οφθήσεται. 3 και πορεύσονται βασιλείς τω φωτί σου και έθνη τη
 λαμπρότητί σου. 4 άρον κύκλω τους οφθαλμούς σου και ιδέ συνηγμένα τα τέκνα σου· ιδού
 ήκασι πάντες οι υιοί σου μακρόθεν, και αι θυγατέρες σου επ' ώμων αρθήσονται. 5 τότε όψη
 και φοβηθήση και εκοτήση τη καρδια, ότι μεταβαλεί εις σε πλούτος θαλάσσης και εθνών και
 λαών. και ήξουσί σοι 6 αγέλαι καμήλων, και καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιάμ και Γαιφά·
 πάντες εκ Σαβά ήξουσι φέροντες χρυσιον και λιβανον οίσουσι και λίθον τιμιον και το
 σωτήριον Κυρίου ευαγγελιούνται. 7 και πάντα τα πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται σοι και
 κριοί Ναβαιώθ ήξουσί σοι, και ανενεχθήσεται δεκτά επί το θυσιαστήριόν μου, και ο οίκος
 της προσευχής μου δοξασθήσεται. 8 τίνες οίδε ως νεφέλαι πέτανται και ωσει περιστεραί συν
 νεοσοίς; 9 εμέ αι νήσοι υπέμειναν και πλοία Θαρσίς εν πρώτοις, αγαγείν τα τέκνα σου
 μακρόθεν και τον άργυρον και το χρυσόν αυτών μετ' αυτών δια το όνομα Κυρίου το άγιον
 και δια το τον άγιον του Ισραήλ ένδοξον είναι. 10 και οικοδομήσουσιν αλλογενείς τα τείχη
 σου, και οι βασιλείς αυτών παραστήσονται σοι· δια γαρ οργήν μου επάταξά σε και δια έλεον
 ηγάπησά σε. 11 και ανοιχθήσονται αι πύλαι σου διαπαντός, ημέρας και νυκτός ου
 κλεισθήσονται, εισαγαγείν προς σε δύναμιν εθνών και βασιλείς αυτών αγομένους. 12 τα γαρ
 έθνη και οι βασιλείς, οίτινες ου δουλεύσουσί σοι, απολούνται και τα έθνη ερημία
 ερημωθήσεται. 13 και η δόξα του Λιβάνου προς σε ήξει εν κυπαρίσσω και πεύκη και κέδρω
 άμα, δοξάσαι τον τόπον τον άγιόν μου και τον τόπον των ποδών μου δοξάσω. 14 και

πορεύονται προς σε δεδωκότες υιοί των ταπεινωσάντων σε και παροξυνάντων σε, και κληθήση Πόλις Κυρίου Σιών αγίου Ισραήλ. 15 δια το γεγενήσθαι σε εγκαταλελειμμένην και μεμισημένην, και ουκ ην ο βοηθών, και θήσω σε αγαλλίαμα αιώνιον, ευφροσύνην γενεών γενεαίς. 16 και θηλάσεις γάλα εθνών και πλούτον βασιλέων φάγεσαι· και γνώση, ότι εγώ Κύριος ο σώζων σε και εξαιρούμενός σε ο Θεός Ισραήλ. 17 και αντί χαλκού οίσω σοι χρυσίον, αντί δε σιδήρου οίσω σοι αργύριον, αντί δε ξύλων οίσω σοι χαλκόν, αντί δε λίθων σίδηρον. και δώσω τους άρχοντάς σου εν ειρήνη και τους επισκόπους σου εν δικαιοσύνη. 18 και ουκ ακουθήσεται έτι αδικία εν τη γη σου, ουδέ σύντριμμα ουδέ ταλαιπωρία εν τοις ορίοις σου, αλλά κληθήσεται Σωτήριον τα τείχη σου, και αι πόλαι σου Γλύμμα. 19 και ουκ έσται σοι έτι ο ήλιος εις φως ημέρας, ουδέ ανατολή σελήνης φωτιεί σου την νύκτα, αλλ' έσται σοι Κύριος φως αιώνιον και ο Θεός δόξα σου. 20 ου γαρ δύσεται ο ήλιός σοι, και η σελήνη σοι ουκ εκλείπει· έσται γαρ σοι Κύριος φως αιώνιον, και αναπληρωθήσονται αι ημέραι του πένθους σου. 21 και ο λαός σου πας δίκαιος, δι' αιώνος κληρονομήσουσι την γην, φυλάσσων το φύτευμα, έργα χειρών αυτού εις δόξαν. 22 ο ολιγοστός έσται εις χιλιάδας και ο ελάχιστος εις έθνος μέγα· εγώ Κύριος κατά καιρόν συνάξω αυτούς.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΑ

1 ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου επι' εμέ, ου είνεκεν έχρισέ με· ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκέ με, ιάσασθαι τους συντετριμένους την καρδιαν, κηρύξαι αιχμαλώτοις άφεςιν και τυφλοίς ανάβλεψιν, 2 καλέσαι ενιαυτόν Κυρίου δεκτόν και ημέραν ανταποδόσεως τω Θεω ημών, παρακαλέσαι πάντας τους πενθούντας, 3 δοθήναι τοις πενθούσι Σιών δόξαν αντί σποδού, άλειμμα ευφροσύνης τοις πενθούσι, καταστολήν δόξης αντί πνεύματος ακηδίας· και κληθήσονται γενεαί δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εις δόξαν. 4 και οικοδομήσουσιν ερήμους αιωνίας, εξηρημωμένας πρότερον εξαναστήσουσι· και καινιούσι πόλεις ερήμους εξηρωμένας εις γενεάς. 5 και ήξουσι αλλογενείς ποιμαίνοντες τα πρόβατά σου, και αλλόφυλοι αροτήρες

και αμπελουργοί. 6 υμείς δε ιερείς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοί Θεού· ισχόν εθνών κατέδεσθε και εν τω πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. [αντί της αισχύνης υμῶν της διπλῆς και αντί της εντροπῆς αγαλλιάσεται η μερίς αὐτῶν]. 7 οὕτως εκ δευτέρας κληρονομήσουσι την γην, και ευφροσύνη αἰώνιος υπέρ κεφαλῆς αὐτῶν. 8 εγώ γαρ εἰμι Κύριος ο αγαπῶν δικαιοσύνην και μισῶν αρπάγματα εξ αδικίας· και δώσω τον μόχθον αὐτῶν δικαίους και διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. 9 και γνωσθήσεται εν τοῖς ἔθνεσι το σπέρμα αὐτῶν και τα ἔκγονα αὐτῶν εν μέσω των λαῶν· πας ο ορών αὐτούς επιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ηυλογημένον υπό Θεοῦ 10 και ευφροσύνη ευφρανθήσονται επί Κύριον. - Αγαλλιάσθῳ η ψυχή μου επί τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γαρ με ἱμάτιον σωτηρίου και χιτῶνα ευφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν και ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. 11 και ὡς γη ἀύξουσα το ἄνθος αὐτῆς και ὡς κήπος τα σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ανατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην και αγαλλίαμα εναντίον πάντων των εθνῶν.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒ

1 ΔΙΑ Σιών σου σιωπήσομαι και δια Ιερουσαλήμ ουκ ανήσω, ἕως αν εξέλθῃ ὡς φως η δικαιοσύνη μου, το δε σωτήριόν μου ὡς λαμπάς καυθήσεται. 2 και ὄψονται ἔθνη την δικαιοσύνην σου και βασιλεῖς την δόξαν σου, και καλέσει σε το ὄνομά σου το καινόν, ὃ ο Κύριος ονομάσει αὐτό. 3 και ἔση στέφανος κάλλους εν χειρὶ Κυρίου και διάδημα βασιλείας εν χειρὶ Θεοῦ σου. 4 και ουκέτι κληθήσῃ Καταλελυμένη, και η γη σου ου κληθήσεται ἔτι Ἐρημος· συ γαρ κληθήσεται Θέλημα ἐμόν, και τη γη σου Οικουμένη, ὅτι ευδόκησε Κύριος εν σοί και η γη σου συνοικισθήσεται. 5 και ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οι υιοί σου· και ἔσται ὁν τρόπον ευφρανθήσεται νυμφίος επί νύμφῃ, οὕτως ευφρανθήσεται Κύριος επί σοί. 6 και επί των τειχῶν σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας ὅλην την ἡμέραν και ὅλην την νύκτα, οἱ δια τέλους σου σιωπήσονται μιμνησκόμενοι Κυρίου. 7 ουκ ἔστι γαρ υμῖν ὅμοιος, εἴαν διορθῶσῃ και ποιήσῃ Ιερουσαλήμ γαυρίαμα επί της γῆς. 8

ὡμοσε Κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· εἰ ἐτι δώσω τὸν σίτον σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἐτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνον σου, ἐφ' ὧ ἐμόχθησας· 9 ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσι Κύριον, καὶ οἱ συνάγοντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς ἀγίαις μου. 10 πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε· ἐξάρσατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. 11 ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστόν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ σωτὴρ σοὶ παραγέγονεν ἔχων τὸν εαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον προ προσώπου αὐτοῦ. 12 καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δε κληθήσῃ ἐπιζητούμενη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΓ

1 ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσόρ, οὕτως ὠραῖος ἐν στολή βία μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. 2 διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; 3 πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. 4 ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως παρέστι. 5 καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐδεὶς βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμὸς μου ἐπέστη. 6 καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. - 7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πάσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι· Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. 8 καὶ εἶπεν· οὐχ ὁ λαὸς μου τέκνα σὺ μὴ ἀθετήσωσι; καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν 9 ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. σὺ πρέσβυς οὐδέ ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς Κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. 10 αὐτοὶ δε ἠπειθήσαν

και παρώξυναν το πνεύμα το άγιον αυτού· και εστράφη αυτοίς εις έχθραν, και αυτός επολέμησεν αυτούς. 11 και εμνήσθη ημερών αιωνίων ο αναβιβάσας εκ της γης τον ποιμένα των προβάτων· που έστιν ο θείσ εν αυτοίς το πνεύμα το άγιον; 12 ο αγαγών τη δεξιά Μουσήν, ο βραχιών της δόξης αυτού; κατίσχυσεν ύδωρ από προσώπου αυτού ποιήσαι εαυτω όνομα αιώνιον. 13 ήγαγεν αυτούς δια της αβύσσου ως ίππον δι ' ερήμου, και ουκ εκοπίασαν. 14 και ως κτήνη δια πεδίου, κατέβη πνεύμα παρά Κυρίου και ωδήγησεν αυτούς· ούτως ήγαγες τον λαόν σου ποιήσαι σεαυτω όνομα δόξης. - 15 Επίστρεψον εκ του ουρανού και ιδέ εκ του οίκου του αγίου σου και δόξης· που εστιν ο ζήλος σου και η ισχύς σου; που εστι το πλήθος του ελέους σου και των οικτιρισμών σου, ότι ανέσχου ημών; 16 συ γαρ ει πατήρ ημών, ότι Αβραάμ ουκ έγνω ημάς, και Ισραήλ ουκ επέγνω ημάς, αλλά συ, Κύριε, πατήρ ημών· ρύσαι ημάς, απ ' αρχής το όνομά σου εφ ' ημάς εστι. 17 τι επλάνησας ημάς, Κύριε, από της οδού σου; εκλήρυνα τας καρδίας ημών του μη φοβείσθαι σε; επίστρεψον δια τους δούλους σου, δια τας φυλάς της κληρονομίας σου, 18 ίνα μικρόν κληρονομήσωμεν του όρους του αγίου σου, οι υπεναντίοι ημών κατεπάτησαν το αγίασμά σου. 19 εγενόμεθα ως το απ ' αρχής, ότε ουκ ήρξας ημών ουδέ επεκλήθη το όνομά σου εφ ' ημάς.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΔ

1 ΕΑΝ ανοίξης τον ουρανόν, τρόμος λήψεται από σου όρη, και τακήσονται, 2 ως κηρός από προσώπου πυρός τήκεται, και κατακαύσει πυρ τους υπεναντίους, και φανερόν έσται το όνομα Κυρίου εν τοις υπεναντίοις· από προσώπου σου έθνη ταραχθήσονται. 3 όταν ποιήσ τα ένδοξα, τρόμος λήψεται από σου όρη. 4 από του αιώνος ουκ ηκούσαμεν, ουδέ οι οφθαλμοί ημών είδον Θεόν πλήν σου και τα έργα σου, α ποιήσεις τοις υπομένουσιν έλεον. 5 συναντήσεται γαρ τοις ποιούσι το δίκαιον, και των οδών σου μνησθήσονται. ιδού συ ωργίσθης, και ημείς ημάρτομεν· δια τούτο επλανήθημεν. 6 και εγενήθημεν ως ακάθαρτοι πάντες ημείς, ως ράκος αποκαθημένης πάσα η δικαιοσύνη ημών· και εξερρύθημεν ως φύλλα

δια τας ανομίας ημών, ούτως άνεμος οίσει ημάς. 7 και ουκ έστιν ο επικαλούμενος το όνομά σου και ο μνησθεις αντιλαβέσθαι σου· ότι απέστρεψας το πρόσωπόν σου αφ ' ημών και παρέδωκας ημάς δια τας αμαρτίας ημών. 8 και νυν, Κύριε, πατήρ ημών συ, ημείς δε πηλός, έργα των χειρών σου πάντες. 9 μη οργίζου υμίν σφόδρα και μη εν καιρω μνησθής αμαρτιών ημών. και νυν επίβλεψον, ότι λαός σου πάντες ημείς. 10 πόλις του αγίου σου εγενήθη έρημος, Σιών ως έρημος εγενήθη, Ιερουσαλήμ εις κατάραν. 11 ο οίκος, το άγιον ημών, και η δόξα, ην ευλόγησαν οι πατέρες ημών, εγενήθη πυρίκαυστος, και πάντα ένδοξα ημών συνέπεσε. 12 και επί πάσι τούτοις ανέσχου, Κύριε, και εισώπησας και εταπεινώσας ημάς σφόδρα.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΕ

1 ΕΜΦΑΝΗΣ εγενήθην τοις εμέ μη επερωτώσιν, ευρέθην τοις εμέ μη ζητούσιν. είπα· ιδού ειμι τω έθνει, οι ουκ εκάλεσάν μου το όνομα. 2 εξεπέτασα τας χειράς μου όλην την ημέραν προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα, οι ουκ επορευθήσαν οδω αληθινή, αλλ ' οπίσω των αμαρτιών αυτών. 3 ο λαός ούτος ο παροξύνων με εναντίον εμού διαπαντός, αυτοί θυσιάζουσιν εν τοις κήποις και θυμώσιν επί ταις πλίνθοις τοις δαιμονίοις, α ουκ έστιν. 4 εν τοις μνήμασι και εν τοις σπηλαιίοις κοιμώνται δι ' ενόπνια, οι έσθοντες κρέα ύεια και ζωμόν θυσιών, μεμολυμμένα πάντα τα σκεύη αυτών· 5 οι λέγοντες· πόρρω απ ' εμού, μη εγγίσης μοι, ότι καθαρός ειμι· ούτος καπνός του θυμού μου, πυρ καίεται εν αυτω πάσας τας ημέρας. 6 ιδού γέγραπται ενώπion μου· ου σιωπήσω έως αν αποδώσω εις τον κόλπον αυτών· 7 τας αμαρτίας αυτών και των πατέρων αυτών, λέγει Κύριος, οι εθυμίασαν επί των ορέων και επί των βουνών ωνειδισάν με, αποδώσω τα έργα αυτών εις τον κόλπον αυτών.

8 Ούτως λέγει Κύριος· ον τρόπον ευρεθήσεται ο ρώξ εν τω βότρυϊ και ερουσί· μη λυμήνη αυτόν, ότι ευλογία εστιν εν αυτω, ούτως ποιήσω ένεκεν του δουλεύοντός μοι, τούτου ένεκεν ου μη απολέσω πάντας. 9 και εξάξω το εξ Ιακώβ σπέρμα και το εξ Ιούδα, και κληρονομήσει

το όρος το άγιόν μου, και κληρονομήσουσιν οι εκλεκτοί μου και οι δούλοι μου και κατοικήσουσιν εκεί. 10 και έσονται εν τω δρυμω επαύλεις ποιμνίων και φάραγξ Αχώρ εις ανάπασιν βουκολίων τω λαω μου, οι εξήτησάν με. 11 υμείς δε οι εγκαταλιπόντες με και επιλανθανόμενοι το όρος το άγιόν μου και ετοιμάζοντες τω δαιμονίω τράπεζαν και πληρούντες τη τύχη κέρασμα, 12 εγώ παραδώσω υμάς εις μάχαιραν, πάντες εν σφαγή πεσείσθε· ότι ελάλησα υμάς, και ουχ υπηκούσατε, ελάλησα και παρηκούσατε και εποήσατε το πονηρόν εναντίον εμού και α ουκ εβουλόμην, εξελέξασθε. - 13 Δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού οι δουλεύσαντές μοι φάγονται, υμείς δε πεινάσετε. ιδού οι δουλεύοντές μοι πίνονται, υμείς δε διψήσετε· ιδού οι δουλεύοντές μοι ευφρανθήσονται, υμείς δε αισχυνθήσεσθε· 14 ιδού οι δουλεύοντές μοι αγαλλιάσονται εν ευφροσύνη, υμείς δε κεκράξεσθε δια τον πόνον της καρδιας υμών και από συντριβής πνεύματος υμών ολολύξετε. 15 καταλείψετε γαρ το όνομα υμών εις πλησμονήν τοις εκλεκτοίς μου, υμάς δε ανελεί Κύριος· τοις δε δουλεύουσί μοι κληθήσεται όνομα καινόν, 16 ό ευλογηθήσεται επί της γης· ευλογήσουσι γαρ τον Θεόν τον αληθινόν, και οι ομνύοντες επί της γης ομούνται τον Θεόν τον αληθινόν· επιλήσονται γαρ την θλίψιν αυτών την πρώτην, και ουκ αναβήσεται αυτών επί την καρδιαν. 17 έσται γαρ ο ουρανός καινός και η γη καινή, και ου μη μνησθώσι των προτέρων, ουδ' ου μη επέλθη αυτών επί την καρδιαν, 18 αλλ' ευφροσύνην και αγαλλιαμα ευρήσουσιν εν αυτη· ότι ιδού εγώ ποιώ αγαλλιαμα Ιερουσαλήμ και τον λαόν μου ευφροσύνην. 19 αγαλλιάσομαι επί Ιερουσαλήμ και ευφρανθήσομαι επί τω λαω μου και ουκέτι μη ακουσθή εν αυτη φωνή κλαυθμού ουδέ φωνή κραυγής. 20 και ου μη γένηται έτι εκεί άωρος και πρεσβύτης, ος ουκ εμπλήσει τον χρόνον αυτού· έσται γαρ ο νέος εκατόν ετών, ο δε αποθνήσκων αμαρτωλός εκατόν ετών και επικατάρατος έσται. 21 και οικοδομήσουσιν οικίας και αυτοί ενοικήσουσι, και καταφυτεύσουσι αμπελώνας και αυτοί φάγονται τα γεννήματα αυτών· 22 και ου μη οικοδομήσουσι και άλλοι ενοικήσουσι, και ου μη φυτεύσουσι και άλλοι φάγονται· κατά γαρ τας ημέρας του ξύλου της ζωής έσονται αι ημέραι του λαού μου· τα γαρ έργα των πόνων αυτών παλαιώσουσιν. 23 οι δε εκλεκτοί μου ου κοπιάσουσιν εις κενόν ουδέ τεκνοποιήσουσιν εις κατάραν, ότι σπέρμα ευλογημένον υπό Θεού εστι, και τα έκγονα αυτών μετ' αυτών έσονται. 24 και έσται πριν ή κεκράξαι αυτούς, εγώ υπακούσομαι αυτών, έτι λαλούντων αυτών ερώ· τι εστι; 25 τότε λύκοι και άρνες

βοσκηθήσονται άμα, και λέων ως βούς φάγεται άχυρα, όφεις δε γην ως άρτον· ουκ αδικήσουσιν ουδέ μη λυμανούνται επί τω όρει τω αγίω μου, λέγει Κύριος.

ΗΣΑΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΣΤ

1 ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος· ο ουρανός μοι θρόνος, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποιόν οίκον οικοδομήσετέ μοι; και ποίος τόπος της καταπαύσεώς μου; 2 πάντα γαρ ταύτα εποίησεν η χείρ μου, και έστιν εμά πάντα ταύτα, λέγει Κύριος· και επί τίνα επιβλέψω, αλλ' ή επί τον ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντα τους λόγους μου; 3 ο δε άνομος ο θυών μοι μόσχον ως ο αποκτένων κύνα, ο δε αναφέρων σεμίδαλιν ως αίμα ύειον, ο διδούς λίβανον εις μνημόσυνον ως βλάσφημος· και αυτοί εξελέξαντο τας οδούς αυτών και τα βδελύγματα αυτών, α η ψυχή αυτών ηθέλησε, 4 καγώ εκλέξομαι τα εμπαιγματα αυτών και τας αμαρτίας ανταποδώσω αυτοίς· ότι εκάλεσα αυτούς ουχ υπήκουσάν μου, ελάλησα και ουκ ήκουσαν, και εποίησαν το πονηρόν εναντίον εμού και α ουκ ηβουλόμην εξελέξαντο. - 5 Ακούσατε ρήματα Κυρίου οι τρέμοντες τον λόγον αυτού· είπατε, αδελφοί ημών, τοις μισούσιν υμάς και βδελυσομένοις, ίνα το όνομα Κυρίου δοξασθή και οφθή εν τη ευφροσύνη αυτών, κακείνοι αισχυνθήσονται. 6 φωνή κραυγής εκ πόλεως, φωνή εκ ναού, φωνή Κυρίου ανταποδιδόντος ανταπόδοσιν τοις αντικειμένοις. 7 πριν ή την ωδίνουσαν τεκείν, πριν ελθειν τον πόνον των ωδίνων, εξέφυγε και έτεκεν άρσεν. 8 τις ήκουσε τοιούτο, και τις εώρακεν ούτως; ή ώδινε γη εν ημέρα μια, ή και ετέχθη έθνος εις άπαξ; ότι ώδινε και έτεκε Σιών τα παιδια αυτής. 9 εγώ δε έδωκα την προσδοκίαν ταύτην, και ουκ εμνήσθης μου, είπε Κύριος. ουκ ιδού εγώ γεννώσαν και στείραν εποίησα; είπεν ο Θεός σου. 10 ευφράνθητι, Ιερουσαλήμ, και πανηγυρίσατε εν αυτη, πάντες οι αγαπώντες αυτην, χάρητε άμα αυτη χαρά, πάντες όσοι πενθείτε επ' αυτη, 11 ίνα θηλάσητε και εμπλησθήτε από μαστού παρακλήσεως αυτής, ίνα εκθηλάσαντες τρυφήσητε από εισόδου δόξης αυτής. 12 ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εκκλίνω εις αυτούς ως ποταμός ειρήνης και ως χειμάρρους επικλύζων δόξαν εθνών· τα παιδια αυτών επ' ώμων αρθήσονται και επί

γονάτων παρακληθήσονται. 13 ως ει τινα μήτηρ παρακαλέσει, ούτως καγώ παρακαλέσω υμάς, και εν Ιερουσαλήμ παρακληθήσεσθε. 14 και όψεσθε, και χαρήσεται η καρδια υμών, και τα οστά υμών ως βοτάνη ανατελεί· και γνωσθήσεται η χειρ Κυρίου τοις φοβουμένοις αυτόν, και απειλήσει τοις απειθούσιν. - 15 Ιδού γαρ Κύριος ως πυρ ήξει και ως καταιγίς τα άρματα αυτου αποδούναι εν θυμω εκδίκησιν αυτου και αποσκορακισμόν αυτου εν φλογί πυρός. 16 εν γαρ τω πυρί Κυριου κριθήσεται πάσα η γη και εν τη ρομφαία αυτου πάσα σάρξ· πολλοί τραυματία έσονται υπό Κυριου. 17 οι αγνιζόμενοι και καθαριζόμενοι εις τους κήπους και εν τοις προθύροις έσθοντες κρέας ύειον και τα βδελύγματα και τον μόν επί το αυτό αναλωθήσονται, ειπε Κύριος, 18 καγώ τα έργα αυτών και τον λογισμόν αυτών επίσταμαι. έρχομαι συναγαγειν πάντα τα έθνη και τας γλώσσας, και ήξουσι και όψονται την δόξαν μου. 19 και καταλειψω επ' αυτών σημεία και εξαποστελώ εξ αυτών σεσωσμένους εις τα έθνη, εις Θαρισς και Φουδ και Λούδ και Μοσόχ και εις Θοβέλ και εις την Ελλάδα και εις τας νήσους τας πόρρω, οι ουκ ακηκόασί μου το όνομα ουδέ εωράκασί μου την δόξαν, και αναγγελοúσι την δόξαν μου εν τοις έθνεσι. 20 και άξουσιν τους αδελφούς υμών εκ πάντων των εθνών δώρον Κυρίω μεθ' ίππων και αρμάτων εν λαμπήναις ημιόνων μετά σκιαδίων εις την αγίαν πόλιν Ιερουσαλήμ, ειπε Κύριος, ως αν ενέγκαισαν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών εμοί μετά ψαλμών εις τον οίκον Κυριου. 21 και απ' αυτών λήψομαι εμοί ιερείς και Λευίτας, ειπε Κύριος. 22 ον τρόπον γαρ ο ουρανός καινός και η γη καινή, α εγώ ποιώ, μένει ενώπιον εμού, λέγει Κύριος, ούτω στήσεται το σπέρμα υμών και το όνομα υμών. 23 και έσται μήνα εκ μηνός και σάββατον εκ σαββάτου ήξει πάσα σάρξ του προσκυνήσαι ενώπιον εμού εν Ιερουσαλήμ, ειπε Κύριος. 24 και εξελεύσονται και όψονται τα κώλα των ανθρώπων των παραβεβηκότων εν εμοί· ο γαρ σκώληξ αυτών ου τελευτήσει, και το πυρ αυτών ου σβεσθήσεται, και έσονται εις όρασιν πάση σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΤΟ ρήμα του Θεού, ό εγένετο επί Ιερεμίαν τον του Χελκίου εκ των ιερέων, ος κατώκει εν Αναθώθ εν γη Βενιαμείν· 2 ως εγενήθη λόγος του Θεού προς αυτόν εν ταις ημέραις Ιωσία υιού Αμώς βασιλέως Ιούδα, έτους τρισκαιδεκάτου εν τη βασιλεία αυτού· 3 και εγένετο εν ταις ημέραις Ιωακείμ υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα έως ενδεκάτου έτους του Σεδεκία υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα, έως της αιχμαλωσίας Ιερουσαλήμ εν τω πέμπτω μηνί.

4 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με· 5 προ του με πλάσαι σε εν κοιλία επίσταμαί σε και προ του σε εξελθείν εκ μήτρας ηγιακά σε, προφήτην εις έθνη τέθεικά σε. 6 και είπα· ω δέσποτα Κύριε, ιδού ουκ επίσταμαι λαλείν, ότι νεώτερος εγώ ειμι. 7 και είπε Κύριος προς με· μη λέγε ότι νεώτερος εγώ ειμι, ότι προς πάντας, ους εάν εξαποστείλω σε, πορεύση, και κατά πάντα, όσα εάν εντείλωμαί σοι, λαλήσεις· 8 μη φοβηθής από προσώπου αυτών, ότι μετά σου εγώ ειμι του εξαιρείσθαι σε, λέγει Κύριος. 9 και εξέτεινε Κύριος την χείρα αυτού προς με και ήψατο του στόματός μου, και είπε Κύριος προς με· ιδού δέδωκα τους λόγους μου εις το στόμα σου· 10 ιδού καθέστακά σε σήμερα επί έθνη και επί βασιλείας εκριζούν και κατασκάπτειν και απολλύειν και ανοικοδομείν και καταφυτεύειν. - 11 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· τι συ οράς Ιερεμία; και είπε· βακτηρίαν καρυϊνην. 12 και είπε Κύριος προς με· καλώς εώρακας, διότι εγρήγορα εγώ επί τους λόγους μου του ποιήσαι αυτούς. 13 και εγένετο λόγος Κυρίου εκ δευτέρου προς με λέγων· τι συ οράς; και είπα· λέβητα υποκαιόμενον, και το πρόσωπον αυτού από προσώπου βορρά. 14 και είπε Κύριος προς με· από προσώπου βορρά εκκαυθήσεται τα κακά επί πάντας τους κατοικούντας την γην. 15 διότι ιδού εγώ συγκαλώ πάσας τας βασιλείας της γης από βορρά, λέγει Κύριος, και ήξουσι και θήσουσιν έκαστος τον θρόνον αυτού επί τα πρόθυρα των πυλών Ιερουσαλήμ και επί πάντα τα τείχη τα κύκλω αυτής και επί πάσας τας πόλεις Ιούδα. 16 και λαλήσω προς αυτούς μετά κρίσεως περί πάσης της κακίας αυτών, ως εγκατέλιπόν με και έθυσαν θεοίς αλλοτρίοις και προσεκύνησαν τοις έργοις των χειρών αυτών. 17 και συ περιζώσαι την οσφύν σου και ανάστηθι και ειπόν προς αυτούς πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι· μη φοβηθής από προσώπου

αυτών, μηδέ πτοηθής εναντίον αυτών, ότι μετά σου εγώ ειμι του εξαιρείσθαι σε, λέγει Κύριος. 18 ιδού τέθεικά σε εν τη σήμερον ημέρα ως πόλιν οχυράν και ως τείχος χαλκού, οχυρόν πάσι τοις βασιλεύσιν Ιούδα και τοις άρχουσιν αυτού και τω λαω της γης, 19 και πολεμήσουσί σε και ου μη δύνωνται προς σε, διότι μετά σου εγώ ειμι του εξαιρείσθαι σε, ειπε Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

2 1 ΚΑΙ ειπε · τάδε λέγει Κύριος · εμνήσθην ελέους νεότητός σου και αγάπης τελειώσεώς σου του εξακολουθήσαι σε τω αγίω Ισραήλ, λέγει Κύριος 3 άγιος Ισραήλ · τω Κυρίω αρχή γεννημάτων αυτού · πάντες οι έσθοντες αυτόν πλημμελήσουσι, κακά ήξει επ' αυτούς, φησί Κύριος. 4 ακούσατε λόγον Κυρίου, οίκος Ιακώβ, και πάσα πατριά οίκου Ισραήλ. 5 τάδε λέγει Κύριος · τι εύροσαν οι πατέρες υμών εν εμοί πλημμέλημα, ότι απέστησαν μακράν απ' εμού και επορεύθησαν οπίσω των ματαιών και εματαιώθησαν; 6 και ουκ ειπαν · που εστι Κύριος ο αναγαγών ημάς εκ γης Αιγύπτου, ο καθοδηγήσας ημάς εν τη ερήμω, εν γη απείρω και αβάτω, εν γη ανύδρω και ακάρπω, εν γη, ή ου διώδευσεν εν αυτη ανήρ ουθέν και ου κατώκησεν εκεί υιος ανθρώπου; 7 και ήγαγον υμάς εις τον Κάρμηλον του φαγείν υμάς τους καρπούς αυτού και τα αγαθά αυτού · και εισήλθατε και εμιάνατε την γην μου και την κληρονομίαν μου έθεσθε εις βδέλυγμα. 8 οι ιερείς ουκ ειπαν · που εστι Κύριος; και οι αντεχόμενοι του νόμου ουκ ηπίσταντό με, και οι ποιμένες ησέβουν εις εμέ, και οι προφήται επροφήτευσαν τη Βάαλ και οπίσω ανωφελούς επορεύθησαν. 9 δια τούτο έτι κριθήσομαι προς υμάς λέγει Κύριος, και προς τους υιούς των υιών υμών κριθήσομαι. 10 διότι διέλθετε εις νήσους Χεττιειμ και ιδετε, και εις Κηδάρ αποστείλατε και νοήσατε σφόδρα, και ιδετε ει γέγονε τοιαύτα. 11 ει αλλάζονται έθνη θεούς αυτών · και ούτοι ουκ εισί θεοί. ο δε λαός μου ηλλάξατο την δόξαν αυτού, εξ ης ουκ ωφεληθήσονται. 12 εξέστη ο ουρανός επί τούτω και έφριξεν επί πλείον σφόδρα, λέγει Κύριος. 13 ότι δύο και πονηρά εποίησεν ο λαός μου · εμέ

εγκατέλιπον πηγήν ύδατος ζώης, και ώρυξαν εαυτοίς λάκκους συντετριμμένους, οί ου δυνήσονται ύδωρ συνέχειν.

14 Μή δούλος εστιν Ισραήλ ή οικογενής εστι; διατι εις προνομήν εγένετο; 15 επ' αυτών ωρβοντο λέοντες και έδωκαν την φωνήν αυτών, οί έταξαν την γην αυτου εις έρημον, και αι πόλεις αυτου κατεσκάφησαν παρά το μη κατοικείσθαι. 16 και υιοί Μέμφεως και Τάφνας έγνωσαν σε και κατέπαιζόν σου. 17 ουχι ταύτα εποίησέ σοι το καταλιπειν σε εμέ; λέγει Κύριος ο Θεός σου. 18 και νυν τι σοι και τη οδω Αιγύπτου του πιειν ύδωρ Γηών; και τι σοι και τη οδω Ασσυρίων του πιειν ύδωρ ποταμών; 19 παιδεύσει σε η αποστασία σου, και η κακία σου ελέγξει σε · και γνώθι και ιδέ, ότι πικρόν σοι το καταλιπειν σε εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός σου · και ουκ ευδόκησα επί σοί, λέγει Κύριος ο Θεός σου. 20 ότι απ' αιώνος συνέτριψας τον ζυγόν σου, διέσπασας τους δεσμούς σου και ειπας · ου δουλεύσω σοι, αλλά πορεύσομαι επί πάντα βουνόν υψηλόν και υποκάτω παντός ξύλου κατασκίου, εκεί διαχυθήσομαι εν τη πορνεία μου. 21 εγώ δε εφύτευσά σε άμπελον καρποφόρον πάσαν αληθινήν · Πως εστράφης εις πικρίαν, η άμπελος η αλλοτρία; 22 εάν αποπλύνη εν νίτρω και πληθύνης σεαυτη πόαν, κεκηλίδωσαι εν ταις αδικίαις σου εναντίον εμου, λέγει Κύριος. 23 Πως ερείς · ουκ εμιάνθην και οπίσω της Βάαλ ουκ επορεύθην; ιδέ τας οδούς σου εν τω πολυανδρίω και γνώθι τι εποίησας. οψέ φωνή αυτης ωλόλυξε, 24 τας οδούς αυτης επλάτυνεν εφ' ύδατα ερήμου, εν επιθυμίαις ψυχής αυτης επνευματοφορείτο, παρεδόθη · τις επιστρέψει αυτην; πάντες οι ζητούντες αυτην ου κοπάσουσιν, εν τη ταπεινώσει αυτης ευρήσουσιν αυτην. 25 απόστρεψον τον πόδα σου από οδου τραχείας και τον φάρυγγά σου από δίψους. η δε ειπεν · ανδριούμαι · ότι ηγαπήκει αλλοτρίους και οπίσω αυτών επορεύετο. 26 ως αισχόνη κλέπτου όταν αλω, ούτως αισχυνθήσονται οι υιοί Ισραήλ, αυτοί και οι βασιλεις αυτών και οι άρχοντες αυτών και οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών. 27 τω ξύλω ειπαν, ότι πατήρ μου ει συ, και τω λίθω · συ εγέννησάς με, και έστρεψαν επ' εμέ νότα και ου πρόσωπα αυτών · και εν τω καιρω των κακών αυτών ερούσιν · ανάστα και σώσον ημάς. 28 και που εισιν οι θεοί σου, ους εποίησας σεαυτω; ει αναστήσονται και σώσουσί σε εν καιρω της κακώσεώς σου; ότι κατ' αριθμόν των πόλεών σου ήσαν θεοί σου, Ιούδα, και κατ' αριθμόν διόδων της Ιερουσαλήμ έθνον τη Βάαλ. 29 ινατι λαλείτε προς με; πάντες υμεις ησεβήσατε και πάντες υμεις ηνομήσατε εις εμέ, λέγει Κύριος. 30 μάτην επάταξα τα τέκνα υμών, παιδείαν ουκ εδέξασθε ·

μάχαιρα κατέφαγε τους προφήτας υμών ως λέων ολοθρευών, και ουκ εφοβήθητε. 31 ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· μη έρημος εγενόμην τω Ισραήλ ή γη κεχερσωμένη; διατί είπεν ο λαός μου· ου κυριευθησόμεθα και ουχ ήξομεν προς σε έτι; 32 μη επιλήσεται νύμφη τον κόσμον αυτής και παρθένος την στηθοδεσμίδα αυτής; ο δε λαός μου επελάθητό μου ημέρας, ων ουκ έστιν αριθμός. 33 τι έτι καλόν επιτηδεύσεις εν ταις οδοίς σου του ζητήσαι αγάπησιν; ουχ ούτως· αλλά και συ επονηρεύσω του μιάναι τας οδούς σου. 34 και εν ταις χερσί σου ευρέθησαν αίματα ψυχών αθών· ουκ εν διορύγμασιν εύρον αυτούς, αλλ' επί πάση δρυϊ. 35 και είπας· αθώς ειμι, αλλά αποστραφήτω ο θυμός αυτού απ' εμού. ιδού εγώ κρίνομαι προς σε εν τω λέγειν σε· ουχ ήμαρτον.

36 τι κατεφρόνησας σφόδρα του δευτερώσαι τας οδούς σου; και από Αιγύπτου καταισχυνήθησιν, καθώς κατησχύνθησιν από Ασσούρ. 37 ότι και εντεύθεν εξελεύθη, και αι χείρες σου επί της κεφαλής σου· ότι απώσατο Κύριος την ελπίδα σου, και ουκ ευδοωθήσιν εν αυτη.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΕΑΝ εξαποστείλη ανήρ την γυναίκα αυτού, και απέλθη απ' αυτού και γέννηται ανδρί ετέρω, μη ανακάμπτουσα ανακάμψει προς αυτόν έτι; ου μαινομένη μιανθήσεται η γυνή εκείνη; και συ εξεπόρνευσας εν ποιμέσι πολλοίς· και ανέκαμπτες προς με; λέγει Κύριος. 2 άρον τους οφθαλμούς σου εις ευθείαν και ιδέ· Πως ουχί εξεφύρθης; επί ταις οδοίς εκάθισας αυτοίς ωσει κορώνη ερημουμένη και εμίανας την γην εν ταις πορνείαις σου και εν ταις κακίαις σου. 3 και έσχες ποιμένας πολλούς εις πρόσκομμα σεαυτη· όπισ πόρνης εγένετό σοι, απηναισχύντησας προς πάντας. 4 ουχ ως οίκόν με εκάλεσας και πατέρα και αρχηγόν της παρθενίας σου; 5 μη διαμενει εις τον αιώνα ή φυλαχθήσεται εις νίκος; ιδού ελάλησας και εποίησας τα πονηρά ταύτα και ηδυνάσθησ.

6 Και είπε Κύριος προς με εν ταις ημέραις Ιωσίου του βασιλέως· είδες α εποίησέ μοι η κατοικία του Ισραήλ; επορεύθησαν επί παν όρος υψηλόν και υποκάτω παντός ξύλου

αλωόδους, και επόρνευσαν εκεί. 7 και είπα μετά το πορνεύσαι αυτήν ταύτα πάντα · προς με ανάστρεψον, και ουκ ανέστρεψε · και είδε την ασυνθεσίαν αυτής η ασύνθετος Ιούδα. 8 και είδον διότι περί πάντων ων κατελήφθη, εν οίς εμοιχάτο η κατοικία Ισραήλ, και εξαπέστειλα αυτήν και έδωκα αυτη βιβλίον αποστασίου εις τας χείρας αυτής · και ουκ εφοβήθη η ασύνθετος Ιούδα και επορεύθη και επόρνευσε και αυτή. 9 και εγένετο εις ουθέν η πορνεία αυτής, και εμοίχευσε το ξύλον και τον λίθον. 10 και εν πάσι τούτοις ουκ απεστράφη προς με η ασύνθετος Ιούδα εξ όλης της καρδιας αυτής, αλλ' επί ψεύδει. 11 και είπε Κύριος προς με · εδικαίωσε την ψυχήν αυτού Ισραήλ από της ασυνθέτου Ιούδα. 12 πορεύου και ανάγνωθι τους λόγους τούτους προς βορράν και ερείς · επιστράφηθι προς με, η κατοικία του Ισραήλ, λέγει Κύριος, και ου στηριώ το πρόσωπόν μου εφ' υμάς · ότι ελεήμων εγώ ειμι, λέγει Κύριος, και ου μηνιώ υμίν εις τον αιώνα. 13 πλήν, γνώθι την αδικίαν σου, ότι εις Κύριον τον Θεόν σου ησέβησας και διέχεας τας οδούς σου εις αλλοτρίους υποκάτω παντός ξύλου αλωόδους, της δε φωνής μου ουχ υπήκουσας, λέγει Κύριος. 14 επιστράφητε, υιοί αφεστηκότες, λέγει Κύριος, διότι εγώ κατακυριεύσω υμών και λήψομαι υμάς ένα εκ πόλεως και δύο εκ πατριάς και εισάξω υμάς εις Σιών 15 και δώσω υμίν ποιμένας κατά την καρδιαν μου, και ποιμανούσιν υμάς ποιμαίνοντες μετ' επιστήμης. 16 και έσται εάν πληθυνθήτε και αυξηθήτε επί της γης, λέγει Κύριος, εν ταις ημέραις εκείναις, ουκ ερούσιν έτι · κιβωτός διαθήκης αγίου Ισραήλ, ουκ αναβήσεται επί καρδιαν, ουκ ονομασθήσεται ουδέ επισκεφθήσεται και ου ποιηθήσεται έτι. 17 εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρω εκείνω καλέσουσι την Ιερουσαλήμ Θρόνον Κυρίου, και συναχθήσονται πάντα τα έθνη εις αυτήν και ου πορεύσονται έτι οπίσω των ενθυμημάτων της καρδιας αυτών της πονηράς. 18 εν ταις ημέραις εκείναις συνελεύσονται ο οίκος Ιούδα επί τον οίκον του Ισραήλ, και ήξουσιν επί το αυτό από γης βορρά και από πασών των χωρών επί την γην, ην κατεκληρονόμησα τους πατέρας αυτών. 19 και εγώ είπα · γένοιτο, Κύριε · ότι τάξω σε εις τέκνα και δώσω σοι γην εκλεκτήν, κληρονομίαν Θεού παντοκράτορος εθνών. και είπα · πατέρα καλέσετέ με και απ' εμού ουκ αποστραφήσεσθε. 20 πλήν ως αθετεί γυνή εις τον συνόντα αυτη, ούτως ηθέτησεν εις εμέ ο οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος. 21 φωνή εκ χειλέων ηκούσθη κλαυθμού και δεήσεως υιών Ισραήλ, ότι ηδίκησαν εν ταις οδοίς αυτών, επελάθοντο Θεού αγίου αυτών. 22 επιστράφητε, υιοί, επιστρέφοντες, και ιάσομαι τα συντριμματα υμών. ιδού δούλοι ημείς εσόμεθά σοι, ότι

σου Κύριος ο Θεός ημών ει. 23 όντως εις ψεύδος ήσαν οι βουνοί και η δύναμις των ορέων, πλην δια Κυρίου Θεού ημών η σωτηρία του Ισραήλ. 24 η δε αισχώνη κατηνάλωσε τους μόχθους των πατέρων ημών από νεότητος ημών, τα πρόβατα αυτών και τους μόσχους αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών. 25 εκοιμήθημεν εν τη αισχώνη ημών, και επεκάλυψεν ημάς η ατιμία ημών, διότι έναντι του Θεού ημών ημάρτομεν ημείς και οι πατέρες ημών από νεότητος ημών έως της ημέρας ταύτης και ουχ υπηκούσαμεν της φωνής Κυρίου του Θεού ημών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΕΑΝ επιστροφή Ισραήλ, λέγει Κύριος, προς με επιστραφήσεται· και εάν περιέλη τα βδελύγματα αυτού εκ στόματος αυτού και από του προσώπου μου ευλαβηθή 2 και ομόση· ζη Κύριος μετά αληθείας εν κρίσει και εν δικαιοσύνη, και ευλογήσουσιν εν αυτω έθνη και εν αυτω αινέσουσι τω Θεω εν Ιερουσαλήμ. 3 ότι τάδε λέγει Κύριος τοις ανδράσιν Ιούδα και τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ· νεώσατε εαυτοίς νεώματα και μη σπείρητε επ' ακάνθαις. 4 περιτμήθητε τω Θεω υμών και περιτέμνεσθε την σκληροκαρδιαν υμών, άνδρες Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, μη εξέλθη ως πυρ ο θυμός μου και εκκαυθήσεται, και ουκ έσται ο σβέσων από προσώπου πονηρίας επιτηδευμάτων υμών. - 5 Αναγγείλατε εν τω Ιούδα, και ακουσθήτω εν Ιερουσαλήμ· είπατε· σημάνατε επί της γης σάλπιγγι και κεκράξατε μέγα· είπατε· συνάχθητε και εισέλθωμεν εις τας πόλεις τας τειχήρεις. 6 αναλαβόντες φεύγετε εις Σιών· σπεύσατε, μη στήτε, ότι κακά εγώ επαγω από βορρά και συντριβήν μεγάλην. 7 ανέβη λέων εκ της μάνδρας αυτού, εξολοθρευών έθνη εξήρε και εξήλθεν εκ του τόπου αυτού του θείναι την γην εις ερήμωσιν, και αι πόλεις καθαιρεθήσονται παρά το μη κατοικείσθαι αυτάς. 8 επί τούτοις περιζώσασθε σάκκους και κόπτεσθε και αλαλάξατε, διότι ουκ απεστράφη ο θυμός Κυρίου αφ' υμών. 9 και έσται εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος, απολείται η καρδια του βασιλέως και η καρδια των αρχόντων, και οι ιερείς εκοτήσονται, και οι προφήται

θαυμάσονται. 10 και είπα · ω δέσποτα Κύριε, άρα γε απατών ηπάτησας τον λαόν τούτον και την Ιερουσαλήμ λέγων · ειρήνη έσται υμίν, και ιδού ήψατο η μάχαιρα έως της ψυχής αυτών. 11 εν τω καιρω εκείνω ερούσι τω λαω τούτω και τη Ιερουσαλήμ · πνεύμα πλανήσεως εν τη ερήμω, οδός της θυγατρός του λαού μου ουκ εις καθαρόν ουδ' εις άγιον. 12 πνεύμα πληρώσεως ήξει μοι · νυν δε εγώ λαλώ κρίματά μου προς αυτους. 13 ιδού ως νεφέλη αναβήσεται και ως καταιγίς τα άρματα αυτου, κουφότεροι αετών οι ίπποι αυτου · ουαί ημίν, ότι ταλαιπωρούμεν. 14 απόπλυνε από κακίας την καρδιαν σου, Ιερουσαλήμ, ινα σωθής · έως ποτε υπάρχουσιν εν σοί διαλογισμοί πόνων σου; 15 διότι φωνή αγγέλλοντος εκ Δάν ήξει, και ακουθήσεται πόνος εξ όρους Εφραίμ. 16 αναμνήσατε έθνη, ιδού ήκασιν · αναγγείλατε εν Ιερουσαλήμ, συντροφαί έρχονται εκ γης μακρόθεν και έδωκαν επί τας πόλεις Ιουδα φωνήν αυτών. 17 ως φυλάσσοντες αγρόν εγένοντο επ' αυτήν κύκλω, ότι εμού ημέλησας, λέγει Κύριος. 18 αι οδοί σου και τα επιτηδεύματά σου εποίησαν ταύτά σοι · αύτη η κακία σου, ότι πικρά, ότι ήψατο έως της καρδιάς σου. 19 την κοιλίαν μου, την κοιλίαν μου αλγώ, και τα αισθητήρια της καρδιάς μου · μαιμάσσει η ψυχή μου, σπαράσσεται η καρδιά μου, ου σιωπήσομαι, ότι φωνήν σάλπιγγος ήκουσεν η ψυχή μου, κραυγήν πολέμου. 20 και ταλαιπωρίαν συντριμμόν επικαλείται, ότι τεταλαιπώρηκε πάσα η γη · άφνω τεταλαιπώρηκεν η σκηνή, διεσπάσθησαν αι δέρρεις μου. 21 έως ποτε όψομαι φεύγοντας ακούων φωνήν σαλπίγγων; 22 διότι οι ηγούμενοι του λαού μου εμέ ουκ ήδεισαν, υιοί άφρονές εισι και ου συνετοί · σοφοί εισι του κακοποιήσαι, το δε καλώς ποιήσαι ουκ επέγνωσαν. 23 επέβλεψα επί την γην, και ιδού ουθέν, και εις τον ουρανόν, και ουκ ην τα φώτα αυτου · 24 είδον τα όρη, και ην τρέμοντα, και πάντας τους βουνούς ταρασσομένους · 25 επέβλεψα, και ιδού ουκ ην άνθρωπος, και πάντα τα πετεινά του ουρανού επτοείτο · 26 είδον, και ιδού ο Κάρμηλος έρημος, και πάσαι αι πόλεις εμπευρισμέναι πυρί από προσώπου Κυρίου, και από προσώπου οργής θυμου αυτου ηφανίσθησαν. 27 τάδε λέγει Κύριος · έρημος έσται πάσα η γη, συντέλειαν δε ου μη ποιήσω. 28 επί τούτοις πενθείτω η γη, και συσκοτασάτω ο ουρανός άνωθεν, διότι ελάλησα και ου μετανοήσω, ωρμησα και ουκ αποστρέψω απ' αυτης. 29 από φωνής υπέως και εντεταμένου τόξου ανεχώρησε πάσα η χώρα · εισέδυσαν εις τα σπήλαια και εις τα άλση εκρύβησαν και επί τας πέτρας ανέβησαν · πάσα πόλις εγκατελείφθη, ου κατοικεί εν αυταίς άνθρωπος. 30 και συ τι ποιήσεις, εάν περιβάλη κόκκινον και κοσμήση

κόσμω χρυσω, εάν εγχρίση στίβι τους οφθαλμούς σου; ει μάταιον ωραϊσμός σου · απώσαντό σε οι ερασταί σου, την ψυχήν σου ζητούνσιν. 31 ότι φωνήν ως ωδινούσης ήκουσα, του στεναγμού σου ως πρωτοτοκούσης, φωνή θυγατρός Σιών · εκλυθήσεται και παρήσει τας χείρας αυτής · οίμοι εγώ, ότι εκλείπει η ψυχή μου επί τοις ανηρημένοις.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ εν ταις οδοίς Ιερουσαλήμ και ιδετε και γνώτε και ζητήσατε εν ταις πλατείαις αυτής, εάν εύρητε άνδρα, ει έστι ποιών κρίμα και ζητών πίστιν, και ίλεως έσομαι αυτοίς, λέγει Κύριος. 2 ζη Κύριος, λέγουσι · δια τούτο ουκ εν ψεύδεσιν ομνύουσι; 3 Κύριε, οι οφθαλμοί σου εις πίστιν · εμαστίγωσας αυτούς, και ουκ επόνεσαν, συνετέλεσας αυτούς, και ουκ ηθέλησαν δέξασθαι παιδείαν · εστερέωσαν τα πρόσωπα αυτών υπέρ πέτραν και ουκ ηθέλησαν επιστραφήναι. 4 και εγώ είπα · ίσως πτωχοί εισι, διότι ουκ εδυνάσθησαν, ότι ουκ έγνωσαν οδόν Κυρίου και κρίσιν Θεού · 5 πορεύσομαι προς τους αδρούς και λαλήσω αυτοίς, ότι αυτοί επέγνωσαν οδόν Κυρίου και κρίσιν Θεού · και ιδού ομοθυμαδόν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς. 6 δια τούτο έπαισεν αυτούς λέων εκ του δρυμού, και λύκος έως των οικιών ωλόθρευσεν αυτούς, και πάρδαλις εγρηγόρησεν επί τας πόλεις αυτών · πάντες οι εκπορευόμενοι απ' αυτών θηρευθήσονται, ότι επλήθυναν ασεβείας αυτών, ίσχυσαν εν ταις αποστροφαις αυτών. 7 ποία τούτων ίλεως γένωμαί σοι; οι υιοί σου εγκατέλιπόν με και ώμνυον εν τοις ουκ ούσι θεοίς · και εχόρτασα αυτούς και εμοιχώντο και εν οίκοις πορνών κατέλυον. 8 ίπποι θηλυμανείς εγενήθησαν, έκαστος επί την γυναίκα του πλησίον αυτού εχρεμέτιζον. 9 μη επί τούτοις ουκ επισκέψομαι; λέγει Κύριος. ή εν έθνει τοιούτω ουκ εκδικήσει η ψυχή μου; 10 ανάβητε επί τους προμαχώνας αυτής και κατασκάψατε, συντέλειαν δε μη ποιήσητε · υπολίπεσθε τα υποστηρίγματα αυτής, ότι του Κυρίου εισίν. 11 ότι αθετών ηθέτησεν εις εμέ, λέγει Κύριος, οίκος Ισραήλ και οίκος Ιούδα. 12 εφεύσατο τω Κυρίω αυτών και είπαν · ουκ έστι ταύτα · ουχ ήξει εφ' ημάς κακά, και μάχαιραν και λιμόν

ουκ οφόμεθα · 13 οι προφῆται ημών ἦσαν εἰς ἀνεμον, καὶ λόγος Κυρίου ουχ υπήρχεν ἐν αυτοῖς · οὕτως ἔσται αυτοῖς. 14 δια τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ρῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πυρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγεται αυτοὺς. 15 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὐ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ · 16 πάντες ἰσχυροὶ καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν 17 καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ελαιώνας ὑμῶν · καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς οχυράς ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ρομφαίᾳ. 18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν. 19 καὶ ἔσται ὅταν εἶπητε · τίνος ἔνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ημῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ερεῖς αυτοῖς · ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν. 20 ἀναγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα. 21 ἀκούσατε δεη ταῦτα, λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αυτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὠτα αυτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι. 22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε; λέγει Κύριος, ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῆς θαλάσσης, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ υπεβήσεται αὐτό, καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται, καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ υπεβήσεται αὐτό. 23 τῷ δε λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν · 24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν · φοβηθώμεν δε Κύριον τὸν Θεὸν ημῶν, τὸν δίδοντα ἡμῖν νετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν. 25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν · 26 ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ συνελαμβάνουσαν. 27 ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου · δια τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν · 28 καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἐκρίναν κρίσιν ὀρφανού καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν. 29 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος, ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου; 30 ἐκτασὶς καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς. 31 οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἀδίκᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν τὰς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς

μου ηγάπησεν ούτως · και τι ποιήσετε εις τα μετά ταύτα;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ, υιοί Βενιαμίν, εκ μέσου της Ιερουσαλήμ και εν Θεκουέ σημάνατε σάλπιγγι και υπέρ Βαιθαχαρμά άρατε σημείον, ότι κακά εκκέκυφεν από βορρά, και συντριβή μεγάλη γίνεται, 2 και αφαιρεθήσεται το ύψος σου, θύγατερ Σιών. 3 εις αυτήν ήξουσι ποιμένες και τα ποιμνια αυτών και πήξουσιν επ' αυτήν σκηνάς κύκλω και ποιμανούσιν έκαστος τη χειρί αυτού. 4 παρασκευάσαθε επ' αυτήν εις πόλεμον, ανάστητε και αναβώμεν επ' αυτήν μεσημβρίας · ουαί ημίν, ότι κέκλικεν η ημέρα, ότι εκλείπουσιν αι σκιαί της εσπέρας. 5 ανάστητε και αναβώμεν επ' αυτήν νυκτί και διαφθείρωμεν τα θεμέλια αυτής. 6 ότι τάδε λέγει Κύριος · έκκοψον τα ξύλα αυτής, έκχεον επί Ιερουσαλήμ δύναμιν · ω πόλις ψευδής, όλη καταδυναστεία εν αυτη. 7 ως ψύχει λάκκος ύδωρ, ούτω ψύχει κακία αυτής · ασέβεια και ταλαιπωρία ακουσθήσεται εν αυτη επί πρόσωπον αυτής διαπαντός. πόνω και μάστιγι 8 παιδευθήση Ιερουσαλήμ, μη αποστη η ψυχή μου από σου, μη ποιήσω σε άβατον γην, ήτις ου κατοικηθήσεται. 9 ότι τάδε λέγει Κύριος · καλαμάσθε, καλαμάσθε ως άμπελον τα κατάλοιπα του Ισραήλ, επιστρέψατε ως ο τρυγών επί τον κάρταλλον αυτού. 10 προς τίνα λαλήσω και διαμαρτύρωμαι, και εισακούσεται; ιδού απερίτμητα τα ώτα αυτών, και ου δυνήσονται ακούειν · ιδού το ρήμα Κυρίου εγένετο αυτοίς εις ονειδισμόν, ου μη βουληθώσιν αυτό ακούσαι. 11 και τον θυμόν μου έπλησα και επέσχον και ου συνετέλεσα αυτούς. εκχεώ επί νήπια έξωθεν και επί συναγωγήν νεανίσκων άμα, ότι ανήρ και γυνή συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετά πλήρους ημερών. 12 και μεταστραφήσονται αι οικίαι αυτών εις ετέρους, αγροί και αι γυναίκες αυτών επί το αυτό, ότι εκτενώ την χείρά μου επί τους κατοικούντας την γην ταύτην, λέγει Κύριος. 13 ότι από μικρού αυτών και έως μεγάλου πάντες συνετέλεσαντο άνομα, από ιερέως και έως ψευδοπροφήτου πάντες εποίησαν ψευδή. 14 και ιώντο σύντριμμα του λαού μου εξουθενούντες και λέγοντες · ειρήνη - ειρήνη. και που εστιν

ειρήνη; 15 κατησχύνθησαν, ότι εξελίποσαν · και ουδ' ως καταισχυρόμενοι κατησχύνθησαν και την ατιμίαν αυτών ουκ έγνωσαν. δια τούτο πεσούνται εν τη πτώσει αυτών και εν καιρω επισκοπής απολούνται, ειπε Κύριος. 16 τάδε λέγει Κύριος · στήτε επί ταις οδοίς και ιδετε, και ερωτήσατε τρίβους Κυρίου αιωνίους και ιδετε ποία εστιν η οδός η αγαθή, και βαδίζετε εν αυτη, και ευρήσετε αγνισμόν ταις ψυχαίς υμών. και ειπαν · ου πορευσομεθα. 17 καθέστακα εφ' υμάς σκοπούς, ακούσατε της φωνής της σάλπιγγος · και ειπαν · ουκ ακουσομεθα. 18 δια τούτο ήκουσαν τα έθνη και οι ποιμαίνοντες τα ποιμνια αυτών. 19 άκουε, γη · ιδού εγώ επάγω επί τον λαόν τούτον κακά, τον καρπόν αποστροφής αυτών, ότι των λόγων μου ου προσέσχον και τον νόμον μου απώσαντο. 20 ινατί μοι λίβανον εκ Σαβά φέρετε και κινάμωμον εκ γης μακρόθεν; τα ολοκαυτώματα υμών ουκ εισί δεκτά, και αι θυσΐαι υμών ουχ ήδυνάν μοι. 21 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ διδωμι επί τον λαόν τούτον ασθένειαν, και ασθενήσουσιν εν αυτω πατέρες και υιοί άμα, γείτων και ο πλησίον αυτου απολούνται. 22 τάδε λέγει Κύριος · ιδού λαός έρχεται από βορρά, και έθνη εξεγερθήσονται απ' εσχάτου της γης · 23 τόξον και ζιβύνην κρατήσουσιν, ιταμός εστι και ουκ ελεήσει, φωνή αυτου ως θάλασσα κυμαίνουσα, εφ' ίπποις και άρμασι παρατάζεται ως πυρ εις πόλεμον προς σε, θύγατερ Σιών. 24 ηκούσαμεν την ακοήν αυτών, παρελύθησαν αι χείρες ημών, θλίψις κατέσχεν ημάς, ωδίνες ως τικτούσης. 25 μη εκπορευέσθε εις αγρόν και εν ταις οδοίς μη βαδίζετε, ότι ρομφαία των εχθρών παροικεί κυκλόθεν. 26 θύγατερ λαού μου, περιζώσαι σάκκον, κατάπασσε εν οποδω, πένθος αγαπητου ποιήσαι σεαυτη, κοπετόν οικτρόν, ότι εξαίφνης ήξει ταλαιπωρία εφ' υμάς. 27 δοκιμαστήν δέδωκά σε εν λαοίς δεδοκιμασμένοις, και γνώση με εν τω δοκιμάσαι με την οδόν αυτών · 28 πάντες ανήκοι, πορευόμενοι σκολιώς, χαλκός και σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εισίν. 29 εξέλιπε φουσητήρ από πυρός, εξέλιπε μόλυβδος · εις κενόν αργυροκόπος αργυροκοπεί, πονηρία αυτών ουκ ετάκη. 30 αργύριον αποδεδοκιμασμένον καλέσατε αυτους, ότι απεδοκίμασεν αυτους Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

2 1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πάσα Ιουδαία. 3 τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· διορθώσατε τας οδούς υμών και τα επιτηδεύματα υμών, και κατοικιώ υμάς εν τω τόπω τούτω. 4 μη πεποιθήατε εφ' εαυτοίς επί λόγοις ψευδέσιν, ότι το παράπαν ουκ ωφελήσουσιν υμάς λέγοντες· ναός Κυρίου, ναός Κυρίου εστιν. 5 ότι εάν διορθούντες διορθώσητε τας οδούς υμών και τα επιτηδεύματα υμών και ποιούντες ποιήσητε κρίσιν ανά μέσον ανδρός και ανά μέσον του πλησίον αυτού 6 και προσήλυτον και ορφανόν και χήραν μη καταδυναστεύσητε και αίμα αθων μη εκχέητε εν τω τόπω τούτω και οπίσω θεών αλλοτρίων μη πορεύησθε εις κακόν υμίν, 7 και κατοικιώ υμάς εν τω τόπω τούτω, εν γη, ή έδωκα τοις πατράσιν υμών εξ αιώνος και έως αιώνος. 8 ει δε υμείς πεποιθήατε επί λόγοις ψευδέσιν, όθεν ουκ ωφεληθήσεσθε, 9 και φονεύετε και μοιχάσθε και κλέπετε και ομνύετε επ' αδικω και θυμιάτε τη Βάαλ και επορεύεσθε οπίσω θεών αλλοτρίων, ων ουκ οίδατε, του κακώς είναι υμίν 10 και ήλθετε και έστητε ενώπιον εμού εν τω οίκω, ου επικέκληται το όνομά μου επ' αυτω, και είπατε· απεσχήμεθα του μη ποιείν πάντα τα βδελύγματα ταύτα, 11 μη σπήλαιον ληστών ο οίκός μου, ου επικέκληται το όνομά μου επ' αυτω εκεί, ενώπιον υμών; και ιδού εγώ εώρακα, λέγει Κύριος, 12 ότι πορεύητε εις τον τόπον μου τον εν Σηλώ, ου κατεσκήνωσα το όνομά μου εκεί έμπροσθεν, και ιδετε α εποίησα αυτω από προσώπου κακίας λαού μου Ισραήλ. 13 και νυν ανθ' ων εποιήσατε πάντα τα έργα ταύτα, και ελάλησα προς υμάς και ουκ ηκούσατέ μου, και εκάλεσα υμάς και ουκ απεκρίθητε, 14 τοίνυν καγώ ποιήσω τω οίκω τούτω, ω επικέκληται το όνομά μου επ' αυτω, εφ' ω υμείς πεποιθήατε επ' αυτω, και τω τόπω, ω έδωκα υμίν και τοις πατράσιν υμών, καθώς εποίησα τη Σηλώ. 15 και απορρίψω υμάς από προσώπου μου, καθώς απέρριψα τους αδελφούς υμών, παν το σπέρμα Εφραϊμ. 16 και συ μη προσεύχου περί του λαού τούτου και μη αξιού του ελεηθήναι αυτούς και μη εύχου και μη προσέλθης μοι περί αυτών, ότι ουκ εισακούσομαι. 17 ή ουχ οράς τι αυτοί ποιούσιν εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εν ταις οδοίς Ιερουσαλήμ; 18 οι υιοί αυτών συλλέγουσι ξύλα, και οι πατέρες αυτών καίουσι πυρ, και αι γυναίκες αυτών τρίβουσι σταίς του ποιήσαι χαυώνας τη

στρατιά του ουρανού, και έσπεισαν σπονδάς θεοίς αλλοτρίοις, ίνα παροργίωσί με. 19 μη εμέ αυτοί παροργίζουσι; λέγει Κύριος · ουχί εαυτούς, όπως καταισχυνθή τα πρόσωπα αυτών; 20 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · ιδού οργή και θυμός μου χείται επί τον τόπον τούτον και επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη και επί παν ζύλον του αγρού αυτών και επί τα γεννήματα της γης, και καυθήσεται και ου σβεσθήσεται. 21 τάδε λέγει Κύριος · τα ολοκαυτώματα υμών συναγάγετε μετά των θυσιών υμών και φάγετε κρέα. 22 ότι ουκ ελάλησα προς τους πατέρας υμών και ουκ ενετειλάμην αυτοίς εν ημέρα, ή ανήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, περί ολοκαυτώματων και θυσίας · 23 αλλ' ή το ρήμα τούτο ενετειλάμην αυτοίς, λέγων · ακούσατε της φωνής μου, και έσομαι υμίν εις Θεόν, και υμείς έσεσθέ μοι εις λαόν · και πορεύεσθε εν πάσαις ταις οδοίς μου, αις αν εντείλωμαι υμίν, όπως αν εϋ ή υμίν. 24 και ουκ ήκουσάν μου, και ου προσέσχε το ους αυτών, αλλ' επορεύθησαν εν τοις ενθυμήμασι της καρδιας αυτών της κακής και εγενήθησαν εις τα όπισθεν και ουκ εις τα έμπροσθεν. 25 αφ' ης ημέρας εξήλθοσαν οι πατέρες αυτών εκ γης Αιγύπτου και έως της ημέρας ταύτης, και εξαπέστειλα προς υμάς πάντας τους δούλους μου, τους προφήτας, ημέρας και όρθρου, και απέστειλα, 26 και ουκ εισήκουσάν μου, και ου προσέσχε το ους αυτών, και εσκλήρυναν τον τράχηλον αυτών υπέρ τους πατέρας αυτών. 28 και ερείς αυτοίς τούτον τον λόγον · τούτο το έθνος, ό ουκ ήκουσε της φωνής Κυρίου ουδέ εδέξατο παιδειαν, εξέλιπεν η πίστις εκ στόματος αυτών. - 29 Κείραι την κεφαλήν σου και απόρριπτε και ανάλαβε επί χειλέων θρήνον, ότι απεδοκίμασε Κύριος και απώσατο την γενεάν την ποιούσαν ταύτα. 30 ότι εποίησαν οι υιοί Ιούδα το πονηρόν εναντίον εμού, λέγει Κύριος · έταξαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω, ου επικέκληται το όνομά μου επ' αυτόν, του μιάναι αυτόν · 31 και ωκοδόμησαν τον βωμόν του Ταφέθ, ος εστιν εν φάραγγι υιού Εννόμ, του κατακαίειν τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί, ό ουκ ενετειλάμην αυτοίς και ου διενοήθην εν τη καρδια μου. 32 δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ουκ ερούσιν έτι · Βωμός του Ταφέθ και φάραγξ υιού Εννόμ, αλλ' ή Φάραγξ των ανηρημένων, και θάψουσιν εν τω Ταφέθ δια το μη υπάρχειν τόπον. 33 και έσονται οι νεκροί του λαού τούτου εις βρώσιν τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και ουκ έσται ο αποσοβών. 34 και καταλύσω εκ πόλεων Ιούδα και εκ διόδων Ιερουσαλήμ φωνήν ευφραινομένων και φωνήν χαιρόντων, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης, ότι εις ερήμωσιν έσται πάσα η γη.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΕΝ τω καιρω εκείνω, λέγει Κύριος, εξοίσουσι τα οστά των βασιλέων Ιούδα και τα οστά των αρχόντων αυτού και τα οστά των ιερέων και τα οστά προφητών και τα οστά των κατοικούντων εν Ιερουσαλήμ εκ των τάφων αυτών 2 και ψύξουσιν αυτά προς τον ήλιον και την σελήνην και προς πάντας τους αστέρας και προς πάσαν την στρατιάν του ουρανού, αηγάπησαν, και οίς εδούλευσαν και ων επορεύθησαν οπίσω αυτών και ων αντείχοντο και οίς προσεκύνησαν αυτοίς· ου κοπήσονται και ου ταφήσονται, και έσονται εις παράδειγμα επί προσώπου της γης, 3 ότι ειλοντο τον θάνατον ή την ζώην, και πάσι τοις καταλοιπίσι τοις καταλειφθείσιν από της γενεάς εκείνης εν παντί τόπω, ου εάν εξώσω αυτούς εκεί. - 4 Οτι τάδε λέγει Κύριος· μη ο πίπτων ουκ ανίσταται; ή ο αποστρέφων ουκ αναστρέφει; 5 διατί απέστρεψεν ο λαός μου ούτος αποστροφήν αναιδή και κατεκρατήθησαν εν τη προαιρέσει αυτών και ουκ ηθέλησαν του επιστρέψαι; 6 ενωτίσασθε δη και ακούσατε· ουχ ούτω λαλήσουσιν· ουκ έστιν άνθρωπος μετανοών από της κακίας αυτού, λέγων· τι εποίησα; διέλιπεν ο τρέχων από του δρόμου αυτού ως ίππος κάθιδρος εν χρεμετισμω αυτού. 7 και η ασίδα εν τω ουρανω έγνω τον καιρόν αυτής, τρυγών και χελιδών, αγρού στρουθία εφύλαξαν καιρούς εισόδων εαυτών, ο δε λαός μου ούτος ουκ έγνω τα κρίματα Κυρίου. 8 Πως ερείτε· ότι σοφοί εσμεν ημεις, και νόμος Κυρίου μεθ' ημών εστιν; εις μάτην εγενήθη σχοίνος ψευδής γραμματεύσιν. 9 ησχύνθησαν σοφοί και επιπήθησαν και εάλωσαν, ότι τον λόγον Κυρίου απεδοκίμασαν· σοφία τις εστιν εν αυτοίς; 10 δια τούτο δώσω τας γυναίκας αυτών ετέροις και τους αγρούς αυτών τοις κληρονόμοις· 13 και συνάξουσι τα γεννήματα αυτών, λέγει Κύριος, ουκ έστι σταφυλή εν ταις αμπέλοις, και ουκ έστι σύκα εν ταις συκαίς, και τα φύλλα κατερρύηκεν. 14 επί τι ημεις καθήμεθα; συνάχθητε και εισέλθωμεν εις τας πόλεις τας οχυράς και απορριφόμεν, ότι Θεός απέρριψεν ημάς και επότισεν ημάς ύδωρ χολής, ότι ημάρτομεν εναντίον αυτού. 15 συνήχθημεν εις ειρήνην, και ουκ ην αγαθά· εις καιρόν ίάσεως, και ιδού σπουδή. 16 εκ Δάν ακουσόμεθα φωνήν οξύτητος ίππων αυτού, από φωνής χρεμετισμού υπασίας ίππων αυτού εσεισθη πάσα η γη· και ήξει και καταφάγεται την γην και το

πλήρωμα αυτής, πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτή. 17 διότι ιδού εγώ εξαποστέλλω εις υμάς όφεις θανατούντας, οίς ουκ έστιν επάσαι, και δήξονται υμάς 18 ανίατα μετ' οδόνης καρδίας υμών απορουμένης. 19 ιδού φωνή κραυγής θυγατρός λαού μου από γης μακρόθεν· μη Κύριος ουκ έστιν εν Σιών; ή βασιλεύς ουκ έστιν εκεί; διατί παρώργισάν με εν τοις γλυπτοίς αυτών και εν ματαιοίς αλλοτρίοις; 20 διήλθε θέρος, παρήλθεν άμητος, και ημείς ου διεσώθημεν. 21 επί συντρίμματι θυγατρός λαού μου εσκοτώθην· εν απορία κατίσχυσάν με ωδίνες ως τικτούσης. 22 μη ρητινή ουκ έστιν εν Γαλαάδ, ή ιατρός ουκ έστιν εκεί; διατί ουκ ανέβη ίασις θυγατρός λαού μου;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΤΙΣ δώσει κεφαλή μου ύδωρ και οφθαλμοίς μου πηγην δακρύων, και κλαύσομαι τον λαόν μου τούτον ημέρας και νυκτός, τους τετραυματισμένους θυγατρός λαού μου; 2 τις δώη μοι εν τη ερήμω σταθμόν έσχατον και καταλείψω τον λαόν μου και απελεύσομαι απ' αυτών; ότι πάντες μοιχώνται, σύννοδος αθετούντων. 3 και ενέτειναν την γλώσσαν αυτών ως τόξον, ψεύδος και ου πίστις ενίσχυσεν επί της γης, ότι εκ κακών εις κακά εξήλθοσαν και εμέ ουκ έγνωσαν, φησί Κύριος. 4 έκαστος από του πλησίον αυτού φυλάξασθε και επ' αδελφοίς αυτών μη πεποιθατε, ότι πας αδελφός πτέρνη περνιεί, και πας φίλος δολίως πορεύσεται. 5 έκαστος κατά του φίλου αυτού καταπαιζεται, αλήθειαν ου μη λαλήσωσι· μεμάθηκεν η γλώσσα αυτών λαλείν ψευδή, ηδίκησαν και ου διέλιπον του επιστρέψαι. 6 τόκος επί τόκω και δόλος επί δόλω· ουκ ήθελον ειδέναι με, φησί Κύριος. 7 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ πυρώσω αυτούς και δοκιμώ αυτούς, ότι ποιήσω από προσώπου πονηρίας θυγατρός λαού μου. 8 βολίς τιτρώσκουσα η γλώσσα αυτών, δόλια τα ρήματα του στόματος αυτών· τω πλησίον αυτού λαλεί ειρηνικά και εν εαυτω έχει την έχθραν. 9 μη επί τούτοις ουκ επισκέψομαι, λέγει Κύριος, ή εν λαω τοιούτω ουκ εκδικήσει η ψυχή μου;

10 Επί τα όρη λάβετε κοπετόν και επί τας τρίβους της ερήμου θρήνον, ότι εξέλιπον παρά το

μη είναι ανθρώπους· ουκ ήκουσαν φωνήν υπάρξεως· από πετεινών του ουρανού και έως κτηνών εξέστησαν, ώχοντο. 11 και δώσω την Ιερουσαλήμ εις μετοικίαν και εις κατοικητήριον δρακόντων και τας πόλεις Ιούδα εις αφανισμόν θήσομαι, παρά το μη κατοικείσθαι. 12 τις ο άνθρωπος ο συνετός, και συνέτω τούτο; και ω λόγος στόματος Κυρίου προς αυτόν, αναγγειλάτω υμίν· ένεκεν τίνος απώλετο η γη, ανήφθη ως έρημος παρά το μη διοδεύεσθαι αυτήν; 13 και ειπε Κύριος προς με· δια το εγκαταλιπείν αυτούς τον νόμον μου, ον έδωκα προ προσώπου αυτών, και ουκ ήκουσαν της φωνής μου, 14 αλλ' επορεύθησαν οπίσω των αρεστών της καρδιάς αυτών της κακής και οπίσω των ειδώλων, α εδίδαξαν αυτούς οι πατέρες αυτών· 15 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ ψωμιώ αυτούς ανάγκας και ποτιώ αυτούς ύδωρ χολής 16 και διασκορπιώ αυτούς εν τοις έθνεσιν, εις ους ουκ εγίνωσκον αυτοί και οι πατέρες αυτών, και επαποστελώ επ' αυτούς την μάχαιραν έως του εξαναλώσαι αυτούς εν αυτη. 17 τάδε λέγει Κύριος· καλέσατε τας θρηνούσας και ελθέτωσαν, και προς τας σοφάς αποστείλατε και φθελγασθήσων 18 και λαβέτωσαν επ' υμάς θρήνον, και καταγαγέτωσαν οι οφθαλμοί υμών δάκρυα, και τα βλέφαρα υμών ρείτω ύδωρ. 19 ότι φωνή οίκτου ηκούσθη εν Σιών· Πως εταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ότι εγκατελίπομεν την γην και απερρίψαμεν τα σκηνώματα ημών. 20 ακούσατε δη, γυναίκες, λόγον Θεού, και δεξάσθω τα ώτα υμών λόγους στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας υμών οίκτον και γυνή τον πλησίον αυτης θρήνον. 21 ότι ανέβη θάνατος δια των θυρίδων υμών, εισήλθεν εις την γην υμών του εκτριΐψαι νήπια έξωθεν και νεανίσκους από των πλατειών. 22 και έσονται οι νεκροί των ανθρώπων εις παράδειγμα επί προσώπου του πεδίου της γης υμών και ως χόρτος οπίσω θερίζοντος, και ουκ έσται ο συνάγων. - 23 Τάδε λέγει Κύριος· μη καυχάσθω ο σοφός εν τη σοφία αυτού, και μη καυχάσθω ο ισχυρός εν τη ισχυϊ αυτού, και μη καυχάσθω ο πλούσιος εν τω πλούτω αυτού, 24 αλλ' ή εν τούτω καυχάσθω ο καυχώμενος, συνιειν και γινώσκεν ότι εγώ ειμι Κύριος ο ποιών έλεος και κρίμα και δικαιοσύνην επί της γης, ότι εν τούτοις το θέλημά μου, λέγει Κύριος. 25 ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και επισκέψομαι επί πάντας περιτετημημένους ακροβυστίας αυτών, 26 επ' Αίγυπτον και επί Ιδουμαϊαν και επί Εδώμ και επί υιούς Αμμών και επί υιούς Μωάβ και επί πάντα περικειρόμενον τα κατά πρόσωπον αυτού, τους κατοικούντας εν τη ερήμω· ότι πάντα τα έθνη απερίτμητα σαρκί, και πας οικος Ισραήλ απερίτμητοι καρδιάς αυτών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον Κυρίου, ον ελάλησεν εφ' υμάς, οίκος Ισραήλ · 2 τάδε λέγει Κύριος · κατά τας οδούς των εθνών μη μανθάνετε και από των σημείων του ουρανού μη φοβείσθε, ότι φοβούνται αυτά τοις προσώποις αυτών. 3 ότι τα νόμιμα των εθνών μάταια · ζύλον εστίν εκ του δρυμού εκκεκομμένον, έργον τέκτονος και χώνευμα · 4 αργυρίω και χρυσίω κεκαλλωπισμένα εστίν · εν σφύραις και ήλοις εστερέωσαν αυτά, 5 θήσουσιν αυτά, και ου κινηθήσονται · αργύριον τορευτόν εστιν, ου πορεύονται · αργύριον προσβλητόν από Θαρσίς ήξει, χρυσίον Μωφάζ και χείρ χρυσοχόων, έργα τεχνιτών πάντα · υάκινθον και πορφύραν ενδύσουσιν αυτά · 5 αιρόμενα αρθήσονται, ότι ουκ επιβήσονται. μη φοβηθήτε αυτά, ότι ου μη κακοποιήσωσι, και αγαθόν ουκ έστιν εν αυτοίς. 11 ούτως ερείτε αυτοίς · θεοί, οί τον ουρανόν και την γην ουκ εποίησαν, απολέσθωσαν εκ της γης και υποκάτωθεν του ουρανού τούτου. 12 Κύριος ο ποιήσας την γην εν τη ισχύϊ αυτού, ο ανορθώσας την οικουμένην εν τη σοφία αυτού και τη φρονήσει αυτού εξέτεινε τον ουρανόν, 13 και πλήθος ύδατος εν ουρανω, και ανήγαγε νεφέλας εξ εσχάτου της γης, αστραπάς εις υετόν εποίησε και εξήγαγε φως εκ θησαυρών αυτού. 14 εμωράνθη πας άνθρωπος από γνώσεως, κατησχόνθη πας χρυσοχός επί τοις γλυπτοίς αυτού, ότι ψευδή εχώνευσεν, ουκ έστι πνεύμα εν αυτοίς · 15 μάταιά εστιν, έργα εμπειαιγμένα, εν καιρω επισκοπήs αυτών απολούνται. 16 ουκ έστι τοιαύτη μερίς τω Ιακώβ, ότι ο πλάσας τα πάντα αυτόs κληρονομία αυτού, Κύριος όνομα αυτω.

17 Συνήγαγεν έξωθεν την υπόστασιν σου, κατοικούσα εν εκλεκτοίς. 18 ότι τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ σκελίζω τους κατοικούντας την γην ταύτην εν θλίψει, όπως ευρεθή η πληγή σου · 19 ουαί επί συντρίμματί σου, αληγρά η πληγή σου, καγώ είπα · όντως τούτο το τραυμά μου και κατέλαβέ με · 20 η σκηνή μου εταλαιπώρησεν, ώλετο, και πάσαι αι δέρρεις μου διεσπάσθησαν · οι υιοί μου και τα πρόβατά μου ουκ εισίν, ουκ έστιν έτι τόπος της σκηνής μου, τόπος των δέρρεών μου. 21 ότι οι ποιμένες ηφρονεύσαντο και τον Κύριον ουκ εξεζήτησαν · δια τούτο ουκ ενόησε πάσα η νομή και διεσκοοπίσθησαν. 22 φωνή ακοής ιδού

έρχεται και σεισμός μέγας εκ γης βορρά του τάσαι τας πόλεις Ιούδα εις αφανισμόν και κοιήν στρουθών. 23 οίδα, Κύριε, ότι ουχί του ανθρώπου η οδός αυτού, ουδέ ανήρ πορεύεται και κατορθώσει πορείαν αυτού. 24 παιδεύσον ημάς, Κύριε, πλήν εν κρίσει και μη εν θυμω, ίνα μη ολίγους ημάς ποιήσης. 25 έκχεον τον θυμόν σου επί έθνη τα μη ειδότα σε και επί γενεάς, αι το όνομά σου ουκ επεκαλέσαντο, ότι κατέφαγον τον Ιακώβ και εξανήλωσαν αυτόν και την νομήν αυτού ηρήμωσαν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων · 2 ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης. και λαλήσεις προς άνδρας Ιούδα και προς τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ · 3 και ερείς προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ · επικατάρατος ο άνθρωπος, ος ουκ ακούσεται των λόγων της διαθήκης ταύτης, 4 ης εντειλάμην τοις πατράσιν υμών εν ημέρα, ή ανήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εκ καμίνου της σιδηράς, λέγων · ακούσατε της φωνής μου και ποιήσατε πάντα, όσα εάν εντειλωμαι υμίν, και έσεσθέ μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι υμίν εις Θεόν, 5 όπως στήσω τον όρκον μου, ον ώμοσα τοις πατράσιν υμών, του δούναι αυτοίς γην ρέουσαν γάλα και μέλι καθώς η ημέρα αύτη. και απεκρίθην και είπα · γένοιτο, Κύριε. 6 και είπε Κύριος προς με · ανάγνωθι τους λόγους τούτους εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ λέγων · ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και ποιήσατε αυτούς. 8 και ουκ εποίησαν. 9 και είπε Κύριος προς με · ευρέθη σύνδεσμος εν ανδράσιν Ιούδα και εν τοις κατοικούσιν εν Ιερουσαλήμ · 10 επεστράφησαν επί τας αδικίας των πατέρων αυτών των πρότερον, οί ουκ ηθέλησαν εισακούσαι των λόγων μου, και ιδού αυτοί πορεύονται οπίσω θεών αλλοτριών του δουλεύειν αυτοίς, και διεσκέδασεν οίκος Ισραήλ και οίκος Ιούδα την διαθήκην μου, ην διεθέμην προς τους πατέρας αυτών. 11 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ επάγω επί τον λαόν τούτον κακά, εξ ων ου δυνήσονται εξελθειν εξ αυτών, και κεκράζονται προς με, και ουκ

εισακούσομαι αυτών. 12 και πορεύονται πόλεις Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ και κεκράζονται προς τους θεούς, οίς αυτοί θυμίσιν αυτοίς, οί μη σώσουσιν αυτούς εν τω καιρω των κακών αυτών. 13 ότι κατ' αριθμόν των πόλεών σου ήσαν θεοί σου, Ιούδα, και κατ' αριθμόν εξόδων της Ιερουσαλήμ ετάξατε βωμούς θυμιάν τη Βάαλ. 14 και συ μη προσεύχου περί του λαού τούτου και μη αξίου περί αυτών εν δεήσει και προσευχή, ότι ουκ εισακούσομαι εν τω καιρω, εν ω επικαλούνταί με, εν καιρω κακώσεως αυτών. 15 τι η ηγαπημένη εν τω οίκω μου εποίησε βδέλυγμα; μη ευχαί και κρέα άγια αφελούσιν από σου τας κακίας σου, ή τούτοις διαφεύξη; 16 ελαίαν ωραιάν, εύσκιον τω είδει εκάλεσε Κύριος το όνομά σου· εις φωνήν περιτομής αυτής ανήφθη πυρ επ' αυτήν, μεγάλη η θλίψις επί σε, ηχρεώθησαν οι κλάδοι αυτής. 17 και Κύριος ο καταφυτεύσας σε ελάλησεν επί σε κακά αντί της κακίας οίκου Ισραήλ και οίκου Ιούδα, ότι εποίησαν εαυτοίς του παροργίσει με εν τω θυμιάν αυτούς τη Βάαλ.

18 Κύριε, γνώρισόν μοι, και γνώσομαι· τότε είδον τα επιτηδεύματα αυτών. 19 εγώ δε ως αρνίον άκακον αγόμενον του θύεσθαι ουκ έγνων· επ' εμέ ελογίσαντο λογισμόν πονηρόν λέγοντες· δεύτε και εμβάλωμεν ξύλον εις τον άρτον αυτού και εκτρίψωμεν αυτόν από γης ζώντων, και το όνομα αυτού ου μη μνησθή ουκέτι. 20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφρούς και καρδίας, ίδοιμι την παρά σου εκδίκησιν εξ αυτών, ότι προς σε απεκάλυπα το δικαίωμά μου. 21 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τους άνδρας Αναθώθ τους ζητούντας την ψυχήν μου, τους λέγοντας· ου μη προφητεύσεις επί τω ονόματι Κυρίου, ει δε μη, αποθάνη εν ταις χερσίν ημών. 22 ιδού εγώ επισκέψομαι επ' αυτούς· οι νεανίσκοι αυτών εν μαχαίρα αποθανούνται, και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών τελευτήσουσιν εν λιμω, 23 και εγκατάλειμμα ουκ έσται αυτών, ότι επάξω κακά επί τους κατοικούντας εν Αναθώθ, εν ενιαυτω επισκέψεως αυτών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΔΙΚΑΙΟΣ ει, Κύριε, ότι απολογήσομαι προς σε, πλήν κρίματα λαλήσω προς σε · τι ότι οδός ασεβών ευοδοῦται, ευθήνησαν πάντες οι αθετούντες αθετήματα; 2 εφύτευσας αυτούς και ερριζώθησαν · ετεκνοποίησαντο και εποίησαν καρπὸν · εγγὺς ει συ του στόματος αυτών και πόρρω από των νεφρῶν αυτών. 3 και συ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας την καρδιαν μου εναντίον σου · ἀγνισον αυτούς εις ημέραν σφαγῆς αυτών. 4 ἕως πότε πενήθει η γη και πας ο χόρτος του αγρού ξηρανθήσεται από κακίας των κατοικούντων εν αυτη; ηφανίσθησαν κτήνη και πετεινά, ότι ειπαν · ουκ ὄψεται ο Θεός οδούς ημών. 5 σου οι πόδες τρέχουσι και εκλύουσί σε · Πως παρασκευάση εφ' ἵπποις και εν γη ειρήνης συ πέποιθας; Πως ποιήσεις εν φρυάγματι του Ιορδάνου; 6 ότι και οι αδελφοί σου και ο οἶκος του πατρός σου, και οὔτοι ηθέτησάν σε, και αυτοί εβόησαν, εκ των οπίσω σου επισυνήχθησαν · μη πιστεύσης εν αυτοίς, ότι λαλήσουσι προς σε καλά. - 7 Εγκαταλέλοιπα τον οἶκόν μου, αφήκα την κληρονομίαν μου, ἔδωκα την ηγαπημένην ψυχὴν μου εις χείρας εχθρῶν αυτῆς. 8 εγενήθη η κληρονομία μου εμοί ως λέων εν δρυμῶ · ἔδωκεν επ' ἐμέ την φωνὴν αυτῆς, δια τούτο ἐμίσησα αυτήν. 9 μη σπήλαιον υαίνης η κληρονομία μου εμοί ἢ σπήλαιον κύκλω αυτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τα θηρία του αγρού, και ελθέτωσαν του φαγεῖν αυτήν. 10 ποιμένες πολλοί διέφθειραν τον αμπελώνά μου, ἐμόλυναν την μερίδα μου, ἔδωκαν την μερίδα την επιθυμητήν μου εις ἔρημον ἄβατον, 11 ἐτέθη εις αφανισμόν απωλείας, δι' ἐμέ αφανισμῶ ηφανίσθη πάσα η γη, ότι ουκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος εν καρδία. 12 ἐπὶ πάσαν διεκβολὴν εν τη ερήμῳ ἦλθον ταλαιπωρῶντες, ότι μάχαιρα του Κυρίου καταφάγεται απ' ἄκρου της γης ἕως ἄκρου της γης, ουκ ἔστιν ειρήνη πάση σαρκί. 13 εσπείρατε πυρούς και ἀκάνθας θερίζετε · οι κλήροι αυτών ουκ ωφελήσουσιν αυτούς · αισχύνθητε από καυχῆσεως υμών, από ονειδισμού ἐναντι Κυρίου. - 14 Οτι τάδε λέγει Κύριος περί πάντων των γειτόνων των πονηρῶν των απομένων της κληρονομίας μου, ης ἐμέρισα τῷ λαῶ μου Ισραὴλ · ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αυτούς από της γης αυτών και τον Ιούδαν εκβαλῶ εκ μέσου αυτών. 15 και ἔσται μετὰ το εκβαλεῖν με αυτούς επιστρέψω και ἐλεήσω αυτούς και κατοικίῶ αυτούς, ἕκαστον εις την κληρονομίαν αυτοῦ και

έκαστον εις την γην αυτού. 16 και έσται εάν μαθόντες μάθωσι την οδόν του λαού μου, του ομνύειν τω ονόματί μου, ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου ομνύειν τη Βάαλ, και οικοδομηθήσονται εν μέσω του λαού μου· 17 εάν δε μη επιστρέψωσι, και εξαρώ το έθνος εκείνο εξάρσει και απώλεια.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· βάδισον και κτήσαι σεαυτω περίζωμα λινούν και περιθου περί την οσφύν σου, και εν ύδατι ου διελεύσεται. 2 και εκτησάμην το περίζωμα κατά τον λόγον Κυρίου και περιέθηκα περί την οσφύν μου. 3 και εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων· 4 λαβέ το περίζωμα το περί την οσφύν σου και ανάστηθι και βάδισον επί τον Ευφράτην και κατάκρυσον αυτό εκεί εν τη τρυμαλιά της πέτρας. 5 και επορεύθην και έκρυσα αυτό εν τω Ευφράτη, καθώς ενετειλατό μοι Κύριος. 6 και εγένετο μεθ' ημέρας πολλάς και ειπε Κύριος προς με· ανάστηθι, βάδισον επί τον Ευφράτην και λαβέ εκείθεν το περίζωμα, ό εντειλάμην σοι του κατακρύψαι εκεί. 7 και επορεύθην επί τον Ευφράτην ποταμόν και ώρυξα και έλαβον το περίζωμα εκ του τόπου, ου κατώρυξα αυτό εκεί, και ιδού διεφθαρμένον ην, ό ου μη χρησθή εις ουθέν. 8 και εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος· 9 ούτω φθερώ την ύβριν Ιούδα και την ύβριν Ιερουσαλήμ, 10 την πολλήν ταύτην ύβριν, τους μη βουλομένους υπακούειν των λόγων μου και πορευθέντας οπίσω θεών αλλοτριών του δουλεύειν αυτοίς και του προσκυνείν αυτοίς, και έσονται ωσπερ το περίζωμα τούτο, ό ου χρησθήσεται εις ουθέν. 11 ότι καθάπερ κολλάται το περίζωμα περί την οσφύν του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα προς εμαυτόν τον οίκον του Ισραήλ και πάντα οίκον Ιούδα του γενέσθαι μοι εις λαόν ονομαστόν και εις καύχημα και εις δόξαν, και ουκ εισήκουσάν μου. 12 και ερείς προς τον λαόν τούτον· πας ασκός πληρωθήσεται οίνου. και έσται εάν είπωσι προς σε· μη γνόντες ου γνωσόμεθα ότι πας ασκός πληρωθήσεται οίνου; 13 και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ πληρώ τους κατοικούντας την γην ταύτην και τους βασιλείς αυτών

τους καθημένους υιούς του Δαβίδ επί του θρόνου αυτού και τους ιερείς και τους προφήτας και τον Ιούδαν και πάντας τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ μεθύσματι 14 και διασκορπιώ αυτούς άνδρα και τον αδελφόν αυτού και τους πατέρας αυτών και τους υιούς αυτών εν τω αυτώ. ουκ επιποθήσω, λέγει Κύριος, και ου φείσομαι, και ουκ οικτειρήσω από διαφθοράς αυτών.

15 Ακούσατε, και ενωτίσασθε και μη επιείρεσθε, ότι Κύριος ελάλησε. 16 δότε τω Κυρίω Θεω υμών δόξαν προ του συσκοτάσαι και προ του προσκόψαι πόδας υμών επι' όρη σκοτεινά, και αναμενείτε εις φως, και εκεί σκιά θανάτου, και τεθήσονται εις σκότος. 17 εάν δε μη ακούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται η ψυχή υμών από προσώπου ύβρεως, και κατάξουσιν οι οφθαλμοί υμών δάκρυα, ότι συνετριβή το ποιμνιον Κυρίου. 18 είπατε τω βασιλεί και τοις δυναστεύουσι· ταπεινώθητε και καθίσατε, ότι καθηρέθη από κεφαλής υμών στέφανος δόξης υμών. 19 πόλεις αι προς νότον συνεκλείσθησαν. και ουκ ην ο ανοίγων· απωκίσθη Ιούδας, συνετέλεσεν αποικίαν τελείαν. - 20 Ανάλαβε οφθαλμούς σου, Ιερουσαλήμ, και ιδε τους ερχομένους από βορρά· που εστι το ποιμνιον, ό εδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου; 21 τι ερείς όταν επισκέπτωνταί σε; και συ εδίδαξας αυτούς επί σε μαθήματα εις αρχήν· ουκ ωδινες καθέξουσί σε καθώς γυναίκα τίκτουσαν; 22 και εάν ειπης εν τη καρδια σου· διατι απήντησέ μοι ταύτα; δια το πλήθος της αδικίας σου ανεκαλύφθη τα οπίσθιά σου παραδειγματισθήναι τας πέρνηας σου. 23 ει αλλάξεται Αιθίοψ το δέρμα αυτού και πάρδαλις τα ποικίλματα αυτής, και υμείς δυνήσεσθε εϋ ποιήσαι μεμαθηκότες τα κακά. 24 και διέσπειρα αυτούς ως φρύγανα φερόμενα από ανέμου εις έρημον. 25 ούτως ο κλήρός σου και μερίς του απειθείν υμάς εμοί, λέγει Κύριος, ως επελάθου μου και ήλπισας επί ψεύδεσι. 26 καγώ αποκαλύψω τα οπίσω σου επί το πρόσωπόν σου, και οφθήσεται η ατιμία σου. 27 και η μοιχεία σου και ο χρεμετισμός σου και η απαλλοτριώσις της πορνείας σου επί των βουνών, και εν τοις αγροίς εώρακα τα βδελύγματά σου· ουαί σοι, Ιερουσαλήμ, ότι ουκ εκαθαρίσθης οπίσω μου· έως τίνος έτι;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν περί της αβροχίας.

2 1 ΕΠΕΝΘΗΣΕΝ η Ιουδαία, και αι πύλαι αυτής εκενώθησαν και εσκοτώθησαν επί της γης, και η κραυγή της Ιερουσαλήμ ανέβη. 3 και οι μεγαστάνες αυτής απέστειλαν τους νεωτέρους αυτών εφ' ύδωρ · ήλθοσαν επί τα φρέατα και ουχ εύροσαν ύδωρ και απέστρεψαν τα αγγεία αυτών κενά. 4 και τα έργα της γης εξέλιπεν, ότι ουκ ην υετός · ησχύνθησαν οι γεωργοί, επεκάλυψαν τας κεφαλάς αυτών. 5 και έλαφοι εν αγρω έτεκον και εγκατέλιπον, ότι ουκ ην βοτάνη. 6 όνοι άγριοι έστησαν επί νάπας · ειλκυσαν άνεμον, εξέλιπον οι οφθαλμοί αυτών, ότι ουκ ην χόρτος από λαού αδικίας. 7 ει αι αμαρτίαι ημών αντέστησαν ημίν, Κύριε, ποιήσον ημίν ένεκέν σου, ότι πολλαί αι αμαρτίαι ημών εναντίον σου, ότι σοί ημάρτομεν. 8 υπομονή Ισραήλ, Κύριε, και σώξεις εν καιρω κακών · ινατί εγενήθησ ωσει πάροικος επί της γης και ως αυτόχθων εκκλίνων εις κατάλυμα; 9 μη έση ωπερ άνθρωπος υπνών ή ως ανήρ ου δυνάμενος σώζειν; και συ εν ημίν ει, Κύριε, και το όνομά σου επικέκληται εφ' ημάς · μη επιλάθη ημών. 10 ούτως λέγει Κύριος τω λαω τούτω · ηγάπησαν κινεΐν πόδας αυτών και ουκ εφείσαντο, και ο Θεός ουκ ευδόκησεν εν αυτοίς · νυν μνησθήσεται της αδικίας αυτών. 11 και ειπε Κύριος προς με · μη προσεύχου περί του λαού τούτου εις αγαθά · 12 ότι εάν νηστεύσωσιν, ουκ εισακούσομαι της δεήσεως αυτών, και εάν προσενέγκωσιν ολοκαυτώματα και θυσίας, ουκ ευδοκήσω εν αυτοίς, ότι εν μαχαίρα και εν λιμω και εν θανάτω εγώ συντελέσω αυτούς. 13 και ειπα · ω Κύριε, ιδού οι προφήται αυτών προφητεύουσι και λέγουσιν · ουκ όψεσθε μάχαιραν, ουδέ λιμός έσται εν υμίν, ότι αλήθειαν και ειρήνην δώσω επί της γης και εν τω τόπω τούτω. 14 και ειπε Κύριος προς με · ψευδή οι προφήται προφητεύουσιν επί τω ονόματί μου, ουκ απέστειλα αυτούς και ουκ ενετειλάμην αυτοίς και ουκ ελάλησα προς αυτούς · ότι οράσεις ψευδεις και μαντείας και οιωνίσματα και προαιρέσεις καρδίας αυτών αυτοί προφητεύουσιν υμίν. 15 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος περί των προφητών των προφητευόντων επί τω ονόματί μου ψευδή, και εγώ ουκ απέστειλα αυτούς, οί λέγουσι · μάχαιρα και λιμός ουκ έσται επί της γης ταύτης · εν θανάτω νοσερω

αποθάνονται και εν λιμῶ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται 16 καὶ ὁ λαὸς, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν· καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν. 17 καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς τὸν λόγον τούτον· καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς υμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντριμματι συνετριβή θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα. 18 εἰάν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας, καὶ εἰάν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἤδεισαν. 19 μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἵνατί ἐπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ παραχῆ. 20 ἐγνώμεν, Κύριε, ἀμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἠμάρτομεν ἐναντίον σου. 21 κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ' ἡμῶν. 22 μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν νετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ εἰ αὐτός; καὶ ὑπομενούμέν σε, Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με· εἰάν στη Μωσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τούτον, καὶ ἐξελητέωσαν. 2 καὶ ἔσται εἰάν εἴπωσι πρὸς σε· ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμὸν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν. 3 καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη, λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμόν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρώσιν καὶ εἰς διαφθοράν. 4 καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσὴ υἱὸν Εζεκίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν

εποίησεν εν Ιερουσαλήμ. 5 τις φείσεται επί σοί, Ιερουσαλήμ; και τις δειλιάσει επί σοί; ή τις ανακάμψει εις ειρήνην σοι; 6 συ απειστράφης με, λέγει Κύριος, οπίσω πορεύθη, και εκτενώ την χεῖρά μου και διαφθερώ σε, και ουκέτι ανήσω αυτούς. 7 και διασπερώ αυτούς εν διασπορά· εν πύλαις λαού μου ητεκνώθησαν, απώλεσαν τον λαόν μου δια τας κακίας αυτών. 8 επληθύνθησαν αι χήραι αυτών υπέρ την άμμον της θαλάσσης· επήγαγον επί μητέρα νεανίσκους ταλαιπωριαν εν μεσημβρία, επέρριψα επ' αυτήν εξαιφνης τρόμον και σπουδήν. 9 εκενώθη η τίκτουσα επτά, απεκάκισεν η ψυχή αυτης, επέδου ο ήλιος αυτη έτι μεσούσης της ημέρας, κατησχύνθη και ωνειδίσθη· τους καταλοιπούς αυτών εις μάχαιραν δώσω εναντίον των εχθρών αυτών.

10 Οίμοι εγώ μήτερ, ως τίνα με έτεκες; άνδρα δικαζόμενον και διακρινόμενον πάση τη γη· ουτε ωφέλησα, ουτε ωφέλησέ με ουδεις· η ισχύς μου εξέλιπεν εν τοις καταρωμένοις με. 11 γένοιτο, δέσποτα, κατευθυνόντων αυτών, ει μη παρέστην σοι εν καιρω των κακών αυτών και εν καιρω θλίψεως αυτών εις αγαθά προς τον εχθρόν. 12 ει γνωσθήσεται σίδηρος; και περιβόλαιον χαλκούν η ισχύς σου. 13 και τους θησαυρούς σου εις προνομήν δώσω αντάλλαγμα δια πάσας τας αμαρτίας σου και εν πάσι τοις ορίοις σου. 14 και καταδουλώσω σε κύκλω τοις εχθροίς σου εν τη γη, ή ουκ ήδεις· ότι πυρ εκκέκαυται εκ του θυμού μου, εφ' υμάς καυθήσεται.

15 Κύριε, μνήσθητί μου και επίσκεψαί με και αθώωσόν με από των καταδιωκόντων με μη εις μακροθυμίαν· γνώθι ως έλαβον περι σου ονειδισμόν 16 υπό των αθετούντων τους λόγους σου· συντέλεσον αυτούς, και έσται ο λόγος σου εμοί εις ευφροσύνην και χαράν καρδίας μου, ότι επικέκληται το όνομά σου επ' εμοί, Κύριε παντοκράτωρ. 17 ουκ εκάθισα εν συνεδρίω αυτών παιζόντων, αλλά ευλαβούμην από προσώπου χειρός σου· καταμόνας εκαθήμην, ότι πικρίας ενεπλήσθην. 18 ίνα τι οι λυπούντές με κατισχύουσί μου; η πληγή μου στερεά, πόθεν ιαθήσομαι; γινομένη εγενήθη μοι ως ύδωρ ψευδές ουκ έχον πίστιν. 19 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· εάν επιστρέψης, και αποκαταστήσω σε, και προ προσώπου μου στήση· και εάν εξαγάγης τίμιον από αναξίου, ως το στόμα μου έση· και αναστρέψουσιν αυτοί προς σε, και συ ουκ αναστρέψεις προς αυτούς. 20 και δώσω σε τω λαω τούτω ως τείχος οχυρόν χαλκούν, και πολεμήσουσι προς σε και ου μη δύνωνται προς σε, διότι μετά σου ειμι του σώζειν σε 21 και του εξαιρείσθαι σε εκ χειρός πονηρών και λυτρώσομαι σε εκ χειρός λοιμών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ συ μη λάβης γυναίκα, λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ, 2 και ου γεννηθήσεται σοι υιος ουδέ θυγάτηρ εν τω τόπω τούτω. 3 ότι τάδε λέγει Κύριος περί των υιών και περί των θυγατέρων των γεννωμένων εν τω τόπω τούτω και περί των μητέρων αυτών των τετοκυιών αυτούς και περί των πατέρων αυτών των γεγεννηκότων αυτούς εν τη γη ταύτη· 4 εν θανάτω νοσερω αποθανούνται, ου κοπήσονται και ου ταφήσονται· εις παράδειγμα επί προσώπου της γης έσονται και τοις θηρίοις της γης και τοις πετεινοίς του ουρανού· εν μαχαίρα πεσούνται και εν λιμω συντελεσθήσονται. 5 τάδε λέγει Κύριος· μη εισέλθης εις θίασον αυτών και μη πορευθής του κόψασθαι και μη πενήθης αυτούς, ότι αφέστακα την ειρήνην μου από του λαού τούτου. 6 ου μη κόψονται αυτούς ουδέ εντομίδας ου μη ποιήσουσι και ου ξυρηθήσονται, 7 και ου μη κλασθή άρτος εν πένθει αυτών εις παράκλησιν επί τεθνηκότι, ου ποτιούσιν αυτόν ποτήριον εις παράκλησιν επί πατρι και μητρι αυτού. 8 εις οικίαν πότου ουκ εισελεύση συγκαθίσαι μετ' αυτών του φαγείν και πειν. 9 διότι τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ καταλύω εκ του τόπου τούτου ενώπιον των οφθαλμών υμών και εν ταις ημέραις υμών φωνήν χαράς και φωνήν ευφροσύνης, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης. 10 και έσται όταν αναγγελίης τω λαω τούτω άπαντα τα ρήματα ταύτα και είπωσι προς σε· διατί ελάλησε Κύριος εφ' ημάς πάντα τα κακά ταύτα; τις η αδικία ημών; και τις η αμαρτία ημών, ην ημάρτομεν έναντι Κυρίου του Θεού ημών; 11 και ερείς προς αυτούς· ανθ' ων εγκατέλιπον με οι πατέρες υμών, λέγει Κύριος, και ώχοντο οπίσω θεών αλλοτριών, και εδούλευσαν αυτοίς και προσεκύνησαν αυτοίς και εμέ εγκατέλιπον και τον νόμον μου ουκ εφυλάξαντο· 12 και υμείς επονηρεύσασθε υπέρ τους πατέρας υμών και ιδού υμείς πορεύεσθε έκαστος οπίσω των αρεστών της καρδιάς υμών της πονηράς του μη υπακούειν μου. 13 και απορρίψω υμάς από της γης ταύτης εις την γην, ην ουκ ήδειτε υμείς και οι πατέρες υμών, και δουλεύσετε εκεί θεοίς ετέροις, οί ου δώσουσιν υμίν έλεος.

14 Δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ουκ ερούσιν έτι· ζη Κύριος ο αναγαγών τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, 15 αλλά ζη Κύριος, ος ανήγαγε τον οίκον

Ισραήλ από γης βορρά και από πασών των χωρών, ου εξώσθησαν εκεί · και αποκαταστήσω αυτούς εις την γην αυτών, ην έδωκα τοις πατράσιν αυτών. 16 ιδού εγώ αποστέλλω τους αλεις τους πολλούς, λέγει Κύριος, και αλιεύσουσιν αυτούς · και μετά ταύτα αποσελώ τους πολλούς θηρευτάς, και θηρεύσουσιν αυτούς επάνω παντός όρους και επάνω παντός βουνού και εκ των τρυμαλιών των πετρών. 17 ότι οι οφθαλμοί μου επί πάσας τας οδούς αυτών, και ουκ εκρύβη τα αδικήματα αυτών απέναντι των οφθαλμών μου. 18 και ανταποδώσω διπλάς τας κακίας αυτών και τας αμαρτίας αυτών, εφ' αις εβεβήλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαίοις των βδελυγμάτων αυτών και εν ταις ανομίαις αυτών, εν αις επλημμέλησαν την κληρονομίαν μου. 19 Κύριε, συ ισχύς μου και βοήθειά μου και καταφυγή μου εν ημέρα κακών · προς σε έθνη ήξουσιν απ' εσχάτου της γης και ερούσιν · ως ψευδή εκτήσαντο οι πατέρες ημών είδωλα, και ουκ έστιν εν αυτοίς ωφέλημα. 20 ει ποιήσει εαυτω άνθρωπος θεός; και ούτοι ουκ εισί θεοί. 21 δια τούτο ιδού εγώ δηλώσω αυτοίς εν τω καιρω τούτω την χείρά μου και γνωριώ αυτοίς την δύναμίν μου, και γνώσονται ότι όνομά μοι Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

5 1 ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ο άνθρωπος, ος την ελπίδα έχει επ' άνθρωπον και στηρίζει σάρκα βραχιόνος αυτού επ' αυτόν, και από Κυρίου αποστη η καρδια αυτού · 6 και έσται ως η αγριομυρική η εν τη ερήμω, ουκ όψεται όταν έλθη τα αγαθά, και κατασκηνώσει εν αλίμοις και εν ερήμω, εν γη αλμυρά, ήτις ου κατοικείται. 7 και ευλογημένος ο άνθρωπος, ος πέποιθεν επί τω Κυρίω και έσται Κύριος ελπίς αυτού · 8 και έσται ως ξύλον ευθηνούν παρ' ύδατα, και επί κμάδα βαλεί ρίζαν αυτού και ου φοβηθήσεται όταν έλθη καύμα, και έσται επ' αυτω στελέχη αλώδη, εν ενιαυτω αβροχίας ου φοβηθήσεται και ου διαλείπει ποιών καρπόν. 9 βαθεία η καρδια παρά πάντα, και άνθρωπός εστι · και τις γνώσεται αυτόν; 10 εγώ Κύριος ετάζων καρδίας και δοκιμάζων νεφρούς του δούναι εκάστω κατά τας οδούς αυτού και κατά τους καρπούς των επιτηδευμάτων αυτού. 11 εφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν α ουκ

έτεκε· ποιών πλούτον αυτού ου μετά κρίσεως, εν ημίσει ημερών αυτού εγκαταλείψουσιν αυτόν, και επ' εσχάτων αυτού έσται άφρων. 12 θρόνος δόξης υψωμένος, αγιασμα ημών, 13 υπομονή Ισραήλ, Κύριε, πάντες οι καταλιπόντες σε καταιοχυνθήωσαν, αφεστηκότες επί της γης γραφήτωσαν, ότι εγκατέλιπον πηγήν ζωής, τον Κύριον. 14 ίασαί με, Κύριε, και ιαθήσομαι· σώσόν με, και σωθήσομαι· ότι καύχημά μου συ ει. 15 ιδού αυτοί λέγουσι προς με· που εστιν ο λόγος Κυρίου; ελθέτω. 16 εγώ δε ουκ εκοπίασα κατακολουθών οπίσω σου και ημέραν ανθρώπου ουκ επεθύμησα, συ επίστη· τα εκπορευόμενα δια των χειλέων μου προ προσώπου σου εστι. 17 μη γενηθής μοι εις αλλοτριώσιν φειδόμενός μου εν ημέρα πονηρά. 18 καταιοχυνθήωσαν οι διώκοντές με, και μη καταιοχυνθειην εγώ· πτοηθεισαν αυτοί, και μη πτοηθειην εγώ· επάγαγε επ' αυτούς ημέραν πονηράν, δισσόν σύντριμμα σύντριψον αυτούς. 19 Τάδε λέγει Κύριος· βάδισον και στήθι εν ταις πύλαις υιών λαού σου, εν αις εισπορεύονται εν αυταίς βασιλεις Ιούδα και εν αις εκπορεύονται εν αυταίς, και εν πάσαις ταις πύλαις Ιερουσαλήμ 20 και ερείς αυτοίς· ακούσατε τον λόγον Κυρίου, βασιλεις Ιούδα, και πάσα Ιουδαία και πάσα Ιερουσαλήμ, οι εισπορευόμενοι εν ταις πύλαις ταύταις· 21 τάδε λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε τας ψυχάς υμών και μη αίρετε βαστάγματα εν τη ημέρα των σαββάτων και μη εκπορεύεσθε ταις πύλαις Ιερουσαλήμ 22 και μη εκφέρετε βαστάγματα εξ οικιών υμών εν τη ημέρα των σαββάτων και παν έργον ου ποιήσετε· αγιάσατε την ημέραν των σαββάτων, καθώς εντειλάμην τοις πατράσιν υμών, και ουκ ήκουσαν και ουκ έκλιναν το ους αυτών 23 και εσκήρυναν τον τράχηλον αυτών υπέρ τους πατέρας αυτών του μη ακούσαί μου και του μη δέξασθαι παιδειαν. 24 και έσται εάν ακοή ακούσητέ μου, λέγει Κύριος, του μη εισφέρειν βαστάγματα δια των πυλών της πόλεως ταύτης εν τη ημέρα των σαββάτων και αγιάζειν την ημέραν των σαββάτων του μη ποιείν παν έργον, 25 και εισελεύσονται δια των πυλών της πόλεως ταύτης βασιλεις και άρχοντες καθήμενοι επί θρόνου Δαβίδ και επιβεβηκότες επ' άρμασι και ίπποις αυτών, αυτοί και οι άρχοντες αυτών, άνδρες Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ, και κατοικισθήσεται η πόλις αύτη εις τον αιώνα. 26 και ήξουσιν εκ των πόλεων Ιούδα και κυκλόθεν Ιερουσαλήμ και εκ γης Βενιαμίν και εκ γης πεδινής και εκ του όρους και εκ της προς νότον φέροντες ολοκαυτώματα και θυσίας και θυμιάματα και μαναά και λιβανον, φέροντες αινεσιν εις οίκον Κυρίου. 27 και έσται εάν μη ακούσητέ μου του αγιάζειν την ημέραν των σαββάτων, του μη αίρειν

βαστάγματα και μη εισπορεύεσθαι ταις πόλαις Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα των σαββάτων, και ανάψω πυρ εν ταις πόλαις αυτής, και καταφάγεται άμφοδα Ιερουσαλήμ και ου σβεσθήσεται.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων · 2 ανάστηθι, και κατάβηθι εις οίκον του κεραμέως, και εκεί ακούση τους λόγους μου. 3 και κατέβην εις τον οίκον του κεραμέως, και ιδού αυτός εποίει έργον επί των λίθων · 4 και έπεσε το αγγείον, ό αυτός εποίει εν ταις χερσίν αυτού, και πάλιν αυτός εποίησεν αυτό αγγείον έτερον, καθώς ήρεσεν ενώπιον αυτού του ποιήσαι. 5 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 6 ει καθώς ο κεραμεύς ούτος ου δυνήσομαι του ποιήσαι υμάς, οίκος Ισραήλ; ιδού ως ο πηλός του κεραμέως υμείς εστε εν ταις χερσί μου. 7 πέρας λαλήσω επί έθνος ή επί βασιλείαν του εξάραι αυτούς και του απολλύειν, 8 και επιστραφή το έθνος εκείνο από πάντων των κακών αυτών, και μετανοήσω περί των κακών, ων ελογισάμην του ποιήσαι αυτοίς. 9 και πέρας λαλήσω επί έθνος και βασιλείαν του ανοικοδομείσθαι και του καταφυτεύεσθαι, 10 και ποιήσωσι τα πονηρά εναντίον μου του μη ακούειν της φωνής μου, και μετανοήσω περί των αγαθών, ων ελάλησα του ποιήσαι αυτοίς. 11 και νυν επόν προς άνδρας Ιούδα και προς τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ · ιδού εγώ πλάσσω εφ' υμάς κακά και λογίζομαι εφ' υμάς λογισμόν · αποστραφήτω δη έκαστος από οδού αυτού της πονηράς, και καλλίονα ποιήσατε τα επιτηδεύματα υμών. 12 και είπαν · ανδριούμεθα, ότι οπίσω των αποστροφών ημών πορευσόμεθα και έκαστος τα αρεστά της καρδίας αυτού της πονηράς ποιήσομεν. 13 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · ερωτήσατε δη εν έθνεσι · τις ήκουσε τοιαύτα φρικτά, α εποίησε σφόδρα παρθένος Ισραήλ; 14 μη εκλειψουσιν από πέτρας μαστοί ή χιών από του Λιβάνου; μη εκκλινή ύδωρ βιαίως ανέμω φερόμενον; 15 ότι επελάθοντό μου ο λαός μου, εις κενόν εθυμίασαν · και ασθενήσουσιν εν ταις οδοίς αυτών σχοίνους αιωνίους του επιβήναι τρίβους ουκ έχοντας οδόν εις πορείαν 16 του τάξαι την γην αυτών εις αφανισμόν και σύριγμα

αιώνιον· πάντες οι διαπορευόμενοι δι' αυτής εκοθήσονται και κινήσουσι την κεφαλήν αυτών. 17 ως άνεμον καύσωνα διασπερώ αυτούς κατά πρόσωπον εχθρών αυτών, δείξω αυτοίς ημέραν απωλείας αυτών.

18 Και είπαν· δεύτε και λογιώμεθα επί Ιερεμίαν λογισμόν, ότι ουκ απολείται νόμος από ιερέως και βουλή από συνετού και λόγος από προφήτου· δεύτε και πατάξωμεν αυτόν εν γλώσση και ακουσόμεθα πάντας τους λόγους αυτού. 19 εισάκουσόν μου, Κύριε, και εισάκουσον της φωνής του δικαιώματός μου. 20 ει ανταποδίδεται αντί αγαθών κακά; ότι συνελάλησαν ρήματα κακά της ψυχής μου και την κόλασιν αυτών έκρυψάν μοι· μνήσθητι εστηκότος μου κατά πρόσωπόν σου του λαλήσαι υπέρ αυτών αγαθά, του αποστρέψαι τον θυμόν σου απ' αυτών. 21 δια τούτο δος τους υιούς αυτών εις λιμόν και άθροισον αυτούς εις χείρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αι γυναίκες αυτών άτεκνοι και χήραι, και οι άνδρες αυτών γενέσθωσαν ανηρημένοι θανάτω και οι νεανίσκοι αυτών πεπτωκότες μαχαίρα εν πολέμω. 22 γενηθήτω κραυγή εν ταις οικίαις αυτών, επάξεις επ' αυτούς ληστάς άφνω, ότι ενεχείρησαν λόγον εις σύλληψίν μου, και παγίδας έκρυψαν επ' εμέ. 23 και συ, Κύριε, έγνως άπασαν την βουλήν αυτών επ' εμέ εις θάνατον· μη αθώωσης τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών από προσώπου σου μη εξαλείψης· γενέσθω η ασθένεια αυτών εναντίον σου, εν καιρω θυμού σου ποιήσον εν αυτοίς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΤΟΤΕ είπε Κύριος προς με· βάδισον και κτήσαι βίκον πεπλασμένον οστράκινον και άξεις από των πρεσβυτέρων του λαού και από των ιερέων, 2 και εξελεύθη εις το πολυάνδριον υιών των τέκνων αυτών, ό εστιν επί των προθύρων πύλης της Χαρσειθ, και ανάγνωθι εκεί πάντας τους λόγους τούτους, ους αν λαλήσω προς σε, 3 και ερείς αυτοίς· ακούσατε τον λόγον Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και άνδρες Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και οι εισπορευόμενοι εν ταις πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ επάγω

επί τον τόπον τούτον κακά, ὥστε παντός ακούοντος αὐτὰ ηγήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ, 4 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τον τόπον τούτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοὶς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ἤδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐπλησαν τον τόπον τούτον αἱμάτων ἀθῶων 5 καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλά τῃ Βάαλ του κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, α οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. 6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς. 7 καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰούδα καὶ τὴν βουλήν Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. 8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. 9 καὶ ἐδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. 10 καὶ συντρίψεις τον βίκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σου 11 καὶ ερεῖς· τάδε λέγει Κύριος· οὕτως συντρίψω τον λαόν τούτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος οστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. 12 οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ του δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν. 13 καὶ οἶκοι Ἱερουσαλήμ καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταις οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοὶς ἀλλοτρίοις. - 14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὐ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ του προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τον λαόν· 15 τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακά, α ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν, ὅτι ἐσκήρυναν τον τράχηλον αὐτῶν του μὴ εἰσακούειν τῶν ἐντολῶν μου.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ήκουσε Πασχώρ ο υιος Εμμήρ ο ιερεύς - και ούτος ην καθεσταμένος ηγούμενος οίκου Κυρίου - του Ιερεμίου προφητεύοντος τους λόγους τούτους. 2 και επάταξεν αυτόν και ενέβαλεν αυτόν εις τον καταρράκτην, ος ην εν πύλη οίκου αποτεταγμένου του υπερώου, ος ην εν οίκω Κυρίου. 3 και εξήγαγε Πασχώρ τον Ιερεμίαν εκ του καταρράκτου, και είπεν αυτώ Ιερεμίας· ουχί Πασχώρ εκάλεσε Κύριος το όνομά σου, αλλ' ή Μέτοικον. 4 διότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ δίδωμί σε εις μετοικίαν συν πάσι τοις φίλοις σου, και πεσούνται εν μαχαίρα εχθρών αυτών, και οι οφθαλμοί σου όψονται, και σε και πάντα Ιούδαν δώσω εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και μετοικιούσιν αυτούς και κατακόψουσιν εν μαχαίραις. 5 και δώσω την πάσαν ισχόν της πόλεως ταύτης και πάντας τους πόνους αυτής και πάντας τους θησαυρούς του βασιλέως Ιούδα εις χείρας εχθρών αυτού, και άξουσιν αυτούς εις Βαβυλώνα. 6 και συ και πάντες οι κατοικούντες εν τω οίκω σου πορεύσεσθε εν αιχμαλωσία, και εν Βαβυλώνι αποθανή και εκεί ταφήση, συ και πάντες οι φίλοι σου, οίς επροφήτευσας αυτοίς ψευδή.

7 Ήπατήσάς με, Κύριε, και ηπατήθην, εκράτησας και ηδονάσθης· εγενόμην εις γέλωτα, πάσαν ημέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος· 8 ότι πικρω λόγω μου γελάσομαι, αθεσίαν και ταλαιπωρίαν επικαλέσομαι, ότι εγενήθη λόγος Κυρίου εις ονειδισμόν εμοί και εις χλευασμόν πάσαν ημέραν μου. 9 και είπα· ου μη ονομάσω το όνομα Κυρίου και ου μη λαλήσω έτι επί τω ονόματι αυτού. και εγένετο ως πυρ καιόμενον φλέγον εν τοις οστέοις μου, και παρείμαι πάντοθεν και ου δύναμαι φέρειν. 10 ότι ήκουσα ψόγον πολλών συναθροιζομένων κυκλόθεν· επισύστητε και επισυστώμεν αυτώ, πάντες άνδρες φίλοι αυτού· τηρήσατε την επίνοιαν αυτού, ει απατηθήσεται και δυνησόμεθα αυτώ και ληψόμεθα την εκδίκησιν ημών εξ αυτού. 11 ο δε Κύριος μετ' εμού καθώς μαχητής ισχύων· δια τούτο εδίωξαν και νοήσαι ουκ ηδύναντο· ησχύνθησαν σφόδρα, ότι ουκ ενόησαν ατιμίας αυτών, αι δι' αιώνος ουκ επιλησθήσονται. 12 Κύριε, δοκιμάζων δίκαια, συνίων νεφρούς και καρδίας, ιδοίμι την παρά σου εκδίκησιν εν αυτοίς, ότι προς σε απεκάλυπα τα απολογήματά μου. - 13 Άσατε τω Κυρίω,

αινέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων. - 14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐτέχθη ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐτέκε με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτὴ. 15 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρὶ μου λέγων· ἐτέχθη σοι ἄρσην, εὐφραινόμενος. 16 ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις, αἱ κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρωῒ καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας, 17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας. 18 ἵνατί τούτο ἐξήλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχώρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα λέγων· 2 ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν Κύριον, ὅτι βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν. 3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰερემίας· οὕτως ερεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα· 4 τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους, καὶ συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης 5 καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βραχίονι κραταίῳ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης 6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται. 7 καὶ μετὰ ταῦτα -οὕτως λέγει Κύριος- δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτοὺς. 8 καὶ πρὸς τὸν λαὸν τούτον ερεῖς· τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς

και την οδόν του θανάτου· 9 ο καθήμενος εν τη πόλει ταύτη αποθανείται εν μαχαίρα και εν λιμῶ, και ο εκπορευόμενος προσχωρήσει προς τους Χαλδαιούς τους συγκεκλεικότας υμᾶς ζήσεται, και ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα, και ζήσεται. 10 διότι εσθήρικα το πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακά και οὐκ εἰς αγαθά· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήσεται, και κατακαύσει αὐτὴν εν πυρὶ. 11 ο οἶκος βασιλέως Ιούδα, ακούσατε λόγον Κυρίου· 12 οἶκος Δαβὶδ, τάδε λέγει Κύριος· κρίνατε πρῶτῃ κρίμα και κατευθύνετε και ἐξέλεσθε διηρπασμένον εκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, ὅπως μη αναφθῆ ὡς πυρ ἡ οργὴ μου και καυθήσεται, και οὐκ ἔσται ὁ σβέσων. 13 ἰδοὺ ἐγὼ προς σε τον κατοικούντα τὴν κοιλάδα Σὸρ, τὴν πεδεινήν, τους λέγοντας· τις πτοήσει ἡμᾶς; ἢ τις εἰσελεύσεται προς το κατοικητήριον ἡμῶν; 14 και ἀνάψω πυρ εν τῷ δρυμῶ αὐτῆς, και ἔδεται πάντα τα κύκλω αὐτῆς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· πορεύου και κατάβηθι εἰς τον οἶκον του βασιλέως Ιούδα και λαλήσεις ἐκεῖ τον λόγον τούτον 2 και ερεῖς· ἀκουε λόγον Κυρίου, βασιλεὺ Ιούδα ο καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ, συ και ο οἶκός σου και ο λαός σου και οἱ εἰσπορευόμενοι ταις πύλαις ταύταις· 3 τάδε λέγει Κύριος· ποιείτε κρίσιν και δικαιοσύνην και ἐξαιρείσθε διηρπασμένον εκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν και προσήλυτον και ὀρφανόν και χήραν μη καταδυναστεύετε και μη ασεβήτε και αἷμα ἀθῶνων μη ἐκχέητε εν τῷ τόπῳ τούτῳ. 4 διότι εἴν ποιούντες ποιήσητε τον λόγον τούτον, και εἰσελεύσονται εν ταις πύλαις του οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ και ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἀρμάτων και ἵππων, αὐτοὶ και οἱ παῖδες αὐτῶν, και ο λαός αὐτῶν· 5 εἴν δε μη ποιήσητε τους λόγους τούτους, κατ' ἑμαυτοῦ ὡμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος. 6 ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ του οἴκου βασιλέως Ιούδα· Γαλαὰδ συ μοι, ἀρχὴ του Λιβάνου, εἴν μη θῶ σε εἰς ἐρημον, πόλεις μη κατοικηθησομένας· 7 και ἐπάξω ἐπὶ σε ὀλοθρεύοντα ἄνδρα και τον πέλεκυν αὐτοῦ, και

εκκόψουσι τας εκλεκτάς κέδρους σου και εμβαλούσιν εις το πυρ. 8 και διελεύσονται ἔθνη δια της πόλεως ταύτης και ερεί ἕκαστος προς τον πλησίον αυτού · διατί εποίησε Κύριος οὕτως τη πόλει ταύτη τη μεγάλη; 9 και ερούσιν · ανθ' ὧν εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν και προσεκύνησαν θεοὶς αλλοτρίοις και εδούλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τον τεθνηκότα μηδέ θρηνεῖτε αὐτόν · κλαύσατε κλαυμῶ τον εκπορευόμενον, ὅτι ουκ επιστρέψει ἔτι, ουδέ ὄψεται την γην πατρίδος αὐτοῦ. 11 διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλήμ υἱὸν Ἰωσία τον βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου του πατρός αὐτοῦ, ὃς ἐξήλθεν εκ του τόπου τούτου · ουκ αναστρέψει ἐκεῖ ἔτι, 12 ἀλλ' ἦ εν τῷ τόπῳ, ου μετώκισα αὐτόν, ἐκεῖ αποθανείται και την γην ταύτην ουκ ὄψεται ἔτι. - 13 Ὡ ο οικοδομῶν οικίαν αὐτοῦ ου μετὰ δικαιοσύνης και τα υπερωα αὐτοῦ ουκ εν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ εργάται δωρεάν και τον μισθὸν αὐτοῦ ου μη αποδώσει αὐτῷ. 14 ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, υπερωα ριπιστα διεσταλμένα θυρίσι και ἐξυλωμένα εν κέδρῳ και κεχρισμένα εν μίλτῳ. 15 μη βασιλεύσης, ὅτι ου παροξύνῃ εν Ἀχαζ τῷ πατρὶ σου; ου φάγονται και ου πίνονται · βέλτιον ἢν σε ποιεῖν κρίμα και δικαιοσύνην. 16 ουκ ἐγνώσαν, ουκ ἐκριναν κρίσιν ταπεινῶ ουδέ κρίσιν πένητος · ου τούτῳ ἐστι το μη γνῶναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος; 17 ἰδοὺ ουκ εἰσὶν οἱ οφθαλμοὶ σου ουδέ ἡ καρδία σου καλή, ἀλλὰ εις την πλεονεξίαν σου και εις το αἷμα το αθῶν του εκχέειν αὐτό και εις ἀδικήματα και εις φόνον του ποιεῖν αὐτά. 18 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα · οὐαὶ ἐπὶ τον ἄνδρα τούτον · ου μη κόψονται αὐτόν · ὦ ἀδελφέ, ουδέ μη κλαύσονται αὐτόν · οἴμοι Κύριε. 19 ταφήν ὄνου ταφήσεται, συμψηθεὶς ριφήσεται ἐπέκεινα της πόλης Ἰερουσαλήμ. - 20 Ἀνάβηθι εις τον Λιβανον και κράξον και εις την Βασάν δος την φωνήν σου και βόησον εις το πέραν της θαλάσσης, ὅτι συνετριβήσαν πάντες οἱ ερασταὶ σου. 21 ἐλάλησα προς σε εν τη παραπτώσει σου, και εἶπας · ουκ ακούσομαι · αὕτη ἡ οδὸς σου εκ νεότητός σου, ουκ ἤκουσας της φωνῆς μου. 22 πάντας τους ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, και οἱ ερασταὶ σου εν αιχμαλωσία ἐξελεύσονται · ὅτι τότε αισχυνθήσῃ και ατιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων των φιλοῦντων σε. 23 κατοικοῦσα εν τῷ Λιβάνῳ, εννοσσεύουσα εν ταις κέδροις, καταστενάξεις εν τῷ ελθεῖν σοι οδύνας ὡς τικτούσης. 24 ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐάν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱος Ἰωακείμ βασιλεὺς Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ της χειρός της δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε 25 και παραδώσω σε εις χεῖρας των ζητούντων την ψυχὴν σου, ὧν ου ευλαβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εις χεῖρας των

Χαλδαιών · 26 και απορρίψω σε και την μητέρα σου την τεκούσάν σε εις γην, ου ουκ ετέχθης εκεί, και εκεί αποθανείσθε. 27 εις δε την γην, ην αυτοί εϋχονται ταις ψυχαίς αυτών, ου μη αποστρέψωσιν. 28 ητιμώθη Ιεχονίας ως σκεϋος, ου ουκ εστι χρεία αυτού, ότι εξερρίφη και εξεβλήθη εις γην, ην ουκ ήδει. 29 γη γη ακουε λόγον Κυρίου · 30 γράψον τον άνδρα τούτον εκκήρυκτον άνθρωπον, ότι ου μη αυξηθή εκ του σπέρματος αυτού ανήρ καθήμενος επί θρόνου Δαυίδ άρχων έτι εν τω Ιούδα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 Ω οι ποιμένες οι διασκορπίζοντες και απολλύοντες τα πρόβατα της νομής μου. 2 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τους ποιμαίνοντας τον λαόν μου · υμείς διεσκορπίσατε τα πρόβατά μου και εξώσατε αυτά και ουκ επεσκεψασθε αυτά, ιδού εγώ εκδικώ εφ' υμάς κατά τα πονηρά επιτηδεύματα υμών · 3 και εγώ εισδέξομαι τους καταλοιπούς του λαού μου επί πάσης της γης, ου έξωσα αυτούς εκεί, και καταστήσω αυτούς εις την νομήν αυτών, και αυξηθήσονται και πληθυνθήσονται · 4 και αναστήσω αυτοίς ποιμένας, οί ποιμανούσιν αυτούς, και ου φοβηθήσονται έτι ουδέ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος. 5 ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και αναστήσω τω Δαυίδ ανατολήν δικαίαν, και βασιλεύσει βασιλεύς και συνήσει και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην επί της γης. 6 εν ταις ημέραις αυτού σωθήσεται Ιούδας, και Ισραήλ κατασκηνώσει πεποιθώς, και τούτο το όνομα αυτού, ό καλέσει αυτόν Κύριος Ιωσεδέκ.

9 Εν τοις προφήταις συνετρίβη η καρδια μου, εν εμοί εσαλεύθη πάντα τα οστά μου, εγενήθην ως ανήρ συντετριμμένος και ως άνθρωπος συνεχόμενος από οίνου από προσώπου Κυρίου και από προσώπου ευπρεπειάς δόξης αυτού. 10 ότι από προσώπου τούτων επένθησεν η γη, εξηράνθησαν αι νομαί της ερήμου, και εγένετο ο δρόμος αυτών πονηρός και η ιυχός αυτών ουχ ούτως. 11 ότι ιερεύς και προφήτης εμολύνθησαν και εν τω οίκω μου είδον πονηρίας αυτών. 12 δια τούτο γενέσθω η οδός αυτών αυτοίς εις ολίσθημα εν γνώφω, και υποσκελισθήσονται και πεσούνται εν αυτη · διότι επάξω επ' αυτούς κακά εν ενιαυτώ

επισκέψεως αυτών, φησὶ Κύριος. 13 και εν τοις προφήταις Σαμαρείας είδον ανομήματα· επροφήτευσαν δια της Βάαλ και επλάνησαν τον λαόν μου Ισραήλ. 14 και εν τοις προφήταις Ιερουσαλήμ εώρακα φρικτά, μοιχωμένους και πορευομένους εν ψεύδει και αντιλαμβανομένους χειρών πονηρών του μη αποστραφήναι έκαστον από της οδοῦ αυτού της πονηράς· εγενήθησάν μοι πάντες ως Σόδομα και οι κατοικούντες αυτήν ωσπερ Γόμορρα. 15 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ ψωμιώ αυτούς οδύνην και ποτιώ αυτούς ύδωρ πικρόν, ότι από των προφητών Ιερουσαλήμ εξήλθε μολυσμός πάση τη γη. 16 ούτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ· μη ακούετε τους λόγους των προφητών, ότι ματαιούσιν εαυτοίς όρασιν, από καρδίας αυτών λαλούσι και ουκ από στόματος Κυρίου. 17 λέγουσι τοις απωθουμένοις τον λόγον Κυρίου· ειρήνη έσται υμίν· και πάσι τοις πορευομένοις τοις θελήμασιν αυτών, παντί τω πορευομένω πλάνη καρδίας αυτού είπαν· ουχ ήξει επί σε κακά. 18 ότι τις έστη εν υποστήματι Κυρίου και είδε τον λόγον αυτού; τις ηνωτίσατο και ήκουσεν; 19 ιδού σεισμός παρά Κυρίου και οργή εκπορεύεται εις συσσεισμόν, συστρεφομένη επί τους ασεβείς ήξει. 20 και ουκ έτι αποστρέψει ο θυμός Κυρίου, έως αν ποιήση αυτό και έως αν στήση αυτό από εγχειρήματος καρδίας αυτού· επ' εσχάτου των ημερών νοήσουσιν αυτά. 21 ουκ απέστειλλον τους προφήτας, και αυτοί έτρεχον· ουδέ ελάλησα προς αυτούς, και αυτοί επροφήτευσον. 22 και ει έστησαν εν τη υποστάσει μου και ει ήκουσαν των λόγων μου, και τον λαόν μου αν απέστρεφον αυτούς από των πονηρών επιτηδευμάτων αυτών. 23 Θεός εγγίζων εγώ ειμι, λέγει Κύριος, και ουχί Θεός πόρρωθεν. 24 ει κρυβήσεται τις εν κρυφαιίς, και εγώ ουκ όψομαι αυτόν; μη ουχί τον ουρανόν και την γην εγώ πληρώ; λέγει Κύριος. 25 ήκουσα α λαλούσιν οι προφήται, α προφητεύουσιν επί τω ονόματί μου ψευδή λέγοντες· ηνυπνιασάμην ενύπνιον. 26 έως πότε έσται εν καρδία των προφητών των προφητευόντων ψευδή και εν τω προφητεύειν αυτούς τα θελήματα της καρδίας αυτών; 27 των λογιζομένων του επιλαθέσθαι του νόμου μου εν τοις ενυπνίίς αυτών, α διηγούντο έκαστος τω πλησίον αυτού, καθάπερ επελάθοντο οι πατέρες αυτών του ονόματός μου εν τη Βάαλ; 28 ο προφήτης, εν ω το ενύπνιόν εστι, διηγησάσθω το ενύπνιον αυτού, και εν ω ο λόγος μου προς αυτόν, διηγησάσθω τον λόγον μου επ' αληθείας. τι το άχυρον προς τον σίτον; ούτως οι λόγοι μου, λέγει Κύριος. 29 ουκ ιδού οι λόγοι μου ωσπερ πυρ φλέγον, λέγει Κύριος, και ως πέλυξ κόπτων πέτραν; 30 ιδού εγώ δια τούτο προς τους προφήτας, λέγει Κύριος ο Θεός, τους

κλέποντας τους λόγους μου έκαστον παρά του πλησίον αυτού. 31 ιδού εγώ προς τους προφήτας τους εκβάλλοντας προφητείας γλώσσης και νυστάζοντας νυσταγμόν εαυτών. 32 ιδού εγώ προς τους προφήτας τους προφητεύοντας ενύπνια ψευδή και διηγούντο αυτά και επλάνησαν τον λαόν μου εν τοις ψεύδεσιν αυτών και εν τοις πλάνοις αυτών και εγώ ουκ απέστειλα αυτούς και ουκ ενετειλάμην αυτοίς και ωφέλειαν ουκ ωφελήσουσι τον λαόν τούτον. 33 και εάν ερωτήσωσί σε ο λαός ούτος ή ιερεύς ή προφήτης λέγων· τι το λήμμα Κυρίου; και ερείς αυτοίς· υμείς εστε το λήμμα και ράξω υμάς, λέγει Κύριος. 34 ο προφήτης και οι ιερείς και ο λαός, οί αν είπωσι· λήμμα Κυρίου, και εκδικήσω τον άνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτού. 35 ότι ούτως ερείτε έκαστος προς τον πλησίον αυτού και έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· τι απεκρίθη Κύριος, και τι ελάλησε Κύριος; 36 και λήμμα Κυρίου μη ονομάζετε έτι, ότι το λήμμα τω ανθρώπω έσται ο λόγος αυτού· 37 και διατι ελάλησε Κύριος ο Θεός ημών; 38 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός ημών· ανθ' ων είπατε τον λόγον τούτον· λήμμα Κυρίου, και απέστειλα προς υμάς λέγων· ουκ ερείτε· λήμμα Κυρίου, 39 δια τούτο ιδού εγώ λαμβάνω και ράσσω υμάς και την πόλιν, ην έδωκα υμίν και τοις πατράσιν υμών, 40 και δώσω εφ' υμάς ονειδισμόν αιώνιον και ατιμίαν αιώνιον, ήτις ουκ επιλησθήσεται. - 7 Δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ουκ ερούσιν έτι· ζη Κύριος, ος ανήγαγε τον οίκον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, 8 αλλά· ζη Κύριος, ος συνήγαγε παν το σπέρμα Ισραήλ από γης βορρά και από πασών των χωρών, ου έξωσεν αυτούς εκεί. και αποκατέστησεν αυτούς εις την γην αυτών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατά πρόσωπον ναού Κυρίου μετά το αποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος τον Ιεχονίαν υιόν Ιωακείμ βασιλέα Ιούδα και τους άρχοντας και τους τεχνίτας και τους δεσμώτας και τους πλουσίους εξ Ιερουσαλήμ και ήγαγεν αυτούς εις Βαβυλώνα· 2 ο καλάθος ο εις σύκων χρηστών σφόδρα, ως τα σύκα τα

πρώϊμα, και ο κάλαθος ο έτερος σύκων πονηρών σφόδρα, α ου βρωθήσεται από πονηρίας αυτών. 3 και ειπε Κύριος προς με · τι συ οράς, Ιερεμία; και είπα · σύκα · τα χρηστά χρηστά λίαν, και τα πονηρά πονηρά λίαν, α ου βρωθήσεται από πονηρίας αυτών. 4 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 5 τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ · ως τα σύκα τα χρηστά ταύτα, ούτως επιγνώσομαι τους αποικισθέντας Ιούδα, ους εξαπέσταλκα εκ του τόπου τούτου εις γην Χαλδαιών εις αγαθά. και στηριώ τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς εις αγαθά και αποκαταστήσω αυτούς εις την γην ταύτην εις αγαθά και ανοικοδομήσω αυτούς και ου μη καθελώ και καταφυτεύσω αυτούς και ου μη εκτίλω. 7 και δώσω αυτοίς καρδίαν του ειδέναι αυτούς εμέ, ότι εγώ ειμι Κύριος, και έσονται μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν, ότι επιστραφήσονται επ' εμέ εξ όλης της καρδίας αυτών. 8 και ως τα σύκα τα πονηρά, α ου βρωθήσονται από πονηρίας αυτών, τάδε λέγει Κύριος, ούτως παραδώσω τον Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα και τους μεγιστάνας αυτού και το κατάλοιπον Ιερουσαλήμ τους υπολειμμένους εν τη γη ταύτη και τους κατοικούντας εν Αιγύπτω. 9 και δώσω αυτούς εις διασκορπισμόν εις πάσας τας βασιλείας της γης, και έσονται εις ονειδισμόν και εις παραβολήν και εις μίσος και εις κατάραν εν παντί τόπω, ου έξωσα αυτούς εκεί. 10 και αποστελώ εις αυτούς τον λιμόν και τον θάνατον και την μάχαιραν, έως αν εκλείψωσιν από της γης, ης έδωκα αυτοίς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν επί πάντα τον λαόν Ιούδα εν τω έτει τω τετάρτω του Ιωακείμ υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα, 2 ον ελάλησε προς πάντα τον λαόν Ιούδα και προς τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ λέγων · 3 εν τω τρισκαιδεκάτω έτει Ιωσία υιού Αμώς βασιλέως Ιούδα και έως της ημέρας ταύτης είκοσι και τρία έτη και ελάλησα προς υμάς ορθρίζων και λέγων 4 και απέστειλλον προς υμάς τους δούλους μου τους προφήτας, όρθρου αποστέλλων, και ουκ εισηκούσατε και ου προσέσχετε τοις ωσίν υμών, 5 λέγων · αποστράφητε έκαστος από

της οδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηράς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοὺς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. 6 μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεῦν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς. 7 καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου. 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, 9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήψομαι τὴν πατριάν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω αὐτῆς καὶ ἐξηρημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν καὶ εἰς ονειδισμόν αἰώνιον. 10 καὶ ἀπολώ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς λύχνου. 11 καὶ ἔσται πάσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδομήκοντα ἔτη. 12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ Κύριος, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον. 13 καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Α ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη.

(Μασ. ΜΘ 34). 14 Τα Αιλάμ. - Τάδε λέγει Κύριος· συνετρίβη τὸ τόξον Αιλάμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν. 15 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αιλάμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερώ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος, ὃ οὐχ ἤξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αιλάμ. 16 καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελώ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλώσαι αὐτοὺς. 17 καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αιλάμ καὶ ἐξαποστελώ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστάνας. 18 καὶ ἔσται ἐπ' εσχάτου τῶν ἡμερῶν καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αιλάμ, λέγει Κύριος. - Ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αιλάμ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ (Μασ. ΜΣΤ)

2 1 Τ... Αιγύπτω επί δύναμιν Φαραώ Νεχαώ βασιλέως Αιγύπτου, ος ην επί τω ποταμῷ Ευφράτῃ ἐν Χαρχαμείσιν, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνης, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον· 4 ἐπισάξατε τοὺς ἵππους, ἐπιβήτε, οἱ ὑπεῖς, καὶ κατὰσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν· προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν. 5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὰ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται. φυγὴ ἐφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος. 6 μὴ φευγέτω ὁ κούφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς· ἐπὶ βορρὰν τὰ παρὰ τὸν Ευφράτην ἠσθένησαν, πεπτώκασι. 7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ; 8 ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν· ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολώ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. 9 ἐπιβήτε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε, οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις· καὶ Λυδοὶ, ἀνάβητε, ἐντεινάτε τὸςζον. 10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ σαβαὼθ ἀπὸ γῆς βορρὰ ἐπὶ ποταμῷ Ευφράτῃ. 11 ἀνάβηθι Γαλαὰδ καὶ λάβε ρητινὴν τὴν παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί. 12 ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησαν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφοτέρω.

13 Ἄ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα Βαβυλώνης τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν, εἶπατε· ἐπίστηθι καὶ ετοιμάσον, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμίλακά σου. 15 διατί ἐφυγεν ἀπὸ σου ὁ Ἄπις; ὁ μὸσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν, ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν. 16 καὶ τὸ πλήθός σου ἠσθένησε καὶ ἔπεσε, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει· ἀναστῶμεν καὶ

αναστρέψωμεν προς τον λαόν ημών εις την πατρίδα ημών από προσώπου μαχαίρας Ελληνικής. 17 καλέσατε το όνομα Φαραώ Νεχάω βασιλέως Αιγύπτου, Σαών- Εοβί- Εμωήδ. 18 ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, ότι ως το Ιταβύριον εν τοις όρεσι και ως ο Κάρμηλος εν τη θαλάσση ήξει. 19 σκευή αποικισμού ποιήσον σεαυτη, κατοικούσα θύγατερ Αιγύπτου, ότι Μέμφις εις αφανισμόν έσται και κληθήσεται ουαί δια το μη υπάρχειν κατοικούντας εν αυτη. 20 δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αίγυπτος, απόσπασμα από βορρά ήλθεν επ' αυτήν. 21 και οι μισθωτοί αυτής εν αυτη ωσπερ μόσχοι σιτευτοί τρεφόμενοι εν αυτη, διότι και αυτοί απεστράφησαν και έφυγον ομοθυμαδόν, ουκ έστησαν, ότι ημέρα απωλείας ήλθεν επ' αυτούς και καιρός εκδικήσεως αυτών. 22 φωνή ως όφεως συρίζοντος, ότι εν άμμω πορεύονται · εν ασίναις ήξουσιν επ' αυτήν ως κόπτοντες ξύλα. 23 εκκόψουσι τον δρυμόν αυτής, λέγει Κύριος ο Θεός, ότι ου μη εικασθή, ότι πληθύνει υπέρ ακρίδα και ουκ έστιν αυτοίς αριθμός. 24 κατησχύνθη η θυγάτηρ Αιγύπτου, παρεδόθη εις χείρας λαού από βορρά. 25 ιδού εγώ εκδικώ τον Αμμών τον υιόν αυτής επί Φαραώ και επί τους πεποιθότας επ' αυτω. 27 συ δε μη φοβηθής, δούλός μου Ιακώβ, μηδέ πτοηθής, Ισραήλ · διότι εγώ ιδού σώζων σε μακρόθεν και το σπέρμα σου εκ της αιχμαλωσίας αυτών, και αναστρέψει Ιακώβ και ησυχάσει και υπνώσει, και ουκ έσται ο παρενοχλών αυτόν. 28 μη φοβού, παις μου Ιακώβ, λέγει Κύριος, ότι μετά σου εγώ ειμι · η απτόητος και τρυφερά παρεδόθη · ότι ποιήσω έθνει συντέλειαν εν παντί έθνει, εις ους έξωσά σε εκεί, σε δε ου μη ποιήσω εκλυπειν · και παιδεύσω σε εις κρίμα και αθων ουκ αθώσω σε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ (Μασ. Ν)

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου ον ελάλησεν επί Βαβυλώνα.
 2 Αναγγείλατε εν τοις έθνεσι και ακουστά ποιήσατε και μη κρύψητε, είπατε · εάλωκε Βαβυλών, κατησχύνθη Βήλος η απτόητος, η τρυφερά παρεδόθη Μαρωδάχ. 3 ότι ανέβη επ' αυτήν έθνος από βορρά · ούτος θήσει την γην αυτής εις αφανισμόν, και ουκ έσται ο

κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους. 4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ· βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες. 5 ἕως Σιών ἐρωτήσουσι τὴν ὁδόν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι· καὶ ἤξουσι καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται. 6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαὸς μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξώσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὠχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν. 7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς ἀνήλισκον αὐτούς, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν· μὴ ἀνώμεν αὐτούς· ἀνθ' ὧν ἡμάρτον τῷ Κυρίῳ νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν. 8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλώνης καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὡσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων. 9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλώνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἀλώσεται, ὡς βολὴ μαχητοῦ σονετοῦ οὐκ ἐπιστρέφει κενή. 10 καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν, πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐπιλησθήσονται, 11 ὅτι ἠυφραίνεσθε καὶ κατεκαυχάσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτάτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι. 12 ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκούσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος. 13 ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου οὐ κατοικηθήσεται. καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πάσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλώνης σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς. 14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλώνα κύκλῳ, πάντες τείνοντες τόξον· τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν. 15 κατακρατήσατε αὐτήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστίν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν· καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ. 16 ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα ἐκ Βαβυλώνης, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἐξώσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀστά αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλώνης. 18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλώνης καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ. 19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ

αυτού. 20 εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρω εκείνω ζητήσουσι την αδικίαν Ισραήλ, και ουχ υπάρξει, και τας αμαρτίας Ιούδα, και ου μη ευρεθώσιν, ότι ιλεως έσομαι τοις υπολειμμένοις επί της γης, λέγει Κύριος. - 21 Πικρώς επίβηθι επ' αυτήν και επί τους κατοικούντας επ' αυτήν · εκδίκησον, μάχαιρα, και αφάνισον, λέγει Κύριος, και ποiei κατά πάντα, όσα εντέλλομαι σοι. 22 φωνή πολέμου και συντριβή μεγάλη εν γη Χαλδαιών. 23 Πως εκλάσθη και συνετρίβη η σφύρα πάσης της γης; Πως εγενήθη εις αφανισμόν Βαβυλών εν έθνεσιν; 24 επιθήσονται σοι, και αλώση, ω Βαβυλών, και ου γνώση · ευρέθης και ελήφθης, ότι τω Κυρίω αντέστης. 25 ήνοιξε Κύριος τον θησαυρόν αυτού και εξήνεγκε τα σκεύη οργής αυτού, ότι έργον τω Κυρίω Θεω εν γη Χαλδαιών, 26 ότι εηλύθασιν οι καιροί αυτής. ανοίξατε τας αποθήκας αυτής, ερευνήσατε αυτήν ως σπήλαιον και εξολοθρεύσατε αυτήν, μη γενέσθω αυτής κατάλειμμα. 27 αναξηράνατε αυτής πάντας τους καρπούς, και καταβήτωσαν εις σφαγήν · ουαί αυτοίς, ότι ήκει η ημέρα αυτών και καιρός εκδικήσεως αυτών. 28 φωνή φευγόντων και ανασωζομένων εκ γης Βαβυλώνος του αναγγείλαι εις Σιών την εκδίκησιν παρά Κυρίου Θεού ημών. 29 παραγγείλατε επί Βαβυλώνα πολλοίς, παντί εντεινόντι τόξον · παρεμβάλλετε επ' αυτήν κυκλόθεν, μη έστω αυτοίς ανασωζόμενος · ανταπόδοτε αυτη κατά τα έργα αυτής, κατά πάντα, όσα εποίησε, ποιήσατε αυτη, ότι προς Κύριον αντέστη Θεόν άγιον του Ισραήλ. 30 δια τούτο πεσούντα οι νεανίσκοι αυτής εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί αυτής ριφήσονται, ειπε Κύριος. 31 ιδού εγώ επί σε την υβρίστριαν, λέγει Κύριος, ότι ήκει η ημέρα σου και ο καιρός εκδικήσεώς σου · 32 και ασθενήσει η ύβρις σου και πεσείται, και ουδεις έσται ο ανιστών αυτήν · και ανάψω πυρ εν τω δρυμω αυτής, και καταφάγεται πάντα τα κύκλω αυτής.

33 Τάδε λέγει Κύριος · καταδεδυνάστευνται οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα άμα, πάντες οι αιχμαλωτεύσαντες αυτούς κατεδυνάστευσαν αυτούς, ότι ουκ ηθέλησαν εξαποστείλαι αυτούς. 34 και ο λυτρούμενος αυτούς ισχυρός, Κύριος παντοκράτωρ όνομα αυτω · κρίσιν κρινεί προς τους αντιδίκους αυτού, όπως εξάρη την γην, και παροξυνεί τοις κατοικοίσι Βαβυλώνα. 35 μάχαιραν επί τους Χαλδαιούς και επί τους κατοικούντας Βαβυλώνα και επί τους μεγιστάνας αυτής και επί τους συνετούς αυτής · 36 μάχαιραν επί τους μαχητάς αυτής, και παραλυθήσονται · μάχαιραν επί τους ίππους αυτών και επί τα άρματα αυτών · 37 μάχαιραν επί τους μαχητάς αυτών και επί τον σύμμεικτον τον εν μέσω αυτής, και έσονται ωσει

γυναίκες· μάχαιραν επί τους θησαυρούς αυτής, και διασκορπισθήσονται. 38 επί τω ύδατι αυτής επειπίθει και καταισχυνήσονται, ότι γη των γλυπτών εστι, και εν ταις νήσοις, ου κατεκαυχώντο. 39 δια τούτο κατοικήσουσιν ινδάλματα εν ταις νήσοις, και κατοικήσουσιν εν αυτη θυγατέρες σειρήνων· ου μη κατοικηθή ουκέτι εις τον αιώνα. 40 καθώς κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα και τας ομορούσας αυταίς, ειπε Κύριος, ου μη κατοικήσει εκεί άνθρωπος, και ου μη παροικήσει εκεί υιος ανθρώπου. 41 ιδού λαός έρχεται από βορρά, και έθνος μέγα και βασιλείς πολλοί εξεγερθήσονται απ' εσχάτου της γης, 42 τόξον και εγχειρίδιον έχοντες· ιταμός εστι και ου μη ελεήσει· η φωνή αυτών ως θάλασσα ηχήσει, εφ' ίπποις υπάσσονται παρεσκευασμένοι, ωσπερ πυρ, εις πόλεμον προς σε, θυγατερ Βαβυλώνος. 43 ήκουσε βασιλεύς Βαβυλώνος την ακοήν αυτών, και παρελύθησαν αι χείρες αυτου· θλίψις κατεκράτησεν αυτου, ωδίνες ως τικτούσης. 44 ιδού ωσπερ λέων αναβήσεται από του Ιορδάνου εις τόπον Αιθάμ, ότι ταχέως εκδιώξω αυτους απ' αυτής και πάντα νεανίσκον επ' αυτην επιστήσω. ότι τις ωσπερ εγώ; και τις αντιστήσεται μοι; και τις ουτος ποιμήν, ος στήσεται κατά πρόσωπόν μου; 45 δια τούτο ακούσατε την βουλήν Κυριου, ην βεβούλευται επί Βαβυλώνα, και λογισμούς αυτου, ους ελογίσατο επί τους κατοικούντας Χαλδαιους· εάν μη διαφθαρή τα αρνία των προβάτων αυτών, εάν μη αφανισθή νομή απ' αυτών. 46 ότι από φωνής αλώσεως Βαβυλώνος σεισθήσεται η γη, και κραυγή εν έθνεσιν ακουσθήσεται.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ (Μασ. ΝΑ)

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξεγείρω επί Βαβυλώνα και επί τους κατοικούντας Χαλδαιους άνεμον καύσωνα διαφθείροντα. 2 και εξαποστελώ εις Βαβυλώνα υβριστάς, και καθυβρίσουσιν αυτην και λυμανούνται την γην αυτης· ουαί επί Βαβυλώνα κυκλόθεν εν ημέρα κακώσεως αυτης. 3 τεινέτω ο τεινων το τόξον αυτου και περιθέσθω ω εστιν όπλα αυτω, και μη φείσησθε επί τους νεανίσκους αυτης και αφανίσατε πάσαν την δύναμιν αυτης· 4 και πεσούνται τραυματίαι εν γη Χαλδαιών και κατακεκεντημένοι έξωθεν αυτης. 5 διότι ουκ

εχήρευσεν Ισραήλ και Ιούδας από Θεού αυτών, από Κυρίου παντοκράτορος, ότι η γη αυτών επλήσθη αδικίας από των αγίων Ισραήλ. 6 φεύγετε εκ μέσου Βαβυλώνας και ανασώζετε έκαστος την ψυχήν αυτού, και μη απορριφήτε εν τη αδικία αυτής, ότι καιρός εκδικήσεως αυτής εστι παρά Κυρίου, ανταπόδομα αυτός ανταποδίδωσιν αυτή. 7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλών εν χειρί Κυρίου μεθύσκον πάσαν την γην · από του οίνου αυτής επίοσαν ἔθνη, δια τούτο εσαλεύθησαν. 8 και ἄφνω ἔπεσε Βαβυλών και συνετρίβη · θρηνεῖτε αυτήν, λάβετε ρητίνην τη διαφθορά αυτής, ει πως ιαθήσεται. 9 ιατρεύσαμεν την Βαβυλώνα, και ουκ ἰάθη · εγκαταλίπωμεν αυτήν και ἀπέλθωμεν έκαστος εις την γην αυτού, ότι ἤγγικεν εις ουρανόν το κρίμα αυτής, ἐξήρην ἕως των ἀστρων. 10 ἐξήνεγκε Κύριος το κρίμα αυτού · δεῦτε και αναγγείλωμεν εν Σιών τα ἔργα Κυρίου του Θεού ημῶν. 11 παρασκευάζετε τα τοξεύματα, πληροῦτε τας φαρέτρας. ἤγειρε Κύριος το πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ότι εις Βαβυλώνα η οργή αυτού του ἐξολοθρεύσαι αυτήν, ότι εκδίκησις Κυρίου εστιν, εκδίκησις λαοῦ αυτού εστιν. 12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλώνας ἀρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακάς, ετοιμάσατε ὅπλα, ότι ἐνεχείρησε και ποιήσει Κύριος α ἐλάλησεν ἐπὶ τους κατοικοῦντας Βαβυλώνα, 13 κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς και ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αυτής · ἦκει το πέρας σου ἀληθῶς εις τα σπλάγχνα σου. 14 ότι ὡμοσε Κύριος κατά του βραχίονος αυτού · διότι πληρῶσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, και φθέγγονται ἐπὶ σε οἱ καταβαίνοντες. - 15 Κύριος ποιῶν γην εν τη ἰσχύϊ αυτού, ετοιμάζων οἰκουμένην εν τη σοφία αυτού, εν τη συνέσει αυτού ἐξέτεινε τον ουρανόν, 16 εις φωνήν ἔθετο ἦχος ὕδατος εν ουρανῶ και ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' εσχάτου της γης, ἀστραπᾶς εις νετὸν ἐποίησε και ἐξήγαγε φως εκ θησαυρῶν αυτού. 17 ἐματαιώθη πας ἀνθρώπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πας χρυσοχόος ἀπὸ των γλυπτῶν αυτού, ότι ψευδὴ ἐχώνευσαν, ουκ ἔστι πνεῦμα εν αυτοῖς · 18 μάταιά εστιν, ἔργα μεμωκημένα, εν καιρῶ ἐπισκέψεως αυτών ἀπολούνται. 19 ου τοιαύτη μερίς τῷ Ιακώβ, ότι ο πλάσας τα πάντα αυτός εστι κληρονομία αυτού, Κύριος ὄνομα αὐτῶ. - 20 Διασκορπίζεις συ μοι σκευὴ πολέμου, και διασκορπῶ εν σοὶ ἔθνη και ἐξαρῶ εκ σου βασιλεῖς 21 και διασκορπῶ εν σοὶ ἵππον και ἐπιβάτην αυτού και διασκορπῶ εν σοὶ ἄρματα και ἀναβάτας αυτών 22 και διασκορπῶ εν σοὶ νεανίσκον και παρθένον και διασκορπῶ εν σοὶ ἀνδρα και γυναῖκα 23 και διασκορπῶ εν σοὶ ποιμένα και το ποιμνιον αυτού και διασκορπῶ εν σοὶ γεωργόν και το γεώργιον αυτού και διασκορπῶ εν σοὶ ηγεμόνας και στρατηγούς σου. 24

και ανταποδώσω τη Βαβυλώνι και πάσι τοις κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τας κακίας αυτών, ας εποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμούς υμῶν, λέγει Κύριος. 25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε, τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πάσαν τὴν γῆν, και ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σε και κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν και δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον · 26 και ου μη λάβωσιν ἀπὸ σου λίθον εἰς γωνίαν και λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔση εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπύσατε ἐν ἔθνει σάλπιγγι, αγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραράτ παρ' ἐμοῦ και τοῖς Ἀσχαναζαίοις, ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, αναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλήθος. 28 αναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων και πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ και πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ. 29 ἐσεῖσθη ἡ γῆ και ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλώνα λογισμὸς Κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλώνος εἰς ἀφανισμόν και μη κατοικεῖσθαι αὐτὴν. 30 ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλώνος τοῦ πολεμῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες, ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς. 31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώζεται και ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ, 32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, και τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ, και ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται. 33 διότι τάδε λέγει Κύριος · οἰκοὶ βασιλέως Βαβυλώνος ὡς ἄλων ὠριμος ἀλοηθήσονται · ἐτι μικρὸν και ἤξει ὁ ἄμητος αὐτῆς. 34 κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκεῦος λεπτόν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος · κατέπέ με ὡς δράκων, ἐπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξώσέ με · 35 οἱ μόχθοι μου και αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλώνα. ερεῖ κατοικοῦσα Σιών · και τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ερεῖ Ἱερουσαλήμ · 36 δια τοῦτο τάδε λέγει Κύριος · ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου και ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου και ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς και ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς. 37 και ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, και ου κατοικηθήσεται. 38 ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν και ὡς σκύμνοι λεόντων. 39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς και μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρωθῶσι και υπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον και ου μη ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος · 40 καταβιβάσω αὐτούς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν και ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων. 41 Πῶς ἐάλω και ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; Πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς

αφανισμόν εν τοις έθνεσιν; 42 ανέβη επί Βαβυλώνα η θάλασσα εν ήχω κυμάτων αυτής, και κατεκαλύφθη. 43 εγενήθησαν αι πόλεις αυτής ως γη άνυδρος και άβατος, ου κατοικήσει εν αυτη ουδέ εις, ουδέ μη καταλύσει εν αυτη υιος ανθρώπου. 44 και εκδικήσω επί Βαβυλώνα και εξοίσω α κατέπιεν εκ του στόματος αυτής, και ου μη συναχθώσι προς αυτήν έτι τα έθνη· 49 και εν Βαβυλώνι πεσούνται τραυματιαί πάσης της γης. 50 ανασωζόμενοι εκ γης πορεύεσθε και μη ίστασθε· οι μακρόθεν, μνήσθητε του Κυρίου, και Ιερουσαλήμ αναβήτω επί την καρδιαν υμών. 51 ησχύνθημεν, ότι ηκούσαμεν ονειδισμόν ημών, κατεκάλυψεν ατιμία το πρόσωπον ημών, εισήλθον αλλογενείς εις τα άγια ημών, εις οίκον Κυρίου. 52 δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και εκδικήσω επί τα γλυπτά αυτής, και εν πάση τη γη αυτής πεσούνται τραυματιαί. 53 ότι εάν αναβή Βαβυλών ως ο ουρανός και ότι εάν οχυρώση τα τείχη ισχυϊ αυτής, παρ' εμού ήξουσιν εξολοθρευόντες αυτήν, λέγει Κύριος. 54 φωνή κραυγής εν Βαβυλώνι, και συντριβή μεγάλη εν γη Χαλδαιών, 55 ότι εξωλόθρευσε Κύριος την Βαβυλώνα και απώλεσεν απ' αυτής φωνήν μεγάλην ηχούσαν ως ύδατα πολλά, έδωκεν εις όλεθρον φωνήν αυτής. 56 ότι ήλθεν επί Βαβυλώνα ταλαιπωρία, εάλωσαν οι μαχηταί αυτής, επτόηται το τόξον αυτών, ότι ο Θεός ανταποδίδωσιν αυτοίς. 57 Κύριος ανταποδίδωσιν αυτω την ανταπόδοσιν· και μεθύσει μέθη τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς αυτής και τους στρατηγούς αυτής, λέγει ο βασιλεύς, Κύριος παντοκράτωρ όνομα αυτω. 58 τάδε λέγει Κύριος· τείχος Βαβυλώνος επλατόνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, και αι πύλαι αυτής αι υψηλαί εμπορισθήσονται, και ου κοπιάσουσι λαοί εις κενόν, και έθνη εν αρχή εκλείψουσιν.

59 Ο λόγος, ον ενετείλατο Κύριος Ιερεμία τω προφήτη ειπείν τω Σαραία υιω Νηριού, υιού Μασσαίου, ότε επορεύετο παρά Σεδεκιού βασιλέως Ιούδα εις Βαβυλώνα, εν τω έτει τω τετάρτω της βασιλείας αυτου, και Σαραίας άρχων δώρων. 60 και έγγραφεν Ιερεμίας πάντα τα κακά, α ήξει επί Βαβυλώνα, εν βιβλίω ενί, πάντας τους λόγους τούτους τους γεγραμμένους επί Βαβυλώνα. 61 και ειπεν Ιερεμίας προς Σαραίαν· όταν έλθης εις Βαβυλώνα, και όψη και αναγνώση πάντας τους λόγους τούτους 62 και ερείς· Κύριε Κύριε, συ ελάλησας επί τον τόπον τούτον του εξολοθρευσαι αυτόν και του μη είναι εν αυτω κατοικούντας από ανθρώπου έως κτήνους, ότι αφανισμός εις τον αιώνα έσται. 63 και έσται όταν παύση του αναγινώσκειν το βιβλίον τούτο, και επιδήσεις επ' αυτό λίθον και ρίψεις αυτό εις μέσον του

Ευφράτου 64 και ερείς · ούτως καταδύσεται Βαβυλών και ου μη αναστη από προσώπου των κακών, ων εγώ επάγω επ' αυτήν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ (Μασ. ΜΖ 1-7)

Επί τους αλλοφύλους.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος · 2 ιδού ύδατα αναβαίνει από βορρά και έσται εις χειμάρρουν κατακλύζοντα και κατακλύσει γην και το πλήρωμα αυτής, πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτη · και κεκράζονται οι άνθρωποι, και αλαλάξουσιν άπαντες οι κατοικούντες την γην. 3 από φωνής ορμής αυτού, από των οπλών των ποδών αυτού και από σεισμού των αρμάτων αυτού, ήχου τροχών αυτού ουκ επέστρεψαν πατέρες εφ' υιούς αυτών από εκλύσεως χειρών αυτών 4 εν τη ημέρα τη επερχομένη του απολέσαι πάντας τους αλλοφύλους. και αφανιώ την Τύρον και την Σιδώνα και πάντας τους καταλοιπους της βοηθείας αυτών, ότι εξολοθρεύσει Κύριος τους καταλοιπους των νήσων. 5 ήκει φαλάκρωμα επί Γάζαν, απερρίφη Ασκάλων και οι κατάλοιποι Ενακίμ. 6 έως τίνος κόψεις, η μάχαιρα του Κυρίου; έως τίνος ουχ ησυχάσεις; αποκατάστηθι εις τον κολεόν σου, ανάπαυσαι και επάρθητι. 7 Πως ησυχάσει; και Κύριος ενετείλατο αυτη επί την Ασκάλωνα και επί τας παραθαλασσίους, επί τας καταλοιπους, επεγερθήναι.

Τη Ιδουμαία (Μασ. ΜΘ, 1 7-2 1 2).

Τάδε λέγει Κύριος · ουκ έστιν έτι σοφία εν Θαιμάν, απώλετο βουλή εκ συνετών, ώχητο σοφία αυτών, 8 ηπατήθη ο τόπος αυτών. βαθύνατε εις κάθισιν οι κατοικούντες εν Δαιδάν, ότι δύσκολα εποίησεν · ήγαγον επ' αυτόν εν χρόνω, ω επεσκεψάμην επ' αυτόν. 9 ότι τρυγηταί ήλθόν σοι, οί ου καταλείψουσί σοι κατάλειμμα · ως κλέπται εν νυκτί επιθήσουσι χείρα αυτών. 10 ότι εγώ κατέσυρα τον Ησαύ, ανεκάλυφα τα κρυπτά αυτών, κρυβήναι ου μη δύνωνται · όλοντο δια χείρα αδελφού αυτού και γείτονος αυτού, και ουκ έστιν 11 υπολείπεσθαι ορφανόν σου, ινα ζήσητε · και εγώ ζήσομαι, και αι χήραι επ' εμέ πεποιθήσιν.

12 ότι τάδε ειπε Κύριος· οίς ουκ ην νόμος πειν το ποτήριον, έπιον· και συ αθωωμένη ου μη αθωωθής, ότι πίνων πίεσαι· 13 ότι κατ' εμαυτού ώμοσα, λέγει Κύριος, ότι εις άβατον και εις ονειδισμόν και εις κατάρασιν έση εν μέσω αυτής, και πάσαι αι πόλεις αυτής έσονται έρημοι εις αιώνα. 14 ακοήν ήκουσα παρά Κυρίου, και αγγέλους εις έθνη απέστειλε· συνάχθητε και παραγένεσθε εις αυτήν, ανάστητε εις πόλεμον. 15 μικρόν έδωκά σε εν έθνεσιν, ευκαταφρόνητον εν ανθρώποις. 16 η παιγνία σου ενεχείρησέ σοι, ιταμία καρδιάς σου κατέλυσε τρυμαλιάς πετρών, συνέλαβεν ισχύν βουνού υψηλού· ότι ύψωσεν ωπερ αετός νοοσιάν αυτού, εκείθεν καθελώ σε· 17 και έσται η Ιδουμαία εις άβατον, πας ο παραπορευόμενος επ' αυτήν συριεί. 18 ωπερ κατεστράφη Σόδομα και Γόμορρα και αι πάροικοι αυτής, ειπε Κύριος παντοκράτωρ, ου μη καθίσει εκεί άνθρωπος, και ου μη κατοικήσει εκεί υιος ανθρώπου. 19 ιδού ωπερ λέων αναβήσεται εκ μέσου του Ιορδάνου εις τόπον Αιθάμ, ότι ταχύ εκδιώξω αυτούς απ' αυτής· και τους νεανίσκους επ' αυτήν επιστήσατε, ότι τις ωπερ εγώ; και τις αντιστήσεται μοι; και τις ούτος ποιμήν, ος στήσεται κατά πρόσωπόν μου; 20 δια τούτο ακούσατε βουλήν Κυρίου, ην εβουλεύσατο επί την Ιδουμαίαν, και λογισμόν αυτού, ον ελογίσατο επί τους κατοικούντας Θαιμάν· εάν μη συμψηθώσι τα ελάχιστα των προβάτων, εάν μη αβατωθή επ' αυτούς κατάλυσις αυτών· 21 ότι από φωνής πτώσεως αυτών εφοβήθη η γη, και κραυγή σου εν θαλάσση ηκούσθη. 22 ιδού ωπερ αετός όψεται και εκτενεί τας πτέρυγας επ' οχυρώματα αυτής· και έσται η καρδιά των ισχυρών της Ιδουμαίας εν τη ημέρα εκείνη ως καρδιά γυναικός ωδινούσης.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ (Μασ. ΜΘ, 1-5)

Τοις υιοίς Αμμών

1 ΟΥΤΩΣ ειπε Κύριος· μη υιοί ουκ εισίν εν Ισραήλ, ή παραληψόμενος ουκ έστιν αυτοίς; διατι παρέλαβε Μελχόλ την Γαλαάδ, και ο λαός αυτών εν πόλεσιν αυτών ενοικήσει; 2 δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και ακουτιώ επί Ραββάθ θόρυβον πολέμων, και

έσονται εις άβατον και εις απώλειαν, και βωμοί αυτής εν πυρί κατακαυθήσονται, και παραλήψεται Ισραήλ την αρχήν αυτού. 3 αλάλαξον Εσεβών, ότι ώλετο Γαϊ· κεκράξατε θυγατέρες Ραββάθ, περιζώσασθε σάκκους και κόψασθε, ότι Μελχόλ βαδιείται εν αποικία, οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες αυτού άμα. 4 τι αγαλλιάσθε εν τοις πεδίοις Ενακειμ, θύγατερ ιταμίας, η πεποιθυία επί θησαυροίς αυτής, η λέγουσα· τις εισελεύσεται επ' εμέ; 5 ιδού εγώ φέρω φόβον επί σε, ειπε Κύριος, από πάσης της περιοίκου σου, και διασπαρήσεσθε έκαστος εις το πρόσωπον αυτού, και ουκ έσται ο συνάγων.

6 Τη Κηδάρ τη βασιλίση της αυλής, ην επάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος. (Μασ. ΜΘ, 1 28-3 1 3). Ούτως ειπε Κύριος· ανάστητε και ανάβητε επί Κηδάρ και πλήσατε τους υιούς Κεδέμ· 7 σκηνάς αυτών και τα πρόβατα αυτών λήψονται, ιμάτια αυτών και πάντα τα σκεύη αυτών και καμήλους αυτών λήψονται εαυτοίς· και καλέσατε επ' αυτούς απώλειαν κυκλόθεν. 8 φεύγετε λίαν, βαθύνατε εις κάθισιν, καθήμενοι εν τη αυλή, ότι εβουλεύσατο εφ' υμάς βασιλεύς Βαβυλώνος βουλήν και ελογίσατο εφ' υμάς λογισμόν. 9 ανάστηθι και ανάβηθι επ' έθνος ευσταθούν, καθήμενον εις αναψυχήν, οίς ουκ εισί θύραι, ου βάλανοι, ου μοχλοί, μόνοι καταλύουσι. 10 και έσονται κάμηλοι αυτών εις προνομήν και πλήθος κτηνών αυτών εις απώλειαν· και λικμήσω αυτούς παντί πνεύματι κεκαρμένους προ προσώπου αυτών, εκ παντός πέραν αυτών οίσω την τροπήν αυτών, ειπε Κύριος. 11 και έσται η αυλή διατριβή στρουθών και άβατος έως αιώνος, ου μη καθιση εκεί άνθρωπος, και ου μη κατοικήση εκεί υιος ανθρώπου.

12 Τη Δαμασκω.

(Μασ. ΜΘ, 1 23-2 1 7). Κατησχύνθη Ήμάθ και Αρφάδ, ότι ήκουσαν ακοήν πονηράν· εξέστησαν, εθυμώθησαν, αναπαύσασθαι ου μη δύνωνται. 13 εξελύθη Δαμασκός, απεστράφη εις φυγήν, τρόμος επελάβετο αυτής. 14 Πως ουχί εγκατέλιπε πόλιν εμήν; κώμην ηγάπησαν· 15 δια τούτο πεσούνται νεανίσκοι εν πλατείαις σου, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί σου πεσούνται, φησί Κύριος· 16 και καύσω πυρ εν τείχει Δαμασκού, και καταφάγεται άμφοδα υιού Άδερ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ (Μασ. ΜΗ)

Τη Μωάβ.

1 ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος· οὐαὶ ἐπὶ Ναβαὺ, ὅτι ὤλετο· ἐλήφθη Καριαθαίμ, ἠσχύνθη Ἀμάθ καὶ ἠττήθη. 2 οὐκ ἔστιν ἐτι ἰατρεία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβῶν· ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παύσιν παύσεται, ὀπισθὲν σου βαδιεῖται μάχαιρα. 3 ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ὀρωναίμ, ὄλεθρος καὶ συντριμμα μέγα· 4 συνετρίβη Μωάβ, ἀναγγεῖλατε εἰς Ζογόρα, 5 ὅτι ἐπλήσθη Ἀλώθ ἐν κλαυθμῶ, ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῶ Ὀρωναίμ, κραυγὴν συντριμματος ἠκούσατε· 6 φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὡσπερ ὄνος ἀγριος ἐν ἐρήμῳ. 7 ἐπειδὴ ἐπεποιθεὶς ἐν οὐχρῶμασί σου, καὶ συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύσεται Χαμῶς ἐν ἀποικία καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα. 8 καὶ ἤξει ὄλεθρος ἐπὶ πάσαν πόλιν, καὶ πόλις οὐ μὴ σωθῆ, καὶ ἀπολείται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπε Κύριος. 9 δότε σημεῖα τῆ Μωάβ, ὅτι ἀφῆ ἀναφθήσεται, καὶ πάσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῆ; 10 ἐπικατάρατος ὁ ποιὼν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος. 11 ἀνεπαύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῆ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμόν οὐκ ὄχετο· δια τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῶ, καὶ ὀσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπε. 12 δια τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐτοῦ ἐρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῶ κλίνοντας, καὶ κλινούσιν αὐτόν καὶ τὰ σκεῦῃ αὐτοῦ λεπτονούσι καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι. 13 καὶ καταισχνυθήσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμῶς, ὡσπερ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθήλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. 14 Πῶς ἐρεῖτε· ἰσχυροὶ ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά; 15 ὤλετο Μωάβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν· 16 ἐγγὺς ἡμέρα Μωάβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα. 17 κινήσατε αὐτῶ, πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ· εἶπατε· Πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεῆς, ράβδος μεγαλώματος; 18 κατάρηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασία, καθημένη Δαιβῶν· ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωάβ, ἀνέβη εἰς σελυμαινόμενος οὐχρῶμά σου. 19 ἐφ' ὁδοῦ στήθι καὶ ἐπίδε, καθημένη ἐν Ἀροήρ, καὶ ἐρώτησον

φεύγοντα και σωζόμενον και επόν· τι εγένετο; 20 κατησχύνθη Μωάβ, ότι συνετρίβη· ολόλυξον και κέκραξον, ανάγγειλον εν Αρνών, ότι ώλετο Μωάβ· 21 και κρίσις έρχεται εις την γην Μεισώρ επί Χελών και Ρεφάς και Μωφάθ 22 και επί Δαιβών και επί Ναβαύ και επ' οίκον Δαιβλαθαίμ 23 και επί Καριαθαιίμ και επ' οίκον Γαιμώλ και επ' οίκον Μαών 24 και επί Καριώθ και επί Βοσώρ και επί πάσας τας πόλεις Μωάβ τας πόρρω και τας εγγύς. 25 κατεάχθη κέρας Μωάβ, και το επίχειρον αυτού συνετρίβη. 26 μεθύσατε αυτόν, ότι επί Κύριον εμεγαλύνθη· και επικρούσει Μωάβ εν χειρί αυτού και έσται εις γέλωτα και αυτός. 27 και ει μη εις γελοιασμόν ην σοι Ισραήλ; ή εν κλοπαίς σου ευρέθη, ότι επολέμεις αυτόν; 28 κατέλιπον τας πόλεις και ώκησαν εν πέτραις οι κατοικούντες Μωάβ, εγενήθησαν ωπερ περιστεραί νοσοέουσαι εν πέτραις στόματι βοθύνου. 29 ήκουσα ύβριν Μωάβ, ύβρισε λιαν ύβριν αυτού και υπερηφανίαν αυτού, και υψώθη η καρδια αυτού. 30 εγώ δε έγνων έργα αυτού· ουχί το ικανόν αυτού, ουχ ούτως εποίησε. 31 δια τούτο επί Μωάβ ολολύζετε πάντοθεν, βοήσατε επ' άνδρας κειράδας αυχμού· 32 ως κλαυθμόν Ιαζήρ αποκλαύσομαί σοι, άμπελος Σεβημά, κλήματά σου διήλθε θάλασσαν, Ιαζήρ ήψαντο· επί οπιώραν σου, επί τρυγηταίς σου όλεθρος επέπεσε. 33 συνεμήθη χαρμοσύνη και ευφροσύνη εκ της Μωαβίτιδος και οίνος ην επί ληνοίς σου· πρωϊ ουκ επάτησαν ουδέ δειλεις, ουκ εποίησαν αιδάδ. 34 από κραυγής Εσεβών έως Ελεαλή αι πόλεις αυτών έδωκαν φωνήν αυτών, από Ζογώρ έως 'Ωρωναιίμ και Αγλάθ-Σαλισία, ότι και το ύδωρ Νεβρείν εις κατάκαυμα έσται. 35 και απολώ τον Μωάβ, φησί Κύριος, αναβαίνοντα επί τον βωμόν και θυμιώντα θεοίς αυτού. 36 δια τούτο καρδια μου, Μωάβ, ωπερ αυλοί βομβήσουσι, καρδια μου επ' ανθρωπους κειράδας ωπερ αυλός βομβήσει· δια τούτο α περιεποιήσατο, απώλετο από ανθρωπου. 37 πάσαν κεφαλήν εν παντί τόπω ξυρηθήσονται, και πας πάγων ξυρηθήσεται, και πάσαι χείρες κόψονται, και επί πάσης οσφύος σάκκος. 38 και επί πάντων των δωμάτων Μωάβ και επί ταις πλατείαις αυτής, ότι συνέτριψα τον Μωάβ, φησί Κύριος, ως αγγείον, ου ουκ έστι χρεια αυτού. 39 Πως κατήλλαξε; Πως έστρεψε νώτον Μωάβ; ησχύνθη και εγένετο Μωάβ εις γέλωτα και εγκότημα πάσι τοις κύκλω αυτής. 40 ότι ούτως ειπε Κύριος· 41 ελήφθη Ακκαριώθ, και τα οχυρώματα συνελήφθη· 42 και απολείται Μωάβ από όχλου, ότι επί τον Κύριον εμεγαλύνθη. 43 παγίς και φόβος και βόθυνος επί σοί, καθημένος Μωάβ· 44 ο φεύγων από προσώπου του φόβου εμπεσείται εις τον βόθυνον, και ο αναβαίνων εκ του βοθύνου

συλληφθήσεται εν τη παγίδι, ότι επάξω ταύτα επί Μωάβ εν ενιαυτώ επισκέψεως αυτής.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ (Μασ. ΚΕ, 1 15-3 1 8)

Οσα επροφήτευσεν Ιερεμίας επί πάντα τα ἔθνη.

1 ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· λαβέ το ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ακράτου τούτου ἐκ χειρός μου καὶ ποτιεῖς πάντα τα ἔθνη, πρὸς α ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, 2 καὶ πίνονται καὶ ἐξεμούνται καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνά μέσον αὐτῶν. 3 καὶ ἔλαβον το ποτήριον ἐκ χειρός Κυρίου καὶ ἐπότισα τα ἔθνη, πρὸς α ἀπέστειλέ με Κύριος ἐπ' αὐτά, 4 τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θείναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμόν 5 καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ 6 καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συμμείκτους καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων, τὴν Ἀσκάλωνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκάρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου 7 καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν 8 καὶ βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης 9 καὶ τὴν Δαϊδάν καὶ τὴν Θαιμάν καὶ τὴν Ρῶς καὶ παν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 10 καὶ πάντας τοὺς συμμείκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ 11 καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλάμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν 12 καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. 13 καὶ ερεῖς αὐτοῖς· οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· πῖετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσετε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνά μέσον ὑμῶν. 14 καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πεῖν, καὶ ερεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· πίνοντες πῖεσθε· 15 ὅτι ἐν πόλει, ἐν ἣ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς. 16 καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτούς τοὺς λόγους τούτους καὶ ερεῖς·

Κύριος αφ' υψηλού χρηματιεί, από του αγίου αυτού δώσει φωνήν αυτού, λόγον χρηματιεί επί του τόπου αυτού, και αιδάδ ωσπερ τρυγώντες αποκριθήσονται · και επί καθημένους την γην ήκει όλεθρος 17 επί μέρος της γης, ότι κρίσις τω Κυρίω εν τοις έθνεσι, κρίνεται αυτός προς πάσαν σάρκα, οι δε ασεβείς εδόθησαν εις μάχαιραν, λέγει Κύριος. 18 ούτως είπε Κύριος · ιδού κακά έρχεται από έθνους επί έθνος, και λαίλαψ μεγάλη εκπορεύεται απ' εσχάτου της γης. 19 και έσονται τραυματία υπό Κυρίου εν ημέρα Κυρίου, εκ μέρος της γης, και έως εις μέρος της γης · ου μη κατορυγώσιν, εις κόπρια επί προσώπου της γης έσονται. 20 αλαλάξατε, ποιμένες, και κεκράξατε · και κόπτεσθε οι κριοί των προβάτων, ότι επληρώθησαν αι ημέραι υμών εις σφαγήν, και πεσείσθε ωσπερ οι κριοί οι εκλεκτοί · 21 και απολείται φυγή από των ποιμένων και σωτηρία από των κριών των προβάτων. 22 φωνή κραυγής των ποιμένων και αλαλαγμός των προβάτων και των κριών, ότι ωλόθρευσε Κύριος τα βοσκήματα αυτών, 23 και παύσεται τα κατάλοιπα της ειρήνης από προσώπου οργής θυμού μου. 24 εγκατέλιπεν ωσπερ λέων κατάλειμμα αυτού, ότι εγενήθη η γη αυτών εις άβατον από προσώπου της μαχαίρας της μεγάλης.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ (Μασ. ΚΣΤ)

1 ΕΝ αρχή βασιλέως Ιωακείμ υιού Ιωσία εγενήθη ο λόγος ούτος παρά Κυρίου · 2 ούτως είπε Κύριος · στήθι εν αυλή οίκου Κυρίου και χρηματιείς άπασι τοις Ιουδαίοις και πάσι τοις ερχομένοις προσκυνείν εν οίκω Κυρίου άπαντας τους λόγους, ους συνέταξά σοι χρηματίσαι αυτοίς, μη αφέλης ρήμα · 3 ίσως ακούσονται και αποστραφήσονται έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς, και παύσομαι από των κακών, ων εγώ λογίζομαι του ποιήσαι αυτοίς ένεκεν των πονηρών επιτηδευμάτων αυτών. 4 και ερείς · ούτως είπε Κύριος · εάν μη ακούσητέ μου του πορεύεσθαι εν τοις νομίμοις μου, οίς έδωκα κατά πρόσωπον υμών, 5 εισακούειν των λόγων των παιδων μου των προφητών, ους εγώ αποστέλλω προς υμάς όρθρου, και απέστειλα και ουκ ηκούσατέ μου, 6 και δώσω τον οίκον τούτον ωσπερ Σηλώ και την πόλιν

δώσω εις κατάραν πάσι τοις ἔθνεσι πάσης της γης. 7 και ἤκουσαν οι ιερεῖς και οι ψευδοπροφῆται και πας ο λαός του Ιερεμίου λαλούντος τους λόγους τούτους εν οίκῳ Κυρίου. 8 και ἐγένετο Ιερεμίου παυσαμένου λαλούντος πάντα, α συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλήσαι παντί τῷ λαῷ, και συνελάβοσαν αὐτὸν οι ιερεῖς και οι ψευδοπροφῆται και πας ο λαός λέγων· θανάτῳ αποθανή, 9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου λέγων· ὡσπερ Σηλῶ ἔσται ο οἶκος οὗτος και η πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων· και ἐξεκκλησιάσθη πας ο λαός ἐπὶ Ιερεμίαν εν οίκῳ Κυρίου. - 10 Και ἤκουσαν οι ἄρχοντες Ιούδα τον λόγον τούτον και ἀνέβησαν ἐξ οἴκου του βασιλέως εις οἶκον Κυρίου και ἐκάθισαν εν προθύροις πύλης Κυρίου της καινῆς. 11 και εἶπαν οι ιερεῖς και οι ψευδοπροφῆται προς τους ἄρχοντας και παντί τῷ λαῷ· κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσες κατὰ της πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε εν τοις ὡσὶν ὑμῶν. 12 και εἶπεν Ιερεμίας προς τους ἄρχοντας και παντί τῷ λαῷ λέγων· Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεύσαι ἐπὶ τον οἶκον τούτον και ἐπὶ την πόλιν ταύτην πάντας τους λόγους, ους ἠκούσατε. 13 και νυν βελτίους ποιήσατε τας οδοὺς ὑμῶν και τα ἔργα ὑμῶν και ἀκούσατε της φωνῆς Κυρίου, και παύσεται Κύριος ἀπὸ των κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς. 14 και ἰδοὺ ἐγὼ εν χερσὶν ὑμῶν· ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει και ὡς βέλτιον ὑμῖν. 15 ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι, εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς και ἐπὶ την πόλιν ταύτην και ἐπὶ τους κατοικούντας εν αὐτῇ· ὅτι εν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος προς ὑμᾶς λαλήσαι εις τα ὦτα ὑμῶν πάντας τους λόγους τούτους. 16 και εἶπον οι ἄρχοντες και πας ο λαός προς τους ιερεῖς και προς τους ψευδοπροφήτας· οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε προς ἡμᾶς. 17 και ἀνέστησαν ἄνδρες των πρεσβυτέρων της γης και εἶπαν πάση τη συναγωγῇ του λαοῦ· 18 Μιχαίας ο Μωραθίτης ἦν εν ταις ἡμέραις Εζεκίου βασιλέως Ιούδα και εἶπε παντί τῷ λαῷ Ιούδα· οὕτως εἶπε Κύριος· Σιών ὡς ἀγρός ἀροτριάθήσεται, και Ιερουσαλήμ εις ἄβατον ἔσται και το ὄρος του οἴκου εις ἄλσος δρυμοῦ. 19 μη ἀνελὼν ἀνείλεν αὐτὸν Εζεκίας και πας Ιούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τον Κύριον και ὅτι ἐδεήθησαν του προσώπου Κυρίου, και ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ των κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; και ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.

20 Και ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Ουρίας υἱος Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρίμ, και ἐπροφήτευσεν περὶ της γης ταύτης κατὰ πάντας τους λόγους Ιερεμίου. 21

και ήκουσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ και πάντες οι άρχοντες πάντας τους λόγους αυτού και εξήτουν αποκτείναι αυτόν· και ήκουσεν Ουρίας και εισήλθεν εις Αίγυπτον. 22 και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς άνδρας εις Αίγυπτον, 23 και εξηγάγασαν αυτόν εκείθεν και εισηγάγασαν αυτόν προς τον βασιλέα, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρα και έρριψεν αυτόν εις το μνήμα υιών λαού αυτού. 24 πλήν χειρ Αχεικάμ υιού Σαφάν ην μετά Ιερεμίου του μη παραδούναι αυτόν εις χείρας του λαού του μη ανελείν αυτόν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ (Μασ. ΚΖ, 1 2-2 1 2).

2 1 ΟΥΤΩΣ ειπε Κύριος· ποιήσον σεαυτω δεσμούς και κλοιούς και περίθου περί τον τράχηλόν σου· 3 και αποστειλεις αυτούς προς βασιλέα Ιδουμαίας και προς βασιλέα Μωάβ και προς βασιλέα υιών Αμμών και προς τον βασιλέα Τύρου και προς βασιλέα Σιδώνος εν χερσίν αγγέλων αυτών των ερχομένων εις απάντησιν αυτών εις Ιερουσαλήμ προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα. 4 και συντάξεις αυτοίς προς τους κυρίους αυτών ειπείν· ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ούτως ερείτε προς τους κυρίους υμών· 5 ότι εγώ εποίησα την γην εν τη ισχύϊ μου τη μεγάλη και εν τω επιχείρῳ μου τῳ υψηλῳ και δώσω αυτήν ῳ εάν δόξη εν οφθαλμοίς μου. 6 έδωκα την γην τῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλεϊ Βαβυλώνος δουλεύειν αυτω και τα θηρία του αγρού εργάζεσθαι αυτω. 8 και το έθνος και η βασιλεία, όσοι εάν μη εμβάλωσι τον τράχηλον αυτών υπό τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος, εν μαχαίρα και εν λιμῳ επισκέψομαι αυτούς, ειπε Κύριος, έως εκλίπωσιν εν χειρί αυτού. 9 και υμεις μη ακούετε των ψευδοπροφητών υμών και των μαντευομένων υμίν και των ενυπνιαζομένων υμίν και των οιωνισμάτων υμών και των φαρμακών υμών των λεγόντων· ου μη εργάσησθε τῳ βασιλεϊ Βαβυλώνος, 10 ότι ψευδή αυτοί προφητεύουσιν υμίν προς το μακρύναι υμάς από της γης υμών. 11 και το έθνος, ὁ εάν εισαγάγη τον τράχηλον αυτού υπό τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος και εργάσηται αυτω, και καταλείψω αυτόν επί της γης αυτού, και εργάται αυτω και ενοικήσει εν αυτη. - 12 Και προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα ελάλησα κατά πάντας τους

λόγους τούτους λέγων· εισαγάγετε τον τράχηλον υμών 14 και εργάσαθε τω βασιλεί Βαβυλώνος, ότι άδικα αυτοί προφητεύουσιν υμίν· 15 ότι ουκ απέστειλα αυτούς, φησί Κύριος, και προφητεύουσι τω ονόματί μου επ' άδίκω προς το απολέσαι υμάς, και απολείσθε υμείς και οι προφήται υμών οι προφητεύοντες υμίν επ' άδίκω ψευδή. 16 υμίν και παντί τω λαω τούτω και τοις ιερέυσιν ελάλησα λέγων· ούτως ειπε Κύριος· μη ακούετε των λόγων των προφητών των προφητευόντων υμίν λεγόντων· ιδού σκεύη οίκου Κυρίου επιστρέψει εκ Βαβυλώνος, ότι άδικα αυτοί προφητεύουσιν υμίν, 17 ουκ απέστειλα αυτούς. 18 ει προφήται εισι και ει έστι λόγος Κυρίου εν αυτοίς, απαντησάτωσάν μοι· 19 ότι ούτως ειπε Κύριος· και των επιλοίπων σκευών, 20 ων ουκ έλαβε βασιλεύς Βαβυλώνος, ότε απώκισε τον Ιεχονίαν εξ Ιερουσαλήμ, 22 εις Βαβυλώνα εισελεύσεται, λέγει Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ (Μασ. ΚΗ)

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω τετάρτω έτει Σεδεκία βασιλέως Ιούδα εν μηνί τω πέμπτω ειπέ μοι Ανανίας υιος Αζώρ ο ψευδοπροφήτης από Γαβαών εν οίκω Κυρίου κατ' οφθαλμούς των ιερέων και παντός του λαού λέγων· 2 ούτως ειπε Κύριος· συνέτριψα τον ζυγόν του βασιλέως Βαβυλώνος· 3 έτι δύο έτη ημερών και εγώ αποστρέψω εις τον τόπον τούτον τα σκεύη οίκου Κυρίου 4 και Ιεχονίαν και την αποικίαν Ιούδα, ότι συντρίψω τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος. 5 και ειπεν Ιερεμίας προς Ανανίαν κατ' οφθαλμούς παντός του λαού και κατ' οφθαλμούς των ιερέων των εστηκότων εν οίκω Κυρίου. 6 και ειπεν Ιερεμίας· αληθώς, ούτως ποιήσαι Κύριος, στήσαι τον λόγον σου, ον συ προφητεύεις, του επιστρέψαι τα σκεύη οίκου Κυρίου και πάσαν την αποικίαν εκ Βαβυλώνος εις τον τόπον τούτον. 7 πλήν ακούσατε τον λόγον Κυρίου, ον εγώ λέγω εις τα ώτα υμών και εις τα ώτα παντός του λαού· 8 οι προφήται οι γεγονότες πρότεροί μου και πρότεροι υμών από του αιώνος και επροφήτευσαν επί γης πολλής και επί βασιλείας μεγάλας εις πόλεμον· 9 ο προφήτης ο προφητεύσας εις ειρήνην, ελθόντος του λόγου γνώσονται τον προφήτην, ον απέστειλεν αυτοίς Κύριος εν πίστει. 10 και

έλαβεν Ανανίας εν οφθαλμοίς παντός του λαού τους κλοιούς από του τραχήλου Ιερεμίου και συνέτριψεν αυτούς · 11 και είπεν Ανανίας κατ' οφθαλμούς παντός του λαού λέγων · ούτως είπε Κύριος · ούτως συντρίψω τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος από τραχήλων πάντων των εθνών. και ώχετο Ιερεμίας εις την οδόν αυτού. - 12 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν μετά το συντρίψαι Ανανίαν τους κλοιούς από του τραχήλου αυτού λέγων · 13 βάδιζε και είπον προς Ανανίαν λέγων · ούτως είπε Κύριος · κλοιούς ξυλίνους συνέτριψας, και ποιήσω αντ' αυτών κλοιούς σιδηρούς, 14 ότι ούτως είπε Κύριος · ζυγόν σιδηρούν έθηκα επί τον τράχηλον πάντων των εθνών εργαζεσθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος. 15 και είπεν Ιερεμίας τω Ανανία · ουκ απέσταλκέ σε Κύριος, και πεποιθέναι εποίησας τον λαόν τούτον επ' αδικω. 16 δια τούτο ούτως είπε Κύριος · ιδού εγώ εξαποστέλλω σε από προσώπου της γης, τούτω τω ενιαυτω αποθανή. 17 και απέθανεν εν τω μηνί τω εβδόμω.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ (Μασ. ΚΘ)

1 ΚΑΙ ούτοι οι λόγοι της βίβλου, ους απέστειλεν Ιερεμίας εξ Ιερουσαλήμ προς τους πρεσβυτέρους της αποικίας και προς τους ιερείς και προς τους ψευδοπροφήτας, επιστολήν εις Βαβυλώνα τη αποικία και προς άπαντα τον λαόν, 2 ύστερον εξελθόντος Ιεχονίου του βασιλέως και της βασιλίσης και των ευνούχων και παντός ελευθέρου και δεσμώτου και τεχνίτου εξ Ιερουσαλήμ, 3 εν χειρί Ελεασά υιού Σαφάν και Γαμαρίου υιού Χελκίου, ον απέστειλε Σεδεκίας βασιλεύς Ιούδα προς βασιλέα Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα λέγων · 4 ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ επί την αποικίαν, ην απώκισα από Ιερουσαλήμ · 5 οικοδομήσατε οίκους και κατοικήσατε και φυτεύσατε παραδείσους και φάγετε τους καρπούς αυτών 6 και λάβετε γυναίκας και τεκνοποιήσατε υιούς και θυγατέρας και λάβετε τοις υιοίς υμών γυναίκας και τας θυγατέρας υμών δότε ανδράσι και πληθύνεσθε και μη σμικρυνθήτε · 7 και ζητήσατε εις ειρήνην της γης, εις ην απώκισα υμάς εκεί, και προσεύξασθε περί αυτών προς Κύριον, ότι εν ειρήνη αυτής έσται ειρήνη υμίν. 8 ότι ούτως είπε Κύριος · μη αναπειθέτωσαν

υμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε, 9 ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς. 10 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τούτον. 11 καὶ λογιούμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα. 12 καὶ προσέξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν· 13 καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσετέ με, ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, 14 καὶ ἐπιφανούμαι ὑμῖν. 15 ὅτι εἶπατε· κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι, 21 οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτούς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ πατάξει αὐτούς κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν. 22 καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες· ποιῆσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλώνας ἐν πυρὶ, 23 δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχώντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ Κύριος. 24 καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην ερεῖς· 25 οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου. καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα εἶπέ· 26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαέ τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταράκτην. 27 καὶ νῦν διατί συνελθοῦσθε Ἰερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθῶθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν; 28 οὐ δια τοῦτο ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων· μακρὰν ἐστίν, οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν; - 29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἰερεμίου. 30 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων· 31 ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην· ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθῆναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους, 32 δια τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ (Μασ. Λ)

1 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου ειπείν · 2 ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ λέγων · γράψον πάντας τους λόγους, ους εχημάτισα προς σε, επί βιβλίου. 3 ότι ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και αποστρέψω την αποικίαν λαού μου Ισραήλ και Ιούδα, είπε Κύριος, και αποστρέψω αυτούς εις την γην, ην έδωκα τοις πατράσιν αυτών, και κυριεύσουσιν αυτής. - 4 Και ούτοι οι λόγοι, ους ελάλησε Κύριος επί Ισραήλ και Ιούδα. 5 ούτως είπε Κύριος · φωνήν φόβου ακούσεσθε · φόβος, και ουκ έστιν ειρήνη. 6 ερωτήσατε και ιδετε ει έτεκεν άρσεν, και περι φόβου, εν ω καθέξουσιν οσφύν και σωτηριαν · διότι εώρακα πάντα άνθρωπον και αι χείρες αυτού επί της οσφύος αυτού, εστράφησαν πρόσωπα, εις ίκτερον εγενήθη. 7 ότι μεγάλη η ημέρα εκείνη και ουκ έστιν τοιαύτη, και χρόνος στενός εστι τω Ιακώβ, και από τούτου σωθήσεται. 8 εν τη ημέρα εκείνη, είπε Κύριος, συντριψω τον ζυγόν από του τραχήλου αυτών και τους δεσμούς αυτών διαρρήξω, και ουκ εργώνται αυτοί έτι αλλοτρίοις · 9 και εργώνται τω Κυρίω Θεω αυτών, και τον Δαυίδ βασιλέα αυτών αναστήσω αυτοίς. - 12 Ούτως είπε Κύριος · ανέστησα σύντριμμα, αληγρρά η πληγή σου · 13 ουκ έστι κρίνων κρίσιν σου, εις αληγρόν ιατρεύθης, ωφέλειά σοι ουκ έστι. 14 πάντες οι φίλοι σου επελάθοντό σου, ου μη επερωτήσωσιν · ότι πληγήν εχθρού έπαισά σε, παιδείαν στερεάν · επί πάσαν αδικίαν σου επλήθυναν αι αμαρτίαι σου. 16 δια τούτο πάντες οι έσθοντές σε βρωθήσονται, και πάντες οι εχθροί σου κρέας αυτών παν έδονται · επί πλήθος αδικιών σου επληθύνθησαν αι αμαρτίαι σου, εποίησαν ταυτά σοι · και έσονται οι διαφοροούντές σε εις διαφόρημα, και πάντας τους προνομεύσαντάς σε δώσω εις προνομήν. 17 ότι ανάξω το ίαμά σου, από πληγής οδυνηράς ιατρεύσω σε, φησί Κύριος, ότι Εσπαρμένη εκλήθης · θήρευμα υμών εστιν, ότι ζητών ουκ έστιν αυτήν. 18 ούτως είπε Κύριος · ιδού εγώ αποστρέψω την αποικίαν Ιακώβ και την αιχμαλωσίαν αυτού ελεήσω · και οικοδομηθήσεται πόλις επί το ύψος αυτής, και ο ναός κατά το κρίμα αυτού καθεδείται. 19 και εξελεύσονται απ' αυτών άδοντες και φωνή παιζόντων · και πλεονάσω αυτούς, και ου μη ελαττωθώσι. 20 και εισελεύσονται οι υιοί αυτών ως το πρότερον, και τα μαρτύρια αυτών κατά πρόσωπόν μου ορθωθήσεται · και

επισκέψομαι τους θλίβοντας αυτούς. 21 και έσονται ισχυρότεροι αυτού επ' αυτούς, και ο άρχων αυτού εξ αυτού εξελεύσεται · και συνάξω αυτούς, και αποστρέψουσι προς με, ότι τις εστιν ούτος, ος έδωκε την καρδίαν αυτού αποστρέψαι προς με; φησί Κύριος. 23 ότι οργή Κυρίου εξήλθε θυμώδης, εξήλθεν οργή στρεφομένη, επ' ασεβείς ήξει. 24 ου μη αποστραφή οργή θυμού Κυρίου, έως ποιήση και έως καταστήση εγχείρημα καρδιάς αυτού · επ' εσχάτων των ημερών γνώσεσθε αυτά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ (Μασ. ΛΑ)

1 ΕΝ τω χρόνω εκείνω, είπε Κύριος, έσομαι εις Θεόν τω γένει Ισραήλ, και αυτοί έσονται μοι εις λαόν. 2 ούτως είπε Κύριος · εύρον θερμόν εν ερήμω μετά ολωλότων εν μαχαίρα · βαδισατε και μη ολέσητε τον Ισραήλ. 3 Κύριος πόρρωθεν ώφθη αυτω · αγάπησιν αιώνιον ηγάπησά σε, δια τούτο ειλκυσά σε εις οικτειρήμα. 4 έτι οικοδομήσω σε, και οικοδομηθήση, παρθένος Ισραήλ · έτι λήψη τύμπανόν σου και εξελεύση μετά συναγωγής παιζόντων. 5 έτι φυτεύσατε αμπελώνας εν όρει Σαμαρείας, φυτεύσατε και αιnéσατε. 6 ότι εστιν ημέρα κλήσεως απολογουμένων εν όρεισιν Εφραϊμ · ανάστητε και ανάβητε εις Σιών προς Κύριον τον Θεόν ημών. 7 ότι ούτως είπε Κύριος τω Ιακώβ · ευφράνθητε και χρεμετίσατε επί κεφαλήν εθνών · ακουστά ποιήσατε και αιnéσατε · είπατε · έσωσε Κύριος τον λαόν αυτού, το κατάλοιπον του Ισραήλ. 8 ιδού εγώ άγω αυτούς από βορρά και συνάξω αυτούς απ' εσχάτου της γης εν εορτη φασέκ · και τεκνοποιήσει όχλον πολύν, και αποστρέψουσιν ώδε. 9 εν κλαυθμω εξήλθον, και εν παρακλήσει ανάξω αυτούς αυλίζων επί διώρυγας υδάτων εν οδω ορθή, και ου μη πλανηθώσιν εν αυτη · ότι εγενόμην τω Ισραήλ εις πατέρα, και Εφραϊμ πρωτότοκός μου εστιν. 10 Ακούσατε λόγους Κυρίου, έθνη, και αναγγείλατε εις νήσους τας μακρόθεν · είπατε · ο λικμήσας τον Ισραήλ και συνάξει αυτόν και φυλάξει αυτόν ως ο βόσκων ποιμνιον αυτού. 11 ότι ελυτρώσατο Κύριος τον Ιακώβ, εξείλατο αυτόν εκ χειρός στερεωτέρων αυτού. 12 και ήξουσι και ευφρανθήσονται εν τω όρει Σιών · και ήξουσιν επ' αγαθά Κυρίου, επί γην σίτου

και οίνου και καρπών και κτηνών και προβάτων, και έσται η ψυχή αυτών ωσπερ ξύλον έγκαρπον. και ου πεινάσουσιν έτι. 13 τότε χαρήσονται παρθένοι εν συναγωγή νεανίσκων, και πρεσβύται χαρήσονται, και στρέψω το πένθος αυτών εις χαρμονήν και ποιήσω αυτούς ευφραινομένους. 14 μεγαλυνώ και μεθύσω την ψυχήν των ιερέων υιών Λευί, και ο λαός μου των αγαθών μου εμπλησθήσεται. 15 ούτως ειπε Κύριος · φωνή εν Ραμά ηκούσθη θρήνου και κλαυθμού και οδυρμού · Ραχήλ αποκλαιομένη ουκ ήθελε παύσασθαι επί τοις υιοίς αυτής, ότι ουκ εισίν. 16 ούτως ειπε Κύριος · διαλειπέτω η φωνή σου από κλαυθμού και οι οφθαλμοί σου από δακρύων σου, ότι έστι μισθός τοις σοίς έργοις, και επιστρέψουσιν εκ γης εχθρών, 17 μόνιμον τοις σοίς τέκνοις. 18 ακοήν ήκουσα Εφραΐμ οδυρομένου · επαιδευσάς με και επαιδεύθην εγώ · ωσπερ μόσχος ουκ εδιδάχθην · επιστρέψόν με, και επιστρέψω, ότι συ Κύριος ο Θεός μου. 19 ότι ύστερον αιχμαλωσίας μου μετενόησα και ύστερον του γνώναι με εστέναξα εφ' ημέρας αισχύνης και υπέδειξά σοι, ότι έλαβον ονειδισμόν εκ νεότητός μου. 20 υιος αγαπητός Εφραΐμ εμοί, παιδίον εντροφών, ότι ανθ' ων οι λόγοι μου εν αυτω, μνεία μνησθήσομαι αυτού · δια τούτο έσπευσα επ' αυτω, ελεών ελεήσω αυτόν, φησί Κύριος.

21 Στήσον σεαυτήν Σιών, ποιήσον τιμωρίαν, δος καρδίαν σου εις τους ώμους · οδόν ή επορεύθης αποστράφηθι, παρθένος Ισραήλ, αποστράφηθι εις τας πόλεις σου πενθούσα. 22 έως πότε αποστρέψεις, θυγάτηρ ητιμωμένη; ότι έκτισε Κύριος σωτηρίαν εις καταφυτεύειν καινήν, εν σωτηρία περιελεύσονται άνθρωποι. 23 ότι ούτως ειπε Κύριος · έτι ερούσι τον λόγον τούτον εν γη Ιούδα και εν πόλεσιν αυτού, όταν αποστρέψω την αιχμαλωσίαν αυτού · ευλογημένος Κύριος επί δικαίον όρος το άγιον αυτού 24 και ενοικούντες εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εν πάση τη γη αυτού άμα γεωργω, και αρθήσεται εν ποιμνίω. 25 ότι εμέθυσσα πάσαν ψυχήν διψώσαν και πάσαν ψυχήν πεινώσαν ενέπλησα. 26 δια τούτο εξηγέρθην και είδον, και ο ύπνος μου ηδύς μοι εγενήθη. 27 δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και σπερώ τον Ισραήλ και τον Ιούδαν σπέρμα ανθρώπου και σπέρμα κτήνους. 28 και έσται ωσπερ εγρηγόρουν επ' αυτούς καθαιρείν και κακούν, ούτως γρηγορήσω επ' αυτούς του οικοδομείν και καταφυτεύειν, φησί Κύριος. 29 εν ταις ημέραις εκείναις ου μη είπωσιν · οι πατέρες έφαγον όμφακα, και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν. 30 αλλ' ή έκαστος εν τη εαυτού αμαρτία αποθανείται, και του φαγόντος τον όμφακα αιμωδιάσουσιν οι οδόντες αυτού. 31 ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και διαθήσομαι τω οίκω Ισραήλ και τω οίκω

Ιούδα διαθήκην καινήν, 32 ου κατά την διαθήκην, ην διεθέμην τοις πατράσιν αυτών εν ημέρα επιλαβομένου μου της χειρός αυτών εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου, ότι αυτοί ουκ ενέμειναν εν τη διαθήκη μου, και εγώ ημέλησα αυτών, φησί Κύριος. 33 ότι αύτη η διαθήκη μου, ην διαθήσομαι τω οίκω Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, φησί Κύριος· διδούς δώσω νόμους εις την διάνοιαν αυτών και επί καρδίας αυτών γράψω αυτούς· και έσομαι αυτοίς εις Θεόν, και αυτοί έσονται μοι εις λαόν. 34 και ου μη διδάξωσιν έκαστος τον πολίτην αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού λέγων· γνώθι τον Κύριον· ότι πάντες ειδήσουσί με από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, ότι ίλεως έσομαι ταις αδικίαις αυτών και των αμαρτιών αυτών ου μη μνησθώ έτι. - 35 Εάν υψωθή ο ουρανός εις το μετέωρον, φησί Κύριος, και εάν ταπεινωθή το έδαφος της γης κάτω, και εγώ ουκ αποδοκιμά το γένος Ισραήλ, φησί Κύριος, περί πάντων, ων εποίησαν. 36 ούτως ειπε Κύριος ο δούς τον ήλιον εις φως της ημέρας, σελήνην και αστέρας εις φως της νυκτός, και κραυγήν εν θαλάσση και εβόμβησε τα κύματα αυτής, Κύριος παντοκράτωρ όνομα αυτω· 37 εάν παύσωνται οι νόμοι ούτοι από προσώπου μου, φησί Κύριος, και το γένος Ισραήλ παύσεται γενέσθαι έθνος κατά πρόσωπόν μου πάσας τας ημέρας. 38 ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και οικοδομηθήσεται πόλις τω Κυρίω από πόργου Αναμεήλ έως πόλης της γωνίας· 39 και εξελεύσεται η διαμέτρησις αυτής απέναντι αυτών έως βουνών Γαρήβ και περικυκλωθήσεται κύκλω εξ εκλεκτών λίθων· 40 και πάντες Ασαρημάθ έως Ναχάλ Κέδρων, έως γωνίας πόλης ίππων ανατολής αγίασμα τω Κυρίω, και ουκέτι ου μη εκλίπη και ου μη καθαιρεθή έως του αιώνος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ (Μασ. ΛΒ)

1 Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν εν τω ενιαυτω δεκάτω βασιλεί Σεδεκία, ούτος ενιαυτός οκτωκαιδέκατος τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ βασιλεί Βαβυλώνος· 2 και δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος εχαράκωσεν επί Ιερουσαλήμ, και Ιερεμίας εφυλάσσετο εν αυλή της φυλακής, ή εστιν εν οίκω βασιλέως, 3 εν ή κατέκλεισεν αυτόν ο βασιλεύς Σεδεκίας

λέγων · διατί συ προφητεύεις λέγων; ούτως εἶπε Κύριος · ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ λήψεται αὐτήν, 4 καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, 5 καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλώνα καὶ ἐκεῖ καθιέται. 6 καὶ λόγος Κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἰερεμίαν λέγων · 7 ἰδοὺ Αναμεήλ υἱὸς Σαλώμ ἀδελφοῦ πατρὸς σου ἔρχεται πρὸς σε λέγων · κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Αναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτήσιν. 8 καὶ ἦλθε πρὸς με Αναμεήλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφοῦ πατρὸς μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπε · κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν γῆ Βενιαμὴν τὸν ἐν Αναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ συ πρεσβύτερος. καὶ ἔγνων ὅτι λόγος Κυρίου ἐστὶ, 9 καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Αναμεήλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἐπτά σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου · 10 καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ. 11 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον 12 καὶ ἔδωκα αὐτῷ Βαρούχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μασσαίου κατ' ὀφθαλμοὺς Αναμεήλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. 13 καὶ συνέταξα τῷ Βαρούχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων · 14 οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ · λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον οστράκινον, ἵνα διαμείνη ἡμέρας πλείους. 15 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος · ἐτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελώνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. - 16 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου λέγων · 17 ὦ Κύριε, συ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχυΐ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῆ ἀπὸ σου οὐθέν, 18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, 19 Κύριος μεγάλης βουλής καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλῶνυμος Κύριος · οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δούναὶ ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ · 20 ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι · καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη 21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν

χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλῶ 22 και εν οράμασι μεγάλοις· και ἔδωκας αυτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν ρέουσαν γάλα και μέλι. 23 και εἰσῆλθοσαν και ἐλάβοσαν αὐτὴν και οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου και εν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅπαντα, α ἐνετείλω αυτοῖς οὐκ ἐποίησαν· και ἐποίησας συμβῆναι αυτοῖς πάντα τα κακά ταῦτα. 24 ἰδοὺ ὄχλος ἤκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτὴν, και ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας και τοῦ λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο. 25 και συ λέγεις πρὸς με· κτήσαι σεαυτῶ τον ἀγρὸν ἀργυρίου· και ἔγραψα βιβλίον και ἐσφραγισάμην και ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας· και ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

26 Και ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· 27 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός, μη ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι; 28 δια τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· δοθῆῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, και λήψεται αὐτὴν, 29 και ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμούντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην και καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην εν πυρὶ και κατακαύσουσι τὰς οἰκίας, εν αἷς ἐθυμῶσαν ἐπὶ τῶν δωματῶν αὐτῶν τὴ Βάαλ και ἐσπευδον σπονδὰς θεοῖς ἐτέροις πρὸς το παραπικράναι με. 30 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ και οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες το πονηρὸν κατ' ὀφθαλμοῦς μου εκ νεότητος αὐτῶν. 31 ὅτι ἐπὶ τὴν οργὴν μου και ἐπὶ τον θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτὴν και ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου, 32 δια πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ και Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικράναι με αὐτοὶ και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν και οἱ ἄρχοντες αὐτῶν και οἱ ἱερεῖς αὐτῶν και οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα και οἱ κατοικοῦντες εν Ἱερουσαλήμ, 33 και ἀπέστρεψαν πρὸς με νότον και συ πρόσωπον· και ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθρου, και ἐδίδαξα, και οὐκ ἤκουσαν ἐτι λαβεῖν παιδείαν. 34 και ἐθήκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν εν τῷ οἴκῳ, ου ἐπεκλήθη το ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶ, εν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, 35 και ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῆ Βάαλ τοὺς εν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ του ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν και τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολόχ βασιλεῖ, α ου συνέταξα αυτοῖς και οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου, του ποιῆσαι το βδέλυγμα τοῦτο πρὸς το ἐφαρματεῖν τον Ἰούδαν. - 36 Και νυν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν συ λέγεις· παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος εν μαχαίρα και εν λιμῶ και εν ἀποστολή. 37 ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς εκ πάσης τῆς γῆς, ου διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ εν οργῇ μου και τῷ θυμῷ μου και εν παροξυσμῷ

μεγάλω, και επιστρέψω αυτούς εις τον τόπον τούτον και καθιώ αυτούς πεπειθότας, 38 και έσονται μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν. 39 και δώσω αυτοίς οδόν ετέραν και καρδιαν ετέραν φοβηθήναι με πάσας τας ημέρας και εις αγαθόν αυτοίς και τοις τέκνοις αυτών μετ' αυτούς. 40 και διαθήσομαι αυτοίς διαθήκην αιωνίαν, ην ου μη αποστρέψω όπισθεν αυτών· και τον φόβον μου δώσω εις την καρδιαν αυτών προς το μη αποστήναι αυτούς απ' εμού. 41 και επισκέψομαι του αγαθώσαι αυτούς και φυτεύσω αυτούς εν τη γη ταύτη εν πίστει και εν πάση καρδια και εν πάση ψυχή. 42 ότι ούτως ειπε Κύριος· καθά επήγαγον επί τον λαόν τούτον πάντα τα κακά τα μεγάλα ταύτα, ούτως εγώ επάξω επ' αυτούς πάντα τα αγαθά, α ελάλησα επ' αυτούς. 43 και κτηθήσονται έτι αγροί εν τη γη, ή συ λέγεις· άβατός εστιν από ανθρώπων και κτήνους και παρεδόθησαν εις χείρας Χαλδαιών. 44 και κτήσονται αγρούς εν αργυρίω, και γράψεις βιβλίον και σφραγιή και διαμαρτυρή μάρτυρας εν γη Βενιαμίν και κύκλω της Ιερουσαλήμ και εν πόλεσιν Ιούδα και εν πόλεσι του όρους και εν πόλεσι της Σεφηλά και εν πόλεσι της Ναγέβ, ότι αποστρέψω τας αποικίας αυτών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ (Μασ. ΛΓ)

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν δεύτερον, και αυτός ην έτι δεδεμένος εν τη αυλή της φυλακής λέγων· 2 ούτως ειπε Κύριος ποιών γην και πλάσσων αυτήν του ανορθώσαι αυτήν, Κύριος όνομα αυτω· 3 κέκραξον προς με, και αποκριθήσομαί σοι και απαγγελώ σοι μεγάλα και ισχυρά, α ουκ έγνως αυτά. 4 ότι ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ περι οικων της πόλεως ταύτης και περι οικων βασιλέως Ιούδα των καθηρημένων εις χάρακας και προμαχώνας 5 του μάχεσθαι προς τους Χαλδαιούς και πληρώσαι αυτήν των νεκρών των ανθρώπων, ους επάταξα εν οργή μου και εν θυμω μου, και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών περι πασών των πονηριών αυτών· 6 ιδού εγώ ανάγω αυτη συνούλωσιν και ίαμα και φανερώσω αυτοίς εισακούειν και ιατρεύσω αυτήν και ποιήσω αυτοίς ειρήνην και πίστιν. 7 και αποστρέψω την αποικίαν Ιούδα και την αποικίαν Ισραήλ και οικοδομήσω αυτούς καθώς

το πρότερον. 8 και καθαριώ αυτούς από πασών των αδικιών αυτών, ων ημάρτοσάν μοι, και ου μη μνησθήσομαι αμαρτιών αυτών, ων ήμαρτόν μοι και απέστησαν απ' εμού. 9 και έσται εις ευφροσύνην και αίνεσιν και εις μεγαλειότητα παντί τω λαω της γης, οίτινες ακούσονται πάντα τα αγαθά, α εγώ ποιήσω, και φοβηθήσονται και πικρανθήσονται περί πάντων των αγαθών και περί πάσης της ειρήνης, ης εγώ ποιήσω αυτοίς. - 10 Ούτως ειπε Κύριος· έτι ακουσθήσεται εν τω τόπω τούτω, ω υμείς λέγετε· έρημός εστιν από ανθρώπων και κτηνών, εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ, ταις ηρημωμέναις παρά το μη είναι άνθρωπον και κτήνη, 11 φωνή ευφροσύνης και φωνή χαρμοσύνης, φωνή νυμφίου και φωνή νύμφης, φωνή λεγόντων· εξομολογείσθε Κυρίω παντοκράτορι, ότι χρηστός Κύριος, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· και εισοίσουσι δώρα εις οίκον Κυρίου, ότι αποστρέψω πάσαν την αποικίαν της γης εκείνης κατά το πρότερον, ειπε Κύριος· 12 ούτως ειπε Κύριος των δυνάμεων· έτι έσται εν τω τόπω τούτω τω ερήμω παρά το μη είναι άνθρωπον και κτήνος και εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτού καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα· 13 εν πόλεσι της ορεινής και εν πόλεσι της Σεφηλά και εν πόλεσι της Ναγέβ και εν γη Βενιαμίν και εν ταις κύκλω Ιερουσαλήμ και εν πόλεσιν Ιούδα έτι παρελεύσεται πρόβατα επί χείρα αριθμούντος, ειπε Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ (Μασ. ΛΔ)

1 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου (και Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και παν το στρατόπεδον αυτού και πάσα η γη αρχής αυτού επολέμουν επί Ιερουσαλήμ και επί πάσας τας πόλεις Ιούδα) λέγων· 2 ούτως ειπε Κύριος· βάδισον προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα και ερείς αυτω· ούτως ειπε Κύριος· παραδόσει παραδοθήσεται η πόλις αύτη εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και συλήψεται αυτην και καύσει αυτην εν πυρί· 3 και συ ου μη σωθής εκ χειρός αυτού και συλήψει συλληφθήση και εις χείρας αυτού δοθήση, και οφθαλμοί σου τους οφθαλμούς αυτού όψονται και το στόμα αυτού μετά του στόματός σου λαλήσει, και εις Βαβυλώνα εισελεύση. 4 αλλά άκουσον τον λόγον Κυρίου,

Σεδεκία βασιλεύ Ιούδα · ούτως λέγει Κύριος · 5 εν ειρήνη αποθανή, και ως έκλαυσαν τους πατέρας σου τους βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται και σε, ουαί Κύριε, και έως άδου κόψονται σε · ότι λόγον εγώ ελάλησα, ειπε Κύριος. 6 και ελάλησεν Ιερεμίας προς τον βασιλέα Σεδεκιαν πάντας τους λόγους τούτους εν Ιερουσαλήμ. 7 και η δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος επολέμει επί Ιερουσαλήμ και επί τας πόλεις Ιούδα, επί Λαχίς και επί Αζηκά, ότι αυτάι κατελείφθησαν εν πόλεσιν Ιούδα πόλεις οχυραί.

8 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου μετά το συντελέσαι τον βασιλέα Σεδεκιαν διαθήκην προς τον λαόν του καλέσαι άφεισιν, 9 του εξαποστειλαι έκαστον τον παιδα αυτού και έκαστον την παιδίσκην αυτού, τον Εβραίον και την Εβραίαν ελευθέρους, προς το μη δουλεύειν άνδρα εξ Ιούδα · 10 και επεστράφησαν πάντες οι μεγιστάνες και πας ο λαός οι εισελθόντες εν τη διαθήκη του αποστειλαι έκαστον τον παιδα αυτού και έκαστον την παιδίσκην αυτού και εώσαν 11 αυτούς εις παιδας και παιδίσκας. 12 και εγενήθη λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων · 13 ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ · εγώ διεθέμην διαθήκην προς τους πατέρας υμών εν τη ημέρα, ή εξειλάμην αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, λέγων · 14 όταν πληρωθή εξ έτη, αποστειλεις τον αδελφόν σου τον Εβραίον, ος παραθήσεται σοι · και εργάται σοι εξ έτη, και εξαποστειλεις αυτόν ελεύθερον. και ουκ ήκουσάν μου και ουκ έκλιναν το ους αυτών. 15 και επέστρεψαν σήμερα ποιήσαι το ευθές προ οφθαλμών μου του καλέσαι άφεισιν έκαστον του πλησίον αυτού και συνετέλεσαν διαθήκην κατά πρόσωπόν μου εν τω οίκω, ου επεκλήθη το όνομά μου επ' αυτω. 16 και επεστρέψατε και εβεβηλώσατε το όνομά μου του επιστρέψαι έκαστον τον παιδα αυτού και έκαστον την παιδίσκην αυτού, ους εξαπεστειλατε ελευθέρους τη ψυχή αυτών, του είναι υμίν εις παιδας και παιδίσκας. 17 δια τούτο ούτως ειπε Κύριος · υμεις ουκ ηκούσατέ μου του καλέσαι άφεισιν έκαστος προς τον πλησίον αυτού · ιδού εγώ καλώ άφεισιν υμίν εις μάχαιραν και εις τον θάνατον και εις τον λιμόν και δώσω υμάς εις διασποράν πάσαις ταις βασιλείαις της γης. 18 και δώσω τους άνδρας τους παρεληλυθότας την διαθήκην μου, τους μη στήσαντας την διαθήκην μου, ην εποίησαν κατά πρόσωπόν μου, τον μόσχον, ον εποίησαν εργάζεσθαι αυτω, 19 τους άρχοντας Ιούδα και τους δυνάστας και τους ιερείς και τον λαόν, 20 και δώσω αυτούς τοις εχθροίς αυτών και έσται τα θνησιμαία αυτών βρώσις τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης. 21 και τον Σεδεκιαν βασιλέα της Ιουδαίας και τους

άρχοντας αυτών δώσω εις χείρας εχθρών αυτών, και δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος τοις αποτρέχουσιν απ' αυτών. 22 ιδού εγώ συντάσσω, φησί Κύριος, και επιστρέψω αυτούς εις την γην ταύτην, και πολεμήσουσιν επ' αυτήν και λήψονται αυτήν και κατακαύσουσιν αυτήν εν πυρί και τας πόλεις Ιούδα, και δώσω αυτάς ερήμους από των κατοικούντων.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ (Μασ. ΛΕ)

1 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου εν ημέραις Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα λέγων · 2 βάδισον εις οίκον Αρχαβείν και άξεις αυτούς εις οίκον Κυρίου, εις μίαν των αυλών, και ποτιεις αυτούς οίνον. 3 και εξήγαγον τον Ιεζονίαν υιόν Ιερεμίου υιού Χαβασίν και τους αδελφούς αυτού και τους υιούς αυτού και πάσαν την οικίαν Αρχαβείν 4 και εισήγαγον αυτούς εις οίκον Κυρίου εις το παστοφόριον υιών Ανανίου, υιού Γοδολίου ανθρώπου του Θεού, ό εστιν εγγύς του οίκου των αρχόντων των επάνω του οίκου Μασσαίου υιού Σελώμ, του φυλάσσοντος την αυλήν, 5 και έδωκα κατά πρόσωπον αυτών κεράμιον οίνου και ποτήρια και είπα · πείτε οίνον. 6 και είπαν · ου μη πίνωμεν οίνον, ότι Ιωναδάβ υιος Ρηχάβ ο πατήρ ημών εντειλατο ημίν λέγων · ου μη πείτε οίνον, υμεις και οι υιοί υμών έως αιώνος. 7 και οικίας ου μη οικοδομήσητε και σπέρμα ου μη σπείρητε, και αμπελών ουκ έσται υμίν, ότι εν σκηναίς οικήσητε πάσας τας ημέρας υμών, όπως αν ζήσητε ημέρας πολλάς επί της γης, εφ' ης διατρίβετε υμεις επ' αυτής. 8 και ηκούσαμεν της φωνής Ιωναδάβ του πατρός ημών προς το μη πειν οίνον πάσας τας ημέρας ημών, ημεις και αι γυναίκες ημών και οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών, 9 και προς το μη οικοδομείν οικίας του κατοικείν εκεί, και αμπελών και αγρός και σπέρμα ουκ εγένετο ημίν, 10 και ωκήσαμεν εν σκηναίς και ηκούσαμεν και εποιήσαμεν κατά πάντα, α εντειλατο ημίν Ιωναδάβ ο πατήρ ημών. 11 και εγενήθη ότε ανέβη Ναβουχοδονόσορ επί την γην, και είπαμεν · εισέλθατε και εισέλθωμεν εις Ιερουσαλήμ από προσώπου της δυνάμεως των Χαλδαιών και από προσώπου της δυνάμεως των Ασσυρίων, και ωκούμεν εκεί. 12 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 13 ούτως λέγει

Κύριος · πορεύου και ειπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα και τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ · οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκοῦειν τοὺς λόγους μου; 14 ἔστησαν ῥήμα υἱοὶ Ἰωναδάβ, υἱοῦ Ρηχάβ, ὁ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πρῆν οἶνον, και οὐκ ἐπίσσαν · και ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς υμᾶς ὀρθρου, και οὐκ ἠκούσατε. 15 και ἀπέστειλα πρὸς υμᾶς τοὺς παιδάς μου τοὺς προφῆτας λέγων · ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηράς και βελτίω ποιῆσατε τὰ ἐπιτηδεύματα υμῶν και οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεῦειν αὐτοῖς, και οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα υμῖν και τοῖς πατράσιν υμῶν · και οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὠτα υμῶν και οὐκ εἰσηκούσατε. 16 και ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδάβ υἱοῦ Ρηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρός αὐτῶν, ὁ δε λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου. 17 δια τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος · ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν και ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ πάντα τὰ κακά, α ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς. 18 δια τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος · ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδάβ υἱοῦ Ρηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρός αὐτῶν ποιεῖν καθὸτι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, 19 οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ υἱοῦ Ρηχάβ παρεστηκῶς κατὰ πρόσωπὸν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ (Μασ. ΛΣΤ)

1 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων · 2 λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου και γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὺς ἐλάλησα πρὸς σε ἐπὶ Ἱερουσαλήμ και ἐπὶ Ἰούδα και ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σε, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα και ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης · 3 ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακά, α ἐγὼ λογιζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτῶν τῆς πονηράς, και ἴλωσ ἐσομαι τὰς ἀδικίας αὐτῶν και τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 4 και ἐκάλεσεν Ἰερεμίας τὸν Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, και ἐγράψεν ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὺς ἐχημάτισε πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου. 5 και ἐνετείλατο Ἰερεμίας τῷ Βαρούχ λέγων · ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι

εισελθὲν εἰς οἶκον Κυρίου. 6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὧσὶ παντὸς Ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς· 7 ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς οδοῦ αὐτῶν τῆς πονηράς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ οργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τούτον. 8 καὶ ἐποίησε Βαρούχ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου. 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ογδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακείμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἶκος Ἰούδα. 10 καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρούχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου, υἱοῦ Σαφάν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πόλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς καὶ ἐν ὧσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. 11 καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου· 12 καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ἐλνάθαν υἱὸς Ἀκχοβὼρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφάν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες, 13 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαρούχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. 14 καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες· τὸ χαρτίον, ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἤκε· καὶ ἔλαβε Βαρούχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς. 15 καὶ εἶπαν αὐτῷ· πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρούχ. 16 καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνέβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον· ἀναγγέλλοντες ἀναγγειλωμένῳ τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους. 17 καὶ τὸν Βαρούχ ἠρώτησαν λέγοντες· πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους; 18 καὶ εἶπε Βαρούχ· ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἰερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ. 19 καὶ εἶπον τῷ Βαρούχ· βᾶδισον καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἰερεμίας· ἄνθρωπος μὴ γνῶτω πού υμεῖς. 20 καὶ εἰσήλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους. 21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν λαβεῖν τὸ χαρτίον, καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμὰ· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα. 22 καὶ

ο βασιλεύς εκάθητο εν οίκω χειμερινῷ και εσχάρα πυρός κατά πρόσωπον αυτού. 23 και εγενήθη αναγινώσκοντος Ιουδίν τρεις σελίδας και τέσσαρας, απέτεμεν αυτὰς τῷ ξυρῷ του γραμματέως και ἐρριπεν εις το πυρ το επί της εσχάρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ο χάρτης εις το πυρ το επί της εσχάρας. 24 και οὐκ ἐζήτησαν και οὐ διέρρηξαν τα ἱμάτια αυτῶν ο βασιλεύς και οι παῖδες αυτού οι ἀκούοντες πάντας τους λόγους τούτους. 25 και Ελνάθαν και Γοθολίας και Γαμαρίας υπέθεντο τῷ βασιλεὶ προς το μη κατακαῦσαι το χαρτίον. 26 και ἐνετείλατο ο βασιλεύς τῷ Ιερεμῆλ υἱῷ του βασιλέως και τῷ Σαραία υἱῷ Εσρηήλ συλλαβεῖν τον Βαρούχ και τον Ιερεμίαν · και κατεκρύβησαν.

27 Και ἐγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν μετὰ το κατακαῦσαι τον βασιλέα το χαρτίον, πάντας τους λόγους, οὓς ἔγραψε Βαρούχ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου λέγων · 28 πάλιν λάβε συ χαρτίον ἕτερον και γράψον πάντας τους λόγους τους ὄντας ἐπὶ του χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ. 29 και ερεῖς · οὕτως εἶπε Κύριος · συ κατέκαυσας το χαρτίον τούτο λέγων · διατί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων · εἰσπορευόμενος εἰσπορευέσεται βασιλεύς Βαβυλώνος και ἐξολοθρεύσει την γην ταύτην, και ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος και κτήνη; 30 δια τούτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ιωακείμ βασιλέα Ιούδα · οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, και το θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι της ἡμέρας και ἐν τῷ παγετῷ της νυκτός · 31 και ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτόν και ἐπὶ το γένος αὐτοῦ και ἐπὶ τους παῖδας αὐτοῦ και ἐπάξω ἐπ' αὐτούς και ἐπὶ τους κατοικοῦντας Ιερουσαλήμ και ἐπὶ την γην Ιούδα πάντα τα κακά, ἃ ἐλάλησα προς αὐτούς, και οὐκ ἤκουσαν. 32 και ἔλαβε Βαρούχ χαρτίον ἕτερον και ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἅπαντας τους λόγους του βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ιωακείμ · και ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὔτοι.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ (Μασ. ΛΖ)

1 ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱος Ιωσία ἀντὶ Ιωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν του Ιούδα · 2 και οὐκ ἤκουσαν αὐτός και οι παῖδες αὐτοῦ και ο λαός της γης τους

λόγους Κυρίου, ους ελάλησεν εν χειρί Ιερεμίου. 3 και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Ιωάχαλ υιόν Σελεμίου και τον Σοφονιαν υιόν Μασσαίου τον ιερέα προς Ιερεμίαν λέγων· πρόσευξαι δη περί ημών προς Κύριον. 4 και Ιερεμίας ήλθε και διήλθε δια μέσου της πόλεως, και ουκ έδωκαν αυτόν εις τον οίκον της φυλακής. 5 και δύναμις Φαραώ εξήλθεν εξ Αιγύπτου, και ήκουσαν οι Χαλδαιοι την ακοήν αυτών και ανέβησαν από Ιερουσαλήμ. 6 και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων· 7 ούτως ειπε Κύριος· ούτως ερείς προς βασιλέα Ιούδα τον αποστειλанта προς σε του εκζητήσαί με· ιδού δύναμις Φαραώ η εξελθούσα υμίν εις βοήθειαν αποστρέψουσιν εις γην Αιγύπτου, 8 και αναστρέψουσιν αυτοί οι Χαλδαιοι, και πολεμήσουσιν επί την πόλιν ταύτην και συλλήψονται αυτήν και καύσουσιν αυτήν εν πυρί. 9 ότι ούτως ειπε Κύριος· μη υπολάβητε ταις ψυχαίς υμών λέγοντες· αποτρέχοντες απελεύσονται αφ' ημών οι Χαλδαιοι, ότι ου μη απέλθωσι· 10 και εάν πατάξητε πάσαν δύναμιν των Χαλδαιών τους πολεμούντας υμάς, και καταλειφθώσι τινες εκκεκεντημένοι έκαστος εν τω τόπω αυτού, ούτοι αναστήσονται και καύσουσι την πόλιν ταύτην εν πυρί.

11 Και εγένετο ότε ανέβη η δύναμις των Χαλδαιών από Ιερουσαλήμ από προσώπου της δυνάμεως Φαραώ, 12 εξήλθεν Ιερεμίας από Ιερουσαλήμ του πορευθήναι εις γην Βενιαμίν του αγοράσαι εκείθεν εν μέσω του λαού. 13 και εγένετο αυτός εν πόλη Βενιαμίν, και εκεί άνθρωπος, παρ' ω κατέλυε, Σαρουΐα υιος Σελεμίου, υιού Ανανίου, και συνέλαβε τον Ιερεμίαν λέγων· προς τους Χαλδαιούς συ φεύγεις; 14 και ειπε· ψεύδος, ουκ εις τους Χαλδαιούς εγώ φεύγω. και ουκ εισήκουσεν αυτού και συνέλαβε Σαρουΐα τον Ιερεμίαν και εισήγαγεν αυτόν προς τους άρχοντας. 15 και επικράνθησαν οι άρχοντες επί Ιερεμίαν και επάταξαν αυτόν και απέστειλαν αυτόν εις την οικίαν Ιωνάθαν του γραμματέως, ότι ταύτην εποίησαν εις οικίαν φυλακής. 16 και ήλθεν Ιερεμίας εις οικίαν του λάκκου και εις την χερέθ και εκάθισεν εκεί ημέρας πολλάς· 17 και απέστειλε Σεδεκίας και εκάλεσεν αυτόν, και ηρώτα αυτόν ο βασιλεύς κρυφαιώς ειπείν, ει έστιν ο λόγος παρά Κυρίου, και ειπεν· έστιν· εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήση. 18 και ειπεν Ιερεμίας τω βασιλεί· τι ηδικησά σε και τους παιδάς σου και τον λαόν τούτον, ότι συ δίδως με εις οικίαν φυλακής; 19 και που εισιν οι προφήται υμών οι προφητεύσαντες υμίν λέγοντες· ότι ου μη έλθη βασιλεύς Βαβυλώνος επί την γην ταύτην; 20 και νυν, κύριε βασιλεύ, πεσέτω το έλεός μου κατά πρόσωπόν σου, και τι αποστρέφεις με εις οικίαν Ιωνάθαν του γραμματέως και ου μη αποθάνω εκεί; 21 και

συνέταξεν ο βασιλεύς και ενεβάλοσαν αυτόν εις οικίαν της φυλακής και εδίδοσαν αυτόν άρτον ένα της ημέρας έξωθεν ου πέσσουσιν, έως εξέλιπον οι άρτοι εκ της πόλεως. και εκάθισεν Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ (Μασ. ΛΗ)

1 ΚΑΙ ήκουσε Σαφατίας υιος Μάθαν και Γοδολίας υιος Πασχώρ και Ιωάχαλ υιος Σελεμίου τους λόγους, ους Ιερεμίας ελάλει επί τον λαόν λέγων · 2 ούτως ειπε Κύριος · ο κατοικών εν τη πόλει ταύτη αποθανείται εν ρομφαία και εν λιμω, και ο εκπορευόμενος προς τους Χαλδαιούς ζήσεται, και έσται η ψυχή αυτού εις εύρημα, και ζήσεται. 3 ότι ούτως ειπε Κύριος · παραδιδομένη παραδοθήσεται η πόλις αύτη εις χείρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλώνος, και συλλήψεται αυτήν. 4 και ειπαν τω βασιλεί · αναιρεθήτω δη ο άνθρωπος εκείνος, ότι αυτός εκλύει τας χείρας των ανθρώπων των πολεμούντων των καταλειπομένων εν τη πόλει και τας χείρας παντός του λαού λαλών προς αυτούς κατά τους λόγους τούτους · ότι ο άνθρωπος ούτος ου χρησιμολογεί ειρήνην τω λαω τούτω, αλλ' ή πονηρά. 5 και ειπεν ο βασιλεύς · ιδού αυτός εν χερσίν υμών · ότι ουκ ηδύνατο ο βασιλεύς προς αυτούς. 6 και έρριψαν αυτόν εις λάκκον Μελχίου υιού του βασιλέως, ος ην εν τη αυλή της φυλακής, και εχάλασαν αυτόν εις τον λάκκον, και εν τω λάκκω ουκ ην ύδωρ αλλ' ή βόρβορος, και ην εν τω βορβόρω. - 7 Και ήκουσεν Αβδεμέλεχ ο Αιθίοψ, και αυτός εν οικία του βασιλέως, ότι έδωκαν Ιερεμίαν εις τον λάκκον · και ο βασιλεύς ην εν τη πόλη Βενιαμίν, 8 και εξήλθε προς αυτόν και ελάλησε προς τον βασιλέα, και ειπεν · 9 επονηρεύσω α εποίησας του αποκτείνει τον άνθρωπον τούτον από προσώπου του λιμού, ότι ουκ εισίν έτι άρτοι εν τη πόλει. 10 και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Αβδεμέλεχ λέγων · λάβε εις τας χείράς σου εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους και ανάγαγε αυτόν εκ του λάκκου, ίνα μη αποθάνη. 11 και έλαβεν Αβδεμέλεχ τους ανθρώπους και εισήλθεν εις την οικίαν του βασιλέως την υπόγειον και έλαβεν εκείθεν παλαιά ράκη και παλαιά σχοινία και έρριψεν αυτά προς Ιερεμίαν εις τον λάκκον 12 και ειπε · ταύτα θές

υποκάτω των σχοινίων, και εποίησεν Ιερεμίας ούτως. 13 και ειλκυσαν αυτόν τοις σχοινίοις και ανήγαγον αυτόν εκ του λάκκου· και εκάθισεν Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής. - 14 Και απέστειλεν ο βασιλεύς και εκάλεσεν αυτόν προς εαυτόν εις οικίαν Ασελεισή την εν οίκω Κυρίου· και είπεν αυτώ ο βασιλεύς· ερωτήσω σε λόγον, και μη δη κρύψης απ' εμού ρήμα. 15 και είπεν Ιερεμίας τω βασιλεί· εάν αναγγείλω σοι, ουχί θανάτω με θανατώσεις; και εάν συμβουλεύσω σοι, ου μη ακούσης μου. 16 και ώμοσεν αυτώ ο βασιλεύς λέγων· ζη Κύριος, ος εποίησεν ημίν την ψυχήν ταύτην, ει αποκτενώ σε και ει δώσω σε εις χείρας των ανθρώπων τούτων. 17 και είπεν αυτώ Ιερεμίας· ούτως είπε Κύριος· εάν εξελθών εξέλθης προς ηγεμόνας βασιλέως Βαβυλώνος, και ζήσεται η ψυχή σου, και η πόλις αύτη ου μη κατακαυθή εν πυρί, και ζήση συ και η οικία σου. 18 και εάν μη εξέλθης, δοθήσεται η πόλις αύτη εις χείρας των Χαλδαιών, και καύσουσιν αυτήν εν πυρί, και συ ου μη σωθής. 19 και είπεν ο βασιλεύς τω Ιερεμία· εγώ λόγον έχω των Ιουδαιών των πεφευγόντων προς τους Χαλδαιούς, μη δώσιν με εις χείρας αυτών, και καταμωκήσονται μου. 20 και είπεν Ιερεμίας· ου μη παραδώσι σε· άκουσον τον λόγον Κυρίου, ον εγώ λέγω προς σε, και βέλτιον έσται σοι, και ζήσεται η ψυχή σου. 21 και ει μη θέλεις συ εξελθείν, ούτος ο λόγος, ον έδειξέ μοι Κύριος· 22 και ιδού πάσαι αι γυναίκες αι καταλειφθείσαι εν οικία βασιλέως Ιούδα εξήγοντο προς άρχοντας βασιλέως Βαβυλώνος, και αύται έλεγον· ηπάτησάν σε και δυνήσονται σοι άνδρες ειρηνικοί σου και καταλύσουσιν εν ολισθήμασι πόδα σου, απέστρεψαν από σου. 23 και τας γυναϊκάς σου και τα τέκνα σου εξάξουσι προς τους Χαλδαιούς, και συ ου μη σωθής, ότι εν χειρί βασιλέως Βαβυλώνος συλληφθήση, και η πόλις αύτη κατακαυθήσεται. 24 και είπεν αυτώ ο βασιλεύς· άνθρωπος μη γνώτω εκ των λόγων τούτων, και συ ου μη αποθάνης. 25 και εάν οι άρχοντες ακούσωσιν ότι ελάλησά σοι και έλθωσι προς σε και είπωσί σοι· ανάγγειλον ημίν, τι ελάλησέ σοι ο βασιλεύς, μη κρύψης αφ' ημών, και ου μη ανέλωμέν σε, και τι ελάλησε προς σε ο βασιλεύς; 26 και ερείς αυτοίς· ρίπτω εγώ το έλεός μου κατ' οφθαλμούς του βασιλέως προς το μη αποστρέψαι με εις οικίαν Ιωνάθαν αποθανείν με εκεί. 27 και ήλθοσαν πάντες οι άρχοντες προς Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν, και ανήγγειλεν αυτοίς κατά πάντας τους λόγους τούτους, ους ενετείλατο αυτώ ο βασιλεύς· και απεισιώπησαν, ότι ουκ ηκούσθη ο λόγος Κυρίου. 28 και εκάθισεν Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής έως χρόνου ου συνελήφθη Ιερουσαλήμ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ (Μασ. ΛΘ)

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω έτει τω ενάτω του Σεδεκία βασιλέως Ιούδα εν τω μηνί τω δεκάτω παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτού επί Ιερουσαλήμ και επολιόρκουν αυτήν. 2 και εν τω ενδεκάτω έτει του Σεδεκία, εν τω μηνί τω τετάρτω, ενάτη του μηνός, ερράγη η πόλις. 3 και εισήλθον πάντες οι ηγούμενοι βασιλέως Βαβυλώνος και εκάθισαν εν πόλη τη μέση Ναργαλασάρ και Σαμαγώθ και Ναβουσαχάρ και Ναβουσαρείς και Ναγαργασασέρ Ραβαμάγ και οι κατάλοιποι ηγεμόνες βασιλέως Βαβυλώνος · 14 και απέστειλαν και έλαβον τον Ιερεμιαν εξ αυλής της φυλακής και έδωκαν αυτόν προς τον Γοδολιαν υιόν Αχεικάμ υιού Σαφάν · και εξήγαγον αυτόν, και εκάθισεν εν μέσω του λαού. - 15 Και προς Ιερεμιαν εγένετο λόγος Κυρίου εν τη αυλή της φυλακής λέγων · 16 πορεύου και ειπέ προς Αβδεμέλεχ τον Αιθίοπα · ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ · ιδού εγώ φέρω τους λόγους μου επί την πόλιν ταύτην εις κακά και ουκ εις αγαθά, 17 και σώσω σε εν τη ημέρα εκείνη και ου μη δώσω σε εις χείρας των ανθρώπων, ων συ φοβή από προσώπου αυτών, 18 ότι σώζων σώσω σε, και εν ρομφαία ου μη πέσης. και έσται η ψυχή σου εις εύρημα, ότι επεποίθεις επ' εμοί, φησί Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ (Μασ. Μ)

1 Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμιαν ύστερον μετά το αποστείλαι αυτόν Ναβουζαρδάν τον αρχιμάγειρον τον εκ Δαμάν εν τω λαβείν αυτόν εν χειροπέδαις, εν μέσω αποικίας Ιούδα των ηγμένων εις Βαβυλώνα. 2 και έλαβεν αυτόν ο αρχιμάγειρος και ειπεν αυτω · Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον τόπον τούτον, 3 και εποίησε Κύριος, ότι ημάρτετε αυτω, και ουκ ηκούσατε της φωνής αυτού. 4 ιδού έλυσά σε από των

χειροπέδων των επί τας χεῖράς σου · εἰ καλὸν ἐναντίον σου ελθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλώνα, ἦκε, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπὶ σε · 5 εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε καὶ ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ, υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐν γῆ Ἰούδα, καὶ οἰκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῆ Ἰούδα · εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν. 6 καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῆ. - 7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλώνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῆ καὶ παρακατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐκ ἀπόκισεν εἰς Βαβυλώνα. 8 καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά Ἰσμαῆλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἰωάνν υἱὸς Καρηέ καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμέθ καὶ υἱοὶ Ἰωφέ τοῦ Νετωφαθί καὶ Ἐζονίας υἱὸς τοῦ Μωχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. 9 καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων · μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων · κατοικήσατε ἐν τῇ γῆ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν. 10 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφά στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν, αἷς κατεκρατήσατε. 11 καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῆ Μωάβ καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμῶν καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαία καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλώνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδα, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ. 12 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφά καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον. - 13 Καὶ Ἰωανάν υἱὸς Καρηέ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά 14 καὶ εἶπαν αὐτῷ · εἰ γινώσκει γινώσκεις ὅτι Βελεισά βασιλεὺς υἱὸς υἱῶν Ἀμμῶν ἀπέστειλε πρὸς σε τὸν Ἰσμαῆλ πατάξαι σου ψυχὴν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας. 15 καὶ εἶπεν Ἰωανάν τῷ Γοδολία κρυφαίως ἐν Μασσηφά · πορεύσομαι δη καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαῆλ καὶ μηθεὶς γινώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σε καὶ ἀπολούνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα. 16 καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωανάν · μὴ ποιήσης τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ὅτι ψευδὴ σὺ λέγεις περὶ Ἰσμαῆλ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ (Μασ. ΜΑ)

1 ΚΑΙ εγένετο τω μηνί τω εβδόμω ήλθεν Ισμαήλ υιος Ναθανίου υιού Ελεασά από γένους του βασιλέως και δέκα άνδρες μετ' αυτού προς Γοδολιαν εις Μασσηφά, και έφαγον εκεί άρτον άμα. 2 και ανέστη Ισμαήλ και οι δέκα άνδρες, οι ήσαν μετ' αυτού, και επάταξαν τον Γοδολιαν, ον κατέστησε βασιλεύς Βαβυλώνος επί της γης, 3 και πάντας τους Ιουδαίους τους όντας μετ' αυτού εν Μασσηφά και πάντας τους Χαλδαιούς τους ευρεθέντας εκεί. - 4 Και εγένετο τη ημέρα τη δευτέρα πατάξαντος αυτού τον Γοδολιαν, και άνθρωπος ουκ έγνω, 5 και ήλθοσαν άνδρες από Συχέμ και από Σαλήμ και από Σαμαρείας, ογδοήκοντα άνδρες, εξυρημένοι πώγωνας και διερρηγμένοι τα ιμάτια και κοιπόμενοι, και μαναά και λίβανος εν χερσίν αυτών του εισενεγκείν εις οίκον Κυρίου. 6 και εξήλθεν εις απάντησιν αυτοίς Ισμαήλ· αυτοί επορεύοντο και έκλαιον, και ειπεν αυτοίς· εισέλθετε προς Γοδολιαν. 7 και εγένετο εισελθόντων αυτών εις το μέσον της πόλεως, έσφαξεν αυτούς εις το φρέαρ. 8 και δέκα άνδρες ευρέθησαν εκεί και ειπαν τω Ισμαήλ· μη ανέλης ημάς, ότι εισίν ημίν θησαυροί εν αγρω, πυροί και κριθαί, μέλι και έλαιον· και παρήλθε και ουκ ανείλεν αυτούς εν μέσω των αδελφών αυτών. 9 και το φρέαρ, εις ό έρριψεν εκεί Ισμαήλ πάντας, ους επάταξε, φρέαρ μέγα τούτο εστιν, ό εποίησεν ο βασιλεύς Ασά από προσώπου Βασαά βασιλέως Ισραήλ· τούτο ενέπλησεν Ισμαήλ τραυματιών. 10 και απέστρεψεν Ισμαήλ πάντα τον λαόν τον καταλειφθέντα εις Μασσηφά και τας θυγατέρας του βασιλέως, ας παρακατέθετο ο αρχιμάγειρος τω Γοδολία υιω Αχεικάμ, και ώχето εις το πέραν υιών Αμμών. - 11 Και ήκουσεν Ιωανάν υιος Καρηέ και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως οι μετ' αυτού πάντα τα κακά, α εποίησεν Ισμαήλ, 12 και ήγαγον άπαν το στρατόπεδον αυτών και ώχοντο πολεμείν αυτόν και εύρον αυτόν επί ύδατος πολλού εν Γαβαών. 13 και εγένετο ότε ειδε πας ο λαός ο μετά Ισμαήλ τον Ιωανάν και τους ηγεμόνας της δυνάμεως της μετ' αυτού, 14 και ανέστρεψαν προς Ιωανάν. 15 και Ισμαήλ εσώθη συν οκτώ ανθρώποις και ώχето προς τους υιούς Αμμών. - 16 Και έλαβεν Ιωανάν και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως οι μετ' αυτού πάντας τους καταλοιπούς του λαού, ους απέστρεψεν από Ισμαήλ, δυνατούς άνδρας εν πολέμω και τας

γυναίκας και τα λοιπά και τους ευνούχους, ους απέστρεψαν από Γαβαών, 17 και ώχοντο και εκάθισαν εν Γαβηρώθ - Χαμαάμ τη προς Βηθλεέμ του πορευθήναι εις Αίγυπτον 18 από προσώπου των Χαλδαιών, ότι εφοβήθησαν από προσώπου αυτών, ότι επάταξεν Ισμαήλ τον Γοδολίαν, ον κατέστησεν ο βασιλεύς Βαβυλώνος εν τη γη.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ (Μασ. ΜΒ)

1 ΚΑΙ προσήλθον πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως και Ιωανάν και Αζαρίας υιος Μασαίου και πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου 2 προς Ιερεμίαν τον προφήτην και είπαν αυτω· πεσέτω δη το έλεος ημών κατά πρόσωπόν σου και πρόσευξαι προς Κύριον τον Θεόν σου περί των καταλοίπων τούτων, ότι κατελείφθημεν ολίγοι από πολλών, καθώς οι οφθαλμοί σου βλέπουσι· 3 και αναγγειλάτω ημίν Κύριος ο Θεός σου την οδόν, ή πορευοόμεθα εν αυτη, και λόγον ον ποιήσομεν. 4 και είπεν αυτοίς Ιερεμίας· ήκουσα, ιδού εγώ προσεύξομαι υπέρ υμών προς Κύριον τον Θεόν ημών κατά τους λόγους υμών· και έσται, ο λόγος, ον αν αποκριθήσεται Κύριος ο Θεός, αναγγελώ υμίν, ου μη κρύψω αφ' υμών ρήμα. 5 και αυτοί είπαν τω Ιερεμία· έστω Κύριος εν ημίν εις μάρτυρα δίκαιον και πιστόν, ει μη κατά πάντα τον λόγον, ον εάν αποστείλη Κύριος προς ημάς, ούτως ποιήσωμεν· 6 και εάν αγαθόν και εάν κακόν, την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, ου ημείς αποστέλλομέν σε προς αυτόν, ακουσόμεθα, ινα βέλτιον ημίν γένηται, ότι ακουσόμεθα της φωνής Κυρίου του Θεού ημών. - 7 Και εγενήθη μεθ' ημέρας δέκα εγενήθη λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν. 8 και εκάλεσε τον Ιωανάν και τους ηγεμόνας της δυνάμεως και πάντα τον λαόν από μικρού έως μεγάλου 9 και είπεν αυτοίς· ούτως είπε Κύριος· 10 εάν καθίσαντες καθίσητε εν τη γη ταύτη, οικοδομήσω υμάς και ου μη καθελώ και φυτεύσω υμάς και ου μη εκτίλω, ότι αναπέπαυμαι επί τοις κακοίς, οίς εποίησα υμίν. 11 μη φοβηθήτε από προσώπου βασιλέως Βαβυλώνος, ου υμείς φοβείσθε από προσώπου αυτού, μη φοβηθήτε, φησί Κύριος, ότι μεθ' υμών εγώ ειμι του εξαιρείσθαι υμάς και σώζειν υμάς εκ χειρός αυτού· 12 και δώσω υμίν έλεος και ελεήσω υμάς

και επιστρέψω υμᾶς εἰς τὴν γῆν υμῶν. 13 καὶ εἰ λέγετε υμεῖς· οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου, 14 ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ μὴ ἰδῶμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν, 15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου· οὕτως εἶπε Κύριος· εἰάν υμεῖς δώτε τὸ πρόσωπον υμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν, 16 καὶ ἔσται, ἡ ρομφαία, ἣν υμεῖς φοβείσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει υμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς, οὐ υμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται υμᾶς ὀπίσω υμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανείσθε. 17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ρομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς. 18 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' υμᾶς εἰσελθόντων υμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ υποχείριοι καὶ εἰς ἀρὰν καὶ εἰς ονειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον, 19 ἀ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' υμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰούδα· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον. καὶ νῦν γνόντες γνῶσεσθε 20 ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς υμῶν ἀποστειλαντὲς με λέγοντες· πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ἀ εἰάν λαλήσῃ σοι Κύριος, ποιήσομεν. 21 καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἧς ἀπέστειλέ με πρὸς υμᾶς. 22 καὶ νῦν ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ὃ υμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν (Μασ. ΜΓ)

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἰερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαόν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους, 2 καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίου καὶ Ἰωανάν υἱὸς Καρηέ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ἰερεμιά λέγοντες· ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ, 3 ἀλλ' ἡ Βαρούχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας

των Χαλδαιών του θανατώσαι ημάς και αποικισθήναι ημάς εις Βαβυλώνα. 4 και ουκ ήκουσεν Ιωανάν και πάντες ηγεμόνες της δυνάμεως και πας ο λαός της φωνής Κυρίου κατοικήσαι εν γη Ιούδα. 5 και έλαβεν Ιωανάν και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως πάντας τους καταλοίπους Ιούδα, τους αποστρέψαντας κατοικείν εν τη γη, 6 τους δυνατούς άνδρας και τας γυναίκας και τα νήπια, και τας θυγατέρας του βασιλέως και τας ψυχάς, ας κατέλιπε Ναβουζαρδάν μετά Γοδολίου υιού Αχεικάμ, και Ιερεμίαν τον προφήτην και Βαρούχ υιόν Νηριού 7 και εισήλθον εις Αιγύπτου, ότι ουκ ήκουσαν της φωνής Κυρίου · και εισήλθον εις Τάφνας. 8 και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν εν Τάφνας λέγων · 9 λαβέ σεαυτω λίθους μεγάλους και κατάκρυσον αυτούς εν προθύροις, εν πόλη της οικίας Φαραώ εν Τάφνας, κατ' οφθαλμούς ανδρών Ιούδα 10 και ερείς · ούτως ειπε Κύριος · ιδού εγώ αποστέλλω και άξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος, και θήσει αυτού τον θρόνον επάνω των λίθων τούτων, ων κατέκρυσας, και αρεί τα όπλα αυτού επ' αυτούς 11 και εισελεύσεται και πατάξει γην Αιγύπτου, ους εις θάνατον, εις θάνατον, και ους εις αποικισμόν, εις αποικισμόν, και ους εις ρομφαίαν, εις ρομφαίαν. 12 και καύσει πυρ εν οικίαις των θεών αυτών και εμπυριεί αυτάς και αποικιεί αυτούς και φθειριεί γην Αιγύπτου, ωσπερ φθειρίζει ποιμήν το ιμάτιον αυτού, και εξελεύσεται εν ειρήνη, 13 και συντριψει τους στόλους Ηλιουπόλεως, τους εν Ων, και τας οικίας αυτών κατακαύσει εν πυρί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ (Μασ. ΜΔ, ΜΕ)

1 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν άπασι τοις Ιουδαιιοις τοις κατοικούσιν εν γη Αιγύπτου και τοις καθημένοις εν Μαγδώλω και εν Τάφνας και εν γη Παθούρης λέγων · 2 ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ · υμείς εωράκατε πάντα τα κακά, α επήγαγον επί Ιερουσαλήμ και επί τας πόλεις Ιούδα, και ιδού εισιν έρημοι από ενοίκων 3 από προσώπου πονηρίας αυτών, ης εποίησαν παραπικράναί με πορευθέντες θυμιάν θεοις ετέροις, οις ουκ έγνωτε. 4 και απέστειλα προς υμάς τους παιδάς μου τους προφήτας όρθρου και απέστειλα λέγων · μη

ποιήσητε το πράγμα της μολύνσεως ταύτης, ης εμίσησα. 5 και ουκ ήκουσάν μου, και ουκ έκλιναν το ους αυτών αποστρέψαι από των κακών αυτών προς το μη θυμιάν θεοίς ετέροις. 6 και έσταξεν η οργή μου και ο θυμός μου και εξεκαύθη εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ, και εγενήθησαν εις ερήμωσιν και εις άβατον ως η ημέρα αύτη. 7 και νυν ούτως είπε Κύριος παντοκράτωρ · ινατί υμείς ποιείτε κακά μεγάλα επί ψυχαίς υμών εκκόψαι υμών άνθρωπον και γυναίκα, νήπιον και θηλάζοντα εκ μέσου Ιούδα προς το μη καταλειφθήναι υμών μηδένα, 8 παραπικράναί με εν τοις έργοις των χειρών υμών θυμιάν θεοίς ετέροις εν γη Αιγύπτω, εις ην ήλθατε κατοικείν εκεί, ινα εκκοπήτε και ινα γέννησθε εις κατάραν και εις ονειδισμόν εν πάσι τοις έθνεσι της γης; 9 μη επιλέλησθε υμείς των κακών των πατέρων υμών και των κακών των βασιλέων Ιούδα και των κακών των αρχόντων υμών και των κακών των γυναικών υμών, ων εποίησαν εν γη Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ; 10 και ουκ επαύσαντο έως της ημέρας ταύτης και ουκ αντείχοντο των προσταγμάτων μου, ων έδωκα κατά πρόσωπον των πατέρων αυτών. 11 δια τούτο ούτως είπε Κύριος · ιδού εγώ εφίστημι το πρόσωπόν μου 12 του απολέσαι πάντας τους καταλοιπούς τους εν Αιγύπτω, και πεσούνται εν ρομφαία και εν λιμω εκλείψουσιν από μικρού έως μεγάλου και έσονται εις ονειδισμόν και εις απώλειαν και εις κατάραν. 13 και επισκέψομαι επί τους καθημένους εν γη Αιγύπτω ως επεσκεψάμην επί Ιερουσαλήμ εν ρομφαία και εν λιμω και εν θανάτω, 14 και ουκ έσται σεσωσμένος ουθείς των επιλοιπων Ιούδα των παροικούντων εν γη Αιγύπτω του επιστρέψαι εις γην Ιούδα, εφ' ην αυτοί ελπίζουσι ταις ψυχαίς αυτών του επιστρέψαι εκεί · ου μη επιστρέψωσιν αλλ' ή ανασεωσμένοι. 15 και απεκρίθησαν τω Ιερεμία πάντες οι άνδρες οι γνόντες ότι θυμιώσιν αι γυναίκες αυτών θεοίς ετέροις και πάσαι αι γυναίκες, συναγωγή μεγάλη, και πας ο λαός οι καθημενοι εν γη Αιγύπτω, εν Παθουρή, λέγοντες · 16 ο λόγος, ον ελάλησας προς ημάς τω ονόματι Κυρίου, ουκ ακούσομέν σου, 17 ότι ποιούντες ποιήσομεν πάντα τον λόγον, ος εξελεύσεται εκ του στόματος ημών, θυμιάν τη βασιλίση του ουρανού και σπένδειν αυτη σπονδάς, καθά εποιήσαμεν ημείς και οι πατέρες ημών και οι βασιλείς ημών και οι άρχοντες ημών εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ και επλήσθημεν άρτων και εγενόμεθα χρηστοί και κακά ουκ είδομεν · 18 και ως διελίπομεν θυμιώντες τη βασιλίση του ουρανού, ηλαττώθημεν πάντες και εν ρομαία και εν λιμω εξελίπομεν. 19 και ότι ημείς θυμιώμεν τη βασιλίση του ουρανού και εσπείσαμεν αυτη σπονδάς, μη άνευ των ανδρών ημών

εποιήσαμεν αυτη χαυώνας και εσπείσαμεν αυτη σπονδάς;- 20 Και ειπεν Ιερεμίας αντι τω λαω, τοις δυνατοις και ταις γυναιξι και παντι τω λαω, τοις αποκριθεισιν αυτω λόγους, λέγων· 21 ουχι του θυμιάματος, ου εθυμιάσατε εν ταις πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ υμεις και οι πατέρες υμών και οι βασιλεις υμών και οι άρχοντες υμών και ο λαός της γης, εμνήσθη Κύριος, και ανέβη επί την καρδιαν αυτου; 22 και ουκ ηδύνατο Κύριος έτι φέρειν από προσώπου πονηρίας πραγμάτων υμών και από των βδελυγμάτων υμών, ων εποιήσατε· και εγενήθη η γη υμών εις ερήμωσιν και εις άβατον και εις αράν ως εν τη ημέρα ταύτη, 23 από προσώπου, ων εθυμιάτε και ων ημάρτετε τω Κυρίω και ουκ ηκούσατε της φωνής Κυρίου και εν τοις προστάγμασιν αυτου και εν τω νόμω και εν τοις μαρτυριοις αυτου ουκ επορεύθητε, και επελάβετο υμών τα κακά ταύτα. 24 και ειπεν Ιερεμίας τω λαω και ταις γυναιξιν· ακούσατε λόγον Κυρίου· 25 ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· υμεις γυναίκες τω στόματι υμών ελαλήσατε και ταις χερσιν υμών επληρώσατε λέγουσαι· ποιούσαι ποιήσομεν τας ομολογίας ημών, ας ωμολογήσαμεν, θυμιάν τη βασιλίση του ουρανου και σπένδειν αυτη σπονδάς· εμμείνασαι ενεμείνατε ταις ομολογίαις υμών και ποιούσαι εποιήσατε. 26 δια τούτο ακούσατε λόγον Κυρίου, πας Ιούδα οι καθήμενοι εν γη Αιγύπτω· ιδού ώμοσα τω ονόματι μου τω μεγάλω, ειπε Κύριος, εάν γένηται έτι όνομά μου εν τω στόματι παντός Ιούδα ειπείν· ζη Κύριος Κύριος, εν πάση γη Αιγύπτω. 27 ότι εγώ εγρήγορα επ' αυτους του κακώσαι αυτους και ουκ αγαθώσαι, και εκλείψουσι πας Ιούδα, οι κατοικούντες εν γη Αιγύπτω, εν ρομφαία και εν λιμω, έως αν εκλίπωσι. 28 και οι σεσωσμένοι από ρομφαίας επιστρέψουσιν εις γην Ιούδα ολίγοι αριθμω, και γνώσονται οι κατάλοιποι Ιούδα οι καταστάντες εν γη Αιγύπτω κατοικήσαι εκεί, λόγος τίνος εμμενει. 29 και τούτο το σημείον υμίν ότι επισκέψομαι εγώ εφ' υμάς εις πονηρά· 30 ούτως ειπε Κύριος· ιδού εγώ δίδωμι τον Ουαφρή βασιλέα Αιγύπτου εις χείρας εχθρου αυτου και εις χείρας ζητούντων την ψυχην αυτου, καθά έδωκα τον Σεδεκιαν βασιλέα Ιούδα εις χείρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος εχθρου αυτου και ζητούντος την ψυχην αυτου.

(Μασ. ΜΕ 1-5). 31 Ο λόγος ον ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς Βαρούχ υιόν Νηριου, ότε έγγραφε τους λόγους τούτους εν τω βιβλίω από στόματος Ιερεμίου εν τω ενιαυτω τω τετάρτω Ιωακειμ υιω Ιωσία, βασιλέως Ιούδα. 32 ούτως ειπε Κύριος επί σοι, Βαρούχ· 33 ότι ειπας· οίμοι οίμοι, ότι προσέθηκε Κύριος κόπον επί πόνον μοι, εκοιμήθην εν στεναγμοις,

ανάπαυσιν ουχ εύρον, 34 ειπόν αυτώ· ούτως είπε Κύριος· ιδού ους εγώ ωκοδόμησα, εγώ καθαιρω, και ους εγώ εφύτευσα, εγώ εκτίλλω. 35 και συ ζητήσεις σεαυτώ μεγάλα; μη ζητήσεις, ότι ιδού εγώ επάγω κακά επί πάσαν σάρκα, λέγει Κύριος. και δώσω την ψυχήν σου εις εύρημα εν παντί τόπω, ου εάν βαδίσης εκεί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΒ

1 ΟΝΤΟΣ εικοστού και ενός έτους Σεδεκίου εν τω βασιλεύειν αυτόν, και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αμειτάαλ, θυγάτηρ Ιερεμίου, εκ Λοβενά. 4 και εγένετο εν τω έτει τω ενάτω της βασιλείας αυτού, εν μηνί τω δεκάτω, δεκάτη του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτού επί Ιερουσαλήμ και περιεχαράκωσαν αυτήν και περιωκοδόμησαν αυτήν τετραπέδοις λίθοις κύκλω. 5 και ήλθεν η πόλις εις συνοχήν έως ενδεκάτου έτους τω βασιλεί Σεδεκία· 6 εν τη ενάτη του μηνός και εστερεώθη ο λιμός εν τη πόλει, και ουκ ήσαν άρτοι τω λαω της γης. 7 και διεκόπη η πόλις, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί εξήλθον νυκτός κατά την οδόν της πύλης αναμέσον του τείχους και του προτειχίσματος, ό ην κατά τον κήπον του βασιλέως, και οι Χαλδαιοι επί της πόλεως κύκλω. και επορευθήσαν οδόν την εις Άραβα, 8 και κατεδίωξεν η δύναμις των Χαλδαιών οπίσω του βασιλέως και κατέλαβον αυτόν εν τω πέραν Ιεριχώ, και πάντες οι παιδες αυτού διεσπάρησαν απ' αυτού. 9 και συνέλαβον τον βασιλέα και ήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά, και ελάλησεν αυτώ μετά κρίσεως. 10 και έσφαξε βασιλεύς Βαβυλώνος τους υιούς Σεδεκίου κατ' οφθαλμούς αυτού, και πάντας τους άρχοντας Ιούδα έσφαξεν εν Δεβλαθά. 11 και τους οφθαλμούς Σεδεκίου εξετύφλωσε και έδησεν αυτόν εν πέδαις, και ήγαγεν αυτόν βασιλεύς Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα και έδωκεν αυτόν εις οικίαν μύλωνος έως ημέρας ης απέθανε. 12 και εν μηνί πέμπτω, δεκάτη του μηνός, ήλθε Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος ο εστηκώς κατά πρόσωπον του βασιλέως Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ, 13 και ενέπρησε τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάσας τας

οικίας της πόλεως, και πάσαν οικίαν μεγάλην ενέπρησεν εν πυρί. 14 και παν τείχος Ιερουσαλήμ κύκλω καθείλεν η δύναμις των Χαλδαιών, η μετά του αρχιμαγείρου. 16 και τους καταλοίπους του λαού κατέλιπεν ο αρχιμάγειρος εις αμπελουργούς και εις γεωργούς. 17 και τους στύλους τους χαλκούς τους εν οίκω Κυρίου και τας βάσεις και την θάλασσαν την χαλκήν την εν οίκω Κυρίου συνέτριψαν οι Χαλδαιοί και έλαβον τον χαλκόν αυτών και απήνεγκαν εις Βαβυλώνα. 18 και την στεφάνην και τας φιάλας και τας κρεάγρας και πάντα τα σκεύη τα χαλκά, εν οίς ελειτούργουν εν αυτοίς, 19 και τα σαφφώθ και τα μασμαρώθ και τους υποχυτήρας και τας λυχνίας και τας θυϊσκας και τους κυάθους, α ην χρυσά χρυσά και α ην αργυρά αργυρά, έλαβεν ο αρχιμάγειρος. 20 και οι στύλοι δύο και η θάλασσα μία και οι μόσχοι δώδεκα χαλκοί υποκάτω της θαλάσσης, α εποίησεν ο βασιλεύς Σαλωμών εις οίκον Κυρίου · ουκ ην σταθμός του χαλκού αυτών. 21 και οι στύλοι, τριακονταπέντε πηχών · ύψος του στύλου του ενός, και σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αυτόν, και το πάχος αυτού δακτύλων τεσσάρων κύκλω, 22 και γείσος επ' αυτοίς χαλκούν, και πέντε πήχεων το μήκος υπεροχή του γείσους του ενός, και δίκτυον και ρόαι επί του γείσους κύκλω, τα πάντα χαλκά · και κατά ταύτα τω στύλω τω δευτέρω, οκτώ ρόαι τω πήχει τοις δώδεκα πήχεσι. 23 και ήσαν αι ρόαι ενενηκονταέξ το εν μέρος, και ήσαν αι πάσαι ρόαι εκατόν επί του δικτύου κύκλω. 24 και έλαβεν ο αρχιμάγειρος τον ιερέα τον πρώτον και τον ιερέα τον δευτερούντα και τους τρεις τους φυλάττοντας την οδόν 25 και ευνούχον ένα, ος ην επιστάτης των ανδρών των πολεμιστών, και επτά άνδρας ονομαστούς τους εν προσώπω του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα των δυνάμεων, τον γραμματεύοντα τω λαω της γης, και εξήκοντα ανθρώπους εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως · 26 και έλαβεν αυτούς Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος του βασιλέως και ήγαγεν αυτούς προς βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά, 27 και επάταξεν αυτούς βασιλεύς Βαβυλώνος εν Δεβλαθά, εν γη Αιμάθ. 31 και εγένετο εν τω τριακοστω και εβδόμω έτει, αποικισθέντος του Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα εν τω δωδεκάτω μηνί, εν τη τετράδι και εικάδι του μηνός, έλαβεν Ουλαιμαραδάχ βασιλεύς Βαβυλώνος εν τω ενιαυτω, ω εβασίλευσε, την κεφαλήν Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εξ οικίας, ης εφυλάσσετο · 32 και ελάλησεν αυτω χρηστά και έδωκε τον θρόνον αυτού επάνω των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι · 33 και ήλλαξε την στολήν της φυλακής αυτού και ήσθιεν άρτον δια παντός κατά πρόσωπον αυτού

πάσας τας ημέρας, ας έζησε. 34 και η σύνταξις αυτω εδίδοτο δια παντός παρά του βασιλέως Βαβυλώνος εξ ημέρας εις ημέραν έως ημέρας, ης απέθανεν.

ΒΑΡΟΥΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ούτοι οι λόγοι του βιβλίου, ους έγραψε Βαρούχ υιος Νηρίου, υιού Μασαίου, υιού Σεδεκίου, υιού Ασαδίου, υιού Χελκίου, εν Βαβυλώνι, 2 εν τω έτει τω πέμπτω, εν εβδόμη του μηνός, εν τω καιρω, ω έλαβον οι Χαλδαιοι την Ιερουσαλήμ και ενέπρησαν αυτήν εν πυρί. 3 και ανέγνω Βαρούχ τους λόγους του βιβλίου τούτου εν ωσίν Ιεχονίου, υιού Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα και εν ωσί παντός του λαού των ερχομένων προς την βίβλον 4 και εν ωσί των δυνατών και υιών των βασιλέων και εν ωσί των πρεσβυτέρων και εν ωσί παντός του λαού, από μικρού έως μεγάλου, πάντων των κατοικούντων εν Βαβυλώνι επί ποταμού Σούδ. 5 και έκλαιον και ενήστευον και ηύχοντο εναντίον Κυρίου 6 και συνήγαγον αργύριον, καθά εκάστου ηδύνατο η χείρ, 7 και απέστειλαν εις Ιερουσαλήμ προς Ιωακείμ υιόν Χελκίου, υιού Σαλώμ, τον ιερέα, και προς τους ιερείς και προς πάντα τον λαόν, τους ευρεθέντας μετ ' αυτού εν Ιερουσαλήμ 8 εν τω λαβείν αυτόν τα σκεύη οίκου Κυρίου, τα εξενεχθέντα εκ του ναού, αποστρέψαι εις γην Ιούδα, τη δεκάτη του Σειουάν, σκεύη αργυρά, α εποίησε Σεδεκίας υιος Ιωσία βασιλεύς Ιούδα 9 μετά το αποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος τον Ιεχονίαν και τους άρχοντας και τους δεσμώτας και τους δυνατούς και τον λαόν της γης από Ιερουσαλήμ και ήγαγεν αυτόν εις Βαβυλώνα· 10 και είπαν· ιδού απεστείλαμεν προς υμάς αργύριον, και αγοράσατε του αργυρίου ολοκαυτώματα και περι άμαρτίας και λίβανον και ποιήσατε μάννα και ανοίσατε επί το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού ημών 11 και προσεύξασθε περι της ζωής Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος και εις ζωήν Βαλτάσαρ υιού αυτού, ίνα ώσιν αι ημέραι αυτών ως αι ημέραι του ουρανού επί της γης. 12 και δώσει

Κύριος ισχόν ημίν και φωτίσει τους οφθαλμούς ημών, και ζησόμεθα υπό την σκιάν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνας και υπό την σκιάν Βαλτάσαρ υιού αυτού και δουλεύσομεν αυτοίς ημέρας πολλές και ευρήσομεν χάριν εναντίον αυτών. 13 και προσεύξασθε περί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, ότι ημάρτομεν τω Κυρίω Θεω ημών, και ουκ απέστρεψεν ο θυμός Κυρίου και η οργή αυτού αφ' ημών έως της ημέρας ταύτης. 14 και αναγνώσεσθε το βιβλίον τούτο, ό απεστείλαμεν προς υμάς, εξαγορεύσαι εν οίκω Κυρίου εν ημέρα εορτής και εν ημέραις καιρού, 15 και ερείτε ·

Τω Κυρίω Θεω ημών η δικαιοσύνη, ημίν δε αισχόνη των προσώπων ως η ημέρα αύτη, ανθρώπω Ιούδα και τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ 16 και τοις βασιλεύσιν ημών και τοις άρχουσιν ημών και τοις ιερέυσιν ημών και τοις προφήταις ημών και τοις πατέρασιν ημών, 17 ων ημάρτομεν έναντι Κυρίου 18 και ηπειθήσαμεν αυτω και ουκ ηκούσαμεν της φωνής Κυρίου Θεού ημών πορεύεσθαι τοις προστάγμασι Κυρίου, οίς έδωκε κατά πρόσωπον ημών. 19 από της ημέρας, ης εξήγαγε Κύριος τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, και έως της ημέρας ταύτης ήμεθα απειθούντες προς Κύριον Θεόν ημών και εσχεδιάζομεν προς το μη ακούειν της φωνής αυτού. 20 και εκολλήθη εις ημάς τα κακά και η αρά, ην συνέταξε Κύριος τω Μωυσή παιδι αυτού εν ημέρα, ή εξήγαγε τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου δούναι ημίν γην ρέουσαν γάλα και μέλι ως η ημέρα αύτη. 21 και ουκ ηκούσαμεν της φωνής Κυρίου του Θεού ημών κατά πάντας τους λόγους των προφητών, ων απέστειλε προς ημάς, 22 και ωχόμεθα έκαστος εν διανοία καρδιάς αυτού της πονηράς εργάζεσθαι θεοίς ετέροις, ποιήσαι τα κακά κατ' οφθαλμούς Κυρίου Θεού ημών.

ΒΑΡΟΥΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ έστησε Κύριος τον λόγον αυτού, ον ελάλησεν αφ' ημάς και επί τους δικαστάς ημών τους δικάσαντας τον Ισραήλ και επί τους βασιλείς ημών, και επί τους άρχοντας ημών και επί άνθρωπον Ισραήλ και Ιούδα, 2 του αγαγείν αφ' ημάς κακά μεγάλα, α ουκ εποίησεν υποκάτω

παντός του ουρανού καθά εποιήθη εν Ιερουσαλήμ, κατά τα γεγραμμένα εν τω νόμω Μωουσή, 3 του φαγείν ημάς άνθρωπον σάρκας υιού αυτού και άνθρωπον σάρκας θυγατρός αυτού. 4 και έδωκεν αυτούς υποχειρίους πάσαις ταις βασιλείαις ταις κύκλω ημών εις ονειδισμόν και εις άβατον εν πάσι τοις λαοίς τοις κύκλω, ου διέσπειρεν αυτούς Κύριος εκεί. 5 και εγενήθησαν υποκάτω και ουκ επάνω, ότι ημάρτομεν Κυρίω Θεω ημών προς το μη ακούειν της φωνής αυτού. 6 τω Κυρίω Θεω ημών η δικαιοσύνη, ημίν δε και τοις πατράσιν ημών η αισχύνη των προσώπων ως η ημέρα αύτη. 7 α ελάλησε Κύριος εφ ' ημάς, πάντα τα κακά ταύτα ήλθεν εφ ' ημάς. 8 και ουκ εδεήθημεν του προσώπου Κυρίου του αποστρέψαι έκαστον από των νοημάτων της καρδιας αυτών της πονηράς. 9 και εγρηγόρησε Κύριος επί τοις κακοίς, και επήγαγε Κύριος εφ ' ημάς, ότι δικαιος ο Κύριος επί πάντα τα έργα αυτού, α ενετείλατο ημίν. 10 και ουκ ηκούσαμεν της φωνής αυτού πορεύεσθαι τοις προστάγμασι Κυρίου, οίς έδωκε κατά πρόσωπον ημών. - 11 Και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ος εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εν σημείοις και εν τέρασι και εν δυνάμει μεγάλη και εν βραχίονι υψηλω και εποίησας σεαυτω όνομα ως η ημέρα αύτη, 12 ημάρτομεν, ησεβήσαμεν, ηδικήσαμεν, Κύριε ο Θεός ημών, επί πάσι τοις δικαιώμασί σου. 13 αποστραφήτω ο θυμός σου αφ ' ημών, ότι κατελείφθημεν ολίγοι εν τοις έθνεσιν, ου διέσπειρας ημάς εκεί. 14 εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής ημών και της δεήσεως ημών και εξελού ημάς ένεκέν σου και δος ημίν χάριν κατά πρόσωπον των αποικισάντων ημάς, 15 ίνα γνω πάσα η γη, ότι συ Κύριος ο Θεός ημών, ότι το όνομά σου επεκλήθη επί Ισραήλ και επί το γένος αυτού. 16 Κύριε, κάτιδε εκ του οίκου του αγίου σου και εννόησον εις ημάς· και κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον· 17 άνοιξον, Κύριε, οφθαλμούς σου και ιδέ, ότι ουχ οι τεθνηκότες εν τω άδη, ων ελήφθη το πνεύμα αυτών από των σπλάγχχνων αυτών, δώσουσι δόξαν και δικαίωμα τω Κυρίω· 18 αλλά η ψυχή η λυπούμένη επί το μέγεθος, ό βαδίζει κύπτον και ασθενούν και οι οφθαλμοί οι εκλείποντες και η ψυχή η πεινώσα δώσουσί σοι δόξαν και δικαιοσύνην, Κύριε. 19 ότι ουκ επί τα δικαιώματα των πατέρων ημών και των βασιλέων ημών ημείς καταβάλλομεν τον έλεον ημών κατά πρόσωπόν σου, Κύριε ο Θεός ημών, 20 ότι ενήκας τον θυμόν σου και την οργήν σου εφ ' ημάς, καθάπερ ελάλησας εν χειρί των παιδων σου των προφητών λέγων· 21 ούτως ειπε Κύριος· κλίνετε τον ώμον υμών εργάσασθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος και καθίσατε επί την γην, ην δέδωκα τοις πατράσιν

υμών · 22 και εάν μη ακούσητε της φωνής Κυρίου εργάσασθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος, 23 εκλείπειν ποιήσω εκ πόλεων Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ φωνήν ευφροσύνης και φωνήν χαρμοσύνης, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης, και έσται πάσα η γη εις άβατον από ενοικούντων. 24 και ουκ ηκούσαμεν της φωνής σου εργάσασθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος, και έστησας τους λόγους σου, ους ελάλησας εν χερσί των παιδων σου των προφητών, του εξενεχθήναι τα οστά βασιλέων ημών και τα οστά των πατέρων ημών εκ του τόπου αυτών, 25 και ιδού εστιν εξερριμμένα τω καύματι της ημέρας και τω παγετω της νυκτός, και απεθάνοσαν εν πόνοις πονηροίς, εν λιμω και εν ρομφαία και εν αποστολή. 26 και έθηκας τον οίκον, ου επεκλήθη το όνομά σου επ ' αυτω, ως η ημέρα αύτη, δια πονηρίαν οίκου Ισραήλ και οίκου Ιούδα. - 27 Και εποίησας εις ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, κατά πάσα επείκειάν σου και κατά πάντα οικτιρμόν σου τον μέγαν, 28 καθά ελάλησας εν χειρί παιδός σου Μωυσή, εν ημέρα εντειλαμένου σου αυτω γράψαι τον νόμον σου εναντίον υιών Ισραήλ λέγων · 29 εάν μη ακούσητε της φωνής μου, ει μην η βόμβησις η μεγάλη η πολλή αύτη αποστρέψει εις μικράν εν τοις έθνεσιν, ου διασπερώ αυτούς εκεί · 30 ότι έγνων ότι ου μη ακούσωσί μου, ότι λαός σκληροτράχηλος εστι. και επιστρέψουσιν επί καρδιαν αυτών εν γη αποικισμού αυτών 31 και γνώσονται ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών. και δώσω αυτοίς καρδιαν και ώτα ακούοντα, 32 και αινέσουσί με εν γη αποικισμού αυτών και μνησθήσονται του ονόματός μου 33 και αποστρέψουσιν από του νότου αυτών του σκληρού και από πονηρών πραγμάτων αυτών, ότι μνησθήσονται της οδοϋ πατέρων αυτών των αμαρτόντων έναντι Κυρίου. 34 και αποστρέψω αυτούς εις την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών, τω Αβραάμ και τω Ισαάκ και τω Ιακώβ, και κυριεύσουσιν αυτής · και πληθυνώ αυτούς, και ου μη σμικρυνθώσι · 35 και στήσω αυτοίς διαθήκην αιώνιον του είναιί με αυτοίς εις Θεόν και αυτοί έσονταί μοι εις λαόν · και ου κινήσω έτι τον λαόν μου Ισραήλ από της γης, ης έδωκα αυτοίς.

ΒΑΡΟΥΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΥΡΙΕ παντοκράτωρ ο Θεός Ισραήλ, ψυχή εν στενοίς και πνεύμα ακηδιών κέκραγε προς σε. 2 άκουσον, Κύριε, και ελέησον, ότι ημάτομεν εναντίον σου, 3 ότι συ καθήμενος τον αιώνα, και ημείς απολλύμενοι τον αιώνα. 4 Κύριε παντοκράτωρ ο Θεός Ισραήλ, άκουσον της προσευχής των τεθνηκότων Ισραήλ και υιών των αμαρτανόντων εναντίον σου, οί ουκ ήκουσαν της φωνής Κυρίου Θεού αυτών και εκολλήθη ημίν τα κακά. 5 μη μνησθής αδικιών πατέρων ημών, αλλά μνήσθητι χειρός σου και ονόματός σου εν τω καιρω τούτω · 6 ότι συ Κύριος ο Θεός ημών, και αινέσομέν σε, Κύριε. 7 ότι δια τούτο έδωκας τον φόβον σου επί καρδιαν ημών του επικαλείσθαι το όνομά σου. και αινέσομέν σε εν τη αποικία ημών, ότι απεστρέψαμεν από καρδίας ημών πάσαν αδικίαν πατέρων ημών των ημαρτηκότων εναντίον σου. 8 ιδού ημείς σήμερα εν τη αποικία ημών, ου διέσπειρας ημάς εκεί εις ονειδισμόν και εις αράν και εις όφλησιν κατά πάσας τας αδικίας πατέρων ημών, οί απέστησαν από Κυρίου Θεού ημών.

9 Άκουε Ισραήλ εντολάς ζωής, ενωτίσασθε γνώναι φρόνησιν. 10 τι εστιν Ισραήλ; τι ότι εν γη των εχθρών ει; επαλαιώθης εν γη αλλοτρία, συνεμιάνθης τοις νεκροίς, 11 προσελογίσθης μετά των εις άδου; 12 εγκατέλιπες την πηγγήν της σοφίας. 13 τη οδω του Θεού ει επορεύθης, κατώκεις αν εν ειρήνη τον αιώνα. 14 μάθε που εστι φρόνησις, που εστιν ισχύς, που εστι σύνεσις του γνώναι άμα που εστι μακροβίωσις και ζωή, που εστι φως οφθαλμών και ειρήνη. - 15 Τις εβρε τον τόπον αυτής και τις εισήλθεν εις τους θησαυρούς αυτής; 16 που εισιν οι άρχοντες των εθνών και οι κυριεύοντες των θηρίων των επί της γης, 17 οι εν τοις ορνέοις του ουρανού εμπαίζοντες και το αργύριον θησαυρίζοντες και το χρυσίον, ω επεποίθεισαν άνθρωποι, και ουκ έστι τέλος της κτήσεως αυτών, 18 οι το αργύριον τεκταίνοντες και μεριμνώντες, και ουκ έστιν εξεύρεσις των έργων αυτών; 19 ηφανίσθησαν και εις άδου κατέβησαν, και άλλοι αντανέστησαν αντ ' αυτών. 20 νεώτεροι είδον φως και κατώκησαν επί της γης, οδόν δε επιστήμης ουκ έγνωσαν, 21 ουδέ συνήκαν τρίβους αυτής, ουδέ αντελάβοντο αυτής · οι υιοί αυτών από της οδού αυτών πόρρω εγενήθησαν, 22 ουδέ ηκούσθη εν Χαναάν,

ουδέ ώφθη εν Θαιμάν, 23 ούτε υιοί Άγαρ, οι εκζητούντες την σύνεσιν επί της γης, οι έμποροι της Μερράν και Θαιμάν, οι μυθολόγοι και οι εκζητηταί της συνέσεως, οδόν της σοφίας ουκ έγνωσαν, ουδέ εμνήσθησαν τας τρίβους αυτής. - 24 Ω Ισραήλ, ως μέγας ο οίκος του Θεού και επιμήκης ο τόπος της κτήσεως αυτού · 25 μέγας και ουκ έχει τελευτήν, υψηλός και αμέτρητος. 26 εκεί εγεννήθησαν οι γίγαντες οι ονομαστοί οι απί ‘ αρχής, γενόμενοι ευμεγέθεις, επιστάμενοι πόλεμον. 27 ου τούτους εξελέξατο ο Θεός ουδέ οδόν επιστήμης έδωκεν αυτοίς · 28 και απώλοντο παρά το μη έχειν φρόνησιν, απώλοντο δια την αβουλίαν αυτών. - 29 Τίς ανέβη εις τον ουρανόν και έλαβεν αυτήν και κατεβίβασεν αυτήν εκ των νεφελών; 30 τις διέβη πέραν της θαλάσσης και εύρεν αυτήν και οίσει αυτήν χρυσίου εκλεκτού; 31 ουκ έστιν ο γινώσκων την οδόν αυτής ουδέ ο ενθυμούμενος την τρίβον αυτής · 32 αλλί ‘ ο ειδώς τα πάντα γινώσκει αυτήν, εξεύρεν αυτήν τη συνέσει αυτού · ο κατασκευάσας την γην εις τον αιώνα χρόνον, ενέπλησεν αυτήν κτηνών τετραπόδων · 33 ο αποστέλλων το φως, και πορεύεται, εκάλεσεν αυτό, και υπήκουσεν αυτω τρόμω · 34 οι δε αστέρες έλαμψαν εν ταις φυλακαίς αυτών και ευφράνθησαν. 35 εκάλεσεν αυτούς και είπον · πάρεσμεν, έλαμψαν μετί ‘ ευφροσύνης τω ποιήσαντι αυτούς. 36 ούτος ο Θεός ημών, ου λογιθήσεται έτερος προς αυτόν. 37 εξεύρε πάσαν οδόν επιστήμης και έδωκεν αυτήν Ιακώβ τω παιδί αυτού και Ισραήλ τω ηγαπημένω υπί ‘ αυτού · 38 μετά τούτο επί γης ώφθη και εν τοις ανθρώποις συναναστράφη.

ΒΑΡΟΥΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΥΤΗ η βίβλος των προσταγμάτων του Θεού και ο νόμος ο υπάρχων εις τον αιώνα · πάντες οι κρατούντες αυτήν εις ζωήν, οι δε καταλείποντες αυτήν αποθανούνται. - 2 Επιστρέφου, Ιακώβ, και επιλαβού αυτής, διόδευσον προς την λάμπιν κατέναντι του φωτός αυτής. 3 μη δως ετέρω την δόξαν σου και τα συμφέροντά σοι έθνει αλλοτριώ. 4 μακάριοί εσμεν Ισραήλ, ότι τα αρεστά τω Θεω ημίν γνωστά εστι. - 5 Θαρσείτε λαός μου, μνημόσυνον

Ισραήλ. 6 επράθητε τοις ἔθνεσιν ουκ εις απώλειαν, δια δε το παροργίσαι υμάς τον Θεόν παρεδόθητε τοις υπεναντίοις · 7 παρωξύνατε γαρ τον ποιήσαντα υμάς θύσαντες δαιμονίους και ου Θεω. 8 επελάθεσθε τον τροφεύσαντα υμάς Θεόν αιώνιον, ελυπήσατε δε και την εκθρέψασαν υμάς Ιερουσαλήμ · 9 ειδε γαρ την επελθούσαν υμίν οργήν παρά του Θεού και ειπεν · ακούσατε, οι πάροικοι Σιών, επήγαγέ μοι ο Θεός πένθος μέγα · 10 ειδον γαρ την αιχμαλωσίαν των υιών μου και των θυγατέρων μου, ην επήγαγεν αυτοίς ο αιώνιος. 11 ἔθρεψα γαρ αυτοὺς μετ' ευφροσύνης, εξαπέστειλα δε μετὰ κλαυθμοῦ και πένθους. 12 μηδεὶς επιχαιρέτω μοι τη χήρα και καταλειφθείση υπο πολλῶν · ηρημώθην δια τας αμαρτίας των τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν εκ νόμου Θεοῦ, 13 δικαιώματα δε αυτοῦ ουκ ἐγνώσαν ουδέ επορεύθησαν οδοῖς εντολῶν Θεοῦ, ουδέ τρίβους παιδείας εν δικαιοσύνη αυτοῦ ἐπέβησαν. 14 ελθέτωσαν αι πάροικοι Σιών, και μνήσθητε την αιχμαλωσίαν των υιών μου και θυγατέρων, ην επήγαγεν αυτοίς ο αιώνιος · 15 επήγαγε γαρ επι' αυτοὺς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος αναιδές και αλλόγλωσσον, οἱ ουκ ησχύνθησαν πρεσβύτην ουδέ παιδιον ηλέησαν 16 και απήγαγον τους αγαπητοὺς της χήρας και από των θυγατέρων την μόνην ηρήμωσαν. 17 εγώ δε τι δυνατή βοηθήσαι υμίν; 18 ο γαρ επαγαγὼν τα κακά υμίν εξελείται υμάς εκ χειρός εχθρῶν υμῶν. 19 βαδίζετε, τέκνα, βαδίζετε, εγώ γαρ κατελήφθην ἔρημος · 20 εξεδυσάμην την στολήν της ειρήνης, ενεδυσάμην δε σάκκον της δεήσεώς μου, κεκράξομαι προς τον αιώνιον εν ταις ημέραις μου. - 21 Θαρρεῖτε, τέκνα, βοήσατε προς το Θεόν, και εξελείται υμάς εκ δυναστείας, εκ χειρός εχθρῶν. 22 εγώ γαρ ἤλπισα επι τω αιωνίῳ την σωτηρίαν υμῶν, και ἤλθέ μοι χαρά παρά του αγίου επι τη ελεημοσύνη, ἣ ἤξει υμίν εν τάχει παρά του αιωνίου σωτήρος υμῶν. 23 ἐξέπεμψα γαρ υμάς μετὰ κλαυθμοῦ και πένθους, αποδώσει δε μοι ο Θεός υμάς μετὰ χαρμοσύνης και ευφροσύνης εις τον αιῶνα. 24 ωσπερ γαρ νυν εωράκασιν αι πάροικοι Σιών την υμετέραν αιχμαλωσίαν, οὕτως ὄψονται εν τάχει την παρά του Θεοῦ υμῶν σωτηρίαν, ἣ επελεύσεται υμίν μετὰ δόξης μεγάλης και λαμπρότητος του αιωνίου. 25 τέκνα, μακροθυμήσατε την παρά του Θεοῦ επελθούσαν υμίν οργήν · κατεδίωξέ σε ο εχθρός σου, και ὄψει αυτοῦ την απώλειαν εν τάχει και επι τραχήλους αυτῶν επιβήση. 26 οι τρυφεροὶ μου επορεύθησαν οδοὺς τραχείας, ἤρθησαν ως ποιμνιον ηρπασμένον υπο εχθρῶν. - 27 Θαρσήσατε τέκνα και βοήσατε προς τον Θεόν, ἔσται γαρ υμῶν υπο του επαγοντος μνεία. 28 ωσπερ γαρ ἐγένετο η διάνοια υμῶν εις το πλανηθῆναι από του Θεοῦ, δεκαπλασιάσατε

επιστραφέντες ζητήσαι αυτόν. 29 ο γαρ επαγαγών υμίν τα κακά επάξει υμίν την αιώνιον ευφροσύνην μετά της σωτηρίας υμών. - 30 Θάρσει Ιερουσαλήμ, παρακαλέσει σε ο ονομάσας σε. 31 δειλαιοι οι σε κακώσαντες και επιχαρέντες τη σή πτώσει, 32 δειλαιαι αι πόλεις, αις εδούλευσαν τα τέκνα σου, δειλαία η δεξαμένη τους υιούς σου. 33 ωσπερ γαρ εχάρη επί τη σή πτώσει και ευφράνθη επί τω πτώματί σου, ούτως λυπηθήσεται επί τη εαυτής ερημία. 34 και περιελώ αυτής το αγαλλίαμα της πολυοχλίας και το αγαυρίαμα αυτής έσται εις πένθος. 35 πυρ γαρ επελεύσεται αυτη παρά του αιωνίου εις ημέρας μακράς, και κατοικηθήσεται υπό δαιμονίων τον πλείονα χρόνον. - 36 Περίβλεψον προς ανατολάς, Ιερουσαλήμ, και ιδε την ευφροσύνην την παρά του Θεού σοι ερχομένην. 37 ιδού έρχονται οι υιοί σου, ους εξαπέστειλας, έρχονται συνηγμένοι από ανατολών έως δυσμών τω ρήματι του αγίου χαίροντες τη του Θεού δόξη.

ΒΑΡΟΥΧ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΕΚΔΥΣΑΙ, Ιερουσαλήμ, την στολήν του πένθους και της κακώσεώς σου και ένδυσαι την ευπρέπειαν της παρά του Θεού δόξης εις τον αιώνα. 2 περιβαλού την διπλοίδα της παρά του Θεού δικαιοσύνης, επίθου την μίτραν επί την κεφαλήν σου της δόξης του αιωνίου. 3 ο γαρ Θεός δείξει τη υπ' ουρανόν πάση την σήν λαμπρότητα. 4 κληθήσεται γαρ σου το όνομα παρά του Θεού εις τον αιώνα· Ειρήνη δικαιοσύνης και δόξα θεοσεβείας. - 5 Ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, και στήθι επί του υψηλού και περίβλεψαι προς ανατολάς και ιδε συνηγμένα τα τέκνα σου από ηλίου δυσμών έως ανατολών τω ρήματι του αγίου χαίροντας τη του Θεού μνεία. 6 εξήλθον γαρ παρά σου πεζοί αγόμενοι υπό εχθρών, εισάγει δε αυτούς ο Θεός προς σε αιρομένους μετά δόξης ως θρόνον βασιλείας. 7 συνέταξε γαρ ο Θεός ταπεινούσθαι παν όρος υψηλόν και θίνας αεννάους και φάραγγας πληρούσθαι εις ομαλισμόν της γης, ίνα βαδίση Ισραήλ ασφαλώς τη του Θεού δόξη· 8 εσκίασαν δε και οι δρυμοί και παν ξύλον ευωδίας τω Ισραήλ προστάγματι του Θεού· 9 ηγήσεται γαρ ο Θεός Ισραήλ μετ' ευφροσύνης

τω φωτί της δόξης αυτού συν ελεημοσύνη και δικαιοσύνη τη παρ' αυτού.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

ΚΑΙ εγένετο μετά το αιχμαλωσθήναι τον Ισραήλ, και Ιερουσαλήμ ερημωθήναι, εκάθισεν Ιερεμίας κλαίων, και εθρήνησε τον θρήνον τούτον επί Ιερουσαλήμ και ειπε·

1 Πως εκάθισε μόνη η πόλις η πεπληθυμμένη λαών; εγενήθη ως χήρα πεπληθυμμένη εν έθνεσιν, άρχουσα εν χώραις εγενήθη εις φόρον. 2 Κλαίουσα έκλαυσεν εν νυκτί, και τα δάκρυα αυτής επί των σιαγόνων αυτής, και ουχ υπάρχει ο παρακαλών αυτήν από πάντων των αγαπώντων αυτήν· πάντες οι φιλούντες αυτήν ηθέτησαν εν αυτη, εγένοντο αυτη εις εχθρούς. 3 Μετωκίσθη Ιουδαία από ταπεινώσεως αυτής και από πλήθους δουλείας αυτής· εκάθισεν εν έθνεσιν, ουχ εύρεν ανάπαυσιν· πάντες οι καταδιώκοντες αυτήν κατέλαβον αυτήν αναμέσον των θλιβόντων. 4 Οδοί Σιών πενθούσι παρά το μη είναι ερχομένους εν εορτη· πάσαι αι πύλαι αυτής ηφανισμέναι, οι ιερείς αυτής αναστενάζουσιν, αι παρθένοι αυτής αγόμεναι, και αυτή πικραινομένη εν εαυτη. 5 Εγένοντο οι θλίβοντες αυτήν εις κεφαλήν, και οι εχθροί αυτής ευθηνούσαν, ότι Κύριος εταπεινώσεν αυτήν επί το πλήθος των ασεβειών αυτής· τα νήπια αυτής επορεύθησαν εν αιχμαλωσία κατά πρόσωπον θλίβοντος. 6 Και εξήρθη εκ θυγατρός Σιών πάσα η ευπρέπεια αυτής· εγένοντο οι άρχοντες αυτής ως κριοί ουχ ευρίσκοντες νομήν και επορεύοντο εν ουκ ισχύϊ κατά πρόσωπον διώκοντος. 7 Εμνήσθη Ιερουσαλήμ ημερών ταπεινώσεως αυτής και απωσμών αυτής· πάντα τα επιθυμήματα αυτής, όσα ην εξ ημερών αρχαίων, εν τω πεσείν τον λαόν αυτής εις χείρας θλίβοντος και ουκ ην ο βοηθών αυτη, ιδόντες οι εχθροί αυτής εγέλασαν επί μετοικεσία αυτής. 8 Αμαρτίαν ήμαρτεν Ιερουσαλήμ, δια τούτο εις σάλον εγένετο· πάντες οι δοξάζοντες αυτήν εταπεινώσαν αυτήν,

είδον γαρ την ασχημοσύνην αυτής, και γε αυτή στενάζουσα και απειστράφη οπίσω. 9 Ακαθαρσία αυτής προς ποδών αυτής, ουκ εμνήσθη έσχατα αυτής· και κατεβίβασεν υπέρογκα, ουκ έστιν ο παρακαλών αυτήν· ιδέ, Κύριε, την ταπεινώσιν μου, ότι εμεγαλύνθη ο εχθρός. 10 Χείρα αυτού εξεπέτασε θλίβων επί πάντα τα επιθυμήματα αυτής· είδε γαρ έθνη εισελθόντα εις το αγίασμα αυτής, α ενετείλω μη εισελθείν αυτά εις εκκλησίαν σου. 11 Πας ο λαός αυτής καταστενάζοντες, ζητούντες άρτον, έδωκαν τα επιθυμήματα αυτής εν βρώσει του επιστρέψαι ψυχήν· ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, ότι εγενήθη ητιμωμένη. 12 Οι προς υμάς πάντες παραπορευόμενοι οδόν, επιστρέψατε και ιδετε ει έστιν άλγος κατά το άλγος μου, ό εγενήθη· φθελγόμενος εν εμοί εταπεινώσέ με Κύριος εν ημέρα οργής θυμού αυτού. 13 Εξ ύψους αυτού απέστειλε πυρ, εν τοις οστέοις μου κατήγαγεν αυτό· διεπέτασε δίκτυον τοις ποσί μου, απέστρεψέ με εις τα οπίσω, έδωκέ με ηφανισμένην, όλην την ημέραν ωδωνωμένην. 14 Εγρηγορήθη επί τα ασεβήματά μου· εν χερσί μου συνεπλάκησαν, ανέβησαν επί τον τράχηλόν μου· ησθένησεν η ισχύς μου, ότι έδωκε Κύριος εν χερσί μου οδύνας, ου δυνήσομαι στήναι. 15 Εξήρε πάντας τους ισχυρούς μου ο Κύριος εκ μέσου μου, εκάλεσεν επ' εμέ καιρόν του συντρίψαι εκλεκτούς μου· ληνόν επάτησε Κύριος παρθένω θυγατρί Ιούδα, επί τούτοις εγώ κλαίω. 16 Ο οφθαλμός μου κατήγαγεν ύδωρ, ότι εμακρύνθη απ' εμού ο παρακαλών με, ο επιστρέφων ψυχήν μου· εγένοντο οι υιοί μου ηφανισμένοι, ότι εκραταιώθη ο εχθρός. 17 Διεπέτασε Σιών χείρας αυτής, ουκ έστιν ο παρακαλών αυτήν· ενετείλατο Κύριος τω Ιακώβ, κύκλω αυτού οι θλίβοντες αυτόν, εγενήθη Ιερουσαλήμ εις αποκαθημένην αναμέσον αυτών. 18 Δίκαιός εστι Κύριος, ότι το στόμα αυτού παρεπίκραναν· ακούσατε δη, πάντες οι λαοί, και ιδετε το άλγος μου· παρθένοι μου και νεανίσκοι μου επορεύθησαν εν αιχμαλωσία. 19 Εκάλεσα τους εραστάς μου, αυτοί δε παρελογίσαντό με· οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εν τη πόλει εξέλιπον, ότι εξήτησαν βρώσιν αυτοίς, ινα επιστρέψωσι ψυχάς αυτών, και ουχ εύρον. 20 Ιδέ, Κύριε, ότι θλίβομαι· η κοιλία μου εταράχθη, και η καρδια μου εστράφη εν εμοί, ότι παραπικραίνουσα παρεπικράνθη· έξωθεν ητέκνωσέ με μάχαιρα ωσπερ θάνατος εν οίκω. 21 Ακούσατε δη, ότι στενάζω εγώ, ουκ έστιν ο παρακαλών με· πάντες οι εχθροί μου ήκουσαν τα κακά μου και εχάρησαν, ότι συ εποίησας· επήγαγες ημέραν, εκάλεσας καιρόν, εγένοντο όμοιοι εμοί. 22 Εισέλθοι πάσα η κακία αυτών κατά πρόσωπόν σου, και επιφύλλισον αυτοίς, ον τρόπον εποίησαν επιφυλλίδα περι πάντων των αμαρτημάτων μου,

ότι πολλοί οι στεναγμοί μου, και καρδιά μου λυπείται.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΠΩΣ εγνόφωσεν εν οργή αυτού Κύριος την θυγατέρα Σιών; κατέρριψεν εξ ουρανού εις γην δόξασμα Ισραήλ, και ουκ εμνήσθη υποποδίου ποδών αυτού εν ημέρα οργής αυτού. 2 Κατεπόντισε Κύριος ου φεισάμενος πάντα τα ωραία Ιακώβ, καθείλεν εν θυμω αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδα, εκόλλησεν εις την γην, εβεβήλωσε βασιλέα αυτής και άρχοντα αυτής. 3 Συνέκλασεν εν οργή θυμού αυτού παν κέρας Ισραήλ, απέστρεψεν οπίσω δεξιάν αυτού από προσώπου εχθρού και ανήψεν εν Ιακώβ ως πυρ φλόγα, και κατέφαγε πάντα τα κύκλω. 4 Ενέτεινε τόξον αυτού ως εχθρός, εστερέωσε δεξιάν αυτού ως υπεναντίος και απέκτεινε πάντα τα επιθυμήματα των οφθαλμών μου εν σκηνή θυγατρός Σιών, εξέχεεν ως πυρ τον θυμόν αυτού. 5 Εγενήθη Κύριος ως εχθρός, κατεπόντισεν Ισραήλ, κατεπόντισε πάσας τας βάρεις αυτής, διέφθειρε τα οχυρώματα αυτού και επλήθυνε τη θυγατρί Ιούδα ταπεινουμένην και τεταπεινωμένην. 6 Και διεπέτασεν ως άμπελον το σκήνωμα αυτού, διέφθειρεν εορτήν αυτού· επελάθετο Κύριος α εποίησεν εν Σιών εορτής και σαββάτου και παρώξυνεν εμβριμήματι οργής αυτού βασιλέα και ιερέα και άρχοντα. 7 Απόσατο Κύριος θυσιαστήριον αυτού, απετίναξεν αγίασμα αυτού, συνέτριψεν εν χειρί εχθρού τείχος βάρων αυτής· φωνήν έδωκαν εν οίκω Κυρίου ως εν ημέρα εορτής. 8 Και επέστρεψε Κύριος του διαφθείραι τείχος θυγατρός Σιών· εξέτεινε μέτρον, ουκ απέστρεψε χείρα αυτού από καταπατήματος, και επένθησε το προτείχισμα, και τείχος ομοθυμαδόν ησθένησεν. 9 Ενεπάγησαν εις γην πύλαι αυτής, απώλεσε και συνέτριψε μοχλούς αυτής· βασιλέα αυτής και άρχοντα αυτής εν τοις έθνεσιν· ουκ έστι νόμος, και γε προφήται αυτής ουκ είδον όρασιν παρά Κυρίου. 10 Εκάθισαν εις την γην, εισώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρός Σιών, ανεβίβασαν χουν επί την κεφαλήν αυτών, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εις γην αρχηγούς παρθένους εν Ιερουσαλήμ. 11 Εξέλιπον εν δάκρυσιν οι οφθαλμοί μου, εταράχθη η καρδιά

μου, εξεχύθη εις την γην η δόξα μου επί το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου εν τω εκλείπειν νήπιον και θηλάζοντα εν πλατείαις πόλεως. 12 Ταις μητράσιν αυτών είπαν · που σίτος και οίνος; εν τω εκλύεσθαι αυτούς ως τραυματίας εν πλατείαις πόλεως, εν τω εκχείσθαι αυτούς ως τραυματίας εν πλατείαις πόλεως, εν τω εκχείσθαι ψυχάς αυτών εις κόλπον μητέρων αυτών. 13 Τί μαρτυρήσω σοι ή τι ομοιώσω σοι, θύγατερ Ιερουσαλήμ; τις σώσει σε και παρακαλέσει σε, παρθένος θύγατερ Σιών; ότι εμεγαλύνθη ποτήριον συντριβής σου · τις ιάσεται σε; 14 Προφήται σου είδοσάν σοι μάταια και αφροσύνην και ουκ απεκάλυψαν επί την αδικίαν σου του επιστρέψαι αιχμαλωσίαν σου, και είδοσάν σοι λήμματα μάταια και εξώσματα. 15 Εκρότησαν επί σε χείρας πάντες οι παραπορευόμενοι οδόν, εσύρισαν και εκίνησαν την κεφαλήν αυτών επί την θυγατέρα Ιερουσαλήμ · αύτη η πόλις, ερούσι, στέφανος ευφροσύνης πάσης της γης. 16 Διήνοιζαν επί σε στόμα αυτών πάντες οι εχθροί σου, εσύρισαν και έβρυξαν οδόντας, και είπαν · κατεπίομεν αυτήν, πλήν αύτη η ημέρα, ην προσεδοκώμεν, εύρομεν αυτήν, είδομεν. 17 Εποίησε Κύριος α ενεθυμήθη, συνετέλεσε ρήματα αυτού, α ενετείλατο εξ ημερών αρχαίων, καθείλε και ουκ εφείσατο, και ηύφρανεν επί σε εχθρόν, ύψωσε κέρας θλίβοντός σε. 18 Εβόησε καρδια αυτών προς Κύριον · τείχη Σιών, καταγάγετε ως χειμάρρους δάκρυα ημέρας και νυκτός · μη δως έκνηψιν σεαυτη, μη σιωπήσαιτο, θύγατερ, ο οφθαλμός σου. 19 Ανάστα, αγαλλιασαι εν νυκτί εις αρχάς φυλακής σου, έκχεον ως ύδωρ καρδιαν σου απέναντι προσώπου Κυρίου, άρον προς αυτόν χείρας σου περί ψυχής νηπίων σου των εκλυομένων λιμω επ' αρχής πασών εξόδων. 20 Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον τίτι επφύλλισας ούτως · ει φάγονται γυναίκες καρπόν κοιλίας αυτών; επιφυλλίδα εποίησε μάγειρος · φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς; αποκτενείς εν αγιάσματι Κυρίου ιερέα και προφήτην; 21 Εκοιμήθησαν εις την έξοδον παιδάριον και πρεσβύτης. παρθένοι μου και νεανίσκοι μου επορευέθησαν εν αιχμαλωσία · εν ρομφαία και εν λιμω απέκτεινας, εν ημέρα οργής σου εμαγείρευσας, ουκ εφείσω. 22 Εκάλεσεν ημέραν εορτής παροικίας μου κυκλόθεν, και ουκ εγένοντο εν ημέρα οργής Κυρίου ανασωζόμενος και καταλελειμμένος, ως επεκράτησα και επλήθυνα εχθρούς μου πάντας.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΕΓΩ ανήρ ο βλέπων πτωχείαν εν ράβδω θυμού αυτού επ' εμέ · 2 παρέλαβέ με και απήγαγέ με εις σκότος και ου φως, 3 πλήν εν εμοί επέστρεψε χείρα αυτού όλην την ημέραν. 4 Επαλαίωσε σάρκα μου και δέρμα μου, οστέα μου συνέτριψεν · 5 αωκοδόμησε κατ' εμού και εκύκλωσε κεφαλήν μου και εμόχθησεν, 6 εν σκοτεινοίς εκάθισέ με ως νεκρούς αιώνος. 7 Ανωκοδόμησε κατ' εμού, και ουκ εξελεύσομαι, εβάρυνε χαλκόν μου · 8 και γε κεκράζομαι και βοήσω, απέφραξε προσευχήν μου · 8 και γε κεκράζομαι και βοήσω, απέφραξε προσευχήν μου · 9 ανωκοδόμησεν οδούς μου, ενέφραξε τρίβους μου, ετάραξεν. 10 Άρκος ενεδρεύουσα αυτός μοι, λέων εν κρυφαίσις · 11 κατεδίωξεν αφεστηκότα και κατέπαυσέ με, έθετό με ηφανισμένην. 12 ενέτεινε τόξον αυτού και εστήλωσέ με ως σκοπόν εις βέλος. 13 Εισηγάγεν εν τοις νεφροίς μου ιούς φαρέτρας αυτού · 14 εγενήθην γέλωσ παντί λαω μου, ψαλμός αυτών όλην την ημέραν · 15 εχόρτασέ με πικρίας, εμέθυσέ με χολής. 16 Και εξέβαλε ψήφω οδόντας μου, εψώμισέ με σποδόν · 17 και απώσατο εξ ειρήνης ψυχήν μου, 18 επελαθόμην αγαθά, και είπα · απώλετο νίκός μου και η ελπίς μου από Κυρίου. 19 Εμνήσθην από πτωχείας μου και εκδιωγμού μου πικρίας και χολής μου. 206 μνησθήσεται και καταδολεσχήσει επ' εμέ η ψυχή μου · 21 ταύτην τάξω εις την καρδιαν μου, δια τούτο υπομενώ. 22 Τα ελέη Κυρίου, ότι ουκ εξέλιπέμε, ότι ουσυντετέλεσθησαν οι οικτιρμοί αυτού · μήνας εις τας πρωΐας ελέησον, Κύριε, ότι ου συντετέλεσθημεν, ότι ου συντετέλεσθησαν οι οικτιρμοί αυτού. 23 καινά εις τας πρωΐας, πολλή η πίστις σου. 24 μερίς μου Κύριος, είπεν η ψυχή μου · δια τούτο υπομενώ αυτω. 25 Αγαθός Κύριος τοις υπομένουσιν αυτόν, ψυχή ή ζητήσει αυτόν αγαθόν 26 και υπομεννεί και ησυχάσει εις το σωτήριον Κυρίου. 27 αγαθόν ανδρί, όταν άρη ζυγόν εν νεότητι αυτού. 28 Καθήσεται κατά μόνας και σιωπήσεται, ότι ήρην εφ' εαυτω · 30 δώσει τω παίοντι αυτόν σιαγόνα, χορτασθήσεται ονειδισμών. 31 Οτι ουκ εις τον αιώνα απώσεται Κύριος. 32 ότι ο ταπεινώσας οικτειρήσει κατά το πλήθος του ελέους αυτού · 33 ότι ουκ απεκρίθη από καρδιάς αυτού και εταπεινώσεν υιούς ανδρός. 34 Του ταπεινώσαι υπό τους πόδας αυτού πάντας δεσμίους γης, 35 του εκκλίνει κρίσιν ανδρός κατέναντι προσώπου Υψίστου, 36 καταδικάσαι

άνθρωπον εν τω κρίνεσθαι αυτόν Κύριος ουκ είπε. 37 Τίς ούτως είπε, και εγενήθη; Κύριος ουκ ενετείλατο. 38 εκ στόματος Υψίστου ουκ εξελεύσεται τα κακά και το αγαθόν; 39 τι γογγύσει άνθρωπος ζων, ανήρ περι της αμαρτίας αυτού; 40 Εξηρευνήθη η οδός ημών και ητάσθη, κί επιστρέψομεν έως Κυρίου· 41 αναλάβομεν καρδίας ημών επί χειρών προς υψηλόν εν ουρανω· 42 ημαρτήσαμεν, ησεβήσαμεν, και ουχ ιλάσθης. 43 Επεσκέπασας εν θυμω και απεδίωξας ημάς· απέκτεινας, ουκ εφείσω. 44 Επεσκέπασας νεφέλην σεαυτω ένεκεν προσευχής, 45 καμμούσαι με και απωσθήναι έθηκας ημάς εν μέσω των λαών. 46 Διήνοιξαν εφ' ημάς το στόμα αυτών πάντες οι εχθροί ημών· 47 φόβος και θυμός εγενήθη ημίν, έπαροις και συντριβή. 48 αφέσεις υδάτων κατάξει ο οφθαλμός μου επί το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου. 49 Ο οφθαλμός μου κατεπόθη, και ου σιγήσομαι του μη είναι έκνηπιν, 50 έως ου διακύφη και ίδη Κύριος εξ ουρανού· 51 ο οφθαλμός μου επιφυλλιεί επί την ψυχήν μου παρά πάσας θυγατέρας πόλεως. 52 Θηρεύοντες εθήρευσάν με ως στρουθιον πάντες οι εχθροί μου δωρεάν, 53 εθανάτωσαν εν λάκκω ζωήν μου και επέθηκαν λίθον επ' εμοί. 54 υπερεχύθη ύδωρ επί την κεφαλήν μου· είπα· απώσμαι. 55 Επεκαλεσάμην το όνομά σου, Κύριε, εκ λάκκου κατωτάτου· 56 φωνήν μου ήκουσας· μη κρύψης τα ώτά σου εις την δέησιν μου. 57 εις την βοήθειάν μου ήγγισας εν ημέρα, ή επεκαλεσάμην σε· είπας μοι· μη φοβού. 58 Εδίκασας, Κύριε, τας δίκας της ψυχής μου, ελυτρώσω την ζωήν μου· 59 είδες, Κύριε, τας ταραχάς μου, έκρινας την κρίσιν μου· 60 είδες πάσαν την εκδίκησιν αυτών εις πάντας διαλογισμούς αυτών εν εμοί. 61 Ήκουσας τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού, 62 χείλη επανισταμένων μοι και μελέτας αυτών κατ' εμού όλην την ημέραν, 63 καθέδραν αυτών και ανάστασιν αυτών· επίβλεψον επί τους οφθαλμούς αυτών. 64 Αποδώσεις αυτοίς ανταπόδομα, Κύριε, κατά τα έργα των χειρών αυτών. 65 αποδώσεις αυτοίς υπερασπισμόν καρδίας, μόχθον σου αυτοίς, 66 καταδιώξεις εν οργή και εξαναλώσεις αυτούς υποκάτωθεν του ουρανού, Κύριε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΠΩΣ αμαυρωθήσεται χρυσίον, αλλιωθήσεται το αργύριον το αγαθόν; εξεχύθησαν λίθοι άγιοι απ' αρχής πασών εξόδων. 2 Υιοί Σιών οι τίμιοι, οι επηρμένοι εν χρυσίω, Πως ελογίσθησαν εις αγγεία οστράκινα, έργα χειρών κεραμέως; 3 Και γε δράκοντες εξέδυσαν μαστούς, εθήλασαν σκόμνοι αυτών · θυγατέρες λαού μου εις ανίατον ως στρουθίον εν ερήμω. 4 Εκολλήθη η γλώσσα θηλάζοντες προς τον φάρυγγα αυτού εν δίψει · νήπια ήτησαν άρτον, ο διακλών ουκ έστιν αυτοίς. 5 Οι έσθοντες τας τρυφάς ηφανίσθησαν εν ταις εξόδοις, οι τιθνούμενοι επί κόκκων περιβάλλοντο κοπρίας. 6 Και εμεγαλύνθη ανομία θυγατρός λαού μου υπέρ ανομίας Σοδόμων της κατεστραμμένης ωπερ σπουδή, και ουκ επόνεσαν εν αυτη χειρας. 7 Εκαθαριώθησαν Ναζιραίοι αυτης υπέρ χιόνα, έλαμψαν υπέρ γάλα, επυρώθησαν υπέρ λίθους σαπφείρου το απόσπασμα αυτών. 8 Εσκότασεν υπέρ ασβόλην το είδος αυτών, ουκ επεγνώσθησαν εν ταις εξόδοις · επάγη δέρμα αυτών επί τα οστέα αυτών, εξηράνθησαν, εγενήθησαν ωπερ ξύλον. 9 Καλοί ήσαν οι τραυματíαι ρομφαίας ή οι τραυματíαι λιμού · επορεύθησαν εκκεκεντημένοι από γεννημάτων αγρών. 10 Χείρες γυναικών οικτριμόνων ήψησαν τα παιδία αυτών, εγενήθησαν εις βρώσιν αυταίς εν τω συνντρίμματι της θυγατρός του λαού μου. 11 Συνετέλεσε Κύριος θυμόν αυτού, εξέχεε θυμόν οργής αυτού και ανήψε πυρ εν Σιών, και κατέφαγε τα θεμέλια αυτης. 12 Ουκ επίστευσαν βασιλεις γης, πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, ότι εισελεύσεται εχθρός και εκθλίβων δια των πυλών Ιερουσαλήμ. 13 Εξ αμαρτιών προφητών αυτης, αδικιών ιερέων αυτης των εκχεόντων αίμα δίκαιον εν μέσω αυτης. 14 Εσαλεύθησαν εγρήγοροι αυτης εν ταις εξόδοις, εμολύνθησαν εν αίματι · εν τω μη δύνασθαι αυτούς ήψαντο ενδυμάτων αυτών. 15 Απόστητε εκαθάρτων - καλέσατε αυτούς- απόστητε, απόστητε, μη άπτεσθε, ότι ανήφθησαν και γε εσαλεύθησαν · είπατε εν τοις έθνεσιν · ου μη προσθώσι του παροικείν. 16 Πρόσωπον Κυρίου μερις αυτών, ου προσθήσει επιβλέψαι αυτοίς · πρόσωπον ιερέων ουκ έλαβον, πρεσβύτας ουκ ηλέησαν. 17 Έτι όντων ημών εξέλιπον οι οοφθαλμοί ημών εις την βοήθειαν ημών μάταια · αποσκοπευόντων ημών απεσκοπεύσαμεν εις έθνος ου σωζον. 18 Εθηρεύσαμεν μικρούς ημών

του μήνυ προεὔεσθαι εν ταις πλατείαις ημών ·19 ήγγικεν ο καιρός ημών, εκπληρώθησαν αι ημέραι ημών, πάρεστιν ο καιρός ημών. Κούφοι εγένοντο οι διώκοντες ημάς υπέρ αετούς ουρανού, επί των ορέων εξέπησαν, εν ερήμω ενύδρευσαν ημάς. 20 Πνεύμα προσώπου ημών χριστός Κυρίου συνελήφθη εν ταις διαφθοραίς αυτών, ου είπαμεν· εν τη σκιά αυτού ζησόμεθα εν τοις έθνεσι. 21 Χαίρε και ευφραίνου, θύγατερ Ιδουμαίας η κατοικούσα επί γης· και γε επί σε διελευόσεται το ποτήριον Κυρίου και μεθυσθήση και αποχεείς. 22 Εξέλιπεν η ανομία σου, θύγατερ Σιών, ου προσθήσει του αποικίσαι σε. επεσκέψατο ανομίας σου, θύγατερ Εδώμ· απεκάλυπεν επί τα ασεβήματά σου.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, ό,τι εγενήθη ημίν· επίβλεψον και ιδέ τον ονειδισμόν ημών. 2 κληρονομία ημών μετεστράφη αλλοτριόις, οι οίκοι ημών ξένοις. 3 ορφανοί εγενήθημεν, ουχ υπάρχει πατήρ· μητέρες ημών ως αι χήραι. 4 ύδωρ ημών εν αργυρίω επίομεν, ξύλα ημών εν αλλάγματι ήλθεν επί τον τράχηλον ημών. 5 εδιώχθημεν, εκοπιάσαμεν, ουκ ανεπαύθημεν. 6 Αίγυπτος έδωκε χείρα, Ασσούρ εις πλησμονήν αυτών. 7 οι πατέρες ημών ήμαρτον, ουχ υπάραχουσιν· ημείς τα ανομήματα αυτών υπέσχομεν. 8 δούλοι εκυρίευσαν ημών, λυτρούμενος ουκ έστιν εκ της χειρός αυτών. 9 εν ταίαις ψυχαίς ημών, εισοίσομεν άρτον ημών, από προσώπου ρομφαίας της ερήμου. 10 το δέρμα ημών ως κλίβανος επελιώθη, συνεσπάσθησαν από προσώπου καταιγίδων λιμού. 11 γυναίκας εν Σιών εταπεινώσαν, παρθένους εν πόλεσιν Ιούδα. 12 άρχοντες εν χερσίν αυτών, εκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι ουκ εδοξάσθησαν. 13 εκλεκτοί κλαυθμόν ανέλαβον, και νεανίσκοι εν ζύλω ησθένησαν. 14 και πρεσβύται από πύλης κατέπαυσαν, εκλεκτοί εκ ψαλμών αυτών κατέπαυσαν. 15 κατέλυσε χαρά καρδίας ημών, εστράφη εις πένθος ο χορός ημών, 16 έπεσεν ο στέφανος ημών της κεφαλής· ουαί δη ημίν, ότι ημάρτομεν. 17 περι τούτου εγενήθη οδυνηρά η καρδια ημών, περι τούτου εσκότασαν οι οφθαλμοί ημών. 18 επ' όρος Σιών, ότι ηφανίσθη, αλώπεκες

διήλθον εν αυτη. 19 ου δε, Κύριε, εις τον αιωνα κατοικήσεις, ο θρόνος σου εις γενεάν και γενεάν. 20 ινατι εις νίκος επιλήση ημών, καταλείψεις ημάς εις μακρότητα ημερών; 21 επιστρεψον ημάς, Κύριε, προς σε, και επιστραφησόμεθα· και ανακαίνισον ημέρας ημών καθώς έμπροσθεν. 22 ότι απωθούμενος απώσω ημάς, ωργίσθης εφ' ημάς έως σφόδρα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ επιστολής, ης απέστειλεν Ιερεμίας προς τους αχθησομένους αιχμαλώτους εις Βαβυλώνα υπό του βασιλέως των Βαβυλωνίων αναγγείλαι αυτοίς καθότι επετάγη αυτω υπό του Θεού.

1 Δια τας αμαρτίας, ας ημαρτήκατε εναντίον του Θεού, αχθήσεσθε εις Βαβυλώνα αιχμάλωτοι υπό Ναβουχοδονόσορ βασιλέως των Βαβυλωνίων 2 εισελθόντες συν εις Βαβυλώνα έσεσθε εκει έτη πλείονα και χρόνον μακρόν έως γενεών επτά· μετά τούτο δε εξάξω υμάς εκείθεν μετ' ειρήνης. 3 νυνί δε όψεσθε εν Βαβυλώνι θεούς αργυρούς και χρυσούς και ξυλίνοους επ' ώμοις αιρομένους, δεικνύντας φόβον τοις έθνεσιν. 4 ευλαβήθητε συν μη και υμεις αφομοιωθέντες τοις αλλοφύλοις αφομοιωθήτε και φόβος υμάς λάβη επ' αυτοίς 5 ιδόντας όχλον έμπροσθεν και όπισθεν αυτών προσκονούντας αυτά· είπατε δε τη διανοία· σοί δει προσκυνείν, δέσποτα. 6 ο γαρ άγγελός μου μεθ' υμών εστιν, αυτός τε εκζητών τας ψυχάς υμών. 7 γλώσσα γαρ αυτών εστι κετεξυσμένη υπό τέκτονος, αυτά τε περιχρυσα και περιάργυρα, ψευδή δ' εστί και ου δύνανται λαλείν. 8 και ωπερ παρθένω φιλοκόσμω λαμβάνοντες χρυσίον κατασκευάζουσι στεφάνους επί τας κεφαλάς των θεών αυτών· 9 έστι δε και ότε υφαιρούμενοι οι ιερείς από των θεών αυτών χρυσίον και αργύριον εις εαυτούς καταναλώσουσι, δώσουσι δε απ' αυτών και ταις επί του στέγους πόρναις. 10 κοσμούσί τε αυτούς ως ανθρώπους τοις ενδύμασι, θεούς αργυρούς και θεούς χρυσούς και ξυλίνοους· ούτοι δε ου διασώζονται από ιού και βρωμάτων. 11 περιβεβλημένων αυτών ιματισμόν

πορφυρούν, εκμάσσονται το πρόσωπον αυτών δια τον εκ της οικίας κονιορτόν, ος εστι πλείω επ' αυτοίς. 12 και σκήπτρον έχει ως άνθρωπος κριτής χώρας, ος τον εις αυτόν αμαρτάνοντα ουκ ανελεύει. 13 έχει δε εγχειρίδιον εν δεξιά και πέλεκυν, εαυτόν δε εκ πολέμου και ληστών ουκ εξελεύεται. 14 όθεν γνώριμοί εισιν ουκ όντες θεοί· μη ουν φοβηθήτε αυτούς. - 15 Όσπερ γαρ σκεύος ανθρώπου συντριβέν αχρείον γίνεται, τοιούτοι υπάρχουν οι θεοί αυτών, καθιδρυμένων αυτών εν τοις οίκοις. 16 οι οφθαλμοί αυτών πλήρεις εισί κονιορτού από των ποδών των εισπορευομένων. 17 και ώσπερ τινί ηδικηκότι βασιλέα περιπεφραγμένα εισίν αι αυλαί, ως επί θανάτω απηγμένω, τους οίκους αυτών οχυρούσιν οι ιερείς θυρώμασί τε και κλείθροις και μοχλοίς, όπως υπό των ληστών μη συληθώσι. 18 λύχνους καίουσι και πλείους ή εαυτοίς, ων ουδένα δύνανται ιδείν. 19 έστι μεν ώσπερ δοκός των εκ της οικίας, τας δε καρδιας αυτών φασίν εκλείχεσθαι, των από της γης ερπετών κατεσθόντων αυτούς τε και τον ιματισμόν αυτών, ουκ αισθάνονται. 20 μεμελανωμένοι το πρόσωπον αυτών από του καπνού του εκ της οικίας. 21 επί το σώμα αυτών και επί την κεφαλήν αυτών εφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες και τα όρνεα, ωσαύτως δε και οι αίλουροι. 22 όθεν γνώσεσθε ότι ουκ εισί θεοί· μη ουν φοβείσθε αυτά. - 23 Τό γαρ χρυσίον, ό περίκεινται εις κάλλος, εάν μη τις εκμάξη τον ίόν, ου μη στίλψωσιν· ουδέ γαρ, ότε εχωνεύοντο, ησθάνοντο. 24 εκ πάσης τιμής ηγορασμένα εστιν, εν οίς ουκ ύστι πνεύμα. 25 άνευ ποδών επ' ώμοις φέρονται ενδεικνύμενοι την εαυτών ατιμίαν τοις ανθρώποις, αισχύνονται τε και οι θεραπεύοντες αυτά 26 δια το ει ποτε επί την γην πέση, μη δι' αυτών ανίστασθαι· μήτε εάν τις αυτό ορθόν στήση, δι' εαυτού κινηθήσεται, μήτε εάν κλιθή, ου μη ορθωθή, αλλ' ώσπερ νεκροίς τα δώρα αυτοίς παρατίθεται. 27 τας δε θυσίας αυτών αποδόμενοι οι ιερείς αυτών καταχρώνται· ωσαύτως δε και αι γυναίκες αυτών απ' αυτών ταριχεύουσαι ούτε πτωχά ούτε αδυνάτω μη μεταδώσι. 28 των θυσιών αυτών αποκαθημένη και λεχώ άπτονται. γνόντες ουν από τούτων ότι ουκ εισί θεοί, μη φοβηθήτε αυτούς. - 29 Πόθεν γαρ κληθείησαν θεοί; ότι γυναίκες παραιτιθέασι θεοίς αργυροίς και χρυσοίς και ξυλίνοις· 30 και εν τοις οίκοις αυτών οι ιερείς διφρεύουσιν, έχοντες τους χιτώνας διερρωγότας και τας κεφαλάς και τους πώγωνας εξυρημένους, ων αι κεφαλαί ακάλυπτοί εισιν, 31 ωρόνται δε βοώντες εναντίον των θεών αυτών ώσπερ τινές εν περιδειπνώ νεκρού. 32 από του ιματισμού αυτών αφελόμενοι οι ιερείς ενδύσουσι τας γυναίκας αυτών και τα παιδία. 33 ούτε εάν κακόν πάθωσιν υπό τινος ούτε εάν αγαθόν, δυνήσονται ανταποδοúναι·

ούτε καταστήσαι βασιλέα δύνανται ούτε αφελέσθαι. 34 ωσαύτως ούτε πλούτον ούτε χαλκόν ου μη δύνωνται διδόναι· εάν τις ευχήν αυτοίς ευξάμενος μη αποδώ, ου μη επιζητήσωσιν. 35 εκ θανάτου άνθρωπον ου μη ρύσωνται ούτε ήττονα από ισχυρού μη εξέλωνται. 36 άνθρωπον τυφλόν εις όρασιν ου μη περιστήσωσιν, εν ανάγκη άνθρωπον όντα ου μη εξέλωνται. 37 χήραν ου μη ελεήσωσιν ούτε ορφανόν εύ ποιήσωσι. 38 τοις από του όρους λίθοις ωμοιωμένοι εισί τα ξύλινα και τα περιχρυσά και τα περιάργυρα, οι δε θεραπεύοντες αυτά καταιοχυνθήσονται. 39 Πώς ουν νομιστέον ή κλητέον υπάρχειν αυτούς θεούς; 40 έτι δε και αυτών των Χαλδαιών ατιμαζόντων αυτά, οι, όταν ιδωσιν ενεόν μη δυνάμενον λαλήσαι, προσενεγκάμενοι τον Βήλον αξιούσι φωνήσαι, ως δυνατού όντος αυτού αισθέσθαι, 41 και ου δύνανται αυτοί νοήσαντες καταλιπειν αυτά, αισθησιν γαρ ουκ έχουσιν. 42 αι δε γυναίκες περιθέμεναι σχοινία εν ταις οδοίς εγκάθηνται θυμιώσαι τα πίτυρα· 43 όταν δε τις αυτών εφελκυσθείσα υπό τινος των παραπορευομένων κοιμηθή, την πλησίον ονειδίζει, ότι ουκ ηξιώται ωσπερ και αυτή ούτε το σχοινίον αυτής διερράγη. 44 πάντα τα γενόμενα εν αυτοίς εστι ψευδή· Πώς ουν νομιστέον ή κλητέον ως θεούς αυτούς υπάρχειν; 45 υπό τεκτόνων και χρυσοχόων κατασκευασμένα εισιν· ουδέν άλλο μη γένωνται ή ό βούλονται οι τεχνίται αυτά γενέσθαι. 46 αυτοί τε οι κατασκευάζοντες αυτά ου μη γένωνται πολυχρόνιοι· 47 Πώς τε δη μέλλει τα υπ' αυτών κατασκευασθέντα είναι θεοί; κατέλιπον γαρ ψεύδη και όνειδος τοις επιγινομένοις. 48 όταν γαρ επέλθη επ' αυτά πόλεμος και κακά, βουλεύονται προς εαυτούς οι ιερείς που συναποκρυβώσι μετ' αυτών. 49 Πώς ουν ουκ έστιν αισθέσθαι ότι ουκ εισί θεοί, οι ούτε σώζουσιν εαυτούς εκ πολέμου ούτε εκ κακών; 50 υπάρχοντα γαρ ξύλινα και περιχρυσά και περιάργυρα γνωσθήσεται μετά ταύτα, ότι εστι ψευδή· τοις έθνεσι πάσι τοις τε βασιλεύσι φανερόν έσται, ότι ουκ εισί θεοί, αλλά έργα χειρών ανθρώπων, και ουδέν Θεού έργον εν αυτοίς εστι. 51 τινι ουν γνωστέον εστιν, ότι ουκ εισί θεοί; 52 βασιλέα γαρ χώρας ου μη αναστήσωσιν ούτε υετόν ανθρώποις ου μη δώσι, 53 κρίσιν τε ου μη διακρίνωσιν αυτών, ουδέ μη ρύσωνται αδικούμενον αδύνατοι όντες· ωσπερ γαρ κορώναι αναμέσον του ουρανού και της γης. 54 και γαρ όταν εμπέση εις οικίαν θεών ξυλίων ή περιχεύσων ή περιαργύρων πυρ, οι μεν ιερείς αυτών φεύζονται και διασωθήσονται, αυτοί δε ωσπερ δοκοί μέσοι κατακαυθήσονται. 55 βασιλεί δε και πολεμίους ου μη αντιστώσι. 56 Πώς ουν εκδεκτέον ή νομιστέον ότι εισί θεοί; ούτε από κλεπτών ούτε από ληστών ου μη διασωθώσι θεοί ξύλινοι

και περιάργυροι και περίχρυσοι, 57 ὧν οἱ ἰσχύοντες περιελούνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν περικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσονται ἔχοντες, οὔτε εαυτοῖς οὐ μὴ βοηθήσωσιν· 58 ὥστε κρείσσον εἶναι βασιλέα ἐπιδεικνύμενον τὴν εαυτοῦ ἀνδρείαν ἢ σκευὸς ἐν οἰκίᾳ χρήσιμον, ἐφ' ᾧ χρήσεται ὁ κεκτημένος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ διασώζουσα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα ἢ ψευδεῖς θεοί· καὶ ξύλινος στύλος ἐν βασιλείῳ ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί. 59 ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη καὶ ἀστρα ὄντα λαμπρά καὶ ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας εὐήκοά εἰσιν· 60 ὡσαύτως καὶ ἀστραπή, ὅταν ἐπιφανῆ, εὐόπτος ἐστὶ, τὸ δ' αὐτὸ καὶ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ. 61 καίνεφέλαις ὅταν ἐπιταγῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιπορεύεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθῆν· τὸ τε πῦρ ἐξαποσταλὲν ἀνωθεν ἐξαναλώσει ὄρη καὶ δρυμούς, ποιεῖ τὸ συνταχθῆν. 62 τὰ ὅσα δὲ οὔτε τὰς ἰδέαις οὔτε τὰς δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα ἐστίν. 63 ὅθεν οὔτε νομιστέον οὔτε κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν οὔτε κρίσιν κρίναι οὔτε εὐ ποιῆσαι ἀνθρώποις. 64 γνόντες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς· 65 οὔτε γὰρ βασιλεύσιν οὐ μὴ καταράσονται οὔτε μὴ εὐλογήσωσι. 66 σημεῖά τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ δεῖξωσιν, οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμπουσιν οὐδὲ φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη. 67 τὰ θηρία ἐστίκρειπτο αὐτῶν, ἀδύνανται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην εαυτὰ ὠφελησαι. 68 κατ' οὐδένα οὖν τρόπον ἡμῖν ἐστὶ φανερόν ὅτι εἰσὶ θεοί. διὸ μὴ φοβηθῆτε αὐτούς· 69 ὡσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσὶ ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι. 70 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν ἐν κήπῳ ῥάμνῳ, ἐφ' ἧς παν ὄρνεον ἐπικάθηται, ὡσαύτως δὲ καὶ νεκρῷ ἐρριμμένῳ ἐν σκότει ἀφωμοιώνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι. 71 ἀπὸ τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμάρου τῆς ἐπ' αὐτοῖς σηπομένης γνωσθήσονται ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· αὐτὰ τε ἐξ ὑστέρου βρωθήσονται, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν τῇ χώρᾳ. 72 κρείσσον οὖν ἀνθρώπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἰδῶλα, ἔσται γὰρ μακρὰν ἀπὸ ονειδισμού.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω τριακοστῷ ἔτει, εν τῷ τετάρτῳ μηνί πέμπτη του μηνός και ἐγὼ ἤμην εν μέσω της αιχμαλωσίας ἐπὶ του ποταμοῦ του Χοβάρ, και ηνοιχθησαν οι ουρανοί, και ειδον οράσεις Θεοῦ. 2 πέμπτη του μηνός (τούτο το ἔτος το πέμπτον της αιχμαλωσίας του βασιλέως Ιωακείμ) και ἐγένετο λόγος Κυρίου προς Ιεζεκιήλ υἱὸν Βουζεί, τον ιερέα, εν γῆ Χαλδαιῶν ἐπὶ του ποταμοῦ του Χοβάρ · 3 και ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, 4 και ειδον και ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, και νεφέλη μεγάλη εν αὐτῷ, και φέγγος κύκλω αὐτοῦ και πυρ ἐξαστράπτων, και εν τῷ μέσω αὐτοῦ ὡς ὀρασις ἠλέκτρου εν μέσω του πυρός και φέγγος εν αὐτῷ. 5 και εν τῷ μέσω ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων, και αὐτὴ ἡ ὀρασις αὐτῶν · ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς, 6 και τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, και τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ. 7 και τα σκέλη αὐτῶν ὀρθά, και πτερωτοὶ οι πόδες αὐτῶν, και σπινθήρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός, και ελαφραὶ αι πτέρυγες αὐτῶν. 8 και χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν των πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τα τέσσαρα μέρη αὐτῶν · και τα πρόσωπα αὐτῶν των τεσσάρων 9 οὐκ ἐπεστρέφοντο εν τῷ βαδίζειν αὐτὰ, ἕκαστον ἀπέναντι του προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. 10 και ὁμοίωσις των προσώπων αὐτῶν · πρόσωπον ἀνθρώπου και πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι και πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι και πρόσωπον αετοῦ τοῖς τέσσαρσι. 11 και αι πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἀνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι προς ἀλλήλας, και δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω του σώματος αὐτῶν. 12 και ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο · οὐ ἀν ἦν το πνεῦμα πορευόμενον, ἐπορεύοντο και οὐκ ἐπέστρεφον. 13 και εν μέσω των ζώων ὀρασις ὡς ἀνθράκων πυρός καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον των ζώων και φέγγος του πυρός, και ἐκ του πυρός ἐξεπορεύετο ἀστραπή. 15 και ειδον και ἰδοὺ τροχός εἰς ἐπὶ της γῆς ἐχόμενος των ζώων τοῖς τέσσαρσι · 16 και το εἶδος των τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς, και ὁμοίωμα εν τοῖς τέσσαρσι, και το ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἀν εἴη τροχός εν τροχῷ. 17 ἐπὶ τα τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον εν τῷ πορευέσθαι αὐτὰ, 18 οὐδ' οι νῶτοι αὐτῶν, και ὕψος ἦν αὐτοῖς · και ειδον αὐτὰ, και οι νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι. 19 και εν τῷ

πορεύεσθαι τα ζώα επορεύοντο οι τροχοί εχόμενοι αυτών, και εν τω εξαίρειν τα ζώα από της γης εξήροντο οι τροχοί. 20 ου αν ην η νεφέλη, εκεί το πνεύμα του πορεύεσθαι · επορεύοντο τα ζώα και οι τροχοί και εξήροντο συν αυτοίς, διότι πνεύμα ζωής εν τοις τροχοίς. 21 εν τω πορεύεσθαι αυτά επορεύοντο, και εν τω εστάναι αυτά ειστήκεισαν και εν τω εξαίρειν αυτά από της γης εξήροντο συν αυτοίς, ότι πνεύμα ζωής ην εν τοις τροχοίς. 22 και ομοίωμα υπέρ κεφαλής αυτοίς των ζώων ωσει στερέωμα ως όρασις κρυστάλλου εκτεταμένον επί των περυγών αυτών επάνωθεν · 23 και υποκάτωθεν του στερεώματος αι πτέρυγες αυτών εκτεταμέναι, περυσσοόμεναι ετέρα τη ετέρα, εκάστω δύο συνεζευγμένα επικαλύπτουσαι τα σώματα αυτών. 24 και ήκουον την φωνήν των περυγών αυτών εν τω πορεύεσθαι αυτά ως φωνήν ύδατος πολλού · και εν τω εστάναι αυτά κατέπαυον αι πτέρυγες αυτών. 25 και ιδού φωνή υπεράνωθεν του στερεώματος του όντος υπέρ κεφαλής αυτών. 26 ως όρασις λίθου σαφείρου ομοίωμα θρόνου επ ' αυτού, και επί του ομοιώματος του θρόνου ομοίωμα ως είδος ανθρώπου άνωθεν. 27 και είδον ως όψιν ηλέκτρου από οράσεως οσφύος και επάνω, και από οράσεως οσφύος και έως κάτω είδον ως όρασιν πυρός και το φέγγος αυτού κύκλω. 28 ως όρασις τόξου, όταν ή εν τη νεφέλη εν ημέραις υετού, ούτως η στάσις του φέγγους κυκλόθεν. ατή η όρασις ομοιώματος δόξης Κυρίου · και είδον και πίπτω επί πρόσωπόν μου και ήκουσα φωνήν λαλούντος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ειπε προς με · υιε ανθρώπου, στήθι επί τους πόδας σου, και λαλήσω προς σε. 2 και ήλθεν επ ' εμέ πνεύμα και ανέλαβέ με και εξήρέ με και έστησέ με επί τους πόδας μου, και ήκουον αυτού λαλούντος προς με, 3 και ειπε προς με · υιε ανθρώπου, εξαποστέλλω εγώ σε προς τον οίκον του Ισραήλ, τους παραπικραίνοντάς με, οίτινες παρεπίκρανάν με, αυτοί και οι πατέρες αυτών έως της σημερινον ημέρας, 4 και ερείς προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος · 5 εάν άρα ακούσωσιν ή πποηθώσι -διότι οίκος παραπικραίνων εστι- και γνώσονται ότι προφήτης

ει συ εν μέσω αυτών. 6 και συ, υιε ανθρώπου, μη φοβηθής αυτούς μηδέ εκοτης από προσώπου αυτών· διότι παροιστρήσουσι και επισυστήσονται επί σε κύκλω, και εν μέσω σκορπίων συ κατοικείς· τους λόγους αυτών μη φοβηθής και από προσώπου αυτών μη εκοτης, διότι οίκος παραπικραίνων εστί. 7 και λαλήσεις τους λόγους μου προς αυτούς, εάν άρα ακούσωσιν ή πποηθώσιν, ότι οίκος παραπικραίνων εστί. 8 και συ, υιε ανθρώπου, άκουε του λαλούντος προς σε, μη γίνου παραπικραίνων καθώς ο οίκος ο παραπικραίνων· χάνε το στόμα σου και φάγε ό εγώ δίδωμί σοι. 9 και είδον και ιδού χείρ εκτεταμένη προς με, και εν αυτη κεφαλίς βιβλίου· 10 και ανείλησεν αυτήν ενώπιόν μου, και ην εν αυτη γεγραμμένα τα έμπροσθεν και τα όπισθεν, και εγγέγραπτο επ ' αυτήν θρήνος και μέλος και ουαί.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ είπε προς με· υιε ανθρώπου, κατάφαγε την κεφαλίδα ταύτην και πορευέθητι και λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ. 2 και διήνοιξε το στόμα μου, και εψώμισέ με την κεφαλίδα 3 και είπε προς με· υιε ανθρώπου, το στόμα σου φάγεται, και η κοιλία σου πλησθήσεται της κεφαλίδος ταύτης της δεδομένης εις σε. και έφαγον αυτήν, και εγένετο εν τω στόματί μου ως μέλι γλυκάζον. 4 και είπε προς με· υιε ανθρώπου, βάδιζε και εισελθε προς τον οίκον του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου προς αυτούς· 5 διότι ου προς λαόν βαθύχειλον και βαρύγλωσσον συ εξαποστέλλη, προς τον οίκον του Ισραήλ, 6 ουδέ προς λαούς πολλούς αλλοφώνους ή αλλογλώσσους ουδέ στιβαρούς τη γλώσση όντας, ων ουκ ακούση τους λόγους αυτών· και ει προς τοιούτους εξαπέστειλά σε, ούτοι αν εισήκουσάν σου. 7 ο δε οίκος του Ισραήλ ου μη θελήσουσιν εισακούσαι σου, διότι ου βούλονται εισακούειν μου· ότι πας ο οίκος Ισραήλ φιλόνεικοί εισι και σκληροκάρδιοι. 8 και ιδού δέδωκα το πρόσωπόν σου δυνατόν κατέναντι των προσώπων αυτών και το νικός σου κατισχύσω κατέναντι του νίκους αυτών, 9 και έσται διαπαντός κραταιότερον πέτρας. μη φοβηθής απ ' αυτών μηδέ πποηθής από προσώπου αυτών, διότι οίκος παραπικραίνων εστί. 10 και είπε προς με· υιε ανθρώπου,

πάντας τους λόγους, ους λελάληκα μετά σου, λαβέ εις την καρδιαν σου και τοις ωσί σου άκουε, 11 και βάδιζε, εισελθε εις την αιχμαλωσίαν προς τους υιούς του λαού σου και λαλήσεις προς αυτούς και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· εάν άρα ακούσωσιν, εάν άρα ενδώσι. 12 και ανέλαβέ με πνεύμα, και ήκουσα κατόπισθέν μου φωνήν σειμού μεγάλου· ευλογημένη η δόξα Κυρίου εκ του τόπου αυτού. 13 και είδον φωνήν των πτερύγων των ζώων περυσσομένων ετέρα προς την ετέρα, και φωνή των τροχών εχομένη αυτών και φωνή του σειμού. 14 και το πνεύμα εξήρέ με και ανέλαβέ με, και επορεύθην εν ορμή του πνεύματός μου, και χείρ Κυρίου εγένετο επι ' εμέ κραταιά. 15 και εισήλθον εις την αιχμαλωσίαν μετέωρος και περιήλθον τους κατοικούντας επί του ποταμού του Χοβάρ τους όντας εκεί και εκάθισα εκεί επτά ημέρας αναστρεφόμενος εν μέσω αυτών.

16 Και εγένετο μετά τας επτά ημέρας λόγος Κυρίου προς με λέγων· 17 υιε ανθρώπου, σκοπόν δέδωκά σε τω οίκω Ισραήλ, και ακούση εκ στόματός μου λόγον και διαπειλήση αυτοίς παρ ' εμού. 18 εν τω λέγειν με τω ανόμω· θανάτω θανατωθήση, και ου διεστειλω αυτω ουδέ ελάλησας του διαστείλασθαι τω ανόμω αποστρέψαι από των οδών αυτού του ζήσαι αυτόν, ο άνομος εκείνος τη αδικία αυτού αποθανείται, και το αίμα αυτού εκ της χειρός σου εκζητήσω. 19 και συ εάν διαστείλη τω ανόμω, και μη αποστρέψη από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού, ο άνομος εκείνος εν τη αδικία αυτού αποθανείται, και συ την ψυχήν σου ρύση. 20 και εν τω αποστρέφειν δίκαιον από των δικαιουσυνών αυτού και ποιήσει παράπτωμα και δώσω την βάσανον εις πρόσωπον αυτού, αυτός αποθανείται, ότι ου διεστειλω αυτω, και εν ταις αμαρτίαις αυτού αποθανείται, διότι ου μη μνησθώσιν αι δικαιουσύναι αυτού, ας εποίησε, και το αίμα αυτού εκ της χειρός σου εκζητήσω. 21 συ δε εάν διαστείλη τω δικαίω του μη αμαρτείν, και αυτός μη αμάρτη, ο δίκαιος ζωή ζήσεται, ότι διεστειλω αυτω, και συ την σεαυτού ψυχήν ρύση.

22 Και εγένετο επι ' εμέ χείρ Κυρίου, και ειπε προς με· ανάστηθι, και έξελθε εις το πεδίον, και εκεί λαληθήσεται προς σε. 23 και ανέστην και εξήλθον προς το πεδίον, και ιδού εκεί δόξα Κυρίου ειστήκει καθώς η όρασις και καθώς η δόξα Κυρίου, ην είδον επί του ποταμού του Χοβάρ, και πίπτω επί πρόσωπόν μου. 24 και ήλθεν επι ' εμέ πνεύμα και έστησέ με επί τους πόδας μου, και ελάλησε προς με και ειπέ μοι· εισελθε και εγκλεισθητι εν μέσω του οίκου σου. 25 και συ, υιε ανθρώπου, ιδού δέδονται επί σε δεσμοί, και δήσουσί σε εν αυτοίς, και ου μη

εξέλθης εκ μέσου αυτών. 26 και την γλώσσάν σου συνδήσω, και αποκωφώθηση, και ουκ έση αυτοίς εις άνδρα ελέγχοντα, διότι οίκος παραπικραίνων εστί. 27 και εν τω λαλείν με προς σε ανοίξω το στόμα σου, και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ο ακούων ακουέτω, και ο απειθών απειθήτω, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ συ, υιε ανθρώπου, λαβέ σεαυτω πλίνθον και θήσεις αυτήν προ προσώπου σου και διαγράψεις επι αυτήν πόλιν την Ιερουσαλήμ. 2 και δώσεις επι αυτήν περιοχίν και οικοδομήσεις επι αυτήν προμαχώνας και περιβαλεις επι αυτήν χάρακα και δώσεις επι αυτήν παρεμβολάς και τάξεις τας βελοστάσεις κύκλω. 3 και συ λάβε σεαυτω τήγανον σιδηρούν και θήσεις αυτό τοίχον σιδηρούν ανά μέσον σου και ανά μέσον της πόλεως και ετοιμάσεις το πρόσωπόν σου επι αυτήν, και έσται εν συγκλεισμω, και συγκλείσεις αυτήν· σημείον εστι τούτο τοις υιοίς Ισραήλ. - 4 Και συ κοιμηθήση επι το πλευρόν σου το αριστερόν και θήσεις τας αδικίας του οίκου Ισραήλ επι αυτού κατά αριθμόν των ημερών πενήκοντα και εκατόν, ας κοιμηθήση επι αυτού, και λήψη τας αδικίας αυτών. 5 και εγώ δέδωκά σοι τας δύο αδικίας αυτών εις αριθμόν ημερών ενενήκοντα και εκατόν ημέρας. και λήψη τας αδικίας του οίκου Ισραήλ 6 και συντελέσεις ταύτα πάντα· και κοιμηθήση επι το πλευρόν σου το δεξιόν και λήψη τας αδικίας του οίκου Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας. ημέραν εις ενιαυτόν τέθεικά σοι. 7 και εις τον συγκλεισμόν Ιερουσαλήμ ετοιμάσεις το πρόσωπόν σου και τον βραχίονά σου στερεώσεις και προφητεύσεις επι αυτήν. 8 και εγώ ιδού δέδωκα επι σε δεσμούς, και μη στραφής από του πλευρού σου επι το πλευρόν σου, έως ου συντελεσθώσιν ημέραι του συγκλεισμού σου. - 9 Και συ λάβε σεαυτω πυρούς και κριθάς και κύαμον και φακόν και κέγχρον και όλυραν και εμβαλεις αυτά εις άγγος εν οστράκινον και ποιήσεις αυτά σεαυτω εις άρτους, και κατά αριθμόν των ημερών, ας συ καθεύδεις επι του πλευρού σου, ενενήκοντα και εκατόν ημέρας φάγεσαι αυτά. 10 και το βρώμά σου, ό φάγεσαι, εν

σταθμω είκοσι σίκλους την ημέραν · από καιρού έως καιρού φάγεσαι αυτά. 11 και ύδωρ εν μέτρω πίεσαι το έκτον του είν · από καιρού έως καιρού πίεσαι. 12 και εγκρυφίαν κριθινον φάγεσαι αυτά · εν βολβίτοις κόπρου ανθρωπίνης εγκρύψεις αυτά κατ' οφθαλμούς αυτών 13 και ερείς · τάδε λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ · ούτως φάγονται οι υιοί του Ισραήλ ακάθαρτα εν τοις έθνεσι. 14 και είπα · μηδαμώς, Κύριε Θεέ του Ισραήλ · ιδού η ψυχή μου συ μεμίανται εν ακαθαρσία, και θνησιμαίον και θηριάλωτον ου βέβρωκα από γενέσεώς μου έως του νυν, ουδέ εισελήλυθεν εις το στόμα μου παν κρέας έωλον. 15 και είπε προς με · ιδού δέδωκά σοι βόλβιτα βοών αντι των βολβίτων των ανθρωπίων, και ποιήσεις τους άρτους σου επ' αυτών. 16 και είπε προς με · υιε ανθρώπου, ιδού εγώ συντρίβω στήριγμα άρτου εν Ιερουσαλήμ, και φάγονται άρτον εν σταθμω και εν ενδεία και ύδωρ εν μέτρω και εν αφανισμω πίνονται, 17 όπως ενδεείς γένωνται άρτου και ύδατος · και αφανισθήσεται άνθρωπος και αδελφός αυτού και τακήσονται εν ταις αδικίαις αυτών.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ συ, υιε ανθρώπου, λαβέ σεαυτω ρομφαίαν οξειαν υπέρ ξυρόν κουρέως · κτήση αυτήν σεαυτω και επάξεις αυτήν επί την κεφαλήν σου και επί τον πώγωνά σου. και λήψη ζυγόν σταθμίων και διαστήσεις αυτούς · 2 το τέταρτον εν πυρί ανακαύσεις εν μέση τη πόλει κατά την πλήρωσιν των ημερών του συγκλεισμού · και λήψη το τέταρτον και κατακαύσεις αυτό εν μέσω αυτής, και το τέταρτον κατακόψεις εν ρομφαία κύκλω αυτής, και το τέταρτον διασκορπείς τω πνεύματι, και μάχαιραν εκκενώσω οπίσω αυτών. 3 και λήψη εκείθεν ολίγους εν αριθμω και συμπεριλήψη αυτούς τη αναβολή σου. 4 και εκ τούτων λήψη έτι και ρίψεις αυτούς εις μέσον του πυρός και κατακαύσεις αυτούς εν πυρί · εξ αυτής εξελεύσεται πυρ. - Και ερείς παντί οίκω Ισραήλ. 5 τάδε λέγει Κύριος · αυτή η Ιερουσαλήμ εν μέσω των εθνών τέθεικα αυτήν και τας κύκλω αυτής χώρας. 6 και ερείς τα δικαιώματά μου τη ανόμω εκ των εθνών και τα νόμιμά μου εκ των χωρών των κύκλω αυτής, διότι τα δικαιώματά μου

απόσαντο και εν τοις νομίμοις μου ουκ επορεύθησαν εν αυτοίς. 7 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων η αφορμή υμών εκ των εθνών των κύκλω υμών και εν τοις νομίμοις μου ουκ επορεύθητε και τα δικαιώματά μου ουκ εποιήσατε, αλλ' ουδέ κατά τα δικαιώματα των εθνών των κύκλω υμών ου πεποιήκατε, 8 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί σε και ποιήσω εν μέσω σου κρίμα ενώπιον των εθνών 9 και ποιήσω εν σοί α ου πεποιήκα και α ου ποιήσω όμοια αυτοίς έτι κατά πάντα τα βελύγματά σου. 10 δια τούτο πατέρες φάγονται τέκνα εν μέσω σου, και τέκνα φάγονται πατέρας· και ποιήσω εν σοί κρίματα και διασκορπιώ πάντας τους καταλοίπους σου εις πάντα άνεμον. 11 δια τούτο ζω εγώ, λέγει Κύριος, ή μην ανθ' ων τα άγια μου εμίανας εν πάσι τοις βδελύγμασί σου, καγώ απόσομαί σε, ου φείσεταιί μου ο οφθαλμός, καγώ ουκ ελεήσω. 12 το τέταρτόν σου εν θανάτω αναλωθήσεται, και το τέταρτόν σου εν λιμω συντελεσθήσεται εν μέσω σου, και το τέταρτόν σου εις πάντα άνεμον σκορπιώ αυτούς, και το τέταρτόν σου εν ρομφαία πεσούνται κύκλω σου, και μάχαιραν εκκενώσω οπίσω αυτών. 13 και συντελεσθήσεται ο θυμός μου και η οργή μου επ' αυτούς, και επιγνώση διότι εγώ Κύριος λελάληκα εν ζήλω μου εν τω συντελέσαι με την οργήν μου επ' αυτούς. 14 και θήσομαί σε εις έρημον και τας θυγατέρας σου κύκλω σου ενώπιον παντός διοδεύοντος, 15 και έση στενακτή και δηλαιϊστή εν τοις έθνεσι τοις κύκλω σου εν τω ποιήσαι με εν σοί κρίματα εν εκδικήσει θυμού μου· εγώ Κύριος λελάληκα. 16 και εν τω αποστείλαί με βολίδας του λιμού επ' αυτούς και έσονται εις έκλειψιν, και συντρίψω στήριγμα άρτου σου. 17 και εξαποστελώ επί σε λιμόν και θηρία πονηρά και τιμωρήσομαί σε, και θάνατος και αίμα διελεύσονται επί σε, και ρομφαίαν επάξω επί σε κυκλόθεν· εγώ Κύριος λελάληκα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υιε ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί τα όρη Ισραήλ και προφήτευσον επ' αυτά 3 και ερείς· τα όρη Ισραήλ ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοις όρεσι και τοις βουνοίς και ταις φάραγξι και ταις νάπαις·

ιδού εγώ επάγων εφ ' υμάς ρομφαίαν και εξολοθρευθήσεται τα υψηλά υμών, 4 και συντριβήσονται τα θυσιαστήρια υμών και τα τεμένη υμών, και καταβάλω τραυματίας υμών ενώπιον των ειδώλων υμών 5 και διασκορπιώ τα οστά υμών κύκλω των θυσιαστηρίων υμών. 6 και εν πάση τη κατοικία υμών αι πόλεις εξερημωθήσονται και τα υψηλά αφανισθήσεται, όπως εξολοθρευθή τα θυσιαστήρια υμών, και συντριβήσονται τα είδωλα υμών, και εξαρθήσεται τα τεμένη υμών, 7 και πεσούνται τραυματῖαι εν μέσω υμών, και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος. 8 εν τω γενέσθαι εξ υμών ανασωζομένους εκ ρομφαίας εν τοις ἔθνεσι και εν τω διασκορπισμῳ υμών εν ταις χώραις 9 και μνησθήσονται μου οι ανασωζόμενοι εξ υμών εν τοις ἔθνεσιν, ου ηχημαλωτέθησαν εκεί· ομώμοκα τη καρδια αυτών τη εκπορνευούση απ ' εμού και τοις οφθαλμοῖς αυτών τοις εκπορνεύουσιν οπίσω των επιτηδευμάτων αυτών, και κόψονται πρόσωπα αυτών εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών· 10 και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος λελάληκα. 11 τάδε λέγει Κύριος· κρότησον τη χειρι και ψόφησον τῳ πόδι και ειπὼν· εὐγε εὐγε ἐπὶ πάσι τοις βδελύγμασιν οἴκου Ισραὴλ· εν ρομφαία και εν θανάτῳ και εν λιμῳ πεσούνται. 12 ο εγγύς εν ρομφαία πεσείται, ο δε μακράν εν θανάτῳ τελευτήσει, και ο περιεχόμενος εν λιμῳ συντελεσθήσεται, και συντελέσω την οργήν μου ἐπ ' αυτοῦς. 13 και γνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εν τῳ εἶναι τοῦς τραυματίας υμών εν μέσω των ειδώλων υμών κύκλω των θυσιαστηρίων υμών, ἐπὶ πάντα βουνόν υψηλόν και υποκάτω δένδρου συσκίου, ου ἔδωκαν ἐκεῖ οσμήν ευωδίας πάσι τοις ειδώλοις αυτών. 14 και εκτενώ την χεῖρά μου ἐπ ' αυτοῦς και θήσομαι την γην εις αφανισμόν και εις ὄλεθρον ἀπὸ της ἐρήμου Δεβλαθά εκ πάσης της κατοικίας· και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 και συ, υιε ανθρώπου, ειπὼν· τάδε λέγει Κύριος τη γη του Ισραὴλ· πέρασ ἤκει, το πέρασ ἤκει ἐπὶ τας τέσσαρας πτέρυγας της γης. 3 ἤκει το πέρασ 4 ἐπὶ σε τον κατοικούντα την γην, ἤκει ο καιρός, ἤγγικεν η ημέρα, ου μετὰ

θορύβων ουδέ μετά ωδίνων. 5 νυν εγγύθεν εκχεώ την οργήν μου επί σε και συντελέσω τον
 θυμόν μου εν σοί και κρινώ σε εν ταις οδοίς σου και δώσω επί σε πάντα τα βδελύγματά σου ·
 6 ου φείσεται ο οφθαλμός μου, ουδέ μη ελεήσω, διότι τας οδούς σου επί σε δώσω, και τα
 βδελύγματά σου εν μέσω σου έσονται, και επιγνώση διότι εγώ ειμι Κύριος ο τύπτων. 7 νυν το
 πέρας προς σε, και αποστειλώ εγώ επί σε και εκδικήσω σε εν ταις οδοίς σου και δώσω επί σε
 πάντα τα βδελύγματά σου · 8 ου φείσεται ο οφθαλμός μου επί σε, ουδέ μη ελεήσω, διότι την
 οδόν σου επί σε δώσω, και τα βδελύγματά σου εν μέσω σου έσται · και επιγνώση διότι εγώ
 Κύριος · 9 διότι τάδε λέγει Κύριος · 10 ιδού το πέρας ήκει, ιδού ημέρα Κυρίου · ει και η
 ράβδος ήνθηκεν, η ύβρις εξανέστηκε. 11 και συντριψει στήριγμα ανόμου και ου μετά
 θορύβου ουδέ μετά σπουδής. 12 ήκει ο καιρός, ιδού η ημέρα · ο κτώμενος μη χαιρέτω, και ο
 πωλών μη θρηνείτω · 13 διότι ο κτώμενος προς τον πωλούντα ουκέτι μη επιστρέψη, και
 άνθρωπος εν οφθαλμω ζωής αυτού ου κρατήσει. 14 σαλπίσατε εν σάλπιγγι και κρίνατε τα
 σύμπαντα. 15 ο πόλεμος εν ρομφαία έξωθεν, και ο λιμός και ο θάνατος έσωθεν · ο εν τω
 πεδίω εν ρομφαία τελευτήσει, τους δ ' εν τη πόλει λιμός και θάνατος συντελέσει. 16 και
 ανασωθήσονται οι ανασωζόμενοι εξ αυτών και έσονται επί των ορέων · πάντας αποκτενώ,
 έκαστον εν ταις αδικίαις αυτού. 17 πάσαι χείρες εκλυθήσονται, και πάντες μηροί
 μολυνθήσονται υγρασία, 18 και περιζώσονται σάκκους, και καλύψει αυτούς θάμβος, και επί
 παν πρόσωπον αισχύνη επ ' αυτούς, και επί πάσαν κεφαλήν φαλάκρωμα. 19 το αργύριον
 αυτών ριφήσεται εν ταις πλατείαις, και το χρυσίον αυτών υπεροφθήσεται · αι ψυχαί αυτών
 ου μη εμπλησθώσι, και αι κοιλίαι αυτών ου μη πληρωθώσι, διότι βάσανος των αδικιών
 αυτών εγένετο. 20 εκλεκτά κόσμου εις υπερηφανίαν έθεντο αυτά και εικόνας των
 βδελυγμάτων αυτών εποίησαν εξ αυτών · ένεκεν τούτου δέδωκα αυτά αυτοίς εις ακαθαρσίαν,
 21 και παραδώσω αυτά εις χείρας αλλοτριών του διαρπάσαι αυτά και τοις λοιμοίς της γης
 εις σκύλα, και βεβηλώσουσιν αυτά. 22 και αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ ' αυτών, και
 μιν ανούσι την επισκοπήν μου και εισελεύσονται εις αυτά αφυλάκτως και βεβηλώσουσιν
 αυτά · 23 και ποιήσουσι φυρμόν, διότι η γη πλήρης λαών, και η πόλις πλήρης ανομίας. 24
 και αποστρέψω το φρύαγμα της ισχύος αυτών, και μιν ανθήσεται τα άγια αυτών. 25 εξλασμός
 ήξει και ζητήσει ειρήνην, και ουκ έσται. 26 ουαί επί ουαί έσται, και αγγελία επί αγγελίαν
 έσται, και ζητηθήσεται όρασις εκ προφήτου, και νόμος απολείται εξ ιερέως και βουλή εκ

πρεσβυτέρων. 27 άρχων ενδύσεται αφανισμόν, και αι χείρες του λαού της γης παραλυθήσονται· κατά τας οδούς αυτών ποιήσω αυτοίς και εν τοις κρίμασιν αυτών εκδικήσω αυτούς· και γνώσονται ότι εγώ Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω έκτω έτει εν τω πέμπτω μηνί, πέμπτη του μηνός, εγώ εκαθήμην εν τω οίκω, και οι πρεσβύτεροι Ιούδα εκάθηγντο ενώπιόν μου, και εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου, 2 και είδον και ιδού ομοίωμα ανδρός, από της οσφύος αυτού και έως κάτω πυρ, και από της οσφύος αυτού υπεράνω αυτού ως όρασις ηλέκτρου. 3 και εξέτεινεν ομοίωμα χειρός και ανέλαβέ με της κορυφής μου και ανέλαβέ με πνεύμα αναμέσον της γης και αναμέσον του ουρανού και ήγαγέ με εις Ιερουσαλήμ εν οράσει Θεού επί τα πρόθυρα της πύλης της εσωτέρας της βλεπούσης εις βορράν, ου ην η στήλη του κτωμένου. 4 και ιδού, ην εκεί δόξα Κυρίου Θεού Ισραήλ κατά την όρασιν, ην είδον εν τω πεδίω. 5 και είπε προς με· υιε ανθρωπου, ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου προς βορράν· και ανέβλεψα τοις οφθαλμοίς μου προς βορράν, και ιδού από βορρά επί την πύλην την προς ανατολάς. 6 και είπε προς με· υιε ανθρωπου, εώρακας τι ούτοι ποιούσιν; ανομίας μεγάλας ποιούσιν ώδε του απέχεσθαι από των αγίων μου, και έτι όψει ανομίας μείζονας. 7 και εισήγαγέ με επί τα πρόθυρα της αυλής 8 και είπε προς με· υιε ανθρωπου, όρυξον· και ώρυξα, και ιδού θύρα μία. 9 και είπε προς με· εισελθε και ιδέ τας ανομίας, ας ούτοι ποιούσιν ώδε. 10 και εισήλθον και είδον και ιδού μάταια βδελύγματα και πάντα τα είδωλα οίκου Ισραήλ διαγεγραμμένα επ' αυτού κύκλω, 11 και εβδομήκοντα άνδρες εκ των πρεσβυτέρων οίκου Ισραήλ, και Ιεζονίας ο του Σαφάν εν μέσω αυτών εισήκει προ προσώπου αυτών, και έκαστος θυμιατήριον αυτού είχεν εν τη χειρί, και η ατμής του θυμιάματος ανέβαινε. 12 και είπε προς με· εώρακας, υιε ανθρωπου, αι οι πρεσβύτεροι οίκου Ισραήλ ποιούσιν, έκαστος αυτών εν τω κοιτώνι τω κρυπτω αυτών; διότι είπαν· ουχ ορά ο Κύριος, εγκαταλέλοιπε Κύριος την γην. 13 και είπε προς με· έτι όψει

ανομίας μείζονας, ας οὔτοι ποιούσι. 14 και εισήγαγέ με επί τα πρόθυρα της πύλης οίκου Κυρίου της βλεπούσης προς βορράν, και ιδού εκεί γυναίκες καθήμεναι θρηνούσαι τον Θαμμούζ, 15 και είπε προς με · υιε ανθρώπου, εώρακας; και έτι όψει επιτηδεύματα μείζονα τούτων. 16 και εισήγαγέ με εις την αυλήν οίκου Κυρίου την εσωτέραν, και ιδού επί των προθύρων του ναού Κυρίου αναμέσον των αιλάμ και αναμέσον του θυσιαστηρίου ως είκοσι άνδρες, τα οπίσθια αυτών προς τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών απέναντι, και οὔτοι προσκυνούσι τω ηλίω · 17 και είπε προς με · εώρακας, υιε ανθρώπου; μη μικρά τω οίκω Ιούδα του ποιείν τας ανομίας, ας πεποιήκασιν ώδε; διότι έπλησαν την γην ανομίας, και ιδού αυτοί ως μυκτηριζόντες. 18 και εγώ ποιήσω αυτοίς μετά θυμού · ου φείσεται ο οφθαλμός μου, ουδέ μη ελεήσω.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ανέκραγεν εις τα ώτά μου φωνή μεγάλη λέγων · ήγγικεν η εκδίκησις της πόλεως · και έκαστος είχε τα σκεύη της εξολοθρεύσεως εν χειρι αυτού. 2 και ιδού εξ άνδρες ήρχοντο από της οδοῦ της πύλης της υψηλής της βλεπούσης προς βορράν, και εκάστου πέλυξ εν τη χειρι αυτού · και εις ανήρ εν μέσω αυτών ενδεδικώς ποδήρη, και ζώνη σαπφείρου επί της οσφύος αυτού · και εισήλθοσαν και έστησαν εχόμενοι του θυσιαστηρίου του χαλκού. 3 και δόξα Θεού του Ισραήλ ανέβη από των Χερουβίμ η ούσα επ ‘ αυτών εις το αίθριον του οίκου. και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδικότα τον ποδήρη, ος είχεν επί της οσφύος αυτού την ζώνην, 4 και είπε προς αυτόν · διελθε μέσην την Ιερουσαλήμ και δος το σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων επί πάσαις ταις ανομίαις ταις γινομέναις εν μέσω αυτής. 5 και τούτοις είπεν ακούοντός μου · πορεύεσθε οπίσω αυτού εις την πόλιν και κόπτετε και μη φείδεσθε τοις οφθαλμοίς υμών και μη ελεήσητε · 6 πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νήπια και γυναίκας αποκτείνετε εις εξάλειψιν, επί δε πάντας, εφ ‘ ους εστι το σημείον, μη εγγίσητε · και από των αγίων μου άρξασθε. και ήρξαντο από των

ανδρών των πρεσβυτέρων, οί ήσαν έσω εν τω οίκω. 7 και είπε προς αυτούς· μιάνατε τον οίκον και πλήσατε τας οδούς νεκρών εκπορευόμενοι και κόπτετε. 8 και εγένετο εν τω κόπτειν αυτούς και πίπτω επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα και είπα· οίμοι Κύριε, εξαλείφεις συ τους καταλοιπούς του Ισραήλ εν τω εκχέαι σε τον θυμόν σου επί Ιερουσαλήμ; 9 και είπε προς με· αδικία του οίκου Ισραήλ και Ιούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ότι επλήσθη η γη λαών πολλών, και η πόλις επλήσθη αδικίας και ακαθαρσίας· ότι είπαν· εγκαταλέλοιπε Κύριος την γην, ουκ εφορά ο Κύριος. 10 και ου φείσεται μου ο οφθαλμός, ουδέ μη ελεήσω· τας οδούς αυτών εις κεφαλάς αυτών δέδωκα. 11 και ιδού ο ανήρ ο ενδεδυκώς τον ποδήρη και εξωσμένος τη ζώνη την οσφόν αυτού και απεκρίνατο λέγων· πεποίηκα καθώς ενετείλω μοι.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ είδον και ιδού επάνω του στερεώματος του υπέρ κεφαλής των Χερουβίμ ως λίθος σαπφείρου ομοίωμα θρόνου επ' αυτών. 2 και είπε προς τον άνδρα τον ενδεδυκότα την στολήν· εισελθε εις το μέσον των τροχών των υποκάτω των Χερουβίμ και πλήσον τας δράκας σου ανθράκων πυρός εκ μέσου των Χερουβίμ και διασκορπίσον επί την πόλιν· και εισήλθεν ενώπιον εμού. 3 και τα Χερουβίμ ειστήκει εκ δεξιών του οίκου εν τω εισπορευέσθαι τον άνδρα, και η νεφέλη έπλησε την αυλήν την εσωτέραν. 4 και απήρεν η δόξα Κυρίου από των Χερουβίμ εις το αίθριον του οίκου, και έπλησε τον οίκον η νεφέλη, και η αυλή επλήσθη του φέγγους της δόξης Κυρίου· 5 και φωνή των πτερύγων των Χερουβίμ ηκούετο έως της αυλής της εξωτέρας ως φωνή Θεού Σαδδαϊ λαλούντος. 6 και εγένετο εν τω εντέλλεσθαι αυτόν τω ανδρί τω ενδεδυκότι την στολήν την αγίαν λέγων· λαβέ πυρ εκ μέσου των τροχών εκ μέσου των Χερουβίμ, και εισήλθε και έστη εχόμενος των τροχών, 7 και εξέτεινε την χείρα αυτού εις μέσον του πυρός του όντος εν μέσω των Χερουβίμ και έλαβε και έδωκεν εις τας χείρας του ενδεδυκότος την στολήν την αγίαν, και έλαβε και εξήλθε. 8 και είδον τα Χερουβίμ ομοίωμα χειρών ανθρώπων υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών. 9 και είδον και ιδού τροχοί τέσσαρες

ειστήκεισαν εχόμενοι των Χερουβίμ, τροχός εις εχόμενος Χερουβίμ ενός, και η όψις των τροχών ως όψις λίθου άνθρακος. 10 και η όψις αυτών ομοίωμα εν τοις τέσσαρσιν, ον τρόπον όταν ή τροχός εν μέσω τροχού. 11 εν τω πορεύεσθαι αυτά εις τα τέσσαρα μέρη αυτών επορεύοντο, ουκ επέστρεφον εν τω πορεύεσθαι αυτά · ότι εις ον αν τόπον επέβλεψεν η αρχή η μία, επορεύοντο και ουκ επέστρεφον εν τω πορεύεσθαι αυτά. 12 και οι νώτοι αυτών και αι χείρες αυτών και αι πτέρυγες αυτών και οι τροχοί πλήρεις οφθαλμών κυκλόθεν τοις τέσσαρσι τροχοίς αυτών · 13 τοις δε τροχοίς τούτοις επεκλήθη Γελγέλ ακούοντός μου · [14 και τέσσαρα πρόσωπα τω ενί, το πρόσωπον του ενός πρόσωπον του Χερούβ, και το πρόσωπον του δευτέρου πρόσωπον ανθρώπου και το τρίτον πρόσωπον λέοντος και το τέταρτον πρόσωπον αετού]. 15 και ήσαν τα Χερουβίμ. τούτο το ζων, ό ειδον επί του ποταμού του Χοβάρ. 16 και εν τω πορεύεσθαι τα Χερουβίμ επορεύοντο οι τροχοί, και ούτοι εχόμενοι αυτών · και εν τω εξάειν τα Χερουβίμ τας πτέρυγας αυτών του μετεωρίζεσθαι από της γης ουκ επέστρεφον οι τροχοί αυτών. 17 εν τω εστάναι αυτά ειστήκεισαν, και εν τω μετεωρίζεσθαι αυτά εμετεωρίζοντο μετ ' αυτών, διότι πνεύμα ζωής εν αυτοίς ην. 18 και εξήλθε δόξα Κυρίου από του οίκου και επέβη επί τα Χερουβίμ, 19 και ανέλαβον τα Χερουβίμ τας πτέρυγας αυτών και εμετεωρίσθησαν από της γης ενώπιον εμού εν τω εξελθειν αυτά, και οι τροχοί εχόμενοι αυτών. και έστησαν επί τα πρόθυρα της πύλης οίκου Κυρίου της απέναντι, και δόξα Θεού Ισραήλ ην επ ' αυτών υπεράνω. 20 τούτο το ζών εστιν, ό ειδον υποκάτω Θεού Ισραήλ επί του ποταμού του Χοβάρ, και εγνων ότι Χερουβίμ εστι. 21 τέσσαρα πρόσωπα τω ενί, και οκτώ πτέρυγες τω ενί, και ομοίωμα χειρών ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών. 22 και ομοίωσις των προσώπων αυτών, ταύτα τα πρόσωπά εστιν α ειδον υποκάτω της δόξης του Θεού Ισραήλ επί του ποταμού του Χοβάρ, και αυτά έκαστον κατά πρόσωπον αυτών επορεύοντο.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ανέλαβέ με πνεύμα και ήγαγέ με επί την πύλην του οίκου Κυρίου την κατέναντι την

βλέπουσιν κατά ανατολάς· και ιδού επί των προθύρων της πόλης ως είκοσι και πέντε άνδρες, και είδον εν μέσω αυτών τον Ιεζονίαν τον του Έζερ και Φαλτίαν τον του Βαναίου, τους αφηγουμένους του λαού. 2 και είπε Κύριος προς με· υιε ανθρώπου, ούτοι οι άνδρες οι λογιζόμενοι μάταια και βουλευόμενοι βουλήν πονηράν εν τη πόλει ταύτη, 3 οι λέγοντες· ουχί προσφάτως ωκοδόμηνται αι οικίαι; αύτη εστιν ο λέβης, ημείς δε τα κρέα. 4 δια τούτο προφήτευσον επ' αυτούς, προφήτευσον, υιε ανθρώπου. 5 και έπεσεν επ' εμέ πνεύμα Κυρίου και είπε προς με· λέγε· τάδε λέγει Κύριος· ούτως είπατε, οίκος Ισραήλ, και τα διαβούλια του πνεύματος υμών εγώ επίσταμαι. 6 επληθύνετε νεκρούς υμών εν τη πόλει ταύτη και ενεπλήσατε τας οδούς αυτής τραυματιών. 7 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· τους νεκρούς υμών, ους επατάξατε εν μέσω αυτής, ούτοι εισι τα κρέα, αυτή δε ο λέβης εστι, και υμάς εξάξω εκ μέσου αυτής. 8 ρομφαίαν φοβείσθε, και ρομφαίαν επαξώ εφ' υμάς, λέγει Κύριος· 9 και εξάξω υμάς εκ μέσου αυτής και παραδώσω υμάς εις χείρας αλλοτρίων και ποιήσω εν υμίν κρίματα. 10 εν ρομφαία πεσεισθε, επί των ορέων του Ισραήλ κρινώ υμάς· και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος. 11 αυτή υμίν ουκ έσται εις λέβητα, και υμείς ου μη γένησθε εν μέσω αυτής εις κρέα· επί των ορέων του Ισραήλ κρινώ υμάς, 12 και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. - 13 Και εγένετο εν τω προφητεύειν με και Φαλτίας ο του Βαναίου απέθανε, και πίπτω επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα φωνή μεγάλη και είπα· οίμοι οίμοι, Κύριε, εις συντέλειαν ποιείς συ τους καταλοιπούς του Ισραήλ;

14 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 15 υιε ανθρώπου, οι αδελφοί σου και οι άνδρες της αιχμαλωσίας σου και πας ο οίκος του Ισραήλ συντετέλεσται, οίς είπαν αυτοίς οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ· μακράν απέχετε από του Κυρίου, ημίν δέδοται η γη εις κληρονομίαν. 16 δια τούτον ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ότι απώσομαι αυτούς εις τα έθνη και διασκορπιώ αυτούς εις πάσαν γην, και έσομαι αυτοίς εις αγίασμα μικρόν εν ταις χώραις, ου εάν εισέλθωσιν εκεί. 17 δια τούτο ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· και εισδέξομαι αυτούς εκ των εθνών και συνάξω αυτούς εκ των χωρών, ου διέσπειρα αυτούς εν αυταις, και δώσω αυτοίς την γην του Ισραήλ. 18 και εισελεύσονται εκεί και εξαρουσι πάντα τα βδελύγματα αυτής και πάσας τας ανομίας αυτής εξ αυτής. 19 και δώσω αυτοίς καρδιαν ετέραν και πνεύμα καινόν δώσω εν αυτοίς και εκσπάσω την καρδιαν την λιθινήν εκ της σαρκός αυτών και δώσω αυτοίς καρδιαν σαρκίνην· 20 όπως εν τοις προστάγμασί μου πορεύονται και τα δικαιώματά μου

φυλάσσονται και ποιώσιν αυτά · και έσονταί μοι εις λαόν και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν. 21 και εις την καρδιαν των βδελυγμάτων αυτών και των ανομιών αυτών, ως η καρδια αυτών επορεύετο, τας οδούς αυτών εις τας κεφαλάς αυτών δέδωκα, λέγει Κύριος. - 22 Και εξήραν τα Χερουβίμ τας πτέρυγας αυτών, και οι τροχοί εχόμενοι αυτών, και η δόξα Θεού Ισραήλ επ ' αυτά υπεράνω αυτών. 23 και ανέβη η δόξα Κυρίου εκ μέσης της πόλεως και έστη επί του όρους, ό ην απέναντι της πόλεως. 24 και ανέλαβέ με πνεύμα και ήγαγέ με εις γης Χαλδαιών εις την αιχμαλωσίαν εν οράσει εν πνεύματι Θεού. και ανέβην από της οράσεως, ης είδον. 25 και ελάλησα προς την αιχμαλωσίαν πάντας τους λόγους του Κυρίου, ους έδειξέ μοι.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, εν μέσω των αδικιών αυτών συ κατοικείς, οί έχουσιν οφθαλμούς του βλέπειν και ου βλέπουσι και ώτα έχουσι του ακούειν και ουκ ακούουσι, διότι οίκος παραπικραίνων εστί. 3 και συ, υιε ανθρώπου, ποιήσον σεαυτω σκεύη αιχμαλωσίας ημέρας ενώπιον αυτών και αιχμαλωτευθήση εκ του τόπου σου εις έτερον τόπον ενώπιον αυτών, όπως ιδωσι, διότι οίκος παραπικραίνων εστί. 4 και εξοίσεις τα σκεύη σου σκεύη αιχμαλωσίας ημέρας κατ ' οφθαλμούς αυτών, και συ εξελεύση εσπέρας ως εκπορεύεται αιχμάλωτος · 5 ενώπιον αυτών διόρυξον σεαυτω εις τον τοίχον και διεξελεύση δι ' αυτού · 6 ενώπιον αυτών επ ' ώμων αναληφθήση και κεκρυμμένος εξελεύση, το πρόσωπόν σου συγκαλύψεις και ου μη ίδης την γην, διότι τέρας δέδωκά σε τω οίκω Ισραήλ. 7 και εποίησα ούτως κατά πάντα, όσα ενετείλατό μοι, και σκεύη εξήνεγκα ως σκεύη αιχμαλωσίας ημέρας και εσπέρας διώρυξα εμαυτω τον τοίχον και κεκρυμμένος εξήλθον, επ ' ώμων ανελήφθην ενώπιον αυτών. - 8 Και εγένετο λόγος Κυρίου το πρωϊ προς με λέγων · 9 υιε ανθρώπου, ουκ είπαν προς σε ο οίκος του Ισραήλ, οίκος ο παραπικραίνων · τι συ ποιείς; 10 ειπόν προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ο άρχων και ο αφηγούμενος εν Ιερουσαλήμ και παντί οίκω Ισραήλ, οί εισιν εν μέσω αυτών, 11 ειπόν, ότι εγώ τέρατα ποιώ εν μέσω αυτής ·

ον τρόπον πεποιήκα, ούτως έσται αυτοίς· εν μετοικεσία και εν αιχμαλωσία πορεύονται, 12 και ο άρχων εν μέσω αυτών επ' ώμων αρθήσεται και κεκρυμμένος εξελεύσεται δια του τοίχου, και διορύξει του εξελθείν αυτόν δι' αυτού· το πρόσωπον αυτού συγκαλύψει, όπως μη οραθή οφθαλμω, και αυτός την γην ουκ όψεται. 13 και εκπετάσω το δίκτυόν μου επ' αυτόν, και συλληφθήσεται εν τη περιοχή μου, και άξω αυτόν εις Βαβυλώνα εις γην Χαλδαιών, και αυτήν ουκ όψεται και εκεί τελευτήσει. 14 και πάντας τους κύκλω αυτού τους βοηθούς αυτού και πάντας τους αντιλαμβανομένους αυτού διασπερώ εις πάντα άνεμον και ρομφαίαν εκκενώσω οπίσω αυτών· 15 και γνώσονται διότι εγώ Κύριος εν τω διασκορπίσαι με αυτούς εν τοις έθνεσι, και διασπερώ αυτούς εν ταις χώραις. 16 και υπολείψομαι εξ αυτών άνδρας αριθμω εκ ρομφαίας και εκ λιμού και εκ θανάτου, όπως εκδιηγώνται πάσας τας ανομίας αυτών εν τοις έθνεσιν, ου εισήλθοσαν εκεί· και γνώσονται ότι εγώ Κύριος. - 17 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 18 υιε ανθρώπου, τον άρτον σου μετά οδύνης φάγεσαι και το ύδωρ σου μετά βασάνου και θλίψεως πίεσαι 19 και ερείς προς τον λαόν της γης· τάδε λέγει Κύριος τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ επί της γης του Ισραήλ· τους άρτους αυτών μετά ενδείας φάγονται και το ύδωρ αυτών μετά αφανισμού πίνονται, όπως αφανισθή η γη συν πληρώματι αυτής, εν ασεβεία γαρ πάντες οι κατοικούντες εν αυτή· 20 και αι πόλεις αυτών αι κατοικούμεναι εξερημωθήσονται, και η γη εις αφανισμόν έσται· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος.

21 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 22 υιε ανθρώπου, τις η παραβολή υμίν επί της γης του Ισραήλ λέγοντες· μακράν αι ημέραι, απόλωλεν όρασις; 23 δια τούτο ειπόν προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· αποστρέψω την παραβολήν ταύτην, και ουκέτι μη είπωσι την παραβολήν ταύτην οικος του Ισραήλ, ότι λαλήσεις προς αυτούς· ηγγίκασιν αι ημέραι και λόγος πάσης οράσεως· 24 ότι ουκ έσται έτι πάσα όρασις ψευδής και μαντευόμενος τα προς χάριν εν μέσω των υιών Ισραήλ, 25 διότι εγώ Κύριος λαλήσω τους λόγους μου, λαλήσω και ποιήσω και ου μη μηκύνω έτι· ότι εν ταις ημέραις υμών, οικος ο παραπικραίνων, λαλήσω λόγον και ποιήσω, λέγει Κύριος. - 26 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 27 υιε ανθρώπου, ιδού ο οικος Ισραήλ ο παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν· η όρασις, ην ούτος ορά, εις ημέρας πολλάς, και εις καιρούς μακρούς ούτος προφητεύει. 28 δια τούτο ειπόν προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ου μη μηκύνωσιν ουκέτι πάντες οι λόγοι μου, ους αν λαλήσω·

λαλήσω και ποιήσω, λέγει Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί τους προφήτας του Ισραήλ και προφητεύσεις και ερείς προς αυτούς· ακούσατε λόγον Κυρίου. 3 τάδε λέγει Κύριος· ουαί τοις προφητεύουσιν από καρδίας αυτών και το καθόλου μη βλέπουσιν. 4 ως αλώπεκες εν ταις ερήμοις, οι προφήται σου Ισραήλ. 5 ουκ έστησαν εν στερεώματι και συνήγαγον ποιμνία επί τον οίκον του Ισραήλ· ουκ ανέστησαν οι λέγοντες· εν ημέρα Κυρίου· 6 βλέποντες ψευδή, μαντευόμενοι μάταια, οι λέγοντες· λέγει Κύριος, και Κύριος ουκ απέσταλκεν αυτούς, και ήρξαντο του αναστήσαι λόγον. 7 ουχί όρασιν ψευδή εωράκατε και μαντείας ματαιίας ειρήκατε; 8 δια τούτο ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων οι λόγοι υμών ψευδείς και αι μαντεΐαι υμών μάταιαι, δια τούτο ιδού εγώ εφ' υμάς, λέγει Κύριος, 9 και εκτενώ την χειρά μου επί τους προφήτας τους ορώντας ψευδή και τους αποφθεγγομένους μάταια· εν παιδεία του λαού μου ουκ έσονται, ουδέ εν γραφή οίκου Ισραήλ ου γραφήσονται και εις την γην του Ισραήλ ουκ εισελεύσονται· και γνώσονται διότι εγώ Κύριος· 10 ανθ' ων επλάνησαν τον λαόν μου λέγοντες· ειρήνη ειρήνη, και ουκ έστιν ειρήνη, και ούτος οικοδομεί τοίχον, και αυτοί αλείφουσιν αυτόν, ει πεσείται, 11 ειπόν προς τους αλείφοντας· πεσείται, και έσται υετός κατακλύζων, και δώσω λίθους πετροβόλους εις τους ενδέσμους αυτών, και πεσούνται, και πνεύμα εξαίρον, και ραγήσεται. 12 και ιδού πέπτωκεν ο τοίχος, και ουκ ερούσι προς υμάς· που εστιν η αλοιφή υμών, ην ηλείψατε; 13 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· και ρήξω πνοήν εξαίρουσαν μετά θυμού, και υετός κατακλύζων εν οργή μου έσται, και τους λίθους τους πετροβόλους εν θυμω επάξω εις συντέλειαν 14 και κατασκάψω τον τοίχον, ον ηλείψατε, και πεσείται· και θήσω αυτόν επί την γην, και αποκαλυφθήσεται τα θεμέλια αυτού, και πεσείται, και συντελεσθήσεσθε μετ' ελέγχων· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. 15 και συντελέσω τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους

αλείφοντας αυτόν, και πεσείται. και είπα προς υμάς· ουκ έστιν ο τοίχος ουδέ οι αλείφοντες αυτόν 16 προφήται του Ισραήλ οι προφητεύοντες επί Ιερουσαλήμ και οι ορώντες αυτή ειρήνην, και ουκ έστιν ειρήνη, λέγει Κύριος. - 17 Και συ, υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί τας θυγατέρας του λαού σου τας προφητεούσας από καρδίας αυτών και προφήτευσον επί ' αυτάς 18 και ερείς· τάδε λέγει Κύριος· ουαί ταις συρραπτούσαις προσκεφάλαια υπό πάντα αγκώνα χειρός και ποιούσαις επιβόλαια επί πάσαν κεφαλήν πάσης ηλικίας του διαστρέφειν ψυχάς· αι ψυχαί διεστράφησαν του λαού μου, και ψυχάς περιεποιούντο. 19 και εβεβήλουν με προς τον λαόν μου ένεκεν δρακός κριθών και ένεκεν κλασμάτων άρτων του αποκτείναι ψυχάς, ας ουκ έδει αποθανείν, και του περιποιήσασθαι ψυχάς, ας ουκ έδει ζήσαι, εν τω αποφθέγγεσθαι υμάς λαω εισακούοντι μάταια αποφθέγματα. 20 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί τα προσκεφάλαια υμών, εφ ' α υμείς εκεί συστρέφετε ψυχάς, και διαρρήξω αυτά από των βραχιόνων υμών και εξαποστελώ τας ψυχάς, ας υμείς εκστρέφετε τας ψυχάς αυτών, εις διασκορπισμόν· 21 και διαρρήξω τα επιβόλαια υμών και ρύσομαι τον λαόν μου εκ χειρός υμών, και ουκέτι έσονται εν χερσίν υμών εις συστροφήν· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. 22 ανθ ' ων διεστρέφετε καρδιαν δικαίου αδικως, και εγώ ου διέστρεφον αυτόν, και του κατισχύσαι χείρας ανόμου το καθόλου μη αποστρέψαι από της οδού αυτού της πονηράς και ζήσαι αυτόν, 23 δια τούτο ψευδή ου μη ίδητε και μαντείας ου μη μαντεύσησθε έτι, και ρύσομαι τον λαόν μου εκ χειρός υμών· και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ήλθον προς με άνδρες εκ των πρεσβυτέρων του λαού Ισραήλ και εκάθησαν προ προσώπου μου. 2 και εγένετο προς με λόγος Κυρίου λέγων· 3 υιε ανθρώπου, οι άνδρες ούτοι έθεντο τα διανοήματα αυτών επί τας καρδίας αυτών και την κόλασιν των αδικιών αυτών έθηκαν προ προσώπου αυτών· ει αποκρινόμενος αποκριθώ αυτοίς; 4 δια τούτο λάλησον

αυτοίς και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· άνθρωπος άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ, ος αν θή τα διανοήματα αυτού επί την καρδιαν αυτού και την κόλασιν της αδικίας αυτού τάξη προ προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην, εγώ Κύριος αποκριθήσομαι αυτω εν οίς ενέχεται η διάνοια αυτού, 5 όπως πλαγιάση τον οίκον του Ισραήλ κατά τας καρδίας αυτών τας απηλλοτριωμένας απ' εμού εν τοις ενθυμήμασιν αυτών. 6 δια τούτο ειπόν προς τον οίκον του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· επιστρέψατε και αποστρέψατε από των επιτηδευμάτων υμών και από πασών των ασεβειών υμών και επιστρέψατε τα πρόσωπα υμών. 7 διότι άνθρωπος άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ και εκ των προσηλύτων των προσηλυτευόντων εν τω Ισραήλ, ος αν απαλλοτριωθή απ' εμού και θήται τα ενθυμήματα αυτού επί την καρδιαν αυτού και την κόλασιν της αδικίας αυτού τάξη προ προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην του επερωτήσαι αυτόν εν εμοί, εγώ Κύριος αποκριθήσομαι αυτω εν ω ενέχεται εν αυτω. 8 και στηριώ το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και θήσομαι αυτόν εις έρημον και εις αφανισμόν και εξαρώ αυτόν εκ μέσου του λαού μου, και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος. 9 και ο προφήτης εάν πλανηθή και λαλήση, εγώ Κύριος πεπλάνηκα τον προφήτην εκείνον, και εκτενώ την χείρά μου επ' αυτόν, και αφανιώ αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ. 10 και λήψονται την αδικίαν αυτών κατά το αδίκημα του επερωτώντος, και κατά το αδίκημα ομοίως τω προφήτη έσται, 11 όπως μη πλανάται έτι ο οίκος του Ισραήλ απ' εμού, και ίνα μη μιαινώνται έτι εν πάσι τοις παραπτώμασιν αυτών· και έσονταί μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν, λέγει Κύριος.

12 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 13 υιε ανθρώπου, γη εάν αμάρτη μοι του παραπεσείν παράπτωμα και εκτενών την χείρά μου επ' αυτήν και συντρίψω αυτής στήριγμα άρτου και εξαποστελώ επ' αυτήν λιμόν και εξαρώ εξ αυτής άνθρωπον και κτήνη· 14 και εάν ώσιν οι τρεις άνδρες ούτοι εν μέσω αυτής, Νώε και Δανιήλ και Ιώβ, αυτοί εν τη δικαιοσύνη αυτών σωθήσονται, λέγει Κύριος. 15 εάν και θηρία πονηρά επάγω επί την γην και τιμωρήσομαι αυτήν και έσται εις αφανισμόν και ουκ έσται ο διοδεύων από προσώπου των θηρίων, 16 και οι τρεις άνδρες ούτοι εν μέσω αυτής ώσι, ζω εγώ, λέγει Κύριος, ει υιοί ή θυγατέρες σωθήσονται, αλλ' ή αυτοί μόνοι σωθήσονται, η δε γη έσται εις όλεθρον. 17 ή και ρομφαίαν εάν επάγω επί την γην εκείνην και είπω· ρομφαία διελθάτω δια της γης, και εξαρώ εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος, 18 και οι τρεις άνδρες ούτοι εν μέσω αυτής, ζω εγώ,

λέγει Κύριος, ου μη ρύσωνται υιούς ουδέ θυγατέρας, αλλ ' ή αυτοί μόνοι σωθήσονται. 19 ή και θάνατον επαποστείλω επί την γην εκείνην και εκχεώ τον θυμόν μου επ ' αυτήν εν αίματι του εξολοθρεύσαι εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος, 20 και Νώε και Δανιήλ και Ιώβ εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος, εάν υιοί ή θυγατέρες υπολειφθώσιν, αυτοί εν τη δικαιοσύνη αυτών ρύσσονται τας ψυχάς αυτών. 21 τάδε λέγει Κύριος· εάν δε και τας τέσσαρας εκδικήσεις μου τας πονηράς, ρομφαίαν και λιμόν και θηρία πονηρά και θάνατον, εξαποστείλω επί Ιερουσαλήμ του εξολοθρεύσαι εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος 22 και ιδού υπολελειμμένοι εν αυτη οι ανασεσωσμένοι αυτής, οί εξαγουσιν εξ αυτής υιούς και θυγατέρας, ιδού αυτοί εκπορεύονται προς υμάς, και όψεσθε τας οδούς αυτών και τα ενθυμήματα αυτών και μεταμεληθήσεσθε επί τα κακά, α επήγαγον επί Ιερουσαλήμ, πάντα τα κακά α επήγαγαν επ ' αυτήν, 23 και παρακαλέσουσιν υμάς, διότι όψεσθε τας οδούς αυτών και τα ενθυμήματα αυτών, και επιγνώσεσθε διότι ου μάτην πεποίηκα πάντα, όσα εποίησα εν αυτη, λέγει Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 και συ, υιε ανθρώπου, τι αν γένοιτο το ξύλον της αμπέλου εκ πάντων των ξύλων των κλημάτων των όντων εν τοις ξύλοις του δρυμού; 3 ει λήψονται εξ αυτής ξύλον του ποιήσαι εις εργασίαν; ει λήψονται εξ αυτής πάσσαλον του κρεμάσαι επ ' αυτόν παν σκεύος; 4 πάρεξ πυρί δέδοται εις ανάλωσιν, την κατ ' ενιαυτόν κάθαρσιν απ ' αυτής αναλίσκει το πυρ, και εκλείπει εις τέλος· μη χρήσιμον έσται εις εργασίαν; 5 ουδέ έτι αυτού όντος ολοκλήρου ουκ έσται εις εργασίαν. μη ότι εάν και πυρ αυτό αναλώση εις τέλος, ει έτι έσται εις εργασίαν; 6 δια τούτο ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ον τρόπον το ξύλον της αμπέλου εν τοις ξύλοις του δρυμού, ό δέδωκα αυτό πυρί εις ανάλωσιν, ούτως δέδωκα τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ. 7 και δώσω το πρόσωπόν μου επ ' αυτούς· εκ του πυρός εξελεύσονται, και πυρ αυτούς καταφάγεται, και επιγνώσονται ότι εγώ Κύριος εν τω στηρίσαι με το πρόσωπόν μου επ ' αυτούς. 8 και δώσω την γην εις αφανισμόν, ανθ ' ων

παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, διαμάρτυραι τη Ιερουσαλήμ τας ανομίας αυτής 3 και ερείς · τάδε λέγει Κύριος τη Ιερουσαλήμ · η ρίζα σου και η γένεσις σου εκ γης Χαναάν, ο πατήρ σου Αμορραίος, και η μήτηρ σου Χετταία. 4 και η γένεσις σου, εν ή ημέρα ετέχθης, ουκ έδησας τους μαστούς σου και εν ύδατι ουκ ελουόσθης, ουδέ αλίηλισθης και εν σπαργάνοις ουκ εσπαργανώθης, 5 ουδέ εφείσατο ο οφθαλμός μου επί σοί του ποιήσαί σοι εν εκ πάντων τούτων, του παθείν τι επί σοί, και απερρίφης επί πρόσωπον του πεδίου τη σκολιότητι της ψυχής σου εν ημέρα, ή ετέχθης. 6 και διήλθον επί σε και είδόν σε πεφυρμένην εν τω αίματί σου και είπά σοι · εκ του αίματός σου ζωή · 7 πληθύνου, καθώς η ανατολή του αγρού δέδωκά σε · και επληθύνθης και εμεγαλύνθης και εισήλθες εις πόλεις πόλεων · οι μαστοί σου ανωρθώθησαν, και η θρίξ σου ανέτειλε, συ δε ήσθα γυμνή και ασχημονούσα. 8 και διήλθον δια σου και είδόν σε, και ιδού καιρός σου και καιρός καταλυόντων, και διεπέτασα τας πτέρυγας μου επί σε και εκάλυψα την ασχημοσύνην σου · και ώμοσά σοι και εισήλθον εν διαθήκη μετά σου, λέγει Κύριος, και εγένου μοι. 9 και έλουσά σε εν ύδατι και απέπλυνα το αίμά σου από σου και έχρισά σε εν ελαίω 10 και ενέδυσά σε ποικίλα και υπέδυσά σε υάκινθον και έζωσά σε βύσσω και περιέβαλόν σε τριχάπτω 11 και εκόσμημά σε κόσμω και περιέθηκα ψέλια περι τας χείράς σου και κάθεμα περι τον τράχηλόν σου 12 και έδωκα ενώτιον περι τον μυκτήρά σου και τροχίσκους επί τα ώτά σου και στέφανον καυχήσεως επί την κεφαλήν σου. 13 και εκοσμήθης χρυσίω και αργυρίω, και τα περιβόλαιά σου βύσσινα και τριχαπτα και ποικίλα · σεμίδαλιν και έλαιον και μέλι έφαγες και εγένου καλή σφόδρα. 14 και εξήλθέ σου όνομα εν τοις έθνεσιν εν τω κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ην εν ευπρεπεία εν τη ωραιότητι, ή έταξα επί σε, λέγει Κύριος. - 15 Και επεποίθεις εν τω κάλλει σου και επόρνευσας επί τω ονόματί σου και εξέχεας την πορνείαν

σου επί πάντα πάροδον, ὃ οὐκ ἔσται. 16 και ἔλαβες εκ των ἱματίων σου και ἐποίησας σεαυτη εἰδῶλα ραιπτά και ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά· και οὐ μη εἰσέλθῃς, οὐδέ μη γένηται. 17 και ἔλαβες τα σκεύη της καυχῆσεώς σου εκ του χρυσοῦ μου και εκ του αργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι και ἐποίησας σεαυτη εἰκόνας ἀρσενικάς και ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς· 18 και ἔλαβες τον ἱματισμόν τον ποικίλον σου και περιέβαλες αὐτά και το ἔλαιόν μου και το θυμίαμά μου ἔθηκας προ προσώπου αὐτῶν· 19 και τους ἄρτους μου, οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν και ἔλαιον και μέλι εψώμισά σε και ἔθηκας αὐτά προ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· και ἐγένετο, λέγει Κύριος, 20 και ἔλαβες τους υἱούς σου και τας θυγατέρας σου, ἀς ἐγέννησας, και ἔθυσας αὐτά αυτοῖς εἰς ἀνάλωσιν, ὡς μικρά ἐξεπόρνευσας, 21 και ἔσφαξας τα τέκνα σου και ἔδωκας αὐτά ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αυτοῖς. 22 τοῦτο παρά πάσαν την πορνείαν σου, και οὐκ ἐμνήσθῃς της νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνή και ἀσχημονούσα και πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας. 23 και ἐγένετο μετὰ πάσας τας κακίας σου, λέγει Κύριος, 24 και ὠκοδόμησας σεαυτη οἶκημα πορνικόν και ἐποίησας σεαυτη ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατεία 25 και ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τα πορνεία σου και ἐλυμήνω το κάλλος σου και διήγαγες τα σκέλη σου παντί παρόδῳ και ἐπλήθυνας την πορνείαν σου· 26 και ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τους υἱούς Αἰγύπτου τους ὁμοροῦντάς σοι τους μεγαλοσάρκους και πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας του παροργίσει με. 27 ἐάν δε ἐκτείνω την χεῖρά μου ἐπὶ σε, και ἐξαρῶ τα νόμιμά σου και παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τας ἐκκλινούσας σε ἐκ της ὁδοῦ σου, ἧς ἠσέβησας. 28 και ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τας θυγατέρας Ἀσσοῦρ και οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθῃς· και ἐξεπόρνευσας και οὐκ ἐνεπίπλω. 29 και ἐπλήθυνας τας διαθήκας σου προς γῆν Χαλδαίων και οὐδέ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθῃς. 30 τι διαθῶ την θυγατέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα, ἔργα γυναικός πόρνης; και ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν ταις θυγατράσι σου· 31 το πορνεῖον ὠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ και την βᾶσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατεία και ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα. 32 ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρά του ἀνδρός αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα· 33 πάσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτήν προσεδίδου μισθώματα, και συ δέδωκας μισθώματα πάσι τοῖς ἐρασταῖς σου και ἐφόρτιζες αὐτούς του ἐρχεσθαι προς σε κυκλόθεν ἐν τη πορνεία σου. 34 και ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρά τας γυναῖκας ἐν τη πορνεία σου, και μετὰ σου πεπορνεύκασιν ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, και σοὶ μισθώματα οὐκ

εδόθη, και εγένετο εν σοί διεστραμμένα. - 35 Δια τούτο, πόρνη, άκουε λόγον Κυρίου · 36 τάδε λέγει Κύριος · ανθ ' ων εξέχεας τον χαλκόν σου, και αποκαλυφθήσεται η αισχώνη εν τη πορνεία σου προς τους εραστάς σου και εις πάντα τα ενθυμήματα των ανομιών σου και εν τοις αίμασι των τέκνων σου, ων έδωκας αυτοίς. 37 δια τούτο ιδού εγώ επί σε συνάγω πάντας τους εραστάς σου, εν οίς επεμίγησ εν αυτοίς και πάντας, ους ηγάπησας, συν πάσιν, οίς εμίσεισ · και συνάξω αυτούς επί σε κυκλόθεν και αποκαλύψω τας κακίας σου προς αυτούς, και όψονται πάσαν την αισχώνην σου · 38 και εκδικήσω σε εκδικήσει μοιχαλίδος και εκχεούσης αίμα και θήσω σε εν αίματι θυμού και ζήλου. 39 και παραδώσω σε εις χείρας αυτών, και κατασκάψουσι το πορνειόν σου και καθελούσι την βάσιν σου, και εκδύσουσί σε τα ιμάτιά σου και λήψονται τα σκεύη της καυχήσεώς σου και αφήσουσί σε γυμνήν και ασημονούσαν. 40 και άξουσιν επί σε όχλους και λιθοβολήσουσί σε εν λίθοις και κατασφάξουσί σε εν τοις ξίφεσιν αυτών. 41 και εμπρήσουσι τους οίκους σου πυρί και ποιήσουσιν εν σοί εκδικήσεις ενώπιον γυναικών πολλών · και αποστρέψω σε εκ της πορνείας σου, και μισθώματα ου μη δωσ ουκέτι. 42 και επαφήσω τον θυμόν μου επί σε, και εξαρθήσεται ο ζήλός μου εκ σου, και αναπαύσομαι και συ μη μεριμνήσω ουκέτι. 43 ανθ ' ων ουκ εμνήσθης της νηπιότητός σου και ελόπεισ με εν πάσι τούτοις, και ιδού εγώ τας οδούς σου εις κεφαλήν σου δέδωκα, λέγει Κύριος · και ούτως εποίησας την ασέβειαν επί πάσαισ ταισ ανομίαισ σου. 44 ταύτά εστι πάντα, όσα ειπαν κατά σου εν παραβολή λέγοντες · καθώς η μήτηρ, 45 και η θυγάτηρ · θυγάτηρ της μητρόσ σου συ ει η απωσαμένη τον άνδρα αυτήσ και τα τέκνα αυτήσ και αδελφοί των αδελφών σου των απωσαμένων τους άνδρας αυτών και τα τέκνα αυτών · η μήτηρ υμών Χετταία, και ο πατήρ υμών Αμορραίος. 46 η αδελφή υμών η πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αυτή και αι θυγατέρες αυτήσ, η κατοικούσα εξ ευωνύμων σου · και η αδελφή σου η νεωτέρα σου η κατοικούσα εκ δεξιών σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτήσ. 47 και ουδ ' ώσ εν ταισ οδοίσ αυτών επορεύθης, ουδέ κατά τας ανομίας αυτών εποίησας · παρά μικρόν και υπέρκεισαι αυτάσ εν πάσαισ ταισ οδοίσ σου. 48 ζω εγώ, λέγει Κύριος, ει πεποίηκε Σόδομα η αδελφή σου, αυτή και αι θυγατέρες αυτήσ, ον τρόπον εποίησας συ και αι θυγατέρες σου. 49 πλην τούτο το ανόμημα Σοδόμων της αδελφής σου, υπερηφανία · εν πλησμονή άρτων και εν ευθηνία οίνου εσπατάλων αυτή και αι θυγατέρες αυτήσ. τούτο υπήρχεν αυτη και ταισ θυγατράσιν αυτήσ, και χείρα πτωχού και πένητος ουκ

αντελαμβάνοντο. 50 και εμεγαλαύχουν και εποίησαν ανομήματα ενώπιον εμού, και εξήρα αυτάς καθώς είδον. 51 και Σαμάρεια κατά τας ημίσεις των αμαρτιών σου ουχ ήμαρτε· και επλήθυνας τας ανομίας σου υπέρ αυτάς και εδικαίωσας τας αδελφάς σου εν πάσαις ταις ανομίαις σου, αις εποίησας. 52 και συ κόμισαι βάσανόν σου, εν ή έφθειρας τας αδελφάς σου εν ταις αμαρτίαις σου, αις ηνόμησας υπέρ αυτάς, και εδικαίωσας αυτάς υπέρ σεαυτήν· και συ αισχύνθητι και λάβε την ατιμίαν σου εν τω δικαίωσαί σε τας αδελφάς σου. 53 και αποστρέψω τας αποστροφάς αυτών, την αποστροφήν Σοδόμων και των θυγατέρων αυτής, και αποστρέψω την αποστροφήν Σαμαρείας και των θυγατέρων αυτής, και αποστρέψω την αποστροφήν σου εν μέσω αυτών, 54 όπως κομίση την βάσανόν σου και ατιμωθήση εκ πάντων, ων εποίησας εν τω παροργίσει με. 55 και η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής αποκατασταθήσονται καθώς ήσαν απ' αρχής, και Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής αποκατασταθήσονται καθώς ήσαν απ' αρχής, και συ και αι θυγατέρες σου αποκατασταθήσεσθε καθώς απ' αρχής ήτε. 56 και ει μη ην Σόδομα η αδελφή σου εις ακοήν εν τω στόματί σου εν ταις ημέραις υπερηφανίας σου, 57 προ του αποκαλυφθηναι τας κακίας σου, ον τρόπον νυν όνειδος ει θυγατέρων Συρίας και πάντων των κύκλω αυτής, θυγατέρων αλλοφύλων των περιεχουσών σε κύκλω; 58 τας ασεβείας σου και τας ανομίας σου, συ κεκόμισαι αυτάς, λέγει Κύριος. 59 τάδε λέγει Κύριος· και ποιήσω εν σοί καθώς εποίησας, ως ητίμωσας ταύτα του παραβήναι την διαθήκην μου. 60 και μνησθήσομαι εγώ της διαθήκης μου της μετά σου εν ημέραις νηπιότητός σου και αναστήσω σοι διαθήκην αιώνιον. 61 και μνησθήση την οδόν σου και εξατιμωθήση εν τω αναλαβείν σε τας αδελφάς σου τας πρεσβυτέρας σου συν ταις νεωτέραις σου, και δώσω αυτάς σοι εις οικοδομήν και ουκ εκ διαθήκης σου. 62 και αναστήσω εγώ την διαθήκην μου μετά σου, και επιγνώση ότι εγώ Κύριος, 63 όπως μνησθής και αισχυνθής, και μη ή σοι έτι ανοίξαι το στόμα σου από προσώπου της ατιμίας σου εν τω εξιλάσκεσθαι με σοι κατά πάντα, όσα εποίησας, λέγει Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, διήγησαι διήγημα και ειπὸν παραβολὴν προς τον οἶκον του Ισραὴλ 3 και ερεῖς · τάδε λέγει Κύριος · ο αετός ο μέγας ο μεγαλοπτέρυγος, ο μακρός τη εκτάσει, πλήρης ονύχων, ος ἔχει το ἦγημα εισελθεῖν εἰς τον Λίβανον και ἔλαβε τα ἐπιλεκτα της κέδρου, 4 τα ἄκρα της ἀπαλότητος ἀπέκνισε και ἤνεγκεν αὐτά εἰς γην Χαναάν, εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτά. 5 και ἔλαβεν ἀπὸ του σπέρματος της γης και ἔδωκεν αὐτό εἰς το πεδῖον φυτὸν εφ' ὕδατι πολλῶ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό. 6 και ἀνέτειλε και εγένετο εἰς ἀμπελον ἀσθενούσαν και μικράν τῷ μεγέθει του ἐπιφαίνεσθαι αὐτήν · τα κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτήν και ρίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν. και εγένετο εἰς ἀμπελον και ἐποίησεν ἀπώρυγας και ἐξέτεινε την ἀναδενδράδα αὐτῆς. 7 και εγένετο αετός ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι, και ἰδοὺ ἡ ἀμπελος αὐτῆ περιπεπλεγμένη προς αὐτόν, και ρίζαι αὐτῆς προς αὐτόν, και τα κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ του ποτίσαι αὐτήν συν τῷ βώλῳ της φυτείας αὐτῆς. 8 εἰς πεδῖον καλὸν εφ' ὕδατι πολλῶ αὐτῆ παίνεται του ποιεῖν βλαστοὺς και φέρειν καρπὸν, του εἶναι εἰς ἀμπελον μεγάλην. 9 δια τοῦτο ειπὸν · τάδε λέγει Κύριος · εἰ κατευθυνεῖ; οὐχί αἱ ρίζαι της ἀπαλότητος αὐτῆς και ο καρπὸς σαπήσεται, και ξηρανθήσεται πάντα τα προανατέλλοντα αὐτῆς; και οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδέ ἐν λαῶ πολλῶ του ἐκοπάσαι αὐτήν ἐκ ριζῶν αὐτῆς · 10 και ἰδοὺ παίνεται · μη κατευθυνεῖ; οὐχί ἅμα τῷ ἄψασθαι αὐτῆς ἀνεμον τον καύσωνα ξηρανθήσεται; συν τῷ βώλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 12 υιε ανθρώπου, ειπὸν δη προς τον οἶκον τον παραπικραίνοντα · οὐκ ἐπίστασθε τι ἦν ταῦτα; ειπὸν · ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, και λήψεται τον βασιλέα αὐτῆς και τους ἄρχοντας αὐτῆς και ἄξῃ αὐτούς προς εαυτὸν εἰς Βαβυλώνα. 13 και λήψεται ἐκ του σπέρματος της βασιλείας και διαθήσεται προς αὐτόν διαθήκην και εἰσάξει αὐτόν ἐν ἀρά, και τους ἡγεμόνας της γης λήψεται 14 του γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενὴ το καθόλου μη ἐπαίρεσθαι, του φυλάσσειν την διαθήκην αὐτοῦ και ἰστάνειν αὐτήν. 15 και ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ του ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους

εαυτού εις Αίγυπτον, του δούναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολλόν. εἰ κατευθύνει; εἰ διασωθήσεται ὁ ποιὼν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται; 16 ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ μὴ ἐν ὧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν, ὅς ἠτίμωσε τὴν ἀρὰν μου καὶ ὅς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλώνης τελευτήσει. 17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτόν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξάραι ψυχὰς. 18 καὶ ἠτίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην, καὶ ἰδοὺ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ· μὴ σωθήσεται; 19 διὰ τοῦτο ἐπὶ· τάδε λέγει Κύριος· ζῶ ἐγώ εἰ μὴ τὴν ὀρκωμοσίαν μου, ἣν ἠτίμωσε, καὶ τὴν διαθήκην μου, ἣν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. 20 καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτόν τὸ δίκτυόν μου, καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ. 21 ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἀνεμον διασπερώ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα. - 22 Διότι τάδε λέγει Κύριος· καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέδρου, ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνιώ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν· 23 καὶ κρεμάσω αὐτόν ἐν ὄρει μετεώρῳ τῷ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην, καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ παν θηρίον, καὶ παν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ ἀναπαύσεται, τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται. 24 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινόν καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρόν καὶ ἀναθάλλον ξύλον ξηρόν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· 2 υἱε ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν; 3 ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ μὴ γένηται ἐτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ· 4 ὅτι πάσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαὶ εἰσιν, ὁν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ

του υιού, εμαί εισιν · η ψυχή η αμαρτάνουσα, αὕτη αποθανείται. - 5 Ο δε άνθρωπος ος ἔσται δίκαιος, ο ποιῶν κρίμα και δικαιοσύνην, 6 ἐπὶ των ορέων ου φάγεται και τους οφθαλμούς αυτού ου μη ἐπάρη προς τα ενθυμήματα οίκου Ισραήλ και την γυναίκα του πλησίον αυτού ου μη μίανη και προς γυναίκα εν ἀφῆδρω ούσαν ου προσεγγίει 7 και ἄνθρωπον ου μη καταδυναστεύση, ἐνεχυρασμὸν οφείλοντος ἀποδώσει και ἄρπαγμα ουχ ἀρπάται, τον ἄρτον αυτού τῷ πεινῶντι δώσει και γυμνὸν περιβαλεῖ 8 και το ἀργύριον αυτού ἐπὶ τόκῳ ου δώσει και πλεονασμὸν ου λήψεται και ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει την χεῖρα αυτού, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀνά μέσον ἀνδρός και ἀνά μέσον του πλησίον αυτού 9 και τοις προστάγμασί μου πεπόρευται και τα δικαιώματά μου πεφύλακται του ποιῆσαι αὐτά · δίκαιος οὗτός ἐστι, ζωὴ ζήσεται, λέγει Κύριος. - 10 Και εἴν γεννήση υἰὸν λοιμὸν ἐκχέοντα αἷμα και ποιόντα αμαρτήματα, 11 ἐν τη ὁδῷ του πατρός αυτού του δικαίου ουκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ και ἐπὶ των ορέων ἔφαγε και την γυναίκα του πλησίον αυτού ἐμίανε 12 και πτωχὸν και πένητα κατεδυνάστευσε και ἄρπαγμα ἤρπασε και ἐνεχυρασμὸν ουκ ἀπέδωκε και εἰς τα εἰδῶλα ἔθετο τους οφθαλμούς αυτού, ἀνομίαν πεποίηκε, 13 μετὰ τόκου ἔδωκε και πλεονασμὸν ἔλαβεν, οὗτος ζωὴ ου ζήσεται, πάσας τας ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται, το αἷμα αυτού ἐπ' αὐτὸν ἔσται. - 14 Εἴν δε γεννήση υἰὸν, και ἴδη πάσας τας αμαρτίας του πατρός αυτού, ας ἐποίησε, και φοβηθῆ και μη ποιῆση κατ' αὐτάς, 15 ἐπὶ των ορέων ου βέβρωκε και τους οφθαλμούς αυτού ουκ ἔθετο εἰς τα ενθυμήματα οίκου Ισραήλ και την γυναίκα του πλησίον αυτού ουκ ἐμίανε 16 και ἄνθρωπον ου κατεδυνάστευσε και ἐνεχυρασμὸν ουκ ἐνεχύρασε και ἄρπαγμα ουχ ἤρπασε, τον ἄρτον αυτού τῷ πεινῶντι ἔδωκε και γυμνὸν περιέβαλε, 17 και ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε την χεῖρα αυτού, τόκον ουδέ πλεονασμὸν ουκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε και ἐν τοις προστάγμασί μου ἐπορεύθη, ου τελευτήσῃ ἐν ἀδικίαις πατρός αυτού, ζωὴ ζήσεται. 18 ο δε πατήρ αυτού εἴν θλίψει θλίψη και ἀρπάση ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσω του λαοῦ μου και ἀποθανείται ἐν τη ἀδικία αυτού. - 19 Και ἐρεῖτε · τι ὅτι ουκ ἔλαβε την ἀδικίαν ο υἱος του πατρός; ὅτι ο υἱος δικαιοσύνην και ἔλεος πεποίηκε, πάντα τα νόμιμά μου συνετήρησε και ἐποίησεν αὐτά · ζωὴ ζήσεται. 20 η δε ψυχή η αμαρτάνουσα ἀποθανείται · ο δε υἱος ου λήψεται την ἀδικίαν του πατρός, ουδέ ο πατήρ λήψεται την ἀδικίαν του υιού · δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται, και ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται. 21 και ο ἀνομος εἴν ἀποστρέψη ἐκ πασῶν των ἀνομίων αυτού, ὧν ἐποίησε, και

φυλάξεται πάσας τας εντολάς μου και ποιήση δικαιοσύνην και έλεος, ζωή ζήσεται και ου μη αποθάνη. 22 πάντα τα παραπτώματα αυτού, όσα εποίησεν, ου μνησθήσεται, εν τη δικαιοσύνη αυτού, ή εποίησε, ζήσεται. 23 μη θελήσει θελήσω τον θάνατον του άνομου, λέγει Κύριος, ως το αποστρέψαι αυτόν εκ της οδού της πονηράς και ζήν αυτόν; 24 εν δε τω αποστρέψαι δίκαιον εκ της δικαιοσύνης αυτού και ποιήσαι αδικίαν κατά πάσας τας ανομίας, ας εποίησεν ο άνομος, πάσαι αι δικαιοσύναι αυτού, ας εποίησεν, ου μη μνησθώσιν · εν τω παραπτώματι αυτού, ω παρέπεσε, και εν ταις αμαρτίαις αυτού, αις ήμαρτεν, εν αυταίς αποθανείται. 25 και είπατε · ου κατευθύνει η οδός Κυρίου. ακούσατε δη πας ο οίκος Ισραήλ · μη η οδός μου ου κατευθύνει; ουχί η οδός υμών ου κατευθύνει; 26 εν τω αποστρέψαι τον δίκαιον εκ της δικαιοσύνης αυτού και ποιήσει παράπτωμα και αποθάνη, εν τω παραπτώματι, ω εποίησεν, εν αυτω αποθανείται. 27 και εν τω αποστρέψαι άνομον από της ανομίας αυτού, ης εποίησε, και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην, ούτος την ψυχήν αυτού εφύλαξε 28 και απέστρεψεν εκ πασών των ασεβειών αυτού, ων εποίησε, ζωή ζήσεται, ου μη αποθάνη. 29 και λέγουσιν ο οίκος του Ισραήλ · ου κατορθοί η οδός Κυρίου. μη η οδός μου ου κατορθοί, οίκος Ισραήλ; ουχί η οδός υμών ου κατορθοί; 30 έκαστον κατά την οδόν αυτού κρινώ υμάς, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος. επιστράφητε και αποστρέψατε εκ πασών των ασεβειών υμών, και ουκ έσονται υμίν εις κόλασιν αδικίας. 31 απορρίψατε αφ ' εαυτών πάσας τας ασεβείας υμών, ας ησεβήσατε εις εμέ και ποιήσατε εαυτοίς καρδίαν καινήν και πνεύμα καινόν · και ινατί αποθνήσκετε, οίκος Ισραήλ; 32 διότι ου θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ου λαβέ θρήνον επί τον άρχοντα του Ισραήλ 2 και ερείς · τι η μήτηρ σου; σκύμνος · εν μέσω λεόντων εγενήθη, εν μέσω λεόντων επλήθυνε σκύμνους αυτής. 3 και απειπήδησεν εις των σκύμων αυτης, λέων εγένετο και έμαθε του αρπάζειν αρπάγματα, ανθρώπους έφαγε. 4

και ήκουσαν κατ' αυτού έθνη, εν τη διαφθορά αυτών συνελήφθη, και ήγαγον αυτόν εν κημω εις γην Αιγύπτου. 5 και ειδεν ότι απώσται απ' αυτής, απώλετο η υπόστασις αυτής, και έλαβεν άλλον εκ των σκύμων αυτής, λέοντα έταξεν αυτόν, 6 και ανεστρέφετο εν μέσω λεόντων, λέων εγένετο και έμαθεν αρπάζειν αρπάγματα, ανθρώπους έφαγε · 7 και ενέμετο τω θράσει αυτού και τας πόλεις αυτών εξηρήμωσε και ηφάνισε γην και το πλήρωμα αυτής από φωνής ωρυώματος αυτού. 8 και έδωκαν επ' αυτόν έθνη εκ χωρών κυκλόθεν και εξεπέτασαν επ' αυτόν δίκτυα αυτών, εν διαφθορά αυτών συνελήφθη · 9 και έθεντο αυτόν εν κημω και εν γαλαάγρα, ήλθε προς βασιλέα Βαβυλώνος, και εισήγαγεν αυτόν εις φυλακήν, όπως μη ακουσθή η φωνή αυτού επί τα όρη του Ισραήλ. 10 η μήτηρ σου ως άμπελος και ως άνθος εν ρόα εν ύδατι πεφυτευμένη, ο καρπός αυτής και ο βλαστός αυτής εγένετο εξ ύδατος πολλού. 11 και εγένετο αυτη ράβδος επί φυλήν ηγουμένων, και υψώθη τω μεγέθει αυτής εν μέσω στελεχών και ειδε το μέγεθος αυτής εν πλήθει κλημάτων αυτής. 12 και κατεκλάσθη εν θυμω, επί γην ερρίφη, και άνεμος ο καύσων εξήρανε τα εκλεκτά αυτής · εξεδικήθη και εξηράνθη η ράβδος ισχύος αυτής, πυρ ανήλωσεν αυτήν. 13 και νυν πεφύτευκαν αυτήν εν τη ερήμω, εν γη ανύδρω · 14 και εξήλθε πυρ εκ ράβδου εκλεκτών αυτής και κατέφαγεν αυτήν, και ουκ ην εν αυτη ράβδος ισχύος. φυλή εις παραβολήν θρήνου εστι και έσται εις θρήνον.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω έτει τω εβδόμω, εν τω πέμπτω μηνί, δεκάτη του μηνός, ήλθον άνδρες εκ των πρεσβυτέρων οίκου Ισραήλ επερωτήσαι τον Κύριον και εκάθισαν προ προσώπου μου. 2 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 3 υιε ανθρώπου, λάλησον προς τους πρεσβυτέρους του οίκου Ισραήλ και ερείς προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος · ει επερωτήσαι με υμεις έρχεσθε; ζω εγώ ει αποκριθήσομαι υμίν, λέγει Κύριος · 4 ει εκδικήσω αυτούς εκδικήσει, υιε ανθρώπου, τας ανομίας των πατέρων αυτών διαμάρτυραι αυτοίς 5 και ερείς προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος · αφ' ης ημέρας ηρέτισα τον οίκον Ισραήλ και εγνωρίσθην τω σπέρματι οίκου Ιακώβ

και εγνώσθην αυτοίς εν γη Αιγύπτου και αντελαβόμην τη χειρί μου αυτών λέγων· εγώ Κύριος ο Θεός υμών, 6 εν εκείνη τη ημέρα αντελαβόμην τη χειρί μου αυτών του εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου εις την γην, ην ητοίμασα αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, κηρίον εστί παρά πάσαν την γην. 7 και είπα προς αυτούς· έκαστος βδελύγματα των οφθαλμών αυτού απορριψάτω, και εν τοις επιτηδεύμασιν Αιγύπτου μη μαινεσθε, εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 8 και απέστησαν απ' εμού και ουκ ηθέλησαν εισακούσαί μου, τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτών ουκ απέρριψαν και τα επιτηδεύματα Αιγύπτου ουκ εγκατέλιπον. και είπα του εκχέαι τον θυμόν μου επ' αυτούς του συντελέσαι την οργήν μου εν αυτοίς εν μέσω γης Αιγύπτου. 9 και εποίησα όπως το όνομά μου το παράπαν μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, ων αυτοί εισιν εν μέσω αυτών, εν οίς εγνώσθην προς αυτούς ενώπιον αυτών του εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου. 10 και ήγαγον αυτούς εις την έρημον 11 και έδωκα αυτοίς τα προστάγματά μου και τα δικαιώματά μου εγνώρισα αυτοίς, όσα ποιήσει αυτά άνθρωπος και ζήσεται εν αυτοίς. 12 και τα σάββατά μου έδωκα αυτοίς του είναι εις σημείον ανά μέσον εμού και ανά μέσον αυτών του γνώναι αυτούς διότι εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτούς. 13 και είπα προς τον οίκον του Ισραήλ εν τη ερήμω· εν τοις προστάγμασί μου πορεύεσθε· και ουκ επορεύθησαν και τα δικαιώματά μου απώσαντο, α ποιήσει αυτά άνθρωπος και ζήσεται εν αυτοίς, και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφόδρα. και είπα του εκχέαι τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω του εξαναλώσαι αυτούς. 14 και εποίησα όπως το όνομά μου το παράπαν μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, ων εξήγαγον αυτούς κατ' οφθαλμούς αυτών. 15 και εγώ εξήρα την χειρά μου επ' αυτούς εν τη ερήμω το παράπαν του μη εισαγαγείν αυτούς εις την γην, ην έδωκα αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, κηρίον εστί παρά πάσαν την γην, 16 ανθ' ων τα δικαιώματά μου απώσαντο και εν τοις προστάγμασί μου ουκ επορεύθησαν εν αυτοίς και τα σάββατά μου εβεβήλουν και οπίσω των ενθυμημάτων καρδιάς αυτών επορεύοντο. 17 και εφείσατο ο οφθαλμός μου επ' αυτούς του εξαλείψαι αυτούς και ουκ εποίησα αυτούς εις συντέλειαν εν τη ερήμω. 18 και είπα προς τα τέκνα αυτών εν τη ερήμω· εν τοις νομίμοις των πατέρων υμών μη πορεύεσθε και τα δικαιώματα αυτών μη φυλάσσεσθε και εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών μη συναναμίσησθε και μη μαινεσθε. 19 εγώ Κύριος ο Θεός υμών, εν τοις προστάγμασί μου πορεύεσθε και τα δικαιώματά μου φυλάσσεσθε, και ποιείτε αυτά· 20 και τα σάββατά μου αγιάζετε, και έστω εις σημείον ανά

μέσον εμού και υμών του γινώσκειν διότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 21 και παρεπίκρανάν με και τα τέκνα αυτών, εν τοις προστάγμασι μου ουκ επορεύθησαν, και τα δικαιώματά μου ουκ εφυλάξαντο του ποιείν αυτά, α ποιήσει άνθρωπος και ζήσεται εν αυτοίς, και τα σάββατά μου εβεβήλουν. και είπα του εκχέαι τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω του συντελέσαι την οργήν μου επ' αυτούς· 22 και εποίησα όπως το όνομά μου το παράπαν μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, ων εξήγαγον αυτούς κατ' οφθαλμούς αυτών. 23 και εξήρα την χείρά μου επ' αυτούς εν τη ερήμω του διασκορπίσαι αυτούς εν τοις έθνεσι και διασπείραι αυτούς εν ταις χώραις, 24 ανθ' ων τα δικαιώματά μου ουκ εποίησαν και τα προστάγματά μου απώσαντο και τα σάββατά μου εβεβήλουν, και οπίσω των ενθυμημάτων των πατέρων αυτών ήσαν οι οφθαλμοί αυτών. 25 και εγώ έδωκα αυτοίς προστάγματα ου καλά και δικαιώματα, εν οίς ου ζήσονται εν αυτοίς. 26 και μιανώ αυτούς εν τοις δόμασιν αυτών εν τω διαπορεύεσθαι με παν διανοίγον μήτραν, όπως αφανίσω αυτούς.

27 Δια τούτο λάλησον προς τον οίκον του Ισραήλ, υιε ανθρώπου, και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· έως τούτου παρώργισάν με οι πατέρες υμών εν τοις παραπτώμασιν αυτών, εν οίς παρέπεσον εις εμέ. 28 και εισήγαγον αυτούς εις την γην, ην ήρα την χείρά μου του δούναι αυτήν αυτοίς, και είδον πάντα βουνόν υψηλόν και παν ξύλον κατάσκιον και έθυσαν εκεί τοις θεοίς αυτών και έταξαν εκεί οσμήν ευωδίας και έσπεισαν εκεί τας σπονδάς αυτών. 29 και είπον προς αυτούς· τι εστιν Αβαμά, ότι υμεις εισπορεύεσθε εκεί; και επεκάλεσαν το όνομα αυτού Αβαμά έως της σημερινον ημέρας. 30 δια τούτο ειπόν προς τον οίκον του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ει εν ταις ανομίαις των πατέρων υμών υμεις μαινεσθε και οπίσω των βδελυγμάτων αυτών υμεις εκπορνεύετε, 31 και εν ταις απαρχαίς των δομάτων υμών, εν τοις αφορισμοίς, οίς υμεις μαινεσθε εν πάσι τοις ενθυμήμασιν υμών έως της σημερινον ημέρας, και εγώ αποκριθώ υμίν, οίκος του Ισραήλ; ζω εγώ, λέγει Κύριος, ει αποκριθήσομαι υμίν, και ει αναβήσεται επί το πνεύμα υμών τούτο. 32 και ουκ έσται ον τρόπον υμεις λέγετε· εσόμεθα ως τα έθνη και ως αι φυλαί της γης του λατρεύειν ξύλοις και λίθοις. 33 δια τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν θυμω κεχυμένω βασιλεύσω επ' υμάς· 34 και εξάξω υμάς εκ των λαών και εισδέξομαι υμάς εκ των χωρών, ου διεσκορπίσθητε εν αυταις, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν θυμω κεχυμένω. 35 και άξω υμάς εις την έρημον των λαών, και διακριθήσομαι προς υμάς

εκεί πρόσωπον κατά πρόσωπον. 36 ον τρόπον διεκρίθην προς τους πατέρας υμών εν τη ερήμω της Αιγύπτου, ούτως κρινώ υμάς, λέγει Κύριος · 37 και διάξω υμάς υπό την ράβδον μου και εισάξω υμάς εν αριθμω 38 και εκλέξω εξ υμών τους ασεβείς και τους αφεστηκότας, διότι εκ της παροικεσίας αυτών εξάξω αυτούς, και εις την γην του Ισραήλ ουκ εισελεύσονται · και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος Κύριος. 39 και υμείς οίκος Ισραήλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος · έκαστος τα επιτηδεύματα αυτού εξάρατε · και μετά ταύτα ει υμείς εισακούετέ μου και το όνομά μου το άγιον ου βεβηλώσετε ουκέτι εν τοις δώροις υμών και εν τοις επιτηδεύμασιν υμών · 40 διότι επί του όρους του αγίου μου, επ' όρους υψηλού, λέγει Κύριος Κύριος, εκεί δουλεύσουσι μοι πας οίκος Ισραήλ εις τέλος, και εκεί προσδέξομαι και εκεί επισκέψομαι τας απαρχάς υμών και τας απαρχάς των αφορισμών υμών εν πάσι τοις αγιάσμασιν υμών · 41 εν οσμή ευωδίας προσδέξομαι υμάς εν τω εξαγαγείν με υμάς εκ των λαών και εισδέχεσθαι υμάς εκ των χωρών, εν αις διεσκορπίσθητε εν αυταίς, και αγιασθήσομαι εν υμίν κατ' οφθαλμούς των λαών. 42 και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εν τω εισαγαγείν με υμάς εις την γην του Ισραήλ, εις την γην, εις ην ήρα την χείρά μου του δούναι αυτήν τοις πατράσιν υμών. 43 και μνησθήσεσθε εκεί τας οδούς υμών και τα επιτηδεύματα υμών, εν οίς εμιαίνεσθε εν αυτοίς, και κόψεσθε τα πρόσωπα υμών εν πάσαις ταις κακίαις υμών. 44 και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εν τω ποιήσαι με ούτως υμίν, όπως το όνομά μου μη βεβηλωθή κατά τας οδούς υμών τας κακάς και κατά τα επιτηδεύματα υμών τα διεφθαρμένα, λέγει Κύριος. (Μασ. ΚΑ 1). 45 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 46 υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Θαιμάν και επίβλεψον επί Δαρόμ και προφήτευσον επί δρυμόν ηγούμενον Ναγέβ 47 και ερείς τω δρυμω Ναγέβ · άκουε λόγον Κυρίου · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ιδού εγώ ανάπτω εν σοί πυρ, και καταφάγεται εν σοί παν ξύλον χλωρόν και παν ξύλον ξηρόν, ου σβεσθήσεται η φλόξ η εξαφθείσα, και κατακαυθήσεται εν αυτη παν πρόσωπον από απηλιώτου έως βορρά · 48 και επιγνώσεται πάσα σάρξ ότι εγώ Κύριος εξέκαυσα αυτό και ου σβεσθήσεται. 49 και είπα · μηδαμώς Κύριε Κύριε · αυτοί λέγουσι προς με · ουχί παραβολή εστι λεγομένη αύτη;

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 δια τούτο προφήτευσον, υιε ανθρώπου, και στήρισον το πρόσωπόν σου επί Ιερουσαλήμ και επιβλεψον επί τα άγια αυτών και προφητεύσεις επί την γην του Ισραήλ 3 και ερείς προς την γην του Ισραήλ · τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ προς σε και εκοπάσω το εγχειριδίον μου εκ του κολεού αυτού και εξολοθρεύσω εκ σου άνομον και άδικον · 4 ανθ' ων εξολοθρεύσω εκ σου άδικον και άνομον, ούτως εξελεύσεται το εγχειριδίον μου εκ του κολεού αυτού επί πάσαν σάρκα από απηλιώτου έως βορρά · 5 και επιγνώσεται πάσα σάρξ διότι εγώ Κύριος εξέσπασα το εγχειριδίον μου εκ του κολεού αυτού και ουκ αποστρέψει ουκέτι. 6 και συ υιε ανθρώπου, καταστέναξον εν συντριβή σοφύος σου και εν οδύναις στενάξεις κατ' οφθαλμούς αυτών. 7 και έσται εάν είπωσι προς σε · ένεκα τίνος συ στενάξεις; και ερείς · επί τη αγγελία, διότι έρχεται, και θραυσθήσεται πάσα καρδιά, και πάσαι χείρες παραλυθήσονται, και εκψύξει πάσα σάρξ και παν πνεύμα, και πάντες μηροί μολυνθήσονται υγρασία · ιδού έρχεται και έσται λέγει Κύριος. 8 και εγένετο λόγος Κυρίου προς με, λέγων · 9 υιε ανθρώπου, προφήτευσον και ερείς · τάδε λέγει Κύριος · ειπόν · ρομφαία ρομφαία, οξύνου και θυμώθητι, 10 όπως σφάξης σφάγια, οξύνου όπως γένη εις στίλβωσιν, ετοιμή εις παράλυσιν, σφάζε, εξουδένει, απωθού παν ξύλον. 11 και έδωκεν αυτήν ετοιμήν του κρατείν χείρα αυτού · εξηκονήθη η ρομφαία, εστιν ετοιμή του δούναι αυτήν εις χείρα αποκεντούντος. 12 ανάκραγε και ολόλυξον, υιε ανθρώπου, ότι αυτή εγένετο εν τω λαω μου, αυτή εν πάσι τοις αφηγουμένοις του Ισραήλ · παροικήσουσιν επί ρομφαία, εγένετο εν τω λαω μου. δια τούτο κρότησον επί την χείρά σου, 13 ότι δεδικαίωται · και τι ει και φυλή απώσθη; ουκ έσται, λέγει Κύριος Κύριος. 14 και συ, υιε ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον χείρα επί χείρα και διπλασίασον ρομφαίαν · η τρίτη ρομφαία τραυματιών εστι, ρομφαία τραυματιών η μεγάλη και εκοτήσει αυτούς, 15 όπως θραυσθή η καρδιά και πληθυνθώσιν οι ασθενούντες επί πάσαν πύλην αυτών · παραδέδονται εις σφάγια ρομφαίας, εϋ γέγονεν εις σφαγήν, εϋ γέγονεν εις στίλβωσιν. 16 και διαπορεύου, οξύνου, εκ δεξιών και εξ ευωνύμων, ου αν το πρόσωπόν σου εξεγείρηται. 17 και εγώ δε

κροτήσω χεῖρά μου προς χεῖρά μου και αναφήσω τον θυμόν μου · εγώ Κύριος λελάληκα.

18 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 19 και συ υιε ανθρώπου, διάταξον σεαυτω δύο οδοῦς 20 του εισελθῆν ρομφαίαν βασιλέως Βαβυλώνος · εκ χώρας μίας εξελεύσονται αι δύο, και χεῖρ εν αρχῇ οδοῦ πόλεως, επ' αρχῆς οδοῦ διατάξεις του εισελθῆν ρομφαίαν ἐπί Ραββᾶθ υιών Αμμών και ἐπί την Ιουδαίαν και ἐπί Ιερουσαλήμ εν μέσωσ αυτής. 21 διότι στήσεται βασιλεύς Βαβυλώνος ἐπί την αρχαίαν οδόν, επ' αρχῆς των δύο οδών, του μαντεύσασθαι μαντεῖαν, του αναβράσαι ράβδον και επερωτήσαι εν τοῖς γλυπτοῖς και κατασκοπήσασθαι εκ δεξιών αυτού. 22 εγένετο το μαντεῖον ἐπί Ιερουσαλήμ του βαλεῖν χάρακα, του διανοίξαι στόμα εν βοῇ, υψώσαι φωνήν μετά κραυγῆς, του βαλεῖν χάρακα ἐπί τας πύλας αυτής και βαλεῖν χῶμα και οικοδομήσαι βελοστάσεις. 23 και αυτός αυτοῖς ως μαντευόμενος μαντεῖαν ἐνώπιον αυτών και αυτός αναμιμνήσκων ἀδικίας αυτού μνησθῆναι. 24 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · ανθ' ὧν ανεμνήσατε τας ἀδικίας υμῶν, εν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τας ἀσεβείας υμῶν, του οραθῆναι ἀμαρτίας υμῶν εν πάσαις ταις ἀσεβείαις υμῶν και εν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν υμῶν, ανθ' ανεμνήσατε, εν τούτοις ἀλώσεσθε. 25 και συ, βέβηλε, ἀνομε, ἀφηγούμενε του Ισραήλ, ου ἤκει η ἡμέρα, εν καιρῷ ἀδικίας πέρας, 26 τάδε λέγει Κύριος · ἀφείλου την κίδαριν και ἐπέθου τον στέφανον · αὕτη ου τοιαύτη ἔσται · ἐταπεινώσας το υψηλόν και ὑψώσας το ταπεινόν. 27 ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὕτην, ουδ' αὕτη τοιαύτη ἔσται, ἕως ου ἔλθῃ ὧ καθῆκει, και παραδώσω αὐτῷ. - 28 Και συ υιε ανθρώπου, προφήτευσον, και ερεῖς · τάδε λέγει Κύριος προς τους υἱούς Αμμών και προς τον ονειδισμόν αυτών και ερεῖς · ρομφαία ρομφαία ἐσπασμένη εις σφάγια και ἐσπασμένη εις συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβης 29 εν τη οράσει σου τη ματαία και εν τῷ μαντεῦεσθαι σε ψευδή, του παραδούναί σε ἐπί τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων, ὧν ἤκει η ἡμέρα, εν καιρῷ ἀδικίας πέρας. 30 ἀπόστρεφε, μη καταλύσης εν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὧ γεγέννησαι · εν τη γῆ τη ἰδία σου κρινῶ σε 31 και ἐκχεῶ ἐπί σε οργὴν μου, εν πυρί οργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπί σε και παραδώσω σε εις χείρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν. 32 εν πυρί ἔση κατάβρωμα, το αἷμά σου ἔσται εν μέσωσ της γῆς σου · ου μη γένηται σου μνεῖα, διότι εγώ Κύριος λελάληκα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 και συ υιε ανθρώπου, ει κρινείς την πόλιν των αιμάτων; και παράδειξον αυτη πάσας τας ανομίας αυτής 3 και ερείς · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ω πόλις εκχέουσα αίματα εν μέσω αυτής του ελθείν καιρόν αυτής και ποιούσα ενθυμήματα καθ' εαυτής, του μαινείν αυτήν, 4 εν τοις αίμασιν αυτών, οίς εξέχεας, παραπέπτωκας και εν τοις ενθυμήμασί σου, οίς εποίησ, εμιαίνου, και ήγγισας τας ημέρας σου και ήγαγες καιρόν ετών σου. δια τούτο δέδωκά σε εις ονειδισμόν τοις έθνεσι, και εις εμπαιγμόν πάσαις ταις χώραις 5 ταις εγγιζούσαις προς σε και ταις μακράν απεχούσαις από σου, και εμπαιζονται εν σοί · ακάθαρτος η ονομαστή και πολλή εν ταις ανομίαις. 6 ιδού οι αφηγούμενοι οίκου Ισραήλ, έκαστος προς τους συγγενείς αυτού συνανεφύροντο εν σοί, όπως εκχέωσιν αίμα · 7 πατέρα και μητέρα εκακολόγουν εν σοί, και προς τον προσήλυτον ανεστρέφοντο εν αδικίαις εν σοί, ορφανόν και χήραν κατεδυνάστευον εν σοί · 8 και τα αγία μου εξουθενουν και τα σάββατά μου εβεβήλουν εν σοί. 9 άνδρες λησται ήσαν εν σοί, όπως εκχέωσιν εν σοί αίμα, και επί των ορέων ήσθιον εν σοί, ανόσια εποίησαν εν μέσω σου. 10 αισχύνην πατρός απεκάλυψαν εν σοί και εν ακαθαρσίαις αποκαθημένην εταπείνουν εν σοί · 11 έκαστος την γυναίκα του πλησίον αυτού ηνομούσαν, και έκαστος την νύμφην αυτού εμιαίεν εν ασεβεία, και έκαστος την αδελφήν αυτού θυγατέρα του πατρός αυτού εταπείνουν εν σοί. 12 δώρα ελαμβάνοσαν εν σοί, όπως εκχέωσιν αίμα, τόκον και πλεονασμόν ελαμβάνοσαν εν σοί · και συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου την εν καταδυναστεία, εμού δε επελάθου, λέγει Κύριος. 13 εάν δε πατάξω χείρά μου προς χείρά μου εφ' οίς συνετελέσαι, οίς εποίησας, και επί τοις αίμασί σου τοις γεγενημένοις εν μέσω σου, 14 ει υποστήσεται η καρδιά σου; ει κρατήσουσιν αι χεیرهσ σου εν ταις ημέραις, αις εγώ ποιώ εν σοί; εγώ Κύριος λελάληκα και ποιήσω. 15 και διασκορπιώ σε εν τοις έθνεσι και διασπερώ σε εν ταις χώραις, και εκλείψει η ακαθαρσία σου εκ σου, 16 και κατακληρονομήσω εν σοί κατ' οφθαλμούς των εθνών · και γνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. - 17 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 18 υιε ανθρώπου, ιδού γεγονασί μοι ο οίκος Ισραήλ αναμεμειγμένοι πάντες χαλκω

και σιδήρω και κασιτέρω και μολίβω, εν μέσω αργυρίου αναμειγμένος εστί. 19 δια τούτο ειπὸν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ανθ' ὧν ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν, δια τούτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλήμ. 20 καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος και χαλκός και σίδηρος και κασίτερος και μολίβος εἰς μέσον καμίνου του εκφουσήσαι εἰς αὐτό πυρ του χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου και συνάξω και χωνεύσω ὑμᾶς 21 και εκφουσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, και χωνευθήσεσθε ἐν μέσω αὐτῆς. 22 ὃν τρόπον χωνεῦεται ἀργύριον ἐν μέσω καμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσω αὐτῆς· και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τον θυμόν μου ἐφ' ὑμᾶς. - 23 Και ἐγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 24 υἱε ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ· συ εἰ γῆ ἡ σου βρεχομένη, οὐδέ υετός ἐγένετο ἐπὶ σε ἐν ἡμέρα ὀργῆς· 25 ἡς οἱ ἀφηγοῦμενοι ἐν μέσω αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχᾶς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ, και τιμᾶς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ, και αἱ χήραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσω σου. 26 και οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου και ἐβεβήλουν τα ἅγια μου· ἀναμέσον ἀγίου και βεβήλου σου διέστελλον και ἀναμέσον ἀκαθάρτου και του καθαρῆ σου διέστελλον και ἀπὸ των σαββάτων μου παρεκάλυπτον τους ὀφθαλμούς αὐτῶν, και ἐβεβηλούμην ἐν μέσω αὐτῶν. 27 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσω αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα του εκχεῖν αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτώσι. 28 και οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτούς πεσοῦνται, ὀρώντες μάτια, μαντευόμενοι ψευδή, λέγοντες· τάδε λέγει Κύριος, και Κύριος οὐκ ἐλάλησε. 29 λαὸν της γῆς εκπιεζόντες ἀδικία και διαρπάζοντες ἀρπάγματα, πτωχὸν και πένητα καταδυναστεύοντες και προς τον προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος. 30 και ἐζήτησαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς και ἐστώτα προ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ της γῆς του μη εἰς τέλος ἐξαλείψαι αὐτήν, και οὐχ εἶρον. 31 και ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου του συντελέσαι· τας ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υἱε ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες

μητρός μίας 3 και εξεπόρνευσαν εν Αιγύπτω εν τη νεότητι αυτών· εκεί έπεσον οι μαστοί αυτών, εκεί διεπαρθενέθησαν. 4 και τα ονόματα αυτών ην 'Οολά η πρεσβυτέρα και 'Οολιβά η αδελφή αυτής. και εγένοντό μοι και έτεκον υιούς και θυγατέρας, και τα ονόματα αυτών· Σαμάρεια ην 'Οολά και Ιερουσαλήμ ην 'Οολιβά. 5 και εξεπόρνευσεν η 'Οολά απ' εμού και επέθετο επί τους εραστάς αυτής, επί τους Ασσυρίους τους εγγίζοντας αυτή, 6 ενδεδικότας υακίνθινα, ηγουμένους και στρατηγούς· νεανίσκοι και επίλεκτοι πάντες, ιππείς υπαζόμενοι εφ' ίππων. 7 και έδωκε την πορνείαν αυτής επ' αυτούς· επίλεκτοι υιοί Ασσυρίων πάντες, και επί πάντας, ους επέθετο, εν πάσι τοις ενθυμήμασιν αυτοίς εμιαίνετο. 8 και την πορνείαν αυτής εξ Αιγύπτου ουκ εγκατέλιπεν, ότι μετ' αυτής εκοιμώντο εν νεότητι αυτής, και αυτοί διεπαρθένευσαν αυτήν και εξέχεαν την πορνείαν αυτών επ' αυτήν. 9 δια τούτο παρέδωκα αυτήν εις χείρας των εραστών αυτής, εις χείρας υιών Ασσυρίων, εφ' ους επετίθετο. 10 αυτοί απεκάλυψαν την αισχύνην αυτής, υιούς και θυγατέρας αυτής έλαβον και αυτήν εν ρομφαία απέκτειναν. και εγένετο λάλημα εις γυναίκας, και εποίησαν εκδικήσεις εν αυτή εις τας θυγατέρας. - 11 Και είδεν η αδελφή αυτής 'Οολιβά και διέφθειρε την επίθεσιν αυτής υπέρ αυτήν και την πορνείαν αυτής υπέρ την πορνείαν της αδελφής αυτής. 12 επί τους υιούς των Ασσυρίων επέθετο, ηγουμένους και στρατηγούς τους εγγύς αυτής ενδεδικότας ευπάρυφα, ιππείς υπαζομένους εφ' ίππων· νεανίσκοι επίλεκτοι πάντες. 13 και είδον ότι μεμιάνται· οδός μία των δύο. 14 και προσέθετο προς την πορνείαν αυτής και είδεν άνδρας εξωγραφημένους επί του τοίχου, εικόνας Χαλδαιών, εξωγραφημένους εν γραφίδι, 15 εξωσμένους ποικίλματα επί τας οσφύας αυτών, και τάραι βαπταί επί των κεφαλών αυτών, όψις τρισσή πάντων, ομοίωμα υιών Χαλδαιών, γης πατρίδος αυτών, 16 και επέθετο επ' αυτούς τη οράσει οφθαλμών αυτής και εξαπέστειλεν αγγέλους προς αυτούς εις γην Χαλδαιών. 17 και ήλθοσαν προς αυτήν υιοί Βαβυλώνος εις κοίτην καταλόντων και εμιαίνον αυτήν εν τη πορνεία αυτής, και εμιάνθη εν αυτοίς· και απέστη η ψυχή αυτής απ' αυτών. 18 και απεκάλυψε την πορνείαν αυτής και απεκάλυπεν αισχύνην αυτής, και απέστη η ψυχή μου απ' αυτής, ον τρόπον απέστη η ψυχή μου από της αδελφής αυτής. 19 και επλήθυνας την πορνείαν σου του αναμνήσαι ημέραν νεότητός σου, εν αις επόρνευσας εν Αιγύπτω, 20 και επέθου επί τους Χαλδαιούς, ων ως όνων αι σάρκες αυτών και αιδοία ίππων τα αιδοία αυτών. 21 και επεσκέψω την ανομίαν νεότητός σου, α εποίησεν εν Αιγύπτω εν τω καταλύματί σου, ου οι

μαστοί νεότητός σου. - 22 Δια τούτο 'Οολιβά, τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξεγείρω τους εραστάς σου επί σε, αφ' ων απέστη η ψυχή σου απ' αυτών, και επάξω αυτούς επί σε κυκλόθεν, 23 υιούς Βαβυλώνος και πάντας τους Χαλδαίους, Φακούδ και Σουέ και Κουέ και πάντας υιούς Ασσυρίων μετ' αυτών, νεανίσκους επιλέκτους, ηγεμόνας και στρατηγούς πάντας, τρισσοῦς και ονομαστοῦς υπεῦντας εφ' ἵππων· 24 και πάντες ἤξουσιν επί σε ἀπό βορρά, ἄρματα και τροχοί μετ' ὄχλου λαών, θυρεοί και πέλται, και βαλοῦσι φυλακὴν επί σε κύκλω. 25 και δώσω προ προσώπου αυτών κρίμα, και εκδικήσουσί σε εν τοις κρίμασιν αυτών. και δώσω τον ζήλόν μου εν σοί, και ποιήσουσι μετὰ σου εν οργῇ θυμού· μυκτῆρά σου και ὠτά σου αφελοῦσι και τους καταλοιπούς σου εν ρομφαία καταβαλοῦσιν. αυτοί υιός σου και θυγατέρας σου λήψονται, και τους καταλοιπούς σου πυρ καταφάγεται. 26 και εκδύσουσί σε τον ιματισμόν σου και λήψονται τα σκεῦη της καυχῆσεώς σου. 27 και αποστρέψω τας ασεβείας σου εκ σου και την πορνείαν σου εκ γης Αιγύπτου, και ου μη ἄρης τους οφθαλμούς σου επ' αυτούς, και Αιγύπτου ου μη μνησθῆς ουκέτι. 28 διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ παραδίδωμί σε εις χείρας ων μισεῖς, αφ' ων απέστη η ψυχή σου απ' αυτών. 29 και ποιήσουσιν εν σοί εν μίσει και λήψονται πάντας τους πόνους σου και τους μόχθους σου, και ἔση γυμνή και αισχύνουσα, και αποκαλυφθήσεται αισχύνη πορνείας σου και ασέβειά σου. και η πορνεία σου 30 εποίησε ταῦτά σοι εν τῷ εκπορνεῦσαί σε οπίσω εθνών και εμιαίνου εν τοις ενθυμήμασιν αυτών. 31 εν τη οδῷ της ἀδελφῆς σου επορευῆθης, και δώσω το ποτήριον αυτής εις χείράς σου. 32 τάδε λέγει Κύριος· το ποτήριον της ἀδελφῆς σου πίεσαι, το βαθύ και το πλατύ, το πλεονάζον του συντελέσαι μέθην, 33 και εκλύσεως πλησθήσῃ· και το ποτήριον αφανισμού, ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας, 34 και πίεσαι αὐτό· και τας εορτάς και τας νομηνίας αυτής αποστρέψω· διότι εγώ λελάληκα, λέγει Κύριος. 35 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων επελάθου μου και ἀπέρριψάς με οπίσω του σώματός σου, και συ λαβέ την ασέβειάν σου και την πορνείαν σου. - 36 Και εἶπε Κύριος προς με· υιε ἀνθρώπου, ου κρινεῖς την 'Οολάν και την 'Οολιβάν, και ἀναγγελεῖς αὐταῖς τας ἀνομίας αυτών; 37 ὅτι εμοιχώντο, και αἷμα εν χερσίν αυτών· τα ενθυμήματα αυτών εμοιχώντο, και τα τέκνα αυτών, α ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αυτοῖς δι' εμπόρων. 38 ἕως και ταῦτα εποίησάν μοι· τα ἅγιά μου εμιαῖνον και τα σάββατά μου εβεβήλουν· 39 και εν τῷ σφάζειν αυτούς τα τέκνα αυτών τοις ειδώλοις αυτών και εισηπορευόντο εις τα ἅγιά μου του βεβηλοῦν αὐτά· και ὅτι

οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. 40 καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἅμα τῷ ἐρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλοῦσθαι καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἐκόσμου κόσμῳ 41 καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς. 42 καὶ φωνὴν ἀρμονίας ἀνεκροῦοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἦκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἐδίδοσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ στέφανον καυχῆσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 43 καὶ εἶπα· οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι; καὶ ἔργα πόρνῆς καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε. 44 καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὁολάν καὶ πρὸς Ὁολιβάν τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν. 45 καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν. 46 τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν 47 καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσι. 48 καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδευθήσονται πάσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν. 49 καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε· καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, λέγων· 2 υἱε ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεῖσατο βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον, 3 καὶ εἰπὼν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ερεῖς πρὸς αὐτοὺς· τάδε λέγει Κύριος· ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ 4 καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, παν διχοτόμημα καλόν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν οστέων 5 ἐξ ἐπιλέκτων

κτηνών ειλημμένων και υπόκαιε τα οστά υποκάτω αυτών · έξεσεν έξεσε, και ήψηται τα οστά αυτής εν μέσω αυτής. 6 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · ω πόλις αιμάτων, λέβης εν ω εστιν ιός εν αυτω, και ο ιός ουκ εξήλθεν εξ αυτής · κατά μέλος αυτής εξήνεγκεν, ουκ έπεσεν επ' αυτήν κλήρος. 7 ότι αίμα αυτής εν μέσω αυτής εστιν, επί λεωπετριαν τέταχα αυτό. ουκ εκκέχυκα αυτό επί την γην του καλύψαι επ' αυτό γην · 8 του αναβήναι θυμόν εις εκδίκησιν εκδικηθήναι δέδωκα το αίμα αυτής επί λεωπετριαν του μη καλύψαι αυτό. 9 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · καγώ μεγαλυνώ τον δαλόν 10 και πληθυνώ τα ξύλα και ανακαύσω το πυρ, όπως τακή τα κρέα και ελαττωθή ο ζωμός 11 και στη επί τους άνθρακας, όπως προσκαυθή και θερμανθή ο χαλκός αυτής και τακή εν μέσω ακαθαρσίας αυτής, και εκλίπη ο ιός αυτής, 12 και ου μη εξέλθη εξ αυτής πολός ο ιός αυτής, καταισχυνηθήσεται ο ιός αυτής, 13 ανθ' ων εμαιίνου συ. και τι εάν μη καθαρισθής έτι, έως ου εμπλήσω τον θυμόν μου; 14 εγώ Κύριος λελάληκα, και ήξει, και ποιήσω, ου διασελώ ουδέ μη ελεήσω · κατά τας οδούς σου, και κατά τα ενθυμήματά σου κρινώ σε, λέγει Κύριος. δια τούτο εγώ κρινώ σε κατά τα αίματά σου και κατά τα ενθυμήματά σου κρινώ σε, η ακάθαρτος, η ονομαστή και πολλή του παραπικραίνειν.

15 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 16 υιε ανθρώπου, ιδού εγώ λαμβάνω εκ σου τα επιθυμήματα των οφθαλμών σου εν παρατάξει · ου μη κοπήσ ουδ' ου μη κλαυσθήσ. 17 στεναγμός αίματος, οσφύος, πένθους εστιν · ουκ έσται το τριχώμα σου συμπεπλεγμένον επί σε και τα υποδήματά σου εν τοις ποσί σου, ου μη παρακληθής εν χείλεσιν αυτών και άρτον ανδρών ου μη φάγης. 18 και ελάλησα προς τον λαόν το πρωϊ, ον τρόπον ενετείλατό μοι, και απέθανεν η γυνή μου εσπέρας, και εποίησα το πρωϊ ον τρόπον επετάγη μοι. 19 και είπε προς με ο λαός · ουκ αναγγελείς ημίν τι εστι ταύτα, α συ ποιείς; 20 και είπα προς αυτοός · λόγος Κυρίου εγένετο προς με λέγων · 21 επόν προς τον οίκον του Ισραήλ · τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ βεβηλώ τα αγία μου, φρύαγμα ισχύος υμών, επιθυμήματα οφθαλμών υμών, και υπέρ ων φείδονται αι ψυχαί υμών · και οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών, ους εγκατελίπετε, εν ρομφαία πεσοούνται. 22 και ποιήσετε ον τρόπον πεποίηκα · από στόματος αυτών ου παρακληθήσεσθε και άρτον ανδρών ου φάγεσθε, 23 και αι κόμαι υμών επί της κεφαλής υμών, και τα υποδήματα υμών εν τοις ποσίν υμών · ουτε μη κόψησθε ουτε μη κλαύσητε, και εντακήσεσθε εν ταις αδικίαις υμών και παρακαλέσετε έκαστος τον αδελφόν αυτού. 24 και

έσται Ιεζεκιήλ υμίν εις τέρας· κατά πάντα, όσα εποίησα, ποιήσετε, όταν έλθη ταύτα· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. - 25 Και συ υιε ανθρώπου, ουχί εν τη ημέρα, όταν λαμβάνων την ισχύν παρ' αυτών, την έπαρσιν της καυχήσεως αυτών, τα επιθυμήματα οφθαλμών αυτών και την έπαρσιν ψυχής αυτών, υιούς αυτών και θυγατέρας αυτών, 26 εν τη ημέρα εκείνη ήξει ο ανασωζόμενος προς σε του αναγγεилаί σοι εις τα ώτα; 27 εν τη ημέρα εκείνη διανοιχθήσεται το στόμα σου προς τον ανασωζόμενον και λαλήσεις και ου μη αποκωφωθήσ ουκέτι· και έση αυτοίς εις τέρας, και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί τους υιούς Αμμών και προφήτευσον επ' αυτούς 3 και ερείς τοις υιοίς Αμμών· ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων επεχάρητε επί τα άγια μου, ότι εβεβηλώθη, και επί την γην του Ισραήλ, ότι ηφανίσθη, και επί τον οίκον του Ιούδα, ότι επορεύθησαν εν αιχμαλωσία, 4 δια τούτο ιδού εγώ παραδίδωμι υμάς τοις υιοίς Κεδέμ εις κληρονομίαν, και κατασκηνώσουσιν εν τη απαρτία αυτών εν σοί και δώσουσιν εν σοί τα σκηνώματα αυτών· αυτοί φάγονται τους καρπούς σου, και αυτοί πίνονται την πύότητά σου. 5 και δώσω την πόλιν του Αμμών εις νομάς καμήλων και τους υιούς Αμμών εις νομήν προβάτων· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. 6 διότι τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εκρότησας την χείρά σου και εψόφησας τω ποδί σου και επέχαρας εκ ψυχής σου επί την γην του Ισραήλ, 7 δια τούτο εκτενώ την χείρά μου επί σε και δώσω σε εις διαρπαγήν εν τοις έθνεσι και εξολοθρεύσω σε εκ των λαών και απολώ σε εκ των χωρών απωλεία· και επιγνώση διότι εγώ Κύριος. - 8 Τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων ειπε Μωάβ· ιδού ον τρόπον πάντα τα έθνη οίκος Ισραήλ και Ιούδα, 9 δια τούτο ιδού εγώ παραλύω τον ώμον Μωάβ από πόλεων ακρωτηρίων αυτού, εκλεκτήν γην, οίκον Ασιμούθ επάνω πηγής πόλεως παραθαλασσίας. 10 τοις υιοίς Κεδέμ επί τους υιούς Αμμών δέδωκα αυτούς εις κληρονομίαν, όπως μη μνεία γένηται των υιών Αμμών· 11 και εις Μωάβ

ποιήσω εκδίκησιν, και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος. - 12 Τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εποίησεν η Ιδουμαία εν τω εκδικήσαι αυτούς εκδίκησιν εις τον οίκον Ιούδα και εμνησικάκησαν και εξεδίκησαν δικην, 13 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· και εκτενώ την χειρά μου επί την Ιδουμαϊαν και εξολοθρεύσω εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος και θήσομαι αυτήν έρημον, και εκ Θαιμάν διωκόμενοι εν ρομφαία πεσούνται. 14 και δώσω εκδίκησιν μου επί την Ιδουμαϊαν εν χειρί λαού μου Ισραήλ, και ποιήσουσιν εν τη Ιδουμαία κατά την οργήν μου και κατά τον θυμόν μου· και επιγνώσονται την εκδίκησιν μου, λέγει Κύριος. - 15 Δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εποίησαν οι αλλόφυλοι εν εκδικήσει και εξανέστησαν εκδίκησιν επιχαίροντες εκ ψυχής του εξαλείψαι έως ενός, 16 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εκτείνω την χειρά μου επί τους αλλοφύλους και εξολοθρεύσω Κρήτας και απολώ τους καταλοιπούς τους κατοικούντας την παραλίαν· 17 και ποιήσω εν αυτοίς εκδικήσεις μεγάλας, και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος εν τω δούναι την εκδίκησιν μου επ' αυτούς.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ εγενήθη εν τω ενδεκάτω έτει, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υιε ανθρώπου, ανθ' ων ειπε Σόρ επί Ιερουσαλήμ· εύγε, συνετριβή, απόλωλε τα έθνη, επεστράφη προς με, η πλήρης ηρήμωται, 3 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί σε, Σόρ, και ανάξω επί σε έθνη πολλά, ως αναβαίνει η θάλασσα τοις κύμασιν αυτής. 4 και καταβαλούσι τα τείχη Σόρ και καταβαλούσι τους πύργους σου, και λικμήσω τον χουν αυτής απ' αυτής και δώσω αυτήν εις λεωπετριαν. 5 ψυγμός σαγιγών έσται εν μέσω θαλάσσης, ότι εγώ λελάληκα, λέγει Κύριος· και έσται εις προνομήν τοις έθνεσι. 6 και αι θυγατέρες αυτής αι εν τω πεδίω μαχαίρα αναيرهθήσονται, και γνώσονται ότι εγώ Κύριος. 7 ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί σε, Σόρ, τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος από του βορρά (βασιλεύς βασιλέων εστί) μεθ' ίππων και αρμάτων και ιπιέων και συναγωγής εθνών πολλών σφόδρα. 8 ούτος τας θυγατέρας σου τας εν τω πεδίω μαχαίρα ανελεί και δώσει επί σε προφυλακήν και περιοικοδομήσει και ποιήσει επί σε κύκλω χάρακα και περίστασιν όπλων

και τας λόγχας αυτού απέναντί σου δώσει · 9 τα τείχη σου και τους πύργους σου καταβαλεί εν ταις μαχαίραις αυτού. 10 από του πλήθους των ίππων αυτού κατακαλύψει σε ο κονιορτός αυτών, και από της φωνής των ιππέων αυτού και των τροχών των αρμάτων αυτού σεισθήσεται τα τείχη σου εισπορευομένου αυτού τας πύλας σου, ως εισπορευόμενος εις πόλιν εκ πεδίου. 11 εν ταις οπλαίς των ίππων αυτού καταπατήσουσί σου πάσας τας πλατείας · τον λαόν σου μαχαίρα ανελεί και την υπόστασιν της ισχύος σου επί την γην κατάξει. 12 και προνομεύσει την δύναμίν σου και σκυλεύσει τα υπάρχοντά σου και καταβαλεί τα τείχη σου και τους οίκους σου τους επιθυμητούς καθελεί, και τους λίθους σου και τα ξύλα σου και τον χουν σου εις μέσον της θαλάσσης σου εμβαλεί. 13 και καταλύσει το πλήθος των μουσικών σου, και η φωνή των ψαλτηρίων σου ου μη ακουσθή έτι. 14 και δώσω σε εις λεωπετρίαν, ψυγμός σαγηνών έση, ου μη οικοδομηθής έτι, ότι εγώ Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος. 15 διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος τη Σόρ · ουκ από φωνής της πτώσεώς σου εν τω στενάξαι τραυματίας, εν τω σπάσαι μάχαιραν εν μέσω σου σεισθήσονται αι νήσοι; 16 και καταβήσονται από των θρόνων αυτών πάντες οι άρχοντες εκ των εθνών της θαλάσσης και αφελούνται τας μίτρας από των κεφαλών αυτών και τον ιματισμόν τον ποικίλον αυτών εκδύσονται. εκοτάσει εκοτήσονται, επί γην καθεδούνται και φοβηθήσονται την απώλειαν αυτών και στενάξουσιν επί σε · 17 και λήψονται επί σε θρήνον και ερούσί σοι · Πως κατελύθης εκ θαλάσσης, η πόλις η επαινετή, η δούσα τον φόβον αυτής πάσι τοις κατοικούσιν αυτήν; 18 και φοβηθήσονται αι νήσοι από ημέρας πτώσεώς σου · 19 ότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος · όταν δώ σε πόλιν ηρημωμένην ως τας πόλεις τας μη κατοικισθησομένας, εν τω αναγαγείν με επί σε την άβυσσον και κατακαλύψει σε ύδωρ πολύ, 20 και καταβιβάσω σε προς τους καταβαίνοντας εις βόθρον προς λαόν αιώνος και κατοικιώ σε εις βάθη της γης ως έρημον αιώνιον μετά καταβαινόντων εις βόθρον, όπως μη κατοικηθής μηδέ αναστης επί γης ζωής. 21 απώλειάν σε δώσω, και ουχ υπάρξεις έτι εις τον αιώνα, λέγει Κύριος Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 και συ υιε ανθρώπου, λαβέ επί Σόρ θρήνον 3

και ερείς τη Σόρ τη κατοικούση επί της εισόδου της θαλάσσης, τω εμπορίω των λαών από νήσων πολλών· τάδε λέγει Κύριος τη Σόρ· συ είπας· εγώ περιέθηκα εμαυτη κάλλος μου. 4 εν καρδία θαλάσσης τω Βεελείμ υιοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος. 5 κέδρος εκ Σανείρ ωκοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου εκ του Λιβάνου ελήφθησαν του ποιήσαι σοι ιστούς ελατίνους· 6 εκ της Βασανίτιδος εποίησαν τας κώπας σου, τα ιερά σου εποίησαν εξ ελέφαντος, οίκους αλωδεις από νήσων των Χετιείμ. 7 βύσσος μετά ποικιλίας εξ Αιγύπτου εγένετό σοι στρωμνή του περιθειναί σοι δόξαν και περιβαλείν σε υάκινθον και πορφύραν εκ των νήσων Ελεισαί και εγένετο περιβόλαιά σου. 8 και οι άρχοντές σου οι κατοικούντες Σιδώνα και Αράδιοι εγένοντο κωπηλάται σου· οι σοφοί σου, Σόρ, οί ήσαν εν σοί, ούτοι κυβερνήται σου. 9 οι πρεσβύτεροι βιβλίων και οι σοφοί αυτών ήσαν εν σοί, ούτοι ενίσχουν την βουλήν σου· και πάντα τα πλοία της θαλάσσης και οι κωπηλάται αυτών εγένοντό σοι επί δυσμάς δυσμών. 10 Πέρσαι και Λυδοί και Λίβυες ήσαν εν τη δυνάμει σου, άνδρες πολεμισταί σου πέλτας και περικεφαλαίας εκρέμασαν εν σοί, ούτοι έδωκαν την δόξαν σου. 11 υιοί Αραδίων και η δύναμις σου επί των τειχέων σου φύλακες εν τοις πύργοις σου ήσαν, τας φαρέτρας αυτών εκρέμασαν επί των όρμων σου κύκλω· ούτοι ετελείωσάν σου το κάλλος. 12 Καρχηδόνιοι έμποροι σου από πλήθους πάσης ισχύος σου, αργύριον και χρυσίον και σίδηρον και κασσίτερον και μόλιβον έδωκαν την αγοράν σου. 13 η Ελλάς και η σύμπασα και τα παρατείνοντα, ούτοι ενεπορευόντό σοι εν ψυχαίς ανθρώπων και σκεύη χαλκά έδωκαν την εμπορίαν σου. 14 εξ οίκου Θεργαμά ίππους και υπείς έδωκαν την αγοράν σου. 15 υιοί Ροδίων έμποροι σου από νήσων επλήθυναν την εμπορίαν σου οδόντας ελεφαντίνους, και τοις εισαγομένοις αντεδίδους τους μισθούς σου, 16 ανθρώπους εμπορίαν σου από πλήθους του συμμείκτου σου, στακτήν και ποικίλματα εκ Θαρσίς, και Ραμόθ και Χορχόρ έδωκαν την αγοράν σου. 17 Ιούδας και οι υιοί του Ισραήλ, ούτοι έμποροι σου εν πράσει σίτου και μύρων και κασίας, και πρώτον μέλι και έλαιον και ρητίνην έδωκαν εις τον συμμεικτόν σου. 18 Δαμασκός έμπορός σου εκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου· οίνος εκ Χελβών και έρια εκ Μιλήτου, και οίνον εις την αγοράν σου έδωκαν. 19 εξ Ασήλ σίδηρος ειργασμένος και τροχός εν τω συμμείκτω σου εστι. 20 Δαιδάν έμποροι σου μετά κτηγών εκλεκτών εις άρματα. 21 η Αραβία και πάντες οι άρχοντες Κηδάρ, ούτοι έμποροι σου δια χειρός σου, καμήλους και αμνούς και κριούς εν οίς εμπορευόνται σε. 22 έμποροι Σαββά και

Ραγμά, οὔτοι ἔμποροί σου μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων και λίθων χρηστών και χρυσόν ἔδωκαν την αγοράν σου. 23 Χαρράν και Χαννά, οὔτοι ἔμποροί σου· Ασσούρ και Χαρμάν ἔμποροί σου 24 φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον και θησαυρούς ἐκλεκτούς δεδεμένους σχοινίοις και κυπαρύσσινα. 25 πλοία, ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμείκτῳ σου, και ἐνεπλήσθης και ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδία θαλάσσης. 26 ἐν ὕδατι πολλῷ ἤγόν σε οἱ κωπηλάται σου· τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέ σε ἐν καρδία θαλάσσης. 27 ἦσαν δυνάμεις σου και ὁ μισθός σου και τῶν συμμείκτων σου και οἱ κωπηλάται σου και οἱ κυβερνήται σου και οἱ σύμβουλοί σου και οἱ σύμμεικτοί σου ἐκ τῶν συμμείκτων σου και πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοί και πάσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου, πεσοῦνται ἐν καρδία θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου. 28 πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνήται σου φόβῳ φοβηθήσονται, 29 και καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται και οἱ ἐπιβάται και οἱ πρῶροι τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται 30 και ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σε τῇ φωνῇ αὐτῶν και κεκράζονται πικρὸν και ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν και σποδὸν υποστρώσονται. 32 και λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σε θρήνον και θρήνημά σοι· 33 πόσον τινὰ εὐρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου και ἀπὸ τοῦ συμμείκτου σου ἐπλοῦτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς. 34 νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσῃ, ἐν βάθει ὕδατος· ὁ σύμμεικτός σου και πάσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου 35 ἔπεσον, πάντες οἱ κωπηλάται σου. πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σε, και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκοτάσει ἐξέστησαν, και ἐδάκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν. 36 ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, και οὐκέτι ἔση εἰς τὸν αἰῶνα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· 2 και συ υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπὸν τῷ ἀρχοντὶ Τύρου· τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ὑψώθη σου ἡ καρδία, και εἶπας· θεὸς εἰμι ἐγὼ, κατοικίαν θεοῦ κατώκησα ἐν καρδία θαλάσσης, συ δε εἶ ἀνθρώπος και οὐ Θεός, και ἔδωκας τὴν

καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού. 3 μη σοφώτερος ει συ του Δανιήλ; ή σοφοί ουκ επαίδευσάν σε τη επιστήμη αυτών; 4 μη εν τη επιστήμη σου ή τη φρονήσει σου εποίησας σεαυτω δύναμιν και χρυσίον και αργύριον εν τοις θησαυροίς σου; 5 εν τη πολλή επιστήμη σου και εμπορία σου επλήθυνας δύναμιν σου, υψώθη η καρδία σου εν τη δυνάμει σου. 6 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος · επειδή δέδωκας την καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού, 7 αντί τούτου ιδού εγώ επάγω επί σε αλλοτρίους λοιμούς από εθνών, και εκκενώσουσι τας μαχαίρας αυτών επί σε και επί το κάλλος της επιστήμης σου και στρώσουσι το κάλλος σου εις απώλειαν · 8 και καταβιβάσουσί σε, και αποθανή θανάτω τραυματιών εν καρδία θαλάσσης. 9 μη λέγων ερείς · Θεός ειμι εγώ, ενώπιον των αναιρούντων σε; συ δε ει άνθρωπος και ου Θεός. 10 εν πλήθει απεριτμητών απολή εν χερσίν αλλοτρίων, ότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος. - 11 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 12 υιε ανθρώπου, λαβέ θρήνον επί τον άρχοντα Τύρου και ειπόν αυτω · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · συ αποσφράγισμα ομοιώσεως και στέφανος κάλλους 13 εν τη τρυφή του παραδείσου του Θεού εγενήθης · πάντα λίθον χρηστόν ενδέδεσαι, σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδον και άνθρακα και σάπφειρον και ίασπιν και αργύριον και χρυσίον και λιγύριον και αχάτην και αμέθυστον και χρυσόλιθον και βηρύλλιον και ονύχιον, και χρυσιού ενέπλησας τους θησαυρούς σου και τας αποθήκας σου εν σοί 14 αφ' ης ημέρας εκτίσθης συ. μετά του Χερούβ έθηκά σε εν όρει αγίω Θεού, εγενήθης εν μέσω λίθων πυρίνων. 15 εγενήθης συ άμωμος εν ταις ημέραις σου, αφ' ης ημέρας συ εκτίσθης έως ευρέθη τα αδικήματα εν σοί. 16 από πλήθους της εμπορίας σου έπλησας τα ταμειά σου ανομίας και ήμαρτες και ετραυματίσθης από όρους του Θεού, και ήγαγέ σε το Χερούβ εκ μέσου λίθων πυρίνων. 17 υψώθη η καρδία σου επί τω κάλλει σου, διεφθάρη η επιστήμη σου μετά του κάλλους σου · δια πλήθος αμαρτιών σου επί την γην έρριψά σε, εναντίον βασιλέων έδωκά σε παραδειγματισθήναι. 18 δια το πλήθος των αμαρτιών σου και των αδικιών της εμπορίας σου εβεβήλωσα τα ιερά σου, και εξάξω πυρ εκ μέσου σου, τούτο καταφάγεται σε · και δώσω σε εις οποδόν επί της γης σου εναντίον πάντων των ορώντων σε. 19 και πάντες οι επιστάμενοί σε εν τοις έθνεσι στυγνάσουσιν επί σε · απώλεια εγένου και ουχ υπάρξεις έτι εις τον αιώνα.

20 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 21 υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Σιδώνα και προφήτευσον επ' αυτήν 22 και ειπόν · τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ επί σε, Σιδών, και ενδοξασθήσομαι εν σοί, και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω ποιήσαί με εν σοί

κρίματα, και αγιασθήσομαι εν σοί. 23 αίμα και θάνατος εν ταις πλατείαις σου, και πεσούνται τετραυματισμένοι εν μαχαίραις εν σοί περικύκλω σου· και γνώσονται διότι εγώ ειμι Κύριος. - 24 Και ουκ έσονται ουκέτι εν τω οίκω του Ισραήλ σκόλοψ πικρίας και άκανθα οδύνης από πάντων των περικύκλω αυτών των ατιμασάντων αυτούς· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος. 25 τάδε λέγει Κύριος Κύριος· και συνάξω τον Ισραήλ εκ των εθνών, ου διεσκορπίσθησαν εκεί, και αγιασθήσομαι εν αυτοίς ενόπιον των λαών και των εθνών· 26 και κατοικήσουσιν επί της γης αυτών, ην δέδωκα τω δούλω μου Ιακώβ, και κατοικήσουσιν επ' αυτής εν ελπίδι και οικοδομήσουσιν οικίας και φυτεύσουσιν αμπελώνας και κατοικήσουσιν εν ελπίδι, όταν ποιήσω κρίμα εν πάσι τοις ατιμάσασιν αυτούς εν τοις κύκλω αυτών· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών και ο Θεός των πατέρων αυτών.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 EN τω έτει τω δωδεκάτω, εν τω δεκάτω μηνί, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και προφήτευσον επ' αυτόν και επ' Αίγυπτον όλην 3 και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί Φαραώ, τον δράκοντα τον μέγαν τον εγκαθήμενον εν μέσω ποταμών αυτού, τον λέγοντα· εμοί εισιν οι ποταμοί, και εγώ εποίησα αυτούς. 4 και εγώ δώσω παγίδας εις τας σιαγόνας σου και προσκολλήσω τους ιχθύας του ποταμού σου προς τας πτέρυγας σου και ανάξω σε εκ μέσου του ποταμού σου· 5 και καταβαλώ σε εν τάχει και πάντας τους ιχθύας του ποταμού σου· επί πρόσωπον του πεδίου πεσή, και ου μη συναχθής και ου μη περισταλής, τοις θηρίοις της γης και τοις πετεινοίς του ουρανού δέδωκά σε εις κατάβρωμα· 6 και γνώσονται πάντες οι κατοικούντες Αίγυπτον ότι εγώ ειμι Κύριος, ανθ' ων εγενήθης ράβδος καλαμίνη τω οίκω Ισραήλ. 7 ότε επελάβοντό σου τη χειρί αυτών, εθλάσθης, και ότε επεκρότησεν επ' αυτούς πάσα χείρ και ότε επανεπαύσαντο επί σε, συνετρίβης και συνέκλασας αυτών πάσαν οσφόν. 8 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί σε ρομφαίαν και απολώ από σου

ανθρώπους και κτήνη · 9 και ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἀντὶ τοῦ λέγειν σε · οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς. 10 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς σου καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ρομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιοπῶν. 11 οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πὺς ἀνθρώπου, καὶ πὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη. 12 καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη · καὶ διασπερῶ Αἰγύπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ λικμήσω αὐτούς εἰς τὰς χώρας. 13 τὰδε λέγει Κύριος · μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὐ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, 14 καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ κατοικήσω αὐτούς ἐν γῆ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἐλήφθησαν · καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ 15 παρά πάσας τὰς ἀρχάς, οὐ μὴ υψωθῆ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτούς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτούς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι. 16 καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμνησκουσαν ἀνομίαν ἐν τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτούς ὀπίσω αὐτῶν · καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ εικοστῷ ἔτει, μίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων · 18 υἱε ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλη ἐπὶ Τύρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν, καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας, ἧς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν. 19 τὰδε λέγει Κύριος Κύριος · ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὶ Βαβυλώνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς, καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ · 20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. τὰδε λέγει Κύριος Κύριος · 21 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, προφήτευσον και ειπόν · τάδε λέγει Κύριος · ω ω η ημέρα, 3 ότι εγγύς ημέρα του Κυρίου, ημέρα νεφέλης, πέρας εθνών έσται. 4 και ήξει μάχαιρα επ' Αιγυπτίους, και έσται ταραχή εν τη Αιθιοπία, και πεσούνται τετραυματισμένοι εν Αιγύπτω, και συμπεσείται τα θεμέλια αυτής. 5 Πέρσαι και Κρήτες και Λυδοί και Λίβυες και πάντες οι επίμεικτοι και των υιών της διαθήκης μου μαχαίρα πεσούνται εν αυτή. 6 και πεσούνται τα αντιστηρίγματα Αιγύπτου, και καταβήσεται η ύβρις της ισχύος αυτής από Μαγδώλου έως Συήνης · μαχαίρα πεσούνται εν αυτή, λέγει Κύριος. 7 και ερημωθήσεται εν μέσω χωρών ηρημωμένων, και αι πόλεις αυτών εν μέσω πόλεων ηρημωμένων έσονται · 8 και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος, όταν δώ πυρ επ' Αίγυπτον και συντριβώσι πάντες οι βοηθούντες αυτή. 9 εν τη ημέρα εκείνη εξελεύσονται άγγελοι οπεύδοντες αφανίσει την Αιθιοπίαν, και έσται ταραχή εν αυτοίς εν τη ημέρα Αιγύπτου, ότι ιδού ήκει. - 10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος · και απολώ πλήθος Αιγυπτίων δια χειρός Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνας, 11 αυτού και του λαού αυτού · λοιμοί από εθνών απεσταλμένοι απολέσει την γην και εκκενώσουσι πάντες τας μαχαίρας αυτών επ' Αίγυπτον, και πλησθήσεται η γη τραυματιών. 12 και δώσω τους ποταμούς αυτών ερήμους και απολώ την γην και το πλήρωμα αυτής εν χερσίν αλλοτρίων · εγώ Κύριος λελάληκα. - 13 Οτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος · και απολώ μεγιστάνας από Μέμφεως και άρχοντας εκ γης Αιγύπτου, και ουκ έσονται έτι. 14 και απολώ γην Φαθωρής και δώσω πυρ επί Τάνιν και ποιήσω εκδίκησιν εν Διοσπόλει 15 και εκχεώ τον θυμόν μου επί Σαίν την ισχύν Αιγύπτου και απολώ το πλήθος Μέμφεως. 16 και δώσω πυρ επ' Αίγυπτον, και ταραχή ταραχθήσεται η Συήνη, και εν Διοσπόλει έσται έκρηγμα και διαχυθήσεται ύδατα. 17 νεανίσκοι Ηλιουπόλεως και Βουβάστου εν μαχαίρα πεσούνται, και αι γυναίκες εν αιχμαλωσία πορεύσονται. 18 και εν Τάφναις συσκοτάσει η ημέρα εν τω συντρίψαι με εκεί τα σκήπτρα Αιγύπτου, και απολείται εκεί η ύβρις ισχύος αυτής, και ταύτην νεφέλη καλύψει, και αι θυγατέρες αυτής αιχμάλωτοι αχθήσονται. 19 και ποιήσω κρίμα εν Αιγύπτω, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.

20 Και εγένετο εν τω ενδεκάτω έτει, εν τω πρώτω μηνί, εβδόμη του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 21 υιε ανθρώπου, τους βραχίονας Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου συνέτριψα, και ιδού ου κατεδέθη του δοθήναι ίασιν, του δοθήναι επ' αυτόν μάλαγμα, του δοθήναι ισχύν επιλαβέσθαι μαχαιρας. 22 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και συντριψω τους βραχίονας αυτού τους ισχυρούς και τους τεταμένους και καταβαλώ την μάχαιραν αυτού εκ της χειρός αυτού 23 και διασπερώ Αιγυπτον εις τα έθνη και λικμήσω αυτούς εις τας χώρας· 24 και κατισχύσω τους βραχίονας βασιλέως Βαβυλώνος και δώσω την ρομφαίαν μου εις την χείρα αυτού, και επάξει αυτήν επ' Αιγυπτον και προνομεύσει την προνομήν αυτής και σκυλεύσει τα σκύλα αυτής. 25 και ενισχύσω τους βραχίονας βασιλέως Βαβυλώνος, οι δε βραχίονες Φαραώ πεσούνται· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος, εν τω δούναι την ρομφαίαν μου εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και εκτενει αυτήν επί γην Αιγύπτου. 26 και διασπερώ Αιγυπτον εις τα έθνη και λικμήσω αυτούς εις τας χώρας· και γνώσονται πάντες ότι εγώ ειμι Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω ενδεκάτω έτει, εν τω τρίτω μηνί, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 2 υιε ανθρώπου, ειπόν προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και τω πλήθει αυτού· τίνι ωμοίωσας σεαυτόν εν τω ύψει σου; 3 ιδού Ασοούρ κυπάρισσος εν τω Λιβάνω και καλός ταις παραφυάσι και υψηλός τω μεγέθει, εις μέσον νεφελών εγένετο η αρχή αυτού. 4 ύδωρ εξέθρεψεν αυτόν, η άβυσσος ύψωσεν αυτόν, τους ποταμούς αυτής ήγαγε κύκλω των φυτών αυτού και τα συστέματα αυτής εξαπέστειλεν εις πάντα τα ξύλα του πεδίου. 5 ένεκεν τούτου υπώθη το μέγεθος αυτού παρά πάντα τα ξύλα του πεδίου, και επιλατόνθησαν οι κλάδοι αυτού αφ' ύδατος πολλού. 6 εν ταις παραφυάσιν αυτού ενόσσευσαν πάντα τα πετεινά του ουρανού, και υποκάτω των κλάδων αυτού εγεννώσαν πάντα τα θηρία του πεδίου, εν τη σκιά αυτού κατώκησε παν πλήθος εθνών. 7 και εγένετο καλός εν τω ύψει αυτού δια το πλήθος των

κλάδων αυτού, ότι εγενήθησαν αι ρίζαι αυτού εις ύδωρ πολύ. 8 κυπάρισσοι τοιαύται ουκ εγενήθησαν εν τω παραδείσω του Θεού, και πίτυες ουχ όμοιαι ταις παραφυάσιν αυτού, και ελάται ουκ εγένοντο όμοιαι τοις κλάδοις αυτού· παν ξύλον εν τω παραδείσω του Θεού ουχ ωμοιώθη αυτω εν τω κάλλει αυτού 9 δια το πλήθος των κλάδων αυτού, και εξήλωσαν αυτόν τα ξύλα του παραδείσου της τρυφής του Θεού. 10 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εγένου μέγας τω μεγέθει και έδωκας την αρχήν σου εις μέσον νεφελών, και είδον εν τω υψωθήναι αυτόν, 11 και παρέδωκα αυτόν εις χείρας άρχοντος εθνών, και εποίησε την απώλειαν αυτού. 12 και εξωλόθρευσαν αυτόν αλλότριοι λοιμοί από εθνών και κατέβαλον αυτόν επί των ορέων, εν πάσαις ταις φάραγξιν έπεσαν οι κλάδοι αυτού, και συνετριβη τα στελέχη αυτού εν παντί πεδίω της γης, και κατέβησαν από της σκέπης αυτών πάντες οι λαοί των εθνών και ηδάφισαν αυτόν. 13 επί την πώσιν αυτού ανεπαύσαντο πάντα τα πετεινά του ουρανού, και επί τα στελέχη αυτού εγένοντο πάντα τα θηρία του αγρού, 14 όπως μη υψωθώσιν εν τω μεγέθει αυτών πάντα τα ξύλα τα εν τω ύδατι· και έδωκαν την αρχήν αυτών εις μέσον νεφελών και ουκ έστησαν εν τω ύψει αυτών προς αυτά πάντες οι πίνοντες ύδωρ. πάντες εδόθησαν εις θάνατον, εις γης βάθος, εν μέσω υιών ανθρωπων προς καταβαίνοντας εις βόθρον. - 15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εν ή ημέρα κατέβη εις άδου, επένθησεν αυτόν η άβυσσος, και επέστησα τους ποταμούς αυτής και εκώλυσα πλήθος ύδατος, και εσκοτάσεν επ' αυτόν ο Λιβανος, πάντα τα ξύλα του πεδίου επ' αυτω εξελύθησαν. 16 από της φωνής της πώσεως αυτού εσεισθησαν τα έθνη, ότε κατεβίβαζον αυτόν εις άδου μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, και παρεκάλουν αυτόν εν γη πάντα τα ξύλα της τρυφής και τα εκλεκτά του Λιβάνου, πάντα τα πίνοντα ύδωρ. 17 και γαρ αυτοί κατέβησαν μετ' αυτού εις άδου εν τοις τραυματίαις από μαχαίρας, και το σπέρμα αυτού, οι κατοικούντες υπό την σκέπην αυτού, εν μέσω της ζωής αυτών απώλοντο. 18 τίνι ωμοιώθης; κατάβηθι και καταβιβάσθητι μετά των ξύλων της τρυφής εις γης βάθος· εν μέσω απεριτμήτων κοιμηθήση μετά τραυματιών μαχαίρας. ούτως Φαραώ και το πλήθος της ισχύος αυτού, λέγει Κύριος Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω ενδεκάτω έτει, εν τω δωδεκάτω μηνί, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου λαβέ θρήνον επί Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και ερείς αυτω · λέοντι εθνών ωμοιώθης και συ ως δράκων ο εν τη θαλάσση και εκεράτιζες τοις ποταμοίς σου και ετάρασες ύδωρ τοις ποσί σου και κατεπάτεις τους ποταμούς σου. 3 τάδε λέγει Κύριος · και περιβαλώ επί σε δίκτυα λαών πολλών και ανάξω σε εν τω αγκίστρω μου 4 και εκτενώ σε επί την γην · πεδία πλησθήσεται σου, και επικαθιώ επί σε πάντα τα πετεινά του ουρανού και εμπλήσω εκ σου πάντα τα θηρία πάσης της γης, 5 και δώσω τας σάρκας σου επί τα όρη και εμπλήσω από του αίματός σου, 6 και ποτισθήσεται η γη από των προχωρημάτων σου από του πλήθους σου επί των ορέων, φάραγγας εμπλήσω από σου. 7 και κατακαλύψω εν τω σβεσθήναι σε ουρανόν και συσκοτάσω τα άστρα αυτού, ήλιον εν νεφέλη καλύψω, και σελήνη ου μη φάνη το φως αυτής · 8 πάντα τα φαίνοντα φως εν τω ουρανω συσκοτάσουσιν επί σε, και δώσω σκότος επί την γην σου, λέγει Κύριος Κύριος. 9 και παροργιώ καρδιαν λαών πολλών, ηνίκα αν άγω αιχμαλωσίαν σου εις τα έθνη, εις γην, ην ουκ έγνωσ. 10 και στυγνάσουσιν επί σε έθνη πολλά, και οι βασιλεις αυτών εκοτάσει εκοτήσουσιν εν τω πέτασθαι την ρομφαίαν μου επί πρόσωπα αυτών, προσδεχόμενοι την πτώσιν αυτών αφ' ημέρας πώσεός σου. 11 ότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ρομφαία βασιλέως Βαβυλώνος ήξει σοι, 12 εν μαχαίραις γιγάντων, και καταβαλώ την ισχύν σου · λοιμοί από εθνών πάντες, και απολούσι την ύβριν Αιγύπτου, και συντριβήσεται πάσα η ισχύς αυτής. 13 και απολώ πάντα τα κτήνη αυτής αφ' ύδατος πολλού, και ου μη ταράξη αυτό πους ανθρώπου έτι, και ίχνος κτηνών ου μη καταπατήση αυτό. 14 ούτως τότε ησυχάσει τα ύδατα αυτών, και οι ποταμοί αυτών ως έλαιον πορεύσουσιν, λέγει Κύριος. 15 όταν δώ Αιγυπτον εις απώλειαν και ερημωθή η γη συν τη πληρώσει αυτής, όταν διασπειρώ πάντας τους κατοικούντας εν αυτη, και γνώσουσιν ότι εγώ ειμι Κύριος. 16 θρήνός εστι και θρηνήσεις αυτόν, και αι θυγατέρες των εθνών θρηνήσουσιν αυτόν · επ' Αιγυπτον και επί πάσαν την ισχύν αυτής θρηνήσουσιν αυτήν, λέγει Κύριος Κύριος. 17 και εγενήθη εν τω δωδεκάτω έτει του πρώτου μηνός,

πεντεκαιδεκάτη του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων· 18 υιε ανθρώπου, θρήνησον επί την ισχόν Αιγύπτου, και καταβιβάσουσιν αυτής τας θυγατέρας τα έθνη νεκράς εις το βάθος της γης, προς τους καταβαίνοντας εις βόθρον. 19 εν μέσω μαχαίρας τραυματιών πεσοῦνται μετ' αυτού, 20 και κοιμηθήσεται πάσα η ισχύς αυτού. 21 και εροῦσί σοι οι γίγαντες· εν βάθει βόθρου γίνου, τίνος κρείττων ει; κατάβηθι και κοιμηθήτι μετά απεριτμήτων εν μέσω τραυματιών μαχαίρας. 22 εκεί Ασοῦρ και πάσα η συναγωγή αυτού, πάντες τραυματῖαι εκεί εδόθησαν, και η ταφή αυτών εν βάθει βόθρου, και εγενήθη η συναγωγή αυτού περικύκλω του μνήματος αυτού, πάντες οι τραυματῖαι οι πεπτωκότες μαχαίρα, 23 οι δόντες τον φόβον αυτών επί γης ζωής. 24 εκεί Αιλάμ και πάσα η δύναμις αυτού περικύκλω του μνήματος αυτού, πάντες οι τραυματῖαι οι πεπτωκότες μαχαίρα και καταβαίνοντες απεριτμητοί εις γης βάθος, οι δεδωκότες αυτών φόβον επί γης ζωής και ελάβοσαν την βάσανον αυτών μετά των καταβαινόντων εις βόθρον 25 εν μέσω τραυματιών. 26 εκεί εδόθησαν Μοσόχ και Θοβέλ και πάσα η ισχύς αυτών περικύκλω του μνήματος αυτού, πάντες τραυματῖαι αυτού, πάντες απεριτμητοί τραυματῖαι από μαχαίρας, οι δεδωκότες τον φόβον αυτών επί γης ζωής. 27 και εκοιμήθησαν μετά των γιγάντων των πεπτωκόντων απ' αιώνος, οἱ κατέβησαν εις άδου εν όπλοις πολεμικοῖς και έθηκαν τας μαχαίρας αυτών υπό τας κεφαλάς αυτών· και εγενήθησαν αι ανομῖαι αυτών επί των οστέων αυτών, ότι εξεφόβησαν γίγαντας εν γη ζωής. 28 και συ εν μέσω απεριτμήτων κοιμηθήση μετά τετραυματισμένων μαχαίρα. 29 εκεί εδόθησαν οι άρχοντες Ασοῦρ οι δόντες την ισχόν αυτού εις τραῦμα μαχαίρας· οὔτοι μετά τραυματιών εκοιμήθησαν, μετά καταβαινόντων εις βόθρον. 30 εκεί οι άρχοντες του βορρά πάντες στρατηγοῖ Ασοῦρ, οι καταβαίνοντες τραυματῖαι, συν τω φόβω αυτών και τη ισχύϊ αυτών εκοιμήθησαν απεριτμητοί μετά τραυματιών μαχαίρας και απήνεγκαν την βάσανον αυτών μετά των καταβαινόντων εις βόθρον. 31 εκείνους όψεται βασιλεύς Φαραώ και παρακληθήσεται επί πάσαν την ισχόν αυτών, λέγει Κύριος Κύριος. 32 ότι δέδωκα τον φόβον αυτού επί γης ζωής, και κοιμηθήσεται εν μέσω απεριτμήτων μετά τραυματιών μαχαίρας, Φαραώ και παν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 Υιε ανθρώπου, λάλησον τοις υιοίς του λαού σου και ερείς προς αυτούς · γη, εφ' ην αν επάγω ρομφαίαν, και λάβη ο λαός της γης άνθρωπον ένα εξ αυτών και δώσιν αυτόν εαυτοίς εις σκοπόν, 3 και ίδη την ρομφαίαν ερχομένην επί την γην και σαλπίαση τη σάλπιγγι και σημάνη τω λαω, 4 και ακούση ο ακούσας την φωνήν της σάλπιγγος και μη φυλάξεται, και επέλθη η ρομφαία και καταλάβη αυτόν, το αίμα αυτού επί της κεφαλής αυτού έσται · 5 ότι την φωνήν της σάλπιγγος ακούσας ουκ εφυλάξατο, το αίμα αυτού επ' αυτού έσται, και ούτος ότι εφυλάξατο, την ψυχήν αυτού εξείλατο. 6 και ο σκοπός, εάν ίδη την ρομφαίαν ερχομένην και μη σημάνη τη σάλπιγγι, και ο λαός μη φυλάξεται, και ελθούσα η ρομφαία λάβη εξ αυτών ψυχήν, αύτη δια την αυτής ανομίαν ελήφθη, και το αίμα εκ χειρός του σκοπού εκζητήσω. 7 και συ, υιε ανθρώπου, σκοπόν δέδωκά σε τω οίκω Ισραήλ, και ακούση εκ στόματός μου λόγον. 8 εν τω ειπείν με τω αμαρτωλω · θανάτω θανατωθήση, και μη λαλήσης του φυλάξασθαι τον ασεβή από της οδού αυτού, αυτός ο άνομος τη ανομία αυτού αποθανείται, το δε αίμα αυτού εκ της χειρός σου εκζητήσω. 9 συ δε εάν προαπαγγείλης τω ασεβεί την οδόν αυτού του αποστρέψαι απ' αυτής, και μη αποστρέψη από της οδού αυτού, ούτος τη ασεβεία αυτού αποθανείται, και συ την ψυχήν σεαυτού εξήρησαι. - 10 Και συ, υιε ανθρώπου, ειπόν τω οίκω Ισραήλ · ούτως ελαλήσατε λέγοντες · αι πλάναι ημών και αι ανομίαι ημών εφ' ημίν εισι και εν αυταίς ημείς τηκόμεθα · και Πως ζηζόμεθα; 11 ειπόν αυτοίς · ζω εγώ, τάδε λέγει Κύριος, ου βούλομαι τον θάνατον του ασεβούς ως το αποστρέψαι τον ασεβή από της οδού αυτού και ζήν αυτόν. αποστροφή αποστρέψατε από της οδού υμών · και ινατί αποθνήσκετε, οίκος Ισραήλ; 12 ειπόν προς τους υιούς του λαού σου · δικαιοσύνη δικαίου ου μη εξελείται αυτόν εν ή αν ημέρα πλανηθή, και ανομία ασεβούς ου μη κακώση αυτόν εν ή αν ημέρα αποστρέψη από της ανομίας αυτού · και δίκαιος ου μη δύνηται σωθήναι. 13 εν τω ειπείν με τω δικαίω · ούτος πέποιθεν επί τη δικαιοσύνη αυτού, και ποιήσει ανομίαν, πάσαι αι δικαιοσύναι αυτού ου μη αναμνησθώσιν · εν τη αδικία αυτού, ή εποίησεν, εν αυτη αποθανείται. 14 και εν τω ειπείν με

τω ασεβεί· θανάτω θανατωθήση, και αποστρέψει από της αμαρτίας αυτού και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην 15 και ενεχύρασμα αποδώ και άρπαγμα αποτίσει, εν προστάγμασι ζωής διαπορεύηται του μη ποιήσει άδικον, ζωή ζήσεται και ου μη αποθάνη. 16 πάσαι αι αμαρτίαι αυτού, ας ήμαρτεν, ου μη αναμνησθώσιν, ότι κρίμα και δικαιοσύνην εποίησεν, εν αυτοίς ζήσεται. 17 και ερούσιν οι υιοί του λαού σου· ουκ ευθεία η οδός του Κυρίου· και αύτη η οδός αυτών ουκ ευθεία. 18 εν τω αποστρέψαι δίκαιον από της δικαιοσύνης αυτού και ποιήσει ανομίας, και αποθανείται εν αυταίς· 19 και εν τω αποστρέψαι τον αμαρτωλόν από της ανομίας αυτού και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην, εν αυτοίς αυτός ζήσεται. 20 και τούτό εστιν, ό είπατε· ουκ ευθεία η οδός Κυρίου· έκαστον εν ταις οδοίς αυτού κρινώ υμάς, οίκος Ισραήλ.

21 Και εγενήθη εν τω δωδεκάτω έτει, εν τω δωδεκάτω μηνί, πέμπτη του μηνός της αιχμαλωσίας ημών, ήλθε προς με ο ανασωθείς από Ιερουσαλήμ λέγων· εάλω η πόλις. 22 και χείρ Κυρίου εγενήθη επ' εμέ εσπέρας πριν ελθειν αυτόν και ήνοιξέ μου το στόμα, έως ήλθε προς με το πρωϊ, και ανοιχθέν το στόμα μου ου συνεσχέθη έτι. 23 και εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων· 24 υιε ανθρώπου, οι κατοικούντες τας ηρημωμένας επί της γης του Ισραήλ λέγουσιν· εις ην Αβραάμ και κατέσχε την γην, και ημείς πλείους εσμέν, ημίν δέδοται η γη εις κατάσχεσιν. 25 δια τούτο ειπόν αυτοίς· 27 τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ζω εγώ, ει μην οι εν ταις ηρημωμέναις μαχαίρα πεσούνται, και οι επί προσώπου του πεδίου τοις θηρίοις του αγρού δοθήσονται εις κατάβρωμα, και τους εν ταις τετειχισμέναις και τους εν τοις σπηλαιόις θανάτω αποκτενώ. 28 και δώσω την γην έρημον, και απολείται η ύβρις της ισχύος αυτής, και ερημωθήσεται τα όρη του Ισραήλ δια το μη είναι διαπορευόμενον. 29 και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος· και ποιήσω την γην αυτών έρημον, και ερημωθήσεται δια πάντα τα βδελύγματα αυτών, α εποίησαν. 30 και συ, υιε ανθρώπου, οι υιοί του λαού σου οι λαλούντες περί σου παρά τα τείχη και εν τοις πυλώσι των οικιών και λαλούσιν άνθρωπος τω αδελφω αυτού λέγοντες· συνέλθωμεν και ακούσωμεν τα εκπορευόμενα παρά Κυρίου, 31 έρχονται προς σε, ως συμπορεύεται λαός, και κάθηνται εναντίον σου και ακούουσι τα ρήματά σου, και αυτά ου μη ποιήσουσιν, ότι ψεύδος εν τω στόματι αυτών, και οπίσω των μiasμάτων η καρδια αυτών. 32 και γίνη αυτοίς ως φωνή ψαλτηρίου ηδυφώνου, ευαρμόστου, και ακούσονται σου τα ρήματα και ου μη ποιήσουσιν αυτά. 33 και ηνίκα εάν έλθη, ερούσιν·

ιδού ήκει · και γνώσονται ότι προφήτης ην εν μέσω αυτών.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί τους ποιμένας του Ισραήλ, προφήτευσον και ειπὸν τοις ποιμέσι · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ὦ ποιμένες Ισραήλ, μη βόσκουσι ποιμένες εαυτούς; ου τα πρόβατα βόσκουσιν οι ποιμένες; 3 ιδού το γάλα κατέσθετε και τα ἔρια περιβάλλεσθε και το παχὺ σφάζετε και τα πρόβατά μου ου βόσκετε. 4 το ησθενηκὸς ουκ ενισχύσατε και το κακῶς ἔχον ουκ εσωματοποιήσατε και το συντετριμμένον ου κατεδήσατε και το πλανώμενον ουκ επεστρέψατε και το απολωλὸς ουκ εξητήσατε και το ισχυρὸν κατηργάσασθε μόχθῳ. 5 και διεσπάρη τα πρόβατά μου δια το μη εἶναι ποιμένας και εγενήθη εις κατάβρωμα πάσι τοις θηρίοις του αγροῦ. 6 και διεσπάρη τα πρόβατά μου εν παντί ὄρει και επί παν βουνὸν υψηλὸν και επί προσώπου πάσης της γης διεσπάρη, και ουκ ην ο εκζητῶν ουδέ ο αποστρέφων. 7 δια τοῦτο, ποιμένες, ακούσατε λόγον Κυρίου · 8 ὦ εγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, ει μην ἀντί του γενέσθαι τα πρόβατά μου εις προνομὴν και γενέσθαι τα πρόβατά μου εις κατάβρωμα πάσι τοις θηρίοις του πεδίου, παρά το μη εἶναι ποιμένας, και ουκ εξεζήτησαν οι ποιμένες τα πρόβατά μου, και εβόσκησαν οι ποιμένες εαυτούς, τα δε πρόβατά μου ουκ εβόσκησαν, 9 ἀντί τοῦτου, ποιμένες, 10 τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ιδού εγὼ επί τους ποιμένας και εκζητήσω τα πρόβατά μου εκ των χειρῶν αυτών και αποστρέψω αὐτούς του μη ποιμαίνειν τα πρόβατά μου, και ου βοσκήσουσιν ἔτι οι ποιμένες αὐτά · και εξελούμαι τα πρόβατά μου εκ του στόματος αυτών. και ουκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εις κατάβρωμα. 11 διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ιδού εγὼ εκζητήσω τα πρόβατά μου και επισκέψομαι αὐτά. 12 ὡπερ ζητεῖ ο ποιμὴν το ποιμνιον αὐτοῦ εν ημέρα, ὅταν ἡ γνόφος και νεφέλη εν μέσω προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως εκζητήσω τα πρόβατά μου και απελάσω αὐτά ἀπὸ παντός τόπου, ου διεσπάρησαν ἐκεῖ εν ημέρα νεφέλης και γνόφου. 13 και εξάξω αὐτούς εκ των εθνῶν και συνάξω αὐτούς ἀπὸ των χωρῶν και εισάξω αὐτούς εις

την γην αυτών και βοσκήσω αυτούς επί τα όρη Ισραήλ και εν ταις φάραγξι και εν πάση κατοικία της γης· 14 εν νομή αγαθή βοσκήσω αυτούς και εν τω όρει τω υψηλω Ισραήλ έσονται αι μάνδραι αυτών· εκεί κοιμηθήσονται και εκεί αναπαύσονται εν τρυφή αγαθή, και εν νομή πίονι βοσκηθήσονται επί των ορέων Ισραήλ. 15 εγώ βοσκήσω τα πρόβατά μου και εγώ αναπαύσω αυτά, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος. τάδε λέγει Κύριος Κύριος· 16 το απολωλός ζητήσω και το πλανώμενον επιστρέψω και το συντετριμμένον καταδήσω και το εκλείπον ενισχύσω και το ισχυρόν φυλάξω και βοσκήσω αυτά μετά κρίματος. 17 και υμείς, πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ διακρινώ αναμέσον προβάτου και προβάτου, κριών και τράγων. 18 και ουχ ικανόν υμίν ότι την καλήν νομήν ενέμεσθε, και τα κατάλοιπα της νομής υμών κατεπατείτε τοις ποσίν υμών; και το καθεστηκός ύδωρ επίνετε, και το λοιπόν τοις ποσίν υμών εταράσσετε; 19 και τα πρόβατά μου τα πατήματα των ποδών υμών ενέμοντο και το τεταραγμένον ύδωρ υπό των ποδών υμών έπινον; 20 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ διακρινώ αναμέσον προβάτου ισχυρού και αναμέσον προβάτου ασθενούς. 21 επί ταις πλευραίς και τοις ώμοις υμών διωθείσθε και τοις κέρασιν υμών εκερατίζετε και παν το εκλείπον εξεθλίβετε. 22 και σώσω τα πρόβατά μου, και ου μη ώσιν έτι εις προνομήν, και κρινώ αναμέσον κριού προς κριόν. 23 και αναστήσω επ' αυτούς ποιμένα ένα και ποιμανεί αυτούς, τον δούλόν μου Δαβίδ, και έσται αυτών ποιμήν· 24 και εγώ Κύριος έσομαι αυτοίς εις Θεόν, και Δαβίδ άρχων εν μέσω αυτών· εγώ Κύριος ελάλησα. 25 και διαθήσομαι τω Δαβίδ διαθήκην ειρήνης και αφανιά θηρία πονηρά από της γης, και κατοικήσουσιν εν τη ερήμω και υπνώσουσιν εν τοις δρυμοίς. 26 και δώσω αυτούς περικύκλω του όρους μου· και δώσω τον υετόν υμίν, υετόν ευλογίας. 27 και τα ξύλα τα εν τω πεδίω δώσει τον καρπόν αυτών, και η γη δώσει την ισχύν αυτής, και κατοικήσουσιν επί της γης αυτών εν ελπίδι ειρήνης, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω συντριψαι με τον ζυγόν αυτών· και εξελούμαι αυτούς εκ χειρός των καταδουλωσαμένων αυτους. 28 και ουκ έσονται έτι εν προνομή τοις έθνεσι, και τα θηρία της γης ουκέτι μη φάγωσιν αυτούς· και κατοικήσουσιν εν ελπίδι, και ουκ έσται ο εκφοβών αυτους. 29 και αναστήσω αυτοίς φυτόν ειρήνης, και ουκέτι έσονται απολλύμενοι λιμω επί της γης και ονειδισμόν εθνών ου μη ενέγκωσιν έτι. 30 και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών, και αυτοί λαός μου, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος Κύριος. 31 πρόβατά μου και πρόβατα ποιμνίου μου εστε, και εγώ

Κύριος ο Θεός υμών, λέγει Κύριος Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, επίστρεψον το πρόσωπόν σου επ' όρος Σηείρ και προφήτευσον εις αυτό 3 και ειπόν · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ιδού εγώ επί σε, όρος Σηείρ, και εκτενώ την χεirá μου επί σε και δώσω σε εις έρημον και ερημώθηση, 4 και ταις πόλεσί σου ερημίαν ποιήσω, και συ έρημος έση · και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος, 5 αντί του γενέσθαι σε εχθράν αιωνίαν και ενεκάθισας τω οίκω Ισραήλ δόλω, εν χειρί εχθρών μαχαίρα εν καιρω αδικίας επ' εσχάτω, 6 δια τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος Κύριος, ει μην, εις αίμα ήμαρτες, και αίμα διώξεταιί σε. 7 και δώσω το όρος Σηείρ εις έρημον και ηρημωμένον και απολώ απ' αυτού ανθρώπους και κτήνη 8 και εμπλήσω των τραυματιών τους βουνούς σου και τας φάραγγάς σου, και εν πάσι τοις πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσούνται εν σοί. 9 ερημίαν αιώνιον θήσομαί σε, και αι πόλεις σου ου μη κατοικηθώσιν έτι · και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος. 10 δια το ειπείν σε · τα δύο έθνη και αι δύο χώραι εμαί έσονται και κληρονομήσω αυτάς, και Κύριος εκεί εστι, 11 δια τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος, και ποιήσω σοι κατά την έχθραν σου και γνωσθήσομαί σοι, ηνίκα αν κρινώ σε, 12 και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος. ήκουσα της φωνής των βλασφημιών σου, ότι είπας · τα όρη Ισραήλ έρημα, ημίν δέδοται εις κατάβρωμα · 13 και εμεγαλορρημόνησας επ' εμέ τω στόματί σου · εγώ ήκουσα. 14 τάδε λέγει Κύριος · εν τη ευφροσύνη πάσης της γης έρημον ποιήσω σε, 15 έρημον έση, όρος Σηείρ, και πάσα η Ιδουμαία εξαναλωθήσεται · και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ συ υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί τα ὄρη Ισραήλ και ειπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ισραήλ· ἀκούσατε λόγον Κυρίου· 2 τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπεν εφ' υμᾶς ὁ ἐχθρὸς· εὐγε ἔρημα αἰῶνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη, 3 δια τοῦτο προφήτευσον και ειπὸν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι υμᾶς και μισηθῆναι υμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλω υμῶν τοῦ εἶναι υμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοιποῖσι ἔθνεσι και ἀνέβητε λάλημα γλώσση και εἰς ονειδισμα ἔθνεσι, 4 δια τοῦτο ὄρη Ισραήλ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι και τοῖς βουνοῖς και τοῖς χειμάρροις και ταις φάραγξι και τοῖς ἐξηρημωμένοις και ἠφανισμένοις και ταις πόλεσι ταις ἐγκαταλελειμμέναις, αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν και εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλω· 5 δια τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τα λοιπὰ ἔθνη και ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πάσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου εαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ. 6 δια τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραήλ και ειπὸν τοῖς ὄρεσι και τοῖς βουνοῖς και ταις φάραγξι και ταις νάπαις· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου και ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ονειδισμοῦς ἐθνῶν ἐνέγκαι υμᾶς. 7 δια τοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεὶρά μου ἐπὶ τα ἔθνη τα περικύκλω υμῶν, οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται· 8 υμῶν δε, ὄρη Ισραήλ, τὴν σταφυλὴν και τὸν καρπὸν υμῶν καταφάγεται ὁ λαὸς μου, ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. 9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ εφ' υμᾶς και ἐπιβλέψω εφ' υμᾶς, και κατεργασθήσεσθε και σπαρήσεσθε. 10 και πληθυνῶ εφ' υμᾶς ἀνθρώπους, παν οἶκον Ισραήλ εἰς τέλος· και κατοικηθήσονται αἱ πόλεις και ἡ ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται. 11 και πληθυνῶ εφ' υμᾶς ἀνθρώπους και κτήνη και κατοικίῳ υμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ υμῶν και εὐ ποιήσω υμᾶς ὡσπερ τα ἔμπροσθεν υμῶν· και γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 12 και γεννήσω εφ' υμᾶς ἀνθρώπους, τὸν λαὸν μου Ισραήλ, και κληρονομήσουσιν υμᾶς, και ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· και συ μὴ προστεθῆτε ἐτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν. 13 τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπάν σοι· κατέσθουσα ἀνθρώπους εἰ και ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου, 14 δια τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι και τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἐτι, λέγει Κύριος Κύριος. 15 και

ουκ ακουσθήσεται ουκέτι εφ' υμάς ατιμία εθνών, και ονειδισμούς λαών ου μη ανενέγκητε έτι, λέγει Κύριος Κύριος.

16 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 17 υιε ανθρώπου, οίκος Ισραήλ κατώκησεν επί της γης αυτών και εμίαναν αυτήν εν τη οδω αυτών και εν τοις ειδώλοις αυτών και εν ταις ακαθαρσίαις αυτών · κατά την ακαθαρσίαν της αποκαθημένης εγενήθη η οδός αυτών προ προσώπου μου. 18 και εξέχεα τον θυμόν μου επ' αυτούς 19 και διέσπειρα αυτούς εις τα έθνη και ελίκμησα αυτούς εις τας χώρας · κατά την οδόν αυτών και κατά την αμαρτίαν αυτών έκρινα αυτούς. 20 και εισήλθοσαν εις τα έθνη, ου εισήλθοσαν εκεί, και εβεβήλωσαν το όνομά μου το άγιον εν τω λέγεσθαι αυτούς · λαός Κυρίου ούτοι και εκ της γης αυτού εξεληλύθασιν. 21 και εφεισιάμην αυτών δια το όνομά μου το άγιον, ό εβεβήλωσαν οίκος Ισραήλ εν τοις έθνεσιν, ου εισήλθοσαν εκεί. 22 δια τούτο ειπόν τω οίκω Ισραήλ · τάδε λέγει Κύριος · ουχ υμίν εγώ ποιώ, οίκος Ισραήλ, αλλ' ή δια το όνομά μου το άγιον, ό εβεβηλώσατε εν τοις έθνεσιν, ου εισήλθετε εκεί. 23 και αγιάσω το όνομά μου το μέγα το βεβηλωθέν εν τοις έθνεσιν, ό εβεβηλώσατε εν μέσω αυτών, και γνώσονται τα έθνη ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω αγιασθήναι με εν υμίν κατ' οφθαλμούς αυτών. 24 και λήψομαι υμάς εκ των εθνών και αθροίσω υμάς εκ πασών των γαιών και εισάξω υμάς εις την γην υμών. 25 και ρανώ εφ' υμάς καθαρών ύδωρ, και καθαρισθήσεσθε από πασών των ακαθαρσιών υμών και από πάντων των ειδώλων υμών, και καθαριώ υμάς. 26 και δώσω υμίν καρδιαν καινήν και πνεύμα καινόν δώσω εν υμίν και αφελώ την καρδιαν την λιθίνην εκ της σαρκός υμών και δώσω υμίν καρδιαν σαρκίνην. 27 και το πνεύμά μου δώσω εν υμίν και ποιήσω ίνα εν τοις δικαιώμασι μου πορεύησθε, και τα κρίματά μου φυλάξησθε και ποιήσητε. 28 και κατοικήσετε επί της γης, ης έδωκα τοις πατράσιν υμών, και έσεσθέ μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι υμίν εις Θεόν. 29 και σώσω υμάς εκ πασών των ακαθαρσιών υμών και καλέσω τον σίτον 30 και πληθυνώ αυτόν και ου δώσω εφ' υμάς λιμόν · και πληθυνώ τον καρπόν του ξύλου και τα γεννήματα του αγρού, όπως αν μη λάβητε ονειδισμόν λιμού εν τοις έθνεσι. 31 και μνησθήσεσθε τας οδούς υμών τας πονηράς και τα επιτηδεύματα υμών τα μη αγαθά και προσοχθίετε κατά πρόσωπον αυτών εν ταις ανομίαις υμών και επί τοις βδελύγμασιν αυτών. 32 ου δι' υμάς εγώ ποιώ, λέγει Κύριος Κύριος, γνωστόν έσται υμίν · αισχύνθητε και εντράπητε εκ των οδών υμών, οίκος Ισραήλ. 33 τάδε λέγει Αδωναϊ Κύριος · εν ημέρα, ή καθαριώ υμάς εκ πασών ανομιών υμών, και

κατοικίω τας πόλεις, και οικοδομηθήσονται έρημοι. 34 και η γη η ηφανισμένη εργασθήσεται, ανθ' ων ότι ηφανισμένη εγενήθη κατ' οφθαλμούς παντός παροδεύοντος. 35 και ερούσιν · η γη εκείνη η ηφανισμένη εγενήθη ως κήπος τρυφής, και αι πόλεις αι έρημοι και ηφανισμένοι και κατεσκαμμένοι οχυραί εκάθισαν. 36 και γνώσονται τα έθνη, όσα αν καταλειφθώσι κύκλω υμών, ότι εγώ Κύριος ωκοδόμησα τας καθηρημένας και κατεφύτευσα τας ηφανισμένας. εγώ Κύριος ελάλησα και ποιήσω. 37 τάδε λέγει Αδωναϊ Κύριος · έτι τούτο ζητηθήσομαι τω οίκω Ισραήλ του ποιήσαι αυτοίς · πληθυνώ αυτούς ως πρόβατα ανθρώπου, 38 ως πρόβατα άγια, ως πρόβατα Ιερουσαλήμ εν ταις εορταίς αυτής, ούτως έσονται αι πόλεις αι έρημοι πλήρεις προβάτων ανθρώπων, και γνώσονται ότι εγώ Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ

1 ΚΑΙ εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου, και εξήγαγέ με εν πνεύματι Κύριος και έθηκέ με εν μέσω του πεδίου, και τούτο ην μεστόν οστέων ανθρωπίνων · 2 και περιήγαγέ με επ' αυτά κυκλόθεν κύκλω, και ιδού πολλά σφόδρα επί προσώπου του πεδίου, ξηρά σφόδρα. 3 και ειπε προς με · υιε ανθρώπου, ει ζήσεται τα οστέα ταύτα; και ειπα · Κύριε Κύριε, συ επίστη ταύτα. 4 και ειπε προς με · προφήτευσον επί τα οστά ταύτα και ερείς αυτοίς · τα οστά τα ξηρά, ακούσατε λόγον Κυρίου. 5 τάδε λέγει Κύριος τοις οστέοις τούτοις · ιδού εγώ φέρω εφ' υμάς πνεύμα ζωής 6 και δώσω εφ' υμάς νεύρα και ανάξω εφ' υμάς σάρκας, και εκτενώ εφ' υμάς δέρμα και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε · και γνώσεσθε ότι εγώ ειμι Κύριος. 7 και επροφήτευσα καθώς ενετείλατό μοι. και εγένετο εν τω εμέ προφητεύσαι και ιδού σεισμός, και προσήγαγε τα οστά εκάτερον προς την αρμονίαν αυτού. 8 και είδον και ιδού επ' αυτά νεύρα και σάρκες εφύοντο, και ανέβαινεν επ' αυτά δέρμα επάνω, και πνεύμα ουκ ην επ' αυτοίς. 9 και ειπε προς με · προφήτευσον επί το πνεύμα, προφήτευσον, υιε ανθρώπου, και ειπόν τω πνεύματι · τάδε λέγει Κύριος · εκ των τεσσάρων πνευμάτων ελθέ και εμφύσησον εις τους νεκρούς τούτους, και ζησάτωσαν. 10 και επροφήτευσα καθότι ενετείλατό μοι · και εισήλθεν εις αυτούς

το πνεύμα, και έζησαν και έστησαν επί των ποδών αυτών, συναγωγή πολλή σφόδρα. 11 και ελάλησε Κύριος προς με λέγων · υιε ανθρώπου, τα οστά ταύτα πας οίκος Ισραήλ εστι, και αυτοί λέγουσι · ξηρά γέγονε τα οστά ημών, απόλωλεν η ελπίς ημών, διαπεφωνήκαμεν. 12 δια τούτο προφήτευσον και ειπών προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ ανοίγω τα μνήματα υμών και ανάξω υμάς εκ των μνημάτων υμών και εισάξω υμάς εις την γην του Ισραήλ, 13 και γνώσεσθε ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω ανοιξαί με τους τάφους υμών του αναγαγείν με εκ των τάφων τον λαόν μου. 14 και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε, και θήσομαι υμάς επί την γην υμών, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος · λελάληκα και ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 16 υιε ανθρώπου, λαβέ σεαυτω ράβδον και γράψον επ' αυτήν τον Ιούδαν και τους υιούς Ισραήλ τους προσκειμένους επ' αυτόν · και ράβδον δευτέραν λήψη σεαυτω και γράψεις αυτήν τω Ιωσήφ, ράβδον Εφραίμ και πάντας τους υιούς Ισραήλ τους προστεθέντας προς αυτόν. 17 και συνάψεις αυτάς προς αλλήλας σαυτω εις ράβδον μίαν του δήσαι αυτάς, και έσονται εν τη χειρί σου. 18 και έσται όταν λέγωσι προς σε οι υιοί του λαού σου · ουκ αναγγέλλεις ημίν τι εστι ταύτά σοι; 19 και ερείς προς αυτούς · τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ λήψομαι την φυλήν Ιωσήφ, την δια χειρός Εφραίμ, και τας φυλάς Ισραήλ τας προσκειμένας προς αυτόν και δώσω αυτούς επί την φυλήν Ιούδα, και έσονται εις ράβδον μίαν τη χειρί Ιούδα. 20 και έσονται αι ράβδοι, εφ' αις συ έγγραψας επ' αυταις, εν τη χειρί σου ενώπιον αυτών, 21 και ερείς αυτοίς · τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ιδού εγώ λαμβάνω πάντα οίκον Ισραήλ εκ μέσου των εθνών, ου εισήλθοσαν εκεί, και συνάξω αυτούς από πάντων των περικύκλω αυτών και εισάξω αυτούς εις την γην του Ισραήλ · 22 και δώσω αυτούς εις έθνος εν εν τη γη μου και εν τοις όρεσιν Ισραήλ, και άρχων εις έσται αυτών, και ουκ έσονται έτι εις δύο έθνη, ουδέ μη διαιρεθώσιν ουκέτι εις δύο βασιλείας, 23 ίνα μη μαιίνωνται έτι εν τοις ειδώλοις αυτών. και ρύσομαι αυτούς από πασών των ανομιών αυτών, ων ημάρτοσαν εν αυταις, και καθαριώ αυτούς, και έσονταί μοι εις λαόν, και εγώ Κύριος έσομαι αυτοίς εις Θεόν. 24 και ο δούλος μου Δαυίδ άρχων εν μέσω αυτών έσται ποιμήν εις πάντων · ότι εν τοις προστάγμασί μου πορεύσονται και τα κρίματά μου φυλάζονται και ποιήσουσιν αυτά. 25 και κατοικήσουσιν επί της γης αυτών, ην εγώ δέδωκα τω δούλω μου Ιακώβ, ου κατώκησαν εκεί οι πατέρες αυτών · και κατοικήσουσιν επ' αυτής αυτοί, και Δαυίδ ο δούλος μου άρχων αυτών έσται εις τον αιώνα. 26 και διαθήσομαι

αυτοίς διαθήκην ειρήνης, διαθήκη αιωνία ἔσται μετ' αὐτῶν · και θήσω τα ἁγιά μου εν μέσω αὐτῶν εις τον αἰῶνα. 27 και ἔσται η κατασκήνωσις μου εν αυτοίς, και ἔσομαι αυτοίς Θεός, και αυτοί μου ἔσονται λαός. 28 και γνώσονται τα ἔθνη ὅτι εγώ ειμι Κύριος ο αγιάζων αυτούς εν τῷ εἶναι τα ἁγιά μου εν μέσω αὐτῶν εις τον αἰῶνα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων · 2 υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Γῶγ και την γην του Μαγῶγ, ἄρχοντα Ρῶς, Μοσόχ και Θεβέλ, και προφήτευσον ἐπ' αὐτόν 3 και ἐπόν αὐτῷ τάδε λέγει Κύριος Κύριος · ἰδοὺ εγώ επί σε Γῶγ ἄρχοντα Ρῶς, Μοσόχ και Θεβέλ 4 και συνάξω σε και πάσαν την δύναμίν σου, ἵππους και ἵππεις ενδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγή πολλή, πέλται και περικεφαλαῖαι και μάχαιραι, 5 Πέρσαι και Αιθίοπες και Λίβυες, πάντες περικεφαλαῖαις και πέλταις, 6 Γομέρ και πάντες οι περί αὐτόν, οἶκος του Θεργαμά ἀπ' ἐσχάτου βορρά και πάντες οι περί αὐτόν, και ἔθνη πολλά μετὰ σου · 7 ετοιμάσθητι, ετοιμάσον σεαυτόν συ, και πάσα η συναγωγή σου η συνηγμένη μετὰ σου και ἔση μοι εις προφυλακὴν. 8 ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ετοιμασθήσεται και ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται και ἤξει εις την γην την ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, επί γην Ἰσραήλ, ἢ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου · και οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε και κατοικήσουσιν ἐπ' ειρήνης ἅπαντες. 9 και ἀναβήση ὡς υετός και ἤξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γην και ἔση συ και πάντες οι περί σε και ἔθνη πολλά μετὰ σου. 10 τάδε λέγει Κύριος Κύριος · και ἔσται εν τη ἡμέρα ἐκείνη ἀναβήσεται ῥήματα επί την καρδίαν σου, και λογιή λογισμούς πονηρούς 11 και ερεῖς · ἀναβήσομαι επί γην ἀπερριμμένην, ἤξω ἐπὶ ησυχάζοντας εν ησυχία και οἰκούντας ἐπ' ειρήνης, πάντας κατοικούντας γην, εν ἣ οὐχ ὑπάρχει τείχος οὐδέ μοχλοί, και θύραι οὐκ εἰσὶν αυτοίς. 12 προνομεύσαι προνομήν και σκύλα σκυλεύσαι αὐτῶν, του ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εις την ἠρημωμένην, ἢ κατωκίσθη, και ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποικότας κτήσεις, κατοικούντας ἐπὶ τον

ομφαλόν της γης. 13 Σαββά και Δαιδάν και έμποροι Καρχηδόνιοι και πάσαι αι κόμαι αυτών ερούσί σοι · εις προνομήν του προνομεύσαι συ έρχη και σκυλεύσαι σκύλα; συνήγαγες συναγωγήν σου λαβείν αργύριον και χρυσίον, απενέγκασθαι κτήσιν του σκυλεύσαι σκύλα. 14 δια τούτο προφήτευσον, υιε ανθρώπου, και ειπόν τω Γώγ · τάδε λέγει Κύριος · ουκ εν τη ημέρα εκείνη εν τω κατοικισθήναι τον λαόν μου Ισραήλ επ' ειρήνης εγερθήση; 15 και ήξεις εκ του τόπου σου απ' εσχάτου βορρά και έθνη πολλά μετά σου, αναβάται ιππων πάντες, συναγωγή μεγάλη και δύναμις πολλή, 16 και αναβήση επί τον λαόν μου Ισραήλ ως νεφέλη καλύψαι γην · επ' εσχάτων των ημερών έσται, και ανάξω σε επί την γην μου, ίνα γνώσι πάντα τα έθνη εμέ εν τω αγιασθήναι με εν σοί ενώπιον αυτών. 17 τάδε λέγει Κύριος Κύριος τω Γώγ · συ ει περι ου ελάλησα προ ημερών των έμπροσθεν δια χειρός των δούλων μου των προφητών του Ισραήλ, εν ταις ημέραις εκείναις και έτεσι, του αναγαγείν σε επ' αυτούς. 18 και έσται εν τη ημέρα εκείνη, εν ημέρα, ή αν έλθη Γώγ επί την γην του Ισραήλ, λέγει Κύριος Κύριος, αναβήσεται ο θυμός μου 19 και ο ζήλός μου. εν πυρί της οργής μου ελάλησα, ει μην εν τη ημέρα εκείνη έσται σεισμός μέγας επί γης Ισραήλ. 20 και σεισθήσονται από προσώπου Κυρίου οι ιχθύες της θαλάσσης και τα πετεινά του ουρανού και τα θηρία του πεδίου και πάντα τα ερπετά τα έρποντα επί της γης, και πάντες οι άνθρωποι οι επί προσώπου της γης, και ραγήσεται τα όρη και πεσούνται αι φάραγγες, και παν τείχος επί την γην πεσείται. 21 και καλέσω επ' αυτόν παν φόβον, λέγει Κύριος · μάχαιρα ανθρώπου επί τον αδελφόν αυτού έσται. 22 και κρινώ αυτόν θανάτω και αίματι και υετω κατακλύζοντι και λίθοις χαλάζης, και πυρ και θείον βρέξω επ' αυτόν και επί πάντας τους μετ' αυτού και επ' έθνη πολλά μετ' αυτού. 23 και μεγαλυνθήσομαι και αγιασθήσομαι και ενδοξασθήσομαι και γνωσθήσομαι εναντίον εθνών πολλών. και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

1 ΚΑΙ συ, υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί Γώγ και ειπόν · τάδε λέγει Κύριος · ιδού εγώ επί σε

Γώγ άρχοντα Ρώς, Μοσόχ και Θοβέλ 2 και συνάξω σε και καθοδηγήσω σε και αναβιβώ σε επί εσχάτου του βορρά και ανάξω σε επί τα όρη τα Ισραήλ. 3 και απολώ το τόξον σου από της χειρός σου της αριστεράς και τα τοξεύματά σου από της χειρός σου της δεξιάς και καταβαλώ σε 4 επί τα όρη Ισραήλ, και πεσή σου και πάντες οι περί σε, και τα έθνη τα μετά σου δοθήσονται εις πλήθη ορνέων, παντί πετεινω και πάσι τοις θηρίοις του πεδίου δέδωκά σε καταβρωθήναι. 5 επί προσώπου του πεδίου πεσή, ότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος. 6 και αποστελώ πυρ επί Γώγ, και κατοικηθήσονται αι νήσοι επί ειρήνης· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος. 7 και το όνομά μου το άγιον γνωσθήσεται εν μέσω λαού μου Ισραήλ, και ου βεβηλωθήσεται το όνομά μου το άγιον ουκέτι· και γνώσονται τα έθνη ότι εγώ ειμι Κύριος άγιος εν Ισραήλ. 8 ιδού ήκει, και γνώση ότι έσται, λέγει Κύριος Κύριος· αύτη εστιν η ημέρα, εν ή ελάλησα. 9 και εξελεύσονται οι κατοικούντες τας πόλεις Ισραήλ και καύσουσιν εν τοις όπλοις, πέλταις και κοντοίς και τόξοις και τοξεύμασι και ράβδοις χειρών και λόγχαις· και καύσουσιν εν αυτοίς πυρ επτά έτη. 10 και ου μη λάβωσι ξύλα εκ του πεδίου ουδέ μη κόψωσιν εκ των δρυμών, αλλ' ή τα όπλα κατακαύσουσι πυρί· και προνομεύσουσι τους προνομεύσαντας αυτούς και σκυλεύσουσι τους σκυλεύσαντας αυτούς, λέγει Κύριος. 11 και έσται εν τη ημέρα εκείνη δώσω τω Γώγ τόπον ονομαστόν, μνημείον εν Ισραήλ, το πολυάνδριον των επελθόντων προς τη θαλάσση, και περιοικοδομήσουσι το περιστόμιον της φάραγγος. 12 και κατορύξουσιν εκεί τον Γώγ και παν το πλήθος αυτού, και κληθήσεται Τό γαί το πολυάνδριον του Γώγ. 13 και κατορύξουσιν αυτούς οίκος Ισραήλ, ίνα καθαρισθή η γη, εν επταμήνω· και κατορύξουσιν αυτούς πας ο λαός της γης, και έσται αυτοίς ονομαστόν ή ημέρα εδοξάσθη, λέγει Κύριος. 14 και άνδρας δια παντός διαστελούσιν επιπορευομένους την γην θάψαι τους καταλειμμένους επί προσώπου της γης, καθαρίσαι αυτήν μετά την επτάμηνον, και εκζητήσουσι. 15 και πας ο διαπορευόμενος την γην και ιδών οστούν ανθρώπου οικοδομήσει παρ' αυτω σημείον, έως ότου θάψωσιν αυτό οι θάπτοντες εις το γαί το πολυάνδριον του Γώγ· 16 και γαρ το όνομα της πόλεως Πολυάνδριον· και καθαρισθήσεται η γη. 17 και συ, υιε ανθρώπου, ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ειπόν παντί ορνέω πετεινω και προς πάντα τα θηρία του πεδίου· συνάχθητε και έρχεσθε, συνάχθητε από πάντων των περικύκλω επί την θυσίαν μου ην τέθυκα υμίν, θυσίαν μεγάλην επί τα όρη Ισραήλ, και φάγεσθε κρέα και πίεσθε αίμα. 18 κρέα γιγάντων φάγεσθε και αίμα αρχόντων

της γης πίεσθε, κριούς και μόσχους και τράγους, και οι μόσχοι εστεατωμένοι πάντες. 19 και φάγεσθε στέαρ εις πλησμονήν και πίεσθε αίμα εις μέθην από της θυσίας μου, ης έθυσα υμίν. 20 και εμπλησθήσεσθε επί της τραπέζης μου ίππον και αναβάτην, γίγαντα και πάντα άνδρα πολεμιστήν, λέγει Κύριος. 21 και δώσω την δόξαν μου εν υμίν, και όψονται πάντα τα έθνη την κρίσιν μου, ην εποίησα, και την χειρά μου, ην επήγαγον επ' αυτούς. 22 και γνώσονται οίκος Ισραήλ ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών από της ημέρας ταύτης και επέκεινα. 23 και γνώσονται πάντα τα έθνη ότι δια τας αμαρτίας αυτών ηχμαλωτεύθησαν οίκος Ισραήλ, ανθ' ων ηθέτησαν εις εμέ, και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών και παρέδωκα αυτούς εις χειράς των εχθρών αυτών, και έπεσαν πάντες μαχαίρα. 24 κατά τας ακαθαρσίας αυτών και κατά τα ανομήματα αυτών εποίησα αυτοίς και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών. 25 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· νυν αποστρέψω την αιχμαλωσίαν Ιακώβ και ελεήσω τον οίκον Ισραήλ και ζηλώσω δια το όνομα το άγιόν μου. 26 και λήψονται την ατιμίαν αυτών και την αδικίαν, ην ηδίκησαν, εν τω κατοικισθήναι αυτούς επί την γην αυτών επ' ειρήνης, και ουκ έσται ο εκφοβών. 27 εν τω αποστρέψαι με αυτούς εκ των εθνών και συναγαγείν με αυτούς εκ των χωρών των εθνών και αγιασθήσομαι εν αυτοίς ενώπιον των εθνών, 28 και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών εν τω επιφανήναι με αυτοίς εν τοις έθνεσι. 29 και ουκ αποστρέψω ουκέτι το πρόσωπόν μου απ' αυτών, ανθ' ου εξέχεα τον θυμόν μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΚΑΙ εγένετο εν τω πέμπτω και εικοστω έτει της αιχμαλωσίας ημών, εν τω πρώτω μηνί, δεκάτη του μηνός, εν τω τεσσαρεσκαιδεκάτω έτει μετά το αλώναι την πόλιν, εν τη ημέρα εκείνη εγένετο επ' εμέ χειρ Κυρίου και ήγαγέ με· 2 εν οράσει Θεού εις την γην του Ισραήλ και έθηκέ με επ' όρους υψηλού σφόδρα, και επ' αυτού ωσει οικοδομή πόλεως απέναντι. 3 και εισήγαγέ με εκεί, και ιδού ανήρ, και η όρασις αυτού ην ωσει όρασις χαλκού στίλβοντος, και

εν τη χειρί αυτού ην σπαρτίον οικοδόμων και κάλαμος μέτρου, και αυτός ειστήκει επί της πύλης. 4 και ειπε προς με ο ανήρ· εώρακας, υιε ανθρώπου; εν τοις οφθαλμοίς σου ιδέ και εν τοις ωσί σου άκουε και τάξον εις την καρδίαν σου πάντα, όσα εγώ δεικνύω σοι, διότι ένεκα του δείξαι σοι εισελήλυθας ώδε και δείξεις πάντα, όσα συ οράς, τω οίκω του Ισραήλ.

5 Και ιδού περίβολος έξωθεν του οίκου κύκλω· και εν τη χειρί του ανδρός κάλαμος, το μέτρον πηχών εξ εν πήχει και παλαιστής, και διεμέτρησε το προτείχισμα, πλάτος ίσον τω καλάμω και το ύψος αυτού ίσον τω καλάμω. 6 και εισήλθεν εις την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς εν επτά αναβαθμοίς και διεμέτρησε το αιλάμ της πύλης ίσον τω καλάμω 7 και το θεέ ίσον τω καλάμω το μήκος και ίσον τω καλάμω το πλάτος και το αιλάμ αναμέσον του θεηλαθά πηχών εξ και το θεέ το δεύτερον ίσον τω καλάμω το πλάτος και ίσον τω καλάμω το μήκος και το αιλάμ πηχέων πέντε και το θεέ το τρίτον ίσον τω καλάμω το μήκος, και ίσον τω καλάμω πλάτος και το αιλάμ του πυλώνος πλησίον του αιλάμ της πύλης 8 πηχών οκτώ 9 και τα αιλεό πηχών δύο και το αιλάμ της πύλης έσωθεν 10 και τα θεέ της πύλης του θεέ κατέναντι τρεις ένθεν και τρεις ένθεν και μέτρον εν τοις τρισί και μέτρον εν τοις αιλάμ ένθεν και ένθεν. 11 και διεμέτρησε το πλάτος της θύρας του πυλώνος πηχών δέκα και το εύρος του πυλώνος πηχών δεκατριών, 12 και πήχυς επισυναγόμενος επί πρόσωπον των θεείμ ένθεν και ένθεν, και το θεέ πηχών εξ ένθεν και πηχών εξ ένθεν. 13 και διεμέτρησε την πύλην από του τοίχου του θεέ επί τον τοίχον του θεέ πλάτος πήχεις είκοσι και πέντε, αύτη πύλη επί πύλην· 14 και το αίθριον του αιλάμ της πύλης εξήκοντα πήχεις, είκοσι θεείμ της πύλης κύκλω· 15 και το αίθριον της πύλης έξωθεν εις το αίθριον αιλάμ της πύλης έσωθεν πηχών πενήκοντα· 16 και θυρίδες κρυπαί επί το θεείμ και επί τα αιλάμ έσωθεν της πύλης της αυλής κυκλόθεν, και ωσαύτως τοις αιλάμ θυρίδες κύκλω έσωθεν, και επί το αιλάμ φοίνικες ένθεν και ένθεν. 17 και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν, και ιδού παστοφόρια και περιστύλα κύκλω της αυλής, τριάκοντα παστοφόρια εν τοις περιστύλοις, 18 και αι στοαί κατά νότου των πυλών, κατά το μήκος των πυλών το περιστύλον το υποκάτω. 19 και διεμέτρησε το πλάτος της αυλής από του αιθρίου της πύλης της εξωτέρας έσωθεν επί το αίθριον της πύλης της βλεπούσης έξω, πήχεις εκατόν, της βλεπούσης κατά ανατολάς. και ήγαγέ με επί βορράν, 20 και ιδού πύλη βλέπουσα προς βορράν τη αυλή τη εξωτέρα, και διεμέτρησεν αυτήν, το τε μήκος αυτής και το πλάτος. 21 και τα θεέ τρεις ένθεν και τρεις ένθεν και τα αιλεό και τα αιλαμμώ και τους

φοίνικας αυτής, και εγένετο κατά τα μέτρα της πόλης της βλεπούσης κατά ανατολάς πηχών πενήκοντα το μήκος αυτής και πηχών εικοσιπέντε το εὔρος αυτής. 22 και αι θυρίδες αυτής και τα αιλαμμώ και οι φοίνικες αυτής καθώς η πόλη η βλέπουσα κατά ανατολάς · και εν επτά κλιμακτήρσιν ανέβαινον επ' αυτήν, και τα αιλαμμώ έσωθεν. 23 και πόλη τη αυλή τη εσωτέρα βλέπουσα επί πόλην του βορρά ον τρόπον της πόλης της βλεπούσης κατά ανατολάς, και διεμέτρησε την αυλήν από πόλης επί πόλην πήχεις εκατόν. 24 και ήγαγέ με κατά νότον, και ιδού πόλη βλέπουσα προς νότον, και διεμέτρησεν αυτήν και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ κατά τα μέτρα ταῦτα. 25 και αι θυρίδες αυτής και τα αιλαμμώ κυκλόθεν καθώς αι θυρίδες του αιλάμ, πηχών πενήκοντα το μήκος αυτής και πηχών εικοσιπέντε το εὔρος αυτής. 26 και επτά κλιμακτήρες αυτη, και αιλαμμώ έσωθεν και φοίνικες αυτη, εις ένθεν και εις ένθεν επί τα αιλεύ. 27 και πόλη κατέναντι της πόλης της αυλής της εσωτέρας προς νότον · και διεμέτρησε την αυλήν από πόλης επί πόλην, πήχεις εκατόν το εὔρος προς νότον.

28 Και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν της πόλης της προς νότον και διεμέτρησε την πόλην κατά τα μέτρα ταῦτα 29 και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ κατά τα μέτρα ταῦτα · και θυρίδες αυτη και τω αιλαμμώ κύκλω · πήχεις πενήκοντα το μήκος αυτής και το εὔρος πήχεις εικοσιπέντε. 31 και αιλαμμώ εις την αυλήν την εξωτέραν και φοίνικες τω αιλεύ, και οκτώ κλιμακτήρες. 32 και εισήγαγέ με εις την πόλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς και διεμέτρησεν αυτήν κατά τα μέτρα ταῦτα 33 και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ κατά τα μέτρα ταῦτα · και θυρίδες αυτη και τω αιλαμμώ κύκλω, πήχεις πενήκοντα μήκος αυτής και εὔρος αυτής πήχεις εικοσιπέντε. 34 και αιλαμμώ εις την αυλήν την εσωτέραν, και φοίνικες επί του αιλεύ ένθεν και ένθεν, και οκτώ κλιμακτήρες αυτη. 35 και εισήγαγέ με εις την πόλην την προς βορράν και διεμέτρησε κατά τα μέτρα ταῦτα 36 και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ · και θυρίδες αυτη κύκλω και τω αιλαμμώ αυτής · πήχεις πενήκοντα μήκος αυτής και εὔρος πήχεις εικοσιπέντε. 37 και τα αιλαμμώ εις την αυλήν την εξωτέραν, και φοίνικες τω αιλεύ ένθεν και ένθεν, και οκτώ κλιμακτήρες αυτη. 38 τα παστοφόρια αυτής και τα θυρώματα αυτής και τα αιλαμμώ αυτής επί της πόλης της δευτέρας έκρυσις, 39 όπως σφάζουσιν εν αυτη τα υπέρ αμαρτίας και τα υπέρ αγνοίας · 40 και κατά νότου του ρύακος των ολοκαυτωμάτων της βλεπούσης προς βορράν δύο τράπεζαι προς ανατολάς και κατά νότου της δευτέρας και του αιλάμ της πόλης δύο τράπεζαι κατά ανατολάς, 41 τέσσαρες

ένθεν και τέσσαρες ένθεν κατά νότου της πύλης, επ' αυτὰς σφάζουσι τα θύματα κατέναντι των οκτώ τραπεζών των θυμάτων. 42 και τέσσαρες τράπεζαι των ολοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πήχεως και ημίσοις το πλάτος και πήχεων δύο και ημίσοις το μήκος και επί πήχυν το ύψος, επ' αυτὰς επιθήσουσι τα σκεύη, εν οἷς σφάζουσιν εκεί τα ολοκαυτώματα και τα θύματα. 43 και παλαιστήν ἔξουσιν γείσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλω και επί τας τραπέζας επάνωθεν στέγας του καλύπτεσθαι από του υετού και από της ξηρασίας. 44 και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν, και ιδού δύο εξέδραι εν τη αυλή τη εσωτέρα, μία κατά νότου της πύλης της βλεπούσης προς βορράν φέρουσα προς νότον και μία κατά νότου της πύλης της προς νότον, βλεπούσης δε προς βορράν. 45 και ειπε προς με · η εξέδρα αὕτη η βλέπουσα προς νότον τοις ιερεύσι τοις φυλάσσουσι την φυλακὴν του οἴκου, 46 και η εξέδρα η βλέπουσα προς βορράν τοις ιερεύσι τοις φυλάσσουσι την φυλακὴν του θυσιαστηρίου · εκείνοί εισιν οι υιοὶ Σαδδούκ οι εγγίζοντες εκ του Λευὶ προς Κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ. 47 και διεμέτρησε την αυλήν μήκος πηχῶν εκατὸν και εὖρος πήχεις εκατὸν επί τα τέσσαρα μέρη αὐτῆς και το θυσιαστήριον απέναντι του οἴκου. - 48 Και εισήγαγέ με εις το αιλάμ του οἴκου. και διεμέτρησε το αἶλ του αιλάμ πηχῶν πέντε το πλάτος ένθεν και πηχῶν πέντε ένθεν, και το εὖρος του θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων, και επωμίδες της θύρας του αιλάμ πηχῶν τριῶν ένθεν και πηχῶν τριῶν ένθεν. 49 και το μήκος του αιλάμ πηχῶν εἴκοσι και το εὖρος πηχῶν δώδεκα · και επί δέκα αναβαθμῶν ανέβαινον επ' αὐτό · και στύλοι ἦσαν επί το αιλάμ, εις ένθεν και εις ένθεν.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ

1 ΚΑΙ εισήγαγέ με εις τον ναόν, ω διεμέτρησε το αιλάμ πηχῶν εξ το πλάτος ένθεν 2 και πηχῶν εξ το εὖρος του αιλάμ ένθεν, και το εὖρος του πυλώνος πηχῶν δέκα, και επωμίδες του πυλώνος πηχῶν πέντε ένθεν και πηχῶν πέντε ένθεν · και διεμέτρησε το μήκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα και το εὖρος πηχῶν εἴκοσι. 3 και εισήλθεν εις την αυλήν την εσωτέραν και

διεμέτρησε το αίλ του θυρώματος πηχών δύο και το θυρώμα πηχών εξ και τας επωμίδας του θυρώματος πηχών επτά ένθεν και πηχών επτά ένθεν. 4 και διεμέτρησε το μήκος των θυρών πηχών τεσσαράκοντα και εύρος πηχών είκοσι κατά πρόσωπον του ναού. και είπε · τούτο το άγιον των αγίων. 5 και διεμέτρησε τον τοίχον του οίκου πηχών εξ και το εύρος της πλευράς πηχών τεσσάρων κυκλόθεν. 6 και τα πλευρά πλευρόν επί πλευρόν τριάκοντα και τρεις δις, και διάστημα εν τω τοίχω του οίκου εν τοις πλευροίς κύκλω του είναι τοις επιλαμβανομένοις οράν, όπως το παράπαν μη άπτωνται των τοίχων του οίκου. 7 και το εύρος της ανωτέρας των πλευρών κατά το πρόσθεμα εκ του τοίχου προς την ανωτέραν κύκλω του οίκου, όπως διαπλατόνηται άνωθεν και εκ των κάτωθεν αναβαίνωσιν επί τα υπερωα και εκ των μέσων επί τα τριώροφα. 8 και το θραέλ του οίκου ύψος κύκλω διάστημα των πλευρών ίσον τω καλάμω, πηχών εξ διάστημα. 9 και εύρος του τοίχου της πλευράς έξωθεν πηχών πέντε · και τα απόλοιπα αναμέσον των πλευρών του οίκου 10 και αναμέσον των εξεδρών εύρος πηχών είκοσι, το περιφερές τω οίκω κύκλω. 11 και αι θύραι των εξεδρών επί το απόλοιπον της θύρας της μιάς της προς βορράν · και η θύρα η μία προς νότον, και το εύρος του φωτός του απολοιπού πηχών πέντε πλάτος κυκλόθεν. 12 και το διορίζον κατά πρόσωπον του απολοιπού ως προς θάλασσαν πηχών εβδομήκοντα, πλάτος του τοίχου του διορίζοντος πηχών πέντε, εύρος κυκλόθεν και μήκος αυτού πηχών ενενήκοντα. 13 και διεμέτρησε κατέναντι του οίκου μήκος πηχών εκατόν, και τα απόλοιπα και τα διορίζοντα και οι τοίχοι αυτών μήκος πηχών εκατόν, 14 και το εύρος κατά πρόσωπον του οίκου και τα απόλοιπα κατέναντι πηχών εκατόν. 15 και διεμέτρησε μήκος του διορίζοντος κατά πρόσωπον του απολοιπού των κατόπισθεν του οίκου εκείνου και τα απόλοιπα ένθεν και ένθεν πηχών εκατόν το μήκος. και ο ναός και αι γωνίαι και το αιλάμ το εξώτερον πεφατνωμένα, 16 και αι θυρίδες δικτυωταί, υποφάσεις κύκλω τοις τρισίν ωστε διακόπτειν · και ο οίκος και τα πλησίον εξυλωμένα κύκλω και το έδαφος και εκ του εδάφους έως των θυρίδων, και αι θυρίδες αναπτυσσόμεναι τρισσώς εις το διακόπτειν. 17 και έως πλησίον της εσωτέρας και έως της εξωτέρας και εφ' όλον τον τοίχον κύκλω εν τω έσωθεν και εν τω έξωθεν 18 γεγλυμμένα Χερουβίμ, και φοίνικες αναμέσον Χερουβ και Χερουβ · δύο πρόσωπα τω Χερουβ, 19 πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα ένθεν και ένθεν και πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα ένθεν και ένθεν · διαγεγλυμμένος όλος ο οίκος κυκλόθεν, 20 εκ του εδάφους έως του

φατνώματος τα Χερουβίμ και οι φοίνικες διαγεγλυμμένοι. 21 και το άγιον και ο ναός αναπτυσσόμενος τετράγωνα. κατά πρόσωπον των αγίων όρασις ως όψις 22 θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηχών τριών το ύψος αυτού και το μήκος πηχών δύο και το εύρος πηχών δύο · και κέρατα είχε, και η βάση αυτού και οι τοίχοι αυτού ξύλινοι · και είπε προς με · αύτη η τράπεζα η προ προσώπου Κυρίου. και δύο θυρώματα τω ναω 23 και τω αγίω · 24 δύο θυρώματα τοις δυοί θυρώμασι τοις στροφωτοίς, δύο θυρώματα τω ενί και δύο θυρώματα τη θύρα τη δευτέρα. 25 και γλυφή επ' αυτών, και επί τα θυρώματα του ναού Χερουβίμ, και φοίνικες κατά την γλυφήν των αγίων, και σπουδαία ξύλα κατά πρόσωπον του αιλάμ έξωθεν 26 και θυρίδες κρυπταί. και διεμέτρησεν ένθεν και ένθεν εις τα οροφώματα του αιλάμ και τα πλευρά του οίκου εξυγωμένα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ

1 ΚΑΙ εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν κατά ανατολάς κατέναντι της πύλης της προς βορράν · και εισήγαγέ με, και ιδού εξέδραι πέντε εχόμεναι του απολοίπου και εχόμεναι του διορίζοντος προς βορράν, 2 επί πήχεις εκατόν μήκος προς βορράν και το πλάτος πενήκοντα πηχών, 3 διαγεγραμμένα ον τρόπον αι πύλαι της αυλής της εσωτέρας και ον τρόπον τα περίστυλα της αυλής της εξωτέρας, εστιχισμένα αντιπρόσωποι στοαί τρισσαί. 4 και κατέναντι των εξεδρών περίπατος πηχών δέκα το πλάτος, επί πήχεις εκατόν το μήκος · και τα θυρώματα αυτών προς βορράν. 5 και οι περίπατοι οι υπερωοι ωσαύτως, ότι εξείχετο το περίστυλον εξ αυτού, εκ του υποκάτωθεν περιστύλου, και το διάστημα · ούτως περίστυλον και διάστημα 6 και ούτως στοαί · διότι τριπλάι ήσαν και στύλους ουκ είχαν καθώς οι στύλοι των εξωτέρων, δια τούτο εξείχοντο των υποκάτωθεν και των μέσων από της γης. 7 και φως έξωθεν ον τρόπον αι εξέδραι της αυλής της εξωτέρας αι βλέπουσαι απέναντι των εξεδρών των προς βορράν, μήκος πηχών πενήκοντα · 8 ότι το μήκος των εξεδρών των βλέπουσών εις την αυλήν την εξωτέραν ην πηχών πενήκοντα, και αυταί εισιν αι αντιπρόσωποι ταύταις · το

παν πηχών εκατόν. 9 και αι θύραι των εξεδρών τούτων της εισόδου της προς ανατολάς του εισπορεύεσθαι δι' αυτών εκ της αυλής της εξωτέρας 10 κατά το φως του εν αρχή περιπάτου. και τα προς νότον κατά πρόσωπον του νότου κατά πρόσωπον του απολοίπου και κατά πρόσωπον του διορίζοντος εξέδραι, 11 και ο περίπατος κατά πρόσωπον αυτών κατά τα μέτρα εξεδρών των προς βορράν και κατά το μήκος αυτών και κατά το εὔρος αυτών και κατά πάσας τας εξόδους αυτών και κατά πάσας τας επιστροφάς αυτών και κατά τα φώτα αυτών και κατά τα θυρώματα αυτών 12 των εξεδρών των προς νότον και κατά τα θυρώματα απ' αρχής του περιπάτου ως επί φως διαστήματος καλάμου και κατά ανατολάς του εισπορεύεσθαι δι' αυτών. - 13 Και εἶπε προς με · αι εξέδραι αι προς βορράν, και αι εξέδραι αι προς νότον αι ούσαι κατά πρόσωπον των διαστημάτων, αὐταί εἰσιν αι εξέδραι του αγίου, εν αἷς φάγονται ἐκεῖ οι ιερεῖς υἱοὶ Σαδδούκ οι ἐγγίζοντες προς Κύριον τα ἅγια των αγίων · και ἐκεῖ θήσουσι τα ἅγια των αγίων και την θυσίαν και τα περι ἁμαρτίας και τα περι ἀγνοίας, διότι ο τόπος ἅγιος. 14 ουκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ παρέξ των ιερῶν · ουκ ἐξελεύσονται εκ του αγίου εἰς την αυλήν την ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντός ἅγιοι ὧσιν οι προσάγοντες, και μη ἀπῶνται του στολισμοῦ αυτών, εν οἷς λειτουργοῦσιν εν αυτοῖς, διότι ἅγιά ἐστι · και ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἀπῶνται του λαοῦ. - 15 Και συνετελέσθη η διαμέτρησις του οἴκου ἔσωθεν. και ἐξηγάγέ με καθ' οδόν της πύλης της βλεπούσης προς ανατολάς και διεμέτρησε το υπόδειγμα του οἴκου κυκλόθεν εν διατάξει. 16 και ἔστη κατά νότου της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς και διεμέτρησε πεντακοσίους εν τῷ καλάμῳ του μέτρου · 17 και ἐπέστρεψε προς βορράν και διεμέτρησε το κατά πρόσωπον του βορρά πήχεις πεντακοσίους εν τῷ καλάμῳ του μέτρου · 18 και ἐπέστρεψε προς θάλασσαν και διεμέτρησε το κατά πρόσωπον της θαλάσσης πεντακοσίους εν τῷ καλάμῳ του μέτρου. 19 και ἐπέστρεψε προς νότον και διεμέτρησε κατέναντι του νότου πεντακοσίους εν τῷ καλάμῳ του μέτρου · 20 τα τέσσαρα μέρη του αυτοῦ καλάμου. και διέταξεν αὐτόν και περίβολον αυτών κύκλω πεντακοσίων προς ανατολάς και πεντακοσίων πηχών εὔρος του διαστέλλειν ἀναμέσον των αγίων και ἀναμέσον του προτειχίσματος του εν διατάξει του οἴκου.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ

1 ΚΑΙ ήγαγέ με επί την πόλιν την βλέπουσαν κατά ανατολάς και εξήγαγέ με, 2 και ιδού δόξα Θεού Ισραήλ ήρχετο κατά την οδόν της πόλης της βλεπούσης προς ανατολάς, και φωνή της παρεμβολής ως φωνή διπλασιαζόντων πολλών, και η γη εξέλαμπεν ως φέγγος από της δόξης κυκλόθεν. 3 και η όρασις, ην είδον, κατά την όρασιν, ην είδον ότε εισεπορευόμην του χρίσαι την πόλιν, και η όρασις του άρματος, ου είδον, κατά την όρασιν, ην είδον επί του ποταμού του Χοβάρ · και πίπτω επί πρόσωπόν μου. 4 και δόξα Κυρίου εισήλθεν εις τον οίκον κατά την οδόν της πόλης της βλεπούσης κατά ανατολάς. 5 και ανέλαβέ με πνεύμα και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν, και ιδού πλήρης δόξης Κυρίου ο οίκος. 6 και έστην, και ιδού φωνή εκ του οίκου λαλούντος προς με, και ο ανήρ ειστήκει εχόμενός μου. 7 και ειπε προς με · υιε ανθρώπου, εώρακας τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του ίχνους των ποδών μου, εν οίς κατασκηνώσει το όνομά μου εν μέσω οίκου Ισραήλ τον αιώνα · και ου βεβηλώσουσιν ουκέτι οίκος Ισραήλ το όνομα το άγιόν μου, αυτοί και οι ηγούμενοι αυτών, εν τη πορνεία αυτών και εν τοις φόνοις των ηγουμένων εν μέσω αυτών, 8 εν τω τιθέναι αυτούς το πρόθυρόν μου εν τοις προθύροις αυτών και τας φλιάς μου εχομένας των φλιών αυτών και έδωκαν τον τοίχόν μου ως συνεχόμενον εμού και αυτών και εβεβήλωσαν το όνομα το άγιόν μου εν ταις ανομίαις αυτών, αις εποίουν · και εξέτριψα αυτούς εν θυμω μου και εν φόνω. 9 και νυν απωσάσθωσαν την πορνείαν αυτών και τους φόνους των ηγουμένων αυτών απ' εμού, και κατασκηνώσω εν μέσω αυτών τον αιώνα. 10 και συ, υιε ανθρώπου, δείξον τω οίκω Ισραήλ τον οίκον, και κοπάσουσιν από των αμαρτιών αυτών · και την όρασιν αυτού και την διάταξιν αυτού, 11 και αυτοί λήψονται την κόλασιν αυτών περι πάντων, ων εποίησαν. και διαγράψεις τον οίκον και τας εξόδους αυτού και την υπόστασιν αυτού και πάντα τα προστάγματα αυτού και πάντα τα νόμιμα αυτού γνωριείς αυτοίς και διαγράψεις εναντίον αυτών, και φυλάζονται πάντα τα δικαιώματά μου και πάντα τα προστάγματά μου και ποιήσουσιν αυτά · 12 και την διαγραφήν του οίκου επί της κορυφής του όρους, πάντα τα όρια αυτού κυκλόθεν άγια αγίων.

13 Και ταῦτα τα μέτρα του θυσιαστηρίου εν πήχει του πήχεως και παλαιστής· κόλπωμα βάθους επί πήχον και πήχυσ το εὔρος, και γείσος επί το χείλος αυτού κυκλόθεν σπιθαμῆς. και τούτο το ὕψος του θυσιαστηρίου· 14 εκ βάθους της αρχῆς του κοιλώματος αυτού προς το ιλαστήριον το μέγα το υποκάτωθεν πηχῶν δύο και το εὔρος πήχεως· και από του ιλαστηρίου του μικροῦ επί το ιλαστήριον το μέγα πήχεις τέσσαρες και εὔρος πήχυσ· 15 και τῶ αριήλ πηχῶν τεσσάρων, και από του αριήλ και υπεράνω των κεράτων πήχυσ· 16 και το αριήλ πηχῶν δώδεκα μήκους επί πήχεις δώδεκα πλάτους, τετράγωνον επί τα τέσσαρα μέρη αυτού. 17 και το ιλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων το μήκος επί πήχεις δεκατέσσαρας το εὔρος επί τέσσαρα μέρη αυτού· και το γείσος αὐτῶ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῶ. ἡμισυ πήχεως, και το κύκλωμα αυτού πήχυσ κυκλόθεν· και οι κλιμακτῆρες αυτού βλέποντες κατά ανατολάς. 18 και εἶπε προς με· υἱε ανθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ταῦτα τα προστάγματα του θυσιαστηρίου εν ημέρα ποιήσεως αυτού του αναφέρειν ἐπ' αυτού ολοκαυτώματα και προσχέειν προς αὐτό αίμα. 19 και δώσεις τοῖς ιερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς εκ του σπέρματος Σαδδοῦκ τοῖς ἐγγίζουσι προς με, λέγει Κύριος ο Θεός, του λειτουργεῖν μοι, μόσχον εκ βοῶν περί αμαρτίας· 20 και λήψονται εκ του αίματος αυτού και ἐπιθήσουσιν ἐπί τα τέσσαρα κέρατα του θυσιαστηρίου και ἐπί τας τέσσαρας γωνίας του ιλαστηρίου και ἐπί την βάσιν κύκλω και ἐξιλάσονται αὐτό· 21 και λήψονται τον μόσχον τον περί αμαρτίας, και κατακαυθήσεται εν τῶ ἀποκεχωρισμένῳ του οἴκου ἔξωθεν των ἁγίων. 22 και τη ημέρα τη δευτέρα λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους υπέρ αμαρτίας και ἐξιλάσονται το θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο εν τῶ μόσχῳ· 23 και μετὰ το συντελέσαι τον ἐξιλασμόν προσοίσουσι μόσχον εκ βοῶν ἀμῶμον και κριόν εκ προβάτων ἀμῶμον, 24 και προσοίσετε ἐναντίον Κυρίου, και ἐπιρρίψουσιν οι ιερεῖς ἐπ' αὐτά ἄλα και ανοίσουσιν αὐτά ολοκαυτώματα τῶ Κυρίῳ. 25 ἐπτά ημέρας ποιήσεις ἐρίφον υπέρ αμαρτίας καθ' ἡμέραν και μόσχον εκ βοῶν και κριόν εκ προβάτων, ἀμῶμα ποιήσουσιν 26 ἐπτά ημέρας· και ἐξιλάσονται το θυσιαστήριον και καθαριούσιν αὐτό και πλήσουσι χείρας αὐτῶν. 27 και ἔσται ἀπό της ημέρας της ογδόης και ἐπέκεινα ποιήσουσιν οι ιερεῖς ἐπί το θυσιαστήριον τα ολοκαυτώματα υμῶν και τα του σωτηρίου υμῶν. και προσδέξομαι υμᾶς, λέγει Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ

1 ΚΑΙ επέστρεψέ με κατά την οδόν της πύλης των αγίων της εξωτέρας της βλεπούσης κατά ανατολάς, και αὕτη ἦν κεκλεισμένη. 2 και εἶπε Κύριος προς με · ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ανοιχθήσεται, και οὐδεὶς μη διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, και ἔσται κεκλεισμένη · 3 διότι ὁ ηγούμενος, οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ του φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου. κατά την οδόν αἰλάμ της πύλης εἰσελεύσεται και κατά την οδόν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. - 4 Και εἰσήγαγέ με κατά την οδόν της πύλης της προς βορρὰν κατέναντι του οἴκου, και εἶδον και ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος του Κυρίου, και πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. 5 και εἶπε Κύριος προς με · υἱε ἀνθρώπου, τάξον εἰς την καρδίαν σου και ἰδέ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου και τοὺς ὠσὶ σου ἀκούε πάντα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σου, κατά πάντα τα προστάγματα του οἴκου Κυρίου και κατά πάντα τα νόμιμα αὐτοῦ · και τάξεις την καρδίαν σου εἰς την εἴσοδον του οἴκου κατά πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πάσι τοῖς ἀγίοις. 6 και ερεῖς προς τον οἶκον τον παραπικραίνοντα, προς τον οἶκον του Ἰσραὴλ · τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός · ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν των ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, 7 του εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδία και ἀπεριτμήτους σαρκὶ του γίνεσθαι ἐν τοῖς ἀγίοις μου, και ἐβεβήλουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, στέαρ και αἷμα, και παρεβαίνετε την διαθήκην μου ἐν πάσαις τὰς ἀνομίαις ὑμῶν 8 και διετάξατε του φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἀγίοις μου. 9 δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός · πας υἱὸς ἀλλογενεῖς ἀπερίτμητος καρδία και ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου ἐν πάσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν των ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, 10 ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν των ἐνθυμημάτων αὐτῶν, και λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν 11 και ἔσονται ἐν τοῖς ἀγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ των πυλῶν του οἴκου και λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ · οὗτοι σφάξουσι τὰς θυσίας και τὰ ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, και οὗτοι στήσονται ἐναντίον του λαοῦ του λειτουργεῖν αὐτοῖς. 12 ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς προ προσώπου των εἰδώλων αὐτῶν και ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας, ἔνεκα τούτου ἤρα την χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, 13 και οὐκ ἐγγιούσι προς με του

ιερατεύειν μοι, ουδέ του προσάγειν προς τα άγια υών του Ισραήλ ουδέ προς τα άγια των αγίων μου και λήφονται ατιμίαν αυτών εν τη πλανήσει, ή επλανήθησαν. 14 και κατατάξουσιν αυτούς φυλάσσειν φυλακάς του οίκου εις πάντα τα έργα αυτού και εις πάντα, όσα αν ποιήσωσιν. 15 οι ιερείς οι Λευίται, οι υιοί του Σαδδούκ, οίτινες εφυλάξαντο τας φυλακάς των αγίων μου εν τω πλανάσθαι οίκον Ισραήλ απ' εμού, ούτοι προσάξουσι προς με του λειτουργείν μοι και στήσονται προ προσώπου μου του προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ και αίμα, λέγει Κύριος ο Θεός. 16 ούτοι εισελεύσονται εις τα άγιά μου, και ούτοι προσελεύσονται προς την τράπεζάν μου του λειτουργείν μοι και φυλάξουσι τας φυλακάς μου. 17 και έσται εν τω εισπορεύεσθαι αυτούς τας πύλας της αυλής της εσωτέρας στολάς λινάς ενδύσονται και ουκ ενδύσονται έρια εν τω λειτουργείν αυτούς από της πύλης της εσωτέρας αυλής · 18 και κιδάρεις λινάς έξουσιν επί ταις κεφαλαίς αυτών και περισκελή λινά έξουσιν επί τας οσφύας αυτών και ου περιζώσονται βία. 19 και εν τω εκπορεύεσθαι αυτούς εις την αυλήν την εξωτέραν προς τον λαόν εκδύσονται τας στολάς αυτών, εν αις αυτοί λειτουργούσιν εν αυταίς, και θήσουσιν αυτάς εν ταις εξέδραις των αγίων και ενδύσονται στολάς ετέρας και ου μη αγιάσωσι τον λαόν εν ταις στολαίς αυτών. 20 και τας κεφαλάς αυτών ου ξυρήσονται και τας κόμας αυτών ου ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τας κεφαλάς αυτών. 21 και οίνον ου μη πίωσι πας ιερέυς εν τω εισπορεύεσθαι αυτούς εις την αυλήν την εσωτέραν. 22 και χήραν και εκβεβλημένην ου λήφονται εαυτοίς εις γυναίκα, αλλ' ή παρθένον εκ του σπέρματος Ισραήλ · και χήρα εάν γένηται εξ ιερέως, λήφονται. 23 και τον λαόν μου διδάξουσιν ανά μέσον αγίου και βεβήλου και ανά μέσον ακαθάρτου και καθαρού γνωριούσιν αυτοίς. 24 και επί κρίσιν αίματος ούτοι επιστήσονται του διακρίνειν · τα δικαιώματά μου δικαιώσουσι και τα κρίματά μου κρινούσι και τα νόμιμά μου και τα προστάγματά μου εν πάσαις ταις εορταίς μου φυλάζονται και τα σάββατά μου αγιάσουσι. 25 και επί ψυχήν ανθρώπου ουκ εισελεύσονται του μιανθήναι, αλλ' ή επί πατρί και επί μητρί και επί υιω και επί θυγατρί και επί αδελφω και επί αδελφή αυτού, ή ου γέγονεν ανδρί, μιανθήσεται. 26 και μετά το καθαρισθήναι αυτόν επτά ημέρας εξαριθμηθήση αυτω · 27 και ή αν ημέρα εισπορεύωνται εις την αυλήν την εσωτέραν του λειτουργείν εν τω αγίω, προσοίσουσιν ιλασμόν, λέγει Κύριος ο Θεός. 28 και έσται αυτοίς εις κληρονομίαν · εγώ κληρονομία αυτοίς, και κατάσχεσις αυτοίς ου δοθήσεται εν τοις υιοίς Ισραήλ, ότι εγώ

κατάσχεσις αυτών. 29 και τας θυσίας και τα υπέρ αμαρτίας και τα υπέρ αγνοίας οὔτοι φάγονται, και παν αφόρισμα εν τῷ Ισραήλ αυτοῖς ἔσται· 30 απαρχαὶ πάντων και τα πρωτότοκα πάντων και τα αφαιρέματα πάντα εκ πάντων των απαρχῶν υμῶν τοῖς ιερεῦσιν ἔσται· και τα πρωτογεννήματα υμῶν δώσετε τῷ ιερεὶ του θείναι ευλογίας υμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους υμῶν. 31 και παν θνησιμαῖον και θηριάλωτον εκ των πετεινῶν και εκ των κτηνῶν ου φάγονται οι ιερεῖς.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ

1 ΚΑΙ εν τῷ καταμετρεῖσθαι υμᾶς την γην εν κληρονομία αφοριεῖτε απαρχὴν τῷ Κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ της γης, πέντε και εἴκοσι χιλιάδας μήκος και εὖρος εἴκοσι χιλιάδας· ἅγιον ἔσται εν πάσι τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν. 2 και ἔσται εκ τούτου εις αγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, και πενήκοντα πήχεις διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν. 3 και εκ ταύτης της διαμετρήσεως διαμετρήσεις μήκος πέντε και εἴκοσι χιλιάδας και εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, και εν αὐτῇ ἔσται το αγίασμα ἅγια των ἁγίων. 4 ἀπὸ της γης ἔσται τοῖς ιερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν εν τῷ ἁγίῳ και ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ, και ἔσται αυτοῖς τόπος εις οἴκους αφορισμένους τῷ αγιασμῷ αὐτῶν. 5 εἴκοσι και πέντε χιλιάδας μήκος και εὖρος εἴκοσι χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ, αυτοῖς εις κατάσχεσιν, πόλεις του κατοικεῖν. 6 και την κατάσχεσιν της πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος και μήκος πέντε και εἴκοσι χιλιάδας· ὁν τρόπον η απαρχὴ των ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ισραήλ ἔσονται. 7 και τῷ ηγουμένῳ εκ τούτου και ἀπὸ τούτου εις τας απαρχὰς των ἁγίων εις κατάσχεσιν της πόλεως, κατὰ πρόσωπον των απαρχῶν των ἁγίων και κατὰ πρόσωπον της κατασχέσεως της πόλεως τα προς θάλασσαν και ἀπὸ των προς θάλασσαν προς ανατολάς, και το μήκος ὡς μία των μερίδων ἀπὸ των ὀρίων των προς θάλασσαν και το μήκος ἐπὶ τα ὅρια τα προς ανατολάς της γης. 8 και ἔσται αὐτῷ εις κατάσχεσιν εν τῷ Ισραήλ, και ου καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οι ἀφηγούμενοι του Ισραήλ τον λαόν μου, και την γην

κατακληρονομήσουσιν οίκος Ισραήλ κατά φυλάς αυτών. 9 τάδε λέγει Κύριος Θεός· ικανούσθω υμίν, οι αφηγοῦμενοι του Ισραήλ· αδικίαν και ταλαιπωρίαν αφέλεσθε και κρίμα και δικαιοσύνην ποιήσατε, εξάρατε καταδυναστείαν από του λαού μου, λέγει Κύριος Θεός. 10 ζυγός δίκαιος και μέτρον δίκαιον και χοίνιξ δικαία έστω υμίν. 11 το μέτρον και η χοίνιξ ομοίως μία έσται του λαμβάνειν· το δέκατον του γομόρ η χοίνιξ, και το δέκατον του γομόρ το μέτρον, προς το γομόρ έσται ίσον. 12 και τα στάθμια είκοσιν οβολοί· οι πέντε σίκλοι πέντε, και οι δέκα σίκλοι δέκα, και πενήκοντα σίκλοι η μνά έσται υμίν. - 13 Και αύτη η απαρχή, ην αφοριείτε, έκτον μέτρου από του γομόρ του πυρού και το έκτον του οιφι από του κόρου των κριθών. 14 και το πρόσταγμα του ελαίου· κοτύλην ελαίου από δέκα κοτυλών, ότι αι δέκα κοτύλαι εισί γομόρ. 15 και πρόβατον από των δέκα προβάτων αφαίρεμα εκ πασών των πατριών του Ισραήλ εις θυσίας και εις ολοκαυτώματα και εις σωτηρίου του εξιλάσκεσθαι περι υμών λέγει Κύριος Θεός. 16 και πας ο λαός δώσει την απαρχήν ταύτην τω αφηγουμένω του Ισραήλ. 17 και δια του αφηγουμένου έσται τα ολοκαυτώματα και αι θυσίαι και αι σπονδαί έσονται εν ταις εορταίς και εν ταις νουμηνίαις και εν τοις σαββάτοις και εν πάσαις ταις εορταίς οίκου Ισραήλ· αυτός ποιήσει τα υπέρ αμαρτίας και την θυσίαν και τα ολοκαυτώματα και τα του σωτηρίου του εξιλάσκεσθαι υπέρ του οίκου Ισραήλ.

18 Τάδε λέγει Κύριος Θεός· εν τω πρώτῳ μηνί μια του μηνός λήψεσθε μόσχον εκ βοών άμωμον του εξιλάσασθαι το άγιον. 19 και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του εξιλασμού και δώσει επί τας φλιάς του οίκου και επί τας τέσσαρας γωνίας του ιερού και επί το θυσιαστήριον και επί τας φλιάς της πύλης της αυλής της εσωτέρας. 20 και ούτως ποιήσεις εν τῳ μηνί τῳ εβδόμῳ, μια του μηνός, λήψη παρ' εκάστου απόμοιραν και εξιλάσεσθε τον οίκον. 21 και εν τῳ πρώτῳ μηνί, τεσσαρεσκαιδεκάτη του μηνός, έσται υμίν το πάσχα εορτή· επτά ημέρας άζυμα έδεσθε. 22 και ποιήσει ο αφηγοῦμενος εν εκείνη τη ημέρα υπέρ αυτού και του οίκου και υπέρ παντός του λαού της γης μόσχον υπέρ αμαρτίας. 23 και τας επτά ημέρας της εορτής ποιήσει ολοκαυτώματα τῳ Κυρίῳ, επτά μόσχους και επτά κριούς αμόμους καθ' ημέραν, τας επτά ημέρας και υπέρ αμαρτίας έριφον αιγών καθ' ημέραν. 24 και θυσίαν πέμμα τῳ μόσχῳ και πέμμα τῳ κριῳ ποιήσεις και ελαίου το είν τῳ πέμματι. 25 και εν τῳ εβδόμῳ μηνί, πεντεκαιδεκάτη του μηνός, εν τη εορτη, ποιήσεις κατά τα αυτά επτά ημέρας καθῶς τα υπέρ της αμαρτίας και καθῶς τα ολοκαυτώματα και καθῶς το μαναά και καθῶς το

έλαιον.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Θεός · η πύλη η εν τη αυλή τη εσωτέρα η βλέπουσα προς ανατολάς έσται κεκλεισμένη εξ ημέρας τας ενεργούς, εν δε τη ημέρα των σαββάτων ανοιχθήσεται και εν τη ημέρα της νουμηνίας ανοιχθήσεται. 2 και εισελεύσεται ο αφηγούμενος κατά την οδόν του αιλάμ της πύλης της έσωθεν και στήσεται επί τα πρόθυρα της πύλης, και ποιήσουσιν οι ιερείς τα ολοκαυτώματα αυτού και τα του σωτηρίου αυτού · 3 και προσκυνήσει επί του προθύρου της πύλης και εξελεύσεται και η πύλη ου μη κλεισθή έως εσπέρας. και προσκυνήσει ο λαός της γης κατά τα πρόθυρα της πύλης εκείνης εν τοις σαββάτοις και εν ταις νουμηνίαις εναντίον Κυρίου. 4 και τα ολοκαυτώματα προσοίσει ο αφηγούμενος τω Κυρίω · εν τη ημέρα των σαββάτων εξ αμνούς αμώμους και κριόν άμωμον 5 και μαναά πέμμα τω κριω και τοις αμνοίς θυσίαν δόμα χειρός αυτού, και ελαίου το είν τω πέμματι. 6 και εν τη ημέρα της νουμηνίας μόσχον άμωμον και εξ αμνούς, και κριός άμωμος έσται, 7 και πέμμα τω κριω και πέμμα τω μόσχω έσται μαναά, και τοις αμνοίς καθώς αν εκποιή η χείρ αυτού, και ελαίου το είν τω πέμματι. 8 και εν τω εισπορεύεσθαι τον αφηγούμενον κατά την οδόν του αιλάμ της πύλης εισελεύσεται και κατά την οδόν της πύλης εξελεύσεται. 9 και όταν εισπορεύηται ο λαός της γης εναντίον Κυρίου εν ταις εορταίς, ο εισπορευόμενος κατά την οδόν της πύλης της βλεπούσης προς βορράν προσκυνείν εξελεύσεται κατά την οδόν της πύλης της προς νότον, και ο εισπορευόμενος κατά την οδόν της πύλης της προς νότον εξελεύσεται κατά την οδόν της πύλης της προς βορράν · ουκ αναστρέψει κατά την πύλην, εις ην εισελήλυθεν, αλλ' ή κατ' ευθύ αυτής εξελεύσεται. 10 και ο αφηγούμενος εν μέσω αυτών εν τω εισπορεύεσθαι αυτούς εισελεύσεται μετ' αυτών και εν τω εκπορεύεσθαι αυτούς εξελεύσεται. 11 και εν ταις εορταίς και εν ταις πανηγύρεσιν έσται το μαναά πέμμα τω μόσχω και πέμμα τω κριω και τοις αμνοίς καθώς αν εκποιή η χείρ αυτού και ελαίου το είν τω

πέμματα. 12 εάν δε ποιήση ο αφηγούμενος ομολογίαν ολοκαύτωμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, και ανοίξη εαυτῷ την πόλιν την βλέπουσαν κατά ανατολάς και ποιήσει το ολοκαύτωμα αὐτοῦ και τα του σωτηρίου αὐτοῦ, ὄν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ των σαββάτων, και εξελεύσεται και κλείσει τας θύρας μετὰ το ἐξελθεῖν αὐτόν. 13 και ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἀμῶμον ποιήσει εἰς ολοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρῶτῷ ποιήσει αὐτόν · 14 και μαναά ποιήσει ἐπ' αὐτῷ το πρῶτῷ ἔκτον του μέτρου και ἐλαίου το τρίτον του εἶν του ἀναμείξαι την σεμίδαλιν μαναά τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα διαπαντός. 15 ποιήσετε τον ἀμνὸν και το μαναά και το ἐλαῖον ποιήσετε το πρῶτῷ ολοκαύτωμα δια παντός.

16 Τάδε λέγει Κύριος Θεός · εάν δῶ ὁ αφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ των υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τούτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ. 17 εάν δε δῶ δόμα ἐνὶ των παιδῶν αὐτοῦ, και ἔσται αὐτῷ ἕως του ἔτους τῆς ἀφέσεως, και ἀποδώσει τῷ αφηγουμένῳ · πλὴν τῆς κληρονομίας των υἱῶν αὐτοῦ, αὐτοῖς ἔσται. 18 και οὐ μὴ λάβῃ ὁ αφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας του λαοῦ του καταδυναστεύσαι αὐτούς · ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. - 19 Και εἰσήγαγέ με εἰς την εἴσοδον τῆς κατὰ νότου τῆς πόλης εἰς την ἐξέδραν των ἁγίων των ἱερέων την βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν, και ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος. 20 και εἶπε πρὸς με · οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, οὐ ἐπήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τα υπὲρ ἀγνοίας και τα υπὲρ ἀμαρτίας και ἐκεῖ πέψουσι το μαναά το παράπαν του μὴ ἐκφέρειν εἰς την αὐλὴν την ἐξωτέραν του ἁγιάζειν τον λαόν. 21 και ἐξήγαγέ με εἰς την αὐλὴν την ἐξωτέραν και περιήγαγέ με ἐπὶ τα τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς, και ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ το κλίτος τῆς αὐλῆς · 22 ἐπὶ τα τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ, μήκους πηχῶν τεσσαράκοντα και εὖρος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσι. 23 και ἐξέδραι κύκλω ἐν αὐταῖς, κύκλω ταῖς τέσσαρσι, και μαγειρεία γεγονότα ὑποκάτω των ἐξεδρῶν κύκλω. 24 και εἶπε πρὸς με · οὗτοι οἱ οἴκοι των μαγειρειῶν, οὐ ἐπήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τα θύματα του λαοῦ.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ

1 ΚΑΙ εισήγαγέ με επί τα πρόθυρα του οίκου, και ιδού ύδωρ εξεπορεύετο υποκάτωθεν του αιθρίου κατά ανατολάς, ότι το πρόσωπον του οίκου έβλεπε κατά ανατολάς, και το ύδωρ κατέβαινεν από του κλίτους του δεξιού από νότου επί το θυσιαστήριον. 2 και εξήγαγέ με κατά την οδόν της πύλης της προς βορράν και περιήγαγέ με την οδόν έξωθεν προς την πύλην της αυλής της βλεπούσης κατά ανατολάς, και ιδού το ύδωρ κατεφέρετο από του κλίτους του δεξιού. 3 καθώς έξοδος ανδρός εξεναντίας, και μέτρον εν τη χειρί αυτού, και διεμέτρησε χιλίους εν τω μέτρω, και διήλθεν εν τω ύδατι ύδωρ αφέσεως · 4 και διεμέτρησε χιλίους, και διήλθεν εν τω ύδατι ύδωρ έως των μηρών · και διεμέτρησε χιλίους, και διήλθεν ύδωρ έως οσφύος · 5 και διεμέτρησε χιλίους, και ουκ ηδύνατο διελθείν, ότι εξύβριζε το ύδωρ ως ροίζος χειμάρρου, ον ου διαβήσονται. 6 και είπε προς με · εώρακας, υιε ανθρώπου; και ήγαγέ με και επέστρεψέ με επί το χείλος του ποταμού. 7 εν τη επιστροφή μου και ιδού επί του χείλους του ποταμού δένδρα πολλά σφόδρα ένθεν και ένθεν. 8 και είπε προς με · το ύδωρ τούτο το εκπορευόμενον εις την Γαλιλαιαν την προς ανατολάς και κατέβαινεν επί την Αραβίαν και ήρχετο έως επί την θάλασσαν επί το ύδωρ της διεκβολής, και υγιάσει τα ύδατα. 9 και έσται πάσα ψυχή των ζώων των εκζεόντων επί πάντα, εφ ' α αν επέλθη εκεί ο ποταμός, ζήσεται. και έσται εκεί ιχθύς πολύς σφόδρα, ότι ήκει εκεί το ύδωρ τούτο, και υγιάσει και ζήσεται · παν εφ ' ό αν έλθη ο ποταμός εκεί, ζήσεται. 10 και στήσονται εκεί αλιείς από Αινγαδείν έως Εναγαλείμ · ψυγμός σαγηνών έσται, καθ ' εαυτήν έσται, και οι ιχθύες αυτής ως οι ιχθύες της θαλάσσης της μεγάλης, πλήθος πολύ σφόδρα. 11 και εν τη διεκβολή αυτού και εν τη επιστροφή αυτού και εν τη υπεράρσει αυτού ου μη υγιάσωσιν · εις άλας δέδονται. 12 και επί του ποταμού αναβήσεται, επί του χείλους αυτού ένθεν και ένθεν παν ξύλον βρώσιμον, ου μη παλαιωθή επ ' αυτού, ουδέ μη εκλείπη ο καρπός αυτού · της καινότητος αυτού πρωτοβολήσει, διότι τα ύδατα αυτών εκ των αγίων ταύτα εκπορεύεται, και έσται ο καρπός αυτών εις βρώσιν και ανάβασιν αυτών εις υγίειαν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Θεός · ταύτα τα όρια κατακληρονομήσετε της γης, ταις δώδεκα φυλαίς

των υιών Ισραήλ πρόσθεσις σχοινίσματος. 14 και κατακληρονομήσετε αυτήν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομία. 15 καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς βορρὰν· ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβινοῦσης καὶ περιοχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμάθ Σεδαδά, 16 Βηρωθά Σεβραΐμ Ἡλιάμ ἀναμέσον ὀρίων Δαμασκὸῦ καὶ ἀναμέσον ὀρίων Ἡμάθ, αὐλὴ τοῦ Σαυνάν, αἱ εἰσὶν ἐπάνω τῶν ὀρίων Αὐρανίτιδος. 17 ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκὸῦ καὶ τὰ πρὸς βορρὰν. 18 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Αὐρανίτιδος καὶ ἀναμέσον Δαμασκὸῦ καὶ ἀναμέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ισραήλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς. 19 καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα ἀπὸ Θαιμάν καὶ Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμῶθ Κάδης παρεκτείνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην· 20 τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ. τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης· ὀρίζει ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμάθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ. 21 καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τοῦ Ισραήλ. 22 βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν· καὶ ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ισραήλ, μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ισραήλ· 23 καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν, ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν· ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρὰν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περιοχιζόντος ἐπὶ τὴν εἰσοδὸν τῆς Ἡμάθ αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὄριον Δαμασκὸῦ πρὸς βορρὰν κατὰ μέρος Ἡμάθ αὐλῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δάν, μία. 2 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δάν τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασσήρ, μία. 3 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ασσήρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς

θάλασσαν Νεφθαλίμ, μία. 4 και από των ορίων Νεφθαλίμ από ανατολών έως των προς θάλασσαν Μανασσή, μία. 5 και από των ορίων Μανασσή από των προς ανατολάς ως των προς θάλασσαν Εφραΐμ, μία. 6 και από των ορίων Εφραΐμ από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ρουβήν, μία. 7 και από των ορίων Ρουβήν από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ιούδα, μία. 8 και από των ορίων Ιούδα από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχή τοῦ ἀφορισμοῦ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος καὶ μήκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ των πρὸς ἀνατολάς καὶ ἕως των πρὸς θάλασσαν, καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν · 9 ἀπαρχή, ἣν ἀφοριούσι τῷ Κυρίῳ, μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες. 10 τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχή τῶν αγίων · τοῖς ἱερέυσι, πρὸς βορρὰν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολάς πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς νότον μήκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες, καὶ τὸ ὅρος τῶν αγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ · 11 τοῖς ἱερέυσι τοῖς ἡγιασμένοις, υἱοῖς Σαδδούκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται, 12 καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχή δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον αγίων ἀπὸ των ορίων τῶν Λευιτῶν. 13 τοῖς δε Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ορίων τῶν ἱερέων, μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες. πᾶν τὸ μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες. 14 οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδέ καταμετρηθήσεται, οὐδέ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ. 15 τὰς δε πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ τὰς πέντε, καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ. 16 καὶ τὰτα τὰ μέτρα αὐτῆς · ἀπὸ των πρὸς βορρὰν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ των πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ των πρὸς ἀνατολάς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ των πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους πεντακόσιους. 17 καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρὰν διακόσιοι πενήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πενήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολάς διακόσιοι πενήκοντα καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα. 18 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκουσ το ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν αγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολάς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν · καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ αγίου καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζόμενοις τὴν πόλιν · 19 οἱ δε ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν των

φυλών του Ισραήλ. 20 πάσα η απαρχή πέντε και είκοσι χιλιάδες επί πέντε και είκοσι χιλιάδας· τετράγωνον αφοριείτε αυτού την απαρχήν του αγίου από της κατασχέσεως της πόλεως. 21 το δε περισσόν τω αφηγουμένω εκ τούτου και εκ τούτου από των απαρχών του αγίου και εις την κατάσχεσιν της πόλεως επί πέντε και είκοσι χιλιάδας μήκος έως των ορίων των προς ανατολάς και προς θάλασσαν επί πέντε και είκοσι χιλιάδας έως των ορίων των προς θάλασσαν εχόμενα των μερίδων του αφηγουμένου· και έσται η απαρχή των αγίων και το αγίασμα του οίκου εν μέσω αυτής. 22 και από της κατασχέσεως των Λευιτών και από της κατασχέσεως της πόλεως εν μέσω των αφηγουμένων έσται· αναμέσον των ορίων Ιούδα και αναμέσον των ορίων Βενιαμίν των αφηγουμένων έσται. - 23 Και το περισσόν των φυλών από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Βενιαμίν, μία. 24 και από των ορίων των Βενιαμίν από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Συμεών, μία. 25 και από των ορίων των Συμεών από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ισσάχαρ, μία. 26 και από των ορίων των Ισσάχαρ από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ζαβουλών, μία. 27 και από των ορίων των Ζαβουλών από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Γάδ, μία. 28 και από των ορίων των Γάδ από των προς ανατολάς έως των προς λίβα και έσται τα όρια αυτού από Θαιμάν και ύδατος Μαριμώθ Κάδης κληρονομίας έως της θαλάσσης της μεγάλης. 29 αύτη η γη, ην βαλείτε εν κλήρω ταις φυλαίς του Ισραήλ, και ούτοι οι διαμερισμοί αυτών, λέγει Κύριος Θεός. - 30 Και αύται αι διεκβολαί της πόλεως αι προς βορράν, τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι μέτρο. 31 και αι πύλαι της πόλεως επ ' ονόματι φυλών του Ισραήλ· πύλαι τρεις προς βορράν, πύλη Ρουβήν μία και πύλη Ιούδα μία και πύλη Λευϊ μία. 32 και τας προς ανατολάς τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι· και πύλαι τρεις, πύλη Ιωσήφ μία και πύλη Βενιαμίν μία και πύλη Δάν μία. 33 και τα προς νότον τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι μέτρο· και πύλαι τρεις, πύλη Συμεών μία και πύλη Ισσάχαρ μία και πύλη Ζαβουλών μία. 34 και τα προς θάλασσαν τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι μέτρο· πύλαι τρεις, πύλη Γάδ μία και πύλη Ασσήρ μία και πύλη Νεφθαλίμ μία. 35 κύκλωμα δέκα και οκτώ χιλιάδες. και το όνομα της πόλεως, αφ ' ης αν ημέρας γένηται, έσται το όνομα αυτής.

ΣΩΣΑΝΝΑ

1 ΚΑΙ ην ανήρ οικών εν Βαβυλώνι, και όνομα αυτω Ιωακείμ. 2 και έλαβε γυναίκα, ή όνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλή σφόδρα και φοβουμένη τον Κύριον · 3 και οι γονείς αυτής δίκαιοι και εδίδαξαν την θυγατέρα αυτών κατά τον νόμον Μωυσή. 4 και ην Ιωακείμ πλούσιος σφόδρα, και ην αυτω παράδεισος γειτνιών τω οίκω αυτου· και προς αυτόν προσήγοντο οι Ιουδαίοι δια το είναι αυτόν ενδοξότερον πάντων. 5 και απεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι εκ του λαού κριταί εν τω ενιαυτω εκείνω, περί ων ελάλησεν ο δεσπότης, ότι εξήλθεν ανομία εκ Βαβυλώνος εκ πρεσβυτέρων κριτών, οί εδόκουν κυβερνάν τον λαόν. 6 ούτοι προσεκαρτέρουν εν τη οικία Ιωακείμ, και ήρχοντο προς αυτούς πάντες οι κρινόμενοι. 7 και εγένετο ηνίκα απέτρεχεν ο λαός μέσον ημέρας, εισεπορευέτο Σωσάννα και περιεπάτει εν τω παραδείσω του ανδρός αυτής. 8 και εθεώρουν αυτήν οι δύο πρεσβύτεροι καθ ' ημέραν εισπορευομένην και περιπατούσαν και εγένοντο εν επιθυμία αυτής. 9 και διέστρεψαν τον εαυτών νουν και εξέκλιναν τους οφθαλμούς αυτών του μη βλέπειν εις τον ουρανόν, μηδέ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων. 10 και ήσαν αμφοτέροι κατανευγμένοι περί αυτής και ουκ ανήγγειλαν αλλήλοις την οδύνην αυτών, 11 ότι ησχύνοντο αναγγείλαι την επιθυμίαν αυτών ότι ήθελον συγγενέσθαι αυτη. 12 και παρετηρούσαν φιλοτίμως καθ' ημέραν οράν αυτήν. 13 και είπαν έτερος τω ετέρω · πορευθώμεν δη εις οίκον, ότι αρίστου ωρα εστί. και εξελθόντες διεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, 14 και ανακάμψαντες ήλθον επί το αυτό και ανετάζοντες αλλήλους την αιτίαν, ωμολόγησαν την επιθυμίαν αυτών· και τότε κοινή συνετάξαντο καιρόν ότε αυτήν δυνήσονται ευρείν μόνην. 15 και εγένετο εν τω παρατηρείν αυτούς ημέραν εύθετον εισήλθέ ποτε καθώς εχθές και τρίτης ημέρας μετά δύο μόνων κορασίων και επεθύμησε λούσασθαι εν τω παραδείσω, ότι καύμα ην. 16 και ουκ ην ουδείς εκεί πλην οι δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι και παρατηρούντες αυτήν. 17 και είπε τοις κορασίοις · ενέγκατε δη μοι έλαιον και σμήγματα και τας θύρας του παραδείσου κλείσατε, όπως λούσωμαι. 18 και εποίησαν καθώς είπε και απέκλεισαν τας θύρας του παραδείσου και εξήλθαν κατά τας πλαγίας θύρας ενέγκαι τα προστεταγμένα αυταίς και ουκ είδοσαν τους πρεσβυτέρους, ότι ήσαν κεκρυμμένοι. 19 και εγένετο ως εξήλθοσαν τα κοράσια, και ανέστησαν οι δύο πρεσβύται και επέδραμον αυτη 20 και είπον · ιδού αι θύραι του παραδείσου κέκλεινται, και

ουδείς θεωρεί ημάς, και εν επιθυμία σου εσμεν · διό συγκατάθου ημίν και γενού μεθ' ημών · 21 ει δε μη, καταμαρτυρήσομέν σου ότι ην μετά σου νεανίσκος και δια τούτο εξαπέστειλας τα κοράσια από σου. 22 και ανεστέναξε Σωσάννα και είπε · στενά μοι πάντοθεν · εάν τε γαρ τούτο πράξω, θάνατός μοι εστιν, εάν τε μη πράξω, ουκ εκφεύξομαι τας χείρας υμών. 23 αιρετώτερόν μοι εστι μη πράξασαν εμπεισείν εις χείρας υμών ή αμαρτείν ενώπιον Κυρίου. 24 και ανεβόησε φωνή μεγάλη Σωσάννα, εβόησαν δε και οι δύο πρεσβύτει κατέναντι αυτής. 25 και δραμών ο εις ήνοιξε τας θύρας του παραδείσου. 26 ως δε ήκουσαν την κραυγήν εν τω παραδείσω οι εκ της οικίας, εισειπήδησαν δια της πλαγίας θύρας ιδείν το συμβεβηκός αυτη. 27 ηνίκα δε είπαν οι πρεσβύτει τους λόγους αυτών, κατησχύνθησαν οι δούλοι σφόδρα, ότι πώποτε ουκ ερρήθη λόγος τοιούτος περι Σωσάννης.

28 Και εγένετο τη επαύριον ως συνήλθεν ο λαός προς τον άνδρα αυτής Ιωακείμ, ήλθον οι δύο πρεσβύτει πλήρεις της ανόμου εννοίας κατά Σωσάννης του θανατώσαι αυτήν και είπαν έμπροσθεν του λαού · 29 αποστείλατε επί Σωσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ή εστι γυνή Ιωακείμ · οι δε απέστειλαν. 30 και ήλθεν αυτη και οι γονεΐς αυτής και τα τέκνα αυτής και πάντες οι συγγενεΐς αυτής · 31 η δε Σωσάννα ην τρυφερά σφόδρα και καλή τω είδει. 32 οι δε παράνομοι εκέλευσαν αποκαλυφθήναι αυτην, ην γαρ κατακεκαλυμμένη, όπως εμπλησθώσι του κάλλους αυτης · 33 έκλαιον δε οι παρ' αυτης και πάντες οι ιδόντες αυτην. 34 αναστάντες δε οι δύο πρεσβύτει εν μέσω τω λαω έθηκαν τας χείρας επί την κεφαλήν αυτης · 35 η δε κλαίουσα ανέβλεψεν εις τον ουρανόν, ότι ην η καρδια αυτης πεποιθυΐα επί τω Κυρίω. 36 είπον δε οι πρεσβύτει · περιπατούντων ημών εν τω παραδείσω μόνων, εισήλθεν αυτη μετά δύο παιδισκών και απέκλεισε τας θύρας του παραδείσου και απέλυσε τας παιδίσκας · 37 και ήλθε προς αυτην νεανίσκος, ος ην κεκρυμμένος, και ανέπεσε μετ' αυτης. 38 ημεις δε όντες εν τη γωνία του παραδείσου, ιδόντες την ανομίαν εδράμομεν επ' αυτούς · και ιδόντες συγγινομένους αυτούς, 39 εκείνου μεν ουκ ηδυνήθημεν εγκρατεις γενέσθαι δια το ισχύειν αυτόν υπέρ ημάς και ανοίξαντα τας θύρας εκπειπηδηκέναι, 40 ταύτης δε επιλαβόμενοι επηρωτώμεν τις ην ο νεανίσκος, 41 και ουκ ηθέλησεν αγγείλαι ημίν. ταύτα μαρτυρούμεν. και επίστευσεν αυτοΐς η συναγωγή ως πρεσβυτέροις του λαού και κριταις και κατέκριναν αυτην αποθανείν. 42 ανεβόησε δε φωνή μεγάλη Σωσάννα και είπεν · ο Θεός ο αιώνιος ο των κρυπτών γνώστης, ο ειδώς τα πάντα πριν γενέσεως αυτών, 43 συ επίστασαι ότι ψευδή μου

κατεμαρτύρησαν · και ιδού αποθνήσκω μη ποιήσασα μηδέν ων ούτοι επονηρεύσαντο κατ' εμού.

44 Και εισήκουσε Κύριος της φωνής αυτής. 45 και απαγομένης αυτής απολέσθαι, ο Θεός εξήγειρε το πνεύμα το άγιον παιδαρίου νεωτέρου, ω όνομα Δανιήλ, 46 και εβόησε φωνή μεγάλη · αθως εγώ από του αίματος ταύτης. 47 επέστρεψε δε πας ο λαός προς αυτόν και είπαν · τις ο λόγος ούτος, ον συ λελάληκας; 48 ο δε στάς εν μέσω αυτών είπεν · ούτως μωροί οι υιοί Ισραήλ; ουκ ανακρίναντες ουδέ το σαφές επιγνόντες κατεκρίνατε θυγατέρα Ισραήλ; 49 αναστρέψατε εις το κριτήριον · ψευδή γαρ ούτοι κατεμαρτύρησαν αυτής. 50 και ανέστρεψε πας ο λαός μετά σπουδής. και είπαν αυτω οι πρεσβύτεροι · δεύρο κάθισον εν μέσω ημών και ανάγγειλον ημίν, ότι σοί δέδωκεν ο Θεός το πρεσβειον. 51 και είπε προς αυτούς Δανιήλ · διαχωρίσατε αυτούς απ' αλλήλων μακράν, και ανακρινώ αυτούς. 52 ως δε διεχωρίσθησαν εις από του ενός, εκάλεσε τον ένα αυτών και είπε προς αυτόν · πεπαλαιωμένε ημερών κακών, νυν ήκασιν αι αμαρτίαι σου, ας ποιείς το πρότερον 53 κρίνων κρίσεις αδικους και τους μεν αθώους κατακρίνων, απολύων δε τους αιτίους, λέγοντος του Κυρίου · αθων και δικαιον ουκ αποκτενείς · 54 νυν ουν ταύτην είπερ είδες, ειπόν · υπό τι δένδρον είδες αυτούς ομιλούντας αλλήλοις; ο δε είπεν · υπό σχίνον. 55 είπε δε Δανιήλ · ορθώς έψευσαι εις την σεαυτού κεφαλήν · ήδη γαρ άγγελος Θεού λαβών φάσιν παρά του Θεού σχίσει σε μέσον. 56 και μεταστήσας αυτόν εκέλευσε προσαγαγείν τον έτερον · και είπεν αυτω · σπέρμα Χαναάν και ουκ Ιούδα, το κάλλος εξηπάτησέ σε, και επιθυμία διέστρεψε την καρδιαν σου · 57 ούτως ποιείτε θυγατράσιν Ισραήλ, και εκείναι φοβούμεναι ωμίλουν υμίν, αλλ' ου θυγάτηρ Ιούδα υπέμεινε την ανομίαν υμών. 58 νυν ουν λέγε μοι · υπό τι δένδρον κατέλαβες αυτούς ομιλούντας αλλήλοις; ο δε είπεν · υπό πρίνον. 59 είπε δε αυτω Δανιήλ · ορθώς έψευσαι και συ εις την σεαυτού κεφαλήν · μένει γαρ ο άγγελος του Θεού την ρομφαίαν έχων πρίσαι σε μέσον, όπως εξολοθρευση υμάς. 60 και ανεβόησε πάσα η συναγωγή φωνή μεγάλη και ευλόγησαν τω Θεω τω σώζοντι τους ελπίζοντας επ' αυτόν. 61 και ανέστησαν επί τους δύο πρεσβύτας, ότι συνέστησεν αυτούς Δανιήλ εκ του στόματος αυτών ψευδομαρτυρήσαντας, και εποίησαν αυτοίς ον τρόπον επονηρεύσαντο τω πλησίον, 62 ποιήσαι κατά τον νόμον Μωυσή, και απέκτειναν αυτούς · και εσώθη αίμα αναίτιον εν τη ημέρα εκείνη. 63 Χελκίας δε και η γυνή αυτού ήνεσαν τον Θεόν περι της θυγατρός αυτών μετά Ιωακείμ του ανδρός αυτής

και των συγγενών πάντων, ότι ουχ ευρέθη εν αυτη άσχημον πράγμα. 64 και Δανιήλ εγένετο μέγας ενώπιον του λαού από της ημέρας εκείνης και επέκεινα.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΕΝ έτει τρίτω της βασιλείας Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ και επολιόρκει αυτήν. 2 και έδωκε Κύριος εν χειρί αυτου τον Ιωακείμ βασιλέα Ιούδα και από μέρους των σκευών οικου του Θεού, και ήνεγκεν αυτά εις γην Σενναάρ οικου του Θεού αυτου · και τα σκεύη εισήνεγκεν εις τον οικον θησαυρου του Θεού αυτου. 3 και ειπεν ο βασιλεύς τω Ασφανεζ τω αρχιευνούχω αυτου εισαγαγειν από των υιών της αιχμαλωσίας Ισραήλ και από του σπέρματος της βασιλείας και από των φορθομμιν 4 νεανίσκουσ. οίς ουκ έστιν εν αυτοίς μώμος και καλοús τη όψει και συνιέντας εν πάση σοφία και γινώσκοντας γνώσιν και διανοουμένους φρόνησιν και οίς εστιν ισχύς εν αυτοίς εστάναι εν τω οίκω ενώπιον του βασιλέωσ, και διδάξαι αυτοús γράμματα και γλώσσαν Χαλδαιών. 5 και διέταξεν αυτοίς ο βασιλεύς το της ημέρας καθ' ημέραν από της τραπέζης του βασιλέωσ και από του οίνου του ποτου αυτου και θρέψαι αυτοús έτη τρία και μετά ταύτα στήναι ενώπιον του βασιλέωσ. 6 και εγένετο εν αυτοίς εκ των υιών Ιούδα Δανιήλ και Ανανίας και Αζαρίας και Μισαήλ. 7 και επέθηκεν αυτοίς ο αρχιευνούχος ονόματα τω Δανιήλ Βαλτάσαρ και τω Ανανία Σεδράχ και τω Μισαήλ Μισάχ και τω Αζαρία Αβδεναγώ. 8 και έθετο Δανιήλ εις την καρδιαν αυτου ως ου μη αλισγηθή εν τη τραπέζη του βασιλέωσ και εν τω οίνω του ποτου αυτου και ηξίωσε τον αρχιευνούχον ως ου μη αλισγηθή. 9 και έδωκεν ο Θεός τον Δανιήλ εις έλεον και εις οικτιρμόν ενώπιον του αρχιευνούχου. 10 και ειπεν ο αρχιευνούχος τω Δανιήλ · φοβούμαι εγώ τον κύριόν μου τον βασιλέα τον εκτάξαντα την

βρώσιν υμών και την πόσιν υμών, μη ποτε ἴδη τα πρόσωπα υμών σκυθρωπά παρά τα παιδάρια τα συνήλικα υμών και καταδικάσητε την κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ. 11 και εἶπε Δανιήλ πρὸς Αμελσάδ, ὃν κατέστησεν ὁ αρχιευνούχος ἐπὶ Δανιήλ, Ανανίαν, Μισαήλ, Αζαρίαν· 12 πείρασον δὴ τοὺς παιδάς σου ἡμέρας δέκα, και δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, και φαγόμεθα και ὕδωρ πώμεθα· 13 και οφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν και αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων την τράπεζαν του βασιλέως, και καθὼς εἴαν ἴδης, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν σου. 14 και εἰσήκουσεν αὐτῶν και ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα. 15 και μετὰ το τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαί και ἰσχυραί ταις σαρκῖν ὑπὲρ τα παιδάρια τα ἐσθιόντα την τράπεζαν του βασιλέως. 16 και ἐγένετο Αμελσάδ ἀναιρούμενος το δείπνον αὐτῶν και τον οἶνον του πόματος αὐτῶν και ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα. 17 και τα παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοί, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σὺννεσιν και φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ και σοφίᾳ· και Δανιήλ συνήκεν ἐν πάσῃ ὁράσει και ἐνυπνίῳ. 18 και μετὰ το τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, και εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ αρχιευνούχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ. 19 και ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, και οὐχ εὐρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιήλ και Ανανία και Μισαήλ και Αζαρία· και ἔστησαν ἐνώπιον του βασιλέως. 20 και ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας και ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρά πάντας τοὺς ἐπαιδοὺς και τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 21 και ἐγένετο Δανιήλ ἕως ἔτους ἐνὸς Κύρου του βασιλέως.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ της βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, και ἐξέστη το πνεῦμα αὐτοῦ, και ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. 2 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαιδοὺς και τοὺς μάγους και τοὺς φαρμακοὺς και τοὺς Χαλδαίους του ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τα ἐνύπνια αὐτοῦ, και ἦλθαν και ἔστησαν ἐνώπιον του βασιλέως.

3 και είπεν αυτοίς ο βασιλεύς· ηνυπνιάσθην, και εξέστη το πνεύμά μου του γνώναι το ενύπνιον. 4 και ελάλησαν οι Χαλδαιοί τω βασιλεί συριστι· βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι· συ ειπόν το ενύπνιον τοις παισί σου, και την σύγκρισιν αναγγελούμεν. 5 απεκρίθη ο βασιλεύς τοις Χαλδαίοις· ο λόγος απ' εμού απέστη· εάν μη γνωρίσητέ μοι το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού, εις απώλειαν έσεσθε, και οι οικoi υμών διαρπαγήσονται· 6 εάν δε το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού γνωρίσητέ μοι, δόματα και δωρεάς και τιμήν πολλήν λήψεσθε παρ' εμού· πλήν το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού απαγγείλατέ μοι. 7 απεκρίθησαν δεύτερον και είπαν· ο βασιλεύς ειπάτω το ενύπνιον τοις παισίν αυτού, και την σύγκρισιν αυτού αναγγελούμεν. 8 και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπεν· επ' αληθείας οίδα εγώ ότι καιρόν υμεις εξαγοράζετε, καθότι είδετε ότι απέστη απ' εμού το ρήμα. 9 εάν ουν το ενύπνιον μη αναγγείλητέ μοι, οίδα ότι ρήμα ψευδές και διεφθαρμένον συνέθεσθε ειπείν ενώπιόν μου, έως ου ο καιρός παρέλθη· το ενύπνιόν μου είπατέ μοι, και γνώσομαι ότι την σύγκρισιν αυτού αναγγελεύετε μοι. 10 απεκρίθησαν οι Χαλδαιοί ενώπιον του βασιλέως και λέγουσιν· ουκ έστιν άνθρωπος επί της ξηράς, όστις το ρήμα του βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, καθότι πας βασιλεύς μέγας και άρχων ρήμα τοιούτον ουκ επερωτά επασιδόν, μάγον και Χαλδαίον· 11 ότι ο λόγος, ον ο βασιλεύς επερωτά, βαρύς, και έτερος ουκ έστιν, ος αναγγελεύει αυτόν ενώπιον του βασιλέως, αλλ' οι θεοί, ων ουκ έστιν η κατοικία μετά πάσης σαρκός. 12 τότε ο βασιλεύς εν θυμω και οργή είπεν απολέσαι πάντας τους σοφούς Βαβυλώνος· 13 και το δόγμα εξήλθε, και οι σοφοί απεκτένοντο, και εξήτησαν Δανιήλ και τους φίλους αυτού ανελείν. 14 τότε Δανιήλ απεκρίθη βουλήν και γνώμην τω Αριώχ τω αρχιμαγείρω του βασιλέως, ος εξήλθεν αναιρείν τους σοφούς Βαβυλώνος· 15 άρχων του βασιλέως, περί τίνος εξήλθεν η γνώμη η αναιδής εκ προσώπου του βασιλέως; εγνώρισε δε ο Αριώχ το ρήμα τω Δανιήλ. 16 και Δανιήλ εισήλθε και ηξίωσε τον βασιλέα, όπως χρόνον δω αυτω, και την σύγκρισιν αυτού αναγγείλη τω βασιλεί. 17 και εισήλθε Δανιήλ εις τον οίκον αυτού και τω Ανανία και τω Μισαήλ και τω Αζαρία τοις φίλοις αυτού το ρήμα εγνώρισε· 18 και οικτιρμούς εξήτηουν παρά του Θεού του ουρανού υπέρ του μυστηρίου τούτου, όπως αν μη απόλονται Δανιήλ και οι φίλοι αυτού μετά των επιλοίπων σοφών Βαβυλώνος. 19 τότε τω Δανιήλ εν οράματι της νυκτός το μυστήριον απεκαλύφθη· και ευλόγησε τον Θεόν του ουρανού Δανιήλ 20 και είπεν· ειη το όνομα του Θεού ευλογημένον από του αιώνος και έως

του αιώνας, ότι η σοφία και η σύνεσις αυτού εστι · 21 και αυτός αλλοιοί καιρούς και χρόνους, καθιστά βασιλείς και μεθιστά, διδούς σοφίαν τοις σοφοίς και φρόνησιν τοις ειδόσι σύνεσιν · 22 αυτός αποκαλύπτει βαθέα και απόκρυφα, γινώσκων τα εν τω σκότει, και το φως μετ' αυτού εστι · 23 σοί, ο Θεός των πατέρων μου, εξομολογούμαι και αινώ, ότι σοφίαν και δύναμιν δέδωκάς μοι και νυν εγνώρισάς μοι α ηξιώσαμεν παρά σου και το όραμα του βασιλέως εγνώρισάς μοι. 24 και ήλθε Δανιήλ προς Αριώχ, ον κατέστησεν ο βασιλεύς απολέσαι τους σοφούς Βαβυλώνος, και ειπεν αυτω · τους σοφούς Βαβυλώνος μη απολέσης, εισάγαγε δε με ενώπιον του βασιλέως, και την σύγκρισιν τω βασιλεί αναγγελώ. 25 τότε Αριώχ εν σπουδή εισήγαγε τον Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και ειπεν αυτω · εύρηκα άνδρα εκ των υιών της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας, όστις το σύγκριμα τω βασιλεί αναγγελεί. 26 και απεκρίθη ο βασιλεύς και ειπε τω Δανιήλ, ου το όνομα Βαλτάσαρ · ει δύνασαι μοι αναγγείλαι το ενύπνιον, ό είδον, και την σύγκρισιν αυτού; 27 και απεκρίθη Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και ειπε · το μυστήριον, ό ο βασιλεύς επερωτά, ουκ έστι σοφών, μάγων, επασιδών, γαζαρηνών αναγγείλαι τω βασιλεί, 28 αλλ' ή εστι Θεός εν ουρανω αποκαλύπτων μυστήρια και εγνώρισε τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ α δει γενέσθαι επ' εσχάτων των ημερών. το ενύπνιον σου και αι οράσεις της κεφαλής σου επί της κοίτης σου, τούτό εστι. 29 συ, βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου επί της κοίτης σου ανέβησαν τι δει γενέσθαι μετά ταύτα, και ο αποκαλύπτων μυστήρια εγνώρισέ σοι α δει γενέσθαι. 30 και εμοί δε ουκ εν σοφία τη ούση εν εμοί παρά πάντας τους ζώντας το μυστήριον τούτο απεκαλύφθη, αλλ' ένεκεν του την σύγκρισιν τω βασιλεί γνωρίσαι, ίνα τους διαλογισμούς της καρδιάς σου γνωσ. 31 συ, βασιλεύ, εθεώρεις, και ιδού εικών μία, μεγάλη η εικών εκείνη, και η πρόσοψις αυτής υπερφερής, εστώσα προ προσώπου σου, και η όρασις αυτής φοβερά · 32 εικών, ης η κεφαλή χρυσίου χρηστού, αι χείρες και το στήθος και οι βραχιόνες αυτής αργυροί, η κοιλία και οι μηροί χαλκοί, 33 αι κνήμαι σιδηραί, οι πόδες μέρος τι σιδηρούν και μέρος τι οστράκινον. 34 εθεώρεις έως ου ετμήθη λίθος εξ όρους άνευ χειρών και επάταξε την εικόνα επί τους πόδας τους σιδηρούς και οστρακίνους και ελέπτυνεν αυτούς εις τέλος. 35 τότε ελεπτύνθησαν εις άπαξ το όστρακον, ο σίδηρος, ο χαλκός, ο άργυρος, ο χρυσός, και εγένετο ωσει κονιορτός από άλωνος θερινής · και εξήρεν αυτά το πλήθος του πνεύματος, και τόπος ουχ ευρέθη αυτοίς · και ο λίθος ο πατάξας την εικόνα εγενήθη όρος μέγα και επλήρωσε πάσαν την γην.

36 τούτο εστι το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού ερούμεν ενώπιον του βασιλέως. 37 συ, βασιλεύ, βασιλεύς βασιλέων, ω ο Θεός του ουρανού βασιλείαν ισχυράν και κραταιάν και έντιμον έδωκεν, 38 εν παντί τόπω, όπου κατοικούσιν οι υιοί των ανθρώπων, θηρία τε αγρού και πετεινά ουρανού και ιχθύας της θαλάσσης έδωκεν εν τη χειρί σου και κατέστησέ σε κύριον πάντων, συ ει η κεφαλή η χρυσή. 39 και οπίσω σου αναστήσεται βασιλεία ετέρα ήττων σου και βασιλεία τρίτη, ήτις εστιν ο χαλκός, ή κυριεύσει πάσης της γης. 40 και βασιλεία τετάρτη, ήτις έσται ισχυρά ως σίδηρος· ον τρόπον ο σίδηρος λεπύνει και δαμάζει πάντα, ούτως πάντα λεπυνεί και δαμάσει. 41 και ότι είδες τους πόδας και τους δακτύλους μέρος μεν τι οστράκινον μέρος δε τι σιδηρόν, βασιλεία διηρημένη έσται, και από της ρίζης της σιδηράς έσται εν αυτη, ον τρόπον είδες τον σίδηρον αναμεμειγμένον τω οστράκω· 42 και οι δάκτυλοι των ποδών μέρος μεν τι σιδηρόν μέρος δε τι οστράκινον, μέρος τι της βασιλείας έσται ισχυρόν και απ' αυτής έσται συντριβόμενον. 43 ότι είδες τον σίδηρον αναμεμειγμένον τω οστράκω, συμμειγείς έσονται εν σπέρματι ανθρώπων και ουκ έσονται προσκολλώμενοι ούτος μετά τούτου, καθώς ο σίδηρος ουκ αναμείγνυται μετά του οστράκου. 44 και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τους αιώνας ου διαφθαρήσεται, και η βασιλεία αυτού λαω ετέρω ουχ υπολειφθήσεται· λεπυνεί και λικμήσει πάσας τας βασιλείας, και αυτη αναστήσεται εις τους αιώνας. 45 ον τρόπον είδες ότι από όρους ετμήθη λίθος άνευ χειρών και ελέπυνε το όστρακον, τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον άργυρον, τον χρυσόν, ο Θεός ο μέγας εγνώρισε τω βασιλεί α δει γενέσθαι μετά ταύτα, και αληθινόν το ενύπνιον, και πιστή η σύγκρισις αυτού. 46 τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ έπεσεν επί πρόσωπον και τω Δανιήλ προσεκόνησε και μαναά και ευωδίας ειπε σπείσαι αυτω. 47 και αποκριθείς ο βασιλεύς ειπε τω Δανιήλ· επ' αληθείας ο Θεός υμών αυτός εστι Θεός θεών και κύριος των βασιλέων και αποκαλύπτων μυστήρια, ότι ηδυνήθης αποκαλύψαι το μυστήριον τούτο. 48 και εμεγάλυνεν ο βασιλεύς τον Δανιήλ και δόματα μεγάλα και πολλά έδωκεν αυτω και κατέστησεν αυτόν επί πάσης χώρας Βαβυλώνος και άρχοντα σατραπών επί πάντας τους σοφούς Βαβυλώνος. 49 και Δανιήλ ητήσατο παρά του βασιλέως, και κατέστησεν επί τα έργα της χώρας Βαβυλώνος τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ· και Δανιήλ ην εν τη αυλή του βασιλέως.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΕΤΟΥΣ οκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς εποίησεν εικόνα χρυσήν, ύψος αυτής πήχεων εξήκοντα, εύρος αυτής πήχεων εξ, και έστησεν αυτήν εν πεδίω Δειρά, εν χώρα Βαβυλώνος. 2 και απέστειλε συναγαγείν τους υπάτους και τους στρατηγούς και τους τοπάρχας, ηγουμένους τε και τυράννους και τους επ' εξουσιών και πάντας τους άρχοντας των χωρών ελθειν εις τα εγκαινία της εικόνας, ην έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. 3 και συνήχθησαν οι τοπάρχαι, ύπατοι, στρατηγοί, ηγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οι επ' εξουσιών και πάντες οι άρχοντες των χωρών εις τον εγκαινισμόν της εικόνας, ην έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, και ειστήκεισαν ενώπιον της εικόνας. 4 και ο κήρυξ εβόα εν ισχύϊ· υμίν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλώσσαι· 5 ή αν ωρα ακούσητε της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης τε και ψαλτηρίου, συμφωνίας και παντός γένους μουσικών, πίπτοντες προσκυνείτε τη εικόνι τη χρυσή, ή έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· 6 και ος αν μη πεσών προσκυνήση, αυτη τη ωρα εμβληθήσεται εις την κάμινον του πυρός την καιομένην. 7 και εγένετο όταν ήκουον οι λαοί της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης τε και ψαλτηρίου και συμφωνίας και παντός γένους μουσικών, πίπτοντες πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι, προσεκύνουν τη εικόνι τη χρυσή, ή έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. 8 τότε προσήλθοσαν άνδρες Χαλδαιοι και διέβαλον τους Ιουδαιοις 9 τω βασιλει Ναβουχοδονόσορ· βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι. 10 συ βασιλεύ, έθηκας δόγμα πάντα άνθρωπον, ος αν ακούση της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης και ψαλτηρίου και συμφωνίας και παντός γένους μουσικών 11 και μη πεσών προσκυνήση τη εικόνι τη χρυσή, εμβληθήσεται εις την κάμινον του πυρός την καιομένην. 12 εισίν άνδρες Ιουδαιοι, ους κατέστησας επί τα έργα της χώρας Βαβυλώνος, Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, οί ουχ υπήκουσαν, βασιλεύ, τω δόγματι σου, τοις θεοίς σου ου λατρεύουσι, και τη εικόνι τη χρυσή, ή έστησας, ου προσκυνούσι. 13 τότε Ναβουχοδονόσορ εν θυμω και οργή ειπεν αγαγειν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, και ήχθησαν ενώπιον του βασιλέως. 14 και απεκριθη Ναβουχοδονόσορ και ειπεν αυτοίς· ει αληθώς Σεδράχ,

Μισάχ, Αβδεναγώ, τοις θεοίς μου ου λατρεύετε και τη εικόνη τη χρυσή, ή έστησα, ου προσκυνείτε; 15 νυν ουν ει έχετε ετοιμώς, ίνα ως αν ακούσητε της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης τε και ψαλτηρίου και συμφωνίας και παντός γένους μουσικών, πεσόντες προσκυνήσητε τη εικόνη τη χρυσή, ή εποίησα · εάν δε μη προσκυνήσητε, αυτη τη ωρα εμβληθήσεσθε εις την κάμινον του πυρός την καιομένην. και τις εστι Θεός, ος εξελείται υμάς εκ των χειρών μου; 16 και απεκριθήσαν Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ λέγοντες τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ · ου χρείαν έχομεν ημείς περι του ρήματος τούτου αποκριθέναι σοι · 17 έστι γαρ Θεός ημών εν ουρανοίς, ω ημείς λατρεύομεν, δυνατός εξελέσθαι ημάς εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης, και εκ των χειρών σου, βασιλεύ, ρύσεται ημάς · 18 και εάν μη, γνωστόν έστω σοι, βασιλεύ, ότι τοις θεοίς σου ου λατρεύομεν και τη εικόνη, ή έστησας, ου προσκυνούμεν. 19 τότε Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού, και η όψις του προσώπου αυτού ηλλοιώθη επί Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, και ειπεν εκκαύσαι την κάμινον επταπλασίως, έως ου εις τέλος εκκαή · 20 και άνδρας ισχυρούς ισχυΐ ειπε πεδήσαντας τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ εμβαλιν εις την κάμινον του πυρός την καιομένην. 21 τότε οι άνδρες εκείνοι επεδήθησαν συν τοις σαραβάροις αυτών και τιάραις και περικνημίσι και εβλήθησαν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης, 22 επει το ρήμα του βασιλέως υπερίσχυσε και η κάμιнос εξεκαύθη εκ περισσοΰ. 23 και οι τρεις οΰτοι, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, έπεσον εις μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης πεπεδημένοι. και περιεπάτουεν εν μέσω της φλογός υμνούντες τον Θεόν και ευλογούντες τον Κύριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΖΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

1 ΚΑΙ συστάς Αζαρίας προσύξατο οΰτως και ανοίξας το στόμα αυτού εν μέσω του πυρός ειπεν ·

2 Ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετός, και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας, 3 ότι δίκαιος ει επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν, και πάντα τα έργα σου αληθινά, και ευθείαι αι οδοί σου, και πάσαι αι κρίσεις σου αλήθεια, 4 και κρίματα αληθείας εποίησας κατά πάντα, α επήγαγες ημίν και επί την πόλιν την αγίαν την των πατέρων ημών Ιερουσαλήμ, ότι εν αληθεία και κρίσει επήγαγες ταΰτα πάντα, δια τας αμαρτίας ημών. 5 ότι

ημάρτομεν και ηνομήσαμεν αποστήναι από σου 6 και εξημάρτομεν εν πάσι και των εντολών σου ουκ ηκούσαμεν, ουδέ συνετηρήσαμεν ουδέ εποιήσαμεν καθώς ενετείλω ημίν, ίνα εϋ ημίν γένηται. 7 και πάντα, όσα επήγαγες ημίν και πάντα όσα εποίησας ημίν, εν αληθινή κρίσει εποίησας 8 και παρέδωκας ημάς εις χείρας εχθρών ανόμων, εχθίστων αποστατών, και βασιλεί αδικω και πονηροτάτω παρά πάσαν την γην. 9 και νυν ουκ έστιν ημίν ανοίξαι το στόμα · αισχώνη και όνειδος εγενήθημεν τοις δούλοις σου και τοις σεβομένοις σε. 10 μη δη παραδώης ημάς εις τέλος δια το όνομά σου και μη διασκεδάσης την διαθήκην σου 11 και μη αποστήσης το έλεός σου αφ' ημών δια Αβραάμ τον ηγαπημένον υπό σου και δια Ισαάκ τον δούλόν σου και Ισραήλ τον άγιόν σου, 12 οίς ελάλησας πληθύναι το σπέρμα αυτών ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης. 13 ότι, δέσποτα, εσμικρύνθημεν παρά πάντα τα έθνη και εσμεν ταπεινοί εν πάση τη γη σήμεραν δια τας αμαρτίας ημών, 14 και ουκ έστιν εν τω καιρω τούτω άρχων και προφήτης και ηγούμενος, ουδέ ολοκαύτωσις ουδέ θυσία ουδέ προσφορά ουδέ θυμίαμα, ου τόπος του καρπώσαι ενώπιόν σου και ευρείν έλεος · 15 αλλ' εν ψυχή συντετριμμένη και πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν 16 ως εν ολοκαυτώμασι κριών και ταύρων και ως εν μυριάσιν αρνών πόνων, ούτως γενέσθω η θυσία ημών ενώπιόν σου σήμεραν και εκτελέσαι όπισθεν σου, ότι ουκ έσται αισχώνη τοις πεποιθόσιν επί σε. 17 και νυν εξακολουθούμεν εν όλη καρδια και φοβούμεθά σε και ζητούμεν το πρόσωπόν σου, 18 μη καταισχύνης ημάς, αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά την επείκειάν σου και κατά το πλήθος του ελέους σου 19 και εξελού ημάς κατά τα θαυμάσιά σου και δος δόξαν τω ονόματί σου, Κύριε. και εντραπήσαν πάντες οι ενδεικνύμενοι τοις δούλοις σου κακά 20 και καταισχνθείσαν από πάσης δυναστείας, και η ισχύς αυτών συντριβεί · 21 και γνώτωσαν ότι συ ει Κύριος Θεός μόνος και ένδοξος εφ' όλην την οικουμένην.

22 Και ου διέλιπον οι εμβάλλοντες αυτούς υπηρέται του βασιλέως καίοντες την κάμινον νάφθαν και πίσσαν και στυππίον και κληματίδα. 23 και διεχείτο η φλόξ επάνω της καμίνου επί πήχεις τεσσαρακονταεννέα. 24 και διώδευσε και ενεπύρισεν ους εύρε περί την κάμινον των Χαλδαιών. 25 ο δε άγγελος Κυρίου συγκατέβη άμα τοις περι τον Αζαριαν εις την κάμινον και εξετίναξε την φλόγα του πυρός εκ της καμίνου 26 και εποίησε το μέσον της καμίνου ως πνεύμα δρόσου διασυρίζον, και ουχ ήψατο αυτών το καθόλου το πυρ και ουκ

ελύπησεν ουδέ παρηνώχλησεν αυτοίς.

27 Τότε οι τρεις ως εξ ενός στόματος ὕμνον και ἐδόξαζον και ηυλόγουν τον Θεόν εν τη καμίνω λέγοντες·

28 Ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετός και υπερυψούμενος εις τους αιώνας, 29 και ευλογημένον το ὄνομα της δόξης σου το ἅγιον και υπεραινετόν και υπερυψούμενον εις πάντας τους αιώνας. 30 ευλογημένος ει εν τῷ ναῶ της αγίας δόξης σου και υπερύμνητος και υπερένδοξος εις τους αιώνας. 31 ευλογημένος ει ο επιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος επί Χερουβίμ και αινετός και υπερυψούμενος εις τους αιώνας. 32 ευλογημένος ει επί θρόνου της βασιλείας σου και υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τους αιώνας. 33 ευλογημένος ει εν τῷ στερεώματι του ουρανοῦ και ὑμνητός και δεδοξασμένος εις τους αιώνας. 34 ευλογεῖτε, πάντα τα ἔργα Κυρίου τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 35 ευλογεῖτε, ουρανοὶ τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 36 ευλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 37 ευλογεῖτε, ὕδατα πάντα τα ὑπεράνω του ουρανοῦ τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 38 ευλογεῖτε, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 39 ευλογεῖτε, ἥλιος και σελήνη τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 40 ευλογεῖτε, ἀστρα του ουρανοῦ τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 41 ευλογεῖτω πας ὄμβρος και δρόσος τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 42 ευλογεῖτε, πάντα τα πνεύματα τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 43 ευλογεῖτε, πυρ και καύμα τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. [44 ευλογεῖτε, ψύχος και καύσων τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 45 ευλογεῖτε, δρόσοι και νιφετοὶ τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας]. 46 ευλογεῖτε, νύκτες και ἡμέραι τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 47 ευλογεῖτε, φως και σκότος τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 48 ευλογεῖτε, ψύχος και καύμα, τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 49 ευλογεῖτε, πάχνη και χιόνες, τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 50 ευλογεῖτε, αστραπαὶ και νεφέλαι τον Κύριον· ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αιώνας. 51 ευλογεῖτω ἡ γῆ τον Κύριον· ὑμνεῖτω και υπερυψοῦτω αὐτόν εις τους αιώνας. 52 ευλογεῖτε,

ὄρη και βουνοί τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 53 ευλογείτε, πάντα τα φύόμενα εν τη γη, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 54 ευλογείτε, θάλασσα και ποταμοί, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 55 ευλογείτε, αι πηγαί, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 56 ευλογείτε, κήτη και πάντα τα κινούμενα εν τοις ὕδασι, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 57 ευλογείτε, πάντα τα πετεινά του ουρανού, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 58 ευλογείτε, πάντα τα θηρία και τα κτήνη, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 59 ευλογείτε, υιοί των ανθρώπων, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 60 ευλογείτε, Ισραήλ, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 61 ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 62 ευλογείτε, δούλοι Κυρίου, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 63 ευλογείτε, πνεύματα και ψυχαί δικαίων, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 64 ευλογείτε, ὅσοι και ταπεινοί τη καρδία, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας. 65 ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, Μισαήλ, τον Κύριον · υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας, ὅτι εξείλετο ημᾶς ἐξ ἄδου και εκ χειρός θανάτου ἔσωσεν ημᾶς, ἐρρύσατο ημᾶς εκ μέσου καμίνου καιομένης φλογός και εκ μέσου πυρός ἐρρύσατο ημᾶς. 66 ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εις τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. 67 ευλογείτε, πάντες οι σεβόμενοι τον Κύριον τον Θεόν των θεῶν, υμνείτε και ἐξομολογείσθε, ὅτι εις τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ.

24 Και Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν και ἐθαύμασε και ἐξανέστη εν σπουδή και εἶπε τοις μεγιστάσιν αὐτοῦ · οὐχί ἄνδρας τρεις ἐβάλομεν εις το μέσον του πυρός πεπεδημένους; και εἶπον τῷ βασιλεῖ · ἀληθῶς, βασιλεῦ. 25 και εἶπεν ο βασιλεὺς · ἰδοὺ ἐγὼ ὀρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους και περιπατούντας εν μέσω του πυρός, και διαφθορά οὐκ ἔστιν εν αὐτοῖς, και ἡ ὄρασις του τετάρτου ὁμοία υἱῷ Θεοῦ. 26 τότε προσήλθε Ναβουχοδονόσορ προς την θύραν της καμίνου του πυρός της καιομένης και εἶπε · Σεδράχ, Μισάχ, Αβδαναγῶ, οι δούλοι του Θεοῦ του Υψίστου, ἐξέλθετε και δεῦτε. και ἐξήλθον Σεδράχ, Μισάχ, Αβδαναγῶ εκ μέσου του πυρός. 27 και συνάγονται οι σατράπαι και οι στρατηγοί και οι τοπάρχαι και οι δυνάσται του βασιλέως και ἐθεώρουν τους ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν το

πυρ του σώματος αυτών, και η θρίξ της κεφαλής αυτών ουκ εφλογίσθη, και τα σαράβαρα αυτών ουκ ηλλοιώθη, και οσμή πυρός ουκ ην εν αυτοίς. 28 και απεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς και είπεν· ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, ος απέστειλε τον άγγελον αυτού και εξείλατο τους παίδας αυτού, ότι επειοίθεισαν επ' αυτω και το ρήμα του βασιλέως ηλλοίωσαν και παρέδωκαν τα σώματα αυτών εις πυρ, όπως μη λατρεύσωσι μηδέ προσκυνήσωσι παντί θεω, αλλ' ή τω Θεω αυτών. 29 και εγώ εκτίθεμαι δόγμα· πας λαός, φυλή, γλώσσα, ή εάν είπη βλασφημίαν κατά του Θεού Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, εις απώλειαν έσονται και οι οικoi αυτών εις διαρπαγήν, καθότι ουκ έστι θεός έτερος, όστις δυνήσεται ρύσασθαι ούτως. 30 τότε ο βασιλεύς κατεύθυνε τον Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ εν τη χώρα Βαβυλώνος και ηύξησεν αυτούς και ηξίωσεν. αυτούς ηγεισθαι πάντων των Ιουδαίων των εν τη βασιλεία αυτού.

31 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς πάσι τοις λαοίς, φυλαίς και γλώσσαις τοις οικούσιν εν πάση τη γη· ειρήνη υμίν πληθυνθείη· 32 τα σημεία και τα τέρατα, α εποίησε μετ' εμού ο Θεός ο Ύψιστος, ήρρεσεν εναντίον εμού αναγγείλαι υμίν 33 ως μεγάλα και ισχυρά· η βασιλεία αυτού βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εις γενεάν και γενεάν.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ ευθηνών ήμην εν τω οίκω μου και ευθαλών. 2 ενόπνιον είδον, και εφοβήρισέ με, και εταράχθην επί της κοίτης μου, και αι οράσεις της κεφαλής μου ετάραζάν με. 3 και δι' εμού ετέθη δόγμα του εισαγαγείν ενώπιόν μου πάντας τους σοφούς Βαβυλώνος, όπως την σύγκρισιν του ενυπνίου γνωρίσωσί μοι. 4 και εισεπορεύοντο οι επασιδοί, μάγοι, γαζαρηνοί, Χαλδαιοι, και το ενόπνιον εγώ είπα ενώπιον αυτών, και την σύγκρισιν αυτού ουκ εγνώρισάν μοι, 5 έως ήλθε Δανιήλ, ου το όνομα Βαλτάσαρ κατά το όνομα του Θεού μου, ος πνεύμα Θεού άγιον εν εαυτω έχει, και το ενόπνιον ενώπιον αυτού είπα· 6 Βαλτάσαρ ο άρχων των επασιδών, ον εγώ έγνων ότι πνεύμα Θεού άγιον εν σοί και παν μυστήριον ουκ

αδυνατεί σε, άκουσον την όρασιν του ενυπνίου μου, ου είδον, και την σύγκρισιν αυτού ειπόν μοι· 7 επί της κοίτης μου εθεώρουν, και ιδού δένδρον εν μέσω της γης, και το ύψος αυτού πολύ. 8 εμεγαλύνθη το δένδρον και ίσχυσε, και το ύψος αυτού έφθασεν έως του ουρανού και το κύτος αυτού εις το πέρας απάσης της γης· 9 τα φύλλα αυτού ωραία, και ο καρπός αυτού πολύς, και τροφή πάντων εν αυτώ· και υποκάτω αυτού κατεσκήνουν τα θηρία τα άγρια, και εν τοις κλάδοις αυτού κατώκουν τα όρνεα του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα σάρξ. 10 εθεώρουν εν οράματι της νυκτός επί της κοίτης μου, και ιδού είρ και άγιος απ' ουρανού κατέβη 11 και εφώνησεν εν ισχυϊ και ούτως είπε· εκκόψατε το δένδρον και εκτίλατε τους κλάδους αυτού και εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού· σαλευθήτωσαν τα θηρία υποκάτωθεν αυτού και τα όρνεα από των κλάδων αυτού· 12 πλήν την φυήν των ριζών αυτού εν τη γη εάσατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλόη τη έξω, και εν τη δρόσω του ουρανού κοιτασθήσεται, και μετά των θηρίων η μερίς αυτού εν τω χόρτω της γης. 13 η καρδιά αυτού από των ανθρώπων αλλοιωθήσεται, και καρδιά θηρίου δοθήσεται αυτώ, και επτά καιροί αλλαγήςονται επ' αυτόν. 14 δια συγκρίματος είρ ο λόγος, και ρήμα αγίων το επερώτημα, ίνα γνώσιν οι ζώντες ότι Κύριός εστιν ο ύψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω εάν δόξη, δώσει αυτήν και εξουδένωμα ανθρώπων αναστήσει επ' αυτήν. 15 τούτο το ενύπνιον, ό είδον εγώ Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, και συ, Βαλτάσαρ, το σύγκριμα ειπόν, ότι πάντες οι σοφοί της βασιλείας μου ου δύνανται το σύγκριμα αυτού δηλώσαι μοι, συ δε, Δανιήλ, δύνασαι, ότι πνεύμα Θεού άγιον εν σοί. - 16 Τότε Δανιήλ, ου το όνομα Βαλτάσαρ, απηνεώθη ωσει ωραν μίαν, και οι διαλογισμοί αυτού συνετάρασσον αυτόν. και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπεν· Βαλτάσαρ, το ενύπνιον και η σύγκρισις μη κατασπευσάτω σε· και απεκρίθη Βαλτάσαρ και είπε· κύριε, το ενύπνιον έστω τοις μισούσί σε και η σύγκρισις αυτού τοις εχθροίς σου. 17 το δένδρον, ό είδες το μεγαλυνθέν και το ισχυκός, ου το ύψος έφθανεν εις τον ουρανόν και το κύτος αυτού εις πάσαν την γην 18 και τα φύλλα αυτού ευθαλή και ο καρπός αυτού πολύς και τροφή πάσιν εν αυτώ, υποκάτω αυτού κατώκουν τα θηρία τα άγρια και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα όρνεα του ουρανού, 19 συ ει, βασιλεύ, ότι εμεγαλύνθης και ίσχυσας και η μεγαλωσύνη σου εμεγαλύνθη και έφθασεν εις τον ουρανόν και η κυριεία σου εις τα πέρατα της γης. 20 και ότι είδεν ο βασιλεύς είρ και άγιον καταβαίνοντα από του ουρανού, και είπεν· εκτίλατε το

δένδρον και διαφθείρατε αυτό, πλήν την φυήν των ριζών αυτού εν τη γη εάσατε και εν δεσμω σιδηρω και εν χαλκω και εν τη χλόη τη έξω, και εν τη δρόσω του ουρανού αυλισθήσεται, και μετά θηρίων αγρίων η μερίς αυτού, έως ου επτά καιροί αλλοιωθώσιν επ' αυτόν, 21 τούτο η σύγκρισις αυτού, βασιλεύ. και σύγκριμα Υψίστου εστιν, ό έφθασεν επί τον κύριόν μου τον βασιλέα, 22 και σε εκδιώξουσιν από των ανθρώπων, και μετά θηρίων αγρίων έσται η κατοικία σου, και χόρτον ως βούν ψωμιούσί σε και από της δρόσου του ουρανού αυλισθήση, και επτά καιροί αλλαγήσονται επί σε, έως ου γνωσ ότι κυριεύει ο Ύψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω αν δόξη, δώσει αυτήν. 23 και ό τι είπαν· εάσατε την φυήν των ριζών του δένδρου, η βασιλεία σου σοί μενει, αφ' ης αν γνωσ την εξουσίαν την ουράνιον. 24 δια τούτο, βασιλεύ, η βουλή μου αρεσάτω σοι και τας αμαρτίας σου εν ελεημοσύναις λύτρωσαι και τας αδικίας εν οικτιρμοίς πενήτων· ίσως έσται μακρόθυμος τοις παραπτώμασί σου ο Θεός. - 25 Ταύτα πάντα έφθασεν επί Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα. 26 μετά δωδεκάμηνον επί τω ναω της βασιλείας αυτού εν Βαβυλώνι περιπατών 27 απεκρίθη ο βασιλεύς και είπεν· ουχ αύτη εστι Βαβυλών η μεγάλη, ην εγώ ωκοδόμησα εις οίκον βασιλείας εν τω κράτει της ισχύος μου εις τιμήν της δόξης μου; 28 έτι του λόγου εν τω στόματι του βασιλέως όντος, φωνή απ' ουρανού εγένετο· σοί λέγουσι, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύ, η βασιλεία παρήλθεν από σου, 29 και από των ανθρώπων σε εκδιώξουσι, και μετά θηρίων αγρίων η κατοικία σου και χόρτον ως βούν ψωμιούσί σε, και επτά καιροί αλλαγήσονται επί σε, έως ου γνωσ, ό τι κυριεύει ο Ύψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω αν δόξη, δώσει αυτήν. 30 αυτη τη ωρα ο λόγος συνετελέσθη επί Ναβουχοδονόσορ, και από των ανθρώπων εξεδιώχθη και χόρτον ως βούς ήσθιε, και από της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβάφη, έως ου αι τρίχες αυτού ως λεόντων εμεγαλύνθησαν και οι όνυχες αυτού ως ορνέων. - 31 Και μετά το τέλος των ημερών εγώ Ναβουχοδονόσορ τους οφθαλμούς μου εις τον ουρανόν ανέλαβον, και αι φρένες μου επ' εμέ επεστράφησαν, και τω Ύψιστω ηυλόγησα και τω ζώντι εις τον αιώνα ήνεσα και εδόξασα, ό τι η εξουσία αυτού εξουσία αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν, 32 και πάντες οι κατοικούντες την γην ως ουδέν ελογίσθησαν, και κατά το θέλημα αυτού ποιεί εν τη δυνάμει του ουρανού και εν τη κατοικία της γης, και ουκ έστιν ος αντιποιήσεται τη χειρί αυτού και ερεί αυτω· τι εποίησας; 33 αυτω τω καιρω αι φρένες μου επεστράφησαν επ' εμέ, και εις την τιμήν της βασιλείας μου

ήλθον, και η μορφή μου επέστρεψεν επ' εμέ, και οι τύραννοί μου και οι μεγιστάνές μου εξήτουν με, και επί την βασιλείαν μου εκραταιώθην, και μεγαλωσύνη περισσότερα προσετέθη μοι. 34 νυν ουν εγώ Ναβουχοδονόσορ αινώ και υπερυψώ και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, ότι πάντα τα έργα αυτού αληθινά και αι τρίβοι αυτού κρίσεις, και πάντας τους πορευομένους εν υπερηφανία δύναται ταπεινώσαι.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΒΑΛΤΑΣΑΡ ο βασιλεύς εποίησε δείπνον μέγα τοις μεγιστάσιν αυτού χιλίους, και κατέναντι των χιλίων ο οίνος. 2 και πίνων Βαλτάσαρ είπεν εν τη γεύσει του οίνου του ενεγκείν τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, α εξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, και πέτωσαν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού και αι παλλακαί αυτού και αι παράκοιτοι αυτού. 3 και ηνέχθησαν τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, α εξήνεγκεν εκ του ναού του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, και έπινον εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού και αι παλλακαί αυτού και αι παράκοιτοι αυτού · 4 έπινον οίνον και ήνεσαν τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς και χαλκούς και σιδηρούς και ξυλίνους και λιθίνους. 5 εν αυτη τη ωρα εξήλθον δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και έγγραφον κατέναντι της λαμπάδος επί το κονίαμα του τοίχου του οίκου του βασιλέως, και ο βασιλεύς εθεώρει τους αστραγάλους της χειρός της γραφούσης. 6 τότε του βασιλέως η μορφή ηλλοιώθη, και οι διαλογισμοί αυτού συνετάρασσον αυτόν, και οι σύνδεσμοι της οσφύος αυτού διελύοντο, και τα γόνατα αυτού συνεκροτούντο. 7 και εβόησεν ο βασιλεύς εν ισχύϊ του εισαγαγείν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνούς και είπε τοις σοφοίς Βαβυλώνος · ος αν αναγνω την γραφήν ταύτην και την σύγκρισιν γνωρίση μοι, πορφύραν ενδύσεται, και ο μανιάκης ο χρυσοός επί τον τράχηλον αυτού, και τρίτος εν τη βασιλεία μου άρξει. 8 και εισεπορεύοντο πάντες οι σοφοί του βασιλέως και ουκ ηδύναντο την γραφήν αναγνώναι, ουδέ την σύγκρισιν γνωρίσαι τω βασιλεί. 9 και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ πολύ εταράχθη, και η

μορφή αυτού ηλλοιώθη επ' αυτώ, και οι μεγιστάνες αυτού συνεταράσσοντο. - 10 Και εισήλθεν η βασίλισσα εις τον οίκον του πότου και ειπε· βασιλεύ, εις τον αιώνα ζήθι· μη ταρασσέτωσάν σε οι διαλογισμοί σου, και η μορφή σου μη αλλοιούσθω· 11 έστιν ανήρ εν τη βασιλεία σου, εν ω πνεύμα Θεού, και εν ταις ημέραις του πατρός σου γρηγόρησις και σύνεσις ευρέθη εν αυτώ, και ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου άρχοντα επασιδών, μάγων, Χαλδαιών, γαζαρηνών κατέστησεν αυτόν, 12 ότι πνεύμα περισσόν εν αυτώ και φρόνησις και σύνεσις εν αυτώ, συγκρίνων ενύπνια και αναγγέλλων κρατούμενα και λύων συνδέσμους, Δανιήλ, και ο βασιλεύς επέθηκεν όνομα αυτώ Βαλτάσαρ· νυν συν κληθήτω, και την σύγκρισιν αυτού αναγγελεί σοι. - 13 Τότε Δανιήλ εισήχθη ενώπιον του βασιλέως, και ειπεν ο βασιλεύς τω Δανιήλ· συ ει Δανιήλ, ο από των υιών της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας, ης ήγαγεν ο βασιλεύς ο πατήρ μου; 14 ήκουσα περι σου ότι πνεύμα Θεού εν σοί, και γρηγόρησις και σύνεσις και σοφία περισσή ευρέθη εν σοί. 15 και νυν εισήλθον ενώπιόν μου οι σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ινα την γραφήν ταύτην αναγνώσι και την σύγκρισιν αυτής γνωρίσωσί μοι, και ουκ ηδυνήθησαν αναγγελαί μοι. 16 και εγώ ήκουσα περι σου ότι δύνασαι κρίματα συγκρίναι· νυν συν εάν δυνηθής την γραφήν αναγώναι και την σύγκρισιν αυτής γνωρίσαι μοι, πορφύραν ενδόση, και ο μανιάκης ο χρυσοός έσται επί τον τράχηλόν σου, και τρίτος εν τη βασιλεία μου άρξεις. 17 τότε απεκριθη Δανιήλ και ειπεν ενώπιον του βασιλέως· τα δόματά σου σοί έστω, και την δωρεάν της οικίας σου ετέρωδος, εγώ δε την γραφήν αναγνώσομαι τω βασιλεί και την σύγκρισιν αυτής γνωρίσω σοι. 18 Βασιλεύ, ο Θεός ο ύπιστος την βασιλείαν και την μεγαλωσύνην και την τιμήν και την δόξαν έδωκε Ναβουχοδονόσορ τω πατρί σου, 19 και από της μεγαλωσύνης, ης έδωκεν αυτώ, πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι ήσαν τρέμοντες και φοβούμενοι από προσώπου αυτού· ους ηβούλετο αυτός ανήρει, και ους ηβούλετο αυτός έτυπτε, και ους ηβούλετο αυτός ύψου, και ους ηβούλετο αυτός εταπείνου. 20 και ότε υψώθη η καρδια αυτού και το πνεύμα αυτού εκραταιώθη του υπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη από του θρόνου της βασιλείας αυτού, και η τιμή αφηρέθη απ' αυτού, 21 και από των ανθρώπων εξεδιώχθη, και η καρδια αυτού μετά των θηρίων εδόθη, και μετά των ονάγρων η κατοικια αυτού, και χόρτον ως βούν εψώμιζον αυτόν, και από της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβάφη, έως ου έγνω ότι κυριεύει ο Θεός ύπιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω αν δόξη, δώσει αυτήν. 22 και συ συν ο

υιος αυτού Βαλτάσαρ ουκ εταπεινώσας την καρδιαν σου κατενώπιον του Θεού · ου πάντα ταύτα έγνωσ; 23 και επί τον Κύριον Θεόν του ουρανού υψώθης, και τα σκεύη του οίκου αυτού ήνεγκαν ενώπιόν σου, και συ και οι μεγασιάνές σου και αι παλλακαί σου και αι παράκοιτοί σου οίνον επίνετε εν αυτοίς, και τους θεούς τους χρυσοούς και αργυρούς και χαλκούς και σιδηρούς και ξυλίνους και λιθίνους, οί ου βλέπουσι και οί ουκ ακούουσι και ου γινώσκουσιν, ήνεσας και τον Θεόν, ου η πνοή σου εν χειρί αυτού και πάσαι αι οδοί σου, αυτόν ουκ εδόξασας. 24 δια τούτο εκ προσώπου αυτού απεστάλη αστράγαλος χειρός και την γραφήν ταύτην ενέταξε. 25 και αύτη η γραφή εντεταγμένη · μανή, θεκέλ, φάρες. 26 τούτο το σύγκριμα του ρήματος · μανή, εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και επλήρωσεν αυτήν · 27 θεκέλ, εστάθη εν ζυγω και ευρέθη υστερούσα · 28 φάρες, διήρηται η βασιλεία σου, και εδόθη Μήδοις και Πέρσαις. - 29 Και ειπε Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ πορφύραν και τον μανιάκην τον χρυσοόν περιέθηκαν περι τον τράχηλον αυτού, και εκήρυξε περι αυτού είναι αυτόν άρχοντα τρίτον εν τη βασιλεία. 30 εν αυτη τη νυκτι ανηρέθη Βαλτάσαρ ο βασιλεύς ο Χαλδαιών. 31 και Δαρείος ο Μήδος παρέλαβε την βασιλείαν, ων ετών εξήκοντα δύο.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ήρεσεν ενώπιον Δαρείου και κατέστησεν επί της βασιλείας σατράπας εκατόν είκοσι του είναι αυτούς εν όλη τη βασιλεία αυτού 2 και επάνω αυτών τακτικούς τρεις, ων ην Δανιήλ εις εξ αυτών, του αποδιδόναι αυτοίς τους σατράπας λόγον, όπως ο βασιλεύς μη ενοχλήται. 3 και ην Δανιήλ υπέρ αυτούς, ότι πνεύμα περισσόν εν αυτω. και ο βασιλεύς κατέστησεν αυτόν εφ' όλης της βασιλείας αυτού. 4 και οι τακτικοί και οι σατράπαι, εζήτουν πρόφασιν ευρείν κατά Δανιήλ · και πάσαν πρόφασιν και παράπτωμα και αμπλάκημα ουχ εύρον κατ' αυτού, ότι πιστός ην. 5 και είπον οι τακτικοί · ουχ ευρήσομεν κατά Δανιήλ πρόφασιν, ει μη εν νομίμοις Θεού αυτού. - 6 Τότε οι τακτικοί και οι σατράπαι παρέστησαν τω βασιλεί και είπαν αυτω · Δαρείε βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι · 7 συνεβουλεύσαντο πάντες

οι επί της βασιλείας σου στρατηγοί και σατράπαι, ύπατοι και τοπάρχαι, του στήσαι στάσει βασιλική και ενισχύσαι ορισμόν, όπως ος αν αιτήση αίτημα παρά παντός θεού και ανθρώπου έως ημερών τριάκοντα, αλλ' ή παρά σου, βασιλεύ, εμβληθήσεται εις τον λάκκον των λεόντων. 8 νυν ουν, βασιλεύ, στήσον τον ορισμόν και έκθες γραφήν, όπως μη αλλοιωθή το δόγμα Περσών και Μήδων. 9 τότε ο βασιλεύς Δαρειός επέταξε γραφήναι το δόγμα. - 10 Και Δανιήλ, ηνίκα έγνω ότι ενετάγη το δόγμα, εισήλθεν εις τον οίκον αυτού, και αι θυρίδες ανεωγμένοι αυτώ εν τοις υπερώοις αυτού κατέναντι Ιερουσαλήμ, και καιρούς τρεις της ημέρας ην κάμπτων επί τα γόνατα αυτού και προσευχόμενος και εξομολογούμενος εναντίον του Θεού αυτού, καθώς ην ποιών έμπροσθεν. 11 τότε οι άνδρες εκείνοι παρετήρησαν και εύρον τον Δανιήλ αξιούντα και δεόμενον του Θεού αυτού. 12 και προσελθόντες λέγουσι τω βασιλεί· βασιλεύ, ουχ ορισμόν έταξας, όπως πας άνθρωπος, ος αν αιτήση παρά παντός θεού και ανθρώπου αίτημα έως ημερών τριάκοντα, αλλ' ή παρά σου, βασιλεύ, εμβληθήσεται εις τον λάκκον των λεόντων; και ειπεν ο βασιλεύς· αληθινός ο λόγος, και το δόγμα Μήδων και Περσών ου παρελεύσεται. 13 τότε απεκρίθησαν και λέγουσιν ενώπιον του βασιλέως· Δανιήλ ο από των υιών της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας ουχ υπετάγη τω δόγματί σου, και καιρούς τρεις της ημέρας αιτεί παρά του Θεού αυτού τα αιτήματα αυτού. 14 τότε ο βασιλεύς, ως το ρήμα ήκουσε, πολύ ελυπήθη επ' αυτώ και περί του Δανιήλ ηγωνίσαστο του εξελέσθαι αυτόν και έως εσπέρας ην αγωνιζόμενος του εξελέσθαι αυτόν. 15 τότε οι άνδρες εκείνοι λέγουσι τω βασιλεί· γνώθι, βασιλεύ, ότι το δόγμα Μήδοις και Πέρσαις του παν ορισμόν και στάσιν, ην αν ο βασιλεύς στήση, ου δει παραλλάξαι. - 16 Τότε ο βασιλεύς ειπε και ήγαγον τον Δανιήλ και ενέβαλον αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων· και ειπεν ο βασιλεύς τω Δανιήλ· ο Θεός σου, ω συ λατρεύεις ενδελεχώς, αυτός εξελείται σε. 17 και ήνεγκαν λίθον και επέθηκαν επί το στόμα του λάκκου, και εσφραγίσαστο ο βασιλεύς εν τω δακτυλίω αυτού και εν τω δακτυλίω των μεγιστάνων αυτού, όπως μη αλλοιωθή πράγμα εν τω Δανιήλ. 18 και απήλθεν ο βασιλεύς εις τον οίκον αυτού και εκοιμήθη άδειπνος, και εδέσματα ουκ εισήνεγκαν αυτώ και ο ύπνος απέστη απ' αυτού. και έκλεισεν ο Θεός τα στόματα των λεόντων, και ου παρηνώχλησαν τω Δανιήλ. 19 τότε ο βασιλεύς ανέστη το πρωϊ εν τω φωτί και εν σπουδή ήλθεν επί τον λάκκον των λεόντων· 20 και εν τω εγγίζειν αυτόν τω λάκκω εβόησε φωνή ισχυρά· Δανιήλ, ο δούλος του Θεού του ζώντος, ο Θεός σου, ω συ λατρεύεις ενδελεχώς, ει ηδυνήθη εξελέσθαι σε εκ του

στόματος των λεόντων; 21 και είπε Δανιήλ τω βασιλεὶ· βασιλεὺ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζήθι. 22 ὁ Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης ἐυρέθη ἐμοί· καὶ ἐνώπιον δε σου, βασιλεὺ, παράπτωμα οὐκ ἐποίησα. 23 τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιήλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ ἀνηνέχθη Δανιήλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πάσα διαφθορὰ οὐχ ἐυρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἠγάγουσιν τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες καὶ πάντα τὰ οστὰ αὐτῶν ἐλέπτοναν. - 25 Τότε Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθεῖη· 26 ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου εἶναι τρέμοντας καὶ φοβουμένους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς ζῶν καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυριεῖα αὐτοῦ ἕως τέλους· 27 ἀντιλαμβάνεται καὶ ρύεται καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξεΐλατο τὸν Δανιήλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων. 28 καὶ Δανιήλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 Ἐν ἔτει πρώτῳ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων Δανιήλ ἐνώπιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνώπιον αὐτοῦ ἔγραψεν· 2 ἐγὼ Δανιήλ ἐθεώρουν ἐν ὁράματι μου τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην. 3 καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἀλλήλων. 4 τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα, καὶ πτερά αὐτῆ ὡσεὶ αετοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερά αὐτῆς, καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ. 5 καὶ ἰδοὺ θηρίον δεῦτερον ὅμοιον ἄρκῳ, καὶ εἰς μέρος ἐν

εστάθη, και τρεις πλευραί εν τω στόματι αυτής αναμέσον των οδόντων αυτής, και ούτως έλεγον αυτη· ανάστηθι, φάγε σάρκας πολλές. 6 οπίσω τούτου εθεώρουν και ιδού θηρίον έτερον ωσει πάρδαλις, και αυτη περά τέσσαρα πετεινού υπεράνω αυτής, και τέσσαρες κεφαλαί τω θηρίω, και εξουσία εδόθη αυτη. 7 οπίσω τούτου εθεώρουν και ιδού θηρίον τέταρτον φοβερόν και έκθαμβον και ισχυρόν περισσώς, και οι οδόντες αυτού σιδηροί μεγάλοι, εσθιον και λεπτόνον και τα επίλοιπα τοις ποσίν αυτού συνεπάτει, και αυτό διάφορον περισσώς παρά πάντα τα θηρία τα έμπροσθεν αυτού, και κέρατα δέκα αυτω. 8 προσενόουν τοις κέρασιν αυτού, και ιδού κέρας έτερον μικρόν ανέβη εν μέσω αυτών, και τρία κέρατα των έμπροσθεν αυτού εξερριζώθη από προσώπου αυτού, και ιδού οφθαλμοί ωσει οφθαλμοί ανθρώπου εν τω κέρατι τούτω και στόμα λαλούν μεγάλα. 9 εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν, και παλαιός ημερών εκάθητο, και το ένδυμα αυτού λευκόν ωσει χιών, και η θρίς της κεφαλής αυτού ωσει έριον καθαρόν, ο θρόνος αυτού φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού πυρ φλέγον· 10 ποταμός πυρός ειλικεν έμπροσθεν αυτού· χίλιαι χιλιάδες ελειτούργουν αυτω, και μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αυτω· κριτήριον εκάθισε, και βίβλοι ηνεώχθησαν. 11 εθεώρουν τότε από φωνής των λόγων των μεγάλων, ων το κέρας εκείνο ελάλει, έως ου ανηρέθη το θηρίον και απώλετο, και το σώμα αυτού εδόθη εις καύσιν πυρός. 12 και των λοιπών θηρίων μετεστάθη η αρχή, και μακρότης ζωής εδόθη αυτοις έως καιρού και καιρού. 13 εθεώρουν εν οράματι της νυκτός και ιδού μετά των νεφελών του ουρανού ως υιος ανθρώπου ερχόμενος ην και έως του παλαιού των ημερών έφθασε και ενώπιον αυτού προσηνέχθη. 14 και αυτω εδόθη η αρχή και η τιμή και η βασιλεία, και πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι αυτω δουλεύουσιν· η εξουσία αυτού εξουσία αιώνιος, ήτις ου παρελεύσεται, και η βασιλεία αυτού ου διαφθαρήσεται. - 15 Έφριξε το πνεύμά μου εν τη έξει μου, εγώ Δανιήλ, και αι οράσεις της κεφαλής μου ετάρασσόν με. 16 και προσήλθον ενί των εστηκότων και την ακρίβειαν εξήτουν παρ' αυτού μαθείν περι πάντων τούτων, και ειπέ μοι την ακρίβειαν και την σύγκρισιν των λόγων εγνώρισέ μοι· 17 ταύτα τα θηρία τα μεγάλα τα τέσσαρα, τέσσαρες βασιλείαι αναστήσονται επί της γης, 18 αι αρθήσονται· και παραλήψονται την βασιλείαν άγιοι Υψίστου και καθέξουσιν αυτην έως αιώνος των αιώνων. 19 και εξήτουν ακριβώς περι του θηρίου του τετάρτου, ότι ην διαφέρον παρά παν θηρίον, φοβερόν περισσώς, οι οδόντες αυτού σιδηροί και όνυχες αυτού χαλκοί. εσθιον και λεπτόνον

και τα επίλοιπα τοις ποσίν αυτού συνεπάται · 20 και περί των κεράτων αυτού των δέκα των εν τη κεφαλή αυτού και του ετέρου του αναβάντος και εκτινάξαντος των προτέρων τρία, κέρας εκείνο, ω οι οφθαλμοί και στόμα λαλούν μεγάλα και η όρασις αυτού μείζων των λοιπών. 21 εθεώρουν και το κέρας εκείνο εποίει πόλεμον μετά των αγίων και ίσχυσε προς αυτούς, 22 έως ου ήλθεν ο παλαιός ημερών και το κρίμα έδωκεν αγίοις Υψίστου, και ο καιρός έφθασε και την βασιλείαν κατέσχον οι άγιοι. 23 και ειπε · το θηρίον το τέταρτον, βασιλεία τετάρτη έσται εν τη γη, ήτις υπερέξει πάσας τας βασιλείας και καταφάγεται πάσαν την γην και συμπατήσκει αυτήν και κατακόψει. 24 και τα δέκα κέρατα αυτού, δέκα βασιλείς αναστήσονται, και οπίσω αυτών αναστήσεται έτερος, ος υπεροίσει κακοίς πάντας τους έμπροσθεν, και τρεις βασιλείς ταπεινώσει · 25 και λόγους προς τον Υψιστον λαλήσει και τους αγίους Υψίστου παλαιώσει και υπονοήσει του αλλοιώσαι καιρούς και νόμον. και δοθήσεται εν χειρί αυτού έως καιρού και καιρών και ήμισυ καιρού. 26 και το κριτήριον καθίσει και την αρχήν μεταστήσουσι του αφανίσει και του απολέσει έως τέλους. 27 και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλωσύνη των βασιλέων των υποκάτω παντός του ουρανού εδόθη αγίοις Υψίστου, και η βασιλεία αυτού βασιλεία αιώνιος, και πάσαι αι αρχαί αυτω δουλεύσουσι και υπακούσονται. 28 έως ώδε το πέρας του λόγου. εγώ Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου επί πολύ συνετάρασσόν με, και η μορφή μου ηλλοιώθη επ' εμοί, και το ρήμα εν τη καρδια μου διετήρησα.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΕΝ έτει τρίτω της βασιλείας Βαλτάσαρ του βασιλέως όρασις ώφθη προς με, εγώ Δανιήλ, μετά την οφθεισάν μοι την αρχήν. 2 και ήμην εν Σούσις τη βάρει, ή εστιν εν χώρα Αιλάμ και είδον εν οράματι και ήμην επί του Ουβάλ 3 και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον · και ιδού κριός εις εστηκώς προ του Ουβάλ. και αυτω κέρατα υψηλά, και το εν υψηλότερον του ετέρου, και το υψηλόν ανέβαινεν επ' εσχάτων. 4 και είδον τον κριόν κερατίζοντα κατά

θάλασσαν και βορράν και νότον, και πάντα τα θηρία ου στήσεται ενώπιον αυτού, και ουκ ην ο εξαιρούμενος εκ χειρός αυτού, και εποίησε κατά το θέλημα αυτού και εμεγαλύνθη. 5 και εγώ ήμην συνίων και ιδού τράγος αιγών ήρχετο από λιβός επί πρόσωπον πάσης της γης και ουκ ην απόμενος της γης, και τω τράγω κέρας θεωρητόν αναμέσον των οφθαλμών αυτού. 6 και ήλθεν έως του κριού του τα κέρατα έχοντος, ου είδον, εστότος ενώπιον του Ουβάλ και έδραμε προς αυτόν εν ορμή της ισχύος αυτού. 7 και είδον αυτόν φθάνοντα έως του κριού, και εξηγηριάνθη προς αυτόν και έπαισε τον κριόν και συνέτριψεν αμφοτέρα τα κέρατα αυτού, και ουκ ην ισχύς τω κριω του στήναι ενώπιον αυτού · και έρριψεν αυτόν επί την γην και συνεπάτησεν αυτόν, και ουκ ην ο εξαιρούμενος τον κριόν εκ χειρός αυτού. 8 και ο τράγος των αιγών εμεγαλύνθη έως σφόδρα, και εν τω ισχύσαι αυτόν συνετριβή το κέρας αυτού το μέγα, και ανέβη έτερα κέρατα τέσσαρα υποκάτω αυτού εις τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού. 9 και εκ του ενός αυτών εξήλθε κέρας εν ισχυρόν και εμεγαλύνθη περισσώς προς τον νότον και προς την ανατολήν και προς την δύναμιν · 10 και εμεγαλύνθη έως της δυνάμεως του ουρανού, και έπεσεν επί την γην από της δυνάμεως του ουρανού και από των άστρων, και συνεπάτησαν αυτά, 11 και έως ου ο αρχιστράτηγος ρύσεται την αιχμαλωσίαν, και δι' αυτόν θυσία εταράχθη, και εγενήθη και κατευοδώθη αυτω, και το άγιον ερημωθήσεται · 12 και εδόθη επί την θυσίαν αμαρτία, και ερρίφη χαμαί η δικαιοσύνη, και εποίησε και ευοδώθη. 13 και ήκουσα ενός αγίου λαλούντος, και είπεν εις άγιος τω φελμουνί τω λαλούντι · έως ποτε η όρασις στήσεται, η θυσία η αρθείσα και η αμαρτία ερημώσεως η δοθείσα, και το άγιον και η δύναμις συμπατηθήσεται; 14 και είπεν αυτω · έως εσπέρας και πρωϊ ημέραι δισχιλαιοι και τριακόσιοι, και καθαρισθήσεται το άγιον. - 15 Και εγένετο εν τω ιδειν με, εγώ Δανιήλ, την όρασιν και εζήτουν σόνεσιν, και ιδού έστη ενώπιον εμού ως όρασις ανδρός. 16 και ήκουσα φωνήν ανδρός αναμέσον του Ουβάλ, και εκάλεσε και είπε · Γαβριήλ, συνέτισον εκείνον την όρασιν. 17 και ήλθε και έστη εχόμενος της στάσεώς μου, και εν τω ελθειν αυτόν εθαμβήθην, και πίπτω επί πρόσωπόν μου, και είπε προς με · σόνες, υιε ανθρώπου · έτι γαρ εις καιρού πέρας η όρασις. 18 και εν τω λαλειν αυτόν μετ' εμού πίπτω επί πρόσωπόν μου επί την γην, και ήψατό μου και έστησέ με επί πόδας 19 και είπεν · ιδού εγώ γνωρίζω σοι τα εσόμενα επ' εσχάτων της οργής · έτι γαρ εις καιρού πέρας η όρασις. 20 ο κριός, ον είδες, ο έχων τα κέρατα βασιλεύς Μήδων και Περσών. 21 ο τράγος των αιγών

βασιλεύς Ελλήνων · και το κέρασ το μέγα, ό ην αναμέσον των οφθαλμών αυτού, αυτός εστιν ο βασιλεύς ο πρώτος. 22 και του συντριβέντος, ου έστησαν τέσσαρα κέρατα υποκάτω, τέσσαρες βασιλείς εκ του έθνους αυτού αναστήσονται και ουκ εν τη ισχύϊ αυτού. 23 και επ' εσχάτων της βασιλείας αυτών, πληρουμένων των αμαρτιών αυτών, αναστήσεται βασιλεύς αναιδής προσώπω και συνίων προβλήματα. 24 και κραταιά η ισχύς αυτού και θαυμαστά διαφθερεί και κατευθυνεί και ποιήσει και διαφθερεί ισχυρούς και λαόν άγιον. 25 και ο ζυγός του κλοιού αυτού κατευθυνεί · δόλος εν τη χειρί αυτού, και εν καρδια αυτού μεγαλυνθήσεται και δόλω διαφθερεί πολλούς και επί απωλείας πολλών στήσεται και ως ωά χειρί συντρίψει. 26 και η όρασις της εσπέρας και της πρωΐας της ρηθείσης αληθής εστι · και συ σφράγισον την όρασιν, ότι εις ημέρας πολλάς. 27 και εγώ Δανιήλ εκοιμήθην και εμαλακίσθην ημέρας και ανέστην και εποίουν τα έργα του βασιλέως · και εθαύμαζον την όρασιν, και ουκ ην ο συνίων.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΕΝ τω πρώτω έτει Δαρείου του υιού Ασουήρου από του σπέρματος των Μήδων, ος εβασιλευσεν επί βασιλείαν Χαλδαιών, 2 εν έτει ενί της βασιλείας αυτού εγώ Δανιήλ συνήκα εν ταις βίβλοις τον αριθμόν των ετών, ος εγενήθη λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην εις συμπλήρωσιν ερημώσεως Ιερουσαλήμ, εβδομήκοντα έτη. 3 και έδωκα το πρόσωπόν μου προς Κύριον τον Θεόν του εκζητήσαι προσευχήν και δεήσεις εν νηστεΐαις και σάκκω και οποδω · 4 και προσευξάμην προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογησάμην και είπα · Κύριε ο Θεός ο μέγας και θαυμαστός, ο φυλάσσων την διαθήκην σου και το έλεός σου τοις αγαπώσί σε και τοις φυλάσσουσι τας εντολάς σου, 5 ημάρτομεν, ηδικήσαμεν, ηνομήσαμεν και απέστημεν και εξεκλίναμεν από των εντολών σου και από των κριμάτων σου. 6 και ουκ εισηκούσαμεν των δούλων σου των προφητών, οί ελάλουν εν τω ονόματί σου προς τους βασιλείς ημών και άρχοντας ημών και πατέρας ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης. 7 σοί Κύριε η δικαιοσύνη, και ημίν η αισχύνη του προσώπου ως η ημέρα αύτη,

ανδρί Ιούδα και τοις ενοικοῦσιν εν Ιερουσαλήμ και παντί Ισραήλ, τοις εγγύς και τοις μακράν εν πάση τη γη, ου διέσπειρας αυτούς εκεί, εν αθεσία αυτών, ή ηθέτησαν. 8 εν σοί Κύριέ εστιν ημών η δικαιοσύνη και ημίν η αισχύνη του προσώπου και τοις βασιλεύσιν ημών και τοις άρχουσιν ημών και τοις πατράσιν ημών, οίτινες ημάρτομέν σοι. 9 Κυρίω τω Θεω ημών οι οικτιρμοί και οι ιλασμοί, ότι απέστημεν 10 και ουκ εισηκούσαμεν της φωνής Κυρίου του Θεού ημών πορεύεσθαι εν τοις νόμοις αυτού, οίς έδωκε κατά πρόσωπον ημών εν χερσί των δούλων αυτού των προφητών. 11 και πας Ισραήλ παρέβησαν τον νόμον σου και εξέκλιναν του μη ακούσαι της φωνής σου, και επήλθεν εφ' ημάς η κατάρα και ο όρκος ο γεγραμμένος εν νόμω Μωσέως δούλου του Θεού, ότι ημάρτομεν αυτω. 12 και έστησε τους λόγους αυτού, ους ελάλησεν εφ' ημάς και επί τους κριτάς ημών, οί έκρινον ημάς, επαγαγείν εφ' ημάς κακά μεγάλα, οία ου γέγονεν υποκάτω παντός του ουρανού κατά τα γενόμενα εν Ιερουσαλήμ. 13 καθώς γέγραπται εν τω νόμω Μωσή, πάντα τα κακά ταύτα ήλθεν εφ' ημάς, και ουκ εδεήθημεν του προσώπου Κυρίου του Θεού ημών αποστρέψαι από των αδικιών ημών και του συνιέναι εν πάση αληθεία σου. 14 και εγρηγόρησε Κύριος και επήγαγεν αυτά εφ' ημάς, ότι δίκαιος Κύριος ο Θεός ημών επί πάσαν την ποιήσιν αυτού, ην εποίησε, και ουκ εισηκούσαμεν της φωνής αυτού. 15 και νυν, Κύριε ο Θεός ημών, ος εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εποίησας σεαυτω όνομα ως η ημέρα αύτη, ημάρτομεν, ηνομήσαμεν. 16 Κύριε, εν πάση ελεημοσύνη σου αποστραφήτω δη ο θυμός σου και η οργή σου από της πόλεως σου Ιερουσαλήμ όρους αγίου σου, ότι ημάρτομεν, και εν ταις αδικίαις ημών και των πατέρων ημών Ιερουσαλήμ και ο λαός σου εις ονειδισμόν εγένετο εν πάσι τοις περικύκλω ημών. 17 και νυν εισάκουσον, Κύριε ο Θεός ημών, της προσευχής του δούλου σου και των δεήσεων αυτού και επίφανον το πρόσωπόν σου επί το αγίασμά σου το έρημον ένεκέν σου, Κύριε · 18 κλίνον ο Θεός μου το ους σου και άκουσον · άνοιξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τον αφανισμόν ημών και της πόλεως σου, εφ' ης επικέκληται το όνομά σου επ' αυτής, ότι ουκ επί ταις δικαιοσύναις ημών ριπτούμεν τον οικτισμόν ημών ενώπιόν σου, αλλ' επί τους οικτιρμούς σου τους πολλούς, Κύριε. 19 εισάκουσον, Κύριε, ιλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε και ποιήσον · μη χρονίσης ένεκέν σου, ο Θεός μου, ότι το όνομά σου επικέκληται επί την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. - 20 Και έτι εμού λαλούντος και προσευχομένου και εξαγορεύοντος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του λαού μου Ισραήλ και ριπτούντος τον

έλεόν μου εναντίον του Κυρίου του Θεού μου περί του όρους του αγίου 21 και έτι εμού λαλούντος εν τη προσευχή και ιδού ανήρ Γαβριήλ, ον είδον εν τη οράσει εν τη αρχή, πετόμενος και ήψατό μου ωσει ωραν θυσίας εσπερινής. 22 και συνέτισέ με και ελάλησε μετ' εμού και ειπε· Δανιήλ, νυν εξήλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν· 23 εν αρχή της δεήσεώς σου εξήλθε λόγος, και εγώ ήλθον του αναγγείλαι σοι, ότι ανήρ επιθυμιών ει συ· και εννοήθητι εν τω ρήματι και σύνες εν τη οπτασία. 24 εβδομήκοντα εβδομάδες συνετηθήσαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου του συντελεσθήναι αμαρτίαν και του σφραγίσαι αμαρτίας και απαλείψαι τας ανομίας και του εξιλάσασθαι αδικίας και του αγαγείν δικαιοσύνην αιώνιον και του σφραγίσαι όρασιν και προφήτην και του χρίσαι άγιον αγίων. 25 και γνώση και συνήσεις· από εξόδου λόγου του αποκριθήναι και του οικοδομήσαι Ιερουσαλήμ έως χριστού ηγουμένου εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξηκονταδύο· και επιστρέψει και οικοδομηθήσεται πλατεία και τείχος, και εκκενωθήσονται οι καιροί. 26 και μετά τας εβδομάδας τας εξηκονταδύο εξολοθρευθήσεται χρίσμα, και κρίμα ουκ έστιν εν αυτώ· και την πόλιν και το άγιον διαφθερεί συν τω ηγουμένω τω ερχομένω και εκκοπήσονται εν κατακλυσμω, και έως τέλους πολέμου συντετημένων τάξει αφανισμοίς. 27 και δυναμώσει διαθήκην πολλοίς, εβδομάς μία· και εν τω ημίσει της εβδομάδος αρθήσεται μου θυσία και σπονδή, και επί το ιερόν βδέλυγμα των ερημώσεων, και έως της συντελείας καιρού συντέλεια δοθήσεται επί την ερήμωσιν.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΕΝ έτει τρίτω Κύρου βασιλέως Περσών λόγος απεκαλύφθη τω Δανιήλ, ου το όνομα επεκλήθη Βαλτάσαρ, και αληθινός ο λόγος, και δύναμις μεγάλη και σύνεσις εδόθη αυτω εν τη οπτασία. 2 εν ταις ημέραις εκείναις εγώ Δανιήλ ήμην πενθών τρεις εβδομάδας ημερών· 3 άρτον επιθυμιών ουκ έφαγον, και κρέας και οίνος ουκ εισήλθεν εις το στόμα μου, και άλειμμα ουκ ηλειψάμην έως πληρώσεως τριών εβδομάδων ημερών. 4 εν ημέρα εικοστη

τετάρτη του μηνός του πρώτου, και εγώ ήμην εχόμενα του ποταμού του μεγάλου, αυτός εστι Τίγρις, Εδδεκέλ, 5 και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού ανήρ εις ενδεδυμένους βαδδίν, και η οσφύς αυτού περιεζωσμένη εν χρυσίω Ὠφάζ, 6 και το σώμα αυτού ωσει θαρσις, και το πρόσωπον αυτού ωσει όρασις αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ωσει λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και τα σκέλη ως όρασις χαλκού στίλβοντος και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή όχλου. 7 και είδον εγώ Δανιήλ μόνος την οπτασίαν, και οι άνδρες οι μετ' εμού ουκ είδον την οπτασίαν, αλλ' ή έκστασις μεγάλη επέπεσεν επ' αυτούς, και έφυγον εν φόβω. 8 και εγώ υπελείφθην μόνος, και είδον την οπτασίαν την μεγάλην ταύτην, και ουχ υπελείφθη εν εμοί ισχύς, και η δόξα μου μετεστράφη εις διαφθοράν, και ουκ εκράτησα ισχύος. 9 και ήκουσα την φωνήν των λόγων αυτού και εν τω ακούσαί με αυτού ήμην κατανευγμένος, και το πρόσωπόν μου επί την γην. 10 και ιδού χείρ αιπομένη μου και ήγειρέ με επί τα γόνατά μου. 11 και είπε προς με · Δανιήλ ανήρ επιθυμιών, σώνες εν τοις λόγοις, οίς εγώ λαλώ προς σε, και στήθι επί τη στάσει σου, ότι νυν απεστάλην προς σε. και εν τω λαλήσαι αυτόν προς με τον λόγον τούτον ανέστην έντρομος. 12 και είπε προς με · μη φοβού, Δανιήλ, ότι από της πρώτης ημέρας, ης έδωκας την καρδίαν σου του συνείναι και κακωθήναι εναντίον Κυρίου του Θεού σου, ηκούσθησαν οι λόγοι σου, και εγώ ήλθον εν τοις λόγοις σου. 13 και ο άρχων βασιλείας Περσών ειστήκει εξ εναντίας μου είκοσι και μίαν ημέραν, και ιδού Μιχαήλ εις των αρχόντων των πρώτων ήλθε βοηθήσαί μοι, και αυτόν κατέλιπον εκεί μετά του άρχοντος βασιλείας Περσών, 14 και ήλθον συνετίσαι σε όσα απαντήσεται τω λαω σου επ' εσχάτων των ημερών, ότι έτι η όρασις εις ημέρας. - 15 Και εν τω λαλήσαι αυτόν μετ' εμού κατά τους λόγους τούτους έδωκα το πρόσωπόν μου επί την γην και κατενύγην. 16 και ιδού ως ομοίωσις υιού ανθρώπου ήψατο των χειλέων μου · και ήνοιξα το στόμα μου και ελάλησα και είπα προς τον εσώτα εναντίον μου · Κύριε, εν τη οπτασία σου εστράφη τα εντός μου εν εμοί, και ουκ έσχον ισχόν · 17 και Πως δυνήσεται ο παις σου, Κύριε, λαλήσαι μετά του Κυρίου μου τούτου; και εγώ από του νυν ου στήσεται εν εμοί ισχύς, και πνεύμα ουχ υπελείφθη εν εμοί. 18 και προσέθετο και ήψατό μου ως όρασις ανθρώπου και ενίσχυσέ με 19 και είπέ μοι · μη φοβού ανήρ επιθυμιών, ειρήνη σοι · ανδρίζου και ισχυε. και εν τω λαλήσαι αυτόν μετ' εμού ισχυσα και είπα · λαλείτω ο Κύριός μου, ότι ενίσχυσάς με. 20 και είπεν · ει οίδας, ινατί ήλθον προς σε; και νυν επιστρέψω του πολεμήσαι μετά του

άρχοντος Περσών · και εγώ εξεπορευόμην, και ο άρχων των Ελλήνων ήρχετο, 21 αλλ' ή αναγγελώ σοι το εντεταγμένον εν γραφή αληθείας, και ουκ έστιν εις αντεχόμενος μετ' εμού περί τούτων, αλλ' ή Μιχαήλ ο άρχων υμών.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ εγώ εν έτει πρώτω Κύρου έστην εις κράτος και ισχόν. 2 και νυν αλήθειαν αναγγελώ σοι · ιδού έτι τρεις βασιλείς αναστήσονται εν τη Περσιδι, και ο τέταρτος πλουτήσει πλούτον μέγαν παρά πάντας · και μετά το κρατήσαι αυτόν του πλούτου αυτού επαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ελλήνων. 3 και αναστήσεται βασιλεύς δυνατός και κυριεύσει κυριείας πολλής και ποιήσει κατά το θέλημα αυτού. 4 και ως αν στη, η βασιλεία αυτού συντριβήσεται, και διαιρεθήσεται εις τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού και ουκ εις τα έσχατα αυτού, ουδέ κατά την κυριείαν αυτού, ην εκυριεύσεν · ότι εκτιλήσεται η βασιλεία αυτού και ετέροις εκτός τούτων. 5 και ενισχύσει ο βασιλεύς του νότου · και εις των αρχόντων αυτού ενισχύσει επ' αυτόν και κυριεύσει κυριείαν πολλήν επ' εξουσίας αυτού. 6 και μετά τα έτη αυτού συμμειγήσονται, και θυγάτηρ βασιλέως του νότου εισελεύσεται προς βασιλέα του βορρά του ποιήσαι συνθήκας μετ' αυτού · και ου κρατήσει ισχύος βραχίονος, και ου στήσεται το σπέρμα αυτού, και παραδοθήσεται αυτή και οι φέροντες αυτήν και η νεάνις και ο κατισχύων αυτήν εν τοις καιροίς. 7 και στήσεται εκ του άνθους της ρίζης αυτής της ετοιμασίας αυτού και ήξει προς την δύναμιν και εισελεύσεται εις τα υποστηρίγματα του βασιλέως του βορρά και ποιήσει εν αυτοίς και κατισχύσει. 8 και γε τους θεούς αυτών μετά των χωνευτών αυτών, παν σκεύος επιθυμητόν αυτών αργυρίου και χρυσιού, μετά αιχμαλωσίας οίσει εις Αίγυπτον · και αυτός στήσεται υπέρ βασιλέα του βορρά. 9 και εισελεύσεται εις την βασιλείαν του βασιλέως του νότου, και αναστρέψει εις την γην αυτού. 10 και οι υιοί αυτού συνάξουσιν όχλον δυνάμεων πολλών, και ελεύσεται ερχόμενος και κατακλύζων · και παρελεύσεται και καθιεται και συμπροσπλακήσεται έως της ισχύος αυτού. 11 και αγριανθήσεται βασιλεύς του νότου και

εξελεύσεται και πολεμήσει μετά του βασιλέως του βορρά· και στήσει όχλον πολύν, και παραδοθήσεται ο όχλος εν χειρί αυτού· 12 και λήψεται τον όχλον, και υψωθήσεται η καρδια αυτού, και καταβαλεί μυριάδας και ου κατισχύσει. 13 και επιστρέψει ο βασιλεύς του βορρά και άξει όχλον πολύν υπέρ τον πρότερον και εις το τέλος των καιρών ενιαυτών επελεύσεται εισόδια εν δυνάμει μεγάλη και εν υπάρξει πολλή. 14 και εν τοις καιροίς εκείνοις πολλοί επαναστήσονται επί βασιλέα του νότου· και οι υιοί των λοιμών του λαού σου επαρθήσονται του στήσει όρασιν και ασθενήσουσι. 15 και εισελεύσεται βασιλεύς του βορρά και εκχειί πρόσχωμα και συλλήψεται πόλεις οχυράς, και οι βραχίονες του βασιλέως του νότου ου στήσονται, και αναστήσονται οι εκλεκτοί αυτού, και ουκ έσται ισχύς του στήναι. 16 και ποιήσει ο εισπορευόμενος προς αυτόν κατά το θέλημα αυτού, και ουκ έστιν εσώς κατά πρόσωπον αυτού· και στήσεται εν τη γη του Σαβεί, και συντελεσθήσεται εν τη χειρί αυτού. 17 και τάξει το πρόσωπον αυτού εισελθείν εν ισχύϊ πάσης της βασιλείας αυτού και ευθεία πάντα μετ' αυτού ποιήσει· και θυγατέρα των γυναικών δώσει αυτω του διαφθείραι αυτήν, και ου μη παραμείνη και ουκ αυτω έσται. 18 και επιστρέψει το πρόσωπον αυτού εις τας νήσους και συλλήψεται πολλάς και καταπαύσει άρχοντας ονειδισμού αυτών, πλην ονειδισμός αυτού επιστρέψει αυτω. 19 και επιστρέψει το πρόσωπον αυτού εις την ισχόν της γης αυτού και ασθενήσει και πεσειται και ουχ ευρεθήσεται. 20 και αναστήσεται εκ της ριζης αυτού φυτόν της βασιλείας επί την ετοιμασίαν αυτού παραβιβάζων, πράσσων δόξαν βασιλείας και εν ταις ημέραις εκείναις συντριβήσεται και ουκ εν ποσώποις ουδέ εν πολέμω. 21 στήσεται επί την ετοιμασίαν αυτού· εξουδενώθη, και ουκ έδωκαν επ' αυτόν δόξαν βασιλείας· και ήξει εν ευθηνία και κατισχύσει βασιλείας εν ολισθήμασι. 22 και βραχίονες του κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται από προσώπου αυτού και συντριβήσονται, και ηγούμενος διαθήκης 23 και από των συναναμείξεων προς αυτόν ποιήσει δόλον και αναβήσεται και υπερισχύσει αυτού εν ολίγω έθνει. 24 και εν ευθηνία και εν πίσσι χώραις ήξει και ποιήσει α ουκ εποίησαν οι πατέρες αυτού και πατέρες των πατέρων αυτού· προνομήν και σκύλα και ύπαρξιν αυτοίς διασκορπεί και επ' Αίγυπτον λογιείται λογισμούς αυτού και έως καιρού. 25 και εξεγερθήσεται η ισχύς αυτού και η καρδια αυτού επί βασιλέα του νότου εν δυνάμει μεγάλη, και ο βασιλεύς του νότου συνάψει πόλεμον εν δυνάμει μεγάλη και ισχυρά σφόδρα· και ου στήσονται, ότι λογιούνται επ' αυτόν λογισμούς· 26 και

φάγονται τα δέοντα αυτού και συντρίψουσιν αυτόν, και δυνάμεις κατακλύσει, και πεσούντα τραυματῖαι πολλοί. 27 και αμφότεροι οι βασιλείς, αι καρδῖαι αυτῶν εις πονηρίαν, και επί τραπέζῃ μια ψευδὴ λαλήσουσι, και ου κατευθυνοῦν, ὅτι ἐτι πέρασις καιρῶν. 28 και επιστρέφει εις την γην αυτού εν υπάρξει πολλή, και η καρδῖα αυτού επί διαθήκην αγίαν, και ποιήσει και επιστρέφει εις την γην αυτού. 29 εις τον καιρόν επιστρέφει και ἤξει εν τῷ νότῳ, και ουκ ἔσται ὡς η πρώτη και ὡς η εσχάτη. 30 και εισελεύσονται εν αὐτῷ οι εκπορευόμενοι Κίτιοι, και ταπεινωθήσεται· και επιστρέφει και θυμωθήσεται επί διαθήκην αγίαν· και ποιήσει και επιστρέφει και συνήσει επί τους καταλιπόντας διαθήκην αγίαν. 31 και σπέρματα εξ αυτού αναστήσονται και βεβηλώσουσι το αγίασμα της δυναστείας και μεταστήσουσι τον ενδελεχισμόν και δώσουσι βδέλυγμα ηφανισμένων. 32 και οι ανομούντες διαθήκην επάξουσιν εν ολισθήμασι, και λαός γινώσκοντες Θεόν αυτού κατισχύσουσι και ποιήσουσι. 33 και οι συνετοί του λαοῦ συνήσουσιν εις πολλά· και ασθενήσουσιν εν ρομφαία και εν φλογί και εν αιχμαλωσία και εν διαρπαγή ημερῶν. 34 και εν τῷ ασθενήσαι αυτοῦς βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν, και προστεθήσονται προς αυτοῦς πολλοί εν ολισθήμασι. 35 και από των συνιέντων ασθενήσουσι του πυρώσαι αυτοῦς και του εκλέξασθαι και του αποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἐτι εις καιρόν. 36 και ποιήσει κατά το θέλημα αυτού και ο βασιλεὺς υψωθήσεται και μεγαλυνθήσεται επί πάντα θεόν και λαλήσει υπέρογκα και κατευθυνοῦν, μέχρις ου συντελεσθῇ η οργή, εις γαρ συντέλειαν γίνεται. 37 και επί πάντας θεοῦς των πατέρων αυτού ου συνήσει και επί επιθυμίαν γυναικῶν και επί παν θεόν ου συνήσει, ὅτι επί πάντας μεγαλυνθήσεται· 38 και θεόν μαωζεῖν επί τόπου αυτού δοξάσει και θεόν, ον ουκ ἔγνωσαν οι πατέρες αυτού, δοξάσει εν χρυσῷ και αργύρῳ και λίθῳ τιμίῳ και εν επιθυμήμασι. 39 και ποιήσει τοις οχυρώμασι των καταφυγῶν μετὰ θεοῦ αλλοτρίου και πληθυνεῖ δόξαν και υποτάξει αυτοῖς πολλοὺς και γην διελεῖ εν δώροις. 40 και εν καιροῦ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ του βασιλέως του νότου, και συναχθήσεται ἐπ' αυτόν βασιλεὺς του βορρά εν ἄρμασι και εν ιππεῦσι και εν ναυσὶ πολλαῖς και εισελεύσονται εις την γην και συντρίψει και παρελεύσεται. 41 και εισελεύσεται εις την γην του σαβεί, και πολλοὶ ασθενήσουσι· και οὔτοι διασωθήσονται εκ χειρὸς αυτού, Εδώμ και Μωάβ, και αρχὴ υἱῶν Αμμῶν. 42 και εκτενεῖ την χεῖρα αυτού επί την γην, και γη Αιγύπτου ουκ ἔσται εις σωτηρίαν. 43 και κυριεύσει εν τοις αποκρύφοις του χρυσοῦ και του αργύρου και εν πάσιν επιθυμητοῖς

Αιγύπτου και Λιβύων και Αιθιοπών εν τοις οχυρώμασιν αυτών. 44 και ακοαί και σπουδαί ταραξουσιν αυτόν εξ ανατολών και από βορρά, και ήξει εν θυμω πολλω του αφανίσαι και του αναθεματίσαι πολλούς 45 και πήξει την σκηνήν αυτού εφαδανώ αναμέσον των θαλασσών, εις όρος σαβεί άγιον · και ήξει έως μέρους αυτού, και ουκ έστιν ο ρυόμενος αυτόν.

ΔΑΝΙΗΛ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εν τω καιρω εκείνω αναστήσεται Μιχαήλ ο άρχων ο μέγας, ο εστηκώς επί τους υιούς του λαού σου · και έσται καιρός θλίψεως, θλίψις οία ου γέγονεν αφ' ου γεγένηται έθνος εν τη γη έως του καιρού εκείνου · και εν τω καιρω εκείνω σωθήσεται ο λαός σου, πας ο γεγραμμένος εν τη βίβλω · 2 και πολλοί των καθευδόντων εν γης χώματι εξεγερθήσονται, ούτοι εις ζώην αιώνιον και ούτοι εις ονειδιισμόν και εις αισχύνην αιώνιον. 3 και οι συνιέντες εκλάμπουσιν ως η λαμπρότης του στερεώματος και από των δικαίων των πολλών ως οι αστέρες εις τους αιώνας και έτι. 4 και συ, Δανιήλ, έμφραξον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον έως καιρού συντελείας, έως διδαχθώσι πολλοί και πληθυνθή η γνώσις. - 5 Και ειδον εγώ Δανιήλ και ιδού δύο έτεροι ειστήκεισαν, εις εντεύθεν του χείλους του ποταμού και εις εντεύθεν του χείλους του ποταμού. 6 και ειπε τω ανδρί τω ενδεδυμένω τα βαδδίν, ος ην επάνω του ύδατος του ποταμού · έως πότε το πέρας ων ειρηκας των θαυμασιών; 7 και ήκουσα του ανδρός του ενδεδυμένου τα βαδδίν, ος ην επάνω του ύδατος του ποταμού, και ύψωσε την δεξιάν αυτού και την αριστεράν αυτού εις τον ουρανόν και ώμοσεν εν τω ζώντι εις τον αιώνα, ότι εις καιρόν καιρών και ήμισυ καιρού · εν τω συντελεσθήναι διασκορπισμόν γνώσσονται πάντα ταύτα. 8 και εγώ ήκουσα και ου συνήκα και ειπα · Κύριε, τι τα έσχατα τούτων; 9 και ειπε · δεύρο Δανιήλ, ότι εμπεφραγμένοι και εσφραγισμένοι οι λόγοι, έως καιρού πέρας · 10 εκλεγώσι και εκλευκανθώσι και πυρωθώσι και αγιασθώσι πολλοί, και ανομήσωσιν άνομοι · και ου συνήσουσι πάντες άνομοι, και οι νοήμονες συνήσουσι. 11 και από καιρού παραλλάξεως του ενδελεχισμού και του δοθήναι βδέλυγμα ερημώσεως ημέραι

χιλία διακόσiai ενενήκοντα. 12 μακάριος ο υπομένων και φθάσας εις ημέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε. 13 και συ δεύρο και αναπαού· έτι γαρ ημέραι και ώραι εις αναπλήρωσιν συντελείας, και αναστήση εις τον κλήρόν σου, εις συντέλειαν ημερών.

ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

1 ΚΑΙ ο βασιλεύς Αστυάγης προσετέθη προς τους πατέρας αυτού, και παρέλαβε Κύρος ο Πέρσης την βασιλείαν αυτού. 2 και ην Δανιήλ συμβιωτής του βασιλέως και ένδοξος υπέρ πάντας τους φίλους αυτού. 3 και ην είδωλον τοις Βαβυλωνίοις, ω όνομα Βηλ, και εδαπανώντο εις αυτόν εκάστης ημέρας σεμιδάλεως αρτάβαι δώδεκα και πρόβατα τεσσαράκοντα και οίνου μετρηταί εξ. 4 και ο βασιλεύς εσέβετο αυτόν και επορεύετο καθ' εκάστην ημέραν προσκυνείν αυτω· Δανιήλ δε προσεκόνει τω Θεω αυτού. και είπεν αυτω ο βασιλεύς· διατί ου προσκυνείς τω Βηλ; 5 ο δε είπεν· ότι ου σέβομαι είδωλα χειροποίητα, αλλά τον ζώντα Θεόν τον κτίσαντα τον ουρανόν και την γην και έχοντα πάσης σαρκός κυριείαν. 6 και είπεν αυτω ο βασιλεύς· ου δοκεί σοι Βηλ είναι ζων θεός; ή ουχ οράς όσα εσθίει και πίνει καθ' εκάστην ημέραν; 7 και είπε Δανιήλ γελάσας· μη πλανώ, βασιλεύ· ούτος γαρ έσωθεν μεν εστι πηλός έξωθεν δε χαλκός και ου βέβρωκεν ουδέ πέπωκε πώποτε. 8 θυμωθείς δε ο βασιλεύς εκάλεσε τους ιερείς αυτού και είπεν αυτοίς· εάν μη είπητέ μοι τις ο κατέσθων την δαπάνην ταύτην, 9 αποθανείσθε. εάν δε δείξητε ότι Βηλ κατεσθίει αυτά, Δανιήλ αποθανείται, ότι εβλασφήμησεν εις τον Βηλ. και είπε Δανιήλ τω βασιλεί· γινέσθω κατά το ρήμά σου. 10 και ήσαν ιερείς του Βηλ εβδομήκοντα εκτός γυναικών και τέκνων. και ήλθεν ο βασιλεύς μετά Δανιήλ εις τον οίκον του Βηλ. 11 και είπαν οι ιερείς του Βηλ· ιδού ημείς αποτρέχομεν έξω, συ δε, βασιλεύ, παράθες τα βρώματα και τον οίνον κεράσας θές και απόκλεισον την θύραν και σφράγισον τω δακτυλίω σου· και ελθών πρωϊ, εάν μη εύρης πάντα βεβρωμένα υπό του Βηλ, αποθανούμεθα ή Δανιήλ ο ψευδόμενος καθ' ημών. 12 αυτοί

δε κατεφρόνουν, ότι πεποιήκεισαν υπό την τράπεζαν κεκρυμμένην εισοδον και δι' αυτής εισεπορεύοντο διόλου και ανήλουν αυτά. 13 και εγένετο ως εξήλθοσαν εκείνοι, και ο βασιλεύς παρέθηκε τα βρώματα τω Βηλ. 14 και επέταξε Δανιήλ τοις παιδαρίοις αυτού και ήνεγκαν τέφραν και κατέστρωσαν όλον τον ναόν ενώπιον του βασιλέως μόνου· και εξελθόντες έκλεισαν την θύραν και εσφραγίσαντο εν τω δακτυλίω του βασιλέως, και απήλθον. 15 οι δε ιερείς ήλθον την νύκτα κατά το έθος αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών και κατέφαγον πάντα και εξέπιον. 16 και ώρθρισεν ο βασιλεύς το πρωϊ και Δανιήλ μετ' αυτού. 17 και ειπεν ο βασιλεύς· σωσι αι σφραγίδες, Δανιήλ; ο δε ειπε· σωι, βασιλεύ. 18 και εγένετο άμα τω ανοίξαι τας θύρας, επιβλέψας επί την τράπεζαν ο βασιλεύς εβόησε φωνή μεγάλη· μέγας ει, Βηλ, και ουκ έστι παρά σοϊ δόλος ουδέ εις. 19 και εγέλασε Δανιήλ και εκράτησε τον βασιλέα του μη εισελθείν αυτόν έσω και ειπεν· ιδέ δη το έδαφος και γνώθι τινος τα ίχνη ταύτα. 20 και ειπεν ο βασιλεύς· ορώ τα ίχνη ανδρών και γυναικών και παιδιών. 21 και οργισθείς ο βασιλεύς τότε συνέλαβε τους ιερείς και τας γυναίκας και τα τέκνα αυτών, και έδειξαν αυτω τας κρυπτάς θύρας, δι' ων εισεπορεύοντο και εδαπάνων τα επί της τραπέζης. 22 και απέκτεινεν αυτούς ο βασιλεύς και έδωκε τον Βηλ έκδοτον τω Δανιήλ, και κατέστρεψεν αυτόν και το ιερόν αυτού.

23 Και ην δράκων μέγας, και εσέβοντο αυτόν οι Βαβυλώνιοι. 24 και ειπεν ο βασιλεύς τω Δανιήλ· μη και τούτον ερείς ότι χαλκούς εστιν; ιδού ζη και εσθίει και πίνει· ου δύνασαι ειπειν ότι ουκ έστιν ούτος θεός ζων, και προσκύνησον αυτω. 25 και ειπε Δανιήλ· Κυρίω τω Θεω μου προσκυνήσω, ότι ούτός εστι Θεός ζων· 26 συ δε, βασιλεύ,δος μοι εξουσίαν, και αποκτενώ τον δράκοντα άνευ μαχαίρας και ράβδου. και ειπεν ο βασιλεύς· δίδωμί σοι. 27 και έλαβεν ο Δανιήλ πίσσαν και στέαρ και τρίχας και ήψησεν επί το αυτό και εποίησε μάζας και έδωκεν εις το στόμα του δράκοντος, και φαγών διερράγη ο δράκων. και ειπεν· ιδετε τα σεβάσματα υμών. 28 και εγένετο ως ήκουσαν οι Βαβυλώνιοι, ηγανάκτησαν λιαν και συνεστράφησαν επί τον βασιλέα και ειπαν· Ιουδαίος γέγονεν ο βασιλεύς· τον Βηλ κατέσπασε και τον δράκοντα απέκτεινε και τους ιερείς κατέσφαξε. 29 και ειπαν ελθόντες προς τον βασιλέα· παράδος ημίν τον Δανιήλ· ει δε μη, αποκτενούμέν σε και τον οίκόν σου. 30 και ειδεν ο βασιλεύς ότι επείγουσιν αυτόν σφόδρα, και αναγκασθείς ο βασιλεύς παρέδωκεν αυτοίς τον Δανιήλ. 31 οι δε έβαλον αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων, και ην

εκεί ημέρας εξ. 32 ήσαν δε εν τω λάκκω επτά λέοντες, και εδίδοτο αυτοίς την ημέραν δύο σώματα και δύο πρόβατα · τότε δε ουκ εδόθη αυτοίς, ινα καταφάγωσι τον Δανιήλ. 33 και ην Αμβακούμ ο προφήτης εν τη Ιουδαία, και αυτός ήψησεν έψεμα και ενέθρυσεν άρτους εις σκάφην και επορεύετο εις το πεδιον απενέγκαι τοις θερισταίς. 34 και ειπεν ο άγγελος Κυρίου τω Αμβακούμ · απένεγκε το άριστον, ό έχεις, εις Βαβυλώνα τω Δανιήλ εις τον λάκκον των λεόντων. 35 και ειπεν Αμβακούμ · Κύριε, Βαβυλώνα ουχ εώρακα και τον λάκκον ου γινώσκω. 36 και επελάβετο ο άγγελος Κυρίου της κορυφής αυτού και βαστάσας της κόμης της κεφαλής αυτού έθηκεν αυτόν εις Βαβυλώνα επάνω του λάκκου εν τω ροίζω του πνεύματος αυτού. 37 και εβόησεν Αμβακούμ λέγων · Δανιήλ Δανιήλ, λαβέ το άριστον, ό απέστειλέ σοι ο Θεός. 38 και ειπε Δανιήλ · εμνήσθης γαρ μου, ο Θεός, και ουκ εγκατέλιπες τους αγαπόντάς σε. 39 και αναστάς Δανιήλ έφαγεν · ο δε άγγελος του Θεού αποκατέστησε τον Αμβακούμ παραχρήμα εις τον τόπον αυτού. 40 ο δε βασιλεύς ήλθε τη ημέρα τη εβδόμη πενθήσαι τον Δανιήλ · και ήλθεν επί τον λάκκον και ενέβλεψε, και ιδού Δανιήλ καθήμενος. 41 και αναβοήσας φωνή μεγάλη ειπε · μέγας ει, Κύριε ο Θεός του Δανιήλ, και ουκ έστιν άλλος πλην σου. 42 και ανέσπασεν αυτόν, τους δε αιτίους της απωλείας αυτού ενέβαλεν εις τον λάκκον, και κατεβρώθησαν παραχρήμα ενώπιον αυτού.